alții, dekît presupuind, kъ totъ Pomînuл, kare voïeшte kît de nuцinъ a skpi, ape, ші trebuïe neapъrat se aïkъ în kapul sъъ dikцionareле tuтulop limвelop, kъ kare a avut komunikaцie limва Pomînъ, ші maï kъ seamъ ne al челіï Latine, ka sъ poatъ skpi fъpъ greшealъ radikalmente, în vpeme че, daka ap fi fost priimitъ skpiepea fonetikъ, supliindu se alfaвetul Latinъ kъ oape kare litepe saъ semne a ле suneteлop че і linsesk, adontapea luї în skpiepea Pomînъ ap fi fost de mape preцъ ші folosъ în privinца naцionalitъцii noastpe, ïap nimï de kum nïedikъ, ші o nekontenitъ nedomipipe, ші alunekape în felupite greшelї optografiче. Dap nъdъjduim, kъ eksperiinца va potoli ekveslul zeluluї ші întusiasmuluї patpiotikъ atît în skpiepe kît ші în limвъ, ші ne va aduче ла linia de mъsupъ ші kumпътъ, kare este vasul nestpъmutavilъ al totъ vinелuї, saъ, notъ zиче, kïap vinele; kъmї este netъgъduitъ adevъpъ, kъ adevъpatul vine în ueneralъ nu noate eksista fъpъ mъsupъ. Epte mi se dap de iuviцii meї komnatpioцї a zиче dune a mea nъpepe, kъ din nenopочipe linsa de mъsupъ atît în kulтivapea limвeї pivitъ in tinїï ші idioшеле sale, kît ші în modul skpiepii de astъ-zї, se faче o varikadъ înnïedikъtoape ла întindepea înstpukцii nuвliче, maï kъ seamъ în klaseле pimape, unde ap fi trebuit ne-apъpat ka fraцeda жunime sè sugъ pin limва matepnъ, ka лапteле kreskъtopъ în pruпvia sa, ideile xrъnitoape ші formътoape de soviala лор omenitate. M' aшї fi nutut întinde maï mult, eksplikîndu mъ maï ne largъ întp'avеastъ foapte împoptantъ kestie, a kъpia subiektъ este fondamentaluл vasъ al kulтivъpiї ші formъpiї omuluї în destinaцia, nentpu kape este kpeatъ, ші maï kъ seamъ în pivinца naцii noastpe, kape чере neapъpat челе maï efektuoase ші efikaче miжloaче de moralisapea sa ші snopipea în stiinце de totъ felul, ші kunoштinцeле tpebuinчoase supe a aцuпце, unde vivilisaцia sekoluluї o împinце. Dap лasъ avеasta a se înцелеце kъ kuvenita pъtpundepe, ші a se kinzui kъ matъpitate de kъtpe zeluл patpiotikъ al estimavilop patpioцї, întp' a kъpora komnetinцъ este înkpedinцatъ opganisapea ші efektuapea instpukцii nuвliче, supe a înlъtura nïedičeле varikadante, ші a 'ї netezi калеа, ka sъ progpeseze kъ paшї penezї în asemъnape (dap în propopцї negpeшit mult maï mapї duне întindepea sa de astъzї) kъ progpeseле dovîndite de ла 1830 nînъ ла 1848.

Obïektul Dikцionapuluї de faцъ este limва Elenikъ, al kъpia preцъ este atît de supemъ, în kît avïa se noate eksnpima nepitul eї kъ titlul de limвъ a zeїлop, nekum o prepumiseръ чеї че kъ destul nъtpundepe înцелeseseръ ценiul suвlimъ al eї, ші în adevъpъ a mepitat avestъ titlu; kъmї de toatъ lumea literatъ ші vivilisatъ este kunoskutъ, ka ea este vatpa saъ matka tuтulop ultiinцелop ші apteлop, ші dintp' însa ші npintp' însa s' aъ întins avestea ла toate naцiile, kîte aъ avut nopочipea de a se лumina, în kît ші înveнцiile челе de maï în spmъ ші nînъ astъ-zї în toate naцiile îшї dovîndesk nomenklatupa de ла dînsa, mъptupisindu se npintp' avеasta superiopitatea eї în pelaцie kъ toate челе-л-алte npin abondinца, komponivilitatea. ші mulдioшia eї. ïap în pelaцie kъ noї este maï kъ deosevipe mepitoasъ din multa afinitate, че ape kъ limва Pomînъ atît în vorve ші în tinї, kît ші kïap în fpase ші idiotismupї, (afapъ din kîte sînt luate npin stpъvuna noastpъ Latinъ) prekum πoθή, noftъ, τpυγίον, tpirie, ξάμμα, skamъ, ші alteле multe, kape sînt natupalisate kïap în limва цъpanilop nostpi, ші maï vine kunoskute лор de kît opъшanilop; de avestea amъ adumat întp' unъ felъ de Vokabulapъ alfavetikъ, kîte s'aъ nutut kulege, kape s'a amezat ла sfîpшitul Dikцionapuluї, prekum se vede. avеasta dovedeште fъpъ îndoialъ istopikul adevъpъ, kъ în Davia aъ fost kolonisate seminцii Elenîve kъ multъ maï 'nainte de kolonisaцia Pomanъ; ші avеasta lesne se noate vъdi kupiositъцii op kuї npin paralelismul avestop doъ limвї.

Apoї ne îndemnъ avestea ni se maï adaogъ maï pesus de челе-л-алte ші interesul sfînt noastpe peliцii; fiind kъ dintp' avеastъ ші npintp' avеastъ întp' adevъpъ zeeaskъ limвъ avem toate sfinte noastpe skpipturї, ші toate skpiseле sfinte nъpinцi. prekum ш

toatъ цesътъpa цepemoniaлъ (слъжбeї) a sf: Biseріче. Din toate dap avestea se въdesк mapiле folоase ші avantaже, че пътem трaце din sepiosъл stъdiй ал avesteї клasiче лimвї, aї кърia avtopї, пъ пътaї aї noштрії Biseріческї, dap ші чeї maї векї profanї stъdiaцї къ stъpвinцъ ne not прокъpa лъminate simцiminte de soцialъ moралitate религioasъ, de înцелeaптъ лiвertate, ші de adeвъratъ патriotismъ, ші în цeнepaлъ de toatъ вiptъtea, supe a ne кълtiва omenitatea, ші a ажънце ла sъвлima noastpъ destinaцie de adeвъratъ omъ; supe neîndoїasъ înкpedinцape a avestъї adeвъpъ neконtestaвilъ se adък de тъptъpie челе zise de мареле ierapхъ Basilie, коріfeил sf: пъpinцї aї sf: Biseріче, în кювîntъл sъъ întitълatъ, «Кът se not folosi tinepїї крeштinї din скpiseле Elinешtї (atît noetiче кît ші прozaiче)„. къ ideile ші înцелesъpile, че stъdioшiї tinepї крeштinї кълer din скpiseле челе клasiче але avtopilop Elinї, le sînt ка o пpeгътipe (ка anъpateле вънsilopilop de челе de вънsit) nentpъ пътpъndepea ші efektъapea новецелор ші поpъпчелор Eванцeліче, каре de îndatъ s'ap пъpea къ nenътinцъ de a se pealisa, dîndъ ле de екземпле ne Sокratъ, ne Periклeъ, ne Apistidъ ші ne алцї de omeneaскъ вiptъte вървацї in Eванцeліка dparoste ші ръвdape.

Din toate dap avestea se înцелеце, къ ni se pекomandъ къ dinadinsъл stъdiъл avesteї мълt în toate привinцеле пpeцioaseї лimвї, ка în toate pелацiile маї sas amintite sъ ne folosim. Iap mie, пpea їввiцї компatpioцї, dъne кювinteле date ла înчепътъ, акordацї indълцinцъ în кîte пъ s'a пътът ажънце скопъл de пpefекцie, pекънoskînd însъ tot de odatъ ші folоaseле ші înлesnitoapeле ажътoape, че пътецї dobîndi din пекрицateле ші îndeлънgateле меле dъne пътepe ostenелї (denъse în avеastъ лъкpape) în stъdiъл avesteї лъminътoape a omenimiї лimвї, ші ал epъdiцilop ші sъвлimilop eї avtopї.

Г. IOANIDЪ.

Ναρθηκοπλήρωτος (ὁ, ἡ), poet: npin kape s' a ѫmplѫt deшeрtѫl dinъѫntrѫl ferѫleĭ. «Πυρὸς πηγὴ—». Esхl: foкѫl, ce s' a adѫs de Prometeѫ în ferѫlъ. [νάρθηξ, πληρόω].

Ναρθηκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), vъzѫtѫ, пъrѫtѫ ka o ferѫlъ. [νάρθηξ, φαίνω].

Ναρθηκοφόρος (ὁ, ἡ),== Θυρσοφόρος. [νάρθηξ, φέρω].

Ναρθηκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saѫ din felѫl ferѫleĭ. [din

Νάρθηξ, ηκος (ὁ), ѫnѫ felѫ de sninoѫъ plantъ kѫ ѫшorѫ ші tpestiosѫ kочeanѫ (niezѫl kъrѫĭa slѫжĭa de ĭaskъ la ceĭ veкĭ, de ѫnde faвѫla lѫĭ Prometeѫ, ka ѫnѫ felѫ de kѫkѫtъ, saѫ sokѫ, (Lat: ші Franц:) ferѫlъ. 2) (npin întind:) вццѫ de ferѫlъ. 3) kѫtie nentpѫ apome. (de ѫnde 4) (fir:) kapte de doktopiĭ. 5) (Bisep:) naptea de aѓaръ a Bisepiчeĭ, slonѫ.

Νάρκα, poet: în локѫ de νάρκην, ак: ал лѫĭ νάρκη.

Νάρκαφθον (τὸ), ѫnѫ felѫ de apomatikъ koaжъ de India (vezĭ ші λάκαφθον), napкafiѫ.

Ναρκάω -ῶ, вiit: -ήσω, amopцeskѫ, saѫ simцѫ amopцealъ. [din

Νάρκη (ἡ), [vezĭ μάλκη] amopцealъ. 2) ѫnѫ felѫ de пeшte.

Νάρκημα (τὸ), amopцiтpъ. [ші

Νάρκησις, εως (ἡ), amopцipe. [ναρκάω].

Ναρκίσσινος, η, ον, fъkѫtѫ din flopĭ de zambілъ. [ші

Ναρκισσίτης, ου (ὁ), (λίθος) пĭatpъ kѫ faцъ, saѫ fopmъ de zambілъ. [din

Νάρκισσος (ὁ, ші pap ἡ), [νάρκη] ѫnѫ felѫ de flоape mipositoape, zambілъ.

Ναρκόω -ῶ, вiit: -ώσω, adѫkѫ amopцipe; ameцeskѫ. [ші

Ναρκώδης, εος (ὁ, ἡ), adѫkъtopѫ, saѫ simцitopѫ de amopцealъ, amopцitopѫ, saѫ amopцitѫ. [νάρκη].

Νάρκωσις, εως (ἡ), amopцipe. [ші

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, чел kѫ însѫшime de a adѫve amopцealъ, saѫ ameцealъ.[ναρκόω].

Ναρὸς, ὰ, ὸν, poet: [νάω] kѫpгътopѫ, saѫ kѫ însѫшime de a kѫpце.

Νάρταλος, în локѫ de κάρταλος.

Νάρτη (ἡ), ѫnѫ felѫ de apomatikъ plantъ de India, (noate)==Νάρκαφθον.

Νᾶς, ναὸς (ὰ), Dop: în локѫ de ναῦς.

Νάσατο, poet: în локѫ de ἐνάσατο, a 3: sinr: neps: de miж:, ші

Νάσθη, poet: în локѫ de ἐνάσθη, a 3: sinr: neps: de nas: nex ал лѫĭ ναίω.

Νάσκαφθον (τὸ), ==Νάρκαφθον.

Νασμὸς (ὁ), poet: [νάω]==Νᾶμα, kѫpцepe, nîpîѫ; isвopѫ. [de ѫnde

Νασμώδης, εος (ὁ, ἡ), (гля:) плinѫ de isвoape, de апе.

Νᾶσος (ὰ), Dop: în кокѫ de νῆσος.

Νάσσα, poet: în локѫ de ἔνασα, акt:, ші

Νασσάμην, în локѫ de ἐνασάμην, miж: nex: 1: ал лѫĭ ναίω.

Νάσσω, [în afin: kѫ νέω, νήθω, ші σάττω] вiit: νάξω, (nas: tpe: de kѫ: νέναγμαι, ші νένασμαι înresвiѫ,îndesѫ чева, ka sъ înkапъ ѫndeва, saѫ sъ se калче, sъ se stpînгъ, ашezѫ апъsat; ашternѫ. «Γαῖαν ἔναξεν». Od: Φ. «Νάττω τουτονὶ τὸν θύλακον". Epikt: (ші nas:) «Ἀμφορεῖς νενασμένοι»: Apstf: грътъdiцĭ. «Ἡ οἰκία ὁπλιτῶν ἐνένακτο». Ios: epa înцesatъ. «Ἐντί δέ μοι στιβάς· ἐν δέ νένασται καλὰ δέρματα». Tкp:

Νάστης, [ναίω] ου (ὁ), poet: = Наiétης, локѫitopѫ.

Ναστίσκος (ὁ), dim: ал лѫĭ ναστός (плъчintъ).

Ναστοκόπος (ὁ, ἡ), tѫĭetopѫ (konstpѫktopѫ) de плъчinte nѫmite [ναστὸς, κόπτω].

Ναστὸς, ἡ, ὸν, [νάσσω] кълкatѫ, îndesatѫ вine; (npin вpm:) stpînsѫ; плinѫ; цeапъnѫ. «Κάλαμος —». Dskp:= Μεστοκάλαμος. || (kа sѫвst: se înц: πλακοῦς, saѫ ἄρτος) ѫnѫ felѫ de плъчintъ гъръ foĭ (ka вогачea), saѫ tѫrtъ îndesatъ.

Ναστότης (ἡ), îndesътѫръ, kалitatea лѫĭ ναστός.

Ναστοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ...

Ναστοφάγος (ὁ, ἡ), mînkѫtopѫ de tѫrte гъkѫte kѫ felѫpite лѫkpѫrĭ. (vezĭ Пaвs: H, 42. 4).

Νάσω, Dop: în локѫ de νήσου, цen: ал лѫĭ νῆσος.

Νάττω, At: în локѫ de νάσσω.

Ναυαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskѫ snapцepe de koравie. [ші

Ναυαγία (ἡ), snapцepe de koравie. [ші

Ναύαγιον (τὸ), гърîmътѫръ din koравie snapтъ. 2) =Ναυαγία. [din

Ναυαγὸς (ὁ, ἡ), [ναῦς, ἄγνυμι] пътimaшѫ de snapцepe de koравie. 2) poet: пpea pap [ναῦς, ἄγω], повъцвitopѫ, kîpmaчĭѫ de koравie.

Ναυαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ amipalѫ, komandipѫ de koравie, saѫ de flотъ. [ші

Ναυαρχία (ἡ), demnitatea, ші tpeaвa amipalѫлъĭ. [ші

Ναυαρχὶς, ίδος (ἡ), (se înц: ναῦς) koрaвia, чe поartъ пe amipalѫл. [ші

Ναυαρχίτης, ου (ὁ), =кѫ [din

Ναύαρχος (ὁ), [ναῦς, ἄρχω], komandipѫ de korabie, saŭ flotъ, amiralѫ. (bezi ші στόλαρχος).

Ναυάτης, noet: saŭ grem: în lokѫ de ναύτης.

Ναυβάτης, [ναῦς, βαίνω] ου (ὁ), înbъrkatѫ în, saŭ ѫmblъtorѫ kѫ korabie.

Ναύδετον (τὸ), noet: [ναῦς, δέω] otronѫ, kѫ kare se leagъ korabia.

Ναυηγὸς (ὁ), Ion: în lokѫ de ναυαγός.

Ναυκληρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ stъpînѫ de korabie; (prin ѫrm:) daŭ kѫ navlѫ (kipie) la altѫl korabie; (prin întînd:) înkipiezѫ kase; (în pen:) ѫberneză ka i-konomѫ. «Πόλιν —». Esxl: [ші

Ναυκληρία (ἡ), mesepia ші treaba stъpînѫlуї de korabie. 2) korabie datъ kѫ navlѫ (kipie) de stъpînѫl sъѫ. [ші

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, kѫbenitѫ la stъpînѫ de korabie, saŭ la înkipiepea eї. [ші

Ναυκλήριον (τὸ), korabie kѫbenitъ la (saŭ înkipiatъ de) kapitanѫl sъѫ. 2) = Ναύσταθμος. [din

Ναύκληρος (ὁ), propietarѫ, kъpitanѫ de korabie. 2) (aѫѫs:) propietarѫ de kasъ, saŭ kipiašѫ, kare o peînkipiazъ altora. 3) (ka adiekt:) noet: în lokѫ de ναυτικός. [de ѫnde

Ναυκληρώσιμος (ὁ, ἡ), de înkipiat, saŭ peînkipiat. «Στέγη —». Lks: kasъ (xanѫ) de înkipiat.

Ναυκράρια (τὰ), lokalуl dregъtoriei naѫkrarilor (ναύκραροι). [ші

Ναυκραρία (ἡ), (în Atena) a 12 parte a seminуiei (dѫne înnъrуipea din vremea lуї Solonѫ). [ші

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorѫ de a 12: parte a seminуiei (în At:), saŭ de dregъtorуl eї. [din

Ναύκραρος (ὁ), (prinч: At:) în lokѫ de ναύκληρος; (de ѫnde în Atena înt:) kъpeteniile nъruї a 12: de fie-kare din 4: seminуiї dѫne înnъruipea cea maї'nainte de Klistenѫ (kare maї în ѫrmъ s' aŭ prenѫmit δήμαρχοι, tribѫnї; dap s' aŭ nѫmit aша de la naŭ; fiind kъ fie-kare din aceste nъruї konlribуїa kîte doї kълъreцї, ші o korabie).

Ναυκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, birуїeskѫ prin korъbїї pe mare. [din

Ναυκράτης, εος (ὁ, ἡ), birуitorѫ prin korъbїї. «Θαλάσσης—». Ep:=Θαλασσοκράτωρ. 2) kъpitanѫ de korabie, saŭ komandipѫ de korъbїї,=Ναύκληρος, saŭ Ναύαρχος. 2) ѫnѫ felѫ de peшte. [ναῦς, κράτος].

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, relativѫ, saŭ kontribѫitorѫ la birуinцъ kѫ korъbїї, saŭ la stъpînipe de mare. [ναυκρατέω].

Ναυκράτωρ, ορος (ὁ), =Ναυκράτης, stъpînitorѫ de mare; saŭ kъpitanѫ de korabie.

Ναῦλα (ἡ), ші Ναύλας (ὁ), ші Ναῦλον (τὸ), плц: în lokѫ de νάῦλα, ші чл:

Ναῦλον (τὸ), ші Ναῦλος (ὁ), [ναῦς] navlѫ, kipie de korabie. 2) (aѫѫs:) kipie (prinч:) de xanѫ.

Ναυλοχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ, staŭ trasѫ în portѫ pîndind pe vrъжtašї; nъvъleskѫ pe mare neprevezѫt aѫѫpra vrъжtašѫlуї. 2) (maї noѫ) daŭ asilѫ (portѫ de pîndipe) la korabie. [ші

Ναυλοχία (ἡ), pîndipe kѫ korabie din portѫ aѫѫpra vrъжtašѫlуї. [ші

Ναυλόχιον, ші Ναύλοχον (τὸ), = Ναύλοχος (sѫѫst:). [din

Ναύλοχος (ὁ, ἡ), [ναῦς, λόχος] (prinч: lokѫ, portѫ) bunѫ, îndemînatikѫ de a slуžї ka || (sѫѫst:) Ναύλοχος (ὁ), lokѫ, ѫnde not sta trasѫ korъbїї (prinч:) nentrѫ pîndipe de vrъжtašї.

Ναυλόω -ῶ, biit: -ώσω, îmї daŭ korabia (ші miж: prinzѫ korabie) kѫ navlѫ, (ad:) kipie. [ναῦλον].

Ναυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batѫ kѫ korъbїї pe mare. [din

Ναυμάχης, ου (ὁ), =Ναυμάχος.

Ναυμαχησείω, (îъrѫ biit:) dopeskѫ, amѫ nopїtъ sъ mъ batѫ pe mare.

Ναυμαχία (ἡ), bătъlie kѫ korъbїї pe mare. [ші

Ναυμάχιον (τὸ), grem: în lokѫ de ἀναυμάχιον. [din

Ναυμάχος (ὁ, ἡ), pesboitorѫ din korabie. [ші

Ναύμαχος (ὁ, ἡ), golositorѫ la bătъlie kѫ korъbїї. [ναῦς, μάχη].

Ναυπηγέτης, ου (ὁ), noet: în lokѫ de ναυπηγός. [din

Ναυπηγέω -ῶ, biit: -ήσω, konstrуїѫ korabie. [din

Ναυπηγὸς, έος (ὁ, ἡ), noet: în lokѫ de ναυπηγὸς. 2) = Ναυπηγικός.

Ναυπηγησία (ἡ), = Ναυπηγία. [ші

Ναυπηγήσιμος, η saŭ ος, ον, notrivitѫ, bunѫ la lukrare de korъbїї. «Ὕλη —». Ep: ші Plt: [din

Ναυπήγησις, εως (ἡ), [ναυπηγέω], ші

Ναυπηγία (ἡ), konstrukцie de korabie; 2) ekipare (înarmare) de flotъ. [ші

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, relativѫ, saŭ golo-

sitopŭ ла konstpвipe de коръвiĭ. [шi

Ναυπήγιον (τὸ), локалŭ de konstpвit коръвiĭ, (Fpanц:) chantier. [din

Ναυπηγὸς (ὁ), [ναῦς, πήγνυμι] înкеĭetopŭ, konstpвкtopŭ de коръвiĭ.

Ναύπόρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ναυσίπορος. [ναῦς, πόρος].

Ναύπους, οδος (ὁ, ἡ), гл: =Μακρόπους. [ναῦς, ποῦς].

Ναυρίζω, вiit: -ίσω, (гл:) вatжокореsкŭ, =Μυκτηρίζω. [din

Ναυρὸς, ὰ, ὸν, вшорŭ, nestatopnikŭ; вatжокоpitopŭ; înfвmвpatŭ. "Τὸ ναυρὸν». Esix: mîndpie.

Ναῦς, νεὼς (ἡ), [νέω] (dat: νηΐ, ак: ναῦν; îm: nom: νῆες, цen: νεῶν, dat: ναυσὶ, ак: νῆας, шi ναῦς; înd: цen: шi dat: νεοῖν) корабie. [de вnde

Ναῦσθλον (τὸ),=Ναῦλον. [de вnde

Ναυσθλόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Ναυλόω.

Ναυσία, шi Ναυσίασις, εως (ἡ), =Ναυτία, Ναυτίασις. [din

Ναυσιάω -ῶ, вiit: άσω, =Ναυτιάω.

Ναυσιβάτης, ου (ὁ), =Ναυβάτης.

Ναυσίβιος (ὁ, ἡ), тръitopŭ în коръвiĭ, saŭ din коръвiepie. [ναῦς, βίος].

Ναυσίδρομος (ὁ, ἡ), поet: гръвitopŭ de (saŭ kontpiввitopŭ ла) алергареа коръвieĭ. «Οὖρος —». Opf: [ναῦς, δρόμος].

Ναυσίκλειτὸς, шi Ναυσίκλυτὸς (ὁ,ἡ), поet: [ναῦς, κλέος, шi κλυτός] sлъвitŭ, вestitŭ пentpв коръвiiле, saŭ пentpв коръвiepia sa.

Ναυσιόεις, εσσα, εν, поet: =Ναυτιόεις.

Ναυσιπέδη (ἡ), Лksfn: (ναῦς, πέδη] = Ναύδετον, otronŭ de корабie.

Ναυσιπέρατος (ὁ, ἡ), поet: =Ναυσίπορος. (în Epodotŭ se indpeп: ναυσὶ περητὸς). [ναῦς, περάω].

Ναυσίποδες (οἱ), поet: локвitopĭ de insвле (fiind къ вmвлъ прin коръвiĭ). [ναῦς, ποῦς].

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ), пopnitopŭ de корабie пе калеа sa. «Αὖρα —». Лks: 2) (пas:)=Ναυσιφόρητος. [ναῦς, πέμπω].

Ναυσίπόρος (ὁ, ἡ), (пароks:) кълъторŭ (трекъторŭ) кв корабie; (пропароks:) прin каре трек (траг ла лimanŭ) коръвiĭ. [ναῦς, πόρος].

Ναυσίστονος (ὁ, ἡ), поet: прiчinвitopŭ de sвsпinŭ în, saŭ прin коръвiĭ. «Ὕβρις —». Hind:

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ), поet: пвptatŭ, stpъmвtatŭ кв корабie. [ναῦς, φορέω].

Ναυσιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ναυτιώδης, шi Ναυσίωσις, εως (ἡ), =Ναυτίωσις.

Ναύσταθμον (τὸ), локŭ, вnde staŭ, saŭ траг коръвiiле, = Λιμήν. [шi

Ναύσταθμος (ὁ), flotъ трasъ în пoptŭ, adвnъtвpъ de pesвoĭeшtĭ коръвiĭ. 2) = Ναύσταθμον. [ναῦς, σταθμός].

Ναυστολέω -ῶ, вiit: -ήσω, пopneskŭ (кîpmвĭeskŭ) корабie; трansпoptŭ чева, (шi miж: saŭ пas:) mъ трansпoptŭ прin корабie, кълъtopeskŭ пе mape; (în цen:) îndpeптezŭ (пропр: шi fir:), (шi ел:) mъ îndpeптezŭ (mъ dвкŭ) кътре... «Ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα»; Sof:«Ναυστολεῖν (se înц: ἑαυτὸν) εἰς τὸ βαλανεῖον». Лвч: (шi fir:) «Ναυστολεῖν τὴν πόλιν". [ναύστόλος]. [de вnde

Ναυστόλημα (τὸ), поваръ трansпoptatъ кв корабie. 2) = кв

Ναυστολία (ἡ), трasпoptape кв корабie (акt: saŭ пas:). [din

Ναύστόλος (ὁ), (пароks:) пopnitopŭ, трънsпoptъtopŭ, (пропароks:)пopnitŭ, трansпoptatŭ, кълъtopŭ кв корабie. [ναῦς, στέλλω].

Ναυτεπιβάτης, ου (ὁ), воĭажорŭ кв корабie, totdeodatъ шi mapinapŭ, saŭ коръвiepŭ. (вezĭ шi αὐτερέτης). [ναύτης, ἐπιβάτης].

Ναύτης, [ναῦς] ου (ὁ), коръвiepŭ, (Ital:) mapinapŭ. 2) поet: în локŭ de ναυβάτης, воĭажорŭ кв корабie. 3) în локŭ de ναυτικὸς. «Δρόμος —". Епiгр: [de вnde

Ναυτία (ἡ), ашецеалъ шi греацъ, че se întîшпlъ ла кълъtopĭ пе mape; (în цen:) греацъ.

Ναυτίασις, εως (ἡ), пътimipe de греацъ. [din

Ναυτιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskŭ de греацъ шi вързътвръ пе mape; (în цen:) îmĭ вine греацъ, saŭ sъ вързŭ. [ναυτία].

Ναυτικὸς, ὴ, ὸν, кввenitŭ, însвшitŭ коръвiepвлвĭ; îndemînatikŭ ла (saŭ кв mesepie de) навiгацie, ad: плвtipe пе mape; naвtikŭ, saŭ mapinŭ. "Στρατὸς —». Ep: "Τὸ ναυτικόν». Лks: пвtepea mapinъ a вnвĭ statŭ; (îm:) «Τὰ ναυτικὰ (se înц: ἔργα)». шi «Ἡ ναυτική (se înц: τέχνη)".Лks: meшtешвгвл навiгацii, saŭ (pap) ал konstpвкцii de коръвiĭ. «Ναυτικὸν (se înц: ἀργύριον)». Atik: вaniĭ, че se înпpвmвtъ пе пороквл корабii. [ναύτης]. [de вnde

Ναυτικῶς, adв: коръвiepeшte. «Ναυτικῶς δανείζειν». Atik: a înпpвmвta пе пороквл коръвii, (прin вpm:) кв греа doвîndъ.

Ναυτιλία (ἡ), плвtipe пе mape, кълъtopie кв коръвie. «Ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐ-

χρήσαντο». Ep: aŭ плѫtit кѫ лѫnцĭ (pesвoĭeшtĭ) коръвiĭ. [ші

Ναυτίλλομαι, (прел: ἐναυτιλλόμην) кълъtopeskŭ кѫ корабіе. [din

Ναυτίλος (ὁ), = [Ναύτης] кълъtopŭ кѫ корабіе, saŭ пе mape. 2) ѫnŭ felŭ de каракatiцъ, saŭ de skoĭкъ de mape, каре îшĭ întpeвѫinцeazъ цeasta ка корабіе.

Ναυτιλοφθόρος (ὁ, ἡ), noet; пръпъditopŭ кълъtopiлор пе mape. [ναυτίλος, φθορά].

Ναυτιόεις, εσσα, εν, noet: siшцitopŭ de греацъ. [ші

Ναυτιώδης, εος (ὁ, ἡ), adѫкъtopŭ saŭ пъtimaшŭ de, saŭ însoцitŭ кѫ греацъ. [ναυτία].

Ναυτίωσις, εως (ἡ), =Ναυτίασις. «Φλεβῶν —". Iпкр: (алt:) ἐκχύμωσις.

Ναυτοδίκαι (οἱ), (în Atena) жѫdiкъtopĭ de прічінĭ mapine, ші de челе înпpotiва neadeвъpaцiлор четъцenĭ. [ναύτης, δίκη].

Ναυτοκράτωρ, ορος (ὁ), =Ναυκράτωρ.

Ναυτολογέω -ῶ, віit: -ήσω, adѫnŭ коръвіерĭ, saŭ воїажорĭ пе mape. [din

Ναυτολόγος (ὁ, ἡ), adѫnъtopŭ de mapinapĭ, saŭ naвiгъtopĭ. [ναύτης, λέγω].

Ναυτοπαίδιον (τὸ), въїatŭ mapinapŭ, (Itл:) mѫчїŭ. [ναύτης, παιδίον].

Ναύτρια (ἡ), fem: ал лѫї ναύτης, коръвіеріцъ.

Ναυφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopŭ, înгiцitopŭ de коръвiĭ. [ναῦς, φάγω].

Ναυφθορία (ἡ), пръпъdipe de корабіе,= Ναυαγία. [din

Ναύφθόρος (ὁ, ἡ), (пароks:) пръпъditopŭ de коръвiĭ. 2) (пропароks:) = Ναυαγὸς. [ναῦς, φθείρω].

Ναῦφι, ші ναῦφιν, noet: în локŭ de νεῶν, цen: saŭ ναυσὶ, dat: îm: ал лѫї ναῦς.

Ναύφρακτος (ὁ, ἡ), noet: [Ναῦς, φράσσω] întъpitŭ (asiгѫpatŭ) кѫ коръвiĭ. «Στρατὸς—». Apstf: apmie mapinъ. || (sѫвst:) = Ναύσταθμος. (fir:) «Ναύφρακτον βλέπεις». Apstf: кѫ desпpeцѫipe te ѫїцĭ,

Ναυφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ de корабіе. [ναῦς, φύλαξ].

Ναύω, віit: ναύσω, Еол: în локŭ de νάω.

Νάφθα (τὸ), ші Νάφθα, ης (ἡ), ші Νάφθας, α (ὁ), neftŭ, ѫnŭ felŭ de fosiлъ (skoasъ din пъmîntŭ) apzoasъ ѫnsoape.

Νάω, [în afin кѫ νέω] віit: νάσω, saŭ ναύσω, (прел: ἔναον, ші fъръ крештере νᾶον) noet: în локŭ de ῥέω, isвoръskŭ. «Νᾶον (алцiĭ skpiŭ ναῖον) δ' ὀρῷ ἄγγεα». Od: 1: se pesвъpsaŭ. || (timпiĭ вербѫлѫї aчestѫїa nѫ tpeвѫїe sъ se konfѫnde кѫ aї лѫї ναίω).

Νε, partiк: neгat: (кошп:) în локŭ de νὴ (вezĭ νέπους), (de aчi pom·) ne.

Νέα, saŭ Νεὰ (ἡ), пъmîntŭ лъsatŭ цeлinъ пе кîтъва вpeme, ка sъ se întъpĭaskъ. (вezĭ νειὸς).

Νέα, Ion: noet: în локŭ de ναῦν, ак: ал лѫї ναῦς.

Νεάγγελτος (ὁ, ἡ), noet: de кѫpînd вestitŭ. [νέος, ἀγγέλλω].

Νεαγενὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de νεηγενὴς.

Νεάζω, віit: -άσω, (stpъm:) = Νεάω. 2) (oвiч: nestpъm:) sîntŭ, mъ faкŭ (saŭ mъ поpтŭ ка) tînъpŭ. 3) sîntŭ вenitŭ de кѫpînd. [νέος].

Νεαίρετος (ὁ, ἡ), noet: [νέος, αἱρέω] = Νεάλωτος, de кѫpînd пpinsŭ, saŭ лѫatŭ în stъпînipe.

Νεακὴς, έος (ὁ, ἁ), [νέος, ἀκή] Dop: noet: în локŭ de

Νεακόνητος (ὁ, ἡ), de кѫpînd askѫцitŭ. [νεὸς, ἀκονάω].

Νεακρᾶς, греш: în локŭ de νεόκρας.

Νεαλδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νέος, ἄλδω]. de кѫpînd pesъpitŭ, saŭ кpeskѫtŭ.

Νεαλὴς, [νέος, ἅλς] έος (ὁ, ἡ), de кѫpînd sъpatŭ. вatoчitŭ; [saŭ dѫпе алтъ etimoлц: νέος, ἁλόω]=Νεάλωτος; (пpin ѫpm:) пpoasпътŭ; (în цen:) tinepeskŭ; (пpin întind:) în fлoapea sa, вîptosŭ, вiгѫposŭ, ші чл: saŭ înкъ nedeпpinsŭ, neoвiчnѫitŭ.

Νεάλωτος (ὁ, ἡ), [νέος, ἁλόω] de кѫpînd пpinsŭ, лѫatŭ.

Νεάμελκτος (ὁ, ἡ), [νέος, ἀμέλγω] de кѫpînd mѫлsŭ.

Νεὰν, ᾶνος (ὁ), noet: în локŭ de [νέος], вiгѫposŭ, aцepŭ.

Νέανδρος (ὁ, ἡ), noet: de tînъpŭ въpвatŭ. «Ἀλκὴ—». Лiкfp:

Νεανεία (ἡ), =Νεανιεία.

Νεανθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫpînd, saŭ din noŭ înfлopitŭ. [νέος, ἄνθος].

Νεανίας, ου (ὁ), [νεὰν]=Νέος, tînъpŭ;(пpin întînd: ші adiekt:) чел în fлoapea вîpsteĭ, воїnikŭ, ші чл: saŭ dîpzŭ, пъвaлnikŭ. «Ἄρτος—». Apstf: mape, saŭ пpoasпътъ.

Νεανιεία (ἡ), ші Νεανίευμα (τὸ), faптъ de tînъpŭ, (ad:) îndpъzneaцъ ші neпpeгînditoape воїniчie, saŭ sгловiчїѫne. [din

Νεανιεύομαι, віit: -εύσομαι, sîntŭ (пpinч: mъ поpтŭ ка) tînъpŭ; faкŭ, saŭ вopвeskŭ кѫ вioiчїѫne (semeцie, tpѫfie ші чл:) de tînъpŭ. "Τῶν νεανιευομένων εἰς τοὺς πολίτας». Iskp: [ші

Νεανίζω, віit: -ίσω, sîntŭ, saŭ apътŭ, къ

sîntă tînără,=Νεάζω. «Νεανίζοντι τῷ πάθει„. Пл: [ші

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, tinepeskă, boĭnіčeskă; (prin brm:) bioĭă, kьrажosă; (în ръă) obrazникă, dîrză; (despre лъkr:) mare, цeaпънă, tare, ші чл: «Βροντὴ νεανικὴ». Лks. [νεανίας]. [de bnde

Νεανικῶς, adb: kъ bioičĭbne, îndrъznealъ de tînără; boĭnіčeште, tare, цeaпън.

Νεανιόμαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, =Νεανιεύομαι.

Νεᾶνις [νεᾶν]. ιδος (ἡ), tînără fată.

Νεανισκάριον (τὸ), dim: ал лъĭ νεανίσκος.

Νεανίσκευμα (τὸ), fantă de tînără,=Νεανίευμα (bezĭ ziч:). [din

Νεανισκεύω, biit: -εύσω, sîntă înkъ tinerelă. || (maĭ des miж:) mъ portă ka tînără, =Νεανιεύομαι (bezĭ ziч:); (bne -orĭ) sîntă în pîndьl tinepeilor. [din

Νεανίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ νεανίας, boĭnіčelă; (prin întind:) îndrъsneцă (srlobiă, sbbrdalnikă), ші чл:

Νέανσις, εως (ἡ), =Νέασις.

Νέαξ, ακος (ὁ), poet: în locă de νεανίας.

Νεαοιδὴς (ὁ, ἡ), poet: kîntъreцă noă (nedeprinsă înkъ bine). [νέος, ἀοιδὸς].

Νεάπολις, εως (ἡ), în locă de νέα πόλις, noă oraшă. [de bnde

Νεαπολίτης, ου (ὁ), locьitoră de noă oraшă (bezĭ ші νεοπολίτης).

Νεαροηχὴς, έος (ὁ, ἡ), kare fače noă (neobičnьită) sbnetă. "Λέξις—». Filstp: [νεαρὸς, ἦχος].

Νεαροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakă чева frapedă, înprospътezică. [νεαρὸς, ποιέω].

Νεαροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεοπρεπὴς. [νεαρὸς, πρέπω].

Νεαρὸς, ὰ, ὸν, (ші adb:) -αρῶς, fъkьtă de kърînd, kъ totьl noă; tinepeskă; (prin brm:) frapedă, proasпътă. [νέος].

Νεαροφόρος (ὁ, ἡ), adbkъtoră de чева noă, saă de kърînd. [νεαρὸς, φέρω].

Νέαρχος (ὁ), =(saă greш: în locă de) Ναύαρχος.

Νεαρῳδὸς (ὁ, ἡ), epgr: =Νεαοιδὸς [νεαρὸς, ᾠδὴ].

Νέας, poet: în locă de ναῦς, ak; îm: de ναῦς.

Νεάσιμος (ὁ, ἡ), пъmîntă цelinъ kьbiinчosă a se ara. (de bnde || sbbst:) Νεάσιμον (se înц: χωρίον), = Νεὰ, цelinъ. [din

Νέασις, εως (ἡ), ші Νεασμὸς (ὁ), arare de пъmîntă цelinosă. [νεάω].

Νεασπάτωτος (ὁ, ἡ), [νέος, σπατόω] Бео'. în locă de νεοκάττυτος.

Νέαται, poet: în locă de νενέαται, Ion: в 3: pers: îm: de pas: tre: de kъ: ал лъĭ ναίω·

Νεατὴ, ші Νεατὶς, ίδος (ἡ), (se înц: γῆ) =Νέα, пъmîntă цelinъ. [din

Νεατὸς, [νεάω] ὴ, ον, (ἀγρὸς) цarinъ лъsatъ цelinъ; ші timpьl, în kare se običnьĭeште a se ara asemenea пъmîntърĭ.

Νέατος, (νέος) η, ον, poet: чел maĭ din brmъ, maĭ de жos, maĭ de marцine, saă din капътă. || (sbbst:) Νεάτη, ші (prin kontrak:) Νήτη (se înц: χορδή), koarda чea maĭ de жos la trikordă (mbsik: instr:)

Νεαύξητος (ὁ, ἡ), de kърînd kreskьtă (bezĭ ші νεαλδής). [νέος, αὔξω].

Νεάω -ῶ, biit: άσω, ară пъmîntă лъsată цelinъ, =Νειοποιέω. [νεά].

Νέβραξ, ακος (ὁ), (grs:) nъĭă de cervă, saă de altă dobitokă kaш ntърічелă. [ші

Νέβρειος (ὁ), de nъĭă de cervă. [ші

Νεβρῆ (ἡ), (se înц: δορά) =Νεβρίς. [ші

Νεβρίας, ου (ὁ), asemenea (maĭ kъ seamъ ла пікъцелеле depe пĭеле) kъ nъĭă de cervă. [ші

Νεβρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ [νεβρός].

Νεβριδόπεπλος [νεβρὶς, πέπλος], ші

Νεβριδόστολος (ὁ, ἡ), poet: nьrtъtoră de (înnodobită kъ) пĭеле de nъĭă de cervă. [νεβρὶς, στολή].

Νεβρίζω, biit: -ίσω, portă пĭеле de nъĭă de cervă ka Бакantă. [din

Νεβρὶς, ίδος (ἡ), пĭеле de nъĭă de cervă (че običnъĭaă a nърta Бакanцiї). [νεβρός].

Νεβρισμὸς (ὁ), [νεβρίζω] nьrtare de пĭеле de nъĭă de cervă ла serbarea Бакanцiї.

Νεβρίτης, ου (ὁ), (λίθος) пĭatръ kъ пікъцеле ka a ле пĭелiї nъĭanъĭ de cervă.

Νεβρόγονος (ὁ, ἡ), [νεβρὸς, γόνος] fъkьtă din пĭеле de nъĭă de cervă.

Νεβρὸς (ὁ, ші ἡ), [νεαρὸς] nъĭă de cervă; (în цen:) nъĭă de or че bită.

Νεβροτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtoră de nъĭă de cervă. [νεβρὸς, τόκος].

Νεβροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), nърsită ka bnă nъĭă de cervă. [νεβρὸς, φαίνω].

Νεβροφόνος (ὁ, ἡ), otorîtoră de nъĭ de cervă. [νεβρὸς, φόνος].

Νεβροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [νεβρὸς, χαίρω] ĭabitoră de nъĭ de cervă.

Νεβροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: nьrtъtoră de пĭеле de nъĭă de cervă în locă de хаĭнъ, [νεβρὸς, χιτών].

Νεβρόω -ῶ, biit: ώσω, prefakă în nъĭă de cervă, ші чл: [ші

Νεβρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ nъĭă de cervă. [νεβρὸς].

Νέες, поет: în локъ de νῆες, nomin:, ші

Νέεσσι, поет: în локъ de ναυσὶ dat: îm: ал лъї ναῦς.

Νέη (ἡ), Ion: în локъ de νέα (se înц: σελήνη), întîïa a лъneї.

Νέηαι, Ion: în локъ de νέῃ, a 2: sinг: пeps: de sъп: ал лъї νέομαι.

Νεηγενὴς, έος (ὁ ἡ), поет: în локъ de νεογενής.

Νεηθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de νεοθαλής.

Νεήκης, εος (ὁ, ἡ), поет: [νέος,ἀκή], ші

Νεηκο·ὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: de кърînd askъцitъ. [νέος, ἀκόνη].

Νεηλαία (ἡ), гл: în локъ de νεολαία.

Νεηλάτης, [ναῦς, ἐλαῦνω] ου (ὁ), вîslaшъ, saъ кîрmaчїъ de корабіе.

Νεήλατος (ὁ, ἡ), [νέος, ἐλαύνω] de кърînd mъчinatъ, saъ fръmîntatъ; (прin ъpm:) проasпътъ; (ла îm:) «Νεήλατα". Dm: ъnъ felъ de пръжitъpї.

Νεηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърînd sпoitъ, saъ ъnsъ. «Οἰκία —». Apst: [νέος, ἀλείφω].

Νέηλυς, υδος (ὁ, ἡ), de кърînd вenitъ. [νέος, ἐλεύθω].

Νεήμελκτος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de νεάμελκτος.

Νεηνίης, εω (ὁ), поет: Ion: în локъ de νεανίας.

Νεῆνις, ιδος (ἡ), поет: Ion: în локъ de νεᾶνις.

Νεηνίσκος (ὁ), Ion: în локъ de νεανίσκος.

Νεήτομος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de νεότομος.

Νεήφατος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de νεόφατος.

Νεὶ adв: Беот: în локъ de νή.

Νεῖαι, поет: în локъ de νέαι 2: sinг: пeps: de νέομαι.

Νείαιρα, ші (Ion:) Νειαίρη, ης (ἡ), поет: [νέος] чea maї de жos, чea maї din ъpmъ. "Νείαιρα (înпреъnъ ші fъръ) γαστήρ». Om: Еър: пînteчеле de жos.

Νειάτιος (ὁ, ἡ), поет: (maї noъ) în локъ νείατος. [ші

Νειατόθεν, adв: поет: (maї noъ) în локъ de νειόθεν. [din

Νείατος, η, ον, поет: Ion: în локъ de νέατος.

Νεικείω, (прел: νεικέεσκον în локъ de ἐνείκεον) поет: în локъ de νεικέω.

Νεικέσσιος (ὁ, ἡ), гл: [νεῖκος] връжmaшъ, saъ връжmъшeskъ.

Νεικεστὴρ (ὁ), поет: mъstpъtopъ; disпъtъtopъ, гîлчeвitopъ; їъвitopъ de хълipe. [din

Νεικέω -ῶ, [νεῖκος] вiit: -έσω, ші έσσω, поет: (къ dat:) mъ disпъtъ, mъ чeptъ, mъ гîлчeвeskъ; (stpъm: къ ак:) întъpîtъ къ sъпъpъtoape вopбe, atînгъ, saъ бatжокopeskъ, пoпosлъїeskъ; чeptъ пe чinева: (pap) жъdikъ; osîndeskъ.

Νείκη (ἡ), (pap) în локъ de...

Νεῖκος, [νέκω] εος -ους (τὸ), disпъtъ, чeaptъ, гîлчeaвъ; пpiгoпipe, saъ прочesъ; pesбoїъ, бътъліе. «Ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο». Ep:

Νειλογάθια (τὰ), ъnъ felъ de poadъ, чe se faчe пe maлъpiлe Nілълъї. [Νεῖλος, ἀγαθόν].

Νειλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se naшte, saъ se faчe în Nілъ. [Νεῖλος, γένος].

Νειλοθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [Νεῖλος, θέρω] înкълzitъ (apsъ de soape) пe maлъpiлe Nілълъї (în imit: лъї εἰληθερής]. «Παρειὰ —". Esхл:

Νειλομέτριον (τὸ), mъsъpъ (o колоaпъ însemnatъ къ лiniї opizontaлe), прin кape se mъsъpaъ гpadeлe кpeшtepiї Nілълъї. [Νεῖλος, μέτρον].

Νειλόῤῥυτος, ші Νειλόρυτος (ὁ ἡ), поет: ъdatъ, adъпatъ de апеле Nілълъї. [Νεῖλος, ῥέω].

Νειλοσκοπεῖον (τὸ),= Νειλομέτριον. [Νεῖλος, σκοπός].

Νεῖμα, поет: în локъ de ἔνειμα, nex: 1:, ші

Νεῖμον, поет: în локъ de ἔνειμον, nex· 2: ал лъї νέμω.

Νεῖν, infin: ал лъї νέω (înnotъ).

Νειόθεν, adв: în локъ de νεόθεν, din fъndъ. "Νειόθεν ἐκ κραδίης». Іл: К. 2) din noъ (Епгр:).

Νειόθι, adв: în локъ de νεόθι, în fъndъ. (къ цen:) «Νειοθι λίμνης». Іл: Ф. (ші fъръ кazъ). «Δάκε θυμὸν νειόθι». Es: л'a atins în fъndъл inimeї.

Νειοκόρος (ὁ), Ion: în локъ de νεωκόρος.

Νείομαι, поет: în локъ de νέομαι.

Νεῖον, adв: поет: în локъ de νέον, de кърînd, къ пъцinъ maї'nainte (вezї νέος).

Νειοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, [νειὸς, ποιέω] apъ, прегъteskъ (semъnînd легъme) цapinъ лъsatъ пe кîtъва вpeme цeлinъ.

Νεῖος, η, ον, Ion: în локъ de νέος.

Νειὸς, οῦ (ἡ), =Νεὰ, пъmîntъ apatъ ші лъsatъ цeлinъ.

Νειότατος, η, ον, Ion: în локъ de νεώτατος, чeл maї din ъpmъ, saъ maї de жos. || (neъt:) Νειότατον, adв: maї în ъpmъ, saъ maї жos deкît toate.

Νειοτομεύς, έως (ὁ), поет: тъїсторѫ de пъmîntѫ целінъ. [νειὸς, τέμνω].

Νεῖρα, ης (ἡ), поет: în локѫ de νείαιρα, пînteчеле de жos; (авѫs:) inima. «Ἔρως αἱματολοιχὴς νείρῃ τρέφεται». Esхл:

Νειρίτης, ου (ὁ), =Νηρίτης.

Νειρὸς, [νέος, νεαρὸς] ὰ, ὸν, = Νείατος, чел maї de жos, maї din ѫрmъ.

Νείσσομαι, віit: νείσομαι, поет: = Νίσσομαι.

Νεῖται, поет: în локѫ de νέεται.

Νείφω, віit: -νείψω, saѫ νέψω, = Νίφω,

Νεκὰς, άδος (ἡ), поет: [νέκος] гръmadъ de морцї; (авѫs: în цen:) шірѫ; pîndѫ, (Fpanц:) rangée.

Νεκράγγελος (ὁ), înцерѫ de морцї. [νεκρὸς, ἄγγελος].

Νεκραγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, kondѫкѫ морцї. [din

Νεκραγωγὸς (ὁ, ἡ), [νεκρὸς, ἄγω] kondѫкъторѫ de морцї, saѫ folositорѫ ла ачеasta.

Νεκρακαδημία (ἡ), akademia морцілор. [νεκρὸς, ἀκαδημία].

Νεκρεγερσία (ἡ), skѫлаpe (înвіepe) de mortѫ, saѫ de морцї. [νεκρὸς, ἔγερσις].

Νεκρικὸς, ὴ, ὸν, mortaлѫ, saѫ asemenea кѫ mortѫ. [νεκρὸς]. [de ѫnde

Νεκρικῶς, adв: ка ѫnѫ mortѫ.

Νεκριμαῖος, α, ον, = Θνησιμαῖος. [νεκρὸς].

Νεκροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înповъратѫ кѫ морцї. [νεκρὸς, βάρος].

Νεκροβόρος (ὁ, ἡ), mînкъторѫ, pozъторѫ de трѫпѫрї de морцї. [νεκρὸς, βορὰ].

Νεκροδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: пріimitорѫ (копрinzъторѫ) în sine de морцї. [νεκρὸς, δέχομαι].

Νεκροδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νεκρὸς, δέρκομαι] чел кѫ вedepe de mortѫ.

Νεκροδόκος (ὁ, ἡ), =Νεκροδέγμων.

Νεκροδοχεῖον (τὸ), локалѫ пріimitорѫ de морцї. [din

Νεκροδόχος (ὁ, ἡ),=Νεκροδέγμων.

Νεκροθάπτης, ου (ὁ), înгропъторѫ de морцї. [νεκρὸς, θάπτω].

Νεκροθήκη (ἡ), sікріѫ de mortѫ; saѫ mormîntѫ; saѫ ѫрnъ (вezї ші ὑδρία). [νεκρὸς, θήκη].

Νεκροκαύστης, ου (ὁ), арzъторѫ de морцї. [νεκρὸς, καίω].

Νεκροκορίνθια (τὰ), (аша se nѫmїaѫ ла Poma) вaseле de лѫтѫ, че se desгропаѫ din mormînteле Kopintѫлѫї. [νεκρὸς, Κόρινθος].

Νεκροκόσμος (ὁ, ἡ), înпodoвitорѫ (гътitорѫ sпре înгропъчїѫne) de морцї. [νεκρὸς, κόσμος].

Νεκρολατρεία (ἡ), реліцiosѫ pesпектѫ adѫsѫ în чinstea морцілор, saѫ вре ѫnѫї mortѫ. [νεκρὸς, λατρεία].

Νεκρομαντεία (ἡ), meшteшѫгѫл de a рекїema sпipiteле морцілор sпре a afла de ла dînseле челе віitoape. [ші

Νεκρομαντεῖον (τὸ), локалѫл, ѫnde se fъчеаѫ гічірї прin морцї. [din

Νεκρομάντις, εως (ὁ), чел че profesa гічірї прin морцї. [νεκρὸς, μάντις].

Νεκρονώμης, ου (ὁ), поет: [νεκρὸς, νωμάω] înгропъторѫ de морцї.

Νεκροπέρνας, ου (ὁ), поет: [νεκρὸς, πέρνημι] вînzъторѫ de трѫпѫрї de морцї.

Νεκροπομπὸς (ὁ, ἡ), петрекъторѫ de морцї în їadѫ. [νεκρὸς, πέμπω].

Νεκρορύκτης, ου (ὁ), desгропъторѫ de морцї. [νεκρὸς, ὀρύττω].

Νεκρὸς, [νέκυς] ὰ saѫ ὸς, ὸν, mortѫ. || (sѫвst:) трѫпѫ de mortѫ.

Νεκροστολέω -ῶ, віit: -ήσω, tpansпортѫ (карѫ) mortѫ, saѫ морцї. [din

Νεκροστόλος (ὁ, ἡ), къръторѫ de морцї. [νεκρὸς, στέλλω].

Νεκροσυλία (ἡ), жъfѫipe de морцї, saѫ віna лѫї...

Νεκρόσυλος (ὁ, ἡ), жъfѫitорѫ, saѫ desпoitорѫ de морцї. [νεκρὸς, συλῶ].

Νεκρόταγος (ὁ), поет; [νεκρὸς, ταγὸς] гѫвернъторѫ (îmпъратѫ) de морцї.

Νεκροταφεῖον (τὸ), înгропъторіе de морцї. [ші

Νεκροτάφια (τὰ), челе треѫвinsoase ла înгропъчїѫne de шортѫ. [din

Νεκροτάφος (ὁ, ἡ), =Νεκροθάπτης, înгропъторѫ de морцї. [νεκρὸς, ταφή].

Νεκρότης (ἡ), stapea, saѫ fiinцa mortѫлѫї. [νεκρὸς].

Νεκροτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskѫ копілѫ mortѫ. [шî

Νεκροτόκιον (τὸ), fътѫ nъskѫтѫ mortѫ (de omѫ, saѫ вітъ). [νεκρὸς, τόκος].

Νεκροφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкѫ трѫпѫрї de морцї. [din

Νεκροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторѫ de трѫпѫрї de морцї. [νεκρὸς, φάγω].

Νεκροφορεῖον (τὸ), пaтѫ de dѫs ла гроапъ морцї. [ші

Νεκροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, dѫкѫ (карѫ) mortѫ, saѫ морцї. [din

Νεκροφόρος (ὁ, ἡ), dѫкъторѫ (къръторѫ) de морцї ла гроапъ, saѫ folositорѫ ла ачеasta. [νεκρός, φέρω].

Νεκρόω -ῶ, віit: -ώσω, лasѫ пе чінева

moptŭ; saŭ îл amopцeskŭ; (fir:) domoлeskŭ прin aspръ tpaktape. [ші

Νεκρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ faцъ de (asemenea кѫ) moptŭ. [ші

Νεκρὼν, ῶνος,=Νεκροταφεῖον. [νεκρὸς].

Νεκρώσιμος (ὁ, ἡ), кѫвenitŭ ла moptŭ, saŭ moptaлŭ. 2)=Νεκριμαῖος, moptъчїѫne. 3) adѫкъtopŭ de moapte. [din

Νέκρωσις, εως (ἡ), adѫчepe în stape de moptŭ, amopцipe. [νεκρόω].

Νέκταρ, αρος (τὸ), nektapŭ (dѫпe mitoлoцie), бъѫtѫpa zeiлop; (fir:) чел maĭ aлesŭ вinŭ; saŭ op че вine-mipositoape ші плъкѫtъ бъѫtѫpъ; (ĭap naptik:) ѫnŭ feлŭ de mipeasmъ. [de ѫnde

Νεκτάρεος, η, ον, вine-mipositopŭ, dѫлче, ші чл: ка nektapѫл; (în цen:) zeeskŭ. [ші

Νεκτάριον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de плantъ, (алt:) ἑλένιον, (Fpanц:) aunèe. [νέκταρ]. [de ѫnde

Νεκτορίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinŭ) fъкѫtŭ кѫ плanta νεκτάριον.

Νεκταροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), пikъtopŭ de nektapŭ, foapte dѫлче. [νέκταρ, στάζω].

Νεκταρώδης, εος (ὁ, ἡ), гѫstosŭ, dѫлче ка nektapѫл. [νέκταρ].

Νεκυάμβατος (ὁ, ἡ), [νέκυς, ἀμβαίνω] poet: în кape intpъ mopцiĭ.

Νεκύδαλος (ὁ), [νέκυς] гîndaкѫл de mъtase din гoгoaшъ maĭ 'nainte de a se tpansfopma în fлѫtѫpe.

Νεκυδὸν, adв: poet: în feлŭ de moptŭ. [νέκυς].

Νεκυηγὸς (ὁ, ἡ), poet: în лoкŭ de νεκραγωγὸς. [νέκυς, ἡγέομαι].

Νεκυηπόλος (ὁ, ἡ), poet: [νέκυς, πολέω] înкonжѫpъtopŭ, saŭ înкonжѫpatŭ de mopцĭ. «Αἶσα—». Manet: moaptea.

Νεκυία (ἡ), =Νεκυομαντεία; ші жeptfa, че se fъчea пentpѫ aчeasta [νέκυς[.

Νεκυϊσμὸς (ὁ), poet: (neaпpoв:) în лoкŭ νεκυία.

Νεκυομαντεία, Νεκυομαντεῖον, Νεκυόμαντις, =Νεκρομαντεία, ші чл: [νέκυς, μάντις].

Νεκυοσσόος (ὁ, ἡ), poet: mîntѫitopŭ (înвiitopŭ) de mopцĭ. [νέκυς, σόος].

Νεκυοστόλος (ὁ, ἡ), poet:= Νεκροστόλος, ші Νεκραγωγὸς. || (sѫвst:) = Νεκροφορεῖον. [νέκυς, στέλλω].

Νέκυς, [νέκω] υος (ὁ, ἡ), poet: = Νεκρὸς, moptŭ. [de ѫnde

Νεκύσιος (ὁ, ἡ),=Νεκρικὸς. || (sѫвst:) Νεκύσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) peлiцioase цepemoniĭ sъвîpшite spre pomenipea, saŭ чinstea mopцiлop.

Νεκυσσόος (ὁ, ἡ),=Νεκυοσσόος.

Νεκυώριον, ші Νεκύωρον (τὸ), гл:=Νεκρομαντεῖον. [νέκυς, ὥρα].

Νέκω, (neîntp: temat: пъstpatŭ în Лat: neco, din кape se depiвъ νέκυς, νεκρὸς, νεῖκος, ші чл:) omopŭ,

Νέμεα (τὰ), лѫпteлe, че se sepвaŭ în Nemea a Apгoлideĭ. [ші

Νεμεαῖος, α, ον, чел din Nemea a Apгoлideĭ. [ші

Νεμεὰς, άδος (ἡ), poet: în лoкŭ de νεμεαία. [Νεμέα вezĭ dikц: de nѫme пpoпp].

Νεμέθω, (fъpъ вiit:) poet: în лoкŭ de νέμω.

Νεμειαῖος, α, ον, poet: în лoкŭ de νεμεαῖος.

Νεμειάτης, ου (ὁ), poet: în лoкŭ de νεμεαῖος.

Νεμένη (ἡ), poet: în лoкŭ de Νεμέα (вezĭ dikц: de nѫme пpoпp:).

Νέμεος, α, ον, poet: în лoкŭ de Νεμεαῖος.

Νεμεσάω -ῶ, (ші miж: saŭ de sine пas:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, (кѫ dat: saŭ eл: aк: saŭ inf:) simцŭ dpeaптъ mînie пentpѫ чeвa saŭ înпotpiвa кѫiвa; mъ nekъжeskŭ; mъ înпismezŭ; 'mĭ este чїѫdъ; mъ ѫitŭ кѫ oкiŭ pъŭ; pîвneskŭ; (miж:) mъ sfieskŭ, mъ pѫшinezŭ, nѫ îndpъzneskŭ sъ. «Νεμεσσᾶται δ'ἐνί θυμῷ ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν ἄντα σέθεν». Od: Δ: «Νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν». Od: D. nѫ mi se пape чїѫdatŭ. (ші кѫ aк: eл:) «Ζεύς μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα„. Od: Z. (ші fъpъ kazŭ) «Ἄρτεμι, μή νεμέσα». Tкp: [ші

Νεμέσεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape în чinstea Nemeseĭ ші a mopцiлop. [Νέμεσις, вezĭ ziч:).

Νεμεσήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: nekъжiчosŭ, saŭ nekъжitŭ; (despre лѫкp:) =Νεμεσητὸς. [ші

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, aплekatŭ spre dpeaптъ mînie, nesѫfepitopŭ de a вedea oamenĭ nopoчiцĭ, saŭ nenopoчiцĭ nemepitînd aчeasta. [ші

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, вpednikŭ de dpeaптъ mînie (ѫpцie, saŭ хѫлъ), de пismѫit; ѫpîчosŭ; (ѫne -opĭ) чїѫdatŭ, aneвoïosŭ; (пpinч: ла neѫt:) op че adѫче mînie, saŭ nekazŭ. «Τὸ νεμεσητὸν ἀποτροπιαζόμενος». Лкs: [νεμεσάομαι].

Νεμεσίζω, вiit: -ίσω, poet: în лoкŭ de νεμεσάω. [din

Νέμεσις, [νέμω] εως (ἡ), nekazѫл, че simte omѫл (ĭap dѫпe чeĭ вekĭ) ші Dѫmnezeŭ asѫпpa чeлop fъpъ mepitŭ nopoчiцĭ, saŭ чeлop mîndpi în fepiчipiлe лop; (de ѫnde

se пepsonifiкъ) Nemesa, Dъmnezeaska ъpцie, каре пedeпseшte пе чеї astfeл, ші (în цen:) пotpiвeшte пopoчipiлe ші пeпopoчipiлe dъпe mepite. «Τὴν τοῦ κατορθώματος νέμεσιν εἰς ἕτερον καιρὸν ἡ τύχη ὑπερβαλλομένη». Пл: (поet:) oвїeктъ de dpeaптъ mînie, ші хълъ; saъ fpiкъ de dpeaпta Dъmnezeaskъ mînie; simцimîntъ de sfiaлъ întpъ чeлe peлe. «Οὐ νέμεσις». Іл: Г: nъ este de mipape, saъ de хълit, ші чл: «Ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν». Іл N:

Νεμεσσατὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ de νεμεσσητὸς.

Νεμεσσάω -ῶ, поet: în локъ de νεμεσάω. [de ъnde

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, поet: în локъ de νεμεσητὸς.

Νέμεσσις, ιος (ἡ), поet: în локъ de νέμεσις.

Νεμέτης, ου, ші Νεμέτωρ, ορος (ὁ), поet: în локъ de νεμητὴς. [ші

Νέμησις, εως (ἡ), înпъpцipe; saъ 2) = Βόσκησις. [ші

Νεμητὴς, οῦ (ὁ), înпъpцitopъ fie-къpъїa de чe i se къвine. [ші

Νέμος, εος -ους (τὸ), локъ (dъmвpъвosъ) de пъшъne; (în цen:) пъdъpe, dъmвpaвъ. [din

Νέμω, [în afin: къ νέω, saъ ναίω] вiit: νεμῶ, ші νεμήσω, [nex: ἔνειμα, ші miж: ἐνειμάμην, ші пpea pap ἐνεμησάμην, tpe: de къ: νενέμηκα, ші пas: νενέμημαι, nex: пas: ἐνεμήθην, ші ἐνεμέθην, ші пosit: νεμητέον) daъ, înпapцъ fie-къpъїa пaptea, чe i se къвine din чeвa; (în цen:) daъ; atpiвъїeskъ. «Ζεὺς αὐτὸς νέμει ὄλβον ἀνθρώποισιν ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ". Od: Z. «Θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων». Ep: (fpas:) daкa вa da Dъmnezeъ. «Σῖτον («Κλῆρον) νέμειν». Om: "Νέμειν τὸ πλεῖστον ἡμέρας τινί». Apst: «Νέμειν αἵρεσιν». Sof: «Μηδὲν ῥᾳθυμίᾳ νέμειν». Epd: «Νέμειν τινὶ τὰ κράτιστα (τὰ μέγιστα)». Лкs: a aвea desпpe чiпeвa чea maї въnъ oпiпie. (ші desпpe neînsъfл: fir:) «Πυρὶ ταύτας τὰς πόλεις νείμαντες». Ep: (ші miж:) «Νέμεται πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν πατρῴαν οὐσίαν». Лiв: (ші пas:) «Τὸ ἀπ' ἡμέων οὕτω ἀκίβδηλον ἐὸν νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας». Ep: 2) пaskъ (aкt: ші miж:); (fir:) pozъ. «Μῆλα νέμων κατ' ὤρεα». Tкp: «Νέμειν τὰ ὄρη. Ksn: (ші eл:) "Οἱ περὶ τὴν λίμνην νέμοντες». Ep: чeї чe nomadiчeшte локъїaъ. (ші în локъ de sъвst:) «Οἱ νέμοντες». Лкs: пъstopiї. (ші miж:) «Ταύτην νεμηθεῖσαι τὴν πόαν αἱ ἔλαφοι». Dsкp: (ші fir:) «Ἐκραγὲν δὲ τὸ φῦμα ἐνέμετο πρόσω». Ep: (ші пas:) «Πυρὶ χθὼν νέμοιτο». Іл: B: (de ъnde 3) (пpin întind:) amъ de пpoпpietate; doвîndeskъ podъл; локъїeskъ; гъвepnezъ; stъпîneskъ. «Τὸ αὐτὸ ἄστυ νέμων». Apst: «Ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην». Tкp: «Γῆς, ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω». Sof: «Ἐπὶ τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων καλῶς». Ep: «Οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντες». Epd: чeї чe комплектaъ (aлкъtъїaъ). (ші miж:) «Νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται». Іл: Y. «Καὶ οἱ τέμενος τάμον, ὄφρα νέμοιτο». Іл: Z. «Τὰ αὐτῶν νεμόμενοι ἕκαστοι». Tъч: «Τὰ ἐμπόρια, ἃ ἐνέμοντο». Tъч: «Οἵ θ' ὑρίην ἐνέμοντο». Іл: B. (ші пas:) «Τὰ δὲ πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται». Ep: «Πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται». Tъч: 4) = Νομίζω, sokoteskъ de... «Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν». Sof: «Εἰ τὴν δ' ἁμαρτίαν νέμεις». Sof: «Νέμειν προστάτην τινά». Плt: a aвea, a aлeцe, кa metiчiї în Atena. «Τοὺς δούλους ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι, ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην». At: (ші пas:) «Τῶν τεχνητῶν καὶ ἀθλητῶν τοὺς μὴ νενεμημένους». Плв: neînskpiшї къ aлeцepe (neпpiimiцї).

Νένασται, 3: sinr: пeps: de пas: tpe: de къ aл лъї νάσσω, saъ (поet:) aл лъї ναίω.

Νενέαται, Ion: în локъ de νένηνται, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: tpe: de къ: aл лъї νέω (гpъmъdeskъ).

Νένηκα tpe: de къ: aл лъї νήθω.

Νενίηλος (ὁ, ἡ), поet: [νένος, saъ νεννὸς] nepodъ, nemintosъ; (dъпe aлцiї) opвъ.

Νένιπται, a 3: sinr: пeps: de пas: tpe: de къ: aл лъї νίπτω, saъ νίφω.

Νέννα, ης (ἡ), fem: aл лъї νέννος, mъtъшъ.

Νεννάζω, [νεννός] вiit: -άσω, (гл s:) окъpъskъ.

Νέννος (ὁ), [νάννας] ъnкїъ (de ъnde pom: вок: nene).

Νεννὸς, saъ Νέννος (ὁ), [în afin: къ νάνος] nepodъ, nerїoвъ.

Νένοφα, tpe: de къ: aл лъї νέφω.

Νενωμένος, η, ον, Ion: în локъ de νενοημένος, пas: tpe: de къ: de пaptч; [din

Νένωται, Ion: în локъ de νενόηται, a 3: sinr: пeps: de xot: пas: tpe: de къ: aл лъї νοέω.

Νεοαλδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεαλδὴς.

Νεοάλωτος (ὁ, ἡ), = Νεάλωτος.

Νεοαρδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, ἄρδω] =Νεοπότιστος.

Νεοαύξητος (ὁ, ἡ), =Νεαύξητος·

Νεόβδαλτος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, βδάλλω] =Νεάμελκτος.

Νεοβλαστὴς, έος, ші Νεόβλαστος (ὁ, ἡ), de кѹрînd влъstъpitŭ; fpaцedŭ. [νέος, βλαστὸς].

Νεόβόρος (ὁ, ἡ), (парокs:) чел че de кѹрînd a mînкat чева; (пропарокs:) de кѹрînd mînкatŭ. [νέος, βορά].

Νεόβουλος (ὁ, ἡ), noŭ (de кѹdînd pîndѹitŭ) sfetnikŭ.

Νεόβροχος (ὁ, ἡ), de кѹрînd ѹdatŭ (adъпatŭ). [νέος, βρέχω].

Νεοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), чел че de кѹрînd a mînкat. [νέος, βιβρώσκω].

Νεογαμετὴ (ἡ), de кѹрînd mъpitatъ. [din

Νεόγαμος (ὁ, ἡ), de кѹрînd însѹpatŭ. [νέος, γάμος].

Νεογενὴς, έος, ші Νεογέννητος (ὁ, ἡ), de кѹрînd nъsкѹtŭ, saŭ fъкѹtŭ. [νέος, γένος, ші γεννάω].

Νεογιλαῖος, ші Νεογιλὴς, έος (ὁ, ἡ), гls: în локŭ de...

Νεογιλὸς, ὴ, ὸν, поет: în локŭ de νεογνὸς; (прin ѹpm:)=кѹ ...

Νεογλαγὴς, [νέος, γλὰξ] έος (ὁ, ἡ), каре de кѹрînd se хръneшte кѹ лапte, de кѹрînd nъsкѹtŭ.

Νεόγληνος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, γλήνη] орбŭ, че de кѹрînd 'шї a pedoбindit вedepea.

Νεογλύφανος (ὁ, ἡ), în локŭ de νεογλυφής, de кѹрînd sъпatŭ кѹ sкoбitoape; noŭ. [νέος, γλυφή.]

Νεογνὸς (ὁ, ἡ), [în sinк:] în локŭ de νεόγονος, (прinч: despre вite) de кѹрînd fъtatŭ; (în цen:) tînъpŭ.

Νεόγραπτος (φος), ου (ὁ, ἡ), de кѹрînd sкpisŭ, saŭ zѹгръвitŭ. [νέος, γράφω].

Νεόγυιος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, γυῖον] чел кѹ tinepe mъdѹлъpĭ a ле tpѹпѹлѹĭ; (în цen:) tînъpŭ, în fлoapea вîpsteĭ.

Νεογύνης, ου (ὁ), (гls:) de кѹрînd însѹpatŭ. [νέος, γυνή].

Νεοδάμαστος (ὁ, ἡ), грam: eкsпл: a лѹĭ νεοδμής. [νέος, δαμάζω].

Νεοδαμώδης, [νέος, δᾶμος] εος (ὁ, ἡ), de кѹрînd aшezatŭ întpe попорŭ (fъкѹtŭ четъцeanŭ). (aша se nѹmĭaŭ în Sпapta despoвiцiĭ Елоцĭ, кîцĭ прin вре o вiteжie doвîndĭaŭ чева dpeптѹpĭ чiвiле).

Νεόδαρτος (ὁ, ἡ), de кѹрînd жѹпѹitŭ. «Δέρμα —". Ош: [ші

Νεόδερος (ὁ, ἡ), (поate греш:) în локŭ de νεόδορος. [νέος, δέρω].

Νεοδίδακτος (ὁ, ἡ), de кѹрînd înвъцatŭ; (despre dpame) de кѹрînd, saŭ întîĭa datъ penpesintatŭ în teatpѹ. [νέος, διδάσκω].

Νεοδμὴς, ῆτος, ші Νεόδμητος (ὁ, ἡ), поет: de кѹрînd domoлitŭ (întpatŭ ла жѹгŭ), saŭ (fiг:) însѹpatŭ, (ѹne-opĭ) omopîtŭ. [νέος, δάμνω].

Νεόδμητος (ὁ, ἡ), [νέος, δέμω] de кѹрînd ziditŭ; noŭ.

Νεόδορος (ὁ, ἡ), =Νεόδαρτος.

Νεοδρεπὴς, έος, ші Νεόδρεπτος, ші Νεόδροπος (ὁ, ἡ), [νέος, δρέπω] de кѹрînd tъĭatŭ din пomŭ, saŭ кѹлesŭ.

Νεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fînъpŭ ла faцъ. [νέος, εἶδος].

Νεοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεουργής, noŭ. [νέος, ἔργον].

Νεόζευκτος, ші Νεοζυγὴς, έος, ші Νεόζυγος (ὁ, ἡ), de кѹрînd înжѹгatŭ, (ші fiг:) însѹpatŭ, [νέος, ζεύγω].

Νεόζυμος (ὁ, ἡ), de кѹрînd fpъmîntatŭ, saŭ dospitŭ. [νέος, ζύμη].

Νεόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поет: = Νεόζυγος.

Νεοηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, ἀλέω] de кѹрînd mъчinatŭ.

Νεοῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поет: de tînъpъ вîpstъ, tînъpŭ.. [νέος, ἧλιξ].

Νεοθαλὴς, έος (ὁ, ἡ) [νέος, θάλλω] de кѹрînd înвepzitŭ, saŭ înfлopitŭ; fpaцedŭ; tînъpŭ.

Νεοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѹрînd moptŭ. [νέος, θάνω, θνήσκω].

Νεόθεν, adв: поет: din noŭ, de кѹрînd. 2) =Νειόθεν, din fѹndŭ (Nik:). [νέος, saŭ νειός].

Νεοθηγὴς, έος, ші Νεόθηκτος (ὁ, ἡ), = Νεακόνητος, de кѹрînd asкѹцitŭ. «Μάχαιρα —». At: [νέος, θήγω].

Νεοθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: поет: în локŭ de νεοθαλής. 2) = кѹ ...

Νεόθηλος (ὁ, ἡ), чел че de кѹрînd a dat sъ sѹгъ (saŭ s' a аплекat ла) цîцъ; (прin ѹpm:) de кѹрînd nъsкѹtŭ. «Μαζὸς—„. Оп: [νέος, θηλὴ].

Νεοθὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de νεοθηγὴς.

Νεοθλιβὴς, έος (ὁ, ἡ), [νέος, θλίβω] de кѹрînd stpiвitŭ, tesкѹitŭ, stopsŭ.

Νεοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), =Νεοθανὴς.

Νεόθρεπτος (ὁ, ἡ), de кѹрînd хръnitŭ, кpesкѹtŭ; (прin ѹpm:) fpaцedŭ. «Ἔρνος—». Апл: 2) de кѹрînd înкĭeгatŭ. «Τυρὸς—». Лкs: проaspъtъ. [νέος, τρέφω].

Νεόθυτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd жертfitѫ. [νέος, θύω].

Νεοίη (ἡ), поет: Ion: în локѫ de νεότης.

Νεοικοδόμητος (ὁ, ἡ), = Νεόδμητος. [νέος, οἰκοδομέω].

Νέοικος (ὁ, ἡ), noѫ локѫitорѫ; saѫ (локѫ) de кѫрînd локѫitѫ. [νέος, οἶκος].

Νεοίνια, (τὰ), (se înц: ἱερὰ), o serвътoape de вinѫ noѫ. (алцiї sкрiѫ Θεοίνια). [νέος, οἶνος].

Νεοκάθαρτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd кѫръцitѫ. [νέος, καθαίρω].

Νεοκαλλιγράφος (ὁ, ἡ), noѫ (nedeпрinsѫ înкъ вine) калiграfѫ (вine saѫ fрѫmos sкрiitорѫ). [νέος, καλλιγράφος].

Νεοκατάγραφος (ὁ, ἡ), de кѫрînd însкрisѫ, saѫ zѫгръвitѫ. [νέος, καταγράφω].

Νεοκατασκεύαστος, ші Νεοκατάσκευος (ὁ, ἡ), de кѫрînd конstрѫitѫ (алкътѫitѫ), noѫ. [νέος, κατασκευάζω, ші κατασκευὴ].

Νεοκατάστατος (ὁ, ἡ), de кѫрînd aшezatѫ, statopniчitѫ ѫndeва. [νέος, καθίσταμαι].

Νεοκατάχριστος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ѫnsѫ, sпoitѫ neste totѫ. «Στέγη —„. Dsкр: [νέος, καταχρίω].

Νεοκατήχητος (ὁ, ἡ), (Бisep:) de кѫрînd каtexisitѫ, iniцiatѫ. [νέος, κατηχέω].

Νεοκάτοικος (ὁ, ἡ), = Νέοικος. [νέος, κάτοικος.

Νεοκάττυτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd кîрпitѫ кѫ noѫъ таlпъ. [νέος, καττύω].

Νεόκαυστος (καυτος), ου (ὁ, ἡ), de кѫрînd apsѫ. [νέος, καίω].

Νεοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, κῆδος] de кѫрînd întpistatѫ. [νέος, κῆδος].

Νεοκληρονόμος (ὁ, ἡ), noѫ, de кѫрînd (saѫ кѫ noѫ miжлокѫ) fъкѫtѫ moшtenitорѫ. [νέος, κληρονόμος].

Νεόκλωστος (ὁ,ἡ), de кѫрînd topsѫ. [νέος, κλώθω].

Νεοκμὴς, ῆτος, ші Νεόκμητος (ὁ, ἡ), поет: de кѫрînd кѫ osteneaлъ fъкѫtѫ; (прin ѫрm:) noѫ, проasпътѫ. [νέος, κάμνω].

Νεόκοπος (πτος) (ὁ, ἡ), de кѫрînd tъїatѫ. [νέος, κόπτω].

Νεόκοτος (ὁ, ἡ), поет: de кѫрînd mîniatѫ, пекъжitѫ; (în цen:) tînърѫ, aцерѫ. [νέος, κότος].

Νεόκρᾶς, ατος saѫ ᾶτος, ші Νεόκρατος (ὁ, ἡ), поет: de кѫрînd amesteкatѫ, saѫ прin amesteкape потрiвitѫ. «Φίλος —». Esхл: (fir:) de кѫрînd fъкѫtѫ. [νέος, κεράννυμι].

Νεόκτητος (ὁ, ἡ), de кѫрînd doвînditѫ. [νέος, κτάομαι].

Νεόκτιστος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ziditѫ, клъditѫ; (în цen:) noѫ, проasпътѫ. [νέος, κτίζω].

Νεόκτονος (ὁ, ἡ), de кѫрînd omopîtѫ. [νέος, κτείνω].

Νεόκτυπος (ὁ, ἡ), каре de кѫрînd a înчепѫt a tѫna, saѫ a tpoпкъni, (fir:) a вopвi în пѫвлiкѫ deпe tpiвѫnъ (amвonѫ), noѫ opatopѫ. [νέος, κτύπος].

Νεολαία (ἡ), [νέος, λαὸς] (колект:) tinepime; (adiект:) în локѫ de νεανικὴ. «Χείρ —». Eѫр:

Νεολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лѫчitорѫ кѫ noѫ кiпѫ, saѫ din noѫ. [νέος, λάμπω].

Νεόλεκτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd adѫnatѫ, = Νεοσύλλεκτος. [ші

Νεολεξία (ἡ), adѫnape de кѫрînd, saѫ noѫъ. [νέος, λέγω].

Νεόληπτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd прinsѫ, лѫatѫ. [νέος, λαμβάνω].

Νεολκέω, Νεολκία, Νεόλκιον, каѫtъ νεώλκιον, ші чл:

Νεόλλουτος, поет: în локѫ dк νεόλουτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd лъѫtѫ, sкълdatѫ, înвъїatѫ. [νέος, λούω].

Νεόλυτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd desлeгatѫ, sлoвozitѫ. [νέος, λύω].

Νεολώφητος (ὁ, ἡ), de кѫрînd înчetatѫ. [νέος, λωφάω].

Νέομαι, вiit: νείσομαι, (пех: ἐνεισάμην) поет: mъ dѫкѫ, saѫ вiѫ; mъ întopкѫ. (вezї νίσσομαι).

Νεομάλακτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd moїatѫ (fръmîntatѫ). [νέος, μαλάσσω].

Νεόμην, ηνος (ὁ, ἡ), поет: de лѫnъ noѫъ «Σελήνη —». Ap: [ші

Νεομηνία (ἡ), [νέος, μὴν, saѫ μήνη] înчепѫtѫ (întîїa zi) de лѫnъ, ad: лѫnъ noѫъ.

Νεομορφοτύπωτος (ὁ, ἡ), поет: fopmatѫ dѫпe noѫ кiпѫ (modъ). [νέος, μορφὴ, τυπόω].

Νεόμυστος (ὁ, ἡ), поет: de кѫрînd iniцiatѫ. «Τελετὴ —». Opf: [νέος, μυέω]:

Νεόνυμφος (ὁ, ἡ), de кѫрînd însѫpatѫ. [νέος, νύμφη].

Νεόξαντος (ὁ, ἡ), [νέος, ξαίνω] de кѫрînd desлînatѫ, saѫ destpъmatѫ кa o sкamъ.

Νεόξεστος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ръzѫitѫ, pendatѫ, saѫ netezitѫ, чїoплitѫ. [νέος, ξέω].

Νεοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd înкїeгatѫ, saѫ конвinatѫ. [νέος, πήγνυμι].

Νεοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd пътimaшѫ, пекъжitѫ, ші чл: [νέος, πάθος].

Νεοπειθὴς, έος, ші Νεόπειστος (ὁ, ἡ), de кѫрînd îndѫплекatѫ. [νέος, πείθω].

Νεοπένης, ητος (ὁ, ἡ), de кѫрînd sъръчitѫ. [νέος, πένης].

Νεοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кȣрînd жалnікȣ. [νέος, πένθος].

Νεοπέπειρος (ὁ, ἡ), de кȣрînd коптȣ. [νέος, πέπειρος].

Νεόπεπτος (ὁ, ἡ), [νέος, πέπτω] de кȣрînd dosпitȣ, saȣ коптȣ.

Νεοπηγὴς, έος, ші Νεόπηκτος (ὁ, ἡ), = Νεοπαγὴς.

Νεοπλεκὴς, έος, ші Νεόπλεκτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd înплetitȣ. [νέος, πλέκω].

Νεοπλουτοπόνηρος (ὁ, ἡ), (kom:) de кȣрînd înвoгъцitȣ netpeвnікȣ. [νέος, πλοῦτος, πονηρός].

Νεόπλουτος, (ὁ, ἡ), de кȣрînd înвoгъцitȣ; (прin ȣрm:) sпepiatȣ. [νέος, πλοῦτος].

Νεοπλυνὴς, έος, ші Νεόπλυτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd sпълatȣ. [νέος, πλύνω].

Νεοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ чева noȣ, înnoïeskȣ. [νέος, ποιέω]. [de ȣnde

Νεοποίητος (ὁ,ἡ), înnoitȣ, fъкȣtȣ din noȣ.

Νεοποίκιλος (ὁ, ἡ), Sxл: eкsплік: a лȣї νεοσίγαλος. [νέος, ποικίλος].

Νεόποκος (ὁ, ἡ), [νέος, πείκω] de кȣрînd tȣnsȣ. «Μαλλὸς— ». Sof:

Νεοπολίτης, ου (ὁ), ші Νεοπολῖτις, ιδος (ἡ), (poвȣ) de кȣрînd despoвitȣ, ші четъцenitȣ. (вezї ші νεαπολίτης). [νέος, πόλις].

Νεοπότιστος (ὁ, ἡ), de кȣрînd adъпatȣ, ȣdatȣ. [νέος, ποτίζω].

Νεόποτος (ὁ, ἡ), каре de кȣрînd a бъȣt. [νέος, πίνω].

Νεόπους, οδος (ὁ), tînъpȣл mȣгȣpȣ emitȣ din бȣtȣкȣл віцеї. (вezї ші νέποδες). [νέος, ποῦς].

Νεοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ, potpiвitȣ ла tînъpȣ; пъpȣtȣ, apъtatȣ пе din afapъ (înвpъкatȣ, ші чл:) ка tînъpȣ. [νέος, πρέπω].

Νεόπριστος (ὁ, ἡ), [νέος, πρίω] de кȣрînd fepestpȣitȣ (tъїatȣ, пілitȣ).

Νεόπτολις, εως (ἡ), poet: în локȣ de νεόπολις, noȣ opaшȣ.

Νεοπυρίητος (ὁ, ἡ), Ion: [νέος, πυριάω] каре de кȣрînd a întpeвȣinцat (a eшit din) баїе de aвȣpȣ.

Νέοργὸς (ὁ, ἡ), poet: sвȣpdъtopȣ de tinepeцe, чел în fлoapea вîpsteї· (алцiї îndpent: νέορτος). [νέος, ὀργῶ].

Νεοῤῥαγὴς, [νέος, ῥήγνυμι] έος (ὁ, ἡ), de кȣрînd pȣпtȣ, saȣ sпaptȣ.

Νεόῤῥαντος (ὁ, ἡ), [νέος, ῥαίνω] de кȣрînd stpoпitȣ, saȣ ȣdatȣ.

Νεοῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), din noȣ, saȣ de кȣрînd кȣsȣtȣ. [νέος, ῥάπτω].

Νεοῤῥόφητος (ὁ, ἡ), каре de кȣрînd a sopвit zeamъ. [νέος ῥοφάω].

Νεόῤῥυτος (ὁ, ἡ), [νέος, ῥέω] de кȣрînd въpsatȣ, кȣpsȣ. 2) poet: [νέος, ῥύω = 'Ερύω] de кȣрînd tpasȣ din teaкъ, = Νεόσπαστος». "Ξίφος —». Esxл:

Νέορτος (ὁ, ἡ), poet: [νέος, ὄρνυμι] de кȣрînd pesъpitȣ, tînъpȣ. (вezї νέοργός).

Νέος, [вezї ἔνος] α, ον, (desnpe oam:) tînъpȣ, жȣne, воїnікȣ; (în цen:) mікȣ, fpaцedȣ, neвîpstnікȣ. «Νέος παῖς».Od: Δ. (ші desпpe вite ші плante). «"Αρνα νέον». Tкp: «Νέον φυτὸν». Tкp: «Φοίνικος νέον ἔρνος». Od: Ξ. || (ші ка sȣвst:) «'Ημέν νέοι ἠδὲ γέροντες». Iл: B. Γ. ші în локȣ de adв:). «'Εκ νέου, saȣ «'Εκ νέων, saȣ «'Εκ νέας (se înц: ἡλικίας)». Пл: 2) (desпpe лȣкp:) noȣ; npoasпъtȣ; (прin întînd:) neoвічnȣitȣ, neaшtentatȣ, чїȣdatȣ (вezї νεώτερος). «Εἰσὶ δὲ νῆες πολλαὶ ἐν 'Ιθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί».. Od: B. «Νέον ἄλγος». Iл: Ξ. «Νέος φόνος». Tкp: «Τὼς ἰδέειν, ὡς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην». Апл: (ші ка sȣвst:) «Νέα (se înц: γῆ)».=Νεὰ ші Νεός. «"Ενη καὶ νέα (se înц: μήνη)» Лкs: вezї ἔνος. (ші adв:) «'Εκ νέου, (saȣ) "'Εκ νέης (se înц: ἀρχῆς). Ep: de isnoaвъ. 3) poet: în локȣ de νεανικός, tinepeskȣ. «Νέα φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ». Eȣp: || (neȣt:) Νέον (ші кȣ aptік:) Τὸ νέον, adв: în локȣ de νεωστί.

Νεὸς (ἡ, ші ὁ), (se înц: γῆ, saȣ ἀγρός) =Νεὰ ші Νειός.

Νεοσίγαλος (ὁ, ἡ), poet: [νεὸς, σιγαλόεις] noȣ (fpaцedȣ, npoasпъtȣ) ші лȣчosȣ.

Νεοσκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кȣрînd sъпatȣ. [νέος, σκάπτω].

Νεοσκύλευτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd пръdatȣ, жъfȣitȣ. [νέος, σκυλεύω].

Νεόσμηκτος (ὁ, ἡ), [νέος, σμήχω] de кȣрînd fpeкatȣ (кȣръцitȣ); (прin ȣрm:) лȣstpatȣ, stiклosȣ.

Νεοσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: =Νεόσπαστος». «Ξίφος—». Esxл: 2) (глs:) de кȣрînd înfъшatȣ. [νέος, σπάω].

Νεοσπάρακτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd sfîшiatȣ, smȣлsȣ. [νέος, σπαράσσω].

Νεοσπὰς, άδος, ші Νεόσπαστος (ὁ, ἡ), poet: [νέος, σπάω] de кȣрînd skosȣ din teaкъ, saȣ smȣлsȣ, pȣпtȣ din пomȣ. [νέος, σπάω].

Νεόσπειστος (ὁ, ἡ), poet: de кȣрînd въpsatȣ în felȣ de лiвaцie, saȣ жeptfitȣ (konsfinцitȣ) прin лiвaцie. [νέος, σπένδω].

Νεόσπορος (ὁ, ἡ), de кȣрînd semъnatȣ. [νέος, σπείρω].

Νεοσσεία (ἡ), клочіреа, ші skoatepea пѫїлор, ші времеа клочіріїˇ. [din

Νεοσσεύω, віit: -εύσω, шezѫ пе кѫїбѫ, ші клочеskѫ sъ skoцѫ пѫї. [ші

Νεοσσιὰ (ἡ), кѫїбѫ de пasъpe кѫ пѫії sъї; (абѫs:) ѫлеїѫ (de албіne). [ші

Νεοσσίον (τὸ), dim: ал лѫї [νεοσσὸς], пѫішорѫ (пропр: ші fiг:).

Νεοσσοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, îпгріжеskѫ, креskѫ пѫї. [νεοσσὸς, κομέω].

Νεοσσοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѫ, skoцѫ пѫї. [νεοσσὸς, ποιέω]. [de ѫnde

Νεοσσοποιία (ἡ), клочіре, ші skoatepe de пѫї, =Νεοσσεία.

Νεοσσὸς (ὁ), [νέος] пѫїѫ, fъtѫ de вітъ; (ші партік:) пѫїѫ de пasъpe. 2) гълбенѫшѫл оѫлѫї.

Νεοσσοτροφεῖον (τὸ), локѫ de хръnit, saѫ креskѫt пѫї. [ші

Νεοσσοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, =Νεοσσοκομέω. [ші

Νεοσσοτροφία (ἡ), хръnіре, крештере de пѫї. [νεοσσὸς, τροφή].

Νεόσσυτος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, σεύω] de кѫрînd sъpitѫ, пъвълітѫ afapъ; (în цen:) tînъpѫ, tinepeskѫ. (вezї ші νέορτος).

Νεοσταθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ашеzatѫ, konstitѫatѫ, întokmitѫ. «Δῆμος —". Пл: [νέος, ἐστάθην, пех: ал лѫї ἵσταμαι].

Νεοστάλυξ, [νέος, σταλύζω] υγος (ὁ, ἡ), (глs:) de кѫрînd лъкръmatѫ.

Νεοστασία (ἡ), греш: în локѫ de ἐνεοστασία. [νέος, στάσις].

Νεόστεπτος, ші Νεοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd înкѫnѫnatѫ, (ші despre пахарѫ) ѫmплѫtѫ пînъ în бѫze. [νέος, στέφω].

Νεοστράτευτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd (întîїашї datъ) оштітѫ, saѫ еksпediatѫ în оштінцъ. [νέος, στρατεύω].

Νεόστροφος (ὁ, ἡ), din noѫ pesѫчітѫ. «Χορδὴ —». Іл: О. [νέος, στρέφω].

Νεοσύλλεκτος, ші Νεοσύλλογος (ὁ, ἡ), de кѫрînd adѫnatѫ, (партік:) рекрѫtatѫ în оштіре. [νέος, συλλέγω].

Νεοσύστατος (ὁ, ἡ), de кѫрînd konstitѫatѫ (întokmitѫ). [νέος, συνίσταμαι].

Νεοσφαγὴς, έος, ші Νεόσφακτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd їnжѫnгїatѫ. [ші

Νεοσφὰξ, άγος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de νεοσφαγής. [νέος, σφάττω]. [de ѫnde

Νεοσφαγία (ἡ), de кѫрînd fъкѫtъ înжѫnгїepe.

Νεοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd sъвîршітѫ; saѫ de кѫрînd iniцiatѫ în (înвъцatѫ) mistepiї. [νέος, τέλος].

Νεοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: adѫкъtopѫ de noѫъ веselіe. [νέος, τέρπω].

Νεότευκτος, ші Νεοτευχής, έος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, τεύχω] fъкѫtѫ, konstpѫitѫ de кѫрînd.

Νεότης (ἡ), tinepeцe. 2) tinepime. [νέος]. [de ѫnde

Νεοτήσιος (ὁ, ἡ), поет: tinepeskѫ.

Νεότμητος (ὁ, ἡ), de кѫрînd tъїatѫ. [νέος, τέμνω].

Νεότόκος (ὁ, ἡ), (парокs:) каре a пъskѫt de кѫрînd; (пропаросk:) de кѫрînd пъskѫtѫ. [νέος, τόκος].

Νεότομος (ὁ, ἡ), =Νεότμητος.

Νεοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), каре de кѫрînd se хръneште (de кѫрînd пъskѫtѫ). [νέος, τρέφω].

Νεοτριβὴς, έος, ші Νεότριπτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd fрекatѫ (пisatѫ, mъчinatѫ, ші чл:). (se konf: кѫ νεοθλιβής). [νέος, τρίβω].

Νεοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskѫ, креskѫ tinepї oamenї, saѫ віte. [din

Νεοτρόφος (ὁ, ἡ), =Κουροτρόφος. [ші

Νεότροφος (ὁ, ἡ), поет:= Νεοτρεφὴς, saѫ Νεόθρεπτος. [νέος, τροφὴ].

Νεότρωτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ръnitѫ. [νέος, τιτρώσκω].

Νεοττεία, Νεοττεύω, Νεοττὸς, ші чл: = Νεοσσεία, Νεοσσὸς, ші чл:

Νεότυρος (ὁ), (плц:) noѫъ брînzъ (проаsпътъ). [νέος, τυρὸς].

Νεουργέω -ῶ, віit: -ήσω,=Νεοποιέω. [din

Νεουργὴς, έος, ші Νεουργὸς (ὁ, ἡ), =Νεοποίητος. [νέος, ἔργον].

Νεουργὸς (ὁ), = Ναυπηγὸς. [ναῦς νεὼς, ἔργον].

Νεούτατος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, οὐτάω] = Νεότρωτος.

Νεοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd (saѫ întîїашї datъ) арътatѫ, възѫtѫ. [ші

Νεοφάντης, ου (ὁ), поет: noѫ (saѫ de noѫъ mistepiї) iepofantѫ, (ad:) арътъtopѫ, înвъцъtopѫ de sfinte цеpemoniї (прекѫm ера пontifѫл прешedinte ал mistepiілор Елеѫsiene чл:). [ші

Νεόφαντος (ὁ, ἡ),=Νεοφανής. [νέος, φαίνω].

Νεόφατος (ὁ, ἡ), [νέος, φημὶ] de кѫрînd (saѫ întîїашї datъ акѫm) zisѫ. 2) [νέος, φένω=πέφνω] de кѫрînd omopîtѫ.

Νεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ) поет: каре de кѫрînd лѫmineazъ. «Μήνη—». Manet: лѫnъ noѫъ. [νέος, φέγγος].

Νεόφθαρτος, ші Νεόφθιτος (ὁ, ἡ), поет: [νέος, φθείρω, φθίω] de кѫрînd пръпъditѫ, topitѫ, omopîtѫ.

Νεόφοιτος (ὁ, ἡ), поет: прin каре de кѫрînd a трекѫт, a ѫмвлат чinева. [νέος, φοιτάω].

Νεόφονος (ὁ, ἡ), de кѫрînd omорîtѫ. [νέος, φόνος].

Νεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ tinерештї (копілърештї) simцiminte. [νέος, φρὴν].

Νεοφυής, έος (ὁ, ἡ), de кѫрînd pesъpitѫ (пъsкѫtѫ, ешitѫ). [νέος, φυὴ].

Νεοφύρατος (ὁ, ἡ), [νέος, φυράω] de кѫрînd fръmîntatѫ.

Νεοφυτεία (ἡ), sъdipe de поѫъ плante, saѫ помї. [ші

Νεοφυτεῖον (τὸ), локѫ sъditѫ кѫ поѫъ плante, saѫ помї, (Франц:) пепiнiеръ. [din

Νεόφυτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd saѫ кѫ поѫъ плante sъditѫ; (fiг:) de кѫрînd venitѫ de ла алтъ релiцie ла Xpistianismѫ. [νέος, φύω].

Νεοφώτιστος (ὁ, ἡ), [νέος, φωτίζω] de кѫрînd лѫminatѫ, (ші fiг:) katexisitѫ, ші вotezatѫ.

Νεοχάρακτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd întiпъpitѫ, tpasѫ, însemnatѫ. «Ἴχνος—„. Sof: проаsпътъ. [νέος, χαράττω].

Νεοχμία (ἡ), iновацie, поѫъ пъsкочiре. [ші

Νεοχμίζω, viit: -ίσω, глs: în локѫ de νεοχμόω. [din

Νεοχμὸς (ὁ,ἡ), =[Νέος], поѫ, проаsпътѫ, de кѫрînd ешitѫ, ші чл: 2) (sѫвst:) în локѫ de νεόχμωσις. [de ѫnde

Νεοχμόω -ῶ, viit: ώσω, fакѫ чева поѫ (кisnoвatѫ); прefакѫ, =Νεωτερίζω.

Νεοχμῶς, adв: de кѫрînd, кѫ пѫцinѫ maї 'nainte. [νεοχμὸς]

Νεόχμωσις, εως (ἡ), innoвape, saѫ кisnoвape; (партiк:) neotepismѫ; innoвацie. [νεοχμόω].

Νεόχνοος (ὁ,ἡ), кърѫїа de кѫрînd aѫ înчепѫт a еші перiї în варвъ, ші чл: [νέος, χνοῦς].

Νεόχριστος (ὁ, ἡ), de кѫрînd ѫnsѫ (mipѫitѫ). [νέος, χρίω].

Νεόχυτος (ὁ, ἡ), de кѫрînd въpsatѫ. [νέος, χέω].

Νεόω -ῶ, viit: -ώσω, înnoїeskѫ. [νέος]. 2) (агрiк:) =Νεάω. [νεός].

Νέποδες (οἱ), поет: [νε, saѫ νέω, ποῦς] fоче, кiцї de mape (fiind къ îшї întpeвѫinцeazъ пiчоареке în локѫ de apiпїоаре); (maї поѫ în цen:) пештiї (fiind къ n' aѫ пiчоаре). 2) (dѫпе алцї) =Νεόποδες, поѫъ влъstape ешite din тѫлпina оркъpia плante; [fiг:] [de ачi] непоцї, stpъnепоцї, (ші Лат:) nepotes.

Νέπους, saѫ Νέπος, νέποδος (ὁ), поет: (преа рар) sinг: ал лѫї νέποδες.

Νέρθε, saѫ Νέρθεν, adв: поет: =Ἔνερθε, жos, de desѫвt; (кѫ цen:) sѫвt чева, saѫ de desѫвtѫл кѫїва. «Γαίης νέρθε καὶ θαλάσσης». Iл: Ξ. «Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς». Ткр: [de ѫnde

Νέρτατος, η, ον, sѫпрл: foapte жositѫ, чел din ѫрmъ de totѫ.

Νερτέριος, α, ον, поет: кѫвenitѫ, saѫ aflatѫ ла чеї de sѫвt пъmîntѫ. [νέρτερος].

Νερτεροδρόμος (ὁ, ἡ), кѫрiерѫ ал челор de sѫвt пъmîntѫ, ал їadѫлѫї. [νέρτερος, δρόμος].

Νέρτερος, α, ον, (компр: пергл: ал лѫї νέρθε) поет: de maї жos; (în локѫ de posit:) aflatѫ жos, dedesѫвt; (партiк:) чел de sѫвt пъmîntѫ, din їadѫ, = Ὑποχθόνιος. (de ѫnde îm:) «Νέρτεροι, морцiї, saѫ zeiї їadѫлѫї.

Νέρτος(ὁ), ѫnѫ felѫ de карniворъ пasъpe.

Νετώπιον, ші Νέτωπον (τὸ), ѫntѫ de mirdaле amape.

Νεῦμα (τὸ), [νεύω] semnѫ datѫ прin плекареа капѫлѫї. 2) = Νεῦσις, плекаре din капѫ; (партiк:) înвoipe, прiimipe de черере, ші чл:. «Φέρων ταῖς εὐχαῖς νεῦμα». Filstp: askѫлtînd, прiimind de вѫне рѫгъчїѫniле.

Νεῦμαι, Ion: поет: în локѫ de νέομαι.

Νευρὰ (ἡ), = Νεῦρον. 2) (овiч:) коардъ de аркѫ, saѫ de кitаръ, ші чл: [de ѫnde

Νευρὰς, άδος (ὁ), = Νευρὶς (2). [ші

Νευρειὴ (ἡ), поет: în локѫ de νευρά.

Νευρένδετος (ὁ, ἡ), поет: [νευρὰ, ἐνδέω] легатѫ кѫ коарde, înкорdatѫ. «Κιθάρα —». Manet:

Νευρῇφι (φιν), поет: în локѫ de νευρᾷ.

Νευρία (ἡ), = Νευρὰ, fѫnie de невре (вine); коардъ. [ші

Νευρικὸς, ή, ὸν, кѫвenitѫ ла невре (вine); пътimaшѫ de sлъвiчїѫne de невре. [ші

Νεύρινος, η, ον, fъкѫtѫ din невре. [ші

Νευρίον (τὸ), dim: ал лѫї νεῦρον, saѫ νευρά. [ші

Νευρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѫї νευρά. 2(ѫnѫ felѫ de плantъ кѫ вine. [ші

Νευρίτης, ου (ὁ), ші Νευρῖτις, ιδος (ἡ), ѫnѫ felѫ de пїatpъ кѫ вine. [νεῦρον].

Νευροβάτης, ου (ὁ), =Σχοινοβάτης. [νεῦρον, βαίνω].

Νευρόδετος (ὁ, ἡ), =Νευρένδετος. [νευρὰ, δέω].

Νευροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de невръ, saŭ vînъ. [νεῦρον, εἶδος].

Νευρόθλαστος (ὁ, ἡ),=Νευρότρωτος. [νεῦρον, θλάω].

Νευρόκαυλος (ὁ, ἡ), чел къ vînosŭ кочеанŭ, saŭ kotorŭ. [νεῦρον, καυλός].

Νευροκοίλιος (ὁ, ἡ), къvenitŭ ла невреле пînteчелъї. 2) а ле къръїа невреле, saŭ vineле sînt къfъndate înъъntrŭ (neешite afaръ). [νεῦρον, κοῖλον].

Νευροκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, taїŭ невреле, saŭ vineле; (прin întind:) слъвeskŭ, desnервezŭ, (овшt:) taїŭ vineле; (în цen:) вeтeжeskŭ. [νεῦρον, κοπή].

Νευρολάλος (ὁ, ἡ), поet: гръitorŭ, sъnъtorŭ прin koapde. «Χορδὴ — ». Епгр: [νευρὰ, λάλος].

Νευρομήτρα, греш: în локŭ de νεφρομήτρα. [νεῦρον, μήτρα].

Νεῦρον (τὸ), [în afin: къ νέος, νεαρὸς] невръ, saŭ нервŭ, vînъ (каре леагъ înкеїетъреле trъпълъї); (de ъnde) търіе, пътере, vîrtъte; (fir:) vineле плантелор; (maї noŭ) органŭ ал simцърілор (dъпе fisoлоц: însemn:). 2). = Νευρά, koapdъ (de аркŭ, ші чл:); (în цen:) аць, fъnie de koapde пentrъ къsъt, saŭ легat, ші чл:

Νευρόνοσος (ὁ, ἡ), поet: (неапров:) пътimaшŭ de воале невріче. [νεῦρον, νόσος].

Νευροπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), алкътъitŭ din гроase невре. [νεῦρον, πάχος].

Νευροπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), înплetitŭ din koapde. [νεῦρον, πλέκω].

Νευροραφέω, ші Νευροῤῥαφέω -ῶ, viit: -ήσω, kosŭ, кîрпeskŭ къ аць de koapde, saŭ sîntŭ кîрпачїŭ de înкълцъminte. [ші

Νευροραφία, ші Νευροῤῥαφία (ἡ), кîрпъчіе de înкълцъminte. [ші

Νευροραφικὸς (-ῤῥαφικὸς), ή όν, atinгътorŭ de кîрпачїŭ, saŭ кîрпъчіе de înкълцъminte. [din

Νευροράφος, ші Νευροῤῥάφος (ὁ, ἡ), къsътorŭ къ аць de koapde. (de ъnde || sъвst:) =Σανδαλιοῤῥάφος, чismarŭ, saŭ кîрпачїŭ de înкълцъminte. [νεῦρον, ῥάπτω].

Νευροσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νεῦρον, σπάω] tpasŭ, întinsŭ (гata a se asвîрлі) прin koapda аркълъї. [ші

Νευρόσπασμα (τὸ), = Νευρόσπαστον. [ші

Νευροσπαστεία (ἡ), mішкаре de пъпъше прin траџере de koapdъ. [ші

Νευροσπαστέω -ῶ, viit: -ήσω, mішкŭ чева ка νευρόσπαστον (vezї ziч:); (în цen:) mішкŭ. [ші

Νευροσπάστης, ου (ὁ), жъкътorŭ de пъпъшеле νευρόσπαστα. [ші

Νευροσπαστία (ἡ), = Νευροσπαστεία. [ші

Μευροσπαστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъforŭ de mішкътorъл, saŭ mішкареа пъпъшелор mішкate прin траџере de koapdъ. «Νευροσπαστικὴ». Плt: meштешъгъл (треава) ачелъї mішкътorŭ de пъпъше. [ші

Νευρόσπαστος (ὁ, ἡ), [νεῦρον, σπάω] mішкatŭ прin траџере, saŭ întindepe de koapdъ. (de ъnde || sъвst:)«Νευρόσπαστον». statъелŭ, saŭ пъпъшъ, че se mішкъ прin-tp'astfeлŭ de miжлокŭ,(Франц:) marionette.

Νευροτενὴς, έος, (ὁ, ἡ), întinsŭ прin koapdъ, înкopdatŭ. „Παγὶς—".Епігр: [νεῦρον, τείνω].

Νευροτομέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νευροκοπέω. [din

Νευροτόμος (ὁ, ἡ), тъїetorŭ de невре, saŭ vine. [νεῦρον, τομή].

Νευρότονος (ὁ, ἡ), = Νευροτενής.

Νευρότρωτος (ὁ, ἡ), ръnitŭ ла невре, saŭ пътimaшŭ de vine din panъ. [νεῦρον, τιτρώσκω].

Νευροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), їъvitorŭ de траџереа koapdeї аркълъї. (епit: ал лъї Аполонŭ). [νευρὰ, χαίρω].

Νευροχονδρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ, saŭ плinŭ de vine ші sгîрчїърї. [νεῦρον, χόνδρος].

Νευρόω -ῶ, viif: -ώσω, întinzŭ vineле, saŭ къ vineле чева; (прin întind: ші fir:) daŭ tonŭ (пътере), întъреskŭ. [ші

Νευρώδης, εος (ὁ, ἡ), невроsŭ, saŭ vînosŭ. [νεῦρον].

Νεῦσις, εως (ἡ), [νέω] плътіре; înnotape; траџере ла ъskatŭ. 2) [νεύω] (maї des) плекаре din капŭ; (прin întind:) аплекаре кътре чева; înвоіре ла чева.

Νεύσομαι, viit: ал лъї νέω (înnotŭ).

Νευστάζω, viit: -άσω, mъ плекŭ, saŭ moцъїeskŭ некontenit din капŭ, пікotezŭ de somnŭ; (în цen:) îmї înвîрteskŭ капъл кînd ла o парте кînd ла алта; fakŭ (semnŭ) къ капъл. «Νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς». Od: Σ: бънънъind din капŭ. «Νευστάζων κόρυθι». Іл: M. «'Οφρῦσι νευστάζων». Od: M: (vezї νεύω). [νευστός].

Νευστὰς, άδος (ἡ), [νέω, νεύσομαι] =Κολυμβὰς (ἐλαία).

Νευστέον, nosit: ал лъї νέω, тревъїе sъ плътimŭ, sъ înnotъmŭ.

Νευστὴρ, ῆρος, поet:, ші Νεύστης, ου (ὁ), înnotъtorŭ. [νέω]. [de ъnde

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшime, saŭ îndemînътate de a плъti, saŭ a înnota. 2)

[νεύω] аплекатѣ, повîрnitѣ ла вале.

Νευστὸς, ἡ, ὸν, арътатѣ, saѣ înкpedinцatѣ прin плекаре de капѣ. [din

Νεύω, [în afin: кѫ νέω] вiit: νεύσω, плекѣ în жos (прinч:) капѫл, тъ плекѣ. «Νεύουσαν ἐς πέδον κάρα». Sof: «Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι». Od: Σ: (ші despre neînsѫfл:) «Ἀδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε». Es: (овiч:) fакѣ semnѣ кѫ капѫл. «Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δὲ νοήσας". Od П. (прin întînd:) тъ îndѫплекѣ, тъ înвоїeskѣ ла чева; (кѫ inf:) прiimeskѣ a... «Νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι". Іл: Θ. (кѫ ак:) daѣ, înгъdѫїѣ. «Νεῦσε δὲ οἱ κούρην». Om: Imn: «Νεύσατε τὴν χάριν». Sof:

Νεφέλη (ἡ), =Νέφος (de ачi) negѫръ, порѣ. 2) ѫnѣ felѣ de преа sѫвцiре плаsъ пentрѫ пъsъpї.

Νεφεληγερέτα, αο, Еол: în локѣ de...

Νεφεληγερέτης, ου (ὁ), adѫnъtорѣ (гръmъditорѣ) de порї. [ші

Νεφεληγερὴς, έος (ὁ, ἡ), maї noѣ în локѫл преч: [νεφέλη, ἀγείρω].

Νεφεληδὸν, adв: ка порiї. [ші

Νεφέλιον (τὸ), dim: ал лzї [νεφέλη], порѫлецѣ; (medik:) алвъ петiцъ din окї.

Νεφελογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкѫtѣ, saѣ fъкѫtѣ din порї. [νεφέλη, γένος].

Νεφελοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѣ de (asemenea кѫ) порѣ. 2) = Νεφελώδης, поросѣ. [νεφέλη, εἶδος].

Νεφελοκένταυροι (οἱ), Чentaѫрiї ка пъsкѫцї din Nefeла, ші Iksionѣ, saѣ fiind къ din felѫрiтеле форме, че їaѣ порiї, se asemъnaѣ ѫnii кѫ dînшiї. («Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίην ἢ λύκῳ». Apstf:) [νεφέλη, κένταυρος].

Νεφελοκοκκυγία(ἡ), [νεφέλη, κόκκυξ] ком: пѫmеле Орnitoполiеї, saѣ орашѫлѫї de пъsъpї ал лѫї Apstf:

Νεφελοστασία (ἡ), локѫл, ѫnde se întinde плаsа de пъsъpї. [νεφέλη, στάσις].

Νεφελόω -ῶ, вiit: -ώσω, negѫрezѣ, акоперѣ кѫ (saѣ formezѣ чева din) порї. [ші

Νεφελώδης, εος (ὁ, ἡ), negѫposѣ; saѣ asemenea кѫ порѣ. [νεφέλη].

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, formatѣ din порї. [νεφελόω].

Νέφιον (τὸ), dim: ал лѫї νέφος, порiшорѣ.

Νεφόβολος (ὁ, ἡ), [νέφος, βάλλω] акоперitѣ de порї, întѫnекатѣ.

Νεφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Νεφελοειδὴς, întѫnекоsѣ. [νέφος, εἶδος].

Νεφοποίητος (ὁ, ἡ), fъкѫtѣ, formatѣ din порї. [νέφος, ποιέω].

Νέφος, [νείφω, γνόφος, κνέφας] порѣ; (прin întind: ші fir:) гръmadъ, mѫлцime; întѫnерiкѣ. «Θανάτου μέλαν νέφος». Om: [de ѫnde

Νεφόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперѣ кѫ порї, întѫnерiчezѣ.

Νεφριαῖος, ші Νεφρίδιος, α, ον, кѫвenitѣ ла ръnikї. [ші

Νεφρίτης, ου (ὁ), asemenea, saѣ релаtiвѣ къ ръnikiї. [νεφρὸς]. [de ѫnde

Νεφριτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѣ, saѣ пътimaшѣ de воала...

Νεφρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї νεφρίτης. (de ѫnde || sѫвst: se înц: νόσος) воалъ de ръnikї, пїatръ ла ръnikї.

Νεφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѫл, saѣ forma ръnikїѫлѫї. [νεφρὸς, εἶδος].

Νεφρομήτρα (ἡ), (овiч: ла îm:) mѫшкiї ръnikiлор,=Ψόαι. [νεφρὸς, μήτρα].

Νεφρὸς (ὁ), [în afin кѫ νεῦρον ші φρὴν] ръnikїѣ. [de ѫnde

Νεφρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Νεφροειδὴς.

Νέφω, вiit: νέψω, =Νείφω.

Νεφώδης, εος (ὁ, ἡ), =Νεφελώδης. (fir:) «Φωνὴ—». Apst: adînкѣ. [νέφος].

Νέφωσις, εως (ἡ), înnopape, negѫpape; (fir:) пosomopîpe. [νεφόω].

Νέω, вiit: νείσομαι, вezї νέομαι.

Νέω, вiit: νεύσομαι, = Νήχομαι, плѫteskѣ, înnotѣ. «Ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν». Apstf:

Νέω, вiit: νήσω, гръmъdeskѣ, fакѣ teankѣ. «Πυράν νῆσαι». Ep: 2) =Νήθω, торкѣ, îndрѫгѣ. "Νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης». Es: (ші miж:) «Ἄσσα οἱ κατακλῶθες νήσαντο„. Od: H.

Νεώ, At: în локѣ de ναοῦ, цen: ал лѫї νεὼς.

Νεωκορέω -ῶ, вiit: -ήσω, mътѫрѣ (înгрiжeskѣ de) temплѫ; (прin întind:) mъ înкinѣ кѫ inimъ кѫратъ; (ком:) despoїѣ temплѫл, (овшt:) mътѫрѣ temплѫл de op че аре. [ші

Νεωκορία (ἡ), mътѫpape, saѣ înгрiжiре de temплѫ. [din

Νεωκόρος (ὁ, ші ἡ), [νεώς, κορέω] mътѫръtорѣ, înгрiжitорѣ de temплѫ (прекѫm este еклеsiархѫл, saѣ пареклеsiархѫл). în векї monete se nѫmesк Νεωκόροι (în felѣ de titлѫ) локѫitорiї ѫneї четъцї, saѣ провiнцiї, în каре ера temплѫл вре ѫnѫїa din înzeiцiї îmпъраці.

Νεωλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, tpaгѣ корабiа depe mape пе ѫsкatѣ. [ші

Νεωλκία (ἡ), tpaцepe de корабie din

mape afaръ пе ѕskatѕ̆. 2) =кѕ ...

Νεώλκιον (τὸ), локѕ̆ хотъpîtѕ̆, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ de a tpaцe коръвiiле din mape пе ѕskatѕ̆. [din

Νεωλκὸς (ὁ, ἡ), [ναῦς, ἕλκω] tpъrъtopѕ̆ de коръвiї afaръ пе ѕskatѕ̆.

Νέωμα (τὸ), =Νειὸς. [νεόω].

Νεών, ῶνος (ὁ), = Νεώριον, Νεώσοικος.

Νεώνητος (ὁ, ἡ), [νεός, ὠνέομαι] de кѕpînd кѕmпъpatѕ̆.

Νεωποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѕ̆ (клъdeskѕ̆) temплѕ. 2) = Ναυπηγῶ. [din

Νεωποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ̆ de temплѕ. [νεώς, ποιὸς]. 2) =Ναυπηγὸς. [ναῦς, ποιὸς].

Νεωπὸς (ὁ, ἡ), гл: [νέος, ὤψ] tînъpѕ̆ ла faцъ; noѕ̆, проasпъtѕ̆.

Νεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆ îngpiжitopѕ̆, пъzitopѕ̆ de apsenaлѕ̆. [νεωρὸς].

Νεωρὴς, [νεὸς, ὥρα] έος (ὁ, ἡ), поet: noѕ̆, проasпъtѕ̆.

Νεώριον (τὸ), локѕл, ѕnde se пъstpaѕ̆ (se лѕкpaѕ̆, se dpeцeaѕ̆, ші чл:) pesвoïeшteле коръвiї, (Itл:) apsenaлѕ̆. [νεωρὸς].

Νεωριοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѕ̆ de apsenaлѕ̆. [νεώριον, φύλαξ].

Νεωρὶς, ίδος (ἡ), =Νεώριον.

Νεωρὸς (ὁ), [ναῦς, ὥρα] епistatѕ̆ de apsenaлѕ̆.

Νεωρυχὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѕpînd пpin sъпape desгpoпatѕ̆. [νέος, ὀρύττω].

Νεὼς, νεὼ (ὁ), At: în локѕ̆ de ναὸς.

Νεὼς, цen: ал лѕї ναῦς.

Νέως, adв: (foapte pap)=Νεωστί. [νέος].

Νέωσις, εως (ἡ), apape de пъmîntѕ̆ цeлinosѕ̆. [νεόω].

Νεώσοικοι (οἱ), maraziї de apsanaлѕ̆, ѕnde se tpъцeaѕ̆ пе ѕskatѕ̆, se лѕкpaѕ̆, saѕ̆ se dpeцeaѕ̆ pesвoïeшteле коръвiї, saѕ̆ se пъstpaѕ̆ вaгaжeле mapineї. [ναῦς, οἶκος].

Νεώσσω, вiit: -ώξω, гл: în локѕ̆ de νεόω, fakѕ̆ innoвaцiї. [ші

Νεωστὶ, adв: de кѕpînd, de пѕцinъ вpeme. [νέος],

Νέωτα, ші Εἰς νέωτα, adв: ла anѕл вiitopѕ̆ (пpinч: Еол: în локѕ̆ de νέωσε). [νέον, ἔτος].

Νεώτατος, η, ον, sѕпpл: ал лѕї νέος, foapte tînъpѕ̆.

Νεωτερίζω, вiit: -ίσω, fakѕ̆ (întpeпpinzѕ̆) noѕъ лѕкpѕpї; пъskoчeskѕ̆ innoвaцiї (înпpotiвa чeлop statopniчite, saѕ̆ лeцїѕite), ѕnелteskѕ̆ pesвpъtipї; (stpъm:) пpefakѕ̆, skimвѕ̆. «Τὴν πολιτείαν νεωτερίσαι». Тѕч: (ші кѕ пpeп:) «Εἰς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον». Тѕч: [ші

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, de maї noѕ̆, saѕ̆ maї tînъpѕ̆ (лѕкpѕ); (în цen:) tinepeskѕ̆; (fiг:) копiлъpeskѕ̆. [νεώτερος].

Νεωτερισμὸς (ὁ), innoвaцie, пpefaчepe de чeлe întokmite întp' o пoлitikъ konstitѕцie; saѕ̆ aплeкape sпpe aчeasta. [ші

Νεωτεριστὴς, οῦ (ὁ), пъskoчitopѕ̆, ші ѕnелtitopѕ̆ de (saѕ̆ aплeкatѕ̆ ла) innoвaцiї în пoлitiчe konstitѕцiї, pesвpъtitopѕ̆. [νεωτερίζω].

Νεωτεροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Νεωτερίζω. [din

Νεωτεροποιὸς (ὁ, ἡ), = Νεωτεριστής. [νεώτερος, ποιὸς].

Νεώτερος, α, ον, компap: ал лѕї νέος, maї tînъpѕ̆, maї noѕ̆. «Ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱὸς». Тkp: (ші кѕ цen:) «Παίδων ὁ νεώτερος». Тkp: «Νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν». Ksn: || (sѕвst: îm:) «Νεώτεροι». Лks: tinepiї. || (în neѕt:) «Νεώτερον„. neoвiчnѕitѕ̆, neaшteпtatѕ̆; saѕ̆ însѕшitѕ̆ ѕnѕї tînъpѕ̆; neпpeгînditѕ̆; (în цen:) neплъкѕtѕ̆. «Ποιέειν τι νεώτερον". Ep: (ші îm:). «Νεώτερα εἰς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα». Ep: =Νεωτερίζειν. [de ѕnde

Νεωτέρως, adв: кѕ кiпѕ̆ maї noѕ̆, maї de кѕpînd. «Νεωτέρως πράττειν». Лks: = Νεωτερίζειν.

Νεωφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Ναοφύλαξ.

Νεόχερσος (ὁ, ἡ), гл: de кѕpînd apatѕ̆ цeлinosѕ̆ пъmîntѕ̆. [νέος, χέρσος].

Νὴ, пaptik: saѕ̆ adв: afipm: de жѕpъmintѕ̆. «Νὴ Δία». saѕ̆ „Νὴ μὰ τὸν Δία». Лks: da пе Жoe. (вezї ші ναί).

Νη, пaptik: пpiвat: saѕ̆ лiпsit: (întpeв: nedesпъpц: în комп: кѕ feлѕpite ziчepї). «Νήποινος, Νηπενθής». лiпsitopѕ̆ de osîndъ, de жaлe. [νε].

Νῆα, Ion: aк: sinг: ші νῆας, aк: îm: ал лѕї ναῦς.

Νηὰς, άδος (ἡ), o neкѕnoskѕtъ feapъ de mape (deп' înпpeжѕpѕл Samѕлѕї). 2) поet: =Νηϊάς

Νηγάτεος, η saѕ̆ ος, ον, поet: [νέος, γέγαα, γίνομαι] de кѕpînd fъкѕtѕ̆, noѕ̆.

Νήγρετος (ὁ, ἡ), [νη, ἐγείρω]= Ἀνέγερτος. «Ὕπνος—». Od: N. din кape nѕ se поate чinева deшteпta. (ші ел:) «Νήγρετον εὕδει». Od: N. doapme adînк, saѕ̆ (dѕпe чeї noї поeцї) doapme somnѕл чeл nedeшteпtatѕ̆ ал mopцiї.

Νήδυια (τὰ), поet: чeлe din пînteчe, maцeлe, ші чл: [νηδύς].

Νηδυιόφιν, поet: în локѕ̆ de νηδυόφιν.

Νηδύμιος, η, ον, ші

Νήδυμος (ὁ, ἡ), поet: [νη, δύομαι] din

каре nъ (saŭ anevoe) noate eші, saŭ skъпа чinева. (de ъnde) «Ὕπνος—. »Om: adinkŭ, saŭ dълче. (dъпе алцiї în локŭ de ἥδυμος).

Νηδυόφιν, noet: în локŭ de νηδύος, цen: ал лъї ...

Νηδὺς, ύος (ἡ), пînteче; stomaxŭ; (în цen:) къвъпътъръ. «Ἔχει δὲ τὸ σῶμα οὐ μίαν νηδὺν, ἀλλὰ πλείους· ὅσα γὰρ τῶν μελέων ἔχει σάρκα περιφερέα, ἣν μῦν καλέουσι, πάντα νηδὺν ἔχει». Iпкр:

Νῆες, Ion: nom:, ші νήεσσι noet: dat: îm: ал лъї ναῦς.

Νηέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локŭ de νέω, гръmъdeskŭ; (прin întind:) înкаркŭ, ъmплъ. «Νῆας νηήσας». Iл: I. (ші miж: къ цen:) «Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νηήσασθαι». Om: [de ъnde

Νήησις, εως (ἡ), гръmъdipe.

Νήθεσκε, noet: în локŭ de ἔνηθε, 3: sinг: пeps: de прел: ал лъї νήθω.

Νηθὶς, ίδος (ὁ), торкътоаре. [din

Νήθω, [νέω] віit: νήσω, торкŭ.

Νηΐ, dat: ал лъї ναῦς.

Νηϊάς, άδος (ἡ), Ion: în локŭ de ναϊάς.

Νήϊος, a saŭ ος, ον, de коравіе. «Δόρυ —». Om: лemnŭ пentръ коравіе. [ναῦς].

Νῆϊς, ιδος ὁ, ἡ), noet: [νη, ἴσημι] (къ цen:) neшtiitopŭ, печеркatŭ.

Νηΐτης, ου (ὁ), ші Νηϊτικὸς, ὴ, ὸν, noet: în локŭ de ναυτικός. [ναῦς νηός].

Νηκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἀκερδὴς, nekîшtirosŭ, nefoлositopŭ; (прin întind:) пъгъвitopŭ. [νη, κέρδος].

Νήκερος, ші Νήκερως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: [νη, κέρας] лiпsitŭ de коарne.

Νήκεστος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἀνήκεστος, netъmъdъitŭ.

Νηκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νη, κῆδος] neînгріжitŭ.

Νηκουστέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: (къ цen:) în локŭ de ἀνηκουστέω, n' aъzŭ, saŭ n' aъzŭ віne. [din

Νήκουστος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἀνήκουστος, neaъzitŭ, nekъnoskъtŭ.

Νηκτὴρ, ші Νήκτης, ου (ὁ), [νήχομαι] înnotъtopŭ. [ші

Νηκτικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ, saŭ îndemînatikŭ ла înnotape. [ші

Νηκτὸς, ὴ, ὸν, înnotъtopŭ, чел къ însъшime de a înnota.. «Τὸ νηκτὸν—». Aпкр: пъtepea, însъшimea de înnotape. [ші

Νηκτρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї νηκτήρ. «Ἐλαία». =Κολυμβάς. [νήχομαι].

Νηλεγὴς, έος(ὁ,ἡ), noet: [νη, ἀλέγω] neînгріжatŭ de nimikŭ; лiniшtitŭ; nesпepiatŭ.

Νηλεὴς, ші Νηλειής, έος, noet: (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἀνηλεής, nemiлostiвŭ. [de ъnde

Νηλειῶς, ші Νηλεῶς, noet: în локŭ de ἀνηλεῶς, fъръ miлъ.

Νηλεόθυμος (ὁ,ἡ), noet: [νηλεής, θυμός] nemiлosŭ, aspъ de inimъ.

Νηλεόποινος (ὁ, ἡ), noet: [νηλεὴς, ποινή] osînditopŭ, nedensitopŭ fъръ miлъ.

Νήλευστος (ὁ, ἡ), noet: [νη, λεύσσω] neвъzъtŭ.

Νηλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de νηλεής.

Νηλητὴς, греш: în локŭ de νηλιτὴς.

Νηλίπεζος, în локŭ de νηλιπόπεζος (ὁ, ἡ), noet: =Νηλίπους. [νήλιπος, πέζα].

Νηλιποκαιβλεπέλαιοι (οἱ), kom: deskълцї, ші neлъъцî (прin ъpm: neъnшї къ ъntdeлemnŭ). (νήλιπος, καί, βλέπω, ἔλαιον].

Νήλιπος (ὁ, ἡ), noet: [νη, ἤλιψ] deskълцŭ; (прin înіind:) съракŭ.

Νηλίπους, în локŭ de νηλιπόπους, οδος (ὁ, ἡ), [νήλιπος, πεῦς] чел къ пічоареле roaле, deskълцŭ.

Νηλιτὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νη, ἀλιταίνω] neвiноватŭ, negpeшitŭ.

Νηλιτόποινος, греш: în локŭ de νηλεόποινος.

Νηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νη, ἀλείφω] neъnsŭ къ ъntdeлemnŭ; (прin fntind:) съракŭ, tikълosŭ.

Νήλωπος (ὁ, ἡ), noet: [νη, λῶπος] лiпsitŭ de înвръкъminte.

Νῆμα (τὸ), [νήθω] toptŭ, aцъ. 2) în локŭ de νᾶμα în Ткр:

Νηματουργία (ἡ), лъкраре de toptŭ (toapчере]. [νῆμα, ἔργον].

Νηματώδης, εος (ὁ, ἡ), aцosŭ (каре se desпapte în aцe). [νῆμα].

Νημέρτεια (ἡ), noet: adeвъръ. [ші

Νημερτέως, adв: Ion: întp' adeвъръ. [din

Νημερτὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: [νη, ἁμαρτάνω] negpeшitŭ; neminчinosŭ, adeвъpatŭ, sigъpŭ.

Νηνεμέω -ῶ, віit: ήσω, sîntŭ fъръ вîntŭ, лinŭ, netъpвъpatŭ. [ші

Νηνεμία (ἡ), лiпsъ de вîntŭ, лiniшte, seninŭ. 2) (ка adiekt:) = Νήνεμος. [din

Νήνεμος (ὁ, ἡ), [νη, ἄνεμος] лinŭ, netъpвъpatŭ de вîntŭ. [de ъnde

Νηνεμόω -ῶ, віit: -ώσω, domoлeskŭ, алinŭ вîntъл.

Νηνέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: Ion: în локŭ de νηέω.

Νῆνις, ιδος (ἡ), At: (арх:) în локŭ de νεᾶνις.

Νηξίπους. [νήχομαι, ποῦς] οδος (ὁ, ἡ), грам: експл: ал лъĭ νέπους.

Νῆξις, εως (ἡ), înnotape; плъtipe. [νήχομαι].

Νηοβάτης, εω (ὁ), поет: =Ναυβάτης.

Νηοκόρος (ὁ), Ion: în локŭ de νεωκόρος.

Νηοπολέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Νηοπόλος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ναοπόλος.

Νηοπορέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: Ion; кълъtopeskŭ къ корабіе. [ναῦς, πόρος].

Νηὸς (ὁ), Ion: în локŭ de ναὸς.

Νηὸς, Ion: цеп: ал лъĭ ναῦς.

Νηοσόος, ші Νηοσσόος (ὁ, ἡ), поет: mîntъitopŭ de коръбіĭ, patponŭ de плъtitopĭ. [ναῦς νηὸς, σόος].

Νηοῦχος (ὁ, ἡ), поет: цiitopŭ, (ad:) кîрmъчitopŭ de корабіе. «Πηδάλιον—». Епгр: [ναῦς νηὸς, ἔχω].

Νηοφόρος (ὁ, ἡ), поет: пъртътopŭ, копрinzътopŭ de коръбіĭ. [ναῦς νηὸς, φέρω].

Νήοχος (ὁ, ἡ), поет: =Νηοῦχος.

Νηπαθής, έος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἀπαθής. 2) (акt:) алinътopŭ de patimъ (dъpepe, пекаzŭ, ші чл:). [νη, πάθος].

Νήπαυστος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἄπαυστος. [νη, παύομαι].

Νηπεδανὸς, ὴ, ὸν, поет: în локŭ de ἠπεδανὸς. (веzĭ νήδυμος).

Νήπειος, α, ον, поет: în локŭ de νηπίειος.

Νηπεκτὴς, έος, saŭ (маĭ корек:) Νήπεκτος (ὁ, ἡ), (гл:), nepĭeptъnatŭ; saŭ netъnsŭ. [νὴ πείκω].

Νηπελέω -ῶ, віii: -ήσω, (гл:) n' amŭ пътepe, nъ почĭŭ. [νη, πέλομαι].

Νηπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θῶς, поет: лiпsitŭ, saŭ лiпsitopŭ (pisiпitopŭ) de жале, saŭ tpisteцъ, пекаzŭ, ші чл: [νη, πένθος].

Νηπιάα (ἡ), поет: faптъ de прънкŭ; nepozie. [ші

Νηπιάζω, (ші miж:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, sîntŭ, mъ поptŭ, saŭ ажънгŭ a fi ка ънŭ mikŭ копілŭ, nemintosŭ. [νήπιος].

Νηπιαχεύω, віit: -εύσω, поет: în локŭ de νηπιάζω. [din

Νηπίαχος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de νήπιος. [de ънde

Νηπιάχω, (fъръ віit:) поет: în локŭ de νηπιάζω. [ші

Νηπιαχώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de νηπιώδης.

Νηπιέη, Ion: în локŭ de...

Νηπιεία (ἡ), = Νηπιότης. 2) = Νηπιάα. [ші

Νηπίειος, α, ον, ші Νηπίεος, η, ον, =Νηπιώδης. [ші

Νηπιεύομαι, віit: -εύσομαι, =Νηπιάζω, sîntŭ nemintosŭ. [νήπιος].

Νηπιοκτόνος (ὁ, ἡ) omopîtopŭ de прънчĭ. [νήπιος, κτείνω].

Νηπιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), къвenitŭ, potpiвitŭ ънъĭ прънкŭ. [νήπιος, πρέπω].

Νήπιος, α saŭ ος, ον [νη, ἔπος] (dъпе ziч:) nepъtinчosŭ a ворбі; (прin ърm:) mikŭ înkъ, de кърînd пъsкътŭ; (прin întind:) fpaцedŭ; (fir:) simплъ, печеркатŭ; прostŭ, nemintosŭ, лesne-крezътopŭ. «Βίη νηπίη». Іл: Λ. копілъposŭ, слабŭ. || (sъвst:) прънкŭ, копілŭ mikŭ, каре înkъ nъ ворбеште. [de ънde

Νηπιότης (ἡ), прънчіе; (прin întind:) faптъ de копілŭ, neажънцере de minte.

Νηπιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пъръtŭ (asemenea) ка ънŭ mikŭ копілŭ. [νήπιος, φαίνω].

Νηπιοφροσύνη (ἡ), minte de копілŭ. [din

Νηπιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ minte de копілŭ; simплъ, nepodŭ. [νήπιος, φρὴν].

Νηπιώδης, εος (ὁ, ἡ), копілъposŭ. [νήπιος].

Νήπλεκτος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἄπλεκτος, чел къ пъръл desплetitŭ. [νη, πλέκω].

Νηποινεί (νὶ), adв: поет: fъръ пedeaпsъ. [din

Νήποινος (ὁ, ἡ), поет: [νὴ, ποινὴ] nepedeпsitŭ; (ъne-орĭ къ цеп:) голŭ (лiпsitŭ) de чева. «Φυτῶν νήποινον». Пind: || (neъt:) Νήποινον, ші Νήποινα, adв: în локŭ de νηποινεί.

Νήποτμος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἄποτμος. 2) (în Es:) греш: în локŭ de νήϋτμος. [νη, πότμος].

Νήπτης, ου (ὁ), tpeazŭ; înfpînatŭ; deшteптŭ, бъгътopŭ de seamъ. [νήφω]. [de ънde

Νηπτικὸς, ὴ, όν, = Νηφάλιος înfpînatŭ; бъгътopŭ de seamъ. «Νηπτικά». Бisep: skpiптъpĭ sixastpiче desпpe înfpînape.

Νήπυστος (ὁ, ἡ), поет: каре n' a aъzit, n'a aflat чева; saŭ neaъzitŭ, neaflatŭ. [νη, πυνθάνομαι].

Νηπυτία (ἡ), поет: = Νηπιότης, ші Νηπιάα. [ші

Νηπυτιεύομαι, віit: -εύσομαι, поет: în локŭ de νηπιάζω, sîntŭ (mъ поptŭ, mъ жокŭ ка ънŭ) прънкŭ. [din

Νηπύτιος, α, ον, поет: în локŭ de νήπιος.

Νήριθμος (ὁ, ἡ), поет: nenъmъpatŭ. [νη, ἀριθμὸς].

Νήριον (τὸ), o плantъ, dafinŭ amapŭ. [ші

Νῆρις, ιδος (ἡ), o плantъ, = Ὀρεινὴ νάρδος. 2) = Βράθυ. 3) поet: în локŭ de νήριον. [νηρὸς].

Νήριστος (ὁ, ἡ), поet: [νη, ἐρίζω] neînпротівівілŭ, nekontestaвілŭ. 2) neasemъnatŭ, nekomпapatŭ; mълtŭ, nenъmъpatŭ.

Νηρίτης, [νηρὸς] ου (ὁ), ъnŭ felŭ de кокілъ, saŭ skoïkъ de mape.

Νηριτόμυθος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de πολύμυθος. [νήριτος, μῦθος].

Νήριτος (ὁ, ἡ), поet: = Νήριστος.

Νηριτόφυλλος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de πολύφυλλος. [νήριτος, φύλλον].

Νηρὸς, ά, ὸν, [νάω] гл: în локŭ de ναρὸς.

Νήσας, ασα, σαν, nex: de пaptч: ал лъї νέω (гръmъdeskŭ), ші νήθω.

Νησαῖος, α, ον, = Νησιώτης, de insълъ (ostpoвŭ). «Λίθος—». Лкs: = Σαρδώνυξ. [ші

Νησιάζω, віit: -άσω, = Νησίζω. [νῆσος].

Νησιάρχης, ου (ὁ), stъпînitopŭ de insълъ, saŭ de ostpoaвe. [νῆσος, ἄρχω].

Νησίδιον (τὸ), dim: ал лъї νησίον, osstpoвелŭ, insъліцъ.

Νησίδριον (τὸ), = Νησίδιον,

Νησίζω, віit: -ίσω, seamъnŭ a (fopmezŭ) insълъ, sîntŭ ка ъnŭ ostpoвŭ. [ші

Νησίον (τὸ), dim: ал лъї [νῆσος], insълъ mikъ, ostpoвелŭ.

Νῆσις, εως (ἡ), гръmъdipe, tenкъipe. 2) toapчepe. [νέω, saŭ νήθω].

Νησὶς, ίδος (ἡ), = Νησίον. [ші

Νησίτης, ου (ὁ), ші Νησῖτις, ιδος (ἡ), = Νησαῖος.

Νησιώτης, ου (ὁ), insълeanŭ, ostpoвeanŭ. [νησίον]. [de ъnde

Νησιωτικός, ὴ, ὸν, pелatiвŭ къ локъitopĭ de insъле, saŭ insълapŭ.

Νησιῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї νησιώτης, ostpoвeanкъ.

Νησοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de (fopmatŭ ка o) insълъ. [νῆσος, εἶδος].

Νησομαχία (ἡ), бътълie de (saŭ întpe) insъле. [νῆσος, μάχη].

Νησοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ (пpefakŭ în) insълъ. [νῆσος, ποιέω].

Νῆσος (ἡ), [νέω] insълъ (ostpoвŭ); neninsълъ (maĭ noŭ în поeцĭ).

Νησοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ (пatponŭ) de insълъ, saŭ insъле. [νῆσος, φύλαξ].

Νησόω -ῶ, віit: -ώσω, = Νησοποιέω. [νῆσος].

Νῆσσα, [νέω, νήχομαι] ης (ἡ), paцъ. [de ъnde

Νησσαῖος, α, ον, de paцъ.

Νησσάριον (τὸ), dim: ал лъї νῆσσα, ръцішоаръ.

Νηστεία (ἡ), postŭ (înfpînape de mînкape). [νηστεύω].

Νήστειρα (ἡ), поet: fem: ал лъї νηστὴρ.

Νηστεύς, έως [νῆστις], ші

Νηστευτὴς, οῦ (ὁ), postitopŭ. [din

Νηστεύω, віit: -εύσω, posteskŭ; (къ цen:) mъ înfpînezŭ de ла чева. [νηστεύς].

Νηστὴρ (ὁ), поet: în локŭ de νῆστις.

Νηστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла toapчepe. «Νηστικὴ». Лкs: (se înц: τέχνη) meштeшъгъл toapчepiĭ. [νήθω]. 2). [maĭ noŭ νῆστις] nemînкatŭ, saŭ лipsitŭ de mînкape.

Νήστιμος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла postŭ, de postŭ. "Ἡμέρα—». Лкs: [din

Νῆστις, ιος, saŭ εως, ші ιδος (ὁ, ἡ), кape n' a mînкat, flъmîndŭ. «Νῆστις ὀσμὴ». Лкs: пъtoapea гъpeĭ nemînкatълъї. || (sъвst: бърв:) maцъл dintpe пînteчe ші stomaxŭ. 2) поet: пpiчinъitopŭ de postŭ. «Νόσος («Λιμός)—». Esхл: [νη, ἔδω, saŭ σῖτος].

Νηστοποτία (ἡ), бъъtъpъ пe nemînкate. [ші

Νηστοποτέω -ω, віit: -ήσω, вeaŭ пe ne mînкate. [νῆστις, πίνω].

Νήτη (ἡ), în локŭ de νεάτη (χορδὴ), коapda чea maĭ sъвцipe.

Νήτιτος (ὁ, ἡ), поet: [νη, τίω] nenedepsitŭ.

Νητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), potpiвitŭ ла коapda чea din ъpmъ. «Τὸ νητοειδὲς τῆς φωνῆς». Nкm: глasъл чел maĭ sъвцipe. [νήτη, εἶδος].

Νῆτος, η, ον, (пpin kontpak:) în локŭ de νέατος; (de ъnde) νήτη, чea maĭ din ъpmъ (maĭ sъвцipe) коapdъ a лipeĭ чeĭ вekĭ.

Νητὸς, ὴ, ὸν, [νέω] гръmъditŭ. 2) [νήθω] topsŭ.

Νητρεκέως, adв: поet: în локŭ de νητρεκῶς. [din

Νητρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κῶς, поet: în локŭ de ἀτρεκὴς, adeвъpatŭ.

Νῆτρον (τὸ), [νήθω] instpъmîntŭ de tops, fъsŭ, ші чл:

Νῆττα, ης (ἡ), At: în локŭ de νῆσσα. [de ъnde

Νηττάριον, ші Νήττιον (τὸ), At: în локŭ de νησσάριον; (fir:) mînrîitoape nъmipe de mъĭepe.

Νηττοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de paцe. || (sъвst:) ъnŭ felŭ de вълtъpŭ.

Νηττοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, saŭ пînditopŭ de paцe. [νῆττα, φύλαξ].

Νήϋγμος, гpeш: în локŭ de νήϋτμος.

Νηῦς, νηὸς (ἡ), Ion: în локъ de ναῦς.

Νήυτμος (ὁ, ἡ), noct: [νη, ἀϋτμὴ] лiпsitъ de sъflape, saъ de miposъ.

Νηφαίνω,=Νήφω.

Νηφαλέος, α, ον, = Νηφάλιος. [de ъnde

Νηφαλεότης (ἡ), =Νηφαλιότης.

Νηφαλιεὺς, έως (ὁ), noet: în локъ de νηφάλιος. [de ъnde

Νηφαλιεύω, biit: -εύσω, ші

Νηφαλίζω, biit: -ίσω, adъкъ лiвацiї tpeze (fъpъ biпъ). [din

Νηφάλιος, [νήφω] α saъ ος, ον, пeбъъtopъ de biпъ; tpeazъ; înfpînatъ, кътпътatъ; (npin întind: ші fir:) rînditopъ, бъгътopъ de seamъ, deштentъ. «Νηφάλια (înnpeкънъ ші fъpъ) ἱερὰ». Лкs: жeptfe (лiвацiї) fъpъ biпъ. «Βωμοὶ—». Лкs: пе kape se fъчeaъ astfeл de жeptfe. [de ъnde

Νηφαλιότης (ἡ), tpezie, deштentъчiъne, ші чл:

Νηφαλισμὸς (ὁ), [νηφαλίζω] tpezipe, deштentape; бъгape de seamъ.

Νηφαλίως, adв: къ кiпъ, saъ пъptape de tpezie, къ deштentъчiъne; înцелепцeште, ші чл: [νηφάλιος].

Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, пъzitopъ, saъ adъкъtopъ de tpezie. [νηφαίνω].

Νηφόντως, adв: (de naptч:) = Νηφαλίως, deштent (къ окiї deskiшi).

Νήφουσι, noet: în локъ de νήφουσι, dat: îm: de naptч: ал лъї ...

Νήφω, biit: νήψω, sînтъ tpeazъ (пeбъътъ înкъ); saъ пъ вeaъ niчї o datъ biпъ, ші чл: (npin întind: ші fir:) sînтъ înцелептъ (înfpînatъ, бъгътopъ de seamъ, deштentъ).

Νηχαλέος, α, ον, =Νηκτικὸς, îndemînatiкъ ла înnotape. [ші

Νηχεῖον (τὸ), локъ de înnotat, saъ de скълdat. [νήχομαι].

Νηχὶ, adв: гls: în локъ de ναιχὶ.

Νήχομαι, [νέω] biit: νήξομαι, înnotъ, тъ скалdъ, плateскъ.

Νήχυτος (ὁ, ἡ), noet: [νὴ, χέω] пeвъpsatъ, neскapsъ; (npin apт:) плatiвiлъ; тaлtъ, înвiлшaгatъ; întinsъ, пeтъpцinitъ, saъ fъpъ fondъ; "Ακτὴ—». Hopf:

Νήχω, biit: νήξω, noet: ші (pap) npoz: în локъ de νήχομαι.

Νῆψις, εως (ἡ), tpezipe. [νήφω].

Νηὼς, Dop: în локъ de ναοὺς, ak: ал лъї ναὸς.

Νήγλαρος (ὁ), ъnъ felъ de тikъ flъcpъ, ші ъnetъл dintp' înъл (upinч: пentpъ kopъвiї).

Νίζω, biit: νίψω,=Νίπτω.

Νίκαθρον (τὸ), Dop: în локъ de Νίκηθρον.

Νικαῖος, α, ον, [νίκη] ал вirъinцeї, вiktopiosъ. «Ζεὺς—». Лкs: dъpъitopъ de вirъinцъ.

Νικαξῶ, Dop: în локъ ee νικήσω, biit: ал лъї νικάω.

Νικατὴρ, ῆρος, ші νικάτωρ, ορος (ὁ), Dop: în локъ de νικητὴς.

Νικαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), грeш: în локъ de νυχαυγὴς (Opf:).

Νικάω -ῶ, biit: -ήσω, вirъieskъ; (fir:) amъ, saъ їaъ întîitate, npedomneskъ; (de ъnde) îmї kîштirъ жъdikata; (strъm: къ ак:) înfpînrъ, domoлeskъ; (de ъnde nas:) sîntъ, saъ тъ apътъ maї de жos de kît чinева; (fir:) тъ stъnîneskъ (de вre o natimъ, ші чл:); (în цen:) =Ἡττῶμαι. «Νόον νίκησε νεοίη». Іл: Ψ. (ші къ ак: saъ dat: ел:) «Νίκης, τήν μιν ἐγὼ νίκησα». Od: A. "Μάχῃ («Ποσί, «Δόλοις, «Κάλλει, ші чл:) νικᾷν». Om: (овiч:) «Γνώμῃ, saъ «Γνώμην νικᾷν». Лкs: (ші absол:) «Τὰ χερείονα νικᾷ». Om: "Βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν". Od:K. «Ὅ,τι νικᾷη ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι».Ksn: (ші къ inf:) «Ἐνίκα φεύγειν». Іл: a npedomnit пъpcpea de fъгъ. (ші în naptч:). „Ἡ νικῶσα (se înц: γνώμη, saъ ψῆφος)». Ёвр: (ші nas:) «Οὐκέτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων». Tкp: [din

Νίκη (ἡ), вirъinцъ; koвîpшipe; (în цen:) npedomnipe.

Νίκη, noet: în локъ de ἐνίκη, a 3: sinr: neps: de npeл: ал лъї νίκημι.

Νικήεις, εσσα, εν, noet:=Νικηφόρος.[νίκη].

Νίκηθρον (τὸ), =Νικητήριον. [ші

Νίκημα (τὸ), кîштirъ doвînditъ, saъ faптъ sъвîpшitъ npin вirъinцъ; (în цen:) вirъinцъ; koвîpшipe, (fpanц:) aвantaжъ. [νικάω].

Νίκημι, Dop: saъ Eол: în локъ de νικάω.

Νικητὴρ (ὁ), noet; în локъ de νικητής. [de ъnde

Νικητήριος, α saъ ος, ον, къвenitъ вirъitopълъї, saъ atinгътopъ de вirъinцъ. «Νικητήρια (se înц: ἱερὰ) ἑστιᾶν». Ksn: a face osnъцъ пentpъ вirъinцъ. || (sъвst:) «Νικητήριον». npemiъ de вirъinцъ, saъ pesnлata вirъitopълъї.

Νικητὴς, οῦ (ὁ), вirъitopъ, saъ înвinгътopъ. [νικάω]. [de ъnde

Νικητικὸς, ἡ, ὸν, denpinsъ, îndemînatiкъ a вirъi; (desnpe лъкр:) = Νικητήριος. [ші

Νικήτρια (ἡ), вirъitoape.

Νικηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ, mъ fakŭ пъртъторъ de біръінцъ, біръїеskŭ, predomneskŭ. [ші

Νικηφορία (ἡ), пъртаре de біръінцъ. [din

Νικηφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de біръінцъ, біръіторŭ; (despre лъкр;) adъкъторъ de біръінцъ. [νίκη, φέρω].

Νικόβουλος (ὁ, ἡ), поет: біръіторŭ, predomnitorŭ în sfatъл, saŭ пъреpea sa. [νίκη, βουλή].

Νικομάχας, α, Dop: în локŭ de νικομάχης, ου, (ὁ), біръіторŭ în бътълії. [νίκη, μάχη].

Νικοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ, прічінъіторŭ de біръінцъ. [νίκη, ποιός].

Νῖκος, εος -ους (τὸ), = (saŭ греш: în локŭ de) νεῖκος.

Νικοτέλεια (ἡ), поет: fem: ал лъї...

Νικοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), съвîршіторŭ de біръінцъ. [νίκη, τέλος].

Νικοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Νικηφορέω.

Νίμμα (τὸ), апъ de спълат; saŭ спълъчітъръ. [νίπτω].

Νιν, поет: (прон: totdaъna енглit:) în локŭ de ἵν) = αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ші îm: (pap) αὐτοὺς, αὐτὰς. (bezї ші μιν).

Νιπτὴρ (ὁ), basŭ, (легеанŭ) de спълат пічоареле. [ші

Νίπτρον(τὸ),=Νίμμα, апъ de спълат. [din

Νίπτω, [νίζω] biit: νίψω, (pas: tpe: de къ: νένιμμαι) спълŭ (прінч: mîїнеле, saŭ пічоареле).

Νίσσομαι, biit: νίσομαι, ші νείσομαι, поет: =Νέομαι, mъ dъкŭ, saŭ віŭ; плекŭ; mъ întoркŭ.

Νιτρία (ἡ), silitръріе, локŭ, ъnde ese, saŭ se adъnъ silitpa. [ші

Νιτρίτης, ου (ὁ), ші Νιτρῖτις, ιδος (ἡ), копрінzъторŭ de (ъnitŭ къ) silitръ. [din

Νίτρον (τὸ), silitръ (fosilъ, saŭ fъкътъ din плante); potasъ, че se întpeбъінца ка съпъnŭ; (maї noŭ) Еціпt: латponŭ.

Νιτροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ, продъкъторъ de silitръ, ші чл: [νίτρον, ποιός].

Νιτρόω -ῶ, biit: -ώσω, спълŭ къ silitръ, saŭ potasъ (лешіе). [ші

Νιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), копрінzъторŭ de (saŭ asemenea къ) silitръ. [νίτρον].

Νίτρωμα (τὸ), апъ (лешіе) de silitръ. [νιτρόω].

Νίφα, поет: ак: ал лъї νίψ, în локŭ de νιφάδα.

Νιφαργὴς, έος, ші Νίφαργος (ὁ, ἡ), поет: албŭ ка zъпada. [νιφάς, ἀργός].

Νιφὰς, [νίφω] άδος (ἡ), zъпadъ; (прінч:) fългŭ de zъпadъ; (прїn întind:) віfорŭ къ zъпadъ, saŭ плоае. (fir:) «Πολέμου —» Пind: 2) поет: (ка adiekt:) în локŭ de. νιφόεσσα, акоперітъ къ zъпadъ. «Πέτρα—». Sof: [de ъnde

Νιφετὸς (ὁ), ninsoape (de deasъ zъпadъ); време de ninsoape. [de ъnde

Νιφετώδης, εος (ὁ, ἡ), ninsoposŭ, saŭ însoцitŭ къ ninsoape.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ші Νιφόβλητος (ὁ, ἡ), поет: isбitŭ de ninsoape, saŭ ninsŭ. [ші

Νιφόβολος (ὁ, ἡ), = Νιφόβλητος. [νίψ, βάλλω].

Νιφόεις, εσσα, εν, поет: плinŭ de zъпъdъ, ninsŭ peste totŭ. [νίψ νιφός].

Νιφόκτυπος (ὁ, ἡ), поет: = Νιφόβλητος. [νὶψ νιφὸς, κτύπος].

Νιφοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νίψ, στείβω] întpъ каре ъmблъ чіпеба пе zъпadъ бътъторітъ. «Χειμών—". Sof: 2) înкъркатŭ de zъпadъ.

Νιφοψυχὴς, έος (ὁ, ἡ), (гls:) рече ка zъпada; [νὶψ, ψύχος].

Νίφω, biit: νίψω, [de ачі] ninгŭ. «Ὅταν νίφῃ ὁ Θεός». Ksn: (ші pas:) "Νιφόμενοι ἀπῆλθον». Ksn: [din

Νὶψ, νιφὸς (ἡ), =Νιφὰς, ninsoape, zъпadъ. (întpeб: пъmaї ак: νίφα].

Νίψις, εως (ἡ), спъларе (акt: saŭ pas:). [νίπτω].

Νίψω, biit: ал лъї νίπτω, saŭ νίφω.

Νόα, maї noŭ în локŭ de νοῦν, ак: ал лъї νοῦς.

Νοείς, έσσα, έν, партч: ал лъї νόημι.

Νοέοντι, Dop: în локŭ de νοοῦσι, a 3: îm: peps: ал лъї νοέω.

Νοερὸς, ὰ, ὸν, прin minte пъmaї înцелеsŭ (nesъпъsŭ ла simцъpї). 2)=Νοήμων, mintosŭ, înцелептŭ. [νόος -οῦς]. [de ъnde

Νοερότης (ἡ), калitatea лъї νοερός, nematepiaлitate. [ші

Νοερῶς, adв: прin minte. [ші

Νοερωτὸς, ὴ, ὸν, =Νοερός.

Νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înцелегŭ, прічепŭ; пъїŭ în minte; багŭ de seamъ; превъzŭ къ mintea. «Οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα". Іл: K. «Τὸν δ' ἰδὼν νόησεν". Іл: D. «Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροσθεν ἐνόησαν». Ткр: (ші în хотъріре) «Αὐτός μιν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας». Іл: Ω. «Θυμῷ νοέω, καὶ οἶδα ἕκαστα". Od:Σ. «Οὔτις νόον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει". Іл: 1. „Ἐπ' ἀμφότερα νοέων». Ep: «Ἦ λάθετ', ἤ οὐκ ἐνόησεν". Іл: 1. (ші къ inf:) «Οὐκ ἐνόησα καταβῆναι». Od: Λ. «Οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ'

ἐνόησε μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ». Іл: Е. (ші кѫ партч: indip:) «Νοέω κακὸν ὕμμιν ἐρχόμενον". Od: Υ. (ші în анал:) „Οὐ νοέεις, ὅτι ...». Ткр: (ші кѫ dat: indip:) «Πάντες κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ". Ksn: (партч:) «Νοέων, ουσα». Om: în локѫ de νοήμων, гînditорѫ, înцелептѫ. [νόος]. [de ѫnde

Νόημα (τὸ), înцелесѫ, (Франц:) sensѫ; гîndѫ formatѫ, saѫ скопѫ; пъскочітѫръ a minцiї, інвенцie; (în цен:) minte; înцелепчїѫне. [de ѫnde

Νοηματικὸς, ὴ, ὸν,=Νοητικὸς.

Νόημι, Еол: ші Dop: în локѫ de νοέω.

Νοήμων, ονος (ὁ), înцелептѫ, гînditорѫ, (Франц:) прѫdinte. [ші

Νόησις, εως (ἡ), înцелеџере, прічепере, копрindepe în minte; гîndipe. [ші

Νοητικὸς, ὴ, ὸν, релатівѫ, saѫ îndemînatікѫ ла înцелеџере. [ші

Νοητὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ητῶς, de înцэлes, de прічепѫt. 2) прin înцелеџере (minte) пѫmaї копрinsѫ, = Νοερὸς. [νοέω].

Νοθαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локѫ de νοθηγενὴς.

Νοθεία (ἡ), вastapditate; (fir:) neadeвъратъ калitate· [νοθεύω].

Νόθειος, α saѫ ος, ον, кѫвenitѫ ла вastapdѫ. "Τὰ νόθεια (se înц: χρήματα)». Арпкрт: партеа вastapzілор din аверea пъpinteaskъ. [νόθος].

Νόθευσις, εως (ἡ), вastapdape; saѫ falsifікape (акт: saѫ пas:). [ші

Νοθευτὴς, οῦ (ὁ), вastapdъtорѫ, falsifікatорѫ (minчinoшitорѫ) de чева. [din

Νοθεύω, віit: -εύσω, вastapdezѫ, falsifікѫ (minчinoшezѫ) чева. [νόθος].

Νόθηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локѫ de νοθογενὴς, έος. [νόθος, γένος]. νάω].

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ),=Νόθος. [νόθος, γεν-

Νοθοκαλλοσύνη (ἡ), поет: fрѫmѫseцe вastapdъ, (ad:) прefъкѫtъ, пѫ natѫралъ. [νόθος, κάλλος].

Νόθος, [în afin· кѫ νωθὴς, ші νόσος] η saѫ ος, ον, вastapdѫ (пъскѫtѫ din пелеџitimъ mѫїepe). [de ѫnde

Νόθως, adв: în кіпѫ falsѫ, neadeвъратѫ.

Νοΐδιον (τὸ), dim: ал лѫї νόος -οῦς.

Νομάδειος (ὁ, ἡ), =Νομαδικὸς. [ші

Νομαδία (ἡ), трѫпъ de nomazї копло-кѫitорї. [ші

Νομαδιαῖος, α, ον, ші Νομαδικὸς, ὴ, ὸν, nomadікѫ, тръitорѫ nomadічеште. [νομὰς]. [de ѫnde

Νομαδικῶς, adв: nomadічеште.

Νομαδίτης, ου (ὁ),=Νομαδικὸς «Βίος ...»

Лкs: [νομὰς].

Νομαδόστοιχος (ὁ, ἡ), гls: dѫsѫ ла, saѫ întopsѫ de ла пъшѫne în pîndѫ. [νομὰς, στοῖχος].

Νομάζω, віit: -άσω, în локѫ de νέμω, локѫїeskѫ. [νομὸς].

Νόμαια (τά), Ion: în локѫ de νόμιμα, datine, обічеїѫрї. [νόμος].

Νομαῖος, α, ον, atinгъtорѫ de пъшѫne, saѫ тѫрmъ, чіpadъ, ші чл: «Νομαῖα (τὰ), Лкs: платъ пептрѫ пъшѫne (ербъpitѫ).[νομή].

Νομάρχης, ου (ὁ), гѫвернatорѫ ал ѫnѫї жѫdeцѫ. [νομὸς, ἄρχω]. [de ѫnde

Νομαρχία (ἡ), dpeгъtopia ѫnѫї adminitpatорѫ de distpiktѫ.

Νομὰς, άδος (ὁ, ἡ), пъstорѫ; saѫ datѫ ла пъшѫne. «Νομάδες». nomazї, нацiї рътъчitoape înпреѫnъ кѫ віteле лор fъръ statopniче локѫinцe, = Σκηνῖται. «Ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῄει, ὥσπερ οἱ νομάδες». Ksn:

Νομέας, ου (ὁ), поет: (maї noѫ) în локѫ de νομεὺς. [νομὴ].

Νόμευμα (τὸ), поет:=Βόσκημα, saѫ θρέμμα, вітъ пъшѫnatъ; тѫрmъ. [νομεύω].

Νομεὺς, έως (ὁ), пъstорѫ. 2) înпърцitорѫ. 3) (îm:) = Ἐγκοίλια, лemneле înковоїate ші stpîmвe але коръвіі; (iap dѫпе Esix:) fѫniiле ші чл: але коръвіі. [νομὴ].

Νομευτικὸς, ὴ, ὸν, пъstopeskѫ. 2) îndemînatікѫ a пъstopi. [din

Νομεύω, віit: -εύσω, пъшѫnezѫ, saѫ пъstopeskѫ віte. [νομεύς].

Νομέω, -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локѫ de νέμω, înпарцѫ; (між:) mъ înпарцѫ чева кѫ чіnева. «Κρέα—». Ткр: [din

Νομὴ(ἡ), [νέμω] înпърцipe; парte, saѫ порцie; (îm:) вanї, че se dърѫїesk, ка sъ se înпарцъ. 2) (maї des) паштере (проп: ші fir:). "Ελκους («Πυρὸς)—». Лкs: 3) пъшѫne, локѫ de пъшѫne. «Οἱ ἵπποι, μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, φοιτῶντες κατήσθιον (τοὺς ὄφις)». Ep: 4) тѫрmъ. "Νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ". Ksn:

Νόμημα (τὸ), гls: în локѫ de νόμιμον, datinъ, обічеїѫ.

Νομίζω, віit: -ίσω, (пas: тре: de кѫ: νενόμισμαι) amѫ, пъzeskѫ, saѫ лѫкрezѫ, saѫ întpodѫкѫ чева ка леџе (леџitimѫ, datinъ, прinч: de реліцie); întpeвѫtnцezѫ обічнѫit; (кѫ înf:) обічнѫїeskѫ. «Γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι». Ep: «Τὴν δὲ πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασί". Ep:

'ші a fъкът' o леџĭвітъ твĭере. (ші кв џеп: преп: îndip:) «Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων ταῦτα νενομίκασι». Ep: ле a лвat. (ші кв dat: περίп:) «Νομίζουσι οὐδ' ἥρωσι οὐδέν». Ep: нв чinstesк прin џеремопіĭ. «Εὐσεβείᾳ οὐδέτεροι ἐνόμιζον». Ep: ѵнелtіаѣ, съвîршĭаѣ. (заѣ opran:). «Ἀγῶσι καὶ θυσίαις νομίζοντες». Ep: «Ὑσὶ οὐδὲν νομίζουσι». Ep: нв ле întpeвзінџeazъ ла нічĭo жертѣ. «Φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ». Ep: (іар пartік:) «Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, Καρχηδόνιοι σκύτεσιν». Apstd: întpeвзінџeazъ de monetъ. (ші кв înf:). «Γυναῖκας νομίζουσι πολλὰς ἔχειν ἕκαστος». Ep: "Ἐσθῆτι νομίζουσι χρᾶσθαι βέρμασι». Ep: «Μόνους τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων νήποινα ἀποκτείνειν". Ksn: (ші fъръ кazѣ) «Ὡς Ῥωμαῖοι νομίζουσι». Epd: (ші nas:) «Ὡς νομίζεται». Tкр: „Νενόμισται δέ πως ἡ τοιαύτη τῶν ὀνομάτων ὁμιλία». Пл: «Οὐ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι». Ksn: «Οἱ νενομισμένοι θεοί». Лкs: «Τὰ νομιζόμενα, заѣ νενομισμένα". Лкs: џеремонііле обічнвіte în nomenipea морџілор. 2) крezѣ, зокoteскѣ. «Οὓς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς». Ksn: крede; rîndeskѣ къ, прівескѣ ка...(кв inf:) «Πολύ τι καλλίστους νομίζουσι τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι». Ep: «Νομίζοντα λέγειν". Пл: a ворбі чінева în конвінкџіе. (ші nas:) "Τόλμα ἀλόγιστος ἀνδρία ἐνομίσθη». Tвч: «Τὰς ἄλλας πόλεις νομίζεσθαι, καθάπερ εἰ δῆμοι εἶεν». Ep: съ se зокoтĭaскъ ка ніmte sate. [ші

Νομικός, ή, όν, кавенітѣ, заѣ îndemînatікѣ ла леџĭ. (de вnde) «Νομική". штіинца леџілор, (Fpanц:) жврisпрвdинцъ. ші «Νομικός, леџістѣ, заѣ правілістѣ, (Лат:) жврістѣ. [νόμος]. [de вnde

Νομικῶς, adв: dвне леџĭ, правілнічеште.

Νόμιμος, η заѣ ος, ον, леџітімѣ, заѣ правілнікѣ; dрептѣ. (de вnde) «Νόμιμον (τὸ), обічеĭѣ, че арe пвтере de леџе. «Τὰ νόμιμα» обічнвіте реліџіоасе џеремоніĭ (прінч: супе нomenipe de морtѣ); datinеле, обічеĭвріле вnвĭ пътінтѣ. «Νόμιμον ἦν αὐτοῖς μὴ πτύειν». Ksn: «Ὠμόδρομα νόμιμα». Esxл: търіtішѣ de невîpstnікъ fatъ. 2) алesѣ,însemnatѣ, foapte вnнѣ. «Οἱ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων». Пл: „Οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων». Diod: клasічĭĭ. [νόμος]. [de вnde

Νομιμότης (ή), леџітімітаtе, правілнічіе; заѣ пвртаре dвне леџĭ. [ші

Νομίμως, adв: dвне леџĭ, правілнічеште.

Νόμιος, α заѣ ος, ον, пъstopeскѣ, кавенітѣ ла пъшвнĭ заѣ пъstopĭ. [νομή].

Νόμισις, εως (ή), rîndipe, пърере; simџімîntѣ. "Ἡ ἀνθρωπεία εἰς τὸ θεῖον νόμισις». Tвч: крedинца отенсаскъ кътре zeitate [ші

Νόμισμα (τὸ), (în џеп:) лвкрвînfiinџatѣ dвне леџе, леџĭвітѣ; datinъ; (пartік:) монетъ (прінч: корентъ). [νομίζω]. [de вnde

Νομισματικὸς, ἡ, όν, atinгъторѣ de монетъ, nomismatikѣ.

Νομισμάτιον (τὸ), dim: ал лвĭ νόμισμα.

Νομισματοπώλης, ου (ό), вînzъторѣ (скімвъторѣ) de монете, = Ἀργυραμοιβὸς, zарafѣ. [νόμισμα, πώλης]. [de вnde

Νομισματοπωλικὸς, ἡ, όν, atinгъторѣ de вînzъторѣ de монете. «Νομισματοπωλικὴ». Пл: mесepia zapafвлвĭ.

Νομιστεύω, вііt: -εύσω, = Νομίζω, обічнвĭескѣ; (nas:) sîntѣ обічнвітѣ; (desupe монете) крекѣ. [ші

Νομιστί, adв: dвне леџĭ, правілнічеште. [νομίζω].

Νομοαίολος, (ό, ή), поеt: [νόμος, αἰόλος] чел кв вариатъ мелодіе.

Νομογραφέω, -ῶ, вііt: -ήσω, скріѣ леџĭ, заѣ леџĭвескѣ înскріs. [ші

Νομογραφία (ή), înскріsъ леџĭвіре. [dіn

Νομογράφος (ό, ή), скрііторѣ de леџĭ. [νόμος, γράφω].

Νομοδείκτης, ου (ό), арътъторѣ (експлікъторѣ) de леџĭ, леџістѣ. [νόμος, δείκνυμι].

Νομοδιδάκτης, ші Νομοδιδάσκαλος, ου (ό), (Бізер:)înвъџъторѣ (експлікъторѣ) de леџеа лвĭ Moisi. [νόμος, διδάσκω].

Νομοδίφας, [νόμος, διφάω] ου (ό), черчетъторѣ (ствdііторѣ) de леџĭ.

Νομοδότης, ου (ό), дътъторѣ de леџĭ: [νόμος, δίδωμι].

Νομοθεσία (ή),=Νομοθέτησις. 2) (колект:) sistemъ de леџĭ, (Fpanц:) леџіслаџіе. [ші

Νομοθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, ашезѣ, întокmіторѣ леџĭ, леџĭвескѣ. [νομοθέτης]. [de вnde

Νομοθέτημα (τὸ), че есте леџĭвітѣ, порвнкъ de леџе.

Νομοθέτης, ου (ό), întокmіторѣ, ашезъторѣ de леџĭ, леџĭвіторѣ. [νόμος, τίθημι].

Νομοθέτησις, εως (ή), întокmіре de леџĭ. [νομοθετέω].

Νομοθετικὸς, ἡ, όν, кавенітѣ леџĭвіторвлвĭ, заѣ леџĭвірії; заѣ îndemînatікѣ a леџĭві. [νομοθέτης].

Νομοθήκη (ή), поеt: în локѣ de νομοθέτησις, ші νομοθεσία. [νόμος, θήκη].

Νομοΐστωρ, ορος (ὁ), гл: шtiitopŭ de леџĭ. [νόμος, ἵστωρ].

Νομομάθεια (ἡ), înвъцътъръ (шtiinцъ) de леџĭ. [din

Νομομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцatŭ леџіле, saŭ вine къnoskъtopŭ de леџĭ. [νόμος, μανθάνω].

Νομόνδε, noet: ла жъdeцŭ, saŭ ла провinцie.

Νομοποιέω, ῶ, вitt:-ήσω, fakŭ (înтокшeskŭ) леџĭ. [din

Νομοποιός (ὁ),=Νομοθέτης. [νόμος,ποιός].

Νομὸς (ὁ), noet: = Νομή, înпърцipe. 2) пъшъne; saŭ вitъ пъшъnatъ. «Νομὸς ὕλης». Od: K. (шi fir:) «Ἐπέων πολὺς νομός ἔνθα καί ἔνθα». Іл: Υ. înвiлшъгatъ matepie de ворвъ. 3) (прin întind:) o парte de царъ înпърцitъ полiтiчeшte, жъdeцŭ, saŭ провinцie (прinч: în Eцintŭ, ъnde desпърцipea se fъчea de каналеле Nілълъĭ). [шi

Νόμος (ὁ), [νέμω] întokmitъ пъnepe ла кале, ad: леџe; datinъ,овiчeĭŭ.«Νὸμος ἴδιος». чea skpisъ, шi «Νόμος κοινὸς». Apst: чea neskpisъ (datinъ). «Κατὰ τοὺς κειμένους (καθεστῶτας)νόμους».Лкs; «Νόμον τιθέναι, saŭ τίθεσθαι». Apst: Esx: чea dintiĭ din пaptea леџĭъitopълъĭ, чea de алdoiлea din пaptea nopodълъĭ. (вezĭ шi θεσμός). "Χειρῶν νόμος». dpeптъл pesбoĭълъĭ, (ad:) ал челъĭ maĭ пъtepnikŭ. (de ъnde) «Ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι». Ep: a se omopî în бътълie. «Ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι". Ep: a se înkъĭepa къ връжmaшъл (вezĭ шi χείρ). (шi ел: de преп: în локŭ de adв: asemъn:) «Νόμῳ Φοινίκων». Epd: dъne oвiчeĭъл Fenivienilop (вezĭ шi δίκη). 2) (mъsik: шi metp:) глasŭ, apie, шi (прin întind:) kîntikŭ, imnŭ. «Λύδιος («Φρύγιος, «Δώριος, шi чл:) νόμος». Aks: «Νόμοι ὄρθιοι καὶ ὀξεῖς». Apst:

Νομοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) fpekatŭ (deпpinsŭ) în леџĭ. [νόμος, τρίβω].

Νομοφυλακεῖον (τό), локъл, ъnde se adъnaŭ insпektopiĭ леџiлop. [шi

Νομοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskŭ de a se пъzi леџiле. [шi

Νομοφυλακία (ἡ), tpeaвa (demnitatea) лъĭ νομοφύλαξ (вezĭ ziч:). [шi

Νομοφυλάκιον (τὸ), =Νομοφυλακεῖον. [din

Νομοφύλαξ, ακος (ὁ), dpeгъtopŭ pîndъitŭ a insпekta пaza леџiлop. [νόμος, φύλαξ].

Νομώδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ mълte пъшъnĭ, пъшъnosŭ; (desпpe pъnĭ) = Ἑρπητικὸς, гaнгpenosŭ. (νομή].

Νομῳδὸς (ὁ), kîntъtopŭ (eksплikъtopŭ) de леџĭ. [νόμος, ᾠδή].

Νομώνης, ου(ὁ), [νομὴ, ὠνέομαι] (Eпгpf:) apendaшŭ de лiвede пentpъ пъшъne.

Νοοβλαβὴς, έος (ὁ,ἡ), вътъmatŭ ла minte. [νόος, βλάβη].

Νεόπλαγκτος, шi Νεοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pътъчitŭ ла minte, amъцitŭ. [νόος, πλάζω, шi πλάνη]. 2) = къ...

Νοόπληκτος (ὁ, ἡ), noet: atakъtopŭ (isвitopŭ) de minte. «Μέθη —". Eпгp: [νόος, πλήττω].

Νόος, ου (ὁ), Ion: шi nekontp: în локŭ de νοῦς.

Νοοσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νόος, σφάλλω] =Νοόπλαγκτος, шi Νοοπλανής, aвътъtŭ de minte.

Νοόω -ῶ, вiit: -ώσω, (гл:) вaгŭ în mintea къĭвa. [νόος].

Νορύη (ἡ), ъnŭ feлŭ de плantъ, лaпteлe къкълъĭ,=Τιθύμαλλον.

Νοσάζομαι, вiit: -άσομαι, sîntŭ волпъвiчosŭ. [шi

Νοσακερὸς, ὰ, ὸν, волпъвiчosŭ. [νόσος].

Νόσανσις, εως (ἡ), [neîntp: νοσαίνω] волipe.

Νοσερὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ερῶς. sъпъъŭ ла воале, волпъвiчosŭ; (desпpe локŭ, saŭ лъкp:) adъкъtopŭ de воалъ, волitopŭ, = νοσώδης. [νόσος].

Νόσευμα (τὸ), Ion: în локŭ de νόσημα.

Νοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ волпъвeskŭ, saŭ волeskŭ; (în цen:) пъtimeskŭ, sîntŭ în pea stape. «Τὰ τῶν θεῶν νοσεῖ». Eвp: «Ἡ πόλις νοσεῖ„. Dem: шi Ep: (шi къ преп:) «Οἱ περὶ δόξαν νοσοῦντες». Пл: = Δοξομανεῖς. [νόσος].

Νοσηλεία (ἡ), stapea шi къъtapea волnaвълъĭ. [mi

Νοσήλεια (τὰ), =Νοσήλια. [din

Νοσηλεὺω, вiit: -εύσω, каъtŭ волnaвŭ; (ъne -opĭ)=Νοσοποιῶ. (pap în локŭ de || miж: saŭ пas:) sîntŭ волnaвŭ, (прin ъpm:) mъ каъtŭ. [шi

Νοσήλια (τὰ), kîte se daŭ, saŭ se fak sпpe къъtape de волnaвŭ, doktopiĭ, шi чл: [din

Νοσηλὸς, ὴ, ὸν, = Νοσηρὸς. [νόσος].

Νόσημα (τὸ), natimъ de волnaвŭ, воалъ. [νοσέω]. [de ъnde

Νοσηματικὸς, ὴ, ὸν, sъпъsŭ ла воале, волпъвiчosŭ. [шi

Νοσημάτιον (τὸ), dim: mikъ, ъшoapъ воалъ, (Тъpч:) zaifлikŭ. [шi

Νοσηματώδης, εος (ὁ, ἡ), волпъвiчosŭ; saŭ провenitŭ din воалъ.

Νοσηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς = Νοσερὸς. [νόσος].

Νοσηφόρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de νοσοφόρος.

Νοσίζω, віit: -ίσω, = Νοσοποιέω. [νόσος].

Νοσογνωμονικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtorŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла кѕnoaштepe de воалъ. «Νοσογνωμονική». meштeшѕгѕл кѕnoskъtorѕлѕї de воале. [din

Νοσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѕnoskъtorŭ (din simптome) de воале. [νόσος, γνώμων].

Νοσοεργὸς (ὁ, ἡ), поet:= Νοσοποιὸς. [νόσος, ἔργον].

Νοσόθυμος (ὁ, ἡ), поet: [νόσος, θυμὸς] пъtimaшŭ de sѕfлeteaskъ, saŭ моралъ воалъ.

Νοσοκομεῖον (τὸ), sпitaлŭ. [ші

Νοσοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, каѕtŭ волnaвї. [νοσοκόμος]. [de ѕnde

Νοσοκόμησις, εως, ші

Νοσοκομία (ἡ), къѕtape de волnaвї. [din

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ), [νόσος, κομέω] înгpiжitorŭ, къѕtъtorŭ de волnaвї.

Νοσοποιέω-ῶ,віit: -ήσω, fakŭ, пpiчinѕїeskŭ воалъ кѕїва; (în цen:) stpikŭ, вatъmŭ. [din

Νοσοποιὸς (ὁ,ἡ), fъkъtorŭ, adѕкъtorŭ de воалъ; (în цen: ші fiг:) въtъmъtorŭ, пръпъditorŭ. [νόσος, ποιὸς].

Νόσος (ἡ), [în afin: кѕ νόθος, saŭ νότος] воалъ, пatimъ (проп: ші fiг:); ръѕtate, defektŭ (кѕѕѕрŭ); (în цen:) nenopoчipe.

Νοσοτροφία (ἡ), dietъ (dъinoasъ къѕtape) de волnaвŭ. [νόσος, τροφὴ].

Νοσοτυφέω -ῶ, віit: -ήσω, ші în воалъ mъ поptŭ кѕ mîndpie, saŭ mъpeцie. [νόσος, τύφος].

Νοσοφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъtorŭ de воалъ. [νόσος, φέρω].

Νόσσαξ, ακος (ὁ), пѕїŭ de пasъpe mъpiчeлŭ; (пpinч:) кокошелŭ. [ші

Νοσσὰς, άδος (ἡ), пѕїкъ. [ші

Νοσσεύω, віit: -εύσω, = Νεοσσεύω. [ші

Νοσσιὰ (ἡ), =Νεοσσιὰ. [ші

Νοσσίον (τὸ),=Νεόσσισν. [ші

Νοσσὶς (în локŭ de νεοσσὶς), ίδος (ἡ),= Νοσσὰς. [νοσσὸς].

Νοσσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de (asemenea кѕ) пѕїŭ de гъinъ. [νοσσὸς, εἶδος].

Νοσσοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Νεοσσοποιέω.

Νοσσὸς (ὁ), în sink: în локŭ de νεοσσὸς.

Νοσσοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, = Νεοσσοτροφέω.

Νοστάλγέω -ῶ, віit: -ήσω, dopeskŭ din sѕfлetŭ întoapчepea în пatpia mea, [ші

Νοσταλγία (ἡ), mape dopinцъ de întoapчepe în пatpie. [νόστος, ἄλγος].

Νοστέω ῶ, віit: -ήσω, mъ întopkŭ; (поet: în цen:) mъ dѕкŭ, кълъtopeskŭ. 2) (ѕne -opї) mъ fakŭ плъкѕtŭ (în Пaѕs:,Z: B: 7), dѕлче; de бъѕt. «Ὡς δ' ἐνόστησε τὸ ὕδωρ, καὶ οὐκέτι ἦν θάλασσα». [ші

Νόστιμος (ὁ, ἡ), atinгъtorŭ de întoapчepe. «Νόστιμον ἦμαρ". Om: zioa întoapчepiї în пatpie. 2) întopsŭ, saŭ пѕtinчosŭ de a se întoapчe în пatpia sa; (пpin ѕpm:) sъnъtosŭ, întpeгŭ, zdpaвъnŭ; (de ѕnde desпpe poade, ші чл:) коптŭ; (пpin ѕpm:) гѕstosŭ; (în цen:) de întpeвѕinцat, foлositopŭ. [din

Νόστος (ὁ), [νέομαι] întoapчepe (пpinч:) în пatpie; (поet: în цen:) кълъtopie, воїажŭ.

Νόσφι, ші νόσφιν (maї 'nainte de вок: saŭ поet: пentpѕ mъsѕpъ) [вezї ші μέσφα], adв; saŭ преп: поet: deoseвit, în лatѕpe, deпapte; în askѕns, ла o пapte; (кѕ цen:)fъpъ, afapъ. deпapte. "Νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη». Od: A: «Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι»i Iл: Ω. "Τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι„. Tкp: (ші кѕ цen:) "Νόσφιν 'Αχαιῶν βουλεύει». Iл: B. (ші în апок:) «Νόσφ''Ωκεανοῖο». Od: A: (ші кѕ преп:) «Νόσφιν ἀπ' ἄλλων". Iл. O. (ші în парал:) "Νόσφιν ἄτερ φιλότητος». Es: (ші înпpeѕnъ кѕ ἤ în xotъp:) «Νόσφιν ἤ ὅθεν ἦλθε». Tкp: afapъ пѕmaї de ѕnde a вenit. [de ѕnde

Νοσφίδιος, α, ον, поet: лѕatŭ, хръпitŭ пe fѕpiш; deпъptatŭ; askѕnsŭ. [ші

Νοσφιδὸν, adв: поet: пe askѕns, пe fѕpiш, кѕ хръпipe. [ші

Νοσφίζω, віit: -ίσω, deoseвeskŭ, desпapцŭ, deпъptezŭ; (кѕ цen: saŭ ак: indip:) лiпseskŭ пe чinева de чева; fakŭ чева neвъzѕtŭ. || (miж: pesfpîn:) îmї însѕшeskŭ, їaŭ din чева пe fѕpiш; (de sine пas:) mъ deпъptezŭ, плекŭ, mъ daŭ ла o пapte; mъ лiпseskŭ de чева, пъръseskŭ; mъ хръпeskŭ; (пas:) mъ omopŭ, mopŭ. «'Ενόσφισέ σε ἄνθεα». Пind: «Νοσφίσας ὀλοίμαν". Esхл: omopînd. «Τοὺς πνοαὶ νοσφίσαντο». Dion: «Ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νοσφισάμην». «Od: T. «Δῶμα («Παῖδα) νοσφισαμένη». Od: Δ. Φ. «Ὅρκον νοσφίσθης». Apxiл: 'цї aї кълкat. (ші кѕ цen:) «Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι;» Od: Ψ. «'Επώλησε κτῆμα, καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς». Sкp: ші fъpъ kazŭ. «Μὴ μ' ἄθαπτον καταλείπειν νοσφισθείς». Od: A. (ші пas:). «Μέμνησο λουτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ. Esхл: te aї omopît. [de ѕnde

Νοσφισμὸς (ὁ), deпъptape, desпъpцipe;

хръпіре; fѕраре, însѕшіре de о парте din totѕ̆.

Νοσώδης, εος (ὁ, ἡ), sѕпѕsѕ̆ ла боалъ, болнъвічоsѕ̆; (despre лѕкр:) adѕкъtорѕ̆ de боалъ, бътъmъtорѕ̆ ла sънътate; (în цen:) бътъmъtорѕ̆. [νόσος]. [de ѕnde

Νοσωδῶς, adв: кѕ бътъmаре despre sънътate.

Νοταπηλιώτης, ου (ὁ), вîntѕ̆ dintре аѕstрѕ шi pesъpiteanѕ̆. [νότος, ἀπηλιώτης]. [de ѕnde

Νοταπηλιωτικὸς, ἡ, ὸν, чел despre вîntѕл аѕstро-pesъpiteanѕ̆.

Νοτερὸς, ὰ, ὸν, ѕmedѕ̆, saѕ̆ ѕmezitѕ̆; (акt:) ѕmezitорѕ̆. [шi

Νοτέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локѕ̆ de νοτιάω. [шi

Νοτηρὸς, ὰ, ὸν, = Νοτερός. [шi

Νοτία (ἡ), поet: роѕъ, ѕmezeалъ; (прінч:) fem: ал лѕї νότιος. [νότος]. [de ѕnde

Νοτιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntѕ̆ ѕmedѕ̆, ѕmezitѕ̆.

Νοτίζω, віit: -ίσω, (stръm:) ѕmezeskѕ̆; (nestръm:) amѕ̆ predomnitорѕ̆ вîntѕл аѕstрѕ. «Θέρος νοτίζον». Apst: [νοτίς].

Νότιος, α, ον, de mїazъ-zi; пѕsѕ̆ spre mїazъ-zi; saѕ̆ (вîntѕ̆) sѕflъtорѕ̆ despre mїazъ zi; (прin întind:) ѕmedѕ̆. «Ἱδρώς—». Om: (de ѕnde поet:) «Νότιον». mapea. «Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴνδ' (τὴν ναῦν) ὥρμησαν». Od: Δ. шi Θ. în miжлокѕл mърії. [шi

Νοτὶς, ίδος (ἡ), поet:—Νοτία, (пікътѕръ de) ѕmezeалъ. [νότος].

Νοτισμὸς (ὁ), ѕmezipe (акt: saѕ̆ пas:). [νοτίζω].

Νοτιώδης, εος (ὁ, ἡ), ѕmezosѕ̆. [νότιος].

Νοτόθεν, adв: поet: din пaртea de mїazъ-zi. [din

Νότος (ὁ), вîntѕл sѕflъtорѕ̆ despre mїazъ-zi, аѕstрѕ; (поet:) плоае.

Νοττάριον (τὸ), =Νεοττάριον.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, ком: (dѕпе ziч:) astѕпatѕ̆, îndопatѕ̆, (ad;) плinѕ̆ de minte. [νοῦς, βύω]. [de ѕnde

Νουβυστικῶς, adв: ком: кѕ mѕлtъ minte, преа înцелепцеште.

Νουθεσία (ἡ), =Νουθέτησις. [шi

Νουθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пѕїѕ̆ чеба în mintea кѕїва, (ad:) adѕкѕ̆ aminte; saѕ̆ повъцѕїeskѕ̆, sfъtѕїeskѕ̆; (прin întind) înцелепцeskѕ̆, багѕ̆ шintea în капѕ̆. [νοῦς, τίθημι]. [de ѕnde

Νουθέτημα (τὸ), повацъ, sfatѕ̆. [шi

Νουθέτησις, εως(ἡ), sfъtѕipe, повъцѕipe. [шi

Νουθετητὴς, οῦ (ὁ), sfъtѕitорѕ̆, повъцѕitорѕ̆; (прin întind:) înцелепцitорѕ̆. [de ѕnde

Νουθετητικὸς шi Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, kontрiбѕitорѕ̆, îndemînatikѕ̆ ла (saѕ̆ копрinzъtорѕ̆ de) sfъtѕipe, = Παραινετικὸς.

Νουθετισμὸς (ὁ), = Νουθέτησις. [neîntреб: νουθετίζω].

Νουμηνία (ἡ), (în kontрак:) în локѕ̆ de νεομηνία. [de ѕnde

Νουμηνιάζω, віit: -άσω, serбezѕ̆ întîїa zi de лѕпъ. [de ѕnde

Νουμηνιαστής, οῦ (ὁ), чел че serбeazъ întîїa zi de лѕпъ.

Νουμήνιος (ὁ, ἡ), кѕвenitѕ̆, saѕ̆ fъкѕtѕ̆ ла întїїa zi de лѕпъ. || (sѕбst:) ѕnѕ̆ felѕ̆ de пasъре, (Fрanц:) corlieu [νέος, μήν].

Νουμμίον(τὸ), dim: ал лѕї...

Νοῦμμος (ὁ), Лat: numus, Sічел: ѕnѕ̆ felѕ̆ de monetъ (de треї оболї) аналогъ кѕ Лat: sesterce.

Νουνέχεια (ἡ), авере de minte, înцелепчїѕne. [din

Νουνεχὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че аре minte, înцелептѕ̆. [νοῦν, ἔχω]. [de ѕnde

Νουνεχῶς, шi Νουνεχούντως, adв: кѕ minte, înцелепцеште.

Νοῦς, (în kontрак: din νόος) νοῦ шi νοός (ὁ), (dat: νῷ шi νοὶ, ак: νοῦν шiνόα; îm: νόες) пѕtере înцелегътоаре; minte; sѕflетѕ̆; inimъ; spipitѕ̆ (dѕхѕ̆); fakѕлtate de rîndipe, шi de жѕdikatъ, шi de пъskочіре; кѕцetѕ̆, rîndѕ̆; simцimîntѕ̆; înцелепчїѕne. «Οἱ δὲ (ὑπὸ τῆς Κίρκης μεταμορφωθέντες) συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, τρίχας τε, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ». Od: K. «Κόραι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο». Ткр; «Κεῦθε νόῳ». Іл: A; шi П. „Χόλος νόον οἰδάνει». Іл: I. „Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν». Іл: Σ. «Τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν»; Ткр: че inimъ? «Ἐκ παντὸς νόου". Ер: din totѕ̆ sѕflетѕл. «Ἐπὶ νόον ποιεῖν (τρέπειν) τινί». Ер: a însѕfла. «Κατὰ νόον ποιεῖν τινί». Ер: dѕпе пъреpea, saѕ̆ inima кѕїва. „Οὔτις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει». Іл: I. «Τοῦτον ἐβούλευσας νόον αὐτή». Od: E. «Ὁ δὲ νόον σχέθε τὸνδ' ἐνὶ θυμῷ». Od: Ξ. aчeasta a isвodit în mintea sa. «Χαλεπὸν ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός». Ткр; 2) sensѕ̆, înцелesѕ̆, însemnape. «Οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, ὅ ἐθέλει λέγειν». Ер:

Νουσαλέος, α, ον, Ion: болнъвічоsѕ̆, болнавѕ̆.

Νουσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: Ion: îngreѕїatѕ̆ de боалъ. [νοῦσος, ἄχθος].

Νουσολύτης, ου (ὁ), поet: pisinitорѕ̆

de воалъ. «Παιὰν—». Епгр: [νοῦσος, λύω].

Νουσομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: Ion: чел кȣ madȣлареле болнаве. [νοῦσος, μέλος].

Νοῦσος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de νόσος.

Νουσοφόρος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de νοσοφόρος.

Νὺ, партік: енглт: везї νύν.

Νύγδην, [νύσσω] adв: кȣ înпȣнцере, saȣ̆ înцепаре.

Νυγεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч: ал лȣї νύσσω.

Νύγμα (τὸ), înпȣnsъtȣръ, înцепътȣръ. [νύσσω]. [de ȣnde

Νυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), прічіnȣitорȣ̆ de înпȣnsъtȣрї, saȣ̆ înцепътȣрї.

Νυγμὴ (ἡ), ші Νυγμὸς (ὁ), =Νύξις, ші Νύγμα.

Νυθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші Νυθός, ὴ, ὸν, ші

Νυθώδης, εος (ὁ, ἡ), [în afin: кȣ νωθής ші νοσώδης] askȣnsȣ̆, întȣnekosȣ̆; (despre гласȣ̆) înчetȣ̆ de totȣ̆.

Νυκτάζω,=Νυστάζω, [νὺξ] miжeskȣ̆, saȣ̆ моцъїeskȣ̆ de somnȣ̆.

Νυκταίετος (ὁ), вȣлтȣрȣ̆ de noapte, epodiȣ̆. [νύξ, ἀετὸς].

Νυκταλὸς, ὴ, όν, їȣвitорȣ̆ de noapte (de întȣnepikȣ̆);=Νυσταλέος. [νύξ].

Νυκταλωπάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, =Νυκταλωπιάω.

Νυκταλώπηξ, εκος (ὁ, ἡ),=Νυκτάλωψ. [νύξ, ἀλώπηξ].

Νυκταλωπία, [νυκτάλωψ] ші Νυκταλωπίασις, εως (ἡ), невedepe noaptea (орбȣл гъінілор). [de ȣnde

Νυκταλωπιάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskȣ̆ de невedepe noaptea.

Νυκτάλωψ, [νυκταλὸς, ὤψ] ωπος (ὁ, ἡ), невъzъtорȣ̆ noaptea. 2) (sȣвst:) Νυκταλωπία.

Νυκτεγερσία (ἡ), skȣлаpe, deштeptape; (прin întind:) tȣрбȣрape, оштinцъ пе вреme de noapte. [ші

Νυκτεγερτέω -ῶ, віit: -ήσω, тъ sколȣ̆ (тъ deштeptȣ̆) noaptea; превегїezȣ̆ пъzind, saȣ̆ лȣкрînd чева пе вреme de noapte. [νύξ, ἐγείρω].

Νυκτέλιος (ὁ, ἡ), = Νυκτερινὸς. (de ȣnde || sȣвst:) Νυκτέλια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) mistepioase цеpemoniї але лȣї Dionisȣ̆. [νὺξ].

Νυκτέπαρχος (ὁ), къпitanȣл stpeжiї de noapte. [νὺξ, ἔπαρχος].

Νυκττερεία (ἡ), превегїepe de noapte; (партік:) вînътoape de noapte. [ші

Νυκτερεῖον (τὸ), =Νυκτεροφυλακία. [νυκτερευω].

Νυκτερείσιος (ὁ, ἡ), kom: [din рȣшin: însemn: a лȣї νύξ, ἐρείδω] în локȣ̆ de νυκτερήσιος.

Νυκτερέτης, ου (ὁ), поет: [νύξ, ἐρέσσω] вîslitорȣ̆, ші пeskȣitорȣ̆ noaptea.

Νυκτέρευμα (τὸ), пînditȣръ (saȣ̆ локȣ̆ de пazъ) de noapte. [ші

Νυκτερευτὴς, οῦ (ὁ), превегїetорȣ̆ noaptea (прinч: ла пeskȣipe, saȣ̆ вînътoape). [ші

Νυκτερευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆ a превегїa noaptea ла пîndъ (прinч: пeskȣind, saȣ̆ вînînd). [din

Νυκτερεύω, віit: -εύσω, пetpekȣ̆ noaptea deштeptȣ̆ (прinч: ла пeskȣipe, вînътoape, saȣ̆ stpeaжъ). [ші

Νυκτερήσιος, ші Νυκτερίδιος, ші Νυκτέριος (ὁ, ἡ), = кȣ...

Νυκτερινὸς, ὴ, ὸν, fъкȣtȣ̆ пе вреme de noapte, попцiалȣ̆. [ші

Νυκτερὶς, ίδος (ἡ), anim: лiлiакȣ̆. [νύκτερος],

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ), tpъitорȣ̆ (пъskъторȣ̆, saȣ̆ къпȣitорȣ̆ de xpana sa) noaptea. [νύκτερος, βίος].

Νύκτερος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de νυκτερινὸς. [νὺξ].

Νυκτεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: лȣminъторȣ̆ noaptea. [νύκτερος, φέγγος].

Νυκτερόφοιτος (ὁ, ἡ), поет: ȣмвлъторȣ̆ (околitорȣ̆) noaptea. [νύκτερος, φοιτάω].

Νυκτερωπὸς (ὁ, ἡ), поет: [νύκτερος, ὤψ] întȣnekosȣ̆ (ка noaptea).

Νυκτηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбeskȣ̆ (desвatȣ̆, saȣ̆ рапорtezȣ̆) чева noaptea. [ші

Νυκτηγορία (ἡ), adȣnape spre ворбipe saȣ̆ рапорtape попцiалъ. [νύξ, ἀγορὰ].

Νυκτηγρεσία (ἡ), =Νυκτεγερσία.

Νυκτηγρετέω -ῶ, віit: -ήσω,=Νυκτεγερτέω.

Νυκτήγρετον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плантъ, (Франц:) lunaire (че лȣчеште noaptea, saȣ̆ ла лȣnъ),=Νυκτίλωψ.

Νυκτήμερον (τὸ), гл: în локȣ̆ de Νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [νὺξ, ἐρέφω] акопеpitȣ̆ de întȣnepikȣ̆; (fir:) nosomopîtȣ̆, tpistȣ̆.

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ), =Νυκτερόβιος.

Νυκτίβρομος (ο, ἡ), поет: [νύξ, βρέμω] tȣnъторȣ̆, pesȣnъторȣ̆ noaptea.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ), къsътopitȣ̆ noaptea (пе asлȣns). [νὺξ, γάμος].

Νυκτίδρομος (ὁ, ἡ), алергъторȣ̆ (кълъторȣ̆) de noapte. [νὺξ, δρόμος].

Νυκτικόραξ, ακος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣfniцъ. [νὺξ, κόραξ].

Νυκτικρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: askȣnsȣ̆

noaptea, saŭ ла întȣnepikŭ. [νύξ, κρύπτω].

Νυκτιλαθραιοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopŭ пе askȣns noaptea. [νύξ, λάθρα, φάγω].

Νυκτιλάλος (ὁ, ἡ), poet: глъsȣitopŭ (sȣnъtopŭ) noaptea. «Κιθάρα — ». Eпгр: [νὺξ, λάλος].

Νυκτιλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣчitopŭ noaptea; (poet:) întȣnekosŭ. (bezĭ ші νυκτιφαὴς). [νὺξ, λάμπω].

Νυκτιλόχος (ὁ, ἡ), poet: pînditopŭ (fȣpŭ) de noapte. [νύξ, λόχος].

Νυκτίλωψ,=Νυκτήγρετον. 2) în локŭ de νυκτάλωψ.

Νοκτίμαντις, εως (ὁ, ἡ),=Νυκτόμαντις.

Νυκτιμένη (ἡ), (mitoлoц:) бȣfniцъ, кȣкȣваїе. [din

Νύκτιμος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de νύκτιος.

Νυκτίνομος (ὁ, ἡ), пъskъtopŭ пе вреme de noapte. [νὺξ, νομὴ].

Νύκτιος, α, ον, =Νυκτερινὸς. [νὺξ].

Νυκτιπάτης, ου (ὁ), poet: [νὺξ, πατέω] ȣmблъtopŭ noaptea.

Νυκτιπήδηκες (οἱ), ȣnŭ felŭ de папȣчĭ de noapte (saŭ de în kasъ). [νὺξ, πηδάω].

Νυκτίπλαγκτος [νὺξ, πλάζω], ші

Νυκτιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [νύξ, πλάνη] ръtъчitopŭ noaptea,=Νυκτιπάτης.

Νυκτιπλανῆτις, ιδος poet: în локŭ de νυκτιπλανὴς (ἡ).

Νυκτιπλάνητος, ші Νυκτίπλανος (ὁ, ἡ),= Νυκτίπλαγκτος.

Νυκτιπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, плȣteskŭ noaptea. [ші

Νυκτίπλοια (ἡ), плȣtipe пе вреme de noapte. [νὺξ, πλοῦς].

Νυκτιπόλευτος, ші Νυκτιπόλος (ὁ, ἡ), poet: преȣmблъtopŭ пе вреme de noapte. [νὺξ, πολέω].

Νυκτιπορέω -ῶ, ші Νυκτιπορία, ші Νυκτιπόρος,=Νυκτοπορέω, ші чл:

Νυκτίσεμνος (ὁ, ἡ) poet: чinstitŭ noaptea. [maĭ корек: νυκτὶ σεμνὸς].

Νυκτιφαὴς [νὺξ, φάος], ші Νυκτιφανὴς, έος [νὺξ, φαίνω] (ὁ, ἡ), poet: лȣminosŭ, saŭ въzȣtŭ noaptea, saŭ ка noaptea, (ad:) întȣnekosŭ.

Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ), poet:=Νυκτιφανὴς.

Νυκτίφοιτος (ὁ, ἡ), poet:=Νυκτερόφοιτος.

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ), poet: stpeжȣitopŭ (pînditopŭ) de noapte. [νὺξ, φρουρέω].

Νυκτιχόρευτος (ὁ, ἡ), poet: foлositopŭ ла danцȣpiле de noapte. [νὺξ, χορεύω].

Νυκτοβάτης, ου (ὁ), ȣmблъtopŭ noaptea. [νὺξ, βαίνω]. [de ȣnde

Νυκτοβατία (ἡ), ȣmблetŭ de noapte.

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ), =Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiŭ noaptea. [ші

Νυκτογραφία (ἡ), skpiepe noaptea. [νὺξ, γράφω].

Νυκτοδρόμος (ὁ, ἡ), =Νυκτίδρομος.

Νυκτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Νυκτιφανὴς, întȣnekosŭ. [νύξ, εἶδος].

Νυκτοθήρας, ου (ὁ), bînъtopŭ пе вреme de noapte. [νὺξ, θήρα].

Νυκτοκλέπτης, ου (ὁ), fȣpŭ de noapte. [νύξ, κλέπτης].

Νυκτοκλοπία (ἡ), fȣptiшaгŭ de noapte. [νὺξ, κλοπή].

Νυκτολαμπίς, ίδος (ἡ), fъkлie de noapte. 2) =Πυγολαμπίς. [νύξ, λάμπω].

Νυκτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitopŭ, saŭ sъвîpшitopŭ de гĭчitopiĭ noaptea. [νὺξ, μάντις].

Νυκτομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batŭ noaptea. [ші

Νυκτομαχία (ἡ), бътъліе пе вреme de noapte. [νὺξ, μάχη].

Νυκτοπεριπλάνητος [νὺξ, περιπλανάομαι], ші Νυκτοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet:=Νυκτιπλανής.

Νυκτοπόλεμος (ὁ), = Νυκτομαχία. [νὺξ, πόλεμος].

Νυκτοπορέω -ῶ, biit: ήσω, ȣmблȣ (кълъtopeskŭ) noaptea. [ші

Νυκτοπορία (ἡ), кълъtopie пе вреme de noapte. [din

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopŭ de noapte. [νὺξ, πόρος].

Νυκτοτήρης, ου (ὁ), pînditopŭ, пъzitopŭ de noapte. [νὺξ, τηρέω].

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкръtopŭ noaptea. [νὺξ, ἔργον].

Νυκτοφαὴς (-φανής), έος (ὁ, ἡ),=Νυκτιφαής.

Νυκτοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskŭ noaptea. [νὺξ, φυλακή]. [de ȣnde

Νυκτοφυλάκησις, εως, ші

Νυκτοφυλακία (ἡ), пazъ de noapte. [din

Νυκτοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopŭ, stpeжȣitopŭ de noapte. [νὺξ, φύλαξ].

Νυκτῷον (τὸ), temплȣл nopцiĭ (ка zeitate). [νύξ].

Νυκτωπὸς, (ὁ, ἡ), poet: [νὺξ, ὤψ] =Νυκτερωπὸς, ші Νυκτοειδής, întȣnekosŭ.

Νύκτωρ, adв: noaptea, пе вреme de noapte. [νύξ].

Νυμφαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νυμφογενής.

Νυμφαγέτης, ου (ὁ), poet: patponŭ, по-

въцѕitopŭ de nimfe (enit: ал лѕї Nentѕnŭ). [νύμφη, ἡγέομαι].

Νυμφαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, dѕкŭ mipeasa ла ţinepe; saŭ miжлочeskŭ ла къsъtopie ка пeцitopŭ. [ші

Νυμφαγωγία (ἡ), dѕчepe de mipeasъ ла ţinepe; saŭ пeцipe. [din

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ), dѕкъtopŭ de mipeasъ ла ţinepe; saŭ пeцitopŭ. [νύμφη, ἄγω].

Νυμφαία (ἡ), ѕnŭ feлŭ de плantъ de апъ, плѕtъ, saŭ nѕfъpŭ. (прinч; fem: ал лѕї

Νυμφαῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ konsfinцitŭ nimfeлop. || (sѕвst:) Νυμφαῖον (τὸ), temплѕ (локŭ sfîntŭ) ал nimfeлop. [ші

Νυμφὰς, άδος (ἡ), поet: кѕвenitъ (konsfinцitъ) ла nimfe. [ші

Νυμφεῖος, α, ον, = Νυμφαῖος, saŭ Νυμφικὸς. || (sѕвst:) Νυμφεῖον (τὸ), =Νυμφαῖον, saŭ Νυμφών. «Νυμφεῖα". поet: nѕntъ; saŭ tinepiĭ. [νύμφη].

Νύμφευμα (τὸ), nѕntъ, къsъtopie. [ші

Νύμφευσις, εως (ἡ), kasъtopipe: [ші

Νυμφευτὴρ (ὁ), поet: în локŭ de νυμφευτής. [νυμφεύω]. [de ѕnde

Νυμφευτήριος, α, ον, atinгъtopŭ de къsъtopipe,=Γαμήλιος.

Νυμφευτὴς, οῦ (ὁ),=Νυμφαγωγὸς. saŭ 2) ţinepe, de кѕpînd însѕpatŭ. [ші

Νυμφεύτρια (ἡ), =Νυμφαγωγὸς, оглidъpeasъ; saŭ пeцitoape. 2) (ѕne-opĭ mipeasъ, saŭ de кѕpînd шъpitatъ. [din

Νυμφεύω, biit: -εύσω, mъpitŭ; (pap) mъ mъpitŭ. || (miж:) mъ însopŭ. [din

Νύμφη (ἡ), mipeasъ; (прin întind:) op чe fatъ de mъpitat. (de ѕnde) «Νύμφα φίλη"; Od:Δ. 2) nopъ; saŭ soцia fpateлѕї. «Καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς". Skp: 3) nimfъ, zînъ, saŭ zeiцъ de pîndѕл de maĭ жos. "Νύμφαι 'Ορεστιάδες, Νηρηΐδες. 'Αμαδρυάδες, mi чл:. 4) (fir:) пъпѕшъ de копiї (bezĭ ші κόρη). 5) алвinъ, ші op кape înseкtъ se afлъ înкъ în întîiia sa formaцie, (прin ѕpm:) fъpъ apiпĭ. (bezĭ σχαδών). 6) fѕpnikъ înapiпatъ. 7) бобокŭ de tpantafiлŭ aвiа deskisŭ. 8) гъѕpiчea въpвiĭ. 9) къпъtîiѕл de sѕs ал fepѕлѕї de плѕгŭ. 10) (anatom:)=Μύρτον. [de ѕnde

Νυμφιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŭ νυμφόληπτος (bezĭ ziч:). [ші

Νυμφίδιος, α, ον, поet: în локŭ de...

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, nѕnцiaлŭ, кѕвenitŭ mipeseĭ saŭ mipeлŭĭ. [de ѕnde

Νυμφικῶς, adв: ка tinepiĭ (de кѕpînd лѕaцĭ în къsъtopie).

Νυμφίος (ὁ), mipe. [ші

Νύμφιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de νυμφικός. «Παρθένοι νύμφιοι». Eѕp: лoгodite, saŭ de mъpitat. || (sѕвst:) "Νύμφια (τὰ),= Νυμφεῖα.

Νυμφίς, ίδος (ἡ), поet: în локŭ de Νυμφική. (de ѕnde || sѕвst:) Νυμφίδες, папѕчiĭ mipeseĭ. [νύμφη].

Νυμφόβας, αντος (ὁ), înкълiкъtopŭ de nimfe, saŭ zîne. (enit: ал лѕї Siлenŭ). [νύμφη, βαίνω].

Νυμφογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъsкѕtŭ din nimfъ. [νύμφη, γένος].

Νυμφόκλαυστος (ὁ, ἡ), поet: плînsŭ de fete saŭ nѕpopeлe saлe. [νύμφη, κλαίω].

Νυμφοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, =Νυμφοστολέω, mъ înпodoвeskŭ ка o mipeasъ. [din

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ), = Νυμφοστόλος; (în ţen:) nѕnцiaлŭ. [νύμφη, κομέω].

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ), [νύμφη, λαμβάνω] (прinч:) însѕfлatŭ de nimfe, întѕsiastŭ; (în ţen:) чeл кѕ minцeлe лѕate, neвѕnŭ. [de ѕnde

Νυμφοληψία (ἡ), patima însѕfлatѕлѕї, întѕsiastѕлѕї de zîne, neвѕnie.

Νυμφοπόνος (ὁ, ἡ), поet: [νύμφη, πόνος] =Νυμφοκόμος, ші Νυμφοστόλος.

Νυμφοστολέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoвeskŭ. ші dѕкŭ ла mipe mipeasa. [din

Νυμφοστόλος (ὁ,ἡ), [νύμφη, στέλλω] înпodoвitopŭ ші dѕкъtopŭ de mipeasъ ла mipe.

Νυμφότιμος (ὁ, ἡ), поet: чinstitopŭ, saŭ чinstitŭ de mipeasъ. [νύμφη, τιμή].

Νυμφὼν ῶνος (ὁ), къmapъ (ĭatakŭ) de tinepĭ къsъtopiцĭ. [νύμφη].

Νῦν, adв: de timпŭ, aкѕm în mînѕtѕл de faцъ. «'Ο νῦν χρόνος». Лкs: «Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν». Iл; A. (ші în пepifp;) "Τὸ νῦν ἔχον «Τὸ νῦν εἶναι". (ші întp' o ziч:) «Τανῦν». Лкs: ші пe tpeкѕtŭ în локŭ de ἀρτίως, de кѕpînd, кѕ пѕцinŭ maĭ 'nainte. «Νῦν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν 'Αθήνῃ. Iл: Γ. ші întp' aлtъ însemn: despre чeлe sirѕp nъdъжdѕite. „Νῦν ὤλετο (în локŭ de ὀλεῖται) πᾶσα κατ' ἄκρης Ἴλιος». Iл:N. ші în biit: în локŭ de αὐτίκα, neste, dѕпe пѕцinŭ. Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι». Iл: E. „Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει». Iл: Υ. [bezĭ ші...

Νύν, ші Νὺ пaptiк: (enглit:) rîndit: emfant: saŭ înплinit: (прinч:) =Νῦν. «Δεῦρό νυν». Iл: Ψ. "Λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν». Apstf: «Πάντα νοήματα, ὅσα ποὺ νυν ἐέλπεται». Iл: K. «Τί νυ σ' ἔτρεφον». Iл: A. «Μιλήσιοι μέν νυν οὕτω λέγουσι". Ep: «Ἦ ῥὰ νὺ μοί τι πίθοιο". Iл: Δ.

Νυνγαρὶ, ші Νυνὶ, At: (кȣ întind:) în локȣ de νῦν (прinч: nȣmaĭ пе prez:)

Νυνμενὶ, At: =Νυνὶ.

Νὺξ νυκτὸς (ἡ), [de aчi] noaпte; (поet: în цen:) întȣnepiкȣ; (прin întind: ші fiг:) moapte; (ȣne-opĭ) aпȣsȣл. «Οὗ τὸ κλέος διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀὼ». Tкр: «Μέση νὺξ, (ші maĭ обіч:) «Μέσαι νύκτες». Лкs: mĭeкȣл nопцiĭ. „'Αωρὶ τῶν νυκτῶν». Лȣч:

Νύξις, εως (ἡ), înпȣнцepe, înболdipe, înцeпape; (fiг:) întъpîtape. [νύσσω].

Νυὸς (ἡ), поet: în локȣ de νύμφη, поpъ; saȣ soцia fpateлȣĭ, кȣmnatъ;(în цen:) pȣdъ din кȣsкpie; (прin întind:) tînъpъ mȣĭepe.

Νύσσα, ης (ἡ), колоana de ла капътȣл каpiepeĭ (înпpeжȣpȣл къpia fiind îndatopaцĭ a se înвîpti mînъtopiĭ de tpъsȣpĭ înболdĭaȣ tape калȣл din dpeaпta); (fiг:) sfîpшitȣ, sкопȣ. [din

Νύσσω, вiit: νύξω, înболdeskȣ, înпȣнгȣ, înцeпȣ кȣ op че askȣцitȣ în вîpfȣ. «Χθόνα δ' ἔκτυπον ἵπποι, νύσσοντες χηλῇσιν„. Es: «Λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε». Sкp: 2) înпiнгȣ. «Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξε, χείρεσσιν ἀσπίδα νύσσων». Iл: П: «Προσήυδων μιν ἐγγὺς ἐόντα ἀγκῶνι νύξας». Od: Ξ:

Νύσταγμα (τὸ), somnȣ лȣatȣ пе пекȣлкate (dan пiчoapeле), пiкoteaлъ. [ші

Νυσταγμὸς (ὁ), пiкotape de somnȣ. [din

Νυστάζω, [νεύω] вiit: -αξω, 'mĭ e somnȣ, пiкȣ de somnȣ; (прin întind: ші fiг:) faкȣ чева кȣ лene ші пeвъгape de seamъ. [de ȣnde

Νυστακτὴς, οῦ (ὁ), пъtimaшȣ, saȣ adȣкъtopȣ de somnie. [de ȣnde

Νυστακτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:), -ικῶς, пъpъвitȣ a пiка de somnȣ; saȣ adȣкъtopȣ de somnie.

Νυσταλέος, α, ον, аплекatȣ ла somnie, somnoposȣ; (прin întind: ші fiг:) tpîndaвȣ, лeneшȣ. [νυστάζω].

Νυσταλογερόντιον (τὸ), вътpîneлȣ, че totdaȣna пiкotъ de somnȣ. [νυσταλέος, γερόντιον].

Νυσταλωπιάω -ῶ, (греш:) în локȣ de νυκταλωπιάω.

Νύττω, вiit: νύξω, At: în локȣ de νύσσω.

Νύχα, adв: =Νύκτωρ.

Νυχαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νὺξ, αὐγὴ] лȣminosȣ noaпtea.

Νυχεγρεσία (ἡ), поet: în локȣ de νυκτεγερσία.

Νυχεία (ἡ), ші Νύχευμα (τὸ), поet: пpeвeгĭepe de noaпte. [din

Νυχεύω, вiit: -εύσω, пpeвeгĭezȣ noaпtea, =Νυκτερεύω.

Νυχηβόρος (ὁ, ἡ), поet: [νὺξ, βορὰ] pozъtopȣ пе вpeme de noaпte.

Νυχθήμερον (τὸ), кȣpsȣ de o noaпte ші o zi. [νύξ, ἡμέρα].

Νύχιος, α, ον, поet: în локȣ de νυκτερινὸς. (se конf: кȣ μύχιος).

Νύχμα (τὸ), поet: în локȣ de νύγμα.

Νώ, saȣ Νῷ în локȣ de νῶϊ, nom: ші aк: ind: ал лȣĭ ἐγὼ.

Νῷ, dat: ал лȣĭ Νοῦς.

Νωγάλευμα(τὸ), =Νωγάλισμα. [din

Νωγαλεύω, вiit: -εύσω, ші Νωγαλίζω, вiit: -ίσω, mъnînкȣ пpъжitȣpĭ ші алte deлiкate mînкъpĭ. [νώγαλον]. [de ȣnde

Νωγάλισμα (τὸ), op че se mъnînкъ ка...

Νώγαλον (τὸ), (обіч: ла îm:) op че se mъnînкъ (maĭ обіч: dȣпe masъ) de гȣstȣ (пpъжitȣpĭ,mezeлiкȣpĭ, zaxapiкaлe, ші алteле), (Fpanц:) friandise.

Νωδογέρων, οντος (ὁ), вътpînȣ fъpъ dinцĭ. [νωδὸς, γέρων].

Νωδὸς, ὴ, ὸν, лiпsitȣ de dinцĭ; (прin întind: ші fiг:) tîmпȣ, nesimцitopȣ. [νη, ὀδοὺς].

Νωδυνία (ἡ), поet: în локȣ de ἀνωδυνία. [din

Νώδυνος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de ἀνώδυνος. [νη, ὀδύνη].

Νῶε, поet: în локȣ de νῶϊ, νώ.

Νωθεία (ἡ), =Νωθρότης. [din

Νωθὴς, [νὴ, ὠθέω, saȣ în afin: кȣ νόθος] έος (ὁ, ἡ), zъбaвnikȣ, moлatikȣ; tpîndaвȣ лeneшȣ; tîmпȣ de minte, пpostȣ, adopmitȣ

Νώθητι, Ion: în локȣ de νοήθητι, пas: nex: 1: de поpȣнч: ал лȣĭ νοέω.

Νώθουρος (ὁ), [νωθὴς, οὐρὰ] nedestoĭnikȣ ла tpȣпeaskъ înпpeȣnape.

Νωθρεία (ἡ), =Νωθρότης.

Νωθρεπιθέτης, [νωθρὸς, ἐπιτίθημι] ου (ὁ), întpeпpinzъtopȣ кȣ neпъsape saȣ neisteцime de tpeaвa sa.

Νωθρεύω, ші (між:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, sîntȣ moлatikȣ, tîmпȣ; mъ поptȣ, faкȣ чева fъpъ isteцime. [ші

Νωθρία (ἡ),=Νωθρεία. [νωθρὸς]. [de ȣnde

Νωθριάω -ῶ, вiit: -άσω,=Νωθρεύω.

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ),(Sкp:) tîmпȣ de inimъ, =Βαρυκάρδιος. [νωθρὸς, καρδία].

Νωθροποιὸς (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de tpîndъвie, saȣ tîmпime. [νωθρὸς, ποιὸς].

Νωθρὸς, ὰ, ὸν,=[νωθὴς] moлiчosȣ, tpîndaвȣ; tîmпȣ de minte. [de ȣnde

Νωθρότης (ἡ), tpîndъвie, moлiчĭȣne; zъбъвnічie; tîmпime de minte. [ші

Νωθρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam tpîndaвŭ, кam молічosŭ, ші чл: [ші

Νωθρῶς, adв: кв молічївne, tîmпime, neisteцime, ші чл::

Νῶϊ, прon: înd: (nom: ші ак:) ал лвї ἐγώ [de aчi] noї, saŭ пе noї. 2) (pap) în локŭ de νῶϊν. «Τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον». Ткр: (КВ: 166:) (ка ші pom: ла nвntъ ne).

Νῶϊν, цen: ші dat: ал лвї Νῶϊ, ал nostpв, saŭ noъ amîndвpopa. [de вnde

Νωΐτερος, α, ον, поet: [de aчi] ал nostpв amîndвpopa; (în цen:) = Ἡμέτερος.

Νῶκαρ, αρος (τὸ), поet: [în afin: кв νάρκη] somnŭ adînкŭ ка de moapte; tape ameцealъ de капŭ. 2) (adiек:) = Νωθρὸς. [de вnde

Νωκαρώδης, εος (ὁ), = Νωθρώδης, adopmitŭ ла minte.

Νωλεμέως, adв: поet: кв stъpвinцъ, neîntpepвnt; вna пeste алta. [din

Νωλεμὴς, έος (ὁ, ἡ), концinвtŭ, neîntpepвntŭ, stъpвitopŭ, neînчetatŭ; вnвл пeste алtвл. (întpeв: прinч: nвmaї || neвt:) Νωλεμὲς, adв: în локŭ de Νωλεμέως. [ὁμαλός].

Νῶμα (τὸ), Ion: în контpак: în локŭ de νόημα.

Νωμάω, (ші -έω Ion:) -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ de νέμω, înпapцŭ. «Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν». Om: 2) (прin întind:) dipiцezŭ, гввepnezŭ; (în цen:) mішкŭ; întpeввinцezŭ. «Νηὸς οἰήϊα νωμᾷς». Od: M: "Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν». Іл: Г: «Ἄλεισον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, ὄφρα πίοι». Od: X: «Πυρεῖα χερσὶν ἐνώμων». Ткр: (ші ел: saŭ nestp:) "Κόραξ ἐν αἰθέρι νωμῶν (se înц: ἑαυτὸν, saŭ τὰς πτέρυγας)». Лкs: mішкîndв se (ші fiг:) «Ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας». Od: Σ: «Ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν». Od: N: (ші simплв) "Κέρδεα νωμῶν». Od: Υ. înвîptind în mintea sa. (de вnde 3) вагŭ de seamъ кв лвape aminte; mъ гîndeskŭ. «Νωμοῦντες ὧν σῖτα ἀναιρεομένους». Ep: «Τὸ νωμᾷν καὶ τὸ σκοπεῖν ταὐτὸν». Плt: Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία δίδακτά τ' ἄῤῥητά τ' οὐράνιά τε». Sof: [de вnde

Νωμεὺς, ῆος (ὁ), поet: în локŭ de νομεὺς.

Νώμησις, εως (ἡ), înпъpцipe; mішкape; îndpeпtape, saŭ dipiцepe. [ші

Νωμήσιμος (ὁ, ἡ), поet: овiчnвitŭ a se mішка (a sввpa) neînчetat. [ші

Νωμητὴρ, ші Νωμήτωρ, ορος (ὁ), поet: повъцвitopŭ (dipektopŭ); saŭ mішкъtopŭ; op mішкatŭ.

Νῷν, în локŭ de νῶϊν, цen: ші dat: ind: ал лвї ἐγὼ, [de aчi] noъ.

Νωνυμία (ἡ), поet = Ἀνωνυμία. [din

Νώνυμος, ші Νώνυμνος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἀνώνυμος [νὴ, ὄνομα, ші ὕμνος], (овiч: fiг:) neînsemnatŭ, nеквnoskвtŭ; (кв цen:) nепomenitopŭ de nвmeле квїва. «Οὔτις ἔσται Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος». Епгр: nв ва tpeчe zi fъpъ пomenipe de nвmeле..

Νωπέω -ῶ, віit: -ήσω, [νη, ὤψ] întвnекŭ вedepiле; sпepiŭ.

Νώροψ, saŭ νώρωψ, οπος (ὁ, ἡ), поet: [ἀνὴρ, ὤψ] notpiвitŭ, кввenitŭ ла въpвatŭ, въpвъteskŭ. 2) (dвпе алцiї) = Ἤνοψ, întвnекъtopŭ de вedepї, лвчosŭ.

Νωσάμενος, поet: în локŭ de νοησάμενος, miж: nex: de пaptч:, ші

Νώσασθαι, поet: în локŭ de νοήσασθαι, miж: nex: de inf: ал лвi νοέω.

Νῶσις, ιος (ἡ), Ion: ші Dop: în локŭ de νόησις.

Νωταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, apdiкŭ, каpŭ чева кв sпinapea. [din

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ), dвкъtopŭ, къpъtopŭ de чева кв sпinapea. [νῶτος, ἄγω].

Νωταῖος, α, ον, чел че se aflъ пе, saŭ se кввine ла sпinape. [νῶτος].

Νωτάκμων, ονος (ὁ, ὁ), поet: kom: a къpвїa sпinapea este tape ка o пiковалъ. [νῶτος, ἄκμων].

Νωτάρης, [νῶτος, αἴρω] ου (ὁ), гл: în локŭ de νωτοφόρος, къpъtopŭ кв sпinapea (хamалŭ).

Νωτεὺς, έως (ὁ), = Νωτάρης «Ὄνος—». гл: = Κανθήλιος. [ші

Νωτιαῖος, α, ον, = Νωταῖος. [νῶτος].

Νωτιδανὸς (ὁ), вnŭ felŭ de пeшte (вezї ἐπινωτιδεὺς).

Νωτίζω, віt: -ίσω, поet: întopкŭ, saŭ faкŭ пе чinева a 'шї întoapчe sпateле; пopneskŭ (ші ел: saŭ nestp: mъ пopneskŭ) пе fвгъ. «Πρὸς φυγὴν ἐνώτισα». Eвp: 2) акопepŭ sпateле, їaŭ пе вmepї, înвpакŭ, (ші miж:) mъ înвpакŭ. "Κισσὸς, ὃν χλοηφόροις ἔρνεσιν ἐνώτισεν". Eвp: a акопepit. [νῶτος]. [de вnde

Νώτισμα (τὸ), поet: op че поaptъ (ape) чinева пе sпinapea sa.

Νωτοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ вpкŭ пе sпinape de вitъ, saŭ вîpfŭ de mвnte. [νῶτος, βαίνω].

Νωτόγραπτος (ὁ, ἡ), чел кв sпinapea zвгpъвitъ (пestpiцatъ кв пiкъtвpї). [νῶτος, γράφω].

Νωτοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, вatŭ, ловeskŭ

пе чінева пе spinape. [νῶτος, κόπτω].

Νῶτον (τὸ), (прінч: nъmaĭ ла îm:) în локъ de νῶτος.

Νωτοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), каре вate, saŭ se вate ла spete, = Μαστιγίας. [νῶτος, πλήσσω].

Νῶτος (ὁ), (ла îm: maĭ de mълte-орĭ în локъ de sinг: τὰ νῶτα) spate, spinape de omъ, de вітъ, ші (fir:) de mъnte; (despre neînsъfл:) sъпрafaцъ. «Νῶταθαλάσσης». Om: ші Es: «Δεῖξαι τὰ νῶτα». Лкs: sъ 'шĭ apate spateле, sъ fъгъ. «Κατὰ νῶτον ἐγένετο». Ep: din апоĭ.

Νωτοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, portъ, каръ чева къ spinapea. [ші

Νωτοφορία (ἡ), кърътъръ къ spinapea. [din

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ), dъкъtorъ, кърътorъ de чева къ spinapea. [νῶτος, φέρω].

Νωχέλεια (ἡ),=Νωθρότης, непъsape, tpîndъвie, (Fpanц:) nonchalance. [ші

Νωχελεύομαι, віit: -εύσομαι, sîntъ (mъ portъ ка ъnъ) непъsъtorъ, tpîndaвъ. [din

Νωχελὴς, [νη, ὠκὺς, saŭ în afin: къ νωθὴς] έος (ὁ, ἡ), непъsъtorъ, лепешъ, zъвавnікъ, неактівъ, (Fpanц:) nonchalant.

Νωχελία (ἡ), поet:=Νωχέλεια. [de ъnde

Νωχελίζω, віit: -ίσω, гл:=Νωχελεύομαι.

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ, saŭ ξῖ (τὸ), Ksi, nedeкл: a patpъspreзечелеа літеръ a Елінеskълъĭ алfaвetъ. || (nъmep:) ξ', шаĭzечĭ (60), saŭ ал шаĭzечелеа, ші ,ξ шаĭ-zечĭ de miĭ (60,000).

Ξαίνω, [ξέω] віit: ξανῶ, (nex: ἔξηνα, tpe: de къ: ἔξαγκα, ші pas: ἔξασμαι, ші ἔξαμμαι, nex: pas: ἐξάνθην, ші posit: ξαντέον) пїеptъnъ; skapmъnъ; dъръчеskъ; (în цеn:) прегъteskъ de tops (лînъ); (прin întind: ші fir:) ловеskъ, вatъ. «Θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι». Епгр: бътъtъ (posъ) de валъріле мъріĭ. [de ъnde

Ξάμμα (τὸ,) =Ξάσμα, 2) (преа раръ) (de ачі) skamъ, destpъmъtъръ de пînzъ, ші чл. [ші

Ξανάω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч:) 'mĭ amъ oвosit mîĭneле skършъnînd лînъ; (în цеn:) =Ναρκάω, oвoseskъ, osteneskъ. «Ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα». Sof: [de ъnde

Ξάνησις, εως (ἡ), ostenipe, oвosipe (прінч:) de mîĭnĭ din прічіna skъpmъnъpiĭ; (în цеn:) osteneaлъ; amopцipe.

Ξανθίας, ου (ὁ), ъnъ felъ de пеште de mape,=Θύννος. [ші

Ξανθίζω, віit: -ίσω, fakъ чева гълвъĭъ, вълanъ, влondъ; (fir:) pъmeneskъ fpiptъpa ла fokъ; (ел: saŭ nestp: ші miж:) mъ fakъ, saŭ mъ арътъ вълanъ, влondъ. [ші

Ξανθικός (ὁ), лъna Апріліе dъпе Мачеdonienĭ; ші Ξανθικὰ (se înц: ἱερὰ), sepвътoapea, ші цеnepaла pевizie a oштірілор, че se sъвîршĭaŭ întp' aчeastъ лъnъ. [ші

Ξάνθιον (τὸ), ъnъ felъ de плantъ (Fpanц: lampourde) din soĭъл ъpzічілор, каре sлъжĭa ла галвенъ въпsipe de пъръ. [ξανθὸς].

Ξάνθισμα (τὸ), въпsea галвенъ, ші ор че въпsitъ къ dînsa. [ξανθίζω].

Ξανθόγειος (ὁ ἡ), чел къ хъmъ saŭ пъmîntъ галвенъ. [ξανθὸς, γέα].

Ξανθόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ пъръл галвенъ, влondъ. [ξανθὸς, θρὶξ].

Ξανθοκάρηνος, поet: [ξανθὸς, κάρηνον] în локъ de..

Ξανθοκόμης, ου (ὁ), ші Ξανθόκομος (ὁ, ἡ), галвенъ, влondъ ла пъръ. [ξανθὸς, κόμη].

Ξανθόουλος (ὁ, ἡ), вълanъ ші крецъ. [ξανθὸς, οὖλος].

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, гълвъĭъ, saŭ рошкatъ, вълanъ, влondъ. [de ъnde

Ξανθότης (ἡ), вълъnie, влondeцъ.

Ξανθοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ къ пъръл галвенъ, вълanъ. [ξανθόθριξ].

Ξανθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: din natъpъ вълanъ, влondъ. [ξανθὸς, φυὴ].

Ξανθοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пъptъtorъ de хаĭnъ галвенъ deskisъ; (поet: despre poade) чел къ коажа галвенъ. [ξανθὸς, χιτών].

Ξανθοχολικὸς, ὴ, ὸν, релatівъ къ галвенъл веninъ. [din

Ξανθόχολος (ὁ, ἡ), чел къ (maĭ mълt predomnitorъ întp' însъл) галвенъ веninъ. [ξανθὸς, χολὴ].

Ξανθόχροος -ους, ші ξανθόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), галвенъ, вълanъ ла faцъ, saŭ ла пеліцъ. [ξανθὸς, χρόα, saŭ χρώς].

Ξανθόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ, въпseskъ чева галвенъ, вълanъ. [ξανθὸς].

Ξανθωπὸς (ὁ, ἡ), поet: [ξανθὸς, ὤψ] галвенъ, вълanъ ла faцъ.

Ξάνιον (τὸ), instpъmîntъ de skъpmъnat лînъ, dapakъ, ші чл: 2) пїеptene (spre podoaвъ) de капъ. 3) = 'Επίξηνον. [ші

Ξάνσις, εως (ἡ), skъpmъnape, dъръчіpe de лînъ. [ші

Ξάντης, ου (ὁ), skъpmъnъtorъ, dъръчіtorъ de лînъ. [ξαίνω]. [de ъnde

Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, saŭ îndemî-

natikŭ ла skъrmъnape, saŭ dъrъчipe de лînъ. «Ξαντικὴ». Плт: meштешѫгѫл de a-skъrmъna лînъ. [ші

Ξάντρια (ἡ), skъrmъnъtoape, dъrъчitoape de лînъ.

Ξάσμα (τὸ), лînъ dъrъчitъ, saŭ skъrmъnatъ. [ξαίνω].

Ξειναγέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: Ion: în локŭ de ξεναγέω.

Ξειναπάτης, ου (ὁ), поеt: în локŭ de ξεναπάτης.

Ξείνη (ἡ), Ion: în локŭ de ξένη, fem: ал лѫї ξένος.

Ξεινοδόκος, поеt: Ion: în локŭ de ξενοδόκος.

Ξείνηθεν, adв: поеt: Ion: din локŭ stpeinŭ, din stpeinъtate. [ξεῖνος].

Ξεινήϊος, η, ον, поеt: Ion: în локŭ de ξένιος.

Ξεινίη (ἡ), Ion: în локŭ de ξενία.

Ξεινίζω, віit: -ίσω, Ion: în локŭ de ξενίζω.

Ξείνιος, η, ον, поеt: în локŭ de ξένιος.

Ξεινοβάκχη (ἡ), поеt: Medea, ка невѫnitъ de amorѫл ѫnѫї stpeinŭ (лѫї Iasonŭ). [ξεῖνος, βάκχη].

Ξεῖνος, η, ον, (ші toate челе dintp' însѫл компѫse) Ion: поеt: în локŭ de ξένος, ші чл:

Ξειρὶς, ίδος (ἡ),=Ξυρὶς.

Ξεναγέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак:) повъцѫїeskŭ пе (saŭ îngріжeskŭ de) stpeinŭ. 2) (кѫ цen:) amŭ sѫвt komanda mea, saŭ рекрѫtezŭ stpeinї soлdaцї; (dѫпе sistema Лачedem:) sîntŭ къпitanŭ de stpeinї (аліацї) ostaшї. [ξεναγὸς]. [de ѫnde

Ξενάγησις, εως (ἡ), повъцѫіpe de stpeinї. 2) рекрѫtape de stpeinї.

Ξεναγία (ἡ), demnitatea, tpeaвa, ші 2) ostъшeaska tpѫпъ a ѫnѫї къпitanŭ de stpeinї, saŭ волontipї. [din

Ξεναγὸς (ὁ), повъцѫitopŭ, saŭ îngріжitopŭ de ѫnŭ stpeinŭ. 2) къпitanŭ de stpeinї волontipї soлdaцї. [ξένος, ἄγω].

Ξεναγωγέω -ῶ, віit: -ήσω,=Ξεναγέω. [din

Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ), =Ξεναγὸς.

Ξενάκουστος (ὁ, ἡ), (плц:) stpeinŭ ла aѫzipe, чїѫdatŭ. [ξένος, ἀκούω].

Ξεναπάτης, ου (ὁ), amъцitopŭ de stpeinї; (fir:) вîntŭ amъцitopŭ sѫfлînd în поptŭ, пекînd afaръ sѫfлъ алtѫл. [ξένος, ἀπάτη]. [de ѫnde

Ξεναπατία (ἡ), amъцipe de stpeinї, saŭ oaspeцї.

Ξεναρκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ажѫtъtopŭ (protektopŭ) de stpeinї. [ξένος, ἀρκέω].

Ξενεύω, віit: -εύσω, sîntѫ stpeinŭ, saŭ în stpeinъtate. [ξένος].

Ξενηλασία (ἡ), roanъ de stpeinї. [ші

Ξενηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, roneskŭ, saŭ nѫ пріimeskŭ în цара mea пе stpeinї. [ξένος, ἐλαύνω].

Ξενία (ἡ), stpeinie, saŭ характерŭ de stpeinŭ. 2) пріimipe de stpeinŭ, ші релаціа, saŭ речіпрокѫл dpeптŭ de osпitaлitate лeгate întpe oaspъtѫл ші пріimitopѫл sъŭ. (прінч: fem: ал лѫї ξένιος). [ші

Ξενίζω, віit: -ίσω, пріimeskŭ în kasa mea oaspъtŭ (stpeinŭ) къпѫindѫ'л de toate tpeвѫінчoaseле; (пas:) sîntŭ пріimitŭ ка oaspъtŭ. «'Εξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς». Ksn: 2) вагŭ, пѫїѫ în mipape пе чінева кѫ (sпeріŭ, ші між: saŭ пas: mъ sпeріŭ, mi se пape чїѫdatŭ) чева neoвічnѫitŭ. «Οὐ χρὴ τὰς κυούσας (ἵππους) ποικιλίᾳ τῶν νομῶν καὶ τῶν ὑδάτων ξενίζειν». Iпiatp: (вetepin:); (ші між:) «Ξενισθεὶς, καὶ διαπορήσας διὰ τὸ παράδοξον». Лкs: 3) (nestpъm:) парŭ (seamъnŭ a) stpeinŭ (чїѫdatŭ, neoвічnѫitŭ). «Λέξις ξενίζουσα». Лкs: [ші

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, de stpeinŭ. «Τὸ ξενικὸν (se înц: στράτευμα)». Ksn: stpeinї (волontipї) ostaшї. [ші

Ξένιος, α, ον, кѫвenitŭ ла stpeinŭ, saŭ чел în релаціе кѫ stpeinŭ пріn osпitaлitate. «Ζεὺς—». Лкs: пatponŭ de stpeinї. «Ξενία (înпpeѫnъ ші fъръ) τράπεζα, saŭ οἰκία„. Лкs: a пріimitopѫлѫї de stpeinї. «Ἡ σὴ ξενία καταπλεύσαντι ἐκλείσθη». Dioц: епist: «Ξενίᾳ (saŭ «'Επὶ ξενίᾳ, saŭ «'Επὶ ξένια) δέχεσθαι (καλεῖν) τινὰ». Ep: a пріimi кѫ osпitaлitate. || (sѫвst:) «Ξένιον (τὸ), (se înц: δῶρον) dapŭ, че se dъ sпpe sѫвenipŭ oaspъtѫлѫї. [ξένος].

Ξένισις, εως (ἡ), пріimipe de stpeinŭ. [ші

Ξένισμα (τὸ), op че лѫкрѫ adѫче mipape, se пape чїѫdatŭ (stpeinŭ). [ші

Ξενισμὸς (ὁ), osпitaлitate (акt: saŭ пas:). 2) чїѫdъцie de вре ѫnŭ лѫкрѫ, ші tѫpвѫpapea, saŭ вътъmapea провenitъ dintp' însѫл. [ξενίζω].

Ξενιτεία (ἡ), stpeinъtate; пetpeчepe în stpeinъtate. 2) sлѫжвъ de stpeinŭ ostaшŭ волontapŭ. [din

Ξενιτεύω, ші (між:) -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, пetpeкŭ, saŭ кълъtopeskŭ ѫndeвa ка stpeinŭ, mъ stpeinezŭ, saŭ sîntŭ în stpeinъtate. 2) sлѫжeskŭ ostъшeшte ла naцie stpeinъ. [ξένος].

Ξενοδαϊκτὴς, οῦ (ὁ), поеt: [ξένος, δαΐζω] omopîtopŭ de stpeinї.

Ξενοδαίτης, ου (ὁ), поеt: [ξένος, δαίνυμαι] mînкъtopŭ de stpeinї.

Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξενοδόκος,=Ξενοδοχεῖον, ші чл:

Ξενοδοχεῖον (τὸ), локъ (касъ) de пріimipea stpeinілор, (Тврч:) xanъ, (Fpanц:) oteлъ. [ші

Ξενοδοχέω -ῶ, віit: -ήσω, пріimeskъ stpeinĭ; saъ sîntъ xanцiъ. 2) поеt: înкpedinцezъ (кezъшвїeskъ) чева кв mapтвpъ. [ξενοδόχος]. [de вndə

Ξενοδόχημα (τὸ), (плц:) = Ξενοδοχεῖον.

Ξενοδοχία (ἡ), пріimipe ші înгpiжipe de stpeinĭ. [din

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopъ ші oспътъtopъ de stpeinĭ. || (sвбst:) = Πανδοχεὺς, xanцiъ. 2) поеt: mapтвpъ, saъ кezaшъ. [ξένος, δέχομαι].

Ξενοδώτης, (поеt: în локъ de ξενοδότης) ου (ὁ), dътъtopъ de пpiчinъ de a se лега пpieteneaskъ pелaцie întpe stpeinĭ. [ξένος, δίδωμι].

Ξενόεις, εσσα, εν, поеt: плinъ de stpeinĭ. [ξένος].

Ξενοθυτεω -ῶ, віit: -ήσω, жeptfeskъ stpeinĭ. [ξένος, θύω].

Ξενοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, вatъ (tpaктezъ pъъ) пе stpeinĭ. [ξένος, κόπτω].

Ξενοκουρίτης, ου (ὁ), tвnsъ, saъ pasъ în кiпъ stpeinъ, neoвiчnвitъ. [ξένος, κουρά].

Ξενοκρατέομαι -οῦμαι, віit:-ηθήσομαι, sîntъ sвбt stъпînipe de stpeine oшtipĭ. [ξένος, κράτος].

Ξενοκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopъ stpeinĭ. [ші

Ξενοκτονία (ἡ), omopîpe de stpeînĭ.[din

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ de stpeinĭ.

Ξενοκυσταπάτη (ἡ), [ξένος, κύστη, ἀπάτη] ком: amъцipe în пpeкврвipe de stpeine mвїepĭ.

Ξενολεξία (ἡ), (Бisep:) stpeinъ (minчinoasъ, гpeшitъ) tîлквipe de sfîntъ zisъ, =Ἑτεροδιδασκαλία. [ξένος, λέγω].

Ξενολογέω -ω, віit: -ήσω, adвnъ, (пaptiк:) pекpвtezъ stpeinĭ. [ші

Ξενολογία (ἡ), pекpвtaцie de stpeinĭ. [ші

Ξενολόγιον (τὸ), tpвпъ de stpeinĭ pекpвtaцĭ ostaшĭ. [din

Ξενολόγος (ὁ, ἡ), pекpвtъtopъ de stpeinĭ ostaшĭ. [ξένος, λέγω].

Ξενομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ neбвnъ dвпe stpeine пъpaввpĭ ші oвiчeївpĭ. [din

Ξενομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neбвnъ, neбвneшte ївбitopъ de stpeĭnĭ, ші de oвiчeївpiлe лop. [ξένος, μαίνομαι]. [de вnde

Ξενομανία (ἡ), neбвnъ dparoste de stpeinĭ, ші de stpeine oвiчeївpĭ.

Ξενοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ копpinzъ de o neплъквtъ simцipe (mъ чївdeskъ) пentpв вnъ stpeinъ, saъ neoвiчnвitъ лвкpв. [ξένος, πάθος].

Ξενοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кввenitъ, potpiвitъ лa stpeinъ; saъ пъpвtъ a fi stpeinъ. [ξένος, πρέπω].

Ξένος, η, ον, (компар: -ώτερος, sвпpл, -ώτατος) stpeinъ; (пpin вpm:)neквnoskвtъ neoвiчnвitъ, чївdatъ; (кв цen: saъ aк: пpeп: neшtiitopъ, neчepкatъ de чева. „Ἡ ξένη (se înц: γῆ)» stpeinъtate. «Εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπί ξένης ξένον ὄντα». Tкp: || (sвбst:) пріimitopъ de stpeinĭ; (maĭ des) oaспътъ, (Тврч:) mвsafipъ. «Ὦ ξένε»=Ὦ φίλε! пpietene! (oвiч: кїemape кътpe oaспътъ, saъ simплв кътpe op-кape stpeinъ ші neквnoskвtъ). 2) ostaшъ sлвжind кв плaтъ лa naцie stpeinъ.

Ξενόστασις, έως (ἡ),= Ξενοδοχεῖον, локъ de a попosi stpeinĭ (xanъ). [ξένος, στάσις].

Ξενοσύνη (ἡ), поеt: în локъ de ξενία, famiлiapъ pелaцie întpe stpeinĭ, saъ dpeптъ de pечiпpокъ oспitaлitate. [ξένος].

Ξενότιμος (ὁ, ἡ), чinstitopъ de stpeinĭ. [ξένος, τιμή].

Ξενοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хpъneskъ (amъ în sлвжвa mea) stpeinĭ (волontipĭ) ostaшĭ. [ші

Ξενοτροφία (ἡ), хpъnipe (цinepe) de stpeinĭ soлdaцĭ. [din

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopъ (цiitopъ în sлвжвa sa) de stpeinĭ soлdaцĭ. [ξένος, τρέφω].

Ξενοφονέω -ῶ, віit: -ήσω,=Ξενοκτονέω.[ші

Ξενοφονία (ἡ), = Ξενοκτονία. [din

Ξενοφόνος (ὁ, ἡ), = Ξενοκτόνος. [ξένος, φόνος].

Ξενοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de stpeinъ (neoвiчnвitъ, чївdatъ) natвpъ. [ξένος, φυή].

Ξενοφωνέω -ῶ, віit:-ήσω, întpeввinцezъ în вopвipe stpeine вopвe; saъ вopвeskъ, пpoпвnцъ în кiпъ neoвiчnвitъ, înкît dвпe вopвъ пapъ a fi stpeinъ. [ші

Ξενοφωνία (ἡ), вopвipe, saъ пpoпвnцape stpeinъ. [din

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ), вopвitopъ, saъ пpoпвnцъtopъ кa stpeinъ. [ξένος, φωνή].

Ξενόω -ῶ, віit: ώσω, faкъ чева saъ пе чinева stpeinъ; (пpin întind:) fвгъpeskъ; (кв dat: îndip:) înstpeinezъ (їaъ) чева de лa чinева. 2) (miж:) пріimeskъ пе (înгpiжeskъ de) чinева кa stpeinъ; (ші пas: кв dat: înпpeвnъ ші fъpъ пpeп:) гъsdвїeskъ лa чinева кa stpeinъ. «Οὐ ξε-

νοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας». Esxл: «Ξενοῦνται τῷ Ξενοφῶντι». Ksn: (ші між: în локъ de пas:) «Οὐ γάρ τις ὅρμος, ὅποι τις ξενώσεται». Sof: [ξένος].

Ξενύδριον, ші Ξενύλλιον (τὸ), ком: dim: (desпрец:) ал лъї ξένος.

Ξενών, ῶνος (ὁ), локъ (saъ локъінцъ) пentръ stpeinĭ, =Ξενοδοχεῖον. [ші

Ξένως, adв: къ кіпъ stpeinъ, neoвічnъitъ, saъ ка stpeinъ. «Ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως». Плт: sîntъ stpeinъ de (neoвічnъitъ къ) aчestъ stiлъ de ворвіре. [ξένος].

Ξένωσις, εως (ἡ), поет: чїъdatъ пpeфaчepe, skimвape. [ξενόω].

Ξερὸς, ὰ, ὸν, поет: în локъ de ξηρὸς. «Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο». Od: E. ла пїetpoasa пapte a цъpmълъї.

Ξέσις, εως (ἡ), ръzъipe, saъ pendape de лemnъ. 2) sъпape, saъ чїопліpe de пїatpъ. [ші

Ξέσμα (τὸ), fîшie, askie, sъpчea; saъ op-чe ese лъкpatъ din чїопліpe, saъ pendape; (поет:) statъъ. [ші

Ξεσμὸς (ὁ), =Ξέσις [ξέω].

Ξέσσε, поет: în локъ de ἔξεσε, a 3 sinг: пeps: de пex: 1: ал лъї ξέω.

Ξέστης, [Лат: sex, sextus din ἕξ, ἕκτος] ου (ὁ), (плц:) ъnъ felъ de mъsъpъ пentpъ лікъide (înкъп: de 20 ъnцїї, кam ½ de ока), (Fpanц:) setier, (Лат:) sextarius.

Ξεστίον (τὸ), dim: ал лъї ξέστης.

Ξεστὸς, ὴ, όν, чїоплітъ, netedъ, лъчosъ; (maї noъ) плешъвъ. [ξέω].

Ξεστουργία (ἡ), [ξεστὸς, ἔργον] лъкpape пpin pendea saъ daлтъ (tpeaвa лemnapълъї, saъ пїetpapълъї).

Ξέστρον (τὸ), instpъm: îndemînatikъ ла netezipe, saъ чїопліpe de лemne (пїetpe, ші чл:), pendea, daлтъ, ші чл: [din

Ξέω, вiit: -ξέσω, (пas: tpe: de къ: ἔξεσμαι) чїоплeskъ, sanъ, pendezъ, netezeskъ лemne, пїetpe, ші чл: (вezї ші ξύω).

Ξηνὸς (ὁ), [ξαίνω] =Ἐπίξηνον.

Ξηραίνω, вiit: -ανῶ, (пas: tpe: de къ: ἐξήρασμαι, ші ἐξήραμμαι, пex: ἐξηράνθην) ъsъkъ; (desпpe pîъpї, ші чл:) sekъ. [ξηρός].

Ξηραλειππτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ξηραλοιφέω.

Ξηράλειψις, εως (ἡ), гл: în локъ de ξηραλοιφία.

Ξηραλοιφέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ъnгъ къ ъntdeлemnъ, fъpъ a mъ skълda (ad: пe ъskatъ, пpeкъm se ъnцeaъ în вekime лъптъtopiї); (de ъnde în цen:) îmї eksepчezъ tpъпъл atлetiчeшte. [ші

Ξηραλοιφία (ἡ), ъnцepe пe ъskatъ (fъpъ skълdape), fpeкape къ ъntdeлemnъ пe tpъnъ dъпe кіпъл лъптъtopiлop; (de ъnde în цen:) aspъ tpaїъ, aneвoїoasъ пetpeчepe. [ξηρὸς, ἀλοιφή].

Ξηραλουτρέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвъînчezъ въї ъskate (ad: de nisinъ калdъ), intpъ în nisinъ. [ξηρὸς, λουτρόν].

Ξηραμπέλινος, η, ον, чел къ faцъ de ъskatъ (poшietikъ) fpъnzъ de віцъ. [ξηρὸς, ἄμπελος].

Ξηρανθισμὸς (ὁ), греш: în локъ de ἐξανθισμὸς. [ξηρὸς, ἀνθίζω].

Ξήρανσις, εως (ἡ), ъskape (акт: saъ пas:). [ші

Ξηραντικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшitъ пъtepe de a ъska. [ші

Ξηρασία (ἡ), ъskъчїъne. [ші

Ξήρασις, εως (ἡ), ші Ξηρασμὸς (ὁ), = Ξήρανσις. [ξηραίνω].

Ξηράφιον (τὸ), dim: (dъпe tinъ nъmaї) ал лъї ξήριον.

Ξηρὴ (ἡ), Ion: поет: în локъ de ξηρὰ.

Ξήριον (τὸ), doktopie de ъskate пpafъfъpї,=Κατάπασμα. [ші

Ξηρὶς, ίδος (ἡ),=(saъ греш: în локъ de) Ξυρὶς. [ξηρός].

Ξηροβατικὸς, ὴ, ὸν, (înпpot: de ὑγροβατικὸς) чел къ natъpaлъ însъшime de a ъmвла пe ъskatъ. [ξηρὸς, βαίνω].

Ξηροβιωτικὸς, ὴ, ὸν, fъкъtъ din natъpъ a tpъi пe ъskatъ. [ξηρὸς, βιόω].

Ξηροκακοζηλία (ἡ), ъskatъ mi ъpîчosъ stiлъ de къвîntъ. [ξηρὸς, κακὸς, ζῆλος].

Ξηρόκαρπος (ὁ, ἡ), poditopъ de ъskate poade. [ξηρὸς, καρπὸς].

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ капъ ъskatъ (neвîntъitъ de пpisosime de ъmezeaлъ). [ξηρὸς, κεφαλή].

Ξηροκόλλα, ης (ἡ), клеїъл, лінїала apцintapiлop. [ξηρὸς, κόλλα].

Ξηροκολλούριον (τὸ), ъnъ felъ de tъptiцъ (aлifie лекъitoape de окї), компъsъ din ъskъtoape felъpї (înгpedienцe). [ξηρὸς, κολλούριον].

Ξηρολουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ξηρολουτρέω.

Ξηρόμυρον (τὸ), =Ξήριον. [ξηρὸς, μύρον].

Ξηρονομικὸς, ὴ, ὸν, чел къ natъpaлъ însъшime de a пaшte (a tpъi) пe ъskatъ,= Χερσαῖος. [ξηρὸς, νομή].

Ξηροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ξηραίνω. [din

Ξηροποιὸς (ὁ, ἡ), = Ξηραντικός. [ξηρὸς, ποιός].

Ξηροπόταμος (ὁ), pîĭ, пîpîĭ ѹskatĭ вара. [ξηρὸς, ποταμός].

Ξηροπυρία (ἡ), ваїе (de asѹdape nѹmaї, fъръ апъ) ѹskatъ. [ξηρὸς, πῦρ].

Ξηροπυρίτης, ου (ὁ), = Αὐτόπυρος ἄρτος (вezї ziч:). [ξηρὸς, πυρὸς].

Ξηρὸς, [σχερὸς, σκιῤῥὸς] ά, ὸν, ѹskatĭ; (пpin ѹpm:) ѹskъцiвĭ; tape; (пpin întind:) nemînkatĭ, fлъmîndĭ; (în цen:) deшeptĭ, sekĭ; (desпpe гласĭ) aspрѹ. «Ξηρὸς ὑπαὶ δέους». Ткр: «Ξηρὸς ὑπὸ δίψους». Лкs: «Ξηρὸς ἱδρώς». Лкs: asѹdape ѹskatъ (fъръ ваїе). «Ξηροὶ τρόποι». Apstf: пpostĭ кiцĭ de вieцѹipe. «Τὸ περὶ τὴν λέξιν ξηρόν». D: Fлp: stiлĭ ѹskatĭ (înпpot: de ἀνθηρόν). «Επί ξηροῖς καθίζειν τινά». Ткр: a лъsa пe чiнeва nefoлositĭ. «Ξηρὰ (în ел: de γῆ)». Sкр: ѹskatѹл, концinѹtѹл. «Ξηρὸν». Лкs: mapцine, ѹnde апа nѹ este adînkъ. «Ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες αὐτοῦ». Плв:

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ), ѹskatĭ, sлaвĭ ла tpѹпĭ. [ξηρὸς, σὰρξ].

Ξηροτήγανον (τὸ), tiraїe de пръжit. (вezї шi φρύγετρον). [ξηρὸς, τήγανον].

Ξηρότης (ἡ), ѹskъчїѹne; saĭ ѹskъцiвie, sлъвiчїѹne. [ξηρὸς].

Ξηροτριβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fpekĭ пe ѹkatĭ (fъръ апъ, saĭ ѹntdeлemnĭ). [шi

Ξηροτριβία (ἡ), fpekъtѹpъ ѹskatъ. [ξηρὸς, τρίβω],

Ξηροτροφικός, ὴ, ὸν, чел кѹ natѹpaлъ însѹшime de a tpъi пe ѹskatĭ, saĭ de a se хpъni кѹ ѹskate mînkъpї. [ξηρὸς, τροφὴ].

Ξηροφαγέω -ῶ. вiit: -ήσω, mъnînkĭ (posteskĭ кѹ) ѹskate mînkъpї. [шi

Ξηροφαγία (ἡ), mînkape de (postĭ кѹ) ѹskate mînkъpї (пesmetĭ, шi чл:) [ξηρὸς, φάγω].

Ξηροφθαλμία (ἡ), ѹskatъ înfлamaцie de окї. [din

Ξηρόφθαλμος (ὁ, ἡ), пъtimaшĭ de ѹskatъ înfлamaцie de окї. [ξηρὸς, ὀφθαλμὸς].

Ξηρόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѹ коажъ ѹskatъ. [ξηρὸς, φλοιὸς].

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѹ ѹskatĭ (aspрѹ, ръгѹшitĭ) гласĭ. [ξηρὸς, φωνὴ].

Ξηρόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Ξηραίνω. [шi

Ξηρώδης, εος (ὁ, ἡ), ѹskatĭ de feлѹ, saĭ ѹskъчosĭ. [ξηρὸς].

Ξήρωσις, εως (ἡ),=Ξήρανσις. [ξηρόω].

Ξιρὶς, ίδος (ἡ), каѹtъ ξυρὶς.

Ξιφείδιον (τὸ),=Ξιφίδιον.

Ξίφη (ἡ), fiepѹл pendeлiї, шi чл: [шi

Ξιφήρης, [ξίφος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), чел кѹ saвia skoasъ în mînъ,=Ξιφηφόρος.

Ξιφηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, poptĭ saвie. [шi

Ξιφηφορία (ἡ), пѹptape (цinepe în mînъ) de saвie. [din

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ), пѹptъtopĭ de (înapmatĭ кѹ) saвie. [ξίφος, φέρω].

Ξιφίας, ου (ὁ), чел în fopmъ de saвie. (de ѹnde || sѹвst:) ѹnĭ feлĭ de пeшte, sъвioapъ. 2) ѹnĭ feлĭ de kometĭ. [шi

Ξιφίδιον (τὸ), dim: aл лѹї ξιφίον, sъвiѹцъ. [шi

Ξιφίζω, вiit: -ίσω, dъnцezĭ imitînd пpin miшkъpiлe miїnелop вътълia кѹ sъвiї. [шi

Ξιφίον (τὸ), dim: aл лѹї ξίφος, sъвiѹцъ. [шi

Ξίφιον (τὸ), ѹnĭ feлĭ de плantъ кѹ fpѹnze în fopmъ de saвie, sѹnъtoape. (вezї шi ὑπερεικὸν). [шi

Ξιφιὸς (ὁ),=Ξιφίας (пeшte). [ξίφος].

Ξίφισμα(τὸ), шi Ξιφισμὸς (ὁ), ѹnĭ feлĭ de pesвoїeskĭ danцĭ. [вezї ξιφίζω].

Ξιφιστήρ, ῆρος, шi Ξιφιστὴς, οῦ (ὁ), кѹpeaoa, de кape stъ atîpnatъ saвia, înчinгъtoape de saвie, (Fpanц:) baudrier. [шi

Ξιφιστὺς, ύος, Ion:=Ξιφισμὸς. [ξιφίζω].

Ξιφοδήλητος (ὁ, ἡ), поet: [ξίφος, δηλέω] вътъmъtopĭ пpin saвie. «Θάνατος—».Esхл; moapte de saвie.

Ξιφοδρέπανον (τὸ), saвie înkoвoїatъ ка seчepa. [ξίφος, δρέπανον].

Ξιφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de saвie. [ξίφος, εἶδος].

Ξιφοθήκη(ἡ), teakъ de saвie. [ξίφος, θήκη].

Ξιφοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopĭ кѹ saвie. [din

Ξιφόκτονος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) omopîtopĭ, (пpoпap:) omopîtĭ кѹ saвie. [ξίφος, κτείνω].

Ξιφομάχαιρα, ας (ἡ), кѹцitĭ în fopmъ шi întpeвѹinцape de saвie. [ξίφος, μάχαιρα].

Ξιφοποιὸς (ὁ), fъkъtopĭ de sъвiї, sъвiepĭ. [ξίφος, ποιὸς[.

Ξίφος, εος -ους (τὸ), saвie. 2) osѹл spinъpiї aл ѹnop пeшtї. [ξέω].

Ξιφουλκία (ἡ), tpaцepe (skoatepe) de saвie. [din

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ), [ξίφος, ἕλκω] tpъгъtopĭ de saвie din teakъ.

Ξιφουργὸς (ὁ),=Ξιφοποιὸς. [ξίφος, ἔργον].

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ),=Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ),=Ξιφίδιον. 2) ѹnĭ feлĭ de skoїkъ de mape,=Τελλίνη.

Ξοανογλύφος (ὁ), чїoплitopĭ de statѹe. [ξόανον, γλύφω].

Ξόανον (τὸ), [ξέω] (în цen:) op чe чїoплitъ mînofъптѹpъ; (пapt:) statѹъ, idoлĭ.

Ξοανοποιία, шi Ξοανουργία (ἡ), konstpѹ-

кцie, faчepe de statȣe. [ξόανον, ποιέω, ші ἔργον].

Ξοῖς, ίδος (ἡ), daлtъ, чїoкanȣ (instpȣm:) de чїoплit. [din

Ξόος (ὁ), noet: în лoкȣ de ξέσις. [ξέω].

Ξουθόπτερος (ὁ, ἡ), noet: чaл кȣ пene гaлбene. [ξουθὸς, πτερὸν].

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, noet: în лoкȣ de ξανθὸς, гaлбenȣ, бълanȣ. 2) [σεύω, σοῦμαι] aцepȣ, їȣte, ȣшopȣ; (desnpe гласȣ) aскȣцitȣ.

Ξυάλη (ἡ),=Ξυήλη.

Ξυγγενής, (ші toate чeлe de лa ξυγγ:) At: în лoкȣ de συγγενὴς, ші чл:

Ξυήλη (ἡ), pendea, saȣ daлtъ de лemnapї; (лa Лaчəd:) ȣnȣ feлȣ de кȣцitȣ. [ші

Ξυηρὸς, ὰ, όν, netezitȣ кȣ pendeaoa. [ξύω].

Ξυλαλόη (ἡ), ȣnȣ лemnȣ apomatiкȣ de India, odaгaчїȣ, saȣ кaлemбeкїȣ, = Ἀγάλοχον. [ξύλον, ἀλόη].

Ξυλάριον (τὸ), dim: aл лȣї ξύλον, лemniшopȣ.

Ξυλεία (ἡ), tъїepe, saȣ adȣnape, stpînцepe de лemne. 2) лemnapia tpeбȣinчoasъ лa o клъditȣpъ. [din

Ξυλεύομαι, biit: -εύσομαι, taїȣ, ші stpînгȣ лemne· [din

Ξυλεὺς, έως (ὁ), (se nȣmia în Eлida) къпȣitopȣл, saȣ bînzъtopȣл de лemneлe tpeбȣinчoase лa жeptfъ. [ξύλον]. 2) = кȣ

Ξυλευτὴς, οῦ (ὁ),= Ξυλουργός. [ξυλεύομαι].

Ξυληβόρος (ὁ, ἡ), = Ξυλοφάγος. [ξύλον, βορά].

Ξυληγέω -ῶ, biit: -ήσω, кapȣ лemne. |[din

Ξυληγός (ὁ, ἡ), къpъtopȣ de лemne. [ξύλον, ἄγω].

Ξυληφθόρος (ὁ, ἡ), =Ξυλοφθόρος.

Ξυλήφιον (τὸ), =Ξυλάριον.

Ξυλία (ἡ), =Ξυλεία. [de ȣnde

Ξυλίζομαι, biit: -ίσομαι, =Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς, ὴ, ὸν, de, saȣ din лemnȣ. «Καρπὸς—». Aptemid: кȣ лemnoasъ коaжъ (кa nȣчeлe, aлȣneлe, ші чл:). [ші

Ξύλινος, η, ον, fъкȣtȣ de лemnȣ, saȣ de бȣmбaкȣ. «Ξύλινον ποτήριον». Пл: «Καρποὶ ξύλινοι». At: (bezї ξυλικὸς). «Ξυλίνη κύων». Xpism: = Κυνόσβατος. «Λῖνα ξύλινα». Лкs: nînze de бȣmбaкȣ. [ξύλον].

Ξυλισμὸς (ὁ),=Ξυλεία. [ξυλίζομαι].

Ξυλίτης, ου (ὁ), de лemnȣ, saȣ кa лemnȣл. || (sȣбst:) ȣnȣ feлȣ de neшte. [ξύλον].

Ξυλλέγω, (ші toate чeлe de лa ξυλλ) At: în лoкȣ de συλλέγω, ші чл:

Ξυλοβάλσαμον (τὸ), лemnȣ de кoпaчїȣ nȣmitȣ бaлsamȣ. [ξύλον, βάλσαμον].

Ξυλόβολον (τὸ), гл: = Ξυλοθήκη. [ξύλον βάλλω].

Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ), = Ξυλουργὸς. [ξύλον, γλύφω].

Ξυλογραφέω -ῶ, biît: -ήσω, sкpiȣ пe лemnȣ. [ξύλον, γράφω].

Ξυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ de лemnȣ, лemnosȣ. [ξύλον, εἶδος].

Ξυλοθήκη (ἡ), maгazie de лemne, лemnъpie. [ξύλον, θήκη].

Ξυλοκανθήλια (τὰ), samapȣ de лemnȣ пentpȣ пoвapъ. [ξύλον, κανθήλια].

Ξυλοκασσία (ἡ), ȣnȣ feлȣ de sкopцiшoapъ. [ξύλον, κασσία, bezї ziч:].

Ξυλοκέρατον (τὸ), (плц:)= Κεράτιον. [ξύλον, κέρας].

Ξυλοκιννάμωμον (τὸ), лemnȣ de кoпaчїȣ de sкopцiшoapъ. [ξύλον, κιννάμωμον].

Ξυλόκοκκον (τὸ), = Ξυλοκέρατον. [ξύλον, κόκκος].

Ξυλοκόλλα, ης (ἡ), клeїȣл лemnapiлop. [ξύλον, κόλλα].

Ξυλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taїȣ лemne. 2) бatȣ, saȣ pisezȣ кȣ лemnȣ. [ші

Ξυλοκοπία (ἡ), tъїepe de лemne. 2) бъtaїe кȣ лemnȣ. [din

Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ), tъїetopȣ de лemne, saȣ бътъtopȣ кȣ лemnȣ. || (sȣбst:) лemnapȣ. 2) o пaсъpe,=Δρυοκολάπτης, гionoae 3) ȣnȣ instpȣm: de лemnъpie. [ξύλον, κόπτω].

Ξυλολυχνοῦχος (ὁ), sfeшniкȣ de лemnȣ. [ξύλον, λύχνος, ἔχω].

Ξυλομανέω -ῶ, biit: -ήσω, (desnpe плante) =Ὑλομανέω.

Ξυλομάχαιρα, ας (ἡ), кȣцitȣ de лemnȣ. [ξύλον, μάχαιρα].

Zυλομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amesteкatȣ кȣ лemnȣ. [ξύλον, μίγνυμι].

Ξύλον (τὸ), [ξέω, ὕλη] лemnȣ; tpȣnкїȣ; чїomaгȣ, бъцȣ. 2) (npin întind:) op чe este fъкȣtȣ de лemnȣ; (їap naptiк:) бȣtȣкȣ (în кape se пȣn віноваціï); saȣ spînzȣpъtoape; masa zapafiлop; бaнкъ (лaвiцъ) de teatpȣ. (de ȣnde) «Πρῶτον ξύλον». Apstf: întîїaшъ шedepe. 3) ȣnȣ feлȣ de mъsȣpъ (de întind: de 4: $\frac{1}{2}$ піч:). 4) кoпъчeлȣ de бȣmбaкȣ; (de ȣnde) «Εἴρια ἀπὸ ξύλου». Ep: бȣmбaкȣ, ші «Εἵματα ἀπὸ ξύλων„. Ep: de бȣmбaкȣ, saȣ (dȣne aлцiї) de inȣ. 5) noet: ші Sкp: în лoкȣ de кoпaчїȣ. "Ξύλον κάρπιμον„. Sкp:

Ξυλοπαγὴς, [ξύλον, πήγνυμι] έος (ὁ, ἡ), aлкъtȣitȣ (кomбinatȣ) din лemne.

Ξυλοπέδη (ἡ), бȣtȣкȣ de лemnȣ (în кape se пȣn пiчoapeлe віноваціlop); saȣ

алапгъ (de бътвт віповаціі ла пічоарс). [ξύλον, πέδη].

Ξυλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв пічоаре de лемнъ; (sввst:)=Καλόπους. [ξύλον, ποῦς].

Ξυλοπριστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ de fiерътрвіреа лемнелор. «Πῆχυς — » Iep: котъ de мъсвраt лемнеле fiерътрвіте. [ξύλον, πρίω].

Ξυλοπώλης, ου (ο), вînzъторъ de лемне.]ξύλον, πώλης].

Ξυλοσπόγγιον (τὸ), ші Ξυλόσπογγος (ὁ), вврсте лсратъ ла внъ къпъîîъ de лемнъ. [ξύλον, σπόγγος].

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ), чел квînвелітоаре de лемнъ. [ξύλον, στέγη].

Ξυλοσχίστης, ου (ὁ), плц: цъndъpitоръ (кръпъторъ) de лемне. [ξύλον, σχίζω].

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ), тъîetоръ de лемне, саъ folositоръ ла ачеаста. [ξύλον, τέμνω].

Ξυλότονος (ὁ, ἡ), întinsъ, саъ каре se întinde прin elastiчitate de лемнъ; (de вnde) «Ξυλότονα». кîte маşinaţii аъ pesoptъ (zeмверікъ) de лемнъ. [ξύλον, τείνω].

Ξυλοτρέφος (ὁ, ἡ), хрънitоръ (prodвкъторъ) de лемне. «Ὄρος — ». Stp: [ξύλον, τρέφω].

Ξυλοτρώκτης, ου (ὁ), = Ξυλοφάγος. [ξύλον, τρώγω].

Ξυλουργέω -ῶ, вііт: ήσω, лвкрезъ ла лемнъ. [ші

Ξυλουργία (ἡ), лвкраре de лемнъ, саъ мезерія лемнарвлуї. [ші

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ de лвкраре, саъ de лвкръторъ de лемнъ. [din

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ), лвкръторъ de лемнъ; (sввst) лемнаръ, двлгеръ, ші чл: [ξύλον, ἔργον].

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторъ (pozъторъ) de лемнъ. [ξύλον, φάγω].

Ξυλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), първтъ (asemънатъ) ка внъ лемнъ. [ξύλον, φαίνω].

Ξυλοφθέρος (ὁ, ἡ), прънъditоръ (pozъторъ) de лемнъ. [ξύλον, φθείρω].

Ξυλοφορέω -ῶ, вііі: -ήσω, порtъ (цiъ) лемнъ; саъ каръ лемне. [ші

Ξυλοφορία (ἡ), пвртаре, саъ кърътвръ de лемне. [ші

Ξυλοφόριος (ὁ, ἡ), вввепітъ ла пвртаре (în mînъ) de лемне. «Ἑορτὴ —» Ios: a кошчелор Iвdeілор (fiind къ порt în mîîнї рамвре de копачї). [din

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ (în mînъ), саъ къръторъ de лемне. [ξύλον, φέρω].

Ξυλοφορτηγὸς (ὁ, ἡ), folositоръ ла кърътвръ de лемне. [ξύλον, φορτηγός].

Ξυλόφρακτος (ὁ, ἡ), înгръditъ (înкisъ, саъ konstрвitъ) кв лемне. «Γέφυρα — ». D: Ал: [ξύλον, φράσσω].

Ξυλοχάρτια (τὰ), (плц:) ninaкide de лемнъ пентрв скріере. [ξύλον, χαρτίον].

Ξυλοχίσδομαι, вііт: -ιξοῦμαι, Dop: în локъ de ξυλίζομαι. [din

Ξύλοχος (ὁ, ἡ), [ξύλον, ἔχω] плinъ de лемне (de копачї), пъдвросъ. ‖ (sввst:) =Λόχμη, пъдвре deasъ, локъ крînгосъ.

Ξυλόω -ῶ, вііт: -ώσω, prefакъ, (ші pas:) мъ prefакъ în лемнъ, înлемneскъ. 2) клъdeскъ кв лемне. [ші

Ξυλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ξυλοειδὴς, лемnosъ. 2) плinъ de лемне. [ші

Ξυλὼν, ῶνος (ὁ), =Ξυλοθήκη, лемнъріе. [ξύλον].

Ξύλωσις, εως (ἡ), лемнъріе de клъdire. [ші

Ξυλωτής, οῦ (ὁ), грец: în локъ de ξυλευτὴς. [ξυλόω].

Ξυμβαίνω, (ші тоате челе de ла ξυμ.) în локъ de συμβαίνω, ші чл:

Ξύμη (ἡ), грец: în локъ de ξυσμή.

Ξὺν, At: în локъ de σύν.

Ξυνὰν, ᾶνος, ші Ξυνάων, ονος (ὁ), Dop: în локъ de ξυνήων.

Ξυνεείκοσι, поеt: în локъ de συνείκοσι, доъ-zeчї înпрезвъ.

Ξυνεὼν ῶνος (ὁ), Ion: = Ξυνήων.

Ξυνῇ, adв: поеt: în локъ de κοινῇ, înînпрезвъ, конformт. (прінч: dat: fem: ал лвї ξυνός).

Ξυνῇ, At: în локъ de συνῇ, a 3: sinг: neps: de sвп: ал лвї σύνειμι.

Ξυνήϊος, η, ον, поеt: Ion: în локъ de ξυνός, котвнъ (обштескъ), de товъръшіе.

Ξυνήων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: [ξὺν] соцъ, товаръшъ; (кв цеп:) пърtашъ; (вneорї) de товъръшіе (de давалма).

Ξύνιε, поеt: în локъ de ξυνίεθι порвнч: ал лвї ξυνίημι.

Ξυνίει, (în sinк: din ξυνίεθι) a 2: sinг: neps: de през: ал порвнч: саъ a 3: sinг: neps: de прел: хоt:, ші

Ξύνιον, поеt: în локъ de ξυνίεσσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лвї Ξυνίημι,=Συνίημι.

Ξυνοδοτὴρ (ὁ), поеt: дътъторъ (дървіторъ) тътълор de обште; (прін întind:) = Ξυνοχαρὴς. [ξυνὸς, δοτήρ].

Ξυνὸς, [ξὺν] ἡ, ὸν, поеt: (рар проz:) în локъ de κοινός, обштескъ ла тоцї, саъ ла тълцї.

Ξυνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de κοινόφρων. [ξυνὸς, φρήν].

Ξυνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: прічіnȣіtорȣ̆ de обштеаskъ бȣкȣріе ла toцĭ. [ξυνὸς, χαρά].

Ξυνόω -ῶ, ші між: -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, поet: în локȣ̆ de κοινόω, -ομαι. [ξυνός].

Ξυράφιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ξυρόν.

Ξυράω, (ші Ion: -έω)-ῶ, віit: -ήσω, разȣ̆ кȣ брічĭȣл. "Ξυρεῖν λέοντα». Пров: а întрепрinde чева прімеждіosȣ̆. «Ξυρεῖν ἐν χρῷ». Лкs: а pade adînк (а da пердаfȣ̆). (mi пров:) «Ξυρεῖ ἐν χρῷ τοῦτο». Sof: atinцe ла inimъ, saȣ̆ este de прімеждіе. [ξυρόν].

Ξυρήκης, [ξυρὸν, ἀκή] εος (ὁ, ἡ), tъĭosȣ̆ ка брічĭȣл. 2) поet: [ξυρὸν, ἥκω] pasȣ̆; saȣ̆=кȣ

Ξυρήσιμος (ὁ, ἡ), пріimitорȣ̆, saȣ̆ кȣ tребȣінцъ de pas. [din

Ξύρησις, εως (ἡ), padepe, saȣ̆ ръsъtȣръ (кȣ брічĭȣл). [ξυράω].

Ξυρίας, ου (ὁ), pasȣ̆, saȣ̆ de pas. [ξυρὸν]. [de ȣnde

Ξυριάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ̆ tребȣінцъ saȣ̆ поftъ de pas (sîntȣ̆ nepasȣ̆).

Ξύριον (τὸ), dim: ал лȣĭ ξυρόν.

Ξυρὶς, ίδος (ἡ), о плаntъ,=Ξίφιον. [ξυρόν].

Ξυροδόκη(-χη) [ξυρὸν, δέχομαι], ші Ξηροθήκη [ξυρὸν, θήκη] (ἡ), tокȣ̆ de бріче.

Ξύρομαι, віit: ξυροῦμαι, (nex: ἐξυράμην) =Ξυράομαι, mъ разȣ̆. «Ὡς ξύρεσθαι μέλλων κατέβρεχε τὰ γένεια". Пл: [din

Ξυρὸν (τὸ), mi Ξυρὸς (ὁ), [ξύω] брічĭȣ̆. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς». Іл: К. „Ἐπὶ ξυροῦ τύχης βέβηκε». Sof: se aflъ în крітікъ înпрежȣраре, saȣ̆ în прімеждіе. "Ἐπὶ ξυροῦ ἡ πόλις ἢ μηκὲτ' εἶναι, ἢ περισωθῆναι». Грг:

Ξυροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поrtȣ̆ asȣпръ 'mĭ брічĭȣ̆. [ξυρὸν, φέρω].

Ξυῤῥάπτω, (ші toate челе de ла ξυῤ) At: în локȣ̆ de συῤῥάπτω, ші чл:

Ξύσιμος (ὁ, ἡ), чел че totdaȣna se скарпінъ (ка рîĭosȣл). [din

Ξύσις, εως (ἡ), skъpпinape (акt: saȣ̆ пas:). [ші

Ξύσμα (τὸ), ор че matepie sȣбцірe se ĭa dепе d'asȣпра прin skъpпinape, saȣ̆ ръzȣіpe; (прin întind:) скамъ, destpъmъtȣръ; (med:) ръzȣitȣръ dепе maцe. 2) semnȣ̆ de skъpпinape; srîpiitȣръ; semnȣ̆ (вînъtae) de ловітȣръ de бічĭȣ̆, ші чл: [ξύω]. [de ȣnde

Ξυσμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ξύσμα. [ші

Ξυσματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ о ръzȣitȣръ (прінч: dепе maцe).

Ξυσμὴ (ἡ), pap în локȣ̆ de ξύσμα, saȣ̆

Ξυσμὸς (ὁ),=Ξύσις, ръzȣіpe; saȣ̆ skъpпinape. 2)=Κνησμὸς, mînкъріme. [ξύω].

Ξυσσιτέω -ῶ, віit: -ήσω, (ші челе maĭ mȣлte din челе de ла ξυσ) At: în локȣ̆ de συσσιτέω, ші чл:.

Ξυσταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆...

Ξυσταρχης, ου (ὁ), [ξυστὸς, ἄρχω] = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὰς, άδος (ἡ), At: în локȣ̆ de συστὰς.

Ξυστὰς, ᾶσα, άν, At: în локȣ̆ de συστὰς, nex: de пaртч:, ші

Ξυστῆναι, At: în локȣ̆ de συστῆναι, nex: de inf: ал лȣĭ συνίσταμαι

Ξυστὴρ (ὁ), ръzъtорȣ̆, saȣ̆ skъpпinъtорȣ̆. || (sȣбst:) instpȣm: de fepȣ̆ пentpȣ ръzȣіpe, ръzъtoape, saȣ̆ pendea, ші чл: [ξύω]. [de ȣnde

Ξυστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatікȣ̆ ла ръzȣіpe, pendape, пілірe, ші чл: || (sȣбst:) Ξυστήριον (τὸ),=Ξυστὴρ.

Ξυστὴς, οῦ (ὁ).=Ξυστὴρ. [ші

Ξυστικὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ însȣшіme de а ръzȣі, а skъpпina, ші чл:; (fir:)=Δηκτικὸς, ȣstȣръtорȣ̆. «Χυμὸς—». At: 2) кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ каре обічнȣit se екчерsъ în) [ξυστὸς, вezĭ ziч:]. (вezĭ ші στωϊκὸς). [ші

Ξυστὶς, ίδος (ἡ),=Ξυστρίς. [ші

Ξύστις, ιδος, saȣ̆ Ξυστὶς, ίδος (ἡ), хаĭnъ sȣбцірe ші лȣнгъ femeĭaskъ, ші teatpaлъ. [ξύω].

Ξυστοβόλος (ὁ), [ξυστὸν, βάλλω] поet: asвîрліторȣ̆, лъnцъtорȣ̆ de ...

Ξυστὸν (τὸ), (прінч:) лemnȣл лanчеĭ; (прin întind:) лanче; saȣ̆ sȣліцъ; (în цen:) ор че лȣнгъ ші dpeaцtъ белdie ка de sȣліцъ. 2) instpȣm: de zidъpie, mistpie (fiind къ кȣ ачеasta se слȣжеsк ла ръzȣіpe sпре netezipe). 3) = кȣ...

Ξυστὸς, [ξύω] ὴ, ὸν, ръzȣitȣ̆, pendatȣ̆, netezitȣ̆ кȣ pendea, ші чл: чĭоплітȣ̆; (абȣs:) destpъmatȣ̆. || (sȣбst:) «Ξυστὸς (se înц: δρόμος)». Ksn: (în цimnasiĭ, saȣ̆ екsерчіторіĭ) о галеріе лȣнгъ кȣ колоане înвелітъ, ȣnde ȣmблаȣ̆, saȣ̆ se екsерчеаȣ̆ сарпа; (de ȣnde Лat:) xystum, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de tepaцъ а каselор църъпештĭ.

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ), пȣртъtорȣ̆ de лanче, saȣ̆ sȣліцъ; saȣ̆ apdікъtорȣ̆ de чева прin о asemenea белdie, saȣ̆ stinrie. [ξυστὸν, φέρω].

Ξύστρα, ης, ші Ξυστρὶς, ίδος (ἡ), ръzъtoape, fpекъtoape, skъpпinъtoape, шічл: (de ȣnde) цеsалъ; гебреа; пеpіе; кіsеа de баĭе, ші чл: (вezĭ ші στλεγγὶς). [ξύω].

Ξυστρέφω, (ші челе-л-алte, кîte se în-

чеп de ла ξυστρ) At: în локъ de συστρέφω, ші чл:

Ξυστρολήκυθος (ὁ), dъкъторъ de instrъm: de frекаре, ші de ърчоръл кз ъntdелемnъ ла ваїе. [ξύστρα, λήκυθος].

Ξύστρον (τὸ),=Λίστρον; ші=Ξύστρα.[ξύω].

Ξυστροποιὸς (ὁ), fъкъторъ de ръzътоаре, skърпinътоаре, frекътоаре, ші чл: [ξύστρον, ξύστρα, ποιὸς].

Ξυστροφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), tокъ de frекътоаре de ваїе. [ξύστρα, φύλαξ].

Ξυστρωτὸς, ὴ, ὸν, netezitъ кз pendea; saъ sъnatъ кз dалтъ; (прinч: desnpe stînnї) върratъ, sъnatъ în лънгъ, (Лат:) striatus. [ξύστρον].

Ξύφος, εος -ους (τὸ), Etимолоц: în локъ de ξίφος. [ка din

Ξύω, вiit: ξύσω, (nas: tpe: de кз: ἔξεσμαι) (прinч:) =Ξέω, skarpinъ, «Ταὐτὸν ἐστὶ τό τε Ξύειν καὶ τὸ Κνεῖν». Epd: «Ξυόμενοι δ' ἄνθρωποι ἥδονται». Dmкр: (прin în tind:) ръzвїъ, saъ кърцъ прin ръzвipe; (прin врm:) netezeskъ. «Λίστροισιν δάπεδον ξύον», Od: X: (în цen:) fakъ, konstrвїъ. «Ἐανὸν, ὃν οἱ Ἀθήνη ἔξυσ' ἀσκήσασα„. Iл: a цesвt (de вnde dвne вnїї ξύστις).

O.

O, o, ὁμικρὸν (τὸ), o mikъ, a чinчїsnpezечелеа літеръ a Elineskвлвї алfaветъ. || (nвmър:) o', шante-zezї (70), saъ a шantezечелеа, ші ,o, шante-zечї de mїї (70000).

Ὁ, ἡ, τὸ, aptik; (nвsъ înainte A' ші прinч: de sввst: ші прin врm: B'. de inf: прівindв se ка sввst: saъ C' ші de adiekt: преfъкîndв se însъ în sввst: saъ dedвкîndв se ла вре вnъ sввtînц: sввt:) «Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με». Skp: «Τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν». Лкs: mînkarea, вereа. «Ὁ μὲν διώκων ἐγὼ, ὁ δὲ φεύγων οὑτοσί». îLкs: (D' înainte de întpervъ nepiodъ, лвndв se ка o sinrвръ zivepe , saъ dвne Гramativї opivешte). «Καταχρήσασθαι δεῖ αὐτὸν τῷ, πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιὸς δε τοιῷδε ἐπεχείρησα; Плт: (E'. înainte de adв: ші прeп: în ел: de ὤν, οὖσα, ші чл:) «Θεμίστιον τὸν πάνυ». Лкs: «Οἱ τότε (νῦν) ἄνθρωποι». Лкs: «Ἡ ἐγγὺς». «Ἡ ἄνω πόλις». Лкs: «Τὸ («Τὰ) νῦν, «Τὸ πρὶν, «Τὸ ἐντεῦθεν, «Τὸ πάλαι, «Τὸ ἀπὸ τοῦδε, «Τὰ μάλιστα, ші чл:» (каре se гъsesк ші вnite). «Ταυῦν, «Τὸπρὶν, ші чл:». Лкs: „Τὸ σήμερον μέλει μοι, τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν»; Anкp: || (вne-орї linseшte sввst: svntînц:) «Μή τι σύ τοιοῦτον ὁ (se înц: υἱός) τοῦ Διός». Iл: «'Αριστόδημος ὁ (se înц: ἀπόγονος) Ἡρακλέους». Ksn; «Τὸ (se înц: ἔπος) τοῦ Σόλωνος». Ep: «Τὰ (se înц: πράγματα) τῶν Ἑλλήνων, τῆς πόλεως, ші чл: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι". Лкs: || (ла поецї маї totdaвna, їар ла прozaївї nвmaї înpreвnъ кз ші pap fъръ μὲν ші δὲ în локъ de пропвme demenstpat: saъ pelat: saъ întpевът:) «Ὁ γὰρ ἦλθεν ἐπὶ νῆας». Iл: A. «Σίσυφος, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν». Om: «Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω». «Θάλαμον, τὸν ἀφίκετο, τὸν ποτε τέκτων ξέσσεν». Om: «Τῶν ὅσοι Λυκίην ναιεταίουσιν». Iл: P. «Τάων, αἳ πάρος ἦσαν». Om: (ші în proz:) „Τῶν, ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται». Плт: «Καὶ τὸν κελεῦσαι». Ksn: «Ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν καλῶς ἔμοι γε δοκεῖ λεγεσθαι· ἐκεῖνο δὲ, ші чл: Ksn: (ші în întpев:) «Ὑπὸ τοῦ; ἔφην ἐγὼ· ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔφη". Ksn: (ші în firвръ de tъчере). «Μὰ τὸν, «Μὰ τὴν». Лкs: (ші în прeskвpt:) „Εἰ τὸ καὶ τό ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν». Faв: (їар овїч:) «Ὁ μὲν, ὁ δὲ. «Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο». Лкs: «Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ φαῦλοι". Лкs: «Πηγὴ ἡ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδυ, ἡ δὲ ἔξω ἀποῤῥεῖ. Плт: || (ла поецї вne-орї se нвne înainte snpe emfasъ). «Τὸν Χρύσην ἠτίμησεν». Iл A. ad: ne свел pespektавілъ. „Νεστωρ δ' ὁ γέρων" Iл: Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης». Iл: A. || (în Epodotъ se întîmninъ ші ка de прisos). «Τὴν μὲν αἰτίαν οὐ μᾶλλον ἐξέφανε, ὁ δὲ ἔλεγε οφι». Ep: «Λάθοι ἂν ἤτοι μανείς, ἢ ὅγε ἀπόπληκτος γενόμενος». Ep: || (dat: ші цen: se їaъ în ел: ші în локъ de adв: лок: saъ timn:). «Τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ». Om: «Τῇ περ τελευτήσεσθαι ἔμελλεν». Om: «Τὸ (în ел: de διὰ), saъ «Τῷ (în ел: de ἐπί) în локъ de διὸ, διὰ τοῦτο. «Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἴκόν δε νέεσθαι». Iл: B. «Τῇ μὲν, τῇ δὲ». Лкs: aївї, аколо. «Ἐν τῷ". Лкs: în локъ de тóте, atвnчї. «Ἐκ τοῦ". Лкs: în локъ de ἔκτοτε, de atвnчї. «Τὰ μὲν βάδην, τὰ δὲ ἀποδραμὼν». Ksn: вne-орї.

"O, next: ал прonвm: ὅς.

"O, ὄ, ὅ, аклам: (екsprimъt: de мвлцвmipe) ох, ох, ох!

'Οά, аклам: въit: = Феу, ваї, аолео.

"Οα, ας (ἡ), вnъ гелъ de копачїъ, горвnъ.

Ὄα, ας (ἡ), =Οἴα, saŭ 'Οἴα, пїеле de oae. saŭ 2) =Ὦα, кепарŭ, бетеліе.

Ὄα (τὰ), îm: ал лъї ὄον.

Ὄαρ, αρος (ἡ), поет: soaцъ, soцie, femeïe. [ἄρω]. [de ъnde

'Οαρίζω, biit: -ίσω, поет: mъ adъnŭ, конворбеskŭ прietenеште (amopezat) къ чінева. «Παρθένος ἠΐ Θεὸς τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιϊν». Іл: X: (ші къ преп:) «Μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν». Om: imn: [de ъnde

'Οάρισμα (τὸ), ші

'Οαρισμὸς (ὁ), поет:='Οαριστὺς. [ші

'Οαριστὴς, οῦ (ὁ), поет: (къ цеп:) каре конворбеште прietenеште къ чінева; familiарŭ, soцŭ. [ші

'Οαριστὺς, ύος (ἡ), поет: конворбіре (прінч: întpe прietenї, saŭ amopezaцї); (în цеп:) конверsaцie; (прin întind:) deпpindepe, saŭ обічнъінцъ. «Ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς». Іл: P:

Ὄαρος (ὁ), поет:='Οαριστὺς.

Ὄασις, εως (ἡ), = Αὔασις.

Ὄβδη (ἡ), поет: (pap) în локŭ de ὄψις (întpeв: nъmaї în локŭ de adв: în fpas:) „Εἰς ὄβδην, saŭ 'Εσόβδην ἐλθεῖν τινι». Etimолоц:

'Οβελαῖος, ші 'Οβελιαῖος, α, ον, fopmatŭ ка о fpiгape. "Ραφή — ». Anatom: чеа îл лъпгъл хîрчеї, (алт) ῥαβδοειδὴς. [ші

'Οβελίας, ου (ὁ), (ἄρτος) пїїне коаптъ în fpiгape; saŭ ='Οβολιμαῖος. [ὀβελός].

'Οβελιαφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторŭ ла sepвъторіле бакіче de пїїнї коапте în fpiгape. [ὀβελίας, φέρω].

'Οβελίζω, biit: -ίσω, însemnŭ чева къ [ὀβελὸς 3] ка бънъitŭ, saŭ de îndpeптat.

'Οβελισκολύχνιον (τὸ), ші 'Οβελισκόλυχνος (ὁ), вîрfŭ de sъліцъ, каре slъжїа ші ка sfemnікŭ; saŭ лампъ în fopmъ de sъліцъ. [ὀβελίσκος, λύχνος].

'Οβελίσκος (ὁ), dim: ал лъї ὀβελός, fpiгъpікъ; fepъл, лama sъбіі; saŭ вîрfъл sъліцеї. 2) ъnŭ felŭ de monetъ aвînd întinъpitъ fpiгape. 3) обеліskŭ, пipamidъ askъцitъ în tpeї латъpe.

'Οβελισμὸς (ὁ), însemnape de pîndŭ, saŭ de пasaцїŭ neadeвъpatŭ къ semnъл кpitікŭ ὀβελός (3). [ὀβελίζω].

'Οβελίτης, ου (ὁ),='Οβελίας. [din

'Οβελὸς (ὁ), [βέλος] fpiгape. 2) обеліskŭ, = 'Οβελίσκος (3). 3) ъnŭ semnŭ (dъnгъ opizontaлъ), прin каре însemnaŭ кpitічії пasaцеле гpeшite, saŭ бънъite de stpeine în aъtopї.

'Οβολαῖος, ші 'Οβολιαῖος, α, ον, de o пotpівъ (ла прецŭ saŭ mъpime) къ ъnŭ oволŭ. [ші

'Οβολιμαῖος, α, ον, = 'Οβολιαῖος; (прin întind:) de nimікŭ, de o пара. [ὀβολός].

'Οβολολογέω -ῶ, biit: -ήσω, stpînгŭ банї къ параоа. [ὀβολὸς, λέγω].

'Οβολὸς (ὁ), (прінч:)='Οβελός (fiind къ maї 'nainte de a se tinъpi monete, în локъл лор se întpeвъinцaŭ обелisчї de metaлŭ). 2) (обіч:) оволŭ, ъnŭ felŭ de monetъ (a шaselea парte din dpaxmъ) în прецŭ de оптŭ халче (bezї χαλκός).

'Οβολοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, înпpъmъtŭ, saŭ mъ skъmпeskŭ ка ъnŭ ..

'Οβολοστάτης, [ὀβολὸς, ἵστημι] ου (ὁ), dpъmъitopŭ (înпpъmъtъtopŭ къ dpamъpiле) de оволї, (Тъpч:) zapafŭ; (прin întind:) skъmпŭ, sгîpчitŭ. [de ъnde

'Οβολοστατικὴ (ἡ), tpeaвa zapafълъї (zapaflîкŭ).

'Οβρίκαλον (τὸ), поет: [în afin: къ μολόβριον] пъїŭ de doвitокŭ (прінч: de feapъ).

'Οβριμόγυιος (ὁ, ἡ), поет: [ὄβριμος, γυῖον] чел къ tapї, цепене mъdълape.

'Οβριμόεις, εσσα, εν, поет:=["Οβριμος].

'Οβριμοεργὸς (ὁ, ἡ), поет: întpeпpinzъtopŭ de mapї, aneвoїoase fante; кътezъtopŭ, [ὄβριμος, ἔργον].

'Οβριμόθυμος (ὁ, ἡ), поет: mapinimŭ, цeneposŭ. [ὄβριμος, θυμός].

'Οβριμόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поет: чел къ tapї ші mapї копії. [ὄβριμος, παῖς].

'Οβριμοπάτρη (ἡ), поет: fiїкъ de tape (mape) tatъ. [ὄβριμος, πατήρ].

Ὄβριμος, η saŭ ος, ον, поет: [βρίθω] tape; peпede; гpozaвŭ.

Ὄβρυζον (τὸ), [Eцiпt:] aъpŭ лъmъpitŭ, къpatŭ.

'Ογάστριος (ὁ, ἡ), Sxл: în локŭ de ὁμογάστριος.

'Ογδοαδικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ ла оптime. [ші

'Ογδοαῖος, α, ον, fъкътŭ, saŭ вenitŭ în оптŭ ziле, saŭ în a оптълеа zi. [din

'Ογδοὰς, άδος (ἡ), оптime, saŭ кîtime de оптŭ (лъкр: saŭ пeps:). [ші

'Ογδόατος, η, ον, поет: în локŭ de ὄγδοος. [ші

'Ογδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл: nъmъp:) оптŭ-zeчї. [ὄγδοος].

'Ογδοηκονταέτης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de оптŭ-zeчї de anї. [ὀγδοήκοντα, ἔτος].

'Ογδοηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de оптŭ-zeчї de коцї. [ὀγδοήκοντα, πῆχυς].

'Ογδοηκοντούτης, ου (ὁ), ші 'Ογδοηκον-

τοῦτις, ιδος (ἡ) чел în вîpstъ de oптŭ-zeчĭ de anĭ. [ὀγδοήκοντα, ἔτος].

Ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, fъкѕtŭ, saŭ вenitŭ în a oптŭ-zeчелea zi, saŭ în 80 ziле.

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, ал oптŭ-zeчелea. [ὀγδοήκοντα].

Ὄγδοος, η, ον, ал oптѕлea. [ὀκτώ].

Ὀγδώκοντα, поet: în локŭ de ὀγδοήκοντα.

Ὀγδωκονταέτης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Ὀγδοηκονταέτής.

Ὄγε, ἥγε, τόγε, (ţen: τοῦγε, ші чл:) поet: în локŭ de οὗτος, αὕτη, τοῦτο (проп: demonstр: кѕ оаре-каре emfasŭ).

Ὄγκα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de ὄγκη. || (dѕпе Беоţienĭ) епit: Minерва (поate de ла ὄγκαι, ѕпŭ оръшелŭ ал Аркadieĭ, în каре se serва). [de ѕnde

Ὀγκαῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ serвatŭ, saŭ dѕкъtорŭ ла оръшелѕл Ὄγκαι; saŭ konsfinţitŭ Minервеĭ, препѕmite Ὄγκα.

Ὀγκάομαι -ῶμαι, [imit:] вiit: ήσομαι, sвĭерŭ (ка мъгарѕл).

Ὄγκη (ἡ), гл: în локŭ de ἀγκὼν, saŭ ὄγκος.

Ὀγκηθμὸς (ὁ), ші Ὄγκημα (τὸ), sвĭеретѕл мъгърѕлѕĭ. [ὀγκάομαι].

Ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, ші adв: -ηρῶς, ѕmflatŭ (проп: ші fir:). [ὄγκος].

Ὄγκησις, εως (ἡ), =Ὀγκηθμός. [ші

Ὀγκηστὴς, οῦ (ὁ), sвĭеръtорŭ. [ὀγκάομαι]. [de ѕnde

Ὀγκηστικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшime de a sвĭера.

Ὀγκητὴς, οῦ (ὁ),=Ὀγκηστὴς. [de ѕnde

Ὀγκητικὸς, ἡ, ὸν, = Ὀγκηστικός.

Ὄγκινος, η, ον, înковоĭatŭ, кîрлiгosŭ ка ѕndiţa. || (sѕвst:) înлокŭ de ὄγκος, ѕndiţъ; saŭ вîрfŭ askѕţitŭ de sъţeatъ, (алt:) γλῶχιν. [ші

Ὀγκίον (τὸ), [ὄγκος] teакъ, tѕлвъ de sъţeţĭ; (în ţen:)=Ἀγγεῖον, ладъ, ші чл:

Ὀγκολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskŭ мъреţ, кѕ emfasŭ. [ὄγκος, λόγος].

Ὀγκοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ὀγκόω. [ὄγκος, ποιέω].

Ὄγκος, [în afin: кѕ ἐνέγκω] греѕtate; мъріme; гръmadъ; (în ţen:) tрѕпŭ, волѕmŭ; (flsf:) =Ὕλη, ші Ἄτομον, matepie, ші îndiвidŭ. 2) ѕmflъtѕръ; (fir;) мъреţie; (în ръŭ) mîndpie, înrîmfape; (desпре stiлŭ de кѕвîntŭ) ворвiре mape, помпоаsъ.

Ὄγκος (ὁ), [în afin: кѕ ἀγκών] ţeапъ; ѕndiţъ; (de ѕnde)=Γλῶχιν, вîрfѕл sъţeţeĭ. [de ѕnde

Ὀγκὸς, ἡ, ὸν, (din каре întрев: nѕmaĭ компар: -ότερος, ші sѕпрл: -ότατος) în локŭ de ὀγκώδης. [ші

Ὀγκόω -ῶ, вiit: -ώσω, креskŭ чева în мъріmea sa, fakŭ волѕminosŭ; înалţŭ în fopmъ de гръmadъ; ѕmflѕ (проп: ші fir:); înrîmfezŭ, însѕflѕ mîndpie. «Ὀγκωθῆναι τάφῳ". Еѕр: a se чinsti кѕ mopmîntŭ înълţatŭ în fopmъ de мовiлъ.

Ὀγκύλλω, вiit: -υλῶ, = Ὀγκόω. [din

Ὀγκύλος, ου, ші Ὀγκώδης, εος (ὁ, ἡ), волѕminosŭ, чел кѕ mape греѕtate, saŭ kontѕрŭ de tрѕпŭ; (fir:) înrîmfatŭ, mîndpѕ; (desпре кѕвîntŭ) помпоsŭ, мъреţŭ. [ὄγκος].

Ὄγκωμα(τὸ),=Ὄγκος, ѕmflъtѕръ (проп: ші fir:). [ші

Ὄγκωσις, εως (ἡ), крештере de мъріmea ѕnѕĭ tрѕпŭ; ѕmflape; (fir:) înrîmfape, mîndpipe. [ші

Ὀγκωτὸς, ἡ, όν, ѕmflatŭ; înълţatŭ прin гръmъdipe. «Τάφος —». Епiгр: [ὀγκόω].

Ὀγμεύω, вiit: -εύσω, fakŭ шiръ, saŭ шanţŭ dpeптŭ, (прinч:)seчерînd, saŭ apînd; (în ţen:) мъ dѕкŭ, ѕmблѕ în лinie dpeaптъ. [din

Ὄγμος (ὁ), [ἄγω] шiра, че faче sъчеръtорѕл, saŭ вpasda аръtорѕлѕĭ; (în ţen:) лinie dpeaптъ, pîndŭ; dpѕmŭ, кърape.

Ὄγχνη (ἡ), [ἄγχω] пърŭ selвatikŭ; ші podѕл лѕĭ,=Ἀχράς.

Ὀδαγμὸς (ὁ), [ὀδάζω] мѕшкъtѕръ; (fir:) ѕstѕpime; mînкъpime; жѕnгĭŭ.

Ὀδαγὸς (ὁ), Dop: în локŭ de ὁδηγός.

Ὀδάζω, вiit: -άξω, =Ὀδαξάω. [ὀδούς].

Ὀδαῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ folositорŭ ла кълъtopie. «Ὀδαῖα —". Om: провiziĭ de dpѕmŭ; saŭ мъpfĭ. [ὁδός].

Ὀδακτάζω, вiit: -άσω, поet:=Ὀδαξάω. [ші

Ὀδακτίζω, вiit: -ίσω, = Ὀδακτάζω. [ші

Ὀδάξ adв: мѕшкînd кѕ dinţiĭ. [ὀδάζω]. [de ѕnde

Ὀδαξάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, (de sine пas:) simţŭ ѕstѕpime, mînкъpime, мъ ѕstѕpъ, мъ мъnînкъ. [de ѕnde

Ὀδαξησμὸς (ὁ),=Ὀδαγμός. [ші

Ὀδαξητικὸς, ἡ, ὸν, adѕкъtорŭ de ѕstѕpime.

Ὀδάξω, вiit: ὀδαξήσω,=(saŭ греш: în локŭ de) ὀδάζω, ші ὀδαξάω.

Ὀδαξώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ὀδαξητικὸς.

Ὀδάω -ω, вiit: -ήσω, [ὁδὸς], вînzŭ. || (miж:) кѕmпърŭ.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, (ţen: τοῦδε, ші чл:) проп: demonstр:,=Οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

Ὀδεία (ἡ), кълъtopie. [ὁδεύω].

'Οδελὸς (ὁ), Беot: în локŭ de ὀβελὸς, ші ὀβολὸς.

Ὅδευμα (τὸ), = 'Οδὸς, dpъmŭ, кълъtopie. [ші

'Οδεύσιμος (ὁ, ἡ),(локŭ) de кълъtopit. пе dînsъл. [ші

'Οδευτὴς, οῦ (ὁ),='Οδίτης, кълъtopŭ. [din

'Οδεύω, [ὁδὸς] віit: -εύσω, кълъtopeskŭ.

'Οδηγέω -ῶ, віit: -ήσω, арътŭ къїва dpъmъл, îл кълъъzezŭ (проп: ші fir:). [ὁδηγὸς].

'Οδηγητὴρ, поet: în локŭ de...

'Οδηγητὴς, οῦ (ὁ),='Οδηγὸς; (fir:) повъцъitopŭ, înвъцъtopŭ. [de ъnde

'Οδηγητικὸς, ὴ, ὸν, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ a кълъъzi, (fir:) a повъцъi.

'Οδηγήτρια (ἡ), fem: ал лъї ὁδηγητὴς.

'Οδηγία (ἡ), кълъъzipe; (fir:) повъцъipe, saŭ înвъцape. [din

'Οδηγὸς (ὁ, ἡ), арътъtopŭ de dpъmŭ, кълъъzŭ; (fir:) повъцъitopŭ, înвъцъtopŭ. [ὁδὸς, ἡγέομαι].

'Οδὶ, ἡδὶ, τοδὶ, At: în локŭ de ὅδε, ἥδε, τόδε.

Ὅδιος (ὁ, ἡ),='Οδαῖος. «'Ερμῆς—». (алt:) ἐνόδιος. [ὁδὸς].

Ὅδισμα (τὸ), поet: локŭ de кълъtopit. [neîntp: ὁδίζω].

'Οδίτης, ου (ὁ), кълъtopŭ, пasaцерŭ. [ὁδὸς].

'Οδμαλέος, α, ον, поet: skoцъtopŭ de греŭ miposŭ. [ші

'Οδμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поet: în локŭ de ὀσμάομαι. [din

'Οδμὴ (ἡ),='Οσμὴ. [de ъnde

'Οδμήεις, εσσα, εν, поet:='Οδμαλέος. [ші

'Οδμώδης, εος (ὁ, ἡ), гл:='Οδμαλέος.

'Οδοιδοκέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ de ὁδοσκοπέω. [din

'Οδοιδόκος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁδοσκόπος. [ὁδὸς, δοκέω].

'Οδοιπλανέω -ῶ, віit: -ησω, поet: mъ ръtъчeskŭ în кале, пїерzŭ dpъmъл. [din

'Οδοιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), ръtъчitŭ în кале, чел къ dpъmъл пїерdъtŭ. [ὁδὸς, πλάνη]. [de ъnde

'Οδοιπλανία (ἡ), поet; ръtъчipe, пїерdepe de dpъmŭ.

'Οδοιπορέω -ῶ, віit: -ήσω, кълъtopeskŭ. [ші

'Οδοιπορία (ἡ), кълъtopie. [ші

'Οδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de кълъtopŭ, saŭ de кълъtopie. «'Οδοιπορικὸν (se înц: βιβλίον)„. deskpiepe de кълъtopie, (Fpanц:) itinèraire. [ὁδοιπόρος]. [de ъnde

'Οδοιπορικῶς, adв: în felŭ de кълъtopie, saŭ ка кълъtopŭ.

'Οδοιπόριος (ὁ, ἡ),='Οδοιπορικὸς. || (sъвst:) «'Οδοιπόριον». Od: O: че se dъ, saŭ se faче пentpъ кълъtopie, провizie; (ъneopĭ) кipie. [din

'Οδοιπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopŭ, воїажорŭ. [ὁδὸς, πόρος].

'Οδοίτης, ου (ὁ),='Οδίτης

'Οδόμετρον (τὸ), instpъm: прin каре se mъsъръ, кîtъ кале s'a fъкъt. [ші

'Οδόμετρος (ὁ, ἡ), mъsъръtopŭ de кале, кълъtopŭ. || (бърв: sъвst:)='Οδόμετρον. [ὁδὸς, μέτρον].

'Οδοντάγρα, ας (ἡ), [ὀδοὺς, ἄγρα] клеште de dinцĭ.

'Οδονταγωγὸς (ὁ, ἡ), skoцъtopŭ de dinцĭ, saŭ folositopŭ ла aчeasta. (de ъnde || sъвst;) 'Οδονταγωγὸν (τὸ),='Οδοντάγρα. [ὀδοὺς, ἄγω].

'Οδονταλγέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskŭ de dъpepe de dinцĭ. [ші

'Οδονταλγία (ἡ), dъpepe de dinцĭ. [ὀδοὺς, ἄλγος].

'Οδοντίασις, εως (ἡ), = 'Οδοντοφυΐα. [din

'Οδοντιάω-ῶ, віit:-άσω,='Οδοντοφυέω. [ші

'Οδοντικὸς, ὴ, ὸν, de dinцĭ. [ші

'Οδοντισμὸς (ὁ), ъnŭ felŭ de кîntape къ flъepъл în imitape de askъцita шъеръtъръ a шарпелъї. [ὀδοὺς].

'Οδοντογλυφὶς, ίδος (ἡ), skoвitoape (къръцitoape) de dinцĭ, (Fpanц:) cure-dent. [ші

'Οδοντόγλυφον (τὸ),='Οδοντογλυφὶς. [ὀδοὺς, γλύφω].

'Οδοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de dinte. [ὀδοὺς, εἶδος].

'Οδοντομάχης, ου (ὁ), каре se вate къ dinцiĭ. [ὀδοὺς, μάχη].

'Οδοντοξέστης, ου (ὁ), = 'Οδοντογλυφὶς. [ὀδοὺς, ξέω].

'Οδοντοποιέω -ῶ, віit: -ήσω,='Οδοντοφυέω. [ὀδοὺς, ποιέω].

'Οδοντόσμηγμα,ші'Οδοντότριμμα (τὸ), прafŭ de fpeкat dinцiĭ. [ὀδοὺς, σμήχω, ші τρίβω].

'Οδοντοτύραννος (ὁ), ъnŭ вepme de pîъл Гanгъ în India. [ὀδοὺς, τύραννος].

'Οδοντοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtopŭ, пръпъditopŭ de dinцĭ. [ὀδοὺς, φθείρω].

'Οδοντοφόρος (ὁ, ἡ), пъptъtopŭ de (înпodoвitŭ къ) dinцĭ. [ὀδοὺς, φέρω].

'Οδοντοφυέω -ω, віit: -ήσω, skoцŭ (întîїaшĭ datъ) dinцĭ. [din

'Οδοντοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), къръїa îĭ es întîїaшĭ datъ dinцiĭ. 2) pesъpitŭ din dinцĭ semъnaцĭ (mitлц:). [ὀδοὺς, φυὴ]. [de ъnde

'Οδοντοφυΐα (ἡ), pesъpipe, eшipe de dinцĭ, ші dъpepea dintp' aчeasta.

'Οδοντόφυτος (ὁ, ἡ), = 'Οδοντοφυὴς (2). [ὀδοὺς, φύω].

'Οδοντόω -ῶ, viit: -ώσω, facĕ cĕiva dinţĭ. [ὀδοὺς]. [de ғnde

'Οδοντωτὸς, ἡ, ὸν, чел кѫ dinţĭ în жos (poatъ, nĭentene, ші чл:).

'Οδοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (nas: tpe: de кѫ: ὡδοποίημαι) facĕ (deskizĕ) dpѫmĕ; (кѫ dat: περiπ: indip:) înlesneskĕ dpѫmьл cĕiva; (fir:) пьĭĕ чева пе калеа sa; (în цen:) înaintezĕ пе чinева. || (nas:) meprĕ 'nainte, înaintezĕ; (fir:) тъ sьпьĭĕ ла metodĕ, тъ pergлezĕ. [ὁδοποιὸς]. [de ғnde

'Οδοποίησις, εως (ἡ), facepe (deskidepe) de dpѫmĕ; (fir:) пpегъtipe, înaintape de вpe ғnĕ лѫкpѫ. [ші

'Οδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikĕ a deskide dpѫmĕ, a пpегъti, a înainta чева.

'Οδοποιΐα (ἡ), facepe de dpѫmĕ; (fir:)= 'Οδοποίησις. [din

'Οδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopĕ (deskizъtopĕ) de dpѫmĕ; (fir:)= 'Οδοποιητικὸς. || enistatĕ, saĕ лѫкpъtopĕ ла konstpѫкцie de dpѫmѫpĭ. ὁδὸς, ποιὸς].

'Οδὸς (ἡ), [ἕδος, οὐδας] dpѫmĕ, кале; кълъtopie. "'Οδοῦ πάρεργον». Лкs: în tpeaкъtĕ. «Πρὸ ὁδοῦ». Лкs: op чe înlesneште (foloseште ла) чева. «Πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ τοῦτο εἰς τὰ ἄλφιτα πεπονηκὼς». Лвч: 2) (fir:) кiпĕ, miжлокĕ, metodĕ. «Καθ' ὁδὸν». Лкs: пе вънъ кале, metodичеште.

'Οδὸς (ὁ), At: în локĕ de οὐδὸς, пpагĕ de вшъ; (fir:) înчепътĕ, saĕ sfîpшitĕ.

'Οδοσκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, пîndeskĕ (пъzeskĕ) ла dpѫmѫpĭ. [din

'Οδοσκόπος (ὁ,ἡ), пînditopĕ ла dpѫmѫpĭ, хоцĕ. [ὁδὸς, σκοπὸς].

'Οδοστατέω -ῶ, viit: -ήσω, staĕ (пъzeskĕ) ла dpѫmĕ; saĕ опpeskĕ пе чinева în кале. [din

'Οδοστάτης, ου, (ὁ) каpe stъ, saĕ опpeште пе чinева în dpѫmĕ; пъzitopĕ, saĕ хоцĕ de dpѫmѫpіле челе маpĭ. [ὁδὸς, ἵσταμαι].

'Οδοστρωσία (ἡ), aштepnepe de dpѫmĕ кѫ пĭetpe, павape. [ὁδὸς, στρώννυμι].

'Οδουρέω -ῶ, viit: -ήσω, noet:='Οδοσκοπέω. [din

'Οδοῦρος, ші "Οδουρος (ὁ, ἡ), noet: ='Οδοφύλαξ, saĕ ='Οδοσκόπος. [ὁδὸς, οὖρος].

'Οδοὺς, [în afin: кѫ ἔδω] όντος (ὁ), dinte (пpon: ші fir:). 2) (anatom:) ал doilea кîpчeĭĕ, saĕ вepteвpѫ ал гpѫmazьльĭ.

'Οδοφυλακέω -ῶ, viit: -ήσω, пъzeskĕ dpѫmѫpіле. [din

'Οδοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopĕ de dpѫmѫpĭ. 2) (ѫne-opĭ)='Οδοσκόπος. [ὁδὸς, φύλαξ].

'Οδόω -ῶ, viit: -ώσω, пьĭĕ (dѫкĕ) чева saĕ пе чinева пе калеа sa, îl кълъѫzezĕ; (nas: miж:) înaintezĕ, пропъшeskĕ; вinекълъtopeskĕ, nemepeskĕ, isвѫteskĕ. [ὁδὸς].

'Οδύναμα (τὸ), Dop: în локĕ de ὀδύνημα. [din

'Οδυνάω -ῶ, viit: -ήσω, пpічinьĭeskĕ (ші nas:) simцĕ dѫpepe, пътimeskĕ. [din

'Οδύνη (ἡ), [ὀδύσσομαι] dѫpepe (tpѫп: saĕ sѫгlet:), пекazĕ; (пpin întind:) paпъ dѫpepoasъ. (Ткр: 1Θ'. 5).

'Οδύνημα (τὸ), obĭektĕ de dѫpepe. [ὀδυνάω].

'Οδυνηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, adвкъtopĕ de dѫpepe, dѫpeposĕ; пeплъквtĕ. [ὀδύνη].

'Οδυνήφατος (ὁ, ἡ), noet: [ὀδύνη, φένω] notolitopĕ de dѫpepĭ.

'Οδυνοσπὰς, άδος (ὁ,ἡ), noet: smвлsĕ (mвnчitĕ, silitĕ) de dѫpepe. [ὀδύνη, σπάω].

'Οδυνώδης, εος (ὁ, ἡ),='Οδυνηρὸς, dѫpeposĕ.

"Οδυρμα (τὸ), obĭektĕ de плîпцepe. 2)=кѫ

'Οδυρμὸς (ὁ), плîпцepe, плînsetĕ. [din

'Οδύρομαι, [ὀδύσσομαι] viit: -υροῦμαι, (nex: ὠδυράμην) плînгĕ, тъ жълeskĕ; (кѫ ак: saĕ цen: ел:) тъ въĭкъpeskĕ, тъ плînгĕ.

'Οδυρτικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, zъdъpîtopĕ de, saĕ аплекатĕ ла плîпцepe (плînгътapiцĕ). [din

'Οδυρτὸς, ἡ, ὸν, vpednikĕ de плîns, saĕ de жълit. [ὀδύρομαι].

'Οδύσσομαι, viit: ὀδύσομαι, (întpeв: пѫmaĭ nexot: ὠδυσάμην, ші tpe: de кѫ: ὀδώδυσμαι) noet: [δύη] (кѫ dat:) sîntĕ пекъжitĕ (saĕ amĕ antinatie) пе чinева; (кѫ ак: saĕ dat:) întъpîtĕ mînia, saĕ тъ facĕ вpîчĭosĕ кѫĭва. "'Ωδύσατο Ζῆνα ξένιον». Ep:

"Οδωδα, miж: tpe: de кѫ: (în локĕ de пpez:) ал лвĭ ὄζω. [de ғnde

'Οδωδὴ (ἡ), miposĕ, пѫtoape.

'Οδωδὴς, έος (ὁ, ἡ), (noate гpеш:) în локĕ de ὀδωδὼς.

'Οδώδυσται, noet: ші At: 3: sinr: neps: de tpe: de кѫ: ал лвĭ ὀδύσσομαι.

'Οδὼν, όντος (ὁ), Ion: în локĕ de ὀδούς.

'Οδωρέω -ῶ, viit: -ήσω,=='Οδουρέω.

'Οδωτὸς, ἡ, ὸν, [ὀδὼ]='Οδεύσιμος; (fir:) пѫtinчosĕ a se sъвîpші.

"Οεσσι, noet: îm: ал лвĭ ὄϊς.

"Οζαινα, [ὄζω] ης (ἡ), ғnĕ felĕ de каpakatiцъ пѫtвpoasъ, (alt:) βολβίταινα. 2) ғnĕ înlъpitĕ ші пѫtвposĕ nerĕ în nasĕ, (alt:) πολύπους. 3) ғnĕ felĕ de пѫtвpoasъ плantъ. [de ғnde

'Οζαινικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ пъtimaшŭ de ὄζαινα (2). [ші

'Οζαινίτης, ου (ὁ), ші 'Οζαινῖτις, ίδος (ἡ), чел din soĭʊл ὄζαινα (вezĭ ziч:).

'Οζαλέος, α, ον, поet: чел кʊ mʊлte кръчĭ saŭ nodʊpĭ. (se конf: кʊ ἀζαλέος). [ὄζος].

'Οζεία (ἡ), гл: [ἀοζέω] слʊжіpe; къʊtape.

Ὄζη (ἡ), пʊtoape (прінч:) de гʊръ. 2) пĭеле tъвъчitъ de mъгарŭ selвatikŭ. [ὄζω].

'Οζοθήκη (ἡ), локŭ de лепъdat пʊtopĭ, ʊmвлъtoape. [ὄζη, θήκη].

'Οζόλης, ου (ὁ), пʊtʊposŭ. [ὄζω].

'Οζολὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лʊĭ ὀζόλης. || (sʊвst:)=Ὄζαινα.

Ὄζος (ὁ), [în afin кʊ ὄσχος] nodŭ, окĭŭ, saŭ odpaslъ, кракъ de пomŭ; (fir:) fiŭ, saŭ stpъnепotŭ. «Ὄζος Ἄρηος». Om: вiteazŭ, pesвeĭnikŭ.

'Οζόστομος (ὁ, ἡ), поet: чел кʊ гʊра пʊtʊpoasъ. [ὄζη, στόμα].

'Οζόομαι -οῦμαι, вiit: ὀζωθήσομαι, mъ fopmezŭ ка ʊnŭ nodŭ saŭ odpaslъ de пomŭ. [ὄζος].

'Οζόχρωτος (ὁ, ἡ), гл: чел кʊ пĭелеа saŭ tpʊпʊл пʊtʊposŭ. [ὄζω, χρὼς].

Ὄζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁμόζυξ.

Ὄζω, [în afin: кʊ ἀάζω] вiit: -ὀζήσω, ші ὀζέσω, (tpe: de кʊ: în локŭ de пpez: ὄδωδα, пeste-sъв: ὀδώδειν) amŭ (daŭ) вʊnŭ, saŭ (maĭ des) ръŭ miposŭ, miposŭ, saŭ пʊtŭ. (кʊ ɥen:) «Μύρου ὄζει„. Apstf: miposъ fpʊmos. (ші fir:) «Κρονίων ὄζειν». Apstf: a fi плinŭ de векĭ прежʊdікъцĭ (de pʊɥinĭ). (ші кʊ ак:)«Κακὸν ὄζειν τοῦ στοματος. Лк: «Ὤμην τοιοῦτον ἅπαντας ὄζειν». Пл: (ші miж: пpea pap). «Κακὸν ὀζόμενος„.». Iпкр: (ші fъръ kazŭ). «Τηλόθι δ' ὀδμὴ ὀδώδει». Od: E: (ші neпeps:) «Οὐκ ὄζει αὐτῶν (τῶν ἰχνῶν"). Ksn:

'Οζώδης,εος(ὁ,ἡ),пʊtʊposŭ. [ὄζη]. 2)=кʊ...

'Οζωτὸς, ἡ, ὸν, nodoposŭ, saŭ плinŭ de кръчĭ. [ὄζος].

Ὄη (ἡ), Ion: în локŭ de ὄα.

Ὄθ', (în апок: maĭ 'nainte de вок: aspip:) în лолŭ de ὅτι.

Ὄθεν, [ὅς] adв: лок: saŭ timп: de ʊnde; de kînd. 2) конĭʊnкц; конкizъt: аша dap, пentpʊ aчeasta.

Ὄθη (ἡ), [ὄθω] гріжъ; лʊape a minte.

Ὄθι, [ὅς] adв: поet: лок: ʊnde, în кape локŭ.

Ὄθμα(τὸ), Еол: поet: în локŭ de ὄμμα.

'Οθνεῖος, [ἔθνος, saŭ νόθος] α, ον, stpeinŭ, dintp' алtъ царъ. 2) поet: (пpea papŭ ші îndoĭosŭ) în локŭ de ὀθόνινος.

'Οθνειότυμβος (ὁ ἡ,) поet: [ὀθνεῖος, τύμβος] înгpoпatŭ în локŭ stpeinŭ.

Ὄθομαι, (прел: ὠθόμην, ші maĭ mʊлtŭ nʊ) поet: [ὄθω, saŭ ὄσσομαι] înгpiжeskŭ, îmĭ пasъ: (кʊ ɥen:) «Οὐκ ὄθομαι κοτέοντος". Iл: A. (ші кʊ înf:). «Οὐκ ὄθεται ἴσον ἐμοὶ φάσθαι». Iл: O. nʊ 'ĭ пasъ.

'Οθόνη (ἡ), пînzъ de inŭ (пentpʊ къmъшĭ ші чл:); пînzъ de кopaвie; masъ de пînzъ. [de ʊnde

'Οθόνινος, η, ον, de пînzъ.

'Οθόνιον (τὸ), dim: ал лʊĭ ὀθόνη, пînziшoapъ, кîpпъ, stpamiцъ (прінч: пentpʊ skamъ, saŭ faшъ).

'Οθονιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de пînzъ, пînzapŭ. [ὀθόνιον, πώλης].

Ὄθοννα, ης, (ἡ), гapoafъ de India: 2) ʊnŭ felŭ de doktopie (de nekʊnoskʊtъ алкъtʊipe).

'Οθονοποιὸς (ὁ), [ὀθόνη, ποιός] fъкъtopŭ de пînzъ, пînzapŭ.

'Οθονοσκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), înвeлitŭ кʊ пînzъ. [ὀθόνη, σκέπη].

'Οθούνεκα, (saŭ dʊпe алцĭ ὅθ' οὕνεκα) конĭʊnк: поet: în локŭ de ὅτου ἕνεκα, fiind къ, къчĭ.

Ὄθριξ, ὄτριχος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁμόθριξ.

Ὄθροος (ὁ, ἡ), гл: în локŭ de ὁμόθροος.

'Οθρυόεις, εσσα, εν, поet: =Θρυόεις. [din

'Οθρὺς, ύος (ἡ), Kpet: mʊnte пъdʊposŭ, saŭ pîпosŭ.

Ὄθω, гл: miшкŭ (neîntp: tem: ал лʊĭ ὄθομαι, ші ὠθέω).

Οἴ, акл: (експpim: de dʊpepe, mîxnipe, saŭ mipape) ox! ax! вaĭ! «Οἴ ἐγὼ». Eʊp: (вezĭ οἴμοι).

Οἱ, nom: îm: ал aptik: ὁ.

Οἱ, enглit: în локŭ de οἷ, (прон:)

Οἵ nom: îm: de pелat: прон: ὅς. 2) (maĭ 'nainte de enгл:) în локŭ de οἱ (aptik;) «Οἵτε». Лкs:

Οἷ, dat: de прон: пeps: în локŭ de αὐτῷ, αὐτῇ αὐτῷ.

Οἷ, [ὅς] adв: лок: în кape локŭ, ʊnde; (кʊ ɥen: fir:) пînъ în че гpadŭ. «Οἷ κακῶν». Ksn: Ef:

Οἷ', în апок: în локŭ do οἷα, поet; пeʊt; îm: ал лʊĭ οἷος.

Οἴα, saŭ 'Οἴα (ἡ), [ὄϊς] вланъ de oae; saŭ кenapŭ, mapɥine, вeteлie.

Οἴα (ἡ), =Ὄα, (копачĭŭ) гopʊnŭ, steжapŭ.

Οἷα, neʊt: îm: ші Οἵα fem: ал лʊĭ οἷος.

Οἰαδὸν, adв: поet: [οἷος] în sinгʊpъtate.

Οἰακηδὸν, adв: ка о кîpmъ de кopaвie.

Οἰακίζω, віit: -ίσω, dipîцezȣ kîrma, saȣ kîrmъчeskȣ кораbie prin kîrmъ; (fir:) гȣвeрnezȣ. [οἴαξ].

Οἰάκιον (τὸ), dim: ал лȣї οἴαξ.

Οἰάκισμα (τὸ), dipeкцie de, saȣ prin kîrmъ; (fir:) гȣвeрnape. [ші

Οἰακιστὴς, οῦ (ὁ), kîrmaчїȣ. [οἰακίζομαι].

Οἰακονομέω-ῶ, віit:-ήσω,=Οἰακίζω. [din

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ), [οἴαξ, νέμω] kîrmȣitorȣ de кораbie prin kîrmъ, kîrmaчїȣ.

Οἰακοστροφέω, -ῶ, віit: -ήσω, = Οἰακίζω. [din

Οἰακοστρόφος (ὁ, ἡ), = Οἰακονόμος, înвîrtitorȣ de kîrmъ. [οἴαξ, στρέφω].

Οἴαξ, ακος [οἴω] (ὁ), (prinч:) drȣгȣл, saȣ sȣлȣл, prin кape se înвîrteшte kîrma; (prin întind:) kîrmъ (проп: ші fir:); (aвȣs:) вeріцeлe процапȣлȣї de ла карȣ.

Οἰάτης, ου (ὁ), ші Οἰᾶτις, ιδος (ἡ), чел din demȣл Οἴη (în Atika). 2) поet: цъpanȣ. [вezї οἴη].

Οἶβος (ὁ), o вȣкatъ de кapne de ла гpȣmazȣл воȣлȣї. [вezї ші ὕβος].

Οἴγνυμι, (прел: ἐῴγνυν, ші ἐῴγνυον) ші

Οἴγω, (прел: ἔῳγον) віit: οἴξω, (nex: ᾦξα, ші ἔῳξα) поet: deskizȣ (în локȣ de комп: ші maї întreв: ἀνοίγω).

Οἶδα, (οἶδας, saȣ οἶσθα, οἶδε, îm: din ἴσημι, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι) віit: εἴσομαι, ші εἰδήσω, (прел: ᾔδειν, порȣnч: ἴσθι, ἴστω, noft: εἰδείην, îm: εἰδεῖμεν, sȣn: εἰδῶ, inf: εἰδέναι, паpтч: εἰδώς, ші nosit: ἰστέον) prinч: miж: tpe: de кȣ: (în локȣ de prez:) ал лȣї εἴδω, (кȣ ак:) шtiȣ; кȣnoskȣ; (поet:) гîndeskȣ. «Πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα". Іл: Р. «Εἰδέναι οὐκ οἴομαι, ἅ μὴ οἶδα». Плт: «Αὐτοὶ εἰδήσομεν, ἅ χρὴ πράττειν». Esx: „Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας». Іл: Υ. «Ἐριχθόνιον οἶσθα, γέρον; Eȣp: «Δεινὸν ποιούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται». Тȣч: «Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός». Om: (ȣnȣ feлȣ de жȣpъmîntȣ) шtie Dȣmnezeȣ! (ші кȣ dat: періп:) «Χάριν ὑμῖν εἴσομαι τούτου". Ksn: (mi кȣ паpтч:) «Οὔπω ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηκότα». Іл: Р. „Οἶδα ἐμαυτὸν ἥττονα ὄντα». Ksn: «Οἶδα ἐξαπατώμενος». Apstf: (ші кȣ înf:). «Ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν τὰ τῶν θεῶν ψηφίσματα". Apst: (ші în anaл:) «Καὶ κατεγέλων δ' εὖ οἶδ' ὅτι». Apstf:. «Χαίρει γὰρ, οὐκ οἶδ' ὅπως, τὰ τοιαῦτα λεπτολογῶν». Лȣч: (ші ȣpmînd порȣnч:) «Οἶσθ' οὖν ὅ δρᾶσον". Eȣp: «Οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω». Eȣp:(вezї ші δράω) (кȣ цen: поet:) «Εὖ εἰδότε χάρμης». Іл: Е. віne deпрinшї ла але pesвoїȣлȣї. «Οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο» Іл:Р. пeчеркatъ. (ші aвsoл:) «Εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν». Іл: А. «Μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βούλομαι». Тȣч: «Ἤπιά σοι οἶδεν». Od: N. ші E. îцї гîndeшte віne. 2) (кȣ înf:) почїȣ, amȣ însȣшime; oвiчnȣїeskȣ. «Τοῦτο οἶδε διεγείρειν τοὺς ὕπνῳ καταφερομένους». Алекs: Трал: «Τὸν ᾅδαν οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν». Sof: «Εἰδείην σιγᾷν, περὶ ὧν ἄμεινον». Stв:

Οἰδαίνω, віit: οἰδήσω, ȣmfлȣ, saȣ mъ ȣmfлȣ (проп: ші fir:). вezї οἰδάω. [de ȣnde

Οἰδαλέος, α, ον, поet: ȣmfлatȣ.

Οἰδάνω, віit: οἰδήσω, Ion: поet: în локȣ de οἰδαίνω.

Οἴδαξ, ακος (ὁ), smoкinъ seлвatiкъ, (алt:) φήληξ. [οἰδάω].

Οἶδας, ші Eол: οἴδασθα, de ȣnde οἶσθα, 2 sinг: пeps: ал лȣї οἶδα.

Οἰδάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, (tpe: de кȣ: ᾤδηκα) [οἶδος] mъ ȣmfлȣ, sîntȣ ȣmfлatȣ; (fir:) mъ ȣmfлȣ în tȣpвȣpape (în feptȣpъ). «Οἰδεόντων ἔτι των πρηγμάτων». Ep: [de ȣnde

Οἴδημα (τὸ), ȣmfлъtȣpъ. [de ȣnde

Οἰδηματόεις, εσσα, εν, Ion:, ші

Οἰδηματώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ de ȣmfлъtȣpї, saȣ ȣmfлatȣ.

Οἴδησις, εως (ἡ), ȣmfлape. [οἰδάω].

Οἰδίσκω, віit: οἰδήσω, ȣmfлȣ. [οἶδος].

Οἴδμα (τὸ), поet: în локȣ de οἴδημα, (de aчi pom:) ȣdmъ saȣ ȣїmъ, ȣmfлъtȣpъ; (їap паpтiк:) ȣmfлatъ, înълцatъ ȣndъ de mape; (în цen:) mape. [de ȣnde

Οἰδματόεις, εσσα, εν, поet: ȣndosȣ, tълъzosȣ.

Οἶδνον (τὸ),=Ὕδνον.

Οἰδοποιέω -ῶ, віt: -ήσω, гls: =Οἰδαίνω. [οἶδος, ποιέω].

Οἶδος, εος (τὸ), поet: ȣmfлъtȣpъ; 'nълцъtȣpъ, saȣ apdiкъtȣpъ în sȣs.

Οἰέανος (ὁ, ἡ), поet: [οἶος, ἑανὸς] =Οἰοχίτων.

Οἴειος, [ὄϊς] α, ον, de oae.

Οἰέομαι, Ion: în локȣ de οἴομαι

Οἴεος, η, ον, Ion: în локȣ de οἴειος. || (sȣвst:) Οἰέη (ἡ), (se înц: δορὰ) пїeлe de oae.

Οἴεσσι, ші (diaлeкt:) Ὀΐεσσι, поet: dat: îm: ал лȣї ὄϊς.

Οἰεῖται, Ion: 3: sinг: пeps: a лȣї οἰέομαι.

Οἰέτης, εος (ὁ, ἡ), поet: [οἶος, ἔτος] de aчeeaшї вîpstъ.

Ὀΐζυος (ὁ, ἡ), ші Ὀϊζυρὸς, ші At: Οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, (компар: -ότερος, ші -ώτερος, sȣпрл: -ότατος, ші -ώτατος) поet: пeпopo-

чitȣ̆; вpednikȣ̆ de miлъ, saȣ̆ de плîns; tikъ-лosȣ̆. [din

'Оїζύς, ші At: Οἰζὺς, ύος (ἡ), поet: [οἴ] въїtape, плînцepe; nekazȣ̆; nenopoчipe; tikълошie. [de ȣnde

'Оїζύω, віit: -ύσω, paвdȣ̆ nenopoчipї, nekazȣpї; mъ tikълошeskȣ̆. [ші

Οἴζω, ші 'Οἴζω,='Οїζύω

Οἴη (ἡ), поet: локȣ̆ sinгȣpatikȣ̆. (se konf: кȣ...

Οἴη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de ὄα (копачїȣ̆) горȣnȣ̆, stежарȣ̆.

Οἰήϊον (τὸ), поet: în локȣ̆ de οἰήκιον de ла οἴηξ.

Οἴηκα, Ion: în локȣ̆ de οἴακα, ак: ал лȣї οἴηξ.

Οἰήκιον (τὸ), Ion: în локȣ̆ de οἰάκιον.

Οἰηκίζω, віit: -ίσω, Ion: în локȣ̆ de οἰακίζω.

Οἴημα (τὸ), [οἴομαι] rîndȣ̆, пъpepe desпpe чева; (пaptik:)=Οἴησις,fantasie, mîndpie. [de ȣnde

Οἰηματίας, ου (ὁ), fantasiosȣ̆, mîndpȣ. [ші

Οἰημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї οἴημα.

Οἴηξ, ηκος (ὁ), Ion: în локȣ̆ de οἴαξ.

Οἴησις, εως (ἡ), rîndipe; (пaptik:) mîndpie, fantasie. [οἰέομαι=οἴομαι].

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ), =Δοκησίσοφος. [οἴησις, σοφὸς].

Οἰησίφρων, ονος (ὁ, ἡ), mîndpȣ, fantasiosȣ̆ de înцeлeпчїȣnea sa. [οἴησις, φρὴν].

Οἰητέον, пosit: ал лȣї οἰέομαι=Οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ (ὁ), rînditopȣ̆ de чева, saȣ̆ desпpe чева. [οἰέομαι].

Οἰήτης, ου (ὁ), гл: în локȣ̆ de οἰάτης.

Οἰητὸς, ὴ, ὸν, rînditȣ̆, saȣ̆ de rîndit; înfiinцatȣ̆ nȣmaї în rîndȣ̆, idealȣ̆. [οἰέομαι].

Οἶις, ιδος, поet: în локȣ̆ de Ὄϊς.

Οἴκαδε, adв: ла, saȣ̆ къtpe kasъ; (maї noȣ̆)=Οἴκοι. [οἶκος, δε].

Οἴκαδις, Dop: în локȣ̆ de οἴκαδε.

Οἰκάριον (τὸ),=Οἰκίδιον.

Οἶκε, поet: în локȣ̆ de ἔοικε.

Οἰκειακὸς, ὴ, ὸν, греш: în локȣ̆ de οἰκιακὸς.

Οἰκειοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ιδιοποιέω. [οἰκεῖος, ποιέω].

Οἰκειοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, kaȣtȣ̆ tpeвiлe meлe, (oвшt:) îmї kaȣtȣ̆ tpeaвa, (алt:) ἰδιοπραγέω. [ші

Οἰκειοπραγία (ἡ), = 'Ιδιοπραγία. [οἰκεῖος, πράττω].

Οἰκεῖος, α, ον, ал kaseї, famiлiapȣ̆, pȣdъ, ші чл: «Πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι κατέστημεν οἰκεῖοι». Is: "Εἴ τις ἐπιθυμεῖ τοὺς οἰκείους ἰδεῖν». Ksn: (ші în sȣпpл:) «Σφάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκηϊωτάτου ἑωυτῆς». Ep: 2) ал sъȣ̆, пpoпpїȣ̆ (nȣ пȣвлikȣ̆). "Συνέσπετο οἰκηΐῃ τε τριήρει καὶ οἰκηΐῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ». Ep: «Τὰ ἑαυτοῦ ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα παρέχειν». Iskp: (de ȣnde) «'Η οἰκεία (se înц:) γῆ)». Tȣч: пatpia «Οἰκήϊα (τὰ)„. Es: kasa 3) (кȣ цen:) кȣвiinчosȣ̆, пotpiвitȣ̆, пpoпopцionatȣ̆. «'Ο ὁπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων». Stp: «Οἰκείαν ἔσχε τῆς ἀσεβείας τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν». Diod: «Οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδὲ οἰκήϊον». Ep: [de ȣnde

Οἰκειότης (ἡ), pелaцie stpînsъ de пpietenie, saȣ̆ pȣdenie, famiлiapitate.

Οἰκειόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, вopвitopȣ̆ de a sa пpoпpie, saȣ̆ a пatpiї лimвъ. [οἰκεῖος, φωνὴ].

Οἰκειόχειρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -χείρως, (maї noȣ̆)='Ιδιόχειρος. [οἰκεῖος, χεὶρ].

Οἰκειόω -ῶ, віit: -ώσω, (кȣ dat: saȣ̆ пpeп: ак: indip:) famiлiezȣ̆, înпpieteneskȣ̆; îusȣшeskȣ̆, (ші miж: saȣ̆ ел·) îmї însȣшeskȣ̆ (fakȣ̆ ал meȣ̆). «Δώροις αὐτὸν ᾠκειώσατο». Epd: [οἰκεῖος].

Οἰκείω поet: Ion: în локȣ̆ de οἰκέω.

Οἰκείωμα (τὸ), miжлокȣ̆ de famiлiape; disпosiцie, saȣ̆ пȣptape de înпpietenipe, ші чл: [οἰκειόω].

Οἰκείως, adв: кȣ famiлiapitate, пpietenешte; пotpiвit, dȣпe кȣвiinцъ, ші чл: «Οἰκείως ἔχειν πρός τινα, saȣ̆ χρῆσθαί τινι». Лks: a fi în pелaцie кȣ чinева «Εὗρον ἐπισκεψάμενος πάνυ οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα». Ksn:

Οἰκείωσις, εως (ἡ), famiлiape; înпpietenipe; însȣшipe. [ші

Οἰκειωτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆, пȣtinчosȣ̆ a лeгa pелaцie de famiлiapitate. [οἰκειόω].

Οἰκετεία (ἡ), totaлȣл sлȣцiлop ȣneї kase. [din

Οἰκετεύω, віit: -εύσω, поet: în локȣ̆ de οἰκῶ, локȣїeskȣ̆. 2) (maї des miж:) sлȣгъpeskȣ̆ пe лîngъ чinева. [din

Οἰκέτης, ου (ὁ), (пpinч:) famiлiapȣ̆, ал kaseї; (de ȣnde oвiч:) sлȣгъ nъskȣtъ în kasъ; (în цen:) sлȣгъ. [οἶκος]. [de ȣnde

Οἰκετία (ἡ),=Οἰκετεία. [de ȣnde

Οἰκετιεὺς (în локȣ̆ de οἰκετιδεὺς), έως (ὁ), kom: în локȣ̆ de οἰκέτης.

Οἰκετικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆ sлȣцiлop, sлȣгъpeskȣ̆. "Τὸ οἰκετικὸν„. în локȣ̆ de Οἱ οἰκέται, sлȣцiлe. [ші

Οἰκέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї [οἰκέτης], sлȣжnikъ nъskȣtъ în kasъ; saȣ̆ (simплȣ)

slȣжnікъ de кȣsъ. 2) (în Текр:) femeĭe mъpitatъ, stъpînъ de кasъ.

Οἰκεὺς, έως, saȣ ῆος (ὁ), noet: în локȣ de Οἰκέτης. [ші

Οἰκέω -ῶ, віit: -ήσω, локȣĭeskȣ (кȣ dat: saȣ ак: sinгȣpȣ, saȣ преп:). «Ἐν Διὸς (se înц: δώμασιν) οἰκῇς». Ткр: «Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον». Ткр: «Ὑπωρείας ᾤκεον Ἴδης». Іл: Υ. (ші пas: saȣ miж:) «Τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι». Ер: (ші кȣ adв:) "Τίνες ἐόντες, καὶ πῇ γῆς ᾠκημένοι». Ер: (ші авs:). «Ἡ Οἰκουμένη (se înц: γῆ)». Лкs: локȣitȣ, saȣ de локȣit (înпpot: de ἀοίκητος). 2) (кȣ ак: ші adв:) гȣвepnezȣ, saȣ кiвepniseskȣ. «Οἰκονόμου ἀγαθοῦ δοκεῖ εἶναι εὖ οἰκεῖν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τὸν ἄλλου δὲ (εἰ ἐπιτρέπει τις αὐτῷ) οἶκον». Ksn: «Ἀρετῇ πόλεις τε καὶ οἴκους εὖ οἰκοῦσι». Ksn: (ші nestp:) "Ἡ πόλις εὖ οἰκεῖ (în локȣ de οἰκεῖται)». Ksn: «Ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν». Тȣч: sъ se administpeze. (ші пas:) "Οἷς οἰκεῖται καλῶς σκηνὴ στρατιωτικὴ». Ksn: [οἶκος].

Οἰκῆας, Ion: ак: îm: ал лȣĭ οἰκεὺς.

Οἰκηϊεόμενος, η, ον, Ion: în локȣ de οἰκειούμενος, пaptч:, ші

Οἰκηϊεῦνται, Ion: în кокȣ de οἰκειοῦνται, 3: îm: пeps: de пpez: xot: ал лȣĭ οἰκειοῦμαι. [din

Οἰκήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de οἰκεῖος.

Οἴκημα (τὸ), локашȣ, кasъ; (At: în menaжape de eкsпpesie) înкisoape, apestȣ; saȣ tpaкtipȣ de кȣpвe. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκηματικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ кaseĭ. «Σκεύη —». Лpt: ȣнeлteлe кaseĭ.

Οἰκημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ οἴκημα, къsȣцъ, odъiцъ.

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ), de локȣit. [din

Οἴκησις, εως (ἡ), локȣipe; (maĭ des) локашȣ. [ші

Οἰκητὴρ (ὁ), noet: în локȣ de οἰκητὴς. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκητήριον (τὸ), локȣ de локȣit.

Οἰκητὴς, οῦ (ὁ), локȣitopȣ. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκητικὸς, ὴ, ὸν, обiчnȣitȣ (saȣ кȣ natȣpaлъ însȣшime de) a 'шĭ aвea локȣinцa statopnikъ.

Οἰκητόρια (τὰ), [οἰκήτωρ] ȣнeлteлe кaseĭ.

Οἰκητὸς, ὴ, ὸν, локȣitȣ, saȣ de локȣit. [ші

Οἰκήτωρ, ορος (ὁ),=Οἰκητὴρ.

Οἰκία (ἡ),=[Οἶκος], кasъ, локȣinцъ (de oam: ші віte). 2) (пpin întind:) neamȣ, famiлie. «Οἰκίης ἐόντα ἀγαθῆς». Ер: «Δημότην ἐόντα καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος». Ер: 3) stape de кasъ, авȣцie. "Κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν». Skp: [de ȣnde

Οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, ал кaseĭ,=Οἰκεῖος, famiлiapȣ. «Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ„. Skp.

Οἰκίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ οἰκίον, къsȣцъ.

Οἰκίδιος, α, ον, noet: чел din кasъ, пaptiкȣлapȣ (nȣ пȣвлiкȣ). [ші

Οἰκίζω, віit: -ίσω,=Κατοικίζω. [οἶκος].

Οἰκιήτης, ου (ὁ), noet: în локȣ de οἰκέτης.

Οἰκίον (τὸ), (пpinч:) dim: ал лȣĭ οἶκος; (обiч: ла îm:)=Οἰκία(fem:), локȣinцъ; (despre віte) кȣĭвȣ, віzȣinъ.

Οἴκισις, εως (ἡ),=Κατοίκισις.

Οἰκίσκη (ἡ), ші Οἰκίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ οἶκος, къsȣцъ; odъiцъ, къmъpȣцъ.

Οἰκισμὸς (ὁ),=Κατοικισμὸς.

Οἰκιστὴρ (ὁ), noet: în локȣ de οἰκιστὴς. [de ȣnde

Οἰκιστήριον (τὸ),=Οἰκητήριον

Οἰκιστὴς, οῦ (ὁ), попоръtopȣ de ȣnȣ локȣ (пpinч:) кȣ колонĭ, fondъtopȣ de колonie. [οἰκίζω]. [de ȣnde

Οἰκιστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ, saȣ кontpiвȣitopȣ ла попоpapea, saȣ локȣipea вpe ȣnȣĭ пъmîntȣ; saȣ însȣшitȣ попоръtopȣлȣĭ.

Οἰκιτιεὺς, έως (ὁ), кaȣtъ οἰκετιεὺς.

Οἰκόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ totdaȣna în кasъ. [οἶκος, βίος].

Οἰκοβουκόλος (ὁ, ἡ), îndpeпt: Οἰοβουκόλος.

Οἰκογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (пpinч: δοῦλος, poвȣ) пъsкȣtȣ în кasa stъpînȣлȣĭ sъȣ; (în цen:) ал кaseĭ. «Αἴλουρος—». Лкs;=Κατοικίδιος. [οἶκος, γείνω].

Οἰκοδέγμων, ονος, ші Οἰκοδέκτωρ, ορος (ὁ), noet: пpiimitopȣ (osпътъtopȣ) de чinevа în кasa sa. [οἶκος, δέχομαι].

Οἰκοδέσποινα, ης (ἡ), stъpînъ de кasъ. [ші

Οἰκοδεσποσύνη (ἡ), stъpînipea stъpînȣлȣĭ de кasъ. [ші

Οἰκοδεσποτεία (ἡ), =Οἰκοδεσποσύνη; (astpoлoц:) înflȣînцa steлiĭ domnitoape. [ші

Οἰκοδεσποτέω -ῶ, віit: -ήσω, (astpoлoц:) amȣ înflȣinцъ, пpedomneskȣ. [ші

Οἰκοδεσπότης, ου (ὁ), stъpînȣ de кasъ (de famiлie); (astpoлoц:) пlanetȣ пpedomnitopȣ în чepкȣл zodiaкȣ. [οἶκος, δεσπότης]. [de ȣnde

Οἰκοδεσποτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ stъpînȣлȣĭ de кasъ, saȣ domnitopȣлȣĭ пlanetȣ.

Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitȣ (кpeskȣtȣ) în кasъ, de кasъ. «Ἀλεκτρυὼν—». Гал: [οἶκος, δίαιτα].

Οἰκοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, zideskŭ (прinч:) kasъ, mi (în цen:) op че клъditъръ; (fir:) zideskŭ (întъpesk) în kpedinца чea кътpe Dъmnezeŭ. [din

Οἰκοδομὴ (ἡ),=Οἰκοδόμηστς. [οἶκος, δέμω].

Οἰκοδόμημα (τὸ), клъditъръ, saŭ kasъ (ші чл:) ziditъ. [ші

Οἰκοδόμησις, εως (ἡ), клъdipe, zidipe de kasъ; (fir:) întъpipe (întemeĭepe) în kpedinца чea кътpe Dъmnezeŭ. [ші

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла zidipe de kasъ, ші чл: [ші

Οἰκοδομητός, ἡ, ὸν, ziditŭ, saŭ de zidit. [οἰκοδομέω].

Οἰκοδομία (ἡ), pap în локŭ de οἰκοδόμησις. [ші

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ ла клъdipe. «Οἰκοδομικὴ (ἡ), meштешъгъл zidъpii. [din

Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ), [οἶκος, δέμω] ziditopŭ de kase. || (sъвst:) zidapŭ; (прinч:) apxitektŭ.

Οἴκοθεν, adв: din kasъ; din patpie; dintp' але sале; (fir:) din sine; (ъpe-opĭ) dintpъ 'nчепъtŭ, din вekime. [ші

Οἴκοθι, poet: în локŭ de...

Οἴκοι, adв: în kasъ; în patpie; întp' але sале. [οἶκος].

Οἰκοκερδὴς, έος (ὁ,ἡ),=Οἰκωφελὴς. [οἶκος, κέρδος].

Οἴκονδε, poet: în локŭ de οἴκαδε.

Οἰκονέμων, ονος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de οἰκοδέγμων.

Οἰκονομέω -ῶ, biit: -ήσω, кiвepniseskŭ kasъ, o îngpiжeskŭ ka ikonomŭ; (în цen:) гъвepnezŭ; dipiцezŭ. [οἰκονόμος]. [de ъnde

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν,=Οἰκονομικὸς.

Οἰκονομία (ἡ), кiвepnisipe de kasъ; (în цen:) dipekцie, enistasie; въnъ întokmipe; pegълape, ikonomie. [ші

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла кiвepnisipe de kasъ. «Τὰ οἰκονομικὰ (se înц: ἔργα)». Ksn: op че прiвeште ла îngpiжipe de kasъ. «Οἰκονομικὴ». штiinца de a кiвepnisi kasъ, ші чл: "Οἰκονομικὰ (se înц: βιβλία)». kape tpaktea zъ desпpe aчeasta. [οἰκονόμος]. [de ъnde

Οἰκονομικῶς, adв: къ въnъ ikonomie, saŭ кiвepnisipe de kasъ, шĭ чл:

Οἰκονόμος (ὁ,ἡ), ikonomŭ, кiвepnisitopŭ de kasъ, ші чл: || (sъвst:) enistatŭ, ikonomŭ. [οἶκος, νέμω].

Οἰκόπεδον (τὸ), локŭ de kasъ. [οἶκος,πέδον].

Οἰκοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ kasъ. [din

Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de (ші пas: fъkъtŭ în) kasъ. [οἶκος, ποιὸς].

Οἰκοπορεῖα (τὰ), =Οἰκητόρια. [οἶκος, πόρος].

Οἰκοριᾶν, Dop: în локŭ de οἰκουρίων, цen: îm: ал лъĭ οἰκούριος.

Οἶκος (ὁ), kasъ; кътapъ, (Tъpч:) odaĭe; temnлъ; къĭвŭ; колiвъ; (în цen:) локъinцъ. 2) (прin întind:) neamŭ, famiлie. 3) авъцie. «Τὸν οἶκον αὔξειν ἀπὸ τῆς γεωργίας». Ksn:

Οἰκὸς, Ion: în локŭ de ἐοικὸς, neъt: de пaptч: лъĭ ἔοικα.

Οἰκοσιτία (ἡ), sъвst: лъĭ ...

Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ), хрънitŭ în kasъ, de kasъ. «Μῦς—». Faв: 2) хрънitŭ (tpъitŭ)) dintp' ал sъŭ, saŭ în kasa sa пъpinteaskъ «Νυμφίος—». Men: (пas:) «Γάμοι οἰκόσιτοι». At: nъnцĭ sъвipшite în famiлie. [οἶκος, σῖτος].

Οἰκοσκευὴ (ἡ), ъneлteле, saŭ dikiseле kaseĭ, (Fpanц:) l'ameublement. [οἶκος, σκευὴ].

Οἰκοσκοπικὸν (τὸ), гiчipe прin въгape de seamъ de челе întîmплate în kasъ. [οἶκος, σκοπὸς].

Οἰκοσόος (ὁ, ἡ), пъstpъtopŭ de aвepea kaseĭ прin въnъ кiвepnisipe. [οἶκος, σόος].

Οἰκοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ),= Οἰκόσιτος, saŭ Οἰκογενὴς. [οἶκος, τρέφω].

Οἰκοτρίβανος, ші Οἰκοτρίβης, ου (ὁ),=Οἰκότριψ. [ші

Οἰκοτριβία (ἡ), калitatea лъĭ οἰκότριψ. [ші

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, potpiвitŭ, însъшitŭ лъĭ οἰκότριψ. [ші

Οἰκοτρίβιος (ὁ, ἡ),=Οἰκοτριβικὸς. [din

Οἰκότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), poвŭ пъskъtŭ în kasa stъпînълъĭ sъŭ. 2) пръпъditopŭ de kasъ. [οἶκος, τρίβω].

Οἰκοτύραννος (ὁ, ἡ), poet: tipanŭ ал kaseĭ. [οἶκος, τύραννος].

Οἰκουμένη (ἡ), вezĭ [οἰκέω]. [de ъnde

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ ла totŭ пъmîntъл локъitŭ; saŭ ал toateĭ (din toate пърцiле) лъmiĭ.

Οἰκουρέω -ῶ, [οἰκουρὸς] biit: -ήσω, пъzeskŭ (staŭ totdaъna în) kasъ; tpъĭeskŭ petpasŭ ші în пелъкpape. "Ἕβδομον ἐκεῖνον οἰκούρουν μῆνα πολιορκοῦντες». Пл: [de ъnde

Οἰκούρημα (τὸ), op че kontpiвъĭeште ла naza kaseĭ.

Οἰκουρία (ἡ), пъzipe de (шedepe kontinъъ în) kasъ; вiaцъ neaktiвъ. [ші

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ къ пazъ, saŭ къ пъzitopŭ de kasъ; ал kaseĭ. [ші

Οἰκούριος, α saŭ ος, ον,=Οἰκουρικὸς. || (sъвst:) Οἰκούρια (τὰ), (se înц: δῶρα) dapъpĭ date spre pesплътipe пъzitopълъĭ de

(stătătoрвлвї în) кавъ; saă жвкърїї date de mвmъ копіілор, ка în лінsa sa sъ se жоаче ne ешind din кавъ. [din

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ), [οἶκος, οὖρος]=Οἰκοφύλαξ; (прin întind:) stătătoрă în кавъ, saă întp' ачелашї локă; їввітoрă de пелвкраре ші лініште. [de вnde

Οἰκουρότης (ἡ),=Οἰκουρία.

Οἰκοφθορέω -ῶ, вііt: -ήσω, прънъdeskă кавъ, saă pisineskă кв totвл авере; (în цен:) resвrъteskă; (прin întind:) stpikă кавъ, saă къsnivie; (fir:) прънъdeskă de totă. [ші

Οἰκοφθορία (ἡ), прънъdipe de кавъ, saă келтвipe de авvцie; amъцipe de mвїepe къsътopiть, (ad:) stpikape de кавъ.

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ), прънъditoрă de (авере de) кавъ; stpikътoрă de кавъ (ad: къsnivie); (în цен:) прічинвitoрă de вътъmape. [οἶκος, φθορά].

Οἰκοφόρος (ὁ, ἡ),=Φερέοικος. [οἶκος, φέρω].

Οἰκοφυλακέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъzeskă (saă staă în) кавъ. [ші

Οἰκοφυλάκιον (τὸ), плата пъzitoрвлвї de кавъ. [din

Οἰκοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitoрă de кавъ. [οἶκος, φύλαξ].

Οἰκτείρημα (τὸ), fanть de milostivipe. [ші

Οἰκτείρησις, εως (ἡ),=Οἰκτιρμὸς. [ші

Οἴκτειρμα (τὸ),=(saă греш: în локă de) Οἰκτείρημα. [din

Οἰκτείρω, вііt: οἰκτειρήσω, (nex: ᾤκτειρα, ші maї noă ᾠκτείρησα) mъ milostivеskă, компъtimeskă. [ші

Οἰκτίζω, вііt: -ίσω, =Οἰκτείρω. ‖ (miж:) mъ въїкъreskă, ка sъ mішкă міла кăїва аввпръ'mї. [ші

Οἰκτικὸς, ὴ, ὸν, (плц:) folositoрă ла арътape de milъ. [οἶκτος].

Οἰκτιρμὸς (ὁ), milostivipe, компъtimipe. [ші

Οἰκτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), milostivă, компъtimitoрă. [οἰκτείρω].

Οἶκτισμα (τὸ), поет: плînцере, въїкъripe mішкътoape de milъ. [ші

Οἰκτισμὸς (ὁ),=Οἶκτισμα. [οἰκτίζω].

Οἶκτιστος, η, ον, ввпрл: (пергл:) ал лвї οἰκτρὸς, foapte вредnikă de milъ.

Οἶκτος,[οἴζω=Οἰζύω] milъ, компъtimipe, въїкъripe. [de вnde

Οἰκτοσύνη (ἡ), поет: în локă de οἶκτος.

Οἰκτότερος, α, ον, греш: în локă de οἰκτρότερος.

Οἰκτρόδιος (ὁ, ἡ), трвitoрă de віаць вредnїкъ de milъ. [οἰκτρὸς, βίος],

Οἰκτρογοέω -ῶ, вііt: -ήσω,=Οἰκτροχοέω, вкоцă жалніче цінете. [din

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ), însoцită de жалніче плînцерї. [οἰκτρὸς, γόος].

Οἰκτροκέλευθος (ὁ, ἡ), поет: [οἰκτρὸς, κέλευθος] чел în тікълоasъ, вредnikъ de milъ кълътopie.

Οἰκτρολογία (ἡ), ворвіре mішкътoape de milъ, жълвіре. [οἰκτρὸς, λόγος].

Οἰκτρομέλαθρος (ὁ, ἡ), поет: [οἰκτρὸς, μέλαθρον] релатіă кв, saă локвitoрă de тікълоasъ кавъ. (întpot: de ὀλβομέλαθρος].

Οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, (компар: οἰκτρότερος, ввпрл: οἰκτρότατος, ші οἴκτιστος) вредnikă de milъ; saă adвкътoрă de tpisteцъ, дврeposă. ‖ (nevt:) Οἰκτρὰ, adв: în локă de

Οἰκτρῶς, adв: în кіпă вредnikă de milъ; tpist.

Οἰκτροχοέω -ῶ, вііt: -ήσω, поет: [οἰκτρὸς, χέω]. «Φωνὴν —". Apstf: въpsă (вкоцă) плînцeposă глasă.

Οἰκὼς, υῖα, ός, Ion: în локă de ἐοικώς.

Οἰκωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositoрă кaseї. «Γυνὴ —». Ткр: [οἶκος, ὄφελος]. [de вnde

Οἰκωφελία (ἡ), îndелetnічipe ла folosвл кaseї. [ші

Οἰκωφελῶς, adв: în folosвл кaseї.

Οἶμα (τὸ), поет: [οἴω = φέρω] порnipe, пъвалъ, (Fpanц:) élan.

Οἶμαι, At: (în контрак:) în локă de οἴομαι.

Οἰμάω -ῶ, вііt: -ήσω, поет: [οἶμα] mъ порneskă, пъвълеskă.

Οἴμη (ἡ), поет: = Οἶμος.

Οἴμοι, ші Οἵ μοι, [вezї οἵ] аклам: въїt:, ваї de mine. „Οἴμοι δείλαιος". (ші кв цен:) Οἵ μοι τῶν κακῶν". Лкs;

Οἶμος (ὁ, ші pap ἡ), поет: [οἴω =φέρω] кале, дрвmă; (fir:) шірă, pîndă; (desppe кввîntă ші вepsă) такtă; (de вnde în цен:) кîntікă.

Οἰμωγὴ (ἡ), въїкъroasъ ші sвsninoasъ плînцepe. [ші

Οἴμωγμα (τὸ), ші Οἰμωγμὸς (ὁ), =Οἰμωγή. [din

Οἰμώζω, [οἴμοι] вііt: -ώξω, mi (maї întpев:) -ώξομαι, (nex: ᾤμωξα) плînгă въїtîndă mъ, ші sвsninînd, mъ жълескă. "Οἰμώζειν, saă Οἰμωζέτω». вnă felă de блestemă, sъ пв вazъ вine. "Οἰμώξεται». Лкs: o sъ плînгъ mвлт, ва вedea сл. [de вnde

Οἰμωκτεῖ (κτί), adв: кв въїtътoape плînцepe, amap. [ші

Οἰμωκτὸς, ὴ, ὸν, вредnikă de плîns. 2)

(акт:) плîнгътоpŭ кȣ sȣsпinȣpĭ, ші въĭтъpĭ.

Οἰμωξία, ші Οἴμωξις, εως (ἡ), гл: în локŭ de οἰμωγή.

Οἰμώσσω, віit: ώξω, (плц) = Οἰμώζω.

Οἶν At: în локŭ de ὄϊν, ак: ал лȣĭ ὄϊς.

Οἴνα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de οἴνη.

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ), кърътоpŭ de вinŭ, saŭ fолositopŭ ла ачеasta. [οἶνος, ἄγω].

Οἰναδοθήρας, ου (ὁ), вîнътоpŭ de колȣмвĭ (поpȣмвĭ) selвatiчĭ. [οἰνὰς, θήρα].

Οἰνανθάριον (τὸ) dim: ал лȣĭ...

Οἰνάνθη (ἡ), [οἴνη, ἄνθος] floapea віцеĭ (прinч: челіĭ selвatiче); (fir:) періĭ чеĭ dintîĭ аĭ варвеĭ tinepiлop, (алт:) ἴουλος; (поет: ші авȣs:) віцъ; віе. «Βότρυν ἀπ' οἰνάνθης». Епгр: 2) ȣnŭ felŭ de плантъ пълъріоasъ кȣ floрĭ pomietiче. 3) ȣnŭ felŭ de пasъpe. (вezĭ ші οἰνάς). [de ȣnde

Οἰνάνθινος, η, ον, fъкȣtŭ din floape de віцъ. [ші

Οἰνανθὶς, ίδος (ἡ), поет: = Οἰνάνθη, віе.

Οἰνάρη, ші Οἰναρέη (ἡ), Ion: în локŭ de οἴναρον. [ші

Οἰνάρεος, α, ον, fъкȣtŭ din віце. [ші

Οἰναρίζω, віit: -ίσω, taĭŭ fpȣnzeле віцеĭ. [οἴναρον],

Οἰνάριον (τὸ), dim: ал лȣĭοἶνος, пȣцinŭ, saŭ пpostŭ вinŭ.

Οἰναρὶς, ίδος (ἡ), кȣpпenŭ de віцъ. [din

Οἴναρον (τὸ), [οἴνη] fpȣnzъ de віцъ; saŭ віцъ кȣ fpȣnze; (în цen:) віцъ; віе.

Οἴναρος (ὁ), греш: în локŭ de κόμαρος. [ші

Οἰνὰς, άδος (ὁ, ἡ), релatiвŭ, saŭ asemenea кȣ вinŭ. «Κῶμος — ». Епгр: || (sȣвst: fem:) =Οἴνη, saŭ Οἴναρον. 2) ȣnŭ felŭ de пasъpe, колȣмвŭ selвatikŭ. 3) (îm:)=Μαινὰς, Βάκχη. [οἶνος].

Οἰναχθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Οἰνοβαρὴς. [οἶνος, ἄχθος].

Οἰνέλαιον (τὸ), amestekътȣpъ de вînŭ ші ȣntdeлemnŭ (în med: întpeвȣinцape). [οἶνος, ἔλαιον].

Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ), negȣцътоpŭ de вinȣpĭ. [οἶνος, ἔμπορος].

Οἰνεραστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitopŭ de вinŭ. [οἶνος, ἐραστής].

Οἰνεύομαι, віit: -εύσομαι, веаŭ вinŭ. [ші

Οἰνεὼν, ῶνος (ὁ), = Οἰνών. [οἶνος].

Οἴνη (ἡ), поет: ші арх: віе; віцъ. 2) (прin întind:) вinŭ, =Οἶνος.

Οἴνη (ἡ), [οἶος] ȣnime ла кȣве (asȣл), (de ȣnde Лат:) unio.

Οἰνηγία (ἡ) [οἶνος, ἄγω] tpansпoptape de вinŭ.

Οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, de вinŭ. «Κεράμιον—». Ep: ȣpчopŭ de вinŭ. 2) podosŭ în вinŭ. «Χίος—». Епгр: 3)вinosŭ,=Οἰνώδης.[οἶνος]

Οἰνήρυσις, εως (ἡ), [οἶνος, ἀρύω] вasŭ de skos вinŭ din кĭȣпŭ.

Οἰνιὰς, άδος (ἡ), =Οἰνάς, поpȣмвŭ selвatikŭ, saŭ ȣnŭ felŭ de корвŭ. [ші

Οἰνίζω, віit: -ίσω, amŭ гȣstŭ, saŭ miposŭ de вinŭ. 2) (між:) skoцŭ, saŭ кȣмпъpŭ вinŭ. [ші

Οἰνικὸς, ὴ, ὸν, =Οἰνηρός. [ші

Οἴνινος, η, ον, fъкȣtŭ din вinŭ. «Ὄξος —». At: [ші

Οἰνὶς, ίδος (ἡ), = Οἰνάς. [ші

Οἰνίσκος (ὁ), = Οἰνάριον. [οἶνος].

Οἰνιστηρία (ἡ), вasȣл, кȣ каре веаŭ вinŭ ла ...

Οἰνιστήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) лiвaцiĭ, ші чinstipĭ кȣ вinŭ, че fъчеаŭ în onoapea лȣĭ Еpкȣлŭ пъpinцiĭ копiiлop, кîцĭ авеаŭ a se înskpi întpe жȣnĭ. [οἰνίζομαι].

Οἰνοβαρείων, οντος (ὁ), = Οἰνοβαρής, Ion: пaptч: ал лȣĭ

Οἰνοβαρέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Οἰνοβαρὴς, έος, îngpeȣĭatŭ, ameцitŭ de вinŭ, веatŭ. [οἶνος, βάρος].

Οἰνοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [οἶνος, βάπτω] кȣfȣndatŭ în вinŭ (în веціе).

Οἰνοβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), moĭatŭ în вinŭ,= Οἰνοβαφὴς. [οἶνος, βρέχω].

Οἰνοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ гȣstŭ de вinŭ. [οἶνος, βιβρώσκω].

Οἰνόγαλα, ακτος (τὸ), вinŭ amestekatŭ кȣ лапте. [οἶνος, γάλα].

Οἰνόγαρον (τὸ), ȣnŭ felŭ de saлцъ de вinŭ, ші sapamȣpъ de пештеле гapŭ. [οἶνος, γάρος].

Οἰνογευστέω -ῶ, віit: -ήσω, гȣstŭ (черкŭ) вinŭ. [din

Οἰνογεύστης, ου (ὁ), гȣstътоpŭ, черкътоpŭ de вinŭ. [οἶνος, γεύομαι]. [de ȣnde

Οἰνογευστικὸς, ὴ, ὸν, кквenitȣ ла гȣstape (черкаре) de вinŭ.

Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ), înкъпътоpŭ (вasŭ) de вinŭ. [οἶνος, δέχομαι].

Οἰνοδοτέ -ῶ, віit: -ήσω, daŭ (înпapцŭ) вinŭ. [din

Οἰνοδότης, ου (ὁ), dътътоpŭ de вinŭ. [οἶνος, δίδωμι].

Οἰνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felȣл вinȣлȣĭ. [οἶνος, εἶδος].

Οἰνόεις -οῦς, εσσα -οῦσσα, όεν -οῦν,=Οἰνηρὸς, fъкȣtŭ din вinŭ. [οἶνος].

Οἰνοηθέω -ῶ, віit: -ήσω, stpekopŭ вinŭ. [οἶνος, ἠθέω]. [de ȣnde

Οἰνοηθητὴς, οῦ (ὁ), stрекȣрътоpȣ̆, лъmȣpitopȣ̆ de вinȣ̆.

Οἰνοθήκη (ἡ), marazie (пimniцъ) de вinȣ̆. [οἶνος, θήκη].

Οἰνοθήρας, ου (ὁ), ші Οἰνοθηρὶς, ίδος (ἡ), o плantъ, a кърiа ръdъчinъ miposъ a вinȣ̆. [οἶνος, θήρα].

Οἰνόθρυπτος (ὁ, ἡ), [οἶνος, θρύπτω] moлешitȣ̆, ameцitȣ̆ de вinȣ̆.

Οἰνοκάπηλος (ὁ),=Οἰνοπώλης. [οἶνος, κάπηλος].

Οἰνοκάχλη(ἡ), греш: în локȣ̆ de οἰνομάχλη.

Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ), [οἶνος, λαμβάνω] прinsȣ̆ de вinȣ̆ (înвътatȣ̆).

Οἰνολογέω -ῶ, вitt: -ήσω, кȣлегȣ̆ вie. 2) ворвеskȣ̆ (tpaktezȣ̆) desпре вinȣ̆. [οἶνον, ші οἶνος, λέγω].

Οἰνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), невȣnȣ̆ dȣпе (foapte ĭȣвitopȣ̆ de) вinȣ̆. [οἶνος, μαίνομαι]. [de ȣnde

Οἰνομανία (ἡ), невȣneaskъ плъчере de вinȣ̆.

Οἰνομάχλη (ἡ), вецiвъ, saȣ̆ desfpînatъ din прiчina вinȣлȣĭ. [οἶνος, μάχλος].

Οἰνόμελι, ιτος (τὸ), mĭepe кȣ вinȣ̆ (ȣnȣ̆ felȣ̆ de вецiвъ въȣtȣръ). [οἶνος, μέλι].

Οἰνομήτωρ, ορος (ὁ), поet: mȣma вinȣnȣлȣĭ; (епit:) вie. [οἶνος, μήτηρ].

Οἶνον (τὸ),=Οἴνη.

Οἰνοπέδη (ἡ), ші

Οἰνόπεδον (τὸ), локȣ̆ sъditȣ̆ кȣ вie; (прiнч: неȣt: ал лȣĭ ...

Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ), чел кȣ локȣ̆ продȣкътоpȣ̆ de вinȣ̆, sъditȣ̆ кȣ вie. [οἶνος, πέδον].

Οἰνοπέπαντος (ὁ, ἡ), поet: [οἶνος, πεπαίνω] коптȣ̆, ажȣnsȣ̆ пentpȣ вinȣ̆. «Βότρυς—». Епгр:

Οἰνοπίπης, ου (ὁ), ком: [οἶνος, ὀπιπτεύω] окitopȣ̆ (dopitopȣ̆) de вinȣ̆.

Οἰνοπλάνητος (ὁ, ἡ), поet:= Οἰνοσφαλὴς. [οἶνος, πλανάομαι].

Οἰνοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), плinȣ̆ de вinȣ̆. [οἶνος, πλῆθος].

Οἰνόπληκτος, ші Οἰνοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), ловitȣ̆ (ameцitȣ̆) de вinȣ̆, веatȣ̆. [οἶνος, πλήττω].

Οἰνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ̆ вinȣ̆. [ші

Οἰνοποιία (ἡ), fачере de вinȣ̆. [din

Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpȣ̆ de вinȣ̆. [οἶνος, ποιὸς].

Οἰνοπόρος (ὁ, ἡ), поet: [οἶνος, πόρος]= Οἰνοδότης.

Οἰνοποσία (ἡ), вере de вinȣ̆. [ші

Οἰνοπόσιον (τὸ), въȣtȣръ de вinȣ̆, вецie. [οἶνος, πόσις].

Οἰνοποτάζω, вiit: -άσω, поet: în локȣ̆ de

Οἰνοποτὲω -ῶ, вiit: -ήσω, веaȣ̆ вinȣ̆, sîntȣ̆ вецiвȣ̆. [din

Οἰνοπότης, ου (ὁ), ші Οἰνοπότις, ιδος (ἡ), въȣtopȣ̆ de вinȣ̆, вецiвȣ̆; [οἶνος, πίνω].

Οἰνόπτης, ου (ὁ), înгpiжitopȣ̆ de вецie, (ad:) de osпъцȣ̆. [οἶνος, ὄπτομαι].

Οἰνοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzȣ̆ вinȣ̆. [din

Οἰνοπώλης, ου (ὁ), вînzътоpȣ̆ de вinȣ̆. [οἶνος, πώλης]. [de ȣnde

Οἰνοπωλεῖον (τὸ), вînzътоpie de вinȣ̆, кîрчĭȣmъ.

Οἶνος (ὁ), [de aчi] вinȣ̆. (прiнч:) «Οἶνος ἀμπέλινος». Ep: (find къ авȣs: se ziче ші) «Οἶνος ὁ ἐκ κριθῶν». Tfp: (алt:) ζῦθος, пiва, вереа. 2) (прin întind:) = Οἰνοπωλεῖον. «Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον». Илd: 3) вецie, saȣ̆ osпъцȣ̆ de вецie. «'Εν («Пар') οἴνῳ». Лкs:

Οἰνόσπονδος (ὁ, ἡ), чел кȣ лiвацie de вinȣ̆ (ĭap nȣ de апъ). [οἶνος, σπονδὴ].

Οἰνοσόος, ші οἰνοσσόος (ὁ, ἡ), поet: пъstpътоpȣ̆ de вinȣ̆. [οἶνος, σόος].

Οἰνότευχος (ὁ, ἡ), поet: [οἶνος, τεύχω] fъкȣtȣ̆, saȣ̆ прiчinȣitȣ̆ de вinȣ̆.

Οἰνοτόκος (ὁ, ἡ), поet: пъskътоpȣ̆ (продȣкътоpȣ̆) de вinȣ̆. [οἶνος, τόκος].

Οἰνοτρόπαι (αἱ), (dȣпе mitoлоц:) femeĭ пȣtinчoase de a прefaче апа în вinȣ̆. [οἶνος, τρέπω].

Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ (продȣкътоpȣ̆) de вinȣ̆. «Βότρυς—». Епгр: [οἶνος, τρέφω].

Οἰνουργία (ἡ),=Οἰνοποιία. [οἶνος, ἔργον].

Οἰνοῦς, οῦσσα, οῦν, (în kontpak:) în лолȣ̆ de οἰνόεις. [de ȣnde

Οἰνοῦττα, At: în локȣ̆ de οἰνοῦσσα (se înц: μάζα), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плъчintъ, saȣ̆ tȣptъ кȣ вinȣ̆, ȣntdелemnȣ̆, ші mĭepe.

Οἰνοφαγία (ἡ), греш: în локȣ̆ de οἰνοφλυγία.

Οἰνοφερὴς, έος (ὁ, ἡ), аплекatȣ̆ ла (ĭȣвitopȣ̆ de) вinȣ̆. [οἶνος, φέρω].

Οἰνοφλυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ вецiвȣ̆. [ші

Οἰνοφλυγία (ἡ), вецie. [din

Οἰνόφλυκτος, ші Οἰνόφλυξ, -υγος(ὁ, ἡ), datȣ̆ кȣ totȣл ла въȣtȣръ de вinȣ̆, ла вецie, вецiвȣ̆; saȣ̆ веatȣ̆. [οἶνος, φλύζω].

Οἰνοφορεῖον (τὸ), basȣ̆ de вinȣ̆.

Οἰνοφορέω -ῶ, -ήσω, продȣкȣ̆, saȣ̆ копrinzȣ̆ în sinemĭ вinȣ̆. [ші

Οἰνοφόριον (τὸ),=Οἰνοφορεῖον. [din

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкътоpȣ̆, saȣ̆ копrinzътоpȣ̆ de вinȣ̆. [οἶνος, φέρω].

Οἰνοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъstpътоpȣ̆ de вinȣ̆ [οἶνος, φύλαξ].

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ кȣ віĭ. || (sȣвst:) Οἰνόφυτον (τὸ), = Οἰνόπεδον. 2) sъditopŭ de віĭ (Nonŭ). [οἶνον, φύομαι].

Οἰνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ĭȣвitopŭ de вinŭ. [οἶνος, χαίρω].

Οἰνοχάρων, ωνος (ὁ), кom: omopîtopŭ (otpъвitopŭ) прin вinŭ. (пapod: a лȣĭ οἰνοχαρὴς). [οἶνος, χάρων].

Οἰνοχοεία (ἡ), topnape de (dape a вea) вinŭ ші чл: [din

Οἰνοχοεύω, вitt: -εύσω, поet: în локŭ de

Οἰνοχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnŭ în пахарŭ (ші daŭ a вea) вinŭ ші чл: «Νέκταρ ἐῳνοχόει». Іл Δ. [din

Οἰνοχόη (ἡ), пахарŭ de topnat вinŭ пentpȣ a da кȣĭва sъ вea. 2) = Κυλικεῖον, вȣfetŭ кȣ toate dikiseле лȣĭ. 3) femee topnъtoape de вinŭ. [οἶνος, χέω].

Οἰνοχόημα (τὸ), topnъtȣpъ, saŭ kîtime de вinŭ topnatŭ în пахарŭ, ші datŭ кȣĭва în чinste se вea. «Παρεῖχεν οἰνοχόημα Ἀθηναίοις». Пл: [οἰνοχοέω].

Οἰνοχοΐα (ἡ), =Οἰνοχοεία. [ші

Οἰνοχοϊκὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ пotpiвitŭ topnъtopȣлȣĭ de вinŭ. [din

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ), [οἶνος, χέω] topnъtopŭ de вinŭ în пахарŭ (ла masъ). [οἶνος, χέω].

Οἰνοχρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), чел în faцa вinȣлȣĭ, вiniŭ. [οἶνος, χρώς].

Οἰνόχυτος (ὁ, ἡ), поet: topnatŭ în пахарŭ ка вinȣл. [οἶνος, κέχυμαι].

Οἴνοψ, οπος (ὁ, ἡ), вinosŭ ла faцъ, рошȣ înkisŭ; (despre mape) neaгpъ din прiчina adînчimiĭ. «Πόντος—». Om: (вezĭ ші πορφύρεος). [οἶνος, ὄψ].

Οἰνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Μεθύσκω, înвъtŭ. 2) прefaкŭ în вinŭ. [ші

Οἰνώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ, saŭ гȣstŭ de вinŭ, вinosŭ. 2) podosŭ în вinŭ. [ші

Οἰνών, ῶνος (ὁ),=Οἰνοθήκη. [οἶνος].

Οἰνώνης, [οἶνος, ὠνὴ] ου (ὁ), кȣmпъpъtopŭ de вinȣpĭ, ка sъ ле pевînzъ, (прin ȣpm:) negȣцъtopŭ de вinȣpĭ.

Οἰνωπὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, поet: în локŭ de οἰνώψ.

Οἰνωρὸς (ὁ, ἡ),=Οἰνοφύλαξ. [οἶνος, ὥρα].

Οἴνωσις, εως (ἡ), înвъtape кȣ вinŭ, вeцie. [ші

Οἰνωτὸς, ὴ, ὸν,=Οἰνωμένος, înвъtatŭ. 2) fъкȣtŭ кȣ вinŭ. [ші

Οἴνωτρον (τὸ), пpoпtea de клъdъpie de віцe. [οἰνόω].

Οἰνὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поet:=Οἰνωπός.

Οἴξω, вiit: ал лȣĭ οἴγω, οἴγνυμι.

Οἶο, поet: Ion: în локŭ de οὗ, цen: ал лȣĭ ὅς în локŭ de ἑός, saŭ 2) ал лȣĭ ὁ, în локŭ de αὐτός (Апл: Α'. 1325).

Οἰοβάτος, saŭ -άτης, ου (ὁ), поet: [οἶος, βαίνω] каре ȣmвлъ sinгȣpŭ.

Οἰόβατος (ὁ, ἡ), поet: [ὄϊς, βαίνω] локŭ ȣmвлatŭ nȣmaĭ de oĭ; (în цen:) sinгȣpatikŭ. пȣstiŭ.

Οἰόβιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μονόβιος. [οἶος, βίος].

Οἰοβότης, ου (ὁ), поet: = Οἰοβώτης.

Οἰόβοτος (ὁ, ἡ), поet:=Μηλόβωτος. [ὄϊς, βόω=βόσκω].

Οἰοβουκόλος (ὁ), поet: [οἶος, saŭ ὄϊς, βουκόλος] пъsfopŭ sinгȣpŭ, saŭ de oĭ.

Οἰοβώτης, ου (ὁ), поet: [οἶος, βόσκω] пъstopŭ sinгȣpŭ (fъpъ товаpъшŭ). «Φρενός—». Sof: deoseвitŭ, чĭȣdatŭ în rîndipiле saле, saŭ лiпsitŭ de minte.

Οἰόγαμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μονόγαμος. [οἶος, γάμος].

Οἰόζωνος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μονόζωνος. [οἶος, ζώνη].

Οἰόθεν, adв: поet: din пaptea ȣnȣĭa sinгȣpŭ, saŭ de ла o sinгȣpъ пapte nȣmaĭ. «Οἰόθεν οἶος». Om: кȣ totȣл sinгȣpŭ. [ші

Οἰόθι, adв: поet: [οἶος] în sinгȣpъtate, saŭ sinгȣpŭ în пapte.

Οἰόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: [οἶος, κέρας] чел кȣ ȣnŭ sinгȣpŭ кopnŭ nȣmaĭ. [οἶος, κέρας].

Οἴομαι, ші (прin kontpak:)οἶμαι, a 2: пeps: οἴει, вiit: οἰήσομαι, ші nex; ᾠήθην, din Ion: οἰέομαι, (прел: ᾠόμην, ші în kontpak: ᾤμην, прinч: miж: ал лȣi ὀΐω) rîndeskŭ, sokoteskŭ кam кȣ îndoĭaлъ. «Ὡς ἐγῷμαι (în kontpak:) în локŭ de ἐγὼ οἶμαι, saŭ simплȣ οἶμαι». Fp: прекȣm mi se пape; (ȣne-opĭ ші) rîndeskŭ negpeшit, fъpъ îndoĭaлъ.

Ὀΐομαι, вiit: ὀΐσομαι, saŭ ὀΐσσομαι (прел: ὠϊόμην, nex: ὠϊσσάμην, ші ὠΐσθην) поet: în локŭ de οἴομαι (вezĭ ші ὀΐω).

Οἶον, neȣt: ал лȣi οἶος.

Οἶον, поet: neȣt: ал лȣĭ οἶος.

Οἱονανεὶ, ші οἱονεὶ, adв: ка кȣm, întp' ȣnŭ кiпŭ. [οἶον, ἄν, εἰ].

Οἰονοϊστικὴ (ἡ), [οἴομαι, νοῦς] meштeшȣгȣл de a semȣi вiitopȣл прin minte (astfeл s' a прefъкȣt de Плatonŭ sпpe въdipea etimoлoцieĭ ziч: οἰωνιστικὴ).

Οἰονόμος (ὁ, ἡ), поet: =Οἰοβότης. [οἶος, νομὴ].

Οἷόν τε, neȣt: ал лȣĭ οἷός τε.

Οἰοπέδη (ἡ), поet: [οἶς, πέδη] легъtȣpъ de лînъ.

Οἰοπέδιλος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μο-

νοπέδιλος. [οἶος, πέδιλον].

Οἰοπόκος (ὁ, ἡ), noet: [ὄϊς, πέκω] лѫatŭ (tѫnsŭ) dene oae. Μαλλός—„. Sof: (алцїї îndpent: νεόποκος).

Οἰοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: naskŭ oĭ; saŭ tръĭeskŭ sinrѫpŭ. [din

Οἰπόλος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, πέλομαι] tръĭtopŭ sinrѫpŭ; (în цen:) sinrѫpatikŭ, nѫstiŭ. 2) [ὄϊς, πολέω] пъstopŭ (чїованŭ) de oĭ.

Οἰός, noet: цen: ал лѫĭ οἶς, ὄϊς, oae.

Οἶος, η, ον, noet: [ἴος] sinrѫpŭ. «Οἶος ἄνευθ' ἄλλων». Іл: Х: (ші кѫ преп:) «Οἶος ἀπ' ἄλλων. Od: 1: «Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν». Іл: А. (ші ел:) «Τῶν οἶος». Іл: А:

Οἶος, α, ον, [ὅς] чеfелŭ, орчеfелŭ, прекѫm; (кѫ inf:) înkît. «Ὁ δὲ ἀδέλεσχος τοιοῦτος, οἶος, ші чл»: Тfр: "Εἴπερ ἔστι τι τοιοῦτο γένος, οἷον ἄνευ ἄῤῥενος γεννᾷν». Apst: (ші fъръ anteчed:) "Οἶσθα, οἶος ἐκεῖνος». Іл: А: «Πίε οἶνον, ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε». Od: I: «Σκέψαι δὲ οἵῳ ὄντι μοι περὶ σὲ οἶος ὤν περὶ ἐμὲ ἔπειτά μοι μέμφῃ„. Ksn: «Συγγράφεσθαι λόγους, οἵους εἰς τὰ δικαστήρια». Плт: «Οὐχ οἷα γέλωτος ἄξια πράττομεν». Еѫр: «Οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ». Sof: «Οἶος ἀστὴρ εἶσι». Іл: Х. ка о stea. «Οὐδὲν οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου». Dm: nimikŭ ка а askѫлta.. "Οὐδὲν οἷον τὸ ἐπισκοπεῖσθαι». (ші înпреѫnъ кѫ τε). «Τοῖς οἵοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν». Ksn: (ші în mipape). «Θαύμαζ' Ἀχιλῆα, ὅσσος ἔην οἷός τε». Іл: Ω. «Ὦ πόποι, οἷον τοῦτο (τὸν κύνα) θεοὶ ποίησαν θηρίον· ὡς ἐπιμηθὲς». Ткр: «Οἷον καὶ τὸν μῦθον ἐπεφράσθη ἀγορεῦσαι". Od: E: «Ὦ οἷα κεφαλὴ»! Faв: (ші înteцit: кѫ sѫпрл:) "Οἶος κράτιστος„. Apst: (ші nedefinit: înпреѫnъ кѫ οὖν, δήποτε, ші чл:) «Οἶος οὖν, «Οἶος δήποτε, «Οἶος δήποτ' οὖν». 2) (кѫ inf:) destoĭnikŭ, saŭ oвiчnѫitŭ, deпpinsŭ a ... «Οὐχ οἶος ποιεῖν ἀγαθούς». Apst: "Ἥκιστα δ' ὢν οἶος μεγαληγορεῖν". Ksn: «Οἶος μηδὲν ἧσσον ἥδεσθαι ὑφ' αὑτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλων ἐπαινούμενος». Ksn: (ĭap oвiч: înпреѫnъ кѫ τε). «Οἷός τε ἦν αὐτὸν βίᾳ ἄγεσθαι». Парт: «Σμικρὰ δὲ (ποιεῖν) οἷός τε ἦν». Плт: «Οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ἡμῖν διατρίβειν». Apst: nѫ este кѫ nѫtinцъ. «Ὡς οἷόν τε». Плт: «Οὐχ οἷόν τε γενέσθαι πασῶν τῶν τεχνῶν ἔμπειρον». Ksn: (ші ел:) «Ὅταν ᾖ πρῶτον οἷόν τε». Dm: кѫ чea maĭ dintîĭ okazie. (ші îm:) «Ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἷά τέ ἐστι πλώειν οὐδενὶ τρόπῳ». Ep: || (neѫt:) οἷον, ші οἷόν περ, οἷόν τε. (ші îm:) οἷα, ші οἷά γε (τε, δὴ) adв: прекѫm, sпре aksemплѫ. «Ὠκύμορον ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις. Іл: Σ. прекѫm ворбemtĭ. «Σφυρήλατος οἷα κολοσσός»' Ткр: 2) п' апроане, ка ла. «Οἷον δέκα σταδίους». Тч: 3) (înпреѫnъ кѫ οὐ) nѫ nѫmaĭ. «Οὐχ οἷόν τε ὠφελεῖν δύναιτ' ἄν τοὺς φίλους, ἀλλ' οὐδὲ αὑτόν". Плв: «Οἷά τε ληϊστῆρες». Od: Г «Πριάμενος οἷον ἑταίραν». Ksn: 4) (ка mipъt:) кѫm! че! "Οἷον ἐερσήεις κεῖται». Іл: Ω. 5) (кѫ naptiч: etiолц:) fiind i ъ, пеnтрѫ къ. «Οἷα ἐμβαλόντος τοῦ ὕδατος". Ep: «Οἷά τε χρόνου ἐγγεγονότος πολλοῦ». Ep: 6) (înteц:) преа, foapte. «Θαυμαστὸν οἷον». Лks:

"Οἴος, цen: ал лѫĭ ὄϊς.

"Οἴος, α, ον, de oae. || (sѫвst:) «Ὀΐα (se înц: δορὰ)». пїеле de oaĭe.

Οἷοσπερ, οἷοστε, în локŭ de οἷος περ (τε). вezĭ οἷος.

Οἰοφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopŭ de oĭ. [ὄϊς, φάγω].

Οἰόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, φρὴν] =Μονογνώμων, ші Ἰσχυρογνώμων, stъpѫitopŭ în sinrѫpa sa пъpepe; (пpin întind:) asпpѫ, saŭ nѫstiŭ. «Πέτρα—». Esхл:

Οἰοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de μονοχίτων. [οἶος, χιτών].

Οἰόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: [οἶος] = Μονόω.

Ὀΐπτωτον (τὸ), ші Ὀΐπτωτος (ὁ), глs: = (saŭ греш: în локŭ de) Ὀϊσπάτη, къкъреazъ de oae. [ὄϊς, πίπτω].

Οἷς, ші (noet:) "Οἴς, οἷος, saŭ ὄϊος (ἡ, ші pap ὁ), (dat: ὄϊι, ак: οἶν, ші ὄϊν, îm: nom: οἷες ші οἷς, saŭ ὄϊες, цen: οἰῶν, ші ὀΐων, dat: οἰσὶ, ші ὀΐεσι (σσι), ші ὄεσσι, ак: οἷας, ші pap οἷς, saŭ ὄϊας ші ὄϊς) oae, вербекŭ.

Οἷς, dat: îm: ал лѫĭ ὅς.

Οἴσαξ, ακος (ὁ), =Οἰσύα.

Οἴσατο, noet: a 3: sinr: пеps: de nex: ал лѫĭ οἴομαι.

Οἶσε, noet: nex: de порѫnч:, ші

Οἰσέμεν, ші οἰσέμεναι, noet: în локŭ de οἴσειν, biit: de inf:, ші

Οἰσεῦμες, Dop: în локŭ de οἴσομεν, 1: îm: пеps: de biit: xot: ал лѫĭ φέρω.

Οἶσθα, Еол: (în sink: din οἴδασθα) în локŭ de οἶδας, a 2: sinr: пеps: a лѫĭ οἶδα.

Ὀϊσθεὶς, εῖσα, έν, noet: nex: 1: de nas: naptч: ал лѫĭ ὀΐω.

Οἰσθήσομαι, noet: biit: nas: ал лѫĭ φέρω

Οἰσόκαρπον (τὸ), podѫл sълчii, saŭ ръкiteĭ. [οἰσὸς, καρπὸς].

Οἴσομαι, miж: biit:, ші

Οἶσον, noet: nex: 1: de порѫnч: ал лѫĭ φέρω din οἴω.

Οἶσον (τὸ), fѫnie; otronŭ. [din

Οἰσὸς (ὁ), ѕnѫ felѫ de ръкitъ. (вezĭ ші οἰσύα).

Οἰσοφάγος (ὁ), [οἴσω, φάγω] rîtлежѫ, înriцitoape.

'Οἰσπάτη, οἴσπη, ші οἰσπὸ (πὼ) τη, ης (ἡ), гls: къкъреаzа, saѫ sѫкѫл лîneĭ oiлор, (алt:) οἴσυπος.

'Οἰσσάμενος, η, ον, поеt: în локѫ de ὀϊσάμενος, miж: пех: 1: de партч: ал лѫĭ ὀίω.

'Οἰστὰ (τὰ), îm: (în етероц:) ал лѫĭ ὀϊστὸς.

Οἰστέος, [οἴσω] α, σν, пosit: ал лѫĭ φέρω din οἴω.

'Οἴστευμα (τὸ), sъцetъtѫръ. [ші

'Οἰστευτὴρ, поеt: în локѫ de

'Οἰστευτὴς, οῦ (ὁ), sъцetъtopѫ. [ші

'Οἰστευτὺς, ύος (ἡ), Ion: sъцetъtopie, saѫ meштешѫгѫл de a sъцeta. [din

'Οἰστεύω, віit: -εύσω, sъцetezѫ. [ὀϊστὸς].

Οἰστικὸς, ἡ, ὸν, (кѫ цen:) чел кѫ însѫшime de a adѫче (a къра, a întoapче înапоĭ ші чл:) чева. [οἴω=φέρω].

'Οἰστοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пріimitopѫ, копрinzъtopѫ de sъцeцĭ, =кѫ...

'Οἰστοδόκη (ἡ), поеt: [ὀϊστὸς, δέχομαι] =кѫ

'Οἰστοθήκη (ἡ), teакъ (tѫлбъ) de sъцeцĭ. [ὀϊστὸς, θήκη].

Οἰστὸς, ἡ, ὸν, adѫsѫ, saѫ de adѫs; (fir:) de sѫfepit. [ші

'Οἰστὸς, ші (At:) οἰστὸς (ὁ, ші ἡ), (îm: поеt: în етероц: ὀϊστὰ) sъцeatъ. «Ἡ ὀϊστὸς φερομένη». Apst: [οἴσω віit: ал лѫĭ φέρω].

'Οἰστοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: копрinzъtopѫ de sъцeцĭ. [ὀϊστὸς, ἔχω].

'Οἰστοφόρος (ὁ, ἡ), поеt: пѫртъtopѫ de sъцeцĭ. [ὀϊστὸς, φέρω].

'Οἰστόχος (ὁ, ἡ), ='Οἰστοῦχος.

Οἰστράω (έω) -ῶ, віit: -ήσω, amѫ stpeкe; (fir:) sîntѫ întѫsiastѫ (пopnitѫ кѫ totѫл) în вре o patimъ; (stpъm:)= Οἰστρηλατέω. [ші

Οἰστρηδὸν, adв: пеѫѕneште, ка din stpeкe. [ші

Οἰστρήεις, εσσα, εν, поеt:= Οἰστρήλατος. [οἶστρος].

Οἰστρηλασία (ἡ), гоапъ de stpeкe. [οἶστρος, ἔλασις].

Οἰστρηλατέω -ῶ, віi-: -ήσω, пѫĭѫ în пеѫѕneaskъ пopnipe, selбъtiчeskѫ, ка stpeкea пе боĭ. ші чл: [din

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ), înцeпatѫ, saѫ гonitѫ de stpeкe; (fir:) копрinsѫ de fѫpioasъ patimъ, пеѫѕnatiкѫ; (поеt:) прічinѫitopѫ de înstpeкepe, saѫ пеѫѕnie. [οἶστρος, ἐλαύνω].

Οἴστρημα(τὸ), прічinъ, saѫ faптъ de stpeкe (пеѫѕnie). [ші

Οἴστρησις, εως (ἡ), [οἰστράω] înstpeкepe, saѫ гоапъ de stpeкe; (fir:) înпеѫѕnipe.

Οἰστροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, =Οἰστρηλατέω. [οἶστρος, βάλλω].

Οἰστροδίνητος, ші Οἰστροδόνητος, ші Οἰστρόδονος (ὁ, ἡ), поеt: [οἶστρος, δινέω, δονέω] = Οἰστρήλατος.

Οἰστρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пеѫѕnatiкѫ din (saѫ ка din) stpeкe. [οἶστρος, μαίνομαι].

Οἰστροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt:=Οἰστρήλατος. [οἶστρος, πλήσσω].

Οἶστρος (ὁ), [οἰστὸς, ὀϊστός] ѕnѫ felѫ de insektъ, stpeкe (se конf: кѫ μύωψ). 2) (fir:) înбoлdipe, întъpîtape (пopnipe fѫpioasъ) de patimъ.

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ), поеt: [οἶστρος, φέρω] adѫкъtopѫ de stpeкe (de fѫpie, ші чл:).

Οἰστρόω -ῶ, віit: -ώσω,=Οἰστρέω, ші Οἰστρηλατῶ. [mi

Οἰστρώδης, εος (ὁ, ἡ), лoвitѫ de stpeкe, пеѫѕnatiкѫ, fѫpiosѫ. [οἶστρος].

Οἰσύα (ἡ),=[Οἰσὸς] ѕnѫ felѫ de ръкitъ, saѫ de salчie. [de ѕnde

Οἰσύϊνος, η, ον, fъкѫtѫ (înплetitѫ) din ръкitъ, saѫ salчie. [ші

Οἴσυον (τὸ), smiнea, вaргъ de ръкitъ, saѫ de salчie.

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopѫ de кошѫрĭ din ръкitъ saѫ salчie. [οἰσύα, πλέκω].

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ),= Οἰσυοπλόκος. [οἰσύα, ἔργον].

Οἰσύπειος (ὁ, ἡ),=Οἰσυπηρός. [din

Οἰσύπη (ἡ), Ion: = Οἴσυπος. [de ѕnde

Οἰσυπηρὸς, ὰ, ὸν, плinѫ de ѕsѫкѫ «Ἔριον—». Iпкр: лînъ nesпълatъ.

Οἰσυπὶς, ίδος (ἡ), =Οἴσυπος. [ші

Οἰσυπόεις, εσσα, εν, Ion: = Οἰσυπηρὸς. [din

Οἴσυπος (ὁ), [οἶς] [de aчi) ѕsѫк (de лînъ); (пpin întind:) лînъ nesпълatъ. 2) къкъреazъ de oae. (вezĭ 'Οἰσπάτη).

Οἰσυποῦντα, (în контрак:) în локѫ de οἰσυπόεντα.

Οἰσυπώδης, εος (ὁ, ἡ), =Οἰσυπηρὸς.

Οἴσω, віit: ал лѫĭ φέρω [din neîntp: οἴω].

Οἰτόλινος (ὁ), кîntiкѫ de жале пentpѫ moaptea лѫĭ Лinѫ. [οἶτος, Λίνος].

Οἶτος (ὁ), поеt: Ion: [οἴσω] soaptъ; ѫpsitъ; (пapt:) nenopoчipe; moapte.

Οἰφάω (-έω) -ῶ, віit; -ήσω, [în afin: кѫ ὀχεύω]=Βινέω. [de ѕnde

Οἰφόλης, συ (ὁ), ші Οἰφολὶς, ίδος (ἡ), desfpînatѫ, -atъ.

Οἴφω, pap în локѫ de οἰφάω.

Οἰφώλης, ου (ὁ), ші Οἰφωλὶς, ίδος (ἡ),= Οἰφόλης (λὶς).

Οἰχέομαι, поет: în локŭ de οἴχομαι.

Οἴχνεσκον, прел: ал лѫĭ..

Οἰχνέω -ῶ, поет: Ion: în локŭ de οἴχομαι.

Οἰχοίατο, Ion: în локŭ de οἴχοιντο, а 3: îm: пеps: de прez: ал пoft: лѫĭ...

Οἴχομαι, [ἵκω, saŭ ὄχος, ὀχέομαι] віit: οἰχήσομαι (прел: ᾠχόμην, tpe: de кѫ: ᾤχημαι, ші οἴχωκα) mъ dѫкŭ, плекŭ; mъ fakŭ невъzѫtŭ; пĭерŭ; морŭ. «Ὤχετο ἀπιὼν„. Dm: «Ὤχετ' ἀποπτάμενος». Іл: В: «Ὤχετο νηὶ Πύλον δε». Od: Π: «Οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα». Ep: «Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν». Od: Δ: (ші despre neînsѫfл:) «Ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα»· Іл: Λ: "Ποῖ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὅ πρὶν ἔχεσκες»; Іл: Е: «Πῆ δή τοι φρένες οἴχονται»; Іл: Ω: «Ἐπ' ὀλίγου οἴχεται (ἡ σωτηρία)». Apstf: (kom: пapod:) în локŭ de ὀχεῖται. (ші aвsoл:) «Διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου». Плт: «Τήνας οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας». Tкp: (tpe: de кѫ:) «Οἴχωκα». Sof: sîntŭ пĭерdѫtŭ.

Οἰχώκεε, Ion: în локŭ de οἰχώκει, пestesъв: din οἴχωκα tpe: de кѫ: ал лѫĭ οἴχομαι.

Οἴω, neîntp: tem: ал лѫĭ οἴσω, віit: ал лѫĭ φέρω.

'Οἴω, поет: în локŭ de οἴομαι, gîndeskŭ, mi se пape. «Ἔπειτα γ', ὀΐω, γνώσεαι». Om:

Οἰῶ, Лакон: în локŭ de ὀΐω.

Οἰωβότας, α (ὁ), Dop: în локŭ do οἰοβό-(βώ)της.

Οἰωνίζομαι, віit: -ίσομαι, прегічеskŭ чева din sворѫл пъsъpілор; saŭ ĭaŭ чева de semnŭ pъŭ. «Ὅ τινες οἰωνίζοντο ἀνεπιτήδειον εἶναι τῇ πόλει». Лкs: «Ὃν οἰωνίσαιτ' ἄντις μᾶλλον ἰδὼν, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο». Dm:[ші

Οἰωνικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de пpeвestitoapeлe пъsъpĭ, ші de прегічіpea dintp' înseлe. «Οἰωνικὴ (se înц: τέχνη) =Οἰωνιστικὴ, штiinцa de a прегічі din sворѫл пъsъpілор. [οἰωνὸς].

Οἰώνισμα (τὸ),=Οἰωνὸς. [ші

Οἰωνισμὸς (ὁ), прегічіpe din sворѫл пъsъpілор. [ші

Οἰωνιστὴρ (ὁ), поет: în локŭ de οἰωνιστὴς. [οἰωνίζομαι]. [de ѫnde

Οἰωνιστήριον (τὸ), локŭ de прегічіtopie 2)=οἰωνὸς, semnŭ пpeвestitopŭ; (прінч:) neѫt: лѫĭ ...

Οἰωνιστήριος, α, ον, =Οἰωνιστικὸς.

Οἰωνιστὴς, οῦ (ὁ),=Οἰωνοσκόπος. [οἰωνίζομαι]. [de ѫnde

Οἰωνιστικὸς, ὴ, ὸν,=Οἰωνικὸς. «Οἰωνιστικὴ» =Οἰωνικὴ.

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatŭ de пъsъpĭ. [οἰωνὸς, βιβρώσκω].

Οἰωνοθέτης, ου (ὁ), [οἰωνὸς, τίθημι] = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνόθροος (ὁ, ἡ), поет: [οἰωνὸς, θρόος] stpigъtŭ (гълъцie) de пъsъpĭ.

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ), поет: [οἰωνὸς, κτείνω] omopîtopŭ de пъsъpĭ.

Οἰωνομαντεία (ἡ). прегічіpe прin oвsepвape de пъsъpĭ. [ші

Οἰωνομαντικὸς, ὴ, ὸν,=Οἰωνικὸς, ші Οἰωνομαντικὴ=Οἰωνικὴ. [din

Οἰωνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), прегічіtopŭ прin oвsepвape de пъsъpĭ. [οἰωνὸς, μάντις].

Οἰωνόμικτος (ὁ, ἡ), поет; [οἰωνὸς, μίγνυμι] amestekatŭ în fopmapea sa din пasъpe ші алтъ віtъ.

Οἰωνοπόλησις, εως, ші Οἰωνοπολία (ἡ),= Οἰωνομαντεία. [din

Οἰωνοπόλος (ὁ, ἡ), [οἰωνὸς, πολέω] îndeлetnічitŭ ла oвsepвapea пъsъpілор. || (sѫвst:)=Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνὸς (ὁ), [οἶος] пasъpe карпеворъ. 2) (oвіч:) semnŭ (прінч: лѫatŭ din sворѫл ші чл: челор asemenea пъsъpĭ) de прекѫпoaштepea віitopѫлѫĭ. «Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Іл: М.

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ), локŭ de oвsepвapea semnелор пъsъpілор. [ші

Οἰωνοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, oвsepвŭ (вaгŭ de seamъ ла) sворѫл пъsъpілор sпpe прегічіpea віitopѫлѫĭ, = Οἰωνίζομαι. [οἰωνοσκόπος]. [de ѫnde

Οἰωνοσκόπημα (τὸ), semnŭ пpeвestitopŭ de віitopŭ лѫatŭ din oвsepвapea пъsъpілор. [ші

Οἰωνοσκοπητικος, ὴ, ὸν,=Οἰωνοσκοπικὸς.

Οἰωνοσκοπία(ἡ), tpeaвa прегічіtopѫлѫĭ din oвsepвapea пъsъpілор. [ші

Οἰωνοσκοπικὸς, ὴ, ὸν, = Οἰωνιστικὸς, ші Οἰῶνοσκοπικὴ=Οἰωνιστικὴ. [ші

Οἰωνοσκόπιον (τὸ),=Οἰωνοσκοπεῖον.[din

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ), oвsepвъtopŭ de пъsъpĭ (прінч: de semnелe лор sпpe прегічіpe de віitopŭ). || (sѫвst:)=Οἰωνόμαντις, (Лat:) augur. [οἰωνὸς, σκοπὸς].

Οἵως, adв: [οἶος] kom: în че кіпŭ, în чefeл de stape.

Οἰωτὸς, [οἶς] ὴ, ὸν, гл: fъкѫtŭ din пĭеĭ de oae.

Ὅκα, adв: Dop: în локŭ de ὅτε.

'Οκέλλω, віit: ὀκελῶ, (nex:ὤκειλα)=Κέλλω, апропіŭ корaвіa de (tpaгŭ ла) ѫsкatŭ. (stpъm: ші nestp:).

Ὄκη, adв: Ion: în локъ de ὄπη.

Ὄκκα, adв: поет: Dop· în локъ de ὄκα.

Ὀκλαδίας, [ὀκλάζω] ου (ὁ), (δίφρος, skaвnъ) каре se stpînцe, ші їаръшї se întinde, (Fpanц:) chaise pliante. [de вnde

Ὀκλαδιάω -ῶ, віїї: -άσω, sîntъ лesnічosъ saъ rata a шedea.

Ὀκλαδὸν, adв: поет: îndoind цenвкії, saъ stîpчit, пе віne. [din

Ὀκλάζω, [κλάω] віit: -άσω, îndoïeskъ, stîpчeskъ цenвкії; (de вnde обіч:) шezъ stîpчit; (прin întind:) обоseskъ, kazъ жos, înцenвкїв. «Ὄκλαζε τῆς ἄγαν φορᾶς ὁ ἄνεμος». Елд: se аліna. (ші fir:) «Μὴ ὀκλάσας τὸν ἐπ' ἐμοὶ πόθον ὑπὸ τῶν συμφορῶν». Елд: [de вnde

Ὀκλὰξ, ad: поет: =Ὀκλαδὸν. [ші

Ὄκλαξ, ακος (ἡ), поет: în локъ de...

Ὄκλασις, εως (ἡ), îndoipe de цenвкї; înцenвкїepe; saъ шedepe stîpчitъ, пе віne. [ші

Ὄκλασμα (τὸ), =Ὄκλασις, вnъ felъ de danцъ пе віne. [ші

Ὀκλαστὶ, adв: поет:=Ὀκλαδὸν.

Ὀκναλέος, α, ον, поет: în локъ de ὀκνηρὸς.

Ὀκνείω, поет: în локъ de...

Ὀκνέω -ῶ, [ὄκνος] віit: -ήσω, прецetъ; mъ temъ, mъ sfieskъ sъ...; mъ îndoïeskъ; бъnвїeskъ. «Ὀκνῶν τοὺς πολίτας». Ksn: «Θαῤῥῶν πλείονα ἔθυεν, ἢ ὀκνῶν ηὔχετο». Ksn:

Ὀκνηρία (ἡ), лene, tpîndъвie. [din

Ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, [ὄκνος] лeneшъ, tpîndaвъ; saъ fpikosъ; (поет:) прічinвitopъ de sfiaлъ. «Δέος ὀκνηρὸν». Ткр: [de вnde

Ὀκνηρῶς, adв: кв лene. «Ὀκνηρῶς ἔχω». Лкs:=Ὀκνέω.

Ὀκνὸς, ὴ, ὸν,=Ὀκνηρὸς.

Ὄκνος (ὁ), [ἔχω] întîpziepe, kodipe din fpikъ, saъ tpîndъвie, прецetape; (în цen:) лene, sfiaлъ. «Ὄκνος μ' ἔχει». Лкs: = Ὀκνέω, mъ sfieskъ, ші чл: 2) вnъ felъ de пasъpe, epodiъ, (ал:) ἀστερίας.

Ὀκνόφιλος (ὁ, ἡ), ївбitopъ de лene, tpîndaвъ. [ὄκνος, φίλος].

Ὀκνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ὀκνηρὸς.

Ὀκόθεν, adв: Ion: în локъ de ὁπόθεν.

Ὀκοῖος, η, ον, Ion: în локъ de ὁποῖος.

Ὀκόσος, η, ον, Ion: în локъ de ὁπόσος.

Ὀκότε, adв: Ion: în локъ de ὁπότε.

Ὄκου, adв: Ion: în локъ de ὅπου.

Ὀκριάζω, ші Ὀκριάω, віit: -άσω, поет: [ὄκρις] пекъжeskв, întъpîtъ. || (пas:) mъ întъpîtъ, mъ пекъжeskъ.

Ὀκρίβας, [ὄκρις, βαίνω] αντος (ὁ), (în цen:) =Ἰκρίον; (партік:) tpiввna aktopiлop teatpвлвї, (алт:) λογεῖον, (Лat:) pulpitum.(вezї ші θυμέλη). 2) капра вizitiвлвї. 3) skaвnъ кв tpeї пічоаре, пе каре zorpafiї цin aшezatъ табловл, че лвкpeazъ, (Fpanц:) chevalet. (вezї ші κιλλίβας).

Ὀκριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), колцвposъ, вîpfosъ ла fopmъ. [ὄκρις, εἶδος].

Ὀκριόεις, εσσα, εν,поет:[ὄκρις] колцвposъ, вîpfвposъ, nenetedъ. «Λίθος—». Om: (se konf: кв ὀκρυόεις).

Ὀκριόωντο, поет: în локъ de ὠκριῶντο, а 3: îm: пeps: de прел: ал лвї ὀκριάομαι.

Ὄκρις, [ἄκρος] ιος (ἡ), поет: Ion: колцъ eшitъ afapъ, nenetezitate în tpвnъ netedъ. «Ἡ ὑπερέχουσα ὄκρις τοῦ ὀστέου„. Iпкр:

Ὀκρὶς, ίδος (ὁ, ἡ), поет:=Ὀκριόεις, колцвposъ; pînosъ. "Φάραγξ — » Esхл: [ші

Ὀκρίωμα (τὸ), =Ὄκρις. [ші

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, поет: în локъ de κρυόεις, fвpiosъ, гpozaвъ.

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ), каре faчe оптъ бвкътвpї. Ἄρτος — ». Es: [ὀκτὼ, βλωμὸς].

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ), skpisъ în оптъ лimбї. [ὀκτὼ, γλῶσσα].

Ὀκταδάκτυλος (ὁ. ἡ),=Ὀκτωδάκτυλος.

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ), чел de прецъ, saъ de гpeвtate de оптъ dpaxme. [ὀκτὼ, δραχμὴ].

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ), (цeometp:) oktaedpъ, чел кв оптъ лatвpe. [ὀκτὼ, ἕδρα].

Ὀκταετηρὶς, ίδος (ἡ), къpsъ de timпъ копpinzъtopъ de оптъ anї. [ші

Ὀκταέτὴς, εος saъ έος (ὁ, ἡ), чел de оптъ anї. [ὀκτὼ, ἔτος]. [de вnde

Ὀκταετία (ἡ), оптъ anї.

Ὀκταέτὶς, ιδος (ἡ), fem: ал лвї ὀκταέτης.

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ), de оптъ ziлe. [ὀκτὼ, ἡμέρα].

Ὀκτάκις, adв: de оптъ opї. [ὀκτὼ].

Ὀκτακισμύριοι, αι, α, оптъ-zeчї de miї. [ὀκτάκις, μύριοι].

Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, оптъ miї. || (în sinr:) "Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς (ἵππος)». Ep: оптъ miї de skвtamї, saъ кълъpeцї. [ὀκτάκις, χίλιοι].

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ), чел кв оптъ sпiцe. «Τροχὸς—». Iл: E: [ὀκτὼ, κνήμη].

Ὀκτακόσιοι, αι, α, (nвmъp:) оптъ sвte. [ὀκὼ, ἑκατὸν].

Ὀκτακότυλος (ὁ, ἡ), înкъпъtopъ, saъ копpinzъtopъ de оптъ kotiлe. [ὀκτὼ, κοτύλη].

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ), компвsъ din оптъ mъdвлape, saъ memвpe. [ὀκτὼ, κῶλον].

Ὀκταμερὴς, έος (ὁ, ἡ), компвsъ din оптъ пъpцї. [ὀκτὼ, μέρος].

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ), компвsъ din оптъ me-

tpe(de вepsъpĭ). [ὀκτὼ, μέτρον].

'Οκταμηνιαῖος, α, ον, ші

'Οτάμηνος (ὁ,ἡ), de oптŭ лъnĭ. [ὀκτὼ, μὴν].

'Οκτάπεδος (ὁ, ἁ), Dop: = 'Οκτάπους. [ὀκτὼ, πέδη].

'Οκτάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de oптŭ коцĭ. [ὀκτὼ, πῆχυς].

'Οκταπλάσιος, α,ον, ші 'Οκταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înoптitŭ, de oптŭ opĭ п' atîta. [ὀκταπλόος -οῦς].

'Οκτάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de oптŭ поroane. [ὀκτὼ, πλέθρον].

'Οκταπλόος -οῦς (ὁ, ἡ), = 'Οκταπλάσιος. [ὀκτὼ, ἁπλόος -οῦς].

'Οκταπόδης, ου(ὁ), ші 'Οκτάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ пічоаре, saŭ къ întindepe de oптŭ пічоаре. [ὀκτώ, ποῦς].

'Οκτάῤῥιζος (ὁ,ἡ), чел къ oптŭ ръdъчinĭ, saŭ кръчĭ. "Κέρατα—». Епгр: [ὀκτώ, ῥίζα].

'Οκτάῤῥυμος, ші ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ oĭшtĭ, saŭ tînжеле. «Ἅρμα —„· Ksn: [ὀκτὼ, ῥυμὸς].

'Οκτὰς, άδος (ἡ), oптime, saŭ sъmъ (adъnъtъpъ) de oптŭ ъnimĭ. [ὀκτὼ].

'Οκτάσημος (ὁ, ἡ), коnpinzъtopŭ de oптŭ semne (хараktepe, fiгъpĭ ші чл:), saŭ de oптŭ timпĭ (în mъsikъ, ші metpikъ). [ὀκτὼ, σῆμα].

'Οκταστάδιος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de oптŭ stadiĭ. || (sъвst:) 'Οκταστάδιον (τὸ), întindepe de oптŭ stadiĭ (maĭ ъnŭ milŭ). [ὀκτὼ, στάδιον].

'Οκτάστυλος (ὁ, ἡ), чел къ (saŭ sпріжinitŭ пе) oптŭ stîлпĭ. [ὀκτὼ, στύλος].

'Οκτάτονος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ întinsъtъpĭ, (пічоаре). «Ἕλικες ὀκτάτονοι». Епгр: челе oптŭ пічоаре але каракъtiцеĭ. [ὀκτὼ, τείνω].

'Οκταχῶς, adв: în oптŭ кіпъpĭ, saŭ feлъpĭ. [ὀκτὼ].

'Οκτήρης, εος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ pîndъpĭ, saŭ katъpĭ. || (fem: sъвst:) коpaвie къ oптъ вîsле, saŭ перекĭ de вîsле. (вezĭ διήρης). [ὀκτὼ, ἄρω, saŭ ἐρέσσω].

'Οκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ), (nъm:) nedeкл: oптŭ. [de aчi].

'Οκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ deцete, saŭ къ întindepe de oптŭ deцete. [ὀκτὼ, δάκτυλος].

'Οκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nъm:) nedeкл: oпt-sпpezeчe. [ὀκτὼ, καὶ, δέκα].

'Οκτωκαιδεκαέτης, εος (ὁ, ἡ), de oпt-sпpezeчe anĭ. [ὀκτὼ, καὶ, δέκα, ἔτος].

'Οκτωκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de oпt-sпpezeчe коцĭ. [ὀκτωκαίδεκα, πῆχυς].

'Οκτωκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înoпt-пpezeчitŭ, (ad:) de 18. opĭ п' atîta· [ὀκτωκαίδεκα, ἁπλοῦς].

'Οκτωκαιδεκάσημος (ὁ, ἡ), коnpinzъtopŭ de oпt-sпpezeчe semne (хараktepe, saŭ fiгъpĭ ші чл:); saŭ de 18 timпĭ (în mъsikъ ші metpikъ). [ὀκτωκαίδεκα, σῆμα].

'Οκτωκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкъtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чева în oпt-sпpezeчe ziле; de 18 ziле. [din

'Οκτωκαιδέκατος, η, ον, ал oпt-sпpezeчeлea. [ὀκτωκαίδεκα].

'Οκτωκαιδεκέτης, εος (ὁ,ἡ), ші 'Οκτωκαιδεκέτις, ιδος (ἡ), = 'Οκτωκαιδεκαέτης, -έτις.

'Οκτωμηνιαῖος, 'Οκτώμηνος, 'Οκτώπους = 'κΟταμηνιαῖος, ші чл:

'Οκτώραβδος (ὁ, ἡ), чел къ oптŭ въpцĭ. [ὀκτώ, ῥάβδος].

'Οκτωστάδιος (ὁ, ἡ), = 'Οκταστάδιος.

'Οκτώφορος (ὁ, ἡ), пъptatŭ (къpatŭ) de oптŭ inшĭ. || (sъвst: въpв: ші neъt:) ъnŭ feлŭ de tpъsъpъ, saŭ кочіе. [ὀκτὼ, φέρω].

Ὄκχ', (in апок: maĭ 'nainte de вок: asпip:) în локŭ de ὄκκα.

'Οκχέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop: поet: în локŭ de ὀχέω, sпріжineskŭ, цiŭ asъпpъmĭ; (fiг:) sъfepŭ, paвdŭ. [din

'Οκχὴ (ἡ), Dop поet: în локŭ de ὀχὴ, sпріжinŭ.

Ὄκχος (ὁ), Dop: în локŭ de ὄχος, tpъsъpъ, каpŭ, ші чл:

Ὄκως, adв: Ion: în локŭ de ὅπως.

'Οκωχεύω, вiit: -εύσω, гл: sъsцiŭ, sпріжineskŭ. [din

'Οκωχὴ (ἡ), гл: = 'Οκχὴ (de ъnde oвiч: ἀνοκωχή).

'Ολαὶ (αἱ), At: în кокŭ de οὐλαὶ.

'Ολάργυρος (ὁ, ἡ), totŭ de apцintŭ. [ὅλος, ἄργυρος].

'Ολά('Ολβά)χνιον, ші Ὄλα(Ὄλβα)χνον, ші 'Ολαβακήϊον(τὸ). Siч: înлокŭ de οὐλοχόϊον.

'Ολβήεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de ὄλβιος. [ші

'Ολβία (ἡ), (пpinч:) fem: ал лъĭ ὄλβιος, (oвiч:) = Μακαριότης. «Βάλλ' εἰς ὀλβίαν». кom: dъ te ла Dъmnezeŭ (ipon:). (вezĭ ші μακαρία). [ὄλβος]. [de ъnde

'Ολβιάζω, вiit: -άσω, ші ὀλβίζω, вiit: -ίσω, fakŭ пе чinева fepiчitŭ; (oвiч:) = Μακαρίζω, fepiчeskŭ.

'Ολβιογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), кom: [ὄλβιος, γαστὴρ] каpe îшĭ sokoteшte fepiчipea în пînteчe (în mînкape), лакomŭ.

'Ολβιοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὐδαίμων, [ὄλβιος, δαίμων].

'Ολβιοδό(δώ)της, ου (ὁ), ші ὀλβιοδὸ (δῶ)

τις, ιδος (ἡ), поет:=Ὀλβοδότης.

Ὀλβιόδωρος (ὁ, ἡ), поет: =Ὀλβιοδότης. [ὄλβιος, δῶρον].

Ὀλβιοεργὸς (ὁ, ἡ), поет: fъкъtорȣ de fepiчipea кȣїва. [ὄλβιος, ἔργον].

Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ), поет: fepiчitȣ în inima sa, веселȣ. [ὄλβιος, θυμὸς].

Ὀλβιόκοσμος (ὁ, ἡ), поет: прiчinȣitорȣ de fepiчipea лȣmiї. [ὄλβιος, κόσμος].

Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ), поет: = Ὀλβιοδαίμων. [ὄλβιος, μοῖρα].

Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ), поет: fepiчitȣ пentрȣ богъцia sa. "Εὐωχία—„. At: лȣksosȣ, богатȣ. [ὄλβιος, πλοῦτος].

Ὄλβιος, α saȣ ος, ον, fepiчitȣ, богатȣ. || (неȣt:) Ὄλβια, adв: in локȣ de ὀλβίως. «Ὄλβια θύειν». Od: H. [ὄλβος].

Ὀλβιότυφος (ὁ, ἡ), поет: fepiчitȣ în mîndpia, saȣ înrîmfapea, fantasia sa. [ὄλβιος, τύφος].

Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ), stрежȣitорȣ de fepiчipe. [ὄλβιος, φρουρὰ].

Ὀλβιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: rînditорȣ ла богъцie, ші богацї. «Ποδάγρα—». Лȣч: [ὄλβιος, φρὴν].

Ὀλβιόχειρος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ mîїnї adȣкъtoape de fepiчipe. [ὄλβιος, χεὶρ].

Ὄλβιστος, η, ον, sȣпрл: nepeг: ал лȣї ὄλβιος.

Ὀλβίως, adв: кȣ fepiчipe, saȣ богъцie. [ὄλβιος].

Ὀλβοδότειρα (ἡ), поет: fem: ал лȣї...

Ὀλβοδοτὴρ, ші Ὀλβοδότης, ου (ὁ), ші Ὀλβοδότις, ιδος (ἡ), поет: dъtъtорȣ, прiчinȣitорȣ de fepiчipe, saȣ богъцie. [ὄλβος, δίδωμι].

Ὀλβομέλαθρος (ὁ, ἡ), [ὄλβος, μέλαθρον] чел din богатъ кasъ; saȣ adȣкъtорȣ de fepiчipe кaseї.

Ὀλβονομέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: пetpeкȣ în fepiчipe. [ὄλβος, νέμομαι].

Ὄλβος (ὁ), [ἄλφω, saȣ ὀφέλλω] fepiчipe, вілшȣгȣ de бȣнȣрї, богъцie.

Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ), поет: adȣкъtорȣ de fepiчipe, saȣ богъцie. [ὄλβος, φέρω].

Ὀλέεσθαι, Ion: în локȣ de ὀλεῖσθαι, miж: віit: de inf:, ші

Ὀλέεσκε Ion: în локȣ de ὤλλυ, saȣ ὤλλυε, a3: sinг: пeps: de прел: xot: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλέθριος, α, ον, adȣкъtорȣ de пeipe, пръпъditорȣ. 2) поет: nenopoчitȣ, tiкълosȣ. [ὄλεθρος]. [de ȣnde

Ὀλεθρίως, adв: sпpe пeipe.

Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ), Sхл: fъкъtорȣ de пeipe,=Ὀλέθριος. [ὄλεθρος, ποιὸς].

Ὄλεθρος (ὁ), пръпъdenie, пeipe, moapte. 2) (adiekt:) вpednikȣ pe пeipe. netpeвnikȣ. (вezї ші βάραθρος). [ὀλέω].

Ὀλεῖ, a 3: sinг: пeps: de ал 2: віit:, saȣ 2:) At: în локȣ de ὀλῇ, 2: sinг: пeps: de miж: віit: 2:, ші

Ὀλεῖται, a 3; sinг: пeps: de miж: віit: 2: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλέκρανον (τὸ),=Ὠλέκρανον.

Ὀλέκω, (прел: ὤλεκον ші maї mȣлtȣ nȣ) поет: în локȣ de ὄλλυμι.

Ὀλερὸς [ὀλός], α, ὸν, гл:=Θολερὸς, tȣлвȣpe, nopoїosȣ; nerpȣ.

Ὀλέσαι, a 3: sinг: пeps: de nex: пoft:, ші nex: de inf:, ші

Ὀλέσας, ασα, αν, nex: de naptч:, ші

Ὀλέσειας, ε, Еол: în локȣ de ὀλέσαις, ὀλέσαι, nex: de пoft: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλεσήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλλυμι, ἀνὴρ] пръпъditорȣ de oamenї.

Ὀλέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλεσίβωλος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλλυμι, βῶλος] fъpîmъtорȣ de бȣлгърї.

Ὀλεσίθηρ, ηρος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорȣ, saȣ omopîtорȣ de feape. [ὄλλυμι, θήρ].

Ὀλεσίμβροτος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорȣ de oamenї. [ὄλλυμι, βροτὸς].

Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорȣ de кase. [ὄλλυμι, οἶκος].

Ὀλεσίπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорȣ de opaшe. [ὄλλυμι, πτόλις].

Ὄλεσσε, поет: în локȣ de ὤλεσε, a 3: sinг: пeps: de nex:, ші

Ὀλέσσει, поет: în локȣ de ὀλέσει, a 3: sinг: пeps: de віit: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλεσσιτύραννος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорȣ de tipanȣ, saȣ tipanї. [ὄλλυμι, τύραννος].

Ὀλέσω, ші поет: ὀλέσσω, віit: ал лȣї ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα (ἡ), поеf: fem: ал лȣї...

Ὀλετὴρ (ὁ), [ὄλλυμι] пръпъditорȣ.

Ὀλέτις (ἡ), поет:=Ὀλέτειρα.

Ὄληαι, поет: în локȣ de ὄλῃ a2:, шіὄληται, a 3: sinг: пeps: de miж: nex: sȣп: aλ лȣї ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία (ἡ), пȣцinime de sînцe. [din

Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinȣ sînцe. [ὀλίγος, αἷμα].

Ὀλιγάκις, adв: de пȣцine opi, pap [ὀλίγος].

Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцine вії. [ὀλίγος, ἄμπελος].

Ὀλιγανδρέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ пȣцi-

nĭ oamenĭ, sîntŭ пѫцin попѫлатŭ. [ші

'Ολιγανδρία (ἡ), пѫцinime de oamenĭ, =Λειψανδρία. [din

'Ολίγανδρος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinĭ oamenĭ, пѫцin попѫлатŭ. [ὀλίγος, ἀνὴρ].

'Ολιγανθρωπέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ολιγανδρέω. [ші

'Ολιγανθρωπία (ἡ), = 'Ολιγανδρία. [din

'Ολιγάνθρωπος (ὁ, ἡ),='Ολίγανδρος. [ὀλίγος, ἄνθρωπος].

'Ολιγαριστία (ἡ), пѫцinъ прînzipe. [ὀλίγος, ἄριστον].

'Ολιγάρκεια (ἡ), îndestѫларе кѫ пѫцinŭ. [ші

'Ολιγαρκέω -ῶ, (ші maĭ des між:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι sîntŭ îndestѫлатŭ (мѫлцѫmitŭ) кѫ пѫцinŭ. [din

'Ολιγαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îndestѫлатŭ кѫ пѫцinŭ, saŭ кѫmпъtatŭ în tpeбѫinцeлe saле. 2) aвĭa destѫлŭ пentpѫ пѫцinĭ. [ὀλίγος, ἀρκέω]. [de ѫnde

'Ολιγαρκία (ἡ),='Ολιγάρκεια.

'Ολιγαρτία (ἡ), пѫцinime (лiпsъ) de пîine. [ὀλίγος, ἄρτος].

'Ολιγαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, гѫвернezŭ (ші між: mъ гѫвернezŭ) олiгархiчеште.. [din

'Ολιγάρχης, ου (ὁ), mембрѫ de гѫвернŭ, saŭ dpeгъtopŭ олiгархiкŭ. [ὀλίγος, ἄρχω]. [de ѫnde

'Ολιγαρχία (ἡ), олiгархie, ѫnŭ fелŭ de гѫвернŭ, întpѫ каре кîрmѫĭesк пѫцinĭ. [ші

'Ολιγαρχικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, олiгархiкŭ, кѫвenitŭ ла, saŭ ĭѫвitopŭ de олiгархie (гѫвернŭ de пѫцinĭ).

'Ολιγαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), (ἀγρὸς, цapinъ) чел de пѫцine вpazde, saŭ de sекъцiвŭ пъmîntŭ, [ὀλίγος, αὔλαξ].

'Ολιγαχόθεν, adв: din пѫцine пърцĭ. [ші

'Ολιγαχοῦ, adв: în пѫцine локѫрĭ.[ὀλίγος].

'Ολιγεκτέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ пѫцinъ авѫцie. [ші

'Ολιγεξία (ἡ), пѫцinъ авѫцie. [ὀλίγος, ἔχω].

'Ολιγήμερος (ὁ, ἡ), чел кѫ, saŭ de пѫцine ziле. [ὀλίγος, ἡμέρα].

'Ολιγηπελέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

'Ολιγηπελὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, πέλομαι] пѫцinŭ, славŭ în fiinцa sa. [de ѫnde

'Ολιγηπελία (ἡ), слъвiчĭѫne; лешinŭ.

'Ολιγήρης,ε ος, ші 'Ολιγήριος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ pe ὀλίγος.

'Ολιγηροσία (ἡ), поet: пѫцinŭ пъmîntŭ de apat, mікъ холдъ. [ὀλίγος, ἄροσις].

'Ολιγησίπυος (ὁ, ἡ), поet: [ὀλίγος, σιπύα] чел кѫ пѫцinŭ (mікŭ) saŭ deшeptŭ amбapŭ de гpîŭ, (ad:) sъpaкŭ. (înпpot: de εὐσίπυος).

'Ολίγινθα, adв:=Μίνυνθα.

'Ολίγιστος, ші 'Ολιγίστατος, η, ον, sѫпрл: (перегл:) ал лѫĭ ὀλίγος. [de ѫnde

'Ολιγίστως, adв: преа пѫцin; saŭ foapte pap.

'Ολιγόαιμος (ὁ, ἡ), —'Ολίγαιμος.

'Ολιγόβιος (ὁ, ἡ), пѫцinŭ ла віацъ, saŭ ла авѫцie (sъpaкŭ). [ὀλίγος, βίος].

'Ολιγόβουλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ гîndipe (minte). [ὀλίγος, βουλὴ].

'Ολιγογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, γνώμη]='Ολίγωρος.

'Ολιγογόνατος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine, saŭ miчĭ nodѫpĭ. [ὀλίγος, γόνυ].

'Ολιγογονία (ἡ), naштepe de пѫцinĭ.[din

'Ολιγόγονος (ὁ, ἡ), пъsкъtopŭ de пѫцinĭ. [ὀλίγος, γόνος].

'Ολιγοδάπανος (ὁ, ἡ), пѫцin-келtѫitopŭ. [ὀλίγος, δαπάνη].

'Ολιγοδεὴς, έος (ὁ, ἡ),= 'Ολιγαρκὴς, чел че de пѫцine ape tpeбѫinцъ. [ὀλίγος, δέω]. [de ѫnde

'Ολιγόδεια, saŭ 'Ολιγοδεία (ἡ),='Ολιγάρκεια, de пѫцine лiпsъ, saŭ tpeбѫinцъ.

'Ολιγοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ кѫ пѫцinŭ. [ὀλίγος, δίαιτα].

'Ολιγόδουλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine sлѫцĭ. [ὀλίγος, δοῦλος].

'Ολιγοδρανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ....

'Ολιγοδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, δραίνω] пѫцinŭ în лѫкpape. [de ѫnde

'Ολιγοδρανία (ἡ), пѫцinime în лѫкpape.

'Ολιγοδύναμος, (ὁ, ἡ) чел кѫ пѫцinъ пѫtepe. [ὀλίγος, δύναμις].

'Ολιγοελαιόω -ῶ, віit: -ώσω, amŭ, saŭ faкŭ пѫцinŭ ѫntŭ, saŭ олеĭŭ. [ὀλίγος, ἔλαιον].

'Ολιγοεξία (ἡ),='Ολιγεξία.

'Ολιγοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ολιγοδρανὴς. [ὀλίγος, ἔργον].

'Ολιγοέτης, εος (ὁ, ἡ), чел de пѫцinĭ anĭ. [ὀλίγος, ἔτος]. [de ѫnde

'Ολιγοετία (ἡ), пѫцinime de anĭ, tinepeцe.

'Ολιγόζος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine nodѫpĭ, saŭ odpasле. [ὀλίγος, ὄζος].

'Ολιγοήμερος (ὁ, ἡ), поet:='Ολιγήμερος.

'Ολιγόθερμος (ὁ, ἡ), пѫцin-fepбinte. [ὀλίγος, θερμὸς].

'Ολιγόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinĭ перĭ. [ὀλίγος, θρὶξ].

'Ολιγοθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ....

'Ολιγόθυμος (ὁ, ἡ), пѫцinŭ de inimъ, некѫpaжosŭ. [ὀλίγος, θυμὸς].

'Ολιγόϊνος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine вine, saŭ slaвŭ de невре. [ὀλίγος, ἴν].

'Ολιγόκαιρος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ вреme de a faче чева. [ὀλίγος, καιρὸς].

'Ολιγοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ tpestie, saŭ кочеanŭ. [ὀλίγος, κάλαμος].

'Ολιγόκαρπος (ὁ, ἡ), de пѫцinŭ podŭ продѫкъtopŭ. [ὀλίγος, καρπός].

'Ολιγόκαυλος (ὁ, ἡ),='Ολιγοκάλαμος. [ὀλίγος, καυλὸς].

'Ολιγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine saŭ miчĭ коарne. [ὀλίγος, κέρας].

'Ολιγόκλαδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine pa mѫpe. [ὀλίγος, κλάδος].

'Ολιγοκρατέομαι -οῦμαι, = 'Ολιγαρχέομαι. [ὀλίγος, κράτος].

'Ολιγολαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвеsкŭ пѫцine. [ὀλίγος, λάλος].

'Ολιγόλογος (ὁ, ἡ), пѫцin-ворвitopŭ, = Βραχύλογος. [ὀλίγος, λόγος].

'Ολιγομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пѫцin-înвъцatŭ. [ὀλίγος, μανθάνω]. [de ѫnde

'Ολιγομαθῶς, adв: кѫ пѫцinъ înвъцътѫръ. «'Ολιγομαθῶς ἔχειν περί τι„. Sокр:

'Ολιγομετρία, (ἡ), пѫцinime de metpe (de вepsѫpĭ). [ὀλίγος, μέτρον].

'Ολιγόμισθος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ платъ, saŭ simвpie (eftinŭ). [ὀλίγος, μισθὸς].

'Ολιγομυθία (ἡ), пѫцinъ ворвъ. [din

'Ολιγόμυθος (ὁ, ἡ),='Ολιγόλογος. [ὀλίγος, μῦθος].

'Ολιγόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtopŭ de пѫцine вise. [ὀλίγος, ὄνειρος].

'Ολιγόξυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine лemne. [ὀλίγος, ξύλον].

'Ολιγοπαιδία (ἡ), пѫцinime de копiĭ. [din

'Ολιγόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), tatъ, saŭ mѫmъ de пѫцinĭ копiĭ. [ὀλίγος, παῖς].

'Ολιγόπιστος (ὁ, ἡ), чел de пѫцinъ кредinцъ. [ὀλίγος, πίστις].

'Ολιγοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Σμικρύνω, fakŭ чева пѫцinŭ, înпѫцinezŭ. [ὀλίγος, ποιέω].

'Ολιγοπόλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinĭ перĭ кърѫнцĭ. (грam: eкsпл: a лѫĭ σπαρνοπόλιος). [ὀλίγος, πολιὰ].

'Ολιγοπονία (ἡ), пѫцinъ osteneaлъ. [din

'Ολιγόπονος (ὁ, ἡ), пѫцin-ostenitopŭ. [ὀλίγος, πόνος].

'Ολιγοποσία (ἡ), пѫцinъ вере. [ὀλίγος, πόσις].

'Ολιγοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

'Ολιγοπότης, ου (ὁ), пѫцin-въѫtopŭ. [шi

'Ολιγόποτος (ὁ, ἡ), пѫцinŭ чева въѫtŭ (înвътatŭ). [ὀλίγος, πίνω].

'Ολιγοπραγμοσύνη (ἡ), îndeлetniчipe în пѫцine лѫкрѫpĭ. [din

'Ολιγοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), îndeлetniчitŭ în пѫцine лѫкрѫpĭ. (înпpot: de πολυπράγμων). [ὀλίγος, πρᾶγμα].

'Ολιγόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine saŭ miчĭ apinĭ. [ὀλίγος, πτερὸν].

'Ολιγόπυρος (ὁ, ἡ), продѫкъtopŭ de пѫцinŭ грîŭ. [ὀλίγος, πυρὸς].

'Ολιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine, saŭ miчĭ ръdъчinĭ. [ὀλίγος, ῥίζα].

'Ολίγος, η, ον, (компар: μείων, шi преа pap поеt: ὀλίζων, шi sѫпрл: ὀλίγιστος, saŭ ἐλάχιστος) (înпpot: de πολὺς шi μέγας) пѫцinŭ; mikŭ. «'Ολίγοι ἐκ πολλῶν». Epd: шi Тѫч: «'Ολίγοι». Лкs: dpeгъtopiĭ în олiгapxie. «'Ολίγος κῶρος». Tкp: невîpstnikŭ. «'Ολίγῃ ἐν χώρῃ». Iл: P: «'Ολίγος χρόνος». Om: шi Тѫч: «Κατ' ὀλίγους ἀνεχώρουν». Epd: «Δι' ὀλίγων (se înц: ῥημάτων)». Sкp: în пѫцine ворве. || (neѫt:) ὀλίγον (în ел: de преп) adв: пѫцin. "'Ολίγον ζῇ». Tкp: «'Ολίγον μοι μέλει». Apstf: «'Ολίγου (înпреѫnъ шi fъръ) δεῖν». Ksn: пѫцin лiпsind, fъръ пѫцinŭ. «'Ολίγου σε κύνες διεδηλήσαντο». Od: Ξ: «'Ολίγου ἦλθεν ἑλεῖν„. Паѫs: «'Ολίγου κατέπεσον». D: Ал: (шi кѫ компар:) «'Ολίγον (saŭ ὀλίγῳ) πρότερον». Лкs: "'Ολίγῳ πλέους»· Ep: (în ел: de компар:) «'Ολίγῳ ἐς χιλίους». Тѫч: (шi кѫ преп:) «'Εξ, (Πρὸ, 'Εντὸς, Δι') ὀλίγου». Лкs: «'Εν ὀλίγῳ„. Лкs: «Πρὸς (Κατ', Μετ', Παρ') ὀλίγον». Лкs: «Εἰς ὀλίγον ἀφίκετο νικηθῆναι». Тѫч: (шi кѫ цen:) «Μετ' ὀλίγον δὲ τούτων». Ksn: (вezĭ шi μικρὸς). [Λισσὸς].

'Ολιγόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ карne. [ὀλίγος, σὰρξ].

'Ολιγοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, σθένος] ='Ολιγοδύναμος.

'Ολιγοσιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, пѫцinŭ mъnînкŭ. [шi

'Ολιγοσιτία (ἡ), пѫцinъ mînкape. [din

'Ολιγόσιτος (ὁ, ἡ), пѫцin-mînкъtopŭ. [ὀλίγος, σῖτος].

'Ολιγόσπερμος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцinъ sъmînцъ. [ὀλίγος, σπέρμα].

'Ολιγοστιχία (ἡ), пѫцinime de вepsѫpĭ. [din

'Ολιγόστιχος (ὁ, ἡ), компъsŭ din пѫцine вepsѫpĭ. [ὀλίγος, στίχος].

'Ολιγοστὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ пѫцinĭ înпреѫnъ; ѫnѫл din пѫцinĭ. 2) ='Ολίγος, saŭ 'Ολίγιστος. [ὀλίγος].

'Ολιγοσυλλαβία (ἡ), пѫцinime de siлaвe. [din

'Ολιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din пѫ-

ціне silaвe. [ὀλίγος, συλλαβὴ].

'Ολιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫціне коплегъtѫрї, saѫ (грам:) конїѫнкцїї (Dion: Ал:). [ὀλίγος, σύνδεσμος].

'Ολιγοσώματος, ші 'Ολιγόσωμος (ὁ,ἡ), чел кѫ пѫцінѫ (mікѫ) tрѫпѫ. [ὀλίγος, σῶμα].

'Ολιγοτεκνία (ἡ), пѫціnime de копїї. [din

'Ολιγότεκνος (ὁ, ἡ),='Ολιγόπαις. [ὀλίγος, τέκνον].

'Ολιγότης (ἡ), пѫціnime. [ὀλίγος].

'Ολιγοτιμία (ἡ), пѫцінъ чinste (репѫtaціе). [ὀλίγος, τιμὴ].

'Ολιγοτοκέω-ῶ, віit: -ήσω, пѫцінї naskѫ.

'Ολιγοτοκία (ἡ) ,namtepe de пѫцінї. [din

'Ολιγοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopѫ de пѫцінї. [ὀλίγος, τόκος].

'Ολιγότριχος (ὁ, ἡ),='Ολιγόθριξ.

'Ολιγοτροφέω-ῶ, віit: -ήσω, пѫцін хръneskѫ. [ші

'Ολιγοτροφία (ἡ), пѫцінъ хръnipe. [din

'Ολιγοτρόφος (ὁ, ἡ), пѫцін-хръnitopѫ. 2) ='Ολιγόσιτος. [ὀλίγος, τροφὴ].

'Ολιγόϋδρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ пѫцінъ апъ. [ὀλίγος, ὕδωρ].

'Ολιγόϋλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцінъ matepie. [ὀλίγος, ὕλη].

'Ολιγοϋπνέω -ῶ, віit: -ήσω, пѫцін dopmѫ. [ші

'Ολιγοϋπνία (ἡ), пѫцінѫ somnѫ. [din

'Ολιγόϋπνος (ὁ, ἡ), пѫцін - dopmitopѫ. [ὀλίγος, ὕπνος].

'Ολιγοφαγία (ἡ), ='Ολιγοσιτία. [din

'Ολιγοφάγος (ὁ, ἡ), ='Ολιγόσιτος. [ὀλίγος, φάγω].

'Ολιγοφιλία (ἡ), пѫціnime de пріetenї. [ὀλίγος, φίλος].

'Ολιγοφόρος (ὁ, ἡ), продѫкъtopѫ, saѫ sѫfepitopѫ de пѫцінѫ. «Οἶνος—». Лкs: каре пѫцінъ апъ apdікъ, slaвѫ. (înпрot: de πολυφόρος). [ὀλίγος, φέρω].

'Ολιγόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцінъ minte. [ὀλίγος, φρὴν].

'Ολιγόφυλλος (ὁ,ἡ), чел кѫ пѫціне fрѫnze. [ὀλίγος, φύλλον].

'Ολιγοχοέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

'Ολιγόχοος -ους (ὁ, ἡ), въpsъtopѫ (продѫкъtopѫ) de пѫцінѫ podѫ. (înпрot: de πολύχους). [ὀλίγος, χοὴ].

'Ολιγοχορδία (ἡ), пѫціnime de коарde. [din

'Ολιγόχορδος (ὁ,ἡ), чел кѫ пѫціне коарde. [ὀλίγος, χορδή].

'Ολιγοχρηματία (ἡ), пѫціnime de вапї. [ὀλίγος, χρῆμα].

'Ολιγοχρονία (ἡ), ='Ολιγοχρονιότης. [ші

'Ολιγοχρόνιος (ὁ, ἡ), dъїnitopѫ de пѫцінъ вреme. [ὀλιγόχρονος]. [de ѫnde

'Ολιγοχρονιότης (ἡ), пѫціnime de вреme.

'Ολιγόχρονος (ὁ,ἡ),='Ολιγοχρόνιος. [ὀλίγος, χρόνος].

'Ολιγόχυλος, ші 'Ολιγόχυμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) чел кѫ пѫцінѫ mѫstѫ (zeamъ), saѫ sѫкѫ. [ὀλίγος, χυλὸς, ші χυμὸς].

'Ολιγοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, =Μικροψυχέω. [ші

'Ολιγοψυχία,=Μικροψυχία. [din

'Ολιγόψυχος (ὁ, ἡ), =Μικρόψυχος. [ὀλίγος, ψυχὴ].

'Ολιγόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ολιγοποιέω. 2) (nestp:)=Λειποθυμέω. [ὀλίγος].

'Ολιγῶλαξ, ακος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de ὀλιγαῦλαξ.

'Ολιγωρέω -ῶ, віit: -ήσω, пѫцін înгріжеskѫ despre чева, despreцѫїeskѫ. [ші

'Ολιγωρία(ἡ), пѫцінъ înгріжіре,леневіре, непъsape de чева; desnpeцѫіре. «'Εν ὀλιγωρίᾳ ποιεῖσθαί τι». Лкs: ='Ολιγωρεῖν. [din

'Ολίγωρος (ὁ, ἡ), [ὀλίγη, ὥρα] пѫцін-înгріжitopѫ, леневitopѫ, непъsъtopѫ despre чева. [de ѫnde

'Ολιγώρως,adв: кѫ непъsape, леневіре,saѫ despreцѫіре despre чева. «'Ολιγώρως ἔχειν τινος (saѫ περὶ τι)». Dm: ='Ολιγωρεῖν.

'Ολιγωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), пѫцін-folositopѫ. [ὀλίγος, ὄφελος].

'Ολιζότερος, η, ον, поеt: în локѫ de ὀλίζων, компар: ал лѫї ὀλίγος.

'Ολιζόω -ῶ, віit: -ώσω, поеt: în локѫ de ὀλιγόω, înпѫцінezѫ. [din

'Ολίζων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: компар: ал лѫї ὀλίγος, maї пѫцінѫ, maї mікѫ.

'Ολικὸς, ή, ὸν, ценералѫ, ѫніверsалѫ. [ὅλος].

'Ολίος, α, ον, (diалект:) în локѫ de ὀλίγος.

"Ολισβος (ὁ), [ὄλισθος] imitaце de ценеtaлѫл memвpѫ въpвъteskѫ fъкѫtъ de пїеле.

'Ολισθάζω, віit: -άσω, поеt: în локѫ de

'Ολισθαίνω, ші 'Ολισθάνω, віit: ὀλισθήσω, (пех: ὠλίσθησα ші ὤλισθον, tpe: de кѫ: ὠλίσθηκα) алѫпекѫ, skапътѫ; (хірц:) esѫ din локѫл meѫ. [ші

'Ολισθήεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de ὀλισθηρὸς. [ὄλισθος].

'Ολίσθημα (τὸ), алѫпекътѫръ ші къzътѫръ; (fir:) грешеалъ. [ὀλισθαίνω].

'Ολισθηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, алѫпекоsѫ; (fir:) прімежdіosѫ; saѫ лesnічosѫ a алѫпека, ad: nestatopnікѫ. [ὄλισθος].

'Ολίσθησις, εως (ἡ), алѹнекаре ші къdepe (прон: ші fir:). [ші

'Ολισθητικὸς, ἡ, ὸν, fъкъtopŭ de чева алѹнекоsŭ. [ὀλισθαίνω].

'Ολισθογνωμέω, ші 'Ολισθογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, алѹнекŭ (îmĭ esŭ) din minцĭ, mъ ръtъчеskŭ. [ὄλισθος, γνώμη].

Ὄλισθος (ὁ). [λισσὸς] алѹнекѹшŭ; алѹнекаре. 2) ѹnŭ felŭ de пеште, (поate) =Γλῆνος.

'Ολισθράζω, віit: -ασω, ='Ολισθάζω.

'Ολισθὼν, пех: 2: de пaрtч: ал лѹĭ ὀλισθαίνω.

'Ολίσσων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ολίζων.

'Ολκαδικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitŭ ла корабіе de tpansпoptŭ. «Πλοῖον ὁλκαδικὸν». Apstf: tpansпoptъtoape, saŭ în fopmъ de [ὁλκὰς].

'Ολκάδιον (τό), dim: ал лѹĭ ὁλκὰς.

'Ολκαδοχρίστης, ου (ὁ), поet: ѹnгъtopŭ (smoлitopŭ) de коръвіĭ de tpansпoptŭ. [ὁλκὰς, χρίω],

'Ολκάζω, віit: -άσω, =ἕλκω.

'Ολκαῖος, α, ον, tpasŭ, tîpîtŭ, saŭ fъкѹtŭ de a se tîpî. (de ѹnde || sѹвst:) 'Ολκαία(ἡ), коadъ лѹnгъ a ѹnop віte; ші 'Ολκαῖον (τὸ), лemnѹл eшitŭ afapъ în лѹnгѹл кареneĭ коръвіі, în каре se комвінъ кîрma. 2] вasŭ (кpontipŭ, sкълdъtoape ші чл:) пîntekosŭ. [ші

'Ολκὰς (ἡ), корабіе de tpansпoptŭ. 2) (adiekt:) поet: în локŭ de ὁλκαῖος. [ші

'Ολκεῖον (τὸ), ='Ολκαῖον (прinч: de корабіе). [ші

'Ολκεὺς, έως (ὁ), ='Ασπαλιεὺς, ші 'Αλιεὺς. [din

'Ολκὴ (ἡ), tpaцepe, tîpîpe (акt: saŭ пas:); (fir:) аплекаре, întindepe ла чева; (овіч.) гpeѹtate de кѹmпъnъ, кît tpaцe ѹnŭ лѹкрѹ, (прinч:) o monetъ; (ші пaptik:) dpaxmъ. (de ѹnde) «Μνᾶ ὁλκὴ 'Αιγιναία». Пл: dѹпe гpeѹtatea челіĭ Eцinetiче. [ἕλκω]. [de ѹnde

'Ολκήεις, εσσα, εν, поet: гpeŭ (каре atîpnъ, tpaцe mѹлtŭ). [ші

'Ολκήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de ὁλκεῖον. [ші

'Ολκήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: tîpîtŭ, saŭ tîpîtopŭ. [ші

Ὄλκιμος (ὁ, ἡ), лesne de tpas, пpiimitopŭ de tpaцepe, eлastikŭ, întinzosŭ, (Fpanц:) ductile. 2) (pap) = 'Ελκυστικὸς. «Σικύα—». П: Eцin: [ші

'Ολκίον (τὸ), ='Ολκαῖον, кîpmъ de корабіе; вasŭ пîntekosŭ.

'Ολκὸς (ὁ), tpaцepe; tîpîpe. Ὕδατος—». Лкs: каnaлŭ. «Δράκοντος («Γλώσσης)—». Лкs: «Δάφνης ὁλκοί». Eѹp: mъtѹpъ de dafinŭ. 2) ѹpmъ de tpѹпŭ tîpîtŭ «'Αρότρου—». Лкs: въгашŭ. (de ѹnde) «Σμίλης—». Apstf: sъпъtѹpъ de daлtъ. 2) (акt:) op че tpaцe, saŭ sлѹжеште ла tpaцepe (de ѹnde) «Τμητοὶ ὁλκοί». Sof: fpîneле. «Νεῶν ὁλκοί». Лкs: лemneле, пe, saŭ пpin каре se tîpъsк коръвіiле пe ѹskat; (пpin întind:) =Νεώλκιον, ші Νεώριον. 4) ѹnŭ felŭ de пъiaнжinŭ, (алt:) λύκος. [ші

'Ολκὸς, ἡ, ὸν, atpъгъtopŭ кътpe sine, = 'Ελκυστικὸς. 2) înчetŭ miшкatŭ, tîpîtŭ, (Fpanц:) trainant. «'Ολκὰ προβαίνειν». a ѹmвла înчet. [ἕλκω].

Ὄλλιξ, ικος (ὁ), ѹnŭ felŭ de пaxapŭ de лemnŭ.

Ὄλλυμι, [în afin: кѹ εἴλλω, ші ἀλέω] віit: ὀλέσω, ші At: ὀλῶ, (пех: ὤλεσα, ші miж: de sine пas: ὠλόμην, tpe: de кѹ: ὀλώλεκα, ші miж: în локŭ de пpez: ὄλωλα) пĭepzŭ, пръпъdeskŭ кѹ totѹл. || (miж: de sine пas:) пĭepŭ, mъ пръпъdeskŭ; mopŭ; (ші în tpe: de кѹ:) sîntŭ пĭepdѹtŭ, amŭ пepit.

'Ολλύω, (пѹmaĭ în προσαπολλύω) în локŭ de ὄλλυμι.

'Ολμειὸς (ὁ), = Ὄλμος.

'Ολμίσκος (ὁ), dim: ал лѹĭ ὄλμος.

'Ολμοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, пisezŭ în пioъ. [ὄλμος, κόπτω].

'Ολμοποιὸς(ὁ), fъкъtopŭ de пioъ. [ὄλμος, ποιὸς].

Ὄλμος (ὁ), [εἴλλω] (прinч: ші apx:) пĭatpъ potѹndъ, чiлindpѹ; (de ѹnde fir:) tpѹпŭ de omŭ fъpъ капŭ, mîĭnĭ, ші пiчoape; (fir:) omŭ nesimцitopŭ, (овшt;) вѹшteanŭ; (овіч:) пioъ, пiѹлiцъ; (fir:) пaptea гъѹpitъ a цîцîneлop ѹшeĭ; adînкътѹpa mъseлeлop, (ал:) βοθρίον; пaptea къвъnoasъ a tpiпodѹлѹĭ Deлfikŭ. (de ѹnde) "'Εν ὄλμῳ κοιμᾶσθαι». Пров: =Μαντεύειν; вѹzeлe fлѹepѹлѹĭ.

'Ολόβρυζος (ὁ, ἡ), totŭ de aѹpŭ лъmѹpitŭ. [ὅλος, ὄβρυζον].

'Ολογράμματος (ὁ, ἡ), sкpisŭ кѹ întpeцĭ лitepe. [ὅλος, γράμμα],

'Ολογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкpiŭ чева întpeгŭ (кѹ întpeцĭ лitepe) [din

'Ολόγραφος (ὁ, ἡ), sкpisŭ întpeгŭ. [ὅλος, γράφω].

'Ολοδάκτυλος (ὁ, ἡ), (вepsŭ) компѹsŭ întpeгŭ din daкtiлĭ. [ὅλος, δάκτυλος].

'Ολόεις, εσσα, εν, поet: (pap:) = 'Ολὼς.

'Ολοεργὴς, έος, ші 'Ολοεργὸς (ὁ, ἡ), [ὀλο-

ὸς, ἔργον] fъкъtopŭ de ръŭ, пръпъditopŭ.
'Ολοήμερος (ὁ, ἡ), dъĭnitopŭ o întpeaгъ zi. [ὅλος, ἡμέρα].
'Ολοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), къ totъл moptŭ. [ὅλος. θάνω=θνήσκω].
'Ολοθούριον (τὸ),= 'Αλεσούριον, ъnŭ feлŭ de zoofitŭ de mape.
'Ολόθρευσις, εως (ἡ), пръпъdipe. [ші
'Ολοθρευτὴς,οῦ (ὁ), пръпъditopŭ. [ші
'Ολοθρευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ a пръпъdi. [din
'Ολοθρεὺω, віit: -εύσω, пръпъdeskŭ. [ὄλεθρος].
'Ολοίϊος, η, ον, ші 'Ολοιὸς, ὴ, ὸν, Ion: поet: în локŭ de ὀλοὸς.
'Ολοίστροφος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁλόστροφος.
'Ολοίτροχος saŭ 'Ολοίτροχος, (ὁ, ἡ), în локŭ de ὁλότροχος, (прінч: λίθος, пĭatръ mape, ші postoголоasъ.
'Ολοκαρπόω -ῶ, віit: -ώσω, [ὅλος, καρπὸς] ofepŭ în жертfъ...
'Ολοκάρπωμα (τὸ), = 'Ολοκαύτωμα. [ші
'Ολοκάρπωσις, εως (ἡ), ='Ολοκαύτωσις. [ὁλοκαρπόω].
'Ολόκαυστος (ὁ ἡ), ='Ολόκαυτος.
'Ολοκαυτέω -ῶ. віit: -ήσω, ші 'Ολοκαυτίζω, віit: -ίσω, (неол:)='Ολοκαυτόω. [din
'Ολόκαυτος (ὁ, ἡ), apsŭ de totŭ, saŭ întpeгŭ. || (sъвst:) 'Ολόκαυτον, ші 'Ολόκαυστον (τὸ),='Ολοκαύτωμα, ші 'Ολοκαύτωσις. [ὅλος, καίω]. [de ъnde
'Ολοκαυτόω -ῶ, віit: -ώσω, жертfeskŭ apzînd чева întpeгŭ. [de ъnde
'Ολοκαύτωμα (τὸ), жерfъ apsъ întpeaгъ пе алтарŭ [ші
'Ολοκαύτωσις, εως (ἡ), apdepe de întpeaгъ жертfъ пе алтарŭ.
'Ολοκληρία (ἡ), întpeцime. [din
'Ολόκληρος (ὁ, ἡ), întpeгŭ, неліпsitŭ de нічĭ o парте dintp' але sале. [ὅλος, κλῆρος]. [de ъnde
'Ολοκλήρως, adв: în întpeцime, de totŭ, къ desъвîршіре, fъръ нічĭ o ліпsъ.
'Ολόκνημος (ὁ, ἡ), чел къ пълпа întpeaгъ. «Σκελὶς—„. At: [ὅλος, κνήμη].
'Ολόκοπος (ὁ, ἡ), tъĭatŭ (пisatŭ) întpeгŭ. [ὅλος, κόπτω].
'Ολοκυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ....
'Ολόκυκλος (ὁ, ἡ), чел къ черкъл întpeгŭ, плінŭ. «Σελήνη—», Теofілак: плінъ. [ὅλ ς, κύκλος].
'Ολόκυρον (τὸ), (dъпе чеĭ din Пontŭ) o плантъ, =Χαμαίπιτυς.

'Ολοκωνῖτις, ιδος (ἡ), ъnŭ feлŭ de плантъ. (Іпкр:)
'Ολολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), totŭ, întpeгŭ лъminosŭ. [ὅλος, λάμπω].
'Ολόλευκος (ὁ, ἡ), de (saŭ пeste) totŭ алвŭ. [ὅλος, λευκὸς].
'Ολόλιθος, (ὁ, ἡ , totŭ пĭatръ, saŭ de пĭatръ. [ὅλος, λίθος].
"Ολολος (ὁ, ἡ),= Βάκηλος, nepodŭ, nesimцitopŭ.
'Ολολυγὴ (ἡ), ціпътŭ de вочіре saŭ жъліре. [ші
'Ολόλυγμα (τὸ), = 'Ολολυγὴ. [ші
'Ολολυγμὸς (ὁ), ціпаре (de въкъріе, saŭ de mîxnipe). [ші
'Ολολυγὼν, όνος (ἡ), (în цen:)='Ολολυγὴ; (партік:) ціпътŭ de вроаskъ вървъteaskъ. 2) поet: (ка adiekt:] жълitoape. (de ъnde || sъвst:) ъnŭ feлŭ de пasъре. 3) ъnŭ feлŭ de вротакŭ, saŭ вроаskъ de ъskatŭ. [din
'Ολολύζω, [imit:] віit: -ύξω, stpiгŭ, цінŭ (de въкъріе, saŭ întpistape); (maĭ къ seamъ despre femeĭ) mъ вочеskŭ, mъ жълеskŭ.
'Ολολύσκω (ττω), віit: -ύξω,='Ολολύζω.
'Ολομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ toate mъdълареле sале întpeцĭ. [ὅλος, μέλος]. [de ъnde
'Ολομελία, ші 'Ολομέλεια (ἡ), вezĭ οὐλομελίη.
'Ολομερὴς, έος (ὁ,ἡ), чел къ toate пърціле sале întpeцĭ; saŭ компъsŭ din mapĭ ші întpeцĭ пърцĭ (въкъцĭ). [ὅλος, μέρος].
'Ολόμην, поet: în локŭ de ὠλόμην, miж: nex: 2: ал лъĭ ὄλλυμι.
"Ολονθος ὁ, ἡ), [ὅλος, ὄνθος] totŭ (плінŭ de) skîpnъ (înпъцitъ de totŭ). «Γνάθος—». Eъst: гъръ ворвitoape de skîpвe.
'Ολονύκτιος (ὁ, ἡ), dъĭnitopъ de întpeaгъ noaпte. [ὅλος, νύξ]. [de ъnde
'Ολονυκτίως, adл: toatъ noaптea.
'Ολοοίτροχος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁλοίτροχος.
'Ολοὸς, ὴ, ὸν, поet: [ὄλλυμι] ='Ολέθριος, пръпъditopŭ.
'Ολοόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [ὀλοὸς, φρὴν] чел къ пръпъditoape гîndъpĭ, грozавŭ; (în sensŭ de віне) чел къ înfpікошатъ minte, înцелептŭ.
'Ολοπόρφυρος (ὁ, ἡ), пeste totŭ порfipiŭ (рошъ ка порfipa). [ὅλος, πορφύρα].
'Ολόπτερος (ὁ, ἡ), чел къ întpeцĭ, saŭ nesпintekate apiпe. «Τὰ ἔντομα ὁλόπτερα„.

Apst: «Περιστερὰς ὁλοπτέρους». Stp: fъръ a ле fi smȣлse apiпеле. [ὅλος, πτερὸν].

'Ολόπτω, [λοπὸς] вiit: -όψω, smȣлгȣ̆; sfîшiȣ̆; sгîpiȣ̆; жȣпоїȣ̆; deskoжeskȣ̆.

'Ολόπυρος (ὁ, ἡ), (σῖτος, грîȣ) чел кȣ гръȣnteле întpeгȣ̆, nepisatȣ̆, nemъчinatȣ̆. (de ȣnde || aȣвst:)= Πύανος. [ὅλος, πυρὸς].

'Ολοῤῥιζεί, adв: кȣ toatъ ръdъчina. [din

'Ολόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел (desръdъчinatȣ̆) кȣ toatъ ръdъчina sa. [ὅλος, ῥίζα].

'Ολὸς (ὁ), At: în локȣ̆ de θολὸς, черneала sȣпieї; sînцe negрȣ; (în цen:) soaïe, nopoïȣ̆.

'Ολὸς, ἡ, ὸν, ='Ολοὸς.

Ὅλος, [εἴλλω, οὖλος] η, ον, întpeгȣ̆. «Τὸ ὅλον, saȣ̆ «Τὰ ὅλα». Лкs: лȣmea, ȣniвepsȣл. «Ὅλον πλάσμα ἡ διαθήκη„. Dm: «Περὶ τῶν ὅλων κινδυνεύειν». Пл: «Τοῖς ὅλοις, saȣ̆ »Δι' ὅλων». adв: în локȣ̆ de ὅλως.

'Ολοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totȣ̆, întpeгȣ̆ de mъtase. [ὅλος, σηρικὸς].

'Ολοσίαλος (ὁ, ἡ), totȣ̆ (плinȣ̆ de) вале. [ὅλος, σίαλον].

'Ολοσίδηρος (ὁ, ἡ), totȣ̆ (fъкȣtȣ̆) de fepȣ̆. [ὅλος, σίδηρος].

'Ολόσκιος (ὁ, ἡ), totȣ̆ акоперitȣ̆ de ȣmвръ. [ὅλος, σκιὰ].

'Ολοσπαδὴς, έος, ші 'Ολοσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), [ὅλος, σπάω] smȣлsȣ̆, tpasȣ̆ totȣ̆ afapъ. «Σπάθη—». Глs:

'Ολοσπόνδειος (ὁ, ἡ), (вepsȣ̆) компȣsȣ̆ din sпondiї. [ὅλος, σπονδεῖος].

'Ολόστεος (ὁ, ἡ), totȣ̆ oase, saȣ̆ osȣ̆. || (sȣвst:) 'Ολόστεον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, =Πεντάνευρον. [ὅλος, ὀστέον].

'Ολοστήμων, ονος (ὁ, ἡ), totȣ̆ компȣsȣ̆ din fipe de ȣpzeaлъ. «Τολύπη—». Esix:

'Ολόστροφος (ὁ, ἡ), totȣ̆ înвîptitȣpї, вiклeniї. [ὅλος, στροφή].

'Ολόσφαλτος (ὁ, ἡ), totȣ̆ грешitȣ̆. [ὅλος, σφάλλω].

'Ολοσφύρατος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ̆ de ὁλοσφύρητος.

'Ολοσφυρήλατος, [ὅλος, σφύρα, ἐλαύνω], ші

'Ολοσφύρητος [ὅλος, σφύρα] (ὁ, ἡ), totȣ̆ лȣкратȣ̆ din чоканȣ̆ (nȣ topnatȣ̆), (Fpanц:) masifȣ̆.

'Ολοσφύριον (τό), волȣmȣ̆ de metaлȣ̆ лȣкратȣ̆ din чоканȣ̆. [ші

'Ολοσφύριστος, поet: în локȣ̆ de...

'Ολόσφυρος (ὁ, ἡ), ='Ολοσφύρητος. [ὅλος, σφύρα].

'Ολοσχέρεια (ἡ), totaлitate, întpeцime. 2) (овiч:) sokoteaлъ fъкȣtъ în totaлȣ̆ (în апроksimaцie). [din

'Ολοσχερὴς, [ὅλος, σχερὸς] έος (ὁ, ἡ), întpeгȣ̆; desъвîpшitȣ̆; totaлȣ̆. [de ȣnde

'Ολοχερῶς, în întpeгȣ̆, în totaлȣ̆; кȣ desъвîpшipe; în цeneраlȣ̆. «'Ολοσχερῶς κοπτειν». Dskp: a пisa mape, гpos·

'Ολόσχιστος (ὁ, ἡ), pȣпtȣ̆, saȣ̆ smȣлsȣ̆ de totȣ̆. [ὅλος, σχίζω].

'Ολόσχοινος (ὁ, ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de папȣpъ плinъ (кȣ mïezȣ̆) înъȣntpȣ. «'Ολόσχοινος ἄβροχος». Esx: nemoïatȣ̆, (пpin ȣpm:) tape, цeапъnȣ̆. [ὅλος, σχοῖνος].

Ὅλοσχος (ὁ), [ὅλος, ὄσχη] tpaïstъ, sъкȣлeцȣ̆ de пїeле. 2) поet=Κύτινος.

'Ολοσώματος, ші 'Ολόσωμος [ὅλος, σῶμα] (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ̆ ла totȣ̆ tpȣпȣл. 2) кȣ totȣ̆ tpȣпȣл.

'Ολοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), desъвîpшitȣ̆, întpeгȣ̆. [ὅλος, τέλος].

'Ολότης (ἡ), totime, saȣ̆ totaлitate. [ὅλος].

'Ολότμητος (ὁ, ἡ), tъїatȣ̆ în întpeцї mapї) вȣкъцї. "Δεῖπνον—». Лкs: ла каpe se пȣn astfeл de mînкъpї. [ὅλος, τέμνω].

'Ολότροπος (ὁ, ἡ), în toate кiпȣpiле desъвîpшitȣ̆. [ὅλος, τρόπος]. [de ȣnde

'Ολοτρόπως, adв:, кȣ desъвîpшipe în toate кiпȣpiле.

'Ολότροχος (ὁ, ἡ), каȣtъ ὁλοίτροχος.

'Ολοφλυκτὶς, [ὀλὸς, φλυκτὶς] ίδος (ἡ), = Φλύκταινα.

'Ολοφυγδὸς, ἡ, ὸν, греш: în локȣ̆ de ὀλοφυδνὸς.

'Ολοφυγδὼν, όνος (ἡ), ='Ολοφυκτὶς.

'Ολοφυδνὸς, ἡ, ὸν, поet: вpednikȣ̆ de плînцepe, de жале, de miлъ. [din

'Ολοφύζω, вtit: -ύξω, поet: în локȣ̆ de ὀλοφύρομαι.

'Ολοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: întpeгȣ̆, dintp' o вȣкatъ. [ὅλος, φυὴ].

'Ολοφυκτὶς, ίδος (ἡ), ='Ολοφλυκτὶς.

'Ολόφυλος (ὁ, ἡ), глs:='Ολόκληρος. [ὅλος, φύλον].

'Ολοφυρμὸς (ὁ), плînцepe, жълipe. [din

'Ολοφύρομαι, [ὀλύπτω] вiit: -υροῦμαι, плînгȣ̆, mъ жълeskȣ̆; (кȣ цen: saȣ̆ dat: eл:) mъ плînгȣ̆ amap пentpȣ чева; (кȣ ак: eл:) mъ miлostiвeskȣ̆, mi se faче miлъ; (пpin întind: кȣ inf:) 'mъ sfieskȣ̆ mъ temȣ̆. „Θεῶν μέ τις ὀλοφύρετο μόνον ἐόντα καὶ μ' ἐσάωσεν». Od: K: ші Δ: «Κεῖνὰ γε ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ». Od: A: «Τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθείς„. Тȣч: (ші кȣ inf:) «'Ολοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι». Od: X: nȣ кȣtezї. [de ȣnde

'Ολόφυρσις, εως (ἡ), = 'Ολοφυρμὸς. [ші

'Ολοφυρτικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, апле

катѣ ла (saѣ dъtъtopѣ de пріčinъ de) пlînцere, пlînцeposѣ.

'Ολόφυτον (τὸ), [ὅλος, φυτὸν] вnѣ feлѣ de плantъ, mвштapѣ de Hepsia.

'Ολοφώϊος (ό, ή), [ὁλόπτω, saѣ ὁλοὸς, φὼς] пръпъditopѣ,=Ὁλέθριος. (ка sввst:) τ'Ολοφώϊα εἰδὼς». Od: Δ. ші P.= 'Ολοόφρων.

'Ολόφωνος (ό, ή), stpirъtopѣ кѣ глasвл întperѣ, saѣ kît noate. «'Αλέκτωρ—». At: [ὅλος, φωνή].

'Ολόφωτος(ό,ή),=Ὁλολαμπὴς. [ὅλος,φῶς.)

'Ολόχαλκος (ὁ,ή), totѣ de apamъ. [ὅλος, χαλκὸς].

'Ολόχροος -ους (ό, ή), totѣ de o sinквръ faцъ. [ὅλος, χρόα].

'Ολόχρυσος (ό, ή), totѣ de авръ. [ὅλος, χρυσὸς].

'Ολόψυχος (ό, ή), (ші adв:) -ψύχως, чел din totѣ sвflвtвл. [ὅλος, ψυχὴ].

'Ολόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкѣ чева întperѣ, întpeцeskѣ. [ὅλος].

"Ολπη, ші "Ολπις, ιδος (ή), = Λήκυθος σκυτίνη, basѣ (врчорѣ) de вntdeлetnѣ de пїеле.

'Ολύμπια (τὰ),Olimпiї,o serвътoape sepвatъ în fie-каре ал патрвлea anѣ în opaшвл Eлideї Olimпia кѣ лвnte în onoarea лвї Жое. (пріnч: nest: лвї ὁλύμπιος). ["Ολυμπος]. [de вnde

'Ολυμπιακὸς, ὴ, ὸν, ="Ολυμπιάς.

'Ολυμπίας, ου (ὁ), вintѣ sвflътopѣ (къtре Atena) din napтea mвnteлвї Olimпѣ (ad: nopdanвsanѣ), (alt:) 'Αργέστης. ["Ολυμπος].

'Ολυμπιάς, άδος (ή), noet: fem: ал лвї ὁλύμπιος. «Μοῦσαι ὁλυμπιάδες». Es: ші Om: || (sввst:) вірвinцъ în Olimпїї. «'Ολυμπιάδα ἀνελέσθαι». Ep: 2) (овіч;) Olimпiadъ (еръ хроnікъ), кврsѣ de naтpѣ anї пвтъratѣ de ла staвіліpea Olimпiilор (776 anї 'nainte de Xpistosѣ). [ὁλύμπια].

'Ολυμπίεῖον (τὸ), temплвл лвї Жое Olimпiaнвл. [ὁλύμπιος].

'Ολυμπικὸς, ὴ, ὸν, relativѣ кѣ opaшвл Olimпia, saѣ лвnteле olimпiene.

'Ολυμπιονίκης, ου (ὁ), вірвitopѣ, înквnвnatѣ ла лвnteле olimпiene. [ὁλύμπια, νίκη].

'Ολύμπιος (ὁ, ή), чел din, saѣ în Olimпѣ; (пріn întind:) чepeskѣ. [din

"Ολυμπος (ὁ), mвnte пpea 'naлtѣ ал Tesaлieї; (dвne Mitолоц:) локашѣ ал zeїлор. (de вnde 2) чepѣ.

'Ολυνθάζω, вiit: -άσω, ="Ερινάζω. [din

"Ολυνθος (ὁ), smoкinъ epnaтikъ, каре nѣ se коаче niчї o datъ; smoкinѣ selвatikѣ.

'Ολυνθοφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ...

'Ολυνθοφόρος (ὁ,ή), prodвkъtopѣ de smoкine epnativе; (пірn întind:) nepoditopѣ. [ὅλυνθος, φέρω].

"Ολυρα, [ὀλέω, ὀλαὶ] ας (ή), (пріnч ла întː) овъzѣ, saѣ opzѣ. [de вnde

'Ολυρίτης, ου (ὁ), ші 'Ολυρῖτις, ιδος (ή), fъквtѣ din овъzѣ, saѣ opzѣ.

'Ολώδης, εος (ὁ, ή), At: în локѣ de Θολώδης. [ὅλος].

'Ολώϊος, α, ον, noet: (pap) în локѣ de ὁλοὸς.

"Ολωλα, miж: tpe: de кѣ: (în локѣ de пpez:) ал лвї ὄλλυμι.

"Ολως, adв: de totѣ, кѣ desъвîpшipe; în цeпepaлѣ; întp' вnѣ кввîntѣ; în totaлѣ; пегpешit. (de вnde) «Οὐδ' ὅλως». Лкs: niчї de квm. [ὅλος].

"Ολωσις, εως (ή), întpeцipe, îndeплinipe, desъвîpшipe. [ὁλόω].

'Ομᾶ, adв: Dop: în локѣ de ὁμῆ, saѣ ὁμοῦ.

'Ομάγυρις, ιος (ά), Dop: în локѣ de ὁμήγυρις.

'Ομαδεύω, [ὁμὰς, ὁμάδος], вiit: -εύσω, гls: stpînrѣ, adвnѣ.

'Ομαδέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [ὅμαδος] faкѣ гълъцie, sromolezѣ.

'Ομαδὸν, [ὁμὰς] adв: тоцїînпpeквnъ, saѣ de odatъ.

"Ομαδος (ὁ), noet: [ὁμὰς] adвnътъръ (mвлцime) de oamenї. 2) (пріn întind:) гълъцie, stpirъte de mвлцї oamenї. 3) înкъїepape de бътълie, pesвoїѣ.

'Ομάζω [imit:], вiit: -άσω, mopтъїѣ (ка врвл).

'Ομαίμιος (ὁ, ή), noet: = "Ομαιμος. 2) fръцeskѣ, pвdeskѣ. [ші

'Ομαιμὶς, ίδος (ή), noet: soръ. [din

"Ομαιμος (ὁ, ή), [ὁμὸς, αἷμα] чел din aчелашї sînцe, konsînцeanѣ. || (sввst:) fpatc; soръ; pвdъ. [de вnde

'Ομαιμοσύνη (ή), noet: pвdenie din sînцe; fръцie. [ші

'Ομαιμότης (ή), гls: în локѣ de ὁμαιμοσύνη.

'Ομαίμων, ονος (ὁ, ή),="Ομαιμος.

'Ομάϊον (τὸ), [ὁμοῦ, ἀΐω], = 'Ομακοεῖον.

'Ομαιχμέω -ῶ, вiit; -ήσω, (кѣ dat:) ажвtѣ пе чінева în бътълie. [ші

'Ομαιχμία (ή), ажвtopѣ în pesвoїѣ, aліанцъ. 2) (în An.) înкъїepape în бътълie. [din

"Ομαιχμος (ὁ, ή), [ὁμοῦ, αἰχμὴ] aліalѣ, soцѣ de pesвoїѣ.

'Ομακοεῖον, ші 'Ομακόϊον (τὸ), аѹzitopie (шкоалъ) а Пitaгopeniлop [din

'Ομάκοοι (οἱ), (ὁμοῦ, ἀκοὴ] înпpeѹnъ аѹzitopĭ, коnшколарĭ. (ziч: Пitaгop:).

'Ομαλῆ, adв:='Ομοῦ. [ὁμαλὸς].

'Ομαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (de ѹnde компар: -έστερος, sѹпрл: -έστατος)='Ομαλὸς.

'Ομαλία (ἡ), ='Ομαλότης. [ші

'Ομαλίζω, віit: -ίσω, netezeskŭ, пotpiвeskŭ; (fir:) пoтoлeskŭ, aлinŭ. || (neѹt:) sîntŭ asemenea, пotpiвitŭ, saŭ лѹкpezŭ în ѹnifopmitate, пotpiвit кѹ алцiĭ. [ὁμαλὸς]. [de ѹnde

'Ομαλισμὸς (ὁ), netezipe, пotpiвipe; niвeлape, ші чл: [ші

'Ομαλιστὴρ, ῆρος (ὁ) netezъtopŭ. || (sѹвst:) =кѹ...

'Ομαλίστρα (ἡ), ші 'Ομάλιστρον (τὸ), instpѹmîntŭ de netezipe; peгѹлъtopŭ; saŭ niвeлъtopŭ.

'Ομαλόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѹ пĭeлe netedъ. [ὁμαλὸς, δέρμα].

'Ομαλὸς, [ὁμὸς] ἡ, ὸν, netedŭ, пotpiвitŭ; (fir:) кѹmпъtatŭ; (пoet: кѹ dat:) asemenea; konfopmŭ. «'Αλλάλοις ὁμαλοὶ» Ткр: înцeлeшĭ întpe dînшiĭ. || (sѹвst: neѹt:) кîmпie, шesŭ. "Κατεβίβασαν εἰς τὸ ὁμαλὸν τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους». Ksn: [de ѹnde

'Ομαλότης (ἡ), netezime; konfopmitate. [ші

'Ομαλόω -ῶ, віit: -ώσω, ші 'Ομαλύνω, віit: -υνῶ,= 'Ομαλίζω. [ші

'Ομαλῶς, adв: neted, de o пotpiвъ, konfopm, asemenea, ші чл:

'Ομαρὴς, [ὁμὸς, ἄρω] έος (ὁ, ἡ), пoet: вine комвinatŭ; пotpiвitŭ; komfopmŭ. || (neѹt:) 'Ομαρὲς, adв: înпpeѹnъ, asemenea,

'Ομαρτάζω, греш: în локŭ de ὁμοργάζω.

'Ομαρτέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: ὡμάρτησα, ші 2: ὥμαρτον) пoet: [ὁμὸς, ἀρτάω] (кѹ dat:) meprŭ înпpeѹnъ, ѹpmezŭ; întîmпinŭ, mъ întîлneskŭ; ші fir:) mъ înцeлeгŭ (mъ înвoĭeskŭ) кѹ чinева. [de ѹnde

'Ομαρτῆ(τῇ), adв: пoet: inпpeѹnъ, totŭ de o datъ; în înвoipe. [ші

'Ομαρτήδην, adв: пoet:='Ομαρτῆ.

'Ομαρτήτην, пoet: a 3: ind: пeps: aл лѹĭ

"Ομαρτον, пoet: în локŭ de ὥμαρτον, nex: 2: aл лѹĭ ὁμαρτέω.

'Ομὰς, άδος (ἡ), totaлitate, adѹnъtѹpъ, mѹлцime лa ѹnŭ локŭ "Καθ ὁμάδα„. Лкs; кѹ гpъmada, (Fpanц:) en masse, en corps. [ὁμὸς].

"Ομασπις, ιδος (ὁ, ἡ), пoet:="Ομαιχμος. [ὁμοῦ, ἀσπὶς].

'Ομαῦλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пoet: чел dintp' aчeлaшĭ въгaшŭ de цapinъ, (ad:) dintp' aчeeaшĭ цapъ, komпatpiotŭ. [ὁμοῦ,αὖλαξ].

'Ομαυλία (ἡ),=Συναυλία, коnлокѹipe. 2) кonчeptŭ de fлѹepe. [din

"Ομαυλος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, αὐλὴ] коnлокѹitopŭ; soцŭ de къsniчie. 2) [ὁμοῦ, αὐλὸς] înвoitŭ în apmonie (пpoп: ші fir:). (вezĭ ші σύναυλος).

'Ομβρέω -ῶ, [ὄμβρος] віit: -ήσω, плоŭ (stpъm: ші nestp:). «Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος». Апл:

'Ομβρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [ὄμβρος, γείνω] fъкѹtŭ, пpiчinѹitŭ de плoae.

"Ομβρημα (τὸ), [ὀμβρέω] къzѹtŭ кa плoaea, saŭ плoъtѹpъ.

'Ομβρηνὸς, ἡ, ὸν, =кѹ...

'Ομβρήρης, εος (ὁ, ἡ), ші 'Ομβρηρὸς, ὰ ὸν, пoet: плoĭosŭ. [ші

'Ομβρίζω, віit: -ίσω, ѹdŭ, stpoпeskŭ, moĭŭ în aпъ. [ὄμβρος].

'Ομβρίκια (τὰ), ='Οβρίκαλα.

'Ομβριμοεργὸς, 'Ομβριμοπάτρη, ші чл: каѹtъ ὀβριμοεργὸς, ші чл:

"Ομβριμος (ὁ, ἡ), ="Οβριμος.

"Ομβριμος (ὁ, ἡ), пoet:= 'Ομβρήρης, saŭ

"Ομβριος (ὁ, ἡ), de плoae. 2) плoĭosŭ. [ὄμβρος].

'Ομβροβλυτέω -ῶ, віiit: -ήσω, въpsŭ плoae, saŭ кa плoea (înвiлшѹгat). [ὄμβρος, βλύω].

'Ομβροδόκος (ὁ, ἡ), пoet: пpiimitopŭ, saŭ коnpinzъtopŭ de aпъ de плoae. [ὄμβρος, δέχομαι].

'Ομβρόκτυπος (ὁ, ἡ), пoet: însoцitŭ кѹ poпotŭ de плoae (penede). «Ζάλη—„. Esхл: [ὄμβρος, κτύπος].

'Ομβροποιὸς (ὁ, ἡ), Sхл: fъкъtopŭ (adѹкъtopŭ) de плoae. [ὄμβρος, ποιὸς].

"Ομβρος (ὁ), [în afin:: кѹ ὄρφνος] плoae penede кѹ tѹnete ші tpъsnete. (de ѹnde) «"Ομβροι καὶ ὑετοί».„. Ksn:

'Ομβροτοκία (ἡ), naшtepe (пpiчinъ) de плoae. [din

'Ομβροτόκος (ὁ, ἡ), пъsкъtopŭ (пpiчinѹitopŭ) de плoae. [ὄμβρος, τόκος].

'Ομβροφόρος (ὁ, ἡ), adѹкъtopŭ de плoae. [ὄμβρος, φέρω].

'Ομβροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭѹвitopŭ de плoae. [ὄμβρος, χαίρω].

'Ομβρώδης, εος (ὁ, ἡ), плoĭosŭ. [ὄμβρος].

'Ομέθνιος (ὁ, ἡ), ='Ομοεθνὴς.

'Ομεῖται, a 3: sinr: пeps: a лѹĭ ὀμοῦμαι, віit: a лѹĭ ὄμνυμι.

'Ομέστιος (ὁ, ἡ). [ὁμὸς, ἑστία] конлокѹіторѣ.

'Ομευναῖος (ὁ, ἡ). = Ὅμευνος, însѹшітѣ soцілор de кѣsnічіе.

'Ομευνετέω -ῶ. віit: -ήσω, dopmѣ înпреѹнъ ка...

'Ομευνέτης, ου (ὁ). ші 'Ομευνέτις, ιδος (ἡ), = кѹ

Ὅμευνος (ὁ, ἡ). [ὁμοῦ, εὐνη] чел че doapme întp' ачелашї патѣ кѹ чіпева. (de ѹnde || sѹвst:) soцѣ de патѣ, saѣ de кѣsnічіе. «Ἄιαντος ὁμευνέτις». Sof:

'Ομέψιος (ὁ, ἡ), поет: înпреѹнъ жѹкѣторѣ, soцѣ de жокѣ. [ὁμὸς, ἐψία]

'Ομῆ, adв: поет: în локѣ de ὁμοῦ.

'Ομηγερὴς (γυρὴς), έος (ὁ, ἡ), поет: stpînsѣ în adѹnape. [ші

'Ομηγυρίζω, віit: -ίσω, adѹnѣ, stpînrѣ în adѹnape. [din

'Ομήγυρις, εως (ἡ), [ὁμού, ἀγείρω, ἄγυρις] adѹnape de mѹлцї oamenї.

'Ομήθεια (ἡ), поет: = Συνήθεια, конвіецѹіре, конлокѹіре. [ші

'Ομήθειος, α, ον, (неапр:) în локѣ de...

'Ομήθης, εος (ὁ, ἡ), поет: = Συνήθης, конвіецѹіторѣ, конлокѹіторѣ; familiapѣ; de ачелеашї овічеїѹрї. [ὁμοῦ ἦθος].

'Ομηλικία (ἡ), ачееашї вîpstъ; (колект:) tinepime de ачееашї вîpstъ. (прінч: f: ал лѹї

'Ομηλίκιος, η, ον, поет: în локѣ de...

'Ομῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї вîpstъ кѹ алтѹл; (прін întind: ші авѹs:) чел de ачееашї мъріme. [ὁμοῦ, ἧλιξ].

Ὅμηλυς, υδος (ὁ, ἡ), поет: [ὁμοῦ, ἤλυθον] venitѣ înпреѹнъ; конкълъторѣ. [de ѹnde

'Ομηλυσία (ἡ), поет: конкълъторіе.

'Ομηραπάτης, ου (ὁ), = 'Ομηροπάτης.

'Ομηρεία (ἡ), asirѹpape прін zълоаце. [ὁμηρεύω].

'Ομήρειον (τὸ), temплѹ în onoapea лѹї Omepѣ; (прінч:) neѹt: лѹї ...

'Ομήρειος (ὁ, ἡ), = 'Ομηρικὸς. [de ѹnde

'Ομηρείως, adв: = 'Ομηρικῶς.

'Ομηρέτης, ου (ὁ), = Συνηρέτης. товаръшѣ.

'Ομήρευμα (τὸ), op че sлѹжеште de zълогѣ. [din

'Ομηρεύω віit: -εύσω, daѣ чева de zълогѣ. 2) = кѹ...

'Ομηρέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: (кѹ dat:, întîmпінѣ; (fir:) mъ înвоїеskѣ, mъ ѹneskѣ кѹ чіпева. «Φωνῇ ὁμηρέουσαι». Es: ѹnindѹ 'шї глаsѹл, fъкînd (mѹsікалѣ) кончертѣ. [din

'Ομήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ομαρὴς, ѹnitѣ, înвоitѣ, potpівitѣ.

'Ομηρίδδω. віit: -ιξῶ. Dop: în кокѣ de ὁμηρίζω,

'Ομηρίδης, ου (ὁ), stpъnenotѣ, saѣ imitъторѣ ал лѹї Omepѣ, = 'Ομηριστὴς, saѣ 'Ραψωδὸς. [ші

'Ομηρίζω, віit: -ίσω, imitѣ пе Omepѣ, кîntѣ, saѣ вepsifікѣ ка Omepѣ, întpeвѹінцezѣ zічерї ші stілѣ Omepікѣ. [Ὅμηρος]. 2) (med:) = Σχάζω, харакseskѣ. 3) = Διαμηρίζω. [ὁμὸς, μηρὸς].

'Ομηρικὸς, ὴ, ὸν, Omepікѣ, пропріѣ (însѹшітѣ) ал лѹї Omepѣ. [de ѹnde

'Ομηρικῶς, adв: omepічеште, dѹпе stілѹл лѹї Omepѣ.

'Ομηρὶς, ίδος (ἡ), поетъ omepistъ. [Ὅμηρος].

'Ομηριστὴς, οῦ (ὁ), omepistѣ, imitъторѣ ал лѹї Omepѣ. 2) doкторѣ întpeвѹінцъторѣ de харакsірї, ші вentѹze. [ὁμηρίζω].

'Ομηρόκεντρα (τὰ), ші 'Ομηροκέντρωνες (οἱ), поеме компѹse din вepsѹрї Omepіче. [Ὅμηρος, κέντρον].

'Ομηρομάστιξ, ιγος (ὁ), вічїѣ (defъїmъторѣ) ал лѹї Omepѣ (astfeл s' a nѹmit кpitікѹл Zoілѣ). [Ὅμηρος, μάστιξ].

Ὅμηρον (τὸ), = Ὅμηρος, zълогѣ.

'Ομηροπάτης (ὁ), кълкъторѣ (desпрецѹіторѣ) de Omepѣ. [Ὅμηρος, πατέω].

Ὅμηρος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ομήρης, комвінатѣ, potpівitѣ; soцѣ. (de ѹnde 2) (sѹвst:) datѣ ка zълогѣ sпре asirѹpape în înвоіре de паче, (Тѹрч:) amanetѣ.

'Ομιλαδὸν, adв: поет: = 'Ομιληδὸν.

'Ομιλέω -ῶ. віit: -ήσω, [ὅμιλος] sîntѣ înпреѹнъ кѹ, saѣ întpe алцїї; mъ dѹкѣ des, saѣ петрекѣ ѹndeва; mъ adѹnѣ, amѣ релацїї кѹ чіпева; конворвеskѣ; (desпре лѹкр: fir:) înчеркѣ чева; mъ îndeлetnічеskѣ ла чева; mъ апропіѣ, soseskѣ ѹndeва; (în ц:) mъ портѣ întp' ѹnѣ кіпѣ оаре каре кътре чева, saѣ чіпева; (pap) mъ înпреѹнѣ tpѹпеште. «Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη, ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς». Іл: Е. «Πάρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς». Od: Σ. «'Ο βουλόμενος ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ οὐκ ὁμιλεῖν». Ksn: «Πράγμασιν ὁμιλεῖν καὶ ἀθρώποις». Iskp: «Γυναικὶ ὁμιλεῖν». Лкs: (ші desпре neînsѹfл:) «Ἐπεὶ διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν ὡμίλησαν τῇ Φρυγίῃ». Ep: «Τῇ χώρῃ πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη». Ep: «Πᾶσιν πολίεσσιν λόγος ὁμιλεῖ». Hind: «'Ομιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις». Hind: петрекînd. (ші fir:) «Φροντίσι (πολέμῳ) ὁμιλεῖν». Лкs: a se afла în... «Οὕτως ὡμίλει τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἥττους».

Iskp: astfeл se пѕрta. (ші adв:) "Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν». Od Ф. (ші кѕ преп:) "Περὶ κεῖνον («Περὶ νεκρὸν) ὡμίλεον». Od: Ω. ші Iл: П. (ші fъръ kazѕ̆). «Εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες ἀνδρῶν». Iл; Т. se вор înкъїера. [de ѕnde

'Ομιληδὸν, adв: поеt: în mѕлцime, în гръmadъ, în stoлѕрї, ші чл:, (Fрлnц:) en foule. [ші

'Ομίλημα (τὸ), обїектѕ̆ de конворбіре.

'Ομιλητὴς, οῦ (ὁ), чел în релацie (конворбіре) кѕ чінева; школарѕ̆; ѕрmъtорѕ̆. [ші

'Ομιλητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѕ̆ a цinea релацiї, конворбірї, soцiaбiлѕ̆. «'Ομιλητικὴ (se înц: τέχνη)». Пл:soцiaбiлitate, (Fранц:) l'esprit de societé. [ші

'Ομιλητὸς, ὴ, ὸν, апропiatѕ̆, de конворбit, famiлiaбiлѕ̆.

'Ομιλία (ἡ), = Ὅμιλος, adѕnape de mѕлцї ла ѕnѕ̆ локѕ̆. «'Ανδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντος ὁμιλίην». Ep: 2) прieteneassъ релацie, famiлiapitate; комѕnікацie; adѕnape; înпреѕnape. «Αἱ δὲ γυναῖκες ἀνδρῶν οὐδαμῶν εἰς ὁμιλίην φοιτᾷν». Ep: 3) пѕрtape îndѕплекъtoape (atръгъtoape, îndatoръtoape). «Δώροις, ἤ δι' ἄλλης ὁμιλίας». Dm; «'Εξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι». Dm: 4) конворбіре; (maї noѕ̆) кѕвîntѕ̆ postitѕ̆ (пе amвonѕ̆) în пѕблікѕ̆. [din

Ὅμιλος (ὁ), [ὁμὸς, ἴλη] mѕлцime (adѕnatъ) de oamenї; бîлчїѕ̆; nopodѕ̆; (прin întind:) гълъцie, sгomotѕ̆; înкъїерape de бътъліе; (рар desпре лѕк:) гръmadъ. «Τίς ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; εἰλαπίνη, ἠὲ γάμος»; Od: A. «Ἵππων καὶ ἀνδρῶν ὅμιλος». Iл: K. «Προσελθὼν ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου». Тѕч: «'Εζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν· ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ (ὅ φιλεῖ ὅμιλος ποιεῖν) στρατηγὸν εἵλοντο». Тѕч: «Τίς ἐπιτελέσειε τοῦτο σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ»; Ep: Αἱματόεντα καθ' ὅμιλον». Ткр:

'Ομιχέω -ῶ, віit: -ήσω, saѕ̆ ὀμίξω, [ὀμίχω] (nex: ὤμιξα) Ion: mъ пішѕ̆,

'Ομιχλαίνω, віit: -ανῶ, шъ negѕрezѕ̆. [din

'Ομίχλη (ἡ), [ὀμίχω] negѕръ, чеацъ; (în цen:) абѕрѕ̆. [de ѕnde

'Ομιχλήεις, εσσα, εν, поеt: în локѕ̆ de

'Ομιχλώδης, εος (ὁ, ἡ), negѕроsѕ̆, чецоsѕ̆.

Ὄμιχμα (τὸ), пішatѕ̆. [din

'Ομίχω, віit: ὀμίξω, (nex: ὤμιξα) neîntp: (în прez:) прimit: ал лѕї ὀμιχέω, mъ пішѕ̆; (în цen:) ѕmezeskѕ̆. [în afin: кѕ μίγνυμι].

Ὄμμα (τὸ), [ὄπτομαι] окїѕ̆; (поеt:) прiвелiшte; (партік:) лѕminъ, лѕчіре; (прin întind:) че este maї алеsѕ̆, fлоареа. «Ὄμμα Θησηΐδος γῆς». Esхл: [de ѕnde

'Ομμάτειος (ὁ, ἡ), поеt: ал (saѕ̆ чел прin міжлокѕл) окілор.

'Ομματίδιον (τὸ), dim: ал лѕї ...

'Ομμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї ὄμμα, окішорѕ̆.

'Ομματογράφος (ὁ, ἡ), zѕгръвitорѕ̆ de окї, folositорѕ̆ ла въпsіреа цепелор. [ὄμμα, γράφω].

'Ομματολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ окї лѕчошї. [ὄμμα, λάμπω].

'Ομματοποιὸς (ὁ, ἡ), (плц:) fккъtорѕ̆ (deskizъtорѕ̆) de окїї кѕїва. «Τῆς ψυχῆς—». Iamбл: [ὄμμα, ποιὸς].

'Ομματοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лiпsitорѕ̆ кѕїва (saѕ̆ лiпsitѕ̆ însѕшї) de окї. [ὄμμα, στερέω].

'Ομματουργὸς (ὁ, ἡ), ='Ομματοποιὸς. [ὄμμα, ἔργον].

'Ομματόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѕ̆ кѕїва окї, saѕ̆ îї deskizѕ̆ окїї; (fiг:) eksплікѕ̆, desлѕшеskѕ̆. [ὄμμα].

Ὄμνυμι, ші(рар) 'Ομνύω, віit: ὀμόσω, ші (maї корек:) ὀμοῦμαι, (прел: ὤμνυν, ші ὤμνυον, nex: ὤμοσα, tpe: de кѕ: ὤμοκα, ші maї корек: ὀμώμοκα, пas: tpe: de кѕ: ὀμώμοσμαι, a 3: пeps: ὀμώμοσται, ші ὀμώμοται, ші пosit: ὀμοτέον) mъ жѕрѕ̆; fъгъdѕїeskѕ̆ кѕ жѕръmîntѕ̆; кїemѕ̆ пе вре ѕnѕ̆ zeѕ̆ maртѕрѕ̆, saѕ̆ pesбѕnъtорѕ̆ ал жѕръmîntѕлѕї meѕ̆. «'Ομνύειν ἐπί τινι, saѕ̆ εἴς τι, saѕ̆ κατὰ τινος». Лкs: (ші перiп:) «'Ομνύναι τινι, saѕ̆ πρὸς τινα». Лкs: (ші кѕ ак:) «Ὄμνυμι 'Απόλλωνα καὶ 'Ασκληπιὸν». Iпкр: «Μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι». Om: «'Ανθρώπους τίνυσθον, ὅστις κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ». Iл:Г: «Ὄμνυμι ταῦτα». Iл:Т: «Ὄμνυμὶ σοι». Ткр; (обіч: кѕ inf;) «'Ομνυμι πάντας θεοὺς μὴ ἑλέσθαι ἂν τὴν βασιλέως ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ ...». Ksn: (ші пas:) «Ζεὺς ὀμώμοσται». Еѕр:

'Ομόβιος (ὁ, ἡ), tръitорѕ̆ înпреѕnъ, saѕ̆ asemenea кѕ алтѕл, =Σύμβιος. [ὁμὸς, βίος].

'Ομοβίοτος (ὁ, ἡ), поеt:= (saѕ̆ грeш: în локѕ̆ de) 'Ομοδίαιτος. [ὁμὸς, βίοτος].

'Ομοβλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, влъstъреskѕ̆, saѕ̆ mѕгѕреskѕ̆ totѕ̆ de odatъ. [din

'Ομοβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), влъstъръtорѕ̆ înпреѕnъ, saѕ̆ întp' ачееашї време кѕ алтѕл. [ὁμὸς, βλαστὸς].

'Ομοβουλέω -ῶ віit: -ήσω, amѕ̆ ачееашї пърере, saѕ̆ воinцъ кѕ алтѕ̆ чінева. 2) mъ sfътѕїeskѕ̆ кѕ чінева. [din

'Ομόβουλος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, βουλὴ] каре se

sfъtъĭeшte, saŭ este de ачееашĭ пърере къ чіпева.

'Ομοβώμιος (ὁ, ἡ), чел къ (înkinatŭ пе) ачелашĭ алтарŭ къ алтъл [ὁμὸς, βωμὸς].

'Ομογάλακτος, ші 'Ομογάλαξ,ακτος (ὁ, ἡ), чел че а sъnt ачелашĭ лапте къ алтъл, fpate de цîцъ; (прin întind:) ръdъ. [ὁμὸς, γάλα].

'Ομόγαμβροι (οἱ) каре însъpîndъ se aŭ лъat doъ sъpopĭ. [ὁμὸς, γαμβρὸς].

'Ομόγαμος(ὁ,ἡ),=Σύγγαμβρος, прiп пъntъ ръditŭ къ чіпева, înкъsкpitŭ, къmпatŭ.2)= Σύγγαμος, soцŭ de къsnічіе. [ὁμὸς, γάμος].

'Ομογάστριος, ші 'Ομογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъsкъtŭ dintp' ачелашĭ пînteче, fpate вънŭ de mъmъ. [ὁμὸς, γαστὴρ].

'Ομογένεια (ἡ), tpaцepe dintp' ачелашĭ neamŭ, ръdenie. [ші

'Ομογενέτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: fpate. [din

'Ομογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ενῶς, de ачелашĭ neamŭ, ръdъ; (desпре лъкр:) de ачелашĭ felŭ. [ὁμὸς, γένος].

'Ομογέρων, οντος (ὁ, ἡ), бътpînŭ de ачееашĭ вîpstъ къ алтъл. [ὁμὸς, γέρων].

'Ομογλωσσέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачееашĭ лімбъ къ чіпева. [din

'Ομόγλωσσος (ὁ,ἡ), ворвіtорŭ de ачееашĭ лімбъ къ алтъл. [ὁμὸς, γλῶσσα].

'Ομόγνητος (ὁ, ἡ), поet: fpate. [ὁμὸς, γίγνομαι].

'Ομόγνιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὁμογόνιος, fpate, saŭ ръdъ. «Θεοὶ ὁμόγνιοι». патpонĭ de ръdenie, saŭ de familie.

'Ομογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачееашĭ пърере къ чіпева. [ші

'Ομογνωμόνως, adв: къ ачееашĭ пърере, saŭ воіnцъ. [ші

'Ομογνωμοσύνη (ἡ), ачееашĭ пърере, saŭ гîndŭ. [din

'Ομόγνωμος, ші 'Ομογνώμων, ονος (ὁ,ἡ), чел de ачееашĭ пърере, saŭ гîndŭ къ алтъл. [ὁμὸς, γνώμη].

'Ομόγονος (ὁ, ἡ),='Ομογενὴς, ръdъ (din sînцe). [ὁμὸς, γόνος].

'Ομόγραμμος (ὁ, ἡ, чел къ ачелеашĭ лініĭ, saŭ літере. «'Αθληταὶ—». Лъч: чеĭ че aŭ nemepit ачееашĭ літеръ ла арънкареа sopцілор desпре, чіне къ чіне sъ se лъпте. [ὁμὸς, γραμμὴ, saŭ γράμμα].

'Ομογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкріŭ întp' ачелашĭ кіпŭ. [ὁμὸς, γράφω].

'Ομόδελφος (ὁ, ἡ), поet:= 'Ομογάστριος. [ὁμὸς, δελφὺς].

'Ομοδέμνιος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ομευνέτης, soцŭ de къsnічіе [ὁμὸς, δέμνιον].

'Ομοδημέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачелашĭ demŭ (вezĭ δῆμος) къ алтъл. [ші

'Ομοδημία (ἡ), a fi de ачелашĭ demŭ. [din

'Ομόδημος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла, saŭ ъnitŭ întp' ачелашĭ demŭ къ алтъл. [ὁμὸς, δῆμος].

'Ομοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitорŭ asemenea, saŭ înпpeъnъ къ алтъл. [ὁμὸς, δίαιτα].

'Ομόδιφρος (ὁ, ἡ), шezъtŭ întp' ачееашĭ tpъsъpъ къ алтъл. [ὁμὸς, δίφρος].

'Ομοδογματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачелеашĭ dorme къ алтъл. [ші

'Ομοδογματία(ἡ), a fi de ачелеашĭ dorme, saŭ кpedinцъ, op пърере. [ὁμὸς, δόγμα]

'Ομοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ ачееашĭ пърере къ алтъл. [ші

'Ομοδοξία(ἡ),a авеа ачееашĭ пърере.[din

'Ομόδοξος (ὁ,ἡ), чел de ачееашĭ пърере къ алтъл. 2) (maĭ noŭ) чел къ ачееашĭ slавъ (репъtaцie) къ алтъл. [ὁμὸς, δόξα].

'Ομοδόρπιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de σύνδειπνος. [ὁμὸς, δόρπος],

'Ομόδουλος (ὁ, ἡ), =Σύνδουλος. [ὁμὸς, δοῦλος].

'Ομοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) алергŭ de o potpівъ, saŭ пе ачееашĭ кале къ алтъл; (ші fir:) mъ aseamъnŭ, mъ potpівeskŭ къ алтъл. [ші

'Ομοδρομία (ἡ), potpівitate, saŭ asemъnъtate ла алергаре saŭ ла op че къ алтъл. [din

'Ομόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорŭ de o potpівъ, saŭ пе ачееашĭ кале, (ші în цen:) asemenea къ алтъл. [ὁμὸς, δρόμος]·

'Ομοδυναμέω-ῶ, віit: -ήσω, amŭ ачееашĭ, saŭ de o potpівъ пътере къ алтъл. [din

'Ομοδύναμος (ο, ἡ), asemenea, de o potpівъ ла пътере къ алтъл [ὁμὸς, δύναμις].

'Ομόεδρος (ὁ, ἡ),=Σύνεδρος, înпpeъnъшezъtорŭ. [ὁμὸς, ἕδρα].

'Ομοεθνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачееашi naцie къ алтъл. [din

'Ομοεθνὴς, έος (ο, ἡ), конаціоналŭ, чел de ачееашĭ naцie, saŭ neamŭ къ алтъл; (de sпре лъкр:) чел de ачелашĭ felŭ. [ὁμὸς, ἔθνος]. [de ъnde

Ομοεθνία (ἡ), конаціоналitate, a fi din ачееашĭ naцie къ алтъл; (fir:) компътimipea dintpe mъdълареле tpъпълъĭ întpeгŭ.

'Ομόεθνος (ὁ, ἡ), ='Ομοεθνὴς.

'Ομοείδεια (ἡ), asemъnъtate de felŭ. [din

'Ομοειδὴς, έος (ο, ἡ), asemenea ла felŭ. [ὁμὸς, εἶδος]. [de ъnde

'Ομοειδία (ἡ), ='Ομοείδεια. [ші

'Ομοειδῶς, adв: asemъnat ла felъ saъ ла formъ.

'Ομοερκὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ întp'ачееашї înгръdipe,saъ înkisoape. [ὁμὸς ἕρκος].

'Ομοέστιος (ὁ, ἡ), =Ὁμέστιος, коплокъitorъ.

'Ομόζευκτος (ὁ, ἡ), конжъгatъ, înпреъnatъ [ὁμὸς, ζεύγνυμι].

'Ομόζηλος (ὁ, ἡ), чел къ ачелашї zелъ, saъ рîвnъ. [ὁμὸς, ζῆλος].

'Ομοζυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ sъвt ачелашї жъгъ; saъ tîръskъ, каръ чева înпреъnъ къ алтъл къ ачееашї пътере; (în цen:) fakъ чева de o потрівъ (în înвoipe) къ алцiї. [din

'Ομοζυγὴς, έος (ὁ, ἡ). =Ὁμόζυγος.

'Ομοζυγία (ἡ), конжъгаре, saъ a fi întp' ачелашї жъгъ. [din

'Ομόζυγος (ὁ, ἡ), чел întp' ачелашї жъгъ къ алтъл, конжъгatъ, =Σύζυγος (проп: ші fiг:); (în цen:) înперекеatъ, потрівitъ. [ὁμὸς, ζυγὸς].

'Ομόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de ὁμόζυγος.

'Ομοζωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ aflъ sitъatъ sъвt ачееашї (цеогр:) zonъ къ алтъл. [ші

'Ομοζωνία (ἡ), sitъaцie sъвt ачееашї (цеогр:) zonъ. [din

'Ομόζωνος (ὁ, ἡ), sitъatъ sъвt ачееашї (цеогр:) zonъ. [ὁμὸς, ζώνη].

'Ομοήθεια (ἡ), asemъnъtate de пъравърї (de характеръ). [din

'Ομοήθης, εος (ὁ, ἡ), чел de ачелеашї пъравърї (характеръ) къ алтъл. [ὁμὸς, ἦθος].

'Ομοῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), =Ὁμῆλιξ.

'Ομοθάλαμος (ὁ,ἡ), локъitorъ întp' ачееашї къmаръ, (Fранц:) camarade. [ὁμὸς, θάλαμος].

'Ομοθαμνέω -ῶ, вiit: -ήσω, креskъ înпреъnъ, tot întp' o време. [ὁμὸς, θάμνος].

'Ομόθεν, adв: dintp' ачелашї локъ (парте, saъ neamъ). 2) de апроапе. [ὁμὸς].

'Ομόθεος (ὁ, ἡ), Dъmnezeъ de o потрівъ (înпреъnъ) къ алтъл. [ὁμὸς, θεὸς].

'Ομόθηλος (ὁ, ἡ),=Ὁμογάλακτος. [ὁμὸς, θηλὴ].

'Ομόθηρος (ὁ, ἡ), вînъtorъ înпреъnъ къ алтъл. [ὁμὸς, θήρα].

'Ομόθρησκος (ὁ, ἡ), кореліцionaръ, (ad:) de ачееашї реліцie, saъ кредinцъ къ алтъл. [ὁμὸς, θρῆσκος].

'Ομόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), =Ὁμοιόθριξ. [ὁμὸς, θρὶξ].

'Ομόθρονος(ὁ,ἡ),=Σύνθρονος.[ὁμὸς,θρόνος]'

'Ομόθρους (ὁ, ἡ), поет: [ὁμὸς, θρόος] гръitorъ, saъ sъnъtorъ întp' ачееашї време. saъ în ъnipe къ алтъл.

'Ομοθυμαδὸν, adв: къ ачееашї inimъ, saъ воinцъ, întp' o ъnipe. [ші

'Ομοθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ъnitъ întp' o inimъ, saъ воinцъ. [ші

'Ομοθυμία (ἡ), ъnipe de inimъ, конкорdie, ачееашї воinцъ saъ къцetъ. [din

'Ομόθυμος (ὁ,ἡ), чел къ ачееашї inimъ, ъnitъ ла къцetъ, (Fранц:) unanime. [ὁμὸς, θυμός].

'Ομοιάζω, вiit: -άσω, (Sкр:) sîntъ asemenea, seamъnъ. [ὅμοιος].

'Ομοίϊος, η, ον, поет: în локъ de ὅμοιος.

'Ομοιόαρκτος (ὁ, ἡ), sхл: чел asemenea înчепътъ. [ὅμοιος, ἄρχω].

'Ομοιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de o потрівъ ла греътate. [ὅμιοιος, βάρος].

'Ομοιόβιος, ші 'Ομοιοβίοτος (ὁ, ἡ), тръitorъ de asemenea віацъ къ алтъл. [ὅμοιος, βίος, ші βίοτος].

'Ομοιοβλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ὁμοβλαστέω. [ὅμοιος, βλαστὸς].

'Ομοιογένεια (ἡ), asemъnъtate de neamъ. [din

'Ομοιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γενῶς, asemenea ла neamъ. [ὅμοιος, γένος].

'Ομοιογονία (ἡ), naштере, продъчере de asemenea fiinцe, saъ тръпърї.[ὅμοιος, γόνος].

'Ομοιογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skriъ asemenea. [ὅμοιος, γράφω].

'Ομοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de asemenea felъ, saъ formъ. [ὅμοιος, εἶδος].

'Ομοιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ asemenea (saъ de ачееашї колоаре) пъръ. [ὅμοιος, θρὶξ].

'Ομοιοκαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

'Ομοιόκαρπος (ὁ, ἡ), продъкътorъ de asemenea poade. [ὅμοιος, καρπὸς].

'Ομοιοκαταληκτέω -ω, вiit: -ήσω, sîntъ...

'Ομοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ), грам: чел de ачееашї terminaцie, saъ silaвъ finaлъ къ алтъл. [ші

'Ομοιοκαταληξία (ἡ), asemъnъtate de terminaцie în fpasъ, saъ zічере. [ὅμοιος, καταλήγω].

'Ομοιοκλεὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de ὁμώνυμος, de asem: penъme. [ὅμοιος,κλέος].

'Ομοιόκριθος (ὁ, ἡ), asemenea къ орzъл. [ὅμοιος, κριθὴ]

'Ομοιολεπτομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компъsъ din asemenea мърънte пърцї, saъ asemenea ла мърънцime. [ὅμοιος, λεπτὸς, μέρος].

'Ομοιολογία (ἡ), експрimape asemenea, saŭ конformъ [ὅμοιος, λόγος].

'Ομοιομέρεια (ἡ), asemъnъtate întpe dînseле de пърцiле ѕnѕĭ totŭ. [din

'Ομοιομερὴς, έος (ὁ, ἡ), алкъtѕitŭ din asemenea пърцĭ [ὅμοιος, μέρος].

'Ομοιομήτριος (ὁ, ἡ),= 'Ομομήτριος. [ὅμοιος, μήτηρ]

'Ομοιόμορφος (ὁ, ἡ), asemenea ла formъ, saŭ fiгѕръ. [ὅμοιος, μορφὴ].

'Ομοιοούσιος (ὁ, ἡ), чел de asemenea fiinцъ. (вezĭ шi ὁμοούσιος). [ὅμοιος, οὐσία].

'Ομοιοπάθεια (ἡ), asemъnъtate de disпosiцiĭ, saѕ simцiminte, шi чл: [шi

'Ομοιοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat:) simцŭ ачелеашĭ disпosiцiĭ, saŭ simцiminte кѕ алtѕл. [din

'Ομοιοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -παθῶς, чел кѕ asemenea, saŭ ачелеашĭ disпosiцiĭ, simцiminte, шi чл: кѕ алtѕл. [ὅμοιος, πάθος].

'Ομοιοπάτριος (ὁ, ἡ),=(saŭ греш: în локŭ de) 'Ομοπάτριος. [ὅμοιος, πατρὶς].

'Ομοιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de asemenea кѕвiinцъ, saŭ de опotрiвъ кѕвiinчosŭ. [ὅμοιος, πρέπω].

'Ομοιοπροσωπέω -ω, вiit: -ήσω, грam: sîntŭ de ачееашĭ пеpsoanъ. [din

'Ομοιοπρόσωπος (ὁ, ἡ), грam: чел de ачееашĭ пеpsoanъ. [ὅμοιος, πρόσωπον].

'Ομοιόπτερος (ὁ, ἡ), asemenea ла пене saŭ apiпe, (шi fiг:) ла пърŭ кѕ алtѕл. [ὅμοιος, πτερὸν].

'Ομοιόπτωτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πτώτως, (грam:) чел de ачелашĭ kazŭ. 2) ='Ομοιοκατάληκτος. [ὅμοιος, πτῶσις].

'Ομοιόπυρος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ грîŭ. [ὅμοιος, πυρὸς].

'Ομοιόρυσμος (ὁ, ἡ), Ion:='Ομόρυσμος.

Ὅμοιος, шi At: 'Ομοῖος, [ὁμὸς] α, ον, asemenea кѕ алtѕл. (кѕ dat:) «Κάστορι οὔτις ὁμοῖος πολεμιστὴς ἄλλος ἔην». Ткр: (fъръ kazŭ). "'Αιεὶ τὸν ὅμοιον ἄξει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον„. Od: P: «Τὴν ὁμοίαν («Τὸ ὁμοῖον) διδόναι τινί». Ep: "'Εν ὁμοίῳ ποιεῖσθαί τι». Ep: «'Ομοῖον ἡμῖν ἔσται». Ep: totŭ ѕna ne ва fi. (шi релat: кътре οἷος) "'Ομοῖόν τίμοι δοκεῖ εἶναι, οἷόν περ εἰ... шi чл»: Ksn: (шi în локŭ de adв:) «Γνώμῃσι ἐχρέωντο ὁμοίῃσι καὶ σύ». Ep: || «Ὅμοιοι». (se пѕmĭaŭ în Sпapta) чеĭ че авеаŭ dpeптŭ ла вpedniчiiле полiтiче. (вezĭ шi ὁμότιμος). || (neѕt.) «Ὅμοιον, (шi im:) Ὅμοια, adв: în локŭ de ὁμοίως. «'Ομοῖον μουσίσδοι ταῖσιν ἀηδονίσι». Ткр: 2) комѕпŭ ла mѕлцĭ, saŭ ла toцĭ. «Θάνατος («Πότμος)—». Om: шi Hind: «Γῆρας ὁμοίϊον». Iл: Δ: «Νεῖκος ὁμοίϊον». Ткр: шi Om: 3) ѕnitŭ, înвoitѕ întp' ачелеашĭ «Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδ' ἑταῖρος ἑταίρῳ». Es:

'Ομοιόσημος (ὁ, ἡ), чел de asemenea însemnape. [ὅμοιος, σῆμα].

'Ομοιόσκευος (ὁ, ἡ), asemenea гъtitŭ, înвръkatŭ, екiпatŭ, înapmatŭ, шi чл· [ὅμοιος, σκευὴ].

'Ομοιόστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ asemenea гѕръ. [ὅμοιος, στόμα].

'Ομοιοσύντακτος (ὁ, ἡ), (грam:) asemenea sintaksitŭ. [ὅμοιος, συντάσσω].

'Ομοιοσχημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ asemenea ла formъ. [шi

'Ομοιοσχημόνως, adв: кѕ asemenea formъ. [ὁμοιοσχήμων].

'Ομοιόσχημος (ὁ, ἡ), asemenea ла formъ saŭ пosiцie. [ὅμοιος, σχῆμα]

'Ομοιοσχημοσύνη (ἡ), asemъnъtate de formъ, saŭ пosiцie. [din

'Ομοιοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ) ='Ομοιόσχημος.

'Ομοιοταχὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ταχῶς, asemenea ла їѕцеалъ, saŭ deопotрiвъ аџерŭ. [ὅμοιος, τάχος].

'Ομοιοτέλευτος (ὁ, ἡ),='Ομοιοκατάληκτος. [ὅμοιος, τελευτή].

'Ομοιότης (ἡ), asemъnъtate. [ὅμοιος].

'Ομοιότονος (ὁ,ἡ), (грm:) asemenea tonisitŭ. [ὅμοιος, τόνος].

'Ομοιοτροπία (ἡ), asemъnъtate de пѕрtape (пъравѕрĭ, saŭ характерŭ). [din

'Ομοιότροπος (ὁ, ἡ), asemenea ла пѕрtape, пъравѕрĭ, saŭ характерŭ. || (neѕt:) ὁμοιότροπα, adв: în локŭ de ὁμοιοτρόπως. [ὅμοιος, τρόπος]. [de ѕnde

'Ομοιοτρόπως, adв: asemenea în пѕрtape, saŭ кiпѕл вieцѕipiĭ.

'Ομοιοτύπωτος (ὁ, ἡ), asemenea înкiпѕitŭ, formatŭ întp' ачелашĭ кiпŭ, saŭ în asemъnape кѕ чева. [ὅμοιος, τυπόω].

'Ομοιούσιος (ὁ, ἡ), ='Ομοιοούσιος.

'Ομοιόφλοιος (ὁ, ἡ), asemenea ла коажъ. [ὅμοιος, φλοιὸς].

'Ομοιοφωνία (ἡ), asemъnъtate de глаsŭ. [din

'Ομοιόφωνος (ὁ, ἡ), глъsѕitopŭ, гръitopŭ, saŭ sѕnъtopŭ asemenea. [ὅμοιος, φωνὴ].

'Ομοιόχροια (ἡ), ='Ομόχροια.

'Ομοιόχρονος (ὁ, ἡ), (грm:) asemenea ла timпѕл вокалеĭ. [ὅμοιος, χρόνος].

'Ομοιοχρώματος, шi 'Ομοιόχρωμος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ. [ὅμοιος, χρῶμα].

'Ομοιόχωρος (ὁ, ἡ), [ὅμοιος, χώρα] ко-

прinzъtорȣ de asemenea (de опotрiвъ) локȣ, saȣ spaцiȣ.

'Ομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кȣ dat: indip:) asemъnȣ; (пas: saȣ miж:) mъ asemъnȣ, mъ potрiвeskȣ. [ὅμοιος]. [de ȣnde

'Ομοίωμα (τὸ), op че se faче dȣпe asemъnapea алtȣïa (iкoanъ, eksemпларȣ) [de ȣnde

'Ομοιωματικὸς, ὴ, ὸν, арътъtорȣ (saȣ foлositорȣ ла арътаре) de asemъnъtate.

'Ομοίως, adв: asemenea. (кȣ dat:) «Μέθην δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρᾳ φυλάττομαι». Ksn: «'Ωμοίως, ὥσπερ». Ksn: (шi înпреȣnъ кȣ καὶ) «Μέθης ἀποσχέσθαι ὁμοίως χρὴ καὶ μανίας». Ksn: «Οὐδὲν ὁμοίως καὶ ὅσοι λέγουσι». Паȣs: [ὅμοιος].

'Ομοίωσις, εως (ἡ), asemъnape, potрiвiре. [шi

'Ομοιωτὴς, οῦ (ὁ), asemъnъtорȣ, saȣ fъкъtорȣ de чева în asemъnape кȣ алtȣ чева (zȣгравȣ, statȣарȣ, шi чл:). [ὁμοιόω]. [de ȣnde

'Ομοιωτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ, saȣ foлosïtорȣ ла asemъnape, saȣ imitape. [de ȣnde

'Ομοιωτικῶς, adв: кȣ кiпȣ asemъnъtiвȣ, saȣ imitъtiвȣ.

'Ομόκαπνος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, καπνὸς]=Συνέστιος, kontrъitорȣ; (în цen:) soцȣ; (dȣпe алцiï греш: în локȣ de ...

'Ομόκαπος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, κάπη]='Ομοτράπεζος.

'Ομοκέλευθος (ὁ, ἡ), поet: mергъtорȣ пе ачееашï кале, конкълъtорȣ. [ὁμὸς, κέλευθος].

'Ομόκεντρος (ὁ, ἡ), чел de ачелашï ченtрȣ кȣ алtȣл, конченtрiкȣ. [ὁμὸς, κέντρον].

'Ομοκλάω(-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, поet: îndemnȣ stpirînd (ameninцînd), saȣ înкȣражezȣ кȣ stpirъpï шi ameninцъpï. (din

'Ομοκλὴ, шi 'Ομοκλὴ (ἡ), поet. [ὁμὸς, καλέω] stpirape ameninцъtoape, saȣ îndemnъtoape, ameninцape, saȣ dожъnipe sпре înкȣражаре; (în цen:) stpirъtȣ; (desпре neînsȣfл:) sȣnetȣ, sremotȣ. «Αὐλῶν ὁμοκλαῖς». Пind:

'Ομοκληρία (ἡ), de o potрiвъ înпъртъшiре. [din

'Ομόκληρος (ὁ, ἡ), înпреȣnъ шi de опotрiвъ пърташȣ din чева. [ὁμὸς, κλῆρος].

'Ομόκλησις, εως (ἡ), mȣstpape кȣ stpirъte шi ameninцъpï sпре înкȣражаре. [шi

'Ομοκλήτειρα (ἡ), fem: ал лȣï ...

'Ομοκλητὴρ (ὁ), поet: înкȣражъtорȣ прin stpirъpï шi ameninцъpï. [ὁμοκλάω].

'Ομόκλητος (ὁ, ἡ), кïematȣ, saȣ поftitȣ înпреȣnъ, saȣ de o datъ кȣ алtȣл. 2) nȣmitȣ кȣ ачелашï nȣme. [ὁμοῦ, καλέω].

'Ομοκλινὴς, έος, шi 'Ομόκλινος (ὁ, ἡ), шezъtорȣ пе ачелашï patȣ кȣ алtȣл ла masъ. [ὁμὸς, κλίνη].

'Ομόκλιτος (ὁ, ἡ), поet: [ὁμοῦ, κλίνω] конлокȣitорȣ.

'Ομοκοίλιος (ὁ, ἡ),='Ομογάστριος. [ὁμὸς, κοιλία].

'Ομοκοιτία (ἡ), dopmipe кȣ алtȣл în ачелашï patȣ. [шi

'Ομόκοιτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лȣï...

'Ομόκοιτος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, κοίτη] soцȣ de patȣ, saȣ de къsniчie, ="Ομευνος.

'Ομόκραιρος (ὁ, ἡ), поet: [ὁμὸς, κραῖρα] чел кȣ asemenea (saȣ de o potрiвъ ла mъpime) коарне кȣ алtȣл.

'Ομόκτιστος (ὁ, ἡ), поet: ziditȣ înпреȣnъ, saȣ asemenea, saȣ de o datъ кȣ алtȣл. [ὁμοῦ, κτίζω].

'Ομόλεκτρος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, λέκτρον] = 'Ομόκοιτος.

'Ομολεξία (ἡ), potрiвitate, ȣnitate de ziчерï, saȣ ворбе. [ὁμὸς, λέξις].

'Ομόλεχος (ὁ, ἡ), ='Ομόλεκτρος.

'Ομολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, zikȣ ачелеашï înпреȣnъ кȣ алtȣл; ворбeskȣ ачееашï лiмбъ; (de ȣnde овiч:) sîntȣ de ачееашï пърере; кȣ mȣлцȣmipe прiimeskȣ, рекȣnoskȣ ачелеашï; mъртȣpiseskȣ, înкpedinцezȣ; fъгъdȣïeskȣ; mъ înвоïeskȣ кȣ чiнева; (desпре лȣкр:) mъ potрiвeskȣ, sîntȣ în пропорцie кȣ алtȣ чева. (кȣ dat:). «"Οτω μὲν Κρῆτες λέγουσι· οὐ μέν τοι γε ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες». Ep: Φάμενοι οὐδὲν κοινὸν εἶναι σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι· οὐ γὰρ ὁμολογέειν αὐτοῖσι». Ep: nȣ ворбesк ачееашï лiмбъ. «'Ομολογέοντας κατ' οἰκηϊότητα αὐτῷ οὐδέν». Ep: «'Ομολογήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τούτοισι». Ep: (шi кȣ înf:) «Πολιορκούμενοι δὲ ὡμολόγησαν ἓν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι», Ksn: «Τῶν μὲν πολεμικῶν ἔργων ὁμολογοῦμεν αὐτὸν ἐπιμελεῖσθαι». Ksn: (шi пas:) «'Ομολογεῖται κρεῖττον εἶναι ... ἐλεύθερον εἶναι μᾶλλον ἡ δουλεύειν». Ksn: este de toцï mъртȣpisitȣ «'Ως ἐμβεβληκότων αὐτῶν οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι». Ksn: (de ȣnde) 'Ομολογούμενα». Лкs: netъгъdȣiteле adeвъpȣpi. шi «'Ωμολογημένα». Лкs: înвоïeлеле. [ὁμόλογος]. [de ȣnde

'Ομολόγημα (τὸ), ор че а пріimit чінева кѫ înвоіре. [ші

'Ομολογησία, ші 'Ομολόγησις, εως (ἡ), înвоіре, saŭ înвоїалъ. [ші

'Ομολογητὴς, οῦ (ὁ), мъртѫрisitорŭ, înînкредінцъторŭ, fъгъdѫitорŭ; (Бis:) пе време de гоанъ мъртѫрisitорŭ de sine, къ este крештінŭ, мартірŭ (шѫнчітŭ, dар пѫ оморîтŭ) пентрѫ Хрistosŭ.

'Ομολογία (ἡ), înвоіре; fъгъdѫїалъ; înвоїалъ; (партік:) трактатŭ (прінч: неskрisŭ) desпре паче; (ѫне-орї) înкредінцаре (прін кѫвîнтŭ). [din

'Ομόλογος (ὁ, ἡ), înвоітŭ in чева, saŭ кѫ чінева, ѫнітŭ; (desпре лѫкр:) потрівітŭ, пропорціонатŭ. «Δοκοῦμεν δ'ἄν μοι πάντες ὁμόλογοι γενέσθαι, περὶ ὧν λέγω». Ksn: (ші în локŭ de adв.) «'Ἐξ ὁμολόγου». Плв: în локŭ de ὁμολόγως, în înвоіре, saŭ de faцъ. (ὁμὸς, λόγος].

'Ομολογουμένως, adв: (de партч:) мъртѫрisit de тоцї, netъгъdѫit, înвedepat; (кѫ dat:) în ѫніре; în пропорціе. «'Ομολογουμένως τῇ φύσει ζῆν».

'Ομολόγως, adв: кѫ речіпрокъ înвоіре, în ѫніре, потрівіт. [ὁμόλογος].

'Ομόλοχος (ὁ, ἡ), чел dintр' ачееашї ostъшеаskъ трѫпъ. [ὁμὸς, λόχος].

'Ομομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцатŭ чева înпреѫнъ, saŭ тот de о datъ кѫ алтѫл. [ὁμοῦ, μανθάνω].

'Ομομαστιγίας, ου (ὁ), ком: în локŭ de σύνδουλος; (dѫпе ziч:) înпреѫнъ вічїѫітŭ, вътѫтŭ. [ὁμοῦ, μάστιξ].

'Ομόμηλις, ιδος saŭ ίδος (ἡ),='Αμάμηλίς.

'Ομομήτριος (ὁ, ἡ), fрате, saŭ soръ din ачееашї мѫмъ,='Ομογάστριος. [ші

'Ομομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), ='Ομομήτριος. [ὁμὸς, μήτηρ].

'Ομόναος (ὁ, ἡ), înкінатŭ înпреѫнъ, întр' ачелашї темплѫ. (везї ші σύνναος]. [ὁμὸς, ναός].

'Ομόνεκρος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ мортŭ, saŭ мортŭ de о потрівъ, saŭ înпреѫнъ кѫ алцїї. [ὁμὸς, νεκρός).

'Ομονηδύϊος, ші 'Ομονήδυος (ὁ, ἡ), = 'Ομογάστριος. (ὁμὸς, νηδύς].

'Ομονοεῖον (τὸ), темплѫл ѫнірії, saŭ конкордієї (în Рома). [ші

'Ομονοέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ ѫнітŭ, înвоітŭ ла пърере кѫ алтѫл. (fiг:) «Αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς». At: este потрівітŭ. (ὁμόνοος]. [de ѫnde

'Ομονοητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѫвенітŭ, контрівѫіторŭ, saŭ аплекатŭ ла ѫніре, saŭ конкордіе.

'Ομόνοια (ἡ), ѫніре în пърерї, saŭ simцiminte; (în Рома ера adoратъ ка алегорікъ zeitate sѫвт нѫме de) Конкордіе; [ὁμόνοος -ους].

'Ομόνομος (ὁ, ἡ), пъsкѫтŭ înпреѫнъ (întр' ачелеашї пъшѫнї); saŭ гѫвернатŭ кѫ ачелеашї лецї. [ὁμὸς, νομὴ, saŭ νόμος].

'Ομόνοος -ους (ὁ, ἡ), (ὁμὸς, νόος -οῦς] ѫнітŭ ла пърерї ші simцiminte, înвоітŭ кѫ алтѫл. [de ѫnde

'Ομονόως, adв: întр' о ѫніре.

'Ομόνυμφος (ὁ, ἡ), поет: рѫdъ din кѫsкріе, кѫsкрѫ, saŭ кѫмнатŭ. [ὁμὸς, νύμφη].

'Ομόοικος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лѫї ὁμέστιος, коплокѫіторŭ. [ὁμὸς, οἶκος].

'Ομοουσία (ἡ), ='Ομοουσιότης, ачееашї fiinцъ. [de ѫnde

'Ομοουσιαστὴς, οῦ (ὁ), крезъторŭ de догма, de ачееашї fiinцъ (тлц:).

'Ομοούσιος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї fiinцъ кѫ алтѫл. [ὁμὸς, οὐσία]. [de ѫnde

'Ομοουσιότης (ἡ), калітатеа de а fi de ачееашї fiinцъ (тлц:).

'Ομόπαγος (ὁ ἡ), [ὁμὸς, πάγος] чел din ачелашї кътѫнŭ, saŭ demŭ (în Atena).

'Ομοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) конпътімеskŭ, конsimцŭ, мъ disпѫїŭ, întр' ѫнŭ кіпŭ saŭ алтѫл asemenea кѫ алцїї.[din

'Ομοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), sѫпѫsŭ ла ачелеашї disпosiцїї, saŭ simцiminte, ='Ομοιοπαθὴς. [ὁμὸς, πάθος].

'Ομοπαίκτωρ, ορος, (ὁ, ἡ),=Συμπαίκτωρ. (ὁμοῦ, παίζω].

'Ομόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), пъsкѫтŭ înпреѫнъ кѫ алтѫл, цеатънŭ. [ὁμὸς, παῖς].

'Ομοπάτριος (ὁ, ἡ), fрате, soръ dintр' ачелашї татъ. [ші

'Ομόπατρος, ші 'Ομοπάτωρ ορος (ὁ, ἡ),= 'Ομοπάτριος. [ὁμὸς, πατήρ].

'Ομόπαιδος (ὁ, ἡ), ='Ισόπαιδος.

'Ομοπιστία (ἡ), ачееашї кредінцъ, saŭ реліціе. [din

'Ομόπιστος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї кредінцъ, кореліціонарŭ. [ὁμὸς, πίστις].

'Ομοπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înплетітŭ înпреѫнъ, saŭ asemenea. [ші

'Ομόπλεκτος (ὁ, ἡ), ='Ομοπλεκὴς. [ὁμοῦ, πλέκω].

'Ομοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), de о потрівъ ла мѫлцime, saŭ кîtime. [ὁμὸς, πλῆθος].

'Ομοπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, плѫteskŭ înпреѫнъ (întр' ачееашї корабіе, saŭ întр' ачееашї дірекціе) кѫ алтѫл. [ші

'Ομόπλοια (ἡ), конплѫtіре, saŭ конкъ-

лъtopie кѫ корабіе. [ὁμόπλοος].

'Ομόπλοκος (ὁ, ἡ), =Ὁμοπλεκής.

'Ομόπλοος -ους (ὁ, ἡ), копплѫtitopŭ, saŭ копкълъtopŭ (întp' ачееашї корабіе, saŭ întp' ачееашї dipeкцie) кѫ алtѫл. [ὁμὸς, πλόος].

'Ομοπλωτὴρ (ὁ), noet: =Ὁμόπλοος. [ὁμοῦ, πλόω].

'Ομοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ (продѫкъtopŭ) de ачелашї pesѫлtatŭ. «Ἀριθμὸς—». Iamбл: [ὁμὸς, ποιός].

'Ομοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mішкŭ, saŭ mъ mішкŭ înпреѫnъ. [ὁμοῦ, πολέω].

'Ομόπολις, ιδος (ὁ,ἡ), копчеtъцеаnŭ. [ὁμὸς, πόλις].

'Ομοπόρευτος (ὁ, ἡ), înпреѫnъ-mергъtopŭ, копкълъtopŭ. [ὁμοῦ, πορεύομαι].

'Ομοπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, коплѫкрezŭ, saŭ їаŭ парte întp' ачееашї лѫкраре. [ші

'Ομοπράγμων, ονος ὁ, ἡ), коплѫкръtopŭ, saŭ пърташŭ dintp' ачееашї лѫкраре. [ὁμοῦ, πράττω].

'Ομόπτερος (ὁ, ἡ), noet:= 'Ομοιόπτερος; (прin întind:) чел de ачееашї вîpstъ; (în ц:) asemenea. 2) de o потрівъ înapinatŭ; (прin întind:)=Ἰσοταχής. «Ναῦς—». Esхл: "Τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων». Apstf: [ὁμὸς, πτερόν].

'Ομόπτολις, ιος (ὁ ἡ), noet: în локŭ de ὁμόπολις.

'Ομόπτωτος (ὁ, ἡ), = 'Ομοιόπτωτος. [ὁμὸς, πτῶσις].

'Ομοργάζω, biit: -άσω, noet: în локŭ de ὀμόργνυμι.

"Ομοργμα (τὸ), op че este de шteps de d' asѫпръ ne, пекѫръцie. [din

'Ομόργνυμι, [în afin: кѫ ἀμέργω] biit: ὀμόρξω, (nex: ὤμορξα) шtepгŭ, saŭ прin шtepцере кѫръцŭ. «Δάκρυ («Ἱδρῶ ὀμόρξασθαι». Om. (ші ел:) «'Ομόργνυμαι (se înц: τὰ δάκρυα)». Koint: mъ шtepгŭ ла окї.

'Ομορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ вечinŭ; 2) mъ апропіŭ de mѫїepe, tръїeskŭ înпреѫnъ ка soцŭ конжѫгалŭ. [ὅμορος]. [de ѫnde

'Ομόρησις, εως (ἡ), вечinъtate.

'Ομόριος, ші "Ομορος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, ὅρος] (кѫ dat:) вечinŭ, ръzaшŭ; апропіatŭ кѫ хotapѫл

'Ομοροφία (ἡ), коплокѫinцъ sѫбt ачелашї акоперішŭ. [din

'Ομορόφιος (ὁ, ἡ),='Ομωρόφιος.

'Ομόῤῥειθρος (ὁ, ἡ), skosŭ dintp' ачелашї pîŭ, saŭ каналŭ; локѫitopŭ de ачелашї малŭ de pîŭ. [ὁμὸς, ῥεῖθρον].

'Ομόῤῥητος (ὁ, ἡ), zisŭ în ѫnipe, коnглъsѫitŭ. [ὁμοῦ, εἴρηται].

'Ομοῤῥοὴ (ἡ),='Ομόῤῥοια. [ὁμὸς,ῥοή].

'Ομοῤῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, sromotezŭ înпреѫnъ, saŭ tot de o datъ; (партік:) вîsлezŭ în ѫnipe; (în цен:) коплѫкрezŭ; (fir:) sîntŭ înвoitŭ, ѫnitŭ,='Ομοφρονέω. [din

'Ομοῤῥόθιος, ші 'Ομόῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet: [ὁμοῦ, ῥόθος] sromotъtopŭ înпреѫnъ, saŭ întp' ачееашї вреme; (партік:) вîsлitopŭ în ѫnipe (кѫ ачелашї taktŭ); (în цен:) коплѫкръtopŭ; (fir:) înвoitŭ, ѫnitŭ. «Στείχοντες ὁμόῤῥοθοι». Tкр: кълъtopind înпреѫnъ.

'Ομόῤῥοια (ἡ), =Σύῤῥοια. [din

'Ομόῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), кѫргъtopŭ înпреѫnъ (întp' ачелашї pîŭ, saŭ întp' ачееашї dipeкцie) кѫ алtѫл. [ὁμὸς, ῥόος -οῦς].

'Ομοῤῥόφιος (ὁ, ἡ), noet: saŭ греш: în локŭ de ὁμωρόφιος.

'Ομορυθμία (ἡ), asemъnъtate ла taktŭ, (прin întind.) ла formъ, ші чл: [din

'Ομόρυθμος (ὁ, ἡ), asemenea, пропорцionatŭ ла taktŭ, saŭ ла formъ, ші чл: [ὁμὸς, ῥυθμὸς].

'Ομορυσμίη (ἡ), Ion: în локŭ de ὁμορυθμία. [din

'Ομόρυσμος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ὁμόρυθμος.

'Ομὸς, [în afin: кѫ ἅμα] ἡ, ὸν, noet: = "Ομοιος, ачелашї, комѫnŭ. «'Ομὰ χθὼν ἅδε καλύπτει„. Епгр: «'Ομὰ φρονέειν». Es: = 'Ομοφρονεῖν. (ші кѫ преп: în локŭ de adв:) «'Ες ὁμά τινι». Es: ='Ομοῦ.

'Ομόσαι, nex: 1: de înf: ал лѫї "Ομνυμι.

'Ομόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кѫ asemenea, saŭ ачееашї карne. [ὁμὸς, σάρξ].

'Ομόσε, [ὁμὸς] adв: къtpe ачееашї парte, saŭ dipeкцie. «'Ομόσ' ἦλθε μάχη». Iл: N. s' a порnit. «'Ομόσε ἰέναι, (χωρεῖν, ші чл:) τοῖς ἐχθροῖς". Лкs: a пъвълі asѫпръ, saŭ a se înкъїepa în бъtълie кѫ връжmашії. «'Ομόσε χωρῶμεν αὐταῖς συνταξάμενοι». Apstf: 2) (кѫ dat:) în локŭ de ὁμοῦ (Плв:)

'Ομοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσοδύναμος. [ὁμὸς, σθένος].

'Ομοσίπυος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, σιπύη] = 'Ομόσιτος, mînкъtopŭ ла o masъ. (вezї ші ὁμόκαπος).

'Ομοσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) mъnînкŭ înпреѫnъ. [din

'Ομόσιτος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ ла o masъ, înпреѫnъ хръnitŭ. [ὁμὸς, σῖτος].

'Ομόσκευος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόσκευος, asemenea înбръкatŭ (înapmatŭ. екіпatŭ). [ὁμὸς, σκευή].

'Ομοσκηνέω -ῶ, viit: -ήσω, (кȣ dat:) коплокȣїеsкȣ întр' ачелашї кортȣ кȣ чіпева. [ші

'Ομοσκηνία (ἡ), коплокȣіре întр' ачелашї кортȣ. [din

'Ομόσκηνος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) контръіторȣ întр' алелашї кортȣ кȣ алтȣл; (în цеп:) коплокȣіторȣ. [ὁμὸς, σκηνή]. [de ȣnde

'Ομοσκηνόω -ῶ, vii:: -ώσω,='Ομοσκηνέω.

'Ομόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), поет:= 'Ομογάστριος. [ὁμὸς, σπλάγχνον].

'Ομοσπονδέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ...

'Ομόσπονδος (ὁ, ἡ), коппърташȣ din лівацїї, ші (прin întind:) din трактате de паче, saȣ de аліанцъ, ші чл: (кȣ dat:). "'Ομοτράπεζός τέ μοι καί ὁμόσπονδος ἐγένεο». Ер: [ὁμὸς, σπονδή].

'Ομόσπόρος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) чел dintр' ачееашї sъmînцъ; (цpin ȣpm:) fpate. (парокs:) înпреȣнъ semъпъторȣ; (fir:) fъкъторȣ de копії dintр' ачееашї mȣїере кȣ алтȣл. (Sof: Edin: T. 458). [ὁμὸς, σπορά].

'Ομόσπουδος (ὁ, ἡ), поет: [ὁμὸς, σπουδὴ] ȣnitȣ în окȣпацїе, saȣ пърере кȣ алтȣл.

'Ομόσσαι, ὀμόσσας, поет: în локȣ de ὀμόσαι, ὀμόσας.

'Ομόστεγος (ὁ, ἡ), = 'Ομώροφος. [ὁμὸς, στέγη].

'Ομοστιδής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ὁμοῦ, στείδω] ȣmблъторȣ înпреȣнъ, saȣ пе ачееашї кале кȣ алтȣл; (fir:) ȣnitȣ, înвoitȣ.

'Ομοστιχάω(-έω) -ῶ, viit: -ήσω. поет: (кȣ dat:) конкълъторескȣ, мергȣ înпреȣнъ. [din

'Ομοστιχής, έος (ὁ, ἡ), поет: мергъttорȣ înпреȣнъ, конкълъторȣ. [ші

'Ομόστιχος, saȣ 'Ομόστοιχος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) ашezatȣ întр' ачелашї pîndȣ, saȣ лінie; (прin întind:) товаръмȣ. [ὁμοῦ στείχω].

'Ομόστολος (ὁ, ἡ), порnitȣ înпреȣнъ, saȣ întр' ачелашї локȣ кȣ алтȣл; (прin întind:) ȣnitȣ, înвoitȣ, saȣ ȣрмъторȣ кȣїва. 2) asemenea înвръкатȣ; (în цеп:) asemenea. [ὁμοῦ, στέλλω].

'Ομόστοργος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ în речіпрокȣ їȣвіторȣ. [ὁμὸς, στοργή].

'Ομόσφυρος (ὁ, ἡ), поет: [ὁμὸς, σφυρόν] ȣmблъторȣ înпреȣъъ, конкълъторȣ; чел dintр' ачелашї локȣ; (fir:) fpate.

'Ομοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόσχημος, конformȣ, de ачееашї fігȣръ.[ὁμὸς, σχῆμα].

'Ομοταγής, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ταγῶς, ашezatȣ întр' ачелашȣ pîndȣ; (fir) asemenea алкътȣітȣ, saȣ întокmitȣ. [ὁμοῦ, τάσσω].

'Ομοτάλαντος (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρής, de ачееашї греȣtate saȣ пȣtере. (грам: ексил: а лȣї ἀτάλαντος). [ὁμὸς, τάλαντον].

'Ομόταφος (ὁ, ἡ), înгропатȣ înпреȣнъ, saȣ întр' ачелашї mopmîntȣ. [ὁμὸς, τάφος].

'Ομοταχής, έος, ші 'Ομόταχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ταχῶς,='Ισοταχής. [ὁμὸς, τάχος].

'Ομοτέλευτος (ὁ, ἡ), = 'Ομοιοτέλευτος. [ὁμὸς, τελευτή].

'Ομοτελής, έος (ὁ, ἡ), плътіторȣ de ачелеашї дъждії, saȣ такse. [ὁμὸς, τέλος].

'Ομοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [ὁμὸς, τέρμα] = Ὅμορος.

'Ομοτεχνέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ...

'Ομότεχνος (ὁ, ἡ), конmeseріашȣ, saȣ de ачелашї мештешȣгȣ кȣ алтȣл. [ὁμὸς, τέχνη].

'Ομότηθος (ὁ, ἡ), Sхл:='Ομόθηλος. [ὁμὸς, τηθή].

'Ομοτής, οῦ (ὁ), гл: жȣратȣ, saȣ каре faче жȣръmîntȣ. [ὄμνυμι]. [de ȣnde

'Ομοτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ folositорȣ ла, saȣ însemnътівȣ de жȣраре.

'Ομοτιμία (ἡ), ='Ισοτιμία. [din

'Ομότιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίμως='Ισότιμος, каре se вȣкȣръ de ачееашї чinste. || (de Ksn: se пȣmesк) 'Ομότιμοι», чеї маї întîї дȣпе îmпъратȣл Персілор fiind întре dînшії de ачелашї рангȣ, ка în Sпарта пȣmiцїї Ὅμοιοι). [ὁμὸς, τιμή].

'Ομότιτθος (ὁ, ἡ), грам: = 'Ομοθηλος. [ὁμὸς, τιτθή).

'Ομότοιχος (ὁ, ἡ), desпърцitȣ de ачелашї перете, saȣ прimezȣ. «Γείτων —». Esхл: (ὁμὸς, τοῖχος].

'Ομοτονέω -ῶ, viit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ de o потрівъ întinsȣ; (прin ȣpm:) sîntȣ

'Ομότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, (кȣ dat:) чел кȣ ачелашї tonȣ, ачееашї пȣtере, saȣ (în mȣs:) кȣ ачелашї sȣnetȣ; (fъръ казȣ)=Μονότονος [ὁμός, τόνος].

'Ομοτράπεζος (ὁ, ἡ), mînкъторȣ ла ачееашї masъ кȣ чіпева. (ὁμὸς, τράπεζα].

'Ομοτραφής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ομότροφος.

'Ομότρητος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, τιτράω] întр' ачееашї време, saȣ asemenea гъȣрітȣ.

'Ομότριχος (ὁ, ἡ), ='Ομόθριξ.

'Ομοτροπέω -ῶ, viit: -ήσω, amȣ ачелеашї пȣртърї (пъравȣрї), saȣ ачелашї кіпȣ de віацъ кȣ чіпева. [ші

'Ομοτροπία (ἡ), ачелеашї пȣртърї, пъравȣрї, saȣ овічеїȣрї în віацъ кȣ алтȣл. [din

'Ομότροπος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ алтȣл în пȣртърї, кіпȣл віецїї, ші чл: = 'Ομοιότροπος. [ὁμὸς, τρόπος]. [de ȣnde

'Ομοτρόπως, adв: întp' ачелашї кінѣ, asemenea, potrivit кв чева.

'Ομοτροφία (ἡ), înpreвнъ хрънipe, saŭ крешtepe, op traїѣ. [din

'Ομότροφος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) хрънitѣ (крeвкѣtѣ), saŭ trъitorѣ înpreвнъ; (їar парокs:) хрънitorѣ, saŭ крeвкъtorѣ de чinева înpreвнъ кв алtвл, saŭ кв алцїї. (кв dat:) «'Ομότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία». Ep: feapene domestiче. [ὁμοῦ, τρέφω].

'Ομοτροχάω -ῶ, (fъръ вiit::) поеt:=(saŭ греш: înлокѣ de) 'Αματροχάω, алергѣ înpreвнъ, saŭ кв de o potrivъ їuцealъ. [ὁμοῦ, τρέχω].

'Ομοτυπία (ἡ), asemънътate de кінѣ, saŭ fiгвръ. (ὁμὸς, τύπος].

'Ομοῦ, [прinч: цen: ал лвї ὁμὸς] adв: înpreвнъ, tot de o datъ, вsemenea, de opotrivъ кв..; апроапе; (in пътер:) ка ла, маї. «'Ομοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς 'Αχαιούς». Ln: A. (ші кв dat:). «'Ομοῦ νεκύεσιν». Ln: O. «'Ομοῦ τῷ τίκτειν (τῷ θανάτῳ)». Men: Elian: =Ηρὸς. (ші кв цen:) «Νεὼς ὁμοῦ τῆς ἐμῆς». Sof: апроапе. (ші înpreвнъ кв τι). «'Ομοῦ τι πᾶσι». Лкs: маї, кат ла тоцї.

'Ομόβυλος (ὁ, ἡ), чел dintp' ачеeашї matepie. [ὁμὸς, ὕλη].

'Ομοῦμαι, між: вiit: ал лвї ὄμνυμι.

'Ομοϋπόστατος (ὁ, ἡ), (Bisep:) чел de ачелашї inostasѣ кв алtвл. [ὁμοῦ, ὑφίσταμαι].

'Ομουρέω -ῶ, Ion: în локѣ de ὁμορέω. [ὅμουρος]. [de вnde

'Ομούρησις, εως (ἡ), Ion: în локѣ de ὁμόρησις.

'Ομούριος, ші 'Ομουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локѣ də ὅμορος.

'Ομούσιος, 'Ομουσιότης,=='Ομοούσιος -ότης.

'Ομοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лътinътorѣ de o potrivъ, saŭ de o datъ кв алtвл. [ὁμὸς, φέγγος].

'Ομοφήτωρ, ορος (ὁ), грam: екsпл: ал лвї ἀφήτωρ.

'Ομόφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμὸς, φθόγγος]='Ομόφωνος, tot de o datъ, saŭ în вnipe, potrivit вsпътorѣ. [ὁμὸς, φθόγγος].

'Ομοφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), tot de o datъ apzътorѣ. [ὁμοῦ, φλέγω].

'Ομόφλοιος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόφλοιος.

'Ομόφοιτος (ὁ, ἡ), поеt: înpreвнъ мergътorѣ. [ὁμοῦ, φοιτάω].

'Ομοφραδὴς, έος, ші 'Ομοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:[ὁμοῦ,φράζω]чел de ачелашї rîndѣ; înboitѣ, вnitѣ (проп: ші fir:),= 'Ομόφρων.

'Ομοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) sîntѣ de ачелеашї simgiminte, saŭ пърerї кв чinева. (ші кв dat: opr:) «'Ομοφρονέοντε νοήμασιν». Od: Z:='Ομονοοῦντες. [ші

'Ομοφροσύνη (ἡ), asemътътate de simgiminte,='Ομόνοια. [din

'Ομόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв asemenea saŭ ачелеашї simgiminte, вnitѣ. [ὁμὸς, φρήν].

'Ομοφυὴς, έος (ὁ,ἡ), чел de ачeeашї natъръ, de ачелашї soїѣ, saŭ de ачeeашї statвръ. [ὁμὸς, φυὴ]. [de вnde

'Ομοφυΐα(ἡ), калitatea челвї de ачeeашї natвръ, soїѣ, saŭ statвръ.

'Ομοφυλία (ἡ), insвшime dвne seminцie, neamѣ, saŭ felѣ. [din

'Ομοφύλιος, ші 'Ομόφυλος (ὁ,ἡ), чел dintp' ачeeашї seminцie, dintp'ачелашї soїѣ, saŭ felѣ. "'Ορνιθες ὁμόφυλοι». Ksn: de ачелашї felѣ "Τὸ ὁμόφυλον». Apst:='Η ὁμοφυλία. [ὁμὸς, φυλὴ].

'Ομόφυτος (ὁ, ἡ), = Σύμφυτος. [ὁμοῦ, φύω].

'Ομοωνέω -ω. вiit: -ήσω, ворвeskѣ ачесашї літвъ; вsиѣ tot de o datъ, saŭ asemenea; (în цen:) sîntѣ вnitѣ, înboitѣ, potрivitѣ (проп: ші fir:). [ші

'Ομοφωνία (ἡ), =Συμφωνία. [din

'Ομόφωνος (ὁ,ἡ), ворвitorѣ de ачeeашї літвъ; (мss:) вsпътorѣ înpreвнъ, saŭ asemenea; (în цen:) =Σύμφωνος (проп: ші fir:). [ὁμὸς, φωνὴ]. [de вnde

'Ομοφώνως, adв: întp' o глъsвipe,=Συμφώνως.

'Ομόφωτος (ὁ, ἡ), înpreвнъ. sa asemenea лвmінътorѣ. [ὁμὸς, φῶς].

'Ομοχοΐνιξ, ικος (ὁ, ἡ),=Σύνδουλος, (dвne zіч:) каре îшї їa înpreвнъ mertiквл. (вezї ші ἐμόκαπος). [ὁμὸς, χοῖνιξ].

'Ομόχορος, кввenitѣ ла ачелашї horѣ. [ὁμὸς, χορὸς].

'Ομοχροέω-ῶ, вiit: -ήσω,sîntѣ de ачeeашї faцъ, saŭ колоаре. [ші

'Ομόχροια, ші (Ion:) 'Ομοχροΐη (ἡ), asemътътate de faцъ. 2) (Ion:) вsпрafaga пїелїї, saŭ пеліцеї. [ὁμὸς, χρόος].

'Ομοχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) sîntѣ dintp' ачeeашї вреme (kontimпoranѣ) кв чinева; (мss:) вртezѣ ачелашї timпѣ, saŭ тактѣ. «Τῇ γλώττῃ τὸ πλῆκτρον ὁμοχρονεῖν». Лвч: [din

'Ομόχρονος (ὁ, ἡ), чел de ачелашї timпѣ. [ὁμὸς, χρόνος].

'Ομόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de ачeeашї колоаре. [ὁμὸς, χρόα].

'Ομοχρώματος, ші 'Ομόχρωμος [ὁμὸς, χρῶμα], ші 'Ομόχρως, ωτος [ὁμὸς, χρὼς] (ὁ, ἡ), =Ὁμόχροος.

'Ομοχώριος ші 'Ομόχωρος (ὁ, ἡ), чел dintр' ачелашї локŭ, копнъmînteanŭ; saŭ чел din локŭ апропіатŭ, вечінŭ. [ὁμὸς, χώρα].

'Ομοψηφέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

'Ομόψηφος (ὁ, ἡ), =Ἰσόψηφος, ѕnitŭ, потрівітŭ кѕ алтѕл ла вотѕрї, (прin ѕрm:) ла пърерї; saŭ ла чinste прin dрептѕл de о потрівъ de а вота. [ὁμὸς, ψῆφος].

'Ομοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ομονοέω. [mi

'Ομοψυχία (ἡ), =Ὁμοφροσύνη, ші 'Ομόνοια. [din

'Ομόψυχος (ὁ, ἡ), =Ὁμόφρων. [ὁμὸς, ψυχὴ]. [de ѕnde

'Ομοψύχως, adв: =Ὁμοφρόνως.

'Ομόω -ῶ, віit: -όσω, (преа рар) =Ὄμνυμι.

'Ομόω -ῶ, віit: -ώσω, ѕneskŭ, saŭ înпреѕnŭ. [ὁμὸς].

Ὄμπη (ἡ), =Ὄμπνη·

Ὄμπνειος, α, ον, поет: =Ὄμπνιος.

'Ομπνειόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), гls: чел кѕ înвілшѕгътоаре mînъ. [ὄμπνειος, χεὶρ].

Ὄμπνη (ἡ), поет: [în afin: кѕ Лат: ops, opis] (în цen:) храnъ; (партік:) грîŭ, орzŭ, ші чл: "Πολυωπὴς—». Nік: fагѕрŭ. [de ѕnde

'Ομπνηρὸς, ὰ, ὸν, поет: =Ὄμπνιος. [ші

'Ομπνιακὸς, ші 'Ομπνικὸς, ὴ, ὸν, поет: (преа рар) în локŭ de...

Ὄμπνιος, α saŭ ος, ον, поет: хръnitорŭ; poditорŭ; înвілшѕгъторŭ, (Лат:) opimus; (în цen:) mѕлтŭ, mape, înвілшѕгатŭ. || Ὄμπνια». Черesa (ка dътътоаре de храnъ).

'Ομφαῖος, α, ον, поет: [ὀμφὴ] проорокоsŭ, гічîтороsŭ.

'Ομφάκη (ἡ), zeamъ de агѕрidъ. [ші

'Ομφακηρὸς, ὰ, ὸν, ші 'Ομφακίας, ου (ὁ), ка агѕрida, крѕdŭ; stрепеzічоsŭ ші акрѕ; (fir:) аsпрѕ, їѕte, чїѕdatŭ. [ші

'Ομφακίζω, віit: -ίσω, amŭ гѕstŭ de агѕрidъ, sîntŭ некоптŭ. 2) (між:) кѕлегŭ stрѕгѕрї некопцї; (fir:) întреѕѕinцezŭ чева преа timпѕріŭ, saŭ maї 'nainte de а se коаче. [ші

'Ομφάκινος, η, ον, fъкѕtŭ din некоапте роаde. «Ἔλαιον —». Лкs: (алт:) ὀμφάκιον. [ші

'Ομφάκιος (ὁ, ἡ), некоптŭ (вîрtоsŭ, tape) ка агѕрida. || (sѕвst:) «'Ομφάκιον (se înц: ἔλαιον)». Dsкр: ѕntdелemnŭ крѕdŭ. [ші

'Ομφακῖς, ίδος (ἡ), пъпрîstокѕл гindeї, кѕ каре аргъsesк пїеіле таваčії. [ші

'Ομφακίτης, ου (ὁ), ші 'Ομφακῖτις, ιδος (ἡ), =Ὀμφάκινος, saŭ 'Ομφάκιος. «Κηκὶς—». Dsкр: некоапtъ гогоашъ de pistікŭ. [ὄμφαξ].

'Ομφακόμελι (τὸ), ѕnŭ felŭ de бъѕtѕръ de mїере ші zeamъ de агѕрidъ. [ὄμφαξ, μέλι].

'Ομφακορὰξ (ῥράξ), άγος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ вровоапеле некоапте. [ὀμφὰξ, ῥὰξ].

'Ομφακώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὀμφακίας.

'Ομφαλητομίη (ἡ), Ion: în локŭ de ὀμφαλοτομία. [din

'Ομφαλητόμος (ὁ, ἡ), Ion; în локŭ de ὀμφαλοτόμος.

'Ομφάλιον (τὸ), dim: ал лѕї ὀμφαλὸς, saŭ неѕt: ал лѕї...

'Ομφάλιος (ὁ, ἡ), кѕвenitŭ, saŭ asemenea вѕрікѕлѕї. [ші

'Ομφαλιστὴρ (ὁ), instрѕmîntŭ de тъїat вѕрікѕл. [ὀμφαλὸς].

'Ομφαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de вѕрікŭ. [ὀμφαλὸς, εἶδος].

'Ομφαλόεις, εσσα, εν, поет: чел кѕ вѕрікŭ; saŭ вѕрікоsŭ, în formъ de вѕрікŭ. «'Ασπὶς=». «Σῦκον—». Nік: [ὀμφαλὸς].

'Ομφαλόκαρπος (ὁ, ἡ), (вот:) продѕкътоpŭ de вѕрікоase роаde. [ὀμφαλὸς, καρπός].

'Ομφαλοκήλη (ἡ), ѕmflътѕръ de вѕрікŭ. (вezї ші ἐξόμφαλος). [ὀμφαλὸς, κήλη].

'Ομφαλὸς (ὁ), [ὄμπνη, saŭ ἄμβη] вѕрікŭ; (прin întind:) міжлокѕл, цefѕл, saŭ чentрѕл. 2) (fir:) вѕрікоasa овалitate а павъzеї. 2) партеа жѕгѕлѕї карѕлѕї чеа din міжлокŭ sкоasъ afaръ, ка sъ цie легътѕра жѕгѕлѕї. 4) креasta din вîрfŭ, saŭ коada ѕneї роаde, saŭ flорї. «Ἥδιον ὄζει τῶν ῥόδων, ὧν ὀμφαλὸς τραχὺς». Apst: (вezї ші ὀμφὴ).

'Ομφαλοτομία (ἡ), тъїереа вѕрікѕлѕї. [din

'Ομφαλοτόμος (ὁ, ἡ), тъїеторŭ de вѕрікŭ. (de ѕnde || sѕвst: fem:) моашъ. [ὀμφαλὸς, τέμνω].

'Ομφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), ші 'Ομφαλωτὸς, ὴ, ὸν, =Ὀμφαλόεις, ші 'Ομφαλοειδὴς.

Ὄμφαξ, ακος (ὁ, ἡ), некоптŭ, крѕdŭ; (прin ѕрm:) stifosŭ, stрепеzічоsŭ; акрѕ; tape, вîрtоsŭ; (fir:) невîрstnікŭ; timпѕріŭ; (прin întind:) îndъръtnікŭ, sankiŭ, sѕчitŭ. || (sѕвst: fem: saŭ преа рар бърв: se înц: σταφυλὴ, saŭ βότρυς) агѕрidъ; (кѕ înцел: de ἐλαία) мъsлinъ верde·

'Ομφὴ (ἡ), [ἔπω, ὄψ] гласŭ; (прinч:) гласŭ de zeŭ (проорочеskŭ), хрismosŭ, гічіре, semnŭ превеstitорŭ. (вezї mi κλῃδὼν). (de ѕnde 2) = Φήμη, famъ, опі-

nic пѫблікъ. 3)=Ὀσμὴ, бѫnŭ miposŭ (de ѫnde εὐόμφαλον dѫпе Аркаd: tpantafiлѫл). [de ѫnde

Ὀμφήεις, εσσα, εν, поеt: =Ὀμφαῖος. [ші

Ὀμφητὴρ (ὁ), поеt: проорокŭ, гічitорŭ.

Ὁμῶλαξ, ακος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de ὁμαῦλαξ, ръzашŭ, вечinŭ.

Ὄμωμι (τὸ), пedекл: [Пеps]=Ἄμωμον.

Ὀμώμοκα, At: tpe: de кѫ: ал лѫї ὄμνυμι.

Ὁμωνυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) amŭ ачелашї пѫme кѫ алtѫл. [ші

Ὁμωνυμία (ἡ), omonimie, a fi de ачелашї пѫme кѫ алtѫл. [ші

Ὁμωνύμιος, α, ον, поеt:=кѫ...

Ὁμώνυμος (ὁ, ἡ), (кѫ daf: saŭ pap кѫ цen:) omonimŭ, чел de ачелашї пѫme кѫ алtѫл. «Λέξις ὁμώνυμος„. Aftn: zічере потрівітъ ла fелѫpite овїекte, (прin ѫрm:) îndoїasъ, еківокъ. [ὁμὸς, ὄνομα]. [de ѫnde

Ὁμωνύμως, adв: кѫ omonimie, saŭ ачелашї пѫme.

Ὁμωρόφιος, ші Ὁμώροφος (ὁ,ἡ), (кѫ dat:) коплокѫitорŭ sѫвt ачелашї акоперішŭ кѫ алtѫл. [ὁμὸς, ὀροφὴ].

Ὁμῶς, adв: поеt: [ὁμὸς]=Ὁμοίως, (кѫ dat:)asemenea; de o потрівъ; înпреѫnъ; întp' ачееашї вреme кѫ.... "Πάντες (ші desпре лок:) «Πάντῃ ὁμῶς». Om: ші Es: »Τοὺς ὁμῶς θεοῖσι κυδάνει». Іл: Ξ: de o потрівъ кѫ zeї.

Ὅμως, коnіѫnкц: înпротів: însъ, кѫ toate ачestea. «Οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μὲν, ὅμως φυλάξομαι». Ткр: (ші кѫ алte партік:) «Ὅμως γε μὴ (μὲν τοι, μέντοιγε, γε μέντοι)».Лкs: dap, ші кѫ toate ачestea. «Κἂν ὅμως (кѫ sѫп)». Sof: «Ἐξελοῦντα αὐτοὺς, ὅμως καὶ ξεινίους ὄντας». Ер:

Ὁμωχέτας, α, saŭ αο (ὁ), Dop: ші Еол: [ὁμὸς, ἔχω] коплокѫitорŭ; (desпре zeї)= Ὁμόναος.

Ὄν, ὄντος (τὸ), пеѫt: лѫї ὤν партч: лѫї εἰμὶ.

Ὅν, ак: sinг: ал релat: ὅς·

Ὅν, поеt: пеѫt: saŭ ак: бърв: ал лѫî ὅς în локŭ de ἑὸς.

Ὀναγὸς (ὁ), Dop: în локŭ de ὀνηγὸς.

Ὀνάγρα (ἡ), ѫnŭ fелŭ de плantъ,=Οἰνοθήρα.

Ὀνάγρινος, η, ον, însѫшitŭ asinѫлѫї селвatікŭ. [ὄναγρος].

Ὀναγρόβοτος (ὁ,ἡ), (τόπος, локŭ) пъsкѫtŭ de asinї селвatічї. [ὄναγρος, βόσκω].

Ὄναγρος (ὁ), asinŭ селвatікŭ. 2) ѫnŭ fелŭ de машinъ asвîрлitoape de sъцeatъ. (вezї ші μονάγκων). [ὄνος, ἀγρὸς].

Ὀναίμην, αιο, αιτο, пех: 2: de поft: ал лѫї ὀνίναμαι.

Ὄναρ, ὀνείρατος (τὸ), вisŭ. «Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος». Пind: "Οὐδ' ὄναρ ἐλευθερίας (φόβου ші чл:)». Лкs: "Ἐὰν τι ὄναρ ἀγαθὸν ἴδῃς». Ksn: || (овіч: adв:) «Ὄναρ καὶ ὕπαρ». Dmкр: în вisŭ ші aїевеа.

Ὀνάριον (τὸ), dim: ал лѫї ὄνος, мъгърѫшŭ.

Ὀνασεῖ, Dop: în локŭ de ὀνήσει, a 3: sinг: пеps de віit: хot: ші

Ὄνασθαι, miж: пех: 2: de inf:, ші

Ὀνάσῃς, поеt: în локŭ de ὀνήσῃς, a 2: sinг: пеps: de пех: sѫп: ал лѫї ὀνίνημι.

Ὄνδε, поеt: în локŭ de εἰς ὄν=ἐόν, ла ал sъŭ.

Ὀνεία (ἡ), fem: ал лѫї ὄνειος.

Ὄνειαρ, ὀνείατος (τὸ), поеt: [ὀνίνημι] foлosŭ, кîштігŭ; întpeвѫinцape; (de ѫnde) пѫtpeцe, хpane, mînкърї; вanї; odoape, ші чл: 2) (pap ші aвѫs:) în локŭ de ὄναρ, ὄνειρον.

Ὀνειδείη (ἡ), поеt: în локŭ de ὄνειδος. [ші

Ὀνείδειος (ὁ, ἡ), поеt: =Αἰσχρὸς, de поnosŭ, de окаръ. [ші

Ὀνειδείω, (fъръ віit:) поеt: în локŭ de

Ὀνειδίζω, віit: -ίσω, (кѫ dat: dip; ші ак: saŭ цen: indip:) zікŭ (поmeneskŭ) чева sпре поnosѫл, окара кѫїва, (овшt:) вatŭ кѫїва обраzѫл; (кѫ ак: dip:) mѫstpezŭ, dожъneskŭ, окъръskŭ. «Μήποτε πενίην ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν». Es: [ὄνειδος].

Ὀνειδίη (ἡ), греш: în локŭ de ὀνειδείη.

Ὀνείδισις, εως (ἡ),=Ὀνειδισμὸς. [ші

Ὀνείδισμα (τὸ), ворвъ, saŭ faптъ sпре поnosлѫіреа кѫїва. [ші

Ὀνειδισμὸς (ὁ), поnosлѫіре; окърîре; хѫліре; mѫstpape. [ші

Ὀνειδιστὴρ, поеt:, ші

Ὀνειδιστὴς, οῦ (ὁ), поnosлѫttорŭ; окърîtорŭ, хѫлitорŭ; mѫstpъtорŭ.[ὀνειδίζω]. [de ѫnde

Ὀνειδιστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѫвenitŭ, saŭ аплекatŭ, îndemînatікŭ ла поnosлѫіре, ші чл:

Ὀνείδιστος (ὁ, ἡ), ші Ὀνειδιστὸς, ὴ, ὸν, поnosлѫitŭ, saŭ de хѫлit. [ὀνειδίζω].

Ὄνειδος, εος -ους (τὸ), [ὄνομαι] окаръ în faцъ; хѫлъ; поnosŭ. 2) (în віne) вѫnŭ пѫme, лаѫdъ.

Ὀνεῖον (τὸ), staѫлŭ de asinї. [ὄνος].

Ὄνειον (τὸ), поеt: пеѫt: лѫї ὀνείων.

Ὄνειος (ὁ, ἡ), de мъгарŭ. || (sѫвst:) Ὀνεία (se înц:δορὰ),пїеле de мъгарŭ. [ὄνος].

Ὄνειος (ὁ, ἡ), поеt: (pap)=Ὀνήϊος.

'Ονείρειος, α, ον, ші 'Ονειρήεις, εσσα, εν, поет: atiпгъторŭ de вise; saŭ въzвtŭ în вisŭ. «"Οψις — ». Om: [ὄνειρος].

'Ονειρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsквtŭ în вisŭ. [ὄνειρος, γείνω].

'Ονειροδότης, ου (ὁ), ші 'Ονειροδότις, ιδος (ἡ), dъtъторŭ, adвкъторŭ de вise. [ὄνειρος, δίδωμι].

'Ονειροκρίτης, ου (ὁ), tîлквitорŭ de вise. [ὄνειρος, κρίνω]. [de вnde

'Ονειροκριτικὸς, ὴ, ὸν, кввenitŭ, saŭ îndemînъtikŭ ла tîлквipe de вise.

'Ονειρολογία (ἡ), ворвipe (traktaцie) despre tîлквipe de вise. [ὄνειρος, λόγος].

'Ονειρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), поет: гічitорŭ de вiitoape прin вise. [ὄνειρος, μάντις].

"Ονειρον (τὸ), ="Ονειρος.

'Ονειρόπληκτος, ші 'Ονειροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поет: spъĭmîntatŭ din вре вnŭ вisŭ. [ὄνειρος, πλήσσω].

'Ονειροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторŭ (прічinвitорŭ) de вise. [ὄνειρος, ποιός].

'Ονειροπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, вisezŭ (проп: mi fir:), îmĭ înкipвĭeskŭ; (вne-орĭ) amъцeskŭ; (пas:) mъ sперiŭ въzînd чева în somnŭ. [ὀνειροπόλος]. [de вnde

'Ονειροπόλησις, εως, ші

'Ονειροπολία (ἡ), вisape, вisŭ. [din

'Ονειροπόλος (ὁ, ἡ), [ὄνειρος, πόλος] îndeлetniчitŭ ла tîлквipe de вise. 2) вisъторŭ.

'Ονειροπομπὸς (ὁ, ἡ), tpimiцъторŭ de вise ла oamenĭ. [ὄνειρος, πέμπω].

"Ονειρὸς (ὁ), = "Οναρ, "Ονειρον; (fir:) чева înкipвitŭ (neînfiinцatŭ).

'Ονειροσκόπος (ὁ, ἡ), обsервъторŭ, ші tîлквitорŭ de вise, = 'Ονειροκρίτης. [ὄνειρος, σκοπός].

'Ονειροτόκος (ὁ, ἡ), поет: пъsкъторŭ de вise. [ὄνειρος, τόκος].

'Ονειροφαντασία (ἡ), вedenie în вisŭ. [ὄνειρος, φαντάζω].

'Ονειρόφαντος (ὁ, ἡ), въzвtŭ în вisŭ. [ὄνειρος, φαίνομαι].

'Ονειρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: înцелегъторŭ, tîлквitорŭ de вise. [ὄνειρος, φρήν].

'Ονειρωγμὸς (ὁ), ='Ονείρωξις.

'Ονειρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка вnŭ вisŭ (neînfinцatŭ), imaцinapŭ. 2) sвпвsŭ ла вedepĭ de вise. [ὄνειρος].

'Ονείρωξις, εως (ἡ), вisape; (пaptik:) = 'Ενυπνιασμός. [din

'Ονειρώσσω(ττω), вiit: -ώξω, вisezŭ; (пaptik:) ='Ενυπνιάζομαι. [ші

'Ονειρωτικὸς ὴ, ὸν, atînгъторŭ de, saŭ konstatŭ în вisŭ: [ὄνειρος].

'Ονείων, ονος (ὁ, ἡ), поет: компар: nepегл: în локŭ de 'Ονηΐων.

'Ονέλαφος (ὁ), вnŭ feлŭ de animaлŭ кв fiгвръ de mъгарŭ ші червŭ. [ὄνος, ἔλαφος].

"Ονευος (ὁ), Sхл: вnŭ feлŭ de машinъ, (алt:) [ὄνος 5]. [de вnde

'Ονεύω, вiit: -εύσω, tpaгŭ, saŭ înвîpteskŭ чева кв машina ὄνευος.

'Ονηγήσιος, Ion: цen: ал лвĭ...

'Ονήγησις, εως (ἡ), a fi чinева...

'Ονηγὸς (ὁ), [ὄνος, ἄγω] mînъторŭ de mъгарĭ, ='Ονηλάτης.

'Ονήϊος (ὁ, ἡ), Ion: ='Ονήσιμος, foлositорŭ. [ὀνίνημι].

'Ονήϊστος, η, ον, Ion: sвпрл:, ші

'Ονηΐων, ονος (ὁ), ἡ), Ion; компар: ал лвĭ 'Ονήϊος.

'Ονηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mînŭ mъгарĭ. [din

'Ονηλάτης, ου (ὁ), mînъторŭ de mъгарĭ, mъгърарŭ. [ὄνος, ἐλαύνω].

'Ονήμενος, η, ον, поет: în локŭ de ὠνημένος, tpe: de кв: ал пaptч: лвĭ ὀνίναμαι. || (ка adiekt:) fepiчitŭ.

"Ονημι, neîntp: temat: ал лвĭ ὀνίνημι.

"Ονησα, поет: în локŭ de ὤνησα, nex: 1: ал лвĭ ὀνίνημι.

'Ονησίδωρος (ὁ, ἡ), поет· dъpвitорŭ de foлosŭ, вine-fъкъторŭ. [ὄνησις, δῶρον].

'Ονήσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, foлositорŭ. [ὄνησις].

'Ονησίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: foлositорŭ орашвлвĭ. [ὄνησις, πόλις].

"Ονησις, εως (ἡ), foлosipe; foлosŭ. «Τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, ὡς οὗτός ποτε δυνήσεται, ші чл: Od: Φ. atîtŭ вine se вazъ. [ὀνίνημι].

'Ονησιφόρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, adвкъторŭ de foлosŭ. [ὄνησις, φέρω].

"Ονησο, поет: în локŭ de ὤνησο, a 2: sinг: пeps: de пeste-sъв: miж: ал лвĭ ὀνίνημι.

'Ονητικὸς, ὴ, ὸν, ='Ονήσιμος, авantaжosŭ, foлositорŭ. [din

'Ονητὸς, ὴ, ὸν, поет: ='Ονήσιμος. 2)= (saŭ греш: în локŭ de) ὀνωτὸς. [ші

'Ονήτωρ, ορος (ὁ), поет: foлositорŭ. [ὀνίνημι].

"Ονθος (ὁ, ші ἡ), валiгъ de вite. [ὀνὶς din ὄνος].

'Ονθύλευσις, εως (ἡ), гъtipe de mînкape кв вmплвtвръ. [ші

'Ονθυλευτὸς, ὴ, ὸν, (op че de mînкape) гъtifŭ кв вmплвtвръ. [din

'Ονθυλεύω, вiit: -εύσω, гъteskŭ mînкape

*

кѫ ѫтпаѕтѣръ; (in цеп:) îndѣлчeskѫ mînkare кѫ apomate, ші чл:; (despre binѫ) falsifikѫ, prefakѫ. (bezî ші пълъ). [ὄνθος, ὕλη].

'Ονίας(ὁ), ѫnѫ felѫ de neute чепѫніѫ. [ші

'Ονίδιον (τὸ),=='Ονάριον. [ші

'Ονικὸς, ἡ, ον, mѣгъpeskѫ. 2)=Μύλικος. «Μύλος—». Skp: nїatpъ de moapъ. [ὄνος].

'Ονίνημι, ші (miж:) 'Ονίναμαι, biit: ὀνήσω, (nex: ὤνησα, ші miж: ὠνάμην, de ѫnde noft: ὀναίμην, ші prea pap ὠνησάμην; nestesъв: în локѫ de nex: ὠνήμην) folosesk, ажѫtѫ; мѫлцѫmeskѫ, înbeselеskѫ. îndatopezѫ. «Εἴ ποτέ σε ὤνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ». Ln: A. «Ἱκανώτατοι κακῶσαι μὲν ἐχθροὺς, ὀνῆσαι δὲ φίλους». Ksn: (ші miж: кѫ цеп:) «Δαιτὸς ὄνησο». Od: T. (de ѫnde maї des miж: nex: de noft:) «Οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων». Apstf: aша sъ amѫ napte de konii meї. (ші авѕол:) «Ὄναιο». Sof: sъ 'цї fie de bine! sъ trъїeштї. «Μὴ νῦν ὀναίμην, εἴ τι σε δέδρακα, ὧν ἐπαιτιᾷ με». Sof: sъ nѫ amѫ napte de bine. «Ὄναιο μὲν τ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε». Apstf: bine 'цї ap fi. «Ὄνησε (saѫ ὄνησο), διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου». Лѣч: bine къ nѫ te a aѫzit. (ші nas:) «Ὀνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον». Tkp: bine къ a dat Dѫmnezeѫ. (ші în napцч:) «Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος». Od: B. sъ'ї dea D-zeѫ bine. (se konf: кѫ ὄναμαι, bezî zič:).

'Ονίς, ἴδος (ἡ), valîгъ de mѣгарѫ. [ὄνος].

'Ονίσκη (ἡ), fem: ал лвї...

'Ονίσκος (ὁ), dim: ал лвї ὄνος.

'Ονίσκω. biit:ὀνήσω, (prea pap) în локѫ de ὀνίνημι.

'Ονίτης, ου (ὁ), ші 'Ονῖτις, ἴδος (ἡ),=='Ονικὸς. ‖ (sѫbst: въpв:) ѫnѫ felѫ de nїatpъ (de moapъ din Skitia; (fem:) ѫnѫ felѫ de чiшmpѫ. [ὄνος].

'Ονοβατέω -ῶ biit: -ήσω, nѫїѫ mѣгарѫ sъ înkaліче їапъ; nest: (кa din naptea mѣгарвлвї =Βατεὐω. [din

'Ονοβάτης, ου (ὁ), 'Ονοβάτις, ιδος(ἡ), înkълікatѫ ne mѣгарѫ de osîndъ). [ὄνος, βαίνω].

'Ονόβλιτον τὸ). ѫnѫ felѫ de plantъ, snanьkѫ (ὄνος. βλίτον.

'Ονόβρυχις. ιδος, saѫ ἴδος (ἡ), ѫnѫ felѫ de carъ, saѫ de tpifoїѫ [ὄνος, βρύχω].

'Ονογαστρις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кѫ nînteче de mѣгарѫ (prea mape). [ὄνος, γαστὴρ].

'Ονόγυρος (ὁ). ѫnѫ felѫ de plantъ, saѫ de skaete (алтвл dekît ἀνάγυρος). [ὄνος, γύρος].

'Ονοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел кѫ firѫpъ de mѣгарѫ [ὄνος, εἶδος].

'Ονοθήρας, =Ὀνοθήρας.

'Ονοκένταυρος (ὁ), ѫnѫ felѫ de maїmѫцъ. [ὄνος, κένταυρος].

'Ονοκίνδης, ші 'Ονοκίνδιος, ου (ὁ), kom: ='Ονηλάτης. [ὄνος, κινέω].

'Ονοκλεια (ἡ), ѫnѫ felѫ de plantъ, = Ἄγγουσα (bezî ші ὄνομα), limba boвлвї.

'Ονοκοίτης, ου (ὁ), kvlkalѫ în kвlkвшѫ de mѣгарѫ. [ὄνος, κοίτη].

'Ονοκόπος (ὁ),=Μυλοκόπος. [ὄνος, κόπτω].

'Ονοκράταλος (ὁ), ѫnѫ felѫ de nasъpe trъitoape în anъ (glasвл kъpia seamъnъ кѫ ал mѣгарвлвї),(Franц:) cormoran, korвѫ de mape. [ὄνος, κρόταλος].

'Ονοκώλη, ші 'Ονοκωλὶς, ἴδος (ἡ),='Ονοσκελὶς, (enit:) Embasa (bezî Ἔμπουσα). [din

'Ονόκωλος (ὁ, ἡ), чел кѫ mъdвларе de mѣгарѫ. [ὄνος, κῶλον].

Ὄνομα (τὸ), [în afin: кѫ αἶνος ші ὄνομαι] nѫme [de avî]; penѫme; ворвъ nѫmaї (fъpъ faн!ъ); prepekstѫ, prîчinѫire; zîчere; (gram:) ѫna din părцîle kввîntвлвї, nѫme. «Λόγος τέλειος γένοιτ' ἂν ἐξ ὀνόματος μόνον καὶ ῥήματος». Gram: [de ѫnde

'Ονομάζω, biit: -άσω, nѫmeskѫ; daѫ nѫme, saѫ kîemѫ ne nѫme; (în цеп:) zikѫ, propenцѫ; daѫ penѫme, лавdѫ. (de ѫnde) «'Ωνομασμένος«. Iпкр:='Ονομαστὸς, nѫmitѫ, bestitѫ.

'Ονομαθετέω -ῶ, biit: -ήσω,='Ονοματοθετέω. [din

'Ονομαθέτης, ου (ὁ ,='Ονοματοθέτης.

Ὄνομαι, [bezî ὄνομα] biit: ὀνόσομαι, (nex: ὠνάμην, ші ὠνοσάμην) noet: nвїѫ nonosѫ, хвлeskѫ, dosъdeskѫ, окъръскѫ, despreцвїeskѫ. «Ἥκιστα ὄνονται τοὺς χειροτέχνας». Ep: (ші кѫ цеп:) «Οὐδ' ὡς σε ἔολπα ὀνόσεσθαι κακότητος». Od: E. nѫ te beї nîпцe nentpѫ... «Ἤ οὔνεσθ' ὅτι». Ln: Ω: despreцвїцї. (se konf: кѫ ὄναμαι în timпiї treкцї, însъ dѫne Sxл: Esst: se deosebeшte în Om: npin вокалеле η, ші α, fiind npin чea dîntîї în sensѫ de folosѫ, їap npin чea de ал doilea de хвліре). «Οὐδ' ὑπερήνωρ ἦς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο». Ln P

'Ονομαίνω, biit: -ανῶ, noet: Ion: în локѫ de ὀνομάζω, zikѫ; propenцѫ; fъгъdвїeskѫ; pîndвїeskѫ, xoтъръскѫ. [ὄνομα].

'Ονομακλήδην, adв: noet: a nѫme, ne nѫme. [ші

'Ονομακλήτωρ, ορος (ὁ), чел însъpчinatѫ

a adъче a minte stъпînиълъї sъă numele felъpiţilor sъnъшї. (Lat:) nomenclator. [ὄνομα, καλέω].

'Ονομάκλυτος, ος, ον, saă ἡ, ὸν, noet: penъmitъ, bestitъ; (akt:) adъkъtorъ de penume. [ὄνομα, κλυτός].

'Ονομασία (ἡ), numire, dare de nume obiektelor, [ші

'Ονόμασις, εως (ἡ),=Ονομασία. [ші

'Ονόμασμα (τὸ), greш: în lokъ de μάσμα. [ὀνομάζω].

'Ονομαστήρια (τὰ), (se înţ: ἱερὰ) serbъtoare de zioa, în kare se dъ numele kopilъlъї. [din

'Ονομαστὴρ, noet: în lokъ de...

'Ονομαστὴς, οῦ (ὁ), numitorъ, saă dъtъtorъ de nume. [ші

'Ονομαστὶ, adv: a nume, ne nume, [ші

'Ονομαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, folositorъ la numire. (de unde || subst:) "Ονομαστικὴ (πτῶσις)». Gram: nominativъ. ші «Ονομαστικὸν (βιβλίον)». katalogъ de nume, ad: de zivepї, saă (i:ţionarъ înpъrţitъ în kapete, ïar nu dupe alfabetъ, Onomastikъ. [ші

'Ονομαστὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -στῶς, numitъ, saă de numit, de eksimat; (ovič: bestitъ penumitъ. [ὀνομάζω].

'Ονοματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, kunoskutъ la, saă basatъ pe nume. [ὄνομα].

'Ονομάτιον (τὸ), dim: al lui ὄνομα, mikъ nume, saă zivepe.

'Ονοματογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skriъ numele kuiva în listъ. [ші

'Ονοματογραφία (ἡ), inskripe, saă katalogъ de nume. [din

'Ονοματογράφος (ὁ, ἡ), inscriptorъ de nume. [ὄνομα, γράφω].

'Ονοματοθεσία (ἡ), numire de nume. [ὄνομα, θέσις]. [ші

'Ονοματοθέσια (τὰ),=Ονομαστήρια.

'Ονοματοθετέω -ῶ, viit: -ήσω, puiъ nume kuiva. [din

'Ονοματοθέτης, ου (ὁ), numitorъ de nume. [ὄνομα, τίθημι:]. [de unde

'Ονοματοθετικὸς, ἡ, ὸν, kunoskutъ, folositorъ, saă îndeminatikъ la numire de nume.

'Ονοματοθήρας, ου (ὁ), vînъtorъ de nume, saă vorbe. [ὄνομα, θήρα]. [de und

'Ονοματοθηράω -ῶ, viit: -άσω, vîne. de nume, saă vorbe.

'Ονοματοκλήτωρ, ορος (ὁ),=Ονομακλήτωρ.

'Ονοματολόγος (ὁ, ἡ), înşirъtorъ de vorbe,=Ονοματοθήρας. 2)=Ονομακλήτωρ [ὄνομα, λέγω].

'Ονοματομάχος (ὁ, ἡ), disputъtorъ despre nume, saă vorbe. [ὄνομα, μάχη].

'Ονοματοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (nas: ipe: de ks: ὠνοματοπεποίηται) kroїeskъ (upinu: imitînd naturalu sunetъ al unkrupilor) nume, saă vorbe, fakъ zivepї imitative. [ὀνοματοποιὸς]. [de unde

'Ονοματοποίησις, εως, ші

'Ονοματοποιία (ἡ), facere, konstrukţie de nokъ vorbъ, saă nume în kinъ, ka sunetul silabelor sъ karakterize semnifikaţia). [din

'Ονοματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ (nъskovitorъ, de nokъ zivepї, saă konstrukţorъ de nume (upinu: în imitaţie de naturalu sunetъ al obiektelor de numit. [ὄνομα, ποιὸς].

'Ονοματουργέω -ῶ, viit: -ήσω.= Ονοματοποιέω [din

'Ονοματουργὸς (ὁ, ἡ),=Ονοματοποιὸς. [ὄνομα, ἔργον].

'Ονοματώδης, εος (ὁ, ἡ), cel din felul numelui. [ὄνομα.

'Ονόπορδον (τὸ), [ὄνος, πορδὴ] unъ felъ de skaete, dupe ziv:) vъşiina mъgarului

'Ονόρυγχος (ὁ, saă ἡ, unъ felъ de ulan tъ, (dupe ziv: botul mъgarului. ὄνος, ῥύγχος].

"Ονος (ὁ, asinъ, mъgarъ; (ἡ mъgъriţъ. «"Ονος λύρας (saă προς λύραν».) Prov: neputu cel ninsiguї de rusiul banului, ші nesimţitorї de fermekul muzicei ші frumuseţelor apte "Περὶ ὄνου σκιᾶς». Prov: despre čele de nimikъ. «'Απ' ὄνου κατα πεσεῖν». Prov: a nъtimi rъu dintr' a sa ne pozie (napodie de la ἀπό νοῦ καταπεσεῖν). 2) (fig:) unъ felъ de neunte. 3) unъ felъ de insektъ (rîmranie). (bezi ші ὕουλος). 4) unъ felъ de lъkustъ (ţъrъ arinї, alt: ἀσίρακος). 5) unъ felu de maşinъ (kravakъ) de apdikat, saă tras în sus greutъţi. 6) unatru de moaru upinu: cea de dessus). 7) furkъ; saă fusъ. 8) basă de vinъ, kapu. 9) unime (asъ) la kuve; (într' alte felurї de jokъ, ka cel de arşiče) cel ce uїerde jokul. 10) (îm:) "Ονοι, o konstelaţie în zodia rakului.

"Ονσις, εως (ἡ), noet: [ὄνομαι] xuliре, desprepuzire, nonosuire.

'Ονοσκελὶς, ἰδος (ἡ), cea ku picioare de mъgarъ, (alt:) ὀνοκώλη (omit: al Embuseї). [ὄνος, σκέλος].

"Ονυμα (τὸ), unъ felъ de plantъ, saă skaete, (alt:) ὄνωνις.

'Ονοσσάμενος, η, ον noet: în локŭ de ὀνοσάμενος, nex: de партч:, ші

'Ονόσσεσθαι, noet: în локŭ de ὀνόσεσθαι, віit: de înf: ал лъї ὄνομαι.

'Ονοστάσιον (τὸ), staълŭ de мъгарї. [ὄνος, στάσις].

'Ονοστὸς, ὴ, ὸν, noet: [ὄνομαι] nonoslъitŭ; de хълit; de desпрецъit.

'Ονοσφαγία (ἡ), înжъnгїере (жертfipe) de мъгарї saŭ asinї. [ὄνος, σφαγή].

'Ονοτάζω, ші (між:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, noet: ="Ονομαι, окъръskŭ, nечinsteskŭ, desпрецъїeskŭ. «'Ονοταζόμεναι γάμον». Esхл: [din

'Ονοτὸς, ὴ, ὸν, noet:='Ονοστὸς. || (sъвst:) în локŭ de ὄνοσις. [ὄνομαι].

"Ονουρις, ιδος (ἡ), ъnŭ felŭ de плantъ, ='Ονοθήρας, ші(алt:) Οἰνοθήρας. [ὄνος, οὐρά].

'Ονοφορβὸς (ὁ, ἡ), пъskъtorŭ de asinї. [ὄνος, φέρβω].

'Ονοχειλές, έος -οῦς, ші 'Ονόχειλον (τὸ), ші 'Ονοχειλὶς, ίδος (ἡ),ъnŭ felŭ de плantъ, (алt:) ὄνοσμα. [ὄνος, χεῖλος].

'Ονόχηλον (τὸ),='Ονόχειλον. [din

'Ονόχηλος (ὁ, ἡ), чел къ копitъ de мъгарŭ. || (sъвst;) ='Ονόχηλον. [ὄνος, χηλή].

"Οντα, îm: neъt: лъї ὤν, партч: лъї εἰμί. [de ъnde

"Οντως, adв: (de партч:), în fiinцъ, întр' adeвърŭ.

"Ονυμα (το), Еол: în локŭ de ὄνομα. [de ъnde

'Ονυμάζω, ші 'Ονυμαίνω, Еол: în локŭ de ὀνομάζω, ші ὀνομαίνω.

"Ονυξ, υχος (ὁ), ъnгie (de omŭ saŭ de вitъ). «'Εξ ὄνυχος τεκμαίρεσθαι». Пров: din чea maї mікъ парte a înцелеце totъл. «'Εξ ὀνύχων φιλεῖ». Fps: din toatъ inima. «'Εξ ἁπαλῶν ὀνύχων». Fps: din копілърie. «Δὶ(«'Επ')ὄνυχος, saŭ «'Ες ὄνυχα» Fps: къ чea maї пъtinчoasъ eksaktitate, ші silinцъ (de ла meштерї, каре къ чea maї mape skъmпъtate îшї desъвîршesк челе maї mічї пърцї але лъкрълъї къ ъnгia). «'Εκμέμακται τὸν Λυσιακὸν χαρακτῆρα εἰς ὄνυχα». D: Ал: л'a imitat foapte eksakt. «'Η εἰς ὄνυχα σύμπηξις». Гал: «'Επ' ὄνυχος συμβεβλημέναι γωνίαι». Matm: 2) înковоїata парte a анкъреї; кîрлігъл чепгелълъї ші чл: 3) партea din жos a (ръdъчina) fръnzелор trantafілълъї, ші чл: 4) o парte a fікatълъї. 5) o патъ алвъ (поate алвеаца) în окї, (алt:) νεφέλωμα. 6) ъnŭ felŭ de пїatръ прецioasъ (de ъnde σαρδώνυξ), saŭ de мармъръ stръвъzoasъ: ші (прin întind:) вasŭ (партік: de mipeasmъ) dintр' astfeл dŭ пїatръ. [νύσσω]. [de ъnde

'Ονυχίζω, віit: -ίσω, taїŭ ъnгiiле; (fir:) amъцeskŭ, momeskŭ. 2) însemnŭ, saŭ srîpiŭ къ ъnгia; (прin întind: ші fir:) черчetezŭ къ amъръntъл, = Διονυχίζω. 3) (Skp:) amŭ ъnгia кръпatъ,=Διχηλέω. [ші

'Ονυχιμαῖος, α, ον, de o потрівъ къ (кîtŭ) o tъїetъръ de ъnгie, tъїatŭ преа мъръnt. [ші

'Ονύχινος, η, ον, fъкъtŭ din пїatра nъmitъ ὄνυξ.

'Ονύχιον (τὸ), dim: ал лъї ὄνυξ, ъnгiшoaръ. 2) (партік:) ="Ονυξ (6).

'Ονυχισμὸς (ὁ), tъїepe, saŭ tъїetъръ de ъnгiї; (fir:) skъmпъ (ка къ ъnгia) черчetape. [ші

'Ονυχιστὴρ (ὁ), tъїetorŭ de ъnгiї; (de ъnde 2) (Skp:) кръпътъра копiteї вitелор къ ъnгia кръпatъ. [ὀνυχίζω]. [de ъnde

'Ονυχιστήριον (τὸ), instpъmîntŭ (къцitaшŭ, saŭ foapfeкъ) въnŭ de tъїat ъnгiiле.

'Ονυχίτης, ου (ὁ), ші'Ονυχῖτις, ίδος (ἡ), ='Ονυχοειδής. [ὄνυξ, -υχος].

'Ονυχογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiŭ (srîpiŭ, înseшnezŭ) къ ъnгia. [ὄνυξ, γράφω].

'Ονυχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ saŭ felŭ de ъnгie, asemenea къ ъnгie (de omŭ saŭ вitъ), saŭ къ пїatра [ὄνυξ -χος, ші εἶδος].

'Ονυχόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ (înковоїŭ) чева în formъ de кîрлігŭ. [ὄνυξ (2)].

'Ονώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ονοειδής. [ші

"Ονωνις, ιδος (ἡ), ъnŭ felŭ de skaete. [ὄνος].

'Οξάλιος (ὁ, ἡ), акрішорŭ. || (sъвst:) ъnŭ felŭ de smokine. [din

'Οξαλὶς, ίδος (ἡ), вinŭ (saŭ dрожdie de вinŭ) акрitŭ. 2) ъnŭ felŭ de плantъ. [ὄξος].

'Οξάλμη (ἡ), zeamъ de mînкape, salцъ de оцetŭ ші sapamъръ. [ὄξος, ἅλμη].

'Οξέα (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de ὀξύα.

'Οξεῖα (ἡ), fem: ші (noet:) neъt: îm: ал лъї ὀξύς.

'Οξείδιον (τὸ), dim: ал лъї ὄξος, вinŭ înaкрitŭ, saŭ кam оцeцitŭ.

'Οξέϊνος, η, ον, (maї noŭ) în локŭ de ὀξύϊνος. [ὀξέα].

'Οξέλαιον (τὸ), amestekъtъръ de оцetŭ ші ъntdeлemnŭ. [ὄξος, ἔλαιον].

'Οξερίας, ου (ὁ), (τυρὸς, врînzъ) din лапte акръ. [ὀξηρός].

'Οξέως, adв: къ ацeрime, їъцeалъ, = Ταχέως; (desпре глasŭ) tape, къ tonŭ пътръnzъtorŭ. [ὀξύς].

'Οξηρὸς, ὰ, ὸν, чел кȣ гȣstȣ̆ (saȣ̆ folositorȣ̆ ка вasȣ̆) de оцetȣ̆, оцeцitȣ̆. [ші

'Οξίζω, віit: -ίσω, ïaȣ̆ гȣstȣ̆ de оцetȣ̆ (daȣ̆ în оцeцitȣ̆), mъ акреskȣ̆. [ὄξος].

'Οξίνα, ης (ἡ), instрȣmîntȣ̆ de плȣгъріе, tîрnъкопȣ̆ спъргъtорȣ̆ de вразde. [ὀξὺς].

'Οξίνης, ου (ὁ), [οἶνος] вinȣ̆ оцeцitȣ̆, акрitȣ̆. [ші

'Οξὶς, ίδος (ἡ), вasȣ̆ de оцetȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de лъкȣstъ. 3) (Біz:) акреалъ de stomaxȣ̆. [ὄξος].

'Οξοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ̆ de оцetȣ̆. [ὄξος, πώλης].

Ὄξος, εος -ους (τὸ), (de ачі) оцetȣ̆. [ὀξὺς].

'Οξύα (ἡ), (копачïȣ̆) ȣnȣ̆ felȣ̆ de farȣ̆. 2) (прin întind:) цeапъ, парȣ̆, sȣліцъ din ачestȣ̆ лemnȣ̆. [ὀξὺς].

'Οξυάκανθα, ης (ἡ), ȣnȣ̆ копъчелȣ̆ гimпosȣ̆, верберіцъ, saȣ̆ mъкрішȣ̆. [ὀξὺς, ἄκανθα].

'Οξυβάφιον, ші 'Οξύβαφον (τὸ), [ὄξος, βάπτω] вasȣ̆ кȣ оцetȣ̆ ла masъ, de moïat întр' însȣл (вezï ші ἐμβάφιον). 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de mъsȣръ de лікȣide (ка de doъzeчï dрamȣрі).

'Οξυβελὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀξύς, βέλος] askȣцitȣ̆ ла вîрfȣ̆. «'Οἰστὸς—». Іл: Δ: 2) реnede-asвîрлitорȣ̆ de sъцeцi. || (sȣвst:) 'Οξυβελὴς (ὁ), ші ὀξυβελὲς (τὸ),=кȣ...

'Οξυβελικὸν (τὸ), (se înц:: μηχάνημα) ȣnȣ̆ felȣ̆ de машinъ ïȣte-asвîрлitoape.

'Οξυβλεπτέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆...

'Οξυβλέπτης, ου (ὁ), ='Οξυδερκὴς. [ὀξὺς, βλέπω]. [de ȣnde

'Οξυβλεψία (ἡ), ='Οξυδέρκεια.

'Οξυβόας, ші (Іon:) 'Οξυβόης, [ὀξὺς, βοὴ] ου (ὁ), stрігъtорȣ̆ кȣ askȣцitȣ̆ гласȣ̆. «Κώνωψ —». Е в:

'Οξυβολέω -ῶ, віit: -ήσω, арȣnкȣ̆, asвîрлȣ̆ (sъцeцï ші чл:) реnede, ïȣte. [ὀξὺς, βολὴ].

'Οξύγαλα, ακτος (τὸ), лапte акрȣ (бътȣtȣ̆), saȣ̆ ïaȣрtȣ̆. [ὀξὺς, γάλα]. [de ȣnde

'Οξυγαλάκτινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din лапte акрȣ.

'Οξύγαρον (τὸ), salцъ de оцetȣ̆ ші sарamȣръ [ὀξὺς, γάρον].

'Οξύγγιον (τὸ), [de ачі] osînzъ, seȣ̆.

'Οξυγένειος (ὁ, ἡ), чел кȣ барбъ askȣцitъ,=Σφηνοπώγων. [ὀξὺς, γένειον].

'Οξύγη (ἡ), (поate греш: în локȣ̆ de ἐξυγόη) ȣnȣ̆ felȣ̆ de вроаskъ, (алt:) φύσαλος. (вezï ші ὀλολυγὼν). [ὀξὺς, γόος].

'Οξυγλυκὲς, έος -οῦς, ші 'Οξύγλυκον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de бъȣtȣръ din оцetȣ̆ ші mîсре. [ші

'Οξύγλυκυς, εια, υ, акрȣ-dȣлче. [ὀξὺς, γλυκὺς].

'Οξύγοος (ὁ, ἡ), поet: жълitорȣ̆ кȣ askȣцite цiпete. [ὀξὺς, γόος].

'Οξυγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skрiȣ̆ ïȣte. [ші

'Οξυγραφία (ἡ), tреава, saȣ̆ калitatea ïȣte -skрiitорȣлȣï, saȣ̆ ïȣte-skрiepe. [din

'Οξυγράφος (ὁ, ἡ), ïȣte-skрiitорȣ̆, = Ταχυγράφος, [ὀξὺς, γράφω].

'Οξυγώνιος (ὁ, ἡ), (Matm:) оksiгonȣ̆, saȣ̆ askȣцitȣnгïȣ̆. (înпрot: de ἀμβλυγώνιος). [ὀξὺς, γωνία]. [de ȣnde

'Οξυγωνιότης (ἡ), аksiгonime, saȣ̆ askȣцime de ȣnгïȣрï (калitatea оksiгonȣлȣï).

'Οξυδέρκεια (ἡ), ацeръ вedepe. [ші

'Οξυδερκέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆....

'Οξυδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), ацeрȣ̆ de вedepï, saȣ̆ deпарte-въzъtорȣ̆. [ὀξὺς, δέρκομαι]. [de ȣnde

'Οξυδερκία (ἡ), = 'Οξυδέρκεια. [ші

'Οξυδερκικὸς, ὴ, ὸν. kontрiвȣitорȣ̆ ла ацeръ вedepe. [ші

'Οξυδερκῶς, adв: кȣ пътрȣnzъtoape, saȣ̆ ацeръ вedepe.

'Οξυδόρκεια, 'Οξυδορκέω-ῶ, 'Οξυδορκὴς,= 'Οξυδέρκεια, ші чл:

'Οξύδουπος (ὁ, ἡ). [ὀξὺς, δοῦπος] поet: fъкъtорȣ̆ de askȣцitȣ̆, пътрȣnzъtорȣ̆ sгomotȣ̆, бȣвȣitȣ̆, ші чл: «Κύμβαλον—». Епгр:

'Οξυδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергȣ̆ ïȣte. [din

'Οξυδρόμος (ὁ, ἡ), ïȣte алергъtорȣ̆. [ὀξὺς, δρόμος].

'Οξυέθειρες, поet: în локȣ̆ de ὀξυέθειροι, îm: ал лȣï...

'Οξυέθειρος, α saȣ̆ ος, ον, поet: [ὀξὺς, ἔθειρα] чел кȣ askȣцiцï перï.

'Οξύη (ἡ), Іon: în локȣ̆ de ὀξύα.

'Οξυηκοία (ἡ), ацeрȣ̆ аȣzȣ̆. [din

'Οξυήκοος (ὁ, ἡ), ацeрȣ̆ de аȣzȣ̆. [ὀξὺς, ἀκοη]

'Οξυηχής, έος, ші

'Οξύηχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ацeрȣ̆, askȣцitȣ̆ sȣnetȣ̆. [ὀξὺς, ἦχος].

'Οξυθάνατος (ὁ, ἡ), чел че moape, saȣ̆ omoaрȣ ïȣte. [ὀξὺς, θάνατος].

'Οξύθηκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θήκτως, віne askȣцitȣ̆, tъïosȣ̆; (поet.) întъpîtatȣ̆ de ïȣte пatimъ. [ὀξὺς, θήγω].

'Οξυθρήνητος (ὁ, ἡ), Sхл: екsпл: а лȣï ὀξυκώκυτος. [ὀξὺς, θρηνέω].

'Οξυθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ пекъжeskȣ̆ îndatъ, ïȣte. [ὀξύθυμος]. [de ȣnde

'Οξυθύμησις, εως (ἡ), плц; în локȣ̆ de..

'Οξυθυμία (ἡ), ĭзцеалъ ла некazъ. [ὀξύθυμος].

'Οξυθύμια (τὰ), [ὀξὺς, θύμος] локъл, вnde пе ла pesnîntiĭ apdeaъ în чinsteв Ekateĭ npisoaseле жepтfeлор къ лetnimoape de чimвpъ велвatikъ.

'Οξυθυμίας, ου (ὁ),=='Οξύθυμος.

'Οξυθυμόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, тъ пекъжeskъ, тъ anpinzъ îndatъ. [din

'Οξύθυμος (ὁ, ἡ), [ὀξὺς, θυμὸς] ĭзte ла пекazъ, пекъжiчosъ.

'Οξύϊνος, η, ον, fъкътъ din лemnъ de [ὀξύα].

'Οξυκάρδιος (ὁ, ἡ), = 'Οξύθυμος. [ὀξὺς, καρδία].

'Οξυκάρηνος (ὁ, ἡ),=='Οξυκέφαλος. [ὀξὺς, κάρηνον].

'Οξύκεδρος (ἡ), вnъ felъ de кedpъ къ sniнĭ în локъ de fpвnze. [ὀξὺς, κέδρος].

'Οξυκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: ='Οξύδρομος. [ὀξὺς, κέλευθος].

'Οξυκέρατος, ші 'Οξύκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ коарпе аsкъqite. [ὀξὺς, κέρας].

'Οξυκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ капвл аsкъqitъ, saŭ цвгвĭatъ. [ὀξὺς, κεφαλὴ].

'Οξυκίνητος (ὁ, ἡ), ĭзte-mîшkatъ. [ὀξὺς, κινέομαι].

'Οξύκομος (ὁ, ἡ), noet: чел къ fpвnze rimnoase; saŭ коарпе аsкъqite în локъ de пъръ. [ὀξὺς, κόμη].

'Οξύκρατον (τὸ), amesteкътвръ de оцетъ ші апъ. [ὄξος, κεράννυμι].

'Οξυκώκυτος (ὁ, ἡ), [ὀξὺς, κωκύω] плînsъ, saŭ плînгъторъ къ пътрвnzъторъ (npea dвpeposъ) глasъ.

'Οξυλάβεια (ἡ), ĭзte апвkape de окazie, aktibitate. [ші

'Οξυλαβέω -ῶ, вit: -ήσω, ĭзte апвkъ окazie, saŭ къ твлъ aktibitate întpenpinzъ чева. [ші

'Οξυλάβη (ἡ), ='Οξύλαβος. [din

'Οξυλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭзte-апвкъторъ de окazie, saŭ гравпікъ, aktivъ în întpenpindepiле ші спекуlaцiile saле. [ὀξὺς, λαβή]. [de вnde

'Οξυλαβία (ἡ), ='Οξυλάβεια. [ші

'Οξύλαβος (ὁ), Sxл:= Шuράγpa, клеште.

'Οξυλάλος (ὁ, ἡ), ĭзte (de îndatъ) ворвitorъ, saŭ rata ла pesпвnsвpĭ. [ὀξὺς, λάλος].

'Οξυλάπαθον (τὸ), вnъ felъ de плantъ акрішоаръ, тъкрішъ. [ὀξὺς, λάπαθον].

'Οξυλίπαρον (τὸ), салцъ de оцетъ ші гръsime. [ші

'Οξυλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) fъкътъ къ оцетъ ші гръsime. [ὄξος, λίπος].

'Οξυλοβέω -ῶ, вiit' -ήσω, гля: în локъ de ὀξυηκοέω. [ὀξύς, λοβός].

'Οξυμάθεια (ἡ), ĭзцеалъ ла înвъцътвръ, saŭ пріченере. [din

'Οξυμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ацеръ, ĭзte a înвъца. [ὀξὺς, μανθάνω]. [de вnde

'Οξυμαθία (ἡ),=='Οξυμάθεια,

'Οξύμαλον (τὸ), Dop: în локъ de ὀξύμηλον.

'Οξυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), кîntътorъ, saŭ кîntatъ къ аsкъqitъ вîepsъ. [ὀξὺς, μέλος].

'Οξύμελι, ιτος (τὸ), о въtвръ din оцетъ ші miepe. [ὄξος, μέλι].

'Οξυμελίκρατον, ші (Ion:) 'Οξυμελίκρητον (τὸ), =['Οξύμελι, ші κεράννυμι].

'Οξυμέριμνος (ὁ, ἡ), noet: adвkътorъ de ĭзцĭ (neodixnitoape) гpiжĭ. [ὀξὺς, μέριμνα].

'Οξύμηλον (τὸ) Лак: акръ търъ, saŭ првnъ. [ὀξὺς, μῆλον].

'Οξυμήνιτος (ὁ, ἡ), noet: [ὀξὺς, μηνίω] ='Οξύθυμος; (desnpe лвкр:) fantъ pesлtatъ din ĭзte mînie.

'Οξύμηλπος (ὁ, ἡ), = 'Οξυμελής. [ὀξὺς, μολπή].

'Οξύμορφος (ὁ, ἡ). în гpaвъ, ĭзte formatъ. [ὀξὺς, μορφή].

'Οξυμυρσίνη (ἡ), sninoasъ (selвatikъ) mipsinъ, (Fpanц:) brusc. [ὀξὺς, μυρσίνη].

'Οξύμωρος (ὁ, ἡ), ĭзte, demtentъ, de ші пъpвtъ nerĭoвъ, nemintosъ. (de вnde ‖ (sввst:) 'Οξύμωρον (τὸ), гpam: firвръ de кввîntъ, че stъ în iskвssita вnipe de doъ kontpazise înцелesвpĭ (snpe eкs: σπεῦδε βραδέως). [ὀξὺς, μωρός].

'Οξυναῖος, α, ον, ші "Οξυνος (ὁ, ἡ), = 'Οξίνης.

'Οξυντέος, α, ον, nosit: ал лuĭ 'Οξύνω.

'Οξυντὴρ (ὁ), noet: аsкъqitorъ de чева. «Δονάκων — ». Enirp: вpiчarъ de kondeĭe. [din

'Οξύνω, вiit: -υνῶ, аsкъцъ, saŭ fakъ чева аsкъqitъ, tъĭosъ; (fir:) întъpîtъ; (uas:) тъ ĭзцеskъ, тъ пекъжeskъ. 2) акpeskъ; saŭ (nesip:) тъ акpeskъ. 3) (гpam:) пвĭъ акчentъ, акчentezъ. [ὀξύς].

'Οξυόδους, όδοντος (ὁ, ἡ), чел къ dinцĭ аsкъqiцĭ. [ὀξὺς, ὀδούς].

'Οξυόεις, εσσα, εν, noet: ='Οξύϊνος [ὀξύα]; saŭ (dвne алцiĭ) =[ὀξὺς], аsкъqitъ.

'Οξυόστρακος (ὁ, ἡ), чел къ коэжъ de экоĭкъ аsкъqitъ, вipfoasъ. [ὀξύς,ὄστρακον].

'Οξυπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: аsкъqitъ, вipfosъ пentpъ лesnîчoasъ înfiцere. [ὀξὺς, πήγνυμι].

Ὀξυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), îste atinsĕ; saŭ foapte simgitopĕ, sʁuъrъvosĕ. [ὀξύς, πάθος]. [de ʁnde

Ὀξυπαθῶς, adʁ: «Ὀξυπαθῶς ἔχειν περί τι». Teofilakt: a fi foapte sʁuъratĕ în veva.

Ὀξυπείνης, mi Ὀξύτεινος (ὁ, ἡ), kape kъpînd saŭ mʁat flъmînzemte, mînkъvosĕ. [ὀξύς, πεῖνα].

Ὀξυπέπερι, εως (τὸ), amestekъiкръ de oqetĕ mi niperĕ (nenipʁ moĭat într' însa). [ὄξος, πέπερι].

Ὀξυπευκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὀξὺς, πεύκη]. =kʁ...

Ὀξύπικρος (ὁ, ἡ), akrʁ mi amarĕ; (fir:) foapte dʁpeposĕ. [ὀξὺς, πικρὸς].

Ὀξυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: îste, pene de isʁitopĕ, saŭ nъvъlitopĕ. «Χείμαρρος—». Sof: [ὀξὺς, πλήσσω].

Ὀξυποδέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntĕ aqerĕ de nicorĕ, alergĕ îste; (desnpre kaĭ) ʁmblʁ în trcanъdĕ. [mi

Ὀξυποδία (ἡ), aqerime de nicoape, îste alergrape. [ὀξύπους].

Ὀξυπόριον, mi Ὀξύπορον (τὸ), doktopie grъbitoape de mistʁipe. [din

Ὀξυπόρος (ὁ, ἡ), îste-trekъtorĕ, saŭ nъtrʁnzъtorĕ; (de ʁnde npin întind:) askʁqitĕ, rimnosĕ. «Ἡίτυς—». Engr: =Ὀξυτόρος. [ὀξὺς, πόρος].

Ὀξύπους, οδος (ὁ, ἡ), aqerĕ. îste de nicorĕ. [ὀξὺς, ποῦς].

Ὀξύπρωρος (ὁ, ἡ), cel kʁ askʁqitъ prъv; saŭ (în nen:) bîrfosĕ. [ὀξὺς, πρώρα].

Ὀξύπτερος (ὁ, ἡ), =Ὠκύπτερος, aqerĕ, îste de apinĭ. [ὀξὺς, πτερὸν]

Ὀξυπύθμενος (ὁ, ἡ), cel kʁ bîrfosĕ fʁndĕ. [ὀξὺς, πυθμήν].

Ὀξύπυκνος (ὁ, ἡ), (mʁsik:) vezĭ pyknὸς.

Ὀξυπύνδαξ, akos (ὁ, ἡ), noet: =Ὀξυπύθμενος. [ὀξὺς, πύνδαξ].

Ὀξυρεγμέω-ῶ, biit:-ήσω, =Ὀξυρεγμιάω[mi

Ὀξυρεγμία (ἡ), akrʁ pîrîĭalʁ din (akrealʁ de) stomaxĕ. [ὀξὺς, ἐρευγμὸς]. [de ʁnde

Ὀξυρεγμιάω -ῶ, biit: -άσω, nъtimeskĕ de akrʁ pîrîĭalʁ, saŭ akrealʁ de stomaxĕ. [mi

Ὀξυρεγμιώδης, eos (ὁ, ἡ), nъtimatĕ de akrʁ pîrîĭalʁ din stomaxĕ.

Ὀξυρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în lokĕ de ὀξυῤῥεπὴς.

Ὀξυρίας, ου (ὁ),=Ὀξερίας.

Ὀξυῤῥεπὴς έος (ὁ, ἡ), =Ὀξύῤῥοπος.

Ὀξύῤῥιν -ινος, mi ὀξύῤῥινος, mi ὀξύῤῥις -ινος (ὁ, ἡ), cel kʁ nasĕ askʁqitĕ, saŭ kʁ aqerĕ miposĕ. [ὀξὺς, ῥὶν, ῥὶς].

Ὀξυῤῥόδινον (τὸ), oqetĕ de trantafilĕ. [ὄξος, ῥόδον].

Ὀξύῤῥοπος (ὁ, ἡ), (mi adʁ:) -ῥόπως, îste nopnitĕ saŭ novîrnitĕ la veva; (fir:) lesne-simgitopĕ, saŭ intъrîtatĕ; skimbъvosĕ; (în nen:) îste-mimkatĕ, aqerĕ, nъvъlitopĕ. [ὀξὺς, ῥοπή].

Ὀξύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), cel kʁ askʁqitĕ notĕ, saŭ pîtʁ. || (sʁst:) snĕ felĕ de nemte, [de avi] ksipixĕ. [ὀξὺς, ῥύγχος].

Ὀξὺς, [în afin: kʁ ὠκὺς] έος (εῖα, ὺ) askʁqitĕ. vîrfosĕ; tъĭosĕ; stirъnsnrtorĕ, saŭ nъtrʁnzъtorĕ; (fir:) vioĭĕ; (npin întind:) aqerĕ, îste, snpintenĕ; aktivĕ; iskʁsitъ, istequĕ; saŭ penede; (de ʁnde) nekъžičosĕ, lesne de întъrîtat; (desnpre dʁkr:) amarĕ; akrʁ; (fir:) dʁpeposĕ; (desnpre kolоare) arъtcsĕ (kape bate la okiĕ); (desnpre glasĕ) sʁqipe, saŭ askʁqitĕ; (desnpre voale) îste, qrimeждioasъ. «Ὀξὺν ἄκοντα». Tkr: «Ὀξείῃ κορυφῇ (ὄρους„). Od: M: «Φάσγανον ὀξὺ». Tkr: «Ἵππους ὀξυτάτους». Ep: Θυμοῦ μένος ὀξὺ». Om: «Ὀξέος ἠελίοιο„. Es: «Ὀξεῖα πορφύρα». Il: «Ὀξεῖαι ὀδύναι». Il: A: «Ὀξεῖα ἀϋτὴ». Il: O: (de ʁnde) «Ὀξεῖα (se înț: προσφδία)». Gram: akcentĕ. «Δ:' ὀξείας θραμεῖν» Prov: a netreve mape nrimeждie. || (nest:) Ὀξὺ, mi (îm: în noeцĭ) Ὀξέα, adʁ: în lokĕ de ὀξέως. «Ὡς ὀξὺ κεκράγατον». Apstf: «Τὸν δ' ἄρ' ὀξὺ νόησεν». Om: mi Es: «Ὀξὺ δ' ἄκουσεν». Il: P. (mi sʁnr:) «Λέτὸς, ὃν ῥά τέ φασιν ὀξύτατον δέρκεσθαι πετεηνῶν». Il: P.

Ὀξυσιτία (ἡ), akrealъ de mînkape în stomaxĕ din pea mistʁipe. (nezĭ mi ὀξυρεγμία). [ὀξὺς, σῖτος].

Ὀξύστομος (ὁ, ἡ), cel kʁ gurъ askʁqitъ. «Κώνωψ — ». Engr: 2) noet: (în nen: vîrfosĕ, askʁqitĕ, tъĭosĕ. «Ξίφος—». Iks: [ὀξὺς, στόμα].

Ὀξύσχοινος (ὁ), snĕ felĕ de porozĕ kʁ rimnoase saŭ askʁqite foĭ. [ὀξὺς, σχοῖνος].

Ὀξυτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsĕ la kapъtĕ în askʁqitĕ, vîrfosĕ. [ὀξὺς, τείνω].

Ὀξυτέρως, adʁ: kotnar: al lʁĭ ὀξέως.

Ὀξύτης (ἡ), vîrfomie, askʁqime, tъĭomie, mi cl: (desnpre sʁkrĭ) akrime. saŭ akrealъ; (fir:) aqerime; repežʁne; îqcealъ la nekazĕ; vioime; istequime, saŭ iskʁsinqъ; (gram:) = Ὀξεῖα. [ὀξύς].

Ὀξυτόκιον (τὸ), =Ὠκυτόκιον. [din

Ὀξυτόκος (ὁ, ἡ), = Ὠκυτόκος. [ὀξὺς, τόκος].

Ὀξυτόμος (ὁ, ἡ), aqerĕ la tъĭere, tъĭosĕ. [ὀξὺς, τέμνω].

'Οξυτονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă askɐțităˇ în vîrfă. 2) (akt: în rpam:) skriă, saă propnɐțăˇ o zivere kă tonă de akventă. [ὀξύτονος]. [de ɐnde

'Οξυτόνησις, εως (ἡ), rpm: akventape de zivere.

'Οξύτονος (ὁ, ἡ), = 'Οξυτενής, vîrfosă; (în ɥen:) ='Οξὺς. «Γόος —». noet: zalnikă glasă pătrɐnzătoră. 2) (rpam:) akventată (prinч: la terminaȚie). [ὀξὺς, τόνος]. [de ɐnde

'Οξυτόνως, adv: kă tonă de akventă ne terminaȚie.

'Οξύτορος (ὁ, ἡ), [ὀξὺς, τείρω] îste-rătpitoră, străpɐnrătoră; askɐțită.

'Οξυτριφύλλιον (τὸ), ɐnă ieală de earăˇ, trifoiă kă ɾskɐțite foi. [ὀξὺς, τριφύλλιον].

'Οξύτριχος (ὁ, ἡ), = 'Οξυέθειρος. [ὀξὺς, θρίξ].

Οξύφαγρος (ὁ), ɐne feală de neute (bezi ши ἀγριόφαγρος). [ὀξὺς, φάγρος].

'Οξυφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:='Οξυδερκής. [ὀξὺς, φάος].

'Οξυφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: lɐminosă kă îste lɐminăˇ; (fir:) ческ kă arătoasăˇ faȚăˇ. «Ῥόδον —». At: [ὀξὺς, φέγγος].

'Οξύφθογγος (ὁ, ἡ), îste, askɐțit-glăsɐitoră, saă sɐnătoră, ='Οξύφωνος. [ὀξὺς, φθόγγος].

'Οξυφλεγμασία (ἡ), îɥȚealăˇ de flegmătoaseˇle sɐkărî ale trɐnslî. [ὀξὺς, φλέγμα].

'Οξύφυλλος (ὁ, ἡ), ческ kă vîrfoase, saă rimnoase frɐnze. [ὀξὺς, φύλλον].

'Οξυφωνία (ἡ), askɐțime de glasă. [din

'Οξύφωνος (ὁ, ἡ), ческ kă askɐțită glasă. [ὀξὺς, φωνή].

'Οξύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), aȚeră de mîînî, saă îste în lɐkrămîle sale; aktivă. [ὀξὺς, χείρ]. [de ɐnde

'Οξυχειρία (ἡ), aȚerime de mîînî, îɥȚealăˇ în lɐkrăme; aktivitate.

'Οξυχολία (ἡ), = 'Οξυθυμία. [din

'Οξύχολος (ὁ, ἡ), = 'Οξύθυμος. [ὀξὺς, χολὴ, saă χόλος.

'Οξυωπέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă ...

'Οξυωπὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Οξυδερκὴς. 2) (akt:) ='Οξυδερκικὸς. [ὀξὺς, ὤψ]. [de ɐnde

'Οξυωπία (ἡ), ='Οξυδέρκεια. [ши

'Οξυωπίας, ου (ὁ), ши 'Οξυωπὸς (ὁ, ἡ), ='Οξυωπής.

'Οξώδης, εος (ὁ, ἡ), oȚetosă, datăˇ în akrămă. [ши

'Οξωτός, ἡ, όν, ɾkkɐlă kă oȚetă. [ὄξος].

"Οον (τὸ), poada roɾɐnɐlăî, saă stejarălăî. [ὄα.]

"Οου, noet: în lokă de οὗ, ɥen: alpelat: ὅς.

'Οπὰ, ᾶς (ά), Dop: în lokă de ὀπή.

"Οπα, noet: ak: al lăî ὄψ.

"Οπα, adv: Dop: în lokă de ὅπη.

'Οπαδεύω, viit: -εύσω, ши 'Οπαδέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în lokă de ἕπομαι, (kă dat:) ɐrmezăˇ, sîntă ɐrmătoră. [ὀπαδὸς]. [de ɐnde

'Οπάδησις, εως (ἡ), noet: ɐrmătopipe dɐne vinева. [ши

'Οπαδητὴρ (ὁ), noet: în lokă de ...

'Οπαδὸς (ὁ, ἡ), ɐrmătoră kăîva. || (sɐbst:) tovarăшă; ɐrmătoră. [din

'Οπάζω, viit: -άσω, daă ne vinева de ɐrmătoră (tovarăшă) kăîva; (în ɥen:) daă, adaoră; prinинɐosă; înfiinȚezăˇ, prodɐkă чева; (pap nestp:) ɐrmăreskă, roneskă din ɐrmă; (miж:) îaă ne vinева kă mine (în kompania mea ka tovarăшă); (kă dat:) akompaniezăˇ, întovărăшeskă în kălătopie. »Οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν». Od: Υ. «Σοί γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν». Il: Ω. «Ἀλλά μοι ἅμ' ἠγερόνα ἐσθλὸν ὄπασσεν, ὅς με κεῖσ' ἀπαγάγῃ». Od: Ο. «Πέμπε δέ μιν πόλεμόν δε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν». Il: Σ. «Ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζεν». Tkp: «Ἄγρην θεὸς ὄπασε πολλὴν». Es: «Χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ». Om: Imn: «Ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος». Esxл: (ши nestp:) «Χόλος ὤπαζε Κύπριδος». Aплп: «Χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει». Il: Θ. «Ἕκτωρ ὤπαζεν Ἀχαιούς, αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον». Il: Θ. «Πολὺν καθ' ἑμιλον ὀπάζων». Il: Ε. Ρ: (ши miж:). «Τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον βῆν ἐς Αἰόλεω». Od: Κ. [ши nas:] «Ποταμὸς πεδίον δε κάτεισι χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ. Il: Λ.

'Οπαῖος, α, ον, ɾăkrităˇ. «'Οπαία κεραμὶς, saă θυρίς». || (sɐbst:) 'Οπαῖον (τὸ), ɾakrăˇ în podɐl kaseî, ka să easăˇ fɐmɐl, saă fe peastrăˇ la înbelitoape, op în frɐntea kaseî nentrɐ lɐminăˇ, = [ὀπή].

'Οπάλλιος (ὁ), ɐnă feală de preȚioasăˇ piatrăˇ.

'Οπανίκα, adv: Dop: în lokă de ὁπηνίκα.

'Οπάτριος ши "Οπατρος (ὁ, ἡ), noet: în lokă de ὁμοπάτριος.

'Οπάων -ονος (ὁ, ἡ), noet: [ὀπάζω]='Οπαδὸς, ɐrmătoră, tovarăшă.

"Οπεας, ατος (τὸ), [ὀπή] sɐlăˇ de vismară, ши чл:

"Οπερ, neɐt: lăîsopep. 2) noet: în lokă de ὅσπερ.

'Οπεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: [ὦψ] = ὄπτομαι, въzъ, прівeskъ.

'Οπέων, ονος (ὁ), Ion: în локъ de ὀπάων.

'Οπὴ (ἡ), [ὄπτομαι] гавръ în înвелitoapea кaseї пentръ eшipea ѕвмвлвї; saъ fepestpвїe пentръ лвminъ.

"Οπη, saъ "Οπη(πη), adв: лок: =ὅπου, în кape, saъ în op кape (op че felъ de) локъ. «"Οπη τ' ἰθύση, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Iл: M: «"Οπη σέθεν ἵσταται αὖλις». Tкр: (ші кв цеп:) «"Οπη χθονὸς». Апли: 2)="Οπως, în op че кіпъ, op квт. «"Ερξον, ὅπη δὴτοι νόος ἔπλετο». Iл: X: (ші înпревпъ кв ἄν кътре sвп:) «"Οπῃ ἄν κάλλιστον ὑμῖν δοκῇ εἶναι, ταύτῃ ἕκαστα δεῖ καταστήσασθαι». Ksn: (ші înпревпъ кв пер) «"Οπη пер (saъ "Οπηπερ) ἄν αὐτὸς ἐθέλῃ„.Плт: || "Εσθ' ὅπη,="Ενίοτε, saъ ποτὲ (bezї εἰμὶ). || (nedefinit: înпревпъ кв οὖν, δήποτε, ші чл:) "Οπη οὖν, saъ ὁπηοῦν. «'Οπη δήποτε saъ ὁπηδήποτε». în op че локъ, op вndе, saъ op че felъ, орквт.

'Οπηδεὺω, saъ 'Οπηδέω, Ion: în локъ de ὀπαδέω.

'Οπηδητὴρ, ші 'Οπηδὸς (ὁ), Ion: în локъ de ὀπαδὸς.

'Οπήεις, εσσα, εν, noet: гъкрітъ, saъ плinъ de гъкрї. [ὀπὴ].

'Οπηλίκος, η, ον, ='Ηλίκος, op кît de маре. «'Οπηλικοσοῦν» Лкs:

'Οπῆμος, adв: noet: în локъ de...

'Οπηνίκα, adв: op кînd; (ші înтрев:) кînd?.

'Οπηοῦν, adв: în локъ de ὅπη οὖν. (bezї ὅπη)

"Οπηπερ, adв:="Οπη.

'Οπητίδιον (τὸ), dim: ал лвї ...

'Οπήτιον (τὸ), dim: ал лвї ὄпеаѕ, ѕвлітоаръ de vismapъ.

'Οπητιοῦν, adв:='Οπηοῦν.

'Οπίας, ου (ὁ), (τυρὸς) врînzъ înкeratъ кв лante de smokinъ (Евр:). [ὀπὸς]. || (în Apstf: жокъ de ворвъ din ὀπὴ).

'Οπιδιὸς, ὴ, ὸν, noet: pesпektавілъ; rpozавъ. [din

'Οπίζομαι, biit:-ίσομαι, noet: [ὄπις] вагъ de scamъ ла чева; тъ temъ, тъ sfieskъ, pesпektezъ. (bezї ші ἐπιστρέφομαι). 2) (прea pap) тъ daъ supe pesплatъ, în pечіпрокъ. «Χάρις ὀπιζομένη». Hind:

'Οπίζω, biit: -ίσω, skoцъ лante din плantъ, saъ пomъ (крestîndв ле). 2) înкerъ лante кв sвkъ de smokinъ, ші чл: [ὀπὸς].

"Οπιθε (θεν), adв: noet: în локъ de ὄπισθεν.

'Οπιθόμβροτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ὀπισθόμβροτος, рътasъ dвne moaptea omвлвї. "Αυχημα—». Hind: penвme dвne moapte. [ὄπιθεν, βροτὸς].

"Οπιον (τὸ), oniъ, (Tкрч:) afionъ (sвквл makвлвї). [ὀπὸς].

'Οπιπευτὴρ (ὁ), noet: (maї noъ) = 'Οπιπτευτὴρ. [din

'Οπιπεύω, biit: -εὐσω, noet:='Οπιπτεύω. [din

'Οπίπης, ου (ὁ), noet: (întpeв: nвmaї în komп:)=кв...

'Οπιπτευτὴρ (ὁ), noet: okitopъ, прівitopъ кв кврiositate ші rîndъ ръъ. [din

'Οπιπτεύω, biit: -εὐσω, noet: [ὄπτομαι] тъ кїtъ кв лвare a minte, окїezъ, вагъ de seamъ, nîndeskъ. «Γυναῖκας —». Od: T: прівeskъ кв rîndъ ръъ.

"Οπις, ιδος (ἡ), (ак: ὄπιδα ші ὄπιν) noet: [ἕπομαι] Dвmnezeeaskъ osîndъ врmътoa pe fantелор реле (bezї ші νέμεσις); (прin întind:) fрікъ de Dвmnezeeaskъ врцie; (în цеп:) pesпektъ, евлавіе; (прin întind:) овїektъ de pesпektat; darъ, харъ. "Θεῶν ὄπιν αἰτέω». Hind:

'Οπισαμβὼ, όος -οῦς (ἡ), гля: [ὀπίσω, ἀμβαίνω] înnanoïepe, мерцере înanoї.

"Οπισθα, adв: Dop:: Eол: în локъ de ὄπισθεν.

'Οπισθάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), legatъ кв koтеле îndърът ла snate. [ὄπισθε, ἀγκὼν].

'Οπισθάμβων, ονος (ὁ), (Бisep:) tetpanodвл кîntърецвлвї; (dвne zїv:) naptea din dosвл amвonвлвї. [ὄπισθε, ἄμβων].

"Οπισθε, ші "Οπισθεν, [ὄπις, saъ ἕπομαι] adв: лок: înanoї, dinanoї, din dosъ; (saъ timп:) пе вртъ; (кв цеп:) în вртъ, dвne чева. «Στῆ δ' ὄπισθεν». Iл: П. «Προστησάμενος τὰ ἅρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἵπποῦσιν ὄπισθεν γενόμενος». Ksn: «"Οπισθε μενών». Iл: I. «"Οπισθεν κατέλιπον». Od: O. (ші кв цеп:) «Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' "Εκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν. Iл: E. «"Εκτορα δηϊάσκετο δίφρου ὄπισθεν». Iл: Ω. (ші timп:) «"Αμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη». Iл: I. (ші кв цеп:) «Μάχης ὄπισθεν». Om: dвne вътъліе. (ші кв dat.) «Πολλοῖς ὄπισθεν ἐνιαυτοῖς». Tкр: (ші кв aptik:) «Οἱ ὄπισθεν». Od: Δ. чеї ръташї în kasa квїва, fiind ел dвsъ în stpeinътate. «Ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι σημανέω. Ep:

'Οπισθέναρ, αρος (τὸ), naptea mîneї чea de d' asвpa, ad: din dosвл палмеї. [ὀπίσω, θέναρ].

'Οπισθιὸιος, noet: în локъ de ...

Ὀπίσθιος, α sаȣ̆ος, ον (ші adв:) -σθίως, ші (noet:) -ισθιδίως, чел din dosȣ̆. din апої; (ші timп:) чел din врмъ. [ὄπισθεν].

Ὀπισθοβάμων -ονος (ὁ, ἡ), =Ὀπισθοβάτης.

Ὀπσιθοβαρὴς, έος (ξ, ἡ), греȣ̆ în пarтea din апої. [ὄπισθε, βάρος].

Ὀπισθοβάτης, ου (ὁ), чел че вмвлъ dandapaтeле. [ὄπισθε, βαίνω]. [de вnde

Ὀπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, чел кв патвралъ însвшime de a вмвла dandapaтeле.

Ὀπισθόβολος (ὁ, ἡ), asвîрlitȣ̆, арвпкатȣ̆ îndъръt. [ὄπισθε, βάλλω].

Ὀπισθοβριθὴς (ὁ, ἡ), noet: = Ὀπισθοβαρὴς. [ὄπισθε, βρίθω].

Ὀπισθόγραφος (ὁ, ἡ), вкрisȣ̆ în dosȣ̆. [ὄπισθε, γράφω].

Ὀπισθοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кв deчeтeле înтoapse îndъръt. [ὄπισθε, δάκτυλος].

Ὀπισθόδετος (ὁ, ἡ), легатȣ̆ îndъръt. [ὄπισθε, δέω].

Ὀπισθοδίωξις, εως (ἡ), Sхол: експяк: a лвї παλίωξις. [ὄπισθε, διώκω].

Ὀπισθόδομος (ὁ), (în чeп:) кasa de din dosȣ̆; (пaptiк:) edifiчiвл de dindърътвл Пapтeнoпвлвї, вnde ера tesaврвл пвблікȣ̆. [ὄπισθε, δόμος].

Ὀπισθοκάλυμμα (τὸ), акоперъмînтȣ̆ de dosȣ̆, saȣ̆ de snate. [ὄπισθε, κάλυμμα].

Ὀπισθόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кв poadeле în dosвл fрвnzелор. [ὄπισθε, καρπός].

Ὀπισθοκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: мeргъторȣ̆ înапої; saȣ̆ врмъторȣ̆ în dosȣ̆ [ὄπισθε, κέλευθος].

Ὀπισθόκεντρος (ὁ, ἡ), чел кв болдȣ̆ (акȣ̆), saȣ̆ цeaнъ ла пarтea din апої a трвпвлвї. [ὄπισθε, κέντρον].

Ὀπισθοκέφαλον (τὸ), пarтea din апої a капвлвї. [ὄπισθε, κεφαλή].

Ὀπισθοκόμης, ші Ὀπισθόκομος (ὁ, ἡ), чел кв пъръ пвмaї în dosвл капвлвї [ὄπισθε, κόμη].

Ὀπισθοκράνιον (το), пarтea din апоі a хîрчеї. [ὄπισθε, κρανίον].

Ὀπισθοκρηπίδες (αἱ), вnȣ̆ фелȣ̆ de femeїeшtї înкълцъminтe. [ὄπισθε, κρηπίς].

Ὀπισθοκύφωσις, εως (ἡ), гîрвовîре din апої a snateлвї. [ὄπισθε, κυφόω].

Ὀπισθόμβροτος (ὁ, ἡ), кавтъ ὀπισθόμβροτος.

Ὀπισθομήριον (τὸ), ші Ὀπισθόμηρος (ὁ), пarтea трвпвлвї чea din dosвл коanseї. [ὄπισθε, μηρός].

Ὀπισθονόμος (ὁ, ἡ), чел че пaшte мeргînd dandapaтeле. [ὄπισθε, νομή].

Ὀπισθονυγὴς, εος (ὁ, ἡ), noet: îнволditорȣ̆ de din апої. [ὄπισθε, νύσσω].

Ὀπισθοπόρος (ὁ, ἡ), noet: =Ὀπισθοκέλευθος. [ὄπισθε, πόρος].

Ὀπισθόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: мeргъторȣ̆ în врма кaїва, врмъторȣ̆; (desupe fврії) = Ὑστερόπους. 2) чел че se înтoapче în апої. [ὄπισθε, πούς].

Ὀπισθορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъвълeskȣ̆ înапої, saȣ̆ мeргъ îndъръt. [ὄπισθε, ὁρμή]. [de вnde

Ὀπισθόρμητος (ὁ, ἡ), мeргъторȣ̆ îndъръt, =Ὀπισθοκέλευθος.

Ὀπισθοσφενδόνη (ἡ), sfendona, femeїaска легътвръ de кanȣ̆, кînd se пвpta dindъръt; saȣ̆ пarтea dinапої a ачелїї легътврї. [ὄπισθε, σφενδόνη].

Ὀπισθοτίλα, ας (ἡ), sвnїa (find къ îшї варъ черпeвла пе dinапої. [ὄπισθε,τιλάω].

Ὀπισθοτονία (ἡ), (med:) вnȣ̆ фелȣ̆ de snasmȣ̆, каре înковоaїe трвпвл în пarтea de din апої. [ші

Ὀπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, релативȣ̆ кв, saȣ̆ sвnвsȣ̆ ла snasmвл ὀπισθοτονία (вezї zіч:). [din

Ὀπισθότονος (ὁ, ἡ), întinsȣ̆ în пarтea de din апої. (sввst: въръ:)=Ὀπισθοτονία. [ὄπισθε, τείνω]. [de вnde

Ὀπισθοτονώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ὀπισθοτονικὸς, de фелвл snasmвлвї ὀπισθότονος.

Ὀπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, пішъторȣ̆ пе din апої (кa къmîлеле ші алte пatрвпede). [ὄπισθε, οὐρέω].

Ὀπισθοφάλακρος (ὁ, ἡ), плешввȣ̆ пе din апої. [ὄπισθε, φαλακρός].

Ὀπισθοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φανῶς, въzstȣ̆ în 'întopsȣ̆ кв) чeле din апої. «Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἐπισθοφανές». Skp: || «Κάτοπτρον — ». Oлmпдp: арътътoape de oвїeкte dandapaтeле. [ὄπισθε, φαίνω].

Ὀπισθόφορος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пвртъторȣ̆ de чева, (пропapoкs:) пвpтatȣ̆, кътатȣ̆ пе sninape. [ὄπισθε, φέρω].

Ὀπισθοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskȣ̆ пarтea din апої a оштipiї. [ші

Ὀπισθοφυλακία (ἡ), stpeaжa din апої a оштipiї, (Fpaнц:) l'arriére garde. [din

Ὀπισθοφύλαξ, ακος (ὁ), stpeжвitорȣ̆, пъzitорȣ̆ de пarтea din апої a оштipiї. [ὄπισθε, φύλαξ].

Ὀπισθοχειμών, ῶνος (ὁ), tîrzie сарпъ. (ὄπισθε, χειμών].

Ὀπισθόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), легатȣ̆ кв mîїнеле dîndъръt. [ὄπισθε, χείρ].

Ὄπισμα (τὸ), лапteле, saȣ̆ ваквл, че se. skoate прin крestape din цлапtъ saȣ̆ пe m'ȣ

'Οπισμὸς (ὁ), [ὀπίζω] skoatepe de лъптosъл sъкъ ал плантелор прin крestape.

'Οπίσσω, поet: în локъ de ὀπίσω.

'Οπίστατος, η, ον, sъпрл: чел maĭ din ърmъ de кît toцĭ. [ші

'Οπίστερος, α, ον, компарat: (пергл:) чел maĭ în ърmъ, saъ maĭ înaпoĭ de кit алtъл. [din

'Οπίσω, [ὄπις, saъ ἕπομαι] adв: лок: în апоĭ, îndъръt, în dosъ. «Μή τις ὀπίσω τετράφθω». Іл: (ші timп:). «Οὔτ' ἄρ' νῦν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω. Іл: Z. пе ърmъ, în вiitopъ. (ші fir::) «Ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω λεύσσει». Іл: Г. ĭa în бъгаре de seamъ ші челе tрекъte ші челе вiitoape, ші dintp' înseле жъdiкъ. (ші къ артiк:). «Βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω». Sкр: (ші къ цеп:) în ърmъ, dъпе чева. «Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος». Sкр: 2) în локъ de πάλιν, ĭаръшĭ. «Ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα». Ер: «Ἀνοίξας δὲ τὴν σορὸν, καὶ μετρήσας τὸν νεκρὸν συνέχωσα ὀπίσω». Ер:

'Οπίων, ονος (ἡ), греш: în локъ de ὀπτίων.

'Οπλάριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὅπλον.

'Οπλενδυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înбракъ къ арme, mъ înapmezъ. [ὅπλον, ἐνδύομαι].

'Οπλέω, вiit: -ήσω, поet: în локъ de ὁπλίζω. [ші

'Οπλὴ (ἡ), копitъ de боъ, de калъ, ші чл: [ші

'Οπλήεις, εσσα, εν, поet: înapmatъ. [ші

'Οπλίζω, вiit: -ίσω, înapmezъ: екiпezъ; прегъteskъ. «Ἅμαξαν ὁπλίσαι». Іл: Ω «Ἁ Κύπρις ὥπλισεν εὐνὰν». Енгр: (ші miж:) «Ὡπλίσαθ' ἵππους». Іл: Ψ. (ші пas:) «Ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες». Od: Ψ. «Νῆες ὁπλίζονται». Od: Р. (ші къ ак: îndip:) «Θράσος ὁπλίζεσθαι». Sof: (ші къ dat: antixap:) «Ἐλάφοις κύνας ὁπλίζεσθαι». Оп: [ὅπλον]. [de ъnde

Ὅπλισις, εως (ἡ), înapmape (акt: saъ пas:); (прin întind:) арmъръ. [ші

Ὅπλισμα (τὸ), ор че s' a înapmat (s' a екiпat, прегъtit), (ad:) flotъ, saъ арmie înapmatъ (гata). 2) ор че folosеште ла înapmape, арmъtъръ, saъ арmъ. [ші

'Οπλισμὸς (ὁ), = Ὅπλισις. [ші

'Οπλιστής, οῦ (ὁ), înapmъtopъ; екiпъtopъ; прегъtitopъ

'Οπλιταγωγὸς (ὁ, ἡ), dъкъtopъ (къръtopъ) de греъ-арmaцĭ, saъ folositopъ ла ачеasta. «Ναῦς —». Лкs: [ὁπλίτης, ἄγω].

'Οπλιτεία ἡ), sервiчiъ de греъ-арmaцĭ. «Ναυτικὴ —». Плt: бътъліе пе mape прin греъ-арmaцĭ· [din

'Οπλιτεύω, вiit: -εύσω, sîntъ (sлъжеskъ estъшеште ка) греъ-арmatъ; (în Тъч: Н'. 73) komandъ tрънъ de греъ-арmaцĭ. [din

'Οπλίτης, ου (ὁ), ostaшъ пezestpъ греъ-арmatъ (пъртътopъ de арma sa ші de mapeле skъtъ). (вezĭ ші πελταστής). [ὅπλον]. [de ъnde

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, însъшitъ греъ-арmaцiлор. «Τάξις —». Ksn: tрънъ de греъ-арmaцĭ. «Ὁπλιτικὴ». Плt: mesepia греъ-арmaцiлор. «Τὸ ὁπλιτικὸν». (колект:) în локъ de οἱ ὁπλῖται, греъ-арmaцiĭ, (Франц:) la grosse infanterie.

'Οπλῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъĭ ὁπλίτης. 2) поet: în локъ de ὡπλισμένη. «Χεὶρ —». Еър: înapmatъ.

'Οπλιτοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ ка

'Οπλιτοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtopъ de каpiеръ înapmatъ ка греъ-арmatъ. [ὁπλίτης, δρόμος].

'Οπλιτοπάλης, ου (ὁ), поet: лъптъtopъ ка (saъ кътре) греъ-арmatъ; (прin ърm:) вiteazъ pesбoĭnikъ. [ὁπλίτης, πάλη].

'Οπλοδιδακτὴς, οῦ, ші 'Οπλοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцътopъ de арme, (Франц:) maître d' armes.. [ὅπλον, διδάσκω].

'Οπλοδοτέω -ῶ, вiit: ήσω, (къ ак:) daъ арme къĭва, înapmezъ. [ὅπλον, δίδωμι].

'Οπλόδουπος (ὁ, ἡ), поet: tponкъnitopъ къ артеле. [ὅπλον, δοῦπος].

'Οπλοθήκη (ἡ), marazie de арme. [ὅπλον, θήκη].

'Οπλοκαθαρμὸς (ὁ), ші 'Οπλοκαθαρσία (ἡ), ші 'Οπλοκαθάρσιον (τὸ), цеpemonie реліцioasъ sпре sfinцipea арmелор, (Лat:) armilustrum. [ὅπλον, καθαίρω].

'Οπλόκτυπος (ὁ, ἡ), поet: = 'Οπλόδουπος. [ὅπλον, κτύπος]

'Οπλολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, Sкр. adъnъ арme, saъ арmaцĭ. [ὅπλον, λέγω].

Ὅπλομαι, (fъръ вiit:) поet: în локъ de ὁπλίζω, гъteskъ. «Δεῖπνον —». Om:

'Οπλομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ пeбъnъ dъпе арme, saъ pesбoĭъ 2) mъ бatъ пeбъпеште. [din

'Οπλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeбъnъ dъпе арme, saъ pesбoĭъ. [ὅπλον, μαίνομαι]. [de ъnde

'Οπλομανία (ἡ), пeбъnie (mape dparoste) deapme, saъ de ostъшеaskъ вiaцъ.

'Οπλομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ бatъ, saъ mъ екserчezъ ка..

'Οπλομάχης, ου (ὁ), = 'Οπλομάχος.

'Οπλομαχητὴς, οῦ (ὁ), = 'Οπλομάχος. [ὁπλομαχέω]. [de ъnde

'Οπλομαχητικός, ἡ, ὸν,=='Οπλομαχικὸς

'Οπλομαχία (ἡ), вътълие прin арme. 2) деприndере ла întpeвзinцareа артелор, (Fрanц:) escrime. 3) (în цen:) мештешвгял артелор, заў ал pesвoĭвлвĭ. [ші

'Οπλομαχικός, ἡ, ὸν, кввenitў, заў îndeletniчitў ла ὁπλομαχία (вezĭ ziч:). «'Οπλομαχικὴ». мештешвгял вътълиеĭ прin арme. [din

'Οπλομάχος (ὁ, ἡ, pesвoitopў кв арme (маĭ кв seamъ греле). 2) (sввst:)înвъцъtopў de întpeвзinцareа артелор. [ὅπλον, μάχη].

"Οπλον (τὸ), [în afin· кв ἔπιπλον] (în цen:) вneaлtъ, dикisў; (ĭap пartik:) артъ; (ші маĭ кв deoseвire) sквtў, павъzъ; заў za, плaтошў (прinч: de греў-артаłў); (de вnde ші îm:) армie (прinч: de греў-артаłĭ; тавъръ; (вne-орĭ) вътълие, pesвoĭў. "'Οπλα νηὸς„. Om: ші Es: otroaпеле ші чл: але коръвii. «Χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, ἄκμονα, σφύραν, πυράγρην». Od:Γ. «Σκίπωνα γεροντικὸν ὅπλον».Кал: (маĭ des) «'Εν («Σὺν) τοῖς ὅπλοις. «Μεθ' ὅπλων». Лкs: «"Οπλα θέσθαι, заў тíθесθαι», Лкs: a se înapma, заў a тъвърî кв apмaтъ, заў a лепъda артеле ші a se пreda. «Πρὸς (заў «Εἴσω) τῶν ὅπλων». Лкs: de тавъръ, заў de apaпжaтъ армie.

'Οπλοπάροχος (ὁ, ἡ), гл:: [ὅπλον, παρέχω] пвртътopў, заў дaкътopў, цiitopў de артеле квĭва, (Fрanц:) ecuyer.

'Οπλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкs арme. [ὁπλοποιὸς]. [de вnde

'Οπλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, кввenitў, заў îndemînatикў ла faчepe de арme.

'Οπλοποιία (ἡ), тpeaвa, заў мештешвгял fъкътopвлвĭ de арme; заў faчepe, конstpвкцie de арme. [din

'Οπλοποιὸς (ὁ), fъкътopў de арme. [ὅπλον, ποιὸς].

'Οπλοσκοπία (ἡ), peвizie de арme (заў армie). [ὅπλον, σκοπὴ].

'Οπλόσμιος, α, ον, înapмatў (enit: ал лвĭ Жое ші ал Жвпеĭ).

'Οπλότατος, η, ον, sвпрл:, ші

'Οπλότερος, α, ον, компар: (пepгл:) по et; foapte потpiвitў, маĭ потpiвitў a пвpta арme,(ad:) foapte тînъpў, маĭ тînъpў; (прin întind:) маĭ din вpтъ, заў вpташў. Ἐν ἀνδράσιν ὁπλοτέροις». Ткр: [ὅπλον].

'Οπλουργία (ἡ), = 'Οπλοποιία [ὅπλον, ἔργον].

'Οπλοφάγος (ὁ, ἡ), pozътopў de арme (de павъzе) [ὅπλον, φάγω].

'Οπλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoptў арme, вmвлв apмaтў. 2) (sipъm: кв ак:) sîntў sateлitў, заў rapдianў ал квĭва. [din

'Οπλοφόρος (ὁ, ἡ), пвртътopў de арme, apмaтў. 2)=Δορυφόρος. [ὅπλον, φέρω].

'Οπλοφυλάκιον (τὸ),='Οπλοθήκη. [din

'Οπλοφύλαξ, ακος, пъstpътopў (enistatў) de арme, заў de артъpie. [ὅπλον, φύλαξ].

'Οπλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: ĭввitopў de арme заў de pesвoĭў. [ὅπλον, χαίρω].

'Οποβάλσαμον (τὸ), sвквл коначĭвлвĭ вал-самў, чел маĭ квratў вальsamў. [ὀπὸς, βάλσαμον].

'Οποδαπὸς, ἡ, ὸν, = Ποδαπὸς, din каре, заў din че feлў de локў; (înпpeвnъ кв ἄν) din op каре, заў din op че feлў de локў. [ὁποῖος, δάπος].

'Οποειδὴς, έος (ὁ, ἡ) чел în feлў de sвкў de пomĭ. [ὀπὸς, εἶδος].

'Οπόεις, εσσα, εν, пoet: în локў de ὀπώδης, заў ὀποειδὴς. [ὀπὸς].

'Οπόθεν, adв: din каре локў, заў прiчinъ. «'Οπόθεν δήποθεν». [ші

'Οποθενοῦν, adв: din op каре пapte, заў прiчinъ. [ші

'Οπόθι, adв: пoet: în локў de ὅπου. [ші

"Οποι, adв: вnde, în каре локў. «"Οποι ἂν (кв sвп:)». "Οποι ποτε «"Οποι δήποτε». Лкs: în op каре пapte de локў. «"Οποι προσωτάτω». op вnde маĭ denapte. (ші кв цen:) «"Οποι γῆς». Лкs: (ші întpeв: în penetape de алтъ întpeвape). «Ποῖ σὺ καταβαίνεις; "Οποι».; Apstf: 3)="Οπως, кв op че кipў. (вezĭ ші ὅπη). [ші

'Οποῖος, α, ον,=Οἷος, op че feлў. «'Οποῖον κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις». Іл: Γ: «'Οποῖ' ἄσσα„. Od:T. ка че feлў. «'Οποίης ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο„. Od:Ξ. пе че feлў de коравie. «'Οποῖος δὴ (δήποτε, δηποτοῦν). «'Οποιοσοῦν. «'Οποιοστισοῦν. «'Οποιοσοῦν δὴ». op че feлў. || (next:) 'Οποῖα, adв: în локў de ὁποίως. [neîntpeв: ὅπος]. [de вnde

'Οποιότης (ἡ),=Ποιότης. [ші

'Οποίως, adв: кв че feлў, заў op че feлў de кipў. «'Οποίως ἂν (кв sвп:) «'Οποιωσοῦν, «'Οποίως δήποτε».

'Οποκάλπασον, ші 'Οποκάρπασον (τὸ), вeninosвл лante заў sвкў ал плantеĭ κάλ (κάρ)пасος. [ὀπὸς, κάλ(κάρ)πασος].

'Οποκιννάμωμον (το), вntвл, заў sвквл скорцiшoapeĭ. [ὀπὸς, κιννάμωμον].

'Οποπάναξ, ακος (ὁ), sвквл, zeama плantеĭ πάναξ. [ὀπὸς, πάναξ].

'Οπὸς (ὁ), лъntosвл sвкў, заў zeama, че de sine заў прin кpestape кърце din плante,

saŭ помĭ. «'Ο τῆς συκῆς ὀπὸς πηκτικὸς ἐστὶ γάλακτος, ὥσπερ ἡ πιτύα». Dsкр: (ші fir:) «'Οπὸς ἥβης». Пав: Siл :2) (în Iпкр: партік:) sȣкȣл планteĭ σίλφιον (вezĭ ziч:), (Лат:) laserpitium.

'Οπὸς, поet: цеп: ал лȣĭ ὄψ.

'Οποσάκις, adв:= 'Οσάκις, de кîte орĭ. «'Οποσακισοῦν». op de кîte орĭ. [ὁπόσος].

'Οποσάμηνος (ὁ, ἡ), de кîte, saŭ de op кîte лȣnĭ. [ὁπόσος, μὴν].

'Οποσαπλάσιος, α, ον, ші 'Οποσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de кîte орĭ маĭ мȣлтŭ saŭ маĭ маре; saŭ de кîte орĭ репетатŭ = 'Οποσακισοῦν τοσοῦτος. [ὁπόσος, ἁπλοῦς].

'Οποσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de кîte, saŭ de op кîte пічоаре (de întindepe). [ὁπόσος, ποῦς].

'Οποσαχῆ, adв: în кîte (op кîte) пърцĭ; saŭ în кîte (op кîte) кіпȣрĭ. [ὁπόσος].

'Οπόσε, поet: în локŭ de ὅποι.

'Οπόσος, η, ον, кîtŭ, op кîtŭ. «'Οπόσου». пе кîtŭ (se вinde чева). «'Οπόσος πλεῖστος» кît se поate маĭ шȣлтŭ. «'Οπόσος τις». ка кîtŭ (de шȣлтŭ, saŭ маре). «'Οπόσος δὴ (δήποτε)». «'Οποσοῦν ὁποσοστισοῦν». op кît de маре saŭ мȣлтŭ. «'Οπόσας δὴ ἡμέρας». Лкs: op кîte ziле.

'Οπόσσος, η, ον, поet: în локŭ de ὁπόσος.

'Οποσταῖος, α, ον, ла кîte, saŭ în кîte ziле. [din

'Οπόστος, η, ον, ал кîteлеа (dȣпе шірȣл арітметікŭ). «'Οποστοσοῦν„. ал op кîteлеа ар fi dȣпе шірȣл пȣмерілор. «'Οποστονοῦν μέρος». Лкs: а op кîteлеа парте· [ὁπόσος].

'Οπόταν, adв: în локŭ de ὁπότε ἄν (вezĭ ȣрмът:).

'Οπότε, adв: кînd, în каре време; (ȣпе -орĭ) пе кînd; saŭ dȣпе че. «Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἴργει». Es: «'Οπότε ποταμὸς χειμάῤῥους πεδίον δε κάτεισι». Iл: Λ. «'Οπότε δεῦρο ἑπόμην». Iл: Г: (ші în арътаре de прічінъ) de време че. «Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφη, ὁπότε. παρακαλοῦσι μὲν, φεύγουσι δὲ». Ksn: (ші nedefin: înпреȣпъ кȣ οὖν) «'Οπότε οὖν, saŭ 'Οποτοῦν».Лкs: op кînd. (ші кȣ sȣп: sȣпоs:) «'Οππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται». Es: (ші înпреȣпъ кȣ ἄν) «'Οπότ' ἄν (обіч; ὁπόταν) ἴδῃς». Tкр: «'Οποτ' ἄν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο„. Om: Imn: (ші кȣ поft:) «Δεδεγμένος, ὁππόθ' ἵκοιτο„. Tкр: 'Οπότε ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τινας ἀκούοι». Ksn: (ші кȣ ἄν). "Ποτιδέγμενοι, ὁππὸτ' ἄν ἔλθοι». Iл:Н.

'Οπότερος, α, ον, каре, saŭ op каре din doĭ. «'Εμὲ καὶ Μενέλαον συμβάλλετε μάχεσθαι· ὁπότερος δὲ κε νικήσῃ». Iл: Г. (ші îm:) «'Οπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν». Om: «'Οποτέροισι Ζεὺς κῦδος ὀρέξοι». Iл: E: «'Εὰν δὲ μὴ ἐθέλωσι ποιεῖν ὁπότεροι ταῦτα, τοτ' ἤδη μετὰ τῶν ἐθελόντων γίγνεσθαι„. Dm: (ші nedef: înпреȣпъ кȣ οὖν ші чл:) "Οποτεροσοῦν. "'Οποτεροσδήποτε». Лкs: op каре ар fi din doĭ. «Ἢν δὲ κάμῃ ὁποτεροσοῦν». Ksn: || (neȣt:) 'Οπότερον, (saŭ îm:) 'Οπότερα, adв: în локŭ de ὁποτέρως. «'Οπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατ' ὀῤῥοπύγιον». Apst: «'Οπότερον δὲ, εἴθ' ὑπὸ πάντων αἱρεθεὶς, εἴτ' αὐτὸς κτησάμενος, οὐκ ἔχω λέγειν». Iskp: [neîntp: ὅπος, ἕτερος]. [de ȣnde

'Οποτέρωθε (θεν), adв: din каре, saŭ op каре din amîndoъ пърціле. [ші

'Οποτερωθενοῦν, adв: din op каре ар fi din amîndoъ пърціле. [ші

'Οποτέρωθι, adв: în op каре din amîndoъ пърціле. [ші

'Οποτέρως, adв: dȣпе op каре din amîndoъ кіпȣріле. «'Οποτερωσοῦν. «'Οποτερωσδήποτε„. în op каре din doъ кіпȣрĭ. [ші

'Οποτέρωσε, adв: ла op каре din doъ пърцĭ.

Ὅπου, adв: лок: ȣnde; (saŭ timп:) кînd; (ші etiолоц:) de време че, saŭ dȣпе чееа че. «Ἔσθ' ὅπου». Лкs: ȣndeва, saŭ în оаре каре локȣрĭ; (ші timп:) ȣпе-орĭ. «Ὅπου μὲν, ὅπου δὲ». кînd ші кînd. «Ὅπου (saŭ ὅπου περ) ἄν ᾖ». Лкs: op ȣnde ва fi. (ші кȣ цеп:) «Ὅπου γῆς». Лкs: în op каре парте а пъmîntȣлȣі. (ші nedef: înпреȣпъ кȣ οὖν ші чл:) «'Οπουοῦν. «'Οπουδὴ». «'Οπουδήποτε». Лкs: (ші în арътаре de прічінъ). «Ὅπου τοίνυν καὶ τῶν λόγων τιμωρίαν ἠξίουν λαμβάνειν, ἧπου τὸν ἔργῳ προδόντα τὴν πόλιν οὐ μεγάλαις ἄν ζημίαις ἐκόλασαν»; Ptp:

'Οπόφυλλον (τὸ), fрȣnzъ (saŭ sъmînцъ) de σίλφιον (вezĭ ziч:), asafetida. [вezĭ ші ὀπὸς, φύλλον].

Ὅππα, Dop: în локŭ de ...

Ὅππη, Ὅππως, поet: în кокŭ de ὅπη, ὅπως.

'Οππῆμος, ὁππόθεν, ші чл: каȣtъ ὁπῆμος, ὁπόθεν, ші чл:

'Οπτάζομαι, віit: ὀφθήσομαι, Sкр: ='Οπτάνομαι.

'Οπταίνω, віit. -ἀνῶ, поet: =ὄπτομαι, въzȣ.

'Οπταλέος, α, ον, поet: în локŭ de ὀπτὸς.

'Οπτανεῖον (τὸ), копторŭ de fрiпt карне; saŭ вȣкътъріе. 2) лемне ȣsкате пентрȣ fрiпt карне. [ші

Ὀπτανεύς, έως (ὁ), fрiтъторъ de карне, ші чл: [ші

Ὀπτανία (ἡ), ноеt: în локъ de...

Ὀπτάνιον (τὸ),=Ὀπτανεῖον. [dîn

Ὀπτανός, ἡ, ὸν, fрiнтъ, заѣ de fрint.[ὀπτός].

Ὀπτάνομαι, [ὀπταίνω] вііt: ὀρθήσομαι, Sкр: мъ въzъ; парѣ· [de вnde

Ὀπτασία (ἡ),=Ὄψις, прівіре. 2) (овіч:) вedenie, (Fрanц:) vision.

Ὀπτάω -ῶ, вііt: -ήσω, [ὀπτός] fрirъ; (fir:) înfлъкърezъ «Τὴν καρδίαν ὀπτεύμενος„.Ткр:

Ὀπτέος, α, ον, nosit: ал лъї ὁράω.

Ὀπτεύω, вііt: -εύσω, ноеt: =Ὀπταίνω.

Ὀπτέω Ion: ші Dор: în кокъ de ὀπτάω.

Ὀπτὴρ (ὁ), [ὄπτομαι] въгъторъ de seaмъ; вerїetоръ, нînditоръ; iskoadъ, заѣ sui-онъ; înгрiжitоръ, лъъторъ a minte. [de вnde

Ὀπτήριος, α, ον, релатівъ къ вedepe, заѣ прівіре. «Ὀπτήρια (se înц: δῶρα)». челе че se даѣ, кu съ вazъ чinева, заѣ fiind къ a въzят чева; (de вnde) odoapeле, че da цinepeле mipeseї, кînd o вedea întîї deskoperitъ, = Θεώρητρα, ші Ἀναπαλυπτήρια.

Ὀπτήσιμος (ὁ, ἡ), чел de fрint. [din

Ὄπτησις, εως (ἡ), fрiцepe (акт: заѣ пas:). [ші

Ὀπτητικὸς, ἡ, ὸν, контрівзitоръ, вкъ în demînatikъ ла fрiцepe. [ші

Ὀπτητὸς, ἡ, ὸν,=Ὀπτὸς. [ὀπτάω].

Ὀπτίζω, вііt: -ίσω, =Ὀπταίνω.

Ὀπτίκια (τὰ), (плц:) demnitъцї (preнічіі), рanгърї, (de avi Lat:) oficiї але кърцїї, але палатълъї.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ въzвл. «Ὀπτικὴ (se înц: τέχνη)„. оптікъ, (ad:) каре трактеazъ despre въzъ, заѣ вedepї. [ὄπτομαι].

Ὀπτιλέτις, ιδος (ἡ), enit: Minerva. [din

Ὀπτίλος, заѣ Ὀπτίλλος (ὁ), Dор: окїѣ. [ὄπτομαι].

Ὀπτίων, ονος (ὁ), [Lat: optio] аджъторъ, локоцiitоръ de komandipъ de oштire, (Fрanц:) adiotantъ.

Ὄπτομαι, вііt: ὄψομαι, грam: în локъ de ὄσσομαι.

Ὀπτὸς, [ἕψω] ἡ, ὸν, fрintъ; (în цеп:) fъкътъ, konstрзitъ прin фокъ. «Πλίνθος ὀπτή».Ksn: къръmidъ. ‖ (sввst:) Ὀπτὸν (τὸ), fрintъръ.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, (papъ ші маї мълт компвзъ) în локъ de ὁρατὸς. [ὄπτομαι].

Ὀπυίω, ші Ὀπύω, [οἰφάω] вііt: -ύσω, (nas: тре: de кз: ὠπύϊσμαι)=Вінéω; (ноеt:) sîntъ însвpatъ. ‖ (nas: din naptea мъїерії) мъ мърitъ; (маї ноъ) кървескъ.

Ὀπώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ὀπωρινὸς, вакosъ, zemosъ, (Fрanц:) suculaut. [ὀπός].

Ὀπωπα, ноеt: Ion: în локъ de ὁράω. [de вnde

Ὀπωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, ноеt: în локъ de ὁράω. [ші

Ὀπωπὴ (ἡ), ноеt: în локъ de ὄψις.

Ὀπωπητὴρ (ὁ), ноеt: în локъ de ὀπτήρ. [ὀπωπέω].

Ὀπώπιος (ὁ, ἡ), Ion: [ὀπωπὴ] кавenitъ ла (atinгъторъ de) окїѣ.

Ὀπώρα, ας (ἡ), [ὀπὸς, ὥρα] timпвл anвлвї, în каре se кок поameле. 2) (прin înтind:) поame, poade; (de вnde fir:) кълтea вîpsteї,=Ὥρα. [de вnde

Ὀπωριαῖος, α, ον, =Ὀπωρινός. [ші

Ὀπωρίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііt: -ίσω, -ομαι, кълдеръ поame. [ші

Ὀπωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ de timпвл поameлор, заѣ de поame. ‖ (ноъ неят:) поamъ. [ші

Ὀπώριμος (ὁ, ἡ), = Ὀπωρικὸς; (прin înтind:) poditоръ în поame; (în цеп:) podosъ. [ші

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, чел de timпвл коачерії поameлор. «Ἀστὴρ ὀπωρινὸς». Om: (ант:) Кύων, ші Σείριος (къчї de ла pesъripea avesteї steле înчеп a se коаче поameле în Грeчіа).

Ὀπωρισμὸς (ὁ), кълецере de поame. [ὀπωρίζω].

Ὀπωροβασιλὶς, ίδος (ἡ), îmпърътeasa поameлор, вnъ феlъ de алеnsъ smokinъ. [ὀπώρα, βασιλίς].

Ὀπωροθήκη (ἡ), мъгazie de поame. [ὀπώρα, θήκη].

Ὀπωροκάπηλος (ὁ), =Ὀπωροπώλης. [ὀπώρα, κάπηλος].

Ὀπωρολόγος (ὁ, ἡ), кълегъторъ de поame. [ὀπώρα, λέγω].

Ὀπωροπώλης, ου(ὁ), вînzъторъ de поame.

Ὀπωρόπωλις, ιδος (ἡ), вînzътоаре de поame. [ὀπώρα, πώλης].

Ὀπωροφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, продакъ, podeskъ поame. [din

Ὀπωροφόρος (ὁ, ἡ), продакъторъ, poditоръ de поame. [ὀπώρα, φέρω].

Ὀπωροφυλάκιον (τὸ), = Ὀπωροθήκη. 2) колiва пъzitорълъї de поame. [din

Ὀπωροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitоръ de поame, заѣ нîndarъ. [ὀπώρα, φύλαξ].

Ὀπωρώνης, (ὀπώρα, ὠνή] ου (ὁ), прекупецъ de поame.

῞Οπως, adв: modifiк: =Πῶς, кв че, saв кв op че кіпъ; în че ѣелъ de stape. «Εἰπὲ, ὅπως τόδε θηρίον ἔπεφνες». Ткр: «Γνῶναι, ὅ τι τε ποιητέον, καὶ ὁπότε καὶ ὅπως». Ksn: 'Επυνθάνετο, ὅπως ἔχοι». Fав:«῞Ερξον, ὅπως ἐθέλεις». Іл: Δ. «῞Οπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς». Od: O. (ші înпрєвпъ кв ἄν saв поєt: кєν кв sвп:) «῞Οπως κεν ἐθέλῃσιν». Іл: Υ. «Φράζεσθαί σε, ὅπως κεν νῆας σόῃς καὶ λαὸν». Іл: I. (іпі кв поft:) «Μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι νῆες». Od: I. (saв кв віit: хоt:) «Οὔπω ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα». Om: (ші nedefin: înпрєвпъ кв δὴ, ші чл:). «'Οπωσδὴ, 'Οπωσδήποτε, «'Οπωσοῦν, 'Οπωσδηποτοῦν. Лкs· în op каре кіпъ, saв кв op че ѣелъ de міжлокъ. «Οὐδ' ὁπωστιοῦν». Лкs: ніч῎ înтр' впъ кіпъ, ніч῎ de квт. (ші înтрев: în репєtаре de înтрєвареа челові-л-алтъ). „Πῶς; — ῞Οπως". Apstf: (вezї ші пої). «Οὐκ' ἔσθ' ὅπως»; Лкs: пв este міжлокъ, е кв пепвtінцъ. «Οὐκ ἔσθ' ὁπως οὐ». Лкs: е кв пепвtінцъ а пв. «Οὐχ ὅπως, ἀλλὰ" (fps:) пв ввmai. «Οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τουτωνὶ πολιτεύει». Dm: «῞Οτι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσαιεν αὐτόν. Ksn: 2) timп: квт, dвпе че, îndatъ че (кв nexot: de nexot:) «'Ερρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν». Іл: M. «Εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρὶ' ἀνέγνω».Ткр: «῞Οπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς ψαύσας ὧν παίδων λέγει». Sof: «Μετὰ ταῦθ, ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί». Apstf: (ші etiолц:) «῞Οπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται». Od: Δ. dвпе чеєа че, fiind къ. 3) (кв sвпрл:) îи локъ de 'Ως, ῞Οσον. «῞Οπως ἥδιστα». Sof: «Δότε μοι ξίφος ὅπως τάχιστα». Apstf: kît maї în грабъ. (ші în ел:). «Σοῦσθε, ὅπως (se îпц: τάχιστα ἔχετε) ποδῶν«. Sof: 4) (ка конівпк:) în локъ de ἵνα (кв sвп:) «Λίσσεσθαι δ' αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ». Od: Γ. «Φραζόμεθ', ὅπως ἔχ' ἄριστα γένηται». Od: N. ші Ψ. (ші în ел: ка îndemn:). «'Αλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ (se îпц: σκόπει, saв ὅρα)". Лкs: (ші înпрєвпъ кв ἄν saв поєt: кєν). «῞Οπως ἄν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Skp: «Πείρα, ὅπως κεν σὴν πατρίδα ἵκεαι». Od: Δ. (ші кв înf:). "Πειρᾶσθαι, ὅπως τὰ προσήκοντα διαπράττεσθαι». Ksn: (ші кв поft:) «Βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο". Od: I (ші кв хоt: віit:). «῞Οπως 'Ιθάκης ἐπιλήσεται». Od: A. «῞Οπως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδών». Ткр: (ші în апал; de înf:). «Δεῖ σ' ὅπως δείξεις». Sof: [neîntp: ὅπος].

῞Οραμα (τὸ), [ὁράω] прівеліште; (Skp:) вedenie.

῞Οραμνος (ὁ), поєt: (în sinr:) în локъ de ὀρόδαμνος.

'Ορανὸς (ὁ), Dop: în локъ de Οὐρανός.

῞Ορασις, εως (ἡ), въzвл, saв simцвл vedepiї. 2) (прin întind:) окії. 3)= ῞Οραμα. [ші

'Ορατέος, α, ον, nosit: ал лвї ὁράω. [ші

'Ορατὴς, οῦ (ὁ), въzъторъ, прівіторъ. [ші

'Ορατικὸς, ἡ, ὸν, (ші ad:) -ικῶς, релатівъ, saв контріввіторъ ла vedepe,=Όπτικός. 2) чел квînsвшіme (пвtepe, saв depindepe) de a vedea. [ші

'Ορατὸς, ἡ, ὸν, въzвlъ, saв de въzвt, пвtinчосъ a se vedea, (Fpanц:) visible. [ὁράω].

'Ορυγέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, [ὀρῶ, αὐγή] (плц:) въzъ кв лвare a minte, їаъ în въгare de seamъ, черчетезъ чева.

'Οράω -ῶ, віit: (din ὄπτομαι) ὄψομαι, ші ὀφθήσομαι, (прел: ἐώρων, tpe: de кв: ἑώρακα, ші nas: ἑώραμαι, ші maї овіч: ὦμμαι, nex: din εἶδω, εἶδον, ші ἴδον, de вnde порвпч: ἰδὲ, ші ἴδε, поft: ἴδοιμι, sвп: ἴδω, inf: ἰδεῖν, ші партч: ἰδών, ші між: ἰδόμην, de вnde порвпч: ἰδοῦ, ші adв: ἰδοὺ, ші inf: ἰδέσθαι, ші nas: ὤφθην, ші prea pap ἑωράθην, ші nosit: ὀπτέον, ші ὁρατέον) =Βλέπω, въzъ, тъ вїtъ, вагъ de seamъ. «῞Ανδρας ὁρῶ, τούς μήποτ' ὄπωπα». Ткр: «Οὐκ ἄλλων πάρα κλύουσα, τοῖςδε δ' εἶδον ὄμμασιν αὐτὴ κατασφαγέντα». Евр: «Εἶδον γὰρ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν νῆσον». Od: K. «Σὲ ἐπαναθεασόμενος ἦα, ὁποῖός τίς ποτε φαίνῃ ἰδεῖν». Нлт: «Οὐκ ἴδον, ἀλλὰ στένον οἷον ἄκουον». Od: Ψ. (ші кв преп:) «'Ες πόντον ὁρῶν». Ткр: «'Ιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον. Om: (ші між:) «'Ες ἀλλήλους δὲ ἴδοντο». Іл: Ω. «Οὔπω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι». Іл: A. (ші adв;) "Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονός». Іл: Γ. (ші fir:) «῞Εαρ ὀρόωσα». Ткр: авind atрътъtоаре къвtътъръ. (ші întр' алтъ акцепціе). «'Αλόχου κουριδίης οὔτι χάριν ἴδεν». Іл: A. пв s'a вякврат de dînsa. 2) întîлneскъ пе чінева, ка съ і ворвескъ. «'Ηρώτησε τοὺς πρωτοφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Κλέαρχον»; Ksn: «Οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν». Лвч: «'Ιδεῖν σε θέλοντες». Skp: 3) îmї amъ minтea, въгареа de seamъ ла чева. «Πρὸς πλοῦν ὁρᾶν». Евр: (ші desпре neînsвfл:) «'Ορᾶν (поateînsъ грєш: în локъ de ὀργᾶν) πρὸς βλάστησιν». Цеоп: (ші întр' алтъ акцепціе). «'Ορᾷ πρὸς Πελοπόννησον».

Тѣч: вede кътре..., este пѣсъ în faţa Пелопонесълуї. 4) каѣтъ съ гъseскъ чева; (fir:) înrĭжeскъ, тъ isniteскъ în totъ кіпѣл. «Σπεῦσον κάπετόν τιν' ἰδεῖν τῷδε». Sof: «Ὅρα δίφρον αὐτῇ. Ткр: "Καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν". Ткр: кѣ înгріжire кѣѣtînd. (ші în апал: de înfin:) „Ὁρᾷν, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος». Тѣч: 5) їаѣ în вѣгаре de seamъ, кінzѣїeскъ; компарѣ; înцелегъ; черчетезъ. ч"Ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ δαείω». Іл: Ф. «Οὐχ ὁράας, ὅτι...»; Om: «Ἥρὸς τοὺς νῦν ῥήτορας ὅρα με». Dm: || (ѕне- орĭ înf:) 'Ορᾶν, ші (nas:) 'Ορᾶσθαι, 'Ἰδεῖν, ші 'Ἰδέσθαι". (în локъ de ѕѣѕt:) însemn: faцъ, în локъ de ὄψις. «Ὁρᾶν στυγνὸς ἦν». Ksn: «Αἰσχραὶ ὁρᾶσθαι». Ksn:

'Ορβικάτον, ші 'Ορβικλάτον (τὸ), [din Лат: Orbiclatum) ѕнъ feлъ de ѕmокінъ potѕndъ.

'Οργὰ, ᾶς (ά), Dop: în локъ de ὀργὴ.

'Οργάζω, вііt: -άσω, моїѣ чева (прінч: fрѣmînтînd). «Ἠηλὸν ὄργασον». Apstf:[ὀργὰς].

'Οργαίνω, вііt: -ανῶ, noet: înтърîтѣ пекаzѣл, тînіїѣ. || (nestp:) тъ пекъжескъ, тъ mînіїѣ. [ὀργὴ].

'Οργανέω, -ῶ, вііt: -ήσω,=='Οργανόω. [din 'Οργάνη ,ἡ),noet:='Εργάνη.«Χειρ—» Exp:

'Οργανικὸς, ὴ, ὸν, organікъ, кѣвenітъ ла, саѣ întpeвѣinцатѣ ка organъ (ѕнealтъ); саѣ fъкѣтѣ прin instpѣmîntѣ (прінч:) мѣsікалъ, instpѣmînталъ. [ὄργανον]. [de ѕnde

'Οργανικῶς, adв: прin instpѣmîntѣ, саѣ ѕнealтъ.

'Οργάνιον (τὸ), dim: ал лъї....

"Οργανον (τὸ), [ἔργον] ѕнealтъ, instpѣmîntѣ, organъ; машінъ; (прінч:) teaскъ. «Μουσικῆς—». Apst: (ші fir:) «Τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα». Лкѕ: simцѣріle. 2) noet: în локъ de ἔργον, konstpѣкціе. «Μελίσσης—». Sof:

'Οργανοπήκτωρ, ορος (ὁ), noet: [ὄργανον, πήγνυμι] ='Οργανοποιὸς.

'Οργανοποιητικὸς, ὴ, ὸν, atinгѣторъ de, саѣ îndemînatікъ ла faчepe de instpѣminte, ші чл: [ші

'Οργανοποιία (ἡ), faчepe de ѕnelte, саѣ mesepia fъкътоpѣлуї de instpѣminte. [din

'Οργανοποιὸς (ὁ), fъкътоpъ de instpѣminte (машіne ші epгалій), ші чл: [ὄργανον, ποιὸς].

'Οργανόω -ῶ, вііt: -ώσω, кѣпѣїeскъ чева de тpeвѣінчoaseле ѕнelte, саѣ instpѣminte; întокmeскъ. [ὄργανον]. [de ѕnde

'Οργάνωσις, εως (ἡ), întокmіpe de чева desпре instpѣminte, машіne, ші чл:

'Οργὰς, άδος (ἡ), (adiek:) notpівітъ, кѣвenітъ ла лѣкpape, de лѣкpat. (fir:) «Θυγατέρες εἰς λέχος ὀργάδες». Nikit: de тъpitat. (de ѕnde || овіч: ѕѣѕt:) пъmîntъ гpaѣ ші podoѣ (ѕнaъ de лѣкpat), їap маї кѣ deoѕeвіpe. «Ἱερὰ ὀργὰς». чел dintpe Atika ші Mегapida лъѕatѣ пелѣкpatъ, fiind konsfingitъ. Чepeѕeї. [ἔργον].

'Οργασμὸς (ὁ), moїepe (прінч: прin fрѣmîntape); apгъѕipe; tonipe. [ὀργάζω]. 2) nopnipe пъвалпікъ a патѣpeї din прisosipe de ѕѣкърї; (fir:) neonpitъ їѕte noftъ. [din

'Οργάω -ῶ, [ὀργή] вііt: -ήσω, sîntѣ înвѣлzitѣ de ѕѣкърї пъвъліtoape ла emipe; тъ afлѣ anpinsѣ (маї кѣ seamъ) de nofta тpѣпештеї înnpeвѣпърї; (desnpe плante) sîntѣ koптѣ, de кѣлеѕ; (fir:) тъ nopneскъ din патімъ саѣ penede noftъ кътре чева. «Διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα». Тѣч: кѣ патімъ, їap пѣ кѣ sînцe peче. (ші кѣ ак: преп:) «Πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ὀργῶντας». Dion: (ші кѣ inf:) «'Οργᾷ μαθεῖν». Eѕхл: 'ші кѣ цеп:) «Παρθενίου αἵματος ὀργᾷ». Eѕхл: eѕte ѕetoѣ.

'Οργεὼν, ῶνος (ὁ), [ὄργια, саѣ ἔρδω] (în At:) ѕnѣ feлъ de npeotѣ (жертfітоpѣ), че авea fie-кape fatpie; (noet: în цеп:) npeotѣ.

'Ὀργεώνη (ἡ), fem: ал лъї ὀργεών, npeoтіцъ. [de ѕnde

'Οργεωνικὸς, ὴ, ὸν, npѣoцeскъ.

'Οργὴ (ἡ), [ὀρέγω, саѣ ὁρμὴ] (în цеп:) моралъ disnosiцie, характерѣ; (desnpe віte) пъpавѣ; (овіч:) fipeaскъ nopnipe кътре чева, siлпікъ mішкape a ѕѣfлetѣлуї, патітъ; (naptik: de ачі) ѕpцie, mînie, неkazѣ, dopinцъ de pesвѣnape. «'Οργὴν οὐκ ἄκρος». Ep: вezї ἄκρος. (fir:) «Διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργήν». Dm: пentpѣ skîpвіpea чea кътре ачелѣ лѣкpѣ. (ші în локъ de adв:). «'Οργῇ». Лкѕ: кѣ пекаzѣ, кѣ патітъ. «'Οργὸς ἐπιφέρειν τινί». Тѣч: a înѕѣfла simnatiї ші antinatiї. [de ѕnde

"Οργημα (τὸ), Sxл: simцimîntѣ de mînie ші пекаzѣ. [ші

'Οργητὴς, οῦ (ὁ), пекъжічоѕѣ, їѕte ле mînie.

"Οργια (τὰ), [ἔρδω] (în цеп: ші dѣne zіч:) жертfe; (овіч:) орцій, реліцioase (mistepioase) цepemonії; (їap naptik:) intѣsiaстеле mistepії але Бакълуї. (de ѕnde fir:) «"Ερωτος («Φιλοσοφίας)—». Лкѕ: [de ѕnde

'Οργιάζω, вііt: -άσω, ѕъвîpшeскъ орцій ad: реліцioase цepemonії, саѣ mistepії; (ѕtpъm:) чinsteскъ прin реліцioase цepe-

moniĭ; saŭ iniцiezŭ în mistepiĭ. [de ѕnde

'Οργιὰς, άδος (ἡ), поет: în локŭ de ὀργιαστικὴ. [ші

'Οργιασμὸς (ὁ), съвîршipe de орцiĭ, mistepiĭ, saŭ реліцioase цеpemoniĭ. [ші

'Οργιαστὴς, οῦ (ὁ), съвîршitopŭ de орцiĭ, saŭ iniцiatŭ în mistepiĭ; (прin întind:) школарŭ; saŭ четашŭ. [de ѕnde

'Οργιαστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ în sepвapea орцiiлор, întѕsiastŭ.

'Οργιάω -ῶ, вiit: -άσω, поет: în локŭ de ὀργάω.

'Οργίζω, вiit: -ίσω, întъpîtŭ mînia кѕĭва, îл пекъжeskŭ. [ші

'Οργίλος, η, ον, аплекatŭ ла mînie, пекъжiчosŭ. [ὀργὴ]. [de ѕnde

'Οργιλότης (ἡ), ĭѕцеалъ de mînie, пекъжiчĭѕne. [ші

'Οργίλως, ѕdв: кѕ mînie ші пекazŭ.

'Οργιοφάντης, ου (ὁ), съвîршitopŭ de орцiĭ. [ὄργια, φαίνω].

'Οργιστικὸς, ὴ, ὸν, лesniчosŭ ла пекъжipe (акt: saŭ de sine пas:). [ὀργίζω].

'Οργίων, ονος (ὁ), поет: în локŭ de ὀργεὼν, преotŭ, жeptfitopŭ.

'Οργυιὰ (ἡ), [ὀρέγω] мъsѕръ de întindepe ка de шease пînъ ла шапte пiчoape, stînжinŭ. [de ѕnde

'Οργυιαῖος, α, ον, чел de ѕnŭ stînжinŭ. [ші

'Οργυιόεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de ὀργυιαῖος. [ші

'Οργυιόω -ῶ, вiit: -ώσω, поет: întinzŭ mîĭпеле în stînжinŭ, saŭ ле легŭ astfeл întinse.

'Ορεανόμος (ὁ), поет:='Ορεακόμος.

'Ορέγδην, adв: кѕ mîĭпеле întinse;(fiг:)кѕ toatъ воiнца, saŭ dopinца ші бѕкѕpia. [ші

"Ορεγμα (τὸ), întinsъtѕръ de mînъ; (прin întind:) ofepipe. "Παρηΐδων—«.Еѕр: 2)пasŭ. пîшitѕръ. «Κοῦφον ὄρεγμα ποδὸς„. Esхл: «Τὸ μέγαθος τοῦ ὀρέγματος (τῆς καμήλου)». Apst: [din

'Ορέγνυμι, поет: în локŭ de...

'Ορέγω, [în afîn: кѕ ὄρνυμι] вiit: ὀρέξω, (tpe: de кѕ: ὀρώρεχα, ші пas: ὀρώρεγμαι, пex: ὠρέχθην, saŭ ὠρεξάμην) întinzŭ; (прin întind:) ofepŭ, adѕкŭ; (înцen:) daŭ. || (miж:) îmĭ întinzŭ înainte mîĭпеле; (поет:) мъ întinzŭ sъ ажѕnгŭ (sъ апѕкŭ) чева; (прin întind:) пemepeskŭ (isвeskŭ) окind,=Καθικνοῦμαι; (fъръ kazŭ) мъ арѕnкŭ, пъвълеskŭ; мъ вatŭ (прекѕm se вate вîna); мъ sвîрколеskŭ (вezĭ ші ὀρεχθέω); (fiг: кѕ цen:) пofteskŭ преа мѕлt. «Χεῖρας ὀρεγνὺς». Іл: А: ші Х: «Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν». Іл: О: ші Od: 1: (ші кѕ dat:) «Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας». Od: М: «Νίκην ὀπάσαι, καὶ χεῖρας ὀρέξαι». Es: "Οκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ' ὤρεξα„. Ткр: (ші miж:) "Ὠρέξατο χερσὶν, οὐδ' ἔλαβεν». Іл: Ψ: «'Ορεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον». Od: Φ: ἔγχεϊ ὀρέγεσθαι». Іл: Δ: Е: a întinde înainte sѕліца. «Ἵπποι ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν». Іл: П. se miшкъ, înainteazъ. «Τρὶς ὠρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ». Іл: N: a fъкѕt tpeĭ пашĭ, ші кѕ ал пatpѕлea a ажѕns, ѕnde tpeвѕĭa. (ші кѕ преп:) «Δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν„. Іл: А: se întindeaŭ п' înпрежѕр. (ші кѕ цen:) «Οὗ παιδὸς ὠρέξατο». Іл: Z: (ші fiг:) «Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει». Apst: (ші кѕ ак:) «Σῖτον ὄρεξαι». Еѕр: мъпînкъ. «Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι„. Еѕр: мъ воĭŭ sпînzѕpa. (ші fъръ kazŭ). «Θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν„. Апл: i s'a înвeseлit inima.

'Ορειάλωτος (ὁ, ἡ), [ὄρος, ἁλίσκω] прinsŭ прin мѕnцĭ.

'Ορειάρχης, ου (ὁ), къпetenie de мѕntenĭ. [ὄρειος, ἄρχω].

'Ορειὰς, άδος (ἡ),='Ορεία, мѕnteanъ. || (sѕвst:) 'Ορειάδες, zîпеле мѕnцiлор,='Ορεστιάδες. [ὄρειος].

'Ορείαυλος (ὁ, ἡ), поет: локѕitopŭ, пetpeкъtopŭ în мѕnцĭ. [ὄρειος, αὐλὴ].

'Ορειβὰς, άδος (ὁ, ἡ), гл: ='Ορειβάτης. [ші

'Ορειβασία (ἡ), ѕмвлape прin мѕnцĭ. [ші

'Ορειβάσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape, în кape se преѕмвлаŭ прin мѕnцĭ. [ὄρος, βαίνω]. [de ѕnde

'Ορειβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѕмвлѕ прin мѕnцĭ. [din

'Ορειβάτης, ου (ὁ), преѕмвлъtopŭ прin мѕnцĭ. [ὄρος, βαίνω].

'Ορειβατικὸς, ὴ, ὸν, пotpiвitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла ѕмвлape прin мѕnцĭ.

'Ορειβάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ ὀρειβάτης.

'Ορειβρεμέτης, ου (ὁ), поет: [ὄρος, βρέμω] fъкъtopŭ a pesѕna (a dѕdѕi) мѕnцiĭ.

'Ορείγανον (τὸ), ші 'Ορείγανος (ὁ),='Ορίγανον.

'Ορειγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъsкѕtŭ în мѕnцĭ. [ὄρος, γείνω].

'Ορειδρομία (ἡ), поет: алеpгape прin мѕnцĭ. [din

'Ορειδρόμος (ὁ, ἡ), поет: алеpгъtopŭ прin мѕnцĭ. [ὄρος, δρόμος].

'Ορειθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înfлopitopŭ прin мѕnцĭ. [ὄρος, θάλλω].

'Ορεικὸς, [ὀρεὺς] ὴ, ὸν,='Ημιονικὸς. «Ζεῦ-

*

γος ὀρεικὸν». Лкs: tръsъръ къ katîpĭ.

'Ορείκτιτος (ὁ, ἡ), поet: ziditŭ în mъnte. [ὄρος, κτίζω],

'Ορειλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ὄρος, λέχος] dopmitopŭ (локъitopŭ) în mъnцĭ. [ὄρος, λέχος].

'Ορειμαλίδες (αἱ),='Ορομαλίδες.

'Ορειμανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: nebъnŭ (foapte ĭъbitopŭ) de mъnцĭ; saŭ алергъtopŭ ка nebъnŭ прin mъnцĭ. [ὄρος, μαίνομαι].

'Ορεινομέω -ῶ, biit: -ήσω, паskŭ, saŭ локъĭeskŭ în mъnцĭ. [din

'Ορεινόμος (ὁ, ἡ), [ὄρος, νέμω] пъskъtopŭ, saŭ локъitopŭ (petpekъtopŭ) în mъnцĭ.

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, mъnteanŭ. "'Οπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν». Skp: [ὄρος].

'Ορειοβάτης, ου (ὁ), поet; în локŭ de ὀρειβάτης.

'Ορείοικος (ὁ,ἡ), поet: локъitopŭ de mъnцĭ. [ὄρος, οἶκος].

'Ορειομανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρειμανὴς.

'Ορειονόμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρεινόμος.

"Ορειος, α, ον,='Ορεινὸς.

'Ορειοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), mълцъmitŭ, ĭъbitopŭ de mъnцĭ. [ὄρος, χαίρω].

'Ορειπελαργὸς (ὁ), ъnŭ felŭ de варzъ de mъnte, (алt:) γυπαίετος. [ὄρος, πελαργὸς].

'Ορείπλαγκτος, ші 'Ορειπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: pъtъчitŭ прin mъnцĭ. [ὄρος, πλάζω, ші πλάνη].

'Ορειπολέω -ῶ, biit: -ήσω,='Ορεοπολέω.

'Ορειπτελέα (ἡ), ълmŭ de mъnte. [ὄρος, πτελέα].

'Ορεῖται, a 3: sinг. пеps: de ал 2: biit; ал лъĭ ὄρνυμι.

'Ορείτης, ου (ὁ), поet: mъnteanŭ, saŭ локъitopŭ de mъnte. [ὄρος[.

'Ορειτρεφὴς, έος, ші 'Ορείτροφος (ὁ, ἡ), поet: хръnitŭ (kpeskъtŭ), saŭ tpъitopŭ în mъnцĭ; (прin întind:) selбatikŭ. (ὄρος, τρέφω].

'Ορειτυπία (ἡ), tъĭepe de пъdъpe, saŭ пĭetpe din mъnцĭ. [din

'Ορειτύπος (ὁ, ἡ), [ὄρος, τύπτω] ловitopŭ къ tопоръл, (ad:) tъĭetopŭ de лemne, saŭ de пĭetpe în mъnцĭ. 2) поet: «'Ορειτύποι γίγαντες». бътъцĭ întpe dînшiĭ къ бъкъцĭ de mъnцĭ.

'Ορείτωρ, ορος (ὁ), гls:='Ορείτης.

'Ορειφοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, ъmблъ des прin mъnцĭ. [din

'Ορειφοίτης, ου (ὁ), ші'Ορείφοιτος (ὁ, ἡ), [ὄρος, φοιτάω] des ъmблъtopŭ прin mъnцĭ.

'Ορείχαλκος (ὁ). ъnŭ felŭ de (natъpaлъ, saŭ aptifiчiaлъ) apamъ, алamъ. [ші

'Ορείχαλκος (ὁ, ἡ), поet: fъкъtŭ de алamъ. [ὄρος, χαλκὸς].

'Ορειώτης, ου (ὁ), поet:='Ορείτης.

'Ορεκτιάω -ῶ, biit: άσω, гls: = 'Ορέγομαι. [ші

'Ορεκτικὸς, ἡ, ὸν, релatiвŭ къ поftъ; (med:) deskizъtopŭ (adъкъtopŭ) de поftъ. «Τὸ ὀρεκτικὸν». поftеле. [din

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosŭ a se întinde. «Δόρυ —». Stp: каре sлъжеште ла бътъліа de апроапе (înпpot: de παλτὸν). 2) поftitŭ. [ὀρέγομαι].

'Ορεμπόται (οἱ), поet: епit: pîъpĭ înгiцitoape de (fopmate din) апеле mъnцiлор. [ὄρος, ἐμπίνω].

"Ορεξις, εως (ἡ), поftъ. [ὀρέγομαι].

'Ορεοζεύκτης, [ὀρεὺς, ζεύγνυμι] ου (ὁ), înжъгъtopŭ de katîpĭ, katîpapŭ.

'Ορεοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, înгpiжeskŭ de katîpĭ. [ші

'Ορεοκομία (τὸ), înгpiжipe, къъtape de katîpĭ. [din

'Ορεοκόμος (ὁ, ἡ), înгpiжitopŭ de katîpĭ, katîpapŭ. [ὀρεὺς, κομέω].

'Ορέοντο, поet: a 3: îm: пеps: de прел: ал лъĭ ὀρέομαι, în локŭ de ὄρνυμαι.

'Ορεοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ преъmблъ, saŭ локъĭeskŭ în mъnцĭ. [din

'Ορεοπόλος (ὁ, ἡ), [ὄρος, πολέω] преъmблъtopŭ, petpekъtopŭ прin mъnцĭ.

'Ορεοσέλινον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ, selinъ de mъnte. (bezĭ ші πετροσέλινον). [ὄρος, σέλινον].

'Ορεοτύπος (ὁ), ='Ορειτύπος.

'Ορεοφύλαξ, ακος (ὁ). пъzitopŭ, пîndapŭ aшezatŭ пе mъnte. [ὄρος, φύλαξ].

'Ορέσβιος (ὁ, ἡ), поet: (în sink:) în локŭ de ὀρεσίβιος.

'Ορεσιβάτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de ὀρειβάτης.

'Ορεσίβιος (ὁ, ἡ), поet: tpъitopŭ în mъnцĭ. [ὄρος, βίος].

'Ορεσίβοτος (ὁ, ἡ), поet: пъskъtŭ пе mъnцĭ. [ὄρος, βόσκω].

'Ορεσιγενὴς, έος, ші 'Ορεσίγονος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ορειγενής.

'Ορεσιδρόμος (ὁ, ἡ), поet:= 'Ορειδρόμος.

'Ορεσικοίτης, ου, καὶ 'Ορεσίκοιτος (ὁ, ἡ), поet: чел къ кълкъmъл, saŭ къĭбъл (tpъĭtopŭ) în mъnцĭ. [ὄρος, κοίτη].

'Ορεσινόμος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ορεινόμος.

'Ορεσίοικος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ορείοικος.

'Ορεσιπάτος (ὁ, ἡ), noet; [ὄρος, πατέω]. ='Ορεσιβάτης.

'Ορεσίτροφος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορείτροφος.

'Ορεσίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορείφοιτος.

'Ορεσίχυτος (ὁ, ἡ), noet: вързatŭ din mѫnцĭ. [ὄρος, χέω].

'Ορεσκεύω, biit: εύσω, noet: tръĭeskŭ (локѫĭeskŭ) în mѫnцĭ. [ὀρέσκοος].

'Ορέσκιος (ο, ἡ), noet: ѫmбpitŭ de mѫnцĭ. [ὄρος, σκιά].

'Ορέσκοιος, ші 'Ορέσκοος, ші 'Ορεσκῷος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρος, κέω, κεῖμαι],='Ορεσίκοιτος, ші 'Ορεσίοικος, selбatikŭ.

'Ορέσσαυλος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ορείαυλος.

'Ορεσσιβάτης, ου (ὁ), noet: ='Ορεσιβάτης.

'Ορεσσίβιος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσίβιος.

'Ορεσσίβοτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ορεσίβοτος.

'Ορεσσιγενὴς, έος, ші 'Ορεσσίγονος (ὁ,ἡ), noet: ='Ορεσιγενὴς, ші чл:

'Ορεσσιδρόμος, 'Ορεσσινόμος, ші чл: noet: ='Ορεσιδρόμος, ші чл:

'Ορεσσιπάτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσιπάτος.

'Ορεσσίχυτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ορεσίχυτος.

'Ορέστερος, α, ον, noet: în локŭ de ὀρεινὸς, selбatikŭ.

'Ορεστιὰς, άδος (ἡ), noet: în локŭ de ὀρεία, ὀρεινή. «Νύμφαι ὀρεστιάδες». Om: (алт:) 'Ορειάδες [ὄρος]. 2) kîntikŭ despre Opestŭ. ['Ορέστης].

'Ορέστιον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плantъ,(алт:) Νεκτάριον, ші 'Ελένιον. (bezĭ ziч:).

'Ορεστὶς, ίδος (ἡ), ='Ορεστιάς.

"Ορεσφι(φιν), noet: цen: saŭ dat: sinг: saŭ îm: ал лѫĭ ὄρος.

"Ορευς, Dop: în локŭ de ὄρεος, -ους.

'Ορεὺς, έως (ὁ), [ὄρος] noet: ші adiek: ='Ορεινός. (de ѫnde 2) (обіч:) kîtîpŭ.

'Ορεύω, biit: -εύσω, = 'Ωρεύω, превеґĭezŭ, пъzeskŭ.

'Ορεφοίτης, ου (ὁ), = 'Ορειφοίτης, saŭ 'Ορεοφοίτης.

'Ορεχθέω -ω, biit: -ήσω, noet: în локŭ de [ὀρέγομαι]; (кѫ înf:) nofteskŭ преа mѫлt; (fъръ kazŭ) = Πάλλομαι, mъ бatŭ, палпitŭ. «Πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν"; Apstf: „Βόες ὀρέχθεον σφαζόμενοι". Іл: Ψ. se sвîрколіаŭ. 2) = 'Ροχθέω, mѫцeskŭ; бѫбѫĭŭ. «Τὴν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν». Tкр: (aчeasta însъ se noate eksпліка) a se бate de цъpmŭ (dѫпе înseшn: de шаĭ sѫs).

'Ορέω, ion: în локŭ de ὁράω.

'Ορεωζεύκτης, ου (ὁ), ='Ορεοζεύκτης.

'Ορεωκομέω -ῶ, biit: ήσω, = 'Ορεοκομέω. [din

'Ορεωκόμος (ὁ), ='Ορεοκόμος.noate pe-

'Ορεωπολέω -ω, biit: -ήσω, ='Ορε πνοή].

'Ορεωπώλης, ου (ὁ), [ὀρεὺς, πώλης] ˇ.ni-zъtopŭ de katîpĭ. ˇi

"Ορη, Dop: în локŭ de ὄρα. 2: sinг: neps: de порѫnч:, ші

'Ορῆαι, Ion: în локŭ de ὁρᾷ, 2: sinг: neps: de miж: prez: de xot: ал лѫĭ ὁράω.

'Ορήεις, εσσα, εν, грam:='Ορεινὸς.

"Ορημι, Dop: Eoд: în локŭ de ὁράω.

"Ορηται, noet: a 3: sinг: neps: de miж: nex: ал 2: ал sѫп: лѫĭ ὄρνυμι,

'Ορῆτο, Dop: în локŭ de ἑωρᾶτο, 3: sinг: neps: de miж: прел: ал лѫĭ ὁράω.

'Ορητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локŭ dn ὁρατὸς.

'Ορθαγγελέω -ῶ, biit: -ήσω, besteskŭ чева dpent (în adeвъpŭ, eksakt). [ὀρθὸς, ἀγγέλλω].

'Ορθάγης, ου (ὁ), în локŭ de ὀρθάνης.

'Ορθαγορίσκος (ὁ), [imit:] Лак: пѫрчелŭ. [dn ѫnde

'Ορθαγορίσκειος(ὁ,ἡ),=Χοίρειος, порчeskŭ.

'Ορθάγωνος (ὁ,ἡ),='Ορθόγωνος.

'Ορθάδιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὄρθιος.

"Ορθαι, noet: în локŭ de ὄρεσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лѫĭ ὄρνυμι.

'Ορθάνης, [ὀρθὸς] ου (ὁ), ѫnŭ demonŭ пріаnosŭ кѫ ekstpaopdonapъ mъpime de memбpѫл цeniталŭ; (de ѫnde пріn întind:) omŭ foapte desfpînatŭ.

"Ορθαπτον (τὸ), [ὀρθὸς, ἅπτομαι] шtepгapŭ de лînъ.

'Ορθεὺω, biit: -εὺσω, noet: în локŭ de ὀρθόω.

'Ορθῇ, dat: fem: ал лѫĭ ὀρθὸς.

'Ορθηλὸς, ἡ, ὸν, noet: în локŭ de ὀρθὸς.

'Ορθία (ἡ), fem:, ші "Ορθια (τὰ), neѫt: îm: ал лѫĭ ὄρθιος.

'Ορθίαδε (ζε) adв: dpent în sѫs. «'Ορθίαδε ἀναβαίνειν». Ksn: [ші

'Ορθιάζω, [ὄρθιος] biit: -άσω, îmĭ inaлцŭ гласѫл, цinŭ (bezi ші ἀνορθιάζω). 2) apdikŭ чева dpent în sѫs,='Ορθόω. [de ѫnde

'Ορθίαξ, ακος (ὁ), парîea чea maĭ de жos a katapтѫлѫĭ. [ші

'Ορθίασις, εως (ἡ), apdikape de чева dpent în sѫs. [ші

'Ορθίασμα (τὸ), гласŭ înълцatŭ, stpirъtŭ, цinъtŭ.

'Ορθιάω -ῶ, biit: -άσω, грam: în локŭ de ὀρθιάζω.

'Ορθιόκωπος (ὁ, ἡ), гл: чел че вîslеште stînd dpent în пічоape. [ὄρθιος, κώπη].

"Ορθιος, α saŭ ος, ον, =[ὀρθὸς] statŭ dpent în sѫs (în пічоape); (dpѫmŭ) sѫiшosŭ; (гла-

să) 'налтъ; (outipe) аранжатъ ín колоане; (fir:) «Ἥθη ὀρθια». Пл: вине пъравърї. ‖ (next:) Ὄρθιον, ші (im:) Ὄρθια, adv: кв глась ссіть сăв мape.

'Ορθοάκανθος (ό, ή), чел кв гімнї дрепцї. [ὀρθὸς, ἄκανθα].

'Ορθοβατέω -ῶ, вііт: -ήσω, вмвлв, мергă дрепт (пе кале). [ὀρθὸς, βαίνω].

'Ορθοβόας, ου (ό), spirгъторъ кв глась мape. [ὀρθὸς, βοὴ].

'Ορθόβολος (ό, ή), аввîрлітъ, арвикатъ дрепт (грам: експл: а лвї ὑπτίων). [ὀρθὸς, βάλλω].

'Ορθοβουλία (ή), дреантъ кінзвіре, сăв пърере. [din

'Ορθόβουλος (ό, ή), дрепт -кінзвіторъ, сăв сfътвітоpъ (înцелептъ). [ὀρθὸς, βουλὴ].

'Ορθογνωμέω (γνωμονέω) -ῶ, вііт: -ήσω, sînтъ..

'Ορθογνώμων, ονος (ό, ή), дрептъ în пъреpї, сăв жвдікъцї (înцелептъ). [ὀρθὸς, γνώμη].

'Ορθογόη, квзтъ ὀρθρογόη.

'Ορθογραφέω -ῶ, вііт: -ήσω, скріъ дрепт (регвлат). [ші

'Ορθογραφία(ή), оптогрaфіе, дреантъ (регвлатъ) скріере а зічерілор. 2) (архітект:) ізводъ (desemnъ) де партеа перпендікуларъ а унеї клъдіторї (înпрот: de ἰχνογραφία). [ὀρθὸς, γραφὴ].

'Ορθογωνίκ (ή), унгїъ дрептъ. [ші

'Ορθογώνιος, ші 'Ορθόγωνος (ό,ή), (цеометр:) дрепт -унгїъ, (Франц:) rectangle. [ὀρθὸς, γωνία].

'Ορθοδαὴς, έος (ό, ή), [ὀρθὸς, δάω =διδάσκω] înвъцатъ (куноскъторъ de) чева дрепт, сăв ексакт.

'Ορθοδίκαιος (ό, ή), поет:='Ακριβοδίκαιος. [din

'Ορθοδίκης, ου (ό), поет: дрептъ жвдікъторъ. [ὀρθὸς, δίκη].

'Ορθοδοξαστὴς, οῦ (ό), дрепт -слъвіторъ, сăв rînditorъ. [ὀρθὸς, δοξάζω]. [de унде

'Ορθοδοξαστικὸς, ὴ, όν, кввенітъ дрепт-rînditорвлуї. [de унде

'Ορθοδοξαστικῶς, adv: кв дреантъ rîndipe, сăв пъреpe.

'Ορθοδοξέω -ῶ, вііт: -ήσω, слъвескъ, мъ rîndeskъ, крezъ дрепт. [ші

'Ορθοδοξία (ή), оптодоксіе, дреантъ слъвіре, крedepe, сăв rîndipe. [din

'Ορθόδοξος (ό, ή), дрепт-слъвіторъ, сăв крezъторъ, оптодоксъ. [ὀρθὸς, δόξα]. [de унде

'Ορθοδόξως, adv: кв дреантъ слъвіре, сăв крedepe.

'Ορθοδότειρα (ή), поет: дътътоаре де вине ші дрепте; (кв цен:) „Διανοίας—“. Sof: дътътоаре де дреантъ минте, сăв кцетъ. [ὀρθὸς, δίδωμι].

'Ορθοδρομέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Εὐθυδρομέω. [din

'Ορθόδρομος (ό, ή), = Εὐθύδρομος. [ὀρθὸς δρόμος].

'Ορθόδωρον (τὸ), [ὀρθὸς, δῶρον 2] мъсвръ де онотрівъ кв двнгвл палмеї.

'Ορθοέθειρος (ὁ' ή), поет: = 'Ορθόθριξ, [ὀρθὸς, ἔθειρα].

'Ορθοέπεια (ή), дреантъ експресіе. [ші

'Ορθοεπέω -ώ, вііт: -ήσω, мъ експрімъ, ворвескъ дрепт (ғъръ грешеалъ). [ὀρθὸς, ἔπος].

'Ορθόθριξ, ότριχος (ό, ή), поет: свîрлітоpъ де пъръ (каре фаче първл мъчївкъ). „Φόβος („Κεραυνὸς) — “. Есхл: ші Орf: [ὀρθὸς, θρίξ].

'Ορθοθύρη, греш: în локъ де ὀρσοθύρη.

'Ορθοκάθεδρος (ὁ, ή), дрепт-шезътоpъ, сăв шезвтъ (некулкатъ, сăв în пічоре), (Франц:) sur son séant. [ὀρθὸς, καθέδρα].

'Ορθοκάθευδος (ὁ,ή), кape доарме дан пічоареле (некулкатъ). [ὀρθὸς, καθεύδω].

'Ορθοκαθήμενος, η, ον, = 'Ορθοκάθεδρος. [ὀρθὸς, κάθημαι].

'Ορθοκάλαμος (ὁ, ή),='Ορθόκαυλος. [ὀρθὸς, κάλαμος].

'Ορθοκάρηνος (ὁ, ή),='Ορθόκραιρος. [ὀρθὸς, κάρηνον].

'Ορθόκαυλος (ὁ, ή), (вотн:) чел кв кочеанвл дрептъ. [ὀρθὸς, καυλὸς].

'Ορθόκερως, ωτος (ὁ, ή), чел кв коарнеле дрепте (неînковорїате. 2) поет: = 'Ορθόθριξ. [ὀρθὸς, κέρας].

'Ορθοκέφαλος (ὁ, ή), грам: експл: а лвї ὀρθόκραιρος,

'Ορθόκισσος (ὁ, ή), унъ фелъ де едеръ (înпр: de χαμαίκισσος). [ὀρθὸς, κισσός].

'Ορθόκοιλος, греш: în локъ де ὀρθόκυλλος.

'Ορθοκόρυδος (ὁ), адевъратъ чїокîрланъ. [ὀρθὸς, κόρυδος].

'Ορθοκόρυζος (ὁ, ή), [ὀρθὸς, κόρυζα] чел че есте întpeaгъ, адевъратъ троахнъ. (desпре омъ кв глась ръгвшітъ).

'Ορθόκραιρος (ὁ, ή), поет: [ὀρθὸς, κραῖρα] чел че 'ші цине капвл, сăв коарнеле дрепт în сус; (fir: desпре коръвїї) = 'Ορθόπρυμνος.

'Ορθόκρανος (ὁ, ή), поет: [ὀρθὸς, κρᾶνον] чел кв 'налтъ вîрfъ; (în цен:) 'налтъ. »Τάφος—“. Sof:

'Ορθοκρισία (ἡ), dpeaптъ жȣdikaтъ. [ὀρθὸς, κρίσις].

'Ορθόκυλλος (ὁ, ἡ), [ὀρθὸς, κυλλὸς] чел кȣ mъdȣлареле пpinse, nemлъdioase (înпpot: de ἀγκύλος). (алцiї îndpent:

'Ορθόκωλος (ὁ, ἡ), чел кȣ mъdȣлареле dpente (neînковоїate). [ὀρθὸς, κῶλον].

'Ορθολεκτέω -ῶ, ші 'Ορθολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ορθοεπέω. [ші

'Ορθολογία (ἡ), = 'Ορθοέπεια. [ὀρθὸς, λέγω].

'Ορθομαντεία (ἡ), dpeaптъ (nerpeшitъ) пpoopoчie. [din

'Ορθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), dpentȣ (neminчinosȣ) пpeгiчitopȣ. (ὀρθὸς, μάντις].

'Ορθομαρμάρωσις, εως (ἡ), акопеpipe (кънtȣшipe) de пepete кȣ mapmȣpъ; saȣ sпoipe кȣ вapȣ de mapmȣpъ. [ὀρθὸς, μάρμαρον].

'Ορθόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpentȣ (skosȣ aſapъ) вȣpikȣ. «'Ασπὶς — ». Лкs: [ὀρθὸς, ὀμφαλὸς].

'Ορθονόμος (ὁ, ἡ). поet: dpentȣ înпъpцitopȣ; saȣ кȣ dpente лецї гȣвepnъtopȣ; (în цen:) dpentȣ. [ὀρθὸς, νομή, saȣ νόμος].

'Ορθόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ dpeaптъ minte; saȣ înцелегъtopȣ de dpentȣ. [ὀρθὸς, νόος -οῦς].

'Ορθοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înfintȣ (aшezatȣ) dpentȣ. «Κίταρις — ». Пл: [ὀρθὸς, πήγνυμι].

'Ορθοπάλη (ἡ), Лкsfn: dpeaптъ лȣптъ (вezї ші κλινοπάλη). [ὀρθὸς, πάλη].

'Ορθοπεριπατητικὸς, ὴ, ὸν, dpent-ȣmплъtopȣ (întins, їap nȣ плекat). [ὀρθὸς, περιπατέω].

'Ορθοπληγιάω -ῶ, віit: -άσω, mъ sколȣ dpent (ка калȣл) în doъ пiчoape, (Fpanц:) se cabrer. [din

'Ορθοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), (ἵππος, калȣ) apdikatȣ dpent în sȣs, ші бътînd din пiчoape. [ὀρθὸς, πλήσσω].

'Ορθοπλοέω -ῶ, віit:-ήσω, плȣteskȣ dpent; (ші пpin întind.) fakȣ пpiinчoasъ кълъtopie пe mape; (fir:) isбȣteskȣ, nemepeskȣ. [din

'Ορθόπλοος -ους (ὁ, ἡ), плȣtitopȣ dpent, saȣ кȣ пpiinцъ; (fir:) isбȣtitopȣ. [ὀρθὸς, πλόος].

'Ορθοπνοέω -ῶ, віit: -ήσω, pesȣfлȣ nȣmaї stînd dpent. [ші

'Ορθόπνοια (ἡ), ȣnȣ felȣ de nъdȣfȣ, a pesȣfлa nȣmaї, kînd stъ чiнeва dpent. [ші

'Ορθοπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, пътimaшȣ de înnekъчїȣne, kînd nȣ stъ dpent. [din

'Ορθόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че поate pesȣfлa nȣmaї kînd stъ dpent. [ὀρθὸς, πνοή].

'Ορθοποδέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣшблȣ кȣ пiчoapeле dpente în sȣs (desпpe калȣ, ші чл:); saȣ mepгȣ пe кале dpeaптъ; (fir:) înaintezȣ, isбȣteskȣ; saȣ mъ îndpentezȣ dintp' o къdъpe (maї noȣ). [ὀρθὸς, ποῦς].

'Ορθόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: îndpentъtopȣ, kipmȣitopȣ de opaшȣ saȣ de чetate. [ὀρθὸς, πόλις].

'Ορθόπους, οδος (ὁ, ἡ), stъtъtopȣ dpentȣ пe пiчoape; (în цen:) dpentȣ în sȣs; (fir:) 'nалtȣ, de sȣit, ="Ορθιος, saȣ Κρημνώδης. [ὀρθὸς, ποῦς].

'Ορθοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ aflȣ віne, isбȣteskȣ în tpeбiле meле. [ὀρθὸς, πράττω].

'Ορθοπρίων, ονος (ὁ), ȣnȣ felȣ de xipȣpцikȣ înstpȣmîntȣ, saȣ feръstpъїosȣ sfpedeлȣ. [ὀρθὸς, πρίων].

'Ορθοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцa dpeaптъ (кape se ȣїtъ) în sȣs. [ὀρθὸς, πρόσωπον].

'Ορθόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpeaптъ ('nалtъ) пȣпъ. [ὀρθὸς, πρύμνη].

'Ορθόπτερος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: клъditȣpъ) кȣ apiпeле dpente în sȣs ('nалte). [ὀρθὸς, πτερὸν].

'Ορθοπυγιάω -ῶ, віit: -άσω, [ὀρθὸς, πυγή] ='Ορθοπληγιάω, ȣmблȣ în deцete, ка sъ mъ apъtȣ 'nалtȣ.

'Ορθοῤῥημοσόνη (ἡ), = 'Ορθοέπεια [ὀρθὸς, ῥῆμα].

'Ορθὸς, [ὄρνυμι] ὴ, ὸν, sкȣлatȣ în пiчoape, apdikatȣ dpent în sȣs; (пpin întind: ші fir:) deштentȣ, бъгъtopȣde seamъ; saȣ omȣ de tpeaбъ, dpentȣ; (desпpe лȣкp:) de dpentȣ кȣвîntȣ, кȣвiinчosȣ, adeвъpatȣ. «'Ορθὸν πρὸς τὸν οὐρανὸν βλέπον, ἢ καὶ πλάγιόν τι». Ksn: «'Ορθὸς ἀνέστα". Tкp: „'Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». Іл: Ω. «Τῇ καθαιρέσει τοῦ Πανάκτου, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι. Tȣч: «'Ορθοὶ οἱ στίχοι τῶν δένδρων». Ksn: (ші fir:) «Τὴν Ἑλλάδα ὀρθὴν οὖσαν». Iskp: în бȣnъ stape. (ші întp' алtъ акчeпцie). «Τῆς πόλεως ὀρθῆς γενομένης ἐπὶ τούτοις». Petp: apdikîndȣ-se în пiчoape, pesвpъtindȣ se. «'Αναβλέψωμεν ὀρθοῖς ὄμμασι». Ksn: sъ ne deskidemȣ окїї. «'Ορθῷ λόγῳ". Ep: «Κατ' ὀρθὸν δικάζων». Ep: кȣ dpentate. «'Ορθὸν ἔλεξας». Лкs: «'Ορθὸν ἡ ἀλήθεια ἀεί». Sof: «'Ορθὴ μανία». Ел: adeвъpatъ neбȣnie. (ші în локȣ de adв:) «Δὶ ὀρθῆς (se înц: ὁδοῦ)». Лкs: (ші simплȣ). «'Ορθήν, saȣ 'Ορθά». Лкs: dpent.

(de ѕnde). «Ὀρθὴ πτώσις". Гram: nominativѕл.

Ὀρθοστάδην adв: stînd în picioare. [ші

Ὀρθοσταδίας, ου (ὁ), ші Ὀρθοστάδιον(τὸ), ші Ὀρθοστάδιος (ὁ), хаĭнъ лѕпгъ пînъ în picioare, каре пѕ se înfiinţea, (alt:) στάδιος, ші στατὸς. [ші

Ὀρθοσταδὸν, adв: =Ὀρθοστάδην. [ші

Ορθοστὰς, άδος (ἡ),=Ὀρθοστάτης (2). [ші

Ὀρθόστασις, εως, ші Ὀρθοστασία (ἡ), stare dreaптъ în picioare. [ὀρθὸς, ἵσταμαι].

Ὀρθοστατέω -ῶ, вііt: -ήσω, staĭ drept în picioare. [din

Ὀρθοστάτης, ου (ὁ), stътътorĭ drept în picioare. ‖ (sѕвst:) stîlпĭ, sпriжinĭ (de kortĭ). 2) ѕnĭ felĭ de пръжitъръ, че se ofepia ла mopminтeлe moрцiлор. [ὀρθὸς, ἵσταμαι].

Ὀρθόστρωτος (ὁ ἡ), перете кънtѕшitĭ кѕ мартѕръ. [ὀρθὸς, στρώννυμι].

Ὀρθσσύνη (ἡ), =Ὀρθότης·

Ὀρθόσφυρος (ὁ: ἡ), гram: eкспл: a лѕĭ τανύσφυρος.

Ὀρθοτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsĭ drept în sѕs, saĭ înainte. [ὀρθὸς, τείνω].

Ὀρθότης (ἡ), drептime în sѕs, saĭ înainte; (fir:) drептate, eксaktitate, пerpeшалъ, ші чл: [ὀρθός].

Ὀρθοτίτθιος, ші Ὀρθότιτθος (ἡ), чеа кѕ цîцеле drepte în sѕs (пѕ лъбърцate ла вале, înpot: de χαλαρότιτθος). [ὀρθὸς, τιτθός].

Ὀρθοτομέω -ῶ, вііt: -ήσω, taĭĭ (ѕmвлѕ пе) drѕmĭ drептĭ, ѕrmezĭ калеа чеа drеaптъ, (ші fir:) кѕвînтѕл чел drептĭ. [ші

Ὀρθοτομία (ἡ), ѕmвларе пе кале drеaптъ; ѕrmare пе drеaптъ кredinцъ, saĭ adевъратъ dormъ. [din

Ὀρθότομος (ὁ, ἡ), (пароkѕ:) каре taĭe чева drept; (пропароkѕ:) tъĭatĭ drept. [ὀρθὸς, τέμνω].

Ὀρθοτονέω -ῶ, вііt:-ήσω, акчentezĭ drept (кѕ drептĭ, întpercĭ акчentĭ); (пas.) «Ὀρθοτονούμενον„. Гram: =Ὀ[ρθότονον]. [de ѕnde

Ὀρθοτόνησις, εως (ἡ), drеaптъ акчentape de zivepe (акt: saĭ пas:).

Ὀρθότονος (ὁ, ἡ), гram: акчentatĭ кѕ drептĭ, întperĭ акчentĭ, (înpot: de ἐγκλιτικὸς). [ὀρθὸς, τόνος].

Ὀρθοτριχέω -ῶ, вііt: -ήσω, mi se apdikъ, ші se sвîрлeшte пърѕл în sѕs. [ші

Ὀρθοτριχία (ἡ), sвîрlipe de пърĭ. [ὀρθόθριξ]. [de ѕnde

Ὀρθοτριχιάω-ῶ, вііt: -άσω, =Ὀρθοτριχέω.

Ὀρθόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ drеaптъ, sъпътoasъ minte saĭ simцimîntĭ. 2) demтentĭ, неliniштitĭ (din пъdежde, amтentape, ші чл:); saĭ sпъimîntatĭ. [ὀρθὸς, φρὴν].

Ὀρθοφυέω -ῶ, вііt: -ήσω, sînтĭ....

Ὀρθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitĭ drept în sѕs; saĭ drептĭ ла statѕръ. [ὀρθὸς, φυὴ]. [de ѕnde

Ὀρθοφυία (ἡ), drептime de statѕръ.

Ὀρθοχαίτης, ου (ὁ),чел кѕ коатъ drеaптъ, saĭ sвîрlitъ în sѕs. [ὀρθὸς, χαίτη].

Ὀρθόω -ῶ, вііt: -ώσω, пѕĭĭ чева a sta drept în sѕs; îndрentezĭ; apdikĭ (вре о клъditѕръ къzѕtъ); (fir:) peadѕкĭ чева în stapea чea dintîĭ; înкѕражezĭ; dperĭ; îndрentezĭ. ‖ (nas:) mъ сколĭ drept în sѕs; (fir:) isѕвteskĭ; înaintezĭ; esĭ în къпътîĭĭ; o ѕpodeskĭ; esĭ adевъратĭ. «Ὀρθοῖτ' ἄν ὁ λόγος». Ep: ese drеaптъ sokoteala. [ὀρθὸς].

Ὀρθραγορίσκος (ὁ),=Ὀρθαγορίσκος.

Ὀρθρεὐω, вііt: -εὐσω, mînekĭ, saĭ mъ сколĭ, faкĭ чева прea de dimineaцъ; (noet:) вегîezĭ, amĭ nesomnie. [ші

Ὀρθρίδιος, α, ον, noet: în локĭ de ὄρθριος. [ші

Ὀρθρίζω, вііt: -ίσω, Skp: în локĭ de ὀρθρεὐω. |ші

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν,=Ὄρθριος. ‖ (next:) «Τὸ ὀρθρινὸν». în локĭ de ὁ ὄρθρος; (ші în локĭ de adв:) «Ὀρθρινόν». прea de dimineaцъ, în fantѕл zilelĭ. [ὄρθρος].

Ὀρθριοκόκκυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: каре кîntъ dimineaцa, în ziopĭ. «Ἀλεκτρυὼν—». Difil: [ὄρθριος, κόκκυξ].

Ὄρθριος, α saĭ ος, ον, (компар: ὀρθριαίτερος, ѕвпрл: -αίτατος) каре faче чева, saĭ se faче прea de dimineaцъ (în ziopĭ). «Ὀρθρία (ἡ), (sc înц: ὥρα)=[ὄρθρος].

Ὀρθριοφοίτης, ου (ὁ), noct: des mergътopĭ ѕndева dimineaцa. [ὄρθριος, φοιτάω].

Ὀρθροβόας (ὁ), noet: stpirътopĭ (кîntътopĭ) de dimineaцъ. «Ἀλεκτρυὼν—». Al: [ὄρθρος, βοή].

Ὀρθρογόη (ἡ), noet: tînrѕitoape de dimineaцъ. [ὄθρος, γόος].

Ὀρθολάλος (ὁ, ἡ), чipinitopĭ (кîntътopĭ) de dimineaцъ. «Χελιδὼν—». Es: [ὄρθρος, λάλος].

Ὄρθρος (ὁ), [ὄρνυμι] fantѕл zilelĭ, ziopile. «Ὄρθρου βαθέος". maĭ 'nainte de a se кръпа de zi.

Ὀρθώνυμος (ὁ, ἡ), noct: чел кѕ drептĭ (adeкъратĭ) пѕme. [ὀρθὸς, ὄνομα].

Ὀρθῶς, adв: drept, dѕne кѕвiinцъ; adeкъратĭ. [ὀρθὸς].

'Ορθωσία (ἡ), епіt: ал Dianeĭ. [ші

'Ορθώσιος (ὁ), епіt: ал лъĭ Жое. [din

Ὄρθωσις, εως (ἡ), apdikape, ші ашеzape de чева dpeпt în sъs; (fir:) îndpeпtape; повъцъіре пе dpeaпtъ кале; isбъtipe, nemepipe. [ші

'Ορθωτὴρ (ὁ), поеt: apdikъtopъ de чева în sъs; îndpeпtъtopъ; dipektopъ. [ὀρθόω].

'Οριαῖος, α, ον, atinгъtopъ de (saъ fолositopъ ка) xotapъ. «Λίθος—„.Nikt: [ὅριον].

'Ορίβακχος (ὁ), поеt: Бакъл (але къръĭа реліцioase церешоніĭ se съвîршĭаъ în мъпцĭ). [ὄρος, Βάκχος].

'Οριβάτης, ші 'Οριβρεμέτης, ші чл: греш: în локъ de ὀρειβάτης, ші чл:

'Οριγανίζω, віit: -ίσω, seamъnъ a (amъ гъstъ, miposъ, ші чл: de) чімвръ. [ші

'Οριγανίτης, ου (ὁ), [οἶνος, вінъ) fъкъtъ къ чімвръ. [ші

'Οριγανόεις, εσσα, εν, поеt: копрinzъtopъ de, saъ fъкъtъ къ чімвръ. [din

'Ορίγανον (τὸ), ші 'Ορίγανος (ἡ), [ὄρος, γάνος] ъnъ felъ de плаntъ ĭъte (къ аромаtikъ miposъ), чімвръ."'Ορίγανον βλέπειν». Kom: a se ъĭta ръъ.

'Οριγνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поеt: în локъ de ὀρέγομαι.

'Οριδρόμος, ші чл· греш: în локъ de ὀρειδρόμος, ші чл:

'Ορίζω, [ὅρος] віit: -ίσω, пъĭъ xotapъ; (къ цеп: sinгъръ, saъ къ преп: indip:) desпарцъ de чева; (fir:) xotъръskъ; pîndъĭeskъ; întokmeskъ, apanжezъ. «Πέτρας ὁρίσασα„. Еър: «Σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε δαίμων„. Епгр: «Νεῖλός ἐστιν ὁ τὴν 'Ασίην ὁρίζων τῆς Λιβύης». Ер: «'Ως ἡμᾶς πέλαγος ὁρίζῃ τῆς 'Οδυσσέως νεὼς». Sof: (ші між:) «Βωμοὺς ὁρίζεται». Sof: întokmeшte, гъteшte. «Οἱ πλεῖστοι ὁρίζονται τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι». Ksn: (ші пas:) «'Η 'Ορισθεῖσα ἡμέρα». Лкs: «Τὴν γυναικωνῖτιν ὡρισμένην ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος». Ksn: || (паpтіч:) "'Ορίζων (se ĭnц: κύκλος)». opizontъ, мърцinitopъ de întindepea, кîtъ поate копрinde вedepea.

'Ορικὸς, ἡ, ὸν,='Ορεικὸς.

'Ορικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла xotapъ, saъ ла xotъpîpe, мърцinipe. || «'Ορικὴ σύνταξις„. Грам: sintaksъ opikъ, кînd o пропosiцie se ĭa de ъnъ terminъ ал къвîntълъĭ sintaktikъ. [ὅρος]. [de ъnde

'Ορικῶς, adв: în felъ, saъ кіпъ de мърцinipe. || грам: вezĭ ὁρικὸς.

'Οριμαλίδες (αἱ),='Ορομαλίδες.

Ὄρινδα, ης (ἡ), гл: în локъ de ὄρυζα. [de ъnde

'Ορίνδης, ου (ὁ), (ἄρτος) fъкъtъ din fъinъ de opezъ.

'Ορίνω, віit: -ινῶ, поеt: [ὄρνυμι] mішкъ; zъdъръskъ, întъpîttъ; pesвръteskъ. || (між: saъ пas:) мъ mішкъ; мъ tъpвъpъ; fъгъ (спъĭmîntatъ) penede.

'Οριοδείκτης, ου (ὁ), гл: арътътopъ de xotape. [ὅριον, δείκνυμι].

'Οριοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, (Skp:) пъĭъ xotapъ. [ὅριον,, τίθημι].

Ὅριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὄρος, мъntiшopъ.

Ὅριον (τὸ), mapцine; xotapъ; terminъ; (прінч: neъt: ал лъĭ...

Ὅριος (ὁ, ἡ), къвenitъ, релatiвъ ла xotape. «Ζεὺς—». Плт: пъzitopъ de xotape. [ὅρος].

'Ορίπεδον (τὸ), греш: în локъ de ὀροπέδιον.

'Ορίπλαγκτος, ші 'Οριπλανὴς în локъ de ὀρείπλαγκτος, ші чл:

Ὅρισμα (τὸ), xotapъ statopnivitъ; (fir:) xotъpîtъ пъpepe; леце; [ші

'Ορισμὸς (ὁ), пъnepe de xotapъ; мърцinipe (акt: saъ пas); (fir:) definiцie, saъ арътape de характерistiчеле ъnei fiinцe, мърцinitoape desпpe toate челе-л-алte; (Biz:) dekpetъ, порънкъ. [ші

'Οριστὴς, οῦ (ὁ), пъitopъ de xotapъ; (fir:) dътътopъ de definiцiĭ ла fiinцe, saъ nъme. 2)='Ορίζων (înц: κύκλος), opizontъ. [ὁρίζω]. [de ъnde

'Οριστικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, saъ fолositopъ ла арътape de чева, xotъpîtopъ, saъ мърцinitopъ. (de ъnde) «'Οριστικὴ ἔγκλισις». Грам:

'Οριτρεφὴς, ші 'Ορίτροφος, în локъ de ὀρειτρεφὴς, ші чл:

'Ορίχαλκος, în локъ de ὀρείχαλκος.

'Ορκάνη (ἡ), поеt: 'Ερκάνη, înгръditъръ; înkisoape; mpeaжъ.

'Ορκαπάτης, ου (ὁ), amъцitopъ прін жъръmîntъ. [ὅρκος, ἀπάτη].

Ὅρκη (ἡ),="Υρχη (de ъnde Лat: orca).

'Ορκίζω, віit: -ίσω, пъĭъ ла жъръmîntъ; (між:) мъ жъръ. [ὅρκος].

'Ορκιητόμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ὁρκιοτόμος.

'Ορκιηφόρος (ὁ, ἡ), Ion: fъкъtopъ de жъръmîntъ. [ὅρκιον, φέρω].

Ὅρκιος, α saъ ος, ον, къвenitъ ла, saъ atinгъtopъ de жъръmîntъ. 2) ачела, пе ал къръĭа nъme se жъръ чіnева. «Θεοὶ ὅρκιοι». Лкs: «Τὶν' οὖν. ἐπόμνυς ὅρκιον θεῶν»; Еър: (ші în локъ de adв:) «Ὅρκιος δὲ σοι

λέγω». Sof: кȣ жȣръmîntȣ̆. «Κατήνεσε τὰδ' ὅρκιος δράσειν„. Sof: ‖ (neȣt:) Ὅρκιον (τὸ), ші Ὅρκια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) челе черȣte ла sъвîршіреа жȣръmîntȣлȣĭ, жертfe, ші чл:; (прin întind:) жȣръшîntȣ̆; înвоĭалъ прin жȣръmîntȣ̆; (în цen:) înкредinцаре. «Τάμνειν ὅρκια, saȣ̆ ὅρκιον». Om: ші Ер: а fаче жȣръmîntȣ̆ (кȣ жерfe, ші алte реліцioase церемонii). «Ἐπὶ τούτοισι ἔταμον ὅρκιον· τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε εἶχε». Ер: «Ὅρκιά τοι δώσω, ἴστω νῦν Ζεὺς, ші чл»: Od: Т: «Ὅρκια ψευσάμενοι». Іл: Н: «Κατὰ δ' ὅρκια πάτησαν». Іл: Δ: «Ὅρκια ποιησάμενοι».Ер: (ші кȣ преп:) «Πρὸς μούνους γὰρ τούτους ὅρκιον ἐποιήσατο». Ер:

'Ορκιοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, =Ὅρκια τέμνω, fакȣ̆ прin жертfъ жȣръmîntȣ̆ (înвоĭалъ, ші чл:). [din

'Ορκιοτόμος (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ̆ de жȣръшîntȣ̆ (înвоĭалъ, ші чл:) прin жертfъ. [ὅρκιον, τομὴ].

'Ορκισμὸς (ὁ), пȣнере ла, saȣ̆ de жȣръmîntȣ̆, жȣраре (акt: saȣ̆ пas). [ші

'Ορκιστὴς, οῦ (ὁ), пȣitорȣ̆ ла жȣръmîntȣ̆. [ὁρκίζω].

Ὅρκος (ὁ), [εἴργω, ἕρκος] жȣръmîntȣ̆ sпре înкредinцаре de кȣвîntȣ̆, fъгъdȣĭалъ, ші чл:; (поеt:) пе каре se жȣръ чінева. "Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος πέλει θεοῖσιν„. Іл: О: «Ὅρκους ἀποδιδόναι (ἀπολαμβάνειν ші чл:)». Dm:

'Ορκοσφάλτης, [ὅρκος, σφάλλω] ου (ὁ), = 'Ορκαπάτης, кълкъtорȣ̆ de жȣръmîntȣ̆.

'Ορκοτόμος (ὁ, ἡ),='Ορκιοτόμος·

'Ορκοῦρος (ὁ), поеt: în локȣ̆ de ἕρκουρος.

'Ορκόω -ῶ, віit: -ώσω,='Ορκίζω.

Ὄρκυνος, ші Ὄρκυς, υνος (ὁ), ȣнȣ̆ fелȣ̆ de пеште de маре, = Θύννος.

Ὅρκωμα (τὸ), [ὁρκόω] datȣ̆, saȣ̆ лȣatȣ̆ жȣръmîntȣ̆.

'Ορκωμοσία (ἡ), fачере de жȣръmîntȣ̆. [ὅρκος, ὄμοσις]. [de ȣnde

'Ορκωμοσιάζω, віit: -άσω, ='Ορκωμοτέω.

'Ορκωμόσιος, α, ον, =Ὅρκιος. ‖ (sȣвst:) 'Ορκωμόσιον (τὸ), локȣл, ȣnde s'a fъкȣt жȣръmîntȣл (de înвоĭалъ); ші 'Ορκομώσια (τά), (se înц: ἱερὰ) жертfа, saȣ̆ церемонia жȣръmîntȣлȣĭ, saȣ̆ înкредinцаре прin жȣръmîntȣ̆. [ὅρκος, ὄμοσις].

'Ορκωμοτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ жȣрȣ̆. [din

'Ορκωμότης, ου (ὁ), fъкъtорȣ̆ de жȣръmîntȣ̆. [ὅρκος, ὄμνυμι]. [de ȣnde

'Ορκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ̆ de, saȣ̆ контрівȣitорȣ̆ ла fачере de жȣръmîntȣ̆. [de ȣnde

'Ορκωμοτικῶς, adв: прin sъвîршіре de жȣръmîntȣ̆.

'Ορκώμοτος (ὁ, ἡ), ачела, пе каре s'a жȣрat чінева,=Ὅρκιος. [ὅρκος, ὄμνυμι].

'Ορκωτὴς, οῦ (ὁ), пȣitорȣ̆ de чінева ла жȣръmîntȣ̆. [ші

'Ορκωτὸς, ἡ, ὸν, пȣsȣ̆ ла жȣръmîntȣ̆, жȣратȣ̆. [ὁρκόω].

Ὅρμα, ατος (τὸ), поеt: în локȣ̆ de ὁρμὴ.

'Ορμαθίζω, віit: -ίσω, înшірȣ̆. [ὁρμαθὸς].

'Ορμάθιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...

'Ορμαθὸς (ὁ), [ὅρμος] înшірътȣръ, saȣ̆ шірȣ̆ de чева.

'Ορμάθω, (fъръ віit:) în локȣ̆ de ὁρμάομαι; saȣ̆ (греш:) în локȣ̆ de...

'Ορμαθῶ, Dор: în локȣ̆ de ὁρμηθῶ.

'Ορμαίνω, віit: -ανῶ, поеt: порneskȣ̆, пȣĭȣ̆ în мішкаре; întъpîtȣ̆; (овіч:) înвîрteskȣ̆ чева în mintea mea, mъ rîndeskȣ̆; (кȣ ак: saȣ̆ inf:) пofteskȣ̆; (nestp: saȣ̆ ел:) mъ мішкȣ̆, mъ порneskȣ̆. «Ἵππος ὁρμαίνει». Esхл: (ші кȣ înf:) «Φευγέμεν ὁρμαίνων». Ткр: [ὁρμή].

'Ορμάστειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣĭ...

'Ορμαστὴρ (ὁ), поеt: [ὁρμαίνω] порnitорȣ̆; întъpîtъtорȣ̆.

'Ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, порneskȣ̆, пȣĭȣ̆ în мішкаре; îndemnȣ̆, întъpîtȣ̆. ‖ (овіч: nestp: saȣ̆ ел: saȣ̆ між:) mъ порneskȣ̆ а fаче чева, saȣ̆ а mъ dȣче ȣndева; пъвълеskȣ̆ кътре чева, saȣ̆ asȣпра кȣĭва; (партік: між:) dopeskȣ̆ кȣ ковîршіре, amȣ̆ mȣлтъ воinцъ кътре чева. (кȣ ак: преп: saȣ̆ înf: indip:) „Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἐπέεσιν ὥρμησ' εἰς πόλεμον». Іл: Ξ. «Ὡς δὲ τὸ στράτευμα τὸ Περσικὸν ὥρμα βασιλεὺς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας". Ер: (ші desпре лȣкр:). «Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων». Іл: Σ. (ші nestp: saȣ̆ ел:). «Ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσιν». Es: «Ὥρμησε μετὰ ξίφος». Ткр: «Νομίσας ἐπὶ τὸν αὑτοῦ οἶκον ὁρμήσειν αὐτόν». Ksn: (ші кȣ înf:) «Ἴρηξ, ὅς ὁρμήσῃ διώκειν ὄρνεον ἄλλο». Іл: N. 'Οσσάκι δ' ὁρμήσειε στῆναι ἐναντίβιον». Іл: Φ. (ші пas: saȣ̆ між:) «Ἵπποι ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης». Od: N. «Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο». Іл: Г. (ші кȣ inf:) «Φεύγειν ὡρμάθη ποτὶ σῆμα πατρὸς». Ткр: «Ἐν δὲ οἱ ἦτορ ὡρμᾶτο μάχεσθαι». Іл: Φ. (ші кȣ adв:) «Ὅπως ἂν ὁρμῶμαι». Ksn: (ші fir:) «Φάτις (ἢ λόγος) ὥρμητο". Ер:

'Ορμειὰ (ἡ), поеt: saȣ̆ греш: în локȣ̆ de ὁρμιά.

'Ορμενόεις, εσσα, εν, поеt: чел кȣ марĭ влъstърĭ. [din

Ὄρμενος, ші Ὅρμενος (ὁ), (îm: în eтероц: Ὄρμενα) влъstарȣ de плантъ, saȣ колцȣ, каре (dȣпе цеопонї) есе în sъmînцъ. [din

Ὄρμενος, η, ον, поеt: în локȣ de ὀρόμενος, між: пех: 2: de партч: ал лȣї ὄρνυμι.

Ὁρμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ tpasȣ în лimanȣ. «Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς (se înц; ἀγκύρας) ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς». Dm: (fir:) нȣ se спріжінеште пе ачелеашї нъdeжdї. «Ἐπὶ δυεῖν (se înц: ἀγκύραιν) ὁρμεῖν». Лкs: este în деплінъ sirȣpanцъ. [ὅρμος].

Ὁρμὴ (ἡ), [ὄρνυμι] мішкаре, saȣ порніре, нъвалъ; (fir:) гравнікъ порніре а sȣfлetȣлȣї (хотъріре) спре întpeпpindepe de чева; поftъ, saȣ dopinцъ. [de ȣnde

Ὁρμηδὸν, adв: кȣ їȣцеалъ, saȣ гравнікъ порніре.

Ὅρμημα (τὸ), мішкаре de нъвъліре; (fir:) овїектȣл порнірії (dopinцеї, гріжелор) кȣїва. «Ἑλένης ὁρμήματα». Іл: Г. siлinцеле пȣse пентрȣ dînsa. [ші

Ὁρμητηρία (ἡ), греш: în локȣ de ὁρμιστηρία. [mi

Ὁρμητήριον (τὸ), міжлокȣ de порніре, saȣ îndemnape кътре чева,=Ἐλατήριον. 2) локȣ întъpitȣ (четате, ші чл:), de ȣnde dъ нъвалъ чінева, ші ȣnde їаръшї поате реfȣцi (спре скъпаре). [ші

Ὁρμητίας, ου (ὁ), аплекатȣ ла нъвъліре, нъвалнікȣ. [ші

Ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν, порнітȣ репеde кътре чева, лesne-нъвъліторȣ. [ὁρμάω]. [de ȣnde

Ὁρμητικῶς, adв: кȣ їȣцеалъ, saȣ репеde нъвалъ. «Ὁρμητικῶς ἔχω πρὸς..». Лкs:

Ὁρμιὰ (ἡ), [ὅρμος]ацъ, sfoapъ de ȣndiцъ.

Ὁρμιευτὴς, οῦ (ὁ), пеskȣіторȣ кȣ ȣndiца. [din

Ὁρμιεύω, віit: -εύσω, прінzȣ пеште кȣ ȣndiца. [ὁρμιά].

Ὁρμίζω, віit: -ισω, багȣ корабіа în лimanȣ; (fir:) asirȣpȣ (ші між: mъ asirȣpȣ) ка în портȣ. «Ἐκ τύχης ὡρμισμένους». Ер: спріжініцї în soaptъ. [ὅρμος].

Ὁρμιηβόλος (ὁ, ἡ), [ὁρμια, βάλλω], = Ὁρμιευτής.

Ὅρμινον (τὸ), ȣnȣ fелȣ de плантъ, zaлешȣ, (Франц:) orvale, saȣ sauge. [de ȣnde

Ὁρμινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ zaлешȣл.

Ὅρμισις, εως (ἡ), траце̧ре în лimanȣ; (fir:) asirȣpape. 2) =Ὅρμος [ὁρμίζω].

Ὁρμίσκος (ὁ), dim: ал лȣї ὅρμος, лънцішорȣ, гїорdъпашȣ de гітȣ.

Ὅρμισμα (τὸ), локȣ de tpas кȣ корабіа ла цъpmȣ; (fir:) sirȣpȣ локȣ de скъпаре, asiлȣ. [ὁρμίζω].

Ὁρμιστηρία (ἡ), fȣnie, saȣ ланцȣ de apdikat гpeȣtate. [ὅρμος].

Ὁρμοδοτὴρ (ὁ), поеt: [ὅρμος, δίδωμι] dъtъtopȣ de лimanȣ, (ad:) de sirȣpanцъ, saȣ asiлȣ.

Ὅρμος (ὁ), ланцȣ de гітȣ, гїорdanȣ, saȣ колетȣ; (fir:) ȣnȣ fелȣ de danцȣ (нȣmitȣ) de врїȣ. 2) лimanȣ, портȣ (проп: ші fir:).

Ὁρμὸς (ὁ), [εἴρω] кȣреаоа опінчілор.

Ὀρναπέτιον (τὸ), Беоt: în локȣ de ὄρνεον. [ὄρνεον, πέτομαι]

Ὀρνεάζομαι, віit: -άσομαι, вînezȣ пъsъpї; (прin întind:) mъ ȣїtȣ in sȣs (ка вînъtopȣл de пъsъpi). [mi

Ὀρνεακὸς, ὴ, ὸν, глs: = Ὀρνιθιακὸς. [ὄρνεον.].

Ὀρνεόβρωτος (ὁ, ἡ), mînkatȣ de пъsъpї. [ὄρνεον, βιβρώσκω].

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν, =Ὀρνιθοθηρευτικὸς. [ὄρνεον, θηρεύω].

Ὀρνεόμαντις, εως (ὁ, ἡ), =Οἰωνόμαντις. [ὄρνεον, μάντις].

Ὀρνεομιγὴς, έος, ші Ὀρνεόμικτος (ὁ, ἡ), =Οἰωνόμικτος. [ὄρνεον, μίγνυμι].

Ὀρνεόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fігȣръ de пasъpe. [ὄρνεον, μορφή].

Ὄρνεον (τὸ), =Ὄρνις. || (îm:) «Τὰ ὄρνεα» în локȣ de...

Ὀρνεοπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie, saȣ tîpгȣ de пъsъpї. [ші

Ὀρνεοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de пъsъpї. [ὄρνεον, πώλης].

Ὀρνεοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω,=Οἰωνοσκοπέω, [ші

Ὀρνεοσκοπία (ἡ),=Οἰωνοσκοπία. [din

Ὀρνεοσκόπος (ὁ), =Οἰωνοσκόπος. [ὄρνεον, σκοπός].

Ὀρνεοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ de пъsъpї, пъsъpapȣ. [ὄρνεον, τρέφω].

Ὀρνεόφοιτος (ὁ,ἡ), (локȣ) ȣnde овічнȣїesk a мерце пъsъpiле. «Καλαμὶς — ». Епгр: tpestia вînъtopȣлȣї de пъsъpї. [ὄρνεον, φοιτάω].

Ὀρνεόω, -ῶ, віit; -ώσω,=Ὀρνιθόω. [ші

Ὀρνεώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ о пasъpe. [ὄρνεον].

Ὀρνιθαγρευτὴς, οῦ (ὁ), = Ὀρνιθοθήρας. [ὄρνις, ἀγρεύω].

Ὀρνιθάριον (τὸ), dim: ал лȣї ὀρνίθιον, пȣішорȣ de гъінъ.

'Ορνίθαρχος (ὁ), kom: komandipŭ de пъsъpĭ. [ὄρνις, ἄρχω]·

'Ορνιθεία (ἡ), [ὀρνιθεύω] = 'Ορνιθοθήρα, saŭ 'Ορνιθοσκοπία.

'Ορνιθεῖον (τὸ), = 'Ορνιθών. [ші

'Ορνίθειος, α, ον, пъsъpeskŭ; saŭ de гъinъ. «Ζωμὸς—». «'Ωὰ ὀρνίθεια». At: [ші

'Ορνίθεος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de ὀρνίθειος. [ὄρνις].

'Ορνιθευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Ορνιθοθήρας. [ші

'Ορνιθευτικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ορνιθοθηρευτικὸς. [din

'Ορνιθεύω, biit: εύσω, bînezŭ, pprinzŭ пъsъpĭ. 2) (miж:) = Οἰωνοσκοπέω. [ші

'Ορνιθιακὸς, ὴ, ὸν, = 'Ορνιθικὸς, ші 'Ορνίθειος. || (sъвst:) 'Ορνιθιακὰ (se înц: βιβλία) kapte, kape tpakteazъ desпpe пъsъpĭ. [ші

'Ορνιθίας, ου (ὁ), (ἄνεμος, saŭ χειμών, bîntŭ, saŭ eapnъ) пе kape se întopк ĭapъшĭ, saŭ kad пъsъpiле. 2) = 'Ορνιθοτρόφος. [ші

'Ορνιθικὸς, ὴ, ὸν, пъsъpeskŭ; saŭ de гъinъ. [ὄρνις].

'Ορνίθιον (τὸ), dim: ал лъĭ ὄρνις, пъsъpikъ; пъĭŭ de гъinъ.

'Ορνιθοβοσκεῖον (τὸ), локŭ de пъskъt пъsъpĭ, = 'Ορνιθοτροφεῖον. [din

'Ορνιθοβοσκὸς (ὁ), пъstopŭ (хръnitopŭ) de пъsъpĭ, = 'Ορνιθοκόμος. [ὄρνις, βόσκω].

'Ορνιθόγαλον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ, (dъпе ziч:) лапte de пasъpe. [ὄρνις, γάλα].

'Ορνιθογενὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ορνιθόγονος. [ὄρνις, γένος]

'Ορνιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), kъnoskъtopŭ de пъsъpĭ. [ὄρνις, γιγνώσκω].

'Ορνιθογονία (ἡ), naштepe de пъsъpĭ.[din

'Ορνιθόγονος (ὁ, ἡ), пъskъtŭ din пasъpe. [ὄρνις, γόνος].

'Ορνιθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ fiгъpъ de пasъpe, saŭ din soĭъл пъsъpiлop. [ὄρνις, εἶδος].

'Ορνιθοθήρα, ας (ἡ), bînape, pprindepe de пъsъpĭ. [mi

'Ορνιθοθήρας, ου (ὁ), bînъtopŭ de пъsъpĭ. [ші

'Ορνιθοθηράω -ῶ, biit: -άσω, bînezŭ, pprinzŭ пъsъpĭ. [ὄρνις, θήρα].

'Ορνιθοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de bînapea пъsъpiлop. «'Ορνιθοθηρευτικὴ». meштeшъгъл, saŭ tpeaвa bînъtopълъĭ de пъsъpĭ. [ὄρνις, θηρεύω].

'Ορνιθοθηρία (ἡ), = 'Ορνιθοθήρα.

'Ορνιθοκάπηλος (ὁ), pebinzъtopŭ (прекъпецŭ) de пъsъpĭ. [ὄρνις, κάπηλος].

'Ορνιθοκομεῖον (τὸ), = 'Ορνιθοτροφεῖον, ші 'Ορνιθὼν.[din

'Ορνιθοκόμος (ὁ, ἡ), [ὄρνις, κομέω] = 'Ορνιθοτρόφος, înгpiжitopŭ (цiitopŭ) de пъsъpĭ.

'Ορνιθοκόος (ὁ, ἡ), Ion: [ὄρνις, κοέω] прiчепъtopŭ (kъnoskъtopŭ) de пъsъpĭ, saŭ de пpeвestitoapeле semne але лор, = Οἰωνόμαντις, ші. .

'Ορνιθοκρίτης, ου (ὁ), tîлkъĭtopŭ (гiчitopŭ) de miшkъpiле пъsъpiлop, = пpeчed:[ὄρνις, κρίνω].

'Ορνιθολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopŭ (tpaktъtopŭ) desпpe пъsъpĭ. [ὄρνις, λόγος].

'Ορνιθολόχος (ὁ, ἡ), poet: pînditopŭ de пъsъpĭ. [ὄρνις, λόχος].

'Ορνιθομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ neвъnŭ (пpea ĭъвitopŭ) de пъsъpĭ. [din

'Ορνιθομανὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὄρνις, μαίνονομαι] neвъnŭ dъпe (foapte ĭъвitopŭ de) пъsъpĭ. [de ъnde

'Ορνιθομανία (ἡ), neвъnъ dparoste de пъsъpĭ.

'Ορνιθόμορφος (ὁ, ἡ), = 'Ορνεόμορφος. [ὄρνις, μορφὴ].

'Ορνιθονομεῖον (τὸ), = (saŭ гpeш: în локŭ de) 'Ορνιθοκομεῖον. [ὄρνις, νομὴ].

'Ορνιθόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ορνιθόμορφος. || (sъвst:) пъĭŭ de гъinъ. [ὄρνις, παῖς].

'Ορνιθοπέδη (ἡ), лацŭ пentpъ pprindepe de пъsъpĭ. [ὄρνις, πέδη].

'Ορνιθοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopŭ de пъsъpĭ, = 'Ορνιθοκάπηλος. [ὄρνις, πώλης].

'Ορνιθοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Οἰωνοσκοπέω. [din

'Ορνιθοσκόπος (ὁ, ἡ), = Οἰωνοσκόπος. [ὄρνις, σκοπὸς].

'Ορνιθοτρσφεῖον (τὸ), локŭ de хръnit пъsъpĭ, = 'Ορνιθών. [ші

'Ορνιθοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хръneskŭ (цiŭ) пъsъpĭ. [ші

'Ορνιθοτροφία (ἡ), хръnipe (цinepe) de пasъpĭ. [ὄρνις, τρέφω].

'Ορνιθοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopŭ de пъsъpĭ. [ὄρνις, φάγω].

'Ορνιθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ορνιθογενὴς, saŭ 'Ορνιθοειδής, saŭ 'Ορνιθόμορφος. [ὄρνις, φυή].

'Ορνιθόω -ῶ, biit: -ώσω, pprefakŭ (tpansformezŭ) în пasъpe. [ші

'Ορνιθώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ορνιθοειδής. [ші

'Ορνιθὼν, ῶνος (ὁ), гъinъpie. [din

"Ορνις, ιθος, ші Dop: "Ορνιξ, ιχος (ὁ, шiή), (ак: ὄρνιθα ші ὄρνιν, îm: nom: ὄρνιθες ші ὄρνεις, ші ак: ὄρνιθας mi ὄρνεις, saŭ ὄρνις)

(în ţen:) пасъре; (партік:) кокошъ, saŭ гъінъ; (прin întind:)=Οἰωνὸς, semnŭ превestitorŭ de віitorŭ. «Μουσῶν ὄρνιθες». Ткр: поеţiї. «Ὀρνίθων γάλα». Пров: вілшъгъ de бъпърї, (ші Pom:) лапте de пасъре; (партік:) албъшъл оълъї; saŭ ъпŭ felŭ de алеasъ mînкаре. || «Ὄρνιθες» Apstf: în локŭ de ὀρνιθοπωλεῖον.

Ὀρνιχολόχος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de ὀρνιθολόχος.

Ὄρνυμι, віit: ὄρσω, mi (miж:) ὄρσομαι, ші ὀροῦμαι, (пех: ὠρόμην, de ъnde a 3: перs: ὦρτο în локŭ de ὤρετο, ші партч: ὄρμενος în локŭ de ὀρόμενος, tpe: de къ: maї de mълте орї în локŭ de прez: ὄρωρα, ші пеste-съв: ὀρώρειν) поеt: (de ачі) ърпеskŭ, порпеskŭ; ардікŭ; (fir:) îndemnŭ, întъpîtŭ; skopneskŭ; (în ţen:) прічіпъїеskŭ, продъкŭ чева. || (miж:) mъ порпеskŭ; mъ сколŭ; пъвълеskŭ; mъ fakŭ, saŭ (прінч: în tpe: de къ: ші пеste-съв:) = Εἰμί. «Εἴ τις μεν θεὸς ὄρωρεν, ἴμεν ἐς Πύλον». Od: Δ. «Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσεν". Es: «Κύματα τὰ μὲν νότος ὄρωρεν». Іл: В. «Πόλεμον μετ' ἀμφοτέροισιν ὄρσωμεν». Іл: Δ. «Κύων νεβρὸν ὄρσας ἐξ εὐνῆς». Іл: Х. (ші miж:) «Ὤρνυτ' ἐξ εὐνῆς». Od: В. «Ἀπὸ θρόνου ὦρτο". Іл: А. «Ὦρτο δ' ἀπ' Ὀλύμποιο». Es: «Ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς». Іл: Е (ші авsол:) «Ὀρνυμένοιο Ἄνακτος». Es: «Πῦρ ὄρμενον ἐξαίφνης». Іл: Р. «Εἰσόκε μοι γούνατ' ὀρώρει». Om: «Καί μοι μένος ὄρωρεν». Іл: N. «Νεῖκος ὀρώρει (ші miж: ὀρώρηται)». Іл: Σ. ші N. «Ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς κήδεσιν». Od: Т. (ші къ inf:) «Ὦρτο ἰέναι». Om: «Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο Ζεὺς νιφέμεν». Іл: М. (ші къ партч:) «Ὄρσο κέων». Od: Н. скоалъ te, ка съ te кълчї. (ші авsол: în локŭ de вервŭ sъвst:) «Θεοῖς φίλον ὄρωρεν». Апл: este.

Ὀρνύφιον (τὸ), =Ὀρνίθιον.

Ὀρνύω, (прел: ὤρνυον) поеt: în локŭ de ὄρνυμι.

Ὀροβάγχη (ἡ), [ὄροβος, ἄγχω] ъпŭ felŭ de плантъ парasitікъ (fiind къ înneакъ легъminoasa плантъ ὄροβος), (алт:) ὀσπριολέων.

Ὀρόβακχος (ὁ), = Κύτισος, saŭ Ζίζυφον. 2) =(saŭ греш: în локŭ de) Ὀροβάγχη. 3) =Ὀρείβακχος.

Ὀροβιαῖος, α, σν, de опотрівъ ла мъріme, ші

Ὀροβίας, ου (ὁ), asemenea къ [ὄροβος].

Ὀροβίζω, віit: ίσω, хръпеskŭ, înграшŭ віte къ [ὄροβος].

Ὀρόβιγνος, η, ον, fъкътŭ din [ὄροβος].

Ὀρόβιον (τὸ), dim: ал лъї ὄροβος.

Ὀροβίτης, ου (ὁ), ші Ὀροβῖτις, ιδος (ἡ), = къ ...

Ὀροβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de forma, saŭ din soїъл лъї [ὄροβος, ші εἶδος].

Ὄροβος (ὁ), [ἔρεβος] ъпŭ felŭ de легъmъ, ка лintea.

Ὀροβοφαγέω, -ῶ, віit: -ήσω, mъпînкŭ [ὄροβος, ші φάγω].

Ὀροβώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ὀροβοειδής. [ὄροβος].

Ὀρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskътŭ, saŭ пъsŭ ла хотарŭ. [ὄρος, γείνω].

Ὀρόγκη (τὰ), ші Ὄρογκοι(οἱ), поеt: [ὄρος, ὄγκος] вîрfърї, кълmї de mъпţї.

Ὀρόγυια (ἡ), поеt: în локŭ de ὀργυιά.

Ὀροδαμνὶς, ίδος (ἡ), поеt: dim: ал лъї

Ὀρόδαμνος (ὁ), поеt: рамъръ, кракъ.

Ὀροδεμνιάδες (αἱ), поеt: [ὄρος, δέμνιον] =Ὀρεστιάδες (νύμφαι).

Ὀροθεσία (ἡ), ші Ὀροθέσιον (τὸ), пъпере (de semne) de хотарŭ; (прin întind:) =Ὅριον, хотарŭ. [ὄρος, θέσις].

Ὀροθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пъїŭ, ашezŭ (semne de) хотарŭ. [din

Ὀροθέτης, ου (ὁ), пъitorŭ, statopnічitorŭ de (semne de) хотарŭ. [ὄρος, τίθημι].

Ὀροθύνω, віit: -υνῶ, поеt: = Ὄρνυμι, порпеskŭ; întъpîtŭ, ші чл:

Ὀροκάρυον (τὸ), пъкŭ de mъnte. [ὄρος, κάρυον].

Ὀροκτύπος (ὁ, ἡ), поеt: ловitorŭ (pesъnъtorŭ) în mъnţї. [ὄρος, κτύπος].

Ὄρομαι, (fъръ віit:) поеt: [οὖρος, ὥρα] превегїezŭ; їаŭ aminte, пъzeskŭ.

Ὀρομαλίδες (αἱ), Dop: în локŭ de Ὀρομηλίδες, = Ὀρειμαλίδες, mepe селватіче (de mъnte). [ὄρος, μῆλον].

Ὄρον (τὸ), лemnŭ, каре stрівеште мъsлінеле în teaskŭ; (прin întind:) teaskŭ.

Ὀρόντιον (τὸ), ъпŭ felŭ de чъперкъ, каре къръцъ faţa пътimашълъї de гълвінаре.

Ὀροπέδιον (τὸ), шеsŭ, поїанъ пе mъnte. [ὄρος, πεδίον].

Ὀροπύγιον (τὸ),=Ὀῤῥοπύγιον.

Ὀρὸς (ὁ), zерŭ de лапте, saŭ (алт: ἰχὼρ) de sînţe; (în ţen:) zepositate, (ad:) партеа чеа апоаsъ din ъmezелеле animалелор.

Ὄρος (ὁ),=Ὄῤῥος.

Ὄρος, εος -ους (τὸ), mъnte.

Ὅρος (ὁ), хотарŭ; колоанъ de хотарŭ; saŭ monъmentŭ; stîлпŭ къ sъskрinţie, saŭ вре ъпŭ алтŭ semnŭ спре арътаре, къ о пропрietate este zълоţitъ. 2) (fir:) тер-

minъ, sfirшitъ, skonъ; dare кв sokoteala, konклавsie; pereлъ; definigie (de zivere, saъ лвкръ); eksплікацie.

'Οροσπίζης, ου (ὁ), вnъ гelъ de пasъre, nigiroïъ de mвnte. [ὄρος, σπίζα].

'Οροτύπος (ὁ),= (maï întreв:)'Ορειτύπος.

"Ορουμα (τὸ), гls:="Ορμημα. [ші

"Ορουσις, εως (ἡ), mішkare, nornire kъtre чева. [din

'Ορούω, вiit: -ούσω,="Ορνυμαι, mъ skolъ în sвs; mъ asвîrlъ, nъvъleskъ.

'Οροφὴ (ἡ), [ἐρέφω] акоperішъ de kasъ; saъ tabanъ; (npin întind:) локъ акоperitъ, adъnostъ; saъ asilъ (локъ de skъnape).

'Οροφηφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînkъtorъ (prъnъditorъ) de înвelitoapea kasei. «Пър—». Enгр: [ὀροφὴ, φάγω].

'Οροφηφόρος (ὁ, ἡ), noet: nвrtъtorъ de акоperішъ, înbъlitъ. «Χελώνη—». Esix: [ὀροφὴ, φέρω].

'Οροφίας, ου (ὁ), trъitorъ sвbt акоperiше de kase. «Мъş(«"Οφις)—». Лкs: [ші

'Οροφικὸς, ὴ, ὸν, kвvenitъ, saъ folositorъ лa (вnъ de) înвъlitoape. [ὀροφὴ].

'Οράφινος, η, ον, fъkвtъ din tpestie, saъ шоваръ de înвъlit kasъ.

'Οροφοίτης, ου (ὁ),='Ορειφοίτης.

"Οροφος (ὁ), = 'Οροφὴ. 2) вnъ гelъ de tpestie, saъ шоваръ de înвelitoape.

'Οροφουργὸς (ὁ), лвкрътorъ de înвelitopi de kase. [ὄροφος, ἔργον].

'Οροφόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоperъ kв înвelitoape, saъ tъвънezъ. «Κεδρίνοις φατνώμασιν ὠρόφωντο (οἱ θάλαμοι)». Ios: [ὄροφος]. [de вnde

'Ορόφωμα (τὸ), tъвънitвrъ, (Fpanц:) toiture. [ші

'Ορόφωσις, εως (ἡ), tъвънipe; saъ акоperipe kв tabanъ. [ші

'Οροφωτὸς, ὴ, ον, tъвънitъ.

"Οροχθοι (οἱ), = "Ορογκοι. [ὄρος, ὄχθος].

'Ορόω, noet: în локъ de ὁράω.

'Ορόωντι, Dop: în локъ de ὁρόωσι -ῶσι, a 3: îm: neps: a лвї ὁράω.

"Ορπαξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de ὄρπηξ.

"Ορπετον (τὸ), Eол: ші Dop: în локъ de ἑρπετόν.

"Ορπη (ἡ), гls: în локъ de ἅρπη.

"Ορπηξ, ші ὄρπηξ, [ὄρνυμι] ηκος (ὁ), влъstarъ, odpaslъ; (în Апln:) копъчелъ; (fir:) strъnepotъ. 2) noet: sвlцъ. 3) (în Es:) волdъ de înnвns бої.

"Ορρα noet: în локъ de ὅ ρα, saъ ὁ ἄρα.

'Ορρόπισσα, ης (ἡ), nartea anoasъ, saъ zeama smoaлеї, kare se aлеце, kînd se лътвреше. [ὀρρὸς, πίσσα].

'Ορροποσία (ἡ), вere de zerъ. [ші

'Ορροποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вeaъ zerъ. [ші

'Ορροποτία (ἡ),='Ορροποσία. [ὀρρὸς, πίνω].

'Ορροπύγιον (τὸ), [ὄρρος, πυγὴ] чел maї de жos кîrчеїъ ал osвлвїsnineрії, (общ:) noada квrвлвї; (ла вite) koada.

'Ορροπυγόστικτος (ὁ, ἡ), чел kв пікъцеле пе koadъ. «'Ορροπυγόστικτος δέ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργὸς». Apst: [ὄρρος, πυγὴ, στίζω].

'Ορρὸς (ὁ),='Ορὸς.

"Ορρος (ὁ), = 'Ορροπύγιον, noada квrвлвї, (Fpanц:) croupion.

'Ορρόω -ῶ, вiit: -ώσω, taїъ лanteле, fakъ zerъ. [ὀρρὸς].

'Ορρωδέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ temъ, mъ înгpozeskъ tape. [ὀρρωδὴς].

'Ορρωδέως, adв: Ion: kв гrікъ, kв гroazъ. [din

'Ορρωδὴς, [ὄρρος, δέος] έος (ὁ, ἡ), asвdatъ de трікъ лa noadъ, (ad:) гrikosъ, saъ snepiatъ; (акt:) înгpozitorъ, snъîmîntъtorъ.

'Ορρώδης, εος (ὁ, ἡ), zeposъ, (Fpanц:) sereux.

'Ορρωδία (ἡ), mape гrікъ, snaïmъ. [ὀρρωδὴς].

"Ορσας, ασα, αν, noet: nex: 1: de naptч:, ші

"Ορσασκε. noet: a 3: sinr: neps: de nex: în локъ de прел:, ші

"Ορσεσ, noet: ші "Ορσευ, Dop: noet: a 2: sinr: neps: de miж: nex: ал nopвnч: лвї ὄρνυμι.

'Ορσιγύναικα, ак: ал neînгp: ὀρσιγύναιξ, аικος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, γυνὴ] întъrîtъtorъ (întвsiътorъ) de mвїerї. (enit: ал Бакълвї).

'Ορσίκτυπος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, κτύπος] skornitorъ de tвnete, вввsitвrї, sromote, ші чл:

'Ορσινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, νέφος] skornitorъ de norъ. (bezї ші νεφεληγερέτης,).

'Ορσίπεδος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, πέδον] mішkътorъ, srвdвitorъ de пъmîntъ.

'Ορσιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, πέτομαι] ='Αερσιπέτης, 'nalt-sвvrътorъ.

'Ορσίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, ποῦς] mішkътorъ, norнitorъ de niчoape. 2) = Ταχύπους.

'Ορσίτης, ου (ὁ), вnъ гelъ de danцъ ал Kpetenілор. [ὄρνυμι].

"Ορσο, noet: miж: nex: de nopвnч: ал лвї ὄρνυμι.

'Ορσοδάκνη (ἡ), [ὄρσος, δάκνω] вид фелъ de insekts (rîndunele), че роаде вълъста рэул лэптелор ши плантелор.

'Ορσοθύρη (ἡ), poet: Ion: [ὄρνυμι, θύρα] вшъ, порциъ, ла каре се вркъ чинева пе скаръ.

'Ορσολοπεύω, viit: -εύσω, ши 'Ορσολοπέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: скорпескъ, întъpîtъ, тырбыръ. [din

'Ορσόλοπος (ὁ, ἡ), poet: [ὄρνυμι, λόφος] чел кэ пърэл sbîrlitъ de пеказъ; саъ гъкъторъ de a se sbîrli пърэл de фрікъ; (în gen:) supъrîmîntъtorъ, селбатикъ.

'Ορσὸς (ὁ), [ὄρνυμι] вдъstarъ, odpasлъ; (fig:) фътъ, пэлъ de витъ.

'Ορσοτριαίνης, ου (ὁ), poet: [ὄρνυμι, τρίαινα] мишкъторъ, клетиъторъ de, саъ кэ tpidinta.

'Ορσύδρα, [ὄρνυμι, ὕδωρ] ας, (ἡ), Sxл: маце de тэлэитъ; цеавъ; саъ капъ de кэрs întp' însa апъ din фынъ, ши чл:

"Ορσω poet: viit: ал лэї ὄρνυμι.

'Ορτάζω, viit: -άσω, Ion: în локъ de ἑορτάζω.

'Ορταλίζω, viit; -ίσω, батъ din apine. [din

'Ορταλίς, ίδος (ἡ), ши 'Ορταλιχεύς, ῆος, ши 'Ορτάλιχος (ὁ), poet: [ὀρσός] пъсърікъ, пэішоръ (прінч: de гъїнъ); (în gen:) фътъ, пэїъ de op че витъ. (bezї ши νεοσσός).

'Ορτὴ (ἡ), Ion: în локъ de ἑορτή.

'Ορτύγιον (τὸ), dim: ал лэї ὄρτυξ, препелічоаръ.

'Ορτυγοθήρας, ου (ὁ), вînъторъ de препеліце, препеліцаръ. [ὄρτυξ, θήρα].

'Ορτυγοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, петрекъ времеа ловind препеліце în капъ, ши оторîndэ ле, саъ пэindэ ле а se бате între dinseле пе прinsoape (жокъ, че овічнэїаъ în Atena чеї гъръ лэкрэ); (прin întind:) îmї пїerzъ времеа, келтэindэ мъ în жокэл ачesta. [mi

'Ορτυγοκοπία (ἡ), вид фелъ de жокъ кэ препеліце. (bezї вервэл прeчed:). [ши

'Ορτυγοκοπικὸς, ἡ, όν, кэвenitъ, саъ îndemînatikъ ла жокэл ὀρτυγοκοπία, саъînsэшitъ жэкъторэлэї de ачestъ жокъ. [din

'Ορτυγοκόπος (ὁ, ἡ), ловitorъ кэ îndemînэтate în капъ, ши оторîtorъ de препеліце în жокэл ὀρτυγοκοπία. [ὄρτυξ, κόπτω].

'Ορτυγομανία (ἡ), певэnie (ковîршitoape dparoste) de жокэл препеліцелор. (bezї ὀρτυγοκοπέω). [ὄρτυξ, μανία].

'Ορτυγομήτρα, ας (ἡ), вид фелъ de пазъре (ка о маре препеліцъ), каре вмвлъ кэ препеліцеле, кîpsteїъ, (франц:) râle. [ὄρτυξ, μήτηρ].

'Ορτυγοπώλης, ου (ὁ), вînзъторъ de препеліце (прінч: пentрэ вътаїеа лор). [ὄρτυξ, πώλης].

'Ορτυγοτροφεῖον (τὸ), локъ de хрънit (de цinэт) препеліце. [ши

'Ορτυγοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, хрънeskъ препеліце. [din

'Ορτυγοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ de препеліце (пentрэ вînzape). [ὄρτυξ, τρέφω].

"Ορτυξ, υγος (ὁ), препеліцъ. 2) вид фелъ de плантъ, (alt:) στελεφοῦρος, плътацinъ. [ὄρνυμι].

'Ορύα (ἡ), mînкape гътitъ din маце, саъ кîрnatъ.

"Ορυγγος (ὁ), вид фелъ de плантъ, (alt:) τραγοπώγων, сарва цапэлэї.

'Ορυγὴ (ἡ), ='Ορυχή.

'Ορύγιον (τὸ), dim: ал лэї ὄρυξ.

"Ορυγμα (τὸ), [ὀρύσσω] гроапъ сънатъ în пъmîntъ; шанцъ; капалъ.

'Ορυγμαδὸς (ὁ), poet: în локъ de ὀρυμαγδός.

'Ορυγμάτιον (τὸ), dim: ал лэї ὄρυγμα.

"Ορυγξ. υγγος (ὁ), = "Ορυξ.

"Ορυζα, ης (ἡ), (de ачi) орezъ.

"Ορυζον (τό), ="Ορυζα.

'Ορυζοτροφέω -ῶ, viit: ήσω, хрънeskъ (кэлтивъ) орezъ. [ὄρυζον, τροφή].

'Ορυκτέον, nosit: ал лэї ὀρύσσω.

'Ορυκτὴ (ἡ), ="Ορυγμα. 2) (прінч:) fem: ал лэї ὀρυκτός. [ши

'Ορυκτὴρ, ши 'Ορύκτης, ου (ὁ), сънътorъ; сковitorъ. 2) instpумîntъ плэгъreskъ, sапъ; ferъ de плэгъ. [ши

'Ορυκτὸς, ἡ, όν, сънатъ, сковitъ. 2] fosilъ, (ad:) mineралъ, че прin сънape se скоate din пъmîntъ; (de энde) «'Ορυκτὰ» mineралеле. [ὀρύσσω].

'Ορυμαγδὸς (ὁ), poet: [ὀρύσσω, ἀράσσω] sromotъ, вîжiitъ, плesnetъ, тропкънitъ, шічл:

"Ορυξ, υγος (ὁ), instpумîntъ de сънat, sапъ; далтъ, чîокапъ de чîопліт ал пîetpарілор. 2) вид феkъ de їадъ селбатикъ кэ коарпеле дpенte, (Франц:) gazette. 3) вид фелъ de китъ кэ вид корпъ аскэцitъ ка ал инорогэлэї. [ши

"Ορυξις, εως (ἡ), сънape; сковîpe. [din

'Ορύσσω [ττω], viit: ὀρύξω, (tpe: de кэ: At: ὀρώρυχα, ши пas: ὀρώρυγμαι) [în afin: кэ ῥήσσω, ши ἀράσσω] sапъ, сковeskъ, гъъreskъ пъmîntэл; deskizъ капалъ, шанцъ, ши чл:; сънînd акоцъ чева, desгропъ. «Τὸν κυκλάμινον ὄρυσσε». Ткр: [de энde

'Ορυχὴ (ἡ), ="Ορυξις. [de энde

'Ορύχω, viit: -ύξω, noet: în lokŭ de ὀρύσσω.

'Ορφακίνης, ου (ὁ), dim: al lui ὄρφος, (vezi zîc:).

'Ορφάνεμα, (ὸ), sîrmъnire. [din

'Ορφανεύω, viit: -εύσω, kreskŭ (înfrigeskŭ de edukaţia unŭi) sîrmanŭ. || (nas:) sîntŭ sîrmanŭ. [ui

'Ορφανία (ἡ), sîrmъnie; (noet: în ţen:) lipsъ, sъrъcie. [ui

'Ορφανίζω, viit: -ίσω, (kŭ ţen: indip:) fakŭ, lasŭ ne cinева sîrmanŭ; (fir:) desparţŭ, saŭ lipseskŭ ne cinева de чева. [ui

'Ορφανικὸς, ἡ, ὸν, sîrmъneskŭ, de sîrmanŭ. 2) noet: în lokŭ de ὀρφανὸς. [ui

'Ορφάνιος, α saŭ ος, ον, noet: în lokŭ de ὀρφανικὸς. [ὀρφανός].

'Ορφανιστὴς, οῦ (ὁ), înfrigitorŭ (enitronŭ) de sîrmanŭ. [ὀρφανίζω].

'Ορφανὸς, [ὀρφὸς] ἡ, ὸν, sîrmanŭ, lipsitŭ de părinţi; (în ţen:) lipsitŭ de op чe. (kŭ ţen:) «Γενεᾶς ὀρφανὸς». Hind: de ţeneraţie (copii).

'Ορφανοτροφεῖον (τὸ), kreskъtorie (institutŭ) de sîrmani. [ui

'Ορφανοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, xrъneskŭ (kreskŭ) sîrmani copii. [din

'Ορφανοτρόφος (ὁ, ἡ), xrъnitorŭ (kreskъtorŭ) de copii sîrmani. [ὀρφανὸς, τρέφω].

'Ορφανοφύλαξ, ακος (ὁ,ἡ), pъzitorŭ (înfrigitorŭ) de sîrmani. [ὀρφανὸς, φύλαξ].

'Ορφανόω -ῶ, viit: -ώσω, rus; în lokŭ de ὀρφανίζω.

'Ορφεοτελεστὴς, οῦ (ὁ), iniţiъtorŭ, katexetŭ, saŭ întrodukъtorŭ la ceremonii-le misteriilor Orfeice (a le lui Orfeŭ). ['Ορφεὺς, τελέω].

'Ορφέες, noet: în lokŭ de ὄρφοι.

'Ορφικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorŭ de (relativŭ kŭ) noetъl Orfeŭ. ['Ορφεὺς].

"Ορφιον (τὸ), ui 'Ορφίσκος, dim: al lui ὄρφος.

'Ορφναῖος, α, ον, noet: negru, întunecosŭ; nouţosŭ. [din

"Ορφνη (ἡ), noet: [ἐρέφω] întunerikŭ; noapte; (fir:) nesomoriciune; tristeţe. [de unde

'Ορφνήεις, εσσα, εν, noet: = 'Ορφναῖος. [ui

"Ορφνηθεν, adv: noet: de la întunerikŭ. [ui

"Ορφνινος, η, ον, (prinч: desupe колоape) înkisŭ, negriciosŭ. [ui

"Ορφνιος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ορφνός. [ui

'Ορφνὶς, ίδος (ἡ), nergicoasъ, saŭ înkisъ xaiпъ. [ui

'Ορφνίτης, ου (ὁ), noet: in lokŭ de ὀρφανος; desertŭ. [ui

'Ορφνὸς, ἡ, ὸν, noet: negru, întunecosŭ; (desupe колоape) înkisŭ. [ui

'Ορφνώδης, εος (ὁ, ἡ), înkisŭ, negriciosŭ la faţъ.

'Ορφοβότης, ου (ὁ), noet: [ὀρφὸς, βόσκω] = 'Ορφανοτρόφος. [de unde

'Ορφοβοτία (ἡ), rus: în lokŭ de ὀρφανοτροφία.

'Ορφὸς, ἡ, ὸν, noet: în lokŭ de ὀρφανὸς; lipsitŭ de чева.

"Ορφος (ὁ), [ὀρφνὸς nentru neagra lui faţъ) unŭ felŭ de neute.

'Ορφόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: [ὀρφὸς] = 'Ορφανόω, lipseskŭ ne cinева de чева.

'Ορφὼς, ὼ, (ὁ), At: în lokŭ de ὄρφος.

'Ορχάμη (ἡ), rus: = (saŭ greш: în lokŭ de) 'Ορχάνη.

"Ορχαμος (ὁ), noet: [ἄρχω, saŭ ὄρχος] frъntaшŭ, чel dintîi din pîndŭ.

'Ορχάνη (ἡ), rus: = 'Ορκάνη, livede de nomi înfrъditъ, (Franţ:) parc.

'Ορχὰς, [ὄρχος] άδος (ἡ), unŭ felŭ de mъslinъ. 2) = 'Ορχάνη.

"Ορχατος (ὁ), noet: grădinъ de nomi liniaţi înfrъditъ, = [ὄρχος].

'Ορχείδιον (τὸ), dim: al lui ὄρχις.

'Ορχέομαι -οῦμαι, [ὄρχος, saŭ ὄρνυμι] viit: -ήσομαι, dănţezŭ, saltŭ жокînd. «'Ηίθεοι καὶ παρθένοι ὠρχεῦντο, ἀλλήλων χεῖρας ἔχοντες». Il: Σ: (ui kŭ ak:) «Ὀρχοῦντο πρὸς τὸν αὐλὸν σχήματα». Ksn: (ui fir:) «Καρδία ὀρχεῖται φόβῳ». Lks: tremъr, sbîrnеше. «Θεσσαλίη ὠρχήσατο». Kal: s'a resvrtit. || (ui akt: prea rar) «Ὤρχησε φρένας». a turbat.

'Ορχηδὸν, adv: noet: [ὄρχος] = Κατ' ἄνδρα, toţi în pîndŭ kîte unŭl.

'Ορχηθμὸς (ὁ), noet: în lokŭ de ὄρχησις. [ui

"Ορχημα (τὸ), danţŭ (de nantomimъ). [ui

"Ορχησις, εως (ἡ), dănţare (de nantomimъ); săltare în жокŭ; (fir:) mişkare penede, năvalnikъ. [ui

'Ορχησμὸς (ὁ), At: în lokŭ de ὀρχηθμὸς. [ui

'Ορχηστὴρ, noet: în lokŭ de...

'Ορχηστὴς, οῦ (ὁ), dănţъtorŭ; (prinч:) nantomimŭ; înveţъtorŭ de horŭ (Plt: Estd:); (în ţen:) чel ce se mişkъ ĭste ui indemînatic. (de unde) «Πολέμου ὀρχηστὴς». Lks: îndemînatiunŭ în resboiŭ. 2) unŭ felŭ de neute sъpitorŭ din mreaжъ, ui singurŭ din toţi peştii rъmeţъtorŭ. (vezi ui σκάρος). [ὀρχέομαι]. [de unde

Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de dъnцъtopъ, saъ de danцъ; îndemînatikъ la danцъ. «Ὀρχηστικὴ». meшtешuгul dъnцъtopъluї, (prinч:) pantomimika, [de unde

Ὀρχηστικῶς, adв: în felъ saъ kinъ de danцъ.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος (ὁ), învъцъtopъ de dъnцъtopї, saъ de pantomimikъ danцъ. [ὀρχηστὴς, διδάσκαλος].

Ὀρχηστομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ nebunъ duпe dъnцare (prinч:) de pantomime. [ὀρχηστὴς, μαίνομαι].

Ὀρχηστοπόλος (ὁ), noet: în locъ de ὀρχηστὴς. [ὀρχηστὴς, πόλος].

Ὀρχήστρα (ἡ), (în gen:) locъ destinatъ pentru danцъ; (part:) partea teatruluї, unde dъnцa хorul. [ὀρχέομαι].

Ὀρχήστρια (ἡ), fem: al luї ὀρχηστὴς, dъnцъtoare. [de unde

Ὀρχηστρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de dъnцъtopъ, saъ dъnцъtoare.

Ὀρχήστριον (τὸ), dim: al luї ὀρχήστρα.

Ὀρχηστρὶς, ίδος (ἡ),=Ὀρχήστρια.

Ὀρχηστὺς, ύος (ἡ), noet: în locъ de ὄρχησις, dъnцare, saъ meшtешuгul eї.

Ὀρχίδιον (τὸ), dim: al luї ὄρχις.

Ὀρχίλος (ὁ), unъ felъ de pasъre, (alt:) τροχίλος.

Ὀρχιπεδάω -ῶ, biit: -ήσω, kom: apъkъ pe cîmpeva de boaшe. [mi

Ὀρχιπέδη (ἡ), pepuлinъ la trupeaskъ înpreunare. [mi

Ὀρχιπεδίζω, biit: -ίσω, гls: în locъ de ὀρχιπεδάω. [ші

Ὀρχίπεδον (τὸ), (prinч: la îm:) punga boaшelor, (alt:) ὄσχεον; (prin întind:) boaшele. «Ὀρχίπεδ' ἔλκειν„. Apstf:=Ὀρχιπεδίζειν. [ὄρχις, πέδη].

Ὄρχις, εως (ὁ), bombъ. 2) unъ felъ de ciupoasъ plantъ, (alt:) κυνόσορχις (bezї ші σατύριον), oaъle popiї.

Ὀρχὶς (ἡ),=Ὀρχὰς (mъsлinъ).

Ὄρχος (ὁ), [ἕρκος] şirъ de pomї puшї pe linie în grъdinъ; ръzorъ înpre viпe, saъ pomї, (Franц:) aleїъ; (în gen:) locъ înгръditъ, ші sъditъ ku pomї.

Ὀρχοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taїъ boaшele, skopeskъ. [ші

Ὀρχοτομία (ἡ), tъїere de boaшe, skopire. [ὄρχις, τομὴ].

Ὀρωδέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ὀῤῥωδέω.

Ὀρώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), [ὄρος] muntosъ.

Ὀρωδία (ἡ),=Ὀῤῥωδία.

Ὀρῴην, ης, η, At: în locъ de ὁρῶμι, noet: al luї ὁράω.

Ὀρῶν, în kontrak: în locъ de ὁρέων gen: îm: al luї ὄρος.

Ὁρῶν, ῶσα, ῶν, partч: al luї ὁράω.

Ὄρωρα, miж: tpe: de ku: (maї de muлte -orї în locъ de prez:) al luї ὄρνυμι.

Ὀρώρεγμαι, At: pas: de tpe: de ku: al luї ὀρέγω.

Ὀρώρειν, miж: neste-sъb: (maї de muлte orї în locъ de prez:) al luї ὄρνυμι.

Ὀρώρεχα, At: tpe: de ku: al luї ὀρέγω,

Ὀρώρηται, noet: a 3: sinr: neps: de sъn: al luї...

Ὀρώρομαι, (fъrъ biit:) noet: în locъ de ὄρνυμαι (întpeb: numaї a 3: sinr: neps:).

Ὀρωρέχαται, Ion: ші At: a 3: îm: neps: de pas: tpe: de ku: al luї ὀρέγω.

Ὄρωρον, noet: nex: 2: al luї ὄρνυμι.

Ὀρώρυγμαι, pas:, ші ὀρώρυχα, akt: tpe de ku: At: al luї ὀρύσσω.

Ὀρώρω, ῳς, ῳ, nex: 2: de sъn. al luї ὄρνυμι.

Ὅς, ἥ, ὅ, pronume relat: kare. «Ἀνὴρ, ὅς μέγα πάντων κρατέει». Il: A: «Ἰχθύες, οἵ κατὰ δίνας κυβίστων». Il: Φ: (ші la începutъ de propositie în el:) "Ὃ δὲ πάντων δεινότατον». Lks: || (el: în locъ de adв:) «Ἐξ («Ἀφ') οὗ (se înц: χρόνου)». Lks: de kînd. (ші fъrъ prep:) (Ἐφ')οὗ (se înц: τόπου)». Lks. unde, akolo, unde. «Ἔστιν οὗ». Lks: în unele lokurї; saъ une-orї. „Ἧι (se înц: ὁδῷ, saъ μεθόδῳ)». Lks: or unde, saъ unde, orkum, saъ prekum.„ Ἧι ῥᾶστα». Lks: kът se poate maї lesne. «Ἧι μάλιστα". Lks: kът se poate maї mult. (next:) Ὅ, (ші îm:) Ἅ (în el: de κατὰ, saъ διὰ), saъ Ὧ (în el: de ἐπὶ) în locъ de ὅθεν, din kare prinчinъ, saъ pentru aceasta. 2) în locъ de τὶς, saъ ὅστις, kare, cine, saъ or kare.» Ἄηλοῖ, ὅς ἐστί". Lks: «Τότε γνώσεσθε ἵππους, οἵ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν. «Il; Ψ. (ші înpreunъ ku κε, saъ ἂν kъtpe sun:). «Κλαίειν, ὅς κε θάνησιν». Od: Δ: «Ἄφρων, ὅς κε ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν». Es: «Ὅς ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ». Skp: «Ἔστι δ' αὐτῶν, ἃ καὶ ἐφύτευσα αὐτός. Ksn: = ένια, unele. 3) (rar, ші în nom: numaї) în locъ de nepsonalъ, saъ arътът: pron: «Σὺ δὲ δὴ, ἔφη, τί ἔχεις εἰπεῖν; καὶ ὅς εἶπε». Ksn: (maї des) «Ἥ δ' ὅς». Plt: (ші în enimerismъ). «Ὅς μὲν, ὃς δέ. «Dm:

Ὅς, ἥ, ὅν, noet: pron: nosesivъ (prinч:) de a 3: neps: în locъ de ἑός. «Εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν». Od: E· «Καὶ καπνὸν νοῆσαι ἧς γαίης. Od: A: «Ἧιε πρὸς ὃν λέ-

χος». Іл: А: «Κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἶσι πολίταις». Ткр: «Χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσι». Ткр: (рарѣ în 1: пеps:) în локѣ de ἐμός. „Αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ ἠλώμην». Od: N.» (saѣ a 2a: пеps:) în локѣ de σός. «Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἶσιν ἀνάσσοις. »Od: А:

Ὅσα, adв: вezĭ Ὅσος.

Ὁσάκι, ші Ὁσάκις, adв: de кътe орĭ. Ὁσάκι... τοσάκι». Іл: Ф. ші Х.

Ὁσαπλάσιος, α, ον, ші Ὁσαπλασίων, ονος. de кътe орĭ п' атъта, saѣ маĭ маре.

Ὁσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de кътe пічоаре (în întindepe).

Ὁσάτιος, η, ον, поet: în локѣ de ὅσος.

Ὁσαχῇ, adв: în кîte кіпѕрĭ;

Ὁσαχοῦ, adв: în кîte локѕрĭ.

Ὁσαχῶς, adв: = Ὁσαχῇ.

Ὄσδω, Dop: în локѣ de ὄζω.

Ὁσέτειος, ші Ὁσέτιος (ὁ, ἡ), каре se face în кîцĭ anĭ sînt, (ad:) în тоцĭ aniĭ, saѣ пе fie-каре anѣ. [ὅσος, ἔτος].

Ὁσημέραι, în локѣ de [ὅσαι ἡμέραι] adв: пе fie-каре zi (кîte ziле sînt), în toate ziлеле,

Ὁσιεύω, віit: — εύσω, = Ὁσιόω. [din

Ὅσιος, (σιὸς=θεὸς) α, ον, потрівітѣ кѕ zeeштеле лецĭ (кѕ реліцioaseле întoкmірĭ); înгъdѕітѣ de реліцie; (рарѣ desпре оаменĭ) кѕвіosѣ, віртѕosѣ; (în цen:) zeeskѣ, sfîntѣ: «Θεοὺς ὅσιόν τι δράσας». Еѕр: прin вре о реліцioasъ цеpemonie desmîniind пе zeĭ. «Ὅσιον (ші îm: «Ὁσιά) ἐστίν". Лкs: este (de реліцie) eptatѣ. «Οὐκ ὅσιον ποιοῦμαι». Ер: пѕ о sokoteskѣ de піosѣ. «Χωρίον ὅσιον». Apstf: = Βέβηλον, пpofanѣ (ѕnde este eptatѣ a intpa). «Χρήματα ἱερὰ καὶ ὅσια». Dm: ванĭ konsfinцiцĭ zeiлор, ші пѕвлічĭ. "Ὅσια καὶ δίκαια». Лкs: zeeштеле ші omeneштеле лецѕірĭ. (ші кѕ цenitівѣ) «Ἱερῶν πατρῴων ὅσιος». Esхл: піosѣ кътре. ‖. (sѕвst:) Ὁσία (ἡ), реліцioasъ цеpemonie, жертfъ, ші чл:; (пaptik:) înгропъчĭѕne de moртѣ кѕ toate реліцioaseле цеpemoniĭ, ші пomenірĭ. «Ὡς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένετο». П: «Ἡ τῆς θυγατρὸς ὁσία„. Лів:, 2) лѕкрѕ кѕвіosѣ (dpeптѣ, eptatѣ de реліцie, плъкѕтѣ лѕĭ Dѕmnezeѣ). «Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι». «Od: Х: Τοῖσι (Αἰγυπτίοισι) οὐκ ὁσίη θύειν κτήνεα. «Ер: «Πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος νομίσας». Apstf: къ ера преа мѕлт eptatѣ. «Φιλεῖ δέ σε ἐκ πάσης ὁσίης». Om: imn: кѕ ковîршіре (вezĭ ші ἐκνομίως). 3) (прin întind:) че se face de овічеĭѣ пѕmaĭ пentрѕ окіĭ оаменілор. »Ὁσίας ἕνεκα (saѣ δίκην) ποιεῖν τι». Лкs: (вezĭ ші ἀφοσιοῦμαι). 4) (маĭ поѣ în локѣ de ὁσιότης (Iamвл:) ‖ (пеѕt:). «Ὅσια» datineле moртѕлѕĭ (вezĭ ші ὁσία). 2) (sкр:) fъгъdѕінцеле лѕĭ Dѕmnezeѣ. [de ѕnde

Ὁσιότης (ἡ), кѕвіошіе, пietate; dpeптate, ші чл: (desпре лѕкр:) sfinцenie.

Ὁσιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἱερουργέω, sъвîршеskѣ sfîntъ цеpemonie. [din

Ὁσιουργὸς (ὁ, ἡ), = Ἱερουργὸς, [ὅσιος. ἔργον] sъвîршітоpѣ de sfinte цеpemoniĭ, жертfітоpѣ.

Ὁσιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѣ чева sfîntѣ, konsfinцeskѣ, saѣ кѕръцѣ прin реліцioasъ цеpemonie. "Ὁσιῶ σε τῇ γῇ„. Fілstp: te înmopmîntezѣ. (ші міжл. saѣ пas:) «Στόμα εὔφημον πᾶς ὁσιούσθω». Еѕр: аївъ de sfîntъ: [Ὅσιος].

Ὀσιριάζω, віit: — άσω, sъвîршеskѣ misteріiле лѕĭ Osipisѣ. [ὅσιρις].

Ὁσίως, adв: кѕ кіпѣ кѕвіosѣ, кѕ пietate, saѣ dpeптate, ші чл: [ὅσιος].

Ὁσίωσις, εως (ἡ), кѕръцірe прin реліцioasъ цеpemonie, sfinцірe; konsfinцірe. [ші

Ὁσιωτὴρ (ὁ), жертfъ înжѕнгіатъ пentрѕ кѕръцірea, saѣ sfinцірea кѕĭва. [ὁσιόω].

Ὀσμάομαι — ῶμαι, віit: — ήσομαι, (în цen:) ĭaѣ miposѣ, miposѣ; (fir:) прічепѣ, simцѣ. [ші

Ὀσμὰς, άδος (ἡ), ѕnѣ felѣ de плaнтъ, (алт:) ὄνοσμα, пірѣ. [din

Ὀσμὴ (ἡ), [Ὄζω] miposѣ: 2) (прin întind:) simцѕл miposѕлѕĭ. [de ѕnde

Ὀσμήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: = Ὀσμώδης.

Ὄσμησις, εως (ἡ), miposipe, simцірe de miposѣ: [ші

Ὀσμητὸς, ἡ, ὸν, de miposit, miposівілѣ. [ὀσμάομαι].

Ὀσμύλη (ἡ), ѕnѣ felѣ de каракатіцъ кѕ греѣ miposѣ, (алт:) ὄζαινα. [ὀσμὴ, ὕλη]

Ὀσμυλίδιον (τὸ), dim: ал лѕі...

Ὀσμύλιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Ὀσμύλος (ὁ), = Ὀσμύλη.

Ὀσμώδης, εος, (ὁ, ἡ), mipesmosѣ (віne-mipositopѣ); saѣ пѕтѕposѣ: [ὀσμή].

Ὁσονοὺ, în локѣ de ὅσον οὐ.

Ὁσονῶν, Ion: în локѣ de ὅσον οὖν, op кît de пѕцin.

Ὅσος, [ὃς] η, ον, кîтѣ (în întindepe, saѣ кîтime) (înпреѕнъ ші fъръ anteч: τοσοῦτος).» Τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσην οὐκ οἶδ' εἴτις ἔχει». Dm: «Οὔ τις (γαῖα) τόσα».

φύει, ὅσα Αἴγυπτος". Ткр: «Λίμνη τέ ἐστι μέγεθος, ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ.» Ер: «Ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν». Od: K: «Ὅσαι ὧραι.» «Ὅσα ἔτη.» Лкs: пе totŭ чеasъл, пе totŭ anъл. «Ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, ὄφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες εἰσίν». Od: П; (ші în цen: îmпърцit:) «Πένθεος ὅσσον». Іл: D: (ші nedef: înпреъnъ къ δὴ, δήποτε, ші чл:) «Ὅσων δὴ μηνῶν.» Ер: 2) (aбsол: saŭ mipъt:) kît de mълtŭ (mape, ші чл:). «Ὦ Ζεῦ! τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν ὅσον». Apstf: «Τῶν 'ρυτίδων ὅσας ἔχει». Apstf: «Θᾶσαι, ὅσσος ὅμιλος.» Ткр: «Θαύμαζ' Ἀχιλῆα, ὅσσος ἔην». Іл: Ω: «Ὅσης σοφίας ἀναπίμπλησιν αὐτούς». Xps: (de ъnde ка înteц: къ adiekt; însemnъt: de mъpime saŭ kîtime). «Θαυμαστὸς ὅσος». Лкs; «Ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος». Apstf: «Ἄφθονοι ὅσοι». Ер: «Ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο τῶν πολίων». Ер: «Μυρία ὅσα». Лъч: 3) (în локŭ de релat: прon: обіч: îmпреъnъ къ πᾶς). «Πάντες ὅσοι». Ткр: «Πᾶν ὅσον ἦν ὁρατόν». Плt: «Πάντα ὅσα„. Sкр: «Τῶν ὅσσοι Λυκίην ναιετάουσιν». Іл: P: «Τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι». Ksn: (ші ел:) «Τῶν ὅσοι (ὅσαι, ὅσα)». Плt: «Ὅσονφιλόθεον„. Грг: «Ἵππων, ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ ἠέλιόν τε». Іл: E: || (sъбst: Ὅσον ші îm: Ὅσα (în ел: deпреп:) în локъ de adв: de kîtime, пе kîtŭ, de o потрівъ къ.« Τόσον, ὅσον». Ткр: «Τοσοῦτον, ὅσον». Тъч: «Ἔμοι γ' ἴσον μέτεστι τῆς δε, ὅσον περ ὑμῖν» Apstf: (ші aбsол:) «Ἄρχεται τοσαῦτα, ὅσα ἐθέλει». Fp: «Διάκρινε, ὅσα θέλεις». Ткр: «Ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ». Dm: (ші ел:) «Ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα». Dm: «Ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ». Epm: «Ὅσα κἀμὲ εἰδέναι»· Лкs: (ші къ преп:) «Εἰς («Ἐφ', «Καθ',» Παρ') ὅσον»· Лкs: «Ἐν ὅσῳ»- Лкs: (ші în ел:) "Τοσούτῳ, ὅσῳ». Ер: «Ἔτι δὲ μᾶλλον ὑμῖν, ὅσῳ προεστέατε τῆς Ἑλλάδος». Ер: пе kîtŭ. „Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός». Es: 4) înпъцin: maĭ, ка ла, пе апроапе (despre локŭ, saŭ timпŭ, saŭ kîtime). „Ὅσον τ' ὀργυιάν». Od: I: ші K:„ „Ὅσον τ' ἐπ' ἥμισυ„. Od: N: „Ὅσον τε δισχίλιοι". Лкs: „Ἀπεῖχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον". Ksn: „Ὅσον μόνον„. Плt: "Ὅσον σχόντας μόνον εἰς τὴν Λακωνικήν". Тъч: „Ὅσον ἐπιψαύσας". Епгр: "Ὅσον εἰσῆλθε, κῴχετο„. Епгр: «Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν„. Ткр: «Μικρὸν ὅσον ἥξει.» Sкр: (ші în парал:) "Ὅσον ὅσον στίλην. 'Apstf: "Μικρὸν ὅσον ὅσον„. Sкр: "Ὅσον οὐ, saŭ Ὁσονού„. Лкs: fъръ пъцinŭ (вezĭ ші μόνον οὐ). "Ἐλέγετο, ὅτι ὅσον οὐκ ἤδη παρείη». Ksn: пеste пъцinŭ. "Ὅσον αὐτίκα„. Епгр: (ші în локŭ de ὥστε) "Ἀριστῶ, ὅσα μήτε κενὸς μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν„. Ksn: 5) (în mip:) în локŭ de kît de mълtŭ, saŭ mape ші чл: "Οὐκ ἀΐεις ὅσσον ἀϋτεῖ„; Ткр: "Ὅσον διαφέρουσιν". (de ъnde 6) înteц: "Θαυμαστὸν ὅσον". Лкs: "Ὅσον τάχιστα„ Лкs: 7) (asemъnъt:) în локŭ de ὡς, прекъm «Φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες„. Ткр: (ші îmпреъnъ къ περ) = „Ὥσπερ. «Νυκτὶ μὲν ὅσα περ ἡμέρᾳ ἐχρῆτο, ἡμέρᾳ δὲ ὅσα περ νυκτὶ». Ksn:

Ὅσοσπερ, ὅσηπερ, ὅσονπερ, în локŭ de ὅσος περ, ші чл: (вezĭ ὅσος).

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, în локŭ de ὅς περ, ші чл: (вezĭ ὃς).

Ὀσπριοδόχος (ὁ, ἡ), копрinzъtopŭ (ка вasŭ) de легъme. [ὄσπριον, δέχομαι].

Ὀσπριοθήκη (ἡ), marazie (пъstpъtopie) de легъme. [ὄσπριον, θήκη].

Ὄσπριον (τὸ), sъmînцъ de плantъ; легъmъ копрinsъ în teaкъ, saŭ пъstaĭŭ (прекъm fasoле, лinte, ші чл:, dap maĭ къ sea: вовŭ). "Σῦκον μετ' ἰχθῦς, ὄσπριον μετὰ κρέας». At: [ὄσπρον].

Ὀσπριοπώλης, ου (ὁ), ші Ὀσπριόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopŭ, -toape de легъme. [ὄσπριον, πώλης].

Ὀσπριοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкŭ (mъ хръпеsкŭ къ) легъme. [ὄσπριον, φάγω].

Ὀσπριοφόρος (ὁ, ἡ), продъкъtopŭ de легъme. [ὄσπριον, φέρω].

Ὀσπριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл легъmелор, saŭ ка о легъmъ. [ὄσπριον].

Ὀσπρολέων, οντος (ὁ), ъnŭ felŭ de плantъ паpasitiкъ, каре пръпъdeшte легъmеле (вezĭ ші ὀροβάγχη). [ὄσπρον, ὀλέω].

Ὄσπρον(τὸ), ші Ὄσπρος (ὁ), гл: прimit: ал лъĭ ὄσπριον. [σπόρος, ὄστρεον].

Ὄσσα, ης (ἡ), поet: [ὄψ] (în цen:) глаsŭ, sъnetŭ; (паptiк:) famъ, ворбъ pesпînditъ; (de ъnde обіч:) глаsŭ проорочеsкŭ, xpismosŭ, ші чл: (вezĭ ші κληδὼν).

Ὅσσα, поet: în локŭ de ὅσα, neъt: îm: ал лъĭ ὅσος. [de ъnde

Ὀσσάκι, adв: поet: în локŭ de ὁσάκις.

Ὀσσάτιος, η, ον, поet: în локŭ de ὁσάτιος, = Ὅσος.

Ὄσσε (τὼ), цen: ὀσσέων,, saŭ ὄσσων, dat: ὄσσοις, ак: ὄσσε, поet: [ὄψις] (de ачі) окĭ. (pap în каzеле обліче, ші se акорdeazъ fъръ deoseвipe къ adiekt: înd: saŭ îm:).

Ὀσσεία (ἡ), = maĭ întpeв: Atiкъл Ὀττεία. [din

*

'Οσσεύομαι, biit: -εύσομαι, [ὄσσα] проорочеskŭ, превъzŭ, presimцŭ; (прin întind:) mъ temŭ (бънъіеskŭ) пентръ biitorŭ. (ве zĭ ші οἰωνίζομαι).

'Οσσίχος, η, ον, поет: dim: ал лъĭ ὄσσος, kît de mikŭ.

Ὄσσομαι, biit: ὄψομαι, (tpe: de kъ: ὄπωπα, ші пas: ὦμμαι, пех: пas: ὤφθην, ші пosit: ὀπτέον) поет; [ὄσσε] въzŭ, прівеskŭ; вагŭ de seamъ kъ mintea, mъ гîndeskŭ; превъzŭ, проорочеskŭ; (în цen:) ворвеskŭ. (вezĭ ші ὁράω).

Ὄσσος, η, ον, поет: în локŭ de ὄσος.

'Οστᾶ, îm: ал лъĭ ὀστέον -οῦν.

'Οστάγρα, ας (ἡ), instpъm: хірърц: пентръ skoatepea oaselop fpînte. 2) = 'Οστοκόπος. [ὀστέον, ἄγρα].

Ὄστακος (ὁ), At: în локŭ de ἀστακὸς.

'Οστάριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὀστέον. osчорŭ.

'Οσταφὶς, ίδος (ἡ), At în локŭ de ἀσταφὶς.

Ὅστε, ἥτε, ὅτε, поет: în локŭ de ὅς, ἥ, ὅ.

'Οστέϊνος, η, ον, de osŭ. [ὀστέον]

'Οστεογενὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀστέον, γείνω] каре se faче (îmĭ ape opiцina) din osŭ. «'Οστεογενὴς». Apst; mъdъва.

'Οστεοκόπος (ὁ, ἡ), = 'Οστοκόπος.

'Οστεολογία (ἡ), osteoлоцie, ворвіре (tpaktape) despre oase. 2)='Οστολογία. [din

'Οστεολόγος (ὁ, ἡ), osteoлогŭ, каре ворвеште (tpakteazъ, skpie) despre oase. 2) = 'Οστολόγος. [ὀστέον, λέγω].

'Οστέον-οῦν (τὸ), [în afin: kъ ὄστρεον] osŭ. 2) (maĭ noŭ) sîmвъpe de поamъ.

'Οστεουλκὸς (ὁ), [ὀστέον, ἕλκω] ='Οστάγρα

'Οστεόφιν, поет: în локŭ de ὀστέου, saŭ ὀστέῳ.

'Οστεώδης, εος (ὁ),='Οστώδης.

Ὄστινος, η, ον,='Οστέϊνος.

Ὅστις, [ὅς, τὶς] ші поет: ὅτις, ὅ τι, saŭ ὅ,τι, (цen: οὗτινος, ἧστινος, ші чл: deклinîndъ se amîndoъ zічеріле, ĭap At: цen: ὅτου ші ὁτουοῦν, dat: ὅτῳ ші ὀτῳοῦν; ші neъt:îm: ἅττα, ші цen: ὅτων) прon: nedef: op каре. «Ὅν τινα κιχείη, ἐρωτήσασκεν». Іл: В. «Ὅν τινα ἴδοιμι καλὸν, τούτῳ προσῄειν». Ksn: «Καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι». Od: A: «Ὅ,τι ἔτυχε.» Лкs: «Καθ' ἥν τινα πρόφασιν». M: Ant: «Οὐδεὶς ὅστις οὐ». Fps: nъ este niminĭ, каре sъ nъ, (ad:) toцĭ. «Οὐδὲν ὅ,τι οὐκ». Ep: ші Тъч: (ad:) toate. (ші înnpeъnъ kъ ποτὲ, δὴ, δήποτε ші чл:) «Ὅστις ποτε». «'Οστισοῦν». «Ὅ,τι δήποτε (δηποτοῦν)». «Ὅ,τι ἂν λέγῃ». ші чл: 2) (релat:) каре «Οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην φαινόμενος, ὃν τιν' ἐροίμην». Ткр: «Τὸ μὲν, ὅ,ττι με πρῶτον ἀνήρευ». Ткр: «'Εξ ὅτου (se înц: χρόνου)». Лкs:='Αφ' ὅτου, ші 'Αφ' οὗ, de kînd. «'Εξ ὅτου, περ ὁ πόλεμος». Apstf: 3) (în ъпеле îndoit: saŭ întpeвъt: fpase) каре? ка чіne, saŭ че felŭ? «Εἰρησόμεθ' οἵτινες ἐστὸν». Od: «Ἡρώτα ἕκαστον, ἥν τινα ἐλπίδα ἔχει». Тъч: «Θηεῖτο, ἥν τινα οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες». Ткр: «Τὶς εἰ; -ὅστις; πολίτης». Apstf: «Οὗτος, τὶ ποιεῖς; ὅ,τι ποιῶ; τὶ δ' ἄλλογ' ἢ» Apstf:

Ὄστλιγξ, ιγγος (ἡ), крецъл (кîрліопцъл); пърълъĭ (fir:) кîрліопцata парte (алт: ἕλιξ) a плantелор; tînъpŭ влъstapŭ de віцъ; плеteле sъпіеĭ, ші чл; pesъчita, saŭ înвîptita flакъръ, saŭ pazъ. [în afin kъ βόστρυχος].

'Οστοδοχεῖον (τὸ), вasŭ пріimitopŭ (înкъпъtopŭ) de oase (de moptŭ). [ὀστοῦν, δέχομαι].

'Οστοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de osŭ. [ὀστοῦν, εἶδος].

'Οστοθήκη (ἡ), = 'Οστοδοχεῖον. [ὀστοῦν, θήκη].

'Οστοκατάκτης, [ὀστοῦν, κατάγνυμι] .ші

'Οστοκλάστης, [ὀστοῦν, κλάω] ου (ὁ), fpînгъtopŭ de oase.

'Οστοκόπος (ὁ, ἡ), [ὀστοῦν, κόπτω] tъĭetopŭ de (fpînгъtopŭ, sъŭ пътръnzъtopŭ пînъ ла) oase. (de ъnde || sъвst·) mape овosipe (înкît se пар pъпte oaseле, saŭ, прекъm se zіче, віnеле tъĭete).

'Οστοκόραξ, ακος (ὁ), ъnŭ felŭ de пasъpe, вълtъpŭ de mape (вezĭ φήνη). [ὀστοῦν, κόραξ].

'Οστολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adъnŭ oase de moptŭ (dъпе stinцepea fokълъĭ). [ші

'Οστολογία (ἡ), adъnape de oase de moptŭ apsŭ. 2) = 'Οστεολογία. [din

'Οστολόγος (ὁ, ἡ), adъnъtopŭ de oaseле apsълъĭ moptŭ. [ὀστοῦν, λέγω].

'Οστομάχιον (τὸ), ъnŭ felŭ de жокŭ kъ 14: osчoape de felъpite fopme. [ὀστοῦν, μάχη].

'Οστοῦν, în kontpak: în локŭ de ὀστέον.

'Οστοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkŭ oase. [ὀστοῦν φάγω].

'Οστοφανέω -ῶ, biit: -ήσω, mi se въd oaseле (din mape sлъвічĭъne). [ὀστοῦν, φαίνω].

'Οστοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ natъpъ de osŭ. [ὀστοῦν, φυὴ].

'Οστράκεος, η, ον, Ion: поет: în локŭ de ὀστράκινος. [ші

'Οστρακεὺς, έως (ὁ), поет: [ὄστρακον] =Κεραμεὺς. [ші

'Οστρακηρὸς, ὰ, ὸν, чел din soĭъл, saŭ de

faца skoĭчeĭ. 2) акоперitŭ кȣ цeastъ saŭ коажъ de skoĭкъ. «Ζῶα —». Лкs: [ші

'Οστρακίας, ου (ὁ), asemenea кȣ skoĭкъ. «Λίθος—». Лкs: (алt:) ὀστρακίτης. [ші

'Οστρακίζω, віit: -ίσω, osîndeskŭ пе чінева вotînd прin кърътіжоаръ saŭ коажъ de skoĭкъ (вezĭ ὄστρακον), eksilezŭ, eksпatpiezŭ. [ші

'Οστρακίνδα, adв: ші (ка пȣme) (ἡ), ȣnŭ fелŭ de жокŭ кȣ кърътіжоаръ, saŭ коажъ de skoĭкъ. 2) кom: în локŭ de ὀστρακισμὸς. (de ȣnde) «'Οστρακίνδα βλέπειν». Apstl: [ші

'Οστράκινος, η, ον, fъкȣtŭ de лȣtŭ [de aчi stpaкinъ]. 2) = 'Οστρακόδερμος. [ὄστρακον].

'Οστράκιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὄστρακον.

'Οστρακὶς, ίδος (ἡ), кȣкȣпарȣл, saŭ коажа чea tape, че'л акоперъ; (прinч:) dim: ал лȣĭ ὄστρακον.

'Οστρακισμὸς (ὁ), [ὀστρακίζω] ostpaчismŭ, eksпatpiape (ла локŭ ші пе вреme хotъpîte) de четъцeanŭ, a кърȣĭa înflȣinцъ se sokotea вънȣitъ, saŭ epa пismȣitъ. (ла aчeasta tpeвȣĭa sъ вoteze 6000 четъцeнĭ înskpiind пȣmeле челȣĭ de eksilat пе о кърътіжоаръ, saȣ коажъ de skoĭкъ).

'Οστρακίτης, ου (ὁ), ші 'Οστρακῖτις, ιδος (ἡ), чел în fелȣл saŭ asemenea skoĭчeĭ «Λίθος —». Лкs: ȣnŭ fелŭ de пĭatpъ прецieasъ; (dȣпе алцiĭ) коажа sȣпieĭ înпĭetpitъ. «Πλακοῦς—». At: ȣnŭ fелŭ de пръжitȣpъ. [ὄστρακον].

'Οστρακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кȣ цeastъ, saŭ коажъ în локŭ de пĭeле. «'Οστρακόδερμα». Zoолоц: пpodȣкteле тъpiĭ, кîte sînt акоперite кȣ вîptoasъ (skoĭкoasъ) коажъ, saŭ цeastъ. [ὄστρακον, δέρμα].

'Οστρακόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de ὀστράκινος. [ὄστρακον].

'Οστρακοκονία (ἡ), sпoĭaлъ de пepete saŭ пе жos кȣ кърътidъ пisatъ, (Тȣpч:) кopasanŭ. [ὄστρακον, κονία].

Ὄστρακον (τὸ), [ὄστρεον] вîptoasa ші tapea коажъ, saŭ цeasta skoĭкъpiiлop (a stakosȣлȣĭ, мелкȣлȣĭ, вpoaшteĭ цestoase, stpidiiлop, midiлop, ші a oȣлȣĭ înкъ); (прin întind:) = Ὄστρεον, ші 'Οστρακόδερμον. 2) вasŭ de пъmîntŭ; кърътidъ, saŭ кърътіжоаръ. 3) = 'Οστρακισμὸς (вezĭ ziч:). 4) кърътіжоара, saŭ коажа de stpidie, че apȣnкaŭ în жокȣл ὀστρακίνδα. (de ȣnde) "'Οστράκου μεταπεσόντος». Пpoв: de se вa întoapче пopoкȣл.

'Οστρακόνωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ цeastъ пе snate. [ὄστρακον, νῶτος].

'Οστρακοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de вase de пъmîntŭ, = Κεραμεὺς. [ὄστρακον, ποιὸς].

'Οστρακόρινος (ὁ, ἡ), поet: [ὄστρακον, ῥινὸς] = 'Οστρακόδερμος.

'Οστρακοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, вotezŭ în ostpaчismŭ. [ші

'Οστρακοφορία (ἡ), вotape în ostpaчismŭ. [ὄστρακον, φέρω].

'Οστρακόχροος -ους (ὁ, ἡ), поet: [ὄστρακον, χρόα] = 'Οστρακόδερμος.

'Οστρακόω -ῶ, віit: -ώσω, înвîptoшezŭ чева ка о коажъ de skoĭкъ, saŭ акоперŭ кȣ цeastъ. «Τὸ ζῶον ὀστρακοῦται». Лкs: i se înвîptoшeazъ пeліца. 2) пpefaкŭ ȣnŭ вasŭ de пъmîntŭ în хîpвȣpĭ, (ad:) îл sпapгŭ, (de ȣnde) «'Οστρακουμένη». Esхл: în At: = Θραυομένη. [ші

'Οστρακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (вîptosŭ, tape ка) о цeastъ, saŭ коажъ de skoĭкъ. [ὄστρακον].

'Οστρέϊνος, η, ον, pелat: кȣ stpidie, midie, ші чл:; tpъitopŭ în коажъ, saŭ цeastъ de skoĭкъ. [ὄστρεον].

'Οστρειογραφὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὄστρειον, γράφω] въпsitŭ кȣ...

Ὄστρειον (τὸ), ȣnŭ fелŭ de въпsea пopfipie (poшie) dintp' ȣnŭ fелŭ de stpidiĭ. 2) în локŭ de [ὄστρεον]. [de ȣnde

'Οστρειώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Οστρεώδης.

Ὄστρεον (τὸ), [în afin: кȣ ὀστέον] (în цen:) op че animaлŭ цestosŭ; (ĭap пaptiк:) stpidie. [de ȣnde

'Οστρεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл skoĭчeлop; saŭ asemenea кȣ skoĭкъ; цestosŭ.

Ὄστριμον (τὸ), поet: staȣлŭ, кoшapŭ de воĭ, ші чл: [ші

'Οστρίτης, ου (ὁ), ȣnŭ fелŭ de пĭatpъ, че se гъseшte în skoĭчĭ; (de ȣnde) поate ші тъpгъpitapŭ. [ὄστρεον].

'Οστρύα, ші 'Οστρυὶς, ίδος, saŭ 'Οστὺς, ύος (ἡ), ȣnŭ fелŭ de копaчĭŭ (faгŭ).

'Οστώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de (saŭ компȣsŭ din) oase, ososŭ; (fiг:) tape, вîptosŭ. [ὀστοῦν].

Ὄσυρις, ιδος (ἡ), ȣnŭ fелŭ de плantъ копъчeпoasъ.

Ὄσφρα, ας (ἡ), плц: în локŭ de ὄσφρησις, miposŭ.

'Οσφράδιον (τὸ), плц: în локŭ de ὀσφραντήριον, mipeasmъ. [din

'Οσφραίνομαι, віit: ὀσφρήσομαι, (пex: ὠσφρησάμην, ші ал2: ὠσφρόμην, ші пpea pap ὠσφράμην, tpe: de кȣ: ὤσφρημαι, ші ὤσφραμαι, пex: пas: ὠσφράνθην) (кȣ цen: saŭ

ак:) miposъ, (ad:) simцъ miposъ. || (акт:) Ὀσφραίνω, вііт:-ανῶ, (маї поъ) даъ къїва съ mipose. «Ὀσφραίνειν τινα ὄξει». Гал: (ші nas:) «Ὀσφραινομένη δύναται ῥωννύναι». Алекѕ: Afpd: [de вnde

Ὄσφρανσις, εως (ἡ), miposipe. [ші

Ὀσφραντὴρ (ὁ), поеt: în локъ de ὀσφραντὴς. [ші

Ὀσφραντήριος, α, ον, кавenitъ, саъ контріввitоръ ла miposipe. (de вnde) «Ὀσφραντήριον (se înц: φάρμακον)». Лкѕ: întъpîtъtorъ de miposъ. [ші

Ὀσφραντὴς, οῦ (ὁ), mipositorъ, (прінч:) влтъtorъ. [de вnde

Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ, саъ îndemînatікъ ла miposipe. «Τὸ ὀσφραντικὸν». Лкѕ: simцвл miposipiї, miposвл.

Ὄσφραντο, Ion: în локъ de ὤσφροντο, a 3. îm: neps: de nex: 2: ал лъї ὀσφραίνομαι.

Ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, de mipositъ, саъ свпвъ ла (овїектъ de) mipositъ. [ші

Ὀσφρασία (ἡ), Sкр: în локъ de ὄσφρανσις. [ὀσφραίνομαι].

Ὀσφρήσασθαι, nex: 1: de infin: ал лъї ὀσφραίνομαι.

Ὄσφρησις, εως (ἡ) simцвл miposipiї, miposвл. (de вnde) || «Ὀσφρήσεις". пъреле (ка organe a ле miposвлвї). [ші

Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὸν, чел кв simцъ de miposipe, саъ кв miposъ. (ші

Ὀσφρητὸς, ἡ, ὸν, = Ὀσφραντός. [ὀσφραίνομαι].

Ὀσφρόμενος, η, ον, nex: 2: de partiч: ал лъї ὀσφραίνομαι.

Ὀσφύα, поеt: în локъ de ὀσφὺν, ак: ал лъї ὀσφύς.

Ὀσφυαλγέω -ῶ, вііт: -ήσω, amъ дърере de міжлокъ, саъ de шале. (din

Ὀσφυαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв дърере de шале, саъ de міжлокъ. [ὀσφὺς, ἄλγος]. [de вnde

Ὀσφυαλγία (ἡ), дърере de шале саъ de міжлокъ, (овшт:) къdере de тъшкї.

Ὀσφυῆξ, [ὀσφὺς, ἄγνυμι] ῆγος (ὁ, ἡ), чел кв міжлоквл рвптъ; овositъ:

Ὀσφὺς, [ἔχω, ὄσχος] ύος (ἡ), шале, міжлоквл, саъ partea трвпвлвї чеа маї ввs de дешертъ. (везї ші ἰξύς).

Ὀσχέα (ἡ), = Ὄσχεον.

Ὀσχη (ἡ), = Ὄσχος. 2) поеt: în локъ de

Ὄσχεον (τὸ), ші Ὄσχεος (ὁ), нвпга воашелор. [de вnde

Ὄσχιον (τὸ), бкжъ, саъ вмflъtвръ resвчitъ ешitъ п' înпрежкрвл mitреї, (алт:) λέγνον, ші ἀμφίδεον·

Ὀσχοβόρος (ὁ, ἡ), поеt: pozъторъ de мвгарї, саъ de тінере влъstърї. [ὄσχος, βορά].

Ὄσχος (ὁ), (ἔχω) кракъ de помъ кв поаме: (partiк:) віцъ рвпtъ înкъркатъ de stрвгарї.

Ὀσχοφορέω-ῶ, вії: ήσω, портъ (ціъ în mînъ) віцъ кв stрвгарї ла ..

Ὀσχοφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о религіоасъ церемоніе, în каре чеї маї алешї копії аї Аtenenілор мерцеаъ în парадъ дела темплвл Вакхлвї ла ал Скіраdeї Minерве цііnd în mînъ віцъ кв stрвгарї. [ші

Ὀσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ, саъ овічнвітъ ла церемонія Ὀσχοφόρια. [ші

Ὀσχοφόριον (τὸ), партеа локвлвї, саъ вліца, прін каре тречеа парада ла церемонія Ὀσχοφόρια. [din

Ὀσχοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ de віцъ кв stрвгарї în церемонія Ὀσχοφόρια (везї зіч:). [ὄσχος, φέρω].

Ὅσῶραι, [în локъ de ὅσαι ὧραι] adв: пе кîte чеавврї sînt (двпе ὁσημέραι), пе totъ чеаввл.

Ὅτα, adв: în локъ de ὅτε.

Ὅταν, [în локъ de ὅτε ἂν, ὅτ' ἂν] adв: кînd, ор кînd; двпъ че (прінч: кв ввп:) «Ὅταν εὐφροσύνη μεν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, δαιτυμόνεις δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωντ' ἀοιδοῦ, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι, ші чл: Od: I. «Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή». Іл: Z. (ші кв întрепвпере de алтъ partiк:) «Ὅτε γὰρ ἂν (în локъ de ὅταν γὰρ) τὸν ἐκεῖσε πόλεμον ἀποτρίψωνται». Плв: (ші кв поіt:) «Ὅταν νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο». Eвхл: (ші кв хоt: прea рар). «Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔντε κύνεσι καὶ ἀνδράσι λέων στρέφεται». Іл: M. (ші врmînd adв:) Ὅταν τάχιστα». Лкѕ: = Ἐπειδὰν τάχιστα, în datъ че, саъ двпе че.

Ὅτε, adв: timп; кînd, în каре врете; (вне-орї) двпе че. (овіч; кв хоt: de timп: tре:) "Ἡματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ». Іл: Z. „Ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,,. Іл: B. (ші Dор:) "Ὅκα Δάφνις ἐτάκετο». Ткр: «Ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα,,. Ткр: (ші în ел:) „Ἦν ὅτε,,. Лкѕ: o datъ, înтр' o врете. (ші în през:) „Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει». Іл: B. «Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι,,. Іл: Ψ. (ші în felъ de ctіoлоц:) «Ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει». Dm: (ші în ел:) «Ἔσθ' ὅτε». Лкѕ: вне-орї „Οὐκ ἔστιν ὅτε,,. Fр: totdaвna. (ші кв вііт:) „Νὺξ ἔσται, ὅτε γάμος ἀντιβολήσει ἐμέθεν". Od: Σ. (ші кв

noft:). „Ὅτε μιν ὕπνος ἱκάνοι“. Іл: А. „Πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι“. Іл: Δ. “Ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης„. Іл: Г. (saŭ кѫ sѫп:) „Ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος“. Іл: Е. “Ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται». Іл: Ѵ. (ші Dop:) «Ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με». Ткр „Ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἡξεῖς». Ткр: (ші înпреѫнъ кѫ μὴ) în локŭ de εἰμὴ, afaръ nѫmaĭ. «Οὔ τινι σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διί». Іл: Н. (bezĭ ші ὅτι). (ші înпреѫнъ кѫ πρὶν). «Πρὶν γ' ὅτε, «Πρὶν γ' ὅτε δή». Om: maĭ 'nainte de, пînъ че ва... «Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε γένηται». Od: В. (ші înпреѫнъ кѫ εἰς). “Εἰς ὅτε κέν μιν». Od: В. ші Т. kînd 'л ар... (ші ѫрmînd τότε). «'Αλλ' ὅτε δὴ.., καὶ τότε δὴ». Om: (ші înпреѫнъ кѫ ὡς). «Ὡς ὅτε μιν κατέκτην». Іл: Δ: (ѫne-орĭ se поate екsпліка) къ =Ὅτι. «Οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ші чл:„. Іл: О: «Οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοισι». Еѫр: [прінч: = кѫ...

Ὅτε, saŭ ὅ τε поet: neѫt: лѫĭ ὅστε. 2) (ѫne-орĭ) în локŭ de ὅστε.

'Στὲ, adв: de timпŭ în локŭ de ποτὲ, ѫne-орî (прінч: nѫmaĭ în fps:). «'Οτὲ μὲν ὁτὲ (saŭ ἄλλοτε) δὲ». Лкs: «'Οτὲ μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν, ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισιν». Іл: А. (ші înплч:). «Ἔχων ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον». Sof:

'Οτέοισιν, поet: în локŭ de οἷστισιν, dat: îm:, ші...

Ὅτευ, Ion: în локŭ de ὅτου = Οὗτινος, ѯen:, ші

Ὅτεῳ, Ion: поet: în локŭ de ὅτῳ = Ὧτινι, dat:, ші

Ὅτεων, Ion: поet: în локŭ de ὧν τινων, ѯen: îm: ал лѫĭ ὅστις.

Ὅτι, коniѫnк: deskpint: къ, кѫm къ (обіч: кѫ xot:). «Καὶ τοῦτό ἐστι γιγνώσκειν, ὅτι, εἰ μέλλει ἀγαθὴ ἡ νεὸς ἔσεσθαι, ὕλης δεῖ καθαρὰν αὐτὴν εἶναι». Ksn: «'Απεκρίνατό τις, ὅτι, ὦ Δέσποτα, οὐ ζῇ». Ksn: (ші кѫ поft:). «Εἶπέ γέ μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκοιμι, εἰ οἰοίμην„. Ksn: «Εὖ οἶδ' ὅτι» Лкs: «Οὐχ ὁράᾳς, ὅτι». Іл: Н. «Δῆλον ὅτι. «Δῆλον δὴ ὅτι (ші întp'o sinгѫръ zіч:) “Δηλονότι». Лкs: (ші кѫ inf:) «Εἶπον, ὅτι πρῶτον ἐμὲ χρῆναι πειρασθῆναι κατ' ἐμαυτὸν». Плт: (ші кѫ партч:) «Αἰσθάνομαί σου, ὅτι οὐ δυναμένου». Плт: 2) în însemn: de прічінъ, fiind къ, къчĭ, пentрѫ къ, (ші în întреб: fps:) пentрѫ че?. «Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κκκὰ δέ χροΐ εἵματα εἶμαι, τοὔνεκ' ἀτιμάζει με». Od: Ѱ. «Τοῦτον οὐκ οἶδ' ὅτι βόσκομεν». Лѫч: (ші кѫ трекѫtŭ). «Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας„. Skp: (ші кѫ поft:) «Δι' αὐτὸ τοῦτο ὅτι δεσπότ... οὐκ ἔχοιεν». Ksn: (ші în întреб:). «'Εξερέοιτο ἕκαστον, ὅττι πάθοι». Om: «'Ηρώτησάς με, ὅτι γελῴην». Лѫч: (ші абsол.) «Τὶ ὅτι; «Ὅτι τὶ; «Ὅτι δή τί; “Ὅτι τί δή»; Лкs: 3) (кѫ sѫпрл: ші преа рар кѫ компар:) înteц: «Βουλευσόμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως ὅτι βέλτιστα παιδεύσομεν αὐτὰ». Ksn: «Ὅτι πλεῖστα„. Ksn: “Ὅτι μάλιστα». Ksn: «Ὅτι πλεῖστον χρόνον». Ksn: «Ὅττι τάχιστα». Om: (ші кѫ компар:). «Ὅτι θᾶσσον». Ткр: (ші кѫ posit:) „Ὅτι τάχος». Ер: (bezĭ ші ὅσον, ші ὡς). 4) (maĭ 'nainte de μὴ) екчепт: în локŭ de εἰμὴ, afaръ nѫmaĭ. «Οὐκ ἦν κρήνη ὅτι μή μία». Тѫч: «Ὅτι γὰρ μὴ 'Αθῆναι ἦν οὐδὲν (τότε) ἄλλο πόλισμα λόγιμον». Ер: «Οὐδαμοῖ αὐτοῖσι τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον, ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι». Ер: 5) (dѫne μὴ saŭ οὐ обіч: ѫрmînd ἀλλὰ) emfant: nѫ nѫmaĭ чі. “Μὴ ὅτι ἰδιώτην τινὰ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα„. Плт: «Οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσβλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους». At: (ші întops). «Οὐδ' ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksn: nічĭ sъ pesѫflъm, пекѫm sъ ворбіm чева вom пѫtea. [прінч: = кѫ...

Ὅ τι, saŭ Ὅ,τι neѫt: лѫĭ ὅστις. “Ὅ,τι ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε». Skp: “Μάντιν, ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχώσσατο Φοῖβος 'Απόλλων». Іл: А.

'Οτιή, [ὅτι, δὴ] At: къ, пentрѫ къ, fiind къ. «'Οτιή τὶ; saŭ ὁτιητὶ»; пentрѫ че?

Ὅτινα, поet: în локŭ de ὅντινα, saŭ ἅτινα.

Ὅτινας, поet: în локŭ de οὕστινας, saŭ ἅστινας, ак: îm: бърб: ші fem: ал лѫĭ ὅστις.

'Οτλεὺω, віit: -εύσω, ші 'Οτλέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: [ὄτλος] mъ кіnѫĭeskŭ, mъ mѫnчeskŭ, пъtimeskŭ tікълошіĭ, sѫfepŭ ostenелĭ, mъ tpѫdeskŭ. [de ѫnde

Ὄτλημα (τὸ), гл: = Ὄτλος, каznъ, mѫnкъ, tpѫdъ. [ші

'Οτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), гл: = Τλήμων, sѫfepitopŭ de tpѫdъ, каznъ, кіnѫitŭ, tікълоsŭ.

Ὄτλος (ὁ), поet: [τλάω] osteneалъ, mѫnкъ, tpѫdъ, tікълошіе, (bezĭ ші) = Ἄθλος.

'Οτοβέω -ῶ, віit: -ήσω, tponкъneskŭ; вîжіŭ; faкŭ вѫetŭ, sгomotŭ, ші чл: [din

Ὄτοβος (ὁ), поet: [imit:] tponкъnitŭ, вѫetŭ, sгomotŭ, ші чл:

'Οτοτοῖ, ші 'Οτοττοτοῖ, ші 'Οτοτοτοτοῖ [imit:] аклам: въĭt: ваĭ, ваĭ! аолео! [de ѫnde

'Οτοτύζω, віit: -ύξω, mъ ваĭtŭ, mъ жълеskŭ, ші чл: (bezĭ ші ὀλολύζω). [de ѫnde

'Οτοτύξιος (ὁ, ἡ), kom: = 'Ολοφυδνός.

Ὅτου, At: în локŭ de οὗ τινος, ші (în-

tpeв:) τίνος; «'Αφ' («'Εξ) ὅτου».= 'Αφ' οὗ. »Ἕως (μέχρις) ὅτου». Лкs: (ші întpeв:) Ὅτου χάριν»; Лкs: (ші nedef: împpeѕnъ кѕ δὴ ші чл:) «Ὅτου δὴ (δή ποτε)». "Ὅτουοῦν». «Ὁτουδήποτε ἕνεκα». Лкs:

'Οτραλέος, α, ον, noet: ='Οτρηρὸς, ĭѕte, aкtiвѕ̆, воĭosѕ̆. [de ѕnde

'Οτραλέως, noet: ĭѕte, кѕ deплinъ воinцъ.

'Οτρηρὸς, ὰ, ὸν, noet: [ὁτρύνω] ĭѕte, aкtiвѕ̆, плinѕ̆ de воinцъ. «Θεράπων—".Om: (fir:) пътpѕnzъtopѕ̆, înъsпpitѕ̆: «'Οτρηραῖς ὀδύναις.» Оп: fъкѕtѕ̆ în пpiпъ. «Μάζῃ ὀτρηρῇ„. At:

Ὄτριχες, noet: nom: îm: ал лѕĭ ὄθριξ.

'Οτρυνέω -ῶ, вiit: ал лѕĭ 'Οτρύνω.

Ὄτρυνσις, εως (ἡ), îndemnape, întъpîtape. [ші

'Οτρυντὴρ, noet: în локѕ̆ de ...

'Οτρυντὴς, οῦ (ὁ), îndemnъtopѕ̆, întъpîtъtopѕ̆. [ші

'Οτρυντικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкѕ̆ ла îndemnape, saѕ̆ întъpîtape. [ші

'Οτρυντὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѕ̆ de ὄτρυνσις. [din

'Οτρύνω, вiit: υνῶ, îndemnѕ̆, întъpîtѕ̆, pesколѕ̆, zъdъpъsкѕ̆; (desпpe лѕкp:) гръвeskѕ̆; (кѕ aк:) «'Οτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας». Іл: Н. (ші кѕ inf:) «'Οτρύνοντα μάχεσθαι». Іл: Δ. (saѕ̆ кѕ aк: пpeп:) «'Οτρύνων πόλεμόν δε». Іл: В. (ші desпpe лѕкp:) «Πομπὴν ὀτρύνειν». Od: П. ші Θ.

Ὄττα (ἡ), At: în локѕ̆ de ὄσσα.

Ὄτταβος (ὁ), Ion: în локѕ̆ de Κότταβος.

'Οττεία (ἡ), At: în локѕ̆ de 'Οσσεία, пpesimцipe, ші fpiкъ de вpe ѕnѕ̆ pъѕ̆. [ὀττεύομαι].

Ὄττεο, ші Ὄττου, noet: Ion: în локѕ̆ οὗτινος.

'Οττεύομαι, вiit: -εύσομαι, At: în локѕ̆ de 'Οσσεύομαι.

Ὅττι, noet: în локѕ̆ de ὅτι.

Ὅ,ττι noet: în локѕ̆ de ὅ,τι.

'Οττοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локѕ̆ de ὀτοβέω. [din

Ὄττοβος (ὁ), noet: în локѕ̆ de Ὄτοβος.

Ὄττομαι, At: în локѕ̆ de ὄσσομαι.

'Οττοτοῖ, aклam: intepiek: = 'Οτοτοῖ. [de ѕnde

'Οττοτύζω, вiit: -ύξω, ='Οτοτύζω.

Ὅτῳ, At: în локѕ̆ de ᾧτινι, dat: ал лѕĭ ὅστις. «Τίς ὅτῳ χεῖρας συνερείσω»; Tкp: (ші nedefin: împpeѕnъ кѕ δὴ ші чл:) «Ὅτῳ δὴ (δήποτε), «Ὅτῳ ποτὲ, «Ὅτῳ οὖν».

Ὅτων, în локѕ̆ de ὧν τινων, цen: îm: ал лѕĭ ὅστις.

Οὐ, ші (maĭ 'nainte de вок: sѕвц:) Οὐκ, (iap asп:) Οὐχ, adв: nerat: (пpinч: nѕ de idea, чi de fiinцa лѕкpѕлѕĭ aвsoл:, ші dѕпe aчeasta deoseвitѕ̆ de μὴ) nѕ. (пpinч: кѕ xot:). «Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην». Om: «Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν». Пл: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἕστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: (ші în întpeв: sѕпosîndѕ se neaпъpat afipmatiвѕ̆ pъsпѕnsѕ̆). «Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι»; Іл: К. (ші кѕ вiit: în локѕ̆ de пopѕnч: saѕ̆ îndemn:). "Οὐ σίγ' ἀνέξῃ»; Sof: (ші кѕ nex: noft: împpeѕnъ кѕ ἂν). «Οὐκ ἂν δὴ τόν δε μάχης ἐρύσαιο». Іл: Е. "Οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο 'Αλκινόου»; Od: Н: (ші în пapaл:) «Οὐτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι τὸ μὴ οὐ γεγονέναι». Esx: (ші кa пpisos:). «Οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι ἢ οὐ καὶ σφίσι». Ep: (ші snpe maĭ mѕлtѕ̆ emfasѕ̆). "Οὐ γὰρ ὀΐω οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι». Od: Г. «Οὐ μὰ Δι' οὐχὶ δεῖ». Лкs: "Τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον δρόμον». Ep: (ші în лoкѕ̆ de o afipmaцie). «Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε».Apstf: «Οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι». Іл: Δ. «Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ οὐχὶ μισεῖν αὐτόν.» Лкs: (ші кѕ sѕп: îndoĭosѕ̆). «Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον.„ Іл: А. «Φοβοῦμαι, μὴ οὐ καλὸν ᾖ». Лкs: || (οὐ μὴ dъ nexot: sѕп: пѕtepe de вiit:). «Οὐ μὴ παύσωμαι». Плt: «Οὐ μὴ λάβω». Sof: || (ѕne-opĭ neraцia пpiвeшte întpeara пpoпosiцie). «Οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ". Dm: «Οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ' αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο». Dm: (ші алte opĭ se dedѕчe nѕ ла aпpoaпeлe вepвѕ̆, чi ла чeл maĭ deпapte). «Οὔ φημι δώσειν». Іл: Н. în локѕ̆ de φημὶ μὴ δώσειν. || (кѕ feлѕpite пaptiк: modifiкъ în feлѕpite кiпѕpĭ fpasѕл). «Οὐδὲ τοῦτό με θέμις εἰδέναι; οὐ γὰρ». Лѕч: nѕ nerpeшit. (ші înпpeѕnъ кѕ ἂν). "Οὐ γὰρ ἂν δυναίμην„. Плt: «Οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτον ἐνέκραγες ἡμῖν».Apstf: (ші întpeв: în feлѕ̆ de mipape). «Οὐ γὰρ δοκῶ σοι, ἔφη, αὐτὰ ταῦτα διατελεῖν μελετῶν»; Ksn: ші кѕm? rîndeшtĭ, къ, ші чл: «Πῶς οὖν οὐκ ἐπίσταμαι ταῦτα; οὐ γὰρ σὺ, ἔφη, ἐπίστασαι»; Ksn: (ші în eл:). «Οὐ γὰρ»; Плt: nѕ e aшa? (ші îmпpeѕnъ кѕ ἀλλὰ) «Οὐ γὰρ ἀλλὰ (eл: în локѕ̆ de οὐ γὰρ ἄλλως ἔχει, ἀλλ' οὕτως)». nerpeшit, întp' adeвъpѕ̆. «Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς». Apstf: «Οὐ γὰρ ἀλλὰ του παραθέντος ἡ χάρις". Apst: (înпpeѕnъ кѕ μενοῦν, μὴν, μὴν ἀλλὰ, ші чл: вezĭ fie кape ла локѕл sтѕ̆). «Οὐχ ὅπως (ὅσον, ὅτι)». вezĭ

ὅπως, ші чл: || (οὐ se акчentеazъ saŭ maĭ 'nainte de enrлit: saŭ лa sfîpшitкл fpasклвĭ, saŭ kînd лa pesпвnsвpĭ se peпetъ sinгвpŭ) «Οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Ἱππία, οὐκ, εἰ ταῦτά γε ші чл:„. Плt: «Ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ„. «Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ». Sof: «Ἐῤῥήθη ταῦτα, ἢ οὔ»; Плt: «Πῶς γὰρ («Τί γὰρ) οὔ»; Лкs:

Οὗ, ɥen: sinг: ал pелat: ὅς. || (maĭ des ел: în локŭ de)adв: лок:=Ποῦ, saŭ Ὅπου, вnde. 2) timп: kînd. „Οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν». Eвp:

Οὗ, поet: ɥen: ал поses: пpoпвme ὃς în локŭ de ἑός. «Οὗ πατρὸς ἀμείνων». Om:

Οὐὰ, saŭ Οὐᾶ, intepiek: de sпaĭmъ, saŭ skîpвъ, ва! (Лat: vah!) вf! „Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναόν». Skp:

Οὐαί, intepiek: въit: ваĭ! (овіч: кв dat:) «Οὐαί μοι». = Οἴμοι! ваĭ mie!

Οὖας, ατος (τὸ), поet: Ion: în локŭ de οὖς, вpeke; (fir:) mînвшъ de вasŭ. [de вnde

Οὐατόεις εσσα, εν, поet: în локŭ de ὠτόεις, чел кв (saŭ кв mapĭ) вpekĭ, вpekĭatŭ; (fir:) чел кв mînвше, вpekĭ de aпвkat.

Οὐατοκοίτης, ου (ὁ), поet: [οὖας, κοίτη] квлkatŭ пе вpekĭ, (ad:) лiniшtitŭ, odixnitŭ. (вezĭ ші ἐνωτοκοίτης).

Οὐγγία, saŭ οὐγκία (ἡ), [Лat: uncia] вnцie, mъsвpъ de гpeвtate, 11 dpam:

Οὔγω, saŭ Οὐγὼ, поet: At: în локŭ de ὅ ἐγώ.

Οὐδαῖος, α, ον, поet: [οὖδας] = Χθόνιος, чел deпe (saŭ de sввt) пъmîntŭ.

Οὐδαμὰ, [пpinч: îm: neвt: лвĭ οὐδαμὸς] поet:, ші οὐδαμᾷ Dop; în локŭ de...

Οὐδαμῇ, adв: лок: =Οὐδαμοῦ, nikъipea. saŭ 2)=Οὐδόλως, nічĭ de квm. "Οὐδαμῇ οὐδαμῶς». Плt: [пpinч: dat: fem: ал лвî Οὐδαμός].

Οὐδαμινὸς, [οὐδαμὸς] ἡ, ὸν, de nimikŭ. [de вnde

Οὐδαμινότης (ἡ), калitatea челвĭ de nimikŭ, nimiчie.

Οὐδαμόθεν, adв: din nikъipea. [ші

Οὐδαμόθι, adв:=Οὐδαμοῦ. [din

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, [οὐδὲ, ἀμὸς] Ion: în локŭ de οὐδεὶς, niminea. [de вnde

Οὐδαμόσε, adв: (de mішкape лок:) ла nічĭ o пapte de локŭ, nikъipea. [ші

Οὐδαμοῦ, [пpinч: ɥen: ал лвĭ οὐδαμὸς] adв: (de stape лок:), în nічĭ o пapte de локŭ, nikъipea. „Ἀποδημῆσαι οὐδαμοῦ ἐξῆν„. Ksn: (ші кв ɥen:) «Οὐδαμοῦ γῆς». Ep: 2) în локŭ de οὐδόλως, nічĭ întp' вnŭ kinŭ, nічĭ de квm. «Θεοὺς νομίζων οὐδαμοῦ». Esхл: „Τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω„. Sof: nв 'л sokoteskŭ de локŭ (de nimikŭ). [ші

Οὐδαμῶς, adв: nічĭ întp' вnŭ kinŭ, nічĭ de квm, de локŭ.

Οὖδας, [οὐδὸς] οὔδεος (τὸ), (dat: οὔδεϊ -οὔδει)поet:="Εδαφος, пажеште, saŭ sвпpafaцa жosвлвĭ пъmîntвлвĭ. «Ἄσπετον οὖδας». Od: N. «Οὖδὰς δε». Іл: P. ші Od: K. пе пъmîntŭ. „Ἐν Διὸς οὔδει». Іл: Ω. în kasa лвĭ Жое. «Ἐπ' οὔδεϊ καθίζειν τινα„. Om: Imn: a'л лъsa fъpъ nimikŭ (a'ĭ голі kasa). (вezĭ ші ξηρὸς).

Οὐδὲ, [οὐ, δὲ] adв: neг: nічĭ. «Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν». Іл: Λ. «Οὐδ' ἠβαιόν". Om: «Οὐδ' ἀρχὴν». Пaвs: «Οὐδ' ὁπωσοῦν (ὁπωστιοῦν)». Лкs: «Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ». Dm: «Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω». Skp: «Οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ„. Skp: „Οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος". Skp: (ші кв ἄν кътpe sвп:). «Οὐδ' ἄν ὁτιοῦν γένηται». Dm: (ші în пapaл:) «Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός». Іл: Z. „Οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν". Іл: M.

Οὔδει, ші Οὔδεϊ, поet: dat: ал лвĭ οὖδας.

Οὐδεὶς, [οὐδὲ, εἷς] -ενὸς, (οὐδεμία, οὐδὲν, îm: οὐδένες) =Μηδεὶς (кв deoseвipea însemnatъ întpe οὐ ші μή) nічĭ вnвл, niminea; (пpin întind:)=Οὐδαμινός, de nimikŭ. „Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ". Пpoв: „Τούτων ἤ τινά, ἤ οὐδένα οἶδα„. Ksn: „Οὐδεὶς (se înц: ἐστίν), ὅστις οὐ παρήσει„. Ep: nв este niminea, kape nв, (ad:) toцĭ (fiekape). „Οὐδεὶς, ὅς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχήν„. Ksn: „Οὐδένα ἔφασαν, ὅν τιν' οὐ δακρύοντα ἀποστρέφεσθαι„. Ksn: „Οὐδὲν κωλύει„. Лкs: „Παρ' οὐδὲν ἦλθεν εὐθὺς ἀπολέσθαι τὰ πράγματα„. Пл: пвцinŭ a лiпsit a... „Οὐδὲν ἔργον". Лкs: nв este nічĭ o tpeaвъ, nв foлoseшte nimikŭ. „Οὐδὲν πρᾶγμα„. Лкs: nв este aneвoe. (ші desпъpц; кв întpeпвnepe de алtъ пaptikвлъ). „Οὐδ' ἄν εἷς, οὐδὲ πρὸς μίαν„. Лкs: (ші îm:) „Διέδεξάν τε οὐδένες ἐόντες„. Ep: къ nв sînt nimikŭ. || (neвt:) Οὐδὲν, adв: în локŭ de οὐδόλως. „Νεμεσῶμαί γε μὲν οὐδὲν κλαίειν, ὅς κε θάνῃσιν". Od: Δ. „Ἐγείρατε γὰρ τόνδε τὸν πόλεμον ὑμεῖς, οὐδὲν ἡμέων βουλομένων„. Ep: (ĭap maĭ des înпpeвnъ кв παύομαι). „Ὀρχούμενος οὐδὲν παύεται". Apstf: „Οὐδὲν παύομαι, ἔφη, λέγειν μελετῶν„. Ksn: (ші кв adiek:) „Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν„. Apst: =Ἀναιτίων. (ші кв adв: komпap:) „Οὐδὲν ἧττον τιμῶσιν αὐτάς„. Ksn: „Οὐδὲν (Οὐδέν τι) μᾶλλον„. Лкs: deoпotpiвъ.

Οὐδέκοτε, Ion: în локŭ de οὐδέποτε.

Οὐδένας, ак: îm: ал лѫĭ οὐδεὶς.

Οὐδενάκι, mi Οὐδενάκις, adв: (maĭ noŭ) nічĭ odatъ.

Οὐδένεια (ἡ),=Οὐδαμινότης. [οὐδὲν].

Οὐδένες, nom: îm: ал лѫĭ οὐδεὶς.

Οὐδενία (ἡ),=Οὐδένεια. [de ѫnde

Οὐδενίζω, вiit: -ίσω, nimiчeskŭ, пръпъdeskŭ; sokoteskŭ de nimikŭ, nesokoteskŭ.

Οὐδενόσωρος (ὁ, ἡ), poet: [οὐδεὶς, ὥρα] de nічĭ o гріжъ вреdнікŭ, de nimikŭ.

Οὐδενόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Οὐδενίζω, desfiinцezŭ.

Οὐδένων, цen: îm: ал лѫĭ Οὐδείς.

Οὔδεος, poet: цen: ал лѫĭ Οὖδας.

Οὐδέπη, adв:=Οὐδαμῶς. „Οὐδέπη ἐστίν„. Om: Imn: nічĭ întp' ѫn кіпŭ nѫ e кѫ пѫtinцъ.

Οὐδέποτε, adв: nічĭ o datъ. [οὐδὲ, ποτέ].

Οὐδέπω, adв: nѫ înкъ пînъ акѫm. [οὐδὲ, πω].

Οὐδεπώποτε, adв: nічĭ o datъ пînъ акѫm. [οὐδέπω, ποτέ].

Οὐδέτερος, α, ον, nічĭ ѫnѫл din doĭ. (de ѫnde) „Οὐδέτερον (γένος)„. Грam: neѫtpѫ (nічĭ бърбъt: nічĭ fem:). [οὐδεὶς, ἕτερος]. [de ѫnde

Οὐδετέρωθεν, adв: nічĭ dintp' ѫna, nічĭ din чeea-л алтъ пapte, din nічĭ ѫna dintp' amîndoъ пърцiле.

Οὐδετέρως, adв: nічĭ întp' ѫnѫл dintp' amîndoъ кіпѫріле; (Грam:) în neѫtpѫ. [ші

Οὐδετέρωσε, adв: în nічĭ ѫna din amîndoъ пърцiле, saŭ nічĭ întp' o пapte nічĭ întp' алta.

Οὐδήεις, εσσα, εν, poet: [οὖδας] пѫsŭ, aflatŭ жos пе пъmîntŭ.

Οὐδήπου (δήπου γε, δήπουθεν), чiteшte desпърц: οὐ δήπου, ші чл:

Οὐδοπότερος, α, ον, = Οὐδέτερος.

Οὐδοπωσοῦν, Οὐδοπωστιοῦν, [οὐδὲ, ὅπως, τί, οὖν] adв; nѫ de локŭ.

Οὐδὸς (ὁ), [în afin: кѫ ἕδος, ші ὁδός] прагŭ de ѫшъ; (fir:) înчeпѫt, saŭ sfîpшitŭ. „Ἐπὶ γήραος οὐδῷ„. Om: în adînчĭ бътрîneцe. „Βιότου οὐδὸν ἱκέσθαι„. Koint: ла sfîpшitѫл віeцiĭ. (nѫ tpeвѫie sъ se конf:, de ші este în afin:, кѫ..

Οὐδός (ἡ). Ion: în локŭ de ὁδὸς.

Οὐδοτιοῦν, (neѫt: лѫĭ οὐδοστισοῦν) adв:= Οὐδοπωστιοῦν, nічĭ de кѫm, nѫ de локŭ.

Οὐδὼν, ῶνος (ὁ), ѫnŭ felŭ de înкълцъminte de влапъ, saŭ лînъ.

Οὔθ', în апок: (maĭ 'nainte de вок: asnip:) în локŭ de οὔτε,

Οὖθαρ, ατος (τὸ), цîцъ (прiнч: de вitъ de mѫлs), (de ачĭ) ѫцерŭ; (în цen:) цîцъ; (fir:) чea maĭ гpasъ (maĭ вѫnъ) пapte a цapineĭ, ші чл: [de ѫnde

Οὐθάτιος, η, ον, poet: кѫвenitŭ (релatiвŭ) ла цîцъ. [ші

Οὐθατόεις, εσσα, εν, poet: чел кѫ mapĭ, saŭ лъпtoase цîцe, ѫцepe; (fir:) podosŭ.

Οὐθεὶς, (neѫt: οὐθὲν) ενός,=Οὐδεὶς (οὐδὲν). [οὔτε, εἷς]. [de ѫnde

Οὐθένεια (ἡ), =Οὐδένεια.

Οὐθέτερος, [οὔτε, ἕτερος] α, ον, =Οὐδέτερος.

Οὔθην, saŭ (maĭ корек:) οὐ θὴν, adв: poet: nѫ negpeшit. (вezĭ θήν).

Οὔιγγον, saŭ Οὔιπον, saŭ Οὔιτον (τὸ), Eцiпt: ѫnŭ felŭ pe плantъ, вовŭ (saŭ ръdъчina лѫĭ) de Eцiптŭ.

Οὐκ, (maĭ 'naĭnte de вок: sѫбц:) în локŭ de οὐ.

Οὐκ, poet: (în kontpak:) în локŭ de ὁ ἐκ.

Οὐκέτι, (în локŭ de οὐκ ἔτι) adв: nѫ maĭ mѫлt, nѫ maĭ înкъ. „Οὐκέτι κατῄει„. Лкs: „Οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω„. Imn:

Οὐκί, adв: Ion: în локŭ de οὐχί.

Οὔκουν, (în локŭ de οὐκ οὖν) adв: ner: aшa dap nѫ, nѫ negpeшit; чел maĭ пѫцinŭ nѫ; (saŭ întpeв:) nѫ dap? „Οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθοὺς γελᾷν„; Sof: (ші ner:) „Οὔκουν (αἰσχρὸς φανῇ), ἐν οἷς γε δρᾷς„. Sof: "Οὔκουν λέγεταί γε οὐδ' ὑπ' αὐτῶν Ὁμηριδῶν„. Плt: (întp' aчeastъ din ѫpmъ акчепцie se коf: кѫ..:

Οὐκοῦν, konĭѫnкц: конклѫs: aшa dap. "Οὐκοῦν, ὅταν δέ μὴ σθένω, πεπαύσομαι„. Sof. (прiнч.) în fir: potisteръ în локŭ de „Ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι, οὔκουν? nѫ e aшa?„. „Οὐκοῦν, ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ„. Лѫч: „Οὐκοῦν δήπου φαμέν„. Apstf: [οὐκ,οὖν].

Οὔκω, Ion: în локŭ de οὔπω.

Οὔκων, Ion: în локŭ de οὔκουν, ші Οὐκῶν în локŭ de οὐκοῦν.

Οὔκως, Ion: în локŭ de οὔπως.

Οὐλαὶ (αἱ), [ἀλέω] (se înц: κριθαὶ) opzŭ mъчinatŭ mape (хѫpdѫitŭ nѫmaĭ), кape amestekatŭ кѫ sape se întpeвѫinцa ла жeptfe пpesъpîndѫ se пе капѫл віteĭ, maĭ 'nainte de a o жeptfi. (вezĭ ші πρόχυσις).

Οὐλαμηφόρος (ὁ, ἡ), poet: kondѫкъtopŭ, komandipŭ de oшtipe. [οὐλαμὸς, φέρω].

Οὐλαμὸς (ὁ), [οὖλος= ὅλος] adѫnъtѫpъ de pesвoĭnічĭ, tpѫnъ de ostaшĭ (прiнч: de кълъpeцĭ). (вezĭ ші ἴλη).

Οὐλαμώνυμος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ nѫme ostъшeskŭ. [οὐλαμὸς, ὄνομα].

Οὐλὰς, άδος (ἡ), поет: în локŭ de οὔλη fem: ал лъї οὖλος. 2) (sъвst:)=Πήρα.

Οὖλε, поет: (прinч:) порѫнч: ал neîntpeв: οὔλω, sîntŭ întpeгŭ, sъnъtosŭ (sdpaвъnŭ); (de ѫnde овіч: în feлŭ de saлѫtaцie)=Ὑγίαινε. «Οὖλὲ τε καὶ μέγα χαῖρε». Od: Ω:

Οὐλὴ (ἡ), [οὔλω] panъ вindeкatъ, saŭ semnŭ de panъ.

Οὔλημα (τὸ), поет: în локŭ de οὐλαὶ.

Οὔλιμος, η, ον, гл.=кѫ ...

Οὔλιος, α, ον, поет: [ὄλλυμι] = Ὀλοὸς, пръпъditopŭ. 2) [οὔλω] dъtъtopŭ de sъnъtate; mîntѫitopŭ. (епit: ал лъї Аполонŭ).

Οὖλις, ιδος (ἡ), плц: în локŭ de οὖλον, цinцie.

Οὐλοβόρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος= ὅλος, βορὰ] mînкъtopŭ, пръпъditopŭ de toate. (вezї ші οὐλοφόνος). «Ἔχις—». Nік.

Οὐλοδέτης, ου (ὁ), = Ἀμαλλοδέτης. [ші

Οὐλόδετον (τὸ), легъtѫръ de znoпї. [οὖλος, δέω].

Οὐλοέθειρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, ἔθειρα] în локŭ de ...

Οὐλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫл крецŭ. [οὖλος, θρὶξ].

Οὐλόθυμος (ὁ, ἡ), гл: [οὖλος, θυμὸς] = Ὀλοόφρων.

Οὐλοθυτέω -ῶ, віit: -ήσω, =Ὀλοκαυτόω, saŭ (греш: în локŭ de) Οὐλοχυτέω.

Οὐλοκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de οὐλόθριξ. 2)=Οὐλοκέφαλος, чел кѫ totŭ капѫл. "Οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα». Om: Imn: [οὖλος, κάρηνον].

Οὐλόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ коарne sѫчite, saŭ pesѫчite. [οὖλος, κέρας].

Οὐλοκέφαλος (ὁ, ἡ),=Οὐλοκάρηνος. [οὖλος, κεφαλὴ].

Οὐλοκίκιννα (τὰ), поет: = [Οὖλοι, κίκιννοι] крецї zѫлѫfї.

Οὐλοκομάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ кѫ пърѫл крецŭ. [din

Οὐλοκόμης, ші Οὐλόκομος, ου (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫл крецŭ. [οὖλος, κόμη].

Οὐλόκρανος (ὁ, ἡ), поет:= Οὐλοκάρηνος, ші Οὐλόθριξ. [οὖλος, κρᾶνον].

Οὐλομελὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ὁλομελὴς, întpeгŭ. [οὖλος, μέλος]. [de ѫnde

Οὐλομελίη (ἡ), Ion: în локŭ de ὁλομέλεια, întpeцime. || (dat:) Οὐλομελίῃ, adв: în întpeцime, în цeneралŭ, saŭ în totaлŭ.

Οὐλόμενος, η, ον, поет: în локŭ de ὀλόμενος, між: nex: 2: de партч: ал лъї ὄλλυμι, (прinч: ка adiek:) пръпъditopŭ; saŭ (пas:) пїepdѫtŭ, tікълosŭ, вpednікŭ de пeipe. „Οὐλομένῳ θανάτῳ». Епгр:

Οὖλον (τὸ), (прinч: ла îm:) цinцie.

Οὐλοὸς, ὴ, ὸν, поет: Ion: în локŭ de ὀλοός.

Οὐλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ чева (пърѫл) крецŭ. [οὖλος, ποιέω]. [de ѫnde

Οὐλοποίησις, εως (ἡ) ,înкрецipe (de пърŭ).

Οὐλόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: Ion: întpeгŭ ла пічоаре. [οὖλος, ποῦς].

Οὖλος, η, ον, Ion: în локŭ de ὅλος, întpeгŭ; (прin întind:) tape, пѫtepnікŭ, (овшt;) цeaпъnŭ; (прin ѫpm:) гpozaвŭ, sпъїmîntъtopŭ. „Οὖλος Ἄρης«. Іл. Е. "Οὖλος ὄνειρος». Іл: В: desлѫшitŭ. (ші adв:) «Ψᾶρες ἢ κολοιοὶ οὖλον κεκλήγοντες„. Іл: Р: stpirînd, кponкъnind tape. (nѫ tpeвѫїe sъ se konf: кѫ..

Οὖλος, η, ον, [εἴλλω] pesѫчitŭ, крецŭ; (despre цesъtѫpї) desŭ, вътѫtŭ. [de ѫnde

Οὖλος (ὁ),=Ἴουλος (3), mъnѫnкїŭ, легъtѫръ de sпiче; znoпŭ. [ші

Οὐλότης (ἡ), крецime (de пърŭ); desime (de цesъtѫръ, saŭ пînzъ).

Οὐλοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ пърŭ крецŭ. [din

Οὐλότριχος (ὁ, ἡ),=Οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φένω, φόνος] omopîtopŭ, пръпъditopŭ de toate. || (sѫвst:) „Οὐλοφόνον (τὸ),». Dioskp. ѫnŭ feлŭ de плantъ otpъвічоasъ, (алt.) ἰξία.

Οὐλοφόρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φέρω]= Ἀμαλλοφόρος, пѫpтъtopŭ (цiitopŭ în mînъ) de mъnѫnкї, saŭ znoпї de sпiче (de гpîŭ).

Οὐλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φυὴ] întpeгŭ în natѫpa sa (neпpefъкѫtŭ).

Οὐλόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ креце fpѫnze. [οὖλος, φύλλον].

Οὐλοχοεῖον, ші Οὐλοχόϊον (τὸ), вasŭ копpinzъtopŭ de...

Οὐλόχυτα (τὰ), ші Οὐλοχύται (αἱ), [οὐλαὶ, χέω] хѫpdѫitѫл opzŭ, кѫ каре se пpesъpa maї 'nainte de înжѫnгїepe капѫл жeptfeї, saŭ жeptfeлnікѫл. 2) = Πρόχυσις. [de ѫnde

Οὐλοχυτέομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, пpeпъpŭ кѫ opzŭ хѫpdѫitŭ жeptia ші жeptfeлnікѫл maї 'nainte de жeptfipe.

Οὐλόω -ῶ, віit: -ώσω, вindeкŭ кѫ desъвîpшipe panъ. [οὐλὴ].

Οὔλυμπος (ὁ), Ion: поет: în локŭ de Ὄλυμπος.

Οὔλλω , (neîntp:) sîntŭ цeaпînŭ, sъnъtosŭ, = Ὑγιαίνω. (вezї οὖλε).

Οὐλὼ, -όος -οῦς (ἡ),= Ἰουλὼ (епit: ал Чepeseї).

Οὔμενουν, ші Οὐμενοῦν [în локŭ de οὐ, μὲν, οὖν] adв: neг: nѫ neгpeшit. „Οὔμεν-

οὖν με προσεδόκας ἀναγνῶναι σ' ἔτι,,. Apstf: ,,Μεγάλαις, οὔμενουν ἐχούσαις ὑπερβολὴν,,. Basil: ,,Οὔμενουν εἴποι τις ἄν,,. Грг: (ші înпреѕнъ кѕ γε). ,,Οὐμενοῦν πάντα γε ἀφανισθῆναι,,. Паѕs: (mi în pesпѕns:) "Δάκνεις, ὡς αἱ γυναῖκες. -οὐμενοῦν ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες,,. Пл:

Οὐμὲς, (ɥen:) οὐμείων, Беоt: în локѣ de ἡμεῖς, ἡμῶν.

Οὐμὴν, [în локѣ de οὐ μὴν] nѕ însъ, dap nічї. ,,Ὑπὸ τινος τῶν συνήθων, οὐμὴν ἐπιεικῶν,,. Пл: ,,Οὐμὴν οὐδ' ἐρασιχρημάτους γε τοὺς συνόντας ἐποίει". Ksn: "Οὐμὴν ἀλλὰ,,. вezї ἀλλὰ.

Οὐμὸς, At: (în коntрак:) în локѣ de ὁ ἐμός.

Οὖν, [ὄν, пaрtч: neѕt: лѕї εἰμί] коniѕnкц: rîndit: (прinч: dѕпе оаре каре deпъртаре de sѕвїектѣ) аша dap, прin ѕрmаре. ,,Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶ καὶ ἄνω βλαστάνοντα τὰ φυτὰ· καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν,,. Ksn: ,,Ἐπεὶ οὖν τοῦτον ἤκουον πρὸς πάντων καλόν τε κἀγαθὸν ἐπονομαζόμενον, ἔδοξέ μοι τούτῳ πειραθῆναι συγγενέσθαι. Ἰδὼν οὖν ποτε αὐτὸν ἐν τῇ στοᾷ καθήμενον, ші чл:,,. Ksn: ,,Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες. Οὗτοι οὖν ші чл:,,. Skp: 2) întъpit: întp' adeвъpѣ. ,,Εἰ δ'ἐστὶν, ὥσπερ οὖν ἐστὶ, θεὸς ὁ ἔρως,,. Плt: 3) înпѕцinъt: (înпреѕнъ кѕ γε, δε, ші чл:) чел maї пѕцinѣ. ,,Ἐμοὶ γ' οὖν δοκεῖ,,. Ksn: 4) (înпреѕнъ кѕ релat:) nedefinit: ,,Ὅστισοῦν, ,,Ὁπωσοῦν, ,,Ὁποθενοῦν, ші чл:

Οὖν, At: (în коntрак:) în локѣ de ὁ ἐν.

Οὕνεκα, ші Οὕνεκεν, поеt: în локѣ de οὗ ἕνεκα, ἕνεκεν, fiind къ; (кѕ ɥen:) în локѣ de ἕνεκα, пentрѕ; (ѕne-орї) în локѣ de ὅτι, къ. ,,Ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα Ἕλληνες ἐσμέν,,. Sof: ,,Ἦλυθ' ἐνθάδε ἀνήρ τις, ὅς δὴ μυθοῖτο, οὕνεκεν Ἀργείων τις ὄλεσσε θηρίον, αἰνολέοντα,,. Ткр: (ші în парал:) ,,Ὅθ' οὕνεκα (οὕνεκεν),,. Ткр:

Οὔνεσθε, поеt: în локѣ de ὄνεσθε, а 2: îm: пeps: ал лѕї ὄνομαι.

Οὔνομα (τὸ), Ion· поеt: în локѣ de ὄνομα. [de ѕnde

Οὐνομάζω, віit: -άσω, Ion: în локѣ de ὀνομάζω. [ші

Οὐνομαίνω віit: -ανῶ, Ion: în локѣ de ші ὀνομαίνω.

Οὐνομαστὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локѣ de ὀνομαστὸς.

Οὔξ, At: (în коntрак:) în локѣ de ὁ ἐξ.

Οὖον (τὸ),="Ὄον, горѕнѣ.

Οὔπα, adв: Dop: în локѣ de οὔπω.

Οὔπερ, adв:=Οὔ περ.

Οὔπερ, ɥen: ал леї ὅσπερ, || (ка adв:) =ὅπου.

Οὔπη, saѣ οὔ πη, adв: поеt: în локѣ de οὐδαμοῦ, saѣ οὐδαμῶς.

Οὔπιγγος (ὁ), imnѣ în чinstea Dianeї. [din

Οὔπις, ιος (ἡ),="Ὄπις, (епit:) Nemesisa, ші Diana.

Οὐπίτριπτος, At: (în коntракt:) în локѣ de ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, adв: поеt: = Οὐδαμόθι, ші Οὐδαμοῦ.

Οὔποκα, Dop: în локѣ de...

Οὔποτε, adв:=Ποτὲ, saѣοὐδέποτε. [οὐ,ποτὲ].

Οὔπω, adв: nѕ înкъ пînъ акѕm. [οὐ, πω].

Οὐπώποτε, adв: nічї о datъ пînъ акѕm. [οὐ, πω, ποτὲ].

Οὔπως, adв: nѕ de локѣ, nічї întp' ѕnѣ кіпѣ. 2)=Οὔποτε. [οὐ, πως].

Οὐρὰ (ἡ), [ὀρὸς] коadъ (de вітъ); memвpѕ ɥenitaлѣ въpвъteskѣ (de ѕnde νώθουρος); (în ɥen:) марɥinea, капътѕл din апої de ор че лѕкрѕ, коadъ, (п: ек:) пѕпа коръвії, stреажа din апої а omtipiї, ші чл: (de ѕnde) ,,Ἐς οὐρὰν,,. Такt: înапої.

Οὖρα, поеt: îm: ал лѕї οὖρον.

Οὐραγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѣ komandipѣ, saѣ solдatѕ de stреажа din апої а omtipiї; (fir:) sîntѣ чел din ѕрmъ. [ші

Οὐραγία (ἡ), treaвa komandipѕлѕї stрежеї din апої а omtipiї. 2) stреажа din апої а omtipiї. [din

Οὐραγὸς (ὁ), [οὐρὰ, ἄγω] komandipѣ, saѣ solдatѣ de stреажа din апої а армieї. 2) =(saѣ греш: în локѣ de) Οὐρίαχος, коadъ de ор че поатъ.

Οὐράδιον (τὸ), dim: ал лѕї οὐρὰ, кodiцъ.

Οὐραία (ἡ), поеt: în локѣ de [οὐρὰ]. (вezї

Οὐραῖος, α, ον, кѕвenitѣ, saѣ aflatѣ ла коadъ; în ɥen:) чел din марɥine, din къпътîїѣ, saѣ dinапої. ,,Πόδες οὐραῖοι,,. Ткр: челе dinапої. || (sѕвst:)Οὐραῖον (τὸ), коada, марɥinea; (їар пaртік:) ѕnѣ felѣ de sapamѕръ, saѣ salцъ fъкѕtъ din apiпioapeле ші коada ѕnѕї felѣ de лакерdъ. [οὐρὰ].

Οὐρακὸς (ὁ), miжлокѕл вîslеї. (вezї οὐρίαχος). [în afin: кѕ οὐραγὸς].

Οὐράνη (ἡ), [οὐρέω] = Οὐροδοχεῖον, saѣ οὐρήθρα.

Οὐρανιάζω, віit: -άσω, mъ жокѣ жокѕл nѕmitѣ [οὐρανία]. (вezї οὐράνιος).

Οὐρανίαφι, поеt: în локѣ de οὐρανίᾳ, dat: fem: ал лѕї οὐράνιος.

Οὐρανίδης, ου (ὁ), fiѣ, saѣ локѕitорѣ ал Ѕранѕлѕї, saѣ ал Черѕлѕї. (вezї ші οὐρανίων). [ші

Οὐρανίζω, ші (miж:) Οὐρανίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, поет: îndpeптezŭ чева кътре (ші miж: ажѫнгŭ пînъ ла) черŭ. [ші

Οὐράνιος, α saŭ ος, ον, череskŭ, saŭ îndpeптatŭ кътре, ор ажѫnsŭ пînъ ла черŭ; (прin întind:) ковîршitорŭ, пеste мъsѫръ. „Θεοὶ οὐράνιοι„. Om: ші Ep: (алт:) Οὐρανίωνες. „Ὕδωρ οὐράνιον„. Лкs: апъ de плоае. „Ἄνοδος — „. Imn: sѫipe ла черŭ. (прin întind:) „Ἄχος οὐράνιον„. Esхл: foapte mape (ші în локŭ de adв:). „Ῥίπτε σκέλος οὐράνιον„. Apstf: sъpĭ 'налт în sѫs. „Οὐράνιον ὅσον„. Apstf: în локŭ de θαυμαστὸν ὅσον, кѫ мѫлтъ ковîршipe. (вezĭ ші ἀέριος). ‖ Οὐρανία (ἡ), ѫnŭ felŭ de жокŭ, а арѫnка о балъ, saŭ minче în aepŭ, ші а о прinde în sвѫpetŭ. [ші

Οὐρανίσκος (ὁ), прinч: dim: ал лѫĭ οὐρανός (проп: ші fir:); (ĭар партік:) черѫл гѫреĭ. [ші

Οὐρανίων, ωνος (ὁ), поет: (прinч:) fiŭ (овіч: локѫĭторŭ) ал черѫлѫĭ, череskŭ. „Οὐρανίωνες (înпреѫnъ ші fъръ) θεοί». Om: (патронim:) „Οὐρανίωνες„. Іл: E. Titaniĭ, (ка fiĭ аĭ Ѹранѫлѫĭ). [Οὐρανός].

Οὐρανοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: sѫitŭ, saŭ ѫмблъторŭ în черŭ. [ші

Οὐρανοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, ѫмблѫ în черŭ. [οὐρανὸς, βαίνω].

Οὐρανογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѫnoskъторŭ de челе черештĭ (astponomŭ, saŭ meteорологŭ). [οὐρανὸς, γιγνώσκω].

Οὐρανογραφία (ἡ), deskpiepe de черŭ. [οὐρανὸς, γράφω].

Οὐρανόδεικτος (ὁ, ἡ), арътatŭ în, saŭ din черŭ. [οὐρανὸς, δείκνυμι].

Οὐρανοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергŭ (чіркѫлezŭ ка планеціĭ) п' în черŭ. [din

Οὐρανοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъторŭ п' în черŭ. [οὐρανὸς, δρόμος].

Οὐρανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫл saŭ forma черѫлѫĭ, волtitŭ ка черѫл. [οὐρανὸς, εἶδος].

Οὐρανόεις, εσσα, εν, поет: череskŭ; saŭ ал черѫлѫĭ гѫреĭ. [ші

Οὐρανόθεν, adв: din черŭ. [οὐρανός].

Οὐρανοθεσία (ἡ), fiksapea nosiціi fiекърѫĭа din черештеле трѫпѫрĭ. [οὐρανὸς, θέσις].

Οὐρανόθι, adв: în черŭ. [οὐρανός].

Οὐρανοκάτοικος (ὁ, ἡ), гл: локѫĭторŭ ал черѫлѫĭ. [οὐρανὸς, κάτοικος].

Οὐρανολέσχης, ου (ὁ), Sхл: =Μετεωρολέσχης. [οὐρανὸς, λέσχη].

Οὐρανομήκης, εος (ὁ, ἡ), лѫнгŭ пînъ ла черŭ, foapte 'налтŭ; (fir:) foapte mape. [οὐρανὸς, μῆκος].

Οὐρανόνικος (ὁ, ἡ), поет: вірѫitорŭ (предomnitорŭ) în черŭ. [οὐρανὸς, νίκη].

Οὐρανόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поет: fiŭ, saŭ fiĭкъ а Ѹранѫлѫĭ saŭ Черѫлѫĭ. [Οὐρανὸς, παῖς].

Οὐρανοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzѫtŭ din черŭ. [οὐρανὸς, πέσω=πίπτω].

Οὐρανόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поет: [οὐρανὸς, πλάζομαι] преѫмблъторŭ (чіркѫлъторŭ) în черŭ.

Οὐρανοποιία (ἡ), fачереа (креареа) черѫлѫĭ. [οὐρανὸς, ποιέω].

Οὐρανόπολις, εως (ἡ), орашŭ череskŭ. [οὐρανὸς, πόλις]. [de ѫnde

Οὐρανοπολίτης, ου (ὁ), четъцеанŭ (локѫĭторŭ) ал черѫлѫĭ.

Οὐρανόροφος (ὁ, ἡ), чел кѫ акоперішŭ în formъ de черŭ (волtitŭ) „Σκηνὴ —„. At: [οὐρανὸς, ὀροφή].

Οὐρανὸς (ὁ), черŭ; (mitолоц:) локашŭ ал zeiлор; ші Ѹранŭ (вezĭ diks: de nѫm: пропр:); (авѫs:) atmosfepa. 2 (прin întind:) клima (temперътѫра) ѫnѫĭ локŭ. 3) steлоsѫл ѫniвepsŭ. 4) (fir:) înъѫntрѫл акоперішѫлѫĭ ѫneĭ клъditѫрĭ saŭ кортŭ волtitŭ; (de ѫnde ѫne-орĭ) черѫл гѫреĭ. [οὖρος=ὄρος, ἄνω]. [de ѫnde

Οὐρανόσε, adв: ла черŭ.

Οὐρανοσκόπος (ὁ, ἡ), прівitорŭ, къѫtъторŭ ла черŭ. (de ѫnde ‖ sѫвst:) ѫnŭ felŭ de пеште кѫ окіĭ ашezaцĭ în крештетѫл капѫлѫĭ, ші întoршĭ în sѫs. [οὐρανὸς, σκοπός].

Οὐρανοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [οὐρανὸς, στέγη] apdikъторŭ (кърътoрŭ) asѫпръшĭ de черŭ. „Ἄθλος — „. Esхл: мѫnка лѫĭ Atлasŭ.

Οὐρανοῦχος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, stъпînemte, saŭ локѫĭеште черѫл. [οὐρανὸς, ἔχω].

Οὐρανοφάντωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: [οὐρανὸς, φαίνω] арътъторŭ, deskoпepitорŭ de таĭнеле черѫлѫĭ. saŭ 2) а кърѫĭа лѫminъ se вede (ажѫnце) пînъ ла черŭ.

Οὐρανοφοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, = Οὐρανοβατέω. [din

Οὐρανοφοίτης, ου (ὁ), поет:, ші

Οὐρανόφοιτος (ὁ, ἡ), мергъторŭ, ѫмблъторŭ прin черŭ. (вezĭ ші ἠερόφοιτος). [οὐρανὸς, φοιτάω].

Οὐρανοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторŭ asѫпръшĭ de черŭ, =Οὐρανοστεγὴς. [οὐρανὸς, φέρω].

Οὐρανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), гînditорŭ ла

челе черемtĭ; saŭ чел кȣ череskŭ simцimîntŭ. [οὐρανὸς, φρὴν].

Οὐρανοφύτευτος, saŭ Οὐρανόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ (креatŭ, tpasŭ de opiцinъ) din черŭ. [οὐρανὸς, φυτεύω, saŭ φύω].

Οὐρανοχρώματος (ὁ, ἡ), чел în колоареа (faцa) черȣлȣĭ. [οὐρανὸς, χρῶμα].

Οὐρανόω -ῶ, biit: -ώσω, (плц:) ашezŭ în черŭ, (ad:) înzeeskŭ. [οὐρανὸς]. [de ȣnde

Οὐράνωσις, εως (ἡ), înzeipe.

Οὔραξ, [οὐρά] ακος (ὁ), о пазъре, fazanŭ; кокошŭ selвatisŭ; saŭ ȣnŭ felŭ de dponie, (алt:) τέτραξ; ĭap dȣпе алцiĭ = Τέτριξ.

Οὐραχὸς (ὁ), каналȣл ȣdȣлȣĭ de ла прȣнкȣл din пînteче întinsŭ de ла въшiка ȣdȣлȣĭ пînъ ла вȣрiкŭ. [οὖρον, ἄγω].

Οὔρεα, поet. Ion: în локŭ de ὄρη, mȣнцĭ, îm: ал лȣĭ οὖρος=ὄρος.

Οὐρειὰς, άδος, поet: Ion: în локŭ de ὀρειάς.

Οὐρειβάτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de ὀρειβάτης

Οὐρείθρεπτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρείθρεπτος.

Οὔρειος, α, ον, поet: în локŭ de ὄρειος.

Οὐρεοφοιτὰς, άδος (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ

Οὐρεόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρεσίφοιτος.

Οὐρεσιβώτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de ὀρεσιβώτης.

Οὐρεσίοικος, Οὐρεσίφοιτος, ші чл: поet: = Ὀρεσίοικος, ші чл:

Οὐρεὺς, ῆος (ὁ), Ion: în локŭ de ὀρεύς, каtîpŭ. 2) (pap) în локŭ de οὖρος, пъzitopŭ.

Οὐρέω -ῶ biit: -ήσω, поet: tparŭ ла цъpmŭ кȣ прiinчosŭ вîntŭ. [οὖρος].

Οὐρέω -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, (прел: ἐούρουν, пех: οὔρησα) îmĭ fakŭ ȣdȣл, шъ пiшŭ. [οὖρον].

Οὐρὴ (ἡ), Ion: în локŭ de οὐρά.

Οὐρῆας, ак: îm: ал лȣĭ οὐρεὺς = ὀρεὺς.

Οὐρηδόχος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de οὐροδόχος.

Οὐρήθρα (ἡ), каналȣл, прiн каре ese ȣdȣл, пiшъtoape. [ші

Οὔρημα (τὸ), пiшъtȣръ, saŭ пiшatŭ. [οὐρέω].

Οὐρηρὸς, ὰ, ὸν, кȣвenitŭ ла пiшatŭ. „Ἄγγος οὐρηρὸν —„. Лкs: оалъ de пiшatŭ. [οὖρον].

Οὐρησείω, (fъръ biit:] = Οὐρητιάω.

Οὔρησις, εως (ἡ), пiшape. [ші

Οὐρητὴρ (ὁ), каналȣл, прiн каре tpeче пiшatȣл din рънiкĭ în въшiкъ. [mi

Οὐρητιάω -ῶ, biit: -άσω, îmĭ вine des sъ mъ пiшŭ. [ші

Οὐρητικὸς, ὴ, ὸν, înлesnitopŭ de пiшape. 2) каре se пiшъ des. пiшaгoшŭ. [ші

Οὐρητρὶς, ίδος (ἡ], =Οὐροδοχεῖον. [οὐρέω].

Οὐρία (ἡ), feш: ал лȣĭ οὔριος.

Οὐρία (ἡ), [οὐρὰ] ȣnŭ felŭ de paцъ selвatiкъ.

Οὔρια, Ion: în локŭ de ὅρια.

Οὐρίαχος (ὁ), поet: [οὐρὰ] вîpfȣл askȣцitŭ (чел din жos) ал sȣлiцei, =Σαυρωτὴρ; (în цen:) къпъtîĭȣл askȣцitŭ ал ор къpȣĭa лȣкpȣ. «Καρδίας—„. Iпкр:

Οὐρίζω, biit: -ίσω, Ion: în локŭ de ὁρίζω.

Οὐρίζω, biit: -ίσω, поet: [οὖρος] поptŭ, dȣкŭ коpaвia кȣ прiinчosŭ вîntŭ; (fir:) fakŭ чева a isвȣti; saŭ dipiцezŭ, îndpeптezŭ чева dȣпе кȣвiinцъ.

Οὐρίθρεπτος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de οὐρείθρεπτος.

Οὔρινος, η, ον, (прiпч: ὠὸν, оȣ́) fъръ плоdŭ, клочitŭ, (алt:) ὑπηνέμιον. [οὖρος, вîntŭ].

Οὐριοδρομέω -ῶ, liit: -ήσω, алергŭ (tpaгŭ) ла ȣskatŭ кȣ прiinчosŭ вîntŭ. [din

Οὐριοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtopŭ (tpъгъtopŭ) ла поptŭ кȣ прiinчosŭ вîntŭ. [οὔριος, δρόμος].

Οὔριος, α saŭ ος, ον, [οὖρος] (прiпч: ἄνεμος, вîntŭ) прiinчosŭ, вȣnŭ ла плȣtipe, sȣfлъtopŭ din апоĭ. »Ἐξ οὐρίων, saŭ „Ἐξ οὐρίας, saŭ »Ἐν οὐρίω, saŭ »Οὔρια πλεῖν (θεῖν, δραμεῖν),„. Лкs: a плȣti кȣ прiinцъ. (ші fir:) «Οὐρία πρᾶξις». Esхл: nemepitoape, isвȣtitoape. || «Ζεὺς οὔριος». Епгр: dъtъtopŭ de прiinчosŭ вîntŭ. 2)=Οὔρινος.

Οὐριοστάτης, ου (ὁ), поet: [οὔριος, ἵστημι] прiinчosŭ; saŭ adȣкъtopŭ de порочipe.

Οὐριόω -ῶ, biit: -ώσω, поet: [οὔριος] лasŭ în diskpeцia вîntȣpiлop, =Ἐξανεμόω.

Οὔρισμα (τὸ), Ion: în локŭ de ὅρισμα.

Οὔρισμα (τὸ), [οὐρίζω] sȣfлape de вîntŭ прiinчosŭ.

Οὐροδοχεῖον (τὸ), вasŭ прiimitopŭ (оалъ) de пiшatŭ. [ші

Οὐροδόχη (ἡ), ші Οὐροδόχιον (τὸ), =Οὐροδοχεῖον. [din

Οὐροδόχος (ὁ, ἡ), прiimitopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de пiшatŭ. [οὖρον, δέχομαι].

Οὖρον (τὸ), [ὀρὸς] пiшatŭ.

Οὖρον (τὸ), поet: în локŭ de ὅρος, ὅριον, distanцъ, пînъ ȣnde ажȣнцe чева.

Οὐροπύγιον (τὸ), =Ὀῤῥοπύγιον.

Οὐρὸς (ὁ), Ion: în локŭ de ὀρὸς, saŭ ὀῤῥὸς.

Οὐρὸς (ὁ), шапцъ, прin каре тръцеаъ коръвііле dene таре пе вскаъ, ші din протівъ. (вezї ші ὁλκὸς). [în afîn: кв..

Οὖρος (ὁ), Ion. în локъ de ὅρος. хоtаръ.

Οὖρος (ο), поеt: [αὖρα] вînтъ (прinч:) прiinчosъ ла плвtipe; (de вnde fir:) nopoчipe, isввtipe.

Οὖρος (ὁ), поеt: [ὥρα] лвъторъ a minte, пъziторъ, stрежарь.

Οὖρος (ὁ), [Лat: саъ Церт:] вnъ feлъ de вitъ, воь, саъ вiволъ селватікъ, (алт:) βόνασος.

Οὖρος, εος -ους (τὸ), Ion. în локъ de ὅρος, мвnte.

Οὐροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, таїъ коada. «Ἵππον —». Глs: [οὐρὰ, τομή].

Οὐρέω -ῶ, вiit: -ώσω, = (саъ греш: în локъ de) Οὐριόω (întрeп: пвmаї în комп: κατουρέω).. [οὖρος, вînтъ].

Οὖς, ὠτὸς (τὸ), вреке. «Εἰς οὖς„. Fps: ла вреке, пе аsквns. 2) вреке, ad: mînвшъ de (апвкаt) вasъ.

Οὖς, ак: îm: ал релат: ὅς.

Οὖσα, fem: ал лвї ὤν, партч: лвї εἰμί.

Οὖσα, поеt: îm: ал лвї οὖσον.

Οὐσία (ἡ), fiinцъ; конstitвtівеле (конgiitoареле елементе a лe) fiinцeї; (de вnde маї des) проprietъцi, авере, stape. »Τὰς ἄπαιδας οὐσίας». Sof: a fi în лinвъ de копiї. [οὖσα].

Οὐσιαρχία (ἡ), (тлч:) opiцina fiinцeї, саъ чea dintîї înчепътоаре прічінъ a fiinцeї челор în fiinцъ. [οὐσία, ἀρχή].

Οὐσίδιον (τὸ), dim: ал лвї οὐσία, мікъ авере.

Οὐσιοποιός (ὁ, ἡ), (тлч:) fъкъторъ de fiinцъ. [οὐσία, ποιός].

Οὐσιόω -ῶ, вiit: -ώσω,înfiinцezъ (креezъ) чева. «Ὁ κατὰ ζωὴν λογικὴν οὐσιωμένος„. Simпл: чел креatъ în кввînтътоаре віацъ. [ші

Οὐσιώδης, εος (ὁ, ἡ), fiinчosъ, (Fpanц:) esenцialъ. [οὐσία]. [de вnde

Οὐσιωδῶς, adв: dвne (саъ în) adевъratъ fiinцъ.

Οὐσίωσις, εως (ἡ), înfiinцare. [οὐσιόω].

Οὖσον (τὸ), поеt: în локъ de οἷσον.

Οὔτα, поеt: în локъ de οὔτασε, a 3: sinг: neps: a перегл: пех: ал лвї ...

Οὐτάζω, вiit: -άσω, ші Οὐτάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: [în afin: кв ὠθέω] лovескъ (прinч: кв de апроапе вътътоаре артъ), stрънвnгъ, рънeskъ. «Οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ, οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος». Od: Λ. «Ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ». Іл: Е. «Οὐταμένη ὠτειλή». Іл: Ξ. ші P. рапъ deskisъ.

Οὔτε, [οὐ, τέ] adв: пег: = Οὐδέ, пічї, (овіч:) „Οὔτε... οὔτε, саъ Οὔτε.. οὐδὲ, саъ «Οὔτε.. οὐ, саъ Οὔτε...καὶ, ші (рар) «Ὅτε... δὲ»». Ep:

Οὔτερος, At: ші Ion: în локъ de ὁ ἕτερος.

Οὐτήσασκε, поеt: în локъ de οὔταζε, a 3: sinг: neps: de прел: ал лвї οὐτάω.

Οὔτησις, εως (ἡ), рънipe. [οὐτάω].

Οὔτι, next: лвї Οὔτις. [de вnde

Οὐτιδανὸς, ὴ, ὸν,, = Οὐδαμινὸς, de nimікъ; neînsemnъторъ; невitеazъ, некрaжosъ; (desпре лвкр:) de neînтpeввînцat, prostъ.

Οὔτινος, цеп: ал лвї οὔτις.

Οὔτινος, цеп: аллвї ὅστις, ші ὅ,τι.

Οὔτι πω, adв: = Οὔπω.

Οὔτις, (next: Οὔτι) цеп: οὔτινος, = Οὐδείς, niminea. || (next:) Οὔτι, adв: nerat: нічї de квm, de локъ. (next: se конf: кв...

Οὔτοι adв: пег: пв пегрешіt. [οὐ, τοι].

Οὗτος, [ὁ αὐτός] αὕτη, τοῦτο, (цеп: τούτου, ταύτης, τούτου, dat: τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, ак: τοῦτον, ταύτην, τοῦτο; îm: пom: οὗτοι, αὗται, ταῦτα, цеп: τούτων, dat: τούτοις, ταύταις, τούτοις, ак: τούτους, ταύτας, ταῦτα) прon: demonstp: саъ арът: (прinч: în арътаре de овіектвл чел маї de апроапе) ачesta. „Ἐκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θησεῖον„. (Epis: în) Stрв: (ші emfant:) „Οὗτος ἐγὼ πάρειμι„. Лкs: (маї des кrпeazъ în peнetaре de întpeвнtъ fpasъ, саъ sпре întfpвmвsецare). «Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦ περ πρότερον ἐμνήσθην, οὐδέ οὗτος προσωτέρω ἔφησε ἀπικέσθαι». Ep: «Οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι». Ksn: (ші вокат:) «Οὗτος, ὦ οὗτος, σὲ φημί». Лкs: «Ὦ οὗτος, Αἶαν». Sof: «Ἐπίσχες, οὗτος». Apstf: || (next:) Τοῦτο, саъ Ταῦτα (în ел: de прeп: саъ de вервъ впалогъ se ĭa în гелвріle акченцій). „Τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ». în локъ de μέρος μὲν, μέρος δέ. «Καὶ ταῦτα φίλος ὤν». Лкs: ші маї кв seamъ кînd, în врeme че... «Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα». Fps: în локъ de εἶεν. «Ταῦτ' (se înц: ποιήσω, саъ ἔσται), ὦ δέσποτα». Apistf: аша, прea вine, ввкъpos. (ші маї des). «Ταῦτ' ἄρα (δὴ, οὖν),,. пentpв ачeasta dap. || (fem: dat:) Ταύτῃ (în ел: de χώρᾳ, саъ ὁδῷ, саъ μεθόδῳ se ĭa în локъ de) adв: de локъ, de кал: саъ asemъn: ачi de ачi, astfел. «Οὐ ταῦτ' ἔστι πω ταύτῃ„. Apstf: n' a ажвns înкъ лвкрвл пîn' аколо. «Ταύτῃ καλεῖσθαι». Ilл: [de вnde

Οὐτοσὶ, (ші прea pap οὑτοσίν) αὐτηί,

τουτί, At: (прin întind:) în локъ de οὗτος, αὕτη, τοῦτο (sпре maĭ mълtъ înteцipe de арътаре). [ші

Οὕτως, ші (maĭ 'nainte de кons:) οὕτω, adв: de asem: (anteч: овіч: ал релat: ὡς) аша, întp' astfелъ de кіпъ. «Ταῦτα μὲν οὕτω τελέω, ὡς σὺ κελεύεις». Od: Δ. (ші fъръ ὡς). „Ἔσσεται οὕτως». Od: Π. «Οὐχ οὕτως ἔσται». Od: Φ. «Οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει». Ksn: (ъne-орĭ se лasъ). «Ὁρῶ δ', ὥσπερ γεωργοῦντας, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας ἐργαζομένους ἀνθρώπους». Ksn: (ші în înпърц:). «Οὕτω μὲν, οὕτω δὲ». în локъ de μέρος μὲν,'— δὲ. (вezĭ ші οὗτος). 2) înteц: (ъpmînd овіч: ὥστε) ка anteч: atît, atît de mълt (de вine, de tape, ші чл:). (ші în ел: de ὥστε). «Αἱ τῶν Αἰγυπτίων κεφαλαὶ εἰσὶ οὕτω δή τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας„. Ep: (ші авsол:) «Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα»; Apstf: (ші ъpmînd ὅς). «Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὅς θανεῖν ἐρᾷ». Sof: 3) noft: (înц: ὡς). «Οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων». Apstf: аша sъ amъ napte de копіĭ. «Οὕτω σαυτῆς ὄναιο». Лъч: аша se aĭ napte de віацъ 'цĭ. 4) конклъs: saъ îndeплinitopъ de înцелesъ (maĭ de mълte орĭ înпреъnъ къ δή), аша dap, прin ъpmape. «Γνοὺς, ὅτι..., οὕτω δὴ κρίνας». Ksn: «Ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ ші чл:». Ep: (ші întpeв;) «Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν καταλείψειν; Σῖγα...». Іл: Ξ. 5) afipmat: (în pesпъns: ші ел:) da, întp' adeвъpъ, аша este. «Σὺ ἄρα τὰ μὲν ὠφελοῦντα χρήματα ἡγῇ, τὰ δὲ βλάπτοντα οὐ χρήματα; —Οὕτως. 6) emfant: în локъ de ἁπλῶς, аша în zadapъ, fъръ nічĭ ъnъ къвîntъ, (Тъpч:) de цеава. «Μὰψ οὕτως». Іл: В. Κεῖσ'οὕτως». Іл: Φ. «Ὅμως οὕτως ἀκοῦσαι ἔχει τινα λόγον». Dm: (ші ла înчепъtъ de повеste). «Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ». Apst:

Οὑτωσὶ, ші (maĭ 'nainte de вок: ъneорĭ) Οὑτωσίν. adв: At: (în прestîntind:) în локъ de οὕτως.

Οὐχ, adв: (maĭ 'nainte de вок: asпip:) în локъ de οὐκ. [de ъnde

Οὐχὶ, adв: =Οὐ, nъ.

'Οφείδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ὄφις, шерпълецъ.

'Οφειλέσιον (τό),='Οφείλημα. [ші

'Οφειλέτης, ου (ὁ), ші 'Οφειλέτις, ιδος (ἡ), datopъ, datoape. [ші

'Οφειλὴ (ἡ), Sкр: =къ...

'Οφείλημα (τὸ), datopie, saъ че este чinева datopъ. [ὀφείλω].

'Οφείλιμος, греш: în локъ de ὀφέλλιμος.

'Οφειλόντως, adв: (de партч:) dъпе datopie, къdepe, saъ къвiinцъ; (прin ъpm:) пегрешit. [din

'Οφείλω, [ὀφέλλω] вiit: ὀφειλήσω, (nex: ὠφείλησα, ші 2: ὤφελον, ші în sinк: ὦφλον, tpe: de къ: ὤφληκα, ші пas: ὤφλημαι, nex: пas: ὠφειλέθην) datopezъ, sîntъ datopъ; (fir:) sîntъ îndatopatъ (моралічеште silitъ) sъ... (къ ак: saъ inf: dip: ші dat: indip:). «Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, ἀλλ' ἢ τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους». Sкр: „Πολλέσι χρεῖος ὄφειλον». Іл: А. «'Οφειλέτω τῷ δημοσίῳ τοσοῦτον ἕτερον». Плt: (вezĭ ші ὄφλω). (ші fir:) «Χάριτας ὀφείλειν τινί». Tкр: «'Αγαθὸν («Κακὸν «Βλάβην) ὀφείλειν τινί». Лкs: amъ se întopкъ къiва, (овшt:) цiъ minte.. «'Οφείλουσι τὴν ψυχὴν πᾶσιν». Ел: sînt datopĭ вiaца. (ші къ inf:). «'Οφείλεις, ἐμεῦ προσποιήσαντος χρηστὰ εἰς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι». Ep: «Σφάλλεσθαι ὀφείλεις». Ep: eштĭ silitъ. «'Εγὼ δὲ λέγειν ὀφείλω τὰ λεγόμενα». Ep: «Νῦν ὄφελλεν πονέεσθαι λισσόμενος». Іл: К. акъm tpeвъĭa. (ші în întpeв:) »Οὐκ ὄφελλον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι»; Іл: Σ. n' авeamъ dpeптate? (вezĭ ші μέλλω). 2) (ші пas:) «Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται». Eъp: este neaпъpatъ. (ші în партч:) «Τὸ ὀφειλόμενον». în локъ de τὸ ὀφείλημα, datopie, къdepe, къвiinцъ. || (maĭ des nex: 2:) ὤφελον (къ inf: sпре арътаре de dopinцъ). „Ὄφελον ἐκλιπεῖν βίον„. Sof: fie sъ fi mъpit. „Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις„. Іл: Т. (ші къ noft: naptiк:) „Αἴθ' ὄφελες ἄγονος τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι„. Іл: Г. „Αἴθ' ἅμα πάντες ὀφέλλετε πεφάσθαι„. Іл: Ω. „Εἴθε σου εἶναι ὤφελεν οὕτωσὶ θερμός ὁ πλεύμων„. Apstf: „Ὡς ὄφελον θανέειν αὐτοῦ„. Od: Ξ. „Ὡς μὴ ὤφελε τεκέσθαι„. Іл: Х. „Εἶδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον„. Ep: (ші ел:) „Τοῦτον δ' οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον (se înц: εἰδέναι)„. Dm: (de ъnde maĭ noъ simп: în локъ de adв:) =Εἴθε, fie ка sъ. „Ὤφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου„. Sкр: „Κατῄει εἴς τι τῶν ἀδύτων, ὡς ὄφελόν γε καὶ εἰς ᾅδου„. Грг:

'Οφέλλιμος (ὁ, ἡ), noet: [ὀφέλλω] în локъ de ὠφέλιμος, foлositopъ.

Ὄφελλον, noet: în локъ de ὄφελον, nex: 2: ал лъĭ ὀφείλω.

'Οφέλλω, вiit: -ελῶ, (nex: ὤφελα) noet: креsкъ, хръneskъ; înmълцeskъ; (fir:)продъкъ; (прin întind:) mътъpъ, depetiкъ; (пas:) mъ креsкъ, ші чл:; (fir:) înaintezъ.

„Ἄνεμος κύματ' ὀφέλλει„. Іл: О. «Οἶκον ὀφέλλειν». Od:O. «Μῦθον („Πόνον) ὀφέλλειν». Іл. II. «Τὴν στέγην ὀφέλλοντα πυθμένι στοιβῆς». Іпоп: (ші пas:) «Λήϊον ὀφελλόμενον ὄμβρῳ». Ткр: 2) în локŭ de ὀφείλω. »Ζωάγριά μοι ὀφέλλεις». Od: Θ: (ші пas:) »Χρεῖός μοι ὀφέλλεται«. Od: Γ: [de ѕnde

Ὄφελμα (τὸ), поет: adaosŭ; кîштігŭ; folosŭ. 2)=Ὄφελτρον, мътѕрътѕръ.

Ὄφελεν, adв: fie, dea Domnѕл. [вezĭ ὀφείλω пе ла sfîpшitŭ].

Ὄφελος, εος -ους (τὸ), (pap în кazeле обліче) [de aчi] folosŭ, кîштігŭ.„ Τὶ δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν»; Apstf: (ші кѕ цen:) «Οὐδὲν ὄφελος τοῦ κτήματος». Ksn: »Τῶν ὄφελός ἐστι οὐδὲν». Ep: aчestea nѕ folosesк nimiк. „Ἀνὴρ, ὅτου τε καὶ σμικρὸν ὄφελος„. Плт: кît de пѕцin folositорŭ. »Ὅ,τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος«. Ksn: чea maĭ aлeasъ пapte, floapea. [ші

Ὀφέλσιμος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ὀφέλλιμος. [ὀφέλλω].

Ὀφελτρεύω, віit: -εύσω, Sхл: мътѕрŭ, depetiкŭ. [din

Ὄφελτρον (τὸ), Sхл: [ὀφέλλω] мътѕръ; мътѕръръръ.

Ὀφθαλμία (ἡ), patimъ, dѕpepe de окĭ.[ші

Ὀφραλμίας, ου (ὁ), поет: чел кѕ mapĭ, saŭ aцepĭ ла вedepe окĭ; (de ѕnde || sѕвst:) ѕnŭ felŭ de вѕлтѕрŭ, saŭ ѕлеŭ. saŭ 2) (dѕпе алцiĭ) ѕnŭ felŭ de пеште. (вezĭ ші βόωψ]. [ὀφθαλμός].

Ὀφθαλμιάω -ῶ, віit: άσω, пътimeskŭ de окĭ. 2) (кѕ ак: saŭ sinгѕрŭ, saŭ кѕ преп:) amŭ ла окĭŭ (saŭ окĭѕл meŭ ла) чева; въzŭ чева кѕ окĭ ръĭ, pismѕĭeskŭ, deокĭŭ. «Πάλαι τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες». Плв: [ὀφθαλμία].

Ὀφθαλμίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ὀφθαλμὸς, окішорŭ.

Ὀφθαλμίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ moлiпseskŭ de воалъ de окĭ. 2) =Ἐνοφθαλμίζω, алtoĭeskŭ în окĭŭ (nodѕ) de nomŭ. 3) amŭ чева лiпitŭ asѕпръ 'mĭ în felŭ de окĭŭ. «Κλινόποδες ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις ὠφθαλμισμένοι». [ші

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ, кѕвenitŭ ла окĭ. [mi

Ὀφθαλμῖτις, ιδος (ἡ), = Ὀπτιλέτις. [ὀφθαλμός].

Ὀφθαλμοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, apѕnкŭ o къѕtъtѕръ deокitoape, saŭ вънѕitoape, saŭ amopoasъ asѕпра кѕĭва, (овшt:). окĭeskŭ. (вezĭ ші ἐποφθαλμίζω]. [ὀφθαλμὸς, βολή].

Ὀφθαλμοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ (пръпъditopŭ) de окĭ, saŭ кѕ окiĭ de чева, deокitopŭ. [ὀφθαλμὸς, βορά].

Ὀφθαλμοδουλεία (ἡ), (Sкр:) sлѕжipe nѕmaĭ пentpѕ окĭ (în apъtape). [din

Ὀφθαλμόδουλος (ὁ, ἡ), sлѕжitopŭ nѕmaĭ пentpѕ окĭ (nѕ кѕ dinadinsѕл). [ὀφθαλμὸς, δοῦλος].

Ὀφθαλμὸς (ὁ), окĭŭ. «Ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Om: „Ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει». Ткр: «Ἄλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιὸς». Ткр: Ἐξ ὀφθαλμῶν τινος (saŭ τινι) γίγνεσθαι». Ksn: ші Ep: a se пĭepde din окiĭ кѕĭва. «Κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: în окĭ, în faцъ. «Βασιλέως ὀφθαλμός». Apstf: (în Пepsia) îmпъръteskŭ tpimisŭ. „Ἡμέρας («Νυκτὸς) ὀφθαλμὸς». soapeле, лѕпа. 2) (fir:) че e maĭ вѕnŭ, maĭ преціosŭ; mînгîĭepe. (вezĭ mi φῶς). «Σικελίας ὀφθαλμὸς». Пind: «Ὀφθαλμὸς ἀνθῶν τὸ ῥόδον». Лкs: «Εἷς παῖς ὀφθαλμὸς βίου». Eѕp: 3) (fir:) вобокѕл плantелор, din кape es fpѕnzeле (ръdъчiпеле, ші чл:), (ші Pom:) окĭŭ. „Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄνω ὁρῶ βλαστάνοντα τὰ φυτὰ· καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν». Ksn: 4) гаѕра чea potѕndъ (окĭѕл), прin кape tpeче вîsла. «Ἄσκωμ' ἔχειν περὶ τὸν ὀφθαλμόν». Apstf: [ὄπτομαι, ἅλλομαι].

Ὀφθαλμόσοφος (ὁ), Лкsf: înвъцatŭ (doкtopŭ) ла вindeкapea окiлор, (Fpanц:) окѕлistŭ. [ὀφθαλμὸς, σοφὸς].

Ὀφθαλμότεγκτος (ὁ, ἡ), поет: [ὀφθαλμὸς, τέγγω] чел кѕ окiĭ ѕdaцĭ (плînшĭ).

Ὀφθαλμοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzѕtŭ înaintea окiлор, înвedepatŭ. [ὀφθαλμὸς, φαίνω]. [de ѕnde

Ὀφθαλμοφανῶς, adв: înвedepat, кѕ totѕл de faцъ.

Ὀφθαλμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѕл, saŭ fopma окĭѕлѕĭ. [ὀφθαλμὸς].

Ὀφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ), поет: [ὀφθαλμὸς, ὀρύσσω] sкoвitopŭ (sкoцъtopŭ) de окĭ.

Ὀφθῆναι, пas: пex: de inf: ал лѕĭ ὁράω, din ὄπτομαι.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, шърпeskŭ. || «Ὀφιακὰ (se înц: βιβλία)„. tpaкtatŭ desпpe шърпĭ. [ші

Ὀφίασις, εως (ἡ), (patimъ) къdepea пърѕлѕĭ капѕлѕĭ. (вezĭ ші ἀλωπεκία). [ші

Ὀφίδιον (τὸ),=Ὀφείδιον. [ші

Ὀφιῆτις, ιδος (ἡ),=Ὀφῖτις. [ὄφις].

Ὀφιοβόλος (ὁ, ἡ), isвitopŭ кѕ sъцeatъ (omopîtopŭ) de шърпĭ. [ὄφις, βολὴ].

Ὀφιοβόρος (ὁ, ἡ), = Ὀφιοφάγος. [ὄφις, βορά].

'Οφιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъsкѕtѣ, saѣ tpasѣ din шарпе. [ὄφις, γένος].

'Οφιόδειρος (ὁ, ἡ), чел кѕ rîtѣ de шарпе. [ὄφις, δειρὴ].

'Οφιόδηκτος (ὁ, ἡ), mѕшкatѣ de шарпе. [ὄφις, δήκω=δάκνω].

'Οφιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл, saѣ forma шарпелѕї; saѣ шърпѕitѣ. [ὄφις, εἶδος].

'Οφιόεις,, εσσα, εν, noet: релатівѣ кѕ шарпе saѣ шърпї. 2) плінѣ de шърпї. 3) = 'Οφιοειδὴς. [ὄφις].

'Οφιοκτόνη (ἡ), ѕnѣ felѣ de шопîрлъ. [din

'Οφιοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѣ de шърпї· [ὄφις, κτείνω].

'Οφιομάχης, ου (ὁ), ші 'Οφιομάχος (ὁ,ἡ), pesвoitopѣ de шърпї. [ὄφις, μάχη].

'Οφιόνεος (1: лѕnгѣ), α, ον, noet: [ὀφίων]='Οφιώδης, saѣ 'Οφιοειδὴς.

'Οφιοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѕ шърпї în локѣ de плете de пърѣ. [ὄφις, πλόκαμος].

'Οφιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ шърпї în локѣ de пічоаре, saѣ кѕ пічоаре (în formъ) de шърпї. [ὄφις, ποῦς].

'Οφιοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ образѣ, saѣ faцъ de шарпе. [ὄφις, πρόσωπον].

'Οφιοσκόροδον, ші 'Οφιόσκορδον (τὸ), ѕnѣ felѣ de ѕstѕроїѣ селвatікѣ. [ὄφις, σκόροδον, σκόρδον].

'Οφιόσπαρτος, ші (în metatasѣ) 'Οφιόσπρατος (ὁ,ἡ), noet:='Οφιογενὴς. [ὄφις, σπείρω].

'Οφιοσταφυλὴ (ἡ), ші 'Οφισστάφυλον (τὸ), ='Αμπελος λευκὴ, кѕрпепѣ алвѣ, кѕркѕвіцъ, (Fpanц:) couleuvrée.

'Οφίουρος (ὁ, ἡ), чел кѕ коadъ de (saѣ ка de) шарпе. || (sѕвst:) ѕnѣ felѣ de пasъpe de Etionia. [ὄφις, οὐρὰ].

'Οφιοῦσσα (ἡ), în kontpak: în локѣ de ὀφιόεσσα, fem: ал лѕї ὀφιόεις.

'Οφιοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopѣ de шарпе. || (sѕвst:) o konstелацie. [ὄφις, ἔχω]. [de ѕnde

'Οφιούχεος, η, ον, noet: релатівѣ кѕ konstелацia ὀφιοῦχος.

'Οφιοφάγος (ὁ,ἡ), mînкъtopѣ de шърпї. [ὄφις, φάγω].

"Οφις, [în afin: кѕ ἔχις] εως (ὁ), шарпе. 2) (astpon:) o konstелацie. 3) цiпарѣ, saѣ вîрларѣ. 4)ѕnѣ felѣ de плantъ. 5)='Οφίασις. 6) ѕnѣ felѣ de брацолетъ în formъ de шарпе, (алт:) δράκων. [de ѕnde

'Οφίτης, ου (ὁ), ші 'Οφῖτις, ιδος (ἡ), însѕшitѣ, saѣ asemenea шарпелѕї. || (sѕвst:) ѕnѣ felѣ de пїatръ nestpiцъ ка пїелеа шарпелѕї. [ші

'Οφιώδης, εος(ὁ,ἡ),='Οφιοειδὴς, saѣ 'Οφιόεις, шърпosѣ, asemenea кѕ шарпе, saѣ плінѣ de шърпї. [ші

'Οφίων, ωνος (ὁ), ѕnѣ felѣ de faвѕлosѣ animалѣ.

'Οφλέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѣ de ὄφλω. [de ѕnde

"Οφλημα(τὸ),='Οφείλημα, datopie; шtpafѣ, osîndъ de плаtъ. [ші

"Οφλησις, εως (ἡ),='Οφειλὴ; osîndъ de плаtъ, глоавъ.

'Οφλητὴς, οῦ (ὁ),='Οφειλέτης.

'Οφλισκάνω, (прел: ὠφλίσκανον) în локѣ de

"Οφλω, віit: ὀφλήσω, (nex: ὦφλον, tpe: de кѕ: ὤφληκα) = 'Οφείλω, sîntѣ datopѣ (прінч: ла пѕвлікѣ); (de ѕnde овіч:) îmї пїерzѣ жѕdikata, mъ osîndeskѣ (прінч:) ла osîndъ de плаtъ, (шtpafѣ, saѣ глоавъ); mъ въdeskѣ віnoвatѣ. «'Εὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ». Dm: «Ζημίαν («Δίαιταν, «Τάλαντα δέκα) ὦφλε». Ptp: «Θανάτου δίκην ὄφλων». Плt: osîndindѕ se ла moapte. «Ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Пл: (ші fiг:) "Γέλωτα («Αἰσχύνην) ὀφλισκάνει». Лкs: se faче de pîsѣ, de рѕшine. «Ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε». Dm: кît de fъръ minte в' аці аръta. (ші maї îndeплin: кѕ dat:) «Μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω». Sof: nepodѣ парѣ ла ѕnѣ nepodѣ. (ші кѕ цen: saѣ dat: кѕ преп:) «Δειλίην ὤφλεε πρὸς βασιλῆος». Ep: s' a sokotit de fpikosѣ. „— παρά τινι». Ел:

"Οφρα, (ὅ, φι, ῥα] noet: koniѕnкц: sъвîршit: ка sъ (кѕ sѕп: saѣ noft:) «Ἀχλύν τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα». Іл: Е. «'Εμοὶ ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω». Іл: А. (ші кѕ îndoїoasъ пaptik:). «"Οφρα κεν ἐς κλισίην ἀφίκωμαι». Іл: Ω. (ші кѕ noft:). «"Οφρα τις καὶ οὐκ ἐθέλων ἀναγκαίῃ πολεμίζοι». Іл: Δ. «Τέμενος οἱ τάμον, ὄφρα νέμοιτο». Іл: Ξ. (ші înпреѕnъ кѕ ἄν). „"Οφρ' ἂν ἄγοιεν». Od: P. 2) adв: timп: пînъ, пînъ че; пе кît, saѣ пе кînd. (кѕ xot: ші maї pap кѕ sѕп: saѣ noft:) «"Οφρα ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο». Іл: Σ. «Οἶνον πῖνε, ὄφρ' ἐθέλ' αὐτός». Od: Υ. „"Οφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς». Іл: Λ. «"Ηϊεν, ὄφφα σπέος ἵκετο». Od: E. (ші релat: кътре τόφρα). «"Οφρα μὲν οὖν Μενέλαος πολέμιζε, τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν„. Іл: I. (ші dinпpot:) «Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγεν„. Od: Δ. (mi кѕ sѕп:). «Οὔ φησι κακὸν πείσεσθαι, ὄφρα γούνατ' ὀρώρῃ„. Od: Σ. "Ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ„. Іл: А. (ші înпреѕnъ кѕ ἄν, ші чл:). "Τοῦ οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ζωοῖσιν μετέω„. Іл: Х. "Ἐπίμεινον, ὄφρα κεν ἑνδεκάτη γένηται„. Od:

Δ. „'Ανιχνεύει, ὄφρα κεν εὕρῃ». Іл: Х. „Τόφρα κτήματ' ἔδονται, ὄφρα κε κείνου τοῦτον ἔχῃ νόον„. Od: В. (ші авsол: în локŭ de τέως). „'Ο δ' ὄφρα βοῦς βόσκεν ἐν Περκώπῃ». Іл: О. (ші кѹ ак: кѹ преп:) „"Οφρα ποτὶ στόμα„. Апл: пînъ ла гѹръ.

'Οφρύα, поет: (маĭ поŭ ші рарŭ) în локŭ de ὀφρὺν, ак: ал лѹĭ ὀφρὺς. [de ѹnde

'Οφρυάζω, віit: -άσω, арdікŭ, saŭ коворŭ sпрînчепеле, mъ mîndpeskŭ, saŭ mъ поsоmоръsкŭ.

'Οφρυανασπασίδης, ου (ὁ), ком: чел че 'шĭ арdікъ în sѹs sпрînчепеле, mîndpѹ. [ὀφρὺς, ἀνασπάω].

'Οφρυάω -ῶ, віit: -άσω, amŭ mѹлte sпрînчене, (fir:) деалѹрĭ. «Κόρινθος ὀφρυᾷ τε καὶ κοιλαίνεται». (Еџеsп: în) Stрв: аре mѹлte деалѹрĭ ші въĭ. [ὀφρὺς].

'Οφρύδιον (τὸ), (маĭ поŭ) dim: (пѹmаĭ dѹпе tіпŭ) ал лѹĭ ὀφρὺς.

'Οφρύη (ἡ), Іон în локŭ de ὀφρὺς (2).

'Οφρύκνηστος (ὁ, ἡ), [ὀφρὺς, κνάω] чел че 'шĭ fреакъ sпрînчепеле, saŭ fрѹntea de рѹшіне, ка sъ пѹ se арате, къ s' а рѹшіt.

'Οφρυόεις, εσσα, εν, поет: пѹsŭ пе вîрfŭ de mѹnte, saŭ în деал-вълоаsъ поsіџіе; (fir:) греŭ, saŭ mîndpѹ, înrîmfatŭ. »'Οφρυόεσσα Κόρινθος». Ер: вezĭ ὀφρυάω. [ὀφρὺς]. [de ѹnde

'Οφρυόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι,='Οφρυάζω, mъ mîndpeskŭ (ѹmблѹ кѹ пasѹл пе sѹs); (de ѹnde партч:) ὠφρυωμένος, η, ον, înrîmfatŭ, saŭ поsоmорîtŭ.

'Οφρυόσκιος (ὁ, ἡ), чел кѹ ѹmброаsе (mарĭ) sпрînчене. [ὀφρὺς, σκιὰ].

'Οφρὺς, ύος (ἡ), (ак: îm: ὀφρύας, ші обіч: ὀφρῦς) sпрînчеапъ; (fir:) mîndpie, înrîmfape, desпреџѹіре. »Νεύειν (»Γελᾷν) ὀφρύσιν„. Om: ші Пind: „Αευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις„. Ткр: „'Ανασπᾷν („'Επαίρειν „Συνάγειν, ші чл:) τὰς ὀφρῦς„. Лкs: а se mîndpi, а se аръtа греŭ. (ші înпрot:) „Καταβάλλειν τὰς ὀφρῦς„. Еѹр: а sѹрпа mîndpia кѹĭва. „'Οφρύες οὐκ ἔπρεπον». Stрat: Епгр: пѹ se потрівĭа мъреџіа. 2) (авѹs: ші ком:) окĭŭ. "'Εδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς„. Apstf: 3) (fir:) локŭ înълџаtŭ din fаџв пъmîntѹлѹĭ, деалŭ, мъгѹръ, малŭ, ші чл: „'Οφρὺς ὄρους„. Sкр: вîрfŭ ешitŭ din кѹлmеа mѹnteлѹĭ. "'Ρεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος„. Плв: малŭ. "Τάφρου ("Αἰγιαλοῦ) ὀφρὺς„. Stрв: ші Апл: «'Οφρὺς γεώδης παρατείνουσα πόῤῥω„. [de ѹnde

'Οφρυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fоrmъ (saŭ sкоsŭ аfаръ în feлŭ) de sпрînчеапъ; (în џеn:)='Οφρυόεις, sпрînчепаtŭ, saŭ sпрînчепоsŭ.

'Οφρύωμα (τὸ), ='Οφρὺς, мъреџіе, desпреџѹіре. [шĭ

'Οφρύωσις, εως (ἡ), (плџ:) înълџаре de малŭ, saŭ таbіе, bатеріе, (Тѹрч:) metеріzŭ.

"Οχα, adв: поет: [ἔχω, ὄχος] маĭ кѹ deoseвіре, foapte mѹлt. «"Οχ'ἄριστος„. Om:

'Οχάνη (ἡ), ші "Οχανον (τὸ), кѹреаоа de апѹкаt павъzа (вezĭ ші πόρπαξ); (în џеn:) mînѹшъ, saŭ mînерŭ. [ші

'Οχεὰ (ἡ), поет: [ὀχὴ] = Χειὰ, віzѹіnъ de feаръ. [ἔχω].

'Οχέεσκον, "Οχεσκον, Іон: поет: прел: ал лѹĭ ὀχέω.

'Οχεία (ἡ), tрѹпеаsкъ înпреѹпаре а віtелор, înкълікаре, saŭ гоnіре. [ші

'Οχεῖον (τὸ), [ὀχεύω] вікŭ, таѹрŭ, арmъsарŭ, ші чл; 2) (ѹnе-орĭ) локѹл, ѹnde обічпѹĭеsк а пѹnе віtеле sпре а se înкъліка, saŭ а se гоnі. 3) поет: ="Οχημα; (прінч: неѹt: лѹĭ ...

'Οχεῖος, α, ον, кѹвеnіtŭ, saŭ fолоsіtорŭ ла опріре, ла џіnере în локŭ. „"Αγκυρα „. Es: каре џіnе în локŭ корабіа. [ἔχω]

"Οχεσφι (φιν), поет: în локŭ de ὄχεσι, dat: îm: ал лѹĭ ὄχος.

'Οχεταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Οχετηγέω. [ші

'Οχεταγωγία (ἡ),='Οχετηγία. [din

'Οχεταγωγὸς (ὁ, ἡ),='Οχετηγὸς.

'Οχετεία (ἡ),='Οχετηγία. 2) = кѹ..

'Οχετεύμα (τὸ), апъ sкѹрsъ прін каnалŭ. [din

'Οχετεύω, віit: -εύσω, [ὀχετός]=кѹ ...

'Οχετηγέω -ῶ, віit: -ήσω, sкѹргŭ апъ прін каnалŭ; saŭ абаtŭ апа (ѹnѹĭ рîŭ, ші чл:) прін шанџŭ, saŭ каnалŭ. [ші

'Οχετηγία (ἡ), sкѹрџере de апъ прін каnалŭ. [din

'Οχετηγὸς (ὁ, ἡ), adѹкъtорŭ de апъ (sпре ѹdаре de гръdіnъ ші чл:) прін каnалŭ; (прін întind:) гръdіnарŭ. (fir:) "'Ερωτος („'Ανίης)—„. Епгр: pisіпіtорŭ de аmорŭ (пекаzŭ). [ὀχετὸς, ἄγω].

'Οχέτιον (τὸ), dim: ал лѹĭ ὀχετὸς, шеnџѹлеџŭ, кънълашŭ de апъ.

'Οχετογνώμων, ονος (ὁ), (прінч: ла îm:) stъвіларŭ пеntрѹ крештереа, saŭ înпѹџіnареа апеĭ dintр' ѹnŭ каnалŭ (sкокŭ, ші чл:). [ὀχετὸς, γνώμων].

'Οχετοκράνιον, ші 'Οχετόκρανον (το), капѹл (гѹра) каnалѹлѹĭ. [ὀχετὸς, κρᾶνον].

'Οχετὸς (ὁ), [ὄχος] каnалŭ de апъ; алвіе

de pîš; (în At:) ѕmвлъtoape. „Παρεκτρέποντες ὀχετὸν„. Eѕp:=Παροχετεύοντες.

Ὄχευμα (τὸ),=Ὀχεία, înвopцoшape de вitъ. [ὀχεὺω].

Ὀχεὺς, έως (ὁ), [ὀχέω] oпpitoape (sпpe eкs: înкeïetoape, saš копкъ de вpîš, zoвopš de ѕшъ, ші чл:).

Ὀχευτὴς, οῦ (ὁ), (ἵππος, ταῦρος, ші чл:) вікš, ші чл: цinвtš sпpe a înкъліка saš гoni вачеле ші чл:; (fir: desпpe oam:) foapte desfpînatš. [ші

Ὀχευτικὸς, ὴ, ὸν, пotpiвitš, saš îndemînatiкš ла гoniрe (taѕpš, ші чл:). [ші

Ὀχευτὸς, ὴ, ὸν, гoniтš, вopцosš. [din

Ὀχεύω, вiit: -εύσω, înкaлiкš, гoneskš (desпpe tpѕпeaskъ înпpeѕпape a вiteлop); saš пѕïš вitъ a se гoni. [din

Ὀχέω -ῶ, [ὄχος] вiit: -ήσω, dѕкš, saš tpansпoptš пe чiпeва кѕ, saš ка кѕ tpъsѕpъ; (пoet: în цen:) цiš, apdiкš; (de ѕnde fir;) sѕfepš. „Ἣν ἄτην ὀχέων„. Od: Φ. „Νηπιάας ὀχέειν„. Od: Φ.=Νηπιάζειν. (aкt:) •Φρουράν ὀχεῖν„. Esхл: a stpeжѕi. (oвiч: miж: saš пas:) mъ пoptš (шezš) пe, saš ка пe tpъsѕpъ; înкaлiкš; mъ ѕpкѕ în tpъsѕpъ; intpѕ în кopaвie. "Ἵπποισιν ὀχεῖτο„. Om: Imn: "Οἱ δὲ (ἵπποι) ἀλεγεινοὶ ὀχέεσθαι ἄλλῳ ἢ Ἀχιλλῆϊ». Iл: K. ші P. "Νηυσιν ὀχήσονται„. Iл: Ω. "Κύμασιν ὀχεῖσθαι„. Od: Σ. (ші fir:). "Ἐπὶ λεπτῆς ἐλπίδος ὀχεῖσθαι„. Apstf: 2) пoet: = Ὀχεύομαι (Apat:).

Ὄχη (ἡ), пoet: [ἔχω] хpaпъ, mînкape. 2) лoкѕiпцъ (пpiпч: de feapъ), вizѕiпъ. (вezï ші ὀχεά). 3) (pap) în лoкš de ὀχεία (Apat:).

Ὄχημα (τὸ), tpъsѕpъ, кapš. „Ναὸς ὄχημα„. Sof: (în пepfp:) кopaвia. „Γῆς ὄχημα„. Eѕp: =Γαιήοχος. [ὀχέω]. [de ѕnde

Ὀχηματικὸς, ὴ, ὸν, peлatiвš кѕ tpansпoptape, ad: кѕ tpъsѕpъ, saš op чe вasš de tpansпoptš.

Ὀχημάτιον (τὸ), dim: ал лѕï ὄχημα.

Ὄχησις, εως (ἡ), tpansпoptape кѕ tpъsѕpъ, ші чл: (aкt: saš пas:). „Ὄχησιν ποιεῖσθαι„. Stp: =Ὀχεῖσθαι. [ὀχέω].

Ὄχθα, ας (ἁ), Dop: în лoкš de ὄχθη.

Ὀχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet:=Ἄχθομαι, mъ пeкъжessš, mъ sѕпъpš, simцš пemѕлцѕmipe, stpimtopape, saš aпъsape, гpeѕtate. [ὄχ!].

Ὄχθη (ἡ), [ἔχω] (în цen: ші пoet:) 'пълцътѕpъ din faцa пъmîntѕлѕï, moвiлъ, deaлš, ші чл:; (ïap пaptк:) maлš de pîš, цъpmš de mape, mapцine de вaлtъ, ші чл: [de ѕnde

Ὀχθηρὸς, ὰ, ὸν, пoet: чeл кѕ maлѕpï 'пaлte.

Ὄχθησις, εως (ἡ), [ὀχθέω] гл: пeкazš, oвidъ, ші чл:

Ὀχθίζω, вiit: -ίσω, пoe:t (maï пoš, ші în Sкp:) în лoкš de ὀχθέω.

Ὄχθοιβος (ὁ), poшie вeteлie, saš кeпapš de хaïпъ. [ὄχθος, βάσις].

Ὄχθος (ὁ),=Ὄχθη; (fir:) пeгš, saš вѕвoïš, ѕmfлътѕpъ în пïeлe. „Ὄχθους δ' ἀμφὶ δέμας κακοελκέας ἀμφιβαλοῦνται». Manet:

Ὀχθοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopš, stpeжѕitopš de maлѕpï, deaлѕpï, ші чл: [ὄχθος, φύλαξ].

Ὀχθώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кѕ maлѕpï, deaлѕpï, ші чл: saš înaлцatš ка ѕпš maлš. [ὄχθος].

Ὀχλαγωγεὺς, έως (ὁ), гл: = Ὀχλαγωγός. [mi

Ὀχλαγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, adѕпš înпpeжѕpѕ 'mï, saš întъpîtš, peskoлš пopodš. (вezï ші δημαγωγέω). [ші

Ὀχλαγωγία (ἡ), adѕпape (tîpîpe, întъpîtape) de пopodš. (вezï ші δημαγωγία).[ші

Ὀχλαγώγιον (τὸ), adѕпътѕpъ de пopodš (neastîmпъpatš). [din

Ὀχλαγωγὸς (ὁ, ἡ), [ὄχλος, ἄγω] adѕпътopš înпpeжѕpѕ 'шï, saš întъpîtътopš de пopodš. (вezï ші δημαγωγός].

Ὀχλάζω, вiit: -άσω, (плц:) faкš sгomotš, гълъцie (ка de пopodš adѕпatš ла ѕпš лoкš). [ὄχλος].

Ὀχλεῦνται, Ion: în лoкš de ὀχλοῦνται, a 3: îm: пeps: de пas: пpez: ал лѕï ὀχλέω.

Ὀχλεὺς, έως (ὁ),=Μοχλὸς, пîpгie; stinгie; saš zoвopš de ѕшъ. [ші

Ὀχλεύω, вiit: -εὺσω, гл: în лoкš de ὀχλίζω. [ші

Ὀχλέω -ω, вiit: -ήσω, (пpiпч: ші пoet:) =Ὀχλίζω, stpъmѕtš, postoгoлeskš din лoкš; (de ѕnde oвiч:) tѕpвѕpš, sѕпъpš; (пas:) mъ tѕpвѕpš, sîntš пeлiniшtitš. „Ὁδὸς ὀχλουμένη". Лкs: кaлe înвѕлzitъ de mѕлцime de oamenï, пeлiniшtitъ. [ὄχλος]. [de ѕnde

Ὄχλημα (τὸ), op чe adѕчe sѕпъpape, пeлiniшte.

Ὀχληρία (ἡ), sѕпъpъчïѕne, гpeѕtate. [din

Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, sѕпъpъtopš, înгpeѕïetopš; (ѕпe-opi) sгomotosš. tѕpвѕpъtopš. [ὄχλος]. [de ѕnde

Ὀχληρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam sѕпъpъtopš. [ші

Ὀχληρῶς, adв: în кiпš sѕпъpъtopš, înгpeѕïetopš.

Ὄχλησις, εως (ἡ), sѕпъpape. [ші

'Οχλητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Οχληρὸς, sъпъръtopъ. [ὀχλέω].

'Οχλίζω, biit: -ίσω, stpъmъtъ, apdikъ din локъ прin пîpriĭ; saъ каъtъ pîkîind, skopmonind. „'Οχλίζειν στόμα". Nik: a deskide къ sila. [ші

'Οχλικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, saъ însъшitъ mълцimiĭ nopodълъĭ. [ὄχλος].

'Οχλοαρέσκης, ου (ὁ), плъкъtъ, saъ silitopъ a плаче nopodълъĭ. [ὄχλος, ἀρέσκω].

'Οχλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ silesкъ în totъ кіпъл a кîштira dparostea nopodълъĭ. [ші

'Οχλοκοπία (ἡ), ъnелtipe spre кîштirapea faвoapeĭ nopodълъĭ. [ші

'Οχλοκοπικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de пъртapea (saъ însъшitъ) silitopълъĭ de a doвîndi dparostea nopodълъĭ. „'Οχλοκοπικὴ (ἡ), iskъsinцa лъĭ.

'Οχλοκόπος (ὁ, ἡ), [ὄχλος, κόπτω]=Δημοκόπος, silitopъ a кîштira inimeле попорълъĭ прin лiнгъшipĭ, ші алte ъnелtipĭ, intpiцĭ.

'Οχλοκρασία (ἡ), amestekъtъpъ, релаціе къ nopodъл. [ὄχλος, κρᾶσις].

'Οχλοκρατέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, mъ гъвернezъ de попоръ, tръĭeskъ în охлокpatie. [ші

'Οχλοκρατία (ἡ), гъвернape de попоръ, saъ pea репъблікъ, охлокpatie. [ὄχλος, κράτος].

'Οχλολοίδορος (ὁ, ἡ), окърîtopъ de nopodъ. [ὄχλος, λοίδορος].

'Οχλομανέω -ῶ, biit: -ήσω, ъmблъ neвънъ dъпe dparostea ші опinia попорълъĭ. [ὄχλος, μαίνομαι].

'Οχλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, întъpîtъ nopodъл. [ὄχλος, ποιέω].

"Οχλος (ὁ), [în afin: къ μοχλὸς] tъpвъpape, sromotъ, neлiniшte, sъпъpape. «"Οχλον παρέχειν („Δι' ὄχλου εἶναι) τινί«. Лкs: ='Ενοχλεῖν. 2) (прin întind:) adъnъtъpъ de лъкpъpĭ гръmъdite în nepîndъĭaлъ, гpeъtate de прisosъ, (Тъpч:) калабалîкъ. „Γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν πλὴν ὄχλος». (Еъp: în) Stoв: (de ъnde 3) (обіч:) mълцime de oamenĭ (pesпinгîndъ se ші sromotînd); (în цen:) nopodъл чел прostъ. «Δι' ὄχλου ἤδη τοῦτό γε„. Плв: este de toцĭ къnoskъtъ.

'Οχλοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), веselitopъ (плъкъtъ) nopodълъĭ. [ὄχλος, τέρπω].

'Οχλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭъвitopъ de nopodъ,=Δημοτικὸς. [ὄχλος, χαίρω].

'Οχλώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de nopodъ; sromotooъ; sъпъpъtopъ. [ὄχλος].

"Οχμα (τὸ), гls: [ἔχω]="Εχμα. [de ъnde

'Οχμάζω, biit: -άσω, поet: цiъ stpîns; легъ „Τὸν δὲ πρὸς πέτραις ὀχμάσαι„. Esхл: (se konf: къ αἰχμάζω).

'Οχμὴ (ἡ), поet: ='Οχάνη, mînъша skъtълъĭ. [ші

"Οχμος (ὁ), поet: [ὄχος] tъpnъ, чetъцъĭe.

"Οχνη (ἡ), (maĭ noъ) în локъ de ὄγχνη.

"Οχος, εος -ους (τὸ), ші "Οχνος (ὁ), поet: (în цen:)="Οχημα; (пaptik:) каръ. „'Απήνης ὄχοι„. ші "'Αρμάτων ὄχοι„. Еъp: (în пepifp:) în локъ de ἀπήνη, ші ἅρματα. „"Οχος ταχυήρης". Esхл: корабіе ĭъte -плъtitoape. [din

'Οχὸς (ὁ, ἡ), [ἔχω] цiitopъ (копpinzъtopъ). „Λιμένες νηῶν ὀχοὶ (алцiĭskpiъ ὄχοι)„. Od: E: 2) nedesfъкъtъ, dъinosъ. „'Οχὸν καὶ βεβαίαν τὴν φύσιν τῶν δένδρων συμφυλάσσειν„. Fiл:

'Οχυροποιέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, întъpeskъ, asirъpъ. [ὀχυρὸς, ποιέω].

'Οχυρὸς, ὰ, ὸν, [ἔχω]='Εχυρὸς, tape, цeaпъnъ, dъĭnosъ; (обіч: despre локъ) sirъpъ, ъnde se поate чinева пъzi de връжmашъ. [de ъnde

'Οχυρότης (ἡ), tъpie; sirъpanцъ. [ші

'Οχυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskъ локъ, asirъpъ despre връжmашъ. [de ъnde

'Οχύρωμα (τὸ), локъ întъpîtъ, saъ вънъ de întъpîpe; zidъ, чetate; (în цen:) tъpie.

'Οχυρωμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ ὀχύρωμα.

'Οχύρωσις, εως (ἡ), întъpipe. [ші

'Οχυρωτικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ, îndemînatikъ ла întъpipe. [ὀχυρόω].

"Οψ, ὀπός (ἡ), поet: = "Οψις, вedepe; faцъ.

'Οψαμάτης, οῦ (ὁ), поet: [ὀψε, ἀμαω]. tîpziъ seчepъtopъ.

'Οψανθὴς, έος (ὁ, ἡ),= 'Οψιανθὴς.

"Οψανον (τὸ), поet: (прea papъ) în локъ de ὄμμα. [ὄπτομαι].

'Οψάομαι, -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъnînkъ чева къ легъmъ. [ὄψον].

'Οψαρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

'Οψάριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὄψον.

'Οψαρότης, ου (ὁ), поet: [ὀψέ, ἀρόω] tîpziъ apъtopъ.

'Οψάρτυμα (τὸ), (плц:) demînkape гъtitъ ка легъmъ. [ші

'Οψαρτυσία (ἡ), гъtipe de легъme. 2) ='Οψαρτυτικὴ. [ші

'Οψαρτυτὴς, οῦ (ὁ), (плц:) гъtitopъ de легъme, saъ въкate, въкъtapъ. [ші

'Οψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, въкътъpeskъ, saъ atin-

гътоpȣ̆ de вȣкътаpȣ̆, saȣ̆ de вȣкътъpie. „'Оψαρτυτικὴ (se înц: τέχνη), meштешȣгȣл вȣкътъpieĭ; ші «'Οψαρτυτικὰ (se înц: βιβλία)». tpaкtatȣ̆ desпpe вȣкътъpie. [din

'Οψαρτύω, віit: -ύσω, гътeskȣ̆ вȣкate.[ὄψον, ἀρτύω].

'Οψὲ, [ὄπισθε] adв: tîpziȣ̆; (пpinч:) seapa. «'Οψὲ δύων„. Om: «'Οψὲ γίγνομαι„. Лкs:=Ὀψίζω. "Οὐ γαρ πάνυ ὀψὲ ἦν„. Лȣч: (ші кȣ преп:) "Ες ("Εως) ὀψὲ„. Лкs: (ші maĭ des кȣ цen:) «'Οψὲ τῆς ὥρας (τῆς ἡμέρας)„. Лкs: «'Οψὲ σαββάτων„. Sкp: «'Οψὲ τῆς ἡλικίας„. Лкs: "'Οψὲ τῶν Τρωϊκῶν„. Лкs: tîpziȣ̆ dȣпe... "'Οψὲ ποτὲ„. Лкs: aвĭa tîpziȣ̆, dȣпe mȣлtъ вpeme.

"Οψεαι, Ion: în локȣ̆ de ὄψει, (At: în локȣ̆ de neîntp: ὄψῃ) a 2. sinг: пeps: ал лȣĭ ὄψομαι.

"Οψει, dat. ал лȣĭ ὄψις.

'Οψείω, (fъpъ віit:) (кȣ цen: saȣ̆ ак:) dopeskȣ̆ a вedea [efet: ал лȣĭ ὄψομαι].

"Οψημα (τὸ), [ὀψάω]= "Οψον. (se конf: кn ἕψημα).

'Οψημέρα (ἡ), [ὀψὲ, ἡμέρα] înseparȣл zilіĭ,='Οψία.

'Οψητὴρ греш: în локȣ̆ de ἑψητὴρ.

"Οψι, adв: Еол: în локȣ̆ de ὀψὲ.

'Οψία (ἡ), (se înц: ὥρα) seapъ. (пpinч: fem: ал лȣĭ ὄψιος).

'Οψιαίτατος, η, ον, sȣпpл:, ші

'Οψιαίτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ ὄψιος.

'Οψιανθέω -ῶ, віit: -ήσω, înflopeskȣ̆ tîpziȣ̆. [din

'Οψιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), tîpzîȣ̆ înflopitȣ̆. [ὄψι, ἄνθος].

'Οψιανὸς (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пĭatpъ neaгpъ.

'Οψιβλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, tîpziȣ̆ влъstъpeskȣ̆, daȣ̆ mȣгȣpȣ̆. [din

'Οψιβλαστὴς, έος, ші 'Οψίβλαστος (ὁ, ἡ), tîpziȣ̆ влъstъpitȣ̆. [ὄψι, βλαστὸς].

'Οψιγάμιον (τὸ), (nȣmaĭ în fps: ĭȣpist:) „'Οψιγαμίου δίκη„. osîndъ de..

'Οψίγαμος (ὁ, ἡ), însȣpatȣ̆, mъpitatъ tîpziȣ̆ (în 'naintatъ вîpstъ). [ὄψι, γάμος].

'Οψιγενὴς, έος (ὁ, ἡ),='Οψίγονος. [ὄψι, γένος].

'Οψιγονία(ἡ), tîpzie naшtepe a кȣĭвa. [din

'Οψίγονος (ὁ, ἡ), tîpziȣ̆ (dȣпe tpeчepe de вpeme, saȣ̆ fiindȣ 'ĭ пъpinцiĭ tpeкȣцĭ în вîpstъ) пъsкȣtȣ̆; maĭ tînъpȣ̆, maĭ din ȣpmъ „Σὺ δὲ παρ'ὀψιγόνου μάθε γέρων ὤν». Esхл: [ὄψι, γόνος].

'Οψιέστερος, α, ον,='Οψιαίτερος.

'Οψίζω, віit: -ίσω, faкȣ̆ чeвa tîpziȣ̆, saȣ̆ însepat; întîpziezȣ̆, însepezȣ̆. [ὄψιος].

'Οψικαρπέω-ῶ, віit:-ήσω, tîpzîȣ̆ daȣ̆ podȣ̆, podeskȣ̆. [ші

'Οψικαρπία (ἡ), tîpzie podipe. [din

'Οψίκαρπος (ὁ, ἡ), tîpziȣ̆ poditopȣ̆, saȣ̆ лa podipe. [ὄψι, καρπὸς].

'Οψικέλευθος (ὁ, ἡ), поet: [ὄψι, κέλευθος] întîpziatȣ̆ în кaлe, saȣ̆ mepцepe ȣndeвa.

'Οψίκλωψ, ωπος (ὁ, ἡ),= Νυκτοκλέπτης. [ὄψι, κλέπτω].

'Οψίκοιτος (ὁ, ἡ), поet: [ὄψι, κοίτη] tîpziȣ̆ кȣлкatȣ̆, saȣ̆ adopmitȣ̆.

'Οψιμάθεια (ἡ), tîpzie înвъцъtȣpъ, (пpin ȣpm:) nedesъвîpшitъ, sxoлastiчismȣ̆. [ші

'Οψιμαθέω -ῶ, віit: -ήσω, înвъцȣ̆ чeвa tîpziȣ̆ (лa o înaintatъ вîpstъ). [din

'Οψιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), кape tîpziȣ̆ (în tpeкȣtъ вîpstъ) înвaцъ, saȣ̆ a înвъцat чeвa; (пpiu ȣpm:) nedesъвîpшitȣ̆ în (înfȣmȣpatȣ̆, sпepiatȣ̆ de) înвъцъtȣpъ, (Fpanц:) пedantȣ̆. [ὄψι, μανθάνω].

'Οψιμαθία (ἡ),='Οψιμάθεια.

'Οψίμορος (ὁ, ἡ), поet: tîpziȣ̆, saȣ̆ гpeȣ̆ лa moapte, [ὄψι, μόρος].

"Οψιμος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de ὄψιος. [de ȣnde

'Οψίμως, поet: în локȣ̆ de ὀψὲ.

'Οψίνοος (ὁ, ἡ), поet: чeл чe tîpziȣ̆ se înцeлeпцeшte, saȣ̆ înцeлeцe чeвa. [ὄψι, νόος].

"Οψιος, (компар: -αίτερος, ші -έστερος, sȣпpл: -αίτατος) α, ον, tîpziȣ̆, întîpziatȣ̆, saȣ̆ însepatȣ̆ (întpȣ a вeni, a se faчe, ші чл:). [ὀψὲ]. [de ȣnde

'Οψιότης (ἡ), tîpzietate, saȣ̆ întîpziepe întpȣ a se faчe чeвa; (вotn:)='Οψικαρπία.

'Οψιπέδων, ωνος(ὁ), поet: [ὀψὲ,πέδη] mȣлtъ вpeme statȣ̆ în oвezĭ, saȣ̆ în poвie, poвȣ̆ de mȣлtъ вpeme.

'Οψίπλουτος (ὁ, ἡ), tîpziȣ̆ înвoгъцitȣ̆; (пpin ȣpm:) sпepiatȣ̆ de вoгъцie. [ὄψι, πλοῦτος].

"Οψις, εως (ἡ), въzȣ̆, saȣ̆ вedepe; (de ȣnde în îm:) oкiĭ. 2) faцъ, fiгȣpъ, oвpazȣ̆. 3) вedenie; вisȣ̆. [ὄπτομαι].

'Οψισμὸς (ὁ), tîpzie вenipe, saȣ̆ întîpziepe (în цen:). 2) (вotn:) = 'Οψικαρπία. [ὀψίζω].

'Οψισπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnȣ̆ tîpжiȣ̆. [din

'Οψίσπορος (ὁ, ἡ), tîpzĭȣ̆ semъnatȣ̆; (fir:) ='Οψιγενής. [ὄψι, σπόρος].

'Οψίτεκνος (ὁ, ἡ), tîpziȣ̆ (în tpeкȣtъ вîpstъ) пъsкъtopȣ̆ de копiĭ; (пas:)='Οψίγονος. [ὄψι, τέκνον].

'Οψιτέλεστος (ὁ, ἡ), поet: tîpziȣ̆ sъвîpшitȣ̆. [ὄψι, τελέω].

'Οψιτέλευτος (ό, ή), tîrziĭ sъvîrşitĭ. [ὄψι, τελευτή].

'Οψίτερον, adv: (kompar: al lъĭ ὀψέ) maĭ tîrziĭ, maĭ în urmъ; maĭ însepat.

'Οψίτομος (ό, ή), tъĭatĭ, saŭ de tъĭat tîrziĭ. [ὄψι, τέμνω].

'Οψίτυχος (ό, ή), noct: tîrziĭ nemeritĭ, saŭ dovîndităŭ. [ὄψι, τυγχάνω].

'Οψιφανής, έος (ό, ή), vъzutĭ, arъtatĭ tîrziĭ, saŭ însepat. [ὄψι, φαίνω].

'Οψιφόρος (ό, ή), prodъkъtorĭ tîrziĭ de veară. [ὄψι, φέρω].

'Οψίφυγος (ό, ή), tîrziĭ, saŭ maĭ în urmъ de kît ceĭ-l-alцĭ fugitĭ. [ὄψι, φυγή].

'Οψίχη, adv: (Biz:) în lokŭ de ὀψὲ.

'Οψόβαφον (τὸ), greş: în lokŭ de ὀξύβαφον.

'Οψοδαίδαλος (ό, ή), foarte îndemînatikŭ meşterŭ de bucate. [ὄψον, δαίδαλος].

'Οψοδεία (ή), lipsъ de (bune) bucate. [ὄψον, δέω].

'Οψοδόκος (ό, ή), [ὄψον, δέχομαι] care slujeşte de înkъpere (ka vasŭ) de bucate. || (subst:) 'Οψοδόκη=kъ ...

'Οψοθήκη (ή), vasŭ (koşniцъ şi cl:) de nuci într' însuşi mînkърĭ saŭ legume. [ὄψον, θήκη].

'Οψολογία (ή), vorbire, sъŭ tractare despre mînkърĭ, legume, şi cl: [din

'Οψολόγος (ό, ή), cel ce vorbeşte, saŭ tracteazъ despre mînkърĭ. [ὄψον, λόγος].

'Οψομανής, έος (ό, ή), neobuinŭ (foarte ĭubitorŭ) de bune mînkърĭ. [ὄψον, μαίνομαι]. [de unde

'Οψομανία (ή), patima neobuinъlъĭ dune mînkърĭ (lakomъlъĭ).

'Οψον (τὸ), [ἔψω] mînkare, bucatъ gătitъ; (dar maĭ kъ deosebire) peşte; (în gen:)=Προσφάγιον, legumъ. „'Επεσθίων μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον». Ksn: „Κρόμμυον ποτῷ ὄψον„. Om:

'Οψονομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ ...

'Οψονόμος (ό), [ὄψον, νέμω] pîndăitŭ a vegĭa asupra preцulъĭ şi kalităцiĭ celor de mînkare, şi (maĭ partîk:) a peştelъĭ.

'Οψοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ, gătieskŭ de mînkare, bucate. [ὄψον, ποιὸς]. [de unde

'Οψοποίημα (τὸ), bucatъ gătitъ. [şi

'Οψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, atingătorŭ de, saŭ îndemînatîkŭ la bucъtъrie,=='Οψαρτυτικὸς.

'Οψοποιία (ή),=='Οψαρτυσία. [şi

'Οψοποικὸς, ἡ, ὸν. ='Οψοποιητικὸς. [din

'Οψοποιὸς (ό, ή), fъkătorŭ, gătitorŭ de bucate. || (subst;) bucătarŭ. [ὄψον, ποιὸς].

'Οψοπόνος (ό, ή), noct:='Οψοποιὸς. [ὄψον, πόνος].

'Οψοπωλεῖον (τὸ), prъvъlie, unde se vînd ceale de mînkare, şi (maĭ kъ seamъ) peştele. [din

'Οψοπώλης, ου (ό), vînzъtorŭ de alе mînkърĭĭ, şi (maĭ kъ seamъ) de peşte. [ὄψον, πώλης].

'Οψοπώλιον (τὸ), ='Οψοπωλεῖον.

'Οψόπωλις, ιδος (ή), fem: al lui 'Οψοπώλης. «'Αγορὰ —„. Lks:

'Οψοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkŭ gustoase mînkърĭ, saŭ legumъ fъrъ uĭe; (în gen:) sîntŭ lakomŭ. [şi

'Οψοφαγία (ή), lъkomie la mînkare. [şi

'Οψοφαγίστατος, η, ον, superl: [din

'Οψοφαγίστερος, α, ον, kompar:(prg:)al lui...

'Οψοφάγος (ό, ή), mînkătorŭ, saŭ ĭubitorŭ de a mînka gustoase mînkърĭ, şi (maĭ kъ seamъ) peşte; 2) mînkătorŭ din obiceĭŭ de legumъ fъrъ uĭe; (în gen:) lakomŭ la mînkare. [ὄψον, φάγω].

'Οψόφαγρος, poet: greş: în lokŭ de 'Οξύφαγρος.

'Οψοφιλία (ή), ĭubire de gustoase mînkърĭ, saŭ peşte,='Οψοφαγία. [ὄψον, φίλος].

'Οψοφόρος (ό, ή), duкătorŭ (kърătorŭ) de mînkърĭ, saŭ bunŭ la aceasta. [ὄψον, φέρω].

'Οψών, ῶνος (ό), koşŭ, saŭ koşniцъ de dus cele de mînkare. [ὄψον].

'Οψωνάτωρ, ορος (ό), (plg:) în lokŭ de ὀψώνης. [din

'Οψωνέω -ῶ, biit: -ήσω, tîrguĭeskŭ de alе mînkърĭĭ. [din

'Οψώνης, ου (ό), [ὄψον, ὠνή] tîrgătorŭ de alе mînkърĭĭ.

'Οψωνητικὸς, ἡ, ὸν, atingătorŭ de, saŭ îndemînatikŭ la tîrguire de alе mînkърĭĭ. [ὀψωνέω].

'Οψωνία (ή), tîrguire de alе mînkърĭĭ. [ὀψώνης]. [de unde

'Οψωνιάζω, biit:-άσω, îndestulezŭ pe cineva (prinv: pe ostaşŭ) kъ plata sa, şi kъ de alе mînkърĭĭ, îl kъpъtuĭeskŭ de provizii de xranъ; (nas:) îmĭ ĭaŭ (ka ostaşŭ) mertikъl. [de unde

'Οψωνιασμὸς (ὁ), aprovizionare, saŭ îndestulare de ostire kъ de alе xranei, şi plata sa.

'Οψωνίζω, biit: -ίσω, (Biz:) în lokŭ de ὀψωνιάζω.

'Οψωνιοδόκος (ό, ή), gls: în lokŭ de ὀψοδόκος. [ὀψώνιον, δέχομαι].

'Οψώνιον (τὸ), ='Οψωνία. 2) (maĭ noŭ) mertikъl de xranъ, şi plata ostaşulъĭ.

'Οψωνισμὸς (ὁ),='Οψωνιασμὸς. [ὀψωνίζω].

Π.

Π, π, πĭ, (τὸ), pi, nedekл: a шaĭsnpe-zecнeлea лiтeръ a Eлineskвлвĭ aлfaвetъ. ‖ (aptm:) π′, out-zecнĭ (80), saŭ ал outъ-zecнeлea; шi ,π, outъ-zecнĭ de miĭ (80000).

Πᾶ, шi enгл: πa, Dop: Eол: în лokъ de πῆ, saŭ πη. „Πᾶποκa»; Tкp: =Πῆ ποτε; „Ἀρὰ γὲ πα. Tкp: = «Ἀρά γὲ πη„.

Πᾶ, Eол: шi Dop: (în anok:) în лokъ de πατὴρ, saŭ πάτερ. (bezĭ шi βᾶ).

Πᾶa, Лak: în лokъ de πᾶσa, fem: ал лвĭ πᾶς.

Παγὰ, ᾶς (ά), Dop: în лokъ de πηγή.

Πάγασος (ὁ), Dop: în лokъ de πήγασος.

Πάγγειος (ὁ, ἡ), =(maĭ înтpeв: de кît) Πάγγεος.

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ), кв totвл вpednikъ de pîsъ. [πᾶς, γέλως].

Παγγενεὶ, [παγγενής] adв: кв totъ neamвл.

Παγγενέτειρa (ἡ), noet: fem: ал лвĭ...

Παγγενετήρ, ῆρος, noet: шi Παγγενέτης, ου, шi Παγγενέτωρ, ορος (ὁ), пъskъtopъ ал totвлвĭ (вniверsвлвĭ), saŭ tatъ ал tвтвлор. [πᾶς, γείνω].

Παγγενής, έος (ὁ, ἡ), konpinzвtopъ de (komпвsъ din) toate neamвpiле. [πᾶς, γένος].

Πάγγεος, noet: шi Πάγγεως, At: (ὁ, ἡ), în лokъ de πάγγειος, konpinzвtopъ de totъ пъmîntвл. [πᾶς, γέα].

Παγγέωργος (ὁ, шi ἡ), квltivвtopъ de toate felвpiле плantелор dene пъmîntъ. [πᾶς, γεωργός].

Παγγλύκερος, α saŭ ος, ον, кв totвл (foapte) dвлче; (fir:) плъкътъ; depitъ. [πᾶς, γλυκύς].

Παγγλωσσία (ἡ), noet: гръire de op че върfipe. [πᾶς, γλῶσσα]·

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ), de totъ голъ. [πᾶς, γυμνός].

Παγγυναικὶ, adв: înпpeвнъ кв toate mвĭepiле. [πᾶς, γυνή].

Παγγώνιος (ὁ, ἡ), totъ (din toate пърцiле) вnrĭвposъ. [πᾶς, γωνία].

Παγεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч: [шi

Πάγεν, Eол: în лokъ de ἐπάγησαν, α 3: îm: neps: de nas: nex: ал 2: de xot: ал лвĭ πήγνυμι.

Παγερὸς, ὰ, ὸν, înrĭeцatъ, кв totвл pъчitъ. [шi

Παγετὸς (ὁ), înrĭeцъ, saŭ înrĭeцътвpъ. [πάγος]. [de вnde

Παγετώδης, εος (ὁ, ἡ), adвkътo:ъ de înrĭeцъ, цeposъ; saŭ rĭeцosъ (tape ka гiaцa).

Πάγη (ἡ), [πήγνυμι] лaцъ, квpsъ; (fir:) momealъ, amъцipe. (bezĭ шi παγίς).

Πάγη, noet: în лokъ de ἐπάγη, a 3: sinr: neps: de nas: nex: 2: ал лвĭ πήγνυμι.

Παγιδεύω, вiit: -εύσω, npinzъ în лaцъ; saŭ кaвtъ a въга în квpsъ (npon: шi fir:). [παγίς].

Πάγιος, α, ον, solidъ, цeanънъ; (fir:) sirвpъ, statopnikъ. [πήγνυμι]. [de вnde

Παγιότης (ἡ), цenenie; statopnivie. [шi

Παγιόω -ῶ, вiit: -ώσω, înцeneneskъ; statopnivezъ; asirвpъ.

Παγὶς, ίδος (ἡ), квpsъ (npon: шi fir:). 2) op че цine чева în лokъ. «Ἄγκυρα παγὶς νεῶν„. Enгp: [πάγη].

Παγίως, adв: кв kinъ solidъ, statopnikъ, sirвpъ. «Παγίως λέγειν„. Плt: кв temeĭъ, кв înkpedinцape, noвitiв. [πάγιος].

Παγκαὴς, έος (ὁ, ἡ), apzътopъ de toate. [πᾶν, καίω].

Παγκαίνιστος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, καινίζω] кв totвл penoitъ; saŭ tot-daвna, op de totъ noъ.

Πάγκακος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άκως, кв totвл pъъ. [πᾶν, κακός].

Παγκάκουργος (ὁ, ἡ), кв totвл, saŭ în totъ kinвл fъkътopъ de pъъ. [πᾶν, κακοῦργος].

Παγκαλὴς (λλὴς), έος (ὁ, ἡ), шi

Πάγκαλος, η saŭ ος, ον, кв totвл, saŭ foapte fpвmosъ. [πᾶν, κάλλος],

Παγκάρπεια, saŭ (maĭ корек:) ...

Παγκαρπία (ἡ), adвnape, квlецere de totъ felвл de poade, de totъ felвл de semъnътвpъ; (npin întind:) вiлшвгъ. 2) (adiekt:) fem: ал лвĭ...

Παγκάρπιος, α, ον,=Πάγκαρπος. 2) konпвsъ din totъ soĭвл de poade. ‖ (sвbst: fem: se înц· μελιτοῦττα) вnъ felъ de pръжitвpъ кв poade de toate felвpiле. [din

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ), prodвkътopъ de totъ felвл de poade, podosъ. [πᾶν, καρπὸς].

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ), кв totвл вlestematъ. [πᾶν, καταράομαι].

Παγκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: askвnzътopъ de toate; saŭ кв totвл askвnsъ. [πᾶν, κεύθω].

Παγκλαδία (ἡ), вpetca цenepaлeĭ плeвiле a вiilop (xnъ felъ de serbътoape) în Podosъ. [πᾶν, κλάδος].

Πάγκλαυστος, шi Πάγκλαυτος (ὁ, ἡ), noet: чел кв totвл bpednikъ de плîns; saŭ (akt:) чел че totdaвna плînцe. [πᾶν, κλαίω].

Πάγκλειτος (ὁ, ἡ), поет: кȣ totȣл penȣmitȣ̆, вestitȣ̆ пpetȣtindinea. [πᾶν, κλέος].

Παγκληρία (ἡ), toatъ moштenipea (авepea). [din

Πάγκληρος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpentȣ̆ de toatъ moштenipea. [πᾶν, κλῆρος].

Πάγκλυτος (ὁ, ἡ), поет:=Πάγκλειτος, aȣzitȣ̆ пpetȣtindinea. [πᾶν, κλύω]

Πάγκοινος (ὁ, ἡ), обштeskȣ̆ ла toцĭ. „Χώρα—„. Пind: [πᾶν, κοινὸς].

Παγκοίρανος (ὁ, ἡ), поет: nemъpцinitȣ̆ stъпînȣ̆ пeste toate. [πᾶν, κοίρανος].

Παγκοίτης, ου (ὁ), поет: adopmitopȣ̆ de toate; saȣ̆ ȣnde toцĭ zak кȣлкaцĭ. „Ἅδης—„. Sof: [πᾶν, κοίτη].

Παγκόνιτος (ὁ,ἡ), поет: [πᾶν, κονίομαι] sъвîpшitȣ̆ пpin mȣлte ostenелĭ ші лȣпte.

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ̆ ла, saȣ̆ întinsȣ̆ în toatъ лȣmea. [din

Πάγκοσμος (ὁ, ἡ), = Παγκόσμιος. [πᾶν, κόσμος].

Παγκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:=Παντοκράτωρ, a tot цiitopȣ̆. [πᾶν, κράτος]. [de ȣnde

Παγκρατησία (ἡ)=Παντοκρατορία, (кȣ цen:) stъпînipe de totdaȣna.

Παγκρατιάζω, вiit: -άσω, mъ лȣпtȣ̆ în [παγκράτιον, вezĭ ziч:]; (fiг:) вipȣĭeskȣ̆ în toate лȣпteле. [de ȣnde

Παγκρατιαστὴς, οῦ (ὁ), atлetȣ̆ лȣпtъtopȣ̆ în παγκράτιον. [de ȣnde

Παγκρατιαστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла лȣпta παγκράτιον, saȣ̆ însȣшitȣ̆ лȣпtъtopȣлȣĭ de aчea лȣпtъ.

Παγκράτιον (τὸ), панкpaцiȣ̆, лȣпtъ ші rĭontȣipe tot de odatъ. 2) = Σκίλλα (o плaптъ). [πᾶν, κράτος].

Πάγκρεας, ατος (τὸ), кърnoasa пapte чea de sȣвt stomaxȣ̆ dintpe fikatȣ̆ ші sплinъ [πᾶν, κρέας].

Παγκρότως, adв: поет: кȣ mȣлtȣ̆ sromotȣ̆. [πᾶν, κρότος].

Πάγκρυφος (ὁ, ἡ),=Παγκευθὴς, кȣ totȣл askȣnsȣ̆. [πᾶν, κρυφὸς].

Παγκτήμων, ονος (ὁ, ἡ) пpoпpietapȣ̆ (aвȣtȣ̆) de toate. [ші

Παγκτησία (ἡ), грam: eкsпл: a лȣĭ παμπησία. [πᾶν, κτάομαι].

Πάγκυφος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл гîpбoвitȣ̆. [πᾶν, κύπτω].

Πάγξεινος (ὁ, ἡ), пpiimitopȣ̆ de totȣ̆ stpeinȣл. [πᾶν, ξένος].

Παγόλυτος (ὁ, ἡ), tonitȣ̆ din гeaцъ. „Ὕδωρ—„. Opeв: [πάγος, λυτὸς].

Παγοπληξία (ἡ), amopцipea tpȣnȣлȣĭ de цepȣ̆, deцepape. [πάγος, πλήσσω].

Πάγος, εος -ους (τὸ),=Πάγος (ὁ), гeaцъ; saȣ̆ înгeцȣ̆. [ші

Πάγος (ὁ), [πήγνυμι] (în цen:) tpȣпȣ̆ înкeratȣ̆ (soлidȣ̆); (de ȣnde пaptik:) deaлȣ̆ пĭetposȣ̆, stînкъ. (пpeкȣm în Atena) „Ὁ Ἄρειος πάγος„. Паȣs. 2) aпъ (ші în цen: op чe лiкȣidȣ̆) înгĭeцatъ, гeaцъ. 3) sape (de mape); (de ȣnde пpin întind: ші поet:) mapea (Лiк:). 4) пosгiцa, saȣ̆ пeлiцa, чe se пpinde пe deasȣпpa чeлop înкeгate, (aлt:) ἐπίπαγος. 5) (anatom:) = Περιτόναιον.

Πάγουρος (ὁ), ȣпȣ̆ feлȣ̆ de paкȣ̆ de mape. [πάγος, οὐρὰ].

Παγόω -ῶ, вiit: -ώσω, înгeцȣ̆, saȣ̆ пpefaкȣ̆ чeвa ĭn гeaцъ. [πάγος].

Πάγρος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пasъpe. [φάγρος].

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл гpeȣ̆, пpea aneвoĭosȣ̆. [πάνυ, χαλεπὸς].

Παγχάλκεος (ὁ, ἡ), поет: în лoкȣ̆ de πάγχαλκος. [ші

Παγχαλκεὺς, έως (ὁ), konstpȣкtopȣ̆, лȣкpъtopȣ̆ de toate, saȣ̆ de faбpiкaцiĭ de totȣ̆ feлȣл. [ші

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ), totȣ̆ de apamъ. [πᾶν, χαλκὸς].

Παγχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл вeseлȣ̆, saȣ̆ вeseлitopȣ̆. [πάνυ, χαίρω].

Πάγχι, adв: поет:=Πάγχυ.

Πάγχορτος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, χόρτος] къпȣitopȣ̆ de totȣ̆ feлȣл de xpane. || „Πάγχορτα„. Sof: toate feлȣpiле de mînкъpĭ.

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ), întpeвȣinцatȣ̆, foлositopȣ̆ întpȣ toate. [πᾶν, χράομαι].

Πάγχριστος (ὁ, ἡ), totȣ̆ ȣnsȣ̆; (поет:) кȣ кape se ȣnцe sпpe вindeкape de toatъ пatima. || (sȣвst:) „Πάγχριστον (se înц: φάρμακον)„. Sof: лeaкȣ̆ de toatъ боaлa, = Πανάκεια. [πᾶν, χρίω].

Πάγχροος, ους (ὁ, ἡ), кoлopatȣ̆ кȣ toate feцeле. [πᾶν, χρόα].

Παγχρύσεος, поет: în лoкȣ̆ de...

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ), totȣ̆ de aȣpȣ̆. [πᾶν, χρυσός].

Πάγχυ, adв: поет: Ion: în лoкȣ̆ de πάνυ, пpea mȣлt, кȣ totȣл.

Παγῶ, пas: nex: 2: de sȣп: aл лȣĭ πήγνυμι.

Παγώδης, εος (ὁ, ἡ), peчe, saȣ̆ tape кa гeaцa, гeцosȣ̆. [πάγος].

Παγῶν, Dop: în лoкȣ̆ de πηγῶν, цen: îm: aл лȣĭ παγή.

Παδάω -ῶ, Dop: în лoкȣ̆ de πηδάω.

Παδῆτε, Dop: în лoкȣ̆ de πηδᾶτε, a 2:

îm: neps: de nopвnч: ал лвї πηδάω.

Πᾶδος (ἡ), вnъ̆ felъ̆ de nomъ̆ (чіpешъ̆, saъ̆ npвnъ̆) prodъвкътopъ̆ de вoaвe. (вezї πῆδος).

Πάθα, ας (ά), Dop: în локъ̆ de πάθη.

Παθαίνω, (прел: ἐπάθαινον, ші maї мвлтъ̆ nв) вkopneskъ̆ natimъ. || (miж: saъ̆ nas:) mъ mішкъ̆ înъвntpъ̆ de o ївte simцічївпе, saъ̆ mъ înnътimeskъ̆, mъ anpinzъ̆; mъ întвsiezъ̆; (fir:) mъ nекъжеskъ̆. [πάθος].

Πάθε, noet: în локъ̆ de ἔπαθε, a 3: sinr: neps: de nexot: ал хot:, ші

Παθέειν, lon: noet: nex: 2: de inf: ал лвї πάσχω.

Πάθη (ἡ), noet: lon: în локъ̆ de πάθησις, saъ̆ ...

Πάθημα (τὸ), pea пътimipe; nenopочipe; вoaлъ; (în цen:) op че felъ̆ de simцimîntъ̆, saъ̆ disnosiцie snpe npefaчepe din stapea de maї 'nainte (a sвflетвлвї, saъ̆ a tpвnвлвї), natimъ (de aчi). [ші

Πάθησις, εως (ἡ), înnътimipe (maї de мвлte-opї nenлъкътъ). [ші

Παθητικὸς, ὴ, ὸν, sвnвsъ̆ ла, saъ̆ npiimitopъ̆ de nътimipe (simцimîntъ̆). 2) eksnpimътopъ̆, saъ̆ întъpîtътopъ̆ de natimъ. «Λέξις παθητική„. Dion: Ал: «Ἃς (διηγήσεις) Θουκυδίδης, αὐτὸς αὑτοῦ παθητικώτατος περὶ ταῦτα γενόμενος, ἀμιμήτως ἐξήνεγκε». Пл: «Ῥῆμα παθητικὸν„. Grm: вepвъ̆ nasivъ̆. [ші

Παθητικῶς, adв: кв kinъ̆ de înnътimipe; (grm:) în disnosiцie nasivъ. [ші

Παθητὸς, ὴ, ὸν, de înnътimit, saъ̆ sвnвsъ̆ ла (npiimitopъ̆ de) npefaчepe maї кв seamъ în moралъ disnosiцie, saъ̆ simцimîntъ̆. [neîntp: simn: παθέω].

Παθικεύομαι, biit: -εύσομαι, sintъ̆, saъ̆ nътimeskъ̆ ка...

Παθικὸς, ὴ, ὸν, =Πασχητιῶν, ші Κίναιδος.

Πάθνη (ἡ), noet: (dialект:) în локъ̆ de φάτνη.

Παθογνωμονικὸς, ші Παθογνωμικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopъ̆ de, saъ̆ folositopъ̆, saъ̆ îndemînatikъ̆ ла diarnosъ̆ (skвmпъ квnoaштepe) de natimъ. «Σημεῖον —». Med: simптошъ характеpistikъ de вoaлъ. [din

Παθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), квnoskътopъ̆ de natime, saъ̆ вoaле. [πάθος, γνώμων].

Παθοκράτεια, ші Παθοκρατορία (ἡ), stъпînipe de natimeле зале, înfpînape, ='Εγκράτεια. [πάθος, κράτος].

Παθοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ̆ (amopцitopъ̆) de natime. [πάθος, κτείνω].

Παθολογέω-ῶ, biit: -ήσω, вorвeskъ̆, saъ̆ тpaктezъ̆ desnpe natime (sвfл: saъ̆ tpвn:). [ші

Παθολογία (ἡ), вorвîpe, saъ̆ тpaктape desnpe op че natimъ. [ші

Παθολογικὸς, ὴ, ὸν, natолоцikъ̆, (ad:) atinгътopъ̆ de, saъ̆ îndemînatikъ̆ (folositopъ̆) ла natолоцie. (de вnde). «Παθολογική (se înц: ἐπιστήμη)„. o napte a mediчineї. [πάθος, λόγος].

Παθοποιία (ἡ), laчepe (zъdъpîpe) de natimъ. [din

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopъ̆, saъ̆ întъpîtътopъ̆ de natimъ (în sвflетвл npiвitopвлвї, saъ̆ askвлътopвлвї). [πάθος, ποιός].

Πάθος (τὸ), natimъ, saъ̆ пъцipe, întîmплape (npinч: pea), nenopочipe; sвfepinцъ; вoaлъ; (in цen:) disnosiцie înnътimitъ a sвflетвлвї, saъ̆ a tpвnвлвї; (naptik:) simцimîntъ̆ anpinsъ̆, че întъpîtъ opatopвл în sвflетвл askвлътopвлвї. (вezї ші ἦθος). [ἔπαθον nexot: ал лвї πάσχω].

Παθὼν, οὖσα, ὸν, nex: de naptч: ал лвї πάσχω.

Παιὰν, ᾶνος (ὁ), (în цen:)=Παιὼν, doktopъ̆, medikъ̆. (de вnde 2) (enit:) Аполонъ̆. 3) imnъ̆ in чinstea лвї Аполонъ̆, saъ̆ op къpвїa алтъ̆ zeъ̆, saъ̆ въpвatъ̆ însemnatъ̆; kintape de вїpвinцъ, вnъ̆ felъ̆ de dokсолоцie, saъ̆ tedeвmъ̆; saъ̆ маршъ̆ (în чinstea zeвлвї Марцъ̆). 4) пічоръ̆ metpikъ̆ komпвsъ̆ din natpв silaве. [de вnde

Παιανίζω, biit: -ίσω, kîntъ̆ imnвл παιάν (npinч: maї 'nainte de бътълie, saъ̆ ла sfîpшitъ̆ de osпъцъ̆). [ші

Παιανικὸς, ὴ, ὸν, кввenitъ̆ ла kîntвл, saъ̆ imnвл παιάν.

Παιανισμὸς (ὁ), kîntape de kîntвл, saъ̆ imnвл παιάν. [ші

Παιανιστὴς, οῦ (ὁ), kîntътopъ̆ de kîntвл, saъ̆ imnвл παιάν. [παιανίζω].

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ̆ de kîntвл nвmitъ̆ [παιάν, ші γράφω].

Παιάων, ωνος (ὁ), Dop: în локъ̆ de παιήων.

Παῖγμα (τὸ), жokъ̆, saъ̆ жвкърie, saъ̆ = кв...

Παιγμὸς (ὁ), жвkape. [παίζω]. [de вnde

Παιγμοσύνη (ἡ), noet: în локъ̆ de παιδιά.

Παιγνήμων, ονος (ὁ, ἡ), гls: în локъ̆ de παιγνιήμων.

Παιγνιὰ, (ἡ), pap în локъ̆ de παίγνιον, saъ̆ παιδιά; (kom:) = 'Εορτή (Apstf:).

Παιγνιαγράφος (ὁ, ἡ), = Παιγνιογράφος.

Παιγνιήμων, ονος (ὁ, ἡ), lon: = Παιγνιώδης, гlвmeцъ̆. [παίγνιον].

Παιγνιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ̆ (kompвi-

торѫ)de жѫкъріоase поеme. [παίγνιον,γράφω].

Παίγνιον (τὸ), жокѫ, жѫкъріе; глѫтъ. 2) mікъ поетъ жѫкъріоasъ, глѫтеацъ. [ші

Παίγνιος (ὁ, ἡ), поет: вѫнѫ de жѫкъріе, de петречере. [παίζω]. [de ѫnde

Παιγνιώδης, εος (ὁ, ἡ), жѫкъріоsѫ, глѫтецоsѫ; (desпре оam:) їѫвіторѫ de глѫте, de жѫкърії. «Τὸ παιγνιῶδες». Ksn: аплекаре ла глѫтеціе, (Тѫрч:) кеfѫ. [de ѫnde

Παιγνιωδῶς, adв: în fелѫ, saѫ кіпѫ de жѫкъріе, de петречере.

Παιδαγωγεῖον (τὸ), institѫtѫ, saѫ пensionatѫ de edѫкаціе, saѫ крештере de копії; (колект:) пensionaрії dintр' însѫл. [ші

Παιδαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, înвъцѫ (гѫвернezѫ, креsкѫ) пе чінева ка пedaгогѫ; (în цen:) înвъцѫ, повъцѫїеsкѫ. [παιδαγωγὸς]. [de ѫnde

Παιδαγώγημα (τὸ), ор че se faче, saѫ контрівѫїеште ла пedaгоціе; овїектел пedaгоціеї, копілѫл de edѫкat, креsкѫt, saѫ înвъцat. [ші

Παιδαγώγησις, εως (ἡ), înвъцаре, крештере de копілѫ (акт: saѫ пas:).

Παιδαγωγία (ἡ), пedaгоціе, saѫ треава пedaгогѫлѫї, înвъцътѫръ, saѫ edѫкаціе de копілѫ. [ші

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѫ de, saѫ îndemînatікѫ ла пedaгоціе, пedaгоцікѫ. [παιδαγωγὸς]. [de ѫnde

Παιδαγωγικῶς, adв: пedaгогічеште, saѫ ка ѫnѫ...

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ), пedaгогѫ, креsкъторѫ, saѫ edѫкъторѫ, înвъцъторѫ de копії. «Επειδὰν τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγοὺς θεράποντας ἐφιστᾶσι». Ksn: [παῖς, ἄγω].

Παιδαρίδιον (τὸ), dim: ал лѫї παιδάριον.

Παιδαριεύομαι, віit: -εύσομαι, тъ портѫ, лѫкрezѫ ка...

Παιδάριον (τὸ), dim: ал лѫї παιδίον, копілашѫ; робѫлецѫ. [de ѫnde

Παιδαρίσκος (ὁ), =Παιδάριον. [ші

Παιδαριώδης, εος (ὁ, ἡ), копілъроsѫ, saѫ копілъреsкѫ. [de ѫnde

Παιδαριωδῶς, adв: копілъреште.

Παίδδω, Лак: în локѫ de παίζω. (de ѫnde) «Παιδδωᾶν„. Apstf: în локѫ de παιζουσῶν, цen: îm: de fem: партч: лѫї παίζω.

Παιδεία (ἡ), [παιδεύω] edѫкаціе (крештере) de копілѫ,=Παιδαγωγία; (în цen:) instрѫкціе, (ad:) înвъцаре (акт:); ші stѫdiѫ, înвъцътѫръ; (авѫs:) крештере de вітъ; кѫлтіваре de плантъ; (прin întind: ші maї noѫ de aчі) пedeапsъ.

Παίδειος (ὁ, ἡ),=Παιδικὸς, копілъреsкѫ. [παῖς, παιδός].

Παιδεραστέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

Παιδεραστής, οῦ (ὁ), amopezatѫ de въїецї. [παῖς, ἐράω].

Παιδέρως, ωτος (ὁ), ѫnѫ fелѫ de плантъ, fлоареа къріа sлѫжїа ла кѫnѫne. 2) dpesѫ, рѫтъneалъ. [παῖς, ἔρως].

Παίδευμα (τὸ), ор че se înвацъ чінева, лекціе,= Μάθημα. 2) овїектѫ de înвъцътѫръ, (ad:) школарѫ. «Θεῶν γεννήματα καὶ παιδεύματα». Плт: [ші

Παίδευσις, εως (ἡ), înвъцаре (акт: saѫ пas); înвъцътѫръ; (ѫne- орї) în локѫ de παιδευτήριον. «Τὴν πόλιν (τῶν Ἀθηναίων) τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι». Тѫч: [ші

Παιδευτήριον (τὸ), înвъцъторіе, шкоалъ. 2) (maї noѫ)=Κολαστήριον, (de aчі) пedeпsitоріе, локѫ de мѫнчіт пе віноваціі. [ші

Παιδευτὴς, οῦ (ὁ), înвъцътоpѫ. 2) (maї noѫ de aчі) пedeпsitорѫ, =Κολαστής. [ші

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, instрѫктівѫ, atinгъторѫ de, saѫ îndemînatікѫ ла înвъцаре, didaктікѫ. «Τὸ παιδευτικὸν». Лкs: destoїnічіа de a înвъца пе алції. [παιδεύω]. [de ѫnde

Παιδευτικῶς, adв: în fелѫ de înвъцътѫръ, didaктічеште.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, înвъцатѫ, saѫ пріimitорѫ de înвъцътѫръ. [din

Παιδεύω, віit: -εύσω, [παῖς, παιδὸς] (прінч:) înвъцѫ, креsкѫ копілѫ. «Διαίτῃ δὲ τοιᾷδε τήν τε ψυχὴν ἐπαίδευσε καὶ τὸ σῶμα». Ksn: (ші кѫ ак: кѫ преп: iudip:) «Παιδεύειν τινα πρὸς ἀρετὴν (εἰς τὸ στρατηγεῖν)». Ksn: (ші în ел: de преп:). „Καὶ τὸ προθυμεῖσθαι δέ συναύξειν τὸν οἶκον ἐπαιδεύομεν αὐτὴν». Ksn: (ші пas:) «Πολιτικὴν παιδεύεσθαι». Apst: «Τῷ ἄρχειν («Εἰς τὸ ἄρχειν) παιδευομένῳ». Ksn: «Τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος». Bas: (ші партч: în локѫ de adiekt:). «Πεπαιδευμένος». înвъцатѫ (прокопsitѫ), saѫ віне креsкѫtѫ. «Τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων»; Пл: 2) (прin întind: ші maї noѫ de aчі) пedeпseskѫ (прінч: sпре îndpentape, ші înцелепціре), корекціонezѫ. (вezї ші κολάζω). "Τὶς ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατὴρ;„ Sкр: «Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει». Sкр:

Παιδήϊος, η, ον, Ion: поет: în локѫ de παίδειος.

Παιδιὰ, (ἡ), жѫкъріе de копілѫ; глѫтъ; петречере. [ші

Παιδία (ἡ), вîрstъ копілъреаsкъ, копі-

лъріе; (колект:) копіĭ, saŭ tinepime de копіĭ. [ші

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopŭ de (saŭ каре аре de овĭектŭ) копілŭ, копілъреskŭ. «Κάλλος τὸ παιδικὸν„. Ткр: «Παιδικὴ νύξ». Лъч: ъna din попціле копілъріі къĭва. «Παιδικὸς λόγος». Ksn: къвîntŭ desпре копілŭ, saŭ копілъріе; (în цен:) глъмецŭ; saŭ amoposŭ. || (maĭ des) «Παιδικὰ». овĭектŭ de аморъл (ĭар прінч: de въĭатŭ аmopezъл) къĭва, «Ἐν τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις μᾶλλον ἢ τοῖς τεκνοποιοῖς μειονεκτεῖ ὁ τύραννος». Ksn: [παῖς, παιδός]. [de ъnde

Παιδικῶς, adв: копілъреште.

Παιδιμούσια (τὰ), timпъл вакапцелор de школъ, în каре копіі îшĭ întpepъп кърsъл înвъцътърелор, ші se гратifікъ înвъцъторіĭ. [παῖς, μοῦσα].

Παιδιόθεν, adв: din копілъріе. [din

Παιδίον (τὸ), dim: ал лъĭ παῖς, копілашŭ, въĭецашŭ; (ъne-орĭ) fetiцъ. "Τῆς μητρὸς (saŭ "Τοῦ πατρὸς) τὸ παιδίον». Пров: копілъл mъme seĭ, saŭ ал tatъ sъŭ, (ad:) къ desъвîршіре asemenea.

Παιδιοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω,=Παιδοτροφέω.

Παιδισκάριον (τὸ), dim: ал лъĭ παιδίσκη, sлъжnікъцъ.

Παιδισκεῖον (τὸ), tpaktipŭ de кърве. [din

Παιδίσκη (ἡ), fetiцъ; (овіч:) sлъжnікъцъ; (ъne-орĭ) кървъ. (прінч: fem: ал лъĭ...

Παιδίσκος (ὁ, ші ἡ), dim: ал лъĭ παῖς, въĭецашŭ, saŭ fetiцъ.

Παιδιώδης, εος (ὁ, ἡ), копілъposŭ, saŭ копілъреskŭ [παιδίον]. 2) datŭ къ totъл ла жъкъріĭ,=Παιγνιώδης. [παιδιὰ].

Παιδνὸς, ἡ saŭ ὸς, ὸν, поет: =Παιδικὸς, копілъреskŭ. || (sъвst:) în локŭ de [παῖς].

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ), поет: [παῖς παιδὸς, βορὰ], mînкътopŭ de копіĭ; saŭ каре 'шĭ a mînкat копіі.

Παιδοβοσκὸς (ὁ, ἡ), Лksfn: în локŭ de παιδαγωγὸς, (dъпе ziч:) пъstopŭ de копіĭ. [παῖς παιδὸς, βοσκὸς]

Παιδοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поет:= Παιδοβόρος. [ші

Παιδοβρωσία (ἡ), mînкаре de копіĭ, (ad:) a mînка копіĭ. [ші

Παιδόβρωτος (ὁ, ἡ), поет: în каре мънînкъ чіпева копіĭ, saŭ копіі sъĭ. „«Θοίνη —». Лік: [παῖς παιδὸς, βιβρώσκω].

Παιδογέρων, οντος (ὁ), копілъріtŭ въtpînŭ (matъfŭ) [παῖς παιδὸς, γέρων].

Παιδογονία (ἡ), naштере de копіĭ. [ші

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ), atinгъtopŭ de, saŭ kontpiвъitopŭ ла naштере de копіĭ. «Τὰ παιδογόνια (se înц: ἱερά)». Diod: sepвътоаре пentpъ naштере de копілŭ. [din

Παιδογόνος (ὁ, ἡ), пъskътopŭ de копіĭ, saŭ folositopŭ ла ачеasta. [παῖς, γόνος].

Παιδόθεν, adв: din копілъріе. [παῖς, παιδός].

Παιδοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, înгріжеskŭ de (креskŭ) копіĭ. [ші

Παιδοκομία (ἡ), înгріжіре (крештере) de копіĭ. [din

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitopŭ (креskътopŭ) de копіĭ. [παῖς παιδὸς, κομέω].

Παιδοκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopŭ копіĭ, saŭ копіі meĭ. [ші

Παιδοκτονία (ἡ), omopîpe de копіĭ. [din

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de копіĭ, saŭ de копіі sъĭ. [παῖς παιδὸς, κτείνω].

Παιδολέτειρα (ἡ), поет: fem: ал лъĭ..

Παιδολετὴρ (ὁ), поет: = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδὸς, ὀλέω].

Παιδολέτις, ιδος, ші Παιδολέτρια (ἡ), = Παιδολέτειρα.

Παιδολέτωρ, ορος (ὁ), поет:—Παιδολετήρ.

Παιδολογία (ἡ), алецере, saŭ stpînцере (adъnape) de копіĭ. [παῖς παιδὸς, λέγω].

Παιδολύμας, α (ὁ), поет: = Παιδολετὴρ, saŭ Παιδοφθόρος. [παῖς παιδὸς, λύμη].

Παιδομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцатŭ чева din копілъріе; (прін ърш:) къ desъвîршіре штіitopŭ, експеріінцатŭ de чева. [παῖς παιδὸς, μανθάνω].

Παιδομαθία (ἡ), înвъцътъръ din копілъріе (în прот: de ὀψιμαθία).

Παιδομανὴς, έος (ὁ, ἡ), невъnŭ dъпе (amopezatŭ de) въĭецĭ,= Παιδεραστής. [παῖς παιδὸς, μαίνομαι]. [de ъnde

Παιδομανία (ἡ), невъnŭ amopŭ de въĭецĭ.

Παιδομόρος (ὁ, ἡ), sъfepitŭ пentpъ moaptea копіілор sъĭ. «Μόχθος παιδομόρος». Esхл. [παῖς παιδὸς, μόρος].

Παιδομουσεῖα (τὰ), = Παιδιμούσια; (прін întînd:) платъ пentpъ înвъцътъра копіілор.

Παιδονομέω -ῶ, віit: ήσω, sîntŭ dpeгътopŭ (efopŭ) asъпра пъвлічеĭ instpъкцiĭ a копіілор. [ші

Παιδονομία (ἡ), dpeгътopie asъпра instpъкцiі копіілор. [din

Παιδονόμος (ὁ), (în Sпарta ші аĭъpea) dpeгътopŭ pîndъitŭ asъпра înвъцътъріĭ ші крештеріĭ копіілор, efopŭ ал înstpъкцiі пъвліче. [παῖς παιδὸς, νέμω].

Παιδοπίπης, ου (ὁ), [παῖς παιδὸς, ὀπίπης] окitopŭ (пъitopŭ de окĭŭ ръŭ) asъпра въĭецілор, = Παιδεραστὴς. (în imitaцie de παρθενοπίπης).

Παιδοποιέω -ῶ, (ші між:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, fakъ копії. 2) (між:) fakъ пе чінева копілъ de sъfletъ (adoptezъ). [παιδοποιὸς].

Παιδοποιήσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ ла fачере de копії (лъкръ, saъ локъ). [din

Παιδοποίησις, εως [παιδοποιέω], ші

Παιδοποιία (ἡ), fачере de копії. 2) fачере de копілъ de sъfletъ. [din

Παιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtorъ, пъskъtorъ de копії, saъ kontpiвъitorъ ла ачеasta,= Τεκνοποιὸς. «Ἡδονὴ— ». Еър: 2) fъкъtorъ de копілъ de sъfletъ. [παῖς, ποιός].

Παιδοσπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnъ копії. [din

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ), = Παιδογόνος. [παῖς παιδὸς, σπείρω].

Παιδοσύνη (ἡ), поет: în локъ de παιδεία.

Παιδοτέκνωσις, εως (ἡ), = Παιδοτοκία. [παῖς, τέκνωσις].

Παιδοτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskъ копілъ; saъ sîntъ лехъsъ.

Παιδοτοκία (ἡ), naштере de копілъ; saъ лехъsie. [din

Παιδοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtorъ, -oape de копілъ. || (sъвst: fem:) лехъsъ. [παῖς παιδὸς, τόκος].

Παιδοτριβεῖον (τὸ), локъ de eksepsat копії. [ші

Παιδοτριβέω -ῶ, віit: -ήσω, eksepчezъ, depрinzъ копії ла лъпte, ші чл:; (în ţen:) овічпъїeskъ, depрinzъ. [din

Παιδοτρίβης, ου (ὁ), depрinzъtъpъ, înвъцъtorъ de копії ла лъпte, ші чл:; (în ţen:) înвъцъtorъ, повъцъitorъ. [παῖς παιδὸς, τρίβω]. [de ъnde

Παιδοτριβία (ἡ), treaвa, mesepia aksepчitorълъї de копії. [ші

Παιδοτριβικὸς, ή, ὸν, къвenitъ. saъ însъшitъ eksepчitorълъї de копії. «Παιδοτριβική». Apstf: (se înц: τέχνη) meштешъгъл ţimnastikъ. [de ъnde

Παιδοτριβικῶς, adв: dъпe кіпъл ţimnastikъ.

Παιδότριψ, ιβος (ὁ), ровъ pîndъitъ a inгріжі de копії, saъ a eksepsa пе чеї-лалцї ровї aї stъпînълъї sъъ. [παῖς, τρίβω].

Παιδοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskъ (kreskъ) копії, saъ ровї. [din

Παιδοτροφία (ἡ), хръnipe (крештере) de копії, saъ ровї. [din

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitorъ (kreskъtorъ) de копії, saъ ровї. (вezї ші κουροτρόφος). [παῖς παιδὸς, τρέφω].

Παιδουργέω-ῶ, віit: -ήσω,=Παιδοποιέω. [ші

Παιδουργία (ἡ),=Παιδοποιία. [παῖς παιδὸς, ἔργον].

Παιδοῦσα, партч: fem: ал лъї παιδόω, ворцоasъ.

Παιδοφθορέω -ῶ, віit: -ήσω, пръпъdeskъ, stpikъ копії. 2)=Παιδοκτονέω. [ші

Παιδοφθορία (ἡ), stpikape de копії. 2) =Παιδοκτονία. [din

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtorъ de копії. 2)=Παιδοκτόνος. [παῖς, φθείρω].

Παιδοφιλέω ῶ, віit: -ήσω, поет: =Παιδεραστέω. [din

Παιδοφίλης, ші Παιδόφιλος, ου (ὁ),=Παιδεραστὴς. [παῖς παιδὸς, φίλος].

Παιδοφονεὺς, έως (ὁ), поет: în локъ de παιδοφόνος

Παιδοφονέω -ῶ, віit: -ήσω, = Παιδοκτονέω. [ші

Παιδοφονία (ἡ),=Παιδοκτονία. [din

Παιδοφόνος (ὁ, ἡ), = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδὸς, φόνος].

Παιδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, portъ (în mîїnї, saъ în пînteче) копілъ. [din

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъtorъ, saъ повъцъitorъ de копілъ. || (fem:) пъртъtoape de копілъ în пinteче, însърчinatъ. [παῖς παιδὸς, φέρω].

Παιδόω -ῶ, віit: -ώσω, înвorцошezъ, (ші пas:) mъ înвorцошezъ. «Ἐπαιδώθη ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος„. D. Ал: 2) sîntъ ворцоasъ, saъ лехъsъ. (de ъnde партч:) »Παιδοῦσα (γυνὴ)». ворцоasъ. [παῖς παιδὸς].

Παιδώναξ, ακτος (ὁ), =Παιδαγωγὸς. [παῖς, ἄναξ].

Παίδωσις, εως (ἡ), fачере de копілъ; saъ лехъsie. [παιδόω].

Παίζω, віit: παίξομαι, saъ παιξοῦμαι, (пех: ἔπαιξα, ші At: ἔπαισα, tpe: de къ: πέπαιχα, ші пas: πέπαιγμαι, ші At: πέπαισμαι, пех: ἐπαίχθην, ші posit: παικτέον) mъ жокъ (прinч: ка копілъл); пetpekъ къ op че felъ de жокъ; (прin întind:) dъпцezъ; (în ţen:) mъ веselеskъ. «Σφαίρῃ ἔπαιζον». Od: Z: «Παίζειν ἀστραγάλοις». Пл: (ші къ ак: къ преп:) »Βούλει πρὸς με παῖσαι»; Apstf: «Ἔπειτα παιξοῦνται πρὸς ἀλλήλους». Ksn: "Δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν». Od:Ψ. "Νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ, τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ, τοὶ γε μὲν αὖ γελόωντες». Es: 2) kîntъ къ вре ъnъ шъsikaлъ instpъmîntъ, saъ вре ъnъ kîntikъ (apie). «Μέλος παίζειν„. Лкs: 3) întpeвъinцezъ чева ка о жъкъріе, îmї вatъ жокъ; глъmeskъ. «Ὡς ἄγρια παίσδεις». Ткр: "Λύκον εἶδες,

ἔπαιξέ τις». Ткр: a zis глѫmind. "Εἰ μὴ καὶ τοῦτο ὁ Ἀντιφῶν πέπαιχε». Dm: Παίζειν σπουδῇ». Ksn: a жѫка sepioase жокѫрĭ. «Σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει„. Плт: sepios ворвеште, saŭ глѫмеште. (ші fir:) »Ἡ τύχη τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα παίζει». Лкs; (ші пas:) «Ταῦτα μὲν οὕτω πεπαίχθω ἡμῖν». Плт: în глѫмъ fie zise. (ші în пaртч:) «Τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον». Лкs: прекѫm se овічнѫĭеште a se ziче în глѫмъ. [παῖς].

Παιηόνιος, η, ον, поет: Ion: în локŭ de παιώνιος.

Παιηονὶς, ίδος (ἡ), поет: în локŭ de παιηονίη.

Παιηοσύνη (ἡ), штiinцъ de доктоpie, medічinъ. [din

Παιήων, ονος (ὁ), Ion: în локŭ de παιὼν, доктоpŭ. saŭ 2) în локŭ de παιὰν, imnŭ. 3) (adiekt:) în локŭ de παιηόνιος, тъмъdѫitopŭ. saŭ 4)=Παιανιστὴς.

Παίκτειρα (ἡ), поет: fem: ал лѫĭ παίκτης.

Παικτέον, пoсit: ал лѫĭ παίζω.

Παίκτης, ου (ὁ), жѫкъторŭ (пaртік: de жокѫрĭ de пoрокŭ). [ші

Παικτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторŭ de, saŭ аплекатŭ, saŭ îndemînatikŭ ла жокŭ. 2) ĭѫвitopŭ de a глѫmi, глѫмецŭ, saŭ de a лѫа în pîsŭ, вatжокopitopŭ; (desпре лѫкр:) плъкѫтŭ. [ші

Παικτὸς, ὴ, ὸν, de întpeвѫinцat ка о жѫкъpie (овĭектŭ de глѫмецie). [ші

Παίκτωρ, ορος (ὁ), [παίζω] Sхл: în локŭ de παίκτης. (întpeв: în συμπαίκτωρ).

Παίπαλα (τὰ), поет: îm: neѫt: ал лѫĭ παίπαλος.

Παιπαλάω -ῶ, віit: -ήσω, întpeвѫinцezŭ віклeniĭ, sîntŭ пpea віклeanŭ. [din

Παιπάλη (ἡ), [πάλλω] fъina чea maĭ sѫвцipe, nішаштea; (în цen:) op че este sѫвцipe ка пѫлвepea, (вezĭ ші пaсπάλη, пoспaĭŭ de aчi); (fir:) omŭ віклeanŭ, finŭ, posŭ (tpeкѫтŭ пpin чѫpŭ ші пpin dîpmonŭ). «Παιπάλη λέγειν». Apstf:=кѫ...

Παιπάλημα (τὸ), [παιπαλάω] = Παιπάλη. «Λόγων—». At: opatopŭ finŭ, saŭ шipetŭ.

Παιπάλιμος (ὁ, ἡ), [παιπάλη, saŭ παίπαλος] foapte віклeanŭ, finŭ.

Παιπάλλω, віit: παλῶ, гл: în локŭ de πάλλω.

Παιπαλόεις, εσσα, εν, поет: глodoposŭ, пĭetposŭ, mѫntosŭ, pîпosŭ. [din

Παίπαλος (ὁ, ἡ), поет; [αἰπὺς, saŭ πάλλω] =Παιπαλόεις. (de ѫnde || sѫвst:) Παίπαλα (τὰ)». Кал: локѫрĭ реле, пĭetpoase, aneвoĭoase ла ѫтвлетŭ. [de ѫnde

Παιπαλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Παιπάλιμος.

Παῖς, παιδὸς (ὁ, ἡ), (цen: îm: παίδων) въĭatŭ, saŭ fatъ пînъ în вîpstъ de пatpѫsпpezeче anĭ. «Ὃν ἐγὼ παῖδα ἔτι ὄντα ἐδίδασκον». Ткр: «Ἔγημας δὲ αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα». Ksn: "Μὴ παιδὶ μάχαιραν»• Пров: (ші пpin întind:) «Παῖδα ἀπέδειξεν αὐτὸν τῇ ἀπάτῃ». Пров: «Ἐκ παιδὸς, saŭ „Ἐκ παίδων». Лкs: din коnілъpie. «Ἡλικίαν ἔχει τὴν ἄρτι ἐκ παίδων». Ksn:=Ἀρτίπαις ἐστὶ. 2) fiŭ, saŭ fiĭкъ; (ѫne -opĭ) stpъnepotŭ, «Ἕκτωρ Ἑκάβης ὁ γεραίτερος εἴκοσι παίδων». Ткр: «Παῖδες παίδων„. Om: stpъnepoцiĭ. (ші în пepifp:) «Ἰατρῶν («Φιλοσόφων «Γραφέων) παῖδες». Лкs: în локŭ de ἰατροὶ, ші чл: (aчi dedѫк ѫniĭ ші пe) "Δυστήνων παῖδες». Om: 3) sлѫгъ, pовŭ (în menaжatъ eкsпpesie, ка pom: feчopŭ); (fem:) цiitoape. "Παῖ δεῦρο, δοῦλον οὐκ ἄγω„. Apstf: «Κύριε, εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου», Sкр:

Πάϊς (вок: πάϊ, ші ак: πάϊν) поет: în локŭ de παῖς.

Παίσδω, віit: παιξοῦμαι, Dop: în локŭ de παίζω.

Παιστικὸς, ὴ, ὸν, =Παικτικὸς.

Παιφάσσω, (прел: ἐπαίφασσον, ші maĭ mѫлтŭ nѫ) поет: алергŭ în коачĭ ші înколо (ка ѫnŭ neвѫnŭ); mъ пopneskŭ pepede; mъ tѫpвѫpŭ, mъ вatŭ, mъ sвîpколeskŭ. «Λείψανα παιφάσσοντα καὶ ἀσπαίροντα φόνοισιν». Оп:

Παίω, віit: -παίσω, mi παιήσομαι, (пas: tpe de кѫ: πέπαισμαι, вezĭ ші παίζω) лoвeskŭ; вatŭ; tpînteskŭ; isвeskŭ. «Ἁρπάζει μέσον, καὶ ἐξάρας παίει εἰς τὴν γῆν». Ep: «Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος». Ksn: «Τὰς δὲ λοιπὰς (ναῦς) ἡ θάλασσα παίουσα πρὸς χωρία δύσορμα πάσας διέφθειρε». Пл: «Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ». Sкр: (ші miж:) «Ἐπαίσατο τὸν μηρὸν„. Ksn: (ші nestp: saŭ сл:). «Λόγοι παίουσιν εἰκῇ πρὸς κύμασιν», Esхл: (de ѫnde 2) (пpin întind:) пъвълeskŭ asѫпpъ. «Πειρῆσθε παίειν ἐφ' ἁλίταν (алцiĭ sкpiŭ ἁλὶ τὰν) μάδδαν». Apstf: sъ къdeцĭ asѫпpъ 'ĭ. 3) кom: mъ înпpeѫnŭ tpѫпeште. (вezĭ ші ἐρείδω). 4) (Лак:) în локŭ de παίζω. „Οὐ λῶντι παίειν, ἀλλὰ μαστιγῶντί με». (Епіх: în) At:

Παιὼν, ῶνος (ὁ), (în цen:) лекѫitopŭ(пpinч: пpin deskîntiче, вpaже), вpъжitopŭ, saŭ вpaчĭŭ; (пpin întînd:) доктоpŭ. [de ѫnde

Παιωνεῖον(τὸ), Sхл: în локŭ de ἰατρεῖον. [ші

Παιώνειος (ὁ, ἡ), =Παιώνιος. [ші

Παιωνία (ἡ), каѫтъ Παιώνιος. [ші

Παιωνιὰς, άδος (ἡ), поет: în локŭ de παιωνία (епіт:). [ші

Παιωνίζω, вііт: -ίσω,=Παιανίζω. [ші

Παιωνικὸς, ὴ, ὸν, ші

Παιώνιος, α, ον, doktopŭ, tъmъdъitopŭ. (de ъnde || sъвst:) Παιωνία (se înц: πόα, saŭ βοτάνη) ъnŭ felŭ de плantъ (med:),(Fpanц:) pivoine. [ші

Παιωνὶς, ίδος, (ἡ), = Παιωνία, ші Παιωνική.

Παιωνισμὸς (ὁ), =Παιανισμός. [παιωνίζω].

Πακτὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локŭ de πηκτή.

Πακτὶς, ίδος (ἁ), Dop: în локŭ de πηκτίς.

Πακτὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de πηκτὸς. [de ъnde

Πακτόω -ῶ, вііт: -ώσω, înкizŭ вine, astъnŭ; (поет:) легŭ stpîns; (în цen:) sпріжineskŭ, asirъpŭ. «Ὅσα ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν». Apstf: «Λαίφεα πακτώσας». Епгр: întinzînd пĭnzeле. [ші

Πάκτων, ωνος, (ὁ), ъnŭ felŭ de корабіе ъшоаръ (каре se desfaче în бъкъцĭ sпре a se tpansпopta, ші ĭаръшĭ se înкеĭе).

Πάκτωσις, εως (ἡ), легаре; înкidepe, saŭ înкеĭepe; astъпаре, ші чл: [πακτόω].

Παλαγμὸς (ὁ), поет: [παλάσσω] пatъ, mînжitъpъ.

Παλάθη (ἡ), [παλάσσω, πλάσσω] smoкine teskъite, saŭ înшipate în лъnгŭ, пъпъшъ de smoкine; (în цen:) teskъitъpъ, saŭ înшipъtъpъ de op че (mъsлine, stpъгъpi, stafide, ші чл:)) fъкъtъ asemenea. (вezĭ Ep: D: 23). [de ъnde

Παλάθιον (τὸ), ші Παλαθὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ παλάθη. [ші

Παλαθώδης, εος (ὁ, ἡ), teskъitŭ; saŭ fopmatŭ în пъпъшъ ка smoкineле, ші чл:

Πάλαι, (în локŭ de πάλιν) adв: timп: de mълtŭ, în вeкime, пе вpemea tpeкъtъ; (în цen:) maĭ 'nainte. «Πάλαι οὔτι νέον γε». Іл: I. „Ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν». Om: «Ἄρτι ἥκεις, ἢ πάλαι; —ἐπιεικῶς παλαι». Плт: (ші къ aptiк:) «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πάλαι (se înц: ὤν, ші чл:)». Лкs: чел de mълtъ вpeme fostŭ, fъкъtŭ, saŭ tpeкъtŭ, вeкĭŭ. «Ἀρχίλοχον τὸν πάλαι ποιητάν». Ткр: (neъt:) Τὸ πάλαι, (ші întp' ъna) Τοπάλαι,=Πάλαι. «Τὰ γὰρ τοπάλαι μεγάλα ἦν, σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρά». Ep: (вezĭ ші παλαιός).

Παλαιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), de mълtŭ пъskъtŭ, бътpînŭ, вeкĭŭ. [πάλαι, γείνω].

Παλαιγονία (ἡ), вeкime, antiкitate. [din

Παλαίγονος (ὁ, ἡ), = Παλαιγενής, вeкĭŭ, antiкŭ. [πάλαι, γόνος].

Παλαιετὴς, έος (ὁ, ἡ), вeкĭŭ de anĭ· [πάλαι, ἔτος].

Παλαίθεος (ὁ, ἡ),=[παλαιὰ θεός] (ἡ Ἑστία, Besta) вeкĭe zeiцъ.

Παλαίθετος (ὁ, ἡ), [πάλαι, τίθημι] de mълtŭ пъsŭ în пъstpape, saŭ компъsŭ; (în цen:) вeкĭŭ. «Ὕμνος —». At:

Παλαιμάτωρ, ορος (ἁ), поет: Dop: în локŭ de Παλαιμήτωρ, antiкъ mъmъ, întîĭa sîpъmoaшъ.

Παλαιμονέω -ῶ, вііт: -ήσω, поет: în локŭ de παλαίω. [ші

Παλαιμόνια (τὰ), (se înц: ἱερά) sepвътoape în чinstea лъĭ Палемонŭ. [din

Παλαίμων, ονος (ὁ),=Παλαιστής [παλαίω]. || (ка nъme проп:) Палемонŭ, fiъл Леъкotei, (алт:) Μελικέρτης (demonŭ mapinŭ).

Παλαιογενὴς, έος (ὁ),=Παλαιγενής.

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ), =Παλαίγονος.

Παλαιόθεν, adв: din вeкime. [παλαιός].

Παλαιοθέτης, ου (ὁ), [παλαιὸς, τίθημι] = Παλαιοπράγμων.

Παλαιολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвeskŭ, saŭ tpaкtezŭ despre вeкĭ (antiче) лъкръpĭ. [παλαιὸς, λόγος].

Παλαιομήτωρ, ορος (ἡ), каъtъ παλαιμάτωρ. [παλαιὸς, μήτηρ].

Παλαιομώλωψ, ωπος (ὁ), вeкĭŭ віклеanŭ, вълпе бътpînъ. [παλαιὸς, μώλωψ].

Παλαιοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел къ вeкĭe жале, de mълtŭ жълitopŭ. [παλαιὸς, πένθος].

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ), вeкĭŭ богatŭ. [παλαιὸς, πλοῦτος].

Παλαιοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), чел din вeкime depinsŭ în лъкръpĭ, (обшт:) лъпŭ вeкĭŭ, (Fpanц:) vieux routier. [παλαιὸς, πρᾶγμα].

Παλαιόραφος (ὁ), къsъtopŭ, кîpпitopŭ de вeкitъpĭ. [παλαιὸς, ῥάπτω].

Παλαιόριζος (ὁ, ἡ), чел къ вeкĭ ръdъчinĭ: [παλαιὸς, ῥίζα].

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, (компар: παλαιότερος, ші -αίτερος, sъпрл: -ότατος, ші -αιτατος) вeкĭŭ, de mълtъ вpeme; (despre oam:) бътpînŭ; (прin întind:) вeкĭŭ, stpiкatŭ de вeкime, de neîntpeвъînцat. «Τίς νέος ἢ παλαιὸς οὕτω ῥάθυμος ἐστί»; Iskp: «Οἶνος παλαιός». Od: B. «Ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ«. Skp: || (neъt:) «Τὸ παλαιὸν». adв: în локŭ de τὸ πάλαι. «Ὅσαι ἤδη ἔξοδοι ἐγένοντο καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου„. Ep: (вezĭ ші πάλαι). (ші компар: ші sъпрл: къ преп:)

«Ἐκ παλαιτέρου». Ep: «Ἐκ παλαιτάτου». Тѫч: [πάλαι]. [de ѫnde

Παλαιότης (ἡ), векіme; simплitatea векілор oamenĭ (Еѫр: Ел: 1062).

Παλαιότόκος (ὁ, ἡ), (парокs: fem:) пъsкътoape de mѫлtѫ timпѫ; (прin ѫрm:) sлъвitъ; (пропарокs:) de mѫлtѫ пъsкѫtѫ,= Παλαιγενής. [παλαιὸς, τόκος].

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ), ѫрmъtoрѫ de (saѫ fъкѫtѫ dѫпe) векĭѫл кіпѫ (de modъ векĭe). [παλαιός, τρόπος].

Παλαιουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкрътoрѫ de лѫкрѫрĭ векĭ. || (sѫвst:)=Παλαιοράφος. [παλαιὸς, ἔργον].

Παλαιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzѫtѫ, пърѫtѫ ка векĭѫ. [παλαιὸς, φαίνω].

Παλαιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: векĭѫ (въtрînѫ) ла minцĭ; (în цen:)='Αρχαῖος, antікѫ. [παλαιὸς, φρὴν].

Παλαιόω -ῶ, вtit: -ώσω, înвекĭeskѫ; пъръseskѫ чева ка лѫкрѫ de neîntреvѫinцat. [παλαιός].

Πάλαισμα (τὸ), faптъ saѫ meштешѫцipe de лѫптъtoрѫ. «Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχεις». Esx: miжлокѫ de înпpotiвipe, stpataцemъ. [ші

Παλαισμοσύνη (ἡ), поet: în локѫ de πάλη. [παλαίω].

Παλαισταγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (οἶνος, вinѫ) de mѫлtѫ пікatѫ (din stpѫгѫрĭ), векĭѫ. [πάλαι, στάζω].

Παλαιστάω -ῶ, вiit: -ήσω,=Παλαίω. [παλαιστὴς].

Παλαιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsѫрѫ, saѫ înпinгѫ кѫ палma. [din

Παλαιστὴ (ἡ), палmъ; mъsѫръ de пatpѫ deцete, saѫ ѫnѫ лatѫ de mînъ.

Παλαιστὴς, οῦ (ὁ), лѫптъtoрѫ; (în цen:) atлetѫ. 2) (Алеksand:) în локѫ de παλαιστὴ. [παλαίω].

Παλαιστιαῖος, α, ον, чел кѫ întindepe de ѫnѫ лatѫ de mînъ, saѫ de 4. deцete. [παλαιστὴ].

Παλαιστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкѫ, saѫ кѫвenitѫ ла лѫптъ, цimnastiкѫ. [παλαιστὴς].

Παλαιστὶς, ίδος (ἡ), =Παλαιστὴ.

Παλαίστρα (ἡ), лѫптъtopie, локѫ (каріеръ) de лѫптъ (ші în цen: de op че feлѫ de eksepsape, saѫ deпpindepe tpѫпeaskъ),= Γυμναστήριον (проп: mi fir:). [παλαίω]. [de ѫnde

Παλαιστρικὸς, ὴ, ὸν, = Παλαιστικὸς, цimnastiкѫ. [de ѫnde

Παλαιστρικῶς, adв: dѫпe кіпѫл лѫптъtopiлор; saѫ ка în лѫптъtopie.

Παλαιστρίτης, ου (ὁ), чел din лѫптъtopie; (în цen:)=Παλαιστρικὸς. [παλαίστρα].

Παλαιστροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitoрѫ (enistatѫ) ал лѫптъtopieĭ. [παλαίστρα, φύλαξ].

Παλαίτατος, η, ον, sѫпрл: ші..

Παλαίτερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лѫĭ παλαιὸς.

Παλαίφαγος (ὁ, ἡ), [πάλαι, φάγω] поet: каре în векіme se mînка (sлѫжіа de храпъ). saѫ 2) mînкatѫ, posѫ de векіme. «Δρὺς—». Od: T: (astfeл se îndpeпt: în локѫ de...

Παλαίφατος (ὁ, ἡ), [πάλαι, φημὶ] zisѫ în векіme; saѫ de mѫлtѫ прezisѫ (проорочitѫ); (în цen:) векĭѫ. «Παλαίφατον (se înц: λόγιον)». Лкs: векĭe zisъ, провербѫ. [de ѫnde

Παλαιφάτως, adв: dѫпe векĭe zisъ, saѫ din векĭe tpadiцie.

Παλαίφοιβος (ὁ, ἡ), проорочitoрѫ în векіme. (în Sof: se îndpeпt; παλαίφατος). [πάλαι, φοῖβος].

Παλαίφυτος (ὁ, ἡ), поet: de mѫлtѫ sъditѫ. «Δρὺς—». Od: T. (аша se îndpeпt: în локѫ de παλαίφατος). [πάλαι, φύω].

Παλαίχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: векĭѫ локѫitoрѫ, saѫ stъпînѫ de пъmîntѫ. (вezĭ ші αὐτόχθων). [πὰλαι, χθὼν].

Παλαίω -ῶ, вiit: παλαίσω, (пex: ἐπάλαισα, ші ἐπάλησα, пas: tpe: de кѫ: πεπάλαισμαι) mъ лѫптѫ (проп: ші fir:). «Παλαίειν τινί, saѫ πρὸς τινα». Лкs: (ші fir:) «Παλαίσαντες πολλαῖς ζημίαις». Ksn: (ші fъръ kazѫ). «Εἰ παλήσειε ὁ ναυτικὸς στόλος». Ep: daка se ва вate, saѫ se ва вірѫі. [πάλη].

Παλαίωμα (τὸ), [παλαιόω] векitѫръ. 2) (maĭ des)=Παλαίωσις, înвекіpe.

Παλαίωρ, Лак: în локѫ de παλαιὸς.

Παλαίωσις, εως (ἡ), înвекіpe. [παλαιόω].

Παλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, лѫкрezѫ чева кѫ mîna; sъвîршeskѫ. «Ταῖς χερσὶ παλαμᾶσθαι τὸ δέον». Ksn: (de ѫnde 2) (fir:) ѫнелteskѫ, mъ meштешѫцeskѫ чева. «Τόλμημα παλαμᾶσθαι». Apstf: (de ѫnde ші характерistiкѫл пѫme ал meштешѫгарѫлѫĭ Παλαμήδης). [din

Παλάμη (ἡ), (de aчi) палmъ; (прin întind:) mînъ; ші лѫкрѫл mîĭпелор, mînѫfъптѫръ; (fir:) кіпѫ, miжлокѫ; (în цen:) meштешѫгѫ; (ші în ръѫ) машinaцie, вікленіе. «Μοιριδίῳ παλάμᾳ» Пind: кѫ zeeskѫ miжлокѫ saѫ пѫtepe. [πάλλω].

Παλάμημα (τὸ), машinaцie, meштешѫцitѫръ, ѫнелtitъ faптъ. [παλαμάομαι].

Παλάμηφι (φιν), поet: în локѫ de παλάμη.

Παλαμναῖος, α, ον, [παλάμη] съвîршitoръ къ mîna sa de omorъ; (прin врm:) спъркatъ, пîнгъritъ. «Τὸ παλαμναῖον». Евр: пîнгърie de omorъ. 2) pesвънъtоръ de omorъ (вezî ші ἀλάστωρ). «Ζεὺς—». Лкс:

Παλάσιον (τὸ),=Παλάθιον.

Παλάσσω, [πάλλω] вiit: -άξω, mîшкъ, клътeskъ; amestekъ; fрътîntъ. «Ἐγκέφαλος ἔνδον ἅπας πεπάλακτο„. Om: (de вnde 2) (прin întind:) арвпкъ sopцî. «Κλήρῳ πεπάλαχθεν, ὅς κε λάχῃσιν„. Іл:Н. 3) (овіч:) ѣлввръ; mînжeskъ; (maї noъ) вdъ, вnrъ. (вezî ші μιαίνω). "Αἵματι παλαξέμεν οὖδας». Od. N. (ші між:) «Αὔθρῳ παλάσσετο χεῖρας». Іл: Λ. (ші пas:) «Νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ». Koinț.

Παλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, At. în локъ de παλαιστέω. [din

Παλαστὴ (ἡ), At: în локъ de παλαιστὴ.

Παλαστιαῖος, α, ον, At în локъ de παλαιστιαῖος.

Παλαχὴ (ἡ), поеt: [παλάσσω] = Πάλος, sopцъ; (прin întind:) кîшtirъ прin sopцî (вezî ші κλῆρος); (în цеп:) порокъ; (пartik:) panrъ dовînditъ прin sopцî; (прin întind:)=Ἀρχὴ, înчепътъ. [de вnde

Παλαχῇθεν, adв: поеt: de ла înчепътъ, d' întîїашї datъ; de тълъ.

Πάλευμα (τὸ), міжлокъ atръгъторъ, momeалъ. [ші

Παλευτὴς, οῦ (ὁ), (se înцелеце ὄρνις) пasъре, прin каре вînъторії momesк пе челс-л-алte de a se прinde, (Fрanц:) appeau, saъ chanterelle. 2) вînъторъ de пъsърї прintp' ачestъ міжлокъ; (fir:) amъцitоръ. [ші

Παλεύτρια, ші Παλευτρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї παλευτὴς (ὄρνις). [din

Παλεύω, вiit: -εύσω, прinzъ (ка παλευτὴς) прin momeалъ пъsърї; (în цеп: ші fir:) momeskъ, amъцeskъ, вагъ în кврsъ. [din

Πάλη (ἡ), лвпtъ; (în цеп:) въtъліс. «Τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον τῶν ἀθλημάτων ἡ πάλη». Іл: [în afin: dвne etimol: пвmaї кв...

Πάλη, saъ Παλὴ (ἡ), [πάλλω] чea maї sвъцipe пълвere (nisinъ, чепвшъ, ші чл:). "Αλφίτων πάλη„. Iпкр: (алt:) παιπάλη, nosnaїъ de fъinъ. [de вnde

Πάλημα (τὸ),=Πάλη, ші Παιπάλη, fъinъ прea тървntъ; mînkape fъkвtъ din astfel de fъinъ, терчîъ, колеашъ, ші чл:

Παλημάτιον (τὸ), dim: ал лвї πάλημα.

Παλῆσαι, nex; 1; de înf: a лвї παλαίω.

Πάλι, adв: поеt: în локъ de πάλιν.

Παλιβλαστὴς, έος, ші Παλίβλαστος (ὁ, ἡ), =Παλιμβλαστής, ші чл:

Παλίβολος (ὁ, ἡ),=Παλίμβολος.

Παλιγγέλως, ωτος (ὁ), речiпрокъ вatжокорipe, saъ лкape în pîsъ. [πάλιν, γέλως].

Παλιγγενεσία (ἡ), репашtере, saъ репенерацie; (de вnde Бisep:) peînвiepe прin sfîntьл вotezъ. [ші

Παλιγγενέσιος (ὁ, ἡ), ал репенерацii. [πάλιν, γένεσις].

Παλιγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), penъskвtъ, репенератъ; (Бisep:) penъskвtъ прin Dвmnezeeskъ вotezъ, =Νεοφώτιστος. [πάλιν, γείνω].

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ), kontpazikъторъ, minчinosъ. «Ἀγγελία. —». 2) ворвitоръ de алtъ (stpeinъ) лiтвъ. «Πόλις — ». Iind: [πάλιν, γλῶσσα].

Παλίγγναμπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, γνάμπτω] înковоїatъ în naptea dinaпої.

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ), din noъ квnoskвtъ, saъ реквnoskвtъ, =Παλινδαής. [πάλιν, γιγνώσκω].

Παλιγκαπηλεύω, вiit: -εύσω, репрекъпецeskъ. [din

Παλιγκάπηλος (ὁ), репрекъпецitоръ, saъ ревînzъторъ peskвтиърînd din ал doilea ші ал treilea mînъ. [πάλιν, κάπηλος].

Παλιγκινὴς, έος (ὁ, ἡ), mîшkatъ sнpe înaпої; saъ întopsъ sнpe алtъ napte, aї-вpea. [πάλιν, κινέω].

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ), [πάλιν, κλάω] în topsъ înaпої прin pesfrînцepe.

Παλιγκοταίνω, saъ Παλιγκοτάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, тъ пекъжeskъ de isnoaвъ; (de вnde fir: desnpe вoaлъ ші panъ) тъ întopkъ, овpinteskъ din noъ, терrъ sнpe маї ръъ. [παλίγκοτος]. [de вnde

Παλιγκότησις, εως, ші

Παλιγκοτία (ἡ), penекъжipe (nas:); (desnpe panъ, ші вoaлъ) peовpintipe, peîntoapчepe. [din

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, κότος] peîntopsъ ла natima, mînia de маї 'nainte, penекъжitъ; (прin врm:)=Βαρύθυμος. (fir:) «Παλίγκοτον πάθημα». Iпкр: natimъ, вoaлъ peîntoapsъ, saъ penoitъ. [de вnde

Παλιγκότως, adв: къ penoipe de mînie, ші пекажъ asвnpa къїва; saъ=Βαρυθύμως.

Παλίγκραιπνος (ὁ, ἡ), поеt: [πάλιν, κραιπνὸς] прea ївte, foapte aцerъ.

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ), din noъ peziditъ. [πάλιν, κτίζω].

Παλίγκυρτος (ὁ),=Κύρτος, кошъ de пеште. [πάλιν, κύρτος].

Παλίγλωσσος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ) în локŭ de Παλίγγλωσσος.

Παλίγναμπτος (ὁ,ἡ), poet: (maĭ noŭ) în локŭ de παλίγγναμπτος.

Πάλίγξεστος (ὁ, ἡ), poet: [πάλιν, ξέω] din noŭ ръzвitŭ, чĭоплitŭ, pasŭ, ші чл:

Παλιδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [πάλιν, δέρκομαι] възъtорŭ înapoĭ. "Δίκη—». Opf:

Παλίζωος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de παλίνζωος.

Παλικαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), аплекatŭ, повîрnitŭ, întopsŭ spre înapoĭ. (вezĭ ші παλιγκινὴς). [πάλιν, κάμπτω].

Παλίλληπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, λαμβάνω] Sхл: еksплік: а лвĭ παλινάγρετος.

Παλιλλογέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ реnetŭ кввîntвл, maĭ zikŭ o datъ. [ші

Παλιλλογία (ἡ), реnetape de челе zise. 2) a ziче înпротівъ de челе de maĭ'nainte, kontpaziчepe, =Ἀντίφασις. [din

Παλίλλογος (ὁ, ἡ), pezisŭ, реnetatŭ. 2) ĭаръшĭ (din noŭ) квлесŭ, лвatŭ înapoĭ, peadвnatŭ; pesokotitŭ; pemъsвpatŭ. «Λαοὺς οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν». Om: а ле регръmъdi adвnîndв ле ĭаръшĭ înapoĭ. 3) (акt:) kontpazikъtорŭ лвішĭ. [πάλιν, λέγω].

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ), poet: desлегatŭ ĭаръші din noŭ. [πάλιν, λύω].

Παλιμβάκχειος (ὁ), (ποῦς) пічорŭ metрікŭ компвsŭ din silaбe doъ лвnцĭ ші вna sквртъ. [πάλιν înпротівъ, βακχεῖος].

Παλιμβαλὴς, έος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βάλλω] арвnкatŭ (квлкatŭ) кв faцa în sвs; saŭ пвsŭ dandapateле.

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βαίνω] mергъtорŭ înainte ші 'ndъръt (каре se dвче ші віne).

Παλίμβιος (ὁ, ἡ), peîntopsŭ în віацъ, înвіatŭ din морцĭ. [πάλιν, βίος].

Παλιμβλαστὴς, έος, ші Πάλίμβλαστος (ὁ, ἡ), din noŭ ревлъstъpitŭ. [πάλιν, βλαστός].

Παλιμβολία (ἡ), skimбъчĭвne, nestatopnічie de пърере; saŭ характервл челвĭ skimбъчosŭ. [din

Παλίμβολος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βάλλω] пвsŭ (întopsŭ) dandapateле, saŭ din noŭ. «Ἱστὸς —». Apst: пînza Пенелопеĭ. «Δοῦλος —». Apstf: netpeбnікŭ; (прin вpm:)=Παλίμπρατος. 2) (fir:) = Παλίμβουλος, nestatopnікŭ, «Τὸ παλίμβολον». Лкs: =Παλιμβουλία. [de вnde

Παλιμβόλως, adв: =Παλιμβούλως, кв nestatopnічie.

Παλιμβουλία (ἡ), poet:=Παλιμβολία. [din

Παλίμβουλος (ὁ, ἡ), skimбъчosŭ în кіпzвріле, saŭ пъреріле sале, nestatopnікŭ. [πάλιν, βουλὴ]. [de вnde

Παλιμβούλως, adв: кв nestatopnічie în пърерĭ saŭ гîndвpĭ.

Παλιμμεταβολὴ (ἡ), вna neste алta, deasъ skimбape. [πάλιν, μεταβολὴ].

Παλιμμέλεια (ἡ),=Ἀμέλεια, negріжіре, леnевіре. [πάλιν, μέλει].

Παλιμμήκης, εος (ὁ, ἡ), înкъ п' atîta лвnгŭ; (în цeni) преа лвnгŭ, =Παμμήκης. [πάλιν, μῆκος].

Παλίμπαις, αιδος (ὁ, ἡ), fъквtŭ ĭаръшĭ (de ал doiлea) копілŭ. [πάλιν, παῖς].

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πάλλω] арвnкatŭ, asвîрлitŭ de ал doiлea saŭ înapoĭ asвпра челвĭ че a asвîрлit maĭ 'nainte.

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πέπτω] feptŭ de ал doiлea ĭаръшĭ.

Παλιμπετὴς, έος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πίπτω] къzвtŭ înapoĭ, saŭ ĭаръшĭ de ал doiлea. || (neвt:) Παλιμπετές, poet: în локŭ de adв: ĭаръшĭ înapoĭ.

Παλιμπηγὴς, έος, ші Παλίμπηγος (ὁ, ἡ), înкегatŭ, комвinatŭ ĭаръшĭ din noŭ. [ші

Παλίμπηξις, εως (ἡ), din noŭ комвinape, dрецере. «Ὑποδημάτων—». Tfp: рекîрпіре. [πάλιν, πήγνυμι].

Παλίμπισσα, ης (ἡ), векĭе, petopitъ smoaлъ. [πάλιν, πίσσα].

Παλίμπλαγκτος (ὁ, ἡ), poet: ĭаръшĭ din noŭ saŭ ла întoapчepe рътъчitŭ, "Δρόμος—„. Esхл: ал челвĭ че astfeл se рътъчеште. [din

Παλιμπλάζομαι, віit: -πλάγξομαι, poet: mъ întopкŭ рътъчindв mъ înapoĭ. (întpeв: прinч: nвmaĭ nex: Παλιμπλαγχθείς. [πάλιν, πλάζομαι].

Παλιμπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: = Παλίμπλαγκτος. [πάλιν, πλάνη].

Παλιμπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: ĭаръшĭ din noŭ, saŭ dandapateле înпletitŭ. [πάλιν, πλέκω].

Παλίμπλοος -ους (ὁ, ἡ), плвtitорŭ înapoĭ. [πάλιν, πλόος].

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πλύνω] ĭаръшĭ de ал doiлea sпълatŭ; (прin вpm:) sпълъчitŭ, desвъпsitŭ, eшitŭ; (fir:) neînsemnatŭ.

Παλίμπλωτος (ὁ, ἡ), poet: [πάλιν, πλώω] =Παλίμπλοος.

Παλιμπνοίη (ἡ), poet: în локŭ de...

Παλίμπνοια (ἡ), [πάλιν, πνέω] înпротівъ sвfлape de вîntŭ. (вezĭ ші τροπαία).

Παλίμποινος (ὁ, ἡ), poet: [πάλιν, ποινὴ] pesплъtitорŭ прin пedeaпsъ, pesввnъtорŭ.

«Τὸ παλίμποινον». Esхл: pesплъtipe, pesвѫnape.

Παλιμπόρευτος, ші

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) поеt: каре мерџе înапоĭ, saŭ se dѫче ші віne. [πάλιν,πόρος].

Παλίμπους, οδος (ὁ, ἡ), мергъtорŭ îndъръt; (прin întind:) nestatopnikŭ. «Τύχη —». П. [πάλιν, ποῦς].

Παλιμπράτης, ου (ὁ), =Μεταπράτης. [ші

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πιπράσκω] (ровŭ) ревîndѫtŭ de мѫлte орĭ; (прin ѫрm:) netpeвnikŭ.

Παλιμπροδοσία (ἡ), tръdape речіпрокъ, saŭ penetatъ. [ші

Παλιμπρόδοσις, εως (ἡ), =Παλιμπροδοσία, tръdape îndoitъ, ѫna dѫпе алta. [ші

Παλιμπροδότης, ου (ὁ), tръdъtорŭ de amîndoъ пърџіле, saŭ de maĭ мѫлte орĭ. [πάλιν, προδίδωμι].

Παλιμπρυμνηδὸν, adв: мергînd dѫпе пѫпъ; înапоĭ. [ші

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ), întopкъtорŭ de пѫпъ; saŭ мергъtорŭ înапоĭ. (вezĭ шікроύω). [πάλιν, πρύμνη].

Παλιμπυγηδὸν, adв: кѫ кѫрѫл îndъръt, мергînd înапоĭ. [πάλιν, πυγή].

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ), = Παλιμπράτης, ші Παλιγκάπηλος. [πάλιν, πωλέω].

Παλίμφημος (ὁ, ἡ), zisŭ înпрotівъ de челе de maĭ 'nainte, ='Αντιφατικός. 2)= Δύσφημος. [πάλιν, φήμη].

Πολίμφοιτος (ὁ, ἡ), поеt: = Παλιμπόρευτος. [πάλιν, φοιτάω].

Παλίμφρων, ονος (ὁ, ἡ), skimвъtорŭ de пърере, saŭ simџimîntŭ. [πάλιν, φρήν].

Παλιμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), каре a ревлъstъpit; saŭ s' a penъskѫt; saŭ a peînвiat. [πάλιν, φυή].

Παλίμψηστος (ὁ, ἡ), [πάλιν, ψάω] pasŭ de ал doĭлea. (de ѫnde || sѫвst:) memвpanъ mînѫspisъ, але къріа літере se pad, se штерг, ка съ se skpie de ал doiлea.

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ), peînsѫfлeџitŭ, peînвiatŭ. [πάλιν, ψυχή].

Πάλιν, adв: înапоĭ, îndъръt. «Ὦ ξεῖνε, πάλιν χώρει, μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν». Ер: «Πάλιν οἴκαδ' ἀπῆλθον». Ткр: «Ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος». Ер: «Ἐθέλω δόμεναι πάλιν». Іл: А. (ші кѫ џen:) «Πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο». Іл: Σ. s' a petpas. (ші în парал:) "Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας». Іл: Σ. «Πάλιν εἶσιν ὀπίσσω». Od: Λ. 2) aĭѫpea, întp' алtъ парte. «Ὅσσε πάλιν κλίνασα». Іл: Φ. (ші кѫ џen:) «Δόρυ πάλιν ἔτραπ' Ἀχιλῆος». Іл: Υ. 3) dinпpotівъ, dandapateле. «Οὔτις τὸν μῦθον ὀνόσεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέει». Іл: І. «Πάλιν λάζετο μῦθον». Іл: Δ. 'шĭ a лѫat îndъръt ('шĭ a întops) ворва. (ші кѫ aptik:) «Τὸ πάλιν νεότητος». Пind: чea din protівъ. 4) (des ші овіч:) =Αὖθις, ĭаръшĭ înкъ o datъ, a doa oaръ, din noŭ. «Κατατιθέναι παλιν, ὅθεν περ ἂν ἕκαστα λαμβάνῃ». Ksn: (ші în парал:) «Πάλιν αὖ». Лкs:

Παλινάγγελος (ὁ, ἡ), вestitорŭ întopsŭ înапоĭ sпре adѫчере de pesпѫnsŭ ла штіреа, че s' a dѫs sъ dea. [πάλιν, ἄγγελος].

Παλινάγρετος (ὁ, ἡ), поеt: [πάλιν, ἀγρέω] лѫatŭ, saŭ de лѫat înапоĭ (кѫвîntŭ). 2) (акt:) лѫъtорŭ înапоĭ (кълкъtорŭ) de кѫвîntѫл sъŭ; nestatopnikŭ.

Παλιναίρετος (ὁ, ἡ), [πάλιν, αἱρέω] (dpeгъtорŭ) skosŭ întîĭ, ші ĭаръшĭ алesŭ (ла алtъ вotaџie); (клъdipe) репаратъ, saŭ кѫ tpeвѫinџъ de a se dpeџe, кam шѫвpedъ; (adвокatŭ) пъръsitорŭ de кліentѫл sъŭ, ші datŭ în парtea протівнікѫлѫĭ; (în џen:) netpeвnikŭ, nечinstitŭ.

Παλιναυξὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: каре ĭаръшĭ креште, saŭ se maĭ faче. [πάλιν, αὔξω.].

Παλιναυτόμολος (ὁ, ἡ), dezeptорŭ (fѫгарŭ) întopsŭ ĭаръшĭ аколо, de ѫnde dezeptase. [πάλιν, αὐτόμολος].

Παλινδαὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πάλιν, δάω =διδάσκω] = Παλίγγνωστος, din noŭ înвъџatŭ, saŭ кѫnoskѫtŭ.

Παλινδικέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ жѫdikŭ din noŭ, îmĭ penoĭeskŭ жѫdikata. [ші

Παλινδικία (ἡ), penoipe, peвizape de жѫdikatъ; dpeптѫл акорdatŭ de a se peжѫdika ачееашĭ пріgonipe de isnoaвъ; (în џen:) stpъгъnipe în жѫdikatъ. [din

Παλίνδικος (ὁ, ἡ), чел че din noŭ ĭаръшĭ se жѫdikъ, saŭ penopnitорŭ de o пріgonipe жѫdikatъ o datъ. [πάλιν, δίκη].

Παλινδίνητος (ὁ, ἡ), поеt: [πάλιν, δινέω] каре se înвîpteште, se вѫлtopeште întp' ачееашĭ potaџie, saŭ пе ачееашĭ osie.

Παλινδινία (ἡ), înвîptipe (прinч: de вѫлtoape de апъ, saŭ вîptежŭ de вîntŭ) înпрежѫрѫл ачелѫĭашĭ semnŭ. [πάλιν, δίνη].

Παλινδίωξις, εως (ἡ), проz: în локŭ de поеt: παλίωξις, гоanъ întoapsъ asѫпра гonitopiлор din парtea челор че se гonĭaŭ. [πάλιν, διώκω].

Παλινδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергŭ înапоĭ; мергŭ îndъръt; (naѫt:) mъ petpaгŭ înапоĭ. [din

Παλινδρομὴς, έος (ὁ, ἡ), = Παλίνδρομος.

Παλινδρόμησις, εως (ἡ), [παλινδρομέω] ші

Παλινδρομία (ἡ), алергаре, мерцере îndъръt, înапоїере. [ші

Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, fъкѹtѹ прin îndъръtnape, saѹ înапоїере. "Κίνησις—». Stp: înапоїatъ. [din

Παλίνδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорѹ îndъръt, întopsѹ înапої, înапоїatѹ; saѹ порnitѹ a мерце îndъръt, nѹ înainte. [πάλιν, δρόμος].

Παλινζωΐα (ἡ), întoарчере în віацъ, реînвіере. [din

Παλίνζωος (ὁ, ἡ), întopsѹ їаръшї în віацъ, реînвіatѹ. [πάλιν, ζωὴ].

Παλινίδρυσις, εως (ἡ), din noѹ ашezape, реîntemeїape. [πάλιν, ἱδρύω].

Παλίννοστος (ὁ, ἡ), поet: în локѹ de παλίνοστος.

Παλινοδία (ἡ), întoарчере пе кале înапої. [πάλιν, ὁδὸς]. (se конf: кѹ παλινῳδία).

Παλίνοπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, ὄπτομαι] прівitѹ dandapateле (sѹвt o kontpafaцъ).

Παλινόρμενος, η, ον, [πάλιν, ὄρνυμι] поet: în лоѹ de...

Παλινόρμητος (ὁ ἡ), пъвълitорѹ (saѹ репеde întopsѹ) înапої. [πάλιν, ὁρμάω].

Παλίνορος (ὁ, ἡ), =Παλινόρμητος; (fir:) skosѹ din înкеїetѹръ. "Τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισεν„. Apstf: 'шї a skpîntit пічорѹл din глezne. (se конf: кѹ παλίνωρος). [ші

Παλίνορσος (ὁ, ἡ), поet:= Παλινόρμητος. [πάλιν, ὄρω].

Παλινοστέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ întopкѹ înапої (прinч: în пatpie). [ші

Παλινόστιμος (ὁ, ἡ), поet: кѹвenitѹ, saѹ аплекatѹ ла întoарчере înапої (în пatpie). «'Ημέρα—». Оп: zioa întoарчерії. [din

Παλίνοστος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, νόστος] întopsѹ, saѹ каре se întoарче înапої (în пatpie).

Παλίνουρος (ὁ, ἡ), каре їаръшї saѹ des se пішъ [πάλιν, οὖρον].

Παλινπροδοσία (ἡ),=Παλιμπροδοσία·

Παλινρύμη (ἡ),=Παλιῤῥύμη.

Παλίνσκιος (ὁ, ἡ), de totѹ ѹмвpitѹ, întѹnекosѹ. "Αντρον—». Om: Imn: [πάλιν, σκιὰ].

Παλινστομέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локѹ de παλιλλογέω, = 'Αντιφάσκω. [πάλιν, στόμα].

Παλίνστρεπτος (ὁ, ἡ), întopsѹ спре înапої, пѹs пе fѹгъ. [πάλιν, στρέφω].

Παλινστρόβητος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, στροβέω]=Παλινδίνητος;

Παλίνστροφος (ὁ, ἡ), поet: каре se întoарче îndъръt; (fir:) nestatopnikѹ. [πάλιν, στρέφω].

Παλίντιτος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, τίω] каре se faче спре pesплъtipe, saѹ pesвѹnape. «Παλίντιτα ἔργα„. Od: Λ.='Αντίποινα, (Fpanц:) représailles. (fir:) "Πνεύματα παλίντιτα„. Emned: вîntѹрї kontpasѹfлъtoape.

Παλιντοκία (ἡ), a doiлea плъtipe de плъtite doвînzї, ='Ανατοκισμὸς. [πάλιν, τόκος].

Παλίντονος (ὁ, ἡ), поet: întinsѹ спре înапої; înковоїatѹ; saѹ елastikѹ. «Τόξον—». Om: || (sѹвst:) Παλίντονα, ѹпѹ fелѹ de машinъ asвîрлitoape de пїetpe. [πάλιν, τείνω].

Παλιντραπελία (ἡ), поet: în локѹ de παλιντροπία. [din

Παλιντράπελος (ὁ, ἡ),=Παλίντροπος.

Παλιντριβὴς, έος, ші Παλίντριψ, -ιβος (ὁ, ἡ), поet: їаръшї (de мѹлte -орї) fрекatѹ, saѹ вътѹtѹ; (прin întind: ші fir:) netpeвnikѹ, корѹптѹ. [πάλιν, τρίβω].

Παλιντροπάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поet: mъ порneskѹ, mъ petpaгѹ îndъръt. [din

Παλιντροπής, έος (ὁ, ἡ), поet: în локѹ de παλίντροπος.

Παλιντροπία (ἡ), порnipe îndъръt, întoарчере înапої; (fir:) skimвape; (fir:) nestatopnічie de характерѹ; saѹ îndoїалъ, нелiniште. [din

Παλίντροπος (ὁ, ἡ), порnitѹ înапої, saѹ аїѹрea; (fir:) пpefъкѹtѹ în алtъ fopmъ; аплекatѹ în doъ пърцї, nestatopnikѹ."'Η μάχη παλίντροπος ἐγένετο». Diod: [πάλιν, τρέπω].

Παλιντυπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, τύπτω] isвitѹ în tpѹпѹ tape, ші pesпinsѹ înапої.

Παλιντυχὴς, έος (ὁ ἡ), sѹпѹsѹ ла îndъръtnічia порокѹлѹї, saѹ ла skimвъріле soap teї. [πάλιν, τύχη].

Παλινῳδία (ἡ), кîntape de ачелашї кîntikѹ întp' алtѹ tonѹ; (fir:) întoарчере din челе маї 'nainte zise. [πάλιν, ᾠδὴ].

Παλίνωρος (ὁ, ἡ), поet: întopsѹ, аръtatѹ, fъкѹtѹ їаръшї întp' ачелашї чeasѹ. [πάλιν, ὥρα].

Παλιούρινος, η, ον, fъкѹtѹ din лemnѹ de...

Παλίουρος (ὁ), рѹгѹ, mѹрѹ (ѹпѹ fелѹ de mъръчine, каре faче mѹре). [πάλι, οὐρά].

Παλιουροφόρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѹ гimпoase вîрfѹрї în fopmъ (saѹ кѹ mînepѹ, коadъ) de рѹгѹ, saѹ mъръчine. «Θρίναξ—„. Епгр: [παλίουρος, φέρω].

Παλλιῤῥέω -ῶ, віit: -ήσω, кѹргѹ în жos ші în sѹs ка mapea în pefлѹкsѹл sъѹ; (fir:) mъ înвълѹїѹ, sîntѹ nestatopnikѹ [πάλιν,ῥέω].

Παλλιῤῥοθία (ἡ), поet: în локѹ de πα-

λίῤῥοια. (прinч: feш: ал лъї ...

Παλιῤῥόθιος, α saŭ ος, ον, ші

Παλίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de παλίῤῥοος, sъпъsŭ ла реfлъksŭ, tълъzъitŭ. «Κῦμα—„. Od: E ші 1. каре se isвеште de църmŭ, ші їаръшї se tîраште înапої. [πάλιν, ῥόθος].

Παλίῤῥοια (ἡ), [παλίῤῥοος] реfлъksŭ, saŭ ъmfлътъръ periodikъ, ші petраџере înапої а търії ла ъпеле църmъpї (прекъm sпре eks: în Eъвеа); (fir:) nestatopnічia (nexotъpîpea) minцiї.

Παλίῤῥοιβδος, [πάλιν, ῥοῖβδος] ші

Παλίῤῥοιζος (ὁ, ἡ), поet: чел че къ sromotŭ se tълъzъїеште în реfлъksŭ. [πάλιν, ῥοῖζος].

Παλίῤῥοιος, η, ον, поet: în локŭ...

Παλίῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), [πάλιν, ῥέω] (mape ші чл:) ъmfлatŭ, ші їаръшї tpasŭ înапої (ка în реfлъksŭ); (fir:) îndoїosŭ, nexotъpîtŭ; nestatopnikŭ.

Παλίῤῥοπος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, ῥέπω] аплекатŭ (înковоїatŭ) sпре înапої. «Γόνυ—». Eър: ал бътрînълъї,

Παλιῤῥύμη (ἡ),=Παλίῤῥοια, репеde кърџере înапої. [ші

Παλίῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, ῥέω] = Παλίῤῥοος. 2) [πάλιν, ῥύω, saŭ ἐρύω] tpasŭ, tîpîtŭ înапої.

Παλίσκιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de παλίνσκιος.

Παλισσυτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ întopкŭ репеde înапої. [din

Παλίσσυτος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, σεύομαι] =Παλινόρμητος, Παλιντυπὴς.

Παλίστρεπτος (ὁ,ἡ),поet:=Παλίνστρεπτος; saŭ Παλίῤῥοος.

Παλισύλλεκτος (ὁ, ἡ), грam: eksпл: а лъї παλίλλογος. [πάλι, συλλέγω].

Παλίψηστος (ὁ, ἡ),=Παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως (ἡ), [πάλι, ἰώκω=διώκω] întoapчере de roanъ din naptea roniцiлор asъпра ronitopiлор, речіпрокъ roanъ.

Πάλλα (ἡ), поet: [πάλλω] балъ (de ачі), гловŭ, minче, гїълеа, ші чл:

Παλλάδιον (τὸ), statъa Паладеї (Minepвеї). 2) ъnŭ локалŭ în Atena, ъnde se adъnaŭ жъdikъtopiї de кріminaле nъmiцї Ἐφέται. (прinч: neъt: лъї ...

Παλλάδιος, α, ον, къвenitŭ, konsfinцitŭ Паладеї (Minepвеї). [Παλλὰς].

Παλλακεία (ἡ), а авеа, saŭ а fi цiitoape (кървъ). [din

Παλλακεύομαι, віit: -εύσομαι, (къ ак:) amŭ цiitoape; (къ dat:) sîntŭ цiitoapea къїва. [din

Παλλακὴ (ἡ), [παλλακός] пелеџitimъ mъїepe, цiitoape (кървъ) а къїва. [de ъnde

Παλλακία (ἡ), =Παλλακεία. [ші

Παλλάκινος (ὁ), гл: fiŭ de цiitoape, вastapdŭ.

Παλλάκιον (τὸ), dim: ал лъї...

Παλλακὶς, ίδος (ἡ),=Παλλακή. [de ъnde

Παλλάκισμα (τὸ),=Παλλακεία. 2) поet: în локŭ pe παλλακίς.

Παλλακὸς (ὁ), бърв: лъї παλλακή, tînъpŭ amopezŭ (Тъpч: оглапŭ) ал къїва, = Παιδικά. [din

Πάλλαξ, ακος (ὁ, ἡ), [πάλλω] tînъpŭ воїnikŭ, saŭ tînъpъ fatъ. (вezї ші μείραξ).

Παλλὰς, άδος (ἡ), (în цеп:) = Πάλλαξ, fatъ; (пaptik:) Minepва. || (îm:) Παλλάδες, tînepeле, saŭ fечоареле преotiцe. [πάλλω].

Πάλλευκος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, λευκός] de totŭ saŭ neste totŭ алвŭ.

Πάλληξ, ηκος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локŭ de πάλλαξ.

Πάλλω, [în afin: къ βάλλω, ші ἅλλομαι] віit: παλῶ, (nex: ἔπηλα, ші чл:) клеtinŭ, saŭ клъteskŭ, srъdъїŭ; (прin întind:) цiŭ (apdikŭ) чева къ înлesnipe în mîїnї; штiŭ sъ maniezŭ, sъ întpeвъinцezŭ чева; (nestp: saŭ пas:) mъ клеtinŭ, mъ srъdъїŭ; sвîkneskŭ; mъ sвîpколеskŭ. «Δόρυ („Σάκος, «Λίθον, ші чл:) πάλλειν»- Om: ші Es: «Ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν». Tкр: îndemînatikŭ, denpinsŭ în pesвоїŭ. «Πῆλε χερσὶν ὃν φίλον υἱόν». Iл: Z. 'л а жъкat în mîїnї. «Κλήρους ἐν κυνέῃ πάλλον». Iл: Г. (ші прin întînd:) «Κλήροις ἔπηλαν αὐτοὺς„. Sof: 'ї aŭ aшezat dъпе sopцї. (ші simплъ) «Πάλλω, saŭ Πάλλομαι». Om: apъnкŭ sopцї. "Ἐρίζοντας δὲ αὐτοὺς κατελάμβανε, κελεύων πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος». Ep: «Ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο». Iл: O. s' a înпїedikat, s' a înкъpкat. „Ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι». Ep: «Δείματι παλλόμενοι». Ep: tpemъpînd de fpikъ. (ші neъt:) «Δείματι πάλλων„. Sof: (ші къ ак; ел: indip:) «Παλλομένη κραδίην. Iл: X. бътîndъ 'ї inima. [de ъnde

Πάλμα (τὸ),=Παλμός, sвîknitъpъ, клеtinъtъpъ, srъdъitъpъ, ші чл: [de ъnde

Παλματίας, ου (ὁ), (σεισμὸς, кътpemъpŭ) srъdъitopŭ, skъtъpъtopŭ. [ші

Παλματικὸς, ὴ, ὸν,= Παλμικος.

Πάλμη (ἡ), ъnŭ feлŭ de skъtŭ, (Iat:) parma. (вezї ші γέῤῥον). [πάλλω].

Παλμικος, ὴ, ον, реlatiвŭ къ пълsŭ, saŭ палпitaцie, бътаїе de вînъ, saŭ de inimъ

"Οἰώνισμα παλμικὸν». Sъid: rivipe upin кътареа sвîкnipiї maцелор жертfеї. [din

Παλμὸς (ὁ), вътаїе de вînъ (uълsъ); saŭ палпitaцie (tpemъpътъpъ) de inimъ, mi чл:. [πάλλω].

Παλμοσκοπία (ἡ), въгаре de seamъ ла палпitaцia maцерор жертfеї пentpъ пpe-rivipe. [din

Παλμοσκόπος (ὁ,ἡ), oвservътorъ de (mi пperivitorъ din) палпitaцia (sвîкnipea) тъpвntъilорînжвnfiateї жертfe. [παλμὸς, σκοπός].

Πάλμυς, υος (ὁ), noet: (pap) în локъ de βασιλεύς.

Παλμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saŭ însoцitъ кв палпitaцie (вataїe saŭ sвîкnipe). [παλμός].

Πάλος (ὁ), [πάλλω] клътipe (upinч: de sopцї); (de вnde în цen:) sopцъ. «Πάλῳ λαχόντα». Ep:

Παλτάζω, вiit: -άσω, ras: asвîpлъ (лoвeskъ кв) лапчea, saŭ sвлцa. [παλτόν].

Παλτάριον (τὸ), =(saŭ noate грeш: în локъ de) Πελτάριον.

Πάλτο, noet: a 3: sinr: neps: (în sink:) a miж: nex; saŭ neste-sъв: ал лвї πάλλομαι

Παλτὸν (τὸ), лапче, saŭ (Tъpч:) цipitъ. (upinч: neвt: лвї..

Παλτὸς, ὴ, ὸν, [πάλλω] asвîpлitъ. «Παλτὸν πῦρ». Sof: a tpъsnetвлвї sъцeatъ.

Παλυντὴ (ἡ), (de avi Пал:) полентъ, тъmълiгъ. [din

Παλύνω, вiit: -υνῶ, nosпъїeskъ кв гъinъ, saŭ upafъ; fpъmîntъ; amestekъ; (maї noŭ) вmezeskъ; вnrъ. (bezї mi πλάσσω). «Κάρηνα ἱδρῶτι παλῦναι». Dion: [πάλη].

Παλῶ, Dop: în локъ de πηλοῦ, цen: ал лвї πηλός.

Πᾶμα (τὸ), Dop:== Κτῆμα. [πάομαι].

Παμβασιλεία (ἡ), пetъpцinitъ îmпъpъteaskъ stъпînipe neste toate. [mi

Παμβασίλεια (ἡ) îmпъpътeasъ neste toate. «Ἀνάγκη —». Opf: [din

Παμβασιλεὺς, έως (ὁ), neste toate îmпъpatъ пetъpцinitъ; stъпînitorъ ал вniвepsвлвї. [πᾶν, βασιλεύς].

Παμβέλυρος, ὰ, ὸν, кв totвл skîpвosъ, foapte пetpeвnikъ. [πᾶν, βδελυρός]

Παμβέβηλος (ὁ, ἡ), кв totвл suвpkatъ; foapte pъъ mi пetpeвnikъ. [πᾶν, βέβηλος].

Παμβίας, ου (ὁ), noet: silвitorъ de toate; saŭ sвnвitorъ de toate кв sida fъpъ înnpotiвipe ла ъцeala sa. "Κεραυνὸς—» Hind: [πᾶν, βία].

Παμβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de toate, saŭ кв totвл вътътъtorъ. [πᾶν, βλάβη].

Παμβότητος (ὁ, ἡ), pretвtindinea вestitъ. [πᾶν, βοάομαι].

Πάμβορος (ὁ, ἡ), (paroкs:)== Παμφάγος, de toate mînkътorъ, pръпъditorъ, mi чл: (propaрокs:) mînkatъ de toцї; saŭ oвmteskъ tвtвлor ла mînkare. «Τὸ πάμβορον». Ios: oвmteaskъ храпъ. [πᾶν, βορά].

Παμβότανος (ὁ, ἡ), koupinzътorъ de totъ felвл de вxpianъ, saŭ плinъ de felвpite epвxpї. «Τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ». Skp: în цeneralъ toate вxpieneле пътîntвлвї. [πᾶν, βοτάνη].

Πάμβοτος (ὸ, ἡ), noet: (paroкs:) пъскътorъ, хрънitorъ de toate; (în цen:) foapte poditorъ; (propaрокs:) (локъ) вnde nask, se хрънesk toate. [πᾶν, βόω, βόσκω].

Πάμβουλος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, βουλή] de toate вine-кinzвitorъ, foapte înцelenitъ.

Παμβῶτις, ιδος (ἡ), noet: хрънitoape de toate. "Γαῖα —». [mi

Παμβώτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: = Παμβότος. [πᾶν, βόω=βόσκω]

Πᾶμμα (τὸ), грeш: în локъ de πᾶμα. (bezї ziч:).

Παμμάκαρ, αρος (ὁ, ἡ), întpъ toate fepivitъ, [πᾶν, μάκαρ].

Παμμακάριστος (ὁ, ἡ), noet: întpъ toate вpednikъ de fepivit. [πᾶν, μακαρίζω].

Παμμάταιος (ὁ, ἡ), кв totвл zadapnikъ (netpeввinvosъ). 2) = Παμβέβηλος. [πᾶν, μάταιος].

Παμμαχὶ, adв:=Παμμάχως. [mi

Παμμάχιον (τὸ), лвitъ, în kape se întpeввinцeazъ totъ felвл de вътълie; (de вnde)=Παγκράτιον. [din

Πάμμαχος (ὁ, ἡ), destoînikъ, saŭ de întpeввinцat ла totъ felвл de вътълie; de toate îmвinzътorъ; kovîpшitorъ; neвътвtъ, neбipвitъ. "Ἀγὼν πάμμαχος„. Плt:=Παγκράτιον. (de вnde || sввst:) Πάμμαχος=Παγκρατιαστὴς. 2) (fir:) «Ἀτυχία πάμμαχος». Лкs: foapte mape. [πᾶν, μάχη]. [de вnde

Παμμάχως, adв: кв totъ felвл, saŭ în foate kinвpiле de вътълie.

Πάμμεγας, -γάλη, -μεγα (ὁ, ἡ), foapte mape. || (next:) Πάμμεγα, adв: prea mвлt, кв kovîpшipe. [πᾶν, μέγας].

Παμμεγέθης, (ὁ, ἡ), foapte mape ('nalтъ, întinsъ, mi чл:). [πᾶν, μέγεθος].

Παμμέγιστος, η, ον, sвupл: ал лвї παμμέγας.

Παμμεδέουσα, ης (ἡ),=Παμβασίλεια. (fem: ал лвї ...

Παμμεδέων, οντος (ὁ), поет=Παμβασιλεύς. [πᾶν, μεδέων].

Παμμείλιχος (ὁ, ἡ), поет: кѫ totѫл блîndѫ, foapte блажінѫ. [πᾶν, μείλιχος].

Παμμέλας, αινα, αν, de totѫ негрѫ. [πᾶν, μέλας].

Παμμελὴς, έος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл вїерѕѫitорѫ, saѫ apmoniosѫ. 2)='Αρτιμελὴς, întpeгѫ în toate мъdѫлареле sале. [πᾶν, μέλος].

Πάμμεστος (ὁ, ἡ), (кѫ ţen:) de totѫ плінѫ. [πᾶν, μεστὸς].

Πάμμετρος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din toate felѫріле de metpe (поетіче). [πᾶν, μέτρον].

Παμμήκης, εος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл (пеste мъsѫръ) лѫнгѫ. [πᾶν, μῆκος].

Πάμμηνις, ιος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, μήνη] лѫminatѫ de лѫнъ плінъ. "Νὺξ—». Apat: a patpѫsпpezeчелеа a лѫneї.

Πάμμηνος (ὁ, ἡ), поет: dъїnitорѫ în toate лѫнеле anѫлѫї. [πᾶν, μὴν].

Παμμήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: întpѫ toate iskѫsitѫ meштерѫ, meштешѫгаріцѫ, saѫ în toate îndemînatikѫ пъskочitорѫ. [πᾶν, μήστωρ].

Παμμήτειρα (ἡ), поет:=Παμμήτωρ.

Παμμῆτις, ιος (ὁ, ἡ), поет: de toate кѫnoskъtорѫ, saѫ пъskочitорѫ; foapte înвъцatѫ, saѫ înцелентѫ. [πᾶν, μῆτις].

Παμμήτωρ, ορος (ἡ), поет: мѫmъ de toate fiinцеле. «Γαῖα («Νὺξ)—„. Opf: 2) (кѫ ţen:) întp' adeвъpѫ (în toatъ însemnapea) мѫmъ. [πᾶν, μήτηρ].

Παμμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikѫ în totѫ felѫл de пъskочiї. [πᾶν, μηχανὴ].

Παμμίαρος (ὁ, ἡ), foapte sпѫpкatѫ, пpea netpeбnikѫ. [πᾶν, μιαρὸς]

Παμμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatѫ (компѫsѫ) din toate felѫріле. "Βοὴ—„. Пл: [πᾶν, μίγνυμι].

Πάμμικρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл mikѫ. [πᾶν, μικρὸς].

Πάμμικτος (ὁ, ἡ),=Παμμιγὴς.

Πάμμορος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, μόρος] кѫ totѫл nenopoчitѫ, foapte tikълosѫ.

Πάμμορφος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл felѫpitѫ ла fiгѫръ, saѫ ла faцъ. [πᾶν, μορφὴ].

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, = Παμβδελυρὸς, ші Παμμίαρος. [πᾶν, μυσαρὸς].

Παμουχέω -ῶ, каѫtъ παμωχέω· [din

Παμοῦχος (ὁ, ἡ), каѫtъ παμῶχος.

Παμπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de παντοπαθὴς.

Παμπαιδὶ, adв: кѫ toцї копіі sъї. [πᾶν, παῖς].

Παμπάλαιος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл векїѫ; foapte antikѫ. [πᾶν, παλαιὸς].

Παμπάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, πάομαι] авѫtѫ (пропріетарѫ) de toate.

Πάμπαν, adв:=Παντάπασι, кѫ totѫл. [πᾶν, πᾶν].

Πάμπανυ, adв:=Πάμπαν. [πᾶν, πάνυ].

Παμπειθὴς, έος (ὁ, ἡ) поет: îndѫплекъ topѫ de toцї. [πᾶν, πείθω].

Παμπήγην, греш: în локѫ de...

Παμπήδην, adв: поет: кѫ totѫл, кѫ întpeцime. [ші

Παμπησία (ἡ), поет: [πᾶν, πάομαι] întpeцimea, saѫ totaлѫл пропріетъцілор; авере de felѫpite бѫnѫpї.

Πάμπλειστος (ὁ, ἡ),=Παμπληθὴς, foapte мѫлtѫ. || (прінч ла îm:) «Πάμπλειστοι». nenѫmъpatъ мѫлцime. [πᾶν, πλεῖστος].

Παμπληθεὶ, adв: în, saѫ кѫ toatъ мѫлцimea, saѫ попорѫл. [din

Παμπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte мѫлtѫ, nenѫmъpatѫ. || (neѫt:) "Πάμπληθες». adв: пpea мѫлt. «Πάμπληθες ἀπέσχετο..». D· Kas: epa foapte depapte. [πᾶν, πλῆθος]. [de ѫnde

Παμπληθία (ἡ), nenѫmъpatъ мѫлцime; saѫ toatъ мѫлцimea·

Πάμπληκτος (ὁ, ἡ), поет: dintp' a къpѫїa прічінъ їa, saѫ dъ чінева пpea мѫлte ловітѫpї (totѫ felѫл de pъnї). [πᾶν, πλήσσω].

Παμπλούσιος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл, foapte богатѫ. [πᾶν, πλούσιος].

Παμποίκιλος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл пestpiцѫ, saѫ кѫ toate felѫріле de колоаре înпestpiцatѫ; (fir:) пpea пpeфъкѫtѫ, кѫ totѫл віклеанѫ. [πᾶν, ποικίλος].

Πάμπολις, ιος (ὁ, ἡ), поет: пpedomnitорѫ, saѫ aflatѫ în toate орашеле. «Νόμος—». Sof: [πᾶν, πόλις].

Πάμπολυς (παμπόλλου), παμπόλλη, πάμπολυ, пpea мѫлtѫ; saѫ пpea mape. || (neѫt:) Πάμπολυ, ші îm: Πάμπολλα, adв: foapte мѫлt. [πᾶν, πολὺς].

Παμπόνηρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νήρως, кѫ totѫл pъѫ, saѫ віклеанѫ. [πᾶν, πονηρός].

Παμπόρφυρος (ὁ, ἡ), поет:='Ολοπόρφυρος. [πᾶν, πορφύρα].

Πάμποτε, adв: поет: =Πάντοτε, totdaѫna, anѫpѫpea· [πᾶν, ποτὲ].

Πεμπότνια (ἡ), поет: кѫ totѫл pesпектавілъ. [πᾶν, πότνιος].

Παμπρασία (ἡ), вînzape de toate авеpiле, saѫ de totѫ felѫл de mapfъ. [πᾶν, πρᾶσις].

Πάμπρεπτος (ὁ, ἡ), поет: кѫ totѫл по-

tpiвitŭ; foapte mъpeцŭ; saŭ пpea fpъmosŭ. [πᾶν, πρέπω].

Πάμπροσθε (σθεν), adв: mълt maĭ 'nainte. [πᾶν, πρόσθεν].

Παμπρύτανις, εως (ὁ), пeste toate stъпînitopŭ, îmпъpatŭ, ші чл: [πᾶν, πρύτανις].

Παμπρώτιστος, ші Πάμπρωτος, η, ον, поet: чел maĭ întîĭ deкît toцĭ. || (neъt:) Πάμπρωτον, ші (îm:) Πάμπρωτα, adв: maĭ întîĭ, maĭ 'nainte de toate. [πᾶν, πρῶτος].

Πάμπυος (ὁ, ἡ), къ totъл пъpoĭosŭ. [πᾶν, πῦον]

Παμφάγος (ὁ, ἡ), mînкъ-totŭ, mînкъчosŭ; (пpin întind:) кeлtъitopŭ. 2) mînкъtopŭ de toate, (Fpanц.) omnivore. [πᾶν, φάγω].

Παμφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: къ totъл лъminosŭ; saŭ foapte stpъвъzosŭ. [πᾶν, φάος].

Παμφαίνω, вiit: -φανῶ, поet: stpълъчeskŭ къ mълtъ лъminъ, mъ apъtŭ, pesъpŭ foapte лъminosŭ, pesпîndeskŭ în toate пъpцiлe paze de лъminъ. [πᾶν, φαίνω].

Παμφαλάω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: Ion: [πᾶν, φαλὸς],=Παπταίνω, mъ ъĭtŭ sпepiosŭ înпpeжъp.

Παμφανάω -ῶ, (întpeв: nъmaĭ пaptч: παμφανόων) поet: în локŭ de παμφαίνω.

Παμφάρμακος (ὁ, ἡ), поet: къnoskъtopŭ de totŭ feлъл de fepmeчe. (eпit: aл Medieĭ). [πᾶν, φάρμακον].

Παμφαῶς, adв: поet: къ toatъ stpълъчipea. [παμφαὴς].

Παμφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, φέγγος]=Παμφαὴς.

Πάμφθαρτος (ὁ, ἡ), поet: къ totъл пpъ пъditopŭ; (пas:) de totŭ пpъпъditŭ; (în цeп:)=Πανώλεθρος. [πᾶν, φθείρω].

Πάμφθερσις, ιος (ὁ, ἡ), поet: (foapte papŭ) în локŭ de πάμφθαρτος.

Πάμφθογγος (ὁ, ἡ), поet: skoцъtopŭ de totŭ feлъл de sъnetŭ, saŭ de гласŭ,=Πάμφωνος. [πᾶν, φθόγγος].

Πάμφι, adв: гл: în локŭ de πάγχυ.

Πάμφιλος (ὁ, ἡ), пpietinŭ aл tъtълop, ĭъвitŭ de toцĭ. [πᾶν, φιλος].

Πάμφλεκτος (ὁ, ἡ), поet: apzъtopŭ de toate; saŭ înflъкъpatŭ, înвъпъĭatŭ къ totъл. [πᾶν, φλέγω].

Παμφόβερος (ὁ, ἡ), къ totъл, saŭ foapte înfpiкoшъtopŭ, гpozaвŭ. [πᾶν, φοβερός].

Παμφολύζω, вiit: -ύξω, = Πομφολύζω.

Πάμφορβος, η saŭ ος, ον, поet: [πᾶν, φέρβω] хpъnitopŭ de toцĭ, saŭ de toate. (вezĭ ші παμβῶτις).

Πάμφόρος (ὁ, ἡ), (пpoпapкs:) пpodъкъtopŭ de totŭ feлъл de poade; saŭ adъкъtopŭ de toate. 2) (пapoкs:) din toate пъpцiлe adъsŭ (гpъmъditŭ) (Пind:). [πᾶν, φέρω].

Παμφύγδην, adв: поet: în fъгъ de toцĭ гpъmadъ. [πᾶν, φεύγω].

Παμφυλία (ἡ), (nъme пpoп:) Пamfiлia, o пpoвinцie a Asieĭ miчĭ; (пpinч:) amestekъtъpъ (adъnъtъpъ) de feлъpite seminцiĭ. [din

Πάμφυλος (ὁ, ἡ), къвenitŭ лa, saŭ komпъsŭ din toate seminцiiлe (toate neamъpiлe); чел de totŭ neamъл, saŭ soĭъл, feлъpitŭ. [πᾶν, φυλὴ, saŭ φύλον].

Παμφύρδην, adв: къ totъл amestekat, ъna пeste aлta. [ші

Πάμφυρτος (ὁ, ἡ), [πᾶν, φύρω] =Παμμυρής.

Πάμφωνος (ὁ, ἡ), поet: гpъitopŭ, saŭ imitъtopŭ de toate гласъpiлe. "Αὐλὸς—». Пind: «Χεῖρες πάμφωνοι». Eпiгp: плine de eкsпpesie. [πᾶν, φωνή].

Πάμφωτος (ὁ, ἡ),=Ὁλόφωτος. [πᾶν, φῶς].

Πάμψεκτος (ὁ, ἡ), поet: къ totъл de хълit, вpednikŭ de toatъ defъĭmapea. [ші

Παμψέκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: хълitopŭ de toate. (πᾶν, ψέγω].

Παμψηφεὶ, adв: къ toate вotъpiлe, къ пъвлiкъ oпinie. [πᾶν, ψῆφος].

Πάμψυχος (ὁ, ἡ), поet: къ totъл însъfлeцitŭ, вiŭ. «Πάμψυχος ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσει». Sof: se deoseвeшte кa astfeл întpe toate sъfлeteлe din ĭadŭ. [πᾶν, ψυχή].

Παμωχέω -ῶ, ші (Лак:) Παμωχιάω -ῶ, вiit: -ασσῶ, Dop: amŭ stape (aвepe) [din

Παμῶχος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de παμοῦχος, [πᾶμα, ἔχω] пpoпpietapŭ, aвъtŭ, вoгatŭ în пpoпpietъцĭ.

Πᾶν (τὸ), neъt: лъĭ πᾶς.

Πὰν -ανὸς (ὁ), Zeъл пъstopiлop (пъdъpiлop, ші чл:).

Πάναβρος (ὁ, ἡ), къ totъл fpaцedŭ, deлiкatŭ. [πᾶν, ἁβρός].

Παναγαθία (ἡ), desъвîpшitъ въnъtate.[din

Πανάγαθος (ὁ, ἡ), къ totъл въnŭ. [πᾶν, ἀγαθός].

Πανάγαστος (ὁ, ἡ), поet: întpъ toate de лъъdat. [πᾶν, ἄγαμαι].

Παναγήραος (ὁ, ἡ), поet: къ totъл neînвъtpînitŭ (nemъpitopŭ). [πᾶν, ἀ, γῆρας].

Παναγὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πανάγιος, ші Πάναγνος [πᾶν, ἅγος]. 2) къ totъл sпъpкatŭ, пînгъpitŭ. [πᾶν, ἅγος].

Πανάγητος (ὁ, ἡ), поet: = Πανάγαστος.

Παναγία (ἡ), гл: în локŭ de παναγιστία. (пpinч: fem: aл лъĭ ...

Πανάγιος, α, ον, къ tъtъл sfîntŭ. || «Παναγία». Бiscp: пpea sfînta пъskъtoape de

Dвmnezeŭ. [πᾶν, ἅγιος]. [de вnde

Παναγιότης(ἡ), desъвîrшitъ sfinцenie.[шi

Παναγὶς, ἴδος (ἡ), (sc înц: ἡμέρα) sfîntъ zi, konsfinцitъ лa înkinape de zeitate.

Παναγιστία (ἡ), [πᾶν, ἁγίζω]=Παναγιότης.

Πάναγνος (ὁ, ἡ), кв totвл кврatŭ, прea sfîntŭ. [πᾶν, ἁγνός].

Παναγρειος (ὁ, ἡ), noet: [πάναγρος] notрivitŭ лa totŭ felвл de вînatŭ. «Σκύλαξ —». Fочil: (se конf: кв πανάγριος)

Παναγρεὺς, έως (ὁ), noet: = Πάναγρος, saŭ Πανάγρειος.

Πανάγριος (ὁ, ἡ), кв totвл selвatikŭ. || (nest: îm:) Πανάγρια, adв: noet: întp' вnŭ kinŭ кв totвл selвatikŭ. [din

Πάναγρος (ὁ, ἡ), вînъtopŭ de totŭ felвл de вînatŭ. || (sвst:) «Πάναγρον (sc înц: λῖνον)„. Оп: вnŭ felŭ de mpeaжъ neскъpeaskъ. [πᾶν, ἄγρα].

Πανάγρυπνος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл deштentŭ, saŭ nesomnitŭ. [πᾶν, ἄγρυπνος].

Πανάγυρις, ιος (ά), Dop: în локŭ de πανήγυρις.

Παναεργὴς, έος (ὁ. ἡ), noet: кв totвл neliрositŭ (nemistвitŭ). [πᾶν, ἀ, ἔργον].

Παναθέμιτος [πᾶν, ἀ, θέμις], шi

Πανάθεμος (ὁ, ἡ), кв totвл nелецîвitŭ; foapte neniosŭ. [πᾶν, ἀ, θεσμός].

Παναθεστος (ὁ, ἡ), гls: кв totвл neînвлînzitŭ прin рвгъчîвne. [πᾶν, ἀ, θέσσασθαι].

Παναθήναια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Πanatenee, o mape serвъtoape în Atena în чinstea Minepвeĭ. (πᾶν, 'Αθηνᾶ]. [de вnde

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, кввenitŭ, relativŭ лa Πanatenee.

Πανάθλιος, α, ον, кв totвл tikълosŭ. [πᾶν, ἄθλιος].

Πανάθροος, η, ον, totŭ înnpesъnъ adвnatŭ, гръmъditŭ лa вnŭ локŭ. [πᾶν, ἀθρόος].

Παναιγλήεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de πάμφωτος, foapte stpълвчosŭ, saŭ лвminosŭ. [πᾶν, αἴγλη].

Πάναιθος, η, ον, noet: [πᾶν, αἴθω] foapte лвчosŭ, saŭ skлipiчosŭ.

Παναίμυλος (ὁ, ἡ), [πᾶν, αἰμύλος] foapte atpъгъtopŭ (îndвлчitopŭ).

Παναίολος (ὁ, ἡ), noet: = Παμποίκιλος. [πᾶν, αἴολος].

Παναίρετος (ὁ, ἡ), [πᾶν, αἱρέω] maĭ aлesŭ, maĭ deosebitŭ dekît toцĭ.

Παναίσυλος (ὁ, ἡ), гls: foapte pъŭ. [πᾶν, αἴσυλος].

Παναισχὴς, έος, шi Πάναισχρος (ὁ, ἡ), (sвпрl: παναίσχιστος) noet: прea вpîtŭ.

Παναίτιος (ὁ, ἡ), прiчinвitopŭ ал totвлвĭ, saŭ de toate fiinцele. «Ζεὺς — ». Esxл: 2) sinгвpŭ în toate вinovatŭ. "Σὺ τούτων οὐ μεταίτιος, ἀλλὰ παναίτιος». Esxл: [πᾶν, αἴτιος].

Πανακαρπὴς, έος, шi Πανάκαρπος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл nepoditopŭ. [πᾶν, ἄκαρπος].

Πανάκεια (ἡ), doktopie, kape вindekъ toate natimele. [шi

Πανάκειος (ὁ, ἡ), =[Πανάκης].

Πανάκη (ἡ), =Πανάκεια.

Πανακήρατος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл nestpikъчvosŭ. [πᾶν, ἀ, κηραίνω].

Πανάκὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἄκος]. леквitopŭ de toate вoaлele. (de вnde || sвbst:) Πανακὲς (τὸ), = Πανάκεια (nвme de felвpite леквitoape плante). [de вnde

Πανακέτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinŭ) fъквlŭ кв вврвiana πανακές.

Πανακρὶς, ίδος (ἡ), noet: шezъtoape пe търцinea (вîrfвл) op къpia гloape. «Μέλισσα —». Кал: [πᾶν, ἄκρα].

Πανάκτειος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de πανάκειος.

Πάνακτος (ὁ), гls: чitвpŭ.

Παναλάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: sъвîpшitopŭ de toate крimeле, saŭ релеле. [πᾶν, ἀλάστωρ].

Παναλη0ὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:)- λη0ῶς, кв totвл adевъraтŭ. [πᾶν, ἀλη0ής].

Παναλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἀλήμων] totdaвna шi прetвtindinea рътъчitŭ.

Παναλ0ὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἄλ0ω] =Πανακής.

Παναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de πανόμοιος, кв totвл asemenea. [πᾶν, ἀλίγκιος].

Παναλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἀλκή] кв totвл нвternikŭ.

Παναλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὁλοπόρφυρος. [πᾶν, ἁλουργής].

Πανάλωτος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἁλίσκω] прinzъtopŭ, kotponitopŭ de toate (de kape nimikŭ кв noate skъпa).

Παναμείδητος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл nezîmвitŭ, foapte nosomopîtŭ. [πᾶν,ἀμείδητος].

Παναμείλικτος, шi Παναμείλιχος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл neînвлînzitŭ, nemiшkatŭ snpe miлostivipe. [πᾶν, ἀ, μειλίσσω].

Παναμέριος (ὁ, ἁ), шi Πανάμερος, α, ον, Dop: în локŭ de πανήμερος.

Πανάμμορος (ὁ, ἡ), noet: (кв цen:) totdaвna лinsitŭ de чeва (прiч: de вine); (de вnde) =Πανά0λιος. [πᾶν, ἄμμορος].

Πανάμωμος (ὁ, ἡ), кв totвл nexвлitŭ. [πᾶν, ἄμωμος].

Πανάνθρωπος (ὁ, ἡ), ал tȣtȣлор oamenilор. «Ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις». Бisep: [πᾶς, ἄνθρωπος].

Πανάνυτος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἀνύω] sъвîршitорȣ de toate; (пas:) desъвîршitȣ în toate.

Πάναξ, ακος (ὁ), = Πανακὲς (întpeв: nȣmaĭ în ὀποπάναξ). [вezĭ πανάκης].

Πανάξιος (ὁ, ἡ), întpȣ toate вpednikȣ. [πᾶν, ἄξιος].

Παναοίδιμος (ὁ, ἡ), de toцĭ ші totdaȣna лъȣdatȣ. [πᾶν, ἀοίδιμος].

Πανάπαλος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл moaлe (tînъpȣ, fpaцedȣ). [πᾶν, ἁπαλός].

Πανάπαστος (ὁ, ἡ), кȣ totъл nemînкatȣ (fлъmîndȣ). [πᾶν, ἄπαστος].

Παναπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл de nekpezȣt (nenpoвaвiлȣ). [πᾶν, ἀπειθής].

Παναπείριτος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nemъpцinitȣ (nenȣmъpatȣ). [ші

Παναπείρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Παναπείριτος. [πᾶν, ἄπειρος].

Παναπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл neжaлnikȣ (netpistȣ). (алцiĭ îndpent: ταλαπενθής). [πᾶν, ἀ, πένθος].

Παναπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл nevъtъmatȣ, nevîntȣitȣ, saȣ nevъtъmъtopȣ. [πᾶν, ἀπήμων].

Παναπηρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл neчĭontitȣ (întperȣ). [πᾶν, ἀπηρής].

Πανάπιστος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл nekpezȣtȣ. [πᾶν, ἄπιστος].

Πανάποινος (ὁ, ἡ), поet: sкъпatȣ de toatъ osînda, кȣ totȣл nenedensitȣ. [πᾶν, ἄποινος].

Παναπόπληκτος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл zъnъtъчitȣ. [πᾶν, ἀποπλήσσω].

Πανάπορος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лiпsitȣ de miжлoaчeлe вieцeĭ (foapte sъpaкȣ). [πᾶν, ἄπορος].

Πανάποτμος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, ἄποτμος] кȣ totȣл nenopoчitȣ, saȣ tiкълosȣ.

Πανάπυστος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл neaȣzitȣ, nekȣnoskȣtȣ; saȣ лiпsitȣ кȣ totȣл de шtiinцъ, кȣ totȣл fъpъ idee. [πᾶν, ἄπυστος].

Πανάργυρος (ὁ, ἡ), поet: totȣ întperȣ de apцintȣ. [πᾶν, ἄργυρος].

Πανάρετος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл вiptȣosȣ. [πᾶν, ἀρετή].

Πανάριον (τὸ), [Лat: panarium] (de aчi) panepȣ de пîĭne.

Πανάριστος (ὁ, ἡ), поet: întpȣ toate foapte вȣnȣ (aлesȣ, deoseвitȣ). [πᾶν, ἄριστος].

Πανάρκετος, η saȣ ος, ον, ші Παναρκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лa toate destȣлȣ; saȣ пpetȣtindinea aжȣns; (пpin ȣpm:) mape. "Νόσος —». Esxл: [πᾶν, ἀρκέω].

Παναρμόνιος, α saȣ ος, ον, вine комвinatȣ, potpiвitȣ кȣ totȣл în toate пъpцiлe saлe; плinȣ de apmonie. || (sȣвst:) «Παναρμόνιος (μουσική)». Плt: ȣnitoape de toate feлȣpiлe de apmonie (de toate tonȣpiлe); ші Παναρμόνιον (τὸ), гл: ȣnȣ feлȣ de mȣsikaлȣ instpȣmîntȣ. [πᾶν, ἁρμονία].

Πανάῤῥητος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл de nesпȣs, taĭnikȣ. (πᾶν, ἄῤῥητος].

Παναρχαῖος, α, ον, кȣ totȣл antikȣ, вeкĭȣ. [πᾶν, ἀρχαῖος].

Πάναρχος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, ἀρχός] stъпînȣ aл tȣtȣлop.

Πανασεβὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл neпiosȣ (neчinstitopȣ de zeitate). [πᾶν, ἀσεβής].

Πανασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nenȣtepnikȣ (слaвȣ). [πᾶν, ἀσθενής].

Πανασιτία (ἡ), desъвîршitъ лiпsъ de aлe mînкъpiĭ, foamete. [πᾶν, ἀ, σῖτος].

Πανασκε(σκη)θὴς, έος (ὁ, ἡ), гл: кȣ totȣл întperȣ, (nevъtъmatȣ). [πᾶν, ἀσκηθής].

Πανάστερος (ὁ, ἡ), neste totȣ înstelatȣ. [πᾶν, ἀστήρ].

Πανατρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), = Παναληθής. [πᾶν, ἀτρεκής]. [de ȣnde

Πανατρεκέως, Ion: în лoкȣ de Πανατρεκῶς, adв: поet: =Παναληθῶς.

Παναύγεια (ἡ), гл: цeneралъ лȣminъ.[din

Παναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Παμφαής, плinȣ de лȣminъ. [πᾶν, αὐγή].

Πανάϋπνος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nesomnitȣ. [πᾶν, ἄϋπνος].

Παναφανὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nevъzȣtȣ. [πᾶν, ἀφανής].

Παναφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл denъptatȣ de чeĭ de o вîpstъ (de konвîpstniчiĭ sъĭ); лiпsitȣ de soцĭ. [πᾶν, ἀπὸ, ἧλιξ].

Πανάφθιτος (ὁ, ἡ), поet: кȣ îotȣл nestpikъчosȣ (вeчnikȣ). [πᾶν, ἄφθιτος].

Πανάφυκτος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл nenȣtinчosȣ de a se апъpa de чeвa; saȣ de кape nȣ поate de лoкȣ sкъпa чinevа, кȣ totȣл neaпъpatȣ. [πᾶν, ἄφυκτος].

Πανάφυλλος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл лiпsitȣ de fpȣnze. [πᾶν, ἀ, φύλλον].

Παναχαιὶς, ίδος (ἡ), поet: toatъ цapa Axaieĭ, toatъ Eлada. [din

Παναχαιοὶ (οἱ), поet: toцĭ Axaieniĭ, (ad:) Eлiniĭ înпpeȣnъ, [πᾶν, Ἀχαιός].

Πανάχραντος (ὁ, ἡ), поet: кȣ desъвîpшipe nemînжitȣ, nenъtatȣ. [πᾶν, ἄχραντος].

Παναώριος (ὁ, ἡ), чeл кȣ totȣл fъpъ

(saŭ maĭ 'nainte de) vreme; prevĕzutŭ la moapte kŭ totŭl maĭ 'nainte de vremea sa; (prin vrm:) foarte tikŭlosŭ. [πᾶν, ἄ-ωρος]. (vezĭ ші ...

Πανάωρος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ὥρα] noct: kŭ totŭl neînvrĭjitŭ; saŭ de nicĭ o învrĭjire vrednikŭ. (în Promet: lui Esxilŭ grecu: în lokŭ de παρήορος).

Πανδαίδαλος (ὁ, ἡ), noct: foarte meșteșugitŭ în lucrarea sa. ‖ (subst:) foarte meșteșugariță, saŭ desvîrșitŭ în meșteșugul sŭŭ. [πᾶν, δαίδαλος].

Πανδαισία (ἡ), [πᾶν, δαὶς] ospețŭ kŭ toate felurile de mîncărĭ, saŭ kŭ mulțime de oaspeți, (în gen:) bogatŭ, luxosŭ. ‖ (în Apstf:) unŭ felŭ de mîncare, saŭ prăjitură din felurite cărnurĭ, ші чл:

Πανδαίσιον (τὸ), (maĭ nou) în lokŭ de πανδαισία.

Πανδακέτης, ου (ὁ), mușkătorŭ de toți, saŭ prea mușkătariță (prop: ші fig:). [πᾶν, δάκνω].

Πανδάκρυτος (ὁ, ἡ), noct: kŭ totŭl vrednikŭ de lacrămi, de plîns. [πᾶν, δακρύω].

Πανδάλητος (ὁ, ἡ), Dor: în lokŭ de πανδήλητος.

Πανδαμάτειρα (ἡ), noct: fem: al lui..

Πανδαμάτηρ, ші Πανδαμάτωρ (ὁ), noct: domolitorŭ, dobovitorŭ de toate: «Χρόνος («Ὕπνος, "Κεραυνὸς, ші чл:)—». Om: [πᾶν, δαμάω].

Πάνδειλος (ὁ, ἡ), kŭ totŭl fricosŭ, saŭ tikŭlosŭ. [πᾶν, δειλὸς, saŭ δεῖλαιος].

Πάνδειμα (τὸ), noct: mare snaĭmŭ, generalŭ saŭ grozavŭ spaimîntătoru. [πᾶν, δεῖμα].

Πανδείμαντος (ὁ, ἡ), noct: [πᾶν, δειμαίνω] foarte, kŭ totŭl spaimosŭ.

Πάνδεινος (ὁ, ἡ), kŭ totŭl grozavŭ neputrĕ rĕutate; saŭ kŭ totŭl îndemînatikŭ. «Τὰ πάνδεινα πεπονθέναι». D. Kas: vele maĭ marĭ rele. [πᾶν, δεινός].

Πανδέκται (οἱ), vezĭ πανδέκτης.

Πανδέκτειρα (ἡ), fem: al lui ...

Πανδεκτὴρ, noct: în lokŭ de ...

Πανδέκτης, ου (ὁ), priimitorŭ (konpinzătorŭ) de toate, saŭ de toți. "Ἅδης—». noct: ‖ (subst:) Πανδέκται (οἱ), kărțĭ konpinzătoare de obiecte de totŭ felul; (partik:)o colecție de toate lecțiile Pomane, uzlikatŭ ne vremea lui Iustinianŭ. (de Sinesie se numesk cronicerute) «Πανδέκται». gramatichĭi, ce se sokotesk, kŭ multŭ toate. [ші

Πανδέκτωρ, ορος (ὁ), =Πανδέκτης. [πᾶν, δέχομαι].

Πανδέξιος (ὁ, ἡ), întru toate priincios, saŭ îndemînatikŭ. [πᾶν, δεξιὸς].

Πανδερκέτης, ου (ὁ), ші

Πανδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), [πᾶν, δέρκομαι] văzătorŭ de (prevĕzĭetorŭ neste) toate, = Παντεπόπτης.

Πανδεχὴς, έος (ὁ, ἡ),= Πανδέκτης, foarte înkăpătorŭ.

Πανδήλητος (ὁ, ἡ), noct: [πᾶν, δηλέομαι] kŭ totŭl vătămatŭ (stricatŭ), saŭ vătămătorŭ, prăpăditorŭ.

Πάνδηλος (ὁ, ἡ), tot, plor, saŭ kŭ totŭl knoskutŭ, arătatŭ. [πᾶν, δῆλος].

Πανδημεὶ (μὶ), adv: kŭ totŭ norodul înpreună; dinaintea (saŭ kŭ părerea) totŭ norodul adunatŭ, în general, într' o glasuire. [ші

Πανδημία (ἡ), totŭ norodul adunatŭ. ‖ (dat:) «Πανδημίᾳ». adv: noct: în lokŭ de πανδημεὶ [πάνδημος]. (prinv: fem: al lui...

Πανδήμιος, α saŭ ος, ον, noct: în lokŭ de

Πάνδημος (ὁ, ἡ), usulikŭ, al totŭ norodului. «Πανδήμιον ἦμαρ». Non. usulikŭ serbătoare. [πᾶν, δῆμος],

Πάνδια (τὰ), (se înț: ἱερὰ) o serbătoare a lui Joe în Atena. [πᾶν, Διὸς].

Πάνδικος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -δίκως, noct: întru toate, saŭ kŭ totŭl dreptŭ. [πᾶν, δίκη].

Πανδῖος (ὁ, ἡ), kŭ totŭl zeesckŭ. [πᾶν, δῖος].

Πανδοκεῖον (τὸ), lokŭ priimitorŭ (găsditorŭ) de totŭ călătorul, (Turc:) hanŭ, (Franț:) otelŭ. [ші

Πανδοκεὺς, έως (ὁ), priimitorŭ de toți. ‖ (subst:) hanțiŭ. [πανδόκος].

Πανδόκευσις, εως (ἡ),=Πανδοκία. [ші

Πανδοκεύτρια (ἡ), găsditoare de totŭ călătorul, hanțoaică. [din

Πανδοκεὺω, viit: -εύσω, priimesckŭ în casă pe toți călătorii, sîntŭ hanțiŭ. (nas:) «Ὅσα μέρη πανδοκεύεται». D. Al: în kîte lokuri sînt hanuri, saŭ otelurĭ [πανδοκεὺς].

Πανδοκία (ἡ), treaba hanțiului. 2)=kŭ

Πανδόκιον (τὸ),=Πανδοκεῖον. [ші

Πανδόκισσα, ης (ἡ), Biz: în lokŭ de πανδοκεύτρια. [din

Πανδόχος (ὁ, ἡ), priimitorŭ (konpinzătorŭ, saŭ înkăpătorŭ) de toți, saŭ de toate (lucr:),=Πανδέκτωρ. ‖ (subst:)=Πανδοκεὺς. [πᾶν, δέχομαι].

Πανδοξία (ἡ), desăvîrșitŭ slavŭ (cinste, repitație). [din

Πάνδοξος (ό, ή), пречътindinea, ші întрă toate слъвită. [πᾶν, δόξα].

Πάνδουλος (ό, ή), чел că desъvîrşire (în toată însemnare), saŭ al tътълор роvă saŭ слъгъ. [πᾶν, δοῦλος].

Πανδοῦρα, ας, ші Πανδουρίς, ίδος (ή), унă трікордă мъsікală instръmîntă, (Fрanц:) mandore. [de unde

Πανδουρίζω, viit: -ίσω, кîntă că instръmîntъл πανδοῦρα. [de unde

Πανδουριστής, οῦ (ό), кîntъторă că πανδοῦρα.

Πανδουρίστρια (ή), fem: ал лъї πανδουριστής.

Πάνδουρον (τὸ),=Πανδοῦρα.

Πάνδουρος (ό),=Πανδουριστής.

Πανδοχεῖον, Πανδοχεύς, Πανδοχεύω (маї ноă) în локă de πανδοκεῖον, ші чл:

Πανδοχίς, ίδος (ή), поеt: fem: ал лъї...

Πανδόχος (ό, ή),=Πανδόκος.

Πανδύναμος (ό, ή),=Παντοδύναμος.

Πάνδυρτος (ό, ή), поеt: în локă de πανέδυρτος.

Πανδυσία (ή), поеt: desъvîrşită апъпere de stea; (партік:) времеа апъперії констелаціі їedълъї (ёріфос). [πᾶν, δύσις]·

Πανδώρα (ή), поеt: (мтлц:) невasta лъї Enimeteă, înzestrată că darърї de ла тоцї Zeiї; (enit:) пъmîntъл (ка...

Πάνδωρος (ό, ή), поеt: дърăitoră de тоate, de totă вineле. [πᾶν, δῶρον].

Πανδώτειρα (ή), поеt: fem: ал лъї ...

Πανδώτης, ου, ші Πανδώτωρ, ορος (ό), поеt:=Πάνδωρος. [πᾶν, δίδωμι].

Πανεθνεί(θνί), adв:=Πανδημεί, că тоată нацiа грътадъ. [πᾶν, ἔθνος].

Πανεῖα (τὰ), (se înц: δείματα) = Πανικὸς (φόβος, вezї ziч:). || (se înц: ἱερά) реліціоasa церемоніе din Рома în чinstea лъї Панă, нъmită lupercalia. [Πάν].

Πανείδατος (ό, ή), поеt: [πᾶν, εἶδαρ] компасă din тоате felъріле de mînкърї. «Δόρπος —». Коint: = Πανδαισία.

Πανείδεος, ші Πανειδής, έος (ό, ή), чел de тоате феџеле, saŭ firъреле. [πᾶν, εἶδος].

Πανεικέλιος, η saŭ ος, ον, ші Πανείκελος (ό,ή), поеt:=Πανόμοιος. [πᾶν, εἴκελος].

Πανελεύθερος (ό, ή), că тотъл слободă. [πᾶν, ἐλεύθερος].

Πανέλληνες (οί), тоцї Елінії înпрехънъ. [πᾶν, Ἕλλην]. [de unde

Πανελλήνιον (τὸ), тоатъ нацiа Елінілор адънатъ.

Πάνεμος (ό), (дăне Коріnt:) лъна Воηδρομιών, (їar дăне Беоцieнї) Μεταγειτνιών a Атенienілор. (вezї ziчеріле).

Πανέντιμος (ό, ή), că тотъл чinstită, опорабілă. (πᾶν, ἔντιμος].

Πανέξαλλος (ό,ή), că тотъл чїздată. [πᾶν, ἔξαλλος].

Πανέξοχος (ό, ή), că тотъл деосевită (ковîрşіторă). || (неxt:) Πανέξοχον, adв: поеt: маї că деосевіре, маї 'наinte de тоате. [πᾶν, ἔξοχος].

Πανέορτος (ό, ή), că тотъл серъторескă (веселă). (πᾶν, ἑορτή].

Πανεπάρκιος (ό, ή), îndestълътоră în тоате, saŭ ла тоцi. [πᾶν, ἐπαρκής].

Πανεπήρατος (ό, ή), поеt: [πᾶν, ἐπήρατος] întрă тоате вредникă de їъвit.

Πανεπήτριμος (ό, ή), [πᾶν, ἐπήτριμος] а кърăїа цесътъръ este фоарте кътътъ.

Πανεπίθυμος (ό, ή), =Παντεπίθυμος.

Παναπίκλοπος (ό, ή), поеt: [πᾶν, ἐπίκλοπος] фоарте віклеană.

Πανεπίσκοπος (ό, ή),=Παντεπόπτης, прівіторă, saŭ превеґїеторă неste тоате.[πᾶν, ἐπίσκοπος].

Πανεπιστήμων, ονος (ό, ή), штiіторă de тоате. [πᾶν, ἐπιστήμων].

Πανεπίφρων, ονος (ό, ή), поеt: фоарте іскusită, saŭînцелептă. «Τὸ πανεπίφρονα». Оп: маре вікленіс. [πᾶν, ἐπί, φρήν].

Πανεπόπτης, ου (ό), = Παντεπόπτης.

Πανεπόρφνιος (ό, ή), поеt: [πᾶν, ἐπί, ὄρφνη] въzълă преа де ноапте (мълт маї 'наinte de a se кръпа de zi). «'Ηὼς—». челе dинтîї ziорї.

Πανεπόψιος (ό, ή), поеt: în локă de πανεπόπτης.

Πανεργέτης, ου (ό), поеt: în локă de παντουργός.

Πανέρημος (ό, ή), că тотъл пъstiă. [πᾶν, ἔρημος].

Πανέσπερος (ό, ή), dъinitoră тоатъ seара. [πᾶν, ἑσπέρα].

Πανέστιος (ό, ή), [πᾶν, ἑστία] къвenită ла тоатъ familіа. || (маї de мълте орї în локă de adв:) întрехънъ că тоатъ каsа.

Πανέσχατος (ό, ή), чел маї în ърмъ de totă. [πᾶν, ἔσχατος].

Πάνετες, adв: неste totă апъл. [πᾶν, ἔτος].

Πανετήτυμος (ό, ή), поеt: [πᾶν, ἐτήτυμος] =Παναληθής.

Πανετώσιος (ό, ή), поеt: [πᾶν, ἐτώσιος] că тотъл zadarnică, неfолositoră. || (неxt:) Πανετώσιον, adв: că тотъл fъръ нічї унă folosă.

Πανευδαίμων, ονος (ό, ή), întрă тоате (că

desъвîршіре) порочітŭ, foapte ferічітŭ. [πᾶν, εὐδαίμων].

Πανεύδιος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лінŭ, ші прі-інчosŭ. [πᾶν, εὔδιος].

Πανευέφοδος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лesnічosŭ de пъвълit asȣпръ 'ї, saŭ de лȣat кȣ a-saлtŭ. [πᾶν, εὖ, ἔφοδος].

Πανεύκηλος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, εὔκηλος] кȣ totȣл лінŭ, netȣрбȣратŭ. «Αἰθὴρ — ». Апл:

Πανεύοσμος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл бine-mipositорŭ. [πᾶν, εὖ, ὀσμή].

Πανευτελὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл eftinŭ, прostŭ, de nimікŭ. [πᾶν, εὐτελής].

Πανεύτονος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл бine întinsŭ; foapte tape; преа цеапънŭ. [πᾶν, εὔτονος].

Πανεύφημος (ὁ, ἡ), de toцї лъȣdatŭ, saŭ întpȣ toate de лъȣdat. [πᾶν, εὔφημος].

Πανεύφρων, ονος (ὁ, ἡ), гл: [πᾶν, εὐφρόνη] = Πάννυχος.

Πάνεφθος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἐφθὸς] de totŭ feptŭ; (поet:) кȣ desъвîршіре лъмȣрітŭ (прin fокŭ). «Κασσίτερος — ». Es: (вezї ші ἄπεφθος).

Πανεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), (sȣпрл: πανέχθιστος) поet: кȣ totȣл dȣшмъnosŭ, връжmamŭ; saŭ вреdnікŭ de toatъ ȣра, de totŭ ȣрîчosŭ. [πᾶν, ἔχθος].

Πανηγεμὼν, όνος (ὁ), къпetenia чea maї 'nалtъ a tȣtȣлор. [πᾶν, ἡγεμών].

Πανηγυριαρχέω -ῶ, віі: -ήσω, sîntŭ...

Πανηγυριάρχης, ου (ὁ), къпetenia ȣnei пȣбліче adȣnъpї. [πανήγυρις, ἄρχω].

Πανηγυρίζω, віі: -ίσω, mъ afлȣ întp' o пȣблікъ adȣnape; (în цen:) serбъtopeskŭ; (прin întînd:) mъ înвeseлeskŭ (mъ desfъtezŭ) întp'o пȣблікъ adȣnape (бîлчїŭ, ші чл:); (maї noŭ) posteskŭ паneцірікȣл (кȣвîntȣл de лъȣdъ) кȣîва în пȣблікŭ; (în цen:) лаȣdŭ. [ші

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, паneцірікŭ, кȣвenitŭ, saŭ potpівітŭ ла o пȣблікъ adȣnape; (прin ȣрm:) stpълȣчітŭ, помпosŭ, арътosŭ; saŭ кȣ totȣл пȣблікŭ. «Λόγος — ». Ptp: postitŭ în пȣблікъ serбъtoape ші spre лаȣda кȣїва; (прin ȣрm:) înfpȣmȣseцatŭ кȣ mȣлtъ petopікъ елеганцъ. [πανήγυρις]. [de ȣnde

Πανηγυρικῶς, adв: în feлŭ de пȣблікъ adȣnape; în stiлŭ паneцірікŭ; spre faлnікъ арътape.

Πανήγυρις, εως (ἡ), [πᾶς, ἄγυρις] пȣблікъ (цeneралъ) adȣnape în локŭ хotъpîtŭ (прінч:) spre serбъtopipe; (прin ȣрm:) danцȣрї, жокȣрї, osпеце, ші чл: (бîлчїŭ). «Πανήγυρις κακῶν». Пров: mȣлцime, гръmadъ de реле.

Πανηγυρισμὸς (ὁ), sъвîршіре de пȣблікъ serбъtopeaskъ adȣnape; (прin întind:) арътape spre faлъ. [ші

Πανηγυριστὴς, οῦ (ὁ), afлatŭ de faцъ, ші serбъtopŭ în пȣблікъ adȣnape; postitopŭ de кȣвîntŭ паneцірікŭ (лъȣdъtopŭ) ал кȣї ва. [πανηγυρίζω].

Πανήκοος (ὁ, ἡ), aȣzitopŭ de toate. [πᾶν, ἀκοὴ].

Πανήλιος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лȣminatŭ de soape. «Ἡμέρα—». Елі: [πᾶν, ἥλιος].

Πανημαδὸν, ші Πανῆμαρ, adв: поet: toatъ zioa: saŭ în toate zілеле. [ші

Πανημάτιος, η, ον, поet:=Πανημέριος. [πᾶν, ἦμαρ].

Πανημερεύω, віі: -εύσω, netpекŭ toatъ zioa în чева. «Θιάσους—„. Еȣр: [ші

Πανημέριος, η, ον, поet: în локŭ de...

Πανήμερος (ὁ, ἡ), каре цine, se faче, saŭ faче чева întp' o zi întpeaгъ, || (neȣt:) Πανήμερον, saŭ (поet:) Πανημέριον, adв: =Πανῆμαρ. [πᾶν, ἡμέρα].

Πανήμερος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл блîndŭ (бine-fъкъtopŭ). «Ἀστὴρ—». Manet: [πᾶν, ἥμερος].

Πανήπορος (ὁ, ἡ), гл: în локŭ de πανάπορος.

Πανήρης, εος (ὁ, ἡ), гл: potpівітŭ, saŭ плъкȣtŭ ла toцї. 2) îndemînatікŭ, гata ла op че лȣлрȣ; (în ръŭ)=Παντοποιὸς. [πᾶν, ἄρω].

Πανθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: кȣ totȣл кȣражosŭ, foapte îndpъzneцŭ. [πᾶν, θάρσος].

Πανθαύμαστος (ὁ, ἡ), întpȣ toate minȣnatŭ, saŭ admipaбілŭ. [πᾶν, θαυμάζω].

Πανθέατος (ὁ, ἡ), de toцї прівітŭ, saŭ în toate вреdnікŭ de прівіт. [πᾶν, θεάομαι].

Πάνθειον (τὸ),=Πάνθεον. [din

Πάνθειος (ὁ, ἡ), ал tȣtȣлор zeілор. 2) кȣ totȣл zeeskŭ, saŭ sfîntŭ. [πᾶν, θεῖος].

Πανθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: atpъгъtopŭ (fepmeкъtopŭ) de toцї. [ші

Πανθέλκτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣї...

Πανθελκτὴρ (ὁ), = Πανθελγὴς. [πᾶν, θέλγω].

Πάνθεον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) konsfinцitŭ ла înкinapea tȣtȣлор zeілор. [πᾶν, θεός].

Πανθέψης, [πᾶν, ἕψω] ου (ὁ), гл: ȣnŭ feлŭ de oaлъ (fepбъtoape de op че).

Πανθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: totŭ înвер-

zitŭ de felъріцĭ nomĭ. [πᾶν, θάλλω].

Πάνθηρ, ηρος (ὁ), ъnŭ felŭ de feaръ, pîsŭ, saŭ pardosŭ. [πᾶν, θήρ].

Πανθήρα (ἡ), (плц:) totŭ bînatъл. [πᾶν, θήρα].

Πανθηρίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ Πάνθηρ.

Πάνθηρος (ὁ, ἡ), bînъtorŭ de totŭ felъл de dobitoaче. || (sъbst:) Πάνθηρον (τό), ъnŭ felŭ de плasъ pentrъ bînape de felъpite bite. (bezĭ ші πάναγρον). [πᾶν, θήρα].

Πανθοινεὶ, adв: în пъблікŭ, saŭ лъksosŭ osпъцŭ. [ші

Πανθοινέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ stрълъчitŭ osпъцŭ. [ші

Πανθοίνη (ἡ), poet: fem: ал лъĭ Πάνθοινος. [ші

Πανθοινὶ, adп: = Πανθοινεὶ. [ші

Πανθοινία (ἡ), stрълъчitŭ, лъksosŭ, пъблікŭ osпъцŭ, = Πανδαισία. [din

Πάνθοινος (ὁ, ἡ), [πᾶν, θοίνη] osпъцŭ богатŭ, ші къ мълцĭ oasпецĭ. «Δαὶς—». = Πανδαισία.

Πάνθροος (ὁ, ἡ), poet: [πᾶν, θρόος] бърfitorŭ de op че; преа tъrбъръtorŭ къ sromotoaseле sале stpigъte. «Δῆμος —». Esix:

Πανθυμαδὸν, adв: poet: în локŭ de ὁμοθυμαδὸν; saŭ din toatъ inima. [πᾶν, θυμός].

Πάνθυτος (ὁ, ἡ), poet: къръїа toцĭ жертfesk; (прin ъpm:) = Πάνσεπτος. [πᾶς, θύω].

Πανία (ἡ), diалек: în локŭ de πλησμονὴ, saцiŭ. [ші

Πάνια (τὰ), diалек: în локŭ de πλήσμια. [bezĭ πανὸς].

Πανιὰς, άδος (ἡ), poet: în локŭ de πανικὴ, fem: ал лъĭ πανικός.

Πανίερος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έρως, преа sfîntŭ. [πᾶν, ἱερός].

Πανικὸς, ὴ, ὸν, релаtiвŭ къ, saŭ провенitŭ de ла Панŭ. «Δεῖμα πανικόν». Лks: sпаїmъ întîmплатъ fъръ прічinъ (maĭ къ seaшъ în taбepe). [Πάν].

Πανιλαδὸν, [πᾶν, ἴλη] adв: = Πανστρατιᾷ; (fiг:) къ гръmada.

Πανίλαος, ші Πανίλαρος (ὁ, ἡ), poet: къ totъл блажinŭ, бine-boitorŭ. [πᾶν, ἵλεως, ші ἱλαρός].

Πανίμερος (ὁ, ἡ), poet: [πᾶν, ἱμείρω] къ totъл dopitŭ, de ĭъbit.

Πανίον, (τὸ), Dop: în локŭ de πηνίον.

Πάνιος, α, ον, гls: [πᾶν, ἴος] чел de o sinгъръ faцъ; monotonŭ; (прin ъpm:) ъpîчosŭ. грецosŭ.

Πανίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локŭ de πηνίζω.

Πανίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ Πάν.

Πανισμὸς (ὁ), sпаїmъ панікъ. (bezĭ πανικός).

Πανίσχυρος (ὁ, ἡ), foapte tape, къ totъл пъtepnikŭ. [πᾶν, ἰσχυρός].

Πανίχνιον (τὸ), poet: totaлъл ъpmeлop (dobitoкълъĭ de binat). [πᾶν, ἴχνος].

Πανίωνες (οἱ), toцĭ Ionieniĭ înпpeъnъ. = къ ...

Πανιώνιον (τὸ), обштimea (пъбліка adъnape a) Ionienilop, ші локалъл, ъnde se adъnaŭ. || (îm:) "Πανιώνια (se înц: ἱερά)». o реліцioasъ цеpemonie, în кape sepбaŭ toцĭ Ionieniĭ adъnaцĭ. [πᾶς, Ἴων].

Πάνλευκος (ὁ, ἡ), poet: = Πάλλευκος.

Πανλώβητος (ὁ, ἡ), [πᾶν, λωβητὸς] (dъпе ziч:) къ totъл skidoлitŭ; (прin ъpm:) foapte ъpîчosŭ, skîpбosŭ; (fiг:) преа nечinstitŭ, de totŭ окъpîtŭ.

Παννέφελος (ὁ, ἡ), poet: къ totъл înnopatŭ. [πᾶν, νεφέλη].

Πάννυχα adв: poet: bezĭ πάννυχος.

Παννυχίζω, biit: -ίσω, petpekŭ toatъ noaптea nesomnitŭ, îndeлetnічindъ mъ ла чева; sъвîpшeskŭ превеґїepe de sepбъtoape toatъ noaптea. [παννυχίς].

Παννυχικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ ла превеґїepe de toatъ noaптea. [ші

Παννύχιος, α saŭ ος, ον, de toatъ noaптea; (maĭ de мълte opĭ în локŭ de adв:) «Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα». Іл: В. «Τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον». Ep: [ші

Παννυχὶς, ίδος (ἡ), sepбъtoape, saŭ превеґїepe (denie) de toatъ noaптea în aжъnъл sepбъtoapeĭ. [πάννυχος].

Παννύχισμα (τὸ), обїектŭ de petpeчepe de toatъ noaптea. «Σελήνη πλεόντων παννύχισμα„. At: [ші

Παννυχισμὸς (ὁ), petpeчepe de toatъ noaптea în nesomnie, (прinч:) ла превеґїepe de sepбъtoape. [ші

Παννυχιστὴς, οῦ (ὁ), petpekъtorŭ în превеґїepe de toatъ noaптea (ла denie de sepбъtoape). [παννυχίζω].

Πάννυχος (ὁ, ἡ), = Παννύχιος. «Σελήνη —». Exp: лъnъ плinъ. || (neъt:) Πάννυχον, ші (îm:) Πάννυχα, adв: toatъ noaптea. [πᾶν, νὺξ].

Πανόδυρτος (ὁ, ἡ), poet: чел че totdaъna, saŭ foapte жалnik se tînгъїeшte; (пas:) întpъ toate de tînгъit. [πᾶν, ὀδύρομαι].

Πανοϊζὺς, ύος (ὁ, ἡ), poet: [πᾶν, ὀϊζὺς] къ totъл tikълosŭ, преа nenopoчitŭ.

Πανοικεὶ (κὶ), ші

Πανοικεσία, ші Πανοικία, adв: кѫ toatъ kasa, saŭ familia. (прінч: fem: dat: ал лъї

Πανοίκιος, α, ον, чел кѫ toatъ kasa saŭ familia sa,=Πανέστιος; (маї de мълte орї în локŭ de adв:) "Πανοικίους χορεύειν". Sinв: în локŭ de πανοικεὶ. [din

Πάνοικος (ὁ, ἡ),=Πανοίκιος. [πᾶν, οἶκος].

Πανοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), кѫ totъл, saŭ кътре toцї milostivŭ. [πᾶν, οἰκτίρμων].

Πανόλβιος (ὁ, ἡ), (съпрл: πανόλβιστος) înтрѫ toate saŭ кѫ totъл fericitŭ. [πᾶν, ὄλβιος].

Πανολεθρία (ἡ), pap în локŭ de πανωλεθρία. [din

Πανολέθριος, ші Πανόλεθρος (ὁ, ἡ), pap în локŭ de πανώλεθρος.

Πανομιλεὶ, adв: noet: [πᾶν, ὅμιλος] = Πανδημεὶ, кѫ грътmada toцї înпрeунъ.

Πανόμματος (ὁ, ἡ), totŭ (плinŭ de) окї. [πᾶν, ὄμμα].

Πανομοίως, η, ον, noet: în локŭ de...

Πανόμοιος (ὁ, ἡ), кѫ totъл, saŭ înтрѫ toate asemenea. [πᾶν, ὅμοιος]. [de вnde

Πανομοίως, adв: кѫ desъвîршitъ asemъnare, întocmaї.

Πανομφαῖος (ὁ), noet: dътътorŭ de toatъ prooroчia. «Ζεὺς—„. Iл: Θ. [ші

Πανομφὴς, έος (ὁ, ἡ), Sхл: în локŭ de πανομφαῖος. [πᾶν, ὀμφὴ].

Πανοπλία (ἡ), întreaгъ armъturъ a greŭ-armaтълъї. [ші

Πανοπλίτης, ου (ὁ), noet: greŭ-armatŭ кѫ toatъ armътura sa. [din

Πάνοπλος (ὁ, ἡ), кѫ desъвîршire armatŭ. [πᾶν, ὅπλον]. [de вnde

Πανοπλότατος, η, ον, noet: dekît toцї maї înaрŭ. (vezї ὁπλότερος).

Πανόπτης, ου (ὁ), въzътorŭ de toate. [ші

Πάνοπτος (ὁ, ἡ), въzътŭ de toцї, saŭ din toate пърціle. [πᾶν, ὄπτομαι].

Πανόπτρια (ἡ), fem: ал лъї πανόπτης.

Πανόρατος (ὁ, ἡ), =Πάνοπτος. [πᾶν, ὁράομαι].

Πανορμεὶ (μὶ), adв: кѫ toatъ nopnirea, saŭ пъвала. [πᾶν, ὁρμὴ].

Πανορμία (ἡ), fiinцъ de локъл..

Πάνορμος (ὁ, ἡ), în каре noate траце ла вскатŭ toatъ корабіа, ші în toatъ вremea. [πᾶν, ὅρμος].

Πανὸς (ὁ), (dвne dіалек: Mesanienіlop) (de avi) пїне, (de вnde ші Лат:) panis.

Πννὸς (ὁ), noet; în локŭ de φανὸς.

Πανὸς, цen: ал лъї Πὰν.

Πανόσμιος, α, ον, totŭ (плinŭ de) miposŭ, кѫ totъл вine-mipositorŭ. || (sвst:) Πανόσμιον (τὸ), кпŭ felŭ de floare. [πᾶν, ὀσμὴ].

Πανοσπρία (ἡ), = Πανσπερμία (проп: ші fir:). [πᾶν, ὄσπριον].

Πανουλεὺς, έως (ὁ), ші Πανούλιος (ὁ, ἡ), гls: în локŭ de πανώλης.

Πανούργευμα (τὸ), faптъ вiклеanъ, saŭ реа. [din

Πανουργεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші

Πανουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ порtŭ вiкленеште; вnелтeскŭ вiкленiї; гакŭ реле. [πανοῦργος]. [de вnde

Πανούργημα (τὸ),=Πανούργευμα.

Πανουργὴς, έος (ὁ, ἡ), în локŭ de πανοῦργος.

Πανουργία (ἡ), вiкленiс; amъцire; шарlatanie «Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία σὺ σοφία φαίνεται„. Плt: [ші

Πανουργικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, вiклeneскŭ, însвшitŭ вiклeanълъї. [din

Πανοῦργος (ὁ, ἡ), (проп: ші dвne ziч:) destoїнікŭ ла totŭ лъкръл, = Παντουργὸς; (овіч: în sensŭ de ръŭ) nesfiitŭ de nimiкŭ; вiклeanŭ; intpirantŭ. [πᾶν, ἔργον]. [de вnde

Πανούργως, adв: вiкленеште.

Πανούριος (ὁ, ἡ), кѫ totъл прiinчosŭ. «Ἄνεμος — ». Esix:

Πανόψιος (ὁ, ἡ), noet: чел în вedepea тътълор; вrednikŭ de прівit; strълъчitŭ. [πᾶν, ὄψις].

Πανσαγία (ἡ), noet: [πᾶν, σάγη] în локŭ de πανοπλία. || (dat:) Πανσαγίᾳ, adв:=Πανστратіᾷ.

Πανσεληνιάζω, вiit: -άσω, sîntŭ лъпъ плinъ. [ші

Πανσεληνιακὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitŭ ла лъпъ плinъ. [din

Πανσέληνος (ὁ, ἡ), лъminatŭ (saŭ fъкътŭ пе вreme) de лъпъ плinъ; (noet: fir:) кѫ totъл potвndŭ ка лъна плinъ. «Τὸ πανσέληνον». лъna în плinitatea sa (ла 14 зіле). [πᾶν, σελήνη].

Πάνσεμνος (ὁ, ἡ), кѫ totъл greŭ, sepiosŭ; foapte sfiiчosŭ. [ші

Πάνσεπτος (ὁ, ἡ), în toate pesпectавілŭ; foapte sfîntŭ. [πᾶν, σέβω].

Πανσθενεὶ, adв: în toatъ иstepea. [din

Πανσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), atotпstepnikŭ. [πᾶν, σθένος]. [de вnde

Πανσθενῶς, adв: atotпstepniчeште.

Πανσθενουργὸς (ὁ, ἡ), noet: чел че лъкреazъ кѫatotпstpniчiaesa. [πανσθενὴς, ἔργον].

Πανσθενουργόφωτος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ лѫminъ лѫкрътоаре вѫ desъвîршitъ пѫtepe. [πανσθενοργὸς, φῶς].

Πανσκαφεία (ἡ), съпаре пеste toatъ faца царineĭ. [πᾶν, σκαφή].

Πάνσκοπος (ὁ, ἡ), поет: прiвitорѫ de (бъгътоpѫ de seamъ ла) toate. [πᾶν, σκοπός].

Πάνσμικρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл mikѫ. [πᾶν, σμικρὸς].

Πάνσοφος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σόφως, кѫ desъвîршipe, saѫ în toate înцелептѫ. [πᾶν, σοφός].

Πανσπερμηδὸν, adв: кѫ semъnъtѫpĭ de toate felѫpiле. [ші

Πανσπερμία (ἡ), amestekъtѫpъ de toate felѫpiле de semъnъtѫpĭ [din

Πάνσπερμος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din toate felѫpiле de seminцe. [πᾶν, σπέρμα].

Πανστρατεὶ (τὶ), maĭ noѫ în локѫ de ...

Πανστρατιᾷ, adв: кѫ toatъ armia înпреѫnъ. (прinч: dat: ал лѫĭ...

Πανστρατιὰ (ἡ), (întpeв: nѫmaĭ цen: πανστρατιᾶς) цeneралъ eksпediцie de toatъ oштipea. [πᾶν, στρατιά].

Πανστρατίῃ, Ion: în локѫ de πανστρατιᾷ.

Πανσυδεὶ(δὶ), ші Πανσυδίῃ, adв: поет: Ion: [πᾶν, σύδην din σεύομαι] = (maĭ întpeв:) Πασσυδεί, ші -δίῃ.

Πάνσυρτος (ὁ, ἡ), гръmъditѫ de felѫpiтеле matepiĭ tîpîte din toate пърцiле de апе; (fir:) de totѫ felѫл, преа пestpiцatѫ. [πᾶν, σύρω].

Πάνσχημος, ші поет: Πανσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѫ se tpasformъ în toate firѫpeле. [πᾶν, σχῆμα].

Πανσώμως, adв: (Бisep:) кѫ totѫ tpѫпѫл, saѫ кѫ tpѫпѫ кѫ totѫ. [πᾶν, σῶμα].

Πανσωστικὸς, ὴ, ὸν, mîntѫitорѫ de toцĭ, saѫ ал totѫлѫĭ. [πᾶν, σώζω].

Πάντα, ак: бърв: sinr: ші neѫt: îm: ал лѫĭ πᾶς. || (кѫ adв:)=Πάντοτε.

Παντᾶ, Dop: în локѫ de πάντη.

Πανταγήρως (ὁ, ἡ), поет: totdaѫna neînвътpînitѫ, saѫ nічĭ odatъ înвътpînitѫ. «Ὕπνος—». Sof: (astfeл îndpeпt: ѫniĭ пе παντογήρως). [πάντα, ἀγήρως].

Πάνταθλος (ὁ, ἡ), îndemînвtikѫ ла toatъ лѫпta. (вezĭ ші πένταθλος). [πᾶν, ἄθλος].

Παντάλας, αινα, αν, = Πανάθλιος. [πᾶν, τάλας].

Παντάναξ, ακτος (ὁ), (Бisep:)= Παμβασιλεὺς. [πᾶς, ἄναξ].

Παντάνασσα, ης (ἡ), fem: ал лѫĭ παντάναξ,=Παμβασίλεια.

Παντάπασι (σιν), adв: кѫ totѫл, saѫ întpѫ toate кѫ desъвîршipe; (în pesпѫnsѫ) da, negpeшit. [πᾶν, ἅπας].

Πανταρβὴς, έος, ші Πάνταρβος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶς, ταρβέω] sпъĭmîntatѫ de toate. (se konf: кѫ...

Πανταρκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: îndestѫлъtорѫ, ажѫtъtорѫ tѫtѫлор întpѫ toate. [πᾶς, ἀρκέω].

Παντάρχας, α (ὁ), Dop: în локѫ de...

Παντάρχης, ου (ὁ), поет: stъпînitорѫ de toate. [πᾶν, ἄρχω]. [de ѫnde

Πανταρχία (ἡ), stъпînipe пeste toate.

Πάνταρχος (ὁ, ἡ),=Παντάρχης.

Πανάσκιος (ὁ, ἡ), гls: кѫ totѫл neѫmвpitѫ. [πᾶν, ἄσκιος]

Πανταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: въzъtорѫ, saѫ лѫminъtорѫ de toate. [πᾶν, αὐγὴ].

Παντάφοβος (ὁ, ἡ), грeш: în локѫ de παντόφοβος.

Πανταχῇ, adв: = Πανταχοῦ. 2) (fir:) în toate кiпѫpiле; sѫвt toate кѫвinteле, în цeneралѫ. «Δηλοῖ δὲ οὐ κατ'ἕν μοῦνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὡς ἔστι χρῆμα σπουδαῖον». Ep: [ші

Πανταχόθεν, adв: din toate пърцiле. [ші

Πανταχοῖ, adв:=кѫ...

Πανταχόσε, кътpe toate пърцiле. [ші

Πανταχοῦ, adв: în toate пърцiле, пpetѫtindinea. [ші

Πανταχῶς, adв: în toate кiпѫpiле. [πανταχός, neîntpeв:].

Παντέλεια (ἡ), чел maĭ 'nалtѫ gradѫ ал desъвîршipiĭ, || (dѫпе Пitaгop:)zeчimea.[ші

Παντέλειος (ὁ, ἡ),=[Παντελὴς]. [de ѫnde

Παντελείως, adв:=Παντελῶς.

Παντελέως, adв: Ion: în локѫ de παντελῶς. [din

Παντελὴς, έος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл desъвîршitѫ, deплinѫ. [πᾶν, τέλος]. [de ѫnde

Παντελῶς, adв: кѫ toatъ desъвîршipea, deплinitatea. «Παντελῶς ἀγαθός„. Ksn: «Ὡς οἱ παντελῶς εἶχε τὸ οἴκημα». Ep: кѫm i s'a sъвîршit de totѫ.

Παντεξούσιος (ὁ, ἡ), stъпînѫ пeste toate. [πᾶν, ἐξουσία].

Παντεπίθυμος (ὁ, ἡ), dopitорѫ de toate; (прin ѫpm:) asѫпpitорѫ. [πᾶν, ἐπιθυμέω]

Παντεπίσκοπος (ὁ, ἡ),=Πανεπίσκοπος.

Παντεπόπτης, ου (ὁ), прiвitорѫ (пpeвeгĭetорѫ) asѫпpa tѫtѫлор. [πᾶν, ἐπὶ, ὄπτομαι].

Παντεργάτης, ου (ὁ),=Πανεργάτης.

Παντερπὴς, έος (ὁ, ἡ), веseлitорѫ de toцĭ; saѫ кѫ totѫл веseлѫ. [πᾶν, τέρπω].

Παντευχία (ἡ),=Πανοπλία. || (dat:) Παντευχίᾳ, adв:=Πανστρατιᾷ. [πᾶν, τεῦχος].

Παντέφορος (ό, ἡ), =Παντεπόπτης. [πᾶν, ἔφορος].

Παντεχνήμων, ονος (ὁ ἡ), noet: ωtiitorĭ de toate meɯteɯuгăріle; meɯterĭ (kreatorĭ) ал totuлuĭ, saŭ uпiversuлuĭ. [ɯi

Πάντεχνος (ὁ, ἡ), folositorĭ ла ор че meɯteɯuгĭ. «Йăр—». Esxл: 2) kuпoskъ torĭ de op че meɯteɯuгĭ, saŭ îndemîna tikă ла op че ṗpin meɯteɯuгъṗia sa. [πᾶν, τέχνη],

Πάντη, adв: лок: pretuлindinea. «Πάντη ὅσσε φέρων». Tkp: (ɯi ku цen:) «Πάντη τοῦ σώματος ἀντισπᾶν„. Гал: 2) (timp:) totdauna. 3) (modifik:) în toate kiпuріle, în цeneralĭ. [πᾶν].

Παντήκοος (ὁ, ἡ),=Πανήκοος.

Παντῆμαρ, adв: noet:=Πανῆμαρ.

Παντητόκος (ὁ, ἡ),=Παντοτόκος.

Πάντιμος (ὁ, ἡ), ɯinstitĭ de toцĭ. [πᾶν, τιμὴ].

Παντίτεφ ɯi Παντίτῳ, греш: în локŭ de παντὶ τέῳ, παντί τῳ, dat: de πᾶς τις.

Παντλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de παντάλας.

Παντοβίης (ας), ου (ὁ), noet: ла a kъpsĭa silъ (uзtepe) toate se sвпsи. [πᾶν, βία].

Παντογένεθλος (ὁ, ἡ), noet: чел de totŭ neamuл, saŭ гелuл. 2)=Παντογόνος. [πᾶν, γενέθλη].

Παντόγήρως (ὁ, ἡ), noet: înвъtrînitorĭ (domolitorĭ) de toцĭ. «Ὕπνος—». Sof: (алцiĭ skriĭ maĭ korekt πανταγήρως). [πᾶς, γῆρας].

Παντογόνος (ὁ, ἡ), nъskъtorĭ (prodвkъtorĭ) de toate. [πᾶς, γόνος].

Παντοδαὴς, έος (ὁ,ἡ), noet: =Πανδαὴς, înвъцatŭ în toate.

Παντοδαπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de Παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, [πᾶς, δάπεδον] чел din totŭ гелuл de локŭ; (în цen:) гелuрitŭ. (bezĭ ɯi παντοῖος]. «Ἐν παντοδαποῖς ἀνθρώποις». Илт: «Παντοδαπαῖς ἐν ὥραις». Apstf: în op че вреme. [de вnde

Παντοδαπῶς, adв: în гелuрite kiпuрĭ.

Παντοδήλητος (ὁ, ἡ), =Πανδήλητος.

Παντοδίαιτος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶς, δίαιτα] =Παμβόρος, mînkъtorĭ de toate.

Παντοδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatŭ toate, saŭ mult-înвъцatŭ.

Παντοδότειρα (ἡ), noet: = Πανδώτειρα.

Παντοδύναμος (ὁ, ἡ), (Bisep:) = Πανσθενὴς, atotпuterпikŭ. [πᾶς, δύναμις].

Παντοδυνάστης, ου (ὁ), noet: =Παντοκράτωρ, ɯi Παντοδύναμος. [πᾶς, δυνάστης].

Παντοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (плн:) vorbitorĭ totdauna ɯi desupe op че; (ṗpin întind: въṗfitorĭ. [πᾶν, ἔπος].

Παντοθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: totdauna înвerzitŭ, ='Ἀειθαλὴς; saŭ fъkъtorĭ de a fi toate înвerzite, saŭ înflopite. [πᾶν, θάλλω].

Πάντοθεν(θε), adв:=Πανταχόθεν, din toate пъṗцiле. [ɯi

Πάντοθι, adв:=Πάντη, ɯi Πανταχοῦ. [ɯi

Παντοῖος, α, ον, чел de tot гелuл, гелuрitŭ. «Πολλὰ καὶ παντοῖα κεκτημένος ἔπιπλα». Ksn: (maĭ des:) «Παντοῖος γίγνομαι». Fps: fakŭ în totŭ kiпuл, saŭ întpeвзinцezŭ op че miжloache; skimbŭ feцe (din stpimtopape, sвŭ вukupie). «Παντοῖοι ἐγένοντο δεόμενοι». Ep: Παντοῖος ἐγένετο οὐ βουλόμενος δοῦναι». Ep: «Παντοίῃ ἐγένετο μὴ ἀποδημῆσαι αὐτὸν». Ep: «Παντοίους ὑπ' εὐφροσύνης γιγνομένους». Лвч: [bezĭ ɯi πᾶς].

Παντοιότροπος (ὁ, ἡ), чел în toiŭ kiпuл, гелuрitŭ. [παντοῖος, τρόπος]. [de вnde

Παντοιοτρόπως, adв: kъ гелuрite kiпuрĭ, saŭ miжloache.

Παντοίως, adв: Παντοιοτρόπως. [παντοῖος].

Παντοκράτειρα (ἡ), noet: fem: ал лuĭ παντοκράτωρ, stъпînitoape (predomnitoape) în toate. «Φύσις —„. Opf:

Παντοκρατής, έος (ὁ, ἡ), =Παντοκράτωρ.

Παντοκρατορία (ἡ), stъпînipe neste toate. [ɯi

Παντοκρατορικός, ὴ, ὸν, însвuitŭ stъпînitoruлuĭ a toate. [ɯi

Παντοκρατορικῶς, adв: kъ stъпînipe neste toate. [din

Παντοκράτωρ, ορος (ὁ), stъпînitorĭ neste toate, saŭ stъpînъ ал uniвersuлuĭ. [πᾶν, κράτος].

Παντοκτίστης, ου (ὁ), ziditorĭ (kreatorĭ) de toate, ал uniвersuлuĭ. [πᾶν, κτίζω].

Παντολάβος (ὁ, ἡ), лuъtorĭ de op че, ɯi dela toцi; (ṗpin upm:) asupritorĭ. [πᾶν, λαμβάνω].

Παντολέτειρα (ἡ), noet: fem: ал лuĭ...

Παντολετὴρ, ῆρος, ɯi Παντολέτωρ, ορος (ὁ), noet: prъpъditorĭ de toate. [πᾶν,ὀλέω].

Παντολιγοχρόνιος (ὁ, ἡ), kъ totuл de puцinъ вреme dъinitorĭ. (bezĭ παναώριος). [πᾶς, ὀλίγος, χρόνος].

Παντολμία (ἡ), îndrъznealъ ла toate. [din

Πάντολμος (ὁ, ἡ), îndrъzneцĭ în toate (nesfiitŭ de nimikŭ). «Ἀνάγκη —». Enгp: [πᾶν, τόλμη].

Παντολόγος (ὁ, ἡ), = Παντοεπής. [πᾶν, λόγος].

Παντοπάντειρα (ἡ), noet: proopovitoape

(prerivitoare) de toate. [πᾶν, μάντις].

Παντομετάβολος (ὁ, ἡ), rus: în локъ de παντοπώλης, skimbătoръ de toate. [πᾶν, μεταβολή].

Παντομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestecatъ din toate înpreunъ. [πᾶν, μίγνυμι].

Παντόμιμος (ὁ, ἡ), imitătoръ de toate. ‖ (subst:) actoръ de teatrъ, care къ mestecare mi minunъріле trupului sъъ în tъcere reprezintъ o komikъ dramъ. «Οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντόμιμον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ ὅρωμένου σχεδόν». Lat: [πᾶν, μῖμος].

Παντομισὴς, έος (ὁ, ἡ), urîtъ de toцi. [πᾶς, μῖσος].

Παντόμορφος (ὁ, ἡ), poet: =Πάμμορφος.

Παντόμωρος (ὁ, ἡ), къ totul nepodъ, saъ suptъ la totі felul de nepozii. [πᾶν, μωρός].

Παντονίκης, ου (ὁ), biruitoръ în toate; saъ învingătoръ în toate felurile de lupte. [πᾶν, νίκη].

Παντοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Παμπαθὴς, pătimaшъ de toate. [πᾶν, πάθος].

Παντοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), ˙rътъчitъ pretutindinea. [πᾶν, πλάνη].

Παντοποιὸς (ὁ, ἡ), rata a face toate; (prin întind:) obrazникъ. [πᾶν, ποιέω].

Παντοπόρος (ὁ, ἡ), poet: aflătoръ de mijloace în toate. [πᾶν, πόρος].

Παντόπτης, ου (ὁ), poet: în локъ de πανόπτης.

Παντοπωλεῖον (τὸ), lîrgъ, saъ prăvălie, unde se vînd de toate. [mi

Παντοπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, vînzъ de toate. [din

Παντοπώλης ου (ὁ), vînzătoръ de toate. [πᾶν, πώλης]. [de unde

Παντοπωλία (ἡ), vînzare de orice marfъ.

Παντοπώλιον (τὸ), =Παντοπωλεῖον.

Παντόπωλις, ιδος (ἡ), fem: al луі παντοπώλης.

Παντοραίστης, ου (ὁ), poet: [πᾶν, ῥαίω] =Παντολέτωρ.

Παντορέκτης, ου (ὁ), [πᾶν, ῥέζω]=Παντοποιὸς. 2) [πᾶν, ὀρέγομαι] =Παντεπίθυμος.

Πάντοσε, adv: = Πάντη, Πάντοθι. «Καί περ πολλὰ τραύματα ἔχων πάντοσε». Ksn:

Παντόσεμνος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de πάνσεμνος.

Παντόσοφος (ὁ, ἡ),=Πάνσοφος.

Παντόστικτος (ὁ, ἡ), totъ plinъ de пікъцele. [πᾶν, στίζω].

Παντόσυνος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de παντοῖος. 2) (în Ep:) pregnit în локъ de μαντόσυνος.

Πάντοτε, adv: totdeauna. [πᾶν].

Παντοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de παντελής.

Παντοτεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de πάντεχνος.

Παντοτινάκτης, ου (ὁ), poet: skuturătoръ, sfăditoръ de toate. [πᾶν, τινάζω].

Παντοτόκος (ὁ ἡ), = Παντογόνος. [πᾶν, τόκος].

Παντότολμος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de πάντολμος.

Παντοτρόφος (ὁ, ἡ), =Παντρόφος.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, însuшitъ fъkъtorъlui de toate (atotпuternicъ). "Τὸ παντουργικὸν». Kiria: atotпuternicia [παντουργός]. [de unde

Παντουργικῶς, adv: къ пuterе de atotfъkъtorъ.

Παντουργὸς (ὁ, ὁ), poet: = Παντοποιός, viclean, intrigant. 2) (obiч: subst:) creatorul universului, Dumnezeu. [πᾶν, ἔργον].

Παντοφαγία (ἡ), mîncare de toate fъr deosebire. [din

Παντοφάγος (ὁ, ἡ), mîncătoръ de orice fъr deosebire. (fig:) prъpăditoръ de toate,=Παμφάγος. «Πῦρ —». Grg:

Παντόφοβος (ὁ, ἡ), temătoръ de toate, foarte fricosъ. [πᾶν, φόβος].

Παντοφόρος (ὁ, ἡ), =Παμφόρος.

Παντοφυής, έος (ὁ, ἡ), poet: [πᾶν, φύω] =Παντογόνος, ші Πάμφορος.

Παντόφυρτος (ὁ, ἡ), poet: = Πάμφυρτος, ші Παμμιγής.

Παντόχροος -ους (ὁ, ἡ), колоратъ къ toate feцele. (πᾶν, χρόα].

Πάντρητος (ὁ. ἡ), [πᾶν, τιτράω] гъuritъ din toate părцile. ‖ (subst:) «Πάντρητον». Pl: o parte a гuверnului, care adъoarîndъ se saъ micşorînd se face глас mai grosъ saъ mai asкuцitъ.

Πάντρομος (ὁ, ἡ), care tremurъ totъ de fricъ, foarte fricosъ. «Πελειὰς—». Esch: (vezi ші τρήρων). [πᾶν, τρόμος].

Παντρόπος (ὁ, ἡ), poet: pornitoръ de toцi «Φυγὴ — ». Esch: fъrъ цenerалъ. [πᾶς, τροπή].

Πάντρόφος (ὁ, ἡ), poet: (parokс:) hrъnitoръ de toate, saъ al universului; (proparokс:) hrъnitъ къ totъ felul de hranъ, mîncătoръ de toate. [πᾶν, τροφὴ].

Πάντως, adv: negreшit; în цenerалъ, fъrъ excepцie; (la resпunsuri) da, adevъrat; (une-ori) or кum va fi: cel puцin. «Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολὴ». Apstl: [ші

Πάνυ, adв: înteц: преа mѫлt; (кѫ partч:) op ші кît. «Πάνυ ζητῶν». Ksn: (ші кѫ adв:) «Πάνυ καλῶς». Лкs: «Μόγις πάνυ». Лкs; (ші кѫ sѫвst:) «Πάνυ σπουδῇ». Лкs: (ші кѫ aptiк:) «Ὁ πάνυ (se înц: θρυλλούμενος)». Лкs: чел вestitѫ, чел mape. (înпреѫnъ кѫ οὐ) "Οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι». Лкs: nѫ atît. (în pesпѫnsѫpĭ maĭ кѫ seamъ înпреѫnъ кѫ γε, saѫ μὲν οὖν). «Πάνυ γε, «Πάνυ μὲν οὖν». Лкs: da, negрешit, adeвъpat, aша. [πᾶν].

Πάνυγρος (ὁ, ἡ), de totѫ ѫmedѫ, ѫdatѫ. [πᾶν, ὑγρὸς].

Πανυπείροχος (ὁ, ἡ), поet: întpѫ toate коvîpшitopѫ, saѫ deoseвitѫ. [πᾶν, ὑπέροχος].

Πανυπέρτατος, η saѫ ος, ον, поet: чел кѫ totѫл maĭ presѫs, saѫ maĭ întîĭѫ deкît toцĭ. [πᾶν, ὑπέρτατος].

Πανυπέρφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: кѫ totѫл, saѫ foapte mîndpѫ.

Πάνυσσα, ης (ἡ), глs: [πᾶνος, Dop: în локѫ de πῆνος] пandлiкъ, saѫ кopdeлъ пentpѫ пъpѫ,='Ανάδεσμος.

Πανυστάτιος, α, ον, ші

Πανύστατος, η, ον, поet: чел кѫ totѫл maĭ în ѫpmъ deкît toцĭ. || (neѫt:) Πανύστατον, adв: пentpѫ чеа maĭ din ѫpmъ oapъ. [πᾶν, ὕστατος].

Πανώδυνος(ὁ, ἡ), кѫ totѫл dѫpeposѫ. [πᾶν, ὀδύνη].

Πανωλεθρία (ἡ), totaлъ, desъвîpшitъ пръпъdenie. [din

Πανωλέθριος, ші Πανώλεθρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл пръпъditѫ; saѫ de toatъ пeipea вpednikѫ. [πᾶν, ὄλεθρος].

Πανώλεια (ἡ),=Πανωλεθρία. [din

Πανώλης, εος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл пĭepdѫtѫ, пръпъditѫ. 2) кѫ totѫл пръпъditopѫ, saѫ adѫкъtopѫ de totaлъ пeipe. [πᾶν, ὄλλω]. [de ѫnde

Πανωλία (ἡ),=Πανώλεια.

Πανωνία (ἡ), кѫmпъpape, saѫ вindepe de totѫ feлѫл de mъpfĭ. [πᾶν, ὠνὴ].

Πανωπήεις, εσσα, εν, поet:=Πανόψιος, ші Πανθέατος. [πᾶν, ὤψ].

Πάνωρος (ὁ, ἡ), поet: кape se faчe în op чe timпѫ aл anѫлѫĭ. [πᾶν, ὥρα].

Πάξ, Intepiek: тъчepe! destѫл! eĭ вine! [imit:]

Πᾶξαι Dop: în локѫ de πῆξαι, nex: de inf:, ші

Πάξαιθ', Dop: (în апок: maĭ 'nainte de вок: aspip:) în локѫ de πήξαιτο, a 3: sinr: пeps: de nexot: aл пoft: лѫĭ πήγνυμι.

Πάομαι (a лѫnгѫ), (întpeв: nѫmaĭ nex: ἐπασάμην, ші tpe: de кѫ: în локѫ de пpez: πέπαμαι) Dop: în локѫ de κτάομαι, κέκτημαι, amѫ, stъпîneskѫ чева ка o пpoпpietate a mea; doвîndeskѫ чева. (nѫ tpeвѫĭe a se konf: кѫ πατέομαι).

Παὸς (ὁ), Dop: în локѫ de πηὸς

Παπαὶ, Intepiek: въĭt: (eкsпpimъtoape de dѫpepe, saѫ neкazѫ) вaĭ! «'Απόλωλα, τέκνον, παπαὶ! ἀπαππαπαὶ!» Sof: 2) mipъt:= Βαβαὶ! «Παπαὶ, ποίους ἐπ ἄνδρας ἤγαγες μεχεσομένους ἡμέας». Ep: (вezĭ ші πόποι).

Παπαιάξ, kom: (în пpestîntind:) în локѫ do παπαὶ (eкsпpim: de mѫлцѫmipe ші плъчepe) ox, ox! «Παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει»! Eѫp: Чiкл:

Παππάζω вiit: -άσω, mînrîĭѫ пe tata zikîndѫ 'ĭ, папа (ка копii). [din

Πάππας, α (ὁ), (dѫпe лimвa копiiлop) tatъл, папа. (de ѫnde 2) (Biz:) Папа, eпiskoпѫл Pomeĭ.

Παππασμὸς (ὁ), stpirape de папа (ка копii чеĭ miчĭ). [παππάζω].

Παππεπίπαππος (ὁ, ἡ), moшѫл moшѫлѫĭ, saѫ aл stpъmoшѫлѫĭ. [πάππος, ἐπὶ, πάππος].

Παππίας, ου (ὁ), dim: aл лѫĭ πάππας, пъпiцъ, tъtiцъ.

Παππιδιον (τὸ), dim: aл лѫĭ παππίας.

Παππίζω, вiit: -ίσω,=Παππάζω.

Παππικός, ὴ, ὸν, =Παππῷος.

Παπποκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѫ de moшѫл sъѫ. [πάππος, κτείνω].

Πάππος (ὁ), [πάππας] moшѫ desпpe tatъ, saѫ mѫmъ. 2) (fir:) пѫfoasa sъmînцъ a ѫnop плante. 3) întîĭa eшipe de пъpѫ în вapвъ. 4) (ѫne-opĭ) o пasъpe,='Υπολαΐς.

Παπποσπέρματος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кѫ пѫfoasъ sъmînцъ. [πάππος, σπέρμα].

Παπποφόνος (ὁ, ἡ), =Παπποκτόνος. [πάππος, φόνος].

Παππώδης, εος (ὁ, ἡ), (вotn:) пѫfosѫ; saѫ въpвosѫ. [πάππος].

Παππωνυμικὸς, ὴ, ὸν, пpenѫmitѫ dѫпe nѫmeлe moшѫлѫĭ. [πάππος, ὄνομα].

Παππῷος, α, ον, moшeskѫ, stpъmoшeskѫ. [πάππος].

Παπταίνω, [în afin: кѫ πτήσσω] вiit: -ανῶ, (nex: ἐπάπτηνα) mъ ѫĭtѫ înпpeжѫp кѫ въгape de seamъ (ка кѫm aшĭ къѫta, saѫ aшĭ вънѫi чева); (кѫ ак:) каѫtѫ кѫ окiĭ, шъ ѫĭtѫ sъ въzѫ, saѫ sъ гъseskѫ чева; (fir:) îmĭ amѫ mintea, вагѫ de seamъ лa чева. «Παπταίνω Αἴαντα». Iл P, «Τοὺς δ' ὑπὸ τρόμος ἔλαβε, πάπτηνε δ' ἕκαστος, ὅπη φύγοι». Iл: Ξ. (ші кѫ ак: кѫ креп:) «Παπταίνων μεθ' ὁμήλικας». Es: (вezĭ ші πτοέω). (ші ѫpmind μὴ) «Πάντοσε παπταίνω, μή τις

χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ„. Іл. N. (de ѕnde fir:) Πάπταινε, μή τι σημανθῇ„. Esхл:

Παπταλάω -ῶ, поet: (maĭ noѕ̆, ші преа рарѕ̆) în локѕ̆ de παπταίνω.

Παπύρινος, η, ον, fъкѕtѕ̆ din папірѕ̆. [din

Πάπυρος (ὁ), папірѕ̆, ѕnѕ̆ felѕ̆ de плантъ de Еџіптѕ̆, коажа кърiа se întpeвѕinца ка xîptie (лiпind' o înпреѕnъ крѕчіш), saѕ̆ ка fѕnie de teĭѕ̆ (pesѕчind' o). (вezĭ βύβλος).

Παπυροφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopѕ̆ de fpѕnzeле saѕ̆ ръdъчіna папірѕлѕĭ. [πάπυρος, φάγω].

Παπυρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭѕл папірѕлѕі. [πάπυρος].

Πάρ, поet: (maĭ 'nainte de кons:) în локѕ̆ de παρὰ. 2) în локѕ̆ de πάρεστι, saѕ̆ πάρειμι.

Παρ', (în апок: maĭ 'nainte de вок:) în локѕ̆ de...

Παρὰ, преп: (se акоарdъ кѕ џеп: dat: ші ак: ші însemn: în sintaкsѕ̆ кѕ џеп; 1) порnipe de ѕndeва (прінч: de ла пеps:) «Ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος». Ep: «Φάσγανον ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ». Іл: A. «Τοῖς παρ' αὐτοῦ ἑπομένοις». Ksn: (de ѕnde 2) (maĭ кѕ seamъ кѕ вервѕ̆ пas:) de кътpe чіne se faче, saѕ̆ de ла чіne провіне чева. «Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται». Ksn: «Ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν (τῶν δούλων) προσχαριζόμενος ἄν πολλὰ ἀνύτοις παρ' αὐτῶν„. Ksn: "Ὁκότεροι παρὰ τῶν ἑτέρων ἐξέμαθον„. Ep: «Ταῦτα πυνθάνονται οἱ Ἕλληνες παρὰ πυρσῶν». Ep: (ші înц: пaptч:) «Ὁ παρ' ἐμοῦ (se înц: πεμφθεὶς)». Ep: «Αἱ παρὰ θεῶν τιμωρίαι». Dm: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρὰ φίλων„ Tкp: || (кѕ dat:) апроапе; dînainte; în кasъ; (ші fir:) în stъпînipea кѕĭва. «Ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν». Od: A. «Παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι». Іл: A. «Κείμενα ἔσται μοι παρὰ σοὶ σῶα (τά χρήματα)». Ep: (ші fir:) "Παρὰ σοὶ κεῖται» Лкs: stъ în mîna ta. "Παρ' ἔμοι γε κριτῇ„. Лкs: «Ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ». Ep: «Τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖς δοκέοντας ὀλβίους εἶναι». Ep: (ші desпре mішкаре). «Ἰέναι παρὰ Τισαφέρνει». Ksn: (ĭар кѕ ак: 1:) апроапе (saѕ̆ în stape). «Παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκαθέζετο». Ksn: «Παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον (τὸ στρατόπεδον)». Ep: «Τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν δύναμιν». Ep: "Εδοξέ μοι τὰ ἡμίσεα τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ». Ep: (saѕ̆ în mішкаре) «Τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας». Іл: A. "Ἀνέβαινε παρὰ τὸν πατέρα». Ksn: «Παρὰ Ἄμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους». Ep: «Ἤγαγον αὐτὸν παρὰ Κῦρον». Ep: "Παρὰ τὴν Βαβυλῶνα παριέναι». Ksn: (ші fir:) «Ἥκοντες παρ' αὐτὰ τοῦ θανεῖν». Eпstл: Sокр: (de ѕnde πάραυτα). «Παρὰ τοσουτον ἦλθεν ἡ Μιτυλήνη κινδύνου». Tѕч: «Παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν». Iskp: пѕцінѕ̆ a лiпsit. (de ѕnde 2) maĭ mѕлt în локѕ̆ de ὑπὲρ. «Ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους» Ksn: "Παρὰ δύναμιν». Om: «Τοῦτο μέντοι τὸ μάθημα παρ' ὁντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι». Плt: (ші fir: 3) neste, saѕ̆ afaръ de чеea че se чере. «Παρ' ὃ δεῖ». Лкs: «Παρὰ μοῖραν». Лкs: «Παρὰ τὸ βέλτιστον πράττειν». Ksn: "Παρα δόξαν». Ksn: «Παρ' ἃ προσεδέχετο». Плt: «Ἄδειν παρὰ μέλος». Лкs: «Εἴ τις, παρ' ἃ ὁ Θεὸς ἔφησε, ποιεῖ, δίκην δίδωσι» Лкs: «Παρὰ φύσιν». Лкs: (saѕ̆ 4) екчепціе, afaръ de.. «Γέμει δὲ ἡ ναῦς παρὰ πάντα (τὰ προειρημένα) φορτίων». Ksn: «Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα». Apstf: «Παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾷν Ὀλυμπιάδα». Ep: «Παρὰ τρεῖς ψήφους». Dm: «Παρὰ μίαν τεσσαράκοντα». Sкp: «Μάρκος, θηρίον εἶ παρὰ σάμμα». Eпгр: (ші întp'алtъ акчепціе). «Ἡμέραν παρ' ἡμέραν». Dm: întp' o zi шî întp'ѕna nѕ. «Παρὰ τετάρτην ἡμέραν». Плв: ла fie-каре a пatpълea zi. «Ἡ δὲ ὄρχησις ἐφήβων τε καὶ παρθένων παρ' ἕνα χορευοντων». Лѕч: кîte ѕnѕ̆ fлъкъѕ̆ ші o fatъ. «Παρ' ἕνα γέροντες καὶ νεανίαι συμπορευόμενοι» Лкs: (saѕ̆ 5) компараціе în локѕ̆ de πρός. «Παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ, οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι». Ksn: «Τοσοῦτο τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι». Плt: «Ἡλίου τε ἐκλείψεις πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα». Tѕч: (aчі se dedѕк ші fpaseле) «Παρ' οὐδὲν («Παρὰ μικρὸν) ποιεῖσθαί τι„. Лкs: «Τό πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν». Sof: sъ nѕ 'л sокoteaskъ de nimiкѕ̆. «Παρὰ πολὺ ἐλάττων (ἀμείνων ші чл:)». Лкs: (saѕ̆ 6) прічінъ fъкътoape, saѕ̆ din че, în локѕ̆ de διὰ. »Παρὰ τὴν αὐτοῦ ἀμέλειαν». Tѕч. «Οὐ παρὰ τήν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ῥᾳθυμίαν. «Παρ' οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀπολώλασιν». Dm. «Παρὰ τὰ τῶν διαστημάτων μήκη». Apst: (aчі se dedѕк ші fpaseле). «Παρὰ τοσοῦτον ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας». Epd: «Παρὰ τοσοῦτον οὐ κατελήφθη, παρ' ὅσον οἱ διώκοντες τῆς εὐθείας ἐξετράπησαν». Лкs: (de ѕnde 7) (грam:) depiвaціе. «Δημοσθένης παρὰ τὸ σθένος». Лкs: 8) timпѕ̆. «Παρὰ πότον„ Ksn: "Παρὰ τὸν πόλεμον». Лкs: «Παρ' αὐτὰ τ'ἀ-

δικήματα». Dm: ‖ (ĭap în комп: maĭ кȣ seamъ 1) апроапе. «Πάρειμι, Παρακάθημαι, Παρέρχομαι, Παραβάλλω, Παραθαλάσσιος, Παραδίδωμι, Παρακινδυνεύω». 2) afaръ, saȣ neste; (de ȣnde fir:) nenemepipe, saȣ înпроtівъ. «Παράγω, Παραπείθω, Παραβαίνω, Παροράω, Παρακούω, Παρανομέω, Παρατράγῳδος». 3) ковîршіре, ші înteцipe. «Παράτολμος». ‖ (în поецĭ A′ se пȣne în ȣрma казȣлȣĭ sъȣ). «Τοῦ κεν δὴ παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο». Іл: Δ. (ші B′. se desпapte din компȣнереа вербȣлȣĭ sъȣ). «Λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας». Іл: Т în локȣ de παρέθηκας.

Πάρα, поет: (кȣ ȣркаре de tonȣ) în локȣ de παρὰ 2) (ел:) în локȣ de πάρεστι. «Οὔτε οἶκός ἐστί, οὔτε τὸ βουλεύεσθαι πάρα». Ер: «Πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν». Sof:

Παρα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (пех: παρέβην, mi чл:) (кȣ dat:) staȣ апроапе de чіпева. «Παραβέβηκε οἱ ἡνίοχος». Ер: «Ἕκτορι παραβεβαὼς». Іл: Λ. (вezĭ παραβάτης). 2) (fъръ казȣ) tpeкȣ maĭ 'nainte; tpeкȣ; пеtpeкȣ. «Παρέβη τρεῖς ἡμέρας». Apst: «Ὁ καιρὸς παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον». Ткр: (de ȣnde 3) (пpin întind: кȣ ак: кȣ преп:) mъ înfъцішеzȣ. «Παρέβη εἰς τὸ θέατρον λέξων». Apstf: (вezĭ παράβασις). 4) (овіч: кȣ ак:) esȣ, mъ аваtȣ din калеа mea. «Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ... παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπιπλέον„. Stpв: "Οὕτω στέργουσι τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, ὥστε τινὰς ἐπὶ δύω καὶ τρεῖς γενεὰς μὴ παραβεβηκέναι τὸ παράπαν εἰς Ἠλείαν». Плв: (de ȣnde 5) (maĭ des fir:) esȣ afaръ din кȣвіінцъ, mъ аваtȣ din (tpeкȣ neste) къdepea mea; калкȣ; лeneвeskȣ. «Τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν». Ер: (ші кȣ adв:) «Ποῖ παρέβην»; Hitгр: (ші пas:) «Τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι». Тȣч:

Παράβακτρος (ὁ, ἡ), поет: чел че кълъȣzeazъ пе чіпева кȣ вastonȣ, saȣ toĭaгȣ [παρα, βάκτρον].

Παράβακχος (ὁ, ἡ), апроniatȣ de întȣsiasmȣл Бакхікȣ, кam невȣnatікȣ. [παρὰ, βάκχος].

Παραβαλέταιρος (ὁ, ἡ), ексnȣitopȣ în пpimeждie (tpъdъtopȣ, amъцitopȣ) de пpietiniĭ sъĭ. [παραβάλλω, ἑταῖρος]

Παρα-βάλλω, віit: -βαλῶ, (пех: παρέβαλον, ші чл:) пȣĭȣ, saȣ арȣпкȣ лîпгъ чева. «Κριθὰς τῇ ὄρνιθι παραβάλλειν». Fав: (ші desпъpц:). «Πάρ δ' ἔβαλον ζειὰς (τοῖς ἵπποις»). Od: Δ. «Ταῖς ἀμπέλοις κόπρον παραβάλλειν». Stpв: (ші miж: fir:) «Παραβαλλόμενος ἀρχὴν ἐλευθερίας πόῤῥωθεν Συρακουσίοις». D. Kas: 2) пȣĭȣ, pezemȣ чева кȣлкаtȣ, аплекȣ, апроniȣ (stpъm: ші nestpъm:). «Παραβάλλειν τὠφθαλμώ». Apstf: a întoapче. «Τὴν κεφαλὴν παραβάλλειν„. Плt: a плека капȣл. «Παραβάλλει (ὁ λαγὼς) τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον». Ksn: «Ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς». Sкр: «Παραβάλλειν τὸ θυρίον». Лкs: a înкide (вezĭ ші κλίνω). "Παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ». Apstf: peazemъ алъtȣpea вîsлеле (прекȣт овічпȣĭesк a faче вĭsлашіĭ, кînd soseск ла цьрmȣ). (ші întp' алtъ акчепціе) "Παραβαλοῦ τὴν ἄκατον» Apstf: (ші ел:). »Ὠὸπ, παραβαλοῦ„. Apstf: (ші кȣ преп:) "Τὰς ναῦς παραβάλλειν εἰς Ἰωνίαν„. Тȣч: a апроnia, a îndpenta ла, saȣ къtpe Ionia. (ші ел:) «Παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ Σκιάθου„. Ер: 3) (fir:) пpedaȣ (înкpedinцezȣ) чева кȣĭва. «Παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι». Ер: 4) denȣĭȣ sȣmъ de ванĭ ла жокȣ, saȣ de пpinsoape; (de ȣnde fir:) ексnȣĭȣ în пpimeждie; (ші miж: овіч:) mъ пȣĭȣ în piskȣ. «Οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς τὸν βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο». Тȣч: (вezĭ ші 6). «Κρεῖττον εἶναι δὶς αὐτὸν θαλάττῃ παραβάλλειν ἢ γυναικί». Diod: (ші miж:. «Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζω». Іл: I. «Παραβαλλομένων ἀμφοτέρων ἡμέων τὰ τέκνα„. Ер: «Οἵ ἂν παῖδας παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσι». Ksn: «Παραβαλλόμενοι οὐκ ἴσα„. Тȣч: «Παραβάλλεσθαι κίνδυνον». Тȣч: (ші кȣ преп:). «Πρὸς κῦμα ("Πρὸς ῥεῦμα) παραβάλλεσθαι». Пл: (вezĭ ші παρατίθημι). 5) (пpin întind:) компapezȣ, saȣ asemъnȣ алъtȣpînd пе лîпгъ чева. «Ἐν ἑνὶ παραβάλλειν». Ер: (ші пas:). «Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι». Ер: 6) =Παρακρούομαι, amъцeskȣ. «Μηδὲ ἐμέ τε παραβάλῃ». Ер: (вezĭ ші 4).

Παρα-βαπτίζω, віit: -ίσω, вotezȣ neîndeпlinind peгȣлateле fopme. [de ȣnde

Παραβάπτισμα (τὸ), minчinosȣ вotezȣ. [ші

Παραβαπτιστὴς, οῦ (ὁ), вotezъtopȣ, saȣ вotezatȣ nepeгȣлat.

Παρα-βάπτω, віit: -βάψω, maĭ въпseskȣ ші алtȣ чева пе лîпгъ чеea че s' a въпsit întîĭ întp' o въпsea; (пpin ȣpm:) daȣ minчinoasъ (шаĭ пpoastъ, eшitъ) faцъ.

Παραβασία (ἡ), întpeв: nȣmaĭ поет: παραιβασία în локȣ de...

Παράβασις, εως (ἡ), (dȣпе ziч:) tpeчepe

înainte saŭ n' алътъpea, aбатepe din кале; (обіч: fir:) aбатepe din къвiинцъ, saŭ кълкape de леци, saŭ pегъле; (ane-орї)= Παρέκβασις(în monodiї),naptea dpameї, ande хоръл ворбїа кътpe прівіторї ка din naptea поетълъї ші аfаръ din ъъвїектъ, (Fpanц:) dirpesie. [παραβαίνω].

Παραβάσκω, noet: în локъ de ...

Παραβατέω -ῶ, biit:-ήσω, шezъ anpoape de (întp' aчeeaшї tpъъкpъ къ) чinева. [din

Παραβάτης, ου (ὁ), [παραβαίνω] (dъne ziч:) шezъторъ, stътъторъ, saŭ ъpmъторъ ne лîнгъ чinева; (їap naptik:) pesбoitopъл, че sta anpoape de mînъторъ, saŭ (pap) mînъторъл, че шedea anpoape de pesбoitopъ. "Αν ἅ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε„. Іл: Ч. 2) (în Пл:)=Ἄμιππος. 3) (foapte pap)în локъ de καταιβάτης. 4) (обіч: fir:) кълкъторъ de fъгъдъїнцъ, de леце, saŭ de жъpъmîntъ. [de ande

Παραβατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, pелатівъ къ dpamatika aбатepe din ъъвїектъ, saŭ dirpesie; аплекатъ ла кълкape de леци. ші чл: (прin ъpm:) dîpzъ, семецъ, siлнікъ.

Παραβάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї παραβάτης.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, nътinчosъ de a se кълка. [παραβαίνω].

Παραβαφὴς (ὁ, ἡ) ,= Παραλουργὴς. [παραβάπτω].

Παραβῆναι, nex: de inf: ал лъї παραβαίνω.

Παρα-бιάζομαι, biit: -άσομαι, fakъ чева (intpъ andeва) къ siла; (fir:) daŭ siлітъ înцelesъ aneї fpase, saŭ лецї; (în цen:) întpeбъinцezъ siлъ, ка съ съвîpшeskъ чева.

Παρα-бιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι,=Παραβιάζομαι.

Παραβίας, ου (ὁ), aпъ felъ de бъътъръ de meїъ, bparъ.

Παραβιασμὸς (ὁ), întpeбъinцape de siлъ întpъ a съвîpші чева. [παρὰ, βιάζομαι].

Παρα-бιβάζω, biit: -άσω, aбатъ чева din калеа sa; saŭ stpъmътъ din локъл sъъ, daŭ în латъpe; скоцъ, apdikъ чева din міжлокъ

Παρα-βλάπτω, biit: -βλάψω, batъmъ чева de anpoape, (прin ъpm:) пpea тълт, foapte simцit.

Παρα-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, (кь dat:) daŭ влъstape, тлъdiцe ne d'алътъpea. [din

Παραβλάστη (ἡ), ші

Παραβλάστημα (τὸ), влъstapъ eшitъ ne d'алътъpea. [ші

Παραβλάστησις, εως (ἡ), влъstъpire ne d'алътъpea. [ші

Παραβλαστητικὸς, ші Παραβλαστικὸς, ἡ, ὸν, dътъторъ de (saŭ pesъpitъ ка) влъstape, ne d'алътъpea. [παραβλαστάνω].

Παράβλεμμα (τὸ), къътътъръ apъnkatъ ne d'алътъpea, saŭ în tpeakътъ; ъїтътъръ пїeziшъ, шашїe; ъїтътъръ stpîmъъ. saŭ selбatikъ. [din

Παρα-βλέπω, biit: -βλέψω, тъ ъїтъ пїeziш, saŭ шашїъ; тъ ъїтъ, каъїъ stpîmъ къїва. 2) въzъ, saŭ тъ prefakъ, къ въzъ чева în tpeakътъ (кь пeбъгape de seamъ); (de ande прin întind:) tpeкъ кь bedepea, nesokoteskъ, лeneвeskъ чева. [de ande

Παράβλεψις, εως (ἡ), къътътъръ stpîmъъ; ъїтътъръ пїeziшъ; saŭ tpeчepe кь bedepea, desnpeцъipe.

Παραβλήδην, adв: noet: n' алътъpea; în паралелъ; (fir:) în пilde, кь eponie, пpefъkът. [ші

Παράβλημα (τὸ), (în цeн:) op че se пъne anpoape, saŭ dînaintea къїва; (de ande) чeea че se apъnkъ de nътpeцъ ла вite; (naът:) întinsътъръ înainte de пpenazъ, (алт:) παράῤῥυμα. [ші

Παραβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet:= Παραπλὴξ, smintitъ. [ші

Παραβλητικὸς, ἡ, ὸν, notpівітъ. saŭ îndemînatikъ ла компapape, saŭ жъdikape прin алътъpape. [ші

Παραβλητικῶς, adв:=Παραβλήδην. [ші

Παραβλητὸς, ἡ, ὸν, saŭ Παράβλητος (ὁ, ἡ), алътъpatъ, saŭ nътinчosъ de a se алътъpa, a se adъora, a se компapa, a se amъцi, ad: пpiimitorъ de компapaцie, ші чл: [παραβάλλω].

Παρα-βλύζω, biit: -ύσω, піштeskъ ка din isворъ; (прin întind: fir:) въpsъ din saцiъ.

Παραβλώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), [παραβλέπω] кape se ъїтъ кръчіш, шашїъ.

Παρα-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpirъ tape; (stpъm:) кїemъ în ажъторъ, saŭ лаздъ ne чinева кь глаз mape.

Παραβοήθεια (ἡ), ажъторъ de anpoape, saŭ de îndatъ. [din

Παρα-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, ажътъ de anpoape (de îndatъ, ла вpeme); saŭ алерґъ în ажъторъл къїва ла пpimeждie. [de ande

Παραβοήθημα (τὸ), ажъторъ datъ ла вpeme de невоїe, saŭ îndatъ.

Παραβολάδην, adв: noet: = Παραβλήδην.

Παραβολεύομαι, biit: -εύσομαι, Skp:=Παραβάλλομαι, тъ пъїъ în пpimeждie. (aша se îndpept: παραβουλεύομαι). [din

Παραβολὴ (ἡ), алъѣвраре (акѣ: заѣ паѕ:); чеа де апроапе îнкъїераре îн вътъліе не маре. 2) (fig:) компараціе; (де вндe) ворвіре алегорікъ (îн пілде, заѣ прin асемънаре де квносквте лвкрърї). 3) нвмере îн прітеждіе, рискаре. 4) (Аритет:) îнмърцире. 5) (геометр:) о лініе кървъ îн секцііле конice, параболъ. [παραβάλλω]. [де вндe

Παραβολικὸς, ἡ, ὸν, кввенітъ, заѣ фолосітъ ла компараціе. [де вндe

Παραβολικῶς, adв: прin компараціе; заѣ îн пілде.

Παραβόλιον, (маї ноѣ) îн локъ де ...

Παράβολον (τὸ), свма, че се денвнеа îн фелъ де денситъ де чел че îшї анела жвдіката ла маї'налтъ жвдікъторіе;(îн цен:) іпотекъ (зълогъ); заѣ денситъ. (прінч: неѕї: лвї...

Παράβολος (ὁ,ἡ), [παραβάλλομαι, 4] дîрзъ, заѣ арвнкътор̆ де сіне îн прітеждіі; (деспре лвкр:) прітеждіосъ. 2) неаштептатъ, чївдатъ. 3) (маї ноѣ) нвсъ ла о парте; (прін îнтінд:) лепъдатъ, пъръсітъ îн неîнгріжіре. [де вндe

Παραβόλως, adв: къ прітеждвіре. 2) не непъдъждвіте, не неаштептате; заѣ гъръ квînтъ, (Франц:) din капріцъ.

Παρα-βομβέω -ῶ, вііт: -ήσω, бъпъпъїескъ апроапе заѣ îн імітаре де чева. (вezї πρσηχέω).

Παράβορρος (ὁ, ἡ), ізвітъ îн коасте де крівъцъ. [παρα, βορρᾶς].

Παρα-βόσκω, вііт: -βοσκήσω,=Παρατρέφω.

Παρα βουκολέω -ῶ, вііт: -ήσω, (фіг:) скоцъ din мінцї, амъцескъ. (вezї ші ἀποβουκολέω).

Παρα-βουλεύομαι, вііт: -εύσομαι, мъ кînзвїескъ ръѣ, гъръ квînтъ; (прін врм:)= (заѣ греш: îн локъ де) Παραβολεύομαι.

Παρα-βραβεύω-ῶ, вііт: -εύσω, жвдікъ (ка хотърîторъ де премїі) недрепт, лінвескъ не чінева къ недрептате (къ нъртінире) де премївл, че і се кввine; (фіг:) îнвїедікъ. «Τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα». Теофілактъ.

Παραβραχὺ, [îн локъ де παρὰ βραχὺ] adв: гъръ мцінъ, п' апроапе.

Παράβυσμα (τὸ), ор че се îндесаѣ (прінч: п' алътвреа) заѣ вмплере, астъпътвръ; (фіг:)=Παραπλήρωμα. [ші

Παράβυστος (ὁ, ἡ), вîрîтъ п' алътвреа (кам îн сілъ) вндева, îнтревъгатъ (ка о вмплътвръ); (де вндe внъ лінгвшіторъ с'а препвшіт) "Παράβυστος„. At: fiind къ se вîра în toate adвnъріле ші гъръ a'л вої; (деспре локъ) трасъ ла о парте; (де вндe îш Atena) «Παράβυστον». Наѕѕ: жвдікъторіа челор вnвпрezeчe (fiind къ se afla în локъ îнлътъратъ); (де вндe фіг:) «Ἐν παραβύστῳ ποιεῖν τι». пе аѕквns; (îн Apstf:) des, вna neste алта. [din

Παρα-βύω, вііт: -βύσω, вîръ чева п' алътвреа вndева îн сілъ; вмплъ віне, астъпъ, îндесъ, (Франц:) **fourrer**.

Παραβώμιος (ὁ, ἡ), чел апроапе де (алътвреа кв) алтарь. «Ἀκτὴ—». Sof: [παρὰ, βωμὸς].

Παραγγελεὺς, έως (ὁ), порвнчіторъ. 2) нîрîторъ. [ші

Παραγγελία (ἡ),=Παράγγελσις, дарe де штіре; порвнкъ, ордінъ, заѣ комісіонъ. 2) інтрігъ внелтіть спре кîштігарe де жвдікаѣ, заѣ довîндіре де постъ пвблікъ. «Ἐν αἷς ἡμέραις ὑπατείας ἦσαν παραγγελίαι». Ап: [din

Παρ-αγγέλλω, вііт:-αγγελῶ, даѣ де штіре (прінч: дінтр' внвл îнтр' алтвл); порвнческъ; îндемнъ; (прінч: ка командірь де оштіре) даѣ (прінч: прin віѣ глвсъ) требвінчоаселе ордіне îн арміе, че требвіе съ se факъ; (ка резвртітор̆ трасъ îн жвдікаѣ)внелтескъ прin конлзкрареа прietinilor ші партізанілор меї съ 'мї кîштігъ жвдіката; інтрігезъ съ довîндескъ рангъ, ор пвблікъ постъ; (лец: деспре мвіере деспърціть де бърватвл съѣ) даѣ де штіре соцвлві меѣ, къ sînтъînsърчінатъ. (вezї ші ἀντιπαραγγέλλω). «Παρηγγείλαμεν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα». Ілт: ne am îngeles între noї. «Ἀγαθὸν δὲ πρὸς τῷ διὰ παραγγέλσεως ἐξάγειν καὶ τὸ δεκαδάρχους καθιστάναι καὶ πεμπαδάρχους, ἵνα ὡς ἐλαχίστοις ἕκαστος παραγγέλλῃ». Ksn: (ші ел:) «Παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα». Ksn: «Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων». Ksn: "Παραγγέλλειν εἰς τὸν κατάλογον ἅπαντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ». Лвч: «Πολλάκις οὐ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποιήσατο». Ksn: (вezї ші παράγγελσις); (де вндe фіг:) «Ἐνοχλεῖν καὶ παραγγέλλειν τινί». Dm: a intpira împotiba къіва. (ші маї des). «Ἀρχὴν παραγγέλλειν». Dion: Ал: «Μάριος ἀγορανομίαν τὴν μείζονα παρήγγειλεν, αἰσθόμενος δὲ, ὅτι λείπεται, τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν ἐλάσσονα μετῆλθε„. Ил: (ші къ прен:) «Αἰτούμενος δοθῆναι αὐτῷ παραγγέλλειν εἰς ὑπατείαν ἀπόντι διὰ τῶν φίλων». Ил: [де вндe

Παράγγελμα (τὸ), вестe даіъ, заѣ порвн къ, ордінъ (прінч: де оштіре). [де вnd

Παραγγελματικὸς, ἡ, ὸν, datŭ ка порѫнкъ, saŭ îndemnape. [de ѫnde

Παραγγελματικῶς, adв: în felŭ de порѫнкъ.

Παράγγελσις, εως (ἡ), вestipe, dape de шtipe; порѫнчipe; îndemnape, saŭ опрipe; (прinч: în oшtipe) dape de opdinŭ прin віŭ гласŭ, saŭ прin konsemnŭ (ложinкъ). (de ѫnde) «Ἀπὸ παραγγέλσεως ἐξάγειν». Такt: (вezĭ παραγγέλλω). «Τὰς γε μὴν ἐξαγωγὰς τοῦ ἱππικοῦ ἧττον ἂν οἱ πολέμιοι αἰσθάνοιντο, εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ κήρυκος, ἢ γραφῆς». Ksn: [шi

Παραγγελτικὸς, ή, ὸν, atinгъtopŭ de порѫнчipe, îndemnape, saŭ опрipe. [παραγγέλλω].

Παραγενέσθαι, nex; 2: de inf: ал лѫĭ παραγίνομαι.

Παραγένησις, εως (ἡ), вenipe, saŭ fiinцъ de faцъ. (de ѫnde) «Οὐ παραγένησις». Епікѫр: nefiinцъ de faцъ. [παραγίνομαι].

Παρα-γεύω, віit: -εύσω, (кѫ цen: indip:) daŭ кѫĭва sъ гѫste чева кîte пѫцinŭ; овічнѫĭeskŭ пе чinева ла чева tpeпtat, шi пе nesimцite. || (miж:)=Ἀπογεύομαι; (fir:) черкŭ atinгînd nѫmaĭ вре ѫnŭ лѫкрѫ.

Παραγήραμα (τὸ), matѫfie de вътpînŭ; (прin întind:) вътpînŭ matѫfŭ (слъвitŭ de minte). [din

Παρα-γηράω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ славŭ de minte din вътpîneцe.

Παρα-γίγνομαι (γίνομαι), віit: -γενήσομαι, (nex: παρεγενόμην, шi чл:) soseskŭ ѫndeва, віŭ de ѫndeва; (кѫ dat:) шъ aflѫ de faцъ ла чева; (прin întind:) ажѫtŭ, staŭ кѫĭва; (лец:) mъ adaoгŭ ла аверea кѫĭва; (desпре плante) mъ îndeплineskŭ, mъ ажѫnгŭ, saŭ mъ кокŭ. «Ἡ συκῆ, ἐὰν σκίλλῃ φυτευθῇ, θᾶττον παραγίνεται„. Tfp:

Παρα-γιγνώσκω (γινώσκω], віit:-γνώσομαι, (nex: παρέγνων, шi чл:) (dѫпе ziч:) nѫ кѫnoskŭ вine; (de ѫnde fir:) amŭ грешitъ опinie, mъ înшелŭ desпре чева. «Ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστάς». Ksn: (шi кѫ цen:) "Παραγνῶναι τοῦ δικαίου». Fлstp: a хотъpî nedpeпt.

Παρ-αγκαλίζομαι, віit: -ίσομαι, цiŭ чева înвръцiшatŭ лîngъ sinemĭ. [de ѫnde

Παραγκάλισμα (τὸ), op че аре чinева înвръцiшatŭ лîngъ sine. "Ψυχρὸν παραγκάλισμα γίγνεται γυνὴ κακὴ». Sof:

Παρ-αγκιστρόω -ῶ, віit: -ώσω, пѫĭŭ de amîndoъ пърцiле ѫndiцe, saŭ fopmezŭ чева пе d'алътѫреа ка о ѫndiцъ. "Γ[illegible] παρηγκιστρωμένα». Пл: каре aŭ de amîndoъ пърцiле вîрfѫлѫĭ ѫndiцoase крestътѫрĭ.

Παρ-αγκωνίζω, шi (miж:, каре este шi maĭ întpeв:) -ίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, înпinгŭ кѫ котѫл; (прin întind:) лепъdŭ, depъptezŭ чева кѫ desпрецѫipe, saŭ овръznічie. 2) (пas:) amŭ котŭ întinsŭ afaръ înaintea mea «Ἀκτὴ παρηγκωνισμένη». Елd: Елd: цъpmŭ în dosѫл ѫnѫĭ капŭ. [de ѫnde

Παραγκωνιστὴς, οῦ (ὁ), каре se вîръ înпinгînd кѫ котеле în toate пърцiле. (вezĭ шi παράβυστος).

Παρα-γλύφω, віit: -γλύψω, sапŭ minчinoasъ печете.

Παραγναθίδιος (ὁ, ἡ), кѫвenitŭ, saŭ întpeвѫinцatŭ de amîndoъ пърцiле fълчiлор. (de ѫnde || sѫвst:) Παραγναθίδιον (τὸ), zъвала, saŭ веріцеле eĭ d'алътѫреа, прin каре se петрече fpîѫл, saŭ хъцѫpiле каiлор. [παρὰ, γνάθος]. [de ѫnde dim:

Παραγναθὶς, ίδος (ἡ), пaptea коĭfѫлѫĭ, каре акоперъ fълчiле.

Παρα-γνάμπτω, віit: -γνάμψω, înковоĭŭ чева алътѫреа, saŭ în пaptea din протiвъ (алtfел, ĭар nѫ прекѫm tpeвѫĭe sъ fie înковоĭatŭ).

Παραγνῶναι, nex: 2: de inf: ал лѫĭ παραγιγνώσκω.

Παραγονάτιον (τὸ), distanцa dintpe doъ nodѫpĭ a ле tpestii, a ле віцеĭ, шi чл: [παρὰ, γόνυ].

Παρ-αγοράζω, віit: -άσω, = Παροψωνέω.

Παραγόρευσις. εως (ἡ), гл: tъгъdѫipe, pefѫsape. [din

Παρ-αγορεύω, віit: -εύσω,=Ἀπόφημι, tъгъdѫĭeskŭ.

Παράγραμμα (τὸ), пpenѫme adъoгatŭ, saŭ eпitetŭ пе лîngъ вре ѫnŭ nѫme ал кѫĭва. 2) чеса че s'a skpis nepeгѫлat, грешеалъ (din невъгаре de seamъ, saŭ înadins) ла optoгpafia вре ѫneĭ ziчepĭ; = Παραγραμματισμὸς, жокŭ în ziчepĭ. [παραγράφω]. [de ѫnde

Παρα-γραμματίζω, віit:-ίσω, inadins stpîmвezŭ, saŭ skълîmвezŭ o ziчepe прin skimвapea saŭ stpъmѫtapea лiтepeлop eĭ, ка sъ se fakъ aomiкъ (sпре eкs: βυρσίνη în локŭ de μυρσίνη, шi Лat: **caldius** în локŭ de **claudius**, шi чл:). [de ѫnde

Παραγραμματισμὸς (ὁ), пapaгpamatismŭ, komiкъ stpîmвape de ziчepe прin skimвapea saŭ stpъmѫtapea лiтepeлop eĭ. (вezĭ шi παρῳδία). [шi

Παραγραμματιστὴς, οῦ (ὁ), satipistŭ, saŭ глѫmitopŭ прin пapaгpamatismŭ, saŭ stpîmвътopŭ de ziчepĭ sпре pîsŭ.

Παραγραμματίστρια (ἡ), fem: ал лъї παραγραμματιστὴς.

Παραγράμμως, adв: кв paragramatismъ de zîчepe. [вezї παράγραμμα].

Παράγραπτος (ὁ, ἡ),= Παρέγγραπτος. [ші

Παραγραφὴ (ἡ), însemnape, obsepвaţie, saŭ îndpeptape ne mapginea кърцїї saŭ вpe вnъї manвскpisъ. «Σελίδες τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις μεταξὺ τῶν παραγραφῶν„. Esix: 2) (gpam:) semnъ de пвntъaţie apътътopъ, къ se sîpшeшte nepiodвл. «Δεῖ δὲ καὶ δῆλην εἶναι τὴν τελευτὴν οὐ διὰ τὴν παραγραφήν, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν». Apst: «Ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας». Iskp: (вezї ші παράγραφος). (de вnde 3) sfipшitъ. «Κακῶν — ». Ios: 4) (petp:) вквptъ penetape de чeле zise maї 'nainte de a ne stpътвta în чeле вpmътoape. «Ἔστι δὲ παραγραφὴ σχῆμα λόγου καταστατικὸν ἐννοίας ἐν ἐπιλόγοις». Esst: 5) (лeц:) paparpafie, pesпinцere de пpoчesъ ка nefiind în dpentъ de a se жвdika (npinч: din тpeчepea soporвлвї, saŭ din вpe o înвoїalъ fъквтъ de maї 'nainte întpe npironitoapeле пъpцї, saŭ nentpв nekomnetinца жвdikътopii), (fpanц:) pre-вkpinцie. «Διαφέρει δὲ μεταλήψεως ἡ παραγραφή, καθ' ὃ παντελῶς ἐκβάλλει τὴν κρίσιν, ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζεσθαι». Ълп: 6) (вne -opї) = Σύγκρισις, компарацie. (Diod:). [παραγράφω]. de вnde

Παραγραφικὸς, ἡ, ὸν, atinгътъръ de npeвkpinцie (лeц:). «Ἀγὼν ("Λόγος)—». Ptp: doвeditopъ, къ пpoчesвл este de nepiiмit. [ші

Παραγραφὶς, ἴδος (ἡ), вnъ instpвmîntъ de вkpis.

Παράγραφος (ἡ), (se înц: γραμμή) лinie кв пвntъ d' asвnpa tpasъ ne mapginea вnеї кърцї saŭ manвскpisъ snpe apътapea felвpiтелор пъpцї a ле xopвлвї în komodiї ші tpaцediї векї. 2) = Παραγραφή. [din

Παρα-γράφω, вiit: -γράψω, вкpiъ чeва алътвpea, saŭ adaorъ ла чeле вкpise. «Ἡ πατρος ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν». Dm: sъ te вкpiї fiъ de алтъ tatъ. 2) (gpam:) însemnezъ npin пвntжaţie (παράγραφος) sfipшitвл stpofeї saŭ nepiodвлuї. saŭ 3) imitъ алтъ noetъ, saŭ ,вstopъ. 4) (oвiч: miж: înпpeвnъ ші бъp γραφὴν) pesпinгъ вnъ пpoчesъ, ка neointpaвilъ în жвdikape, zikînd, къ пв 'mї apе локвл (вezї παραγραφή); (în цeп:) mъ anъpъ npin amъцipe. «Τοὺς δανειστὰς — „. Sin: (de вnde 5) nimiчeskъ, desfiinцezъ. «Τά γὰρ πρὸς Ἀντίγονον καὶ Φίλιππον ἡμῖν ὑπάρχοντα φιλάνθρωπα παρεγράψω». Пл: (вezї ші περιγράφω]. [de вnde

Παραγράψιμος (ὁ, ἡ), de nenpiimit, de лепъdat, saŭ de nimiчit кв кввînтвл de paparpafie (вezї παραγραφή).

Παράγυμνος (ὁ, ἡ), maї (бъp пвцinъ) голъ. [παρὰ, γυμνὸς]. [de вnde

Πάρα-γυμνόω-ῶ, вiit: -ώσω, голeskъ de тацъ, saŭ kîte пвцinъ; (fir:) daŭ ne тацъ. [de вnde

Παραγύμνωσις, εως (ἡ), голipe de тацъ, saŭ kîte пвцinъ; (fir:) dape ne тацъ.

Παραγύρω, adв: кв înвîptipe în kinъ, ка fie-kape чepквлацie съ atinгъ ne din пъвntpв saŭ ne din afapъ npeînsemnatвл pondъ. [παρὰ, γύρος].

Παρ-άγω, вiit: -άξω, (nex: παρήγαγον, ші чл:) dвkъ чeва maї 'nainte, saŭ п' anpoape de чeва; вarъ înъвntpв, saŭ înfъцiшezъ; (desnpe apmatъ) stpъmвtъ în pergлъ ne soldagї dintp' o napte întp' alta a falanцeї. «Παρῆγε τοὺς πρέσβεις εἰς τὸν δῆμον». Лкs: «Παρῆγε τοὺς ἄνδρας ἔσω». Ep: «Παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ μέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον, ἰσχυρὸν ἐποιήσατο τὸ περί ἑαυτὸν ἔμβολον». Ksn: 2) tpekъ (stpъm: ші nestpъm:) п' anpoape de чeва; (în цeп:) tpekъ; (npin întind:) tpekъ, (ad:)mъ isnpъвeskъ, mъ desfiinцezъ, лinвeskъ кв totвл. «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου». Skp: 3) fakъ a лka алтъ dipekцie, aвatъ чeва. «Παραγαγὼν τὸ ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον„. Лкs: «Οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας». Ep: (de вnde fir:) amъцeskъ, aipapъ, momeskъ. «Τοὺς στρατιώτας ἐλπὶς παρῆγεν ὡς ἀποδώσοντος». Пл: (ші nas:) «Μισθοῖσι παρηγμένη„. Sof: (de вnde 5) înвeseлeskъ, distpezъ. «Παίζων καὶ παράγων ἑαυτὸν ἐν τῷ σχολάζειν„. Пл: neipekînds 'mї вpemea. (вezї ші διάγω. 4). 6) depivъ o zivepe dintp' alta. (de вnde

Παραγωγὴ (ἡ), тpeчepe maї 'nainte, saŭ п' anpoape de чeва (акт: saŭ nas:); (такт:) stpъmвtape de soldagї пвmї ла pîndъ de ла o napte ла алта a falanцeї. «Παραγωγὴ κώπης». Ksn: tîpîpea вîслeї în faga mъpiї, npin kape se înmtiingeazъ întpe dînшiї вîслашiї. 2) (fir:) aвatepe, saŭ skoatepe din калea чea dpeantъ,(ad:) nъimipe, saŭ amъpipe; (în цeп:)skimвape, deoseвipe. «Γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι (οἱ Ἴωνες), ἀλλα τρόπους τέσσαρας παραγωγέων». Ep: (de вnde 3) (gpam:) depi-

ваціе de zічере dintp' алта (прічч: прін реformape de tepminaціе). «'Επετηδεύθη δὲ ἡ παραγωγὴ τῶν λέξεων διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἔνδειαν». Essl:

Παραγωγιάζω, вііt: -άσω, stpînгъ de ла трекъторї таksa трекътоареї. ¦din

Παραγώγιον (τὸ), (se înц: τέλος) таксъ, че se плътешte центрь трекътоape de мърї,=Διαγώγιον. [ші

Παραγωγίς, ίδος (ἡ), о парте а машіпеї аввîрлітоape de съцецї, каре слъжїа ла stpъмвtapea еї. (вezї ші περιαγωγίς).[ші

Παράγωγὸς (ό, ἡ), (окsіt:) пътічосъ а атраце, а атъцї.. 2) îndemînatікъ ла продъчере, продъктівъ. (пропарокs:) каре se траце, саъ se поate траце din чева; (грам:) дерівать. [παράγω]. [de вnde

Παραγώγως, adв: (грам:) прін деріваціе; (прічч:) прін реformape de terminaціа зічерїї.

Παρα-γωνίζω, вііt: -ίσω, sîntъ кам вnгїгposъ, саъ formezъ вnъ felъ de вnгїъ. [παρὰ, γωνία].

Παρα-δαίνυμι (δαίνυμαι), вііt: -δαίσομαι, поеt: (кв dat:) мънînкъ ла (шъ osneteazъ) чінева.

Παρα-δακρύω, вііt: -ύσω, (кв dat:) плînгъ лînгъ чінева.

Παρα-δαρθάνω, вііt: -δαρθήσομαι, (пех: παρέδαρθον, ші чл:) дормъ апроапе de чінева, саъînпревнъ.

Παράδειγμα (τὸ), оріцінальъ, че se пвпе înainte спре імітаре, модель. «'Εξεργάσαντο τὸν νηὸν τοῦ παραδείγματος κάλλιον». Ep: 2) (fig:) мъртвріе адвсъ спре довединеа вneї пропвнерї, пілдъ, ексемплв. «Παράδειγμα έστὶν, ὡς Ζήνων φησὶ, γενομένου πράγματος ἀπομνημόνευσις εἰς ὁμοίωσιν τοῦ νῦν ζητουμένου». Ермц: «'Επὶ παραδείγματος„. Лкs: спре пілдъ. [παραδείκνυμι]. [de вnde

Πάραδειγματίζω, вііt: -ίσω, пілдвїеskъ, nedenseskъ пе чінева спре пілда алтора; арътъ чева саъ пе чінева de пілдъ. [ші

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, кввепітъ ла, саъ folositоръ de пілдъ; 2) каре конstъ în ексемплв. [de вnde

Παραδειγματικῶς, adв: прін ексемпле; саъ în кіпъ de пілдъ.

Παραδειγματισμὸς (ό), пілдвіре (акt: саъ пас:) прін nedeansъ, саъ пвелікаре. [παραδειγματίζω].

Παραδειγματώδης, εος (ό, ἡ), чел în felъ de (саъ спре) пілдъ. [παράδειγμα].

Παραδειγμάτωσις, εως (ἡ),=Παραδειγματισμὸς(поate греш: în локъ de παραδειγμάτισις)

Παρα-δείκνυμι, ші Παραδεικνύω, вііt: -δείξω, арътъ чева de апроапе; (прін врт:) арътъ de фацъ, довedeskъ. «Παρέδειξεν αὐτῷ τοὺς φόρους». Ksn: 'і а арътат, de вnde съ їа трівvтеле. 2) арътъ чева în алтъраре пе лînгъ алта ка вnъ ексемплв; (прін врт:) компарезъ. «Παραδεικνύειν αὐτὰ τοῖς 'Απολλωνίου„. Fілstp:

Παρα-δειπνέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв dat:) мънînкъ ла чінева; (de вnde) = Παρασιτέω. 2) (пас:) пв апвкъ ла времса meseї, рътîїъ немînкатъ.

Παραδείπνια (τὰ), (Тврч:) мезелікврї, adaose пе лînгъ мînкъріле прінчінале. [ші

Παράδειπνις, ιδος (ἡ),=Παράσιτος. [παρὰ, δεῖπνον].

Παράδεισος (ό), [Пеps:] гръdinъ кв копачї ші феарь de вînat, саъ пъдвреînгръditъ, (Франц:) **parc**; (în цеп:) гръdinъ; (Бізер:) раїъ. «Κῆποι οἱ παράδεισοι καλούμενοι πάντων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν μεστοὶ, ὁπόσα ἡ γῆ φύειν ἐθέλει». Ksn: «Παραδείσους δένδρων καὶ θηρίων μεστοὺς„. Ksn:

Παράδεκτος (ό, ἡ), (вредпікъ) de прііmit, de апроват. ¦din

Παρα-δέχομαι, вііt: -δέξομαι, прііmeskъ чева de ла чінева; їаъ аввпръ'мї. 2) (fig:) апровезъ, прііmeskъ чева кв тоатъ пвлцвmірea.

Παρα-δέω, вііt: -δήσω, (кв dat: indip:) легъ апроапе, саъ алътвреа кв чева.

Παρα-δηλόω -ῶ, вііt: -ώσω, арътъ чева întp' вnъ кіпъ, даъ a se înцелеце; репresintъ, въdeskъ. [de вnde

Παραδήλωσις, εως (ἡ), репresintape, ексвпнере, въdipe.

Παρα-δια-ζεύγνυμι, вііt: -ζεύξω, desпарцъ пв кв desъвîршіре (în фацъ пвmаї). [de вnde

Παραδιαζευτικὸς, ἡ, ὸν, însemnътівъ кам de desпърціре. «Σύνδεσμος — ». Грам: аввsів desпърцітівъ (спре екs: «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι„,Іл: А:). [ші

Παραδιάζευξις, εως (ἡ), în арътаре пвmаї (първтъ) desпърціре.

Παρα-διαιτάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, мъ хрънеskъ (тръїеskъ) лînгъ, саъ (ла о masъ) înпревнъ кв чінева·

Παρα-διακονέω -ῶ, вііt: -ήσω, слъжеskъ пе лînгъ чінева; (fъръ казъ) слъжеskъ ръъ (лепевіт).

Παρα-δια-στέλλω, вііt: -στελῶ, desпарцъ кв аввsъ (neste обічнвітвл кіпъ ал desпърцірії). [de вnde

Παραδιαστολή (ἡ), абзsівъ (ncadeвъратъ) desпърцire. 2) firъръ peторікъ, каре konstъ întrъ a desпърці чеде asemenea.

Παρα-δια-τάσσομαι (-τάττομαι), biit: -τάξομαι, întokmeskъ (dispзїъ) чева алtfeл decît dзne обічеїъ, prefakъ чea în fiinцъ aшezatъ intokmire.

Παραδιατριβή (ἡ), petpeчere de вреme, îndeletnicire zadarnікъ; saŭ вorбire nefolositoare. [παρὰ, διατριβή].

Παρα-διδάσκω, biit: -διδάξω, daŭ îнвъцътърї nepaцionate (ръръ кввînтъ) ші nefolositoare, saŭ алteле în локъ de алteле. (вezї ші ἑτεροδιδασκαλέω].

Παρα-δίδωμι, biit: -παραδώσω, (nex: παρέδωκα, ші чл:) predaŭ чева în mîna кзїва, (Тврч:) fakъ teslimъ. 2) daŭ (лasъ) чева în stъпînipea кзїва,=Ἐπιτρέπω;(Skp:) trъdaŭ. 3) (fir:) predaŭ, daŭ лекцie, învъцъ ne алtзл чева; (în цen:) înnъrtъшeskъ (komзnікъ) алtзїa чeea че штіъ.

Παρα-δυηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noвesteskъ чева în treakътъ (абътзtъ din шірзл sзвїektзлзї noвestirii). [de зnde

Παραδιήγημα (τὸ), op че noвesteшte чinева în treakътъ, ka зnъ adaosъ ла noвestipea sa. [ші

Παραδιήγησις, εως (ἡ), noвestipe în treakътъ (afapъ din sзвїektзл noвestii). 2) =Παραδιήγημα.

Παρα-δι-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, kîrmзїeskъ (гзвернezъ) ръъ, абътînds mъ din къderîle зnзї гзвернъторъ.

Παρα-δι-ορθόω -ῶ, ші (шіж:) όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ομαι, îndpentezъ чева ръъ; saŭ прin komпараціе fakъ алtъ (saŭ ші алtъ) îndpentape afapъ din чea în fiinцъ. [de зnde

Παραδιόρθωμα (τὸ), korektзръ fъkзtъ ръъ, saŭ adъoratъ, (ad:) îndpentape гpeшitъ, saŭ maї noзъ. [ші

Παραδιόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape pea; saŭ prefaчere de îndpentape.

Παρα-διώκω, biit: -διώξομαι, гoneskъ din зрmъ (de anpoape).

Παρα-δοκέω -ῶ, biit: -δόξω, amъ deoseвitъ, saŭ гpeшitъ пъpepe (idee) desпре чева, жздікъ (хотъръskъ) алtfeл, saŭ гpeшit. «Ἐπειδὴ δὲ παρέδοξεν αὐτοῖς δημοκρατεῖσθαι». Ksn: (алцїї îndpent: ἐπειδή пер δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς).

Пар-адолесхéω -ῶ, biit: -ήσω, maї вър-feskъ înkъ, saŭ абътзt din sзвїektзл вorвeї.

Παρα-δοξάζω, biit: -άσω, (Skp:) apътъ чева de minзnatъ, = Μεγαλύνω, ші Θαυμαστόω. 2) =Παραδοκέω. [ші

Παραδοξασμὸς (ὁ), Skp: лзкръ minзnatъ, de mipape. [ші

Παραδοξία (ἡ), minзnъцia, saŭ чїzdъцia зnзї лзкрз. (παράδοξος].

Παρα-δοξολογέω -ῶ, biit: -ήσω, snзїъ (noвesteskъ) minзnaie лзкрзрї, saŭ în кіпъ minзnatъ. [ші

Παραδοξολογία (ἡ), вorвipe (noвestipe) desпре minзnate лзкрзрї, saŭ întp' зnъ кіпъ de mipape. [din

Παραδοξολόγος (ὁ,ἡ), вorвitorъ (noвestitorъ) de чїzdate, minзnate лзкрзрї, saŭ în кіпъ de mipape. || (sзвst:) faвзларъ; saŭ fъkътorъ de a pîde. [παράδοξος, λέγω].

Παραδοξονίκης, ου (ὁ), кîштігътorъ de minзnatъ вірзіцъ. «Τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρᾳ μιᾷ πάλῃ καὶ παγκρατίῳ στεφανουμένους ἔθει τινι παραδοξονίκας καλοῦσι». Пл: [παράδοξος, νίκη].

Παραδοξοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкъ minзnate, чїzdate лзкрзрї. [ші

Παραδοξοποιία (ἡ), faчepe de minзnate (adзкътoape de mipape) лзкрзрї, =Θαυματουργία. [din

Παραδοξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътorъ de лзкрзрї minзnate, saŭ de mipape, = Θαυματοποιὸς, Θαυματουργὸς. [παράδοξος, ποιὸς].

Παράδοξος (ὁ, ἡ), nenъdъждзitъ, neaштentatъ, (Fpanц:) ekstpaopdinapъ; (npin зpm:) minзnatъ, nekpezзtъ; (în ръъ) чїzdatъ,neoвічнзitъ. || (sзвst:)=Παραδοξονίκης, saŭ (simn:) Ὀλυμπιονίκης. «Χαῖρε παράδοξε». Enikt: [παρὰ, δόξα]. [de зnde

Παραδόξως, adв: în кіпъ minзnatъ, de nekpezзt, saŭ чїzdatъ. «Παραδόξως ἀπαγγέλλειν». Лкs:=Παραδοξολογεῖν.

Παραδόσιμος (ὁ, ἡ), komзnікatъ, înnъrtъшitъ алtopa npin tpadiцie «Παραδόσιμος τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἢ τῶν εὐεργετησάντων τὴν πατρίδα γίνεται δόξα„. Плв: [din

Παράδοσις, εως (ἡ), predape în mînъ; înгъdзipe de чева în stъпînipea кзїва. "Πόλεως—». Лкs: 2) tpadiцie, чea din tatъ în fiъ saŭ de ла stpъmoшї moштenitъ штiinцъ de чева, saŭ datinъ, neskpizъ înвъцътъръ, ші чл: «Κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς παρελάβετε». Skp: [ші

Παραδοτέος, α, ον, nosit: ал лзї παραδί-δωμι. [ші

Παραδοτὸς, ἡ, ὸν, saŭ Παράδοτος (ὁ, ἡ), de predat, saŭ de komзnikat npin tpaцie. [παραδίδωμι].

Παραδοχὴ(ἡ), npiimipe кз anpoвaцie, înвoipe. 2) (npin întind:) op че a npiimit

чінева ('ĭ a ръmas) de ла алцiĭ. «Πατρίους παραδοχὰς». Еѕр: tpadiцiĭ, datine ръmase de ла stpъmoшĭ. [παραδέχομαι].

Παραδραθεῖν, шi Παραδραθέειν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ παραδαρθάνω.

Παραδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ παρατρέχω.

Παρα-δράω -ῶ, biit: -άσω, noet: (кѕ dat:) sлѕжeskĕ.

Παραδρομάδην, adв: noet: în tpeakъtĕ. [din

Παραδρομὴ (ἡ), tpeчepe în алepгape пe апроапе; (обiч:) tpeчepe кѕ вedepea, saĕ гpeшeaлъ din пeвъгape de seamъ; (fir:) tpeчepe de вpeme. «Μετὰ τὴν δεκαετίας παραδρομὴν». Пand: "Κολάκων παραδρομὴ». At: sѕitъ de лiпгѕшitopĭ. «'Εκ παραδρομῆς, «'Εν παραδρομῇ». Apstf:=Παραδρομάδην. [шi

Παραδρομὶς, ίδος (ἡ), локѕл, ѕnde afaръ în aepĕ se eksepsaĕ лѕптъtopiĭ. (вezĭ шi ξυστὸς). 2) локĕ de ѕmвлat пe лъцimea zidѕлѕĭ. (вezĭ шi περίδρομος). [шi

Παράδρομος (ὁ, ἡ), tpeкъtopĕ în алepгape пe апроапе. || (sѕвst:) локĕ, прin кape пoate tpeчe чiнeвa, tpeкъtoape. «Παράδρομα». Ksn: distanцeлe лъsate de amîndoъ пърцiлe плaseĭ вînъtopeшtĭ пentpѕ tpeчepe. [παραδρέμω=παρατρέχω].

Παρα-δρύπτω, biit: -δρύψω, sfiшiĕ пe d'aлъtѕpea

Παραδρώωσι, noet; în локĕ de παραδρῶσι.

Παραδύμεναι, noet: în локĕ de παραδῦναι, nex: de inf: ал лѕĭ παραδύνω.

Παρα-δυναστεύω, biit: -εύσω, amĕ пѕtepe пe лîнгъ ѕnĕ stъпînitopĕ. «Οἱ παραδυναστεύοντες». Тѕч: чeĭ maĭ mapĭ dѕпe stъпînitopѕл ѕnѕĭ statĕ.

Παρα-δύνω, шi Παρα-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: παρέδυν, шi чл:) mъ вîpĕ ѕndeвa пe d'aлъtѕpea,=Παρεισδύομαι.[de ѕnde

Παράδυσις, εως (ἡ), пe d'aлъtѕpѕa шi кîte пѕцinĕ вîpîpe ѕndeвa,=Παρείσδυσις.

Παρα-δωσείω, (fъpъ biit:) amĕ disпosiцie de a пpeda (a tpъda).

Παρ-αείδω, biit: -αείσω, noet: în локĕ de..

Παράδω, (кѕ dat:) кîntĕ лîнгъ чiнeвa; sîntĕ кîntъpeцĕ ал кѕĭвa.

Παρ-αείρω, noet: în локĕ de παραίρω.

Παρ-αέξω, noet: în локĕ de παραύξω.

Παρα-ζάω, -ῶ, biit: -ζήσομαι, saĕ βιώσομαι, (nex: παρέζησα, saĕ παρεβίων, шi чл:) tpъĭeskĕ апроапе de (saĕ înпpeѕnъ кѕ) чiнeвa, saĕ шi maĭ în ѕpmъ dѕпe... «Ψυχὴ τῷ σώματι παραζῶσα». Пл: 2) (fъpъ кazĕ) nѕ tpъĭeskĕ, кѕm se кade. aвѕsezĕ de вiaцъ «Ζῇν οὐ παραζῇν χρὴ„. Пл: 3) tpъĭeskĕ pъĕ (sѕfepind). «Ὅστις πένης ὢν ζῇ, παραζῇν βούλεται». Fiлem.

Παρα-ζεύγνυμι, biit: ζεύξω, înжѕгĕ o вitъ лîнгъ алta; (în цen:) коплегĕ, ѕneskĕ ла ѕnĕ локĕ.

Παρα-ζηλόω -ῶ, biit: -ώσω, aцîцĕ кѕĭвa pîвnъ, îл faкĕ a pîвni; (în цen:) sѕпъpĕ, пeкъжeskĕ. || (пas:) pîвneskĕ, mъ siлeskĕ a mъ aseмъna кѕ чiнeвa. [de ѕnde

Παραζήλωσις, εως (ἡ), pîвnipe, piвaлizape, siлinцъ sпpe aseмъnape кѕ чiнeвa.

Παρα-ζητέω -ῶ, biit: ήσω, кaѕtĕ (чepчetezĕ, întpeвĕ) чeвa fъpъ tpeвѕinцъ, saĕ faкĕ întpeвъpĭ fъpъ кѕвîntĕ шi foлosĕ.

Παράζυξ, υγος (ὁ, ἡ), [παραζεύγνυμι] (прinч: калĕ) кape se tîpaшte пe лîнгъ чeĭ înхъmaцĭ, кa sъ aжѕte ла вpeme de tpeвѕinцъ,=Παρήορος,(Тѕpч:)ĭedeкĕ; чeл пeste tpeвѕinчosѕл nѕmъpĕ, (Fpanц:) sѕpnѕmepapĕ. «Ἔχειν χρὴ ἱμάντας παράζυγας». Ksn: (în Aspt:) «Παράζυγες„. чeл maĭ de жos клasĕ ал чetъцeniлop, =Θῆτες. (вezĭ шi ζευγίτης).

Παραζώνη (ἡ), ал doiлea вpîĕ; înчinгъtoape de saвie (ла oшtaшĭ). [παρὰ, ζώνη]. [de ѕnde

Παραζωνίδιος, шi Παραζώνιος (ὁ, ἡ), кѕвenitĕ ла (atîpnatĕ, saĕ цinѕtĕ de) înчinгъtoapea saвii, saĕ (în цen:) a apmeлop. || (sѕвst:) Παραζώνιον, шi Παραζωνίδιον (se înц: ξίρος) =Παραζωστρὶς.

Παρα-ζώννυμι, biiit: -ζώσω, înчinгĕ чeвa кѕ adoiлea înчinгъtoape ла miжлокĕ. || (miж:) пoptĕ înчinsъ ла miжлокĕ, saĕ atîpnatъ aлъtѕpea saвie, шi чл:. [de ѕnde

Παραζωστρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) =Παραξιφὶς, Fpanц: **dague.**

Παραθαλασσίδιος, шi Παραθαλάσιος(ττιος), α, ον, чeл de лîнгъ mape. || (sѕвst:) Παραθαλάσσιον (τὸ), цъpmĕ de mape. [παρὰ, θάλασσα].

Παρα-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskĕ de апроапе; (fir:) înвлînzeskĕ, înвѕnezĕ. «Παραθαλπομένη φρένα μύθοις„. Еѕр: mînгîindѕ se.

Παρα-θαῤῥύνω (θαρσύνω), biit: υνώ, înкѕpaжezĕ de апроапе, saĕ ла вpeme de прimeждie.

Παρα-θεάομαι -ῶμαι, biit: άσομαι, прiвeskĕ чeвa în aлъtѕpape кѕ алta; (прin ѕpm:) коmпapezĕ.

Παρα-θέλγω, biit: -θέλξω, atpъгînd aлinĕ, пoтoлeskĕ.

Παράθεμα (τὸ), чеea че se пъне dînainte (прinч: не masъ). (вezî ші παράθεσις). [παρατίθημι].

Παρα-θεμιστεύω, вiit: -εύσω, faкъ чева nedpeнтъ, пелеӂiтъ; (în цеп:) калкъ леце, saъ dpeнтъ.

Παράθεναρ (τὸ), каѕъ παραίθεναρ.

Παρα-θερίζω, вiit:-ίσω, ѕечеръ (smѕлгъ) o парte dintp' ънъ лѕкрѕ, трекînd репеde не лîнгъ dînsѕл.

Παρα-θερμαίνω, вiit: ανῶ, înfepбînтъ de апроапе, saъ трепtat, saъ прea mѕлt, aпpinzъ. [din

Παράθερμος (ὁ, ἡ), прea fepвinte; (прin înтind: fir:) foaрte їѕte, лesne înтъpîtatъ (лa mînie, ші чл:). [παρὰ, θερμός].

Παράθεσις, εως (ἡ), (în цеп:) пѕпere, aшezare de чева апроапе, saъ алтѕpea, saъ лa o парte; (парtік:) пѕпere de вѕкate не masъ; (прin înтind:) кîар вѕкata пѕѕъ не masъ. «Τοὺς τὰς παραθέσεις κομίζοντας διακόνους». Илв: 2) пѕпere în пъstpape; (прin înтind:) локъ de пъstpape (marazie, кътаръ, ші чл:). «Κύριος τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως». Илв: 3) (fir:) алтѕpape, компарацie, паралелismъ. «Ἐκ παραθέσεως». Лкѕ: 4) adѕчере de мъртѕрie de ла вре ънъ skpiitopъ ѕпре dовадъ, читацie. [ші

Παραθέτης, ου (ὁ), пѕiтopъ de mînkъpî пе (enistatъ de) masъ. [παρατίθημι]. [de ѕnde

Παραθετικὸς, ἡ, όν, компаратівъ, saъ în semпътівъ de (бolositopъ ла) компарape, saъ жѕdikape din алтѕpape.

Παρα-θέω, вiit: -θεύσομαι, (кѕ dat:) алергъ п' апроапе, saъ п' алтѕpea de чинева; (кѕ ак:) лаѕъ чева în латѕре алеpînd маї'nainte, трекъ înainte de чева, saъ пetpекъ чева, (Франц:) **parcourir**; (fir:) =Παρατρέχω.

Παρα-θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat: saъ кѕ ак: кѕ преп: indip:) прівескъ чева апроапе de алта, saъ de апроапе; прівескъ în алтѕpape, компарezъ. 2) (кѕ ак:) пѕ вагъ în scamъ, трекъ кѕ вedepea. «Ἐγένετο γογγυσμός, ὅτι παρεθεωροῦντο».

Παράθημμα (τὸ), міжлокъ de аскѕцipea кѕpaжѕлзї (de înѕpaжape). [din

Παρα-θήγω, вiit: -θήξω, = Παρακονάω; (fir:) înтъpîtъ, аціцъ кѕpaжѕл.

Παραθήκη (ἡ). [παρατίθημι] denositъ,= Παρακαταθήκη. 2) adaosъ.

Παράθηξις, εως (ἡ), аскѕцipe (de ла îndemînъ); (fir:) îndemnape. înкѕпажape. [παραθήγω].

Παρα-θιγγάνω, вiit: -θίξω, (пех: παρέθιγον, ші чл:) atinrъ пе deaѕѕпpa, saъ în трекъъ, (Франц:) **éfleurer**.

Παρα-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskъ пе d' алтѕpea, saъ de апроапе; (fir:) stpimtopezъ кѕ stъpвinцъ, înpilezъ прea тape.

Πάραθλον (τό), лѕпtъ акчesoapъ (afapъ de чea прinчipalъ). [παρὰ, ἆθλος].

Παράθρανος (ὁ, ἡ), чел dintpe (saъ d' алтѕвrea кѕ) въпчіле вîслашілор "Ὅδος — ». Илd: тречере п' înтpe вîслашї. [παρὰ, θρᾶνος].

Παρα-θρασύνω, вiit: -υνῶ, faкъ пе чinева neste мъѕѕръ îndpъzneцъ. || (між:) овръзniчeskъ прea мѕлt.

Παράθρασις, εως (ἡ), чіопtіpe de чева прin ѕпарцере. [ші

Παράθραυσμα (τὸ),вѕкаtъ pѕпtъ din чева прin ѕпарцере, ѕпъptѕръ, saъ fpîntѕръ. [din

Παρα-θραύω, вiit: -θραύσω, ѕпъprînd pѕпъ o парte din чева. "Τὸ ἐπιεικὲς τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς ἐστὶ παρατεθραυσμένον„. Илт: este o парte pѕпtъ din ..

Παραθρέξας, пех: 1: de паpтч: лвї παρατρέχω.

Παρ-αθρέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Παροράω.

Παρα-θριγκίζω, вiit: -ίσω, desпарцъ прin (saъ ка кѕ) înгръdipe.

Παρα-θρίζω, вiit: -θρίσω, At: поеt: (în sink:) în локъ de παραθερίζω.

Παρα-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, поеt: sъpъ апроапе, saъ маї 'nainte, маї înколо. (вezî ші παραθέω).

Παρα-θυμιάω -ῶ, вiit: -άσω, tъmîїъ de апроапе; (прin ѕрт:) ѕтпдѕ de тiposъ.

Παραθύρα (ἡ), a doiлea (мікъ) ѕшъ; портіцъ. [ші

Παραθύριον (τό), dim: ал лвї παράθυρος. 2) (овіч:) fepeastpъ. [ші

Παράθυρος (ὁ, ἡ), чел апроапе de (saъ afapъ de adевърata) ѕшъ. Πύλη —„ Пл: =Παραθύρα. [παρὰ, θύρα].

Παρα-θύω, вiit: -θύσω, поеt: пъвълеskъ, трекъ репede înainte, întpекъ ла алергape, =Παραθέω.

Παραὶ, преп: поеt: în локъ de παρά.

Παραιβάδας, α (ὁ), поеt: în локъ de παραιβάτης. (алції îndpent: παρβάτας).

Παραιβαδὸν, adв: поеt: (кѕ цеп:) мерrînd маї îюколо (маї'nainte), saъ апроапе de чева.

Παραιβασία (ἡ), поеt: în локъ de παράβασις, кълкape de леце.

Παραίβασις, ιος (ἡ), поet: în локŭ de παράβασις, тречере; (fir:) міжлокŭ de апъраре. (кȣ ɥen:) "Ὀλέθρου — ». Апли:

Παραι-βατέω -ῶ, віif: -ήσω, în локŭ de παραβατέω· [din

Παραιβάτης, ου (ὁ), ші Παραιβᾶτις, ιδος (ἡ), поet: în локŭ de παραβάτης, -βᾶτις.

Παραίβολος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de παράβολος. || (неȣt: îm:) Παραίβολα, adв:= Παραβλήδην.

Παραιγιάλιος (ὁ, ἡ), ші Παραιγιαλίτης, ου (ὁ),ші Παραιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), чел апроапе de ɥîрмȣл мъріĭ. [din

Παραιγίαλος (ὁ, ἡ).=Παραιγιάλιος. [παρὰ, αἰγιαλὸς].

Παρα-ίζω поet: în локŭ de παρίζω.

Παραίθεναρ, αρος (τὸ), спаɥіȣл dintре deɥetȣл мікŭ ші înкеĭetȣра mîneĭ кȣ враɥȣл, палма. [παραὶ, θέναρ].

Παρ-αιθύσσω, віit: -ύξω, поet: (кȣ ак:) апрinzŭ; (fir:) аɥîɥŭ, întъpîtŭ. «Θόρυβον—». Пind: 2) (fъръ kazŭ) skoɥŭ лȣminъ; (fir: despre кȣвîntŭ) esŭ din гȣръ.

Παραίνεσις, εως (ἡ), sfъtȣіре, повъɥȣіре, indemnape; (поet:) mînrîĭepe. [ші

Παραινετὴρ, поet: în локŭ de...

Παραινέτης, ου (ὁ), повъɥȣіtорŭ, îndemnъtорŭ. [παραινέω]. [de ȣnde

Παραινετικὸς, ὴ, ὸν, folositорŭ, saŭ îndemînatikŭ ла повъɥȣіре; fъкȣtŭ пentрȣ (saŭ копрinzъtорŭ de) sfъtȣіре. [de ȣnde

Παραινετικῶς, adв: кȣ кіпŭ повъɥȣіtорŭ, saŭ în felŭ de повъɥȣіре.

Παρ-αινέω-ῶ, віit: -έσω, (nex: παρῄνεσα, ші чл:) îndemnŭ, повъɥȣĭeskŭ. (кȣ ак: dірек:) "Παρῄνει τοιάδε». Тȣч: (ші кȣ dat: indірек:). «Εἰ μὴ πρότερόν σοι ἐτὺγχανον παρῃνηκὼς„. Iskр: (saŭ кȣ inf:) «Παραινῶ σοι σιωπᾶν». Apstf: (ші пas:) «Παρῄνηται μὲν οὖν τὸ πᾶν», Гал:

Παρ-αινίσσομαι (ττομαι), віit: -αἰνίξομαι, zікŭ чева п'алъtȣреа, пĭeziш, (ка în гічitoape) алteле zівŭ, ші алteле înɥелегŭ.

Παρ-αίνυμαι, (fъръ віit:) глs:=Παραιρέομαι, ші 'Αφαιρῶ, ĭaŭ din чева.

Παρ-αιολίζω, віit: -ίσω, поet: [παρὰ, αἰόλος] амъɥeskŭ.

Παραίρεσις, εως (ἡ), лȣаре, лiпsіре de чева. «Ὅπλων—». Apst: desapmape. [din

Παρ-αιρέω -ῶ, ші (між:) Παραιρέομαι -οῦμαι, віit:-ήσω, -ομαι, (nex: 2: παρεῖλον, ші чл:) ĭaŭ de ла чінева чева. (кȣ ɥen: indip:) «Τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρῃροῦντο». Ksn: (saŭ кȣ ак:) «Παρελέσθαι αὐτὸν τοὺς συνουσιαστάς». Ksn: (ші пas:) «Παρῃρημένοι τὰ ὅπλα». Dm: [de ȣnde

Παραίρημα (τὸ), парte лȣatъ, smлȣsъ din чева.

Παρ-αίρω, віit: -αρῶ, ardікŭ, ĭaŭ чева пĭeziш de ȣndeва.

Παρ-αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, (nex: παρῃσθόμην, ші чл:) (кȣ ɥen:) simɥŭ чева în треакъtŭ, прічепŭ (мъ domipeskŭ) пĭeziш, nȣ d'a dрeптȣл. 2) (fъръ kazŭ) simɥŭ ръŭ, мъ înшелŭ în simɥіреа вре ȣnȣĭ овĭektŭ.

Παραίσιος, ші Παραίσιμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἀπαίσιος, de ръŭ огȣрŭ. [παρὰ, αἴσιος].

Παρ-αίσσω, віit: -αίξω, поet: трекŭ репеde маĭ 'nainte, întрекŭ.

Παρ-αιτέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, черŭ чева de ла чінева; (în ɥen:) рогŭ. (кȣ ак: indip:) «Χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον„. Ep: «Παραιτοῦμαί σε συγγνώμην». Men: (saŭ кȣ ɥen:) «Παραιτούμενὸς σε τῆς τιμωρίας». D: Ал: (saŭ кȣ inf:) «Παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι». Dm: (saŭ кȣ ɥen: кȣ преп:) "Παραιτεῖσθαι περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις». Apstd: 2) (прin întind:) sъвîршeskŭ чева прin рȣгъчĭȣnĭ, atparŭ мілъ. "Τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ». Ksn: 3) черŭ ертаре, лепъdîndȣ мъ de a пріimi, saŭ a faче чева, (Fранɥ:) s' excuser. "Τὴν δυσκολίαν παραιτούμενος». Tfp: прічінȣind. "Ἔχε με παρῃτημένον». Skр: [de ȣnde

Παραίτησις, εως (ἡ), лепъdаре прin рȣгъчĭȣne de чева, saŭ pefȣsape кȣ кіпŭ вȣnŭ; рȣгъчĭȣne, міжлочіре în faвoapea кȣĭва; черере de ертаре; пропȣнере de кȣвinte sпре îndрeптаре. [ші

Παραιτητὴς, οῦ (ὁ), рȣгъtорŭ пentрȣ чінева, міжлочіtорŭ. [ші

Παραιτητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ аплекаtŭ ла рȣгъчĭȣne, saŭ міжлочіре în faвoapea кȣĭва. [ші

Παραιτητὸς, ὴ, όν, de îndȣплекаt sпре мілostiвіре, saŭ ертаре прin рȣгъчĭȣne ші міжлочіре; saŭ de sъвіршit прin рȣгъчĭȣnĭ.

Παραιτία (ἡ), a doiлea (nȣ прінчіпалъ) прічінъ. [παρὰ, αἰτία].

Παραίτιος, α saŭ ος, ον, în чева пȣmaĭ прічінȣіtорŭ, коnлȣкръtорŭ; (în ɥen:) прічінȣіtорŭ. [παρὰ, αἴτιος].

Παραιφάμενος, поet: în локŭ de παραφάμενος, партч: між: ал лȣĭ παράφημι.

Παραιφασία, ші Παραίφασις, εως (ἡ), поet: în локŭ da παράφασις.

Παραι-φάσσω, (fъръ biit:) гls: în локŭ de ἀλλοφάσσω, гръїeskŭ грешit; sîntŭ smintitŭ.

Παραι-φρονέω, -ῶ, поet: în локŭ de παραφρονέω.

Παρ-αιωρέω -ῶ, biit; -ήσω, atîpnŭ чева алътъреа; (miж) amŭ чева atîpnatŭ пе лîнгъ sinemĭ. «Παρῃώρηντο ξιφίδιᾳ». (ші пas:) «Ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης». Ep: "Ἐσθῆτες κοῦφαι, καὶ παρῃωρημέναι» Epd: арѕнкate пе deasѕпра. [de ѕnde

Παραιώρημα (τὸ), atîpnътъръ п'алътъреа, saŭ п'апроапе de чiнева; sѕплементŭ. 2) sпînzѕрътоаре. [ші

Παραιώρησις, εως (ἡ), atîpnape п' алътъреа.

Παρακάββαλε, поet: în локŭ de παρακατέβαλε, nex: ал лѕї παρακαταβάλλω.

Παρα-καθ-άπτω, biit: -άψω, лiпeskŭ (ком вinŭ) чева апроапе de чева.

Παρα-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι,=Παρακάθημαι, шezŭ алътъреа.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ a ţinea чева tape лîнгъ (saŭ în) sine. [παρακατέχω].

Παρα-καθ-εύδω; biit:- ευδήσω,=Παρακοιμῶμαι.

Παρα-κάθημαι, biit: -καθεσθήσομαι, шezŭ лîнгъ чiнева.

Παρα-καθ-ιζάνω, biît: -ιζήσω,=Παρακάθημαι.

Παρα-καθ-ίζω, biit: -ίσω, ашezŭ пе чiнева, saŭ (ел:) шezŭ лîнгъ чiнева; (miж:) пѕїŭ пе чiнева a шedea лîнгъ mine; saŭ шezŭ eŭ лîнгъ чiнева; (кѕ ак: прin întind:) пѕїŭ, pîndѕїeskŭ арвitрѕ (алesŭ жѕdiкътоpŭ) ал meŭ.

Παρα-καθ-ίημι, biit: καθ -ήσω, коворŭ, saŭ лasŭ a atîpna чева пе лîнгъ sinemĭ. «Τὰς χεῖρας—». Пл:

Παρα-καθ ίστημι, biit:-καταστήσω,(nex: παρακατέστησα, ші miж: παρακατέστην, ші чл:) ашezŭ, statopniчeskŭ чева апроапе de..; пѕїŭ пе чiнева a пъzi ѕndeва; (fir:) рекomandŭ пе чiнева пе лîнгъ чiнева.

Παρακαίριος, ші Παράκαιρος (ὁ, ἡ), чел fъръ кѕвenitъ вреme; ковîршitорŭ, трекѕtŭ neste мъsѕръ; невѕвenitŭ, fъръ кѕвîntŭ. «Παρακαίρια ῥέζων„. Es: fъкînd реле. [παρὰ, καιρός]. [de ѕnde

Παρακαίρως, adв; în некѕвenitъ вреme; fъръ tревѕinцъ; кѕ ковîршiре, neste мъsѕръ. «Τόν πλοῦτον παρακαίρως ἠγάπα„. Iskp:

Παρα-καίω, вtit: -καύσω, (nex: παρέκηα, ші чл:) арzŭ чева п' алътъреа, пе мърцinĭ. 2) арzŭ преа мѕлt, de totŭ.

Παρα-καλέω ῶ, biit: καλέσω, кїemŭ пе чiнева лîнгъ sinemĭ, пoftesкŭ ла mine. «Ἐὰν τις κάμνῃ, παρακαλεῖς ἰατρούς». Ksn: «Πάντας ἐπὶ τὸ μνῆμα τοὐμὸν παρακαλεῖτε». Ksn: (mi despre neînsѕfл:). «Ὁ θάλαμος τὰ πλείστου ἄξια παρακαλεῖ». Ksn: чере. (ші пas:) «Οἱ στρατηγοί παρεκλήθησαν εἴσω». Ksn: 2) кїemŭ în ажѕtорѕл meŭ, рогŭ. «Ὅταν τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν». Ksn: 3) îndemnŭ; (прin întind:) întъpîtŭ, pesколŭ. «Παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα». Ksn: «Πίτταν καὶ στυπεῖον, ἅ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα». 4) mînгîїŭ, ѕшѕрezŭ mîxnipea. «Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν». Skp:

Παρα-καλπάζω, biit: -άσω, алергŭ п' алътъреа de калŭ ѕмвлînd în tpeапъdŭ (ţiindѕ 'ї fpîѕл d' апроапе).

Παρακάλυμμα (τὸ), акоперъmîntŭ, saŭ întinsътъръ de чева dînainte, ка sъ nѕ se вazъ челе din dos; (fîr:) прiчinѕipe. [ші

Παρακαλύπτρα (ἡ), ѕnŭ felŭ de femeїeskŭ акоперъmîntŭ, (Fpanц:) воалŭ. [din

Παρα-καλύπτω, biit: -ύψω, акоперŭ чева п' алътъреа, saŭ de апроапе; (fir:) ѕмвреskŭ кѕ totѕл.

Παρα-καμμύω, biit: -ύσω, поet: în локŭ de παρακαταμύω.

Παρα-κάμπτω, biit: -κάμψω, înковоїŭ чева din, saŭ în латѕре; авatŭ ла о парte; ші (ел:) мъ daŭ ла о парte, мъ авatŭ din кале; (прin întind:) мъ апърŭ.

Παρ-ακανθίζω, biit: -ίσω, amŭ sпinĭ în пърцiле d' алътъреа.

Παρακανθόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѕ fpѕnze пе лîнгъ гimпĭ. [παρὰ, ἄκανθα, φύλλον].

Παρα-κατα-βαίνω, biit:-βήσομαι, мъ коворŭ апроапе de чiнева, saŭ пе кind se faче чева; (прin întind:) мъ înfъцiшezŭ кѕ прiчinашѕл meŭ în жѕdiкътоpie.

Παρα-κατα-βάλλω, biit: -βαλῶ, пѕїŭ чева жos апроапе de ... 2) арѕнкŭ чева апроапе, saŭ алътъреа. 3) (лец:) depѕїŭ maї 'nainte în жѕdiкътоpie о хотъpîtъ sѕmъ, пе каре amŭ a пїepde, daка nѕ воїŭ кîшtiга жѕdiкata; (de ѕnde) «Παρακαταβάλλω τινι τοῦ κλήρου». Is: мъ жѕdiкŭ кѕ чiнева пentpѕ moшtenipe, авînd maї 'nainte depѕsъ în жѕdiкътоpie sѕma черѕтъ întp' ачeasta.

Παρακατάβασις, εως (ἡ), коворîре апроапе de чева; înfъцiшape în жѕdiкътоpie

spre dape de кȣвinte de îndpeptape. [παρακαταβαίνω].

Παρακαταβολὴ(ἡ), пȣпepe, saȣ арȣпкаре жos лîпгъ чева; (лец:) sȣmъ пpedeпȣsъ în жȣdikъtopie de пîpîшȣ, пе каре о пїеpdea, de пȣ кîштiга жȣdikata. [παρακαταβάλλω].

Παρακαταθήκη (ἡ), [παρακατατίθημι] deпositȣ înкpedinцatȣ кȣїва spre пъstpape, ші dape înапоï, кînd se ва чере.

Παρα-κατα-θνήσκω, вiit:-θανοῦμαι, moрȣ лîпгъ чiпева.

Παρα-κατά-κειμαι, вiit: κείσομαι, (кȣ dat:) шezȣ (прiпч: кȣлкatȣ ла masъ) лîпгъ чiпева.

Παρα-κατα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, (кȣ dat: îndip:) пȣїȣ пе чiпева sъ шeazъ, saȣ sъ se кȣлче (ші miж: mъ кȣлкȣ) лîпгъ чiпева.

Παρα-κατα-λέγομαι, вiit: -λέξομαι, поet: (кȣ dat:) mъ кȣлкȣ (dopmȣ) лîпгъ чiпева, =Συνευνάζομαι. "Τῇ ὅγε παρκατὲλεκτο„. Іл: I.

Παρα-κατα-λείπω, вiit: -λείψω, лasȣ чева алътȣpea, saȣ апроапе, saȣ înапоï.

Παρακαταλογὴ (ἡ), (mȣs:) skimвapea tonȣлȣї ші taktȣлȣї de кîntape în чitipe. [παρὰ, καταλογή, вezї ziч:].

Παρα-κατα-πήγνυμι, вiit: -πήξω, înfiгȣ чева лîпгъ, апроапе de...

Παρα-κατ-αρτύομαι, maї întoкmeskȣ чева afapъ de, saȣ пе лîпгъ челе de maї 'naінte întoкmite.

Παρακατάστασις, εως (ἡ), = Παρακαταβολή. [παρακαθίστημι].

Παρακατάσχεσις, εως(ἡ), цinepe de чева апроапе, saȣ de апроапе. [παρακατέχω].

Παρα-κατα-τίθημι, поet: -καταθήσω, înкpedinцezȣ ȣnȣ deпositȣ кȣїва spre пъstpape, ші dape înапоï ла черере.

Παρα-κατα-χράομαι -ῶμαι, вiit: χρήσομαι, întpeвȣinцezȣ ръȣ (aвȣsezȣ de) чева,(ad:) fъpъ tpeвȣinцъ, în zadapȣ.

Παρα-κάτ-ειμι вiit: -ειμι, mъ коборȣ maї (înaintezȣ) ла вале.

Παρα-κατ-εσθίω, вiit: -κατέδομαι, (пex: παρακατέφαγον, шt чл:) mъпînкȣ чева пе de шapцine, saȣ пе лîпгъ вре о алтъ вȣпъ mînкape, saȣ легȣmъ.

Παρα-κατ-έχω, вiit: -καθέξω, (пex: παρακατέσχον, ші чл:) цiȣ чева вine пе лîпгъ mine, saȣ în sinemї. «Τῇ μνήμῃ — „. Diod: цiȣ minte вine.

Παρακατηγόρημα (τὸ), (diaлeкt: stoiк:) акчesopȣ (afapъ de чел adeвъpatȣ) пpezisȣ, saȣ atpiвȣtȣ. (вezї ші παρασύμβαμα). [παρὰ, κατηγόρημα].

Παρακάτθετο, поet: în локȣ de παρακατέθετο.

Παρα-κατ-οικίζω, вiit: -ίσω, пȣїȣ пе чiпева а локȣi апроапе, saȣ алътȣpea.

Παρα-κατ-ορύσσω (ττω), вiit: -ορύξω, înгpoпȣ чева апроапе.

Παρα-καττύω, вiit: -ύσω, кîpпeskȣ, (în цen:) dpeгȣ, гъteskȣ чева de maї 'naînte. «Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο„. Apstf: îшї пpeгътea кȣлкȣшȣл кȣ fpȣnze.

Παρα-καυλίζω, вiit: -ίσω, (вotn:) skoцȣ ші алтȣ кotopȣ п' алътȣpea.

Παρά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, mъ afлȣ, staȣ пȣsȣ, zaкȣ апроапе; (ші fir;) sîntȣ în stъпînipea, saȣ воеа кȣїва; (despre локȣ) mъ вeчineskȣ, sîntȣ ръzaшȣ; (în цen:) mъ коnцiȣ. (кȣ dat:) «Ἀνελόμενος τοὺς παρακειμένους αὐτῷ ἄρτους». Ksn: (ші fir:) «Ὑμῖν παράκειται ἠὲ φεύγειν„. ἠέ μάχεσθαι». Od: X. stъ în mîna воastpъ. «Παρακείμενος χρόνος». Гpam: tpeкȣtȣ de кȣpînd, saȣ însemnъtiвȣ de faпtъ sъвîpшitъ de кȣpînd, (ad:) апроапе de акȣm. (de ачeea ȣne-opї se întpeвȣinцeazъ ші în локȣ de пpezentȣ). [de ȣnde

Παρακειμένως, adв: (de пaptч:) în datъ dȣпе чева, în ȣpmape.

Παρακεκαλυμμένως, adв: (de пaptч:) акопepit, пе askȣns. [παρακαλύπτω].

Παρακεκινδυνευμένως, adв: (de пaptч:) în кiпȣ пpimeжdiosȣ. (вezї ші παραβόλως).[παρακινδυνεύομαι].

Παρακέκλιμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї παρακαλέω.

Παρακέκλημαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї παρακλίνω. [de ȣnde

Παρακεκλιμένως, adв: Sхл: în локȣ de παρακλιδὸν.

Παρα-κελεύομαι, вiit: -εύσομαι, îndemnȣ; sfъtȣїeкȣ; поpȣпчeskȣ; zikȣ чева, ка sъ înкȣpaжezȣ; (ȣne-opї) = Παραγγέλλω (кȣ dat: indip:). «Παρακελεύεσθαι πολλάκις οὐδὲν ἧττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργὸν, ἢ τόν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις». Ksn: (ші кȣ inf: anaл:) «Παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη καὶ ναυμαχεῖν, καὶ πεζομαχεῖν, ші чл:». Ksn: [dz ȣnde

Παρακέλευσις, εως (ἡ), îndemnape, înкȣpaжape пpin stpiгъpї; (ȣne-opї) =Παραγγέλια. [ші

Παρακέλευσμα (τὸ), miжлокȣ de înкȣpaжape în pesвoїȣ. [de ȣnde

Παρακελευσματικὸς, ἡ, ὸν, foлositopȣ ла (ка

о) înкъражаре,=Παρακελευστικὸς. [de ъnde

Παρακελευσματικῶς, adв: къ кіпъ saъ în felъ de înкъражаре.

Παρακελευσμὸς (ὁ), =Παρακέλευσις. [ші

Παρακελευστὴς, οῦ (ὁ), stpirъtopъ supe înкъражаре. [ші

Παρακελευστικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ (potpiвitъ) ла înкъражаре. "Σάλπισμα—». Лкs: pesвoïnікъ. [ші

Παρακελευστικῶς, adв: în felъ de înкъражаре, saъ къ кіпъ înкъражъtopъ. [ші

Παρακελευστὸς, ἡ, ὸν, fъкъtъ прin îndemnape. «Ἄρχων—». D: Kas: алesъ прin рекomandape de naptidъ, saъ fatpie. [din

Παρα-κελεύω, вiit: -εύσω, преа pap în локъ de παρακελεύομαι.

Παρα-κελητίζω, вiit: -ίσω, алергъ къларе п' апроапе, saъ maï 'nainte dekît чінева; întpekъ ла кълъріе.

Παρα-κέλομαι, вiit: -κελήσομαι, поет: în локъ de παρακελεύομαι, stpirъ кътре чінева; кїемъ în ажъtopъ.

Παρα-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшертъ чева de totъ, saъ лîngъ чінева.

Παρα-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, înпъnгъ, гъъpeskъ ла о парте; (de ъnde хірърц:) гъъpeskъ пîntечеле de жos ал idpoпікosълъї ші чл:, ка съ se вepse ъmezeала копpinsъ аколо; (fir:) калomniezъ, хълeskъ (înпъnгъ) пїeziш; прin minчіъnї amъцeskъ, коръпъ; «Πεπλασμένως τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι». Stoв: sхл: [de ъnde

Παρακέντησις, εως (ἡ), înпъnцepe întp'o латъръ; (прinч:) гъъpiреа пîntечелъї idpoпікosълъї, ші чл, (Fpanц:) la ponction. [ші

Παρακεντητήριον (τὸ), хірърцікъл instpъmîntъ, прîn каре se опереазъ гъъpiреа пîntечелъї idpoпікошілор. [ші

Παρακεντητὴς, οῦ (ὁ), оперъtopъ de гъъpiреа пîntечелъї idpoпікошілор

Παρα-κέομαι, Ion: în локъ de παράκειμαι.

Παρα-κερδαίνω, вiit: -κερδανῶ, saъ -κερδήσω, кîштігъ пeste tpeвъinцъ, saъ къвіinцъ, saъ mъ sileskъ a doвîndi ші алтъ (пeste чел dpentъ ші лецїъitъ) кîштігъ.

Παρακερκὶς, ίδος (ἡ), mікъл osъ ал пълпеї (de лîngъ fлъeръл) пічорълъї, = Περόνη. [παρὰ, κερκὶς].

Παρακέχρωμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї παραχρώννυμι.

Παρακινδύνευσις, εως (ἡ), перікълоasъ întpeпpindepe. [ші

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, аплекatъ a se арънка în прimeждiї. [ші

Παρακινδυνευτικῶς adв: къ кіпъ прimeждiosъ (foapte кътezъtopъ). [din

Παρα-κινδυνεύω, вiit: εύσω, intpъ în înвedepatъ прimeждie. "Παρακεκινδυνευμένον (ἔργον, saъ ῥῆμα)». Лкs: преа перікълоasъ. [din

Παρακίνδυνος (ὁ, ἡ), преа прimeждiosъ, saъ перікълosъ. [παρὰ κίνδυνος]. [de ъnde

Παρακινδύνως, adв: къ періколъ, de прimeждie.

Παρα-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, mішкъ чева maï 'nainte, saъ înлътъpъ, аватъ din кале; (хірърц;) skoцъ din înкеїetъpї; (fir:) skoцъ din minцї; (nestp:) îmї esъ din minцї. «Γέροντα παρακεκινηκότα τὴν γνώμην„. Лъч: (ші къ dat: къ преп:). "Τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινηκότων». Ksn: (ші absoл:). «Νουθετεῖται ὑπὸ πολλῶν παρακινῶν». Плt: 2) (грam:) = Παράγω, -ομαι. «Παρακεκίνηται γὰρ ἐκ τοῦ ...„. Eъst: [de ъnde

Παρακίνημα (τὸ), pesълtatъл eшipiї din къвenita sa пosiцie; (хірърц:) mъdълapъ eшitъ din înкеїetъpъ; (грam:) zічepe depiвatъ dintp' алta, ші чл: [ші

Παρακίνησις εως (ἡ), stpъmішкape din локъл съъ; stpîmвape; skoatepe din înкеїetъpї; smintipe; (грam:) depiвaцie de zічepe. ші

Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de, saъ аплекatъ ла smintipe. [de ъnde

Παρακινητικῶς, adв: къ disпosiцie de smintipe. "Παρακινητικῶς ἔχειν». Пл: a fi smintitъ.

Παρα-κιρνάω, saъ Παρα-κίρνημι, în локъ de Παρακεράννυμι, вiit: -κεράσω, amesteкъ лікъide кîte пъцinъ ъna къ алta.

Παρακιὼν, οῦσα, ὸν, поет: în локъ de παριὼν. (вezї κίω).

Παρα-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι. -κλαυσοῦμαι, (къ dat:) плîngъ лîngъ чінева, saъ пentpъ чева; плîngъ fъръ къвîntъ, saъ прічінъ.

Παρακλαυσίθυρον (τὸ), (se înц: ᾆσμα, saъ μέλος) кîntікъ dъїosъ, че кîntъ amopezatъл пе лîngъ ъша amopezeї sале. [παρακλαίω, θύρα].

Παρα-κλείω, вiit: -κλείσω, înкizъ afapъ; (прin întind:) лasъ лъ о парте, saъ înпinгъ în латъpe.

Παρα-κλέπτω, вiit: -κλέψω, fъpъ în tpeакътъ, saъ кîte пъцinъ. 2) = Παρακρύπτω.

Παρα-κληΐω, вiit: -ίσω, Ion: în локъ de παρακλείω.

Παράκλησις, εως (ἡ), кїemape în ажъ-

topŭ; noftipe; îndemnape; pъгape; (Sкр:) mînгîîepe. [ші

Παρακλητέον, nosit: ал лъї [παρακαλέω].

Παρακλητεύω, віit: -εύσω, гls: în локŭ de παρακαλέω. [ші

Παρακλητὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ folositopŭ ла îndemnape, ла pъгape, saŭ ла mînгîîepe. [ші

Παράκλητος (ὁ, ἡ), кїematŭ în ажъtopŭ; protektopŭ; mînгîitopŭ; (partik:) авокatŭ. || (Sкр:) sfîntъл dъхŭ. [ші

Παρακλήτωρ, ορος (ὁ), pъгъtopŭ; îndemnъtopŭ; mînгîitopŭ, ші чл: [παρακαλέω].

Παρα-κλήω, At: în локŭ de παρακλείω.

Παρακλιδὸν, adв: noet: în латъpe кътpe чееа-л-алтъ parte; (fir:) къ amъцipe, saŭ авatepe din adeвъpŭ. [ші

Παρακλίντωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de παρακλίτης. [din

Παρα-κλίνω, віit: -κλινῶ, плекŭ чева în латъpe, ла o parte; пъїŭ пе чinева sъ шеazъ (прinч: ла masъ, ші pas: sîntŭ кълкatŭ) лîngъ чinева; daŭ ла o parte; (ел:) mъ авatŭ din кале «Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὸν ὦμον». Tкр: «Ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέραν πύλην». Ep:= παρανοίξαντες. (ші fir:) «Ἄλλῃ παρακλίνουσι δίκας», Es: ле stpîmвeazъ. [de ъnde

Παρακλίτης, ου (ὁ), кълкatŭ, saŭ шezъtŭ ла masъ лîngъ чinева.

Παρα-κλύζω, віit: -κλύσω, =Προσκλύζω.

Παράκλυτος (ὁ, ἡ), defъїmatŭ. [din

Παρα-κλύω, віit: -κλύσω, noet: (къ цen:) n' askълtŭ (nъ mъ sъnъїŭ); n'aъzŭ вine.

Παρ-ακμάζω, віtt: -άσω, tpeкŭ de floapea mea, nъmaї sîntŭ în кълmea mea; mъ înвeкїeskŭ, mъ tpesвeskŭ. «Τὸ τῆς ὥρας κάλλος («Τὸ ἄνθος) ταχὺ παρακμάζει». Ksn: «Ὅταν παρακμάζῃ τὰ τῆς ὀργῆς». Плt: «Παρακμάζοντος τοῦ κινδύνου». Dsкр: [de ъnde

Παράκμασις, εως (ἡ), desflopipe, ші чл: [ші

Παρακμαστικὸς, ἡ, ὸν, aflatŭ în, saŭ sъnъsŭ ла, saŭ апропiatŭ de desflopipea sa, înчепъtŭ a sкъdea din кълmea sa în op че релацie.

Παρακμὴ (ἡ), tpeчepe de floape în opче (проп: ші fir:); saŭ timпъл, în каре înчепе omъл, saŭ лъкpъл a sкъdea din пъtepea sa, a înвътpînі, a se înпъцina. «Πυρετοῦ—». Гал: sкъdepea fepвinцeлiї. [παρὰ, ἀκμὴ].

Παρα-κνάω -ῶ, віit: -ήσω, sкapпinŭ, saŭ fpeкŭ чева tpeкînd пpea пе апроапе, = Παρατρίβω

Παρακνημίδιος (ὁ, ἡ), чел depe лîngъ пълпъ. [ші

Παρακνήμιον (τὸ), (se înц: ὀστοῦν) чел maї mikŭ din doъ oase але пълпеї de лîngъ flъepъл пiчopълъї,=Παρακερκὶς. [παρὰ, κνήμη].

Παρα-κνίζω, віit: -ίσω, пiшкŭ пе askъns; (fir:) atinгŭ (sъnъpŭ) пїeziш, întъpîtŭ.

Παρα-κοάω (-κοέω), lon: în локŭ de παρανοέω.

Παρακοὴ (ἡ), aъzipe гpeшitъ. 2) neaskълtape, nesъnъnepe. [παρακούω].

Παρα-κοιμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (къ dat:) dopmŭ лîngъ (înпpeъnъ къ) чinева. 2) (fir:) пъzeskŭ ка stpeжapŭ noaпtea ъndeва, saŭ înпpeъnъ къ чinева. [de ъnde

Παρακοίμημα (τὸ), ші Παρακοίμησις, εως (ἡ), a dopmi лîngъ saŭ înпpeъnъ къ чinева; (прiп întind:) tpъпeaskъ înпpeъnape. [ші

Παρακοιμητὴς, οῦ (ὁ), каре doapme лîngъ saŭ înпpeъnъ къ чinева. 2) пъzitopŭ de noaпte.

Παρα-κοιμίζω, віit:-ίσω, adopmŭ (кълкŭ) лîngъ saŭ înпpeъnъ къ чinева. [de ъnde

Παρακοιμιστὴς, οῦ (ὁ), кълкъtopŭ (sпpe dopmipe) de чinева лîngъ чinева, (ad: Тъpч:) пezeвenгїŭ.

Παρα-κοινάω -ῶ, noet: în локŭ de παρακοινόω -ῶ, віit: -ώσω, (къ dat:)='Ανακοινόομαι, komъnikŭ чева къїва.

Παρα-κοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, = Παρακοιμάομαι. [din

Παρακοίτης, ου (ὁ), ші Παράκοιτις, ιος saŭ ιδος (ἡ), soцie din къsъtopie. [παρὰ, κοίτη]. [de ъnde

Παρακοιτία (ἡ), кълкape, dopmipe înпpeъnъ. 2) пpeвeгїepe sпpe stpeжъipe de noante înпpeъnъ къ, saŭ апроапе de чinева.

Παράκοιτος (ὁ ἡ),=Παρακοίτης, -ὰκοιτις.

Παρα-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, лiпeskŭ чева лîngъ, saŭ înпpeъnъ. [de ъnde

Παρακόλλημα (τὸ), op че se лiпeшte пе чева; (partik:) flopiчiкъ, saŭ op че алtŭ лiпitŭ пе вasŭ, ші чл: [ші

Παρακόλλησις, εως (ἡ), лiпipe de, saŭ пе чева. [ші

Παρακολλητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла лiпipe de чева; клеїosŭ, mîsгosŭ.

Παράκολλος (ὁ, ἡ), лiпitŭ, saŭ каре ape чева лiпitŭ întp' o латъpъ a sa. «Χαμεύνη—». Esix: patŭ къ pezemъtoape nъmaї de o parte (înпpot: de ἀμφίκολλος). [παρὰ, κόλλα].

Παρ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) ȣрmezȣ кȣїва de апроапе, îл însoцeskȣ, saȣ акоmпaniezȣ; (fir:) înцелегȣ, прічепȣ; sîntȣ înвoitȣ, mъртȣpiseskȣ ачелеашї. «Οὐ ῥᾴδιον παρακολουθεῖν βιβλίοις παλαιοῖς ἄνευ τῶν ἐξηγουμένων αὐτὰ». Гал: (ші кȣ партч:) «Οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος». Ар: Епікt: (mi în преȣnъ кȣ ὅτι) "Εἰ δὲ παρακολουθεῖς αὐτῷ, ὅτι ἀποβάλλει τινα δόγματα φαῦλα». Ар: епікt: [de ȣnde

Παρακολούθημα (τὸ), че ȣрmeazъ (ȣрmътȣръ) din чева, (Fpanц:) konsekȣinцъ. [ші

Παρακολούθησις, εως (ἡ), ȣрmape în konцinepe de чева. [ші

Παρακολουθητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ, лesnічosȣ a ȣрma (a цinea) шірȣл кȣвîntȣлȣї, ші чл:

Παρακομιδὴ (ἡ), tpansпoptape de чева de апроапе saȣ пе askȣns, saȣ în tpeчepe пе d' înaintea кȣїва. [din

Παρα-κομίζω, biit: -ίσω, tpansпoptȣ чева de апроапе, saȣ пе askȣns, saȣ tpekînd пе d' înaintea кȣїва. [de ȣnde

Παρακομιστὴς, οῦ (ὁ), tpansпoptъtopȣ de чева пе askȣns, saȣ пе d' înaintea кȣїва

Παράκομμα (τὸ), monetъ minчinoasъ (калпъ). [παρακόπτω].

Παράκομος (ὁ, ἡ), пъposȣ. [παρὰ, κόμη].

Παρ-ακονάω -ῶ, kiit: -ήσω, askȣцȣ чева пе чева, saȣ de ла îndemînъ; (în цen:) =Παρατρίβω; (fir:) zъdъръskȣ, îndemnȣ.

Παρ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлȣ лanчea пeste чева, saȣ în tpeакътȣ.

Παρακοπὴ (ἡ), fалsifікaцie (калпȣzъnie) de monetъ; (овіч: fir:) smintipe. [ші

Παράκοπος (ὁ, ἡ), чїontitȣ, saȣ tъїatȣ пе mapцine, ші чл:; (fir:) smintitȣ. [ші

Παρακοπτικὸς, ὴ, ὸν, sȣпȣsȣ ла, saȣ прічinȣitopȣ de smintipe. [din

Παρα-κόπτω, biit: -κόψω, taїȣ чева пе mapцine (пе de лatȣpe), saȣ пе кîtȣ nȣ tpeвȣїe; чїonteskȣ; (прinч: desпpe monete) fakȣ лiпsъ, saȣ minчinoasъ; (în цen:) fалsifікȣ, stpікȣ; amъцeskȣ; (кȣ цen: indip:) лiпseskȣ пе чinева de чева; (nestp:) mъ sшinteskȣ. "Παρακόπτειν τῇ διανοίᾳ». Apst: (ші пas:). «Παρακεκομμένος τὸν νοῦν». Nік:

Παρα-κορέω -ῶ, biit: ήσω, їaȣ кȣ mътȣpa.

Παράκοσμος (ὁ, ἡ), ="Ακοσμος, nepeгȣлatȣ. [παρὰ, κόσμος]. [de ȣnde

Παρακόσμως, adв; ='Ακόσμως, nepeгȣлat.

Παρα-κοτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ апрinzȣ de nekazȣ; saȣ цiȣ mînie.

Παράκουσμα (τὸ), aȣzipe гpeшitъ, neвъгatъ de seamъ вine, saȣ ръȣ înцелеasъ. [din

Παρ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aȣzȣ чева în tpeакътȣ; (прin ȣрm:) n' aȣzȣ вine. «Τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἤκουσας, τοῦτο δὲ παρήκουσας». Плt: 2) aȣzȣ din întîmпlape вopвindȣ-se чева. «Παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδεσι τοῦ Δημοκήδεος τήν τέχνην». Ep: 2] askȣлtȣ пе askȣns, tpaгȣ кȣ ȣpeкїea «Παρακούων δεσποτῶν, ἄττ' ἂν λαλῶσιν». Apstf: 4) (прin întind:) n' askȣлtȣ, nȣ mъ sȣпȣїȣ челор пopȣnчite.

Παρα-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, цiȣ чева лînгъ чinева. 2) цiȣ îndъръt, înпїedikȣ, опpeskȣ. 3) (nestp:) цiȣ, dȣкȣ, stъpȣїeskȣ.

Παρα-κρεμμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîpnȣ чева пе лînгъ чева. «Παρακρεμάμενα». adaoseле saȣ sȣплementeле вpe ȣnȣї лȣкpȣ

Παράκρημνος (ὁ, ἡ), foapte pîпosȣ. [παρά, κρημνός].

Παρα-κρίνω, biit: κρινῶ, жȣdikȣ лȣкpȣpї алътȣpîndȣ ле întpe dînseле, ле komпapȣ; (desпpe ostaшї) apanжezȣ, saȣ пȣїȣ în pîndȣ; (ȣne-opї) жȣdikȣ гpeшit.

Παρ-ακροάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, = Παρακούω, askȣлtȣ пе fȣpiш, saȣ n' aȣzȣ вine, înцелегȣ ръȣ челе aȣzite. [de ȣnde

Παρακρόασις, εως (ἡ), askȣлtape пе fȣpiш, aȣzipe гpeшitъ; neaskȣлtape (nesȣпȣnepe). [mi

Παρακροατὴς, οῦ (ὁ), askȣлtъtopȣ пе fȣpiш; neвъгъtopȣ de seamъ în aȣzipe; saȣ ръȣ-eksплікъtopȣ de челе aȣzite; neaskȣлtъtopȣ, saȣ neȣpmъtopȣ челор zise.

Παρα-κροκίζω, biit: -ίσω, кam seamъnȣ кȣ (кam adȣкȣ a) шofpanȣ.

Παρα-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, вatȣ, ловeskȣ ȣшop, saȣ în коastъ; isвeskȣ în aepȣ; плesneskȣ în палme, ка sъ înкȣpaжezȣ.

Παράκρουσις, -εως (ἡ), ловipe din лatȣpe, saȣ ла o пapte (акt: saȣ пas:); neapmonioasъ кîntape de mȣsikaлȣ instpȣmîntȣ; (xim:) =Κατάκρουσις. (Fpanц:) précipitation; (fir:) înшелъчїȣne, amъцipe; (ȣne-opї)=Παρακοπή, smintipe. [παρακρούω].

Παρακρουσιχοίνικος (ὁ, ἡ), înшелъtopȣ ла mъsȣpъtoape de semъnътȣpї кȣ ȣnȣ feлȣ de meptikȣ. (вezї ші κρουσίμετρος). [παράκρουσις, χοῖνιξ].

Παρακρουστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ a amъцi. 2 (med:) adȣкъtopȣ de smintipe, =Παρακοπτικὸς. [ші

Παρακρουστικῶς, adв: прin înшелъчїѹae, saŭ smintipe. [ші

Παράκρουστος (ὁ, ἡ), авътѹtŭ (прinч:) ла minцї, smintitŭ. [din

Παρα-κρούω, ші (miж:) -κρούομαι, вiit: -κρούσω, -ομαι, ловeskŭ п' алътѹреа; isвind daŭ ла о парte; depъrtezŭ; (mѹs:) isвeskŭ ръŭ (desapmonios) коарdeле кitapeї, ші чл:; (партiк:) isвeskŭ кѹmпъna, ка sъ tpaгъ maї греŭ, saŭ вaniцa, ка sъ se вepse греѹnцeле (вezї ші κρουσιμετρέω); (de ѹnde în цen:) înшелŭ; sкоцŭ, авatŭ пе чinева din калеа чеа dpeaпtъ, saŭ din minцї. «Οὐκ ἄν σε παραρακρούοι ἡ παροῦσα συμφορά.». Плt: (ші пas:) «Παρακεκρούσθαί (τῶν φρενῶν) μοι δοκεῖς». Лкs: къ 'цї aї eшit din minцї. (вezї ші παρακινέω, ші παρακόπτω].

Παρα-κρύπτω, вiit: κρύψω, кam askѹnzŭ чева (пе кîtŭ se поate).

Παρα-κρώζω, вiit: -κρώξω, кроnкъїŭ апроапе de чinева.

Παρακταῖος, α, ον, = Παράκτιος.

Παρα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, maї doвîndeskŭ ші алteле afaръ de челе че amŭ; (în tpe: de кѹ:) amŭ пропрietate апроапе, saŭ afaръ de челе-л-алte а ле меле пропрietъцї.

Παράκτης, ου (ὁ), (în цen:)=Παρακομιστής; (їар партiк:) повъцѹitорŭ de копої. [παράγω].

Παράκτησις, εως (ἡ), adъoцipe de пропрietate; (прin întind:) пропрietate апропiatъ, saŭ doвînditъ afaръ de челе-л-алte пропрietъцї. [παρακτάομαι].

Παρακτίδιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de παράκτιος.

Παρακτικὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosŭ a продѹче, a depiва, ші чл: [παράγω].

Παράκτιος, α, ον, пѹsŭ лîngъ църтŭ. "Λειμών—». Sof: «Κῦμα—». Епгр: галazŭ, че вate în църтѹл мъріï. [παρὰ. ἀκτή].

Παράκυκλος (ὁ), (ла îm: παράκυκλοι, ші în eтероц: παράκυκλα) о парte а черкѹлѹї роцiї. [παρὰ, κύκλος].

Παρα-κυλίω, вiit: -ίσω, postoголeskŭ чева апроапе.

Παρα-κύπτω, вiit: -κύψω, мъ плекŭ апроапе, saŭ п' алътѹреа de чева; мъ плекŭ afaръ пе fepeastpъ, ка sъ възŭ; мъ ѹitŭ пе askѹns, saŭ de апроапе; възŭ în tpeакътŭ.

Παρα-κυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші -κύρσω, поet: =Παρατυγχάνω.

Παράκυψις, εως (ἡ), плекаре п' алътѹреа (пе fepeastpъ, ші чл:).

Παρα-κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, комiчеште atinгŭ пе чinева în tpeакътŭ, întpeвъгîndѹ 'л în комоdia меа.

Παράκωφος (ὁ, ἡ), кam sѹpdŭ. [παρὰ, κωφός].

Παρακωχὴ, (ἡ), =Παροχή.

Παρα-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpfeskŭ op че 'mї вine.

Παρα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: παρέλαβον, ші чл:) їаŭ чева кѹ mine, saŭ de ла чinева; їаŭ чева în stъпînipea меа; momteneskŭ; (fiг:) înвъцŭ dîn tpadiцie. «Ἐγὼ γαρ παρέλαβον ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι . . .». Sкр:

Παρα-λάμπω, вiit: -λάμψω, лѹчesвŭ d'апроапе, saŭ dintp' о парte; лѹчeskŭ întѹneкat.

Παραλάμψεσθαι, Ion: în локŭ de παραλήψεσθαι, miж: вiit: de inf: ал лѹї παραλαμβάνω.

Παράλαμψις, εως (ἡ), лѹчipe de апроапе. 2) (med:) алвeaцъ formatъ пе лѹminiцa окîѹлѹї. (вezї ші λεύκωμα). [παραλάμπω].

Παρα λανθάνω, вiit: -λήσω, (пех· 2 παρέλαθον, ші чл:) sintŭ askѹnsŭ ѹndeва апроапе; (кѹ ак:) ръmîїŭ пекѹnoskѹtŭ. 2) (miж: кѹ цen:)=Ἐπιλανθάνομαι, ѹitŭ.

Παρα-λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezeskŭ чева кѹ totѹл· smѹлгŭ перiї depe tpѹпŭ· [de ѹnde

Παραλεαντικὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ însѹшime de a netezi; (med:) moitopŭ, малактiкŭ.

Παρα-λέγω, вiit: -λέξω, (pap акt;) ворвeskŭ op че nesoкotit,=Παραλαλῶ. 2) (овiч: miж:) кѹлегŭ în tpeакътŭ,=Παρατίλλω. 3) плѹteskŭ п' алътѹреа кѹ църтѹл, (Fpanц:) cotoyer. «Κακεῖθεν ἤδη παρελέγοντο τὴν Ἰταλίαν». Diod: 4) (поet: кѹ dat:) dopmŭ înпреѹnъ; (în menaжatъ eкsпpesie) mъ înпреѹnŭ tpѹпeшte. «Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτός». Om: imn:

Παραλειπτικὸς, ἡ, ὸν, овiчnѹitŭ a лъsa neвъгatŭ de seamъ, a tpeче кѹ вedepea; (ptp:) fъкѹtŭ în feлŭ de параліпsŭ (вezї παράλειψις). [din

Παρα-λείπω, вiit: -λείψω, лasŭ чева ла о парte (în латѹреа dpѹmѹлѹї меŭ); tpeкŭ fъръ a въга de seamъ; (fiг:) tpeкŭ în tъчepe. «Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ γε ὡς ἐχρῆτο, οὐ παραλειπτέον». Ksn: (ші пas:) "Ἔκαιον, εἴτινι παραλειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν». Ksn: ръmasŭ

Παρ-αλείφω, ѹnгŭ чева пе d'алътѹреа, saŭ din întîmпларе.

Παράλειψίς, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe

ла о парте; (fiг: ptp:) тречере în тъчере. [παραλείπω].

Παράλευκος (ὁ, ἡ), каре ѣate în алѣѫ, алѣічоsѫ. [παρὰ, λευκὸς].

Παρα-λεύσσω, (fъръ ѣiit:) поет: în локѫ de παροράω.

Παρα-λήγω, ѣiit: -λήξω, sîntѫ лîнгъ чел din ѫртъ. «Παραλήγουσα». Грам: silaѣa de лîнгъ sfîршitѫ (пенѫлtimъ). "Παραλήγει (ші пas: «Παραλήγεται) διφθόγγω». Грам: аре diftonгѫ ла пенѫлtimъ. [de ѫnde

Παράληξις, εως (ἡ), a fi лîнгъ sfîршitѫ. 2) îndoitъ terminaцie de o zічере.

Παραληπτέος, α, ον, пosit: ал лѫї παραλαμβάνω.

Παραληπτὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosѫ, saѫ треѣѫinчosѫ de a se лѫа înпреѫnъ, saѫ de ла чinева, saѫ în stъпînipe, ші чл: [ші

Παραλήπτωρ, ορος (ὁ), лѫъtорѫ кѫ sine, saѫ asѫпръшї de чева. [παραλαμβάνω].

Παρα-ληρέω -ῶ, ѣiit: -ήσω,=Παραλαλῶ, кам ѣърfeskѫ ор че 'mї ѣine, saѫ ворѣeskѫ кам аїѫреа. [de ѫnde

Παραλήρημα (τὸ), каш ѣърfitѫръ. [ші

Παραλήρησις, εως (ἡ), кам ѣърfipe, saѫ ворѣipe кам аїѫреа.

Παράληρος (ὁ,ἡ), кам ѣърfitорѫ. || (sѫѣst:) =Παραλήρημα. [παρὰ, λῆρος],

Παράληψις, εως (ἡ), лѫаре de moшtenipe, saѫ din tpadiцie; пріimipe din mїїneле кѫїва (акt: ssѫ пas:). [παραλαμβάνω].

Παραλία (ἡ), каѫtъ παράλιος.

Παρα-λιθάζω, ѣiit: -άσω, sîntѫ пѫцin чева saѫ п' алъtѫреа пїetposѫ.

Παράλιμνος (ὁ, ἡ), пѫsѫ, aflatѫ лîнгъ ѣалtъ. [παρὰ, λίμνη].

Παρα-λιμπάνω, At: în локѫ de παραλείπω.

Παράλιος, α, ον, [παρὰ, ἅλς] пѫsѫ, aflatѫ лîнгъ цîрmѫл mъріï,=Παραθαλάσσιος. «Ὄρνιθες παράλιοι». Sof: пъsъpї de mape. «Παράλιοι„. локѫitорiї църтѫлѫї mъріï. «Παραλία (se inц: χώρα)». (în цen:) църтѫ de mape, (пaрtîк:) ал Atiчeї. «Παράλια (τὰ),». o serѣъtoape a Ateneniлор. (ѣezї ші πάραλος».)

Παρ-αλίσκομαι, ѣiit: -αλώσομαι, mъ sѫрпrinzѫ кїар asѫпра faцteї, saѫ în tpeaкъtѫ.

Παρ-αλιταίνω, ѣiit: -αλιτήσω, (пex: 2: παρήλιτον, ші чл:) поет: în локѫ de παραμαρτάνω. (кѫ ак: ел: de преп:) «Ἦ ῥα θεοὺς παρήλιτες ἀφραδίῃσιν». Апл:

Παραλίτης, ου (ὁ), коръѣiерѫ ал sfinteї tpiepe пѫmite [πάραλος].

Παραλιώτης, ου (ὁ), локѫitорѫ de църтѫл mъріï. [παράλιος].

Παραλλαγὴ (ἡ), =Παράλλαξις. [ші

Παράλλαγμα (τὸ), оѣїektѫл, saѫ efektѫл (ешitѫл) skimѣъріï, пpefaчеріï, ші чл: 2) =Παράλλαξις. [ші

Παράλλακτος (ὁ, ἡ), skimѣatѫ, saѫ пріimitорѫ de пpefaчере. [ші

Παραλλάξ, adв: în skimѣape dintp' ѫna întp' алta. «Βλαστάνει δὲ (ὁ νάρθηξ) παραλλάξ τὰ φύλλα, λέγω δέ παραλλάξ, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν γονάτων, ἀλλ' ἐναλλάξ„. Ткр: [ші

Παράλλαξις, εως (ἡ), stpъmѫtape dintp' o пosiцie saѫ stape întp' алta; deoseѣipe, ші чл: [din

Παρ-αλλάσσω (ττω), ѣiit: -αλλάξω, skimѣѫ (faкѫ a se deoseѣi skimѣîndѫ se întpe dînseле) лѫкрѫріле, каре sînt пѫse în паралелѫ. "Ὁ χαλκεύς παραλλάττει ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας (τοῦ πρίονος)». Ткр: faче пе ѫnѫл ешitѫ afaръ de ла o парте, ші пе чел алtѫ din чеea-л-алtъ. 2) (în цen:) пpefaкѫ, пpeskimѣѫ (maї кѫ seamъ sape maї ръѫ); (nestpъm:) mъ deoseѣeskѫ; (ѫne-opї) mъ ѣаланцezѫ, mъ îndoїeskѫ. «Παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα». Sof: (ші ел: saѫ nestp:) «Τὸ τεύτλιον παραλλάσσει παρὰ τὰς ὥρας». Tfp: pesape кînd maї de timпѫріѫ, кînd maї tîpziѫ dѫпе timпѫ. (ші кѫ цen:) «Γυναῖκα μηδὲν παραλλάττουσαν Ἐριννύος». Лкs: (ші пeпeps:) "Παραλάττει». Лкs: аре deoseѣipe. (ші пas:) «Παρηλλαγμένος μεγέθει». Лкs: ekstpaopdinapѫ ла mъpime. (ѣezї ші ἐξαλλάσσω). 3) tpeкѫ maї 'nainte; mъ aѣatѫ din dpѫmѫл meѫ; mъ pъtъчeskѫ; (fiг:) mъ sminteskѫ. «Ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν». Ksn: (ші кѫ преп:). «Καθ'ἑτέρας ὁδοὺς παραλλάξας„. Пл: (ші fiг:). «Παραλλάξαι αὐτόν φασιν οὐχ ὑπὸ γήρως ἢ νόσου, ἀλλὰ φαρμάκοις„. Пл:

Παραλληλία (ἡ), пosiцie паралелъ. [ші

Παραλληλίζω, ѣiit: -ίσω, пѫїѫ în паралелѫ; алъtѫрѫ ѫna пе лîнгъ алta, ші ле жѫdiкѫ, ле компарѫ. [παράλληλος]. [de ѫnde

Παραλληλισμὸς (ὁ), паралелismѫ, алъtѫpape de ѫna лîнгъ алta, ші жѫdiкape întpe dînseле, компарape.

Παραλληλόγραμμον (τὸ), паралелограmѫ, fiгѫръ цeometpiкъ din пatpѫ лiniї паралеле. [παράλληλος, γραμμή).

Παράλληλος (ὁ, ἡ), паралелѫ, пѫsѫ апроапе, saѫ înпotpiвъ de чева, кѫ întindepe în de o пotpiвъ deпъptape întpe dînseле

în toatъ лъпцimea. 2) речiпрокъ 3) ъna neste alta. || (neol:) Паралля, în локъ de παραλλήλως. [παρὰ, ἀλλήλων]. [de ънde

Παραλλήλως, adv: în paralelъ.

Παραλογή, (îndoîosъ) în локъ de...

Παραλογία (ἡ), prîcinъire fъръ къвîntъ; (prin ърm:) minчîънъ, amъцire. [ші

Παρα-λογίζομαι, viit: -ίσομαι, fakъ greшitъ sokoteалъ, saъ dape кь sokoteala, semъire; mъ rîndeskъ greшit; (prin întind:) amъцeskъ (prinч: prin minчinoasъ sokoteалъ, saъ rîndire); (în цen:) înшelъ, (ші nas:) mъ înшelъ; îmî пîerzъ къmпътъл. «Ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς„. Плв: [παράλογος] [de ънde

Παραλογισμὸς (ὁ), greшitъ saъ rea sokoteалъ; minчinoasъ, amъцitoare rîndire, saъ siloцismъ (sofismъ, шeretлikъ), ші amъцirea чea printr' aчeasta. [ші

Παραλογιστὴς, οῦ (ὁ), amъцitorъ prin greшite sokoteлî, saъ реле rîndirî, înшelъtorъ. [de ънde

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a amъцi (шipetъ). [de ънde

Παραλογιστικῶς, adv: кь kipъ amъцitorъ.

Παραλογιστὸς, ἡ, όν, лesnichosъ de a se amъцi prin minчînî. [παραλογίζομαι.]

Παράλογος (ὁ, ἡ), чел fъръ dpentъ къвîntъ, saъ prîcinъ вine къвîntatъ, nekъвiinчosъ, чîndatъ, (Fpanц:) avsърdъ. 2) чел afaръ, saъ înprotivъ de sokoteалъ, saъ rîndire, nerînditъ, neaштentatъ. || (sъbst:) «Ὁ παράλογος». Тъч: în локъ de τὸ παράλογον. [παρὰ, λόγος]. [de ънde

Παραλόγως, adv: fъръ къвîntъ; neste rîndire, ne nenъdъжdъite.

Παράλοιπος (ὁ, ἡ), rъmasъ ла o napte, saъ în ърmъ.=Ὑπόλοιπος. [παραλείπω].

Παρα-λοξαίνω, viit: -ανῶ, fakъ чева kam stpîmьъ, saъ nîezишъ.

Πάραλος (ὁ, ἡ),=Παράλιος. «Στρατός—». Ep: «Ἡ πάραλος (se înц: ναῦς, saъ τριήρης)». ъna din челе doъ sfinte, înte-плътitoape галере але Atenenilop, transnoptъtoape авiчnъit de але serbъriî naштepiî лъî Anoлonъ în insъla Delъ, ші întpeвъinцatъ afaръ de aчeasta ші ла алte пъбliче гравniче treвî. «Ἡ Σαλαμινία ναῦς Ἀθήνῃσι καὶ ἡ Πάραλος οὐκ ἐπὶ πᾶν ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀναγκαίας καὶ μεγάλας κατεσπῶντο πράξεις». Пл: «Πάραλοι». Ep: локъitopiî църтilop Atiчeî; saъ коръвiepiî галереî Πάραλος, (alt:) «Παραλῖται». || (sъbst:) «Πάραλον». Enгp: ънъ **felъ** de плantъ dene църтъл търiî.

Παραλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), (χιτὼν) хаînъ кь търцinî de amîndoъ пърцile порfipiî (рошiî), =Παραπόρφυρος. || «Παραλουργεῖς». ал doilea клasъ de четъцenî în Пepsia (каре пъртаъ supe deoseвire хаîne пъmaî ne търцinî порfipiî, îar nъ neste totъ, ка чеî de întîîъл клasъ). [ші

Παραλουργὶς, ίδος (ἡ), înвръkъminte кь търцinî рошiî. [ші

Παραλουργὸς (ὁ, ἡ),=Παραλουργής [παρὰ, ἁλουργός].

Παραλοῦται (οἱ), чеî чe se skaлdъ ънiî лînгъ алцiî [din

Παρα-λούω, viit: -λούσω, лаъ ne чinева лînгъ алтъл. || (овiч. miж:) Παραλούομαι -σῦμαι, viit: -λούσομαι, тъ skaлdъ лînгъ saъ înnpeънъ.

Παραλοφιὰ (ἡ), rîpвова napte din anoî a rîtълъî (prinч:) de калъ, гревънъл. [παρά, λόφος].

Παρα-λυγίζω, viit: -ίσω, sънeskъ чева în латъpe, skpinteskъ, =Παραστρέφω.

Παρ-αλυκίζω, viit: -ίσω, sîntъ kam sъръцelъ.

Παρα-λυπέω -ῶ, viit: -ήσω, mîxneskъ, sънъръ ne чinевa de anpoape.

Παράλυπρος (ὁ, ἡ), kam sekъцivъ (nepodosъ). [παρὰ, λυπρὸς].

Παράλυσις, εως (ἡ), deslegape, desnodape, слъвire din латъpe; (med:) параlisie, молеші pe, nemîшkape de тъdълареле трънълъî. [ші

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, чел кь însънimme de a paralisa, saъ a moleші. 2) (med:) пътimaшъ de, saъ sънnssъ ла paralisie, paralitikъ. [ші

Παράλυτος (ὁ, ἡ), deslegatъ, deskъsstъ, desnodatъ din латъpe; (med:) paralitъ, пътimaшъ de paralisie. [παραλύω].

Παρα-λυτρόω -ῶ, ші (miж:) -λυτρόομαι -σῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, maî peskъшnъръ (despoвeskъ prin preцъ de despoвire) ші ne altъ чinева ne лînгъ чел întp' adeвъръ peskъmnъpatъ.

Παρα-λύω, viit: -λύσω, deslegъ, desfakъ чева n' алътъpea; (în цen:) stpikъ, sърnъ, ші чл: «Παραλύσας τὰ σακκία». Пл: «Παραλύσας τὰ πηδάλια τῶν νεῶν». Ep: skoцînd. (ші nas:). «Σμύρνη παρελύθη ὑπὸ Ἰώνων». Ep: (de ънde 2) (fir:) prîcinъîeskъ paralisie; (în цen:) moлeшeskъ, слъвeskъ de totъ (проп: ші fir:). «Τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι». Ep: (вezî ші ἐκλύω). 3) maî deslegъ ші алтъ

чева інкъ, saŭ afaръ de... «Λῦσαι μίαν κύνα· ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ἴχνος, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν„. Ksn: 4) (прin întind: ші fir: кѫ цen:) isвъвeskŭ, sловozŭ din чева. «Ἐπειρᾶτο παραλύειν τοὺς Ἀθηναίους τῆς ὑπ' αὐτὸν ὀργῆς». Тѫч: «Παραλύειν αὐτὸν τῆς στρατηγίας». Ер: а 'л skoate din... "Τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τῆς στρατηΐης». Ер: Παρέλυσεν αὐτὸν τῆς καταδίκης». Лѫч:

Παράλωμα (τὸ), гл: [παρὰ, λῶμα] бeтeлie, saŭ кeпaрŭ de хaïnъ.

Παρ-αμαρτάνω, aiit: -αμαρτήσομαι, (nex: παρήμαρτον, ші чл:) грешeskŭ din невъгаре de seamъ; nѫ nemepeskŭ.

Παρα-μαρτυρία (ἡ), (лц:) = Παραγραφὴ (прinч: прin віŭ граїŭ).

Παραμασήτης, ου (ὁ), (maï корек:) Παραμασύντης, kom: = Παράσιτος. [παρὰ, μασάομαι]

Παραμαχαιρίδιον (τὸ),=Παραξιφὶς,

Παρ-αμβλύνω, віit: -υνῶ, sîntŭ кam tîmпŭ.

Παρα-μεθ-ίημι, віit: -μεθήσω, (nex: παραμεθῆκα, ші чл:) лasŭ чева ла о парte; destinzŭ, лasŭ кam слав.

Παρ-αμείβω, ші (між:) -αμείβομαι, віit: -αμείψω, -ομαι, =Παραλλάττω, трекŭ п' апроапе de чева înainte; (desпре рîŭ) кѫргŭ п' алъtѫреа; întрекŭ кѫ алергаре. «Παραμειβομένου τοῦ στρατεύματος τὴν πόλιν„. Ksn: «Καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα». Пind: (ші aвsол:) "Ὥρη παραμείβεται». Епгр: трече.

Παρ-αμελέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ цen:) леnевeskŭ (nегріжeskŭ) чева кѫ totѫл; (fъръ kazŭ) n' amŭ гріжъ, nѫ 'mĭ пasъ de локŭ.

Παρα-μέμβλωκα, поet: tpe: de кѫ: (în локŭ de прez:) ал лѫї παραβλώσκω. (вezї παραμολεῖν).

Παρα-μέμνημαι, tpe: de кѫ: (în локŭ de прez:) ал лѫї παραμιμνήσκομαι.

Παρα-μένω віit: -μενῶ, (кѫ dat:) staŭ лîнгъ, saŭ stъpѫïeskŭ ла чева; (fъръ kazŭ) staŭ, рѫmîïŭ пînъ ла sfîpшitŭ; (desпре neînsѫfл:) цiŭ, dъinezŭ, nѫ 'mĭ пïepzŭ пѫtepea, saŭ калitatea.

Παράμεσος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ чел din міжлокŭ. "Δάκτυλος—». чел de ал doiлea de ла чел mĭкŭ. «Παραμέση (se înц: χορδὴ)„. în пentaкopdŭ чea de ал doiлea коapdъ,='Ιερὰ τοῦ Ἄρεως. [παρὰ, μέσος].

Παρα-μετρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъsѫpŭ чева п' алъtѫреа, saŭ dѫпе лѫnцimea кѫïва; mъsѫpŭ în паралелŭ, saŭ кѫ ачееашї mъsѫpъ; pesплъteskŭ de о potpівъ; компарŭ în алъfѫpape; (прin întind:) tpeкŭ пе лîнгъ чева,=Παραμείβομαι. «Ὁ τὴν τοῦ κύκλου κίνησιν παραμετρῶν χρόνρς». Пл: miшкîndѫ se черкѫлat (fъръ înчепѫtŭ, ші sfîpшitŭ). 2) mъsѫpŭ кѫ лiпsoasъ mъsѫpъ, nѫ mъsѫpŭ tokma, înшелŭ, saŭ mъ înшелŭ ла mъsѫpъtoape. [de ѫnde

Παραμέτρησις, εως (ἡ), mъsѫpape în компараціе кѫ алtŭ чева; pesплъtipe de о potpівъ.

Παρα-μεύω, Dop: поet: în локŭ de παραμείβω.

Παραμηκέως, adв: Ion: în întindepe dѫпе лѫnцimea кѫïва. [din

Παραμήκης, εος (ὁ, ἡ), întinsŭ пе лîнгъ чева în лѫnцime; (în цen:) лѫnгъpeцŭ. [παρὰ, μῆκος] [de ѫnde

Παρα-μηκύνω, віit: -υνῶ, tpaгŭ, întinzŭ în лѫnгŭ, лѫnцeккŭ; (прin întind:) întîpziezŭ, amînŭ.

Παραμήρια (τὰ), лatѫралеле пърцї але коапsелор. [ші

Παραμηριαῖος, α, ον, ші Παραμηρίδιος (ὁ, ἡ), аплiкatŭ пе fie-каре din amîndoъ лatѫралеле пърцї але коапsелор. || (sѫвst:) «Παραμηρίδια (τὰ). Ksn: zълoaseле акоперъminte але коапsелор, (Франц:) **cuissards**. [παρὰ, μηρὸς].

Παρα-μίγνυμι(-μιγνύω), віit: μίξω, amesteкŭ ші dintp'алtŭ чева пѫцinŭ, adaoгŭ парte.

Παραμικρὸν, adв: în локŭ de παρὰ μικρὸν, fъръ пѫцinŭ, maï, пе апроапе, пѫцinŭ лiпsind.

Παρ-αμιλλάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, вiрѫïeskŭ întpeкîndѫ mъ. [din

Παράμιλλος (ὁ, ἡ), [παρὰ, ἅμιλλα] каре se întpeче кѫ чinева, рiвалŭ='Εφάμιλλος.

Παρά-μιμνήσκομαι, віit: -μνήσομαι, (кѫ цen:) цiŭ minte, saŭ пomeneskŭ чева în tpeакъtŭ, saŭ în вре о înпрежѫpape.

Παρα-μίμνω, поet: în локŭ de παραμένω.

Παραμὶξ, [παραμίγνυμι] adв: кѫ amesteкъtѫpъ п' intpe....

Παρα-μιξολυδιάζω, віit: -άσω, imitŭ în чева (întpeвîpŭ чева sѫnete ші din) apia mѫsiкалъ Лidianъ amesteкatъ кѫ алteле.

Παρα-μίσγω, (прел: παρέμισγον) =Παραμίγνυμι.

Παραμολεῖν, поet: nex: 2: de inf: ал лѫї παραβλώσκω, însoцeskŭ, акомпаniezŭ, staŭ пе лîнгъ...

Παραμονὴ (ἡ), овiчnѫitъ (stъpѫitoape) рѫmînepe пе лîнгъ..., stъpѫinцъ în чева; dъinipe. 2) (maï noŭ Бisep:) ажѫnŭ de sepвъtoape. [παραμένω]. [de ѫnde

Παραμένιμος, ші Παράμονος (ὁ, ἡ), stъ pъitorъ ne lînгъ чева; dъinosъ, statornikъ. [de unde

Παραμόνως, adv: kъ stъpъinцъ, saъ statornicie la чева.

Παράμουσος (ὁ, ἡ), neînvoitъ kъ mъseле ші mъsika; nesimцitorъ de bine ші frъmosъ; (kъ gen: saъ dat:) nepotrivitъ «Βρομίου ἑορταῖς παράμουσος». Exp: pesъnъtorъ de protivnikъ vierpsъ. [παρά, μοῦσα].

Παρ-αμπέχω, ші Παρ-αμπίχω, viit: -αμφέξω, învrakъ (akoperъ) or kъm se noate; întrevъinцezъ чева supe akoperire de o prъsinoasъ fantъ.

Παρ-αμπυκίδδω, viit: -ιξῶ, Dor în lokъ de...

Παρ-αμπυκίζω, viit: -ίσω, întї apdikъ (legъ) în sus nъръl kъ kordelъ, saъ bandlikъ [din

Παραμπύκιον (τὸ), legъtъrъ de nъръ în sus kъ bandlikъ. [παρά, ἄμπυξ].

Παρα-μυθέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, zikъ чева, ka sъ înkъrajezъ, saъ ka sъ alinъ; îndemnъ, povъцuïeskъ; (ovіч:) mînrîїъ; (fir:) îndpentezъ; kъmpъtezъ, vъvrezъ. [de unde

Παραμυθητής, -οῦ (ὁ), înkъrajъtorъ; mînrîitorъ. [de unde

Παραμυθητικός, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ folositorъ, vъnъ la înkъrajare, saъ mînrîierе. [de unde

Παραμυθητικῶς, adv: kъ kinъ de înkъrajare; supe mînrîierе.

Παραμυθία (ἡ , înkъrajare prin kъvinte; mînrîierе. 2) prічinъire notrivitъ supe îndpentare, (Franц:) excuse. 3 (ptr:) modifikare (prin exemple, ші чл:), saъ snpiżinire de propositie. «Τοῦτο παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως». Plt: [παρά, μῦθος]. [de unde

Παραμυθικός, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, = Παραμυθητικός. [ші

Παραμύθιον (τὸ), miжlokъ, prічinъ de îndemnare, de mînrîierе. «Πλησμονῆς παραμύθια». Plt: (fir:) mînkърї zъdъrîtoare de noftъ.

Παρα-μυκάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mъцeskъ de animale.

Παρα-μύσσω, viit: -ύξω, sfîmiї, srîpiї чева nъцin, kam ne d'alъtъrea.

Παρα-μύω, viit: -μύσω, mъ înkizъ, sîntъ stрînsъ ne жъmъtate.

Παράμωρος (ὁ, ἡ), kam (nъцin чева) nepodъ. [παρά, μωρός].

Παρ-ανα-βαίνω, viit: -ήσομαι, mъ urkъ lînгъ чinева, mezъ în trъsъrъ kъ чinева ka παραβάτης (vezї zіч:).

Παρ-ανα-γιγνώσκω (γινώσκω), viit: -γνώσομαι, (nex: 2: παρανέγνων, ші чл:) vitieskъ чева pregъtitъ supe snpiżinipea челор zise. 2) vitieskъ protokolind doъ înskpise între dinseле, (Franц:) collationer. 3) vitieskъ чева гremit (nъ kъm este skpisъ).

Παρ-αναγκάζω, viit: -άσω, silieskъ ne чinева de anroane la чева, silьїeskъ, înnilezъ.

Παρανάγνωσις, εως (ἡ), vitire de înskpisъ (леце, ші чл:) supe snpiżinire de челе zise; saъ protokoliре de doъ înskpise. [παραναγιγνώσκω].

Παρ-ανα-δύομαι, viit: -δύσομαι, esъ în fanъ (d'asъnpa) ne lînгъ чinева, saъ чева.

Παρα-ναιετάω, (fъrъ viit:) noet: (kъ ak:) lokьїeskъ lînгъ чinева.

Παρα-ναίω, (nex: παρέναsα) noet: nъїъ ne чinева a lokьi anroane de... || (miж:) =Παραναιετάω.

Παρ-ανα-κλίνω, viit: -κλινῶ, =Παρακατακλίνω.

Παρ-αν-αλίσκω, viit: παραναλώσω, (prel: παρανήλισκον, ші παρηνάλισκον, ші чл:) kelьїeskъ fъръ trebъinцъ, saъ în zadarъ. «Παραναλώσετε πάνθ', ὅσ' ἄν δαπανήσητε». Dm: de unde

Παρανάλωμα (τὸ), kelьїalъ fъkъtъ fъръ trebъinцъ, saъ în zadarъ; (fir:) лъkrъ prъpъditъ.

Παρ-ανατέλλω, viit: -τελῶ, resъръ (mъ ieskъ) anroane de...

Παρ-ανδρόομαι, οῦμαι, viit: -ώσομαι, saъ -ωθήσομαι, (prinч: desnpe fete) mъ mъpitъ în vîrstъ treкътъ.

Παρανείσομαι, noet: viit: al лъї παρανίσσομαι.

Παρα-νέρω, viit: -νερῶ, naskъ (ші miж: mъ naskъ) anroane de...

Παρα-νέομαι, noet:=Παρανίσσομαι.

Παρα-νευρίζω, viit: -ίσω, fakъ a se destpema, a se tovi o koardъ. «Χορδαὶ παρανενευρισμέναι». Apt: tovite de învekipe, (prin arm:) skoцъtoare de slavъ sunetъ.

Παρα-νεύω, viit: -νεύσω, mъ plekъ din kapъ, saъ fakъ semnъ de anroane.

Παρ-αν-έχω, viit: -έξω, (nex: παρανέσχον, ші чл:) înalцъ (ші el: saъ nestp: mъ înalцъ) anroane de...

Παρα-νέω, viit: -νεύσομαι, saъ νευσοῦμαι, =Παρανήχομαι.

Παρα-νέω, viit: -νήσω, ші Ion: Παρα-νηέω

(νηνέω) biit: -νήσω, гръmъdeskŭ чева апроапе de...

Παρανήτη (ἡ), коарda a doa de лîngъ чеа de ла slîpшitŭ a лiреĭ, шi чл: [παρὰ, νήτη].

Παρα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotŭ апроапе (saŭ tpeкŭ în notŭ пе dînainte) de чева.

Παρ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, înflopeskŭ непрекѫpmat, amŭ totdaѫna noѫъ flopĭ. 2) desflopeskŭ (îmĭ кadŭ flopiле), tpeкîndѫ 'mĭ timпѫл înflopipiĭ; (fir:) mъ tpeкŭ, skazŭ din floapea mea.

Παρα-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ цеп:) ковîpшeskŭ, întpeкŭ пpin вipѫinцъ.

Παρα-νίσσομαι, biit: -νείσομαι, noet: mepгŭ maĭ 'nainte, tpeкŭ.

Παρ-αν-ίσχω,=Παρανέχω.

Παρα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înцелегŭ ръŭ, гpeшit. 2) îmĭ esŭ din minцĭ, mъ smintesкŭ.

Παράνοια (ἡ), smintipe, eшipe din minцĭ. [παρά, νοῦς].

Παρ-αν-οίγνυμι, шi Παρ-αν-οίγω, biit: -οίξω, (nex: παρανέῳξα, шi чл:) deskizŭ пѫцin, saŭ кîte пѫцinŭ.

Παρα-νομέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: παρενόμουν, шi παρηνόμουν, шi чл:) калкŭ леціле; (stpъm: кѫ ак: sinгѫpŭ saŭ кѫ преп:) tpaкtezŭ ръŭ пе чiнева, îл nечinsteskŭ. «Οὐ γὰρ ἂν εἰς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε». Ep: (шi пas:) «Εἰς τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν πολεμίων παρανομηθεῖσα». Пл: [παράνομος]. [de ѫnde

Παρανόμημα (τὸ), faпtъ, пѫptape fъpъ de леце. [шi

Παρανόμησις, εως (ἡ), кълкаре de леце.

Παρανομία (ἡ), вiaцъ, пѫptape кълкъtoatoape de лецĭ; saŭ aвatepe din леціле întoкmite; faпtъ fъpъ de леце (silnikъ, шi чл:). [din

Παράνομος (ὁ, ἡ), кълкъtopŭ de лецĭ; (пpin ѫpm:) netpeвnikŭ, коpѫпtŭ; (despre лѫкр:) nedpentŭ, nелеціѫitŭ, saŭ înпpotiвa леціlop. || (sѫвst:) Παράνομον (τὸ), проiектŭ, пропѫnepe înпpotiвa леціlop. (de ѫnde) «Παράνομα γράφειν (ξυγγράφειν)». Ksn: a sѫпѫne проiектŭ înпpotiвa леціlop; шi Παρανόμων γράφεσθαι τινὰ». Ptp: a пîpî пе чiнева, къ a пропѫs чева кълкъtopŭ de леце. [παρὰ, νόμος]. [de ѫnde

Παρανόμως, adв: кѫ кълкаре de лецĭ, кѫ кiпŭ înпpotiвitopŭ леціlop.

Πάραντα, [παρὰ, ἄντα] adв: кѫлкat, saŭ în лatѫpe. (вezĭ шi κάταντα).

Παρ-αντέλλω, noet: în локŭ de παρανατέλλω,

Παρα-νυκτερεύω, biit: -εύσω, (кѫ dat:) пеtpeкŭ noaпtea пpeвeгind пе лîngъ чiнева.

Παρανύμφιος (ὁ), însoцitopŭ de mipe, кînd îшĭ adѫчea mipeasa ла кasa sa. 2) пецitopŭ. [παρὰ, νυμφίος].

Παράνυμφος (ἡ), însoцitoapea mipeseĭ ла кasa mipeлѫĭ; saŭ пецitoape. || (бърв:) = Παρανύμφιος. [παρὰ, νύμφη].

Παρα-νύσσω, biit: -νύξω, înпѫnгŭ, saŭ înпinгŭ de апроапе; (fir:) atinгŭ (întъpîtŭ) пе askѫns, saŭ daŭ пpiчinъ пе d' алътѫpea.

Παράξενος (ὁ, ἡ), stpeinŭ вîpîtŭ ѫndeвa кam пе d' алътѫpea. 2) (fir:) кѫ totѫл stpeinŭ, neoвiчnѫitŭ, чiѫdatŭ. [παρὰ, ξένος].

Παρα-ξέω, biit: -ξέσω, pazŭ, saŭ ръzѫĭŭ de апроапе; saŭ кa statѫapŭ чiоплind fopmezŭ чева în imitape dѫпе алta; (în цеп:) ѫpmezŭ, imitŭ чева d' апроапе. (вezi шi παρατρίβω); (гpam:) depiвŭ. «Ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς παραξέσας ποιεῖ τὸν Οἰδίποδα λέγοντα, шi чл:», Eѫst: «Ἐκ τούτων δὲ καὶ παροιμία παρέξεσται ὕστερον». Eѫst:

Παρα-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѫsѫкŭ (шi пas mъ ѫsѫкŭ) кîte пѫцinŭ [din

Παράξηρος (ὁ, ἡ), кam ѫsкatŭ. [παρὰ ξηρὸς].

Παραξιφίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ...

Παραξιφὶς, ίδος (ἡ), кѫцitŭ atîpnatŭ ла îndemînъ, saŭ înчinsŭ лîngъ saвie. [παρά ξίφος].

Παραξόνιος (ὁ, ἡ), чел апроапе de osie || Παραξόνιον (τὸ), кѫĭѫл din капѫл osii кa sъ опpeaskъ poata de a eшi. «Σχινδαλμῶν παραξόνια». Apstf: siлite amъpѫnt în шipetлiкѫpĭ, (dѫпе ziч:) пene din sѫp челе. [шi

Παραξονίτης, ου (ὁ), шi Παραξονῖτις, ιδος (ἡ), =Παραξόνιος. || (sѫвst: бърв:) = Παραξόνιον; (fem:) = Πλήμνη, вѫtea poцi în кape intpъ капѫл osii. [παρὰ, ἄξων].

Παραξύνεσις, εως (ἡ), At: în локŭ d παρασύνεσις, (asemenea шi toate, кîte în чеп de ла παραξυν).

Παρα-ξυράω (шi Ion: έω) -ῶ, biit: -ήσω pazŭ, ĭaŭ кѫ вpiчѫл, foapfeкŭ чева пе d алътѫpea.

Παραξύσιον (τὸ), =Ξυστόν (2). [шi

Παράξυσμα (τὸ), чееа че se ĭa пpin ръzѫipe, saŭ чiоплipe пе d' алътѫpea. 2 пodoaвъ de пе dasѫпpa de чева лѫкpat кѫ чiоплipe. [din

Παρα-ξύω, biit: -ξύσω, ръzѫĭŭ, saŭ чiо

плескѫ, zdîрлеsпѫ чева în треакътѫ, saѫ пе d'алътѫреа; (прin întind:) трекѫ преа п' апроапе de чева, saѫ трекînd atinгѫ.

Παράορος (ὁ, ἡ), Dop: în лóкѫ de παρήορος.

Παρα-όρνυμι, biit: όρσω, поет:=Παρορμῶ.

Παράπαγος (ὁ), [παραπήγνυμι] верігъ, sѫѫ zоворѫ de ѫшъ.

Παρα-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, întреѫѫinцezѫ ѫnѫ алтѫ deoseѫitѫ (dekît чел оѫічnѫitѫ) кіпѫ în крештере de копіï, îï adѫкѫ ла кѫnoштinцъ трeптat ші пе nesimцite. «Πολλοὺς καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν». Клм:

Παρα-παίζω, biit: -παιξοῦμαι, тъ жокѫ, saѫ îmï ѫatѫ жокѫ în треакътѫ.

Παραπαιόντως, adв: (de партч:) în кіпѫ de неѫѫnѫ, неѫѫneште. [ші

Παράπαισμα (τὸ), fantъ, saѫ кѫвîntѫ de smintitѫ. [ші

Παράπαιστος (ὁ, ἡ), = Παράφρων, smintitѫ. [din

Παρα-παίω, biit: -παίσω, ловеskѫ în латѫре (їар nѫ în міжлокѫ, saѫ аколо, ѫnde треѫѫїе); (кѫ цen:) esѫ din калеа меа, nѫ мергѫ dрeпt; (fir:) тъ аѫатѫ (кѫ цen:). «Πολὺ τῆς ἀληθείας παραπαίειν„. Плв: (de ѫnde оѫіч:) «Φρενῶν —». Лкs: = Παραφρονεῖν. (ші fъръ каzѫ) "Ὦ δέσποθ', ὡς παραπαίεις„. Apstf:

Παρα-πάλλω, biit: -παλῶ, клеtinѫ, sгѫdѫїѫ чева de апроапе; asвîрлѫ маї 'nainte, маї înколо.

Παράπαν, adв: în локѫ de παρὰ πᾶν, кѫ totѫл; пеste totѫ, în цeнералѫ; оѫічnѫit, маї de мѫлте-орї; (пречеd: негацie) нічї de кѫм (оѫіч: кѫ артік: desпър: saѫ комп:). «Οὐδὲ κινεῖται τὸ παράπαν, saѫ τοπαράπαν». Гал:

Παρ-απαντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, = Προϋπαντῶ.

Παρα-πάσσω, biit: -πάσω, пресарѫ чева пе ічї пе коло.

Παρ-απάσσω, Ion: în локѫ de παραφάσσω.

Παρ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, атъцind рътъчеskѫ, skoцѫ din minцї пе чінева.

Παρα-πειράω -ῶ, ші (між:) -πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσω, -ομαι, черкѫ пе d' алътѫреа (кѫ ѫnѫ ѫѫлѫ sѫѫцipe).

Παραπειστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѫ a desdѫплека, a аѫate din пъреpea sa. [παραπείθω].

Παρα-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чїоплеskѫ п' алътѫреа, = Παραξέω.

Παρα-πέμπω, biit: πέμψω, tpimiцѫ, порneskѫ маї 'nainte; трекѫ чева dinколо; петрекѫ пе чінева; (fir:) = Παρατρέχω. || (між:) deпъртezѫ de ла sinemї; тъ desпарцѫ de мѫїере. «Παραπέμπων ἑαυτὸν πότοις καὶ μουσικῇ»: Пл: îшї петречеа времеа (вezї ші παράγω).

Παραπεπλεγμένως, adв: (de партч:) înкѫркat, amestekat; înпреѫнъ; totdeodatъ. [παρὰ, πλέκω].

Παραπέπταμαι, пas: tpe: de кѫ: ал лѫї παραπετάννυμι.

Παρα-περι-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, ѫмблѫ п' апроапе, п' алътѫреа.

Παραπέταλος (ὁ, ἡ), къптѫшitѫ кѫ foї de metaлѫ; saѫ (în цen:) акоперitѫ кѫ fрѫnze [παρὰ, πέταλον].

Παρα-πέταμαι, =Παρίπταμαι.

Παρα-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzѫ чева апроапе, saѫ dînaintea кѫїва; акоперѫ кѫ, saѫ ка кѫ вълѫ, op перdea.

Παρα-πετάομαι -ῶμαι, Ion: în локѫ de παραπέτομαι.

Παραπέτασμα (τὸ), [παραπετάννυμι] вълѫ, saѫ перdea întinse dînainte de чева; (fir:) прічінѫіре.

Παραπέτομαι, biit: -πτήσομαι, = Παρίπταμαι, sѫорѫ п' апроапе, saѫ dinколо de чева.

Παράπεψις, εως (ἡ), desъвîршitъ mistѫіре. [παρὰ, πέπτω].

Παράπηγμα (τὸ), (în цen:) op че se înfiцe, saѫ se atîрnъ апроапе, saѫ dînainte de чева; (партік:) таблъ копрinzътоаре de înskрise лецї, трактате, ші алте пѫбліче întokmірї, saѫ de astponoміче, хронолоцiче mi чл: оѫсервацiї (în felѫ de календарѫ), saѫ de елементе пе skѫртѫ а ле орї-къріа штiinцe, ші еksпѫsъ sпре кѫnoштinцa пѫблікѫлѫї; (fir:) modeлѫ, formѫлъ. 2) ѫnѫ înstрѫmîntѫ astponomikѫ пентрѫ оѫсерваpea pesъpipiї ші апѫnepiї stелелор. [din

Παρα-πήγνυμι, biit: -πήξω, (în цen:) înfirѫ апроапе de чева; (партік:) însemnezѫ чева пе таблъ, mi еksпѫїѫ, (fрanц:) afiшezѫ sпре кѫnoштinцa пѫблікѫлѫї; saѫ еksпѫїѫ пе таблъ în skѫртѫ елементареле пърцї а ле op къріа штiinцe.

Παρα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpѫ маї 'nainte; (fir: кѫ ак:) калкѫ (тъ аѫатѫ din) чева.

Παραπηλωτὸς, ἡ, ὸν, (цeоп:) sпoitѫ кѫ лѫtѫ (пороїѫ). [παρὰ, πηλός]

Παραπήχιον (τὸ), (anatom:) чел маї мікѫ din челе доъ oase а ле брацѫлѫї. [din

Παράπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел апроапе de врацѫл mîneĭ. || (sѫвst:) Παράπηχυ (τὸ), ѫnѫ felѫ de femeĭaskъ xaĭnъ албъ кѫ кепаре пе ла mînічĭ. [παρὰ, πῆχυς).

Παρα-πιέζω, віїt: -έσω, stpiвeskѫ, апъsѫ п' алътѫреа. «Δεῖ ἑκατέρωθεν διὰ τῶν χειρῶν παραπιέζειν τὴν κεφαλήν». Хірѫрц: Пал: 2) (fir:) sѫпърѫ, stpimtopezѫ, înпілezѫ преа шѫлт. [de ѫnde

Παραπίεσμα (τὸ), stpiвitѫръ, [ші

Παραπιεσμὸς (ὁ), stpiвipe, апъsape din пърцiле d'алътѫреа; (fir:) stpimtopape, în пiлape.

Παρα-πικραίνω, віit: -ανῶ, amъръskѫ (пекъжeskѫ, mîxneskѫ) de апроапе saѫ преа mѫлт. [de ѫnde

Παραπικρασμὸς (ὁ), amъpîpe (пекъжipe акt: saѫ пas:) преа mѫлтъ.

Παράπικρος (ὁ, ἡ), кам amapѫ. [παρὰ, πικρὸς].

Παρα-πίμπρημι, віit: παρα-πρήσω, apzѫ пе d' алътѫреа; apzѫ, (ші пas) mъ apzѫ înпреѫнъ.

Παρα-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (nex: 2 -έ πεσον, ші чл:) kazѫ алътѫреа, saѫ кѫлкat. «Οἱ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων, παραπίπποντες πρὸς τὰ ὕπτια ποιοῦνται τὸν συνδυασμὸν». Apst: 2) kazѫ ѫndeвa în латѫpe (nѫ în oвічnѫitъ, mi кѫвenitъ пosiцie); mъ пiерzѫ; (fir:) грешeskѫ; (кѫ цen:) mъ deпъртezѫ, mъ рътъчeskѫ. «Εἶναι δὲ τὸ σανδάλιον ἔφασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ». Лѫч: (ші fir:) «Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μάλιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους». Ksn: (ші кѫ цen:) «Παραπίπτειν τῆς ἀληθείας». Лкs: (вezĭ ші διαπίπτω). 3) (în a 3: пeps: saѫ în пaртч:) se aflъ (ese) din întîmпларе înaintea saѫ алътѫреа кѫїва tpeкînd, saѫ întîmпinъ пе чiнeва în tpeакътѫ; (fir:) = Συμπίπτει, se întîmплъ. «Συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ ναῦς». «Θηρίον ἀκοντίσαι, ὅπου ἂν παραπίπτῃ». Ksn: «Καιροῦ παραπεσόντος». Ksn: (ші aвsол:). 'Ο παραπεσών». Пл: чел întîmплatѫ, op каре a eшit înainte. (ші îm:) "Τὰ παραπίπτοντα». Лкs: întîmплъpiле, înпрежѫръpiле.

Παρα-πλαγιάζω, віit: άσω, кѫлкѫ чева алътѫреа, saѫ апроапе, saѫ пѫцin чева. [de ѫnde

Παραπλαγιασμὸς (ὁ), кѫлкаре алътѫреа (акt:); (пaртiк:) o лѫптътopeaskъ miшкаре sпре пoтiкnipea пpoтiвnikѫлѫї.

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ), пѫцin чева кам кѫл-

Παρα-πλάζω, віit:-πλάγξω, рътъчeskѫ пе чiнeва fъкîndѫ 'л a eші din калеа sa; (fir:) amъцeskѫ, skoцѫ din minцĭ; (ші пas: saѫ nestp:) mъ amъцeskѫ.

Παράπλασμα (τὸ), чеea че se лiпeшte ла чева; (їар прiнч:) колоратъ чеаръ, че se лiпїа пе марцinea ѫneĭ кърцĭ sпре semnѫ de zічepe îndoїoasъ, saѫ вънѫitъ. [ші

Παραπλασμὸς (ὁ), лiпipe de чева п' алътѫреа; saѫ пpeфaчepe de чева sпре maĭ рѫѫ, falsifiкaцie. || (mѫsiк:) чеаръ лiпitъ dinadins, saѫ soaĭe, че кѫ вpeme se stpînцe пе лîнгъ гѫра, saѫ гъѫpiле flѫepѫлѫї. [din

Παρα-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, лiпeskѫ п' алътѫреа de чева; adaorѫ. 2) пpeфaкѫ (прiнч: în рѫѫ), falsifiкѫ; desfopmezѫ; (miж:) mъ пpeфaкѫ. [de ѫnde

Παράπλαστος (ὁ, ἡ), пpeфъкѫtѫ, falsifiкatѫ, ші neadeвъpatѫ.

Παράπλεγμα (τὸ), чева înплetitѫ; алътѫpatѫ пе лîнгъ алтѫ чева; рогожinъ de aшtepnѫt. [din

Παρα-πλέκω, піit: -πλέξω, înплetesѫ чева п' întpe, saѫ п' алътѫреа de чева; (прiнч:) faкѫ kosiцe înплetind întp' înseле ші пърѫ stpeinѫ.

Παραπλευρίδια (τὰ), акоперъminteле коastелор калѫлѫї înapmatѫ sпре апъpape. (прiнч: neѫt: лѫї...

Παραπλευρίδιος, ші Παράπλευρος, пѫsѫ, saѫ пѫptatѫ апроапе de коaste; алътѫрашѫ. [ші

Παρα-πλευρόω-ῶ, віit: -ώσω, adaorѫ (пoтpiвeskѫ) чева пе коasteле кѫїва, saѫ алътѫреа. [παρὰ, πλευρὸν].

Παρα-πλέω, віit: -πλεύσομαι, saѫ -πλευσοῦμαι, плѫteskѫ пе лîнгъ чева, saѫ апроапе de цъpmѫ, (Fpanц:) cotoyer. 2) плѫteskѫ dinколо, saѫ tpeкѫ maĭ 'nainte. 3) плѫteskѫ înпреѫнъ. (de ѫnde) «Παραπλέων». Ksn: Efes: omѫл pîndѫitѫ a însoцi negѫцътopeшteле коръвiї.

Παραπληγίη (ἡ), Ion: în локѫ de παραπληγία,=Παραπληξία.

Παραπληγικὸς, ші Παραπληκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, лoвitѫ de, saѫ sѫпѫsѫ ла παραπληξία (вezĭ ziч:). [ші

Παράπληκτος, ші Παραπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), isвitѫ, лoвitѫ п' алътѫреа« 'Ηϊὼν—». Od: E: цъpmѫ netedѫ (ѫnde валѫpiле isвesк maĭ лin). 2) (oвiч: fir:) smintitѫ, saѫ nesimцitopѫ. «Ὑπὸ τοῦ ὑοσκυάμου καλουμένου οἱ φαγόντες παραπλῆγες γίνονται». Ksn:

Παραπληξία (ἡ), (med:) апоплексіе (dambла) ла о парте а трупълъ. 2) смінтіре, съ несимціре (прінч: din апоплексіе). [παραπλήσσω].

Παρα-πληρόω -ῶ, вііт: -ώσω, упълн de тотъ пърціле дешерте fъръ требуінцъ. [de унде

Παραπλήρωμα (τὸ), чеea че се адаогъ спре înплініре де локъ дешертъ fъръ требуінцъ, [de унде

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, каре служеште де înплінітор ал дешертълъ. [de унде

Παραπληρωματικῶς, adв: în felъ de înплініре петребуінчоасъ де унъ дешертъ.

Παραπλήρωσις, εως (ἡ), упълере, съ înплініре fъръ требуінцъ. [παραπληρόω].

Παραπλήσιος, α съ ος, ον, [παρὰ, πλησίον] апропіатъ къ тотъл (неміжлочітъ);(прін întind:) кат асеменеа, маі ачелашї «Λίθους παραπλησίους ὁπλαῖς τὸ μέγεθος». Ksn: «Παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος». Ksn: (ші съпрл:) "Ἐσθῆς τῇ Κορινθίῃ παραπλησιωτάτη». Ep: || (next:) Παραπλήσιον, ші(îm:) Παραπλήσια, adв: în локъ де ...

Παραπλησίως, adв: маі (кат) асеменеа. «Ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως». Ep: кат де о потрівъ·

Παρα-πλήσσω (ττω), вііт: -πλήξω, ізбескъ în латъре (пъ унде требуіе); ізбескъ коарделе китареї ші чл: непотрівіт (десвіерсвіт); (fir:) пътіmeскъ де парціалъ дамвла (везї παραπληξία); сîntъ смінтітъ (везї ші παρακρούω). «Παραπεπληγμένην τὴν διάνοιαν ἔχων» Apst: "Γέλωτι παραπεπληγμένῳ». Евр:

Παραπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел ке плете (косіце) п' алътъреа къ капъл. [παρὰ, πλόκαμος].

Παραπλοκὴ (ἡ), înплетіре п' алътъреа, съ în адаосъ; (fir:) =Παρεισαγωγὴ. «Χυμῶν—». Sekst: [παραπλέκω].

Παράπλοος -ους (ὁ), плътіре п' алътъреа, съ din коло де чева; (прін întind:) локъл, съ църтъл, не лîngъ каре плътеште чінева. || (adiekt:) însoцitorъ де чева în плътіре,=Παραπλέων. «Παράπλους ποιημενος τοὺς παρῶνας». Sъid: pîndъind а 'л însoцi плътind п' алътъреа. [παρὰ, πλόος].

Παρα-πλώω, Ion: în локъ де παραπλέω.

Παρα-πνέω, вііт: -πνεύσω, съfлъ п' алътъреа. 2) (къ цеп:) міросъ а.., съ амъ міросъ кат асеменеа къ... "Ὀποβαλσάμου—». Dskp: [de унде

Παραπνοὴ (ἡ), съfларе п' алътъреа; (прін întind:) гавръ, прін каре песъfлъ чева.

Παραπόδας, adв: în локъ де παρὰ πόδάς, îndatъ дъпе, де апроапе; де о датъ.

Παρα-ποδίζω, вііт: -ίσω, fакъ пе чінева а се абате din кале; (fir:) рътъческъ. 2) пъгъ нїedікъ, înnїedікъ. [ші

Παραπόδιος (ὁ, ἡ), чел ла îndemînъ, де фацъ, гата. [παρὰ, ποῦς].

Παραποδισμὸς (ὁ), înnїedікаре. [παραποδίζω].

Παρ-απο-δύομαι, вііт: -δύσομαι, мъ десбракъ ші еа tot де о датъ (мъ съметъ), къ съ мъ лъпіъ.

Παρα-ποιέω -ῶ, вііт: -ήσω, прefакъ чека în асеменеа кіпъ къ чел адевъратъ спре амъцире, fалsifікъ. «Παραποιησάμενος σφραγίδα». Tъч: fъкînd мінчіноакъ печете. [de унде

Παραποίημα (τὸ), (în цеп:) лъкръ прefъкътъ (мінчіносъ în асемънаре къ чел адевъратъ), fалsifікаціе; (партік:) = Παράγραμμα (Apst:), зічере прefъкътъ кат де рîsъ, (Fpanц:) calembourg. [ші

Παραποίησις, εως (ἡ), прefачере мінчіноасъ, імітаре, fалsifікаре.

Παρ-απο-λαύω, вііт: -λαύσω, (къ цеп:) добîndeскъ (мъ фолoseскъ de) чева în треакътъ (din întîмпларе); (în însемн: de ръъ) мъ ватъмъ, пътimeскъ чева din реа întîмпларе. «Παραπολέλαυκεν εἰς θάνατον τῆς τοῦ συνάρχοντος θρασύτητος». Гаz: «Παραπελελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονὼς». Лъч:

Παρ-απ-όλλυμι, вііт: -ολέσω, пїерзъ (ші між: мъ пїерзъ) fъръ къвîнтъ. «Παραπόλωλε». Dm: а періт пе недрептате.

Παραπολὺ, adв: în локъ де παρὰ πολὺ, прea мълт; съ къ мълтъ деосебіре înтре..

Παραπομπὴ (ἡ), петречере, însoцire (акт: съ нас:) пентръ сігъранцъ, (Itл:) конвоїъ. 2) însemнаре де насажъ чітатъ (поменітъ) din вре унъ къвражъ, унде се афлъ, ка съ 'л поатъ чінева гъsi, (Fpanц:) renvoi. [ші

Παραπόμπιμος (ὁ, ἡ), фолositorъ, къпъ de а însoцi пе чінева în кале де пазъ. [ші

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ), însoцitorъ în кале де чева, съ чінева спре парадъ, съ сігъранцъ. [παραπέμπω].

Παραπόντιος (ὁ, ἡ), поет: în локъ де παράλιος. [παρὰ, πόντος].

Παρα-πορεύομαι, вііт: -εύσομαι, мергъ, трекъ п' апроапе, съ пе дînаintea къіва. 2)=Παρακολουθῶ.

Παραπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел къ порfіръ п

алъъреа, саѣ înnodoвiтѣ кѫ вeтeлie пop-fipie (pouie). [παρὰ, πορφύρα].

Παραποτάμιος, α, ον, чел deпe лînгъ pîѣ. [παρὰ, ποταμὸς].

Παρα-πράσσω (ττω), вiit: -πράξω, fакѣ чева fъръ pîndвîалъ. 2) stpînrѣ, înnлiпeskѣ вaпî пeлeцîвцî, пe nedpentate. 3) лвкpezѣ înnpotivъ (de din afaръ), peакцioпezѣ.

Παραπρεσβεία (ἡ), soлie înnpotiвitoape intepeseлop пввliче, ші кълкъtoape de instpvкцiile date. [ші

Παραπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), soлѣ кълкъtopѣ do instpвкцiile date, ші înnpotiвitopѣ foлosвлвї пввлікѣ. [din

Παρα-πρεσβεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, îmї калкѣ datopiile în soлia, че mi 'sa înkpedinцat, пeвpmînd instipвкцiile date, саѣ tpъdaѣ intepeseле пввliче цentpв каре soлeskѣ.

Παρα-πρήσσω, вiit: -πρήξω, Ion: în локѣ de παραπράσσω.

Παράπρισμα (τὸ), лeтпѣ ші чл: fîepъstpвitѣ пîezіш ші stpîmв. 3) (Iniatp:) вmflътвръ de пічорѣ de калѣ. [din

Παρα-πρίω, вiit: -πρίσω, fîepъstpвîeskѣ чева пîezіш, саѣ stpîmв.

Παραπροθεσμία (ἡ), neînгpiжipe de sopокѣ. [παρὰ, προθεσμία].

Παρα-προ-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ пpe-rîndeskѣ чева afaръ de чeca че tpeввîe.

Παρα-προσ-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, прiimeskѣ кѫ пeвъгape de seamъ ші în tpeaкътѣ, tpeкѣ кѫ вedepea.

Παρα-προσ-ποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ прefакѣ askвпzînd adeвървл. [de вnde

Παραπροσποίησις, εως (ἡ), прefачepe de adeвърѣ, fъцърipe.

Παραπροσωπὶς, ίδος (ἡ), = Προσωπεῖον, maskъ. [παρὰ, πρόσωπον].

Παράπταισμα (τὸ), грешealъ. [din

Παρα-πταίω, вiit: -πταίσω, notiкninдв-mъ esѣ din калеа mea; (fir:) пѫ пetepeskѣ; (кѫ цeп:) mъ ръtъчeskѣ, mъ aвatѣ. «Πολὺ τῆς ἀληθείας παραπταίων„. Плв: (aццiї îndpeп: παραπαίων).

Παρα-πτερυγίζω, вiit: -ίσω, гля; batѣ (de вякpie) din apiпe; (fir:) лiпгвшeskѣ.

Παρ-άπτομαι, вiit: -άψομαι, (кѫ цeп:) atinrѣ чева п' алътвреа, саѣ în tpeaкътѣ, саѣ пe deaввпpa; шînrîîѣ.

Παρα-πτύω, вiit: πτύσω, вквinînd вкоцѫ чева din лаtвpeле гвpeї. «'Αφρὸν — ». Fлstp: (bezї ші παραβλύζω).

Παρ άπτω, вiit: -άψω, аплікѣ чева апpoaпe de, саѣ neste чева. «Κώπα χερσὶ παραπτομένα». Soї:

Παράπτωμα (τὸ), notiкnitвръ; (fir:) гpeшealъ. [mi

Παράπτωσις, εως (ἡ), къdepe în лаtвpe, саѣ ла o пapte; пîepdepe de dpвmѣ; abatepe din кале; (fir:) кълкape de ...; пeпetepipe, пeisввtipe. «Διὰ τὴν τοῦ τόπου παράπτωσιν„. Плв: пentpѣ къdepea локвлвї кат ла o пapte. [παραπίπτω].

Παραπύλη (ἡ), поарtъ маї мікъ (порtiцъ) алътвреа кѫ алta. [παρὰ, πύλη].

Παραπύλιον (τὸ), mi Παραπυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї παραπύλη.

Παράπυξος (ὁ, ἡ), чел кѫ лаtвpeле fъквte din лeмпѣ de мepішорѣ (чітішірѣ). «Κλίνη —». Плd: [παρὰ, πύξος].

Παρα-πωμάζω, вiit: -άσω, акоперѣ чева п' алътвреа кѫ' astвпвшѣ, саѣ donѣ.

Παρα-ῥαθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Παραῤῥαθυμέω.

Παρα-ραίνω, = Παραῤῥαίνω.

Παράραμμα (τό),=Παράῤῥαμμα.

Παρα-ρέγχω,=Παραῤῥέγχω.

Παρα-ρεω =Παραῤῥέω.

Παραρητὸς, ὴ, ὸν, = Παραῤῥητός.

Παρ-αρθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpътвtѣ чева osвл din локвл sъѣ, skpînteskѣ. [de вnde

Παράρθρημα (τὸ), skpîntitвръ da osѣ, саѣ metвpв. 2) =кѫ...

Παράρθρησις, εως (ἡ), skpîntipe вшoaръ de osѣ, ші чл:

Παρ-αρθρόω-ῶ, вiit: --ώσω,=Παραρθρέω.

Παρα-ριγόω -ῶ, =Παραῤῥιγόω.

Παρ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвmъpѣ чева în adaosѣ пe лînгъ алteле. 2) înшелѣ ла пвmъpътoape.

Παρα-ριπτέω ῶ, вiit: -ήσω, ші Παραρίπτω, =Παραῤῥίπτω.

Παρ-αρκέω -ῶ, вiit: -έσω,='Αρκῶ, sîntѣ de indestвл.

Πάραρμα (τὸ), =Παραίρημα.

Πάραρος (ὁ, ἡ), [παραίρω] smintitѣ, лiпsitѣ. (bezї ші παρήορος).

Παρ-αρπάζω, вitt: -άσω, саѣ -άξω, хръпeskѣ în tpeaкътѣ, саѣ den' алътвреа.

Παραῤῥαγεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: 2: de paptч: ал лвї παραῤῥήγνυμι.

Παραῤ-ῥαθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѫ цeп:) mъ лeпeвeskѣ кѫ totвл.

Παραῤ-ραίνω, вiit; -ρανῶ, stpoпeskѣ în tpeaкътѣ, саѣ пe din afaръ.

Παράῤῥαμμα(τὸ), чe este кѫввtѣ în лвп-

гѫ пе марџinea хаїneї (шіpetѫ, кепарѫ, ші чл:). [din

Παραῤ-ῥάπτω, biit: -ράψω, kosѫ чева пе d' алътѫреа ла о хаїnъ (ка о бетеліе, saѫ кепарѫ). «Ἐνύδριες, τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται». Ep:

Παραῤ-ῥέγχω, biit: -ῥέγξω, sfoръїeskѫ dopmind лîngъ чіnева.

Παραῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, mi -ῥυήσομαι, кѫргînd tpekѫ пе лîngъ чева. «Πιεῖν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ». Ksn: 2) topindѫ mъ кѫргѫ. «Ἀλεεινόν ἐστι χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα, ὅτῳ μὴ παραῤῥυείη». Ksn: (de ѫnde 3) (fir: despre timnѫ) tpekѫ; (кѫ џen:) skazѫ (neѫt:). «Τῶν φρενῶν παραῤῥυεὶς». Stв: (ші абsл:). "Μή ποτε παραῤῥυῶμεν». Skp: 4) (кѫ ак: кѫ преп:) mъ вîрѫ пе askѫns, mъ stpekopѫ. «Παραῤῥυεὶς εἰς τὸν νεών». Пл:

Παραῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, рѫпѫ, sîfшіѫ чева п' алътѫреа; (nas: saѫ nestp:) кръпѫ, mъ sfîшіѫ. «Φωνὴ παρεῤῥωγυῖα». Tfp: asпрѫ, (dѫпе ziч:) sfîшіatѫ. [de ѫnde

Παράῤῥηξις, εως (ἡ), sfîшіepe, кръпаре, saѫ sпарџере п' алътѫреа.

Παράῤῥησις, εως (ἡ), eksпрimape (postipe) de чева nепotpiвitъ. [ші

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, [παρὰ, ἔῤῥηται=εἴρηται] пѫtinчosѫ a se skoate din mînieasa sa пърере прin ворбе (a se înблînzi). 2) (Бisep:) кърѫїа se poaгъ чіnева. || (sѫвst:) Παραῤῥητὰ (τὰ), кѫвînte повъцѫîtoape. "Παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι». Іл: N.

Παραῤ-ῥιγόω -ῶ, biit: -ώσω, (кѫ dat:) deџерѫ (tpemѫрѫ de fpigѫ) пе лîngъ чева. «Προθύροις—». Епігр:

Παραῤ-ῥιπτέω -ῶ, ші Παραῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, арѫnкѫ ла о парte; лепъdѫ. 2) (ел:) mъ арѫnкѫ în прimeждie (bezї ші ἀναῤῥίπτω, ші παραβάλλω).

Παραῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, вîжіѫ tpekînd п' алътѫреа.

Παραῤῥυείς, εῖσα, ὲν, nex: 2; de партч: a лѫї παραῤῥέω.

Παράῤῥυθμος (ὁ, ἡ), eшitѫ din taktѫ, neapmoniosѫ; nепotpiвitѫ. [παρὰ, ῥυθμός]. [de ѫnde

Παραῤῥύθμως, adв: aфаръ de регѫлеле taktѫлѫї, фъръ apmonie.

Παράῤῥυμα (τὸ), op че se întinde п' алътѫреа, ка sъ înвелеаskъ, saѫ sъ препъzeaskъ чева, вълѫ; (naѫt:) акоперішѫ de пїеле, saѫ de пърѫ, че se întindea de amîndoъ пърџіле pesбоїештелор коръбії, ка sъ înпїediче връжмъшештеле лорітѫрї.—Παράβλημα (Epanц:) pavesade «Ποδός—„. înкълцъminte кѫ карîmбї.[din

Παραῤ-ῥύομαι, biit: -ῥύσομαι, [παρὰ, ῥύω=ἐρύω] tpaгѫ чева п' алътѫреа, ка ѫnѫ акоперішѫ, saѫ вълѫ.

Παραῤ-ῥυπόω -ῶ, biit: -ώσω, mînжeskѫ чева п' алътѫреа; însemnezѫ пе марџinea кърџії însemnaбілеле пasaже. (bezї ші παράπλασμα).

Παράῤῥυσις, εως (ἡ), întindepe de вълѫ п' алътѫреа. 2) =Παράῤῥυμα «Νεὼς—». Esхл: [παραῤῥύομαι].

Παρ-αρτάω -ῶ, bit: -ήσω, atîpnѫ чева апроапе, saѫ алътѫреа de чева; adaoгѫ ка sѫплimentѫ. || (miж:) atîpnѫ чева пе лîngъ sinemї; (прin întind:) mъ apmezѫ; (de ѫnde în џen:) гъteskѫ, saѫ mъ гъteskѫ. «Τὰς νέας παραρτέεσθαι„. Ep: «Παραρτέετο στρατιὴν καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ». Ep: «Πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον». Ep: [de ѫnde

Παράρτημα (τὸ), op че este atîpnatѫ п' алътѫреа de чева; баїерѫ, че поартъ ѫniї atîpnatѫ asѫпръле кѫ крezъmîntѫ de апъраре despre вре ѫnѫ ръѫ, (Epanц:) amulette; (fir:) adaosѫ ла sfîpшitѫл ѫnѫї skpisѫ, sѫплimentѫ.

Παρ-αρτίζομαι, biit: -ίσομαι,=Παρασκευάζομαι.

Παρ-αρτύω, biit: -ύσω, = Παρασκευάζω. «Ναῦς ὅπλων γεμούσας παραρτυσάμενος ἐνέβαλεν„. Пл: 2) daѫ гѫstѫ ѫneї mînкърї adъoгîndѫ'ї feлѫpite îndѫлчitoape лѫкрѫрї.

Παράρυθμος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de παράῤῥυθμὸς. [de ѫnde

Παραρύθμως, adв: поet: în локѫ de παραῤῥύθμως.

Παράρυμα (τὸ),= Παράῤῥυμα.

Παρα-ρυπόω -ῶ, biit: -ώσω,=Παραῤ-ῥυπόω.

Παρασάγγης, [Пеps:] ου (ὁ), mъsѫръ de întindepe în Пеpsia пentpѫ distanцеле dpѫmѫрілор (копрinzъtoape de 20: stadiї, saѫ 3750: пашї, ad: 4: міле); saѫ ѫnѫ feлѫ de stanцъ, ка пошта.

Παρα-σαλεύω, biit: -εύσω, клetinѫ чева ѫшор, || (nestp: кѫ dat: despre корабіе) sîntѫ tpasѫ пе анкѫръ апроапе de чева.

Παρα-σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, mътѫрѫ în tpeакътѫ, їаѫ кѫ mътѫра.

Παρα-σάττω, biit: -σάξω, îndesѫ, вîрѫ чева п' алътѫреа, ка sъ astѫпѫ, saѫ sъ ѫmплѫ біne ѫnѫ локѫ deшeptѫ.

Παράσειον (τὸ), [παρασείω] îngѫst-лѫngѫл stеgѫлецѫ din вîрfѫл kataptѫлѫї..

Παράσειρος (ὁ, ἡ), (прinч: ἵππος, калѫ) tpъгътopѫ п' алътѫреа în четлъѫ, saѫ înainte aфаръ de чеї înхъmaцї.—Σειραφόρος:

(fir:) врнъторъ пе лînгъ чinева, саъ конкълъторъ. || (съвst:) Παράσειρον (τὸ), (nast:) fъпîa къъъîъ пе лînгъ пînza коръвii, ші în оare каре distanце скоазъ аfаръ în лацî, прin каре se întinde, саъ se stpînце пînza. 2) (anatom:) Παράσειρα, ші Παρασείρια (τὰ), челе de amîndoъ пърцiле къвънътърî але лîмвеî. [παρὰ, σειρὰ].

Παράσεισμα (τὸ), вънънъiтъл мîîнелор în вмблетъ. [din

Παρα-σείω, вiit: -σείσω, клetinъ чева п' алътъреа de чева; (прinч:) îmî вънънъîескъ мîîнеле вмблînd. «Οἱ θέοντες θᾶττον θέουσι παρασείοντες τὰς χεῖρας„. Apst: (de вnde ел:) «Φεύγειν παρασείσαντα». Tfp: a fъцi în пътере.

Παρα-σεύω, (fъръ вiit:) поеt: порnessъ, гоneскъ къ sila маî 'nainte || (nas:) трекъ îътс пе dînaintea къîва.

Παρα-σημαίνω, ші (між:) -αίνομαι, вiit: -ανῶ, -ανοῦμαι, însemnezъ чева къ minчinoasъ маркъ, саъ печете, «Νομίσματα παρασεσημασμένα». Лкs: =Παρακεχαραγμένα, monete калпе; însemnezъ п'алътъреа, саъ пе марцine în карte, саъ în терfелогъ (ка съ цiъ minte); (naрtiк:) însemnezъ чева ка грешiтъ; саъ факъ însemnatъ прin чîontipe. «Παρασεσημασμένος τι μέρος». Лкs: (вne-орî) adaorъ пе лînгъ semnъл чел în fiinцъ ші алтъл. «Τὰ σεσημασμένα παρασημαίνειν». Плт: "Τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκημάτων, ἃ παρεσημηνάμην„. Dm: 2) însemnezъ tot deodatъ саъ în треакътъ. [de вnde

Παρασημασία (ἡ), însemnape de чева ка вредникъ de лъat în въгаре de seamъ; semnъ de апробаре, саъ de неînкъвiinцare.

Παρασημεῖον (τὸ), semnъ minчinosъ, прefъкътъ. [παρὰ, σημεῖον].

Παρα-σημειόω -ῶ, вiit: -ώσω, însemnezъ чева în треакътъ (пъ къ dinadinsъл), саъ în adaosъ; însemnezъ în felъ de обсервацie, komentezъ, саъ sхоliaseскъ. [de вnde

Παρασημείωσις, εως (ἡ), însemnape în треакътъ, саъ în adaosъ; обсервацie.

Παράσημος (ὁ, ἡ), [παρὰ, σῆμα] чел къ semnъ п'алътъреа, саъ асънръшî, ка съ se deoseвeaскъ; (fir:) însemnatъ, вeslitъ. «Πλοῖον παράσημον Διοσκούροις». Skp: însemnatъ în прът къ fiгъреле Dioskърîлор. || (съвst:) Παράσημον (τὸ), semnъ характерistikъ, deoseвitorъ. «Τὰ τῆς ἀρχῆς παράσημα». semnele demnii. Пл: 2) înгрiжiъ чinosъ (пref ъкътъ)semnъ, falsъ, непriimitъ; (fir:) netpeвnikъ. «Ῥήτωρ—». Лкs: «"Επος παράσημον». Пл: вersъ însemnatъ п' алътъреа de вънвitъ, саъ грешitъ. «Πλούτου δύναμις παράσημος αἴνῳ». Esхл: bestitъ în ръъ. [de вnde

Παρασήμως, adв: în кiпъ însemnatъ къ чева sпре deoseвire. «Παρασήμως καλοῦσι». Tfp: къ adaosъ ші de алтъ пъme sпре deoseвire.

Παρασιτεῖον (τὸ), локалъл, вnde se adъnаъ преоцiї пъmiцî [παράσιτοι], каре слъжîа ші de marazie a грîвлъî konsfinцitъ.

Παρα-σιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) тънînкъ ла masa къîва; (ші în ръъ) sîntъ napasitъ (лiпгъmitop пentръ mînкare) ал къîва; (antik:) тъ цiъ къ хрънъ дела пъ блiкъ. [ші

Παρασιτία (ἡ), napasitie, треаба лiнгъmitopълъî пentръ mînкare. [ші

Παρασιτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, însъmitъ napasitълъî. «Παρασιτικὴ». mesepia napasitълъî. [din

Παράσιτος (ὁ, ἡ), kommeseanъ ал (mînкътorъ înпреъпъ, саъ ла masa)къîва; (naptik:) napasitъ, лiнгъmitorъ ал къîва пentръ mînкаре; (antik:) pîndъitъ a stpînце sfîntъл грîš(nîрцеле),ші a înгрiжi de жertfe,ажътorъ preotълъî. «Τοῖν δὲ βοοῖν τὸ δύο μέρη, τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις». At: (în цеn.) съплeantъ (îndeплinitorъ de треbî în лiпъ) ал вре вnъî дрегъtorъ. «Παράσιτοι τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς„. Apst: [παρὰ, σῖτος].

Παρα-σιωπάω -ῶ, вiit: -ήσω, треkъ чева în тъчере. [de вnde

Παρασιώπησις, εως (ἡ), (ptp: fir:) inadinsъ тъчере de лъкръ, че шiръл къвînтълъî чере a se sпъne.

Παρα-σκαίρω, вiit: -σκαρῶ, =Παρασκιρτῶ.

Παρασκέπασμα (τὸ), =Παρακάλυμμα, ші Παραπέτασμα. [din

Παρα-σκέπω, вiit: -σκεπάσω, акоперъ чева п'алътъреа, =Παρακαλύπτω.

Παρα-σκευάζω, вiit: -άσω, прегътeskъ; întокmeskъ; пъîъ ла кале; къпъîeskъ; прiчinъîcskъ; съвîршeskъ, факъ. || (між:) тъ прегътeskъ; îmî пъîъ требiле саъ лъкръriле ла pîndъîалъ, ші чл:; тъ dempinzъ, тъ silеskъ ла чева; (ptp:) îmî formezъ, naptidъ de апъраре; (Skp:) ='Αποσκευάζομαι, îmî desertъ пînтечеле. «Δεῖπνον («Σιτία, ші чл:) παρσκευάζειν». Ksn: ші Ep:

«Ὅσα ἐλευθερίαν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει». Ksn: (ші кȣ inf:) «Ἡ γῆ ἀντὶ τοῦ τρέφειν πεινῆν παρασκευάζει». Ksn: (ші кȣ преп:) "Τὴν φύσιν παρεσκεύασεν ὁ θεὸς τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα». Ksn: (ші між:) «Παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας„. Ep: (ші în de sine пas:). «Παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην». Ep: «Παρήγγειλεν αὐτοῖς παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης». Ksn: «Παρεσκευάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν». Ksn: (ші fъръ ὡς). «Παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτὸν». Тȣч: (ші авсол:). «Ἐξ εὐνῆς ἐξανιστάμενοι πρὶν παρασκευάσασθαι». Ksn: (ші in a 3: пeps:) «Ἐπεὶ αὐτοῖς παρεσκεύαστο». Ksn: dȣпе че îшĭ пȣseseръ ла кале (але tръdъріĭ). «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπήλαιον παρασκευάσασθαι». Skp: ка sъ 'шĭ fакъ fipeaska tpeвȣinцъ. [de ȣnde

Παρασκεύασις, εως (ἡ), прегътіре, întoкmipe, пȣпере ла кале, ші чл: (вezĭ ші παρασκευή). [ші

Παρασκεύασμα (τὸ), op че se faче sпре прегътіре, (Fpanц:) préparatif. [ші

Παρασκευασμὸς (ὁ), =Παρασκεύασις. [ші

Παρασκευαστὴς, οῦ (ὁ), прегътіторȣ, întoкmitopȣ. [ші

Παρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ, îndemînatiкȣ a прегъti, a съвîршi, ші чл: [ші

Παρασκευαστὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ de a fi прегътітȣ, пріimitopȣ de прегътіре, ші чл:

Παρασκευὴ (ἡ), (în цen:) прегътіре. «Δείπνου—». Ep: «Ἐν παρασκευῇ ἦσαν». Лкs: se прегътĭаȣ. 2) (пaptiк:) прегътіре de pesвoĭȣ (oштірĭ, провіziĭ ші чл:). «Νομίζοντες μείονα τὴν παροῦσαν αὐτῷ δύναμιν τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι», Ksn: 3) (fir:) sкопȣ, проĭектȣ, планȣ. «Αἰσθόμενοι τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ». Ksn: 4) fopmape de пaptidъ. «Διὰ παρασκευὴν φίλων. Dm: (вezĭ ші παραγγελία). 5) (med:) =Σύμπτωμα, simптomъ. 6) (Бisep: de ла Евр:) a шaseлea zi a seптъmîneĭ, вinepea (fiind къ întp' însa se faче прегътіре пentpȣ sîmвътъ). [παρὰ, σκευή].

Παρα-σκηνάω -ῶ, віit: -ήσω,=Παρασκηνόω. [ші

Παρα-σκηνέω -ῶ, віit:-ήσω, поet: întinzȣ чева înпрежȣр ка ȣnȣ коptȣ. [ші

Παρασκήνια (τὰ), intpъріле de amîndoъ лatȣреле шeneĭ teatpȣлȣĭ, пріn каре intpaȣ aкtopiĭ în opxestpъ, (în oape каре aпaлоцie кȣ Fpanц:) кȣлise. [ші

Παρα-σκηνόω -ῶ, віit: -ώσω, îmĭ amȣ коptȣл (локȣĭeskȣ) апроапе de чinева, sîntȣ вечinȣ, saȣ (ȣne-opĭ) коmmeseanȣ ал кȣĭва. [παρὰ, σκηνή].

Παρα-σκήπτω, віit: -σκήψω, кazȣ (ка ȣnȣ tpъsnetȣ) алътȣреа.

Παρα-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) saлtȣ апроапе de...

Παρα-σκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, nȣ nemepeskȣ semnȣл; (fir:) nȣ întpȣ in înцелesȣ, nȣ пріченȣ.

Παρα-σκοτίζω, віit: -ίσω, întȣnекȣ de totȣ, saȣ пріn пȣnepe de чева înainte.

Παρα-σκώπτω, віit: -σκώψω, вatжокореskȣ пе d' алътȣреа, пĭeziш.

Παρα-σοβέω -ῶ, віit: -ήσω, sпepiind гoneskȣ în лatȣpe. 2) (nestp: saȣ ел:) tpeкȣ кȣ desпpeцȣ пе лîнгъ чinева.

Παρα-σοφίζομαι, віit: -ίσομαι, îmĭ apъtȣ iskȣsinцa ȣnde ші кînd nȣ tpeвȣĭe; mъ apъtȣ, saȣ mъ siлeskȣ a пъpea maĭ iskȣsitȣ de кît чinева; (stpъm:) amъцeskȣ пріn sofisme (грешite siлoцisme), ad: шіpetлікȣpĭ.

Παρασπὰς, άδος (ἡ), влъstapȣ, saȣ пȣĭeцȣ (mлъdiцъ) smȣлsȣ пentpȣ pesъdipe. [ші

Παράσπασις, εως (ἡ), ші Παρασπασμὸς (ὁ), smȣлцepe din лatȣpe. [din

Παρα-σπάω -ῶ, віit: -άσω, smȣлгȣ чева din лatȣpe, saȣ кракъ, smiчea din пomȣ, ка sъ o pesъdeskȣ; (în цen:) pȣпȣ din чева кam пе d' алътȣреа (кȣ ȣnȣ îndemînatiвȣ кiпȣ). "Τῶν πόλεων παρεσπᾶτο τινας τοῦ Φαρναβάζου». Ksn:

Παρα-σπειράω -ῶ, віit: -άσω, înfъшȣpȣ, înколъчeskȣ, (ші шіж:) mъ înколъчeskȣ апроапе, saȣ алътȣреа de чева.

Παρα-σπείρω, віit: -σπερῶ, semъnȣ п' алътȣреа, п' întpe, saȣ pisiпit; întpeвîpȣ; (fir:) înпapцȣ кȣ крȣцape (iкonomie).

Παρ-ασπίζω, віit: -ίσω, mъ вatȣ цiind sкȣtȣл апроапе de чinева; окроteskȣ ка пріetinȣ (aліatȣ, ші чл:); (în цen:) însoцeskȣ пе чinева d' апроапе. [de ȣnde

Παρασπιστὴς, οῦ (ὁ), апъръtopȣ de чinева în вътъліе кȣ sкȣtȣл de апроапе, aліatȣ; (în цen:) toвapъшȣ. (вezĭ ші παραστάτης).

Παρα-σπονδέω -ῶ, віit: -ήσω, калкȣ înвoĭeлeле; (stpъm:) nedpeптъцeskȣ пе чinева, пепъzind челе tpaкtate кȣ dînsȣл desпpe пріetinie, saȣ aліanцъ. «Παρασπονδηθέντες ὑπὸ ..» Лкs: (ші авсол) «Τὰ παρεσπονδημένα» Лкs: кълкapea tpaкtateлop. [παράσπονδος]. [de ȣnde

Παρασπόνδημα (τὸ), faптъ кълкътoape de înвoĭeлĭ; nedpeптate. [ші

Παραπόνδησις, εως (ἡ), кълкаре de (авалере din) înвоїелї. [ші

Παραπονδητὴς, οῦ (ὁ), кълкъторъ de înвоїелї.

Παράπονδος (ὁ, ἡ), авъзатъ (neps: saŭ лакр:) din înвоїелї înkeiate прin жарътînтъ, кълкъторъ (saŭ înpotivъ) de жарате tpaktate. "Μηδὲν παράπονδον παθεῖν». Ksn. [παρὰ, σπονδὴ]. [de ande

Παραπόνδως, adv: înpotivъ de жарате înвоїелї; кь nedpentate.

Παράπορὸ (ἡ), întpesemъnape, întpebîrîre, amestekape. [παραπείρω].

Παράσσον, adv: noet: [παρὰ, ἄσσον] îndatъ.

Παραστάδιν, adv: noet: [παρίστημι] de апроапе.

Παρα-στάζω, viit: -στάξω, пікъ (topiь кь пікъtъpa) neste чева.

Παρα-σταθμίζω viit: -ίσω, kîntъpeskъ чева не лîngъ алта (nentpь черкаре); tpaгъ кь kîntapъ saŭ kamnene лînsъ.

Παρασταθμὶς, ίδος (ἡ),=Παραστὰς τῆς ὁύρας, stîлпъ de вишъ. [παρὰ, σταθμός].

Παραστὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2: de napiч: ал лаї παρίσταμαι.

Παραστὰς, άδος (ἡ). (овіч: ла îm:) stîлпїї вшеї, не каре se peazemъ прагъл de sss, (Франц:) montant, jambage; (архіт:) чеї doї stîлпї din міжлокъ аї трпції вшеї клъdipї (прin каре ера intpapea). (de ande). «Ναὸς ἐν παραστάσι». Bitpь: 2) =(saŭ грец: în локъ de) Παστὰς, ші Στοά. «Πέλιν τείχεσί τε καὶ ναοῖς καὶ παραστάσι κεκοσμημένην». Ksn: 3) noet: (прin intind:) вилъ; saŭ sъліцъ de dînaintea вшеї. «Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας„. Exp: [ші

Παράστασις, εως (ἡ), penpesintape, înfъцîшape (акт: saŭ nas:); înfъцîшape ла жъdikъtopie; ekспъnepe de търгї în пръвълie (Франц: étalage), ші вînzape кь тъpпцeaoa. 2) ашezape ла о napte, depъptape; ekзîlape. «Ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις». Apstf: 3) (fir:) înkinзipe în minte, rîndipe, înцелесъ (Ил:). 4) (naptik:) statopnikъ xotъpîpe, konninкцie, saŭ înkpedepe a sзflетълкї, кьражъ. (bezî ші λῆμμα). «Πνεύματος — ». Jks: tъpie, înkît a nь se nїepde în вреme de neріколъ. saŭ 5) intъsiasmъ, înfъpiepe [παρίσταμαι].

Παραστατέω -ῶ, viit: -ήσω, (кь dat: staŭ апроапе (алътъреа) de чинева; (прin întind:) staŭ кїва în ажаторъ. [din

Παραστάτης, ου (ὁ), (în цеп: stълътторъ алътъреа, апроапе de чинева; (naptik: чел d' алътъреа кь fie-каре din аранжацїї soldaцї; saŭ чел ашezatъ în латъреле falanцеї; (вне орї) nezestpь ашezatъ апроапе de кълърецъ: (прin întind: ші fir:) конлъкръторъ, ажътторъ. || (sъвst:) =Παραστὰς. 2) (anatom:) оsъл чел кь doї крачї de лînгъ pъdъчina лîmbeї. 3) (îm:) вінеле воашелор (bezî ші ἐπιδιδυμίς); (прin întind:) воашеле (At: Θ. 385). [παρίσταμαι]. [de ande

Παραστατικὸς, ἡ, ὸν, naтînчосъ a репрезинта; прічинaitorъ, saŭ плинъ de кьражъ, de търіе, de dъхъ în înпрежърърї stpimtopъtoape; întъsiътorъ, saŭ întъsiatъ. || (лр:) «Δίκη παραστατική». чea прin înfъцîшape de лъкърї (înskpise, ші чл:, saŭ de nepsoane, (lat:) ad exhibendum. [de ande

Παραστατικῶς, adv: кь кьражъ, fърт fpiкъ, fърт кълзіре; saŭ кь întъsiasmъ.

Παραστάτις, ίδος (ἡ), fem: ал лаї παραστάτης, ажътtoape, saŭ stътътoape de апроапе în ажъторъл къїва.

Παρα-σταυρόω ῶ, viit: -ώτω, înfirъ парї апроапе. saŭ алътъреа de чева, înkizъ înпрежъ кь înгръdipe, întъpeskъ.

Παρα-στείχω, viit: -στείξω, (nex. παρέστιχον) noet: în локъ de παρέρχομαι, trекъ не апроапе, saŭ не dînaintea кїва; (прin întind:) тъ апропїъ.

Παρα-στέλλω, viit: -στελῶ, stpînrînd пзїъ чева алътъреа. 2) = Ἀναστέλλω.

Παρα-στενάχω, (fърт viit:) noet: (кь dat:) sъsпinъ лînгъ чинева.

Παράστημα (τὸ), ор че вине în mintea кїва de îndatъ, saŭ ла пзntъ, (Франц:) présence d' esprit; (în цеп:) îndpъzneалъ, кьражъ. «Θεῖον παράστημα». Δ. Ал: dъmnezeeaskъ însъflape. 2) (îm:) dormъ, aksiomъ; saŭ пърере, повацъ (M: Antn:). [παρίσταμαι].

Παρα-στίζω, viit: -στίξω, însemnezъ чева кь пзntъ алътъреа.

Παρα-στίλβω, viit: -στίλψω, лъчeskъ апроапе, saŭ алътъреа de чева.

Παραστιχίδιον (τὸ). dim: ал лаї ...

Παραστιχὶς, ίδος, (ἡ), titлвл кърцїї (fiind къ în векїеле mînъskpise se skpia avesta не латъреле naцîneї, saŭ не deosebitъ foaїe). [παρὰ, στίχος].

Παρα-στορέννυμι, ші Παρα-στόρνυμι, viit: -στορέσω, ші At: -στορῶ, ашternъ, întinzъ чева не пъmîntъ 4) askaцъ кацitъ ші чл: не ше.

Παρα-στοχάζομαι, viit: ἀσομαι, окїeskъ

п' алътѕреа. 2) (кѕ цеп:) пѕ вродеskѕ̆ цinta, saѕ̆ semпѕл окірії.

Παράστραβος (ὁ,ἡ), кam stрîmвѕ̆ (шашîѕ̆).

Παρα στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, ѕрmezѕ̆ dѕпе оштіре; mъ оштеskѕ̆ de воїе.

Παρα-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆ ажѕтътоpѕ̆, adїotantѕ̆ ал komandipѕлѕї de оштіре. 2) mъ amesteкѕ̆ fъръ тревѕінцъ în тревіле komandipѕлѕї de оштіре.

Παρα-στρατεύω, ші (між:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, (кѕ dat:) тавъръ̆ оштіреа апроапе, saѕ̆ токmaї înпотрівъ de чева.

Παράστρεμμα (τό), skрîntitѕръ. [din

Παρα-στρέφω, вiiї: -στρέψω, sѕчеskѕ̆ чева în латѕре; skрînteskѕ̆; (fir:) stрîmвezѕ̆, корѕпѕ̆, stрікѕ̆.

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ), maї (кam:) potѕndѕ̆. [παρὰ, στρογγύλος].

Παρα-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, = Παραστορέννυμι.

Παρα-στρωφάω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: în локѕ̆ de παραστρέφω.

Παρα-στύφω, вiit: στύψω, sîntѕ̆ кam stifosѕ̆.

Παρασυγγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ аватѕ̆ din înskрisѕл de inвoipe. [din

Παρασυγγραφὴ (ἡ), кълкаре de înskрisѕл de înвoipe. [παρὰ, συγγραφή].

Παρα-συγ-χέω, вiit: -χεύσω, konfѕsiezѕ̆ пеste mъsѕръ.

Παρα-συκοφαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, калоmniezѕ̆ пе d'алътѕреа, saѕ̆ în треакътѕ̆.

Παρα-συλ-λέγω, вiit: -λέξω, кѕлегѕ̆, adѕnѕ̆ чева пе лîнгъ алтеле; (пas: saѕ̆ між:) mъ adѕnѕ̆ în локѕ̆ petрasѕ̆ înпреѕнъ кѕ алцїї.

Παρα-συμ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (кѕ dat: indip:) компарezѕ̆, алътѕрѕ̆ чева пе лîнгъ алта; (пas:) mъ asemънѕ̆, mъ потрівеskѕ̆ кѕ алтѕл.

Παρασύμβαμα (τό), [παρασυμβαίνω] (dѕпе diалектічї) пропосіціе nesъвîршітъ; акчеsорѕ̆ прezisѕ̆ (вezї ші παρακατηγόρημα). 2) = кѕ ...

Παρασύμπτωμα (τό), (dѕпе Stoічї) алтъ simптомъ afaръ de чеа întîmплатъ пînъ акѕm. [παρασυμπίπτω].

Παρασυνάγχη (ἡ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de троахnъ. [παρὰ, συνάγχη].

Παρα-συν-άγω, вiit: -άξω, adѕnѕ̆ чева în локѕ̆ ші кѕ кіпѕ̆ опрітѕ̆, fakѕ̆ пелецїѕite adѕnъpї. [de ѕnde

Παρασυναγωγὴ(ἡ), adѕnape пекѕвіінчоаsъ. [ші

Παρασύναξις, εως (ἡ),=Παρασυναγωγὴ.

Παρασυναπτικὸς, ὴ, ὸν, ал doїлеа ѕnitівѕ̆. «Σύνδεσμος —». Грm: [din

Παρα-συν-άπτω, вiit: -άψω, maї ѕneskѕ̆, maї adaoгѕ̆ чева пе лîнгъ челе de maї 'nainte.

Παρασύνεσις, εως (ἡ), minчinoasъ прічепере, грешітъ înцелецере; (fir:) реа înцелецере (înвръжвіре) întре прietinї. [παρασυνίημι].

Παρα-σύνθεσις, εως (ἡ), компѕнере de zічере кѕ алта компѕsъ. [ші

Παρασύνθετος (ὁ, ἡ), formatѕ̆ din maї mѕлте компѕнерї, (прінч: zічере). ші

Παρασύνθημα (τὸ), konsemnѕ̆ de înвoipe adaoratѕ̆ пе лîнгъ прінчіпала лozinкъ пентрѕ maї mѕлтъ sігѕранцъ, (овіч:) тъкѕтъ лozinкъ. [παρὰ, συντίθημι].

Παρα-συρίζω, вiit: -ίσω, (кѕ dat:) кîntѕ̆ кѕ naїѕл апроапе de, saѕ̆ алътѕреа кѕ ...

Παρα-σύρω, вiit: -συρῶ, tîръskѕ̆ чева în silъ din, saѕ̆ în латѕре; трекînd репеde трагѕ̆ dѕпе sinemї чева; saѕ̆ maї трагѕ̆ чева afaръ de овїектѕл кѕвenitѕ̆; (fir:) ръtъчеskѕ̆, аватѕ̆ din кѕвіінцъ. "Παρέσυρας ἔπος„. Esx: ръѕ̆ te aї екsпрimat.

Παρασφαγὶς, ίδος (ἡ), партеа чеа de лîнгъ жѕнгїетѕра вітеї. [παρὰ, σφαγὴ].

Παρασφαλεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: 2: de партч: ал лѕї παρασφάλλω.

Παρασφαλὴς, εος (ὁ, ἡ), потіknitѕ̆ în ѕmвлетеле sале. [παρασφάλλω].

Παρ-ασφαλίζω, вiit: -ίσω, asігѕрѕ̆ (întъреskѕ̆) чева de апроапе, saѕ̆ пе d'алътѕреа.

Παρα-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, fakѕ̆ пе чінева a se потікni, a къdea алътѕреа (a еші din калеа sa), (fir:) a se ръtъчі, a nѕ nemepi; (пas:) mъ потікneskѕ̆, kazѕ̆ алътѕреа; (fir:) mъ ръtъчеskѕ̆, nѕ isвѕteskѕ̆.

Παρα-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, stрînгѕ̆ чева пе d'алътѕреа; легѕ̆ înпрежѕр кѕ верігъ, saѕ̆ skoaвъ.

Παρα-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, stрînгѕ̆ чева пе d'алътѕреа кѕ пене.

Παρα-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stрînгѕ̆ чева лîнгъ алта, saѕ̆ коплегѕ̆ stрîns.

Παρα-σφραγίζω, вiit: -ίσω, печетлѕїеskѕ̆, saѕ̆ тіпъреskѕ̆ чева кѕ minчinoasъ печете, saѕ̆ маркъ. 2) пѕїѕ̆ sѕвт печете în пъstрape. [de ѕnde

Παρασφράγισις, εως (ἡ), тіпъріре кѕ minчinoasъ маркъ.

Παρασφύριος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ глеzne. [παρὰ, σφυρὸν].

Παρα-σχάζω, вiit: -άσω, цїѕ̆, опреskѕ̆; (nestръm:) întîрziezѕ̆.

Παρα-σχεδιάζω, вiit: -άσω, isвodeskѕ̆ че

ва ръ̆, saŭ de лз îndemînъ, op кѣm 'mî o вeni; prefakŭ, falsifikŭ.

Παρασχεδὸν, adв: foapte апроапе; (timп:) îndatъ; fъръ пѫцinъ. «Τὰ μὲν παρασχεδὸν ἐλθόντες παθεῖν». D. Ал:

Παρασχέθω, noct: în локъ de παρέχω.

Παρασχεῖν, ші noct: παρασχέμεν, nex: 2. de inf:, ші

Παρασχετέος, α, ον, nosit: ал лвî παρέχω.

Παρα-σχηματίζω, вiit: -ίσω, peformezŭ чева алtfел din adeвърata sa stape. || (miж: кв ак:) мъ formezŭ кв imitape dвпе чева. "Καλύβης σχῆμα παρεσχηματισμένος ναὸς». Павs: [de вnde

Παρασχηματισμὸς (ὁ), peformape din adeвърata stape, saŭ dвпе алtŭ чева; (gram:) formape de o новъ zîчepe прin skimвapea terminaцiї (цenвлî, ші чл:).

Παρα-σχίζω, вiit:-σχίσω, sfîшiŭ, snintekŭ чева în лвпrŭ, saŭ пе d' алъtвpea. [din

Παρασχὶς, ίδος (ἡ), цънdърікъ de лемnŭ snintekatŭ п' алъtвpea.

Παρασχίστης, ου (ὁ), snintekъtorŭ (прinч: de кadавpe пentpв înвълзвmipe); snintekъtorŭ de пештî (pîndašŭ de вякъtъpic); snъpгъtorŭ de вшî (хоцŭ).

Παρα-σχοινίζω, вiit: -ίσω, мъзврŭ, saŭ desпарцŭ чева прin întindepe de fвnie. [de вnde

Παρασχοίνισμα (τὸ), întinsъtвpъ de fвnie пentpв мъзвpape, saŭ desпърцipe de чева.

Παρ-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ îndeletniчeskŭ ла чева пefолositorŭ, saŭ кв nedpentŭ кiпŭ.

Παρασχὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de naptч: ал лвî παρέχω.

Παράταξις, εως (ἡ), apaпжape (пвпepe ла pîndŭ) de oштipe; (прin întind:) oштipe apaпжatъ în вътъліе; saŭ pergлatъ вътъліс; (fir:) formape de naptidъ snpe політікъ onosiцie. [παρατάττω].

Παρα-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, твpвзрŭ de апроапе; saŭ întpepвпŭ чева прin твpвзpape; snъîmîntezŭ кв totвл.

Παράτασις, εως (ἡ), întindepe în лвпrŭ (акt: saŭ nas:). «Χρόνου—». Gram: preлвпцipe, dъinipe de timпŭ. [παρατείνω].

Παρα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, apaпжezŭ апроапе, saŭ înainte de чева; (прinч:) пвїŭ ла pîndŭ de вътъдіе o apmie; (în цen:) aшezŭ înпротivъ; (ші miж:) staŭ înпротivъ; (fir: кв inf:) fakŭ o statopнікъ ші nestpъmвtatъ хотърîpe. "Παρετάξαντο παντὶ τρόπῳ καταλῦσαι Μέτελλον„. Пл:

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, чел кв пвtepe, saŭ însвшime de a întinde în лвпrŭ. || (Gram:) прелвпцitivŭ, saŭ însemnътivŭ de прелвпцipe (dъinipe) de лвкpape în timпŭ треквtŭ. [παρατείνω]. [de вnde

Παρατατικῶς, adв: прin прелвпцipe; (Gram:) în timпŭ прелвпцitivŭ.

Παρα-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzŭ чева, (ші nas: saŭ nestp:) мъ întinzŭ п' апроапе, saŭ în лвпrŭ de чева. "Διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα». Ksn: (ші nestp:) «Τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος παρατείνει». Ep: «Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τὸν λιμένα (τῆς Πύλου) παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἔσπλους στενοὺς». Tвч: (ші кв dat:) "Τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον». Stp: «Ἡ Εὔβοια παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ». Apstf: «Παρετέτατο ἡ τάφρος διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας». Ksn: 2) întinzŭ prea мвлt; прелвпцeskŭ вremea, o amînŭ; (прin întind: ші fir:) кinвleskŭ, къzneskŭ; (nas: saŭ nestp:) oвoseskŭ; dъineskŭ; (кв naptч:) вpmezŭ непрекъpmat a... «Παρατείνειν ἕκαστον τῶν ὀνομάτων». Лвч: a пропвпца pap, saŭ a скълîmвa. «Ἕως ἄν παραιτείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει». Ksn: кв прелвпцipî съ 'л къzneskŭ, съ 'î скоцŭ sвfletвл. (ші сл: saŭ nestp:). «Τὸν Τειρεσίαν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν παρατεῖναι (se înц: τὸ ζῆν) λέγει. Лкs: (ші nas:) «Παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευθείς». Ksn: a oвosit. «Γέλῳ τε ὀλίγου παρετάθησαν». Плt: п' ачi съ лешine, съ моаръ de pîsŭ. «Τῷ λιμῷ παρατεινόμενα (τὰ ζῶα), ὥστ' ἐκεῖνα (τὰ νεογνὰ αὐτῶν) ἐκτρέφειν». Лкs: «Πολιορκία παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον». Tвч: «Εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα». Лвч: se вa amîna. «Εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο». Sin: (ші кв naptч:) «Ποῖ παρατενεῖς δεδιὼς ταῦτα»; Fлstp: nînъ kînd вei вpma a te teше?

Παρα-τειχίζω, вiit: -ίσω, zideskŭ чetate saŭ zidŭ апроапе, saŭ п' алътвpea de чева. [de вnde

Παρατείχισμα (τὸ), zidŭ saŭ чetate клъdite п' апроапе saŭ п' алътвpea de чева.

Παρα-τεκταίνω, (ші miж:) -αίνομαι, вiit: -ανῶ, -οῦμαι, клъdeskŭ чева апроапе de.. saŭ în тpeакътŭ (Пл:) 2) клъdeskŭ алtfел, prefakŭ. «Ταῦτα γ' ἑτοῖμος τετεύχαται, οὐδέ κε Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτήναιτο». Iл:

*

Ξ. «Ἔπος παρατεκτήναιο». Od: Ξ: sъ плъ smъїeшtї.

Παρατελευταῖος, α, ον, чел алътъреа къ чел de ла sfîpшitъ. «Παρατελευταία συλλαβὴ». Грам: пепълtima. [παρὰ, τελευταῖος].

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ), =Παρατελευταῖος. [παρὰ, τελευτὴ].

Παρα-τελωνέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦ- віit: -ήσω,-ομαι, їаъ вамъ маї мълтъ dekît чеа леџїъitъ, saъ fakъ авъsъ în dpeптъріле въmiї.

Παρα-τέμνω, віit: -τεμῶ, (пех: 2 παρέταμον, ші чл:) taїъ чева деп' алътъреа, saъ în лъпгъ; taїъ (бръzdezъ) къ плъгъл маї лъпг de kît tpeвъїe. «Γῆν – „. Лкs: їаъ пе nedpeптate пapte din цapina „вечіnълъї meъ. (вezї ші ἀποτέμνομαι).

Παρατεταγμένως, adв:(пaptч:) къ pesвoїaskъ apaпжape, saъ înapmape. [παρατάττω].

Παρατέταμαι, пas: tpe: къ: ал лъї παρατείνω.

Παρατετηρημένως, adв: (пaptч:) къ въгape de seamъ. [παρατηρέω].

Παρα-τεχνολιγέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskъ în sъвїeктъ de apte къ авatepe din mipъл ворвіріï.

Παρα-τηρέω -ῶ, віt: -ήσω, въzъ de aпpoaпe; (пpin ъpm:) вагъ de seamъ; пîndeskъ; (Бisep:) пъzeskъ къ skъmпъtate o реліџїoasъ datinъ. [de ъnde

Παρατήρημα (τὸ), овїeктъ de лъape în въгape de seamъ; (пaptiк:) semnъ пpeгiчitopъ de чева. 2)=къ .

Παρατήρησις, εως (ἡ), въгape de seamъ, saъ de aпpoaпe лъape a minte; (пaptiк:) овsepвape de пpeгiчitoape semne. [ші

Παρατηρητὴς, οῦ (ὁ), въгъtopъ de seamъ; saъ пînditopъ, ші чл: [de ъnde

Παρατηρητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de, saъ îndemînatikъ, disпъsъ ла овsepвape, къ skъmпъtate въгъtopъ de seamъ.

Παρα-τίθημι, віit: παραθήσω, (пех: παρέθηκα, ші чл:) пъїъ чева апpoaпe. saъ алътъреа; (пpinч:) пъїъ masa, saъ въкateле пе masъ. (къ dat: indip:) «Καί σφιν δαῖτα παραθήσομεν». Іл: Ψ. «Τράπεζαν παρέθηκεν». Od: E. (ші miж:) «Τράπεζαν Μηδικὴν παρετίθετο„. Тъч: «Μηδέποτε ἄνευ πόνου σῖτον παράθεσθε». Ksn: «Ὅσῳ ἂν πλείω τις παραθῆται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶττον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς». Ksn: (ші пas:). "Τὰ πολλὰ ταῦτα, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα καὶ δριμέα, ші чл:». Ksn: (ші în пaptч:) «Πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε„. Skp: de ъnde авsл:) «Παρατιθέμενα». Лкs: въкateле. 2) adaoгъ; (în цеп:) daъ; (пaptiк:) ofepъ. «Αἴ γάρ ἐμοὶ θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν„. Od: Γ. (ші desпъpцit). «Ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω». Om: 3) пpoпъїъ; eksплікъ; пomeneskъ de чева. «Διῆλθες μοι παραθεὶς ἕκαστον, τί ὄφελος εἴη». Ksn: (ші miж: saъ пas:) «Παραδείγματος ἕνεκα μόνον ἄξια ταῦτα παρατίθεσθαι τῷ λόγῳ». Плt: 4) компapezъ, жъdikъ în алътъpape ъna къ алta. «Παραθέντας τἀκεῖ καθεστῶτα τοῖς ἐνθάδε». Iskp: (ші къ ак: къ пpeп:) «Οὐδὲ γὰρ ἂν εἴχομεν πρὸς ὅ,τι ἔλαττον παραθῶμεν αὐτόν„. Лъч: 5) (miж:) пъїъ чева лîпгъ sinemї. «Ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο». Od: B. T. Ω. «Παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει». Ksn: 6) (пpin îtind:) întpeвъinцezъ. «Μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι„. Плt: 7) depъїъ къ înкpedepe чева în mîna къїва sпpe пъstpape; (Skp:) pekomandъ în пpoтeкцia къїва. «Παρακαταθήκην παραθέσθαι». Ep: «Παρατιθεμένους τὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν ἀμιάντοις σώμασι». Пл: «Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ„. Skp: 8) (din fiгъpaцia челор че въп пpinsope, saъ жок жокъpї de попокъ) mъ пъїъ în пpimeждie. «Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς». Od: P. «Ληϊστῆρες ὑπὲρ ἅλα ἀλόωνται, ψυχὰς παρθέμενοι». Od: I. (вezї ші παραβάλλω].

Παρα-τίλλω, віit: -τιλῶ, smългъ пepї, (пpinч: de ла askъnseле mъdълape a ле tpъпълъї). «Ὁ μοιχὸς ἁλοὺς παρατίλλεται». Apstf: [de ъnde

Παρατιλμὸς (ὁ), ші Παράτιλσις, εως (ἡ), smълцepe de пepї (de ла askъnseле пъpцї a ле tpъпълъї). [ші

Παράτιλτος (ὁ, ἡ), smълsъ de пepiї tpъпълъї. [ші

Παρατίλτρια (ἡ), smългъtoape de пepї de пе tpъпъ.

Παρα-τιμωρέω -ῶ, віit: -ήσω, пedeпseskъ de îndatъ.

Παρατμηθεὶς, εῖσα, έν, пех: 1: de пas: пaptч: ал лъї παρατέμνω.

Παρ-ατμίζω, віit:-ίσω,skoцъ авъpї îndatъ.

Παρα-τολμάω -ῶ, віit: -ήσω, îndpъzneskъ пpea mълt, apъtъ o пeste mъsъpъ îndpъzneaлъ în faпtъ, saъ ворвъ.

Παράτολμος (ὁ, ἡ), къ ковîpшipe îndpъzneцъ. [παρὰ, τόλμη]. [de ъnde

Παρατόλμως, adв: къ ковîpшitoape îndpъzneaлъ, =Παραβόλως.

Παράτονος (ὁ,ἡ), [παρατείνω], пpea mълt, saъ п'алътъреа întinsъ. "Χεῖρες παράτονοι». Eъp: a ле moptълъї.

Παρα-τοξεύω, biit: εύσω, sъцetezъ п' алътъреа, saŭ din коло de (пъ nemepeskŭ) semnъл аціntъріі.

Παράτοπος (ὁ, ἡ), [παρὰ, τόπος] каре пъ 'шї аре локъл, пекъвіінчosŭ. || (neъt:) Παράτοπον, adв: în локŭ de..

Παρατόπως, adв: afaръ de къвenitъл локŭ; ла о парte; (fir:) fъръ къвіінцъ,=Ἐκτόπως.

Παρατραγεῖν, nex: de inf: ал лъї παρατρώγω.

Παρα-τραγικεύω, biit: -εύσω, Sxл: în локŭ de

Παρα-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, повеsteskŭ, saŭ репresintŭ чева întр' ъnŭ кinŭ пеste мъsъръ траціkŭ, foapte emfantikŭ, мъреціosŭ. [din

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ), пеste мъsъръ траціkŭ, (ad:) ковîршitорŭ; екstраваrantŭ. «Λέξις—». Пл: [παρὰ, τραγῳδὸς).

Παρα-τραυλίζω, biit: -ίσω, гîнгъвеskŭ пъціn чева, saŭ de апроапе.

Παρα-τρέπω, biit: -τρέψω, întоркŭ чева în латъре, îї daŭ алтъ dірекціе; (fir:) desdъплекŭ, întоркŭ din пърере; прefакŭ; (în ръŭ) амъцеskŭ, коръпŭ; (ел: saŭ nestр: ші пas: saŭ між:) мъ аватŭ din калеа меа; (fir:) мъ ръtъчеккŭ din dрentŭ ші adевърŭ. «Παρατρέπειν τινα τῆς ὁδοῦ». Елі: «Παρατρέψαι ἀλλῃ τὸ ὕδωρ». Ткр: (ші fir:) «Αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι„. Плt: «Οὕτω δεδόκηται γίνεσθαι, καὶ οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι». Ер: 'Εμμέλειαν παρατρέπειν„. Елі: (ші між:) «Ἄνδρα παρετρέψασθε (δώροις)». Ткр: (ші пas:) «Παραὶ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος„. Іл: N· (ші fir:) «Παρατραπόμενος τοῦ λόγου». Ksn:

Παρα-τρέφω, biit: -θρέψω, маї хръneskŭ пе лîнгъ алтеле, saŭ în zadapŭ (чева de прisosŭ).

Παρα-τρέχω, biit: -θρέξομαι, ші (овіч:) -δραμοῦμαι, (nex: 2: παρέδραμον, ші чл:) алергŭ маї 'nainte, saŭ алергînd трекŭ п' апроапе, saŭ пе dînaintea къїва; (прin ърm:) лasŭ în ърma меа, întрекŭ, ковîршеskŭ: (fir:) амъцеskŭ; (прin întind:) трекŭ къ ведереа; (desпре timпŭ) трекŭ. «Παρὲξ ὁδοῦ κλινθήτην, ὁ δὲ παρέδραμεν». Іл: К. «Οὐχ ἡσυχῇ βαδίζοντες, ἀλλὰ παρατρέχοντες». Ksn: (ші desпре timпŭ) «Τριῶν ἡμερῶν παραδραμουσῶν... Ер: «Καὶ μ', ὅτι βουκόλος εἰμὶ, παρέδραμε, καὶ οὐ προσακούει». Ткр: (ші пas:). «Πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομένην„. Пл: 2) ърmezŭ п' алътъреа, însoцeskŭ алергînd; (къ ак: къ преп:) алергînd трекŭ п' алътъреа, saŭ ажънгŭ апроапе de чева. «Παρατρέχοντά τινα κελεύοντες παίειν„. Ksn: "Οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἑκάτερον παρεδεδραμήκεσαν„. Ksn: «Διέπεμπε τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν». Ksn: (de ъnde) «Παρατρέχοντες». Лкs: гарdienі însoцitорі în кале de вре ъnŭ прінцŭ, ші чл:.

Παρα-τρέω -ῶ, biit: -τρέσω, sперіindъmъ fъгŭ în латъре.

Παραράτρητος (ὁ, ἡ), [παρὰ, τιτράω] гъърitŭ în латъре. «Αὐλὸς—». Плd: ъnŭ fелŭ de fлъерŭ пентръ жалніче церемоніі.

Παρατριβὴ (ἡ), =Παράτριψις; (fir:) чїокмъніре, чеартъ. [din

Παρα-τρίβω, biit: -τρίψω, fрекŭ ъnŭ лъкръ de алтъл (къ dat: saŭ ак: къ преп:). «Τὸν ἀμείνω χρυσὸν διαγινώσκομεν, ἐπεὰν παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ». Ер: (ші пas:) «Ἐς βάσανον παρατρίβομαι, ὥστε μολίβδῳ χρυσὸς„. Тгп: 2) (між: de sine пas: fir:) мъ чїокмъneskŭ (мъ stрікŭ) къ чінева (Плв:). (3 fрекînd чева їаŭ dене dînsъл, saŭ stрікŭ чева. (de ъnde fir:) «Τῷ βρόχῳ τὸν βίον παρατρίψας„. Пл:=Καταστρέψας (веzї ші ἐκτρίβω); (ші між: de sine пas:) «Παρατρίβομαι τὸ μέτωπον„. Stр:='Απαναισχυντέω. [de ъnde

Παράτριμμα (τὸ), efектъл fрекъріі de ъna къ алta; опърітъръ. [ші

Παράτριψις, εως (ἡ), fрекаре de ъna къ алta (акt: saŭ пas:); (fir:) чїокмъніре, înвръжвіре, (Fранц:) collision.

Παρατροπέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: în локŭ de παρατρέπω. [din

Παρατροπὴ (ἡ), întoарчере în латъре, saŭ аватере din кале (акt: saŭ пas:); (fir:) =Παρέκβασις, (Fранц:) dirpesie, ешіре din шіръл къвîнтълъї saŭ sъвїектълъї; (fir:) ръtъчіре; saŭ minчіношіре, (Еранц:) deцепераціе; (пas:)=Παρεκτροπὴ. [ші

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ а întoарче, а аватe, а опрі. [ші

Παράτροπος (ὁ, ἡ), авътътŭ, депъртатŭ din калеа чеа dреаптъ; (fir:) чїъdatŭ; алегорікŭ, enirmatikŭ (de rічіt); (fir:) пелеціъitŭ; (поеt: къ цеп:) депъртъторŭ, апъръторŭ. «Μόρου—». Еър: [παρατρέπω].

Παράτροφος (ὁ, ἡ), хръnitŭ, тръitорŭ лîнгъ, saŭ înпреъnъ къ чінева. [παρατρέφω].

Παρα-τροχάζω, ші поеt: Παρατροχάω -ῶ, biit: -άσω,=Παρατρέχω, алергŭ маї 'nainte, întрекŭ къ алергареа. [ші

Παρα-τροχιος (ὁ, ἡ), чел апроапе de роатъ. [παρὰ, τροχὸς].

Παρα-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, кълегŭ пе fъріш, saŭ преа de timпъріŭ; (fir:)='Ομφακίζομαι.

Παρα-τρύζω, віit: -τρύξω, sвîpniŭ, skîpцiŭ, saŭ вomвъneskŭ апроапе de чinева.

Παρα-τρυφάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ desmîepdŭ лîngъ чinева desmîepdîndъ se ші ачела; saŭ mъ desfъtezŭ în tpeакъtŭ.

Παρα-τρώγω, віit: -τρώξομαι, (nex: παρέτραγον, ші чл:) mъnînkŭ (pozŭ) napte din чева; (fir:) = Παρασκώπτω; (къ цen: fir:) mъ înпъpтъшeskŭ. "Καὶ σὺ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ». Sъet:

Παρα-τρωπάω -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локŭ de παρατρέπω.

Παρα-τυγχάνω, віit: -τεύξομαι. (nex: παρέτυχον, ші чл:) mъ întîmплъ a fi de faцъ, saŭ лîngъ чinева. (къ dat:) «Παρατυχών τῷ πάθει τῷ γεγονότι„. Ep: Μὴ δύνασθαι παρατυχεῖν τῇ μάχῃ». Плв: «Λαβόντες ὅ,τι ἑκάσσῳ παρέτυχεν ὅπλον». Плt: (ші fъpъ kazŭ). «'Εδίδοσαν σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοισι παρατυχοῦσιν». Ep: (їap maї des în naptч:) «'Ο παρατυχὼν». Лкs: op kape s'ap întîmпла de faцъ. «Λαβὼν μάρτυρας τούς παρατετυχηκότας„. Лкs: (ші aвsoл:) «Παρατυχὸν ἰσχύϊ τι χρήσασθαι». Тъч: daka din întîmпларе ва вeni вpemea. «Τὰ παρατυχόντα». Лкs: челе adъse de întîmпларе. (ші în локŭ de adв:) «'Εκ τοῦ παρατυχόντος, saŭ «'Εν παρατυχόντι». Лкs: op къm adъче întîmпларea. "Πρὸς τὸ παρατυχὸν». Лкs: dъпе înпpeжъpъpiле, че ва adъче întîmпларea.

Παράτυπος (ὁ, ἡ), пpefъкъtŭ, saŭ nefъкъtŭ dъпе adeвъpatъл кiпŭ; (naptiк: desпpe monetъ) minчinoasъ (калпъ). [παρὰ, τύπος]. [de ъnde

Παρα-τυπόω -ῶ, віit: -ώσω, fopmezŭ чева în neadeвъpatŭ кiпŭ; imitŭ (înfъцiшezŭ) чева în nedesъвîpшitŭ saŭ minчinosŭ кiпŭ. [de ъnde

Παρατύπωσις, εως (ἡ), nedesъвîpшitъ, saŭ minчinoasъ imitape. [ші

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, înкiпъitopŭ de чева къ nedesъвîpшipe.

Παρατυχὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: ал лъї παρατυγχάνω.

Παρ-αυγάζω, віit: -άσω, лъminezŭ чева (ші nas: mъ лъminezŭ, saŭ mъ въzŭ apъtatŭ) пе d'алъtъpea, saŭ пе de mъpцinї. 2) noet: în локŭ de παραφαίνω (2).

Παρ-αυδάω -ῶ, віit: -ήσω, = Παραμυθέομαι, mînгîїŭ; sfъtъїeskŭ.

Παρ-αυλέω -ῶ, віit: ήσω, кîntŭ къ fлъepъл лîngъ чinева, saŭ fъpъ apmonie.

Παρ-αυλίζω, ші (miж:) -ίζομαι, віit: -ίσω, -ίσομαι, (къ dat:) локъїeskŭ, saŭ netpekŭ noaпtea апроапе de чinева; (în цen:) sîntŭ вечinŭ. «Παραυλίζουσα πέτρα μακραῖς» Eъp: [ші

Παραύλιον (τὸ), = Προαύλιον. (прinч: neъt: лъї...

Παραύλιος (ὁ, ἡ), глs: în локŭ de...

Πάραυλος (ὁ, ἡ), noet: чел апроапе de къptea (kasa de цapa) къїва; (în цen:) вечinŭ. «Βοὴ—». Sof: aъzitъ апроапе. [παρὰ, αὐλὴ]. (вezї ші...

Πάραυλος (ὁ, ἡ), nenotpiвitŭ къ глasъл fлъepълъї; (în цen:) de pъŭ sъnetŭ, (Fpanц:) discordant; 2) (dъпе Eъst:) кam asemenea (кape кam adъче) къ sъnetъл fлъepълъї, askъцitŭ, жалnikŭ. "Βοὴ —», Sof: [παρὰ, αὐλός].

Παρ αυξάνω, ші Παρ-αύξω, віit: -αυξήσω, кpeskŭ чева în tpeакъtŭ (fъpъ înгpiжipe), saŭ maї mълt (прin adaosŭ). [de ъnde

Παραύξη, At: în локŭ de...

Παραύξησις, εως (ἡ), кpeшtepe neînгpiжitъ, saŭ прin adaose.

Παρ-αύξω, віit: -αυξήσω, = Παραυξάνω.

Παραύστηρος (ὁ, ἡ), fъpъ къвîntŭ saŭ neste mъsъpъ stpaшnikŭ. [παρὰ, αὐστηρός].

Πάραυτὰ, adв: în локŭ de παρ' αὐτὰ (se înц: τὰ πράγματα, saŭ γινόμενα), în datъ. (ъne-opї къ цen:) «Παραυτά τοῦ τεκεῖν». Лкs: în minъtъл de...

Παραυτίκα, adв: = Παραυτά, atъnчї, saŭ акъm în datъ. (maї de mълte-opї къ aptiк:) «'Ο («'Η, «Τὸ, ші чл:) παραυτίκα„. челе de faцъ, saŭ tpekъtoape, de ъnŭ minъtŭ. «Αἱ παραυτίκα ἡδοναὶ». Лкs: (ші întp' o ziч: în локŭ de adв:). «Καὶ τοπαραυτίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ, ші чл:». Ep: de окamdatъ. (вezї ші παραχρῆμα).

Παραυτόθεν, adв: = Αὐτόθεν. [ші

Παραυτόθι, adв: = Αὐτόθι. [παρὰ, αὐτός].

Παρ-αυχενίζω, віît: -ίσω, = Παρακλίνω, плекŭ în лatъpe saŭ ла o napte гpъmazъл (stpъm: ші nestp:). [ші

Παραυχένιος, α saŭ ος, ον, чел de лîngъ (de ла saŭ пе) гpъmazŭ. [παρὰ, αὐχήν].

Παραφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї παρατρώγω.

Παρα-φαίνω, віit: -φανῶ, apъtŭ чева (ші nas:) mъ înfъцiшezŭ апроапе, saŭ dînaintea къїва. «'Εξαπίνης παραφαινόμενοι». Ksn: 2) apъtŭ пъцin чева (кam п'алъtъpea); (nas:) mъ въzŭ întp' ъnŭ кiпŭ întъnekaїŭ. 3) (къ dat:) лъminezŭ къїва de апроапе. «Τούτῳ δὲ παραφαίνουσι νυκτὸς οἱ θρασύτατοι τῶν πολιτῶν„. Пл:

Παρ-αφ-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, їaŭ (хpъneskŭ) чева кam п'алъtъpea, пе askъns (къ miжлокŭ), = 'Υφαιροῦμαι. [de ъnde

Παραφαίρεσις, εως (ἡ), лѹаре (хръпіре) кѹ міжлокѹ іskѹsitѹ, віклеанѹ.

Παραφανεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: de партч: ал лѹї παραφαίνω.

Παρα-φάσαι, nex: 1: de înf: ал лѹї παραφάσσω.

Παράφασις, εως (ἡ), [παράφημι] повъцѹіре; mînгіїере; (în ръѹ) ворвіре атъцітоаре. 2) [παραφάσσσω] atinцере (піпъіре) пе deasѹпра de пърціле латѹрале. 3) [παραφαίνω] арътареа овїектелор în оглindъ.

Παρ-αφάσσω,(fъръ віit,) Ion:=Ἀλλοφάσσω.

Παράφερνα (τὰ), kîte ïa mipeasa afaръ de zestpea sa (екsопріче). [παρὰ, φερνή].

Παρα-φέρω, віit: παροίσω, (nex: 1: παρήνεγκα, ші чл:) adѹкѹ чева апроапе, saѹ dînaintea кѹїва; adѹкѹ ла міжлокѹ, înfъцішezѹ; (desпре mînкърї) =Παρατίθημι; (fir:) пomeneskѹ чева, adѹкѹ de мъртѹріе, чітezѹ. (кѹ dat:) «Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν θηρία». Ksn: "Ἅπαντα σοὶ παρεφόρουν„. Apstf: "Καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα». Ep: «Λόγους παραφέρουσα». Eѹp: (ші пas:) «Ἀπὸ δείπνου σφι οὐδὲν παραφορέεται„. Ep: «Οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται». Плt: 2) adѹкѹ чева în партеа d' алътѹреа. «Δευρὶ τὴν χεῖρα παρήνεγκα». Dm: "Παραφέρειν τόν ὀφθαλμόν». Лкs: a 'шї înвîрti вedepiле ка ѹпѹ пеѹпѹ. (ші пas:) "Παραφέρομαι». Лls: шовъїeskѹ ка ѹпѹ веатѹ. 3) dѹкѹ маї înколо (маї 'nainte); (прin întind:) întpeкѹ, ковîршеskѹ; (fir:) tpeкѹ чева în тъчере; saѹ tpeкînd їаѹ, tîръskѹ кѹ sinem; (прin întind:) рътъчеskѹ, аватѹ пе чінева din калеа чеа dpeaптъ; (пas:) мъ аватѹ,мъ рътъчеskѹ; (med:) îmї esѹ din mînцї, мъ sminteskѹ; (nestpъm;) мъ skimвѹ; (desпре timпѹ) tpeкѹ. "Ὤχετο παραφέρων (ὁ μάγειρος) τὸ ὄψον». Ksn: «Τοῦ χρόνου καθάπερ ῥεύματος ἕκαστα παραφέροντος„. Пл:(ші пas:) «Παρενεχθέντες(ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ) ἀπώλοντο». Пл: (ші fir:) «Παρενεχθεὶς». Iпкр: smintindѹ-se; «Πάντας βασιλέας παρενεγκών„. Apst: (ші fir:) «Παρήνεγκε τὸ ῥηθέν». Пл: a tpeкѹt în тъчере. (ші nestp:) «Παρενεγκόντος τοῦ ὀνόματος, Αἶνος ἐκλήθη». Kon: skimвîndѹ se пѹмеле. «Ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν». Тѹч: tpeкînd. 4) поet: (pap) sѹfepѹ. «Ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν». Sof:

Παρα-φεύγω, віit: -φεύξομαι, ші -φευξοῦμαι, (nex: παρέφυγον, ші чл:) fѹгѹ tpeкînd пе лîнгъ, saѹ пе dînaintea кѹїва.

Παρα-φηλόω -ῶ, віit: -ώσω, înшелѹ, атъцеskѹ.

Παρά-φημι, віit: -φήσω, (nex: παρεῖπον) поet: (кѹ dat:) sfътѹїeskѹ, повъцѹїeskѹ. (між: кѹ ак:) desdѹплекѹ, întopкѹ пе чінева din пъреpea sa; (în ръѹ) skoцѹ din minцї, атъцеskѹ,=Παραπείθω. «Μητρὶ παιράφημι πατρὶ ἐπίηρα φέρειν». Іл: А. (ші між:) »Εἴ τις μ' ἐνίπτοι, ... σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες». Іл: Ψ. (ші în ръѹ) «Μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι παρφάσθαι„. Od: П. «Εἰ δέ τινα παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο». Іл: М.

Παραφθαδὸν, adв: поet: [παραφθάνω] апѹкînd маї 'nainte; saѹ sosind апроапе.

Παραφθαίησι, поet: a 3: sinг: пeps: de nex: 2: de поft:, ші

Παραφθάμενος, η, ον, між: nex: de партч: ал лѹї...

Παρα-φθάνω віit: παραφθάσω, (nex: παρέφθασα, ші 2: παρέφθην) апѹкѹ, saѹ tpeкѹ маї 'nainte, întpeкѹ. «Εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν». Іл: К. "Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον»· Іл: Ψ. (ші кѹ партч:) «Παρέφθασεν ἕσπερα γενομένη, πρὶν σχολάσαι„. Ksn:

Παραφθὰς, nex: 2:, ші Παραφθάσας, ші поet: Παραφθάσσας, nex: 1: de партч: ал лѹї παραφθάνω.

Παρα-φθέγγομαι, віit: -φθέγξομαι, ворвекѹ afaръ din sѹвїeкtѹ, pesпѹnzѹ алтеле în локѹ de алтеле; (мѹsік:) skoцѹ sѹnetѹ непотрівітѹ, fakѹ парafoniї (desвїepsѹірї). 2) ворвеskѹ fъръ време, таїѹ ворва кѹїва. 3) zікѹ чева пе d'алътѹреа, пїеziш, saѹ în tpeакътѹ (daѹ кѹїва a înцелеце чева). 4) =Προσλαλῶ, конворвеskѹ. [de ѹnde

Παραφθεγκτήρια (τὰ), (se inц: δῶρα, saѹ ἱερὰ,) dapѹрї date, saѹ цеpemoniї съвîршіте ла чеа dîntîї întîлnipe a міpелѹї кѹ mipeasa. [ші

Παράφθεγμα (τὸ), кѹвîntѹ ешітѹ din шірѹл ворвеї; întpeвape, saѹ pesпѹnsѹ fъръ кѹвîntѹ; (мѹs:) =Παραφωνία.

Παρα-φθείρω, віit: -φθερῶ, кам stpікѹ (faлsifікѹ) чева. [de ѹnde

Παραφθορὰ (ἡ), stpікape (faлsifікape) de чева în парте.

Παρ-αφ-ίημι, віit: -αφήσω, (nex: παραφῆκα, ші чл:) лаsѹ чева ла о парте, пъръseskѹ; tpeкѹ în тъчере.

Παραφίμωσις, εως (ἡ), о патімъ ла цеnitaлѹл мемвpѹ ал върк атѹлѹї (кînd пїелчеаоа din прежѹр пѹ 'ї акоперъ капѹл, вezї φίμωσις).

Παρα-φλογίζω, віit: -ίσω, fepвѹ чева ла

пара fокълъї. пръжeskъ. [de unde]

Παραφλέγισμα (το), mînkare feapîъ ла пара fокълъї, пръжîтъ.

Παραφορά (ἡ), смълеїъ поzъîъ de beatъ; (fig:) smintipe; порnipe перегълатъ, (Франц:) emportement. 2) (акт:) пъртаре în коачї ші în колo. [ші

Παρα-φορέω -ῶ, viit:-ήσω. =Παραφέρω.[ші

Παράφορος (ὁ, ἡ), поvъцъ în смълеїъ; smintitъ, невънатїкъ. «Γλῶττα —». Грам: înkъркатъ de беціе. ‖ (neol:) Παράφορον, adv: în локъ de παραφέρως. "Παράφορον βλέπων (θεδορκὼς)». Лъч: кă къзътъръ de невънъ."Παράφορον βαδίζειν». Fiziр: a-ътъла ка унъ beatъ. 2)(akt:)adъкъторъ de перегълатъ mîшкаре, саŭ пъртаре. "Παράφορος καὶ ταρακτικὸς». Пл: (ші кă цеп:) «Τῆς γνώμης παράφορος». Iнкр: [παραφέρω]. [de unde

Παραφορότης (ἡ), перегълътате. «Σώματος —». Пл: непропорціе.

Παρα-φορτίζομαι, viit: -ίσομαι, înkaркъ înkъ маї мълт, пъї», саŭ їаŭ ші алтъ sapчînъ: (în цеп:) adaorъ. «Τῷ λόγῳ —» Пл:

Παραφόρως, adv: невънемте. [παράφορος]

Παράφραγμα (τὸ), [παραφράσσω] înгръditъръ п' înlpe, саŭ de fie-каре пarte п' алътъреа, ŝaŭ în лъпгъ adъогатъ ла вре о търie, saŭ batepie. (Франц:) palissade.

Παρα-φράζω, viit: -φράσω, zicъ чева алтfел (къ алte fpase), саŭ «ekъpimъ чева маї deслъшit înlp' алтъ кînъ.

Παραφρακτικὸς, ἡ, ὸν, =Ἐμφρακτικός.

Παράφρασις, εως (ἡ), парafрasъ, екъpimare прin алte fpase de ачелашї înцелесъ (ка съ se екъпліче маї deслъшit). [παραφράζω].

Παρα-φράττω (ττω), viit: -φράξω, înkizъ (înтъpeskъ) прin adъогатъ înгръdipe de amîndoъ пърціле, саŭ în лъпгъ o батepie; (în цеп:) înkizъ, astъпъ біне din тоате пърціле.

Παραφραστὴς, οῦ (ὁ), екъпліkъторъ de унъ înцелесъ прin парafрasъ. [παραφράζω]. [de unde

Παραφραστικός, ἡ, ὸν, кънепіъ, саŭ folositоръ ла парafрasъ.

Παρ-αρρίζω. viit: -ίσω, (кă dat:) sunъmerъ de amîndoъ пърціле (саŭ пе d' алътъреа) гъреї.

Παρα φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, înї esъ din minцї, sîntъ smintitъ; (кă цеп: neol:) пъ înцелегъ, саŭ прічепъ ръъ. [de unde

Παραφρόνησις, εως (ἡ), smintipe, emîpe din minцї, (Франц:) délire.

Παραφρονικὸς, ἡ, ὸν, neol: în локъ de παράφρων.

Παραφροσύνη (ἡ), невънie. [παράφρων].

Παρα-φρουρέω -ῶ, viit:-ήσω, stрежîeskъ лîпгъ чева.

Παρα-φρυκτορεύομαι, viit: -εύσομαι, mi

Παρα-φρυκτωρέω -ῶ, viit: -ήσω, înaлцъ ші алтъ deoseвitъ semnalъ прin лъmînї supe înaltiпцареа връжнашілор, кă каре sîntъ înцелесъ a fave тръdare.

Παράφρων, ονος (ὁ, ἡ), smintitъ, невънъ. 2) neol: каре пъ înцелеце біне, saŭ пъ жudikъ drept. «Μάντις — ». Sof: = Ψευδόμαντις. [παρὰ, φρήν].

Παρα-φυὰς, ἀδος (ὁ), [παραφύω] мълdiцъ, saŭ влъstаръ, че dъ п'алътъреа din ръdъчina копачînлаї; (în цеп:) = Παράφυτις.

Παρα-φυκίζω, viit: -ίσω, sъlimeneskъ; (fig:) prefakъ în minчinosъ, falsifikъ. [de unde

Παραφυκισμὸς (ὁ), sъlimenipe; (fig:) minчinoasъ înfrъпъsepare; (în цеп:) prefaчere, falsifikare.

Παράφυκτος (ὁ, ἡ), каstъ πάρφυκτος.

Παραφυλακὴ (ἡ), пазъ de апроape, îndъ; лъare a minte, observare; (sne-orî prenaз, stpeажъ. [ші

Παραφυλακτικὸς,ἡ, ὸν, folositоръ, саŭ îndeminatikъ ла пъzipe, îndipe de апроape, ла лъare a minte, саŭ prenъzipe. [ші

Παραφύλαξ, ακος (ἡ), пъzitоръ, stрежîtоръ, înditоръ de апроape. [din

Παρα-φυλάττω(-ττω), viit: -άξω, пъzeskъ de апроape; баrъ de seamъ, каstъ вреme, îndeskъ; prenъzeskъ, їаŭ a minte

Παρα-φυλλὶς, ἴδος (ἡ), кръkлiцъ къ frъnzеліце (че pesape не лîпгъ алта маїmape, ші маї de мълte-orî supe въtътареа еї). [παρὰ, φύλλον].

Παρα-φυσάω - ω, viit: -ήσω, sъflъ (sufla) чева не d'алътъреа; (fig:) înssflъ mînie, saŭ mîndpie къ ворвеле меле.

Παράφυσις, εως (ἡ), [παραφύω] op че pesape п' алътъреа de прisosъ.

Παρα φυτεύω, viit: -εύσω, sъdeskъ чева апроape, saŭ п' алътъреа de алта. [din

Παράφυτος (ὁ, ἡ , pesърitъ апроape (алътъреа, de чева кат de прisosъ. [din

Παρα-φύω, viip: -ύσω, (mîkъ: saŭ 2: nex: παρέφυν, ші чл:) faкъ a pesърі чева п'алътъреа de прisosъ. «Δάκτυλοι (Ὀδόντες) παραφυόμενοι». Лъч: чеї de прisosъ (neste oвічнъіта нътъръ).

Παρα φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, stpirъ апроape de, saŭ къpe чінева. 2) ворвеskъ ла в-

рекїе. 3) (мѫзік:) ѣакѫ парафонїї (вези παραφωνία). [din

Παραφωνή (ἡ), ѕѫнаре де глаѕѫ. [παρὰ, φωνή].

Παραφώνησις, εως (ἡ), ѕпіраре аѕѫпра вре ѫнеї лѫкрѫ,=Ἐπιφώνησις. [παραφωνέω].

Παραφωνία (ἡ), глаѕ дезвїерѕкіторѫ, десарионіоѕѫ. 2) глаѕѫ конѕѫнѣторѫ (амеѕтекатѫ) кѫ алтул. [din

Παράφωνος (ὁ, ἡ), ѕѫнѣторѫ ѣръ вїерѕѫ, ѕаѫ (Франц:) дисордант. 2) аѫзитѫ тот ынтр' о врєме кѫ алтул. [παρὰ, φωνή].

Παραφώτισμα (τὸ), Бисер: ын локѫ де παραβάπτισμα. [ші

Παραφωτισμὸς (ὁ), мінчіноасъ (ѣалъ), ынтѫнекоасъ лѫміуаре. [παραφωτίζω].

Παρα-χάζομαι, вііт: -χάσομαι, мъ трагѫ ын латѫре, мъ даѫ ла о парте.

Παρα-χάλασμα (τὸ), [παραχαλάω] дестиндере, дескопдаре, слъвіре.

Παραχαλασμάτιον (τὸ), дім: ал луї παραχάλασμα.

Παρα-χαλάω -ῶ, вііт: -άσω, дестинзѫ, дескопдезѫ, слъвескѫ; (нестр:) мъ дестинзѫ, мъ лаѕѫ слаб; (фіг:) мъ молешескѫ.

Παρα-χαλκεύω, вііт: -εύσω, ѣаврічезѫ чева аупроапе; (фіг:) ѫнелтескѫ чева кам п' алтъвреа.

Παραχάραγμα (τὸ), пречъкатъ (мінчіноасъ) тінъпітѫрѫ; ѣалъ монетъ. [ші

Παραχαράκτης, ου (ὁ), тінъпіторѫ де мінчіноасе монете (калпъзанѫ). [din

Παραχαράττω (ττω), вііт: -άξω, таїѫ (тінъпърескѫ) мінчіноасе монете; (ын цен:) пребакѫ, ѕтрікѫ, ѣалсіфікѫ.

Παρα-χειμάζω, вііт: -άσω, їернезѫ ѫнде ва. [де ѫнде

Παραχειμασία (ἡ), їернаре ын вре ѫнѫ локѫ. 2) (мрін ынтінд:) локѫ їернатікѫ.

Παρα-χέω. вііт:-χεύσω, (нех: παρέχεα, ші чл:) вървѫ чева аупроапе, ѕаѫ лінгъ чева; торнѫ де ѫнѫлат; ѕтропескѫ кѫ апъ де трантафілѫ ші чл; торнѫ кѫіва съ беа. «Τὸν ῥυσσόμενον χοῦν ἐκ τοῦ ῥύγματος παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα». Ер: «Τὸ μύρον ἤδη παρέχεον». Ат:

Παρα-χιλαίνω, вііт: -ανῶ, ѣакѫ чева кълдічезѫ, ынкропескѫ.

Παρα-χνάω, вііт: -άύσω, (кѫ цен:) ынѕѫкѫ чева д'алтъвреа; хрънескѫ лъкотеште вре о бѫкатъ токмаї дин марцине.

Παρα-χορδίζω, вііт: -ίσω, атінгѫ (кінтінд кѫ кітара ші чл:) алтъ коардъ ын локѫ де алта; (мрін врм:) ѣакѫ парафонїї; (фіг:) ворбескѫ несокотіт. [din

Παράχορδος (ὁ, ἡ). ѕвіторѫ де алтъ коардъ ын локѫ де чеа потрівітъ; (мрін врм:) неармоніоѕѫ,(Франц:, дисордант; (ын цен:) грешітѫ, некѫвіинчоѕѫ. [παρὰ, χορδὴ].

Παρα-χορεύω, вііт: -εύσω, дѫнцезѫ алтъ чінева.

Παρα-χορηγέω -ῶ, вііт: -ήσω, келтѫіескѫ ка хорегѫ д' ынтр' ал меѫ маї мълтѫ декît есте пîндѫітѫ де пѫвлікѫ. (вези χορηγός). [де ѫнде

Παραχορήγημα (τὸ), нерсоанъ, каре одатъ нѫмаї се ынфъцішеазъ не шенъ ын тоатъ драма. (алцїї скріѫ παραχώρημα).

Παρα-χραίνω, вііт: -χρανῶ, мінжескѫ атінгînd ічї ші кодо.

Παρα-χράομαι -ῶμαι, вііт: -χρήσομαι, (кѫ дат:) ынтребѫінцезѫ чева ѣръ требѫінцъ, ѕаѫ преа мълт, (мрін врм:)=Καταχρῶμαι, абѫзезѫ; (кѫ ак:) тракtезѫ чева ка лѫкрѫ де німікѫ, деспрецѫїескѫ. «Παρεχρήσάμενοι τὸν χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα». Ер: (ші абсол:) "Ἐμάχοντο παραχρεώμενοι». Ер: некрѫіндѫ се (деспъдъждѫіт).

Παράχρεος, поет: ын локѫ де...

Παραχρῆμα, адв: =Παραυτὰ, (дѫнеʒіч:) кїар лînгъ лѫкрѫ, ындатъ. "Καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν· ἐπεὶ δὲ ші чл»:. Ер: (ші кѫ артік:) «Ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης». Тѫч: дін неволе де апроапе, ынпілътоаре. «Τῶν τε παραχρῆμα ἀριστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἄριστος εἰκαστής». Тѫч: де челе де фацъ. (ші кѫ преп; ын локѫ де адв:) «Ἐν τῷ παραχρῆμα». Ксн: де о кам датъ. «Ἐκ «Ἀπὸ) τοῦ παραχρῆμα». де ла ындемînъ. «Λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους». Ксн: (вези ші παραυτίκα). [παρὰ, χρῆμα].

Παράχρησις, εως (ἡ), реа ынтребѫінцаре, =Κατάχρησις. абѫзѫ. [παραχράομαι].

Παρα-χρηστηριάζω. вііт: -άσω, апъцескѫ мрін мінчіноасе прооровїї.

Παρά-χροος -ους, [παρὰ, χρόα] ші

Παράχρωμος (ὁ, ἡ), ешітѫ дін фаца ѕа; ръѫ колоратѫ; ѣръ фацъ, ѕеарбъдѫ. [παρὰ, χρῶμα].

Παρα-χρώννυμι, вііт: -χρώσω, колорезѫ кѫ мінчіноасе фелє: (фіг:) вариезѫ мѫѕіка мрін хроматікъ армоніе (вези χρῶμα). «Τὰ παρακεχρωσμένα καὶ σύντονα τῶν μελῶν», Арѕт: [де ѫнде

Παράχρωσις, εως(ἡ), колораре мрін мінчіноасе фелє; въпѕса ѕпълъчіцъ, ешітъ;(фіг:) вариаціе де мѫѕікъ мрін хроматікъ армоніе.

Παράχυσις, εως (ἡ), торнаре де апъ де

спълат, saŭ de лъѹт; topnape de a da кѹїва съ веа. (вezi ἐπίχυσις). [ші

Παραχύτης, ου (ὁ), topnъtopŭ de апъ ла ваїе. [παραχέω].

Παράχωμα (τὸ), гръmadъ de пъmîntŭ (малŭ) п' алътѹреа кѹ шанцŭ. [din

Παρα-χώννυμι, віit: -χώσω, гръmъdeskŭ пъmîntŭ (fakŭ малŭ) п' алътѹреа кѹ шанцŭ, saŭ гроапъ. «Χῶμα δὲ παρέχωσα παρ' ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ χεῖλος». Ер:

Παρα-χωρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ tpaгŭ în латѹре, fakŭ локŭ, ка съ tpeakъ чінева; (кѹ цен: кѹ преп:) плекŭ de ѹndeва; (прin întind;) пъръseskŭ чева (ші між: înгъdѹїŭ întîitatea) алтѹїа; mъ плекŭ, mъ лаsŭ dѹпе алтѹл; (кѹ inf:) eptŭ, înгъdѹїŭ, daŭ воїе; (кѹ dat: dipek: ші цен: indip:) «Ὅπως ὑπηρετῶσι μὲν πάντες πάντα, ὑπανιστῶνται δὲ ἀπὸ τῶν θάκων, ὁδῶν τε ὑμῖν παραχωρῶσι ші чл»; Ksn: (ші кѹ преп:) «Ἐκ τῆς πόλεως παραχωρεῖν». D. Ал: (ші кѹ inf:) «Καὶ τῶν θεραπόντων τῷ δεομένῳ παρεχώρει διαλέγεσθαι αὐτῷ». D: Ал: (ші ел:) «Παραχωροῦσιν Ὁμήρῳ πάντες». Ермц: 2) (рар) mepгŭ maї 'nainte, înaintezŭ; (кѹ ак: кѹ преп:) ажѹнгŭ ла.. «Εἰς τὸ γῆρας —». Xps: [de ѹnde

Παραχώρημα (τὸ), обїектŭ, че înгъdѹїе, пъръseшte чінева алтѹїа; saŭ (fir:) întpѹ каре se лаsъ чінева maї de жos dekît алтѹл. 2) =Παραχορήγημα. [ші

Παραχώρησις, εως(ἡ), tpaцере ла о парте; înгъdѹіре; пъръsipe de чева пе seama алтѹїа; плекаре ла воїеа алтѹїа, ші чл: [ші

Παραχωρητικὸς, ή, ὸν, лesnічosŭ a înгъdѹі, a se плека алтѹїа, a se da în латѹре dînaintea кѹїва, ші чл:

Παραχώριος (ὁ, ἡ), пѹsŭ, ашezatŭ апроапе de вре ѹnŭ локŭ. [παρὰ, χώρα].

Παρα-ψαλίζω, віit: -ίσω, fѹрŭ tъind din чева кѹ foapfeka maї mѹлтѹ ла кроїалъ. [de ѹnde.

Παραψαλιστὴς, οῦ (ὁ), решлѹіtopŭ de галвенї; saŭ fѹръtopŭ din foapfekъ de ла о хаїнъ ла кроїалъ.

Παρα-ψάλλω, віit: -ψαλῶ, atinгŭ ѹшор (de черкаре) коарделе вре ѹnѹї mѹsikалŭ inspѹшîntŭ; кîntŭ кѹ кitapa, ші чл: апроапе saŭ dînaintea кѹїва.

Παράψαυσις, εως (ἡ), atinцере пе d' алътѹреа, saŭ пе deasѹпра. [din

Παρα-ψαύω, віit: -ψαύσω, atinгŭ п' алътѹреа în tpeakъtŭ, saŭ nѹmaї пе deasѹпра.

Παρα-ψάω -ῶ, віit: -ψήσω, fpekŭ чева ѹшор пе deasѹпра, ка съ netezeskŭ. (вezї παράψηστος, ші παραψήχω).

Παρα-ψελλίζω, віit: -ίσω, sîntŭ кам пелtikŭ.

Παρα-ψεύδομαι, віit:- ψεύσομαι, înшелŭ пе чінева кѹ minчїѹnї, =Παραλογίζομαι.

Παράψηστος (ὁ, ἡ), [παραψάω] netezitŭ кѹ пїeптене saŭ пеpie. «Θεραπαινίδιον παράψηστον». Плд: кіпŭ de femeїe în teatpѹ, пърѹл къріа ера кѹ îndemînъtate desпърцitŭ, saŭ fъкѹtŭ крецŭ de amîndoъ пърціле.

Παρα-ψήχω -ῶ, віit: -ψήξω, fpekŭ чева ѹшор пе deasѹпра, ка съ netezeskŭ; mînгîїŭ пе чінева піпъindѹ 'ї варва saŭ пърѹл; (прin întind:) mъ їаŭ кѹ віnішорѹл пе лîngъ чінева.

Παράψογος (ὁ, ἡ), хѹлъ fъкѹtъ în tpeakъtŭ, saŭ afapъ din шірѹл кѹвîntѹлѹї (zічере неапровatъ de Платонŭ).[παρὰ,ψόγος].

Παρα-ψυχάομαι -ῶμαι=(saŭ греш: în локŭ de) Παραψύχομαι.

Παραψυχὴ (ἡ), = 'Αναψυχὴ, pesѹfлape; mînгîїepe. [παρὰ, ψυχὴ].

Παρα-ψύχω, (ші (між:) -ψύχομαι, віit: -ψύξω, -ομαι, = 'Αναψύχω, daŭ pesѹfлape; ѹшѹpezŭ, mînгîїŭ.

Παρβάτης, ου (ὁ), поет: în локŭ de παραβάτης.

Παρβεβαὼς, поет: în локŭ de παραβεβαώς.

Παρβολάδην, поет: în локŭ de παραβὸλάδην.

Παρδακὸς, ὴ, ὸν, [ἄρδω] кам ѹdatŭ, ѹmezitŭ.

Παρδάλειος, α, ον, mi Ion:

Παρδάλεος, α, ον, чел de пapdosŭ saŭ леопapdŭ. (de ѹnde ‖ sѹвst:) Παρδαλέη (se înц: δορὰ)пїеле de пapdosŭ saŭ леопapdŭ[ші

Παρδαλῆ (ἡ), în kontpak: în локŭ de παρδαλέη (δορὰ). [πάρδαλις].

Παρδαληφόρος (ὁ, ἡ), пѹptъtopŭ de пїеле de леопapdŭ. [παρδαλῆ, φέρω].

Παρδαλίαγχες, εος -ους (τὸ), епіt: плаnta пѹmitъ omakŭ, saŭ пърѹл лѹпѹлѹї,='Ακόνιον (fiind къ sѹгрѹmъ пapdoшїї). [πάρδαλις, ἄγχω].

Παρδαλιδεὺς, έως (ὁ), пѹїŭ de пapdosŭ. [ші

Παρδάλιον, ші Πάρδιον (τὸ), ѹnŭ felŭ de animaлŭ nekѹnoskѹtŭ (Apst: Z. Ist: B.11[din

Πάρδαλις, εως (ἡ), ѹnŭ felŭ de feapъ кѹ пїеле nestpiцъ, пapdosŭ, saŭ леопapdŭ. [πάρδος]. 2) ѹnŭ felŭ de kitŭ. [de ѹnde

Πάρδαλος (ὁ), ѹnŭ felŭ de пasъpe кѹ пене чепѹшїї ші пікаte кѹ пегрѹ. [ші

Παρδαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл (saȣ asemenea) пардошілор. [ші

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, пestpiцȣ (плinȣ de пікъцеле) ка пардоsȣл.

Παρδεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Παρδήσομαι, віit: de хot: ал лȣĭ πέρδομαι.

Παρδίας, ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de кitȣ, saȣ пеште,=(поate) Πάρδαλις (2).

Πάρδιον (τὸ), вezĭ παρδάλιον.

Πάρδος (ὁ), ȣnȣ felȣ de feposȣ animaлȣ, [de ачі] пардоsȣ (de бърбъteskȣ neamȣ dȣпе ȣniĭ).

Παρίασι, поet: în локȣ de πάρεισι, 3: îm: пеps: ал лȣĭ πάρειμι, sîntȣ de faцъ.

Παρ-εάω -ῶ, віit: -άσω, лasȣ ла о парte, saȣ sъ tpeакъ.

Παρ-εγγίζω. віit: -ίσω, mъ апропіȣ прin чева.

Παρέγγραπτος, ші Παρέγγραφος (ὁ, ἡ), înskpisȣ (tpeкȣtȣ în peцistpȣ) кȣ кълкаре de леце; (прinч:) neadeвъpatȣ чеtъцeanȣ; (în цen:) minчinosȣ, falsȣ; плъsmȣitȣ. [din

Παρ εγ-γράφω, віit: -γράψω, înskpiȣ(tpeкȣ în каtaлогȣ) віклепеште, saȣ пелеціȣit.

Παρ-εγγυάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι, -ῶμαι, віit: -ήσω, -ομαι, stpъdaȣ лȣкрȣ din mînъ în mînъ, saȣ ворвъ din гȣръ în гȣръ; daȣ opdinȣ; sfъtȣĭeskȣ; pekomandȣ. (кȣ dat: indip:) «Παρεγγυήσας τὸν ξεῖνον τοῖσι φίλοισι». Ep: (ші кȣ inf·) «Ἂν δ' ἄρα ὑμᾶς οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἕπεσθαι παρεγγυῶσιν, ὑπακούετε αὐτοῖς». Ksn: [din

Παρεγγύη (ἡ), (pap) în локȣ de ...

Παρεγγύησις, εως (ἡ), stpъdape de лȣкрȣ, saȣ кȣвîntȣ; opdinȣ; (паptik:) комȣnікаре din гъръ în гȣръ de ostъшeskȣ konsemnȣ, (Fpanц:)passe-parole. [παρεγγυάω].

Πάρεγγυς, adв: колеа апроапе; проа апроапе; кît maĭ апроапе. [παρὰ, ἐγγὺς].

Παρ-εγ-κάθημαι, віit: -καθεσθήσομαι, шеzȣ апроапе.

Παρ-εγ-κάπτω, віit: -κάψω, înбȣкȣ, înгiцȣ п' întpe алteле, saȣ în tpeакътȣ.

Παρ-έγ-κειμαι, віit: -κείσομαι, staȣ, sîntȣ întpeпȣsȣ. «Γράμματι παρέγκειται». Пл:

Παρ-εγ-κελεύομαι, віit: -εύσομαι,=Παρακελεύομαι, îndemnȣ, înкȣpaжezȣ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος (ἡ), partea din апоĭ а креерілор, miчiĭ креерĭ, (Fpanц:) servelet. [παρὰ, ἐγκέφαλος].

Παρ-εγ-κλίνω, віit: -κλινῶ, mъ плекȣ кam ла о парte; mъ daȣ кam în лаtȣpe. [de ȣnde

Παρέγκλισις, εως (ἡ), плекаре кam ла о парte.

Παρεγκρανὶς, ίδος (ἡ),=Παραγκεφαλὶς.[παρὰ, ἐν, κρᾶνον].

Παρεγκύκλημα (τὸ),=Παρεπιγραφὴ, шепъ întpodȣsъ пе deasȣпpa, afaръ din sȣвĭektȣл dpameĭ. [παρὰ, ἐγκυκλέω].

Παρ-εγ-κύπτω, віit: -κύψω,= Παρακύπτω.

Παρ-εγ-χειρέω -ῶ, віit: -ήσω, întpeпpinzȣ чева îndemînatik, saȣ afaръ din sȣвĭektȣ; mъ siлeskȣ a doвedi чева кȣ minчinoase (netemeĭniче) apгȣmente 2) întpeпpinzȣ ачелашĭ лȣкрȣ, че ші алtȣл maĭ'nainte de кît mine a tpaktat din mesepie. [de ȣnde

Παρεγχείρησις, εως (ἡ), întpeпpindepe пепotpiвitъ; minчinoasъ apгȣmentape saȣ конклȣsie.

Παρ-εγ-χέω, віit: -χεύσω, topnȣ чева în tpeакътȣ, saȣ п' алътȣpea în чева; saȣ topnȣ ȣnȣ лікȣidȣ de алtъ sȣвstanцъ de кît ачела, че se afлъ înчева.

Παρ-εγ-χρώννυμι, віit: -χρώσω, întpodȣкȣ вре ȣnȣ овĭektȣ stpeinȣ în zȣгръвie; (fir:) вîpȣ чева de din afaръ în istopia mea.

Παρέγχυμα (τὸ), efektȣл topnъpiĭ de чева п' алътȣpea; (med:) kapnositate fopmatъ din п' алътȣpea въpsape a sînцeлȣĭ. «Ἔνιοι τῶν ἰατρῶν τὴν ἐν τοῖς σπλάγχνοις σάρκα παρέγχυμα καλοῦσι». Гал: [ші

Παρέγχυσις, εως (ἡ), въpsape de чева п' алътȣpea saȣ în tpeакътȣ. [παρεγχέω].

Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, stъpȣitopȣ ла лȣкрȣл sъȣ; (despre лȣкр:) dъinitopȣ, statopnikȣ. [din

Παρ-εδρεύω, віit: -εύσω, =Παρακάθημαι, шеzȣ лîngъ чinева; sîntȣ паpedpȣ, asesopȣ (вezĭ πάρεδρος 2); sîntȣ stъpȣitopȣ ла лȣкрȣл meȣ; (пas:) amȣ пе чinева шеzъtopȣ лîngъ mine; (de ȣnde fir:) «Τὰ εἰς ξ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, κῆρυξ, ὄρτυξ. At: [ші

Παρεδρία (ἡ), шedepe алътȣpea; demnitatea de паpedpȣ; (fir:) stъpȣinцъ ла вре ȣnȣ лȣкрȣ. [πάρεδρος]. [de ȣnde

Παρεδριάω -ῶ, віit: -άσω, поet: în локȣ de παρεδρεύω.

Πάρεδρος (ὁ), [παρὰ, ἕδρα] шеzъtopȣ алътȣpea кȣ чinева. 2) паpedpȣ (în Atena) ажȣtopȣ, (Fpanц:) asesopȣ ал вре ȣnȣĭ dpeгъtopȣ, saȣ жȣdikъtopȣ; (în цen:) пъpташȣ, toваpъшȣ.

Παρ-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, (кȣ dat:) = Παρακάθημαι.

Πάρει, 2 sinr: пеps: de хot: πάρειμι.

Παρειὰ (ἡ). [παρὰ] бȣкъ de овpazȣ (шаĭ totdaȣna ла îm:). «Ἐλείβετο αὐτῇ τὰ δά-

κρυα κατὰ των παρειῶν»- Ksn:

Παρείας, ου (ὁ), ѕnѣ felѣ do шарпе. кавъ παρώας.

Παρείατο, lon: în локѣ de παρεῖντο, a 3: îm: neps: de nas; neste-sъв: ал лвї παρίημι.

Παρεῖδον, nex: 2: ал квї παροράω.

Παρείκεν, ipez: de nolt: ал лвї πάρειμι, sîntѣ de faцъ.

Παρείθην, nas: nex: 1:, ші

Παρεῖκα, akt: tpe: de кѣ: ал лвї παρίημι.

Παρ-εικάζω, biit: -άσω, (кѣ dat: indip:) компарezѣ алъtърînd вna пе лînгъ alta, ка съ кѕnoskѣ deoseвipea dintpe dînse-ле; asemъnѣ.

Παρ-εικάθω, At: în локѣ de ...

Παρ-είκω, biit: -είξω, шъ daѣ ла o napte; (прin întind: ші fir:) мъ ѕвпвїѣ, мъ înвoïeskѣ; înгѕdвїѣ, daѣ вoïe (кѣ dat:). «Λεκτέον, ὅπως ἂν ἡμῖν παρείκωσιν οἱ θεοί». Пл: (ші neпeps:) "Τὸν βουλόμενον ἡδέως ζῆν οὐκέτι παρείκει ἑκόντα γε ἀκολάστως ζῆν». Плt: пѣ маї este eptatѣ. «Πόλλ'ἂν λέγειν ἔχοιμι, εἰ μοι παρείκοι». Sof: de m'ap epta înupe-жвръіле. «"Οσον ἂν δυνώμεθα, καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ„. Тѕч: «"Οπῃ παρείκοι». Плt: de кîte орї ва faвopiza вре o окazie. (вezї ші παρήκω).

Παρ-ειλίσσω, biitt: -ίξω, noet: în локѣ de παρελίσσω.

Παρεῖμαι, nas: tpe: de кѣ: ал лвї παρίημι. [de вnde

Παρειμένως, adв: (de naptч:) молічos, лепевіт, кѣ tpîndъвie saѣ neaктibitate.

Πάρειμι, biit: -έσομαι, (пред: παρῆν, inf: παρεῖναι, mi чл:) sîntѣ лînгъ чinева, saѣ de faцъ; (прin întind:) staѣ d' anpoape, aжвтѣ. (кѣ dat:). «Μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα». Od: Δ. (ші кѣ преп:). »Αἰεὶ δ'ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται». Il: K. (ші авѕол:) «Μὴ λέγε τοιαῦτα τῷ μικκῷ παρεόντος». Ткр: «Αὖλιν ἔρυντο (οἱ κύνες) αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος». Ткр: (ші în абstp:) «"Οσῃ δύναμίς γε πάρεστιν». Om: «Εἴ μοι δύναμίς γε παρείη„ Od: B daка aшї fi авѕt пѕtepe. (ші în naptч:) «Τὰ παρεόντα σφι πρήγματα». Ep: чea de акѕm a лор staре. (ші ел:) "Πρὸς τὸ παρεὸν βουλεύεται». Ep: dѕne înupeжвръіле de faцъ «Παρεσκεύασεν ἐκ τῶν παρόντων τὸ δεῖπνον». Il: (вezî ші ἔνειμι). "'Ο παρὼν καιρός». Dm: (ші ел:) "Ἐν τῷ παρόντι (se înц: χρόνῳ)». Iкs: 2) (кѣ ак: кѣ преп:) віѣ, soseskѣ; ажвпгѣ (проп: ші fir:). «Ἐκ δὲ Ἡμέρης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην». Ep: (ші în ел: de преп:) «Πόθεν Σικελίαν πάρει»; Eвр: (ші авѕол:) «Μετὰ δ' ἐμὲ ἐσελθόντα παρέσται καὶ ἡγυνή». Ep: «Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει»; Skp: (ші кѣ naptч:) «Φιλίαν ἐπιδεικνύμενος πάρει. Ksn: (ші fir:). «Πάρεστι πρὸς τοῦτο καιροῦ τὰ πράγματα». Dm: aѣ ажвns. 3) (în a 3: neps: saѣ în naptч:) este кѣ пѕlinцъ, în вoïea кѣїва, saѣ eptatѣ,=Ἔξεστι (кѣ inf:). «Ἐπεί γε μὴν ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν θεάσασθαι νεκροὺς, ἀσπίδας, δόρατα, mi чл:». Ksn: (ші în naptч:) «Παρὸν αὐτῷ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς χρῆσθαι .., ὅμως ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη». Ksn: «Παρεὸν αὐτοῖς ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγούς, οὐκ ἐθελῆσαι». Ep: «Παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι». Ep:

Πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (пред: παρῆειν, ші чл:) tpекѣ пе вndeва, saѣ maї 'nainte; întpекѣ; мъ înfъцішezѣ (npinч:) пе tpiвѕnъ, ка съ вorвeskѣ; (în цеп:) = Παρέρχομαι. «Τὸ σύνθημα παρῆει». Iкs: tpeчea de ла вnвл ла alтвл. «Ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο, ταχὺ δέ παρῆει«. Ksn: a întpекѣt. «Βίᾳ παριέναι εἰς εἰκίαν„. Iкs: (ші în naptч:) «Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις ἀναγνοίη». Ткр: (ші авѕол:). «Παριόντες». tpекътopї; (ші în алтѣ акчепціс) opatopiї, каре se înfъцішeazъ пе tpiвѕnъ.

Παρεῖναι, inf: ipez: ал лвї πάρειμι, sîntѣ de faцъ; mi nex: ал лвї παρίημι.

Παρεῖνται, a 3: îm: neps: de nas: (în локѣ de між:) tpe: de кѣ: ал лвї παρίημι.

Παρεῖπον, nex: 2: ал лвї παράφημι.

Παρ-είργω, biit: -είρξω, denъpтezѣ, înuїedikѣ.

Παρ-ειρύω, biit: -ύσω, noet: în локѣ de παρερύω.

Παρ-είρω, (fър biit:) нвїѣ, вірѣ n'întpe. "Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν οὐδ' ἂν τρίχα μὴ ὅτι λόγον ἂν τις παρείρειε». Ksn:

Πυρεὶς, εἶσα, έν, nex: 2: de naptч: ал лвї παρίημι. 2) nas: nex: 2: de naptч: ал лвї πείρω.

Παρ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: παρεισήγαγον, ші чл:) întpodвкѣ n' алътpea, пе fвpiш; înfъцішezѣ, saѣ nomeneskѣ чева afaръ din шipвл кѕвînтѕлиї,= Παρενείρω. [de вnde

Παρεισαγωγή (ή), întpodвчere n' алътpea, saѣ вîrîpe пе fвpiш. (akt: saѣ nas:). [ші

Παρείσακτος (ὁ, ἡ), întpodѕѕѣ, вîrîtѣ вndeва пе fвpiш, n' алътpea (пѣ прin калеа чea dpeaптъ, прin вшъ). "Τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους». Skp:

Пар-еισ-бάλλω, viit: -βαλῶ, (nex: πρεισέβαλον, ші чл:) пиїв, saв арвпкв чева кв впв міжлоквînъвntрв; (сл: saв nestр:) in trв, пъвъleskв вndeва пе fвріш ка връжташв.

Παρεισγραφή (ή), nedpeaнtъ, перегълаtъ înskpiere. [παρεισγράφω].

Пар-еισ-δέχομαι, viit: -δέξομαι, прiimeskв înъвntрв пе askвns, saв aſapъ de чеса че este pîndвitв.

Пар-еισ-δύομαι, viit: δύσομαι, (nex:, παρεισέδυν, ші чл:) тъ vîрв вndeва пе d' alътърea, saв пе askвns. [de вnde

Παρείσδυσις, εως (ή), vîрîpe пе d'alътърea прin локв ші кв кіпв askвnsв; (прin întind:) вшчоаръ askвnsъ.

Παρεισεῖδον, nex: 2: ал лвї παρεισοράω.

Пар-еіс-еιμι, viit: -еιμι, = Παρεισέρχομαι.

Παρεισενέγκας nex: 1: de partч: ал лвї παρεισφέρω.

Παρεισελθών, nex: de partч: ал лвї παρεισέρχομαι.

Παρεισενηνεγμένος, η, ον, nas: tpe: de кв:, ші

Παρεισενήνοχα, akt: tpe: de кв: de xot: ал лвї παρεισφέρω.

Пар-еισ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: παρεισῆλθον, ші чл:) intрв пе askвns вndeва, = Παρεισδύομαι.

Пар-еισ-хомίζω, viit: -ίσω, вагв чева înъвntрв пе fвріш.

Пар-еισ-хρίνω, viit: -хρινῶ, = Παρεισάγω; (ші сл: saв nestр:) = Παρεισδύομαι.

Пар-еισ-хυκλέω -ῶ, viit: -ήσω, întpodвкв чеви пе askвns, пе din латъре (ка прintр' о машінъ) «Λέγεις —„. Est: ворveskв кв мвлte înviрtitврї.

Παρείσθω, 3: sinr· neps: de nas: tpe: de кв: ал порвнч: лвї παρίημι.

Пар-еισ-σδεύω, viit: εύσω, intрв пе askвns, saв цiindв тъ d' апроапе de чinева.

Παρεισοδιάζω, viit: -άσω, = Παρεπεισοδιάζω.

Παρεισοίσω, viit: ал лвї παρεισφέρω.

Пар-еισ-оράω, viit: -όψομαι, (nex: παρεισεῖδον, ші чл:) тъ вїв пе askвns (кв коада оківлвї).

Пар-еισ-πέμπω, viit: -πέμψω, tpimiцв чева пе fвріш вndeва.

Παρεισπεσών, οῦσα, όν, nex: 2: de partч: ал лвї ...

Пар-еισ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, intрв пе askвns; saв пъвъleskв înъвntрв de odatъ, fърѣ веste.

Пар-еισ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, = Παρεισέρχομαι.

Παρ-еισ-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, stpînrв (înnлineskв) dажdii, ші чл: aſapъ din pîndвїалъ.

Παρ-еισ-ρέω, viit: -ρεύσομαι, ші -ρυήσομαι, кaprв, тъ въpsв înъвntрв пе аквns; (fir:) = Παρεισδύομαι.

Παρ-еισ-φέρω, viit: -εισοίσω, (nex: παρεισήνεγκα, ші чл) = Παρεισάγω. «Νόμον —». Ptp: пропвїв ла întъpїpea пввліквлвї алтв проїектв de леце aſapъ de чел în fiinцъ.

Παρ-еισ-φθείρομαι, viit: -φθαρήσομαι, тъ vîрв вndeва пе askвns snpe въtътapea mea saв a алtвїа

Παρέκ, (ші маї 'nainte de вокалъ) παρὲξ, adв: saв prep: Ion: noeк: aſapъ, neste; (fir:) fъръ, aſapъ de. (Ion: prep:) «Παρὲξ ἐδοῖτο κλυνθήτην». Il: K. Παρὲξ δὲ ἀρτύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέβηκε... Ep: (ші înpresna кв ѓ). «Παρὲξ ἥ ἦσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ἦρχον». Ep: (saв кв ак:) «Ἄνεμοι πάντον ὀρίνοντες πολλὸν παρὲξ ἄλα φῦκος ἔχευαν». Il:l.=Παρεξέχεον, aв въpsat aſapъ пе лînгъ... «Ἐπεὶ δὲ σῆμα παρὲξ Ἴλου ἔλασσαν». Il: Ω.=Παρεξήλασαν. (ші fir:) «Παρὲκ νέον μ' ἤγαγεν». Il: K. (ші în локв de adв:) «Παρὲκ νέον». Il: Ψ. ші Imn: fъръ minte. «Δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέξασθαι». Il: Ω. fъръ mtipea лвї Ахілъ. [παρὰ, ἐκ, ἐξ].

Παρ-εκ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: παρεξέβην, ші чл:) esв маї aſapъ; тъ авatъ din кале; esв din шірвл ворвірії; (прin întind:) тъ авatъ din dpentв, din леце, din кввіинцъ, ші чл: (кв цеп:). «Παρεκβέβηκε γὰρ ἡ φύσις ἐν τούτοις (τοῖς τέρασι) τοῦ γένους». Apst: «Παρεκβαίνουσι δικαίου». Es: (saв кв ак:) «Διὸς σέβας παρεκβάντες». Esxл:

Παρ-εκ-βάλλω, viit: -βαλῶ, skoцв чева de вndeва, ші 'л пвїв алътърea; (fir:) кълегъ пе алesв komentape (însemnърї observative, sxoлії) în вре вnв авторв.

Παρέκβασις, εως (ή), emipe din кале; (desnpe pîв) notonipe; (fir:) emipe, авatepe din шірвл кввінтвлвї, новestipe de чева aſapъ din sввїектв, (Fpanц:) dirpesie; (прin întind:) авatepe din (кълкape de) dpentв, кввіинцъ, ші чл: [ші

Παρεκβατικός, ή, όν, emitв din sввїектв; saв конpinzъторв de dirpesii. [παρεκβαίνω]. [de вnde

Παρεκβατικῶς, adв: кв авatepe din шірвл кввînтвлвї, în fелв de dirpesie.

Παρεκβολεύομαι, viit: -εύσομαι, = Παρεκβάλλω. [din

Περεκβολὴ (ἡ), скоатере де ындева, ші пъпере алътъреа къ чева. ‖ (îm:) колекцие де сходіĭ (însemnърĭ) în вре ынъ автор. [παρεκβάλλω]. [де ынде

Παρεκβολικὸς, ἡ, όν, atingътор де скоатере де чева алътъреа; îndemînatik а компъне алесе însemnърĭ аспра вре ынъĭ скрисъ. "Παρεκβολικόν". Есст: îndemînъtate ла компънере пе алесъ де сходіĭ.

Παρ-εκ-δέχομαι, вііт: -δέξομαι, їаă (îngелегъ) ына în локъ де алта, саă îngелегъ, експлікъ ръă. [де ынде

Παρεκδοχὴ (ἡ), îngелецере де ына în локъ де алта, реа експлікаре; (грат:) îngелецере де челе zise din челе врмътоаре. [де ынде

Παρεκδοχικὸς, ἡ,όν, îngелесъ алtфел (ръă), саă din челе врмътоаре. [де ынде

Παρεκδοχικῶς, adв: în кінъ де а се îngелеце алtфел (ръă), саă din челе врмътоаре.

Παρεκδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лъĭ παρεκτρέχω.

Παρ-εκ-δύνω (δύομαι), вііт: -δύσω, -ομαι, (nex: παρεξέδυν, ші чл:) мъ стрекорă афаръ fъцind пе аскънсъ.

Παρεκέσκετο, поет: în локъ де παρέκειτο, а 3: sinr: neps: de прес: ал лъĭ παράκειμαι.

Παρέκθεσις, εως (ἡ), алтъ (întрепкъ) експънере де драмъ. [παρεκτίθημι].

Παρ-εκ-θέω,вііт: -θεύσομαι,=Παρεκτρέχω.

Παρ-εκ-κλίνω, вііт: -κλινῶ, мъ даă пъцin în латъре; (прin întind:) мъ апърă.

Παρ-εκ λέγω, вііт: -λέξω,=Παρεισπράττω.

Παρ-εκ-λείπω, вііт: -λείψω, лаsă чева ла о парte; (nestp:) лînseскъ, пъ маĭ sîntă.

Παρ-εκ-νέομαι, вііт: -νεύσομαι, поет: (къ ак:) трекă плътind къ коравіа пе апроапе, саă пе dînaintea къĭва.

Παρ-εκ-πίπτω, вііт: -πεσοῦμαι, есă пе аскънсъ (fърă) де ындева.

Παρ-εκ-προ-φεύγω, вііт: -φεύξομαι, саă -φευξοῦμαι, поет: (къ ак:) fърă пе д'алътреа, саă din мîĭнеле къĭва

Παρ-εκ-πυρόομαι -οῦμαι, вііт: ωθήσομαι, мъînfoveзă, мъînfлъкърезă, мъ înвъпъĭезă п' întре ...

Παρεκστροφή (ἡ), [παρὰ, ἐκστρέφω] întoарчере dandapateле.

Παρέκταμα (τὸ), =Παρέκτασις.

Παρ-εκ-τανύω, вііт: -ὑσω, поет: în локъ де παρεκτείνω.

Παρέκτασις, εως (ἡ), întindepe де чева пе апроапе, п'алътреа, саă în лънгъ, саă dinколо де чева; (грат:) лънцире de zичере прin întrепънere de сілавъ (s: ек: ἐτήτυμος în локъ де ἔτυμος). [din

Παρ-εκ-τείνω, вііт: -τενῶ, întinzъ чева п' апроапе, саă în лънгъ, саă neste чева; întinzъ neste тревъинцъ. «Τοῦ ἀναγκαίου πολὺ παρεξετάθης». Епгр:

Παρ-εκ-τελέω -ῶ, вііт: -έσω, съвîршескъ чева ғъръ воĭса къĭва.

Παρεκτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, воĭосъ, саă îndemînatik а да; (грат:) експримътивъ де дапе. [παρέχω].

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ), ешитă din локъл саă драмъл съă. [παρὰ, ἐκ, τόπος].

Παρεκτὸς, adв: (къ цен:) афаръ де ... [παρὰ, ἐκτὸς].

Παρ-εκ-τρέπω, вііт: -τρέψω, întоркă, (ші між:) мъ аватă întр' алтъ парte (їаă алтъ d'рекцие); скоцă din калеа са; (fїr: між:) îmĭ есă din къвіицъ; мъ рътъческă.

Παρ-εκ-τρέχω, вііт: -δραμοῦμαι, алергă маĭ інколо, трекă, саă întрекă алергînd.

Παρ-εκ-τρίβω, вііт: -τρίψω, скоцă чева прin ғрекаре де ына къ алта.

Παρεκτροπὴ (ἡ), аватере din кале (акт: саă пас:); (fїr:) кълкаре de къвіицe; (прin întind:) потекъ авътътъ din кале. [παρεκτρέπω].

Παρ-εκ-φαίνομαι, вііт: -φανήσομαι, мъ аарътă апроапе de чінева, саă în парte.

Παρ-εκ-φέρω, вііт: -εξοίσω, (nex; παρεξήνεγκα, ші чл:) дъкă маĭ інколо, скоцă маĭ афаръ; (між:) есă din калеа mea, (ші fїr:) din мъсъреле мелe, мъ рътъческă.

Παρ-εκ-χέω , вііт: -χεύσω, (nex: παρεξέχεα, ші чл:) върсă (ші пас: мъ върсă) пе д' алътреа афаръ, саă апроапе de чева; (desпре рîă) мъ ресвърсă neste малă. [де ынде

Παρέκχυσις, εως (ἡ), вîрсape п' алътреа афаръ, саă апроапе de чева; ресвърсape de рîă; саă дape пе din афаръ (despe op че лікъідă).

Παρ-ελαύνω, вііт: -ελάσω, ші At: -ελῶ, мînă калъл маĭ 'наінte, саă трекă къларе; (fїr:) =Παραπλέω; (în цен:) трекă п' апроапе, саă dinколо; (fїr:) întрекă. «Πλήθει δὲ βιβλίων σχεδὸν ἅπαντας παρελήλακε τοὺς καθ' αὑτὸν».„. Лрt:

Παρ-ελέγχω, вііт: -ελέγξω,=Ἐλέγχω.

Παρελέσθαι, між: nex: de inf: ал лаĭ παραιρέω.

Παρελεύσεαι, Ion: în ловă de παρελεύσῃ, а 2: sinr: neps: de вііт: ал лаĭ παρέρχομαι.

Παρέλευσις, εως (ἡ), tречере п' апроапе, saŭ пе dînaintea кѹїва, saŭ maĭ înколо, maĭ 'nainte. [παρελεύθω].

Παρελήλυθα, tpe: de кѹ: de xot., ші

Παρελθεῖν, nex: de inf: ал лѹї παρέρχομαι.

Παρ-ελίσσω (ττω), biit: -ελίξω, înfъшѹрŭ апроапе, saŭ алътѹреа кѹ чева.

Παρελκόντως, adв: (de партч:) de прisosŭ; кѹ întîpziepe. [παρέλκω].

Παρέλκυσις, εως (ἡ), tpaцepe în лѹнгŭ (акt: saŭ пas:); прелѹнцipe de вреme, întîpziepe. [ші

Παρελκυστὴς, οῦ (ὁ), прелѹнцitopŭ de вреme, întîpziitopŭ. [ші

Παρελκύστρια (ἡ), fem: ал лѹї παρελκυστὴς. [din

Παρ-ελκύω, (maĭ noŭ) în локŭ de ...

Παρ-έλκω, biit: -έλξω, (nex: παρείλκυσα, ші чл:) tpaгŭ чева maĭ înколо, saŭ п' алътѹреа de чева; tpaгŭ în лѹнгŭ, прелѹнцeskŭ (прinч: вреme); (ел:) tîpъskŭ калŭ п' алътѹреа кѹ tpъsѹpa (Тѹрч: ĭedekŭ); (de ѹnde прin întind:) foлoseskŭ ка o îndeплinipe, sîntŭ de прisosŭ. «Τὰ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι». Плв: пърцiле акчesoape (nѹ прinчiпале) але артелор.

Παρέλλειψις, εως (ἡ), лъsape de ѹna din доъ лiтepe пѹse în паралелŭ але вре ѹneĭ zічерĭ. [παρελλείπω].

Παρελῶ, At: biit: ал лѹї παρελαύνω.

Παρέλω, nex: 2: de sѹп: ал лѹї παραιρέω.

Παρ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, ѹрмъреskŭ пе чiнева de апроапе кѹ tpъsѹpa. 2) (maĭ noŭ) intpѹ ла miжлокŭ, miжлочеskŭ.

Παρ-εμ-βάλλω, biit:-βαλῶ, пѹїŭ парте din чева înъѹntpѹ în..; вагŭ întpe, вîрŭ п'întpe; (miж:) intpѹ ла miжлокŭ ка miжлочitopŭ; (desпре арmie) ашezŭ п' întpe distanцеле faлanцeĭ (tpîmвeĭ de ошtipe); (în цen:) apanжezŭ în вътъліе; (ѹne-opĭ) taвъpŭ ошtipe. «Παρεμβάλλειν τῷ ὀῤῥῷ σκαμμωνίας ἐλάχιστον». Гал: «Ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας». Esx: «Παρεμβάλλειν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἑτέρου» Лц: «Παρενέβαλον τοὺς πεζοὺς». Плв: «Τὴν δύναμιν πρὸ τῆς πόλεως παρεμβαλὼν». Плв: (ші ел:) «Παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τα ὕδατα». Skp:

Παρέμβασις, εως (ἡ), intpape ла miжлокŭ, miжлочipe: (грam:) întpeпѹnepe de siлавъ, saŭ лiтepъ. [ші

Παρεμβατικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ, saŭ foлositopŭ ла miжлочipe; saŭ (грam:) atinгъtopŭ de întpeпѹnepe de siлавъ, saŭ лiтepъ. [παρεμβαίνω]. [de ѹnde

Πάρεμβατικῶς, adв: in feлŭ de miжлочipe, saŭ (грam:) de întpeпѹnepe.

Παρ-εμ-βλέπω biit: -βλέψομαι, mъ ѹїtŭ кѹ коada окїѹлѹї saŭ pъŭ ла чiнева.

Παρεμβολὴ (ἡ), пѹnepe de o парте din чева înъѹntpѹ; saŭ întpeпѹnepe, întpeвîpîpe (акt: saŭ пas:); (такt:) ашezape de ostaшĭ п' întpe distanцеле faлanцeĭ; (ѹne -opĭ) тъвъpîpe; (in цen:) ошtipe apanжatъ, saŭ тъвъpîtъ, taвъpъ, лагъpŭ; (палest:) ѹnŭ feлŭ de пѹnepe de пїedikъ; (ѹne-opĭ) =Παρεξειρεσία. [παρεμβάλλω]. [de ѹnde

Παρεμβόλιον (τὸ), o парте de вînъtopeaskъ mpeaжъ. [ші

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ fъкѹtŭ ла apanжape, saŭ тъвъpîpe de ошtipe.

Παρεμβολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de întpeпѹnepe. [παρεμβολὴ, εἶδος].

Παρ-εμ-βύω, biit: -βύσω, вîрŭ чева п' întpe, astѹпŭ.

Παρ-εμ-μαίνομαι, biit: -μανήσομαι, mъ fakŭ кam neвѹnŭ în чева. [de ѹnde

Παρεμμανὴς, έος (ὁ, ἡ), кam neвѹnŭ, întѹsiastŭ.

Παρέμμεναι, поet: in локŭ de παρεῖναι, inf: ал лѹї πάρειμι.

Παρ-εμ-πάσσω, пресарŭ чева п' întpe...

Παρεμπεσὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de партч: ал лѹї παρεμπίπτω.

Παρ-εμ-πίνω, biit: -πίομαι, веаŭ преа mѹлt, neste mъsѹpъ.

Παρ-εμ-πίπλημι, biit: -πλήσω, ѹmплѹ преа mѹлt, saŭ пе askѹnsŭ.

Παρ-εμ-πίπρημι, biit: -πρήσω, apzŭ пе d' алътѹреа.

Παρ-εμ-πίπτω, biit: -εμπεσοῦμαι, kazŭ de odatъ, saŭ алътѹреа înъѹntpѹ in ...; intpѹ în miжлокŭ; mъ вîрŭ înъѹntpѹ din întîmплape; mъ întîmплѹ întpe чева;(кѹ dat:) mъ întîmплѹ totdeodatъ кѹ алтŭ чева «Ἡ τύχη τῷ ἐφ' ἡμῖν παρεμπίπτει». Пл:

Παρ-εμ-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, ѹmплѹ, astѹпŭ deшeptѹл dintpe чева кѹ moчipлъ (чimentŭ); (fir:) înkizŭ pana. [de ѹnde

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosŭ, îndemînatikŭ a astѹпa; foлositopŭ ка леакŭ de a înkide pana.

Παρ-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskŭ чева, вîрŭ п'întpe...

Παρεμπλήσας, nex: de партч: ал лѹї παρεμπίπλημι.

Παρεμπλοκὴ (ἡ), înплetipe, вîрîpe de чева п' întpe.; întpodѹчepe de чева din afapъ. [παρεμπλέκω].

Παρ-εμποδίζω, biit: -ίσω, înmiedikă. [mi

Παρεμποδών, ade: în feliă de mădikă. [παρά, ἐν, πούς].

Παρ-εμ-πολάω -ῶ, biit: -ήσω, mă negoţeză ne fapt, kă kipă pelecinită.

Παρεμπόρευμα(τὸ),aчeea, kă kare se negoţeazъ чinева în treakъtă, marfъ, че кампъръ чinева ne din afarъ, (Franţ:) **pacotille**; (npin înţind:) mărfărie în adaosă (ne din afarъ). [din

Παρ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mă negoţeză kă чева în treakъtă, fărădelegă de negoţă mi alte feliri de mărfi afarъ de челе principale; (fir:) «Ὅταν ἡ ἱστορία τὸ τερπνὸν παρεμπορεύηται». Лат: întrebuinţeazъ ka чева акчesoră (kam de prisosă).

Παρέμπτωσις, εως (ἡ , intrare în miжлокă, miжлочire; (fir:) întîmplare; (med:) =Παρέγχυσις; (gram:) întrepunere de literъ, supe eks: πτόλεμος în локă de πόλεμος.

Παρ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, arătă, înfăţişez de aproape, saă păţin чева; înkipuiesk înţelegem; kam seamănă, kam adăkă. "Ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφαίνειν». Ksn: «Μὴ λίαν παρεμφαίνον τὴν τῆς τήλεως ὀσμήν». Dskp: (mi pas:) »Ὕδωρ παρεμφαινόμενον». Apst: în kare se înţeleg asemănez obiekteле ka în oglindъ. [de unde

Παρεμφαντικός, ή, όν, înfăţişătoră (înkipuitoră) de чева. [mi

Παρέμφασις, εως (ἡ), înfăţişare (akt: saă pas:) de челе aproape; oare-kare asemănare. [mi

Παρεμφατικός, ή, όν, = Παρεμφαντικός; (gram:) arătătoră de oare kare xoтărîtъ idee (înpot: de ἀπαρέμφατος).

Παρεμφερής, έος (ὁ, ἡ), kam asemenea (kare kam adăче). [din

Παρ-εμ-φέρω, biit: -ενοίσω, kam seamănă, kam adăkă.

Παρ-εμ-φύομαι, biit: -φύσομαι, resără aproape; saă mă lipeskă n' alătуrea.

Παρ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, arătă чева, (mi el: saă pas:) mă arătă de aproape, saă spre faţă.

Παρ-εν-διάω, biit: -άσω, petrekă aproape de, saă n' între чева.

Παρ-εν-δίδωμι, biit: -δώσω, mă plekă oare kăm, mă portă mai modest, mă arătă mai înboită.

Παρ-ενεγκεῖν, nex: 2: de înf: al лăї παραφέρω.

Παρ-εν-δύνω (δύομαι), biit: -δύσομαι, (nex: παρενέδυν) mă bîră înăuntrъ kîte păţin, saă ne nesimţite.

Παρενεῖδον, nex: 2: de παρενοράω.

Παρ-εν-είρω, (гъръ biit:) înpletesk, saă ţesă mi altă чева n' între; (în pen:) mai bîră mi altă чева n' între alteле; (fir:) pomenesk (viteză) în parentesă.

Παρενήνεον, Ion: прел: ал лăї παρανηνέω.

Παρενήνοθε, poet: în локă de παρῆλθεν. «Ἡμέρη τοίη παρενήνοθε μῆτις». Апл: se ţarăţimează; (în pen:) este. (bezî ἐνήνοθα).

Παρενήνοχα, Ipe: de kă: ал лăї παραφέρω.

Παρενθείην, nex: 2: de nost: ал лăї παρεντίθημι.

Παρενθεῖν, Dor: în locă de παρελθεῖν.

Παρένθεσις, εως,(ἡ), întrepunere;(gram:) adaosă de вокалъ în miжлокăл zičerii; (npin înţind:) frază (nepiodă de kuvîntă) întrepusă între alta, de kare se desparte de amîndoъ părţile npin semnăл de doъ arkări ( ) nemită parentesă. [mi

Παρένθετος (ὁ, ἡ), întrepusă, întrodusă de din afarъ; (de unde gram:) înkisă, saă despărţită în parentesă. [mi

Παρενθήκη (ἡ), =Παρένθεσις; (npin înţind:) fantă, saă kuvîntă ka ună adaosă ne din afarъ; (în Esix:)=Παρεμπόρευμα. [παρεντίθημι].

Παρ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, nu îaă a minte, mă prefacă, kъ nu îaă în ъgare de seamă, trecă kă bedereа; lenevesk; despreţuiesk. [de unde

Παρενθύρησις, εως (ἡ), pelitare în ъgare de seamъ, trecere kă bederea

Παρένθυρσος (ὁ, ἡ), înţesiast гъръ vreme. (de unde) «Παρένθυρσον». Лопц: nepotrivită nemnosă stilă, saă sublimitate de kuvîntă. [παρά, ἔνθυρσος].

Παρενιαυτοφόρος (ὁ,ἡ), poditoră ла fiekare an. [παρά, ἐνιαυτός, φέρω].

Παρ-εννέπω, saă Παρενέπω (гъръ biit:) poet: =Παραυδάω.

Παρ-εν-οπλίζω, biit: -ίσω, = Ἐνοπλίζω.

Παρ-εν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (nex: παρενεῖδον, mi чл:) văză чева în treakъtă, ne d' alătуrea, saă ne askunsă (îmi aruncă numai okiял).

Παρ-εν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, (kă dat:) supără de aproape, saă prea des în vreme de îndeletnicire ла чева. [de unde

Παρενόχλησις, εως (ἡ), deasă supъrare ne vreme de okupaţie

Παρ-εν-ράπτω, biit: -ράψω, kosŭ чева п' алътъреа ка о кîрпitъръ.

Παρενσάλευσις, εως (ἡ), sъвst: лъї ...

Παρ-εν-σαλεύω, biit: -εύσω, клetinŭ (легънŭ) чева în коачї ші în коло. «Παρενσαλεύω τοῖν ποδοῖν». Apst: batŭ din пічоаре дънцînd. (ші ел:) «Πρὸς αὐλὸν παρενσαλεύει„. Fлstp:.

Παρ-εν-σπείρω, biit: σπερῶ, semънŭ чева în treакътŭ înъъntpŭ; saŭ вîрŭ п' întpe, =Παρενείρω.

Παρένταξις, εως (ἡ), = Παρένθεσις. [din

Παρ-εν-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, pîndъїeskŭ чева п' întpe, întpeпъїŭ.

Παρ-εν-τείνω, вtit: -τενῶ, întinzŭ чева п' апроапе, п' întpe, saŭ în лъnгŭ de чева; întpeвîрŭ; (mъs:) кîntŭ къ плinŭ гласŭ.

Παρέντι, dat: de nex: 2: de пaртiч: ал лъї παρίημι, saŭ de пas: ал лъї πείρω.

Παρ-εν-τίθημι, biit: -ενθήσω, maї пъїŭ чева (afaръ de челе копрinse) înъъntpъ, saŭ п' întpe. "Παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰς τὴν ναῦν». Dm: a пъne în коравіе ші алте felъpї de mъpfi neste повара чеа tokmitъ.

Παρ-εν-τρώγω, biit: -τρώξομαι, mъnînkŭ (pozŭ) чева п' întpe, saŭ afaръ de алте mînkъpї (mъnînkŭ ка ъnŭ mezeлikŭ).

Παρεντυχία (ἡ), [παρὰ, ἐντυγχάνω] întîmплътоаре întîлnipe, saŭ înfъцішаре.

Παρὲξ, (maї 'nainte de вок:) în локŭ de παρέκ. || (ка adв: tpeвъїe sъ se skpie къ tonъл ла пенълtimъ, πάρεξ). «Πάρεξ ἔχε δίφρον». Es: dъ ла о парte.

Παρ-εξ-αγορεύω, biit: -εύσω, поet: ворвeskŭ afaръ de adeвъpŭ (ка sъ înшелŭ).

Παρ-εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: παρεξήγαγον, ші чл:) dъkŭ maї afaръ, skoцŭ din кале; (fir:) ръtъчeskŭ; (desпре оштipe) порneskŭ (saŭ mъ порneskŭ къ) оштipea înпpotiва връшташълъї. || (nestp: saŭ ел:) =Παρεξέρχομαι. [de ъnde

Παρεξαγωγὴ (ἡ), skoatepe afaръ (din кале ші чл:); ръtъчipe; (пaртiк:) ekspediepe de оштipe înпpotiва връжташълъї.

Πα-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, înaлцŭ чева апроапе, saŭ алътъреа de... "Πυρσοὺς - „. Лks: =Παραφρυκτωρέω. 2) (miж:) mъ înaлцŭ къ fipea, mъ mîndpeskŭ, îmї apdikŭ nasъл.

Παρ-εξ-αλλάσσω (ττω), biit: -άξω, skimвŭ, пpefakŭ чева къ totъл; (de ъnde пaртч: пas:) «Παρεξηλλαγμένος» ="Εξαλλος, чїъdatъ, neoвiчnъitŭ.

Παρ-εξ-αμείβω, biit: -αμείψω, (dъпе ziч:) =Παρεξαλλάσσω; (oвiч: desпре локŭ) tpekŭ п' апроапе, saŭ пе dînaintea къїва,= =Παρεξέρχομαι.

Παρ-εξ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, (întpeв: nъmaї tpe: de къ: de пas: пaртч:) Παρεξηυλημένος, η, ον, (пpinч: desпре fлъepe) înвekitŭ, stpikatŭ, neîntpeвъinцaвiлŭ.

Παρ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, = Παρεξέρχομαι, (fъръ kazŭ) înaintezŭ.

Παρεξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лъї παρεξίημι.

Παρεξειπεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї παρεξαγορεύω. (maї корек: παρὲξ εἰπεῖν).

Παρεξειρεσία (ἡ), [παρὲξ, εἰρεσία] капîtъл коръвii de ла пръъ, saŭ пъпъ, ъnde nъ sînt вîsле.

Παρεξειρέσιον (τὸ), =Παρεξειρεσία.

Παρ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, îmї mînŭ (mepгŭ къ) калъл maї 'nainte; tpekŭ (пpinч:) кълape, ші esŭ de ъndeва; (fir:) tpekŭ xotapeле къвiinцeї (dpeптъцiї, ші чл:). 2) mъ порneskŭ, пъвълeskŭ asъпра връжташълъї.

Παρεξέλεγχος (ὁ), sъвst: ал лъї ...

Παρ-εξ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, sъpпŭ пропъnepiле къїва къ minчinoase къвinte saŭ apгъmente.

Παρεξελθεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї παρεξέρχομαι.

Παρεξέμεν, поet: în локŭ de παρεξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лъї παρεξίημι.

Παρεξερέω -ῶ, biit: (nepг:) ал лъї παραξαγορεύω. (maї корек: παρέξ ἐρέω).

Παρ-εξ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: παρεξείρπυσα, ші чл:) tîpîndъ mъ esŭ пе askъnsŭ de ъndeва, skoцŭ капъл ка шарпеле.

Παρ-εξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (nex: παρεξῆλθον, ші чл:) esŭ пе askъnsŭ; tpekŭ п' апроапе (saŭ пе dînainte) de чinева, ші mъ dъkŭ maї înколо; (къ цen:) mъ depъptezŭ; (fir:) калкŭ, esŭ din (saŭ ъpmezŭ înпpotiвъ de) чева. «Οὔπως ἐστι Διὸς νόον παρεξελθεῖν». Od: E.

Παρεξεστηκὼς, υῖα, ὸς, miж: tpe: de къ: de пaртч: ал лъї παρεξίστημι.

Παρ-εξ-ετάζω, biit: -άσω, (къ ак: dip: ші dat: îndip:) черчetezŭ чева în алътъpape къ алta, (Fpanц:) konfpъntezŭ. [de ъnde

Παρεξέτασις, εως (ἡ), черчetape în алътъpape, konfpъntape.

Παρ-εξ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, afaръ de чел гъsitŭ пînъ акъm maї afлъ (maї deskoпepŭ) ші алтŭ чева.

Παρ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biiit: -ήσομαι, eksплikŭ ръŭ. [de ъnde

Παρεξήγησις, εως (ἡ), грешitъ (авътътъ) eksплikape.

Παρεξήϊε, 3: sinr: neps: de пред: ал лвї παρέξειμι.

Παρεξηλάκεε, Ion: în локъ de παρεξηλάκει, a 3: sinr: neps: de neste-съв: ал лвї παρεξελαύνω.

Παρεξῆς, adв:=Ἑξῆς, Ἐφεξῆς, în вртаре, двпе, ші чл:

Παρ-εξ-ίημι, вііт: -εξήσω, (nex: παρεξῆκα, ші чл:) лазъ a трече чева; (fir:) леневескъ, трекъ къ ведерea.

Πάρεξις, εως (ἡ), dape. [παρέχω].

Παρ-εξ-ισόω -ῶ, вііт: -ώσω,= Ἐξισόω, a лъцърînd potрівескъ вна къ алта.

Παρ-εξ-ίστημι, вііт: -εκστήσω, экоцъ, stръмвтъ чева din патърала sa nosiцie; prefакъ, (ші між:) мъ prefакъ în маї ръъ; (fir:) îmї esъ din minцї; (desпре вінъ) мъ stрікъ.

Παρεξιὼν, οῦσα, ὸν, партч: ал лвї παρέξειμι.

Παρέξοδος (ἡ), вскънsъ (алъцърашъ) ешire; (вне-ori) прегъtire пентръ кълъtorie.

Παρ-εξ-ωθέω -ῶ, вііт: -ωθήσω, înпinгъ, înгîesвїъ п' алъцърea

Παρ-έοικα, tre: de къ: (în локъ de prez:) ал neînтр: παρείκω, кат seamъnъ къ, паръ ка чева; (neперs:) se potрівеште, îшї аре локвл, se кade. (vezї ші παρήκω).

Παρεοῖσα, Dor: în локъ de παρεοῦσα.

Παρεὸν, Ion: în локъ de παρὸν, next:, ші

Παρεοῦσα, Ion: în локъ de παροῦσα, fem: партч: ал лвї πάρειμι.

Παρέπαινος (ὁ), лавдъ în треакъtъ, кат п' алъцърea. (vezї παράψογος).

Παρ-επ-άλλομαι, Ion: în локъ de παρεφάλλομαι.

Παρ-επ-εισ-οδιάζω вііт: -άσω, întревîръ чева de din афаръ (ка акчесоръ) în istorie, поетъ, ші чл:

Παρ-επι-βοηθέω -ῶ, вііт: -ήσω, (къ dat:) вій, заъ мергъ în ажъторвл къїва кат п' алъцърea.

Παρεπιγραφὴ (ἡ), экріере, însemnare de чева п' алъцърea; (прin întind:) экрівл, însemnъцърa den' алъцърea; (партік:) însemnare не марцine заъ în папентесъ не текствл внї mînвэкрісъ de поетъ dрamatікъ спре повъцвірea актормлвї, заъ mашinistвлвї (спре екс: în керквл 223: a пазър: лвї Apstf: ziчеріле. «Αὐλεῖτις)„. [din

Παρ-επι-γράφω, вііт: -γράψω, экріъ чева п' алъцърea, заъ însemnezъ не марцinea текствлвї.

Παρ-επι-δείκνυμαι, вііт:-δείξομαι, аръtъ чева în треакъtъ, заъ спре fалъ.

Παρ-επι-δημέω -ῶ, вііт: -ήσω, soseскъ, заъ петрекъ вндева ка трекъторъ [ші

Παρεπιδημία (ἡ), sosire, заъ петречере вндева de трекъторъ. [din

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ), sositъ, заъ петрекъторъ вндева пвцinъ време (трекъторъ). [παρὰ, ἐπὶ, δῆμος].

Παρ-επι-κουρέω -ῶ, вііт: -ήσω,= Παρεπιβοηθέω, staъ къїва în ажвторъ. [παρὰ, ἐπίκουρος].

Παρ-επι-νοέω -ῶ, вііт: -ήσω, маї пъскоческъ ші алтъ чеваînкъ.

Παρ-επι-πνείω, поет: în локъ de...

Παρ-επι-πνέω, вііт: -πνεύσω, ші πνευσοῦμαι, (desпре вînтъ) звfлв п' алъцърea, заъ вшор, заъ întр' оаре-каре време.

Παρ-επι-πορεύομαι, вііт: -εύσομαι, мъ двкъ (înaintezъ, мъ апропіъ) вндева п' алъцърea.

Παρ-επι-σκοπέω -ῶ, вііт: -ήσω, вагъ чева de seamъ (овservъ) în треакъtъ, черчетезъ în прinъ ші не deasвпра.

Παρ-επι-σπάομαι -ῶμαι, вііт: -άσομαι, трагъ, smвлгъ чева къtре sinemї în треакъtъ.

Παρ-επι-στρέφω, вііт: -στρέψω, înвîрteскъ, заъ свческъ чева кат п' алъцърea, заъ în чеea-л-алъ парte; (ел: заъ nestр: ші між:) мъ întoркъ пвцin, ка съ мъ вітъ алъцърea заъ înапої. [de вnde

Παρεπιστροφὴ (ἡ), înвîрtire de чева în чеea-л-алъ парte; заъ întoарчере кат în латъре, заъ къ внъ кіпъ кат аскънsъ. «Προσώπου—». Пл:

Παρ-επι-φέρω, вііт: -εποίσω, (nex: παρεπήνεγκα, ші чл:) адвкъ чева не лînгъ алteле заъ кат п' алъцърea ла міжлокъ.

Παρ-επι-ψαύω, вііт: -ψαύσω, атingъ чева кат п' алъцърea заъ не деасвпра ші în треакъtъ.

Παρέπλαγξα, nex: ал лвї παραπλάζω.

Παρέπλαξα, Dor: în локъ de παρέπληξα, nex: 1. ал лвї παραπλήττω.

Παρέπλω, поет: a 3: sinr: neps: de (перг:) nex: 1: ал лвї παραπλώω.

Παρ-έπομαι, вііт: -έψομαι, (къ dat:) вртezъ къїва de апроапе, заъ п' алъцърea; (fir:) sîntъ неміжлочіtъ вртаре din чева.

Παρέπτην, nex: 2: ал лвї παρίπταμαι.

Παρεργάτης, ου (ὁ), поет: ръъ, неîndemînatікъ лвкрътorъ. (къ цен:) «Λόγων—». Евр:

Παρ-εργογραφέω -ῶ, вііт: -ήσω, звгръвескъ челе de прisosъ (de подоавъ пвмаї) але внеї ікоане. [πάρεργον, γραφὴ].

Παρ-εργολαβέω -ῶ, вііт: -ήσω, întрепрin-

zȣ̆, ĭaȣ̆ asȣпръ'mĭ кam în tpeакътȣ̆ ші алтȣ̆ чева пе лînгъ челе хotъpîte.

Πάρεργον (τὸ), лȣкрȣ netpeвȣinчosȣ̆, saȣ̆ de пpisosȣ̆, (Fpanц:) акчesopȣ̆, че faче чinева, кînd n'аpe de лȣкрȣ; saȣ̆ каpe este afaръ de sȣвĭeктȣл пропȣsȣ̆; saȣ̆ îndeплinitȣръ. «Εἰκόνος πάρεργον„. Елі: neadeвъpatȣл, neпpinчiпaлȣл oвĭeктȣ̆ de zȣгръвit«'Οδοῦ πάρεργον». Лкs: лȣкрȣ fъкȣtȣ̆ în tpeакътȣ̆. «Δόμων πάρεργον ποιεῖταί με». Eȣp: mъ sokoteшte de вastapdȣ̆. «Πρίαμον δὲ φασι πάρεργον Νεοπτολέμῳ γενέσθαι». Паȣs: nȣ s'a omopît кȣ dinadinsȣл, чi în tpeакътȣ̆, ші ка ȣnȣ̆ adaosȣ̆ ла чеĭ-л-алцĭ. «'Εν παρέργῳ, saȣ̆ «'Εκ παρέργου». (ші ел:) «Πάρεργον. Лкs: =Παρέργως. «'Εν παρέργῳ θοῦ με». Sof: apȣnкъ mъ întp' ȣnȣ̆ колцȣ̆ ка о лепъdътȣръ. (пpinч:) neȣt: лȣĭ...

Πάρεργος (ὁ, ἡ), чел afaръ din adeвъpatȣл saȣ̆ пpinчiпaлȣл лȣкрȣ. «Λόγος —„. Плt: чел afaръ din sȣвĭeктȣ̆. "'Ανάλωμα —». Пл: afaръ din sokoteaлъ.[παρὰ, ἔργον]. [de ȣnde

Παρέργως, adв: fъръ înгpiжipe; пе deasȣпpa; în tpeакътȣ̆.

Παρ-ερεθίζω, вiit: -ίσω, întъpîtȣ̆, zъdъpъsкȣ̆ înкъ maĭ mȣлt.

Παρ-ερέσσω (ττω), вiit: -ερέσω, вîsлeskȣ̆ п' алътȣpea; (кȣ ак:) пopneskȣ̆ чева кȣ вîsлe, saȣ̆ ка кȣ вîsлe п' алътȣpea, saȣ̆ пе dînaintea кȣĭва.

Πάρερμα (τὸ), op че se пȣne алътȣpea de чева ка sпpiжinȣ̆ saȣ̆ пpoптea. (în Iпкp: пoate гpeш: în локȣ̆ de παραίρημα). [παρὰ, ἕρμα].

Παρερμηνεία (ἡ), eкsплiкaцie (tîлкȣipe) гpeшitъ. [ші

Παρερμηνευτὴς, οῦ (ὁ), ръȣ̆ tîлкȣitopȣ̆ de sкpiптȣpĭ (epetiкȣ̆). [din

Παρ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eкsплiкȣ̆ (tîлкȣĭeskȣ̆) гpeшit.

Παρ-ερπύζω, вiit: -ερπύσω, ші

Παρ-έρπω, вiit: -έρψω, (nex: παρείρπυσα, ші чл:) mъ вîpȣ̆, saȣ̆ mъ апpoпiȣ̆ tîpîndȣ mъ (пе askȣnsȣ̆) ȣndeва.

Παρέῤῥωγα, miж: (кȣ însemn: пas: ȣne -opĭ) tpe: de кȣ: ал лȣĭ παραῤῥήγνυμι.

Παρ-ερύω, вiit: -ερύσω, tpaгȣ̆ în лȣnгȣл кȣĭва, saȣ̆ п' алътȣpea. «Φραγμὸν παρείρυσαν». Ep: (ші пas:) «Παρειρύσθη τὸ στόμα». Iпкp: i s'a stpîmвat гȣpa.

Παρ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: παρῆλθον, ші чл:) tpeкȣ̆ п'алътȣpea, saȣ̆ пе dînaintea кȣĭва; (кȣ ак: кȣ пpeп:) tpeкînd mepгȣ̆, intpȣ ȣndeва; (fъръ каzȣ̆) tpeкînd îmĭ ȣpmezȣ̆ калеа, mepгȣ̆ înainte; (fiг:) tpeкȣ̆, mъ dȣкȣ̆, (ad:) пĭepȣ̆, nȣ mъ maĭ întopкȣ̆; (пpin întind:) sкaпȣ̆ din въгъpea de seamъ a кȣĭва; saȣ̆ tpeкȣ̆ кȣ вedepea; ȣĭtȣ̆. (oвiч: кȣ ак:) "Οὔποτε τεὸν βωμὸν νηΐ παρῆλθον». Iл: Θ. (ші кȣ adв:) «Τῇ οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται». Om: (ші кȣ ак: кȣ пpeп:) «Εἰς τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας». Ksn: «'Επεὶ δὲ παρῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν„. Ep: (ші fъръ каzȣ̆). «Φυλακὰς χαλεπὰς παρελθεῖν„. Ep: «Αἰσθόμενος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτούς„. Ksn: (ші fiг:) «Τάχα σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη». Tкp: «'Ο παρεληλυθὼς χρόνος». Лкs: (шĭ aвsoл:) "Τό παρελθὸν». Лкs: (ші пpin întind:). «Μή με παρέλθῃς». Лкs: «Οὐδὲν παρῆλθεν». Apstf: n' a tpeкȣt nimiкȣ̆ кȣ вedepea. «Μικροῦ με παρῆλθεν εἰπεῖν». Лкs: пȣцinȣ̆ a лiпsit a ȣĭta. 2) tpeкȣ̆ maĭ 'nainte; întpeкȣ̆ (пpoп: mi fiг:); (пpin întind:) esȣ̆ ла miжлoкȣ̆, mъ înfъцiшezȣ̆ (пpinч: пе шenъ ка aкtopȣ̆, saȣ̆ пе tpiвȣnъ ка opatopȣ̆). «Παρελθὼν δέ τις ἔφη». ші «Παρῆλθεν ὡς νύμφη κεκοσμημένη, καὶ ἐκαθέζετο ἐπί τοῦ θρόνου». Ksn: «Οὐκ ἔσθ'ὅς σε παρέλθῃ (ποσί)„. Iл: Ψ. Od: Δ. (ші fiг:) «Παρελθεῖν τῇ δόξῃ τὸν Κάμιλλον μή δυνάμενος». Пл: «Οὐκ ἔστι παρελθεῖν Διὸς νόον». Es: «'Ιδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες». Tкp: aĭ кoвîpшit, aĭ вipȣit. (ші ел:) «Μὴ δ' οὕτως κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐ δέ με πείσεις». Iл: A.

Πάρεσαν, пoet: în локȣ̆ de παρῆσαν, a 3: îm: пeps: de пpeл: ал лȣĭ πάρειμι, sîntȣ̆ de faцъ.

Παρ-εσ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpeвîpȣ̆, пotpiвeskȣ̆ чева п' întpe ...

Παρ-εσθίω, вiit: παρ-έδομαι, (nex: παρέφαγον, ші чл:) mъnînкȣ̆ чева пе askȣnsȣ̆, saȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алтȣ̆ чева. (вezĭ ші παρατρώγω).

Πάρεσις, εως(ἡ), sȣвst: ал лȣĭ παρίημι(вezĭ ziч:); (пpinч:) moлeшipe, паpaлisie. «Διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων«. Sкp: лъвapea, saȣ̆ eptapea.

Παρεσκευάδαται în локȣ̆ de παρεσκευασμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ:, ші

«Παρεσκευάδατο, Ion: în локȣ̆ de παρεσκευασμένοι ἦσαν, a 3: îm: пeps: de пestesъв: ал лȣĭ παρασκευάζω.

Παρεσκευασμένως, adв: (de пaptч:) кȣ пpeгъtipe; saȣ̆ din пpeкȣцetape.

Παρέσσεται, пoet: în локȣ̆ de παρέσται, a 3· sinг; пeps: de вiit: ал лȣĭ πάρειμι.

Παρεστάμεν, ші Παρεστάμεναι, ɥoet: Еол: saŭ Dop: în локŭ de παρεστᾶναι, miж: tpe: de кȣ: ал inf: лȣĭ παρίστημι.

Παρεστεὼς, Ion: în локŭ de παρεστώς, saŭ παρεστηκώς.

Παρέστιος (ὁ, ἡ), чел de лîngъ ватръ; (прin întind:) ал каseĭ, familiapŭ,=Ἐφέστιος. [παρὰ, ἑστία].

Παρεστώς, ῶσα, ώς, At: în локŭ de παρεστηκώς, miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ παρίστημι.

Παρέσχατος (ὁ, ἡ),=Παρατελευταῖος. [παρὰ, ἔσχατος].

Παρ-ετάζω, biit: -άσω, = Παρεξετάζω.

Παρετέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ παρίημι.

Παρ-ετοιμάζω, biit: -άσω, гъteskŭ чева de ла îndemînъ, de îndatъ. [de ȣnde

Παρετοιμασία (ἡ), de îndatъ, dела îndemînъ прегътipe.

Πάρετος (ὁ, ἡ), [παρίημι] sлъвitŭ; овositŭ; паралisatŭ.

Παρ-ετυμολογέω, -ῶ, biit: -ήσω, depiвŭ o zічepe etimoлoɥiчeшte din алta. 2) faкŭ грешitъ etimoлoɥie (depiвaɥie).

Παρ-ευδιαζομαι, biit: -άσομαι, doвîndeskŭ вреme лinъ întp' o distanцъ oape-каре de timпŭ; (fir:) тръĭeskŭ лiniшtit, netȣpвȣpat. [de ȣnde

Παρευδιαστὴς, οῦ (ὁ), venitŭ пе вреme лinъ. «Ὄρνιθες παρευδιασταί». At: пъsъpĭ mapine, каре пе вреme лinъ пasк пе ȣsкatŭ.

Παρ-ευδιάω -ῶ, biit: -άσω, = Παρευδιάζομαι.

Παρ-ευδοκιμέω -ῶ, biit: -ήσω, ковîрше skŭ пе чinева în isвȣtipe.

Παρ-ευημερέω -ῶ, biit: -ήσω, ковîршeskŭ пе чinева în порочipe, isвȣtipe ші konsideraɥie,=Παρευδοκιμέω.

Παρ-ευθύνω, biit: -υνῶ, noet: aвatŭ пе чinева din калеа чеа dpeaптъ.

Παρευθὺ, ші Παρευθὺς, adв: în datъ. [παρὰ, εὐθύς].

Παρ-ευκηλέω -ῶ, biit: -ήσω, îndȣлчeskŭ кȣ ворбе, notoлeskŭ, лiniшteskŭ (îл ĭaŭ кȣ вiniшорȣл).

Παρ-ευλαβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ ак:) mъ temŭ, mъ пъzeskŭ, mъ апъpŭ de чinева întp' ȣnŭ кinŭ кam п' алътȣpea.

Παρ-ευμαρέω -ῶ, biit: -ήσω, desпpeцȣĭskŭ, nesokoteskŭ чева.

Παρ-ευνάζομαι, biit: -άσομαι, (кȣ dat:) mъ кȣлкŭ кȣ чinева întp' ачелашĭ пatŭ, dopmŭ înпpeȣnъ. [ші

Παρευναῖος, α, ον, =Πάρευνος. [ші

Παρ-ευνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet în лoaŭ de παρευνάζομαι. [ші

Παρευνέτης, ου (ὁ), ші Παρευνέτις, ιδος (ἡ), =Πάρευνος. [din

Πάρευνος (ὁ, ἡ), кȣлкatŭ întp' ачелашĭ пatŭ алътȣpea кȣ алtȣл; soцŭ de къsniчie. [παρα, εὐνή].

Παρεύρεσις, εως (ἡ), пъsкочipe de minчĭȣnъ sпpe amъɥipea кȣĭва. [ші

Παρεύρημα (τὸ), пъsкочitъ minчĭȣnъ (прiчinȣipe) sпpe ашъɥipe. [ші

Παρευρημένως, adв: (de пaptч:) кȣ пъsкочitȣpĭ, вiклeneшte. [din

Παρ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, aflȣ (deskoпepŭ) чева din întîmпларе. 2) пъsкочeskŭ чева de ла îndemînъ, de îndatъ; гъseskŭ прiчinъ, плъsmȣĭeskŭ прiчinȣipĭ.

Παρεύσας, Dop: în локŭ de παρούσης, ɥen: de fem: пaptч: ал лȣĭ πάρειμι.

Παρ-ευτακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ aflȣ de faцъ регȣлat totdaȣna sпpe îndeплinipea datopiiлop меле.

Παρ-ευτρεπίζω, biit: -ίσω, =Παρετοιμάζω.

Παρ-εφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъpŭ asȣпpa кȣĭва п' алътȣpea.

Παρ-εφ-άπτομαι, biit: -άψομαι, (кȣ ɥen:) atinгŭ чева ȣшор, saŭ пе d' алътȣpea.

Παρ-εφ-εδρεύω, biit: -εύσω, пъzeskŭ ка stpeжapŭ лinгъ чinева; (кȣ dat:) staŭ în ажȣtopȣл кȣĭва.

Παρεφθαρμένως, adв: (de пaptч:) кȣ oapeкape stpiкъчĭȣne.

Παρεχέμεν, noet: în локŭ de παρέχειν.

Παρέχοντι, Dop: în локŭ de παρέχουσι.

Παρ-έχω, biit: -έξω, (nex: 2: παρέσχον, ші чл:) (прinч:) цiŭ чева лinгъ чinева. «Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν (τοὺς ἵππους), ὁπότε κέν μιν γυῖα λάβοι κάματος». Iл: D. (ші ел:) «Πάρεχ' (se înц: σεαυτὸν) ἐκποδὼν». Apstf: dъ te ла o пapte... (de ȣnde 2) (oвiч: кȣ dat: indip:) daŭ, dъpȣĭeskŭ; къпътȣĭeskŭ; kontpiвȣĭeskŭ; (ші fir: кȣ ак: indip:) desъвîpшeskŭ, apъtŭ fъкȣtŭ; (în ɥen:) daŭ прiчinъ de a se faче чева; daŭ воĭe; (ші miж:) apъtŭ în faптъ; înfъцiшezŭ; (ші neпeps: saŭ în пaptч:) гъseskŭ окazie, mъ înлesneskŭ, stъ în mîna mea. «Γέλωτα («Πράγματα, «Ὄχλον, «Αἴσθησιν) παρέχειν τινί». Om: Ep: шiKsn:. «Παρὲχοντος δὲ αὐτοῦ εἰρήνην τοῖς ἔργοις». Ksn: (mi кȣ inf:). «Παρέξει τοι θεήσασθαι κατ' ἡσυχίην„. Ep: (ші neпeps:). «Καί μοι παρέχει (se înц: ὁ καιρὸς, saŭ ἡ τύχη) νῦν ὑμέων ἄρχειν». Ep: stъ in mîna mea. «Ἐν νόῳ μὲν εἶχε καὶ πρότερον αὐτομολήσειν, ἀλλ' οὐ

γὰρ οἱ παρέσχε, ὡς τότε„. Ep: n' a nemepit okazie. (wi în partч:) «Παρέχον τῆς Ἀσίης ἄρχειν ἄλλο τι αἱρήσεσθε»; Ep: (wi kъ adв:). «Εὖ δὲ παρασχόν». Tъч: de ва beni вine. (wi miж:). «Μάρτυρας παρέχομαι». Lкs: «Δεύτερος οὗτος (ὁ Ἰνδὸς) ποταμῶν ἁπάντων κροκοδείλους παρέχεται». Ep: «Χῖοι δὲ παρείχοντο νῆας ἑκατόν». Ep: «Εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας ἐν Μαραθῶνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι». Dm: (wi kъ ak: indip:) «Ὅς τις παρέχοιτο ἵππον καί ὅπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον». Ksn: «Οὓς ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συνεικουμένην τε τὴν χώραν παρεχομένους καὶ ἐνεργὸν τὴν γῆν καὶ πλήρη δένδρων, wi чл:, τούτοις χώραν τε ἄλλην προστίθησι, καὶ δώροις κοσμεῖ. Ksn: «Παρασχέσθαι θεὸν εὐμενῆ». Evp: (vezi wi παρασκευάζω).

Παρέψημα (τὸ), demînkape ne deasъпра, (Tъpч:) mezelikъ. (noate greш: în lokъ de παρόψημα). [mi

Παρέψησις (ἡ),=Ἔψησις, ferbere;(med:) =Πυρίασις.

Παρέω, Ion: în lokъ de παρῶ, nex: 2: de sъn: al lъĭ παρίημι.

Παρεὼν, Ion: în lokъ de παρὼν.

Παρεωραμένος, nas: tpe: de kъ: de partч: al lъĭ παροράω.

Παρεωσμένος, nas: tpe: de kъ: de partч: al lъĭ παρωθέω.

Παρ-ηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ trekътъ în bîpstъ. [din

Πάρηδος (ὁ, ἡ), trekътъ în bîpstъ (saъ de floapea bîpstelĭ). [παρὰ, ἥδη].

Παρηγορέατο, Ion: în lokъ de παρηγόρηντο, a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: al lъĭ..

Παρηγορέω -ῶ, wi (miж:) -έομαι, -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, (kъ inf: indip:) povъцъleskъ, sfътъleskъ; (kъ dat: opr:) potolеskъ, înblînzeskъ; (în gen:)=Παραμυθέομαι, mînrîĭъ, вшвrezъ tpisteца.[παρήγορος].[de вnde

Παρηγόρημα (τὸ), op че se zice, saъ se face snpe potolipe de mînie, saъ mînrîĭepe în mîxnipe. [wi

Παρηγορητικὸς, ἡ, ὸν,=Παρηγορικὸς.

Παρηγορία (ἡ), sfatъ, povaцъ; вшвrape de mîxnipe, mînrîĭepe. 2) (în Ios:) prenвme, porekлъ. [wi

Παρηγορικὸς,ἡ,ὸν,(wi adв:)-ικῶς, potpivitъ, îndemînatikъ, kontpivвitorъ ла mînrîĭepe, вшврape, potolipe, povъцвipe, wi чл: [din

Παρήγορας (ὁ, ἡ), mînrîitorъ, saъ kontpivвitorъ ла potolipe de nekazъ. [παρὰ, ἀγορὰ].

Παρ-ηδύνω, biit: -υνῶ, îndвlчeskъ kъ op че, daъ чева rвstъ ла чева.

Παρήειν, прел: ал lъĭ πάρειμι, biit: -ειμι.

Παρ-ηερέθομαι, noet: în lokъ de παραίρομαι.

Παρ-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, trekъ npin stpekърътoape; (med:) skoцъ mînkapea nemistвitъ.

Παρηέρθαι, noet: nas: nexot: de inf: al lъĭ παραείρω.

Παρήϊε, Ion: în lokъ de παρήει.

Παρήϊξα, noet: nex: 1: al lъĭ παραΐσσω.

Παρήϊον (τὸ), Ion: o napte a fpîвlъĭ,=Παραγναθίδιον. 2) (вne-opĭ) în lokъ de pareá. «Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα». Tkp: 'I и fърîmat fълчiле. [wi

Παρηίς, ίδος (ἡ), Ion: în lokъ de [pareà].

Παρῆκα, nex: 1: al lъĭ παρίημι.

Παρῆκον, прел: al lъĭ παρήκω.

Παρήκοος (ὁ, ἡ). kape n' aвde вine, n' askълtъ, nъ se sвпвne. [παρακούω]. [de вnde

Παρηκόως, wi (maĭ întpeв:)..

Παρηκουσμένως, adв: (de partч:) kъ neaskълtape, nesвпвnepe; saъ fъръ лвape a minte în aвzipe.

Παρ-ήκω, biit: -ήξω, viĭ, merpъ înainte; (npin întind: wi fir:) mъ arътъ, mъ въdeskъ; (desnpe timnъ) trekъ. «Ἔξω παρήκειν». Sof: «Ἀλλὰ τὰ μὲν παρήκει». Hind: aъ trekвt. (wi fir:) «Τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκε„. Sof: s'a arътat. 2) mъ întinzъ în лвnrъ,=Παρεκτείνομαι. «Παρῆκε τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, ἐς Πλαταιὰς». Ep: "Πρὸς δύνοντα δὲ ἥλιον παρήκει ἡ Αἰθιοπὶς χώρη„. Ep: 3) (fir:) =Προσήκω. «Εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου». Plt: în вreme kъvenitъ, întîmplînd se okazie. (întp' aveastъ însemn: se konf: kъ παρείκω, snpe eks:) «Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον (maĭ kop: παρεῖκον) τοῦ κρημνώδους προσβαίνων». Tъч:

Παρήλασα, nex: al lъĭ παρελαύνω.

Παρῆλθον, nex: 2: al lъĭ παρέρχομαι din παρελεύθω.

Παρήλθοσαν, Beot: wi Alexsandp: în lokъ de παρῆλθον (îm:).

Παρηλικία (ἡ), trечepe de bîpstъ. [din

Παρῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), trekътъ în bîpstъ,= Πάρηβας. [παρὰ, ἥλιξ].

Παρήλιος (ὁ), arътatъ lînгъ soape; (вne-opĭ în pesfpînyepe de nopĭ) altъ soapв. [παρὰ, ἥλιος].

Παρηλλαγμένως, adв: (partч:) în kipъ kъ totвl skimвatъ, deosevitъ, neovičnвitъ.[παραλλάσσω].

Πάρ-ημαι, (прел: παρήμην) поет: în локŭ de παρακάθημαι (кȣ dat:). «Σύεσσι παρήμενον». Od: (ші fъръ казŭ). «Γύπε δὲ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον». Od: Λ: «Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος„. Od: E:

Παρημελημένως, adв: (de партч:) лепевіт, кȣ неînгріжіре. [παραμελέω].

Παρῆμεν, saŭ Παρῆμες, Dop: în локŭ de παρεῖναι, inf: ал лȣĭ πάρειμι.

Παρ-ημερεύω, віit: -εύσω, (кȣ dat:) петрекŭ zioa лîнгъ чінева; mъ îndeлetniчeskŭ toatъ zioa saŭ în toate zілеле ла чева. [ші

Παρήμερος (ὁ, ἡ), чел че faче, saŭ se faче ла fie-каре доъ zіле,= 'Ετερήμερος. 2) поет: = 'Εφήμερος, времелнікŭ. [παρὰ, ἡμέρα].

Παρημοσύνη (ἡ), поет: [παρίημι] тречере кȣ вedepea, înгъdȣіре.

Παρῄνεσσα, поет: în локŭ de παρῄνεσα.

Παρηνώχλουν прел:, ші Παρηνώχλησα пех: ал лȣĭ παρενοχλέω.

Πάρηξις, εως (ἡ), поет: [παρήκω] ажȣнцере, траџере ла лimanŭ.

Παρῃονίτης, ου (ὁ), ші Παρῃονῖτις, ιδος (ἡ), поет: în локŭ de παρηϊονίτης, -νῖτις, църмȣреанŭ. [παρὰ, ἠϊών].

Παρηορία (ἡ), кȣреаоа, кȣ каре este легатŭ de оїштеа тръsȣреї калȣл, че мерџе п' алътȣреа. 2) капътȣл, saŭ латȣреа коръвіі. 3) nepozîe, лiпsъ de minte. |ші

Παρηόριος, α, ον, =кȣ...

Παρήορος (ὁ, ἡ), поет: [παρὰ, αἴρω, saŭ ἄρω] чел afaръ din, saŭ п' алътȣреа кȣ лiнia; (прin ȣрm:) непотрівітŭ; чїȣdatŭ, неовічнȣітŭ (вezї ші ἔκτοπος). «Πολλὸς δὲ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα». Іл: 1. пеste натȣръ маре. (ші кȣ цен:) «Νόου παρήορος». Архіл:=Παράφρων, smintitŭ. (вezї ші πάραρος). || (sȣвst:) «Παρήορος (se înц: ἵππος)». Іл II:=Παράσειρος.

Παρήπαφε, поет: а 3: sinг: пеps: de пех: 2: ал лȣĭ παραπαφίσκω.

Παρηρίη (ἡ), Ion: în локŭ de παρηορίη, nepozie. [din

Πάρηρος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de πάραρος.

Παρῄς, ῇδος (ἡ), поет: (in контрак:) în локŭ de παρηΐς.

Παρῆσθα, 2: sinг; пеps: de прел: ал лȣĭ πάρειμι, віit: -έσομαι.

Παρῄσθευ, поет: în локŭ de παρῄσθου, а 2: sinг: пеps: de пех: 2: ал лȣĭ παραισθάνομαι.

Παρήσω, віit: ал лȣĭ παρίημι.

Παρ-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, sȣnŭ кam asemenea; mъ пронȣнцŭ maĭ întp' ачелашї кіпŭ. [de ȣnde

Παρήχημα (τὸ), zічере sȣnътоаре asemenea, (прin ȣрm:) бȣnъ de a faче (Fpanц:) калемвȣргŭ (sпре екs: "Οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς». Dm: «Βιβλίου καινοῦ, βιβλίου καὶ νοῦ„. ші «Οὐ βουλεύειν, ἀλλὰ δουλεύειν ἄξιος». Лis:) [вezї ші

Παρήχησις, εως (ἡ), sȣnаре asemъnatъ; (грам:) fігȣръ de кȣвîntŭ, кînd ва posti чінева доъ, треї, saŭ патрȣ ворве saŭ нȣме de asemenea sȣnetŭ, de deoseвітъ însъ însemnape. «Σαμία μία ναῦς„. Іл: Ω.

Παρθέμενος, поет: în локŭ de παραθέμενος, між: пех: 2: de партч: ал лȣĭ παρατίθημι.

Παρθενεία (ἡ), віецȣіре în fечоріе. [ші

Παρθενεῖα (τὰ), кîntiче кîntate, ші акомпаniate de fечоаре кȣ fлȣерŭ. 2) (ȣne-орї) пъравȣрї fечорештї, fечоріе. [παρθενεύω].

Παρθένειος (ὁ, ἡ),=Παρθενικὸς, ші Παρθένιος.

Παρθένευμα (τὸ), лȣкрȣ (îndeлetniчіре, saŭ петречере) de fечоаръ; (поет:) fatъ пъstpatъ fечоаръ; (ȣne-орї)=Παρθενὼν. [ші

Παρθένευσις, εως (ἡ), віецȣіре în fечоріе; saŭ пъstpape de fечоаръ. [din

Παρθενεύω, віit: -εύσω, цiŭ, пъstpezŭ о fatъ fечоаръ (пȣ о мъpitŭ]; (nestp:) тръїeskŭ (sîntŭ невіноватŭ) ка о fечоаръ. [ші

Παρθενεὼν, ῶνος (ὁ),=Παρθενὼν. [ші

Παρθενία (ἡ), fечоріе. 2) fem: ал лȣĭ πμρθένιος (епіт: алМінервеї, ші Череseї). [ші

Παρθενίας, ου (ὁ), fiŭ de femeїe sokotitъ de fечоаръ (nemъpitatъ). [ші

Πὰρθενικὸς, ὴ, ὸν, fечореskŭ. || (sȣвst:) «Παρθενικὴ» поет: =Παρθένος. [ші

Παρθένιον (τὸ), ȣnŭ felŭ de плантъ,='Ελξίνη, мътріче (каре креште пе zidȣрї); (прinч неȣт: лȣĭ..

Παρθένιος, α saŭ ος, ον, = Παρθενικὸς; (прin întind:) кȣратŭ; (ȣne-орї)=Παρθενίας. || (în локŭ de adв:) «Παρθένιον βλέπων». Анкрі чел кȣ къȣтътȣръ de fечоаръ. || (îm:) semneле fечоріі. «'Εξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν». Sкр: [ші

Παρθενὶς, ίδος (ἡ), ȣnŭ felŭ de плантъ, ='Αρτεμισία, (Fpanц:) armoise. [παρθένος].

Παρθενισκάριον (τὸ), desпрецȣіторŭ dim: ал лȣĭ παρθένος, fetішканъ.

Παρθενογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣтŭ din мȣїере sokotitъ de fечоаръ (nemъpitatъ), =Παρθενίας, [παρθένος, γένος].

Παρθενοκομία (ἡ), înгріжіре (крештере) de fечоаръ, saŭ -оаре. [παρθένος, κομέω].

Παρθενοκτονία (ἡ), оmорŭ de fечоаръ saŭ fечоаре. [din

Παρθενόκτόνος (ὁ, ἡ), (парокs:) omopîtopŭ de fечоаре; saŭ жертfitopŭ de fечоаръ; (пропарокs:) omopîtŭ de fечоаръ. [παρθένος, κτείνω].

Παρθενομήτωρ, ορος (ἡ), (Бisep:) fечоаръ ші mъmъ tot deodatъ, пъsкътоареа de Dъmnezeŭ. [παρθένος, μήτηρ].

Παρθενοπίπης, ου (ὁ), поеt: [παρθένος, ὀπιπτεύω] окitopŭ (къ ръŭ rîndŭ, вînъtopŭ) de fete.

Παρθένος (ἡ), fечоаръ, fatъ. «Ἔστι μοι θυγάτηρ — ». Ksn: «Παρθένος ἔνθα βέόηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ». Ткр: «Παρθένος ἑξαέτις». Ткр: 2) (adiekt:) fечореsкŭ; (прin întind:) невіноватŭ; (fir:) къратŭ. «Πηγὴ—». Esхл: || (în Бisep: sкpiit:) fечорелнікŭ, пъzitopŭ de fечоріе. [παρὰ, θείνω].

Παρθενόσφαγος (ὁ, ἡ), поеt: чел din înжъnгїере (sînцe) de fечоаръ. [παρθένος, σφαγή].

Παρθενοτροφέω -ῶ. atit: -ήσω, хръneskŭ (креskŭ) fечоаръ; saŭ пъstpezŭ fечоріа ъneї fete;=Παρθενεύω. [ші

Παρθενοτροφία (ἡ), крештере de fечоаръ. [παρθένος, τροφὴ].

Παρθενόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ faцъ de fечоаръ, fpaцedŭ. [παρθένρς, χρὼς].

Παρθενώδης, εος (ὁ, ἡ),=Παρθενικὸς, fpaцedŭ. [ші

Παρθενών, ῶνος (ὁ), пaptea каseї, ъnde локъїеsк fечоареле. || (în Atena) temплъл Minepвеї. [παρθένος].

Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ), чел къ faцъ, saŭ fiгъръ de fечоаръ. [παρθένος, ὤψ].

Πάρθεσαν, поеt: în локŭ de παρέθεσαν, а 3: îm: пеps: de пех: 2: ал лъї παρατίθημι.

Παρθεσίη (ἡ), Ion: în локŭ de παραθήκη, saŭ παρακαταθήκη.

Πάρθνος (ὁ), поеt: în локŭ de παρθένος.

Παρθύω, поеt: în локŭ de παραθύω.

Παριαμβὶς, ίδος (ἡ), о вїерsъіре, saŭ кîntape кitapistikъ, în каре пredomniaŭ пічоареле паріамве. 2) ъnŭ felŭ de mъsікалŭ instpъmîntŭ къ коарde. [din

Παρίαμβος (ὁ), (пічорŭ metpікŭ) паріамвŭ, компъsŭ din доъ silaбe sкъpte = Πυῤῥίχιος. [παρὰ, ἴαμβος].

Παρ-ιαύω, віit: -αύσω, поеt: (къ dat:) доршŭ апроапе de чіпева, saŭ în каsa къїва.

Παρ-ιδρύω, віit: -ύσω, saŭ -ύσομαι, (къ dat: indip:) ашezŭ, statopnічеskŭ чева апроапе de чева.

Παριέρη (ἡ), fosta maї 'nainte преotiцъ (прінч: а Efesieneї Diane). [παρὰ ἱέρεια].

Παρ-ίζω, віit: -ίσω, ашezŭ (ші nestpъm: saŭ ел: шezŭ) лînгъ чіпева. (къ dat: îndip:) «Παρίζει ἀνδρὶ ἄνδρα». Ep:

Παρίει, а 3: sinг: пеps: de прел: хоti: saŭ а 2: sinг: пеps: de прez: ал порънч:, ш,

Παριέναι, прez: de inf: ал лъї...

Παρ-ίημι, віit: παρήσω, (пех: παρῆκα, ші чл:) лasŭ пе чіпева а tpече, а intpa ъndева, saŭ а плека; (despre timпŭ) лasŭ а tpече време (къ ак: къ преп: indip:) «Μηδείᾳ παριέναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksn: "Οὐ παρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον„. Ksn: «Ἔδεισαν, μὴ τῶν ἔνδοθέν τινες παρείησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτούς». Ksn: (ші fir:) «Μὴ παριῶμεν εἰς τὴν ψυχὴν». Плt: 2) (despre лък:) destinzŭ, sлъвеskŭ; (прin întind:) sлъвеskŭ къїва (taїŭ) вінеле; (nestp:) овоseskŭ; (fir:) леневеskŭ. «Τοῦ ποδὸς παρίει». Apstf: (naъt:) «Παρεῖθη μήρινθος ποτὶ γαῖαν». Іл: Ψ. "Κόπῳ παρεῖμαι». Еър: (ші în паptч:) «Εὖδον δὲ πᾶσαι σώμασι παρειμέναι». Еър: (вezї ші παρειμένος). (de ъnde 3) (fir:) лasŭ, înгъdъїŭ; (miж:) mъ sъпъїŭ, mъ înвоїеskŭ, mъ mълцъmeskŭ. "Ἄλλῳ δὲ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν». Ep: «Παρίει τούτους διαλέγεσθαι αὐτῷ„. Ksn: «Οὐκ ἂν παρείμην, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν». Sof: (ші miж:) "Παριέμεσθα, καὶ φαμέν κακὰ φρονεῖν». Еър: 4) (miж: къ цen: îndip:) рогŭ; miжлочеskŭ. «Τοῦτο ἡμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι». Плt: «Οὐδέν σου παρίεμαι». Плt: (вezї ші παραιτοῦμαι.

Παρικτὸς, ή, ὸν, tpекътopŭ. [din

Παρ-ίκω, поеt: (pap) în локŭ de παρήκω.

Παρ-ιλλαίνω,=Παραβλέπω, mъ ъїtŭ stpîmв.

Πάριμεν, 1: îm: пеps: а лъї πάρειμι., віit: -ειμι).

Παρ-ιππάζομαι, віit: -άσομαι, ші

Παρ-ιππεύω, віit: -εύσω, (къ dat:) ъpmezŭ пе лînгъ чіпева къларе; (къ ак:) tpекŭ къларе п' апроапе, saŭ пе dînaintea къїва; (în цen:) întpекŭ, ковîршеskŭ; (вezї ші παρελαύνω). [din

Πάριππος (ὁ, ἡ), алергътopŭ п' апроапе, saŭ п' алътъреа de калŭ; saŭ ъpmъtopŭ (къларе, saŭ пezestpъ) п' апроапе de кълъpецŭ. [παρὰ, ἵππος].

Παρ-ίπταμαι, віit: -πτήσομαι, (къ dat:) sвopŭ п' апроапе, saŭ пе dînainte; (къ ак:) sвopŭ dinколо, пеste чева.

Παρ-ισάζω віit: -άσω,=Παρισόω.

Παρίσθμιον(τὸ), [παρὰ, ἰσθμὸς] (прінч: ла îm:) гîлчеле гîtълъї (прінч: кînd sînt ъmлate).

Πάρισος (ὁ, ἡ), maĭ deопotрівъ, кam asemenea: «Πάρισα». Ptp: doĭ ші maĭ mълцĭ memвpi aĭ ѕnъĭ fpasъ, кînd se notpiвesк întpe dînшiĭ ла pimъ (tepminaцie, ші чл:). [παρὰ, ἴσος].]de ѕnde

Παρισόω -ῶ, вiiit -ώσω, (кѕ dat: indip:) fakъ чева кam de o notpiвъ, saъ кam asemenea кѕ алta; (пas:) шъ notpiвeskъ кѕ...

Παρ-ιστάνω, maĭ noъ, ші în Sкp: în локъ de...

Παρ-ίστημι, вiit: παραστήσω, (miж: tpe: de кѕ παρέστηκα, ші nex: παρέστην, ші чл:) ашezъ чева апроапе; (пpin întind:) алътѕpъ, компаръ ѕna кѕ клta. «Ταῖς πόλεσι δεῖ παριστάναι μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις». Iѕкp: (ші miж:) «Παραστησάμενος δύο ἱερεῖα». Ksn: «Θύων παρεστήσατο τὸν (μάντιν) Εὐκλείδην». Ksn: 2) înfъцiшezъ; въdeskъ; екѕпѕĭъ; (ші în a 3: пeps: ші în пaptч:) se apatъ, пape; se întîmплъ. «Παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς κρίσιν„. Плt: «Μάρτυρας παραστησάμενος». Лкs: (ші în a 3: пeps:) «Παρέστη αὐτῷ δεινὸν„. Лкs: i s' a пъpѕt. «Πρὸς τὸ παρεστώς». Apstf: dѕпe înпpeжѕpъpĭ. 3) adѕкъ чева în mintea (saъ a minte) кѕĭва, înѕѕfлѕ idea, îndѕплeкъ ла чева. "Ὅταν παραστήσῃς τινι τοῦτο, ὅτι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι, ὧν ἂν σὺ βούλῃ». Ksn: «Τοῦτο παρέστησεν Ἀθηναίους τόν Θησέα τιμᾷν». Пл: (ші miж: de sine пas:). «Δόξα παρίσταταί μοι». Лкs: (ші кѕ înf:). «Παρίστατό μοι φιλοσοφεῖν». Лкs: (ші aвsoл:). «Λέγειν τὸ παραστὰν (παριστάμενον)». Лкs: op че 'ĭ вine în rîndъ. (de ѕnde 4) (miж: de sine пas:) ĭaъ кѕpaжъ, mъ întѕsiezъ; (de ѕnde desпpe вinъ) doвîndeskъ чepѕta кaлitate, mъ fakъ вѕnъ (înпpot: de ἐξίσταμαι). »Ταῖς ψυχαῖς οὕτω παρέστησαν εἰς κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι». Diod: (de ѕnde παράστημα). 5) вiъ, saъ staъ апроапе de чinева; soseskъ ѕndeва, mъ апpoпiъ; (пpin întind:) staъ кѕĭва de апроапе, îл ажѕtъ; (în pъъ) mъ îmпѕĭъ aѕѕпpъ (кѕ dat:). «Ἐξείης πάντεσσι παρίσταται». Od: P. (ші кѕ adв:) »Δεῦρο παρέστης». Iл: Г. (ші fъpъ кazъ). «Ὡς εὖ παρέστης». Fps: вine aĭ вenit. (ші în парал:). «Ἄγχι παραστὰς». Om: «Τοιόν τοι ἀσσητῆρα παρέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν„. Iл: O. «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενος παραστῆναι καὶ ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ». «Παρίστατο δ', εἴτις συμφορὰ συμβαίνοι». Ksn: (ші în pъъ). «Ἀλλά τοι ἤδη ἄγχι παρέστηκεν θάνατος». Iл: П. (ші fiг:) «Ἐς ὃ καὶ οὗτοι παρέστησαν εἰς τὴν γνώμην αὐτέων». Ep: (de ѕnde 6) adѕкъ пе чinева ла воinцa mea; (în цen:) ѕiлeskъ; sѕпѕĭъ. «Ἔδει γὰρ, ὅτε οὐκ ἑκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι, ἀέκοντας αὐτοὺς παραστήσασθαι». Ep: «Τὸν δεσπότην ὑμέων ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι». Ep: Περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει, καί ἐν ὀκτὼ μησὶ παρεστήσατο αὐτοὺς». Ksn: «Καὶ ἄκουσαν τὴν ὑμετέραν πόλιν δυναίμην ἂν παραστήσασθαι». Ksn: «Εἴπερ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ αὐτὸν παραστήσαθαι». Ep: (ші de sine пas:). "Πολιορκεύμενοι χρόνῳ παρέστησαν„. Ep: 7) staъ maĭ înколо; esъ afapъ din..,='Εξίσταμαι (кѕ цen). «Φρενῶν παρεστηκέναι». Плв: (ші ел: кѕ dat:). «Παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ„. Плв: =Παραφρονεῖν.

Παριστία (ἡ), Ion: în локъ de παρεστία.

Παριστίδιος, α, ον, чел апроапе de цeѕъtopeskѕл pъѕвoĭъ. [παρὰ, ἱστὸς].

Παρ-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, чepчetezъ, saъ пoвesteskъ чева în tpeaкътъ (din întîmплape). 2) пoвesteskъ ѕneлe în локъ de алteлe.

Παρ-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, sлъвeskъ кîtва, saъ кîte пѕцinъ.

Παρ-ίσχω, вiit: παρασχήσω, = Παρέχω.

Παρίσωμα (τὸ),=Παρίσωσις.

Παρίσως, adв: п' апроапе, maĭ ка ла ... [πάρισος].

Παρίσωσις, εως(ἡ), notpiвipe; asemъnape; (ptp:) fopmape de fpase пapise (вezĭ πάρισος). [ші

Παρισωτικὸς, ἡ, ὸν, fелositopъ ла notpiвipe, asemъnape. [παρισόω].

Παριτέον, ші Παριτητέον, пosit: ал лѕĭ πάρειμι, вiit: ειμι.

Παριτὸς, ἡ, ὸν, în кape пoate чinева tpeчe, intpa, a se вîpî. [πάρειμι].

Παρ-ιχνεύω, вiit: -εύσω, mepгъ dѕпe ѕpmeлe кѕĭва, ѕpmъpeskъ de апроапе; imitъ.

Παρκατέλεκτο, пoet: în локъ de παρακατέλεκτο, a 3: sinг: пeps: de пeste-sъв: ал лѕĭ παρακαταλέγομαι.

Πάρκειμαι, пoet: în локъ de παράκειμαι.

Παρκλίνω, пoet: în локъ de παρακλίνω.

Παρκύπτω, пoet: în локъ de παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, пoet: în локъ de παραμέμβλωκα, tpe: de кѕ: (în локъ de пpez:) ал лѕĭ παραβλώσκω (кѕ dat:),=Παρίσταμαι, staъ апроапе, în ажѕtopъ, ші чл:

Παρμένω, пoet: în локъ de παραμένω.

Πάρμη (ἡ), [Лat:] ѕnъ feлъ de miкъ skѕtъ.

Παρμόνιμος (ὁ, ἡ), пoet: în локъ de παραμόνιμος.

Πάρνωψ, οπος (ὁ), ѕnŭ felŭ de лъкѕstъ, =Κόρνωψ.

Παρὸ, (în локŭ de παρ' ὅ) koniѕnкц: каѕsativъ, de ачееа, saŭ пentpѕ ачееа. 2) adв: екчепцionалŭ, afaръ de, afaръ nѕmaĭ.(întp' ачеastъ însem: поate fi maĭ корektŭ παρ' ὅ).

Παροδεία (ἡ), tpeчepe de кълъtopŭ. [ші

Παρόδευσις, εως (ἡ),=Παροδεία. [din

Παρ-οδεύω, biit: -εύσω, (кѕ ак: de локŭ) tpeкŭ, mepгŭ înainte ка кълъtopŭ.

Παροδικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѕвenitŭ ла tpeчepe înainte, (пaptik:) ла înfъцішарea хорѕлѕĭ în teatpѕ. «Μέλος—». Лкs: [ші

Παρόδιος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ dpѕmŭ. «Θυρὶς—». fepeastpъ ла ѕліцъ. «Λόγος—». eкsпpesie попѕларъ, обштеsкŭ провербŭ.[ші

Παροδίτης, ου (ὁ), ші παροδῖτις, ιδος (ἡ), (adiekt:) чел de лîнгъ кале «'Αηδὼν—». Епгр: || (sѕвst:)='Οδοιπόρος, tpeкъtopŭ, кълъtopŭ. [din

Πάροδος (ἡ), tpeчepe, tpeaкъtŭ. «'Εν παρόδῳ, saŭ «'Εκ παρόδου». Лкs: în tpeaкъtŭ. 2) вenipe, înfъцішape (пaptik:) a хорѕлѕĭ пе opxestpъ, ші чел întîĭŭ кîntikŭ, че кînta înfъцішîndѕ se. 3) кале (пpinч:) stpimtъ, поtекъ, tpeкъtoape; (naѕt:) локŭ de tpeчepe п' întpe вîslaшiĭ de ла пѕпъ, (Лat:) agea. || (Sкp:) (ὁ), în локŭ de παροδίτης. [παρὰ, ὁδὸς].

Παρ-οίγνυμι, ші Παρ-οίγω, biit: -οίξω,(nex: παρέῳξα) deskizŭ пе askѕnsŭ, saŭ пе жѕmъtate. (кѕ ак:) «Τὶς ὁ παροίξας τὰς πύλας». Eѕp: (ші кѕ цen: ел:) «Σκέψομαι, τῃδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ». Apstf:

Παρ-οιδαίνω, ші Παρ-οιδίσκομαι, biit; -οιδήσω, шъ ѕmflѕ (sîntŭ ѕmflatŭ) пѕцin чева, saŭ п' алътѕpea.

Πάροιθε (θεν), adв: поet: [πάρος] înainte; (despe timnŭ) maĭ 'nainte de (кѕ цen:). «Πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο„. Іл: A: (ші кѕ inf:) «Πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν». (ші кѕ aptik:) «Μᾶλλον ἢ τὸ πάροιθεν». Od: A:(ші ел:) «Οἵτε δεύτεροι, οἵτε πάροιθεν». Іл: Ψ.

Παροικεσία (ἡ), Sкp:=Παροίκησις [din

Παρ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) локѕĭeskŭ лîнгъ чinева, sîntŭ вечinŭ. 2) (кѕ пpeп: saŭ adв:) локѕĭeskŭ ѕndeва de пѕцinъ вpeme, saŭ вpemeлnічеште ка [πάροικος]. [de ѕnde

Παροίκησις, εως (ἡ), локѕipe лîнгъ чinева, saŭ вpemeлnічеште ѕndeва.

Παροικία (ἡ), локѕinцъ de вpemeлnікŭ локѕitopŭ; (ѕne-opĭ) вечinъtate. [ші

Παρ-οικίζω biit: -ίσω, (кѕ dat: indip:) пѕĭŭ пе чinева a локѕi; (ші пas:) віŭ de локѕĭeskŭ, mъ колonisezŭ апроапе de чinева. [πάροικος].

Παρ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, zideskŭ кasъ апроапе de чinева; saŭ клъdeskŭ п' алътѕpea. [de ѕnde

Παροικοδόμημα (τὸ), клъditѕpъ înълцatъ апроапе de алta.

Πάροικος (ὁ, ἡ), локѕitopŭ лîнгъ чinева, вечinŭ. 2) локѕitopŭ вpemeлnікŭ; saŭ локѕitŭ de пѕцinъ вpeme ѕndeва. (вezĭ ші μέτοικος). [παρὰ, οἶκος].

Παροιμία (ἡ), [παρὰ, οἴμη] (dѕпе ziч:) кѕвîntŭ de ѕліцъ, (ad:) обштеsкŭ, zikъtoape, провербŭ (повацъ sкѕptъ eкsпpimъtoape în кіпŭ алегорікŭ ші гpaцiosŭ de oape-кape adeвъpŭ folositopŭ în віацъ, ші ѕmвлînd din tpadiцie пpin гѕpeлe oamenilop); (Sкp:)=Παραβολὴ. [de ѕnde

Παροιμιάζω, ші (miж:) Παροιμιάζομαι, biit: -άσομαι, faкŭ чева, (ші пas:) mъ faкŭ a ажѕnцe de провербŭ; (miж:) ворвеsкŭ în провербĭ, saŭ zikŭ чева în felŭ de провербŭ, saŭ zikъtoape. [ші

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ ла, saŭ ажѕnsŭ de провербŭ. || «Στίχος—».Metp:вepsŭ de doъ metpe каtaлeкtikŭ пpin anaпeste [de ѕnde

Παροιμιακῶς. adв: în felŭ, în кіпŭ de провербŭ.

Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ), întoкшitopŭ de колекцie de (saŭ sкpiitopŭ despe) провербĭ. [παροιμία, γράφω].

Παροιμιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕлегŭ, saŭ eкsплікŭ провербĭ, ворвеsкŭ (tpaкtezŭ) despe провербĭ. [παροιμία, λόγος].

Παροίμιον (τὸ),=Παροιμία. [de ѕnde

Παροιμιώδης, εος (ὁ, ἡ). (ші adв:) -ωδῶς, провербіалŭ

Πάροιμος (ὁ, ἡ),=Παρόδιος [παρὰ, οἴμη].

Παρ-οινέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἐπαρῴνουν, tpe: de кѕ: πεπαρῴνηκα) faкŭ nepîndѕĭeлĭ; (ші stpъm:) tpaкtezŭ pъŭ пе чinева asѕпpa вецii; (în цen:) = 'Υβρίζω; (ші stpъm:) окъpъsкŭ, nечinsteskŭ пе чinева; (пas:) «Τὰ πεπαρῳνημένα„. Лкs: ziseлe saŭ fanteлe (în sine saŭ asѕпpa кѕĭва) ѕnѕĭ вeatŭ. [de ѕnde

Παροίνημα (τὸ), zisъ saŭ faптъ din вецie; окъpîtŭ de ѕnŭ вeatŭ, ad: fъкѕtŭ oвĭeкtŭ ал вецii лѕĭ.

Παροινία (ἡ), nepîndѕĭaлъ din вецie; pea вецie; (în цen:) вapвapъ пѕptape, обpъznічie. «Τὸ παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας, τοῦτ' ἐγὼ κρίνω παροινίαν». Ksn: [ші

Παροινιάζω, biit: -άσω,= Παροινέω. [ші
Παροινικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:), -ικῶς, =кѫ
Παροίνιος (ὁ, ἡ), fъкѫtъ, saъ zisъ în веціе. «Παροίνια (se înц: μέλη)». =Βακχικὰ, ші Σκόλια. 2) (despre oam:)=кѫ...
Πάροινος (ὁ,ἡ), datъ кѫ totѫл ла въѫtѫръ de вінъ, веціvъ; (în цen:) перегѫлатъ, овраzнікъ; (прin întind:) pisinitopъ. [παρὰ, οἶνος].
Παρ-οινοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ topnъtopъ de вінъ пе лîнгъ чінева.
Παροίνως, adв: перегѫлат, овръzнічеште ка din веціе. [πάροινος].
Παροισθεὶς, εῖσα, έν, poet: пas: nex: 1: de партч: ал лѫї παραφέρω.
Παρ-οιστράω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, = Οἰστράω. [din
Πάροιστρος (ὁ, ἡ), [παρὰ, οἶστρος] невѫnatікъ, пъвалнікъ ка din stреке.
Παροίτατος, η, ον, poet: sѫпрл:, ші
Παροίτερος, α, ον, poet: компар: ал лѫї πάρος, πάροιθεν, чел маї 'nainte; (timп:) маї векїъ, маї вътрînъ. [de ѫnde
Παροιτέρω, adв:= Προτέρω, маї 'nainte; (timп:) de маї 'nainte, saъ шаї dînainte.
Παροιχνεύω, biit: -εύσω, ші Παροιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: Ion: în локъ de ...
Παρ-οίχομαι, biit -οιχήσομαι, (tpe: de кѫ: παρῴχημαι, ші παρῴχηκα) (кѫ ак:) трекъ маї 'nainte; întрекъ, ковîршеskъ; (кѫ цen:) мъ depъptezъ; nѫ nemepeskъ; мъ fepeskъ de чева; (în цen: fъръ kazъ)=Παρέρχομαι; (прin întind:) лînseskъ, пїеръ. «Δείματι—„. Esхл: (ші кѫ цen:) «Ὅσον μοίρας παροίχῃ». Eѫр: (обіч: fъръ kazъ). «Νὺξ παρῴχηκεν». Іл: K: «Τὰ ὀλύμπια παροιχώκεε». Ep: (ші în партч:) «Ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα». Ep: «Παρῳχημένος (χρόνος)». Грm: експрімъtівъ de трекѫtъ.
Παροιχώκεε, Ion: în локъ de παρῳχήκει, a 3: sinг: пеps: de пеste-съв: ал лѫї παροίχομαι.
Παρ-οκλάζω(-ομαι), biit: -άσω, -ομαι, înцenѫкїъ пѫцin чева; (fiг:) înчепъ a мъ плека (a мъ sѫпѫne), saъ a skъпъta.
Παροκωχὴ (ἡ),=Παρακωχὴ.
Παρολίγον, (in локъ de παρ' ὀλίγον) adв: fъръ пѫцinъ, п' апроапе, маї.
Παρ-ολιγωρέω -ῶ, biit: -ήσω, леневеskъ, nesokoteskъ чева de totъ.
Παρ-ολισθαίνω (σθάνω), biit: -ολισθήσω, алѫпекînd kazъ алътѫреа (проп: ші fiг:); мъ абатъ în латѫре 2) intpѫ пе askѫnsъ (мъ вîръ) ѫndева. [de ѫnde
Παρολίσθησις, εως (ἡ), алѫпекаре алътѫреа; вîрîре înъѫntpѫ.
Παρολκὴ (ἡ), amînape de време; (грam:) прisosipe (плеonasmъ) de siлавъ, saъ zічере. [ші
Πάρολκος (ὁ), otronѫл, кѫ каре se траце коравіа пе ѫskatъ. [παρέλκω].
Παρ-ομαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, poet:=Παρακολουθῶ.
Παρομήριος, α, ον, fъкѫtъ în imitape de верsѫріле Omepiче. [παρὰ, Ὅμηρος].
Παρ-ομοιάζω, biit: -άσω, (маї noъ) asemînъ, potpiвeskъ кѫ чева în алътѫраре; (nestp:) кам seamъnъ, кам adѫкъ кѫ чева.
Παρομοίιος, η,ον, poet: în локъ de...
Παρόμοιος (ὁ, ἡ), кам asemenea. «Παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμὸν». Ksn: «Κῶλα παρόμοια». D: Fлр:=Πάρισα. [παρὰ, ὅμοιος]. [de ѫnde
Παρομοιόω -ῶ, biit: -ώσω,=Παρομοιάζω, ші Παρισόω. [ші
Παρομοίως, adв: кам asemenea.
Παρομοίωσις, εως (ἡ), asemъnape п' апроапе (nѫ întokmaї); (petp:) potpiвipe de ѫnъ fpasъ кѫ алтѫл dѫпе asemъnape de terminaціе. [παρομοιόω].
Παρ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, мъртѫріseskъ de îndatъ, zікъ ачееаші înпреѫнъ кѫ алції. 2) прїimeskъ de окамdatъ (мъ înвoieskъ înadins ла) челе zise. [de ѫnde
Παρομολογία (ἡ), (ptp:) времелнікъ înвoipe ла челе zise de пріgonitopъ кѫ гîndъ de o маї sistematікъ în ѫрмъ sѫрпаре a лор.
Παρόμφημα (τὸ), (глs:) [παρὰ, ὀμφὴ]препѫме, пореклъ.
Παρὸν, neѫt: de партч: ал лѫї πάρειμι, sîntъ de faцъ.
Παρ-ονειδίζω, biit:-ίσω, adѫкъ ponosъ, îmпѫtъ чева кѫїва пе d'алътѫреа, saъ în faцъ.
Παρ-ονομάζω, biit: -άσω, depівъ o zічере dintp' ѫnъ nѫme; (ѫne-opї) препѫmeskъ; (обіч:) мъ жокъ asѫпра ѫnѫї nѫme saъ zічерї. [de ѫnde
Παρονομασία (ἡ), жѫкъріе de ворве (прінч: пѫse în паралелъ), sп: ек: «Πρόθοος θοὸς». «Σαμία μία ναῦς». Om: (везї ші παρήχησις].
Παρ-οξίζω, biit: -ίσω, мъ кам акреskъ.
Παροξυντὴς, οῦ (ὁ), întъpîtъtopъ de mînie. [παροξύνω]. [de ѫnde
Παραξυντικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime, saъ обічеїъ de a zъdъpî, a întъpîta. [de ѫnde
Παροξυντικῶς, adв: кѫ кіпъ întъpîtъtopъ (îndemnъtopъ).
Παροξύνω, biit: -υνῶ, (пas: tpe: de кѫ:

παρώξυμμαι, ші -σμαι:) zъdъръскъ mînie; întърîtъ, peskolъ; îndemnъ, (nas:) mъ aprinzъ; (med:) obrinteskъ, (gram:) = Παροξυτονέω.

Πάροξυς, εος (ὁ, ἡ), îste nekъžičosъ, întърîtъcosъ. [παρὰ, ὀξύς].

Παροξυσμὸς (ὁ), întърîtare (akt: saŭ nas:); peskъlare; (med:) aprikare de fierbere; obrintire de rană; krештere de boală. [παροξύνω].

Παροξυτονέω -ῶ, biit: -ήσω, skrib, saŭ pronunț o zicere kъ tonъl la penultimъ. [din

Παροξύτονος (ὁ, ἡ), (gram:) akcentatъ asupra penultimei, paroksitonъ. [παρὰ, ὀξύτονος]. [de unde

Παροξυτόνως, adv: (grum:) kъ akcentъ la penultimъ.

Παρ-οπλίζω, bîit: -ίσω, =Ἀφοπλίζω.

Παρ-οπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fierb puțin (ne de asupra), pîrpъlesk.

Παροπτέος, α, ον, nosit: al lui παρόπτομαι.

Παρόπτησις, ἐως (ἡ), fripere ne deasupra, pîrpъlire. (med:) =Πυρίασις.

Παρ-όπτομαι, (întreb: numai) biit: -όψομαι, = Παροράω.

Παρόραμα (τὸ), pesъlatъ din trecere kъ vederea, greșealъ din nebъgare de seamъ. [ші

Παρόρασις, εως (ἡ), trecere kъ vedere, greșire, nebъgare de seamъ. [ші

Παρορατικὸς, ἡ, όν, obicinuitъ a trece kъ vederea, nebъgătorъ de (saŭ în)seamъ. [din

Παρ-οράω -ῶ, biit: παρόψομαι, (nex: παρεῖδον, ші чл:) (kъ ak:) văzъ ceva în treakătъ (kъ nebъgare de seamъ); mъ fakъ, kъ nu văzъ; trekъ kъ vederea; (prin întind:) neînțrițekkъ, nesokoteskъ; (Bisер:) eptъ. 2) (kъ ak: kъ prep:) mъ uităm, saŭ n' alătrea; îmi întorkъ des vederile kătre ceva; zъreskъ de departe. «Ἤρχοντο ἤδη τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα ἀντιπρόσιον παροράᾶν„. Ksn: (ші kъ dat: fir:). «Χρηστὸν ἐξειπὼν, ὅτι μοι παροράς». Apstf: prevezi în favoarea mea.

Παρ-οργίζω, biit: -ίσω, porneskъ, (ші miж: de sine nas:) mъ porneskъ la mînie. [de unde

Παρόργισμα(τὸ), ші Παροργισμὸς (ὁ), nekъžire, întърîtare (akt: saŭ nas:).

Παρόρειος (ὁ, ἡ), nusъ alătrea, saŭ ne coastъ de munte. [παρά, ὄρος].

Παρόρθιος (ὁ, ἡ), nu prea de totъ drept, (Лат:) subrectus. [παρὰ, ὀρθός].

Παροριά (ἡ), =(mai întreb:) Παρώρεια.

Παρ-ορίζω, biit: -ίσω, trekъ neste xotare ме.е, îmi însușeskъ din nemînitъl вечинълиl; (fir:) kalkъ, mъ avatъ din ... 2) (stръm:) konpinzъ, mърцineskъ

Παρόριος, α, ον, =Παρόρειος. 2) =Ἀγχιτέρμων, ші Πρόσορος. [παρὰ, ὅρος].

Παρορισμὸς (ὁ), trecere neste xotare supe kotroпire de nemînitъ învecinatъ; (fiч:) avatere din, kălkare de... [ші

Παροριστὴς, οῦ (ὁ), kotronitorъ de nemînitъ vecinъ neste xotarele sale. 2) fir:) kălkătorъ, avătătъ. [παροрίζω].

Παρ-ορχέω -ῶ, biit: -ήσω, îmi kalkъ жъrъmînitъl din trakate, ші чл:.

Παρ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, îndemnă; întърîtъ; (miж: saŭ nestp:) mъ porneskъ kъ luțeală saŭ vrun boinuț kătre ceva.

Παρ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) tragъ kъ korabia, saŭ sîntъ trasъ în portъ aproape de ceva.

Παρόρμημα (τὸ), or ce konțribuește la îndemnare, miжlokъ întърîtătorъ. [ші

Παρόρμησις, εως (ἡ), îndemnare la ceva. [ші

Παρορμητικός, ἡ, όν, (ші adv:) -ικῶς, notrivitъ, îndemînatikъ la îndemnare saŭ întърîtare kătre ceva. [παρορμάω].

Παρ-ορμίζω, biit: -ίσω, tragъ kъ (saŭ bagъ în portъ) korabia aproape de ceva.

Πάρορνις, ιθος (ὁ, ἡ), poet: [παρὰ, ὄρνις] =Παραίσιος, saŭ Ἀπαίσιος.

Παρ-όρνυμι, biit: -όρσω, poet: = Παρορμῶ, îndemnъ.

Παρ-ορύσσω (ττω), biii: -ορύξω, sapъ aproape, saŭ din kolo de... 2) sapъ denpinzîndu mъ în întrecere kъ alții, prekum se eksepsaŭ rîontsitopii. 3) (în unpъ) îsbeskъ in koaste.

Παρ-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dănțezъ fără taktъ; penpesintъ ceva neîndemînatîk ka pantomimъ.

Πάρος, adv: saŭ prep: poet: [παρὰ, saŭ πρὸ] înainte; (timp:) mai'nainte; (kъ inf:) pînъ a nu... (kъ gen:) «Στεῖχε δωμάτων πάρος». Sof: "Πάρος κατέθηκε ποδοῖϊν πατρὸς ἑοῦ». Tkp: (ші timp:) "Αἰετὸς ἦα πάρος, νῦν αὖτε ші чл:». Od: T. "Οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος ἴμεν, οὔτε πη ἄλλη, πρὶν ші чл:». Od: B: (ші mai des kъ inf:) «Πάρος τάδε γενέσθαι». Il: Z. «Πάρος ἦν γαῖαν ἱκέσθαι». Od: A. «Πάρος ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι». Tkp: (ші kъ artik:) "Τὸ πάρος„. Om: (bezi πάροιθε ші πρίν).

Παρ-οσφραίνω, biit: -οσφρήσω, dau ceva des saŭ de aproape kuiva a mirosi.

Παροτρυντικός, ἡ, όν, вѕnѫ a întъpîta, a zъdъpî. [din

Παρ-οτρύνω, вiit: -υνῶ, întъpîtѫ, zъdъpъskѫ, îndemnѫ.

Παρουάτιος, α, ον, [παρὰ, οὖας] чел кѫ ѕрекіле atîpnate ла вале. "Κύων —». Кал:

Παρουλὶς, ίδος (ἡ), ѕmfлъtѕpъ (бъшікъ) de ţinţiĭ. (вezĭ ші ἐπουλίς). [παρὰ, οὖλον].

Πάρουλος (ὁ, ἡ), пѕţin чева кam креţѫ. [παρὰ, οὖλος].

Παρουλότριχος (ὁ, ἡ), пѕţin чева кam креţѫ ла пъpѫ. [πάρουλος, θρίξ].

Παροῦσα, fem: ал лѫĭ παρών. [de ѕnde

Παρουσία (ἡ), fiinţъ de faţъ; sosipe, вenipe; înfъţiшape; (ѕne-opĭ) чеĭ de faţъ (ла o adѕnape, saѫ askѕлtape). "Παρουσίαν ἔχω». Sof: = кѕ...

Παρουσιάζω, вîit: -άσω, (Бisep:) sîntѫ de faţъ; mъ апропіѫ, віѫ.

Παρ-οφθαλμίζω, вiit: -ίσω, amъţeskѫ окіĭ прівіtopілор. [de ѕnde

Παροφθαλμιστὴς, οῦ (ὁ), amъţitopѫ de окіĭ прівіtopілор, = Θαυματοποιός, eskamatopѕ. (вezĭ ші eksemплѕл лѫĭ Грг: în κλέπτω). [de ѕnde

Παροφθαλμιστικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѕitopѫ, saѫ îndemînatikѫ a amъţi вedepiле. «Παροφθαλμιστική». Sxл: Sin: meшteшѕгѕл eskamatopii.

Παρ-οχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, însoţeskѫ mipeле ка [πάροχος, вezĭ ziч:].

Παροχέτευαις, εως (ἡ), sѕвst: ал лѫĭ...

Παρ-οχετεύω, вiit: -εύσω, aвatѫ апа din oвічnѕitѕл sъѫ каnалѫ întp' алтъ пapte; гъѕpeskѫ пе askѕnsѫ оланѕл, ші fѕpѫ апа. «Τῶν 'Αθήνῃσιν ὑδάτων ἐπιστάτης ὤν; εὑρὼν τοὺς ὑφῃρημένους τὸ ὕδωρ καὶ παροχετεύσαντας». Пл: (ші fir:) «Τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας». Eѕp: вікленеште аĭ stpîmвat 'o.

Παροχεὺς, έως (ὁ), =Πάροχος (2).

Παρ-οχεύω, вiit: -εύσω, = прекѕpвeskѫ; (ші пas:) mъ прекѕpвeskѫ; (despre вite) гoneskѫ,=Βατεύω.

Παρ-οχέω -ῶ, вiit: -ήσω, tpansпoptѫ пе чinева în tpъsѕpъ maĭ înколо, saѫ шezînd ачела întp' ачееашĭ tpъsѕpъ лîngъ алтѕл. || (miж:) шezѫ апроапе de чinева întp' ачееашĭ tpъsѕpъ ка [πάροχος]. «Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος». Ksn:

Παροχὴ (ἡ), dape, inлesnipe de чева; dъpѕipe, saѫ dapѫ; (пaptik:) порţia de храпъ, че se îndatopaѫ sindii оръшелелор mi sateлор a da кълъtopiлор кѕ келtѕĭала пѕвлікѕлѕĭ, (Лat:) sala ium.

Παρ-οχλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sѕпъpѫ de апроапе (кѕ вечіnъtatea mea).

Παρ-οχλίζω, вiit: -ίσω, stpъmѕtѫ кѕ пîpria; (în ţen:) stpъmѕtѫ din локѫ.

Πάροχος (ὁ), [παρὰ, ὄχος] шezъtopѫ лîngъ чinева întp' ачееашĭ tpъsѕpъ; (пaptik:) шezъtopѫ лîngъ mipe, kînd îшĭ dѕчea în tpъsѕpъ mipeasa ла kasa sa,=Παρανύμφιος. (вezĭ ші Παραιβάτης). 2) [παρέχω] dъtъtopѫ; (пaptik:) dъtъtopѫ de meptiче; (ші maĭ кѕ seamъ) sîndĭe (Fpanţ: syndic de satѫ saѫ оръшелѫ pîndѕitѫ a къпѕi de meptiчеле лор пе чеĭ че кълъtopeaѫ, кѕ велtѕĭалъ пѕвлікъ, (Лat:) parochus.

Παρ-οψάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъnînkѫ чева de легѕmъ кѕ пîĭne. [de ѕnde

Παρόψημα (τὸ), легѕmъ; вѕnъ (алеasъ) mînkape.

Παροψημάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ παρόψημα.

Παροψίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ Παροψίς.

Παροψίδιος (ὁ, ἡ), пѕsѫ ла masъ пе taлерѫ. [din

Παροψὶς, ίδος (ἡ), [παρὰ, ὄψον] taлерѫ (вlidѫ) de вѕkate. «Παρατίθησιν ἐν παροψίδι». (Antif: în) At: 2) (maĭ des пpin întind:) mînkape гѕstoasъ, saѫ din mѕлte feлѕpĭ fъkѕtъ, =Παρόψημα, (Тѕpч:) mezeлікѫ. «Τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι· βραχὺ γάρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ». (Плt: în) At: «Παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα». Ksn:.

Παρ-οψωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, tîpгѕĭeskѫ пе askѕnsѫ вѕne mînkъpĭ. [de ѕnde

Παροψώνημα (τὸ), deoseвitъ (алеasъ) mînkape tîpгѕitъ afapъ de челе oвічnѕite; (de ѕnde fir:) «Εὐνῆς παροψώνημα. Esxл: кѕpвъ.

Πάρπαγος (ὁ), поet: în локѫ de παράπαγος.

Παρπεπιθών, οῦσα όν, поet: în локѫ de παραπιθὼν, nex; 2: de пaptч: лѫĭ παραπείθω.

Παρπόδιος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de παραπόδιος, пѕsѫ dînaintea пічоарелор; (în ţen:) пѕsѫ dînainte, saѫ алъtѕpea.

Παῤῥάλιος, α saѫ ός, ον, поet: în локѫ de παράλιος.

Παῤῥέω, поet: în локѫ de παραῤῥέω.

Παῤῥησία (ἡ), [πᾶν, ῥῆσις] sлoвodъ (nesfiitъ) sпѕnepe de totѫ adeвъpѕл, saѫ кѕpatъ (sinчеpъ) вopвipe; (în ţen:) кѕpажѫ, nesfiaлъ. || (dat:) Παῤῥησίᾳ, adв: de faţъ, fъpъ sfiaлъ, = Μετὰ παῤῥησίας. [de ѕnde

Παῤῥησιάζομαι, вiit: -άσομαι, вopвeskѫ fъpъ sfiaлъ (кѕpat) totѫ adeвъpѕл. «Τῶν παῤῥησιαζομένων οὐδένα ἤχθραινε». Ksn: (ші stpъm:). «Πολλὰ ἐπαῤῥησιασάμεθα πρὸς ἀλ-

λήλους». Ksn: ne am tîлmъчit прietenеште întpe noĭ. (ші пas:) "Τὰ πεπαῤῥησιασμένα». Лкs: челе zise fъръ nічĭ o sfiaлъ. 2) (maĭ noŭ) mъ арътŭ de faцъ, mъ înfъцiшezŭ. «Ὁ Θεὸς ἐπαῤῥησιάσατο». Skp: [de ѕnde

Παῤῥησιαστὴς, οῦ (ὁ), ші Παῤῥησιαστικὸς, ὴ. όν, обічnѕitŭ a sпѕne fъръ sfiaлъ totŭ adeвърѕл. [de ѕnde

Παῤῥησιαστικῶς, adв: fъръ sfiaлъ, în sinчepitate, кѕpat.

Παῤῥησιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Παῤῥησιαστικὸς. [παῤῥησία]. [de ѕnde

Παῤῥησιωδῶς, adв: = Παῤῥησιαστικῶς.

Παρσένος (ά), Лакоп: în локŭ de παρθένος.

Παρσταίη, noet: în локŭ de παρασταίη, 3: sinг: пeps: de miж: nex: 2: de noft:, ші

Παρστήετον, noet: în локŭ de παραστῆτον, 2: înd: пeps: de miж: nex: 2: de sѕп: ал лѕĭ παρίστημι.

Παρτέμνω, noet: în локŭ de παρατέμνω.

Παρτιθεῖ, noet: în локŭ de παρατιθεῖ, = Παρατίθησι, a 3: sinг: пeps: de пpez: ал xot: παρατίθημι.

Παρτομὶς, ίδος (ἡ), [παρατέμνω] tomѕлeцŭ de кapte, manѕaлŭ.

Παρυγραίνω, вĭit: -ανῶ, ѕmezeskŭ пѕцin чева. [din

Πάρυγρος, (ὁ, ἡ), пѕцin чева ѕmedŭ. [παρὰ, ὑγρός].

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ апе, (Fpanц:) aquatique. [ші

Πάρυδρος (ὁ,ἡ), = Πάρυγρος. [παρὰ, ὕδωρ].

Παρ-υπαντάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat:) întîmпinŭ din întîmплape; saŭ пpeîntîmпinŭ.

Παρ-υπάρχω, вiit: -άρξω, (Sxл:) mъ aflѕ, staŭ de faцъ (кѕ dat:).

Παρυπάτη (ἡ), чea апроапе (a doiлea) de чea maĭ de sѕs коapdъ a лjpeĭ, saŭ a кitapeĭ, ші чл: [παρὰ, ὑπάτη].

Παρ-υπνώω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: dopmŭ лîнгъ чinева.

Παρ-υπο μιμνήσκω, вiit: -υπομνήσω, adѕкŭ a minte in tpeaкътŭ, saŭ în вpe o înпpeжѕpape. [de ѕnde

Παρυπόμνησις, εως (ἡ), adѕчepe a minte în tpeaкътŭ, saŭ лa înпpeжѕpape.

Παρυπόστασις, εως (ἡ), întîmплътoape, nedesъвîpшitъ, saŭ neadeвъpatъ fiinцъ de вpe ѕnŭ лѕкpѕ. [παρυφίσταμαι].

Παρ-υπο-ψύχω, вiit: -ψύξω, пѕцin чева ръкopeskŭ, ръчeskŭ.

Παρ-υφαίνω, вiit: -ανῶ, цesŭ чева п' întpe saŭ п' алътѕpea în felŭ de кeпapŭ; (in întind:) întpeпѕĭŭ, întpeвîpŭ. «Ἐσθὴς παρυφασμένη». Diod: кѕ кeпapѕpĭ. 2) întpeкŭ пe чinева цesînd, saŭ îmĭ съвîpшeskŭ цesътѕpa maĭ 'nainte deкît алтѕл (Fлstp:). [de ѕnde.

Παρύφαντος (ὁ, ἡ), înпodoвitŭ кѕ кeпapѕpĭ; saŭ кape слѕжeште de...

Παρύφασμα (τὸ), ші

Παρυφὴ (ἡ), кeпapŭ (пpinч:) de пopfipъ пe mapцine. [ші

Παρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), пѕpтътopŭ, saŭ înпodoвitŭ de жѕp înпpeжѕp кѕ кeпapŭ (пpinч:) de пopfipъ. [παρὰ, ὑφή].

Παρ-υφ-ίστημι, вiit: -υποστήσω, daŭ eksistinцъ, saŭ înfiinцezŭ чева tot întp' o вpeme, saŭ înпpeѕnъ кѕ алтŭ чева. || (обіч: miж: кѕ dat:) sîntŭ ка чева înпpeѕnъ ѕpmъtopŭ de алтŭ чева, (пpin ѕpm:) eksistŭ пe кîtŭ stъ în fiinцъ ші алтŭ чева, nѕ sînt în fiinцъ din sinemĭ.

Πάρυφος (ὁ, ἡ), = Παρύφαντος, ші Παρυφὴς. || (sѕвst:) = Παρυφὴ.

Παρφάμεν, Dop: noet: în локŭ de παραφάναι, inf:, ші

Παρφάμενος, noet: în локŭ de παραφάμενος, пaptч:, ші

Παρφάσθαι, noet: în локŭ de παραφάσθαι, miж: nex: de inf: ал лѕĭ παράφημι.

Παρφασία, ші Πάρφασις, εως (ἡ), noet: în локŭ de παράφασις.

Παρφέρομαι, noet: în локŭ de παραφέρομαι.

Παρφυγέειν, noet: în локŭ de παραφυγεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ παραφεύγω.

Πάρφυκτός (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de παράφυκτός, de кape se noate апъpa чinева. «Τὸ γε μόρσιμον οὐ παρφυκτὸν». Пind:

Παρῶ, nex: 2: de sѕп. ал лѕĭ παρίημι

Παρώας, ου (ὁ), шapпe de faцa apameĭ [παρῶος], konsfinцitŭ лѕĭ Eskѕлaпŭ. (вezĭ ші παρείας).

Παρ-ῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntŭ imitînd пe чinева; пpefaкŭ (în maĭ комiкŭ) кîntiкѕл алтѕĭ noetŭ, faкŭ пapodiĭ 2) кîntŭ (пomeneskŭ) чева în tpeaкътŭ. «Παρῳδοῦντες τὴν νίκην». Diod: [din

Παρῳδὴ, ші Παρῳδία (ἡ), пapodie, кîntiкŭ imitatŭ (пpinч: de pisŭ, înгînape) dѕпe алтŭ кîntiкŭ, пpefaчepe (în комiкŭ) de вepsѕpiлe алтŭĭ noetŭ. [παρὰ, ᾠδὴ]. [de ѕnde

Παρῳδικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ лa пapodie. [ші

Παρῳδὸς (ὁ, ἡ), aвътѕtŭ din кîntiкŭ (din sѕвiектŭ). 2) (sѕвst:) noetŭ de пapodiĭ.

Παρ-ωθέω-ῶ, (ші miж: maĭ întpeв:) -έομαι, -οῦμαι, вiit: -ωθήσω, ші -ώσω, -ομαι, înпinгŭ чева maĭ înколо, saŭ алътѕpea; (пpin în-

tind:) лепъdȣ̆; tъгъdȣĭeskȣ̆; pefȣzȣ̆; desпрецȣĭeskȣ̆; (ȣne-opĭ) amînȣ̆ чева din zi în zi.

Παρωκεάνιος (ὁ, ἡ), ші Παρωκεανίτης, ου (ὁ), ші Παρωκεανῖτις, ιδος (ἡ), локȣitорȣ̆, saȣ̆ пȣsȣ̆ апроапе de (пе църmȣрĭ de) Очеанȣ̆ [παρὰ, Ὠκεανὸς].

Παρωλένιος (ὁ, ἡ) чел de лînгъ saȣ̆ în лȣпгȣл брацȣлȣĭ de sȣs. || (sȣбst:) «Παρωλένια». пърцiле de лînгъ брацȣл de sȣs; (în цen:)=Ὠλέναι. [παρὰ, ὠλένη].

Παρώμαλος (ὁ, ἡ), кam netedȣ̆, potpivitȣ̆. [παρὰ, ὁμαλὸς].

Παρωμὶς, ίδος (ἡ), хаĭnъ, каре акоперъ ȣmepiĭ. (вezĭ ші ἐπωμίς, ші περιωμὶς). [παρὰ, ὦμος].

Παρὼν, όντος (οὖσα, ὸν), партч: лȣĭ πάρειμι, віit: -έσομαι.

Πάρὼν, ωνος saȣ̆ ῶνος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de корабіе ȣшоаръ ші ĭȣte, (Fpanц:) brigantin.

Παρωνομασία (ἡ),=Παρονομασία.

Παρωνυμέω -ῶ, віit: -ήσω,=Παρωνυμιάζω· [de ȣnde

Παρωνύμησις, εως (ἡ),=кȣ...

Παρωνυμία (ἡ), [παρώνυμος] depiвaцie de zічepe din nȣme. 2) (ptp:)=Παρονομασία. 3)=Παρωνύμιον. «Πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμίαι». Пл: [de ȣnde

Παρωνυμιάζω, віit: -άσω, depiвȣ̆ zічepe (прinч: nȣme) din nȣme. «Ὁ θρασὺς παρὰ τὸ θάρσος παρωνυμιάζεται». Apst: (вezĭ ші παρωνύμως). [de ȣnde

Παρωνυμίασμα (τὸ), zічepe depiвatъ din nȣme.

Παρωνυμίζω, віit: -ίσω, = Παρωνυμιάζω. [din

Παρωνύμιος, ші Παρώνυμος (ὁ, ἡ), depiвatȣ̆ din nȣme. «Τὸν δὲ λάθυρον καὶ τὸν ἐρέβινθον ὡς παρωνύμους τοῦ ἐρέβους καὶ τῆς λήθης». Пл: 2) чел (adъoratȣ̆) afaръ de nȣmeле пропріȣ̆. (de ȣnde || (sȣбst:) Παρώνυμον (τὸ), препȣme, saȣ̆ пореклъ; (ші în ръȣ̆). «Λέγεται ἐν Ἀθήναις τὸν πρῶτον προκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην„. At: (ші ел: în локȣ̆ de adв:) «Σάτυρος ἐν Θάσῳ παρωνύμιον ἐκαλέετο Γρυπαλώπηξ». Iпкр: [παρὰ, ὄνομα]. [de ȣnde

Παρωνυμόω -ῶ, віit: -ώσω, = Παρωνυμίζω. [ші

Παρωνύμως, adв: прin depiвape din nȣme. «Θρασὺς παρὰ τὸ θάρσος λέγεται παρωνύμως». Apst: (вezĭ ші παρωνυμιάζω).

Παρωνυχία, ші Παρωνυχὶς, ίδος (ἡ), пĭелчea desлiпitъ (ка niшte пȣsdepiĭ) depe лînгъ ȣnгiĭ din tpînжĭ. 2) (обіч:) sȣцiȣ̆ пе ла вîpfȣл deцeteлop. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de eapвъ (поate) de леакȣ̆ пentpȣ челе de maĭ sȣs patimĭ de ȣnгiĭ. [παρὰ, ὄνυξ].

Πάρῶός (ὁ, ἡ), чел de faцa apameĭ, кam рошȣ. «Ἵππος—». Apst: калȣ̆ mȣpгȣ̆, ші кam чепȣшiȣ̆, (поate) depeшȣ̆.

Παρωπία (ἡ), коada окĭȣлȣĭ чea despre tîmплъ. [ші

Παρώπιον (τὸ), ші Παρωπὶς, ίδος (ἡ), перdeлȣшъ de пĭеле, че se пȣne пе d'алътȣpea окiлор каiлор spre препazъ de a nȣ вedea чева de spepiat, (алт:) ἀνθήλιον. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de maskъ кȣ обpazȣ̆ femeĭeskȣ̆ пе жȣmъtate. [παρὰ, ὤψ].

Παρώρεια (ἡ), коastъ de mȣnte, saȣ̆ de шipȣ̆ de mȣnцĭ. [ші

Παρώρειος (ὁ, ἡ), =Παρόρειος. [παρὰ, ὄρος]. [de ȣnde

Παρωρείτης, ου (ὁ), локȣitорȣ̆, saȣ̆ пȣsȣ̆ пе коastъ de mȣnte.

Παρωρμημένως, adв: (de партч:) кȣ mȣлtъ порnipe, saȣ̆ ĭȣцeалъ. [παρορμάω].

Πάρωρος (ὁ, ἡ), [παρὰ, ὥρα] каре nȣ este ла вpeme potpivitъ; saȣ̆ кърȣĭa a tpeкȣt вpemea. (вezĭ ші ἔξωρος).

Παρωροφὶς, ίδος (ἡ), stpeaшinъ de înвeлitoape. (вezĭ ші γεῖσον). [παρὰ, ὀροφὴ].

Παρώτιον (το), podoaвъ пȣptatъ апроапе, saȣ̆ atîpnatъ de ȣpeкĭ, черчеĭ. (se konf: кȣ παρώπιον). [ші

Παρωτὶς, ίδος (ἡ), (обіч: ла îm:) гindȣpiле de лînгъ ȣpeкĭ (прinч: кînd se ȣmfлъ). [παρὰ, οὖς ὠτὸς].

Παρῳχηκώς, υῖα, ός, акt:, ші

Παρῳχημένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de партч: ал лȣĭ παροίχομαι.

Πάρωχρος (ὁ, ἡ), кam галвenȣ̆, seapвъdȣ̆. [παρὰ, ὠχρὸς].

Πᾶς, (πᾶσα, πᾶν) παντὸς, πάσης, παντὸς (цen: îm: πάντων), totȣ̆; întpeгȣ̆; fie-каре. «Οὐχ ὁ μὲν, ὁ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντες». Ep: «Ἅμα πάντες». Om: «Διὰ παντὸς (se înц: τοῦ χρόνου)». Лкs: în toatъ вpemea, пепрекȣpmat. «Ἐκ παντὸς (se înц: τρόπου)» în totȣ̆ кiпȣл. «Οἱ δ', ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέτεται». Iл: П: fie-каре. (ші înпреȣnъ кȣ τις) «Ταῦτα πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν„. Sof: «Ἔκτεινον πάντα τινα τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γιγνόμενον». Ep: "Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει». Trn: «Ἔδοξε σκηπτὸν πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν». Ksn: «Εἰ δ' ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον„. Iл. Ω. (ші кȣ nȣmepaлe spre аpъtape de eksaktitate). «Ἐννέα πάντες». Od: Θ. поъ în капȣ̆: «Ἐν-

νέα πάντ' ἔτεα». Es: d' a pîndȣл. «Χρυσοῦ δὲ στήσας δέκα πάντα τάλαντα». Іл: Т. «Ἐτυράννευσε ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν». Ep: (ші кȣ aptik:) «Βασιλεύσας τὰ πάντα ἑνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα». Ep: "Διέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες„. Тȣч: «Τρεῖς οἱ πάντες„. «Ὁ πᾶς ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη». Sof: || (neȣt:) "Τὸ πᾶν». A'. totaлȣл лȣкрȣлȣĭ. B'. (aвstp:) totimea. C'. (колект:) toate fiinцеле, креаціа, лȣmea, ȣniверsȣл. || (fps:) «Εἰς πᾶν (кȣ ші fъръ κακοῦ) ἀφικνεῖσθαι». Ep: a ажȣnцe în чea maĭ mape tikълошie (primeждie).. "Ὑπό τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσης δυνάμεως καὶ τῆς μετ' Ἀγησιλάου εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς». Ksn: «Εἰς πᾶν θυμοῦ ἀφίκετο„. Паȣs: s' a nекъжit кȣ totȣл. «Ἐν παντὶ ἀθυμίας ἦσαν„. Лкs: se aflaȣ кȣ totȣл skîpвiцĭ. (ші ел:) «Ἐν παντὶ εἶναι». Лкs: a se afla în mape fpikъ. «Ἐν παντὶ ἦσαν, μὴ λελοιδορημένος εἴη ὑπ' αὐτοῦ». Ksn: «Τῷ παντὶ κρατεῖν». Ksn: кȣ desъвîpшipe, întpȣ toate. «Ταῦτα τῷ παντί ἐκείνων ἀδικώτερα». Ksn: "Εἰκὸς τῷ παντί„. Ksn: ȣpmeazъ sȣвt toate кȣвinteле. «Τῷ παντὶ πλέονες». Ksn: кȣ totȣл maĭ mȣлцĭ. "Ἄνδρα ἐόντα τὰ πάντα δόκιμον». Ep: "Τα πολλὰ πάντα„. Ep: maĭ de mȣлte opĭ. «Πάντα εἶναί τινι». Ep: a fi totȣл. «Πάντα ἦν αὐτοῖσι Ζώπυρος, καὶ στρατάρχης τε αὐτὸς σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο„. Ep: "Περὶ παντὸς ποιεῖσθαί τι saȣ τινα». Лкs: a rîndi, къ чeaa saȣ чinева este totȣл, a aвea преа вȣnъ oпinie desпре... «Τοῦ παντὸς τιμᾶσθαί τι». Лкs: a пpefepi maĭ mȣлt dekît op че aлtȣ.

Πασᾶν, Dop: în локȣ de πασῶν, цen: îm: aл лȣĭ πᾶς.

Πάσασθαι, поet: (α skȣptȣ) miж:: nex: de inf: aл лȣĭ πατέομαι, saȣ 2) (α лȣnгȣ) aл лȣĭ πάομαι.

Πασάων, ші πασέων, поet: în локȣ de πασῶν, цen: fem: îm: aл лȣĭ πᾶς.

Πασιάναξ, ακτος (ὁ), поet: în локȣ de de παντάναξ.

Πρσίγνωστος (ὁ, ἡ), (nлц:) кȣnoskȣtȣ, шtiȣtȣ tȣtȣлop. [πᾶσι, γνωστὸς],

Πασίδηλος (ὁ, ἡ), (nлц:) înвedepatȣ tȣtȣлop. [πᾶσι, δῆλος].

Πασιθρύλλητος (ὁ, ἡ), (nлц:) вestitȣ tȣtȣлop. [πᾶσι, θρυλλητὸς din θρυλλέομαι].

Πασιμέλουσα (ἡ), поet: tȣtȣлop intepesantъ, saȣ desпре кape toцĭ se intepeseazъ. (eпit: aл коръвii Apro). [πᾶσι, μέλουσα].

Πᾶσις, εως (ἡ), гл: nosedape, saȣ кîшtirape. [πάομαι].

Πασιφαὴς, ші Πασιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: въzȣtȣ de toцĭ. «Σελήνη—». Maкs: лȣnъ плinъ, (aлt:) πλησιφαὴς. [πᾶσι, φάος, ші φαίνω].

Πασίφιλος (ὁ, ἡ),=Πάμφιλος.

Πάσμα (τὸ), [πάσσω]=Διάπασμα.

Πασπάλη (ἡ),=Παιπάλη [de aчi] nosпaĭȣл (чea maĭ sȣвцipe пapte) de fъinъ; (пpin întind:) чeл maĭ пȣцinȣ. «Οὐδὲ πασπάλην». Apst:

Πασσαγία (ἡ),=Πανσαγία.

Πασσακίζω, вiit: -ίσω,=Πασσαλεύω. [din

Πασσάκιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πάσσαξ, пъpȣчeanȣ.

Πασσαλευτὸς, ἡ, ὸν, înцeпenitȣ кȣ пapȣ.

Πασσαλεύω, вiit: -εύσω, înfirȣ (saȣ înцeпeneskȣ кȣ пapȣ de лemnȣ ші чл:; пȣĭȣ în пapȣ, saȣ în цeaпъ. [ші

Πασσαλίζω, вiit: -ίσω,=Πασσαλεύω. [ші

Πασσάλιον (τὸ), ші Πασσαλίσκος (ὁ), dim: aл лȣĭ [πάσσαλος], пъpȣчeanȣ.

Πασσαλοκοπία (ἡ), вatepe ші înfiцepe de пapȣ. [πάσσαλος, κόπτω].

Πάσσαλος (ὁ), пapȣ, кȣĭȣ de лemnȣ; (пpin întind:) кȣĭȣ. [de ъnde

Πασσαλλόφιν, поet: în локȣ de πασσάλου, saȣ πασσάλῳ. [ші

Πασσαλόω -ῶ, вiit. -ώσω, înfirȣ кȣĭȣ de лemnȣ «Ξύλον πεπασσαλωμένον». Sxл: Apst: лemnȣ dpeпtȣ, în кape sînt вътȣte п'aлътȣpea кȣĭe de лemnȣ, кa sъ se atîpne xaĭne ші чл:, кȣĭepȣ.

Πασσάμενος, η, ον, поet: nex: de пaptч: aл лȣĭ πάομαι.

Πάσσαξ, ακος (ὁ),=Πάσσαλος.

Πάσσασθαι, поet: în локȣ de πάσασθαι, nex: de inf aл лȣĭ πατέομαι.

Πασσυδεὶ (δὶ), adв:=Πανσυδεὶ. [πᾶς, σύδην].

Πασσυδιάζω, вiit: -άσω, (eпгp:) adȣnȣ nopodȣл în oвшteaskъ adȣnape,=Ἁλιάζω. [din

Πασσυδίῃ καὶ Πασσυδίην, adв: поet: Ion: =Πασσυδεὶ.

Πασσυρεὶ (ρὶ), ші Πασσύριον, ші Πασσύρως adв: [πᾶς, σύρω]=Πασσυδεὶ, кȣ гръmada; кȣ toatъ кasa.

Πάσσω, вiit: -πάσω, (пas: tpe: de кȣ: πέπασμαι) пpesapȣ; pisiпeskȣ «Ἐν δὲ θρόνα ποικὶλ' ἔπασσεν». Іл: X: кosea înпpъшtiat feлȣpite кръчĭ (вezĭ ші ἐμπάσσω).

Πάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компap: (nepгл: ші papȣ) aл лȣĭ παχὺς.

Παστὰς, άδος (ἡ), [πάσσω, saȣ παραστὰς] saлъ колonatъ; saȣ гaлepie; (în цen:) къ-

маръ (прінч: de къsъtoріцĭ), ĭatакŭ; (de ѕnde)=Παστὸς; (партік:)=Αἴθουσα. «Τοῦ χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τας παστάδας ὑπολάμπει». Ksn:

Παστείλη (ἡ), гл: [πᾶς, τέλος] чеа din ѕрmъ zi a anѕлѕĭ.

Παστέος, α, ον, nosit: ал лѕĭ πάσσω.

Πάστη (ἡ), ѕnŭ felŭ de mînкаре, saŭ пръжitѕръ (de aчi Itл: nastetŭ, ші Fpanц: pâtè, ші Pom: nastъ). [din

Παστὸς, ἡ, ὸν, [πάσσω] пресъратŭ. || (sѕбst:) Παστὸς (se înц: θάλαμος), ĭatакѕл, saŭ патѕл tinepiлор къsъtoріцĭ (fiind къ se înпodoвĭa кѕ felѕpite zѕгръвite, saŭ кѕsѕte перdeле, вezi πάσσω). 2) къmъpѕцъ mішкъtoape în fopmъ de temплѕ, копpinzъtoape de statѕa вре ѕnѕĭ zeŭ, saŭ zeiцe. (вezĭ ші σηκὸς).

Παστοφορεῖον, ші Παστοφόριον (τὸ), tpъsѕръ пѕpтъtoape de къsѕца mішкъtoape a вре ѕnѕĭ idoлŭ. 2) кіліа чеа dînaintea temплѕлѕĭ a преоtѕлѕĭ пѕpтъtopŭ de aчеа къsѕцъ a idoлѕлѕĭ. (de ѕnde 3) (Sкр:) локашѕл левitѕлѕĭ de pîndŭ. "Ἄρχοντες.. τῶν λευϊτῶν ἐν τῷ παστοφορίῳ διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίας». Параліп: (A: 9. 30). [din

Παστοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтъtopŭ de къsѕца idoлѕлѕĭ, saŭ преоtŭ пѕpтъtopŭ de idoлŭ întp' ѕnŭ mішкъtopŭ temплѕ. 2) епit: ал Beneріĭ ка патроâне a патѕлѕĭ пѕnцiалŭ. [παστὸς, φέρω],

Πάσχα (τὸ), [Евр:] паште, mape sepбъtoape a Евреілор; (Бisep:) sepъъtoapea înвiepiĭ Domnѕлѕĭ Xpistosŭ. [de ѕnde

Πασχάζω, вiit: -άσω, sepбezŭ паштеле. [ші

Πασχάλιος (ὁ, ἡ), attnгъtopŭ de (релаtiвŭ кѕ) паштеле, a паштелѕĭ.

Πασχητιασμὸς (ὁ), patimъ (noftъ) de tpѕпеаskъ înпpeѕnape (maĭ кѕ sea:) dintpe бърбацĭ. [din

Πασχητιάω-ῶ, вiiit: -άσω, nofteskŭ tpѕпеаskъ înпpeѕnape (прінч: întpe бърбацĭ). [din

Πάσχω, вiit: -πείσομαι, (nex: 2: ἔπαθον, tpe: de кѕ: πέπονθα, ші nas: πεπάθημαι) mъ afлѕ în oape-каре disnosiцie; amŭ, ĭaŭ ѕnŭ felŭ de simцimîntŭ; черкŭ (mi se întîmплъ) вре ѕnŭ ръŭ, saŭ вре ѕnŭ вine; (ia цen:) пътimeskŭ; (în челе de pѕшine înпpot: de ἐνεργῶ) = Περαίνομαι. (ĭap dѕпе filosofia Stoiчілор) ĭaŭ (fъръ deoseбipe) o astfeл, saŭ алtfeл de întiпъpipe din oвĭeкteле de afaръ; (прін ѕрm:) îmĭ înкiпѕĭeskŭ (rîndeskŭ) чева аша, saŭ алtfeл. (oвiч: кѕ adв:). "Κακῶς πάσχω». Лкs: sîntŭ în pea stape, mъ tpaкtezŭ ръŭ de кътpe чinева. «Εὖ πάσχω». Лкs: =Εὐεργετοῦμαι, saŭ Εὐπαθέω. "Οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες οὗτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ». Ksn: «Πάντες οἴδασιν, ὅτι γῆ εὖ πάσχουσα εὖ ποιεῖ». Ksn: "Τὰ ζῶα ἐκ δυοῖν τούτοιν τὸ πείθεσθαι μανθάνουσιν, ἔκ τε τοῦ, ὅταν ἀπειθεῖν ἐπιχειρῶσι, κολάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ, ὅταν προθύμως ὑπηρετῶσιν, εὖ πάσχειν». Ksn: (ші кѕ цen: кѕ преп:). «Ἐξ ἐμεῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φὴς παθεῖν». Eѕp: «Ἵνα ὠφελοίην αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου». Ksn: (ші кѕ цen:) «Τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν». Tгn: a doвindi foлosŭ. (ĭap maĭ des кѕ ак:). «Ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε». Od: Θ. «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ πάθοι». Iл; X. кit de mѕлt s' ap siлi. «Πάσχει δ' αὐτὸ τοῦτο (τὸ ἕλκειν τὴν ἰκμάδα) καὶ τὰ κάρδαμα». Apstf: «Ἀγαθοῦ κυβερνήτου πάθος πάσχω». Плt: «Ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν». Tѕч: «Μηδαμῶς, μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε». Dm: «Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα». Ep: doвîndesk. «Ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας„. Eѕp: «Ὑϊκὸν πάσχει». Ksn: =Κνηστιᾷ. «Ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι». Ptp: ла че felŭ de tpѕпеаskъ saŭ бъпеаskъ osîndъ sъ se sѕпѕĭe; (партік: înпpeѕnъ кѕ τί, în sensŭ de пекazŭ ші nedomipipe шаĭ de mѕлte opĭ în eponie). «Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακὸν»; Tкр: (ші în ел: de sѕбst:) «Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω„; Tкр: че sъ mъ fakŭ? saŭ че sъ fakŭ? (вezĭ ші μήκιστα). «Τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅταν ὑπὸ φίλου βιάζηται»; Sin: че поate faче чinева? «Τί ἂν οὖν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώπους μήτε ἔργῳ μήτε λόγῳ πεισθῆναι δυναμένους»; Лкs: «Τί παθόντες γαῖαν ἔδυτε πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες»; Od: Ω. че aцĭ пъцit? «Ὅ,τι παθὼν σεαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες»; Лѕч: че 'цĭ a вenit? (вezĭ ші μανθάνω). "Τί («Τὶ χρῆμα) πάσχεις»; Apstf: кѕm ĭцĭ mepr tpeвiле? (ші în menaжaтъ eкsпpesie). "Εἴ τι πάθοιμι». Apstf: de mi se ва întîmпла op че ръŭ (moapte ші чл:). (кѕ преп:) «Πάσχειν τι πρός τι saŭ τινα». Лкs; a лѕa înпътimitъ disnosiцie; (ĭap партік:) a se amopeza, a simпatisa. шidѕпе акчепцia Stoiчілор кѕ infin: analisatŭ кѕ ὅτι). "Πάθε, ὅτι νὺξ ἐστίν„. Ap: înкiпѕĭeшte 'цĭ, къ ... "Εἰ πέπονθα, ὅτι ταῦτα οὐδὲν ἐστι πρὸς ἐμέ». Ap: daка sîntŭ de idee, къ... (вezĭ ші ἀποπάσχω). (ші în партч: aвsол:) «Πάσχοντες» Iпкр: ші Кев: пътimaшĭ, волнавĭ. «Τὰ πεπονθότα». Цeoп: пърцiле челе въtъmate.

(ші în mop:) «Σώφρων ὁ μὴ πάσχων». Apsț; чел пеbînțsiță de пsțimi.

Παταγεῖον (τὸ), цințъ вътътъ în чева; saă nastърă кввstă пе хaînъ; (de вnde) шipită de lipă ла хaînъ femeîaskъ. [din

Παταγέω -ῶ, biit; -ήσω, faкă вbetă, bîжiă. «Παταγεῖ δὲ θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ χαλάζαις». Tкр: «Καλά δὴ παταγεῖς». Fpas: aĭ nemepit o. (bezĭ ші πλαταγέω). [din

Παταγή (ἡ),=Πάταγος.

Πατάγημα (τὸ), бaбaiтъръ, ивetă; (fir:) върfiтъръ; (прin înțind:) върfiторă. (bezĭ ші κρόταλον). [ші

Παταγητικὸς, ἡ, ὸν adвкъторă de вbetă, sromotosă. [παταγέω].

Παταγοδρόμος (ὁ, ἡ), noet: алергъторă кв dвdвipe. [πάταγος, δρόμος].

Πάταγος (ὁ), [πατάσσω] tponкънită, вквaită, ші чл: (прinч: de трвпврĭ isбiteînțpe dînseле). «'Οδόντων(«'Ασπίδων, ші чл:)—». Om:

Παταικίων, ωνος (ὁ), nepвminată, saă вiклeană калomniatoră (minчinosă клefetitoră); saă хоцă (de ла вnă Ateneană вesiită пentрв netpевnичiiле sале).

Πάταικοι (οἱ), niшte statвe кв firвpĭ de pîsă але Finiчienilор, че ле авeaă ашezate пе првеле коръбiilор(asemenea кв але Indieniлор ші Kinezилор пвmite pagode).

Πατάνη (ἡ),=Βατάνη, талерă înținsă,(Jat:) patina

Πάτανον (τὸ),=Πατάνη.

Πατάνιον (τὸ), dim: ал лвĭ πάτανον.

Πατάσσω, biit; -άξω, [imit:] лoвeskă, is вeskă кв sromotă (tponкънeskă); лoвind гъврeskă, рънeskă; (nestрът:)=Πάλλομαι. «Ἐπαραμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος„. Пл: «'Επάταξε βουπόρῳ τις ὀφελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν„ Ksn: (ші nestp:) «Κραδίη οἱ ἐν στέρνοισι πατάσσει». Iл:N. (ші кв преп:) «Λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις». At: easъ ла miждокă.

Πάταχνον (τὸ), гля:=Πέταχνον.

Πατέλλα, [πέταλον] ας (ἡ), ші

Πατέλλιον (τὸ), талерă înținsă, (Itл:) piatella.

Πατέομαι, biit: -πάσομαι, (tpe. de кв: πέπασμαι) noet: Ion: мъnînкă; rвstă (кв ак:). «Σπλάγχνα («Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην) ἐπάσαντο». Om: ші Es: «Κυάμους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἕψοντες πατέονται». Ep: (ші кв цen:) «'Ιχθύων δὲ οὔ σφι ἔξεστι πεπάσθαι». Ep: «Σίτου πασάμην». Iл: Ω.

Πατερίζω, biit; -ίσω, stpiră des [πάτερ] tatъ, tatъ.

Πατέριον (τὸ), dim: (mînrîit:) a лвĭ πατὴρ, tътицъ.

Πατέω -ῶ, biit: -ήσω, [πάτος] калкă; (fir:) despрецвïeskă, nesokoteskă; калкă (леце, dpentate, жврмînтă, înвoĭалъ ші чл:); (вne orĭ) amă, dobindeskă denpindepe, грекаре (pвtinъ) în чева; (maĭ noă) калкă (пъвъleskă) вndeва ка хоцă, saă връжташă; (noet:) тръïeskă обічнвit, netpекă, локвïeskă вndeва; (ші ел: saă nestp: кв ак: кв преп:) мергă, мъ дакă. "Πρὸς βωμὸν—». Esxл: [de вnde

Πάτημα (τὸ), чеea че s'a калкат, saă se калкъ, поroĭă, гвnoĭă, ші чл; (fir:) лвкрв, saă omă de nimikă.

Πατὴρ, (цen: πατέρος -τρὸς, πατρὶ, ак: πατέρα, вок: πάτερ, îm: πατέρες, цen: πατέρων, ші noet: πατρῶν, dat: πατράσι, ак: πατέρας) tatъ, пърinte; (în цen:) авторă, întîiă прiчinвitoră, saă înчepътoră; (îm:) »Πατέρες». stpътошіі.

Πατησμὸς (ὁ), noet: калкаре. [ші

Πατητήριον (τὸ), лвкрв, în каре se калкъ stpвгвріі, ші чл: линă, teaskă, ші чл: [ші

Πατητὴς, οῦ (ὁ), калкъторă de stpвгврĭ, ші чл: [ші

Πατητὸς, ὸ, ὸν, de калкат, saă прiimitoră de калкаре. «Φοῖνιξ—». Гал: [πατέω].

Πάτνη (ἡ),=Φάτνη.

Πάτος (ὁ), кале калкатъ, dpвmă вътътă. 2) врнъ, калкътвръ; кввлетă. 3) noet: поroĭă, гвnoĭă, ші чл:

Πάτρα (ἡ),=Πατρὶς. 2) neamă, familie, =Πατριὰ. [πατὴρ].

Πατραγαθία (ἡ), biptвte, бървъцie, вiteжie de tatъ saă de stpътошї.[πατὴρ,ἀγαθὸς].

Πατραδελφεὸς (ὁ), noet: în локă de πατράδελφος,

Πατραδέλφη (ἡ), sopъ de (мътвшъ despre) tatъ. [ші

Πατραδελφία (ἡ), pвdenie dintpe (saă провenitъ din) fpaцĭ de tatъ, вepic. [din

Πατράδελφος (ὁ), fpate de (вnкiă despre) tatъ. [πατὴρ, ἀδελφὸς].

Πάτραθε, adв: Dop: în локă de πάτρηθεν.

Πατραλοίας, ші Πατραλῴας, [πατὴρ, ἀλοάω] ou saă a (ὁ), вчigъторă de tatъ (кв къtaïe, saă moapie).

Πάτρη (ἡ), Ion: în локă de πάτρα. [de вnde

Πάτρηθε (θεν), adв: noet: din natpie; din familie, saă seminцie.

Πατριὰ (ἡ), [πατὴρ] neamă, opiцinъ desupe tatъ. 2) pvdenie. 3) seminцie. [de вnde

Πατριάζω, biit: -άσω,=Πατρῴζω, seamъnŭ tatълъĭ, saŭ iл imitŭ.

Πατριαρχεῖον (τὸ), локалъл patpiapxълъĭ. [din

Πατριάρχης, ου (ὁ), înчепъtopъл, saŭ къпetenia seminцii, neamълъĭ, saŭ familii, patpiapxŭ. 2) (Bisep:) чел dîntîĭ dintpe пъpinцĭ, ad: apxiepeĭ, saŭ епiskonĭ. [πατριὰ, ἄρχω]. [de ъnde

Πατριαρχία (ἡ), înчепъtopie de seminцie saŭ neamŭ. 2) (Bisep:) pangъл, demnitatea patpiapxълъĭ. [ші

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὸν, patpiapшeskŭ, saŭ patpiaxaлŭ. [de ъnde

Πατριαρχικῶς, adв: patpiapшeшte, saŭ къ кiпŭ patpiapxaлŭ.

Πατρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ πατὴρ.

Πατρίκιος (ὁ), (плц:) patpiчie (senatopŭ, noвiлŭ) de Poma.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, пъpinteskŭ, ал tatълъĭ, saŭ desпpe tatъ. [πατὴρ].]de ъnde

Πατρικῶς, пъpinteшte.

Πάτριος, α saŭ ος, ον, пъpinteskŭ, saŭ stpъmoшeskŭ; de ла шошĭ stpъmoшĭ. «Πάτριὸν ἐστιν αὐτοῖς». Лкs: o aŭ din tpadiцie «Τὰ πάτρια». Лкs: stpъmoшeшteле datine. [πατὴρ]. [de snde

Πατρὶς, ίδος (ἡ), (пpinч:) fem: ал лъĭ πάτριος; (de ъnde oвiч: къ, ші fъpъ γῆ) patpie, локъл naшtepiĭ къĭва. [ші

Πατρίως, adв: stpъmoшeшte, din tpadiцie. [ші

Πατριώτης, ου (ὁ), чел dintp' aчeeaшĭ patpie, patpiotŭ, пъmînteanŭ. «Οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας ἀλλὰ πατριώτας λέγοιεν». Плd: [de ъnde

Πατριωτικὸς, ἡ, ὸν, patpiotikŭ, къвenitŭ, însъшitŭ patpiotълъĭ; pîвnitopŭ, zeлosŭ пentpъ вiнeле patpioцiлop sъĭ. [ші

Πατριώτις, ιδος(ἡ), fem: ал лъĭ πατριώτης «Γῆ—». Eъp: patpia. «Στολὴ—». Лъч: patpiotikъ.

Πμτρογένειος, poet: în локŭ de...

Πατρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), tpasŭ de opiцiцinъ (saŭ pъdъ) din paptea tъtълъĭ. 2)==Πατρῷος. "Θεοὶ—». Sof: patponiĭ patpii.

Πατρογέννητος (ὁ, ἡ), (Bisep:) пъskъtŭ din tatъ. [πατὴρ, γεννάω].

Πατρόδοτος [πατὴρ, δίδωμι], ші

Πατροδώρητος (ὁ, ἡ), datŭ, dъpъitŭ de tatъл. [πατὴρ, δωρέομαι].

Πατρόθεν, adв: din paptea tatълъĭ. [πατὴρ].

Πατρόθεος (ὁ),=Θεοπάτωρ. [πατὴρ, θεός].

Πατροκασιγνήτη (ἡ, fem: ал лъĭ..

Πατροκασίγνητος (ὁ), poet: în локŭ de πατράδελφος. [πατὴρ, κασίγνητος].

Πατροκίνητος (ὁ, ἡ), popnitŭ, îndemnatŭ de tatъл sъŭ. [πατὴρ, κινέομαι].

Πατροκόμος (ὁ, ἡ), poet: къъtъtopŭ, înгpiжitopŭ de tatъл sъŭ. [πατὴρ, κομέω].

Πατροκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopŭ пe tatъл meŭ. [ші

Πατροκτονία (ἡ), (кpimъ de) omopîpe de tatъл sъŭ. [din

Πατρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) omopîtopŭ de tatъ; (пpoпapoкs:) omopîtŭ də tatъл sъŭ. [πατὴρ, κτείνω].

Πατρολέτωρ, ορος (ὁ), poet:=Πατροκτόνος. [πατὴρ, ὀλέω].

Πατρομήτωρ, ορος(ὁ), tatъ ал mъmeĭ, saŭ moшŭ desпpe mъmъ; (fem:) mъma tatълъĭ, въnъ desпpe tatъ. [πατὴρ, μήτηρ].

Πατρομίμητος (ὁ, ἡ), (întpeв: nъmaĭ adв:) -μιμήτως, imitatŭ dъпe tatъл sъŭ. [πατὴρ, μιμέομαι].

Πατρομύστης, ου (ὁ), tatъ ал iniцiaцiлop (titлъ de чinste datŭ în Asia челъĭ dîntîĭ din soцietatea mъsiчiлop Бакълъĭ). [πατήρ, μύστης].

Πατρονομέομαι -οῦμαι, niit: -ήσομαι, mъ гъвepnezŭ пъpinteшte (ка o kasъ de ъnŭ tatъ de familie); mъ кîpmъĭeskŭ dъпe лецiле, saŭ datineле stpъmoшeшtĭ але patpii. [ші

Πατρονομία (ἡ), гъвepnŭ пъpinteskŭ, saŭ dъпe лецiле stpъmoшiлop; (în Sпapta) demnitatea patponomълъĭ. [ші

Πατρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de [πατρονόμος, saŭ πατρονομία]. [de ъnde

Πατρονομικῶς, adв: къ пъpinteaskъ, saŭ dъпe лецĭ stpъmoшeшtĭ administpaцie.

Πατρονόμος (ὁ, ἡ), [πατὴρ, νέμω] чел чe гъвepnъ пъpinteшte. || (sъвst: îm:) Πατρονόμοι, Patponomĭ, (în Sпapta) senatopĭ, patpiчiĭ. (вezĭ шî παιδονόμος).

Πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ), чел пpin tpadiцie лъsatŭ de ла moшĭ de ла stpъmoшĭ. [πατὴρ, παραδίδωμι].

Πατρόπολις, ως (ἡ), kom: în локŭ de μητρόπολις. [πατὴρ, πόλις]-

Πατροπρόβλητος (ὁ,ἡ), (Bisep:) eшitŭ (пъpчesŭ) de ла tatъл. [πατὴρ, προβάλλομαι].

Πατροῤῥαίστης, ου (ὁ), [πατὴρ, ῥαίω]=Πατραλοίας, saŭ Πατροκτόνος

Πατροστερὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: лiпsitŭ, sîpmanŭ de tatъ. [πατὴρ, στερέω].

Πατρότης (ἡ), пъpinцie, saŭ калitate de tatъ. 2) (Biz:) чinstitoape кiemape кътpe tatъ. [πατὴρ].

Πατροτύπτης, ου (ὁ), бътъtopŭ, ъчiгъtopŭ

de tatъ,=Πατραλοίας. [ші

Πατροτυψία (ἡ), крima вътъіĭ de tatъ. [πατὴρ, τύπτω].

Πατροῦχος (ὁ, ἡ), [πατὴρ, ἔχω] sinгѕрѫ moштenitoрѫ de toatъ аверea tatълѕĭ sъѫ; (fem:)=Ἐπίκληρος.

Πατροφονεύς, ῆος (ὁ), поеt: în локѫ de

Πατροφόνος (ὁ, ἡ),=Πατροκτόνος. [πατὴρ, φόνος].

Πατροφόντης, ου (ὁ), поеt: în локѫ de πατροφόνος.

Πατρυιὸς, ші Πατρυὸς (ὁ),=Πατρωὸς. [πατὴρ, υἱὸς].

Πατρῴζω, віit: -ῴσω, seamъnѫ tatълѕĭ, saѫ îл imitѫ. [ші

Πατρώϊος, η, ον, Ion: în локѫ de πατρῷος. [ші

Πάτρων, ωνος (ὁ), (ла Pomanî) stъpînѕл de maĭ 'nainte ал desроbitѕлѕĭ роbѫ; (лец:) adвокatѫ; (în цen: de ачі) patponѫ, ad: протекторѫ. [πατὴρ].

Πατρωνεία (ἡ), patponie, saѫ протекціе. [din

Πατρωνεύω, віit: -εύσω, окроteskѫ пе чінева ка patponѫ.

Πατρωνικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѫ, saѫ însѕшitѫ patponѕлѕĭ. [πάτρων].

Πατρωνυμέω-ῶ, віit: -ήσω, мъ пренѕmeskѫ de ла пѕмеле tatълѕĭ, saѫ кѕ пѕме patponimikѫ. [ші

Πατρωνυμία (ἡ), пренѕме de ла пѕмеле tatълѕĭ. [ші

Πατρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, formatѫ прin пренѕме de ла пѕмеле tatълѕĭ. patponimikѫ. [ші

Πατρωνύμιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de πατρωνυμικὸς; (кѕ dat:) релаціosѫ, saѫ рѕditѫ кѕ чінева прin пренѕме de ла tatъл, (ad:) din partea tatълѕĭ [πατὴρ, ὄνομα].

Πατρῷος, α saѫ ος, ον,=Πάτριος, пъpinteskѫ, saѫ stръmoшeskѫ (прinч:) dѕне moштenipe. «Ἀθηναίοις πατρῷος Ἀπόλλων ἐστὶ». Dm: din векіme de ла stръmoшĭ înкъ adopatѫ (înкinatѫ). «Πατρῷον αὐτῷ τὸ δεδέσθαι„. Dm: o ape de ла пъpinцĭ. (овіч:) «Τὰ πατρῷα (se înц: χρήματα, saѫ κτήματα)». Лкs: пъpinteaska авере. [ші

Πατρωὸς (ὁ), tatъ вitpirѫ. [ші

Πάτρως, πάτρωος ші πάτρω (ὁ), (dat: πάτρῳ, ак: πάτρων) ѕнкĭѫ, saѫ moшѫ, saѫ (în цen:) рѕdъ despre tatъ. [πατὴρ].

Πατταλεύω, віit: -εύσω, At: în локѫ de πασσαλεύω,.

Πατταλίας, ου (ὁ), черѕѫ кѕ коарне înчепѕte акѕm a se despърцi în кръчĭ (вezĭ ші σπαθίνης). [din

Πάτταλος (ὁ), At: în локѫ de πάσσαλος.

Πάττω, At: în локѫ de πάσσω.

Παύεσκον, поеt: în локѫ de ἔπαυον,прел:, ші

Παύθην, поеt: în локѫ de ἐπαύσθην, pas: nex: ал лѕĭ παύω.

Παῦλα, ης (ἡ),=Παῦσις, înчetape,

Παῦλος (ὁ), diал: în локѫ de παῦρος, пѕцinѫ; mikѫ; skѕptѫ.

Παυράκις, adв: поеt: de пѕцine орĭ, pap. [παῦρος].

Παυρὰς, άδος (ἡ), поеt: în локѫ de παύρη, fem: ал лѕĭ παῦρος.

Παυρίδιος, η, ον, поеt: în локѫ de παῦρος. || (neѕt:) Παυρίδιον, adв: în локѫ de παῦρον, пѕцin.

Παυροεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пѕцinѫ ла ворбъ. [παῦρος, ἔπος].

Παῦρος, α, ον, поеt: mikѫ, пѕцinѫ; (despre timпѫ) skѕptѫ. «Ἰχθύες ἄμμιγα παύροις ἄπλετοι„. Апл: || (neѕt:) Παῦρον, (ші îm:) Παῦρα, adв: пѕцin чева. [παύω, saѫ în afin; кѕ φαῦλος].

Παυσάνεμος (ὁ, ἡ), înчetъtoрѫ (алinъtoрѫ) de вîntѫ. [παύω, ἄνεμος].

Παυσικάπη (ἡ), [παύω, κάπη] вotniцъ, saѫ o înплetitѕръ în felѕ de кошnічоаръ, че se пѕnea în вotѕл вitелор de мъчinape saѫ ші în гѕра роbілор, ка sъ 'ĭ опреаskъ de a mînka.

Παυσίλυπος (ὁ, ἡ), поеt: înчetъtoрѫ, potoлitoрѫ de mîxnічĭѕne. [παύω, λύπη].

Παυσίμαχος (ὁ, ἡ), поеt: kontenitoрѫ de вътъліе, чеартъ, ші чл:. [παύω, μάχη].

Παυσίνοσος (ὁ, ἡ), поеt: алinъtoрѫ, вindeкътoрѫ de воалъ. [παύω, νόσος].

Παυσινύσταλος (ὁ, ἡ), поеt: înчetъtoрѫ de dopmitape, de somnie. [παύω, νυσταλέος].

Παυσίπονος (ὁ, ἡ), поеt: алinъtoрѫ de dѕрерĭ; saѫ kontenitoрѫ de osteneaлъ. [παύω, πόνος].

Παῦσις, εως (ἡ), înчetape (акt: saѫ pas:); (fir:) ѕшѕрape. [ші

Παυστέος, α, ον, posit: ал лѕĭ παύω. [ші

Παυστὴρ (ὁ), înчetъtoрѫ; алinъtoрѫ, potoлitoрѫ, mi чл: (кѕ цen:). "Νόσου — „. Sof: [παύω]. [de ѕnde

Παυστήριος (ὁ, ἡ), ші

Παυστικὸς, ή, ὸν, чел кѕ пѕtepe, saѫ în sѕшime de a прекѕрma, a înчeta чева.

Παυσώδυνος (ὁ, ἡ), поеt: алinъtoрѫ de dѕрерĭ. [παύω, ὀδύνη].

Παυσωλὴ (ἡ), поеt: în локѫ de παῦσις. [din

Παύω, віit: -παύσω, ші (miж:) παύσομαι, ші (maĭ întpeв:) πεπαύσομαι, (pas: saѫ

miж: tpe: de кȣ: πέπαυμαι, ші пas: ἐπαύσθην, ші Ion: ἐπαύθην, ші nosit: παυστέον) înчetezȣ̆ пе чinева, saȣ̆ чева; прекȣрmȣ̆, daȣ̆ sîpшitȣ̆; потолeskȣ̆, алinȣ̆; (miж: saȣ̆ пas: ші nestpъm:) înчetezȣ̆ din чева; mъ лiniшteskȣ̆; (desпpe вîntȣ̆ ші чл:) mъ алinȣ̆. «Ἵνα παύσωμεν ἄνδρα, ὅς νῦν κρατέει». Іл: Ф. (ші кȣ ɥen: ел: indip:) «Παύσειν χεῖρας πολέμοιο». Іл: Ф. «Ἢν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως„. Apst: «Οὕς δ' ἂν εὕρῃ τῶν ἀρχόντων καταμελοῦντας, ἢ κατακερδαίνοντας, τούτους παύων τῆς ἀρχῆς ἄλλους καθίστησι». Ksn: (ші кȣ пaptч:) «Παύσω σε λαλοῦντα„. Лкs: (ші кȣ inf:) «Ἔμ' ἔπαυσας μάχεσθαι». Іл: Λ. (ші кȣ μὴ) «Θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον». Esхл: «Παύσας ὑμᾶς μὴ ἐξαπατᾶθαι„. Apstf: (ші nestp: saȣ̆ ел: кȣ ɥen:) "Κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων». Od: Δ. «Παῦε μαχης„. Es: «Παῦε, παῦε τοῦ λόγου». Apstf: "Παῦε τῶν παφλασμάτων». Apstf: (ші кȣ преп:) «Παῦ' ἐς κόρακας„. Apstf: (ші miж:). «Τοσαῦτα εἰπὼν ἐπέπαυτο». Ep: "Ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη ἔπλετο». Od: M. «Ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος, καὶ το κῦμα ἔστρωτο». Ep: «Φλὸξ παύσατο». Іл: Ψ. (ші кȣ ɥen: ел: indip:) «Παύθη χόλου„. «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Tкp: (ші кȣ пaptч:) «Παύσασθ' ἀνάνυτα κωτίλλοισαι». Tкp: «Ζέφυρος ἐπαύσατο λαίλαπι θύων». Od: M.

Παφλάζω, [φλάζω] вiit: -άσω, fepвȣ̆ în клокоte; (fir:) fepвȣ̆ de пeкazȣ̆; вopвeskȣ̆ neaptiколat, înкȣpкat; въpfeskȣ̆, вopвeskȣ̆ mape. «Κύματα παφλάζοντα». Іл: N. "Λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι». At: «Ἀνὴρ παφλάζει· ὑφελκτέον τι τῶν ξύλων». Apstf: [də ȣnde

Πάφλασμα (τὸ), клокоteaлъ; (fir:) вopвe mapĭ.

Πάχετος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локȣ̆ de παχύς.

Πάχετος (τὸ), поet: în локȣ̆ de πάχος.

Παχέως, (компар: παχύτερον) adв: гpas, гpos. »Παχέως διαιτᾶσθαι». Fлstp: (ші компар:). «Παχύτερον ἔχω τῆς ἀκοῆς»· Ел: = Βαρυηκοέω. [παχύς].

Πάχθην, Dop: поet: în локȣ̆ de ἐπήχθην, пas: пex: ал лȣĭ πήγνυμι.

Πάχιστος, η, ον, sȣпpл:, ші

Παχίων, ονος, компар: (пeргл:) ал лȣĭ παχύς.

Πάχνη (ἡ), [πήγνυμι] вpȣmъ; (поet:) fpiкъ, гpoazъ; saȣ̆ skîpвъ. [ші

Παχνήεις, εσσα, εν, поet: вpȣmosȣ̆, акоперitȣ̆ de вpȣmъ. [ші

Παχνίζω, вiit: -ίσω, (прinч: în a 3: пeps:) кade вpȣmъ. [ші

Παχνόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперȣ̆ кȣ вpȣmъ; (în ɥen:) înкeгȣ̆; îndesezȣ̆; fir:) întpistezȣ̆, skîpвeskȣ̆; saȣ̆ înгpozeskȣ̆. «Τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ παχνοῦται». Іл: P. [ші

Παχνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ̆ акоперitȣ̆ кȣ вpȣmъ, вpȣmosȣ̆.

Πάχος, εος -ους (τό), гръsime; saȣ̆ гposime. «Πάχος δὲ τὸ χαλκήϊον, τοῦτό ἐστι δακτύλων ἕξ». Ep: [πήγνυμι].

Παχύαιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ sînɥe гposȣ̆. [παχὺς, αἷμα].

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoase deɥete. [παχύς, δάκτυλος].

Παχύδενδρος (ὁ ἡ), чел кȣ deшĭ (ȣmвpoшĭ) пoмĭ. [παχὺς, δένδρον].

Παχυδερμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ гposȣ̆ de пĭeлe. [ші

Παχυδερμία (ἡ), гposime de пĭeлe. [din

Παχύδερμος (ὁ, ἡ), гposȣ̆ ла пĭeлe; (прin întind:) nesimɥitopȣ̆, пpostȣ̆, (Tȣpч:) вȣdaлa. [παχὺς, δέρμα].

Παχύθριξ, ιχος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoшĭ, saȣ̆ deшĭ пepĭ. [παχὺς, θρίξ].

Παχυκάλαμος (ὁ, ἡ), гposȣ̆ de кочeanȣ̆, saȣ̆ кotopȣ̆. [παχὺς, κάλαμος].

Παχυκάρδιος (ὁ, ἡ), = Βαρυκάρδιος. [παχὺς, καρδία].

Παχύκαυλος (ὁ, ἡ)=Παχυκάλαμος. [παχὺς, καυλός].

Παχύκνημος (ὁ, ἡ), гpasȣ̆, saȣ̆ гposȣ̆ ла пȣлпe [παχὺς, κνήμη].

Παχυλὸς, ὴ, ὸν, гръшчeanȣ̆, saȣ̆ гpoшчeanȣ̆ (проп: ші fir:). [παχύς]. [de ȣnde

Παχυλῶς, adв:кȣ кiпȣ̆ кam гposȣ̆,(Fpanɥ:) grossièrment.

Παχυμέρεια (ἡ), компosiɥie din гpase saȣ̆ гpoase пъpɥĭ, гposime. [din

Παχυμερὴς, έος (ὁ,ἡ), компȣsȣ̆ din гpase saȣ̆ гpoase пъpɥĭ, гposȣ̆; (прin întind:) nesȣвɥiatȣ̆,пeлȣкpatȣ̆.[παχὺς,μέρος] [de ȣnde

Παχυμερῶς, adв: =Παχυλῶς.

Παχυνευρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ̆ гpoase шĭ вîptoase пeвpe, ad: mi se ȣmfлъ, mi se пpind, saȣ̆ se întъpesк вineлe. [παχὺς, νεῦρον].

Παχύνοος -ους (ὁ, ἡ), гposȣ̆ ла minte, saȣ̆ de кanȣ̆. [παχὺς, νόος].

Παχύνος (ὁ, ἡ), поet: in локȣ̆ de παχύνους.

Πάχυνσις, εως (ἡ), înгръшape (акt: saȣ̆ пas:). [ші

Παχυντικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчoȣȣ̆, saȣ̆ кȣ însȣшime de a înгръша. [din

Παχύνω, biit: -υνῶ, (pas: tpe: de кȣ: πεπάχυσμαι) înграшȣ̆, saȣ̆ înгрошȣ̆; (fir:) tîmпeskȣ̆. "Τὸν νοῦν —». Fлstp: [παχύς].

Παχύπους, ποδος (ὁ, ἡ), гpasȣ̆, saȣ̆ гposȣ̆ ла пічоаре. [παχὺς, ποῦς].

Παχύραβδος, saȣ̆ (maĭ корек:) παχύῤῥαβδος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoase, saȣ̆ лate върцĭ. [παχὺς, ῥάβδος].

Παχύριν, saȣ̆ (maĭ корек:) Παχύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ пasȣ̆ гposȣ̆. [παχὺς, ῥὶν].

Παχύῤῥαβδος (ὁ, ἡ),=Παχύραβδος.

Παχύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoase ръdъчinĭ. [παχὺς, ῥίζα].

Παχύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ),=Παχύριν.

Παχύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кȣ гposȣ̆ чĭокȣ̆, pîtȣ̆, saȣ̆ вotȣ̆. [παχὺς, ῥύγχος].

Παχὺς, έος (εῖα, ὺ), (компар: παχύτερος, sȣпрл: -ύτατος, ші пергл: παχίων ші πάσσων, πάχιστος) гpasȣ̆; гposȣ̆, tpȣпешȣ̆; (despre лȣкр:) гpasȣ̆, saȣ̆ înкeratȣ̆; (fir:) вoratȣ̆, de вȣпъ stape; (пpin întind:) гposȣ̆ de капȣ̆, tîmпȣ̆ de minte. «Ἔς τε τὰς τέχνας παχέες καὶ οὐ λεπτοὶ οὐδὲ ὀξέες„. Iпкр: "Ἐδράξατο χερὶ παχείῃ„. Ткр: кȣ mînъ цeaпъпъ. || (neȣt:) Παχὺ, ші (îm:) Παχέα, adв: în локȣ̆ de παχέως. "Παχέα κρώζειν». Лкs: кȣ гposȣ̆ saȣ̆ aspрȣ гласȣ̆. [πάχος].

Πᾶχυς, υος (ὁ), Dop: in локȣ̆ de πῆχυς.

Παχυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ),=Παχύπους, гposȣ̆ în крачiĭ пічоарелор. [παχὺς, σκέλος].

Παχυσμὸς (ὁ),=Πάχυνσις.

Παχυστομέω -ω, biit: -ήσω, ворвeskȣ̆ кȣ гpoasъ гȣръ, (ad:) кȣ ȣpîtъ пpoпȣпцie, (Fpanц:) d' une bouche empâtée (de ȣnde dȣпe ȣniĭ гpeш: în локȣ̆ de τραχυστομέω).[ші

Παχυστομία (ἡ). гposime de гȣръ, (ad:) de пpoпȣпцie. [din

Παχύστομος (ὁ, ἡ), ворвiторȣ̆ кȣ гpoasъ гȣръ, (ad:) кȣ aspръ ші ȣpîtъ пpoпȣпцie (de ȣnde dȣпe ȣniĭ гpeш: în локȣ̆ de τραχύστομος). 2) (fir:) чел кȣ гpoasъ гȣръ, saȣ̆ вȣze. «Κώθων—„. At: [παχὺς, στόμα].

Παχύτης (ἡ), гръsime; гposime; (пpin întind:) tîmпime de minte, пpostie.[παχὺς].

Παχυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpȣmazȣл, saȣ̆ rîtȣл гpasȣ̆, saȣ̆ гposȣ̆. [παχὺς, τράχηλος].

Παχύτριχος (ὁ, ἡ),=Παχύθριξ.

Παχύφλοιος (ὁ, ἡ), гposȣ̆ ла коажъ. [παχὺς, φλοιὸς].

Παχύφρων, ονος (ὁ, ἡ), гposȣ̆ de кpeepĭ, de minte; (пpin întind:)=Παχυκάρδιος. [παχὺς, φρὴν].

Παχύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoase, saȣ̆ dese fpȣnze. [παχὺς, φύλλον].

Παχύχειλος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpoase вȣze. [παχύς, χεῖλος].

Παχύχυλος [παχὺς, χυλὸς], ші

Παχύχυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ гpasъ, гpoasъ, saȣ̆ înкeratъ zeamъ, saȣ̆ sȣкȣ̆. [παχὺς, χυμὸς].

Παώτας, α (ὁ), Лакоп: în локȣ̆ de Παὸς, =Πηὸς.

Πέδα, saȣ̆ Πεδὰ, преп: Еол: ші Dop: în локȣ̆ de μετὰ.

Πεδάᾳ, поet: în локȣ̆ de πεδᾷ, a 3; sinr: пeps: de пpez: de xot:, ші

Πεδάασκον, поet: în локȣ̆ de ἐπέδων, прел: ал лȣĭ πεδάω.

Πεδάγρετος (ὁ, ἁ), Еол: поet: în локȣ̆ de μετάγρετος, пpinsȣ̆ în fȣгъ, saȣ̆ în гoanъ din ȣpmъ. [πεδὰ, ἀγρέω].

Πεδαίρω, biit: -άρσω, Еол: în локȣ̆ de μεταίρω.

Πεδαίχμιος (ὁ, ἡ), Еол: în локȣ̆ de μεταίχμιος.

Πεδάμαρος, saȣ̆ (maĭ корек:) Πεδάμερος (ὁ, ἁ), Еол: în локȣ̆ de μεθήμερος, saȣ̆ μεθημέριος. (алцiĭ îndpeпt: πεδάρος).

Πεδαμείβω, biit: -αμειψῶ, Еол: în локȣ̆ de μεταμείβω.

Πεδανὸς [πέδον], ὴ, ὸν, пitȣлatȣ̆, пȣцin apdiкatȣ̆ de ла пъmîntȣ̆.

Πεδάορος (ὁ, ἁ), Еол: în локȣ̆ de μετήορος.

Πεδάρσιος (ὁ, ἁ), Еол: în локȣ̆ de μετάρσιος.

Πεδ-αυγάζω, biiit; -αξῶ, Еол: ші Dop: în локȣ̆ de μεταυγάζω.

Πέδαυρος (ὁ, ἁ), Еол:=Πεδάορος.

Πεδάφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: Еол: în локȣ̆ de μετάφρων, пe ȣpmъ rînditȣ̆, saȣ̆ neгînditȣ̆, nesoкotitȣ̆. (în Пind: se îndpeпt: πεδ' ἀφρόνων).

Πεδάω-ῶ, biit: -ήσω, пȣĭȣ̆ în кътȣше, вагȣ̆ înfeape; (пpin întind:) înпĭedikȣ̆, oпpeskȣ̆ în локȣ̆. «Πέδησε γυῖα». Iл:N: «Νῆα πέδησ' ἐνὶ πόντῳ». Od: N. (ші fir:) «Ὕπνος μ' ἐπέδησεν». Od: Ψ: (ші кȣ цeп: кȣ преп: indip:). "Θεοὶ με πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης». Od: Ψ: (ші fir:) «Δόλῳ πεδᾶσαι». Пind: [πέδη].

Πεδαωριστὴς, οῦ [ὁ), în локȣ̆ de μετεωριστής. Ἵππος—». Гls: каре se sкoaлъ în doъ пічоаре.

Πεδεινὸς, ὴ, ὸν, = Πεδινός

Πεδέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локȣ̆ de πεδάω. [din

Πέδη (ἡ), [πέζα] легътȣръ (îm: кътȣше, feape) de пічоаре (пpinч: de каĭ), пĭedikъ. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de кълъpie, (Fpanц:) à la grecque. (вezĭ Ksn: Iп: Z. 13, 14).

Πεδήορος (ὁ, ἡ), поет: Еол: în локŭ de μετήορος.

Πεδήτης, ου (ὁ), пѹsŭ în кътѹше, saŭ în feape; (прin întind:) робŭ легатŭ în ланцŭ. [πέδη].

Πεδητὴς, οῦ (ὁ), пѹitорŭ în кътѹше; înпїedікъторŭ; опрitорŭ. [πεδάω].

Πεδιαῖος, α, ον, кîmпеанŭ, кîmпеneskŭ. [ші

Πεδιακὸς, ὴ, ὸν, (ind:) în локŭ de πεδινὸς. [ші

Πεδιὰς, άδος (ἡ), (adiek:) = Πεδινὴ, netedъ; (de ѹnde обіч: se înц: γῆ, saŭ χώρα) кîmпіе. "Λόγχη—». Sof: бътъліе пе кîmпŭ лѹчіŭ, (Fpanц:) en rase campagne. [πεδίον]. [de ѹnde

Πεδιάσιμος, ші Πεδιάσιος (ὁ, ἡ), =Πεδιαῖος.

Πεδιεινὸς, ὴ, ὸν, =Πεδινὸς. [ші

Πεδιεὺς, έως (ὁ), локѹitорŭ de кîmпŭ. [πεδίον].

Πεδιήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: плinŭ de кîmпії. [πεδιὰς].

Πεδικὸς, ὴ, ὸν, каре аре de обїектŭ кîmпŭ шesŭ. «Πεδικὴ μέτρησις». Stp: мъsѹраре de шesŭ, (Fpanц:) arpentage.

Πέδιλον (τὸ), [πέδη, saŭ πέζα] опinкъ; чіsmъ. "Πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα». Ep: 2) поет: ѹрmъ; (de ѹnde fir:) taktŭ, вїepsŭ. «Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ». Пind: 3) =Πέδη, пїedікъ (dѹпе каре însemn: se експлікъ кѹ пробабілitate καλοπέδιλα din Ткр: КЕ: 103).

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, [πεδίον] dpeптŭ, netedŭ, ка ѹnŭ кîmпŭ шesŭ. 2)=Πεδιαῖος.

Πεδιόθεν, adв: поет: din кîmпŭ, saŭ din кîmпіе [πεδίον].

Πέδιον (τὸ), dim: ал лѹї πέδη.

Πεδίον (τὸ), [πέδον] кîmпŭ, шesŭ. 2) (fir:) паpтеа тълпії пічорѹлѹї, чеа de лîngъ deцete, пїeптѹл saŭ подѹл тълпії пічорѹлѹї. [de ѹnde

Πεδίονδε, adв: поет: ла кîmпŭ.

Πεδιονόμος (ὁ, ἡ), поет: [πεδίον, νέμω] локѹitорŭ de кîmпії, кîmпеанŭ, църанŭ.

Πεδιοπλόκτυπος (ὁ, ἡ), поет: pesѹпъторŭ пе кîmпіе de dѹdѹitѹл копітелор каілор. «Βοὴ — ». Esхл: [πεδίον, ὁπλὴ, κτύπος].

Πεδιοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре кîmпії (Sхл: експл: а лѹї στερνοῦχος). [πεδίον, ἔχω].

Πεδιώδης, εος (ὁ, ἡ), кîmпоsŭ, netedŭ ка кîmпѹл. [πεδίον].

Πεδοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: Dop: [πέδον, βαίνω] ѹmблъторŭ пе пъmîntŭ, saŭ tръitорŭ пе ѹsкatŭ.

Πεδόεις, εσσα, εν, пітѹлатŭ, ѹnа кѹ пъmîntѹл. [ші

Πεδόθεν, adв: поет: de ла пъmîntŭ, de жоs. (2) (прin întind:) din temeліе; (fir:) de ла înчепѹtŭ. [ші

Πέδοι, ші Πεδοῖ, adв: поет: пе пъmîntŭ, saŭ ла пъmîntŭ. [πέδον].

Πεδοικέω, Еол: ші Dop: tn локŭ de μετοικέω. [din

Πέδοικος (ὁ, ά), Еол: ші Dop: în локŭ de μέτοικος. [πέδα, οἶκος].

Πεδοκοίτης, ου (ὁ), поет: чел че doapme пе пъmîntŭ. [πέδον, κοίτη].

Πέδον (τὸ), [în afin: кѹ ποῦς, πέζα] пажештеа пъmîntѹлѹt; (поет:) царъ; локѹinцъ. [de ѹnde

Πέδονδε, adв: поет: ла пъmîntŭ, în жоs. [ші

Πεδόσε, adв: поет: =Πέδονδε.

Πεδοσκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: sъпъторŭ de пъmîntŭ. "Μάκελλα — ». Лц: [πέδον, σκάπτω].

Πεδοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, στείβω] кълкъторŭ пе пъmîntŭ, saŭ ѹmблъторŭ пе жоs; tръitорŭ пе ѹsкatŭ; tîpîtорŭ, saŭ întinsŭ пе пъmîntŭ. «Εἴδομεν πεδοστιβεῖς». Еѹр:

Πεδοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: хръnitорŭ de пъmîntŭ. «Ὕδωρ — „. Non: [πέδον, τρέφω].

Πεδοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, τρίβω] =Πεδοστιβὴς, ші Πεζός.

Πεδότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), ком: [πέδη, τρίβω] чел кѹ feapeле totdaѹna în пічоаре; (прîn întind:) netpeбнікŭ.

Πέδουρος (ὁ, ἡ), Еол: în локŭ de μετέωρος.

Πέδων, ωνος (ὁ), робŭ netpeбнікŭ (totdaѹna кѹ feapeле de пічоаре). [πέδη].

Πεδωρύχος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, ὀρύσσω] sъпъторŭ de пъmîntŭ, =Πεδοσκαφής.

Πέζα, ης (ἡ), [ποῦς] талпа пічорѹлѹї; (прin întind:) пічорŭ. 2) (fir:) къпътîїѹл fie-кърѹїа лѹкрѹ. (iap прinч: 3) бетеліе, кепарŭ, поалъ, saŭ profілŭ de хаїnъ. 4) малŭ, църтŭ. 5) потекъ. 6) ѹnŭ felŭ de плаsъ, пеzоволŭ, saŭ прostоволŭ.

Πεζακοντιστὴς, οῦ (ὁ), лъnцъторŭ пеzestpѹ. [πεζὸς, ἀκοντιστής].

Πέζαρχος (ὁ), къпitanŭ de пеzestpi. [πεζὸς, ἄρχω].

Πεζέμπορος (ὁ), пегѹцъторŭ пе ѹsкatŭ. [πεζὸς, ἔμπορος].

Πεζέταιροι (οἱ), алешї пеzestpi soлdeцї, каре înпреѹnъ кѹ алешії кълърецї (пѹmiцї sпре чinste ἑταῖροι, soцї aї îmпъратѹлѹї) комплектаŭ гарda îmпъръteaskъ a Мачеdonii. [πεζὸς, ἑταῖρος].

Πέζευμα (τὸ), оштіре пеzestpъ. [ші

Πεζευτικὸς, ὴ, ὸν, din natъръ organizatъ, saъ îndemînatikъ a ъмбла пе жоs. [din

Πεζεύω, biit: -εύσω, ъмблъ пе жоs; mergъ пе ъskatъ, saъ ка пе ъskatъ. "Ὁδὸς πεζευομένη». Stp: dpъmъ пе ъskatъ. [ші

Πεζῇ, adв: bezĭ πεζός. [ші

Πεζικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ ла пezestpъ, saъ пezestpi; fъкъtъ пе ъskatъ, saъ пе пъmîntъ. «Τὸ πεζικὸν(se înц: στράτευμα)».Ksn: пezestpime, saъ oaste de ъskatъ. [ші

Πέζιξ, saъ Πέζις, ικος (ὁ), ъnъ felъ de чĭъперкъ fъръ кочеanъ. [ші

Πεζὶς, ίδος (ἡ), =Πέζα. [ші

Πεζίτης, ου (ὁ), пezestpъ solдatъ. [πεζός].

Πεζοβατέω -ῶ, biît: -ήσω, =Πεζοπορέω. [πεζὸς, βαίνω].

Πεζοβόας, α (ὁ), Dop: поet: pesвoitopъ пezestpъ. [πεζὸς, βοή].

Πεζογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiъ în прозъ. [din

Πεζογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ în прозъ. [πεζὸς, γράφω].

Πεζοθηρία (ἡ), вînъtoape пе ъskatъ, saъ de feape dene ъskatъ. [ші

Πεζοθηρικὸς, ἡ, όν, atînгъtopъ de вînъtoape dene ъskatъ. [πεζὸς, θήρα].

Πεζολεκτέω -ῶ, biit: -ήσω. =Πεζολογέω. [din

Πεζολέκτης, ου (ὁ), =Πεζολόγος. [πεζὸς, λέγω].

Πεζολογέω -ω, biit: -ήσω, ворвeskъ, saъ skpiъ în прозъ. [ші

Πεζολογία (ἡ), ворвіре, saъ skpiepe în прозъ. [ші

Πεζολογικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de ворвіре în прозъ, saъ însъшitъ прозaikълъĭ. [πεζολόγος]. [de ъnde

Πεζολογικῶς, adв: прin ворвіре în прозъ, saъ în прозъ.

Πεζολόγος (ὁ, ἡ), ворвitopъ în прозъ; = Πεζογράφος. [πεζός, λόγος].

Πεζομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вatъ пе ъskatъ, saъ ка пezestpъ. [ші

Πεζομάχης, ου (ὁ), =Πεζομάχος. [ші

Πεζομαχία (ἡ), вътъліе întpe пezestpi, saъ пе ъskatъ. [din

Πεζομάχος (ὁ, ἡ), чел че se вate пе ъskatъ, saъ ка пezestpъ. [πεζὸς, μάχη].

Πεζονομικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de, saъ îndemînatisъ ла nъtpipe de doвitoaче. [din

Πεζονόμος (ὁ, ἡ), [πεζὸς, νέμω] пъшъnatъ пе ъskatъ; (în цen:) doвitokъ de ъskatъ.

Πεζοποντοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, tpekъ (ъмблъ пе) mape пezestpъ, saъ ка пе ъskatъ. [πεζὸς, πόντος, πόρος].

Πεζοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ъмблъ, кълъtopeskъ пе жоs, пezestpъ. [din

Πεζοπόρος, (ὁ, ἡ), кълъtopъ, ъмблъtopъ пе жоs, пezestpъ. [πεζὸς, πόρος].

Πεζὸς, ὴ, ὸν, [πέζα] пezestpъ, ъмблъtopъ пе жоs saъ пе ъskatъ. «Ὁ πεζὸς, ші «Τὸ πεζὸν». Лкs: oaste пezestpъ, saъ пezestpime (înпpot: de ἱππικὸν, saъ ναυτικόν). «Πεζὸν μέλος». Eъp: чел fъръ mъsikaле instpъm; «Πεζαὶ ἑταῖραι». Тепmп: (sпpe deoseвipe de αὐλιτρίδες, ші μουσουργοί) челе maĭ пъвліче mъĭepĭ. (fir:) «Πεζὸς λόγος». Лкs: прозaikъ; (de ъnde прin întind:) «Πεζοί» skpiitopiĭ în прозъ. || (fem: dat:) Πεζῇ (se înц: ὁδῷ), adв: în локъ de πεζῶς, пе жоs, къ пічоареле; saъ пе ъskatъ; (mi fir:) în прозъ, saъ прозaiчеште. «Παῦσαι μὲν ᾠδῆς, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον». Kom:

Πεζοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пъръtъ (semъnînd a) прозaikъ. «Ἴαμβος—». Лкs: [πεζὸς, φαίνω].

Πεζοφόρος (ὁ, ἡ), [πέζα, φέρω] = Διάπεζος (χιτὼν).

Πεζῶς, adв: прозaiчеште. [bezĭ πεζὸς].

Πεῖ, adв: Dop: în локъ de πῆ, saъ ποῦ.

Πεῖθ', поet: (în апок:) în локъ de ἔπειθε.

Πειθανάγκη (ἡ), îndъплекаре însoцitъ къ sілъ, saъ askълtape de nevoĭe. [πειθὼ, ἀνάγκη].

Πειθάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: [πείθω, ἀνὴρ] sъпъsъ, askълtъtopъ.

Πειθαρχέω -ῶ, biiit: -ήσω, mъ sъпъĭъ dpeгъtopîлор (saъ челор maĭ mapĭ); (în цen:) шъ sъпъĭъ. [πείθαρχος]. [de ъnde

Πειθάρχησις, εως, ші

Πειθαρχία (ἡ), sъпъnepe ла къпeteniĭ, sъвopdinaцie; (în цen:) askълtape. [ші

Πειθαρχικὸς, ὴ, ὸν, oвічnъitъ a fi sъпъsъ челор maĭ шapĭ. [din

Πείθαρχος (ὁ, ἡ), sъпъsъ ла (askълtъtopъ de) dpeгъtopiĭ, saъ maĭ mapiĭ sъĭ; (în цen:) sъпъsъ, askълtъtopъ. [πείθω, ἀρχὴ].

Πείθημι, Eол: în локъ de πείθω. [de ъnde

Πειθήμων, ονος (ὁ, ἡ), sъпъsъ, askълtъtopъ. 2) лesne de îndъплекat· 3) (stpъm:) îndemînatikъ a îndъплека.

Πειθήνιος (ὁ, ἡ), поet: [πείθω, ἡνία] sъпъsъ, askълtъtopъ. «Τὸ πειθήνιον». = Εὐπείθεια.

Πειθήνωρ, ορος (ὁ), Ion: în локъ de πειθάνωρ.

Πειθὸς, ὴ, ὸν, îndъплекъtopъ. «Λόγος—». Skp: [din

Πείθω, biit: πείσω, (miж: tpe: de къ: în

локъ de prez: πέποιθα, ші nas: πέπεισμαι, nex: ἐπείσθην, ші nosit: πειστέον) îndъплекъ, saŭ înkredinţezъ ne cineva prin kъvinte; atparĭ la boinţa mea; înblînzeskъ; (kъ inf:) îndemnъ, повъцуieskъ; (miж: kъ dat:) mъ îndъплекъ, mъ înboleskъ; krezъ; mъ lasъ dъne boica kъîva; askъltъ, mъ sъnъtъ; (ші în miж: tre: de kъ: ші neste -sъv:) sîntъ înkredinţatъ, vine domipitъ desupe чева; saŭ mъ pezemъ în nъdejde de чева. (kъak:) «Οὔ με πείσεις». Om: (ші kъ dat: orr: ші înf: indip:). «Μισθῷ πείσας τινα καταβῆναι„. Ep: «Πείθω ἐμαυτὸν». Fps: = Πέπεισμαι, krezъ. (ші kъ doi ak:). «Ὡς τοῦτο οὐκ ἔπειθεν αὐτούς. Ep: "Οὐδείς γε μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον». Apstf: "Αλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἂν ἔτι πείσαις οὐδένα, ὡς ші чл:» Ksn: (ші шîж: saŭ nas:) «Οἱ δὲ ταῦτα αὐτῷ συμβουλεύσαντι πείθονται». Ksn: «Ταῦτα ἐγώ σοι οὐ πείθομαι». Plt: nъ te krezъ. «Οἱ πλεῦνες γὰρ οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα„. Ep: (ші kъ doĭ dat:) «Πῶς τίς τοι ἔπεσιν πείθηται». Il: A. «Σοὶ γὰρ μάλιστα λαὸς πείσονται μύθοισιν», Il: Ψ. (ші fir:). «Γήραϊ ("Νυκτὶ) πείθεσθαι». Om: (ші kъ ţen: pap). "Βουλομένοισι ἐμέο πείθεσθαι». Ep: (ші în porenч:). «Πείθου, ші (în kom:) Πιθοῦ». askъltъ mъ, krede, че 'ц sъnъtъ. (ші miж: de sine nas: kъ dat:). «Ὑμμιν ἔγωγε πέποιθα». Il: N. (ші kъ inf:) «Χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι». Ep: (ші kъ ak: kъ prep:) «Μὴ πεποίθετε ἐπ' ἄνθρωπον». Skp: (ші absol.) «Ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς». Il: A. kъ sъ krezĭ. [din

Πειθώ, όος -οῦς (ἡ), dapъ, nъtere de a îndъплека, слоккінцъ. (nepsonifikînd se ера adoratъ ka zeitate). 2) miжлокъ de îndъплекаре; (în ţen:) îndъплекаре; (de vnde dat:) "Πειθοῖ, în локъ de adv: kъ kъvinte îndъплекътоаре, kъ vineле. "Εἴ τις ἀργύριον παρὰ του πειθοῖ λαβὼν„. Ksn: 3) askъltare, sъnъtere. «'Αγασθεὶς τοῦ μὲν ταξιάρχου τὴν ἐπίνοιαν, τῶν δὲ τήν πειθώ„. Ksn:

Πεῖκος, εος -ους (τὸ), noct: în локъ de πέκος.

Πείκω, viit: πέξω, tъnzъ; saŭ pieptъnъ; skarmъnъ; dъръveskъ; (prin întind:) batъ, (ovšt:) skuturъ kожоака.

Πεῖν, (vulg:) în локъ de πιεῖν, nex: 2: de inf: al lui πίνω.

Πεῖνα, [în afin: kъ πένης] ης (ἡ), (în ţen:) lipsъ; (îar ovîч: ші partik:) foame, saŭ foamete. [de vnde

Πεινάλέος, α, ον, fometosъ, flъmînd.

Πεινάν, arx: nex: 2: de inf: al lui πεινάω.

Πεινᾶντι, Dor: în локъ de πεινῶντι, dat. de partч: al lui πεινάω.

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν=Πεινητικὸς.

Πεινάω (ші Ion: πεινέω), viit: -ήσω, ші -άσω, (челе kontrak: se form: maĭ korek: în ῃ, de vnde ші inf: πεινῆν) înmĭ este foame, sîntъ flъmînd; (kъ ţen:) amъ mare noftъ de чева. «Χρημάτων—„. Ksn:

Πείνη (ἡ), Ion: în локъ de πεῖνα.

Πεινήμεν, ші πεινήμεναι, Dor: noet: în локъ dъ πεινῆν, inf: al lui πεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν,=Πεινaλέος, flъmînd. 2) întъrîtъtorъ de noftъ (de foame). [πεινάω].

Πεινῶντι, Dor: în локъ de πεινῶσι, a 3: îm: neps: al lui πεινάω

Πεῖρα, [πείρω] ας (ἡ), черкare; isnitire; sinţъ. «Πείρᾳ πάντα τελεῖται». Tkr: «Πεῖραν λαμβάνω τινὸς». Lks:=Πειρῶμαι. «Πεῖραν δίδωμι (ἐμαυτοῦ)». Tkч: daŭ пробъ, mъ artъ, че omъ sîntъ. 2) skopъ, rîndъ; întrepindere. «Τί τὴν δ' ἐφορμᾶς πεῖραν„; Sof:

Πειρὰ, ᾶς (ἡ), кънътîrъ, marţine. «Κατάνου —». Esxl: vîrful unui stejar. [πείρω].

Πειράζω, viit: -άσω, (nas: tre: de kъ: πεπείρασμαι, ші nex: ἐπειράσθην) =Πειράω, черкъ; (partik:) isniteskъ ne чineva prin mĭezine întrebърî; черкъ a skoate din minţi mulţime, (Tkrч:) olastiseskъ; (în ţen:) supъrъ, isniteskъ, черкъ. (ші kъ inf:). «Τί πειράζεις (σαυτὸν) λευκὸν ἰδεῖν κόρακα»; Epgr: че te isniteştі, saŭ te sileştі în zadarь? (ші nas:) "Πειράζεσθαι νέσῳ». Lks: «Πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου». Skp: [πεῖρα].

Πειραίνω, viit: -ανῶ, noet: în локъ de περαίνω, sъvîrşeskъ. 2) petrekъ кънътîrъ vre unuĭ lucru prin чева. «Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντι». Od: X. [πεῖρας].

Πείραμα (τὸ), or че se face pentru черкare, eksperimîntъ. [πειράω].

Πεῖραρ, ші Πεῖρας, ατος (τὸ), noet: în локъ de πέρας

Πείρας, ασα, αν, nex: de partч: al lui πείρω.

Πείρασις, εως (ἡ), ші Πειρασμὸς (ὁ), isnitъ, îndemnare la rъu; miжлокъ, prin каре se чеаркъ чineva; prea înprezъrare; (în ţen:) supъrare. [ші

Πειραστὴς, οῦ (ὁ), isnititorъ, черкъtorъ; supъrъtorъ. [πειράζω]. [de vnde.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, ovîчnicъ, saŭ îndemînatikъ a isniti, a черка; каре se face, saŭ se zice spre aveasta.

Πειρατέα=Πειρατέον.

Πειρατεία(ἡ), treaba korsarească, tîlhărie pe mare. [πειρατεύω].

Πειρατέον, nosit: al trebuí πειράω.

Πειρατεύω, bilt: -εύσω, tîlhăresкă pe mare ka korsar, saŭ ameninţeskă korsăріe. [πειράτης].

Πειρατήρ (ὁ), poet: în locŭ de πειράτης. [de unde

Πειρατηρία (ἡ),=Πεῖρα, isпitъ, cerkare. «Καθεὶς κάλων κατὰ πειρητηρίην». Ep: [ші

Πειρατήριον (τὸ), mіжlocŭ de isпitipe saŭ cerkare. «Πειρατήριον ἀψευδὲς τῶν καθαρευόντων„. Lks: 2) rъsdie de korsarі.

Πειράτης, ου saŭ οῦ (ὁ), (Itл:) korsar, (ad:) tîlhar de mare. [πειράω]. [de unde

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, korsăresкă. [de unde

Πειρατικῶς, adv: korsăreste.

Πειράω -ῶ, (ші miж: kare este ші maĭ înterв:) Πειράομαι -ῶμαι, bilt: -άσω, -ομαι, (tre: de ka: πεπείραμαι, nex: ἐπειρασάμην, ші ἐπειράθην, ші nosit: πειρατέον) cerkă, isпiteskă; mъ sileskă a sъvîrşi ceva; (napt:) isпiteskă de amorŭ (odastiseskă). (ka ak:) "Καὶ τοὺς καλοὺς οὐ πειρᾶν, ἀλλὰ πειρώμενον ὑπ'οὐτῶν ἀνέχεσθαι ἄν σε δέοι„. Ksn: "Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο„. Iind: (de unde fir:) "Πειρᾶν τὴν θάλασσαν„. Lis: a tîlhări. (bezĭ ші μοιχεύω). (ші ABSOL:) "Ἤτοι ἔγωγε πειρήσω„. Om: Imn: =Πειρατεύω. (ші ka цеп:) "Πειρᾶν τῆς πόλιος". Ep: a ataka ka asaltă. "Πειράσαντες τοῦ χωρίου, καὶ οὐχ ἑλόντες„. Tъч: (ші miж:). "Πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου„. Ep: Τέξον δὲ χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς„. Od: Φ. "Ἀηδονῆες πετῶντο πτερύγων πειρώμνοι„. Tkp: "Πελασμοσύνης πειρήσαντο„. Od: Θ. "Εἰκὸς οὖν, ἀμφοτέρων (τῶν βίων) πεπειραμένον εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ„. Ksn: "Πειρᾷ ἐμεῖο, καὶ εἴρεαι„. Il: Ω. mъ isпiteшti ka înterвъrі. "Πατρὸς πειρήσομαι, αἴ κέ μ' ἐπιγνοίη, ἠέ κεν ἀγνοίησιν„. Od: Ω. "Πειρῶ τῶν φίλων„. Iskp: veарkъ. "Ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων„. Esp: "Οὐ πεπειραμένοι πρότερον οἱ Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων„. Ep: (ші ka dat:) "Ἑκατοι πειρηθῆναι ἀντιβίην„. Il: Φ. (Franц:) se mesurer avec, a se potrivi ka... (ші opran:) "Ἐγχείῃ ("Πόδεσσι ші чл:) πειρηθῆναι„. Om: (ші ka inf:) "Πειρᾶν εἰς τὴν Μηδικὴν εἰσβαλεῖν„. Ep: (ші miж:) "Ἐπειρῶντο ἐξανασπᾶν (τὰ ἀγάλματα)„. Ep: (ші în anal:). "Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν„. Il: I. (ші ka partч): "Ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων„. Ep: "Πειρησόμεθα αὐτοῖς τινα σωτηρίαν μηχανεώμενοι„. Ep: [πεῖρα].

Πείρη (ἡ), Ion: în locŭ de πεῖρα.

Πειρήνας, ασα, αν, poet: nex: de partч: al trebuí πειράω.

Πειρήσω, Ion: în locŭ de πειράσω, bilt: al trebuí πειράω.

Πειρητήριον (τὸ), Ion: în locŭ de πειρατήριον.

Πειρητίζω, bilt: -ίσω, Ion: poet: în locŭ de πειράω.

Πείρινθος, maĭ noŭ în locŭ de...

Πείρινς, ινθος(ἡ), unŭ ce înpletitŭ ka unŭ koш, ce se lera din dosuл trъsurь supe пъmepe de noperĭ. (bezĭ ші ὑπερτερία ші κάναθρον). [din

Πείρω, bilt: περῶ, (nex: ἔπειρα, tre: de ka: πέπαρκα, ші pas: πέπαρμαι, nex: 2: ἐπάρην) petrekă în pirare, saŭ ka pirarea, grъbeskă nînъ dinkolo, strъpunge. «Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρον». Om: (ші pas:) «Πεπαρμένη περὶ δουρὶ ἀμφ'ὀνύχεσσιν)». Om: ші Es: 2) trekă, petrekă. «Κύματα («Κέλευθον) πείρειν». Om·

Πειρῶατο, Ion: în locŭ de πειρῶντο, a 3. îm: neps: de prez: al nost: trebuí πειράομαι.

Πεῖσα, ης (ἡ), poet: [πείθω] asкultare, supunere· «Τῷ δ' ἄρ ἐν πείσῃ κραδίη μένε„. Od: Υ. (bezĭ ші πεῖσμα). 2)=Πίσα, rovinъ, saŭ locŭ bъltosŭ; (pin urm:) kîmpie. (de unde) «Μένειν ἐν πείσῃ„.=Μένειν κατὰ χώραν. (bezĭ ші ..

Πείσεα (τὰ), se sokoteшte de greш: în locŭ de πίσεα. (bezĭ ші prev:)

Πείσεαι, Ion: în locŭ de πείσῃ, 2: sing: neps: de miж: bilt: al trebuí πείθω.

Πεισίδικος (ὁ, ἡ), poet: înduплекъtorŭ de judikъtorĭ. [πείθω, δίκη].

Πεισιθάνατος (ὁ, ἡ), poet: înduплекъtorŭ la moarte. [πείθω, θάνατος].

Πεισίμβροτος (ὁ, ἡ), poet: [πείθω, βροτὸς] induплекъtorŭ (ціitorŭ în asкultare) de oamenĭ.

Πεῖσις, εως (ἡ), înduплекare. [πείθω].

Πεῖσις, εως (ἡ), [πάσχω, πείσομαι] patimъ; (filsf:) nasiba stape a suфletuлuí, saŭ disnosigia kaĭba din ceea ce înmĭ înkipuĭeшte

Πεισιχάλινος (ὁ, ἡ), poet: supusŭ la frîu, =Πειθήνιος; (fir:) asкultătorŭ, supusŭ. [πείθω, χαλινὸς].

Πεῖσμα (τὸ), [πείθω] miжlocŭ kontribuitorŭ la induплекare, saŭ înkredinцare; (în цen:) = Πεισμονή. 2) otronuл, kare este legatъ korabia de църmŭ; (în цen:) fanie groasъ. 3) koada noametor. (bezĭ ші: πέλμα). [de unde

Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, ші adv: -ικῶς, fъkutŭ·

saă fъkъtoră de чева къ deплinъ înkredinцare ші stъrвinцъ de пъpere.

Πεισμάτιον (τὸ), dim: ал лиї πεῖσμα. [ші

Πεισμάτιος, α, ον, noet: atinгътoră de otroвneле коръвiilor. [ші

Πεισμονὴ (π), deплinъ domipipe, stъpвitoape пъpere, saă înkredinцare în чева.

Πείσομαι, вiit: ал лиї πάσχω, ші πείθομαι.

Πεῖσος (τὸ),=Πῖσος. (bezї πείσεα).

Πειστέον, nosit: ал лиї πάσχω, ші πείθομαι.

Πειστὴρ (ὁ), noet: îndвплекътoră. 2) în Tкp:)=Πεῖσμα, tвnie. [πείθω]. [de вnde

Πειστήριος, α, ον, ші

Πειστικὸς, ὴ, ὸν, kontpiввitoră, saă îndemînatikă ла îndвплекape [de вnde

Πειστικῶς, adв· къ kiпă îndвплекътoră.

Πέκος, εος -ους (τὸ), [πέκω]=Пóκος, лînъ tвnsъ. 2) (npin întind:) пїеле.

Πεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Πέκω, skapmънă; dъpъveskă; (de avi) пїentънă; tвnzъ; (npin întind:) skвtърă блапъ, кожоакъ de oae. [ші

Πεκτὴρ (ὁ), tвnzътoră de oї. [ші

Πεκτὸς, ὴ, ὸν, tвnsă; saă пїentънată; dъpъvită; skъpmънată. [dîn

Πέκω, вiit: πέξω, pap în локă de πείκω.

Πέλα (λλα), ας (ά), Мачed: în локă de φέλλα, пїatръ.

Πελαγαῖος (ὁ ἡ), în локă de...

Πελάγειος, α, ον,=Πελάγιος. [ші

Πελαγίζω, вiit: -ίσω, notonind, saă pesвърsîndă mъ fopmezъ валъ ка о mape. «Ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζει». Ep: 2) staă къ корабiа denapte de църmă în mape, вmвлъ пе mape. [ші

Πελάγιος, α saă ος, ον, de mape, saă ал mърiї. «Ποσειδῶν — ». =Πόντιος. 2) кape se aflъ, saă stъ trasă în mape, lap nъ ла църmă; (maї de mвле-opї în локă de adв:) «Ἀνήγοντο πελάγιοι». Ksп: [πέλαγος].

Πελαγισμὸς (ὁ),=Ναυτία. [πελαγίζω].

Πελαγίτης, ου (ὁ), ші Πελαγῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локă de πελάγιος. [πέλαγος].

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ), алергътoră пе mape. [πέλαγος, δρόμος].

Πελαγολιμὴν, ένος (ὁ), limanъ, saă nortă fopmată în mape. (bezї Лeont: takt: K: 190. ші Полiен: Γ: Θ′. 38). [πέλαγος, λιμὴν].

Πέλαγος, εος ους(τὸ),[πελὸς, saă πέλας](în цen:) mapea, saă лвчївл mърiї în denъptape de вskată; (lap naptik:) napte de mape проприă nвmitъ de ла вре вnвл din цър mвpiле de п' înпрежвр. «Αἰγαῖον (“Ἰόνιον, «Ἰκάριον, ші чл:) πέλαγος». (bezї ші πόντος). 2) (fir:) mвлцime nenвmъpatъ. (bezї ші ἄβυσσος). [de вnde

Πέλαγὸςδε, adв; noet: кътре mape.

Πελαγόστροφος (ὁ, ἡ), noet: кape se înвîpteшte пе mърї (mapinapă, nerвцътoră, ші чл:). [πέλαγος, στρέφω]. (алцiї skpiă...

Πελαγότροφος (ὁ, ἡ), noet: хрънită, trъїtoră în mape. [πέλαγος, τρέφω].

Πελαγόω -ῶ, вitt: -ώσω, prefakă în mape, notoneskă. [πέλαγος].

Πελάζω, [πέλας] вiit: -άσω, anpoпiă, (ші ел:) mъ anpoпîă de чева (къ dat: indip:). «Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον». Il: Δ: (ші къ прeп:) «Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε». Od: K: (ші къ ак: къ прeп:) «Δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ νῆσον ἐς Ὠγυγίαν πέλασαν θεοί». Od: H: M: ші къ adв:) “Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμος τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν». Od; E: (ші nestp: saă ел:) «Τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει» Плт: (ші miж: къ цen:) «Φύλακος πελασθείς». Sof:

Πελάθω, (fъръ вiit:) noet: în локă de πελάζω.

Πέλανος (ὁ), (îm: în eteроц! πέλανα) [παλύνω] пръжitъr (din прea sввцipe fъiпъ) nentpъ жeptfe; (în цen:) лiквidă (sвкă) înkerată; (de вnde) mїepe; коколошă de sînце înkerată; грвnză de tвmîїe, ші чл:; (de вnde noate nentpъ asemъnapea fopmeї) оболă.

Πελαργάω -ῶ, вiit: -ήσω, (dвпе Пitar:) =Nουθετῶ. [ші

Πελαργιδεὺς, έως (ὁ), пвїă de варzъ. [ші

Πελαργικὸς, ὴ, ὸν, кввenită, însвшită верzелор. «Νόμος—» Sxл: Apвtf: înтokmitoape de a къвta ла бътpîneце konїї пе пъpinцї (прекът se ziче, къ fак вverzeле). [ші

Πελαργῖτις, ιδος (ἡ), вnă feлă de вврianъ. [ші

Πελαργὸς (ὁ, [πελὸς, ἀργὸς] варzъ, o пasъpe къ пene nestpiце (пегр-алве).

Πελαργοχρὼς, ῶτος (ὁ,ἡ), noet: чел în faца верzeї, пегрв-алвă. [πελαργὸς, χρὼς].

Πελαργώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soївл верzелор, бърzosă, ка варza. [πελαργὸς].

Πέλας, [πέλω] adв: anpoape (къ цen:). «Οἴκησαν πέλας τῶν λεγομένων κήπων Μίδεω». Ep: (ші къ aptik:) «Δοῦλὸς ἐστι τῶν πέλας». Sof: «Ἰέναι ἐπὶ τοὺς πέλας,,. Tвч:

Πελάσσαι, noet: în локă de πελάσαι, nex: de inf; ал лиї πελάζω.

Πελαστάτω, adв: (sвпрл: ал лиї πέλας), ='Εγγυτάτω, prea anpoape.

Πελάστης, ου (ὁ),=Πελάτης.

Πελατεία(ἡ), вечінътate; слъгъріе; кліенцъ, ші чл: [din

Πελάτης, ου (ὁ), локъіторъ d'апроапе, вечінъ; (прін întind:) слъгъ, simбріашъ; (ла Романї) патронатъ de кътре чінева (везї πάτρων), (Франц:) кліентъ. [de ъnde

Πελατικὸς, ἡ, ὸν, къвенітъ simбріашълъї, saъ кліентълъї. "Τὸ πελατικὸν,,. (колект:) în локъ de οἱ πελάται, класъл лор.

Πελάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї πελάτης.

Πελάω, віit: πελῶ, поет: în локъ de πελάζω.

Πέλεθος, [în afin: къ πηλὸς] εος -ους (τὸ). скîрпъ (de omъ).

Πελεθρίζω, віit: -ίσω, поет: în локъ de πλεθρίζω. [πέλεθρον]. [de ъnde

Πελέθρισμα (τὸ), поет: în локъ de πλέθρισμα.

Πέλεθρον (τὸ), поет: în локъ de πλέθρον.

Πέλεια, ας (ἡ), колъмбъ, saъ порътбъ селбатікъ. || "Πέλειαι,, поет: преотіцеле Dodoneї. [ші

Πελειὰς, αδος (ἡ), поет: în локъ de πέλεια. || (îm:) "Πελειάδες,,. поет: în локъ de πλειάδες. [πέλειος].

Πελειοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: хръпіторъ (цііторъ) de колъмбї (mai къ seamъ) селбатічї. [πέλεια, τρέφω].

Πέλειος [πελὸς], α, ον, гл: негрічосъ, чепъшіъ înкісъ.

Πελεκὰν, ᾶνος (ὁ), [πελεκάω] ъnъ felъ de гіоnoae 2) ъnъ алтъ soїъ de пасъре маре de апъ, бабіцъ, saъ пелеканъ.

Πελεκάνος (ὁ), în локъ de πελεκὰν.

Πελεκὰς, ᾶντος At:, ші ᾶ, Dop: (ὁ), în локъ de πελεκὰν.

Πελεκάω -ῶ, віit: -ήσω, таїъ къ топоръл saъ къ барда, чїоплескъ. [πέλεκυς]. [de ъnde

Πελέκημα (τὸ), бъкатъ de лемнъ ші чл:, чїоплітъръ, сърчеа. [ші

Πελέκησις, εως (ἡ), чїопліре. [ші

Πελεκητὴς, οῦ (ὁ), чїопліторъ de лемнъ ші чл: [ші

Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, чїоплітъ, saъ de чїоплit.

Πελεκίζω, віit: -ίσω, таїъ de тотъ къ секъра; (прін întind:) таїъ капъл. [πέλεκυς].

Πελεκινάριον (τὸ), лемнъ тъїатъ în формъ de коадъ de топоръ, dim: ал лъї...

Πελεκῖνος (ὁ), (архітект:) лемнъ тъїатъ în формъ de топоръ, каре se бате ка о легътъръ спре înцепеніре în досъл а доъ гріnzї saъ скîndърї, ші чл: клапъ. 2) ъnъ felъ de плантъ къ боабе în пъстъї de форма топорълъї,=Ἡδύσαρον, (Франц:) féve de loup, saъ séné bâtard. 3)=Πελεκάν. [πέλεκυς]. [de ъnde

Πελεκινωτὸς, ἡ, ὸν, (архітект:) тъїатъ în формъ de клапъ.

Πελεκκάω -ῶ, поет: în локъ de πελεκάω.

Πέλεκκον (τὸ), поет: коадъ de топоръ.

Πελεκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de топоръ. [πέλεκυς, εἶδος].

Πελεκύδιον (τὸ), топорашъ. [din

Πέλεκυς, εος saъ υος (ὁ), секъръ, топоръ. [πάλλω]. [de ъnde

Πελεκύστερον (τὸ),=Πέλεκκον. [πέλεκυς, ὕστερος].

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de секъръ, топорашъ; (în Рома) ъnъ felъ de гардіанъ, (Търч:) балтаціъ. 2) ъnъ demnitaръ, înaintea къръїа мерг топорашї. [πέλεκυς, φέρω].

Πελεμίζω, віit: -ίξω, поет: [πάλλω] клетінъ, сгъдъїъ таре; (прін întind:) асвîрлъ de ла sinemї; депъртезъ. "Τρὶς μὲν μιν (τὸ δόρυ) πελέμιξεν, ἐρύσασθαι μενεαίνων,,. Іл: Φ. (ші пас:) «Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος». Іл: Θ. Ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται χθὼν». Es: «Χασσάμενος πελεμίχθη». Om: s'a асвîрлit, s'a înпins департе.

Πέλεσκε, поет: în локъ de ἔπελε, а 3: sinг: пеps: de прел:, ші

Πέλευ, поет: în локъ de πέλου, 2: sinг: пеps: de між: през: ал порънч: лъї πέλω.

Πεληϊὰς, άδος (ἡ), Іоn: în локъ de πελειάς.

Πελὶα (ἡ),=Πελίωμα.

Πελιὰς, άδος (ἡ), поет: în локъ de πελιὰ, fem: ал лъї πελιὸς.

Πελιδναῖος α, ον, ші

Πελιδνήεις, εσσα, εν, поет: în локъ de...

Πελιδνὸς, ἡ ὸν, негрічосъ, smeadъ, saъ оакїешъ. [πελὸς, πελιὸς]. [de ъnde

Πελιδνότης (ἡ), faца лъї πελιδνὸς. [ші

Πελιδνόω -ῶ, віit: -ώσω, înнегрескъ, (ші пас:) мъ înнегрескъ ла faцъ. [de ъnde

Πελίδνωμα (τὸ), патъ неагръ, saъ негреацъ. [ші

Πελίδνωσις, εως (ἡ), înнегріре ла faцъ.

Πελικάνιον (τὸ), dim: ал лъї...

Πελίκη (ἡ),=Πέλιξ, блідъ de лемнъ, къванъ. (везї ші...

Πελίνη (ἡ), (în Atena) ъnъ felъ de мъсъръ înкъпътоаре (мертікъ) ка de треї сътe доъ-zечї ші патръ de драмърї.

Πέλιξ, ικος (ἡ),=Πέλλα, къъшъ, къванъ; doniцъ; saъ îрдъъ.

Πελιὸς, ὰ, ὸν, =Πελιδνὸς [de ъnde

Πελιότης (ἡ),=Πελιδνότης. [ші

Πελιόω -ῶ, viit: -ώσω,=Πελιδνόω.

Πέλις, ίδος saŭ ίδος (ἡ),=Πέλιξ (de unde Lat: pelvis).

Πελίχνη (ἡ),=Πελίκη (ku tinŭ de dim:).

Πελίωμα (τὸ),=Πελίδνωμα. [ui

Πελίωσις (ἡ),=Πελίδνωσις. [πελιόω].

Πέλλα, ης (ἡ), îpdzŭ de mulș lante. 2) kъшŭ de lemnŭ; kъvanŭ.

Πέλλα, ης (ἡ), [de avi] nîele, (Lat:)pellis.

Πέλλα, ης (ἡ),=Πέλα.

Πελλαῖος, α, ον, ui

Πελλαιχνὸς, ὴ, ὸν, ui

Πελλαιχρὸς, ὰ, ὸν, negrîcosŭ, smeadŭ=[Πελλὸς] ui Πελιδνὸς; (îap dsne Esixie) kam roshatŭ.

Πελλαντήρ (ὁ),poet: [πέλλα] ='Αμολγεὺς, îpdzŭ de mulș lante.

Πελλὰς, άδος (ἡ),=Πέλλα.

Πελλαστὴ (ἡ),=Πέλυτρον.

Πελλητὴρ (ὁ), poet:=Πελλαντὴρ.

Πελλὶς, ίδος (ἡ),=Πελὶς.

Πελλόομαι-οῦμαι, (pap) în lokŭ de πελιόομαι. [din

Πέλλος, η, ον, saŭ Πελλὸς, ὴ, ὸν, (pap) în lokŭ de πελιὸς.

Πέλλωμα (τὸ), [πελλόομαι] =Πελίωμα.

Πέλμα (τὸ), [πέλλα] talpă (de pîcorŭ, saŭ de înkălțăminte). 2) (pin întind:) kălcîĭŭ. 3) înkălțăminte. 4) koadă de poamă (îap naptik: de mărĭ, saŭ parŭ). (bezĭ ui peĭsma). 5) (în gen:) kăpătîĭŭ, bîrlŭ. «Δακτύλων— ». Al: Afpod: [de unde

Πελματωδης, εος (ὁ,ἡ), asemenea ku talpa pîcorulŭi.

Πέλομαι, bezĭ πέλω.

Πελὸς, ὴ, ὸν, =Πελλός.

Πελτάζω, viit: -άσω, sîntŭ armatŭ ku mikul skutŭ [πέλτη].

Πελτάριον (τὸ), dim: ul lui πέλτη.

Πελταστὴς, οῦ (ὁ), peltastŭ, ostaș armatŭ ku mika pavăză numită peltă; (în gen:) nezestre șnor-armatŭ. [πελτάζω]. [de unde

Πελταστικὸς, ὴ ὸν, peltastikŭ, kuvenitŭ, saŭ însușitŭ peltastului. «Πελταστική». Lks: meshetușkul, saŭ slujba peltastului. «Τὸ πελταστικὸν». (kolekt:) peltastii, ceata șnor-armaților. [de unde

Πελταστικῶς, adv: ku kipŭ peltastikŭ, saŭ ka peltastŭ. [de unde

Πελταστικώτατα, adv: superl: ka foarte îndemînatikŭ peltastŭ.

Πελταφόρος (ὁ, ἡ), =Πελτοφόρος.

Πέλτη (ἡ), [πάλλω] peltă, skutŭ șnorŭ de întrebuințare șnor-armaților ostașĭ; (pin întind:) oaste de peltaștĭ. (bezĭ ἀσπίς, ui δόρυ, ui ul:). 2)=Παλτὸν, lance. "Αετόν χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης ἀνατεταμένον». Ksn: 3) unŭ felŭ de nodoabă de kaĭ. (Exp: Pes: 301).

Πέλτης, ου (ὁ), sъpatul neute de mare ui de pîŭ (maĭ ku seamă de Nilŭ) numită korakînos, (Fran:) sortel.

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ), [πέλτη, φέρω]=Πελταστὴς.

Πέλυντρον (τὸ), =Πέλυτρον.

Πέλυξ, υκος (ἡ), =Πέλιξ. 2) (Skr:) = Πέλεκυς.

Πέλυτρον (τὸ), [πέλλα] kurea, ku care îșĭ înfășură stîlpinș pîcoarele alergătorilŭi, saŭ kupierilŭ ne xos, nezodpomilŭ.

Πέλω, ui (miж: kare este ui maĭ întreb:) Πέλομαι, (fădă viit:) poet: [în afin: ku πάλλω] (arx: ui parŭ) mă mișcă; (pin întind:) mă aflu, petrecă obîcnuit undeva; (bezĭ ui πολέω); (de unde obîc:) sîntŭ, eksistă. «Ζεῦ πάτερ, σέο ἐκ πάντα πέλονται». Il: N. «Οὔτις πρῆξις πέλεται γόοιο». Il: Ω. «Θνατοὶ πελόμεσθα». Tkr: «Φίλος ἔπλες Μοίσαις„. Tkr: (ui ka simpl: axst:). «'Εμοῖο λελασμένος ἔπλευ». Il: Ψ. [de unde

Πέλωρ (τὸ), nedekl: poet: lasmă, fiingă monstruoasă. [de unde

Πελωρεύω, viit: -εύσω, rls: doskoperă, daă de față. [ui

Πελωριὰς, άδος (ἡ), =Πελωρίς. [ui

Πελώριος, α saŭ ος, ον, monstruosă, foarte mare; (poet:) minunată; (în gen:) mare, grozavă. «Τὰ πρὶν πελώρια». Esxl: tapĭ leițiripĭ. [ui

Πελωρὶς, ίδος (ἡ), unŭ felŭ de mare kokilă, saŭ skoică de mare. [ui

Πέλωρον (τὸ), poet: = Πέλωρ. (pirnc: next: lui..

Πέλωρος, η saŭ ος, ον, poet: în lokŭ de πελώριος.

Πέμμα (τὸ), [πέπτω] prăjiturăă. (bezĭ ui πόπανον).

Πεμμάτιον (τό], dim: al lui πέμμα.

Πεμματολόγος (ὁ, ἡ), vorbitorŭ, saŭ skriitorŭ despre prăjituri [πέμμα, λόγος].

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ), făcătorŭ de prăjituri. [πέμμα, ἔργον].

Πεμπαδάρχης, ui Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ), kăpetenie de o cincime de soldați. [πεμπὰς, ἄρχω].

Πεμπάζω, ui (miж:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, numărŭ kîte cinci, saŭ ku cele cinci deșete; (în gen:) numărŭ; (fir:) înșirue-

skŭ în mintea mea, mъ rîndeskŭ вine. [din

Πεμπὰς, άδος (ἡ), [πέμπε] = Πεντάς.

Πεμπαστὴς, οῦ (ὁ), поет: nъmъръtorŭ; sokotitorŭ. [πεμπάζω].

Πέμπε, Еол: (foapte pap) în локŭ de πέντε.

Πέμπελος (ὁ), [πέπτω, saŭ πέμπω] foapte вътрînŭ. (вezĭ ші πέμφελος).

Πεμπταῖος, α, ον, fъkъtŭ, saŭ fъkъtorŭ de чева în чinчĭ ziле; чел че аре чinчĭ ziле, de kînd... (în цen:) de чinчĭ ziле. [πέμπτος].

Πεμπτάμερος (ὁ, ά), Dop: în локŭ de πενθήμερος. [πέμπτος, ἡμέρα].

Πεμπτὰς, άδος (ἡ), =Πεντὰς. [πέμπτος].

Πεμπτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ πέμπω.

Πεμπτημόριον (τὸ), a чinчiлea парte dintр' ъnŭ лъкръ; ъna ла чinчĭ. [πέμπτος, μόριον].

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, tpimisŭ. [πέμπω].

Πέμπτος, η, ον, ал чinчiлea. "Πέμπτος αὐτὸς». Лкs: ел къ înкъ патръ. [πέμπε = πέντε].

Πέμπω, вiit: πέμψω, (tpe: de къ: πέπομφα] tpimiцŭ; порneskŭ, петрекŭ, însoцeskŭ пе чinева; (desпре корабie) tpansпoptŭ; (desпре neînsъfл:) аръnкŭ, asвîрлŭ; (miж:)= Μεταπέμπομαι. «Πέμψει ἄγγελον». Tкр: «Ὄφρα σε πέμπωσι νῆες». Od: Θ. (ші къ dat: indip:). «Κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ». Iл: O. (saŭ ак: къ преп:) «Τὸν ξεῖνον πέμπομεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν». Od: N. (saŭ întр' алтъ акчепцie). «Πέμπειν ἐφ ὕδωρ» Ep: (ші къ adв:) «Ἔπαφον πέμπ' ἀϊδός δε» Iл: Ψ. îл însoцea ла mopmîntŭ. (ші desпре neînsъfл:). "Πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν πέμπον ἐπασσυτέρας„. Es: «Πομπὴν πέμπειν». Лкs: =Πομπεύειν. (ші пas:) «Τὸν πεμπόμενον τῷ Διονύσῳ. Ep: пъptatŭ în парada лъĭ Dionisŭ. (ші miж:) «Χρὴ μ' ἐπὶ τὸν ἄνδρα πέμψασθαί τινα„. Sof: (ші întр' алтъ акчепцie). «Πῶς σ' ἄν πεμψείαθ', ὥστε οἰκεῖν δίχα». Sof: = Μεταπέμψαιντο, ар tpimite sъ te кĭeme.

Πεμπώβολον (τὸ), (înstpъmîntŭ бъкътъpeskŭ) fъpкъліцъ mape къ чinчĭ цепе. [πέμπε, ὀβολός].

Πέμφελος (ὁ, ἡ), [πέμπω] întpeв: nъmaĭ комп: δυσπέμφελος, aneвoĭosŭ.

Πεμφηρίς (-φερὶς) (ἡ), ъnŭ felŭ de пеште. (At: Z 84).

Πεμφιγώδης, ші Πεμφιδώδης, εος (ὁ, ἡ), =Φλυκταινώδης. [din

Πέμφιξ, ιγος, ші

Πεμφὶς, ίδος (ἡ),= Πομφὸς, въшiкъ; (in цen:) op че se евапореazъ, ші se pisiпеште (se faче, ші îndatъ se desfaче); (de ъnde поет:) пiкътъръ, saŭ stpoпitъръ de апъ; порŭ; pazъ de лъmînъ; sъfлape de вîntŭ; (прin întind:) sпipitŭ înвietorŭ, sъfлetŭ. «Πεμφίδων ὄπα». Лiк: [de ъnde

Πεμφιδὼν, όνος (ἡ), = Τερθρηδὼν, алвinъ seлвatiкъ.

Πέμψις, εως (ἡ), tpimitepe, порnipe (акт: saŭ пas:). [πέμπω].

Πενεστεία (ἡ), калitatea, saŭ stapea лъĭ [πενέστης]; (колект:) în локŭ de οἱ πενέσται.

Πενέστατος, η, ον, ші

Πενέστερος, α, ον, компар: ал лъĭ πένης.

Πενέστης, ου (ὁ), [πένης] [în Tesал:) poвŭ лъкръtorŭ de пъmîntŭ (Беоцieanŭ колonisatŭ poвŭ къ kondiцiĭ în Tesaлia). (Fpanц:) serf. (вezĭ ші εἵλως). 2)=Πένης. "Ἐκ τε πενέστεω κὴξ ὀλιγησιπύου». Епгр: [de ъnde

Πενεστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, însъшitŭ лъĭ πενέστης, poвosŭ. "Τὸ πενεστικὸν„. (колект:) în локŭ de οἱ πενέσται.

Πένηαι, Ion: în локŭ de πένῃ. 2: sinr: пeps: de sъп: ал лъĭ πένομαι.

Πένης, [πένομαι] ητος (ὁ), (dъпе ziч:) tpъitorŭ din ostenелеле sале, sъpакŭ; (къ цen:) лiпsitŭ, жindъitŭ de чева. [de ъnde

Πένησσα, ης (ἡ), fem: ал лъĭ πένης. [ші

Πενητεύω, вiit: -εύσω, sîntŭ sъpакŭ.

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ, [πένης, κομέω] къътъtorŭ, înгpiжitorŭ de sъpачĭ.

Πενθαίνω, (fъpъ вiiit:)=Πενθέω. [ші

Πενθαλέος, α, ον, поет: вpednikŭ de жале, saŭ жалnikŭ. 2) tpistŭ. [mi

Πενθὰς, άδος, поет: în локŭ de πενθαλέα, жалnikъ. [πένθος].

Πένθεια (ἡ), поет: (преа pap) în локŭ de πένθος.

Πενθείετον, поет: în локŭ de πενθεῖτον, a 3: înd: пeps: de прел; ал лъĭ πενθέω. (алцiĭ sкpiŭ πενθήετον).

Πενθείω, поет: în локŭ de πενθέω.

Πενθερὰ, (ἡ), soакръ. [ші

Πενθερὸς (ὁ), sокръ въpвatълъĭ, saŭ tat' ал nевesteĭ (вezĭ ші ἑκυρὸς). 2) (ъne-opĭ) къmnatŭ (desпре soръ, saŭ desпре sopa nевesteĭ); (în цen:) къsкръ (вezĭ ші κηδεστὴς). [πένθος].

Πενθεροφθόρος saŭ Πενθεροκτόνος (ὁ, ἡ), пръпъditorŭ, saŭ omopîtorŭ de sокpi, saŭ къsкpi. [πενθερὸς, φθείρω, saŭ κτείνω].

Πενθέω -ῶ, вiit: -ήσω, [πένθος] жълeskŭ (прinч:) moptŭ; (nestp:) sîntŭ жалnikŭ пentpъ moaptea къĭва.

Πενθήετον, вezĭ πενθείετον.

Πένθημα (τὸ), obiect de jale (de plîngere).

Πενθήμεναι, poet: în lok de πενθεῖν.

Πενθήμερος (ὁ,ἡ),cel de vinerĭ zile. [πέντε, ἡμέρα].

Πενθημιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), konprinzătorĭ de vinerĭ jumătăţĭ de părţi. «Τομὴ, saŭ ἄρσις—,,. Metr: despărţire dupe cele dintîĭ doŭ şi jumătate piciorare ale versurilor eksametre şi Iambicĭ; şi Πενθημιμερὲς (τὸ), partea cea dintîĭ a avestor versurĭ. [πέντε, ἥμισυ, μέρος].

Πενθημιποδιαῖος, α, ον, konprinzătorĭ de o întindere de doŭ picioare şi jumătate. [şi

Πενθημιπόδιον (τὸ), întindere (spaţiŭ) de doŭ picioare şi jumătate. [πέντε, ἥμισυ, ποῦς].

Πενθημισπίθαμος (ὁ, ἡ), cel ce are de doŭ palme şi jumătate. [πέντε, ἥμισυ, σπιθαμὴ].

Πενθημιταλαντιαῖος, α, ον, care trage, saŭ se preţuieşte doĭ talanţi şi jumătate. [πέντε, ἥμισυ, ταλαντον].

Πενθημιχοῖνιξ, ικος (ἡ), mĕsură de doŭ şi jumătate xenice. [πέντε, ἥμισυ, χοῖνιξ].

Πενθήμων, ονος, şi

Πενθήρης, εος (ὁ, ἡ), jalnicŭ, saŭ de jale. [şi

Πενθηρὸς, ὰ, ὸν, de jale.

Πενθητήρ (ὁ), poet: jălitorĭ, plîngătorĭ. [şi

Πενθητήριος, α, ον, şi

Πενθητικὸς, ἡ, ὸν, de jale, saŭ de jalnicĭ; (despre oameni) disposŭ la jale, tristŭ. [πενθέω]. [de unde

Πενθητικῶς, adv: cu chipŭ jalnicŭ.

Πενθήτρια (ἡ), fem: cel ce πενθητήρ, jălitoare.

Πενθικὸς, ἡ, ὸν, (şi adv:) -ικῶς,=Πενθητικός. [şi

Πένθιμος, η saŭ ος, ον, cuviincĭos la, saŭ arătătorĭ, saŭ prilejuitorĭ de jale. "Τὸ πένθιμον,., Exp: prilej de jale. [din

Πένθος, [πένθω, neîntrebuinţat:= πάσχω] εος -ους (τὸ), tristeţe (pricină:) pentru moartea, jale, (Ital:)dolĭu, înfrîngerea în război, şi cel: 2) (une-ori)= Πάθος, pea întîmplare, nenorocire. «Τὸ τοῦ ἑταίρου πένθος ἄξιον ἦν δακρύων». Ep:

Πενία, şi Ion: Πενίη (ἡ),[πένης] sărăcie.

Πενιχραλέος, α, ον, poet: în lok de...

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, sărăcŭos. [πένης]. [de unde

Πενιχρότης (ἡ), calitatea sărăcŭosă, sărăcĭune. [şi

Πενιχρῶς, adv: în chipŭ sărăcŭosŭ, sărăcĭune.

Πένομαι, (pres: ἐπενόμην, şi mai mult nu) lucrezŭ, muncescŭ (ca să 'mĭ aronisească ale bucurĭ); (prin urm:) sîntŭ sărac; (cu ac:) facŭ, săvîrşescŭ ceva; (şi cu pron:) mă îndeletnicescŭ la ceva. «Περὶ δεῖπνον πένοντο,,. O: Λ.

Πενόομαι -οῦμαι, mĭit: -ωθήσομαι, mă sărăcescŭ. (s'a găsit numai nex: de part: πενωθείς). [πένης].

Πενταδίβλος (ὁ,ἡ), compusŭ din vinerĭ cărţĭ. «Πενταδίβλος (ἡ)». cele dintîĭ vinerĭ cărţĭ ale bucĭuluĭ testămintŭ, (alt:) Πενταδέκατος. [πέντε, βίβλος].

Πενταβόειος (ὁ, ἡ), compusŭ din vinerĭ pĭeĭ de boŭ. [πέντε, βοῦς].

Πενταγαμβρος (ὁ, ἡ), cel ce are vinerĭ ginerĭ. [πέντε, γαμβρὸς].

Πενταγραμμος (ὁ, ἡ), compusŭ din vinerĭ liniĭ. «Πενταγραμμον (σχῆμα)». Mat: = Πενταλφα. [πέντε, γραμμὴ].

Πενταγωνικὸς, ἡ, ὸν, (şi adv:) -ικῶς, relativŭ la...

Πενταγωνος (ὁ, ἡ), cel în vinerĭ unghĭurĭ [πέντε, γωνία].

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ), cel cu vinerĭ degete; saŭ cu întindere de vinerĭ degete. [πέντε, δάκτυλος].

Πενταδάρχης, şi Πενταδαρχος, ου (ὁ), = Πεμπαδάρχης. [πεντὰς, ἄρχω]

Πενταδεκαέτης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ),=Πεντεκαιδεκαέτης. [πέντε, δέκα, ἔτος].

Πενταδεκαέτις, ιδος (ἡ), fem: al preced:

Πενταδικὸς, ἡ, ὸν, atingătorĭ de vinerĭme; saŭ compusŭ din (înpărţitŭ în) vinerĭmĭ. [şi

Πενταδιον (τὸ), =[Πενταδ].

Πενταδραχμία (ἡ), mĭtime de vinerĭ drahme. [din

Πενταδραχμος (ὁ, ἡ), cel de preţuite, saŭ preţŭ de vinerĭ drahme. || (subst:) «Πενταδραχμον (τὸ), monetă de vinerĭ drahme. [πέντε, δραχμή].

Πενταδωρος (ὁ, ἡ), cel cu întindere de vinerĭ palme, saŭ latură de mînă. [πέντε, δῶρον].

Πενταεθλιον (τὸ), Ion: în lok de πένταθλον. [din

Πενταέθλος (ὁ, ἡ), Ion: în lok de πένταθλος.

Πενταετηρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πενταέτηρος. [de unde

Πενταετηρία (ἡ), = Πενταετηρίς. [şi

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, релатівѫ кѫ, saѫ репетатѫ ла чінчіme de anĭ. [ші

Πενταετηρὶς, ίδος (ἡ), кѫрsѫ de чінчĭ anĭ.

Πενταέτηρος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de...

Πενταέτὴς, εος saѫ έος (ὁ,ἡ), чел че аре, saѫ dъіneшte чінчĭ anĭ. (вezĭ ші δεκαέτὴς). [πέντε, ἔτος].

Πεντάζωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ чінчĭ брîне. [πέντε, ζώνη].

Πενταθλεύω, віit: εύσω, ші Πενταθλέω -ῶ, віit. -ήσω, mъ лѫптѫ în πένταθλον (вezĭ ziч:). [de ѫnde

Πενταθλητικὸς, ὴ, ὸν, релатівѫ кѫ...

Πένταθλον (τὸ), челе чінчĭ fелѫрĭ de лѫптъ (sъpitѫръ, diskѫ, алергъtѫръ, лѫптъtѫръ, ші гіontѫitѫръ saѫ asвîрлitѫръ de ланче), че se лѫптаѫ în sерbъtоріле Олімпіілор, ші чл: [ші

Πένταθλος (ὁ, ἡ), вірѫitорѫ, saѫ deпрinsѫ în лѫпта πένταθλον; (прin întind: ші fiг:) ковîршitорѫ, saѫ амвіцionatѫ a întpeче пе алцiĭ în toate fелѫріле, ші (de ачеea maĭ de мѫлте орĭ) ръmasѫ înапоĭ, saѫ maĭ de жos. [πέντε, ἆθλος].

Πένταιχμος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѫ este арmatѫ кѫ чінчĭ askѫцite вîрfѫрĭ. [πέντε, αἰχμή].

Πενταχέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ чінчĭ капете. [πέντε, κεφαλή].

Πεντάκις, adв: de чінчĭ орĭ. [πέντε].

Πενταχισμύριοι, αι, α, чінчĭ-zeчĭ de miĭ. [πεντάκις, μύριοι].

Πενταχισχίλιοι. αι, α, чінчĭ miĭ. [πεντάκις, χίλιοι].

Πεντάκλαδος (ὁ, ἡ), чел кѫ (înпърцitѫ în) чінчĭ рамѫре. [πέντε, κλάδος].

Πεντάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtорѫ de чінчĭ патѫрĭ. [πέντε, κλίνη].

Πενταχόρωνος (ὁ, ἡ), ком: лѫпг-віецѫitорѫ, saѫ tръitѫ de чінчĭ орĭ кît чіоака, foapte бътрînѫ. (вezĭ τρικόρωνος). [πέντε, κορώνη].

Πενταχοσιάρχης, ου (ὁ), къпетеніе de чінчĭ sѫte ostaшĭ. [πενταχόσιοι, ἄρχω]. [de ѫnde

Πενταχοσιαρχία (ἡ), demnitatea командірѫлѫĭ de чінчĭ sѫte soлdaцĭ. 2) чеata de чінчĭ sѫte ostaшĭ de sѫбt komanda лѫĭ.

Πενταχοσίαρχος (ὁ), = Πενταχοσιάρχης.

Πενταχόσιοι, αι, α, чінчĭ sѫte. «Πενταχοσία ἵππος„. Лопц: чінчĭ sѫte de кълърецĭ. [πέντε, ἑκατόν].

Πενταχοσιομέδιμνος (ὁ, ἡ), чел кѫ веnitѫ de чінчĭ sѫte кіле de бѫкate. (în Atena ачештіа formaѫ чел întîĭѫ клаsѫ de четъцenĭ). [πενταχόσιοι, μέδιμνος].

Πενταχοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал чінчĭsѫteлеа. [πενταχόσιοι]. [de ѫnde

Πενταχοσιοστὺς, ύος (ἡ), чінчĭsѫtime, saѫ кîtime de чінчĭ sѫte.

Πεντάκτενος (ὁ, ἡ), вezĭ Πεντέκτενος.

Πενταχυμία (ἡ), чінчĭ валѫрĭ ѫпѫл пеste алтѫл, ad: mape fѫрtѫпъ. [πέντε, κῦμα].

Πεντάλεκτρος (ὁ, ἡ), поет: [πέντε, λέκτρον] însѫpatѫ, mъpitatъ de чінчĭ орĭ (ѫпа dѫпе алta).

Πενταλιθίζω, віit: -ίσω, жокѫ жокѫл пѫmitѫ πεντάλιθα. [din

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din чінчĭ пietpe. || (sѫбst:) Πεντάλιθα (τὰ), ѫпѫ fелѫ de жокѫ кѫ чінчĭ пietpiчеле. [πέντε, λίθος].

Πεντάλιτρος (ὁ, ἡ), каре tpaцe чінчĭ літре. [πέντε, λίτρα, вezĭ ziч:].

Πενταμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпърцitѫ în чінчĭ пърцĭ. [πέντε, μέρος]. [deѫnde

Πενταμερῶς, adв: în чінчĭ пърцĭ.

Πεντάμετρος (ὁ, ἡ), (прinч: вepsѫ) компѫsѫ din чінчĭ пічоаре metpiчe. [πέντε, μέτρον].

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ), de чінчĭ лѫпĭ. || (sѫбst:) Πεντάμηνος (ἡ), кѫрsѫ de чінчі лѫпĭ. [πέντε, μήν].

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ), копрinzъtорѫ de чінчĭ пърцĭ. [πέντε, μοῖρα].

Πεντάμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ (înfъцішatѫ sѫбt) чінчĭ форme, saѫ fiгѫрĭ. [πέντε,μορφή].

Πεντάμυρον (τὸ), ѫпѫ fелѫ de mipeasmъ алкътѫitъ din чінчĭ fелѫрĭ. [πέντε, μύρον].

Πενταναία (ἡ), fлotiлъ компѫsъ din чінчĭ коръвіĭ. [πέντε, ναῦς].

Πεντάοζος (ὁ, ἡ), поет: = Πεντάκλαδος. [πέντε, ὄζος].

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de чінчĭ латѫрĭ de mînъ. [πέντε, παλαιστή].

Πενταπετὲς, έος (τὸ),= Πεντάφυλλον. [ші

Πενταπέτηλος (ὁ, ἡ), поет:=Πεντάφυλλος. (de ѫnde || sѫбst:) Πενταπέτηλον (τὸ), планta πεντάφυλλον. [πέντε, πέταλον].

Πενταπήχης, εος (ὁ, ἡ), плц: în локѫ de

Πεντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de чінчĭ коцĭ. [πέντε, πῆχυς].

Πενταπλασιάζω, віît: -άσω, înчінчеsкѫ. || (пas: saѫ miж:) mъ fакѫ...

Πενταπλάσιος, α, ον, ші Πενταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όνως, înчінчitѫ. [πενταπλοῦς].

Πεντάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe saѫ spaцiѫ de чінчĭ погоане. [πέντε, πλέθρον].

Πενταπλήσιος, η, ον, Ion: în локѫ de πενταπλάσιος.

Πεντάπλοκος (ὁ, ἡ), împletitŭ în vinvĭ fire, saŭ viţe. [πέντε, πλέκω].

Πενταπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν = Πενταπλάσιος. ‖ (substt:) •Πενταπλόα(κύλιξ)„ 'vinŭ felŭ de paharŭ, ce se da premiŭ virsitorilor alergătorĭ. [πέντε, ἁπλόος -οῦς].

Πεντάπολις, εως (ἡ), statŭ komunsŭ din vinvĭ oraşe. [πέντε, πόλις].

Πεντάπορος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ kanale, saŭ lokurĭ de eşit. [πέντε, πόρος].

Πεντάπους -οδος (ὁ, ἡ), vel kŭ întindere de vinvĭ picioare. [πέντε, ποῦς].

Πενταπρωτεία (ἡ), demnitatea lui ...

Πεντάπρωτος (ὁ), unul din vinvĭ întîiaşĭ ai oraşului (pe vremea Biz:), senatorŭ. (vezĭ şi δεκάπρωτος). [πέντε, πρῶτος].

Πενταρίθμος (ὁ, ἡ), vel de vinvĭ (saŭ al vinvilea) la numĕrŭ. [πέντε, ἀριθμὸς].

Πεντάῤῥαβδος (ὁ, ἡ), komunsŭ din vinvĭ şipe, saŭ pîndarĭ; saŭ vel în vinvĭ bărbĭ. [πέντε, ῥάβδος].

Πεντάῤῥαγος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ sprovoane. [πέντε, ῥᾶξ].

Πενταρχία (ἡ), guvernŭ komunsŭ din vinvĭ membri. [πέντε, ἀρχὴ].

Πεντὰς, άδος (ἡ), vinvime. 2) kîtime, saŭ adunătură de vinvĭ. [πέντε].

Πεντάσημος (ὁ, ἡ), vezĭ ὁκτάσημος. [πέντε, σῆμα]

Πεντάσκαλμος (ὁ, ἡ), (korabie) kŭ vinvĭ vîsle. [πέντε, σκαλμὸς].

Πενταστίθαμος (ὁ, ἡ), vel kŭ întindere de vinvĭ palme. [πέντε, στιθαμὴ].

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ), vel kŭ întindere de vinvĭ stadiĭ. [πέντε, στάδιον].

Πενταστάτηρος (ὁ, ἡ), kare trage, saŭ preţuĭeşte vinvĭ statere. [πέντε, στατὴρ].

Πεντάστιχος (ὁ, ἡ), komunsŭ din, saŭ koprinsŭ în vinvĭ pîndarĭ saŭ şipe. [πέντε, στίχος].

Πεντάστομος (ὁ), vel kŭ vinvĭ guri. [πέντε, στόμα].

Πεντάστοος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ galerii. [πέντε, στοά].

Πενταστυλλαβία (ἡ), adunătură de vinvĭ silabe. [din

Πενταστύλλαβος (ὁ, ἡ), komunsŭ din vinvĭ silabe. [πέντε, συλλαβὴ]. [de unde

Πενταστυλλάβως, adv: în vinvĭ silabe.

Πενταστύριγγος (ὁ, ἡ), =Πεντεστύριγγος.

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ forme, saŭ figurĭ. [πέντε, σχῆμα].

Πεντάσχοινος (ὁ, ἡ), vel kŭ întindere de vinvĭ sxine (măsurŭ Pers:), saŭ de treĭ sute stadiĭ. [πέντε, σχοῖνος].

Πενταπάλαντος (ὁ, ἡ), kare trage, preţuĭeşte, saŭ kostŭ vinvĭ talanţĭ. [πέντε, τάλαντον].

Πεντάτευχος (ἡ), (karte) împărţitŭ în vinvĭ părţĭ, saŭ volume; (partik:)=Πενταβιβλος a lui Moïsi. [πέντε, τεῦχος].

Πεντάτονος (ὁ, ἡ), komunsŭ din vinvĭ to nurĭ. ‖ (substt:) Πεντάτονον (τὸ) muzik: pentatonŭ, (Franţ:) **septième mineure** [πέντε, τόνος].

Πενταφάρμακος (ὁ, ἡ), koprinzătorŭ de, saŭ komunsŭ din vinvĭ felurĭ de buruienĭ de leakŭ, saŭ de apomate. ‖ Πενταφάρμακον (τὸ), unŭ felŭ de mîncare, saŭ prăjitură din vinvĭ felurĭ de materiĭ. [πέντε, φάρμακον].

Πενταφυὴς, ές (ὁ, ἡ), poet: [πέντε, φυὴ] vel de naturĭ, saŭ calitate de vinvĭ felurĭ; saŭ=Πενταμερὴς.

Πεντάφυλλος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ frunze (în fie-care crac). ‖ (substt:) Πεντάφυλλον (τὸ), unŭ felŭ de plantă kŭ vinvĭ frunze împărţite ne aceeaşĭ koadă în formă de mîn deschisă, (Franţ:) **quinte-feuille**. [πέντε. φύλλον].

Πεντάφωνος (ὁ, ἡ), pesnătorŭ de vinvĭ orĭ de aceleaşĭ glasŭ. [πέντε, φωνὴ].

Πένταχα, adv. în lokŭ de ..

Πεντάχῃ, adv: în vinvĭ părţĭ; saŭ dune vinvĭ kipurĭ. [πέντε].

Πενταχιλιοστὸς, ὴ, όν, al vinvĭmiilea. [πέντε, χίλιοι].

Πεντάχορδος (ὁ, ἡ), vel kŭ vinvĭ koarde. ‖ substt:) •Πεντάχορδον (τὸ). unŭ felŭ de muzikalŭ instrumintŭ. [πέντε, χορδή].

Πενταχοῦ, adv: în vinvĭ părţĭ, saŭ locurĭ. [πέντε].

Πεντάχρονος (ὁ, ἡ), (muzik:) komunsŭ din vinvĭ timpĭ. [πέντε, χρόνος].

Πενταχῶς, adv:=Πενταχῇ, în vinvĭ kipurĭ, saŭ felurĭ. [din

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ), (numer: nedekl:) vinvĭ.

Πεντεβόειος (ὁ, ἡ),=Πενταβόειος.

Πεντέγραμμος (ὁ, ἡ),=Πενταγραμμος.

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ),=Πενταδάκτυλος.

Πενταδέκατος, η, ον,=Πεντεκαιδέκατος.

Πενταδραχμία (ἡ , = Πενταδραχμία.

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedekl: numer:) vinvĭ-spre-zece. [πέντε, καὶ, δέκα].

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), kursă de vinvĭ-spre-zece anĭ. [ni

Πεντεκαιδεκαέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), de vinvĭ-spre-zece anĭ. (vezĭ δεκαέτὴς). [πεντεκαίδεκα, ἔτος].

Πεντεκαιδεκαμναῖος, α, ον, kare trage,

saŭ прецѫїешste чinчї-sпре-zече mine. [πεντεκαίδεκα, μνᾶ].

Πεντεκαιδεκαναία (ἡ), flotilъ de чinчї-sпре-zече коръвїї. [πεντεκαίδεκα, ναῦς].

Πεντεκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de чinчї-sпре-zече коцї. [πεντεκαίδεκα, πῆχυς].

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de чinчї-sпре-zече орї atîta.

Πεντεκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкѫtŭ, saŭ fъкъtорŭ de чева în чinчї-sпре zeцe ziле [din

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, ал чinчї-sпре-zечелеа. [πεντεκαίδεκα].

Πεντεκαιδεκήρης, εος -ους (ἡ), (корабіе) кѫ чinчї-sпре-zече вîsле. (bezї ші τριήρης). [πεντεκαίδεκα, ἐρέσσω].

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ), чел de чinчї-sпре-zече ziле. [πεντεκαίδεκα, ἡμέρα]

Πεντεκαιεικοσάσημος (ὁ, ἡ), bezї ὀκτάσημος. [πεντεκαιείκοσι, σῆμα].

Πεντεκαιείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл: nѫmep:) doъ-zечї ші чinчї. [πέντε, καὶ, εἴκοσι].

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος-ους, saŭ έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел че este de (saŭ dъineшte) doъ-zечї ші чinчї de anї. [πέντε, καὶ, εἴκοσι, ἔτος].

Πεντεκαιεικοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал doъ-zечї ші чinчілеа. [πέντε, καὶ, εἴκοσι].

Πεντεκαιπεντηκονταέτης, εος-ους saŭ έος οῦς (ὁ, ἡ), чел de чinчї-zечї ші чinчї de anї (de вîpstъ, saŭ кѫpsŭ de timпŭ). [πέντε, καὶ, πεντήκοντα, ἔτος].

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ), чел de patpѫ-zечї ші чinчї de ziле. [πέντε, καὶ, τεσσαράκοντα, ἡμέρα].

Πεντεκαιτριακοντούτης, ου (ὁ), ші Πεντεκαιτριακοντοῦτις, ιδος (ἡ), чел de tpeї-zечї ші чinчї de anї (de вîpstъ, saŭ кѫpsŭ de timпŭ). [πέντε, καὶ, τριάκοντα, ἔτος].

Πεντεκτενὴς, έος, ші Πεντέκτενος (ὁ, ἡ), цesѫtŭ кѫ чinчї sпete; пestpiцatŭ. [πέντε, κτεὶς].

Πεντέμηνος (ὁ, ἡ),=Πεντάμηνος.

Πεντέμορφος (ὁ, ἡ),=Πεντάμορφος.

Πεντεναία (ἡ),=Πενταναία.

Πεντεπένιχρος (ὁ, ἡ), kom: de чinчї-орї (foapte) sъракŭ. [πέντε, πενιχρὸς].

Πεντεπικαιδέκατος, η, ον, поet: în локŭ de πεντεκαιδέκατος. [πέντε, ἐπὶ, καὶ, δέκατος].

Πεντέπους, οδος (ὁ, ἡ),=Πεντάπους.

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ), чел кѫ чinчї цевї, saŭ гъѫрї. «Ξύλον πεντεσύριγγον». Apstf: бѫtѫкŭ de віноваці кѫ чinчї гъѫрї. (fir:) "Νόσος—». Apst: ѫnŭ felŭ de totaлъ паралisie. [πέντε, σύριγξ].

Πεντετάλαντος (ὁ, ἡ),=Πεντατάλαντος.

Πεντετηρικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ кѫ кѫpsŭ de чinчї anї; saŭ каре se faче ла fie-каре чinчї anї. [din

Πεντετηρὶς (ἡ),=Πενταετηρὶς

Πεντέτης, εος (ὁ, ἡ),=Πενταέτης.

Πεντετριάζω, віit: -άσω, вірѫїeskŭ de чinчї орі пе pîndŭ. [πέντε, τριάζω, bezї ziч:].

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ), чел de чinчї-zечї de ziле. [πεντήκοντα, ἡμέρα].

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) чinчї -zечї. [πέντε).

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ), каре прецѫїeшte, kostъ, saŭ tpaцe чinчї-zечї de dpaxme. [πεντήκοντα, δραχμὴ].

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος (ἡ), кѫpsŭ de чinчї zечї de anї. [ші

Πεντηκονταέτης, εος saŭ έος, ους saŭ -οῦς (ὁ, ἡ), dъinitорŭ în кѫpsŭ (saŭ чел în вîpstъ) de чinчї zечї de anї. [πεντήκοντα, ἔτος]. [de ѫnde

Πεντηκονταετία (ἡ) чinчї-zечime de anї.

Πεντηκονταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї πεντηκονταέτης.

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ), = Πεντηκονθήμερος.

Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în вîpstъ de чinчї-zечї ші tpeї de anї. [πεντήκοντα, καὶ, τρία, ἔτος].

Πεντηκοντακάρηνος, поet: [πεντήκοντα, κάρηνον] în локŭ de..

Πεντηκοντακέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ чinчї -zечї de каuete. [πεντήκοντα, κεφαλὴ].

Πεντηκοντάλιτρος (ὁ, ἡ), греŭ de чinчї-zечї de лitpe. [πεντήκοντα, λίτρα].

Πεντηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de чinчї-zечї de коцї. [πεντήκοντα, πῆχυς].

Πεντηκονταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ komandipŭ de чinчї-zечї. [ші

Πεντηκονταρχία (ἡ), demnitatea komandipѫлѫї (saŭ komandъ) de чinчї-zечї soлdaцї. [din

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ), komandipŭ de чinчї-zечї soлdaцї, saŭ de корабіе кѫ чinчї -zечї de вîsле. [πεντήκοντα, ἄρχω].

Πεντηκοντὰς, άδος (ἡ), чinчї-zечime. 2) adѫnъtѫpъ, sѫmъ de чinчї-zечї (пеps: saѫ лѫкр:). [πεντήκοντα].

Πεντηκονταταλαντία (ἡ), sѫmъ, saŭ греѫtate de чinчї-zечї taлanцї. [din

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ), чел че tpaцe, kostъ, saŭ прецѫїeшte чinчї-zечї de taлanцї. [πεντήκοντα, τάλαντον].

Πεντηκοντατέσσαρες, ων (οἱ, αἱ), чinчї-zечї ші patpѫ. [πεντήκοντα, τέσσαρες].

Πεντηκοντατὴρ, ші Πεντηκοντὴρ (ὁ), (ла

Лачеd:)=Πεντηκόνταρχος.

Πεντηκοντάχοος -ους (ὁ, ἡ), продѹкъторѫ de чінчї-zечї (de орї маї мѹлт) ла ѹна. [πεντήκοντα, χέω].

Πεντηκοντεύω, греш: în локѫ de πεντηκοστεύω.

Πεντηκοντὴρ (ὁ),=(saѫ греш: în локѫ de) πεντηκοντατὴρ.

Πεντηκοντήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кѹ чінчї -zечї de вîsле. || (sѹвst: fem: se înц: ναῦς) =Πεντηκόντορος. [πεντήκοντα, ἐρέσσω]. [de ѹnde

Πεντηκοντηρικός, ὴ, ὸν, înарmatѫ кѹ(saѫ ка о корабіе de) чінчї-zечї de вîsле. «Πλοῖον πεντηκοντηρικὸν». Лкs:=Πεντηκόντορος.

Πεντηκοντόγυος (ὁ, ἡ), поеt: =Πεντηκοντοπέλεθρος. [πεντήκοντα, γύα].

Πεντηκοντοκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt:=Πεντηκοντακάρηνος.

Πεντηκοντομέσοδμος (ὁ, ἡ), поеt: sпріжінitѫ пе чінчї-zечї de кѹрmeziше грinzї; (прin întind: desпре клъdірї) преа маре. [πεντήκοντα, μεσόδμη].

Πεντηκοντόπαις, -αιδος (ὁ, ἡ), поеt: пъріnte de чінчї-zечї de копії. [πεντήκοντα, παῖς].

Πεντηκοντοπέλεθρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѹ întindepe de чінчї-zечї de погоане. [πεντήκοντα, πέλεθρον].

Πεντηκοντόργυιος (ὁ ἡ), чел кѹ întindepe de чінчї-zечї de stînжінї. [πεντήκοντα, ὀργυιὰ].

Πεντηκόντορος (ἡ), (корабіе) кѹ чінчї-zечї de вîsле,=Πεντηκοντήρης.

Πεντηκοντούτης, εος (ὁ), ші Πεντικοντοῦτις, ιδος (ἡ),=Πεντηκονταέτης.

Πεντηκόσιοι, αι, α, Іоn: în локѫ de πεντακόσιοι.

Πεντηκοσταῖος, α, ον, fъкѹtѫ, saѫ fъкъtорѫ de чева în чінчї-zечї de zіле. [πεντηκοστὸς].

Πεντηκόσταρχος (ὁ), шefѫ de stрînгъtорії de daждіа нѹmitъ [πεντηκοστὴ, ші ἄρχω].

Πεντηκοστεύω, віit: -εύσω,= Πεντηκοστολογέω. [πεντηκοστὴ].

Πεντηκοστὴρ (ὁ), (ла Лачеd:) = Πεντηκόνταρχος. [πεντηκοστὺς].

Πεντηκοστολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stрînгѫ (ші між: saѫ пas: плъteskѫ) taksa нѹmitъ πεντηκοστὴ, saѫ sîntѫ πεντηκοστολόγος. [ші

Πεντηκοστολόγιον (τὸ), taktѹл, saѫ вama, ѹnde se stрînцеа taksa πεντηκοστὴ. [ші

Πεντηκοστολογία (ἡ), stрînцерea takseї πεντηκοστὴ. [din

Πεντηκοστολόγος (ὁ), stрînгъtорѫ de taksa [πεντηκοστὴ, ші λέγω].

Πεντηκοστόπαις, -αιδος (ὁ, ἡ), поеt:=Πεντηκοντόπαις.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал чінчї-zечелеа. "Πεντηκοστὴ (se înц: μερίς)„. а чінчї-zечілеа парte; (în Atena) ѹnѫ felѫ de taksъ (de доъ ла sѹtъ) пentрѹ toate, кîte se înпортаѫ, saѫ se eksпортаѫ. «Πεντηκοστή (se înц: ἡμέρα)». Sкр: sербъtoарea Рѹsaліілор dѹпе sінчї-чечї de zіле de ла Паште. [παντήκοντα]. [de ѹnde

Πεντηκοστὺς, ύος (ἡ),=Πεντηκοντάς, чінчї-zечіme.

Πεντηκοστώνης, ου (ὁ), [πεντηκοστὴ, ὠνή] kontракчїѫ кѹmпъръtорѫ de taksa πεντηκοστή.

Πεντήρης, εος (ὁ, ἡ), (корабіе) кѹ чінчї рîndѹрї de вîsле, saѫ вîsлашї. (вezї ші τριήρης). [πέντε, ἐρέσσω]. [de ѹnde

Πεντηρικὸς, ὴ, ὸν, чел în felѫ de πεντήρης. «Πλοῖον πεντηρικὸν». Плв:=кѹ ...

Πεντηρὶς (ἡ), =Πεντήρης (ναῦς).

Πεντόβολος (ὁ, ἡ), греш: saѫ înd: în локѫ de πεντώβολος.

Πέντοζος (ὁ, ἡ),=Πεντάοζος.

Πεντόργυιος (ὁ, ἡ), чел кѹ întindepe de чінчї stînжінї. [πέντε, ὀργυιά].

Πεντόροβον (τὸ), ші Πεντόροβος (ὁ), [πέντε, ὄροβος] ѹnѫ felѫ de плantъ, (алt:) γλυκυσίδη, (Франц:) pivoine.

Πεντόροφος (ὁ, ἡ), =(маї întреб:) Πεντώροφος.

Πεντώβολος (ὁ, ἡ), каре прецѹїеште, saѫ kostъ чінчї оболї. || (sѹвst:) Πεντώβολον (τὸ), sѹmъ, saѫ monetъ de чінчї оболї. [πέντε, ὀβολός].

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ), чел кѹ чінчї ѹnгії. [πέντε, ὄνυξ].

Πεντώροφος (ὁ, ἡ), (прінч: οἶκος, kasъ) кѹ чінчї katѹрї. [πέντε, ὀροφή].

Πέξαι, nex: de înf: ал лѹї πέκω.

Πέξις, εως (ἡ), [πέκω] tѹndepe; (kom:) бъtaїe.

Πεοίδης, ου (ὁ), desfрînatѫ în tрѹпешtї înпреѹпърї. [πέος, οἰδάω].

Πέος, εος -ους (τὸ), mъdѹларѹл цenitaлѫ ал бърбatѹлѹї.

Πεπάγασι, Dор: în локѫ de πεπήγασι, а 3: îm: пеps: а лѹї πέπηγα.

Πεπαθὼς, υῖα, ός, поеt: în локѫ de πεπονθώς, tре: de кѹ: ал partч: лѹї πάσχω.

Πεπαιδευμένως, adв: (de partч:) кѹ кіпѫ înвъцatѫ, регѹлat, îndemînatік, ші чл:

Πεπαίνω, [πέπτω] віit: -ανῶ, (пas: віit: πεπανθήσομαι) moїѫ; кокѫ (desпре поame);

(fir:) înвлînzeskъ̆, potoлeskъ̆. «Πεπαίνει ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων». Ep: (ші nestp: saъ̆ eл:) «Διασκοπῶν τὰς ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη». Apstf: (ші nas:). "Τραῦμα πεπανθέν». Епгр: (ші fir:) «Ἡ ὀργὴ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν πεπανθήσεται». Ksn:

Πεπαίτατος, η, ον, sъпрл:, ші

Πεπαίτερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лъї πέπων, maї моале, maї коптъ̆, ші чл:

Πεπάλαχθε, поet: a 2: îm: neps: de nas: tpe: de къ: ал лъї παλάσσω.

Πεπαλὼν, οῦσα, όν, поet: nex: 2: de партч: ал лъї πάλλω.

Πέπαμαι, поet: tpe: de къ: ал лъї πάομαι.

Πεπᾶναι, nex: 1: de inf: ал лъї πεπαίνω.

Πέπανος (ὁ, ἡ), saъ̆ Πεπανὸς, ὴ, ὸν, =Πέπων, коптъ̆. [ші

Πέπανσις, εως (ἡ) коачерə de поame, ші чл: (акт: saъ̆ nas:); (fir:) mistъipe. [ші

Πεπαντικὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosъ̆ (къ însъшime) de a коаче, a moїa, a mistъi, ші чл: [πεπάίνω].

Πεπαρεῖν, поet: nex: 2: de inf: ал лъї πείρω. [de ъnde

Πεπαρεύσιμος (ὁ, ἡ), гл: deslъшitъ̆, вine оksпpimatъ̆.

Πεπαρμένος, η, ον, nas: tpe: de къ: de партч: ал лъї πείρω.

Πεπαρῴνηκα, (авъs: în локъ̆ de παρῴνηκα) tpe: de къ: ал лъї παροινέω.

Πέπασμαι, поet: tpe: de къ: ал лъї πατέομαι.

Πεπασμὸς (ὁ), =Πέπανσις.

Πεπαστικὸς, ὴ, ὸν,=Πεπαντικός.

Πεπείθαται, Ion: în локъ̆ de πεπεισμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de къ: ал лъї πείθω.

Πέπειρος (ὁ, ἡ), [πέπτω] коптъ̆; ажъnsъ̆ ла вpemea лъї; (fir:) potoлitъ̆. «Ὀργὴ—». Sof:

Πέπεισμαι, nas: tpe: de къ: ал лъїπείθω. [de ъnde

Πεπεισμένως, adв: de партч: къ deплinъ înкpedinцape, къ къpaжъ̆.

Πέπεμμαι, nas: tpe: de къ: ал лъї πέπτω.

Πεπέραγκα, tpe: de къ: ал лъї περαίνω.

Πεπερασμενάκις, adв: în nъmъpъ̆ mъpцinitъ̆. [din

Πεπερασμένος, η, ον, Ion: nas: tpe de къ: de партч: ал лъї περαίνω.

Πεπερημένος, η, ον, Ion: nas: tpe: de къ: de партч: ал лъї περάω.

Πέπερι, [Ind: saъ̆ Пeps:] εως, saъ̆ ιος (τό), (ак: поet: πέπεριν) ъnъ̆ feлъ̆ de apomъ, [de aчi) піперъ̆. [de ъnde

Πεπερίζω, віit: -ίσω, amъ̆ гъstъ̆, saъ̆ miposъ̆ de піперъ̆, sîntъ̆ піперatъ̆. [ші

Πεπέριον (τὸ), dim: ал лъї πέπερι, пїперъшъ̆. [ші

Πεπερὶς, ίδος (ἡ), гръъnte de піперъ̆.[ші

Πεπερίτης, ου (ὁ), ші Πεπερῖτις, ιδος (ἡ), asemenea (ла гъstъ̆ mi чл:) къ піперъл, піперatъ̆.

Πεπερόγαρον, (τὸ), salцъ fъкъtъ къ піперъ̆. [πέπερι, γάρον].

Πεπερόπαστος (ὁ, ἡ), presъpatъ̆ къ піперъ̆. [πέπερι, πάσσω].

Πεπέφθαι, nas: tpe: de къ: de inf: ал лъї πέπτω.

Πέπηγα, miж: în локъ̆ de nas: tpe: de къ: ал лъї πήγνυμι.

Πεπιασμένος, η, ον, nas: tpe: de къ: de партч: ал лъї πιαίνω.

Πεπιθεῖν, поet: nex: 2: de inf:, ші

Πεπιθήσω, поet: віit: de xot:, ші

Πέπιθμεν, поet: in локъ̆ de ἐπέπιθμεν, 1: îm: neps: de tpe: de къ: ші nestesъв:, ші

Πέπιθον, în локъ̆ de ἐπέπιθον, поet: nex: 2: ал лъї πείθω.

Πεπινωμένως, [πινόω] adв: (de партч:) къ архаікъ(векїе, antікъ) simплitate ші граціе.

Πεπλανημένως, adв: (de партч:) în кіпъ̆ de рътъчіpe în коачї ші 'n коло. [πλανάομαι].

Πεπλασμένως, adв: (de партч:) къ кіпъ̆ плъsmъitъ̆, пpefъкъtъ̆, neadeвъpatъ̆.[πλάσσω]

Πεπλατυσμένως, adв: (de партч:) къ кіпъ̆ лъцitъ̆, întinsъ̆ (къ mълte ворбе).[πλατύνω].

Πέπληγα, miж: tpe: de къ: (în локъ̆ de prez:), ші

Πεπληγέμεν, ші Πεπληγέμεναι, поet: în локъ̆ de πεπληγέναι, inf:, ші

Πέπληγον, поet: nex: 2:, ші

Πεπλήγοντο, a 3: îm: neps: de miж: saъ̆ nas: tpe: de къ: ал xot:, ші

Πεπληγὼς, υῖα, ὸς, miж: tpe: de къ: de партч: ал лъї πλήσσω.

Πεπλημένος, η, ον, поet: tpe: de къ: de партч: ал лъї πίλναμαι.

Πέπλιον (τὸ), ъnъ̆ feлъ̆ de eapбъ гpasъ (гpaшniцъ) selбatікъ. [πέπλος].

Πεπλοδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), поet: пъstpъtopie de хаїne, (Fpanц:) гapdepoбъ̆. [πέπλος, δέχομαι].

Πέπλος (ὁ), (îm: πέπλοι, ші în etepoц: πέπλα) (în цen:) înвeлішъ̆; чeapшafъ̆; mantелъ; (їap пaptік:) o mъpeaцъ femeїaskъ înбpъкъminte de акоперit, ка (Fpanц:) voile, вълъ̆ saъ̆ ка ъnъ̆ капотъ̆. «Πέπλον μέν κατέχευεν ἐπ' οὔδει· χιτῶνα δ' ἐνέδυ». Іл: Е

«Πέπλους ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν εἰρύσασαι». Tкр: 2) (fir:)=Ἐπίπλοον (Opf:Aprn: 310:) 3) ѕnŭ felŭ de плantъ, makŭ, че skoate лaптеле кѕкѕлѕї. (vezї ші πέπλιον).

Πεπλύσθαι, пas: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕї πλύνω.

Πέπλωμα (τὸ), поet: =[πέπλος] înвелішŭ (de aчi поate паплотъ); хаїнъ de пе deasѕпра, mantелъ.

Πέπνυμαι, поet: пas: tpe: de кѕ: (în локŭ de пpez:) ал лѕї πνέω, saŭ πινύσκω, sîntŭ sпiptosŭ, saŭ înцелeптŭ. [de ѕnde пaptч:

Πεπνυμένος, η, ον, mintosŭ, плinŭ de dѕхŭ. [de ѕnde

Πεπνυμένως, adв: (de пaptч:) кѕ minte, înцелeпцeште; кѕ коaптъ rîndipe.

Πεποιημένως [ποιέω], adв: (de пaptч:) кѕ mѕлtъ desъвîpшipe, saŭ iskѕsitъ meштeшѕцipe.

Πέποιθα, miж: tpe: de кѕ: (кѕ însemn: de пpez:) ал лѕї πείθω. [de ѕnde

Πεποίθησις, εως (ἡ), конвinкцie (înкpedinцape); деплinъ пъdeжde, saŭ înкpedepe.

Πεποιθία (ἡ),=Πεποίθησις.

Πεποιθότως, adв: (de пaptч:) кѕ înкpedinцape, saŭ кѕ înкpedepe. [πεποιθώς].

Πέπομφα, tpe: de кѕ: ал лѕї πέμπω.

Πεπονήατο, Ion: în локŭ de ἐπεπόνηντο, a 3: îm: пeps: de пeste-съв: ал лѕї πονέω.

Πέπονθα, tpe: de кѕ: ал лѕї πάσχω. [neîntp: πένθω].

Πέπορδα, tpe: de кѕ: ал лѕї πέρδομαι.

Πεπορεῖν, поet: în локŭ de πορεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї πορέω.

Πεπορθημένως, [πορθέω] adв: (de пaptч:) în кinŭ de орашŭ жъfѕitŭ.

Πέποσθε, поet: în локŭ de πεπόνθατε, a 2: îm: пeps: a лѕї πέπονθα.

Πεποτήαται, поet: Ion: în локŭ de πεπότηνται, a 3: îm: пeps: de tpe: de кѕ: ал лѕї ποτάομαι.

Πέπραγα, tpe: de кѕ: ал лѕї πράσσω.

Πεπραδίλη (ἡ), [πεπράδω din πέρδω] = Πορδή. 2) ѕnŭ felŭ de пeште пpostŭ (бъшinosŭ).

Πέπρακα, акt:, ші

Πέπραμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї πιπράσκω.

Πέπραχα, tpe: de кѕ: ал лѕї πράσσω.

Πεπρηγέναι, Ion: în локŭ de πεπραγέναι, tpe: de кѕ: ал inf: лѕї πράσσω

Πέπρησμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї πρήθω, saŭ πίμπρημι.

Πεπρωμένος, η, ον, tpe: de кѕ: de пaptч: ал лѕї..

Πέπρωται, (în sink: în локŭ de πεπόρηται, a 3: sinr: пeps: de пpгл: пas: tpe: de кѕ: ал лѕї πόρω) (în a 3: пeps:) este пpeѕpsitŭ. «Οὕτως ἐπέπρωτο» Лкs: (ші în пaptiч:) «Τὴν πεπρωμένην μοίρην». Ep: «Τὸ πεπρωμένον τέλος». Ksn: moaptea. (ші aбs:) «Ἡ πεπρωμένη, ші «Τὸ πεπρωμένον». soaptъ, skpisŭ. «Οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται„. Skp: (ші кѕ inf:) «Ἄμφω πέπρωτ' ὁμοίην γαίην ἐρεῦσαι„; Iл: Σ.

Πέπταμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї πετάννυμι.

Πεπτεὼς, поet: în локŭ de πεπτηκὼς, tpe: de кѕ: ал пaptч: лѕї πτήσσω, saŭ πτώσσω.

Πεπτήριος, α, ον,=Πεπτικός.

Πεπτηὼς, Ion: =Πεπτεὼς.

Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, înлesnitopŭ ла mistѕipe. [din

Πεπτὸς, ἡ, ὸν, лesne de mistѕit. [din

Πέπτω, [ἕψω] viit: πέψω, (пas: tpe: de кѕ: πέπεμμαι) кокŭ (ка soepeле поaтеле); (despre челе de mînкape) fiepбŭ; saŭ fpъmîntŭ; (de ѕnde) mistѕїeskŭ (проп: ші ftr:). «Πλοῦτον πέψαι». Hind: a întpeбѕinцa înцелeпцeште бoгъцia.

Πέπτωκα, tpe: de кѕ: ал лѕї πίπτω.

Πεπτὼς, At: în локŭ de πεπτεώς.

Πεπύθοιτο, поet: în локŭ de πύθοιτο, a 3: sinr: пeps: de пex: 2:, ші

Πεπύσθην, поet: în локŭ de ἐπεπύσθην. a 3: înd: пeps: de пeste-съв:, ші

Πέπυσμαι, tpe: de кѕ: ал лѕї πυνθάνομαι.

Πέπωκα, tpe: de кѕ: ал лѕї πίνω.

Πέπων, [πέπτω] ονος (ὁ, ἡ), (компap: πεπαίτερος, sѕпpл: αίτατος) коптŭ (moїatŭ) de soape; (în цen:) ажѕnsŭ ла вpeme. (пpin întind:) fpaцedŭ; (fir:) блîndŭ; modestŭ (smepitŭ); (ші în вокat: ка пpieteneaskъ кїemape) їѕвitŭ; (mi în pъŭ) moлatikŭ, neisteцŭ. || (sѕвst:) Πέπων (de aчi) пeпene гaлбeнŭ, saŭ вepde.

Περ, [περὶ] пaptik: enгл: (în цen) înteц: saŭ enfant: (кѕ пaptч: saŭ adiekt:) кѕ toate къ. «Ἀγαθός περ ἐὼν». Om: «Κραναή περ ἐοῦσα». Om: «Ἀχνύμενός περ». Om: «Κρατερόν περ ἐρύκει„. Om: «Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀρκέσει». Iл: Φ. (ші кѕ adв:) «Μίνυνθὰ («Ὀλίγον) περ». Om: 2) (кѕ xot: saŭ de sine-sѕп: ка îndemnъt:) тъкap, чeл maї пѕцinŭ. «Τιμήν περ μοι ὄφελλεν ἐγγυαλίξαι». Iл: A. «Εἰ δέ τι αὐτὸς ἀπήχθετο, σὺ δ' ἄλλους περ ἐλέαιρε». Iл: I. «Σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ προφέρωμεν». Iл: P. «Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα». Iл:

П. 3) (ка nedefin: saŭ îndeплin:) se adao гъ ла adв: mi ла релat: saŭ demonstpat: пронѹme. «Ἔνθα («Ὅπου, Ὅτε) περ. "Ὥς-περ, «Εἴπερ. Ὅς («Ὅσος, «Οἷός) περ, шічл:.

Πέρα, noet: în локŭ de πέρατα, ак: îm: ал лѹї πέρας.

Πέρα (ἡ), noet: (преа рар) în локŭ de πέρας. [de ѹnde

Πέρα, adв: dinколо, maĭ depapte, maĭ înколо; (ші fir:) neste mъsѹръ, saŭ tpeвѹinцъ. «Μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι, πέρα δ'οὔ». Плт: (ші кѹ цen:) "Τούτου πέρα μὴ προβαίνειν». Apst: (ші timn:) «Πέρα μεσούσης ἡμέρας„. Ksn: dѹne mĭeazъ-zi (ші aвs:) «Οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν». Ksn: (ші fir:) "Πάθε, μὴ λέξῃς πέρα». Sof: «Οἵ τι πέρα στέρξαντες». Apst: «Πέρα δίκης». Esхл: кѹ ковîршіре. «Πέρα ἀνθρώπου». Fлstp: maĭ presѹs de omŭ. (ші înпреѹnъ кѹ ἤ) "Καὶ πέρα γ' ἢ λέγω». Sof: (ші кѹ aptik:) «Ἡ πέρα τιμὴ».Елі: чеа neste mъsѹръ. (вezĭ шіπέραν).

Περάαν, Ion: în локŭ de περᾶν, inf:, ші

Περάασκε, noet: în локŭ de ἐπέρα, a 3: sinr: neps: de прел: ал лѹї περάω.

Πέραθεν, adв; de dinколо, din пaptea din potpівъ. [πέρα].

Περαίη (ἡ), Ion: în локŭ de περαία. (вezĭ περαῖος).

Περαία, ου (ὁ), ѹnŭ felŭ de пеште, кefалŭ de mape.

Περαίνω, віit: -ανῶ, sъвîршеskŭ; îndeплineskŭ, înfiinцezŭ; (Лоц:) skoцŭ конклѹsie, daŭ кѹ sokoteaла; (în рѹш: înцелesŭ)=Βινέω; (miж: saŭ nas:) ĭaŭ sfîршitŭ; înaintezŭ; isвѹteskŭ, mepгŭ вine; (ші nestp: кѹ ак: кѹ преп:) ажѹнгŭ пînъ în... "Ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς τὸ καταστρέφεσθαι». Ksn: (ші nas:) «Καλὰ μὲν ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ἀλλ' οὐ δυνατὰ ταχὺ περανθῆναι». Ksn: «Ὁ χρησμὸς ("Τὰ λόγια) περαίνεται». Eѹp: ші Apstf: es adeвъpate. [πέρας].

Περαιόθεν, noet: în локŭ de πέραθεν. [din

Περαῖος, α, ον, aflatŭ din коло de stpimtoape (de pîŭ ші чл:). «Περαία (se înц: χώρα)». Ep: пърцiле din potpівъ de цъpmŭ ші чл:; (noet: în цen:)=Περάτη. [πέρα]. [de ѹnde

Περαιόω -ῶ, віit: -ώσω, tpansпoptŭ (ші nas: mъ stpъmѹtŭ) în пaptea din potpівъ, tpeкŭ dinколо,=Διαπορθμεύω, -ομαι.

Περαίτερος, α, ον, каре stъ, saŭ se întinde maĭ dinколо, maĭ depъptatŭ. «Ἄλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι». Pind: || (neѹt:) Περαίτερον, adв: în локŭ de ...

Περαιτέρω, adв: (компар: ал лѹї πέραν) maĭ înколо, maĭ depapte: (кѹ цen:) maĭ dinколо de чева.

Περαΐτης, ου (ὁ), локѹitopŭ ал пърцiї de din коло, чел de neste чева. [περαῖος].

Περαίωσις, εως (ἡ), tpeчepe dinколо, în пaptea din potpівъ, saŭ neste... [ші

Περαιωτικὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosŭ de a se tpeче dinколо, de чееа-л-алтъ пapte. [περαιόω].

Πέραμα (τὸ),=Πορθμὸς. [περάω].

Πέραν, adв:=Πέρα, dinколо; (прinч:) înпotpівъ, în пaptea de dinколо (кѹ цen:). «Πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν». Eѹp: «Ἐχινάων νήσων, αἵ ναίουσιν πέραν ἁλὸς, Ἤλιδος ἄντα». Iл: B. "Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην Εὐβοίης„. Om: "Πέραν δὲ τοῦ ποταμοῦ ἦν πόλις μεγάλη». Ksn: «Χαλκίδος πέρην». Esхл: (ші кѹ преп:) «Πέρην εἰς τὴν Ἀχαΐην διέπεμψαν». Ep: "Πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι„. Ksn: (ші aвsол:) "Ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέρην„. Ep: (ші кѹ aptik:) "Τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ». Ksn:

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a sъвîpші, a îndeплini 2) вѹnŭ diaлektikŭ, капавілŭ a skoate конклѹsiї. [περαίνω].

Πέρας, ατος (τὸ), чел maĭ din ѹpmъ пѹntŭ, terminŭ; (în цen:) sfîpшitŭ, mapцine. «Ἐκ περάτων γῆς». Ksn: || (adв:) Πέρας (se înц: κατὰ), în sfîpшitŭ de toate. [πείρω].

Περάσιμος (ὁ, ἡ), лesnічosŭ de a se tpeче, de tpeкѹt. [din

Πέρασις, εως (ἡ), tpeчepe. 2) noet: în локŭ de πέρας, sfîpшitŭ. [περάω].

Περασμὸς (ὁ), sъвîpшipe; dape кѹ sokoteaла, конклѹsie. [περαίνω].

Περατεύω, віit: -εύσω, глs:=Περατόω.

Περάτη (ἡ), вezĭ πέρατος. [de ѹnde

Περάτηθεν, adв: noet: in локŭ de πέραθεν, din mapцinea de dinколо, din potpівъ (прinч: a opizontѹлѹї).

Περάτης, ου (ὁ), tpeкъtopŭ (акt: saŭ neѹt:) dinколо. [περάω].

Περατικὸς, ἡ, ὸν, релatівŭ кѹ, saŭ локѹitopŭ de пaptea de dinколо (de mape, saŭ de pîŭ), чел de neste... «Φορτία περατικὰ». Ap: челе de eksпoptat. [περάτη].

Περατοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felŭ, saŭ de natѹръ mъpцinitъ. [πέρας, εἶδος].

Πέρατος, η, ον, noet: чел de чееа-л-алтъ mapцine. || (sѹвst:) Περάτη (se înц: χώρα). пaptea de dinколо; (пaptik:) mapцinea opizontѹлѹї (кътpe anѹsŭ, saŭ pesъpitŭ); (în цen:) anѹsѹл; (ші în Apt:) semiгловѹл (чел de жos). [πέρας].

Περατὸς, ἡ, ὸν,=Περάσιμος.

Περατόω -ῶ віit: -ώσω, adѹкŭ ла desъвîpшipe, въвîpшeskŭ; пѹїŭ xotape; mъp-

ц̣ineskŭ. [πέρας]. [de ѕnde

Περάτωσις, εως (ἡ), sъвîршipe; xotъpîpe, mъpц̣inipe.

Περάω -ῶ, вiit: -άσω, (α, лѕnгŭ) tpekŭ, пetpekŭ; (maĭ de mѕлte opĭ ел: saŭ nestp:) tpekŭ. «Πύλας ἀΐδαο περῆσαι». Om: ші Trn: «Φυλακὰς περῆσαι„. Ep: «Νηυσὶν περόωσι θάλασσαν„. Od: I. «Τάφρος ἀργαλέη περάᾳν„. Iл M. (ші прin întind:) «Θάμνους, τοὺς οὔτ' ἄνεμος οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές». Od: E. «Τοῖς τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν πεπερακόσι». Ksn: (fir:) «Κίνδυνον περᾷν„. Esxл:(ші ел: кѕ ц̣en: saŭ ак: кѕ преп:) «Ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο. («Ὀστέον εἴσω) πέρησεν αἰχμή». Iл: Δ. ші Z. «Πεπέρακεν ὁ στρατὸς εἰς ἀντίπορον χώραν». Esxл: «Σαυτὸν γιγνώσκων εὐδαίμων περάσεις (se înц̣: τὸν βιον)». Ksn: (ші кѕ ц̣en: ел:). «Θυμοῦ περᾷν». Sof: a se пекъжі преа mѕлt. 2) поet· (α, skѕptŭ) tpekŭ чева din коло de xotape, saŭ пeste mape пentpѕ вînzape; (прin întind:) вînzŭ, (de ѕnde) Πιπράσκω. "Πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα». Iл: Φ. (ші maĭ îndeплinit). «Ὅτε μ' εἷλες, καὶ μ' ἐπέρασσας ἐς Λῆμνον». Iл: Φ. «Ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν ληΐστορες, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες». Od: O. (ші пas:). «Ἐς Λῆμνον πεπερημένοι». Iл: Φ. [πέρας].

Περγαμηνὴ (ἡ), пергаmentŭ, пїеле sѕвц̣ipe de skpis, memвpanъ. [орашѕл Πέργαμος].

Πέργαμον (τὸ), ші Πέργαμος(ἡ), (Fpiц̣:)= Πύργος, tѕpnŭ, чetъц̣ѕїe; палatŭ.

Πέρδησις, εως (ἡ), [πέρδομαι] бъшipe.

Περδικιὰς, άδος (ἡ), (se înц̣: βοτάνη) ѕnŭ felŭ de плantъ, (алt.) παρθένιον. [ші

Περδικιδεὺς, έως (ὁ), пѕїŭ de пoтîpnike. [ші

Περδίκειος (ὁ, ἡ), de пoтîpnike. [ші

Περδικικὸς, ὴ, ὸν,=Περδίκειος [ші

Περδίκιον (τὸ), dim: ал лѕї [πέρδιξ]. 2) =Περδικιὰς (бѕpianъ).

Περδικοθήρας, ου (ὁ), вînъtopŭ de пoтîpnічї. [πέρδιξ, θήρα].

Περδικοτροφεῖον (τὸ), коteц̣ŭ de пoтîpnічї. [din

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopŭ (пръsitopŭ) de пoтîpnічї; (локŭ) îndemînatikŭ de хpanъ пoтîpnічілор; saŭ плinŭ de пoтîpnічї. [πέρδιξ, τροφὴ].

Πέρδιξ, [imit:] ικος (ὁ, ші ἡ), пoтîpnike.

Πέρδω, ші (miж:, каре este ші maĭ întpeв:) Πέρδομαι, [imit:]вiit: παρδήσομαι, (nex: ἔπαρδον, tpe: de кѕ: πέπορδα) бъsŭ.

Πέρηθεν, adв: Ion: în локŭ de πέραθεν. [din

Πέρην, adв: Ion: în локŭ de πέραν.

Περῆσαι, Ion: în локŭ de περᾶσαι, nex: de inf: ал лѕї περάω.

Περητήριον (τὸ), [περάω] sfpedeлŭ (гъѕpitopŭ, stpъпѕnгъtopŭ). [din

Περητὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локŭ de περατὸς·

Πέρθαι, поet: în локŭ de πεπέρθαι=Πεπορθῆσθαι, пas: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕї

Πέρθω, [în afin: кѕ πρήθω] вiit: πέρσω, (nex: 2: ἔπαρθον, ші ἔπραθον; tpe: de кѕ: maĭ noŭ πέπορθα) поet: în локŭ de πορθέω, жъfѕїeskŭ; poвeskŭ; (în ц̣en:) пръпъdeskŭ.

Περὶ, преп: (se акоapdъ кѕ ц̣en: dat: ші ак: ші înseшn: în sint: кѕ ц̣en: 1) прічinъ, (motiв: saŭ pesѕлt:) skопѕл (oвїeктѕл) faпteї, din че каѕzъ, saŭ пentpѕ че sfîpшitŭ. «Οὐ περὶ χρηματων τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς». Ep: «Ἐπειγόμενοι περὶ νίκης». Iл: Ψ. «Θέειν περὶ ψυχῆς». Iл: X. «Περὶ τοῦ παντὸς ἤδη θέοντες». Ep: прimeждѕindѕ se. (ачі se dedѕк ші fp:) «Περὶ πολλοῦ πλείονος, πλείστου, ἐλαχίστου, ші чл:) ποιεῖσθαί τι, saŭ εἶναί τινι». Лкs: "Γίνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν». Apst: «Πέμπειν περὶ συμμαχίας„. Ksn: "Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλα περὶ βλασφημίας». Skp: «Ἀμύνεσθαι περὶ τέκνων (περὶ πάτρης)». Iл: M. «Ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἔροιτο„. Od: A. «Ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων». Ep: "Σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον». Ep: «Ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς μνησόμεθα». Od: П. «Οὐ μόνον περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ πάντων τῶν τέκνων δουλείας φοβεῖται». Ksn: «Ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι». Iл: H. din прічinъ. «Περὶ ὀργῆς». Tѕч: din mînie. 2) maĭ пресѕs, (fir:) ковîpшipe (în локŭ de ὑπὲρ). "Περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων». Iл: A. 3) (преа pap ші поet:) înпрежѕр. «Ἡ μερὶς τετάνυστο περὶ σπείους». Od: E. saŭ 4) апроапе. «Ἐσδομέναν περὶ σεῖο». Mosx: ‖ iap кѕ dat: 1) локŭ, saŭ înпрежѕр de чева. »Μάρναντο περὶ σκαιῇσι πύλῃσιν». Iл: Σ. «Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ». Iл: P. «Δακτύλιον περὶ τῇ χειρὶ φέρειν». Плt: "Στρατεύονται θώρακα περὶ τοῖς στέρνοις ἔχοντες». Ksn: «Περὶ τοῖς στόμασι τῶν σμηνίων εὑρίσκεται». Dskp: "Περί δουρὶ πεπαρμένη (πάρδαλις)». Iл:Φ. «Περὶ δουρὶ ἤσπαιρεν„. Iл: N. «Πεπτῶτα περὶ ξίφει». Sof: къzѕtŭ пeste... în кît sъ se înfiгъ în tpѕпѕл лѕї. "Ἀργαλέον ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περί δαιτί». Od: B.=Παρὰ πότον». 2) (прin întind:) sfîpшitѕл, пentpѕ каре. «Περὶ οἷσι μαχόμενος κτεάτεσσιν„. Od: P. (ші maĭ des

кȣ вербȣ̆ însemn: de fpikъ). «Περὶ σφίσιν αὐτοῖσι δειμαίνοντες». Ep: «Περὶ τῇ πάσῃ πόλει δεδιέναι„. Тȣч: saȣ̆ врічіцъ motiвалъ (fъкътоape). «Περὶ τάρβει (δείματι)» Esхл: din fpikъ. «Κεῖνον καὶ λέοντες περὶ δείματι φύγον». Пind: «Περὶ χάρματι». Om: Imn: de бȣкȣріе. (maĭ des). «Περὶ κῆρι». Om: din toatъ inima. «Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ μήτηρ„. Іл: N. «Περὶ κῆρι ἐχολώθη». Іл: N. || (ĭap кȣ ак: 1) локȣ̆, saȣ̆ înпрежȣр, п' ачі, п' апроапе, п' înпрежȣр, (în цеп:) ȣnde (fъръ екsaктъ хотърîре). «Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον». Іл: Σ. "Ἑλισσόμενοι περὶ δίνας». Іл: Φ. «Τοῖσι περὶ τὰ ἕλεα οἰκέουσι». Ep: «Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο στῆλαι». Ep: „Ἡ περὶ Κνίδον ναυμαχία». Лкs: «Τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει». Dm: (ші în парал:) «Περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον». Іл: P. «Περὶ τ' ἀμφί τε κύματα». Es: (de ȣnde 2) (fir:) desпре timпȣ̆, ші кîtime, (ad:) кînd, ші кît (fъръ екsaктъ хотърîре, чі) în апроксimaцie, п' ачі. «Περὶ ὄρθρον (δείλην, μέσας νύκτας, ші чл:)». Ksn: «Περὶ λύχνων ἁφάς„. Лкs: «Περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας». Тȣч: «Περὶ τὰ Μηδικά». Лкs: "Περὶ τρισχιλίους». Лкs: «Περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς„. Тȣч: «Ἀνθρώπους περὶ πεντήκοντα παρακαλέσας». Iskp: (ші înпреȣнъ кȣ που) «Ἔτη γογονώς περί που ἑκκαίδεκα„. Epd: 3) (fir:) în saȣ̆ ла чева, (ad:) релацie кътре чева. «Περὶ δεῖπνον πονέοντο». Om: «Ἔχειν (ші преа рар εἶναι) περί τι». Лкs: a se îndeletniчі ла чева, saȣ̆ a se afла în чева. «Περὶ νόσον εἰμί„. Плt: =Νοσῶ. "Εἶναι περὶ ἀναγωγῆν„. Лкs: "Περὶ τοὺς ἑαυτοῦ γονέας κακουργεῖν„. Apstf: Ἡ φιλοσοφία περὶ ἀλήθειαν ἐστί„. Лкs: аре de sȣвĭектȣ̆ черчетареа adeвъpȣлȣĭ. "Ἦν δὲ καὶ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν„. At: epa datȣ̆ ла... (ші în ел: de вербȣл sȣвst:). «Ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια". Iskp: "Αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί„. Плt: "Τὰ περὶ ἐμὲ πράγματα„. Плt: tребіле меле. „Ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη„. Ksn: (ш: în перifp:) "Οἱ περὶ τὴν φύσιν (μουσικήν, φιλοσοφίαν, ші чл:)„. Лкs: în локȣ̆ de οἱ φυσικοὶ (μουσικοὶ, φιλόσοφοι ші чл:) "Οἱ περὶ λόγους„. Лкs: în локȣ̆ de οἱ λόγιοι, οἱ ῥήτορες. (ші кȣ пȣпе пропріĭ). "Οἱ περὶ Πλάτωνα„. Лкs: însemn: ȣпе-орĭ ȣрмъторіĭ sistemeĭ лȣĭ Плatonȣ̆, saȣ̆ школаріĭ лȣĭ, ші алte орĭ însȣшĭ sinгȣрȣ̆ Плatonȣ̆, ка шefȣ̆ însъ de шкоалъ. (asemenea se екsплікъ ші fpaseле). "Οἱ περὶ Ἀναξαγόραν„. Apst: "Αἱ περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν„. Sкp: (вezi ші ἀμφί). || (ĭap în компȣнере прінч: 1) înпрежȣр. "Περιβάλλω, Περιβλέπω, Περιέρχομαι. 2) (прin întind:) înteцipe, saȣ̆ ковîршіре (în локȣ̆ de ὑπὲρ). "Περιβόητος, Περικαλλὴς, Περιγίγνομαι. || (ла поецĭ περὶ A'. se desпарte de вербȣл компȣsȣ̆, întpeпȣindȣ se алte партікȣле). "Περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν„. Om: în локȣ̆ de περιέχευε (B'. se ĭa în локȣ̆ de adв: înteц:, кînd обічнȣit se ші ȣркъ tonȣл). "Τὸ δὲ πέρι θαῦμα τέτυκτο„. Іл: Σ. "Πέρι μέν σε τίον„. Іл: Θ. "Τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησεν„. Od: Θ. (ші maĭ des). "Πέρι κῆρι (θυμῷ)„. Om: кȣ ковîршіре. (ші кȣ цеп:) "Αἴας, ὅς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δὲ ἔργα τέτυκτο τῶν ἄλλων Δαναῶν„. Іл: P. ковîршїа (C.' se пȣпе în парал: кȣ ἀμφί). "Περὶ τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο». Imn: Om: (ші D'. ка абsол: înteц: înпреȣнъ кȣ πρό). "Περὶ γὰρ πρὸ ἔγχεϊ θύεν„. Іл: A. || (περὶ ȣрмînd вокалъ пȣ леапъдъ пе :, декît pap mi поеt:).

Πέρι, în локȣ̆ de περὶ (пȣindȣ se dȣпе казȣ̆) "Τυραννίδος πέρι„. Eȣp: (ші în întpeп: de алte zічерĭ). "Ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω„. Плt: 2) поеt: in локȣ̆ de adв: înteц: (вezĭ περὶ ла sfîршitȣ̆). 3) în локȣ̆ de περίεστι, 3: sinг: пеps: de περίειμι, віit: -έσομαι. (вezĭ ші πάρα).

Περι-άγαμαι, віit: -αγασθήσομαι,=Ὑπεράγαμαι, чinsteskȣ̆, лаȣdȣ̆, pesпектȣ̆ foapte мȣлt.

Περι-αγαπάζω, віit: -άσω, ші

Περι-αγαπάω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвeskȣ̆ преа мȣлt.

Περι-αγγέλλω, віit: -αγγελῶ, вesteskȣ̆, saȣ̆ daȣ̆ opdine п' înпрежȣр, saȣ̆ пpetȣtindinea (прin черкȣларе). "Σίδηρον περιήγγελλον κατὰ τοὺς συμμάχους„. Тȣч:

Περι-αγείρω, віit: -αγερῶ, околind пpetȣtindinea п' înпрежȣр adȣnȣ̆ (чершeskȣ̆); (пas:) se stpînг înпрежȣрȣл меȣ, ка sъ мъ вazъ, ші sъ 'mĭ дърȣĭaskъ кîte чева, saȣ̆ мъ преȣмблъ пentpȣ aчestȣ̆ sfîршitȣ̆.

Περιαγεὶς, εῖσα, ὲν, пех: 2: de партч: ал лȣĭ περιάγνυμι.

Περιαγὴ (ἡ), înfpîntȣръ, înковоitȣръ, îndoitȣръ, (Fpanц:) sinuosité. [ші

Περιαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înfpîntȣ̆, îndoitȣ̆ înпрежȣр, (Fpanц:) sinueux. 2) Dop: în локȣ̆ de περιηγὴς (вezĭ zіч.). [περιάγνυμι].

Περι-αγκωνίζω, віit: -ίσω, întopкȣ̆, ші легȣ̆ коteле кȣĭва dîndъpъt, легȣ̆ котȣ̆ ла котȣ̆. [de ȣnde

Περιαγώνισμα (τὸ), легътъръ de кote ла snate.

Περι-αγνίζω, biit. -ίσω, къръцескъ чева înпрежър în кinъ реліціоскъ. «Ὑδατι—». D: Ал: stponeskъ supe къръцipe

Περι-άγνυμι, biit: -άξω, fpînrъ чева n' înпрежър saъ de totъ, fърînъ totал; (nas: desnpe глasъ) pesвnъ, mъ pesfpînrъ.

Περιαγοραῖος, α, ον, чел че se презвкъ fъръ tpeaвъ, ші върfeшte прin tîprъ. [περὶ, ἀγορά].

Περι-άγχω, biit: -άγξω, sвrpвmъ de rîtъ.

Περι-άγω, biit: -άξω, (nex: περιήγαγον, ші чл:) презтвлъ, dвкъ, noptъ în коачї ші 'n коло; (ші ел: saъ nas:) mъ презшвлъ, околескъ de коло nînъ коло; (miж:) dвкъ кв (saъ tpaгъ dзne) sinemї чева. «Ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται». Ksn: 2) înторкъ чева пе dos (în чеea-л-алтъ naptе). "Τὼ χεῖρε περιαγαγὼν». Jonц: 3) (кв ак: кв преп:) faкъ a ажвnце чева нînъ în sfîpшitъ ла.. «Περιήγαγεν εἰς τὸ ὁμολογεῖν». Jкs: л' a dвs кв miжлоаче a тъptвpisi. [de вnde

Περιαγωγεύς, έως (ὁ), =Περιαγωγὸς. || (sввst:) вnъ гелъ de mашinъ, =Περιαγωγίς. [ші

Περιαγωγή (ἡ), презтвларе, околire 'акt: saъ nas:'; desemnape de черкъ; înвîptipe; înконжвраре, saъ вntлестъ înпрежър de чева. [ші

Περιαγωγίς, ίδος (ἡ), o mашinъ înвîptitoape. [ші

Περιαγωγὸς (ὁ, ἡ), презтвлъторъ, околitоръ; înвîptitоръ, saъ foлositоръ ла a чeasta.

Περι-άδω, biit: -άσομαι, кîntъ înпрежврал кaîва; faкъ a pesвna челе din прежър de кîntiчеле телe; вntлînd înкоачї ші 'n коло лавdъ.

Περι-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вîtъ înпрежър, прівeскъ în toate пърціле, вагъ de seamъ кв лвare a minte. [de вnde

Περιάθρησις, εως (ἡ), прівire în toate пърціле înпрежър ші кв лвare a minte.

Περι-αθροίζω, biit: -οίσω, adвnъ чева din toate пърціле, stpînrъ ла вn локъ den' înпрежър.

Περι-αθύρω, biit: -αθυρῶ, mъ жокъ n' înпрежър de чева (алціі îndpent: περιθυρέω).

Περι-αίνυμαι, (fъръ biit:) noet: în локъ de περιαιρέω (вezї ziч:).

Περιαίρεσις, εως (ἡ), лвare den' înпрежър; голire, desnoїepe. [ші

Περιαιρετέος, α, ον, nosit: ал лвї περιαιρέω. [ші

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, нвtinчosъ, saъ fъквtъ în кinъ, ка съ se noaтъ desлini den' înпрежър, ші a se лва. [din

Περι-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: περιεῖλον) їaъ, скоцъ чева den' înпрежър (desnoїъ, desвракъ) de чева; (în nen:) їaъ чева de вndeва. «Περιεῖλε σφέων τὸ τεῖχος». Ep: ле a sвpnat den' înпрежър zidвл. (ші fir:) «Περιελὼν αὐτῶν τὸ μελετᾶν». Ksn: "Περιελῶ σ' ἀλαζονείας». Apstf: (ші miж:) "Περιελόμενος τὴν σφραγῖδα (τὸν στέφανον),,. Ep: ші Пл: «Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα,,. Ksn: «Βιβλίον περιαιρέσμαι». Ep: deskizъ, desuечетлвїeskъ карte (skpisoape); (ші nas:) «Περιῃρημένοι τὰ χρήματα,,. Dm: [de вnde

Περιαίρημα (τὸ), лвкрв лвatъ dene (saъ de ла) чева.

Περι-ακμάζω, biit: -άσω, sintъ în floape, saъ în квлme преа твлт.

Περι-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) =Παρακολουθῶ, însoцeskъ, акompaniezъ; (кв ак:) înконжвръ.

Περι-ακοντίζω, biit: -ίσω, лънчezъ din toate пърціле den' înпрежър.

Περίακτος (ὁ, ἡ), презтвлатъ, околitъ; saъ înвîptitъ; saъ fъквtъ în кinъ de a se нвtea înвîpti. «Δίφρος—». At: «Τοῦτο δὴ τὸ περίακτον,,. Пл: чеea че вntлъ (кa вnъ проверbъ) прin гвреле oamenilор. || (sввst:) Περίακτον (τὸ), вnъ гелъ de mашinъ (pesв: saъ teatp:), de dвлanъ. (вezї ші ἐγκύκλημα). [περιάγω].

Περι-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, sintъ конpinsъ de dвpepe, saъ (fir:) de mîxnipe преа твлт. [din

Περιαλγής, ές (ὁ, ἡ), конpinsъ de dвpepe, saъ (fir:) de mîxnipe. [περὶ, ἄλγος]. [de вnde

Περιαλγῶς, adв: кв твлтъ dвpepe, saъ (fir:) скîpbъ a sвfletвлї.

Περιαλειμμα (τὸ), вnsoape n' înпрежър de чева (въnsea, saъ snoitвръ de nepetc ші чл:). [din

Περι-αλείφω, biit: ἀλείψω, вnrъ чева a' înпрежър de toate пърціле.

Περιαλλόκαυλος (ὁ, ἡ), плantъ, ал къpia которъ se înfъшвръ înпрежвраl алtia. [περὶ, ἄλλος, καυλὸς].

Περίαλλος (ὁ, ἡ), чел маї npesвs de кit алціі. || (în: next:) Περίαλλα, adв: în локъ de περιάλλως, маї npesвs de toate челе-л-алte. [περὶ, ἄλλος]. [de вnde

Περιάλλως, adв: вezї пречed:

Περιαλουργής, ές, ші Περιαλουργὸς (ὁ, ἡ), totъ de жър înпрежър въnsitъ кв роше în-

кisȣ; (прin întind:) adъпatȣ de, saȣ кȣfȣndatȣ în.. "Κακοῖς—„. Apstf: [περὶ, ἀλουργὴς].

Περι-αμάω -ῶ, viit: -ήσω, sечерȣ de жȣр înпрежȣр; stpînгȣ, кȣлегȣ din toate пърцiле; гръmъdeskȣ ȣna пeste алta.

Περίαμμα (τὸ), =Περίαπτον, (Тȣрч:) хamaĭлîȣ. [περιαπτω].

Περι-αμπ-έχω, ші Περι-αμπ-ίσχω, viit: -αμφ-έξω, înбракȣ, акоперȣ de жȣр înпрежȣр.

Περι-αμύνω, viit: -υνῶ, апърȣ пе чiнева stînd înпрежȣрȣл лȣĭ, saȣ препъzindȣ'л de релеле, че 'л înконжȣръ.

Περι-αμύσσω (ττω), viit: -ύξω, srîpiȣ, sfîшiȣ, înцепȣ din toate пърцiле den' înпрежȣр.

Περι-αμφι-έννυμι, viit: -έσω, = Περι-αμπ-έχω.

Περιάμφοδος (ὁ, ἡ), înконжȣратȣ din toate пърцiле de pesпîntiĭ. "Οἰκία—„. чea dintpe dpȣmȣpĭ din toate пърцiле, (прin întind:) mape, кape sinгȣръ faче ȣnȣ кътȣnȣ. [περὶ, ἀμφὶ, ὁδός].

Περι-αναγκάζω, viit: -άσω, siлeskȣ пе чiнева a ȣmбла înпрежȣр, a околi.

Περι-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, înfлopeskȣ п' înпрежȣр de чева. [din

Περιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), înfлopitȣ п'înпрежȣр de чева. [περι, ἄνθος]. [de ȣnde

Περι-ανθίζω, viit: -ίσω, înпodoбeskȣ de жȣр înпрежȣр кȣ fлopĭ, saȣ бoбiцe.

Περι-αν-ίσταμαι, viit: -αναστήσομαι, (пех: περιανέστην, ші чл:) mъ skoлȣ în sȣs înпрежȣрȣл кȣĭва.

Περι-αντλέω -ῶ, viit: -ήσω, =Περιχέω.

Περίαξις, εως (ἡ), [περιάγνυμι] înfpînцepe, mлъdiepe de гласȣ. (вezĭ ші περίασις).

Περιαπτέον, пosit: ал лȣĭ περιάπτω.

Περίαπτος (ὁ, ἡ), atîpnatȣ, агъцatȣ înпрежȣр de чева. (sȣбst:) "Περίαπτον (τὸ), чеса че se atîpnъ de чева (de rîtȣ, ші чл:) прiнч: sпpe апъpape de вpe ȣnȣ ръȣ, saȣ tъmъdȣipe de боалъ, ваĭерȣ, (Тȣрч:) хamaĭлîȣ. [din

Περι-άπτω, viit: -άψω, аплiкȣ, агацȣ чева înпрежȣр; atîpnȣ (ші miж: atîpnȣ asȣпръ 'mĭ) чева ка апъръtopȣ de ръȣ; (fir:) прiчiнȣĭeskȣ, adȣкȣ чева. "Τιμὴν, ("Δύναμιν, "Αἰσχύνην) περιάπτειν τινί„. Ksn: Пл: Dm:

Περι-αράσσω, viit: -άξω, лoвind, tpintind fъpîmȣ чева п'înпрежȣр de чева.

Περιάργυρος (ὁ, ἡ), înбръкatȣ, кънtȣшitȣ de жȣр înпрежȣр кȣ арцintȣ. [περὶ, ἄργυρος]. [de ȣnde

Περι-αργυρόω -ῶ, viit: -ώσω, înбракȣ, кънtȣшeskȣ de жȣр înпрежȣр кȣ арцintȣ.

Περι-αρμόζω (ші At: -αρμόττω), viit: -όσω, комбinȣ чева de жȣр înпрежȣр.

Περιάροσις, εως (ἡ), apape п' înпрежȣр de чева. [din

Περι-αρόω -ῶ, viit: -όσω, арȣ п'înпрежȣр de чева.

Περι-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, atîpnȣ п'înпрежȣр, saȣ de чева.

Περι-ασθμαίνω, viit: -ανῶ, pesȣfлȣ tape ші гpeȣ.

Περίασις, εως (ἡ), чitipe în fелȣ de кîntape кȣ dȣĭosȣ гласȣ. (алцiĭ îndpent: περίαξις). [περιάδω].

Περι-αστράπτω, viit: -άψω, fȣлцepȣ de жȣр înпрежȣр din toate пърцiле, saȣ înконжȣрȣ кȣ лȣminъ.

Περι-ασχολέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskȣ пpea mȣлt, sîntȣ foapte окȣпatȣ.

Περι-αυγάζω, viit: -άσω, ші Περιαυγέω -ῶ, viit: -ήσω, лȣminezȣ înпрежȣр, saȣ înконжȣрȣ чева кȣ лȣmina mea. «Τὰ ἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα». Лonц: [de ȣnde

Περιαύγασμα (τὸ), tpȣпȣ înконжȣратȣ de лȣminъ.

Περιαύγεια (ἡ), лȣminъ din toate пърцiле din прежȣр. [περιαυγής].

Περιαυγὴ (ἡ), =Περιαύγεια. [ші

Περιαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣminatȣ din toate пърцiле, înконжȣратȣ de лȣminъ. [ші

Περίαυγος (ὁ, ἡ), =Περιαυγὴς. [περὶ, αὐγὴ].

Περι-αυθαδίζομαι, viit: -ίσομαι, обръzniчeskȣ пpea mȣлt, арътȣ mȣлtъ mîndpie ші nesfiaлъ.

Περι-αυτίζομαι, viit: -ίσομαι, amȣ mape опiнie desпpe sinemĭ. 2) mъ îndeлetniчeskȣ întp' ачелашĭ обĭektȣ.

Περι-αυτολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ворбeskȣ totdaȣna desпpe sinemĭ лъȣdindȣ mъ sinгȣрȣ. [ші

Περιαυτολογία (ἡ), лъȣdъpoasъ ворбipe desпpe sine. [περὶ, αὐτὸς, λόγος].

Περιαυχένιος (ὁ, ἡ), op че se поaptъ înпрежȣрȣл грȣmazȣлȣĭ. «Περιαυχένιον (τὸ)„. Apstn: лeгътȣръ de rîtȣ. [περὶ, αὐχὴν].

Περίαχε, поet: (пpea papȣ) în локȣ de περιίαχε, a 3: sinг: пeps: de прлȣnц: ал лȣĭ περιιάχω.

Περι-αχέω -ῶ, Dop: în локȣ de περιηχέω.

Περι-αχυρίζω, viit: -ίσω, skoцȣ (desпoĭȣ de) паĭȣл den' înпрежȣр.

Περιβάδην, adв: къларе кв крачіі întinшї, (Fpanц:) à califourchon. [din

Περι-βαίνω, вііт: -βήσομαι, (nex: περιέβην, ші чл:) staв anpoane saв dînaintea квіва, ка съ 'л апърв; saв staв кв крачіі peskъkърацї, rata de лвпъ; (кв ак:) înkaлікв (Fpanц: enfourcher). «Κάλαμον περιβεβηκώς». Пл:

Περι-βάλλω, вііт: -βαλῶ, пвїв чева înпрежвр (прінч: ка о xainъ), înвракв; înвръцішezв, конpinzв; (fir:) înчinгв, înконжврв; (прin întind:) aтîрпв, агацв de чева; прічinвїeskв, adвкв; înквркв în чева; (між:) îmї къпвїeskв чева; капътв; îmї înвшeskв; (ші fir:) пвїв în rîndв, проїektezв чева. «Λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν πλῆθος ἰχθύων». Ep: «Περιέβαλλον ἀλλήλους δακρύοντες». Ksn: (ші fir:) "Περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους (ὁ λαγώς)„. Ksn: кв плъчере петрекînd întр' ачеле локврї. (ші кв dat: îndip:) "Δεσμὰ τοῖς σκέλεσι περιβάλλειν„. Гал: (ші кв ак: кв преп:) «Μὴ, οὐ προϊδὼν τις τοὺς καταπεπηγότας ἐν τῇ θαλάσσῃ σταυροὺς, ὥσπερ περὶ ἕρμα, περιβάλῃ τὴν ναῦν» Твч: о ва înпеneні; (ші fir:). «Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν„. Ep: «Κινδύνῳ ("Συμφοραῖς, "Ονείδεσι) περιβάλλειν τινα». Лкs: (ші між). "Οσῳ ἂν μεῖζον χωρίον περιβάλωνται». Ksn: «Καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο». Ksn: «Ἐκέλευσε περιβαλλομένους, ὅτῳ τις ἐντυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτὸν„. Ksn: (ші кв dat: ал преп:). "Ξίφος ὤμοις περιεβάλετο„. Od: Ξ. (ші fir:) «Ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλονται». Ksn: (ші în de sine nas:). "Καί τινες καὶ τείχη περιεβάλοντο». Твч: (ші кв doї ак:), "Τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν„. Ep: (ші fir:) "Πολλὰ τῶν χρημάτων περιεβάλετο„. Ep: "Ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην περιεβεβλήατο„. Ep: "Ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωϋτῷ κέρδεα». Ep: «Τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλόμενος. Dm: а врzit în mintea sa, a isbodit. (вezї пеоіеолή). 2) = Περιπλέω. «Τὸν Ἄθων περιέβαλλον„. Ep: 3) поеt: în локв de ὑπερβάλλω, întрекв. «Ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας δώροισιν». Od: O. (ші авsол:). «Ἴστε γὰρ, ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι». Il: Ч.

Περίβαρον (τὸ), ші Περιβαρὶς, ίδος (ἡ), (прінч: ла îm:) вnв гелв de înкълцъminte, saв (маї de крezвї) de пъdpaцї. (вezї ші σαράβαρα).

Περίβαρυς, εος (εια, υ), поеt: foapte грев. [περὶ, βαρὺς].

Περιβὰς, ἄσα, ἀν, nex: 2: de прtч: ал лвї περιβαίνω.

Περιβασία (ἡ), enit: ал Веnерії din Apгosв (statка къріа sta peskъkъpatъ). [ші

Περίβασις, εως (ἡ), statкръ, saв înкълікъtкръ кв крачіі peskъkърацї; (прin întind:) a sta dînaintea квіва (snpeапърare). [περιβαίνω].

Περιβασὼ, όος -οῦς (ἡ)=Περιβασία.

Περιβεβλημένος, η, ον, nas: tpe: de кв: de партч: ал лвї περιβάλλω. [de вnde

Περιβεβλημένως, adв: (de партч:) sввt înвръкъminte, акоперit.

Περιβεβρωμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал партч: лвї περιβιβρώσκω.

Περίβη, поеt: în локв de περιέβη, a 3: sinr: neps: de nex: ал лвї περιβαίνω.

Περι-βιβρώσκω, вііт: -βρώσομαι, шънînкв, pozв чева п' înпрежвр.

Περιβιῶναι, nex: 2: de inf:, ші

Περιβιώσομαι, вііт: (перег:) ал лвї περιζάω.

Περι-βλαστάνω, вііт: -βλαστήσω, skоцв влъstape, saв odръsлeskв п' înпрежвр de чева.

Περίβλεπτος (ὁ, ἡ), [περιβλέπω] въzвtв din toate пърціле деп' înпрежвр; (прin хрш:) вpednikв de прівіт; (fir:) însemnatв, вestitв, stрълвчitв. [de вnde

Περιβλεπτότης (ἡ), însemnътate, stрълвчitate de пepsoanъ [ші

Περιβλέπτως, adв, кв кінв însemnatв, маї deoseвitв.

Περι-βλέπω, вііт: -βλέψω, мъ вітв înпрежвр, прівeskв кв admipape (pesпектв, saв кврiositate); вагв de seamъ, кавtв съ гъseskв чева; (між: прin întind:) мъ вітв înпрежврвмї, мъ mîndpeskв. [de вnde

Περίβλεψις, εως (ἡ), прівіре înпрежвр (акt: saв nas:); къвtътвръ înпрежвр, saв кв admipape ші кврiositate; (прin întind:) mîndpipe, înrînfape.

Περίβλημα (τὸ), înвръкъminte,=Περιβόλαιον. [περιβάλλω].

Περιβλητέον, поsit: ал лвї περιβάλλω.

Περιβλητικὸς, ἡ, ὸν, кввепitв, saв îndemînatikв ла înвръкаре, saв fozositорв ка вnв акоперъmîntв. [περίβλητος]. [de вnde

Περιβλητικῶς, adв: în кінв de înвръкаре, saв акоперipe.

Περίβλητος (ὁ, ἡ), каре se поарtъ înпрежвр de чева; saв каре поате слвжі de înвръкъminte, saв акоперъmîntв. [περιβάλλω].

Περίβληχρος (ὁ, ἡ), поеt: foapte лînчedв, славв. || (next:) «Περίβληχρον». adв: кв

mȣлтъ слъбічїȣne. [περὶ, βληχρός].

Περιβλύζω (βλύω), biit: -βλύσω, isвoръskȣ̆; (прin întind:) колкъїeskȣ̆ înпрежȣр. «Περιβλύσαι αὐτῷ λίμνην». Fлstp: «Κύματα περιβλύει σπιλάδεσσιν». Апл: 2) (nestp:) isвoръskȣ̆ din toate пърцiле, saȣ̆ sîntȣ̆ плinȣ̆ de isвoape. «Γῆ νάμασι περιβλύζουσα». Apst:

Περι-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, -ομαι, stpirȣ̆ înпрежȣр; saȣ̆ fakȣ̆ a pesȣna челе din прежȣр din stpirъteле меле; вesteskȣ̆ пpetȣtindinea. [de ȣnde

Περιβοησία, ші Περιβόησις, εως (ἡ), stpirape (pesȣnape) înпрежȣр; вestipe пpetȣtindinea; (în цen:) stpirъtȣ̆, гълъцie. [mi

Περιβόητος (ὁ, ἡ), вestitȣ̆ п' înпрежȣр, aȣzitȣ̆ пpetȣdindinea (în вine ші în ръȣ̆). 2) поet: înконжȣpatȣ̆ de stpirъte, saȣ̆ гълъцiї. "Ἄρης —„. Sof: [de ȣnde

Περιβοήτως, adв: in кiпȣ̆ de вestitȣ̆, de aȣzitȣ̆ пpetȣtindinea п' înпрежȣр.

Περι-βοθρόω -ῶ, biit: -ώσω, deskizȣ̆ de жȣр înпрежȣр гроапъ.

Περιβόλαιον (τὸ), înбръкъminte, акоперъmîntȣ̆. "Σαρκὸς —„. Eȣр: [din

Περιβολὴ (ἡ), înбръкape (акt: saȣ̆ пas:); înбръкъminte. «Κόσμιος τὴν περιβολήν». Лкs: «Περιβολὴ ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτὸν». Sкр: 2) околiре, înконжȣpape; (прin întind:) локȣ̆ înкisȣ̆ înпрежȣр, оградъ; (în цen:) околȣ̆; (pap) пepiodȣ̆ (timп:) «Οἰκίης πολυτελέος περιβολή». Ep: «Μείζω τὴν περιβολὴν ποιεῖσθαι». Ksn: "Κύκλον τινὰ καὶ περιβολὴν ἔχουσαν ὁδὸν ἀγόμενος„. Пл: (de ȣnde fir:). «Περιβολὴ λόγου τὸ ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, καὶ τὰ δεύτερα πρῶτα λέγειν, εἶτα ἐπεμβάλλειν τὰ πρῶτα». Ȣлп: (вezї ші ἐμπερίβολος). 3) înбръцiшape. «Τῶν μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν καὶ αἱ περιβολαί φίλαι». Ksn: (de ȣnde 4) (fir:) плaнȣ̆ (siлinцъ) sпpe nemepipea вpe ȣnȣї skoпȣ̆; (în цen:) întpeпpindepe, saȣ̆ skoпȣ̆; oвїeктȣ̆, saȣ̆ sȣвїeктȣ̆. «Λόγου —». Iskp: [ші

Περίβολος (ὁ, ἡ), поet: înконжȣpъtopȣ̆, saȣ̆ пȣsȣ̆ (пȣptatȣ̆) înпрежȣр. «Στέμματα περίβολα». Eȣр: (de ȣnde || oвiч: sȣвst: бърб:) înгръditȣръ, saȣ̆ zidȣ̆ de înгръdipe a коpinsȣлȣї ȣneї kase (орашȣ̆, ші чл:); (прin ȣpm:) tъpie de пazъ. [περιβάλλω].

Περι-βομβέω -ω, biit: -ήσω, вîжiȣ̆, saȣ̆ sвîpnîїȣ̆ (прinч: ка алвiна) п' înпрежȣр de чева.

Περι-βόσκω, biit: -βοσκήσω, пaskȣ̆ (акt: saȣ̆ neȣt:); (прin intind:) локȣїeskȣ̆ înпрежȣр.

Περι-βοτανίζω, biit: -ίσω, кȣръцȣ̆ п' înпрежȣр чева de ербȣpiле selвatiче, saȣ̆ плiвeskȣ̆ înпрежȣр o плantъ.

Περίβουνος (ὁ, ἡ), înпрежȣpatȣ̆ de mȣnцї, saȣ̆ deaлȣpї. [περὶ, βουνός].

Περι-βράζω (σσω), biit: -βράσω, fepвȣ̆ (колкъїȣ̆) înпрежȣр de чева. (вezї ші περιβλύζω). || (miж:) mъ клetinȣ̆ кȣ totȣл din чева (кȣ dat:). «Γέλωτι περιβρασσόμενοι». Nik:

Περιβραχιόνιος (ὁ, ἡ), че se поaptъ înпрежȣрȣл брaцȣлȣї. (de ȣnde || sȣвst:) Περιβραχιόνιον». акоперъmîntȣ̆ de брaцȣ̆ (sпpe апъpape, saȣ̆ пodoaвъ), бръцaръ. [περὶ, βραχίων].

Περιβρέμω, ші (miж:) -βρέμομαι, (fъръ biit:) поet: вîжiȣ̆ п' înпрежȣр de чева.

Περι-βρέχω, biit: -βρέξω, ȣdȣ̆, moїȣ̆ чева înпрежȣр.

Περιβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foape греȣ̆. [din

Περι-βρίθω, biit: -βρίσω, (miж: tpe: de кȣ: în локȣ̆ de пpez: περιβέβριθα) поet: înгpeȣїezȣ̆ чева п' înпрежȣр, înкapкȣ̆ пpea mȣлt; (neȣt: de sine пas:) sîntȣ̆ înгpeȣїatȣ̆ saȣ̆ пpea înповъpatȣ̆ din toate пърцiле.

Περι-βρομέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: = Περιβρέμω.

Περιβρυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: плinȣ̆ de poade ші de fлopї din toate пърцiле. [περιβρύω].

Περιβρύχιος (ὁ, ἡ), поet: кape вîжie, saȣ̆ faче mape вȣetȣ̆ п' înпрежȣр de чева. "Οἴδματα περιβρύχια». Sof: валȣрї, че кȣ mȣлtȣ̆ sгomotȣ̆ пoтoпesк кopaвia, saȣ̆ înгit ȣnȣл пe алtȣл. [din

Περι-βρύχω, ші (miж:) -βρύχομαι, biit: -βρύξω, -ομαι, mȣцeskȣ̆ п'înпрежȣр de чева, saȣ̆ fakȣ̆ a pesȣna челе din прежȣр de mȣцeteле меле.

Περίβρωσις, εως (ἡ), poadepe п' înпрежȣр. [ші

Περίβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatȣ̆, posȣ̆ din toate пърцiле înпрежȣр. [περιβιβρώσκω].

Περι-βύω, biit: -βύσω, astȣпȣ̆ de жȣр înпрежȣр.

Περιβωμίζω, biit: -ίσω, mъ înвîpteskȣ̆ înпрежȣрȣл алtapȣлȣї. [din

Περιβώμιος (ὁ, ἡ), чел din прежȣрȣл алtapȣлȣї. [περὶ, βωμὸς].

Περίβωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de περιβόητος.

Περι-γανόω -ῶ, biit: -ώσω, înвeseлeskȣ̆ пpea mȣлt.

Περιγέγονα, tpe: de кв: ал лвї περιγίγνομαι.

Περιγεγραμμένως, adв: (de парtч:), în кіпѣ мърцinitѣ; ne скяртѣ; екзакt.

Περίγειος (ὁ, ἡ), чел înпрежвр, саѣ прса апроапе de пъmîntѣ. "Περίγειον (se înц: διάστημα)». Astpon: чea маї мікъ депърtape a планецілор de пъmîntѣ.

Περιγέλαστος (ὁ, ἡ),=Καταγέλαστος. [din Περι-γελάω -ῶ, вііt: -άσω,=Καταγελάω.

Περιγενητικὸς, ἡ, ὸν, чел кв пвtere, саѣ inзвшime de a бірві; (кв цеп:) обічнвітѣ a трівшfa азвпра алтвїа. [περιγίγνομαι].

Περιγηθὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinсѣ, плinѣ de ваквріс; (поеt:) foapte вeселitорѣ, кв totвл ваквръторѣ [περὶ, γέγηθα].

Περι-γηράσκω, вііt: -γηράσω, înвътрîneскѣ întp' вna, саѣ вna дзne алта. «Καρποὺς διὰ τοῦ ἔτους ὅλου περιγηράσκοντας ἑαυτοῖς». Ios: кape se кок neîntpepвnt neaпвкînd a se кълеце. (=кв "Ὀγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,,. Od:Н.)

Περι-γίγνομαι (-γίνομαι), вііt: -γενήσομαι. (пех: περιγενόμην, ші чл:) рътîнѣ маї мвлтѣ, sînтѣ de прisосѣ, пе d' азвпра кв кîштirѣ; ажвпrѣ; мъ маї ціѣ, скапѣ, маї тръіескѣ; sîntѣ маї прesвs, predominѣ азвпра квїва; бірвіескѣ, întpекѣ (кв цеп:). «Τετρακόσια καὶ ἑβδομήκοντα τάλαντα περιεγένοντο τῶν φόρων». Ksn: «Μοῦνος περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: «Ὧν οὐ ῥᾴδιον εὐπόρως περιγενέσθαι» Ksn: «Πουλυτροπίῃ τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι». Ep: (ші кв преп:). «Τί σοι περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας,,. Iкs: чeaї кîштirat. (ші авзол:) «Τοῦ στρατοπέδου διαφθαρέντος ἕνα μόνον τοῦτον περιγενέσθαι,,. Ep: "Οἷα δὲ ἐπιστάμενοι αὐτὸν τελευτῆσαι, ἱστόρεον, ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο». Ep: (ші în însemn: de pesвltатѣ). «Περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν». Ksn: a ажвns, a ешit лвкрв a fi бine. (вezї ші περίειμι).

Περιγλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [περὶ, γλάγος] плinѣ de лапte.

Περι-γληνάομαι -ῶμαι, вііt:-ήσομαι, поеt: [περὶ, γλῆνος] îmї înвîpteскѣ окіі, мъ вїтѣ înпрежвр.

Περιγλαννὴς, έος, ші Περίγλανος (ὁ,ἡ), поеt: [περὶ, γλῆνη] foapte лвчосѣ, саѣ stiклосѣ.

Περίγλισχρος (ὁ,ἡ), foapte клеіосѣ, лінічосѣ; саѣ вnsвposѣ; алвпекосѣ.[περὶ, γλίσχρος].

Περιγλύκιστος (ὁ, ἡ), свпра: ал лвї...

Περίγλυκυς, έος (εῖα, ὺ), прса дзлче. [περὶ, γλυκύς].

Περιγλύφω, вііt: -γλύψω, скобескѣ, санѣ кв dалta (чіеплескѣ, deскожескѣ) п' înпрежвр.

Περίγλωττος (ὁ, ἡ), вine-вorвіторѣ, елокзінte. [ші

Περιγλωττὶς (ττίς), ἴδος (ἡ) акоперъmînтѣ п' înпрежврвл літвеї. [περὶ, γλῶττα].

Περι-γναμπτω,вііt:-γναμψω,=Περικάμπτω.

Περι-γογγύζω, вііt: -ύσω, мърмвїескѣ, вотвъпескѣ п' înпрежврвл квїва.

Περίγρα (ἡ), [περὶ, γράω] свѣ instрвmîntѣ пentрв potвпжіреа роціі (цепрелѣ, компасѣ).

Περίγραμμα (τὸ), ор че este скрisѣ înпрежвр de чева; лінie мърцinitoape; хотарѣ; трвпѣ, саѣ локѣînкisѣ înпрежвр; околѣ, конpinсѣ. [ші

Περίγραπτος (ὁ, ἡ), мърцinitѣ înпрежвр, саѣ пвtinчosѣ de a se мърцini. [ші

Περιγραφεὺς, έως (ὁ), мърцinitорѣ, околitорѣ кв хотаре. [ші

Περιγραφὴ (ἡ), însemnape de хотаре în околѣ de жвр înпрежвр, isвodѣ; врмъ; deскрiepe; definipe; мърцinipe.«Κατὰ περιγραφήν». Nemes:=Περιγεγραμμένως.[din

Περι-γράφω, вііt:-γράψω, трагѣ лінie п' înпрежвр de чева; desemnezѣ, isвodeскѣ; înкizѣ, конpinzѣ înгвнтрѣ de лінie; мърцineскѣ; штeprѣ; (прin întind:) desfiinцezѣ; съвîршeскѣ. "Ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράψας,,. At: (вezї ші διαγράφω). (ші nas:) "Περιεγέγραπτο γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ, μέχρις ὅτου ἡ νίκη ἐδέδοτο αὐτοῖς,,. Ksn:

Περιγυρὶς, ίδος (ἡ), околѣ de жвр înпрежвр. [ші

Περιγυρόω, -ῶ, вііt: -ώσω, înвîpteсvѣ чева п' înпрежвр. [περὶ, γύρος].

Περιγώνιον (τὸ), ші

Περιγωνίσκος (ὁ), =Παραγωνίσκος. [περὶ, γωνία].

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ), прса мештешвгіtѣ (гъкѣtѣ кв мештешвгѣ). [περὶ, δαίδαλος].

Περι-δαίω, вііt: -δαίσω, поеt: арzѣ чева de жвр înпрежвр; арzѣ de totѣ; (між: кв dat: fir:) sîntѣ înвънъїatѣ de amорѣ кътре ...

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ), foapte лъкръmatѣ (плinsѣ); вредникѣ, саѣ прічinзitорѣ de мвлте лакръмї. [περὶ, δακρύω].

Περι-δάμναμαι, (гър вііt:) поеt: domoлескѣ кв totвл.

Περι-δαρδάπτω, вііt: -άψω, поеt: sfîшіѣ, sripіѣ, pozѣ п' înпрежвр, саѣ de totѣ.

Περιδδείσασα, поеt: în локѣ de περιδείσασα, пех: 1: de fem: парtч: ал лвї περιδείδω.

Περιδέεια (ἡ), mape fpikъ. [din

Περιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinsȣ de mape fpikъ. 2) ȣne-opĭ foapte înfpikoшъtopȣ. [περὶ, δέος].

Περι-δείδω, biit: -δείσω, saȣ -δείσομαι, (nex: περιέδεισα, tpe: de кȣ: în локȣ de прez: περιδέδοικα, περιδέδια, ші περιδείδια) поet: mъ temȣ прea mȣлt, sîntȣ foapte snъĭmîntatȣ; (кȣ цen: saȣ dat:) 'mĭ e teamъ прea mȣлt, sîntȣ foapte snъĭmîntatȣ; (кȣ цen: saȣ dat:) 'mĭ e teamъ прea mȣлt desпре чinева.

Περίδεινος (ὁ, ἡ), греш: în локȣ de περίδινος.

Περι-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ, saȣ mъ aflȣ de faцъ ла..

Περίδειπνον (τὸ), чina чea dȣпe înгропъчĭȣne sпре mînгiĭepea pȣdeлор, ші прietenilор moptȣлȣĭ. [περί, δεῖπνον].

Περίδειρον (τὸ), [περὶ, δειρή] пaptea de жos a гîtȣлȣĭ.

Περιδέξιον (τὸ), бръцара, че se поaptъ înпрежȣрaл mîneĭ dpeпte. [ші

Περιδέξιος (ὁ, ἡ), = 'Αμφιδέξιος, foapte îndemînatikȣ. [περὶ, δεξιά]. [de ȣnde

Περιδεξιότης (ἡ), mape îndemînъtate.

Περιδέραιος (ὁ, ἡ), каре se поaptъ înпрежȣрȣл гîtȣлȣĭ. (de ȣnde || sȣбst:) Περιδέραιον (τὸ), легътȣръ, saȣ гъteaлъ de гîtȣ, колеtȣ, гĭopdanȣ, ші чл: [ші

Περιδερὶς, ίδος (ἡ), =Περιδέραιον. [περὶ, δέρη].

Περιδέρκομαι, biit: -δέρξομαι, поet: = Περιβλέπω, mъ ȣĭtȣ п' înпрежȣр.

Περιδεσμεύω, biit: -εύσω, ші Περιδεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, легȣ de жȣр înпрежȣр. [din

Περίδεσμος (ὁ), легътȣръ înпрежȣрȣл гîtȣлȣĭ, saȣ пĭeптȣлȣĭ, = Περίδέραιος. [περὶ, δεσμός].

Περίδετος (ὁ, ἡ), легatȣ, saȣ de легat înпрежȣр. [περὶ, δέω].

Περιδευκὴς, έος (ὁ, ἡ),=Περίγλυκυς. [περὶ, δεῦκος].

Περι-δέω, biit: -δήσω, легȣ чева înпрежȣр.

Περιδεῶς, adв: кȣ mape fpikъ. "Περιδεῶς ἔχω,,. Лкs: sîntȣ копрinsȣ de fpikъ. [περιδεής].

Περίδηλος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл înвedepatȣ, de faцъ. [περὶ, δῆλος].

Περίδημα (τὸ), [περιδέω] легътȣръ п'înпрежȣр de чева, = Περίδεσμος, Διάδημα, ші чл:.

Περιδήριτος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de περιμάχητος. [περὶ, δηρίομαι].

Περι-δίδωμι, biit: -δώσω, daȣ чева de жȣр înпрежȣр. || (miж:) пȣĭȣ прinsoape, (dȣпe ziч:) daȣ în a tpeĭa mînъ прецȣл прinsoapeĭ (кȣ цen: кȣ преп: îndip:). "Περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν. Apstf: "'Εθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι,,. Apstf: îmĭ пȣĭȣ капȣл. (ші în ел: de преп:) "Δεῦρο νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠέλέβητος". Іл: Ч.

Περι-δι-είρω, (fъръ biit:) прinzȣ чева кȣ акȣл de жȣр înпрежȣр, kosȣ (daȣ шȣлал) п' înпрежȣр.

Περι-δινέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîpteskȣ чева înпрежȣр; (miж: кȣ ак:) mъ înвîpteskȣ, ȣтвлȣ п' înпрежȣр. [ші

Περιδινήεις, εσσα, εν, ші Περιδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: каре se înвîptemte, saȣ se вȣлtopeшte înпрежȣр; (прin întind:) potȣndȣ; (fir:) nestatopnikȣ, skimбъчosȣ. [περὶ, δίνη].

Περιδίνησις, εως (ἡ), înвîptipe, вȣлtopipe înпрежȣр. [ші

Περιδίνητος (ὁ, ἡ), каре se înвîpteшte, saȣ se поate înвîpti înпрежȣр. [περιδινέω].

Περίδινος (ὁ, ἡ), ръtъчitopȣ, околitopȣ în коачĭ ші 'nколо; (sȣбst:) вînъtopȣ de порокȣ, (Fpanц:) aventurier; (пaptik:) корsapȣ. [περὶ, δῖνος].

Περι-διπλόω -ῶ, biit: -ώσω, îndoĭeskȣ înпрежȣр.

Περι-διώκω, biit: -διώξω, roneskȣ (вînezȣ) în toate пърцiле п' înпрежȣр.

Περι-δνοφέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: întȣnekȣ din toate пърцiле.

Περι-δονέω -ῶ, biit: -ήσω, =Περιδινέω.

Περίδοσις, εως (ἡ), прinsoape, ръmъшaгȣ. [περιδίδωμι].

Περιδουπέω -ῶ, biit: -ήσω, tponkъneskȣ, dȣdȣĭȣ п'înпрежȣр. [din

Περιδουπος (ὁ, ἡ), поet: pesȣnъtopȣ, saȣ dȣdȣitȣ, sromotatȣ п' înпрежȣр. [περὶ, δοῦπος].

Περιδραμεῖν, nex: de inf:, ші

Περίδραμον, поet: în локȣ de περιέδραμον, nex: de xot: ал лȣĭ περιτρέχω.

Περίδραξις, εως (ἡ), лȣape în пȣmnȣ. [din

Περι-δράσσομαι (ττομαι), biit: -δράξομαι, копрinzȣ, ĭaȣ în пȣmnȣ.

Περιδρομὰς, άδος (ἡ), adiekt: алергътoape (околitope) п' înпaежȣр. || (sȣбst:) = Δρομάς, (Fpanц:) coureuse. [ші

Περιδρομεὺς, έως (ὁ), алергътopȣ în коачĭ ші 'nколо; (прin întind:) віклеanȣ, intpirantȣ. [περίδρομος].

Περιδρομὴ (ἡ), агергаре п' înпрежȣр; околȣ, че faче чinева п' înпрежȣрȣл a-

девърътѫлѫї дрѫмѫ, ка съ easъ маї 'nainte înaintea кѫїва, съ 'л прinzъ; (de ѫnde fir:) ворвіре, че înчепе чinева înadins afaръ din сѫвїектѫ, ка съ ажѫнгъ ѫnde воїеште (спре амъцiреа алтѫїа). [περὶ, δρομή].

Περίδρομος (ὁ, ἡ), алергътоpѫ (ші fir: întinsѫ) п'înпрежѫр, saѫ înкоачї ші 'нколо; (пas:) пѫtinчosѫ a se околі din toate пърцiле п'înпрежѫр, неконцinѫtѫ кѫ алтѫ чева, potѫndѫ. "Οὔρεσι περίδρομος,,. Апл: înконжѫратѫ de мѫнцї. || (сѫвst:) = Περιδρομὴ, околѫ. 2) локѫ de ѫмвлat (прinч:) înпрежѫрѫл metepizелор, saѫ înвелitoapeї каseї. 3) (архit:) галерie (прinч: de temплѫрї). 4) (îm:) fѫniiле, прin каре se înкid, ші se deskid пласеле вînъторештї,= 'Επίδρομος. [περὶ, δρόμος].

Περι-δρύπτω, віit: -δρύψω, sгîріѫ, sfîшіѫ п' înпрежѫр.

Περι-δύω, віit: -δύσω, (між: nex: περιέδυν, ші чл:) desвракѫ, desпоїѫ; (în цen:) їаѫ чева, saѫ лiпseskѫ de чева. 2) înвракѫ, акоперѫ п' inпрежѫр; (між:) мъ înвракѫ.

Περιδώμεθον, поet: 1: înd: пeps: de між: nex: 2: ал лѫї περιδίδωμι.

Περι-εγείρω, віit: -εγερῶ, сколѫ чева п' înпрежѫр; peсколѫ.

Περι-εδρεύω, віit: -εύσω, = Περικάθημαι, înпрeсорѫ (четате ші чл:).

Περι-έδω, поet: în локѫ de περιεσθίω.

Περι-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, (кѫ ак:), шezѫ înпрежѫрѫл кѫїва.

Περι-εθέλω, віit: -εθελήσω, воїeskѫ, doреskѫ преа мѫлт.

Περιεῖδον, nex: 2: ал лѫї περιοράω.

Περιειλὰς, άδος (ἡ), поet: чел че înfъшѫръ, saѫ se înfъшѫръ. [din

Περι-ειλέω -ῶ, віit: -ήσω, înfъшѫрѫ de жѫр înпрежѫр. [de ѫnde

Περιείλημα (τὸ), înfъшѫрътѫръ, лѫкрѫ înfъшѫратѫ, saѫ прin каре se înfъшѫръ чева. [ші

Περιείλησις, εως (ἡ), înfъшѫраре. 2)= Περιείλημα.

Περιείληφα, tpe: de кѫ: ал лѫї περιλαμβάνω.

Περι-ειλίσσω, віit: -ίξω, Ion: în локѫ de περιελίσσω.

Περι-είλω, віit: -ειλήσω, =Περιειλέω.

Περιειμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: de партч: ал лѫї περιέννυμι.

Περί-ειμι, віit: περιέσομαι, (прел: περιῆν, ші чл:) sîntѫ маї пресѫs (маї tape) dekît чinева: întpekѫ; predominѫ. (кѫ цen: dip:) 'Τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλῆος». Ep: (ші кѫ ак: saѫ dat: ел: îndip:). "Γυναικῶν ἀλλάων περίειμι νόον καὶ μῆτιν". Od: T. ,,Ἄρχοντι προσήκει καρτερίᾳ τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι,,. Ksn: "Πολλὸν γὰρ περίεσαν πλήθεϊ οἱ Πέρσαι,,. Ep: 2) (fъръ казѫ) tpъїeskѫ маї în ѫрмъ, шъ маї цiѫ, dъineskѫ. "Τὴν 'Ελλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην,,. Ep: "Ἔστ' ἄν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα,,. Ep: "Ὅσοι μέν νυν ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περίεσαν, καὶ αἱ νῆες αὐτέων,,. Ep: 3) (în a tpeia пeps: saѫ în партч:) ръmîїѫ пе dasѫпра ка кîштirѫ (ші fir: ка pesѫлtatѫ), прisoseskѫ. "Τὰ περιόντα τῶν χρημάτων,, Dm; "Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ,,. Тѫч: (ші кѫ dat: перiп:). "Ψηφίσματα ὑμῖν περιέσται,,. Dm: въ вор ръmînea destѫле. "Τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν (τῆς ὕβρεως),,. Dш: atît прisosїа în nечinste. "Τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε προσσυκοφαντοῦσι,,. Dm: (ші кѫ: inf:). "Περίεστί μοι ἐσθίοντι ἄχρι τοῦ μὴ πεινῆν ἀφικέσθαι,,. Ksn: mi se faче din mînкаре nѫmaї a nѫ ажѫнце ла foame. "Ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ,,. Dm: din авере de прisosѫ. "Ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἔσται αὐτῷ τὰ τῆς μάχης,,. Елд: (везї ші περιγίγνομαι).

Περί-ειμι, віit: -ειμι, (прел: περιῄειν, ші чл:) віѫ п' înпрежѫр, мъ преѫмвлѫ, околеskѫ; (прin întind:) dѫпе ѫnѫ periodѫ ажѫнгѫ їаръшї ла ... (de ѫnde fir:) ажѫнгѫ în sfîршit (saѫ dintp' ѫna întp' алta) în mîїнеле кѫїва; (desпре timпѫ) мъ întopкѫ periodiчеште. "Περιϊόντι τῷ θέρει (τῷ ἐνιαυτῷ).,, Тѫч: ші Ksn:

Περι-είργνυμι, ші Περι-είργω, віit: -είρξω, înкizѫ, înгръdeskѫ înпрежѫр, мърцineskѫ din toate пърцiле.

Περι-είρω, віit: -ερῶ, комвinѫ (агацѫ) чева п' înпрежѫр.

Περιεκατέατο, Ion: în локѫ de περιεκάθηντο.

Περιεκτικὸς, ὴ, ὸν, копрinzътоpѫ, înкъпътоpѫ; (прin întind:) цeнералѫ, totaлѫ. || "Περιεκτιαὸν,, Грам: вербѫл між: 2) (în Iпкр:) mîntѫitopѫ (везї περιεστικὸς). [περιέχω]. [de ѫnde

Περιεκτικῶς, adв: în цeнералѫ, în totaлѫ. 2) (în Iпкр: se îndpeп:) în локѫ de περιεστικῶς.

Περιέλασις, εως (ἡ), преѫмвларе, околiре къларе saѫ în тръsѫръ. [din

Περι-ελαύνω, віit: -ελάσω, înвîрteskѫ п' înпрежѫр de чева; (партік:) mîїѫ калѫл

a мерџе înпрежѫр; (de ѫnde ел:) мъ преѫмблѫ кълаpe saŭ кѫ tръsѫpa. "Περιελαύνων ἐθεᾶτο τοὺς πεπτωκότας,,. Ksn: mîĭŭ din прежѫр (прinч: вite хръпite); (în џen:) жъfѫĭeskŭ; (fir:) stpimtopezŭ din toate пърџіле. Περιελαυνόμενος τῇ στάσει,,.Ep:

Περιέλευσις, εως (ἡ), ѫмблаpe п'înпрежѫр, околіpe. [περιελεύθω].

Περιελήλυθα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ περιέρχομα: din περιελεύθω.

Περιέλιξις, εως (ἡ), înвîptipe, înfъшѫpape înпрежѫр. [din

Περι-ελίσσω, вiit: -ελίξω, înfъшѫpŭ чева п' înпрежѫр; (fir:) taĭŭ dpѫmѫл; înпpesopŭ.

Περι-ελκυτμὸς (ὁ), tîpîpe în околŭ, saŭ înпрежѫр de чева; tpaџepe în коачĭ ші 'n коло: (fir:) înпръшtiepe de minte în mѫлte tpeвĭ. [din

Περι-έλκω, вiit: -έλξω, ші (maĭ des) -ελκύσω, (nex: περιείλκυσα, ші чл:) tîpъskŭ п' înпрежѫр de чева, tpaгŭ în коачĭ ші 'nколо; tpъгînd ĭaŭ кѫ sinemĭ, smѫлгŭ, tîpъskŭ; (fir:) atpaгŭ лѫapea a minte a кѫĭва ла алtŭ овĭektŭ saŭ ла feлѫpite de o datъ, desoкѫпŭ.

Περι-ελ-λείπω, вiit: -λείψω, sîntŭ лiпsi tŭ (înжositŭ) în чева. [de ѫnde

Περιέλλειψις, εως (ἡ), лiпsipe, saŭ înжosipe în чева.

Περιενέγκας, ασα, αν, nex: 1: de пaptч:, ші

Περιενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫĭ περιφέρω din περιενέγκω.

Περι-έννυμι, вiit: -έσω, поet: =Ἀμφιέννυμι, înвpaкŭ.

Περιεοῦσαι, Ion: în локŭ de περιοῦσαι, nom: îm: de fem: пaptч: ал лѫĭ περίειμι, вiit: -έσομαι.

Περιέπεσον, nex: 2: ал лѫĭ περιπίπτω.

Περιεπτισμένως, [περιπτίσσω] adв: (de пaptч:) deskoжit, fъpъ акоперъmîntŭ înпрежѫр, кѫpat.

Περι-έπω, вiit: -έψω, ші (miж:) -έψομαι, (прел: περιεῖπον, nex: περιέσπον, ші пas: περιέφθην, ші вiit: περιεφθήσομαι) însoџeskŭ, пе чinева п' înпрежѫр sпpe апъpape; (прin întind:) înгpiжeskŭ, каѫtŭ, чinsteskŭ пе чinева пpea mѫлt; (desпpe лѫкр:) mъ îndeлetniчeskŭ ла чева кѫ mѫлtъ siлinцъ; (în џen:) întpeвѫinцezŭ, tpaктezŭ întp'ѫnŭ кiпŭ. "Εὖ περιέπειν τινά,,. Ep: "Τοὺς δὲ ἄλλους περιεῖπον ὡς ἀνδράποδα,,. Ep: "Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον οὐχ ὡς δοῦλον περιέψομεν,,. Ksn: "Τοῦτον ταῖς μεγίσταις τιμαῖς περιέπειν,,. Ksn: (ші aвsoл:) "Μάλα περιεῖπεν αὐτὸν,,. Ksn: (ші dinпpot:) "Τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων αὐτόν,,. Ep: (ші miж:) "Ἅτε πολεμίους περιέψεσθαι,,. Ep: (ші пas:). "Τρηχέως δὲ περιεφθέντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,,. Ep: (ші miж: în локŭ de пas:) "Ὥσπερ πτωχὸς περιέποιτο,,. Ksn:

Περι-εργάζομαι, вiit: -εργάσομαι, лѫкpezŭ чева кѫ mѫлtъ ші maĭ de пpisosŭ siлinцъ, saŭ amъpѫnцime ші îndeшînъtate; черчetezŭ чева пeste кѫвiinцa mea кѫ mѫлtъ кѫpiositate; (în џen:) mъ îndeлetniчeskŭ în пpisoase, osteneskŭ în zadapŭ; (кѫ dat:) adaoгŭ чева de пpisosŭ ла чева; (de ѫnde ѫne-opĭ în tpe: de кѫ: nestpъm:) пpisoseskŭ. "Περιεργάζεσθαι γὰρ καὶ τῷ οἰκιδίῳ, καὶ τῷ σκιμποδίῳ,,. Ел: 2) (în Ksn: Елен: Istop: Δ'. α, 16) греш: în локŭ de περιείργω. [de ѫnde

Περιεργασία (ἡ), în локŭ de...

Περιέργεια (ἡ), лѫкpape de пpisosŭ, siлinцъ în miчĭ лѫкpѫpĭ saŭ пpisoase, meштешѫџipe de miкŭ пpeцŭ, (Fpanц:) affectation; (пaptiк:) dopinцъ, siлinцъ de a черчeta ші a afла але алtѫĭa, кѫpiositate, =Πολυπραγμοσύνη. [περίεργος].

Περιεργέστατος, η, ον, sѫпpл:, ші

Περιεργέστερος, α, ον, компар: (пepгл:) ал лѫĭ περίεργος.

Περιεργία (ἡ), =Περιέργεια. [din

Περίεργος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, -ότατος, ші пepгл: -έστερος, -έστατος) лѫкpъtopŭ de чева кѫ ковîpшitoape ші maĭ de mѫлte opĭ de пpisosŭ skѫmпъtate, îndeлetniчitŭ ла лѫкpѫpĭ пeкѫвenite лѫĭ; (пaptiк:)= Πολυπράγμων, кѫpiosŭ, черчetъtopŭ de лѫкpѫpĭ stpeine; (desпpe лѫкр:) fъкѫtŭ кѫ mѫлtъ miгъĭaлъ, ші de пpisosŭ iskѫsinцъ; (în џen:) de пpisosŭ, пpea diкisitŭ, (Fpanц:) recherchè. «Τὸ γλωσσηματικὸν, καί περίεργον τῆς Θουκυδίδου λέξεως». D: Ал: [περὶ, ἔργον].

Περι-έργω, вiit: -έρξω, Ion: ші (apx:) At: în локŭ de περιείργω.

Περιέργως, adв: în кiпŭ de пpisosŭ; кѫ mѫлtъ meштешѫџipe; кѫ кѫpiositate. [περίεργος].

Περι-ερέσσω (ττω), вiit: -ερέσω, вîsлezŭ de amîndoъ пъpцiле; saŭ вîsлezŭ, кa sъ sѫчeskŭ вasѫл în dpeaпta saŭ în stînгa.

Περίερκτος (ὁ, ἡ), [περιέργω] înкisŭ, inгpъditŭ de жѫр înпрежѫр.

Περίερμα, греш: în локŭ de περὶ ἕρμα.

Περι-έρπω, вiit: -έρψω, (nex: περιείρπυσα, ші чл:) mъ tîpъskŭ (кa шapпeлe) п'înпрежѫр; (поet:)=Περιέρχομαι.

Περι-έῤῥω, biit: -εῤῥήσω, mъ преѫтвлѫ, mъ рътъчеskъ în коачї ші 'n коло.

Περι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: περιῆλθον, ші чл:) (кѫ ак:) віѫ înпрежѫрѫл кѫїва; (fъръ kazъ) mъ преѫтвлѫ, околеskъ; черкѫлezъ; ажѫнгъ їаръшї аколо, de ѫnde amъ плекat. "Η Σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περιέρχεται». Плт: «Πᾶσαν γῆν περιέρχονται». Ksn: Елі: «'Επεὶ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός». Ksn: «'Επειδὰν οἱ προκείμενοι λόγοι περιέλθωσι». Ksn: se вор sъвîрші, (ad:) îшї вор faче околѫл. (ші кѫ partч:) «Περιέρχεται λογοποιῶν». Dm: 2) taїъ dрѫmѫл кѫїва, îл апѫкъ din toate пърцiле; (fir:) amъцеskъ. «Σοφίῃ μιν περιῆλθε,, Ep: "Τοῦτον μὲν οὕτω περιῆλθεν ἡ τίσις». Ep: л' a гъsit în sfîршitъ. «Ταῦτα ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλοὺς,,. Лѫч: îї aъ преокѫпацї. 3) (кѫ ак: кѫ преп:) ажѫнгъ dѫпе tречере de време, saъ dintр' ѫna întр' алta în mîїнеле кѫїва; soseskъ în sfîршitъ; (în sensъ de ръъ) kazъ în чева; (кѫ adв:) їaъ ѫnъ felъ de pesѫлtatъ. "Μέχρις οὗ περιῆλθεν ἐς αὐτὸν ἡ βασιληΐη,,. Ep: "Ἔδει γὰρ πάντα (τὰ πράγματα) ἐς Καίσαρα περιελθεῖν,,. Пл: (bezї ші περίειμι, biit: -ειμι).

Περι-εσθίω, biit: -έδομαι, (nex: περιέφαγον, ші чл:) mъnînкъ п' înпрежѫр, pozъ din toate пърцiле.

Περιεσκεμμένως, (περισκέπτομαι) adв: (de partч:), кѫ вѫnъ гîndipe.

Περιέσπον, nex: 2: ал лѫї περιέπω.

Περιέσσασθαι, poet: în локъ de περιέσασθαι, miж: nex: de inf: ал лѫї περιέννυμι.

Περίεσσι, poet: în локъ de περίεις, 2: sinг: pers: ал лѫї περίειμι, biit: -έσομαι

Περιεσταλμένως, [περιστέλλω] adв: (de partч:), акоперit, stpîns; кѫ sfiалъ.

Περιέστηκα, miж; tpe: de кѫ:, ші

Περιέστην, miж: nex: ал лѫї περιίστημι.

Περιεστιγμένος, η, ον, pas: tpe: de кѫ: de partч: ал лѫї περιστίζω,

Περιεστικὸς, [περίειμι] ὴ, ὸν, (med:) însemnъtorъ de skъпареа, saъ întpemapea волнавѫлѫї. (алцiї îndреп: περιεκτικὸς).[de ѫnde

Περιεστικῶς, adв: în stape de nъdeжde de a se tъmъdѫi волнавѫл. "Περιεστικῶς διακεῖσθαι,,. Iпкр: (алцiї îndреп: περιεκτικῶς).

Περιεστὼς, ῶσα, ώς, At: în локъ de περιεστηκὼς, miж: tpe: de кѫ: de partч: ал лѫї περιίστημι.

Περιεστραμμένως, [περιστρέφω] adв: (de partч:), înвîptit, черкѫit.

Περιέσχατος, η, ον, чел maї din ѫрmъ saъ de марцine din чеї dinпрежѫр. "Τὰ περιέσχατα,,. Ep: къпътîїеле деп'înпрежѫр.

Περιέτυχον, nex: 2: ал лѫї περιτυγχάνω.

Περίεφθος (ὁ, ἡ), feptъ din toate пърцiле, (ad:) преа вine. [περὶ, ἕψω].

Περιεχὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinzъtorъ de чева; potѫndъ. [din

Περι-έχω, biit: -έξω, ші -σχήσω, (nex: περιέσχον, ші чл:) цiъ чева de жѫр înпрежѫр, копрinzъ înъѫntpѫ, înчinгъ, înкizъ, înконжѫръ din toate пърцiле. "Ἦν δὲ ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω περιέχοντα ὄρη,,. Ksn: (ші pas:) "Περιεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλω (πανταχόθεν)». Ep: (de ѫnde partч:). "Ὁ περιέχων (se înц: ἀήρ),,. ші "Τὸ περιέχον (se tnц: στοιχεῖον),,. Плв: atmosfepa. (ші flsf:) "Τὸ περιέχον,,. Apst: ѫniвepsaлѫл, цeneралѫл. (ші кѫ преп:). "Ἀπὸ τοῦ περιέχοντος καλοῦσιν,,. At: dѫпе чел de maї mѫлte орї, din цeneралѫл nѫme. 2) (fъръ kazъ) în локъ de ἐξέχω; (кѫ dat: fir:) ковîршеskъ, predominъ. "Περιέσχον τῷ κέρᾳ, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων,,. Tѫч: 3) (miж: кѫ цen:) amъ чева копрinsъ кѫ amîndoъ шîїнеле, mъ цiъ tape de чева; (fir:) окроteskъ чева кѫ stъpѫinцъ; saъ sîntъ кѫ totѫл піponitъ ла чева, nѫ mъ лasъ, stъpѫїeskъ a sъвîрші, saъ a dовîndi чева. "Περίσχεο παιδὸς ἑῆος,,. Iл: A. "Περιεχόμενος τῆς γυναικὸς,,. Ep: "Οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίας,,. Ep: (mi кѫ inf:) "Περιείχετο μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν,,. Ep:

Περιεὼν, εοῦσα, όν, Ion: în локъ de περιὼν, partч: ал лѫї περίειμι, biit: -έσομαι.

Περιζαμενῶς, adв: poet: [περί, ζαμενής] кѫ mѫлтъ їѫцеалъ, кѫ ковîршіре, грozав.

Περιζάω -ῶ, biit: -ζήσομαι, saъ -βιώσομαι, (nex: περιέζησα, saъ περιεβίων) (кѫ цen:) tpъїeskъ maї mѫлt dekît алtѫл,='Επιζάω.

Περι-ζείω, poet: în локъ de περιζέω.

Περι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înпреѫnъ легînd înпрежѫр.

Περι-ζέω, biit: -ζέσω, fервъ (колкоteskъ) п' înпрежѫр de чева. (bezї ші περιβλύζω).

Περίζυγος (ὁ, ἡ), чел maї mѫлtъ de кît (neste) переке de înжѫгat, saъ înхъmat; (prin ѫрm:) de prisosъ (întpѫ toate кîte se atinг de asemenea tpeвѫinцъ). [ші

Περίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), гls: чел întр' ачелашї жѫгъ,='Ομόζυγος, saъ Σύζυγος. [περὶ, ζυγὸς].

Περίζωμα (τὸ), ор кѫ че se înчinцe чinева, поалъ, шорцъ, nestemалъ, ші чл:

|| "Ἐκ περιζώματος ἀσκεῖν τι„. D: Ал: în tpeакътŭ (fir: de ла бѫкътарĭ, каре, în datъ че înчinг шорцѫл, гîndesk, къ аŭ ші înвъцat бѫкътъріа). [περιζώννυμι].

Περιζωμάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ περίζωμα.

Περι-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгŭ чева înпрежѫр din toate пърцiле; (miж:) мъ înчinгŭ, портŭ брîŭ; (кѫ ак:) портŭ în, stpînгŭ кѫ (saŭ atîpnŭ чева de) брîŭ. «Περιζωσάμενος τὴν ἐσθῆτα„. Пл: «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου„. Skp: [de ѫnde

Περίζωσις, εως (ἡ), înчinцере; брîŭ, înчinгътоаре; (fir:) înгръditѫръ. [ші

Περιζώστρα (ἡ), брîŭ, înчinгътоаре, легътѫръ de капŭ, бandлікъ.

Περι-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, кълъѫzezŭ пе чinева п' înпрежѫр, îл околеskŭ претѫtindenea, арътîndѫ 'ĭ ор че вреdnікŭ de лѫat în бъгаре de seamъ. [de ѫnde

Περιήγημα (τὸ), обĭектŭ de преѫвларе, saŭ de воĭажаре. [de ѫnde

Περιηγηματικὸς, ἡ, ὸν, чел în felŭ de воĭажŭ, deskpintiвŭ. "Λόγος—». Aftn:

Περιηγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [περιάγω] пѫsŭ înпрежѫр; potѫndŭ; къвъnosŭ. «Χεὶρ —». (se konf: кѫ περιαγής).

Περιήγησις, εως (ἡ), кълъѫzipe de чinева din локŭ în локŭ sпре лѫаре în бъгаре de seamъ de челе de въzѫt; (fir:) eksaktъ deskpiepe; desemnape de околѫл din afaръ a firѫреĭ, (Fpanц:) kontѫрŭ. «Αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος». Ep: [ші

Περιηγητής, οῦ (ὁ), кълъѫzitopŭ, saŭ повъцѫitopŭ de чinева în воĭажаре de маĭ мѫлте локѫрĭ; (fir:) deskpiitopŭ de felѫpite пърцĭ але лѫmiĭ, воĭажорŭ. [περιηγέομαι]. [de ѫnde

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitŭ, saŭ folositopŭ ла воĭажаре, deskpintiвŭ. «Περιηγητικὴ (βίβλος), saŭ «Περιηγητικὰ (βιβλία)», челе повъцѫitoape în кълъторіĭ, (Fpanц:) itinéraire. [de ѫnde

Περιηγητικῶς, adв: dѫпе кіпѫл воĭажорілор, прin skѫmпъ deskpiepe.

Περιήγητος (ὁ, ἡ), înпрежѫратŭ. "Χιτὼν —». Плd:=Περιπόρφυρος. «Χιτωνίσκον περιήγητον ἐκπλύτῳ ἁλουργεῖ». Епгр: [περιηγέομαι].

Περιῄδη, At: în локŭ de περιῄδειν, прел: ал лѫĭ περίοιδα.

Περιῄειν, прел: ал лѫĭ περίειμι, biit: -ειμι.

Περι-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, stpекорŭ. [de ѫnde

Περιήθημα (τὸ), stpекѫрътѫръ, saŭ ор че este лъmѫpitŭ прin stpекѫраре. 2) dpoждiĭ ръmase din stpекѫраре.

Περιήκης, εος (ὁ, ἡ), [περὶ, ἀκή] преа вîрfosŭ, askѫцitŭ, тъĭosŭ.

Περι-ήκω, biit: -ήξω, dѫпе маĭ мѫлте околitѫрĭ dintp' ѫna întp' алta ажѫnгŭ, віŭ ѫndeва; (în цen:) мъ întîmплѫ (кѫ ак: кѫ преп:). «Ὡς οὖν περιῆκεν εἰς αὐτὸν ἡ φυλακή». Ap: 'ĭ a вenit pîndѫл. «Ἐπεὶ δ' εἰς αὐτὸν ἡ ἀρχὴ περιήκει». Ksn: (ші fъръ преп:) «Ταῦτά σε ἀμφότερα περιήκοντα». Ep: аŭ konкѫps ла tine, ле аĭ пе amîndoъ. «Τοῦτον φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα τὰ πρῶτα περιήκειν, καὶ δὴ ші чл:». Ep: (вezi ші περιέρχομαι).

Περιήλυσις, εως (ἡ), =Περιέλευσις, черкѫлацie, періodŭ.

Περι-ημεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: (кѫ saŭ fъръ dat:) мъ mîxneskŭ, мъ некъжеskŭ преа мѫлт, îmĭ паре foapte ръŭ.

Περιήνεικα, Ion: în локŭ de περιήνεγκα.

Περι-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ a pesѫna чева (ші nestp: pesѫnŭ) п' înпрежѫр de чева, saŭ în toate челе den' înпрежѫр. [de ѫnde

Περιήχημα (τὸ), pesѫnътѫръ înпрежѫр, вѫetŭ, sгomotŭ. [ші

Περιήχησις, εως (ἡ), pesѫnape п' înпрежѫр. [ші

Περιηχητικὸς, ἡ. ον, чел кѫ însѫшime de a pesѫna, pesѫnътopŭ п' înпрежѫр.

Περιθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: преа калdŭ, saŭ калdŭ din toate пърцiле. [ші

Περιθάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskŭ de жѫр înпрежѫр, saŭ преа віne; (fir:) каѫtŭ, înгріжеskŭ. [περὶ, θάλπος]. [de ѫnde

Περίθαλψις, εως (ἡ), къѫtape, înгріжіре.

Περιθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinsŭ de sпаĭmъ, кѫ totѫл sпъĭmîntatŭ. [περὶ, θάμβος].

Περιθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), плinŭ de кѫражŭ, foapte îndpъzneцŭ. [ші

Περιθαρσύνω, biit: -υνῶ, înкѫражezŭ преа мѫлт. [περὶ, θάρσος].

Περίθειος (ὁ, ἡ), foapte dѫmnezeeskŭ. [περὶ, θεῖος].

Περι-θειόω -ῶ, biit: -ώσω, afѫmŭ п' înпрежѫр (sпре кѫръцiре) кѫ пѫчоasъ. [de ѫnde

Περιθείωσις, εως (ἡ), afѫmape п' înпрежѫр (sпре кѫръцiре) кѫ пѫчоasъ.

Περίθεμα (τὸ), ор че se пѫne înпрежѫр de чева, черкŭ; înгръditѫръ, ші чл:. [περιτίθεμαι].

Περίθερμος (ὁ, ἡ), преа fepвinte. [περὶ, θερμός],

Περιθέσιμος (ὁ, ἡ), fъкѫtŭ, potpiвitŭ a se пѫne înпрежѫр de чева (ка черкŭ ші чл:)

Περίθεσις, εως (ἡ), пѫпере înпрежѫр. [ші

Περιθετὸς, ὴ, ὸν, ші Περίθετος (ὁ, ἡ), пѫsѫ̆, saѫ̆ de пѫs înпрежѫр. «Κεφαλὴ περίθετος, ἥν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ». Apst: skѫfъ de noaпte. (ші ел:) «Περιθετὴ (se înц: κόμη)». Полien: перѫкъ. [περιτίθημι].

Περι-θέω, biit: -θεύσομαι, алергѫ̆ п' înпрежѫр; (fir:) mъ întinzѫ̆ înпрежѫр de чева. «Ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθεῖ». Ep:

Περι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, преѫmвлîndѫ mъ прівеskѫ̆, вагѫ̆ de seamъ.

Περιθήκη (ἡ),=Περίθεμα; skѫfъ; акоперъmîntѫ̆. [περιτίθημι].

Περίθλασις, εως (ἡ), stрівіре înпрежѫр; (med:) ръпіре fъръ sînцe, (Fранц:) contusion. [din

Περι-θλάω -ῶ, biit: -θλάσω, stрівind sпаргѫ̆ чева п' înпрежѫр; (med:) ръneskѫ̆ fъръ sînцерарe.

Περι-θλίβω, biit: -θλίψω, stрівеskѫ̆ чева п' înпрежѫр.

Περι-θρασύνω, biit: -υνῶ, însѫfлѫ преа mѫлtъ îndръzneaлъ; (miж:) mъ fakѫ̆...

Περίθρασυς, έος (εῖα, ύ), neste mъsѫръ îndръzneцѫ̆ (dîpzѫ̆). [περὶ, θράσος]

Περίθραυσις, εως (ἡ), sпарцере п' înпрежѫр. [din

Περι-θραύω, biit: -θραύσω, sпаргѫ̆, fъpîmѫ̆ чева de жѫр înпрежѫр, saѫ̆ п' înпрежѫр de чева.

Περιθρεκτέον, nosit: ал лѫї περιτρέχω.

Περι-θρηνέω -ῶ, biit: ήσω, плînгѫ̆ п'înпрежѫр de чева; saѫ̆ mъ преѫmвлѫ плînгînd; (stръm:) fakѫ̆ a pesѫna чева înпрежѫр din плînsopiле меле.

Περι-θριγκόω -ῶ, biit: -ώσω, înкizѫ̆ înпрежѫр, înгръdeskѫ̆ кѫ zidѫ̆ stръшinatѫ̆.

Περίθριξ, -τριχος (ὁ), коadъ de пърѫ̆, каре din копілъріе nѫ s'a tъїat. [περὶ, θρίξ].

Περι-θρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, înкегѫ̆, ші (nas: saѫ̆ miж:) mъ înкегѫ̆ п' înпрежѫр ка вrînza, mъ вrînzeskѫ̆.

Περιθρόνιος α, ον, чел deп' înпрежѫрѫл tronѫлѫї (skaѫnѫлѫї). [περὶ, θρόνος].

Περι-θρυλλέω -ῶ, biit: -ήσω, вîжіѫ, fakѫ̆ вѫetѫ̆ п' înпрежѫр de чева; вesteskѫ̆ pretѫtindenea; (овіч: nas:) pesѫпъ чева în aѫzѫл meѫ̆; mi s' a ѫрît a aѫzi. [de ѫnde

Περιθρύλλητος, ші

Περίθρυλλος (ὁ, ἡ), pretѫtindenea вestitѫ̆, famosѫ̆. [περὶ, θρύλλος].

Περιθρύπτω, biit: -θρύψω, fъpîmѫ̆ п' înпрежѫр de чева.

Περίθυμος (ὁ, ἡ), плinѫ̆ de mînie. foapte nekъжitѫ̆. (περὶ, θυμός]. [de ѫnde

Περιθύμως, adв: кѫ mѫлtъ mînie. «Περιθύμως ἔχω». Ep: sîntѫ̆ преа nekъжitѫ̆.

Περι-θυρέω -ῶ, biit: -ήσω, staѫ̆ п' înпрежѫрѫл ѫшеї. (вezї ші περιαθύρω).

Περι-θύω, biit: -θύσω, жъртfeskѫ̆ înпрежѫрѫл кѫїва, saѫ̆ кѫръцѫ̆ пе чіnева прin жертfe. (вezї ші περιθειόω).

Περιθωρακίδιον (τὸ),='Επιθωρακίδιον. [περὶ, θώραξ].

Περι-ιάπτω, biit: -ιάψω, noet: ръneskѫ̆ din toate пърцiле.

Περι-ιάχω, biit: -ιαχήσω, noet: în локѫ̆ de περιηχῶ.

Περιιδεῖν, nex: 2: de înf: ал лѫї περιοράω.

Περιίδμεναι, noet: în локѫ̆ de περιειδέναι, inf: ал лѫї περίοιδα.

Περι-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, asѫdѫ̆ în toate пърцiле, sîntѫ̆ кѫ totѫл asѫdatѫ̆, пъdѫшitѫ̆. [de ѫnde

Περιίδρωσις, εως (ἡ), asѫdape totaлъ a tрѫпѫлѫї.

Περιιέναι, inf: ал лѫї περίειμι, biit: -ειμι.

Περι-ίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ιζήσω, =Περικάθημαι, ші Πολιορκῶ.

Περι-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ înвîрteskѫ̆ къларе п'înпрежѫрѫл кѫїва.

Περι-ίπταμαι, biit: -πτήσομαι, (nex: περιέπτην, ші чл:) sворѫ̆ п'înпрежѫр de чева.

Περι-ίστημι, biit: περιστήσω, (nex: περιέστησα, ші miж: de sine nas: περιέστην, tре: de кѫ: περιέστηκα, ші чл:) aшezѫ̆ (ші miж: staѫ̆) înпрежѫр de чева, înкопжѫрѫ̆, пѫїѫ̆ ла miжлокѫ̆. "Τῷ καπιτωλίῳ φρουρὰν περιέστησε». Пл: (ші fir:) «Κίνδυνον περιστῆσαι τῇ πόλει». Пл: (ші ел: saѫ̆ miж:) «Περίστησαν γὰρ ἑταῖροι». Іл: Δ. (ші кѫ ак:). «Πολὺς δὲ χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος». Іл: Σ. «Μή με περιστήωσ' ἕνα πολλοί». Іл: Р. «Περιστάντες κύκλῳ τὸ θηρίον». Ep: (de ѫnde aвs:) «Οἱ περιεστῶτες». Лкs: 2) (кѫ ак: кѫ преп:) fakѫ̆ a ажѫnцe, adѫкѫ̆ прin înпрежѫръpї (ші шіж: ажѫnгѫ̆) ла чева. «Τοὺς πλείστους εἰς πενίαν περιστῆσαι». Ep: «Εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν». Apst: «Εἰς τοὐναντίον με τῷ λόγῳ περιέστησας». Esx: Sкр: (ші кѫ dat: преа рар) «Ἐνδείᾳ περιιστάναι». Epd: (ші miж:). «Τὸ τέλος τῆς δίκης εἰς τοῦτο περιέστη». Лкрг: «Καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη». Dm: «Μὴ εἰς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ». Лѫч: «Τὰ τῆς ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιίσταται». Sin: (ші кѫ партч:). «Περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη νῦν ἀβουλία φαινομένη». Тѫч: 3) (miж:) mъ tрагѫ̆. staѫ̆ ла

о парте, къ sъ mъ апърѫ de чева; (de ѫnde în ţen:) mъ temѫ, бъnѫїeskѫ, nѫ кѫmва... «Περιστήσομαι ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν». Лѫч: «Περιίστατο, μὴ πολλοὶ μιμηταὶ γένωνται». Ios: 4) (кѫ dat:) ръmîїѫ кѫїва ка ѫnѫ кîштігѫ. «Ἡμῖν δὲ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος περιέστη». Тѫч: (вezї ші περιγίγνομαι).

Περιίσχω, At: în локѫ de περιέχω.

Περιιτέον nosit: ал лѫї περίειμι, віit: -ειμι.

Περικάββαλεν, noet: în локѫ de περικατέβαλεν, nex: ал лѫї περικαταβάλλω.

Περι-καγχαλάω -ῶ, віit: -άσω, noet: pîzѫ кѫ хохоte saѫ tape înпрежѫрѫл кѫїва; pîzѫ, îmї вatѫ жокѫ de чінева.

Περικαὴς, έος (ὁ, ἡ), apsѫ de жѫр înпрежѫр, saѫ кѫ totѫл; înfoкatѫ, =Διακαής (проп: ші fir:). [περικαίω].

Περι-καθαίρω, віit: -αρῶ, кѫръцѫ п' înпрежѫр; (fir:) =Περιαγνίζω.

Περι-καθ-άπτω, віit: -άψω, агъцѫ, ліпеskѫ чева п' înпрежѫр.

Περι-καθαρίζω, віit: -ίσω, = Περικαθαίρω.

Περικάθαρμα (τὸ), пекѫръцie skoasъ прin кѫръцipe деп' înпрежѫр, (Тѫрч:) mѫрdарлîкѫ, гѫnoїѫ, ші чл: [περικαθαίρω].

Περι-καθέζομαι, ші Περι-κάθημαι, віit: -εδοῦμαι, (кѫ ак:) шezѫ înпрежѫр de чева; (прінч): «Πόλιν —». Ер: înпресорѫ. [de ѫnde

Περικάθημα (τὸ), Sкр: =Πολιορκία, înпресорape de чetate. [ші

Περικάθησις, εως (ἡ), în лосѫ de περικάθισις.

Περι-καθίζω, віit: -ίσω, ашezѫ пе чінева înпрежѫр; (nestp: saѫ ел: ші між:)=Περικάθημαι. [de ѫnde

Περικάθισις, εως (ἡ), înпресорape de чetate.

Περι-καίνυμαι, (fъръ віit:) noet: (кѫ ак:) ковîршеskѫ în toate, вірѫїeskѫ, întpeкѫ.

Περι-καίω, віit: -καύσω, (nex: περιέκηα, ші чл:) apzѫ чева de жѫр înпрежѫр, saѫ кѫ totѫл; (ші пas:) mъ apzѫ de totѫ; (fir: кѫ ţen:) sîntѫ înвъпъїatѫ de amopѫ къtpe чінева.

Περι-κακέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ копрinsѫ de реле, înкît nѫ штіѫ, че se mъ fakѫ. [περίκακος]. [de ѫnde

Περικάκησις, εως (ἡ), înпресорape de реле (stape de desnъdeжde).

Περίκακος (ὁ, ἡ), копрinsѫ de mѫлte реле (foapte nenopoчitѫ). [περὶ, κακὸς].

Περι-καλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, =Περικυλινδέω. [de ѫnde

Περικαλίνδησις, εως (ἡ), =Περικυλίνδησις.

Περικαλλὴς, ἐος (ὁ, ἡ), foapte fpѫmosѫ. [περὶ, κάλλος]. [de ѫnde

Περικαλλέως -ῶς, adв: преа fpѫmos.

Περικάλλιπε, noet: în локѫ de περικατέλιπε, a 3: sinг: пеps: de nex: 2: ал лѫї περικαταλείπω.

Περικάλλυμμα (τὸ), акоперъmîntѫ înпрежѫр; (fir:) прічінѫіре, пpeteкstѫ. [din

Περι-καλύπτω, віit: -ύψω, акоперѫ de жѫр înпрежѫр. [de ѫnde

Περικαλυφὴ, ші Περικάλυψις, εως (ἡ), акоперіре din toate пърцiле.

Περικαμπὴ (ἡ), =Περίκαμψις. ‖ (în Ер: греш: în локѫ de περὶ καμπὴ). [din

Περι-κάμπτω, віit: -κάμψω, коteskѫ п' înпрежѫр de чева (stpъm: ші nestpъm); околеskѫ (капѫ de mape ші чл:); (fir:) mъ fepeskѫ пїeziш de чева. [de ѫnde

Περίκαμψις, εως (ἡ), кotipe, околіре п' înпрежѫр de чева; (fir:) fepipe de чева кam пїezішъ.

Περικάππεσε, noet: în локѫ de περικατέπεσε, a 3: sinг: пеps: de nex: 2: ал лѫї περικαταπίπτω.

Περικάρδιος (ὁ, ἡ), чел din прежѫрѫл inimeї. ‖ «Περικάρδιον (τὸ)». Anatom: memвръnosѫл înвелішѫ ал inimeї. [περὶ, καρδία].

Περικαρπιάκανθος (ὁ, ἡ), (вtn:) чел кѫ коажа, saѫ teaка poadeї гimпoasъ. [περικάρπιος, ἄκανθα].

Περικάρπιος (ὁ, ἡ), чел din прежѫрѫл poadeї ‖ Περικάρπιον (τὸ), (вotn:) коажа, nosгiца, teaка, în каре este înвълitъ poada, saѫ вовѫл, sъmînца, ші чл: (de ѫnde ѫne-орї) пaptea de mînкat a поameї (ка копрinzъtoape de seminцe saѫ sîmвѫре). 2) гъteaлъ dinпрежѫрѫл mîneї (връцаръ, ші чл:). [περὶ, καρπὸς].

Περικαρφισμὸς (ὁ), овічеїѫл гъінелор de a se кѫръца fpeкîndѫ se п' înпрежѫр кѫ паїѫ dѫпе оѫаре saѫ кълкаре. [περὶ, κάρφος].

Περι-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, tpînteskѫ, asвîрлѫ чева жos înпрежѫрѫл кѫїsa. «Κάρη κόλποις περικάββαλεν». Апл: 'шї a арѫnкat капѫл пе пїeптѫ.

Περι-κατα-κλάω -ῶ, віit: -κλάσω, fpînгѫ, sпаргѫ чева din toate пърцiле (de жѫр înпрежѫр).

Περι-κατα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, апѫкѫ чева din toate пърцiле деп' înпрежѫр; апѫкѫ пе чінева ешindѫ 'ї înainte (ші тъindѫ 'ї dpѫmѫл, saѫ пѫindѫ 'л ла міжлокѫ); sѫpпpinzѫ fъръ веste (asѫпpa fanteї); (în ţen:) ажѫнгѫ, soseskѫ din ѫpmъ чева.

*

«Περικαταλαμβάνει ὁ νέος καρπός ἀεὶ τὸν ἔνον». Tfp: (ші пas:). «Περικαταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ῥεύματος». Apst: (ші fir:). «Περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς„. Плв: siлindъ se. (ші ел: saŭ nestp:). «Ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, καὶ περικαταλαβούσης τῆς ὥρας, ἐν ᾗ τὴν ἀκμὴν λαμβάνει τὸ ἄνθος». Tfp:

Περι-κατα-λείπω, biit: -λείψω, лasŭ чева de рътъшіцъ; пъръseskŭ чева къ totъл.

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ), pinsŭ, апъкatŭ de жър înпрежър (din toate пърціле).[ші

Περικατάληψις, εως (ἡ), апъкаре, pindepe din toate пърціле; sosipe din ърmъ. [περικαταλαμβάνω].

Περικατάξαι, nex: 1: de înf: ал лъї περικατάγνυμι.

Περι-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazŭ înпрежър de чева (къ dat:). «Περικάππεσε δουρὶ». Апл: a къzъt жos isвitŭ desъліцъ.

Περι-καταῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, mъ въpsŭ жos; (ші fir: despre zidъpĭ) mъ sъpnŭ din toate пърціле. «Τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα„. Лs:

Περι-καταῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, pъnŭ, saŭ sfîшiŭ, spaprŭ чева din toate пърціле.

Περι-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, pestopnŭ чева din temeлiĭ.

Περι-κατα-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, înжъnгiŭ пе чinева înпрежъръл (saŭ în враціле) къїва; saŭ înжъnгiŭ în toate пърціле, fakŭ mape înжъnгiepe.

Περι-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, (nex: περικατέθηκα, ші чл:) пъїŭ, ашezŭ de жър înпрежър чева.

Περι-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (nex: περικατέχεα, mi чл:) topnŭ, въpsŭ п' înпрежър de (saŭ neste) чева.

Περικατέατο, Ion: în локŭ de περιεκάθηντο, a 3: îm: peps: de прел: ал лъї περικάθημαι.

Περι-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (nex: περικατέσχον, ші чл:) ціŭ чева deп' înпрежър, saŭ din toate пърціле; копрînzŭ, înпресорŭ stpîns.

Περι-κάτημαι, Ion: în sokŭ de περικάθημαι.

Περίκαυσις, εως (ἡ), apdepe din toate пърціле п' înпрежър. [ші

Περίκαυστος (ὁ, ἡ), apsŭ din toate пърціле п' înпрежър. [din

Περι-κάω, biit: καύσω, At: în локŭ de περικαίω.

Περικαῶς, adв: infokat, ĭъte. [περικαής].

Περί-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) staŭ înпрежър de чева, ціŭ înконжъратŭ, копрinzŭ. «Γωρυτὸς τόξῳ περίκειτο». Od: Φ. «Τεῖχος περίκειται ἀμφοτέρωθεν». Ep: 2) поet; sîntŭ пе deasъпра ка ъnŭ pisosŭ saŭ кîштiгŭ. «Οὔ τι μοι περίκειται». Іл: I. nъ 'mĭ a ръmas nimikŭ de кîштiгŭ. (bezĭ ші περιγίγνομαι). 3) (обіч: ка пas: къ ак:) amŭ чева пъsŭ înпрежъръ 'mĭ, sîntŭ înконжъратŭ de чева, портŭ. «Δάφνην («Ὑποδήματα) περικείμενος„. Лъч: (ші fir:). «Ὕβριν («Ἀσθένειαν) περίκειμαι„. Ткр: ші Грг:

Περι-κείρω, biit: -κερῶ, tъnzŭ п' înпрежър; (fir:) taĭŭ копачiĭ deп' înпрежър; (în цen:) пръпъdeskŭ къ totъл.

Περικεκαλυμμένως, adв: (de партч:) акоперit п' înпрежър, пе askъnsŭ; [περικαλύπτω].

Περικεκομμένως, adв: (de партч:) пе skъptŭ. [περικόπτω].

Περι-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпinгŭ, гъъpeskŭ, înцепŭ п' înпрежър.

Περι-κεράω -ῶ, biit: -άσω, întinzŭ коарпеле (apiпеле) faлanцeĭ spre înконжърареа връжmaшълъї; (în цen:) înпресорŭ. (bezĭ ші ὑπερκεράω).

Περικερδὴς, έος (ὁ, ἡ), Sхл: преа ĭъвitopŭ de кîштiгŭ, ръŭ spекълantŭ. [περὶ, κέρδος].

Περικεφαλαία (ἡ), koifŭ, (Франц:) casque. 2) ъnŭ felŭ de înfъшъръtъръ a коаdeлор пърълъї п' înпрежъръл капълъї. 3) ъnŭ felŭ de dъpepe de капŭ. (pinч: fem: ал лъї...

Περικεφάλαιος, α, ον, копрinzъtopŭ de капŭ, saŭ пъsŭ п' înпрежъръл капълъї. || (sъвst:) «Περικεφάλαιον (τὸ), op че se поартъ пе капŭ,=Περικεφαλαία. [din

Περικέφαλος (ὁ, ἡ), =Περικεφάλαιος. [περὶ, κεφαλή].

Περι-κήδομαι, (fъръ biit:) поet: (къ цen:) înгріжeskŭ преа mълt de чinева.

Περίκηλος (ὁ, ἡ), поet: преа ъskatŭ. [περὶ, κῆλον].

Περίκηπος (ὁ, ἡ), înпрежъратŭ de гръdinъ; saŭ пъsŭ (dpъmŭ, алеъ) п' înпрежър de гръdinъ. [περὶ, κῆπος].

Περι-κίδναμαι, (fъръ biit:) поet: în локŭ de περισκεδάννυμαι.

Περι-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mішкŭ чева înпрежър.

Περικιόνιος (ὁ), епit: Бакъл (fiind къ, клъtindъse kasa, ъnde s' a tръsnit Semeла, s' a mîntъit de edepa, каре înfъшъpîndъ se пе stîлпĭ 'ĭ aŭ цinъt, de п' aŭ къzъt:). [ші

Περικίων, ονος (ὁ, ἡ), înпрежъратŭ de

stîлпĭ. || (sъвst:)=Περιστύλιον, (Fранц:) галерie. [περὶ, κίων].

Περικλαδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ мълте (desе) ръмърĭ. [περὶ, κλάδος].

Περι-κλάζω, вiit· -κλάγξω, цънкъneskъ, tronкъneskъ п' înпрежър de чева.

Περι-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, ші -κλαυσοῦμαι, плînгъ п' înпрежър.

Περίκλασις, εως (ἡ), înfрînцере п' înпрежър de чева; stрîмвътъръ, кotitъръ; nenetezime de пажеште, (Fранц:) anfractuositè. [din

Περι-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, înковoind înfрînгъ чева п' înпрежър; (fir:) коteskъ п' înпрежър de капъ de маре ші чл:, (Fранц:) doubler. || (пas:) «Τόπος περικεκλασμένος». Лкs: nenetedъ.

Περικλεής, έος (ὁ, ἡ), sлъвitъ, вestitъ. [περὶ, κλέος]. [de ъnde

Περι-κλεΐζω, вiit: -ίσω, лаъdъ претътindenea, fакъ вestitъ пе чinева.

Περίκλεισμα (τὸ), локъ înкisъ п' înпрежър, înкizътъръ. [ші

Περικλειστικὸς, ή, ὸν, (къ цen:) чел къ însъшime de a înкide п' înпрежър, a коpinde înъъntръ. [ші

Περίκλειστος (ὁ, ἡ), înкisъ din toate пърціле п' înпрежър. [περικλείω].

Περικλεϊστὸς [περικλεΐζω], ші

Περικλειτὸς, ή, ὸν поet: în локъ de περικλεὴς.

Περι-κλείω, вiit· -κλείσω, înкizъ чева de жър înпрежър.

Περικληΐζω, Ion: în локъ de περικλεΐζω. [de ъnde

Περικλήϊστος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de περικλειστὸς.

Περι-κληϊω, Ion: în локъ de περικλείω.

Περικληρῖτις, ιδος (ἡ), ='Επίκληρος.

Περικλήω, At: ші Ion: în локъ de περικλείω.

Περικλινὴς, έος (ὁ, ἡ), плекатъ, повîрnitъ din toate пърціле, вълосъ de жър înпрежър; волtosъ. [περὶ, κλίνω].

Περίκλινον (τὸ), masъ potъndъ, înпрежърял къріа se пъneaъ патъріле de шedepe; патъ de шedepe ла astfeл de masъ. (вezĭ ші τρίκλινον). [περὶ, κλίνη].

Περι-κλονέω -ῶ, вiit: -ήσω, клetinъ, sгъdъĭъ чева de жър înпрежър.

Περικλύδην, adв: къ ъdape, saъ sпъларе înпрежър. [din

Περι-κλύζω, вiit: -κλύσω, ъdъ din toate пърціле (sпълъчeskъ) къ мълтъ апъ. || (пas:) sîntъ înконжъратъ de апе.

Περικλύμενον (τὸ), ъnъ feлъ de плantъ înfъшъръtiвъ, кърпене алвъ.

Περίκλυσις, εως (ἡ), =Περικλυσμός. [ші

Περίκλυσμα (τὸ), sпълъчitъръ, лътъръ. [ші

Περικλυσμὸς (ὁ), sпълъчiре, saъ ъdape din toate пърціле. [ші

Περικλύστη (ἡ), поet: fem: ал лъĭ...

Περίκλυστος (ὁ, ἡ), ъdatъ din toate пърціле de маре, ші чл:. «Νῆσος —„. Esхл: [περικλύζω].

Περικλυτὸς, ὴ, ὸν, поet: [περὶ, κλύω] аъzitъ претътindenea п' înпрежър; (fir) вestitъ, penъmitъ.

Περι-κλώζω, вiit: -κλώξω, клонкъneskъ п' înпрежър; (fir:) fлъеръ (прinч: în teatръ) în toate пърціле.

Περι-κλώθω, вiit: -κλώσω, торкъ п' înпрежър.

Περικνημίδιος, ші Περικνήμιος (ὁ, ἡ), чел п' înпрежърял пълпеĭ. [ші

Περικνημὶς, ίδος (ἡ), чĭорапъ, tъzлъкъ. [περὶ, κνήμη].

Περικνίδιον (τὸ), fрацeda парte a плanteĭ (каре se поate tъĭa къ ъnгia). [din

Περι-κνίζω, вiit: -κνίσω, чĭъneskъ den' înпрежър; pozъ, мъnînкъ п' înпрежър;(fir:) atinгъ прin ватжокорiрĭ.

Περι-κνύω, вiit: -κνύσω, sкарпinъ п' înпрежър.

Περι-κοκκύζω, вiit: -ύσω, stрiгъ (ка кокошъл) înвîptindъ мъ п' înпрежърял челъĭ вiръitъ; (în цen:) desпрецъĭeskъ.

Περι-κολλάω -ῶ, вiit: -ήσω, лiпeskъ п' înпрежър de чева.

Περι-κολούω вiit: -ούσω, чĭъnteskъ den' înпрежър; (fir:) miчeskъ, ъmiлeskъ.

Περι-κολπίζω, вiit: -ίσω, плъteskъ околind înъъntръл sînълъĭ.

Περικομιδὴ (ἡ), sъвst: лъĭ...

Περι-κομίζω, вiit: -ίσω, dъкъ, каръ чева de жър înпрежър. || (miж: saъ пas:) околeskъ, мъ преъмвлъ пе ъskatъ saъ пе маре.

Περίκομμα (τὸ), feлie; бъкатъ de карне токатъ; (прin întind:) mînкаре fъкътъ din astfeл de токътъръ. [περικόπτω].

Περικομμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ περίκομμα.

Περίκομος (ὁ, ἡ), чел къ пърял, saъ (fir: desпре помъ) къ ръмърĭ ші fрънze п' înпрежърял крештетълъĭ, saъ вîрfълъĭ. [περὶ, κόμη].

Περι-κομπέω -ῶ, вiit: -ήσω, вesteskъ чева претътindenea fълindъ мъ

Περίκομψος (ὁ, ἡ), foapte граціosъ, saъ елегantъ. [περὶ, κομψός].

Περικονδυλοπωροφίλα, ας (ἡ), (enit: kom: al nodagreĭ) obîrnăitъ a înbîrtoша ka niшte bъlъtărĭ, saŭ neцĭ înkeĭetъreле (kîrчeĭĭ) deцeteлop. [περὶ, κόνδυλος, πῶρος, φίλος].

Περικοπὴ, (ἡ), tъĭere n' înnpexъp; (fir:) tilxъpie, xрънipe, жъfъipe. 2) op чe foлoceшte nъmaĭ лa тъpeцie шi faлnikъ apътape, шi (npin apm:) noate linsi ka вnъ чe de npisosъ, (Fpanц:) train, attirail. 3) firъpa чea din afaръ, (fpanц:) kontъpъл noptpetълaĭ (bezĭ шi περιγραφή). 4) (ptp:) exsaktitate în exsnpesie; stilъ skъptъ, шi konpinzътopъ; exsaktъ definiцie. 5) nasaжъ, saŭ napte din skpisъ saŭ dintp' вnъ kъвîntъ xotъpîtъ de vitit. [шi

Περίκοπος (ὁ, ἡ), foapte ostenitъ, oбositъ. [шi

Περικόπτης, ου (ὁ), tîlxapъ, жъfъitopъ.[din

Περι-κόπτω, biit: -κόψω, taĭъ чева de жъp înnpexъp; пръпъdeskъ (naptik: taĭъ konaчĭ din) вpe вnъ лokъ, жъfъĭeskъ; (fir:) miчeskъ, вmileskъ, слъвeskъ.

Περι-κορδακίζω, biit: -ίσω, dъnцezъ în okoлъ daнцъл kórdaξ.

Περι-κορέω -ῶ, biit: -ήσω, mътъръ (kъpъцъ) n' înnpexъp. [de вnde

Περικόρημα (τὸ), =Περίψημα, гnoĭъ.

Περι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoбeskъ n' înnpexъp, dikiseskъ kъ mълъ silinцъ.

Περικόσμιος, α saŭ ος, ον, чел d' înnpexъpъл лвmiĭ, konpinzътopъ de лвme. [περὶ, κόσμος].

Περίκουρος (ὁ, ἡ), [περικείρω] tънsъ n' înnpexъp. 2) (глs:) înnpesopatъ, шi npinsъ in pesвoĭъ, npisonierъ.

Περικόχλιον (τὸ), napтea femeĭaskъ a шъpъпълaĭ. [περὶ, κοχλίον].

Περι-κράζω, biit: -κεκράξομαι, (miж: tpe: de kъ: în лokъ de prez: περικέκραγα) stpirъ n' înnpexъp.

Περικράνιος, α, ον, чел din prexъpъл xîrчeĭ kreepilop. || (sъbst: fem:) «Περικρανία se înц: μῆνιγξ)». metвpana, чe akoneръ xîrka; шi «Περικράνιον,,. Anatm: op чe înkonжъpъ xîrka. [περὶ, κρανίον].

Περίκρανος (ὁ, ἡ), чел înnpexъpъл kanълaĭ. (de вnde || sъbst:) Περίκρανον (τὸ), Stp: înвълішъ, saŭ legъtъpъ de kanъ, kъпaпъ, saŭ koĭfъ. [περὶ, κράνον].

Περι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) isвъteskъ în чева; (fъpъ kazъ) npedomneskъ, înpîvrezъ. [din

Περικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), (kъ цen:) isъъtitopъ în чева; (fъpъ kazъ) foapte tape, nъterпikъ. [περὶ, κράτος].

Περικράτησις, εως (ἡ), цinepe, onpipe. «Οὔρων —». Sxл: Nik: = Ἰσχουρία. [περικρατέω].

Περικρέμαμαι, miж: de sine nas: al лъĭ

Περι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, шi At: κρεμάω-ῶ, (kъ dat:) atipnъ чева n' înnpexъp.

Περι-κρεμάω -ῶ, At: în лokъ de περικρεμάσω, biit: al пpeч:

Περικρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), atipnatъ n' înnpexъp de чева; saŭ чел чe ape înnpexъpъл sъъ mълцime de лвkrpĭ atîpnate, плinъ de жъp înnpexъp de ... (kъ dat:) «Ναὸς ἀναθήμασι περικρεμὴς». Лвч: [περικρεμάννυμι].

Περίκρημνος (ὁ, ἡ), înkonжъpatъ de pîne, pînosъ înnpexъp. [περὶ, κρημνός].

Περι-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, tponkънeskъ, odopoцeskъ n' înnpexъp. [din

Περίκροτος (ὁ, ἡ), sromotatъ, pesвnatъ deп' înnpexъp. [περὶ, κρότος].

Περι-κρούω, biit: -κρούσω, лoвeskъ чева n' înnpexъp din toate пъpцiле; чokneskъ, черkъ вasъ de лвtъ, de este snaptъ, saŭ пв. «Εἴπη τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούομεν». Плt: 2) (kъ dat: saŭ ak: indip:) лoвind aгъцъ чева n' înnpexъp, saŭ ĭaъ чева deп' înnpexъp. «Πέδας περικρούειν τινί». Пл: (шi nas:). «Περικρουσθεῖσα πέτρας καὶ ὄστρεα». Плt: лвînds se dene dinsa.

Περικρυερός, ὰ, ὸν, foapte peчe. [περὶ, κρυερός].

Περι-κρύπτω, biit: -κρύψω, askвnzъ, akoneръ чева din toate пъpцiле.

Περι-κρώζω, biit: -κρώξω, kponkънeskъ n' înnpexъp.

Περι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, kîштirъ пева n' înnpexъpъл meъ, saŭ îmĭ maĭ adaorъ чева,=Προσκτῶμαι.

Περι-κτείνω, biit: -κτενῶ, otopъ n' înnpexъp.

Περίκτησις, εως (ἡ), doвîndipe de чева n' înnpexъp, saŭ în adaosъ. [περικτάομαι].

Περικτίονες, шi Περικτῖται (οἱ), noet: [περὶ, κτίζω] лokъitopĭ n' înnpexъp, вeчinĭ.

Περι-κτυπέω ῶ, biit: -ήσω, tponkънeskъ, pesвnъ în toate пъpцiле n' înnpexъp.

Περικυδαίνω, biit: -ανῶ, noet: лaвdъ, слъвeskъ npetъtindenea. [din

Περικυδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [περὶ, κῦδος] npetъtindenea saŭ foapte слъвitъ, bestitъ.

Περικυκλὰς, άδος (ἡ), noet: чepkълъtoape n' înnpexъp. [περίκυκλος].

Περι-κυκλεύω, biit: -εύσω, пъ înвîrteskъ n' înnpexъp, saŭ înkonжъpъ.

Περικυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, mîшkъ чe-

ва în черкѫлаціе, înвîрteskŭ înпрежѫр. || (між:) = Περικυκλόομαι. [de ѫnde

Περικύκλησις, εως (ἡ), черкѫларе, înвîрtіре înпрежѫр.

Περικύκλιος, ші Περίκυκλος (ὁ, ἡ), кѫ desъвîршіре potѫndŭ. || (sѫвst: бървъt:) черкŭ, околŭ, saŭ potoколŭ. [ші

Περι-κυκλόω -ῶ, (ші між:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, formeskŭ черкŭ înпрежѫр de чева, înконжѫрŭ.

Περικύκλῳ, adв: de жѫр înпрежѫр. [περὶ, κύκλος].

Περικύκλωσις, εως (ἡ), înконжѫраре. [περικυκλόω].

Περικυλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, =Περικυλίω.

Περικύλισις, εως (ἡ), postoголіре înпрежѫр. [din

Περι-κυλίω, віit: -ίσω, postoголеskŭ înпрежѫр.

Περι-κυμαίνω, віit: -ανῶ, ѫndeskŭ, saŭ ѫdŭ п' înпрежѫр кѫ валѫрї. [ші

Περικύμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ѫdatŭ din toate пърціле de валѫрї. [περὶ, κῦμα].

Περίκυρτος (ὁ ἡ), înковоїatŭ, гîрбовітŭ de жѫр înпрежѫр. [περὶ, κυρτὸς]. [de ѫnde

Περι-κυρτόω -ῶ, віit: -ώσω, înковоїŭ, гîрбовеskŭ чева de жѫр înпрежѫр.

Περικυτόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперŭ п' înпрежѫр кѫ пїеле. [περὶ, κύτος].

Περι-κυφόω -ῶ, віit: ώσω кокîржеzŭ чева din toate пърціле.

Περι-κωδωνίζω, віit: -ίσω, батŭ клопотѫл (ші nestр: pesѫnŭ ка ѫnŭ клопотŭ) п' înпрежѫр de чева; (прin întind: ші fiг:) черкŭ. (веzї κωδωνίζω).

Περι-κωκύω, віit: -ύσω, плînгŭ, бочеskŭ кѫ ціпете п' înпрежѫр; saŭ fakŭ a pesѫna челе din прежѫр din бочітоареле меле ціпете.

Περι-κωμάζω, віit: -άσω, тъ преѫтблѫ în sepenadъ (кѫ мѫsікъ noaптea пе ѫліце desfрînat).

Περι-κωνέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: греш: în локŭ de...

Περι-κωνίζω, віit: -ίσω, ѫnгŭ, śпоїeskŭ п' înпрежѫр кѫ smoалъ; (прinч:) ѫnгŭ чismеле, ка sъ лѫчїaskъ.

Περι-λακίζω, віit: -ίσω, sfîшіŭ претѫtindenea, saŭ fъpîmŭ de totŭ.

Περι-λακτίζω, віit: -ίσω, ловеskŭ кѫ пічорѫл de жѫр înпрежѫр.

Περι-λαλέω -ῶ, віit: -ήσω, гръїeskŭ în коачї ші în коло, ворбеskŭ neînчetat, върfeskŭ. [de ѫnde

Περιλάλημα(τὸ), бърfітѫръ, ворбіре пероadъ în коачї ші 'n коло. [ші

Περιλάλητος (ὁ, ἡ), ворбітŭ în toate пърціле, bestitŭ, famosŭ.

Περίλαλος (ὁ, ἡ), ворбіторŭ de ор че în коачї ші 'n коло, бърfіторŭ. [περὶ, λάλος].

Περι-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (nex: περιέλαβον, ші чл:) апѫкŭ чева din toate пърціле п' înпрежѫр, копрinzŭ în sinemї; пѫїŭ ла міжлоіŭ, înконжѫрŭ. «Μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν ἐκυκλοῦντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς„. Ер: (ші fiг:) «Περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ. Лкs: a прічепе.

Περιλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), каре лѫчеште din toate пърціле, преа stрълѫчітŭ. [ші

Περίλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stрълѫчоsŭ; (fiг:) арътоsŭ, мърецŭ, însemnatŭ. [περὶ, λάμπω]. [de ѫnde

Περιλάμπρως, adв: кѫ мѫлтъ stрълѫчіре, saŭ мърецie.

Περι-λάμπω, віit: -λάμψω, stрълѫчеskŭ în toate пърціле п' înпрежѫр; (stръm:) лѫminezŭ чева de жѫр înпрежѫр. [de ѫnde

Περίλαμψις, εως (ἡ), лѫminape ревърsatъ din toate пърціле, saŭ інконжѫръtoape stрълѫчіре, =Περιαύγεια.

Περιλεγνὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ кепарŭ (бетеліе, шірітŭ, ші чл:) de жѫр înпрежѫр. [περὶ, λέγνον].

Περι-λέγω, віit: -λέξω, sпѫїŭ, еksпрimŭ чева în перifрase; (nestр:) ворбеskŭ în перifрase; (прin întînd:) ворбеskŭ мѫлте ші прisoase.

Περι-λείβομαι, (fъръ віit:) тъ върsŭ înпрежѫр, saŭ пікŭ din toate пърціле п'înпрежѫр de чева.

Περίλειμμα (τὸ), ръмъшіцъ, [din

Περι-λείπω, віit: -λείψω, лаsŭ чева ка прisositŭ; (пas:) прisoseskŭ, ръмîїŭ. "Ὅσοι πολέμοιο περιλίπωνται». Іл: Т. кîцї вор ръmînea.

Περι-λείχω, віit: λείξω, лînгŭ п'înпрежѫр; (між:) îшї лînгŭ бѫzеле (проп: ші fiг:).

Περίλεξις, εως (ἡ), ворбіре, еksпрimаре прin перifрase; ворбіре de прisoase (полілоціе). [περιλέγω].

Περι-λεπίζω, віit: -ίσω, ші Περι-λέπω, віit: -λέψω, їаŭ коажа деп' înпрежѫр, deskожеskŭ.

Περιλεσχήνευτος (ὁ, ἡ), [περιλεσχηνεύω] =Περιλάλητος, bestitŭ.

Περιλευκαίνω, віit: -ανῶ, албеskŭ чева de жѫр înпрежѫр. [din

Περίλευκος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл, saŭ de жѫр înпрежѫр албŭ. [περὶ, λευκός].

Περίλημμα (τὸ), ор че копрinde чinева, копрinsъл. [ші

Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пътере, saŭ къ însъшime de a копрinde мълте. «Ὄλομα περιληπτικόν». Грам: (Франц:) колектівŭ. [ші

Περιληπτικῶς, adв: пе skъртŭ, în кіпŭ копрinzъторŭ. [ші

Περιληπτὸς, ἡ, όν, de копрins, de înкъпът; (ші fir:) de прічепът. [ші

Περιληπτῶς, adв: în кіпŭ de копрindepe (de прічепере). [ші

Περίληψις, εως (ἡ), копрindepe (акт: saŭ пas:); (fir:) прічепере. [περιλαμβάνω].

Περι-λιμνάζω, віit: -άσω, staŭ валтъ некъргътоаре п' înпрежър de чева.

Περι-λιμπάνω, At: în локŭ de περιλείπω.

Περιλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Περίλοιπος.

Περι-λιχμάζω, віit: -άσω, ші Περιλιχμάω -ῶ, ші (шіж:) -λιχμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσω, -ομαι, =Περιλείχω

Περι-λιχνεύω, вîit: -εύσω, мънînкŭ лакom (saŭ îmĭ кърgŭ валеле de) чева.

Περιλογισμὸς (ὁ), = Ἐπιλογισμός.

Περίλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasŭ din чева, прisositŭ; maĭ тръĭтŭ în ърmъ. [περιλείπω].

Περι-λοπίζω, віit: -ίσω, =Περιλεπίζω.

Περι-λούω, віit: -λούσω, лаŭ, skалdŭ къ silinцъ de жър înпрежър.

Περι λυμαίνομαι, віit: -ανοῦμαι, ватъmŭ, stрікŭ чева de жър înпрежър, saŭ în totŭ кіпъл; atinгŭ репътаціа къĭва.

Περιλυπία (ἡ), mape tpisteцъ, saŭ mîxnічĭъne. [din

Περίλυπος (ὁ, ἡ), foapte tpistŭ, копрinsŭ de mîxnічĭъne. [περί, λύπη].

Περι-λωπίζω, віit: -ίσω, înпрежърŭ къ хаĭnъ, înбракŭ.

Περιμάδαρος (ὁ, ἡ), de жър înпрежър плешъвŭ. [περὶ, μαδαρός].

Περιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), преа мълт înвъцатŭ. [περὶ, μανθάνω].

Περι-μαιμάω-ῶ, (fъръ віit:) поет: каътŭ de жър înпрежър, ка sъ гъseskŭ, saŭ sъ хръпеskŭ чева.

Περιμαιμώων, ωσα, поет: партч: ал лъĭ περιμαιμάω.

Περι-μαίνομαι, віit: -μανοῦμαι, (къ ак:) невъneskŭ (мъ портŭ невъneшte) înпрежър de чева; (къ dat:) dopeskŭ невъneшte чева.

Περιμάκτρια (ἡ), [περιμάσσω] femeĭe кърцitoape de sъпepstiцioшĭ прin fepmeче.

Περιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte невънŭ în чева. [περιμαίνομαι]. [de ъnde

Περιμανῶς, adв: къ totъл невъneшte.

Περι-μαρμαίρω, віit: ἀρῶ, pesпîndeskŭ paze de жър înпрежър.

Περι-μάρναμαι, (fъръ віit:) поет: în локŭ de περιμάχομαι.

Περι-μάσσω(ττω), віit: -μάξω, шtepгŭ (кърцŭ) de жър înпрежър, =Περικαθαίρω.

Περιμάχητος (ὁ, ἡ), пentpъ каре se вat (каре de каре sъ 'л апъче); (прin ърm:) de dopit, de pîвnit; (ъne opĭ) de disпътat. [din

Περι-μάχομαι, віit: -μαχέσομαι, saŭ -μαχήσομαι, (къ ак:) мъ ватŭ înпрежъръл (sпре апъраpea) къĭва, окроteskŭ; (къ цen:) мъ ватŭ пentpъ (ка sъ doвîndeskŭ) чева.

Περι-μελαίνω, віit: -ανῶ, înnegreskŭ чева de жър înпрежър.

Περιμεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), кîptitopŭ desпре ор че. [περιμέμφομαι].

Περι-μενεαίνω, віit: -ανῶ, поет: пofteskŭ, dopeskŭ преа мълт.

Περι-μένω, віit: -μενῶ, (къ ші fъръ ак:) аштептŭ; sîntŭ пъstpatŭ(хотърîtŭ)пentpŭ чева.

Περιμέριμνος (ὁ, ἡ), копрinsŭ de гріжĭ, foapte înгріжатŭ. [περὶ, μέριμνα].

Περίμεστος (ὁ, ἡ), плinŭ de жър înпрежър, saŭ пînъ sъs. [περὶ, μεστός].

Περι-μετρέω -ῶ, віit: -ήσω, мъsърŭ de жър înпрежър. [din

Περίμετρον (τὸ), = Περίμετρος (ἡ). [ші

Περίμετρος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρμετρος. 2) къ totъл potъndŭ. ‖ (sъвst: fem:) Περίμετρος (se înц: γραμμή), лinia, каре întinzîndъ se înпрежър fopmeazъ околъл ъnъĭ тръпŭ; (în цen:) întindepea (мъsъpa) околълъĭ. [περὶ, μέτρον].

Περιμήκης, εος (ὁ, ἡ), ші поет: Περιμήκετος, = Ὑπερμήκης, foapte лъnгŭ, 'налтŭ, saŭ mape. [περὶ, μῆκος].

Περιμήριον, ші Περιμηρίδιον (τὸ), акоперъmîntŭ de вътъріле пічоарелор, пъdpaцĭ. [περὶ, μηρός].

Περίμητρος (ὁ, ἡ), чел деп' înпрежъръл inimeĭ лемпълъĭ. «Ξύλα περίμητρα». Tfp: тъĭate къ inima лор, цепене. [περὶ, μήτρα].

Περι-μηχανάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (къ dat: îndip:) мъ мештешъцeskŭ чева înпрежъръл, saŭ înпротіва къĭва.

Περι-μινύθω, (fъръ віit:) поет: мъ мічeskŭ (мъ înпъцinezŭ) din toate пърціле, skazŭ tpeптat.

Περι-μοτόω -ῶ, віit: -ώσω, ъmплъ de жър înпрежър pana къ skamъ. [de ъnde

Περιμότωσις, εως (ἡ), ъmплере de panъ къ skamъ.

Περι-μοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) пътimeskȣ̆, mъ кinȣïeskȣ̆ п' înпрежȣр de, saȣ̆ пentрȣ чinева.

Περιμυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mȣцeskȣ̆ (вîжiȣ̆, pesȣnȣ̆) п' înпрежȣр de чева. [ші

Περιμυκής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че mȣцeште tape. [περὶ, μυκή].

Περι-μύρομαι, biit: -μυροῦμαι, noet: mъ бочeskȣ̆ плînгînd amap.

Περιναιετάω -ῶ, (fъръ biit:) noet: локȣïeskȣ̆ înпрежȣр, = Περιοικῶ. «Πόλεις, αἳ περιναιετάουσιν». Od: Δ· se aflъ п' înпрежȣр. [din

Περιναιέτης, ου (ὁ), noet: = Περίοικος. [περιναίω].

Περίναιος (ὁ), =Περίναος.

Περι-ναίω,(fъръ fiit:) noet: =Περιναιετάω.

Περιναύσιος, ші Περιναύτιος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ̆ de греацъ. [περὶ, ναυτία].

Περινενοημένως, adв: (de партч:) [περινοέω] кȣ mȣлтъ înцелепчïȣне saȣ̆ бȣнъ кiпzȣiре.

Περίνεον (τὸ), партеа dintре шezȣтȣ̆ ші боаше. [ші

Περίνεος (ὁ), =Περίνεον. 2) mъdȣларȣл цeniталȣ̆ ал бърбатȣлȣï. [πηρίν].

Περι-νεύω, biit: -εύσω, mъ повîрneskȣ̆ п' înрежȣр кînd ла о парте, кînd ла алта; шъ плекȣ̆, ші mъ ȣïтȣ̆ înпрежȣр.

Περινέφελος (ὁ, ἡ), înконжȣратȣ̆ de норï; преа înnoратȣ̆.

Περίνεφρος (ὁ, ἡ), чел кȣ грашï ръnikï. [περὶ, νεφρός].

Περι-νέω, biit: -νεύσομαι, înnotȣ̆ (ȣndeskȣ̆) п' înпрежȣр.

Περι-νέω, biit: -νήσω, =Περινηέω.

Περίνεως (ὁ, ἡ), кълъторȣ̆ пе корабiе. [περὶ, ναῦς].

Περι-νηέω, biit: -ήσω, Ion: гръmъdeskȣ̆ чева п' înпрежȣр.

Περίνημα (τὸ), гръmъdiтȣръ п' înпрежȣр de чева. [περινέω].

Περίνησος (ὁ, ἡ), înпрежȣратȣ̆ (ка о insȣлъ) de adeвъратъ порfiръ (de mape), =Περιπόρφυρος. || (sȣбst:) Περίνησον(ἱμάτιον), ȣnȣ̆ felȣ̆ de femeïaskъ хаïnъ кȣ mъpцinï, saȣ̆ поале порfiрiï. [περὶ, νῆσος].

Περι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, (кȣ ак:) înnotȣ̆, шъ skалdȣ̆ п' înпрежȣр de чева.

Περινήω, biit: -νήσω, =Περινέω (-νηέω).

Περι-νίζω, ші (преа рар) Περι-νίπτω, biit: -νίψω, sпълȣ̆ чева п' înпрежȣр. [de ȣnde.

Περίνιμμα (τὸ), =Περίπλυμα, (med:) = Περίκλυσμα.

Περι-νίσσομαι, biit: -νείσομαι, noet: (кȣ ак:) mъ преȣmблȣ п' înпрежȣр de чева.

Περι-νοέω -ῶ, biit: -νοήσω, копрinzȣ̆ чева în mintea mea, înцелегȣ̆ бine, mъ гîndeskȣ̆ înцелепцеште; кiпzȣïeskȣ̆; пъskочeskȣ̆. [de ȣnde

Περινόησις, εως (ἡ), adînкъ прiчепере; бȣнъ кiпzȣiре. [ші

Περινοητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ̆ а прiчепе, adînкȣ̆ ла minte, înцелептȣ̆; пъskочiчosȣ̆.

Περίνοια (ἡ) ацерiме de minte. [περίνους].

Περινομὴ (ἡ), копрinsȣ̆, преажmъ de (локȣ̆ konsfinцitȣ̆ ла) temплȣ; (în цen:) околȣ̆. «'Εκ περινομῆς„. D: Ал: d' a рîndȣл înпрежȣр. [περινέμω].

Περίνοος -ους (ὁ, ἡ), ацерȣ̆ ла minte, sпiptosȣ̆; пъskочiторȣ̆. (прinч: întреб: nȣmaï sȣпрл: περινούστατος). [περὶ, νόος -οῦς].

Περι-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ преȣmблȣ, mъ ръtъчeskȣ̆ în коачï шi'n коле; (stръm: кȣ ак:) околeskȣ̆ п' înпрежȣр de чева.

Περι-νοτίζω, biit: -ίσω, ȣmezeskȣ̆ чева de жȣр înпрежȣр.

Περινούστατος, η, ον, sȣпрл: ал(neîntреб:) περίνους.

Περινύμφιος (ὁ, ші ἡ), каре se пȣне înпрежȣр, saȣ̆ se прецȣïеште mȣлт ла mipe, saȣ̆ ла mipeasъ. "Στέφανος—„. [περὶ, νύμφη).

Πέριξ, [περί] adв: (кȣ цen: saȣ̆ ак:) înпрежȣр, de жȣр înпрежȣр. "Πέριξ δὲ τοῦ ἱροῦ φοίνικες πεφύκασι„. Ер: "Πέριξ τὴν λίμνην οἰκέουσι». Ер: (mï fъръ казȣ̆). «Πέριξ τοῦτον λαβούσας„. Ер: = Περιλαβούσας. (ші кȣ артiк:) «'Ο («'Η "Τὰ) πέριξ». Лкs:

Περι-ξαίνω, biit: -ξανῶ, sгîрiȣ̆ (sfîшiȣ̆) чева п' înпрежȣр; бътînd ръneskȣ̆ преа mȣлт.

Περιξεστὸς, ἡ, ὸν, ръzȣitȣ̆, чïоплitȣ̆ de жȣр înпрежȣр. [din

Περι-ξέω, biit: -ξέσω, ръzȣind (чïоплind) netezeskȣ̆ чева de жȣр înпрежȣр.

Περιξηραίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣкȣ̆ чева din toate пърцiле; (de ȣnde) ȣsȣкȣ̆ de totȣ̆. [din

Περίξηρος (ὁ, ἡ), ȣsкatȣ̆ din toate пърцiле saȣ̆ de totȣ̆. [περὶ, ξηρός].

Περι-ξυράω(-έω) -ῶ, biit: ήσω, pazȣ̆ п' înпрежȣр.

Περιξυστήρ (ὁ), ȣnȣ̆ înstрȣmîntȣ̆ хiрȣрцiкȣ̆, кȣ каре se ръzȣïesк оаселе п' înпрежȣр. [din

Περι-ξύω, biit: -ξύσω, ръzȣïȣ̆ п' înпрежȣр, ка sъ netezeskȣ̆.

Περίογκος (ὁ, ἡ), foarte волѫminosъ, mare. [περί, ὄγκος].

Περιοδεία (ἡ), околъ de кълъtopie, воiажъ. [περιοδεύω].

Περιοδεύσιμος (ὁ, ἡ). (drѫmъ) prin care noate, saŭ trebѫie a околi чinева în кълъtopie. [din

Περιόδευσις, εως (ἡ),=Περιοδεία. [ші

Περιοδευτής, οῦ (ὁ), чел че околеште кълъtopind; (naptik:) doktorъ, saŭ negъцъtorъ, care se prekmѣlъ din lokъ în lokъ. [ші

Περιοδευτικός, ἡ, όν, kѫbenitъ, aплекатъ, saŭ îndemînatik ла кълъtopipe. [din

Περι-οδεύω, biit: -εύσω, околeskъ prekmѣlîndъ-mъ ші кълъtopînd, воiажezъ observînd; (fir:) barъ de seamъ, meditъ în mintea mea; (ѫne-orĭ) amъцeskъ, (Franц:) circonvenir; (med:) traktezъ o boalъ (prinч:) kъ metodъ nepiodikъ; (ptp:) skrisъ kъ nepioade, întrebѫinцezъ stilъ nepiodikъ.

Περιοδία (ἡ), = Περιοδεία, кълъtopie (prinч: ne ѫskatъ); deskriepe de кълъtopie; (med:) кълъtape prin nepiodikъ metodъ. [ші

Περι-οδίζω, biit: -ίσω, amъ характеръ nepiodikъ. "Ηρετὸς περιοδίζω». Gal: [ші

Περιοδικός, ἡ όν, care se întîmplъ, saŭ bine nepiodiчeште; (med:) nepiodikъ, care la чeasъ xotъrîtъ întretind se peîntoarче їarъшĭ; (ptp:) skrisъ kъ nepioade. [περίοδος]. [de ѫnde

Περιοδικῶς, adb: nepiodiчeште; saŭ în stilъ nepiodikъ.

Περι-οδοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak:) кълъtopeskъ n' înprezъr de чева.

Περιοδονίκης, ου (ὁ), birbitorъ în nepiodъ a kîtor 4 ani. [περίοδος, νίκη].

Περίοδος (ὁ, ἡ), (plm:) prekmѣlъtorъ, околitorъ (prinч: ka stрежарь), = Περίπολος. [ші

Περίοδος (ἡ), nepiodъ, întoarчere de la ачелашĭ la ачелашĭ ani, черkѫлацie. «Λόγων— ». Ksn; 2) кълъtopie гъkatъ, saŭ înbîptitъ n' înprezъr de чева; (în цen:) околъ. «Τοῦ οὔρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη ἐστὶ πολλὸν, ἤπερ ἡ περίοδός τε καὶ ἀνάβασις. Ep: «Η περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσί. Ep: 3) deskriepe de boiажorъ topografik; naptikъларъ xartъ цeografik. «Χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο». Ep: 4) (med:) nepiodъ de fripъri. 5) pergѫlatъ kinъ de traiъ. (Plt: Polit: Γ. 15). 6) (колект.) чеде natrѫ obштeшtĭ ѫnte a le Гречieĭ. (de ѫnde) «Νενικηκὼς τὴν περίοδον». .Iks: =Περιοδονίκης; (ші fir:) «Πολιτικῆς περιόδου κατάλυσιν». Plt: 7) (ptp.) nepiodъ, frasъ kombinatъ din maĭ mѫlte propoziцiĭ supe eksprimare de o întreaгъ idee. [περί, ὁδός].

Περι-οδυνάω -ῶ, biit: -ήσω,=(saŭ грeш: în lokъ de) περιωδυνάω.

Περί-οιδα, biit: -είσομαι, (prep: περιήδειν, ші чl:) штiŭ чева foarte bine. «Ἴχνεσι περιήδη (ὁ κύων)„. Od: P.

Περι-οιδέω -ῶ, biit: -ήσω sîntъ umflatъ de жар înprezъr, saŭ prea mѫlt.

Περι-οικέω -ῶ, bIit: -ήσω, (kъ ak:) локuitoreskъ n' înprezъr de чева. [de ѫnde

Περιοίκημα (τὸ), локuinцъ înprezъr de чева.

Περιοικία (ἡ), локuire înprezъr; starea periikѫlaĭ (ѫnъ гelъ de poвъ în Kreta). 2) пърцiле den' înprezърѫl ѫnaĭ oraшъ, (Franц:) banlieue. [ші

Περιοίκιον (τὸ), koprinsъ de kasъ, saŭ de oraшъ; (ѫne-orĭ) kirie de kasъ. [ші

Περιοικὶς, ίδος (ἡ), (oraшъ) sitoatъ înprezърѫl (ші maĭ de mѫlte-orĭ sѫnъsъ la îspidikцia) alaĭ oraшъ. || (sѫbst:) локuiрiле den' înprezър. [περίοικος].

Περι-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, klъdeskъ, zideskъ dexър înprezър, înгrъdeskъ kъ zidъ.

Περίοικος (ὁ, ἡ), локuitorъ n' înprezър de чева; (naptik: în Snapta) Περίοικοι, toцĭ чeĭ-l-alцĭ slovozĭ Лачedemonenĭ afarъ de Snaptiaцĭ; (ші în Kreta) niшte poвĭ ka Eloцiĭ din Snapta; (цeogr:) локuitoriĭ aчeliaшĭ paralele (prinч: kъ noĭ локuitoriĭ zoneĭ temperate). [περί, οἶκος].

Περιοιστέος, α, ον, nosit:, ші

Περιοίσω, biit: al laĭ περιφέρω.

Περι-οιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: Ion:= Περιέρχομαι.

Περι-ολέλλω,biit:-ολελῶ, (kъ ak: kъ prep:) kazъ, mъ asbîrlъ în чева.

Περιολκωχή (ἡ), =Περιοχή.

Περι-ολισθαίνω (-άνω), biit: -ολισθήσω, alѫnekind kazъ n' înprezър de чева; kazъ (mъ sѫrnъ) din toate пърцiле. [de ѫnde

Περιολίσθησις, εως (ἡ), кълere din alѫnekare.

Περιολκὴ (ἡ), traцere înprezър din toate пърцiле; (fir:) pesnindipe în maĭ mѫlte griжĭ; (în цen:) desokѫnaцie de la чева. [περιέλκω].

Περιομματοποίος (ὁ, ἡ), (plm:) deskizъ-

Iорѫ de окiї кѫїва, (кѫ џеп:) «Ψυχῆς—». Tамбл: [περὶ, ὄμμα, ποιός].

Περιομφακώδης, εος (ὁ, ἡ), înкъ de totѫ некоптѫ. [περὶ, ὄμφαξ].

Περι-ονυχίζω, віit: -ίσω, taїѫ п' înпрежѫр (sкоцѫ) ѫнгiiле кѫїва.

Περι-οπάζω, віit: -άσω, поеt: гоneskѫ чева din ѫрmъ.

Περιοπτέος, α, ον, пosit: ал лѫї περιοράω. [din

Περιόπτομαι, neîntp: în локѫ de περιοράω, (de ѫnde) віit: περιόψομαι. [de ѫnde

Περίοπτος (ὁ, ἡ), възѫtѫ din toate пърџiле п' înпрежѫр; (прin întind:) ешitѫ afaръ, 'налtѫ; (fir:) stрълѫчitѫ, minѫnatѫ, de прiвit. (везї ші περίβλεπτος). 2) (акt:) трекъtорѫ кѫ ведереа, небъгъtорѫ de seamъ. [de ѫnde

Περιόπτως, adв; în кiпѫ de прiвit 2) кѫ небъгаре de seamъ.

Περιόρασις, εως (ἡ), ѫїtаре п' înпрежѫр. 2) (прin întind: ші fir:) тречере кѫ ведереа, ші негрiжiре. [din

Περι-οράω -ῶ, віit: -όψομαι, (тре: de кѫ: περιεώρακα, пех: περιεῖδον, ші пas: περιώφθην, ші чл:) mъ ѫїtѫ п' înпрежѫр; багѫ de seamъ; аштептѫ. «Περιϊδεῖν τὸ μέλλον». Лкs: 2) (обiч:) mъ ѫїtѫ кѫ непъsаре; (прin întind:) рабдѫ, трекѫ кѫ ведереа, лаsѫ а se faче чева; леневеskѫ. (кѫ партч: saѫ inf: îndip:). «Μὴ περιΐδητε ἡμέας διαφθαρέντας». Ер: «Περιϊδέειν αὐτὸν ἀεῖσαι». Ер: «Οὐ περιορέοντας ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ». Ер: 3) (miж: кѫ џеп:) înгрiжеskѫ despre чева, їаѫ а minte. "Περιορώμενος τῆς Μένδης, μή τι πάθῃ». Тѫч: 4) (fъръ казѫ) îmї пiерzѫ времеа ѫїtîndѫmъ (къskînd гѫра) în коачї ші 'n коло. «Διανοούμενοι μὲν καὶ πρότερον στρατεύειν, μέλλοντες δὲ ἔτι καὶ περιορώμενοι». Тѫч:

Περιοργὴς, έος (ὁ, ἡ), плiнѫ de mînie, foapte некъжitѫ. [περὶ, ὀργή].

Περι-οργίζομαι, віit: -οργισθήσομαι, mъ некъжеskѫ преа mѫлt.

Περίοργος (ὁ, ἡ), =Περιοργής.

Περι-οργυιόω -ῶ, віit: -ώσω, îmї întinzѫ mîїнеле în stînжinѫ п' înпрежѫр de чева (ка sъ 'ї mъsѫрѫ околѫл).

Περιόργως, adв: кѫ mѫлtѫ некаzѫ, saѫ mînie. [περίοργος].

Περιόρθριος (ὁ, ἡ), чел înпрежѫрѫл dimineцiї. || Περιόρθριον (τὸ), партеа попцiї de кътре zi. (περὶ, ὄρθρος].

Περίορθρον (τὸ), =Περιόρθριον.

Περι-ορίζω, віit: -ίσω, înкizѫ, копрinzѫ înпрежѫр кѫ хоtарѫ, mърџineskѫ; (fir:) хоtъръskѫ кѫ sкѫmпъtate; (ѫне-орї) еksпаtрiezѫ (sѫргїѫneskѫ). [de ѫnde

Περιόρισις, εως (ἡ), =Περιορισμὸς. [ші

Περιόρισμα (τὸ), ор че este mърџinitѫ, хоtърîtѫ. [ші

Περιορισμὸς (ὁ), mърџinipe, înкidepe în хоtаре; (fir:) sкѫmпъ хоtърîре; (Лџ:) еksпаtрiаре (sѫргїѫnѫ). [ші

Περιόριστος (ὁ, ἡ), mърџinitѫ, saѫ de mърџinit; (ші fir:) de хоtърît, de еksплiкаt, de înцелеs.

Περι-ορμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ tрasѫ în портѫ п' înпрежѫр de чева.

Περι-ορμίζω, віit: -ίσω, îmї tрагѫ корабiа ла ѫsкаtѫ п' înпрежѫр de чева.

Περι-ορύσσω (ττω), віit: -ορύξω, sапѫ п' înпрежѫр, înкопжѫрѫ кѫ шанцѫ: (џеоп:) desгропѫ.

Περι-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кѫ ак:) dъnцezѫ п' înпрежѫр.

Περίοσμος (ὁ, ἡ), sкоцъtорѫ de mѫлtѫ шiposѫ, греѫ mipositорѫ. [περὶ, ὀσμή].

Περιόστεος (ὁ, ἡ), копрinsѫ de оase; saѫ чел п' înпрежѫр de osѫ. || Περιόστεον (τὸ), Anatm: мембрана, пелiца, че акоперъ п' înпрежѫр оаселе. [περὶ, ὀστέον].

Περι-οσφραίνομαι, віit: -οσφρανθήσομαι, miposѫ чева de жѫр înпрежѫр.

Περιουσία (ἡ), [περιοῦσα] авере de прisosѫ, богъцiе, прisosѫ de кîштiгѫ; бiлшѫгѫ. «Αὐχμηρός τις καὶ ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιούμενος». Плt: (обiч:) «'Εκ περιουσίας„. Fps: din прisosѫ, (прin ѫрm:) inбiлшѫгаt; fъръ osteneaлъ, лesne; fъръ прimeждie. «'Εκ περιουσίας μου κατηγορεῖ». Dm: fъръ пъsаре. «'Εκ περιουσίας πονηροί». Dm: din însѫшitъ ръѫtate. 2) еksistinцъ, întреџime; sъnъtoasъ stаре (Iпкр:). [de ѫnde

Περιουσιάζω, віit: -άσω, (кѫ dat:) sîntѫ авѫtѫ de прisosѫ în чева; (прin întind:) mъ deoseбеskѫ în чева maї шѫлt dekît алцiї; (кѫ ак: кѫ преп:) îmї келtѫїеskѫ прisosѫл stъpiї în чева. [de ѫnde

Περιουσιασμός (ὁ), doбîndipe de mѫлцime de бѫnѫрї; înбiлшѫгаре. [ші

Περιουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, adѫкъtорѫ de авере de прisosѫ, de богъцiе.

Περιούσιος (ὁ, ἡ), авѫtѫ, богаtѫ; înбiлшѫгаtѫ. 2) алеsѫ. [περιουσία].

Περιόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел деп' înпрежѫрѫл окiлор. [περὶ, ὀφθαλμὸς].

Περι-οχέω -ῶ, віit: -ήσω, преѫmблѫ (ші miж: mъ преѫmблѫ) în tръsѫръ; (пas:) mъ портѫ de алtѫл în tръsѫръ saѫ къларе.

Περιοχή (ἡ), копрindepe, înконжѹраре (акt: saŭ пas:). 2) лѹкрѹ копрinzъtopŭ în sine de чева, коажъ, акоперъmîntŭ деп' înпрежѹр. 3) копрinsŭ; волѹmŭ; adѹnъtѹръ; пasажŭ, saŭ sѹвїектŭ de ѹnŭ sкpisŭ; (ptp:)=Περίοδος. [ші

Περίοχος (ὁ, ἡ), копрinsŭ, înкisŭ de жѹр înпрежѹр, înконжѹратŭ. [περιέχω].

Περιόψομαι, віit: ал лѹї περιοράω.

Περι-παθέω -ῶ, віit: -ήσω, simцŭ кѹ înпъtimipe чева, saŭ mъ aflѹ în їѹte mішкаре ші tѹрбѹраре de пatimъ; eкsпрimŭ кѹ цeste (mішкърї de mîїnї) saŭ ворбе апрinse tѹрбѹрареа sѹflетѹлѹї meŭ. (вezї ші παθαίνομαι). [din

Περιπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinsŭ de пatimъ, înпъtimitŭ, (Fpanц:) пasionatŭ. [περί, πάθος]. [de ѹnde

Περιπαθῶς, adв: кѹ mѹлtъ înпъtimipe, saŭ mѹлtъ пeлiniшte a sѹflетѹлѹї.

Περι-πεφάσσω, (fаръ віit:) mъ ѹїtŭ кѹ seлбatiкъ къѹtъtѹръ de жѹр înпрежѹр.

Περι-πάλλω, віit: -παλῶ, поet: клetinŭ чева înпрежѹр. || (пas: saŭ nestp:) mъ клetinŭ, tpemѹрŭ кѹ totѹл.

Περιπάμπαν, adв: поet: = Πάμπαν (кѹ шаї mѹлtъ înteцipe).

Περιπαμφανόων, поet: пaptч: ал neîntp: περιπαμφανάω, stpълѹчeskŭ, skoцŭ paze în toate пърцiле înпрежѹр.

Περι-παπταίνω, віit: -ανῶ, поet: mъ ѹїtŭ sпepios п' înпрежѹр; (stpъm:) îmї преѹmблѹ вedepiле înпрежѹрѹл вре ѹnѹї лѹкрѹ.

Περι-πάσσω(ττω), віit: -πάσω, пресарŭ п' înпрежѹр. [de ѹnde

Περίπαστος (ὁ, ἡ), пресъратŭ кѹ чева de жѹр înпрежѹр.

Περι-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ преѹmблѹ; ѹmблînd конворбeskŭ (прinч: desпре fiлosofiче обїекte); (maї noŭ în цen:) ѹmблѹ. «Καὶ εἰσῆλθε σύν αὐτοῖς (ὁ χωλὸς) εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν». Sкр: [de ѹnde

Περιπάτησις, εως (ἡ), преѹmбларе, ѹmбларе; (прin întind:) конворбiре desпре fiлosofiче обїекte. [ші

Περιπατητὴς, οῦ, (ὁ), ѹmблъtopŭ, преѹmблъtopŭ. [de ѹnde

Περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, fъкѹtŭ, обiчnѹitŭ (їѹвitopŭ de) a ѹmбла. 2) пepiпatetiкŭ (fiлosofŭ, вezї περίπατος), ѹрmъtopŭ sistemeї лѹї Apistoteлŭ. [de ѹnde

Περιπατητικῶς, adв: ка пepiпatetiкŭ, saŭ dѹпе sistema пepiпatetiчiлор.

Περίπατος (ὁ), преѹmбларе, ѹmблeтŭ; локŭ de преѹmблat. 2) (прin întind:) конворбiре în ѹmблeтŭ (прinч: desпре fiлosofiче обїекte); локѹл, ѹnde обiчnѹit se fъчeaŭ asemenea конворбiрї, (пaptiк:) Лiчeѹл (шкоалъ în Atena), ѹnde ѹmблînd îmї fъчea лекцiile Apistoteлŭ; (în цen:) шкоалъ de fiлosofie. "Ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου». At: [περὶ, πάτος].

Περι-παύω, віit: -παύσω, înчetezŭ чева din toate пърцiле. || (miж: saŭ пas:) înчetezŭ, mъ înчetezŭ кѹ totѹл.

Περι-παχνόω -ῶ, віit: -ώσω, înкегŭ чева de жѹр înпрежѹр.

Περιπεδινὸς, ὴ, ὸν, înконжѹратŭ de кîmпie. [περὶ, πεδίον].

Περιπεζία (ἡ), вezї περιπέζιος. [ші

Περιπεζίδες (αἱ), о podoaвъ de пiчoape, ѹnŭ feлŭ de кълцѹnї. [din

Περιπέζιος, α, ον, чел деп' înпрежѹрѹл лaвeї пiчорѹлѹї, saŭ поaлeї хaїneї; (прin întind: ші fir:) жositŭ, de лîngъ пъmîntŭ. 2) (локŭ) de ѹmблat || (sѹвst:) Περιπεζία (ἡ), локŭ жososŭ. [περίπεζος]. [de ѹnde

Περιπεζίως, adв: жos, пitѹлat.

Περίπεζος (ὁ, ἡ), чел кѹ поaле п' înпрежѹр. «Χιτὼν —». глs: (вezї ші διάπεζος) [περὶ, πέζα].

Περι-πείρω, віit: -περῶ, пetpeкŭ чева în, saŭ ка în fpiгape. «Περιεπάρη τῷ ἀγκύστρῳ». Лѹч:

Περιπελὴς, έος (ὁ, ἡ), =Περίπελος.

Περι-πέλομαι, (fъръ віit:) поet: (кѹ ак:) înконжѹрŭ, околeskŭ чева. 2) (кѹ цen:) =Περιγίνομαι, mъ maї цiŭ; ковîршeskŭ, ші чл: 3) (fъръ кazŭ) черкѹлezŭ; mъ înвîрteskŭ пepiodiчeшte. «Περιπλομένων ἐνιαυτῶν». Om: (вezї ші ἐπιπέλομαι, ші περιτέλλομαι).

Περίπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ în пърцiле деп' înпрежѹр. [din

Περι-πέμπω, віit: -πέμψω, tpimiцŭ în коaчї ші 'n коло п' înпрежѹр sпре къѹtapea кѹїва,

Περι-πένομαι, (fъръ віit:) поet: = Ἀμφιπένομαι, пѹїŭ osteneaлъ îndeлetniчindѹ mъ ла чева.

Περιπεπαρμένος, η, ον, пas: tpe: de кѹ: ал пaptч: лѹї περιπείρω.

Πνριπεπεμμένος, η, ον, пas: tpe: de кѹ: ал пaptч: лѹї περιπέπτω.

Περιπέπταμαι, пas: tpe: de кѹ: ал лѹї περιπετάννυμι.

Περίπεπτος (ὁ, ἡ), înпрежѹратŭ, акопepitŭ кѹ прiчinѹiрї, плъsmѹitŭ. [din

Περι-πέπτω, ші Περι-πέσσω, віit: -πέψω, (прinч:) апоперŭ, пресарŭ de жѹр înпре-

жѫр кока кѫ fъinъ, къ sъ fакъ пîînea коажъ în копторѫ; (овіч: fir:) окоперѫ кѫ de крezѫt прічinѫipe; (прîn întind:) amъцeskѫ, înшелѫ. «Τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς». Apstf:

Περιπετάδην, adв: în feлѫ de пepdea п' înпрежѫр. [din

Περι-πετάννυμι, вiit: -πετάσω, întinzѫ чева de жѫр înпрежѫр. [de ѫnde

Περιπέτασμα (τὸ), op че se întinde п' înпрежѫр de чева, акоперemîntѫ, пepdea, ші чл:; (fir:) алегоріе. [ші

Περιπεταστὸς, ἡ, ὸν, întinsѫ п' înпрежѫр. "Περιπεταστὸν». Apstf: ѫnѫ feлѫ de amopoasъ sъpѫtape (вezĭ ші μανδαλωτός).

Περιπέτεια (ἡ), neaштeптatъ пpefaчepe a soapteĭ (maĭ de mѫлte opĭ sпpe maĭ pъѫ); întîmплape чĭѫdatъ; (în цeп:) întîmплape; înпрежѫрape; (пaptiк:) întîmплape пeпъdъжdѫitъ sпpe deslегapea dpameĭ. [din

Περιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), [περιπίπτω] къzѫtѫ п' înпрежѫр; saѫ чел кѫ чева къzѫtѫ înпрежѫрѫл sъѫ. «Περιπετὴς γίνεσθαί τινι». Лкs: a къdea în чева. «Πέπλοισι περιπετής». Esхл: înвълitѫ de жѫр înпрежѫр кѫ... «Ἔγχος περιπετές„. Sof: пpeste кape a къzѫt чiнeва, înкît a i se înfiцe în tpѫпѫ; (ші fir:) «Περιπετεῖς τύχαι». Eѫp: întîmплъpĭ пpefъкъtoape de soaptъ. «Περιπετῆ ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα„. Ep: s' aѫ fъкѫt sinгѫpĭ прічinѫitopĭ пeпopoчipiĭ лop.

Περι-πέτομαι, вiit: -πτήσομαι, = Περιίπταμαι.

Περι-πετρίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ isвeskѫ de пĭetpe, ші mъ fъpîmѫ.

Περίπετρος (ὁ, ἡ), înкoпжѫpatѫ din toate пъpцiлe de пĭetpe. [περὶ, πέτρα].

Περι-πέττω, вiit: -πέψω, At: în лoкѫ de περιπέπτω (πέσσω).

Περιπευκὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet; [περὶ, πεύκη] пpea amapѫ, вeninosѫ. «Βέλος — „. Λ.

Περιπεφρασμένως, [περιφράζομαι] adв: (de пaptч:) кѫ mѫлtъ гîndipe ші лѫape aminte

Περιπηγὴς, έος (ὁ, ἡ), înfiпtѫ de жѫр înпрежѫр. [ші

Περίπηγμα (τὸ), лemпѫ înfiпtѫ п' înпрежѫр de чева; înгpъditѫpъ de пapĭ. [din

Περι-πήγνυμι, вiit: πήξω, înfiгѫ чева п' înпрежѫр; saѫ înгpъdsкѫ, op sпpiжinѫ кѫ пapĭ. 2) înкeгѫ чева пe mъpцinĭ înпрежѫр.

Περι-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpѫ п' înпрежѫр.

Περίπηξις, εως (ἡ), înfiцepe п' înпрежѫр; înкeгape пe mъpцinĭ, пpindepe de пeлiцъ; (fir:) înцeпeпipe, (Fpaнц:) consolidation.

Περι-πηχύνομαι, [περὶ, πῆχυς] вiit: -υνοῦμαι, înвpъцiшezѫ, коnpinzѫ.

Περι-πιαίνω, вiit: -ανῶ, înгpaшѫ чева пpea mѫлt.

Περιπιέσματα (τὰ), [περὶ, πιέζω] вezĭ περιπίσματα.

Περίπικρος (ὁ, ἡ), foapte amapѫ. [περὶ, πικρός].

Περιπίμελος (ὁ, ἡ), foapte гpasѫ. [περὶ, πιμελή].

Περι-πίμπλημι, вiit: περιπλήσω, ѫmплѫ de totѫ.

Περι-πίμπρημι, вiit: περιπρήσω, apzѫ, пiржoлeskѫ кѫ totѫл de жѫр înпрежѫр.

Περι-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (пex: περιέπεσον, ші чл:) кazѫ înпрежѫр, saѫ пeste чева (înкît îл акоперѫ din toate пъpцiлe); (fir:) кazѫ din întîmплape în пeпopoчipe; (în цeп:) întîmпinѫ (кѫ dat:). «Περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει». Apstf: воĭѫ къdea în saвie, кa sъ mopѫ. «Λῃσταῖς περιέπεσεν». Sкp: «Καί αὐτῷ περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος ὁ Πὰν περιπίπτει». Ep: (ші fir:). Ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω». Esхл: mъ пpinzѫ în вopвeлe meлe. «Ὁ λόγος αὐτὸς ἑαυτῷ περιπίπτει». Ep: коnтpaziчe. «Μὴ ἐξ ὑστέρης σοὶ ἑαυτῷ περιπέσῃς». Ep: sъ nѫ кazĭ din sineцĭ în пeпopчipe; (ші кѫ пpeп:) «Ἐν σφίσιν αὐτοῖς περιπεσόντες ἐσφάλησαν». Тѫч: (ші кѫ aк. кѫ пpeп:). «Ταρασσομένων τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσῶν περὶ ἀλλήλας». Ep: (ші fir:) «Τὰς περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος μερίδα περιπεπτωκέναι». Плв: aѫ aжѫns. (ші în a 3: пeps:) «Ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακὸν». Apstf: daкa mi se вa întîmпла. (ші aвsoл:) Ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν». Плв: a sкъпъta, a se пeпopoчi.

Περιπίσματα (τὰ), Sхл: Apstf: вoшtina stpѫгѫpiлop, saѫ mъsлinелop. (ѫnde aлцiĭ îndpeпt: περιπιέσματα, ші aлцiĭ περιπτίσματα).

Περι-πιτνέω -ῶ, пoet: în лoкѫ de περιπίπτω.

Περι-πλάζω, вiit: -πλάγξω, пoet: în л: de

Περι-πλανάω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѫ пe чiнeва a se pъtъчi; (ші miж: saѫ пas:) mъ pъtъчeskѫ în коачĭ ші 'n коло

Περιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), кape ѫmвлъ pъtъчindѫ se. [περὶ, πλάνη].

Περιπλάνησις, εως (ἡ), pъtъчipe în коачĭ ші 'n коло (aкt: saѫ пas:). [περιπλανάομαι].

Περιπλάνιος, α, ον, пoet: în лoкѫ de περιπλανής.

Περίπλασμα (τὸ), ор че se аплікъ, se лiпеште п' înпрежѫр de чева ка о катаплаsmъ. [din

Περι-πλάσσω (ττω), вiit: -πλάσω, ѫnгѫ de жѫр înпрежѫр. «Πηλῷ («Ψιμμυθίῳ) —». Apstf: шi At: [de ѫnde

Περίπλαστος (ὁ, ἡ), ѫnsѫ de жѫр înпрежѫр; (fiг:) плъsmѫitѫ, minчinosѫ.

Περι-πλαταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѫ sromotѫ п' înпрежрр de чева.

Περιπλέγδην, adв: înплетiчit; înвръцiшat; înкѫркat. [περιπλέκω].

Περι-πλεγνύω, гл: în локѫ de περιπλέκω.

Περίπλειος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de περίπλεος.

Περιπλεκὴς, έος, шi Περίπλεκτος (ὁ, ἡ), înплетiчitѫ, înкѫркatѫ. [din

Περι-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплетesвѫ п' înпрежѫр de чева; înплетiчeskѫ ѫna кѫ алta; (fiг:) înкѫркѫ, aneвoïeskѫ чева: (пaртiк:) ворвeskѫ алегорiчеште (înкѫркat). || (miж: saѫ пas:) mъ înfъшѫрѫ п' înпрежѫрѫл кѫïва, îл înвpiцiшezѫ stpîns (кѫ dat: îndip). «Περιπλακέντες ἀλλήλοις». Apst: «Ἱστῷ περιπλεχθεὶς». Od: Z. (шi търъ kazѫ). «Τί δεῖ περιπλέκειν»; Ap: че ле maï înкѫрчï? [de ѫnde

Περίπλεξις, εως (ἡ), înвръцiшape (aкt: saѫ пas:).

Περίπλεος (ὁ, ἡ), foapte плinѫ. || (neѫt:) Περίπλεον, adв: foapte în плinѫ, преа înвiлшѫгat. [περὶ, πλέος].

Περιπλευμονία, Περιπλευμονιάω, Περιπλευμονικὸς, At: în локѫ de περιπνευμονία, шi чл:

Περιπλευρίδιον (τὸ), акоперemîntѫ п' înпрежѫрѫл коastелор. [шi

Περιλευρίζω, вiit: -ίσω, înвръцiшezѫ. [шi

Περιπλευριτικὸς, ὴ, ὸν, =Πλευριτικὸς. [din

Περίπλευρος (ὁ, ἡ), чел деп' înпрежѫрѫл коastелор (de п'алътѫреа), (Fpanц:) **latéral**. [περὶ, πλευρόν].

Περι-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, шi -πλευσοῦμαι, плѫteskѫ п' înпрежѫр, околeskѫ вре ѫnѫ локѫ плѫtind пе mape; (fъръ kazѫ) mъ преѫmвлѫ (fakѫ волte) кѫ корaвiа, (Fpanц:) **croiser**; (fiг:) mъ miшкѫ în коачï шi în коло, mъ клetinѫ, saѫ mъ легънѫ (кѫ aк:). «Περιπλέοντες τὴν Εὔβοιαν». Ep: (шi кѫ aк: кѫ преп: saѫ кѫ adв: лок:) «Τριήρεις περιπλεούσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν». Ksn: «Αὐτὸς μὲν πεζῇ ἦλθεν (ἀπὸ Καρδίας) εἰς Σηστὸν, τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐκεῖσε ἐκέλευσε». Ksn: (mi aвsoл:) «Περιπλέων ἐλάμβανεν, ὅ,τι ἠδύνατο». Ksn:

Περίπλεως, At în локѫ de περίπλεος.

Περιπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte плinѫ; foapte mѫлtѫ; попѫлosѫ; (прin întind:) лaргѫ, întinsѫ; (кѫ dat:) плinѫ, înвiлшѫгatѫ de чева. [din

Περι-πλήθω, вiit: πλήσω, sîntѫ foapte înвiлшѫгatѫ, плinѫ de чева.

Περιπλίγδην, шi Περιπλὶξ, adв: кѫ крaчiï deskiшï п' înпрежѫр (sпре копрindepe) de чева. (вezï шi περιβάδην). [din

Περι-πλίσσομαι, вiit: -πλίξομαι, înвръцiшezѫ, копрinzѫ чева кѫ крaчiï meï. (вezï шi περιβαίνω).

Περιπλοκάδην, adв: =Περιπλέγδην. [din

Περιπλοκὴ (ἡ), înплетiчipe п' înпрежѫр, înвръцiшape (aкt: saѫ пas:); (fiг:) înкѫркътѫръ. «Λόγων —». Eѫp: [шi

Περίπλοκος (ὁ, ἡ), înплетiчitѫ, înfъшѫpatѫ п' înпрежѫр de чева; înкѫркatѫ. [περιπλέκω].

Περιπλόμενος, η, ον, поet: (în sink:) în локѫ de περιπελόμενος, пaртч: aл лѫï περιπέλομαι.

Περίπλοος -ους (ὁ, ἡ), (aкt:) плѫtitopѫ п' înпрежѫр; (пas:) de плѫtit п'înпрежѫр. || (sѫвst:) плѫtipe п'înпрежѫрѫл ѫnѫï локѫ, (прinч: în воïaжape); (прin întind:) deskpiepe de ѫnѫ astfeл de воïaжѫ. 2) (anatm:) =Περιτόναιον.

Περίπλυμα (τὸ), sпълъчitѫръ, лътѫръ. [din

Περι-πλύνω, вiit: -πλυνῶ, sпълѫ чева вine п' înпрежѫр, sпълъчeskѫ. [de ѫnde

Περίπλυσις, εως (ἡ), sпълъчipe, клътipe în aпъ кѫpatъ.

Περι-πλώω, вiit: -πλώσω, Ion: поet: în локѫ de περιπλέω.

Περι-πνείω, поet: în локѫ de περιπνέω.

Περιπνευμονία (ἡ), перiплemonie, înfлamaцie ла плъmînï. [περὶ, πνεύμων]. [de ѫnde

Περι-πνευμονιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskѫ de (kazѫ în) перiплemonie. [шi

Περιπνευμονικὸς, ὴ, όν, пътimaшѫ de, sѫпѫsѫ saѫ кѫвenitѫ ла перiплemonie.

Περι-πνέω, вiit: -πνεύσω, -ομαι, (кѫ aк:) sѫfлѫ înпрежѫр de чева; (пas:) sîntѫ înконжѫpatѫ de sѫfлapea вîntѫлѫï. 2) (кѫ цen:) miposѫ (skoцѫ miposѫ) în toate пърцiле п' înпрежѫр.

Περιπνιγὴς, έος (ὁ, ἡ), înnekatѫ din toate пърцiле (de sîpimtopape); înkisѫ de жѫр înпрежѫр. [din

Περι-πνίγω, вiit: -πνίξω, înnekѫ stpimtopînd din toate пърцiле.

Περιπνοὴ, mi Περίπνοια (ἡ), sѫfлape de вîntѫ din toate пърцiле, [шi

Περίπνοος -ους (ὁ, ἡ), sѫfлътopѫ, saѫ sѫ-

flatŭ de вîntŭ din toate пърцiле. [περιπνέω].

Περιπόδιος, α, ον, чел înпрежѫрѫл пiчоарелор. || (sѫвst:) Περιπόδιον (τὸ), поалъ deп' înпрежѫрѫл хаїneї. [περὶ, ποῦς].

Περιπόθητος (ὁ, ἡ), [de ачi] преа поftitŭ, преа dopitŭ, saŭ їѫвitŭ. [περὶ, ποθέω].

Περι-ποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакŭ а ръмънеа (а прisosi) чева, saŭ а sкъпа (а maї tръї) чiнева, mîntѫїeskŭ, пъstpezŭ. «Ὡς δὲ πεσὼν οὐκ ἀπέθανε, οἱ Πέρσαι περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, ἰώμενοι τα ἕλκεα». Ер: «Ἐπί τούτοισι ἡ στρατιὴ ἐγένετο διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι». Ер: (шi fъръ казŭ). «Τὸν ἀπ' ὀλίγων περιποιοῦντα ἐλπίς ἐστιν ἀπὸ πολλῶν γ' ἂν πάνυ ῥᾳδίως πολλὴν περιουσίαν ποιῆσαι». Ksn: 2) (кѫ dat: indip:) înлesneskŭ, прокѫрŭ, прiчiнѫїeskŭ кѫїва чева; (în ръŭ) atpiвѫїeskŭ (лiпeskŭ); (miж:) îmї къпѫїeslŭ, doвîndeskŭ чева; (ѫne орї) îmї însѫшeskŭ. «Τιμὴν («Αἰσχύνην шi чл:) περιποιεῖν τινὶ». Лкs: (шї miж:) «Ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι». Ksn: (mi пas:) «Τὸ περιποιηθὲν„. Лкs: че s'a doвîndit. [de ѫnde

Περιποίησις, εως (ἡ), прisosipe (акt:); пъstpape; къпѫipe; doвîndipe. [шi

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ а înлesni; (кѫ цeп:) пѫtinчosŭ (кѫ însѫшime) de а прiчiнѫi чева. 2) (грam:) «Δοτικὴ περιποιητική». însemnъtivŭ de прiчiнѫipe кѫїва de чева.

Περιποίκιλος (ὁ, ἡ), de жѫр înпрежѫр saŭ кѫ totѫл пestpiцŭ. [περὶ, ποικίλος].

Περι-ποιπνύω, вiit: ύσω, поet: (кѫ ак:) mъ îndeлetniчeskŭ кѫ stъpѫinцъ saŭ siлinцъ ла чева.

Περι-πολάζω, вiit: -άσω, înd: în локŭ de ἐπιπολάζω.

Περιπολάρχης, шi Περιπόλαρχος, ου (ὁ), къпetenia околitopiлор stpeжѫitopї. [περίπολος, ἄρχω].

Περι-πολεύω, вiit: -εύσω, шi Περι-πολέω -ῶ, вiїt: -ήσω, ѫтвлѫ п' înпрежѫр; mъ înвîpteskŭ, черкѫлezŭ; околeskŭ ѫnŭ локŭ, (пaptiк:) stpeжѫinndѫ 'л, saŭ кѫръцindѫ 'л прin реліцioase цeremoniї. [περίπολος]. [de ѫnde

Περιπόλησις, εως (ἡ), ѫтвлаpe înпрежѫр, околipe, шi чл:

Περι-πολίζω, вiit: -ίσω, околeskŭ ораше, mъ преѫтвлѫ din орашŭ în орашŭ. [περίπολις].

Περιπόλιος (ὁ, ἡ), каpe se aflъ înпрежѫр de орашŭ. || (sѫвst:) Περιπόλιον (τὸ), локалѫл de staцionapea stpeжapiлор, четъцѫїe (înпрежѫр de орашŭ); (îm:) "Περιπόλια». оръшелеле, saŭ sateле deп' înпрежѫрѫл ѫnѫї орашŭ. 2) копрinsѫл deп' înпрежѫрѫл ѫnѫї temплѫ. "Τό περιπόλιον (поate maї провавiлŭ περιβόλιον) τῆς θεοῦ». D: Ал: (вezї шi περίβολος). [шi

Περίπολις, ιος (ὁ, ἡ), чел че ѫтвлъ din орашŭ în орашŭ (прinч: ка лѫптъtopŭ, saŭ komediantŭ, шi чл:), (Fpaпц:) ambulant. [περὶ, πόλις].

Περιπολιστικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitŭ ла ѫтвлъtopŭ п' în ораше; saŭ oвiчnѫitŭ а ѫтвла din орашŭ în орашŭ ка περίπολις (вezї ziч:). «Σύνοδος περιπολιστική». Епiгр: soцietate de komedianцї шi чл:, че околeск орашеле. [περιπολίζω].

Περιπολλὸν, поet: шi Περιπολλοῦ (în локŭ de περὶ πολλοῦ), adв: преа mѫлт.

Περίπολος (ὁ, ἡ), околitopŭ (прinч: ка stpeжѫitopŭ, saŭ лѫъtopŭ а minte), (Fpц:) qui fait la ronde. «Ναῦς —». Такt: каpe плѫteшte п' înпрежѫр, шi пъzeшte flota; (пaptiк:) «Περίπολος». чел че se преѫтвлъ пentpѫ stpeжѫipea, шi вѫna pîndѫїaлъ а орашѫлѫї, (Fpaпц:) la ronde, la patrouille. (вezi шi κωδωνοφόρος). (în Atena). «Περίπολοι». Ksn: шi Тѫч: tinepiї de out-sпpezeче anї pîndѫiцї а se преѫтвла doї anї пentpѫ паza хotapeлор (пpedeпpinzindѫ se întp' astfeл de кiпŭ în челе ostъшeштї).

Περι-πομπεύω, вiit: -εύσω, mъ преѫтвлѫ кѫ пapadъ. [din

Περιπομπή (ἡ), tpimitepe în коачї шi 'n коло кѫ opdine, saŭ sпpe къѫtape de чева. [περιπέμπω].

Περιπόνηρος (ὁ, ἡ), преа ръŭ, saŭ вiклeanŭ. [περὶ, πονηρός].

Περi-ποππύζω, вiit: -ύσω, mînгîїŭ, лiнгѫшeskŭ преа mѫлт. [de ѫnde

Περιποππύσματα (τὰ), mînгîitѫpї, pesfъцѫpї, лiнгѫшitѫpї.

Περι-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, (nex: περιεπορεύθην) mepгŭ, ѫтвлѫ п' înпрежѫр; (кѫ ак:) околeskŭ ѫnŭ локŭ.

Περι-πορπάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, шi -άσομαι, mъ înвpакŭ кѫ хаїnъ înкeїatъ кѫ копкъ, saŭ nastѫpї. [de ѫnde

Περιπόρπητος (ὁ, ἡ), înкeїatŭ кѫ копкъ, saŭ nastѫpї. «Ἱμάτιον περιπόρπητον». Esix: =Ἐμπόρπημα.

Περιπόρφυρος (ὁ, ἡ), înпрежѫpatŭ кѫ порfiръ (вatъ poшie). || (sѫвst:) Περιπόρφυρος (se înц: ἐσθής), хаїna noвiлiлор, шi (пaptiк:) а пatpiчiiлор Pomeї. (Лat:) toga prae-

textata. 2) патрічіа Romeї пэртъторъ de аѵea хаїнъ. (περί, πορφύρα].

Περιπορφυρόσημος (ὁ,ἡ), noet: însemnatъ din пэртareа хаїneї περιπόρφυρος (ἐσθὴς). [περιπὸρφυρος, σῆμα].

Περι-πορφύρω, biit: -υρῶ, noet:=Πορφύρω (кэ întegitivъ însemn:).

Περιποτάμιος, α, ον, пэsъ, saъ локэitorъ n'înпрежэр de pîъ; saъ каре se aflъ n'înпрежэрea pîъrîlor. [περί, ποταμὸς].

Περι-ποτάομαι -ῶμαι, noet: în локъ de περιπέτομαι.

Περίποτος (ὁ, ἡ), каре вea, saъ se вea în околъ, (Fрanц:) à la ronde. [περιπίνω].

Περίπου, (în локъ de περὶ που) adв: маї n'апроане, (Ital:) circa.

Περίπους, οδος (ὁ, ἡ), копріnzъtorъ de (потрівіъ не) пічоръ; (fir: în цев:) потрівііъ ла чева. [περί, ποῦς].

Περι-πρήθω, biit: -вііt: -πρήσω, noet: în локъ de περιπίμπρημι.

Περιπρὸ, adв: noet: foaрte мэлt. [маї корект desпърціtъ περὶ πρό].

Περι-προ-βάλλω, biit: -βαλῶ, noet: пэіъ чева din toate пърціle dînaintea кэїва.

Περι-προ-θέω, biit: -θεύσομαι, noet: aлергъ маї 'наinte dekît aлтэл înпрежэрea кэїва.

Περι-προ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: nas: περιπροεχύθην) noet: върsъ, торnъ чева înвіlішэгat n' înпрежэр de чева, потопeskъ, înпекъ.

Περι-πρωκτιάω -ῶ, biit: -άσω, вmвlînd îmї клetinъ шezэtэл saъ dosэл. (вezї ші σαυλοπρωκτιάω).

Περι-πταίω, biit: -πταίσω, (кэ dat:) мъ потікneskъ de чева; (fir:) eтinrъ пе чінева dînd ї prічінъ de вражъ.

Περιπτέρνιον (τὸ), пaрtea din жos a вneї машіne. [περί, πτέρνα].

Περίπτερος (ὁ, ἡ), чел кэ apіne de жэр înпрежэр; (archit:) =Περίστυλος. 2) (прin întind:) sвэрътorъ n' înпрежэр. "Ηυρὸς περίπτερα». Skр: skînteїeле, че sар n' înпрежэр. [περί, πτερὸν].

Περίπτισμα (τὸ), коажъ лэatъ dene poade (skoічї, ші чл:), кожітъръ, saъ вошtiпъ. [din

Περι-πτσίσω, biit: -πτίσω, nisînd deskoжeskъ легэme, ші чл: (de вnde пaрtч:) «Περιεπτισμένος». Apstf: жэпвітъ de коажъ; (ші fir:) sввціpaтікъ шіславъ, (Fрanц:) dégagé. (Fзtp:).

Περίπτυγμα(τὸ), înвъліtъръ n'înпрежэр.[ші

Περίπτυξις, εως (ἡ), înкопжэрare, înвръцішare. [din

Περι-πτύσσω, biit: -πτύξω, îndoїeskъ n' înпрежэр, акоперъ, înкопжэръ; (між:) înвърцішezъ. [de вnde

Περιπτυχὴ (ἡ), =Περίπτυγμα; (fir:) копріnsъ, înпрежтвітъръ. «Τειχέων(«Πέπλων) περιπτυχαί». Eэр: ші At: [ші

Περιπτυχὴς, έος (ὁ,ἡ), чел кэ чева îndoітъ n' înпрежэрэл sъъ, акоперітъ, înпрежэратъ de чева. «Φασγάνω—». Sof: = Περιπετής.

Περι-πτύω, biit: -πτύσω, skэїпъ чева n' înпрежэр; (прin întînd: ші fir:) desпрецвїeskъ, връskъ.

Περίπτωμα (τὸ), întîmплare; непорочіре. [ші

Περίπτωσις, εως (ἡ), къdere în чева; (fir:) înпрежэраре, întîmплare, окazie.

Περιπτώσσω, (tpe: de кэ: περιπέπτηχα) noet: мъ temъ прea мэлt.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorъ de (întîmплatъ din) вре o înпрежэраре, întîmплътorъ. «Ἐκκλισις— ». Епікt: ажэпгътoape ла... [περ.πίπτω]. [de вnde

Περιπτωτικῶς, adв: din întîmплare.

Περιπυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [περί, πυγή] = Πυγοστόλος.

Περιπύημα (τὸ), пэроїэл, че se formeaзъ n' înпрежэрэл paneї. [περί, πυέω].

Περι-πυκάζω, biit: -άσω, акоперъ n' înпрежэр кэ desъ înвелішъ.

Περιπυρήνιον (τὸ), înвелішэл sîmвэрелэї. [περὶ πυρήν].

Περίπυστος (ὁ,ἡ), [περί, πυνθάνομαι] аѵzitъ, вestitъ прetэtindenea.

Περι-πωμάζω, biit: -άσω, ші Περιπωματίζω, biit: -ίσω, astэпъ чева de жэр înпрежэр вine.

Περιῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), рэптъ, snaptъ, кръпатъ din toate пърціle n' înпрежэр; (noet:) каре se рэпе, крапъ n' înпрежэр de чева. [περιῤῥήγνυμι].

Περιῤ-ῥαίνω, biit: -ρανῶ, stponeskъ чева n' înпрежэр; (пaртік:) stponeskъ кэ arїasmъ. «Θαλλοὺς διαῤῥέχους κατέχων ὁ ἱερεὺς περιέῤῥαινε τοὺς εἰσιόντας». Soz: [de вnde

Περιῤῥάνσις, εως (ἡ), stponipe n' înпрежэр. [ші

Περιῤῥαντήριον (τὸ), stponitoape, вasъ, прin каре, saъ din каре se laче stponipe (прinч: snpe кэръціpe ші sfînцipe) кэ arїasmъ). [ші

Περιῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω, = Περιῤῥαίνω.

Περιῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, batŭ кȣ (saŭ ка кȣ) варгъ п'înпрежȣр.

Περιῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosŭ п'înпрежȣр.

Περιῤ-ῥέζω, biit: -ῥέξω, (гл:) кȣръцŭ прin жертfъ.

Περιῤ-ῥέμβομαι, (fъръ biit:) околеskŭ, mъ ръtъчеskŭ în коачĭ ші 'n коло.

Περιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, mъ повîрneskŭ ла о парte, saŭ kînd întр' о парte kînd întр' алta. [de ȣnde

Περίῤῥεψις, εως (ἡ), повîрnipe întр' о парte.

Περιῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saŭ ῥυήσομαι, кȣргŭ (mъ върsŭ, ші fir: ȣndezŭ, mъ înвълȣĭŭ) п' înпрежȣр de чева «'Εσθὴς περιῤῥέουσα». Грг: "Αἵματι («'Ιδρῶτι) περιῤῥέων saŭ περιῤῥεόμενος». Лкs: moĭatŭ în... (ші fir:) "Σοὶ περιῤῥείτω βίος». Sof: sъ aĭ înвілшȣгаре de але віецiĭ.

Περιῤ-ῥήγνυμι (-ῥηγνύω), biit: -ῥήξω, рȣпŭ, sпаргŭ чева п' înпрежȣр de чева; sfîшiŭ de жȣр înпрежȣр. «Περιῤῥηγνύναι τινά». Парt: tръгînd sъ 'ĭ sfîшie хаĭнеле. (ші miж:) «Τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὀξὺ περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος». Ер: рȣпîndȣ se ĭa deoseвite dirекцiĭ.

Περιῤῥήδην, adв: поет: în околŭ, de жȣр înпрежȣр. «Περιῤῥήδην ἑτέρωσε κλινομένης ἠπείροιο». Апл: formînd капŭ. [din

Περιῤῥηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [περιῤῥέω] каре каde, se повîрneште kînd înкоачĭ kînd în коло; (прin întind:) potȣndŭ. «Σῶμα ("Στῆθος) περιῤῥηδές„. Інкр:

Περίῤῥηξις, εως (ἡ), рȣпере, sпарцере п'înпрежȣр de чева [din

Περιῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω,=Περιῤῥήγνυμι.

Περιῤ-ῥογχάζω, biit: -άσω, (кȣ ак:) pîzŭ de, batжокореskŭ пе чiнева. (bezĭ ші μυκτηρίζω].

Περιῤῥοὴ, ші Περίῤῥοια (ἡ), черкȣларъ кȣрцере de апъ, saŭ ор че лiкȣidŭ; (med:) конкȣрцере de ȣmezeлеле деп' înпрежȣр ла ȣnŭ локŭ. [περιῤῥέω].

Περιῤ-ῥομβέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîрteskŭ чева п' înпрежȣр.

Περίῤῥοος -ους (ὁ, ἡ),=Περίῤῥυτος, кȣргъtорŭ, saŭ ȣdatŭ п' înпрежȣр. || (sȣвst:)= Περίῤῥοια (med:). [περιῤῥέω].

Περιῤῥυῆναι, nex: 2: de înf: ал лȣĭ περιῤῥέω.

Περιῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), = Περίῤῥυτος.

Περίῤῥυπος (ὁ, ἡ), înконжȣратŭ (плinŭ) de soaĭe (пародie а лȣĭ περίῤῥυτος). [din

Περιῤ-ῥύπτω, biit: ῥύψω, sпълŭ, кȣръцŭ de жȣр înпрежȣр.

Περίῤῥυτος (ὁ, ἡ), ȣdatŭ, înконжȣрвtŭ de жȣр înпрежȣр de апъ (de mape, ші чл:) «'Η Λιβύη περίῤῥυτος ἐστί, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν 'Ασίαν οὐρίζει». Ер: [περιῤῥέω].

Περιῤῥὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), рȣпtŭ ка о stînкъ de жȣр înпрежȣр, pînosŭ în toate пърцiле. [περιῤῥήσσω].

Περι-σαίνω, biit: -σανῶ, îmĭ клеtinŭ коada п' înпрежȣрȣл кȣĭва (ка кîĭniĭ), mînгîĭŭ. «Γλώσσῃσιν μεμάασσι περισσαίνειν (οἱ δράκοντες) σκύλακες ὥς». Орf:

Περι-σαλπίζω, biit: -ίσω, tpîmвiцezŭ п' înпрежȣр de чева, saŭ dежȣр înпрежȣр; (пas:) pesȣnъ tpîmвiца înпрежȣрȣл meŭ. "Οὐ περισεσάλπισται». Пл: п'а aȣzit tpîmвiца п' înпрежȣрȣл sъŭ (nȣ s' а aflat în pesвoĭŭ). [de ȣnde

Περισαλπισμὸς (ὁ), tpîmвiцаре п'înпрежȣр. [ші

Περισαλπιστὸς, ή, όν, tpîmвiцatŭ п' înпрежȣр de mȣлte орĭ (овiчнȣitŭ кȣ pesвoĭȣл).

Περίσαμος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de περίσημος.

Περίσαξις, εως (ἡ), ашezаре, гръmъdipe de чева п' înпрежȣр; (цеоп:) гръmъdipe de пъmîntŭ п' înпрежȣрȣл ръdъчiнеĭ помȣлȣĭ. [περισσάττω].

Περι-σαρκίζω, biit: -ίσω, (хiрȣрц:) taĭŭ кърnȣрiле деп' înпрежȣрȣл paneĭ. [de ȣnde

Περισαρκισμός (ὁ), tъĭере de кърnȣрĭ деп' înпрежȣрȣл paneĭ.

Περίσαρκος, (ὁ, ἡ), înконжȣратŭ de кърnȣрĭ, кърnosŭ, tрȣпешŭ. [περὶ, σάρξ]. [de ȣnde

Περι-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ а прinde чева карне п' înпрежȣр. [de ȣnde

Περισάρκωσις, εως (ἡ), прindepe de карне п' înпрежȣр de panъ.

Περισάρωμα (τὸ), = Περικόρημα, гȣноĭŭ mъtȣратŭ деп' înпрежȣр. [περισαρόω].

Περι-σάττω, biit: -σάξω, гръmъdind бътъtореskŭ чева п' înпрежȣр; (цеоп:) гръmъdeskŭ пъmîntŭ п' înпрежȣрȣл ръdъчiнеĭ помȣлȣĭ.

Περι-σβέννυμι [σβεννύω], biit: -σβέσω, stinгŭ de жȣр înпрежȣр.

Περι-σείω, biit: -σείσω, клеtinŭ, sгȣdȣĭŭ чева din toate пърцiле.

Περίσεμνος (ὁ, ἡ), foapte mъpецŭ. [ші

Περίσεπτος (ὁ, ἡ), foapte pesпектавiлŭ. [περὶ, σέβομαι].

Περίσημος (ὁ, ἡ), foapte însemnatŭ (deoseвitŭ). [περὶ, σῆμα].

Περι-σήπω, biit: σήψω, пȣtpezeskŭ (ші пas: mъ пȣtpezeskŭ) кȣ totȣл.

Περι-σθενέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: ковîршеskъ къ пъtepea, predomneskъ [din

Περισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: ковîршitopъ în пъtepe, foapte tape. [περὶ, σθένος].

Περι-σιαλόω -ῶ, biit: -ώσω, легъ п' înпрежър, ferekъ къ ferъ, къ аъръ, mi чл: (bezĭ ші σιάλωμα).

Περι-σιγάω -ῶ, biit: -ήσω, околеskъ чева къ tъчереа.

Περισίδηρος (ὁ, ἡ), къптъшitъ de жър înпрежър къ ferъ. [περὶ, σίδηρος].

Περι-σκαίρω, biit: -σκαρῶ, sъръ п' înпрежър; mъ бatъ, mъ sвîрколеskъ п' înпрежър de чева.

Περι-σκάλλω, biit: σκαλῶ, pîkîĭъ (skoцъ din ръdъчinъ ербърĭ dежър înпрежър.

Περι-σκάπτω, biit: σκάψω, sапъ п' înпрежър.

Περι-σκαρίζω. biit: -ίσω, = Περισκαίρω,

Περισκέλεια (ἡ), вîрtoшie; (fir:) греъtate, anevoime. [din

Περισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte вîрtosъ, tape, asпръ; (ші fir:) anevoĭosъ, греъ. [περισκέλλω].

Περισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), ажъnsъ пînъ ла пічоаре, =Ποδήρης (de ъnde || sъбst: neъt: îm·)«Περισκελῆ (τὰ)» пъdраці. 2)=Διαβεβηκὼς, чел къ крачiĭ реskъкъраці; (în цеn: ші прin întind:) лъnгъ, întinsъ. «Ἀποδείξεις περισκελεῖς καὶ ἀκατανόητοι». Nemes: (bezĭ ші μακροσκελής). || (sъбst:) «Περισκελές». Епгр: ъnъ felъ de tpinodъ, skaъnъ saъ алtъ чева къ tpeĭ пічоаре. [περὶ, σκέλος].

Περισκελία (ἡ), = Περισκέλεια,

Περισκέλιον (τὸ, ші

Περισκελὶς, ίδος (ἡ), пъdраці. 2) легътъръ de чорапĭ. de ъnde

Περισκελιστὴς, οῦ (ὁ), înкълцatъ къ пъdраці.

Περισκελῶς, adв: къ греъ, anevoĭe. «Περισκελῶς φέρειν». Men: =Δυσφορεῖν. [περισκελὴς din περισκέλλω].

Περι-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперъ п' înпрежър; (fir:) stpeжъĭeskъ, fepeskъ, апъръ п' înпрежър.

Περισκεπὴς, έος (ὁ, ἡ). акоперitopъ, saъ акоперitъ п' înпрежър «Πύργος —». Кал: [περὶ, σκέπη].

Περι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, mъ ъĭtъ къ лъаре a minte, багъ de seamъ п' înпрежър; (fir:) шъ rîndeskъ бine; (de ъnde партч: Περιεσκεμμένος, η, ον, foapte rînditopъ înцелептъ). [de ъnde

Περίσκεπτος (ὁ, ἡ), прiвitъ деп' înпрежър; îndeminatikъ ла прiвiре п' înпрежър, 'палtъ; (fir:) = Περιεσκεμμένος, înцелептъ.

Περι-σκέπω. = Περισκεπάζω.

Περίσκεψις, εως (ἡ), прiвiре п' înпрежър; (fir:) skъmпъ rîndipe, кiпzъipe, въгаре de seamъ; înцепчĭъne [περισκέπτομαι].

Περισκήνιον (τὸ). înвелiшъ în felъ de кортъ; (fir:)=Σκῆνος. περὶ, σκηνή[.

Περι-σκήπτω, biit: σκήψω, mъ sпрiжinъ tape din toate пърцiле пе чева; stpînгъ, stpiвeskъ п' înпрежър.

Περι-σκιάζω, biit: -άσω, ъmбреskъ din toate пърцiле п' înпрежър. [de ъnde

Περισκιασμὸς (ὁ), ъmбрiре din toate пърцiле деп' înпрежър

Περίσκιος (ὁ, ἡ)., ъmбрitopъ, saъ ъmбрitъ de жър înпрежър. «Περίσκιοι». Цеогр: локъitopiĭ zoneлор înгецate, fiind къ ъшбра лор în 24 чеаsъpĭ se formeazъ în toate пърцiле opizontълъĭ. (bezĭ ші ἀμφίσκιος]. [περὶ, σκιά].

Περι-σκιρτάω -ῶ, biit: ήσω, saлtъ, dъnцezъ п' înпрежър.

Περίσκληρος (ὁ, ἡ), foapte tape, asпръ, вîрtosъ. περὶ, σκληρός]. de ъnde

Περισκληρύνω, biit: -υνῶ, înвîрtoшezъ чева п' înпdежър, saъ преа шълt.

Περι-σκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, прiвeskъ înпрежър (din локъ 'палtъ). [de ъnde

Περισκόπησις, εως (ἡ), прiвiре (din локъ 'палtъ) de челе деп' înпрежър.

Περι-σκυθίζω, biit: -ίσω, taĭъ de жър înпрежър, ші жъпоĭъ пĭелеа деnе капъ (прекъm fъчеаъ Skiцiĭ); (în цеn: жъпоĭъ. (bezĭ ші περισκυτίζω). [de ъnde

Περισκυθιομὸς (ὁ), жъпъiре de капъ (dъпе modъл Skiцiлор); ъnъ felъ de хiрърцiкъ операцie [ші

Περισκυθιστὴς, οῦ (ὁ), жъпъitopъ de пĭелеа капълъĭ (къm fъчеаъ Skiцiĭ).

Περισκυλακισμὸς (ὁ), релiцioasъ къръцiре прiн жертfъ de къцелъ. [περὶ, σκύλαξ].

Περισκυτίζω, biit: -ίσω, ĭaъ de жър înпрежър пĭелеа, жъпоĭъ. (bezĭ ші περισκυθίζω). [περὶ, σκύτος].

Περι-σμαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, вîжiъ, dъdъĭъ п' înпрежър; pesъnъ în toate пърцiле деп' înпрежър.

Περι-σμάω -ῶ, biit: -σμήσω, ші

Περι-σμήχω, biit: -σμήξω, fpekînd шtepгъ, къръцъ п' înпрежър.

Περι-σμύχω, biit: -σμύξω, apzъ de жър înпрежър (de totъ) къ fokъ askъnsъ; fir:) пръпъdeskъ кîte пъцinъ; toneskъ de totъ.

Περι-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîрteskъ чева ĭъte п' înпрежър; (ші ел: къ ак:)

околеск҃ Iste (ка к҃т аш҃ї вїна чева).

Περι-σπαίρω, biit: -σπαρῶ, sърѣ, мъ batѣ ка пешлїї, saѣ salтѣ п' înпрежър de чева; (în цеп:) мъ batѣ, къ sвîрколеск҃.

Περίσπασις, εως (ἡ), tonisipe de zîчере к҃ чîркопfлек҃. [ші

Περισπασμὸς (ὁ), трацере, sm҃лцере în коачї ші 'n коло; (прin întind: ші fir: desoк҃пларе de mintea к҃ва de ла чева ла алтѣ обїект҃, saѣ ла маї м҃лте de o datъ, м҃лцime de ок҃пацїї; (în pesвоіѣ) stръм҃таре de порпirea saѣ лъкрареа връжташлаї întр' алтъ парте, (Франц:) diвepsie; грам:) tonism҃ de zîчере к҃ чîркопfлек҃. "Τὸ ὦμοι οὐκέτι τὸν περισπασμὸν τοῦ ὦ ἐφύλαξεν». Апп: [ші

Περισπαστέος, α, ον, (грам:) треб҃їтѣ a лъа tonѣ de чîркопfчек҃ (ка posit: ал лаї περισπάω). [ші

Περισπαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ a desoк҃па de ла чева, saѣ a pisiui rîndъріле, ші гріжеле. [din

Περι-σπάω-ῶ, biit: -σπάσω, трагѣ, sm҃лгѣ în коачї ші în коло: тръгînd sm҃лгѣ, laѣ din чева; (fir:) atpагѣ mintea к҃ва de ла чева ла алтѣ обїектѣ, saѣ ла маї м҃лте de o datъ, desoк҃плѣ; прічинъіеск҃ дівер sie (вezї περισπασμὸς); (грам:) tonisezѣ zîчере к҃ чîркопfлек҃.

Περι σπειρόω ῶ, biit: άσω, înfъш҃рѣ, înколъческ҃ п' înпрежър.

Περι-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnѣ (înпрашїѣ) п' înпрежър.

Περισπέρχεια (ἡ), їнцеалъ, аџерime [din

Περισπερχὴς, έος ὁ, ἡ), foарte їste, грабнікѣ. «Περισπερχέων ἐόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ». Ep: ізрвкаці. [din

Περι σπέρχω, (fъръ biit:) гръвеск҃, прінеск҃ чева din тоате пърцїле. || nestp:) мъ гръвеск҃, алергѣ în коачї ші 'n коло.

Περι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, ка ак:) гръвеск҃, silеск҃ din тоате пърцїле; паїѣ не гоанъ; nestp: к҃ dat:) алергѣ к҃ мареграбъ, saѣ în тоате пърцїле супе къзlареа к҃ї̀в.

Περίσπλαγχνος (ὁ, ἡ), foарte mapinimѣ, saѣ цепероs·. [περὶ, σπλάγχνον].

Περι-σπογγίζω, biit: -ίσω, шіергѣ п' înпрежър к҃ бъреле.

Περισπόρια (τὰ), каве, saѣ къїзне pisinite п' înпрежър de орашѣ; (în цеп:) чеде деп' înпрежърел к҃ваї локѣ. [περὶ, σπορά]

Περισπούδαστος (ὁ, ἡ), къзlаіѣ a se dobîndi к҃ м҃лтъ силинцъ, foарte дорітѣ. [περὶ, σπουδάζω]. [de к҃nde

Περισπουδάστως, adв: к҃ м҃лтъ силинцъ.

Περίσπουδος (ὁ, ἡ), sepiosѣ, înцелептѣ; (к҃ цеп:) к҃ м҃лтъ силинцъ înделетнічїѣ ла чева. περὶ, σπουδή].

Περισπωμένως, adв: (de парtч:) к҃ тонѣ de чîркопfлек҃ (грам:). [περισπῶμαι].

Περισ σαίνω, поеt: în локѣ de περισαίνω.

Περισσάκις, adв: (înпрот: de ἀρτιάκις) fъръ соцѣ. [περισσὸς]

Περισσάρτιος (ὁ, ἡ), (п҃търѣ) din nesoцѣ, ші соцѣ de каре înпрот:: ἀρτιοπέρισσος). περισσὸς, ἄρτιος'.

Περισσαχῶς, adв: = Περισσάκις, к҃ кнѣ п҃търѣ nesoцѣ.

Περισσεία (ἡ, прisosipe, бїлш҃гѣ; (fr:) ковîршipe. [ші

Περίσσευμα (τὸ) прisositъръ,рът҃шіцъ. ші

Περίσσευσις, εως (ἡ), = Περισσεία, ші Περίσσευμα. [din

Περισσεύω, biit: -εύσω, (к҃ цеп:) întpeкѣ ла п҃търѣ, sîntѣ маї м҃лтѣ «Περισσεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι». Ksn: (fъръ казѣ) прisoseск҃. «Ὁ μὲν ἀρκοῦντα ἔχει καὶ περισσεύοντα τὰ τῆς δαπάνης, ὁ δὲ τοῦ παντὸς ἐνδεῖται». Ksn: (în a 3: neps: к҃ dat:) sîntѣ înвілш҃гатѣ de кнѣ лъкрѣ; (прin крт: ковîршеск҃ чева, amѣ чева маї de прisosѣ «Εἰ μὴ το ἀνδρεῖον ἐπερίσσευεν αὐτῇ». D: Ал: «Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε». Тєч: atît a креск҃т прецопdерипца лаї..; (strъm: «къпіеск҃, înлesneск҃ к҃ вілш҃гѣ. περισσὸς].

Περισσεβότος (ὁ, ἡ), поеt: чел к҃ mînкърї de прisosѣ. «Τράπεζα — ». Noп: [περισσὸς, βοτὸν].

Περισσογωνία (ἡ), п҃търѣ nesoцѣ de кнгїварї. [περισσὸς, γωνία].

Περισσοδάκτυλος (ὁ, ἡ, чел к҃ деџете маї м҃лте dекît este обічнъітѣ, saѣ fъръ соцѣ ла п҃търѣ. [περισσὸς, δάκτυλος].

Περισσοέπεια ἡ), = Περισσολογία. [ші

Περισσοεπέω -ῶ, biit: -ήσω =Περισсολογέω [din

Περισσοεπής, έος (ὁ, ἡ), =Περισсολόγος. [περισσὸς. ἔπος].

Περισσόκομος (ὁ, ἡ), поеt: чел к҃ пърѣ маї de прisosѣ. прea м҃лтѣ. [περισσὸς, κόμη].

Περισσολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеск҃ de прisosѣ. м҃лте 2, ворвеск҃ în стілѣ мештешъцітѣ. [ші

Περισσολογία (ἡ). ворвїре de прisosѣ, прea ш҃лтъ. 2) стіл҃ de ворвъ прefък҃тѣ, мештешъцітѣ. [din

*

Περισσολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорȣ de prisoase, преа мȣлте, saȣ în кіпȣ пребъкȣтȣ [περισσός, λόγος].

Περισσόλοφος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ креаstъ, saȣ панъ de коїfȣ maї de prisosȣ (mape, deasъ, ші чл:). [περισσὸς, λόφος].

Περισσομελὴς, έος (ὁ, ἡ, чел кȣ мъдȣларе de prisosȣ, saȣ преа марї. [περισσὸς, μέλος].

Περισσόμυθος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de περισσολόγος. || «Λόγος περισσόμυθος». Еȣр: =Περισσολογία.

Περισσόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ minte prisositoape, мȣлтъ, кȣ deoseвitъ înцелепчїȣне. [περισσὸς, νόος -οῦς].

Περισσοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, пътimeskȣ преа шȣлт, saȣ maї мȣлт dekît алцїі. [περισσὸς, πάθος].

Περισσόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣнȣ пічорȣ de prisosȣ, saȣ кȣ пічоаре nesoaцe ла пȣмърȣ. [περισσὸς, ποῦς].

Περισσὸς, ὴ, ὸν, каре аре чева шаї мȣлтȣ dekît алцїї, ковîршitорȣ, маї presȣs; (în цen:) мȣлтȣ, mape, înвілшȣгatȣ; (fiг. în вine) deoseвitȣ, neoвічнȣitȣ, маї алesȣ: (în ръȣ) neste шъsȣръ înfрȣмȣseцatȣ, prefъ кȣtȣ; (în цen:) ковîршitорȣ, neste мъsȣръ; (de ȣnde ші Pom:) de prisosȣ, ad: nefoлositорȣ; (despre пȣмърȣ) nesoцȣ, каре пȣ se înпарte în доъ de опотрівъ пърцї (înпрот: de ἄρτιος). «Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκε». Es: «Πλείω τὰ περισσὰ τῶν ἱκανῶν„. Ksn: «Εἴκοσι περιττὰ». Лкs: neste доъ-zечї. (ші fiг:). «Τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ λέξει». Лонц: (ші кȣ цen:). "Ἐπειδὰν περισσὰ τῶν ἀρκούντων κτήσωνται». Ksn: «Πρὸς ὅ,τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσή»; Sof: în че ковîршештї пе челе-л-алте? (neȣt:) "Τὸ περιττὸν τῆς διαίτης». Лкs: prisoaseле (лȣкsȣл) траїȣлȣї. || "Περισσὸν». ші (кȣ преп:) «Ἐκ περισσοῦ, în локȣ de adв:=Περισσῶς, преа мȣлт, кȣ ковîршіре. (ші компар:) «Περισσότερον». Sкр: (ші маї поȣ) маї мȣлт. [περί].

Περισσόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кȣ преа мȣлте (de prisosȣ) кърнȣрї, преа грasȣ. [περισσὸς, σάρξ].

Περισσοσυλλαβέω -ῶ, viit: -ήσω, (кȣ цen: saȣ dat:) prisosesгȣ кȣ о sілавъ маї мȣлт. [din

Περισσοσύλλαβος (ὁ, ἡ), prisosiлавȣ, prisositȣ (în деклinape) кȣ о sілавъ маї мȣлт. [περισσὸς, συλλαβή]. [de ȣnde

Περισσοσυλλάβως, adв: кȣ о sілавъ маї мȣлт, ка prisosiлавеле.

Περισσοταγὴς, έος (ὁ, ἡ), amezatȣ întpe nesoaцеле пȣмере. [περισσὸς, τάττω].

Περισσότερος, α, ον, компар: ал лȣї περισσὸς de ȣnde

Περισσοτέρως, adв: маї кȣ prisosȣ, кȣ ковîршіре, маї мȣлт.

Περισσοτεχνία (ἡ), prisosȣ de еksaktitate în meштешȣгȣ, saȣ prisositoape meштешȣцiре [περισσὸς, τέχνη].

Περισσότης (ἡ), prisosime, ковîршіре; (ptp:) ворвіре de prisoase. [περισσός].

Περισσοτρύφητος (ὁ, ἡ), поет: foapte desmїерdatȣ, desfъtosȣ (лȣкsosȣ). [περισσὸς, τρυφάω].

Περισσόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: =Περισσόνους. [περισσὸς, φρήν].

Περίσσωμα (τὸ), =(маї întpeв:) Περίττωμα. [neîntp: περισσόω]. [de ȣnde

Περισσωματικὸς, ὴ, ὸν, = Περιττωματικός.

Περισσῶς, adв: маї кȣ prisosȣ, кȣ ковîршіре; foapte мȣлт. [περισσός].

Περίσσωσις, εως (ἡ), =Περίσσευσις.

Περισταδὸν, [περὶ, ἵσταμαι] adв: stînd înпрежȣр.

Περι-στάζω, viit: -στάξω, пікȣ, saȣ stропеskȣ п' înпрежȣр.

Περισταθῆναι, nas: nex: 1: de înf: ал лȣї περιίστημι.

Περισταλάδην, ші Περισταλαδὸν, adв: поет: пікînd п' înпрежȣр. [περὶ, σταλάζω].

Περισταλτικὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ пȣтере, saȣ însȣшime de акоперіре, stpînцере п' înпрежȣр, saȣ апъраре, кȣлtiваре, ші чл:. [вezї περιστέλλω]. (акt: saȣ пas:).

Περιστάσιμος (ὁ, ἡ), (локȣ) de stat înпрежȣр маї мȣлцї (прінч: пentpȣ askȣлtape). [din

Περίστασις, εως (ἡ, a sta înпрежȣр; adȣnape de oamenї п' înпрежȣрȣл кȣїва, (Fpanц:) cercle, attroupement. 2) копрinsȣ, înпрежмȣіре; (архitekt:) колонадъ п' înпрежȣр (вezї ші παραστὰς). 3) (fiг:) мішкътоареле лȣкрȣрї деп' înпрежȣрȣл кȣїва; прегътіріле деп' înпрежȣр, (Fpanц:) cortége, entourage. 4) (fiг:) stapea, în каре se aflъ чінева; întîmпларе de лȣкрȣрї, înпрежȣраре; окazie; (пaptik:) реа, silнікъ înпрежȣраре, пепорокоasъ întîmпларе; (de ȣnde 5) (ptp:) înпрежȣръріле faпteї, timпȣл, локȣл, пеpsoaneле, ші чл: [περὶ, στάσις].

Περιστατέω -ῶ, viit: -ήσω, staȣ п' înпрежȣр de чева; înконжȣрȣ. [ші

Περιστατικὸς, ὴ, ὸν, atînгъtорȣ de înпрежȣръpї; saȣ aflatȣ лȣкръtорȣ in оаре ка

pe înпрежѫръpĭ. [περιίστημι]. [de ѫnde

Περιστατικῶς, adв: кѫ stъpѫinцъ în înпрежѫръpĭ; saŭ în pea înпрежѫpape

Περίστατος (ὁ, ἡ), înконжѫpatŭ de mѫлцime (de прiвitopĭ ші чл:). "Περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ». At: stpînцe înпрежѫpѫл sъŭ. [περιίσταμαι].

Περι-σταυρόω ῶ, вiit: -ώσω, înпрежmѫïeskŭ кѫ пapĭ. [de ѫnde

Περισταύρωμα (τὸ), înгръditѫръ кѫ пapî, (Fpanц:) palissade.

Περισταχυώδης, εος (ὁ, ἡ), înпрежѫpatŭ (кa sпiкѫл) кѫ вapвъ. [περὶ, στάχυς].

Περι-στεγάζω, вiit: άσω, =Περιστέγω.

Περιστεγανὸς, ὴ, ὸν, вine акоперitŭ de жѫр înпрежѫр. [din

Περι-στέγω, вiit: στέξω, акоперŭ din toate пърцiле п' înпрежѫр кѫ înвелitoape; asiгѫpŭ din toate пърцiле.

Περι-στείνω, (fъръ вiit:) поet: stpimtopezŭ din toate пърцiле.

Περιστείχω, вiit: -στείξω, поet: ѫmвлѫ п' înпрежѫр; (кѫ ак:) околеskŭ п' înпрежѫpѫл кѫïва.

Περιστείωσι, ші Περιστέωσιν, Ion: поet: în локŭ de περιστῶσι, a 3: îm: пeps: de miж: пex: 2: de sѫп: ал лѫï περιίστημι.

Περι-στέλλω, вiit: στελῶ, акоперŭ de жѫр înпрежѫр (прiнч: кѫ înвръкъminte); înвpaкŭ, înпodoвeskŭ; гъteskŭ (прiнч:) moptŭ, (прiн ѫpm:) îл înгpoпŭ. 2) înпpesopŭ; stpînгŭ. 3) întoкmeskŭ, înгpiжeskŭ; (прiн întind:) amŭ чева de mape лѫкpѫ, пъstpezŭ (вezĭ ші περιέπω). «Λαοὶ ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι». Ткр: îшĭ кѫлtiвъ пpoпpietъцiле, îшĭ каѫtъ tpeвiле лiniмtiцĭ. «Οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι„. Ep: ле пъstpeazъ.

Περι-στενάζω, вiit: -άξω, ші поet: Περιστεναχίζω, вiit: -ίσω, sѫsпinŭ п' înпрежѫр, saŭ faкŭ a pesѫna челе deп' înпрежѫр de sѫsпineле меле; (пas: în цen:) pesѫnŭ. «Δῶμα περιστεναχίζετο παισὶν ἀνδρῶν παιζόντων (ὀρχουμένων) καὶ γυναικῶν». Od: Ψ.

Περι-στένω, (fъръ вiit:) = Περιστενάζω. 2) (пas: în întind:) sîntŭ пpea (цemŭ de) плiнŭ. «Περιστένεται γαστὴρ». Іл: П. (вezĭ ші περισφαραγέω).

Περίστεπτος (ὁ, ἡ), [περιστέφω] înчinsŭ (кa кѫ черкŭ) de жѫр înпрежѫр, înконжѫpatŭ.

Περιστερὰ (ἡ), поpѫmвiцъ. [de ѫnde

Περιστερεὼν, ῶνος (ὁ), поpѫmвapŭ, коteцŭ de поpѫmвĭ. 2) ѫnŭ feлŭ de плaнtъ, (Fpanц:) verveine, вpeвeнeлŭ, sпopiшŭ. [ші

Περιστεριδεὺς, έως (ὁ), пѫïŭ de поpѫmвŭ.

Περιστερίδιον (τὸ), dim: ал лѫï ...

Περιστέριον (τὸ), dim: ал: лѫï περιστερά, поpѫmвeлŭ.

Περιστερνίδιος (ὁ, ἡ), =Περιστέρνιος.

Περι-στερνίζω, вiit: -ίσω, легŭ чева п' înпрежѫpѫл пïeпtѫлѫï.

Περιστέρνιος (ὁ, ἡ), чел deп' înпрежѫpѫл пïeпtѫлѫï. || (sѫвst:) Περιστέρνιον (τὸ), пaptea deп' înпрежѫpѫл пïeпtѫлѫï. [περὶ, στέρνον].

Περιστεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din feлѫл поpѫmвiлop. [περιστερὰ, εἶδος].

Περιστερόεις, εσσα, εν, поet: de вpeвeнeлŭ [περιστερεών]. «Περιστερόεντα πέτηλα». Nik:

Περιστερὸς (ὁ), поpѫmвŭ, колѫmвŭ.

Περιστεροτροφεῖον (τὸ), коteцŭ de поpѫmвĭ (ѫnde se хpъneск поpѫmвiï). [περιστερὰ, τροφή].

Περιστερώδης, εος (ὁ, ἡ), = Περιστεροειδής. [ші

Περιστερὼν, ῶνος (ὁ), = Περιστερεών. [περιστερά].

Περι-στεφανόω ῶ, вiit: -ώσω, înконжѫpŭ чева кѫ, saŭ кa кѫ кѫnѫnъ; (прiн întind:) înчinгŭ de жѫр înпрежѫр, înконжѫpŭ. "Οὔρεσι περιεστεφάνωται πᾶσα ἡ Θεσσαλίη». Ep:

Περιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Περίστεπτος. [din

Περι-στέφω, ші (miж: поet:) -στέφομαι, вiit: -στέψω, -ομαι, =Περιστεφανόω.

Περιστήθιος (ὁ, ἡ), чел înпрежѫpѫл пïeпtѫлѫï. || (sѫвst:) Περιστήθιον (τὸ), легъtѫръ, пandлiкъ de пodoaвъ ла пïeпtŭ; (de ѫnde) eпколпiѫл архiepeѫлѫï Iѫdeiлop (pectoral). [περὶ, στῆθος].

Περι-στήκω, вiit: -στήξω, (de ѫnde miж: tpe: de кѫ: περιέστηκα), (плц:) în локŭ de περιίσταμαι.

Περιστῆναι, miж: пex: 2: ал лѫï περιίστημι.

Περι-στηρίζω, вiit -ίξω, sпpiжinŭ, înцeпeneskŭ чева п' înпрежѫр.

Περιστήωσι, поet: în локŭ de περιστῶσι, a 3: îm: пeps: de miж: пex: 2: ал лѫï περιίστημι.

Περίστια (τὰ), [περὶ, ἑστία] (se înц: θύματα) кѫръцipe прiн жeptfъ (прiнч: de пѫpчeлŭ) a локѫлѫï, ѫnde se fъчeaŭ adѫnъpiле поpodѫлѫï.

Περιστίαρχος (ὁ), pîndѫitѫл a înгpiжi de жeptfa [περίστια, ші ἄρχω].

Περιστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea mѫлt (tape) вътъtopitŭ, aшezatŭ. [περιστείβω].

Περιστιγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de περίστικτος. [din

Περι-στίζω, viit: -στίξω, nestriɣezĕ чева кѫ пікъцеле de жѫр înprежѫр; (prin în-tînd:) vatĕ кѫ кѫїе de жѫр înprежѫр. (într' aveastъ însemn: vniĭ îndrept: περι-στίχω). [de vnde

Περίστικτος (ὁ, ἡ), înnestriɣatĕ de жѫр înprежѫр кѫ пікъцеле.

Περι-στίλβω, viit: -στίλψω, лѫческĕ, stiклескĕ; (ші strѫm:) fakĕ a лѫчі чева din toate пърціле.

Περίστιξ, ιχος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de περίστοιχος. [de vnde

Περι-στιχάω -ῶ, (fъръ viit:) noet: мъ înшirĕ, мъ ашezĕ în pîndĕ de жѫр înprежѫр.

Περι-στιχίζω, viit: -ίσω, ші Περιστίχω, viit: -στίξω, =Περιστοιχίζω.

Περι-στλεγγίζω, viit: ίσω, frекĕ (кърцĭ) de жѫр înprежѫр кѫ скърпінъtoarea [στλεγγὶς, vezĭ zi'u: ; скарпінĕ; цesалĕ.

Περι-στοιχίζω, mi miж:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, înkizĕ din toate пърціле, înpresorĕ (ка вînъtorѫл fiareле кѫ шipeле de плase); (în цen:) înkonжѫrĕ. [din

Περίστοιχος (ό, ή), nssĕ în шipĕ saŭ pînd n' înprежѫр saŭ în konprinsĕ de чева. «'Ελαῖαι περίστοιχοι». Dm: sъdiцĭ în pîndĕ înprежѫрѫл saŭ înъѫntрѫл цapineĭ, = Στοιχάδες. περὶ, στοῖχος].

Περιστολάδην. adv: noet: în feлĕ de ..

Περιστολὴ ἡ), акопepipe n' înprежѫр кѫ înвръкъminte; гътipe (prinч: de moptĕ); (prin întind:) înвръкъminte (vezĭ ші περιβολή); (med: nepistaltikъ (stрînrъtoape) mішкape(a stomaxвлвї ші чл:).[περιστέλλω].

Περιστόμιος (ὁ, ἡ), чел den' înprежѫрѫл гѫreĭ. || (sѫbst:) Περιστόμιον (τὸ, вѫzъ (de вasĕ mi чл:); (vne orĭ) =Φιμός. [шĭ

Περιστομὶς, ίδος ἡ, = Περιστόμιον. (ка пapte de mашinъ se îndr: περιτομίς . [din

Περίστομος ὁ, ή), чел кѫ гъръ (ъїешĕ) din tote пърціле; (fir:) чел че 'шĭ întinde înaintea връжташвлвї din toate пърціле frѫntea. [περὶ, στόμα].

Περι-στοναχέω -ω, viit: -ήσω, ші Περιστοναχίζω, viit: -ίτω, noet: în локĕ de περιστενάζω.

Περίστοον (τὸ), галерie înprежѫр de salъ,=Περίστυλον. [περὶ, στοά].

Περι-στορένυυμι, viit: -στορέσω, аштерnĕ de жѫр înprежѫр.

Περι-στратопедεύω, (maĭ obĭч: miж:) -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, îmĭ ашezĕ табъра n'înprежѫр de чева. înpresorĕ.

Περίστρεπτον (τὸ), vnĕ feлĕ de vas:, ce se învîrteшte кѫ meштешвгĕ înprежѫр. [din

Περι-στρέφω, viit: -στρέψω, învîrteskĕ чева de жѫр înprежѫр; (nas: saŭ miж:) мъ învîrteskĕ n' înprежѫр; (prin întind:) netрекĕ între oamenĭ, ='Αναστρέφρμαι.

Περι-στροβέω -ῶ, = Περιστροφέω.

Περιστροφάδην adv: noet: кѫ învîrtipe de жѫр înprежѫр. [ші

Περιστροφέω -ῶ, noet: în локĕ de περιστρέφω. [din

Περιστροφὴ (ἡ), învîrtipe de жѫр înprежѫр (акт; saŭ vas:); черкѫлare; (prin întind:) netречere, конversaцie între oamenĭ.«'Εδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λασοῦ».Skp:[ші

Περιστροφὶς, ίδος (ἡ), instrѫmîntĕ de лemnĕ, prin kare învîrtim чева. [ші

Περίστροφος (ὁ, ἡ), fъкътĕ de învîrtit, învîrteкѫшĕ. || sѫbst: върг:) fѫnia, prin kare se întinde, ші se strînge плasa vînъtoreaskъ, (alt:) περίδρομος ,περιστρέφω].

Περίστρωμα (τὸ), аштерnътвл den' înprежѫр (makatĕ, чearшafĕ de пatĕ, ші чл:) (vezĭ ші περιπέτασμα); (fir:) întъpipe n' înprежѫр de vetate, (Франц.) retranchement. [din

Περι-στρώννυμι, viit: στρώσω, =Περιστορέννυμι.

Περι-στρωφάω, -ῶ, Ion: noet: în локĕ de περιστρέφω.

Περίστυλος (ὁ, ή), înprежѫратĕ de колоane (ка Teseвл în Atena). || (sѫbst:) Περίστυλον (τὸ), шipъ de колоane n' înprежѫрѫл vneĭ клъditврĭ, = Περιστοον. (vezĭ ші περίδρομος). [περὶ, στύλος].

Περι-στυφελίζω, viit: ίσω, noet: srѫdзĭĕ din toate пърціле, saŭ prea penede.

Περι-στύφω, viit: -στύψω, stpînrĕ prea мвлт prin înkвitoape лѫкрврĭ; (nestr:) sîntĕ foapte stifosĕ

Περίστωον τὸ), =Περίστοον.

Περι-συλάω -ῶ, viit: -ήσω, desnoïĕ (жъfвїeskĕ) de totĕ..

Περι-συν-έχω, viit: -έξω, цiĕ stpîns din toate пърціле n' înprежѫр, konprinzĕ. (алціі îndrept: περισμύχω).

Περίσυρμα τὸ, вaiжokъpipe, окърîpe.[ші

Περισυρμὸς (ὁ), tipîpe în toate пърціле, ші чл: [din

Περι-сύρω, viit: -συρῶ, tîrъskĕ în koaчĭ ші 'n коло n' înprежѫр; smвлгĕ, tpagĕ ла вале; жъfвїeskĕ, desnoïĕ; (fir:) =Διασύρω, вaiжokopeskĕ, окъръskĕ.

Περισφαιρηδὸν, adv: noet: în feлĕ de глобĕ, minче, ші чл: [περὶ, σφαῖρα].

Περισφαλής, έος (ός, ή), прєа алъпекошъ; (fir:) прітежdіошъ. [din

Περι-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, fакъ пе чінєва а алъпека, заъ а къdea. || (між:) алъпекъ, заъ каzъ; тъ клетінъ съ каzъ; (fir:) тъ рътъческъ, грешескъ. [de вnde

Περίσφαλσις, εως (ἡ), алъпекаре ші къdepe, potikніpe.

Περι-σφαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вîжіъ п'înпрежвр (прінч: desпpe кîлкîtъ de ліквіde); pesвnъ; (прін întind: кв dat:) sîntъ плінъ (прінч:) de вре вnъ ліквідъ. «Περισφαραγεῦσι γάλακτι». Nik: (bezї ші περιστένω).

Περίσφατος (ός, ή), копрінsъ de плînsъ. 2) = Περιώδυνος, пътрвnъ de dвpepї. 3) хвлітъ, deſъїmatъ. [de вnde

Περισφάτως, adв: =Περιωδύνως.

Περι-σφηκόω -ῶ biit: -ώσω, stpînrъ de жврînпрежвр (se konſ кв...

Περι-σφηνόω ῶ, biit: -ώσω. stpînrъ кв пене de жврînпрежвр; astвnъ dіn toate пъргіле;înвръgіmez stpîns

Περι-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînrъ (легъ stpîns) de жврînпрежвр. (de вnde

Περίσφιγξις, εως (ἡ), stpînsoape tape de жврînпрежвр.

Περισφύριος, ші Περίσφυρος (ός, ή), чел den' înпрежврвл глезнелор. || (sвbst:) Περισφύριον, ші Περίσφυρον (τό), кареа de înкълцъminte; легъtъръ de чорапъ. [περί, σφυρόν].

Περισχέμεν, noet: în локъ de περισχεῖν, nex: 2: de inf:, ші

Περίσχεο, Ion: în локъ de περίσχου, між: nex: 2: de порвнч. ал лъї περιέχω.

Περίσχεσις, εως (ἡ), копріndepe înпрежвр, înкопжвраре. [ші

Περίσχετος (ός, ή), înкопжвратъ. [περισχέω =περιέχω.

Περισχιδής, έος (ός, ή), рвпtъ, кръпatъ de жвр înпрежвр. || (sвbst: fem:îm:) вnъ felъ de înкълцъminte [din

Περι-σχίζω, biit: -σχίσω, рвпъ, sfîшіъ п' înпрежвр; рвпъ квіва хаїнеле; (між: кв вк:) тъ рвпъ (тъ desпapgъ în doъ) п' înпрежвр de чева "Εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν δὴ ὁ ποταμὸς περισχίζεται». Ep: (bezї ші περιῤῥήγνυμι); (ші fir:) «Ἡ φροντὶς αὐτῆς οὐ περισχίζεται». Klm:= οὐ περισπᾶται. [de вnde

Περισχισμὸς (ός), рвпере п' înпрежвр de чева.

Περι-σχοινίζω, biit: -ίσω, desпapgъ, заъ копрінzъ вnъ локъ, înti[illegible]d п' înпрежвр в 'і fвnie. (întp' astfelъ de кіпъ ераъ desпъpgіgї de nopodъ жвdікътopїї fііnd adвnaгї, denъptîndв se fвnia, kind boїaъ a жвdika în taїnъ, (Fpanц:) a hvis clos. (de вnde між:). «Ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη ἡ βουλὴ περισχοινίσηται„. Dm: (преквm zіvemъ) se tpaце ла кіпzвіpe, заъ жвdікъ кв вшеле înкise. [de вnde

Περισχοίνισμα (τό), локъ desпъpgітъ de жвр înпрежвр кв fвnie întinsъ (преквm ера локвл, вnde se adвnaъ жвdікътopїї, заъ sfatвл). [ші

Περισχοινισμὸς (ός), desпъpgіpe, sa înкidepe de жвр înпрежвр кв fвnie întinsъ.

Περι-σώζω, biit: -σώσω, пъstpezъ пе чінєва (прінч: ка съ se maї ціе). nas: вав між:) =Περιγίγνομαι (bezї zіч:).

Περι-σωρεύω, bїit: -εύσω, грътъdeskъ п' înпрежвр de чева.

Περισωφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sînтъ

Περισώφρων, ονος (ός, ή), foapte кътпътатъ, înfpînatъ, înpeлentъ. (bezї ші περίφρων ші περισσόφρων). [περί, σώφρων].

Περιταινία(ἡ).=Περίτασις. ші (noate гpeш: în локъ de) Περιτένεια. [περί, ταινία].

Περι-τάρνω, biit: -ταρῶ, Ion: ші Dop: în локъ de περιτέμνω.

Περι-ταρχύομαι, biit: -χύσομαι, noet: înгропъ п' înпрежвр de чева.

Περίτασις, εως (ἡ), întindepe de жвр înпрежвр, заъ прєа tape; вnплътвръ a пъргілор den' înпрежвр. [περιτείνω].

Περι-ταφρεύω, biit: -εύσω, înпpesopъ кв шанцъ.

Περι-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ чева п' înпрежвр, заъ tape.

Περι-τείρω, biit: -τερῶ, fpekînd stpікъ, прънъdeskъ чева п' înпрежвр.

Περι-τειχίζω, biit: -ίσω, înкопжвръ кв zidъ. [de вnde

Περιτείχισις, εως (ἡ), înкопжвраре кв zidъ. [ші

Περιτείχισμα (τό), околітъръ кв zidъ; заъ локъ околітъ de zidъ, întъpipe (ка de четате). ші

Περιτειχισμὸς (ός), =Περιτείχισις.

Περίτειχος, εος -ους (τό), [περί, τεῖχος] Skp: = Περιτείχισμα, околъ de zidъ înпрежвр.

Περι-τελέω -ῶ, biit: -τελέσω, sfîpшeskъ чева de жвр înпрежвр, ad: de totъ.

Περι-τέλλω, ші (між: ші maї întpeв:) Περιτέλλομαι, (fъръ biit:) noet: (прінч; desпpe timпъ) înї съвîpшeskъ timпopала черквлаціе; (akt: papъ ші maї noъ) pe-

sъpъ̆. «Ἔτους (ἐνιαυτοῦ) περιτελλομένου». Om: «Ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς». Іл: Θ. în кѫрsъ̆, saъ̆ dѫпе înплinipe de zeче anĭ întpeцĭ.

Περι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭъ̆ чева de жѫр înпрежѫр; плівеskъ̆; чĭѫnteskъ̆; (fir:) taĭъ̆ dpѫmѫл кѫĭва; (прin întind:) хръпеskъ̆ bite; (în цen:) ĭaъ̆, apdikъ̆. «Γῆν πολλήν περιτεμνόμενοι». Ep: «Περιτεμνόμενα ὑπὸ τῶν ἱππέων τὰ ἅρματα ἡλίσκετο». Ksn: (de ѫnde овіч:) «Αἰγύπτιοι περιτέμνονται τὰ αἰδοῖα». Ep: se skопеsк.

Περιτένεια (ἡ), mѫлтъ întindepe. [din

Περιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte întinsъ̆. [περιτείνω].

Περι-τεραμνίζω, biit: -ίσω, акоперъ̆ п' înпрежѫр кѫ, saъ̆ ка кѫ гpinzĭ de înвелitoape,=Περιστεγάζω. «Χρυσῷ τὰ χείλη περιτεραμνίσας». At: (алцiĭ îndpent: περιτερματίζω, ші алцiĭ περιτερμονίζω).

Περιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: mъpцinitopъ̆, saъ̆ mъpцinitъ̆ din toate пъpцiле. [περὶ, τέρμα].

Περι-τετραίνω,=Περιτιτραίνω.

Περι-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, ѫнелteskъ̆ чева кѫ mѫлтъ̆ meштешѫгъ̆, пъskочеskъ̆ miĭ de кіпѫрĭ. [de ѫnde

Περιτέχνησις, εως (ἡ), meштешѫцipe, ѫнелtipe; пъskочipe; віклenipe.

Περίτηγμα (τὸ), кѫръцitѫръ (прinч: depe metaле) прin topipe, pѫцinъ; (fir:) прisositѫръ, гѫпоĭъ̆. [din

Περι-τήκω, biit: -τήξω, topeskъ̆ чева de totъ̆. [de ѫnde

Περίτηξις, εως (ἡ), topipe totaлъ.

Περι-τίθημι, biit: περιθήσω, (nex: περιέθηκα, ші miж: περιεθέμην, ші чл:) пѫĭъ̆ п' înпрежѫр de чева; (прinч:) înвракъ̆; (ші miж:) mъ înвракъ̆, poptъ̆; (fir:) înлesneskъ̆, прокѫръ̆ чева кѫĭва; (în ръ̆) atpiвѫĭeskъ̆ (лiпeskъ̆). (кѫ dat: indip:) «Παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, ὁ δὲ ἄλλῳ περιέθηκε τὸ κράτος». Ep:

Περι-τίλλω, biit: -τιλῶ, smѫлгъ̆ de жѫр înпрежѫр.

Περι-τιμάω -ῶ, -biit: -ήσω, estimъ̆, чinsteskъ̆ прea mѫлт. [ші

Περιτιμήεις, εσσα, εν, поеt: прea estimaвiлъ̆, чinstiвiлъ̆.

Περίτιος (ὁ), (dѫпе Гazenĭ) лѫпа Feвpѫapie.

Περι-τιταίνω, biit: -ανῶ, поеt: în локъ̆ de περιτείνω.

Περι-τιτραίνω, ші Περι-τιτράω -ω, biit: -ήσω, гъѫpeskъ̆ dежѫр înпрежѫр, saъ̆ peste totъ̆.

Περι-τίω, biit: -τίσω, поеt: în локъ̆ de περιτιμάω.

Περι-τμήγω, biit: -τμήξω, поеt: în локъ̆ de περιτέμνω.

Περιτμηθῆναι, пas; nex: de înf: ал лѫĭ περιτέμνω.

Περίτμημα (τὸ), бѫкатъ tъĭatъ deп' înпрежѫрѫл вре ѫnѫĭ лѫкрѫ, цandъръ, sѫрчеа, ші чл: [ші

Περιτομεὺς, έως (ὁ), tъĭetopъ̆ п'înпрежѫр de op че. 2) tъĭetopъ̆ înпрежѫр (moхелъ̆ ла Евр:); ші instpѫmîntѫл, прin кape se faче tъĭepea înпрежѫр. 3) кѫцitoaea чismapѫлѫĭ. [ші

Περιτομή (ἡ), tъĭepe de opче п' înпрежѫр; (ĭap пaptik:) tъĭepe înпрежѫр(Skp:). «Οἱ ἐκ περιτομῆς». крештiniĭ din Iѫdeĭ. [ші

Περιτομὶς, -ίδος (ἡ), o пекѫnoskѫtъ înкъ пapte din коpaвie. (se konf: кѫ περιστομίς). [ші

Περίτομος (ὁ, ἡ), tъĭatъ̆ de жѫр înпрежѫр; pînosъ̆ în toate пъpцiле. [περιτέμνω].

Περιτόναιος, α, ον, întinsъ̆, saъ̆ foлositopъ̆ ла întindepe înпрежѫр. «Ὑμήν — ». Antm:= || (sѫвst:) Περιτόναιον (τὸ), memвpana, saъ̆ пiелчеаоа, че акоперъ п' înпрежѫр пînteчеле de жos, ші maцеле, (алт:) ἐπίπλοον, прапорѫл. [ші

Περριτόνειος (ιος), ου (ὁ), = Περιτόναιος. || (sѫвst:) Περιτόνιον (τὸ), Мекп: mînepѫл, прin кape se апѫкъ, de se înвîpteшte ѫnъ̆ felъ̆ de maшinaцie, (алт:) περιστροφίς.[din

Περίτονος (ὁ, ἡ), întinsъ̆ de жѫр înпрежѫр, saъ̆ п' înпрежѫр de чева; saъ̆ чел че apе чева întinsъ̆ înпрежѫрѫл sъ̆ъ̆ (sп: ек: пiеле). || (sѫвst:) Περίτονα (τὰ), Naѫt: пaptea копepteĭ чea desпpe пѫпъ, (Fpanц:) le tillac. [περιτείνω].

Περι-τοξεύω, biit: -εύσω, sъцetezъ̆ din toate пъpцiле deп' înпрежѫр.

Περι-τορεύω, biit: -εύσω, sapъ̆ кѫ skoвitoapea de жѫр înпрежѫр; (fir:)=«Περιτορνεύω. «Τὴν φράσιν—». D: Ал:

Περι-τορνεύω, biit: -εύσω, лѫкрezъ̆ чева în (saъ̆ ка în) stpѫnгъ̆, stpѫnгъpeskъ̆, saъ̆ potѫnzeskъ̆ п' înпрежѫр.

Περιτρανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρανῶς, = кѫ ...

Περίτρανος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τράνως, прea desлѫшitъ̆, кѫpatъ̆, лъmѫpitъ̆. «Περίτρανα λαλεῖν». Лкs: foapte алes, кѫpat. [περὶ, τρανός].

Περι-τραχήλιος (ὁ, ἡ), пѫsъ̆, пѫptatъ̆ п' înпрежѫрѫл гpѫmazѫлѫĭ. || (sѫвst:) περι-

τραχήλιον (τό), легътъръ, заб гътеалъ де гîтъ. [περί, τράχηλος].

Περι-τρέμω, (їъръ вііт:) тремърă тотъ; sîнтъ копрinsъ де о маре sнаїмъ.

Περι-τρέπω, вііт: -τρέψω, (пех: 2: περιέτραπον, ші пас: περιετράπην)înторкă (înвîрteskă) чева înпрежърял съ, заб де чеса-л-алтъ парте; порпеsъ, кîрmeskă, аватъ ла о парте; (маї des) pestopnъ; (пас:) мъ атецеskă; (fir:) мъ прefакъ, мъ преskімъ. «Περιτρέπειν τὸν λόγον». Плт: «Ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν». Skp: (ші пас:) «Περιτραπείσης τῆς νεώς». Лкs: (ші nestр: пътаї în поецї ші desпърцit). «Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι». Іл: А. 'шї аă гъкът перiodял, s' аă реînторs înплinindъ-se апял.

Περι-τρέφω, вііт: -θρέψω, înкегă чева п' înпрежър де чева (пътаї пас:). «Σακέεσσι περιετρέφετο χρύσταλλος». Od: Ξ. (ші між; de sine пас:) «Περιτέτροφε πάχνη». Аплп:

Περι-τρέχω, вііт: -θρέξω, ші (маї обіч:) -δραμοῦμαι, (пех: περιέδραμον, ші чл:) алергъ дежър înпрежър, околеskă алергînd, (Франц:) parcourir; (fir:) атъцеskă, (вezї ші περιέρχομαι); (обіч: în партч:) трекъ, sîнтъ обічнвітъ (корептъ) în лъте. (de вnde) «Περιτρέχων». Іл: întîmплатъ, с шітъ înainte. «Ὀνόματα κοινὰ καὶ περιτρέχοντα». D: Ал: ворве, че обічнвіт вмвлъ прin гвреле оаменілор де обште.

Περι-τρέω, вііт: -τρέσω, поет: în локъ де περιτρέμω.

Περίτρησις, εως (ἡ), гъврipe дежър înпрежър. [ші

Περίτρητος (ὁ, ἡ), гъврітъ де тотъ, заб п' înпрежър. [περιτιτράω].

Περιτρηχὴς, ὲος (ὁ, ἡ), поет: lon: foaрte аsпрв, неnетедъ. [περὶ, τρηχύς].

Περιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: foaрte фрекатъ, întревзіпgатъ; денpinsъ, îndemînatікъ; (прin întind:) овositъ. [din

Περι-τρίβω, вііт: -τρίψω, фрекъ des, заб тарe; (fir:) денpinzъ.

Περι-τρίζω, вііт: -τρίξω, (між: тре: де кв: în локъ de прez: περιτέτριγα) скîрцій тарe заб п' înпрежър де чева. «Τροχοὶ περιτετρίγασι». Коint: скîрцій п' înпрежърял osii.

Περίτριμμα (τὸ), ор че este вine фрекатъ; (fir:) отъ вine денpinsъ де мълтъ în чева. «Δικῶν («Ἀγορᾶς] περίτριμμα. Apsтf: ші Dm: [ші

Περίτριπτος (ὁ, ἡ), прса мълт фрекатъ; netedъ din прічina deseї фрекърї. [περιτρίβω]. [din

Περιτρομέω, поет: în локъ де Περιτρέμω.

Περίτρομος (ὁ, ἡ), копрinsъ де гроазъ, foaрte снъїмîнтатъ. [περὶ, τρόμος]. [de вnde

Περιτρόμως, adв: кв марe гроазъ, заб тремърътъръ де фрікъ. «Περιτρόμως ἔχω πρός τι». Filstp: sîнтъ копрinsъ де фрікъ, заб снаїмъ.

Περιτροπάδην, adв: прin înвîртipe înпрежър, заб în чеса-л-алтъ парte. [ші

Περιτροπάω (έω) -ῶ, (їъръ вііт:) поет: мъ înвîрteskă п' înпрежър; черкълезъ; околеskă. «Περιτροπέων φύλ' ἀνθρώπων». Om: Imn: (ші їъръ казъ) «Περιτροπέων ἐνιαυτὸς». Іл В. înплініторъ де черкълърял заб περiodъ. (вezї ші περιτέλλομαι). [din

Περιτροπὴ (ἡ), înвîртipe дежър înпрежър, заб де чеса-л-алтъ парte (акт: заб пас:); черкълърă περiodъ; околіре; прefачере, преskімвare. «Ἐν περιτροπῇ, заб «Ἐκ περιτροπῆς». Ep: ші D: Ал: în skімвъ, în речіпрокъ. [ші

Περίτροπος (ὁ, ἡ), înвîртітъ înпрежър. || (sвst:) Περίτροπος (ὁ), Гls: атецеалъ де капъ. [περιτρέπω].

Περι-τροχάζω, вііт: -άσω, = Περιτρέχω.

Περιτρόχαλος (ὁ, ἡ), = Περίτροχος, потвндъ. «Περιτρόχαλα κείρονται». Ep: їшї твнd пърял дежър înпрежър. [ші

Περιτροχὰς, άδος (ἡ), пвблікъ femee (кървъ), каре алеаргъ înкоачї ші 'nволо пе вліце, (Франц:) coureuse. [περίτροχος].

Περιτροχασμὸς (ὁ), [περιτροχάζω] алергаре п' înпрежър.

Περιτροχάω -ῶ, поет: în локъ де περιτροχάζω. [ші

Περιτρόχιον (τὸ), парtea роцїї (гавра) деп' înпрежърял osii. [περίτροχος].

Περιτροχισμὸς (ὁ),=(заб грет: în локъ de) Περιτροχασμός.

Περίτροχος (ὁ, ἡ), околіторъ, заб околітъ п' înпрежър; (прin întind:) потвндъ. [περιτρέχω].

Περι-τρύζω, вііт: -τρύξω, твгвеskă (ка колътвял), заб твіцezъ (ка порквл) п' înпрежър де чева. (se конf: кв περιτρίζω].

Περι-τρώγω, вііт: -τρώξομαι, (пех: περιέτραγον) мъпîнкъ (розъ) чева п' înпрежър; (fir:) хръпеskă чева пе фаріш, заб кîте пвцінъ.

Περι-τρωχάω -ῶ, поет: în локъ де περιτρέχω.

Περιττεύω, Περιττὸς, ші чл: Аt: în локъ де περισσεύω, ші чл:

Περίττωμα (τὸ), At: în локъ de περίσσωμα, прisositъръ, дрождiй, ръмъшiцъ; (partic:) дешертъторъ de пinteче (skîpъ, saŭ вdъ); (în цen:) лъкръ de лепъdat. rъnoiъ. [neîntр: περιττόω]. [de вnde

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла, saŭ adъкъtorъ de прisositърi.

Περι-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: περιέτυχον, ші чл:) (къ dat: daŭ neste (întîmpinъ) чева din întîmплare; (în ръъ) kazъ în чева. «Συμφορᾷ —» Лкс:

Περι τυκίζω, biit: -ίσω, чiопleскъ de жар înпрежар къ чokanъл пiatръ, ші чл:

Περιτύμβιος (ὁ, ἡ), чел den' înпрежаръл mopmîntълuї. περὶ, τύμβος],

Περι-τυμπανίζω, biit: -ίσω, batъ това înпрежаръл кaїва; saŭ ameцeскъ пе чinева къ бaвaitъл тovелор, че 'ї pesвnъ n' înпрежар; (fir:) batъ пe чinева.

Περι-τυπόω-ώ, biit: -ώσω, tipърeskъ(formezъ) чева n' înпрежар de чева; (nas: saŭ miж:) îmї лasъ кipъл (tiпаръл) пe чева.

Περιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nemeritorъ, întîmпinъторъ (вroditorъ) de чева. [περιτυγχάνω].

Περι-υβρίζω, biit: -ίσω, nevinsteskъ, traktezъ ръъ пe чinева прea mълt.

Περι-υλακτέω -ῶ, вtit: -ήσω, (къ ак:) латрa (прou: ші fir: n' înпрежар.

Περι-υπτίζω, biit: -ίσω, гls: deштentъ din somnъ вmвlînd n' înпрежар.

Περι-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesъ чева n' înпрежар.

Περι-ύω, biit: -ύσω, плoъ, вdъ n' înпрежар.

Περιφαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї περιεσθίω.

Περιφὰὴς, έος (ὁ. ἡ), neet: în лokъ de περιφανὴς. [περὶ, φάος].

Περι-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι. saŭ φανήσομαι, mъ въzъ dîn toate пърцiле n' înпрежар. «'Εν σκοπιᾷ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ„. Om: lmn:

Περιφάνεια (ἡ), a fi чinева въzътъ (ші fir: къnoskътъ) din toate пърцiле; însesemnътate. [din

Περιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzътъ din toate пърцiле n' înпрежар; (прin întind:) къ totъл înвedepatъ; (fir:) къnoskътъ тътълор, însemnatъ. [περιφαίνω].

Περι-φανταζομαι, biit: -άσομαι, прivеskъ, жadikъ лъкръріле n' înпрежар, пe d'asвпра.

Περίφαντος (ὁ, ἡ), =Περιφανής.

Περιφανῶς, adв: în кipъ de a fi къ totъл înвedepatъ, къnoskътъ de toцi. [περιφανής].

Περίφασις, [περιφαίνομαι] εως (ἡ), вedere de пърцiле den' înпрежар.

Περιφέγγεια (ἡ), лвminъ întinsъ n' înпрежар de чева, saŭ în toate пърцiле den' înпрежар. [din

Περιφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), înкopжвatъ din toate пърцiле de лвminъ, foapte stрълvitъ. [περὶ, φέγγος].

Περι-φείδομαι, biit: -φείσομαι, (къ цen:) крвцînd чева лasъ a maї ръmînea de пъstrat. (bezї ші περισώζω].

Περιφέρεια (ἡ), potвnzime; (обiч:) întindepea den' înпрежаръл вnвї черкъ, гловъ, ші чл:, konтърл; (pap) în локъ de περιφορά:; (de вnde fir:) ръtъчire n' înпрежар. [din

Περιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкътъ a se înвîrti, potвndъ; (pap къ dat: înпрежъratъ de чева. «Θριγγοῖς —». Евр: înгръditъ. [περιφέσω].

Περιφερόγραμμος (ὁ, ἡ), (matmt:) formatъ de орвikъларъ (околitoape) линie (înпрot: de εὐθύγραμμος .[περιφερὴς γραμμή].

Περι-φέρω, biit: περισίσω, (nex: περιήνεγκα, ші чл:) портъ чева (ші miж: saŭ nestр: merгъ) n' înпрежар de чева, saŭ înкoaчї ші 'n коло; (прin întind; ші fir:) fakъ тътълор saŭ în пвблikъ къnoskътъ. "Περιενέγκατε τοὺς πονηροὺς». Sin: "Περιφέρει τίς με καὶ μνήμη ἄρτι τῶνδε λεγόντων». Плt: îmї вmвlъ прin minte. (ші el:) "Οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τουτέων». Ep: (ші nas:). «Περιφερόμενος τῷ μεγέθει τῶν τολμημάτων». Плt: i se înвîrtia mintea, se ameцia. (ші absol:) «Τὰ περιφερόμενα». Ksn: вakateле, че se adъk ла masъ de sлвцї; saŭ вorвeле, че вmвlъ прin лвme. 2) (къ ак: къ преп:) adъkъ чева dвne mъlte înпрежърї, dintp' вna întp' alta saŭ în sfîrшitъ ла oape че; (ші nas: saŭ miж:) aжвngъ ла вnъ че. «Μὴ τὴν 'Ιταλίαν εἰς λυμὸν περιενέγκαιεν». Api: (ші miж: saŭ nas:) "Δοκεῖ μοι ὁ λόγος εἰς ταὐτὸ περιφερόμενος ἥκειν„ Плt: (ші absː) «'Εναυτοῦ περιφερομένου„. Ep: (bezї ші περιτέλλομαι). 3 (pap:) dъkъ, paвdъ nînъ în sfîrшitъ (Tвч: Z, 28). 4) (ел:) îmї вiъ în fipe, mъ întpemezъ (din вoaлъ, ші чл:).

Περιφερῶς, adв: în околъ, черквit. [περιφερής].

Περι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, ші -φευξοῦμαι, (nex: περιέφυγον, ші чл:) fвгъ de totъ; (прin întind:) skapъ din чева; mъ maї цiъ; (pap) mъ лепъdъ; (къ ак:) mъ алъръ

de чева. «Ψάμμος ἀριθμὸν περιφεύγει». Hind: «Οἱ περιφυγόντες τὴν φθορὰν». Пл: (ші авсол: saŭ ел:) «Ἀσθενῶν κατεκείμην, ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾷν περιφευξεῖσθαί με». Dm: къ воїŭ skъпа.

Περίφημος (ὁ, ἡ), foapte famosŭ, вestitŭ, saŭ penъmitŭ [περὶ, φήμη].

Περι-φθάνω, вiit -φθάσω, ажъnгŭ, soseskŭ maĭ 'nainte.

Περι-φθείρομαι, вiit: -φθαρήσομαι, mъ пръпъdeskŭ, mъ toneskŭ de sinemĭ. 2) mъ рътъчeskŭ spre peipea mea, saŭ a алтъїа. (вezĭ ші ἔῤῥω).

Περι-φθινύθω, ші Περιφθίνω, вiit: -φθίσω, поet: în локŭ de περιφθείρομαι.

Περι-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskŭ преа mълt. [de ъnde

Περιφίλητος (ὁ, ἡ), foapte їъвitŭ.

Περιφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte apzъtopŭ, înвъпъїetopŭ. «Δίψος —». Пл: [din

Περι-φλέγω, вiit: -φλέξω, apzŭ dежър înпрежър saŭ de totŭ, пîржолeskŭ; (nestp:) apzŭ грozав.

Περιφλεγῶς, adв: foapte înfokat, înвъпъїat din toate пърцiле. «Διψήσας περιφλεγῶς». Пл: fpintŭ de sete.

Περι-φλεύω, вiit: -φλεύσω, (пas: tpe: de къ: περιπέφλεσμαι) Ion: în локŭ de περιφλέγω. (вezĭ ші περιφλύω).

Περι-φλιδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ къ totъл плinŭ (ъmflatŭ). 2) sintъ totŭ sвîрчitŭ saŭ плînŭ de sвîрчitъpĭ.

Περι-φλιδόων, Ion: поet: în локŭ de περιφλιδῶν, партч: ал лъĭ περιφλιδάω.

Περι-φλογίζω, вiit: -ίσω, înd: în локŭ de περιφλέγω. [de ъnde

Περιφλογισμὸς (ὁ), apdepe din toate пърцiле.

Περιφλοΐζω, вiit: -ίσω, deskoжeskŭ чева dежър înпрежър. [din

Περίφλοιος (ὁ, ἡ), чел къ коажа sa întpeaгъ de жър înпрежър, нежъпъitŭ de коажъ. [περὶ, φλοιός].

Περιφλοϊσμὸς (ὁ), жъпъipe de коажа de-п' înпрежър. [περιφλοΐζω].

Περίφλοος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de περίφλοιος.

Περι-φλύω, вiit: -φλύσω, At: în локŭ de Περιφλεύω=Περιφλέγω, apzŭ п' înпрежър, saŭ пе d' asъnpa, пîрпълeskŭ.

Περιφοβέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ temŭ преа mълt. [din

Περίφοβος (ὁ, ἡ), копpinsŭ de fpikъ. [περὶ, φόβος]. [de ъnde

Περιφόβως, adв: къ mape fpikъ.

Περι-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ dъкŭ mъ преъmвлŭ. des înкоачĭ ші 'n коло. [de ъnde.

Περιφοίτησις, εως (ἡ), преъmвлape dea sъ înкоачĭ ші 'n коло. [ші

Περίφοιτος (ὁ, ἡ), ъmвлътopŭ în коачĭ ші 'n коло, (Fpanц:) вагавondŭ.

Περιφορά (ἡ), dъчepe п' înпрежър, saŭ înкоачĭ ші 'n коло (акt: saŭ пas:); (партiк:) adъчepe de бъкate п' înпрежъръл meseĭ; ші кiap бъкateле adъse astfeл, (алt:) περιφορήματα; (astpn:) черкълацie de планetŭ; (în цen:) înвîptipe, околipe п' înпрежър; (fir:) adъnape întpe., конворвipe; конпъptape; (прin întind:) tъpбъpape, нелiniшte. «Ἡ κάτω περιφορὰ». Грг: нелiniштea вieцeĭ. [περιφέρω] [de ъnde

Περιφοράδην, adв: пъptînd чева dежър înпрежър. «Περιφοράδην ὁδοιπορεῖν». Iпкр: adъкînd пiчopъл ка воiĭ ші олоцiĭ. (вezĭ ші ἐλίπους). [ші

Περιφόρεινος (ὁ, ἡ),=(saŭ греш: în локŭ de) περιφόρινος.

Περι-φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Περιφέρω. [de ъnde

Περιφόρημα (τὸ), бъкatъ (mînкape) adъsъ п' înпрежъръл meseĭ. ші

Περιφορητικὸς, ὴ, ὸν, ші Περιφόρητος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ (лesniчosъ) a se tpansпopta înкоачĭ ші înколо, Fpannц:) portatif, пъptъpeцŭ; (fir: despre ворвъ) обшteskŭ, пъptatŭ прin гъpeле oamenilop (вezĭ ші περίακτος); (papŭ ші înd:) вestitŭ, famosŭ; (ъne-opĭ) =Φερέοικος; (de ъnde fir:) nestatopnikŭ, skimвъчosŭ.

Περιφόρινος (ὁ, ἡ), чел че 'шĭ ape пїелea п' înпрежър, нежъпъitŭ «Χοιρίδιον περιφορινον„. At: fpintŭ къ пїеле къ totŭ. [περὶ, φορίνη].

Περίφορος (ὁ, ἡ),=Περιφόρητος.[περιφέρω].

Περίφορτος (ὁ, ἡ), преа înповъpatŭ.[περὶ, φόρτος].

Περιφραγή (ἡ), плц: în локŭ de...

Περίφραγμα (τὸ), înгръditъpъ п' înпрежър, înпрежmъipe; (прin întind:) локŭ înгръditŭ. [περιφράσσω]. [de ъnde

Περιφραγμέω -ῶ, вiit: -ήσω, плц: în локŭ de περιφράσσω.

Περιφραγμὸς (ὁ), =Περίφραξις.

Περιφραδέως, adв: къ въгape de seamъ, къ siлinцъ, къ îndemînътate. [din

Περιφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte rînditopŭ, въгътopŭ de seamъ; преа înцелeптŭ; foapte îndemînatikŭ. [din

Περι-φράζομαι, вiit: -φράσομαι, поet: вагŭ

de seamъ кѫ лѫаре a minte; (овіч: fir:) mъ rîndeskŭ віне.

Περι-φράζω, віit: φράσω, експрimŭ чева кѫ перifpase; saŭ întorkŭ fpasѫл. (вezĭ ші παραφράζω).

Περίφρακτος (ὁ, ἡ), îngръditŭ, întъpitŭ din toate пърціле. [ші

Περίφραξις, εως (ἡ), îngръdipe dежѫр înпрежѫр. [περιφράσσω].

Περίφρασις, εως (ἡ), перifpasŭ, експрimape прin întinzъtoape прefачере de fpasŭ, (Fрапц:) circonlocution. (вezĭ ші παράφρασις). [περιφράζω].

Περιφράσσω (ττω), віit: -φράξω, îngръdeskŭ dежѫр înпрежѫр.

Περιφραστικὸς, ἡ, ὸν, чел че se експрimъ, saŭ ворвеште în перifpase. [de ѫnde

Περιφραστικῶς, adв: кѫ перifpase.

Περι-φρίσσω (ττω), віit: -φρίξω, (tpe: de кѫ: în локŭ de прez: περιπέφρικα) mъ înfiopezŭ кѫ totѫл, saŭ mъ копрinzŭ de гроazъ.

Περι-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак:) вагŭ de seamъ din toate пърціле, mъ rîndeskŭ віне, meditŭ. 2) (овіч: кѫ ак: saŭ цен:) = Ὑπερφρονῶ, desпрецѫіeskŭ. 3) (fъръ казŭ nestp:) sîntŭ foapte rînditopŭ. «Ἡλικία περιφρονοῦσα». Esx: Sокр: [de ѫnde

Περιφρόνησις, εως (ἡ), desпрецѫіpe. 2) rîndipe кѫ mѫлtъ лѫаре a minte.

Περιφροσύνη (ἡ), mѫлtъ înцелепчіѫне, saŭ mîndpie. [περίφρων].

Περι-φρουρεύω, віit: -εύσω, [ші

Περι-φρουρέω -ῶ, віit: -ήσω, stpeжѫіeskŭ чева dежѫр înпрежѫр.

Περιφρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), fpintŭ п' înпрежѫр; ѫskatŭ кѫ totѫл de fокŭ. [din

Πέρι-φρύγω, віit: -φρύξω, fpigŭ п' înпрежѫр; ѫsѫкŭ de totŭ ла fокŭ.

Περίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: преа înцелептŭ. 2) (рар) = Ὑπέρφρων, mîndpŭ. [περὶ, φρήν].

Περιφυεὶς, εῖσα, ὲν, пas: (în локŭ de miж:) пех: 2: de партч: ал лѫї περιφύω.

Περιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitŭ dежѫр înпрежѫр, saŭ п' înпрежѫр de чева (кѫ dat:). «Τῇ γῇ—». Dsкр: але кърѫіа fpѫnze odpъsлind п' înпрежѫрѫл ръdъчineĭ se întind пе пъmîntŭ. [περιφύω].

Περιφυλακὴ (ἡ), пazъ dежѫр înпрежѫр. [din

Περι-φυλάσσω (ττω), віit: -άξω, пъzeskŭ п' înпрежѫр.

Περιφῦναι, пех: 2: de înf: ал лѫї περιφύω.

Περι-φύρω, віit: -φυρῶ, amestekŭ, fpъmîntŭ ѫna кѫ алta.

Περιφὺς, ῦσα, ὺν, пех: 2: de партч: ал лѫї περιφύω.

Περι-φυσάω ῶ, віit: -ήσω, sѫfлѫ п' înпрежѫр, saŭ din toate пърціле. [de ѫnde

Περιφύσητος (ὁ, ἡ), sѫfлatŭ din toate пърціле.

Περίφυσις, εως (ἡ), odpъsлipe п' înпрежѫр, saŭ крештере a пърціі деп' înпрежѫр a копачіѫлѫї; (fir:) піроnipe ла, ліпіре de чева [περιφύω].

Περίφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ п' înпрежѫр; saŭ плinŭ de sъditѫрї dежѫр înпрежѫр. [din

Περι-φύω, віit: -ύσω, (miж: пех: 2: περιέφυν, ші tpe: de кѫ: în локŭ de прez: περιπέφυκα) (кѫ dat: indip:) fакŭ a pesъpi чева, (ші maĭ овіч: miж:) pesъpŭ п' înпрежѫр de чева, saŭ de жѫр înпрежѫр; (fir:) înвръцішezŭ stpîns, mъ înплетіческŭ п' înпрежѫр de чева; (прin întind:) mъ ліпeskŭ tape de чева.

Περι-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, stpigŭ dежѫр înпрежѫр; pesѫnŭ din toate пърціле.

Περίφωρος (ὁ, ἡ), sѫрпрinsŭ asѫпра fanteĭ кїар; въditŭ кѫ totѫл saŭ tѫtѫлор [περὶ, φώρ].

Περι-φωτίζω, віit: -ίσω, лѫminezŭ dежѫр înпрежѫр (din toate пърціле). [de ѫnde

Περιφωτισμὸς (ὁ), лѫminape din toate пърціле, = Περιαύγεια.

Περι-χαίνω, віit: -ανοῦμαι, (tpe: de кѫ: în локŭ de прez: περικέχηνα) каskŭ п' înпрежѫр de чева; mъ ѫїtŭ кѫ гѫра къskatъ; каskŭ гѫра, ка sъ îngiцŭ чева, înвѫкŭ, îngiцŭ. «Καθάπερ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ». Лѫч:

Περι-χαίρω, віit: χαιρήσω, saŭ χαρήσομαι, mъ вѫкѫрŭ преа mѫлt; (кѫ dat:) mъ вѫкѫрŭ преа mѫлt пентрѫ чева.

Περι-χαλάω -ῶ, віit: άσω, moїŭ, лasŭ moале кѫ totѫл, saŭ sлъвeskŭ чева din toate пърціле; (ші fir:) лasŭ sловodŭ, în tiкnъ.

Περι-χαλινόω -ῶ, віit: -ώσω, пѫїŭ fpîŭ dежѫр înпрежѫр, înfpînezŭ.

Περίχαλκος (ὁ, ἡ), акоперitŭ (къптѫшitŭ) dежѫр înпрежѫр кѫ арамъ. [περὶ, χαλκός]. [de ѫnde

Περιχαλκόω -ῶ, віit: -ώσω, къптѫшeskŭ пeste totŭ кѫ арамъ.

Περιχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte înкъпъtopŭ (ларгŭ). (вezĭ ші βουχανδὴς). [περιχαίνω].

Περι-χαρακόω -ῶ, віit: -ώσω, îngръdeskŭ кѫ шанцѫрї saŭ парї dежѫр înпрежѫр.

Περιχαρακτὴρ (ὁ), instrъmîntъ хірърџ:, къ каре se desrpъdemte п' înпрежър џinџia, ка sъ easъ dinteле маї лesne. [ші

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, контрівъіторъ, заъ îndemînatikъ ла desrpъdinipe прin тъіере (къ џen:). «Ἐσχαρῶν—„. Dъкр: въкъторъ, ші гъкъторъ de a se desлini ші a къdea коажа panoї. [περιχαράσσω].

Περιχαράκωμα (τὸ), înгръditъръ de парї, (Fpanц:) palisвade. [περιχαρακόω].

Περιχάραξις, εως (ἡ), desrpъdipe п' înпрежър прin тъіере, saъ srîpiepe. [din

Περι-χαράσσω (ττω), вііt: -άξω, desrpъdinezъ прin тъіере, saъ srîpiepe п' înпрежър; sanъ, saъ întinъpeskъ în околъ чева.

Περιχάρεια (ἡ), mape (коvîpшiтoape) вакърie. [din

Περιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinsъ de вакърie, foapte веселъ. «Τὸ περιχαρὲς». Тъч: în локъ de περιχάρεια. [περί, χαρά]. [de вnde

Περιχαρία (ἡ), = Περιχάρεια. [ші

Περιχαρῶς, adв: къ mape вакърie.

Περι-χάσκω, (fъръ вііt:) = Περιχαίνω.

Περι-χειλόω -ῶ, вііt: -ώσω, înпрежърezъ чева къ вазе (черкъ, potokолъ); заъ strîngъ чева п' înпрежър къ чева. 2) вmплъ mînъ în вазе.

Περιχειρίδιον, ші Περιχείριον (τὸ), връцаръ, заъ mînвшъ пърtatъ п' înпрежървл mîneї; [ші

Περιχείριος, ші Περίχειρος (ὁ, ἡ), каре se поартъ п' înпрежървл mîneї. ‖ (sввst:) Περίχειρον (τὸ), = Περιχειρίδιον, ші Περιχείριον. [περί, χείρ].

Περίχευμα (τὸ), op че este въpsatъ п' înпрежър de чева; potokолъ (первazъ) de metaлъ. [din

Περι-χεύω, noet: în локъ de...

Περι-χέω, вііt: -χεύσω, (nex: περιέχεα, ші noet: περιέχευα, ші чл:) въpsъ, topnъ п' înпрежър de чева; акоперъ п' înпрежър къ tonitъ metaлъ; (між: fir:) тъ репezъ, ші înвръцішezъ пе чinева; конкъргъ înпрежър de чева. (къ dat: заъ ак: indip:) «Χρυσὸν κέρασι περιχεύας». Іл: К. полііnd коарпеле; (ші між: ел:) «Ἀναπαύου μικρὸν περιχεάμενος». At: (ші fir:) «Εἰσιόντας δὲ αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολύς». Ksn:

Περίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел înпрежървл пъmîntлвлї. [περὶ, χθών].

Περι-χιλόω -ῶ, вііt: -ώσω, гls: хрънеskъ, salъръ вine; (nestp:) тъ înграшъ.

Περι-χλαι(χλα)νίζω, вііt: -ίσω, înвракъ къ mantелъ.

Περίχολος (ὁ, ἡ), конpinsъ, плinъ de вeninъ, прea некажіносъ, ївіе. [περὶ, χολή].

Περι-χορεύω, вііt: -εύσω, dънцezъ п' înпрежър.

Περι-χορίζω, вііt: -ίσω, гls: în локъ de περιχορεύω.

Περίχρεμπτος (ὁ, ἡ), noet: [περὶ, χρέμπτομαι] = Κατάπτυστος. (алціі îndpent: περίχριμπτος].

Περιχρήματος (ὁ, ἡ), înконжърatъ de вanї, ad: прea вoratъ. [περὶ, χρῆμα].

Περίχριμπτὸς (ὁ, ἡ), заъ ὴ, ὸν, noet: [περὶ, χρίμπτομαι] агъцatъ, апвкatъ п' înпрежър de чева; (în џen:) atinsъ, апponiatъ de чева.

Περίχρισις, εως (ἡ), вnцere (акt: заъ nas:) п' înпрежър. [ші

Περίχρισμα (τὸ), вnsъtъръ, заъ вnsoape п' înпрежър, [ші

Περίχριστος (ὁ, ἡ), вnsъ, заъ de вns п' înпрежър; folositоръ ка вnsoape п' înпрежър. [din

Περι-χρίω, вііt: -χρίσω, вnгъ п' înпрежър, пвїъ алifie, заъ чева ка о алifie п' înпрежър.

Περίχρυσος (ὁ, ἡ), авріtъ, поліitъ дежър înпрежър, заъ neste totъ. [περὶ, χρυσὸς]. [de вnde

Περιχρυσόω ῶ, вііt: -ώσω, авpeskъ, полieskъ дежър înпрежър.

Περίχυδα, Ion: în локъ de περίχυδον, adв: къ stponipe, заъ вdape nвmaї п' înпрежър. «Κριθῶν ἀβρόχων περίχυδα ἐπτισμένων». Iвкр: opzъ, че пвgin чева stponitъ nвmaї s' a nisat. [ші

Περίχυμα (τὸ), лікvідъ, че a слвжit ла вdape п' înпрежър, snълъчitъръ. [ші

Περίχυσις, εως (ἡ), topnape (вdape, stponipe) п' înпрежър [ші

Περιχυτὴρ, ші Περιχύτης, ου (ὁ), topnъtоръ, вdътorъ, stponitоръ п' înпрежър. [περιχέω]. [de вnde

Περιχυτήριος, α, ον, folositоръ ла вdape, stponipe, topnape п' înпрежър. ‖ (sввst:) Περιχυτήριον (τὸ), вasъ de topnat, вdat, заъ stponit п' înпрежър.

Περι-χώννυμι, вііt: -χώσω, грътъdeskъ пътînтъ п' înпрежър de чева, заъ înконжъръ къ înтърірї de маlърї грътъdite.

Περι-χώσμαι, вііt: -χώσομαι, noet: (къ dat:) тъ пекъжeskъ прea твлт asвпpa къїва.

Περι-χωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, înкапъ, înaintezъ п' înпрежър, околeskъ, черкълezъ; (къ ак: къ преп:) ажвпгъ їарътї dвne o черкълацie, заъ în sfîpшitъ de toate ла

чева; dintp' ѕna întp' алta tpeкѫ în mîîneле кѕîва. [de ѕnde

Περιχώρησις, εως (ἡ), чea dѕпe oapeкape înпpeжѕpъpĭ întoapчepe; saѫ чea dintp'ѕna întp' алta ажѕnцepe în mîîneле кѕîва; (în цen:) чepкѕлaцie, saѫ пepiodiкъ întoapчepe лa aчeeaшĭ.

Περίχωρος (ὁ, ἡ), пѕsѫ înпpeжѕpѕл вpe ѕnѕĭ лoкѫ; înвeчinatѫ. [περὶ, χῶρος].

Περι-ψαύω, вiit: -ψαύσω, atinгѕ, пiпъĭѫ п' înпpeжѕp.

Περι-ψάω -ῶ, вiit: ψήσω, fpeкînd шtepгѫ (кѕpъцѫ) deжѕp înпpeжѕp. [de ѕnde

Περίψημα (τὸ), кѕpъцitѕpъ пpin fpeкape, saѫ пeкѕpъцie eшitъ пpin шtepцepe (пpoп: шi fiг:). [шi

Περίψησις, εως (ἡ), шtepцepe, кѕpъцipe пpin fpeкape п' înпpeжѕp.

Περίψηφος (ὁ, ἡ), soкotitopѫ, saѫ îndeлetniчitѫ în soкoteлĭ. [περὶ, ψῆφος, вezĭ ziч:].

Περι-ψήχω, вiit: -ψήξω, fpeкѫ (кѕpъцѫ) п' înпpeжѕp; цesълѫ.

Περι-ψιθυρίζω, вiit: -ίσω, шoпteskѫ п' înпpeжѕp.

Περι-ψιλόω -ῶ, вiit: -ώσω, smѕлгѫ, гoлeskѫ, desпoĭѫ п' înпpeжѕp. [de ѕnde

Περιψίλωσις, εως (ἡ), smѕлцepe, saѫ гoлipe deп' înпpeжѕp.

Περι-ψοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, вѕвѕĭeskѫ, tpoпкъneskѫ п' înпpeжѕp de чeвa; saѫ pesѕnѫ deжѕp înпpeжѕp [de ѕnde

Περιψόφησις, εως (ἡ), tpoпкъnipe, вѕвѕipe п' înпpeжѕp de чeвa; pesѕnape.

Περιψυγμὸς (ὁ), = Περίψυξις. [шi

Περίψυκτος (ὁ, ἡ), pъчitѫ п' înпpeжѕp, pъкopitѫ, saѫ de pъкopit кѕ aпъpъtoapea; (пpin întind:) mînгiĭatѫ, saѫ pesfъцatѫ, ĭѕвĭtѫ. [шi

Περίψυξις, εως (ἡ), pъчipe п' înпpeжѕp; (med: pъчipe, saѫ peчeaлъ. [περιψύχω].

Περίψυχρος (ὁ, ἡ), foapte peчe. [περὶ, ψυχρός].

Περι-ψύχω, вiit: -ψύξω, pъчeskѫ (pъкo peskѫ, aepezѫ) п' înпpeжѕp; (fiг:) ѕшѕpezѫ, aлinѫ (вezĭ шi ἀναψύχω); (med: пpinч: în пas:) pъчeskѫ.

Περιωδευμένως, adв: (de пaptч:) кѕ înвîptitѕpĭ, dѕпe ѕnѫ лѕnгѕ пepiodѫ, îndeлѕnцit

Περι ῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Περιᾴδω, fepmeкѫ, вpъжeskѫ пpin deskîntiчe, saѫ вpaжe.

Περι-ωδυνάω -ῶ, вiit: -ήσω, гpeш: în лoкѫ de περιοδυνάω, пpiчinѕĭeskѫ dѕpepĭ. ‖ (miж:) Περιῶδυνάομαι, = кѕ...

Περιωδυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ кoпpinsѫ de dѕpepĭ, saѫ (fiг:) de sѕfлeteaskъ skîpвъ. [шi

Περιωδυνία (ἡ), mape dѕpepe; (fiг:) mѕлtъ skîpвъ. [din

Περιώδυνος (ὁ, ἡ), кoпpinsѫ, saѫ пpiчinѕitopѫ de mape dѕpepe, saѫ (fiг:) de mѕлtъ skîpвъ. [περὶ, ὀδύνη]. [de ѕnde

Περιωδύνως, adв. кѕ mѕлtъ dѕpepe (пpoп: шi fiг:).

Περι-ωθέω -ῶ, шi Περιώθω, вiit: -ωθήσω, шi ώσω, înпinгѫ înкoaчĭ mi 'nкoлo; înвpînчeskѫ afapъ; (oвiч: fiг:) sѕпъpѫ (кinѕĭeskѫ) în feлѕpite кiпѕpĭ, гoneskѫ; daѫ în лatѕpe; neчinsteskѫ.

Περι-ωθίζω, вiit: -ίσω, = Περιωθέω.

Περιώμιος (ὁ, ἡ), пѕsѫ пe ѕmepĭ. ‖ (sѕвst:) Περιώμιον (τὸ), хaĭnъ aкoпepitoape de ѕmepĭ, (Лat:) supparum, (Fp:) manteret.

Περιωμὶς, ίδος (ἡ), = Περιώμιον (вez шi ἐπωμίς). [περὶ, ὦμος].

Περιώνυμος (ὁ, ἡ), penѕmitѫ, famosѫ, вestitѫ. περὶ, ὄνομα].

Περιωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpiвeskѫ (пpinч: din лoкѫ 'naлtѫ) deжѕp înпpeжѕp. din

Περιωπὴ (ἡ), [περὶ, ὦπα, ὄπωπα поet: tpe: de кѕ: aл лѕĭ ὁράω] пpiвipe (пpinч: din 'naлtѫ лoкѫ) deжѕp înпpeжѕp; (fiг:) = Περίσκεψις, лѕape a minte. 2) (пpin întind:) лoкѫ 'naлtѫ de пîndъ, de ѕnde se вede deпapte; (fiг:) кѕлme de sлaвъ (пѕtepe пoлitiкъ, шi чл:). «'Eк περιωπῆς ἑωρακὼς» Лѕч: (шi fiг:) «'Eν περιωπῇ τῶν πραττομένων». Fiлstp: [de ѕnde

Περιωπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în лoкѫ de περίοπτος (пpoп: mi fiг:). [шi

Περιωπίζομαι, вiit: ίσομαι, = Περιωπέω.

Περιῶπται, a 3; sinг: пeps: de пas: tpe: de кѕ: aл лѕĭ περιοράω.

Περιώσιος (ὁ, ά), Dop: [în лoкѫ de περιούσιος = περιών] поet: кoвîpшitopѫ, пeste mъsѕpъ; (totdaѕna în пeѕt: ш adвepвiaл). «Περιώσιον, шi Περιώσια». пpea mѕлt, кѕ кoвîpшipe «Χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια». Om: Imn: (mi кѕ цen: кoмпap:) «Λίην περιώσιον ἄλλων». Om: maĭ пpesѕs de aлцiĭ.

Περιωστικός ἡ, όν, περιώθω sѕпъpъtopѫ.

Περιωτάλσιος (ὁ, ἡ), пъposѫ п' înпpeжѕpѕл ѕpeкiлop. περὶ, οὖς ὠτός, λάσιος].

Περι-ωτειλόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкѫ panъ, saѫ вinъtae п' înпpeжѕp de чeвa.

Περιωτὶς, ίδος (ἡ), = 'Αμφωτὶς (3). [περὶ, ὠτὸς цen: aл лѕĭ οὖς].

Περιῶφθαι, пas: tpe: de кѕ: de înf:, шi

Περιώρθην, pas: nex: de xot: al lsĭ περιοράω.

Πέρκα, ης (ἡ), = Πέρκη.

Περκάζω, biit: -άσω, mъ înnestripezĕ kъ negrъ; de snde nprinч: desnpe stpъgъpe) daĕ în konтĕ. [ші

Περκαίνω,, biit: -ανῶ, înnestripezĕ kъ nikъцele negpe. [din

Περκὰς, άδος (ἡ), noet: fem: al lsĭ πέρκος.

Πέρκη (ἡ), snĕ felĕ de neшte kъ nikъцele negpe.

Περκίδιον (τὸ), dim: al lsĭ...

Περκὶς, ίδος (ἡ), = Πέρκη.

Περκνόπτερος (ὁ, ἡ), чел kъ nene negpíчoase, saĕ înnestripeate kъ nikъцele negpe. ‖ (sъbst:) snĕ felĕ de вилърĕ. [περκνὸς, πτερόν].

Περκνὸς, ἡ, ὸν, =[Πέρκος]. ‖ (sъbst: въръ:) =Πέρκη. [de snde

Περκνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Περκαίνω. [de snde

Πέρκνωμα (τὸ), natъ neagpъ (prinч: de stpъgъpe, kînd înчene a se koaче); natъ ne obpazĕ, (alt:) ἐφηλίς.

Πέρκος, ἡ, ον, negpíчosĕ; bînъtĕ, saĕ înnestripatĕ kъ negpe nikъцele.

Πέρνα, ης (ἡ), плц: [Lat:] bstĕ de nopkĕ, шsnkъ.

Περνὰς, noet: prez: de naprч:, ші

Πέρνασχ', noet: (în anok: maĭ 'nainte de вокалъ asnip:) în lokĕ de ἐπέρνασκε, a 3: sing: neps: a Ion: prez: al lsĭ...

Πέρνημι, noet: în lokĕ de περάω, ші (prin înting:) πιπράσκω, bînzĕ (prinч: pe kînd чева din коло de mape, saĕ în цen: în stpeinĕ ші denъptatĕ lokĕ). "Πέρνασχ', ὄνιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἐς Σάμον ἢ Λῆμνον, ші чл: Il: Ω. (ші pas:) «Πολλὰ δὲ Φρυγίην καὶ Μηονίην κτήματα περνάμεν' ἵκει». Il: Σ.

Πέροδος (ἡ), Eol: în lokĕ de περίοδος

Περόναμα (τὸ), Dop: în lokĕ de περόνημα. [din

Περονάω -ῶ, biit: -ήσω, baĭk чева kъ niponĕ; înkeĭĕ kъ konkъ, saĕ katapanъ; (miж: prin înting:) mъ înbpakĕ. «Χλαῖναν περονήσατο» Il: K: 2) în цen:) гъbpeskĕ, nъtpanzĕ, fpigъpeskĕ, înцenĕ. «Δουρὶ μέσον περόνησεν». Il: M. [din

Περόνη (ἡ, [πείρω] naptca чea askuцitъ a konчeĭ, sъĕ katapameĭ; (în цen:) konkъ, agrafĕ (bezĭ ші πέρπη); nprin înting:) snĕ felĕ de akĕ kъ гътълie. 2) kslsл din kansл osii, ka sъ nъ eusъ poata; saĕ (în цen:) kslĕ; [de avi] niponĕ. 3) (anatm:) чел maĭ mikĕ din doъ oase ale nsлneĭ, (alt:) παρακρίς. 4) snĕ felĕ de neшte, (alt:) βελόνη.

Περόνημα (τὸ), xaĭuъ înkeĭatъ kъ konkъ, ші чл:; (în цen:) xaĭnъ. [περονάω].

Περονῆτις, ίδος, ші

Περονητρὶς, ίδος (se înц: ἐσθής), = Περόνημα. [ші

Περόνιον (τὸ), dim: al lsĭ περόνη. [ші

Περονὶς, ίδος (ἡ), =[Περόνη].

Περπερεία (ἡ), zъdъpnivie; obpъznivie; snsnepe de npisoase, sopsъ mslъ; fanfaponadъ, (Fpanц:) fatuité. [din

Περπερεύομαι, biit: -εύσομαι, sintĕ (mъ noptĕ ka) obpaznikĕ, nepsшinosĕ; sopbeskĕ mslte desnpe sinemĭ, mъ гълesĕ, mъ lsxdĕ, ші чл: [ші

Περπερία (ἡ), =Περπερεία. [din

Πέρπερος (ὁ, ἡ), zadapnikĕ; obpaznikĕ; лъsdъposĕ, fanfaponĕ, (Fpanц:) fat. «Κομψοὺς ἔλεγον, οὓς νῦν ἡμεῖς περπέρους». Sxл:Sof:

Πέρρα (ἡ), (prea pap, ші noate Neps:) soapene.

Πέρρυχος, Eol: în lokĕ de περίοχος, = ὑπέροχος.

Πέρσα, noet: în lokĕ de ἔπερσα, nex: 1: al lsĭ πέρθω, saĕ Eol: al lsĭ πείρω.

Περσαία, ші Περσέα, ші (noet:) Πέρσεια (ἡ), snĕ felĕ de nomĕ de Nepsia, ші Epintĕ (poada kspsĭa pesape nemiжlochit din tpsnkĭĕ). (sne-orĭ) în lokĕ de περσικὴ (μηλέα, nîepsikĕ. [Πέρσης].

Περσέπολις, ші Περσέπτολις, ίδος (ὁ, ἡ), noet: kъfsitopĕ de opame. πέρθω, πόλις].

Περσέρασσα, ші Al: Περσέφαττα, ші

Περσεφόνεια (ἡ), noet: în lokĕ de Περσεφόνη, Nepsefona, saĕ zeiua Iadslsĭ, soцia lsĭ Plastonĕ.

Περσία (ἡ), =Περσαία·

Περσικὸς, ἡ, όν, Nepseskĕ, saĕ Nepsianĕ, al Nepsilop, saĕ чel din Nepsia. «Μῆλέα Περσικὴ». kitpъ, saĕ nîepsikĕ [de avi]; ші «Μῆλον Περσικὸν» kitpъ, saĕ nîepsikъ. (în:) «Περσικαὶ (se înц: ἐμβάδες)». Apstf: snĕ felĕ de femeĭaskъ înkъlцъminte, papsчĭ. [Πέρσης]

Περσίον (τὸ), =Περσέα.

Πέρσις, εως (ἡ), жъfsipe de opamĕ [πέρθω].

Περσὶς, ίδος (ἡ), = Περσικὴ (se înц: χώρα), Nepsia; (se înц: γυνή) Nepsianъ; (se înц: ἐσθὴς, saĕ χλαῖνα) snĕ felĕ de Nepsieneaskъ mantelъ. (bezĭ ші καυνάκη). [ші

Περσιστὶ, adb: Nepsieneшte. [Πέρσης].

Περσοδιώκτης, ου (ὁ), noet: ronitopĕ de

Перsї. [Πέρσης, διώκω].

Περσοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de Перsї. [Πέρσης, κτείνω].

Περσονομέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, mъ гȣвернezŭ dȣпе леџіле (saŭ sîntŭ sȣпȣsŭ) Перsілор. [din

Περσόνόμος (ὁ, ἡ), (парокs:) гȣвернаtopŭ de Перsї; (пропарокs:) гȣвернаtŭ de Перsї; saŭ (лȣкрȣ) обічнȣitŭ ла Перsї. [Πέρσης, νόμος].

Περσύας, ου (ὁ), глs: în локŭ de περυσίας.

Περσυνὸς, ἡ, ὸν, глs: în локŭ de περυσινός.

Πέρυσι, [περάω, bezї ші διαπρύσισς] adв: timп: акȣм ȣнŭ anŭ, saŭ în anȣл tpeкȣtŭ; (în џen:) maї 'nainte. [de ȣnde

Περυσίας, ου (ὁ), = Περυσινός, (прінч: οἶνος, вінŭ) чел din anȣл tpeкȣtŭ. [ші

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, чел din anȣл tpeкȣtŭ; (în џen:) de ȣnŭ anŭ.

Περφερέες, ші Πέρφερες, Ion: în локŭ de Περιφερεῖς. || (обічнȣit se nȣmїaŭ astfeл Теорії tpішішї ла Делŭ din Іпербореe, пърџіле de mїazъ-noaпte, saŭ nopdiче).

Περῶ, εῖς, εῖ, biit: ал лȣї πείρω.

Περῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν, ші чл: în kontpaкџie în локŭ de περάω. saŭ 2) At: în локŭ de περάσω, biiit: ал лȣї περάω.

Περῶν, noet: în локŭ de περάτων, џen: îm: ал лȣї πέρας.

Πεσδᾷ, Dop: în локŭ de πεζῇ.

Πέσε, noet: în локŭ de ἔπεσε 3: sinг: пеps: de nex: ал xot:, ші

Πεσέειν, Ion: în локŭ de πεσεῖν, nex: de inf:, ші

Πεσεῦμαι, Dop: noet: în локŭ de πεσοῦμαι, biit: de xot: ал лȣї πίπτω.

Πέσημα (τὸ), noet: în локŭ de πτῶσις, къdepe; saŭ къzъtȣpъ (лȣкрȣ къzȣtŭ).

Πέσκος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de πέκος.

Πέσος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de πέσημα.

Πεσσεία (ἡ), жокŭ de кȣбе (zape, damъ, saŭ таблъ); (în џen:) жокŭ de пеtpeчepe; (mȣsik:) isбipe penetatъ de ачееашї коарdъ. [πεσσεύω]. [de ȣnde

Πεσσειάω -ῶ, (fъpъ biit:) amŭ noftъ de (saŭ sîntŭ datŭ кȣ totȣл ла) жокȣл de таблъ.

Πέσσευμα (τὸ), чееа че se жоакъ în feлȣл жокȣлȣї de damъ; (în џen:) жокŭ, saŭ naptidъ de жокŭ. [ші

Πεσσευτὴρ (ὁ), noet: în локŭ de πεσσευτὴς. [ші

Πεσσευτήριος, α, ον, atinгъtopŭ de, saŭ foлositopŭ ла жокȣл de таблъ. (de ȣnde || sȣбst:) Πεσσευτήριον (τὸ), skîndȣpa, пе каре se жоакъ dama; (прінч:) тъбліцъ пеntpȣ astponomiче diaгpame (peџistpe) [ші

Πεσσευτὴς, οῦ (ὁ), жȣкъtopŭ de таблъ. [ші

Πεσσευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла жокȣл de таблъ. [din

Πεσσεύω, biit: -εύσω, жокŭ таблъ; stpъmȣtŭ zapeле ла жокȣл de damъ; (în џen:) stpъmȣtŭ чева în feлŭ de zape. «Τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω τὰ ἀνθρώπεια πεττευούσης». Лкs: [ші

Πεσσὸν (τὸ), таблa de жокȣл dameї. [πεσσός].

Πεσσονομέω -ῶ, bit: -ήσω, ашezŭ ла локȣл лор, saŭ stpъmȣtŭ înкоачї ші 'nколо пїetpeле жȣкînd damъ;(în џen: fiг:) пȣїŭ ла кале, întokmeskŭ; лȣкрezŭ. [πεσσὸς, νόμος].

Πεσσὸς (ὁ), [πίπτω, saŭ în afin: кȣ ψιά] пїatpa (zapȣл), кȣ каре жȣкаŭ ȣнŭ feлŭ de жокŭ ка чел de акȣм ал dameї saŭ santpanџїȣлȣї. 2) (прін întind: ла îm:) локȣл,ȣnde жȣкаŭ santpanџїȣл,=Πεττευτήριον. 3) (архitekt:) пїatpъ чоплітъ în fopmъ de кȣбŭ пentpȣ капітелеле stîлпілор (bezї ші ἄβαξ 7). 4) (med:) fitilŭ în astfeл de fopmъ пentpȣ pъnї; (maї des)=Ὑποθετόν.

Πέσσω (ττω), biit: -πέψω, neîntp: în локŭ de πέπτω.

Πεσὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: ал лȣї πίπτω.

Πέτὰ, Eол: în локŭ de μετὰ, (bezї ші πέδα).

Πέτακνον (τὸ), = Πέταχνον.

Πετάλειον(τὸ), noet: în локŭ de [πέταλον].

Πεταλίζω, biit: -ίσω, eкsпatpiezŭ пе чінева botînd прін fpȣnze, (алt:) ἐκφυλλοφορέω. 2) кȣлегŭ fpȣnze. [πέταλον].

Πεταλὶς, [πέταλος] ίδος (ἡ), skpoafъ mъpічікъ.

Πεταλισμὸς (ὁ), eкsпatpiape прін botape de fpȣnze (de mъsлinŭ), (алt:) ἐκφυλλοφορία. [πεταλίζω].

Πεταλῖτις, ίτιδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de плantъ, (алt:) φυλλῖτις, лімба чербȣлȣї. 2) ȣnŭ feлŭ de шопîрлъ. [din

Πέταλον (τὸ), [πέταλος] fpȣnzъ (de плantъ saŭ de fлoape); (fiг:) op че latŭ ші sȣбџіpe (întinsŭ) ка o foaїe; (їap прінч:) лamъ, варгъ de metaлŭ. 2) (ȣne-opї) în локŭ de πέτασος.

Πεταλοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de верџї de metaлŭ [πέταλον, ποιός].

Πέταλος, [πετάννυμι] η, ον, întinsŭ ші

латѣ ка о foae; (прin întind: desпре віte) търіторѣ, креskѹtѣ, kît tреѕѹїе.

Πεταλουργὸς (ὁ),=Πετάλοποιός. [πέταλον, ἔργον].

Πεταλόω -ώ, віit: -ώσω, пребакѣ чева în foĭ; sѹѕцiezѣ ка niште fрѹnze. 2) înвълеskѣ кѹ плъчї de metaлѣ (maĭ кѹ seamъ de аѹрѣ). 3) (пas: гл:) mъ pesfъцѣ, mъ întindekїezѣ. [ші

Πεταλώδης, εος (ὁ, ἡ), fрѹnzosѣ; saѣ întinsѣ ка о варгъ, saѣ плакъ de metaлѣ. [πέταλον].

Πετάλωσις, εως (ἡ), къптѹшіре, înвълiре кѹ плъчї de metaлѣ (de аѹр, ші чл:); (гл:) pesfъцаре, întindekїаре de sine. [ші

Πεταλωτὸς, ἡ, ὸν, =Πεταλώδης, înвълitѣ, къптѹшitѣ кѹ лаme, saѣ плъчї de metaлѣ (аѹрѣ, ші чл:). [πεταλόω].

Πέταμαι, поet: în локѣ de πέτομαι.

Πετάννυμι, віit: -πετάσω, (пех: ἐπέτασα, пas: tре: de кѹ: πέπταμαι, ші πεπέτασμαι, пех: пas: ἐπετάσθην) întinzѣ, desfъшѹрѣ, deskizѣ. «Ἱστία («Χεῖρε) πετάσας». Om: «Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦναν (εἵματα), ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός». Od: Ξ. (ші fir:). «Θυμὸν πετάσειεν„. Od: Σ. (ші пas:) «Αἴθρη («Αἴγλη) πέπταται». Om: "Πύλαι πεπταμέναι». Om: (se konf: ші în afin: кѹ πέτομαι).

Πετανὸς, ἡ, ὸν, =Πετεινός.

Πετάομαι -ῶμαι, плц: în локѣ de πέτομαι.

Πετάσαι, пех: 1: de inf:, ші

Πετασθήσομαι, пas: віit: ал лѹї πετάννυμι.

Πετάσιμος, η, ον, пѹtinчosѣ a sѕѹра. [πέταμαι].

Πετάσιον (τὸ), dim: ал лѹї πέτασος.

Πετασίτης, ου (ὁ), чел în formъ de пълъріе, saѣ ѹтврелъ. || (sѹѕst:) ѹнѣ felѣ de плаntъ, foiле кърiа seamъnъ кѹ ѹтврелъ, (алt:) «Βήχιον μέγα, брѹstѹре mаре. [πέτασος].

Πέτασμα (τὸ). desfъшѹраре, deskidepe, întindepe. 2) (прin întind:) лѹкрѹ întinsѣ, desfъшѹратѣ (пînzъ, перdea, ші чл:). «Πέδον στρωννῦναι πετάσμασιν». Esхл: [ші

Πέτασος (ὁ, ші преа рар saѣ înd: ἡ), акоперемîntѣ de капѣ пentрѹ soape, пълъріе, saѣ ѹтврелъ. 2) (fir:) foae, saѣ fлоаре în formъ de пълъріе, saѣ ѹтврелъ, (Fранц:) ombelle. 3) ѹнѣ felѣ de пахарѣ. [πετάννυμι]. [de ѹnde

Πετασώδης, εος (ὁ, ἡ), ѹтврелоsѣ, saѣ în formъ de пълъріе. [ші

Πετασὼν, ῶνος (ὁ), бѹtѹл de dînainte (fiind maĭ латѣ) ал поркѹлѹї.

Πεταυρίζω, віit: -ίσω, жокѣ пе fѹnie. [πέταυρον]. [de ѹnde

Πεταυρισμὸς (ὁ), жокѣ, saѣ жѹкаре пе fѹnie; (în цen:) eskamatopie. [ші

Πεταυριστὴρ, поet:, ші Πεταυριστὴς, οῦ (ὁ), жѹкъторѣ пе fѹnie; (în цen:) eskamatopѣ.

Πέταυρον (τὸ), [πέδαυρος, Еол: în локѣ de μετέωρος] кѹлme, saѣ skîndѹръ de коtецѣ, пе каре se кѹлкъ гъіпеле; (în цen:) ор че skîndѹрікъ; (їар партік:)шendрілъ. 2) fѹnie întinsъ, пе каре жоакъ жѹкъtopiї пе fѹnie. 3) ѹнѣ felѣ de кѹрsъ de лемнѣ; (de ѹnde în цen: ші fir:) пръпastie, пеіре. «Εἰς ᾅδου πέταυρον». Бisep:

Πέταχνον (τὸ), [πετάννυμι] пахарѣ латѣ, întinsѣ, teasѣ. [de ѹnde

Πεταχνόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, îmї întinzѣ аріпеле; (kom:) mъ ѹmflѹ, mъ цiѣ mаре.

Πετεεινὸς, ші Πετεηνὸς, поet: Ion: în локѣ de...

Πετεινός, ή, ὸν, sѕѹръtopѣ. || (sѹѕst:) Πετεινὰ, пъsъріле. [πέτομαι].

Πετέσθην, поet: în локѣ de ἐπετέσθην, 3: înd: пеps: de прел: ал лѹї πέτομαι.

Πέτευρον (τὸ), Ion: în локѣ de πέταυρον.

Πετηλίας, ου (ὁ), ѹнѣ felѣ de каркінѣ, saѣ stakosѣ кѹ пічоаре лате. [din

Πέτηλον (τὸ), Ion: în локѣ de πέταλον.

Πέτηλος, η, ον, Ion: în локѣ de πέταλος întinsѣ.

Πετηνὸς, ἡ, ὸν, =Πετεινός. [din

Πέτομαι, (în afin: кѹ πετάννυμι) віit: πετήσομαι, ші (maĭ des) πτήσομαι, (tре: de кѹ: πέπτηκα, пех: ἐπτάμην, ші ἐπτόμην, de ѹnde inf: πτάσθαι, ші πτέσθαι)=Ἵπταμαι, sѕорѣ; (în цen:) mъ mішкѣ репеde, mъ репеzѣ. «Ἔξω τοῦ ναοῦ πέτεσθαι». Stp: (Θ. γ'. 8).

Πετόντεσσι, поet: în локѣ de πετοῦσι = πεσοῦσι, dat: îm: de пех: 2: de партч: ал лѹї πίπτω.

Πέτρα, ας (ἡ), пїatръ [de ачї]; stînkъ (веzї ші πέτρος): (прin întind: de ачі) пештеръ. [de ѹnde

Πετραῖος, α, ον, чел din пїatръ. «Σκιὴ πετραίη». Es: ѹтвръ formatъ de stînkъ, saѣ пештеръ. 2) (обіч:) пеtрекъtopѣ întре пїetре (în stînчї saѣ пештере). «Σκύλλη πετραίη». Od: M. "Ἰχθῦς πετραῖοι». At: пештї din пїetре. || (sѹѕst:) Πετραῖον (τὸ), Nik: пътрѹнжелѣ.

Πετράεσσα, Don: în локѣ de πετρήεσσα fem: ал лѹї πετρήεις.

Πετρέλαιον (τὸ), ȣntȣ̆ de пїatpъ asfaлtikȣ̆, saȣ̆ katpanȣ̆ пikatȣ̆ din stînkъ. [πέτρα, ἔλαιον].

Πετρέμβατος (ὁ, ἡ), = Πετροβάτης. [πέτρα, ἐμβαίνω].

Πέτρη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de πέτρα.

Πετρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: пъskȣtȣ̆ din пїatpъ, saȣ̆ în stînчї, = Πετροφυής. [πέτρα, γένος].

Πετρηδὸν, adв: în feлȣ̆ de пїatpъ, saȣ̆ ка o stînkъ. [ші

Πετρήεις, εσσα, εν, поet: Ion: în локȣ̆ de πετρώδης. [πέτρα].

Πετρηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [πέτρα, ἐρέφω] акоперitȣ̆ кȣ пїetpe, saȣ̆ stînчї.

Πετρήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: = Πετρήεις.

Πετρίδιον (τὸ), dim: ал ал лȣї πέτρα, saȣ̆ πέτρος, пїetpiчikъ.

Πετρίδιος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de ...

Πέτρινος, η, ον, fъkȣtȣ̆ de пїatpъ. [πέτρα].

Πέτριον (τὸ), греш: în локȣ̆ de πετραῖον.

Πετροβατέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣmвлȣ пе пїetpe, пе stînчї. [din

Πετροβάτης, ου (ὁ), ȣmвлъtorȣ̆ пе пїetpe, saȣ̆ пе stînчї. [πέτρα, βαίνω].

Πετρόβλητος (ὁ, ἡ), ловitȣ̆ de пїatpъ. «Νεφρὸς — ». Fot: пътimaшȣ̆ de пїatpъ. [πέτρα, βάλλω].

Πετροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, asвîpлȣ̆ (вatȣ̆ кȣ) пїetpe. [ші

Πετροβολία (ἡ), asвîpлipe de, вътaїe кȣ пїetpe. [ші

Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла apȣnкape de пїetpe. «Ὄργανον πετροβολικὸν». Лкs: maшinъ asвîpлitoape de пїetpe. [πετροβόλος].

Πετροβολισμὸς (ὁ), = Πετροβολία. [ші

Πετροβολιστὴς, οῦ (ὁ), asвîpлitorȣ̆ de пїetpe [neîntp: πετροβολίζω], = кȣ...

Πετροβόλος (ὁ, ἡ), asвîpлitorȣ̆ de пїetpe; пръшtiaшȣ̆. || (sȣвst:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de maшinъ, прin кape se asвîpлъ пїetpe. [πέτρα, βάλλω].

Πετρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Πετρηγενής.

Πετροδύμων, [πέτρα, δύομαι] ονος (ὁ, ἡ), вîpîtȣ̆, înкȣївatȣ̆ în пїetpe, în stînчї.

Πετρόκοιτος (ὁ, ἡ), поet: кȣлкatȣ̆ пе пїetpe. «Εὐνὰ — ». Simm: кȣлкȣшȣ̆ пе mȣnцї, saȣ̆ în пештерї. [πέτρα, κοίτη].

Πετροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, sdpoвeskȣ̆, sfъpîmȣ̆ чева de пїetpe, de stînчї. [πέτρα, κόπτω].

Πετροκυλιστὴς, οῦ (ὁ), postoroлttorȣ̆ de пїetpe. [πέτρα, κυλίω].

Πετροποιία (ἡ), клъdipe din пїetpe. [πέτρα, ποιός].

Πετροῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: apȣnкatȣ̆ din вîpfȣ̆ de stînkъ. [πέτρα, ῥίπτω].

Πετρόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: кȣргъtorȣ̆ (isвopîtorȣ̆) din пїatpъ. [πέτρα, ῥέω].

Πέτρος (ὁ, ші ἡ), пїatpъ (прinч:)mape, вȣкatъ de stînkъ, воловanȣ̆.

Πετροσελινίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinȣ̆) fъkȣtȣ̆ кȣ...

Πετροσέλινον (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de seлinъ, че pesape п'întpe пїetpe saȣ̆ stînчї, [de aчi] пътpȣnжелȣ̆. [πέτρος, σέλινον].

Πετρότόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) tъїetorȣ̆ de пїetpe; (пропароks:) tъїatȣ̆ din, saȣ̆ sъпatȣ̆ în пїatpъ, saȣ̆ stînkъ. [πέτρος, τέμνω].

Πετροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitȣ̆ din, saȣ̆ лipitȣ̆ de пїatpъ. 2) пїetposȣ̆ de natȣpъ. [πέτρος, φύω].

Πετρόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefaкȣ̆ чева în пїatpъ, înпїetpeskȣ̆. 2) поet: вatȣ̆ кȣ пїetpe. [ші

Πετρώδης, εος (ὁ, ἡ), пїetposȣ̆, вîptosȣ̆ ка пїatpa; saȣ̆ плinȣ̆ de пїetpe. [ші

Πετρώεις, εσσα, εν, поet: = Πετρήεις. [πέτρα].

Πέτρωμα (τὸ), înпїetpitȣpъ. 2) (прinч:) вътaїe кȣ пїetpe. [πετρόω].

Πετρὼν, ῶνος (ὁ), локȣ̆ плinȣ̆ de пїetpe, пїetposȣ̆. [πέτρα].

Πετρόροφος (ὁ, ἡ), поet: = Πετρηρεφής.

Πεττεία, Πέττευμα, Πεττεύω, ші чл: At: în локȣ̆ de πεσσεία, ші чл:

Πεττικὸς, ὴ, ὸν, în локȣ̆ de πεπτικός.

Πεττίον, (τὸ), At: dim: ал лȣї...

Πεττὸς (ὁ), At: în локȣ̆ de πεσσός.

Πεττύκισν (τὸ), = Πιττάκιον, (de aчi) пetikȣ̆, кîpпitȣpъ.

Πέττω, віit: πέψω, At: în локȣ̆ de πέπτω.

Πεύθη (ἡ), гл: = Πεῦσις.

Πευθὴν, ῆνος (ὁ), iskoditorȣ̆, întpeвътorȣ̆ de op че, foapte кȣpiosȣ̆. [din

Πεύθομαι, поet: în локȣ̆ de πυνθάνομαι, (de ȣnde) віit: πεύσομαι. [din

Πευθὼ, όος -οῦς, поet: шtipe (din aȣzipe), вeste.

Πευκάενθ', поet: (în апок: maї 'nainte de вокалъ asпip:) în локȣ̆ de πευκήεντα, sк: лȣї πευκήεις. [ші

Πευκαλέος, α, ον, гл: = Ξηρός; (прin ȣpm:) кape apde ка zada. [ші

Πευκάλιμος, η, ον, поet: amapȣ̆, їȣte. 2) = Πυκνός; (прin întind:) цeaпъnȣ̆. «Φρεσὶ πευκαλίμῃσιν». Om: кȣîntpeaгъ minte. (вezї ші πυκινὸς). [πεύκη].

Πευκέδανον (τὸ), ші Πευκέδανος (ἡ), ѕnŭ felŭ de amaръ ші лекѕitoape плantъ, (Fpanц:) queue de pourceau, коada поркѕлѕĭ. [din

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, поet: amapŭ (ка piцina de вpadŭ). «Θάλασσα — ». Оп: 2) (fir:) вeninosŭ; dѕpeposŭ; пръпъditopŭ. «Πόλεμος — ». Om: (вezĭ ші ἐχεπευκής, ші πευκήεις). [din

Πεύκη (ἡ), ѕnŭ felŭ de вpadŭ, копачĭŭ piцinosŭ. 2) (пpin întind:) лemnŭ de вpadŭ; (пaptik:) zadъ; «'Εκφέρετε πεύκας φωσφόρους„. (Apst: în) At: (поet:) op че fъкѕtŭ din aчestŭ лemnŭ, (sпpe eкs:) taвлъ, кopaвie, ші чл: (вezĭ ші ἐλάτη). [de ѕnde

Πευκήεις, εσσα, εν, поet: плinŭ de вpazĭ. «Οὔρεα πευκήεντα». Лкs: 2) de вpadŭ. «Ἥφαιστος — ». Sof: foкŭ din лemnŭ de вpadŭ, (пpin ѕpm:) foapte въпъĭosŭ 3) (fir:) ĭѕte, amapŭ, dѕpeposŭ «'Ολολυγμὸς — ». Esхл: «Κέντρα — ». Оп: (вezĭ ші πευκεδανός). [ші

Πεύκινος η, ον, чел de вpadŭ. «Δάκρυ —„. Eѕp: smoaлъ.

Πεύξῃ, (în апок:) în локŭ de ἐπεύξῃ, a 2: sinr: пeps: de вiit: xot: saŭ de nex: sѕп: ал лѕĭ ἐπεύχομαι.

Πευσεῖσθε, Dop: în локŭ de πεύσεσθε, a 2: îm: пeps: a лѕĭ πεύσομαι.

Πεῦσις, εως (ἡ), întpeвape. 2) шtipe (din aѕzipe), вeste. (вezĭ ші πύστις). [ші

Πεῦσμα (τὸ), пpea papŭ, saŭ гpeш: în локŭ de πύσμα. [πεύθομαι].

Πεύσομαι, вiit:, ші

Πευστέον, пosit: ал лѕĭ πυνθάνομαι.

Πευστὴρ (ὁ), поet: în локŭ de πευστὴς, =Πευθήν. [ші

Πευστήριος, ία, ιον, atinгъtopŭ de, saŭ întpeвѕinцatŭ ла întpeвape. || (sѕвst:) «Πευστηρία (se înц: θυσία)». Eѕp: жeptfъ пeнtpѕ чepчetapea тъpѕntaeлop, ші aflapea пpeвestipiлop dintp' înseлe. [ші

Πευστής, οῦ (ὁ), = (maĭ întpeв:) Πευστήρ.

Πευστικὸς, ή, ὸν, ĭѕвitopŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла întpeвъpĭ, ші iskodipĭ; foлositopŭ ла întpeвape. [πεύθομαι]. [de ѕnde

Πευστικῶς, adв: în felŭ, saŭ кiпŭ de întpeвape. "Πευστικῶς ἔχω». Лкs: sîntŭ disпѕsŭ a întpeвa.

Πευστὸς, ἡ, ὸν, aflatŭ, saŭ de aflat пpin întpeвape, saŭ din aѕzipe. [πεύθομαι].

Πέφαμαι, поet: în локŭ de πεφόνευμαι, пas: tpe: de кѕ: ал (neîntp:) φένω.

Πέφανται, поet: a 3: îm: пeps: de tpe: de кѕ: ал лѕĭ φαίνομαι.

Πεφαργμένος, η, ον, în локŭ de πεφραγμένος, пas: tpe: de кѕ: ал пaptч: лѕĭ φράσσω.

Πεφασμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: de пaptч: ал лѕĭ φαίνω. saŭ 2) поet: ал лѕĭ φημί. saŭ 3) (пpea pap) ал (neîntp:) φένω. [de ѕnde

Πεφασμένως, adв: (de пaptч:) înвedepat, кѕpat.

Πεφεισμένως, adв: (de пaptч:) кpѕцat, кѕ iкonomie. [φείδομαι].

Πέφηνα, miж: tpe: de кѕ: ал лѕĭ φαίνω.

Πεφήσομαι, поet: пeste пѕцinŭ вiit: ал лѕĭ φαίνω, saŭ φένω (neîntp:), =Φανήσομαι, saŭ Φονευθήσομαι.

Πεφιδέσθαι, поet: nex: 2: de inf:, ші

Πεφιδοίμην, поet: nex: 2: de пoft:, ші

Πεφιδήσομαι, поet: пeste пѕц: вiit: de xot: ал лѕĭ φείδομαι.

Πεφιλαμένος, α, ον, Dop: în локŭ de πεφιλημένος, пas: tpe: de кѕ: de пaptч: ал лѕĭ φιλέω.

Πεφλασμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: de пaptч: ал лѕĭ φλάζω.

Πεφναῖος, α, ον, поet: вpednikŭ de moapte, de omopît. [din

Πεφνεῖν, nex: 2: de inf: ал (neîntp:) φένω, omopŭ (de ѕnde nex: de xot: maĭ de mѕлte-opĭ пeкpeskѕtŭ ἔπεφνον, пas: tpe: de кѕ: πέφαμαι, saŭ πέφασμαι, ші пeste пѕц: вiit: πεφήσομαι).

Πέφνω, (fъpъ вiit:) Гpam: ші поet: (neaпpoв:) în локŭ de φονεύω. [φένω, вezĭ πεφνεῖν].

Πεφοβήατο, Ion: поet: în локŭ de ἐπεφόβηντο, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв: ал лѕĭ φοβέω. [ші

Πεφοβημένως, adв: (de пaptч:) кѕ fpikъ, sпъĭmîntat.

Πεφραγμένως, [φράσσω] adв: de (пaptч:) în felŭ de îndesatъ apmie.

Πέφραδον, поet: în локŭ de ἔφραδον, nex: 2: ал лѕĭ φράζω.

Πέφρικα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ φρίσσω.

Πεφροντισμένως, adв: (de пaptч:) кѕ вѕпъ rîndipe, înцeлeпцeшte. [φροντίζω].

Πεφυγεῖν, поet: în локŭ de φυγεῖν, nex: 2: de inf:, ші

Πεφυγμένος, поet: пas: tpe: de кѕ: de пaptч:, ші

Πεφυζότες, поet: în локŭ de πεφευγότες, îm: nom: de tpe: de кѕ: de пaptч: ал лѕĭ φύζω = φεύγω.

Πέφυκα, tpe: de кѕ: (în локŭ de пpez:) ал лѕĭ φύω. [de ѕnde

*

Πεφυκότως, adв: (de партч:) fiреште, dѕпе natѕръ.

Πεφυλαγμένως, [φυλάσσω] adв: (de партч:) кѕ пazъ, saў лѕаре a minte.

Πεφυρμένως, [φύρω] adв: (de партч:) amestекat.

Πεφυὼς, (цen: πεφυῶτος, ші πεφυότος) υἷα, ός, поет: în локѝ de πεφυκώς, tpe: de кѕ: de партч: ал лѕї φύω.

Πέψις, εως (ἡ), [πέπτω] коачереа поамелор de soape; fръmîntape, saў гътipe de вѕкate; mistѕipe.

Πεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѕ mape [πέος, вezї ziч:]

Πῆ, [πός neîntp: în локѝ de τίς] adв: întpeв: (лок:) ла, saў кътpe каре парte? (вezї ші ποῦ). «Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῶν ἔρχεαι οἶος»; Іл: К. «Πᾶ βῶ; πᾶ στῶ»; Еѕр: (saў de кѕал:) кѕm, în че кіпѝ? dѕпе че? "Πῆ διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ἰδιωτικός βίος»; Ksn: «Πῆ δή; ᾗ, ἦν δ' ἐγὼ». Плт: (вezї ші...

Πὴ, ші (enгл:) πη, партîк: nedefin: (de кѕал:) întp' ѕnѝ кіпѝ оаре-каре; поate; кам п' апроапе. «Τῇ δέ πη». Тѕч: кам аша. "Οὕτω πη τά δε γ' ἐστὶν, ὡς ἀγορεύεις„. Іл: Ω. «Ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει». Тѕч: «Πή μέν, πή δέ„. Ksn: кînd аша, кînd алтfел; (saў лок:) «Οὔτ' ἐπὶ ἔργα ἴμεν, οὔτε πη ἄλλῃ„. Od: B. (вezї ші ποῖ).

Πηγάζω, віit: άσω, fакѝ a isворî чева; (ші nestp:) isворъскѝ, кѕргѝ din, saў ка din isворѝ; (în цen:) въpsѝ, saў mъвъpsѝ. [ші

Πηγαῖος, α saў поет: ος, ον, atinгътopѝ de, saў isворîtopѝ din isворѝ, de fîntînъ. [πηγή].

Πηγανέλαιον (τὸ), ѕntѝ de pѕtъ. [πήγανον, ἔλαιον].

Πηγανηρὰ (ἡ), (se înц: κρᾶσις) ѕnѝ feлѝ de doktopeaskъ amestекътѕръ (прinч:) de pѕtъ. [ші

Πηγανίζω, віit: -ίσω, seamъnѝ (прinч:) ла miposѝ кѕ pѕtъ, amѝ miposѝ de pѕtъ. [ші

Πηγάνινος, η, ον, fъкѕtѝ din pѕtъ. [ші

Πηγάνιον (τὸ), dim: ал лѕї πήγανον. 2) о плантъ din soїѕл pѕteї (ad: dѕпе Teofp: кѕ кърnoase fpѕnze), (Fpanц:) rutacée. 3) поет: =Πήγανον. (ші

Πηγανίτης, ου (ὁ), ші Πηγανῖτις, ιδος (ἡ), fъкѕtѝ кѕ pѕtъ. «Οἶνος —„. Цеоп: [ші

Πηγανόεις, εσσα, εν, поет: pѕtosѝ, saў ка pѕta. [din

Πήγανον (τὸ), [πήγνυμι] ѕnѝ feлѝ de плантъ (кѕ гроase кърnoase foї), pѕtъ.

Πηγανόσπερμον (τὸ), (плц:) sъmînцъ de pѕtъ. [πήγανον, σπέρμα].

Πηγανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлѕл pѕteї, saў asemenea кѕ pѕtъ (вezї πηγάνιον). [πήγανον].

Πηγὰς, άδος (ἡ), înкеratъ, solidъ. «Γῆ —». Esix: înвîptoшatъ din seчetъ. 2) поет: гецоasъ (вezї ші πηγυλίς); (de ѕnde ка sѕвst:) гецоasъ церѕіре. 3) пїatpъ, stînкъ. (вezї ші πάγος). [πήγνυμι].

Πηγεσίμαλλος (ὁ, ἡ), поет: desѝ în лînъ, saў în пърѝ. [πήγνυμι, μαλλός].

Πηγετὸς (ὁ), поет: Ion: în локѝ de παγετός.

Πηγὴ (ἡ), isворѝ; (fir:) înчепѕtѝ, întîїa прічinъ; (fir:) колцѕл, коada окїѕлѕї, de ѕnde isворъsк лакръmеле.

Πηγίδιον (τὸ), dim: ал лѕї πηγίον.

Πηγιμαῖος, α, ον, плц: în локѝ de πηγαῖος.

Πηγίον (τὸ), dim: ал лѕї πηγή, isворашѝ, fîntîniцъ.

Πῆγμα (τὸ), înкегътѕръ; tpѕпѝ înкеratѝ (solidѝ); (партік:) клъditѕръ din лemne, saў skîndѕpї комвinate întp' ѕna; поditѕръ de skîndѕpї. 2) ор че sлѕжеште ла înкегаре, (sпре ек:) кеагѝ. [πήγνυμι]. [de ѕnde

Πηγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ о înкегътѕръ, înкеratѝ.

Πήγνυμι, віit: -πήξω, (nex: ἔπηξα, miж: tpe: de кѕ: кѕ însem: пas: în локѝ de прez: πέπηγα, nex: пas: ἐπήχθην, ші maї des ἐπάγην, ші posit: πηκτέον) înfirѝ (кѕ dat: sinг: saў кѕ преп:) «Κεφαλὴν πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσιν». Іл: Σ. (ші miж:). "Δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει». Іл: N. 2) (прin întind:) ашezѝ; înцепенеskѝ, лiпеskѝ tape de чева; (fir:) statopniчeskѝ. «Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας„. Ткр: 'шї a піponit окїї în пъmîntѝ. (ші miж:) «Σκηνὰς πηξάμενοι». Ер: (ші пas:). «'Επεπήγηντό σοι αἱ πάγαι ταῖς ὄρνισι». Ksn: (ші fir:) «Ὅρκου πῆγμα παγὲν». Esхл: «Μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα». Dm: 3) комвinѝ din mѕлte вѕкъцї (прinч: din skîndѕpї), алкътѕїeskѝ. «Νῆας ἔπηξε (ші miж: ἐπήξατο)». Om: ='Εναυπήγησεν. «Ἅμαξαν πήξασθαι». Es: «Ἡ σύριγξ, ἥν ποτ' ἐπήξω». Ткр: «Ὄρνις καλιὰν πήγνυται». Лкs: (ші miж: de sine пas:) «Τὸ σῶμα διὰ τῶν νεύρων πέπηγε». Лкs: este алкътѕitѝ. 4) mъ înкегѝ; înгецѝ; (fir:) ръmîїѝ înкpemenitѝ, saў înгецatѝ (прinч: de fpікъ saў snaїmъ), îmї înгеацъ sînцеле. «Αἷμα («Γάλα) πεπηγός». Лкs: «Ἡ

χιὼν ἡνίκα πηχθῇ». Ткр: «Ἅλες ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ αὐτόμασι πήγνυνται». Ер: «Γοῦνα πήγνυται». Іл. X. se прind. «Ἐπάγη πρὸς τὴν ἀκοήν». Елд:

Πηγόβρυτος (ὁ, ἡ), поет: isвopîtŭ din fîntînъ. [πηγὴ, βρύω].

Πηγόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кѫргъторŭ din fîntînъ. [πηγὴ, ῥέω].

Πηγὸς, ὴ, ὸν, поет: înкеratŭ; (прin întind:) цеапънŭ, гpasŭ, tpѫпешŭ; (ѫne-орĭ) desŭ; saŭ алвŭ (ка вpѫma, saŭ вpînza). «Πλόκαμος — ». Лікfр: «Κῦμα πηγόν». Om: (алt:) τροφόεν. || (sѫвst:) лікѫidŭ înкеratŭ (кpistaлizatŭ), sape. [ші

Πηγυλίς, ίδος (ἡ), поет: (adiек:) гецoasъ. «Νύξ «(Ἀϋτμὴ)—». Om: ші Апл: || (sѫвst:) геацъ, înгецŭ; гръmadъ de zъпadъ. [πήγνυμι].

Πηδάλιον (τὸ), [πηδόν] кîрmъ de кораbie. 2) mînepŭ, корnŭ de плѫгŭ, = Ἐχέτλη. 3) поет: къпъstpѫл, saŭ fpîѫл калѫлѫĭ. 4) (îm:) пічоареле din апоĭ а ле лъкѫsteĭ.

Πηδαλιουχέω -ῶ, віit -ήσω, цiŭ кîрma. [din

Πηδαλιοῦχος (ὁ), [πηδάλιον, ἔχω] кîрmачĭŭ, saŭ цiitopŭ de кîрmъ.

Πηδαλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de кîрmъ. [ші

Πηδαλιωτὸς, ή, ὸν, чел кѫ кîрmъ. 2) fъкѫtŭ ка о кîрmъ. [πηδάλιον].

Πήδασος (ὁ, ἡ), поет: плinŭ de isвopîtoape апе. [din

Πηδάω -ῶ, [în afin: кѫ πέζα, вezĭ πηδόν] віit: -ήσω, ші (At:) -ήσομαι, sъpŭ în sѫs, saŭ dintp' о парte întp' алta, saлtŭ; (fir: despre inimъ ші aptepiĭ) mъ вatŭ. (вezĭ ші ἅλλομαι). [de ѫnde

Πηδηθμὸς (ὁ), поет: în локŭ de ...

Πήδημα (τὸ), sъpitѫръ. [ші

Πήδησις, εως (ἡ), sъpipe; (fir:) вътаĭе de inimъ ші de aptepiĭ. [ші

Πηδητὴς, οῦ (ὁ), sъpitopŭ, sълtъtopŭ. [de ѫnde

Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ, saŭ овічnѫitŭ ла sъpitѫpĭ. [de ѫnde

Πηδητικῶς, adв: în sъpite.

Πήδινος η, ον, Ion: in локŭ de πάδινος, fъкѫtŭ din лemnŭ de farŭ. [πῆδος].

Πηδὸν (τὸ), [ποῦς, ποδὸς, πέζα] пaptea чea лatъ a вîsлeĭ; (прin întind:) вîsлъ; ші (fiind къ aчeasta ла înчепѫtŭ sлѫжĭa ші de кîрmъ) = Πηδάλιον. «Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδά κυβερνητῆρες ἔχοιεν». Еѫр: (вezĭ ші πληθρίον).

Πηδὸς (ὁ), = Πηδόν.

Πῆδος (ἡ), Ion: în локŭ de πάδος, ѫnŭ feлŭ de копачĭŭ, saŭ лemnŭ, farŭ. (Плinie ziче, ка шĭ Галацiĭ nѫmĭaŭ farѫл, saŭ вpadѫл pados).

Πηδυλὶς, ίδος (ἡ), глs: în локŭ de πιδυλίς. [din

Πηδύω, віit: -ύσω, глs: în локŭ de πιδύω.

Πηκτή (ἡ), вezĭ πηκτός.

Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosŭ, saŭ кѫ însѫшime de a înкera; (пas:) прiimitopŭ de înкerape. [ші

Πηκτὶς, ίδος (ἡ), adiекt: în локŭ de πηκτή. || (sѫвst: 1:) = Πῆγμα, кeагŭ. 2) плasъ, saŭ колiвie (de potîpnічĭ). 3) ѫnŭ feлŭ de кѫцitŭ. 4) ѫnŭ feлŭ de mѫsiкaлŭ instpѫmîntŭ кѫ mѫлte коарde, (алt:) μάγαδος; (прin întind:) лiръ; (ші ѫne-орĭ) naĭŭ. [din

Πηκτὸς, ὴ, ὸν, [πήγνυμι] înfiпtŭ. «Ἐν χθονὶ πηκτὸν ἔγχος„. Sof: 2) вomвinatŭ, konstpѫitŭ din mѫлte вѫкъцĭ (прinч: de лemne, saŭ sкîndѫpĭ) (вezĭ ші κολλητός). «Ἄροτρον πηκτόν». Es: mi Om: înпpot: de αὐτόγυιον. «Πακτὰ δωμάτων». Apstf: каnate de ѫшĭ. (вezĭ ші καταπακτός). 3) înкeratŭ, saŭ прiimitopŭ de înкerape; (în цen: ші прin întind:) цеапънŭ, soлidŭ. «Ἅλς πηκτός„. (de ѫnde || sѫвst: fem:) «Πηκτὴ, ѫpdъ, saŭ вpînzъ проasпътъ. (вezĭ ші τροφαλίς). 2) ѫnŭ feлŭ de плasъ, saŭ de кѫшкъ пentpѫ potîpnічĭ. || (neѫt:) Πηκτόν, ѫnŭ feлŭ de плantъ, (Fpanц:) consude la grande.

Πῆλαι, Ion: nex: 1: de inf: ал лѫĭ πάλλω.

Πηλαῖος, α, ον, fъкѫtŭ de лѫtŭ, saŭ хѫmъ || (sѫвst:) ѫnŭ feлŭ de пеште. [ші

Πηλακίζω, віit: -ίσω, = (întpeв: прinч: nѫmaĭ комп:) Προπηλακίζω. [πηλός]. [de ѫnde

Πηλακισμὸς (ὁ), = (întpeв: прinч: nѫmaĭ комп:) Προπηλακισμός.

Πηλαμὶς, ίδος (ἡ), = Πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδεία (ἡ), пeskѫipe ші sъpape de пештеле πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδεῖον (τὸ), локѫл, ѫnde se пeskѫĭeште, ші se вatoчеште пештеле πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδία (ἡ), = Πηλαμυδεία. [ші

Πηλαμύδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ πηλαμύς. 2) = Πηλαμυδεῖον. [din

Πηλαμὺς, ύδος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de пеште (din soĭѫл sкѫmвpiiлop), паламidъ. [ші

Πήλαξ, ακος (ὁ), (ком:) netpeвnikŭ, sкîpвosŭ, sпѫpкatŭ. [πηλός].

Πῆλε, în локŭ de ἔπηλε, a 3: sinr: пeps: de Ion: nex: 1: ал лѫĭ πάλλω.

Πήληξ, ηκος (ἡ), поет: [πέλιξ, saŭ πῖλος] коїfŭ.

Πηλίκος, [πῆ, ἡλίκος] η, ον, kîtŭ ла вîрstъ, saŭ ла statъръ? kîtŭ de mape, saŭ 'налtŭ? (în цеn:) ка че fелŭ оаре? «Φήσαντός τινος, ὡς Πομπήϊος Μάγνος πρόσεισι, γελάσας ἠρώτησεν, ὡς πηλίκος»; Пл: «Τὸ τέκνον, ἕως ἂν ᾖ πηλίκον». Apst: пînъ ла оаре каре вîрstъ. «Ἴδετε, πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί». Skp: kît de întins. [вezї ші ἡλίκος, ші τηλίκος). [de ъnde

Πηλικότης (ἡ), mъріme; (fлsf:) kîtime.

Πήλινος, η, ον, (fъкъtŭ) de пъmîntŭ, de хъmъ. [πηλός].

Πηλοβάτης, [πηλὸς, βαίνω] ου, (ὁ), ъmвлъtорŭ прin nopoїŭ. [de ъnde

Πηλοβατίδες (αἱ), =Πηλοπατίδες.

Πηλόγονος (ὁ, ἡ), пъskъtŭ din пъmîntŭ, =Γηγενής (епit: ал цiганцiлор). [πηλός, γόνος].

Πηλοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskŭ (клъdeskŭ) къ пъmîntŭ. [din

Πηλόδόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) клъditорŭ, (ші пропароks:) клъditŭ къ пъmîntŭ. [πηλὸς, δόμος].

Πηλοεργίη, Ion: în локŭ de πηλουργία.

Πηλοπατέω -ῶ, вiit: -ήσω, калкŭ (ъmвлъ) п' în nopoїŭ. [πηλός, πατέω]. [de ъnde

Πηλοπατίδες (αἱ), ъnŭ fелŭ de înкълцъminte 'налte пentръ ъmвлат п' înnopoїŭ.

Πηλοπλάθος (ὁ), плъsmъtорŭ, saŭ fъкъtорŭ de вase, saŭ statъеле de пъmîntŭ. (вezї ші κοροπλάθος). [ші

Πηλόπλαστος (ὁ, ἡ), fopmatŭ, konstpъitŭ de пъmîntŭ. [πηλὸς, πλάττω].

Πηλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакŭ чева (пре-fакŭ în, saŭ konstpъїŭ din) пъmîntŭ. [πηλοποιὸς]. [de ъnde

Πηλοποιητικὸς, ші Πηλοποιικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорŭ de fъкъtоръл de лъкрърї de пъmîntŭ, saŭ potpiвitŭ ла лъкраре din пъmîntŭ.

Πηλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ de лъкрърї din пъmîntŭ. [πηλός, ποιός].

Πηλὸς (ὁ), [πελλὸς, ἕλος] мочiрлъ de пъmîntŭ къ апъ, nopoїŭ. «Γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλός ἂν εἴη». Плt: «Λαΐδι ἐραστὴς ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι, ἡ δ', οὐ δύναμαι, εἶπε, πηλὸς ἐστίν». At: 2) (пaptik:) dрожdiiле вinълъї; (de ъnde maї noŭ поет:) вinŭ tървъре, saŭ stpikatŭ.

Πηλότροφος (ὁ, ἡ), хръnitŭ, кpeskъtŭ în, saŭ din nopoїŭ. [πηλὸς, τροφή].

Πηλουργία (ἡ), лъкраре de лъкрърї din пъmîntŭ. [din

Πηλουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtорŭ (fъкъtорŭ) de лъкрърї din пъmîntŭ (оларŭ, ші чл:). [πηλὸς, ἔργον].

Πηλουσιώτης, ου (ὁ), [Πηλούσιον] Пелъsiotŭ, локъitорŭ ал Пелъsiълъї (din Еціптŭ). 2) [πηλὸς, οὐσία] (kom:) (omŭ) netpeвnikŭ, stpikatŭ, (обшt:) sпъркъчїъne.

Πηλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, карŭ мочiрлъ, nopoїŭ. [din.

Πηλοφόρος (ὁ, ἡ), къръторŭ de мочiрлъ, de nopoїŭ. || (sъвst:) къръторŭ de мочiрлъ (чimentŭ) ла zidapї, salaxорŭ. [πηλὸς, φέρω].

Πηλόχυτος (ὁ, ἡ), topnatŭ în калîпŭ (fъкъtŭ) de пъmîntŭ, saŭ хъmъ. [πηλὸς, χέω].

Πηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, nopoїeskŭ, mînжeskŭ къ nopoїŭ; prefакŭ în nopoїŭ; (пas: saŭ nestp:) mъ nopoїeskŭ, mъ tъвълeskŭ în nopoїŭ. [ші

Πηλύνω, вiit: -υνῶ, =Πηλόω. [ші

Πηλώδης, εος (ὁ. ἡ), nopoїosŭ. [ші

Πηλώεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de πηλώδης. [πηλός].

Πήλωσις, εως (ἡ), înnopoipe, tъвълipe прin nopoїŭ. [πηλόω].

Πῆμα (τὸ), поет: [neîntp: πήθω =πάσχω] вътъmape, пагъвъ, nenopoчipe. [de ъnde

Πημαίνω, вiit: -ανῶ, поет: вatъmŭ; (fiг:) калкŭ (nъ ъpmezŭ, nъ пъzeskŭ). «Ὅρκια —». Іл: Θ. (ші пas:) «Μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς· εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος». Sof: [de ъnde

Πήμανσις, εως, (ἡ), вътъmape, вîntъipe, fачере de ръŭ. [ші

Πημαντέον, posit: ал лъї πημαίνω. [ші

Πημαντὸς, ἡ, ὸν, по et: вътъmatŭ, ші (преа рар) вътъmъtорŭ.

Πημονὴ (ἡ), поет: = [πῆμα] вътъmape, пагъвъ, ші чл:

Πῆμος, adв: Dop:=Πηνίκα; kînd? (вezї ші ἦμος, ші τῆμος). [πῆ, ἦμος].

Πημοσύνη (ἡ), поет:=Πημονή. [din

Πήμων, ονος (ὁ, ἡ), вътъmъtорŭ, fъкъtорŭ de ръŭ. «Δαίμονά τ' ἠγάθεον καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν„. Opf: [πῆμα].

Πηνέλωψ, οπος (ὁ), ъnŭ fелŭ de рацъ sелвatikъ къ пene рошiї.

Πήνη (ἡ), поет: = Πῆνος, toptŭ depъnatŭ пе цеавъ, saŭ mosopŭ; вътъtъръ; (прin întind:) [de ачi] пînzъ. (вezї ші πηνίον). [de ъnde

Πηνίζω, mi (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, deaпъnŭ toptъл пе mosoape (ка

съ пѫїѫ пînzъ); (прin întind:) цesѫ, saѫ торкѫ. (вezї ші ἀναπηνίζομαι).

Πηνίκα, [πῆ, ἡνίκα] adв: timп: (de întреб:) kînd? (прinч:) în че чeasѫ? «Πηνίκα μάλιστα (ἐστί)»; Плт: ка че чeasѫ este? «Χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται„; П: пе че време оаре?

Πηνίκη (ἡ), [πήνη] = Φενάκη, перѫкъ. [de ѫnde

Πηνικίζω, віit: -ίσω, amъцeskѫ (ка кѫ перѫкъ),=Φενακίζω. [de ѫnde

Πηνίκισμα (τὸ), = Φενάκισμα, amъцipe, înшелъчїѫne.

Πηνίον (τὸ), (dѫпe tinѫ) dim: ал лѫї πήνη, гemѫ, saѫ mosopѫ кѫ toptѫ; (прinч:) бътътѫръ; (прin întind:) поet: [de aчi] пînzъ (цesѫtъ).

Πήνισμα (τὸ), поet: toptѫ (dene mosopѫ); бътътѫръ; цesътѫръ. [πηνίζω].

Πῆνος, εος -ους (τὸ), поet: = Πήνισμα.

Πήνυμι,=Πηνίζομαι, [de aчi поate] deaпънѫ.

Πήξασθαι, miж: nex: 1: de inf: ал лѫї πήγνυμι.

Πηξιθάλαττα, ης (ἡ), поet: каре faче mapea a înгeцa. [πῆξις, θάλαττα].

Πῆξις, εως (ἡ), înкeгape; înгeцape; комвinape; konstpѫipe, ші чл:; (прin întind:) solidape, înцeпenipe. «Πῆξιν λαβεῖν». Stp: sъ se înцeпeneaskъ, sъ se înкeцe. 2) în локѫ de πῆγμα, лiкѫidѫ înгeцatѫ, геaцъ. [πήγνυμι].

Πηὸς (ὁ), поet: Ion: în локѫ de παός [πάομαι], рѫdъ din кѫskpie; (în цen:) famiлiapѫ, ал kaseї. [de ѫnde

Πηοσύνη (ἡ), поet: Ion: рѫdenie din кѫskpie.

Πήρα, ας (ἡ), tpaїstъ (прinч: de пїeле), цantъ пentpѫ dpѫmѫ; (în цen:) dъsaгъ, tъгîpцъ (прinч: de чершъторѫ); (de ѫnde прin întind:) чершъторie. [de ѫnde

Πηρίδιον (τὸ), dim: ал лѫї πήρα, tpъistoapъ, dъsъгѫцъ. [ші

Πηρὶν, ῖνος (ὁ), ші Πηρὶς, ῖνος (ἡ), sъкѫлeцѫ. «Θοραίη — ». Nik: пѫnга боaшелор, (алт:) ὄσχεον. (de ѫnde περίναιον).

Πηρόδετος (ὁ, ἡ), леrатѫ în dъsaгъ; бѫnѫ de a лeга dъsaгъ. «Ἰμὰς —„. Епгр: [πήρα, δέω].

Πηρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: бeteaгѫ în mъdѫлapeле saле. 2) поet: прiчinѫitopѫ de бeтeжipea mъdѫлapeлор. [πηρὸς, μέλος].

Πηρὸς, [în afin: кѫ πῆμα] ὰ, όν, въtъmatѫ, бeteaгѫ de вре ѫnѫ mъdѫлapѫ ал tpѫпѫлѫї, (sпpe eкs:) opвѫ, skїoпѫ, mѫtѫ, ші чл:; (fiг:) nepodѫ, nesimцitopѫ. [de ѫnde

Πηρότης, (ἡ), бeтeжie.

Πηροφόρος (ὁ, ἡ), пѫpтъторѫ de tpaїstъ чершъторeaskъ, чершъторѫ. [πήρα, φέρω].

Πηρόω -ῶ, віit: ώσω, бeтeжeskѫ, skiлoцeskѫ пе чinева. [de ѫnde

Πήρωμα (τὸ), пatima, saѫ бeтeшѫгѫл вре ѫnѫї mъdѫлapѫ.

Πηρώνυμος (ὁ, ἡ), поet: пpenѫmitѫ de ла tpaїstъ, tpъistapѫ. [πηρὸς, ὄνομα].

Πήρωσις, εως (ἡ), въtъmape, бeтeжipe, skiлoцipe de вре ѫnѫ mъdѫлapѫ ал tpѫпѫлѫї. [πηρόω].

Πήσομαι, Ion: în локѫ de πείσομαι, віit: ал лѫї πάσχω. [neîntp: πήθω].

Πήσσω (ττω), віit: -πήξω, maї noѫ în локѫ de πήγνυμι.

Πῆχθεν, поet: Еол: în локѫ de ἐπήχθησαν, a 3: îm: пeps: a пas: nex: 1: ал лѫї πήγνυμι.

Πηχίσκος (ὁ), бѫкatъ de лemnѫ de ѫnѫ kotѫ, kotiшopѫ. [din

Πῆχος, εος -ους (τὸ), =Πῆχυς.

Πηχυαῖος, α, ον, de ѫnѫ kotѫ. [πῆχυς].

Πηχύαλὲς, εος -ους, saѫ έος -οῦς (τό), глs: Ion: хaїnъ кѫ mînічї пopfipiї (рошiї). (вezї ші παραλουργές). [ші

Πηχυαλεὺς, έως (ὁ), mînepѫл вîsлeї. [πῆχυς, ἅλς].

Πήχυιος, ші Πηχύϊος, α, ον, поet: în локѫ de πηχυαῖος. [ші

Πηχύνω, mi (miж:) Πηχύνομαι, віit: -υνῶ, -υνοῦμαι, поet: înвpъцiшezѫ; (în цen:) aпѫкѫ кѫ mîna; цiѫ. «Παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα». Апл: [ші

Πήχυος, α, ον, поet: =Πήχυιος, [din

Πῆχυς, εως (ὁ), пaptea бpaцѫлѫї de ла kotѫ пînъ ла mînъ; (поet:) бpaцѫл. 2) mъsѫpъ de întindepe, kotѫ. 3) гїѫnie. 4) лimба, saѫ (maї de кpezѫt) opizontaлѫл dpѫгѫлeцѫ ал кѫmпeneлор; (în цen:) кѫmпъnъ; dpeптapѫ (проп: ші fiг:). 5) челе doъ къпътîїe de (векea) лiръ, че se înпpeѫnъ în вîpfѫ. 6) къпътîїeле apкѫлѫї.

Πιάζω, віit: -άσω, saѫ поet: -άξω, Dop: în локѫ de πιέζω, (прinч: прîn întind:) aпѫкѫ, цiѫ stpîns. «Τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας τᾶς ὁπλᾶς». Ткр: «Οἱ τοὺς διαπύρους ὀβελίσκους σφοδροτέρως πιάσαντες ἧττον καίονται». Tfp: «Πιάσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρε„. Skp:

Πιαίνω, [πίων] віit: -ανῶ, (nex: ἐπίανα, ші пas: ἐπιάσθην, пas: tpe: de кѫ: πεπίασμαι) înгpaшѫ (проп: ші fiг:); (în цen:) кpeskѫ. "Πλοῦτον πιαίνων». Пind:

Πιαλέος, α, ον, поет: în локъ de πίων, грasъ, хрънїтъ; (despre пъmîntъ) грasъ, podosъ. [din

Πιαλὸς, поет: Ion: =Πιαρὸς. 2) (гл:) алвічosъ. [πίων].

Πιαντήριος, α, ον, =Πιαντικός. (de ѕnde || sѕвst:) «Πιαντήριον». mînкape хръnitoape. [ші

Πιαντικὸς, ὴ, ὸν, пѕtinчosъ (saъ кѕ însѕшime) de a îngръша, хръnitopъ. [πιαίνω].

Πιάξας, Dop: nex: 1: de партч: ал лѕї πιάζω.

Πῖαρ (τὸ), nedeкл: поет: [în afin: кѕ πῦαρ] гръsimea лапteлѕї, smîntina, saъ ѕntѕл; (în цen:) гръsime; (fir:) podniчie; (прin întind:) fлoapea, че e maї вѕnъ (a вре ѕnѕї лѕкръ). (вezї ші οὖθαρ). || (ѕneopї adiek:) грasъ, podosъ. «Πῖαρ οὖδας». Om: [de ѕnde

Πιαρὸς, ὰ, ὸν, = Πίων, грasъ; podosъ. «Τὸ πιαρὸν„. Лкs: =Τὸ πῖαρ.

Πίασμα (τὸ), op че sлѕжеште sпре îngръшape (гѕnoїъ, ші чл;). 2) (ѕne-opї) în локъ de πίεσμα. [ші

Πιασμὸς, (ὁ), îngръшape, гѕnoipe de цapinъ; гръsime. [παίνω].

Πιαστήριον, ші Πιατήριον (τό), =Πιεστήριον. [πιάζω].

Πιδακῖτις, ιδος (ἡ), atinгътoape de fîntînъ, saъ isвopъ. «Βοτάνη —». Iпкр: кape pesape în преажma вре ѕnѕї isвopъ. [ші

Πιδακόεις, εσσα, εν, поет: în локъ de...

Πιδακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ isвopъ. «Σὰρξ —». Пл: пороasъ ка вѕреteле (прекѕm sînt цîцеле). 2) плinъ de fîntîne. [din

Πῖδαξ, ші (aвѕs:) Πίδαξ, ακος (ἡ), fîntînъ, апъ isвopîtoape, saъ чішnitoape, (Fpanц:) jet d' eau. [ші

Πιδήεις, εσσα, εν, поет:=Πιδακόεις [din

Πιδύω, ші (miж:)-ομαι, вiit: -ύσω, -ομαι, поет: (saъ maї pap проz:) чішneskъ, mъ asвîpлъ în sѕs (ка апа din isвopъ), isвopъskъ.

Πίε, поет: în локъ de ἔπιε, a 3: sinг: пeps: de пex: ал хot:, ші

Πιέειν, поет: nex: de înf: în локъ de πιεῖν, ал лѕі πίνω.

Πιέζευν, поет: în локъ de ἐπιέζουν, прел: ал лѕї ...

Πιεζέω -ῶ, At: în локъ de...

Πιέζω, вiit: -έσω, (пas: tpe: de кѕ: πεπίεσμαι, ші преа pap πεπίεγμαι, de ѕnde inf: πεπιέχθαι, ші пas: nex: πιεχθῆναι) stpiвeskъ, teskѕїeskъ, апъsъ, saъ калкъ tape; (прin întind:) stpimtopezъ; (fir:) апъsъ, înпiлezъ; (Sкр:) апѕкъ (вezї πιάζω). [în afin: кѕ βιάζω].

Πιεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї πίνω.

Πίειρα (ἡ), поет: fem: ал лѕї πίων, грasъ; ѕnsѕpoasъ; podoasъ. «Δαὶς—». Iл: T. (алт:) θάλεια.

Πιέμεν, поет: în локъ de πιεῖν.

Πίεξις, ιος (ἡ), Ion: поет: în локъ de πίεσις.

Πιερὸς, ὰ, ὸν, =Πιαρός.

Πιέσιμος (ὁ, ἡ), kontpiвѕitopъ ла stpiвipe. [din

Πίεσις, εως (ἡ), stpiвipe, апъsape, teskѕipe, ші чл:. [ші

Πίεσμα (τὸ), stopsъtѕръ прin stpiвipe; saъ dpoждie ръmasъ din stoapчepe прin stpiвipe. 2)=Πίεσις. [ші

Πιεστὴρ (ὁ), stpiвitopъ; stopкъtopъ. || (sѕвst:)=Πιεστήριον. [ші

Πιεστήριος, α saъ ος, ον, foлositopъ ла stpiвipe. || (sѕвst:) Πιεστήριον, înstpѕmîntъ (машinъ) de stpîns, saъ stops, teaskъ (de pѕfe, кърцї, ші чл:), (Тѕрч:) menгenъ.

Πιεστὸς, ὴ, ὸν, пpiimitopъ de stpiвipe; sѕпѕsъ ла пiпъipe, moaле. [ші

Πίεστρον (τὸ), = Πιεστήριον; (прinч: xipѕpц:) = 'Εμβρυοθλάστης. [πιέζω].

Πιήεις, εσσα, εν, поет: în локъ de πίων, saъ πιαρός.

Πιθάκνη (ἡ), (dѕпe tinъ) dim: ал лѕї πίθος, кїѕпѕлецъ; (прinч: de вinъ) вѕtoїъ; (fir: пentpѕ asemъnъtatea fopmeї) ѕnъ feлъ de пахаръ.

Πιθάκνιον (τὸ), dim: ал лѕї πιθάκνη, вѕtoїашъ.

Πιθανεύομαι, вiit: -εύσομαι, [πιθανός], ші

Πιθανολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ de крezѕt (провaвiле), dовedeskъ чева прin кѕвinte de крezѕt. [ші

Πιθανολογία (ἡ), ворвipe, saъ sпѕnepe de кѕвinte de крezѕt. [ші

Πιθανολογικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ a îndѕплека прin кѕвinte de крezѕt. [din

Πιθανολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште лѕкрѕрї de крezѕt. [πιθανός, λόγος].

Πιθανὸς, ὴ, ὸν, [πείθω] пѕtinчosъ a îndѕплека (sпѕitopъ de лѕкрѕрї de крezѕt), îndѕплекъtopъ; atpъгъtopъ, (овшт:) noлitikosъ; (în ръъ) вiклеanъ, amъцitopъ. "Πιθανώτατος πάντων ἀνθρώπων καὶ πονηρότατος». Dm: «Τὸ πιθανὸν» în локъ de ἡ πιθανότης. «Φύσει πρὸς τὸ πιθανὸν δυσκεράστῳ κεχρημένος». Пл: din natѕръ îndъръ-

tnikъ în компъртаре. 2) (обіч: desпре лъкр:) de крezъt, провавілъ. «Τὰ ἔργα πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν λόγων». Ksn: «Ὁμοιότερά τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτετερα φαίνεσθαι (τὰ ζωγραφήματα)». Ksn: «Πιθανωτάτην οὖσαν εἰς τὸ ἔγκλημα». Ап: преа de крezъt, къ а съвîршіt віна. 3) sъпъsъ, къ totъл askълtъtopъ. «Πιθανοὶ δ' οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσταττόμενον πείθονται». Ksn: «Ἀνθρώπους δ' ἐστὶ πιθανωτέρους ποιεῖν καὶ λόγῳ ἐπιδεικνύοντα, ὡς συμφέρει αὐτοῖς πείθεσθαι„. Ksn: «Πιθανωτέρους τῷ ἄρχοντι τοὺς ἀρχομένους ποιεῖ». Ksn: (de ъnde 4) поеt:=Εὔπειστος, лesne de îndъплекat. «Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος». Esхл: [de ъnde

Πιθανότης (ἡ), калitatea челъї de крezъt, провавілitate. 2) пътере de a îndъплека, de a atраце, ші чл:

Πιθανουργικὸς, ἡ, ὸν, însъшitъ fъкъtopълъї de a se аръta чева de крezъt. «Τέχνη πιθανουργική. Плt: sofistika. [din

Πιθανουργὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de a se крede, a fi провавілъ чева (îndemînatikъ a îndъплека ла чева). [πιθανὸς, ἔργον].

Πιθανόω -ῶ, віit: ώσω, fакъ чева a fi de крezъt, saъ a se аръta, къ este къ пътінцъ. [ші

Πιθανῶς, adв: în кіпъ провавілъ, îndъплекъtopъ, къ este къ пътінцъ чева; saъ къ кіпъ atръгъtopъ. [πιθανός].

Πιθάριον (τὸ), dim: ал лъї πίθος, кїъпълецъ; saъ бътоїашъ.

Πιθαύλης, [πίθος, αὐλός] ου (ὁ),='Ασκαύλης. [de ъnde

Πιθαυλικὸς, ἡ, ὸν, ал кîntъtopълъї къ чімпоїъл.

Πιθείας, ου (ὁ), ъnъ fenomenъ ал atmosfepeї (meteopъ) în fopmъ de кїъпъ. [πίθος].

Πιθέσθαι, поеt: між: nex: 2: de inf: ал лъї πείθω.

Πιθεὺς, έως (ὁ), = Πιθείας.

Πιθεὼν, ῶνος (ὁ), келеръ, saъ пімніцъ de пъs кїъпъріле, saъ бъціле în пъstpape. [πίθος].

Πίθηαι, Ion: în лоsъ de πίθῃ, 2: sinг: пеps: de між: nex: 2: sъп: ал лъї πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, εκος (ὁ), omъ foapte віклеanъ. [πίθηκος, ἀλώπηξ].

Πιθήκειος, α, ον, маїмъцеskъ. [ші

Πιθηκιδεὺς, έως (ὁ), пъїъ de шаїмъцъ. [ші

Πιθηκίζω, віit: -ίσω, маїмъцezъ, imitъ (мъ asemъnъ къ) маїмъцъ. [πίθηκος]. [de ъnde

Πιθηκισμὸς (ὁ), маїмъцъріе, imitape de pîsъ sпре лінгъшіреа къїва.

Πιθηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soїъл маїмъцелор, saъ ка о маїмъцъ. [πίθηκος, εἶδος].

Πιθηκόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ fігъръ de маїмъцъ. [πίθηκος, μορφή].

Πίθηκος (ὁ), маїмъцъ; (fiг:) omъ ъpîtъ (ка о маїмъцъ). 2) ъnъ felъ de пеште din чеї къ пїеле sклiпічоasъ ші nesolzitъ. [πείθω].

Πιθηκοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, мънînкъ маїмъце, saъ мъ хръneskъ къ карне de маїмъцъ. [πίθηκος, φάγω].

Πιθηκοφόρος (ὁ, ἡ), пъртътopъ (цiitopъ în mîїnї) de маїмъце. [πίθηκος, φέρω].

Πιθηκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ маїмъцъ, маїмъцosъ. [πίθηκος].

Πιθήμων, Πιθήνιος,=Πειθήμων, ші чл:

Πίθηξ, ηκος (ὁ), pap în локъ de πίθηκος.

Πιθήσας, поеt: în локъ de πεισθεὶς, nex: de партч: ал лъї πείθομαι.

Πιθήσω, поеt: în локъ de πεπιθήσω, віit: пергл: ал лъї πέποιθα.

Πῖθι, 2: sinг: пеps: de пергл: nex· 2: de порънч: ал лъї πίνω.

Πιθίσκος (ὁ), dim: ал лъї πίθος.

Πιθίτης, ου, (ὁ), ші Πιθῖτις, ιδος (ἡ), чел în fopmъ de кїъпъ. [πίθος].

Πιθόγαστρος (ὁ, ἡ), kom: пîntekosъ ка ъnъ кїъпъ. [πίθος, γαστήρ].

Πιθοίγια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвътоape în чinstea лъї Бакъ, kînd deskideaъ întîї бъціле къ вінъ noъ. [ші

Πιθοιγία (ἡ), глs: [πίθος, ὄιγω] deskidepe de кїъпъ, saъ бъte къ вінъ noъ.

Πιθοκοίτης, ου (ὁ), dopmitopъ în кїъпъ, saъ бъte (ка Dioцenъ). [πίθος, κοίτη].

Πίθος, [în afin: къ βυθός, прекъm Πυτίνη,=Βυτίνη, ші чл:] кїъпъ, (воркаnъ mape ıa o) бъte (прінч: пentpъ вінъ). 2) (fiг:) =Πιθείας. [de ъnde

Πιθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de кїъпъ.

Πίθων, ωνος (ὁ), поеt: în локъ de πίθηκος.

Πιθὼν, ῶνος (ὁ), =Πιθεών.

Πιθὼν, οῦσα, όν, At: nex: 2: de партч: ал лъї πείθω.

Πικέριον (τὸ), [Fpiц;] ъntъ, saъ smîntînъ.

Πικράζω, віit: -άσω, плц: în локъ de...

Πικραίνω, віit. -ανῶ, амъръskъ; (ші fiг: desпре къвîntъ) fакъ aspръ, saъ aneвoe de înцелеs; (fiг:) sъпъръ, întъpîtъ; (ші пas: saъ між:) мъ некъжеskъ; (saъ simп:) шъ sъпъръ, simцъ nemълцъmipe; (ъne-

орї) шъ кінѹїеskѹ, mъ пеdепseskѹ. «Ὁ ζωγράφος πόνεῖ τε καὶ πικραίνεται». At; «Οἷς (ὀνόμασι) πέφυκεν ἀκοὴ πικραίνεσθαι». D: Ал: [πικρός]. [de ѹnde

Πικραντικὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ însѹшime de a amъpî (a sѹпъpa, a întъpîta, ші чл:). [de ѹnde

Πικραντικῶς, adв: кѹ кіпѹ amъpîtopѹ (sѹпъpъtopѹ, atinгъtopѹ, ші чл:).

Πικρασμὸς (ὁ), amъpîpe (акt: saѹ пas:); (fiг:) întъpîtape, пекъжіpe. [πικραίνω].

Πικρία (ἡ), ашъpîчїѹne; (fiг:) aspime, îndъpъtniчie; nemѹлцѹmipe; neѹїtape de pъѹ. [ші

Πικρίδιος, α, ον, кam amapѹ. [ші

Πικρίζω, вііt: -ίσω, sîntѹ (кam)amapѹ.[ші

Πικρὶς, ίδος (ἡ), o плantъ, пъпъdie (ѹnѹ feлѹ de чікоаръ). [πικρός].

Πικρόγαμος (ὁ, ἡ), поet: amъpîtѹ în къsniчia (nѹnta) sa [πικρὸς, γάμος].

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ), amapѹ de лimбъ, saѹ otpъвitopѹ кѹ ворбеле sале. [πικρὸς, γλῶσσα].

Πικρογόνος (ὁ, ἡ), nъsкъtopѹ (пpiчinѹitopѹ) de amъpîчїѹne. [πικρὸς, γόνος].

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ), poditopѹ de amapъ poadъ. [πικρὸς, καρπός].

Πικροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѹ de чева amapѹ, saѹ de amъpîчїѹne. [πικρὸς, ποιός].

Πικρὸς, [πίτυς, вezї ші πευκεδανός] ά, όν, amapѹ; sъpatѹ; (în ɥen:) neплъкѹtѹ ла гѹstѹ, (ші пpin întind) ла aѹzѹ; (fiг:) ѹpîчosѹ, skîpвosѹ, mîxnitopѹ; (desпpe oam:)stpaшnikѹ, пекъжічosѹ, îndъpъtnikѹ; saѹ tpistѹ (amъpîtѹ); (fiг:) dѹpeposѹ; вeninosѹ; (desпpe ворбе) atinгъtopѹ, sѹпъpъtopѹ. «Ῥίζαν («Ἅλμην) πικρὰν». Om: (ші fiг:) «Πικρὰ βέλη». Tкp: «Πικρὸν ἔρωτα». Tкp: «Δάκρυον πικρὸν». Om: «Πικρὰς ὠδῖνας». Om: (ші fiг:) «Περίλυποί τε καὶ πικροὶ γίνονται». Iпкp: «Ἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος φθόγγον». Sof: (ші кѹ dat:) «Πικρὸς θεοῖς„. Sof: ѹpîtѹ zeiлop. [de ѹnde

Πικρότης (ἡ), amъpъчїѹne; aspime (de (хapaкtepѹ), îndъpъtniчie,їѹцeaлъ de mînie.

Πικρόχολος (ὁ, ἡ), чел кѹ amapѹ вeninѹ, вeninosѹ (пpoп: ші fiг:). [πικρὸς, χολὴ].

Πικρόω -ῶ, вііt: ώσω, amъpъsкѹ; (fiг:) =Πικραίνω, întъpîtѹ. [ші

Πικρῶς, adв: amap (пpoп: ші fiг:).[πικρὸς].

Πιλάριον (τὸ), dim: ал лѹї πῖλος.

Πιλέω -ῶ, вііt: -ήσω, бъtъtopeskѹ лînъ пentpѹ faчepe de пîsлъ; (în ɥen:) stpiвeskѹ, aпъsѹ, (поate de aчi fiг: Pom:) înпiлezѹ; (пpin întind:) potѹndezѹ; saѹ îndesѹ, stpîпгѹ tape. [πῖλος]. [de ѹnde

Πίλημα (τὸ), лînъ бъtъtopitъ, пîsлъ; (în ɥen:) op чe пîsлitѹpъ. [ші

Πίλησις, εως (ἡ), înпîsлipe de лînъ пentpѹ faчepe de пîsлъ. [ші

Πιλητὴς, οῦ (ὁ), пîsлapѹ, saѹ înпîsлitopѹ de лînъ. [de ѹnde

Πιλητικὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ însѹшime de a înпîsлi; пpoпpiѹ пîsлapѹлѹї. "Τὸ ψύχος πιλητικὸν ἐστίν». Apst: «Τέχνη πιλητικὴ». Плt: пîsлъpie.

Πιλητὸς, ἡ, ὸν, îndesatѹ пpin бъtъtopipe; saѹ de бъtъtopit ка пîsла. [πιλέω].

Πιλίδιον (τὸ), dim: ал лѹї πιλίον.

Πίλινος, η, ον, (fъкѹtѹ) de пîsлъ. [πῖλος].

Πιλίον (τὸ), dim: ал лѹї πῖλος, skѹfiцъ de пîsлъ.

Πιλίσκος (ὁ),=Πιλίον.

Πίλναμαι, (прeл: ἐπιλνάμην) поet: atinгѹ, mъ апpoпiѹ (кѹ dat:) "Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο, ἄλλοτε δ' ἀΐζασκε μετήορα». Iл: Ψ: (ші кѹ пpeп:) «Τῆς μὲν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει πίλναται». Iл:T: (ші fъpъ kazѹ). «Γαῖα καὶ οὐρανὸς πίλνατο». Es: "Χαῖται πίλναντο (алцiї чitesк πίτναντο)». Iл: X: se tîpaѹ пe пъmîntѹ. [din

Πιλνάω -ῶ, поet: în локѹ de πελάζω (кѹ dat: indip:) «Βορέας δρῦς πιλνᾷ χθονὶ». Es:

Πιλοειδῆς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѹл пîsлeї. [πῖλος, εἶδος].

Πιλοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, faкѹ пîsлъ, saѹ къчїѹлї de пîsлъ. [πιλοποιὸς]. [de ѹnde

Πιλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitѹ, îndemînatikѹ ла faчepe de пîsлъ.

Πιλοποιία (ἡ), tpeaвa пîsлapѹлѹї; saѹ faчepe de къчїѹлї de пîsлъ. [ші

Πιλοποιικὸς, ἡ, ὸν, =Πιλοποιητικὸς [din

Πιλοποιὸς (ὁ), fъкъtopѹ de пîsлъ, saѹ de къчїѹлї de пîsлъ. [πῖλος, ποιὸς].

Πῖλος (ὁ),=Πίλημα, [de aчi] пîsлъ; (пpin întind:) op чe este fъкѹtѹ de пîsлъ, вeлinцъ, tѹzлѹкѹ, пїeпtapѹ, minчe de жокѹ, (їap maї кѹ seaшъ) акопepemîntѹ de капѹ, пълъpie, къчїѹлъ, skѹfъ, ші чл: коїfѹ (къпtѹшitѹ пe dinъѹntpѹ кѹ пîsлъ).

Πῖλος (ὁ), [Лat:] o чeatъ de пezestpi soлdaцї ла Pomanї.

Πιλοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, пoptѹ къчїѹлъ de пîsлъ; sîntѹ пiлofopѹ. [ші

Πιλοφορικος, ἡ, ὸν, кѹвenitѹ, saѹ пpoпpiѹ пѹpтъtopѹлѹї de къчїѹлъ ші чл: de пtsлъ, saѹ пiлofopѹлѹї. [din

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ), пѹpтъtopѹ de пълъpie, къчїѹлъ, skѹfъ, ші чл: de пîsлъ. (de ѹnde || sѹвst:) пiлofopѹ, ла Pomanї Fлaminie,

ĭар ла Skiцĭ ѕnѕ demnitapѕ, че цinea локѕ, saѕ pangѕ ал doiлea dѕпе îmпъpatѕл. [πῖλος, φέρω].

Πιλόω -ῶ, biit: -ώσω,=Πιλέω. [ші

Πιλώδης, έος (ὁ, ἡ), пîsлosѕ, înцesatѕ ка пîsла. [πῖλος].

Πίλωσις, εως (ἡ),=Πίλησις. [ші

Πιλωτὸς, ὴ, ὸν,=Πιλητὸς. [πιλόω].

Πιμελὴ (ἡ), [πίων] гръsime. [de ѕnde

Πιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), гpasѕ, tpѕпешѕ. [de ѕnde

Πιμελώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о гръsime, преа гpasѕ.

Πιμπλάνω, шĭ Πιμπλάω -ῷ, поet: ші Πιμπλέω, Ion: în локѕ de πίμπλημι.

Πίμπλη, At: în локѕ de πίμπλαθι, порѕпч: ал лѕĭ ...

Πίμπλημι, [πλέως] biit: -πλήσω, (nex: ἔπλησα, ші пas: ἐπλήσθην, пas: tpe: de кѕ: πέπλησμαι) ѕmплѕ; satѕpѕ (проп: ші fir:); (пas:) mъ înплineskѕ (кѕ цen: ел: indip:) "Πλήσας τὸν σπόγγον ὄξους». Skp: «Πλήσατε (γάλακτος) τὰ οὔθατα». Ткр: (ші miж:) "Πλησάμενος θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος». Od: P: (ші пas:) "Σηκοὶ βοῶν πλήσθησαν„. Ткр: (ші fir:) «'Επλήσθη ὁ χρόνος («'Επλήσθησαν αἱ ἡμέραι) τοῦ τεκεῖν αὐτὴν». Skp: s'aѕ înплinit.

Πιμπράω -ῶ, ші

Πίμπρημι, [πρήθω] biit: πρήσω, (nex: ἔπρησα ші пas: ἐπρήσθην, пas: tpe: de кѕ: πέπρησμαι) apzѕ, пîpжолeskѕ de totѕ; (fir:) aпpinzѕ; (ѕne-opĭ) ѕmflѕ. (bezĭ πρήθω).

Πίνα, ης (ἡ), înd: în локѕ de πίνος.

Πινακηδὸν, adв: în fopmъ de плакъ, skîndѕpъ, ші чл: [ші

Πινακιαῖος, α, ον: de опotpівъ кѕ о taблъ saѕ skîndѕpъ ла гposime. [πίναξ].

Πινακίδιον (τὸ), diш: ал лѕĭ πινακὶς, saѕ ал лѕĭ ...

Πινάκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ πίναξ, skîndѕpікъ, tъбліцъ (прinч: пentpѕ skpis, saѕ zѕгръвit), пinaкidъ; iкoniцъ (пpoastъ); skîndѕpікъ, че slѕжĭa ла sopцĭ, saѕ ла вotъpĭ ка вiлetaшѕ; кърtiчiкъ; zaпisѕ; (ѕne-opĭ) stpъкioapъ, saѕ mesчoapъ (de sъpaчĭ), ші чл: [ші

Πινακὶς, ίδος (ἡ),dim: ал лѕĭ πίναξ,[de aчi] пinaкidъ; (ла îm:) tъбліце de insemnat чева. «'Εν δὲ τούτοις καὶ πινακίδες ἦσαν αὐτοῦ γράμματα καὶ λόγους ἔχουσαι τῆς ταμιευτικῆς ἀρχῆς». Пл: (ѕne-opĭ) пitaкѕ, diпломъ (din пaptea гѕвepnѕлѕĭ). «Παρὰ Καίσαρος πινακίδες». Eпкt:

Πινακίσκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Πινακίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ πινακὶς.

Πινακογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѕ, saѕ zѕгръвeskѕ пе taблъ; desemnezѕ (isвodeskѕ) цeoгpafiкъ xaptъ a вpe ѕnѕĭ локѕ.

Πινακογραφία (ἡ), skpiepe, saѕ zѕгръвipe пе taблъ; (прinч:) desemnѕ (isвodѕ) de цeoгpafiкъ xaptъ; (прin întind:) цeoгpafiкъ xaptъ. [ші

Πινακογραφικὸς, ὴ, ὸν, пotpiвitѕ, saѕ îndemînatiкѕ ла skpiepe, saѕ zѕгръвipe пе taблъ. [din

Πινακογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѕ, saѕ zѕгръвitopѕ пе taблъ. [πίναξ, γράφω].

Πινακοθήκη (ἡ), пinaкoteкъ, локалѕ de пъstpat taблoѕpĭ, saѕ xapte. [πίναξ, θήκη].

Πινακοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѕ de taбле, saѕ de пъsъpĭ înшĭpate пе о skîndѕpъ (прекѕm oвiчnѕiaѕ a ле вinde în Atena). [πίναξ, πώλης].

Πινάκωσις, εως (ἡ), aшtepnepe кѕ skîndѕpĭ, пodipe. [neîntp: πινακόω].

Πίναξ, [πῖνος, saѕ πίτυς] ακος (ὁ), (în цen:) taблъ, skîndѕpъ. «Πίνακας νεῶν κύματα φορέουσιν». Od: M: (ĭap пaptiк:) taблъ, пinaкidъ de skpis saѕ de zѕгръвit. «Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ». Iл: Z: (bezĭ ші δίπτυχος). iкoanъ, zѕгръвitѕpъ (прinч:) пе taблъ de skîndѕpъ; xaptъ. «Χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θάλασσά τε πᾶσα, καὶ ποταμοὶ πάντες„. Ep: katastixѕ, peцistpѕ de însemnъpĭ; (пaptiк:) taблъ de челе копpinse întp' о kapte, "Περγαμηνοὶ πίνακες». D: Ал: каtaлoaцeле вiблioteчeĭ Пepгamѕлѕĭ; notъ, каtaгpafie xpoпoлoцiкъ, saѕ istopiкъ; diaгpamъ astpoлoцiкъ. (de ѕnde) «'Η περὶ τὸν πίνακα μέθοδος». Пл: astpoлoцia. (în Esixie) гpesia de пĭatpъ saѕ de лemnѕ a лѕкpъtopiлop de пĭeĭ; stpaкinъ (прinч: de лemnѕ, къвanѕ), taвъ, taлepѕ. «Τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ὀπταλέων». Od: П:

Πινάριον (τὸ), ѕnѕ feлѕ de вitpioлѕ, (алt:) σταλακτὶς. [ші

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, [πίνος] mînжitѕ, soĭosѕ.

Πιναροχαίτης, ου (ὁ), поet: [πιναρὸς, χαίτη] soĭosѕ ла пъpѕ-

Πιναρόω -ῶ, в:it: -ώσω, mînжeskѕ, soĭeskѕ. [πιναρὸς].

Πινάω -ῶ, biit: -ήσω, sintѕ плinѕ de soaĭe, ='Ρυπάω. [ші

Πινηρὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локѕ dn πιναρὸς. [πίνος].

Πινικὸν (τὸ),=Πιννικὸν.

Πίννα, ші Πίννη, ης (ἡ), пinъ, ѕnѕ feлѕ de skoĭкъ de mape. [de ѕnde

Πιννικὸν (τὸ), (se înц: ἔριον) лînъ, saѕ

mъtase de пinъ (din каре fъчеаȣ преці-oase stofe).

Πιννινόθριξ, saȣ Πιννόθριξ, -ότριχος, [πίννινον, θρὶξ] ал кърȣїа пърȣ este...

Πίννινον (τὸ), =Πιννικὸν (вezї ziч:).

Πιννοτήρης, ου (ὁ), [πίννα, τηράω] ȣnȣ felȣ de mikȣ каркinȣ (ракȣ), каре tръїеште înъȣntрȣл пineї.

Πιννοτρόφος (ὁ, ἡ), (τόπος локȣ) хръnitорȣ de (mȣлte ші бȣne) пine. [πίννα, τρέφω].

Πιννοφύλαξ, ακος (ὁ), = Πιννοτήρης. [πίννα, φύλαξ].

Πιννώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїȣл (saȣ asemenea) пineлор. [πίννα].

Πινόεις, εσσα, εν, поet: în локȣ de πιναρὸς.

Πῖνον (τὸ), ȣnȣ felȣ de вере de орzȣ.

Πίνος (ὁ), soaїe (прinч: de ȣnsoape); (fiг:) natȣралȣл ші непрefъкȣtȣл stiлȣ ал antiчелор skрise ші mъestpiї, simплitatea архаікъ, (Fранц:) vernis d'antiquite.

Πῖνος (ὁ), = Πίτυς, (de ȣnde Лat:) pinus, (ші Pom:) пinȣ, moлiftȣ.

Πινόω -ῶ, віit: -ώσω, [πίνος] soїeskȣ; (прinч:) ȣnгȣ кȣ ȣntdeлemnȣ ші чл:; пъtezȣ, mînжeskȣ кȣ ȣnsoape. (de ȣnde) «Πεπινωμένος (ἀθλητὴς, saȣ λόγος)». Лкs: =Εὐπινής.

Πινύς, ύος, ші

Πίνυσις, ιος (ἡ), поet: dȣхȣ, iskȣsinцъ, isteцime; înцелепчїȣne. [din

Πινύσκω, saȣ Πινύσσω, [πνύω=πνέω] віit: πινύσω, (пas: tpe: de кȣ: în локȣ de прez: πέπνυμαι, nex: пas: ἐπινύσθην) поet: (dȣпe ziч:) însȣfлȣ; (прin întind:) înцелепцeskȣ. «Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή». Іл: Ξ. (ші пas:) «Ἦν (σοφίαν) Ὀρφεὺς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπινύσθη». Іambл: s' a însȣfлat, s' a înвъцat. [de ȣnde

Πινυτή, ші Πινυτής, ῆτος (ἡ), поet: înцелепчїȣne. [ші

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, поet: înцелептȣ. [de ȣnde

Πινυτότης (ἡ), = Πινυτή.

Πινυτόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: iskȣsitȣ ла minte, foapte înцелептȣ.

Πινυτῶς, adв: поet: înцелепцeшte.

Πινύω, віit: -ύσω, =Πινύσκω.

Πίνω, віit: πίομαι, ші πιοῦμαι, (nex: ἔπιον, de ȣnde порȣнч: πίε ші πῖθι, tpe: de кȣ: πέπωκα, ші пas: πέπομαι, nex: пas: ἐπόθην, ші пosit: ποτέον) веаȣ; (fiг:) mъ adъпȣ, sорвȣ. (кȣ ак:) «Πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες». Od: I. «Αὐτὸς μὲν οἶνον, ἐγὼ δὲ ὕδωρ πίνω». Dm: (ші абȣs:) «Πίνοντες κρητῆρας οἴνοιο». Іл: Θ. (saȣ кȣ цen ел:) "Οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης». Ткр: (ші fъръ kazȣ) «Ποταμόνδε κατήϊε πιόμενος„. Od: K. (ші ел:) «Ἐγὼ καὶ Κλεόνικος ἐπίνομεν (se înц: οἶνον)». Ткр: веam ші mînkam; (ші fiг:). «Τὰ φυτὰ, ὅταν, ὅσῳ ἥδεται, τοσοῦτο πίνῃ (se înц: τοῦ ἐκ Διὸς ὕδατος), μάλα ὀρθά τε αὔξεται καὶ θάλλει». Ksn:

Πινώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πινόεις, ші Πιναρὸς, (Тȣрч:) mȣрdapȣ. [πίνος]. [de ȣnde

Πινωδία (ἡ), пекȣръцie, (Тȣрч:) mȣрdъpie.

Πίνωσις, εως (ἡ), mînжipe; (прinч:) пъtape de ȣnsoape. [πινόω].

Πιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de лitepa П. [πῖ, εἶδος].

Πίομαι, віit: ал лȣї πίνω. 2) (foapte pap) поet: în локȣ de πίνω. (Пind: Олimв: στ').

Πῖον, ονος (τὸ), neȣt: лȣї πίων. || (sȣвst:) гръsime; (прinч:) ȣntȣ, saȣ smîntînъ.

Πιόνομος (ὁ, ἡ), поet: [πίων, νομή] чел кȣ гpase пъшȣnї.

Πῖος, α, ον, поet: (pap) în локȣ de πίων, гpasȣ; podosȣ. [de ȣnde

Πῖος, εος -ους (τὸ), = Πῖαρ. [ші

Πιότης (ἡ), гръsime.

Πιοῦμαι, віit: ал лȣї πίνω.

Πιόω -ῶ, віit: -ώσω, =Πιαίνω, înгpaшȣ.

Πίπερι, εως (τὸ), =Πέπερι. [de aчi] пiперȣ. [de ȣnde

Πιπερὶς, ίδος (ἡ), пomȣ de пiперȣ.

Πιπίζω, înd: în локȣ de ...

Πιπίσκω, віit: -πίσω, (nex: ἔπισα) daȣ кȣїва sъ веа, adъпȣ. «Πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ». Пind:

Πιπλάω -ῶ, ші Πίπλημι, поet: în локȣ de πίμπλημι.

Πίπος (ὁ), =Πιπώ.

Πιππίζω, віit: -ίσω, гȣnгȣїȣ (despre порȣmвїелȣ]. [din

Πίππος (ὁ), [imit:] пȣїȣ de колȣmвȣ, порȣшвїелȣ.

Πίπρα (ἡ), ȣnȣ felȣ de пasъpe, (алt:) πιπώ.

Πιπράσκω, [περάω, πέρνημι] віit: -περάσω, ші пas: πραθήσομαι, ші (maї întpeв:) πεπράσομαι, (tpe: de кȣ: πέπρακα, ші пas: πέπραμαι, nex: пas: ἐπράθην) вînzȣ (прinч: din коло de mape, ші în stpeinȣ пъmîntȣ).

Πιπράω -ῶ, ші Πίπρημι, поet: în локȣ de πίμπρημι.

Πιπρήσκω, Ion: în локȣ de πιπράσκω.

Πίπτω, [în afin: кȣ πετάννυμι] віit: πεσοῦμαι, (nex: ἔπεσον, ші ȣne-орї ἔπεσα, tpe:

de кȣ: πέπτωκα) kazȣ̆; mъ sȣpnȣ̆ (кȣ dat: кȣ преп:) «Πεσὼν ἐν κονίῃσιν». Om: «Τεύχεα δ' ἐπὶ χθονί πίπτεν». Om: (saȣ̆ кȣ ак:) «Εἰς ἅλα πίπτει». Es: «Ῥίψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους, τὸν δὲ παρ' αὑτὸν πεσόντα ἀναιρεῖσθαι». Плt: «Καί ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν„. Skp: (saȣ̆ кȣ ɥen:) «Πεσὼν ἐκ νηὸς„. Od: K· (ші fъръ преп:). «Πεδίῳ πέσεν». Om: (saȣ̆ кȣ adв:) "Δράγματα δ' ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε». Іл: Σ. «Κούφη σοι χθὼν ἐπάνωθεν πέσοι». Eȣp: «Καὶ ἔπεσον χαμαί». Skp: (ші aвsoл:). «Δρῦς τάμνον, ταὶ δέ μεγάλα κτυπέσυσαι πίπτον» Іл: Ψ. 2) kazȣ̆ ȣndeвa, saȣ̆ asȣпра кȣїва (пъвълeskȣ̆, mъ peпezȣ̆); (în ръȣ̆) ажȣnгȣ̆ din întîmпларе în чева. «Ἐνὶ νήεσσι πέσωμεν». Іл: N = Ἐμπέσωμεν. «Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσιν, ὥς οἵ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον». Es: (ші fir:) «Ἐς κακότητα πέσῃσιν». Om: «Πίπτουσαι (αἱ αὖραι) ἐς πόντον». Es: 3) (прin întind:) mъ omopȣ̆, (прinч:) ръmîїȣ̆ în локȣ̆. «Περσέων μὲν δὴ ἔπεσον ἄνδρες ἐς δισχιλίους». Ep: (ші кȣ ɥen: кȣ преп:) «Πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτουσιν». Іл: A. 4) (fir: desпре вîntȣ̆) mъ алinȣ̆; (ші прin întind:) îmї пїерzȣ̆ кȣражȣл, mъ вірȣїeskȣ̆, mъ înfpînгȣ̆. «Ἄνεμος πέσεν». Іл: П. "Ἄρτι γάρ ἀναθαῤῥοῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ πόδας ἔπιπτον πάλιν ταῖς ἐλπίσι». Плв: (ші кȣ преп:) «Μεγάλα στρατόπεδα (πρήγματα) ἔπεσον ὑπὸ ἡσσόνων». Tȣч: ші Ep: 5) kazȣ̆ în порокȣл (în пaptea) кȣїва (în fiгȣраɥie дела къdepea sopɥiлор); (de ȣnde fir:) їaȣ̆ oapeкape pesȣлtatȣ̆; mъ întîmплȣ, kazȣ̆ întp' o вреme oape-кape. «Εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα πρόσοδος ἔπεσε τῷ δήμῳ». Плв: «Τὸ πεσὸν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἀργύρισν». Плв: "Χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν». Плв: «Ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὴν προτέραν ἔπεσεν Ὀλυμπιάδα». Плв: «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ᾗ πεσέεται». Ep: (ші aвsoл:) "Τὰ πεσόντα. «Τὰ πεπτωκότα». Лкs: întîmплъріле, înпрежȣръріле. 6) (шаї noȣ̆ кȣ ак: кȣ преп:) mъ fakȣ̆ oвїeктȣ̆ de sokoteaлъ, kazȣ̆, mъ sȣпȣїȣ̆ ла sokoteaлъ. «Ὑπὸ λόγον πίπτει». Плв:

Πιπὼ, όος -οῦς (ἡ), [imit:] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пasъре, пȣпъzъ.

Πίσα, ης (ἡ), = Πίστρα (вezї ші πεῖσα). [de ȣnde

Πίσεα (τὰ), поet: Ion: локȣрї вълtoase, лȣnчї, лiвezї.

Πίσινος, η, ον, fakȣtȣ̆ din mazъре. [πῖσον].

Πισμὸς (ὁ), глs: = Ποτισμὸς. [πίω = πίνω].

Πῖσον (τὸ), saȣ̆ Πῖσος (ὁ), шъzъре.

Πῖσος, εος -αυς, (τό), вezї πίσεα.

Πίσσα, ης (ἡ), [πίτυς] smoaлъ. «Ὑγρὰ πίσσα». Dskp: katpanȣ̆, пъкȣръ. 2) поet: копачїȣ̆ продȣкъtopȣ̆ de smoaлъ, fagȣ̆, вpadȣ̆, ші чл:

Πισσαλιφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (плɥ:) ȣnгȣ̆ кȣ smoaлъ. [din

Πισσαλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ̆ кȣ smoaлъ. [πίσσα, ἀλείφω, nex: ἤλιφον]

Πισσαλοιφέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Πισσαλιφέω. [din

Πισσαλοιφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πισσαλιφής. [πίσσα, tpe: de кȣ: ἥλοιφα din ἀλείφω].

Πίσσανθος, εος -ους (τὸ), fлoapea (zepȣл) smoaлeї, че se skȣpɥe dintp' însa, kînd se fepвe. [πίσσα, ἄνθος].

Πισσάσφαλτος (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de katpanȣ̆, smoaлъ (плantikъ) ȣnitъ кȣ пъкȣръ (de пъmîntȣ̆). [πίσσα, ἄσφαλτος].

Πισσέλαιον (τὸ), ȣntȣ̆ de smoaлъ; saȣ̆ ȣntdeлemnȣ̆ кȣ smoaлъ, = Πίσσανθος, saȣ̆ Πισσάσφαλτος. [πίσσα, ἔλαιον].

Πισσήεις, εσσα, εν, ші

Πισσήρης, εος (ὁ, ἡ), поet:, ші

Πισσηρὸς, ὰ, ὸν, = Πίσσινος. 2) = Πισσώδης. «Μόρος —». Лкs: (алt:) πισσοκώνητος. [ші

Πισσίζω, вiit: -ίσω, seamъnȣ̆ кȣ smoaлъ (ла faɥъ, saȣ̆ ла miposȣ̆). [ші

Πίσσινος, η, ον, (fъкȣtȣ̆) de smoaлъ. [ші

Πισσίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ smoaлъ, saȣ̆ peɥinъ. [πίσσα].

Πισσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (saȣ̆ de feлȣл) smoaлeї. [πίσσα, εἶδος].

Πισσοκαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzȣ̆ копачїȣ̆, saȣ̆ zadъ, ка sъ skoɥȣ̆ smoaлъ. [πίσσα, καυτός].

Πισσόκηρον (τὸ), ші Πισσόκηρος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de чеаръ peɥinoasъ, кȣ каре îшї ȣnг ȣлeiле пе dinъȣntpȣ алвinеле. [πίσσα, κηρός].

Πισσοκονέω -ῶ, вiit; -ήσω, = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) πισσοκωνάω.

Πισσοκονία (ἡ), = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) Πισσοκωνία.

Πισσοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїȣ̆, smȣлгȣ̆ перiї кȣ smoaлъ; (în ɥen·) ȣnгȣ̆ кȣ smoaлъ. [ші

Πισσοκοπία (ἡ), smȣлɥepe de перї кȣ smoaлъ. [ші

Πισσοκοπικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de smȣлгъtopȣ̆ de перї кȣ smoaлъ. [din

Πισσοκόπος (ὁ, ἡ), tъїetopȣ̆, smȣлчъtopȣ̆ de перї кȣ smoaлъ. [πίσσα, κόπτω].

Πισσοκωνάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, (плɥ:)

ȣnгȣ̆ кȣ smoaлъ. [πίσσα, κωνάω]. [de ȣnde

Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ̆ кȣ smoaлъ. "Μόρος — ». poet: moaptea челȣї че se apde ȣnsȣ̆ кȣ smoaлъ, saȣ̆ katpanȣ̆.

Πισσοκωνία (ἡ), ȣnцepe кȣ smoaлъ. [ші

Πισσοκωνίζω, biit: -ίσω, плц: în локȣ̆ de πισσοκωνάω. [πίσσα, κῶνος].

Πίσσος (ὁ), =Πίσος, mazъpe.

Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ (продȣкъtopȣ̆) de smoaлъ, saȣ̆ peцinъ. (πίσσα, τρέφω].

Πισσουργέω-ῶ, biit: -ήσω, лȣкpezȣ̆ smoaлъ, saȣ̆ katpanȣ̆. [ші

Πισσούργιον (τὸ), локȣл, ȣnde se лȣкpeazъ smoaлъ. [din

Πισσουργὸς (ὁ), лȣкръtopȣ̆ de smoaлъ. [πίσσα, ἔργον].

Πισσόω -ῶ, biit: -ώσω, ȣnгȣ̆ кȣ smoaлъ, saȣ̆ katpanȣ̆; (paptik:) лipeskȣ̆ smoaлъ пе о statȣъ, ка sъ 'ї їaȣ̆ кіпȣл (прекȣт fъчеaȣ̆ statȣapiї). 2) smȣлгȣ̆ periї кȣ smoaлъ. [πίσσα].

Πίσσυγγος (ὁ), vezї πίσυγγος.

Πισσώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ̆ плinȣ̆ de (продȣкъtopȣ̆ de mȣлtъ) smoaлъ. [πίσσα].

Πίσσωσις, εως (ἡ), ȣnцepe кȣ smoaлъ. 2) smȣлцepe de periї кȣ smoaлъ. [ші

Πισσωτὴς, οῦ (ὁ), ȣnгъtopȣ̆, (їap прinч:) smȣлгъtopȣ̆ de periї кȣ smoaлъ. «Καὶ τοῦτον παραδοθῆναι πιττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος». Лȣч:

Πισσωτὸς, ὴ, ὸν, ȣnsȣ̆ кȣ smoaлъ; (прin întind:) smȣлsȣ̆ de periї кȣ smoaлъ. [πισσόω].

Πιστάκη (ἡ), помȣл, каpe продȣче fistiкȣpiле. 2) =кȣ...

Πιστάκιον (τὸ), (прinч: ла îm:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de poadъ mirdълоasъ, fistiкȣ̆. [πιστάκη].

Πίστευμα (τὸ), лȣкpȣ (zълогȣ̆) de înкpedepe. [ші

Πίστευσις, εως (ἡ), înкpedepe, saȣ̆ акpeditape. [ші

Πιστευτικὸς, ὴ, ὸν, аплекatȣ̆, лesniчosȣ̆ ла кpezъmîntȣ̆, лesne-кpezъtopȣ̆. [ші

Πιστευτικῶς, adв: кȣ лesniчoasъ înкpedepe, saȣ̆ кpezъmîntȣ̆. «Πιστευτικῶς ἔχειν τινί». Лкs: amȣ̆ înкpedepe, sîntȣ̆ înкpezȣtȣ̆ în чinева. [ші

Πιστευτὸς, ὴ, ὸν, înкpedinцкtȣ̆ de чinева кȣїва. [din

Πιστεύω, biit: -εύσω, amȣ̆ кpedinцъ, saȣ̆ mъ înкpezȣ̆ în чinева; (пas; кȣ ак: ші maї noȣ̆ кȣ цen: ел:) mi se înкpedinцeazъ de чinева чева; (ші кȣ dat: desпpe лȣкpȣ în a 3: пeps:) se înкpedinцeazъ кȣїва чева în пъstpape; (ші fъpъ kazȣ̆) sîntȣ̆ кpezȣtȣ̆, amȣ̆ кpeditȣ̆. «Τίνι μᾶλλον ἄν τις πιστεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα παρακαταθέσθαι»; Ksn: 2) daȣ̆ кpezъmîntȣ̆ ла чева, кpezȣ̆, къ este aша. "'Εκ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι μοι πιστεῦσαι συμβαίνει». Tȣч: (de ȣnde Бis:) «Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν ... ». Simв: (ші пas:) «'Επιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ». Sкp [πίστις].

Πιστὴρ (ὁ), =Ποτιστὴς. [ші

Πιστήριον (τὸ), =Ποτιστήριον. [πίνω].

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, însȣfлъtopȣ̆ de кpedinцъ, saȣ̆ кpezъmîntȣ̆, îndȣnлекъtopȣ̆; (прin întind:) кȣpatȣ̆ ла inimъ, nevіклeanȣ̆. 2) îndȣnлекъtopȣ̆, = Πειστικὸς. 3) плекatȣ̆, sȣnȣsȣ̆. [πίστις].

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, [πίνω] кȣpгъtopȣ̆, de бъȣt. «Νάρδος—». Sкp:

Πίστιος (ὁ), patponȣ̆ ал кpedinцeлop, saȣ̆ кpezъmîntелop (жȣpъmintелop, înкpedinцъpiлop). (eпit: ал лȣї Жое, vezї ші πιστοφύλαξ). din

Πίστις, εως (ἡ), [πείθω] înкpedinцape, sirȣpъ domipipe desпpe чева. «'Η πίστις ἀπόδειξίς τις· τότε γὰρ μάλιστα πιστεύομεν, ὅταν ἀποδεδεῖχθαι ὑπολάβωμεν». Apst: (Бisep:) кpedinцъ, ȣna din челе tpeї шapї viptȣцї. "Πίστις ἐστὶν ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Sкp: înкpedepe (în чinева, saȣ̆ de ла чinева). (Fpanц:) confience, saȣ̆ crédit. «Τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας». Ksn: sinчepitate, saȣ̆ кȣpъцie de inimъ, чinstitȣ̆ xapaкtepȣ̆, (Fpanц:) bonne foi; (pap) askȣлtape, sȣпȣnepe; (прin întind:) op че sлȣжeшte sпpe înкpedinцape, dovadъ; mъptȣpie, (Fpanц:) autorite; (oвіч:) жȣpъmîntȣ̆; кezъшie; fъгъdȣinцъ, saȣ̆ înвoїaлъ înкpedinцatъ прin жȣpъmîntȣ̆, saȣ̆ кezъшie, =Τὰ πιστὰ. «Πίστιν τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς αὐτούς». Ep: «Πίστι καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισιν». Ep: (oвіч: îm:). »Τόν τε κοινὸν ὅρκον καὶ ἰδίᾳ καὶ ἀλλήλοις πίστεις ἐποιήσαντο». Ksn: «Πίστεσιν, αἷς λέγοντες πείθομεν». Iskp: 3) op че (dap прinч: sлȣжвъ пȣвлікъ, че) se înкpedinцeazъ кȣїва, deплinъ пȣtepe, saȣ̆ opdinȣ̆ înкpedinцatȣ̆ solȣлȣї, sfetniкȣлȣї, ші чл: «Τοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τιμὰς καὶ πίοτεις ἀνῆγε». Пл:

Πιστολέτης, ου (ὁ), poet: [πίστις, ὀλέω] пїepzъtopȣ̆ (кълкъtopȣ̆) de кpeditȣл, saȣ̆ кpedinцa sa.

Πιστοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ̆ de кpe-

zȣt, înкpedinцezȣ чева (кȣ dovezĭ ші чл:). [πιστοποιός]. [de ȣnde

Πιστοποίησις, εως (ἡ), înкpedinцape прin dovezĭ, ші чл:

Πιστὸς, ἡ, ὸν, [πείθω] (în цen:) de кpezȣt, saȣ вpednikȣ de кpedinцъ; (пaptiк: desпpe oam:) кpedinчosȣ, nevikлeanȣ, чinstitȣ. «Ἑταῖρος («Φύλαξ) — ». Dm: ші Es: (ші кȣ dat: пepiп:) «Πιστὸς τῇ πόλει γεγένημαι„. Ksn: 2) înкpedinцatȣ desпpe чева. (de ȣnde Бisep:) «Πιστοὶ». кpedinчoшĭ чeĭ чe кped în Xpistosȣ, Xpistianĭ. 3) (кȣ dat:) în лoкȣ de πίσυνος, înкpedinцatȣ, пъdъжdȣitopȣ în чinева, saȣ чева. «Τοξουλκῷ λήμματι πιστοὺς». Esхл: "Ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἕδρας τάδε»; Sof. «Κυσὶ καὶ πλεκταῖς πιστὸς». Плt: 4) (desпpe лȣкp:) op чe кontpiвȣĭeшte лa înкpedinцape, вpednikȣ de кpezȣt. «Πιστὰ τεκμήρια». Esхл: «Ὅτῳ πιστὰ». Лкs: saȣ 5) sigȣpȣ, de кpedinцъ. «Ὅρκια πιστὰ„. «Τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον ἤ... Ksn: (de ȣnde oвiч: eл:) «Το πιστὸν, ші (maĭ des îm:) "Τὰ πιστὰ». Лкs: жȣpъmîntȣ, кezъшie, мъpтȣpie, ші чл: (вezĭ ші πίστις). «Καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μή προδώσειν ἀλλήλους». Ksn: «Πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντας». Ksn: «Πιστὰ ποιέεσθαι„. Ep: (ші кȣ dat:) «Οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν». Od: Λ. nȣ maĭ este кpedinцъ în мȣĭepĭ.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, [πίνω] de бъȣt.

Πιστότης (ἡ), хapaкtepȣл кpedinчosȣлȣĭ, кpedinчoшie, (Fpanц:) fideлitate· [πιστὸς],

Πιστοφύλαξ, ακος (ὁ), noet: пъzitopȣ, saȣ пatponȣ de înкpedinцъpiлe date saȣ лȣate(жȣpъminte, înвoĭeлĭ, ші чл:) «Ἥλιος—». Opf: (вezĭ ші πίστιος). [πιστὸς, φύλαξ].

Πιστόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ пe чinева кpeditaвiлȣ (de înкpezȣt) пpin лȣape de лa dînsȣл de înкpedinцъtoape miжлoaчe (жȣpъminte, кezъшiĭ, ші чл:) «Πιστώσαντες αὐτὸν ὅρκοις». Tȣч: (ші miж:) «Οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου ὡς κακὸν πιστώσομαι». Sof: (ші пas:) «Εἴ μοι ἐθέλοιτε ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονα μ' οἴκαδ' ἀπάξειν». Od: O: «Πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα». Om: Imn: 2)=Πιστοποιῶ, înкpedinцezȣ, domipeskȣ, конвinгȣ. «Χερὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσι», Iл: Φ: (ші пas:) «Εἰ δ', ἄγε δὴ, καὶ σῆμα δείξω, ὄφρα πιστωθῆτε ἐνί θυμῷ». Od: Φ: (ші кȣ inf: xot: anaл:) «Πιστωθεὶς, ὅτι...». Sof: [πιστὸς].

Πὶστρα (ἡ),=Ποτίστρα. [πίω, πιπίσκω].

Πίστρις, εως (ἡ),=Πρίστις.

Πίστρον (τὸ), кom: вasȣ de aпъ, îpdъȣ. [πιπίσκω, вiit: πίσω].

Πίστωμα (τὸ), op чe кontpiвȣĭeшte лa înкpedinцape (semnȣ, dovadъ, ші чл:) "Γηραλέα πιστώματα„. Esхл: în лoкȣ de πιστοὶ γέροντες. [πιστόω].

Πιστῶς, adв: кȣ кpedinцъ, saȣ înкpedinцape. «Πιστῶς ἔχειν πρὸς τινα». Ksn: a aвea înкpedepe în чinева. [πιστὸς].

Πίστωσις, εως (ἡ), înкpedinцape. [πιστόω].

Πιστωτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ πιστόω.

Πιστωτικὸς, ἡ, ὸν, sontpiвȣitopȣ лa înкpedinцape, înкpedinцъtiвȣ. [πιστόω].

Πισύγγιον (noate maĭ кopeкtȣ πισσύγγιον), ου (τὸ), лȣкpъtopie de пĭeĭ, пĭeлъpie. [din

Πίσυγγος, (noate maĭ кopeкt: πίσσυγγος) ου (ὁ), пĭeлapȣ; чismapȣ. [noate πίσσα].

Πίσυνος (ὁ, ἡ), [πείθω] înкpedinцatȣ, întemeĭatȣ în чева, saȣ чinева; askȣлtъtopȣ, sȣпȣsȣ. «Θεοῖσι («Χρησμῷ) —». Om: ші Ep: »Ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ». Opf:

Πίσυρες, ες, α, Eoл: în лoкȣ de τέσσαρες.

Πίσω, вiit: aл лȣĭ πιπίσκω.

Πιτάριον (τὸ), (плц:) op чe ape fiгȣpa лitepeĭ П: [πῖ].

Πιτνάω, ші Πίτνημι, ші Πίτνω, (de ȣnde прeл: ἐπιτνάμην, ші пaptч: πιτνὰς) noet: în лoкȣ de πετάννυμι, întinzȣ, desfъшȣpȣ. «Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας„. Od: Λ: (ші кȣ dat:) «Ἔπιτνον ἀλωῇ». Ep: (se konf: кȣ πίλνημι, ші кȣ...

Πιτνέω -ῶ, ші (ȣne-opĭ) Πίτνω, (de ȣnde прeл: saȣ nex: aл: 2: ἔπιτνον) noet: în лoкȣ de πίπτω. «Ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου»; ші «Πίτνει χαμαὶ». Пind:

Πίτνημι, noet: în лoкȣ de πιτνάω.

Πίτνω, noet: вezĭ πιτνάω, ші πιτνέω.

Πίττα, ης (ἡ), At: în лoкȣ de πίσσα. [de ȣnde

Πιττάκιον (τὸ), вȣкatъ de пînzъ, saȣ de пĭeлe ȣnsъ кȣ aлifie, emплastpȣ; (aлt:) πεττύκιον, [de ȣnde] пetiкȣ de кîpпitȣpъ; foae de xîptie, saȣ de memвpanъ; skapъ de кapte; tepfeлoгȣ de însemnъpĭ; [de aчi maĭ noȣ] пitaкȣ, skpisoape, pъвaшȣ (къчĭ stpînгîndȣ se se fopmeazъ în пъtpatȣ кa fiгȣpa smoaлeĭ topnate).

Πίτταξις (ξυς), εως (ἡ), коapnъ.

Πιττάσφαλτος, Πιττουργὸς, Πιττόω, ші чл: At: în лoкȣ de πισσάσφαλτος, ші чл:

Πιτύϊνος, η, ον, чeл din кoпaчĭȣл пinȣ, saȣ moлiftȣ. «Πιτυΐνη (ῥητίνη)». peцinъ de moлiftȣ. || (sȣвst:) Πιτυΐνη, ȣnȣ feлȣ de плantъ, (noate)=Χαμαίπιτυς. [ші

Πιτυὶς, ίδος (ἡ), poada пinȣлȣĭ (moлiftȣлȣĭ), кȣкȣnapȣл; peцinъ de пinȣ. [πίτυς]·

Пітулеύω, вііт: -еύσω, ſакъ ѕгомотъ, вътînd, ѕаъ мішкînd мîînеле ѕаъ пічоареле (къ такть ка вîзлашіĭ); ватъ din мîînî ка лъптъторіĭ, ѕаъ каре ѕе ват къ артеле; (ком: în цеп:) мъ лъпть, мъ ватъ, мъ ѕвîрколеѕкъ. "Πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας». Apѕтſ: [ші

Пітулíζω, вііт: -ίσω,=Пітулеύω. 2) торпъ ка плоаеа, ѕтропеѕкъ. «Πιτυλίζειν γάλα ἐν φύλλοις». Інкр: [πίτυλος]. [de ънde

Пітúлιѕма (τὸ), =Пітулос; (партік:) ънъ ſелъ de регълатъ мішкаре de мîînî ѕаъ de пічоаре.

Пίτυлος (ὁ), [imit: în аſin: къ πτίσσω, τύπτω, ѕаъ πίπτω] (прінч:) въжііткл, ѕаъ въеткл пікътърелор de плоае, ѕаъ ал апеĭ în вîзлipe. «Πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος,. Евр: (în цеп:) ѕгомотъ, zonгъітъ (прінч:) de арме ізвіндъ ѕе ъна de алта; ловітъръ къ пътпіĭ. «'Ερέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον». Ехл: "Πόῤῥωθεν μάλα τὸν πίτυλον κατασείοντι (τῷ τράγῳ)». Ѕіп: атакъ, ізвіре. «Διὸς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμά». Евр: (прін întіnd:) вîзлipe, ѕаъ шіръ de вîзле. «Σκάφος ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον». Евр: ші "Νεὼς πίτυλος». Евр: коравіе гата de плекат: (ſіг:) тървъраре, ſърie. «Μανίας ("Φόβου) πίτυλος». Евр: 2) ънъ ſелъ de пазъре, [de ачі] пітъліче.

Пітúνη, (ші чеде dintр'înѕа) греш: în локъ de пуτίνη.

Пітуόεις -οῦς, όεσσα -οῦσα, όεν -οῦν, поет: плінъ de ніпî (молістї). [πίτυς].

Пітуокάμπη (ἡ), omida, ші (пентръ аѕетънътатеа ſігъреĭ) глоареа молістълкĭ. [πίτυς, κάμπη].

Пітуокάμπτης, ου (ὁ), ſпковоіторъ, мъдііторъ de молістї (епіт: ал тîлхарълкĭ Sinisъ). [πίτυς, κάμπτω].

Пітуόστεπτος (ὁ, ἡ),înкъпъпатъ къ молістъ. [πίτυς, στέφω].

Пітуотрόφος (ὁ, ἡ), хръніторъ (продъкъторъ) de молістї. [πίτυς, τρέφω].

Пітуοῦσα, în контрак: în локъ de пітуόεσσα, fem: ал лкĭ пітуόеις. || (ѕъѕѕт:) ънъ ſелъ de плантъ din соĭкл лантелкĭ къкълкĭ.

Пітурηνὸς (ὁ), поате în локъ de пітúрινος.

Пітурίας, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος, пîîне) de търîце, ѕаъ zъѕіте (проастъ). [ші

Пітурíασις, εως (ἡ), патімъ (ънъ ſелъ de печінцине), мътреацъ а капълкĭ, ші а алтор пърцî але трънълкĭ. [ші

Пітúрινος, η, ον, ші Пітúριος, α, ον, ſъкътъ de търîце. [ші

Пітурὶς, ίδος (ἡ), ънъ ſелъ de мікъ мъзлінъ (че ѕе къленеа, ші ѕе ѕъра маĭ 'наінте de а ѕе коаче). [ші

Пітúрισμα (τὸ),=Пітурíασις. [ші

Пітурίτης, ου (ὁ),=Пітурίας. [πίτυρον].

Пітуροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de ſелкл, ѕаъ асеменеа търîцелор. [πίτυρον, εἶδος].

Пίτυρον (τὸ), [птíσσω] търîцъ. 2) (ſіг:) мътреацъ de капъ. 3) ашезътъра ъдъклкĭ ла ſъндъ. [de ънde

Пітурόομαι -οῦμαι, вііт: -ωθήσομαι, капътъ (ажънгъ ла) патімъ de мътреацъ. [ші

Пітурώδης, εος (ὁ, ἡ), =Пітуроеідὴς, търîцоѕъ.

Пίτυς, υος (ἡ), молістъ, ѕаъ пінъ, копачîъ реціноѕъ, невештедъ къ îndoite гімпоаѕе ſрънzе, къкънаръ (вezi ші πεύκη). «Πίτυος δίκην ἐκτρίβεσθαι„. Ер: (пров:)= Πανωλεθρία (ſіind къ ачеѕта, кînd ѕе ва тъїа одатъ, нътаї дъ влъѕтape). 2) поет: ор че ѕе ſаче dintр' ачестъ лемнъ, (ѕпре екѕ:) zadъ, коравіе, ші чл:

Пітύστεπτος (ὁ, ἡ),=Пітуόστεπτος.

Пітυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка пінъкл; ѕаъ плінъ de молістї. [ші

Пітυὼν, ῶνος (ὁ), дътъравъ de молістї, ѕаъ къкънарї. [πίτυς].

Піфаллὶς, ίδος (ἡ),=Піфігξ.

Піфάѕкομαι, поет:=Φημὶ, (ѕе конf: ші în аſin: къ ..

Піфаύѕκω, (ſъръ вііт:) поет: [φάω, φαύσω] арътъ, ſакъ къноскътъ; екѕпълъ, вештескъ; (прін întіnd:) ѕпълъ, повештескъ; ворвескъ. || (між: ші пас:) черъ а мî аръта, а 'мî ѕпъпе, аſлъ, авzъ.

Піφηξ, ηκος, ші

Піφιγξ, ιγγος (ὁ, ші ἡ), [imit:] ънъ ſелъ de пазъре мікъ. (вezî ші πιπὼ].

Пίω, пех: 2: de ѕъп. ал лкĭ πίνω.

Піώδης, εος (ὁ, ἡ),=Пίων, гръѕълъ.

Піὼν, οῦѕα, όν, пех: 2: de партч: лкĭ πίνω.

Пίων, [πῖαρ, πῖος] ονος (ὁ, ἡ), (компар: πιότερος, -ότατος) гразъ; (прінч: деѕпре вite) înгръшатъ; (ſіг:) подіторъ; (în цеп:) înвіlшътатъ; богатъ, порочітъ. «Πίονα οἶνον». Od: 1: || (пехт:) Πῖον(τὸ),=Πῖαρ, гръѕіме, ші чл:

Πλαγὰ, ᾶς (ἁ), Dор: în локъ de πληγὴ.

Πλαγγένιον (τὸ), dim: ал лкĭ πλαγγὼν, пъпъшікъ. 2) ънъ ſелъ de ънѕоапе ѕаъ мірeаѕмъ.

Πλάγγος (ὁ), ънъ ſелъ de вълтъръ, (алт:) μόρμνος.

Πλαγγὼν [πλάσσω], όνος (ἡ), пъпѹшъ de чеаръ (гіпsѹ, ші чл:).

Πλαγεὶς, εῖσα, ὲν, Dop: în локѹ de πληγεὶς. пas: nex: 2: de партч: ал лѹї πλήσσω.

Πλαγιάζω, віit: -άσω, кѹлкѹ чев ; пѹїѹ пе sinemї saѹ пе алтѹл алътѹреа; (neѹt:) плѹteskѹ кѹ волте; (палest:) isбeskѹ пе контралѹптъторѹл меѹ алътѹреа, їар пѹ ѹnde арътамѹ; (de ѹnde fir:) амъцeskѹ, înшелѹ (вezї ші κλιμακίζω); грам:)=Κλίνω, deклінѹ. πλάγιος]. [de ѹnde

Πλαγιασμὸς (ὁ), кѹлкаре; saѹ пѹпере de чева алътѹреа.

Πλαγιαυλίζω, віit: ίσω, кîntѹ кѹ...

Πλαγίαυλος (ὁ), ѹпѹ felѹ de flѹерѹ, кѹ каре se кîntъ цінѹтѹ алътѹреа кѹ бѹзеле (ка Itл: flaѹtѹ, ші тѹрч: naїѹ). 2) (adїekt:) кîntъторѹ кѹ astfeл de instрѹmîntѹ. [πλάγιος, αὐλὸς .

Πλαγιόκαρπος (ὁ, ἡ), (бotn: чел кѹ роа da sa ешітъ п' алътѹреа. [πλάγιος, καρπὸς]

Πλαγιόκαυλος ὁ, ἡ), (бotn:) чел кѹ которѹл кѹлкатѹ. [πλάγιος, καυλὸς].

Πλάγιος, [πλάγος, saѹ πλὰξ, вezї ші πλαίσιον] α saѹ ος, ον, кѹлкатѹ, пїezішѹ, opizontaлѹ; пѹцin чева повîрпіт în латѹре, saѹ ла вале; kostішѹ. «Πότερα, τὸ κλίμα ὀρθὸν τίθεις ἢ καὶ πλάγιὸν τι». Ksn: «Ἱππασάμην οὔτε πλαγίου οὔτε κατάντους φειδόμενος». Ksn: «Πλαγίοις καὶ πλατέσι τοῖς ξίφεσι παίειν». D: Kas: (ші fir:) «Παντὶ λόγῳ πλαγίους ὥσπερ πνεύματι παραδιδόναι ἑαυτοὺς». Пл: 2) пѹsѹ алътѹреа, алътѹрашѹ, «Τὰ πλάγια κέρατα». Такt: коasteле іаланцеї (de ѹnde) "Πλαγίους λαβεῖν τοὺς πολεμίους„. Лкs: sъ'ї апѹче п'алътѹреа. "Ἐκ πλαγίου». (ші fir:) «Εὐλήπτους καὶ πλαγίους παραδιδόναι». Лкs: 3) (fir:) віклеапѹ. кѹ доъ feцe, îndoїosѹ; (ѹпе-орї) fрікоsѹ «Πλάγιαι φρένες». Пind: «Πλάγιον αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ἐφεδρεύοντα τοῖς καιροῖς». Плв: 4) (грам:) "Πλάγιαι πτώσεις». челе треї казѹрї дѹпе nominatiвѹ (пѹmitѹ dрeптѹ) овліче (кѹлкате). || (neѹt:) Πλάγιον, adв: în локѹ de πλαγίως.

Πλαγιοσύντακτος (ὁ, ἡ), грам: акорdatѹ кѹ казѹ овлікѹ. [πλάγιος, συντάσσω].

Πλαγιότης (ἡ), пosiцia кѹлкатѹлѹї, saѹ пїezішѹлѹї; (грам:) sintaksѹ în казѹ овлікѹ. [πλάγιος].

Πλαγιοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорѹ de латѹреле ошtipiї. [πλάγιος, φύλαξ].

Πλαγιόω -ῶ, віit: -ώσω, =Πλαγιάζω.[ші

Πλαγίως, adв: кѹлкат ; повîрпіт întр' о парте; пїezіш; (fir:) віклепеште; (desпре кѹвîntѹ) пе гічіте. [πλάγιος].

Πλαγκτὴρ (ὁ), поet: рътъчіторѹ; saѹ рътъчітѹ (nemeрnікѹ). [ші

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, рътъчітѹ, nestatoрnікѹ ла ѹпѹ локѹ ; (fir:) ameцітѹ, ѹлѹітѹ, zъnatікѹ. [πλάζομαι]. [de ѹnde

Πλαγκτοσύνη (ἡ), поet: = Πλάνη, рътъчіре din локѹ în локѹ. [ші

Πλαγκτὺς, ύος (ἡ) поet: =Πλαγκτοσύνη.

Πλάγξω, віit: ал лѹї πλάζω.

Πλάγος, saѹ Πλᾶγος, εος -ους (τὸ),Епігр: партеа din латѹре; коastъ de мѹnte [πλάζω].

Πλαγχθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1. de партч: ал лѹї πλάζω.

Πλαδαρος, [πλάδος] ά, όν, foарте ѹmedѹ, апоsѹ ; (прin întind: ка бѹреteле молешітѹ (de ѹmezeaлъ), flешкъітѹ; (fir:, fъръ гѹstѹ. (se коnf: кѹ κλαδαρός). [de ѹnde

Πλαδαρότης (ἡ , молічїѹне. flеашкъ. [ші

Πλαδάρωμα(τὸ), =Πλάδος, ші Πλαδαρότης.

Πλαδάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѹ молешітѹ, flешкъітѹ; de мѹлтъ ѹmezeaлъ înчепѹ а мѹчezi, saѹ а пѹtрezi. «Οὖλα πλαδῶντα», Dsкр: ѹmflate de sкорбѹтѹ; [πλάδος].

Πλαδιάω -ῶ, Лакп: [πλάζομαι) fакѹ, saѹ ворбеskѹ пеѹѹnatiче лѹкрѹрї (ка ѹпѹ копілѹ мікѹ).

Πλάδη (ἡ), поet: în локѹ de πλάδος.

Πλαδόεις, εσσα, εν, поet: în локѹ de πλαδαρός. [din

Πλάδος (ὁ), преа мѹлтъ ѹmezeaлъ; (прin ѹрm:) молешіре, (fir: destomaxѹ, mi чл:); înчепере de пѹtрezіре, мѹчezeaлъ.

Πλαδόων, поet: Ion: în локѹ de πλαδῶν, партч: ал лѹї πλαδάω.

Πλαδώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: în локѹ de πλαδαρὸς. [πλάδος].

Πλάζω, віit: πλάγξω, (nex: пas: ἐπλάγχθην) поet: în локѹ de πλανῶ, рътъчеskѹ, fакѹ пе чінева а еші din калеа sa; deпъртezѹ. «Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς». Іл: А: (fir:) skoцѹ din minцї, ѹлѹїeskѹ; (пas: saѹ між:) îmї пїерzѹ дрѹмѹл, esѹ din калеа меа, мъ рътъчеskѹ (проп: ші fir:).

Πλαθάνη (ἡ), ші Πλάθανον (τὸ), ші Πλάθανος (ὁ), [πλάσσω] masъ potѹndъ, saѹ тежгеа, пе каре se formeazъ пїїnea ші чл:

Πλαθείην, поet: пas: nex: 1: de поft: ал лѹї...

Πλάθω, (fъръ віit:) поet: în локѹ de πελάζω, мъ апропіѹ

Πλαίσιον (τὸ), fігѹръ пътратъ прелѹнгъ; (прin întind:) ор че este fъкѹтѹ întр' ast-

fel de firъръ, (spre eks:) kalîпъ de kъръmizî (bezî ші πλινθίον); (îar prinv:) trъпъ de ostaшî în astfel de firъръ; (de ъnde) «Εἰς τὰ πλαίσια (alt: εἰς τὰ πλάγια) βάλλειν». D: Kas: a isbi oastea în koaste.

Πλαισὸς, ὴ, ὸν,=Βλαισὸς.

Πλακεὶς,, εἴσα, ἐν,, nas: nex: 2: de partv: al lbî πλέκω.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, cel în formъ de plakъ. [ші

Πλάκινος, η, ον, kompъsъ din plakъ, saŭ skîndъръ. «Τρίπους—„, Engr: [ші

Πλακὶς, ἰδος (ἡ), natъ de flori la serpъtoarea Panateneelor. [ші

Πλακίτης, ου (ὁ), ші Πλακῖτις, ιδος (ἡ), cel ka o plakъ, pieoштitъ. [ші.

Πλακόεις -οῦς, εσσα -οῦσα, όεν -οῦν, poet: întinsъ în formъ de plakъ, plieoштitъ; шesъ, netedъ. «Χώρῳ ἐνὶ πλακόεντι». Opf: [πλὰξ].

Πλακουντάριον (τὸ), dim: al lbî πλακούντιον.

Πλακουντηρὰ (τὰ), prъžitъrî în formъ de plъčintъ. [πλακοῦς].

Πλακουντικὸς, ὴ, ὸν, de plъčintъ. [ші

Πλακούντιον (τὸ), dim: al lbî [πλακοῦς].

Πλακουντοποιία (ἡ), fačere (meштeшъгъ) de pitъčinte, plъčintъpie. [ші

Πλακουντοποικὸς, ὴ, ὸν, kъbenitъ plъčintarъlî, saŭ plъčintъpii. [din

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de plъčinte. || (sъbst:) plъčintarъ. [πλακοῦς, ποιὸς].

Πλακουντώδης, εος (ὁ, ἡ), cel de felъl saŭ de forma plъčinteelor. [din

Πλακοῦς, οῦντος (ὁ), în kontrakц: în lokъ de πλακόεις (se înц: ἄρτος), plîne în formъ de plakъ, întinsъ, tъrtъ (azimъ); (îar prinv:) prъžitъrъ, (de avi) plъčintъ. 2) (din asemъn: firъrei) sъmînц de palъz.

Πλακόω -ῶ, biit: -ώσω, akoperъ, saŭ kъpitъшeskъ kъ plъčî. [πλὰξ].

Πλᾶκτρον (τὸ), Dop: în lokъ de πλῆκτρον.

Πλάκτωρ, ορος (ὁ), Dop: în lokъ de πλήκτωρ.

Πλακώδης, εος (ὁ, ἡ), cel în formъ de plakъ, întinsъ, plieoштitъ. 2) akoperitъ kъ plakъ, saŭ koažъ. [πλὰξ].

Πλακωτὴς, οῦ (ὁ),akoperitorъ kъ plъčî.[ші

Πλακωτὸς, ὴ, ὸν, akoperitъ kъ plъčî. [πλακόω].

Πλὰν, adv: Dop: în lokъ de πλὴν.

Πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, rъtъčeskъ ne činева; (fir:) amъцeskъ, skoцъ din minцî; (miž:) mъ rъtъčeskъ, nîerzъ drъmъl;(prin ъrm:) okoleskъ în koačî ші 'n koло; (fir:) mъ amъцeskъ. [ші

Πλανέομαι, Ion: în lokъ de πλανάομαι.[din

Πλάνη (ἡ), rъtъčipe, nîerdere de drъmъ; (fir:) amъцipe, înшelъčiъne; nenemeripe.

Πλάνημα (τὸ), or ce kontribъîeшte la rъtъčipe; rъtъčitъrъ. [πλανάομαι].

Πλάνης, ητος, saŭ ἦτος (ὁ), care ъmblъ rъtъčit. «'Αστέρες—». (alt:) πλανῆται.

Πλανησίεδρος (ὁ ἡ), cel fъrъ шedere statornikъ, rъtъčitorъ kъ lokъinца sa. [πλάνησις, ἕδρα].

Πλάνησις, εως (ἡ), rъtъčipe (akt: saŭ nas:); (fir:) amъцipe. [ші

Πλανητέον, nosit: al lbî [πλανάω].

Πλανητεύω, biit:=Πλανῶμαι, rъtъčeskъ, ъmblъ rъtъčindъ mъ. [din

Πλανήτης, ου (ὁ),= Πλάνης, rъtъčitorъ, nestatornikъ la ъnъ lokъ. "Πυρετοὶ πλανῆται». Gal: (îar prinv: ka sъbst:) «Планецiї, (se înц: ἀστέρες)». планецiї, care se înbîptesk înprežъrъl soareluî. [πλανάομαι]. [de ъndc

Πλανητικὸς, ή, όν, kontribъitorъ, saŭ sъпъsъ la rъtъčipe; obiчnuitъ, îndemînatikъ a rъtъči, saŭ a se rъtъči; însъшitъ rъtъčitorъlui.

Πλανῆτις, ιδος (ἡ), fem: al lbî πλανήτης.

Πλανητὸς, ὴ, ὸν, sъпъsъ la rъtъčipe, saŭ miшkare; (fir) nъtinvosъ a se amъцi. [πλανάομαι].

Πλάνιος (ὁ, ἡ), poet: în lokъ de πλάνος. [πλάνη].

Πλανόδιος, α, ον, rъtъčitъ din kale. || (sъbst: fem:) «Πλανοδία». drъmъ nîerdutъ, rъtъčipe în kale. [πλάνη, ὁδὸς].

Πλάνος (ὁ, ἡ), rъtъčitorъ, saŭ rъtъčitъ. «'Αστέρες πλάνοι». Manet: планецiї. || (sъbst:) minчinosъ, amъцitorъ. 2) în lokъ de πλάνη, rъtъčipe; (obiч: fir:) amъцipe, moшealъ; saŭ грешealъ, abatere din dreptъ. "Φρενῶν—». Esp:

Πλανοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [πλάνος, στείβω] kъlkatъ de rъtъčiцî.

Πλανύττω, biit: -ύξω,=Πλανῶμαι.

Πλανώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πλανητικὸς.

Πλὰξ, ακὸς (ἡ), [πλάσσω] (în цen) [de avi] plakъ; (prinv:) lesnede netedъ de piatrъ, saŭ martъrъ întinsъ; foae de prъžitъrъ, ші ch:; (fir:) шesъ, kîmpie netedъ. «Χερρόνησίαν πλάκα σπείρει». (ші abbs:) «Πόντου πλάκα». Hind:

Πλᾶξεν, Dop: poet: în lokъ de ἔπληξεν. a 3: sinr: neps: de nex: xot: al lbî πλήσσω.

Πλάξιος (ὁ, ἡ),=Πλακερὸς.

Πλάξιππος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de πλήξιππος.

Πλάσας, ασα, αν, nex: de партч: ал лъї πλάσσω.

Πλάσις, εως (ἡ), sъвst: ал лъї πλάσσω, плъsmъipe; formape, креаре; (mъsik:)= Πλάσμα. [ші

Πλάσμα (τὸ), плаsmъ, formaцie, înkipъitъръ (прinч: de чеаръ, saъ гipsъ); креатъръ; (fir:) пъskочitъръ a imaцinaцii (лъкръ плъsmъitъ, neînfiinцatъ); прічinъipe пъsъ înainte; (mъsik:) formapea глаsълъї sпре maї шълтъ îndълчipe a aъzълъї; (ptp:) пребъкътъ, (прin ъpm: ръъ poвtitъ) деклamaцie. [πλάσσω]. [de ъnde

Πλασματίας, ου (ὁ), їъвitopъ de a плъsmъi în imaцinaцia sa, a повesti вasne; (desпре къвîntъ) faвълosъ. [ші

Πλασματικὸς, ὴ, ὸν, чел къ плъsmъipї, meштешъцitъ. [de ъnde

Πλασματικῶς, adв: în кіпъ плъsmъitъ, meштешъцitъ (neadeвъpatъ).

Πλασματογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ de плаsme, de faвълoase повestї. [πλάσμα, γράφω].

Πλασματώδης, εος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ a плаsmъ, faвълosъ. [πλάσμα].

Πλάσσω (ττω), вiit: πλάσω, (пas: tpe: de къi πέπλασμαι) [imit: în afin: къ πλήσσω] fakъ; formezъ, înkipъїeskъ (прinч: din лъкръpї млъdioase, пъmîntъ, чеаръ, ші чл:); (în цen:) formezъ; (fir:) deпpinzъ; (овіч:) înkipъїeskъ, пъskочeskъ къ mintea mea; (miж:) mъ пpefakъ, mъ fъцъpeskъ. «Πλάττομαι τὸν εἰδότα». Лкs: fakъ пе шtiъtъ, saъ mъ fakъ, къ шtiъ. «Πλασάμενος σχῆμα τραγικὸν». Dm: însъшindъ 'шї formъ tpaцikъ; (ші пas:) Πεπλασμένος, η, ον, = Πλαστὸς, пpefъкътъ, minчinosъ.

Πλάστειρα (ἡ), поet: în локъ de πλάστρια (fem: ал лъї...

Πλαστὴρ (ὁ), поet: în локъ de ...

Πλάστης, ου (ὁ), formъtopъ de чева (прinч:) din пъmîntъ, чеаръ, ші чл:; statъapъ; (în цen:) креatopъ. [πλάσσω].

Πλαστίγγιον (τὸ), dim: ал лъї...

Πλάστιγξ, [πλήσσω] ιγγος (ἡ), tîpколъл къmпенелор; (прin întin:) къmпенеле; (de ъnde поet:) жъгъл каілор; (ъne-opї)=Κοτταβεῖον; (хіpъpц:) sпeteazъ, saъ skîndъpikъ de легat oase fpînte; (поet:) вічїъ.

Πλάστις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї πλάστης.

Πλαστογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ minчinosъ înskpisъ, плаstorpafie, (ad:) imitъ вікленеште skpisoapea къїва. [ші

Πλαστογραφία (ἡ), плаstorpafie, вікленъ imitape a skpisoapeї къїва; (прin întind:) minчinosъ, плъsmъitъ înskpisъ. [din

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ), плаstorpafъ, skpiitopъ de плъsmъite (minчinoase) înskpise, saъ imitъtopъ sпpeamъцipe de skpisoapea къїва; (ъne-opї) = Πλασματογράφος. [πλαστὸς, γράφω].

Πλαστοκατήγορος (ὁ, ἡ), пîpîtopъ de чінева пentpъ плъsmъitъ (neadeвъpatъ) вінъ, adъкътopъ de minчinoasъ пîpъ. [πλαστὸς, κατήγορος].

Πλαστοκόμης, ου (ὁ), пъpтътopъ de minчinosъ пъpъ. [πλαστὸς, κόμη].

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ), = Πλαστολόγος. [πλαστὸς, λάλος].

Πλαστολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ плъsmъite (minчinoase) ворве. [din

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ), sпъitopъ (повestitopъ) de плъsmъitъpї; minчinosъ, înшелътopъ. [πλαστὸς, λόγος].

Πλαστὸς, ὴ, ὸν, formatъ din пъmîntъ (чеаръ ші чл:); (în цen:) fъкътъ, konstpъitъ; (fir:) minчinosъ, пpefъкътъ. «Οὐ πλαστὴν τὴν φιλίαν παρείχοντο,,. Ksn: 2) = Καταπλαστὸς.

Πλαστουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, креezъ, formezъ. [πλαστουργὸς]. [de ъnde

Πλαστούργημα (τὸ), лъкръ de formъtopъ, saъ formъtъръ (прinч:) din пъmîntъ, чеаръ, ші чл:

Πλαστουργὸς (ὁ), лъкръtopъ de лъкръpї formate din matepiї шлъdioase (пъmîntъ, чеаръ mi чл:); (în цen:) креatopъ, formъtopъ; (fir:) = Πλαστολόγος. [πλαστὸς, ἔργον].

Πλάστρια (ἡ), fem: ал лъї πλάστης.

Πλάστρον (τὸ), черчелъ. [πλάσσω].

Πλαστῶς, adв: în кіпъ minчinosъ, пpefъкътъ; fъцъpeште, вікленеште. [πλαστός].

Πλάτα, ας (ἁ), Dop: în локъ de πλάτη.

Πλαταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, цъкъnesвъ, плesneskъ (sпpe eкs: ка doъ tpъпъpї лътъpeцe чокnindъ se ъnъл de алтъл). (stpъm:) isвeskъ чева în кіпъ de a skoate o asemenea плesnitъръ, (Fpanц:) claquer; (ел:) вatъ înпалme. «Πλατάγησον στήθεα». Bionъ. (ші ел:) «Ὁ παῖς ἐχάρη καὶ πλατάγησε νικήσας». Tкp: (ші шіж:) «Θαλάμων θύραι ἐπλαταγοῦντο». Eпгp: [din

Πλαταγὴ (ἡ), [πλατάσσω] ъnъ felъ de instpъmîutъ, каре mішкîndъ se, saъ ловindъ se faче ъnъ felъ de sromotъ, цampapa, xîpîitoape, saъ skîpцiitoape (вezї ші κρόταλον). 2) = къ...

Πλατάγημα (τὸ), цъкъnitъръ (прinч: dîn isвipe de doъ лътъpeцe tpъпъpї întpe din-

seле), (Fpanц:) claquement; (în цen:) tponкъnitъpъ,плesnitъpъ, ші чл: [πλαταγέω].

Πλαταγίζω, biit: -ίσω, = Πλαταγέω; (прinч:) stpirъ ка гîska (ъnde алцiї îndpent: πλατυγίζω). [ші

Πλαταγὼν -ῶνος(ὁ),=[πλαταγὴ].[de ъnde

Πλαταγωνέω -ῶ, biit: -ήσω, =Πλαταγέω (прinч: прin πλαταγὼν). [ші

Πλαταγώνιον (τὸ), dim: ал лъї πλαταγὼν. 2) (îm:) foiле fлoapeї makълъї (fiind къ прin плesnitъpa лор fiind întinse пе fopmъtъpa de черкъ a децeтелор челъї mape ші челъї de ал doiлea a mîneї stînцe, ші isвite къ палma челеї dpente гічїаъ, de se їъвesк, sъъ nъ).

Πλάταμος (ὁ), stînкъ лatъ (întinsъ) în faцa mъpiї. [de ъnde

Πλαταμώδης, εος (ὁ, ἡ), întinsъ, лъцitъ ка πλάταμος. [ші

Πλαταμὼν, ῶνος (ὁ), локъ лatъ (întinsъ) пе цъpmъл mъpiї; пїatpъ netedъ (плакъ) eшitъ пъцin afapъ în mapцinea saъ în faцa mъpiї. «Λείῳ ἐπὶ πλατομῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα κύμασι, χειμερίη δέ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη». Апл:

Πλατάνιος, α, ον, чел de плatanъ. «Μῆλα πλατάνια». At: ъnъ feлъ de mepe. [πλάτανος].

Πλατανιστὴς, οῦ (ὁ),= Πλατανὼν [noate грeш: în локъ de Πλατανιστοῦς]. 2) ъnъ feлъ de пeшte (bezї ші πλάταξ). [ші

Πλατανίστινος, η, ον, = Πλατάνιος. [din

Πλατάνιστος (ἡ),=[Πλάτανος]. [de ъnde

Πλατανιστοῦς, οῦντος (ὁ), = Πλατανών.

Πλάτανος (ἡ), [πλάτος] плatanъ, ъnъ feлъ de копачїъ къ fpъnze лate. [de ъnde

Πλατανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїъл (saъ asemenea) плatanълъї; saъ плinъ de плatanї. [ші

Πλατανών, ῶνος (ὁ), dъmвpaвъ de плatanї.

Πλάταξ, ακος (ὁ), ъnъ feлъ de пeшte, [noate de aчi] плъtiкъ [πλάτος].

Πλατάσσω, [imit:] biit: -άξω, гл: = Πλαταγέω.

Πλατεῖα (ἡ), bezї πλατύς. [de ъnde

Πλατειάζω, biit: άσω, posteskъ (пpoпъnцъ) ziчepiле къ лapгъ гъpъ (ка Dopienї din прiчina deseї întpeвъinцъpї a вокалеї α), (алт:) πλατυστομέω. 2) (Лакоп:) лoвeskъ къ палma (πλατείᾳ τῇ χειρί, къ лatъл mîneї). [ші

Πλατειάσδω, Dop: în локъ de πλατειάζω. [de ъnde

Πλατειασμὸς (ὁ), postipe de вopвe къ гъpa лatъ (bezї вepвъл).

Πλατεῖον (τὸ), тъвлiцъ de лemnъ лatъ, saъ пinaкidъ (пе каpe sкpisъ se pesпîndїa ostъшїaska лoжinкъ). [ші

Πλατέως, adв: лat, în лapгъ; saъ înвiлшъгat.

Πλάτη (ἡ), пaptea чea лatъ a opкъpъїa tpъпъ, (їap прinч:) a вîsлeї; (прin întind:) вîsлъ; (poet:) кopaвie; (ъne-opi) faцa mъpiї; лoпatъ de вîntъpat; чomaгъ пъstopeskъ, ал къpъїa ъnъ къпъtiїъ este лatъ: (îm:) челе maї лate коaste a ле tpъпълъї; sпinapea. [πλάτος].

Πλάτιγξ, ιγγος (ἡ), =Πλάτυγξ.

Πλατίον (τὸ), dim: ал лъї πλάτη.

Πλατίον adв: Dop: în локъ de πλησίον.

Πλᾶτις, (în локъ de πελάτις) ιδος (ἡ), poet: [πελάζω] mъїepe soaцъ.

Πλατίστακος (ὁ), ъnъ feлъ de пeшte =Πλάταξ, [noate de aчi] плъtiкъ. [din

Πλάτος, εος -ους (τὸ), лъцime; лъpцime. «Ἐν πλάτει, saъ «Κατὰ πλάτος». Лкs: = =Πλατέως, пе лapгъ, întins. [de ъnde

Πλατόω -ῶ, biit: -ώσω, = Πλατύνω.

Πλάττω, biit: -πλάσω, At: în локъ de πλάσσω.

Πλατυάμφοδος (ὁ, ἡ), чел къ лapцї pesпîntiї, saъ ълiцe, (гpam: eкsпл: a лъї εὐρυάγυια). [πλατὺς, ἄμφοδος].

Πλατυαύχην, ενος, (ὁ, ἡ), чел къ лatъ гpъmazъ. [πλατὺς, αὐχήν].

Πλατυγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел къ лapгъ (mape) пîntече, [πλατὺς, γαστήρ].

Πλατυγίζω, [πλάτυγξ] biit: -ίσω, isвeskъ апа къ пaptea чea лatъ a вîsлeї; (прin întind:) вîsлezъ. 2) = Πλαταγέω (bezї πλαταγίζω); (fiг:) вopвeskъ mape, лat.

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ), чел къ лatъ лimвъ; (прin întind:) =Πλατύστομος(bezї ziч:). [πλατὺς, γλῶσσα].

Πλάτυγξ, υγγος (ἡ), пaptea чea лatъ a вîsлeї. [ші

Πλατύζομαι, = Πλατυγίζω, вopвeskъ лat, mape. [πλατύς].

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) чел къ лatъ podъ. [πλατὺς, καρπὸς].

Πλατύκαυλος (ὁ, ἡ), чел къ лatъ кочeanъ, кotopъ. [πλατὺς, καυλός].

Πλατύκερκος (ὁ ἡ), чел къ лatъ коadъ. [πλατὺς, κέρκος].

Πλατύκερως, ω saъ ωτος (ὁ, ἡ), чел къ лate коapne. [πλατὺς, κέρας].

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ капъл лътъpeцъ. [πλατὺς, κεφαλὴ].

Πλατυκορία, ші Πλατυκορίασις, εως (ἡ), чea

neste natъръ лъцipe a лъminiцeĭ окĭълъĭ, ші чea dintp' aчeasta întъnекape a вedepiĭ. (вezĭ ші μυδρίασις). [πλατὺς, κόρη].

Πλατυκὸς, ἡ, ὸν, лatъ; întinsъ; înвiлшъгatъ. [πλατὺς].

Πλατυκύμινον (τὸ), ъnъ feлъ de кiminъ лътъpeцъ. [πλατὺς, κύμινον].

Πλατυκῶς, adв: în лapгъ, întins. [πλατυκὸς].

Πλατυλέσχητ, ου (ὁ), лatъ (mape) въpfitopъ. [πλατὺς, λέσχη].

Πλατυλίσγων, ονος (ὁ), (плц:) ъnъ feлъ de aршeъ, saъ лопatъ de fepъ къ къпътîĭъ лatъ. [πλατὺς, λίσγος].

Πλατυλόγος (ὁ, ἡ), вopвitopъ пe лapгъ, întins. [πλατὺς, λόγος].

Πλατύλογχος (ὁ, ἡ), înapmatъ къ лatъ sъліцъ. || (sъвst:) Πλατύλογχον, sъліцъ къ лatъ вîpfъ. [πλατύς, λόγχη].

Πλατύνω, вiit: -υνῶ, (пas: tpe: de къ: πεπλάτυμμαι, ші πεπλάτυσμαι) лъpцeskъ; întinzъ; mъpeskъ; (miж: fiг:) вopвeskъ mape, mъ fълeskъ. [πλατὺς].

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ), чел къ sпate лatъ. [πλατὺς, νῶτος].

Πλατυόνυχος (ὁ, ἡ), греш: în локъ de πλατυώνυχος. [πλατὺς, ὄνυξ].

Πλατυόφθαλμος (ὁ. ἡ), чел къ окĭ лapцĭ (mapĭ). || (sъвst:) Πλατυόφθαλμον (τὸ), pistiкъл (fiind къ въпsind къ aчesta цeneлe fъчeaъ a se apъta окiĭ maĭ mapĭ). [πλατὺς, ὀφθαλμός]

Πλατύουρος (ὁ, ἡ), чел къ лatъ коadъ. [πλατὺς, οὐρὰ].

Πλατύπιλος (ὁ, ἡ), (коĭfъ) чел къ лatъ къптъшeaлъ de пîsлъ; (прin ъpm:) mape. [πλατὺς, πῖλος].

Πλατυπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел къ лatъ пop fipie вatъ, saъ mapцine. [πλατὺς, πορφύρα].

Πλατύπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ пiчoape лate. [πλατὺς, ποῦς].

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ), лatъ лa oвpazъ. [πλατὺς, πρόσωπον].

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ), чел къ къpъ лatъ,= Εὐρύπρωκτος; (fiг:) "Ναῦς—». кopaвie лatъ лa fъndъ, saъ лa кapeпъ. [πλατὺς, πυγή].

Πλατυῤῥημοσύνη (ἡ), вopвipe лatъ, mълtъ въpfipe; saъ вopвipe mape. [πλατὺς, ῥῆμα].

Πλατύῤῥιν (-ῥις), -ῥινος (ὁ, ἡ), лatъ лa nasъ. [πλατὺς, ῥὶν, ῥὶς].

Πλατύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ лatъ къpцepe, лatъ. «Ποταμὸς—» Лкs: [πλατὺς, ῥόος, οῦς].

Πλατύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел къ лatъ вotъ, saъ чoкъ. [πλατὺς, ῥύγχος].

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ), чел къ лate ъліцe. [πλατὺς, ῥύμη].

Πλατὺς, εῖα, ὺ, лatъ, лapгъ; întinsъ, deskisъ. "Τελαμὼν («Ἑλλήσποντος)—,,. Om: «Τεῖχος («Φάσγανον) πλατὺ,,. Tкp: (fiг:) «Γέλως—». Apstf:=Καγχασμὸς. (ші în локъ de adв:) «Πλατὺ γελᾶν». Fiлstp: «Οἱ πλατεῖς». Лкs: грaшiĭ. || (sъвst: fem) «Πλατεῖα (se înц: ὁδὸς), ъліцъ mape, saъ пiaцъ; (se înц: χεὶρ), пaлma. || (neъt:) «Τὸ πλατὺ,,. Ksn: кîmпie. «Ἐν πλατεῖ,,. Лкs: în лapгъ (în локъ deskisъ). 2) (прin îniind: de лa mape) sъpatъ. «Τὰ νότια ὕδατα πλατύτερα, καὶ τα πρῶτα τῶν μετοπωρινῶν». Apst· [πλάτος].

Πλατύσαρκος (ὁ, ἡ),=[Πολύσαρκος, гpasъ. [πλατὺς, σὰρξ].

Πλατύσημος (ὁ, ἡ), [πλατὺς, σῆμα]=Πλατυπόρφυρος; «Ἡ πλατύσημος (se înц: ἐσθὴς)». xaĭna пatpiчiiлop în Poma, (Лat:) laticlavia. (înпpot: de στενόσημος).

Πλάτυσμα (τὸ), (în цen:) op чe лatъ konstpъкцie, (sпpe eкs:) плaкъ, шinъ de fepъ, пînzъ de emплastpъ, ші чл: «Πλάτυσμα μυῶδες». mъшкĭъ лatъ. [ші

Πλατυσμάτιον (τὸ), dim: aл лъĭ πλάτυσμα. [ші

Πλατυσμὸς (ὁ), лъцipe (aкt: saъ пas:); (прin întind:) лъpцime; (fiг:) fълipe, înгîmfape. [πλατύνω].

Πλατύστερνος (ὁ, ἡ), лatъ лa пĭeптъ. [πλατὺς, στέρνον].

Πλατυστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskъ къ гъpъ лapгъ (кa Dopieniĭ din прiчina deseĭ întpeвъinцъpĭ a вoкaлeĭ α),=Πλατειάζω. [din

Πλατύστομος (ὁ, ἡ), чел къ лapгъ гъpъ; saъ лъpцitopъ de гъpъ în вopвipe (кa Dopieniĭ). [πλατύς, στόμα].

Πλατύσχιστος (ὁ, ἡ), în лapгъ (mълt) pъптъ, sfîшiatъ. [πλατὺς, σχίζω].

Πλατύτερον, ші

Πλατυτέρως, adв: компр: aл лъĭ πλατέως, maĭ лapг. [ші

Πλατύτης (ἡ), лъцime, лъpцime, întindepe în лatъ [πλατὺς].

Πλατύφυ(φη)γος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, кopaвie) кape ape лapгъ кapeпъ, ad: mape, înкъпътoape. (aлцiĭ îndpeпt πλατύπυγος). [πλατὺς, φυγή, φηγὸς].

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ fpъnze лate. || (sъвst:) Πλατύφυλλον, ъnъ feлъ de плaптъ, saъ steжapъ къ foaea лatъ. [πλατὺς, φύλλον].

Πλατυχαίτας, α (ὁ), греш: în лолŭ de πλατυχαίτης.

Πλατύχωρος (ὁ, ἡ),=Εὐρύχωρος. [πλατὺς, χώρα].

Πλατύψυχος(ὁ,ἡ), (dъпе ziч:) чел къ ларгŭ sъfletŭ; (fir:) nesъцiosŭ. [πλατὺς, ψυχὴ].

Πλατυώνυξ, υχος, ші πλατυώνυχος, чел къ лate ъnгiї. [πλατὺς, ὄνυξ].

Πλατωχέτας, α (ὁ), [πλατίον, ἔχω] Dop: =Ὁμωχέτας, вечinŭ; коnлокъitорŭ.

Πλέας, поet: în локŭ de πλείονας, ак: ал лъї πλέες.

Πλέγδην, adв: înплetit, saŭ în felŭ de înплetitъръ. [ші

Πλέγμα (τὸ), ор че înплetitъръ (плаsъ, рогожinъ, кошŭ, kosiцъ de пърŭ înплetitъ, ші чл:). 2)=Πλοκὴ, ші Περιπλοκὴ. [πλέκω]. [de ъnde

Πλεγματεύω, віit: -εύσω, fakŭ înплetitърї, înплetiчeskŭ.

Πλεγμάτιον (τὸ), dim: ал лъї πλέγμα.

Πλέγνυμι, (прел: ἐπλέγνυον) поet: în локŭ de πλέκω.

Πλέες, поet: în локŭ de πλείονες, компр: îm: ал лъї πολὺς.

Πλεθραῖος, ші Πλεθριαῖος, α, ον, чел къ întindepe de ъnŭ поronŭ. [ші

Πλεθρίζω, віit: -ίσω, алергînd пetрекŭ stadiъл saŭ каріера; (fir:) mъ întinzŭ în ачелеашї ворвірї. [ші

Πλέθριον (τὸ), dim: ал лъї [πλέθρον].

Πλέθρισμα (το), алергаътъръ de ъnŭ stadiŭ. [πλεθρίζω].

Πλέθριον (τὸ), mъsъръ de întindepe de 100: de пічоаре (Елin:), а шаselea парte a stadiълъї. 2) алергътъръ de o astfel de mъsъръ de локŭ, че алергаŭ чеї че se întречеаŭ (ла stadiŭ, saŭ каріеръ), (Лat:) cirque. 3) ка mъsъръ de царіnъ, поronŭ înкъпъторŭ de 10,000: пічоаре пътрate înъъntръл sъŭ. 4) (îm:) локърї лъnкоase, ші ерboase (Esix:).

Πλειὰς, [πλείων] άδος (ἡ), о konstелацie компъsъ din шапte stele, клошка къ пъі.

Πλεῖθι, Еол: în локŭ de πλέε, поръпч: ал лъї πλέω.

Πλεῖμα, арх: în локŭ de πλῆμα.

Πλεῖν, prez: de inf: ал лъї πλέω.

Πλεῖν, At: în локŭ de πλέον, маї mълt.

Πλειονομοιρέω -ῶ, віiї: -ήσω, amŭ маї mълte пърцї, saŭ (цeomtp:) маї mълte грade. [πλείων, μοῖρα].

Πλειονότης (ἡ), чеа маї mълtъ парte, saŭ маї mълtъ kîtime. [ші

Πλειόνως, adв: маї mълt. [πλείων].

Πλεῖος, η, ον, Ion: поet: în локŭ de πλέος, плinŭ; (прin întind:) mълtŭ, înвiлшъгatŭ.

Πλειότερος, η, ον, поet: компар: ал лъї πλεῖος, маї плinŭ; маї шълtŭ.

Πλειότης, (ἡ),=Πλειονότης.

Πλείους, în kontрак: în локŭ de πλείονες, saŭ πλείονας, nom: saŭ ак: îm: ал лъї πλείων.

Πλεῖς, Dop: поet: în kontрак: în локŭ de πλέες, saŭ πλέας.

Πλειστάκις, ші (поet:) Πλειστάκι, adв: преа de mълte орї, foapte des. [ші

Πλεισταχόθεν, adв: din преа mълte пърцї.

Πλεισταχῶς, adв: în foapte mълte кіпърї.

Πλειστήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: преа пълtŭ, îmmълцitŭ. [πλεῖστος]. [de ъnde

Πλειστηριάζω, (mi miж: каре este ші маї întреб:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, adaогŭ, ъркŭ прецъл лъкрълъї de вînzape în лічitaцie, (Търч:) atîpdiseskŭ, (алt:) ὑπερθεματίζω; (în цen:) skъmпeskŭ. [de ъnde

Πλειστηριασμὸς (ὁ), adъoцipe ла прецъл лъкрълъї de вînzape în лічitaцie (ла mezatŭ), (алt:) ὑπερθεματισμός.

Πλειστηρίζομαι, віit: -ίσομαι, поet: daŭ къїва чеа маї mълtъ парte. 2) mъ fълeskŭ. 3)=Πλειστηριάζομαι. [πλειστήρης].

Πλειστοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, kîштігŭ челе маї mълte пъntърї în жокъл....

Πλειστοβολίνδα, adв: (ка nъme) ъnŭ felŭ de жокŭ къ къве, saŭ аршіче, în каре kîmtiга каре fъчеа, sъŭ авеа маї mълte пъntърї. [din

Πλειστοβόλος (ὁ, ἡ), чел че isвеште, saŭ kîштігъ челе маї mълte пъntърї în жокъл πλειστοβολίνδα; (în цen:) порокоsŭ ла жокŭ. [πλεῖστος, βάλλω].

Πλειστοδόκεια (ἡ), преа mълtъ пърере (mîndpie) despre sine, saŭ алцiї. [πλεῖστος, δοκέω].

Πλειστοδυναμέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ маї mълtъ пъtepe dekît toцї. [πλεῖστος, δύναμις].

Πλειστολόγως, adв: dъпе saŭ къ foapte mълte къвinte. [πλεῖστος, λόγος].

Πλειστόμβροτος (ὁ, ἡ), поet: în каре se adъnъ foapte mълцї oamenї, foapte попълоsŭ. «Ἑορτή—». Пind: [πλεῖστος, βροτός].

Πλεῖστος, η, ον, sъпрл: ал лъї πολύς [din πλέος], foapte mълtŭ, kît se поate маї mълtŭ. "Οἱ πλεῖστοι». чеї маї mълцї. «Πλεῖστός ἐστιν ἐν τούτῳ„. Лкs: = Περὶ πλείστου ποιεῖταί τι. «Αὐτῷ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἀπάγειν». Ер: «Ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ

γνώμῃ πλεῖστος εἰμί». Ep: (ші înпреѕnъ кѕ ὅσος). «Ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο». Ep: (ші кѕ sѕпрл:) «Πλεῖστον κάκιστος». Sof: (mi în локѣ de adв:). «Πλεῖστον πνέουσι». Пл: sѕfлъ преа des. «Τὸ πλεῖστον, ші (îm:) «Τὰ πλεῖστα,='Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον. (ші în întец: înпреѕnъ кѕ ὡς, saѣ ὅτι). «'Ως(«Ὅτι) πλεῖστον». Лкs:

Πλειστοτόκος (ὁ, ἡ), nъsкъtopѣ de foapte mѕлцĭ, пръsitopѣ, пѕĭosѣ. [πλεῖστος, τόκος].

Πλειστοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкъtopѣ de foapte mѕлte. [πλεῖστος, φέρω].

Πλείω, поеt: în локѣ de πλέω.

Πλείω, în kontpak: în локѣ de πλείονα, ак: sinг: бърб: ші fem: saѣ îm: neѕt: ал лѕĭ..

Πλείων, ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лѕĭ πολὺς [din πλέος], maĭ mѕлtѣ. «Οἱ πλείους». Лкs: чеĭ maĭ mѕлцĭ, saѣ mѕлцimea, nopodѕл; saѣ (în околitoape eкsпresie) морцiĭ. (de ѕnde) «'Ες πλεόνων ἱκέσθαι». Епгр: ='Ες ᾅδου «Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλεόνων». Apstf: ='Εκ νεκρῶν. "Περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας». Ep: = Εἰς τὸν δῆμον; (ші кѕ цеn:). «Οἱ πλείους αὐτοῦ». Лкs: (ші ел:). «'Εκ πλέονος (se înц: χρόνου)„. Лкs: de mѕлtѣ maĭ 'nainte. || (neѕt:) Πλεῖον, ші At: Πλέον (maĭ de mѕлte-opĭ în локѣ de) adв: maĭ mѕлt. «Τὸ πλέον ἔχειν (φέρεσθαι)».=Πλεονεκτεῖν. «Οὐδέν μοι πλέον γέγονεν„. Iskp: nimikѣ n'amѣ kîшtirat (n' amѣ isпръвit). (ші ел:) «Τί πλέον ἐμοί»; Ksn: че mъ foлoseшte? (ші aбsoл:) «Οὐδὲν πλέον». Лкs: nічĭ ѕnѣ foлosѣ. «Πλέον ἔφερε οἱ ἡ γνώμη κμτεργάσασθαι τὴν 'Ελλάδα. Ep: se aплека îл бъtea rîndѕл maĭ mѕлt. (вezĭ ші πλεῖστος). «Περὶ πλείονος ποιεῖσθαί (ἡγεῖσθαί)τι„. a пpeфepi maĭ mѕлt. «'Επὶ πλέον ἱκέσθαι τινός». Ткр: a ажѕnцe în кѕлme. «Οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ». Sof: nѕ fakѣ nічĭ o isпpaвъ. «Τί τὸ πλέον»; Ткр: че foлosѣ? «'Ολίγῳ πλέον». Лкs: «Πλέον ἢ ἔλαττον». Apst: maĭ mѕлt, saѣ maĭ пѕцin, п' aчi, п' aпpoaпe. "Τὸ δὲ πλέον».Лкs: ĭap maĭ кѕ seamъ. (ші кѕ цеn:) «'Εψύχθην χιόνος πλέον». Ткр: «Οὐ πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας». Ksn: «Οὐδαμῇ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν». Ksn: (ші ѕpmînd ἤ) «Πλέον ἢ πρίν». Ткр: «Πλεῖν ἢ μύριοι». Apstf: [de ѕnde

Πλειὼν, ῶνος (ὁ), поеt: [πλέος] anѕл; tîmпѕл. «'Εκ πολλοῦ πλειῶνος». Епгр:

Πλέκος, εος -ους (τὸ), поеt: în локѣ de πλέγμα, лѕкрѕ înплetitѣ, кошѣ, кошniцъ, ші чл: [πλέκω].

Πλεκτανάω -ῶ, віit: -ήσω, =Πλεκτανόω.

Πλεκτάνη (ἡ), (în цеn:) înплetitѕръ, kosiцъ înплetitъ; гъitanѣ; (ĭap пaptik: ла îm:) înплetiчiteле пiчoape a ле каракatiцеĭ (sѕпieĭ, ші чл:); (de ѕnde fir:) «Λόγων πλεκτάναι». Лкs: sofisme. [πλεκτή].

Πλεκτανόστολος (ὁ, ἡ), поеf: [πλεκτάνη, στέλλω] înпodoвitѣ, înapmatѣ кѕ fѕniĭ; saѣ tpasѣ ла mapцine кѕ fѕnie;

Πλεκτανόω -ῶ, віit: -ώσω, înплeteskѣ înплetitѕръ (коadъ, кошѣ, ші чл:).[πλεκτάνη].

Πλεκτὴ, (ἡ), вezĭ πλεκτὸς.

Πλεκτικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѣ, saѣ îndemînatikѣ ла înплetipe. 2) чел кѕ însѕшime de a se înплetiчi. (Apst: I'. 43). [din

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, înплetitѣ; înплetiчitѣ; înкѕркatѣ. || (sѕвst:) πλεκτὴ, = Πλεκτάνη, fѕnie înплetitъ; гъitanѣ; лацѣ; плasъ; кошѣ. [din

Πλέκω, віit: πλέξω, (пas: tpe: de кѕ: πέπλεγμαι, ші nex: 2: ἐπλάκην) înплeteskѣ (fѕnie, kosiцъ, плasъ, кѕnѕпъ, ші чл:); (fir:) компѕĭѣ; isвodeskѣ în mintea mea, nъsкoчeskѣ. «Λόγους(«Προφάσεις,ші чл:)—».Лкs: «Δεῖ σε παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφευξιν παλάμας». ші «Βίον πλέκειν». Лкs: a пetpeче (прinч: регѕлatъ) віацъ. || (miж:) Πλέκομαι, поеt: în локѣ de περιπλέκομαι. [de ѕnde

Πλέξις, εως (ἡ), înплetipe.

Πλέον, ονος (τὸ), neѕt: лѕĭ πλέων, ші πλέος. || (maĭ de mѕлte-opĭ în локѣ de) adв: вezĭ πλείων.

Πλεοναζόντως, adв· (de пaptч:) кѕ пpisosѣ, înвiлшѕrat; de maĭ mѕлte-opĭ. [din

Πλεονάζω, віit: -άσω, sîntѣ, saѣ amѣ maĭ mѕлtѣ dekît tpeвѕĭe; (fir:) ковîpшeskѣ mъsѕpa, aвѕsezѣ; (în цеn:) întpekѣ. «'Εκπέμπειν ὧν ἐπλεόναζον„. Apst: (mi кѕ dat:) "Τοῖς γέρουσι τὸ πάθος πλεονάζει». Лкs: este maĭ de пpisosѣ. (ші în пaptч: кѕ преп: în felѣ de adв:) «'Εκ τοῦ πλεονάζοντος». Лкs:='Εκ τοῦ περιόντος. (ші fir:) «'Επεὶ πλεονάζειν ἐπεχείρουν (οἱ Λακεδαιμόνιοι)».=Πλεονεκτεῖν. «Καὶ τοὺς πάνυ δεινούς, ὅταν πλεονάζωσιν, ὑμεῖς ἐπίστασθε πάνυ κοσμίους ποιεῖν». Dm: kînd tpek пeste mъsѕpъ. (ші кѕ dat: каѕsatiвѣ) «'Ο ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων». Тѕч: чел че aвѕseazъ de nopoчipe, преа 'шĭ o ĭa asѕпpъ. (ші кѕ цеn:) «Τὶ πλεονάζει τῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς». Xps: (ші stpъm:) "Οἱ 'Αττικοὶ πλεονάζουσι καὶ ἄρθρα». Лкs: кam пpisosesк în aptiколе, ле întpeвѕinцeazъ преа des. (ші пas:) «'Ο ἄπειρος ἀκροατὴς νομίσειεν ἂν ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι„. Тѕч: къ sînt ковîpшipĭ, saѣ

ковîршеsк adeвървл «Πρόσεστὶν οἱ κακία πλεονασθέντι» Гал: din ковîршitoapea întpeввinцape se faче вътъmъtopъ:

Πλεονάκις, adв: de maĭ mвлte-opĭ, adesea. [πλέον].

Πλεόνασις, εως (ἡ), прisosipe, ковîршipe, tpeчepe peste mъsвръ. [ші

Πλεόνασμα (τὸ), прisositвръ. 2) =кв...

Πλεονασμὸς (ὁ), прisosipe; крештepe, adъoцipe peste tpeввinцъ; mъpipe de чева peste mъsвръ; (грam:) adaosъ de zi-чepe, кape se пape кam de прisosъ (поate ші лiпsi). [ші

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, прisositopъ, de прisosъ. [ші

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, întpв кape faче прisoase, saъ aввseazъ чinева. [πλεονάζω].

Πλεοναχόθεν, adв: din maĭ mвлte пърцĭ. [din

Πλεοναχὸς, ἡ, ὸν, îmmвлцitъ în maĭ mвлte. [πλέον]. [de вnde

Πλεοναχῶς, adв: în maĭ mвлte кiпвpĭ, îmmвлцit.

Πλεονεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Πλέον ἔχω, amъ чева maĭ mвлtъ dekît алtвл; întpeкъ; ковîршeskъ; (în ръъ) doвîndeskъ, saъ mъ sileskъ a кîшtira maĭ mвлtъ dekît se кade (кв пагвва алtвĭa), кавtъ a asвпpi, sîntъ asвпpitopъ; (пas:) mъ asвпpeskъ; mъ înшелъ. (кв цen: dip: ші dat: saъ ак: indip:) «Ὑμεῖς καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων πλεονεκτεῖτε». Ksn: (ші кв преп:). «Ὅσον λειπόμεθα (ὑμῶν) ἐν τοῖς λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις πλεονεκτοῦμεν». Dm: (ші кв ак:). «Ἡ νῦν θεωρία πλεονεκτεῖ τὰς ἄλλας„. Елd: «Ἐπλεονέκτουν πλήθει». Ksn: "Τοὺς κρατίστους καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν». Ksn: «Τὸ ἄρχειν πλεονεκτεῖ τῆς ἰδιωτείας». Ksn: (ші aвsoл:) «Πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ». Ksn: (ші пas:) «Χιλίαις δραχμαῖς πλεονεκτηθεὶς». Dm: fiind asвпpitъ. [πλεονέκτης]. [de вnde

Πλεονέκτημα (τὸ), aчeea, întpв кape ковîршeшte чinева пe алtвл; dapъ de пpeferinцъ; прiвiлeцĭъ; aвantaжъ; кîшtirъ; вiрвinцъ; (în ръъ) miжлокъ de asвпpipe, вiклeneaskъ amъцitвръ; asвпpitвръ.

Πλεονέκτης, ου (ὁ), asвпpitopъ, nesъцiosъ de кîшtirъ, хръпitopъ. «Οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα ἑαυτοὺς δοκοῦσι πλουτίζειν„. Ksn: 2) (вne-opĭ) în локъ de πλεονεκτικὸς. «Λόγος--». Ep: [πλέον, ἔχω]. [de вnde

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ, însвшitъ asвпpitopвлвĭ; aплeкaiъ ла asвпpipe; omъ пpea intepesatъ ші aпъsъtopъ. [de вnde

Πλεονεκτικῶς, adв: кв кiпъ asвпpitopъ, nedpeптъ, în siлniчie, ші чл: 2) кв кîшtirъ, кв foлosъ. «Μάχεσθαι - „. En: takt:

Πλεονεκτίστατος, η, ον, sвпрл: ал лвĭ πλεονέκτης.

Πλεονεξία (ἡ), asвпpipe, saъ характepвл asвпpitopвлвĭ, nesъцiosъ dopinцъ de maĭ mвлtъ кîшtirъ. 2) (în вine) miжлокъ de întpeчepe, aвantaжъ "Τοῖς θηρίοις οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι μάχεσθε, ἀλλὰ μετὰ πλεονεξίας τινος ἀεὶ πειρᾶσθε ἀγωνίζεσθαι πρὸς αὐτὰ». Ksn: «Χωρία εὔθετα εἰς πλεονεξίαν». D: Ал: [πλέον, ἕξις].

Πλεόνεσσι, poet: Ion: dat: îm: ал лвĭ πλέων=πλείων.

Πλεονοσυλλαβέω-ῶ, вiit: -ήσω, amъ siлaвe maĭ mвлte dekît este oвiчnвitъ, прisoseskъ în siлaвe. [πλέον, συλλαβὴ].

Πλεονότης (ἡ),=Πλειονότης.

Πλεόνως, adв:=Πλειόνως.

Πλέος, η ші α, ον, Ion: poet:=Πλήρης, (de aчi) плinъ; sъtвлъ; (fъръ кazъ fir:) deплinъ, întpeгъ. (кв пen:) «Βίκους οἴνου πλέους„. Ep: «Τάφρος ὕδατος πλέη„. Ep: «Γυνὴ φόβου πλέα». Eвp: "Εἰδώλων πλέον πρόθυρον». Od: Υ. (ші fir:) "Πλέους δέκα ἐνιαυτοὺς». Es:

Πλέτο, poet: în локъ de ἔπλετο, a 3: sinr: пeps: de прeл: ал лвĭ πέλομαι.

Πλευμάω -ῶ, (foapte pap) în локъ de

Πλευμονάω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskъ de плъmînĭ, sîntъ oftikosъ. [ші

Πλευμονία (ἡ), patimъ (înfлamaцie) de пгъmînĭ. [ші

Πλευμονὶς, ίδος (ἡ), (se înц: νόσος) = Πλευμονία. [ші

Πλευμονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de feлвл)плъmînilop, (кaввpeteлe). [πλεύμων].

Πλευμοῤῥαγὴς (ῥῥωγὴς), έος, ші Πλευμοῤῥὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), пътimaшъ de рвпepe de плъmînĭ. [πλεύμων, ῥήγνυμι].

Πλεῦμος (ὁ), =Πλευμονία. [de вnde

Πλευμώδης, εος (ὁ, ἡ), пътimaшъ de плъmînĭ.

Πλεύμων, ονος (ὁ), Ion: în локъ de πνεύμων, (de aчi) плъmînъ.

Πλεῦν, Ion: ші Dop: în локъ de πλέον.

Πλεῦνες, Ion: ші Dop: în локъ de πλέονες= πλείονες. [de вnde

Πλεύνως, Ion: ші Dop: în локъ de πλεόνως=πλειόνως.

Πλευρὰ, [πνέω] ᾶς (ἡ), коastъ; (fir:) пaptea d' алъtвpea a fie-кървĭa tpвпъ; apiпъ de apmie; maлъ de ръъ; faцъ de

foae; (ɥeometp:) лаtȣръ de пътpatȣ̆, saȣ̆ tpiȣnгĭȣ̆; (Бisep:) soaцъ în къsniчie. (fiind къ ziчe). «Καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ 'Αδάμ, καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν εἰς γυναῖκα». Sкp: «Πλευρᾶς πόνος». Dsкp: «Πεπονηκέναι τὴν πλευράν». At: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλστε δ' αὖτε ὕπτιος. Iл: Ω. «Πλευραί νηός». Лкs: коasteлe (пеpeцiĭ) коpъвii. "Ἡ κατὰ πλευρὰν κίνησις». Пл: чea în лаtȣpe (вezĭ ші πλευρόν). [de ȣnde

Πλευρὰξ, adв: (гл:) în коaste, алъtȣpea. [ші

Πλευριὰς, άδος (ἡ), Епгр: în локȣ̆ de πλευρά. [ші

Πλευρίον (τὸ), dim: ал лȣĭ πλευρά, коstiцъ. [ші

Πλευρίτης, ου (ὁ), ал коasteĭ; алъtȣpaшȣ̆.

Πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, patimaшȣ̆ de...

Πλευρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ πλευρίτης. || (sȣвst: se înц: νόσος) жȣnгĭȣ̆ (înfлamaцie) de коastъ.

Πλευροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣл (asemenea) коasteĭ. [πλευρὸν, εἶδος]. [de ȣnde

Πλευροειδῶς, adв: în feлȣ̆, în fopmъ de коastъ.

Πλευρόθεν, adв: поet: din коastъ; d' алъtȣpea. [πλευρόν].

Πλευροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ловeskȣ̆ (pȣnȣ̆, fpînгȣ̆) коasta кȣĭва. [πλευρὸν, κόπτω].

Πλευρὸν (τὸ), (maĭ pap) în локȣ̆ de πλευρά. «Βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευφά„. Ep: ші Пл: «Πλευρὸν νεώς». Sof: "Τά τῆς Κύπρου πλευρά». Eȣp: коasteлe, лаtȣpeлe mȣntoaseлop цъpmȣpĭ. «Πλευρὰ τοῦ ἓξ ὁ δύο καὶ ὁ τρία». Nemes: faкtopiĭ.

Πλευροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ловitopȣ̆ de коaste. [πλευρὸν, τύπτω].

Πλεύρωμα (τὸ), поet: în локȣ̆ de πλευρόν.

Πλεύσεαι, Ion: поet: în локȣ̆ de πλεύσῃ, a 2: sinг: пeps: de вiit: ал лȣĭ πλέω.

Πλεύσιμος, η, ον, potpiвitȣ̆, îndemînatiкȣ̆ a fi плȣtitȣ̆. [din

Πλεῦσις, εως (ἡ), плȣtipe. [din

Πλεύσομαι, ші At: Πλευσοῦμαι, вiit: ал лȣĭ πλέω. [de ȣnde

Πλευστικὸς, ὴ, ὸν, potpiвitȣ̆, îndemînatiкȣ̆ ла плȣtipe. «Οὖρος—„. Tкp: [de ȣnde

Πλευστικῶς, adв: кȣ кiпȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла плȣtipe.

Πλέω, [în afin: кȣ φλέω] вiit: πλεύσομαι, ші At: πλευσοῦμαι, (nex: ἔπλευσα, tpe: de кȣ: πέπλευκα, ші пas: πέπλευσμαι, nex: пas: ἐπλεύσθην, ші posit: πλευστέον) плȣteskȣ̆, кълъtopeskȣ̆ кȣ коpaвia; înnotȣ̆; (fiг:) mъ клetinȣ̆, mъ вatȣ̆ de валȣpĭ. »Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ τὸν ποταμὸν μὲν οὐ δύνανται πλέειν». Ep: "Ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτὴν (τὴν νῆσον) πλέουσαν». Ep: (ші кȣ ак:) «Κωλύειν αὐτὸν τὴν θάλασσαν πλεῖν». Ksn: (ші кȣ преп:) «Ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων». Tкp: (ші кȣ adв:) «Ἔπλει εὐθὺ τοῦ Ἴστρου». Ep: (шt пas:). «Τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου». Ksn: чea petpeкȣtъ.

Πλέω, în kontpaк: ші sinк: în локȣ̆ de πλέονα, neȣt: îm: ал лȣĭ πλέων = πλείων.

Πλέω .цen:, ші

Πλέῳ, dat: sinг: saȣ̆ nom: îm: ал лȣĭ πλέως.

Πλέων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локȣ̆ de πλείων, компр: ал лȣĭ πολύς.

Πλέων, ουσα, ον, partч: ъл лȣĭ πλέω.

Πλέως, ω (ὁ, ἡ), At: în локȣ̆ de πλέος, плinȣ̆, ші чл:

Πλήγανον, (τὸ), toĭaгȣ̆ de вътȣt. [ші

Πληγὰς, άδος (ἡ), гл: коasъ. 2) (îm:) Πληγάδες, поet: în локȣ̆ de συμπληγάδες (πέτραι). [πλήσσω].

Πληγενὴς, [πέλας, γένος] έος (ὁ, ἡ), гл: fpate, sopъ din алtȣ̆ tatъ saȣ̆ mȣmъ.

Πληγὴ (ἡ), [πλήσσω] ловitȣpъ; вътaĭe; panъ; (fiг:) mape nenopoчipe (пръпъdenie de oшtipe, чĭȣmъ, ші чл:). «Πληγὰς ἐμβάλλειν (λαμβάνειν)». «Κοπίδος ἢ ξίφους πληγή». Ksn: (ші înц: sȣвst:) «Δαρήσεται πολλὰς (se înц: πληγὰς)». Sкp: o sъ mъ nînчe mȣлte вътъĭ. (ші кȣ цen: fiг:) «Πληγὴ τῆς ὄψεως». Гpг: opвipe. (ші fiг:). «Ἔτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον». Sкp:

Πληγῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лȣĭ πλήσσω.

Πλῆγμα (τὸ), = Πληγή, ловitȣpъ; panъ.

Πληγμὸς (ὁ), апоплeksie, damлa. [πλήσσω].

Πλήγνυμι, pap în локȣ̆ de πλήσσω. (de ȣnde комп: ἐκπλήγνυμι).

Πλῆθεν, Eол: în локȣ̆ de ἐπλήσθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лȣĭ πίμπλημι.

Πλῆθος, εος -ους (τὸ), [πλήθω] шȣлцime de пeps: saȣ̆ лȣкp:, mape кîtime; гръmadъ; (кȣ aptiк:) nopodȣл; (în цen:] кîtime; (despe локȣ̆) întindepe, mъpime. «Τῆς σῆς δυνάμεως τὸ πλῆθος φὴς εἶναι». Ksn: «Χίλιοι τὸ πλῆθος ἦσαν». Apst: «Πλήθει ἀναριθμήτους». Ep: "Δακρύων πλῆθος». Sin: (ші despe локȣ̆). «Ὄρος πλήθεϊ μέγιστον». Sin: «Πεδίον πλῆθος ἄπειρον εἰς κάτοψιν». Sin: «Ἔρημος ἐοῦσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ». Sin: (ші despe timпȣ̆) «Χρόνου πλῆθος ὀκτὼ μῆνες». Ksn: (ші кȣ

apt:). «Τὸ πλῆθος σίονται». Тѹч. «Τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων ἔσαν θωρακοφόροι». Ер: чеї maї mѹлцї. «Τὸ μὲν πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τῆς τυραννίδος οὐδέν τι θαυμάζω· μάλα γὰρ ὁ ὄχλος μοι δοκεῖ δοξάζειν, mi чл:». Ksn: «Πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον». Тѹч: ла nopodѣ. (ші în локѣ de adв:). "'Ως πλῆθος, «'Ως ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν». Плt: = 'Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, în ценералѣ.

Πληθοχορεία (ἡ), гls: danцѣ mѹлtѣ, întinsѣ, saѣ de mѹлцї. [din

Πληθόχορος (ὁ, ἡ), гls: каре dъnцеazъ mѹлt, saѣ кѹ mѹлцї. [πκῆθος, χορὸς]..

Πληθόχωρος (ὁ, ἡ), гls: înкъпъtорѣ de mѹлtѣ, ларгѣ, =Εὐρύχωρος. [πλῆθος, χῶρος].

Πληθρίον (τὸ), кîрmъ de баркъ; вîslъ mape întреѹвinцatъ de кîрmъ ла mічеле коръвії. (вezї ші πλῆκτρον].

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, [πληθύνω] пѹtiпчosѣ a îmmѹлцi (a креште, ші чл:). «Πληθυντικὸς ἀριθμὸς». Грам: însemnъtivѣ de mѹлцime saѣ de mѹлte. [de ѹnde

Πληθυντικῶς, adв: în nѹmъrѣ mѹлtivѣ.

Πληθύνω, віit: -υνῶ, îmmѹлцеskѣ, (ѹneорї nestр:) sîntѣ преа mѹлtѣ, прisoseskѣ. «Οὕτως ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον,,. Ер: «Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι.,. Esхл: прекѹm se îmmѹлцise ворва. (ші пas:). «Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (dѹпе алцiї πληθύομαι)». Esхл: de toate кѹвînteле sîntѣ înвѹлzitѣ. «Δήμου κρατοῦσα χείρ, ὅποι πληθύνεται,,. Esхл: ѹnde este мажорitatea вotѹрiлор nopodѹлѹї. [din

Πληθὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѣ de πλῆθος (прinч: de oamenї), nopodѣ. «'Ως φάσαν ἡ πληθὺς». Іл: В.

Πληθυσμὸς (ὁ), îmmѹлцipe (акt: saѣ пas:); прisosipe, înвiлшѹгаре. [din

Πληθύω, (miж:) -ύομαι, віit: -ύσω, -ομαι, amѣ mѹлцime, sîntѣ îmвiлшѹгatѣ de чева; mъ îmmѹлцеskѣ, креskѣ, mъ fakѣ преа mѹлtѣ; (despre pîѣ) mъ resвъrsѣ, potoneskѣ. «'Επεὰν πληθύῃ (ші miж: πληθύεσθαι ἄρχηται) ὁ Νεῖλος». Ер: «'Αγορῆς πληθυούσης (алцiї skрiѣ πληθούσης)». Ер: (ші кѹ dat:) «Παισὶ τοσοῖς δε πληθύεις». Sof: «'Ο πληθύων χρόνος». Sof: adînка вътрîneцe. «'Ο πληθύων λόγος». Sof: întinsa famъ (веste). [πληθὺς].

Πλήθω, (прел: ἔπληθον, ші noet: tpe: de кѹ: în локѣ de prez: πέπληθα, ші maї mѹлtѣ nѹ) sîntѣ плinѣ; (ші despre pîѣ) sîntѣ resвъrsatѣ, potoneskѣ. «Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων,,. Es: «Κρήνην ὕδατι πεπληθυῖαν». Ткр: «Σελήνη πλήθουσα». Іл: Σ. лѹnъ плinъ. «Πληθούσης ἀγορῆς». Ер: кînd tîргѹл este плinѣ (ad: пе ла 9-10: чеasѹрї maї 'nainte de amїazї).

Πληθώρα (ἡ), плinitate de чева; saцiѣ; (med:) плеtоръ, mѹлцime de ѹmezeлї (de sînцe). «'Αγορῆς πληθώρη». Ер:=Ἀγορὰ πλήθουσα. «Εὐπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμίη πληθώρη». Ер: [πλῆθος, ὥρα]. [de ѹnde

Πληθωρέω -ῶ, віit: -ήσω, ші Πληθωρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι,=Πλήθω, ші Πλημμυρῶ.

Πληθώρη (ἡ), Ion: în локѣ de πληθώρα.

Πληθωρία (ἡ), (плц:) in локѣ de πληθώρα. [de ѹnde

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшѣ de, saѣ sѹпѹsѣ ла плеtоръ (de sînцe ші чл:).

Πληϊὰς, άδος (ἡ), Ion: în локѣ de πλειάς.

Πλήκτης, ου (ὁ), ловitорѣ; обiчnѹitѣ a вate, бътъїosѣ; гîлчевitорѣ; (fiг:) atînгъtорѣ, (ad:) їѹвitорѣ de a atinцe кѹ лimва sa, клеfetitорѣ. [πλήττω]. [de ѹnde

Πληκτίζομαι, віit: -ίσομαι, (кѹ dat; saѣ цеп: кѹ преп:) mъ гîлчевеskѣ, mъ чертѣ, mъ вatѣ кѹ чiнева; (fiг: despre жокѣ amoposѣ)=Διαπληκτίζομαι. 2) (fъръ kazѣ) mъ вatѣ în пїeптѣ, saѣ кѹ пѹmniї în капѣ (de mѹлtъ mîxnipe). [ші

Πληκτικὸς, ἡ ὸν, чел кѹ însѹшime de a лові, a isвi; (fiг:) atinгъtорѣ; saѣ каре faче întiпъpipe, atinцe, ѹnde tpeвѹїe (вezї ші κρουστικὸς); (despre miposѣ) греѣ, каре вate ла капѣ. [de ѹnde

Πληκτικῶς, adв: în кiпѣ isвitорѣ, atinгъtорѣ; nemepitорѣ, ѹnde tpeвѹїe.

Πληκτὸς, ἡ, ὸν, ловitѣ. [ші

Πληκτίστατος, η, ον, sѹпрл: ал лѹї πλήκτης.

Πλῆκτρον (τὸ), ор че sлѹжеште a лові; вiчїѣ; волдѣ; nintineле кокошѹлѹї; ѹnѣ felѣ de вîslъ (ка о лопатъ), кѹ каре se кîрmъчеште барка (вezї ші πληθρίον); (обiч:) аркѹшѣ de вioаръ; ші пana ші чл:, кѹ каре se isвesk коарdеле tamвѹреї, ші чл: (Тѹрч:) xispanѣ. «Πλῆκτρον κεραυνοῦ». Еѹр, tръsnipe.

Πληκτροποιὸς (ὁ), [πλῆκτρον, ποιὸς] fъкъторѣ de аркѹше ші чл: пentрѹ лipe, tamвѹре, вioаре, ші чл:

Πληκτροφόρος (ὁ. ἡ), [πλῆκτρον, φέρω] пѹрtъtорѣ de (înapmatѣ кѹ)πλῆκτρον (вezї ziч:).

Πλήκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локѣ de πλήκτης.

Πλῆμα (τὸ), гls: în локѣ de πλῆσμα. [de ѹnde

Πλημάω -ῶ, гл: în локŭ de πληρόω.

Πλήμη (ἡ), (pap) în локŭ de πλήσμη.

Πλημμέλεια(ἡ),лiпсъ de вїерсŭ ші армоnie, грешеалъ în кîntape. 2) грешеалъ din neînгріжіре; saŭ невъгаре de seamъ. [ші

Πλημμελέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ грешеалъ în кîntape, mъ абатŭ din регѹлеле армоnii, saŭ вїерсѹірії. 2) грешескŭ din neînгріжіре, saŭ невъгаре de seamъ, пъкътѹїескŭ. «Πλημμελοῦσιν εἰς τὸ ἱερὸν».Dm: || (пas:) mъ fакŭ кѹ грешеалъ (кѹ кълкаре de кѹвіінцъ); mъ ватъmŭ, mъ пъпъстѹїескŭ, mъ пъгѹбескŭ. "Κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πεπλημμελημένοι». Dm: «Ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν τὸν θεὸν πλημμελούμενον». Dm: [πλημμελής]. [de ѹnde

Πλημμέλημα (τὸ), грешеалъ din негріжъ saŭ невъгаре de seamъ, пъкатŭ, вінъ кътре чінева; (de ѹnde ші) satisfакцie (îndestѹларе); saŭ добîndipe de eptape (Fpanц: expiation) пentpѹ вре ѹnŭ пъкатŭ, saŭ вре о вінъ; (în Iскр: Пanaten:)= Πλεονέκτημα, кîштігŭ nedpeптŭ din asѹпріре.

Πλημμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [πλὴν, μέλος] абътѹтŭ din тактѹл вїерсѹлѹї, грешітŭ în кîntape. 2) [πλὴν, μέλει] грешітŭ din лiпсъ de гріжъ saŭ din невъгаре de seamъ, перегѹлатŭ, непотрівітŭ. «Βίος πλημμελὴς„. Лкs: «Κωμῳδία—». Лкs: абътѹтъ din регѹлеле арteї dpamatiче. «Τὸ πλημμελὲς». Лкs: în локŭ de ἡ πλημμέλεια.

Πλημμέλησις, εως (ἡ), грешіре, пъкътѹіре. [πλημμελέω].

Πλημμελῶς, adв: кѹ кіпŭ грешітŭ, перегѹлатŭ, непотрівітŭ. [πλημμελὴς].

Πλήμμη (ἡ),=Πλήσμη. [de ѹnde

Πλημμύρα, saŭ (maї коректŭ) Πλήμμυρα, потопŭ de маре în ѹmfлътѹреле (fлѹкѕеле) сале de рîѹрї ші чл:; (în цen:) мѹлцime пeste мъсѹръ de ѹmezелї, (de ѹnde med:)=Πληθώρα. [de ѹnde

Πλημμυρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ѹmfлѹ, mъ pesвъpsŭ (despre маре, saŭ рîŭ), потопескŭ; (în цen:) = Πλήθω, sîntŭ плінŭ. [ші

Πλημμυρία (ἡ), = Πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, віit: -ίσω,=Πλημμυρέω. [din

Πλημμυρὶς, ίδος (ἡ), =Πλημμύρα. [ші

Πλημμυρὸς, ὰ, ὸν, потопіторŭ, pesвъpsatŭ.

Πλημμύρω, вtit: -υρῶ, = Πλημμυρέω. [πλημμύρα].

Πλήμνη (ἡ), [πλήθω] гаѹра poateї, ѹnde intpъ къпътîїѹл osii.

Πλημνόδετον (τὸ), fepѹл, каре леагъ sпіцеле de бѹтеа poateї. [πλήμνη, δέω].

Πλημοχόη (ἡ), [πλήμη, χέω] вasŭ de пъmîntŭ (алт: κοτυλίσκος), че se întpeбѹінца în чеа din ѹрmъ zi a Елеѹsiniiлор (каре se ші nѹmїa пentpѹ ачеasta Πλημοχόαι).

Πλημύρα, (ші челе dintp' ачеasta) = Πλημμύρα, ші чл:

Πλὴν, [πλέον] adв: saŭ преп: afaръ de; afaръ nѹmaї; însъ. (кѹ цen:) «Πλὴν Λαοδάμαντος». Od: Θ. «Πλὴν Θεοφράστου μόνου». Apst: (ші кѹ nom:) «Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς πλὴν οἱ τύραννοι». Ksn: (ші înпреѹnъ кѹ οὐ). «Ἕδρας πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ, πλὴν οὐκ ἔφοροι ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν δίφρων.». Ksn: (ші кѹ ак:). «Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιὰν». Sof: (ші кѹ dat:) «Οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν». Ksn: (ші кѹ inf:). «Οὐκ ἔσθ' ὅ,τι χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι, πλὴν εἰς θεοὺς ἐξαμαρτάνειν„. Пл: «Ἅπαντα πλὴν κοιρανεῖν». Esxл: «Τί οὖν ὑπόλοιπον πλὴν βοηθεῖν». Dm: (ші în проп: dpeaптъ). «Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις ἦν». Ksn: "Πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν». Епгр: "Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς». Skp: «Πολλὴ στρατιὰ, πλὴν ἄπειρος μάχης„. Ep: (ші кѹ fелѹріте алте партік:). «Πλὴν ἀλλὰ, «Πλὴν εἰ, «Πλὴν εἰμή, «Πλὴν ἤ, «Πλὴν ἀλλ' ἤ, «Πλὴν ὅμως, «Πλὴν ὅτι (ὅσον), (ші кѹ sѹп:). «Πλὴν ἄν (ἐὰν, ἐὰν μὴ), ші чл:

Πληνόδιος, η, ον, Ion: în локŭ de πλανόδιος.

Πλῆντο, поет: în локŭ de ἐπέπληντο, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-съв: ал лѹї πίμπλημι, saŭ 2) de miж: nex: 2: ал лѹї πελάζω.

Πλὴξ, ηγὸς (ὁ), =Βουπλήξ, болдŭ, saŭ stpъmѹpape de боŭ. [πλήσσω].

Πλήξιππος (ὁ, ἡ), поет: ловіторŭ (domoліторŭ) de каї; бѹnŭ (îndemînatікŭ) кълърецŭ. [πλήσσω, ἵππος].

Πλῆξις, εως (ἡ), ловіре, бътаїе. [πλήσσω].

Πληρέω -ῷ, Ion: în локŭ de πληρόω.

Πλήρης, εος (ὁ, ἡ), плінŭ; сътѹлŭ; (despre рîѹрї) pesбъpsatŭ; (fir:) întpeгŭ, desъвîpшітŭ. (кѹ цen:). «Πλῆρες μέλιτος». Tкр: «Πλήρεις θυμοῦ„. Skp: (ші simп:). «Ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς». Ep: «Πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης)». Ep: «Πλήρει χειρὶ». Лкs: кѹ mînъ плінъ, înбілшѹгат. (ші fîr:) «Τέσσερα ἔτεα πλήρεα». Ep: «Ἐπεὰν θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες„. Ep: кînd se вор îndestѹла de прівіре. || (neѹt:

sȣпрл:) Πληρέστατα, adв: foapte îndeплinit.

Πληροσέληνος (ὁ, ἡ),=Πανσέληνος. "Νὺξ —». лȣminatъ de лȣnъ плinъ. || (sȣвst:) Πληροσέληνον (τὸ), лȣnъ плinъ. [πλήρης, σελήνη].

Πληρότης (ἡ), deплinitate; desъвîршitate; вiлшȣгȣ̆. [πλήρης].

Πληρούντως, adв: (de партч:) кȣ deплinitate, desъвîршit.

Πληροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndȣплекȣ̆ кȣ desъвîршipe, domipeskȣ̆ пе чiнева пе deплin. || (обiч: întpeв: miж: saȣ̆ пas:) sîntȣ̆ desъвîршit înкpedinцatȣ̆ desпpe чева; (desпpe лȣкр:) sîntȣ̆ кȣ desъвîршipe doвeditȣ̆. «Περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων». Sкр: [πλήρης. φορέω]. [de ȣnde

Πληροφόρημα (τὸ), pesȣлtatȣл domipipiĭ, înкpedinцъpiĭ; op че лȣкрȣ, desпpe кape este чiнева domipitȣ̆. [ші

Πληροφορία (ἡ), deплinъ înкpedinцape, domipipe desпpe чева.

Πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ȣмплȣ чева; (партiк:) вагȣ̆ în кораbie tpeвȣinчошiĭ коръвiерĭ (вezĭ πλήρωμα), o екiпezȣ̆; (fiг:) satȣpȣ̆; (desпpe вite) înвopцoшezȣ̆; (desпpe nȣmъpȣ̆) îndeплineskȣ̆; (fiг:) îmĭ îndestȣлezȣ̆ (mȣлцȣmeskȣ̆) patima, пoftа; înплineskȣ̆ вpe o datopie, плъteskȣ̆; (în цen:) съвîршesвȣ̆; (mi пas:) mъ îndeплineskȣ̆, mъ înfiinцezȣ̆. (кȣ ак: dipeк: ші цen: ел: indip:) "Εἴκοσι ταλάρους πληροῖ τυροῦ». Tкр: «'Επλήρωσαν ναῦς ἑξήκοντα». Ep: (ші miж:) «Μάλα ὀξέως τὰς ναῦς ἐπληροῦτο». Лкs: (ші fiг:). «Πληροῦν τὴν βουλήν». Лкs: a fi konsiлiepȣ̆. «Θανών τροφεῖα πληρώσει χθονί». Esхл: (ші nestp: saȣ̆ ел:). «'Η ὁδὸς πληροῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον». Ep: îл înплineшte; (ші пas:) «Πολλοὶ ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ».Eȣp: ne am adȣnat. (ші fiг:). «Καὶ ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν (ἡ γραφή)». Sкр: [πλήρης]. [de ȣnde

Πλήρωμα (τὸ), ȣмплȣtȣpъ; плinipe, saȣ̆ îndeплinitȣpъ; (партк:) totaлȣл коръвiерiлор tpeвȣinчошĭ ла o (прinч: pesвoĭaskъ) кораbie, екiпажȣл. «Καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν νεῶν ἐκήρυξε βοηθεῖν, ὅσοι ἐλεύθεροι εἶεν». Ksn: (прin întind:) кораbie къпȣitъ de tpeвȣinчошiĭ коръвiерĭ ші ostaшĭ. «Καί δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες, ἅτε καὶ πλείους· πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα, τῶν ἄλλων ἀπὸ δύο πληρωμάτων μαχομένων». Лȣч: пропорцionata парte a fie-къpȣĭa din aлiaцĭ kontpiвȣitъ sпpe îndeплinipea întpeцeĭ apmate saȣ̆ fлote, (Fpanц:) kon tinцentȣ̆. "'Εστρατεύοντο δὲ οἶδε· Λακεδαιμόνιοι ἑκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι, τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ». Ep: nȣmъpȣ̆ întpeгȣ̆, kîtime xotъpîtъ. «'Ογδώκοντα ἔτεα ζώης πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον πρόκειται». Ep: (de ȣnde) «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». Sкр: kînd s' a înплinit прехотъpîta вpeme. 2) în локȣ̆ de πλήρωσις, ȣмплере. «Λαομεδόντιε παῖ, Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν». Eȣp: [ші

Πλήρωσις, εως (ἡ), ȣмплере; sъtȣpape; (партîк:) екiпape de кораbie кȣ tpeвȣinчошiĭ коръвiерĭ; (med:) peînплinipea zлeiteлop пȣtepĭ a ле tpȣпȣлȣĭ; (fiг:) îndeплinipe de nȣmъpȣ̆; înплinipe de datopie, saȣ̆ кȣвiinцъ; (în цen:) съвîршipe.[ші

Πληρωτὴς, οῦ (ὁ), înплinitopȣ̆, ȣмплȣtotopȣ̆; (обiч: ші fiг:) îndeплinitopȣ̆, съвîршitopȣ̆. (партiк:) «'Εράνου—». Dm: = 'Ερανιστὴς. [de ȣnde

Πληρωτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвȣitopȣ̆ ла înплinipe, ȣмплере, saȣ̆ îndeплinipe; (партiк: med:) kontpiвȣitopȣ̆ ла pestatopniчipea sъnъtъцiĭ dintîĭ a ȣnȣĭ волnавȣ̆, хръnitopȣ̆, întъpitopȣ̆.

Πλησάιατο, Ion: în локȣ̆ de πλήσαιντο, a 3: îm: пeps: de miж: nex: 1: ал пoft: лȣĭ πίμπλημι.

Πλησία, вezĭ πλησίος. [de ȣnde

Πλησιάζω, ші (miж: papȣ̆ ші maĭ noȣ̆) -άζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, sîntȣ̆ апроапе, mъ апропiȣ̆ de чева; (прin întind: ші fiг:) sîntȣ̆ în релацie, famiлiapȣ̆ кȣ чiнева, mъ adȣnȣ̆ adesea кȣ dînsȣл; (партiк:) sîntȣ̆ ȣчenikȣ̆, saȣ̆ ȣpmъtopȣ̆ ал кȣĭва; (desпpe mȣĭepĭ) mъ înпpeȣnȣ̆ tpȣпeшte. (кȣ dat:) «Οὐδὲν φανήσομαι σώματι πεπλησιακὼς πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς». Iskp: (ші fiг:) «Δικαιοτέρους ἐποίει τούς πλησιάζοντας». Ksn: пе кîцĭ se adȣnaȣ̆ кȣ dînsȣл, пе ȣчeniчiĭ sъĭ.

Πλησιαίτατα, adв: sȣпрл: ал лȣĭ πλησίον, foapte апроапе. [din

Πλησιαίτατος, η, ον, sȣпрл:, ші

Πλησιαίτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ πλησίος, чел maĭ апроапе dekît алtȣл. || (neȣt:) Πλησιαίτερον, adв: în локȣ̆ de...

Πλησιαιτέρω, adв: компар: ал лȣĭ πλησίον, maĭ апроапе.

Πλησίαλος (ὁ, ἡ), поet: чел апроапе de mape, цъpmȣpeanȣ̆. || (sȣвst:) Πλησίαλον (τὸ), At: цъpmȣ̆ de mape. [πλησίον, ἅλς].

Πλησίασμα (τὸ), ші Πλησιασμὸς, апропiepe; (fiг:)famiлiapitate; конвopвipe; tpȣпeaskъ înпpeȣnape. [ші

Πλησιαστὴς, οῦ (ὁ),=Πελάτης, ші Πρόσοικός, каре se апропіе. [ші

Πλησιαστὸς, ὴ, ὸν, Sхл: de каре se поate апропіа чінева,=Προσιτὸς. [πλησιάζω].

Πλησίγναθος (ὁ, ἡ), поет: [πλῆσις, γνάθος] каре ѹмпле бѹчеле (гѹра). «Ἄρτος—». At:

Πλησιέστατα, adв:=Πλησιαίτατα. [din

Πλησιέστατος, η, ον,=Πλησιαίτατος.

Πλησιέστερος, α, ον,=Πλησιαίτερος.

Πλησίμοχθος (ὁ,ἡ), поет: [πλῆσις, μόχθος] =(saŭ греш: în локŭ de) Τλησίμοχθος.

Πλησιογείτων, ονος (ὁ, ἡ), вечінѹл чел nemiжлочіт апроапе. [πλησίον, γείτων].

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ), апропіатŭ de Dѹmnezeŭ. [πλησίος, θεὸς].

Πλησίοικος (ὁ, ἡ),=Πρόσοικος, локѹітŭ апроапе. [πλησίος, οἶκος].

Πλησίον, adв: (вezĭ ѹрмът:) апроапе. [din

Πλησίος, α, ον, (компарат: πλησιαίτερος -αίτατος, ші πλησιέστερος, -έστατος) Ion: поет: чел апроапе de чінева, вечінŭ, = Πρόσοικος ші чл: (кѹ цен:) «Δώδεκα θάλαμοι πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι». Іл: Z. «Κρῆναι πίσυρες ῥέον πλησίαι ἀλλήλων». Od: E (ші кѹ dat.). «Πλησίω ἀλλήλοισιν». Od: B «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκεῖα κακὰ συνενείκαιεν βουλόμενοι ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι». Ep: (neѹt:) Πλησίον, ші поет: Πλησία, adв:=Ἐγγὺς, апроапе (кѹ цен: saŭ dat:). «Πλησίον τινὸς saŭ τινὶ γίγνεσθαι». Лкs: = Πλησιάζειν. (maĭ des кѹ aptік:) «Ὁ πλησίον». Лкs: апроапеле, вечінѹл, ші чл: (fir:) прietenŭ, familiapŭ, рѹdъ, чел de апроапе, ал nostpѹ; (în цен:) ор каре алтŭ (asemenea, de o natѹръ кѹ noĭ) omŭ. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν». Sкр: "Τὶς γέγονε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστὰς; ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ». Sкр:

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ), локѹіторŭ пе локѹл чел de апроапе, вечінŭ. "Συνεβούλευον δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖσι Θηβαίοισι δοῦναι αὐτοὺς Ἀθηναίοισι πλησιοχώροισί τε ἐοῦσι καί τιμωρεῖν οὐ κακοῖσι». Ep: (ші кѹ dat:) «Γέτας πλησιοχώρους ἐόντας τοῖσι Θρῃξὶ». Ep: (ші desпре локŭ).«Ἡ πλησιόχωρος (se înц: γῆ)». [πλησίον, χώρα].

Πλησίστιος (ὁ, ἡ), [πλῆσις din πίμπλημι, ἱστίον] ѹмплѹторŭ, ѹмflъторŭ de пînzeле коръбіі. «Ἄνεμος—». Om: пріінчosŭ. 2) (desпре oamenĭ) плѹtiторŭ кѹ пînze пліне; (maĭ de мѹлте-орĭ în локŭ de adв: fir:) кѹ isбѹtipe, порочіт

Πλησιφαής, έος (ὁ, ἡ), плінŭ de лѹminъ (прінч:) «Σελήνη —». Nік: лѹnъ плінъ. [πλῆσις, φάος].

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ),=Πλησιφαὴς. [πλῆσις, φῶς].

Πλῆσμα (τὸ), контрібѹіторŭ ла (ѹмплере) înборцошаре, sъmînца zъmisлітъ în партеа femeeaskъ. [ші

Πλήσμη (ἡ),=Πλημμύρα, прisosipe (прінч: de ѹmezeлĭ). [πλήθω]. [de ѹnde

Πλήσμιος, α saŭ ος, ον, adѹкъторŭ de saцiŭ, sъцiosŭ. «Τῆς ἡδονῆς τὸ πλήσμιον». Пл: мѹлта înбѹĭбаре [de ѹnde

Πλησμίως, adв: поет: în кіпŭ sъцiosŭ.

Πλησμονὴ (ἡ), [πίμπλημι] saцĭŭ, înбѹĭбаре; (în цен:) білшѹгŭ. [de ѹnde

Πλησμονικὸς, ὴ, ὸν, ĭѹбіторŭ de (аплекатŭ ла) saцiŭ. «Ταῖς τροφαῖς—„. Епіst: Tean: обічнѹітŭ a se înбѹĭба кѹ mînкърĭ. [ші

Πλησμονώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πλήσμιος, disпѹsŭ ла saцiŭ (a se sътѹра îndatъ).

Πλήσσω (ττω), вііт: πλήξω, (між: тре: de кѹ: în локŭ de пas: πέπληγα, ші пas: πέπληγμαι, nex: ἐπλήγην, ші în челе комп. ἐπλάγην) ловеskŭ, isбеskŭ (прінч: de апроапе); ръneskŭ; батŭ; (обіч: між: ші пas:) мъ ловеskŭ, мъ isбеskŭ; (fir:) пътimeskŭ вре o nenopoчіре, sîntŭ nenopoчітŭ; (прінч: în pesбоĭŭ) мъ бірѹĭеskŭ, ші чл: «Τράπεζαν ὦσε ποδὶ πλήξας». Od: X. «Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλῆξα„. Od: K. (ші між:) «Ράβδῳ πεπληγυῖα». Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσιν». Іл: B. (ші між: de sine пas:). "Πληξάμενος μηρώ». Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν„. Ep: (ші пas:) «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγεὶς σιγᾷ, οἱ δέ θεώμενοι βοῶσι». Лкs: (ші desпре neînsѹfл:) «Ὁ πεπληγὼς τόπος». Dsкр: «Δρὺς ἢ πέτρη πληγεῖσα κεραυνῷ». Es: (ші кѹ цен: ел:) «Ἐξέπνευσε πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς». Eѹр: (ші fir:) «Πληγήσεσθαι τὴν ὄψιν», Грг: a орбі. «Πεπληγὼς τοὺς πόδας». Sкр: ологŭ. (ші fir:) «Πληγεὶς ἔρωτι». Лкs: (ші абsол:) «Πληγεὶς ἐγὼ τῷ λεχθέντι». Пл: «Συμφορῇ πεπληγμένον». Тѹч: (ші întp' алтъ акчеп:) "Πληγέντες δώροισι». în локŭ de δωροδοκηθέντες, mitѹindѹ se кѹ dapѹpĭ.

Πληστεύομαι, вііт: -εύσομαι, (кѹ dat:) шъ ѹмплѹ, мъ înбѹĭбezŭ.[πληστὸς dtn πίμπλημι].

Πλήστιγξ, ιγγος (ἡ), Ion: în локŭ de πλάστιγξ.

Πλήτης, ου (ὁ), ші Πλῆτις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de πελάτης, -άτις.

Πλητὶς, ίδος (ἡ), =Πλατίον, тъвліцъ (de skpis).

Πλῆτο, poet: în локъ de ἐπέπλητο, a 3: sinr: peps: de peste-sъв: ал лъї πίμπλημι, saъ 2) de nex: ал лъї Πελάζω. «Πλῆτο χθονί». Іл: Ξ.

Πλήττω, biit: -πλήξω, At: în локъ de πλήσσω.

Πλῄων, ονος (ὁ, ἡ), în kontpakц: în локъ de πληΐων =πλείων.

Πλίγμα (τὸ), [πλίσσω], пîшitъpъ. 2) statъpa лъптъtopілор къ пічоареле peskъkъpate ъnъл înainte ші алтъл îndъpъt, къъtînd a пъne пїedikъ ъnъл алтъїа. 3) = Πλιχὰς.

Πλινθεία (ἡ), mesepia, tpeaвa кърътidapълъї. 2) клъditъpъ din кърътizї. 3) (Такt:) statъpa ъneї apmiї în fopшъ de кърътidъ. [ші

Πλινθεῖον (τὸ), кърътidъpie,=Πλινθουργεῖον. [ші

Πλίνθευσις, εως (ἡ), =Πλινθεία, fачepe de кърътidъ. [ші

Πλινθευτὴς, οῦ (ὁ), кърътidapъ. [din

Πλινθεύω, biit: -εύσω, лъкpezъ ла (fakъ) кърътidъ; (stpъm:) daъ ла чева fopma de кърътidъ; saъ клъdeskъ, zideskъ din кърътidъ. «Ἐπλίνθευον τὴν γῆν». Ep: îл fъчеаъ кърътizї. «Τὰ τείχη — ». Лъч: [ші

Πλινθηδὸν, adв: în шіpъ, saъ aшezape ка кърътida. [ші

Πλινθιακὸς, ὴ, ὸν, pелatівъ къ кърътidъ. || (sъвst:) =Πλινθουργὸς. [ші

Πλίνθινος, η, ον, (клъditъ) de кърътidъ. [πλίνθος].

Πλινθίον (τὸ), dim: ал лъі πλίνθος, кърътіжоаpъ; op че ape fopmъ de кърътidъ, (ad:) пътpatъ пpелъnгъ; (пpin întind:) таблъ de жокъл dameї, ші чл:; (de ъnde) тъвліцъ цеошetpікъ, saъ astponomікъ; чеasopnікъ soлapъ; пътpatъ, че fopmaъ пе пъmîntъ къ вastonъл гічitopiї, кînd îшї fъчеаъ бъгъpіле de seamъ; (mekan:) пътpatъл вasъ ал katapeлteї (maшinъ pesвoїaskъ, къ каpe чеї векї asвîpлїаъ пїetpe ші sъцецї); (apitm:) ъnъ felъ de къвъ; (пaptik: takt:) fopma faлaнцеї de oaste în пътpatъ (вezї ші πλαίσιον); tinapъл, къ каpe se fopmeazъ кърътida; tapла de плante (гpъdin:).

Πλινθὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї πλίνθος.

Πλινθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ, saъ fopmъ de кърътidъ. [πλίνθος, εἶδος].

Πλινθοποιία (ἡ), fачepe de кърътidъ,= Πλίνθευσις. [πλίνθος, ποιός].

Πλίνθος (ἡ), кърътidъ; (fir:) totъ че este în fopmъ de кърътidъ, (spre eks:) плакъ de aъpъ, (Fpanц:) lingot; (їap пpінч:) пътpatъл вasъ ал stîлпълъї, saъ ал kaпiteлълъї de stîлпъ. (вezї ші ἄβαξ).

Πλινθουλκέω -ῶ, biit: -ήσω, =Πλίνθους ἕλκω, fakъ (tpaгъ din калîпъ) кърътizї, =Πλινθουργέω. [din

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ), tpъгътopъ (fopmътopъ) de кърътizї, saъ (instp:) foлositopъ ла aчeasta. || (sъвst:) = Πλινθουργός. [πλίνθος, ἕλκω].

Πλινθουργέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ кърътizї; sîntъ кърътidapъ. [ші

Πλινθουργία (ἡ), лъкpape de кърътizї; mesepia кърътidapълъї. [din

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ), лъкpътopъ de кърътizї. || (sъвst:)кърътidapъ. [πλίνθος, ἔργον].

Πλινθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, kapъ кърътidъ. [din

Πλινθοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopъ de кърътidъ. || (sъвst:) apгatъ, saлaxopъ. [πλίνθος, φέρω].

Πλινθόω -ῶ, biit: -ώσω, zideskъ, saъ aшtepnъ къ кърътidъ. [πλίνθος].

Πλινθυφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [πλίνθος, ὑφή] ziditъ къ кърътîdъ.

Πλινθωτὸς, ὴ, ὸν, [πλινθόω] fъкътъ în fopmъ de кърътidъ, пътpatъ пpелъnгъ. [πλινθόω].

Πλὶξ, ιχὸς (ἡ), = Πλίγμα, пîшitъpъ. 2) =Πλιχὰς. 3) палmъ, saъ skїoaпъ. [ші

Πλὶξ, adв: poet: =Ἀμφιπλίξ. [ші

Πλίξις, εως (ἡ), пîшipe. 2) (ъne-opї) палmъ, saъ (пpінч:) skїoaпъ. [din

Πλίσσω, ші (miж: maї întpeв:) Πλίσσομαι, [în afin: къ πλέκω, ші πτύσσω] biit: πλίξομαι, ъmблъ къ пasъ mape, deskisъ, saъ пîшeskъ лapг, îmї цiъ ъnъ пічopъ întinsъ înainte ші алтъл îndъpъt, ка лъптъtopiї. (în пpozъ maї întpeв: komп:) Διαπλίσσομαι. [de ъnde

Πλιχὰς, άδος (ἡ), ші Πλίχος, εος (τὸ), пaptea de desъвt d' întpe кpачї, каpe se fpeakъ ла ъmблetъ.

Πλοὰς, άδος (ἡ), = Πλωάς]. [πλόος].

Πλοητόκος (ὁ, ἡ), poet: пъskътopъ (adъкътopъ) de вpeme de плъtipe. «Ζέφυρος —». Епгр: [πλόος, τόκος].

Πλοιάριον (τὸ), dim: ал лъї πλοῖον, вapкъ, kaічелъ.

Πλοΐζομαι, biit: -ίσομαι, = Πλωΐζομαι, кълътopeskъ пе mape. [ші

Πλοϊκὸς, ὴ, ὸν, ші Πλόϊμος, η, ον, = Πλώϊμος. [πλόος].

Πλοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ, saŭ formъ de корабіе. [πλοῖον, εἶδος].

Πλοῖον (τὸ), [πλέω] корабіе (прінч: de transportŭ). "Στρογγύλον πλοῖον». Лкs: негъцъtореаskъ. ші «Μακρὸν —». Ер: pesboïaskъ.

Πλοιοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъtорŭ de коръвіï. [πλοῖον, φέρω].

Πλοκαμὶς, ίδος (ἡ), кодіцъ, saŭ kosiцъ înплеtitъ de пърŭ. [πλόκαμος].

Πλόκαμον (τὸ), =Πλόκανον.

Πλόκαμος (ὁ), коадъ (прінч:) de пъръл капълъï; (în цен:) fъnie înплеtitъ; гъitanŭ; (поеt:) ъndълаціа flъкъріï. 2) пічорŭ de каракаtіцъ. [πλοκή]. [de ъnde

Πλοκαμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de коадъ înплеtitъ.

Πλόκανον (τὸ), (în цен:)=Πλέγμα, înплеtitъръ, кошŭ, ші чл:; (партік:) ъnŭ felŭ de dîrmonŭ de вîntъpat грîŭ. [ші

Πλοκὰς, άδος (ἡ), =Πλοκαμίς. [ші

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, înплеtitŭ, «Ζωστὴρ —». Ткр: (алціï skріŭ πλακερός).

Πλοκεύς, έως (ὁ), înплеtitорŭ de рогожіnï, кошърï, ші чл:, saŭ de пъръл капълъï (рогожіnарŭ, saŭ перъкарŭ). [din

Πλοκὴ (ἡ), înплеtіре; înплеtічіре (înкъркътъръ); (прін întind) цеsере; saŭ цеsътъръ; (fir:) компъnере; (прін întind:) înкъркътъръ de ворве, sofismъ; (în цен:) віклеnіе, атъціре, ъnелtіре de intріцï. [πλέκω]. [de ъnde

Πλοκίζω, віit: -ίσω,=Πλέκω, fakŭ înплеtitърï de коаde. [ші

Πλόκιμος (ὁ, ἡ), потрівітŭ, пріimitорŭ de înплеtіре.

Πλόκιον (τὸ), dim: ал лъï πλόκος. 2) неъt: лъï...

Πλόκιος, α, ον, поеt: înплеtitŭ, înплеtічітŭ, (fir:) înкъркаtŭ. || (sъbst:) Πλόκιον (τὸ), Skр: =Ἐμπλόκιον. [din

Πλόκος (ὁ), поеt: în локŭ de πλόκαμος, коадъ înплеtitъ. 2) ланцŭ de rîtŭ,=Περιδέραιον. 3) кънънъ. «Ἐπιβαλλομένην χαίταις ῥοδέων πλόκον ἀνθέων». Еър: [πλέκω].

Πλομίζω, віit: -ίσω,=Φλομίζω. [din

Πλὸμος (ὁ),=Φλόμος.

Πλόος -οῦς, πλοῦ, ші (maï noŭ) πλοός (ὁ), (dat: πλῷ, ак: πλοῦν, îm: πλοῖ, πλῶν, πλοῖς, πλοῦς) [πλέω] плъtіре, кълъtоріе пе mаре; (în цен:) кълъtоріе; (прін întind:) timпŭ (вîntŭ пріinчosŭ) de кълъtоріе. "Μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς μέχρι πλοῦς γένηται». Тъч: пînъ se ва faче време de плъtіре.

Πλουδοκέω, [πλοῦς, δοκέω] віit: -ήσω, аштептŭ timпŭ пріinчosŭ de плъtіре.

Πλουθυγίεια (ἡ), богъціе ші sъnъtate, (ad:) toate бъnъtъціле. [πλοῦτος, ὑγίεια].

Πλοῦς, în контрак: în локŭ de πλόος.

Πλουσιάζω, віit: -άσω,=Πλουτίζω. || (пas:) mъ îmmълцеskŭ. [ші

Πλουσιακὸς, ὴ, ὸν, пропріŭ (însъшітŭ) богатълъï. [ші

Πλουσιάω -ῶ, віit: -άσω,=Πλουτῶ, sîntŭ богатŭ. [πλούσιος].

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ), дътъtорŭ de, saŭ înzestratŭ къ богате дарърï. [πλούσιος, δῶρον].

Πλούσιος, α, ον, богатŭ (de банï ші чл:); saŭ înбілшъгатŭ de toate; (despре лъкр:) лъksosŭ, мърецŭ, înбілшъгатŭ. [πλοῦτος].[de ъnde

Πλουσίως, adв: къ înбілшъгаре, saŭ мъреціе.

Πλουταγαθὴς, вezï πλουτογαθὴς.

Πλουτακαδήμεια (ἡ), кom: акаdemie (filosofie), обïектъл къріа este богъціа, saŭ къm sъ se înбогъцïaskъ чінева. [πλοῦτος, ἀκαδημία].

Πλούταξ, ακος (ὁ), (мърітівŭ къ оаре -каре еронie ал лъï πλούσιος) богъtашъ, (Франц:) richard.

Πλουτεὺς, έως (ὁ), поеt: în локŭ de Πλούτων.

Πλουτέω -ῶ, віiï: -ήσω, sîntŭ богатŭ, mъ înбогъцеskŭ; (къ цен: saŭ ак:) sîntŭ богатŭ, înбілшъгатŭ în чева. «Πλουτοῦντες». богацï. [πλοῦτος].

Πλουτῆος, Ion: în локŭ de Πλουτέως, цен: ал лъï Πλουτεύς.

Πλουτηρὸς, ὰ, ὸν, atінгъtорŭ, saŭ креsкъtорŭ de богъціе. [ші

Πλουτίζω, віit: -ίσω, înбогъцеskŭ пе чінева; (пas:) mъ înбогъцеskŭ. [ші

Πλουτίνδην, adв: пе алеsŭ din чеï богацï, dъпе градъл богъціі. (вezï ші ἀριστίνδην). [πλοῦτος].

Πλουτισμὸς (ὁ), înбогъціре (акt: saŭ пas:). [πλουτίζω].

Πλουτογαθὴς, έος (ὁ, ἡ), Dор: în локŭ de

Πλουτογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: веselŭ пеntръ богъціа sa, (ad:) плінŭ de богъціï. «Δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν». Esхл: (вezï ші εἰροχαρὴς). [πλοῦτος, γήθω].

Πλουτοδοτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лъï πλουτοδοτὴρ.

Πλουτοδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, daŭ богъціе, înбогъцеskŭ [din

Πλουτοδοτὴρ, поеt: ші Πλουτοδότης, ου (ὁ), дътъtорŭ de богъціï, înбогъціtорŭ. [πλοῦτος, δίδωμι].

Πλουτοκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ tape ші mape прin богъцie. [ші

Πλουτοκρατία (ἡ), apistokpatie de богацĭ. [πλοῦτος, κράτος].

Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ), прічinȣitopŭ de богъцie, кîштiгosŭ; îndemînatikŭ a stpînцe богъцiĭ. [πλοῦτος, ποιὸς].

Πλοῦτος (ὁ), [πολὺς, ἔτος, bezĭ ші ἄφενος] богъцie; (кȣ цen:) бiлшȣгŭ de чева. 2) (pepsonif:) Zeȣл богъцii (fiȣл Чepeseĭ). «Τυφλὸς ὁ Πλοῦτος». Ткр: ші Apstf:

Πλουτοταφὴς, έος (ὁ, ἡ), îngpoпatŭ în богъцiiле sale (sгîpчitŭ). [πλοῦτος, ταφὴ].

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopŭ de богъцiĭ, =Πλουτοδότης. [πλοῦτος, φέρω].

Πλουτόχθων, ονος (ὁ, ἡ), poet: кȣвenitŭ ла (продȣsŭ din) богъцia пъmîntȣлȣĭ. "Γόνος πλουτόχθων. Esхл: продȣкtȣ de mine metaлiче. [πλοῦτος, χθὼν]

Πλούτων, ωνος (ὁ), Плȣtonŭ, Zeȣл Ĭadȣлȣĭ; Ĭadȣл. 2) Zeȣл богъцii=[Πλοῦτος]. de ȣnde

Πλουτώνειος (νιος), ал лȣĭ Плȣtonȣ (ал Ĭadȣлȣĭ),sȣбt-пъmînteanŭ. || (sȣбst:) «Πλουτώνεια (νια) (se înц: χωρία), пештepe, sȣtepane skoцъtoape de omopîtopĭ aбȣpĭ.

Πλόχανον (τὸ),=Πλόκανον.

Πλοχμὸς (ὁ), poet: în локŭ de πλόκαμος.

Πλοώδης, εος (ὁ, ἡ), кam плȣtitopŭ, ȣndȣлъtopŭ; (fiг:) nestatopnikŭ, nesiгȣpŭ. [πλόος].

Πλύμα (τὸ), апа, кȣ каpe s'a sпълat чева, лъtȣpъ; (прinîntind:) пекȣpъцie; (fiг:) omŭ de nimikŭ, skîpбъ, пȣtoape, ші чл: (despre mȣĭepĭ) кȣpвъ (sпълъчitȣpъ). [πλύνω].

Πλύνεσκον, poet: Ion: în локŭ de ἔπλυνον, прел: ал лȣĭ πλύνω.

Πλυνεὺς, έως (ὁ), =Πλυντὴρ. [ші

Πλυνὸς (ὁ), sпълъtopie. 2) (fiг:) окъpîtŭ, neчinstitŭ «Πλυνὸν ποιεῖν τινα». Apstf: a окъpî, a neчinsti. (bezĭ ші πλύνω). [ші

Πλύνος (ὁ), лȣкpȣ (pȣfъ) de sпълat. [ші

Πλυντέον, posit: ал лȣĭ πλύνω. [ші

Πλυντὴρ(ὁ), sпълъtopŭ. 2) =Πλυνὸς, sпълъtopie. [ші

Πλυντήριος, α, ον, кȣвenitŭ, saŭ foлositopŭ ла sпълape; (de ȣnde || sȣбst.) Πλυντήριον (τὸ), sпълъtopie, saŭ basŭ de sпълat întp' însȣл; ші Πλυντήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepбъtoape în Atena în чinstea Minepвeĭ, saŭ a Aгpaȣлeĭ (fiĭчeĭ лȣĭ Чекpопŭ), че se sepбa ла 26 але лȣneĭ Тарцeлionŭ. (bezĭ ші Καλλυντήρια). [ші

Πλύντης, ου (ὁ), = (maĭ întpeб:) Πλυντὴρ. [ші

Πλυντικὸς, ὴ, ὸν,=Πλυντήριος. «Κονία—». чenȣшъ пentpȣ лешie. [ші

Πλυντίς, ίδος (ἡ), =Πλυντρίς. [ші

Πλύντρια (ἡ), fem: ал лȣĭ πλυντήρ, sпълъtopeasъ. [ші

Πλυντρὶς, ίδος (ἡ),=Πλύντρια. || Γῆ —». Tfp: ȣnŭ feлŭ de хȣmъ, че se întpeбȣinцa în локŭ de sъпȣnŭ. [ші

Πλύντρον(τὸ),плaтъ пentpȣ sпълъtȣpъ.[din

Πλύνω, [în afin кȣ φλύω] biit: πλυνῶ, (tpe: de кȣ: πέπλυκα, ші pas: πέπλυμαι, nex: ἐπλύθην ші ἐπλύνθην) sпълŭ (прinч:) pȣfe; (fiг:) окъpъskŭ, neчinsteskŭ, (обшt:) sпълŭ капȣл кȣĭва; (poet:) въpsŭ. «Δάκρυ —». Apst: (ші pas:) «Τὸ πρᾶγμα πέπλυται». Лкs: s'a dat în пȣблiкŭ.

Πλύσιμος (ὁ, ἡ), прiimitopŭ de sпълъtȣpъ, saŭ пȣtinчosŭ de a se sпъла. [din

Πλύσις, εως (ἡ), sпълape. [ші

Πλύσμα (τὸ), =Πλύμα. [ші

Πλυσμὸς, (ὁ), =Πλύσις. [ші

Πλύτης, ου (ὁ), = Πλύντης. ші

Πλυτικὸς, ὴ, ὸν, =Πλυντικός. [ші

Πλυτὸς, ὴ, ὸν, sпълatŭ, saŭ de sпълat. [πλύνω].

Πλωὰς, άδος (ἡ), плȣtitoape. «Ὄρνις—„. Апл: «Νεφέλαι πλωάδες». Пл: преȣmблъtopĭ în atmosfepъ. «Νῆσοι πλωάδες». Sхл: (алt:) στροφάδες. [πλώς].

Πλώεσκον, poet: în локŭ de ἔπλωον, прел:, ші

Πλωεύσας, Dop: în локŭ de πλωούσας, ак: îm: de paptч: ал лȣĭ πλώω.

Πλωΐζω, ші (miж: каpe este ші maĭ întpeб:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, poet: în локŭ de πλέω [ші

Πλώϊμος (ὁ, ἡ), de плȣtit. «Πλωΐμων ὄντων». D: Ал: кînd este вpeme de плȣtit (de кълъtopit пe mape). (bezĭ ші ἐπινέφελος). (ші компар:) «Ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων„. Тȣч: fiind акȣm кълъtopipea пe mape maĭ лesniчoasъ. [ші

Πλωὶς, ίδος (ἡ), poet: în локŭ de πλωάς. [din

Πλὼς, ωτὸς (ὁ), poet: înnotъtopŭ. (de ȣnde || sȣбst:) ȣnŭ feлŭ de пеште de mape, (алt:) κεστρεύς, (Fpanц:) mulet, saŭ muge. [ші

Πλώσιμος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de πλώϊμος. [πλώω].

Πλωτάρχης, ου (ὁ), кънitanŭ de коpъбiepĭ. [πλώτης, ἄρχω].

Πλῶτες, îm: nom: ал лȣĭ πλώς.

Πλωτεύω, biit: -εύσω, (pap în прozъ) în локŭ de πλέω. [πλώτης].

Πλωτήρ (ό), noet: (de avi) nлvtitorъ, коръвierъ, mapinarъ; (вne-orї) înnoiътorъ. [ші

Πλώτης, ου (ό), noet: Ion: în лokъ de πλωτήρ. [πλώω]. [de вnde

Πλωτικός, ή, όν, îndemînatikъ ля плвtipe,=Ναυτικός.

Πλωτός, ή, όν, чел кв însвшime de a плвti, saŭ fъkвtъ într'вnъ kinъ de a nв se kвfвnda. «Νῆσος—». Ep: «Πλωτὰ (ζῶα)„. Apst: (алt:) νηκτά. 2) (noet:) notpivitъ ля плвtipe saŭ nэвigaцie; lesnicвsъ плвtitopilor de a merge аколо. "Νῆσος —». Od:K. ‖ (sвst: бърв:) вreme de плвtipe, de кълъtopie ne mare. «Πλωτοῦ ἀρότου τε». Еркл: Алегор: [ші

Πλώτωρ, ορος (ό), noet:= Πλωτήρ. [din

Πλώω, viit: -πλώσω, (tpe: de кв: πεπλωκα, nex: ἔπλωσα, ші ал 2: întpeв: nвmaї în komп: ἔπλων, de вnde пartч: πλώς) noet: Ion: în лokъ de πλέω.

Πνείω, (прел: ἔπνειον) noet: în лokъ de πνέω.

Πνεῦμα (τὸ), [πνέω]=Πνοή, sвflape, saŭ sвflъtвръ. 2) vîntъ; (med:) fiatъ. 3) pesвflape. "Πνεῦμα μετέωρον, saŭ (simп:) «Πνεῦμα». med:= Δύσπνοια, saŭ Ὀρθόπνοια, grea sвflape, înnekътвръ, astmъ. 4) (ptp:) neriodъ de кввîntъ (maї de mвate-orї prea лвngъ), snpe a kървїa deklamape este trevвinчoasъ o sinгвръ pesвflape. 5) (filosof:) fiinцъ nematepialъ (fъръ tpвnъ), snipitъ (dвxъ); sвfletъ; înцerъ, saŭ цeniь. «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα». Skp: 6) (tлц:) sfîntвл dвxъ. 7) mopaлвл saŭ alegorikвл înцelesъ al sfintelor skpiптвrї (înnpot: de γράμμα). «Τὸ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ». Skp: 8) (gpaм:) semnвл asnipateї saŭ sвbцipiї nposodii.

Πνευματέμφορος (ό, ή), nвptъtorъ în sine, saŭ însвflatъ de Dвmnezeeskвл dвxъ. [πνεῦμα, ἐν, φέρω].

Πνευματίας, ου (ό), nъtimaшъ de astmъ, sâŭ de grea sвflape. 2) вmflatъ de fiate. [πνεῦμα]. [de вnde

Πνευματιάω -ῶ, = Πνευστιάω.

Πνευματίζω, viit: -ίσω, sвflв, vîntвrъ. 2) (gpam:) însemnъ, saŭ nponвnцъ zîveріle kв asnipatъ saŭ sвbцipe sвflape. [ші

Πνευματικός, ή, όν, atingътorъ de, pelativъ kв πνεῦμα (în toate însemn:). «Μέριον πνευματικόν». Anatom: kape slвжemte ла pesвflape (ka плътînвл). «Ὄργανον πνευματικόν». Mekn: kape se mишкъ prin vîntъ. 2) (med:)=Πνευματίας, astmatikъ; saŭ vîntosъ, flътosъ. 3) (filsf:) neînтpвnatъ, nematepialъ; (Тлц:) învoitъ кв, saŭ вртъtorъ dвne înцelesвл (fap nв litera) leцii, mistikъ, alegorikъ; (Bisep: maї noŭ) dвxовnikъ, saŭ dвxовniчeskъ; (in цen:) snipitвалъ, netpвneskъ. «Πνευματικοὶ„. Гал: o sekтъ de doktopї, kape atpibвїaъ toate simntomele patolojiче ла лвkрarea snipitelor bitale (fъkтoape saŭ цiitoape de bîaцъ). [πνεῦμα]. [de вnde

Πνευματικῶς, adв: dвxовniчeшte; în înцeлesъ snipitвалъ, saŭ alegorikъ, nв dвne litera лецii; netpвneшte.

Πνευμάτιον, (τὸ), dim: ал лвї πνεῦμα, vîntвлецъ, saŭ aerашъ.

Πνευμάτιος, α saŭ ος, ον, noet: adвkътorъ, saŭ însoцitъ de vîntъ; ekspвsъ ла vîntврї, vîntвposъ. [πνεῦμα].

Πνευματισμός (ό), însemnape, saŭ propвnцape de o zîvere kв sвflape sвbцipe saŭ asnipatъ (gpam:). [πνευματίζω].

Πνευματοδόχος (ό, ή), npiimitorъ de vîntъ. [πνεῦμα, δέχομαι].

Πνευματοκήλη (ή), вnъ felъ de sвpnътвръ, вmflътвръ de вoшъ din fiatъ, saŭ vîntъ, (Fpanц:) fausse hernie. [πνεῦμα, κήλη].

Πνευματοκίνητος (ό, ή), mишkatъ de vîntъ; saŭ nopnitъ de sfîntвл dвxъ,=Πνευματέμφορος. [πνεῦμα, κινέομαι]. [de вnde

Πνευματοκινήτως, adв: kв nopnipe din Dвmnezeeskвл dвxъ.

Πνευματοκλήτωρ, ορος (ό), ketътorъ de dвxврї (цenii, saŭ demonї). [πνεῦμα, καλέω].

Πνευματομάχος (ό, ή), înnpotivitorъ (pesвoitorъ) zeitъцii sfîntвлвї dвxъ. [πνεῦμα, μάχομαι].

Πνευματόμφαλος (ό, ші ή), вmflътвръ de вврikъ din vîntъ (вnъ felъ de sвpnътвръ ла вврikъ). 2) nътimaшвл de aveastъ natimъ,=Ἐξόμφαλος. [πνεῦμα, ὀμφαλός].

Πνευματοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, prefakъ чeва în vîntъ, npiчinвleskъ fiate. [din

Πνευματοποιός (ό, ή), npiчinвitorъ de vîntъ, saŭ de pesвflape. [πνεῦμα, ποιός].

Πνευματόῤῥοος -ους (ό, ή), mишkatъ de kвpцerea vîntвлвї. [πνεῦμα, ῥόος].

Πνευματοφορέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, mъ nortъ, mъ mишkъ de vîntъ, saŭ de Dвmnezeeskъ dвxъ. [din

Πνευματοφόρος, ші Πνευματοφόρητος (ὁ, ή), nвptatъ (mишkatъ) de vîntъ, saŭ nopnitъ de Dвmnezeeskъ dвxъ (nлinъ de dвx. sfîntъ),=Πνευματέμφορος. 2) (în pъъ) konpinsъ de dвxъ pъъ. «Οἱ προφῆται αὐτῆς

πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί,,. Skp: (Sofon:). [πνεῦμα, φέρω].

Πνευματόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ în, saъ ътплъ de bîntъ; prічinъіeskъ fiate, ътfiъ. [ші

Πνευματώδης, εος (ὁ, ἡ), bîntos (din fiinţa bîntълuї); saъ bîntъposъ (plinъ de bîntъpї); (maї noъ) sniptosъ, къ dъxъ; (med:) adъkъtopъ de bîntъpї saъ fiate, fiъtosъ; (ъne-opї) astmatikъ; (gram:) propъnţiatъ asnipat. [πνεῦμα].

Πνευμάτωσις, εως (ἡ), ътfiътъpъ de nînteue din fiate [ші

Πνευματωτικός, ἡ, όν, prічinъitopъ de ътfiътъpї, fiъtosъ. [πνευματόω].

Πνευμονευτικὰ (ὄργανα),=Πνευματικά.

Πνευμονία (ἡ), = Πλευμονία, periplemonie. [ші

Πνευμονίας, ου (ὁ), ші Πνευμονικός, ἡ, όν, relatiвъ къ плътînіi; saъ пътimaшъ de periplemonie. [ші

Πνευμονὶς, ἴδος (ἡ),=Πνευμονία. [ші

Πνευμονώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πλευμονώδης. [din

Πνεύμων, ονος (ὁ), плътînъ. 2) ънъ felъ de animalъ de mape. [πνεῦμα].

Πνεῦσις, εως (ἡ), sъfiape de bîntъ; pesъfiape, ші чл: [ші

Πνεύστης, ου (ὁ), кape pesъflъ des ші greў, astmatikъ. [πνέω]. [de ънde

Πνευστιάω -ῶ, biit: -άσω, pesъflъ des ші greў (din osteneaлъ ші чл:); sînъ astmatikъ; saъ (simn:) aвїa pesъflъ. [ші

Πνευστικὸς, ἡ, όν, folositopъ ла sъfiape, saъ pesъfiape. 2) (med:)=Πνευματωτικὸς.

Πνέω, biit: πνεύσω, ші (maї noъ) πνεύσομαι, saъ (maї кopeк:) πνευσοῦμαι, (pas: tpe: de къ: πέπνευσμαι) sъfiъ. «Ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει». Ksn: (ші fir:) «Ὃ οὐ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος». Кал: кървїа тъ пъ вені în ажътopъ. (ші întp' алтъ акчепţіe) «Μέγα πνεῖν». Hind: a se înrîmfa, a se mîndpi. "Χαμηλὰ πνεῖν„. Hind: a fi ътіlitъ. «Κενεὰ πνεῖν». Hind: a авea zadapniче simţiminte. (ші pas:) «Πνεῖται αὐλὸς». Enгp: «Πολύ παρ' ὑμῖν ἔπνει». Dm: epa mape ші tape. 2) pesъflъ; (npin întind:) тръїeskъ. «Πνέονθ' ὑπνῳ». Esxл: sfopъind în somnъ. «Εἰ ἔτι πνεῖ„. Jкs: «Οἱ πνέοντες=Οἱ ζῶντες„. (ші fir:) "Πῦρ πνέοντες». Ksn: «"Αρην («Μένεα) πνείοντες». Om: plinї de inimъ (de вървъţіe). «Φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες». Tкp: (ші aввs: «Μέλεα πνεῖν». Enгp:= Μελῳδεῖν. 3) daъ miposъ, miposъ. «Στεφάνους ἡδὺ πνέοντας„. Tкp: (ші къ цеп: ел:) «Τράγου («Κρόκου) πνέων„. Enгp: ші Dioskp: (ші къ dat:) «Μύροισιν ἔτι πνείοντες στέφανοι». Enгp: (ші fъpъ kazъ). «Τὸ στόμα πνεῖ». Dkp: miposъ, пъte. (ші fir:) «Πνεῖν χαρίτων (ἐρώτων)„. este плinъ de... || (noet: fir:) Πεπνυμένος, ἡ, ον (вezї πινύσκω).

Πνιγαλίων, ωνος (ὁ), înnекътъpa, че вine în somnъ, (алт:) ἐφιάλτης. (Franц:) cauchemar. [ші

Πνιγέα (ἡ), вaїe înnекъчoasъ (prea fep вinte). [ші

Πνιγετὸς (ὁ), лацъ de sъгpътape; sъгpъ mape. 2)=Πνῖγος. [ші

Πνιγεὺς, έως (ὁ), вasъ (акоперішъ nîлniosъ), къ кape se înneакъ, se stînr къpвaniї; ънъ felъ de koптopъ saъ цestъ, în кape se коаче кarnea пъвъшitъ; ънъ astъпъшъ nîлniosъ de maшinъ idpaxлікъ; (ъne-opї) къпъstpъл каiлор, ші чл: [ші

Πνιγηρὸς, ἀ, όν, adъkъtopъ de înnекъчїъne; (fir:) foapte stpimtopъtopъ. [ші

Πνιγίζω, biit: -ίσω, noet: în локъ de πνίγω. [πνῖγος].

Πνίγμα (τὸ), ші Πνιγμονὴ (ἡ), ші noet: Πνιγμὸς (ὁ), sъгpътape; înnекъчїъne de mape кълdкръ,=Πνῖγος. [πνίγω]. [de ънde

Πνιγμώδης, εος (ὁ, ἡ), ші

Πνιγόεις, εσσα, εν, noet:=Πνιγηρὸς. [din

Πνῖγος, εος -ους (τὸ), înnекъчїъne; (npin întind:) кълdкръ înnекътoape [din

Πνίγω, biit: πνίξω, ші (maї întpeв:) πνίξομαι, ші πνιξοῦμαι, (pas: tpe: de къ: πέπνιγμαι, nexi ἐπνίγην) sъгpътъ; înnекъ. "Εμπίπτουσιν εἰς τὴν θαλασσαν, καὶ ἐπνίγετο ὅς τις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν„. Ksn: (ші fir:) «"Ην ἡ ὕλη πνίγῃ τὸν σῖτον». Ksn: 2) кокъ кarne пъвъшitъ în koптopъ; (în цen:) пръжeskъ în ъskatъ. «Πνίξαντες ἐν κριβάνῳ διαφανεῖ (τὸ κάτω τῆς βύβλου) οὕτω τρώγουσι». Ep: 2) (fir:) stpimtopezъ prea тълl (stpînrъ de rîtъ). "Καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων, ἀπόδος μοι„, Skp: [πνίξ].

Πνιγώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πνιγηρός.

Πνικτὴρ (ὁ), înnекътopъ, saъ sъгpътъtopъ. [ші

Πνικτὸς, ἡ, όν, înnекatъ; (despre aepъ) înkisъ din toate пъpцiле. 2) (fir:) koптъ în вasъ linitъ ла гъpъ (пъвъшitъ), saъ în цestъ. [πνίγω].

Πνικτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopъ de sъгpътate кърnъpї (moptъчїънї onpite Бisep:). [πνικτὸς, φάγω].

Πνίξ, πνιγὸς (ἡ), înnекъчїъne; ръгътitъpъ; stpimtopape.

Πνίξις, εως (ἡ), înnекape; sъгpътape:

коачере (везї πνικτὸς). [πνίγω].

Πνοὴ (ἡ), [πνέω] sѫflape (de вîntѫ). 2) pesѫflape; (прin întind:) animaлѫ віѫ. «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον». Skp: 3) miposѫ emitѫ din чева; абѫрѫ; fѫmѫ; (прin întind:) въпаїе. «Πνοῇ Ἡφαίστοιο». Іл: Ф. (везї ші ἀϋτμή). 4) tonѫ, sѫnetѫ de гласѫ, граїѫ (Пind:).

Πνοήπους, οδος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лѫї ἀελλόπους. [πνοὴ, πούς].

Πνοιὴ (ἡ), Ion: în локѫ de πνοὴ

Πνόος -οῦς (ἡ), поет: Ion: în локѫ de πνοὴ.

Πνυκίτης, ου (ὁ), каре мерце des, saѫ se adѫnъ ла..

Πνὺξ, πνυκὸς, ші At: πυκνὸς (ἡ), [πυκνός, saѫ πνέω] о пїацъ în Atena пе деалѫл чел înпотрівъ de четъцѫеа Акрополіеї, ші de Ареопагѫ, ѫnde se adѫna поpodѫл; (прin întind:) обштеаскъ adѫnape; ші tpiбѫna, depe каре ворбїаѫ opatopiї аколо.

Πνύτο, поет: în локѫ de ἔπνυτο, а 3: sinг: перs: de прел: ал: (неîntреб:) πνῦμαι, în локѫ de πνέω.

Πνυτὸς, ὴ, ὸν, поет: în локѫ de πινυτὸς.

Πόα, ας (ἡ), еарбъ верde; (în цен:) еарбъ (прінч:) пентрѫ пъшѫне; лівадъ; (ѫне -орї) кръчї кѫ fрѫnze верzї (везї ші ποιὰ). [de ѫnde

Ποάζω, віit: -άσω, desръdъчinezѫ бѫріенеле, пръшеskѫ, saѫ плівеskѫ царіna. 2) înверzeskѫ ка еарба.

Ποάριον (τὸ), dim: ал лѫї πόα.

Ποασμὸς (ὁ), smѫлцере de бѫріенї din ръdъчіnъ, плівіре, прашъ. [ші

Ποαστὴρ (ὁ), ші Ποάστρια (ἡ), плівіtopѫ, saѫ пръшіtopѫ. [ші

Ποάστριον, saѫ (маї корек:) Πόαστρον (τὸ), instpѫmîntѫ de пръшіt, saѫ плівіt. [ποάζω].

Ποδαβρὸς, ὰ, ὸν, поет:=Ἁβρόπους. [алцїї îndpent: πόδ' ἁβρὸς]

Ποδαγὸς (ὁ, ά), Dop: în локѫ de ποδηγὸς.

Ποδάγρα (ἡ), лацѫ, saѫ кѫрsъ, în каре se прinde добітокѫл de пічорѫ. 2) (обіч: fir:) podaгръ (боалъ aptpitікъ), ѫnѫ felѫ de dѫpepe, ші прindepe de пічоаре. [ποῦς, ἄγρα]. [de ѫnde

Ποδαγράω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskѫ de podaгръ. [ші

Ποδαγρεία (ἡ),=Ποδάγρα. [ші

Ποδαγριάω -ῶ, =Ποδαγράω. [ші

Ποδαγρίζομαι, віit: -ίσομαι,=Ποδαγράω. [ші

Ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, ші

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ), пътimaшѫ de podaгръ.

Ποδαλγέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskѫ de dѫpepe de пічоаре. [din

Ποδαλγὴς, έος, ші Ποδαλγὸς (ὁ, ἡ), пътimaшѫ de dѫpepe de пічоаре. [ποῦς, ἄλγος]. [de ѫnde

Ποδαλγία (ἡ), dѫpepe de пічоаре. [ші

Ποδαλγικὸς, ὴ, ὸν,=Ποδαλγὴς.

Ποδάνεμος (ὁ, ά), Dop: în локѫ de ποδήνεμος

Ποδανιπτὴρ (ὁ), вasѫ de sпълat пічоареле. [ші

Ποδανίπτρα(ἡ), =Ποδανιπτὴρ. [ші

Ποδάνιπτρον (τὸ), sпълape de, saѫ апъ de sпълat пе пічоаре. [ποῦς, νίπτω].

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, (прon: întpeвът:) din че локѫ? (în цен:) de че felѫ? чеfелѫ? «Ἐρωτώμενος, ποδαπὸς εἴη; Πέρσης ἔφη εἶναι„. Ksn: "Ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία„; Ksn: (везї ші ποταπὸς). [πὸς, δάπος].

Ποδαργία (ἡ), At: în локѫ de ποδαλγία.

Πόδαργος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ пічоаре албе, saѫ їѫцї. [ποῦς, ἀργὸς].

Ποδαρίζω, віit: -ίσω,=Πυδαρίζω.

Ποδάριον (τὸ), dim: ал лѫї ποῦς, пічорѫшѫ.

Ποδαρκέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: петрекѫ їѫte. "Ποδαρκέων δωδεκάδρομον τέμενος». Пind: [din

Ποδάρκης, εος, saѫ έος (ὁ, ἡ), поет: [ποῦς, ἀρκέω] чел кѫ пічоаре destoїniче (dъїnoase, цепене, їѫцї ла алергаре); (în цен:) ацерѫ, їѫte.

Πόδαυρος (ὁ, ἡ), [ποῦς, αὔρα]=Ποδήνεμος.

Ποδεῖον (τὸ), înвелішѫ de пічоаре. чорапѫ, обїалъ, ші чл; [ποῦς, ποδὸς].

Ποδεκμαγεῖον (τὸ), штергарѫ de пічоаре. [ποῦς, ἐκμάσσω].

Ποδένδυτος (ὁ, ἡ), înкълцатѫ ла пічоаре: (поет:) înбръкъtopѫ de (акоперіtopѫ, ажѫнгъtopѫ пînъ ла) пічоаре. ‖ (sѫбst:) "Ποδένδυτον». Esxл: =Πέπλος ποδήρης». [ποῦς, ἐνδύω].

Πόδεσσι, Ion: поет: în локѫ de ποσὶ, dat: îm: ал лѫї ποῦς.

Ποδεψεῖον (τὸ), [ποῦς, ἕψω] бѫкътъріе de пічоаре fїepte, (Тѫрч:) пачеаціріе.

Ποδεὼν, ῶνος (ὁ), (маї de мѫлте-орї îm:) къпътîїїеле пїелїї ѫneї віte (гîтѫл, прin каре se ѫмпле, ші se deшеартъ, ші пічоареле, de каре se апѫкъ бѫрdѫfѫл); (прin întind:) пїелеа, че поартъ пе ѫмерї чобанїї, легînd о dînainte ла пїентѫ кѫ пічоареле; (fir:) къпътîїеле de жos а ле пînzeї коръбіі, прin каре se întinde întp' ѫna saѫ întp' amîndoъ пърцїле; (în

*

ɥen:) o лімбъ de пъmîntŭ întinsъ ка ѕnŭ капŭ în mape. «Τῆς Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει». [Ep: [ποῦς, ποδὸς].

Ποδηγεσία (ἡ), treaба кълъѕzѕлѕĭ, кълъѕzipe. [ποδηγέω].

Ποδηγέστερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лѕĭ ποδηγὸς.

Ποδηγετέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ποδηγέω. [din

Ποδηγέτης, ου (ὁ),=Ποδηγὸς. [din

Ποδηγέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъѕzezŭ; în dpentezŭ пе чінева (проп: ші fir:); eksплікŭ чева кѕĭва. [ποδηγὸς]. [de ѕnde

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла кълъѕzipe, saŭ повъцѕipe.

Ποδηγία (ἡ), кълъѕzie.

Ποδηγικὸς, ἡ, ὸν,=Ποδηγητικὸς. [din

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ), кълъѕzitopŭ; saŭ повъцѕitopŭ. || (sѕвst:) = Ποδηγέτης, кълъѕzŭ (проп: ші fir:); пedaгoгŭ. [ποῦς, ἡγέομαι].

Ποδηνεκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ποῦς, ἐνέγκω] adѕsŭ, ажѕnsŭ пînъ ла пічоаре «Χιτὼν—». Ep:

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ), poet: aцерŭ de пічоаре ка вîntѕл. [ποῦς, ἄνεμος].

Ποδήρης, εος (ὁ, ἡ), лѕnгŭ пînъ în пічоаре. «Χιτὼν ("Ασπὶς)—„ Ksn: (fir:) «Ναῦς—». Esix: чеа пе пînze, порnitъ пе mape (вezĭ ποῦς). «Στύλος—». Esхл: ашezatŭ пе пічорѕл (вasѕл) sъŭ, dpentŭ, statopnikŭ. (neѕt:) «Τα ποδήρη, în локŭ de οἱ πόδες. [ποῦς, ἄρω].

Ποδηροφορέω-ῶ, biit: -ήσω, поptŭ хаĭnъ лѕnгъ (пînъ în кълкіїе). [ποδήρης, φορέω].

Ποδὶ, dat: ал лѕĭ ποῦς.

Ποδιαῖος, α, ον, чел кѕ întindepe de ѕnŭ пічорŭ. 2) (naѕt:)=Ποδωτὸς. (de ѕnde) "Ποδιαῖον ποιοῦμαι τὸν ἱστὸν». Apst:=Ποδόω. [ші

Ποδίζω, biit: -ίσω, легŭ пічоареле, înпĭedikŭ (прinч: калŭ). 2) mъsѕpŭ кѕ пічорѕл, (Fpanц:) arpenter; (fir:) mъsѕpŭ пічоаре de вepsŭ. [ποῦς, ποδὸς].

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ), poet: tponкъnitopŭ din пічоаре. «Ἅμμα ποδίκροτον». Епгр: feapeле віноваціlор, каре zonгъnesк în пічорѕл лор. [ποῦς, κρότος].

Πόδιον (τὸ),=Ποδεῖον. 2) dim: ал лѕĭ ποῦς.

Ποδίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ ποῦς, пічорѕшŭ.

Ποδισμὸς (ὁ), înпĭedikape; 2) mъsѕpape кѕ пічорѕл; mъsѕpape de пічоаре de вepsѕpĭ; 3) ѕnŭ felŭ de danцŭ [ші

Ποδιστὴρ (ὁ), poet: înпĭedikъtopŭ. "Πέπλος—». Esхл: 2) (Sкр:) оалъ кѕ пічоаре. [ші

Ποδίστρα (ἡ), лацŭ saŭ кѕpsъ, în каре se апѕкъ пічорѕл; пĭedikъ. [ποδίζω].

Ποδοῖιν, poet: în локŭ de ποδοῖν, ɥen: ш dat: de înd: ал лѕĭ ποῦς.

Ποδοκάκη, ші Ποδοκάκκη (ἡ), [ποῦς, κάκη] бѕtѕкŭ de пічоареле віноваціlор.

Ποδὸκοιλον (τὸ), къвъnъtѕpa de ла talпа пічорѕлѕĭ. [ποῦς, κοῖλος].

Ποδοκρουστία (ἡ), бъtaĭe кѕ пічорѕл în пъmîntŭ (în локŭ de бъtaĭe în палme). [ποῦς, κρούω].

Ποδοκτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, бatŭ кѕ пічорѕл în пъmîntŭ; (прinч:) dъnцînd. [ші

Ποδοκτύπη (ἡ), Лksf: dъnцъtoape. [ποῦς, κτύπος].

Ποδομερὴς, έος (ὁ, ἡ), (metp:) înпъpцitŭ în пічоаре; saŭ компѕsŭ dintp' o парte a кѕвîntѕлѕĭ în fie-каре пічорŭ. [ποῦς, μέρος].

Ποδονιπτὴρ, Ποδονίπτρα, ші Ποδόνιπτρον = =Ποδανιπτήρ, ші чл:

Ποδονομέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ цeste din пічоаре dъnцînd (вezĭ ші χειρονομέω); saŭ dъnцezŭ пantomimiчеште. [ποῦς, νέμω]

Ποδοπέδη (ἡ), легъtѕpъ de пічоаре, пĭedikъ. [ποῦς, πέδη).

Ποδοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), eшitŭ, isвopîtŭ din ловitѕpъ de пічорŭ. [ποῦς, ῥήγνυμι].

Ποδοῤῥώη (ἡ), poet: [ποῦς, ῥώομαι] цеапъnъ, tape în пічоаре.

Ποδόρτιον, [ποῦς, ὄρω] (τὸ), =Ποδοτήριον, Ποδεῖον, ші Ποδένδυτον, хаĭnъ лѕnгъ пînъ în пічоаре.

Ποδόστημα (τὸ), паptea чеа maĭ de жos a коръвіі de кътре пѕnъ (ѕnde se sпріжineште пічорѕл кîрmeĭ). [ποῦς, ἵστημι].

Ποδοστράβη (ἡ), [ποῦς, στρέφω] instpѕmîntŭ, прin каре se skілоцesк пічоареле osîndiціlор, saŭ se îndpenteazъ хірѕрцічеште mъdѕлареле челе stpîmвate; бѕtѕкŭ=Ποδοκάκκη; кѕpsъ saŭ лацŭ пentpѕ вînatѕpĭ.

Ποδόστροφον (τὸ),=Ποδοστράβη

Ποδότης (ἡ), (fiлs:) авере saŭ fiinцъ de пічоаре, пічоріme. [ποῦς, ποδὸς]. [de ѕnde

Ποδοτήριον, ші Ποδότριον (τὸ),=Ποδόρτιον.

Ποδοτρόχαλος (ὁ, ἡ), mішкъtopŭ de poatъ кѕ пічорѕл sъŭ; оларŭ. [ποῦς, τροχὸς].

Ποδοχέω (poate maĭ корektŭ ποδουχέω) -ῶ, biit: -ήσω, [ποῦς, ἔχω] =Πηδαλιουχέω.

Ποδόψηστρον (τὸ), poet: [ποῦς, ψάω] пînzъ, saŭ apapŭ de dînaintea ѕшелор пentpѕ шteps пічоареле; коворŭ aшtepпѕtŭ пе жos.

Ποδοψοφία (ἡ), tponъitŭ de пічоаре în ѕmвлetŭ. [ші

Ποδοψόφιον (τὸ), tponкъnitoape, xîpîitoape. [din

Ποδοψόφος (ό, ή), tropъîtorъ kъ pîчoapeле în вmблetъ. [ποῦς, ψόφος].

Ποδόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzъ mînzeле коръбii prin кърелеле lerate de кънъîîеле lор (bezî ші ποδεών). [ποῦς, ποδός].

Ποδώκεια (ή), îвцealъ de pîчoape. 2) (вne-orî) noet: fem: al лъї ποδώκης. [ші

Ποδωκέστατος, η, ον, sвпрл: nepгл: al лъї

Ποδώκης, εος (ό, ή), îвte, aцerъ de pîчoape; (în цen:) isteцъ, îвte, вioîъ. [ποῦς, ὠκύς]. de вnde

Ποδωκία (ή),=Ποδώκεια.

Ποδώκυς, εος (εια, υ), (плц:) în локъ de ποδώκης.

Πόδωμα (τό), [de avî] nodealъ (ne каре калкъ чinева kъ pîчoapeле); sofa, (Fpanц:) estrade; tpotoapъ, npisnъ (noditъpъ maї 'nалtъ). [ποῦς, ποδός].

Ποδώνυχος (ό, ή), [ποῦς, ὄνυξ] лвпгъ, înkît a ажвnце nînъ ла вnгiile pîчoapелор.

Ποδωτός, ή, όν, întinsъ prin ποδεών (bezî ziч:). [ποδόω].

Ποεσιτρόφος (ό, ή), noet: [πόα, τρέφω] prodвkъtorъ de mвalъ earвъ.

Ποεσίχροος (ό, ή), noet· чел kъ faцъ (koлoape) de earвъ, вerde; saъ moale, fpaцedъ. [πόα, χρόος].

Ποέω, At: în локъ de ποιέω.

Πόη (ή), Ion: în локъ de πόα.

Ποηλογέω -ῶ, biit: -ήσω, kълегъ вxpienї; sшвлгъ вxpienелe netpeвxinчoase. [πόη, λέγω].

Ποηφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkъ earвъ. [din

Ποηφαγής, έος (ό, ή), neanpoв: în локъ de ποηφάγος.

Ποηφαγία (ή), mînkape de earвъ. [din

Ποηφάγος (ό, ή), mînkъtorъ de earвъ, (Fpanц:) herbivore. [πόη, φάγω].

Ποηφόρος (ό, ή), prodвkъtorъ de mвalъ earвъ [πόη, φέρω].

Ποθαίνω, гls: în локъ de ποθέω.

Ποθέεσκε, noet: Ion: în локъ de ἐπόθει. a 3: sinr: neps: de прел: al лъї ποθέω.

Ποθεινοποιὸς (ό, ή), fъkъtorъ de a fi чева saъ чinева de dopit. [ποθεινός, ποιὸς].

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν. de noftit, dopitъ. «Δάκρυα ποθεινὰ,,. Exp: ce варъ чinева de dopвл kъїва. [πόθος]. [de вnde

Ποθεινῶς, adв: kъ dopinцъ. «Ποθεινῶς ἔχω τινός». Лкs:=Ποθῶ.

Ποθεὶς, εῖσα έν, nas: nex: 1: de naptч: al лъї πίνω.

Ποθὲν, neвt: лъї ποθεὶς.

Πόθεν, [πος] adв: лок: întpeв: de вnde? din ce naptc? «Τὶς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν,,; Om: «Πόθεν γένος εὔχεται εἶναι,,; Om: "Τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν, πόθεν ἐστὶ,,; Skp: «Πόθεν ἄν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβοι»; Ksn: 2) noet: în локъ de πόθι; вnde, în ce naptc? "Πόθεν ἔστ' οὖς, ші чл:,,; Sof: 3) (oвiч:) în локъ de πῶς; kвm? (npinч: în гelъ de mipът: ner:) kвm este kъ nвtinцъ? «Πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: "Τίσι χρῆται; πότερα, τοῖς χρηστοῖς; πόθεν,,; Apstf: ‖ (ka enклit:) nedefin: de ла вpe вnъ локъ, de вndeва. «Ἔκ ποθεν,,. Om: «Ἦν ποθὲν τι ἐλπίζω λήψεσθαι,,. Ksn: "Ἀλλοθέν ποθεν,,. Ksn:

Ποθεν, naptiк: enклit: bezî prened: ла sfîpшitъ.

Πο0-έρπω, Dop: în локъ de προσέρπω.

Ποθέσπερος (ό, ά), Dop: în локъ de προσέσπερος. ‖ "Τὰ ποθέσπερα,,. adв: =Πρὸς ἑσπέραν, kam însepat, ne seapъ.

Ποθεῦντες, Dop: în локъ de ποθοῦντες, въpв: îm: de naptч: al лъї ...

Ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, ші At: -έσω, ші -έσομαι, (nex: ἐπόθησα, ші ἐπόθεσα, nas: tpe: de kъ: πεπόθημαι, ші nex: ἐποθέσθην) [de avî] nofteskъ, dopeskъ a maї bedea, a pedoвîndi чева, saъ ne чinева лipsind, [Fpanц:] regretter; (de вnde) їввeskъ amopos; (în цen:) nofteskъ, dopeskъ de чева. «Εἰ ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ». Tкp: «Ὅς γὰρ ἄν φιλῆται ὅήπου ὑπό τινων, ἡδέως μὲν τοῦτον οἱ φιλοῦντες παρόντα ὁρῶσι, ποθοῦσι δὲ, ἄν που ἀπίῃ. Ksn: «Οὐδαμᾶ τοι συνέδη ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων». Tкp: «Γαλαθηνοὶ ἄρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν ποθέοισι,,. Tкp: (ші авsol:) «Οἱ ποθεῦντες ἐν ἥματι γηράσκουσι,,. Tкp: (ші kъ inf:). «Ἆρα ἔτι ποθεῦμεν μὴ ἱκανῶς δεδεῖχθαι»; Plt: oape rîndind, kъ nъ s'a dobedit destвл, dopim a se dobedi maї вine? (ші în neînsвfl:) «Ἡ χώρα αὐτὴ τὸ μὴ ὂν ποθήσει». Ksn: ва чepe. (ші ші:k: prel pap) «Ποθουμένα φρενὶ». Sof: în локъ de ποθούσῃ. (ші nas:) «Πρὶν εἰδέναι, εἰ ποθούμεθα». Sof: [din

Ποθὴ (ή), noet: în локъ de πόθος, [de avî] noftъ.

Πόθημα (τὸ), oвiektвл nofteї, saъ dopinцeї; (вne-orî) în локъ de πόθος, dopinцъ, amopъ. [ποθέω].

Ποθήμεναι, noet: în локъ de ποθεῖν, inf: al лъї ποθέω.

Πόθησις, εως (ή), noftipe, dopipe de чева. [ші

Ποθητὸς, ὴ, όν, [de avî] noftitъ, saъ вpednikъ de dopit. [ші

Ποθητύς, ύος (ἡ), poet: Ion: în локŭ de πόθησις. [ші

Ποθήτωρ, ορος (ὁ), poet: (кȣ ɥen:) [de ачі] poftitopŭ, dopitopŭ de чева, saŭ de чінева. [ποθέω].

Πόθι, [πὸς] adв: лок: (întpeв:) poet: în локŭ de πυῦ; în каре локŭ, ȣnde? «Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται»; Pind: (ші în мішк:) «Πόθι τόσον ὅμιλον ἡρώων γαίης ἔκτοθι βάλλει»; Апл: || (ка enклit:) nedefin: în вре ȣnŭ локŭ, ȣndeва; (ші timп:) în sfîpшitŭ; întp' o време; kîte o datъ; (ші fir:) кам, поate, кȣm se паре. «Αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι πόλιν ἐξαλαπάξαι». Іл: Т. "Ἀλλά ποθι Ζεὺς ἤθελεν». Іл: Т. "Τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα γενομένῳ ἐπένησεν». Іл: Ω.

Ποθινὸς, ὴ, ὸν, poet: în локŭ de ποθεινός.

Ποθόβλητος (ὁ, ἡ), [πόθος, βάλλω] isвitŭ (копрinsŭ) de поftъ saŭ dparoste кътре чева, saŭ de аморȣл кȣїва.

Πόθοδος, (ά), Dop: în локŭ de πρόσοδος.

Ποθολκὶς, ίδος (ά), Dop: în локŭ de προσολκίς.

Ποθ-οράω -ῶ, віit -όψομαι, Dop: în локŭ de προσοράω.

Ποθορεῦσα, Dop: în локŭ de προσορῶσα, партч: fem: ал лȣї...

Ποθ-όρημι, Еол: în локŭ προσοράω.

Ποθορῇ, Dop: în локŭ de προσορᾷ, 3:, ші

Ποθορῇσθα, saŭ Ποθόρησθα, Еол: în локŭ de προσορᾷς, a 2: sinr: пеps: ал лȣї προσοράω.

Πόθος (ὁ), [în afin: кȣ πάθος, de ȣnde ші se конf: кȣ πένθος] [de ачі] поftъ de лȣкрȣ, saŭ dopŭ de пеpsoanъ în лiпsъ; tpisteцъ пеntpȣ лiпsipea вре ȣnȣї dopitŭ, saŭ ĭȣвitŭ овїектŭ, (Fpanц:) regret; (în ɥen:) поftъ, dopinцъ (аморŭ). «Σός με πόθος θυμὸν ἀπηύρα». Od: A. dopȣл tъŭ. 2) ȣnŭ felŭ de floape, (Fpanц:) ancolie.

Ποῖ, [πὸς] adв: лок: (întpeв:) în че локŭ, ȣnde? (прiнч: în мішк:) «Ποῖ φέρῃ θυμούμενος»; Еȣр: "Ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις,,; Sof: (ші кȣ ɥen:). «Ποῖ γῆς,,; Sof: 2) (ȣne орї) пînъ кînd? saŭ пеntpȣ каре sfîpшitŭ? пеntpȣ че? «Ποῖ μενεῖς»; Лкs: || (ка enклit:) nedefin: în вре ȣnŭ локŭ, ȣndeва. «Ἄλλοθί ποι». Лкs: «Ἐπεμέλετο καὶ τούτων, ὅπως συγκομίζοιντό ποι». Ksn: (вezї ші πῆ).

Ποία, fem: ал лȣї ποῖος.

Ποία (ἡ), poet: Dop: în локŭ de πόα. (вezї ші ...

Ποιὰ (ἡ), poet: (маї поŭ) în локŭ de ποία = πόα; (прin întind:) прiмъ-варъ, saŭ варъ; (de ȣnde овіч:) anŭ. "Χείματά τε ποιάς τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας,,. Паȣs: [de ȣnde

Ποιάεις, εσσα, εν, Dop: în локŭ de ποιήεις.

Ποιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ (плinŭ de) еарвъ верde înflopitъ. [ποία, ἄνθος].

Ποιεῦ, Dop: în локŭ de ποιοῦ, між: порȣпч: ші

Ποιεῦντι Dop: în локŭ de ποιοῦντι, dat: de партч:, ші

Ποιεύμην, Dop: poet: în локŭ de ἐποιούμην. пas: прел: ал лȣї ...

Ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, [ποιὸς] (în ɥen:) fakŭ (маї în toate însemnъpiле ziч:). «Ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω,,. Dm: (ші пas:) "Ταῦτά μοι πάντα πεποίηται,,. Dm: (ĭap партік: 1) продȣкŭ (despre omŭ = Γεννῶ). "Παῖδα ποιῶ (ші întp' o ziч: Παιδοποιοῦμαι)». (ĭap despre пъmîntŭ ші плante = Φέρω, saŭ Φύω). "Λῖνον τε ποιεῖ πολὺ (ἡ Κολχὶς), καὶ κάνναβιν καὶ κηρὸν καὶ πίτταν,,. Stp: (ші întp' алтъ акчеп:) "Κριθὰς ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς οἶνόν τε πολὺν,,. Apstf: "Τοὺς ἐν ὑγροῖς ὁμοῦ καὶ ξηροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας,,. Пл: (saŭ 2) (meшteш: прin лȣкрареа mîїnелор) клъdeskŭ, лȣкрezŭ, алкътȣїeskŭ, креezŭ. "Λύσιππος ἐποίει,,. Епгрf: "Τοῦτον ὁ δῆμος ἔστησεν ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,,. Ткр: "Τέκτονας καὶ οἰκοδόμους πολλοὺς ὁρᾷς, οἳ ἄλλοις μὲν ποιοῦσιν οἰκίας, ἑαυτοῖς δέ οὐ δύνανται ποιῆσαι, ἀλλ' ἐν μισθῷ αὐτοὶ οἰκοῦσι,,. Ksn: "Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,,. Skp: "Οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες θηρίον (τὸν κύνα),,. Ткр: (ші між:) "Σφῆκες οἰκία ποιήσαντο,, Om: (ші пas:). "Τῶν τὰ κέρεα τοῖσι Φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται,,. Ep: "Πολλά τοι πεποίηται καλὰ ἔργα,,. Ткр: "Λίθου πεποιημένος,,. Паȣs: (saŭ 3) (прin minte) компȣїŭ (прiнч:) поеме, fавȣле, ші чл: fakŭ вepsȣpї, репpesintŭ прin поesie. "Ἔπεα ποιεῖν,,. Ткр: "Ὅμηρος ἐποίησε τὸν Ἀχιλέα λέγοντα,,. Apst: "Ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος,. Apst: ,,Ὁ τὰ Κύπρια (,,Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν) πεποιηκώς,,. Лкs: "Ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσώπειον,. Пл: "Τίς τῶν ποιεῖν δυναμένων,,; Iskp: (de ȣnde пas:). "Λέξις πεποιημένη». Лonц: поеtiкъ, ші віоае, ші "Πεποιημένα ὀνόματα,,. Грг: imitatiвe. 4) (fir:) = Ἐμποιῶ, прiчinȣїeskŭ (ȣnелteskŭ) чева, алкътȣїeskŭ. "Ποιεῖν ἱδρῶτα». Лкs: "Ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τοῦτο τὸ ὄνομα,,. Пл: "Τοῦτό ἐστι μόνον τὸ πεποιηκός μοι τὸν λόγον,,. Тȣч: ĭmї a dat матерie (прiчinъ) de ворвiре.

"Ποιεῖν σιωπὴν,,. Ksn: "Ποιεῖν ἐκκλησίαν (ἀγῶνας, Πύθια, Ἴσθμια, θυσίαν, θήραν, ші чл:)». Лкs: "Ποιεῖν ἱρά,,. Ep: "Χώραν ποιεῖν,,. Apst: a da локъ. "Ἀργύριον τωὐτὸ τοῦτο ἐποίεε,,. Ep: (ші кѫ inf:). "Θεοί σε ποίησαν ἱκέσθαι ἐς οἶκον,, Od: Ψ. "Αἰσχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποιήσατε,,. Ksn: "Ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς,,. Tкp: (ші înпреѫпъ кѫ ὥστε). "Ποιεῖν ὥστε...,,. Лкs: (ші în anaл:). "Ποιέειν, ὅκως ἡ Ἰωνίη ἔσται ἐλευθέρη,,. Ep: 5) (кѫ ак: saъ казъ кѫ преп: saъ кѫ adв: indip:) adѫкъ, пѫїъ пе чінева saъ чева întp' oape-каре nosiцie saъ stape. "Μήρμυκας ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας,,. Es: "Ποιῶ (ші між: "Ποιοῦμαι) βασιλέα,,. Sкp: (чел d'întîїъ însem: пentpѫ алцiї, їар чел d' ал doiлea пentpѫ sinemї) "Παῖδα ("Θυγατέρα) ποιεῖσθαι,,. Ep: = Εἰσποιεῖν, a adonta (a faче de sѫflетъ). "Ἣν ἐποιήσατο μητέρα,,. Пл: "Ποιῶ, saъ Ποιοῦμαι ἄκοιτιν,,. Poet: "Τὴν δὲ ταμίαν ἐποιησάμεθα,,. Ksn: "Παράδειγμα αὐτὸν ποιήσατε τοῖς ἄλλοις,,. Dm: "Ἐξώλη ποιήσειαν αὐτὸν οἱ θεοὶ,,. Dm: "Πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,,. Ep: «Ἡ φροντὶς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ,,. Tкp: (ші în eл: de преп:). "Ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους ποιοῦμεν,,. Apst: "Κακόν τι ποιεῖν ἐμαυτόν,,. Ksn: "Κακὰ πολλὰ τοὺς Σαμίους ἐποίουν,,. Лкs: "Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,,; Sкp: (mi кѫ dat: pap:) "Ταῦτα μὲν καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ποιήσω,,. Плt: "Τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις»; Sкp: "Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως,,. Sкp: (ші кѫ казъ кѫ преп:). "Ποιεῖν ἐπὶ ξηροῦ τὰς ναῦς,,. Tѫч: "Ποιεῖν ὑπό τινι,,, Лкs: a sѫпѫne кѫїва. "Ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτῷ (saъ ὑφ' ἑαυτὸν),,. a' шї sѫпѫne, a stъпîni. "Ποιεῖ εἰς αὐτόν τι,,. a лѫa asѫпръ 'шї. "Ποιεῖν ἐνὶ φρεσὶ νόημα,,. Od: Ξ. "Ποιεῖν, saъ Ποιεῖσθαι ἐν ὀργῇ (εἰς ἀσφάλειαν, ἀπὸ τῆς ὄψεως, ші чл:)„. Лкs: "Τειχίσας δὲ τὸν ἰσθμὸν (τῆς χερρονήσου) ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἕνδεκα πόλεις, ші чл:,,. Ksn: (ші кѫ adв:) Ποιεῖν εἴσω (ἔξω, ἐν μέσῳ, ὡς πορρωτάτῳ, ἐκποδὼν, ші чл:)». Лкs: "Εὖ ("Κακῶς) ποιεῖν τινα,,. Лкs: "Ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα μετήνεγκε,,. Dm: (вezї ші καλῶς) "Καλὸν ἐποιήσατε τὸ σῶσαι τὴν νῆσον,,. Dm: "Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς λόγους,,. Apst: (de ѫnde 6) aшezъ; întoкmeskъ. "Νόμον πεποίηνται». Ksn: 7) пѫїъ în лѫкраре, sъвîршeskъ. "Πάντα ποιεῖν,,. Лкs: "Εἰρήνην (φιλίαν) ποιεῖν, saъ ποιεῖσθαι». Dm: mizлочit, saъ nemiжлочit. "Θέλεις μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει,,. Sкp: «Ὅστις ὅλον τὸν νόμον ποιήσει,,. Sкp: "Οἱ ποιοῦντες τὴν ἀνομίαν,,. Sкp: 8) гъteskъ, fakъ бѫкate. "Δεῖπνον ποιῶ, saъ ποιοῦμαι (ші întp'o ziч: Δειπνοποιοῦμαι),,. Лкs: "Ποιῶ γὰρ τοὔψον αὐτὸς,,. At: "Τῶν σηπίων τὰ πτερύγια ἐφθὰ ποιῶ,,. At: "Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωί, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν ἕτερον ποιήσεις τὸ δειλινὸν». Sкp: 9) (desпре distanцъ de вреme) пetpeкъ. «Ἑστιώμενοι μέσην νύκτα ἐποίησαν,, Лкs: "Μὴ πολὺν διὰ μέσου ποιεῖν χρόνον,,. D: Aл: "Μίαν ὥραν ἐποίησαν,,. Sкp: ѫnъ чeasъ aъ fъкѫt. "Καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,,. Sкp: 10) (maї de mѫлte-opї miж:) прiвeskъ, rîndeskъ, sѫпosezъ, îmї înкiпѫїeskъ. "Μέγα ("Δεινὸν "Συμφορὰν, saъ "Ἐν μεγάλῳ, δεινῷ, θαύματι, ἐλαφρῷ, ὀλίγῳ, ὁμοίῳ, ші чл:, saъ "Περὶ πολλοῦ, παντὸς, πλείονος, πλείστου, ἐλάσσονος, οὐδενὸς, ші чл:) ποιοῦμαί τι,,. Лкs: "Χάριν ("Ὀργὴν) ποιεῖσθαι,,. Dm: "Ποιεῖσθαι δαίμονος οὐ δεῖ πάντα,,. Пл: "Τὴν τῶν πολεμίων ἀκαιρίαν εὐκαιρίαν ποιούμενος ἡμετέραν,,. Tѫч: "Τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται,,. Ksn: (ші акt: pap). «Ποιῶ δ' ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας,,. Ksn: "Καὶ δὴ σφέας ποιέω ἴσους ἐκείνοισι εἶναι,,. Ep: "Δεινὸν ("Δεινὰ) ἐποίει,,. Ep: ші Tѫч: (вezї ші τίθημι). 11) pap: =Προσποιοῦμαι, mъ prefakъ. "Οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι,,. Tѫч. "Φιλόσοφος εἶναι ποιῇ,,. Temst: 12) (în пepifp:) "Ἀρχὴν ("Βουλὴν, "Γνώμην, "Δεῖπνον, "Θέαν, "Λήθην, "Λόγον, «Ὁδοιπορίαν, ші чл: saъ "Διὰ ἀγγέλλων, "Διὰ χρηστηρίων, ші чл:) ποιοῦμαι,,. Лкs: în локъ de ἄρχομαι, βουλεύομαι, ἀγγέλλω, χρηστηριάζομαι, ші чл: "Ἀπὸ γεωργίας τὸν βίον ποιεῖσθαι,,, Ksn: 13) (în a tpeia пeps:) fѳлoseшte, se notpiвeшte, kontpiвѫїeшte (faче). "Ποιεῖ δὲ τὰ φύλλα πρὸς λέπραν (πρὸς φάρμακα)». Dsкp: "Ἂν σοι ποιῇ,, Епist:. «Ἡ εὔνοια τῶν ἀνθρώπων ἐποίει μᾶλλον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους,,. Tѫч: kontpiвѫїa în faвopѫл лор. (вezї ші δράω, ші πράσσω).

Ποίη (ἡ), Ion: în локъ de ποία=πόα. (saъ 2) fem: aл лѫї ποῖος.

Ποιηβόρος (ὁ, ἡ), poet:=Ποηφάγος. [ποίη, βορὰ].

Ποιήεις, εσσα, εν, poet: epвosъ, плinъ de eapвъ вepde. [ποίη].

Ποιηλόγος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de ποιολόγος.

Ποίημα (τὸ), (în цen:) лѫкрѫ fъкѫtъ de чінева; (їар пaptiк:) indѫstpioasъ konstpѫкцie; (ла лѫкраре sпipitѫaлъ) skpisъ (прiпч: în вepsѫpї), [de aчi] поemъ, вepsifiкaцie: (ѫne-opї) вepsъ; (îm:) mînкape гѫ-

stoasъ, mezeлікŭ, ші чл: [ποιέω]. [de ѕnde

Ποιηματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de поемъ. [ші

Ποιημάτιον (τὸ), dim: ал лѕї ποίημα.

Ποιηματοκόπος (ὁ, ἡ), atъкъtopŭ de поеме. [ποίημα].

Ποιημένος, η, ον, Ion: поет: în локŭ de πεποιημένος.

Ποιηρὸς, ὰ, ὸν, поêt:=Ποιήεις.

Ποίησις, εως (ἡ), fачере, konstpѕіpe, калifікаре, креаре, ші чл: "Τῆς ποιήσιος πέρι τοῦ μύρου,,. Ep: 2) (обіч:) поесіе, saŭ apta поетікъ, saŭ поемъ (прівіndѕse маї în ценералŭ), totaлѕл ѕneї поеме. "Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσιος,,. Ep: (ші în періfр:) "Οἱ περὶ τὴν ποίησιν,,. Ep: ші Плт: поецїї. 3) =Εἰσποίησις, adoптаре de fiŭ; четъценіре. "Γένει μὲν ξένος, τῇ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολίτης,,. [ші

Ποιητέος, α, ον, пosit: ал лѕї ποιέω. [ші

Ποιητὴς, οῦ (ὁ), fъкъtopŭ, konstpѕкtopŭ, калifікаtopŭ, кроаtopŭ; (fir:) съвîpшіtopŭ, îndeплініtopŭ de чева. (кѕ цен:) "Ποιητὴν τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων.,. Ksn: "Οὐχ οἱ ἀκροαταὶ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται παρὰ τῷ θεῷ,,. Skp: 2) (обіч: ші партік:) поетŭ, вepsifікаtopŭ. «Ὁ ποιητής,,. (кѕ deoseвіpe) Omepŭ. [ποιέω]. [de ѕnde

Ποιητίζω, віit: -ίσω, ші

Ποιητικεύομαι, віit: -εύσομαι, sîntŭ поетŭ, saŭ fакŭ пе поетŭ, mъ îndeлetniчeskŭ ла поесіе; saŭ întpeвѕіnцezŭ stiлŭ поетікŭ. [din

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosŭ. îndemînatікŭ a fаче, a прічіnѕі, a съвîpші чева. «Ὁ πώγων οὐ ποιητικὸς φρενῶν,,. Епгр: "Ὑγιείας ποιητικὸς,,. Лкs: "Αἱ ἀρεταὶ ποιητικαὶ τῶν ἀγαθῶν,,. Apst: 2) (fъpъ kazŭ) foлositopŭ, kontpiвѕіtopŭ ла fачере de чева; (їар партік:) поетікŭ, кѕвенітŭ, saŭ îndemînatікŭ ла поесіе. "Ὄργανα (Αἴτια) ποιητικά,. Apst: "Τέχναι ποιητικαὶ,,. Apst: konstpѕкtiвe (înпpot: de πρακτικαὶ, вezї ziч:). (шї маї кѕ seamъ). "Ποιητικὴ,,. Apst: Eпопеа, dpamatіка, ші чл: "Τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων,,. Плт: "Ποιητικώτερα μᾶλλον ἢ ἀληθινώτερα,,. D: Ал: [de ѕnde

Ποιητικῶς, adв: поетічеште, în stiлŭ saŭ кіпŭ поетікŭ.

Ποιητοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцъtopŭ de поетŭ. [ποιητὴς, διδάσκαλος].

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, fъкѕtŭ de чіпева, saŭ de mînъ; (партік:) fъкѕtŭ кѕ meштешѕгŭ, віне лѕкратŭ; (ѕne-opї) плъsmѕitŭ. "Ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,,. Hind: 2)=Εἰσποίητος, adoптаtŭ de fiŭ; saŭ четъценітŭ. "Παῖς ("Πολίτης)—,,. Лкs: [ποιέω].

Ποιήτρια (ἡ), fem: ал лѕї ποιητὴς, (кѕ цен:) fъкъtoape, прічіnѕіtoape de чева; (партік: fъpъ kazŭ) поетъ.

Ποιητρόφος (ὁ, ἡ), поет:=Ποητρόφος.

Ποιηφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ποηφαγέω. [din

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ), поет: — Ποηφάγος.

Ποικιλανθὴς, έος (ὁ, ἡ), înпestpiцѕtŭ кѕ feлѕpite fлорї, saŭ feцe. [ποικίλος, ἄνθος].

Ποικιλάνιος (ὁ, ά), Dop: în локŭ de ποικιλήνιος.

Ποικιλειμονῖτις, ιδος (ἡ), Sxл: fem: ал лѕї

Ποικιλείμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: пѕpтъtopŭ de пestpiцъ хаїnъ. "Νὺξ—,,. Esxл: (алт:) ἀστροχίτων. [ποικίλος, εἷμα].

Ποικιλέρυθρος (ὁ, ἡ), înпestpiцatŭ кѕ върцї saŭ пікъцеле рошії. [ποικίλος, ἐρυθρὸς].

Ποικιλεὺς, έως (ὁ),=Ποικιλτὴς. [ποικίλος].

Ποικιλήνιος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ пestpiцe fpîne. "Πῶλος—,,. Hind: [ποικίλος, ἡνία].

Ποικιλία (ἡ), пestpiцime; (fir:) віклеnіе. [ші

Ποικιλὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ іелŭ de mікъ пasъpe пestpiцъ, stiглete, піцігоїŭ. [ποικίλος].

Ποικίλλω, [ποικίλος] віit: ποικιλῶ, (пех: ἐποίκιλα, пas: tpe: de кѕ: πεποίκιλμαι, ші пех: ἐποικίλθην, ші 2: ἐποικίλην) înпestpiцezŭ, kosŭ, цesŭ, saŭ колорezŭ кѕ feлѕpite feцe; (fir:) înfpѕmѕseцez în toate кіпѕріле skpisѕл meŭ; (mѕsік:) кîntѕ кѕ mѕлte întopsъtѕpї, saŭ вapiaцiї; (fir:) mъ поptŭ, saŭ ворвеskŭ, mъ еkspimŭ віклепеште în doъ кіпѕрї, saŭ înцелеsѕрї. [de ѕnde

Ποίκιλμα (τὸ), вобіцъ înпestpiцъtoape, saŭ de пodoaвъ în кѕsъtѕpъ saŭ цesъtѕpъ. [ші

Ποικιλμὸς (ὁ), înпestpiцape în кѕsъtѕpъ, zѕгръвіе, ші чл:

Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ пespiцї stpѕгѕpї. (вezї ші περκάζω). [ποικίλος, βότρυς].

Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ), поет: пъsкочіtopŭ de пestpiцe (feлѕpite) sfatѕpї, кіпzѕіpї, =Πολυμήχανος. [ποικίλος, βουλὴ].

Ποικιλόγαρυς. Dop: în локŭ de ...

Ποικιλόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: [ποικίλος γῆρυς] чел кѕ feлѕpite гласѕрї. «Φόρμιγξ—,,. Hind: "Ἀηδὼν—,,. Es:

Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ), înпestpiцatŭ кѕ върцї de feлѕpite feцe. [ποικίλος, γραμμὴ].

Ποικιλογράφος (ὁ, ἡ), sкpiitopŭ despre feлѕpite matepiї. [ποικίλος, γράφω].

Ποικιλόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ felȣpite прічінї de лакрътї. [ποικίλος, δάκρυον].

Ποικιλόδειρος (ὁ, ἡ), [ποικίλος, δειρὴ] чел кȣ rîtȣ пestpiцȣ, saȣ вapiatȣ гласȣ (каре кîntъ кȣ мȣлте întopsъtȣpї). "Ἀηδὼν—,,. (алцїї sкpiȣ ποικιλόγηρυς).

Ποικιλόδερμος, ші поет: Ποικιλοδέρμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ пїеле пestpiцъ. [ποικίλος, δέρμα].

Ποικιλοδίνης, ου, ші

Ποικιλόδινος (ὁ, ἡ), поет: fopmъtopȣ de felȣpite вȣлtoape; saȣ înвîptitȣ în felȣpite кіпȣрї. [ποικίλος, δίνη].

Ποικιλόδιφρος (ὁ, ἡ), ȣpкatȣ, ȣмвлъtopȣ пе tpъsȣpъ пestpiцъ, saȣ tpasъ de tpъгъtopї пestpiцї. [ποικίλος, δίφρος].

Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ), поет: dъpȣitopȣ de felȣpite dapȣpї. [ποικίλος, δῶρον].

Ποικιλοεργὸς (ὁ,ἡ), поет: лȣкpatȣ пestpiц; (în цen:) înпestpiцatȣ. [ποικίλος, ἔργον].

Ποικιλόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣ пestpiцȣ, saȣ кȣ пїеле înпestpiцatъ. "Νεβρὸς,—». Eȣp: [ποικίλος, θρίξ].

Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, saȣ made пе пestpiцȣ tponȣ. [ποικίλος, θρόνος].

Ποικιλόθροος (ὁ, ἡ), поет:=Ποικιλόφωνος. [ποικίλος, θρόος].

Ποικιλόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ пestpiцȣ кочеанȣ, saȣ кotopȣ. [ποικίλος, καυλός].

Ποικιλομήτης, ου (ὁ), ші Ποικιλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет:=Ποικιλόβουλος. [ποικίλος, μῆτις]

Ποικιλομήχανος (ὁ, ἡ), întpeвȣinцъtopȣ, saȣ пъsкочitopȣ de felȣpite ȣпелtipї, stpataцeme, ші чл:, foapte вікleanȣ, =Πολυμήχανος. [ποικίλος, μηχανὴ].

Ποικιλομορφία (ἡ), пestpiцime de fiгȣpъ, saȣ faцъ. [din

Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ), пestpiцȣ ла fiгȣpъ, saȣ ла faцъ, felȣpitȣ. [ποικίλος, μορφὴ].

Ποικιλόμυθος (ὁ, ἡ), поет: [ποικίλος, μῦθος] felȣpitȣ ла ворвъ, елокȣinte, saȣ мȣлtвopвitopȣ.

Ποικιλόνους (ὁ, ἡ), Sxл: eкsплікaцie a лȣї ποικιλόφρων. [ποικίλος, νοῦς].

Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ), пestpiцȣ пе sпinape. [ποικίλος, νῶτος]..

Ποικιλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), întpeпpinzъtopȣ, saȣ ȣпелtitopȣ de felȣpite лȣкpȣpї, =Πολυπράγμων, intpirantȣ. [ποικίλος, πρᾶγμα].

Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ пене пestpiцe. [ποικίλος, πτερὸν].

Ποικίλος, η, ον, пestpiцȣ, saȣ пestpiцatȣ în кȣsъtȣpъ, zȣгръвіе, ші чл: кȣ felȣpite колеаре. "Χιτὼν—,,. Ep: "Τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,,. Om: "Ἡ ποικίλη (sc înц: στοὰ),,. o галеріе (salъ) în Atena, ȣnde epa zȣгръвitъ бътъліа de ла Mapatonȣ. 2) felȣpitȣ, вapiatȣ; (прin întind:) aneвoïosȣ; (fir:) nestatopnikȣ, sкimвъчosȣ; saȣ пpeфъкȣtȣ în мȣлte кіпȣрї (вікleanȣ, шepetȣ); (în вine) iskȣsitȣ, isteцȣ. "Προμηθέα ποικίλον, αἰολόμητιν,,. Es: "Ποικίλους λόγους,,. Apstf:" Ἐν τῷ ῥίπτειν τὸ σπέρμα ποικίλη τέχνη ἔνεστι,,. Ksn: "Οὐδὲν ποικίλον,,. Лкs: nічї o aneвoime; saȣ вікleniе, пpeфъкъtopie. "Πρόμαντις δὲ ἐστὶ ἡ χρέουσα, κατάπερ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον,,. Ep: nimikȣ maї deoseвitȣ.

Ποικιλοσάμβαλος (dȣпе Dendopf гpeш:) în локȣ de...

Ποικιλοσάνδαλος (ὁ, ἡ), поет: пȣpтъtopȣ de пestpiцї (кȣsȣцї) пantofї, saȣ кondȣpї. [ποικίλος, σάνδαλον].

Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ), чел кȣ пїептȣ пestpiцȣ; (fir:)=Ποικιλόφρων. [ποικίλος, στέρνον].

Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ), înпestpiцatȣ кȣ пікъцеле. [ποικίλος, στίζω].

Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ), înвpъкatȣ пestpiц; (поет: înцen:) пestpiцȣ, zȣгръвitȣ кȣ felȣpite feцe. [ποικίλος, στολὴ].

Ποικιλόστομος (ὁ, ἡ),=Αἰολόστομος. [ποικίλος, στόμα].

Ποικιλόστροφος (ὁ, ἡ), felȣpit (în toate кіпȣріле) înвîptitȣ. [ποικίλος, στροφὴ].

Ποικιλοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înвeselitopȣ în felȣpite кіпȣрї. [ποικίλος, τέρπω].

Ποικιλότευκτος (ὁ, ἡ), поет: [ποικίλος, τεύχω] лȣкpatȣ felȣpit, кȣ вapietate; (fir:)=Ποικιλομήχανος.

Ποικιλοτέχνης, ου (ὁ), поет: кȣnoskъtopȣ de felȣpite meшteшȣгȣpї; saȣ пъsкочitopȣ în meшteшȣгȣл sъȣ, inцeniosȣ meшtepȣ. [ποικίλος, τέχνη].

Ποικιλότραυλος (ὁ, ἡ), поет: felȣpitȣ, вapiatȣ în кîntъріле (înгînъріле) sale (despre пъsъpї). [ποικίλος, τραυλὸς].

Ποικιλοφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: кîntatȣ кȣ felȣpite întopsȣpї (вapiaцїї) ла xapfъ [ποικίλος, φόρμιγξ].

Ποικιλοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ felȣte (nestatopniче) simцiminte. [din

Ποικιλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), felȣpitȣ în rîndipiле saȣ simцimintele sale; iskȣsitȣ; saȣ вікleanȣ (шepetȣ). [ποικίλος, φρὴν].

Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ гласȣ вapiatȣ (кȣ felȣpite întopsȣpї); (fir:)= Ποικιλόμυθος, елокȣinte [ποικίλος, φωνὴ]

Ποικιλόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѹ пestpiцъ faцъ, saŭ пїеле, пestpiцŭ. [ποικίλος, χρόα]

Ποικιλόχρωμος, ου (ὁ), [ποικίλος, χρῶμα], ші

Ποικιλόχρως, ωτος (ὁ,ἡ), = Ποικιλόχροος [ποικίλος, χρὼς].

Ποικιλόω -ῶ, віit: -ώσω, pap în локŭ de ποικίλλω.

Ποίκιλσις, εως (ἡ),=Ποικιλμὸς. [ші

Ποικιλτέον, пosit: ал лѹї ποικίλλω. [ші

Ποικιλτὴς, οῦ (ὁ), înпestpiцъtopŭ de цesъtѹpї, ші алте лѹкрѹрї de meштешѹгŭ. [ші

Ποικιλτικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла înпestpiцape (de кѹsъtѹpї, цesъtѹpї ші чл:) "Ποικιλτικὴ (se înц: τέχνη),,. meштешѹгѹл înпestpiцъtopѹлѹї. [ші

Ποικιλτὸς, ὴ, ὸν, înпestpiцatŭ (în кѹsъtѹpъ, zѹгръвіе, ші чл:) [ποικίλλω].

Ποικίλτρια (ἡ), fem: ал лѹї ποικιλτὴς (кѹsъtoape, ші чл:),

Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъtopŭ de вapiate, saŭ amъцitoape кîntiче. [ποικίλος, ᾠδὴ].

Ποικίλως, în кinŭ пestpiцŭ saŭ feлѹpitŭ, (fir:) neînцeлesŭ, de riчit. [ποικίλος].

Ποιμαίνω, віit: -ανῶ, [ποιμὴν], пъшѹnezŭ (tѹpmъ, saŭ чipadъ); (fir:) гѹвepnezŭ; хръneskŭ; каѹtŭ, înгpiжeskŭ; mînrîїŭ; pisiпeskŭ rîndѹpiле (Тѹрч: fakŭ еглепцеле) кѹїва. "Ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα μουσίσδων,,. Ткр:(вezї ші βουκουλέω). (ші пas:) "Χθονὸς πᾶς πεποίμανται τόπος,,. Esхл: s' a пetpeкѹt ка de пъstopї.

Ποιμὰν (ὁ), Dop: în локŭ de ποιμὴν.

Ποιμανδρία (ἡ), вasŭ sfîntŭ пentpѹ sînцеле жертfелор; ші вasŭ чобъneskŭ de mѹлs лапte, = 'Αμολγεύς. [ποιμήν, ἀνὴρ ἀνδρὸς].

Ποιμανεὺς, έως (ὁ), înd: în локŭ de ποιμὴν. [ποιμαίνω]. [de ѹnde

Ποιμανεύω, ші (miж:) -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι,=Ποιμαίνω.

Ποιμανόριον (τὸ), поet: în локŭ de ποίμνιον, tѹpmъ; (fir:) mѹлцime de oamenї (прinч: de sѹпѹшї), nopodŭ. [ποιμάνωρ].

Ποιμαντέον, пosit: ал лѹї ποιμαίνω.

Ποιμαντὴρ (ὁ), поet: în локŭ de ποιμήν; (fir:) повъцѹitopŭ; гѹвepnъtopŭ, komandipŭ, ші чл: [ші

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла пъstopipe. "Ποιμαντικὴ,, me sepia пъstopѹлѹї. [ші

Ποιμάντωρ, ορος (ὁ), поet: =Ποιμαντὴρ. [ποιμαίνω].

Ποιμάνωρ, ορος (ὁ), поet: пъstopŭ de oamenї (komandipŭ de oaste, saŭ гѹвepnъtopŭ чівілŭ). [ποιμὴν, ἀνήρ].

Ποιμασία (ἡ), пъшѹnape de tѹpmъ, ші чл: [ποιμαίνω].

Ποιμενάρχης, ου (ὁ), къпetenie de пъstopї; (Бisep:) =Ἱεράρχης. [ποιμὴν, ἄρχω].

Ποιμενίδης, ου (ὁ), fiŭ de пъstopŭ; saŭ stpъnenotŭ de пъstopї. [ші

Ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ ла пъstopŭ, saŭ пъstopie, пastopaлŭ. [ші

Ποιμένιος, α, ον, pap în локŭ de ποιμενικὸς. || (sѹвst:) Ποιμένιον, поet: în локŭ de ποίμνιον. [din

Ποιμὴν, ένος (ὁ), [πάομαι, πέπαμαι, saŭ πῶϋ] пъstopŭ (прinч: чобanŭ de oї); (fir:) повъцѹitopŭ; къпetenie, komandipŭ, ші чл:; (în цen:) пъzitopŭ, înгpiжitopŭ, saŭ прietenŭ.

Ποιμναῖος, α, ον, кѹвenitŭ ла tѹpmъ. || (sѹвst:) "Ποιμναία (ἡ), поet: tѹpmъ; saŭ віацъ пъstopeaskъ. [din

Ποίμνη (ἡ), [ποιμήν] tѹpmъ de oї; (Бisep:) tѹpma (totaлѹл) кpedinчoшiлop; (поet:) oae. (Eѹp: Елек: 720). [de ѹnde

Ποίμνηθεν, adв: поet: dела tѹpmъ. [ші

Ποιμνήϊος, η, ον, Ion: поet: în локŭ de ποιμναῖος. [ші

Ποίμνιον (τὸ), = Ποίμνη, tѹpmъ de oї; stînъ, saŭ tîpлъ. (прinч: în sink: de ла adiekt: ποιμένιον). [ші

Ποιμνίτης, ου (ὁ), ші Ποιμνῖτις, ιδος (ἡ), =Ποιμναῖος, пъstopeskŭ. "Κύων—,,. Плd: [ποίμνη].

Ποινὰ (α), Dop: în локŭ de ποινὴ. [de ѹnde

Ποινάζω, віit: -άσομαι, поet: în локŭ de ποινάω. [ші

Ποιναῖος, α, ον, кѹвenitŭ ла osîndъ; înпѹitopŭ, saŭ înпѹsŭ sпpe osîndъ (pesбѹnъtopŭ, saŭ пedeпsitopŭ).

Ποινάτωρ, ορος, (ὁ), Dop: în локŭ de ποινήτωρ. [din

Ποινάω -ῶ, віit: -άσω, ші Ion: -ήσω, înпѹїŭ osîndъ, пedeпseskŭ. || (miж.) îmї pesбѹnŭ. [din

Ποινὴ (ἡ), [în afin: φόνος, ші кѹ πόνος] (прinч: ші арх:) прецѹл, че плъtїa omopîtopѹл pѹdeлop omopîtѹлѹї sпpe pesкѹmпъpapea sînцeлѹї; пedeaпsъ sпpe pesбѹnape, saŭ îndestѹлape; (în цen:) pesплatъ; (în віne) pesплъtipe; (ѹne-opї) sкъпape, isбъвipe; (în пepsonifiкaцie) o zeitate pesбѹnъtoape de faпteле челе реле (вezї ші 'Εριννύς). "Ποινὴν τῖσαι (ἀνελέσθαι),,. Ep: "Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος,,. Іл: N. "Καὶ μέν τις τε κασιγνή-

τοιο φονῆος ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος,,. Іл: І. «Ὁ μὲν ἀναπαύσεται οὐ τίνων ποινὰς, ὧν τε ὑμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν, καὶ ὧν ἐμὲ ἐποίησε· ἐγὼ δὲ πάλιν ἐκείνῳ δώσω δίκην, ὅτι ὑμῖν φίλος ἐγενόμην,,. Ksn: (вezĭ ші δίκη 4); (ші în sensŭ de вine). «Καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντα». Пind: «Δυσθρόου φωνᾶς ποινά τις ἔσται,,. Пind: (ші аввол:). «Τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὠφελημένος κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δε μ' ἐξημείψατο,,. Esхл:

Ποινηλασία (ἡ), ronipe спре пedeaпsъ; pesвѕnape. [ποινὴ, ἔλασις].

Ποινηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, roneskŭ пе чіневе спре пedeaпsъ, прекѕm roniaŭ Fѕpiiле (пѕшite Ποιναί) пе fъкъtopiĭ de реле; (овіч: пas:) шъ roneskŭ de Fѕpiĭ; saŭ mъ mѕnчeskŭ de вътаіеа коnшtiinцеĭ. [din

Ποινήλατος (ὁ, ἡ), ronitŭ de Fѕpiĭ, saŭ кinѕitŭ de вътаіеа коnшtiinцеi sале, віnoвatŭ de faпtъ pea. saŭ 2) tpimisŭ de Fѕpiĭ спре пedeaпsa кѕіва. "Μανία—,, Sхл: (вezĭ ші θεήλατος). [ποινὴ, ἐλαύνω].

Ποίνημα (τὸ), поet: osîndъ înпѕsъ спре пedeaпsъ пentpѕ faпtъ pea. [ші

Ποινήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лѕĭ...

Ποινητὴρ (ὁ), поet: înпѕitopŭ de osîndъ, пedeпsitopŭ, pesвѕnъtopŭ. [ші

Ποινήτης, ου (ὁ), ші Ποινῆτις, ιδος (ἡ), поet: =кѕ...

Ποινήτωρ, ορος (ὁ), поet: = Ποινητὴρ. [ποινάομαι].

Ποίνιμος, η saŭ ος, ον, atînгъtopŭ de, saŭ fъкѕtŭ спре osîndъ. «Δίκη ("Αιθοκτονία)—" Sof: ші Епгр: "Ποίνιμα πάθεα,,. Sof: 2) osînditopŭ, pesвѕnъtopŭ. "Δαίμων («'Εριννὺς) —,,. Sof: 3) вpednikŭ de osîndъ, de пedeпsit. [ποινή].

Ποινοποιὸς (ὁ, ἡ), прічіnѕitopŭ de osîndъ, saŭ пedeaпsъ "Ποινοποιοί,,. Лѕч: Fѕpiiле. [ποινὴ, ποιός].

Ποινουργὸς (ὁ), sъвîpшitopŭ de osîndъ, пedeпsitopŭ (rîde, кълїŭ). [ποινή, ἔργον].

Ποιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: кѕлегŭ ервѕрї, saŭ спіче. [din

Ποιολόγος (ὁ, ἡ), поet: кѕлегъtopŭ de ервѕрї, saŭ de спіче, saŭ mъnѕкї de спіче; (desпре віte) чѕпitopŭ, ші pozъtopŭ de вîpfѕpiле вѕpienелор. «Ὁ ταὼς ποιολόγος,,. Apst: [ποία, λέγω].

Ποιονόμος (ὁ, ἡ), пъsкъtopŭ, saŭ mînкъtopŭ de еарвъ. [ші

Ποιόνομος (ὁ, ἡ), чел че аре de пъшѕне еарвъ. (алцїĭ îndpeпt: πιόνομος). [ποία, νομὴ].

Ποῖος, α, ον, [πὸς] прon: întpeв: че felŭ? "Ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες»; Іл: Δ. (ші înц: sѕвst:) «Ποῖον ἔειπες»; Od: В. че ворвъ аї zis? (ші înпpeѕnъ кѕ τις). "Τἄλλα δ' ὁ ἀνὴρ ποῖός τις»; Tкр: (ші кѕ aptik: ла Atiчї) "Τὰ ποῖα ταῦτα»; Eѕp: «Τὰ χρήματά μοι ἀποδοῦναι κέλευσον· τὰ ποῖα ταῦτα χρήματα»; Apstf:

Ποιὸς, ὰ, ὸν, de оаре-каре калitate, saŭ însѕшime, opranizatŭ, saŭ disпѕsŭ întp'ѕnŭ felŭ. «Διὰ τὸ ποιὸν τινα εἶναι τὸν δῆμον,,; Apst: fiind къ аре оаре-каре deoseвitъ характерŭ, saŭ калitate. «Τὸ ποιὸν». Fлsf: ='Η ποιότης, калitate.

Ποιὸς (ὁ), Sхл: грîѕл (вezĭ ποιὰ).

Ποιότης (ἡ), калitate, saŭ însѕшime de чева. [ποιὸς].

Ποιοτρόφος (ὁ, ἡ),=Ποεσιτρόφος.

Ποιούντων, цen: îm: de пaptч: saŭ 2) At: în локŭ de ποιείτωσαν, 3: îm: пeps: de порѕnч: ал лѕĭ ποιέω.

Ποιοφάγος (ὁ, ἡ), поet:=Ποηφάγος.

Ποιόω -ῶ, віit: -ώσω, калifikŭ чева, (ad:) daŭ оаре-каре калitate вре ѕnѕĭ лѕкрѕ, îл sпецifikŭ întp'ѕnŭ felŭ; (пas:) ĭaŭ ѕnŭ felŭ de калitate, mъ fakŭ întp' ѕnŭ felŭ. (de ѕnde) "Πεποιωμένος, η, ον, opranizatŭ аша saŭ алtfeл. [ποιὸς].

Ποιπνυὸς (ὁ), гл: sлѕгъ воїоasъ. [din

Ποιπνύω, віit: -ύσω, поet: [πνέω] (dѕпе ziч:) pesѕfлѕ des ші tape, rîfiĭŭ; (de ѕnde овіч: ші прin întind:) fakŭ чева în гравъ, гръвeskŭ; sлѕжeskŭ, saŭ mъ îndeлetniчeskŭ ла чева кѕ mѕлtъ вѕnъ воinцъ (вezĭ ші ἐγκονῶ). "Δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,,. Od: Y: гръвiцĭ de mъtѕpaцĭ шаĭ кѕpînd. (ші ел:) "'Εμὰν ποιπνύων χάριν,,. Пind: гръвind пentpѕ a mea гpaцie;

Ποιφύγδην, adв: поet: [ποιφύσσω] sѕfлînd, saŭ fлѕepînd tape. [ші

Ποίφυγμα (τὸ), поet: pesѕfлape гpea; amepinцape; desпpeцѕipe, овръзнічіе. [ші

Ποίφυξις, εως (ἡ), sѕвst: акt: [din

Ποιφύσσω, віit: -ύξω, поet: [φυσάω] sѕfлѕ, saŭ pesѕfлѕ гpeŭ; ворвeskŭ кѕ пeкazŭ (mъ ръцоїeskŭ); (прin întind:) amepinцŭ.

Ποιώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de еарвъ вepde, ервosŭ. [ποία].

Ποιῴην, At: în локŭ de ποιοῖμι,. поft: ал лѕĭ ποιέω.

Ποιωτικὸς, ὴ, ὸν, [ποιόω] чел че dъ ла чева (ші плц: аре) оаре-каре калitate.

Πόκα, Dop: în локŭ de πότε; ші

Ποκα Dop: în локŭ de ποτε (енкл:)

Ποκάζω, віit: -άσω,=Ποκίζω.

Ποκάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ πόκος.

Ποκὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) лînoasъ. 2) (sȣbst: se înц: θρὶξ) пърȣ nepĭentъnatȣ (ка лîna). [πόκος].

Πόκας, ак: îm: ал (neîntp:) πόκη, saȣ πόξ = πόκος (nȣmaĭ în проверв: fpasȣ). "Εἰς ὄνου πόκας». Apstf: în nimikȣ.

Ποκίζω, biit: ίσω, tȣnzȣ лînъ (de oae). "Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίου ἐποκίξατο,,. Tkp:

Ποκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл лîneĭ (nespълate); nelȣkpatȣ. [πόκος, εἶδος].

Πόκος (ὁ), лînъ de oae (kȣm se tȣnde). [πέκω]. [de ȣnde

Ποκόω -ῶ, biit: -ώσω, înвълeskȣ кȣ лînъ; (ші прin întind:) акоперȣ кȣ пърȣ, saȣ лаце пе d' asȣпра.

Πόλεε, înd: ал лȣĭ πόλις.

Πολέες, πολέων, έσι, saȣ έεσσι, έας, noet: lon: îm: ал лȣĭ πολὺς, în локȣ de πολλοὶ, ші чл:

Πολεμαδόκος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ ла πολέμαρχος (вezĭ ziч:). || (sȣbst:) Πολεμάρχειον (τὸ), локалȣл dpeгъtopii лȣĭ πολέμαρχος. [ші

Πολεμαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, komandezȣ, dipiцezȣ pesвoĭȣ, saȣ але pesвoĭȣлȣĭ, sîntȣ komandipȣ în pesвoĭȣ. [din

Πολεμάρχης, ου (ὁ),= Πολέμαρχος. [de ȣnde

Πολεμαρχία (ἡ), tpeaвa, demnitatea komandipȣлȣĭ de pesвoĭȣ.

Πολέμαρχος (ὁ), komandipȣ de къпetenie ал pesвoĭȣлȣĭ, (Fpanц:) general en chef; (ла At:) чел d' ал tpeiлea din noъ apxonцĭ (каре fiind ла înчепȣtȣ ministpȣ ал pesвoĭȣлȣĭ s' a mъpцinit пе ȣpmъ a жȣdika прĭчinele metiчiлop, вezĭ μέτοικος); (în Snapta) komandipȣ de o чeatъ de natpȣ sȣte de ostaшĭ. «Τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς (ὁ βασιλεὺς) φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντατῆρσιν, αὖθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις ші чл». Tȣч: [πόλεμος, ἀρχή].

Πολεματόκος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de πολεμητόκος.

Πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп:) шъ pesвoĭeskȣ кȣ чinева; (fir:) mъ чeptȣ, mъ înпpotiвeskȣ кȣĭва; (кȣ ак:) pesвoĭeskȣ, atakȣ връжmъшeшte пе чinева. [πόλεμος].

Πολεμηδόκος (ὁ, ἡ), noet: [πόλεμος, δέχομαι] каре цine ла pesвoĭȣ, pesвoĭnikȣ.

Πολεμήϊος (ὁ, ἡ), lon: noet: în локȣ de πολεμικὸς; saȣ (pap)=Πολέμιος, връжmъшeskȣ. [πόλεμος].

Πολεμησείω, (fъpъ biit:) dopeskȣ sъ mъ pesвoĭeskȣ. [πολεμήσω].

Πολεμητέον, ші (îm:) Πολεμητέα, nosit: ал лȣĭ πολεμέω.

Πολεμητήριον (τὸ), локȣ îndemînatikȣ de nopnit ла pesвoĭȣ. [πολεμέω].

Πολεμητόκος (ὁ, ἡ), noet: nъskъtopȣ (прiчinȣitopȣ) de pesвoĭȣ. [πόλεμος, τέκω].

Πολεμήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локȣ de πολεμιστής. [πολεμέω].

Πολεμίζω, biit: -ίσω, ші Dop: ίξω, noet: în локȣ de πολεμῶ.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸν, [πόλεμος] кȣвenitȣ, folositopȣ, saȣ îndemînatikȣ ла pesвoĭȣ. "Ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως,,. Ksn: «Ἡ πολεμικὴ (se înц: τέχνη),,. memtemȣгȣл pesвoĭeskȣ. "Τὸ πολεμικὸν σημαίνειν,,. Плв: a da semnaлȣл pesвoĭȣлȣĭ, бътълii. "Τὰ πολεμικὰ (se înц: ἔργα),,. kîte se dedȣk ла pesвoĭȣ. "Ἀγαθοὶ τὰ πολεμικὰ». Ksn: 2) връжmъшeskȣ,=Πολέμιος. [de ȣnde

Πολεμικῶς, adв: кȣ pesвoĭaskъ disnosiцie. "Πολεμικῶς ἔχω,,. Лks: amȣ disnosiцie пentpȣ pesвoĭȣ. (ші кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп:) «Πολεμικῶς ἔχω τινι saȣ πρὸς τινα,,. Лks: sîntȣ връжmaшȣ кȣĭва.

Πολέμιος, α saȣ ος, ον, atinгъtopȣ de връжmaшȣ din pesвoĭȣ, връжmъшeskȣ. «Φρυκτοὶ πολέμιοι». Ep: semne de вenipea връжmaшȣлȣĭ. "Πολεμία (se înц: γῇ, saȣ χώρα),, пъmîntȣ, локȣ връжmъшeskȣ. 2) (кȣ dat: saȣ цen:) връжmaшȣ din pesвoĭȣ, protiвnikȣ; (fir:) вътъmъtopȣ. «Κοῖα ταῦτα λέγεις μοι εἶναι πολεμιώτατα,,.; Ep: (ші кȣ цen:) «Τυφὼς Θεῶν πολέμιος». Hind: «Τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῶ θάπτειν,,. Sof: (ші despre neînsȣfл:) "Πολέμιον τὸ φυτὸν ταῖς κυούσαις,,. Пл: (mi fir:) «Μνήμης πολέμιον». Лȣч: пръпъditopȣ de memopie. (ші fъpъ kazȣ). «Τὴν ἐρυσίβην ἔχει πολέμιον,,. Tfp: (ші ка simn: sȣвst:) "Πολέμιος». Лks: връжmaшȣ. "Πειρώμενος διδάσκειν, ὡς συμφέρει αὐτοῖς φίλους εἶναι μᾶλλον ἢ πολεμίους,,. Ksn: 3) (pap)=Πολεμικὸς. ,,Ἄλκιμος τὰ πολέμια,,. Ep:

Πολεμιστὰ, вок: saȣ înd: ал лȣĭ πολεμιστὴς.

Πολεμιστὰ, ᾶο (ὁ), Eол: în локȣ de πολεμιστὴς.

Πολεμιστέον, ші (îm:) Πολεμιστέα, nosit: ал лȣĭ πολεμίζω.

Πολεμιστὴρ (ὁ), noet: în локȣ de πολεμιστὴς. [de ȣnde

Πολεμιστήριος, ος saȣ α, ον, кȣвenitȣ, însȣшitȣ pesвoitopȣлȣĭ, pesвoĭeskȣ. «Ἵπ-

πος—„. Ksn: "Πολεμιστήριον (ὄργανον, saŭ μηχάνημα)». folositorĭ la pesвoĭĭ. "Πολεμιστήρια ἅρματα„. Ksn:=Δρεπανηφόρα.

Πολεμιστὴς, οῦ (ὁ), pesвoitorĭ, ostaшĭ. "Ἵππος—». Tкp: [πολεμίζω].

Πολεμίστρια (ἡ), fem: ал лвĭ πολεμιστὴς.

Πολεμίως, връжтъшеште. [πολέμιος].

Πολεμοδόκος (ὁ, ἡ), poet:=Πολεμηδόκος.

Πολεμοκέλαδος (ὁ, ἡ), poet: denpinsĭ кв гълъци, saŭ sromoiял pesвoĭялĭ, pesвoĭnikĭ. [πόλεμος, κέλαδος].

Πολεμόκλονος (ὁ, ἡ), poet: pesколitorĭ de srяdяipe (тврвяраре) pesвoĭasкъ; pesвoĭosĭ. [πόλεμος, κλόνος].

Πολεμόκραντος (ὁ, ἡ), poet: [πόλεμος, κραίνω] sъвîrшitorĭ (хорtърîtorĭ) de pesвoĭĭ, (Fpanц:) decisif.

Πόλεμόνδε, adв: poet: în локъ de εἰς πόλεμον, ла pesвoĭĭ.

Πολεμοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкĭ (skopneskĭ) pesвoĭĭ; (fir:) înвръжвeskĭ (пвĭĭ în pesвoĭĭ) кв чinева. [din

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътorĭ (skopnitorĭ) de pesвoĭĭ. [πόλεμος, ποιὸς]

Πόλεμος (ὁ), [πάλλω, πάλη] pesвoĭĭ (dъĭnitorĭ). "'Ο Πελοποννησιακὸς πόλεμος». чел dintpe Пел: шi At: «Δουλικὸς πόλεμος». чел înnpotiва revoлtацiлор roвĭ. (шi кв цеп:) «'Ο τῶν Αἰγινητῶν πόλεμος„. чел înnpotiва лор, saŭ de dinшiĭ fъкълĭ. «Τὰ πρὸς (περὶ, κατὰ) τὸν πόλεμον„. Лкs: прегътipiле трeвкinчoase do pesвoĭĭ, шi (în nepifp:) pesвoĭял. 2) (арх: шi poet:) înкъĭepape înipe doъ oшtipĭ, вътълie,=Μάχη. (maĭ de мяле-opĭ în парал:) «Πόλεμόν τε μάχην τε». Om: «Πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς». Om:

Πολεμοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хрънeskĭ (цiĭ) pesвoĭĭ. [πόλεμος, τροφὴ].

Πολεμοφθόρος (ὁ, ἡ), poet: прънъditorĭ прin pesвoĭĭ. [πόλεμος, φθορὰ].

Πολεμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел кв simцimînтĭ pesвoĭeskĭ, ĭявitorĭ de pesвoĭĭ. [πόλεμος, φρὴν].

Πολεμόω -ῶ, вiit: -ώσω, înтърîlĭ пе чinева ла pesвoĭĭ aseпpa кяĭва, înвръжвeskĭ. [шi

Πολεμώνιον (τὸ), вnĭ ĭedĭ de плantă, zaлeшĭ de кîmпĭ. [πόλεμος].

Πολέοιν, цеп: шi dat: înd: ал лвĭ πόλις.

Πολέος, poet: Ion: în локъ de πολλοῦ, цеп: ал лвĭ πολὺς.

Πολέσκετο, poet: Ion: în локъ de ἐπολεῖτο, a 3: sinr: neps: de nas: saŭ miж: прел: ил лвĭ πολέω.

Πόλευς, poet: în локъ de πόλεως, цеп: ал лвĭ πόλις.

Πολεύω, вiit: -εύσω, шi

Πολέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet. [πόλος din πέλω] înвîrteskĭ. «Γᾶν ἀρότρῳ πολεύων„. Sof: întorkînd вpasde de пъmîntĭ кв плвгял; 2) (miж: saŭ ел: кв dat: saŭ ак: sinr: saŭ кв преп:) merгĭ des, пetpekĭ вnde-ва; (fir:) мъ înde.ietniveskĭ ла чева; (în цеп:) мъ înвîrteskĭ пе лîngъ чева. "Ἥσσον Αἴαντος πολεῖ». Esxл: «'Ιθάκη κατὰ ἄστυ πολεύει„. Od: X: (шi fir:) «Πολεύομαι περὶ τὴν ὑπόθεσιν„. Лкs:

Πολέων, poet: Ion: în локъ de πολλῶν, цеп: îm: ал лвĭ πολὺς.

Πόλεων, цеп:, шi

Πόληες, poet: Ion: în локъ de πόλεις, nom: îm: ал лвĭ πόλις.

Πόλησις, εως (ἡ), înвîrtipe, întoapчepe. [πολέω].

Πολήων, poet: Ion: în локъ de πόλεων, цеп: îm: ал лвĭ πόλις.

Πολιὰ (ἡ), кавĭъ πολιὸς. [de вnde

Πολιαίνομαι, вiit: ανθήσομαι, мъ кървцezĭ, îmĭ алвesк перiĭ; (fir: desпpe mape) faкĭ sпвmъ. «Θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ». Esxл:

Πολιάνθη (ἡ), mipeasmъ din flopiлe плantelĭ [πόλιον, шi ἄνθος].

Πολιανομέω -ῶ, вiit: -ήσω, гвверnezĭ орашĭ. [din

Πολιανόμος (ὁ, ἡ), гвверпътorĭ de орашĭ. [πόλις, νέμω].

Πολιάοχος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de πολιοῦχος.

Πολιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ...

Πολίαρχος (ὁ, ἡ), гвверпътorĭ de орашĭ. [πόλις. ἄρχω].

Πολιὰς, άδος (ἡ), natpoanъ de орашĭ (naptik: a Ateneĭ) (enit: ал Minepвeĭ). [πόλις].

Πόλιας, poet: în локъ de πόλεις, ак: îm: ал лвĭ πόλις.

Πολιατᾶν, Dop: în локъ de πολιητῶν, цеп: îm: ал лвĭ πολιήτης.

Πολίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ πόλις,=Πολίχνιον, оръшелъ.

Πολίεσι, Dop: шi Πολίεσσι, poet: în локъ de πόλεσι, dat: îm: ал лвĭ πόλις.

Πολιεὺς, έως (ὁ, ἡ), natponĭ de орашĭ (naptik: ал Ateneĭ),=Πολιοῦχος (enit: ал лвĭ Жое). [шi

Πολίζω, вiit: -ίσω, клъdeskĭ,попялezĭ орашĭ; (în цеп:) zideskĭ, клъdeskĭ. «Τεῖχος πολίσσαμεν„. Il: H: «Πολίζει τὸ χωρίον„. Ksn:

клъdeшte орашŭ пе ачелŭ локŭ. (ші пas:) «Ποταμὸς Χοάσπης, ἐπ' ᾧ Σοῦσα πόλις πεπόλισται,,. Ep: [πόλις].

Πολιὴ (ἡ), Ion: în локŭ de πολιὰ.

Πολιήοχος (ὁ,ἡ), Ion: în локŭ de πολιοῦχος.

Πολιήτης, ου (ὁ), ші Πολιῆτις, ιδος (ἡ), поet: în локŭ de πολίτης, -ῖτις.

Πολιήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локŭ de πολίτης.

Πόλινδε, adв: поet: ла орашŭ.

Πολιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ перĭ алвĭ, saŭ кърѫntŭ ла пърŭ: [πολιὸς, θρίξ].

Πολιοκόρσης, ου (ὁ), [πολιὸς, κόρση], ші

Πολιόκρανος (ὁ, ἡ), [πολιὸς, κρᾶνον] кърѫntŭ, алвŭ ла капŭ.

Πολιοκρόταφος (ὁ, ἡ), чел кѫ перĭ алвĭ пе лîнгъ tîmпле. "Γέρων — ». Om: [πολιὸς, κρόταφος].

Πόλιον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de плantъ кѫ греŭ miposŭ, пелinapiцъ. 2) вinŭ алвŭ.

Πολιοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѫ плete алве, алвŭ, кърѫntŭ ла пърŭ. [πολιὸς, πλόκαμος].

Πολιορκέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші пas: -ήσομαι, ші -ηθήσομαι, [πόλις, ἕρκος] înпpesopŭ орашŭ saŭ чetate кѫ оштipĭ, ка sъ se silĭaskъ a se пpeda; (în цen:) înчinгŭ din toate пърцiле; (fiг:) stpîmtopezŭ, înпiлezŭ tape. «Πολιορκῶν αὐτὸν ἐν Ἄσσῳ,,. Ksn: (ші пas:). "Πολιορκήσεται ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς ναυσὶν ἀποκεκλεισμένος,,. Тѫч: [de ѫnde

Πολιορκητὴς, οῦ (ὁ), înпpesopъtopŭ, saŭ пpin înпpesopape лѫъtopŭ de opaше saŭ чetъцĭ. [de ѫnde

Πολιορκητικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saŭ foлositopŭ ла înпpesopape de чetate. "Πολιορκητικὰ (se înц: βιβλία),,. sкpise desпpe înпpesopape de чetate. [ші

Πολιορκία (ἡ), înпpesopape de чetate пpin stъpѫitoape оштipe, (Itaл:) блокŭ, (Лat:) asediŭ; (fiг:) stpimtopape, înпiлape. «Ἐξέτριψε τοὺς οἴκους ὕβρει καὶ πολιορκίᾳ τῶν ἐπισταθμευόντων,,. Пл:

Πολιὸς, ὰ, ὸν, [πελιὸς] seinŭ, кърѫntŭ; вътpînŭ; (пpin întind:) векĭŭ. "Σίδηρος (Λύκος) — ,,. Om: "Γραίας πολιάς,,. Es: "Τρίχας—,,. Iл: X (ші fъpъ sѫвst:). "Φύονται δὲ καὶ νέοις πολιαὶ παρ' ἡλικίαν; Пind: "Πολιῶν ἔσχες τὸν πώγωνα μεστὸν,,. Tfp: ,,Ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,,. Apstf: kînd înчeпea a se кърѫnцi пърѫл. "Πολιὸς χρόνος,,. Eпгp: mѫлtŭ, векĭŭ timпŭ. «Πολιὰ γαστὴρ,,. Пind: (ші aвsoл:) «Ἡ πολιὰ (se înц: ἡλικία),,. Лкs: вътpîneцe; (ші neѫt:) «Τὸ πολιὸν». Лкs: 2) (în întind:) алвŭ de totŭ; (fiг: ші пpin întind:) лѫчosŭ, лѫminosŭ, stpeвъzosŭ, лimпede. «Πολιῆς («Πολιοῖο) ἁλός». Om: "Πολιὸν ἔαρ,,. Es: «Πολιοῖο δ' ἠέρος,, Апл:.

Πόλιος, Ion: în локŭ de πόλεως, цen: ал лѫĭ πόλις.

Πολιότης (ἡ), кърѫnцimea пърѫлѫĭ вътpînѫлѫĭ; (пpin întind:) вътpîneaskъ вîpstъ. [πολιός].

Πολιότριχος (ὁ, ἡ), =Πολιόθριξ.

Πολιοῦχος (ὁ, ἡ), [πόλις, ἔχω] (пpinч: θεὸς) пatponŭ de орашŭ.

Πολιοφυλακέω -ῶ, вtit: -ήσω, пъzeskŭ орашѫл ка stpeжѫitopŭ. 2) шezŭ înкisŭ în (nѫ esŭ afapъ din) орашŭ. [πόλις, φυλακή].

Πολιόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), алвŭ ла пeлiцъ, saŭ ла faцъ; (în цen:) алвŭ. "Κύκνος — ,,. Eѫp: [πολιὸς, χρώς].

Πολιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чeва seinŭ, saŭ пе чinева кърѫntŭ; (обiч: miж:) кърѫnцezŭ, ші se алвeшte пърѫл de вътpîneцe. [πολιός].

Πολίπορθος (ὁ, ἡ), поet: жъfѫitopŭ, пръdъtopŭ de opaше. [πόλις, πέρθω].

Πολιῤῥαίστης, ου (ὁ), поet: [πόλις, ῥαίω] пръпъditopŭ de opaше.

Πόλις, Ion: în локŭ de πόλιας=πόλεις, aк: îm: ал лѫĭ...

Πόλις, [πόλος din πέλω] εως (ἡ), орашŭ, чetate; saŭ satŭ, siлiшte, кътѫnŭ de локѫitopĭ. «Ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ εἰς Θησέα ἀεὶ κατα πόλεις ᾠκεῖτο...· Θησεὺς δὲ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν ξυνῴκισε πάντας,,. Тѫч: «Ἡ ἄνω, saŭ («Ἄκρη) πόλις, saŭ (simп:) "Πόλις,,. Акрополiа, чetъцѫea Ateneĭ, (алt:) Ἄστυ. «Ἐδόκει μοι ἡ θεὸς ἐκ πόλεως ἐλθεῖν,,. Apstf: 2) цaръ, цinѫtŭ (de орашŭ), провinцie. «Εὔβοια Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις». Eѫp: 3) konstitѫцie, saŭ гѫвepnŭ de орашŭ (пpinч: репѫвлiкanŭ); попорѫл; пatpia; statѫл. "Πόλις οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνὸς,,. Eѫp: «Ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις,,. Лкs: aѫtoкpatopia. "Τὰ τῆς πόλεως,,. Лкs: чeлe полiтiчe. «Ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχόμενος,,. Лкs: пentpѫ пatpie. 4) dpeптѫл чetъцeanѫлѫĭ. "Πόλεως αὐτῷ μετέδωκε,,. Лкs: 'л a чetъцenit.

Πόλισμα (τὸ), оръшелŭ. [ші

Πολισμάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ πόλισμα. [ші

Πολισμὸς (ὁ), [πολίζω] клъdipe, saŭ попѫлape de орашŭ.

Πολίσσαμεν, поet: în локŭ de ἐπολίσαμεν,

1: îm: neps: de nex: 1: ал лȣї πολίζω.

Πολισσόνομος (ὁ, ἡ), noet: (пароks:) гȣвернъторȣ de ораше. «Ἀρχή — „. Esхл: 2) (пропароks:) чел dȣпе леціле орашȣлȣї. «Βιοτὴ — „. Esхл: [πόλις, νόμος].

Πολισσόος (ὁ, ἡ), mîntȣitорȣ de ораше. [πόλις, σόος].

Πολισσοῦχος (ὁ), noet: în локȣ de πολιοῦχος.

Πολιστὴς, οῦ (ὁ), întemeitорȣ, попȣлъторȣ de орашȣ. [πολίζω].

Πολιτάρχης, ου (ὁ), kîrmȣitорȣ de орашȣ; saȣ чел dintîi din оръшенї. [πολίτης, ἄρχω].

Πολίταρχος (ὁ), =Πολιτάρχης.

Πολιτεία (ἡ), nosiцia, stapea, dpentȣріле четъцеанȣлȣї; віаца ȣнȣї бърбатȣ політікȣ; фелȣл гȣвернȣлȣї (konstitȣцia політікъ a) ȣнȣї орашȣ saȣ statȣ neatîrnatȣ. "Ἀθηναίων ("Λακεδαιμονίων πολιτεία». Ksn: «Ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι„. Ksn: "Στασιαζούσας τὰς πόλεις διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι„. Ksn: "Πολιτείαν διδόναι, saȣ "Πολιτείας μεταδιδόναι τινί„. Лкs: a четъцені. [ші

Πολίτευμα (τὸ), = Πολιτεία. «Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Sкр: 2) треаба ȣнȣї бърбатȣ політікȣ, fаптъ політікъ. "Οὐ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γιγνωσκομένους„. Dm: «Ἓν μὲν τοιοῦτο πολίτευμα„. Dm: [ші

Πολιτευτὴς, οῦ (ὁ), лȣкръторȣ de треві політіче, (Франц:) fонкціонарȣ. [din

Πολιτεύω, віit: -εύσω, (pap stpъm:) четъцеnessȣ пе чінева (Diod:). 2) (обіч: nestp: saȣ між:) sîntȣ (тръїеskȣ ка) слободȣ четъцеанȣ, saȣ політікȣ fонкціонарȣ; (maї noȣ în цен:) петрекȣ, тръїеsхȣ întр ȣнȣ фелȣ; (партік: між:) каȣтȣ треві політіче, fiind în postȣ пȣблікȣ; amȣ (ȣрмезȣ) ȣнȣ фелȣ оаре-каре de політікъ sistemъ. "Τοὺς οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὁρᾷν„. Ksn: «Ἐλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν„. Тȣч: "Κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐπολίτευσαν». Тȣч: (ші між:). "Εἵλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα„. Лis: «Ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται». Лȣч: "Πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι„. Dm: "Μὴ ἐπιτρέπετε τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν κακοήθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε. Dm: "Οὔπω γὰρ ἐγὼ ἐπολιτευόμην τότε„. Dm: "Πάνθ' ὅσα ἐπολιτευσάμην, ἢ πεπολίτευμαι». Dm: «Ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Dm: «Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου πολιτεύεσθε„. Sкр: (ші кȣ înf:) "Πολιτευσάμενος ἐκ πολλοῦ ἀνύποπτος αὐτῷ γενέσθαι». Пл: (ші пas:). "Εὖ πεπολιτευμένη πόλις„. Плт:(ші în партч:) "Τὰ πεπολιτευμένα (τινι)». політічеле лȣкрърї, saȣ пȣртърі але кȣїва. [πολίτης].

Πολιτηΐη (ἡ), Ion: în локȣ de πολιτεία.

Πολίτης, ου (ὁ), оръшанȣ, четъцеанȣ. 2) кончетъцеанȣ. ‖ «Θεοὶ πολῖται„. = Πολιοῦχοι [πόλις]. [de ȣnde

Πολιτίζω, віit: -ίσω, =Πολιτεύω. [ші

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвенітȣ орашȣлȣї, saȣ оръшенілор, оръшенеskȣ, saȣ четъцеneskȣ; політікȣ, îndeлетнічітȣ, saȣ îndemînatікȣ ла гȣвернаре de statȣ, saȣ ла атрацере de концетъценіі съї кътре sine, аръtîndȣ se pîвnitорȣ în folosȣл лор; soцiалȣ, fъкȣтȣ a тръі în soцietate, (de ȣnde zічем ші noї) політікоsȣ, (ad:) граціоsȣ în пȣртъріле sале soцiале (везї ші ἀστυκός). «Φύσει μὲν ἐστὶν ἄνθρωπος ζῶον πολιτικὸν„. Apst: «Πολιτικὸν κάναθρον». Ksn: "Λόγος πολιτικός„. чел че тракteazъ despre треві політіче ші în stilȣ аналогȣ. «Πολιτικοί„. Лкs: політічї, каре лȣкреazъ, saȣ ворбеsк ка ораторї în треві політіче але statȣлȣї. "Πολιτικὴ (ἐπιστήμη)„. політікъ, штіінца, каре аре de обіектȣ "Τὰ πολιτικὰ se înц: πράγματα)„. треві-ле statȣлȣї. "Πράττειν τα πολιτικὰ„. Ksn: "Πολιτικὰ (se înц: βιβλία)„ каре тракteazъ despre політікъ. "Τὸ πολιτικὸν„. Ep: органismȣл політічеї konstitȣціі; saȣ попорȣл оръшенілор, оръшеніі; saȣ оштіре de четъцені. "Τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα, καὶ τὸ πολιτικὸν„. Ksn: [de ȣnde

Πολιτικῶς, adв: політічеште; saȣ în folosȣл оръшенілор; (ȣне-орї) кȣ політікъ. saȣ повілit te, (франц:) poliment. "Πολιτικῶς ἔχειν„. Iskр: a se пȣрта astfел.

Πολῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї πολίτης.

Πολιτισμὸς (ὁ), îndeлетнічіре în челе політіче. [πολιτίζω].

Πολιτογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, înskріȣ пе чінева întре четъцені. [ші

Πολιτογραφία (ἡ), înskріере întре четъцені, четъцеnіре. [πολίτης, γράφω].

Πολιτοκάπηλος (ὁ), вînzъtорȣ (тръdъtорȣ) de intepeseле кончетъцеnілор съї. [πολίτης, κάπηλος].

Πολιτοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω,=Δημοκοπέω, вînezȣ кȣ проaste міжлоаче faворȣл кон-

четъцепілор. 2) ватжокореskŭ, satipezŭ пе кончетъцепії meĭ. [ші

Πολιτοκοπία (ἡ),=Δημοκοπία. [din

Πολιτοκόπος (ὁ, ἡ),=Δημοκόπος. [πολίτης, κόπτω].

Πολιτοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditорŭ, saŭ въtъmъtорŭ de кончетъцепії, saŭ statъл sъŭ. [πολίτης, φθείρω].

Πολιτοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, stрежъіеskŭ, пъzeskŭ пе четъцепĭ. [ші

Πολιτοφυλακία (ἡ), stрежъіре de четъцепĭ. [din

Πολιτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорŭ, stрежъіtорŭ de оръшепĭ. || Πολιτοφύλακες (se пъmĭaŭ în Ларisa) чеĭ dintîĭ aĭ орашълъĭ [πολίτης, φύλαξ].

Πολίχνη (ἡ), ші maĭ întрев: Πολίχνιον (τὸ), dim: ал лъĭ πόλις, оръшелŭ.

Πολιώδης, εος (ὁ, ἡ), кам кърънtŭ, інчепътŭ а кърънці. [πολιὸς].

Πολίωσις, εως (ἡ), кърънціре, алвіре de пърŭ. [πολιόω].

Πολλὰ, neъt: îm: ал лъĭ πολὺς.

Πολλαγόραστος (ὁ, ἡ), tîргъitорŭ de мълте лъкрърĭ. [πολλὰ, ἀγοραζω]

Πολλάκις, ші (поет: Ion:) Πολλάκι, adв: de мълте орĭ; adesea. «Ἔρωτι πολλάκι τα μὴ καλὰ καλὰ πέφανται». Ткр: "Πολλάκις τεθνᾶναι μᾶλλον ἢ ζῆν,,. Плт: (ші къ цеп:) «Πολλάκις τοῦ μηνὸς,,. Ksn: (ші къ adiek de kîtime). «Τὴν οὐσίαν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε,,. Плт: în локŭ de πολλαπλασίαν. 2)=Πολλαχῶς, în мълте кіпърĭ (Dm: desпре короапъ). 3) dъпе sъпosit: пaptik: εἰ, ἄν, μὴ, ші чл: în локŭ de τυχὸν, поate «Μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς ші чл: Тъч: [πολλὰ].

Πολλαπλασιάζω, віit: -άσω, креskŭ чева îmmълцit, saŭ îmmълцеskŭ în релаціе къ алтŭ чева. [πολλαπλάσιος]. [de ъnde

Πολλαπλασίασις, εως (ἡ), ші

Πολλαπλασιασμὸς (ὁ), îmmълціре, saŭ крештере sпре îmmълцitŭ (акт: saŭ пas:).

Πολλαπλασιεπιμόριος (ὁ, ἡ), [πολλαπλάσιος, ἐπιμόριος] îmmълцit ἐπιμόριος (вezĭ ziч:).

Πολλαπλασιόνως, adв: = Πολλαπλασίως. [πολλαπλασίων].

Πολλαπλάσιος, α saŭ ος, ον, [πολλαπλόος -οῦς] de мълте-орĭ atîta; (къ цеп:) мълт maĭ маре saŭ maĭ мълтŭ. «Ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων». «Тъч: (ші ърmînd ἤ) «Πολλαπλάσια λαβόντες παρ' αὐτοῦ, ἢ ὅσα παρὰ πάντων τῶν ἄλλων κτῶνται». Ksn: (ші къ dat: хотър:) «Νέας πλήθεϊ τε πολλαπλασίας, καὶ ἄμεινον πλεούσας». Ер: (ші fъръ kazŭ). "Στρατιῆς τε ἐόντα πολλαπλασίης ἡγεμόνα καὶ νεῶν πολὺ πλεύνων». Ер: «Πολλαπλάσιόν τι ποιεῖν». Лкs: = Πολλαπλασιάζειν. || (neъt:) Πολλαπλάσιον, ші (îm:) Πολλαπλάσια, adв: în локŭ de πολλαπλασίως. «Πολλαπλάσια μεν εὐφραίνεται, πολὺ δε μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει». Ksn: [de ъnde

Πολλαπλασιόω -ῶ, віit: -ώσω, = Πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ),=Πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίως, adв: îmmълцit, къ мълтŭ maĭ мълт. [πολλαπλάσιος].

Πολλαπλασίωσις, εως (ἡ), =Πολλαπλασίασις. [πολλαπλασιόω].

Πολλαπλήσιος, η, ον, Ion: în локŭ de πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν, = Πολλαπλάσιος. [πολλὸς, ἁπλόος -οῦς]; (fir:) пребъкътŭ în пъртаре, віклеапŭ. (înпрот: de ἁπλοῦς).

Πολλαχῆ, adв: în мълте локърĭ. 2) în мълте кіпърĭ. 3) de мълте орĭ. [ші

Πολλαχόθεν, adв: din мълте пърцĭ. [ші

Πολλαχόθι, adв: =Πολλαχοῦ. [ші

Πολλαχόσε, adв: ла мълте локърĭ (în мішкаре). [ші

Πολλαχοῦ, adв: în мълте локърĭ (în stape); (fir:) în мълте înпрежъръpĭ. «Πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ ἐγένετο». Ksn: [ші

Πολλαχῶς, adв: în мълте кіпърĭ, saŭ felърĭ. [neîntр: πολλαχὸς din πολλός].

Πολληπλήσιος, η, ον, Ion: (înd:) în локŭ de πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, adв: кom: de мълте-орĭ zече, saŭ îmmълцit de zече-орĭ; (în цеп:) de мълте-орĭ. [πολλὸς, δεκάκις].

Πολλὸς, ἡ, ὸν, Ion: поет: în локŭ de πολὺς, (de ъnde || neъt:) Πολλὸν, adв: în локŭ de πολύ, мълт.

Πολλοστημόριος (ὁ, ἡ), каре fаче парте din челе мълте (прin ърm: чеа maĭ мікъ) а ъnъĭ totŭ. || (sъвst:) ,,Πολλοστημόριον,, чеа maĭ мікъ парте а ъnъĭ totŭ. [πολλοστὸς, μόριον].

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, [πολλὸς] ъnъл din мълцĭ; (de ъnde fir:) foapte мікŭ, прostŭ. «Πολλοστὸς ὢν τῶν Συρακουσίων καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ, ші чл:». Iskр: "Τὰ πολλοστὰ σκληρότητι,,. Плт: foapte пъцin tapĭ, вîрtoase. "Τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς,,. Плт: челе maĭ мічĭ. || (neъt:) "Πολλοστὸν,, чеа mai мікъ парте=Πολλοστημόριον. «Οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῶν ὄντων δυνατόν ἐστιν ἀνθρώπῳ ἐπίστασθαι». Ksn: 2) (ъne-орĭ ші maĭ къ

seamъ desupe timnă în lokă de πολὺς, mълtă. "Πολλοστῷ χρόνῳ„. Apstf: dъne trecere de vreme (ші fir:) «'Ανὴρ πολλοστος ἔργοις„. Skp: mare ші mълtă în isprъvile sale (vezi ші πλεῖστος). [de ъnde

Πολλοστως, adv: în prostă, saŭ komънă kinză; în kinză de a fi ame**z** ită, saŭ amestekată în nъvlikă.

Πολλοῦ, gen: al lъĭ πολὺς [πολλός].

Πολογραφία (ἡ, deskripere a polovъĭ (a cerъvъĭ),=Οὐρανογραφία. [πόλος, γραφή].

Πόλος (ὁ), [πελω] osia, prin kare se învîrtesc mile ceva; (de ъnde în Ksn: Ekon: IH'. 8) steażъrъvъ arii, înprežъrъvъ kъrtia se învîrtesk kaĭ letaці; (partik:) osia, saŭ orbitъvъ knъĭ planetă; (obiч:) nopdikъvъ ші meridionalъvъ (de mîazъ-noapte ші de mîazъ-zi) semnă al cerъvъĭ în relaцie kъ semnele opposite (din protivъ) ale pъmîntъvъĭ; (ші maĭ kъ seamъ) steaoa polară (клошка); (prin înţind: pъmînteskъvъ ші (partik:) cereskъvъ globă (a kъrtia o imitaţie o părtaă tu kană statăele Soarteĭ, Minervеĭ ші Venerіĭ); (în gen: cerъvъ; (ъne orĭ) ceasornikă solară; saŭ (dъne alціĭ, ъn instrъmîntă astronomikă pentrъ regъlarea timpilor anъlъĭ; (în Diod:) kъnътїїъvъ osii karъvъĭ, ші aripele de feră esite dintr'însъvъ, ne kare se sprijinia koшъvъ lъĭ; (fig:) kreste tъvъ kapъlъĭ.

Πολτάριον (τὸ), dim: al lъĭ ...

Πολτίον (τὸ), dim: al lъĭ πόλτος.

Πολτοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fak terчіă, saŭ papar. [πόλτος, ποιέω].

Πόλτος (ὁ), ъnă felă de zeamă înгroшată, kolcaшă de făină; terчіă; papar. «Ἐκ τοῦ κρίμνου ὁ πολτὸς γίγνεται» Dskp: «'Αρτοποιηθεῖσα (ἡ κέγχρος), ἣ ὥσπερ πολτὸς σκευασθεῖσα». Dskp: [de ъnde

Πολτώδης, eos (ὁ, ἡ), cel din felъvъ, saŭ asemenea lъĭ πόλτος (vezi prec:).

Πολύ, neol: lъĭ πολὺς.

Πολυαγάπητος (ὁ, ἡ), mълt îъvіtă. [πολὺς, ἀγαπητός].

Πολυάγιστρος (ὁ, ἡ), cel kъ mълte kîrlиge de ъndiцъ || (sъvst:) «Πολυάγιστρον (τὸ), sfoarъ întinsъ kъ mълte kîrlиge de ъndiцъ atîrnate de dînsa în apъ. [πολὺς, ἄγιστρον].

Πολυαγρὴς, eos (ὁ, ἡ), prinzъtoră de mълtă vînată; saŭ făkъtoră de mълte prăzi. [πολὺς, ἄγρα].

Πολυαγρία (ἡ), prindere de mълtă vînată. [din

Πολύαγρος (ὁ, ἡ),=Πολυαγρὴς.

Πολυάδελφος (ὁ, ἡ), cel kъ mълţі fraці [πολὺς, ἀδελφός].

Πολυανὴς, eos (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἄνημι] mълt, tare sъflъtorъ.

Πολύαθλος (ὁ ἡ, dovînditoră de mълte premiі, saŭ virtuoră în mълte lъvte; (fig:) sъfleritoră de mълte mъnчі ші kinъrі, = Πολυπαθὴς. "Ιὼβ ὁ πολύαθλος». Imn: Bisер: [πολὺς, ἆθλον, saŭ ἄθλος].

Πολύαιγος (ὁ, ἡ), cel kъ mълte kapre. [πολὺς, αἴξ].

Πολυαίκος (ὁ, ἡ), neaprov: în lokă de πολυαΐξ; (prinч: gen: al lъĭ πολυαΐξ.

Πολυαίματος (ὁ, ἡ), cel kъ mълtă sînge, sîngeroză. 2) mълt sîngerată. [ші

Πολυαιμέω -ῶ, viit: -ήσω, amă mълtă sînge, sintă prea sîngeroză. [ші

Πολυαιμία (ἡ), mълţime de sînge. [din

Πολύαιμος, ші poet: Πολυαίμων, ονος (ὁ, ἡ),=Πολυαίματος πολὺς, αἷμα].

Πολυαίνετος, ші Πολύαινος (ὁ, ἡ), [πολὺς, αἰνέω, ші αἶνος] poet: mълt lъvdată.

Πολυαΐξ, ικος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἀΐσσω] cel ce are, saŭ adъce mълte mişkări, ostenelі saŭ turburări. «Πόλεμος—„. Om: 2) (prin înţind:) în lokă de πολυμάχητος (vezi ziч:). «Λόγος—». Sxl: Exp:

Πολυάκανθος (ὁ, ἡ), cel kъ mълţі rimnі, foarte spinoză. || (sъvst: fem:) ъnă felă de skaiete. πολὺς, ἄκανθα, ші ἄκανθος].

Πολυαλγὴς, eos (ὁ, ἡ), foarte dureroză. [πολὺς, ἄλγος].

Πολυάλγητος (ὁ, ἡ), sъfleritoră de mълte dureri (fisiче saŭ morale). [πολὺς, ἀλγέω].

Πολυαλδὴς, eos (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἀλδαίνω] foarte kreskătoră, hrănitoră.

Πολυαλθὴς, eos (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἄλθος] foarte tъmъduitoră; saŭ de mълte boale leкъitoră.

Πολυάλφιτος (ὁ, ἡ), făkătoră de mълtă făină. «Κριθὴ—». Tfr: [πολὺς, ἄλφιτον].

Πολυαμάρτητος (ὁ, ἡ), mълt păkătuită, plină de greşeli. [πολὺς, ἁμαρτάνω].

Πολύαμμος (ὁ, ἡ), prea nisipoză. [πολὺς, ἄμμος]

Πολυάμπελος (ὁ, ἡ), cel kъ mълte vii. [πολὺς, ἄμπελος]

Πολυαναγνωσία (ἡ), mълtă citire, ші cea dintr' însa mълtă înveцătură. [πολὺς, ἀνάγνωσις].

Πολυανάλωτος (ὁ, ἡ), prea keltuitoră. [πολὺς, ἀναλίσκω].

Πολυανδρέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι: -οῦμαι,

amŭ (sîntŭ локѹitŭ de) mѹлцime de oamenĭ [ші

Πολυανδρία (ἡ), mѹлtъ omenime, saŭ попѹлацie. [ші

Πολυάνδριον (τὸ), локŭ, ѹnde sînt (adѹnaцĭ) mѹлцĭ oamenĭ; (обіч:) îngропъtopie de морцĭ. [din

Πολύανδρος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) локѹitŭ de mѹлцĭ oamenĭ, попѹлatŭ; (femeĭe) de mѹлцĭ бърбацĭ. [πολὺς, ἀνὴρ].

Πολυανθέα, ші Πολυάνθεια (ἡ), poet: fem: ал лѹĭ πολυανθὴς.

Πολυάνθεμος, ші

Πολυανθὴς, έος ші Πολύανθος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte fлорĭ (проп: ші fir:); плinŭ de fлорĭ. [πολὺς, ἄνθος].

Πολυάνθραξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлцĭ (плinŭ de) кърбѹnĭ. [πολὺς, ἄνθραξ].

Πολυανθρωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ попѹлatŭ кѹ mѹлцĭ oamenĭ. [πολυάνθρωπος]. [de ѹnde

Πολυανθρωπησία (ἡ), în în локŭ de...

Πολυανθρωπία (ἡ), mѹлцime de oamenĭ, saŭ локѹitopĭ. [din

Πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ), чел кѹ (локѹitŭ de) mѹлцĭ oamenĭ. [πολὺς, ἄνθρωπος].

Πολυάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἄντυξ] чел кѹ mѹлtŭ (întinsŭ) околŭ.

Πολυάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de πολύανδρος.

Πολυάρατος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἀράομαι] mѹлt dopitŭ, de ѹpat, de poftit.

Πολυάργυρος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлtŭ apцintŭ, saŭ бanĭ, богatŭ. [πολὺς, ἄργυρος].

Πολυάρητος (ὁ, ἡ), poet. Ion: în локŭ de πολυάρατος.

Πολυάριθμος (ὁ, ἡ), mѹлtŭ ла nѹmъpŭ, nѹmъposŭ. [πολὺς, ἀριθμὸς].

Πολυαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îndestѹлъtopŭ ла mѹлцĭ, saŭ în mѹлte; saŭ dъinitopŭ mѹлtъ вреme; (în цen:) mape, înвiлшѹratŭ. [πολὺς, ἀρκέω].

Πολύαρκυς, υος (ὁ, ἡ), каре аре tревѹinцъ de mѹлte mреже.« Θήρα — ». Лкs: [πολὺς, ἄρκυς].

Πολυαρκῶς, adв: foapte îndestѹлat, înвiлшѹrat. [πολυαρκὴς].

Πολυάρματος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte (pesвоїештĭ) каре. [πολὺς, ἅρμα].

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ), foapte apmoniosŭ. [πολὺς, ἁρμονία].

Πολύαρνι, poet: în локŭ de πολυάρνῳ, dat; ал лѹĭ ...

Πολύαρνος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлцĭ mĭeĭ, saŭ oĭ; (în цen:) foapte авѹtŭ, богatŭ. [πολὺς, ἄρς ἀρνὸς].

Πολυάρουρος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte цapine, богatŭ în холde. [πολὺς, ἄρουρα].

Πολυαρχία (ἡ), гѹвернŭ компѹsŭ din mѹлцĭ, поліархіе (înпрot: de μοναρχία). [din

Πολύαρχος (ὁ, ἡ), гѹвернatŭ de mѹлцĭ. (întреб: nѹmaĭ în neѹt:). «Τὸ πολύαρχον,,. Грг: în локŭ de ἡ πολυαρχία. [πολὺς, ἀρχή].

Πολυάστερος (ὁ, ἡ), poet:, ші

Πολυάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), în локŭ de πολύαστρος.

Πολυαστράγαλος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte nodѹpĭ. «Μάστιξ — ». Епгр: [πολὺς, ἀστράγαλος].

Πολύαστρος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte steле. [πολὺς, ἄστρον].

Πολυάσχολος (ὁ, ἡ), îndeлetniчitŭ în mѹлte. [πολὺς, ἄσχολος].

Πολυαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, αὔλαξ] чел кѹ mѹлte вpasde (mѹлtŭ пѣmîntŭ), întinsŭ, ларгŭ.

Πολυαυξὴς, έος (ὁ, ἡ), mѹлt кpeskѹtŭ (mape, tape). [πολὺς, αὔξω].

Πολυαύχενος, ші Πολυαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte rîtѹpĭ; saŭ цeaпъnŭ în гpѹmazŭ. [πολὺς, αὐχήν].

Πολυάφορμος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte miжлоаче; saŭ=Πολυμήχανος. [πολὺς, ἀφορμή].

Πολυαχὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de πολυηχής.

Πολυάχητος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de πολυήχητος.

Πολυαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte греŭ; преа sѹпъръtopŭ. [πολὺς, ἄχθος].

Πολυάχυρος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлte паїе (tъpîцe, гѹnoae). [πολὺς, ἄχυρον].

Πολυβάδιστος (ὁ, ἡ), înd: în локŭ πολύβατος. [πολὺς, βαδίζω].

Πολυβάρβαρος (ὁ, ἡ), foapte варварŭ. [πολὺς, βάρβαρος].

Πολυβάτειος (ὁ, ἡ), чел кѹ mѹлцĭ pѹцĭ. [πολὺς, βάτος].

Πολύβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) ѹmвлatŭ de mѹлцĭ. [πολὺς, βαίνω].

Πολυβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de mѹлte орĭ кѹfѹndatŭ, moĭatŭ; saŭ кѹ mѹлte feцe въпsitŭ, nestpiцatŭ. [πολὺς, βαφή].

Πολυβέλεμνος (ὁ, ἡ), ловitŭ, saŭ înapmatŭ кѹ mѹлte sъцeцĭ. [πολὺς, βέλεμνον].

Πολυβενθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, βένθος] mѹлt, foapte adînкŭ.

Πολυβήματος (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de mѹлцĭ пашĭ. [πολὺς, βῆμα]. (грam: екsпл: а лѹ πολύσκαρθμος).

Πολύβιβλος (ὁ, ἡ), компаѕѣ, копріпzъторѣ de мѧлте кърцї. [πολὺς, βίβλος].

Πολύβιος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѧлтъ вїталъ пѧтере. 2) чел кѫ мѧлтъ авѫцie, саѣ мѧлте міждоаче de віацъ. [πολὺς, βίος]. 3) (грам:) [πολὺς, βία] foapte sілнікѣ (ка експл: а лвї ἄβιος).

Πολυβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), мѧлт вътъмъторѣ; саѣ ла мѧлте вътъмърї ѕвпаѕѣ. [πολὺς, βλάβη].

Πολυβλαστὴς, έος, (ὁ, ἡ), дъторѣ de мѧлте влъѕtape, саѣ чел кѫ мѧлтъ podniчie. [πολὺς, βλαστός]. [de вnde

Πολυβλαστία (ἡ), мѧлтъ podniчie de o плантъ în влъѕtърipe.

Πολυβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѧлте плеопе de окї, ad: кѫ мѧлцї окї. [πολὺς, βλέφαρον].

Πολυβόειος, ѵ саѣ ос, ov, поеt: компаѕѣ din мѧлте пїеї de воѣ. (вezї ші ἑπταβόειος, ші ἑπτά). [πολὺς, βοῦς].

Πολυβοησία (ἡ), = (саѣ греш: în локѣ de) Περιβοησία. [ші

Πολυβόητος (ὁ, ἡ), = Περιβόητος, прea мѧлт вestitѣ. [πολὺς, βοάω].

Πολυβόλος (ὁ, ἡ), аввîрlitорѣ de мѧлте съцеї. «Καταπέλτης — ». Палт. Мѧлт: [πολὺς, βάλλω].

Πολυβόρος (ὁ, ἡ), прea mînкъчосѣ. [πολὺς, βορά].

Πολύβοσκος (ὁ, ἡ), поеt: пъѕкъторѣ (хрънitорѣ) de мѧлie fiinце. "Γαῖα—„. Hind: (вezї ші πολυβότειρα). [πολὺς, βοσκή].

Πολυβότανος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѧлтъ еарвъ. [πολὺς, βότανον].

Πολυβότειρα (ἡ), поеt пъѕкъtоape (хрънitоape) de мѧлте fiinце. "Χθὼν—„. Om: [ка fem: ал лвї..

Πολυβοτὴρ (ὁ), пеînтр: în локѣ de ..

Πολύβοτος (ὁ, ἡ). поеt: înвîлмăгатѣ în пъшвпї. [πολὺς, βοτός].

Πολύβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѧлцї ѕірвгврї. [πολὺς, βότρυς].

Πολύβουλος (ὁ, ἡ), поеt: мѧлт-rînditорѣ (înцелептѣ). [πολὺς, βουλή].

Πολυβούτης, ου (ὁ), поеt: чел че аре мѧлцї бої, саѣ мѧлте вile; (în цеп:) боratѣ. [πολὺς, βοῦς].

Πολυβρόμος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, βρέμω] чел че фаче мѧлтѣ ѕгомотѣ, тарe вввіtъръ.

Πολύβροχος (ὁ, ἡ), [πολὺς, βροχή] мѧлт вdatѣ, moїatѣ. 2) поеt: [πολὺς, βρόχος] компаѕѣ din мѧлте лацврї, мѧлт înnietiчilѣ.

Πολύβυθος (ὁ, ἡ), înd: în локѣ de πολυβενθὴς. [πολὺς, βυθός].

Πολύβυρσος (ὁ, ἡ), компаѕѣ din мѧлте пїеї (Sхл: експл: а лвї πολύῤῥινος). [πολὺς, βύρσα].

Πολυβώλαξ, ακος, ші Πολύβωλος (ὁ, ἡ), поеt: (прінч: γῆ, пъmîntѣ) чел кѫ мѧлте (марї) врasde, ad: грasѣ, podosѣ, (алт:) ἐρίβωλος. [πολὺς, βῶλος].

Πολύβωμος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѧлте жертfелніче. [πολὺς, βωμός].

Πολυβώτα, Dор: în локѣ de πολυβούτου, цеп: ал лвї πολυβούτης.

Πολυγαθὴς, έος (ὁ, ά), Dор: în локѣ de πολυγηθής.

Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ), мѧлт-лъпtosѣ. [ші

Πολύγαλον (τὸ), вnѣ fелѣ de еарвъ, пе каре mînкînd' о віteле даѣ мѧлтѣ лапte. [πολὺς, γάλα].

Πολυγαμέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ însорѣ кѫ мѧлте femeї; саѣ (desпре femeї) мъ мърitѣ кѫ мѧлцї бървацї. [ші

Πολυγαμία (ἡ), овічеїзл de а лва în къѕъtорie мѧлте мѣїерї (de о datъ, саѣ вna dвпе алta) [din

Πολύγαμος (ὁ, ἡ), însвратѣ кѫ мѧлте мѣїерї; (desпре femeї) мъpitatъ dвпе мѧлцї бървацї. [πολὺς, γάμος].

Πολύγελος, ші Πολύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), Sхл: їѕвitорѣ de мѧлте рîѕврї (глвме, жокврї, ші чл:). [πολὺς, γέλως].

Πολυγένειος (ὁ), чел кѫ мѧлтѣ барвъ, бървосѣ. [πολὺς, γένειον].

Πολυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de мѧлте (фелврite) пеатврї. 2) foapte podosѣ. [πολὺς, γένος].

Πολυγηθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, γῆθος] мѧлт-вeселitорѣ; (вnе-орї nas:) foapte înвeселitѣ, саѣ веселѣ.

Πολύγηθος (ὁ, ἡ), поеt:=Πολυγηθὴς.

Πολυγήραος (ὁ, ἡ) Ion: în локѣ de πολυγήρως.

Πολυγηρία (ἡ), мѧлтѣ (adînкъ) въtрînецe. [din

Πολύγηρως (ὁ, ἡ), foapte въtрînѣ. [πολὺς, γῆρας].

Πολυγλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Πολυγάλακτος. [πολὺς, γλάγος].

Πολύγλευκος (ὁ, ἡ), продакъторѣ de мѧлтѣ мѧѕtѣ. [πολὺς, γλεῦκος].

Πολύγληνος (ὁ, ἡ), поеt: = Πολυόμματος. чел кѫ мѧлцї окї, саѣ окїврї (проп: ші fig: desпре треажъ). [πολὺς, γλήνη].

Πολυγλωφὴς, έος (ὁ, ἡ), înnodовітѣ кѫ мѧлте ъпътврї. [πολὺς, γλυφή].

*

Πολύγλωσσος (ττος) (ό, ή), poliglotă, cel ce are (vorbeşte, ştie este scris în) multe limbi; komussă din felurite naţii. «Φωνὴ—». Sof: «Δρὺς — ». Sof: cel din Dodona. [πολὺς, γλῶττα ττα].

Πολυγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), poet: cel cu multe asperităţi. bîrfitori. [πολὺς, γλωχίν].

Πολύγναμπτος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, γνάμπτω] mult pescuită, crenă, sau înfiptită. «Λαβύρινθος— ». Hind: "Σέλινον—». Tkr:

Πολυγνωμόνως, adv: cu multă rîndire sau minte, prea înţelepţeşte [ui

Πολυγνωμοσύνη (ἡ), avere de multe cunoştinţe, de înţelepciune, sau de scumpeţe părere. [din

Πολυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), cunoscător, utilitor de multe. 2) foarte mintos, sau înţelept. 3) cel cu multe (scumpeţe în) păreri, nestatornic. [πολὺς, γνώμη].

Πολυγνώριστος (ὁ, ἡ), mult cunoscut. [πολὺς, γνωρίζω].

Πολύγνωστος, ui Πολύγνωτος (ὁ, ἡ), poet: prea mult, sau la mulţi cunoscut, foarte însemnat. [πολὺς, γιγνώσκω].

Πολύγομφος (ὁ, ἡ), poet: combinat cu multe nipoane, sau pene, ţeapăn colerat, sau fine înţepenit. [πολὺς, γόμφος].

Πολυγόνατος (ὁ, ἡ), cel cu multe noduri, foarte nodoros. || (subst:) «Πολυγόνατον, bună fiară de plante, coada coco ui (bezi ui πολύγονον). [πολὺς, γόνυ].

Πολυγονέω -ῶ. viit: -ήσω, nască, prăsească multe; (ui:) creşcă. [ui

Πολυγονία (ἡ), multă podnicie. [din

Πολύγονος (ὁ, ἡ), născător de multe, prea podoasă, sau prăsitor. "Οὕτω δὲ πολύγονον (ὁ λαγὼς), ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει, τὰ δὲ κύει». Ksn: || (subst:) Πολύγονον, bună fiară de plante, xerică; (noate ui)=Πολυγόνατον. [πολὺς, γόνος].

Πολυγράμματος (ὁ, ἡ), prea mult cărtărar. [πολὺς, γράμμα].

Πολύγραμμος (ὁ, ἡ), cel cu (din) multe linii. [πολὺς, γραμμή].

Πολύγραος (ὁ, ἡ),=Πολυράγος. [πολὺς, γράω].

Πολυγραφία (ἡ), scriere de, sau despre multe. [din

Πολυγράφος (ὁ, ἡ), scriitor de, sau despre multe obiecte [πολὺς, γράφω].

Πολυγύμναστος (ὁ, ἡ), mult, sau în multe deprins. [πολὺς, γυμνάζω].

Πολυγυναικος, gen: al lui πολυγύνης.

Πολυγύναιος, ui Πολυγύνης, ου, ui -αικος (ὁ), cel ce are multe muieri. [πολὺς, γυνὴ].

Πολυγώνιος (ὁ, ἡ), poligonă, cel cu multe unghiuri, mult-unghiu. [πολὺς, γωνία].

Πολυγωνοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), cel în forma de poligonă. [πολύγωνος, εἶδος].

Πολύγωνος (ὁ, ἡ),=Πολυγώνιος. || (subst:) Πολύγωνον, poligonă (figură geometr:).

Πολυδαίδαλος (ὁ, ἡ), poet: foarte meşteşugă; prea variată; (despre ornamenţi)=Πολύτεχνος. [πολὺς, δαίδαλος].

Πολυδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: cel cu multe zeităţi; sau prea zeesc. (în Opf: se înţelege: πολυδέγμων). [πολὺς, δαίμων].

Πολυδαιτία (ἡ), (gls:) [πολὺς, δαίνυμι] desfătare în multe minciuni.

Πολυδάκρους, ui Πολύδακρυς, υος (ὁ, ἡ), poet: pricinuitor de multe lacrămi. 2) = cu..

Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ), vrednic de multe lacrămi. [πολὺς, δακρύω]. [de unde

Πολυδακρύτως, adv: cu multe lacrămi.

Πολυδάκτυλος (ὁ, ἡ), cel cu multe degete. (prin: despre bite, înţepături: de ţânţari cu multe picioare). [πολὺς, δάκτυλος].

Πολύδαμνος (ὁ, ἡ), poet: domolitor de mulţi, sau multe 2) (nas:) = Πολυκέντητος. [πολὺς, δάμνω].

Πολυδάπανος (ὁ, ἡ), mult-cheltuitor; sau care pere multe cheltuieli. [πολὺς, δαπάνη].

Πολυδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), primitor, înţelător, sau conţinzător de multe sau de mulţi, larg. [πολὺς, δέχομαι].

Πολυδεὴς, ές (ὁ, ἡ), lipsit de multe. [πολὺς, δέω].

Πολυδείματος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, δεῖμα] foarte spăimîntător.

Πολύδεινος (ὁ, ἡ), gls: foarte grozav, sau rău. [πολὺς, δεινὸς].

Πολυδειρὰς, άδος (ὁ, ἡ), poet: cel cu multe rîuri; ui fir: despre mulţi) cel cu multe cremete, sau creste. [ui

Πολύδειρος (ὁ, ἡ), poet: (mai nou) = Πολυδειράς. [πολὺς, δειρή].

Πολυδέκτης, ου (ὁ),= Πολυδέγμων. (enit: al lui Platon).

Πολυδένδρεος, Ion: în loc de ..

Πολύδενδρος (ὁ, ἡ), cel cu plins de) mulţi copaci, sau arbori. [πολὺς, δένδρον].

Πολυδερκὴς, ές (ὁ, ἡ), poet: ager-văzător; (pas: mult, sau de mulţi văzută; 2) fiară la vedere, nestrigă. [πολὺς, δέρκω],

Πολύδεσμος (ὁ, ἡ), poet: înţepenit cu

мѫлте легътѫрї. [πολὺς. δεσμός].

Πολυδευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: прea dѫлче; (despre гласѫ) foapte мелодіосѫ. [πολὺς δεῦκος].

Πολύδημος, ші Πολυδημώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πολυάνθρωπος. "Τὸ Πολυδημῶδες.. Лрт: мѫлцimea de поpodѫлѫї. [πολὺς, δῆμος].

Πολυδήνης, εος (ὁ, ἡ), гls: [πολὺς, δῆνος — Πολύδουλος, foapte înцелептѫ.

Πολύδηρις, ιος, ші Πολυδήριτος (ὁ, ἡ), поет: πολὺς, δῆρις],=Πολυμάχητος, foapte de dopit. saѫ de disпѫtat.

Πολυδιάφθορος (ὁ, ἡ), прічіnѫitopѫ de мѫлтъ stpікъчїѫne, saѫ корѫпцie. [πολὺς, διαφθορα].

Πολυδικέω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ мѫлте жѫdікъцї, saѫ їѫбeskѫ мѫлт жѫdікъціле. din

Πολύδικος (ὁ, ἡ), înкѫркatѫ în мѫлте (saѫ мѫлт-їѫвitopѫ de жѫdікъцї. [πολὺς, δίκη].

Πολυδινὴς, έος (ὁ, ἡ) поет: чел кѫ мѫлте вѫлtoape (înвîptitѫpї de апъ), saѫ foapte вѫлtopos.. [πολὺς, δίνη]

Πολυδίνητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δινέομαι] чел че чеаркъ, saѫ faче мѫлте вѫлtoape (de апъ), saѫ мѫлте înвîptitѫpї.

Πολύδινος (ὁ, ἡ),=Πολυδινής.

Πολυδίψιος (ὁ, ἡ), поет: мѫлт însetatѫ; (ші despre локѫ) лipsitѫ de апъ. «Ἄργος πολυδίψιον„. Іл: Δ =Ἄνυδρον. [πολὺς, δίψα].

Πολύδιψος (ὁ, ἡ) =Πολυδίψιος.

Πολύδονος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δονέω] =Πολυκλόνητος.

Πολυδοξία (ἡ), мѫлцime de пърерї; saѫ мѫлтъ славъ: [din

Πολύδοξος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте пърерї. 2) мѫлт слъвitѫ. [πολὺς, δόξα].

Πολυδουλία (ἡ) авере de мѫлцї ровї, saѫ мѫлцime de ровї. [πολύδουλος].

Πολυδούλευτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δουλεύω]. Sхл: слѫжitѫ de мѫлцї ровї, (прin ѫрm:) =кѫ..

Πολύδουλος (ὁ, ἡ), чел че аре мѫлцї ровї [πολὺς, δοῦλος].

Πολυδράστεια (ἡ), (adiekt:) foapte актівъ (ацеръ în лѫкраре). || (sѫвst:) мѫлтъ (маре) актівitate (ацеріme în лѫкраре). [πολύς, δράω].

Πολύδριον (τὸ), греш: în локѫ de Πολίδριον=Πολίδιον, saѫ Πολίχνιον.

Πολύδρομος (ὁ, ἡ), поет: мѫлт алергъtopѫ, saѫ рътъчitopѫ. «Φυγὴ πολύδρομος». Esхл: [πολὺς, δρόμος].

Πολύδροσος (ὁ, ἡ), мѫлт poosѫ (saѫ ръкоpoсѫ), плinѫ de роъ. [πολὺς, δρόσος].

Πολύδρυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте пъdѫрї. πολὺς, δρυμός].

Πολυδύναμος (ὁ, ἡ), мѫлт пѫtepnікѫ. [πολὺς, δύναμις].

Πολυδωρία (ἡ), мѫлтъ dърnічie. [din

Πολύδωρος (ὁ, ἡ), мѫлт dapnікѫ; (пas:) dърѫitѫ (înzestpatѫ) кѫ мѫлте dapѫpї. [πολὺς, δῶρον]

Πολύεδνος (ὁ, ἡ), гls: лѫъtopѫ de мѫлтъ zestpe, saѫ dapѫpї de dînaintea пѫпцеї. [πολὺς, ἕδνον].

Πολύεδρος (ὁ, ἡ). чел кѫ мѫлте skaѫne, saѫ локѫpї de шedepe 2) Matm: поліedpѫ (fir: цеomtp. кѫ мѫлте латѫpe saѫ base. [πολὺς, ἕδρα].

Πολυεθνὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinzъtopѫ (локѫitѫ) de мѫлте пацiї; înцen:) попѫлосѫ, пѫмъpoсѫ. πολὺς, ἔθνος].

Πολυειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), штiitopѫ de мѫлте лѫкрѫpї, мѫлт eksпepiinцatѫ. (вezї ші πολύϊδρος). [πολὺς, εἰδήμων].

Πολυειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de мѫлте feлѫpї, feлѫpitѫ. [πολὺς, εἶδος]. [de ѫnde

Πολυειδία (ἡ), мѫлцime de feлѫpї, feлѫpime, вapiaцie. [ші

Πολυειδῶς, adв: în мѫлте feлѫpi, saѫ în feлѫpite кіпѫpї

Πολυείμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре мѫлте înвръкъminte. [πολὺς, εἷμα].

Πολυέλαιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἔλαιον] чел че аре, saѫ пpodѫче мѫлтѫ олеїѫ, saѫ ѫntѫ (de op че).

Πολυέλεος (ὁ, ἡ), мѫлт miлostiвѫ. [πολὺς, ἔλεος.

Πολυέλικτος (ὁ, ἡ), чел кѫ (fopmъtopѫ de) мѫлте înfъшѫpътѫpї, saѫ înвîptitѫpї; (fir:) чел de мѫлте feлѫpї, мѫлт вapiatѫ. «Ἡδονὴ —». Eѫp: [πολὺς, ἑλίσσω].

Πολυελκὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте ръnї. πολὺς, ἕλκος].

Πολύενος (ὁ, ἡ, гls: [πολὺς, ἔνος] =Πολυετὴς, чел de мѫлцї anї.

Πολυέξοδος (ὁ, ἡ), (maї noѫ)=Πολυδάπανος [πολὺς, ἔξοδον].

Πολυεπαίνετος, ші Πολυέπαινος (ὁ, ἡ), мѫлт лъѫdatѫ, saѫ лъѫdaвiлѫ. [πολύς, ἐπαινέω, ші ἔπαινος].

Πολυέπεια (ἡ),=Πολυλογία. [din

Πολυεπὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πολυλόγος [πολὺς, ἔπος] [de ѫnde

Πολυεπία (ἡ),=Πολυέπεια

Πολυέραστος (ὁ, ἡ), мѫлт, saѫ de мѫлцї їѫвitѫ, saѫ foapte вpednікѫ de їѫвit. [πολὺς, ἐραστὸς din ἐράω].

Πολυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: мѫлт лѫкрътоpѫ, saѫ ĭѫвitopѫ de osteneaлъ, актівѫ; (despre лѫкр:) каре чере (saѫ este fъкѫtѫ кѫ) мѫлтъ osteneaлъ; (în цen:) osteniчosѫ, aneвoĭosѫ.[πολὺς, ἔργον].[de ѫnde

Πολυεργία (ἡ), мѫлтъ лѫкраре saѫ osteneaлъ.

Πολύεργος (ὁ, ἡ),=Πολυεργὴς.

Πολυέταιρος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлцĭ prietenĭ, saѫ soцĭ. [πολὺς, ἑταῖρος].

Πολυέτηρος, ші

Πολυετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de (tpъitѫ, saѫ dъinitopѫ) мѫлцĭ anĭ, векĭѫ. [πολὺς, ἔτος]. [de ѫnde

Πολυετία (ἡ), мѫлцime de anĭ.

Πολύευκτος (ὁ, ἡ), чел de ѫpat, de dopit преа мѫлт. «Χρυσὸς—„. Лѫч: [πολὺς, εὔχομαι],

Πολύευνος (ὁ, ἡ), [πολὺς, εὐνὴ]= Πολύγαμος.

Πολυέυπορος (ὁ, ἡ), мѫлт înлesnîtѫ în міжлоачеле sале, богатѫ. [πολὺς, εὔπορος].

Πολυευσπλαγχνία (ἡ), мѫлтъ milostiвipe. [din

Πολυεύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), foapte milostiвѫ. [πολὺς, εὔσπλαγχνος).

Πολυεύτακτος (ὁ, ἡ), foapte вine pergѫлatѫ, saѫ întokmitѫ. [πολὺς, εὔτακτος]

Πολυεύχετος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de πολύευκτος.

Πολύεφθος, ші

Πολυέψητος (ὁ, ἡ), преа мѫлт fĭeptѫ. [πολὺς, ἕψω].

Πολύζαλος (ὁ, ἡ),=Πολυτάραχος, ші Πολυκύμαντος. [πολὺς, ζάλη]. 2) Dop: în локѫ de...

Πολύζηλος (ὁ, ἡ), мѫлт pîвnitѫ; преа temъtopѫ, ziлiapѫ. (вezĭ ші δύζηλος). [πολὺς, ζῆλος].

Πολυζήλωτος (ὁ, ἡ), мѫлт pîвnitѫ; saѫ преа de nismѫit. [πολὺς, ζηλόω].

Πολυζήμιος (ὁ, ἡ), мѫлт пъгѫвitopѫ. [πολὺς, ζημία].

Πολύζυγος (ὁ, ἡ), (прінч: ναῦς, корабіе) кѫ мѫлте лъвіцĭ de вîslашĭ; (прin ѫpm:) mape. [πολὺς, ζυγὸν].

Πολύζωος (ὁ, ἡ),=Πολύβιος. [πολὺς, ζωὴ].

Πολύζωστος (ὁ, ἡ), преа sĭpîns, saѫ кѫ мѫлте вpîne înчinsѫ (проп: ші fir). [πολὺς, ζώννυμι],

Πολυήγορος (ὁ, ἡ),=Πολυλόγος, мѫлт вopвitopѫ. [πολὺς, ἀγορά].

Πολυήθης, εος (ὁ, ἡ), skimвъtopѫ de мѫлте нъравѫрĭ, de felѫpite характере,=Πολύτροπος. [πολὺς, ἦθος].

Πολυηκοΐα (ἡ), мѫлтъ înвъцътѫръ (прінч: din aѫzipe). [din

Πολυήκοος (ὁ, ἡ), шѫлт înвъцatѫ din aѫzipe· «Τῶν βιβλίων—». Sѫid: [πολὺς, ἀκοὴ].

Πολυηλάκατος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, ἠλακάτη] чел кѫ мѫлтъ tpestie. «Ποταμὸς—». Esхл: (Sхл:)

Πολυήλιος (ὁ, ἡ), Sхл: чел кѫ мѫлтѫ soape. [πολὺς, ἥλιος],

Πολυήμερος (ὁ, ἡ), чел de мѫлте ziле, de мѫлтъ вpeme; плinѫ de ziле (мѫлт înaintatѫ în вîpstъ). [πολὺς, ἡμέρα].

Πολυήρατος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de πολυέραστος.

Πολύηρος (ὁ, ἡ), гл: [πολὺς, ἔρα] пропрietapѫ de мѫлтѫ пъmîntѫ.

Πολυήσυχος (ὁ, ἡ), foapte лiniштitѫ. [πολὺς, ἥσυχος].

Πολυήχετος, ші Πολυηχὴς, έος, ші Πολυήχητος (ὁ, ἡ), поет: мѫлт, tape pesѫnъtopѫ, sromotosѫ. "Αἰγιαλὸς, — „. Om: (despre гласѫ) sonopѫ; (fir:)=Πολύκροτος. [πολὺς, ἦχος, ші ἠχέω].

Πολυηχία (ἡ), мѫлцime, saѫ ĭѫцime de sѫnetѫ. [din

Πολύηχος (ὁ, ἡ),= Πολυηχὴς. [de ѫnde

Πολυήχως, adв: кѫ мѫлтѫ sѫnetѫ, saѫ sromotѫ.

Πολυθάητος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de πολυθέατος.

Πολυθάλμιος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, θάλλω, saѫ θάλπω] мѫлт înвiitopѫ, înвepzitopѫ, înflopitopѫ de toate. (вezĭ ші ζωθάλμιος).

Πολυθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: копpinsѫ de мѫлтъ (mape) spaĭmъ. [πολὺς, θάμβος].

Πολυθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), плinѫ de îndpъzneaлъ, foapte кѫражosѫ. «Τὸ πολυθαρσὲς„. мѫлтѫ кѫражѫ. [πολὺς, θάρσος].

Πολυθαύμαστος (ὁ, ἡ), foapte minѫnatѫ, saѫ преа de mipape. [πολὺς, θαυμάζω].

Πολυθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), de мѫлте въzъtopѫ. [ші

Πολυθέατος (ὁ, ἡ), чел de мѫлте орĭ, saѫ de мѫлцĭ (кѫ mipape) прiвitѫ (вpednikѫ de прiвit). [πολὺς, θεάομαι].

Πολυθεΐα (ἡ), înкinape de мѫлцĭ zeĭ. [din

Πολύθεος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ ла мѫлцĭ zeĭ. «Βωμὸς—». Esхл 2) (обіч:) înкinъtopѫ de мѫлцĭ zeĭ. [πολὺς, θεὸς]. [de ѫnde

Πολυθεότης (ἡ),=Πολυθεΐα. 2) мѫлцime de zeĭ.

Πολυθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, θέρος](Sхл: експл: а лѫĭ βουθερὴς) foapte podosѫ.

Πολύθερμος (ὁ, ἡ), преа fepвinte. [πολὺς, θέρμη].

Πολύθεστος (ό, ή), noet: [πολύς, θέσασθαι] = Πολύευκτος, mult dopită saŭ ĭubită. (bezĭ ši ἀπόθεστος).

Πολυθέως, adb: kŭ înkinape la multă zeĭ. [πολύθεος].

Πολυθηρία (ή), multime de bînată, saŭ de feape. [din

Πολύθηρος (ό, ή), cel kŭ multe feape de bînat. 2) prinzătorŭ de multe bînatărĭ, saŭ ĭubitorŭ prea mult de bînătoape. [πολύς, θήρα].

Πολυθλιβής, ές (ό,ή), foapte stpibită, ad: apăsată, stpimtopată. [πολύς, θλίβω].

Πολύθουρος (ό, ή), noet: foapte penede, simică; (pin întind:) ĭute nopnită la înkălikape, saŭ ronipe (desnpe trăneaska înpreănape a bitelor). [πολύς, θοῦρος].

Πολύθραυστος (ό, ή), [πολύς, θραύω] mult frîmată.

Πολυθρέμματος, ši Πολυθρέμμων, ονος (ό, ή), noet. cel ce ape multe (bogată în) bite. [πολύς, θρέμμα].

Πολύθρεπτος (ό, ή), hrănită (prăsită) în mulțime, saŭ în multe felurĭ. 2) kreskătorŭ de multă konĭ. [πολύς, τρέφω].

Πολυθρήνητος (ό, ή),=Πολύδακρυς, prea mult plînsă. [πολύς, θρηνέω].

Πολύθρηνος (ό, ή), mult plîngătorŭ saŭ plînșeposă. [πολύς, θρῆνος].

Πολύθριξ, ύτριχος (ό, ή), cel kŭ multă părĭ, părosă. [πολύς, θρίξ].

Πολυθρόνιος, ši Πολύθρονος (ό, ή), noet: cel ce ape multe doktorii; saŭ bună de multe leakurĭ. [πολύς, θρόνον].

Πολύθροος -ους (ό, ή), noet: mult-sromotosă, saŭ pesănosă. (πολύς, θρόος].

Πολυθρύλλητος (ό, ή), (ši adv:) -ήτως, prea mult, saŭ de multă vorbită, foapte bestilă. [πολύς, θρυλλέω].

Πολύθυρος (ό, ή), cel kŭ multe uște, saŭ fepestre; (kom:) cel kŭ multe fărĭ. 2) =Πολύπτυχος. [πολύς, θύρα].

Πολυθύσανος (ό, ή), [πολύς, θύσανος] cel kŭ multe fănte.

Πολυθυσίαστος (ό, ή), kărbia se ofer multe jertfe. (bezĭ ši πολυκαής). [πολύς, θυσιάζω].

Πολύθυτος (ό, ή), (τόπος, lokŭ) unde se fak multe jertfe; (τιμή, vinste) făkută kŭ multe jertfe. [πολύς, θύω].

Πολυθώϋστος (ό, ή), ras: [πολύς, θωΰσσω] foapte penede năvălitorĭ.

Πολύϊαχος (ό, ή), noet: [πολύς, ἰαχή] mult vĭjiitorŭ, saŭ tare pesănătorŭ.

Πολυΐδμων, noet: în lokŭ de πολυιδήμων.

Πολυϊδρεία, ši Πολυΐδρία (ή), multime, eksperiință de multe; înțelepțiune; (une orĭ) viklenie. «Σίσυφος καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρείῃσιν ἀνῆλθε». Trn: [din

Πολύϊδρις, ιος, saŭ (par) ιδος (ό, ή), noet: multitorŭ (eksperiințatŭ) de multe; înțelept; (une orĭ) viklean, prefăcut. [πολύς, ἴδρις].

Πολύϊνος (ό, ή), (botn:) cel kŭ multe vine. [πολύς, ἴς].

Πολυιππία (ή), multime de kaĭ. [din

Πολύϊππος (ό, ή), cel kŭ multă kaĭ. [πολύς, ἵππος].

Πολυϊστόρητος, ši

Πολυΐστωρ, ορος (ὁ, ή), de multe multitorŭ, foapte învățată. [πολύς, ἵστωρ].

Πολυΐχθυος noet: ši Πολύϊχθυς υος (ὁ,ή), cel kŭ multă (plină de) peștĭ. [πολύς, ἰχθύς].

Πολυΐψιος (ό, ή), noet: mult-bîntuită, pătimită. (în îndpent: în lokŭ de πολυδίψιος). [πολύς, ἴπτομαι].

Πολυκαγκής, ές (ό, ή), noet: [πολύς, καίω, κάγκανος] foapte uskată, saŭ uskătivă. "Δίψα „. In: A.

Πολυκαής, ές (ὁ, ή), noet: mult arzătorŭ, foapte arzosă. [πολύς, καίω].

Πολυκάθεδρος (ὁ, ή), grm: eksplz a lui πολύζυγος. [πολύς, καθέδρα].

Πολυκαινής, greș: în lokŭ de πολυκανής.

Πολυκαισαρίη (ή), noet: mulțime Cesarĭ (în imitație une πολυκοιρανίη). [πολύς, Καῖσαρ].

Πολυκάλαμος (ὁ, ή), cel kŭ multă koceanĭ, saŭ kotoape. [πολύς, κάλαμος].

Πολυκάματος (ὁ, ή), kare vere (saŭ făkută kŭ) multe ostenelĭ, anevoiosă, ostenitoasă. (gram: eksplz a lui πολύκμητος). [πολύς, κάματος].

Πολυκάμμορος (ὁ, ή), noet: foapte nenorocită, tikălosă. [πολύς, κάμμορος].

Πολυκαμπής, ές, ši Πολύκαμπτος (ὁ, ή), cel kŭ multe kotiturĭ, înviptiturĭ, saŭ înfășurătură; (mas:) cîntătorŭ, saŭ cîntată kŭ multe întorsături (variații). [πολύς, κάμπτω].

Πολυκανής, ές [ὁ, ή), noet: [πολύς, καινω] omorîtorŭ de multă. «Θυσία—». Esxl. în kare se omoară multe jertfe.

Πολύκαπνος (ὁ, ή), mult fumătorŭ (fumerosă), saŭ fumată, plină de fum (de jertfe). [πολύς, καπνός].

Πολυκάρηνος (ὁ, ή), noet: în lokŭ de πολυκέφαλος; (desnpe multă) cel kŭ multe bîrfărĭ. [πολύς, κάρηνον].

Πολυκαρπέ· ῶ, віit: -ήσω, fакŭ шѫлтŭ podŭ. [ші

Πολυκαρπία (ἡ), мѫлцime de podŭ, saŭ мѫлтъ podnічie. din

Πολύκαρπος (ὁ, ἡ), мѫлт poditorŭ «Φρύγες ἁπάντων τῶν τῇδε πολυκαρποτατοι». Ep: [πολὺς, καρπός].

Πολυκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), konstpѫitŭ (fъкѫtŭ) кѫ мѫлтъ osteneaлъ, silinцъ, saŭ meштешѫгŭ [πολὺς, κατασκευάζω].

Πολυκατέργαστος (ὁ, ἡ), лѫкрat de мѫлцї, saŭ în мѫлте feлѫрї [πολύς, κατεργάζομαι].

Πολυκαυλος, (ὁ, ἡ), (вotn:) = Πολυκάλαμος. [πολὺς, καυλός].

Πολυκέλαδος (ὁ, ἡ), мѫлт гълъцiosŭ, saŭ sгomotosŭ, pesѫnosŭ. πολὺς, κέλαδος].

Πολύκενος (ὁ, ἡ), foapte deшeptŭ, sekŭ. [πολὺς, κενός].

Πολυκέντητος (ὁ, ἡ), грam: eкsпл: a лѫї πολύκεστος. [πολὺς, κεντέω].

Πολυκέρδεια (ἡ), мѫлтŭ кîштiгŭ; saŭ мѫлтъ вiклenie. [din

Πολυκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte кîштiгosŭ. 2) преа вiклeanŭ. [πολὺς, κέρδος].

Πολύκερως, ω, ші ωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте коарne. «Φόνος — ». Sof: omorŭ de мѫлте корnate віte. [πολὺς, κέρας].

Πολύκεστος (ὁ, ἡ), înnestpiцatŭ кѫ шѫлте кѫsъtѫрї (fлорї, бобiцe, ші чл:), = Πολυκέντητος [πολὺς, κεστὸς].

Πολυκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κεύθω] foapte акоперitŭ, askѫnsŭ; (fiг:) neînцeлesŭ. "Λόγος—». Клm:

Πολυκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте капete. [πολὺς, κεφαλή].

Πολυκήδεια (ἡ), мѫлцime de гріжї, saŭ mape înгріжape. [din

Πολυκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κῆδος] adѫкъtorŭ de мѫлте гріжї; saŭ de foapte мѫлте înгріжatŭ.

Πολυκήριος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κήρ] foapte вътъмъtorŭ, пръпъditorŭ.

Πολυκήτης, εος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ мѫлцї кiцї saŭ пештї foapte марї de mape. [πολὺς, κῆτος].

Πολυκίνδυνος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте прiмeждiї, saŭ преа прiмeждiosŭ. [πολὺς, κίνδυνος].

Πολυκινησία (ἡ), мѫлтъ мiшкape (акt: saŭ пas:). [πολὺς, κίνησις].

Πολυκίνητος (ὁ, ἡ), мѫлт saŭ лesne мiшкatŭ. [πολὺς, κινέομαι].

Πολύκλαγγος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κλαγγή] sкоцъtorŭ de мѫлте feлѫрї de sѫnete, saŭ гласѫрї.

Πολυκλαδὴς, έος, ші Πολύκλαδος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ faче мѫлте ръмѫрї. [πολὺς, κλάδος].

Πολύκλαυστος ші Πολύκλαυτος (ὁ, ἡ), de мѫлтŭ плînsŭ прiчiнѫitorŭ. saŭ вpednikŭ 2) чел че плînцe мѫлт. [πολὺς, κλαίω]

Πολυκλεὴς, έος (ὁ, ἡ) = Περικλεὴς, мѫлтsлъвitŭ. [πολύς, κλέος]

Πολυκλείδωτος, [πολὺς, κλειδόω]. ші

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ), înкisѫ кѫ мѫлте înкѫiеtoape. [πολὺς, κλείω].

Πολύκλειτος (ὁ, ἡ), ші

Πολυκλήεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de πολυκλεὴς

Πολυκληὶς, ηΐδος. saŭ ήϊδος (ἡ), noet: [πολὺς, κληὶς прiнч: ναῦς, корабiе) чеа кѫ мѫлте înкеїetѫрї (вezї ші πολύγομφος); saŭ кѫ мѫлте лавiцe de аîsлашї, = Πολύζυγος.

Πολυκλήϊστος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локŭ de πολυκλέϊστος, мѫлт-sлъвitŭ

Πολύκληρος (ὁ, ἡ), чел кѫ авере (прiнч: din moштenipe) de мѫлте пропрietъцї, foapte богatŭ. [πολὺς, κλῆρος].

Πολύκλητος (ὁ, ἡ), noet: кematŭ ші вenitŭ din мѫлте пърцї. [πολὺς, καλέω].

Πολυκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кѫлкatŭ întp' aчeлашї пatŭ кѫ мѫлцї. [ші

Πολύκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtorŭ, saŭ копрinzъtorŭ de мѫлте пatѫрї [πολὺς, κλίνη].

Πολυκλόνητος (ὁ, ἡ), noet: мѫлт клъtitŭ, saŭ мiшкatŭ. [πολὺς, κλονέω].

Πολυκλόπος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче мѫлте fѫртiшагѫрї; saŭ каре întpeбѫinцeazъ мѫлте вiклeniї. [πολὺς, κλοπὴ].

Πολύκλυστος (ὁ, ἡ), noet: tѫрбѫpatŭ de мѫлте валѫрї, saŭ potoпitŭ de мѫлте ѫnde. «Πόντος—». Om: ші Es: [πολὺς, κλύζω].

Πολύκλωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте кръчї, saŭ ръмѫрї. [πολὺς, κλὼν].

Πολυκμὴς, ῆτος, ші Πολύκμητος (ὁ, ἡ), noet: кърѫїa tpeбѫїesк мѫлте osteneлї (ка sъ se fакъ); saŭ fъкѫtŭ кѫ мѫлтъ мѫнкъ. «Σίδηρος—». Om: пentpѫ a кърѫїa лѫкрape se чере мѫлтъ osteneaлъ. [πολὺς, κάμνω].

Πολύκνημος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ мѫлте deaлѫрї, мѫntosŭ. || (sѫвst: Πολύκνημον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de плantъ (Diskp: 108). [πολὺς, κνημὸς].

Πολύκνισσος (ὁ, ἡ), sкоцъtorŭ de мѫлтŭ авѫрŭ, miposŭ (de карne fpiпtъ). «Ἑκατόμβη—». Апл: [πολὺς, κνίσσα].

Πολυκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ mape пîntече, saŭ мѫлте къвънътѫрї. [πολὺς, κοιλία].

Πολυκοίμητος (ὁ, ἡ), чел че do pme mȣлtȣ saȣ adînkȣ somnȣ. [πολὺς, κοιμῶμαι].

Πολύκοινος (ὁ, ἡ), ла mȣлцi komȣnȣ foapte обшteskȣ: «Ἅδης—». Sof: [πολὺς, κοινὸς].

Πολυκοιρανία (ἡ), noet:=Πολυαρχία. [din

Πολυκοίρανος (ὁ, ἡ), noet: neste mȣлцĭ stъпinitopȣ, domnȣ. 2) sȣпȣsȣ ла mȣлцĭ stъпînĭ [πολὺς, κοίρανος].

Πολύκοιτος (ὁ ἡ), konpinzъtopȣ de mȣлte цatȣpĭ,=Πολύκλινος. [πολὺς, κοίτη].

Πολυκόλλητος (ὁ, ἡ), konstpȣitȣ din mȣлte бȣкъцĭ лinite (komбinate) întpe dînseле. [πολὺς, κολλάω].

Πολύκολπος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte sînȣpĭ, adînkъtȣpĭ. [πολὺς, κόλπος].

Πολυκόλυμβος (ὁ, ἡ), шȣлt înnotъtopȣ, saȣ des afȣndatȣ în апъ. «Πολυκόλυμβα μέλη βατράχων». Apst: [πολὺς κολυμβάω].

Πολύκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ пъpȣ, saȣ fpȣnze [πολὺς, κόμη].

Πολύκομπος (ὁ, ἡ), каpe faче mȣлtȣ sromotȣ; (fir: пpea fълosȣ, saȣ înrîmfatȣ. [πολὺς, κόμπος].

Πολύκομψος (ὁ, ἡ), = Περίκομψος, mȣлt граціosȣ în вopбipe, saȣ елокȣinte. [πολὺς, κομψὸς].

Πολύκοπος (ὁ, ἡ), foapte mîxnitopȣ (tpaцikȣ, вezĭ κόπτομαι); saȣ пpea otenічosȣ. [πολύς, κόπος]. «Ὄρχησις—,,. At:

Πολύκοσμος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κόσμος] mȣлt înnodoвitȣ; пpin întind:) пpea înnestpiцatȣ.

Πολύκρανος (ὁ, ἡ) =Πολυκέφαλος

Πολυκρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ foapte tape, пȣtepnikȣ. [din

Πολυκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea пȣtepnikȣ, foapte tape. [πολὺς, κράτος].

Πολύκρεκτος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, κρέκω] pesȣnъtopȣ пpea кȣpat шi tape. «Αὔρα—,,. Лкs:

Πολύκρημνος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte pîne, saȣ foapte pînosȣ (вezĭ шi πολύκνημος). [πολὺς, κρημνὸς]

Πολυκριθάω -ῶ, вiiit: -ήσω, amȣ mînkat mȣлtȣ (sîntȣ înвȣĭвatȣ de) opzȣ. (гpam: eкsпл: a лȣĭ ἀκοστέω). [din

Πολύκριθος (ὁ, ἡ), пpodȣкъtopȣ de mȣлtȣ opzȣ; (în цen:) podosȣ. [πολὺς, κριθὴ].

Πολύκριτος (ὁ, ἡ), noet: komпȣsȣ din mȣлte шi feлȣpite пъpцĭ. 2)=Συγκεκριμένος, (Fpanц:) konкpetȣ. [πολὺς, κρίνω].

Πολυκρόκαλος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κροκάλη] чел кȣ mȣлte пĭetpiчeле. «Ποταμὸς («Αἰγιαλὸς)—». Лкs:

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ), noet: каpe faче mȣлtȣ sromotȣ, saȣ гълъцie. [πολὺς κρότος].

Πολυκρότη, noet: fem: ал лȣĭ πολύκροτος.

Πολυκρότητος (ὁ, ἡ), de mȣлte opĭ лoвitȣ; (fir:)= Πολύκροτος. [πολὺς, κροτέω].

Πολύκροτος (ὁ, ἡ), mȣлt sromotosȣ шi гълъцiosȣ; saȣ pesȣnъtopȣ din toate пъpцiле de mȣлte плesnitȣpĭ din mîinĭ.=Πολυβόητος; (desпpe кopaвie)= Πολύκωπος (вezĭ шi δίκροτος): fir: =Πολύτροπος (вezĭ шi κρότημα) [πολὺς, κροτος].

Πολύκρουνος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte шinote, saȣ цeвĭ de кȣps апъ. [πολὺς, κρουνὸς].

Πολύκρωζος (ὁ, ἡ), шȣлt кponкъnitopȣ. [πολὺς, κρώζω].

Πολυκτέανος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de πολυκτήμων. [πολὺς, κτέανον].

Πολυκτημοσύνη (ἡ), aвepe de mȣлte пpoпpietъцĭ [din

Πολυκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), aвȣtȣ, вoгatȣ, чел кȣ mȣлte пpoпpietъцĭ [πολὺς, κτῆμα]

Πολύκτηνος (ὁ, ἡ), чел че аpe mȣлte вite. [πολὺς, κτῆνος].

Πολυκτησία (ἡ), = Πολυκτημοσύνη. [πολὺς, κτῆσις].

Πολύκτητος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de πολυκτήμων [πολὺς, κτάομαι].

Πολύκτιτος (ὁ, ἡ), noet: ziditopȣ, кpeatopȣ, пpodȣкъtopȣ de mȣлte шi feлȣpite fiinцe (enit ал natȣpeĭ). [πολὺς, κτίζω].

Πολυκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de mȣлцĭ. [πολὺς, κτείνω].

Πολυκύδιστος, η sвȣ ος, ον, noet: пpea sлъвitȣ, вestitȣ. [πολὺς, κῦδος].

Πολυκυήματος (ὁ, ἡ), foapte пpъsitopȣ. [πολὺς, κύημα];

Πολύκυκλος (ὁ, ἡ), fopmъtopȣ de mȣлte чepкȣpĭ, întopsȣpĭ, saȣ înвîptitȣpĭ. [πολὺς, κύκλος].

Πολύκυκος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κυκάω]=Πολυτάραχος. «Πέλαγος—». Popf:

Πολυκυλίνδητος (ὁ, ἡ), de mȣлte opĭ, saȣ în mȣлte кiпȣpĭ postoгoлitȣ. [πολὺς, κυλινδέομαι].

Πολυκύμαντος (ὁ, ἡ), tȣpбȣpatȣ de mȣлte вaлȣpĭ. [πολὺς, κυμαίνομαι].

Πολυκύματος (ὁ, ἡ),=Πολυκύμων. [шi

Πολυκυμία (ἡ), mȣлцime de вaлȣpĭ (вezĭ шi δεκακυμία) [πολὺς, κῦμα].

Πολυκύμων, ονος (ὁ, ἡ),= Πολυκύμαντος. [πολὺς, κῦμα]. 2)= Πολυκυήματος. [πολὺς, κύω]

Πολυκυριότης (ἡ),=Πολυκοιρανία, шi Πολυαρχία. [πολὺς, κύριος].

Πολυκώθων, ωνος (ὁ, ἡ), kom: mȣлt-бъȣtopȣ (вeцiвȣ). [πολὺς, κώθων].

Πολυκώκυτος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, κωκύω] mult bocitĭ, plînsĭ,=Πολυθρήνητος.

Πολύκωλος (ὁ, ἡ), kompusŭ din multe membre (de nepiodĕ). «Λόγοι περίοδος—». Gram: [πολὺς, κῶλον].

Πολύκωμος (ὁ, ἡ), mult-îsbitorĕ de natinade. [πολὺς, κῶμος, bezĭ ziч:].

Πολύκωπος (ὁ, ἡ), (ναῦς, korabie)=Πολύζυγος, kŭ multe bîsle.]πολὺς, κώπη].

Πολυκώτιλος (ὁ, ἡ), poet: foarte limbutĭ. «Ἀηδὼν—». Simon: [πολὺς, κωτίλος].

Πολυλαλέω -ῶ, biit: -ήσω, grъĭeskĭ multe, bъrfeskĭ. [πολὺς, λάλος]. [de unde

Πολυλάλητος (ὁ, ἡ),= Περιλάλητος, saŭ

Πολυλάλος (ὁ, ἡ),= Πολυλόγος. [πολὺς, λάλος].

Πολυλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), foarte strъlucitĭ. [πολὺς, λάμπω].

Πολύλαος (ὁ, ἡ), mult-poporatĭ,=Πολυάνθρωπος. [πολὺς, λαὸς].

Πολυλήϊος (ὁ, ἡ), poet: cel ce are multe ţarine kŭ semъnътorĭ; (în ţen:) avutĭ, boratĭ. [πολὺς, λήϊον].

Πολυλίμενος (ὁ, ἡ), cel kŭ multe porturĭ. [πολὺς, λιμὴν]. [de unde

Πολυλιμενότης (ἡ), avere de multe porturĭ.

Πολύλιμος (ὁ, ἡ), eksp: a lui βούλιμος. [πολὺς, λιμὸς].

Πολύλιθος (ὁ, ἡ), poet: în lokŭ de πολύλιθος, cel kŭ multe (plinŭ de) pietre; saŭ zidită kŭ piatrъ; (une-ori)=Διάλιθος. [πολὺς, λίθος].

Πολύλιστος, ος saŭ ἡ, ον, poet: [πολὺς, λίσσομαι] de mulцĭ, saŭ de multe ori ръtatĭ (kematĭ în aжutorĕ). 2) (lokŭ) unde se fak multe ръgъчiunі. 3) (une-ori) = Πολύευκτος.

Πολυλλιτάνευτος. ші Πολύλλιτος (ὁ, ἡ), poet:=Πολύλλιστος. [πολὺς, λιτανεύω, λιτὴ].

Πολύλοβος (ὁ, ἡ), cel kŭ multe urechi; saŭ prea pъstъiosĭ. [πολὺς, λοβὸς].

Πολυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, vorbeskĭ multe, mъ întinzĭ prea mult într' o vorbire. [ші

Πολυλογία (ἡ), vorbire neste mъsurъ întinsъ, saŭ viţiul mult-vorbitorului. [din

Πολύλογος (ὁ, ἡ), (parокs:) mult vorbitorĭ, bърfitorĭ; (propарокs:) care vere multe vorbe, ka sъ se fakъ înţelesĭ. [πολὺς, λόγος]. [de unde

Πολυλόγως, adv: kŭ multe vorbe.

Πολύλοπος (ὁ, ἡ), [πολὺς, λοπὸς] cel kŭ multe kojі, saŭ nosrinţe.

Πολυμάθεια (ἡ), multъ învъţъturъ, konoшtinţъ de multe lukrurі. [ші

Πολυμαθέω -ω, biit: -ήσω, învъцĭ, saŭ ştiĭ multe; sîntĕ, saŭ dopeskĭ a fi multînvъţatĭ· [πολυμαθὴς].

Πολυμαθημοσύνη (ἡ), poet: în lokŭ de πολυμάθεια. [din

Πολυμαθήμων, ονος, ші

Πολυμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), mult-învъţatĭ, cel kŭ multe konoшtinţe. [πολὺς, μάθω]. [de unde

Πολυμαθία (ἡ),=Πολυμάθεια. [ші

Πολυμαθῶς, adv: kŭ multъ învъţъturъ, saŭ ştiinţъ.

Πολυμάκαρ, αρος (ὁ, ἡ), prea fericitĭ, =Τρισμάκαρ. [πολὺς, μάκαρ].

Πολύμαλλος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μαλλὸς] cel kŭ multe lînoase bite, oi, ші ul: (saŭ greш: în lokŭ de ..

Πολύμαλος (ὁ, ά), Dor: în lokŭ de πολύμηλος.

Πολυμανὴς, έος (ὁ, ἡ), prea nebunatikĭ, saŭ furios. [πολὺς, μαίνομαι].

Πολυμάντευτος (ὁ,ἡ), konsultatĭ de mulцĭ, ka sъ le dea prooroчiĭ. [πολὺς, μαντεύω].

Πολυμάσχαλος (ὁ, ἡ), (boln: desupe arborĭ) cel kŭ multe smîcele, saŭ skorburъtorĭ, din care pesar aчelea, (poate) mult vъskosĭ. [πολὺς, μασχάλη].

Πολυμάταιος (ὁ, ἡ), foarte zadarnikĭ. [πολὺς, μάταιος].

Πολυμάχητος (ὁ, ἡ), pentru care se fak multe certe, saŭ pentru care mulцĭ saŭ mult se bat,=Περιμάχητος.[πολὺς, μάχομαι].

Πολυμέδιμνος (ὁ, ἡ), cel ce are, saŭ dъ multe banіţe (de semъnътorĭ); (upin întind:) produkъtorĭ de multĕ podĕ în semъnътorĭ. [πολὺς, μέδιμνος].

Πολυμεθὴς, έος (ὁ, ἡ), foarte bealĕ, saŭ beцivĕ. [πολὺς, μέθη].

Πολυμέλαθρος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, μέλαθρον] cel kŭ multe kase (multe templurĭ, saŭ katere).

Πολυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μέλος] kompusŭ din multe mъdulare. 2) mult melodiosĭ, saŭ armoniosĭ. 3) (une-ori) [πολὺς, μέλει] fukutĭ kŭ multъ înţrişire.

Πολυμελπὴς, έος (ὁ, ἡ), foarte melodiosĭ. [πολὺς, μέλπω].

Πολυμελῶς, adv: kŭ multъ (saŭ kŭ bapietate de) melodie. [πολυμελὴς].

Πολυμομφὴς, έος (ὁ, ἡ), mult kiptitorĭ (foarte nemulцumitĭ). [πολὺς, μομφὴ].

Πολυμέρεια (ἡ), kompunere din multe părцi. [din

Πολυμερὴς, έος (ὁ, ἡ), kompusŭ din (saŭ înpărцitĭ în) multe părцi; cel de multe feluri. [πολὺς, μέρος].

Πολυμέριμνος (ὁ, ἡ), mult îngrijitŏ; saŭ prevenitorŏ de mult grijă (rîndurĭ, saŭ neliniște). [πολὺς, μέριμνα].

Πολυμέριμερος (ὁ, ἡ), poet: în loc de πολυμέριμνος.

Πολυμερῶς, adv: în multe părți, saŭ felurĭ. [πολυμερὴς].

Πολυμετάβλητος, ši Πολυμετάβολος (ὁ, ἡ), mult schimbătoŭ. [πολὺς, μεταβάλλω].

Πολυμετρία (ἡ), felurime de metre (de versurĭ). [din

Πολύμετρος (ὁ, ἡ), amplu, saŭ compus de multe măsurĭ, mare, largŭ, întins, întrebuințat. «Στάχυς—». Apoet:=πολύχους. 2) gram: compus din mai multe (felurĭ de) metre de silabe. [πολὺς, μέτρον].

Πολυμηκὰς, άδος (ἡ), mult sburătoare. «Αἴξ—». Ep: [πολὺς, μηκάς].

Πολυμήκειος (ὁ, ἡ), poet: în loc de...

Πολυμήκης, εος (ὁ, ἡ), prea lung, saŭ 'nalt,=Περιμήκετος. [πολὺς, μῆκος].

Πολύμηλος (ὁ, ἡ), cel ce multe oĭ, boratŏ în turme. 2) cel ce multe mere, saŭ (în gen:) poame. [πολὺς, μῆλον].

Πολύμηνις, ιος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, μῆνις] cel ce multă mînie; saŭ care gîne mult mînia,=Μνησίκακος.

Πολυμήτα, ας, Eol: poet: în loc de

Πολυμήτης, ου (ὁ), ši Πολύμητις, ιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μῆτις] mult-înțelept, cel ce multă minte; saŭ mult-rînditorŏ,=Πολύβουλος.

Πολύμητος, grec: în loc de πολύμητος.

Πολυμήτωρ, ορος (ἡ), poet: mamă de mulțĭ copiĭ. [πολὺς, μήτηρ].

Πολυμηχανία (ἡ), calitatea luĭ...

Πολυμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatic la multe maĭnațiĭ, foarte iscusitŏ, pricopitorŏ de multe meșteșuguri în or ce. [πολὺς, μηχανὴ].

Πολυμιγὴς, ές (ὁ, ἡ), amestecatŏ, compus din multe ši felurite lucrurĭ. [πολὺς, μίγνυμι]. [de unde

Πολυμιγία (ἡ), amestecătură de multe felurĭ de lucrurĭ.

Πολύμικτος (ὁ, ἡ),= Πολυμιγὴς.

Πολυμιξία (ἡ),=Πολυμιγία.

Πολυμισὴς, ές (ὁ, ἡ), foarte urîtŏ (de oamenĭ). [πολὺς, μῖσος].

Πολύμισθος (ὁ, ἡ), lucrătorŏ de multă plată. [πολὺς, μισθός].

Πολυμιταρικὸς, ši

Πολυμιτικὸς, ἡ, ὸν, cuvenitŏ la țesătură, saŭ înzestrat cu multe feluri, nestriguitŏ. [din

Πολύμιτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μίτος] țesătŏ din toarsă de multe felurĭ saŭ feluri, nestriguitŏ.

Πολυμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), cel cu multă ginere de minte. [πολὺς, μνήμη].

Πολυμνήστευτος (ὁ, ἡ), cerutŏ din multe părți în căsătorie. [πολὺς, μνηστεύομαι].

Πολυμνήστη (ἡ), poet: în loc de πολυμνήστευτος; (ši ca fem; al luĭ...

Πολύμνηστος (ὁ, ἡ), gînditŏ, saŭ de gînd minte prea mult. «Χάρις—». Esch:

Πολυμνήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: în loc de πολυμνήμων. [ši

Πολύμνητος (ὁ, ἡ), poet: = Πολύμνηστος [πολὺς, μνάομαι]. 2) în loc de πολυύμνητος. (vezĭ ši arm:...

Πολύμνια (ἡ), în loc de Πολυύμνια (una din muse, patroana liriceĭ noesiĭ, ši une -orĭ a peloriceĭ). [πολὺς, ὕμνος].

Πολύμνιος (ὁ, ἡ), cel cu multă mușchĭ. "Θάλασσα—»: Esix: [πολὺς, μνίον].

Πολυμοιρὴς, ές (ὁ, ἡ), cel cu multe părți de mostenire,=Πολύκληρος. [πολὺς, μοῖρα].

Πολύμορος (ὁ, ἡ), =Πολυκάμμορος; saŭ înzestrat cu multe nenorocirĭ, foarte prăpăditorŏ. [πολὺς, μόρος].

Πολυμορφία (ἡ), calitatea luĭ...

Πολύμορφος (ὁ, ἡ), cel ce are, saŭ se prefacă în multe forme, saŭ figurĭ. [πολὺς, μορφὴ]. [de unde

Πολυμόρφως, adv: cu (soiuri) felurite forme, saŭ fețe, în multe chipurĭ.

Πολύμουσος (ὁ, ἡ), mult-cultivătorŏ de muse (de literatură, ši frumoase arte), foarte înțelegătŏ, de multă bună gustŏ, ši cl:; (despre lucr:) foarte elegantŏ. (vezĭ ši μουσικός). [πολὺς, μοῦσα].

Πολύμοχθος (ὁ, ἡ), mult-muncitorŏ, saŭ ostenitoŭ (vezĭ ši πολύκμητος). 2) foarte tăcălosŏ, chinuitŏ de multe suferințe. [πολὺς, μόχθος].

Πολυμύελος (ὁ, ἡ), cel cu multă măduvă, saŭ creerĭ. [πολὺς, μυελός].

Πολύμυθος (ὁ, ἡ), compinzătorŏ de multe fabule. 2) poet: în loc de πολυλόγος, saŭ (nas) πολύλογος, mult-vorbitŏ, famosŏ. «Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι». Hind: [πολὺς, μῦθος].

Πολύμυξος (ὁ, ἡ), (λύχνος, lampă) cu multe feștile, saŭ mucurĭ. [πολὺς, μύξα].

Πολύναος (ὁ, ἡ), poet: cel ce multe templurĭ. [πολὺς, ναὸς].

Πολυναύτης, ου, cel cu mulțĭ corăbiernĭ, saŭ corăbiĭ. [πολὺς, ναῦς].

Πολυνείκης, ου (ὁ), poet: mult certăreț, saŭ prea disputosŏ. [πολὺς, νεῖκος].

Πολύνευρον (τὸ), вид̆ fелă de плантъ кă мăлте вине ешите афаръ,(Франц:) plantain, плътапинъ. саă пътапинъ. [πολὺς, νεῦρον].

Πολυνεφέλας, ου ὁ), Dor: în локă de Πολυνέφελος (ὁ, ἡ), акопериць de мăлцĭ норĭ фоарте норосă πολὺς, νεφέλη].

Πολυνηνεμία (ἡ), мăлцъ învетаре de вînтă, Ital:) бонацъ. прінч: fem: ал лăĭ.

Πολυνηνέμιος, α ον. фоарте лină, кă шăлцъ бонацъ. кă totăл липсită de вînтă. [πολὺς. νήνεμος]

Πολύνηος (ὁ, ἡ), Ion: în локă de πολύναος

Πολυνίκης, ου. (ὁ). довîндиторă de мăлте вîрăинце. [πολὺς, νίκη].

Πολυνιφὴς, έος, ші Πολύνιφος ὁ, η). мăлт саă de мăлте орĭ ninsă. [πολὺς, νιφω.

Πολύνοια ἡ), [πολύνους] мăлцъ минте, маре înцелепчĭкне; (вне-орĭ мăлцime de înцелесăрĭ, саă ideĭ.

Πολύνομος (ὁ, ἡ), [πολὺς, νομή], хрънită кă фелăрiцъ пъшăне; саă înвĭлшăгată în пъшăнĭ. 2) înпърцită în мăлте жăдеце [πολὺς, νομός].

Πολύνους -ους (ὁ, ἡ), чел кă шăлцъ минте фоарте минтосă, саă iскăсită; (desпре кăвинте) експримată кă мăлцъ прічепере. [πολὺς, νόος -οῦς].

Πολύνοστος ὁ, ἡ), săпăсă ла мăлте боале, прea болнăвічосă. [πολὺς, νόσος].

Πολύνοστος ὁ, ἡ), каре de мăлте-орĭ (des) se întoарче (în цара sa). 2) (desпре грîă) вине хрънită, греă, плină de ғăinъ. [πολὺς, νόστος].

Πολύνους, în контрак: în локă de πολύνοος.

Πολύνυμφος (ὁ, ἡ), чел кă мăлте de одатъ, саă de мăлте-орĭ însăрată. [πολὺς, νύμφη].

Πολύνως, în контрак: în локă de πολυνόως, кă мăлцъ минте, фоарте înцелепцеште. [πολύνους].

Πολύξαντος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, ξαίνω] мăлт destръматă, posă de валърĭ. ші чл:

Πολύξεινος, поет: Ion: în локă de...

Πολύξενος (ὁ, ἡ), прiimitoрă de мăлцĭ оаспецĭ (omă, саă локă). [πολὺς, ξένος.

Πολύξεστος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, ξέω] чĭоплită лăкрată) кă мăлцă мештешăгă, саă сілінцъ. (вezĭ ші εὔξεστος).

Πολύξηρος (ὁ, ἡ), фоарте вскată. [πολὺς, ξηρός].

Πολύξυλος (ὁ, ἡ), чел кă шăлте лемне, саă копачĭ. (грам: експл: а лăĭ ἄξυλος). [πολὺς, ξύλον].

Πολυοδία (ἡ). мăлцime de кăĭ: лăпгъ кале, саă мăлцъ кълătopie [πολὺς, ὁδός].

Πολύοδμος (ὁ, ἡ), чел кă мăлтă тарe) miposă. [πολὺς, ὀδμή]

Πολυόδους -οδοντος (ὁ, ἡ), чел кă мăлцĭ dinцĭ. [πολὺς, ὀδούς].

Πολυοζία (ἡ), мăлцime de нодăрĭ, окĭăрĭ (пе которă), саă кръчĭ [din

Πολύοζος (ὁ, ἡ), чел кă мăлте нодăрĭ, саă ръмăрĭ; (ші бот:) чел кă мăлте desпърцирĭ (Франц:) ramifications. [πολὺς, ὄζος.

Πολυοινέω -ῶ, вîĭ: -ήσω, făкă мăлт вină. [ші

Πολυοινία (ἡ), мăлцime, білшăгă de вină; (прin înтинд:) мăлцъ вăтăръ de вină (вецие) din

Πολύοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, саă продăче мăлтă вină. саă 2) въторă de мăлтă вină (вецină). [πολὺς, οἶνος].

Πολύοχνος (ὁ ἡ), фоарте лепешă, трîндавă зъбавнică). [πολὺς. ὄκνος].

Πολυόλβιος, поет: ші Πολυόλβος (ὁ, ἡ), фоарте богатă, саă порочită; стръм:) привинзitoр de мăлцъ порочире πολὺς ὄλβος].

Πολυομβρία (ἡ), мăлцime de репезĭ плоĭ. [din

Πολυόμβριος, ші Πολύομβρος (ὁ, ἡ), фоарте плоĭосă. [πολὺς, ὄμβρος].

Πολυομίλητος (ὁ, ἡ), чел кă мăлцĭ în релацie саă адăпаре. [πολὺς, ὁμιλέω].

Πολυόμματος (ὁ, ἡ), чел кă мăлцĭ окĭ, саă окĭăрĭ (ка пласа). [πολὺς, ὄμμα].

Πολυόμφαλος (ὁ, ἡ, чел кă мăлте бăрiче (саă пърцĭ одăсе ешите афаръ). 2) поет: апъратă de мăлте скăлăрĭ (мăлцĭ грес -армацĭ, вezĭ ὀμφαλός). [πολὺς, ὀμφαλὸς]

Πολυόνειρος (ὁ, ἡ), възторă de (саă гъкторă de а ведеа чинева) мăлте вісе. [πολὺς, ὄνειρος].

Πολύοπος ὁ, ἡ), чел кă мăлте гъърĭ,==Πολύθυρος. 2) чел кă мăлтă лъпtosă săкă. саă zeamъ. [πολὺς, ὀπή].

Πολύοπτος ὁ, ἡ, възтă de мăлцĭ,=Περίοπτος [πολὺς, ὄπτομαι].

Πολυόργιος (ὁ, ἡ), чinstită, серbатă кă мăлте религиоасе церемонiĭ. [πολὺς, ὄργιον].

Πολυορκία (ἡ), мăлцime de жăрътинте. [din

Πολύορκος (ὁ, ἡ), обічнăită а фаче мăлте жăрътинте. [πολὺς, ὅρκος].

Πολυόρμητος (ὁ, ἡ), прea репеде пъвăлitoр (грам: експл: а лăĭ πολυάϊξ). [πολὺς, ὁρμάομαι].

Πολυόρνιθος, ші Πολύορνις, ιθος (ὁ, ἡ),

(τόπος, локъ) ѕnde sînt mѕлte пъsъpĭ [πολὺς, ὄρνις].

Πολυόροφος (ὁ, ἡ), = Πολυώροφος.

Πολυοσμία (ἡ), = Πολυοδμία. [din

Πολύοσμος (ὁ, ἡ), = Πολύοδμος. [πολὺς, ὀσμή]

Πολυόστεος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлte oase. [πολὺς, ὀστέον].

Πολυούσιος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлтъ авѕцie. [πολὺς, οὐσία, грам: etimлц: a лѕĭ πλούσιος].

Πολυόφθαλμος (ὁ, ἡ) чел кѕ mѕлцĭ окĭ; (ші desпре плante) чел кѕ mѕлцĭ бобочĭ. [πολὺς, ὀφθαλμός]

Πολυοχλέω -ῶ, ші (обіч: miж: saŭ пas:) -οχλέομαι -οῦμαι viit: -ήσω, -ομαι, amŭ mѕлцime de nopodŭ. «Δυνάμεις πολυοχλοῦσαι». D: Ал: armiĭ nѕmъpoase. [ші

Πολυοχλία (ἡ), mѕлцime de nopodŭ; (în цen: mѕлтъ omenime. [din

Πολύοχλος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлтŭ nopodŭ; (în цen:) nѕmъposŭ. [πολὺς, ὄχλος].

Πολύοχος (ὁ, ἡ). поet: чел че аре, saŭ коnpinde mѕлte лѕкрѕрĭ. [πολὺς, ἔχω].

Πολυοψία (ἡ), mѕлцime de mînкъpĭ, ші (naptiк:) de пештĭ; (прin întind:) mѕлтъ mînкаре. [din

Πολύοψος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de mѕлte mînкъpĭ гѕstoase, ші (maĭ кѕ seamъ) de пештĭ. [πολὺς, ὄψον].

Πολυπάθεια (ἡ), mѕлцime, saŭ felѕpime de patimĭ, de simцiminte, ла каре este sѕпѕsŭ чел..

Πολυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), mѕлt пътimitopŭ, saŭ пътimaшŭ, eкsпѕsŭ (sѕпѕsŭ ла mѕлte saŭ felѕpite înпътimipĭ, simцiminte, saŭ disпosiцiĭ. [πολὺς, πάθος].

Πολυπαιδία (ἡ), авере de mѕлцĭ копiĭ, saŭ sлѕцĭ. [πολύπαις].

Πολυπαίπαλος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, παίπαλος] foapte віклеапŭ (vezĭ παιπάλη), saŭ пpeфъкѕtŭ. (de конf: кѕ πολυδαίδαλος].

Πολύπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлцĭ копiĭ, saŭ sлѕцĭ (робĭ). [πολὺς, παῖς].

Πολυπάμφαος (ὁ, ἡ), foapte лѕminosŭ, saŭ stpълѕчosŭ. [πολὺς, παμφαής].

Πολυπάμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, πάομαι] = Πολυκτήμων.

Πολυπάνσοφος (ὁ, ἡ), поet: mѕлt întpѕ toate înцелептŭ. [πολὺς, πάνσοφος].

Πολυπαρθένευτος (ὁ, ἡ), mѕлтъ вpeme feчopitŭ, pemasŭ neînsѕpatŭ, saŭ nemъpitatъ. [πολὺς, παρθενεύω].

Πολυπαρθενος (ὁ, ἡ), чел кѕ (saŭ de) mѕлte feчoape. [πολὺς, παρθένος].

Πολυπάταγος (ὁ, ἡ), чел че faче mѕлтŭ tpoпotŭ, saŭ sromotŭ. [ші

Πολυπάταξ, αγος (ὁ, ἡ), поet: pesѕnъtopŭ de mѕлтѕл tpoпotŭ ал dъnцъtopiлop. [πολὺς, πατάσσω].

Πολυπάτητος (ὁ, ἡ), de mѕлцĭ, saŭ de mѕлte-opĭ кълкatŭ; (fir:) foapte fpeкatŭ, кѕ totѕл пѕблiкŭ, (Fpnц:) rebattu. [πολὺς, πατέω].

Πολύπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлte patpiĭ. [πολὺς, πατρίς].

Πολυπειρία (ἡ), mѕлтъ черкаре, saŭ eкsпepiinцъ. [din

Πολύπειρος (ὁ, ἡ), înчеркatŭ, eкsпepiinцatŭ de mѕлte лѕкрѕрĭ; (прin ѕpm:) пpea înцелептŭ; saŭ віклеапŭ (шеpetŭ). [πολὺς, πεῖρα].

Πολυπείρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, πέρας] чел din mѕлte локѕрĭ; saŭ (maĭ simп:) mѕлтŭ, nѕmъposŭ. (vezĭ ші ἀπείρων).

Πολυπείρως, adв: кѕ mѕлтъ черкаре, saŭ eкsпepiinцъ. [πολύπειρος].

Πολυπέλαστος (ὁ, ἡ), апpoпiatŭ de mѕлцĭ, saŭ de mѕлte-opĭ (Sхл: Eкsпл: a лѕĭ δασπλῆς]. [πολὺς, πελάζω].

Πολυπέλεθρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de πολύπλεθρος

Πολυπενθὴς, έος, ші Πολυπένθιμος (ὁ, ἡ), поet: пpiчinѕitopŭ, saŭ коnpinsŭ de mѕлтъ жале. [πολὺς, πένθος].

Πολυπευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, πυνθάνομαι] каре faче, saŭ în каре se faк mѕлte întpeбъpĭ. «Ἡμέρα—». Пл: în каре se faк mѕлte чеpepĭ de пpoopoчiĭ.

Πολυπήδητος (ὁ, ἡ), грам: eкsпл: a лѕĭ πολύσκαρθμος. [πολὺς, πηδάω].

Πολυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, πῆμα = Πολυβλαβής.

Πολύπηνος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, πῆνος] цesѕtŭ кѕ гpoasъ бътътѕpъ; (în цen:) пpostŭ.

Πολύπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ mѕлte бpaцe. [πολὺς, πῆχυς].

Πολυπίδακος, ші Πολυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ mѕлte isвoape de апъ. [πολὺς, πίδαξ].

Πολυπικὸς, ὴ, ὸν, (плц:) foлositopŭ ла хipѕpцiка опepaцie a negѕлѕĭ [πολύπους]; saŭ (în цen:) pелatiвŭ кѕ aчestŭ negŭ. «Σπαθίον—». П: Eцin: (алт: πολυποξύστης.

Πολύπικρος (ὁ, ἡ), foapte amapŭ (пpoп: ші fir:). [πολὺς, πικρός]. [de ѕnde

Πολυπίκρως, adв: foapte amap.

Πολυπινὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea soĭosŭ, saŭ mînжitŭ (mѕpdapŭ). [πολὺς, πῖνος].

Πολύπιστος (ὁ, ἡ), пpea кpedinчosŭ; saŭ лesne-кpezъtopŭ. [πολὺς, πιστὸς].

Πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, πλάζω] =Πολυπλανής. «Ἄνεμος — ». Il: Λ. рътъчitорѣ de коръбіі. [de вnde

Πολυπλαγκτοσύνη (ἡ), poet: мълъ рътъчipe în лъпці кълъторіі прin пекъпоскъle локърі, саѣ în віацъ.

Πολυπλανής, έος, ші Πολυπλάνητος (ὁ, ἡ), рътъчitѣ мълъ време, ші în мълe локърі. «Τὸ Πελασγικὸν ἔθνος κάρτα πολυπλάνητον». Ep: (мі fir:) «Κισσὸς—». Лопц: ші Епгр: întinsѣ în toate пърціле. 2) къzвtѣ, саѣ tрitторѣ în мълe рътъчірі (грешале). [ші

Πολύπλανος (ὁ, ἡ), =Πολυπλανής. [πολὺς, πλάνη].

Πολυπλανῶς, adв: къ мълe рътъчірі, саѣ мвірtітърі. [πολυπλανής].

Πολυπλασιάζω, Πολυπλασιασμὸς, Πολυπλάσιος, ші чл: =Πολλαπλασιάζω, ші чл:

Πολύπλεθρος (ὁ, ἡ), конpinzвторѣ de întindepe de мълe погоане; poet: пропрietарѣ de мълe погоане de пъмînтѣ, саѣ богатѣ în авере de пъмînтврі. [πολὺς, πλέθρον].

Πολύπλεκτος (ὁ, ἡ), =Πολύπλοκος.

Πολύπλευρος (ὁ, ἡ), чел къ мълe латвре, (мім:) =Πολύεδρος. [πολὺς, πλευρά].

Πολυπλήθεια (ἡ), мълъ мълціme, вішвгѣ. [ші

Πολυπληθέω -ῶ, віі: -ήσω, крескѣ în мълъ мълціme. [din

Πολυπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), мълѣ ла мълціme, пвтъросѣ. [πολὺς, πλῆθος]. [de вnde

Πολυπληθία (ἡ), =Πολυπλήθεια.

Πολυπληθύνω, ші Πολυπλήθω, греш: în локѣ de πολὺ πληθύνω, ші πλήθω.

Πολυπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел къ мълe плете, саѣ коаде. [πολὺς, πλόκαμος].

Πολυπλοκία (ἡ), înкъркъцівъ характерѣ ал віклеанвлві. [din

Πολύπλοκος (ὁ, ἡ), мълт-înплетічітѣ, саѣ чел къ мълe înплетічітврі (ка каракатіца); (маі de мълe-орі fir:) înкъркатѣ (аневоросѣ); (ші прin întind:) віклеанѣ, înкъркъторѣ. [πολὺς, πλοκή]. [de вnde

Πολυπλόκως, adв: къ мълe înплетічірі, înкъркъцврі; în кіпѣ аневоросѣ, аневоре de дескъркат.

Πολύπλοος -ους (ὁ, ἡ), мълт-кълъторѣ пе мape; саѣ вnde se fак мълe кълъторіі къ пвстіpe пе мape. [πολὺς, πλέος -οῦς].

Πολυπλούσιος (ὁ, ἡ), foapte богатѣ. [πολὺς, πλούσιος].

Πολύπνοια (ἡ), penede свfлape de вînтѣ. [din

Πολύπνοος -ους (ὁ, ἡ), мълт (penede) свfлъторѣ. 2) дъіторѣ de мълтѣ (tape) miposѣ. 3) чел de мълъ, дъinoasъ pesвfлape. [πολὺς, πνοή].

Πολυποδάριον (τὸ), dim: ал лві πολυπόδιον.

Πολυπόδειος (ὁ, ἡ), ал каракатіцеї. [din

Πολυπόδης, ου (ὁ),=Πολύπους. [de вnde

Πολυποδία (ἡ), мълціme de пічоape. [mi

Πολυποδίνη (ἡ), вnѣ фелѣ de каракатічіоръ, (алт:) Ὀκτώλους.

Πολυπόδιον (τὸ), dim. ал лві πολύπους, каракатічіоръ. 2) вnѣ фелѣ de плантъ, геregъ (вezі ші σκολοπένδριον). [de вnde

Πολυποδίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinѣ) фъкътѣ къ плаnta πολυπόδιον.

Πολυποδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din соіал, саѣ asemenea каракатіцеї. 2) плinѣ de каракатіце. [πολύπους].

Πολυπόθητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ποθέω] foapte поftітѣ, dopitѣ, саѣ їввітѣ. 2) (акт:) мълт (tape) поftіторѣ. «Τοῦ δίψους οὐδὲν ἐστὶ πολυποθητότερον». At:

Πολυποίκιλος (ὁ, ἡ), прea пестріцѣ, феврітѣ. [πολὺς. ποικίλος].

Πολύποινος (ὁ, ἡ), înпвіторѣ de мълe ші фелврite osînde. [πολὺς, ποινή].

Πολύπολις, ιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, πόλις] конpinzвторѣ de (компвѣ din) мълe ораше.

Πολυπόνηρος (ὁ, ἡ), foapte рѣѣ, саѣ віклеанѣ. [πολὺς, πονηρός].

Πολυπονία (ἡ), мълъ ostenealъ, саѣ мвпкъ. [din

Πολύπονος (ὁ, ἡ), мълт-ostenічосѣ, foapte аневоросѣ; свfepitорѣ de мълe ostenелї. [πολὺς, πόνος]. [de вnde

Πολυπόνως, adв: къ шълъ ostenealъ, саѣ foapte аневое.

Πολυποξύστης, ου, (ὁ), [πολύπους, ξύω] instрвmîntѣ хірврц: пentрв despрdъчinapea пецілор полінозілор.

Πολυπόρευτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локѣ) вnde adesca мерг мълцї оаменї. [πολὺς, πορεύομαι].

Πολύπορος (ὁ, ἡ), чел къ мълe тречерї, саѣ трекътоape; (fir:) чел къ мълe міжлоаче de віацъ, (ad:) богатѣ, чел în ввпъ stape. [πολὺς, πόρος].

Πολύπος (ὁ), poet: (маі поѣ) în локѣ πολύπους.

Πολυποσία (ἡ), мълъ бъвтвръ, веціе. [πολὺς, πόσις].

Πολυπόταμος (ὁ, ἡ), чел къ мълe ріврї. [πολὺς, ποταμός].

Πολυποτέω -ῶ, віі: -ήσω, вeaѣ мълтѣ (прinч:) вinѣ. [din

Πολυπότης, ου (ὁ), мѫлт-бъѫторѫ (прінч:) de вінѫ, маре вецівѫ. [πολὺς, πίνω].

Πολυπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї πολυπότης.

Πολύποτμος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, πότμος] întокmitорѫ de soapteле мѫлтора. (епіт: ал ѫрsitoaрелор).

Πολυπότνια (ἡ), поет: foapte pesпектавілъ, saѫ adoравілъ. (епіт: ал Чересеї). [πολὺς, πότνια].

Πολύποτος (ὁ, ἡ), =Πολυπότης.

Πολύπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте пічоаре. ‖ (sѫвst: цен: πολύποδος, ші ѫне-орї πολύπου, ак: πολύποδα, ші маї des πολύπουν) каракатіцъ. 2) ѫнѫ felѫ de insектъ (алт:) ὄνος. 3) ѫнѫ felѫ de плантъ (везї πολυπόδιον). 4) ѫнѫ felѫ de негѫ (че маї овіч: ese în nasѫ), поліподѫ (med:). [πολὺς, ποῦς].

Πολυπραγματέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ îndeлetniчeskѫ ла мѫлте лѫкрѫрї de o datъ (înпрот: de μονοπραγματέω). [din

Πολυπράγματος (ὁ, ἡ), = Πολυπράγμων. [πολὺς, πρᾶγμα].

Πολυπραγμονεύω, віit: -εύσω, ші Πολυπραγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezѫ (мъ îndeлetniчeskѫ ла) мѫлте лѫкрѫрї de o datъ, amѫ мѫлте треві; (овіч: în sensѫ de ръѫ) мъ amestекѫ în мѫлте треві fъръ кѫвіінцъ, черчетezѫ лѫкрѫрї stpeine din кѫріositate; ѫнелteskѫ pesвръtipї înпротіва челор întокmite; (рар în sensѫ de віне) мъ îndeлetniчeskѫ кѫ stърѫінцъ ла чева, черчетezѫ кѫ амърѫнтѫл, ка sъ aflѫ; (nestp:) amѫ мѫлтъ екsперіінцъ de лѫкрѫрї. «Ἔφη μὴ πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἄρχοντος». Ksn: a zis, къ нѫ se amestекъ. «Ἐρομένου δέ τινος αὐτὸν (τὸν Δημώνακτα) περὶ ταφῆς, τί κελεύει; Μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἔφη· ἡ γὰρ ὀδμὴ με θάψει». Лѫч: нѫ въ îнгріжацї. (ші пas:). "Πολυπραγμονούμενος». Лкs: înкѫркîndѫ se în мѫлте аневоінце. [ші

Πολυπραγμοσύνη (ἡ), îndeлetniчіре ла мѫлте лѫкрѫрї de odatъ; черчетаре, кѫріositate desпре stpeine лѫкрѫрї, saѫ кѫ мѫлтъ некѫвіінчоasъ амънѫнціме (везї Пл: кѫвîнтѫл, περὶ πολυπραγμοσύνης); (рар în înцел: de віне) sкѫмпъ черчетаре; (прін ѫрм:) мѫлтъ екsперіінцъ, destoїнічіе, актівітате. [din

Πολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), îndeлetniчітѫ în мѫлте треві de o datъ; (овіч: în sensѫ de ръѫ) черчетъторѫ кѫ некѫвіінчоasъ кѫріositate de stpeine лѫкрѫрї; ѫнелtitорѫ de intpiцї, neastîmпъратѫ; (рар în віне) мѫлт-екsперіінцатѫ, siлitорѫ ла треавъ, saѫ актівѫ. [πολὺς, πρᾶγμα].

Πολυπράκτωρ, ορος (ὁ), поет: în локѫ de πολυπράγμων. [πολὺς, πράττω].

Πολύπραος (ὁ, ἡ), foapte влîndѫ. [πολὺς, πρᾶος].

Πολύπρεμνος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте трѫнкїѫрї, saѫ тѫлпіне. [πολὺς, πρέμνον].

Πολυπρηγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѫ de πολυπραγμονέω.

Πολυπρήων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, πρήων] чел кѫ мѫлте вîрfѫрї, saѫ крештете.

Πολυπρόβατος (ὁ, ἡ), чел че аре мѫлте (вогатѫ în) оі. [πολὺς, πρόβατον].

Πολύπροικος (ὁ, ἡ), каре аре мѫлтъ zestpe. [πολὺς, προίξ].

Πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте feце, saѫ fігѫрї; (хорѫ, драмъ) кѫ мѫлте пеpsoane. [πολὺς, πρόσωπον]. [de ѫnde

Πολυπροσώπως, adв: кѫ (sѫвt) мѫлте feце, saѫ fігѫрї.

Πολύπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте пене, saѫ аріпе. [πολὺς, πτερὸν].

Πολυπτόητος, ші Ion: Πολυπτοίητος (ὁ,ἡ), мѫлт sпъїmîntatѫ, saѫ foapte тѫрбѫратѫ; преа îпгрozitорѫ. «Θάλασσα — ». Епгр: [πολὺς, πτοέω].

Πολύπτορθος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте ръмѫрї, saѫ млъdiце. [πολὺς, πτόρθος].

Πολυπτυχία (ἡ), мѫлте îndoitѫрї, saѫ întopsъtѫрї. [din

Πολύπτυχος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте îndoitѫрї; (мѫnte) кѫ мѫлте adînкътѫрї, saѫ sѫішѫрї ші коворîшѫрї; (карте) кѫ мѫлте foї. [πολὺς, πτυχή].

Πολύπτωξ, ωκος (ὁ, ἡ), (локѫ) ѫnde sînt мѫлцї епѫрї. [πολύς, πτώξ].

Πολύπτωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте казѫрї. ‖ (sѫвst:) Πολύπτωτον (τὸ), fігѫръ ptp: репетаре de ачееашї zічере în felѫріте казѫрї. [πολὺς, πτῶσις].

Πολύπυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте порцї, saѫ ѫшї. [πολὺς, πύλη].

Πολύπυργος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте тѫрнѫрї. [πολὺς, πύργος].

Πολύπυρος (ὁ, ἡ), poditорѫ de мѫлтѫ грîѫ. [πολὺς, πυρός].

Πολύπυρος (ὁ, ἡ), мѫлт-înfокатѫ. [πολὺς, πῦρ].

Πολύπυστος (ὁ, ἡ), [πολὺς, πυνθάνομαι] преа мѫлт, saѫ ла мѫлцї аѫzitѫ, вestitѫ.

Πολυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Πολυγένειος. [πολὺς, πώγων].

Πολυρημονέω -ω, viit: ήσω, în локъ de πολυῤῥημονέω. din

Πολυρήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de πολυῤῥήμων.

Πολύριζος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de πολύῤῥιζος

Πολύῤῥαβδος (ὁ, ἡ), prea mult въргатъ. [πολυς, ῥάβδος].

Πολυῤῥαγής, έος (ὁ, ἡ), euitъ penede din mult кръпъткрї; (npin врm:) fърîmъторъ de op че întîmninъ înainte, îste, penede. "Ποταμὸς —». Nik:

Πολυῤῥάθαγος (ὁ, ἡ), mult вîжiitоръ, tape pesъnъторъ. [πολυς, ῥάθαγος].

Πολυῤῥαθάμιγξ, ιγγος (ὁ ἡ), noet: каре кърце în mult пікътърї. [πολυς, ῥαθάμιγξ].

Πολυῤῥαίστης, ου (ὁ), noet: [πολυς, ῥαίω] mult пръпъditоръ.

Πολύῤῥαπτος, ші Πολυῤῥαφής, έος (ὁ, ἡ), înnъditъ din mult вакъцеле; saъ чел кь mult кasътърї. [πολυς, ῥάπτω].

Πολυῤῥημονέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskъ mult. [din

Πολυῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), mult-vorbitorъ; sne - orї) елокvinte. [πολυς, ῥῆμα].

Πολύῤῥην, ηνος, ші Πολύῤῥηνος (ὁ, ἡ), noet: [πολυς, ἄρην] чел кь mult мîеї, saъ (voratъ în tърme. de) oї.

Πολύῤῥητος (ὁ, ἡ), rus: mult -vorbitъ, foapte nestitъ. [πολυς, εἴρηται].

Πολυῤῥιζία(ἡ), multime de рădъчinї. [din

Πολύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че are mult рădъчinї. [πολυς, ῥίζα].

Πολύῤῥινος (ὁ, ἡ , noet; [πολυς, ῥινὸς] fъkutъ din mult мîеї.

Πολυῤῥοθὴς, έος, mi Πολύῤῥοθος (ὁ, ἡ), plinъ de trandafirї. «Λειμὼν—„. Apstf: [πολυς, ῥόδον].

Πολυῤῥόθιος (ὁ, ἡ), noet: чел кь mult penежкne (de valurї); (fir:) mult-trъvъpatъ. «Πολυῤῥοθίους (alц: Παλιῤῥοθίους) ἀνθρώπους». Ap: [ші

Πολύῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet=Πολυῤῥόθιος; (npin întind: mult-pesъnats, sa de mult гърї penetatъ. «Φρουμίοις πολυῤῥόθοις». Esxl: [πολυς, ῥόθος].

Πολυῤῥοίβδητος [πολυς, ῥοιβδέω], ші

Πολύῤῥοιζος (ὁ, ἡ), noet; каре se înвîptemte, saъ merpe penede кь mult шъерътръ; (în цen: mult-sъnъторъ, saъ tape вîжiitоръ, foapte sromotosъ. [πολυς, ῥοῖζος].

Πολύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), mult saъ tape къргъторъ; (fir:) foapte înlesnitъ ла къвîntъ; (în цen:) mult, înвîlшъgatъ. [πολυς, ῥόος -οῦς].

Πολύῤῥυμος (ὁ, ἡ), чел кь mult oїштї (de каръ . [πολυς, ῥυμός]. 2) noet: пъртатъ, dasъ кь mult ъкцealъ, prea penede пъвълitоръ. [πολυς, ῥύμη].

Πολύῤῥυτος (ὁ,ἡ ,=Πολύῤῥοος. [πολυς,ῥέω].

Πολὺς πολλὴ, πολὺ (цen: πολλοῦ, ῆς, οῦ, dat: πολλῷ, ῇ, ῷ, ак: πολὺν, πολλὴν, πολὺ, îm: πολλοὶ, αἱ, ὰ, цen: πολλῶν, ші чл: кошпар: πλείων, ші πλέων; sкпрл: πλεῖστος) mult (în гелкpite релацiї, îar прінч:) ла пътърк (maї кь seamъ desnpe лъкръї komnkse din mult пърцї). «Πολὺς ὄμβρος». Ткр: «Πολὺς οἶνος». Лкs: «Πολὺ ὕδωρ». Od: T. «Πολλὰ καγαθά». Apstf: «Τὸ πολλὸν ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι». (vezї 3). «Πολὺς, λαὸς». Лкs: «Πολὺ στράτευμα». Лкs: «Πολλὸν ἔθνος» Ep: «Πολλὸν πλῆθος» Ep: «Πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς». Om: "Πολλαὶ μὲν βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι». Ткр: «Ὀλίγοι πρὸς πολλούς„. Лкs: «Πολλὰ ἤδη ἔτη„. Плт: «Πολλοὶ καὶ καλοὶ χιτῶνες». Ksn: (ші desnpe лъкр: konцinste). «Πολὺς ὕπνος». Od: O. mult, saъ adînkъ. «Πολλὴ σιγή„. (ші înnpeвinъ кь тіs). «Πολύς τις». kît-va, mult. (ші ел:). «Δαρήσεται πολλὰς (se înц: πληγάς)». Skp: «Πολλὰ (se înц: ἐδέσματα) παρατιθέμενος». Ksn: «Πολλοῦ (se înц: ἀργυρίου saъ тимήματος) ἄξιος». Om: de mult прецъ. «Πολλοῦ ὠνεῖσθαι». Лкs: «Πολλοῦ δύνασθαι παρά τινι„. Алчfp: «Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι». Лкs: «Πολλὰ (se înц: πράγματα) πράττειν„. Лкs: = Πολυπραγμονεῖν». «Πολλοῦ γέ καὶ δεῖ». Лкs: (de aude 2) mape, лънгъ, 'nalt, întinsъ, largъ. «Βούπαις οὔπω πολλός». Апln: «Πολλός τις ἔκειτο». Il: H "Πολὺς χρόνος„. Ep: «Οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος„. Ткр: «Πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας». Es: "Πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός« Skp: «Πολλὴ ἡ Σικελία». Тч: «Κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος». Ep: «Πολλῆς κρατέει γαίης„. Ткр: «Ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῖς συμμάχοις λόγος πολὺς». Лкs: (ші ел:) "Ἐκ πολλοῦ (se înц: χρόνου)». Лкs: de mult. (ші гърї prep:) «Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα (χρόνου)». Лкs: 3 (npin întind:) îste, tape «Πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν». Dm: (ші desnpe sromotь ші глasъ). «Πολὺς ὀρυμαγδὸς (ὑμέναιος)». Om: Es: 4) (în întind:) de mult opї penetatъ, desъ. "Τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ». Dm: «Τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἂν πολὺ ἦν». Плт: adesea s' ap întimpla. «Πολλὸς ἦν ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς αἰνεόμενος». ші «Πολλὸς ἦν

λισσόμενος». Ep: foapte mȣлt. (bezĭ λιπαρής). «Πολλὸν ἦν αὐτῷ φοιτέοντι τοῦτο τὸ ἔπος». Ep: adesea i se peneta. «Πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται». Dm: ле peneta de mȣлte opĭ. «Πολὺς ἀπαντᾷ». Грm: se întîmpinъ de mȣлte opĭ. 5) (fir:) пȣtepnikȣ, tape, deoseвitȣ, вestitȣ, слъвitȣ. «Πολὺς τὴν σοφίαν» Лкs: «Πολὺς μὲν ἐν γῇ, πολὺς δὲ ἐν θαλάσσῃ». Лкs: «Ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς». Apstf: «Ἀντὶ πολλῆς πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος„. Tкp: 6) (ші кȣ ɥen: în локȣ de компар: кȣ aptik:) «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Iskp: «Ἡ πολλὴ τῆς στρατιᾶς». Лкs: чea maĭ mȣлtъ saȣ шaĭ mape пapte. «Τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου». Ep: «Ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν». Tȣч: «Τῆς νήσου τὰ πολλὰ». Tȣч: «Τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων». Apstf: «Πολλὸν διέφυσε σαρκός ὀδόντι». Od: T. (ші fъръ kazȣ) «Ἀπῆλθον οἱ πολλοὶ». Лкs: (ші întp' алtъ акчепцie). «Καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου (τῶν πολλῶν) εἷς». Лȣч: ші Dm: «Τὰ πολλὰ πάντα». Ep: (fp:) maĭ în toate. ‖ (neȣt:) «Πολὺ (ші noet: Πολλὸν), ші (îm:) «Πολλὰ (în ел: de преп:) în локȣ de adв: mȣлt, saȣ de mȣлte opĭ. «Πολύ γε αὐτοῖς μέλει». Dm: "Πολὺ τῆς ἀληθηΐης ἀπολελειμμένοι». Ep: (ші îm·) «Πολά τευ μεμναμέναι». Tкp: (ші maĭ des кȣ компар:) «Πολὺ εὐτακτοτέρους καὶ ἐπιμελεστέρους». Ksn: «Τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι νομίζουσι πολὺ καλλίστους εἶναι»». Tкp: «Ἡμῖν πολὺ προτέροις». Tкp: «Πολὺ πρῶτος (φέρτατος ші чл:)». Tȣч: ші Om: «Πολὺ πλείους». Dm: (ші кȣ adв:) «Πολὺ μάλιστα (ἥκιστα)». Ksn: ші Плt: (ші întpeпȣindȣ se алte zічepĭ). «Πολὺ δὲ καὶ αἱ θεραπεῖαι αἱ ἀπὸ τῶν τοιούτων εὐφραίνουσι μάλιστα». Ksn: (ші în dat:) «Πολλῷ πρῶτος». Apstf: "Πολλῷ νικᾷν». Apstf: (ші în ɥen:) "Θρασὺς εἶ πολλοῦ». Apstf: (ші кȣ adв:) «Πολλῷ ὕστερον». Tч: (ші кȣ преп:) «Παρὰ «Κατὰ,«Επὶ) πολύ». «Ἐπὶ τὸ πολύ». «Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (saȣ întp' o ziч: Παραπολὺ, Καταπολὺ, Ἐπιπολὺ, Ἐπιτοπολύ). (ші îm:). «Ὡς τὰ πολλὰ («Ἐπὶ τὰ πολλὰ)». (ші întp' o ziч: «Ὡς ἐπιταπολλὰ)». (ші simп:). «Τὰ πολλὰ». Лкs: de mȣлte opĭ, saȣ în челе de maĭ mȣлte opĭ

Πολύσαθρος (ὁ, ἡ), foapte пȣtpedȣ; преа векĭȣ. [πολὺς, σαθρὸς].

Πολυσαρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ преа кърnosȣ, tpȣпешȣ. [ші

Πολυσαρκία (ἡ), mȣлцime de карne, гръsime. [din

Πολύσαρκος (ὁ, ἡ), [πολὺς, σὰρξ] foapte кърnosȣ, saȣ tpȣпешȣ, гpasȣ, saȣ гposȣ.

Πολυσέβαστος (ὁ, ἡ), foapte pesпектaвiлȣ. [πολὺς, σεβαστὸς].

Πολύσεμνος (ὁ, ἡ), = Πολυσέβαστος. [πολὺς, σεμνὸς].

Πολύσεπτος (ὁ, ἡ), noet:=Πολύσεμνος. [πολὺς, σεπτὸς].

Πολυσήμαντος (ὁ, ἡ), însemnьtopȣ de mȣлte, saȣ чел кȣ mȣлte însemnъpĭ. [ші

Πολυσημάντωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: пopȣnчitopȣ, komandipȣ neste mȣлцĭ. [πολὺς, σημαίνω].

Πολυσημία (ἡ), mȣлцime de însemnъpĭ. [din

Πολύσημος (ὁ, ἡ),= Πολυσήμαντος. [πολὺς, σῆμα].

Πολυσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, σθένος] foapte пȣtepnikȣ.

Πολύσινος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, σίνομαι] =Πολυβλαβὴς.

Πολυσιτία (ἡ), mȣлцime de гpîȣ; saȣ вiлшȣгȣ de хpanъ. [din

Πολύσιτος (ὁ, ἡ), чел че ape mȣлtȣ гpîȣ. 2) mînкъчosȣ; saȣ преа sъtȣлȣ. [πολὺς, σῖτος].

Πολύσκαλμος (ὁ, ἡ), (корaвie) кȣ mȣлte вîsле. [πολὺς, σκαλμὸς].

Πολύσκαρθμος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, σκαίρω] ĭȣte-sъpitopȣ; saȣ îndemînatikȣ ла кълъpie; (în ɥen:) aцepȣ, лesnічosȣ în mішкape.

Πολυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлцĭ крaчĭ saȣ mȣлte пiчoape. [πολὺς, σκέλος].

Πολυσκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), mȣлt акопepitopȣ. «Πέτρα—„. Елi: [πολὺς, σκέπη].

Πολύσκεπτος (ὁ, ἡ), mȣлt, saȣ din toate пъpцiле въzȣtȣ. [πολὺς, σκέπτω].

Πολύσκηπτρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape sȣвt sчeптpȣл sъȣ (stъпînitopȣ de) mȣлte локȣpĭ, sȣȣ oamenĭ. [πολὺς, σκῆπτρον].

Πολύσκιος (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de mȣлtъ ȣmвpъ. [πολὺς, σκιὰ].

Πολυσκόπελος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte stînчĭ de mape. [πολὺς, σκόπελος].

Πολύσκοπος (ὁ, ἡ), прiвitopȣ de mȣлte лȣкpȣpĭ. [πολὺς, σκοπὸς].

Πολυσκύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape mȣлцĭ кîînĭ. [πολὺς, σκύλαξ].

Πολυσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), foapte лъȣtopȣ în въtaie de жокȣ; saȣ преа îndemînatikȣ a atinцe, saȣ a глȣmi. [πολὺς, σκώπτω].

Πολυσμάραγος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, σμάραγος] fъкъtopȣ de mȣлtȣ вȣetȣ, saȣ foapte sгomotosȣ.

Πολύσοφος (ὁ, ἡ), foarte înțelept. [πολὺς, σοφὸς].

Πολυσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: (despre înzc) prea bătătă (ca snata). [πολὺς, σπάθη].

Πολύσπαστος (ὁ, ἡ), [πολὺς, σπάω] smălțătoră, trăgătoră ca mălțu pătere, saŭ mișloave. «Πολύσπαστον (μηχάνημα)». Il: o mașinație compusă din mălțe makarale înprejur, (Franț:) mouffle.

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ), formătoră de mălțe înkolăcitură, prea înbîptită, (Franț:) tortueux. [πολὺς, σπεῖρα].

Πολυσπέρεια (ἡ), pisinipe (de nopodă) în mălțe părți. [din

Πολυσπερής, έος (ὁ, ἡ), poet: pisinită, pesnîndită în mălțu întindere, saŭ în mălțe părți; foarte mălță, saŭ nămărosă. 2) (stărn:) semănătoră de veșa în mălțe părți. [πολὺς, σπείρω].

Πολυσπερμία (ἡ), mălțime de sămînță. [din

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ), cel ce are mălță sămînță. [πολὺς, σπέρμα].

Πολυσπερχὴς, έος (ὁ, ἡ), foarte aprig (activ). [πολὺς, σπέρχομαι].

Πολυσπιλὰς, άδος (ἡ), poet: [πολὺς, σπιλὰς] (mare) veșa ca mălțe pietroase stîncă.

Πολυσπλαγχνία (ἡ), mălță milă. [din

Πολύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), poet: mălț milos, saŭ milostiv. [πολὺς, σπλάγχνον].

Πολύσπορος (ὁ, ἡ), (și adv:) -σπόρως, cel ce are, saŭ produce mălță sămînță; (prin arm:) foarte poditoră; (și fig:) prăsitoră. [πολὺς, σπόρος].

Πολυσπούδαστος (ὁ, ἡ), foarte silitoră (activ) în trebă. [πολὺς, σπουδάζω].

Πολυσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), mălț-picătoră, cărgătoră. [πολὺς, στάζω]. [de unde

Πολυσταγῶς, și Πολυσταχτὶ, adv: în mălțe picături, saŭ picînd mereŭ. (vezi ἀστακτὶ).

Πολυστασίαστος (ὁ, ἡ), bîntuită, sfîșiată de mălțe pesvrătiri. [πολὺς, στασιάζω].

Πολύστατος (ὁ, ἡ), așezată prea aproape, desă; [πολὺς, ἵστημι].

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ), cel ca mălță strugură, saŭ vie. [πολὺς, σταφυλὴ].

Πολύσταχυς, υος (ἡ), cel ca mălțe spice. [πολὺς, στάχυς].

Πολυστεγὴς, έος, și Πολύστεγος (ὁ, ἡ), cel ca mălțe învălitori, (ad:) catări,=Πολυώροφος. [πολὺς, στέγη].

Πολύστειβος (ὁ, ἡ),=Πολύστιβος.

Πολύστειος (ὁ, ἡ), poet: cel ca mălțe pietricele, pietrosă. "Αἰγιαλὸς—». Nik: Kal: [πολὺς, στεία=maĭ întreb: στία].

Πολυστελέχης, εος, și Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ), cel ca mălțe cotoape saŭ cocenĭ. [πολὺς, στέλεχος].

Πολυστένακτος (ὁ, ἡ), mălț sughițătoră; saŭ de mălțe sughițări prednică; (în gen:) plină de sughițări. [πολὺς, στενάζω].

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) de mălțe ori încununată; saŭ ca mălțe cununi înnodobită. [πολὺς, στέφω].

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ), purtătoră, saŭ cîștigătoră (pentru bîrjinge) de mălțe cununi. [πολὺς, στέφανος].

Πολυστεφὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πολύστεπτος.

Πολύστημος (ὁ, ἡ), gesată ca șalță bătrîn, saŭ prea bătută în gesătrîn. (vezi și πολύπηνος). [πολὺς, στῆμα].

Πολυστιβία (ἡ), poet: sfast: al lui...

Πολύστιβος (ὁ, ἡ). [πολὺς, στείβω] (drum) umblată (călcată de mulți). «Θάλασσα—„. Nik: (alții vit: πολύστειος).

Πολύστικτος (ὁ, ἡ), însemnată ca mălțe puncturi; saŭ nestrigată ca mălțe pîcături. [πολὺς, στίζω].

Πολύστιος (ὁ, ἡ),=Πολύστειος.

Πολυστιχία (ἡ), mălțime de rînduri, saŭ linii. [din

Πολύστιχος (ὁ, ἡ), compusă din mălțe rînduri (saŭ versuri). [πολὺς, στίχος].

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ),=Πολύστιχος. [πολὺς, στείχω].

Πολύστολος (ὁ, ἡ), exagerată ca mălță flotă, saŭ oaste. [πολὺς, στόλος].

Πολυστομέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: vorbească mălțe din gură. [din

Πολύστομος (ὁ, ἡ), cel ca mălțe guri; (poet:) mălț-vorbitoră. [πολὺς, στόμα].

Πολύστονος (ὁ, ἡ), prichinuitoră, saŭ prednică de mălțe sughițări. «Ἔρις(«Ἰὸς)—„. Om: [πολὺς, στόνος].

Πολύστρεπτος, și poet: Πολυστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, στρέφω] mălț pesuită; saŭ resnicioasă de a se învîrti în mălțe chipuri; (fig:) skimbăcioasă.

Πολύστροβος, și Πολύστροιβος (ὁ,ἡ), poet: =Πολυδίνητος, și Πολυτάραχος. [πολὺς, στρόβος].

Πολυστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), însoțită de mălțe vîrteje. [πολὺς, στροφάλιγξ].

Πολυστροφὰς, άδος (ἡ), poet: în loc de πολύστροφος. [și

Πολυστροφία (ἡ), mălță resnicie la învîrtire. [din

Πολύστροφος (ὁ, ἡ), poet:=Πολυστρεφὴς,

foapte лesnічosȣ de înвîptit (проп: ші fir:). [πολὺς, στρέφω].

Πολύστυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ (saȣ sпріжinitȣ пе) мȣлцї stîлпї. [πολὺς, στύλος].

Πολυσύγκρατος [πολὺς, συγκεράννυμι], ші

Πολυσύγκριτος, [πολὺς, συγκρίνω] (ὁ, ἡ), amestekatȣ, компȣsȣ din мȣлте felȣрї de лȣкрȣрї,=Πολυμιγής.

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ), полisiлавȣ, чел кȣ мȣлте siлаве. [πολὺς, συλλαβή].

Πολυσύνδεσμος (ὁ, ἡ), чел кȣ (întреvȣinцъторȣ de) мȣлте конїȣнкцїї. [πολὺς, σύνδεσμος].

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ), вine, цеапъп конлегатȣ; (грам:)=Πολυσύνδεσμος. (de ȣnde) «Πολυσύνδετον (σχῆμα)». Ptp: комплетіре de кȣвîntȣ прin мȣлте конїȣнкцїї. [πολὺς, συνδέω].

Πολυσύνθετος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din мȣлте felȣрї. [πολύς, συντίθημι].

Πολύσφαλτος (ὁ, ἡ), de шȣлте орї грешitȣ, amъцitȣ. [πολὺς, σφάλλω].

Πολυσφάραγος (ὁ, ἡ), поет: = Πολυσμάραγος. [πολὺς, σφάραγος].

Πολύσφελμος (ὁ, ἡ), гл: [πολὺς, σφέλμα] гросȣ ла коажъ.

Πολυσφόνδυλος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din мȣлте вертебре, saȣ кърчеїе. [πολὺς, σφόνδυλος].

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ), вine saȣ кȣ шȣлте печецї. печетлȣitȣ. [πολὺς, σφραγίζω].

Πολυσχεδὴς, Πολυσχεδία, Πολυσχεδῶς, греш: în локȣ de πολυσχιδής, ші чл:

Πολυσχημάτιστος (ὁ, ἡ), formatȣ în felȣрite кіпȣрї; (ptp:) експрimatȣ кȣ felȣрite fігȣрї. [πολὺς, σχηματίζω].

Πολυσχημόνως, adв: în мȣлте fігȣрї, saȣ felȣрite форме ші кіпȣрї. [din

Πολύσχημος, ші Πολυσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлте saȣ felȣрite fігȣрї. [πολὺς, σχῆμα]. [de ȣnde

Πολυσχήμως, adв: = Πολυσχημόνως.

Πολυσχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), рȣптȣ, înпърцitȣ în мȣлте пърцї; (fir:) = Πολυειδής. [πολὺς, σχίζω]. [de ȣnde

Πολυσχιδία (ἡ), înпърцiре în мȣлте, felȣрime. "Δογμάτων — ». Iпкр: [ші

Πολυσχιδῶς, adв: în мȣлте înпърцiрї, ші sȣвtînпърцiрї, saȣ în мȣлте felȣрї.

Πολύσχιστος (ὁ,ἡ),=Πολυσχιδής.

Πολύσχοινος (ὁ, ἡ), чел че аре (saȣ este înплетitȣ din) мȣлте віце de fȣniї de рогозȣ; saȣ плinȣ de рогозȣ. [πολὺς, σχοῖνος].

Πολύσχολος (ὁ, ἡ), =Πολυάσχολος.

Πολυσώματος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din мȣлте трȣпȣрї; saȣ трȣпешȣ, грasȣ, = Πολύσαρκος. [πολὺς, σῶμα].

Πολυτάλαντος (ὁ, ἡ), чел че прецȣїеште, saȣ костъ мȣлцї таланцї; прецiosȣ, saȣ богатȣ. [πολὺς, τάλαντον].

Πολυτάρακτος (ὁ, ἡ), мȣлт tȣрбȣратȣ. [πολὺς, ταράσσω].

Πολυτάραχος (ὁ, ἡ), плinȣ, saȣ прічinȣitорȣ de мȣлтъ tȣрбȣраре (неліniште). [πολὺς, ταραχή].

Πολυταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, τάρβος] foapte спъїmîntatȣ; saȣ преа înгрozitорȣ.

Πολυτειρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, τείρω] foapte ostenічosȣ, saȣ преа ostenitȣ, обositȣ. 2) [πολὺς, τείρεα] плїnȣ de steле.

Πολυτεκνέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ мȣлцї копiї. [ші

Πολυτεκνία (ἡ), мȣлцime de копiї. [din

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ a пъsкȣt мȣлцї копiї [πολὺς, τέκνον].

Πολυτέλεια (ἡ), мȣлтъ келтȣїалъ de fалъ, (Франц:) лȣкsȣ: (în цen:) stрълȣчіре, мъреціе. [ші

Πολυτελέομαι -οῦμαι, віit: -έσομαι, ші

Πολυτελεύομαι, віit -εύσομαι, tръїeskȣ кȣ мȣлте келтȣїелї. [din

Πολυτελὴς, έος (ὁ, ἡ), мȣлт-келтȣitорȣ; saȣ каре чере марї келтȣїелї; (despre лȣкр:) скȣмпȣ, прецiosȣ; (în цen:) лȣksosȣ, мърецȣ, stрълȣчitȣ. [πολὺς, τέλος] [de ȣnde

Πολυτελῶς, adв: кȣ лȣksȣ saȣ мъреціе.

Πολυτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: foapte întinsȣ. [πολὺς, τείνω].

Πολυτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: foapte веselitорȣ. [πολὺς, τέρπω].

Πολυτέχνης, ου (ὁ), поет: în локȣ de πολύτεχνος. [ші

Πολυτεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: fъкȣtȣ кȣ мȣлтȣ мештешȣгȣ. [ші

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ), кȣnoskъторȣ de мȣлте мештешȣгȣрї; saȣ foapte depinsȣ în мештешȣгȣл sъȣ; (ȣne-орї) foapte мештешȣцitȣ, saȣ кȣ мȣлтȣ мештешȣгȣ лȣкратȣ. [πολὺς, τέχνη].

Πολυτιμητίζω, віit:-ίσω, прецȣїeskkȣ, чinsteskȣ пе чinева преа мȣлт. [din

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, τιμάω] мȣлт прецȣitȣ, foapte чinstiвiлȣ; (рар) = кȣ...

Πολυτίμιος, ші Πολύτιμος (ὁ,ἡ), (компар: -οτερος, ші sȣперл: -ότατος) чел de мȣлтȣ прецȣ, saȣ прецiosȣ, скȣмпȣ;(despre оам:) преа estimaвiлȣ, saȣ de мȣлтъ чinste. [πολὺς, τιμὴ].

Πολυτιμώρητος (ὁ, ἡ), мȣлт (аsпрȣ) пеdepsitȣ. [πολὺς, τιμωρέομαι].

Πολύτιτος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de πολυτίμητος. [πολὺς, τίω].

Πολύτλας, αντος (ὁ), ші

Πολυτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: sъfepitopŭ de мълте реле, saŭ patimĭ, saŭ foapte ръбдътopŭ, tikълosŭ. [ші

Πολύτλητος (ὁ, ἡ),=Πολύτλας, мълт-пътimitopŭ. 2) (pas): ъnŭ ръŭ ръбдatŭ de чінева мълтъ време. [πολὺς, τλάω].

Πολύτμητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, τέμνω] tъĭatŭ în мълте пърцĭ, saŭ бъкъцĭ. 2) (fir:) foapte dъpeposŭ.

Πολυτοιοῦτος, -τοιαύτη, -τοιοῦτο, копрinzъtopŭ, saŭ арътътopŭ de ачееашĭ idee (însъшime ші чл:) de мълте орĭ, ad: îmmълцit saŭ în мълте pîndъpĭ astfелŭ. [πολὺς, τοιοῦτος].

Πολυτοκέω -ῶ, viit: -ήσω, naskŭ, пръseskŭ мълцĭ. [ші

Πολυτοκία (ἡ), naштepe, saŭ пръsipe de мълцĭ [din

Πολυτόκος (ὁ, ἡ), пъskътopŭ de мълцĭ, ші de мълте орĭ, saŭ foapte пръsitopŭ. [πολὺς, τόκος].

Πολύτολμος (ὁ, ἡ), foapte îndръzneцŭ, плinŭ de къражŭ. [πολὺς, τόλμη].

Πολυτόρευτος (ὁ, ἡ), pestpiцatŭ къ мълте sъпътъpĭ, saŭ лъкратŭ къ мълтŭ meштешъгŭ. [πολὺς, τορεύω].

Πολυτόρος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, τείρω] плinŭ de rimпĭ. «'Εχῖνος —». Esix:

Πολυτραφής, έος (ὁ, ἡ), мълт (saŭ de мълцĭ) хръnitopŭ, saŭ poditopŭ. [πολὺς, τρέφω].

Πολυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел къ мълте rîtъpĭ saŭ гръmazъpĭ. (vezĭ πολυδειράς). [πολὺς, τράχηλος].

Πολύτρεπτος (ὁ, ἡ), каре мълт saŭ лesne se întoapче, преа skimбъчosŭ. [πολὺς, τρέπομαι].

Πολυτρήρων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре мълте порътвіце. [πολὺς, τρήρων].

Πολύτρητος (ὁ, ἡ), поет: чел къ мълте гъъpĭ. «Σπόγγος —». Om: [πολὺς, τιτράω].

Πολύτριμμα (τὸ), Sxл: експл: а лъĭ περίτριμμα. [πολὺς, τρίβω].

Πολυτρίπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, saŭ копрinde мълте tpinoade (кipostiĭ). [πολὺς, τρίπους].

Πολύτριπτος (ὁ, ἡ), мълт fpeкatŭ; (despre пînzetъpĭ) foapte posŭ, tonitŭ; (fir:) преа пpeфъкътŭ, posŭ în вікленіĭ. [πολὺς, τρίβω].

Πολύτριχος (ὁ, ἡ), чел къ мълтŭ пърŭ, преа пъposŭ. || (sъбst:) Πολύτριχον, ъnŭ felŭ de плантъ medivinaлъ, ='Αδίαντον, пъръл feteĭ. [πολὺς, θρίξ].

Πολυτροπία (ἡ), felъpime, вapietate; (fir:) вікленіе (шеретлікŭ), ші чл: [din

Πολύτροπος (ὁ, ἡ), fъкътŭ în мълте кіпъpĭ, чел de мълте felъpĭ, felъpitŭ; (fir:) пpeфъкътŭ, saŭ пъskочitopŭ de мълте întopsътъpĭ, преа вікленаnŭ; saŭ (dъпе алцiĭ) каре а ъмблат мълте локъpĭ; (прin ъpm:) мълт-eksпepiinцatŭ. [πολὺς, τρόπος]. [de ъnde

Πολυτρόπως, adв: în мълте кіпъpĭ saŭ felъpĭ.

Πολυτροφία (ἡ), мълцime de хpanъ, saŭ de хръnitopŭ sъкŭ. [din

Πολύτρόφος (ὁ, ἡ), (пароks:) преа хръnitopŭ; (пропарокs:) преа хръnitŭ, гpasŭ. [πολὺς, τρέφω].

Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ), мълт, saŭ ĭъte алергътopŭ, mішкatŭ. "Γλῶσσα — ». Лкs: 2) (локŭ) ъnde алеаргъ (копкъpг) мълцĭ. «'Αγορὰ —». Епгр: [πολὺς, τρέχω].

Πολύτρυτος (ὁ, ἡ), глs: [πολὺς, τρύχω] foapte кinъitŭ, мъnчitŭ.

Πολυτρώκτης, ου (ὁ), мълт-mînкътopŭ (прinч: de mezeле). [πολὺς, τρώγω].

Πολύτυρος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ faче мълтъ брînzъ. [πολὺς, τυρός].

Πολυυδρία (ἡ), мълцime de апъ. [din

Πολύυδρος (ὁ, ἡ). чел че аре мълцime (este înбілшъгatŭ) de апе. [πολὺς, ὕδωρ].

Πολύυλος (ὁ, ἡ), чел че аре мълцime de matepiĭ (прinч: пentpъ клъdipĭ); плinŭ, богатŭ de пъdъpĭ, saŭ лemne. [πολὺς, ὕλη].

Πολυύμνητος (ὁ, ἡ), de шълте орĭ лъъdatŭ, saŭ foapte лъъdaбілŭ. [πολὺς, ὑμνέω].

Πολυυμνία (ἡ), каътъ Πολύμνια. [din

Πολύυμνος (ὁ, ἡ), поет: = Πολυύμνητος, плinŭ de imnъpĭ. [πολὺς, ὕμνος].

Πολύυπνος (ὁ, ἡ), каре doapme, saŭ adъче мълтŭ somnŭ, преа somnoposŭ, saŭ adopmitopŭ. [πολὺς, ὕπνος].

Πολυφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, мънînкŭ мълтŭ, sîntŭ mînкъчosŭ. [ші

Πολυφαγία (ἡ), мълцime de шînкаре. [din

Πολυφάγος (ὁ, ἡ), каре мънînкъ шълтŭ, mînкъчosŭ. [πολὺς, φάγω].

Πολύφαμος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de πολύφημος.

Πολυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), în мълте кіпъpĭ saŭ felъpĭ арътatŭ. [πολὺς, φαίνω].

Πολυφάνταστος (ὁ, ἡ), възътopŭ, de, saŭ fъкътopŭ de а vedea алцiĭ) мълте fantasme (neînfiinцate арътъpĭ). [πολὺς, φαντάζομαι].

Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ), къnoskътopŭ, saŭ întpeвъinцътopŭ, saŭ prodъкътopŭ de (saŭ

компвssъdin) мълте лекъitoape, saъ otpъвitoape ерѣкрї. «Кїрхη — „ Om: foapte fermekътoape. [πολὺς, φάρμακον].

Πολυφασία (ἡ),=Πολυλογία. [πολὺς, φημί].

Πολυφάσματος (ὁ, ἡ), înfъцiшътopъ de мълте apътърї, saъ въzdъ sѣt мълте ші felѣpite fiгѣpї. «Ἑκάτη — ». Ess: [πολὺς, φάσμα].

Πολύφατος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, φημί] desnpe каре мълцї мълте aъ zis, foapte bestitъ

Πολύφαυλος (ὁ, ἡ), foapte npostъ, netpeвnikъ. [πολὺς, φαῦλος].

Πολυφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte stpълѣчїosъ. [πολὺς, φέγγος].

Πολυφειδής, έος (ὁ, ἡ), foapte skѣmnъ (srîpчitъ). [πολὺς, φειδώ].

Πολυφερβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Πολύφορβος.

Πολύφερνος (ὁ, ἡ), =Πολυέδνος, чел кѣ мълтъ zestpe. [πολὺς, φερνή].

Πολυφημία (ἡ), мълтъ (вѣпъ saъ pea) famъ, beste (ворвъ în лѣme). [din

Πολύφημος (ὁ, ἡ), мълт-bestitъ, ворвітъ (de вine saъ ръъ) în лѣme, famosъ; (de вnde ші пѣme проп:) Πολύφημος, Polifemъ. 2) кѣnoskътopъ de мълte kîntiче попѣларе. «Ἀοιδὸς — ». Od: X. (ші în disnpeц:) stpigачїъ. «Βάτραχος —». Om: 3) (локъ) вnde se snѣn, ші se aѣd мълте bestї, saъ se fak мълте гълъціі. «Ἀγορὰ («Ἑоρτή) —». Od: B. ші Ep: [πολὺς, φήμη].

Πολυφήτωρ, opos (ὁ), noet =Πολύφημος. [πολὺς, φημί].

Πολύφθογγος (ὁ, ἡ), skoцътopъ de мълте saъ кѣpate sѣnete. «Αὐλὸς — ». noet: naїѣл. [πολὺς, φθόγγος].

Πολυφθόνερος (ὁ, ἡ), foapte nismaшъ. [πολὺς, φθονερὸς].

Πολύφθονος (ὁ, ἡ), foapte nismѣitopъ, saъ de nismѣit. [πολὺς, φθόνος].

Πολύφθοος (ὁ, ἡ), (timnъ) în каре se ofepeaъ мълте плъчinte în жерtfъ. [πολὺς, φθόϊς].

Πολυφθορὴς, έος, noet:, ші

Πολύφθόρος (ὁ, ἡ), (пapoкs:] foapte пръпъditopъ, saъ stpikътopъ; (пропapoкs:) пътimitopъ de мълтъ stpikъчїѣne, saъ пръпъdenie (omopвpї, ші чл:), кѣ totѣл пръпъditъ [πολὺς, φθορά].

Πολυφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), foapte їѣвitopъ de omъ. [πολὺς, φιλάνθρωπος]. [de вnde

Πολυφιλανθρώπως, adв: кѣ мълтъ їѣвipe de omъ.

Πολυφίλητος (ὁ, ἡ),=Πολυαγάπητος. [πολὺς, φιλέω].

Πολυφιλία (ἡ), мълціme de npietenї. [din

Πολύφιλος (ὁ, ἡ), чел че ape, saъ îї лаче a aвea мълцї npietenї. [πολὺς, φίλος].

Πολύφιλτρος (ὁ, ἡ), noet: konpinsъ npea мълт de amopъ. [πολὺς, φίλτρον].

Πολυφίλως, adв: кѣ мълцї npietenї. [πολύφιλος].

Πολυφλέγματος (ὁ, ἡ), чел кѣ мълтъ fлегмъ. [πολὺς, φλέγμα].

Πολύφλογος (ὁ, ἡ), foapte въпъїosъ, = =Zαφλεγὴς [πολὺς, φλόξ].

Πολύφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѣ мълтъ коажъ; (npin întind:) вшоръ, zadapnikъ· [πολὺς, φλοιὸς].

Πολύσφλοισβος (ὁ, ἡ), fъкътopъ de мълтъ вїжїїалъ, saъ вѣetъ. «Θάλασσα—». Om: ші Es: [πολὺς, φλοῖσβος].

Πολυφλύαρος (ὁ, ἡ), foapte върfitopъ. [πολὺς, φλύαρος].

Πολύφοβος (ὁ, ἡ), konpinsъ de мълтъ fрікъ, npea fрікosъ [πολὺς, φόβος].

Πολύφοιτος (ὁ, ἡ), noet: каре мерце, saъ se npeѣтвлъ des în мълте локврї. [πολὺς, φοιτάω].

Πολύφονος (ὁ, ἡ), fъкътopъ de мълте omopвpї. [πολὺς, φόνος].

Πολύφορβος, ος баъ η, ον, noet: prodвкътopъ de eapвъ (пъшвne) nentpв(nвtpitopъ de) мълте вite. [πολὺς, φορβὴ].

Πολυφορέω -ῶ, biit: -ήσω, prodвкъ мълтъ podъ. [πολυφόρος]. [de вnde

Πολυφόρητος (ὁ, ἡ),=Πολυφόρος. 2) (desnpe oam:)=Περιφόρητος

Πολυφορία (ἡ), мълтъ podipe. [din

Πολυφόρος (ὁ, ἡ), prodвкътopъ de мълтъ podъ, foapte podosъ· «Гѣ—». Лкs: (ші fir:) «Δαίμων—». Apstf: adвкътopъ de мълте nenopочipї. 2) (οἶνος, вinъ) каре apdikъ мълтъ апъ, tape. [πολὺς, φέρω].

Πολύφορτος (ὁ. ἡ), мълт înnoвъratъ. [πολὺς, φόρτος].

Πολυφραδέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sîntъ...

Πολυφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, φράζομαι] foapte rînditopъ (înцelentъ), saъ елоквinte. «Μοῦσαι ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι,. Es: [de вnde

Πολυφραδία, ші

Πολυφραδμοσύνη (ἡ), noet: мълтъ înцelepчїѣne, saъ елоквinцъ. [din

Πολυφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Πολυφραδὴς.

Πολύφραστος(ὁ,ἡ), [πολὺς, φράζω] de мълте opї zisъ (penetatъ), мълт bestitъ. 2) [πολὺς, φράζομαι]. кѣ мълтъ rîndipe пъskочitъ, foapte îndemînatikъ. "Δόλος —». Om:

Πολύφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте (плінѫ de) гріжї. [πολὺς, φροντὶς].

Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ), кѫ мѫлтъ гріжъ (кінzѫіре) fъкѫтѫ; saѫ мѫлт înгріжатѫ (гînditорѫ, бъгъторѫ de seamъ, înцелептѫ). [πολὺς, φροντίζω].

Πολυφροσύνη (ἡ), мѫлтъ iskѫsinцъ (îndemînътate); saѫ віклеnie. [din

Πολύφρων, ονος (ὁ, ἡ), foapte înцелептѫ, iskѫsitѫ, îndemînatikѫ; мѫлт пребъкѫтѫ, foapte віклеанѫ. «Ἥφαιστος—,,. Om: [πολὺς, φρὴν].

Πολυφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѫръ felѫpitѫ, înпърцitѫ ші sѫбt-înпърцitѫ fipeшte în мѫлте neamѫрї ші soїѫрї. [πολὺς, φυὴ].

Πολύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте fрѫnze, saѫ foї. [πολὺς, φύλλον].

Πολύφυλος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din, saѫ înпърцitѫ în мѫлте seminцiї (мѫлте neamѫрї saѫ soїѫрї). [πολὺς, φύλον].

Πολύφυτος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте sadѫрї, saѫ плінѫ de плante. [πολὺς, φυτὸν].

Πολυφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцѫ мѫлте гласѫрї; saѫ гръїeskѫ мѫлте. [ші

Πολυφωνία (ἡ), tonѫ (шъріme) de гласѫ; мѫлцime de гласѫрї saѫ sѫnete amestekate, гълъцie; (ѫne-орї)=Πολυλογία. [din

Πολύφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлтѫ (mape) гласѫ, tape sѫnъторѫ; saѫ skoцъторѫ de felѫpite гласѫрї amestekate, гълъцiosѫ; мѫлт ворбitорѫ, saѫ алокѫinte. «Ὅμηρος ὁ τῶν ποιητῶν ἁπάντων πολυφωνότατος». D: Ал: [πολὺς, φωνή].

Πολύφωτος (ὁ, ἡ), мѫлт лѫminosѫ, плінѫ de лѫminъ. [πολὺς, φῶς].

Πολύχαλκος (ὁ, ἡ), чел че аре, продѫче (saѫ este лѫкратѫ кѫ) мѫлтъ арамъ. «Χώρα—». Лкs: богатъ în mine de арамъ. «Ἀνὴρ —». Om: каре аре мѫлте ѫнелте de арамъ, (ad:) богатѫ. "Οὐρανὸς — ». Om: totѫ de арамъ, (ad:) solidѫ, saѫ stрълѫчїosѫ. [πολὺς, χαλκός].

Πολυχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, χανδάνω] foapte înкъпъторѫ.

Πολυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), прічinѫitорѫ, saѫ simцitорѫ de мѫлтъ бѫкѫрїe. [πολὺς, χαρὰ]. [de ѫnde

Πολυχαρίδα, вок: ал лѫї πολυχαρίδης, Лакп: (прieteneaskъ кемаре) їѫбite прietene!

Πολύχαρμος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, χάρμη] foapte pesбoїnikѫ.

Πολυχείμερος (ὁ, ἡ), поет: sѫпѫsѫ лѫ (saѫ tѫрбѫратѫ de) мѫлте ернатіче fѫрtѫne, saѫ віfоре. [πολὺς, χείμερος].

Πολύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел че аре (saѫ se faче de) мѫлте mîїnї. «Εὐπορία — ,,. Алчdm: ажѫtорѫ datѫ de мѫлцї. [πολὺς, χείρ]. [de ѫnde

Πολυχειρία (ἡ), мѫлцime de mîїnї (de oamenї лѫкръtорї).

Πολύχειρος (ὁ, ἡ), =Πολύχειρ.

Πολυχερία (ἡ)=Πολυχειρία.

Πολυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), върsъtорѫ, saѫ върsatѫ în мѫлцime, înбілшѫгатѫ, =Πολύῤῥυτος. [πολὺς, χέω].

Πολυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел че аре (saѫ este акоперitѫ кѫ) мѫлте хаїne, saѫ înвелішѫрї. [πολὺς, χιτών].

Πολύχλωρος (ὁ, ἡ), foapte верde, fрацedѫ; saѫ мѫлт ofілitѫ. [πολὺς, χλωρός].

Πολύχνη (-ύχνιον), греш: saѫ неапроб: în локѫ de πολίχνη -ίχνιον

Πολύχνοος -ους (ὁ, ἡ), акоперitѫ кѫ мѫлтѫ пърѫ пе d' asѫпра. [πολὺς, χνόος].

Πολυχοέω -ῶ, віit: -ήσω, ревърsѫ podѫ, podeskѫ îmmѫлцit. [ші

Πολυχοία (ἡ), мѫлтъ podipe (прінч: de semъnътѫрї); (прin întind:) мѫлтъ felѫpime de soїѫрї. [din

Πολύχοος -ους, ші поет: (маї поѫ) Πολύχοιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, χέω] (прінч: desпре semъnътѫрї) îmmѫлцit poditорѫ; (în цen:) înбілшѫгатѫ, saѫ felѫpitѫ. «Τὸ πολύχουν τῶν νοημάτων». Xps:

Πολυχορδία (ὁ), мѫлцime de коарde. [din

Πολύχορδος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте коарde, ші (прin întind:) кѫ мѫлте гласѫрї, saѫ sѫnete. «Αὐλός (Ὠδὴ) —». Еѫр: [πολὺς, χορδή].

Πολύχορτος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлтъ еарбъ, înбілшѫгатъ пъшѫne. "Λειμὼν — ». Еѫst: [πολὺς, χόρτος].

Πολύχους (ὁ, ἡ), (în контрак:)=Πολύχοος.

Πολυχρηματέω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ мѫлцї банї. [ші

Πολυχρηματία (ἡ), авере de мѫлцї банї, богъцie. [ші

Πολυχρηματίας, ου (ὁ),=Πολυχρήματος. [ші

Πολυχρηματίζω, віit: -ίσω,=Πολυχρηματέω. [din

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ), чел че аре мѫлцї банї, богатѫ. [πολὺς, χρῆμα].

Πολυχρημοσύνη (ἡ),=Πολυχρηματία. [din

Πολυχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Πολυχρήματος.

Πολυχρηστία (ἡ), калitatea лѫї...

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ), мѫлт saѫ în мѫлте întребѫinцatѫ, folositорѫ. [πολὺς, χρῶμαι].

Πογύχροια (ἡ), мѫлцime de feцe, saѫ колоаре. [ші

Πολύχροιος (ὁ, ἡ), noeț: (maĭ noŭ) în lokŭ de πολύχροος. [πολὺς, χροιά].

Πολυχρονέω -ῶ, biit· -ήσω, ші Πολυχρονίζω, biit: -ίσω, (Skp:) dъĭnezŭ mълъ vpeme, saŭ mълцĭ anĭ; (vne-orĭ stpъm:) prelъnцeskŭ, stpъgъnezŭ чева mълъ vpeme. [ші

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ), dъinitorŭ (dъinitŭ), saŭ tpъitorŭ (tpъitŭ) mълъ vpeme, saŭ mълцĭ anĭ, vekĭŭ, saŭ лънг·viецuitorŭ. [πολύχρονος]. [de vnde

Πολυχρονιότης (ἡ), mълцime (dъinipe) de vpeme, saŭ de anĭ. [ші

Πολυχρονίως, adv: în mълъ vpeme.

Πολύχρονος (ὁ, ἡ), pap în lokŭ de πολυχρόνιος. [πολὺς, χρόνος].

Πολύχροος, -ους (ὁ, ἡ), чел kъ mълte колоare, saŭ feцe, înnestpiцatŭ. [πολὺς, χρόα).

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ), чел че are mълтŭ aврŭ, saŭ mълte лъкрърĭ de aврŭ, saŭ borate mine (въĭ) de aврŭ; (în цen:) boratŭ, saŭ înnodobitŭ kъ aврŭ. [πολὺς, χρυσός].

Πολυχρώματος, ші Πολύχρωμος (ὁ, ἡ), колоратŭ kъ mълte feцe. [πολὺς, χρῶμα].

Πολύχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Πολύχροος, ші Πολυχρώματος. [πολὺς, χρώς].

Πολύχυλος [πολὺς, χυλός], ші

Πολύχυμος (ὁ, ἡ), чел kъ mълтŭ sъkŭ, saŭ zeamъ. [πολὺς, χυμός].

Πολύχυτος (ὁ, ἡ), mълт saŭ în mълъ întindepe върsatŭ; (în цen:) mълтŭ, înвілшъratŭ; îmmълцitŭ. (vezĭ ші πολύχους, ші νήχυτος). [πολὺς, χέω].

Πολυχώρητος (ὁ, ἡ), foapte înkъпътorŭ, =Πολυχανδὴς. [πολὺς, χωρέω]

Πολυχωρία (ἡ), mълъ întindepe, лърцime. «Ἡ τῶν ὀνομάτων πολυχωρία,,. Ptol: mълтеле însemnърĭ. [din

Πολύχωρος (ὁ, ἡ), înkъпътorŭ de mълte, laprŭ, snaцiosŭ. [πολὺς, χώρα].

Πολύχωστος (ὁ, ἡ), formatŭ din грътъdipe de mълтŭ пътîntŭ. «Τάφος—». Esxl: [πολὺς, χώννυμι].

Πολυψάμαθος, ші Πολύψαμμος (ὁ, ἡ), чел kъ mълтŭ nisinŭ, foapte nisinosŭ. [πολὺς, ψάμμος].

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ψέγω] foapte xълітŭ, saŭ de xъліt.

Πολυψηφία (ἡ), mълцime de вотърĭ. [ші

Πολυψηφὶς, ίδος (ὁ, ἡ), noet: чел kъ mълte пietpiчele. «Ποταμὸς («Αἰγιαλός)—». Лкs: [din

Πολύψηφος (ὁ, ἡ), чел че are în faвo- рвл sъŭ (saŭ anpoвatŭ de) mълte вотърĭ. [πολὺς, ψῆφος].

Πολύψοφος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ψόφος] mълт tponkъnitorŭ, saŭ dвdвitorŭ. «Κεραυνὸς—». Лкs:

Πολυωδυνία (ἡ), mълцime de dвpepe. [din

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ), ввfepitorŭ, saŭ npiчinвitorŭ de mълтъ dвpepe (проп: ші fir). [πολὺς, ὀδύνη]

Πολυωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ mълte nвme. [ші

Πολυωνυμία (ἡ), mълцime de nвme. [ші

Πολυωνυμικὸς, ἡ, ὸν, kввenitŭ ла mълцime de nвme. [din

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte nвme; saŭ foapte penвmitŭ. «Στυγὸς πολυώνυμον ὕδωρ». Es: [πολὺς, ὄνομα]. [de vnde

Πολυωνύμως, adv: kъ mълte ші felвpite nвme.

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte вnгіĭ. [πολὺς, ὄνυξ].

Πολυωπέτις, ίδος (ἡ), noet: (maĭ noŭ) fem: ал лвĭ...

Πολυωπὴς, έος, ші Πολυωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, ὤψ] în lokŭ de πολυόμματος; (fir: desnpe mpeже) =kъ...

Πολύωπος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte okĭвpĭ, saŭ гъвpĭ. [πολὺς, ὀπὴ].

Πολυωρέω -ῶ, biit: -ήσω, înгpiжeskŭ mълт пе чinева, îl kaвtŭ, îl чinsteskŭ. «Πολυωρῶ τινα βρώμασιν,,. En: osnetezŭ. (ші nas:) "Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων». Apst: =Θεραπεύεσθαι [ші

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a înгpiжi, a kъвta kъ mълтъ siлinцъ ші вънъ boinцъ. [ші

Πολυωρία (ἡ), mълтъ гpiжъ, saŭ înгpiжipe nentpв чinева, (Fpanц:) grands égards. (înnpot: de ὀλιγωρία). [πολὺς, ὥρα].

Πολύωρος (ὁ, ἡ), чел de mълтŭ timпŭ, saŭ de mълцĭ anĭ, vekĭŭ. «Οἶνος—». Stв: [πολὺς, ὥρα].

Πολυώρόφος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte înвelitorĭ, saŭ katвpĭ. [πολὺς, ὀροφὴ].

Πολύωτος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte вpekĭ, saŭ mînвше. [πολὺς, οὖς, ὠτὸς].

Πολυωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), прса folositorŭ. [πολὺς, ὄφελος]. [de vnde

Πολυωφελῶς, adv: kъ mълтŭ folosŭ.

Πολύωψ, ωπος (ὁ, ἡ), noet:=Πολυωπὴς, saŭ Πολύωπος.

Πολφὸς, saŭ (dвпе алцiĭ) Πόλφος (ὁ), [în afin: kъ βολβὸς] вnŭ гелŭ de tъiцeĭ saŭ de fidea, че se гътїаŭ kъ легвme. «Πολφοὶ μηρύματα ἐκ σταιτὸς, ἃ τοῖς ὀσπρίοις ἐνέβαλλον». Pld:

Πολφοφάκη (ἡ), [πολφὸς, φακῆ] ȣnȣ felȣ de mînkape fъkȣtъ din πολφὸς ші лinte. (вezĭ ші βολβοφάκη).

Πόλχος, Еол: în локȣ de ὄχλος. (de ȣnde Лат: vulgus).

Πόμα (τὸ), бъȣtȣръ, ор че este de бъȣt. [πίνω].

Πομάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πόμα.

Πομπαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω,=Πομπὴν ἄγω. [πομπὴ, ἀγωγὸς].

Πομπαῖος, α saȣ ος, ον, кȣвenitȣ, saȣ indemînatikȣ ла порnipe, saȣ помпъ(парадъ ші чл:). «Ἑρμῆς—». Лкs: (алт:) ψυχοπομπὸς. «Ἄνεμος—». Лкs: (алт:) οὔριος 2) (пas:) каре se tpimite ȣndeва. "Ἐλάταν—». Еȣр: (вezĭ ші πόμπιμος). [πομπὴ],

Πομπεία (ἡ), а пetpeче пе чinева; парадъ, saȣ însoцipe în помпъ, saȣ (ла Pom:) în tpiȣmfȣ. 2) арътаре de fалъ, пȣблікаре. 3) окърîріле, ші ватжокоріріле челе кътре прівіторĭ saȣ întpe dînшiĭ а ле челор че însoцĭaȣ цеpemoniiле лȣĭ Бакȣ ші а ле Чівелеĭ, saȣ але ostaшілор, че комплектаȣ tpiȣmfȣл ла Pomanĭ; (de ȣnde în цen:) nepȣшinoase окърĭ, ші ватжокоpipĭ; desпpeцȣipe. "Ἡ τοῦ δαίμονος καθ' ἡμῶν πομπεία„. Елд: [ші

Πομπεῖον (τὸ), вasȣ, че sлȣжĭa ла парade, saȣ цеpemoniĭ. 2) (ла Atena) локȣл, de ȣnde порnĭaȣ парadeле; ші локалȣл de пъstpat ȣнелтеле, ші чл: а ле цеpemoniaлȣлȣĭ. [πομπεύω].

Πομπεύεσκε, поet: în локȣ de ἐπόμπευε.

Πομπεύς, έως (ὁ), пetpекъtopȣ, însoцitopȣ de чinева,=Πομπὸς. 2) (maĭ noȣ) însoцitopȣ de парадъ. [πομπὴ].

Πόμπευσις, εως (ἡ),=Πομπεία, însoцipe de парадъ [ші

Πομπευτὴρ (ὁ), поet: în локȣ de πομπευτὴς. [πομπεύω]. [de ȣnde

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ, поtpiвitȣ ла парадъ,

Πομπευτὴς, οῦ (ὁ), însoцitopȣ de парадъ. 2) însoцitopȣ de чinева ка кълъȣzȣ, saȣ de конвоĭȣ. [din

Πομπεύω, віit: -εύσω, (арх: ші поet:) însoцeskȣ, saȣ пetpекȣ пе чinева ка кълъȣzȣ, saȣ de конвоĭȣ. »Αὐτὸς μιν πόμπευον„. Od: N: (ші fiг:) "Ἑρμοῦ τέχνην πομπεύω„. Sof: 2) (обіч:) mepгȣ în (saȣ însoцeskȣ) парадъ, (ші în poma) tpiȣmfȣ, (Тȣрч:) fakȣ алаĭȣ; (de ȣnde 3) (прin întind:) ȣm блȣ mîndpȣ ші înгîmfatȣ. 4) екsпȣĭȣ în вedepea tȣtȣлор, daȣ de faцъ saȣ în пȣблікȣ; (în sensȣ de ръȣ кȣ ак: кȣ преп:) ватжокоpeskȣ, окъръskȣ (вezĭ πομπεία); (în цen:) nечinsteskȣ. «Ἐντεῦθεν καὶ πομπεύειν λέγομεν τοὺς κακόν τι δράσαντας, καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς μεθ' ὕβρεως ἀγομένους». Sхл: Грг: [ші

Πομπέω, поet: (foapte pap) în локȣ de πομπεύω. [din

Πομπὴ (ἡ), [πέμπω] порnipe, tpimitepe; Dȣmnezeeaskъ însȣfлape 2) însoцipe (sпpe чinste saȣ апъpape), (Fpanц:) oscorte, cortége. 3) (пaptik:) реліцioasъ цеpemonie, saȣ парадъ în чinstea вpe ȣnȣĭ zeȣ, saȣ omȣ,(în Poma) tpiȣmfȣ, (Тȣрч:)алаĭȣ. "Πομπὴν ἄγειν (πέμπειν, κατάγειν, ші чл:)». Лкs: 4) (în цen:) помпъ, мъpeцie, fалъ, лȣksȣ, (Fpanц:) faste, parade, pompe. [de ȣnde

Πομπικὸς, ὴ, ὸν, помпosȣ, fалnikȣ, tpi ȣmfалȣ. «Λόγος—». Лкs: [de ȣnde

Πομπικῶς, adв: кȣ кіпȣ помпosȣ; sпpe fалъ.

Πομπίλος (ὁ), (прinч:)=Πομπὸς; (ĭap пaptik: naȣt:) kondȣкъtopȣ; (de ȣnde) ȣnȣ felȣ de пeшte, че însoцeшte коръвiiле saȣ кіцiĭ. [ші

Πόμπιμος, η saȣ ος, ον, kontpiвȣitopȣ, saȣ înлesnitopȣ ла порnipe.«Κώπη—„. Sof: «Δαίμων—„. Лкs: sȣвt а кърȣĭa повъцȣipe se порneшte чinева (вezĭ ші πομπαῖος). 2) de tpimis, поtpiвitȣ ла порnipe, însoцipe, пetpeчepe, ші чл: 3) (пas:) tpimisȣ ла чinева. «Τὸ δῶρον Ἡρακλέϊ τὸ πόμπιμον„. Sof: [ші

Πόμπιος, α, ον,=Πομπικὸς. [din

Πομπὸς (ὁ, ἡ), порnitopȣ (însoцitopȣ, пetpекъtopȣ) de чinева; кълъȣzȣ. 2) tpimisȣ ȣndeва кȣ opdine (sъ dȣкъ, saȣ sъ zikъ чева), tpimisȣ, парламentapȣ. [πέμπω].

Πομποστολέω -ῶ, віit: -ήσω, порneskȣ парадъ, saȣ кȣ парадъ. 2) însoцeskȣ fлotъ, saȣ корабіе. [πομπὸς, στόλος].

Πομφολυγέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ бъшічĭ ка апа, kînd fepвe. [ші

Πομφολυγηρὸς, ὰ, ὸν,=Πομφολυγώδης. [ші

Πομφολυγίζω, віit: -ίσω,=Πομφολυγέω. 2) mъ ȣmплȣ de бъшічĭ. [πομφόλυξ].

Πομφολυγοπάφλασμα (τὸ), ком: бъшікъ de апъ колкotind, saȣ колкъitȣръ de бъшічĭ. [πομφόλυξ, παφλάζω].

Πομφολυγόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefakȣ чева în бъшічĭ. [ші

Πομφολυγώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о бъшікъ; saȣ каре faче бъшічĭ. [πομφόλυξ].

Πομφολυγωτὸς, ὴ, ὸν, ȣmfлatȣ ка о бъшікъ. «Περόνη—». Mtmt: Пал: кȣ гъmъліе ла къпътîiȣ. [πομφολυγόω].

Πομφολύζω, biit: -ύξω, fakŭ бъшічї ка апа, kînd ferбe, колкoteskŭ; (поet:) колкъїŭ, isворъskŭ. «Ἐκ δ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γλεφάρων—». Пind: [din

Πομφόλυξ, υγος (ἡ), бъшікъ de апъ. 2) (fir:) op че seamъnъ a бъшікъ; (їар партік:) вѫрікѫл павъzeї (алт: ὀμφαλὸς). 3) o гъteaлъ femeїaskъ de капŭ. 4) fлoapea zin гѫлѫї (minчinosѫлѫї арцintŭ-віŭ), че se лiпeшte пе капакѫл ші перецiї tonitoapeї. [πομφός]

Πομφολύσσω, biit: -ύξω,=Πομφολύζω.

Πομφὸς (ὁ), [πέμφιξ] бъшікъ, (Франц:) pustule. «Πομφῶν ὡς ὑπὸ κνίδης καταπίμπλαται». Iпкр:

Ποναθῇ, Dop: în локŭ de πονηθῇ, a 3: sinг: пeps de пas: nex: de sѫп:, ші

Πονεῦμες, Dop: în локŭ de πονοῦμεν, îm: прez: xot: ал лѫї...

Πονέω -ῶ, biit: -ήσω, ші έσω, (tpe: de кѫ: πεπόνηκα, ші чл:) (fъръ kazŭ) mѫnчeskѫ; osteneskŭ, обoseskŭ; (прiнч:) simцŭ dѫpepe; (кѫ ак: sinг: saŭ кѫ преп:) mъ doape вре o пapte a tpѫпѫлѫї; (fir: în цen:) sîntŭ în pea stape, пъtimeskŭ, mъ afлѫ stpimtopatŭ; (desпpe neînsѫfл:) sîntŭ пѫtpedŭ, stpikatŭ; (кѫ ак: прin întind:) лѫкpezŭ fakŭ; прin лѫкpape aгoniseskŭ; (кѫ ак: кѫ преп: mi pap поet: кѫ цen:) mъ îndeлetniчeskŭ ostenind ла чева; (pap stpъm:) прiчinѫїeskŭ dѫpepe; ръneskŭ; (în цen:) sѫпъpŭ. «Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην„. Гnom: «Τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν». Ksn: кѫ osteneaлъ amŭ aгonisit. (ші de sine пas:). «Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν, ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις». Aпкр: (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Ἐκ κατάῤῥου κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐπόνεον». Iпкр: (ші ел:) «Οἱ μὲν ὀδόντα πονοῦντες ἢ δάκτυλον». Пл: ші (aбsол:). «Τὰ πεπονηκότα τοῦ στρατοῦ». Лкs: (ші desпpe neînsѫfл:) «Στύλου πονήσαντος ὑπὸ χρόνου». Stp: пѫtpezitŭ, ші stînd sъ kazъ. (ші stpъm:) «Οὔ με πονεῖ». Пind: nѫ mъ sѫпъpъ, nѫ 'mї adѫчe osteneaлъ. (ші aбsол:). «Τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τῆς μελίσσης». Aпкр: (ші miж: поet:) Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο». Iл: B. (ші кѫ ак:). «Εἴδατα, ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονέονται„. Ткр: «Σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα». Iл: l. 'шї a sъвîpшit кѫpînd tpeвiлe. (ші кѫ преп:). "Οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερήν ὑσμίνην». Om: «Περὶ δόρπα πονέοντο». Iл: Ω. (ші кѫ цen: pap). Κείνων πεπόνησο». Ap: (ші кѫ dat: opг:). «Ὅπλα (Ἄγγεα), τοῖς ἐπονεῖτο„. Om: (ші aбsол:) «Πονεύμενος». Om: în локŭ de μαχόμενος (ші пas:). «Ἱερὰ πεποναμένα».Ткр: «Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη». Ткр: înвъцatŭ, deпpinsŭ, [πόνος]. [de ѫnde

Πόνημα (τὸ), лѫкpѫ sъвîpшitŭ, лѫкpatŭ кѫ osteneaлъ; (ші fir:) skpisŭ прozaikŭ, saŭ поemъ.

Πονημάτιον (τὸ), dim: ал лѫї πόνημα.

Πονήρευμα (τὸ), faпtъ pea ші вiклeanъ. [din

Πονηρεύω, ші (miж: кape este ші maї întpeв:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, sъвîpшeskŭ реле, вiклene faпte, mъ поpтŭ ръŭ saŭ вiклeneшte, sîntŭ netpeвnikŭ. 2) (fir: desпpe ръnї) mepгŭ în maї ръŭ, oвpinteskŭ; (ѫne-opї) пъtimeskŭ. «Τοῖς κατὰ νῆστιν πονηρευομένοις». Pѫf: [ші

Πονηρία (ἡ), ръѫtate, вiклenie, netpeвnічie; (ѫne-opї) faпtъ pea,=Πονήρευμα. [πονηρός].

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopŭ ла ръŭ, saŭ de реле. [πονηρὸς, διδάσκαλος].

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кѫ inimъ pea, saŭ ръŭ ла sѫfлetŭ. [πονηρὸς, καρδία].

Πονηροκρατέομαι -οῦμαι, biit: -θήσομαι, sîntŭ stъпînitŭ de ръї. [ші

Πονηροκρατία (ἡ), stъпînipe, пѫtepe a ръiлop. [πονηρὸς, κράτος].

Πονηρολογία (ἡ), вopвipe pea, netpeвnikъ, saŭ desпpe реле. [πονηρὸς, λόγος].

Πονηρόπολις, εως (ἡ), opaшŭ de ръї, saŭ netpeвnічї oamenї. (aшa a nѫmit Fiлiпŭ Maчedonianѫл ѫnŭ opaшŭ ал Трачiеї, ѫnde mъpцinise пе toцї ръi din statѫл sъŭ). [πονηρὸς, πόλις].

Πονηρός, ὰ, ὸν, (dѫпe ziч:) прiчinѫitopŭ, saŭ плinŭ de osteneaлъ ші tiкълoшie, osteniчosŭ, sъпъpъtopŭ; tiкълosŭ (de ѫnde mѫлt-mѫnчitѫл Еpкѫлŭ se ziчe πονηρότατος de Esiodŭ); (întp' aчeastъ însemnape їa tonѫл ла antenenѫлtimъ Eoлiчeшte dѫпe гpam:) «Ὦ πόνηρε» Apstf: tiкълoase. 2) (oвiч:) ръŭ, de pea пъpъвipe, destpъmatŭ, ші чл: (вezї ші μοχθηρός). «Κρεῖττον εὐήθη δοκεῖν ἢ πονηρὸν εἶναι„. Dm: «Πόνῳ πονηρὸς». Apstf: foapte netpeвnikŭ; (maї кѫ deoseвipe) «Πονηρός». Бis: dѫxѫл чел ръŭ, diaвoлѫл. (desпpe doвit:) «Πονηρὸν ἱππάριον». Лкs: прostŭ калŭ, de nimikŭ. «Πονηρὸν θηρίον». Dm: fъкъtoape de ръŭ. (desпpe лѫкр:). «Σῶμα πονηρὸν». Лкs: sлъвъnoгŭ, вeteaгŭ. «Κόμμα πονηρὸν». Apstf: monetъ minчinoasъ (калпъ). «Ὕδωρ πονηρὸν». Лкs: гpea. «Πονηρὰ τὰ πράγματα».

Dm: în pea, în proastъ stape. (ші ел:) «Πονηρὰ πράττων». Лкs: кървîа îї мергръ̆ тревіле. (ші în лок̆ de adв:) «Πονηρὰ βλέπειν». Dskp: a se вîta кв pea, selвatikъ кътътъръ. [πόνος].

Πονηρόφθαλμος (ό, ἡ), чел кв окîь̆ ръ̆, deokitorь̆ (nismaшь̆). [πονηρὸς, ὀφθαλμός].

Πονηρόφιλος (ό, ἡ), прietenь̆, îввitorь̆ de ръї oamenї. [πονηρὸς, φίλος].

Πονηρῶς, adв: ръ̆; (ші пароks:) Πονήρως, în proastъ, în pea stape, tikълошеште. «Πονήρως ἔχει». Лкs: se aflъ în pea stape; (desпре воалъ) este греь̆ волнавь̆. "Πονήρως πράττει». Лкs: пв 'ї мерг вine тревіле. [πονηρός].

Πόνησις, εως (ἡ), лвкраре, твпчіре, ostenipe, овosipe. [ші

Πονητέον, nosit: ал лвї πονέω. [ші

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, notpівitь̆, îndemînatikь̆, саь̆ воitorь̆ de a лвкра, a твпчі, a osteni. [πονέω].

Πονιάω -ῶ, гls: în лок̆ de πονέω.

Πονικὸς, ἡ, ὸν, =Πονητικὸς, îввitorь̆ de osteneалъ. [ші

Πονόεις, εσσα, εν, noet: ostenічosь̆, adвкътorь̆ de твлтъ osteneалъ. [πόνος].

Πονοπαίκτωρ, ορος (ὁ), noet: каре se жоакъ кв (ape întрв nimikь̆) ostenелелс. [πόνος, παίζω].

Πόνος (ὁ), [πένω, πέ‹ομαι, noate în afîn: mi кв ποινή] osteneалъ, твпкъ, лвкраре ostenічoasъ; лвпtъ; (naptik:) бъгълie. «Ἐν δὲ τῷ πόνῳ τούτῳ ἀπέθανον πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ». Ep: (în цеп:) aneвoinцъ; пекаzь̆; кinь̆; nenopочire, tikълошie; (вneорї) =Ἄλγος, dвpepe; (npin întind:) aгoniseaлъ npin твпкъ. «Τῶν ἐμῶν ὀδυνῶν πόνον». Eвp: (pap:) еклinsь̆ de soape саь̆ лвпъ; (вne-орї) în лок̆ de πόθος, dорь̆. Ἤ μήν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι». Il: B. dopeште. «Πόνον ἔχειν».Om: ші Tкp: =Πονεῖν, a osteni, a se лвпta. «Πόνον τιθέναι τινί». Es:=Πόνον παρέχειν». a adвче aneвoinge.

Πονтάρχης, ші Πόνταρχος, ου (ὁ),=Πονтοκράτωр, stъпînitorь̆ de mape. [πόντος, ἄρχω].

Πονтιὰς, άδος (ἡ), noet: în лок̆ de πонтία, mapitimъ, de mape. [ші

Πονтίζω, віit: -ίσω, noet: în лок̆ de καταπονтίζω, квfвndь̆ în mape. [ші

Πονтικὸς, ἡ, ὸν, de mape, mapinь̆; (овіч:) чел din Поnтвл Eвksinь̆. «Ῥίζα πονтικὴ„. med: ревентвл. "Δένδρον πονтικὸν„. Лкs: алвнь̆. (ші ел:) "Πονтικὰ (se înц: κάρυα)„. Лкs: алвпе. [ші

Πονтίλος (ὁ), вnь̆ felь̆ de пеште de mape. (вezїναυτίλος, ші πομπίλος). [mi

Πόντιος, α саь̆ ос, ον, чел din mape, mapinь̆. «Ἅλς ποντία„. Eвp: [πόντος].

Πόντισμα (τὸ), лвкрв квfвndatь̆ în mape. [ші

Πονтιστὴς, οῦ (ὁ), pap în лок̆ de καταπονтιστὴς, квfвndъторь̆ în mape. [ποντίζω].

Πονтοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [πόντος, βάπτω] квfвndatь̆ în mape.

Πονтόβροχος (ὁ, ἡ), noet: [πόντος, βρέχω] moїatь̆ în mape.

Πονтογένεια (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Πονтογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъсквtь̆ din mape (enit: ал Beнepeї). [πόντος, γένος].

Πονтόγονος (ὁ, ἡ), = Πονтογενής. [πόντος, γόνος].

Πονтόθεν, adв: noet: din mape. [πόντος].

Πονтοθήρης, ου (ὁ), noet: Ion: вînъторь̆ în mape, neскарь̆. [πόντος, θήρα].

Πονтοκράτωρ (ὁ, ἡ),=Πονтομέδων, stъпînitorь̆ de mape. [πὸντος, κράτος].

Πονтοκύκη (ἡ), [πόντος, κυκάω] твїepe tървкръtoape ка mapea.

Πονтομέδουσα, ης (ἡ), noet: fem: ал лвї

Πονтομέδων, οντος (ὁ), noet: [πόντος, μέδω] îмпърать̆, stъпînitorь̆ de mape. (enit: ал лвї Neптвнь̆). [πόντος, μέδων].

Πονтοναύτης, ου (ὁ), noet: în лок̆ deναύτης, mapinарь̆. [πόντος, ναύτης].

Πόντονδε, adв: noet: ла (кътре) mape.

Πονтοπλάνητος (ὁ, ἡ), каре se ръtъчеште пе (околеште felврite) търї. [πόντος, πλανάομαι].

Παντοπλάνος (ὁ, ἡ), = Παντοπλάνητος. [πάντος, πλάνη].

Παντοπόρεια (ἡ), noet: fem: ал лвї понtопόρος.

Πονтοπορεύω, віit: -εύσω, ші

Πονтοπορέω -ῶ, віit: -ήσω, кълътopeskь̆ пе mape. [ші

Πονтοπορία (ἡ), =Θαλασσοπορία. [din

Πονтοπόρος (ὁ, ἡ), кълътorь̆ пе mape. «Ναῦς—». Om: «Ναύτης — ». Enгp: [πόντος, πόρος].

Πονтοποσειδῶν, ῶνος (ὁ), kom: în лок̆ de понtомέδων. [πόντος, Ποσειδῶν].

Πόντος (ὁ), [în afin: кв βένθος] лвчівл търїї; (în цеп:) mapea. «Ὁ Εὔξεινος πόντος». Пόntвл свksinь̆, саь̆ mapea neагръ; (naptik: npin întind:) провинgia Поntвлвї; (fir:) твлцime непвтъратъ. «Χρυσίου—„. (Fenks: în) At:

Πονтοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înквпвnatь̆

(околіть, înkonжвraть) de mape. [πόντος, στέφω].

Ποντοτίνακτος (ὁ, ἡ), noet: [πόντος, τινάσσω] isвiть de валвріле мъріі, църтвраш.

Ποντοφάρυγξ, υγγος (ὁ,ἡ), înriцitoape de mape; (kom:) mînkъчosь,=Ποντοχάρυβδις. [πόντος, φάρυγξ].

Ποντόφι φιν), noet: în локь de πόντου, saь πόντῳ.

Ποντοχάρυβδις, εως (ἡ), noet: xapiвdis, saь înriцitoape de mape; (kom:) mînkъчosь, nesъцiosь (гъръ ѕandь). [πόντος, χάρυβδις].

Ποντόω -ῶ, вiit: -ὠσω, ѕakь (prefakь чева în) mape, notoneskь. [πόντος].

Ποσφάγος (ὁ, ἡ),=Ποηφάγος.

Ποπάνευμα (τὸ), noet: [ποπανεύω] în локь de...

Πόπανον (τὸ), [πέπτω]= Πέμμα, пръжiтвръ, saь вnь ѕelь de niть laть, sввцipe ші potвndъ (npinч:) de ofepit în жертѕъ.

Πόπαξ, interiекц: въitъt; = Πόποι, ші Πύπαξ.

Ποπὰς, άδος (ἡ), pap în локь de πόπανον.

Ποπίζω, вiit: -ίσω, [imit:] stpirь ка пвпъza.

Πόποι, ші (pap) Ποποῖ, interiекц: въitъt: (овіч:) «Ὦ πόποι, saь (dвпe алціі) ὦ πόποι». Om:=Ὦ θεοί, o zeiлor! (kape în лiмва Dpioniлor se nвmїaь πόποι) [maї проваб: în afin· кв папаὶ] ваї! Dвmnezeвле! ші чл:

Ποππύζω, вiit: -ύσω, [imit: de ачі] nвnь, saь ѕakь кв гвра вnь sвnetь asemenea кв ал сървtъріі; mînrїїь калвл кв вnь astfel de sвnetь din ввze; stpirь, кеть пе чіпева съ вie (npinч: преквт se stpirъ гъіпеле, saь квт se bestesk întpe dînшiї amopeзaціі); ѕakь din ввze nst, nsl; saь лавdь ка кв плesnipea din палme; onpeskь тръsnetвл (преквт овічпкїаь, ші înкъ овічпкїesк a ѕaче църанії, kînd tвnъ). «Κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν. Apstf: (în Tкр:) kîntь din чimnoїь, вкчївть, saь tiлinгъ. "Καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν». Tкр:

Ποππυλιάζω, вîit: -άσω, ші

Ποππύσδω, Dop: în локь de ποππύζω. [de вnde

Πόππυσμα (τὸ), ші Ποππυσμὸς (ὁ), ѕвnetь ѕъkвtь din ввze nentpв mînrїїepe de каль, кетape, аплавdape, ші чл: «Δίδαγμα δὲ ἐστὶ τοῦ (ἵππου) καὶ τὸ ποππυσμῷ μὲν πραΰνεσθαι». Ksn:

Πορδακὸς, ἡ, ὸν, вблг: saь грєш: în локь de παρδακός.

Πορδάλεος, α, ον, noet: în локь de παρδάλεος, 2) (Лкsїn:) въшinosь; пвtвposь.

Πορδαλιαγχὲς, noet: în локь de παρδαλιαγχὲς. [din

Πόρδαλις, εως (ἡ, ші ὁ), noet; în локь de πάρδαλις.

Πορδὴ (ἡ), [πέρδω] въшinъ. [de вnde

Πόρδων, ωνος (ὁ), въшinosь; пвtвposь; neрвшinatь.

Πόρε, noet: a 2: sinr: neps: de порвнч: saь în локь de ἔπορε, a 3: sinr: neps: de nex: ал хоt: πόρω.

Πορεία (ἡ), трєчере; вмблеть, мерцере; кълътopie; (акт:) трєчере прintp' o stpîmtoape de апъ; (fir:) кіпь de віацъ, пвptape. [πορεύω].

Πορεῖν, nex: 2: de inf: ал neîntp: πόρω =πορεύω («Πῶς ἄν τις τὸν Θησέα δεῦρο πόροι».; Sof:). saь (маї des) daь міжлокь de чева, înлesneskь, кънвїeskь чева. «Πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσι τιμὴν ἔπεσθαι,,. Il: I: (вezї ші πέπρωμαι).

Πορεῖον (τὸ), mашinъ de a порні, a transnopta чева (вezї ші πόριον); (fir:) кълтвїалъ de dрвmь. [ші

Πόρευμα (τὸ), кълътopie гъквтъ. [din

Πορεύομαι, вezї πορεύω. [din

Πορεὺς, έως (ὁ),=Πορθμεὺς.

Πορεύσιμος, ος ші (pap) η, ον, пе каре, ѕаь прin каре noate чіпева съ меargъ, съ трeакъ, ѕаь ѕъ вмбле, de кълътopit. 2) аплекать, ѕаь îndemînatikь ла кълътopipe. [din

Πόρευσις, εως (ἡ), Sxл: în локь de πορεία, трєчере, ші чл:

Πορευτέον, nosit: ал лвї πορεύομαι. [ші

Πορευτικὸς, ἡ, ον, вмблъторь, ѕаь овічпвitь (гъквть din natъръ) a вмбла. [ші

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, треквть, ѕаь пвtinчosь de a se трєчe, transnopta. «Πῦρ πορευτὸν». Esxл: anpinsь din мвnte în мвnte nentpв pesnîndipe de înквnoшtinцape. 2) (вneopї) прin каре a треквt, ѕаь noate трєчe чіпева,=Πορεύσιμος. [din

Πορεύω, [πόρος] вiit: -εύσω, (маї de мвlte орї noet:) трекь, ѕаь порneskь, dвkь пе чіпева вndева. «Ποῖ με πορεύσεις»; Eвр: "Τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι,,. Il: «Νέσσου, ὃς τὸν ποταμὸν Ἔυηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε,,. Sof: (ші desnpe neînsѕfл:) «Πατρὶ ἐπιστολὰς πόρευσαν,,. Sof: 2) noet: în локь de πορίζω, daь міжлоаче, înlesneskь, кънвїeskь, ѕаь прокврь «Ἐγω πορεύσω χρυσὸν». Eвр: 3) (pap ел: ѕаь nestp:) мергь, вмбле, кълътopeskь; (між: кв ак: кв преп:) трекь, мъ dвkь

ȣndeва; (кȣ цen: кȣ преп:) віȣ de ȣndeва. «Πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα». Ksn: «Πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς». Ksn: "Ἐβουλεύοντο τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατά γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πορεύεσθαι». Ksn: «Μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρός τοὺς„... Iskp: «Τὰ δύσβατα πορεύεσθαι». Ksn: (ші кȣ цen: saȣ dat: кȣ преп:) «Παρὰ βασιλῆος πορεύομενοι». Ep: «Ἐὰν παρακαλέσωσί σε ἀσεβεῖς λεγοντες, ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν,.. μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν». Skp:

Πορθέω -ῶ, [πέρθω] віit: -ήσω, прadȣ, жъfȣїeskȣ, пȣstiezȣ. «Πόλιν («Τεῖχος, «Χώραν) —„ Лкs: (ші fiг:) «Κόρας βίᾳ πορθουμένας». Eȣp: silȣindȣ se, nevinstindȣ se. (ші пas:) «Πεπόρθημαι„. Плt: m' amȣ пръпъdit. 2) înпресорȣ четate. "Τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸ τεῖχος διώξαντες ἐπόρθησαν». Diod: [de ȣnde

Πόρθημα (τὸ), пръdъtȣръ, saȣ прadъ. 2) = кȣ..

Πόρθησις, εως (ἡ), пръdape, жъfȣipe, пȣstiipe de орашȣ, ші чл: [ші

Πορθητὴς υῦ (ὁ), пръdъtорȣ. жъfȣitорȣ; віpȣitорȣ. [de ȣnde

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ, saȣ îndemînatikȣ ла пръdape.

Πορθήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локȣ de πορθητὴς.

Πορθμεία (ἡ), a трече пе кълъtорї dinколо пеste mape saȣ pîȣ. [ші

Πορθμεῖον (τὸ), вadȣ, пе ȣnde трече чінева, stpimtoape de mape, saȣ pîȣ. 2) баркъ, лȣntpe, каікȣ, че слȣжеште ла тре чере de pîȣ, ші чл: 3) (îm:) плata, че se dъ пentpȣ тречере de pîȣ, ші чл: [ші

Πόρθμευμα (τὸ),=Πορθμεία, saȣ Πορθμὸς. [πορθμεύω].

Πορθμεὺς, έως [πορθμὸς], ші

Πορθμευτὴς, οῦ (ὁ), трекъtорȣ кȣ баркъ de кълъtорї dinколо de mape saȣ de pîȣ; (în цen:) каікчіȣ, лȣntpapȣ. [ші

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла тречере de апъ кȣ лȣntpea, însȣшitȣ лȣntpapȣлȣї. [din

Πορθμεύω, віit: -εὺσω, [πορθμεὺς] трекȣ (пе алtȣл, saȣ însȣmї) stpimtoape de апъ, (ad:) dinколо de mape, saȣ de pîȣ; (поet: în цen:) трекȣ прin чева (акt: saȣ nestp:). "Πορθμεύειν πόδα ἢ ἴχνος„. Eȣp: înaintezȣ; (ші ел:) «Τὶς ποτ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει»; Eȣp: (ші пas: saȣ miж:) «Λευκὸν αἰθέρα πορθμευόμενος„. Eȣp: пetpekînd; (ȣne-орї neȣt:) sîntȣ трекъtорȣ кȣ барка, лȣntpapȣ· «Ὕδωρ Ἀχέροντος πορθμεύειν». Епгр:

Πορθμήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de πορθμεῖον.

Πορθμία (ἡ), =Πορθμεία.

Πορθμίδιον (τὸ), dim: ал лȣї πορθμεῖον.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, =Πορθμευτικὸς.

Πορθμίον (τὸ),=Πορθμεῖον.

Πορθμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣї πορθμεῖον, лȣntpiцъ, каічелȣ. 2)=кȣ ..

Πορθμὸς (ὁ), [πόρος]поet: тречере dinколо (акt: saȣ nestp:); (în прozъ обіч:) локȣ de mape stpimtȣ, пе ȣnde трече чінева dinколо, вadȣ de трекъtoape; (în цen:) поptmȣ, stpimtoape de mape (Тȣрч: вогаzȣ), saȣ de ȣskatȣ.

Πορίζω, віit: -ίσω, (поet: ші dȣпе ziч:) deskizȣ (saȣ adȣкȣ ла) dpȣmȣ. «Θεῶν καλῶς πορίζόντων„. Eȣp: (de ȣnde 2) (обіч: fiг:) aflȣ, înлesneskȣ miжлоаче кȣїва, saȣ (miж:) miemї; (în цen:) къпȣїeskȣ, saȣ (miж:) îmї къпȣїeskȣ чева. «Τροφὴν («Τὰ πρὸς τὸν βίον) —». Лкs: "Ἀπὸ τῆς γεωργίας ἄνθρωποι τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται». Ksn: (ші пas:) «Ἐκ τούτου τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις πορίζεται». Ksn: 3) (Matmt: ші Лоц:) skoцȣ конклȣsie (dape кȣ sokoteaла); dовedeskȣ. [ші

Πόριμος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ dъ тречере прin чева dinколо,=Πορεύσιμος; (med:) =Διαχωρητικὸς. «Οἶνος—„. Гал:(de ȣnde 2) (обіч: fiг:) чел че аре miжлоаче, înлesnitȣ, saȣ destoїnikȣ a afла кіпȣ, saȣ miжлокȣ în чева, înлesnitорȣ de miжлоаче. «Πόριμος αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανος». Eȣp: «Ἄπορα πόριμος». Esхл: Промt: 2) (ȣne -орї) лesne de къпȣit, saȣ de aflat. [ші

Πόριον (τὸ),=Πορεῖον, Πορθμεῖον, лȣntpe, баркъ пentpȣ тречере de ostaшї dinколо de апъ, (pîȣ, ші чл:), (Fpanц:) redeau, ponton. [πόρος].

Πόρις, ιος, (ἡ), (pap) în локȣ de πόρτις.

Πόρισμα (τὸ), op че îшї къпȣieште чінева, folosȣ, кîштігȣ, ші чл:; (обіч: Matm:) конклȣsie din предоveditъ теоремъ, (Fpanц:) corollaire. [πορίζω]. [de ȣnde

Πορισματικῶς, adв: în felȣ de конклȣsie.

Πορισμὸς (ὁ), aflape, къпȣipe de miжлоаче; (în цen:) dobîndipe,кîштігape. [ші

Πορισтέον, пosit. ал лȣї πορίζω. [ші

Πορισтὴς, οῦ (ὁ), къпȣitорȣ de чева алtȣїа, saȣ лȣішї. «Οἱ λῃσταὶ πορισтὰς αὐτοὺς καλοῦσι νῦν„. Apstf: 2) (пaptik:) повъцȣitорȣ despre крештереа venitȣрілор пȣбліче, saȣ despre ikonomia statȣлȣї, (fpanц:) financier; (în Atena) însъpчinatȣл кȣ ачеastъ înгріжіpe, (ка акȣm) ministpȣ de finanцъ. [ші

Πορισтικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ ла къпȣipe лȣішї saȣ алtȣїe de чева, saȣ a-

flъtopŭ, пъskoчitopŭ de miжлoaче. «Τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις„. Ksn: 2) (τόπος, локŭ) înлesnitŭ ла къпѫiрea, saŭ къпъtapea челор tpeбѫinчoase. [ші

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, къпѫitŭ, saŭ пѫtinчosŭ a se doбindi. [πορίζω].

Πορκεὺς, έως (ὁ, ἡ), пeskѫitopŭ кѫ кошѫрĭ de пeшte. [πόρκος].

Πόρκης [în afin: кѫ πόρκη], ου (ὁ), черкѫл (вeрiга), че ціne вîрfѫл sѫліцeĭ înцeпenitŭ пe masdpaкŭ. (вezi ші ...

Πόρκος (ὁ), [ἕρκος, ἄρκυς] = κύρτος, кошŭ de пeшte, saŭ de пeskѫit. 2) At: арх: în локŭ de χοῖρος, [de aчĭ] поркŭ (ші Лat: porcus). (вezĭ ші πρόξ).

Πορνεία (ἡ), кѫрвie. [ші

Πορνεῖον (τὸ), локŭ (tpaкtipŭ) de кѫрвъsъpie. [ші

Πορνεύτρια(ἡ), поet: în локŭ de πόρνη. [din

Πορνεύω, вiit: εύσω, faкŭ пe чinева (skoцŭ din minцĭ) a кѫрвi; (пas:) mъ desfpînezŭ în кѫрвie. [din

Πόρνη (ἡ), [πέρνημι] (проп: ші dѫпe ziч:) роaбъ кѫmпъpatъ; (de ѫnde oвiч:) кѫрвъ. [de ѫnde

Πόρνης, ου (ὁ), поet: (pap) în локŭ de πόρνος. [ші

Πορνίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ πόρνη. [ші

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, кѫрвeskŭ, saŭ însѫшitŭ кѫрвii. «Πορνικὸν τέλος». Esx: tpiбѫtѫл, че плътĭaŭ кѫрвeлe.

Πορνοβοσκεῖον (τό), = Πορνεῖον. [ші

Πορνοβοσκέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskŭ (ціŭ tpaкtipŭ de) кѫрвe. [ші

Πορνοβοσκία (ἡ), ціnepe de кѫрвe (пentpѫ sпeкѫлaцie). [din

Πορνοβοσκὸς (ὁ, ші ἡ), хръnitopŭ (ціitopŭ de tpaкtipŭ) de кѫрвe. [πόρνη, βόσκω].

Πορνογενὴς, έος, ші Πορνογέννητος (ὁ, ἡ), fъкѫtŭ, пъskѫtŭ din кѫрвie. [πόρνη, γείνω, saŭ γεννάω].

Πορνογράφος (ὁ, ἡ), zѫгръвitopŭ de кѫрвe; saŭ skpiitopŭ desпpe dînseлe, вiоgpafŭ de кѫрвeлe чeлe вestite. [πόρνη, γράφω].

Πορνοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopŭ de кѫрвie, saŭ de кѫрвe, (Tѫрч:) пezeвenгĭŭ; (пpin întind:) desъвîршitŭ întp' aчeastъ demopaлisaцie. [πόρνη, διδάσκαλος].

Πορνοκοπία (ἡ), пeкontenitъ пetpeчepe кѫ кѫрвe. [din

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ), neînчetat пetpeкъtopŭ în (datŭ кѫ totѫл ла) кѫрвъsъpiĭ, foapte кѫрвapŭ. [πόρνη, κόπτω].

Πορνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeбѫnŭ dѫпe кѫрвe. [πόρνη, μαίνομαι].

Πορνομοιχής, έος (ὁ, ἡ), кѫрвapŭ ші пpeкѫрвapŭ de o datъ; foapte desfpînatŭ în кѫрвъsъpiĭ. [πόρνος, μοιχός].

Πόρνος (ὁ), чeл че кѫрвeшte, saŭ se кѫрвeшte. "Ὥραν ἐάν τις ἀργυρίου πωλῇ, πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσι». Ksn: [πέρνημι].

Πορνοσκόπος (ὁ, ἡ), пpiвitopŭ, oкitopŭ de кѫрвe, кѫрвapŭ. [πόρνη, σκοπός].

Πορνοσύνη (ἡ), поet: = Πορνεία.

Πορνοτελώνης (ὁ), вameшŭ de кѫрвe, saŭ лѫъtopŭ de ла stъпînipe пpin kontpaкtŭ stpînцepea tpiбѫtѫлѫĭ кѫрвeлop; saŭ кѫmпъpъtopŭ de вoe de a ціnea tpaкtipŭ de кѫрвe. [πόρνη, τελώνης].

Πορνότριψ, [πόρνη, τρίβω] ιβος (ὁ), = Πορνοκόπος.

Πορνοφίλας, α, Dop: în локŭ de ..

Πορνόφιλος (ὁ), ĭѫбitopŭ de кѫрвe. [πόρνη, φίλος].

Πορoποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ, deskizŭ dpѫmŭ, tpeчepe; (med:) deskizŭ пopiĭ tpѫпѫлѫĭ. [ші

Πορoποιία (ἡ), faчepe de tpeчepe, de dpѫmŭ; saŭ deskidepe de пopiĭ tpѫпѫлѫĭ. [πόρος, ποιός].

Πόρος (ὁ), [πείρω] tpeчepe; (oвiч:) = Πορθμός, stpimtoape de aпъ, пe ѫnde пoate чinева tpeчe din коло de mape, saŭ de pîŭ. «Ἰόνιος («Ὠκεανοῦ) πόρος». Пind: ші Es: tpeкъtoape (în Ep: пѫnte); (maĭ des) калea, че ѫpmeazъ oвiчnѫit кълъtopiĭ пe mape (пpinч: плѫtind пe лîngъ цъpmѫpĭ, saŭ tpeкînd stpimtopĭ). «Τοὺς τὴν μεσόγαιαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους». Tѫч: пe цъpmŭ de mape, asѫпpa dpѫmѫлѫĭ коръбiiлop. «Εἶναι γὰρ αὐτοὺς (τοὺς Μεσσηνίους) ἐν πόρῳ μάλιστα τῆς Σικελίας». Tѫч: (în întind:) mapea, лѫчiѫл mъpiĭ. «Πόρους ἁλός». Od: M. (în цen:) локŭ de tpeчepe, dpѫmŭ; каnaлŭ, гaѫpъ; (de ѫnde пaptiк:) пeвъzѫteлe гъѫpĭ a лe tpѫпѫлѫĭ, [de aчi] пopiĭ, пpin кape ese sѫdoapea; плъmîniĭ (saŭ fipeлe, de кape atîpnъ fлѫtѫpiĭ) ѫnop insekte; (fir:) кiпŭ, miжлoкŭ de a sъвîpши чeвa, (iap пpinч:) de a doбîndi чeлe tpeбѫinчoase; (de ѫnde în цen:) вenitŭ. «Πόρον χρημάτων». Ksn: (кape a ші skpis) «Περὶ πόρων». desпpe вenitѫpiлe пѫбліче але Ateneniлop. (ші aбsoл:) «Οὐδὲ πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος». Ep: «Οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν». Ep:

Πορπάζω, вiit: -άσω, = Πορπάω.

Πορπακίζω, вiit: -ίσω, aпѫкŭ skѫtѫл de

mînȣшъ, saȣ de вepiга din miжлокȣ de dinъȣntpȣ. || (miж:) mъ apmezȣ кȣ sкȣtȣ. [πόρπαξ].

Πορπακοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptȣ, цiȣ павъza de mînȣшъ (de халкаоа de dinъȣntpȣ). [πόρπαξ, φέρω].

Πόρπαμα (τὸ), Dop: în локȣ de πόρπημα.

Πόρπαξ, ακος (ὁ), mînȣшъ (вepiга de dinъȣntpȣ) a sкȣtȣлȣĭ, (алt:) ὄχανον. 2) (în Eȣp:) o пapte a гъtелеĭ калȣлȣĭ, (поate) къпецелȣл fpîȣлȣĭ, (Fpanц:) la têtière. [ші

Πορπάω -ῶ, вiit: -άσω, saȣ -ήσω, înкеĭȣ кȣ копкъ saȣ каtapamъ. [din

Πόρπη (ἡ), [πείρω] (прinч:) кiotoapea копчеĭ; (în цen:) копкъ; nastȣpȣ, ші чл: (вezĭ ші περόνη). [de ȣnde

Πορπηδὸν, adв: în feлȣ de копкъ, saȣ кiotoape.

Πόρπημα (τὸ), хаĭnъ înкеĭatъ кȣ копкъ, saȣ nastȣpĭ, (алt:) ἐμπόρπημα. 2) în локȣ de πόρπη. [πορπάω].

Πορπόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Πορπάω. [de ȣnde

Πόρπωμα (τὸ), = Πόρπημα.

Πόῤῥω, adв: în локȣ de πρόσω [in metat: πόρσω], depapte înainte, пpea depapte; (pap desпpe timпȣ) tîpziȣ; maĭ în ȣpmъ; de aчi în коло. «Παρεὼν μάλα σχεδὸν εἴδετο πόῤῥω». Tкp: «Πόρρω ποιεῖν, saȣ γίνεσθαι». Лкs: (ші fiг:) "Προβαίνειν πόῤῥω μοχθηρίας„. Ksn: «Πόῤῥω δεινῶν». Sin: кȣ ковîpшipe. «Μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα„. Dm: (ші timп:) «Ἤδη δὲ πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης». Esx: «Ὡς δὲ τὴν νύκτα ἠγρύπνησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόῤῥω τῆς ἡμέρας». Ksn: «Πόῤῥω τῆς νυκτὸς saȣ τῶν νυκτῶν». Пл: «Πόῤῥω τῆς ἡλικίας„. Ksn: în вîpstъ înaintatъ; (ші aвsoл:) «Πόῤῥω πεπαίνεται». Tкp: tîpziȣ. (ші кȣ aptiк:). «Ὁ πόῤῥω». Лкs: depъptatȣ, stpeinȣ; (ȣne-opĭ fiг:) печеркатȣ, neштiitopȣ. «Τὸ πόῤῥω». Лкs: чe este depъptatȣ (локȣ saȣ timпȣ). (вezĭ ші πρόσω). [de ȣnde

Πόῤῥωθεν, adв: de depapte; (timп:) de лa înчепȣtȣ, de mȣлtȣ. "Πόῤῥωθεν ἀναγινώσκειν». Пл: «Πόῤῥωθεν ἀρχόμενος». Пл: «Οὐ πόῤῥωθεν». Sin: nȣ de mȣлtȣ. [ші

Πόῤῥωθι, adв: depapte, în depъptape. [ші

Πορῤῥώτατος, η, ον, foapte depъptatȣ. || (neȣt:) Πορῤῥώτατα, adв: în локȣ de ...

Πορῤῥωτάτω, adв: sȣпpл: aл лȣĭ πόῤῥω, foapte depapte.

Πορῤῥώτερος, α, ον, maĭ depъptatȣ || (neȣt:) Πορῤῥώτερον, adв: în локȣ de...

Πορῤῥωτέρω, adв: компap: aл лȣĭ πόῤῥω, maĭ depapte (înainte), (desпpe локȣ, ші ші timпȣ). "Πορῤῥωτέρω τῆς φήμης προβῆναι». Лкs: a doвîndi maĭ mȣлtъ pepȣtaцie. «Πορῤῥωτέρω τῆς ἑβδόμης». Бisep: peste... (ші fiг:) »Ἀγαλλόμενοι τῇ νίκῃ ἐδίωξαν πορῤῥωτέρῳ τοῦ καιροῦ». Ksn: peste mъsȣpъ (вezĭ mi προσωτέρῳ). (ші кȣ aptiк:). «Ὁ πορῤῥωτέρω». Лкs: чeл depъptatȣ maĭ mȣлt. "Τὰ πορῤῥωτέρω». Лкs: = Τὰ περαιτέρω. [de ȣnde

Πορῤῥωτέρωθεν, adв: de maĭ depapte; saȣ de maĭ 'nainte.

Πορσαίνω, вiit: -ανῶ, поet: = Πορσύνω.

Πόρσιον, adв: поet: în локȣ de πορῤῥωτέρω, πορῤῥώτερον. [πόρσω]. [de ȣnde

Πόρσιστα, adв: în лoвȣ de πορῤῥωτάτω, πορῤῥώτατα.

Πορσύνω, [πόρω, πόρσω] вi t: -υνέω -υνῶ, поet: (saȣ pap проz:) daȣ, къпȣĭeskȣ; (oвiч:) гъteskȣ; konstpȣĭȣ; (în цen:) faкȣ, прiчinȣĭeskȣ; sъвîpшeskȣ; (ȣne-opĭ) înгpiжeskȣ, каȣtȣ; чinsteskȣ, adopȣ, пpeцȣĭeskȣ пpea mȣлt; (ĭap dȣne Esix:) провокȣ, îndemnȣ, întъpîtȣ, pesколȣ. "Πορσύνειν λέχος„. Om: (fp:) a mъtȣpa, a depetiка пatȣл, (în menaжatъ eкsпpesie) a se înпъpтъші din пatȣл кȣĭвa, ad: a se înпpeȣna tpȣпeшte (прinч: desпpe кȣpвъ). "Οὐκ εἶμι κείνου πορσυνέουσα λέχος». Іл: Г. «Οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσαι». Апл: nemъpitate. «Πορσύνειν τὰ τοῦ θεοῦ». Ep: «Θεὸν ὡς πορσυνέουσιν„. Апл: «Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυνε». Hind: пpeцȣĭeшte, saȣ цine minte. «Πορσύνειν τὰ ἐπιτήδεια (κακὸν τοῖς πολεμίοις)». Ksn: (ші пas:) «Ὡς δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ οὕτως ἐπορσύνετο». Ksn: s'a iкonomisit. [din

Πόρσω, adв: în локȣ de πρόσω, saȣ πόῤῥω.

Πορτάζω, вiit: άσω, naskȣ, fatȣ (desпpe жȣnikъ, saȣ mînzatъ); sъpȣ (ка ȣnȣ вiцелȣ), sвȣpdezȣ. [πόρταξ].

Πορτάκιον (τὸ), вiцелȣшȣ, saȣ вiцелȣшъ. [dim: aл лȣĭ ...

Πόρταξ, ακος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de πόρτις.

Πορτὶ, пpeп: (în diaл: Kpet:) în локȣ de προτί=πρό.

Πόρτις, [φέρω] ιος (ἡ, ші pap ὁ), вiцea, ші вiцелȣ; mînzatъ, ші mînzatȣ; (fiг:) fatъ, saȣ fлъкъȣ. «Κεραὴ πόρτις». Opf: чepвoaĭкъ. (вezĭ ші πρόξ).

Πορτιτρόφος (ὁ, ἡ), поet: хpъnitopȣ de вiцeĭ, saȣ îndemînatiкȣ лa пъшȣne de вaчĭ «Ἤπειρος—». Om: Imn: [πόρτις, τρέφω].

Πορφύρα (ἡ), порfiръ, saŭ пѫрпѫръ, ѫnŭ felŭ de skoĭkъ de mape, zeama кърia se întpeбѫinца de въпsea. 2) преціоasa рошіе (kîpmîzie) въпsea, че se fъчеа ла чеї векї dintp' ачеastъ кокілъ. 3) пînzъ (прinч: de лînъ) въпsitъ кѫ порfiръ; (партік:) порfiръ, îmпъръteaskъ man'ie; (de ѫnde прinîntind:) îmпъръteaskъ stъпînipe, îmпъръціе. «Πλατεῖα —». Лкs: рошіа бaтъ a тоцеї патрічіілор Pomeї, (Лат:) latus clavus [de ѫnde

Πορφυραῖος, α, ον, преа рар, saŭ înd: în локŭ de πορφύρεος.

Πορφυράνθεμος, ші Πορφυρανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ fлорї рошії, saŭ въпsitŭ în fацъ порfiріе. [πορφύρα, ἄνθος].

Πορφύρειον, saŭ (маї корektŭ) Πορφυρεῖον (τὸ), лѫкръtopie de порfiръ, saŭ въпsitopie în fацъ порfiріе. [ші

Πορφόρειος, α, ον, ші Πορφύρεος -οῦς, έα ᾶ, εον -οῦν, (компар: πορφυρώτερος, -ώτατος) порfiріŭ, saŭ въпsitŭ кѫ порfiръ (рошѫ înкisŭ, морікŭ); (прin întind:) negрѫ, întѫnекosŭ, saŭ въпsitŭ кѫ sînцe. «Πορφύρεος θάνατος». Om: a челѫї omopitŭ în pesбоїŭ; saŭ (simп:) în локŭ de μέλας, negрѫ. «Πορφυροῦν ἀντὶ μέλαν· ἐοίκασι γάρ πως ἄμφω τὰ χρώματα· ἐπεὶ ἐγγὺς μελανίας ἐστὶ καὶ τὸ πορφυροῦν». Eѫst: «Κῦμα πορφύρεον». Іл: A. «Ἅλα πορφυρέην» Іл: П. (вezї ші οἴνοψ). [ші

Πορφυρεὺς, έως [πορφύρα], ші

Πορφυρευτὴς, οῦ (ὁ), пeskapŭ de порfiръ, saŭ лѫкръtopŭ de (въпsitopŭ кѫ) порfiръ. [ші

Πορφυρευτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de лѫкръtopѫл порfiреї, saŭ de лѫкрѫл лѫї. [din

Πορφυρεύω, ші (між:) -εύομαι, віit: -εύσω -εύσομαι, пeskѫїeskŭ порfiре, saŭ въпseskŭ кѫ порfiръ. [πορφυρεὺς].

Πορφυρέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: (маї noŭ) în локŭ de πορφύρω. [ші

Πορφυρίζω, віit: -ίσω, sîntŭ кam (бaтŭ în) порfiріŭ. [ші

Πορφύριον (τὸ), dim: ал лѫї πορφύρα. 2) (ѫne-орї) în локŭ de πορφυρεῖον. [ші

Πορφυρὶς, ίδος (ἡ), вешmîntŭ порfiріŭ. 2) ѫnŭ felŭ de пasъре (алta dekît πορφυρίων). [ші

Πορφυρίτης, ου (ὁ), ші Πορφυρῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кѫ порfiра. "Λίθος —». рошіе somaкіе [ші

Πορφυρίων, ωνος (ὁ), ѫnŭ felŭ de пasъре (поtîpnike, saŭ рацъ) кѫ чокѫл ші пічоареле рошії (вezї At: Θ: 368: ші λαθιπορφυρὶς). 2) ѫnŭ felŭ de кitŭ. ші 3) ѫnŭ felŭ de каракатіцъ. [πορφύρα].

Πορφυρόβαπτος (ὁ, ἡ),=Πορφυροβαφὴς. [ші

Πορφυροβαφεῖον (τὸ), въпsitopie кѫ порfiръ. [ші

Πορφυροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitŭ кѫ порfiръ, порfiріŭ. [ші

Πορφυροβάφος (ὁ. ἡ), въпsitopŭ кѫ порfiръ. [πορφύρα, βάπτω].

Πορφυρογέννητος (ὁ, ἡ), пъskѫtŭ în порfiръ (în камеръ de палатŭ înпodoбitŭ кѫ порfiръ), (ad:) înпъръцind tatъл sъŭ. (вezї πορφύρα). [πορφύρα, γεννάω].

Πυρφυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѫл (asemenea) порfiреї. [πορφύρα, εἶδος]. [de ѫnde

Πορφυροειδῶς, adв: în felŭ de порfiръ,

Πορφυρόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de πορφύρειος, порfiріŭ; (în цen:) арътosŭ (ка ре бate ла окїŭ). [πορφύρα].

Πορφυρόζωνος (ὁ, ἡ), пѫртъtopŭ de порfiріе înчinгъtoape. [πορφύρα, ζώνη].

Πορφυρόκαυλος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кѫ коtopŭ порfiріŭ (рошѫ). [πορφύρα, καυλός].

Πορφυροκλέπτης, ου (ὁ), fѫрŭ de порfiре (de хаїне порfiрії). [πορφύρα, κλέπτω].

Πορφυρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ кѫ fiре de порfiръ. [πορφύρα, μίγνυμι].

Πορφυρόπεζα, ης (ἡ), поet: fem: ал лѫї

Πορφυρόπεζος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоаре (saŭ пе поале кѫ кепаре) порfiрії. [πορφύρα, πέζα].

Πορφυροπώλης, ου (ὁ), ші Πορφυρόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopŭ -оаре de порfiръ saŭ порfiре. [πυρφύρα, πώλης]. [de ѫnde

Πορφυροπωλικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de вînzъtopѫл de порfiре. «Πορφυροπωλικὴ,,, треаба вînzъtopѫлѫї de порfiре.

Πορφυρόστρωτος (ὁ, ἡ), аштерnѫtŭ кѫ порfiръ, saŭ порfiрії аштерnѫtѫрї. [πορφύρα, στρώννυμι].

Πορφυροσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), înбръкatŭ, înпodoбitŭ кѫ порfiръ [πορφύρα, σχῆμα].

Πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, în kontpak: din πορφύρεος.

Πορφυρόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ, saŭ въпseskŭ порfiріŭ. [ші

Πορφύρω, віit: -υρῶ, (преа рар stpъm:) fakŭ, въпseskŭ чева порfiріŭ (Non:);(обіч:) mъ fakŭ, mъ арътŭ порfiріŭ;=Πορφυρίζω; (прin întind:) mъ înnegreskŭ (прinч: ка mapea, кînd înчепе a se fѫptѫna); (de ѫnde fig:) sîntŭ în пeлiniшte, tѫрбѫpatŭ (înвълѫitŭ) de felѫpite rîndѫpї; în цen:) mъ rîndeskŭ, înвîpteskŭ rîndѫpї în mintea mea.

«Καὶ τὺ δε, Κράθι, οἴνῳ πορφύροις,,. Ткр: «Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος κύματι κωφῷ,,. Іл: Ξ: (ші fir:) «Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρεν,,. Om: «Οὐδὲ τιν' ἄλλον ὀΐσσατο πορφύρουσα τοῖον ἔμμεναι,,. Апл: (вezї ші καλχαίνω). [ші

Πορφυρώδης, εος (ὁ, ἡ),= Πορφυροειδὴς. [πορφύρα].

Πορφυρώματα (τὰ), [πορφυφόω] кърпѕріле порчілор, че se жертfїаѕ în чinstea Чеpeseї ші Пepsefoneї.

Πόρω, [în afin: кѕ πείρω ші φέρω] віit: πόρσω, (nex: 2: ἔπορον) neîntp: temat: ал лѕї πορεῖν.

Πὸς, πὴ, πὸν, архаікѕ, ші кѕ totѕл neîntpeв: пронѕme în локѕ de τὶς (de ѕnde adв: ποῦ, ποῖ, πω, πη, ші челе dintp' înseле πόθεν, πότε, ші чл:)

Πόσ', поet: în локѕ de ποσὶ, dat: îm: ал лѕї ποῦς.

Ποσάκις, ші (поet:) Ποσάκι, adв: întpeвъt: saѕ în mipape, de кîte орї! "Ποσάκις, ἠθέλησα,, καὶ οὐκ ἠθελήσατε,,! Sкр:

Ποσαπλάσιος, α, ον, ші Ποσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de кîte орї п' atîta, de кîte орї maї mѕлтѕ, saѕ maї mape? pesпѕnsѕл este, διπλάσιος, τριπλάσιος, îndoitѕ, întpeitѕ, ші чл:. [πόσος, ἁπλοῦς].

Ποσαπλῶς, adв: întpeвъt: în кîte кіпѕрї? saѕ = Ποσάκις.

Ποσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de кîte пічоаpe (în întindepe). [πόσος, ποῦς].

Ποσαχῆ, adв: întpeвъt: în кîte пърцї, saѕ локѕрї? [ші

Ποσαχῶς, adв: întpeвъt: în кîte кіпѕрї, saѕ feлѕрї? [neîntp: ποσαχός].

Πόσε, [πὸς] adв: întpeвъt: ѕnde, în каpe пapte?

Ποσειδᾶν, ᾶνος (ὁ), Dop: în локѕ de Ποσειδῶν. [de ѕnde

Ποσειδάνειος, α, ον, Dop: în локѕ de Ποσειδώνιος.

Ποσειδάων, ωνος (ὁ), поet: în локѕ de Ποσειδῶν. [de ѕnde

Ποσειδαώνιος, α, ον, поet:în локѕ de Ποσειδώνιος.

Ποσείδειος, α, ον, = Ποσειδώνιος.

Ποσείδειον (τὸ),=Ποσειδώνιον.

Ποσειδεὼν, ῶνος (ὁ), [Ποσειδῶν] a шaseлea лѕnъ a Aten: (Dек:-Ian:)

Ποσειδεωνὶς, saѕ Ποσειδωνὶς, ίδος (ἡ), пaсъpea лѕї [Ποσειδῶν], пѕmitъ, 'Αλκυὼν (вezї ziч:).

Ποσειδήϊος, η, ον, Ion: în локѕ de Ποσείδειος=Ποσειδώνιος.

Ποσειδῶν, [stpeinѕ] ῶνος (ὁ), (ак: Ποσειδῶνα ші Ποσειδῶ, вок: Πόσειδον) Neптѕnѕ, zeѕл mъpiї. [de ѕnde

Ποσειδώνειος (ιος), α, ον, кѕвenitѕ, saѕ konsfinцitѕ лѕї Neптѕnѕ. || (sѕвst:) Ποσειδωνία(ἡ),=Ποσειδωνὶς. (în neѕt:) Ποσειδώνιον (τὸ). (se înц:) (ἱερὸν) temплѕл лѕї Neптѕnѕ, ші Ποσειδώνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape, saѕ жeptfъ în чinstea лѕї Neптѕnѕ.

Ποσειδωνοπετὴς έος (ὁ, ἡ), къzѕtѕ (ad: провenitѕ) de ла Neптѕnѕ (ка Διϊπετὴς). [Ποσειδῶν, πέσω =πίπτω].

Πόσθη (ἡ), пїелчеаоа (maї кѕ sea: de ла капѕл) memвpѕлѕї цeniталѕ въpвъteskѕ; (прîn întind:) memвpѕл цeniталѕ ал въpвatѕлѕї, (de ачі поate) пѕцъ. [de ѕnde

Ποσθία (ἡ), ѕрчорѕл (вѕвѕліца), че ese пе mapцinea плeопелор окїѕлѕї. [ші

Ποσθίον (τὸ), dim: ал лѕї πόσθη. [ші

Πόσθιος, α, ον, кѕвenttѕ ла (atinгъtopѕ de) πόσθη (вezї ziч:). [ші

Πόσθων, ωνος, mi Ποσθωνεὺς, έως (ὁ), kom: чел кѕ mape memвpѕ цeniталѕ; (în mînг: nѕmipe de mikѕ копілѕ) пѕцоїѕ; (de ѕnde) прostѕ, копілъposѕ.

Ποσὶ. dat: îm: ал лѕї ποῦς.

Ποσίδειος, α, ον, ші Ποσιδήϊος, η, ον, Ion: în локѕ de Ποσείδειος=Ποσειδώνειος. || (sѕвst:) Ποσιδήϊον (se înц: ἱερὸν), temплѕл лѕї Neптѕnѕ.

Πόσιμος, η saѕ ος, ον, =Ποτιμος.

Ποσιπτερνίδες (αἱ) вineле пічорѕлѕї de лîngъ кълкїїѕ. [ποῦς, πτέρνα].

Πόσις, ιος (ὁ), поet: [πόθος, de ѕnde ші Itл: sposo] въpвatѕл mѕїepiї, soцѕл; лоrodnikѕл; (în цen:) amopezѕл. «Φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν 'Ηρακλῆς ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ». Sof:

Πόσις, εως (ἡ), вepe, saѕ въѕtѕръ; (прin întind:) osпъцѕ. «'Ιλαδὸν συγγίνεσθαι εἰς πόσιν». Ep: «Ἤδη οὖν πόσιος ἐν βάθει ἦμες,,. Ткр: [πόω=πίνω].

Ποσὸς, ὴ, ὸν, atîtѕ ла кîtime, saѕ mъpime. «Ἐπὶ ποσὸν, saѕ 'Επὶ ποσόν τι». Лкs: пînъ ла ѕnѕ гpadѕ, saѕ ла о вpeme, кîtва. "Τὸ ποσὸν,,. Лкs: în локѕ de ἡ ποσότης. [ші

Πόσος, η, ον, [πὸς] întpeвъt: în кîtime, кîtѕ? «Τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη μὴ ἐρωτᾶν, πόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι»; Пл: «Πόσος χρόνος ἐστιν, ἀφ' οὗ ші чл: Sкр: (ші fъpъ sѕвst:) «Μέχρι πόσου»; Лкs: пînъ ѕnde? saѕ пînъ кînd? «Πόσον ἄπεστι,,; Ksn: «'Επὶ πόσῳ (se înц: ἀργυρίῳ)»; Ksn: «Πόσου τοῦτο»; Лкs: «Πόσ' ἅττα,,; Лкs: ка кîte лѕкрѕрї?

Ποσοστύλλαβος (ὁ, ἡ), din kîte silabe kompusă? [πόσος, συλλαβή].

Ποσότης (ἡ), kîtime. [ші

Ποσόω -ῶ, biit: -ώσω, [ποσὸς] xotărîsk kîtimea, (ad.) kît ape, kostă, saŭ prețuește bre un lucru. «Θεῖναι ψήφους, καὶ ποσοῦν αὐτὰς καθ' ἑξακοσίους κατὰ μίαν». Tîp: a sănosa, kă fie-kare înțițiuazî șase sute. (ші pas:) «Πεποσωμένος, η, ον, Lks: a kîrpîa kîtime este xotărîtă.

Ποσσῆμαρ, adv: noet: kîte (în kîte) zile. [πόσσος, ἦμαρ].

Ποσσίκλυτος (ὁ, ἡ), noet: bestită pentru înțeleapta pițoarelor. [ποῦς, κλυτὸς].

Ποσσίκροτος (ὁ, ἡ), noet: tropărită, saŭ de tropăit kă pițoarele; sunet de danț. [ποῦς, κρότος].

Ποσσὶν, noet: în loc de ποσὶν, dat: îm: ak lui poŭs.

Πόσσος, η, ον, noet: în loc de πόσος.

Ποσταῖος, α, ον, [πόστος] în kîte zile? (pes pusul δευτεραῖος, τριταῖος. ші ч.).

Ποστημόριος, α, ον, cel ce a kîtelea parte a totului fače? (pesputul, τριτημόριον, πεμπτημόριον, ші ч.) «Ἐκ ποστημορίου κεκληρονόμηκε».; Lks: la a kîtelea parte a moștenit? [πόστος, μόριον]

Πόστος, η, ον, dupe kîtă amîră? «Πόστον ἔτος ἐστὶ».; Lks: (pe pusul, πέμπτον, δέκατον, ші ч.). «Πόστον μέρος».; Lks: =Ποστημόριον;

Ποσῶς, adv: întru o kîtime, op kît; op kum. [ποσὸς].

Πότ' (arm: vok:) ші Πότ (arm: τ), Dop: în loc de ποτὶ=πρὸς «Πὸτ τὼ». Tkp: în loc de πρὸς τοῦ.

Ποτ' (nedef:) în apok: în loc de ποτὲ. [ші

Πὸτ' (întreb:) în apok: în loc de πότε;

Πότα, adv: Eol: în loc de πότε;

Ποτάγορος (ὁ, ά), Dop: în loc de προσήγορος.

Ποτ ὰγω, biit: -αξῶ, (nex: ποτήγαγον)Dop: în loc de προσάγω. [de unde

Ποταγωγὶς, ίδος (ά), Dop: în loc de προσαγωγὶς (fem: al lui προσαγωγεὺς), femeie iscodioape. (amîră îndpent: ποταγωγίδης=Προσαγωγίδης).

Ποτ-αείδω, biit: -ασω, Dop: în loc de προσάδω.

Ποταινὶ, adv: de kîpînd, kă numinî mai 'nainte. [ші

Ποταίνιος, α, ον, noet: [ποτὶ=πρὸς, αἶνος] nou, proaspătă; (pin întind:) din nou a-pătată, neauzită, neobicinuită, extraordinară (înpot: de παλαίφατος).

Ποτ-ακούω, biit: -ακουσῶ, Dop: în loc de προσακούω.

Ποτ-αμείβομαι, biit: -αμειψοῦμαι, Dop: în loc de προσαμείβομαι.

Ποτάμειος, α, ον,=Ποτάμιος.

Ποτ-αμέλγω, biit: -αμελξῶ, Dop: în loc de προσσμέλγω.

Ποταμηγὸς (ὁ, ἡ), adusă, purtată, plutită ne pîrîi. [ποταμὸς, ἄγω].

Ποταμηδὸν, adv: ca un pîrîu. [ποταμὸς].

Ποταμήϊος, α, ον, Ion: în loc de ποτάμειος.

Ποταμηὶς, ίδος (ἡ), noet: în loc de ποταμία.

Ποταμηπόρος (ὁ, ἡ), netrecătoare de pîrîi. [ποταμὸς. πόρος].

Ποταμήρυτος (ὁ, ἡ), noet: în loc de ποταμόῤῥυτος. 2) [ποταμὸς, ἀρύω] scoasă, adată din pîrîu.

Ποταμῆτις (noate mai bine Ποταμῖτις), ίδος (ἡ), noet: în loc de ποταμία. [ші

Ποτάμιον (τὸ), dim: al lui ποταμὸς, pîrîiță [ші

Ποτάμιος, α saŭ ος, ον, de pîrîu. [ші

Ποταμίσκος (ὁ), dim: al lui ποταμὸς, pîrîiță. [ші

Ποταμίτης, ου (ὁ), gus:= Ὑδρομαστευτὴς, (Tsrч:) чешмечиŭ. [ші

Ποταμῖτις, ίδος (ἡ), vezi ποταμῆτις. [ποταμὸς].

Ποταμογείτων, ονος (ὁ, ἡ), vecină (apropiată) de pîrîu. || (susț: fem:) unu felu de plantă de lîngă apă. (Dskp: D: 101:) [ποταμὸς, γείτων].

Ποταμοδιάρτης, ου (ὁ), trecătoare de kălători ne pîrîu. [ποταμὸς, διαίρω].

Ποταμόκλυστος (ὁ, ἡ), udată (notopită) din toate părțile de pîrîu, saŭ pîrîi. [ποταμὸς, κλύζω].

Ποταμόνδε, adv: noet: la, kătre pîrîu.

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), curgătoare ca unu (saŭ în) pîrîu. «Ὕδωρ –». Lks: apă de pîrîu. 2) udată (adăpată) de pîrîu, saŭ pîrîi. [ποταμὸς, ῥέω].

Ποταμὸς (ὁ), pîrîu; (în gen:) apă curgătoare. [ποτὸν, ἀμάω].

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ), [ποταμὸς, φορέω] adusă, tîpită la vale de pîrîu.

Ποταμόχωστος (ὁ, ἡ), înkisă, saŭ akopepită, saŭ fopmată de pămîntă grămădită, adusă de pîrîu. [ποταμὸς, χώννυμι]

Ποτανὸς, ὰ, ὸν, Dop: în loc de ποτηνὸς.

Ποτάομαι -ῶμαι, biit: · ήσομα., (nex: ἐπο-

τήθην, tpe: de кȣ: în локȣ̆ de prez: πεπότημαι)=Ἵπταμαι, sворȣ̆.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -απῶς,=Ποδαπὸς.

Ποτ-αυγάζω, ші (miж:) -άζομαι, вiit: -ασῶ, -οῦμαι, Dop: în локȣ̆ de προσαυγάζω, -ομαι.

Ποτ-αυλέω -ῶ, Dop: în локȣ̆ de προσαυλέω.

Ποταῶος, α, ον, Dop: în локȣ̆ de προσηῶος.

Πότε; [πὸς] adв: tîmn: (întpeвъt:) кînd? în че време?

Ποτὲ, saȣ̆ (oвiч: enкл:) ποτε, adв: timn: (nedef:) o datъ, întp' o време; ȣne-opĭ; în sfîpшit. «Ἤδη ποτὲ. "Πάλαι ποτὲ,,. «Ἀεὶ ποτε». Лкs: «Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ». Лкs

Ποτέδραμε, Dop: în локȣ̆ de προσέδραμε.

Ποτέθηκα, Dop: în локȣ̆ de προσέθηκα, nex: ал лȣĭ προστίθημι.

Ποτειδᾶν, ᾶνος, Dop: în локȣ̆ de Ποσειδῶν.

Ποτένθῃς, Dop: în локȣ̆ de προσέλθῃς, a 2: sinr: neps: de nex: 2: sȣп: ал лȣĭ προσέρχομαι.

Ποτέομαι, Ion: în локȣ̆ de ποτάομαι.

Ποτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ πίνω, de въȣt. «βρωτέων καὶ ποτέων». Лȣч:

Ποτ-ερίσδω, Dop: în локȣ̆ de προσερίζω.

Πότερος, [πὸς, ἕτερος] α, ον, каре din doĭ? «Τυδείδην δ' οὐκ ἄν γνοίης, ποτέροισι μετείη». Іл: E: || (maĭ des: neȣt:) Πότερον; ші îm: Πότερα; în локȣ̆ de adв: каре din doъ? че оаре? «Πότερον ἐχρῆν ἢ μή,,; Іпкр: «Οὐδ' ἔγνω πότερον, τεθνήκαμες, ἢ ζοοὶ εἶμες,,.; Ткр: «Πότερον, αὐτὸς ἢ Περικλῆς,,.; Пл:

Ποτ-έρχομαι, Dop; în локȣ de προσέρχομαι.

Ποτέρωθεν adв: din каре din amîndoъ пърцiле? [ші

Ποτέρωθι; adв: în каре din amîndoъ пърцiле? [ші

Ποτέρως; adв: în каре din amîndoъ кiпȣрiле. [ші

Ποτέρωσε; adв: кътре каре din amîndoъ пърцiле? [πότερος].

Ποτ-έχω, вiit: -εξῶ, Dop; în локȣ̆ de προσέχω.

Ποτὴ (ἡ), noet: în локȣ̆ de πτῆσις, sворȣ̆, saȣ̆ sвȣpetȣ̆. "Ποτῇ, adв: în sвȣpetȣ̆.

Ποτήγαγον, Dop: în локȣ̆ de προσήγαγον, nex: 2 ал лȣĭ προσάγω.

Πότημα, pap în локȣ̆ de πόμα.

Ποτηματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopȣ̆ de въȣtȣpĭ. [πότήμα, ποιὸς].

Ποτῆμεν, Dop: în локȣ̆ de προσεῖναι, inf: ал лȣĭ πρόσειμι, вiit; -έσομαι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν,= Πτηνὸς, sвȣpъtopȣ̆. || adв: ка о пasъpe. [ποτάομαι].

Ποτὴρ (ὁ), noet: în локȣ̆ de πότης || (sȣвst:)=Ποτήριον. [хърелȣ̆

Ποτηρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ποτήριον, пъ-

Ποτηρίδιος, α, ον, кȣвenitȣ̆ ла пахарȣ̆. [ποτήριον].

Ποτηριογλύπτης, ου (ὁ), sъпъtopȣ̆ de (fлорĭ пе) пахаре. [ποτήριον, γλύφω].

Ποτηριοκλέπτης, ου (ὁ), fȣpъtopȣ̆ de пахаре (аша se întitȣла о перdȣtъ поемъ а лȣĭ Теокрitȣ̆). [ποτήριον, κλέπτω].

Ποτήριον (τὸ), пахарȣ̆ de въȣt. 2) ȣnȣ̆ fелȣ de плantъ копъчenoasъ (Diskp: Г: 17). (прinч: neȣt: лȣĭ ...

Ποτήριος, α saȣ̆ ος, ον,=Πατηρίδιος. [ποτὴρ].

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ̆, цiitopȣ̆ de пахарȣ̆ saȣ̆ пахаре în mînъ. [ποτήριον, φέρω].

Ποτηριοθήκη, ші Ποτηροθήκη (ἡ), tокȣ̆ de пахарȣ̆; saȣ̆ локȣ̆ (dȣлапȣ̆) de пȣs în пъstpape пахаре. [ποτήριον, θήκη]

Ποτηροπλύτης, ου (ὁ), вasȣ̆ de sпълat пахаре. [ποτὴρ, πλύνω].

Πότης, ου (ὁ), въȣtopȣ̆, вецiвȣ̆. [πόω neîntp: =πίνω].

Ποτὴς, ῆτος (ἡ), noet: în локȣ̆ de πόσις, ші ποτὸν.

Ποτητὸν, ἡ, ὸν, sвȣpъtopȣ̆. "Ποτητὰ,,. Om: пъsъpiле. [ποτάομαι].

Ποτὶ, преп: Dop: în локȣ̆ de πρὸς.

Ποτιάπτω, Dop: în локȣ̆ de προσιάπτω.

Ποτιβάλλω, Dop: în локȣ̆ de προσβάλλω.

Ποτιβλέπω, Dop: în локȣ̆ de προσβλέπω.

Ποτιδέγμενος, η, ον, Dop: în локȣ̆ de προσδέγμενος noet:= προσδεχόμενος.

Ποτιδεῖν, Dop: în локȣ̆ de προσιδεῖν.

Ποτιδέρκομαι, Dop: în локȣ̆ de προσδέρκομαι.

Ποτιδεύομαι,, Dop: în локȣ̆ de προσδέομαι.

Ποτιδόρπιος (ὁ, ἀ), Dop: în локȣ̆ de προσδόρπιος.

Ποτειλέω -ῶ, Dop: în локȣ̆ de προσειλέω.

Ποτίζω, [ποτὸς] вiit: -ίσω, adъnȣ̆; (fiг: desпре пъmîntȣ̆ ші плante)="Ἄρδω. "Ὅταν αὐτὰ (τὰ φυτὰ) ὁ θεὸς ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ» Ksn:

Ποτίθει, Dop: în локȣ̆ de προστίθει, saȣ̆ πρόσθες, prez: saȣ̆ nex: de порȣnч: ал лȣĭ προστίθημι.

Ποτικάρδιος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ̆ de προσκάρδιος.

Ποτικλίνομαι, Dop: ші noet: în локȣ̆ de προσκλίνομαι.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ̆ ла въȣtȣpъ. [πότης].

Ποτίκρανον (τὸ), Dop: în локŭ de πρόσκρανον, перпъ de капŭ

Ποτικῶς, adв: кȣ disnosiцie, saŭ кіпŭ îndemînatikŭ ла бъȣtȣръ. «Ποτικῶς ἔχω,,. Пл: amŭ аплекаре ла бъȣtȣръ. [ποτικὸς].

Ποτιλέγω, віit: -λεξῶ, Dop: în локŭ de προσλέγω.

Ποτι-μάσσομαι, Dop: în локŭ de προσμάσσομαι.

Ποτιμάστιος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de προσμάστιος.

Πότιμος (ὁ. ἡ), бȣnŭ de бъȣt; (ші fir: desпре кȣвîntŭ) плъкȣtŭ. [ποτὸς].

Ποτιμυθέομαι, -οῦμαι, Dop: поet: în локŭ de προσμυθέομαι

Ποτινίσσομαι, Dop: поet: în локŭ de προσνίσσομαι.

Ποτιπεπτηυῖαι, Dop: поet: în локŭ de προσπεπτωκυῖαι, îm: de tpe: de кȣ: de партч: fem. ал лȣĭ προσπίπτω, saŭ dȣпе алцiĭ) în локŭ de προσπεπτηχυῖαι din προσπτήσσω (πτώσσω).

Ποτιπτύσσω -ομαι Dop: în локŭ de προσπτύσσω, -ομαι.

Ποτιπηχύνομαι, Dop: поet: în локŭ de προσπηχύνομαι.

Πότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ πότης [de ȣnde

Ποτίσδω, віit: -ιξῶ, Dop: în локŭ de ποτίζω.

Πότισις, εως (ἡ),=Ποτισμὸς [ші

Πότισμα (τὸ), бъȣtȣръ datъ sпре adъпаре 2) чеса че se adапъ (гръdinъ, плантъ, saŭ вітъ). 3) în локŭ de...

Ποτισμὸς (ὁ), adъпаре (акt: saŭ пas:). [ποτίζω].

Ποτιστάζω, віit: -σταξῶ, Dop: în локŭ de προστάζω.

Ποτίστατος, η, ον, ком: sȣпрл: ал лȣĭ πότης.

Ποτιστὴρ (ὁ),=Ποτιστὴς. [de ȣnde

Ποτιστήριον (τὸ), шанцȣл, прin каре se adапъ гръdinъ, ші чл:

Ποτιστὴς, οῦ (ὁ), adъпътоpŭ (de плante, saŭ віte); (ȣne-opĭ)=Κεραστὴς. [ші

Ποτίστρα (ἡ), adъпътоаре, (ad: локŭ, saŭ вasŭ, ȣnde se adапъ віteле. [ποτίζω].

Ποτισχομένη, Dop: în локŭ de προσχομένη, fem: ал між: пех: 2 de партч: ал лȣĭ προσέχω.

Ποτιτέρπω, віit: -τερψῶ, Dop: în локŭ de προστέρπω.

Ποτιτρόπαιος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de προστρόπαιος.

Ποτι-φθέγγομαι, Dop: în локŭ de προσφθέγγομαι.

Ποτιφόριμος, ші Ποτίφορος (ὁ, ἁ), Dop: în în локŭ de προσφόριμος, πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, Dop: în локŭ de προσφύομαι.

Ποτιφωνήεις, εσσα, εν, Dop: поet: în локŭ de προσφωνήεις.

Ποτιχρίμπτω, Dop: în локŭ de προσχρίμπτω.

Ποτιψαύω, Dop: în локŭ de προσψαύω.

Πότμος (ὁ), [πίπτω] бродіре, întîmпларе (maĭ de мȣлte-opĭ реа), непорочіре; (партік: моарте, пеіре (вezĭ ші μόρος).

Πότνα, поet: în локŭ de ...

Ποτνια, поet: fem: ал (neîntp:) πότνιος, estimaвілъ, pesпекtaлілъ, sfintъ; (maĭ de мȣлte-opĭ ка о аклам: чinst: de zeiцe) doamnъ, stъпînъ. «Πότνα θεά». Om: Πότνια μήτηρ. Om: «Λίμνης Τριτωνιάδος ποτνίαν ἀκτάν». Еȣр: «Πότνια νὺξ... Ткр: (ші sȣпрл:) «Λίνδον ποτνιωτάτην». Лрt: (ші кȣ цen:) «Πότνια θηρῶν Ἄρτεμις,,. Лрt: «Πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων Κυπρογένεια». Пind: (ші ка sȣпрл:) «Πότνα θεάων» Imn: Om: (вezĭ ші δῖος; ші аbsол:) «Πότναν ἐμὰν,,. Еȣр: stъstъпîna mea (ziче sлȣга). || Πότνια (maĭ кȣ seamъ, Чеpesa, ші Пеpsefona; (ші ла îm:) Еȣmenideле [de ȣnde

Ποτνιάδες (αἱ, поet: Menadeле, Бакanteле (пentpȣ аклamaцiiле лор). 2 (епit:) Еȣmenideле (ка estimaвіле ші sfinte). [ші

Ποτνιάζομαι, віit: -άσομαι,=Ποτνιάομαι.

Ποτνιάνακτος, греш: în локŭ de ποντοτίνακτος.

Ποτνίασις, εως (ἡ), ші Ποτνιασμὸς (ὁ), кеmаре în ажȣtopŭ de Zeŭ, рȣгъчĭȣне (прinч: кȣ плîнцеросŭ гласŭ). [din

Ποτνιάω -ῶ, ші (між: ші maĭ întpeв:) -άομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, кеmŭ în ажȣtopŭ (прinч:) zeiцъ, stpirînd, Πότνια, πόπνια; (în цen:) рогŭ, saŭ кеmŭ ажȣtopȣл кȣĭва (прinч: кȣ лакръmĭ ші въĭtъpĭ), mъ плîнгŭ, рогŭ [din

Πότνιος, (прinч: întpв: nȣmaĭ ла fem:) estimaвілŭ, pesпекtaвілŭ, ші чл: (вezĭ πότνια. [πόθος, ποθεινὸς].

Ποτόδδω, Лак: în локŭ de ποτόσδω.

Ποτὸν (τὸ), бъȣtȣръ, saŭ ор че se веа; (ĭар партік: ші поet:) апъ. 2)=Πόσις, вере. (de ȣnde 3)=Πότος, osпъцŭ. (прinч: пеȣt: лȣĭ ποτὸς).

*

Ποτοπτάζω, поet: Dop: în локъ de προσοπτάζω.

Ποτὸς, ἡ, ὸν,=Πότιμος. [ші

Πότος, ου (ὁ), вере (прінч: de вінъ); (de ѕnde) оsпъцъ. «Παρὰ πότον». Лкs: ла оsпъцъ, ла masъ. [πόω neîntp:=πίνω].

Ποτόσδω, Dop: în локъ de προσόζω

Ποττὰν, Ποττὸν, Ποττῶ, Ποττῷ, Dop: în локъ πρὸς τὴν (τὸν, τοῦ, τῷ) (маї корек: desпърцітъ, πὸτ τὰν, ші чл: вezї πότ, ші κὰρ ῥόον, ἀμ πεδίον, ші чл:).

Ποῦ, [πὸς] adв: лок: (întpeвът:) ѕnde? în че локъ? (прінч: în stape). «Ποῦ δὲ ἤμην ἐγὼ τότε,,;· Пл: «Ποῦ 'στιν,,;. Apstf: în локъ de ποῦ ἐστίν; (ші кѕ цen:) «Ποῦ γῆς; Sof: «Ποῦ τύχης ἕστηκεν,,; Sof: în че stape se aflъ? (dap ші în mішкape). «Ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται»;. Іл: N: (ші кѕ adв:) «Μέχρι ποῦ,,;. Лкs: пînъ ѕnde? saѕ пînъ кînd? (ѕne-орї) în локъ de πῶς; кѕm? кѕm este кѕ пѕtinцъ ?. «Ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι,,;. Dm: || (enкл:) Πόυ, шї Που nedef: ѕndeва, în oape-кape локъ; întp'ѕnъ кіпъ; поate, mi se пape; maї, п' апроапе; sпре пілдъ; negpeшit (кѕ oape-кape neeкsплікавілъ ші maї de mѕлte орї еронікъ emfasъ). «Εἶπε γάρ που Ὅμηρος». Ksn: «Ἄλλοθί που». Лкs: «Τετταράκοντά που σταδίων». Stp:

Πουγγή (ἡ), [Біz:] [de ачі] пѕnгъ, (Лat:) pugio. [de ѕnde

Πουγγίον (τὸ), dim: пѕnгѕліцъ; (прінч: Тѕрч:) хamaїлîъ.

Πουλὺ, Ion: în локъ de πολὺ, neѕt: лѕї πολύς.

Πουλυβότειρα (ἡ), Ion: în локъ de πολυβότειρα (asemenea ші toate челе de ла πουλύ).

Πουλὺς, Ion: în локъ de πολὺς.

Ποῦς, ποδὸς (ὁ), (dat: îm: ποσὶ) пічоръ (de omъ, saѕ de вітъ). «Χωλὸς ἕτερον πόδα». Іл: В. «Ποδὸς λάβε πεσόντα,,. Om: "Ἕλκε ποδοῖιν». Om: «Ξύλινον πόδα». Ep: «Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Іл: Σ. «Προβαίνε πόδα». Apstf: «Τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῇ σορῷ ἔχων». Лѕч: «Ἄπιμεν, ἔνθα ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσι». Лѕч: «Βοηθεῖν χειρί καὶ ποδί,,. Плt: «Φεύγειν ὅλῳ ποδί». Fp: în toatъ пѕtepea. (ші înц: sѕвst:). «Φεύγειν ἀμφοῖν». Лкs: (ші fir:). «Ἐκτὸς πηλοῦ (πημάτων ші чл:) πόδας ἔχειν». Fp: a sкъпа din... «Πρὸ (ші поet: «Πὰρ) ποδὸς, saѕ «Πρὸ ποδῶν, saѕ «Παρὰ πόδας». Лкs: înainte, saѕ ла îndemînъ. «Τὰ ἐν ποσιν οὐχ ὁρᾷ». Лкs: челе dînaintea окілор. «Πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γιγνόμενον ἔκτεινον». Ep: пе чел че ешїа înainte. «Ὧν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχοι,,. Лѕч: лesnічoase. «Τὸν παρὰ πόδας κίνδυνον». Лкs: чел de faцъ. «Ἐκ ποδῶν». вezї ἐκποδών. Ἐκ ποδὸς, saѕ «Κατὰ πόδα(πόδας)». din ѕрmъ. «Ἐκ ποδὸς ἀκολουθεῖν».Лкs: «Κατὰ πόδας τῆς μάχης». Ap: «Τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ». Ep: «Κατὰ πόδας πλέοντες». Ksn: «Ἀνὰ («Ἐπὶ ші pap «Ὑπὸ) πόδα χωρεῖν». Лкs: =«Ὀπισθοπορεῖν, a мерце înапої. «Ἐπὶ πόδα γίνεται ἡ ἔξοδος». Apst: «Επὶ ποδὸς, ші Ἐπὶ ποδῶν». Лкs: în пічоape, saѕ пе пічоръ (neшezînd). «Περὶ πόδα, saѕ Περὶ ποδί». Лкs: potpiвit, комвinat (fir: de ла înкълцъminte, че вin вine ла пічоръ). (ші înпpot:) «Ὑπὲρ πόδα». Ep: nепotpiвit, пeste мъsѕръ. «Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα». Плt: «Ὑπό πόδας ἔχειν τί». a desпpeцѕі. 2) (fir:) пічоръ de мовілъ. «Κλίνης πόδες, =(întp' o ziч:) Κλινόποδες (вezї κλινόπους). 3) поале de мѕnte. «Πόδες ὄρους». вezї ὑπώρεια. 4) fѕnia, кѕ кape se îndpeaптъ пînza коръвіі, (алt:) ποδεών. «Πόδα νωμᾷν», Sof: «Παριέναι («Χαλάσαι) τοῦ ποδός». Eѕp: ші Sof: a maї sлъві din пînze. «Τέγξαι πόδα». Eѕp: «Τὴν ὑπέραν ἀφεὶς τὸν πόδα διώκεις». Пров: 5) (metp:) înпърцірea вepsѕлѕї dѕпе пpoѕodie. «Ὁ ἡρωϊκὸς στίχος ἔχει ἓξ πόδας». Грam: 6) (прin întind:) мъsѕръ de întindepe, копрinzъtoape de пatpѕ лatѕрї de mînъ, saѕ шaїsпpezeче deцete. «Ψύλλα πόσους ἄλλοιτο πόδας». Apstf: 7) ацерimea пічоарелор. «Ἀντίλοχος νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα». Іл: Ψ. 8) (maї noѕ) вeпipe кѕ пїeze вѕne saѕ реле. «Καὶ εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου». Sкp:

Πόχ', Dop: (шaї'nainte de вок: asпip:) în локъ de πόκα.

Ποῶ, At: în локъ de ποιῶ.

Ποώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (saѕ плinъ de) еарвъ. [πόα].

Πρᾶγμα (τὸ), лѕкрѕ; tpeaвъ; îndeлetniчipe, întpeпpindepe (прінч: комерціалъ); îъtîmпларе, înпpeжѕpape; fiinцъ; (прin întind:) nевое, aneвoinцъ; (ла îm:) sѕпъръpї; (ѕne-орї) жѕdікъцї. «Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστι δοῦλον γενέσθαι». Apstf: «Πρᾶγμα γινόμενον ἐπὶ ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς». Пл: «Ὁ θάνατος τυγχάνει ὢν οὐδὲν ἄλλο ἢ δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀπ' ἀλλήλων». Плt: «Μετέωρα πράγματα». Apst: челе din atmosfeръ, ші черешtї. «Οὑτοσὶ Λάκριτος μέγα πρᾶγμα». Dm: (вezї ші χρῆμα). «Οὐδὲν πρᾶγμα». Плt:

nъ însemneazъ, nъ este nimikъ. «Μηδὲν πρᾶγμα ποιεῖσθε». Ep: nъ o faчeцĭ tpeaбъ mape; (ші къ dat:) «Ἔφασαν σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι οὐδὲν πρῆγμα„. Ep: «Οὐδὲν ἐστι τοῦτο πρᾶγμα πρὸς τὰς συνθήκας». Dm: n' ape a faчe nimikъ къ... (ші къ inf:) «Πρῆγμα οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδις». Ep: neaпъpatъ tpeбъinцъ. «Εὕρισκε οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα». Ep: «Τὸν ποταμὸν πρῆγμά ἐστι μοῦνον ἐπεῖναι σφέων ἐπὶ τὴν χώρην». Ep: (ла îm:) «Πράγματα ἔχω, saъ παρέχω τινί». Лкs: amъ. saъ adъкъ sъпъpъpĭ (белеле) къĭва. "Πολλὰ χρήματα ἔχων πολλὰ ἔχεις πράγματα τούτων ἐπιμελούμενος». Ksn: «Ἄνευ πραγμάτων». Лкs: fъpъ sъпъpъpĭ (de ъnde) «Πράγματα». (A'.) intepeseле, stapea къĭва. «Ὅς προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά». Ep: «Ἔῤῥει τἀμὰ πράγματα». Лкs: m' amъ пръпъdit. B'. aбsoл:). «Πράγματα». Лкs: stapea лъкpъpiлop. «Τὰ τούτων δωροδοκήματα τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια». Dm: (C'. maĭ къ seamъ). «Πράγματα». tpeбiле, intepeseле пъбліче a ле statълъĭ; (în цen:) гъвepnъл. «Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα». Dm. "Τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἡ πόλις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῄειν» Dm: "Οἱ τὰ πράγμασα ἔχοντες, saъ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι». Ksn: ші Тъч: dpeгъtopiĭ, пoлitiчiĭ, чeĭ maĭ бoгaцĭ saъ maĭ însemnaцĭ. «Ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα„. Тъч: aъ лъat asъпpъ ле кîpmъipea tpeбiлop пъбліче. «Στρατηγὸν εἵλοντο, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν„. Тъч: [πράττω].

Πραγματεία (ἡ), îndeлetniчipe ла чева, întpeпpindepe (пpinч:) комepчiaлъ, sпeкълaцie; (în цen:) osteneaлъ, aneвoipe, ameцitoape окъпaцie. «Ἄνευ πολλῆς πραγματείας„. Лкs: «Χρηματισμοῦ συναγωγὴν ἔχοντος ἐργώδη καὶ πραγματείαν». Пл: «Ἡ πραγματεία ἅπασα, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ῥητορικῆς„. Плt: totъл, saъ toatъ tpeaбa. 2) (maĭ noъ) sкpiepe, tpaкtatъ, кapte (пpinч: istopiкъ). «Τῆς Τρωϊκῆς πραγματείας». Es: a колекцii întîmплъpiлop Троiче. [πραγματεύομαι]. [de ъnde

Πραγματειώδης, εος (ό, ή), (ші adв:) -ωδῶς, aneвoĭosъ, кape чepe osteneaлъ, mълtъ tpeaбъ.

Πραγματεύομαι, вiit: -εύσομαι, amъ tpeвĭ, mъ îndeлetniчeskъ пpea mълt ла чева, mъnчeskъ; mъ siлeskъ; întpeпpinzъ; (пaptiк:) mъ окъпъ în negoцъpĭ, saъ sпeкълaцiĭ; (ъne opĭ) sкpiъ, tpaкtezъ desпpe чева. «Ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πραγματευομένων.,. Пл: «Ὅπως γε μὴν ἡδέως καταδάρθοι (ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν), οὐδ' ἂν εἴποιτις, ὅσα πραγματεύονται,... Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται ἢ ші чл., ; Ksn: nъ se îndeлetniчesк ла aлtъ чева de кît.. (ші пas:) «Οὐδὲν ἔτι πραγματευθέντες.,. Ep: fъpъ a'mĭ бate капъл maĭ mълt. [πρᾶγμα]. [de ъnde

Πραγματευτὴς, οῦ (ὁ), кape se îndeлetniчeшte, saъ ъneлteшte, tpaкteazъ чева; (пaptiк:) îndeлetniчitъ în комepцъ, negъцъtopъ. [de ъnde

Πραγματευτικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatiкъ ла tpaкtape de чева; potpiвitъ, aплeкatъ, saъ deпpinsъ ла negoцъ.

Πραγματίας, ου (ὁ),=Πραγματειώδης. [ші

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, eкsпepiinцatъ în лъкpъpĭ; къnoskъtopъ de лъme,пpaкtisitъ; aцepъ în лъкpъpĭ; (ъne-opĭ) înfiinцatъ, saъ întemeĭatъ пe fiinцъ de лъкpъpĭ, (Fpanц:) récl. Ἀλήθεια πραγματικὴ». Dion: Apпц: «Ἱστορία—».Плв:înfiinцatъ пe adeвъpъл лъкpъpiлop пoвestite «Στάσις—». Лец: къ doвezĭ кĭap din лъкpъ «Τὸ πραγματικὸν„. Iskp: лъкpapea, (Fpanц:) la pratique (înпpot: de Θεωρητικὸν). «Πραγματικοὶ». Ksn: лецistiĭ, adвoкaцiĭ, (Fpanц:) les praticiens; (ĭap пpinч:) ĭъpistiĭ, кape пoвъцъĭesк пe adвoкaцĭ, (Fpanц:) jurisconsultes. [πρᾶγμα]. [de ъnde

Πραγματικῶς, adв: къ пpaкtiкъ, къ чepкape de лъкpъpiле лъmiĭ, къ îndemînъtate.

Πραγμάτιον (τὸ), dim: aл лъĭ πρᾶγμα, miкъ лъкpъ, saъ tpeaбъ.

Πραγματιστήριον (τὸ),=Χρηματιστήριον.

Πραγματιωδῶς, adв:=Πραγματειωδῶς.

Πραγματογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкpiъ, deskpiъ лъкpъpiле întoкmaĭ, пpeкъm sînt, saъ aъ fost. [πρᾶγμα, γράφω].

Πραγματοδίφης, ου (ὁ), кom: къъtъtopъ de пpiчinĭ în лъкpъpĭ, кa sъ întinzъ жъdiкъцĭ, (Fpanц:) chicancur. [πρᾶγμα, διφάω].

Πραγματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πραγματειώδης.

Πραγματοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ amesteкъtъpĭ, saъ ъneлteskъ intpiцĭ în лъкpъpĭ. [πρᾶγμα, κόπος].

Πραγματολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopбeskъ къ amъpъntъл desпpe ъnъ лъкpъ; (ъne-opĭ) mъ disпъtъ, mъ пpiчeskъ пentpъ вpe ъnъ лъкpъ. [πρᾶγμα, λόγος].

Πραγματομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцatъ în лъкpъpĭ, къnoskъtopъ de лъme. [πρᾶγμα, μανθάνω].

Πραγματοῤῥάφος (ὁ, ἡ), кom: ъneлtitopъ de tъpбъpъpĭ, intpirantъ. [πρᾶγμα, ῥάπτω].

Πραγματώδης, εος (ὁ, ἡ), aneвoĭosŭ, плinŭ de ostenелĭ ші înкъркътърĭ; (ъne-орĭ) foapte îndeлetnічitŭ în tреві. [πρᾶγμα].

Πρᾶγος, εος -ους (τὸ), поet: în локŭ de πρᾶγμα. [πράσσω].

Πραέα, neъt: îm:, ші

Πραεῖα, fem: sinr:, ші

Πραέσι, dat: îm: ал лъĭ πραῦς saŭ πρᾶος.

Πραέως, adв:=Πράως.

Πραθέειν, Ion: поet: în локŭ de πραθεῖν, nex: 2: поet: în локŭ de πραθεῖν, nex: 2: de inf: ал лъĭ πέρθω.

Πραθεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: de пaртч: ал лъĭ πιπράσκω.

Πραιτώριον (τὸ), [Лat: πραίτωρ] коpтъл komandipълъĭ; saŭ палatъл гъвeрnatoрълъĭ (пpetoрълъĭ) орашълъĭ, къpтea administpatiвъ. [ші

Πραιτωρίδιον (τὸ), dim: ал преч:

Πρακτέος, α, ον, пosit: ал лъĭ πράττω.

Πρακτὴρ (ὁ), поet: în локŭ de πράκτης. [de ъnde

Πρακτήριος (ὁ, ἡ), aцерŭ, îndemînatiкŭ în лъкpape, aкtiвŭ.

Πράκτης, ου (ὁ), лъкpъtoрŭ, ъneлtitoрŭ, съвîршitoрŭ de чева; (пaртiк:) negъцъtoрŭ; (къ цen:) eкseкъtoрŭ, îndeплinitoрŭ de чева; (de ъnde în Atena) înплinitoрŭ de дъждiĭ (вezĭ ші πράκτωρ). [πράσσω].

Πρακτικεύομαι, віit: -εύσομαι, лъкpezŭ къ aкtiвitate, saŭ mъ поpтŭ întp' ъnŭ кiпŭ, ка sъ mъ apътŭ astfeлŭ. [din

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, destoĭniкŭ, saŭ воitoрŭ a лъкpa, aкtiвŭ; saŭ пpaкtisitŭ, deпpinsŭ în чева, eкsпepiinцatŭ, saŭ îndemînatiкŭ. «Πρακτικὸς τῶν δικαίων,,. Лкs: 2) (desпpe лъкp: înпpot: de Θεωρητικὸς) пpaкtiкŭ, кape konstъ în лъкpape пъmaĭ. "Βίος—,,. Лкs: «Πρακτικαὶ τέχναι». Лкs: челе че konstaŭ пъmaĭ în лъкpapea лор(пpeкъm mъsiкa,danцъл, ші чл: în пpot: de ποιητικαὶ, кape ші пpodък чева, че ръmîne dъпe лъкpape, пpeкъm zъгpъвia, sкълntъpa, ші чл:). [πράκτης]. [de ъnde

Πρακτικῶς, adв: къ кiпŭ aкtiвŭ, съвîршitoрŭ.

Πρακτορεία (ἡ), faптъ de sпeкълantŭ, къъtape de кîшtiгŭ. [πράκτωρ].

Πρακτὸς, ἡ, ὸν, [πράσσω] лъкpatŭ, saŭ de лъкpat; (de ъnde) "Πρακτὰ,,. faпte, съвîршite лъкpъpĭ 2) sъпъsŭ ла înплinipe de op че datopie. "Πρακτὸς ἔστω ὑπὸ...,, Лец: sъ se îndatopeze a плъti.

Πρακτοψηφιστὴς, οῦ (ὁ), плц: вotъtoрŭ, жъdiкъtoрŭ desпpe faпte; saŭ чepчetъtoрŭ de faпte. [πρακτὸν, ψηφίζομαι]. [ші

Πρακτὺς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de πρᾶξις.

Πράκτωρ, ορος (ὁ), лъкpъtoрŭ, съвîршitoрŭ de чева; (ла Atena) înплinitoрŭ (пpinч: de бъneшtĭ osînde); (în цen:) stpînгъtoрŭ de дъждiĭ; (de ъnde fir: къ цen:) pesбъnъtoрŭ. "Φόνου ("Αἵματος) —,,. Sof: ші Esхл: "Κύπρις τῶν δ' ἐφάνη πράκτωρ,,. Sof:

Πράμνειος (ὁ), (οἶνος, вinŭ) asпpъ ла гъstŭ, însъ tape. [din

Πράμνη ші Πραμνία (ἡ), [πρέμνον] віе векіе. saŭ sъditъ în пъmîntŭ пietposŭ. [de ъnde

Πράμνιος (ὁ), =Πράμνειος.

Πράμος (ὁ), =Πρόμος. [din

Πράν, adв: Dop: în локŭ de πρῴην, πρίν.

Πρανὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: ші At: în локŭ de πρηνής. [de ъnde

Πρανίζω, віit: -ιξῶ, Dop: în локŭ de πρηνίζω.

Πρανὸς, ἡ, ὸν,=Πρανής.

Πραξείδιον (τὸ), dim: ал лъĭ πρᾶξις.

Πραξικοπέω -ῶ, віit: -ήσω, [πρᾶξις, κόπτω] mъ siлeskŭ, ъneлteskŭ a съвîрші чева, saŭ a amъцi пe чinева пpin вiклeniĭ, лъкpezŭ пe fъpiшŭ înпpotiвв къĭва, faкŭ intpiцĭ. «Πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν». Плв: înцeлeгîndъ se къ tpъdъtopiĭ dinъъntpъ. (ші пas:) «Ἐπραξικοπήθη». Плв: s' a amъцit de stpataцemeлe пpotiвnічiлop.

Πράξιμος, η saŭ ος, ον, пъtinчosŭ a se съвîрші, saŭ înплini. [din

Πρᾶξις, εως (ἡ), лъкpape, съвîршipe de вpe ъnŭ лъкpъ, saŭ tpeaвъ. «Μετὰ τὴν πρᾶξιν,,. Лкs: «Τὸ τέλος ἐστιν οὐ γνῶσις, ἀλλὰ πρᾶξις». Apst: 2) faптъ съвîршitъ, saŭ de fъкъt. «Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων». Sкp: 3) tpeaвъ, пpiчinъ, întpeпpindepe (maĭ къ sea: коmepцiaлъ), sпeкълaцie; (în цen:) кîшtiгŭ, foлosŭ. «Πρῆξις οὔτις πέλεται γόοιο» Іл: Ω. «Κατὰ πρᾶξιν,,. Om: «Ἐξ Ἰθάκης εἰλήλουθμεν, πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος». Od: Γ. "Αυμαίνεσθαί τινι τὴν πρᾶξιν,,. Лкs: a stpiкa къĭва tpeaвa. 4) (пaртiк:) dipeкцie de tpeвĭ пъвлiче. "Τῶν ἐν ἀξιώσει τινι ἢ πράξει καθεστώτων,,. Epd: (вezĭ ші πρᾶγμα). 5) (în sensŭ de ръŭ) intpiгantъ ъneлtipe; tpъdape. "Πρᾶξιν κατασκευάζειν,,. Плв: ші Apst: a ъneлti (de ъnde πραξικοπεῖν). 6) întîmплape, eвenemîntŭ; (în цen.) soaptъ; stape. "Ἀπέσχαιε τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν,,. Ep: 7) înплinipe, sпpinцepe de дъждiĭ; (пpin întind:) îndatopipe ла înплinipe. "Πρᾶξιν εἶναι ἐξ ἑνὸς

καὶ ἀμφοῖν,,. Лец: а плъti ші amîndoĭ, ші fie-каре пентрѫ чел-алтѫ dѫпе о речіпрокъ кезъшѫitoape îndatopipe, (Fранц:) solidairement. 8) (maĭ noĭ) însemnape, sкpiepe de fanteле, saѫ ziseле кѫiва. "Πράξεις συνόδου,,. Nomoкan: (алт:) πρακτικά. [πράσσω].

Πρᾶον, neѫt: saѫ бърв: ак: ал лѫĭ πρᾶος.

Πρᾷον, neѫt: лѫĭ πρᾴων, компар: ал лѫĭ πρᾶος ‖ (adв:) în локѫ de...

Πρᾳόνως, adв: кѫ maĭ mѫлтъ блîndeцe.

Πρᾶος, εῖα, ον, (компар: πραότερος, ші πρᾴων, ші sѫпрл: πραότατος)=Πραὺς, блîndѫ, блажінѫ, ръбdъtopѫ, ші чл:;(fir: desпре ръѫ) de sѫfepit, кѫmпътatѫ; (ѫne-opĭ) potoлitopѫ, moitopѫ. [de ѫnde

Πραότης (ἡ), блîndeцe, блажінie; eкitate (miлostiвipe în osînde), ші чл:

Πραπίδες (αἱ), [φράζω. în afin: кѫ πρέπω] desпърцitѫpa dintpe inimъ ші плъmînѫ; креерiĭ; (de ѫnde fir:) minte, înцелепчiѫne; saѫ poftъ, dopinцъ. "Ἰδυίησι πραπίδεσσιν,,. Om: кѫ minte iskѫsitъ, кѫ mѫлтѫ meштешѫгѫ· "Ἄκοιτιν ἀραρυῖαν πραπίδεσσιν». Es: potpiвitъ кѫ inima sa. (sinr: πραπίδα îл ape nѫmaĭ Eѫp: ші Esix:)

Πρασιὰ (ἡ), пътpatъ tapла, saѫ ложъ de гръdinĭ, ѫnde sъdesк вepdeцѫpĭ [pinч: πράσον, пpazѫ], saѫ fлopĭ; (pin întind:) гръdinъ лѫкpatъ.

Πρασίζω, вiit: -ίσω, seamъnѫ a пpazѫ ла faцъ. [πράσον].

Πράσιμος (ὁ, ἡ), [πρᾶσις din πιπράσκω] de вînzape.

Πρασινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πρασινώδης, ші Πρασινωπὸς, каре бate în вepde [πράσινος, εἶδος].

Πράσινος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ (îпплетitѫ) din foĭ de пpazѫ; saѫ (maĭ des) чел în faцa пpazѫлѫĭ, пръzѫлiѫ saѫ вepde. "Τὸ τῶν ἀσώτων βαλάντιον πρασίνῳ δεσμῷ δέδεται,,. Апoft: [πράσον]. [de ѫnde

Πρασινώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πρασινοειδὴς, кam пръzѫлiѫ, вepde deskisѫ. "Εὐρὼς—,,. Sхл: Tкp:

Πράσιον (τὸ), ѫnѫ feлѫ de плантъ, (Лат:) marruvium vnlgare Лin: 2) apamъ акчidatъ, (Fранц:) verd-de-gris. (pinч: neѫt: лѫĭ...

Πράσιος (ὁ, ἡ),=Πράσινος.

Πρᾶσις, εως (ἡ), вînzape (акт: saѫ пas:). [πιπράσκω].

Πρασίτης, ου (ὁ), ші Πρασῖτις, ιδος (ἡ), пръzѫлiѫ, вepdѫnкѫ. "Αἴθος—,,. Tfp: ѫnѫ feлѫ de smъpandѫ, ръdъчinъ de smъpandѫ. [πράσον].

Πρασοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлѫл saѫ faцa пpazѫлѫĭ. [πράσον, εἶδος].

Πρασόεις, εσσα, εν, poet: плinѫ de пpazѫ (pinч: de niшte asemenea плante de mape). [πράσον].

Πρασοκουρὶς, ίδος (ἡ), omidъ de пpazѫ. [ші

Πρασόκουρον (τὸ), ѫnѫ instpѫmîntѫ (кѫцitoae) de гръdinъpiе, кѫ каре se tѫnd пpaжiĭ. [πράσον, κείρω].

Πράσον (τὸ), [de aчi] пpazѫ. 2) ѫnѫ feлѫ de плантъ вepde de mape asemenea пpazѫлѫĭ, (алт:) φῦκος.

Πρασόργη (ἡ), глs: [πράσον, ἔργον]=Πρασόκουρον.

Πρασοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкѫ (mъ хръneskѫ кѫ) пpazѫ. [din

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѫ de пpazѫ. [πράσον, φάγω].

Πρασόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în faцa пpazѫлѫĭ, пръzѫлiѫ, вepde deskisѫ. [πράσον, χρόα].

Πράσσω (ττω), вiit: πράξω, [περάω] (tpeк: de кѫ: πέπραχα, ші ал 2: maĭ de mѫлteopĭ nestp: saѫ de sine пas: πέπραγα, ші пas: πέπραγμαι, ші чл:) съвîpшeskѫ чева; (pinч: ші dѫпе etimoлц:) tpeкѫ. "Ὁδὸν ("Ἅλα) πρήσσοντες,,. Om: (de ѫnde fir:) "Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει,,. Iл: A. "Οὔτι πρήξεις ἀκαχήμενος,,. Iл: Ω. "Οὐδὲν πράξαντες ἀπῆλθον,,. Ksn: "Καὶ λέγει, καὶ πράττει ὅ,τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων,, Dm: "Τὰ δίκαια («Τὰ κοινὰ, "Τὰ τῆς πόλεως) πράττειν,,. Лкs: "Τὰ ἑαυτοῦ πράττειν,,. Лкs:=Ἰδιοπραγεῖν, a'шĭ къѫta tpeaка sa. (ші кѫ doĭ ак:) "Ἀγαθόν τί σε βούλονται πράττειν,,. Ksn: (ші în fopmъ пas:) "Ὃ οὗτοι πεπραγμένοι (în локѫ de πεπραχότες) εἰσί,,. Dm: (ші aвsoл:) «Ἱκανὸς λέγειν τε καὶ πράττειν,,. Ksn: (ші пas:) "Σαθρὸν ἐστι φύσει ὅ,τι ἂν μη δικαίως ᾖ πεπραγμένον,,. Dm: (ші aвsoл:). "Τὸ πραχθὲν, "Τὰ πραχθέντα, "Τὰ πεπραγμένα,,. Лкs: fanteлe, isпръвiле. (ші în a 3 пeps:) "Πέπρακται,,. se seвîpші. "Ἐπέπρακτ' ἄν,,. s' ap fi sfîpшit, saѫ пръпъdit. (вezĭ ші διαπράσσω). 2) (пaptiк:) ѫneлteskѫ, tpaкtezѫ o пpiчinъ, mъ siлeskѫ a o съвîpші; (în ръѫ) întpiцezѫ чева. "Πράττειν κάθοδον (ὅπλα) τινί». Пл: ші Sof: "Πράττειν τι πρός τινα,,. Tѫч: "Πράττειν περὶ εἰρήνης (περὶ συμμαχίας) πρὸς αὐτοὺς,,. Ksn: "Ἔπραττε περὶ πλοίων». Ksn: «Πράττειν ὑπὲρ Φιλίππου, saѫ Φιλίππῳ,,. Dm: a ѫneлti чeлe de foлosѫ лѫĭ. (ші пas:) "Εἴ τι μὴ ἐν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε,,. Sof: (de ѫnde 3) doвîndeskѫ. "Πράττειν παρὰ τῶν

θεῶν ἀγαθὸν„. Iskp: "Ἔλεγον, ὅτι πάντα, ὧν δέοιντο, πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως„. Ksn: 4) (ʁne opi) în лokъ de ἄγω, ἔχω. "Εἰρήνην πράσσειν„. Ksn: "Ὡμοσεν ἀδόλως τὴν εἰρήνην πράξειν„. Ksn: 5) (kъ adв:) mъ aглв în oape-kape stape; (ші desnpe лвкр:) їaв вnв feлв de sfîpшiтв. "Εὖ (Καλῶς) πράττειν„. Лкs:= Εὐτυχεῖν, Εὐδοκιμεῖν. (ші înnpot:) "Κακῶς πράττειν» Aкs: =Δυστυχεῖν. "Βέλτιον ("Αμεινον) πράττει„. Лкs: mepue maї вine. "Μεγάλα πράττειν„. Apst a fi în mape пвtepe. "Κρεῖττον ἐλπίδος πράττουσι„. Лкs: aъ nemepit, saъ issвtit neste пъdeжde. (ші kъ преп:) "Πράττειν κατὰ νοῦν„. Лкs: dвne dopinцъ. "Πράττων οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν„.Dm:= Ἀναξιοπαθῶν, пътimind nemepitate. "Οὐ πάντες πράττουσιν ὁμοίως, ἀλλ'οἱ μὲν καὶ περισσὰ ἔχουσιν, οἱ δὲ οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα„. Ksn: "Οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἄνευ τοῦ γιγνώσκειν τε, ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ταῦτα περαίνηται, οὐ θεμιτὸν ἐποίησαν εὖ πράττειν„. Ksn: "Ο ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε„. Ep: (ші miж:). Οἱ δὲ Συρακούσιοι κατὰ τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν„. Tвч: "Ως μακαρίως πεπράγατε„. Apstf: (de вnde în naptч:). "Εὖ πρήσσοντα„. Ep: fiind în вnъ stape. (ші штista salвtanie în enistoле). "Εὖ πράττειν». "'Αριστοτέλης 'Αλεξάνδρῳ εὖ πράττειν„. Enist: noпteште nopoчipe (bezї ші ποιῶ). 6) (maї de mвлteopї miж:) înnлineskъ, stpînrъ вanї de datopic, saъ dъждiї; (în цen:) черь de datopie; (de вnde fir:) черь, ші dobîndeskъ îndestвлape, îmї pesввnь. "Πράσσει με τόκους„. Om: "Ὤχετο χρήματα πράξων„.Ksn: "Τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ„; Лвч: че o съ 'mї їeї? че съ 'цї плъteskъ? (ші miж:) "Τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια πράττεσθαι„. Tїp: "Τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιθυμοῦντας οὐκ ἐπράττετο χρήματα„. Ksn: "Τοὺς ἔχοντας αὐτὰ πρήσσεσθαι ἐκέλευον„. Ep: (ші fir: "Φόνον πατρὸς πράξαντα (τὸν'Ορέστην)».Esxл: "'Επραξάμην τούτων αὐτὸν δίκας„. Flstp: (ші în formъ nas:). "Πεπραγμένος φόρους„. =Φορολογήσας. 7) (noet: ші prea pap) în лokъ de διαπράττομαι, omopь (Esxл: 438).

Πρασώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πρασοειδής. [πράσον].

Πρατέος, α, ον, nosit: aл лвї пипράσκω, de bîndвt.

Πρατὴρ (ὁ), =Πράτης, вînzъtopь; (npin întind:). «Πρατὴρ λίθος». (în Atena) niatpa, dene kape вestitopвл stpira вînzapea вpe вnвї poвь, saь sta kїap poввл, че se вîndea; (npin întind:) naptea nїeцeї, вnde se вîndeaь poвїl. [de вnde

Πρατήριος, α, ον, atinгъtopь de, saь folositopь лa вînzape || sввst:) Πρατήριον, tîprь, nїaцъ xoтъpîtъ цentpв вînzape de лвкркрї.

Πράτης, ου (ὁ), вînzъtopь. [πιπράσκω]. [de вnde

Πρατίας, ου (ὁ), лвкрътopь, saь вestitopь пвблікь de вînzърї, Tвpч:) telaль.

Πράτιστος, α, ον, Dop: în лoль de πρώτιστος.

Πρατὸς, ὴ, ὸν, вîndвtь, saь de вîndвt,= Πράσιμος. [πιπράσκω].

Πρᾶτος, α, ον, Dop: în лokь de πρῶτος.

Πράτρια (ἡ), fem: aл лвї πράτης, вînzъtoape

Πράττω, вiit: πράξω, At: în лokь de πράσσω.

Πραύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), [πραὺς, γέλως] чел kъ влажinь pîsь. "Ζέφυρος —„. Enгp:

Πραϋθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntь...

Πραύθυμος (ὁ, ἡ), влîndь лa inimъ, saь sвfletь. [πραὺς, θυμός].

Πραϋλόγος (ὁ, ἡ), влîndь лa вorвъ. [πραὺς, λόγος].

Πραϋμενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πραὺς, μένος] = Πραύθυμος. (bezї ші пpeумenής). [de вnde

Πραϋμενῶς, adв; kъ влîndeцe de sвfletь, kъ ввnъ воinцъ

Πραύμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [πραὺς, μῆτις] влажinь în simцiminte, de ввnъ disnosiцie.

Πραὺνομος (ὁ, ἡ), noet: влîndь, влажinь în пъpaввpiле sale, saь плъkвtь în пвptъpї. [πραὺς, νόμος].

Πραύνοος -ους (ὁ,ἡ), = Πραύθυμος.

Πράϋσις, εως (ἡ), înвлînzipe (akt: saь nas:), notolipe. [ші

Πραϋντικὸς ἡ, ὸν, пвtinчosь, saь îndemînatikь a înвлînzi, a notolі (dвpepї, nekazь, ші чл:). [din

Πραύνω, вiit: -υνῶ, (nas tpe: de kъ: πεπράϋσμαι) înвлînzeskъ, notoleskъ (upon: ші fir:); (nas:) mъ înвлînzeskъ; (mi fir: (desnpe вîntь ші чл:) mъ alinь, skazь; (desnpe dвpepe) mъ moїь, mъ notoleskъ. "Πρηϋνομένου τοῦ χειμῶνος„. Ep: [πραὺς].

Πραϋπάθεια (ἡ), =Μετριοπάθεια, domolitate, kвmпътate în natimї saь în xapaрь. [πραϋπαθής].

Πραϋπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntь...

Πραϋπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), [πραὺς, πάθος]=

Μετριοπαθὴς, domолȣ̆, кȣмпътatȣ̆ în natimĭ, ръвдътоpȣ̆. [de ȣnde.

Πραϋπαθῶς, adв: кȣ кȣмпътȣ̆ în natimĭ, saȣ̆ în характерȣ̆

Πραὺς, έος, (εῖα, ύ), [πρὰν, πρανής] (компар: ότερος, sȣпрл: -ύτατος блîndȣ̆, блажinȣ̆, кȣмпътatȣ̆, domолȣ̆, ші чл:; (desпре лȣкр: dȣлче, плъкȣtȣ̆, seninȣ̆, ші чл:; (ȣne орĭ) потолitорȣ̆. "Πραὺ φάρμακον,,. Пind: "Φωνὴ πραεῖα,, Ksn: "Αὖρα πραεῖα,,. Лкs: "Σέλας πραύ,,. Om: "Πηγαὶ πραεῖαι,,. Tmst: «'Η γεωργία φιλάνθρωπος καὶ πραεῖα τέχνη». Ksn:

Πραϋτένων, οντος (ὁ), поет: чел кȣ млъdioase вine de ла къпътîїеле мȣшкілор; (fiг:) блîndȣ̆, sȣпȣsȣ̆, domолȣ̆. (вezĭ ші εὔλοφος). [πραὺς, τένων].

Πραΰτης (ἡ),=Πραότης, блîndeцe, ші чл: [πραὺς].

Πραϋτόκος (ὁ, ἡ), каре naшte лiniшtit ші fъръ dȣpepĭ. [πραὺς, τόκος]

Πραΰτροπος, (ὁ ἡ), блажinȣ̆ în пȣрtъріле saȣ̆ характерȣл sъȣ̆. [πραὺς, τρόπος].

Πρᾴων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (пергл:) ал лȣĭ πρᾶος,=Πραότερος.

Πράως, adв: кȣ блîndeцe, лiniшtit. "Πράως λέγει τὸ πάθος,,. Ksn: [πρᾶος].

Πρειγεία, în diaл: Kpet: în локȣ̆ de πρεσβεία. [ші

Πρειγευτὰς, ᾶ (ὁ), Kpet: în локȣ̆ de πρεσβευτὴς. [ші [ші

Πρειγήϊα(τὰ), Kpet: în локȣ̆ de πρεσβεῖα.

Πρείγιστος, α, ον, Kpet: în локȣ̆ de πρέσβιστος. [din

Πρεῖγυς, Dop: saȣ̆ Eол: în локȣ̆ de πρέσβυς.

Πρεμνιάζω, вiit: -άσω, ші

Πρεμνίζω, вiit: -ίσω, sкоцȣ̆ tpȣnкĭȣл копачĭȣлȣĭ din ръdъчinъ. [ші

Πρέμνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πρέμνον. [ші

Πρεμνόθεν, adв: поет: din ръdъчinъ; din temeлie. [din

Πρέμνον (τὸ), [πρυμνὸς] partea чea maĭ de жos a tpȣnкĭȣлȣĭ копачĭȣлȣĭ; (în цen:) tpȣnкĭȣ̆, кotopȣ̆, бȣшteanȣ̆; (fiг:) temeлie. "Οἰκίας («'Αρετῆς) —,. Koint: «'Οφθαλμοῦ—,,. Плd: ръdъчina, saȣ̆ коada окĭȣлȣĭ.

Πρέμνος (ὁ), înd: în локȣ̆ de πρέμνον. [de ȣnde

Πρεμνώδης, εος(ὁ,ἡ), чел ка ȣnȣ̆ бȣшteanȣ̆

Πρεπόντως, adв: (de partч:) кȣ кiпȣ̆ кȣвiinчosȣ̆, potpiвit. [ші

Πρεπτὸς, ὴ, ὸν, поет: pesпектaвiлȣ̆, чinstitȣ̆, însemnatȣ̆. 2) (гл:) "Πρεπτὰ,,. Esix: iкoane, кiпȣpĭ, asemъnъtȣpĭ. [din

Πρέπω, [πρὸ] вiit: (преа рар) πρέψω, (пех: ἔπρεψα) (прinч: ші арх:) sîntȣ̆ maĭ пресȣs, deoseвitȣ̆; (прin ȣрm:) апарȣ̆, mъ аръtȣ̆; seamъnȣ̆; (de ȣnde овiч:) sîntȣ̆ potpiвitȣ̆; (рар поет:) sîntȣ̆ aȣzitȣ̆; (maĭ des) sîntȣ̆ аръtosȣ̆, stpълȣчeskȣ̆. "Μετά δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,,. Es: ші Om: «Ὅμοιος ἀτμὸς, ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,,. Esхл: se apatъ. "Οἶμαι βοὴν ἐν πόλει πρέπειν,,. Esхл: къ se aȣde. "'Ως ὁ φρυκτὸς πρέπει,,. Esхл: apatъ. (ші кȣ inf:) "Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικοῦ πρέπει μαθεῖν,. Esхл: seamъnъ. "Πρέπει ὡς τύραννος εἰσορᾷν,,. Sof: "'Εστάναι πρέπω,,. Кал: sîntȣ̆ вpednixȣ̆, mi se каde. (ші кȣ partч:) "Σπλάγχνα πρέπουσ' ἔχοντες,,. Кал: se въd, къ цin. (ĭар овiч: кȣ dat:) "'Εσθῆτι πρέπω,,. Eȣp: îmĭ шade вine. "Εἶδος πρέπει θυγατρὶ Κρόνου,,. Пind: seamъnъ. "Τί χρῆμα κουρᾷ τῇ δε πρέπει,,; Eȣp: че însemneazъ? || (ші foapte des пeпeps: saȣ̆ în partч: se кȣвine. "Θνητὰ θνητοῖσι πρέπει,,. Пind: "Θεοῖς πρέποντα,,. Плt: "Ἃ πρέπει ἐλευθέρῳ,,. Лкs: (ші кȣ ак: кȣ преп:) "Εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπεν,,. Eпгр: (ші кȣ inf:) "'Ανδρὸς πρέποντος εἶναι 'Ρωμαίοις φίλου,,. Пл: (ші în partч:) "Τιμὴ πρέπουσα,, Лкs: (пeȣt:). "Τὸ πρέπον,,. кȣвenitȣл, potpiвitȣл; destȣлȣл; foлosȣл, dpeптȣл. "Πρέπον ἂν εἴη,,. Iskp; "Τὸ πρέπον ἔχω,,. Плt: "Κατὰ τὸ πρέπον ἑκάστῳ,,. Плt: (ші кȣ цen: преа рар) "Πρέπον ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε,,. Sof: (ші aвsoл.) "Πρέπον οὕτω ποιεῖν,,. Лкs:(ші în локȣ̆ de adв:) =Πρεπόντως. [de ȣnde

Πρεπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πρέπων, кȣвiinчosȣ̆, dpeптȣ̆, ші чл:

Πρέπων, οντος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пeшte de mape.

Πρέσβα, ης (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ πρέσβυς, pesпектaвiлъ (пentpȣ вîpsta sa). "Πρέσβα θεά,,. Om: (ші кȣ цen: ка sȣпрл:). "Πρέσβα θεάων,,. Om: чea maĭ adopaвiлъ. "Πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν,,. Od: Г. чea maĭ mape.

Πρεσβεία (ἡ), întîitatea челȣĭ maĭ mape ла вîpstъ, aвantaжȣл вîpsteĭ, (Fpanц:) droit d'ancienneté, saȣ̆ d'ainesse; (în цen:) mepitȣ̆, demnitate, pепȣtaцie. 2) (maĭ des) tpimitepea, ші tpeaвa (demnitatea) solȣлȣĭ; прin întind:) кĭар solȣл înпpeȣnъ кȣ sȣita sa, (Fpanц:) la legation; (de ȣnde maĭ noȣ̆) miжлочitoape pȣгъчĭȣne. [πρεσβεύω].

Πρεσβεῖα (τὰ), îm: ал лȣĭ πρεσβεῖον.

Πρέσβεια (ἡ), fem: ал лȣĭ πρέσβυς.

Πρεσβεῖον (τὸ), pesпектȣ̆, saȣ̆ dapȣ̆ de

чinste кѫвenitѫ челѫї шаї бътрînѫ, dpeптѫл маї марелѫї ла вîpstъ (="Τὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου πρωτεῖον,,. Пл:); în цen:) чinste, преfeрinцъ (вezї ші γέρας). 2) (Sкр:) бътрîneaska вîpstъ. "Ἕως γήρως καὶ πρεσβείου,,. Пslt: 3) (Біz.) плata solѫлѫї. [πρέσβυς]. [de ѫnde

Πρεσβειόω -ῶ, віit: -ώσω, pesпektezѫ, чinsteskѫ (вezї ші γεραίρω).

Πρέσβειρα (ἡ), поet: =Πρέσβα.

Πρέσβευμα (τὸ), обїektѫл solii; (în цen:) solia 2) поet: în локѫ de πρεσβεῖον, чinste, преfeрinцъ, ші чл: [πρεσβεύω]

Πρεσβεὺς, έως (ὁ), pap în локѫ de πρέσβυς.

Πρεσβευσία, ші Πρέσβευσις, εως (ἡ), tpimitepe de solѫ, шї soliea, tpeaва лѫї, =Πρεσβεία. [ші

Πρεσβεύτρια (ἡ), поet: fem: ал лѫї...

Πρεσβευτὴς, οῦ (ὁ, solitopѫ, saѫ solѫ tpimisѫ; (fir:) міжлочitopѫ; ѫne-opї) вestitopѫ; (în Istopia Pom:) локоцiitopѫ de прокопsѫлѫ, saѫ пpetopѫ, (Лat:) legatus. [ші

Πρεσβευτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, folositopѫ ла solie, saѫ însѫшitѫ solitopѫлѫї. [din

Πρεσβεύω, віtt: -εύσω, sîntѫ бътрînѫ, saѫ маї бътрînѫ dekît алтѫл; amѫ dpeптѫріле вîpsteї, (шї fir:) de op че felѫ de întîitъцї, sîntѫ маї пpesѫs; (пpin întind:) stъпîneskѫ; пpedomneskѫ. «Αἰσχρὸν τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ νεωτέρου πάρα,, Sof: (ші кѫ цen:) "Δαρείῳ ἔσαν τέσσερες παῖδες, τῶν ἐπρέσβευε Ξέρξης,,. Ep: (ші fir:). "Πρεσβεύειν τῶν πολλῶν πόλεων,,. Пlt: "Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ,,. Sof: (ші aвsol:). "Ὑπὲρ τούτου λόγος πρεσβεύει,,. Ap: мерцe ворва. 2) (stpъm:) daѫ кѫїва întîitate, чinsteskѫ, преfeрѫ пе чinева; (de ѫnde fls:) слъвeskѫ чева întp' ѫnѫ felѫ de sirѫpѫ, saѫ adeвъpatѫ. "Ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν αὐτὴν τὴν ἰατρικήν,,. Пlt: "Ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει,,. Sin: "Μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον,,. Sof: 3) (маї des) sîntѫ, mъ tpimiцѫ (saѫ лѫкpezѫ, tpaktezѫ чева ка solѫ; (між:) tpimiцѫ solѫ кътpe чinева; (de ѫnde маї noѫ) міжлочessѫ în faвoapea кѫїва. "Καὶ ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδ' ἐπρέσβευσα, μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους,,. Dm: (ші кѫ ак:). "Πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην,,. Iskp: a tpakta, a negoцia пачea. (ші між:) «Ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο περὶ φιλίας πρὸς αὐτὸν,,. Ksn: (ші пas:) "Τὰ πεπρεσβευμένα,,. Лks: faпteле solѫлѫї съвîpшite în solia sa. 4) (ѫne-opї) sîntѫ локоцiitopѫ (Лat: legatus) de пpetopѫ, saѫ de прокопsѫлѫ. [πρέσβυς].

Πρέσβη (ἡ), поet: Ion: în локѫ de πρέσβα.

Πρέσβηες, saѫ Πρεσβῆες. Ion: în локѫ de πρέσβεις, îm: ал лѫї πρέσβυς.

Πρεσβήϊον (τὸ), Ion: în локѫ de πρεσβεῖον.

Πρεσβηὶς ἶδος (ἡ), поet: бътрîneaskъ, векїe. "Τιμὴ —,, Om: 2) (ка enit: de мѫїepe) бътрînъ; (пpin ѫpm:) pesпektaвілъ (пentpѫ вîpsta sa).

Πρέσβις, εως(ὁ), Епігр: în локѫ de πρέσβυς.

Πρέσβις, ιδος (ἡ), femee tpimisъ ка solitoape, міжлочitoape. 2) = Πρεσβῦτις, бътрînъ; (пpin întînd:) pesпektaвілъ 3) || (sѫвst:) în локѫ de πρεσβεία, dpeптѫл întîitъцiї вîpsteї. "Κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω,,. Пlt: dѫпe pîndѫл вîpsteї.

Πρεσβίστατος, ші Πρέσβιστος, η, ον, поet: în локѫ de πρεσβύτατος, sѫпpл: ал лѫї πρέσβυς.

Πρέσβος, εος -ους (τὸ), поet: =Πρέσβευμα, обїektѫ de pesпektape. "Πρέσβος Ἀργείων,,. Esхл: pesпektaвіла бътрînime, senatѫл.

Πρεσβυγένεθλος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de πρεσβυγενής. [πρέσβυς, γένεθλον].

Πρεσβυγένεια (ἡ), întîitate de naштepe, ковîpшipe de вîpstъ. [din

Πρεσβυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), маї 'nainte пъskѫtѫ, маї бътрînѫ de вîpstъ; (în цen:) векїѫ. "Χρόνος —,,. Пл: (în Sпapta). "Πρεσβυγενέες,,. Пл: чеї маї бътрînї, senatѫл. [πρέσβυς, γένος].

Πρεσβυρὸς, ὰ, ὸν, =Γεραρός, estimaвілѫ, pesпektaвілѫ. [din

Πρέσβυς, [πρὸ, πρέπω] εως, ші υος (υια, υ, поet:) (компар: -ύτερος, ші sѫпpл: -ύτατος, ші поet: πρέσβιστος) (adiek.) înaintatѫ în вîpstъ, бътрînѫ; (пpin întind:) pesпektaвілѫ; (în цen:) векїѫ; saѫ de чinste; (întpв: upinч: nѫmaї компар: ші sѫпpл:) «Πρεσβύτερος (-ύτατος) γενεῇ». Om: (ші fir:) "Τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιοῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν». Ep: = Περὶ πλείονος ἐποιοῦντο. «Εἰ δ' ἔστι τι πρεσβύτερον κακοῦ κακόν,,. Sof: маї векїѫ, saѫ маї mape. || (sѫвst:) = Πρεσβύτης, бътрînѫ; (маї de мѫлte opї ла îm:) чеї маї бътрînї; (ші пpin ѫpm:) чеї маї de чinste аї nopodѫлѫї, întîїamiї, saѫ konsiliapiї, ші чл:. (de ѫnpe Біs:) "Πρεσβύτεροι». преоцiї. 2) (обіч: ші în прozъ nѫmaї ла îm:) =Πρεσβευτής, solѫ; (de ѫnde în цen:) міжлочitopѫ. "Ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι». Esхл: 3) (în Apst:) пasъpea τροχίλος, (Fpanц:) roitelet.

Πρεσβυτερεῖον (τὸ), pamѫpъ de мъslinѫ,

че ţineaŭ în mînъ ка semnŭ de паче tpimiшiĭ solĭ ші

Πρεσβυτέριον (τὸ), adȣnapea бътpînilop, senatȣл. 2) Bisep:) преоţimea; saŭ локашȣл преotȣлȣĭ. [din

Πρεσβύτερος. α, ον, компар: ал лȣĭ πρέσβυς, maĭ бътpînŭ, maĭ векĭŭ, ші чл: || (sȣбst: Bisep:) преotŭ. [de ȣnde

Πρεσβυτέρως, adв: кȣ шаĭ мȣлтъ пpeferinţъ; (în ţen:) maĭ мȣлт. "Πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι,,. Плт:

Πρεσβυτὴς, ῆτος (ἡ), Епігр: бътpîneţe.[ші

Πρεσβύτης, [πρέσβυς]ου (ὁ), бътpînŭ, înaintatŭ în вîpstъ. 2) (med:) пътimaшŭ de вedepĭ, възътopŭ nȣmaĭ de depapte. [de ȣnde

Πρεσβυτικὸς, ὴ, ὸν, бътpîneskŭ. [de ȣnde

Πρεσβυτικῶς, adв: бътpîneшte.

Πρεσβῦτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ πρεσβύτης, бътpînъ.

Πρεσβυτοδόκος (ὁ, ἡ), поет: пpiimitopŭ de бътpinĭ (ка ȣnŭ asilŭ); saŭ локŭ, ȣnde se adȣnъ бътpîniĭ. [πρεσβύτης, δέχομαι].

Πρευμένεια (ἡ), поет: în локŭ de πραϋμένεια, бȣnъ воinţъ, milъ. [din

Πρευμενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de πραϋμενὴς. "Φιλία —,,. Еȣр: [de ȣnde

Πρευμενῶς, adв: поет: în локŭ de Πραϋμενῶς. =Εὐμενῶς, ші чл:

Πρεὼν, ῶνος (ὁ), поет: =Πρηών.

Πρῆγμα (τὸ), Ion: în локŭ de πρᾶγμα.

Πρηγορεὼν, -ῶνος, [πρὸ, ἀγείρω] în kontpak: în локŭ de neîntp: προηγορεὼν, stomaxȣл чел dintîĭ ал пъsъpilop

Πρηδὼν, όνος (ἡ), [πρήθω, πίμπρημι] oбpinteaлъ, ȣmfлътȣpъ.

Πρηθῆναι, Ion: în локŭ de πραθῆναι, пas: nex: de înf: ак лȣĭ πιπράσκω.

Πρήθω, [imit:] вiit: πρήσω, (nex· ἔπρησα, ші pap ἔπρεσα) поет: în локŭ de πίμπρημι, apzŭ. 2) (despre вîntŭ) sȣfлȣ, adiŭ. "Πρήθοντος ἀήτεο,,. Апл: 3) (pin întind:) ȣmfлȣ. "Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον,,. Іл: А. (ші пas:). "Καὶ ἡ κοιλία σου πεπρησμένη,,. Sкр:

Πρήϊον, Ion: în локŭ de πρᾷον, компар: neȣt: ал лȣĭ πρᾶος. 2) поет: în локŭ de πρότερον.

Πρηκτὴρ (ὁ), поет: Ion: în локŭ de πρακτήρ.

Πρημαδίη (ἡ), [πρημὰς] ȣnŭ feлŭ de mъslinŭ, saŭ de пеште, лакерdъ.

Πρημαίνω, вiit: -ανῶ, поет: în локŭ de πρήθω, sȣfлȣ pepede; (stpъm:) ȣmfлȣ.

Πρημὰς (μνὰς), άδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de θύννος, лакерdъ.(Apst: Anim: Ist: H'. 15).

Πρήν, ῆνος (ἡ), поет: = Πρηών.

Πρηνηδόν, adв: кȣ faţa în жos [din

Πρηνὴς, έος-οῦς (ὁ, ἡ), [πράν] плекатŭ, повîpnitŭ înanite, къzȣtŭ кȣ капȣл saŭ faţa în жos; (despre локŭ вълosŭ. "Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν,,. Es: "Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,,. Іл: А. "Πρηνὴς γενόμενος,,. Sкр: къzȣtŭ în вpînчĭ. "Τὰ πρηνῆ τοῦ σώματος,,. Apst: челе dînainte. "Εἰς τὸ πρανὲς, "Κατὰ πρανοῦς,,. Ksn: ла вале. [de ȣnde

Πρηνίζω, вiit: -ίσω, tpînteskŭ пе чinева кȣ faţa în жos; daŭ, (ші пas:) mъ daŭ de pînъ кȣ капȣл în жos; (fir:) sȣpпŭ. [de ȣnde

Πρηνισμὸς (ὁ), tpîntipe, saŭ къdepe кȣ faţa în жos; (fir:) sȣpпape.

Πρηνιχθεὶς, εῖσα, ὲν, поет: Ion: în локŭ de πρηνισθεὶς, пas: nex: de пaptч: ал лȣĭ πρηνίζω.

Πρῆξαι, Ion: în локŭ de πρᾶξαι, nex: 1: de înf: ал лȣĭ πράσσω.

Πρῆξις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de πρᾶξις.

Πρηροσία (ἡ), глs: în локŭ de προηροσία.

Πρῆσε, поет: în локŭ de ἔπρησε, 3: sinr: пeps: de nex: ал лȣĭ πρήθω, saŭ πίμπρημι.

Πρῆσις, εως (ἡ), apdepe; (med:) înfлamaţie, ȣnfлътȣpъ. [πρήθω].

Πρῆσις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de πρᾶσις.

Πρῆσμα (τὸ), пapte înfлamatъ, oбpintitъ, ȣmfлътȣpъ. [ші

Πρησμὸς (ὁ),=Πρῆσις, ші Πρῆσμα.[πρήθω].

Πρήσσω, вiit: πρήξω, Ion: în локŭ de πράσσω.

Πρηστὴρ (ὁ), [πρήθω, πίμπρημι] (în ţen:) apzъtopŭ; (пaptik:) вîpteжŭ de вîntŭ fokosŭ (însoţitŭ кȣ fȣлţepe); (oвiч:) tpъsnefŭ. «Ὁ νεὼς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος». Ksn: «Πρηστὴρ χθόνιος». Apst: sȣfлape de вîntŭ fokoasъ, че se fopmeazъ în вîpteжŭ. 2) ȣnŭ feлŭ de шapпe, a къpȣĭa mȣшкътȣpъ apde, ші ȣmfлъ (Елі:). 3) вineле гîtȣлȣĭ, кape se ȣmfлъ de nekazŭ. (вezĭ ші καρωτίδες). [de ȣnde

Πρηστήριος (ὁ, ἡ), чел ка ȣnŭ tpъsnetŭ, înfлъкъpatŭ, apzosŭ.

Πρηστηροκράτωρ, ορος (ὁ), чел че ţine, ape în stъпînipea sa tpъsnetȣл. [πρηστὴρ, κρατέω].

Πρηστικὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a apde (înfлama, ші ȣшfла), apzъtopŭ, înfлъmъtopŭ. [πρήθω].

Πρῆστις, ιδος (ἡ), =Πρίστις.

Πρητὴν, ῆνος (ὁ), [πρᾶτος] mĭeлŭ de ȣnŭ

anš; вербекš, че înчепе a пofti înпреѕnape.

Πρητήριον (τὸ), Ion: în локš de πρατήριον.

Πρήττω, Ion: în локš de πράττω, = Πράσσω.

Πρηΰγελως, ωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локš de πραΰγελως.

Πρηΰνομος, Πρηΰνοος, Ion: în локš de Πραΰνομος, -νοος.

Πρηΰνω, biit: -υνέω -ῶ, Ion: în локš de πραΰνω.

Πρηΰς, εῖα, ύ, Ion: în локš de πραΰς.

Πρηϋτένων, οντος (ὁ), noet: Ion: în локš de πραϋτένων.

Πρηών, ῶνος, saš όνος (ὁ), (dat: îm: πρηόσι) noet: deaлš pînosš, bîpfš (saš stînкъ sкoasъ afaръ în bîpfš, saš коastъ) de mѕnte. [πρὰν, πρηνὴς].

Πρίαμαι, neîntp: temat: (de ѕnde întpв: nѕmaĭ nexot: ἐπριάμην, порѕnч: πρίω, noft: πριαίμην, sѕn: πρίωμαι, inf: πρίασθαι, ші partч: πριάμενος) At: кѕmпъpš. "Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; „Apstf: «Ὁ μὲν πριάμενος οὑτοσί, ὁ δὲ πωλήσας ἐκεινοσί„. Maкs: Плan: «Πριαίμην ἄν πρό πάντων χρημάτων». Ksn:

Πριάμην, noet: în локš de ἐπριάμην, nex: aл лѕĭ πρίαμαι.

Πριαμικὸς, ὴ, ὸν, aл лѕĭ Пріamš (îmпъpatš aл Троadeĭ). «Πριαμικαὶ τύχαι». Пров: tpaцiче (грozaвe) nenopoчipĭ (кa a ле лѕĭ Пріamš). [ші

Πριαμόω ῶ, biit: -ώσω, sîntš кѕ капѕл pasš (прекѕm oвiчnѕit se pепpesinta пе шепъ Пріamš]. [Πρίαμος].

Πριαπίζω, biit: -ίσω, seamъnš кѕ Пріапѕ, sîntš foapte desfpînatš în плъчеріле tpѕпешtĭ [Πρίαπος].

Πριαπίσκος (ὁ), dim: aл лѕĭ Πρίαπος, statѕела лѕĭ Пріапš. [de ѕnde

Πριαπισκόω -ῶ, biit: -ώσω, fopmezš чева în firѕръ de statѕелъ a лѕĭ Пріапš. [de ѕnde

Πριαπισκωτὸς, ὴ, ὸν, konstpѕitš în fopmъ de statѕелъ de Пріапš, saš de mъdѕлapš цenitaлš бърбъteskš imitatš. de лemnš.

Πριαπισμὸς (ὁ), (med:) пекontenitъ înкopdape a mъdѕлapѕлѕĭ цenitaлš бърбъteskš (ѕnš feлš de snasmš). [πριαπίζω].

Πρίαπος (ὁ), zeѕл гръdineлор (pепpesintatš кѕ înкopdatš цenitaлš mъdѕлapš, ші adopatš maĭ кѕ seamъ în Лampsaкѕ); (пpin întind:) mъdѕлapѕл цenitaлš aл бърбatѕлѕĭ (semnš de podniчie). [de ѕnde

Πριαπώδης. εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ Пріпѕ, пріапosš (dѕпе înкopdapea mъdѕлapѕлѕĭ цenitaлš, saš mapea desfpînape).

Πρίασθαι, inf: aл лѕĭ πρίαμαι.

Πρίζω, biit: πρίσω, pap în локš de πρίω.

Πρίηπος, Ion: în локš de Πρίαπος (asemenea ші toate челе de aчĭ).

Πριμαδίη, греш. în локš de πρημαδίη.

Πριμηκήριος (ὁ), [Лat:] чел întîĭš aл ѕneĭ комѕnitъцĭ.

Πρὶν, [πρὸ] adв: timп: maĭ 'nainte, nînъ a nѕ... «Πρίν μέν μοι ὑπέσχετο, νῦν δὲ ші чл:». Iл: B. 1. «Οὔπω καταδυσόμεθ' εἰς Ἀΐδαο, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ». Od: K. «Ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει πρὶν ἄν διαφάγῃ». Ep: «Αὐτίκ' ἐπεί κεν ἵκηται· πρὶν δέ κεν οὔτι δεχοίμην. Od: Z. «Πολὺ πρὶν». Om: «Πρὶν ὅτε». Om: nînъ кînd. "Οὔκεν ἡμέας ἄλλο διέκρινε φιλέοντε, πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτου νέφος ἀμφεκάλυψεν». Od: Δ. «Πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα». Esхл: (ші înпреѕnъ кѕ γε) «Οὐ μὰ Δι', πρίν γε καὶ ἔθυσα». Ksn: (ші ѕnѕл dѕпе aлtѕл). «Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠὼς». Iл: Ω. (ші în ел:). «Πρὶν ὥρη (se înц: γένηται). Od· O. (ші înпреѕnъ кѕ ἤ saš ἄν кѕ sѕп:) «Πρὶν ἤ τὸν νηὸν τῆς Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι». Ep: «Μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἄν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω„. Apstf: (ші кѕ xot:). «Ἔστησαν δ' οὐ πρόσθεν, πρὶν ἤ ἐπὶ τῷ ὄρει ἐγένοντο». Ksn: (ші în парал: кѕ πρὸ кѕ цen:). «Πρὶν ἤ (se sкpie ші πρινή) πρὸ μυρίων ἐτῶν». Лѕч: (mi кѕ цen: преа pap) «Πρὶν ὥρας». Пind: (ші кѕ aptiк:) «Ὁ («Ἡ "Τὸ, ші чл:) πρὶν». чел de maĭ 'nainte, tpeкѕtš, maĭ векĭš. "Ὁ πρὶν χρόνος». Лкs: чел tpeкѕtš. "Τὸ πρὶν, ші întp' ѕna Τοπρὶν, = Πρίν„, maĭ 'nainte. «Δούλους ἐόντας τὸ πρὶν νῦν γεγονέναι δεσπότας». Ep:

Πρινὴ, în локš de πρὶν ἤ (вezĭ πρίν).

Πρινίδιον (τὸ), dim: aл лѕĭ πρίνος.

Πρίνινος, η, ον, fъкѕtš de пpinapš (вezĭ πρίνος); (пpin întind:) = Πρινώδης, tape, bîptosš. [din

Πρίνος (ὁ), [πρίω пeптpѕ колцѕpoaseле saле кa fepъstpѕite fpѕnze, saš imit: din пîpîitѕл fpѕnzeлор ші лemneлор saле în foкš] пpinapš, ѕnš feлš de stежapš кѕ miчĭ rimпoase fpѕnze. "Πρίνου ἄνθος». Пл: гогоашъ de aчestš копачĭš. [de ѕnde

Πρινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (tape) кa лemnѕл пpinapѕлѕĭ. 2) плinš de пpinapĭ. [ші

Πρινὼν, ῶνος (ὁ), пъdѕpe de пpinapĭ, saš пpiniшš.

Πριόνιον (τὸ), dim: aл лѕĭ πρίων, херъstpъĭaшš.

Πριονῖτις, ιδος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ кȣ dinцoase (ка херъstpȣite) fpȣnze, (алt:) κέστρον. [πρίων].

Πριονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл херъstpъȣлȣĭ. [πρίων, εἶδος]. [de ȣnde

Πριονοειδῶς, adв: în felȣл херъstpъȣлȣĭ

Πριονόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezȣ̆ чева ка ȣnȣ̆ херъstpeȣ̆, îĭ fakȣ̆ dinцĭ. [ші

Πριονώδης, εος (ὁ,ἡ),=Πριονοειδής.[πρίων].

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ̆ în felȣ̆ de херъstpъȣ̆, dinцosȣ̆. «Πριονωτή». Mtmt: Пал: ȣnȣ̆ felȣ̆ de pesвoĭaskъ машinъ. [πριονόω].

Πρίου, пas: порȣnч: ал лȣĭ πρίω.

Πριόω ῶ, вiit: -ώσω, (se aflъ nȣmaĭ пas· tpe: de кȣ: de пaptч: πεπριωμένος)= Πρίω. [πρίων].

Πρίσις, εως (ἡ), херъstpȣipe. «'Οδόντων —„. Пл: ші lпкр: skpîшnipe. [ші

Πρίσμα (τὸ), [πρίω] херъstpȣitȣpъ, tъpîцъ, че kade de ла лemnȣл, че se taĭe кȣ херъstpъȣл. 2) (Matmt:) o fiгȣpъ цeometpikъ.

Πρισμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πρίσμα.

Πρισμὸς (ὁ), =Πρίσις.

Πριστέον, пosit: ал лȣĭ πρίω.

Πριστὴρ (ὁ), херъstpȣitopȣ̆, saȣ̆ foлositopȣ̆ ла херъstpȣipe. «Πριστῆρες ὀδόντες —„. Епiгр: dînцĭĭ de dînainte, (алt:) κτένες. || (sȣвsl:) херъstpъȣ̆ =Πρίων. [πρίω].

Πριστηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πριονοειδής. [πριστὴρ, εἶδος].

Πρίστης, ου (ὁ), = Πριστὴρ, херъstpȣitopȣ̆. 2) = Πρίστις, ȣnȣ̆ felȣ̆ de пeшte, saȣ̆ kitȣ̆. [ші

Πρίστις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de kitȣ̆ (dȣпe ȣniĭ deoseвitȣ̆ de πρίστης). 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de pesвoĭaskъ кopaвie (noate пentpȣ asemъnъtatea fopmeĭ). [ші

Πριστὸς, ἡ, ὸν, херъstpȣitȣ̆, saȣ̆ de херъstpȣit. «'Ελέφας — „. Om: «Πριστὸν„. ȣnȣ̆ felȣ̆ de пĭatpъ, че se taĭe кȣ херъstpъȣл. [din

Πρίω, [imit:] вiit: πρίσω, (пas: tpe: de кȣ: πέπρισμαι, ші nex: ἐπρίσθην) taĭȣ̆ кȣ херъstpъȣл, херъstpȣĭeskȣ̆; (fiг:) stpînгȣ̆ ші skpîшneskȣ̆ din dînцĭ (пpinч: de nekazȣ̆). «Καὶ ἔπριον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν». Skp: (de ȣnde în цen:) stpînгȣ̆ tape, легȣ̆ stpîns. "Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων». Sof: 2) (пpin întind:) mъ nekъжeskȣ̆ în sinemĭ, nȣ почĭȣ̆ sъ pesȣflȣ, кpъпȣ̆ de nekazȣ̆. «Θυμὸν ὀδὰξ πρίειν». Sof: «Λευγαλέον δὲ ἐπὶ οἱ πρῖε χόλον». Апл: (ші пas:) «Πριομένη κάλλει Γανυμήδεος Ἥρη„. Епгр:.

Πρίω, în kontpak: At: în лokȣ̆ de πρίασο, порȣnч: saȣ̆ 2) noet: în лokȣ̆ de ἐπρίω, a 2: sinг: пeps: de nex: ал лȣĭ πρίαμαι.

Πρίωμα (τό), гл: [πριόω] în лokȣ̆ de πρίσμα.

Πρίων, ονος (ὁ), херъstpъȣ̆; sfpedeлȣл херъstpȣosȣ̆ ал xipȣpцiлop. "Πρίων μαχαιρωτὸς». Гал: чел fъpъ dinцĭ (кȣ kape se taĭe пĭetpeле), ші «Πρίων ὀδοντωτός, saȣ̆ χαρακτός„. Гал: чел oвiчnȣitȣ̆. «Πρίων ὀδόντων». Епгр: шipъ de dinцĭ пȣшĭ în pîndȣ̆ în felȣл херъstpъȣлȣĭ. [din

Πρίων, οντος (-ουσα, -ον) пaptч: ал лȣĭ πρίω.

Πριωτὸς, ἡ, όν, pap în лokȣ̆ de πριστός, херъstpȣitȣ̆. [πριόω].

Πρὸ, преп: (se акoapdъ кȣ цen: ші însemn: in sint: 1)înainte; (saȣ̆ лок:) dînainte; (ші пpin întind:) afapъ. «Πρὸ τῶν θυρῶν». Лкs: «Τὸ δὲ ἡραῖον πρὸ τῆς πόλιος ἐστὶ τῆς Πλαταιέων». Ep: «Φυλακὰς καθιστάναι πρὸ τοῦ στρατοπέδου». Ksn: «Πρὸ ὀφθαλμῶν». «Πρὸ ποδῶν». «Τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ χρῆμα πᾶν». Пind: че este de faцъ. «Πρὸ δόμων». afapъ din kasъ. «Ἄγεται πρὸ δόμων». Eȣp: «Ὤχοντο, ἠδὲ προ ὁδοῦ ἐγένοντο„. Iл: Δ. aȣ̆ 'naintat în кaлe, înkît nȣ se maĭ вedeaȣ̆ (вezĭ φροῦδος; (saȣ̆ timп:) maĭ 'nainte de... «Πρὸ τῶν Περσικῶν τὰ Τρωϊκὰ». Лкs: «Πρὸ πολλοῦ». «Πρὸ ὀλίγου». «Πρὸ τούτου (ші Προτοῦ). «'Ο προτοῦ χρόνος». Tȣч: «Πρὸ μιᾶς Καλανδῶν». Пл: «Πρὸ ἔργου (вezĭ προὔργου)». «Οἱ πρὸ ἡμῶν». Лкs: stpъmoшiĭ noшtpi. «Πρὸ μοίρας τελευτῆσαι». Iskp: maĭ 'nainte de вpeme. 2) (пpin întind: ші fiг:) kовîpшipe, пpefepinцъ, maĭ mȣлt "Οὐ δίκαιον ἄλλον τινα ἔχειν τὸ γέρας πρὸ ἑωυτοῦ». Ep: «Οἷσι ἡ τυραννίς πρό ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον». Ep: "Πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον ὁτιῶν ἄλλο παθέειν». Ep: «Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον». Пind: "Πρὸ πολλῶν ἄν χρημάτων ἐτιμησάμην». Iskp: (de ȣnde 3) în лokȣл алtȣĭa, pечiпpoчitate în лokȣ̆ de ἀντί. «'Οπόσους ἄν ἀξιοῖς σοι πείθεσθαι, καὶ ἐκεῖνοι ἀξιώσουσί σε πρὸ ἑαυτῶν βουλεύεσθαι». Ksn: "Οὐκ ἀρκῶ ἐγὼ ὑμῖν πράττων πρὸ ὑμῶν ὅ,τι ἄν δέῃ». Ksn: «Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου». Men: poвȣ̆ în лokȣ̆ de (пentpȣ) poвȣ̆ (ad: faчe totȣ̆ ȣna). «Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι». Esxл: =Τόπον ἐκ τόπου». 4) пpiчinъ (saȣ̆ fъкъt:) «Περὶ γὰρ δίε, μή μιν πρὸ φόβοιο λίποιεν». Iл: P. (saȣ̆ pesȣлt:) пentpȣ oape-kape sfîpшitȣ̆, (пpinч:)

supe unъpapea kъiва, în локъ de ὑπὲρ. «Πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι». Il: Δ. «Μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικών». Il: Θ. "Ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλιος». Il: X. «Πρὸ τῆς Ἑλλάδος ("Πρὸ τῆς Σπάρτης) ἀποθνήσκειν». Ep: "Εἴ τις διακινδυνεύσειε πρὸ βασιλέως». Ksn: «Πρὸ τοῦ θανόντος τὴν δ' ἕθεσθ' ἐπιστροφήν». Sof: || (Iap în komn: 1) înainte (timn: saъ лок: , "Προάγω, προβάλλω, προέρχομαι, προπάτωρ, προαίσθησις, προάστειον,,. 2) prefepinцъ, saъ mai mълt. "Προτιμῶ, προκρίνω, προαιροῦμαι». 3) unъpape; saъ nentpъ sunъ sfipuitъ «Προκινδυνεύω, πρόμαχος,,. 4) noet: înteцipe. «Προβαθὺς, πρόπας». || (în noeцi A'. se unne ſъpъ kazъ în локъ de adв: лок:). "Κύματα πρὸ μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα». Il: N. "Τὰ ἐσσόμενα προ τ' ἐόντα. Es; «Ἰλιόθι, («Οὐρανόθι, «Ἠῶθι) πρὸ,, Om: (B'. se desnapie de верва komunъsъ, întpeunъindъ se alte zivi:). «Ἐπεὶ πρὸ οἱ εἴπομεν ἡμεῖς». Od: A. (C'. se unemte kъ felиpite alte preп:) «Απο ("Δια, «Ἐπι, "Περι) πρὸ» (ui kъ sine) «Προπρό». Anлn:

Προαγγελία (ἡ), = Προάγγελσις, saъ Προάγγελμα. ui

Προαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, prevesteskъ, prezikъ, daъ de utipe mai 'nainte. [προ-άγγελος]. [de unde

Προάγγελμα (τὸ), veste datъ mai 'nainte; prezisъ.

Προάγγελος (ὁ, ἡ), prevestitopъ. "Προάγγελον (τὸ),= Προάγγελμα. [πρὸ, ἄγγελος].

Προαγγελσις, εως (ἡ), prevestipe, sa înuntiinцare de mai 'nainte. [ui

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, (mi adв:) ικῶς, vel kъ însъuime de (obivnuitъ) a prevesti. [προαγγέλλω].

Προ-αγκτηριάζω, biit: -άσω, legъ pana mai 'nainte kъ famъ (xipupц:).

Προάγνευσις, εως (ἡ), pregътipe npin reliцioasъ kъpъцipe saъ înfpînape ui vl: [din

Προ-αγνεύω, biit: -εύσω, kъpъцъ reliцios mai 'nainte ne sinemi saъ ne altъl, mъ pregътeskъ npin înfpînape, pъgъvîsne, ui vl:

Προ-αγοράζω, biit: -άσω, kъmпъръ, tîpgъieskъ mai 'nainte.

Προ-αγορονομέω -ῶ biit: -ήσω, sîntъ mai 'nainte gъverпътopъ (noliцaiъ) al tîpgъil. «Ὁ προηγορανομηκώς,,. D: Kas: fostъl mai nainte noliцaiъ de tîpgъ.

Προαγορασία (ἡ), tîpgъipe de mai 'nainte. [ui

Προαγοραστὴς, οῦ (ὁ), tîpgъitopъ, kъmпърътopъ de mai 'nainte. [προαγοράζω].

Προαγόρευμα (τὸ). prezisъ,proopovie. [ui

Προαγόρευσις, εως (ἡ), prezivere, proopovipe; preînuntiinцare, ui vl:. [ui

Προαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitъ, saъ folositopъ la prezivere, saъ proopovipe. "Προαγορευτικὴ,,. meutemъgъl de a proopovi, = Μαντικὴ. [din

Προ-αγορεύω, biit: εύσω, (ui prgl:) προερῶ, (nex: προηγόρευσα, ui nepr: προεῖπον, tpe: de kъ: προηγόρευκα, ui nepгl: προείρηκα, ui vl:) prezikъ, prevestesku; (simn:) daъ opdinъ; (une-opi, vorveskъ (pinv: în пъblikъ) mai 'nainte de alцiî, saъ întîlъ. "Θεμιστοκλέης ἐκ πάντων προηγόρευε,,. Ep: (vezi ui προηγορέω) «Ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι,,. Ep: "Τον κήρυκα ἀνειπεῖν ἐκέλευσεν, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅτι. ui vl:». Ksn: "Οἱ μάντεις προαγορεύουσι τὸ μέλλον» Ksn: «Προαγορεύειν πόλεμον». Lks: a deklara. "Προαγορεύειν κρίσιν τινί». Lks: a tpaue în жъdikatъ ne vinева; (naptik:) a prevesti ne omopîtopъ a se denapta de vede sfînte, nînъ se ва xotъpî жъdikata.

Προ-αγορέω, Dop: (în цen:) în локъ de προηγορέω; (Iap naptik: la Sivel:) sîntъ...

Προάγορος, ui Προάγος [πρὸ, ἄγω] (ὁ), kъпetenie, întiîamъ. "Προαγορούντος Διοκλέους, γραμματεύοντος Ἀβρανίωνος». Enгp:

Προ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) staъ deuntentъ, prevegîezъ unpe naza kъiва.

Προάγω, biit: -άξω, (nex: προήγαγον, ui vl:) dъkъ чева înainte, mai 'nainte, saъ afaръ (la vedepe), skoцъ de faцъ; повъцъiеskъ; (fir: îndemnъ, întъpîtъ; kpeskъ; înaintezъ, fakъ a ажъnue undeва чева; (ui el: saъ nestp:) înaintezъ, mъ dъkъ mai 'nainte; ui kъ preп:) ажъnгъ la чева. «Τήν αἱμασιὰν προαγαγόντες στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι,,. Dm: «Ὑποπτεύουσι, μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν». Ep: (ui kъ preп: . "Ἀνὴρ δεινὸς προάγειν τοὺς ξυνόντας εἰς πράγματα». Ksn: «Εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆγε τήν πόλιν,,. Dm: (ui miж:) "Εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τινά,, Ep: (ui el: saъ nestp:) «Προῆγε πρὸς ἄστυ». Lъч: «Προῆγεν αὐτοὺς εἰς τὸ πέραν». Skp: (ui fir:) «Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι». Dm: (ui nas:) «Προήχθην τοῦτο λέγειν». Lъч: (ui în partч:) "Προηγμένος,,. kondъsъ înainte, saъ înaintatъ; prefepitъ; (de unde) «Προηγμένα». (dune

Stoiчĭ) вѫпеле віецеĭ, (спре ексемплѫ) сънътатеа, богъціа, іскѫсінца мінцеĭ, ші чл: (înпрот: de ἀποπροηγμένα).

Προαγωγεία (ἡ, (Тѫрч:) пezeвenгie. 2) (рар) în локѫ de προαγωγὴ. [ші

Προαγωγεῖον (τὸ), локѫл, ѫnde овічпѫit stъpѫĭesк пezeвenгiĭ. [din

Προαγωγεύω, віit: -εύσω, (Тѫрч:) пezeвenгĭesк; (în цеп:) скоцѫ din мінцĭ, înшелѫ. [προαγωγός].

Προαγωγὴ (ἡ), inaintape; пpeфepipe. «Ἐν προαγωγῇ τούτους ἐποιεῖτο,,. Ios: se silea a 'ĭ înainta. «Ἐκ πρόαγωγῆς φίλος». Dm: dѫпе înпрежѫръpĭ, saѫ înтepesѫл съѫ. [προάγω].

Προαγωγία (ἡ), =Προαγωγεία, saѫ Προαγωγὴ. [ші

Προαγωγικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ a înainta, saѫ 2) a скоate din мінцĭ, a înшела пе чінева. [din

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ), înaintъtopѫ. 2) (пaptik: în ръѫ) amъцitopѫ спре tpѫпeaскъ desfpînape, міжлочitopѫ în кѫрвъсъpie, (Тѫрч:) пezeвenгiѫ. [προάγω].

Προαγὼν, ῶνος (ὁ), лѫптъ прегътitoape спре о алтъ прінчіпалъ лѫптъ; прологѫ de dpamъ; Лц: =Προδικασία. [πρὸ, ἀγών]. [de ѫnde

Προαγωνίζομαι, віit: ίσομαι, тъ лѫптѫ întîĭѫ, saѫ маĭ 'nainte; (кѫ цеп:) тъ лѫптѫ, тъ вatъ înaintea saѫ спре апъpapea кѫĭва. [de ѫnde

Προαγωνιστὴς, οῦ (ὁ), лѫптъtopѫ спре апъpapea (апъpъtopѫ în pesвoĭѫ ал) кѫĭва.

Προ-αδικέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак: saѫ sinг: saѫ кѫ преп:) eѫ întîĭѫ nedpeптъцeскѫ пе чінева.

Προάδω, віit: -άσομαι, кîntѫ eѫ întîĭ, înчепѫ кîntapea, (Fpanц:) прелѫdezѫ; (fiг:) пpezikѫ, пpoopoчeскѫ.

Προ-αείδω, віit: -αείσω, ομαι, поет: în локѫ de προάδω.

Προ-αθετέω -ῶ, віit: -віit: -ήσω, desaпpoвezѫ, desfiinцezѫ чева маĭ 'nainte.

Προ-αθρέω -ῶ, віit: -ήσω, обсервѫ, превъzѫ маĭ 'nainte.

Προ-αθροίζω, віit: -οίσω, adѫnѫ, stpînгѫ de маĭ 'nainte.

Προ-αιδέομαι -οῦμαι, віit: -αιδέσομαι, ші -αιδεσθήσομαι, тъ sfieскѫ dînaintea кѫĭва, (ad:) de чінева; sîntѫ преîndatopatѫ кѫĭва. (кѫ dat: dip: ші ак: ел: indip:) «Τίς ἐστι εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδοῦμαι,,. Ep: (ші пas:). "Αἵτινές σφι προ δέατό κού τι,,. Ep:

Προαικίζω, ші (між:) -ίζομαι, віit -ίσω, ίσομαι, мѫпчeскѫ маĭ 'nainte (de пedeaпsa капіталъ) пе віноватѫ.

Προαίρεσις, εως (ἡ), воіpe, хотъpîpe din алецере; скопѫ, гîndѫ; sistemъ політікъ, saѫ filosofікъ, че îшĭ алеце чінева; simцimintѫ, saѫ disпosiцie; аплекаре кътре чева, faвoape, пpeфepinцъ. "Ἐκ προαιρέσεως,,. din слoвodъ воінцъ saѫ алецере, din пpeгîndipe. [ші

Προαιρετέον, пosit ал лѫĭ προαιροῦμαι. [ші

Προαιρετικὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosѫ de a 'шĭ fopma воінца прin алецере ші пpeфepinцъ; кѫвenitѫ ла (saѫ fъкѫtѫ прin) вѫпъ воінцъ; (кѫ цеп:) воitopѫ, saѫ пpeфepitopѫ de чева прin алецере. "Ἔσονται προαιρετικοὶ τοῦ πλεονεκτεῖν,, Apst: "Προαιρετικαὶ ἐνέργειαι,,. Fiл: челе din слoвodъ воінцъ. «Ῥήματα προαιρετικά». Грам: înseмn: de воінцъ. "Το προαιρετικὸν,,. =Ἡ προαίρεσις. [προαιρέομαι]. [de ѫnde

Προαιρετικῶς, adв: de вѫпъ вое, saѫ din слoвodъ воінцъ.

Προαιρετὸς, ὴ, ὸν, воitѫ, пpeфepitѫ прin алецере; saѫ atîpnatѫ de ла воінца кѫĭва. "Τὸ προαιρετὸν,,. чеea че tpeвѫĭe, saѫ поate a se хотъpî dѫпе воінцъ. [din

Προαιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (пех: προεῖλον, ші між: προειλόμην, ші чл:) скоцѫ, ші ĭaѫ de ѫndeва op че 'мĭ tpeвѫĭe, saѫ îмĭ плаче. 2) (овіч: між:) ĭaѫ (ші fiг: хотъpъскѫ) чева dѫпе алецере маĭ мѫлт de кît алта, пpeфepѫ. "Τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προῄρημαι,,. Dm:

Προ-αίρω, віit: -αρῶ, (пех: προῆρα, ші чл:) скѫлîndѫ мъ плекѫ маĭ 'nainte.

Προ αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, пех: προησθόμην, ші чл:) simцѫ, прічепѫ чева маĭ 'nainte; превъzѫ, пpeгiчeскѫ. [de ѫnde

Προαίσθησις, εως (ἡ), пpesimцipe.

Προ-αιτιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, пîpъскѫ пе чінева маĭ 'nainte de прічінѫitopѫ ал вре ѫnѫĭ ръѫ.

Προαιώνιος (ὁ, ἡ), чел маĭ 'nainte de веакѫрĭ [πρὸ, αἰών].

Προ-ακμάζω, віit:-άσω, sîntѫ în floape, în кѫлme маĭ 'nainte de време; sîntѫ în вîpsta чеа маĭ 'nainte de кѫлmea eĭ (ad: în чеа de жѫпеце).

Προ-ακονάω -ῶ, віit: -ήσω, aскѫцѫ маĭ 'nainte.

Προ-ακοντίζω, віit: -ίσω, asвîpлѫ лапчеа (ші пas: тъ asвîpлѫ ка о лапче) маĭ 'nainte.

Προ-ακούω, віit: -ακούσομαι, aскѫлтѫ чева întîĭѫ, saѫ маĭ 'naînte. "Προακήκοεν

ἔτι,,. Ep: aȣzise maĭ 'nainte.

Προ-ακροβολίζω, biit: -ίσω, fakȣ maĭ 'nainte de a înчепе вътълia) isвipĭ пе ла марцinĭ.

Προακτικὸς, ἡ, ὸν, [προάγω] воitopȣ, saȣ îndemînatikȣ de a înainta (пе алтȣл, saȣ пе sine), (Fpanц:) прогpesiвȣ; (ȣne-opĭ) înainte-мерґъtopȣ.

Προ-αλγέω ῶ, biit: -ήσω, simцȣ dȣpepe (пътimeskȣ) maĭ 'nainte.

Προ-αλείφω, biit: -αλείψω, ȣnгȣ maĭ 'nainte.

Προαλὴς, [προάλλομαι] έος (ὁ, ἡ), sълtatȣ, saȣ повîpnitȣ înainte; (despre локȣ) pîпosȣ, вълosȣ; (fir:) neste мъsȣpъ кȣtezъtopȣ, saȣ îndpъznецȣ, пъвалnikȣ, dîpzȣ. «Ὕδωρ προαλὲς». Апл: ші Sof: кȣpгъtoape ла вале.

Προ-αλίζω, biit: ίσω,=Προαθροίζω.

Προ-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, (nex: προεάλων, ші чл:) мъ прinzȣ, мъ poвeskȣ, (ші fir:) пiepzȣ жȣdikata, мъ osîndeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αλλάσσομαι (ττομαι), biit: -αλλάξομαι,=Προαμείβομαι.

Προ-αλλοιόω -ω, biit: -ώσω, prefakȣ, preskimвȣ чева maĭ 'nainte.

Προ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъpȣ (мъ asвîpлȣ) înainte, saȣ maĭ 'nainte.

Προαλῶς, (întpв: прiпч: компар: προαλέστερον, -έστατα) adв: кȣ кiпȣ пъвалnikȣ, кȣ dîpжie, непрегîndit. προαλὴς]

Προ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: προήμαρτον, ші чл:) грешeskȣ (nȣ nemepeskȣ, nȣ isвȣteskȣ) maĭ 'nainte, saȣ întîĭȣ.

Προ αμείβω, ші (між:)-ομαι, biit: -αμείψω, -ομαι, skimвȣ fakȣ skimвȣ, sa pesпȣnzȣ) întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte. Ὃς ἂν προαμειψάμενος ἔργον μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ,,. Плт: tokmind вре ȣnȣ лȣкрȣ nȣ плъteшte. "Γῆν προαμείβομαι». tpekȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte. (вesĭ ші διαμείβω).

Προαμευτὴς, οῦ(ὁ),înainte-мерґъtopȣ.[din

Προ-αμεύω, biit: -εύσω, Dop: saȣ Eoл: поet: мерґȣ înainte; апȣкȣ maĭ 'nainte.

Προ αμύνομαι, biit: -αμυνοῦμαι, пedenseskȣ (îmĭ pesвȣnȣ) maĭ 'nainte, (ad:) апȣкȣ maĭ 'nainte de fakȣ ръȣ връжmaшȣлȣĭ meȣ.

Προ-ανα-βαίνω, biit: -ήσομαι, мъ sȣĭȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανα βάλλομαι,biit: -βαλοῦμαι, мъпрегъteskȣ a kînta, (Fpanц:) прелȣdezȣ. (вezĭ ші προανακρούομαι).

Προ-ανα-βλέπω, biit: -βλέψομαι, deskizȣ, saȣ îmĭ apdikȣ întîĭȣ saȣ maĭ 'nainte окiĭ, ка sъ въzȣ.

Προ-ανα βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpirȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'naînte; prezikȣ кȣ mape гласȣ.

Προαναβολὴ (ἡ), прегъtipe, saȣ пречеркаре de kîntape, (Fpanц:) прелȣdape. (вezĭ ші προανάκρουσις).

Προ-ανα-γιγνώσκω, biit: -αναγνώσομαι,(nex: προανέγνων, ші чл:) чiteskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-αγορεύω, biit: -αγορεύσω,ші nepгл: -ερῶ, (nex: προανηγόρευσα, ші nepгл: προανεῖπον, ші чл:) прокламȣ (вesteskȣ de faцъ) maĭ 'nainte.

Προ-ανα-γράφω, biit: -γράψω, skpiȣ (tpekȣ) în katarpafie maĭ 'nainte.

Προ-ανα-γυμνάζω, biit: -άσω, pепetȣ depindepea, peekseрчezȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-άγω, biit: -άξω, (nex: προανήγαγον, ші чл:) apdikîndȣ-мъ плекȣ din поpтȣ întîĭȣ, saȣ eksплȣteskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω,=Προαθρέω.

Προ-ανα-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: προανέθορον. ші чл:) sъpȣ, (мъ asвîpлȣ) în sȣs întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προανεῖλον, ші чл:) omopȣ (skoцȣ din fiinцъ) maĭ 'nainte «Ἑαυτὴν προανεῖλε τοῦ ἀνδρὸς„. Пл:

Προ-αν-αισιμόω -ῶ, biit: -ώσω,=Προαναλίσκω, келтȣĭeskȣ maĭ 'nainte. «Ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ». Ep: tpekȣtȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ пȣsȣ ка (sîntȣ) konsfinцitȣ de maĭ 'nainte.

Προ-ανα-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, вesteskȣ maĭ nainte ла toцt, saȣ prezikȣ кȣ mape гласȣ.

Προ-ανα-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, плînгȣ, мъ tînгȣĭeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭȣ, опpeskȣ maĭ 'nainte,

Προ-ανα-κράζω, biit: -κεκράξομαι, (tpe: de кȣ: în локȣ de prez: προανακέκραγα, ші чл:) stpirȣ tape maĭ 'nainte, prezikȣ кȣ mape гласȣ.

Προ-ανα-κρίνω, biit: -κρινῶ, черчetezȣ de maĭ мȣлte opĭ maĭ 'nainte, saȣ întîĭ.

Προανάκρουσις, εως (ἡ, = Προαναβολὴ (mȣs:); (fir: în цen:) eksopdiape (de кȣвîntȣ, ші чл:). [ші

Προανάκρουσμα (τὸ), oksopdiȣ, = Προοίμιον. [din

Προ-ανα-κρούω, biit: -κρούσω, depъptezȣ, saȣ опpeskȣ пе чinева, (ші між: saȣ пas:)

mъ depъrtezъ, saъ mъ trarъ înapoї întîїъ. 2) (naptik: mss:) preînчerkъ maї întîї koarderе înstrшîntъlъї, saъ kîntъ nшqin чева maї 'nainte spre черкаре, (Franq:) prelъdezъ; (fir: în цen:) înчepъ, eksopdiezъ.

Про-ана-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, їaъ asъprъ'mї maї 'nainte; apъkъ maї 'nainte пе чіпева; predisпъїъ askъltъtorъl.

Про-ан-αλίσκω, viit: -αλώσω, (nex: προανήλωσα, saъ προανάλωσα, ші чл:) keltъїeskъ intîї, saъ maї 'nainte; пъїъ maї 'nainte în sokoteala kъїva kelтъїelelo, ka sъ le їaъ пе ъrtъ. [de ъnde

Προανάλωμα (τὸ), kelтъїalъ fъkътъ maї 'nainte; depъnere maї 'nainte de kelтъїelї.

Про-ана-μέλπω, viit: -μέλψω, kîntъ maї 'nainte kъ mare glasъ, saъ prezikъ kъ mare glasъ kîntînd чева.

Про-ана-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, = Προαναθρώσκω.

Про-ана-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: προανέπεσον, ші чл:) îmї пїerzъ kъraжъl, îmї skade boinца înkъ de maї 'nainte.

Про-ана-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, plъsmezъ, formezъ чева maї 'nainte; atîrnъ, linieskъ чева maї întîї de...

Про-ана-πνέω, viit: -πνεύσω, pesъflъ întîї, saъ maї 'nainte.

Προαναπτῆναι, nex: 2: de înf: al lъї προανίπταμαι.

Про-ан-αρπάζω, viit: -άσω, хrъpeskъ чева de totъ întîї, saъ maї 'nainte.

Про-ανᾰ-ῥήγνυμι, viit: -ῥήξω, sfiшiъ penede, rъпъ чева maї 'nainte.

Про-ана-σείω, viit: -σείσω, kletinъ apdikînd în sъs чева maї 'nainte (ka sъ ameripцъ). «Τὰ ὅπλα —». Diod:

Про-ана-σκευάζομαι, viit: -άσομαι, mъ pregъteskъ (mъ anpovizionezъ) de maї 'nainte.

Про-ана-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, kinzъїeskъ, saъ mъ rîndeskъ maї 'nainte, saъ eъ întîїъ.

Про-ана-στέλλω, viit: -στελῶ, onpeskъ, înfрînezъ, saъ preîntîmпinъ nъvala kъїva.

Про-ана-στρέφω, viit: -στρέψω, întorkъ maї 'nainte.

Про-ана-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, regъlezъ (întokmeskъ) maї 'nainte; saъ anezъ în pîndъl чel dîntîї.

Про-ана-τείνω, viit: -τενῶ, întinzъ чева întîї în sъs, saъ dînaintea kъїva.

Про-ана-τέλλω, viit: -τελῶ, pesъrъ maї 'nainte.

Про-ана-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex: προανέδραμον, ші чл:) alergъ maї întîї în sъs; saъ maї 'nainte mъ petrarъ înapoї; (fir:) mъ întorkъ la întîїъl înчepътъ, saъ repetъ ширъl povestirii de la maї веkї.

Про-ана-τρίβω, viit: τρίψω, frekъ maї întîї din жos în sъs.

Про-ана-τυπόω -ῶ, viit: -ώσω, formezъ întîї kipъl; saъ înkipъїeskъ, isbodeskъ maї 'nainte чева.

Про-ана-φαίνω, viit: -φανῶ, arътъ чева maї 'nainte apdikîndu-l în sъs.

Про-ана-φέρω, viit: -ανοίσω, (nex: προανήνεγκα, ші чл:) raportezъ, saъ adъkъ aminte maї 'nainte чева.

Про-ана-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, stpirъ maї 'nainte (prezikъ) kъ mare glasъ; (în poesie) fakъ eksopdiъ saъ prologъ. [de ъnde

Προαναφώνημα (τὸ), prologъl ъneї poeme. [ші

Προαναφώνησις, εως (ἡ), prezicere, prevestire kъ mare glasъ saъ stpirare; (fir:) înчepere (eksopdiare) de poemъ, (alt:) εἰσβολή. [ші

Προαναφωνητικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitъ, saъ folositorъ la prologъ de poemъ [de ъnde

Προαναφωνητικῶς, adv: în felъ de poetikъ eksopdiare.

Про-ана-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ petrarъ maї 'nainte. [de ъnde

Προαναχώρησις, εως (ἡ), petraцere de maї 'nainte.

Про-ана-ψηφίζω, viit: -ίσω, desbatъ (kinzъїeskъ), ші хotъrъskъ чева maї 'nainte; mъ pregîndeskъ.

Προανειπεῖν, nex: 2: de înf: al lъї προαναγορεύω.

Προανελεῖν, nex: 2: de inf: al lъї προαναιρέω.

Про-ан-ев-τείνω, viit: -τενῶ, = Προανατείνω, întinzъ чева maї întîї în sъs.

Про-ан-έχω, viit: -έξω, (nex: προανέσχον, ші чл:) apdikъ, цiъ чева maї întîї în sъs; (nestp: saъ el:) pesъrъ maї 'nainte; (în цen:) sîntъ esitъ afarъ înainte.

Про-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, înflopeskъ întîї saъ maї 'nainte. [de ъnde

Προάνθησις, εως (ἡ), чea dîntîї, saъ de maї 'nainte înflopipe.

Προ-αν-ίπταμαι, viit: -ανα-πτήσομαι, (nex: προανέπτην, ші чл:) sborъ, saъ mъ apdikъ în sъs întîї, saъ maї 'nainte.

Προ-αν-ιστορέω -ῶ, viit: -ήσω, черчетъ-

zъ maĭ întîĭ, ка sъ mъ domipeskъ, ші sъ mъ înkpedinцezъ desпре adeвъpъ. 2) =Προϊστορῶ.

Προ-αν-ίσχω,=Προανέχω.

Προ-αν-οίγνυμι, ші Προανοίγω, віit: -οίξω, (nex: προανέῳξα, ші чл:). deskizъ maĭ 'nainte.

Προ-αντ-αν-ίσχω, (fъpъ віit:) =Προανίσχω, pesъpъ maĭ 'nainte.

Προ-ανύτω (-ανύω), віit: -ανύσω, sъвîpшeskъ чева maĭ 'nainte. «Πλέον προανύτειν ὧν χρῄζομεν». Ksn: (ші пas:) «Τοῦ προανυσθέντος ἡμῖν ὑπομνήματος». Sekst: "Τοῦ προανυσθέντος ἔτους» Плd:

Προ-απ-αγγέλλω, віit: -αγγελῶ, превеsteskъ, daъ de шtipe maĭ 'nainte.

Προ-απ-αγορεύω, віit: -αγορεύσω, saъ (nepгл:) -ερῶ, (nex: προαπεῖπον, ші між: προαπειπάμην, tpe: de къ: προαπείρηκα, ші чл: maĭ întpeв: челе nepeгъlate) опреskъ (nъ eptъ, nъ înгъdъĭъ) чева de maĭ 'nainte. «Τὴν φιλίαν — ». Паъs: desfiinцezъ de maĭ 'nainte. || (nestp:) обоseskъ шаĭ 'nainte de a sfîpші чева. "Προαπειρηκότες τῇ ὁδοιπορίᾳ». Паъs: «Νῦν δέ με τὸ γῆρας ποιεῖ προαπαγορεύειν». Iskp: (ші fir:) «Πόλεως ἑστώσης πολλάκις οἱ γραφαὶ τῶν στηλῶν προαπεῖπον». Лвn:= Προεξέλιπον.

Προ-απ-άγχομαι, віit: -άγξομαι, mъ sъгpъmъ, mъ sпînzъpъ maĭ 'nainte

Προ-απ-αίρω, віit:-αρῶ, плекъ пе mape, saъ пе ъskatъ maĭ 'nainte; (fir:) mopъ maĭ 'nainte.

Προ-απ-αιτέω, -ῶ, віit:-ήσω, черъ ал meъ maĭ 'nainte. „Τόν μισθὸν—». Гал:

Προ-απ-αλείφω віit:-αλείψω, шtepгъ чева maĭ 'nainte.

Προ-απ-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, skaпъ пе чinева maĭ 'nainte; (de ъnde ел: saъ nestp: ші між:) плекъ maĭ 'nainte; (ші fir:) mopъ maĭ 'nainte. "Οἱ προαπηλλαχότες». Лкs: mopцiĭ de maĭ'nainte.

Προ-απ-αντάω -ῶ, віit: -ήσομαι, преîntîmninъ пе чinева, saъ esъ întîĭъ sпре întîmпinapea къĭва; (în цen:) апъкъ înainte. [de ъnde

Προαπάντησις, εως (ἡ), преîntîmпinape. 2) (fir: ptp:) pesпъndepe (întîmпinape) fъкъtъ întîĭ ла чea din ъpmъ dîn doъ пречedente пропosiцiĭ.

Προ-απ-αντλέω -ῶ, віit: -ήσω, греш: în локъ de προεπαντλέω.

Προ-απ-αριθμέω -ῶ, віit: -ήσω, înшipъ în nъmъpъ maĭ 'nainte.

Προ-απ-άρχομαι, віit: -άρξομαι, ofepъ чева ка пîpгъ de ла înчепъtъ.

Προ-απ-αστράπτω, віit: άψω, skoцъ fълцepe saъ paze de лъчipe maĭ 'nainte.

Προ-απατάω -ῶ, віit: -ήσω, amъцeskъ întîĭ, saъ maĭ 'nainte.

Προ-απ-αυδάω -ω, віit: -ήσω,=Προαπαγορεύω, обоseskъ maĭ 'nainte. «Προαπηύδηκε τῆς (saъ ἐκ τῆς) νούσου ὁ κάμνων». Apet:

Προ-απ-αφρίζω, віit: -ίσω, ĭaъ sпъma maĭ 'nainte depe чева.

Προ-απειλέω -ῶ, віit: -ήσω, апъкъ пе чinева maĭ 'nainte къ amepinцъpĭ; saъ eъ întîĭъ amepinцъ.

Προ-άπειμι, віit: -ειμι (прел: προαπῄειν, ші чл:) =Προαπέρχομαι (кървĭа sлъжеште ъne-opĭ de віitopъ).

Προαπειπάμην, між: nex: 1: de xot:, ші

Προαπειπεῖν, nex: 2: de înf:, ші

Προαπείρηκα, tpe: de къ: de xot: ал лъĭ προαπαγορεύω.

Προ-απ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: προαπῆλθον, ші чл:) плекъ maĭ 'nainte a mъ dъче ъndeва; (fir: înпpeъnъ къ ші fъpъ τοῦ βίου) mopъ maĭ 'nainte; (ъne-opĭ къ цen:) mopъ în апъpapea къĭва.

Προαπέσβην, пas: nex: 2: ал лъĭ προαποσβέννυμι.

Προ-απ-εχθάνομαι, віit: -εχθήσομαι, (nex: προαπηχθόμην, ші чл:) sîntъ вpъжmaшъ къĭва, saъ amъ ъpъ asъпpa къĭва de maĭ 'nainte.

Προ-απ-ηγέομαι, Ion: în локъ de προαφηγέομαι.

Προ-απ-ικνέομαι, Ion: în локъ de προαφικνέομαι.

Προάπλωσις, εως (ἡ), desfaчepe, екsплiкape fъкъtъ maĭ dînainte. [neîntpeв: προαπλόω].

Προ-απο-βάλλω, віit: -βαλῶ, пĭepzъ, saъ лепъdъ чева maĭ 'nainte.

Προ-απο-βρέχω, віit: -βρέξω, moĭъ de t maĭ 'nainte.

Προ-απο-βύω, віit: -βύσω, astъпъ întîĭ віne.

Προ-απο-γεύομαι, віit: -γεύσομαι,(къ цen:) гъstъ întîĭ пъцin din чева.

Προ-απο-δείκνυμι, віit:-δείξω, doвedeskъ, saъ înfiinцezъ чева de maĭ 'nainte. [de ъnde

Προαπόδειξις, εως (ἡ), doвedipe de maĭ 'nainte,

Προ-απο-δημέω -ῶ, віit:-ήσω, de maĭ 'nainte лinseskъ (плекъ) din пatpia mea în stpeinъtate.

Προ-απο- δίδωμι, віit:-αποδώσω, (nex:

προαπέδωκα, mi чл:) daš, плъteskš maĭ 'nainte чева.

Προ-απο-δύομαι, biit:-δύσομαι, mъ desвракš maĭ 'nainte; (прin întind:) mъ sъmetš (mъ прегъteskš) de лъптъ maĭ 'nainte.

Προ-απο-ζέννυμι (-ζέω), biit:-ζεσω, fepъš пъцin чева întîĭ, saš daš ъndъ maĭ 'nainte.

Προ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (nex: προαπέθανον, ші чл:) morš maĭ 'nainte, saš de timпъріš.

Προ-απ-οικίζω, biit: -ίσω, колоnisezš maĭ 'nainte.

Προ-απο-καλύπτω, biit: -ύψω, desкоперš (daš de faцъ) maĭ 'nainte.

Προ-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (nex: προαπέκαμον, ші чл:) обоseskš maĭ 'nainte.

Προ-από-κειμαι biit: -κείσομαι, staš пъsš în пъstpape de maĭ 'nainte.

Προ-απο-κινδυνεύω, biiit: -εύσω, înчеркš (înчепš) eš întîĭš saš maĭ 'nainte pesвоĭъл.

Προ-απο-κλείω, biit: -κλείσω, înкizš afaръ, saš din toate пърцiле maĭ 'nainte.

Προ-απο-κληρόω -ῶ, biit: -ώσω, хотъръskš чева прin sopцĭ de maĭ 'nainte.

Προ-απο-κόπτω, biit: -κόψω, taĭš чева maĭ 'nainte, saš de dînainte.

Προ-απο-κρούω (-κρούομαι), biit: κρούσω, -ομαι, depъptezš чева maĭ 'nainte (miж: de ла sinemĭ).

Προ-απο-κτείνω (-κτίννυμι, saš -κτιννύω), biit: -κτενῶ, omorš maĭ 'nainte.

Προ-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, (nex: προαπέλαυσα, saš προαπήλαυσα, ші чл:) doвîndeskš, mъ foлoseskš din чева maĭ 'nainte

Προ-απο-λείπω, biit: -λείψω, лasš, пъръseskš maĭ 'nainte; (ĭap sъвt-înц: βίον) morš maĭ 'nainte.

Προ-απο-λεπίζω, biit: -ίσω, întîĭ къръцš вine de solzĭ, saš жъпоĭš de коажъ.

Προ-απο-λήγω, biit: -λήξω, sfîршeвкš (înчetezš) maĭ 'nainte.

Προ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (miж: tpe: de къ: în локš de прez: προαπόλωλα, ші чл:) пĭepzš, omorš, пръпъdeskš, (ші miж: saš пas:) пĭерš, morš maĭ 'nainte.

Προ-απο-λύω, biit: -λύσω, sлoвozš, sкапš, (ші miж:) mъ isвъвeskš, (ші fiг:) mъ desвinoвъцeskš maĭ 'nainte.

Προ-απο-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ъsъкš întîĭ къ totъл.

Προ-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцš înапоĭ (daš dpъmъл къĭва) maĭ 'nainte.

Προ-απο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: προαπέπεσον, ші чл:) кazš de ъndeва maĭ 'nainte (de вреme). (вezĭ ші προαπόπτωτος).

Προ-απο-πλύνω, biit: -πλυνῶ, sпълš (sпълъчeskš) întîĭ.

Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ), [προαποπίπτω] къzъtš жos maĭ 'nainte (de a se коаче, saš a se кълеце).

Προ-απορέω -ῶ, biit: -ήσω,(ші miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, шъ afлъ maĭ 'nainte în mipape (neшtiinцъ) de че tpeвъĭe sъ fakš.

Προ-απορ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, къргš (кazš) maĭ 'nainte.

Προ-απορ-ρίπτω, biit: -ρίψω, apъnкš, asвîрлš de totš eš întîĭš, saš maĭ 'nainte.

Προ-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (ші nex: пas: къ însem: de sine пas: προαπέσβην) stinгš, (ші пas: saš miж:) mъ stinгš къ totъл, пĭерš maĭ 'nainte.

Προ-απο-σμήχω, biit: σμήξω, întîĭ шtepгš (къръцš) вine.

Προ-απο-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smългš (desлiпeskš) maĭ 'nainte.

Προ-απο-σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, desпарцš, saš întъpeskš maĭ 'nainte прin înгръditъръ.

Προ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцš, порneskš înainte, saš maĭ 'nainte

Προ-απο-σφάζω (σφάττω), biit: σφάξω, înжъnгĭš întîĭ пе toцĭ saš de totš.

Προ-απο-τάσσομαι (τάττομαι), biit: -τάξομαι, (къ dat:) пъръseskš, mъ лепъdš къ totъл maĭ 'nainte.

Προ-απο-τέμνω, biit:-τεμῶ,=Προαποκόπτω.

Προ-απο-τίθημι, biit: -απο-θέσω, (nex: προαπέθηκα, ші чл:) пъĭš чева în пъstpape de maĭ 'nainte.

Προ-απο-τίκτω, biit: -τέξομαι, (nex: προαπέτεκον, ші чл:) naskš къ desъвîршipe maĭ 'nainte.

Προ-απο-τρέπω, biit: -τρέψω, întopкš înапоĭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtš чева (daš de faцъ) de maĭ 'nainte. || (miж:) îmĭ apъtš пъpepea maĭ 'nainte.

Προ-από-φημι, biit: -φήσω, tъгъdъĭeskš maĭ 'nainte.

Προ-απο-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, проорочeskš.

Προ-απο-φθείρομαι, biit:-φθαρήσομαι, (nex: προαπεφθάρην, tpe: de къ: προαπέφθαρμαι, saš miж: προαπέφθορα) mъ пръпъdeskš (пĭерš) de totš maĭ 'nainte.

*

Про-апо-χράομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, oторъ maĭ 'nainte.

Про-апо-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, плекъ, мъ depъrtezъ maĭ 'nainte

Про-арδεύω, viit: -εύσω, întîĭ вdъ, adъnъ.

Про-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, пвмъръ (depвĭъ вanĭ) înainte.

Про-αριστάω -ῶ, viit: -ήσω, prînzeskъ maĭ 'nainte.

Προαριστίδιος (ὁ, ἡ) чел de înaintea prînzвлuĭ. «Πλοῦς—». Skil: [πρὸ, ἄριστον].

Про-αρμόζω, (-αρμόττω), viit: -αρμόσω, potriveskъ (kombinъ, învoĭeskъ, ші чл:) maĭ 'nainte.

Πρόαρον (τὸ), [πρὸ, ἀρύω] basъ de lemnъ, în kape se amestekа vinвл kъ apa.

Про-αρτριάω -ῶ, viit: -άσω, arъ (oroръskъ) maĭ 'nainte.

Προαρπαγὴ (ἡ), хrъpipe de maĭ 'nainte.

Про-αρπάζω, viit: -άσω, saъ -άξω, хrъpeskъ întîĭ, saъ maĭ 'nainte.

Про-αῤῥαϐωνίζω, viit: -ίσω, arввneskъ maĭ 'nainte.

Про-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, alîrnъ întîĭ, saъ dînainte.

Про-άρχω, ші (miж: kape este ші maĭ întrв:) -άρχομαι, viit: -άρξω, -ομαι, începъ întîĭ, saъ шaĭ 'nainte. «Ἀδικίας—». Lks: =Ἄρχω χειρῶν ἀδίκων.

Про-ασχέω -ῶ, viit: -ήσω, ekserчezъ, deprinzъ maĭ 'nainte; premeditezъ, pregъteskъ.

Πρόασμα (τὸ), [προάδω] = Προαναφώνησις, eksordiъ de kîntikъ, (Fpanц:) prelude.

Про-ασπίζω, viit: -ίσω, цiъ skвtвл dînaintea kъiva, apъrъ, prepъzeskъ ne чineва; (вne-orĭ ғъръ kazъ)=Προπολεμῶ, Προκινδυνεύω. 2) (kъ ak: kъ prep: indip:) цiъ, saъ пвĭъ чева dînainte ka o navъzъ. «Ἀθηνᾶ προασπίζουσα τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν εἰς θώρακα». Eлd: [de вnde

Προασπιστὴρ, noet: în lokъ de...

Προασπιστὴς, οῦ (ὁ), skвtitorъ. apъrъtorъ.

Προάστειον (τὸ), naptea oraшвлuĭ чea dînaintea чetъцii, (Fpanц:) faubourg.(îm:) «Προάστεια». Ksn: kaseле (mahalaлele) чele dînaintea saъ înprejъrвл oraшвлuĭ. (prinч: neвt: лuĭ ...

Προάστειος (ὁ, ἡ), чел de dînaintea чetъцii; saъ kвvenitъ pъrцii de din afaръ a oraшвлuĭ. [πρὸ, ἄστυ].

Προάστιος, α saъ ος, ον; (pap) în лokъ de προάστειος.

Про-ασφαλίζω, viit: -ίσω, asigвръ (întъreskъ) maĭ 'nainte.

Про-αυδάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în лokъ de προλέγω, prezikъ, prevesteskъ. «Πόλεμον —». Apstf:

Про-αυλέω -ῶ, viit: -ήσω, kîntъ maĭ 'nainte пвцin de черkape kъ flъervл; (în цen:) =Προσιμιάζω. (vezĭ ші προανακρούομαι). [de вnde

Προαύλημα (τὸ), kîntape de maĭ 'nainte вnpe черkape kъ flъervл, (Fpanц:) prélude.

Про-αυλίζομαι, viit: -ίσομαι, poposeskъ, tabъръ dînaintea вnвĭ лokъ. [ші

Προαύλιον (τὸ), naptea de d'înaintea kврцii. ‖ (îm:) «Προαύλια». zioa dînnaintea пвnцii (vezĭ ші ἐπαύλια). [πρὸ, αὐλή].

Προαύλιον (τὸ),=Προαύλημα. (vezĭ Apst: ptp Γ'. 14). [πρὸ, αὐλός].

Про-αυξάνω, viit: -αυξήσω, kreskъ (îmвлцeskъ, тъreskъ) maĭ 'nainte, saъ de timпврiъ. [de вnde

Προαυξὴς, έος (ὁ, ἡ), kreskвtъ (saъ kape kreшte) maĭ 'nainte (de oape-kape vîrstъ). [ші

Προαύξησις, εως (ἡ), kreштere (akt: saъ nas:) timпврie (maĭ 'nainte de вreme); (în цen:) kreштere.

Про-αφ-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: προαφεῖλον, ші чл:) îaъ maĭ 'nainte, kвlegъ maĭ 'nainte de вreme.

Про-αφανίζω, viit: -ίσω, prъpъdeskъ maĭ 'nainte de вreme.

Про-αφ-αυαίνω, viit: -ανῶ, ші nas: -ανθήσομαι, вsвkъ de totъ maĭ 'nainte.

Про-αφ-έφω, viit: -εψήσω, ferвъ maĭ 'nainte.

Про-αφ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ηγήσομαι, novesteskъ maĭ 'nainte.

Про-αφ-ίημι, viit: -αφήσω, (nex: προαφῆκα, ші чл:) laskъ (îngъdвĭъ, eptъ) maĭ 'nainte; slobozъ (daъ drвmвл) maĭ 'nainte.

Про-αφ-ικνέομαι, viit: -αφίξομαι, (nex: προαφικόμην, ші чл:) ажвnгъ, soseskъ întîĭъ, saъ maĭ 'nainte; anвkъ maĭ 'nainte venind, saъ плekind.

Про-αφ-ίστημι, viit: -αποστήσω, (nex: προαπέστησα, ші miж: προαπέστην, ші чл:) depъrtezъ, revoltъ, (ші miж:) mъ revoltъ întîĭ, sвъ maĭ 'nainte.

Про-αφρίζω, viit: -ίσω, îaъ întîĭ snвma.

Πρόβα, în лokъ de πρόβηθι, nex: 2: de порвnч: al лuĭ προβαίνω.

Προβάδην adв: meprînd înainte. 2) tpentat, kîte пвцinъ. [προβαίνω].

Προβαθὺς, έος (εῖα, ύ), noet: foapte adînkъ. [πρὸ, βαθύς].

Про-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προέβην,

ші în контрак: προῦβην, ші чл:) мергъ înainte; înaintezъ (проп: ші fir:); (къ цеп:) întрекъ, ковîршескъ; (de вnde) стънînескъ. «Ὁπότε πορεύοιντο, ἡσύχως οὕτως ἤγεν, ὡς ἂν παρθένος σωφρονεστάτη προβαίνοι». Ksn: (ші къ dat:). «Τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες (вnde se îndpent: προσβαίνοντες)». Ksn: (ші къ ак: ел: заъ stpm:) «Πρόβαινε πόδα». Trn: «Οὐ προβαίην τὸν πόδα τὸν ἕτερσν ἄν». Apstf: (ші fir:) «Ἄστρα προβέβηκε». Іл: К. Τοῦ χρόνου (Τοῦ πότου) προβαίνοντος». Пл: (ші къ dat:) «Τῷ χρόνῳ (Τῇ ἡλικίᾳ) προβεβηκώς». Лкs: înaintatъ în вîpstъ: (ші ел:) Οἱ ἤδη προβεβηκότες» Пл: (ші къ ак: къ прп:) «Προβήσομαι εἰς τὸ πρόσω τοῦ λόγου». Ep: «Εἰς τοῦτο τόλμης προβεβηκὼς». Dm: (ші къ цеп:). «Πολὺ προβέβηκας ἁπάντων θάρσει». Іл: Z. «Ὁ γὰρ δυνάμει Τρηχῖνος προβέβηκεν». Es: înпъръцеште. (ші къ партч:) «Προέβαινε τὸ ἔθνος ἄρχον». Ep: 2) (къ цеп:) есъ. "Προβαίνω τῆς οἰκίας„. Xps:

Προβακχῆϊος (ὁ), Ion: în локъ de προβάκχειος, къпетепіа Бакантелор. (епіт ал лві Dionisъ).

Προβαλάνειον (τὸ), кътара de dînaintea бъіі [πρὸ, βαλανεῖον].

Προβάλεσκε, поеt: Ion: în локъ de προέβαλε, a 3: sinr: пеps: de пех: 2: ал лві προβάλλω.

Προβαλλὸς (ὁ), гля: =Πρόβαλος.

Προβάλλω, вііt: -βαλῶ, (пех: προέβαλον, ші în контрак: προῦβαλον, ші чл:) арвпкъ чева dînainte, заъ афаръ, скоцъ, даъ афаръ; пропвїъ; експвїъ, înfъцішезъ; рапортъ; (між:) пвїъ чева dînaintea теа спре апърare; заъ пвїъ înпротіва квїва; (fir:) întребвінцезъ чева de прічинвіре; (вne-орї) пвїъ în вedere; înчепъ, întрепрінзъ; лепъдъ; (вne-орї) пîръскъ (de вnde προβολὴ); (ел: къ цеп:) întрекъ, ковîршескъ, (двпе zіч:) мъ арвпкъ маї 'nainte. «Τὴν ναῦν νότος (βορέη) προβάλεσκε φέρεσθαι». Od: E. «Προβάλλει τὸ ἄνθος„. Dskp: «Τράγου ὀσμὴν προβάλλει». Dskp: «Ἔριδα προβαλόντες». Іл: А. skopnind гîлчеавъ. «Προβάλλουσι σφέας αὐτούς». Ep: se desпъdъждвїеск. (ші між:) «Θεμείλια προβάλοντο». Іл: Ч, аъ пвs чеде dîntîі temeліі. «Οὐλοχύτας προβάλοντο„. Om: аъ topnat. «Σάρισσαν («Ἀσπίδα) προβάλλ...». Лкs: a цinea dînainte спре апър...е. «Προβεβλημένοι διὰ φέβου πρός ἅπαντας». Плв: бъпвind пе (препъ...ă se de) тоцї. «Προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν ἡ προαίρεσις τῆς πολιτείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Φίλιππον». Dm: «Προβεβλημένοι τοὺς θωρακοφόρους». Ksn: (ші fir:). «Τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα». Ksn: «Μάρτυρας («Νόμους) προβαλλόμενοι»..Iкs: «Ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι». Ep: «Ψυχὴν προβάλλοντα». Евр: прімежддвіndъ 'шї віаца. (вezї ші παρατίθημι). (ші къ цеп:) «Κρείσσων εἷς ἐμέθεν ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην». Іл: Т. (ші пas:). «Τοῦ λιμένος δὲ (τῆς Πύλου) ἡ Σφακτηρία νῆσος προβέβληται». Павs: [de вnde

Πρόβαλος (ὁ), гля: сквтъ, заъ павъzъ. (вezї ші πρόβολος).

Про-ваптїζω, вііt: -ίσω, квfвndъ, (ші Бisep:) вотezъ маї 'nainte.

Προβὰς, ἄσα, ἄν, пех: 2: de партч: ал лві προβαίνω.

Про-васанїζω, вііt: -ίσω, черкъ, черчетezъ маї 'nainte.

Πρόβασι, Еол: în локъ de προβάτοις, dat: îm: ал лві πρόβατον.

Про-васілеύω, вііt: -εύσω, îmпъръцескъ маї 'nainte.

Πρόβασις, εως (ἡ), înaintape, прогresъ. 2) продвктл оілор; (în цеп:) вепітъ, авере. (προβαίνω].

Προβασκάνιον (τὸ), леакъ de деокїъ, баїеръ, ші чл: (asemenea сморfърї de pîsъ atîрnаъ ла пръвълїї, ші маї къ seamъ ла феръріі пе din afaръ). 2) сперіitoape, че пвп п' în гръdinї пентрв пъзърї. [πρὸ, βάσκανος].

Προβατεία (ἡ), înгріжire de ої; авере de тврme; (în цеп:) цinepe de вite. [ші

Προβάτειος, α, ον, de oae. «Ἦθος — ». Etimлц: simплitatea оілор. «Προβάτεια (χωρία)». локврї îndemînatiче ла пъшvне ші крештеро de ої. [ші

Προβατεὺς, έως (ὁ),=Προβατευτής. [πρόβατον].

Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ), потрівітъ, пріінчосъ ла înгріжire de оі. [din

Προβάτευσις, εως (ἡ), =Προβατεία. [ші

Προβατευτὴς, οῦ (ὁ), (човапъ) înгріжіторъ de ої. [ші

Προβατευτικὸς, ἡ, ὸν, ал înгріжіторвлві de ої. «Κύων — ». Лопц: човъпескъ. «Προβατευτικὴ». Ksn: mesepia човапвлві. [din

Προβατεύω, вііt: -εύσω, кавтъ de ої, (în цеп:) de вite. «Γῆ ἀνεπιτήδειος προβατεύεσθαι». D: Ал: ла пъшvне, ші îmпвлцire de ої. [προβατεύς].

Προβάτημα (τὸ), гля: =Πρόβατον. [ші

Προβατία(ἡ), поеt: în локъ de προβατεία. [ші

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, ал оілор. «Προβατικὴ (se înц: πύλη)». Skp: ȣna din порціле Іерȣsалімȣлȣї. [πρόβατον].

Προβάτιον (τὸ), dim: ал лȣї πρόβατον, оіцъ; (fir:) simплȣ, невіклеанȣ.

Προβατοβοσκὸς (ὁ), пъstopȣ de oї. [πρόβατον, βόσκω].

Προβατογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtopȣ de oї; (noet: în цen:) кȣnoskъtopȣ de лȣкрȣрї. [πρόβατον, γνώμων].

Προβατοδόρος (ὁ, ἡ), жȣпoitopȣ de oї. [πρόβατον, δέρω].

Προβατοκάπηλος (ὁ ἡ), negȣцъtopȣ de oї. [πρόβατον, κάπηλος].

Προβατον (τὸ), [προβαίνω] (în цen: ші овіч: ла îm:) op че domestikȣ patpȣnedȣ. «Τὰς βοῦς Αἰγύπτιοι σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα». Ep: "Θύουσι δὲ καὶ τἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα». Ep: (iap partik:) oae; (fir:) omȣ simплȣ, невіклеанȣ (ка oaea).

Προβατοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de oї, ші алте domestiче довітоаче. [πρόβατον, πώλης].

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ), чел кȣ fігȣръ de oae; (fir:) prefъкȣtȣ în simплȣ ші невіноватȣ. [πρόβατον, σχῆμα].

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ de oї, пъstopȣ; (în цen:) пъstopȣ de віte; (despre локȣ) îndemînatikȣ pentpȣ oї.

Προβατοχίτων, ωνος (ὁ,ἡ), пȣртъtopȣ de хаїнъ de пїеле de oae. [πρόβατον, χιτών].

Προβατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїȣл (saȣ asemenea) оілор; (fir:) simплȣ, невіноватȣ.

Προ-βεβαιόω ῶ, віit: -ώσω, înkpedinцezȣ, asigȣpȣ maї 'nainte.

Προβέβηκα, tpe: de кȣ: ал лȣї προβαίνω.

Προβεβίωκα, tpe: de кȣ: ал лȣї προβιόω.

Προβέβουλα, noet: tpe: de кȣ: (în локȣ de prez:) ал neîntpeв: προβούλομαι, воїȣ maї mȣлt, prefepȣ.

Προβεβουλευμένως,adв: (de partч:)кȣ pregindipe; înцелепцеште. (προβουλεύομαι].

Πρόβημα (τὸ), [προβαίνω] pasȣ (fъкȣtȣ) înainte.

Προ-βιάζομαι, віit: -άσομαι, întpeвȣinцezȣ eȣ întîїȣ silъ; saȣ sileskȣ maї 'nainte.

Προ-βιβάζω, віit: -άσω, ші (At:) -βιβῶ, înaintezȣ чева; (проп: ші fir:) повъцȣїeskȣ, înвъцȣ, eksплікȣ; (despre віte) goneskȣ, înkalikȣ (în tpȣneaskъ înпpeȣnape).

Προβιβὰς, ᾶσα, άν, noet: în локȣ de προβαίνων.

Προβίβασις, εως (ἡ), ші Προβιβασμὸς (ὁ). [προβιβάζω] înaintape, saȣ dȣчepe înainte; (fir.) pîndȣipe în maї 'nalтȣ postȣ, saȣ pangȣ.

Προβιβάω ῶ, At: în локȣ de προβιβάσω, віit: ал лȣї προβιβάζω. || noet: în локȣ de προβαίνω.

Προ-βιβρώσκω, віit: προβρώσομαι, mъnînkȣ (pozȣ) maї 'nainte.

Προβιβῶν, ῶντος, noet: în локȣ de προβαίνων.

Προβιότης (ἡ), віаца de maї 'nainte. [πρὸ. βίος].

Προ-βιόω -ῶ, віit: -ώσομαι, (nex: προεβίων, tpe: de кȣ: προβεβίωκα) tpъїeskȣ maї 'nainte (întpeв: прінч: nȣmaї în tpekȣtȣ, ші partч:). «Τὰ προβεβιωμένα». Лкs: віаца tpekȣtъ, ші fanteле sъвîpшite în кȣpsȣл eї.

Προ-βλαστάνω, віit: -βλαστήσω, daȣ влъstapȣ, saȣ mȣгȣpȣ, pesъpȣ maї 'nainte, saȣ de timпȣpiȣ. [de ȣnde

Προβλάστημα (τὸ), влъstapȣ datȣ întîї, saȣ maї 'nainte de вpeme.

Προβλεπτικὸς, ἡ, ὸν, превъzъtopȣ de віitopȣ. [din

Προβλέπω, віit: -βλέψω, въzȣ înainte, saȣ maї 'nainte; (fir:) превъzȣ віitopȣл; (прin ȣpm:) апȣкȣ maї 'nainte.

Πρόβλημα (τὸ), [προβάλλω] op че se пȣne înainte spre апъpape, saȣ spre pazъ (apmъ, tȣpnȣ, metepizȣ, ші чл:); (fir:) акоперъmîntȣ; локȣ skosȣ afapъ dînainte de чева, stînkъ eшitъ afapъ în mape; (прin întind:) пїedikъ, oпpipe; (fir:) проблемъ, пропȣnepe, întpeвape (despre o nedomipipe, каре чере desлегаpe); saȣ кȣвîntȣ de îndpentape пропȣsȣ de чінева; (de ȣnde) прічінȣipe, pretekstȣ; (тлц:) пъskъtȣpъ, пъskȣtȣ. [de ȣnde

Προβληματικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла, saȣ пропȣsȣ ка o проблемъ. [ші

Προβλημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї πρόβλημα.

Προβληματουργικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopȣ (лȣкрътopȣ) de лȣкрȣрї de апъpape. «Προβληματουργικὴ». Плt: meштешȣгȣл aчestȣї лȣкрътopȣ. [din

Προβληματουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътopȣ de лȣкрȣрї апъpъtoape (apme, mamine, ші чл:). [πρόβλημα, ἔργον].

Προβληματώδης, εος (ὁ,ἡ), проблematikȣ, saȣ enigmatikȣ, ad: чел ка o întpeвape de nedomipipe, ші de гічіt. [πρόβλημα].

Προβλὴς, ῆτος (ὁ, mi ἡ), noet: în локȣ de πρόβολος, eшitȣ, skosȣ afapъ. «Πέτρα («Σκόπελος «'Ακτὴ)—». Om: || (sȣвst:) капȣ întinsȣ în mape. [ші

Прєвлητικὸς, ἡ, ὸν, чел кѣ tnsѣшime de a skoate, a prodѣче, saѣ naute. [ші

Πρόβλητος (ὁ, ἡ), арѣпкатѣ afaръ, лепъdatѣ; (кѣ dat:) лъsatѣ (ekspѣsѣ) în boea кѣiва. «'Ριφθῶ κυσὶ πρόβλητος». Sof: [προβάλλω].

Προ-βλώσκω, biit: -μολοῦμαι, (nex: προὔμολον) noet: esѣ afaръ, mergѣ, esѣ înainte; (desnpe neînsѣfl:) sîntѣ eшitѣ afaръ (ка o stînkъ, капѣ, ші чл:).

Προ-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, noet: stpigѣ tape, saѣ dînaintea кѣiва; îndemnѣ кѣ глasѣ mape.

Προ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, алергѣ maї 'nainte, saѣ înaintea кѣiва snpe ажѣторѣл лѣї. (în Ep: H'. 144. se îndpent: προσβοηθέω).

Προβόλαιος (ὁ, ἡ), чеea че întinde чinева înaintea sa. «Δόρυ—».Ткр: ‖ (sѣbst:) Προβόλαιον (τὸ), =Πρόβλημα, армъ апърътoape. [ші

Προβολεὺς, έως (ὁ), prodѣкътorѣ; пъskътorѣ. [din

Προβολὴ (ἡ), пѣnepe, saѣ цinepe de чева înainte snpe апъpape, saѣ înnpotiвipe; nosiцia pesвoitorѣлѣї, кind stъ цiind sѣлiца întinsъ înainte, ші isвeшte, saѣ aшteantъ пе кръжташѣ. «'Η τῆς φάλαγγος προβολή». Плв: «'Εν προβολῇ εἶναι (ἑστᾶναι)». Sxл: a лва astfeл de nosiцie, (Fpanц:) se tenir en arrêt ou en garde; (desnpe плante) влъstъpipe, pesъpipe; (Лец:) вnѣ гелѣ de жѣdикатъ, рекламаре ла пѣблікѣ asѣnpa челор че съвîршїаѣ nepietъцї în serвътoріле пѣвліче, saѣ epaѣ вinоваці întp' алte пѣвліче крime. «'Εψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι, καὶ προὐβλήθησαν τέσσαρες». Ksn: (вezї ші Dm: înnpot: лвї Media). 2) (npin întind:) în локѣ de πρόβλημα, op че se пѣne înainte snpe апъpape (metepizѣ, ші чл:) (проп: ші fir:); stînkъ eшitъ afaръ,=Προβλὴς, капѣ; (fir:) npetekstѣ; (кѣ цen:) «Θανάτου («Τῆς χώρας) —». Ksn: (ші кѣ dat:) «Τὰ βλέφαρα (τοῦ λαγοῦ) ἐλλείποντα καὶ οὐκ ἔχοντα προβολὴν ταῖς αὐγαῖς». Ksn: «'Αναύρων προβολαί». Dm: maлвріле. «'Ελέφαντος προβολή». Лкs:=Προβοσκίς; (ші fir:). «Προβολὴ εἰς τὸ ζῆν». Лкs: tpeвuичoaвele вieцii. [προβάλλω].

Προβόλιον (τὸ), армъ апъpътoape; (npin: npтik:) вnѣ гелѣ de skopiть вînътopeвкѣ sѣлiцъ, (Fpanц:) epieu; (n. fim: dim: ал лвї...

Πρόβολος (ὁ, ἡ), (în цen: ші adiekt:) c шitѣ afaрт, saѣ пѣsѣ, цinѣtѣ înainte snpe апъpape; (de вnde sѣbst:) stînkъ întinsъ în mape, (алt:) προβλής. «'Ως ἁλιεὺς ἐπὶ προβόλῳ». Od: M. «'Εχωσας τοὺς λιμένας, καὶ προβόλων ἔπλησας». Dm: «Τούτοις ὥσπερ προβόλοις, προσπταίοντας». Dm: 2) armъ апъpътoape, павъzъ, sѣлiцъ (vezї προβόλιον); tѣpnѣ de апъpape; (de вnde fir:) апъpътopѣ în pesвoiѣ. ‖ (se konf: кѣ πρόλοβος).

Προβοσκὶς, ίδος (ἡ), вotвл, pîtвл (Fpanц: la trompe) елefantѣлвї (mѣnteї ші чл:); (în Apsf:) nîчoapeле (maї кѣ sea:) челе dînainte але sѣnii. [ші

Πρόβοσκός (ὁ), локоцiitorвл (ажѣторвл) пъstorѣлвї. (πρὸ, βοσκός).

Προβούλευμα (τὸ), [προβουλεύω] xoтърîpea sfatѣлвї, че se sкпѣnea ла întъpipea nopodѣлвї, (Лat:) senatus consultum.

Προβουλευμάτιον (τὸ), dim: ал лвї προβούλευμα.

Προ-βουλεύω, biit: -εύσω, (în цen:) mъ кiпzѣїeѣкѣ шaї 'nainte. «'Υπηρέτην δυνάμενον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ προνοεῖν καὶ προβουλεύεσθαι». Ksn: (ші кѣ цen:) «Καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν». Ksn: 2) (naptik:) sîntѣ (лѣкrezѣ ка) mъdѣларѣ ал sfatѣлвї; desвaiѣ, ші xoтъръskѣ чева de maї 'nainte în sfatѣ. «Τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνοιντο». Ksn: (ші nas:) «Τῇ μὲν οὖν βουλῇ προδεβούλευται ὑμετέραν εἶναι τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν». Ksn: «Τῶν προβεβουλευμένων δωρεῶν». Dm:

Προβουλὴ (ἡ), prekiпzвipe, premeditape. «'Εκ προβουλῆς». D: Kas: [ші

Προβούλιον (τὸ), (maї noѣ) în локѣ de προβούλευμα. [πρὸ, βουλή].

Προ-βούλομαι, neîntp: în локѣ de προβέβουλα.

Προβουλόπαις, αιδος (ἡ), noet: fiїka вiklenii. [προβουλὴ, παῖς].

Πρόβουλος (ὁ, ἡ), kape se kiпzѣїeшte maї 'nainte, saѣ în faвoapea кѣiва; (de вnde) mъdѣларѣ ал sfatѣлвї, =Βουλευτής. «'Ιωνες δ' ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτέων ἐς Πανιώνιον». Ep: «'Εν δὲ τῷ ἰσθμῷ ἔσαν ἁλισμένοι πρόβουλοι τῆς 'Ελλάδος, ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων„. Ep: [πρὸ, βουλή].

Προβραχὺς, έος (ὁ, ἡ), ші Προβραχὺς, έος (εῖα, ύ), прea пѣцinѣ; (прinч: desnpe апъ) neadînkъ. (алцiї îndpent: προσβραχής). [πρὸ, βραχὺς, saѣ din

Προ-βρέχω, biit: -βρέξω, вdѣ, moїѣ maї 'nainte.

Πρόβροτος (ὁ), поет: каре а fost маї 'nainte omъ. [πρὸ, βροτός].

Προβρωθεὶς, εῖσα, έν, nex: 1: de партч: ал лъї προβιβρώσκω.

Προ-βύω, biit: -βύσω, înпinгъ, saъ tpaгъ маї afaръ feштіла лампеї saъ а канделеї, ка sъ арzъ маї бine; кърънцъ feштіла, їаъ мъкъл. (алцїї чit: προμύσσω).

Προβωθέω, Ion: în локъ de προβοηθέω.

Προβώμιος (ὁ, ἡ), пъsъ, saъ înжъпгїатъ dînaintea алтарълълъї. || (sъбst:) Προβώμιον (τὸ), ші Προβώμια (τὰ), пaptea de dînaintea алтарълъї; (прin întind: în цen:) алтаръл. [πρὸ, βωμός].

Προγάμειος (ὁ, ἡ), =Προγάμιος. || (sъбst:) Προγάμεια (se înц: δῶρα, saъ ἱερά) челе d'înaintea пънцїї (дарърї saъ жертfe); (în цen:) прегътірї de пънтъ.

Προ-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ însopъ, saъ мъ înпреънъ трънеште маї 'nainte.

Προγαμιαῖος, α, ον, fъкътъ, datъ (saъ каре faче чева) маї 'nainte de пънтъ.[ші

Προγάμιος (ὁ, ἡ), чел маї 'nainte de пънтъ. [din

Πρόγαμος (ὁ, ἡ), каре se însoaръ маї 'nainte; saъ каре аре а se însъра; (în цen:) чел маї 'nainte de пънтъ: (de ъnde) «Πρόγαμοι».=Προγάμια.]πρὸ, γάμος].

Προγαστρίδιος (ὁ, ἡ), пъsъ dînaintea пînteчелъї. || (sъбst:) Προγαστρίδιον (τὸ), ънъ felъ de поалъ, saъ пînteче пъsъ пе d'asъпра ла актоpiї de teatpъ. [ші

Προγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), пînteкosъ, saъ къ пînteчеле întinsъ înainte. [πρὸ, γαστήρ].

Προγεγένημαι, tpe: de къ: ал лъї προγίγνομαι.

Προγένεθλος (ὁ, ἡ), поет: пъsкътъ маї 'nainte. [πρὸ, γένεθλον].

Προγένειος (ὁ, ἡ), чел къ бърбіе, saъ барбъ лънгъ (întinsъ dînainte).[πρὸ,γένειον].

Προγενεσία (ἡ), креацie de маї 'nainte. [πρὸ, γένεσις].

Προγενέστατος, η, ον, поет: sъпрл:, ші

Προγενέστερος, α, ον, поет: компар: ал лъї

Προγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкътъ маї 'nainte, маї бътрînъ, маї векїъ. [πρὸ, γένος].

Προ-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, naskъ маї 'nainte. [de ъnde

Προγεννήτειρα (ἡ), поет: fem: ал лъї...

Προγεννητὴρ, ші Προγεννήτωρ, ορος (ὁ), stpъmoшъ.

Πρόγευμα (τὸ), (în цen:) чеea че мънînкъ, saъ беа чіпева, ка sъ 'ї черче гъstъл; (пaptiк:) прегъstape (dежънъ); (fir:) лъкръ de черкаре. [προγεύομαι]. [de ъnde

Προ-γευματίζω, biit: -ίσω,=Προγεύω.

Προγεύστης, ου (ὁ), прегъstътopъ de чева sпре черкаре ші înкpedinцape; (fir) черкътopъ de op че. [ші

Προγευτὴς, οῦ (ὁ), = Προγεύστης [din

Προ-γεύω, biit: -εύσω, daъ къїва а гъsta (а черка) маї 'nainte. || (прinч: întpв: між:) гъstъ întîї, saъ маї 'nainte (къ цen:). «Προγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ». At:

Προ-γηράσκω, biit: -γηράσομαι, înбътpîneskъ маї 'nainte, saъ de timпъpiъ, fъръ време.

Πρόγηρος (ὁ, ἡ), înбътpînitъ маї 'nainte de време. [πρὸ, γῆρας].

Προ-γίγνομαι (-γίνομαι) biit: -γενήσομαι, (nex: προεγενόμην, ші чл:) мъ naskъ, saъ мъ fakъ маї 'nainte. «Προγεγονότες, saъ Προγεγενημένοι». Ksn: ші Елд: stpъmoшїї, saъ чеї de маї 'nainte. «Τὰ προγεγονότα, saъ «Τὰ προγεγενημένα». челе трекъте. 2) поет: esъ de faцъ, мъ арътъ; мергъ înainte. «Ἄμυδις προγένοντο». Es: tot de o datъ aъ meps înainte, s' aъ întîmпinat ънъл къ алтъл.

Προ-γιγνώσκω (γινώσκω), biit: -γνώσομαι, (nex: προέγνων, ші чл:) къnoskъ, штіъ чева de маї 'nainte; проороческъ. 2) хотъръskъ de маї 'nainte. 3) пpefepъ; (прin întind:) faвopezъ маї мълт.

Προ-γλωσσεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntъ лімбътъ, обръzniческъ. [ші

Προγλωσσὶς (ττὶς), ίδος (ἡ), вîpfъл лімбеї. [din

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ), лімбътъ, бърfitopъ. [πρὸ, γλῶσσα].

Προγνώμεναι, поет: în локъ de προγνῶναι, nex: 2: de inf: ал лъї προγιγνώσκω.

Πρόγνωσις, εως (ἡ), прекъnoштinцъ de чева, saъ de вiitopъ. 2) хотърîpe fъкътъ de маї 'nainte. [ші

Προγνώστης, ου (ὁ), прекъnoskътopъ de вiitopъ. [προγιγνώσκω]. [de ъnde.

Προγνωστικός, ὴ, όν, înzestpatъ къ dapъл de а прекъnoaште вiitopъл «Προγνωστικὸν (σημεῖον)». Iпкр: foлositopъ ла прекъnoaштepea вiitopълъї, прогnostikъ, ші (Fpanц:) pronostic [de ачі]. [de ъnde

Προγνωστικῶς, adв: în кіпъ de а прекъnoaште вiitopъл.

Προγόνη (ἡ), fem: ал лъї πρόγονος (2), fiїкъ вitpегъ а бърбатълъї, saъ а мъїepiї de ал doiлea (în релацie къ вitpeцiї пъpinцї).

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, stpъmoшeskъ. [din

Πρόγονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, γόνος], nъskȣtȣ maĭ 'nainte, maĭ mape; (partik: «Πρόγονοι». stpъmoшiĭ, saȣ чeĭ maĭ вeкĭ aĭ famiлii. «Ἔτι καὶ νῦν τοῖς προγόνοις ὀνομαζομένοις ἀπομνημονεύεται (ὁ Ἀγησίλαος), ὁπόστος ἐγένετο ἀφ' Ἡρακλέους». Ksn: (Шneĭdep însъ este de пъpepe, къ πρόγονοι se nȣmĭaȣ deoseвit în Sпapta pȣdeлe de aлъtȣpea aлe îmпъpъtȣлȣĭ, (ad:) kontimпopaniĭ лȣĭ stpъneпoцĭ aĭ лȣĭ Еpкȣлȣ. 2) în лoкȣ de ἀπόγονος (D: Aл: Z'. 50). 3) koпiлȣл вitpeгȣ, (ad:) aл бъpбatȣлȣĭ, saȣ aл mȣĭepiĭ de aл doiлea (în peлaцie кȣ пъpinцiĭ чeĭ вitpeцĭ)·

Πρόγραμμα (τὸ), [προγράφω] програmъ, înskpisъ пpeînшtiinцape, saȣ taвлъ koпpinzъtoape de o înшtiiinцape пȣвлiкatъ de гȣвepnȣ, шi eкsпȣsъ în пȣвлiкȣ sпpe кȣnoшtinцa fie-къpȣĭa; (partik: în Atena) taвлa, пe кape epa skpisȣ oвĭeкtȣл de diskȣtat, шi peгȣлa desвatepiĭ лȣĭ. (de ȣnde) «Ἐκ προγράμματος λέγειν» Ptp: [de ȣnde

Προγραμματεὺς, έως (ὁ), Епiгpf: лoкoцiitopȣ de sekpetapȣ, saȣ aжȣtopȣл лȣĭ...

Προγραφὴ (ἡ), пȣвлiкape пpin програmъ eкsпȣsъ în лoкȣ пȣвлiкȣ, (partik:) a osîndeĭ вpe ȣnȣĭ вinoвatȣ fȣцitȣ de жȣdiкatъ, шi konfiskapea aвepiĭ лȣĭ. [din

Προ-γράφω, вiit: -γράψω, skpiȣ întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte. 2) пpeвesteskȣ înskpis пpin taвлъ eкsпȣsъ în лoкȣ пȣвлiкȣ; (în цen:) пȣвлiкȣ, afiшezȣ; (partik:) пȣвлiкȣ пpin програmъ osînda ȣnȣĭ fȣцitȣ de жȣdiкatъ, шi konfiskъpea aвepiĭ лȣĭ; (пpin întind:) osîndessȣ лa eкsiлȣ (sȣpгĭȣnȣ); konfiskȣ aвȣtȣл osînditȣлȣĭ. «Δίκην («Κρίσιν) προγράφειν τινί». Пл: шi Dm: tpaгȣ пpin înskpisъ пîpъ în жȣdiкatъ. «Προγράφειν τινὰ τῆς βουλῆς». Пл: înskpiȣ пe чinева întpe чeĭ dîntîĭ aĭ sfatȣлȣĭ.

Προ-γρηγορέω -ῶ, вiit: ήσω, вeгĭezȣ, saȣ mъ deшteпtȣ maĭ 'nainte de вpeme.

Προ-γυμνάζω, вiit: -άσω, deпpinzȣ лa чeвa de maĭ 'nainte; (miж:) mъ eкsepчezȣ maĭ 'nainte; (partik:) пpemeditezȣ (mъ пpeгъteskȣ) sъ вopвeskȣ în пȣвлiкȣ. (вezĭ шi φωνασκῶ). [de ȣnde

Προγυμνασία (ἡ), пpedeпpindepe, пpemeditape. [шi

Προγύμνασμα (τὸ), op чe se faчe maĭ 'nainte sпpe deпpindepe, пpemeditaцie; (partik:) meditaцie petopiкъ. 2) = Προγυμνασία. [шi

Προγυμναστὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) пpedeпpinzъtopȣ (пpeгъtitopȣ); (ĭap partik:) лoкoцiitopȣл deпpinzъtopȣлȣĭ de лȣпtъtopĭ, saȣ чeлop чe se eкsepчeazъ în tpȣпeaska вîptȣte.

Προδαεὶς, εῖσα, έν, поet: пas: nex: de partч:, шi

Προδαῆναι, поet: пas: nex: de înf: aл лȣĭ προδιδάσκω.

Προ-δανείζω, вiit: -είσω, înпpȣmȣtȣ (шi miж: mъ înпpȣmȣtȣ) maĭ 'nainte, saȣ înainte.

Προ-δαπανάω -ῶ, вiit: -ήσω, =Προαναλίσκω, кeлtȣĭeskȣ înainte.

Προδέδηα, поet: miж: (în лoкȣ de пas:) tpe: de кȣ: aл лȣĭ προδιδάσκω.

Προδέδοικα, tpe: de кȣ: (în лoкȣ de пpez:) aл лȣĭ προδείδω.

Προδέδοκτο, поet: în лoкȣ de προεδέδοκτο, a 3: sinг: пeps: de пeste-sъв: aл лȣĭ προδοκέω.

Προ-δείδω, вiit: -δείσω, (tpe: de кȣ: în лoкȣ de пpez: προδέδοικα) mъ temȣ maĭ 'nainte de вpe ȣnȣ вiitopȣ pъȣ.

Προδείελος (ὁ, ἡ), поet: fъкъtopȣ de чeвa maĭ 'nainte de îndeseapъ.

Προ-δείκνυμι (δεικνύω), вiit: -δείξω, apъtȣ maĭ 'nainte. «Ἤρετο τοὺς μάγους, τί θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα; οἱ δὲ ἔφασαν, ὡς Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων». Ep: 2) întinzȣ înainte mîna, saȣ чeвa кȣ mîna. «Σκήπτρῳ προδεικνὺς». Sof: opвъкъind (чepкînd кa opвiĭ) кȣ toĭaгȣл maĭ 'nainte, ȣnde sъ кaлчe. 3) (лȣпtъt:) apъtȣ maĭ 'nainte (mъ пpefaкȣ), къ amȣ de гîndȣ sъ isвesвȣ întp' o пapte, кa sъ smȣлгȣ лȣapea a minte a пpotiвniкȣлȣĭ aкoлo, шî 'л ataкȣ întp' aлta. «Χερσὶ προδεικνὺς». Tкp: «Κατ' ἄλλους προδεικνὺς τόπους κατ' ἄλλους πρόσαγε τὰ μηχανήματα». Matmt: Пaл: [de ȣnde

Προδείκτης, ου (ὁ), ȣnȣ feлȣ de шapлatanȣ maimȣцapȣ. (вezĭ шi δεικελιστής).

Προ-δειμαίνω, вiit: -ανῶ=Προδείδω.

Προ-δειπνέω -ῶ, вiit: ήσω, чinezȣ maĭ 'nainte. [din

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ), кape чinъ шaĭ 'nainte; кape se faчe, op faчe чeвa maĭ 'nainte de чinъ, [πρὸ, δεῖπνον].

Προδέκτωρ, Ion: în лoкȣ de προδείκτωρ, oρος (ὁ), пpeapъtъtopȣ, пpeînsemnъtopȣ de чeвa.

Προδέξας, Ion: în лoкȣ de προδείξας, nex: de partч: aл лȣĭ προδείκνυμι.

Προ-δέομαι, вiit: -δεήσομαι, (nex: προὐ-

δεήθην, ші чл:) amŭ tpeбȣinцъ întîĭ saŭ maĭ 'nainte de чева.

Про-δέρκομαι, biit: -δέρξομαι, (nex: προεδέρχθην, ші чл:) poet: în локŭ de προβλέπω, превъzŭ.

Про-δεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, легŭ întîĭ saŭ maĭ 'nainte.

Про-δεύω, biit: -δεύσω, moĭŭ întîĭ saŭ шаĭ 'nainte.

Про-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пріimeskŭ (ĭaŭ asȣпръ 'mĭ) întîĭ saŭ maĭ 'nainte; (прin întind:) апъръ, окроteskŭ пе чinева.

Про δηλέομαι -οῦμαι, biit: -δηλήσομαι, ватъmŭ maĭ 'nainte.

Про-δηλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ maĭ 'nainte înвedepatŭ saŭ кȣnoskȣtŭ кȣĭва.

Πρόδηλος (ὁ, ἡ), foapte înвedepatŭ, кȣnoskȣtŭ de toцĭ. [πρὸ, δῆλος].

Про-δηλόω -ῶ, biit: -ώσω, аръtŭ maĭ 'nainte, преînsemnezŭ.

Προδήλως, adв: în кiпŭ кȣ totȣл înвedepatŭ, de faцъ. [πρόδηλος].

Προδήλωσις, εως (ἡ), аръtape, dape пе faцъ maĭ 'nainte. [προδηλόω].

Про δια-βαίνω, biit: -βήσομαι, tpekŭ întîĭ saŭ maĭ 'nainte.

Про-δια-βάλλω, biit: -βαλῶ, пîръskŭ (zaвistȣĭeskŭ, fakŭ бънȣitŭ) пе чinева maĭ 'nainte.

Про-δια-βεβαιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, înкpedinцezŭ, saŭ adeвepezŭ чева преа mȣлt maĭ 'nainte.

Про-δια-γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, (nex: προδιέγνων, ші чл:) кȣnoskŭ бine (fakŭ skȣmпъ deoseвipe de) чева maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιάγνωσις, εως, (ἡ), skȣmпъ прекȣnoшtinцъ saŭ пречерчеtape.

Προδιαγόρευσις, εως (ἡ), skȣmпъ (eksaktъ) прezічере de чева, saŭ прооpoчipe. [din

Про-δι-αγορεύω, biit: -εύσω, прezikŭ eksakt, mъ eksпpimŭ xotъpît desпpe чева maĭ 'nainte.

Про-δια-γράφω, biit: γράψω, deskpiŭ (isвodeskŭ) чева maĭ 'nainte.

Προδιαγωγὴ (ἡ), [προδιάγω] dȣчepe de чева прintp' ȣn локŭ maĭ 'nainte; (прin întind:) апъdȣkŭ (каналŭ de tpansпoptat апъ).

Про-δι-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лȣптŭ în totŭ кiпȣл maĭ 'nainte; saŭ xotъръskŭ чева maĭ 'nainte прin лȣптъ saŭ бътъліе.

Про-δια-δίδωμι, biit: -διαδώσω, (tpe: de кȣ: προδιαδέδωκα, nex: προδιέδωκα, ші чл:) daŭ înкoaчĭ înколо, înпарцŭ, înпраштiŭ чева maĭ 'nainte.

Про-δια-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, desпарцŭ чева maĭ 'nainte; (Грам:) desпарцŭ doъ zічерĭ (doĭ nominatiвĭ) пȣind maĭ 'nainte; întpe dînseле вербȣл, че tpeбȣĭa sъ ȣpmeze. (de ȣnde) «Προδιεζευγμένον σχῆμα». Eȣst: (алt:) κατὰ προεπίζευξιν.

Προδιάθεσις, εως (ἡ) întokmipe de maĭ 'nainte; (ptp:) predisпȣnepe de askȣлtъtopĭ din пaptea opatopȣлȣĭ. (вezĭ ші προδιοίκησις). [προδιατίθημι]

Про-δι-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: προδιειλόμην, ші чл:) înпарцŭ dȣпе цenŭ ші felŭ eksakt (xotъръskŭ) чева maĭ 'nainte, saŭ îmĭ eksплikŭ maĭ 'nainte планȣл. [de ȣnde

Προδιαίρεσις, εως (ἡ), преînпърцipe eksaktъ.

Προδιαίτησις, εως (ἡ), (med:) прегътipe прin dietъ; (în цen:) преîntokmipe. [προδιαιτάω].

Про-δια-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, порneskŭ чева кȣ totȣл maĭ 'nainte.

Про-δια-κονέω -ῶ, biit: ήσω, sлȣжeskŭ, saŭ foлoseskŭ ла чева maĭ 'nainte.

Про-δια-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προδιέλαβον, ші чл:) прiчепŭ, ші xotъръskŭ (daŭ кȣ sokoteaла) чева maĭ 'nainte; eksплikŭ чева maĭ 'nainte. (вezĭ ші προδιαιρέομαι).

Про-δια-λέγομαι, biit: -λέξομαι, конвор-беskŭ, saŭ ĭaŭ ворбъ кȣ чinева maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιάλεξις, εως (ἡ), конворбipe de maĭ 'nainte.

Προδιάληψις, εως (ἡ), predesлȣшipe, преeksплikape. [προδιαλαμβάνω].

Про-δια-λύω, biit: -λύσω, desлегŭ, desfakŭ чева întîĭ saŭ maĭ 'nainte.

Про-δια-μαρτύρομαι, biit: -υροῦμαι, protestezŭ, înкpedinцezŭ прin мъртȣpiĭ чева maĭ 'nainte.

Про-δια-νοέω -ῶ, ші (miж: кape este ші maĭ întpв:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, прiчепŭ, ĭaŭ în mintea mea чева maĭ 'nainte; превъzŭ, presimцŭ.

Про-δια-νυκτερεύω, biit: -εύσω, netpekŭ toatъ noaпtea de maĭ 'nainte deшteптŭ.

Про-δι-ανύω, biit: -ύσω, съвîршeskŭ чева maĭ 'nainte; predoвedeskŭ: «Τὰ προδιηνυσμένα». Лкs: челе predoвedite.

Про-δια-πέμπω, ші (miж:) διαπέμπομαι, biit: -πέμψω, -ομαι, tpimiцŭ maĭ 'nainte

пpeтȣtindenea înъȣntpȣ, saȣ пpin miжлокȣл кȣїва.

Про-δια-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, tpeкȣ întîїȣ saȣ maї 'nainte înnotînd saȣ кȣ кopaвie плȣtind dinкoлo.

Про-δι αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, desлȣшeskȣ чева (пpin definiцie) maї 'nainte.

Про-δι-αρπάζω, вiit: -άσω, ші άξω, жъfȣїeskȣ кȣ totȣл maї 'nainte.

Про δια-σαλεύω, вiit: -εύσω, клetinȣ чева din temeлiї maї 'nainte.

Про-δια-σαφέω -ῶ, вiit: -ήσω, desлȣшeskȣ, лъmȣpeskȣ чева maї 'nainte, пpeeкsпsлiкȣ. [de ȣnde

Προδιασάφησις, εως (ἡ), пpedesлȣшipe, пpeeкsпlikape.

Про-δια-σκέπτομαι, вiit: -σκέψομαι, чepчetezȣ чева maї 'nainte кȣ mintea mea, mъ пpeгîndeskȣ.

Про-δια-σκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, вaгȣ de seamъ ла чева кȣ mȣлtъ лȣape a minte maї 'nainte; (fiг:) = Προδιασκέπτομαι.

Про-δια-στέλλομαι, вiit: -στελοῦμαι, mъ алегȣ (mъ tîлmъчeskȣ) кȣ чinева desлȣшit întp' ȣnȣ feлȣ хътъpîtȣ (în opdine, înвoїeлї, ші чл:) maї 'nainte.

Про-δια-στρέφω, вiit: στρέψω, stpîmвezȣ (stpiкȣ) maї 'nainte. [de ȣnde

Προδιαστροφὴ (ἡ), stpîmвape (stpiкape) de maї 'nainte.

Про-δια-σύρω, вiit: -συρῶ, вatжoкopeskȣ, saȣ калкȣ (mъ aвatȣ din) чева maї 'nainte, saȣ maї întîї (de кît алцiї).

Про-δια-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, пȣїȣ în pегȣлъ, ла pîndȣ maї 'nainte.

Про-δια-τέμνω, вiit: τεμῶ, taїȣ пpin miжлокȣ maї 'nainte.

Про-δια-τίθημι, вiit: -διαθήσω, (nex: προδιέθηκα, ші чл:) пpeaшezȣ, пpeîntoкmeskȣ чева întp' ȣnȣ feлȣ.

Про-διαττάω -ῶ, вiit: -ήσω, tpeкȣ чева maї 'nainte пpin sitъ.

Про δια-τυπόω -ῶ, ші (miж:) -τυπόομαι -οῦμαι, вiit: ώσω, -ομαι, deskpiȣ maї 'nainte кiпȣл лȣкpȣлȣї, пpeisвodeskȣ. [de ȣnde

Προδιατύπωσις, εως (ἡ) пpeisвodipe, пpedeskpiepe de кiпȣpї.

Про-δια-φθείρω, вiit: φθερῶ, stpiкȣ (пpъпъdeskȣ) maї 'nainte de totȣ.

Про-δια-χρίω, вiit: -χρίσω, ȣnгȣ maї 'nainte neste totȣ, saȣ пpin miжлокȣ, п'întpe...

Про-δια-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ tpaгȣ, mъ desпapцȣ întîїȣ de чinева (stpiкȣ întîїȣ пpietешȣгȣл).

Про-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцȣ, domipeskȣ пe чinева maї 'nainte. || miж: (în лoкȣ de пas:) tpe: de кȣ: пoet: προδέδαα, ші nex: προεδάην (de ȣnde пaptч: προδαείς), înвъцȣ, mъ domipeskȣ чева maї 'nainte, їaȣ шtiinцъ de maї 'nainte.

Про-δίδωμι, вiїt: προδώσω, (nex: προέδωκα, ші προὔδωκα, ші чл:) daȣ înainte, saȣ плъteskȣ maї 'nainte. «Μισθὸν μηνὸς προέδωκα τοῖς στρατιώταις». Ksn: «Τόν τε προοφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε, καὶ ἔτι μηνὸς προέδωκε». Ksn: 2) (maї oвiч:) tpъdaȣ вpъжmaшȣлȣї; пъpъseskȣ пe чinева neaжȣtatȣ în вpeme de пpimeждie saȣ de neвoїe; amъцessȣ; (fiг: desпpe пeînsȣfл:) nȣ sîntȣ de îndestȣлȣ, aжȣnгȣ a fi de neîntpeвȣinцat, лiпseskȣ кȣ totȣл. «Συμμάχους μήτε ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φθονήσοντας, μήτε ἐν τοῖς κακοῖς προδώσοντας». Ksn: (ші пas:) «Προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα διαδράντων». Ep: (ші fiг:) «Ὅταν προδῶσι τὰς ἡδονάς». Sof: кînd nȣ лe maї пot doвîndi. «Τοῦ φράγματος προδεδωκότος (αὐτοὺς)». Ep: fiind nedestoїnikȣ sпpe апъpapea лop. «Τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν προδεδωκότων». aвîndȣ 'л пъpъsitȣ вeдepiлe. «Προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν». Ep: a se sвînta. «Βρεχομένων τῶν κάτω πλίνθων, καὶ προδιδουσῶν τὰς ἄνω, τὸ μὲν πρῶτον ἐῤῥήγνυτο τὸ τεῖχος, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλίνετο». Ksn:

Про-δι-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, ші

Про-δι-εξ-έρχομαι, вiit: -εξελεύσομαι, (nex: προδιεξῆλθον, ші чл:) tpeкȣ întîїȣ saȣ шaї 'nainte de лa o mapцine, ші esȣ пe чeeaл-алtъ; (fiг:) пoвesteskȣ, saȣ чiteskȣ maї 'nainte; saȣ пpeeкsпlikȣ чева de лa înчeпȣtȣ пînъ лa sfîpшitȣ.

Про-δι-εξ-οδεύω, вiit: -εύσω, = Προδιεξέρχομαι (пpoп: mi fiг:).

Про-δι-εορτάζω, вiit: -άσω, пpesъвîpшeskȣ цepemoniї de sepвътoape (tpiȣmfȣ, ші чл:).

Про-δι-έπω, (пpeл: προδιεῖπον, ші maї mȣлtȣ nȣ) гȣвepnezȣ maї 'nainte.

Про-δι-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, sъвîpшeskȣ чева maї 'nainte; пpeîntoкmeskȣ, пpeгъteskȣ; omopȣ maї 'nainte.

Про-δι-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, чepчetezȣ întîї кȣ skȣmпътate. [de ȣnde

Προδιερευνητής, οῦ (ὁ), пpeчepчetъtopȣ; saȣ tpimisȣ înainte, кa sъ iskodeaskъ, (Fpanц:) éclaireur.

Про-δι-έρχομαι, вiit: -διελεύσομαι, (nex: προδιῆλθον, ші чл:) tpeкȣ întîїȣ, saȣ maї

'nainte; (fir:) повesteskŭ maĭ 'nainte, = Προδιεξέρχομαι.

Προδιέστην, шіж: nex: 2: ал лѹĭ προδιίστημι.

Προ-δι-ευκρινέω -ῶ, віit: -ήσω, desfakŭ, кѹръцŭ, saŭ алегŭ, лъмѹреskŭ, saŭ deslѹшeskŭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ηγέουμαι -οῦμαι, віit: ήσομαι, повesteskŭ, експѹĭŭ sѹвĭектѹл повestipiĭ maĭ 'nainte. [de ѹnde

Προδιήγησις, εως (ἡ), експѹнере de sѹвĭектѹл, повestipiĭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ηθέω -ῶ, віit: -ήσω, stрекорŭ, лъмѹреskŭ прin чева maĭ 'nainte.

Προ-δι-ίστημι, віit: -διαστήσω, (nexot: προδιέστησα, ші між: προδιέστην, ші чл:) desпарцŭ (ші між: мъ desпарцŭ) întîĭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-δικάζω, віit: -άσω, жѹdікŭ о прічінъ maĭ 'nainte (de pesѹлtatiва жѹdікatъ). [de ѹnde

Προδικασία (ἡ), чеа dintîĭ жѹdікatъ a ѹneĭ прічінĭ; (партік: ла Atena) прегъtitoape лѹкраре de о жѹdікatъ în крімъ de оморŭ. [ші

Προδικαστὴς, οῦ (ὁ), жѹdікъторŭ de întîĭa instanцъ; saŭ sѹплеantŭ de жѹdікъторіе.

Προ-δικέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ жѹdікŭ ка adвокatŭ saŭ векілŭ ал кѹĭва. [ші

Προ-δικία (ἡ), треаба (епistasia) лѹĭ πρόδικος (вezĭ ziч:); adвокаціе; епітропіе; патронажŭ. [din

Πρόδικος (ὁ, ἡ), (прінч: δίκη, прочесŭ) черчетatŭ maĭ 'nainte, saŭ прin арвітражŭ (алешĭ жѹdікъторĭ). ‖ (sѹвst:) Πρόδικος (ὁ), епітропŭ (векілŭ) în жѹdікatъ, adвокatŭ; (în цен:) протекторŭ, кънетеніе, патронŭ (вezĭ ші πάτρων)). «Τοὺς τῶν ὀρφανῶν βασιλέων ἐπιτρόπους Λακεδαιμόνιοι προδίκους ὠνόμαζον». Пл:

Προ-δι-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, întокmeskŭ, disпѹĭŭ, konstрѹĭŭ maĭ 'nainte. [de ѹnde

Προδιοίκησις, εως (ἡ), преîntокmіре, предisпѹнере; преîntродѹчере; прекonstрѹіре. [ші

Προδιοικητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ, saŭ îndeшînatікŭ a преîntокmі, a пѹне ла бѹнъ кале лѹкрѹріле; преîнгріжіторŭ, превъзъторŭ de челе че треѹвĭеsк.

Προ-δι-ομολογέω ῶ, віit: -ήσω, мъ înвоĭeskŭ, fъгъdѹĭeskŭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ορθόω -ῶ, віit: -ώσω, dрегŭ, îndрептезŭ maĭ 'naĭnte; (ptp:) преîntокmeskŭ, предisпѹĭŭ sѹвĭектѹл. [de ѹnde

Προδιόρθωσις, εως (ἡ), îndрептаре fъкѹtъ maĭ 'nainte; (ptp:) преîntокmіре, предisпѹнере a sѹвĭектѹлѹĭ, (Франц:) precaution Rhétorique.

Προ-δι-οριζω, віit: ίσω, прехотъръskŭ, претерminezŭ чева; saŭ daŭ definiцia лѹкрѹлѹĭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-υλίζω, віit: -ίσω, = Προδιηθέω, stрекорŭ, лъмѹреskŭ întîĭ.

Προ-διώκω, віit: --διώξομαι, гоneskŭ, вînezŭ мѹлт înainte; saŭ înaintezŭ гонind пе връжмашŭ. [de ѹnde

Προδίωξις, εως (ἡ), гоанъ департе înainte.

Προ-δοκάζω [προδοκὴ], віit: -άσω, аштептŭ ла пîndъ, пîndeskŭ.

Προ-δοκέω -ῶ, (întрв: nѹmaĭ în a треĭа перs:) προδοκεῖ, віit: -δόξει, (nex: προέδοξε, ші προϋδοξε, тре: de кѹ: προδέδοκται) se паре кѹ кале, se înкѹвіінцеазъ maĭ 'nainte. »Προδέδοκτο». Лкs: se хотърîse maĭ 'nainte.

Προδοκὴ (ἡ), [πρὸ, δέχομαι] локŭ stрimtŭ de пîndъ.

Προ-δοκιμάζω, віit: -άσω, черкŭ întîĭ.

Προδομάτιον (τὸ), dim: ал лѹĭ πρόδομος. 2) греш: în локŭ de προδωμάτιον,

Προ-δομέω -ῶ, віit: -ήσω, = Προοικοδομέω. [ші

Προδομία (ἡ), (епit:) Жѹна, каре se кĭема în ажѹторŭ maĭ 'nainte de înчепереа ѹneĭ клъdірĭ. [din

Πρόδομος (ὁ. ἡ), [πρὸ, δόμος] пѹsŭ, statŭ dînaintea каseĭ. ‖ (sѹвst:) салъ, saŭ партеа каseĭ, че este înainte de desпърцітѹрĭ (вezĭ ші αἴθουσα); (ла темплѹрĭ) партеа de dînainte, saŭ d'afaръ, salonŭ.

Προ-δοξάζω, віit: -άσω, слъвеskŭ întр' ѹnŭ felŭ, saŭ amŭ ѹnŭ felŭ de пърере de maĭ 'nainte desпре чева.

Πρόδοξος (ὁ, ἡ), чел кѹ оаре каре пърере din прежѹdікatъ desпре чева (maĭ 'nainte de a жѹdіка). [πρὸ, δόξα[.

Προδοσείω, = (saŭ греш: în локŭ de) προδωσείω.

Προδοσέταιρος, = (saŭ греш: în локŭ de) Προδωσέταιρος.

Προδοσία (ἡ), тръdаре. [προδίδωμι].

Προδοσίκομπος (ὁ, ἡ), ком: [πρὸδοσις, κόμπος] дътъторŭ înainte de fълоase ші seчĭ fъгъdѹĭелĭ.

Πρόδοσις, εως (ἡ), dаре înainte (арвѹнъ). [ші

Προδότης, ου (ὁ), тръdъторŭ (de четате, saŭ de прietenŭ). [προδίδωμι]. [de ѹnde

Προδοτικὸς, ὴ, ὸν, însѹшітŭ тръdъторѹлѹĭ; аплекatŭ, disпѹsŭ ла тръdаре. [de ѹnde

Προδοτικῶς, adв: tръdъtopeшte.

Πρόδοτος (ὁ, ἡ), tръdatŭ. [προδίδομαι].

Προδότις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї προδότης.

Πρόδουλος (ὁ, ἡ), робosŭ, чел ка ъnŭ робŭ. [πρὸ, δοῦλος].

Προ-δουλόω -ῶ, віit: -ώσω, робeskŭ пе чinева maї 'nainte.

Προ-δουπέω -ῶ, віit: -ήσω, (tpe: de къ: în локŭ de прez: προδέδουπα) поet: fakŭ (kazŭ къ) sromotŭ, dъdъїŭ, saŭ tponкъneskŭ maї 'nainte.

Προδραμοῦμαι, віit: ал лъї προτρέχω.

Προδρομὴ (ἡ), алергаре (апъкаре) maї 'nainte; пъвъліре, saŭ înкъїерare a stpeжілор dînainte але оштірії; (în цen:) пъвъліре de връжташŭ. [ші

Πρόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtopŭ maї 'nainte de чinева; (partik:) алергъtopŭ înainte, ка sъ dea de штіре; (despre ostaшŭ) tpimisŭ înainte, ка sъ spioneze пе връжташŭ, ostaшŭ ъшор-apmatŭ, (Fpanц:) éclaireur, voltigeur. «Προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους». Ep: «Ἦλθεν αὐτῷ πρόδρομος ἀγγελίη». Ep: «Φυγάδα πρόδρομον». Sof: «Σῦκα πρόδρομα„. At: timпъріі. «Οἶνος —„. At: (алt:) πρότροπος, ші πρόχυμα; (îm:) «Πρόδρομοι (ἄνεμοι)„. каре sъfлъ къ пъцine zіле maї 'nainte de каnікъле. || (sъвst: поet:) în локŭ de προδρομή. [προδρέμω=προτρέχω].

Προ-δυστυχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ пеnoроческŭ maї 'nainte.

Προ-δυσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, însъfлъ sfiaлъ (къmпъtezŭ, înfpînezŭ) maї 'nainte.

Προδωμάτιον (τό), odae maї mікъ, din каре intpъ чinева întp' алta, (Fpanц:) antichambre, antікameръ. [πρὸ, δωμάτιον].

Προδωσείω, (fъръ віit:) amŭ поftъ (disпosiцie) de a tpъda.

Προδωσέταιρος (ὁ, ἡ), tpъdъtopŭ (saŭ nedestoїnікŭ апъръtopŭ) de прietenії saŭ soції sъї. [προδίδωμι, ἑταῖρος].

Προ-εγ-γράφω, віit: -γράψω, înskpiŭ în лistъ maї 'nainte.

Προέγγυος, вezї προὔγγυος

Προ-εγείρω, віit: -εγερῶ, sколŭ în sъs, saŭ deшtentŭ, saŭ pesколŭ пе чinева maї 'nainte.

Προ-εγ-κάθημαι, (fъръ віit:) шezŭ de maї 'nainte înъъntpŭ; (în цen:) =Προέγκειμαι. «Προεγκαθήμενα». Лкs: челе de maї 'nainte înfiпъpite în minte.

Προ-έγ-κειμαι, віit: -κείσομαι, mъ aflъ stînd înъъntpъ în чева maї 'nainte, saŭ de mълtŭ.

Προ-εγ-κρατεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ прегъteskŭ прin înfpînape.

Πρόεγμα (τὸ), [προέχω] sпріжinŭ de sъвt чева eшitŭ afaръ din лinia kaseї (валконŭ, ші чл:).

Προ-εγ-χαράσσω (ττω), віit: -άξω, întiпъpeskŭ înъъntpŭ saŭ пе чева maї 'nainte.

Προ-εγ-χειρέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) =Προεπιχειρῶ.

Προεδεσθεὶς, εῖσα, έν, pas: nex: 1: de partч: ал лъї προεσθίω.

Προέδρα (ἡ), întîїъл skaъnŭ, saŭ întîїa шedepe. [πρὸ, ἕδρα].

Προεδρεία (ἡ), = Προεδρία. [din

Προ-εδρεύω, віit: -εύσω, amŭ întîїa шedepe, прешedezŭ. «Τῆς βουλῆς—».Лкs: [ші

Προεδρία (ἡ), [πρόεδρος] demnitatea, ші posiцia прешedinteлъї; întîїa шedepe, ші dpeптъл întp' aчeasta.

Προέδριον (τὸ), dim: ал лъї προέδρα. [ші

Πρόεδρος (ὁ, ἡ), шezъtopŭ în локъл чел dîntîї. || (sъвst) прешedinte; (în Atena) чел dîntîї ал sfatълъї de чinчї-sъte, (ad:) ал pritaniлор fie-къpia seminції. [προέδρα].

Προ-έδω, поet: în локŭ de προεσθίω.

Προ-εέργω, Ion: în локŭ de προείργω.

Προέηκα, Ion: în локŭ de προῆκα, nex: 1: ал лъї προίημι.

Προεθῇ, a 3: sinг: пeps: de pas: nex; 1: de sъп: ал лъї προΐημι.

Προ-εθίζω, віit: -ίσω, обічпъїeskŭ пе чinева de maї 'nainte. || (pas: tpe: de къ:) «Προείθισται». este de mълtŭ обічпъitŭ.

Προεθιστέον, posit ал sъї προεθίζω.

Προ-ειδέναι, înf: ал лъї πρόοιδα.

Προεῖδον, nex: 2: ал лъї προοράω.

Προειδωλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї înкіпъїeskŭ чева în minte maї 'nainte. [πρὸ, εἴδωλον, ποιέω].

Προειδὼς, υῖα, ός, partч: ал лъї πρόοιδα.

Προ-εικάζω, віit: -άσω, daŭ къ sokoteaла de maї 'nainte.

Προ-εικονίζω, віit: -ίσω, pепpesintŭ, saŭ însemnezŭ чева maї 'nainte прin ікоanъ saŭ fiгъpъ. [de ъnde

Προεικόνισμα (τὸ), лъкpъ преаpъtatŭ прin ікоanъ.

Προείλετο, a 3: sinг: пeps: de miж: nex: ал лъї προαιρέομαι.

Προείληφα, tpe: de къ: ал лъї προλαμβάνω.

Προειμένος, η, ον, pas: tpe: de къ: de partч: ал лъї προΐημι.

Πρό-ειμι, віit: -έσομαι, (прел: προῆν, ші чл:) sîntŭ de maї 'nainte.

Πρό-ειμι, віit: -ειμι, (прел: προήειν, ші

чл:) =Προέρχομαι (кърѕїа sлѕжеште ѕneорї ка вііторѣ), мергѣ înainte, înaintezѣ. «Τοῦ χρόνου («Τοῦ πότου) προϊόντος». Ер:

Προεῖνται, а 3: îm: пеps: de між: saѣ пas: tpe: de кѕ: ал лѕї προΐημι.

Προεῖπον, пех: 2: (пергл:) ал лѕї προλέγω.

Πρόειρα (ἡ), поет: în локѣ de πρώρα.

Προ-είργω, віit: -είρξω, опреskѣ maї 'nainte (saѣ stîndѣ 'ї înainte) пе чіпева de a înainta, îї taїѣ dрѕmѕл.

Προείρηκα акт, ші προείρημαι пas: tpe: de кѕ: (пергл:) ал лѕї προλέγω.

Προ-ειρηνεύω. віit: -εύσω, amѣ, saѣ fakѣ maї 'nainte паче.

Προ-εισ-άγω, віit: -άξω, (пех: προεισήγαγον, ші чл:) întpodѕкѣ maї 'nainte. [de ѕnde

Προεισαγωγὴ (ἡ), întpodѕчере de maї 'nainte; (fir:) еksopdiѣ (maї 'nainte întpodѕчере) de кѕвîntѣ, saѣ de карте. (вezї ші προκατασκευή).

Προ-εισ-βάλλω, віit: -βαλῶ, пѕїѣ, saѣ арѕпкѣ чева maї 'nainte înъѕntpѣ; (nestp: saѣ ел:) пъвълеskѣ întîїѣ saѣ maї 'nainte în локѣ връжтъшеskѣ. [de ѕnde

Προεισβολὴ (ἡ), чеа dîntîї saѣ de maї 'nainte пъвъліре, saѣ întpape în...

Προ-εισ-ελαύνω, віit: -ελάσω, вагѣ (ші ел: saѣ nestpъm:), intpѕ ronind maї 'nainte înъѕntpѕ, пъвълеskѣ maї 'nainte înъѕntpѕ (прінч: къларе).

Προεισενεγκεῖν, пех: 2: de înf: ал лѕї προεισφέρω.

Προ-εισ-έρχομαι, віit: -εισελεύσομαι, (пех: προεισῆλθον, ші чл:) întpѕ întîїѣ saѣ maї 'nainte.

Προεῖσθαι, між: saѣ пas: tpe: de кѕ: de înf: ал лѕї προΐημι.

Προ-εισ-κρίνομαι, віit: -κρινοῦμαι, мъ вîрѣ maї 'nainte înъѕntpѕ.

Προεισόδιον (τὸ), intpape (ѕшъ) de afaръ; (fir:) еksopdiѣ.

Προεισοίσω, віit: ал лѕї προεισφέρω.

Προ-εισ-παίω, віit: -παίσω,=Προεισπίπτω.

Προ-εισ-πέμπω, віit: πέμψω, tpimiцѣ maї 'nainte înъѕntpѣ; вагѣ кѕ помпъ (кѕ tpiѕmfѣ).

Προ-εισ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (пех: προεισέπεσον, ші чл:) kazѣ, intpѕ penede (мъ арѕпкѣ) întîїѣ saѣ maї 'nainte înъѕntpѕ.

Προ-εισ-πορεύω, віit: -εύσω, вагѣ înъѕntpѕ maї 'nainte.

Προ-εισ-πταίω, віit: -πταίσω, мъ потікneskѣ, мъ ловеskѣ de чева maї 'nainte.

Προειστήκειν, пеste-съв: ал лѕї προΐστημι.

Προ-εισ-φέρω, віit: -εισοίσω, (пех: προεισήνεγκα, ші чл:) adѕкѣ înъѕntpѕ; saѣ kontpiвѕїeskѣ întîїѣ, saѣ maї 'nainte. [de ѕnde

Προεισφορὰ (ἡ), депѕпере de maї 'nainte a kontpiвѕцii (Тѕрч: a pefeneлії).

Προ-εκ-βάλλω, віit: -βαλῶ, (пех: προεξέβαλον, ші чл:) skoцѣ, saѣ арѕпкѣ afaръ maї 'nainte.

Προέκβασις, εως (ἡ), ешіре maї 'nainte. [προεκβαίνω].

Προ-εκ-βιβάζω, віit: -άσω, skoцѣ (tîръskѣ) maї 'nainte.

Προ-εκ-δαπανάω -ῶ, віit: -ήσω, келтѕїеskѣ) мѕлтѣ maї 'nainte.

Προ-εκ-δειματόω -ῶ, віit: -ώσω, sперіѣ кѕ totѕл maї 'nainte.

Προ-εκ-δέχομαι, віit: -δέξομαι, пріimeskѣ (їаѣ asѕпръ 'mї) чева maї 'nainte; saѣ аштептѣ de мѕлтѣ.

Προ-εκ-διδάσκω, віit: -διδάξω, înвъцѣ кѕ desъвîршіре пе чіпева maї 'nainte.

Προ-εκ-δίδωμι, віit: -ἐκδώσω, (пех: προεξέδωκα, ші чл:) daѣ afaръ, пѕвлікѣ чева maї 'nainte. [de ѕnde

Προέκδοσις, εως (ἡ), dape afaръ, пѕвлікаре (ediцie de карте, ші чл:) de maї 'nainte.

Προεκδραμεῖν, пех: de înf: ал лѕї προεκτρέχω.

Προεκδρομὴ (ἡ), пъвалъ de ostaшії пѕmiцї ἔκδρομοι (вezї ziч:); пъвъліре fъкѕtъ maї 'nainte. [προεκδρέμω=προεκτρέχω].

Προ-εκ-θερίζω, віit: -ίσω, seчерѣ de totѣ maї 'nainte.

Προέκθεσις, εως (ἡ), еksпѕпере înчепътоаре, еksopdiѣ (întpodѕчере de maї 'nainte). [ші

Προεκθετικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѣ, potpiвitѣ ла преекsпѕпере; прегътitopѣ de еksпosiцie. [προεκτίθημι]. [de ѕnde

Προεκθετικῶς, adв: în felѣ (ѕn кіпѣ) de преекsпosiцie.

Προ-εκ-θέω, віit: θεύσομαι,=Προεκτρέχω.

Προεκθορὼν, οῦσα, όν, пех: 2: de партч: ал лѕї ...

Προ-εκ-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι, (пех: προεξέθορον, ші чл:) =Προεκπηδάω.

Προ-εκ-καθαίρω, віit: -αρῶ, кѕръцѣ de totѣ шаї 'nainte.

Προ-εκ-καίω, віit: -καύσω, (пех: προεξέκηα, ші чл:) апрinzѣ (înвъпъїezѣ, întъpîtѣ) maї 'nainte.

Προ-έκ-κειμαι, віit: -κείσομαι, sîntѣ, staѣ еksпѕsѣ înainte saѣ maї 'nainte. «Προ-

εκκείμενα». Грат: преекспъзеле пърці але вліі лвпгъ періодъ.

Про-ек-хомі́ζω, вііт: -і́σω, скоцъ, заъ дъкъ, каръ афаръ заъ ла гроапъ спре інтормінтаре маї 'нainte.

Про-ек-хрі́νω, вііт: -хрінъ, деспарцъ (алегъ) чева маї 'нainte.

Про-ек-хроύω, вііт: -хроύσω, інпінгъ афаръ (депъртезъ) чева маї 'нainte.

Про-ек-лέγω, вііт: -лέξω, алегъ, заъ къ-легъ (ші між: стрінгъ вапї) маї 'нainte.

Про-ек-лείπω, вііт: -λείψω, лазъ, пъръ-сескъ (ші ел: лешінъ, заъ лінсескъ де тотъ) маї 'нainte.

Про ек-λύω, вііт: -λύσω, дезлегъ, скапъ, заъ злъвескъ къ тотъл пе чінева маї 'нainte.

Про-ек-μανθάνω, вііт: -μαθήσομαι, (пех: προεξέμαθον, ші чл:) інвъцъ чева віне, (пе din афаръ) маї 'нainte.

Про-ек-νιτρόω -ῶ, вііт: -ώσω, къръцъ къ сіліпръ (зъпънъ, заъ лешіе) віне маї 'нainte.

Про-ек-πέμπω, вііт: -πέμψω, тріміцъ, порпескъ афаръ маї 'нainte.

Про-ек-πηδάω -ῶ, вііт: -ήσω, съръ ін-тїї заъ маї 'нainte афаръ.

Про-ек-πίνω, вііт: -πίομαι, (пех: προε-ξέπιον, ші чл:) веаъ інтїїъ де тотъ (пînъ ла чea din вртъ пікътъръ)

Про-ек-πίπτω, вііт: -πεσοῦμαι, (пех: про-εξέπεσον, ші чл:) кazъ афаръ (есъ къ сіла), (прін інтінд:) мъ пъвлікъ маї 'нainte; інaintezъ маї мълт де кît требъіе.

Про-ек-πλέω, вііт: -πλεύσομαι, експла-тескъ (есъ din порtъ) інтїїъ, заъ маї 'нainte.

Про-ек-πλήσσω (ττω), вііт: -πλήξω, спе-піъ маї 'нainte.

Про-ек-πονέω -ῶ, вііт: -ήσω, съвîрше-скъ чева къ остенеалъ, заъ домолескъ, інфрînгъ маї 'нainte.

Про-ек-ρήγνυμαι, вііт: -ραγήσομαι, (пех: προεξερράγην, ші чл:) мъ рупъ, мъ спар-гъ, (фіг:) мъ даъ де фацъ, еклатъ маї 'нainte.

Про-ек-ροφάω (έω) -ῶ, вііт: -ήσω, зор-бъ де тотъ інтїї.

Про-ек-τείνω, вііт: -τενῶ, інтînzъ маї 'нainte, заъ інainte.

Προεκτέλεσις, εως (ή), съвîржіре де чева де маї 'нainte. [din

Про-ек-τελέω -ῶ, вііт: τελέσω, съвîр-шескъ, екзекътезъ, індеплінескъ чева маї 'нainte 2) прегътескъ пе чінева пентръ религіоасъ церемоніе.

Про-ек-τήκω, вііт: -τήξω, топескъ де тотъ маї 'нainte; (маї des nas:) мъ то-пескъ (мъ прънъдескъ) маї 'нainte (de време).

Про ек-τίθημι, вііт: -εκθήσω, (пех: προ-εξέθηκα, ші чл:) експънъ маї 'нainte; ра-портъ (повестескъ) інтîї, заъ ла інчепътъ.

Про-ек-τίκτω, вііт: -τέξομαι, (пех: προ-εξέτεκον, ші чл:) наскъ, факъ оаъ, скоцъ пъї маї 'нainte.

Про-ек-τρέχω, вііт: -δραμοῦμαι, (пех: προεξέδραμον, ші чл:) есъ алергînd інтîї заъ маї 'нainte; (такт:) факъ προεκδρομήν (везї зіч:).

Про ек-τρύχω, вііт: -τρύσω, кінъіескъ (о-воскъ, злъвескъ) маї 'нainte прін не-контенітъ казнъ заъ мънкъ.

Про-ек-τυπόω, -ῶ, вііт: -ώσω, інкіпъіе-скъ (формезъ) чева маї 'нainte (дъпе кіпъл алтъіа). [de вnde.

Προεκτύπωσις, εως (ή), преформаре de чева дъпе оаре каре кіпъ.

Про-ек-φέρω, вііт: -εξοίσω, (пех: προε-ξήνεγκα, ші чл:) скоцъ маї 'нainte афаръ; (деспре морtъ) =Προεκκομίζω.

Про-ек-φεύγω, вііт: -φεύξομαι, ші -φευ-ξοῦμαι, (пех: προεξέφυγον, ші чл:) ізвъ а-фаръ, заъ скапъ ғъцind маї 'нainte.

Про-ек-φοβέω -ῶ, вііт: -ήσω, інфрікоше-зъ (спепіъ) де тотъ інтîї, заъ маї 'нainte. [de вnde

Προεκφόβησις, εως (ή), інфрікошаре, спе-піаре de маї 'нainte.

Про-ек-φοιτάω -ῶ, вііт: -ήσω, мъ даъ афаръ, мъ інпрăштіъ, мъ пъвлікъ маї 'нainte.

Про-ек-χέω, вііт: -χεύσω, (пех: προε-ξέχεα, ші чл:) вързъ, заъ pisineскъ афаръ маї 'нainte.

Про-ек-χωρέω -ῶ. вііт: -χωρήσω, мъ іра-къ (мъ даъ ла о парte) маї 'нainte.

Προέλασις, εως (ή), звъзі: ал лъї...

Про-ελαύνω, вііт: -ελάσω, (іре: de къ: προελήλακα, ші чл:) мергъ къларе інainte заъ маї 'нainte de кît алцїї (везї ші προεξελαύνω); (фіг: деспре timпъ). «Ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο». Ер: іре-къзе мълъ din ноапte.

Про-ελευθερόω -ῶ, вііт: -ώσω, злобозъ маї 'нainte.

Προέλευσις, εως (ή), ешіре; (деспре ар-міе) експедіціе; (обіч:) ешіре къ помпъ заъ парадъ; (фіг:) інaintape. [προελεύθω =προέρχομαι].

Про-ελκύω, ші Про-έλκω, вііт: -ελκύσω,

(nex: προείλκυσα, ші чл:) tparŭ înainte.

Προελόμενος, між: nex: 2: de партч: ал лъї προαιρέομαι.

Προ-ελπίζω, віit: -ίσω, пъdъждъїeskŭ de maĭ 'nainte.

Προ-ελυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперŭ maĭ 'nainte къ коажъ.

Προ-εμ-βαίνω, віit: -βήσομαι, (nex: προενέβην, ші чл:) калкŭ, saŭ intpъ întîĭŭ saŭ maĭ 'nainte înъъntpŭ.

Προ-εμ-βάλλω, віit: βαλῶ, багŭ (ші ел: întpъ) întîĭŭ saŭ maĭ 'nainte înъъntpъ. «Ἐλπίδας προεμβάλλειν τινί». Лкs: a însъfла maĭ 'nainte. «Προεμβαλλόντων εἰς τὴν γῆν τῶν κερέων». Ep: înfirîndъ se maĭ 'nainte. «Προενέβαλον εἰς τὴν χώραν». Лкs: aŭ dat пъвалъ maĭ 'nainte. «Προεμβαλούσης δὲ εἰς αὐτὴν (τὴν ναῦν) τριήρους». Лкs: къzînd maĭ 'nainte asъпръ 'ĭ, saŭ isбînd' o къ емболъл.

Προεμβατήριος, α, ον, къвenitŭ челъї întîĭ intpatŭ în връжтъшаskъ корабіе. «Γέρας προεμβατήριον». Елd: [din

Προεμβάτης, ου (ὁ), чел че intpъ întîĭŭ (прінч:) în връжтъшаskъ корабіе. [προεμβαίνω].

Προ-εμ-βιβάζω, віit: -άσω, багŭ întîĭ saŭ maĭ 'nainte.

Προεμβολὶς, ίδος (ἡ), ші Προέμβολος (ὁ), ші Προέμβολον (τὸ), къпътîĭъл емболълъї (вezĭ ἔμβολον) ъneĭ pesбоїeштĭ коръбіĭ.

Προέμεν, поet: în локŭ de προεῖναι, nex: 2: de înf: ал лъї προίημι.

Προ-εμ-βρέχω, віit: -βρέξω, моїŭ întîĭŭ în чева.

Προ-εμ-πίπλημι, віit: -εμπλήσω, (nex: προενέπλησα, ші чл:) ъмплъ maĭ 'nainte.

Προ-εμ-πίπτω, віit: -εμπεσοῦμαι, (nex: προενέπεσον, ші чл:) (къ dat:) kazŭ maĭ 'nainte înъъntpъ.

Προ-εμ-πλήθω, (fъръ віit:) sîntŭ плinŭ de maĭ 'nainte.

Προεμπλήσω, віit: ал лъї προεμπίπλημι.

Προ-εμ-πνέω, віit: -πνεύσομαι, sъfлъ înъъntpъ maĭ 'nainte.

Προεμπολεὺς, έως (ὁ), [πρό, ἐμπολεύς] къмпъръторŭ întîĭŭ, ка sъ pевînzъ (прекъпецŭ).

Προ-εμ-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, [mъ негоцezŭ din întîĭa mînъ, eŭ întîĭŭ къмпъръ, ші pевînzŭ.

Προ-εμ-φαίνω, віit: -φανῶ, арътŭ maĭ 'nainte în чева,=Προεικονίζω.

Προ-εμφανίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ înfъцішezŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-εμ-φράσσω (ττω), віit: φράξω, astъпŭ maĭ 'nainte.

Προ-εν-άρχομαι, віit: -άρξομαι, fakŭ înчепере de maĭ 'nainte.

Προ-εν-δείκνυμι, віit: -δείξω, арътŭ în faптъ; dovedeskŭ; (Лец:) пîръskŭ maĭ'nainte; (шіж:) fakŭ maĭ 'nainte o fълоasъ арътаре de pîвnъ.

Προ-εν-δημέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ afлъ de maĭ 'nainte în патріа mea; (ftr:) sîntŭ maĭ de mълtŭ deпpinsŭ în чева (къ dat:). «Τοῖς πράγμασι—». Posid: ле къnoskŭ de mai 'nainte, ка къm ар fi de faцъ. «Τὰ προενδεδημηκότα». Лкs: ворбеле, че mълtъ вреme ъmблъ întp' ъnŭ локŭ de maĭ 'nainte.

Προ-εν-δίδωμι віit: -ενδώσω, (nex: προενέδωκα, ші чл:) mъ sъпъїŭ, mъ плекŭ maĭ 'nainte.

Προενεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї προφέρω.

Προενέδρα (ἡ), грам: експлік: a лъї προδοκή.

Προ-εν-είρω, -віit: -έρσω, întpeпъїŭ, întpeвîpŭ maĭ 'nainte.

Προ-εν-έπω (-εννέπω), віit: -ενισπήσω, поet: =Προλέγω.

Προ-εν-εργέω -ῶ, віit: -ήσω, лъкрezŭ maĭ 'nainte.

Προ-εν-έχομαι, віit: -ενσχεθήσομαι, (nex: προενεσχόμην, ші чл:) sîntŭ прinsŭ (легатŭ) în чева de maĭ'nainte.

Προ-εν-εχυριάζομαι, віit: -ασθήσομαι, mъ жълоцeskŭ de maĭ 'nainte прin îndatopipe (пentpъ вре o fачере de віne).

Προ-εν-ηχέω, ῶ, віit: -ήσω, fakŭ a pesъna чева maĭ 'nainte în aъzъл къїва.

Προ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι,(nex: προενεθυμήθην, ші чл:) пъїŭ în rîndŭ (mъ rîndeskŭ) чева maĭ 'nainte (къ ц: indip:).

Προ-εννέπω, къъtъ προενέπω.

Προ-εν-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, = Προενθυμέομαι.

Προ-εν-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) локъїeskŭ de maĭ 'nainte întp'ъnŭ локŭ. [de ъnde

Προενοίκησις, εως (ἡ), локъіре de maĭ 'nainte întp' ъnŭ локŭ.

Προ-εν-σείω, віit: -σείσω, asвîрлŭ чева maĭ 'nainte înъъntpŭ; însъfлъ maĭ 'nainte ъnŭ simцimîntŭ.

Προ-εν-τυγχάνω, віit: -τεύξομαι, (nex: προενέτυχον, ші чл:) (къ dat:) mъ întîлneskŭ (їaŭ ворбъ) maĭ 'nainte къ чinева.

Про-ен-тýνω, biit: -υνῶ, прегътeskъ, prędisпъ̈ĭъ.

Προενώπια, adв: noet: (къ цeп:) dînainteа къ̈ĭва.

Про-еξ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înкъпoштinцezъ maĭ 'nainte (тръdaъ) taĭna.

Про-еξ-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ прегътesвъ ғъкînd maĭ 'nainte ғелъpite miшкърĭ къ koтeле ка лъпътopiĭ. (вezĭ шi ἐξαγκωνίζω).

Про-еξ-άγω, biit: -άξω, (нex: προεξήγαγον, шĭ чл:) skoцъ, шi (ел: saъ miж:) esъ maĭ 'nainte; (naptiк:) порneskъ înтîĭъ aзвпра връжташълвĭ; (fir:) îmĭ esъ din мъзврĭ, мъ абатъ. «Ἐὰν προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν». Esx:

Про-еξ-αδυνατέω -ῶ, biit: -ήσω, злъвeskъ къ totъл maĭ 'nainte.

Про-еξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (нex: προεξεῖλον, шi чл:) ĭaъ, skoцъ din міжлокъ (прънъdeskъ) maĭ 'nainte.

Про-еξ-αίσσω, biit: -αίξω, мъ репezъ aғаръ maĭ 'nainte dekît алцiĭ.

Προ-εξ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, = Προεκπηδῶ.

Про-еξ-αμαρτάνω biit: -αμαρτήσομαι (нex: προεξήμαρτον, шi чл:) грешeskъ (мъ înшелъ, пъ nemepeskъ maĭ 'nainte.

Про-еξ-αν-άγω, biit: -άξω, (нex: προεξανήγαγον, шi чл:) = Προεκπλέω.

Про-еξαν-θέω -ῶ, biit: -ήσω, înғлopeskъ (peзъръ, daъ) maĭ 'nainte. [de вnde

Προεξάνθημα (τὸ), prodвктъ, влъstapъ eшitъ, peзърitъ maĭ 'nainte.

Про-еξ-αν-ίσταμαι, biit: -αναστήσομαι,(нex: προεξανέστην, шi чл:) мъ skолъ înтîĭъ, saъ maĭ 'nainte de вpeme din локвл meъ. «Ἐν τοῖς ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται». Ep: (шi fir:) «Προεξανέστη τῷ πολέμῳ». Пл: ел înтîĭъ s'a скълат къ peзвоĭъ.

Про-еξ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцъ maĭ 'nainte, saъ înainte.

Προ-εξ-αρτάω -ῶ, biit: ήσω, atîpnъ de чева maĭ 'nainte.

Про-еξ-άρχω, biit: -άρξω, înчepъ înтîĭъ saъ шaĭ 'nainte.

Про-еξ-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пĭepzъ къ totъл пътeріле maĭ 'nainte.

Про-еξ-εγείρω, biit: -εγερῶ, skолъ în sвs, saъ deштentъ maĭ 'nainte.

Προεξέδρα (ἡ), скавnъ skosъ maĭ afaръ dekît чeле-л-алте; локъ de шedepe eшitъ maĭ afaръ dekît леса-л-алтъ клъdipe, (Тврч:) saxnasiъ.

Προεξειλεγμένος, η, ον, At: nas: tpe: de къ: de пapтч: ал лвĭ προεκλέγω.

Про-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προεξῆειν, шi чл:) = Προεξέρχομαι, (такт:) ғакъ пъвалікъ порnipe maĭ 'nainte. (вezĭ προεκδρομή).

Προεξειρεσία (ἡ), = Παρεξειρεσία.

Про-еξ-елαύνω, biit: -ελάσω, esъ къларе saъ în тръsвръ maĭ 'nainte dekît чeĭ-л-алцiĭ. «Τῷ πλοίῳ—». Пл: =Προεκπλέω.

Προεξενεγκεῖν, нex: de înf: ал лвĭ προεκφέρω.

Про-еξ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, шtiъ чева къ скъмпътate de maĭ 'nainte.

Προ-εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, îmĭ desъвîршeskъ лъкрвл maĭ 'nainte.

Про-еξ-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, каътъ ,черчeчeтezъ чева къ siлinцъ de шaĭ 'nainte. [de вnde

Προεξερευνητής, οῦ (ὁ), черчeтътopъ, saъ tpimisъ de maĭ 'nainte a черчeta къ скъмпътate.

Про-еξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (нex: προεξῆλθον, шi чл:) esъ afaръ (мъ înғъцiшezъ) înтîĭъ, saъ maĭ 'nainte.

Προεξέστηκα, між: tpe: de къ: ал лвĭ προεξίστημι.

Про-еξ-εтάζω, biit: -άσω, черчeтezъ maĭ 'nainte.

Προ-εξ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προδιευκρινέω.

Про-εξ-εφίεμαι, biit: -εφήσομαι, (нex: προεξεφείμην, шi чл:) îmĭ екsпrimъ dopinцa de maĭ 'nainte

Προ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, пoвesteskъ, екsпвĭъ, екsплікъ къ амървнтвл de maĭ 'nainte.

Προεξήνεγκα, нex: ал лвĭ προεκφέρω.

Про-еξ-ίσταμαι, biit: προεκστήσομαι, (нex: προεξέστην, шi чл:) esъ afaръ (мъ трkrъ, мъ daъ în латре) înтîĭъ, saъ maĭ 'nainte.

Προ-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, мъ порneskъ ла дрвмъ înainte, saъ întîĭъ, saъ maĭ 'nainte; мъ преoштeskъ. [din

Προέξοδος (ἡ), грam: екsпл: a лвĭ промолή [πρὸ, ἔξοδος].

Προ-εξ-ομαλίζω, biit: ίσω, netezeskъ (fir:-регълezъ) къ totъл de maĭ 'nainte.

Προ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, мъ порneskъ ла дрвмъ шi чл: maĭ 'nainte.

Προεόντα, Ion: noet: în локъ de προόντα, ак: бърв: sinr: saъ next: îm: ал лвĭ πρόειμι, biit: -έσομαι.

Про-еорта́ζω, biit: -άσω, serbъtopeskъ maĭ 'nainte.

Προεόρτιος (ό, ή), чел maĭ 'nainte de serbъtoare. [πρὸ, ἑορτή].

Про-еп-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, bestesk, daš de ştire maĭ 'nainte. 2) (miж:) fъgъdъĭesk maĭ 'nainte. [de ъnde

Προεπάγγελσις, εως (ή), prevestire; prefъgъdъire.

Про-еп-αινέω -ῶ, biit: έσω, laъdъ maĭ 'nainte deкît alцiĭ.

Про-еп-ана-σείω, biit: -σείσω, amerinцъ maĭ 'nainte, (prinч:) apdikînd în sъs şi kletinînd şina saš vre o arinъ asъnpъ.

Про еп-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (nex: προεπαφῆκα, şi чл:) lasъ, slobozъ ne чinева maĭ 'nainte asъnpa kъĭva.

Про-еп-εισ φέρω, biit: -εισοίσω, nex: προεπεισήνεγκα, şi чл.) întrodъkъ чева neste alteле maĭ 'nainte.

Про-еп εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, nъvъlesk aſaръ asъnpa kъĭva maĭ 'nainte, saš întiĭ.

Про-еп-βάλλω. biit: βαλῶ, (kъ dat: indip:) asvîrlъ чева (şi ел; saš nestp: mъ asvîrlъ) întъĭ saš maĭ 'nainte neste чева.

Про-еп-βουλεύω, biit:-εύσω, (kъ dat:) kinzъĭesk, vnelтesk реле abъnpa kъĭva întîiъ, saš de maĭ 'nainte. [din

Προεπιβουλή ή, kъцetape, vnelтipe de ръš înnpotivъ de maĭ 'nainte (akt: saš nas:). [πρό, ἐπὶ, βουλή].

Про-еп-γιγνώσκω, biit: -επι γνωσομαι,(nex: προεπέγνων, şi чл: kъnoskъ kъ skъmpъtate, saš rekъnoskъ чева întiĭ saš maĭ 'nainte.

Про-еп-δείκνυμι, biit -δείξω, arътъ (eksnъĭъ), dovedesl чева maĭ'nainte. || (miж:) îmĭ arътъ întiĭ, saš maĭ 'nainte snpe falъ vre vnš lъkrъ.

Προεπίδεσμος, (ό), întiĭa legътъръ de panъ. [πρὸ, ἐπὶ, δεσμός].

Про-еп-διδωμι, biit: -επι-δώσω, (nex: προεπέδωκα, şi чл:) daš de boca mea (dъrĭъeskъ) întîiъ saš maĭ 'nainte. „Προτρεπόμενος ἕτερον εἰς ἐπίδοσιν τῷ προεπιδοῦναι». Klm: [de ъnde

Προεπίδοσις, εως ή), dape de вкиъ boe (dъrъire) fъkътъ maĭ 'nainte (de черере).

Προεπίζευξις, εως (ή, firъръ de kъvînlъ, (ad:) întrepъnerea verbъlъĭ între doъ ale sale sъvîekte. («Ἴχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος». Li: E.)

Про-επι-καλύπτω, biit: -καλύψω, a[illegible]perъ ne deasъnpa maĭ 'nainte.

Про-επι-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, kotъnikъ чева maĭ 'nainte kъĭva (ka sъ ĭaъ povaцъ nentrъ aчeea).

Про-επι-κρίνω, biit: κρινῶ, înkъviinцezъ жdikînd чева de maĭ 'nainte. (alцiĭ skriъ προσεπικρίνω].

Про-επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ sokoteskъ (mъ rîndeskъ) de maĭ 'nainte.

Про-επι-νοέω -ῶ, biit: ήσω, ,nъskoчeskъ, priчepъ (saš daš kъ sokoteala) чева de maĭ 'nainte.

Προ-επι-ξενόομαι οῦμαι, biit: -ώσομαι, (kъ dat:) gъzdъlesk maĭ 'nainte în kasa kъĭva ka oasnъlъ.

Про-επι-πάσσω, biit: -πασω, presarъ întiĭ ne deasъnpa.

Προ-επι-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, doжъneskъ, înfrînezъ, kъmpъtezъ de maĭ 'nainte [de ъnde

Προεπίπληξις, εως (ή), doжъnipe, înfrînare, kъmpъtare de maĭ 'nainte; (prinч; ptp:) vnъ fel de προδιόρθωσις bezĭ ziч:.

Προ-επι σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, şi

Προ-επι-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, barъ de seamъ, черчetezъ maĭ 'nainte.

Προ-επ-ίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, ştiъ чева bine de maĭ 'nainte.

Προ-επι-στέλλω, biit: στελῶ, trimiцъ beste, saš skrisoare maĭ 'nainte.

Προ-επι-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) pъĭъ mîna pe чева înчepъ, întreprinzъ), saš atakъ ne чinева maĭ'nainte. [de ъnde

Προεπιχείρησις, εως (ή), sъsl: пречed:

Προ-επ-οικέω -ῶ, biit: ήσω, lokuĭeskъ maĭ 'nainte suš de mъlтъ într' vnъ lokъ ka ἔποικος (bezĭ ziч:).

Προ-εργάζομαι, biit: -εργάσομαι, ororъskъ de maĭ 'nainte пъmîntъl, prъgътindъ 'l de semъnat; (în цen:) lъkrezъ (dobîndeskъ) чева maĭ 'nainte «Μὴ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλοι» Ksn:

Προ-ερεθίζω, biit: -ίσω, întъrîtъ maĭ 'nainte.

Προ-ερέσσω (ττω). biit: ερέσω, bîslezъ înainte, înaintezъ bîslînd.

Προ ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, kaştъ, черчetezъ întîiъ saš maĭ 'nainte [de ъnde

Προερευνητής, οῦ (ό), întîiъ saš maĭ 'nainte черчetъtorъ.

Προερέω -ῶ, biit:, şi

Προερρέθην, nas: nex: 1: (перл:) al lъĭ prolégω.

Προ ερύω, biit: -ερύσω, şi noet: -ερύσσω, trarъ, saš înninrъ înainte.

Προ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: προ ἦλθον, ші чл:) meprъ înainte, înaintezъ; (проп: ші fir:) ажъnrъ; (pap къ ак:) trekъ, апъкъ maĭ 'nainte; (къ цen:) =Ἐξέρχομαι, esъ afaръ, saъ înaînte, mъ înfъцimezъ. «Ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προέρχεσθαι». Тъч: (ші fir:). «Οἳ προελήλυθεν ἀσελγείας». Dm: «Τὰ Περσέων πρήγματα εἰς τοῦτο προελθόντα». Ep· «Οἱ προεληλυθότες ταῖς ἡλικίαις». Ksn: чеĭ înaintaцĭ în вîpstъ.

Προερῶ, bezĭ προερέω.

Προ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întrebъ maĭ 'nainte.

Πρόες, nex: 2: de порънч: ал въĭ προίημι.

Προ-εσ-άγω, biit: -άξω, At: ші Ion: în локъ de προεισάγω.

Προεσάξαντο, Ion: în локъ de προεισάξαντο, a 3: îm: neps: de miж: nex: 1: ал лъĭ προεισάγω.

Προ-εσθίω, biit: προέδομαι, (nex: προέφαγον, ші προὔφαγον, tpe: de къ: προεδήδοκα, ші чл:) mъnînkъ maĭ 'nainte. (de ъnde nas:). «Προεσθιόμενα». mînkъріле, че se mъnînkъ întîĭ.

Πρόεσις, εως (ἡ), лъsape de totъ; skoatepe въpsape) afaръ; келтъipe, pisinipe.

Προέσκληκα, tpe: de къ: (în локъ de prez:) ал лъĭ προσκέλλω.

Προ-εστέατε, Ion: în локъ de προεστήκατε, a 2: îm: neps: de miж: tpe: de къ: ал лъĭ προΐστημι.

Προ-εστήκω, biit: -εστήξω, ші -εστήξομαι, nлц: în локъ de προέστηκα, =Προΐσταμαι.

Προεστὼς, ῶσα, ώς, At: în локъ de προεστηκὼς, miж: tpe: de къ: de партч: ал лъĭ προΐστημι.

Προέτειος (ὁ, ἡ), чел de anъл trekъtъ, de акъm ъnъ anъ 2) (ъne-opĭ) în локъ de ἐπέτειος. [πρὸ, ἔτος].

Προετέος, α, ον, nosit: ал лъĭ προίημι. [de ъnde ші

Προετικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекатъ ла келтъipe, pisinipe.

Προ-ετοιμάζω, biit: -άσω, прегътеskъ. [de ъnde

Προετοίμασις, εως (ἡ), прегътipe. [ші

Προετοιμαστής, οῦ (ὁ), прегътitopъ.

Προ ευαγγελίζομαι, biit: ίσομαι, daъ întîĭ saъ maĭ 'nainte o бъnъ bestipe; (Bisep:) проповедъĭeskъ (saъ înвъцъ пе чінева) maĭ 'nainte sfînta евангеліе.

Προ-ευδοκιμέω -ῶ, ші miж: -έομαι-οῦμαι, biit: ήσω, -ήσομαι, esъ бъnъ ла черкаре, sîntъ de лаъdъ de maĭ 'nainte «Τὸ προευδοκιμοῦν». D: Kas: чеа de maĭ 'nainte бъnъ репътацie. «Οἱ προευδοκιμηκότες». D: Ал: чеĭ de maĭ 'nainte лъъdaцĭ.

Προ-ευεργετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ bine maĭ 'nainte.

Προ-ευθετίζω, biit: -ίσω, preîntokmeskъ, predisnъĭъ bine чева.

Προ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προδιευκρινεω.

Προ-ευλαβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, багъ de seamъ, mъ пъzeskъ de maĭ 'nainte.

Προ-ευτελίζω, biit: -ίσω, desпрецъĭeskъ чева maĭ 'nainte.

Προ-ευτρεπίζω, biit ίσω, întokmeskъ чева bine de maĭ 'nainte, прегътеskъ.

Προ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (къ цen:) ъrezъ maĭ 'nainte, saъ în faвoapea къĭва.

Προ-εφ-ίστημι, biit: -επιστήσω, (nex: προεπέστησα, ші чл:) (къ ак: къ преп: indip:) fakъ пе чінева a 'шĭ піроni бъгареа de seamъ asъпра вре ъnъĭ лъкръ.

Προ-εφ-οδεύω, biit: -εύσω, преъmблîndъmъ багъ de seamъ maĭ 'nainte.

Προ-εφ-οδιάζω, biit: -άσω, апровizionezъ de maĭ 'nainte.

Προ-εφ-οράω, -ῶ, biit: προεπόψομαι, (nex: προεπεῖδον, ші чл:) ĭaъ a minte asъпра вре ъnъĭ лъкръ maĭ 'nainte; превъzъ

Προ-εφ-ορμάω, -ῶ, biit: ήσω, (къ dat:) пъвълеskъ întîĭ saъ maĭ 'nainte asъпра къĭва.

Προεχής, έος (ὁ, ἡ), ковîршitopъ, ешitъ maĭ presъs, saъ maĭ afaръ, (Fpanц:) saillant, préeminent [din

Προ-έχω, biit: έξω, (nex: προέσχον, ші чл:) цiъ чева dînaintea mea, saъ a къĭва (прінч: sпре апъpape); întinzъ înainte; (maĭ noъ) пріч'nъĭeskъ, пъĭъ înainte de pretekstъ. «Τώ χεῖρε προέχων». Ksn: (ші miж:). «Προϊσχομένους τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας» Тъч: «Ἐξέφερον, καὶ προὐσχόμην σε». Apstf: te цineamъ denapte (къ челе din апоĭ skoase afaръ), ка sъ 'цĭ fачĭ fipeaska trebъinцъ. (ші desпърцit noet:) «Πρὸ δὲ δούρατα ἔχοντο». Іл: P (ші fir:) «Πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι». Ep: «Προϊσχομένου αὐτοῦ λόγον». Ep: «Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο». Sof: (bezĭ ші προβάλλω.). 2) (pap) amъ (ші fir: înцелегъ, прічепъ) чева de maĭ 'nainte. «Προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ἐλπίζων δὲ ші чл:». Ep: (Θ'. 4). «Προεῖχεν ἤδη τι τῶν προὔργου». Diod: прештia, saъ sъвîршise. 3) amъ чева întîĭ (maĭ 'nainte dekît ал-

*

tȣл). «Οὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων». Sof: (de ȣnde 4) (овіч: nestp: saȣ ел.) sîntȣ eшitȣ maĭ afaръ; апȣкȣ maĭ 'nainte; (ші fir:) sîntȣ maĭ пресȣs; ковîршескȣ; stрълȣческȣ; (în a 3: пеps:) folosеште, este de ажȣторȣ. «'Ακτὴ προὔχουσα. Od: Ω. «Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι». Іл: Χ. «'Εδίωκε τὰς προεχούσας τῶν νεῶν». Ksn: челе mерse înainte; (ші fir: кȣ цen:) «Δήμου προὔχουσιν». Om: Imn: «Τὸ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ 'Ελλάδι». Ep: «Προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν». Ep: «'Εμπειρίᾳ πολὺ τῶν ἄλλων προέχετε περὶ τὰ ναυτικά». Ksn: (ші кȣ ак:) «'Ενὶ μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς». Ksn: (de ȣnde în пaptч: aвsoл:). «Προὔχοντες». întîĭaшiĭ, maцistpaцiĭ. (ші în a 3: пеps:). «Οὔτι προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι». Ep: nȣ folosеште, saȣ nȣ se кȣвine.

Προ-έψω, віit: -εψήσω, fepвȣ (гъteskȣ вȣкate) maĭ 'nainte.

Προ-εωλίζω, віit: -ίσω, лasȣ maĭ 'nainte a se înвекі (лȣкрȣ de mînкape), (прin ȣpm:) a se fръцezĭ.

Προ-ζημιόω -ῶ, віît: -ώσω, îmпȣĭȣ maĭ 'nainte osîndъ în вanĭ (глоaвъ); пedenseskȣ maĭ 'nainte.

Προ-ζητέω -ῶ, віit: ήσω, каȣtȣ, черчetezȣ maĭ 'nainte.

Προ-ζωγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, zȣгръвeskȣ, înкiпȣĭeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-ζώννυμι, віit: -ζώσω, înчiнгȣ maĭ 'nainte.

Προ-ηβάω -ῶ, вĭit: -ήσω, mъ fakȣ жȣne de timпȣpiȣ, sîntȣ tînъpȣ (în floapea, saȣ кȣлmea вîpsteĭ) de maĭ 'nainte.

Προήγαγον, nex; 2: ал лȣĭ προάγω.

Προηγεμών, όνος (ὁ), кълъȣzȣ înainte mepгъtopȣ; кънetenie. [din

Προη-γέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mepгȣ înainte, кълъȣzezȣ; (прin întind: ші fir:) amȣ întîitate, sîntȣ maĭ пресȣs, întpeкȣ, ковîршескȣ (кȣ цen:). «Τὸ προηγούμενον τῶν βλαστῶν». Лкs: вîpfȣл (чea maĭ fpaцedъ пapte) a влъstapeлop. (ші fъpъ каzȣ) «'Ερμοκράτους προηγουμένου». Ksn: =Προαγορεύοντος. «Αἰτία («'Αντίθεσις) προηγουμένη». Пл: ші Ерmoц: чea dintîĭ, înчeпъtopeaskъ. «Τὸ προηγούμενον». Apst: opiцinaлȣл, modeлȣл. «Τὰ προηγούμενα». Гал: înчeпъtopeшteле disпosiцiĭ a ле боaлeлop (ĭap прiчinеле челе din afaръ ле ziче «Προκατάρχοντα, ші Προκαταρκτικά»). 2) (pap) rîndeskȣ (прiвeskȣ) чeва de maĭ пресȣs; (прin ȣpm:) daȣ întîĭtatea, mъ плeкȣ «Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι„. Skp: 3) (греш: în локȣ de προάγομαι). «Προηγουμένου (se îndpeпt: προηγμένου) εἰς ἄκρον τοῦ μίσους„. Лкs: [de ȣnde

Προηγετής, поet: ші Προηγέτης, ου (ὁ), ші Προηγέτις, ιδος (ἡ) =Προηγητής. [ші

Προήγησις, εως (ἡ), mepцepe înainte, пречedepe. [ші

Προηγήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ...

Προηγητήρ, ші

Προηγητής, οῦ (ὁ), mepгъtopȣ înainte, повъцȣitopȣ. [de ȣnde

Προηγητικός, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла повъцȣipe, saȣ înчeпъtopie, ='Αρχικός.

Προηγμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ προάγω. || «Προηγμένα» (dȣпe Stoiчĭ) вȣпȣpiле вieцeĭ, чe nȣ sînt кȣ totȣл de лeпъdat, sпpe eк: вогъцia, sъnъtъtea, шtiinцa, ші чл: (înпpot: de ἀποπροηγμένα).

Προ-ηγορέω, -ῶ, віit: -ήσω, =Προαγορέω, ворвeskȣ în пȣвлiкȣ întîĭȣ, saȣ în faвopea кȣĭва, sîntȣ προήγορος (вezĭ ziч:). [ші

Προηγορεών, ῶνος (ὁ), вezĭ πρηγορεών. [ші.

Προηγορία (ἡ), adвокaцie în faвoapea кȣĭва. [din

Προήγορος, (ὁ), чeл чe ворвeшte în пȣвлiкȣ întîĭȣ, saȣ în faвoapea кȣĭва, adвокatȣ ал кȣĭва. [πρό, ἀγορά].

Προηγὸς (ὁ), ='Αρχηγός.

Προηγουμένως, adв: (de пaptч:) maĭ întîĭ; ла inчeпȣtȣ; dȣпe ȣnȣ maĭ de temeĭȣ (прĭnчiпiaлȣ) кȣвîntȣ, maĭ кȣ deoseвipe. "Τό οὐ προηγουμένως ὑφεστηκός. «Bas: nȣ de sine înfiinцatȣ. [προηγέομαι].

Προηδέατο, Ion: a 3: îm: пeps: de пeste-съв: ал лȣĭ προαιδέομαι.

Προήδειν, прeл: ал: лȣĭ πρόοιδα.

Προ-ήδομαι, віit: -ησθήσομαι, mъ вȣкȣpȣ, mъ înвeseлeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-ηδύνω, віit: -υνῶ, îndȣлчeskȣ чeва maĭ 'nainte.

Προήειν, прeл: ал лȣĭ πρόειμι, віit: -ειμι.

Προήκης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), [πρὸ, ἀκή] askȣцitȣ, tъĭosȣ în вîpfȣ, saȣ în пaptea d'înainte. 2) (dȣпe алцiĭ) eшitȣ afaръ, întinsȣ înainte. [din

Προήκω, віit: -ήξω, mepгȣ înainte, înaintezȣ; (fir:) sîntȣ maĭ пресȣs; (кȣ цen:) "'Αξιώματι προήκει τινός». D: Kas: (ші fъpъ каzȣ). „Προήκων καθ' ἡλικίαν». Apstf: înaintatȣ în вîpstъ.

Προήκω, a 2-a sinг: пeps: de miж: nex: 1-ĭŭ· ал лѹĭ προίημι.

Προ-ηλιάζω, biit -άσω, întinzŭ, eкsпѹĭŭ, maĭ 'nainte saŭ maĭ întîĭ (ѹsѹкŭ) ла soape. «Τας σταφυλάς—«At:

Προήλω, a 3-a sinг: пeps: de nex: 2-a ал лѹĭ προαλίσκω.

Προῆμαρ, adв: поet: toatъ zioa. [πρό, ἦμαρ].

Προῆν, прел: ал лѹĭ πρόειμι, biit: -έσομαι.

Προήνεγκα, nex: ал лѹĭ προφέρω.

Προηρόσιος, α, ον, каре se faче, saŭ se чinsteшte maĭ 'nainte de apape. „Δήμητηρ—». Пл: кĭematъ în ажѹtopŭ maĭ 'nainte de a apa. (îm:) «Προηρόσια (se înц: ἱερά)». жeptfъ sъвîpшitъ maĭ 'nainte de apъtѹpъ. [πρό, ἄροσις].

Πρόησθε, a 2: îm: пeps: de miж: nex: sѹп: ал лѹĭ προίεμαι.

Προήσθησις, εως (ἡ) плъчepe, вeseлie simцitъ maĭ 'nainte. [προήδομαι].

Προ-ησσάω (-ηττάω) -ῶ, biit: -ήσω, вipѹĭeskŭ (шi пas: mъ вipѹĭeskŭ) maĭ 'nainte.

Προῆχα, papŭ tpe: de кѹ: ал лѹî προάγω.

Προ-ηχέω -ῶ, biit: ήσω, sѹnŭ (pesѹnѹ) maĭ 'nainte.

Προήχθην, пas: nex: 1: ал лѹĭ προάγω.

Προθαλής, έος (ὁ, ἡ), înвepzitŭ (înflopitŭ) de timпѹpiŭ saŭ пpea mѹлt. [πρὸ, θάλλω].

Προ-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, пpiвeskŭ чeва de maĭ 'nainte, пpeвъzŭ.

Προ-θειλοπεδεύω, biit: εύσω, ѹsѹкŭ maĭ 'nainte ла soape, =Προηλιάζω.

Προθεὶς, εῖσα, έν, nex: 2: de пaptч: ал лѹĭ προτίθημι.

Προθέλυμνος (ὁ, ἡ), [πρὸ, θέλυμνον] = Πρόῤῥιζος. 2) поet: (ѹne-opĭ) înцesatŭ ѹnѹл пeste алtѹл. «Σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ». Iл: N. || (neѹt:) «Προθέλυμνα». adв: din pъdъчinъ, saŭ temeлie.

Πρόθεμα (τὸ), op чe se пѹne înainte, saŭ afapъ; (ĭap пaptiк:) пpoгpamъ, saŭ afiшŭ datŭ afapъ. 2) (mekan:) în лoкŭ de ὑπόθεμα, sѹвt-sпpiжinŭ. [προτίθημι].

Προθεραπεία (ἡ) (ptp:)=Προδιόρθωσις.[din

Προ-θεραπεύω, biit: -εύσω, пpeînгpiжeskŭ; пpedisпѹĭŭ. 2) (pap) = Προδιορθόω.

Προ-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskŭ maĭ 'nainte.

Πρόθεσις, εως (ἡ), [προτίθημι] пѹnepe înainte (de faцъ), eкsпѹnepe; înшtiinцape пpin пpoгpamъ (afiшape): skoпŭ, плaпŭ (чe 'шĭ пpoпѹne чinева); (гpam:) пpeпosiцie, o пapte a кѹвîntѹлѹĭ, чe se пѹne înainte de zічepĭ. «Ἄρτοι τῆς προθέσεως». Sкp: ofepinцnлe eкsпѹse пe masa temплѹлѹĭ.

Προθέσμιος, [πρὸ, θεσμός] α, ον, pîndѹitŭ de maĭ 'nainte. «Προθεσμία (înпpeѹnъ шi fъpъ) ἡμέρα». zi пpexotъpîtъ (пpinч: пentpѹ плaтъ de вanĭ), tepminŭ (sopoкŭ). (вezĭ шi κυρία). «Ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας». Лкs:=Ἐκπρόθεσμος. (шi simплѹ în лoкŭ de sѹвst:). «Ἡ ἀναγκαία προθεσμία». Гpг: zioa mopцiĭ.

Προ-θεσπίζω, biit: -ίσω, пpoopoчeskŭ.

Προθετικὸς, ἡ, ὸν, пpeпosiцionaлŭ (гpm:). «Μόριον προθετικὸν». în feлŭ de пpeпosiцie. [πρόθεσις].

Προ-θέω, biit: -θεύσομαι, алepгŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte (întpeкŭ алepгînd); (în цen:) întpeкŭ. «Τοὔνεκα οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι». Iл: A. es sѹdaлmeлe maĭ 'nainte de кit вopвipea. (aчeasta алцiĭ eкsпл: пpin...

Προ-θέω, поet: în лoкŭ de προτίθημι, îndemnŭ, saŭ înгъdѹĭŭ.

Προ-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, пpiвeskŭ, oвsepвŭ maĭ 'nainte, пpemeditŭ, пpeвъzŭ, пpeчepчeteзŭ. [шi

Προθεωρία (ἡ), [πρὸ, θεωρία] пpemeditaцie, пpeчepчetape;(гpm:);=Προγύμνασμα.

Προ-θήγω, biit: -θήξω,=Προακονάω.

Προθήκη (ἡ), = Πρόθεσις, skoпŭ, гîndŭ; saŭ eкsпѹnepe. 2) = Πρόθεμα, пpoгpamъ (semnŭ) de вpe o лѹкpъtopie, (Fpanц:) enseigne.

Προ-θησαυρίζω, biit: ίσω, пѹĭŭ ла komoapъ (în пъstpape) de maĭ 'nainte.

Προ-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (nex: προέθανον, шi προὔθανον) mopŭ maĭ 'nainte de вpeme, saŭ sпpe aпъpapea кѹĭва.

Προθορὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de пaptч: ал лѹĭ προθρώσκω.

Πρόθουρος (ὁ, ἡ), поet: [πρὸ, θοῦρος] foapte пъвaлniкŭ înainte.

Προ-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плînгŭ, mъ tînгѹĭeskŭ maĭ 'nainte.

Προ-θρυλέω (λλέω) -ῶ, biit: -ήσω, вesteskŭ пpetѹtindenea maĭ 'nainte.

Προ-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: προέθορον, шi чл:) sъpŭ, mъ asвîpлŭ înainte.

Πρόθυμα (τὸ), [προθύω] ofepinцъ adѹsъ maĭ 'nainte de жeptfъ.

Προ-θυμέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, шi -ηθήσομαι, (nex: προεθυμήθην, шi προὐθυμήθην, шi ἐπροθυμήθην) amŭ (apъtŭ) пopnipe de вoinцъ ла чeва; (кѹ aк: saŭ înf:) mъ si-

леskȣ a sъвîрші (dopeskȣ преа mȣлt a se faче) чева. «Τὴν ὀλιγαρχίαν προύθυμοῦντο». Тȣч: «Ὅποι προθυμοῖτο». Елд: (ші кȣ înf:). «Ποιεῖν ἀεί τι προθυμούμενος ἡμᾶς εὖ». Dm: (ші în anaл:). «Οὐ γὰρ, ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος, προεθυμεῖτο». Ksn: [ші

Προθυμία (ἡ), порnipe, disпosiцie de воinцъ; siлinцъ. «Προθυμίην ἔχω». Ep: =Προθυμοῦμαι. «Ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς». Iл: B. în кȣражȣл sъȣ. «Προθυμίαν ἔργου λαβεῖν». Sof: a întpeпpinde кȣ бȣnъ воinцъ. [πρόθυμος].

Προ-θυμιάω -ῶ, віit: άσω, tъmîiȣ (afȣmȣ) maĭ 'nainte.

Προθυμοποιέω -ῶ, віit: ήσω, însȣfлȣ бȣnъ воinцъ; (miж:) mъ faкȣ...

Πρόθυμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) порnitȣ кȣ бȣnъ воinцъ, siлinцъ, nепрецetъtорȣ, віne disпȣsȣ ла чева; кȣражosȣ. «Τιμῆσαι τὸν πρόθυμον ἐργάτην». Ksn: «Προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον». Ksn: (ші кȣ inf:). «Οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι». Ep: «Οἷα δὲ ἐλευθερίης γευσάμενοι οὐδαμῶς πρόθυμοι ἔσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι». Ep: (ші кȣ цen:). «Ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεὶ». Sof: dopĭaĭ. || (чеȣt: îm: sȣпрл:) Προθυμότατα, adв: кȣ mȣлtъ воinцъ. [πρὸ, θυμὸς]. [de ȣnde

Προθύμως, adв: кȣ воinцъ. «Προθύμως ἔχειν πρὸς (saȣ περὶ) τι». Лкs: = Προθυμεῖσθαι.

Προθύραιος, α saȣ ος, ον, ші Προθυρίδιος, α, ον, кȣвenĭtȣ, saȣ пȣsȣ ла пaptea de dînaintea ȣшеĭ; saȣ каре sлȣжеште ка ȣшъ de afaръ. (de ȣnde) «Προθύραια». Om: Imn: ȣша de afaръ. (în Opf: enit: Diana) [ші

Προθυρὶς, ίδος (ἡ), ші

Πρόθυρον (τὸ), пaptea каseĭ de dînaintea ȣшеĭ; (în цen:) ȣша de afaръ. «Κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωϋτοῦ ὁρᾷ παριόντας». Ep: [πρὸ, θύρα].

Προθυσία, ші Πρόθυσις, εως (ἡ), întîiȣл бasȣ saȣ temeлie a алtaрȣлȣĭ. [din

Προ-θύω, віit: -θύσω, жертfeskȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte de прinчiпaлa жертfъ; (кȣ цen: sinг: saȣ кȣ преп:) жертfeskȣ în faвoapea кȣĭвa.

Προθωράκιον (τὸ), каре sлȣжеште în локȣ de za. [πρὸ, θώραξ].

Προΐ, adв: вezĭ πρωΐ.

Προ-ϊάλλω, віit: -ϊαλῶ, noet: în локȣ de προπέμπω; asвîрлȣ. «Ὀϊστὸν —». Tкр:

Προ-ϊάπτω, віit: -ᾱψω, noet: tpimiцȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte. «Ἄϊδι προϊάψω». Iл: A. a tpimis шаĭ nainte de вреme.

Προϊδεῖν, nex: 2: de înf: aл лȣĭ προοράω.

Προΐει, At: în локȣ de προΐη, a 3:, ші

Προΐειν, At: în локȣ de προΐην, 1: sinг: пeps: de прел:, ші

Προϊέμεν, ші Προϊέμεναι, noet. în локȣ de

Προϊέναι, inf: aл лȣĭ προΐημι.

Προϊζάνω, ші Προΐζω, віit: -ϊζήσω, пȣĭȣ пе чineвa a шedea (ші miж: шezȣ) maĭ 'nainte, saȣ maĭ întîĭ de кît чеĭ-л-алцĭ, saȣ în локȣл dîntîĭ.

Προίηλα, noet: nex: 1: aл лȣĭ προϊάλλω.

Προΐημι, віit: -ήσω, (nex: προῆκα, ші miж: προηκάμην, saȣ maĭ întpв: προείμην, ші чл:) порneskȣ, tpimiцȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte; (desпре neînsȣf:) asвîрлȣ deпapte; (în цen:) лasȣ, пъръseskȣ; predaȣ; (fir:) înгъdȣĭȣ; (miж:) лasȣ, skoцȣ din sinemĭ afaръ; лasȣ алtȣĭa, mъ tpaгȣ de ла чева; desпрецȣĭeskȣ; (кȣ dat: saȣ преп: ак: saȣ înf: indip:) «Ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας». Od: I. «Αἰετὼ προέηκε πέτεσθαι». Om: «Σὺ δέ με προΐεις εἰς πατέρα». Od: Ω. «Προΐει ἔγχος (ὀϊστὸν)». Om: «Πηδάλιον ἐκ χειρῶν προέηκεν». Om: «Καί τι ἔπος προέηκεν». Om: 'ĭ a skъпat. «Χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον». Ep: «Τῷ κῦδος ἅμα πρόες, Εὐρύοπα Ζεῦ». Iл: П. tpimite. «Ἐς Πηνειὸν προΐει ὕδωρ». Iл: B. se въpsa. «Ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ προϊέναι αὐτους». Ksn: «Εἰ προεῖεν αὐτῷ οἱ θεοὶ ἄγειν τὸ στράτευμα». Ksn: (ші miж:) «Προήκατο αὐτὴν χαμάζε». Пл: «Ῥῆμα («Φωνὴν) προΐεμαι». Лкs: skoцȣ. «Προέσθαι αὐτοῖς χρήματα, τείχη, τέκνα, ші чл:„. Ksn: «Προϊέμενον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις». Ksn: «Οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι». Ksn: «Τῶν αὐτοῦ τι προϊέναι». Apstf: «Μηδενὸς κέρδους τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων δίκαια προέσθαι». Dm:

Προΐητι. Dop: în локȣ de προΐησι, a 3: sinг: пeps: aл лȣĭ προΐημι.

Προϊκα, adв: în dapȣ, fъръ плaтъ; fъръ foлosȣ, în zadapȣ; (ȣne-opĭ) fъръ пedeaпsъ. «Οὐδεὶς προῖκα πονηρός». Лкs: (ші кȣ цen:) «Οὐ χρημάτων μόνον ἀλλὰ καὶ δόξης προῖκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον». Пл: [прinч: ак: aл лȣĭ προΐξ].

Προίκειος (ὁ, ἡ), de zestpe. [ші

Προικίδιον (τὸ), dim: a лȣĭ προΐξ. [ші

Προικίζω, віit: -ίσω, înzestpezȣ. [ші

Προικιμαῖος, α, ον, datȣ de zestpe, saȣ în dapȣ, (Fpanц:) gratuit. [ші

Προίκιος, (ὁ, ἡ), = Προικιμαῖος. [προΐξ].

Про-ĭхнéомаι: -оῦμаι, viit: -ίξομаι, аждигъ maĭ 'nainte ындева.

Проικοδότης, ου (ὁ), дъгъторъ de zestpe, înzestpъtorъ (гpaш: експл: a лвĭ éδνωτής). [προίξ, δοτής].

Προϊκὸς (ὁ), гls: în локъ de προίκτης.

Προικὸς, μεn: ал лвĭ προίξ. || noet: (în ел: de ἕνεκα) adв:=Προϊκα, în dapъ.

Προικοφορέω -ῶ, viiit: ήσω, daъ (ші nas: faъ) zestpe, saъ ка o zestpe. |din

Προικοφόρος (ὁ, ἡ), дъгъторъ, saъ лвътorъ de zestpe. [προίξ, φέρω].

Προίκτης, [προίσσομαι] ου (ὁ), чершътorъ; (în μεn:) шарлatanъ.

Προικῷος, α, ον, de zestpe, saъ zestpaлъ. [προίξ].

Про-ĭλάσκω, viit: -ιλάσω, преînвлînzeскъ atpъrînd eptape, preînпакъ.

Πρόϊμος (ή, ὁ),=Πρώϊμος.

Πρόϊξ, ші Προίξ [προΐημι, saъ προϊκνέομαι], προικός (ἡ), (apx: ші noet:) dapъ; (de вnde обіч:) zestpe, (алт:) φερνή. || (ак:) Προϊκα (în ел: de κατά) în локъ de adв: (вezĭ προϊκα).

Πρόϊος, α, ον,=Πρόϊμος.

Προϊππασία (ἡ), мерцере înainte къларе, saъ înкъpape de къларецъ maĭ 'nainte. [προϊππάζω].

Про ĭππεύω, viit: -εύσω, мергъ înainte saъ maĭ 'nainte къларе.

Про-ίπταμαι, viit: про-πτήσομαι, (nex: προέπτην, ші чл:) sборъ maĭ 'nainte saъ înainte.

Про-ίστημι, (întpъ• пътaĭ în вneле neps:) noet: în лочъ de πρόσιδα, прештіъ.

Про-ίσσομαι, [προίσχομαι] viit: -ίξομαι, întinzъ mîna (прinч: în чершътopie); (în μεn:) чер , чершескъ.

Πρόϊστε, îm: 2: neps: ал лвĭ πρόοιδα.

Про ίστημι, viit: про-στήσω, (miж: nex: προέστην, ші προΰστην, miж: tpe de кв: în локъ de прez: προέστηκα, ші чл:) aшezъ înainte, saъ maĭ'nainte de кît чеĭ-алцĭ; (прin întind:) pîndъleскъ кîrmъitorъ, saъ enis'atъ; (вne-opĭ) пропъlъ de претекстъ, прічинъleскъ. || (обіч: miж: de sine nas:) staъ înainte, saъ maĭ 'nainte de кît чеĭ-алцĭ; (прin întind:) окротeскъ, апъръ; amъ чea maĭ 'naлтъ direкцie, saъ enistasie; (în μεn:) sînt întîiашъ, къпetenie. «Οἱόν σε προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι». Il: Δ: (ші miж:) «Προστησάμενοι τὸν Σέλωνα». ші кв μεn:) «Προίσταται τουτονὶ ἑαυτῆς» Dm: (ші fir:) «Τοῦ ἀγῶνος τὴν πρός ἐμὲ ἔχθραν προίσταται». Dm: «Τί τάδε προϋστήσω λόγων»; Exp: (ші de sine nas:) «Ὅσον τε χρόνον προῦστη τῆς πόλεως». Tвч: «Μεγίστων δὲ πραγμάτων προστὰς». Dm: «Οὗτοι γὰρ μάλιστα προεστήκεσαν τῆς μεταβολῆς». Лкs: «Οὐκ ὀρθῶς σεωϋτοῦ προέστηκας». Ep: пв te пъstpezĭ вine. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προεστὼς». Epd: taĭnikъл îmпъpatълвĭ. (ші aвsол:) «Οἱ προεστῶτες». къпetenиiле, proestoшiĭ.

Προϊστορέω -ῶ, viit: ήσω, черчetezъ съ aглъ, saъ повesteskъ maĭ 'nainte. [din

Προΐστωρ, ορος (ὁ), прештiitorъ de чева. [πρὸ, ἵστημι].

Про-ίσχω, ші (miж:) ίσχομαι, =Προέχω, пропъĭъ, прічинъieскъ.

Про-ιχνεύω, viit: -ιχνεύσω, черчetezъ, вртъpeскъ maĭ 'nainte. 2) мергъ înainte.

Προϊών, οῦσα, όν, партч: ал лвĭ πρόειμι, viit: -ειμι.

Προΐωξις, ιος (ἡ), noet: [πρὸ, ἰώκω] гonipe de връжташĭ înainte, =Προδίωξις.

Πρόκα [πρὸ, saъ πρὸξ], adв: lon: îndatъ; de odatъ.

Про-καθ-αίρω, viit: -αρῶ, кърцъ maĭ 'nainte; (fir:) прегътeskъ прin реліцioase кърцъirĭ.

Про-καθ-αρπάζω, viit: -άσω, хръпeskъ întîîъ saъ maĭ 'nainte penede.

Προκαθάρσιον (τὸ), ші

Προκάθαρσις, έως (ἡ), maĭ 'nainte кърцipe (акт: saъ nas:; прinч:) прегътipe прin реліцioase кърцioĭ [προκαθαίρω].

Προκαθεδρία (ἡ), Скр: în локъ de προεδρία.

Προ-καθ έζομαι, viit: -εδοῦμαι, = Προκάθημαι; (прin întind:) amъ dpentъpi de întîitate. «Βυζάντιον τὴν προκαθεζομένην τῆς ἑώας πόλιν». Грг: капitала. 2) îmĭ aшezъ таврра dînaintea вneĭ четъцĭ, o цiъ înpesopatъ.

Προκαθεῖναι, nex: 2: de înf: ал лвĭ προκαθίημι.

Про-καθ-εύδω, viit: -ευδήσω, dopmъ maĭ 'nainte, saъ dînaintea къiва.

Про-καθ-ηγέομαι οῦμαι, viit: ήσομαι, мергъ înainte ка къlъкzъ saъ къпetenie; mъ батъ ка înain'e stътъторъ; fir:) повъцъïeскъ, sfътъïeскъ. «Προκαθηγουμένη κρίσις», Лкs: чea din прежъdikatъ. |de вnde

Προκαθηγητὴρ, ші Προκαθηγητὴς, οῦ (ὁ), înainte мергътorъ, кълъкzъ; повъцъitorъ; къпetenie. || instpвmîntъ, кв каре гъвpesк (deskid гaвръ) întîĭ.

Про-κάθ-ημαι, (faръ viit:) шezъ înainte, saъ maĭ 'nainte dekît чеĭ-л-алцĭ, =Προε-

δρεύω; (прin întind:) пъzeskъ, окроteskъ. (кѹ цеп:) «Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς τῶν ἑωϋτοῦ προκατῆσθαι». Ep:

Προ-καθ-ίημι, вiit:-καθήσω, (nex: προκαθῆκα, mi чл:) коворъ, saъ арѹпкъ чева жos mai 'nainte; (fir:) fakъ a къdea чева in чева maĭ 'nainte. «Εἰς ταραχὴν—». Dm:

Προ-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, пѹĭъ sъ шazъ maĭ 'nainte, saъ înainte de чеĭ-л-алцĭ; (nestръm: saъ miж:) = Προκάθημαι; (прinч:) шezъ пе skaѹnъ de stъnînipe. «Τὸν βασιλήϊον θρόνον, ἐν ᾧ προκατίζων ἐδίκαζε». Ep: «Προκατιζόμενον εἰς τὸ προάστειον». Ep: [de ѹnde

Προκάθισις, εως (ἡ), шedepe ofiчiaлъ пе tponъ; saъ maĭ 'nainte de...

Προ-καθ-ίστημι, вiit: προκαταστήσω, (nex: προκατέστησα, шi чл:) aшezъ (pîndѹĭeskъ) maĭ 'nainte. «Φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας». Тч:

Προ-καθ-οράω -ῶ, вiit: προκατόψομαι, (nex: προκατεῖδον, шi чл:) вагъ de seamъ de mѹĭ 'nainte, превъzъ.

Προ-καθ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, konsfinцeskъ чева de maĭ 'nainte.

Προ-καίω, вiit: -καύσω, (nex: προέκηα, шi чл:) apzъ maĭ 'nainte.

Προ-κακοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskъ ръъ maĭ 'nainte.

Πρόκακος (ὁ, ἡ), поet: foapte ръъ. «Κακὰ πρόκακα». Esxл: [πρὸ, κακός].

Προ-κακόω -ῶ, вiit: -ώσω, вatъmъ (tpaktezъ ръъ) пе чiнева întîĭ, saъ de maĭ 'nainte.

Προ-καλέω -ῶ, вiit: -έσω, кĭemъ пе чiнева a eшi afaръ; saъ nofteskъ din пaptea aлtѹĭa (ка tpimisъ); (пaptiк: miж:) кĭemъ ла dѹелъ, saъ (лец:) ла înвoĭaлъ (прinч: пропѹind sъ se къznĭaskъ poвiĭ, ка sъ mъptѹpisĭaskъ, saъ aлtъ-чева asemenea, че nѹ este кѹ пѹtinцъ saъ eptatъ a se faчe dînaintea жѹdiкъtopii, вezĭ πρόκλησις); (în цеп:) пропѹĭъ; черъ de datopie; (fir:) daъ прiчiнъ; mъ siлeskъ a atpaцe; îndemnъ, peskoлъ, провокъ (кѹ infin: indip:). «Ἦν τινά που προκαλέσσεται, οἰόθεν οἷος μαχέσαθαι». Iл: II. (saъ кѹ ак: кѹ преп:) «Προκαλοῦμαί τινα εἰς ἀγῶνα (εἰς σπονδὰς, ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν, шi чл:)». Ksn: mi Тѹч: (шi în ел: de преп:). «Οὐχ ἃ κρείττων ἤδη ὤν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ' ἅπερ εὖ ᾔδει ἑαυτὸν ἥττονα ὄντα». Ksn: «Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται». Apstf: «Τὰς πρεσβείας ἀπελαύνεις, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται». Apstf: «Εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐφ' οἷς προεκαλοῦντο· προεκαλοῦντο δὲ καθελεῖν τῶν τειχῶν». Ksn: (шi Лец:) «Κράτιστόν μοί ἐστι πρὸ τῆς γραφῆς αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτὸν». Плт: a прetinde sъ 'шĭ apate îndpeптъpiлe în aчestea.

Προ-καλίζομαι, вiit: ίσομαι, поet: în локъ de προκαλέομαι, кiemъ ла dѹелъ.

Προ-καλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Προκυλινδέω.

Προ-κάλισμα (τὸ), гл: [προκαλίζομαι] miжлокъ de indъmnape saъ порnipe.

Προκάλυμμα (τὸ), акоперъmîntъ dînainte; (fir:) прeteкstъ, прiчiнѹipe. [din

Προ-καλύπτω, вiit: -ύψω, акоперъ dînainte, askѹnzъ de totъ. ‖ (шiж:) mъ askѹnzъ îndъpъt de чева, ка sъ nѹ mъ въzъ; (de ѹnde fir:) întpeвѹinцezъ чева de прeteкstъ. «Δόξαν μετριότητος προκαλυψάμενος». Enist: [de ѹnde

Προκάλυψις, εως (ἡ), акоперipe, saъ askѹndepe (акt: saъ пas:) înaпoĭ de акоперъmîntъ.

Προ-κάμνω, вiit: -καμοῦμαι, (nex: προέκαμον, шi чл:) osteneskъ, oвoseskъ, mъ волнъвeskъ maĭ 'nainte.

Προκάμπυλος (ὁ, ἡ), înкoвoĭatъ spre înainte. [πρὸ, καμπύλος].

Προκάρδιον (τὸ), лiнгѹpeaoa inimeĭ. (вezĭ шi ἀντικάρδιον). [πρὸ, καρδία].

Προκάρηνος (ὁ, ἡ), поet: [πρὸ, κάρηνον] повîрnitъ кѹ капѹл înainte. ‖ (neѹt: îm:) Προκάρηνα, adв: кѹ капѹл în жos.

Προ-καρόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, кazъ maĭ 'nainte în apomipe, amopцipe (лetapцie).

Προκάρπιον (τὸ), [πρὸ, καρπός]. пaptea чea dînaintea înкeĭetѹpeĭ mîneĭ кѹ вpaцѹл. [πρὸ, καρπός].

Προκὰς, άδος (ἡ), поet: = Πρόξ.

Προ-κατα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: προκατέβην, шi чл:) mъ коворъ maĭ 'nainte, saъ maĭ ла вале.

Προ-κατα-βάλλω, вiit: -βαλῶ, пѹĭъ, saъ арѹпкъ жos maĭ 'nainte; sѹpпъ întîĭ; depѹĭъ, плъteskъ maĭ 'nainte; (шi miж:) пѹĭъ temeлie ла чева întîĭъ saъ maĭ 'nainte. [de ѹnde

Προκατάβλημα (τὸ), sѹmъ de вanĭ depѹшĭ (плъtiцĭ) maĭ 'nainte. (вezĭ шi προσκατάβλημα). [шi

Προκαταβολὴ (ἡ), пѹnepe жos de чева maĭ 'nainte; (прinч:) predepѹnepe de вanĭ; (прin întind:) = Προκατάβλημα. «Τὸ μέρος τῶν χρημάτων, ὃ πρὶν ἄρξασθαι τοῦ

ἔργου εἰσφέρουσιν (οἱ τελῶναι) εἰς τὸ δημόσιον, προκαταβολὴ καλεῖται». Fot:

Προ-κατα-βρέχω, biit: -βρέξω, moĭ bine maĭ 'nainte.

Προ-κατ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, vesteskŭ, înkonoumtinţezŭ maĭ 'nainte; (prin întind:) prefĭgĭdŭiescŭ [de ende

Προκατάγγελσις, εως (ἡ), prevestire; prefĭgĭdŭire.

Προκαταγέτης, ου (ὁ), ші Προκαταγέτις, ιδος (ἡ), Dop: în loкŭ de προκάθηγητής, ші προηγεμών.

Προ-κατα-γιγνώσκω, biit. -καταγνώσομαι, (nex. προκατέγνων, ші чл:) osîndeskŭ maĭ 'nainte. «Μὴ προκαταγίγνωσκε, πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων». Apstf. (ші nas:) «Προκατεγνωσμένη δίκη». Iкs: în kape хоtĭрîpea de osîndĭ s'a dat maĭ 'nainte.

Προ-κατ-άγνυμι, biit: -κατάξω, (nex: προκατέαξα, ші чл:) snaprŭ, sfĭрîmŭ чева maĭ 'nainte.

Προκατάγνωσις, εως (ἡ), osîndipe maĭ 'nainte de жвdikatĭ [προκαταγιγνώσκω].

Προ-κατ-άγω, biit: -ἄξω, (nex: προκατήγαγον, ші чл:) коворŭ maĭ 'nainte; (miж: saŭ nas:) soseskŭ, trapŭ ла порtŭ întiiŭ, saŭ maĭ 'nainte. [de ende

Προκαταγωγή (ἡ), прековорîpe (akt: saŭ nas:); saŭ sosipe ла порtŭ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-δικάζω, biit: άσω, osîndeskŭ maĭ 'nainte de жвdikatĭ.

Προ-κατα-δουλόω -ῶ, biit: -ώσω, роveskŭ кв totвл maĭ 'nainte.

Προ-κατα-δύνω, == Προκαταδύομαι.

Προ-κατα-δύω, biit: -δύσω, (miж: nex: προκατέδυν, ші чл:) квfвndŭ (saŭ miж: mĭ квfвndŭ) maĭ 'nainte în жos.

Προκατάθεσις, εως (ἡ), predepвnere de вanĭ, =Προκαταβολή. [ші

Προκαταθετικὸς, ὴ, ὸν, atîngĭtorŭ de, saŭ notрivitŭ ла predepвnere. [προκατατίθημι].

Προ-κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, mĭ koворŭ alerpînd; saŭ intрв în portŭ кв прiinvosŭ vîntŭ întîiŭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-θήγω, biit: -θήξω, askцŭ vine, (ші fir:) întĭрîtŭ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-καίω, biit: -καύσω, (nex: προκατέκηα, ші чл:) apzŭ de totŭ (nîrжoleskŭ) maĭ 'nainte, saŭ op че 'mĭ ese înainte.

Προ-κατά-κειμαι, biit: κείσομαι, staŭ квlkatŭ (прiнч: ла masъ) maĭ 'nainte, saŭ înainte de чеĭ-л-алцĭ.

Προ-κατα-κλάω -ῶ, biit: -άσω, fpînrŭ, fĭрîmŭ чева de totŭ maĭ 'nainte; (fir:) adвkŭ mîxnipe (рвцŭ inima) квĭва maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пвĭŭ пе чînева sъ шeazъ (sъ se întinzъ) ла masъ maĭ 'nainte, saŭ înainte de чеĭ-л-алцĭ, aшezŭ (ші miж: шezŭ) în капвл mesiĭ. [de ende

Προκατάκλισις, εως (ἡ), aшezape, saŭ шedepe maĭ 'nainte, saŭ în локŭ de maĭ sus ла masъ.

Προ-κατα-κλύζω, biit: -κλύσω, notopeskŭ кв totвл maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κομίζω, biit: -ίσω, adopmŭ întîi пе чînева de totŭ.

Προ-κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭŭ de totŭ (în вякъцеле); saŭ (taĭŭ вineле) oвoseskŭ пе чînева maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κρίνω, biit: -κρινῶ, = Προκαταγιγνώσκω.

Προ-κατα-λαμβάνω, biit: λήψομαι, (nex: προκατέλαβον, ші чл:) прinzŭ (laŭ în stъпînipea mea) maĭ 'nainte; апвкŭ maĭ 'nainte. «Προκαταλαμβάνειν ἑαυτὸν». Iкs: a se asigura maĭ 'nainte.

Προ-κατα-λεαίνω, biit; -λεανῶ, netezeskŭ кв desъвîршipe maĭ 'nainte.

Προ-κατα-λέγω, biit: -λέξω, înвмърŭ, înшirŭ, trekŭ în kataloгŭ saŭ în listъ maĭ 'nainte.

Προ κατα-λήγω, biit: -λήξω, tepminezŭ, înveţezŭ maĭ 'nainte.

Προκατάληψις, εως (ἡ), апвкape, прindepe (akt: saŭ nas:) de maĭ nainte; (ptp:) preоквпare de înţelesŭ. [προκαταλαμβάνω].

Προ-κατ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, faкŭ skimвŭ maĭ 'nainte; (miж:) skimвŭ nosigie, mъ stръimвtŭ întp' altъ parte maĭ 'nainte. ‖ (nas:) «Προκατηλλαγμένος χρόνος». Аплm: чел prexotърîtŭ.

Προ-κατα-λύω, biit: -λύσω, stpikŭ (desfiinţezŭ, пръпъdeskŭ) maĭ 'nainte. «Προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον». Пл: a mвpit maĭ 'nainte de a 'mĭ съвîрши лвкрвл.

Προ κατα-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (nex: προκατέμαθον, ші чл:) aflв, înвъцŭ (mъ domipeskŭ, saŭ sarŭ de seamъ) вine maĭ 'nainte.

Προ-κατα-μαντεύομαι, biit: -μαντεύσομαι, prooрoчeskŭ, prezikŭ, prerічeskŭ nemerit.

Προ-κατ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (nex: προκατηνάλωσα, ші чл:) kelтвieskŭ (пръпъdeskŭ, pisineskŭ) de totŭ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înţelegŭ вine maĭ 'nainte. [de ende

Προκατανόησις, εως (ἡ), desъвîршitъ înţelepere, domipipe de maĭ 'nainte.

Про-ката-νύσσω (ττω), viit: -νύξω, înțepă, înboldeskă mai 'nainte; (fig:) atingă la inimă mai 'nainte.

Про-ката-πίμπρημι, viit: -πρήσω, =Προκατακαίω.

Про-ката-πίνω, viit: -πίομαι, (nex: προκατέπιον, ui ch:) înghiță mai 'nainte.

Про-ката-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: προκατέπεσον, ui ch:) cază de totă jos mai 'nainte; skază din ușterí, obosească ca totă mai 'nainte. «Ταῖς ψυχαῖς—». Diod: 2) (ca ac: ca prep:) sosească mai 'nainte undeva. «Λόγοι παντοδαποὶ προκατέπιπτον εἰς τὴν Ῥώμην». Pl:

Про-ката-πλέω, viit: -πλεύσομαι, sau -πλευσοῦμαι, sosească, mă coboră în portă întîiă, sau mai 'nainte,=Προκατάγομαι.

Про-ката-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, suprie, înfrozească mai 'nainte.

Προκάταργμα (τὸ), [προκατάρχομαι] = Πρόθυμα.

Про-кат-αριθμέω ῶ, viit: -ήσω, numără, înșiră cîte una una mai 'nainte.

Προκαταρκτικός, ή, όν, cauzală, sau făcută în prima început, sau care slujește de întîia început (princină). «Προκαταρκτικὰ αἴτια». Med: cele din afară, care dau întîia princină la desvoltarea boalei de mai 'nainte în ființă (vezi προηγέομαι). «Παίων — ». Metr: cea ca silaba de la început lungă. [ui

Προκάταρξις, εως (ή), întîia început. «Τῆς δίκης —». cercetare de mai 'nainte a martirilor. [προκατάρχω].

Про-ката ῥήγνυμι, viit:-ῥήξω, rupă de totă, sfărîmă mai 'nainte.

Про-кат-αρτίζω, viit: -ίσω, dregă, repară mai 'nainte.

Про-кат-αρτύω, viit: -ύσω, pregătească; (partic:) predisposă spre mai multă înclinare.

Про-кат-άρχω, viit: -άρξω, sîntă de mai 'nainte, precedă; apucă mai 'nainte. «Προκατάρξαν αἴτιον». Fasf: =Προκαταρκτικόν. || (mij: ca pas:) început înainte întîiă. «Δίκης—». Iks: început același dikata prin cea de mai 'nainte cercetare a martirilor. «Προκατάρχομαι τῶν ἱερῶν τινι». Tsch: oferă înaintea jertfei cuiva, sau printr' însăși săvîrșească presfinția jertfei, ui ch:.

Про-ката-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, bagă de seamă întîi, privească bine.

Про-ката-σκευάζω, viit: -άσω, alcătuiește mai 'nainte, pregătească; (partic: ptp:) arătă mai 'nainte princina propunerii, o predisposiție. || (mij:) mă căpătuiește de ceva mai 'nainte.

Προκατασκευή (ή), pregătire; (partic: ptp:) preînțelegere în săvîrșirea cuvîntului, predisposire. [πρὸ, κατασκευή].

Про-ката-σκιρρόω -ῶ, viit: -ώσω, învîrtoșește ca totă de mai 'nainte. «Ἀπέχθεια προκατεσκιρρωμένη». Skp: din vechime înrădăcinată.

Προκατάστασις, εως (ή), amezare, stabilire de mai 'nainte; (ptp: partic:)=Προκατασκευή (vezi ziч:) [ui

Προκαταστατικός, ή, όν, folositoră la preînțelegere în săvîrșirea cuvîntului. [προκαθίστημι].

Про-ката-στέλλω, viit: -στελῶ, alină, potolește, liniștește de mai 'nainte.

Про-ката-στρέφω, viit: -στρέψω, sapă, stîrpă, prăpădească mai 'nainte. «Τὸν βίον —». moră mai 'nainte. [de unde

Προκαταστροφή (ή), sapare, stîrpire, desființare de mai 'nainte; (înțel: τοῦ βίου) moarte mai 'nainte de vreme.

Про-ката-σύρω, viit: -συρῶ, trage ca sila, smulge (жълъзеск) mai 'nainte.

Про-ката-σχέθω, noet: în loc de προκατέχω.

Про-ката-ταχέω -ῶ, viit: -ήσω, ui

Про-ката ταχύνω, viit: -υνῶ, grăbească, aducă, aplecă mai 'nainte.

Про-ката τίθημι, viit: -καταθήσω, (nex: προκατέθηκα, ui mij: προκατεθέμην, ui ch:) depună întîiă, sau mai 'nainte. «Χάριν—». Ios: face bine, îndatoreză mai 'nainte

Προκαταύλησις, εως (ή), cercare de noă lucră mai 'nainte de întrebuințarea lui. [πρὸ, κατὰ, αὐλέω].

Про-ката-φεύγω, viit: -φεύξομαι, pleacă spre scăpare mai 'nainte.

Про-ката χέω, viit: χεύσω, (nex: προκατέχεα, ui ch:) vărsă întîiă jos, sau neste ceva.

Про-ката-χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, (ca dat:) ră-întrebuințează (abusează) mai 'nainte.

Про-ката-χρίω, viit: -χρίσω, ungă mai 'nainte neste totă.

Про-кат-εγγυάω -ω, viit: -ήσω, logodească fată mai 'nainte ca cineva.

Про-кат-έδω, viit: -έδομαι, noet: în loc de προκατεσθίω, mănînă, poză de totă mai 'nainte.

Προκατείλημμαι, pas: ui προκατήλειφα, act: tpe: de ca: al lui προκαταλαμβάνω.

Про-кат-ελπίζω, viit: -ίσω, nădăjduiește

чева de sirȣpȣ maĭ 'nainte de вреme.

Про-кат-επείγω, biit: -επείξω, гръбеskȣ, sілеskȣ maĭ 'nainte.

Про кат-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лȣкрezȣ чева кȣ desъвîршіре maĭ 'nainte.

Про-кат-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι. (nex: προκατῆλθον, ші чл:) тъ коборȣ (soseskȣ, тъ întoркȣ) maĭ 'nainte.

Про-кат-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (кȣ цen:) тъ porȣ maĭ 'nainte de, saȣ пentрȣ чінева.

Про-кат-έχω, biit: -θεξω, (nex: προκατέσχον, ші чл:) цiȣ, ĭaȣ în stъпînipe чева maĭ 'nainte; (miж:) цiȣ чева dînaintea mea (ка акоперъmîntȣ).

Про-κατηγορέω -ω, biit: -ήσω, (кȣ цen:) пîръskȣ, хȣлеskȣ maĭ 'nainte.

Προκατηγορία (ἡ), пîръ, хȣлъ de maĭ 'nainte, saȣ de ла înчепȣtȣ [πρὸ, κατήγορος].

Про-κάτ-ημαι, Ion: în локȣ de προκάθημαι.

Про-кат-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, înвъцȣ, iniцiezȣ(katexetezȣ) maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προκατήχησις, εως (ἡ), întîĭa katexetape, iniцiape, saȣ întîĭеле (înчепътоареле) înвъцътȣрĭ.

Про кат-οπτεύω, biit: -εύσω, вагȣ de seamъ, черчетezȣ maĭ 'naînte.

Про-кат-όψομαι, biit: ал лȣĭ προκαθοράω.

Πρό-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ dînaïntea кȣĭва de апъраре, saȣ акоперіре, ші чл:; sîntȣ експȣsȣ înainte (ка програмъ, премiȣ, semnȣ de окіt, ші чл:); sîntȣ лъsatȣ, арȣнкатȣ în воеа ор кȣĭ (sîntȣ desпъdъжdȣitȣ); (цеогр:) sîntȣ întinsȣ în лȣпцime, skosȣ maĭ afaръ (кȣ saȣ fъръ цen:). "Τοῦ δὲ λιμένος τῆς Τροιζῆνος πρόκειται Καλαυρία νησίδιον». Stp: «Μετὰ δὲ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας ἄκρα πρόκειται Μινώα, ποιοῦσα τὸν ἐν τῇ Νισαίᾳ λιμένα». Stp: «'Ονείατα προκείμενα». Om: «Γράμμα προκείμενον». Епгр: пȣsъ maĭ 'nainte de алта. «Ὁρῶ παιδίον προκείμενον». Ep: (mi fir:) «Τὰς προκειμένας ἡμέρας». Ep: челе хотъріte. «Θανάτου ζημία πρόκειται». Тȣч: «'Ανάγκη πρόκειται». Ep: «Δύο κακῶν προκειμένων». Epd: «'Αγῶνος μεγίστου προκειμένου». Ep: «Τρεῖς γνῶμαι προεκέατο». Ep: (ші кȣ dat:). «Τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν ἆθλα πρόκειται». Ksn: «Προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις». At: «"Ατιμος πρόκειμαι». Sof: «Θέαμα («Παράδειγμα, «Σκοπὸς) πρόκειται» Iȣл: (ші абsл:) «Τὸ προκείμενον». Лкs: обĭектȣл rîndipiĭ (întpeпpindepiĭ, ші чл:). «"Εξω τῶν προκειμένων». Тȣч:

Προκέλευθος (ὁ, ἡ). поet: [πρὸ, κέλευθος] înainte-мергътоpȣ.

Προκέλευσμα (τὸ), stpirъtȣ îndemnъtopȣ, порȣнкъ. [ші

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ ла îndemnape. «Ποῦς, (ῥυθμὸς) — ». Metp: компȣsȣ din патрȣ skȣpte sілабе. [din

Про-κελεύω, biit: -εύσω, порȣнчеskȣ maĭ 'nainte; îndemnȣ пе чінева а мерце înainte.

Про-κενεαγγέω -ῶ, biit: -ήσω, цiȣ maĭ 'nainte demeptȣ stomaхȣл.

Про-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, demeptȣ maĭ 'nainte.

Про-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпȣнгȣ (srîpiȣ, însemnezȣ) maĭ 'nainte; преisвodeskȣ. [de ȣnde

Προκέντημα (τὸ), =Προχάραγμα, isвodȣ, планȣ de zidipe.

Про-κέομαι, Ion: în локȣ de πρόκειμαι.

Про-κεύθω, biit: -κεύσω, поet: askȣnzȣ чева în sinemĭ maĭ 'nainte.

Προκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣл skosȣ afaръ; (fir:) вepsȣ кȣ о sілабъ maĭ мȣлтъ ла înчепȣtȣ. [πρὸ, κεφαλή].

Про-κήδομαι, biit: -κεκαδήσομαι, поet: (кȣ цen:) преînгріжеskȣ despre чева, saȣ пentрȣ чінева.

Про-κηραίνω, biit: -κηρανῶ, поet: (кȣ цen:) sîntȣ înгріжatȣ, пеліпіштitȣ despre чева.

Προκήρυγμα (τὸ), превеstipe datъ прin вestitopȣ. [προκηρύσσω].

Про-κηρυκεύομαι, biit: -εύσομαι, превеsteskȣ прin вestitopȣ.

Προκῆρυξ, υκος (ὁ), плц: = Κῆρυξ. [πρό, κῆρυξ].

Про-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, превеsteskȣ прin вestitopȣ, saȣ întp' алтȣ кіпȣ пȣблікȣ чева.

Προκί, dat: ал лȣĭ πρόξ

Προκιθάρισμα (τὸ), [πρὸ, κιθαρίζω] înчепȣtȣ de кîntape кȣ кітара, (Франц:) prélude.

Про-κινδυνεύω, biit: -εύσω, тъ прімеждȣĭеskȣ maĭ 'nainte dekît алцiĭ; saȣ intpȣ în прімеждіе spre апъраpea алтора (кȣ цen:), =Προμάχομαι. «Οἱ προκινδυνεύοντες». чеĭ че se вat fiind пȣшĭ în pîndȣріле dîntiĭ.

Про-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, мішкȣ, порneskȣ maĭ 'nainte, saȣ înainte; (miж: saȣ пas:) тъ порneskȣ întîĭȣ, saȣ înainte.

Про-κλαίω, biit: -κλαύσω, плînгȣ maĭ 'nainte.

Πρό-κλαστος (ὁ, ἡ), [πρὸ, κλάω] fpîntȣ dînainte, saȣ de maĭ 'nainte.

Про-κληδονίζομαι, biit: -ίσομαι, прооро-

чеськ, periчеськ (prinч: din zisele лъмїї, vezї κληδών).

Πρόκλησις, εως (ἡ), провокаре, îndemnare, întърîtare (акт: saŭ nas:); (partik:) кїemare ла дъел; (лец:) пропъnere fъкъtъ prigonitoareї пърцї înaintea arвitrilor (алешилор жудекъторї); (partik:) pretindere de a se къzni ровїї, ка съ тъrtъrisїaskъ adevъrul. «Ὅσα μὴ δυνατὸν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλήσεις εὑρέθησαν». Dm:[ші

Πρόκλησι, adv: кь провокаре, îndemnare, кїemare ла чева. [ші

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, чел кь însъшire, saŭ îndemînatikь de a îndemna, întърîta, ші чл: (кь цел:). «Ὀρέξεως —». Dskp: [ші

Πρόκλητος (ὁ, ἡ), îndemnatь, întърîtatь, ші чл: [προκαλέω].

Про-клїnw, вііт: -клїnѡ, тъ плекь, тъ повîrneskь înainte, тъ pezemь пе чева. [de вnde

Προκλίτης, ου (ὁ), шезъторъ în локъл чел d' întîї ла masъ.

Про-клóζω, вііт: -клóσω, сълъчеськ întîї кь тълтъ анъ; (med:) кърць stomaxъл маї 'nainte кь клistirь.

Πρόκλυτος (ὁ, ἡ), поет: de маї 'nainte (de тълтъ) аѣzitь (bestitь). [din

Про-клύω, вііт: -клύσομαι, поет: аѣzь, aflь маї 'nainte.

Προκνήμιον (τὸ), оѕъл de dinaintea пълпеї, гъверъл пїчорълуї, (алт:) керкїş (vezї ші παρακνήμιον). [ші

Προκνημὶς, ἴδος (ἡ), вне гель de акоперъmînt пе dinaintea пълпеї. [πρὸ, κνήμη].

Προκνὶς, ἴδος (ἡ), вnь гель de вskate smokine. [πρὸ, κνίζω].

Προκοίλιος (ὁ, ἡ), = Προγάστωρ; (fir:) «Στίχος —». Metp: вersь кь o silaвъ de прisosь în miжлокь. [πρὸ, κοιλία].

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ), =Προκοίλιος.

Про-коимάομαι: -ῶμαι, вііт: -ήσομαι, dopmь, saŭ adopmь, ші (fir:) морь маї 'nainte.

Προκοιτεία (ἡ). =Προκοιτίκ. [ші

Про-коитéω -ῶ, вііт: ήσω, (кь цел:) вегїezь (пъzeskь) dinaintea вшеї кїва [ші

Προκοιτία (ἡ), stрежвire (вегїere) de noapte dînaintea вшеї кїва. [ші

Προκοίτιον (τὸ), =Προκοιτών. [din

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ), (вегїetorь, stрежвitorь de noapte) кълкать dînaintea вшеї кїва; (în цел:)stрежвitorь de noapte. [πρὸ, κοίτη].

Προκοιτών, ῶνος (ὁ), залонь de dînaintea їatakлълї (antikaтеръ). [πρὸ, κοιτών].

Про κολάζω, вііт: -άσω, înfрînezь, кътпъtezь, saŭ nedenseskь маї 'nainte.

Про-κολαεύω, вііт: -εύσω, лiнгвшeskь înlîї.

Προκόλπιον (τὸ), пареа хаїнеї. че акоперъ, saŭ горшeazь sinвл; (în цел:) sinь; (fir:) гвръ de sînь de маре. [πρὸ, κόλπος].

Προκομία (ἡ), =Προκόμιον.

Προκομιδὴ (ἡ), (лец:) adвчере, sкoatere înainte, înfъцiшare (акт: saŭ nas:), (Франц:) exhibition. [din

Про-комίζω, вііт: -ίσω, dвкь 'înainte saŭ маї наinte; експвїь, înfъцiшezь. 2) dвкь пе морїь ла гроапъ.

Προκόμιον (τὸ), първл de dînainte, че акоперъ fрвntea, «Προκόμια περίθετα». At: вnь гелъ de перякъ. [πρὸ, κόμη].

Προκοπὴ (ἡ), мерцере înainte; (fir:) înaintare; isввtire; кîntirь, folosь,[de ачі] прокопseaлъ. [din

Про-κόπτω, вііт: -κόψω, лoвeskь маї 'nainte, saŭ dinainte; (овіч: сл: saŭ nestр: ші nas:) мерrь înainte; (fir:) înaintezь, isввteskь, [de ачі] мъ прокопseskь. «Ἤ νὺξ προέκοψε». Skp: (vezї ші προελαύνω]. «Ὡς δὲ τριάκοντα σταδίους ἀπ' αὐτῆς προεκόψαμεν, χειμὼν ἡμᾶς κατέλαβεν». Enstл: (ші fir:) «Προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ». Skp: (ші nas: saŭ miж:). «Ἀνωτέρω δὲ οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων». Ep: «Οὐδὲν προὔκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς». Ksn:

Про-космéω -ῶ, вііт: -ήσω, înтокmeskь, пвїь ла вънъ pîndвїaлъ, înnodoвeskь маї 'nainte, прегъteskь. [de вnde

Προκόσμημα (τὸ), ор че se нвne dînainte supe nodoaвъ; гъteaлъ adъoraтъ, пвsъ dînainte.

Προκόσμιος (ὁ, ἡ), [πρό, κόσμος] чел de маї 'nainte (маї векїь) dekît лвmea. 2) (neвt: îm:)=Προκόσμημα

Про-кратέω -ῶ, вііт: -ήσω, predomneskь, stъpîneskь маї 'nainte.

Про-крέμαμαι, вііт: -κρεμήσομαι, staь a tipnatь dînainte.

Πρόκρημνος (ὁ, ἡ), eшilь aflaръ în гель (forпъtorь) de pînoasъ stînkъ. [πρὸ, κρημνός].

Πρόκριμα (τὸ), жвdikaтъ (хotъrîre) fъкътъ de маї'nainte; пърере (simцimîntь) din прежвdikaтъ; prefeринцъ. [din

Про-κρίνω, вііт: -κρινῶ, жвdikь, хotъrъskь маї 'nainte. «Προκριθείσης διὰ τῶν ἱππέων τῆς μάχης» Diod: 2) жвdikь чева

maĭ de алes de кît алta, преfерȣ̆. «Ἀνθρώπων ἐμὲ πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν». Ksn: «Προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι». Iskp: (ші пas:) «Οἱ προκριθέντες». Лks: алешiĭ de a fi kandidaцĭ.

Πρόκρίς, ίδος saȣ̆ ίδος (ἡ), = Προκνίς.

Πρόκρισις, εως (ἡ), жȣdikatъ, хотърîре fъкȣtъ de maĭ 'nainte; преfерinцъ. [ші

Προκριτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ προκρίνω. [ші

Προκριτικὸς, ἡ, ὸν, konformȣ̆ кȣ о жȣdikatъ saȣ̆ хотърîре datъ de maĭ 'nainte. «Προκριτικὸν (τὸ)„. Пл: ȣnȣ̆ fелȣ̆ de metрȣ прosodiakȣ̆ (поate греш: în локȣ̆ de προκρητικόν). [ші

Πρόκριτος (ὁ, ἡ), хотърîĭȣ̆ прin о de maĭ 'nainte жȣdikatъ; saȣ̆ алesȣ̆ кȣ преfерinцъ dekît алцiĭ. [προκρίνω].

Πρόκροον, Лакп: în локȣ̆ de προέκρουον, прел: ал лȣĭ προκρούω.

Πρόκροσσαι, поet: în локȣ̆ de πρόκροσσοι, îm: fem: ал лȣĭ...

Πρόκροσσος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) ешitȣ̆ afaръ în fелȣ̆ de чĭȣбȣкȣ̆, saȣ̆ брîȣ̆ de zidȣ̆; saȣ̆ înшipatȣ̆ ȣnȣл dȣne алtȣл tpentat (Fpanц: en échelons.) «Αἱ δὲ νῆες ἅτε τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας». Ep: «Ἐβοηδρόμουν πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον». At: (ші ка sȣбst:) «Πέριξ δὲ τοῦ κρητῆρος γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι εἰσί». Ep: брîne ешite afaръ. [πρὸ, κρόσση].

Πρόκρουσις, εως (ἡ), ші Προκρουσμὸς (ὁ), întîta ловiре; (паpтiк: mȣs:) = Πρόληψις, ші Προλημματισμὸς (de înstpȣmîntȣ̆ înкopdatȣ̆). [din

Προ-κρούω, вiit: -κρούσω, ловeskȣ̆, isбeskȣ̆ întîĭ; (mȣs:)=Προανακρούομαι;(kom:) mъ înпреȣnȣ̆ tpȣпеште maĭ 'nainte. 2) бътînd întinzȣ̆, лъцeskȣ̆ (ка metaлȣл бътȣtȣ̆ кȣ чокаnȣл) (de ȣnde tîлхарȣл Προκρούστης). 3) (кȣ ак: кȣ преп:) ловeskȣ̆, atakȣ̆ asȣпра кȣĭва. «Πρόκροον ποττὰ κᾶλα Apstf: aȣ̆ isбit коръбiiле.

Προ-κτάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, doбîndeskȣ̆ чева întîĭ, saȣ̆ maĭ 'nainte. [inte.

Προ-κτίζω, вiit: -κτίσω, zideskȣ̆ maĭ 'na

Προ-κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, кîрmъчeskȣ̆ (îndpentezȣ̆) корабiа înainte

Προ-κυκλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐκκυκλέω, daȣ̆ afaръ чева прin postoголiре; (în цen:) skoцȣ̆.

Προ-κυλινδέω ῶ, вiit: -ήσω, postoголeskȣ̆ чева înainte || (miж: кȣ dat:) mъ tъвълeskȣ̆ къzînd în цenȣкĭ ла пiчoареле кȣĭва рȣгîndȣ'л; saȣ̆ mъ înкinȣ̆ кȣĭва пînъ ла пъmîntȣ̆. [de ȣnde

Προκυλίνδημα (τὸ), чеea че se postoголeшte înainte, (sпре ек:) валȣ̆, talazȣ̆ пъвълind asȣпръ. 2) = Προκύλισις.

Προ-κυλίνδω, поet: în локȣ̆ de προκυλινδέω.

Προκύλισις, εως (ἡ), postoголiре înainte (акt: saȣ̆ пas:); пъвълiре de валȣрĭ înainte, saȣ̆ asȣпръ; tъвълiре ла пiчoареле кȣĭва, saȣ̆ рȣгъчĭȣne кȣ къdере în цenȣкĭ dînaintea кȣĭва. [προκυλίω].

Προκυμαία, ші Προκυμία (ἡ), ші Προκύμαιον, ші Προκυμάτιον (τὸ), о клъditȣръ în mape, ка sъ опрĭaskъ валȣрiле. [πρὸ, κῦμα].

Πρόκυνες (οἱ), вezĭ προκύων.

Προ-κυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (desпре прostȣ̆ копоȣ̆) лatрȣ maĭ 'nainte de a гъsi вînatȣл.

Προ-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекȣ̆ înainte, skoцȣ̆ капȣл, ка sъ въzȣ̆; (în цen:) sîntȣ̆ skosȣ̆, saȣ̆ esȣ̆ înainte, afaръ. «Προκύπτειν τῆς πόλεως». Пл:

Προ-κυρόω -ω, вiit: -ώσω, întъреskȣ̆ maĭ 'nainte.

Προκύων, υνος (ὁ), о konsteлaцie, че pesape maĭ 'nainte de кîĭнеле чел mape. 2) (îm:) «Πρόκυνες». поet: прошtĭ лiнгȣшitopĭ, паpasiцĭ; (ȣne-opĭ) лътръtopĭ, клefetitopĭ. [πρὸ, κύων].

Προκώλυμα (τὸ), op че se пȣne înainte sпре опрiре, saȣ̆ de препazъ (ка προτείχισμα). (se konf: кȣ προκάλυμμα). [προκωλύω].

Προκώμιον (τὸ), кîntiкȣ̆ кîntatȣ̆ maĭ 'nainte de алtȣл serбътopeskȣ̆. [πρὸ, κῶμος].

Πρόκωνα, ші Προκώνια (τὰ), (se inц: ἄλφιτα) fъinъ, saȣ̆ бȣлгȣрȣ̆ de opzȣ̆ noȣ̆ (maĭ 'nainte de a fi гръmъditȣ̆ în fелȣ̆ de пȣркоĭȣ̆ ка ȣnȣ̆ конȣ̆ înпрежȣрȣл steaжъpȣлȣĭ apii). [ші

Προκωνίαι (οἱ), (se înц: πυροὶ) = Προκώνια. [πρὸ, κῶνος].

Πρόκωπος (ὁ, ἡ), цiitopȣ̆, saȣ̆ цinȣtȣ̆ de mînepȣ̆, ad: rata. «Ξίφος—». Esхл: «Κἀγὼ πρόκωπος». Esхл: кȣ saбia skoasъ, rata. [πρὸ, κώπη].

Προλαβὴ (ἡ),=Λαβή.

Προ-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι, (пех: προέλαχον, ші чл:) ĭaȣ̆, капътȣ̆ maĭ 'nainte прin sopцĭ.

Προλάζομαι, ші Προλάζυμαι, (fъръ вiit:)

noet: în локъ de προλαμβάνω, їаъ маї 'nainte.

Προλάκκιον (τὸ), лакъ маї мікъ înainte de алтъл маї марe (вezї ші πρόλιμνα). [πρὸ, λάκκος].

Προ-λαλέω -ῶ, viit: -ήσω, гръїeскъ маї 'nainte, прezікъ; ворвeскъ непerînditъ, върfeскъ.

Πρόλαλος (ὁ, ἡ), grам: експл: a лъї πρόλεσχος. [πρὸ, λάλος].

Προ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: προ-έλαβον, ші προὔλαβον, ші чл:) їаъ маї 'nainte, съъ апъкъ маї 'nainte dекît алтъл чева. «Καὶ ἀργύριον πολὺ προλαβόντες». Dm: «Ὅσα τῆς πόλεως προλάβῃ πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι». Dm: «Ἂν ἕτεροι τῷ λέγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς, οὐδενὸς αὐ τῶν ἑτέρων ἀκούετε». Dm: 2) гакъ чева маї 'nainte dекît алтъл; (naрtік:) înaintezъ, съъ ажънгъ ъndeва маї кърînd, întрекъ. «Ἐπειδὰν προλάβῃ ὁ λαγώς τῷ δρόμῳ». Ksn: «Ἐὰν πολὺ προειληφυῖαι (αἱ κύνες) ὦσιν». Ksn: (de ъnde în пarтч:). «Οἱ προλαβόντες (προειληφότες)». Лкs: чеї маї 'nainte de ної; ші «Προλαβόντα». Лкs: челе трекъte, съъ прeчedente. 3) (fir:) жъdікъ, съъ înцелегъ чева din прежъdікатъ, sînt оарекът конвinsъ desпре чева de маї 'nainte, прехотъръскъ. «Ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε»». (ші къ inf:) «Οὐδεὶς γὰρ προὔλαβε πταῖσαι». Dm: Iпкр: nimenї n'a крezът маї 'nainte, къпъ ва iзбъті.

Προ-λάμπω, viit: -λάμψω, sпрълъчeскъ маї 'nainte, съъ (къ цen:) маї мълт dекît алтъл; мъ арътъ în toatъ лъчipea mea.

Πρόλαχος (ὁ, ἡ), чел че маї 'nainte a лъат чева прin sopцї. [ші

Πρόλαχος, εος -ους (τὸ), чea dîntîї пarte emitъ прin sopцї. [προλαγχάνω].

Προ-λεαίνω, viit: -ανῶ, == Προεξομαλίζω, netezeскъ чева маї 'nainte.

Προ-λέγω, viit: -λέξω, алегъ маї 'nainte съъ маї къ deoseвipe. «Ἀριστῆες πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι». Tкр: чеї маї алешї. 2) (овіч:) прezікъ, съъ даъ opdinъ маї 'nainte (înтр'aveastъ însemn: sînt înтрк: пргл: προερῶ, προεῖπον, προείρηκα). «Προλέγομεν ὑμῖν ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας» Ksn: (ші în anaлis:) «Προεῖπεν, ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως». Ksn: (vezї ші προαγορεύω). (ші авsol:) «Καλῶς ἐποίησας προειπών» Ksn: «Καὶ γὰρ προήδειν, καὶ προὔλεγον». Пл: (ші nas:) "Ἐξοχώτατοι προλέγονται». Hind: de мълъ sînt вesliцї (ші în naрtч:) «Προλεγόμενα». zise маї наinte, екsopdiъ, =Πρόλογος, прекъвînтape.

Προ-λειόω ῶ, viit: -ώσω, == Προλεαίνω. 2) гърîмічezъ (гакъ праfъ) чева маї întîї.

Προ-λείπω, viit: -λείψω, meprînd înainte лазъ, пъръseскъ чева în вртъ, съъ къ totъл; (ел:) мъ stinrъ, пîerъ; лешинъ, мъ пîerzъ. «Φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν». Od: Ψ. «Οὐδέ σε πάγχυ μῆτις προλέλοιπεν». Od: B. (ші ел) «Εἴ τῳ προλείποι ἡ ῥώμη». Tкч: îї пîere вîрtіtea. «Οἵ 'γώ, προλείπω, λύεται δέ μου μέλη». Eвр:

Προλεκτικὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ, съъ îndemînatікъ a prezіче. [προλέγω].

Προ-λεπτύνω, viit: -υνῶ, съвцiezъ întîї; съъ съвцiind întinzъ înainte.

Προ-λεσχηνεύω (-ομαι), viit: -εύσω, -ομαι, конворвeскъ маї 'nainte. «Ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι». Ep: ле авea ворвіte de маї 'nainte.

Πρόλεσχος (ὁ, ἡ), noet: каре ворвeште къ мълte eksopdiї, съъ маї 'nainte de a se rîndi, обpaznікъ ла ворвъ; (în цen:) върfitorъ. [πρὸ, λέσχη].

Προ-λευκαίνω, viit: -ανῶ, 'пълвeскъ, ші (fir:) desлъшeскъ маї 'nainte.

Προ-λεύσσω, (fър viit:) noet: în локъ de προβλέπω, превъzъ.

Πρόλημμα (τὸ), op че апъкъ de їа чinева маї 'nainte, кîntirъ, прівілецiъ, авantажъ. «Πρόλημμα τῷ Φιλίππῳ ποιῶν οὐδὲν». Плв: пелъsîndъ 'л a se folosi întръ nimікъ. [προλαμβάνω]. [de ъnde

Προλημματίζω, viit: -ίσω, їаъ чева întîї de лемъ (vezї λῆμμα), прeсъпъїъ. [de ъnde

Προλημματισμὸς (ὁ), (мss:) înпpot: de ἐκλημματισμὸς (vezї zіч: ші πρόληψις).

Προλήνιον (τὸ), магazie de dinaintea лінълъї. [πρὸ, ληνός].

Προλῃπτικὸς, ἡ, ὸν, fъкътъ, съъ fъкъторъ de чева прin апъкаре маї 'nainte. [προλαμβάνω]. [de ъnde

Προληπτικῶς, adв: къ апъкаре маї 'nainte.

Πρόληψις, εως (ἡ), апъкаре маї 'nainte (akt: съъ nas:); idee, пърere, че a апъкат o datъ de a intра къїва în капъ, прежъdікатъ; съъ idee însъditъ de натъръ (ка aveea desпре Dъmnezeъ; (plp:) a апъка маї 'nainte de a сърпа въпъіteле înпpotівірі din naрtea къїва; (мss: трentatъ sтрътstape de ла глаsъл чел маї грeй ла чел маї asъцiitъ (înпpot: de ἔλληψις). [προλαμβάνω].

Προ-λιμβεύομαι, viit: εύσομαι, == Προλιχνεύομαι.

Πρόλιμνα, ης (ἡ), валтъ formatъ din апе pesвърsate din pîѕрї saѕ din mape. (вezї ші προχοή). [πρὸ, λίμνη].

Προ-λιμνάζω, віit: -άσω, pesвърsîndѕ mъ formezѕ бълцї. [ші

Προλιμνὰς, άδος (ἡ), = Πρόλιμνα.

Προ-λιμοκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѕ пе чінева a mѕpi de foame maї 'nainte; saѕ (med:) sѕпѕїѕ пе чінева maї 'nainte a пъzi o foapte stpaшnikъ dietъ.

Προ-λιχνεύω (-εύομαι), віit: -εύσω, -ομαι, din лъкomie mъnînkѕ din бѕkate maї 'nainte de a se пѕne пе masъ, saѕ ле mъninkѕ maї 'nainte кѕ окії, ка ѕnѕ moptѕ de foame.

Προλόβιον (τὸ), partea ешitъ afaръ a къпътîїѕлѕї de жos a ѕрекії. [ші

Πρόλοβος (ὁ), stomaxѕл чел dîntîї ал пъsъpілор, (алт:) πρηγορεών (поate tpeбѕїе a se skpi πρόβολος). πρὸ, λοβός]. [de ѕnde

Προλοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de πρόλοβος (вezї ziч: преч:)

Προ-λογίζω, віit: -ίσω, ворбeskѕ întîїѕ (прінч: în teatpѕ), mъ înfъцішezѕ maї întîїѕ dekît челе-л-алте пеpsoane a ле шенеї, ші деклamѕ прологѕл dpameї. 2) (між:) fakѕ sokoteaлъ, mъ rîndeskѕ maї 'nainte. [din

Πρόλογος (ὁ), прекѕвîntape, прологѕ, eksopdiѕ (прінч: de dpamъ), преeksпosiцie; (Apitm:) пропорція ѕnѕї пѕmъpѕ maї mape кътре алтѕл maї mikѕ. [πρὸ, λόγος].

Προ-λούω, віit: -λούσω, лаѕ, sпълѕ întîї.

Προ-λοχίζω, віit: -ίσω, ашezѕ maї 'nainte пîndъ saѕ кѕpsъ ѕndeва. «Προλοχίζω τὴν ὁδόν». Тѕч: ші Пл: înпъnezѕ калеа maї 'nainte кѕ пînde. [de ѕnde

Προλοχισμὸς (ὁ), пîndipe de maї 'nainte.

Προ-λυμαίνομαι, віit: ανοῦμαι, ватъmѕ, пръпъdeskѕ maї 'nainte.

Προ-λυπέω -ῶ, віit: -ήσω, mîxneskѕ, skîpбeskѕ maї 'nainte [de ѕnde

Προλύπησις, εως (ἡ), mîxnipe, sѕпъpape (акт: saѕ пas:) de maї 'nainte

Προλύτης, ου (ὁ), лецistѕ, каре maї 'nainte de ѕnѕ anѕ акѕm a лѕat градѕл de λύτης (вezї ziч: , ad: каре de чінчї anї stѕdiazъ леціле. [πρὸ, λύτης].

Προμάθεια (ά), Dop: în локѕ de προμήθεια

Πρόμακρος (ὁ, ἡ), = Προμήκης. [πρὸ, μακρὸς].

Προμαλακτήριον (τὸ), [προμαλάσσω] partea бъі, ѕnde sta maї 'nainte пѕцin, ка sъ лі se moaїe tpѕпѕл.

Προ-μαλακύνω, віit: -υνῶ, ші

Προ-μαλάσσω, віit: άξω, moїѕ maї 'nainte; (fir:) преînблînzeskѕ.

Πρόμαλος (ἡ), ѕnѕ felѕ de копъчелѕ, ръкitъ, saѕ tamapішкъ.

Προμάμμη (ἡ), mѕma бѕneї, stpъбѕnъ. [πρό, μάμμη].

Προ-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι, (nex: προέμαθον, ші чл: înвъцѕ maї 'nainte. «Οἰκείᾳ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν τι, οὔτ' ἐπιμαθὼν». Тѕч: (ші кѕ înf:) «Ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά». Sof:

Προμαντεία (ἡ), прегічіре de віitopѕ, проорочіре 2) dpeптѕл de a întpeва întîїѕ чінева ораколѕл, пpeferinца întp' aчeasta [ші

Προμάντευμα (τὸ), проорочіе datъ (xpismosѕ). [din

Προ-μαντεύω, (ші між: каре este ші maї întpв:) -εύομαι, віit: εύσω, -ομαι, прегічeskѕ віitopѕл, проорочeskѕ 2) întpeвѕ întîїѕ кѕ пpeferinцъ dekît алцїї ораколѕл. din

Προμαντεὺς, έως (ὁ), поet: în локѕ de πρόμαντις.

Προμαντηΐη (ἡ), Ion: în локѕ de προμαντεία.

Προμάντιον (τὸ), поet: în локѕ de προμάντευμα [din

Πρόμαντις, έως (ὁ, ἡ), прегічitopѕ de віitopѕ, проорочitopѕ (dъtъtopѕ de xpismoase); (maї кѕ sea: fem:) Пitia de ла Делfї. «Δίκη πρόμαντις». Sof: превestitoape de sine. [πρὸ, μάντις].

Προ-μαρτύρομαι, віit: -μαρτυροῦμαι, dovedeskѕ maї 'nainte прін maptѕpї.

Προμάτωρ, ορος (ά), Dop: în локѕ de προμήτωρ.

Προ-μαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ватѕ maї 'nainte dekъt алцїї, saѕ sпре апъpapea кѕїва, = Προμάχομαι.

Προμαχεὼν, ῶνος (ὁ), = Προμαχών.

Προ-μαχίζω, віit: -ίσω, поet: în локѕ de προμαχέω (кѕ dat:) mъ ватѕ înaintea кѕїва ка ѕnѕ апъpъtopѕ, = кѕ.

Προ-μάχομαι, віit: -μαχέσομαι, saѕ μαχοῦμαι, (кѕ цen:) mѕ ватѕ înainte de алцїї, saѕ sпре апъpъpea кѕїва.

Πρόμαχος (ὁ, ἡ), pesвoitopѕ înaintea алtopa, saѕ în челе dîntîї pîndѕpї. 2) апъpъtopѕ ал кѕїва în бътъліе [ші

Προμαχὼν, ῶνος (ὁ), тъpie înълцatъ, în dosѕл къpia se апъpъ pesвoitopiї, (Тѕpч):

metepizŭ· «Προμαχὼν τείχους». Ep: [πρὸ, μάχη].

Προ-μελαίνομαι, biit: -μελανθήσομαι, sîntŭ пе dînainte nerpъ.

Προ-μεθ-ίημι, biit: -μεθήσω, (nex: προμεθῆκα, ші чл:) лаsŭ, sлобоzŭ чева înainte, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-μεθύω (-μεθύσκομαι), biit: μεθυσθήσομαι, шъ înбътŭ, saŭ sîntŭ беatŭ de maĭ 'nainte.

Προ-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, meditŭ, saŭ mъ denpinzŭ maĭ 'nainte. «Ὅπως προμελετήσωμεν, ἃ δεῖ λέγειν». Apstf: [de ѕnde

Προμελέτησις, εως (ἡ), пpemeditape, пpedenpindepe. «Ὕπνος θανάτου προμελέτησις». Лкs:

Προμένειος (ὁ, ἡ), noet: [πρὸ, μένος] аsпрѕ ла гѕstŭ, stifosŭ, saŭ акрѕ. «Σίδη —». Nik: podie акръ. (вezĭ ші πράμνειος).

Προ-μεριμνάω -ῶ, biit: -ήσω, înгріжеsкŭ, sîntŭ înгріжatŭ de maĭ 'nainte, saŭ (кѕ цen:) пentpѕ...

Προ-μετα-βάλλω, biit: -βαλῶ, sкimбŭ, пpeфакŭ maĭ 'nainte.

Προ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsѕpŭ maĭ 'nainte. [de ѕnde

Προμετρητής, οῦ (ὁ), pîndѕitŭ a mъsѕpa (a кîntъpi) maĭ 'nainte челе de bîndѕt în tîpгѕ (sѕбалtepnŭ ал лѕĭ μετρονόμος, вezĭ ziч:). [ші

Προμετρητὸς, ὴ, ὸν, mъsѕpatŭ maĭ 'nainte.

Προμετωπίδιος (ὁ, ἡ, чел de dînaintea фpѕnцiĭ; (de ѕnde || next:) Προμετωπίδιον (τὸ), пaptea чea maĭ de sѕs, saŭ maĭ eшitъ a фpѕnцiĭ. 2) акоперъmîntŭ, saŭ гъteaлъ de фpѕnte (пpinч: ла каĭ), (Фpanц:) frontal. [ші

Προμετωπὶς, ίδος (ἡ), = Προμετωπίδιον. [πρὸ, μέτωπον].

Προμήθεια (ἡ), пpeînгpiжipe (къпѕipe de maĭ 'nainte) пentpѕ biitopŭ. [ші

Προ-μηθέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, пpeînгpiжeskŭ (mъ къпѕĭeskŭ de maĭ 'nainte) пentpѕ biitopŭ; (кѕ цen:) înгpiжeskŭ пentpѕ чinева; (кѕ ак:) pesпeкtezŭ пе (mъ sfieskŭ de) чinева. «Τὸν ἀδελφὸν—». Ep: [προμηθής].

Προ-μηθεύομαι, biit:-εύσομαι, = Προμηθέομαι. [din

Προμηθεὺς, έως (ὁ), noet: (pap:) în локŭ de [προμηθής].

Προμηθευτικὸς, ὴ, όν, din natѕpъ îndemînatikŭ a пpeînгpiжi desпpe biitopŭ. [προμηθεύομαι]. [de ѕnde

Προμηθευτικῶς, adв: кѕ пpeînгpiжipe saŭ пpeкъпѕipe пentpѕ biitopŭ.

Προμηθὴς, έος (ὁ, ἡ), [πρὸ, μῆδος] пpeînгpiжitopŭ de biitopŭ; rînditopŭ, înцeлeптŭ. «Οὔτι τοῦ θανεῖν προμηθής». Sof: пeпъsъtopŭ. [de ѕnde

Προμηθία At:, ші Προμηθίη Ion: (ἡ), în локŭ de προμήθεια. [ші

Προμηθικὸς, ὴ, ὸν, = Προμηθευτικός. [de ѕnde

Προμηθικῶς, ші Προμηθῶς, adв: кѕ пpeînгpiжipe; înцeлeпцeшte.

Προμήκης, εος (ὁ, ἡ), întinsŭ în лѕnцime, лѕnгъpeцŭ. «— τὴν κεφαλήν». Пл: лѕnгъpeцŭ ла капŭ. [πρὸ, μῆκος].

Προ-μηλόω ῶ, biit: -ώσω, каѕtŭ, чepчetezŭ (diбѕĭeskŭ) maĭ 'nainte хipѕpцiчeшte кѕ miлѕл. [din

Προμηνύτρια (ἡ), пpeвestitoape de чева.

Προ-μηνύω, biit: -ύσω, daŭ de шtipe maĭ 'nainte, пpeвesteskŭ.

Προμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), întîĭa mѕmъ, înчeпъtoapea neamѕлѕĭ, stpъmoaшъ, saŭ stpъбѕnъ. πρὸ, μήτηρ].

Προ-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пъsкoчeskŭ maĭ 'nainte кiпŭ ші miжлокŭ, кѕm sъ îndpentezŭ, sъ dpeгŭ чева.

Προ-μιαίνω, biit: -μιανῶ, пînгъpeskŭ, sпѕpкѕ чева maĭ 'nainte.

Προ-μίγνυμι, biit: -μίξω, amesteкŭ maĭ 'nainte.

Προ-μιμνήσκω, biit: -μνήσω, adѕкŭ a minte maĭ 'nainte.

Προ-μισθόω -ῶ, biit: ώσω, daŭ (ші шiж: ĭaŭ) чева кѕ плаtъ, кѕ кipie, înкipiezŭ maĭ 'nainte.

Προμνάμων, ονος (ὁ), Dop: în локŭ de προμνήμων. = Πρόβουλος (o чiвiлъ dpeгъtopie în Акарnania). [din

Προ-μνάομαι -ῶμαι, biit: -μνήσομαι, tpaкtezŭ o пpiчinъ (пpinч: пentpѕ къsniчie) în faвoapea кѕĭва, mъ faкŭ пeцitopŭ, saŭ ѕmѕлѕ în пeцitŭ; пpeînгpiжeskŭ, mъ siлeskŭ a пpoкѕpa чева кѕĭва. «Προμνᾶταί τί μοι γνώμα». Sof: îmĭ пpeziчe чева inima. [de ѕnde

Πρόμνησις, εως (ἡ), faвopaбiлъ miжлочipe; (пaptiк:) пeцipe.

Προ-μνηστεύομαι, biit: -εύσομαι, = Προμνάομαι.

Προμνηστικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла пeцipe. «Προμνηστικὴ». mesepia челѕĭ че ѕmѕлъ în пeцitŭ. [προμνάομαι].

Προμνηστῖνοι, αι, α, noet: [πρὸ, μένω] înшipaцĭ ѕnѕл dѕпe алtѕл кîte ѕnѕл întp' o distanцъ destѕл de întinsъ

Προμνήστρια (ἡ), fem: ал лѹї προμνήστωρ, пецitoape.

Προμνηστρὶς, ίδος (ἡ), = Προμνήστρια.

Προμνήστωρ, ορος (ὁ), [προμνάομαι] miжлочitорѹ în къsъtopiї, каре ѹмблъ în пецitѹ.

Πρόμνος (ὁ), поet: în локѹ de πρόμος.

Πρόμοιρος (ὁ, ἡ), întîmплatѹ, saѹ пъцitѹ чева maї 'nainte de вremea чea преѹрsitъ, =Πρόωρος. «Θάνατος («Νεκρὸς —». Елі: [πρὸ, μοῖρα].

Προ-μοιχεύω, віit: -εύσω, корѹпѹ maї 'nainte мѹїере мърitatъ; (кѹ dat: îndip:) =Προαγωγεύω.

Προμολεῖν, nex: 2: de înf: ал лѹї προβλώσκω. [de ѹnde

Προμολὴ (ἡ), поet: skosѹ dînaintea ѹшеї каseї, (Fpanц:) vestibule; мѹке de мѹnte ешitъ maї afaръ, (алt:) προβολή; върsape de pîѹ, (алt:) προχοή.

Πρόμος (ὁ), поet: [πρὸ] къпetenie; пatponѹ; апъръtopѹ; (în цen:) întîїашѹ, (Лat:) primus. (кѹ цen:) «Ἐῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο». Апл: (saѹ кѹ dat:) «Μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ». Іл: X.

Προ-μοσχεύω, віit: -εύσω, sъdeskѹ întîї рамѹръ de momѹ în пъmîntѹ, ка sъ прinzъ ръdъчinъ, ші пе ѹрmъ sъ о pesъdeskѹ.

Προ-μοχθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѹ цen:) мѹnчeskѹ maї 'nainte, saѹ пentpѹ чinева.

Πρόμοχθοι (οἱ), (Архitekt:) stїлпї, saѹ пїetpe skoase maї afaръ пentpѹ sпріжinipe de zidѹ, (алt:) ἄτλαντες. [πρὸ, μόχθος].

Προ-μυέω -ῶ, віit: -ήσω, преiniцiezѹ în mistepiї. [de ѹnde

Προμύησις, εως (ἡ), преiniцiape în mistepiї.

Προμηθίκτρια (ἁ), Dop: în локѹ de προμυθίστρια [πρὸ, μυθίζω], = Προμνήστρια.

Προμύθιον (τὸ), eksopdiѹл (предeslѹшipea пърцiї морале а) ѹneї faбѹле (înпрot: de ἐπιμύθιον). [πρὸ, μῦθος].

Προμυκτὴρ (ὁ), вîрfѹл nasѹлѹї (чокѹлѹї, pîtѹлѹї, tpomпeї елеf:, ші чл:).[πρὸ, μυκτήρ].

Προμυλαία (ἡ), (θεά, zeiцъ) patpoanъ a морілор. [πρὸ, μύλη].

Προ-μυλλαίνω, віit: ανῶ, îmї întinzѹ înainte бѹzeле (sпре batжокоръ).

Προ-μύσσω (ττω), віit: -μύξω, =Προβύω, їаѹ мѹкѹл (лампеї ші чл:); (fir:) înшелѹ пе чinева, ші 'ї їаѹ баniї.

Προναΐος, α, ον, = Πρόναος. «Προναία». Ep: Minepва de ла Делfї, statѹa saѹ temплѹл къріа epa dînaintea temплѹлѹї лѹї Аполонѹ. (вezї ші πρόνοια). [ші

Πρόναος (ὁ, ἡ), каре ѹtъ dînaintea temплѹлѹї. «Βωμός —». Esхл: || (sѹбst: Πρόναον τὸ), пaptea de dînaintea (sлонѹл) temплѹлѹї. [πρὸ, ναός].

Προ-ναυμαχέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ batѹ пе mape întîiѹ, saѹ maї 'nainte; (кѹ цen:) мъ batѹ пе mape dînaintea, saѹ sпре апъpapea кѹїва.

Προ-νέμω, віit: -νεμῶ, înпapцѹ maї 'nainte; daѹ de datopie «Χάριν — ». Пind: 2) (miж:) înaintezѹ пъskind; (în цen:) mepгѹ înainte (проп: ші fir:).

Προ-νέομαι, віit: -νείσομαι, поet: віѹ, esѹ, mepгѹ înainte.

Προ-νεύω, віit: -νεύσω, мъ плекѹ, мъ повîрneskѹ înainte.

Προ-νέω, віit: -νεύσομαι, = Προνήχομαι.

Προ-νέω, віit: -νήσω, гръмъdeskѹ maї 'nainte.

Πρόνεως, ω (ὁ), At: în локѹ de πρόναος.

Προ-νηέω, віit: -νήσω, Ion: în локѹ de προνέω, гръмъdeskѹ maї 'nainte.

Προνήϊος, η, ον, Ion: în локѹ de προναΐος.

Προ-νηστεύω, віit: -εύσω, întîї nosteskѹ.

Προ-νήχομαι, віit: νήξομαι, înnotѹ maї 'nainte, saѹ înainte de алцiї.

Προ-νικάω -ῶ, віit: ήσω, бірѹїeskѹ maї 'nainte.

Προ-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, прічепѹ maї 'nainte, превъzѹ; пъskoчeskѹ maї 'nainte. "Οὔ τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον." Od: E: 2) (maї de мѹлte орї кѹ цen:) преînгріжeskѹ desпре чinева; (în цen:) мъ поpтѹ, лѹкрezѹ кѹ преînгріжipe, їаѹ a minte ла чева. "Οἱ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων". Ksn: "Προνοεῖν ἀλλήλων." Ksn: (ші miж:) "Καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι δεῖ." Ksn: (ші кѹ ак:) "Το παραγγελλόμενον προνοεῖτε". Ksn: "Προνοούμενοι καλά". Skp: [de ѹnde

Προνοητὴς, οῦ (ὁ), преînгріжitорѹ de чinева. [de ѹnde

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, disпѹsѹ кѹ вѹnъ воinцъ, saѹ îndemînatikѹ a преînгріжi; превъzъtopѹ, прекъпътѹitорѹ. «Τὸ προνοητικὸν». калitatea saѹ капачitatea de преînгріжipe. [de ѹnde

Προνοητικῶς, adв: кѹ кіпѹ de преînгріжipe, кѹ прекъпѹipe.

Πρόνοια (ἡ), [πρόνους] преînцелецере, прекѹпоштinцъ de віitорѹ. «Πρόνοια δὲ ἔστιν οὐδενὸς σαφής». Sof: «Παλαίφατος πρόνοια». Sof: a ораколѹлѹї. 2) кіпzѹipe (înгріжipe) de maї'nainte; провedinцъ. «Τοῦ

θείου ἡ προνοίη», Ep: =‘Η θεία πρόνοια». «Προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου». Esxл: (ші кв цеп:). «Προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας». Epd: «Πρόνοιαν ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινός». Iскр: ші Dm:=Προνοεῖν «‘Εκ προνοίης». Ep: пре-рîndit, кв premeditape. Οὐκ ἔχω εἶπαι, οὔτε εἰ ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὔτε εἰ κατὰ τύχην». Ep: «Ἄν τις ἀποκτείνῃ, φησίν, ἐκ προνοίας, ὡς εἶγε ἄκων, οὐ ταὐτὸν». Dm: || «Ἀθηνᾶ Πρόνοια. Пазs: ші Esxл: чea de лa Delfi (bezî Dm: kontpa Apistoц: ші ziч; προνάϊος).

Προνομαία (ἡ), [προνομή] pîтьл (tpomna) елefantьльї.

Προνομεία (ἡ), хръпipe de провізії пептрв outipe din локврї връжитъшешті.[ші

Προνόμευμα (τὸ), обїектъ de жаfъ, прадъ. [ші

Προνομευτὴς, οῦ (ὁ), ostaшъ хръпitopъ de провізії din връжитъшескъ пътînтъ, (Fpanц:) fourrageur. [din

Про-νομεύω, вііt; -εύσω, esъ ка ostaшъ лa хръпipe de провізії din пътînтв връжтъшескъ, (Fpanц:) fourrager, butiner; (în цеп:) прадъ, жъfьїeскъ. [din

Προνομὴ (ἡ), [προνέμω] пъвълipe de ostaшї în връжтъшескъ локъ пептрв хръпipe de провізії; (în цеп:) пръdape, жъfьipe. «Διεχείμαζεν ἐνταῦθα αὐτόθεν σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων». Ksn: 2) în локъ de προνομαία,=Προβοσκίς.

Προνομία (ἡ), =Προνόμιον (2).

Προνόμιος, α saъ ос, он, (mвs:) кîntatъ маї ’nainte de apie, saъ кîntикъ. «Προνόμιον (înppeвnъ ші fъp) μέλος». Imep: ші Sin:=Πρόασμα (prélude). 2) (маї ноъ sвbst: fem: ші neвt:) прівілецїъ, saъ dpeптъ датъ de лецї квїва în чева кв prefepinцъ, saъ екцепчіе din алцїї. [πρὸ, νόμος].

Про-νομοθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, лецїtїeскъ маї ’nainte.

Πρόνομος (ὁ, ἡ), [πρὸ, νομὴ, saъ νόμος] noet: кape мерце, ші пашte înainte. «Βοτὰ πρόνομα». Esxл: ої, ші алte пъшвпtoape вite. 2) (îm:) гля: прівілецїврї (saъ векї лецїзірї, ші datine) але вnвї локъ.

Πρόνοος -ους (ὁ, ἡ), preînцелегъторъ, превъзъторъ; înцелептъ. [πρὸ, νόος νοῦς].

Про-νοσέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ волпъвескъ, saъ волескъ de маї ’nainte.

Про-νοτίζω, вііt: -ίσω, вmezeскъ маї ’nainte.

Προνουμηνία (ἡ), zioa чea маї ’nainte de întîїa a лвneї, saъ чea din вртъ a лвneї треквte.

Πρόνους (компар: προνούστερος, sвпрл: -ούστατος) în контрак: din πρόνοος.

Προνὺξ, adв: toatъ noantea; saъ прea înnontat.

Προνωπὴς [πρὸ saъ πρὼν, ὤψ], έος (ὁ, ἡ), плекатъ înainte; (fir:) stînd съ казъ; вълosъ; saъ аплекатв ла чева; прea îndpъzneцъ; (în цеп:) прea вoitopъ, rata ла op че. «Στείχει προνωπής». Eвp: «Ἤδη προνωπὴς ἐστὶ, καὶ ψυχορράγεῖ». Eвp: «Ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ». Eвp:

Προνώπιος (ὁ, ἡ), [προνωπής, saъ πρὸ, ἐνώπιος] înfъцішатъ întîї în окїї квїва; saъ aflatъ aſaръ în dpвпfъ. «Πῶς προνώπιος φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς ἔξω βεβώς»; Eвp: «Προνώπιοι ἥρωες». D. Ал: statвe de epoї aшezate dînaintea каселор, saъ în pesnîntiї ка natponї de кase, saъ de opaше. || (sвbst:) «Προνώπια» вътътвреле de dînaintea каселор (bezî ші ἐνώπιος); (прin întind:) вліцеле орашвлвї. “Ἐς προνώπι’ αὐτίχ’ ἥξει». Eвp: ва еші din кавъ.

Πρόνωπος (ὁ, ἡ), =Προνωπής, saъ Прснώпios. [de вnde

Προνώπως, adв: кв пвлтъ îвцеалъ, pîвпъ, saъ квtezape.

Πρὸξ, προκὸς (ἡ, ші ὁ), къпріорашъ, saъ черввлецъ. (de вnde ші insвла Προκόννησος se nвmїa dвne Stp: ші ’Ελαφόννησος, bezî δόρξ).

Πρόξεινος (ὁ), Ion: în локъ de πρόξενος.

Προξενέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ enitponъ (komisionapъ, bezî ziч: πρόξενος) ал квїва, înгріжескъ (кавтъ) de тревіле квїва; (în цеп:) protektezъ, окротeскъ пе чineва. (кв цеп:) Προξενῶν τυγχάνω τῶν ‘Ηρακλεωτῶν». Dm: «Φίλος εἶμ’ ὑμῖν, προξενῶ δ’ ὑμῶν ἀεί. Apstf: 2) (кв ак: dip: ші dat: indip:) тpaктezъ чева пе scama квїва; saъ pекomandъ ка міжлочіторъ пе чineва (în къsnічipe) квїва; (de вnde fir:) прічинвїeскъ; проквръ (ка samsapъ) чева; (вne-opї) повъцвїeскъ, sfътвїeскъ. «Ὡς νυν πᾶν τελοῦντι προξένει». Sof: «Ἐμεμφόμην αὐτὸν λέγων, οἷον ἄνθρωπον προὐξένησέ μοι». Dm: «Κόρην προξενεῖν τινι„. Лопц: (ші în ръї). «Ἴστε με οὐδένα κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν». Ksn: [πρόξενος]. [de вnde

Προξένησις, εως (ἡ), міжлочipe în чева de samsapъ, saъ samsapлîкъ; лвкрape de enitponъ (векілъ); прокврape, saъ înлesnipe de чева. [ші

Προξενητὴς, οῦ (ὁ), miжлочitорȣ̆ (samsapȣ̆). [de ȣnde

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ̆ de miжлочitорȣ̆ (samsapȣ̆), ші чл: «Προξενητικὸν (τὸ), плata, saȣ̆ dpeптȣл miжлочitорȣлȣї (samsapȣлȣї). [ші

Προξενήτρια (ἡ), fem: ал лȣї προξενητής, miжлочitoape (прinч:) în къsnічірї, пецitoape.

Προξενία (ἡ) tpeaвa aцentȣлȣї, (Тȣрч:) капȣкехагїалікȣ̆; (пaptiк) osпitaлitate întpe doъ ораше, saȣ̆ орашȣ̆ ші пaptiкȣларȣ̆. [din

Πρόξενος (ὁ, ἡ), пріimitорȣ̆ în кasa sa кȣ osпitaлitate de stpeinȣ̆ ка пpietenȣ̆; (de ȣnde în цen:) inлesnitорȣ̆, къпȣitорȣ̆ de чева кȣїва; (fir: desпpe лȣкр:) пpiчinȣitорȣ̆. (кȣ цen:) «Πρόξενος σωτηρίας». Лкs: «Σιτία νόσων πρόξενα». Грг: || (sȣвst:) pîndȣitȣ̆ din пaptea орашȣлȣї sъȣ̆ a пpiimi кȣ osпitaлitate пе пȣвлічїї stpeinї (solї tpimiшї) aї алтȣї пpieteneskȣ̆ statȣ̆. 2) însъpчinatȣ̆ кȣ къȣtapea tpeвiлор, кîte алтȣ̆ statȣ̆, saȣ̆ пaptiкȣларȣ̆ ape în орашȣл sъȣ̆, konsȣлȣ̆, saȣ̆ aцentȣ̆, (Тȣрч:) капȣкехагїа; (în цen:) miжлочitорȣ̆, komisionapȣ̆, saȣ̆ векілȣ̆. 3) (ȣne-орї) пȣвлікȣ̆ stpeinȣ̆ пpiimitȣ̆ de oaspъtȣ̆ în орашȣ̆ пpiieteneskȣ̆, saȣ̆ aлiatȣ̆ кȣ ал лȣї. [πρὸ, ξένος].

Προ-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, ȣsȣкȣ̆ maї'nainte.

Προ-ξηροτριβέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpedisпȣїȣ̆ tpȣпȣл sпpe tъmъdȣipe пpin ȣskate fpeкъpї.

Προ-ξυράω -ῶ, вiit: -ήσω, pazȣ̆ (вapвъ, ші чл:) maї 'nainte.

Προ-ογκάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, sвїepȣ̆ maї 'nainte, saȣ̆ dînaintea кȣїва. [din

Προόδευσις, εως (ἡ), кълъtopipe înainte.

Προ-οδεύω, вiit: -εύσω, кълъtopeskȣ̆, mepгȣ̆ înainte; înaintezȣ̆.

Προοδηγὸς (ὁ, ἡ), кape sлȣжеште de кълъȣzȣ̆. || (sȣвst:) ='Οδηγός.

Προόδιος (ὁ, ἡ), statȣ̆ înainte în кaле; кълъtopitȣ̆ maї 'naїnte; (fir:) maї векїȣ̆, de maї 'nainte вenitȣ̆. [πρό, ὁδός].

Προ-οδοιπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кълъtopeskȣ̆ maї 'nainte (dekît aлцiї); saȣ̆ mepгȣ̆ ка кълъȣzȣ̆ înainte. [din

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ), кape кълъtopeште înainte de чеї-л-алцї конкълъtopї. || (sȣstв:) ='Οδοῦρος. [πρὸ, ὁδοιπόρος].

Προ-οδοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpeгъteskȣ̆ de maї 'nainte кaлea; (fir:) înлesneskȣ̆ miжлоачеле; daȣ̆ пpiчinъ; (кȣ цen:) пpeгъteskȣ̆, пpedisпȣїȣ̆. «Προοδοποιεῖν τῷ φόβῳ (πρὸς τὰς ὕστερον διατριβας)». Apst: (ȣne-орї кȣ ак: saȣ̆ цen: dip: ші dat: indip:). «Προοδοποιεῖν τινὶ τι saȣ̆ τινος». Лкs: a întpodȣче пе чinева în чева, a da eksemплȣ. || (nestp: saȣ̆ пas:) amȣ̆ disпosiцie, sîntȣ̆ aплекatȣ̆ ла чева. «Προοδοποιῶν πρὸς τὴν φθορὰν». Apst: sȣпȣsȣ̆.

Πρόοδος (ὁ, ἡ), кълъtopȣ̆ înainte. || (sȣвst:)=Πρόδρομος. [ші

Πρόοδος (ἡ), [πρὸ, ὁδός] mepцepe înainte; (fir:) înaintape, пpoгpesȣ̆. 2) (ȣne-орї)=Προέλευσις. «'Επὶ τῶν πυλώνων εἱστήκεσαν, τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες». Лȣч: (Такt:)eкskȣpsie, eкsпediцie, oшtinцъ.

Προόδους, ші Προόδων, οντος, (ὁ, ἡ), [πρὸ, ὀδοὺς, ші ὀδών] колцatȣ̆, чел кȣ dinцiї eшiцї 'nainte, saȣ̆ afaръ.

Πρόοιδα, вiit: προ-είσομαι, (прел: προῄδειν, ші чл:) штiȣ̆ de maї 'nainte чева. «Ἵνα προειδὼς ἐγχειρῇ τῷ ἔργῳ». Ksn: (se konf: кȣ προοράω).

Προ-οικειόω -ῶ, вiit: -ώσω, famiлiezȣ̆, înпpieteneskȣ̆, (ші miж:) atpaгȣ̆ în пaptea mea пе чinева de maї 'nainte.

Προ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, локȣїeskȣ̆ maї 'nainte.

Προοικία (ἡ), пapte de кasъ skoasъ maї afaръ (stpaшinъ ші чл:). [πρό, οἰκία].

Προ-οικοδομέω -ῶ, вift: -ήσω, клъdeskȣ̆ кasъ ші чл: maї 'nainte, saȣ̆ (кȣ цen:) dînaintea aлtia.

Προ-οικονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpeîntokmeskȣ̆, пpeгъteskȣ̆. [ші

Προοικονομία (ἡ), пpeîntokmipe, пpedisпȣnepe, пpeгъtipe. [ші

Προοικονομικός, ἡ, ὸν, foлositорȣ̆ ла пpeîntokmipe, saȣ̆ пpeгъtipe. [πρό, οἰκονόμος]. [de ȣnde.

Προοικονομικῶς, adв: în feлȣ̆, saȣ̆ кȣ кiпȣ̆ de пpeîntokmipe.

Προοιμιάζομαι, вiit: -άσομαι, (прinч: mȣs:) пpeлȣdezȣ̆ (daȣ̆ înчепȣtȣ̆ de) кîntape; (de ȣnde oвiч:) eкsпȣїȣ̆ чева ла înчепȣtȣл кȣвîntȣлȣї ка eksopdiȣ̆; (în цen;) faкȣ̆ înчепepe de.... [ші

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ̆ de, saȣ̆ foлositорȣ̆ ка eksopdiȣ̆. [din

Προοίμιον (τὸ), [πρό, οἶμος] (прinч:) кîntape пpeгъtitoape; (пpin întind:) imnȣ̆ înчепъtорȣ̆; (oвiч: fir:) înчепȣtȣ̆ de кȣвîntȣ̆ saȣ̆ de пoвestipe, eksopdiȣ̆ saȣ̆ пpoлoгȣ̆; (în цen:) înчепȣtȣ̆. [de ȣnde

Προοιμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ̆ de eksopdiȣ̆.

*

Πρόοιντο, a 3: îm: пеps: de nex: 2: miж: ал пoft: лъї προΐημι.

Προοιστὸς, ἡ, ὸν, [προφέρω] adъsъ, eksnъsъ înainte; пpefepitъ.

Προ-οιχνέω -ῶ, Iоn: în локъ de...

Προ-οίχομαι, biit: οιχήσομαι, mepгъ înainte; плекъ, mъ dъкъ maї 'nainte.

Προ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (nex: προωλίσθησα, ші 2: προώλισθον) алъnекъ (mъ пoтiкneskъ), ші казъ mai 'nainte.

Προ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (nex: προώλεσα, ші miж: 2: προωλόμην,, ші tp: de къ: în локъ de пpez: προόλωλα, ші чл:) пїepzъ, пръпъdeskъ, (mi miж:) пїepъ, mъ пръпъdeskъ maї 'nainte.

Προ-ομαλίζω, biit: -ίσω, ші Προ-ομαλύνω, biit: -υνῶ, netezeskъ чева, (ші fir:) лiniштeskъ, пoтoлeskъ maї 'nainte.

Προ-όμνυμι, biit: -ομόσω, ші -ομοῦμαι, (nex: προώμοσα, ші чл:) жъpъ maї 'nainte, saъ întîїъ, saъ dînaintea къїва (пpinч: лъї Dъmnezeъ, пe кape кїemъ ка пaтpoпъ ал жъpъmintелop меле).

Προ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înвoїeskъ (fъгъdъїeskъ) maї 'nainte. "Προωμολογημένα„ Лкs: înвoїeлї de maї 'nainte.

Προομοσία, (ἡ),=Προωμοσία.

Προ-ονειδίζω, biit: -ίσω, пoпoseзъ (neчinsteskъ) întîїъ, saъ maї 'nainte.

Προ-ονομάζω, biit: -άσω, nъmeskъ maї 'nainte.

Προ-οξύνω biit: -υνῶ, întъpîtъ întîїъ, saъ maї 'nainte; îndemnъ ла чева.

Προ-οπτάνω, плц: în локъ de προοράω.

Προ-οπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpirъ maї 'nainte.

Προοπτέος, α, ον, пosit: ал лъї προοράω.

Προόπτης, ου (ὁ), пpeвъzъtopъ, пpeînгpiжitopъ. [ші

Πρόοπτος (ὁ, ἡ), въzъtъ maї 'nainte, saъ dînaintea окiлop, statъ de fацъ, înвedepatъ (maї întpв: în кoнtpaк: προΰπτος). [προόπτομαι=προοράω].

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пъtepe, saъ îndemînъtate de a пpeвedea. [ші

Προορατός, ἡ, ὸν, пpeвъzъtъ, saъ пъtinчosъ de a se пpeвedea. [din

Προ-οράω -ῶ, biit: προ-όψομαι, (nex: προεῖδον, ші miж: προειδόμην, ші чл:) въzъ înainte saъ maї 'nainte, пpeвъzъ; (fir:) пpeкъnoskъ; (къ цen:) пpeînгpiжeskъ; (miж:) вагъ de seamъ, бъnъїeskъ.

Προ-ορθρίζω, biit: -ίσω, mъ deшteптъ (mînekъ) maї 'nainte de peвъpsatъл ziopiлop.

Προ-ορίζω, biit: -ίσω, xoтъpъskъ de maї 'nainte; (miж: лeц:) mъ fakъ stъпînъ пe o пpoпpietate (вezї ὅρος), dъпe чe maї întîї o воїъ пpeцъi. "Δισχιλίων προορίσω„. Dm: 2) (тлц:) пpexoтъpъskъ, пpedestinezъ пentpъ чева. [de ъnde.

Προορισμός, (ὁ), sъбst: вepв: пpeчed: (în toate însemn:).

Προ-ορμάω, -ῶ, biit: -ήσω, пopneskъ maї 'nainte; (nestpъm:) пъвълeskъ înainte, saъ (къ цen:) dinколо de чева. || (miж:) sîntъ гata a mъ пopni.

Προ-ορμίζω, biit: ίσω, вагъ кopaвia în пoptъ dînaintea къїва, saъ de maї 'nainte.

Προ-ορούω, biit: -ορούσω, mъ пopneskъ maї 'nainte. "Τοῦ λογισμοῦ—„. Tmst: maї 'nainte de a mъ гîndi.

Προ-ορύσσω (ττω), biit: -ύξω, sкoбeskъ, saпъ maї 'nainte.

Προ-ορχέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъкъ danцъл înainte, saъ dъnцezъ maї 'nainte. [de ъnde.

Προορχηστήρ, пoet:, ші Προορχηστής, οῦ (ὁ), tpъгъtopъ de danцъ înainte; (dъпe Tesaл:) înainte лъптъtopъ,=Πρόμαχος.

Πρόου, miж: nex: 2: de пopъnч: ал лъї προΐημι.

Πρόουρον (τὸ), вinъ sкъpsъ din лinъ maї 'nainte de кълкapea stpъгъpiлop, (aлt:) πρόχυμα.

Προούσιος (ὁ, ἡ), [πρό, οὐσία] eksistatъ maї 'nainte de fiinцa чeлop înfiinцate.

Προ-οφείλω, biit: οφειλήσω, sîntъ datopъ de maї 'nainte. «Προὐφείλω τι χρηστόν τῇ πόλει παραινέσαι». Apstf: (maї des: пas:) «Φόρος προοφειλόμενος». Ep: «Εὐεργεσίας προοφειλομένης». Tъч: „Μή μεγάλου τινος ὄντος, ὅ αὐτῷ προωφείλετο„. Dm: daкa nъ пъtimise maї 'nainte вpe ъnъ mape pъъ, пentpъ кape epa datopъ a'шї pesбъna.

Προοφθαλμὶς, ίδος (ἡ), întîїъл окїъ (mъгъpъ) de o noъъ віцъ. [πρὸ, ὀφθαλμὸς].

Προ-οχεύω, biit: -εύσω, înкaлiкъ (гoneskъ) maї 'nainte (despe вite).

Προοχή, (ἡ), maлъ, deaлъ. [προέχω].

Πρόοψις, εως (ἡ), [προόπτομαι] пpeвedepe. "Ἄνευ προόψεως.„ Tъч: пe пeпpeвъzъte.

Προπαγής, έος (ὁ, ἡ), înfiптъ aша, înкъt sъ fie eшitъ afapъ; saъ tape, вîptosъ, ші totъ de odatъ eшitъ afapъ. "Ὀφθαλμοὶ προπαγεῖς». Лъч: aї mъшteї. [προπήγνυμι].

Προπάθεια (ἡ), пpesimцipe de пatimъ (de воaлъ). [ші. [πρό, πάθος].

Προπάθημα (τὸ), пъtimipe de maї 'nainte.

Προπαιδεία (ἡ), înчепътоаре, прегътitoаре înвъцаре. [ші

Προπαίδευμα (τὸ), înвъцътъръ елементаръ (înчепътоаре) [din

Προ-παιδεύω, віit: -εύσω, прегътеskъ къ оаре-каре кънoштinцъ пентръ о віitoаре înвъцътъръ.

Προ-παίζω, віit: -παίξομαι, жокъ маї 'nainte; мъ прегътеskъ а кînta (къ вре ънъ înstръmîntъ).

Πρόπαις, αιδος (ὁ), (în Sпарta) копілъ de чінчї anї. 2) (дъпе Esix:) =Προαγωγὸς, (Търч:) пезевенгїъ.

Πρόπαλαι, adв: преа de мълтъ înainte. [πρὸ, πάλαι].

Προ-παλαιόω -ῶ, віit: -ώσω, лаsъ чева маї întîї а se înвекі. [din

Προπάλαιος (ὁ, ἡ), foapte векїъ. [πρὸ, παλαιός].

Προ-παλαίω, віit: -αίσω, мъ лъптъ întîї, saъ маї 'nainte.

Προπάλεια (ἡ), =Δαψίλεια. [din

Προπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -παλῶς, [πρὸ, πάλλω] = Προαλὴς, saъ Δαψιλής. «Γλῶττα («'Οφθαλμὸς)—». Плd: Fisiornm: «Τὸ γένειον προπαλέστερος». Плd:

Προπαππικὸς, ἡ, ον, stръmoшеskъ; (прin ърm:) foapte векїъ. [din

Πρόπαππος (ὁ), stръmoшъ. [πρὸ, πάππος].

Πρόπαρ, adв: поет: [πρὸ, παρά] (лок:) înainte; (saъ timп:) маї 'nainte; «Πρόπαρ θανούσας». Esxл: «Πρόπαρ ὅς ἀγεῖται στρατοῦ». Еър: =Προηγεῖται. 2) (ка преп: къ цен:) înainte, saъ în лъпгъ de чева. «Πρόπαρ αἰγιαλοῖο». Апл: (везї ші προπάροιθε).

Προ-παρα-βάλλω, віit: -βαλῶ, арънкъ маї'nainte, dînaintea къїва, saъ апроапе.

Προ-παρ-αγγέλλω, віit: -αγγελῶ, порънчеskъ, вesteskъ, fъгъdъїeskъ маї 'nainte.

Προ-παρα-δίδωμι, віit: -δώσω, (пех: προπαρέδωκα, ші чл:) predaъ, saъ тръdaъ маї 'nainte.

Προ-παρ-αινέω, ῶ, віit: -αινέσω, sfътъїeskъ, повъцъїeskъ маї 'nainte.

Προ-παρα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пех: προπαρέλαβον, ші чл:) пріimeskъ маї 'nainte.

Προ-παρα-λήγω, віit: -λήξω, sîntъ маї 'nainte de пенълtimъ (de silaва de лînгъ чеа de ла sfîршitъ). «Προπαραλήγουσα». Грам: silaва antепенълtimъ.

Προ-παρα-μυθέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sfътъїeskъ, saъ mînгїїъ маї 'nainte.

Προ-παρα-σημαίνω (ομαι), віit: -ανῶ, -οῦμαι, însemnezъ чева алътъреа de маї 'nainte ка грешitъ, saъ de обсервat; saъ преекспликъ прin алътърate însemnърї.

Προ-παρα-σκευάζω, віit: -άσω, прегътеskъ, saъ апровizionezъ маї 'nainte. [de ънde

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, folositоръ, контрібъіторъ-ла прегътіре. [de ънde

Προπαρασκευαστικῶς, adв: în кіпъ de прегътіре.

Προπαρασκευὴ (ἡ), прегътіре. [πρὸ, παρασκευή].

Προ-παρα-τάσσω [ττω], віit: -τάξω, пъїъ în рîndъ оastea маї 'nainte, saъ dînaintea вре ънъї локъ, saъ în fръntea връжмашълъї.

Προπαρατέλευτος (ὁ, ἡ), чел маї 'nainte de чел de лînгъ sfîршitъ. "'Η προπαρατέλευτος (se înц: συλλαβὴ)». Грам: = 'Η προπαραλήγουσα. [πρὸ, παρὰ, τελευτή].

Προ-παρα-τίθημι, віit: -παραθήσω, (пех: προπαρέθηκα, ші чл:) пъїъ чева маї 'nainte апроапе saъ dînaintea къїва; компарезъ (жъdікъ пъind алътъреа) чева маї 'nainte; (despре mînкърї) пъїъ маї întîї пе masъ.

Προ-παρ-εγγυάω -ῶ, віit: -ήσω, рекомandъ, daъ opdinъ маї 'nainte; asirъръ маї 'nainte прin кезъшіе; прefъгъdъїeskъ.

Προ-παρ-έχω, віit: -έξω, (пех: προπαρέσχον, ші між: προπαρεσχόμην, ші чл:) daъ маї 'nainte; прегътеskъ.

Προπάροιθε (θεν), поет: [πρὸ, πάροιθεν] adв: лок: înainte. «Προπάροιθε κιών». Іл: О. (saъ timп:) маї 'nainte. «Τὸν δ' 'Οδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν». Іл: К. 2) (ка преп: къ цен:) dînainte. «'Ηϊόνος (ὁμίλου) προπάροιθεν. Іл: В. Г. «Στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν». Іл: Z. «'Υμείων προπάροιθε μαχοίατο». Іл: Δ. «Πεσέειν προπάροιθε πολέων». Іл: Z. (ші ел:) «Δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε (se înц: δόμων) φυλάσσει». Es: «Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθεν». Od: О.

Προπαροξυντικὸς, ἡ, ὸν, овічнъitъ а акченta zічеріле ла antепенълtimъ. [din

Προ-παρ-οξύνω, віit: -υνῶ, ші

Προ-παρ-οξυτονέω -ῶ, віit: -ήσω, акченtezъ ла antепенълtimъ în sкріере saъ пронънцаре. || (пas:) sîntъ...

Προπαροξύτονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, παροξύτονος] (грам:) акченtatъ ла antепенълtimъ.

Προπαροξυτόνησις, εως (ἡ), [προπαροξυτονέω] акченtаре de zічере ла antепенълtimъ.

Προπαροξυτόνως, adв: къ акченїъ ла antепенълtimъ. [προπαροξύτονος].

Πρόπας, -πασα, -παν, noet: totъ, întpersъ, ғъръ екчепціе. «Νῆας τε προπάσας». Іл: B. (ші adверв:) «Πρόπαν ἦμαρ». Om: intp' o zi întpeagъ, =Πανημέριος. [πρὸ, πᾶς].

Προπαστὰς, άδος (ἡ), naptea kaseї de dînaintea saleї, saŭ a їatakъlъї (ънde овіч· se пъnea masa de mînkare). (πρὸ, παστὰς]. [de ънde

Προπάστιον (τὸ),=Προπαστὰς.

Προ-πάσχω, вііт: -πείσομαι, (nex: προέπαθον, ші προΰπαθον, ші чл:) пъtішeskъ ръъ, saŭ dobîndeskъ вine maї 'nainte.

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, stрътошeskъ. [din

Προπάτωρ, ορος (ὁ), stрътошъ; (în цеп:) чел dîntîї tatъ înчепъторъ) ал neamълъї; (îm:) «Προπάτορες». stрътошї. [πρό, πατήρ].

Προ-παύω, вііт: -παύσω, прекъртъ (ші між: înчetezъ) maї 'nainte.

Προ-πείθω, вііт: -πείσω, îndъплекъ maї 'nainte.

Πρόπειρα (ἡ), întîїa, saŭ чea de maї 'nainte черкаре. [πρὸ, πεῖρα]. [de ънde

Προ-πειράζω, ші Προ-πειράω -ῶ, ші (між: каре este ші maї întpeв:) άομαι -ῶμαι, вііт: άσω, -ομαι, (къ цеп: saŭ înf:) черкъ maї 'nainte.

Πρόπεμπτα, adв: къ чінчї зіле maї 'nainte. [πρὸ, πέμπτος].

Προπεμπτήριος, α, ον, къвепіїъ лa потпъ, saŭ paradъ. «Λόγος — ». Лкs: postitъ лa înгропъчіъне de moptъ,=Ἐπικήδειος. "Προπεμπτήρια (se înц: ієрá) церемоніѣ съвîршite лa înгропъчіъне de moptъ. [ші

Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, =Προπεμπτήριος. || «Προπεμπτικὸν (τὸ), dapъ, saŭ поетъ în чinstea ачелъїа, къръїа se faче papada. [din

Προ-πέμπω, вііт: -πέμψω, tpimiцъ înainte, saŭ maї 'nainte. «Προδρόμους προπέμψαντες». Ep; 2) (în цеп:) порneskъ, tpimiцъ пе чіневе ънdева. «Πρὸ μ' ἔπεμψ' Ἀγαμέμνων παῖδά σοι ἀγέμεν». Іл: A. 3) (овіч:) însoцeskъ, петрекъ пе чінева пентрь чinste saŭ sirъpaцъ плекînd ънdева; saŭ петрекъ moptъ (прінч: къ paradъ) лa îmmopmîntape. «Ἀπιόντα δ' αὐτὸν προΰπεμπον ἅπαντες». Ksn: «Ποίαν νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς προΰπεμψαν». Ksn: «Ἀρτάβαζος δὲ ἔχων ἐξ μυριάδας στρατοῦ προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου„. Ep: (ші між:) «Τὸν προσιόντα προὐπέμπετο». Ksn:

Προπένθερος, (ὁ), tatъ ал sокрълъї къїва. [πρὸ, πενθερὸς].

Προπεπηγώς, υῖα, ὸς, (къ însem: пав:) tpe: de къ: de naptч: ал лъї προπήγνυμι.

Προπέπομαι, пав: tpe: de къ: ал лъї προπίνω.

Προπεπονθώς, υῖα, ός, tpe: de къ: denaptч: ал лъї προπάσχω.

Προπὲπυσμαι, tpe: de къ: ал лъї προπυνθάνομαι.

Προπέπωκα, акt: tpe: de къ: ал лъї προπίνω.

Про-перi-елíссω, вііт: -ελίξω, înғъшъръ maї 'nainte înпрежър.

Про-перi-каθαίρω, вііт; -αρῶ, къръцъ întîї п' înпрежър.

Προπερισπασμός (ὁ), sъвst: ал лъї...

Про-перi-спάω, -ῶ, вііт: -άσω, пъїъ toпъ de чіркопғлексъ лa пепълtimъ. „Προπερισπώμενον". Грат: зічере къ чіркопғлексъ лa пепълtimъ. [de ънde

Προπερισπωμένως, adв: къ чіркопғлексъ лa пепълtimъ.

Про-перi-χαράσσω (ττω), вііт: -άξω, кръпъ скобeskъ, (Грапц:) гравezъ întîї п'înпрежър.

Προ-перонάω -ῶ, вііт: -ήσω, înкeїъ (къ копкъ) dînainte, saŭ maї 'nainte.

Προπέρυσι (σιν), adв: timп: anъцърцъ, акъm doї anї. [πρὸ, πέρυσι].

Προ-πέσσω (-πέττω, ші -πέπτω), вііт: πέψω, кокъ, saŭ mistъїeskъ maї 'nainte.

Προπεσὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: ал лъї προπίπτω.

Προ-πετάννυμι, вііт: -πετάσω, întinzъ чева dînaintea къїва. [de ънde

Προπέτασμα (τὸ), = Παραπέτασμα, чова întinsъ (ка о перdea) dînainte.

Προπέτεια (ἡ), овръznічіе, dîржіе, непрегîndіtъ порnipe (прінч: în ворвіре). [ші

Προπετεύομαι, вііт: -εύσομαι, шъ портъ (în fanіъ, saŭ ворвъ) овръznічеште [din

Προπετὴς, έος (ὁ, ἡ), [πρὸ, πίπτω] къzзtъ, saŭ slînd съ kazъ къ faца în жos; повîрnitъ înainte; съpitъ, emitъ afaръ; «Ἀπὸ γε μὴν τοῦ στέρνου ὁ αὐχὴν τοῦ ἵππου μή, ὥσπερ κάπρου, προπετὴς πεφύκοι, ἀλλ' ὥσπερ ἀλεκτρυόνος ὀρθός». Ksn: «Τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο». Al: «Προπετὴς τῷ βάρει». Sяid: «Προπετεῖς ὀφθαλμοὶ». Гал: «Κεῖται προπετὲς». Sof: «Κλῆρος προπετής». Pind: emitъ întîїъ, saŭ maї 'nainte. «Ἁρμονία προπετής». D: Ал: dзіче. (ші къ ак: къ преп:). «Προπετὴς ἐπὶ τὰ ἔξω» Ал: Afp: «Τύμβου προπετῆ». Eзр: 2) (fir: къ ак: къ преп:) аплекатъ къtре чева, foapte порnitъ къ воінца лa чева; (în цеп: ғъръ kazъ) пъвалнікъ, fзріosъ; (прінч:) овра-

znikŭ (ла ворвъ); (med:) аплекатŭ ла deшертаре de пînteче. «Προπετὴς πολιὰς ἐπὶ χαίτας». Еѹр: а înчепѹт а 'ї se алві пърѹл. «Еѹр: «Προπετὴς εἰς χεῖρα». Fчлd: «Προπετὴς πρὸς τὰς ἡδονὰς». Плт: «Οὐ πάνυ προπετεῖς ἦσαν εἰς τὸ ἰέναι,,. Ksn: Προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι». Ksn: (ші кѹ dat:) «Προπετὴς γλώσσῃ,,. Епігр: =Πρόγλωσσος. (ші абсол:) «Γέλως —». Iskp: «Μειράκια λαμυρὰ καὶ προπετῆ». Пл: «Οἱ θρασεῖς προπετεῖς». Apst: «Τὸ προπετὲς καὶ θρασὺ». Epd: [de ѹnde

Προπετῶς, adв: кѹ їѹte порnipe înainte; обръzniчеште. «Ὡς μὴ προπετῶς εἰς τὸ κάταντες ὁ ἵππος φέρηται». Ksn: Προπετῶς φέρεσθαι ἐς αὐτὴν (τὴν τυραννίδα)». Ksn: «Ἐπήρετο προπετῶς, ὡς ἄν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων». Ksn:

Προπέφανται, а 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кѹ: ал лѹї προφαίνω.

Προπεφραδμένος, η, ον, поет: пas: tpe: de кѹ: ал лѹї προφράζομαι.

Προ-πήγνυμι, віit: -πήξω, înfirŭ, saŭ înкегŭ maї 'nainte.

Προ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, sъpŭ maї 'nainte, saŭ înainte. [de ѹnde

Προπήδησις, εως (ἡ), sъpipe maї 'nainte.

Προ-πηλακίζω, віit: -ίσω,(dѹпе ziч:) арѹnкŭ în faцъ пороїŭ; (обіч: fir:) окъръsкŭ, neчinsteskŭ. (вezї ші διασύρω). [de ѹnde

Προπηλάκισις, εως (ἡ), ші Προπηλακισμὸς (ὁ), окъpîpe, neчinstipe. [ші

Προπηλακιστικὸς, ὴ, ὸν, deпpinsŭ, saŭ кontpiвѹitopŭ a neчinsti. [de ѹnde

Προπηλακιστικῶς, adв: кѹ кіпŭ neчinstitopŭ, кѹ desпpeцѹipe.

Προπήχιον (τὸ), osѹл чел maї mape din челе doъ але брацѹлѹї de жos. (вezї ші προκνήμιον, ші παραπήχιον). [πρό, πῆχυς].

Προ-πίνω, віit: -πίομαι, (nex: προέπιον, ші προὔπιον, ші чл:) беаŭ maї 'nainte dekît алтѹл, ші 'ї daŭ пе ѹрmъ пахарѹл, ка sъ беа ачела ръmъшіца, (ка ла noї) беаŭ în sъnъtatea кѹїва; (пpin întînd:) ofepŭ, dъpѹіeskŭ (fiind къ обічнѹїаŭ ѹne-opї a ші dъpѹі пахарѹл, вezї Пind: Ол: Z. ла înчепѹтŭ); (de ѹnde fir:) tpъdaŭ, жeptfeskŭ. "Φιλοτησίαν προπίνειν τινί,,. Лкs: "Προπίνω τοῖς ἀνδράσι τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἀποθανοῦσι». Пл: «Ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς». Dm: (ші fir:). «Τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες Φιλίππῳ». Dш: (ші пas:). «Ἀδίκως εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προποθεὶς». Dm: жeptfitŭ. «Προπέποται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς τὰ τῆς πόλεως πράγματα». Dm: s'aŭ жeptfit.

Προ-πιπίσκω, віit: -πίσω, daŭ кѹїва sъ беа (пpinч: doktopie) maї 'nainte.

Προ-πιπράσκω, віtt: -περάσω, вînzŭ întîїŭ, saŭ maї 'nainte.

Προ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (nex: προέπεσον, ші προὔπεσον, ші чл:) kazŭ, saŭ mъ повîpneskŭ înainte. «Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον». Od: M. (ші în пaptч:). «Προπεπτωκὼς». eшitŭ, sъpitŭ afaръ (вezї ші προνεύω). 2) (fir:) kazŭ, mъ asвîpлŭ afaръ, mъ абатŭ. «Προέπεσον πλημμελῆσαι». M. Ant: 3)= (ші se konf. кѹ) Προσπίπτω.

Προ-πιστεύω, віit: -εύσω, крezŭ, saŭ mъ înкрezŭ maї 'nainte.

Προ-πιτνέω, ші Προ-πίτνω, поет; în локŭ de προπίπτω.

Πρόπλασμα (τὸ), плъsmѹitѹpa, че maї 'nainte fopmeazъ statѹapѹл de черкаре, saŭ ка modeлŭ de лѹкрѹл sъŭ. [πρὸ, πλάσσω].

Προ-πλέω, віit: -πλεύσομαι, плѹteskŭ maї 'nainte, saŭ înainte. [de ѹnde

Πρόπλοος -ους (ὁ, ἡ), чел че плѹteште înainte, saŭ maї 'nainte de кît алцїї.

Προ-πλύνω, віit: -πλυνῶ, sпълŭ maї 'nainte.

Προ-πλώω, lon: în локŭ de προπλέω.

Προπνιγεῖον (τὸ), пaptea въїї de dînaintea камереї înnекътоаре кѹ кълdѹpa sa чеа mape. [πρὸ, πνίγω].

Προποδηγέτης, ου (ὁ), ші Προποδηγέτις, ιδος (ἡ), поет: în локŭ de...

Προποδηγὸς (ὁ, ἡ), mepгътopŭ înainte ка кълъѹzŭ. [πρὸ, ποῦς, ἡγοῦμαι].

Προ-ποδίζω, віit: -ίσω, поет: înaintezŭ кѹ пічорѹл кîte пѹцinŭ. [de ѹnde

Προποδισμὸς (ὁ), înaintape кîte пѹцinŭ кѹ пasѹл.

Προποδὼν (în локŭ de πρὸ ποδῶν), adв: лок: dînaintea пічоарелор; (пpin întind:) foapte апроапе; (timп:) акѹm, întp'aчestŭ minѹtŭ.

Προποθείς, εῖσα, έν, пas: nex: de пaptч: ал лѹї προπίνω.

Προ-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ чева de maї 'nainte, прегътeskŭ.

Προ-πολεμέω -ῶ, віit: -ήσω; mъ pesвоїeskŭ maї 'nainte, saŭ dînaintea (sпpe апъpapea) кѹїва. [de ѹnde

Προπολεμητήριον (τὸ), препъzitoape a ръsвoitopiлop,=Προμαχὼν (tѹpnŭ de апъpape, tъpie, ші чл:).

Προπολέμιος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ tpe-ѹїe a se faче maї 'nainte пentpѹ pesвоїŭ. [πρὸ, πόλεμος].

Προπόλεος (ὁ, ἡ), каре stъ dînaintea орашѫлѫї [πρὸ, πόλις].

Προπόλευμα (τὸ). поет: треабъ de слѫжіторѫ, слѫжбъ. din

Προ-πολεύω, віit: -εύσω, ші

Προ-πολέω, -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) sîntѫ слѫжіторѫ (прінч: de zeѫ); (прін întind:) проорочеskѫ. (de ѫnde) "Φωνή προπολουμένη». Ах: Tat: ал ораколѫлѫї.

Προπόλιος (ὁ, ἡ), кърѫntѫ маї 'nainte de вîрstъ. 2)=(saѫ греш: în локѫ de) Προπόλεος. [πρό, πολιὸς]. [de ѫnde

Προ-πολιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѫ пе чінева ші пас: мъ fакѫ) кърѫntѫ маї 'nainte de време.

Πρόπολις, εως (ἡ), партеа de dînaintea орашѫлѫї, = Προάστεια. 2) (fir:) ѫnѫ felѫ de чеаръ, saѫ гомѫ, кѫ каре suoïesk întîї алвінеле гъѫреле ѫлеелор. [πρὸ, πόλις].

Προ-πολιτεύομαι, віit: -εύσομαι, каѫtѫ требіле орашѫлѫї, saѫ але statѫлѫї маї 'nainte (кѫ ɥen: de кît алтѫ чінева); пречеdѫ, saѫ мъ преferѫ dekît алцї політічї бърбацї.

Πρόπολος (ὁ, ἡ), [πρὸ, πολέω] îndeletnічitѫ, saѫ мергъторѫ înaintea алтѫїа; (прін întind:) слѫжіторѫ (прінч:) de zeitate, преotѫ, îngріжіторѫ de темплѫ; (поет: întр' алтъ акчепціе) întîїашѫ.

Πρόπομα (τὸ), înainte-бъѫtѫръ; (партік:) вінѫл прегътitѫ ші бъѫtѫ маї 'nainte de прînzѫ (saѫ ла прегѫstape) спре întъръtapea пofteї de mînкаре (ка акѫт ракіѫл). [προπίνω].

Προπομπεία (ἡ), мерцере înainte ла парade; saѫ ешіре кѫ парadъ. 2) dрептѫл de a мерце înainte ла парade. [din

Προ-πομπεύω, віit: -εύσω, мергѫ înainte întр' о парadъ. 2) înaintezѫ, saѫ мъ adѫкѫ кѫ помпъ. [din

Προπομπὴ (ἡ), însoціре, eskoртape, saѫ петречере de чінste în помпъ (акт: saѫ пас:); ешіре, мерцере кѫ помпъ; dѫчере de мортѫ ла îmmoрmîntape; (прін întînd:) sѫita парadeї, (Тѫрч:) алаїѫ. [ші

Προπομπία (ἡ), = Προπομπεία. 2) întîїа пosiцie întр' о помпъ, saѫ пърadъ. [ші

Προπόμπιος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ ла (fъкѫtѫ пentрѫ) помпъ. «Τιμὴ — ». Грг: [ші

Προπομπὸς (ὁ, ἡ), însoціторѫ de чінева спре чінste, saѫ sirѫранцъ; мергъторѫ înainte în, saѫ пentрѫ парadъ. [προπέμπω].

Προ-πονέω -ῶ, віit: -ήσω, osteneskѫ, saѫ съвîршеskѫ, dobîndeskѫ чева кѫ osteneaлъ маї 'nainte. 2) овоseskѫ маї 'nainte. 3) (кѫ ɥen:) osteneskѫ маї 'nainte de, saѫ пentрѫ чінева.

Προποντὶς, ίδος (ἡ), мареа de dînaintea Понтѫлѫї Еѫksinѫ, (обшт:) мареа de Мармара. [πρὸ, Πόντος].

Προπορεία (ἡ), мерцере, saѫ кълъторіре маї 'nainte. 2) армія, каре мерце înainte, (Франц:) avant-garde. [din

Προ-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, мъ dѫкѫ (ші foapte рар stръm: порneskѫ пе чінева) înainte; (кѫ ɥen:) мергѫ înaintea кѫїва.

Προ-πορίζω, віit: -ίσω, къпѫїeskѫ (ші між: мъ къпътѫїeskѫ de) чева маї 'nainte.

Προπορεῖν, de ла хот: προέπορον, ші προὔπορον) поет: пех: 2 de înf: ал лѫї προπορίζω.

Πρόποσις, εως (ἡ), вере (маї 'nainte) în сънътatea кѫїва, (Енгл:) toastѫ. [ші

Προπότης, ου (ὁ), чел че беа (маї 'nainte) în сънътatea кѫїва. [προπίνω].

Προ-ποτίζω, віit: -ίσω, daѫ кѫїва съ беа маї 'nainte (прінч: doктopie de препазъ). [de ѫnde

Προπότισμα (τὸ), doктopia, че se dъ кѫїва а беа маї 'nainte ка препъzitoape. [ші

Προποτισμὸς (ὁ), dape de бъѫt doктopie маї 'nainte спре препазъ. 2)=Προπότισμα.

Πρόπους, οδος (ὁ, ἡ), маре în пічоаре. ‖ (sѫбst:) о konsteлаціе ла марцінеа пічорѫлѫї stînгѫ ал челѫї dîntîї din цеменї. ‖ (îm:) пърціле de dînainte але пічоарелор; saѫ пічоареле de dînainte. 2) (fir:) деалѫрї ешіте afaръ în поалеле мѫнтелѫї. 3) (паѫt:) гроаsо otroane (вezї ποῦς), каре слѫжеsк ла întoарчереа пînzелор коръвіі. [πρὸ, ποῦς].

Προ-πράσσω (ττω), віit: -πράξω, лѫкрezѫ, saѫ stрînгѫ банї маї 'nainte.

Προπρατὴρ, ші Προπράτης, ου, ші Προπράτωρ, ορος (ὁ), =Προπώλης. [προπιπράσκω].

Προπρεὼν, ῶνος (ὁ), поет: = Προπρηνής; ші (fir:) порnitѫ кѫ воînцъ ла чева.

Προπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: плекатѫ спре înainte.

Προπρὸ, поет: în înteц: însemn: de πρὸ, преп: saѫ adв: (маї întреб: în челе комп:) foapte (кѫ totѫл) înainte. Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι ἰνδάλλετο πάντα». Апл:

Προπρο-βιάζομαι, віit: -άσομαι, поет:=(în înteц:) Προβιάζομαι.

Προπρο-θέω, віit: -θεύσομαι, поет:=(în înteц:) Προθέω.

Προπρο-καλύπτω, віit: -ύψω, поет:=(în înteц:) Προκαλύπτω.

Προπροκαταΐγδην, adв. поеt: кȣ mape порnipe în жos, saȣ înainte. (вezĭ καταΐγδην).

Προπρο-κυλίνδομαι, поеt: = (în înteц:) Προκυλινδέομαι.

Προπρο-τιταίνω, поеt: = (în înteц:) Προτείνω

Πρόπρυμνα, adв: поеt: (din neîntp: πρόπρυμνος) кȣfȣndat кȣ пȣпъ кȣ totȣ, (ad:) fъръ пъdeжde de mîntȣipe; (de ȣnde fir: în цen:) кȣ totȣл în прimeжdie. [πρὸ, πρύμνη].

Πρόπταισμα (τὸ), potiknipe; nenopoчipe întîmплatъ maĭ 'nainte. [din

Προ-πταίω, вiit: -πταίσω, mъ potikneskȣ (грешeskȣ, neisбȣteskȣ) de maĭ 'nainte.

Προπτόρθιον (τὸ), вîpfȣл влъstapȣлȣĭ. [πρὸ, πτόρθος].

Προ-πτύω, вiit: -πτύσω, skȣĭnȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte.

Πρόπτωσις, εως (ἡ), къdepe înainte; (fir:) întindepe (порnipe, аплекаре) кътре чева (вezĭ ші προπέτεια); (med:) ешipea dosȣлȣĭ ші чл:; вътъmътȣръ. «'Οφθαλμοῦ—». Гал: ешipea окĭȣлȣĭ din вре о ловitȣръ saȣ sȣгрȣmътȣръ ші алte прiчinĭ. [ші

Προπτωτικὸς, ἡ, ὸν, din natȣръ пъвалпiкȣ, ĭȣte порnitȣ, fȣpiosȣ. [ші

Πρόπτωτος (ὁ, ἡ), къzȣtȣ, saȣ ешitȣ afaръ înainte. [προπίπτω].

Προπύλαιος (ὁ, ἡ), чел de dînaintea порцiĭ. || (sȣбst:) Προπύλαιον, (ші îm:) Προπύλαια, întpeaoa în temплȣ, чetate, палatȣ, ші чл: [ші

Προπυλὶς, ίδος (ἡ), ші

Πρόπυλον (τὸ), = Προπύλαιον; (поеt: прin întind:) temплȣ, палatȣ. [πρὸ, πύλη].

Προ-πυνθάνομαι, вiit: -πεύσομαι, întpeбȣ, saȣ afлȣ maĭ 'nainte.

Προπύργιον (τὸ), tȣpnȣ skosȣ afaръ sпре апъраре, = Προμαχών. [прinч: dim: ал лȣĭ...

Πρόπυργος (ὁ, ἡ), поеt: fъкȣtȣ dînaintea (în faвoapea) tȣpnȣлȣĭ. «Θυσία —». Esхл: пentpȣ mîntȣipea орашȣлȣĭ. || (sȣбst:) Πρόπυργον (τὸ), = Προπύργιον. [πρὸ, πύργος].

Προ-πυρεταίνω, вiit; -ανῶ, amȣ (пътimeskȣ de) fepбinцeaлъ maĭ 'nainte.

Προ-πυράω -ῶ, вiit: -άσω, întîĭ înfepбîntȣ (порneskȣ doktopeшte asȣdape).

Προ-πυρόω -ῶ, вiit: ώσω, întîĭ doгopeskȣ чева ла fokȣ.

Πρόπυστος (ὁ, ἡ), domipitȣ desпре чева saȣ кȣnoskȣtȣ de maĭ 'nainte. [προπυνθάνομαι].

Προπωγώνιον (τὸ), къпътîĭȣл, saȣ чеĭ dîntîĭ перĭ aĭ барбеĭ. [πρὸ, πώγων].

Προ-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzȣ, saȣ pevînzȣ ка. . .

Προπώλης, ου (ὁ), întîĭȣ pevînzъtopȣ de o mapfъ кȣmпъpatъ de ла întîĭa mînъ de dînsȣл; (ȣne opĭ) miжлочitopȣ de вînzape (samsapȣ).

Προπωλητὴς, οῦ (ὁ), Епгр: = Προπώλης. [προπωλέω].

Πρόραχοι (οἱ), [πρὸ, ῥαχία] stînчĭ întinse afaръ de ла цъpmȣ (maĭ кȣ sea: sȣбt апъ).

Προ-ρέω, вiit: -ρεύσομαι, поеt: în локȣ de προῤῥέω.

Προ-ροφάνω, saȣ Προ-ροφάω (-έω) -ῶ, вiit. ήσω, sopбȣ maĭ 'nainte.

Προῤ-ῥαίνω, вiit: -ῥανῶ, stpoпeskȣ maĭ 'nainte, saȣ dînainte.

Προῤ-ῥαντίζω, вiit: -ίσω, = Προῤῥαίνω.

Προῤ ῥέω, вiit: -ῥυήσομαι, кȣргȣ, mъ въpsȣ înainte. «'Εκ πέτρης προρέει». Es: 2) поеt: (stpъm:) въpsȣ afaръ. «Ποταμός ὕδωρ προρέων». Opf:

Προῤ-ῥήγνυμι, вiit: -ῥήξω, pȣпȣ (ші пas: mъ pȣпȣ, mъ sпapгȣ) dînainte, saȣ înainte.

Προῤῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: пex: 1: (пргл:) de партч: ал лȣĭ προλέγω.

Πρόῤῥημα (τὸ), прezisъ, проорочie. 2) = кȣ..

Πρόῤῥησις, εως (ἡ), прeziчepe, проорочipe; порȣnкъ прехotъpîtoape. [ші

Προῤῥητέος, α, ον, posit: nepeг: ал лȣĭ προλέγω. [ші

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, копpinzъtopȣ de проорочie, проорочeskȣ. [ші

Πρόῤῥητος (ὁ, ἡ), прezisȣ, проорочitȣ. [προέῤῥημαι, neîntpв; tpe: de кȣ: пas:].

Πρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), skosȣ din ръdъчinъ. || (neȣt:) Πρόῤῥιζον, ші (îm:) Πρόῤῥιζα, adв: din ръdъчinъ; (fir:) кȣ totȣл. [πρὸ, ῥίζα].

Προῤ-ῥίπτω, вiit: -ῥίψω, asвîpлȣ afaръ, saȣ apȣnкȣ dînainte; (прin întind) лепъdȣ кȣ desпpeцȣ.

Προῤ-ῥοφάνω (-ῥοφάω, -έω -ῶ), вiit: -ήσω, = Προροφάνω, ші чл:

Προῤ-ῥυθμίζω, вiit: -ίσω, taktezȣ, întokmeskȣ maĭ 'nainte.

Πρόῤῥυμος (ὁ, ἡ), кȣргъtopȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte (вezĭ ші πρόουρος). [πρὸ, ῥῦμα în локȣ de ῥεῦμα].

Πρὸς [πρὸ], преп: se акоapdъ кȣ цen: dat: ші ак:, ші însemn: în sint: кȣ цen: 1) локȣ, saȣ пaptea, dела каре вine, saȣ провine, saȣ în рапоpтȣ кȣ каре stъ, saȣ se îndpeпteazъ чева. «Δύο δέ τε θύραι εἰσὶν, αἱ μὲν πρὸς βορέαο, αἱ δὲ πρὸς νότου». Od: N. «Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θαλάσσης». Ep: 'Ενταῦθα πρὸς ἡλίου δυσμέων ἐστι αἰγιαλὸς». Ep: (ші кȣ ак: ші totdeodatъ кȣ цen:). «'Εδίωκον πρὸς ἠῶ τε καὶ

τοῦ Ταναΐδος». Ep: (ші despre nepsː) «Πρὸς Θεοῦ τἀγαθά». Лкs: «Πρὸς Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοι τε πτωχοί τε». Od: Z. (ші firː) «Πρὸς πατρὸς (μητρὸς)». Лкs: = Πατρόθεν, Μητρόθεν. «Καὶ τὰ πρὸς πατρὸς ἀστὸς καὶ τὰ πρὸς μητρὸς». Dm: «Πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν, καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν». Dm: (ші în nepifpː). «Οἱ πρὸς αἵματος φύσιν». Sof: pădele. (de ende 2) prieinъ motivalъ. «Αἴσχε'ἀκούω πρός Τρώων». Il: Z. «Τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες». Od: A. «Καλὸν κἀγαθόν πρὸς πάντων ἐπονομαζόμενον». Ksn: «'Επαίνου τεύξεται πρός γ' ἐμοῦ». Sof: «'Ενδοξοτάτη εἶναι πρὸς τῶν πόλεων». Ksn: «Κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβε». Ep: «Μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ». Ep: «Τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηίης». Ep: 'Η δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερή ἐστι γινωσκομένη» Ep: «Οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων». Ep: «Θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ»; Esp: «Πρὸς τοῦ πάθους». Гал: «Πρὸς τῆς δε τῆς γυναικὸς». Sof: (ші în paral:) «Πρὸς τῶν πνεόντων οὐδενὸς θανεῖν ὕπο». Sof: 3) partea, că care (în faboреa kъріa) este vinева, să se faче чева. «Πρὸς ἡμέων ἐστί». Ep: «Πρὸς ἡμέων γίγνεται». Ep: «Πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθεις». Esp: (de ende 4) cuviinчosъ. «Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ». Sof: «Οὐ πρὸς τῆς ἡμετέρας δόξης τάδε». Tєч: (ші în nepifpː). «Πρὸς θυμοῦ («Πρὸς τρόπου) εἶναί τινι». Лкs: potrivitъ, dвne inima sa. 5) dinainte (prinч: despre жерътвіntъ, мърtвie, ші чл:). «Μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν, πρός τε ἀνθρώπων». Il: A. «Δρῶμεν δὲ ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν οὔτε πρὸς ἀνθρώπων. Tєч: (ші mai des). «Πρὸς Διός». «Πρὸς Θεῶν». Лкs: «Τοῦτον, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, τίποτε καὶ καλέσαι χρή»; Ksn: 6) (în nepifp: în локъ de adвː) кіпъ. «Πρὸς ὀνείδους ποιεῖσθαι (λαμβάνειν) τι». Лкs: «Πρὸς δίκης». Sof: în локъ de δικαίως. || (lap кв datː) локъ să anpoape. «Τὴν δὲ προτί οἱ εἶλε πατήρ». Il: Φ. «Πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται». Od: E. «Πρὸς τῇ γῇ». Tєч: (ші mai des). «Γίνεσθαι, să εἶναι πρός τινι». Лкs: a se îndeletniчi. "Οταν ἔτη τρία πρὸς τοῖς μαθήμασι γένωνται». Apst: «'Ην πρὸς αὐτῷ σιωπῇ καθήμενος». Пл: (ші în nepifpː). «Οἱ πρὸς ταῖς κύλιξιν». Epd: topnътopiї de вinъ. 2) d' asвпра кыва. «Μητρὸς πστὶ γούνασι χεῖρας βάλλειν». Od: Z. «Νήπια βαλλόμενα προτὶ γαίῃ». Il: X. 3) adaosъ "Πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς». Пл: «Πρὸς τοῖς εἰρημένοις». Лкs: «Πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν». Fав: «Πρὸς τούτοις». Ep: (ші кв întrepъnere de чева). «Καὶ πρὸς ἔτι τούτοις». Ep: «Πρὸς τούτοις ἔτι». Dm: (ші în пleonasmъ). «Πρὸς ἐπὶ τούτοις». Apstf: || (lap кв акː) локъ, să direkцie în вре o parte. «Εἶμι πρὸς "Ολυμπον». Il: A. 'Αφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν». Apstf: «Κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν». Il: Θ: «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανῷ». Skp: «'Ακτὴ πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη». Ep: «Οἰκημένον πρὸς ἀνατολὰς». Ep: «Κέεται δὲ πρὸς βορῆν τε καὶ νότον». Ep: (ші firː). «Οὐκ οἵους τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον». Ep: «"Ετοιμοι πρὸς τοὺς κινδύνους». Apst: «Πρὸς ἀρετὴν ἄγειν ἀνθρώπους». Ksn: 2) înpotivъ (propː ші firː). «Βεβλήκει πρὸς στῆθος». Il: Δ. «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Skp: «"Αφρων, ὃς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονα ἀντιφερίζειν». Es: «'Οππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι». Il: P. înpotiva воinцeї лиї Dвmnezeъ. «Ποιεῖ πρὸς φάρμακα θανάσιμα». Dskp: лвкreazъ înpotiva лор. «Πρὸς δυσωδίαν στόματος διαμασσᾶται». Dskp 3) raportъ. «Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς». Skp: «Εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν». Il: A. "Ωρμησε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν». Od: Ξ. «'Υπισχνουμένη πρὸς τοὺς θεοὺς». Ksn: (bezї кв цen: 5). «Τοῖς ἐμπόροις κελεύει ὁ νόμος εἶναι τὰς δίκας πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: «Οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν». Dm: 4) (în цen:) реlaцie, să or че felъ de коmвnikaцie. «'Ηδέως εἶχε πρὸς ἅπαντας». Iskp: «Αἱ πρὸς βασιλέα συνθῆκαι». Iskp: «Συγγραφῆς σοι κειμένης πρὸς ἐμέ„. Dm: «'Η πρὸς ὑμᾶς φιλία». Лкs: «Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς». Лкs: "Οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ». Dm: «Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει». Skp: «Σκεψάμενον πρὸς ἑαυτὸν„. Лкs: «Βούλει πρός με παῖσαι»; Apstf: «'Αμείβειν ὅπλα πρὸς τινα„. Il: Z. «'Ενείματο πρὸς τὸν ἀδελφὸν„. Dm: (ші în înpotivitate). «Διατετείχισται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον„. Лєч: «Δίκην πρὸς αὐτὸν εἰληχώς. Dm: 5) kомпарацie. "Ποῖός τις δοκεῖ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα»; Ep: «"Εργα λόγου μείζω παρέχεται ἡ Αἴγυπτος πρὸς πᾶσαν χώρην». Ep. «Μή με κατονοσθῆς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας„. Ep: "Τὰ μὲν ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτα„. Пл: «Οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους». Tєч: «Πρὸ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως». Пл: «Τὰ πολλὰ καὶ τὰ ἱκανὰ πρὸς τὰς χρήσεις κρίνεται».

Ksn: (saă 6) пропорџіе. «Πωλεῖται δὶς πρὸς ἀργύριον». Tfp: «Ὅπερ αἰώρα πρὸς γυμνάσιὸν ἐστι, τοῦτο πρὸς διάλεξιν ἀνάγνωσις». Пл: «Πρὸς τὸ προσῆκον ἑκάστῳ». Iskp: «Πρὸς ἀρετὴν τὰς τιμὰς νέμειν». Пл: «Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως„. Пл: "Πρὸς τὴν παροῦσαν ἀρρωστίαν„. Tвч: «Πρὸς τὰ πυνθάνομαι». Ep: dвпе челе че авză. «Πρὸς τὸ παρὸν„. Лкs: de окamdatъ. 7) кіпă (în локă de κατὰ, saă în nepîfp: în локă de adв:). «Πρὸς ἀκρίβειαν (βίαν, εὐσέβειαν, ἡδονὴν, ші чл:)„. în локă de ἀκριβῶς, βιαίως, εὐσεβῶς, ἡδέως, ші чл: "Πρὸς τὸ καρτερὸν în локă de καρτερῶς. "Μὴ' ἐκείνου πρὸς χάριν, μητ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσατε», Dm: "Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Пл: (aiчĭ se dedвк ші fp:). «Πρὸς αὐλὸν ᾄδειν (ὀρχεῖσθαι)„. Ksn: «Πρὸς ὀρθὴν (ὀρθὰς ἄγειν». Лкs: (se înџ: γραμμήν) în linie dpeantъ. «Πρὸς τὸ πνεῦμα πέτονται». Apst: dвпе bîntă. «Πρὸς καιρόν». "Ηρὸς βραχὺ ὀλίγον), ші чл:». 8) prічінъ (saă pesвлtatibъ), ad: вкопă. «Πρὸς ἐπίδειξιν». Лкs: «Πρὸς τί με ταῦτα ἐρωτᾷς»; Ksn: (saă motivалъ) "Πρὸς ταῦτα δείσας». Ep: «Πρὸς ταῦτα τόδε ποιῆσαι„. ші "Πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην». Ep: "Συνεταράχθησαν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός». Пл: «Πρὸς οὐδὲν θυμούμενος». Sof: 9) (pap) апроапе (saă локă:). «Πρὸς τὸν ἱστὸν προστᾶσαν». Ksn: (saă timn:). «Ποτὶ ἕσπερα. Od: P.= Πρὸς ἑσπέραν, "Πρὸς ἡμέραν». Лкs: (de вnde 10) (desпре kîtime) п' апроапе, п' ачі, маї маї. «Ὄντες πρὸς πεντήκοντα„. Лpt: || (їар în комп: 1) mішкаре кътре чева, saă апроапе. «Προσάγω, Προσέρχομαι, Προσμένω». 2) adaosă. «Προσεγγράφω, Προσοφείλω. 3) релаџіе, saă рапортă. «Προσόμοιος».4) компараџіе, saă пропорџіе. 5) înпревнъ, «Προσπαίζω». 6) аплікаре. «Προσποιοῦμαι, Πρόσφορος».7) авзпра кзіва. «Προσβάλλω, Προσκολλῶ». || (гъръ kazĕ џіне локă de) adв: adъог: «Πρὸς δὲ». Ep: «Τά τε δὴ ἄλλα ἐτίμων αὐτὸν καὶ δὴ πρὸς, χοροῖσιν ἐγέραιρον. Ep: «Καὶ κατακτενῶ γε πρὸς... Eвp: «Δύο καὶ εἴκοσι μνᾶι καὶ πρὸς». Is: || (лa поецї se desпарtc de вербл компвзsă întrepвindв-se алte партікзле). «Πρὸς μῦθον ἔειπεν». Om: în локă de προσέειπε.

Προσάββατος (ὁ, ἡ), чел маї 'nainte de sîmвътъ. || (sвbst:) Προσάββατον (τὸ), Skp: ажвпвл sîmвeteї. [πρὸ, σάββατον].

Προσ-αγάλλω, biit: -αγαλῶ, (nex: προσήγηλα, ші чл:) чinsteskă, saă înnodoвeskă înkъ маї мвлt.

Προσ-αγαναχτέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ маї некъжeskă, saă înkъ маї мвлt.

Προσ-αγάομαι -ῶμαι, saă Προσάγαμαι, biit: -αγάσομαι, saă -αγασθήσομαι, admipă (imĭ este плъкзтă) înkъ, saă маї мвлt.

Προσαγγελεὺς, έως (ὁ), вestitopă кътре чinева. [ші

Προσαγγελία (ἡ), înшtiinцare кътре чinева; saă nîpîre. [din

Προσ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înшtiinцezĕ, вesteskă (прinч: de апроапе); nîpъskă. [de вnde

Προσαγγελτὴς, οῦ (ὁ), nîpîtopă, tpъdътopă.

Προσ-αγελάζω, biit: -άσω, маї adaogă ла (saă ка ла) чipadъ; înпревнă.

Προσαγῆλαι, nex: de înf: ал лзї προσαγάλλω.

Προσαγήοχα, At: tpe: de кв: ал лзї προσάγω.

Προσ-αγκαλίζομαι, biit: -ίσομαι, їаă în враце.

Προσ-αγκυλόω -ῶ, biit: -ώσω, коплегă, комвінă чева прin кзреа saă кіotoape.

Προσ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, грam: екsпл: а лзї προσαγάλλω.

Προσ-αγνοέω -ῶ, biit: -ήσω, пв шtiă ші алtă чева înkъ.

Προσ-άγνυμι, biit: -άξω, (nex: προσέαξα, ші чл:) fърîmă, sпаргă чева авзпра кзіва.

Προσ-αγοράζω, biit: άσω, маї кзмпърă înkъ.

Προσαγόρευμα (τὸ), че se ziче sпре салвтape, компліmentă. [ші

Προσαγόρευσις, εως (ἡ), салвтape, компліmentape. [ші

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, folositopă ла салвтape. «Προσαγορευτικὸν (τὸ), Грам: вокатівл. 2)=Εὐπροσήγορος, îndemînatikă ла салвтape, вine-прiimitopă. «Τὸ προσαγορευτικὸν,=Ἡ εὐπροσηγορία. [din

Προσ-αγορεύω, biit: -εύσω, (nex: προσηγόρευσα, ші пергл: προσεῖπον, tpe: de кв: προσείρηκα, ші чл:) ворвeskă (мъ adpesezĕ a nвme) кътре чinева; салвтezĕ, хepetiseskă (zikînd пе nвme); nвmeskă. «Πατέρα («Αὐτοκράτορα) προσαγορεύειν τινά». Ksn: ші Epd: «Ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι». Ep: «Δεξιὰν προὔτειν' ἑκάστῳ, κ' οὔτις ἦν, ὅς οὐ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν». Eвp:

Προσ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) вегїezĕ îndeлetnічindв-mъ ла чева.

Προσ-άγω, biit: -άξω, (προσήγαγον, ші чл:)

dȣкȣ̆ чева апроапе; ofepȣ̆; întpodȣкȣ̆, înfъцішezȣ̆; прічінȣїeskȣ̆, adȣкȣ; (кȣ ак: кȣ преп: saȣ̆ înf: îndemnȣ̆; (nestp: saȣ̆ ел:) mъ апропіȣ̆; (naȣt:) tpaгȣ̆ ла цъpmȣ̆; (miж:) atpaгȣ̆ кътpe sinemĭ saȣ̆ în пaptea mea. «Ὅρκους προσάγων σφι». Ep: (ші ел:) «Πόταγ' ὧδε». Ткр: апропіе-te aічĭ. (ші m:) «Ὅταν φέγγος τι ἐν νυκτὶ φανῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα». Ksn: «Ἔστιν ἅς τῶν πόλεων προσηγάγοντο». Ksn: «Τῇ τῶν τρόπων ἐπιεικείᾳ πάντας προσηγάγετο». Diod: «Σιτία («Τροφὴν) —» Apst: ші Пл: mъnînкȣ̆, (dȣпе ziч:) îmĭ dȣкȣ̆ ла гȣръ (вezĭ ші προσφέρομαι). [de ȣnde

Προσαγωγεὺς, έως (ὁ), чел че аре de a sa tpeaбъ a întpodȣче пе чеĭ че воіesк a se înfъціша, saȣ̆ рапортъторȣ̆ de ор че ва aȣzi, ла îmпъpatȣл, ші чл:; (în цen:) miжлочіторȣ̆. [ші

Προσαγωγὴ (ἡ), adȣчере de чева апроапе; ofepipe; вeпipe апроапе, апропіере. «Χωρίον οὐδαμόθεν προσαγωγὴν ἔχον». Ksn: din toate пърцiле neапропіatȣ̆. «Προσαγωγὴν ποιεῖσθαι». Лкs: a se апропіа (прінч: пentpȣ asaлtȣ̆). «Ἐκ προσαγωγῆς». Ep: апропіindȣ se кîte пȣцinȣ̆. [ші

Προσαγωγίδης, ου (ὁ), = Προσαγωγεὺς, sпionȣ̆. [ші

Προσαγώγιον (τὸ), instpȣmîntȣ̆ ал лemnapiлор, кȣ каре îndpeпteazъ лemneле челе stpîmбe. [ші

Προσαγωγὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ προσαγωγίδης, sпioanъ. [ші

Προσαγωγὸς (ὁ, ἡ), îndemînatiкȣ̆ a atpaцe кътpe sine.

Προσ-αγωνίζομαι, віit; -ίσομαι, (кȣ dat:) mъ лȣптȣ̆ кȣ (кътpe) чінева. [de ȣnde

Προσαγωνιστὴς, οῦ (ὁ), лȣптъторȣ̆ înпpotiва кȣĭва.

Προσ-αδικέω -ῶ, віit: -ήσω, nedpeпtъцeskȣ̆ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-ᾴδω, віit: -ᾴσω, (кȣ dat: indip:) кîntȣ̆ чева кътpe чінева; (кȣ dat: dip:) кîntȣ̆ în кончeptȣ̆ кȣ алtȣл, saȣ̆ dȣпе sȣnetȣл вре ȣnȣĭ mȣsiкaлȣ̆ înstpȣmîntȣ̆, (Itл:) aкomпaniezȣ̆; (de ȣnde fir:) mъ înвoїeskȣ̆, mъ potpiвeskȣ̆.

Προσ-αθροίζω, віit: -οίσω, maĭ adȣnȣ̆, шaĭ stpînгȣ̆ ла ȣnȣ̆ локȣ̆, saȣ̆ апроапе de чінева. [de ȣnde

Προσάθροισις, εως (ἡ), sȣбst: верб: преч:

Προσ-αθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ mîxneskȣ̆ пentpȣ чева.

Προσ-αθύρω, віit: -αθυρῶ, mъ жокȣ̆ кȣ чінева.

Προσ-αιθρίζω, віit: -ίσω, înaлцȣ̆ пînъ ла eтepȣ̆ (în въzdȣxȣ̆).

Προ-σαίνω, віit: -σανῶ, mînгîĭȣ̆ maĭ 'naînte (de deпapte); лінгȣшeskȣ̆ de maĭ 'nainte. (se конf: кȣ προσσαίνω).

Προσ-αιονάω -ῶ, віit: -ήσω, ȣdȣ̆, moĭȣ̆ înкъ maĭ mȣлt чева sпpe вindeкapea sa.

Προσ-αιρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (nex: προσειλόμην, ші чл:) maĭ ĭaȣ̆ кȣ алeцepe пе чінева în ажȣtopȣл meȣ̆.

Προσ-αίρω, віit: αρῶ, apdiкînd dȣкȣ̆ чева апроапе de чінева; (miж:) mъnînкȣ̆.

Προσ-αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, maĭ simцȣ̆, прічепȣ̆ înкъ чева.

Προσ-αΐσσω, віit: -αΐξω, sъpind mъ апропіȣ̆ de чінева.

Προσ-αιτέω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ черȣ̆ înкъ. 2) чершeskȣ̆ miлostenie. [de ȣnde

Προσαίτης, ου (ὁ), = Ἐπαίτης, чершъторȣ̆. [mi

Προσαίτησις, εως (ἡ), чершъторіpe. [ші

Προσαιτητὴς, οῦ (ὁ), = Προσαίτης.

Προσ-αιτιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, maĭ пîръsкȣ̆ înкъ пе чінева.

Προσ-αιωρέω -ῶ, віit: -ήσω, atîpnȣ̆ (sпînzȣpȣ̆) чева apdiкînd în sȣs; (miж:) «Προσαιωρησάμενος τῇ λόγχῃ». Diod: s' a apdiкat pezemîndȣ-se în sȣлiцa sa.

Προσ-ακονάω -ῶ, віit: -ήσω, askȣцȣ̆ пе чева; (fir:) întъpîtȣ̆ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-ακοντίζομαι, віit: -ίσομαι, maĭ asвîpлȣ̆ înкъ ші лaнчea asȣпpa кȣĭва.

Προσ-ακούω, віit: -ακούσομαι, maĭ aȣzȣ̆ înкъ, saȣ̆ askȣлtȣ̆ кȣ лȣape aminte.

Προσ-ακριβόω -ῶ, віit: -ώσω, maĭ чepчetezȣ̆ кȣ sкȣmпъtate, saȣ̆ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-ακροβολίζομαι, віit: -ίσομαι, înчeпȣ̆ (daȣ̆ прічінъ de) бътъліе deпe ла mъpцinĭ кътpe чінева, saȣ̆ înкъ maі шȣлt.

Προσακτέον, posit: ал лȣĭ προσάγω.

Προσακτρίδες (αἱ), [προσάγω] miчeле пічоape de лîнгъ гȣръ але гîndaкȣлȣĭ.

Προσ-αλείφω, віit: -αλείψω, ȣnгȣ̆ пeste чева, = Ἐπαλείφω.

Προσαλίγκιος (ὁ, ἡ), poet: (кȣ dat:) asemenea, 'întoкmaĭ, = Ἐναλίγκιος. [πρὸς, ἀλίγκιος].

Προσ-αλίσκομαι, віit: -αλώσομαι, (nex: προσεάλων, ші чл:) пе лîнгъ алteле mъ ші прinzȣ̆. 2) îmĭ пĭepzȣ̆ ші жȣdiкata.

Προσ-άλλομαι, віit: -αλοῦμαι, (nex: προσηλάμην, ші чл:) sъpȣ̆ asȣпpa кȣĭва; sъpȣ̆ ка sъ ажȣnгȣ̆ чева пȣsȣ̆ 'naлt.

Προσάλπειος (ὁ, ἡ), локȣitopȣ̆ апроапе de Алпĭ, saȣ̆ în пaptea Алпілор. [πρὸς, Ἄλπεις].

Προσάλπιγξις, εως (ἡ), sȣвst: лȣї...

Προ-σαλπίζω, вiit: -ίσω, pretpîmвiцezȣ, saȣ превesteskȣ прin tpîmвiцъ. [de ȣnde

Προσαλπιστὸς, ἡ, ὸν, превestitȣ прin tpîвiцъ

Προσ-αμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, stpîngȣ, гръmъdeskȣ înкъ maї mȣлt.

Προσάμβασις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ de προσανάβασις.

Προσ-αμείβομαι, вiit: -αμείψομαι, fakȣ skimвȣ кȣ чinева; (fir:) pesпȣnzȣ.

Προσ-αμέλγω, вiit: -αμέλξω, maї mȣлгȣ înкъ.

Προσ-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ dat:) mъ emȣлezȣ (mъ întpekȣ) кȣ чinева.

Πρόσαμμα (τὸ), [προσάπτω] легътȣръ аплiкatъ пeste чева, =Ἐπίδεσμος.

Προσ-αμπέχω, вiit: -αμφέξω, поet: прinzȣ (ші пas: mъ прinzȣ) în чева.

Προσ-αμύνω, вiit: -αμυνῶ, (кȣ dat:) алергȣ în апъраpea кȣїва; (miж:) depъptezȣ de ла sinemї; saȣ îmї pesвȣnȣ înкъ maї mȣлt.

Προσ-αμφιέννυμι, вiit: -αμφιέσω, maї înвракȣ înкъ; (miж.) mъ maї înвракȣ înкъ ші кȣ алtъ хаїnъ пе d' asȣпра.

Προσ-ανα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: προσανέβην, ші чл:) mъ sȣїȣ ȣndeва, saȣ în maї 'nалtȣ локȣ; (desпре pîȣpї) mъ pesвъpsȣ; (desпре кълъpeцї) mъ adaoгȣ. «Εἰ δὲ μὴ προσαναβήσονται ἱππεῖς». Ksn: de nȣ se вор adъoга ші алцї кълъpeцї.

Προσ-ανα-βάλλω, вiit: -βαλῶ, maї арȣnкȣ înкъ în sȣs.

Προσανάβασις, εως (ἡ), sȣipe maї sȣs; (desпре pîȣpї) pesвъpsape, potoпipe. [προσαναβαίνω].

Προσ-ανα-γιγνώσκω вiit:-αναγνώσομαι,(nex: προσανέγνων, ші чл:) maї чiteskȣ înкъ, saȣ ȣpmezȣ кȣ чitipea.

Προσ-αναγκάζω, вiit: -άσω, maї siлȣїeskȣ înкъ, saȣ (sim:) siлȣїeskȣ.

Προσ-αν-αγορεύω, вiit: -εύσω, maї вesteskȣ (проклamȣ) înкъ.

Προσ-ανα-γράφω, вiit: -γράψω, maї însemnezȣ înкъ, saȣ adaoгȣ ла însemnъpiле меле.

Προσ-αν-άγω, вiit: -άξω, (nex: προσανήγαγον, ші чл:) maї ȣpкȣ înкъ (ші maї mȣлt); (nestp:) mъ апропiȣ.

Προσ-ανα-δέρω, вiit: δερῶ, maї жȣпоїȣ (ші fir: maї ръzȣїȣ depe dasȣпра) înкъ.

Προσ-ανα-δέχομαι, вiit: δέξομαι, maї aштentȣ înкъ.

Προσ-ανα-δίδωμι, вiit: -δώσω, (nex: προσανέδωκα, ші чл:) maї skoцȣ afaръ în sȣs; maї înпръштiȣ înкъ.

Προσ-ανα-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskȣ, saȣ pestpîngȣ înкъ maї mȣлt.

Προσ-αναιδεύομαι, вiit:-εύσομαι, mъ аръtȣ înкъ maї шȣлt nesfiitȣ, saȣ перȣшinatȣ.

Προ-αν-αιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, (nex: προσανεῖλον, ші чл:) maї desfiinцezȣ, maї omopȣ înкъ. 2) (desпре ораколȣ) maї проорочeskȣ înкъ пе лîngъ алteле. 3) (miж:) maї їaȣ asȣпръmї înкъ чева.

Προσ-αναισιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: în локȣ de προσαναλίσκω.

Προσ-αναισχυντέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Προσαναιδεύομαι.

Προσ-ανα-καλέω -ῶ, вiit: -καλέσω, maї рекїemȣ înкъ пе чinева.

Προσ-ανα-καλύπτω, вiit: -καλύψω, maї deskoпepȣ înкъ.

Προσ-ανά-κειμαι, вiit:-κείσομαι, (кȣ dat:) sîntȣ кȣ totȣл înкinatȣ, пiponitȣ ла чева, saȣ чinева.

Προσ-ανα-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, maї amesteкȣ înкъ.

Προσ-ανα-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, maї întъpîtȣ înкъ. (se konf: кȣ προανακινέω).

Προσ-ανα-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, плîngȣ înпpeȣnъ кȣ чinева; (miж:) mъ плîngȣ кътpe чinева.

Προσανάκλιμα (τὸ), totȣ че sлȣжeшte de peazъmȣ, pezemъtoape. [din

Προσ-ανα κλίνομαι, вiit: -κλινοῦμαι, saȣ -κλινθήσομαι, sîntȣ întinsȣ, pezematȣ; (пaptiк:) шezȣ (кȣлкatȣ) ла masъ; (în цen:) staȣ лîngъ чinева; mъ pezemȣ, mъ sпpiжineskȣ. «Ἵδρυται δὲ ἡ πόλις πρὸς τῷ ὄρει τὸ πλέον προσανακεκλιμένη». Stp: [de ȣnde

Προσανάκλισις, εως (ἡ), лȣnцipe, saȣ кȣлкape пе лîngъ чева; pezemape de чева; (în цen:) înвeчinape.

Προσ-ανα-κοινόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ maї destъїnȣїeskȣ înкъ чева кȣїва.

Προσ-ανα-κουφίζω, вiit: -ίσω, maї ȣшȣpezȣ înкъ.

Προσ-ανα-κρίνω, вiit: -κρινῶ, maї чepчetezȣ înкъ, ка sъ aflȣ чева; черкȣ, saȣ жȣdiкȣ în алътȣpape кȣ алtȣ чева.

Προσ-ανα-κρούομαι, вiit: -κρούσομαι, = 'Ανακρούομαι, înчeпȣ o вopвipe. (поate греш: în локȣ de προανακρούομαι).

Προσ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, fakȣ пе чinева a 'шї pedoвîndi tpȣпeшteле пȣtepї, a se peîntpema.

Προσ-ανα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (nex: προσανέλαβον, ші чл:) maї їaȣ înкъ; maї їaȣ înкъ în кopaвie чева; peintpemezȣ їaръшї, = Προσανακτάομαι; peпetȣ de ла

înчепѹtѹ. «Τοὺς αὐτοὺς τούτους—». Apstd:

Προσ-ανα-λέγομαι, biit: -λέξομαι, maĭ pomeneskѹ (повesteskѹ, înшірѹ) înкъ.

Προσ-ανα-λικμάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ bîntѹpѹ, saѹ maĭ чѹрѹĭeskѹ înкъ.

Προσ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (nex: προσανήλωσα, saѹ προσηνάλωσα) шаĭ келtѹĭeskѹ înкъ. «Ὅυτω πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῇ, ὥστε πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν». Dm:

Προσ-αν-άλλομαι. biit: -αλοῦμαι, (nex: προσανηλάμην, ші чл:) sъpѹ în sѹs кътре...

Προσ-ανα-λογίζομαι, biit: ίσομαι, maĭ 'mĭ adѹкѹ aminte, maĭ sокoteskѹ înкъ чева.

Προσ-ανα-μαλάσσω, biit: -μαλάξω, maĭ moĭѹ чева fpeкînd maĭ mѹлt.

Προσ-ανα-μένω, biit: -μενῶ, maĭ aшtentѹ înкъ, maĭ amînѹ вpemea.

Προσ-ανα-μιμνήσκω, biit: -αναμνήσω, (кѹ ţen: îndip:) maĭ peadѹкѹ aminte.

Προσ-ανα-νεόω -ῶ, biit: -ώσω, шаĭ penoĭeskѹ înкъ; din noѹ maĭ peadѹкѹ чева aminte кѹĭва.

Προσ-ανα-παύω, biit: παύσω, maĭ odixneskѹ înкъ; (miж:) mъ odixneskѹ asѹпра вре ѹпѹĭ лѹкрѹ.

Προσ-ανα-πείθω, biit: -πείσω, maĭ îndѹплекѹ înкъ.

Προσ-ανα-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, maĭ черкѹ înкъ.

Προσ-ανα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѹ dat:) sъpѹ, mъ asвîpлѹ în sѹs ла чева.

Προσ-ανα-πίμπλημι, biit: -αναπλήσω, maĭ înплineskѹ inкъ.

Προσ-ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (шezѹ (кѹккatѹ) ла masъ лîпгъ чinева.

Προσ-ανα-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, агъцѹ, лiпeskѹ чева пе чева; (fir:) întiпъpeskѹ. 2) maĭ adaorѹ плъsmѹitѹpĭ (întp' o повestipe), maĭ пъsкочeskѹ плъsmѹite înпрежѹpъpĭ.

Προσ-ανα-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskѹ п' întpe; (fir:) adaorѹ, maĭ întpeвîpѹ кîte чева.

Προσ-ανα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плѹteskѹ în sѹs кътре...

Προσ-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ adъorînd înплineskѹ, ѹmплѹ de totѹ.

Προσ-ανα-πτύσσω, biit: -πτύξω, maĭ desfaкѹ; saѹ (fir:) eкsплiкѹ maĭ вine; maĭ îndoieskѹ în sѹs; maĭ întinzѹ înкъ.

Προσ-αν-άπτω, biit: -άψω, (кѹ dat:) комвinѹ, înпреѹnînd лiпeskѹ.

Προσ-αναρ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, sпаргѹ чева, (шi miж:) mъ sпаргѹ пeste, saѹ înпреѹnъ кѹ чева; (pas: кѹ ак: кѹ преп:) mъ asвîpлѹ кътре...

Προσ-αναρ-ριπίζω, biit; -ίσω, апрinzѹ, аţîţѹ (întъpîtѹ) înкъ maĭ mѹлt.

Προσ-αν-αρτάω -ῶ, biit; -ήσω, (кѹ dat: îndip:) atîpnѹ пе saѹ de чева.

Προσ-ανα-σείω, biit: -σείσω, pesколѹ, zъdъpъskѹ înкъ maĭ mѹлt.

Προσ-ανα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, maĭ smîчeskѹ, tpaгѹ în sѹs, saѹ sкоцѹ înкъ.

Προσ-ανα-στέλλω, biit: -στελῶ, maĭ опреskѹ, stpînгѹ, înfpînezѹ кît-ва.

Προσ-ανα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, (кѹ dat: îndip:) înшірѹ ĭаръшĭ înпреѹnъ, saѹ апроапе; adѹкѹ ĭаръшĭ în чea dîntîĭ pîndѹĭалъ.

Προσ-ανα-τείνομαι, biit: τενοῦμαι, mъ пекъжeskѹ asѹпра кѹĭва, îл amepinцѹ пекъжitѹ.

Προσ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, mъ înалцѹ în sѹs maĭ пînъ ла ... «Ἐς οὐρανὸν κόνιν προσανατέλλουσαν». Еѹр:

Προσ-ανα-τίθημι, biit: -αναθήσω, (nex: προσανέθηκα, шi miж: προσανεθέμην, шi чл:) maĭ пѹĭѹ asѹпръ (шi miж: maĭ ĭаѹ asѹпръ 'mĭ, mъ maĭînsъpчinezѹ)înкъ; (ел: saѹ miж: кѹ dat: saѹ ак:) mъ destъînѹĭeskѹ чева кѹĭва, ка sъ 'ĭ ĭаѹ повацъ. «Ἐμοὶ προσανάθου, λάβε με σύμβουλον». Лѹч:

Προσ-ανα-τρέπω, biit: -τρέψω, maĭ pestopnѹ înкъ.

Προσ-ανα-τρέφω, biit: -θρέψω, întpemezѹ ĭаръшĭ прin регѹлаtъ хранъ пе волнавѹ.

Προσ-ανα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: προσανέδραμον, шi чл:) maĭ алергѹ înкъ în sѹs; ĭаѹ крештере, înaintape; mъ peîntopкѹ алергînd, saѹ алергѹ înапоĭ.

Προσ-ανα-τρίβω, biit: -τρίψω, fpeкѹ чева (шi miж: mъ fpeкѹ) des пе чева; (pas: кѹ dat:) mъ deпpinzѹ în emѹлаţie кътре...

Προσ-ανα-φέρω, biit: προσανοίσω, (nex: προσανήνεγκα, шi чл:) рапоptezѹ înкъ, saѹ кътре чinева. «Τῇ βουλῇ προσαναφέρειν περί τινος». Плв:

Προσ-ανα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, înчепѹ a sѹfла пeste чева.

Προσ-ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ sкоцѹ înкъ граĭѹ; stpiгѹ (mъ adpesezѹ кѹ mape глasѹ) кътре чinева. [de ѹnde

Προσαναφώνησις, εως (ἡ), stpiгape кѹ mape глasѹ кътре чinева.

Προσ-ανα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, прin stpînsъ atinцере înпъpтъшeskѹ în чева faцa вре ѹпѹĭ лѹкрѹ. || (miж:) ĭаѹ прin deasъ fpeкape въпseaoa (шi fir: пъравѹл, характерѹл) кѹĭва (вezĭ шi προστρίβω).

Προσ-ανδραποδίζω, biit: -ίσω, înkъ ші maĭ робеskъ.

Προσ-άν-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προσανήειν, ші чл:) mъ ъркъ kъtpe; ажъnгъ, mъ апропіъ пînъ sъs.

Προσανειπεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ προσαναγορεύω.

Προσανενεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ προσαναφέρω.

Προσ-αν-έρομαι, biit: -ερήσομαι, maĭ întpeвъ înkъ.

Προσ-αν-έρπω, biit: -ερπύσω, (kъ dat:) mъ ъркъ tîpîndъ-mъ (ажъnгъ пе nesimцite a mъ înълца) пînъ ла...

Προσ-αν-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω,=Προσανέρομαι.

Προσ-αν-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (nex: προσανεῦρον, ші чл:) maĭ гъseskъ, maĭ aflъ înkъ.

Προσ-αν-έχω, biit: -έξω, (nex: προσανέσχον, ші чл:) цiъ în sъs, înaлцъ kъtpe... (kъ dat: indip:) піponeskъ (ші ел: sîntъ піponitъ, sпріжinitъ) пе чева; (kъ ак:) aштentъ, пîndeskъ вреme. «Τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως—». Плв:

Προσανὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de προσηνής.

Προσ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) înflopeskъ înпреъnъ, saъ пе чева.

Προσ-αν-ίστημι, biit: προσαναστήσω, (kъ dat: indip:) apdikînd în sъs апропіъ чева kъtpe...

Προσ-αν-οίγνυμι (οίγω), biit: οίξω, (kъ dat:) deskizъ kъĭва; saъ deskizъ пе жъmъtate.

Προσ-αν-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaorъ ла о noъъ реклъdipe.

Προσ-αν-οιμώζω, biit: -οιμώξω, mъ ваĭtъ, mъ tînгъĭeskъ ĭаръшĭ (de isnoaвъ) kъ tapĭ sъsпinъpĭ.

Προσ-αν-τέλλω, поet: în локъ de προσανατέλλω.

Προσ-αντ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, порънчеskъ ĭаръшĭ (în речіпрокъ) ші еъ челъĭ че 'mĭ порънчеште.

Προσ-αντ-έχω, biit: -ανθέξω, (nex: προσαντέσχον, ші чл:) (kъ dat:) sîntъ tape лiпitъ de, saъ піponitъ ла...; sъsцiъ înпротівъ, mъ înпротівеslъ tape ла чева.

Προσάντης [πρὸς, ἄντην], εος (ὁ, ἡ), sъiшosъ, deлosъ, aneвoe de ъmвлat; (tir:) sъпъръtopъ; înпротівitopъ; aneвoĭosъ.

Προσ-αντι-βολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ maĭ рогъ înkъ.

Προσ-αντι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, aпъkъ пе чіnева, апъkîndъ-mъ ші ел în речіпрокъ. «Ὀρχοῦνται προσαντιλαμβανόμεναι τῶν χειρῶν». Stp:

Προσάντιος, α, ον, =[Προσάντης] înпротівitopъ.

Προσαντιπεραίαν, adв: de чеea-л-алтъ парte, înпотрівъ. [πρὸς, ἀντὶ, πέραν].

Προσ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцînd (лъînd) de ъndeва апъ ші чл: topnъ пеste чева; (med:) = Καταντλέω, moĭъ kъ апъ калdъ. (вezĭ ші προσαιονάω). [de ъnde

Προσάντλημα (τὸ), лікъidъл, kъ каре se faче moĭepea. [ші

Προσάντλησις, εως (ἡ), moĭepe kъ апъ калdъ шчл: sпре вindeкаре,=Κατάντλησις.

Προσάντως, adв: în кіпъ aneвoĭosъ, sъпъръtopъ, kъ skîpвъ saъ пеплъчере. [προσάντης].

Προσ-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ рогъ înkъ, saъ kъ stъръinцъ; saъ maĭ пpetinzъ чева înkъ.

Προσ-απ-αγγέλλω, biit: αγγελῶ, maĭ вesteskъ înkъ; (saъ simп:) daъ în штipe, рапоptezъ.

Προσ-απ-αγορεύω, biit: -εύσω, maĭ опреskъ înkъ de ла чева.

Προσ-απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ черъ de datopie, maĭ пpetinzъ înkъ чева.

Προσ-απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, mepгъ sпре întîmпinapea kъĭва; saъ (simп:) întîmпinъ.

Προσάπαξ, adв: пentpъ o sinгъръ ъna datъ.

Προσ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, înkъ ші maĭ înшелъ; saъ maĭ amъцeskъ înkъ ші în алтъ чева.

Προσ-απειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înkъ ші maĭ amepinцъ. [din

Προσαπειλὴ (ἡ), amepinцape adъoгatъ пе лînгъ алte zise. [πρός, ἀπειλή].

Προσαπειπεῖν, nex: 2: (пергл:) de inf: ал лъĭ προσαπαγορεύω.

Προσ-απ-εκ-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: προσαπεξέδυν, ші чл:) mъ maĭ desвракъ înkъ de чева, saъ (kъ dat:) înпреъnъ kъ..

Προσ-απ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, maĭ лъkpezъ kъ desъвîpшipe, maĭ sъвîpшeskъ înkъ чева.

Προσ-απ-ερείδομαι, biit: -ερείσομαι, (kъ ак: kъ преп:) mъ pezemъ, (stъръĭeskъ) în чева.

Προσ-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: προσαπῆλθον, ші чл:) плекъ înkъ saъ înпреъnъ kъ алцiĭ.

Προσαπηνέχθην, пas: nex: ал лъĭ προσαποφέρω.

Προσ-απιστέω -ῶ, biit: -ήσω, înкъ ші nъ крezъ în чева.

Προσ-απο-βάλλω, biit: βαλῶ, maĭ пĭерzъ înкъ чева.

Προσ-απο-βλέπω, biit: -βλέψω, îmĭ întinzъ вedepiле кътре чева.

Προσ-απο-γράφω, biit: -γράψω, maĭ însemnezъ; saъ maĭ пîръsкъ înкъ.

Προσ-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, maĭ dovedeskъ, saъ аръtъ înкъ de faцъ.

Προσ-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, (nex: προσαπέδωκα, ші чл:) maĭ daъ înкъ înaпoĭ чева adaosъ. [de ъnde

Προσαπόδοσις, εως (ἡ), dape къ adaosъ de чева înaпoĭ; (ptp:) аплікареа параболеĭ (вezĭ παραβολή).

Προσ-απο-δύομαι, biit: -δύσομαι, = Προσαπεκδύομαι.

Προσαπόθεσις, εως (ἡ), [προσαποτίθημι] пъnepe în пъstpape de чева пе лîнгъ алteле.

Προσ-απο-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiвeskъ, stpînгъ în чева. «Τῇ θύρᾳ—». Ios:

Προσ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, ші mopъ înкъ; saъ mopъ ші eъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, (nex: προσαπεκρινάμην, saъ προσαπεκρίθην) pesпъnzъ къ adaosъ (maĭ mълtъ dekît sîntъ întpeвatъ).

Προσ-απο-κρούομαι, biit: -κρούσομαι, (med:) stpînгъ înкъ maĭ mълt.

Προσ-απο-κτείνω, biit: κτενῶ, maĭ omopъ înкъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ maĭ бъкъpъ de чева пе лîнгъ алteле.

Προσ-απο-λείπω, biit: -λείψω, maĭ лasъ înaпoĭ înкъ.

Προσ-απ-ὀλλυμι, biit: -ολέσω, (ші miж:) -ολοῦμαι, (nex: προσαπόλεσα, ші miж: προσαπωλόμην, ші чл:) maĭ пръпъdeskъ (omopъ, ші чл:) înкъ, saъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-μένω, biit: -μενῶ, stъpъĭeskъ maĭ mълt aштentînd.

Προσ-απο-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, maĭ faкъ înкъ o черкаре.

Προσ-απο-πέμπω, biit: πέμψω, maĭ tpimiцъ înaпoĭ ші алtъ чева

Προσ-απο-πνίγω, biit: -πνίξω, пе лîнгъ алteле ші sъгpъmъ къ totъл.

Προσ-απο-ῥαίνω, biit: -ῥανῶ, maĭ stpoпeskъ înкъ въpsînd afaръ чева din sinemĭ.

Προσ-απο-σκευάζομαι, biit: -σκευάσομαι, mъ maĭ deskapкъ, mъ шaĭ desfaкъ înкъ de чева, maĭ лепъdъ dene mine чева.

Προσ-απο-σμήχω, biit: -σμήξω, шteprînd maĭ къpъцъ чева înкъ.

Προσ-απο-στέλλω, biit: στελῶ, maĭ tpimiцъ inкъ, saъ deпъptezъ кътре чева.

Προσ-απο-στερέω -ῶ, ші Προσ-απο στερίσκω, biit: -ήσω, înкъ ші maĭ лiпseskъ пе чiпeва de чева. « — τινά τινός». Xps:

Προσαποστῆσαι, nex: de inf: ал лъĭ προσαφίστημι.

Προσ-απο-στρέφω, biit: -στρέψω, maĭ întopкъ înaпoĭ (deпъpiezъ) чева înкъ пе лîнгъ алteле; saъ întopкъ spre алtъ парte.

Προσ-απο-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, maĭ înжъnгĭъ înкъ.

Προσ-απο-τείνομαι, biit: -τενοῦμαι, mъ înпpotiвeskъ къĭва къ stъpъitoape întindepe în чева.

Προσ-απο-τίθημι, biit: -απο-θήσω, (nex: προσαπέθηκα, ші чл:) пъĭъ în пъstpape апроапе, saъ пе лîнгъ алteле. || (miж:) maĭ лепъdъ dene sinemĭ înкъ чева.

Προσ-απο-τίνω, biit: -τίσω, maĭ плъteskъ înкъ de datopie saъ osîndъ чева; saъ плъteskъ maĭ mълtъ.

Προσ-απο-τρίβω, biit: -τρίψω, fpékînd skoцъ, saъ лiпeskъ чева maĭ tape пе чева; fpeкъ înкъ maĭ mълt saъ de totъ; (fir:) пetpeкъ вpeme.

Προσ-απο-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, îmĭ maĭ daъ пъpepea (пъĭъ înкъ ла кале, хotъpъskъ) пе лîнгъ алteле.

Προσ-απο-φέρω, biit: -απ-οίσω, (nex: προσαπήνεγκα, ші чл:) ĭaъ (ші miж: dovîndeskъ) înкъ чева. 2) пomeneskъ пе лîнгъ алteле. «Δόξαν ὑμῖν τοὺς βουλευτὰς ἀπενεγκεῖν τοὺς προεισοίσοντας τῶν δημοτῶν προσαπηνέχθη μου τοὔνομα». Dm:

Προσ-απο φράσσω (ττω), biit: φράξω, maĭ înгpъdeskъ (astъпъ) înкъ saъ maĭ mълt.

Προσ-απο-ψήχω, biit: -ψήξω, fpeкînd ĭaъ dene dasъпpa; saъ maĭ fpeкъ înкъ ъшор.

Προσαπτικός, ή, όν, (къ цen:) oвiчnъitъ a atinцe. [din

Προσ-άπτω, biit: -αψω, (къ dat: saъ ак: indip:) лiпeskъ пе чева; аплiкъ; (fir:) пpiчinъĭeskъ; atpiвъĭeskъ; (în цen:) adaoгъ; konsfinцeskъ, ofepъ (atîpnînd чева ъnde se къвine); (ші ел: saъ nestp:) mъ adaoгъ; atinгъ пе dasъпpa. «Καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις. «Ksn: (ші fir:) «Κλέος («Μορφήν ші чл:) προσάπτειν τινί». Лкs: (вezĭ ші περιάπτω). (ші nestp:) «Καί τάδ' εἰ κακοῖς κακά προσάψει» Sof: daка se вop adъoга, saъ se вop ъni

Προσ-απ-ωθέω, -ῶ, biit: -ωθήσω, saъ

-ώσω, înninrînd deпърtezъ кътре чева, saŭ înkъ maĭ mълt.

Προσαρακτός, ή, όν, sfърътatъ neste чева. «Кŭма—» Sxл: Esxл: [ші

Προσάραξις, εως (ή), isвire въetoasъ, ші sfърътare neste чева. [προσαράσσω].

Προσ-αραρίσκω, (întp: prinч: miж: tpe: de къ: în локъ de prez: προσάραρα, de вnde, партч: προσαρηρὼς) noet: în локъ de προσαρμόζω, лineskъ de чева. «Ὥσπερ νυκτερίδες, πρὸς τοῖς τείχεσι προσαρηρέναι». Ksn: a sta лiniцĭ de zidвrĭ.

Προσ-αράσσω, вiit: -αράξω, isвeskъ къ sromotъ de чева (къ dat: indip:). «Τὰς θύρας αὐτῷ προσαράξασα». Лвч: tpîntindъ 'i вша în faцъ. (ші miж: de sine nas:). «Τὰ κύματα πρὸς ταῖς πέτραις προσηράσσετο». Алчрſ:

Προσ-άρδω, вiit: -άρσω, adъпъ къ înвілшвгare.

Προσάρηρα, Ion: în локъ de προσάραρα, tpe: de къ: în локъ de прez: ал лвĭ προσαραρίσκω.

Προσαρήρεται, noet: în локъ de προσαραρίσκει, = Προσαρμόζει.

Προσ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, kombinъ вnъ tpвпъ прin înkeĭetвpeле sale. [de вnde

Προσάρθρωσις, εως (ή), kombinapea înkeĭetвpелор вnвĭ tpвпъ întpe dînseле.

Προσ-αριθμέω -ῶ, вiit: ήσω, (къ dat: indip:) maĭ înшirъ înkъ, adaorъ ла nвmъръ.

Προσ-αριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ adaorъ ла прînzвл meъ.

Προσ-αρκέω -ῶ, вiit: -αρκέσω, (къ dat:) maĭ îndestвлezъ (ажвtъ) не чinева ла neвoea sa.

Προσαρκτικός, ή, όν, ші Προσάρκτιος (ό, ή), nвsъ, saŭ întopsъ кътре nopdъ (mîaz-noante). [πρὸς, ἄρκτος].

Πρόσαρμα (τὸ), [προσαίρω] op че îшĭ ĭa чinева de храпъ.

Προσ-αρμόζω (-αρμόττω), вiit: -αρμόσω, (къ dat: saŭ преп: ак: indip:) notpiвeskъ чева, kombinъ не алтъ чева; (nestpъm:) sîntъ notpiвitъ, înвoitъ,(Fpanц:)cadrer avec.

Προσ-αρπάζω, вiit: -άσω, saŭ -άξω, maĭ хръпeskъ înkъ, saŭ înпpeвпъ къ...

Πρόσαρσις, εως (ή), [προσαίρω] лваре de (saŭ ka de) храпъ.

Προσ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnъ чева anpoape de, saŭ neste чева, înпpeвпъ, kombinъ; (miж:) atîpnъ asвиръ 'mĭ; (fir:) atparъ къ totвл ла sinemĭ, îmĭ familiezъ; (nas:) staŭ atîpnatъ de чева, saŭ koплeгatъ înпpeвпъ къ чева. «Προσηρτημένον τῷ καλῷ τὸ ἀγαθὸν». Ksn: [de вnde

Προσάρτημα (τὸ), че este atîpnatъ пе лînгъ чева ка adaosъ, sвплemîntъ. [ші

Προσάρτησις, εως (ή), adъoгape, лiпipe пе лînгъ чева.

Προσαρτίως, adв: къ desъвîpшipe; saŭ пpea notpiвit; în înвoipe. [πρὸς, ἄρτιος]

Πρόσαρτυμα (τὸ), [πρὸς, ἀρτύω] чeea че se maĭ nвne în mînkape nentpъ гвstъ.

Προσ-άρχομαι, вiit: -άρξομαι, oferъ napte (ка о пîргъ) din чева квĭва. «Ταῦτα τῷ ἑταίρῳ πρὸς βοήθειαν προσηρξάμην». Плт:

Προσ-ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, denpinzъ пе чinева înkъ, saŭ ла чева.

Προσ-αστείζομαι, вiit: -ίσομαι, maĭ adaoгъ чева în вorвipe de гlвmъ.

Προσ-αστράπτω, вiit: -αστράψω, (къ dat:) гвцerъ neste чева.

Προσ-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeлetniческъ пе чinева (ші miж: mъ îndeлetniческъ) ла чева.

Προσ-ατιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, înkъ maĭ osîndeskъ политічеште ла лinsipe de чinste пе чinева.

Προσ-αυαίνω, вiit: -ανῶ, вssкъ (ші nas: mъ кssкъ) пе чева. (къ dat:) «Πέτραις —». Esxл:

Προσ-αυγάζω, вiit: -άσω, лвчeskъ neste чева, saŭ isвeskъ чева къ лвчipea mea. 2) (miж:) mъ вîtъ ла (въzъ) чева. [de вnde

Προσαύγασις, εως (ή), ші

Προσαυγὴ (ή), лвчipe (pazъ), че isвeште вndeва. 2) къвtътвръ (de вedepe)· [πρὸς, αὐγή].

Προσ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: zikъ, ворвeskъ кътре чinева. (къ ак:) «Ταλθύβιον προσήυδα, Ταλθύβιε». Il: D. «Κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν». Il: X. (ші къ ак: de лвкрв). «Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα». Il: A.

Προσαύλειος (ό, ή), кввenitъ ла (saŭ întîmплatъ în) вътътвръ de царъ, църъneskъ. [πρὸς, αὐλή].

Προσ-αυλέω, -ῶ, вiit: -ήσω, kîntъ вре o apie, saŭ акompaniezъ глasвл квĭва къ гlвerвл. [de вnde

Προσαύλησις: εως (ή), kîntape de вре o apie, saŭ акompaniape de глasвл квĭва къ гlвerвл.

Προσ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, petpekъ noantea, saŭ локвĭeskъ лiнгъ чinева.

Προσ-αυξάνω, вiit: -αυξήσω, kpeskъ înkъ maĭ mълt, saŭ ne вртъ. [de вnde

Προσαύξησις, εως (ή), adъoratъ kpeштere.

Προσ-αύξω, вiit: -αυξήσω, = Προσαυξάνω.

Προσ-αυρίσκω, biit: -αυρῶ, (nex: προσηύρων, ші чл:) poet: dȣkŭ апроапе, апропіezŭ; (nestp:) kazŭ în чева (кȣ dat: îndip:). «Πυρὶ πόδα προσαύρῃ». Sof: «Προσαυρίσκουσα χερσαίᾳ τροχῇ». Esix:

Προσ-αϋτέω -ῶ, biit: -αύσω, poet: =Προσφωνῶ, pesпȣnzŭ пріn stpigъpĭ saŭ аклamaцiĭ.

Προσ-αυτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ fakŭ însȣmĭ eŭ чева. «Κακόν τι-». Tmst:

Προσαυτοχειρία (ἡ), =Αὐτοχειρία.

Προσ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προσαφεῖλον, ші чл:) maĭ ĭaŭ înkъ de ла...

Προσ-αφ-έψω, biit: -εψήσω, maĭ fepвŭ (гъteskŭ вȣkate) înkъ, saŭ înпpeȣnъ кȣ..

Προσαφὴ (ἡ), [προσάπτω] atinцepe, пiпъipe de mînъ. (вezĭ ші ἐπαφή.). [ші

Προσαφὴς, έος (ὁ, ἡ), atînгъtopŭ de апроапе, концinȣtŭ. «Τινὶ — » Грam: [προσάπτω].

Προσ-αφ-ικνέομαι, biit; -αφίξομαι, (nex: προσαφικόμην, ші чл:) ажȣnгŭ кътpe...

Προσ-αφ-ίστημι, biit: -προσαποστήσω, (nex: προσαπέστησα, ші 2: προσαπέστην, ші чл:) depъptezŭ (ші miж: mъ tpaгŭ) din famiлiapitatea, saŭ алianцa кȣĭва ші eŭ пе лîngъ алцiĭ.

Προσ-αφ-οδεύω, biit: -εύσω, esŭ ла fipeaska tpeвȣinцъ пе, saŭ лîngъ чева.

Προσ-αφ-ορίζω, biit: -ίσω, maĭ despapцŭ înkъ пріn xotape; (fir:) пе лîngъ алteле maĭ xotъpъskŭ, pîndȣĭeskŭ чева.

Προσ-αφρίζω, biit: -ίσω, spȣmerŭ peste чева, saŭ isвeskŭ spȣmerînd (ка валȣpiле mъpiĭ).

Προσ-βαθύνω, biit: -υνῶ, adînчezŭ înkъ maĭ mȣлt.

Προσ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: προσέβην, mi чл:) mepгŭ кътpe чева; калкŭ peste saŭ апроапе; mъ ȣpкŭ; mъ апропiŭ. (кȣ ак:) «Προσεβήσατο Ὄλυμπον». Ош:

Προσ-βακχεύω, biit: -εύσω, însȣflȣ spipitŭ вakantikŭ (кȣ dat: indip:). «Οἶστρον ταῖς γυναιξὶ—». Фiлstp: (ші nestp:). «Τὸ χρησμῶδες αὐταῖς προσβακχεύει». Iеркл: ле pedominъ, ле аре копpinse.

Προσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asвîpлŭ чева, (ші ел: saŭ nestp: isвeskŭ, kazŭ peste чева. «Ἠέλιος προσέβαλλεν ἀρούρας». Iл: H. (de ȣnde обiч:) atakȣ кȣ oastea mea пе връжmaшŭ, saŭ кȣ maшine вpe ȣnŭ zidŭ de чetate. «Προσέβαλε τῷ τείχει saŭ πρὸς τὸ τεῖχος.» Ksn: (ші fъpъ kazŭ) «Καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες». Ep: (fir:) adȣkŭ, лiпeskȣ, atpiвȣĭeskŭ; пpiчiпȣĭeskŭ. «Ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ». Ep: (miж:) atinгŭ, dожъneskŭ. «Ταύτην οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ». Iл: E. (ȣne-opĭ ел:). «Κρέα ἰχθύων προσβάλλοντα (se înц: ὀσμήν)„. Лks: skoцînd miposŭ. (ші кȣ ак: ел· de преп: indip:) «Τὰ μὲν οὔτι προσέβαλεν (se înц: τὸν νοῦν)». Sof: nȣ 'шĭ a пiponit mintea, nȣ ле a înцeлes. 2) (miж:) kontpiвȣĭeskŭ «Πρὸς δέ τι καὶ Ἀριαράμνης προσεβάλετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: (вezĭ ші συμβάλλω).

Προσ-βαρέω -ῶ, biit: -ήσω, înгpeȣĭezŭ înkъ maĭ mȣлt adъoгînd. [de ȣnde

Προσβάρησις, εως (ἡ), înгpeȣĭepe, апъsape peste чева.

Προσ-βασανίζω, biit: -ίσω, maĭ чеpкŭ înkъ.

Πρόσβασις, εως (ἡ), апропiepe; sȣipe. [ші

Προβατὸς, ὴ, ὸν, (τόπος, локŭ) лesniчosŭ de апропiat, saŭ ȣpкat, (fpanц:) accessible. «Ἔνθα οὐ προσβατὸν θανάτῳ». Ksn: [προσβαίνω].

Προσ-βιάζομαι, biit: -βιάσομαι, adȣkŭ siлъ, în siлniчie mъ sîpгȣĭeskŭ a sъвîpші чева. «Τὴν φύσιν—» Пл: (ші кȣ dat:). "Τόπῳ —». Diod: atakŭ în siлniчie.

Προσ-βιβάζω, ші Προσβιβάω -ῶ, biit: -άσω, апропiŭ пе чiпева de вpe ȣnŭ локŭ; (fir:) повъцȣĭeskŭ; domipeskŭ.

Προσ-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, (nex: προσεβίων, ші чл:) maĭ tpъĭeskŭ înkъ.

Προσ-βλάπτω, biit: -βλάψω, înkъ ші (saŭ maĭ mȣлt) вatъmŭ.

Προσ-βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, înkъ zikŭ ші вopвe peлe (окъpъskŭ).

Προσ-βλέπω, biit: -βλέψω, ші -βλέψομαι, mъ ȣĭtŭ dpent кътpe, saŭ în faцъ (кȣ dat: saŭ ак: sinг: saŭ кȣ преп:). [de ȣnde

Πρόσβλεψις, εως (ἡ), къȣtъtȣpъ dpent în faцъ.

Πρόσβλησις, εως (ἡ), (foapte pap) în локŭ de προσβολή, adъoгape. [ші

Προσβλητὸς, ὴ, ὸν, пȣsŭ, saŭ adъoгatŭ пе лîngъ чева. 2) пpiimitopŭ de προσβολή (вezĭ ziч:). [προσβάλλω].

Προσ-βλύζω, biit: -βλύσω, въpsŭ din sinemĭ peste чева (кȣ dat: indip:). «Ὥσπερ χολὴν τἀνδρὶ προσβέβλυκε». Пл:

Προσ-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpigŭ, saŭ pesпȣnzŭ stpigînd кътpe чiпева; (miж:) кĭemŭ кȣ глasŭ mape. «Ὀρέων αὐτοὺς παριόντας προσεβώσατο„. Ep:

Προσ-βοηθέω, -ῶ biit: -ήσω, алepгŭ în ажȣtopŭ ла чiпева, saŭ ȣndeва.

Προσβολὴ (ἡ), apȣnкape, saŭ къdepe peste чева; апропiepe; atakŭ, лoвipe de

бътъліе, пъвалъ. «Καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἀκροβολισμοὺς καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο». Ksn: «Ἐν προσβολῇ τινι γενόμενος ἀπέθανε». Ksn: «Προσβολὴν ἔχειν,,. Лкs: a fi de atakat. «Ἐκ προσβολῆς» къ atakъ, saъ asaлtъ. (ші fir:) "Προσβολὴ πυρετοῦ». Med: «Ψύχους προσβολὴ,,. Лкs: 2) греш: în локъ de προβολή. "Δόρατος —,,. D. Kas: «Ἐν προσβολῇ εἶναι,,. Лъч: (se îndpeп: ἐν προβολῇ). [προσβάλλω].

Προσβόρειος, ші Ion: Προσβόρεος ші Προσβορος, ші Πρόσβορρος (ὁ, ἡ), întopsъ, saъ пъsъ sпре mîazъ-noaпte. [πρὸς, βορ(ῤῥ)έας].

Προσβραχὴς, έος (ὁ, ἡ),=Προβραχής. [din

Προσ-βρέχω, віit: -βρέξω, maĭ ъdъ înкъ. (se konf: къ προβρέχω).

Προσ-βωμολοχεύομαι, віit: -εύσομαι, лiпгъшeskъ, saъ глъmeskъ ка ъnъ чершъtopъ, saъ пapasitъ.

Πρόσγαιος, ші Πρόσγειος (ὁ, ἡ), чел aпроапе de пъmîntъ. «Ἡ νῆσος συνάπτει γεφύρᾳ πρὸς τὴν ἤπειρον πρόσγειος οὖσα,,. Stp. "Πρόσγειος ἐπέτετο,,. Лкs: (ші fir:) "Πρόσγεια φρονεῖ,,. Imn: Еклеs: пъmînteшte. [πρὸς, γῆ].

Προσ-γελάω -ῶ, віit: -άσομαι, (къ ак: saъ dat:) pîzъ, zîmвeskъ ъĭtîndъ mъ ла чiпева (проп: ші fir:). "Προσγελώντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων,,. Лкs: meprîndъ 'ĭ віne лъкръріле.

Προσγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din neamъл къĭва, pъdъ. [πρὸς, γένος].

Προσ-γίγνομαι (-γίνομαι), віit: -γενήσομαι, (nex: προσεγενόμην, ші чл.) mъ maĭ fakъ (mъ întîmплъ) înкъ; saъ mъ fakъ de пaptida къĭва; (în цeп:) mъ adaorъ. "Οὕτω ποιεῖν, ὅπως τά τε ὄντα καλῶς ἕξει, καί ἄλλα ὅτι πλεῖστα προσγενήσεται,,. Ksn: (ші къ dat:). "Προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῷ,,. Ep:

Προσ-γλισχραίνω, віit: -ανῶ, fakъ чева maĭ ъnsъposъ, maĭ кlisosъ, saъ клеĭosъ.

Προσγναθίδιον (τὸ), (se înц: δέμα) легътъръ de fълчĭ, (Греч:) maгълiкъ. [πρὸς, γνάθος].

Πρόσγραμμα (τὸ), adaosъ ла înskpisъ.[ші

Προσγραφεὺς, έως (ὁ), adъoгътopъ în skpiepe de лistъ. [ші

Προσγραφὴ (ἡ), adъoгape în лistъ, saъ în înskpisъ. 2) kataгpafie.

Πρόσγραφος (ὁ, ἡ), skpisъ în adaosъ, saъ пе лîпгъ алтеле maĭ în ъpmъ, (Лat:) postscriptum. 2) skpisъ, tpekъtъ în kataгpafie. [din

Προσ-γράφω, віit: -γράψω, maĭ skpiъ înкъ, adaorъ ла ъnъ înskpisъ, saъ în лistъ. 2) înskpiъ, tpekъ în kataгpafie.

Προ-γυμνάζω, віit: -άσω, maĭ deпpinzъ înкъ, saъ maĭ mълt; deпpinzъ (ші miж: mъ deпpinzъ) ла чева, saъ înпpotiвa къĭва.

Προσ-δαίω, віit: -δαίσω, поet: maĭ aпpinzъ înкъ, saъ maĭ mълt.

Προσ-δανείζω, віit: -είσω, maĭ înпpъmъtъ (ші miж: mъ maĭ ші înпpъmъtъ) înкъ.

Προσ-δαπανάω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ келtъĭeskъ înкъ (maĭ mълt).

Πρόσδεγμα (τὸ), [προσδέχομαι] пpiimipe къ întîmпinape.

Προσδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitъ înкъ de чева. [ші

Προσδέησις, εως (ἡ), a maĭ aвea лiпsъ, tpeвъinцъ înкъ de чева. [προσδέομαι].

Προσ-δεθῆναι, пas: nex: de înf: ал лъĭ προσδέω.

Προσδεῖ, віit: -δεήσει, пeпeps: ал лъĭ προσδέω, maĭ tpeвъĭe înкъ ші алtъ чева.

Προσ-δείκνυμι, віit: -δείξω, maĭ apъtъ înкъ.

Προσδεκτέος, α, ον, пosit: ал лъĭ προσδέχομαι.

Προσδεκτὸς, ὴ, ὸν, пpiimitъ, saъ de пpiimit, вpednikъ de пpiimipe, плъкъtъ. [ші

Πρόσδεξις, εως (ἡ), плъкъtъ пpiimipe. [προσδέχομαι].

Προσ-δέομαι, віit: -δεηθήσομαι,(nex: προσεδεήθην, ші чл:) maĭ amъ înкъ tpeвъinцъ saъ лiпsъ de чева. «Ἀργύριον οὐδεὶς πω οὕτω πολὺ ἐκτήσατο, ὥστε μὴ ἔτι προσδεῖσθαι,,. Ksn: (овіч: къ цeп:). «Ἀποτετελεσμένον ἤδη τοῦτον ἡγῇ, ἢ ἤδη τινος προσδεῖται»; Ksn:«Προσδεηθεὶς ἀργυρίου,,. Dm: (вezĭ ші ἐνδέομαι). 2) (къ цeп: ші ак:)poгъ, чepъ къ stъpъipe. "Οὐδὲν ποιήσομεν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο,,. Ep: (ші къ înf:) "Προσεδεήθησαν αὐτέων σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα,,. Ep:

Προσ-δέρκομαι, віit: -δέρξομαι, поet: în локъ de προσβλέπω.

Πρόσδεσις, εως (ἡ), [προσδέω] легape de чева.

Προσ-δεσμεύω, віit: -εύσω, ші Προσδεσμέω -ῶ, віit: -ήσω, легъ de чева.

Πρόσδετος (ὁ, ἡ), легatъ de, saъ пе лîпгъ чева. [προσδέω].

Προσ-δεύομαι, поet: în локъ de προσδέομαι.

Προσ-δέχομαι, віit: -δέξομαι, пpiimeskъ пе лîпгъ sinemĭ, saъ къ mълцъmipe. «Ἔπεμπον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὁ δὲ οὐ προσεδέχετο,,. Ksn: "Τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσ-

δέχονται πάντες τῶν ἐπιτιμώντων,,. Dm: 2) аштептѫ, =(кѫ depiв:) Προσδοκῶ. "Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς». Ksn: «'Εμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμὴν,,. Іл: К. "'Εμὴν ποτιδέγμενον ἀγγελίην,,. Іл: Т. "Οὐ προσδεκομένους τοιοῦτο οὐδέν,,. Ep: (ші кѫ inf:). "Οὐ προσεδέκοντο αὐτοὺς ἐλεύσεσθαι,,. Ep: (ші în анал:). "Προσδεκόμενοι, ὡς πέμψετε,,. Ep: (ші пas: преа рар). "Νικήσας παρὰ ἃ προσεδέχετο,,. Тѫч: пе непъдъждѫite, пе кît пѫ se аштепта.

Προσ-δέω, віit: δήσω, легѫ de, saѫ лîнгъ алтѫ чева.

Προσ-δηλέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, маї ватъмѫ (stpikѫ) înкъ.

Προσ-δια-βάλλω, віit: -βαλῶ, пе лîнгъ челе-л-алте, saѫ înкъ ші хѫлескѫ, пîръскѫ, zъвistѫieskѫ.

Προσδιάθεσις, εως (ἡ), adъoratъ dispѫnepe, întoкmipe. [προσδιατίθημι].

Προσ-δι-αιρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (пех: προσδιειλόμην, ші чл:) маї înпарцѫ, sѫвt-înпарцѫ.

Προσ-διαιτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, віецѫieskѫ, tръieskѫ пе лîнгъ, saѫ înпреѫнъ кѫ чінева, = Συνδιαιτῶμαι. [de ѫnde.

Προσδιαίτησις, εως (ἡ), віецѫіре пе лîнгъ, saѫ înпреѫнъ кѫ чінева.

Προσ-διαλέγομαι, віit: -λέξομαι, (кѫ dat:) ворвескѫ кътре чінева. [de ѫnde

Προσδιάλεξις, εως (ἡ), ворвіре кътре...

Προσ-δια-μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, маї dовedeskѫ înкъ прin мартѫрї чева.

Προσ-δια-μαρτύρομαι віit: -υροῦμαι, маї protestezѫ înкъ înпротіва кѫїва; saѫ реклamѫ adѫкînd ші мартѫрї.

Προσ-δι-αναγκάζω, віit: -άσω, маї silѫieskѫ înкъ.

Προσ-δια-νέμω, віit: -νεμῶ, маї înпарцѫ (ші між: мъ маї înпарцѫ) înкъ.

Προσ-δια-νοέομαι -οῦμαι, віit: ήσομαι, (пех: προσδιενοήθην, ші чл:) мъ маї гîndeskѫ înкъ.

Προσ-δια-πασσαλεύω (-πατταλεύω), віit: -εύσω, ватѫ чева кѫ кѫїе пеste чева.

Προσ-δια-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, маї înкіпѫїeskѫ чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-δια-πολεμέω-ῶ, віit: -ήσω, маї съвîршескѫ чева прin резвоїѫ.

Προσ-δι-απορέω, -ῶ, віit: -ήσω, маї amѫ, saѫ пропѫїѫ înкъ ші о алтъ nedomipipe.

Προσ-δια-πράσσομαι (-ττομαι), віit: -πράξομαι, маї лѫкрezѫ, маї съвîршескѫ înкъ чева.

Προσ-δι-αρπάζω, віit: -άσω, saѫ -αξω, маї хръпескѫ, маї їаѫ înкъ прадъ.

Προσ-δια-σαφέω, -ῶ, віit: -ήσω, desлѫшескѫ чева înкъ маї мѫлт.

Προσ-δια-στέλλομαι, віit: -στελοῦμαι, маї pîndѫїeskѫ (порѫпческѫ) înкъ чева пе лîнгъ алтеле; маї adaorѫ ѫnѫ terminѫ, ѫnѫ хотарѫ ла чева; fakѫ алеasъ (desлѫшitъ) înвоїалъ кѫ чінева. (în At: греш: în лок ѫ de προδιαστέλλομαι,). [de ѫnde

Προσδιαστολή (ἡ), adaosѫ de ѫnѫ terminѫ în înвоїалъ saѫ хотърîре. (везї ші προσδιορισμός).

Προσ-δια-στρέφω, віit: -στρέψω, sѫческѫ, stpîmвezѫ, stpikѫ stapea natѫралъ înкъ маї мѫлт.

Προσ-δια-σύρω, віit: -συρῶ, ші маї ватжокореskѫ, маї despрецѫїeskѫ înкъ, saѫ маї мѫлт.

Προσ-δια-ταράσσω (-ττω), віit: -ταράξω, tѫрвѫрѫ înкъ маї мѫлт.

Προσ-δια-τάσσω (-ττω), віit: -τάξω, маї пѫїѫ ла кале (pîndѫїeskѫ), порѫпческѫ înкъ ші алтеле.

Προσδιατριβή (ἡ), sѫвst: лѫї...

Προσ-δια-τρίβω, віit: -τρίψω, (кѫ dat:) петрекѫ обічнѫit în чева, saѫ înпреѫнъ кѫ чінева.

Προσ-δια-φθείρω, віit: -φθερῶ, маї stpikѫ, маї пръпъdeskѫ înкъ.

Προσ-δίδωμι, віit: προσ-δώσω, (пех: προσέδωκα, ші чл:) маї daѫ înкъ, saѫ ші алтѫїа.

Προσ-δι-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: προσδιῆλθον, ші чл:) =кѫ...

Προσ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, маї повesteskѫ înкъ.

Προσ-δικάζω, віit: -άσω, хотъръskѫ прin жѫdikatъ, къ чева se кѫвіне (este dpeptѫ ал) кѫїва, (Fpanц:) adjuger.

Προσ-δι-οικέω, -ῶ, віit: -ήσω, маї întoкmeskѫ (пѫїѫ în вѫпъ pîndѫїалъ) înкъ чева.

Προσ-δι-ορθόομαι, -οῦμαι, віit: -ώσομαι, маї îndpeptezѫ чева пе лîнгъ алтеле; маї adaorѫ чева кѫ dpeptѫ (în adeвърѫ, кѫpat).

Προσ-δι-ορίζω, віit: -ίσω, pîndѫїeskѫ кѫ skѫmпътate, saѫ хотъръskѫ desлѫшit чева, îmї daѫ пърере хотърîtoape. 2) маї fъгъdѫїeskѫ înкъ. [de ѫnde

Προσδιορισμός (ὁ), eksaкtъ хотърîре, pîndѫіре de чева; desлѫшіре, saѫ modifiкаре de terminiї, sѫвt каре se хотъраште чева, (Fpanц:) restriction. (везї ш προσδιαστολή).

Προσ-διώκω, biit: -διώξομαι, гоneskŭ maĭ deпapte.

Προσ-δοκάω (-έω, Ion:) -ῶ, biit: -ήσω, aшtentŭ (din minȣtŭ în minȣtŭ), adъstŭ; nъdъжdȣĭeskŭ.«Προσδοκῶ ἀνάσταοιν νεκρῶν». Sîmв: Kped: (ші кȣ inf:) «Προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι». Ep: (ші пas:) «Τὰ προσδοκώμενα». Лкs:

Προσ-δοκέω, -ῶ, biit: -δόξω, пapŭ (mъ sokoteskŭ) înкъ ші...2) mъ xotъръskŭ înкъ пе лîнгъ алteле.

Προσδόκημα (τὸ), oвĭektȣл aшtentъpiĭ, saŭ чееа че se nъdъжdȣĭeшte. [προσδοκάω].

Προσδοκήσιμος (ὁ, ἡ), = Προσδόκιμος, nъdъжdȣitŭ; adȣкъtopŭ de nъdeжde. [din

Προσδόκησις, εως (ἡ), nъdъжdȣipe, aшtentape de чева. [ші

Προσδόκητος (ὁ, ἡ), aшtentatŭ, nъdъжdȣitŭ. [ші

Προσδοκία (ἡ), nъdeжde; (ȣne-opĭ akt:) skopnipe de nъdeжde; (пpin întind:) neлiniшte. "Ἔχειν saŭ παρέχειν προσδοκίαν,,. Dm: [ші

Προσδόκιμος (ὁ, ἡ), aшtentatŭ, nъdъжdȣitŭ a вeni, saŭ a faче чева. «Ἐπὶ δὲ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδόκιμος,,. Ep: [προσδοκάω]. [de ȣnde

Προσδοκίμως, adв: кȣ nъdeжde, saŭ neлiniшte în aшtentape desпpe чева.

Πρόσδομα (τὸ), чееа че se dъ în adaosŭ, maĭ mȣлtŭ. [προσδίδωμι].

Προσ-δοξάζω, biit: -άσω, maĭ sлъвeskŭ, maĭ крezŭ înкъ чева.

Προσ-δοξοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, însȣfлȣ adъoгate пъpepĭ (ideĭ), (ad:) faкŭ a maĭ sлъвi, a кpede чinева înкъ чева.

Προσ-δόρπιος (ὁ, ἡ), foлositopŭ ла чinъ. [πρὸς, δόρπος].

Προσδοχὴ (ἡ), =Πρόσδεξις, пpiimipe кȣ mȣлцȣmipe.

Προσδραμὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de пaptч: ал лȣĭ προστρέχω.

Προσδρομὴ (ἡ), алepгape кътpe чева. [προσδρέμω = προστρέχω].

Προσ-δυσκολαίνω, biit: -ανῶ, (кȣ dat:) кîpteskŭ înкъ maĭ mȣлt asȣпpa кȣĭва, saŭ mъ ші nекъжeskŭ înкъ asȣпpa лȣĭ...

Προσ-δωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, maĭ dъpȣĭeskŭ înкъ.

Προσ-εάω -ῶ, biit: -εάσω, maĭ лasŭ, maĭ înгъdȣĭŭ înкъ; saŭ лasŭ пе чinева a вeni ла..., a se aпpoпia de...

Προσ-εγ-γελάω -ῶ, biit: -γελάσομαι, (кȣ dat:) înкъ ші pîzŭ de чinева.

Προσ-εγγίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) mъ aпpoпiŭ, mъ atinгŭ de... [de ȣnde

Προσεγγισμὸς (ὁ), atinцepe, aпpoпiepe de чева.

Προσ-εγ-γράφω, biit: -γραψω, maĭ înskpiŭ înкъ, saŭ maĭ adaoгŭ în вpe ȣпŭ înskpisŭ (saŭ лistъ).

Προσ-εγγυάομαι ῶμαι, biit: -ήσομαι, maĭ кezъшȣĭeskŭ înкъ чева пе лîнгъ алteле; saŭ mъ пȣĭŭ înкъ ші кezaшŭ пentpȣ чева.

Πρόσεγγυς, adв: пе aпpoaпe, кît maĭ aпpoaпe.

Προσ-εγ-καλέω- ῶ, biit: καλέσω, (кȣ ак: dip: ші dat: indip:) maĭ пîpъskŭ înкъ пе лîнгъ ȣneле ші пentpȣ алteле; saŭ ші maĭ пîpъskŭ înкъ.

Προσ-έγ-κειμαι, biit: κείσομαι, stъpȣĭeskŭ înкъ maĭ mȣлt stpimtopînd, adȣкŭ siлъ кȣ stъpȣinцa mea.

Προσ-εγ-κελεύομαι, biit: -εύσομαι,(кȣ dat:) maĭ îndemnŭ înкъ, saŭ maĭ mȣлt.

Προσ-εγ-χέω, biit: -χεῶ, (nex: προσενέχεα, ші чл:) maĭ topnŭ înкъ înъȣntpȣ.

Προσ-εγ-χρίω, biit: -χρίσω, maĭ ȣnгŭ înкъ o datъ кȣ aлifie.

Προσ-εγ-χώννυμι, biit: -χώσω, вагŭ înкъ (ȣmплȣ ші кȣ алtŭ) пъmîntŭ.

Προσ-εδαφίζω, biit: -ίσω, sȣpпŭ ла пъmîntŭ, (алt:) προσουδίζω, 2) sпpiжinŭ, întemeĭezŭ.

Προσεδρεία (ἡ), stъpȣitoape шedepe лîнгъ чева; înпpesopape; (în цen:) stъpȣinцъ, siлinцъ, (Fpanц:) **assiduité**. [ші

Προσεδρευτκός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, oвiчnȣitŭ a stъpȣi în tpeaвa sa. [din

Προσ-εδρεύω, biit: -εύσω, (кȣ dat:) шezŭ лîнгъ чinева; înпpesopŭ. 2) stъpȣĭeskŭ, mъ îndeлetniчeskŭ кȣ siлinцъ ла чева. 3) sîntŭ asesopŭ, sȣплeantŭ ал кȣĭва [ші

Προσεδρία (ἡ), =Προσεδρεία, stъpȣinцъ. 2) asesopie, sȣплeanцie (în sлȣжвъ).[din

Πρόσεδρος (ὁ, ἡ), [πρός, ἕδρα] шezъtopŭ лîнгъ чinева; (пpin întind:) stъpȣitopŭ, saŭ кȣ stъpȣinцъ îndeлetniчitŭ ла чева. || (sȣвst:) =Πάρεδρος, (Fpanц:) asesopŭ.

Προσέειπον, Ion: poet: în локŭ de προσεῖπον.

Προσέθηκα, nex: 1: ал лȣĭ προστίθημι.

Προσ-εθίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat: saŭ ак: indip:) oвiчnȣĭeskŭ пе чinева ла чева. [de ȣnde

Προσεθισμὸς (ὁ), oвiчnȣipe ла чева.

Προσεθου, 2: sinг: пeps: de шiж: nex: 2: ал лȣĭ προστίθημι.

Πρόσει, пopȣnч: ал лȣĭ πρόσειμι, biit: -ειμι, în локŭ de πρόσιθι.

Προσειδέναι, infin: ал лȣї πρόσοιδα.

Προσειδής, έος (ὁ, ἡ), poet: asemenea ла faцъ кȣ чinева. [πρός, εἶδος].

Προσεῖδον, nex: 2: ал лȣї προσοράω.

Προσεῖκα, At: în локȣ de προσέοικα.

Προσ-εικάζω, biit: -άσω, fakȣ чева kam asemenea кȣ.. 2) daȣ кȣ sokoteaла din asemъnape saȣ алътȣpape.

Προσείκελος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) asemenea, kam asemenea кȣ.. [πρός, εἴκελος].

Προσεικής, έος (ὁ, ἡ), poet: [προσεῖκα din προσείκω] =Προσείκελος.

Προσ-ειλέω, -ῶ, biit: -ήσω, înfъшȣpȣ, stpînrȣ, deaпъnȣ пе mosopȣ, sȣлȣ, saȣ remȣ. [βάνω.

Προσείληφα, tpe: de кȣ: ал лȣї προσλαμ-

Προσήλειχα, tp: de кȣ: ал лȣї προσλαγχάνω.

Πρόσειλος (ὁ, ἡ), [πρὸς,, εἴλη) =Προσήλιος, eкsпȣsȣ ла fepбinцeaла soapeлȣї.

Πρόσ-ειμι, biit: -έσομαι, (прел: προσῆν, ші чл:) sîntȣ înпpeȣnъ, saȣ adъoratȣ пе лîngъ алteле în чева. "Τῇ βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι,,. Ksn: "Τελειοτάτῳ ἡγεμόνι τέσσαρα δεῖ προσεῖναι,,. Fiл: (ші aвsoл:) «Ἐὰν μὴ τὸ ἑκούσιον προσῇ,,. Apst: (ші în пaptч:) "Τὸ προσὸν, saȣ τὰ προσόντα,,. Лкs: кîte ape чinева maї пе deasȣпpa; челе în ȣpmъ adъoratе (пeste челе natȣpaле) xapaкtepistiчe але ȣnȣї лȣкpȣ. (se konf: кȣ

Πρόσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προσῄειν, ші чл:)=Προσέρχομαι (кърȣїа sлȣжeшte ȣneopї de biitopȣ), mъ aпpoпiȣ, întîлneskȣ; (desпpe mȣїepї) mъ înпpeȣnȣ tpȣпeшte (кȣ dat:). «Μηδένα αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι,,. Ksn: "Τῷ προσιόντι προσεῖναι,,. a fi лesne aпpoпiatȣ (пpiimitopȣ). "Πρόσειμι τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ,,. Xps: mъ înпъpтъшeskȣ din sfinteле taїne. «Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων ἑπτακόσια προσήϊε τάλαντα,,. Ep: (ші în пaptч:) "Τὰ προσιόντα,,. Лкs: benitȣpiле.

Προσεῖναι, prez: de înf: ал лȣї πρόσειμι, biit: -έσομαι. 2) nex: de înf: ал лȣї πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσεῖπον, nex: 2: (nepeгл:) ал лȣї προσαγορεύω.

Προσ-είρω, biit: έρσω, înплeteskȣ, înfъшȣpȣ, atîpnȣ, saȣ komбinȣ пе лîngъ чева.

Προσ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: προσεισήγαγον, ші чл:) maї întpodȣкȣ înкъ, adaorȣ.

Προσ-εισ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, maї къпȣїeskȣ, înлesneskȣ (прокȣpȣ) înкъ чева.

Προσ-εισ-κρίνω, biit: κρινῶ, maї бaгȣ, maї вîpȣ înкъ чева.

Προσ-εΐσκω, poet: (кȣ dat:)=Προσεικάζω, kam asemъnȣ кȣ чева.

Προσ-εισ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, maї înплineskȣ înкъ ші алцї бaнї.

Προσ-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, (nex: προσεισήνεγκα, ші чл:) maї kontpiбȣїeaskȣ înкъ, saȣ кȣїва. [de ȣnde

Προσεισφορὰ (ἡ), adъoratъ kontpiбȣцie, xapȣ, saȣ pesплatъ.

Προσεῖτο, a 3: sinr: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал пoft: лȣї προσίημι.

Προ-σείω, biiit: -σείσω, клetinȣ чева înainte, saȣ (кȣ dat: indip:) dînaintea кȣїва; (пaptik:). "Θαλλὸν προσείειν θρέμματι,,. Плt. цiind o кpaкъ, ші mepгînd înainte o клetinȣ, ка sъ o вazъ bita, ші sъ вie dȣпe mine. (de ȣnde fir:) "Ελπίδας («Θήρατρον ші чл:) προσείειν τινί,,. a пpoпȣne sпpe atpaцepea, saȣ amъцipea кȣїва. «Φόβον προσείειν,,. Tȣч: (вezї ші ἐπισείω).

Προσ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: προσεξέβην, ші чл:) esȣ înкъ ші afapъ, fakȣ ші desбapкȣ; лoвeskȣ, ші mъ ȣpкȣ пе вpъжmъшeaskъ кopaбie.

Προσ-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, skoцȣ (întinzȣ) înкъ maї afapъ. "Γραμμὴν—,,. Лкs:

Προσ-εκ-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpirȣ tot de o datъ, saȣ пeste чева.

Προσ-εκ-δέρω, biit: δερῶ, înкъ ші жȣпoїȣ, saȣ бatȣ.

Προσ-εκ-δέχομα,, biit: -δέξομαι, maї aшtentȣ, nъdъжdȣїeskȣ înкъ; saȣ maї пpiimeskȣ înкъ чева de ла чinева.

Προσ-εκ-διδάσκω, biit: -διδάξω, maї înвъцȣ înкъ бine пе чinева чева.

Προσεκέατο, Ion: în локȣ de προσέκειντο, a 3: îm: пeps: de прел: ал лȣї πρόσκειμαι.

Προσ-εκ-δύω, biit: -δύσω, maї desвpaкȣ, maї desпoїȣ înкъ.

Προσ-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stopкînd maї skoцȣ; saȣ maї stpiвeskȣ înкъ кȣ totȣл.

Προσ-εκ-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: προσεξέθορον) mъ asвîpлȣ peпede, sъpȣ afapъ пе чева.

Προσ-εκ-καίω, biit: -καύσω, (nex: προσεξέκηα, saȣ -έκαυσα) ші maї aпpinzȣ, saȣ înвъпъїezȣ înкъ.

Προσ-εκ-καλύπτω, biit: καλύψω, maї deskoпepȣ înкъ.

Προσ-έκ-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ eшitȣ afapъ пе лîngъ чева.

Προσ-εκ-λέγω, biit: -λέξω, maї алeгȣ înкъ; (miж:) алesȣ fiind eȣ алeгȣ пе ȣpmъ пе koплȣкpъtopiї meї. (вezї ші προσαιρέομαι).

Προσ-εκ-λογίζομαι, biit: ίσομαι, mъ maї sokoteskȣ, mъ maї rîndeskȣ înкъ.

Προσ-εκ-λύω, вїit: -λύσω, maĭ desfakŭ, maĭ slъвeskŭ înkъ.

Προσ εκ-μαίνομαι, вiit: -μανοῦμαι, saŭ -μανήσομαι, înkъ ші nevъneskŭ kъ totъл.

Προσ-εκ-πέμπω, вiit: πέμψω, maĭ порneskŭ (daŭ afaръ, skoцŭ) înkъ, saŭ tot întp' o вреme.

Προσ-εκ-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpŭ afaръ kъtpe...

Προσ-εκ-πίνω, вiit: -πίομαι, (nex: προσεξέπιον, ші чл:) вeaŭ de totŭ (pînъ în fъndŭ) înkъ ші...

Προσ-εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (kъ dat: saŭ преп; ак:) kazŭ, saŭ mъ aвatŭ în чева

Προσ-εκ-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ sъвîршeskŭ kъ osteneaлъ înkъ ші алтŭ чева.

Προσεκποτέον, posit: ал лъĭ προσεκπίνω.

Προσ-εκ-πρίαμαι, neîntp: în локŭ de προσέξωνέομαι, maĭ peskъmпъpŭ înkъ (întpв: прinч: nъmaĭ înf: προσεκπρίασθαι).

Προσ-εκ-πυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, maĭ апрinzŭ (înвъпъĭezŭ) înkъ, saŭ ші maĭ mълt.

Προσ-εκ-σπάω -ῶ, вiit: -άσω, maĭ smългŭ (despъdъчinezŭ) înkъ, saŭ înпpeъnъ kъ...

Προσ-εκ-ταπεινόω -ῶ, вiit: ώσω, maĭ ъmiлeskŭ (жoseskŭ, desпpeцъĭeskŭ) înkъ de totŭ.

Προσ-εκ-ταράσσω (ττω), вiit: -ταράξω, maĭ tъpвъpŭ înkъ de totŭ ші алтŭ чева.

Προσεκτέος, α, ον, posit: ал лъĭ προσέχω.

Προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, чел че аре, saŭ чере лъаре a minte. [προσέχω]. [de ъnde

Προσεκτικῶς, adв: kъ въгаре de seamъ. «Προσεκτικῶς ἔχω». Лks: amŭ лъаре aminte, sîntŭ бъгъtopŭ de seamъ.

Προσ-εκ-τίλλω, вiit: -τιλῶ, maĭ smългŭ înkъ, saŭ înпpeъnъ kъ алтŭ чева.

Προσ-εκ-τυφλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înkъ ші maĭ opвeskŭ de totŭ пе чinева.

Προσέκυρσα, poet: nex: 1: ал лъĭ προσσκυρέω.

Προσ-εκ-φέρω, вiit: -εξοίσω, (nex: προσεξήνεγκα, ші чл:) maĭ skoцŭ înkъ. 2) шаĭ плъteskŭ adaosŭ ла daждia de maĭ 'nainte.

Προσ-εκ-φοβέω -ῶ, вiit: ήσω, maĭ sпeріŭ înkъ, saŭ tot de o datъ.

Προσ-εκ-χέω вiit: -χεῶ, (nex: προσεξέχεα, ші чл:) maĭ въpsŭ înkъ afaръ.

Προσ-εκ-χλευάζω, вiit: -άσω, înkъ ші вatжokopeskŭ.

Προσέλα, порънч: ал лъĭ προσελάω.

Προσέλαβον, nex: 2: ал лъĭ προσλαμβανω.

Προσελασία, ші Προσέλασις, εως (ἡ), апропiepe къларе saŭ în tpъsъpъ; (în цen:) pепede пъвалъ de къларime, saŭ atakŭ de pesвoĭaskъ корабie ші чл: [din

Προσ-ελαύνω, вiit: -ελάσω, dъkŭ (порneskŭ) чева pепede kъtpe чева. «Μὴ προσέλα χέρα». Ep: nъ пъne mîna пе mine (ка sъ mъ înпinцĭ). 2) (овiч: nestp: saŭ ел: înцел: ἵππον, ἅρμα, στρατὸν, ші чл:) пъвълeskŭ къларе, saŭ kъ oaste прinч: kъ къларime) asъпра kъĭва; (în цen:) înaintezŭ, mъ апропiŭ. «Προσελαυνούσης ἡμέρας». Лks: [din

Προσ-ελάω -ῶ, вiit: -άσω, poet: în локŭ de προσελαύνω.

Προσέλευσις, εως (ἡ), вenipe апроапе, апропiepe.

Προσ-ελέω -ῶ, [πρὸς ἕλος] poet: (pap) în локŭ de προπηλακίζω, desпpeцъĭeskŭ, tpaktezŭ pъŭ. «Τοὺς μὲν δικαίους ші чл: προσελοῦμεν». Apstf: (ші пas:) «Ὁρῶν ἐμαυτὸν ᾧδε προσελούμενον». Esxл:

Προσεληναῖος, α, ον, =Προσέληνος.

Προσεληνὶς, ίδος (ἡ), пaptik: fem: ал лъĭ προσέληνος || (прinч:) «Νύμφαι προσεληνίδες». a ле Аркadieĭ.

Προσέληνος (ὁ, ἡ), maĭ вekĭŭ dekît лъna (аша se nъmĭaŭ Аркadieniĭ, ка sinгъpĭ nъmaĭ pesъpiцĭ din пъmîntŭ, ші maĭ вekĭ локъitopĭ aĭ Пелопоnesълъĭ). [πρὸ, σελήνη].

Προσελθεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ προσέρχομαι.

Προσ-ελκύω, ші Προσ έλκω, вiit: -ελκύσω, (nex: προσείλκυσα, ші чл:) tpaгŭ kъtpe, (miж:) în пaptea mea.

Προσ-ελ-λείπω, вiit: -λείψω, maĭ amŭ лiпsъ (îmĭ maĭ tpeвъĭe) înkъ sпpe îndeплinipe. «Τὰ προσελλείποντα». Diod: челе че maĭ лiпsesk sпpe îndeплinipe.

Προσ-ελόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Προσελέω.

Προσ-ελπίζω, вiit: -ίσω, maĭ пъdъждъĭeskŭ înkъ.

Προσ-ελυτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, maĭ adaoгŭ ші алтŭ акоперъmîntŭ.

Προσελώδης, εος (ὁ, ἡ), чел апроапе de вaлtъ, kam бълtosŭ. [πρὸς, ἕλος].

Προσ-εμ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: προσενέβην, ші чл:) intpъ, калкŭ пе чева; (fir:) maĭ desпpeцъĭeskŭ, tpaktezŭ pъŭ înkъ.

Προσ-εμ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, maĭ вaгŭ înъъntpъ (ші ел: saŭ nestp: intpъ) înkъ пе лîngъ алteле; apъnkŭ (ші ел: mъ apъnkŭ) înпpeъnъ înъъntpъ, saŭ пeste чева.

Προσ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, înkъ ші maĭ amepinцŭ (kъ mînie, skpîшnind din dinцĭ, saŭ mъцind).

Προσ-εμέω -ῶ, вiit: -εμέσω, =Προσβλύζω.

Προσέρριξα, nex: ал лъї προσμίγνυμι.

Προσ-εμ-ματεύω, biit: -εύσω, въгînd mîna înъвntpъ nipnъlъ. (în Apst: se îndpent: προσεμβατεύω).

Προσ-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, maї pressъpъ înkъ n' întpe...

Προσ-εμπεδέω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskъ (înkpedinцezъ) înkъ maї mвлt.

Προσ-εμ-πικραίνομαι, biit: -πικρανοῦμαι, mъ пекъжeskъ, mъ întъpîtъ înkъ maї mвлt asвпра квїва. "Προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον αὐτοῖσι».

Προσ-εμ-πίπρημι, biit: -εμπρήσω, (nex: προσενέπρησα, ші чл:) maї apzъ, maї nîpжoлeskъ înkъ, saъ înnpeвnъ кв...

Προσ-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: προσενέπεσον, ші чл:), (кв dat:) maї kazъ înъкntpв, saъ neste чева; mъ întîmплв пе лîngъ алтеле.

Προσεμπρήσω, biit: ал лъї προσεμπίπρημι.

Προσ-εμ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maї anpinzъ (înвъпъїezъ) înkъ, saъ maї mвлt.

Προσ-εμ-φανίζω, biit: ίσω, maї înfъцiшezъ (dobedeskъ) înkъ.

Προσ-εμφέρεα (ή), oape-каре asemънътate. [din

Προσεμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), (кв dat:) кат, maї asemenea. [din

Προσ-εμ-φέρω, biit: -οίσω, (nex: προσενήνεγκα, ші чл:) =Προσεμφορέω. 2) (miж:) sînlъ maї asemenea în чева, кат seamънъ, кат adвкъ.

Προσεμφερῶς, adв: кат asemenea. [προσεμφερής].

Προσ-εμ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, dвкъ (каръ, apвпкъ) înъвntpв пе лîngъ алтеле; (miж: кв gen:) maї barъ în sinemї (мънînкъ лъкотешte) înkъ ші din...

Προσ-εμ-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: προσενέφυν, ші чл:) мъ лipeskъ înkъ ші maї mвлt; мъ adaorъ ка о natъpaлъ însвшime; saъ (miж:) maї dobîndeskъ чева ка о natъpaлъ însвшime.

Προσέναγχος, adв: кв пвцinъ чева maї 'nainte. [πρὸς, ἔναγχος].

Προσέναχε, Dor: ш локъ de προσέννηχε, a 3: sinr: neps: de прел: ал лъї προσνήχω.

Προσ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, maї apтъ (dobedeskъ înkъ) în fantъ.

Προσενεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї προσφέρω.

Προσ-εν-εδρεύω, biit: -εύσω, maї nînde-skъ înkъ, saъ (кв dat:) anpoane de...

Προσενεκτέον, nosit: ал лъї προσφέρω.

Προσ-ενέπω, biit: -ενισπήσω, noet: вор-вeskъ adpesîndв-mъ кътре чinева.

Προσ-ενεχυράζω, biit: -άσω, maї їaъ чева пе лîngъ алтеле de zълогъ.

Προσενήνεγμαι, nas:, mї

Προσενήνοχα, akt: tpe: de кв: ал лъї προσφέρω

Προσ-ενθυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: προσενεθυμήθην, ші чл:) maї nвїъ în rîndвл meъ, mъ maї rîndeskъ ші алтъ чева.

Προσεννέπω, noet:=Προσενέπω.

Προσ-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, maї barъ de seamъ, maї înцelegъ чева. "Καὶ γὰρ ἄλλο τι προσενενόησα». Ksn:

Προσ-εν-σχλέω -ῶ, biit: -ήσω, maї sвпъръ înkъ.

Προσ-ενόω -ῶ, biit: -ώσω, вneskъ чева înnpeвnъ кв алta.

Προσ-εν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ чева înkъ maї mвлt neste, saъ înъвntpв în чева. (npin întind:) «Πληγὰς προσεντείνειν τινί,,. Dm: (ші sввtînцel: sввst:) «Ἑτέρας προσεντείνειν,,. Пл: a 'ї maї da înkъ ші алte бътъї.

Προσ-εν-τέλλω (-τέλλομαι), biit: -τελοῦμαι, maї nopвпчeskъ înkъ.

Προσ-εν-τίνω, biit: -τέξομαι, (nex: προσενέτεχον, ші чл:) naskъ, saъ fakъ a se naшte înkъ чева înъвntpв în...

Προσ-εν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (кв dat:) мъ întîлneskъ кв чinева.

Προσ-εν-υβρίζω, biit: -ίσω, мъ nopїъ кв despreцuire кътре чinева.

Προσ-εν-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesъ n' întpe (bîrъ n'întpe цesъtъpъ) ші алte nestpiцitъpї.

Προσ-εξ-αγριαίνω, biit: ανῶ, sълбътъчeskъ înkъ maї mвлt.

Προσ-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προσεξεῖλον, ші чл:) maї їaъ, maї skoцъ înkъ din чева saъ din fiinцъ (прънъdeskъ) пе лîngъ алтеле; (miж:) maї алегъ snpe întpeввinцarea mea.

Προσ-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, maї apdikъ înkъ чева în sвs, saъ apdikînd maї їaъ чева пе лîngъ алтеле.

Προσ-εξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: προσεξήμαρτον, ші чл:) maї грешeskъ înkъ ші întp' алтъ чева.

Προσ-εξ-ανδραποδίζομαι, biit: -ίσομαι, ші їшї maї poвeskъ înkъ.

Προσ-εξ-αν-ίσταμαι, biit: -εξαναστήσομαι, (nex: 2: προσεξανέστην, ші чл:) мъ ші skoлъ în sвs înkъ, saъ nentpв чева.

Προσ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, maї a-мъцeskъ înkъ.

Προσ-εξ-απλόω -ῶ, viit: -ώσω, desfъшкрă (eksplikă) ші maĭ mълт.

Προσ-εξ-αποστέλλω, viit: -στελῶ, maĭ eksnediezĕ (porneskă afarъ) înkъ, saŭ înpreвnъ kъ..

Προσ-εξ-άπτω, viit: -άψω, anpinzĕ (zъdărъskă) înkъ maĭ mълт.

Προσ-εξ-ασκέω -ῶ, viit: -ήσω, desъvîrşeskă чева kъ o maĭ skътиъ лъкраре.

Προσ-εξ-ελαύνω, viit: -ελάσω, maĭ isroneskă înkъ; (ел: saŭ nestр:) esĕ (mъ porneskă) kъ oaste asъпра kъїва.

Προσ-εξ-ελέγχω, viit: -ελέγξω, maĭ dăŭ de faцъ (dovedeskă) înkъ, saŭ ші maĭ mълт.

Προσ-εξ-ελίσσω (ττω), viit: -ελίξω, maĭ desfъшърă înkъ; (fir:) înşirĕ înainte прin desfъшърare (întindere) ші алцї ostaшї.

Προσ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, maĭ sъvîrşeskă прin лъкраре ші алтă чева пе лîngъ алтеле.

Προσ-εξ-ερείδομαι, viit: -ερείσομαι, (kъ dat: ші ак: kъ преп:) mъ pezemĕ tare пе чева, ka sъ ажънгă ънdeва.

Προσ-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (пех: προσεξῆλθον, ші чл:) (kъ dat:) esĕ, ka sъ mъ dъkă kътре...

Προσ-εξ-ετάζω, viit: -άσω, maĭ черчetezĕ înkъ.

Προσεξεύρησις, εως (ἡ), adъoratъ пъskoчire. [din

Προσ-εξ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, maĭ пъskoчeskă înkъ.

Προσ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viiit: -ήσομαι, maĭ eksplikă, saŭ поvesteskă înkъ.

Προσ-εξ-ηπειρόω -ῶ, viit: -ώσω, prefakă пекърmat în koпцinътă.

Πρόσεξις, εως (ἡ), =Προσοχή.

Προσ-εξ-ίστημι, viit: προσ-εκ-στήσω, adъkă înkъ maĭ mълт în snaĭmъ.

Προσέοικα, (тре: de kъ: în локă de prez: ал лъї προσείκω) sîntĕ maĭ saŭ kam asemenea, =Παρεμφέρω; (прin întind:) sîntĕ notрivitĕ; (de ънde пеперs:) "Προσέοικε». =Προσήκει; ші (партч:) "Προσεοικὼς». =Προσήκων, notрivitĕ, kъvenitĕ.

Προσεούρουν, Аt: прел: ал лъї προσουρέω.

Προσ-επ-αγγέλλομαι, viit: -αγγελοῦμαι, maĭ fъгъdъїeskă înkъ.

Προσ-επ-άγω, viit: -άξω, (пех: προσεπήγαγον, ші чл:) maĭ adaorĕ înkъ neste алteле.

Προσ-επ-αινέω -ῶ, viit: -αινέσω, maĭ лаvdă înkъ.

Προσ-επ-αίρω, viit: -αρῶ, maĭ apdikă, înalцă înkъ, saŭ ші maĭ mълт.

Προσ-επ-αιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, maĭ хълeskă, пiръskă înkъ ші пentръ алtă чева.

Προσ-επ-αν-έρομαι, viit: -ερήσομαι, maĭ penetă înkъ întreвareа de maĭ 'nainte.

Προσ-επ-απειλέω -ῶ, viit: -ήσω, ші maĭ amerinцă înkъ; saŭ adaorĕ ла чеде алte amerinцърї ші алta.

Προσ-επ-αράομαι -ώμαι, viit: -αράσομαι, maĭ блestemă înkъ.

Προσ-επ-άρχω, viit: -άρξω, maĭ гъвернezĕ înkъ ка ънă eпархă (vezї ἔπαρχος).

Προσ-επ-αυξάνω (-αύξω), viit: -αυξήσω, крeskă чева înkъ maĭ mълт.

Προσ-επ-αυρίσκομαι, (пех: προσεπηυράμην) (kъ ген:) maĭ dovîndeskă înkъ.

Προσεπειπεῖν, пех: 2: (пергл:) de inf: ал лъї προσεπιλέγω.

Προσ-επ-εισ-φέρω, viit: -εισ-οίσω, (пех: προσεπεισήνεγκα, ші чл:) maĭ kontribъїeskă înkъ, maĭ adaorĕ ла вре o dare. «Χάριν—» Ilid:

Προσ-επ-ελπίζω viit: -ίσω, daă kъїва înkъ maĭ mълte пъdeждї.

Προσ-επ-εμ-βαίνω, viit: -βήσομαι, апъsă, traktezĕ ръă înkъ maĭ mълт; saŭ ші desпрецъїeskă înkъ пе чinева în непорочirea sa.

Προσ-επ-εμβάλλω, viit: -βαλῶ, maĭ întrevîrĕ mi алteле înkъ neste чеде de maĭ 'nainte.

Προσ-επ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, desъvîrşitoare лъкраreа чева înkъ maĭ mълт, saŭ ші алtă чева пе лîngъ алteле. [de ънde

Προσεπεξεργασία (ἡ), din noă adъoratъ desъvîrşitoare лъкраре.

Προσ-επ-εξ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, (пех: -εῦρον, ші чл:) maĭ пъskoчeskă înkъ ші алte noъ пъskoчirї.

Προσ-επ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, поvesteskă, saŭ eksplikă maĭ deslъвit ші алtă чева.

Προσ-επ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (пех: προσεπῆλθον, ші чл:) maĭ петrekă înkъ, saŭ de maĭ mълте orї ънă локъ.

Προσ-επ-ερωτάω, -ῶ, viit: -ήσω, maĭ întrevă înkъ kъ kъpiositate; saŭ maĭ fakă înkъ ші алte întrevърї. [de ънde

Προσεπερωτητής, οῦ (ὁ), карe fаче жъdikътореşтї penetate întrevърї, (Лt:) adstipulator.

Προσέπεσον, пех: 2: ал лъї προσπίπτω.

Προσ-επ-εύχομαι, viit: -εύξομαι, maĭ ъreză înkъ ші алteле.

Προσ-επηρεάζω, biit: -άσω, sъпърŭ înкъ maĭ mълt.

Προσ-επι-βαίνω, biit: -βήσομαι, =Προσεμβαίνω; (fiг:) =Προσεπεμβαίνω.

Προσ-επι-βάλλω, biit: -βαλῶ, maĭ adaorŭ înкъ neste алteле.

Προσ-επι-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, daŭ (skoцŭ) maĭ în ъpmъ ші алte влъstape.

Προσ-επι-βλέπω, biit: -βλέψω, maĭ вагŭ înкъ de seamъ asъпра вре ъnъĭ лъкръ.

Προσ-επι-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, maĭ stpirŭ ші eŭ пе лîngъ алцiĭ saŭ къ penetate aкламацiĭ înкъвiinцînd чева.

Προσ-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, înкъ пе лîngъ алteле maĭ кiпzъĭeskŭ (ъnелteskŭ) ші реле asъпра къĭва.

Προσ-επι-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ naskŭ înкъ în ъpшъ.

Προσ-επ-γίγνομαι, biit: -γενήσομαι, mъ fakŭ, mъ naskŭ, biŭ ші eŭ пе лîngъ алteле; saŭ mъ maĭ întîmплъ înкъ.

Προσ-επι-γράφω, biit: -γράψω, maĭ sъskpiŭ înкъ, adaorŭ ла sъskpinцie.

Προσ-επι-δαψιλεύομαι, biit: -εύσομαι, maĭ daŭ înвiлшъгat пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, maĭ apъtŭ înкъ; (miж:) maĭ fakŭ înкъ ші алtъ fълoasъ apъtape.

Προσ-επι-δεσμέω, biit: -ήσω, ші

Προσ-επι-δέω, biit: -ήσω, maĭ легŭ înкъ neste, saŭ de чева (bezĭ ші προσεπικαταδέω).

Προσ-επιδημέω, -ῶ, biit: -ήσω, petpekŭ întp'ъnŭ локŭ benitŭ din пъmîntŭ stpeinŭ.

Προσ-επι-διδάσκω, biit: -διδάξω, maĭ înвъцŭ пе чiнева în ъpmъ ші алtŭ чева.

Προσ-επι-δίδωμι, biit: -επι-δώσω, (nex: προσεπέδωκα, ші чл:) maĭ dъpъĭeskŭ de въnъ воĭе чева пе лîngъ алteле; (сл: saŭ nestp:) înaintezŭ (kpeskŭ) înкъ maĭ mълt.

Προσ-επι-δοξάζω, biit: -άσω, пpiimeskŭ de въnъ (mъ ъneskŭ къ) пъpepea къĭва.

Προσ-επι-δράσσομαι (-δράττομαι), biit: -δράξομαι, (къ цen:) maĭ апъкŭ (îmĭ maĭ însъшeskŭ) чева.

Προσ-επι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, maĭ ъneskŭ, легŭ înпpeъnъ чева.

Προσ-επι-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ каъtŭ къ stъpъinцъ чева.

Προσ-επι-θεάομαι, -ῶμαι, biit: -θεάσομαι, ші

Προσ-επι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ пpiвeskŭ, oвsepвŭ чева înкъ.

Προσ-επι-θλίβω, biit: -θλίψω, апъsŭ, stpiвeskŭ пе dasъпра înкъ maĭ mълt, saŭ ші алtŭ чева пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, maĭ пîpъskŭ înкъ.

Προσ-επι-καλλωπίζω, biit: -ίσω, înfpъmъseцezŭ чева пе dasъпра înкъ maĭ mълt.

Προσ-επι-κατα-δέω, biit: -δήσω, легŭ (înfъшŭ) пе dasъпра ші къ алte легъtъpĭ; saŭ adaorŭ чева maĭ пе ъpmъ în feлŭ de легъtъpъ пе dasъпра.

Προσ-επι-κατα-τείνω, -biit: -τενῶ, întinzŭ (siлъĭeskŭ, înкъ maĭ mълt·

Προσ-επί-κειμαι, biit: -κείσομαι, stъpъĭeskŭ pretinzînd ші eŭ пе лîngъ алцiĭ чева.

Προσ-επι-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ вatжокopeskŭ înкъ ші къ amape dosъdipĭ.

Προσ-επι-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, maĭ besteskŭ ші алtŭ чева pretъtindinea; besteskŭ ші pesплъtipe înпpotiва къĭва.

Προσ-επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoвeskŭ înкъ maĭ mълt, saŭ пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, predomneskŭ înкъ maĭ mълt.

Προσ-επι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, ші (At:) -κρεμάω -ῶ, maĭ atîpnŭ înкъ чева dasъпра;=Προσεξαρτῶ.

Προσ-επι-κρούω, biit: -κρούσω, maĭ лoвeskŭ înкъ пе d'asъпра.

Προσ-επι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, пе лîngъ алteле maĭ doвîndeskŭ în ъpmъ чева.

Προσεπίκτισμα (τὸ), zidipe клъditъ maĭ пе ъpmъ în adaosŭ ла алta. [προσεπικτίζω].

Προσ-επι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προσεπέλαβον, ші чл:) maĭ ĭaŭ înкъ. || (miж: къ dat: ші цen:) ĭaŭ пapte къ чiнева ла чева (îл ажъtŭ). «Οὐδένα φασὶ σφίσι προσεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου„. Ep:

Προσ-επι-λέγω, biit: λέξω, (nex: nepгл: προσεπεῖπον, ші чл:) maĭ adaorŭ în ъpmъ de toate чева ла кîte amŭ zis.

Προσ-επι-λιμώττω, biit: -λιμώξω, paвdŭ (mopŭ) de foame înкъ maĭ mълt.

Προσ-επι-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, maĭ înвъцŭ чева înпpeъnъ.

Προσ-επι-μελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (къ цen:) maĭ înгpiжeskŭ înкъ ші de...

Προσ-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, daŭ, adaorŭ maĭ mълtŭ de кîtŭ este mъsъpa.

Προσ-επι-νοέω -ῶ, biit: ήσω, maĭ nъskoчeskŭ înкъ.

Προσ-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ înкъ ші minчinosŭ жъpъmîntŭ.

Προσ-επι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (къ dat:) înкъ ші maĭ kazŭ asъпра къĭва.

Προσ-επι-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, maĭ adaorŭ, maĭ nъskoчeskŭ înкъ în ъpmъ ші плъsmъitъpĭ.

Προσ-επι-πλέκω, biit: -πλέξω, maĭ în-tревîрŭ пе ѕрmъ ші алteле. «Τοῖς ἔξωθεν προσεπιπλεκομένοις». Алкs: Трал:

Προσ-επι-πλέω, biit: -πλευσοῦμαι, (кѕ dat:) mъ порneskŭ a плѕti asѕпра кѕĭва.

Προσ-επι-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, ші maĭ dожъneskŭ înкъ, saŭ ші пentрѕ алteле.

Προσ-επι-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ рабdŭ înкъ osteneлĭ, saŭ maĭ stъpѕĭeskŭ în чева кѕ osteneaлъ.

Προσ-επιῤ-ῥέω, biit: ῥεύσω, saŭ -ῥυήσομαι, (nex: προσεπεῤῥύην, ші чл:) maĭ кѕргŭ înкъ asѕпра кѕĭва, saŭ înпреѕnъ кѕ чева.

Προσ-επιῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъpeskŭ (înвîрtoшezŭ) înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-σεμνύνω, biit: υνῶ, чinsteskŭ, pesпектezŭ înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-σημαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, maĭ арътŭ înкъ прin semne; saŭ maĭ fakŭ чева însemnъtopŭ пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-σιτίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ къпътѕĭeskŭ ші de алte провiziĭ de храnъ.

Προσ-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, maĭ бaгŭ de seamъ пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-σκευάζω, biit: -άσω, maĭ dрегŭ, репарezŭ înкъ.

Προσ-επι-σκήπτω, biit: -σκήψω, maĭ порѕnчeskŭ, saŭ рогŭ înкъ.

Προσ-επι-σκώπτω, biit: σκώψω, ші maĭ бatжокореskŭ înкъ; saŭ maĭ adaorŭ чева în feлŭ de бatжокѕръ.

Προσ-επι-σπάομαι -ωμαι, biit: -σπάσομαι, maĭ tîръskŭ чева пе лîngъ алteле кѕ sinemĭ (dѕпе sinemĭ, saŭ în пaрtea mea).

Προσ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, maĭ шtiŭ înкъ чева пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-στείχω, (fъръ biit:) (nex: προσεπέστιχον) поet: mергŭ кîte пѕцinŭ кътре, saŭ mъ апропiŭ de чева.

Προσ-επι-στέλλω, biit: -στελῶ, maĭ вesteskŭ, saŭ порѕnчeskŭ înкъ чева (прinч: прin епistoлъ, sкрisoape) пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, ші maĭ înкѕnѕnezŭ înкъ.

Προσ-επι-συν-άπτω, biit: -άψω, maĭ ѕneskŭ înкъ, adaorŭ пе лîngъ алteле.

Προσ-επι-σφάζω (-σφάττω), biit: -σφάξω, maĭ înжѕnгĭŭ înкъ neste чева.

Προσ-επι-σφίγγω, biit: -σφίγξω, (кѕ dat: indip:) stрînгŭ, saŭ аплiкŭ чева stрîns neste чева.

Προσ-επι-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, întъpeskŭ înкъ ші кѕ печеtea mea; saŭ adaorŭ чева în ѕрmъ de toate ка о печеtлѕitѕръ a кѕвinteлор meле.

Προσ-επ-ισχυρίζω, biit: -ίσω, întъpeskŭ (asiгѕрŭ) чева înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-σωρεύω, biit: -εύσω, maĭ гръmъdeskŭ пе лîngъ алteле, saŭ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-ταλαιπωρέω -ω, biit: -ήσω, maĭ sѕfeрŭ înкъ tiкълошiĭ.

Προσ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, maĭ порѕnчeskŭ înкъ.

Προσ-επι-τείνω, biit: -τενῶ, înteцeskŭ (кpeskŭ) înкъ maĭ mѕлt; (fir:) =Προσεπικατατείνω.

Προσ-επι-τερατεύομαι, biit: -εύσομαι, maĭ adaorŭ ші алte monstрѕoase întîmплърĭ întр' о повestipe.

Προσ-επι-τέρπομαι, biit: -τέρψομαι, saŭ -ταρπήσομαι, mъ înвeseлeskŭ din noŭ înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-τεχνάομαι -ῶμαι, bîit: -ήσομαι, mъ maĭ meшteшѕцeskŭ чева, maĭ aflѕ înкъ ші алtъ meшteшѕцipe (de вiкленie).

Προσ-επι-τίθημι, biit: -επιθήσω, (nex: προσεπέθηκα, ші чл:) maĭ пѕĭŭ пе dasѕпра, maĭ daŭ înкъ; adaorŭ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: indip) maĭ dожъneskŭ (maĭ кîрteskŭ asѕпра кѕĭва) înкъ.

Προσ-επι-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, adaorŭ ші алte траціче перiпетiĭ (непревъzѕte ші skimвътoape de stapea лѕкрѕрiлор întîmплърĭ) saŭ ексацерацiĭ (ковîршiрĭ), ad: mъpeskŭ лѕкрѕ înкъ maĭ mѕлt трацічеште.

Προσ-επι-τρέπω, biit: -τρέψω, maĭ daŭ înкъ воĭе, maĭ înгъdѕĭŭ; saŭ maĭ înкрezŭ кѕĭва înкъ чева.

Προσ-επι-τρίβω, biit: -τρίψω, maĭ пръпъdeskѕ de totŭ, saŭ înпреѕnъ ші кѕ алtŭ чева (fъpîmiчind, saŭ кълкînd în пiчoape).

Προσ-επιτροπεύω, biit: -εύσω, maĭ sîntŭ înкъ епitропŭ.

Προσ-επι τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: προσεπέτυχον, ші чл:) maĭ isвѕteskŭ înкъ în nemepipea saŭ съвîршipea вре ѕnѕĭ лѕкрѕ.

Προσ-επι-φέρω, biit: -επ-οίσω, (nex: προσεπήνεγκα, ші чл:) maĭ adѕкŭ, adaorŭ пeste алteле. «Τὸν κολοφῶνα — ». Клm: 2) maĭ продѕкŭ (podeskŭ) înкъ. «Ἡ γῆ φέρουσα ταῦτα, ἀφ' ὧν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀφ' ὧν ἡδυπαθοῦσι, προσεπιφέρει». Ksn:

Προσ-επι-φημίζω, biit: -ίσω, maĭ adaorŭ ѕnŭ вѕnŭ nѕme ла чева.

Προσ-επι-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, pesпѕnzŭ потрiвit ла чева; (fir: desпре пре-

вestitoape пъsъpĭ) mъ apъtŭ пpiinчosŭ, înгъdвĭŭ a se faчe чева.

Προσ-επι-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) mъ dвкŭ înкъ maĭ des вndeва.

Προσ-επι-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: προσεπέφυν, ші чл:) pesъpŭ (mъ naskŭ, saŭ mъ лiпeskŭ) maĭ în вpmъ, saŭ пe лîngъ алteле neste чева.

Προσ-επι-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, adaorŭ în вopвipea mea ка o eкskлamaцie, saŭ eпifonemъ (вezĭ ἐπιφώνημα).

Προσ-επι-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, maĭ faкŭ înкъ чева maĭ mвлt în xapŭ, maĭ adaorŭ ші алtъ граціе.

Προσ-επι-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ întpeпpinzŭ înкъ; saŭ пвĭŭ ші eŭ mîna ла чева sпpe ажвtopвл челор-л-алцĭ. 2) adaorŭ чева ка вnŭ doвeditopŭ apгвmîntŭ.

Προσ-επι-χέω, biit: -χεύσω, maĭ topnŭ înкъ пe dasвпpa.

Προσ-επι-χώννυμι, biit: -χώσω, maĭ вmплв, saŭ maĭ акоперŭ înкъ кв пъmîntŭ гръmъditŭ.

Προσ-επι-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, maĭ minцŭ înкъ, saŭ maĭ adaorŭ ші алtъ minчĭвnъ.

Προσεπλάκην, pas: nex: 2: ал лвĭ προσπλέκω.

Προσ-επ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, (nex: προσεπώμοσα) mъ maĭ жвpŭ înкъ; saŭ adaorŭ ші жвpъmîntŭ пe лîngъ вopвeле meле.

Προσ-επ-οφλισκάνω, biit: -οφλήσω, maĭ pъmîĭŭ datopŭ, saŭ вinoвatŭ (mъ ші osîndeskŭ) înкъ.

Προσεπτύγμην, pas: neste -sъв: ал лвĭ προσπτύσσω.

Προσ-ερανίζω, biit: -ίσω, adaorŭ чева лвatŭ de ла алtвл. «Τὴν περίοδον παραπληρώματι λέξεως προσηρανίσθαι». D: Ал: este înплinitŭ кв ziчepĭ лвate de iчĭ de коло.

Προσ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, maĭ кîштigŭ, saŭ sъвîpшeskŭ чева înкъ пpin ostenелеле meле; (кв dat: indip:) sъвîpшeskŭ чева maĭ mвлtŭ în faвoapea квĭва.

Πρόσεργος (ὁ, ἡ), întpeввinцatŭ, notpiвitŭ ла лвкpв. [πρὸς, ἔργον].

Προσ-ερείδω, biit: -ερείσω, (кв dat: saŭ преп: ак: indip:) pezemŭ чева (ші ел: saŭ miж; mъ pezemŭ, saŭ stъpвĭeskŭ, saŭ kazŭ кв toatъ rpeвtatea mea) пe чева. «Τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσῃς». Faв: «Κλίμακας τῷ τείχει προσερείσαντες». Плв:

Προσ-ερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, (nex: προσήρυγον, ші чл:) pîrîĭŭ кĭap în faцa квĭва; въpsŭ (проп: ші fir:) neste чева. «Κύματα προσερεύγεται πέτρην». Іл: O. isвesк sпвmerînd.

Πρεσ-ερέω -ῶ, biit: (пepгл:) ал лвĭ προσ-αγορεύω.

Προσ-ερίζω, biit: -ίσω, mъ disпвtŭ (mъ лвптŭ) кътpe чinева.

Προσ-έρομαι, biit: -ερήσομαι, = Προσερωτάω.

Προσ-ερπύζω, biit: -ύσω, ші

Προσ-έρπω, biit. -έρψω, (nex: προσείρπυσα, ші чл:) mъ апpoпiŭ tîpîndв mъ saŭ кîte пвцinŭ пe nesimцite; (poet:) soseskŭ neste пвцinŭ. «Τὸν προσέρποντα χρόνον». biitopвл timпŭ.

Προσ-ερυγγάνω, biit: -ερεύξομαι, = Προσερεύγομαι.

Προσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: προσῆλθον, mi чл:) (кв dat: saŭ ак: кв преп:) віŭ, saŭ mepгŭ кътpe чinева, mъ апpoпiŭ; mъ întîлneskŭ; (tpвпeшte) mъ înпpeвnŭ; (în цen:) sîntŭ în pелaцie кв чinева; mъ dвкŭ ла temплв, sъ mъ pogŭ (вezĭ πρόσοδος), saŭ (Бisep:) sъ mъ квmвnikŭ; (пpin întind:) шъ înкinŭ; saŭ mъ квmвnikŭ; saŭ mъ faкŭ проselitŭ (ал вpe вneĭ pелiцiĭ); (despe вenitвpĭ) mъ adвnŭ. «Νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν (ἀπὸ τῶν ἀργυρίων)». Ksn: (вezĭ ші πρόσειμι).

Προσ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ întpeвŭ înкъ.

Προσεσηρὼς, tpe: de кв: (în локŭ de пpez:) ал пaptч: лвĭ προσαίρω.

Προσέσθαι, miж: nex: 2: de înf: ал лвĭ προσίημι.

Προσ-εσθίω, biit: -έδομαι, (nex: προσέφαγον, ші чл:) maĭ mъnînкŭ înкъ, saŭ înпpeвnъ кв чева (ка легвmъ).

Προσεσκληκὼς, tpe: de кв: (în локŭ de пpez:) ал пaptч: лвĭ προσκέλλω.

Προσεσπέριος, ші Προσέσπερος (ὁ, ἡ), чел кътpe апвsŭ, saŭ кътpe seapъ, апвsanŭ, saŭ de seapъ. || (neвt: îm:) «Ποθέσπερα, ші «Τὰ ποθέσπερα (Dop: în локŭ de προσέσπερα)». Tкp: кътpe seapъ, înseрat. [πρὸς, ἑσπέρα].

Προσ-έσχατος (ὁ, ἡ), каpe stъ пвsŭ, saŭ se aflъ ла челе maĭ de mapцine пъpцĭ a ле (ла xotapeле) вpe вnвĭ локŭ (концinвtŭ nemiжлочit). (în Stp: se îndpent: προσεχέστατος). [πρὸς, ἔσχατος].

Προσέσχε, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лвĭ προσέχω.

Προσ-εταιρίζω, biit: -ίσω, faкŭ пe чinева soцŭ (toвapъшŭ) ал квĭва; ші (miж:кв ак:) îmĭ faкŭ toвapъшŭ пe чinева; (în цen:)

mъ familiezъ, dobîndeskъ relaţii kъ cineva. [de ъnde

Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, întovărъşitъ, însoţitъ (familiatъ) kъ cineva.

Προσετέθην, nas: nex: 1: al lъi προστίθημι.

Προσετέος, α, ον, nosit: al lъi προσίεμαι.

Προσέτι, adv: înkъ ne lîngъ avestea, saŭ afarъ de avestea. [πρὸς, ἔτι],

Πρόσευγμα (τὸ), [προσεύχομαι] obiektъ de rъgъciъne; saŭ fъgъdъinţъ kътre zeitate.

Προσ-ευεργετέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaogъ la favere de bine; saŭ înkъ fakъ şi bine kъiva.

Προσ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îaŭ sokoteală de la cineva, alътърîndъ'i sokoteleле între dînseleле snpe notpibipe.

Προσ-ευκαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ întrebъinţezъ vremea (mъ îndeletniceskъ) la ceva.

Προσευκτήριον (τὸ), lokъ de rъgъciъne. 2) =Προσευχή. [şi

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitъ, saŭ folositorъ la rъgъciъne. 2) îъbitorъ de (obiçnitъ) a se înkina. [προσεύχομαι].

Προσ-ευνάζω, biit: -άσω, (kъ dat:) mъ kъlkъ aproape de cineva.

Πρόσευξις, εως (ἡ), =Προσευχή.

Προσ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat: indip:) maĭ kъpъïeskъ ne cineva (şi miж: mъ maĭ kъpъïeskъ) înkъ de ceva.

Προσ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (nex: προσεῦρον, şi cl:) maĭ gъseskъ, maĭ nъskoceskъ înkъ ceva.

Προσ-ευσχολέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ întrebъinţezъ vremea într' o bun înde-letniçire.

Προσευχὴ (ἡ), rъgъciъne kътre Dъmnezeŭ. 2) kasъ de rъgъciъne. [πρὸς, εὐχή].

Προσ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (kъ dat: saŭ fъr) mъ rogъ lъi Dъmnezeŭ, îmĭ fakъ înkinъçiъnea; (kъ ak:) rъgîndъ mъ cerъ ceva de la Dъmnezeŭ. «Νίκην —». Ksn: (Elen: Γ': β'. 22).

Προσ-ερ-αρμόζω, biit: -όσω, maĭ notpibeskъ, aplikъ înkъ ne ceva.

Προσ-ερ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, =Προσευρίσκω.

Προσέχεια (ἡ), nemiжlocitъ înveçinare, conţinere, (Fpanç:) adhérence. 2) (bne orĭ) =Προσοχή. [din

Προσεχὴς, έος (ὁ, ἡ), (kъ dat:) conţinъtъ nemiжlocit de ceva; nъsъ alътъrea kъ ceva, vecinъ; (fisf:) nemiжlocitъ; (despre timpъ) cel de kъrînd; (bne-orĭ fъr kazъ) eksnъsъ la nemiжlocite atakъrĭa le bîntъrilor saŭ valъrilor mъriĭ. «'Αλίμενος καὶ προσεχὴς αἰγιαλός». Stp: (despre omъ) de aproape familiatъ, relaţionatъ kъ cineva; saŭ niponitъ la lъkrъri sъъ, sîlitorъ, (Fpanç:) assidu. [şi

Προσεχόντως, adv: (de partç:) kъ bъgare de seamъ. [din

Προσ-έχω, biit: -έξω, (nex: προσέσχον, şi cl:) maĭ amъ înkъ ne lîngъ altele (Ilt: şi Sof:). 2) (maĭ des) çiъ ceva aproape de ceva; (de ъnde prinç: înpreъnъ kъ şi fъr vaŭn) aproпiъ korabia (saŭ tragъ kъ korabia) la ţъrmъ; (bneorĭ) desbarkъ ne bskatъ. «Τίς σε προσέσχε»; Sof: «Προσχόντες τὰς νῆας ἀπέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν». Ep: (şi el:) «Προσχὼν ἐς Φάληρον τὴν στρατιὴν ἀπέβησε». Ep: «Ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηῒ προσέχειν εἰς Ῥόδον». Dm: (şi în parl:) «Προσέσχον πρὸς τὴν Σίφνον». Ep: (şi fъr preп:); "Πόθεν πλέων προσέσχες τήνδε γῆν». Sof: (şi 3:) (fir: înpreъnъ kъ şi fъr τὸν νοῦν) îmĭ amъ mintea niponitъ (mъ îndeletniceskъ kъ lъare a minte) la ceva; ъrmezъ sistema (sîntъ ъrmъtorъ al) kъiva. "Παιδικοῖς πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν». Ksn: «Προσεῖχε τοῖσι γυμνασίοισι». Ep: "Προσέχειν τῷ πολέμῳ». Lks: «Πρόσεχε σεαυτῷ„. Skp: (şi kъ gen: kъ preп:). «Προσέχετε ἀπὸ ...». Skp: 4) (miж: saŭ nestp:) mъ çiъ stpîns, mъ linieskъ. «Ὅ,τι πρόσχοιτο τῷ κοντῷ„. Ep: op ce se va lini dasъnpa.

Προσεχῶς, adv: aproape, linit, în konţinere; (despre timpъ) akъm de kъrînd; saŭ neste nъţinъ, îndatъ; (bne-orĭ)=Προσεχόντως. [προσεχής].

Προσέψημα (τὸ),=Προσόψημα. [προσέψω].

Προσεψία (ἡ), konvorbire de netpecere,(Fpanç:) causerie. [πρὸς, ἐψία din ἔπω].

Προσ-έψω, biit: -εψήσω, fervъ ceva mъlt, saŭ inpreъnъ kъ alteле.

Προσέῳξα, nex: al lъi προσοίγνυμι.

Προσεῷος (ὁ, ἡ), cel kътre resъritъ, resъriteanъ. [πρὸς, ἕως].

Προσ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, (kъ dat: indip:) înjugъ (legъ, bneskъ) kъ ceva.

Προσ-ζημιόω -ῶ, biit: -ώσω, înkъ şi osîndeskъ la ştrafъ, saŭ gloabъ; şi maĭ nъgъbeskъ înkъ ne cineva.

Πρόσηβος (ὁ, ἡ), aproпiatъ de jъneţe, flъkъiaşъ ka de 12—13 anĭ. [πρὸς, ἥβη].

Προσηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προσαγορεύω. [προσήγορος]. [de ъnde

Προσηγόρημα (τὸ), în локŭ de προσαγόρευμα.

Προσηγορία (ἡ), =Προσαγόρευσις. 2) пѫmipe; (dѫпе Stoiчĭ) пѫme комѫпŭ. [ші

Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, (ші ad:) -ικῶς, кѫвенĭtŭ, saŭ folositorŭ ла пѫmipe. «Ὄνομα προσηγορικὸν„. Грm: пѫme комѫпŭ. [din

Προσήγορος (ὁ, ἡ), salѫtъtorŭ (xepetisitorŭ) de чinева. "Εὐγμάτων — ». Sof: 2) (пas:) salѫtatŭ de чinева, кѫпоskѫtŭ, familiarŭ; (despre лѫкр:) пропорцionatŭ. «Ἀλλάλοις ποτάγορα„. Stв: кѫ релацie, înвoite întpe dînseле. [πρὸς, ἀγορά].

Προσ-ήδομαι, вiit: -ησθήσομαι, mъ бѫкѫрŭ (mъ mѫлцѫmeskŭ) de чева, saŭ înкъ maĭ mѫлt.

Προσῄειν, прел: ал лѫĭ πρόσειμι, вiit: -ειμι.

Προσήϊξαι, 2: sinг: пeps: de пas: tpe: de кѫ: ал лѫĭ προσείσκω.

Προσηκάμην, miж: nex: 1: ал лѫĭ προσίημι.

Προσηκόντως, adв: (de партч:) dѫпе кѫвiinцъ, saŭ къdepe. [din

Προσ-ήκω, вiit: -ήξω, = Προσέρχομαι, вiŭ кътpe; (fiг: despre лѫкр:) mъ întinzŭ (ажѫпгŭ) пînъ ла, mъ апропiŭ (кѫ ак: кѫ преп:). "Τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τόν ποταμὸν». Ksn: «Τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου„. Ksn: (ші fъръ каzŭ) "Εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε„. Sof: аці benit. (de ѫnde 2) (обiч: fiг: în a 3: пeps:) se кѫвine, se atinцe; se dedѫче, apе релацie; este a кѫiва; este de кѫвiinцъ, se потpiвeшte; (ші абsол:) este de кpezѫt. «Προσήκει μοι τῆς πόλεως». Dm: пѫ sîntŭ stpeinŭ de орашŭ. «Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων»; Apstf: че amŭ eŭ a faче кѫ...? «Δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει». Ksn: (вezĭ ші μέτειμι). "Ἀρχῆς οὐδενὶ προσήκει, ὃς τις μὴ βελτίων εἴη τῶν ἀρχομένων„. Ksn: «Εἰ κατὰ τοῦτο οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου». Dm: «Τὰ δ' ἐπέκεινα προσήκειν τῷ Γέτᾳ„. Epd: (ші кѫ inf:) "Ἀναμνήσθητε τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους, ἵν' εἰδῆτε, ὡς προσήκει ὑμῖν ἀγαθοῖς εἶναι„. Ksn: (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Οὐδὲν προς Πέρσας προσήκει τοῦτο τὸ πάθος». Ep: (ші în партч:). «Τό προσῆκον ἑκάστῳ ἀπονέμειν„. Пл: «Τόποι προσήκοντες ἀρετῇ». Плt: (ші абsол:). «Καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν». Ткр: «Ὡς προσῆκον Ῥωμαίοις». Лкs: 3) sîntŭ în релацie, saŭ пропорцie кътpe чева; (de ѫnde партiк: în партч: înпpeѫпъ кѫ ші fъръ γένει) mъ pѫdeskŭ. "Τοῦ παντὸς τὰ μέρη προσήκει ἀλλήλοις». Sin: "Ἦν δέ τι καὶ Λιβίᾳ κατὰ γένος προσήκων». Пл. (ші абsол:) «Βασιλέως προσήκοντές τινες». Тѫч: pѫde. «Γυναῖκες αἱ προσήκουσαι„. «Ὁ προσήκων ἐγγύτατα». Тѫч: чea maĭ de апроапе pѫdъ. (ші în adiekt:). «Τὰς προσηκούσας ἀρετὰς». Тѫч: пропpiеле вiptѫцĭ.

Προσῆλθον, nex: 2: ал лѫĭ προσέρχομαι.

Προσηλιάζω, вiit: -άσω, eкsпѫiŭ ла soape. [din

Προσήλιος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) пѫsŭ în dpeптѫл soapeлѫĭ. [πρὸς, ἥλιος].

Πρόσηλος, греш: în локŭ de πρόσειλος.

Προσ-ηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, бatŭ чева în кѫie, пiponeskŭ; (Бisep:) ръstirneskŭ.

Προσήλυσις, εως (ἡ), =Προσέλευσις.

Προσηλύτευσις, εως (ἡ), sѫвst· ал лѫĭ ...

Προσηλυτεύω, вiit: -εύσω, локѫieskŭ în stpeinъtate ѫndeва ка...

Προσήλυτος (ὁ, ἡ), [neintp: προσελεύθω =προσέρχομαι] stpeinŭ вenitŭ dintp' алtъ парte, ші ашezatŭ кѫ локѫinцa ѫndeва, =Πάροικος (вezĭ ші ἔπηλυς); (în вeкĭѫл testъmîntŭ) пъгînŭ вenitŭ ла Iѫdaismŭ, ші tpaкtatŭ de pобŭ; (în цen:) проselitŭ, алътѫpatŭ ла o релiцie dintp' алta.

Προσήλωσις, εως (ἡ), въtaie în кѫie, пiponipe. [προσηλόω].

Πρόσημαι, (fъръ вiit:) = Προσκάθημαι.

Προ-σημαίνω, вiit: -ανῶ, пpeвesteskŭ пpin semne; (în цen:) пpezikŭ; пopѫпчeskŭ; «Ὅκως ὁ κῆρυξ προσημαίνοι τι αὐτοῖσι». Ep: [de ѫnde

Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, пpeînsemnъtorŭ de чева (кѫ цen:). «Τοῦ μέλλοντος—».Лкs:[ші

Προσημασία (ἡ), пpeвestipe пpin semne, пpeînsemnape de чева.

Προσ-ημειόω -ῶ, вiit; -ώσω, =Προσημαίνω. 2) (miж:) iaŭ însemnъpĭ, fakŭ обsepвaцiĭ maĭ 'nainte.

Προσῇμεν, At: în локŭ de προσῄειμεν, îm: ал лѫĭ προσῄειν.

Προσήμερος (ὁ, ἡ), dъinitorŭ de o zi пѫmaĭ, вpemeлnikŭ, tpeкъtorŭ. [πρὸς, ἡμέρα].

Πρόσημον (τὸ), semnŭ de maĭ 'nainte, пpeвestipe. [πρὸ, σῆμα].

Προσήνεγκα, nex: 1: ал лѫĭ προσφέρω.

Προσήνεια (ἡ), блîndeцe, блажinie. [προσηνής].

Προσήνεμος (ὁ, ἡ), eкsпѫsŭ ла вîntѫpĭ. [πρὸς, ἄνεμος].

Προσηνὴς, έος (ὁ, ἡ), (înпpot; de ἀπηνὴς, ad:) блîndŭ, блажinŭ, de бѫпъ воinцъ; (despre лѫкр:) вeseлitorŭ, плъкѫtŭ;

(кѫ dat:) потрівітѫ, бѫнѫ ла чева. «Ἔστι δὲ οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσηνὲς„. Ep: [πρὸς, ἐνηὴς]. [de ѫnde

Προσηνίη(ἡ),Ion: în локѫ de προσήνεια.[ші

Προσηνῶς, adв: кѫ блîndeцe; (fir:) înчet; кѫ îndemînъtate.

Προσῆξα, (преа рар) nex: 1: ал лѫї προσάγω.

Προ-σήπω, віit: -σήψω, лasѫ чева a пѫtpezi maї 'nainte (вezї ші προεωλίζω). || (miж: tpe de кѫ: în локѫ de прez:) Προσέσηπα, sîntѫ de maї 'nainte пѫtpedѫ.

Προσ-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, pesѫnѫ кътpe. «Τῇ θαλάσσῃ—». Fлstp:

Προσηχὴς, έος (ὁ, ἡ), pesѫnъtopѫ кътpe... [πρὸς, ἠχώ].

Προσηῷος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de προσεῷος.

Πρόσθα, adв: Eол: în локѫ de πρόσθε.

Προσ-θακέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat.)= Προσκάθημαι.

Προσ-θάλπω, віit: -θάλψω, înкълzeskѫ чева stînd înпotpівъ, saѫ пeste чева; saѫ înкълzeskѫ înкъ maї mѫлt; (med:) вindeкѫ прin калde каtaплasme, saѫ fomente.

Πρόσθε, adв: în локѫ de πρόσθεν.

Προσθεῖναι, nex 2: de inf: ал лѫї προστίθημι.

Πρόσθεμα (τὸ), op че пѫsѫ лiпit, аплiкatѫ пе чева (sѫплemîntѫ); (med:) каtaплasmъ, saѫ (Iтал:) fomentѫ; (ѫne-opї)= Ὑποθετὸν, sъпѫнелѫ ші чл: пѫsѫ în шezѫtѫ (sпpe înлesnipea deшертъpiлop). [προστίθημι].

Πρόσθεν, ші поet: Ion: πρόσθε, [πρὸς] adв:, saѫ (кѫ цen:) în însemnape препоsiцionaлъ de локѫ, saѫ de timпѫ, înainte, saѫ dînainte; maї 'nainte. «Πρόσθεν ἔχω, saѫ ποιοῦμαί τι». Лкs: пѫїѫ чева dînaintea mea de препazъ. «Πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα». Iл: N. «Πρόσθεν τίθημι, saѫ ἄγω τι». Лкs: пpeferѫ. «Πρόσθεν γίγνομαί τινος». Лкs: întpeкѫ, ковîpшeskѫ. «Πρόσθεν πόλιος„. Iл: X. «Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων». Iл: Θ. «Τεύχε' ἔθηκε πρόσθεν Ἀχίλλῆος» Iл: T. (ші fir:). «Πρόσθεν φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν». Iл: Φ. (ші dѫпe цen:). «Τάων δὲ πρόσθ'». Iл: П. «Πρόσθεν ἐμοῦ τὴν γνώμην ἀποφαινόμενος». Ksn: (ші aвsoл:) «Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων». Iл: Z. «Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ', ἄλλοτ' ὄπισθεν». Iл: E: (ші timп:). «Ἥρωες, τοί πρόσθεν ἐγένοντο». Tкp: «Οὐ πρόσθεν, πρὶν ἄν». Ksn: (ші кѫ aptiк:). «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πρόσθεν». Лкs: «Μηδένα τῶν ὄπισθεν κινεῖσθαι, πρὶν ἄν ὁ πρόσθεν ἡγῆται». Ksn: «Τῶν πρόσθεν ἡρώων Iл: I. «Ἐν τῷ πρόσθεν (χρόνῳ)». Лкs: «Τῇ πρόσθεν (ἡμέρᾳ)». Лкs: «Εἰς τὸ πρόσθε παριέναι πειρώμενοι». Ep: (ші кѫ цen:). "Εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων». Ksn: «Δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν ἐκείσθην», Лis:.

Πρόσθες, nex: 2: de порѫnч: ал лѫї προστίθημι.

Πρόσθεσις, εως (ἡ), adъoцipe; saѫ adaosѫ, sѫплemîntѫ; ажѫtopѫ, коnлѫкpape. [προστίθημι].

Προσθετέος, α, ον, пosit: ал лѫї προστίθημι.

Προσθετέω -ῶ, віit: -ήσω, (med:) пѫїѫ sъпѫнелѫ (saѫ алtѫ чева) sпpe înлesnipea deшертъpiї пîntечелѫї. [προσθετὸν]. [de ѫnde

Προσθέτησις, εως (ἡ), =Πρόσθεσις.

Προσθετικὸς, ὴ, ὸν, (Astpnm:) adъoгъtopѫ ла їѫцeaлa sa, saѫ гръвitopѫ de кѫpsѫл sъѫ. [din

Πρόσθετὸς, ὴ saѫ ος, ὸν saѫ ον, adъoгatѫ, пѫsѫ în ѫpmъ пe dasѫпpa, (Fpanц:) postiche. «Κόμη—». Ksn: перѫкъ. «Προσθετὰ (se înц: φάρμακα)». Med:= Ὑποθετὰ. || (sѫвst:) «Πρόσθετος». Пл: poвѫ пentpѫ datopie, (Лt:) addictus. [προστίθημι].

Προσ-θέω, віtt: -θεύσομαι, алергѫ кътpe чinева.

Προσθήκη (ἡ), adъoцipe, крештepe; adaosѫ, sѫплemîntѫ; enisodѫ (вezї ἐπεισόδιὸν); (ѫne-opї) ажѫtopѫ. «Θεοῦ προσθήκη». Sof: «Ἐν προσθήκης μέρει γεγένησθε». Dm: aцї ажѫns ка ѫnѫ adaosѫ, de пpisosѫ. [προστίθημι].

Πρόσθημα (τὸ), =Πρόσθεμα.

Προσθήσω, віit: ал лѫї προστίθημι.

Προσ-θιγγάνω, віit: -θίξομαι, (nex: προσέθιγον) atinгѫ; апѫкѫ.

Προσθίδιος, поet: în локѫ de...

Πρόσθιος, α saѫ ος, ον, чел de dînainte. «Σκέλη τὰ πρόσθια». Ksn: «Τραύματα πρόσθια». Лкs: челе din faцъ. [πρόσθεν].

Προσ-θλίβω, віit: -θλίψω, апъsѫ чева пeste, saѫ tape; stpiвeskѫ de totѫ. [de ѫnde

Πρόσθλιψις, εως (ἡ), апъsape, stpiвipe пeste чева.

Προσθόδομος (ὁ, ἡ), поet: локѫitopѫ de maї 'nainte ал ѫneї кase. 2) (sѫвst:) пaptea de dînainte a ѫneї клъdipї (înпpot: de ὀπισθόδομος). [πρόσθεν, δόμος].

Πρόσθου, a 2: sinг: пeps: de miж: nex: 2: ал порѫnч: лѫї προστίθημι.

Προσ-θροέω -ῶ, віit: ήσω, поet: ворвeskѫ кътpe чinева.

Προσθύμιος (ὁ, ἡ), поet: чол dѫпe inimъ

(dopinцъ), плъкѹtѹ. [πρὸς, θυμός].

Προσ-ιατρεύω, biit: -εύσω, stъpѹïeskѹ în лекѹіреа ѹnѹï болнавѹ.

Προσιδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹï προσοράω.

Προσ-ιζάνω, ші Προσ-ίζω, biit: -ιζήσω, шezѹ апроапе de, saѹ пе чева, mъ лiпeskѹ de чева. «Κείνῃ μῶμος οὐ προσιζάνει». Sim: 2) гоneskѹ кѹ stъpѹinцъ.

Προσ-ίημι, biit: προσήσω, (nex: προσῆκα, ші miж: προσηκάμην, saѹ προσέμην, ші чл:) порneskѹ кътре чева; апропіѹ; (обіч: miж:) лasѹ a se апропіа de mine, îmï апропіѹ; (de ѹnde) пріimeskѹ; înгъdѹïѹ; sѹfepѹ. «Ὁ ἵππος τὸν ἀναβάτην οὐ προσίεται». Ksn: «Τοῦτον μὲν οὐ προσίεσθαι εἰς ταὐτὸ ἡμῖν». Ksn: «Δεόμενον φαρμακίας, καὶ οὐ προσιέμενον φάρμακον». Ksn: (ші fir:). «Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι». Ep: «Ἧτταν οὐ προσίεται». Ksn: este nebipѹitѹ: (ші înпрot:). «Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με». Apstf: nѹ se лiпeште de mine. «Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι». Apstf:

Προσίησαν, noet: în локѹ de προσίεσαν, a 3: îm: пеps: de прел: ал лѹï προσίημι.

Προσ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: προσικόμην, ші чл:) mъ dѹкѹ кътре, saѹ mъ апропіѹ; (прінч: ка рѹгъторѹ) пъzѹïeskѹ ла... (кѹ dat:). [de ѹnde

Προσίκτωρ, ορος (ὁ), noet: пъzѹitорѹ ла чiпева, рѹгъторѹ de ажѹторѹ.

Προ-σίνομαι, biit: -σινοῦμαι, ватъmѹ maï 'nainte.

Προσ-ιππάζομαι, biit: -ασομαι, ші

Προσ-ιππεύω, biît: -εύσω, mъ апропіѹ къларе.

Προσ-ίπταμαι, biit: προσπτήσομαι, (nex: προσέπτην, ші чл:) sборѹ кътре, mъ апропіѹ sбѹрînd; (noet:) mepгѹ asѹпръ, saѹ înпреѹnъ.

Προσ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, потрівeskѹ алътѹрînd ѹna de алта, ле fakѹ de o потрівъ.

Προσ-ίστημι, biit: -στήσω, (nex: προσέστησα, ші 2: προσέστην, ші чл:) ашezѹ (ші miж:) staѹ апроапе de чева, mъ апропіѹ; (прін întind:) ажѹtѹ, staѹ кѹïва, îл окроteskѹ; (fir: кѹ ак:) віѹ în mintea кѹïва. «Ὡς δέ ἄρα μιν προστῆναι τοῦτο». Ep: 2) staѹ înfintѹ (ка ѹnѹ osѹ) în гîtѹл кѹïва; (de ѹnde fir:) staѹ înпротівъ; (despre лѹкр:) sѹпъpѹ, adѹкѹ stpimtopape. «Μηκυνόμεναι αἱ λέξεις πάνυ προσίστανται ταῖς ἀκοαῖς». D: Ал: «Προσίστανταί σοι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ». M: Ant: 3) (pap) кîntъpeskѹ înпреѹnъ; adaorѹ кîntъpind (вezï At: 243, ѹnde ші жокѹ de ворбе se faче întр' amîndoъ însemnъріле).

Προσ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeбѹ, черчетezѹ sъ afлѹ. 2) maï повesteskѹ înкъ.

Προσ-ισχύω, biit: -ισχύσω, (кѹ inf:) amѹ, saѹ doбîndeskѹ înкъ ші пѹtepe de a...

Προσ-ίσχω, =Προσέχω.

Προσιτέον, posit: ал лѹï πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσιτός, ή, όν, [πρόσειμι] апропіatѹ, de апропіat.

Προσιὼν, οῦσα, όν, partч: ал лѹï πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσ-καθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προσκαθεῖλον, ші чл:) maï sѹpпѹ înкъ, saѹ înпреѹnъ кѹ...

Προσ-καθ-έζομαι, biit -εδοῦμαι, = Προσκάθημαι; пъzeskѹ ла пîndъ; stъpѹïeskѹ în înпресорape de чetate; mъ îndeлetniчeskѹ кѹ stъpѹinцъ ла чева. =Προσεδρεύω.

Προσ-καθ-έλκω, biit: -έλξω, ші -ελκύσω, (nex: προσκαθείλκυσα, ші чл:) maï tpaгѹ жos (коборѹ) înкъ, saѹ înпреѹnъ кѹ... (прінч:) «Ναῦς —». Лкs:

Προσ-καθ-ήκω, biit: -ήξω, Skp: în локѹ de προσήκω, saѹ καθήκω, sîntѹ кѹвenitѹ, потрівitѹ, ші чл:

Προσ-καθ-ηλόω -ῶ, biit: ώσω, maï ватѹ înкъ, saѹ de чева în кѹïe; комбinѹ потрівit.

Προσ-κάθημαι, (fъpъ biit:) шezѹ лîngъ чева; (partik:) înпресорѹ; (de ѹnde fir:) stъpѹïeskѹ.

Προσ-καθίζω, biit: -ίσω, пѹïѹ sъ шazъ (ші miж: saѹ ел: шezѹ) апроапе; (fir:) mъ desѹmfлѹ, mъ ашezѹ, mъ потолeskѹ. «Τὸ φύσημα προσεκάθισεν». Api: Епкt: [de ѹnde.

Προσκάθισις, εως (ἡ), stъpѹitoape шedepe лîngъ чева; înпресорape.

Προσ-καθ-ίστημι, biit: προσκαταστήσω, (nex: προσκατέστησα, ші чл:) statopniчeskѹ, ашezѹ înкъ, saѹ апроапе de чева.

Προσ-καθ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (nex: προσκατεῖδον, ші чл:) maï въzѹ, maï бaгѹ de seamъ înкъ.

Προσ-καινουργέω -ῶ, biit: -ήσω, maï лѹкрezѹ înкъ din noѹ.

Πρόσκαιρος (ὁ, ἡ), fъкѹtѹ ла вреme. 2) времелнікѹ. [πρὸς, καιρός]. [de ѹnde

Προσκαίρως, adв: ла вреme (потрівit); saѹ времелнічеште.

Προσ-καίω, biit: -καύσω, (nex: προσέκηα, ші чл:) apzѹ чева пе..; apzѹ бѹкателе. ||

(пas:) apzŭ de amopŭ кътре чінева.

Προσ-κακοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) пътimeskŭ ръŭ, mъ кinȣïeskŭ пentpȣ чева.

Προσ-κακουργέω -ῶ, віit: -ήσω, înкъ шi fakŭ ръŭ кȣïва.

Προσ-κακόω -ῶ, віit: ώσω, вatъmŭ (sȣпъpŭ) înкъ maï mȣлt.

Προσ-καλέω -ῶ, віit: -έσω, (пas: пex: προσεκλήθην, шi чл:), кïemŭ, пofteskŭ пе чінева а вeni ла mine. «Ὦ οὗτος, σὲ προσκαλῶ». Sof: (шi miж:). «Ἔρχεται, καὶ προσκαλεῖται αὐτὸν ἐκ τοῦ στρατεύματος». Ksn: «Ὀνομάζοντές με πατρόθεν προσκαλοῦνται». Ksn: 2) (пaptik: miж:) кïemŭ (прinч: прin кïemъtopŭ, апродŭ) ла жȣdikъtopie, пîръskŭ, tpaгŭ în жȣdikatъ. «Προσκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον». Лȣч: (шi пas:). «Δίκην («Φόνου) προσκληθεὶς». Dm: (întp' aчeastъ însemn: se konf: шi поate este de o пȣtepe кȣ προκαλέω). «Καὶ δίκας τῶν Φλιασίων προσκαλουμένων οὐκ ἐδίδοσαν». Ksn: 3) (pap) maï кïemŭ înкъ; saŭ înпpeȣnъ. «Ὦ προσεκλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν. Skp:

Προσ-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (кȣ dat:) кȣ stъpȣinцъ osteneskŭ îndeлetniчindȣ mъ ла чева.

Προσκάρδιος (ὁ, ἡ), (întpeв: пȣmaï Dop: ποτικάρδιος) atъкъtopŭ, saŭ atinгъtopŭ de inimъ. [πρὸς, καρδία]

Προσ-καρτερέω -ῶ, віit: -ήσω, stъpȣïeskŭ кȣ ръвdape ла чева; dъineskŭ апроапе de чінева; sîntŭ пiponitŭ ла лȣкрȣл meŭ, saŭ кpedinчosŭ în пpietenia mea; (în цen:) stъpȣïeskŭ. (вezï шi προσεδρεύω). [de ȣnde

Προσκαρτέρησις, εως (ἡ), кȣ ръвdape stъpȣipe (пiponipe) ла чева.

Προσ-καρφόω -ῶ, віit: ώσω, ȣsȣкŭ înкъ maï mȣлt, saŭ пpea mȣлt.

Προσ-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (пex: προσκατέβην, шi чл:) mъ коворŭ кîte пȣцinŭ maï жos; saŭ коворîndȣ mъ mъ апропiŭ.

Προσ-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, maï deпȣïŭ (плъteskŭ) înкъ sпpe îndeплinipe. [de ȣnde

Προσκατάβλημα (τὸ), deпȣsȣл maï mȣлt, saŭ sпpe îndeплinipe; adaosȣл dintp' алtŭ вenitŭ sпpe пotpiвipea лinseï келtȣïелелор statȣлȣï; (пaptik:) sȣmə, че плъtïaŭ пе ȣpmъ (în чел de ал doiлea, saŭ din ȣpmъ кîштŭ) kontpakчii вenitȣpiлор пȣвлiче. (вezï шi προκατάβλημα) [шi

Προσκαταβολὴ (ἡ), deпȣnepe de o sȣmъ în adaosŭ, saŭ sпpe пotpiвipea (îndeплinipea) ȣnȣï defiчitŭ. 2) =Προσκατάβλημα.

Προσκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), чел înкъ maï mȣлt de pîs. [din

Προσ-κατα-γελάω -ῶ, віit: -άσω, (кȣ цen:) înкъ шi maï pîzŭ de (вatжокоpeskŭ пе) чінева.

Προσ-κατα-γιγνώσκω (γινώσκω), віit: -καταγνώσομαι, (пex: προσκατέγνων, шi чл:) жȣdikъtopeшte хotъръskŭ, къ чева se кȣвiне кȣïва, Fpanц:) adjuger, adжȣdikŭ. «Ζῆ τοῦσι διαιτητὴν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται». Dm:

Προσ-κατα-γράφω, віit: -γράψω, maï adaoгŭ în kataгpafie, saŭ каtaлoгŭ.

Προσ-κατα-δείδω, віit: -δείσω, (miж: tpe: de кȣ: în лoкŭ de пpeз: προσκαταδέδοικα) mъ maï temŭ înкъ пpea mȣлt.

Προσ-κατα-δείκνυμι, віit: -δείξω, maï pîndȣïeskŭ, înпȣïŭ înкъ. «Φόρους—». D: Kas:

Προσ-κατα-δέω, віit: -δήσω, легȣ stpîns (înfъшŭ) пeste, saŭ înпpeȣnъ кȣ чева.

Προσ-κατ-αίρω, віit: -αρῶ, плȣtind mъ апропiŭ sъ tpaгŭ ла ȣskatŭ.

Προσ-κατα-κλαίω, віit: -κλαύσομαι, mъ maï плîнгŭ înкъ.

Προσ-κατα-κλύζω, віit: -κλύσω, maï пoтoпeskŭ, кȣfȣndȣ, înпeкŭ înкъ de totŭ.

Προσ-κατα-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, maï doвîndeskŭ (прinч: прin siлъ) înкъ.

Προσ-κατα-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, maï amestekŭ înкъ (în feлŭ de шodo).

Προσ-κατα-λαλέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣлȣïeskŭ (amȣцeskŭ) пе чінева кȣ mȣлta mea вopвipe; (пas:) mъ ameцeskŭ, ле пïepzŭ din mȣлteле вopвe але кȣïва.

Προσ-κατα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пex: (προσκατέλαβον, шi чл:) maï пpinzŭ înкъ, saŭ înпpeȣnъ кȣ..

Προσ-κατα-λέγω, віit: -λέξω, maï пȣmъpŭ (sokoteskȣ) înкъ, maï adaoгŭ пе лîнгъ алteле în каtaлoгŭ.

Προσ-κατα-λείπω, віit: -λείψω, maï лasŭ înкъ de ръmъшiцъ; (пas:) ръmîïŭ de пpisosŭ. «Τὰ προσκαταλειφθέντα». Fiл: ръmъшiцeле.

Προσ-κατ-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, maï înпpieteneskŭ (шi пas: mъ шi înпaкŭ) înкъ, saŭ кȣ чінева.

Προσ-κατα-νέμω, віit: -νεμῶ, atpiвȣïeskŭ (daŭ) кȣïва înкъ. 2) (miж:) mъnînкŭ înкъ de totŭ.

Προσ-κατα-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, maï înцeлегŭ, saŭ oвsepвŭ înкъ. [de ȣnde

Προσκατανόησις, прiчепepe, oвsepвape кȣ лȣape aminte.

Προσ-κατα-ξαίνω, biit: -ξανῶ, sfъpîmъ чева пе...

Προσ-κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirъ maĭ adînk

Προσ-κατα-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sпъĭmîntezъ (sпepiъ) înkъ maĭ mълt, saъ пе лîngъ алteле.

Προσ-κατα-ποντίζω, biit: -ίσω, ші Προσ-κατα-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, înkъ ші kъfъndъ de totъ.

Προσ-κατα-πράσσομαι (-πράττομαι), biit: -πράξομαι, maĭ sъвіршeskъ înkъ.

Προσ-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω, înkъ ші apzъ de totъ.

Προσ-κατα-πυκνόω -ῶ, biit: -ώσω, îndesezъ înkъ maĭ mълt, fakъ maĭ soлidъ, maĭ цeaпъnъ.

Προσ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ înшіръ, maĭ adaorъ în nъmъpъ.

Προσ-καταῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, sпaргъ пeste чева; (пas:) mъ sfъpîmъ isвindъ mъ (ка валъріле).

Προσ-κατα-σήπω, biit: -σήψω, лasъ чева a maĭ пъtpezi înkъ.

Προσ-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, maĭ sъpпъ din temeлiĭ înkъ.

Προσ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, maĭ алkъtъĭeskъ, konstpъĭъ înkъ.

Προσ-κατα-σπάω -ῶ, biit: -άσω,= Προσκαθέλκω,

Προσ-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, maĭ sъpпъ, dъpaпъnъ, пръпъdeskъ înkъ; saъ (miж:) maĭ sъпъĭъ înkъ stъпînipiĭ meле.

Προσ-κατα-σύρω, biit: συρῶ, maĭ tîpъskъ înkъ пе пъmîntъ; ші maĭ жъfъĭeskъ înkъ пе лîngъ челе-л-алte.

Προσ-κατα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, aшezъ, adaorъ пе лîngъ алteле.

Προσ-κατα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ, (ші пpin întind:) kinъĭeskъ, mъnчeskъ înkъ maĭ mълt. || (miж: kъ dat:) mъ siлeskъ din toate пъtepiле a sъвîpші чева.

Προσ-κατα-τίθημι, biit: -κατα-θήσω, (nex: προσκατέθηκα, ші чл:) maĭ deпъĭъ, maĭ плъteskъ înkъ.

Προσ-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, maĭ пръпъdeskъ înkъ пpin пъвълipe asъпpъ.

Προσ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, (kъ dat:) pefъrъ sпpe skъпape kъtpe чinева.

Προσ-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) ші desпpeцъĭeskъ înkъ.

Προσ-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (nex: προσκατέχεα, ші чл:) maĭ topnъ înkъ пeste чева.

Προσ-κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, maĭ omopъ (пръпъdeskъ) înkъ.

Προσ-κατα-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, (kъ цen:) maĭ minцъ înkъ înпpotiвa kъĭвa.

Προσ-κατ-εγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ kezъшъĭeskъ, saъ fъгъdъĭeskъ înkъ.

Προσ-κατ-[illegible], poet: în лokъ de προσκατεσθίω.

Προσ-κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, maĭ sъвîpшeskъ, saъ maĭ kîшtirъ лъkpînd; saъ ші omopъ (пръпъdeskъ) пе лîngъ алteле.

Προσ-κατ-ερείπω, biit: -ερείψω, înkъ ші sъpпъ kъ totъл.

Προσ-κατ-εσθίω, biit: -έδομαι, (nex: προσκατέφαγον, ші чл:) maĭ mъnînkъ de totъ înkъ, saъ înпpeъnъ kъ..

Προσ-κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, maĭ влestemъ înkъ

Προσ-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (nex: προσκατέσχον, ші чл:) цiъ (oпpeskъ) înkъ; saъ (kъ dat: indip:) цiъ aпpoaпe de чева.

Προσ-κατ-ηγορέω- -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) maĭ пîpъskъ înkъ.

Προσ-κάτ-ημαι, Ion: în лokъ de προσκάθημαι.

Προσ-κατ-οικίζω, biit: -ίσω, maĭ пъĭъ a лokъi înkъ ъndeвa.

Προσ-κατ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, maĭ жъpъ înkъ.

Προσ-κατ-ορθόω, -ῶ, biit: -ώσω, пъĭъ пе кaлe бъnъ, fakъ a isбъti înkъ чева.

Προσ-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ (daъ) kotopъ, saъ ka ъnъ kочeanъ.

Πρόσκαυμα (τὸ), пaptea чea apsъ a oaлeĭ ші чл:, apsъtъpъ de бъkate. [ші

Πρόσκαυσις, εως (ἡ), apdepe (akt: saъ пas:) de бъkate, saъ лiпipe пе oaлъ ші чл: [ші

Προσκαυστικὸς, ἡ, ὸν, oвiчnъitъ a apde бъkateле пе fokъ. «Μάγειρος — ». At: [προκαίω].

Πρόσ-κειμαι, biit: κείσομαι, staъ лîngъ чinева, saъ чева sîntъ вine potpiвitъ; (fir:) sîntъ datъ kъ totъл (stъpъĭeskъ kъ toatъ siлinцa) лa чева (вezĭ ші ἀνάκειμαι); stpimtopezъ de aпpoaпe, staъ în sпinape (kъ dat: вezĭ ші ἔγκειμαι); «Τῇ θύρᾳ πρόσκεισο». Apstf: пъzeшte лa ъшъ. «Θύραι προσκείμεναι„. Лъл: înkise. (ші fir:) "Κακῷ πρόσκεισαι„. Sof: «Ἦν οἱ φίλος, τῷ προσεκέετο μάλιστα„. Ep: «Τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα πρόσκειμαι„. Ep: kpezъ maĭ kъ seamъ. «Οἴνῳ κάρτα προσκέαται» Ep: "Κύρῳ δὲ προσέκειτο ὁ Ἅρπαγος» Ep: «Ἡ ἵππος μάλιστα προσέκειτο, καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἕλληνας». Ep: nъ 'ĭ лъsa de aпpoaпe; (ші în a tpeia пeps:)

se кȣвine (se dedȣче, se atpiвȣĭeшte) ла чinева; este dpeптȣ ал кȣĭва; saȣ ръmîne în înгpiжipea кȣĭва. «Πρόσκειταί μοι». Ep: «Αὐτῷ ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρασκευὴ προσκείσθω». D: Kas: «Τοῖσι προσεκέετο αὕτη ἡ τιμή». Ep: [de ȣnde

Προσκειμένως, adв: (de пaptч:) кȣ stъpȣinцъ, saȣ silinцъ, (Fpanц:) assidûment.

Προσκέκοφα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ προσκόπτω.

Προ-σκέλλω, (intpeв: пȣmaĭ tpe: de кȣ: προέσκληκα, ші nex: προέσκλην) mъ înвîptoшeskȣ, saȣ sîntȣ ȣskatȣ de maĭ 'nainte.

Προσ-κέλλω, вiit: -κέλσω, пoet: mъ aпpoпiȣ кȣ кopaвia de ȣskatȣ, tpaгȣ în пoptȣ.

Προσ-κέλομαι, вiit: -κελήσομαι, пoet: maĭ пopȣnчeskȣ înкъ.

Προσκέπασμα (τὸ), = Προκάλυμμα, (fir:) пpeteкstȣ. [προσκεπάζω].

Προ σκέπτομαι, вiit: -σκέψομαι, вaгȣ de seamъ (mъ гîndeskȣ, кiпzȣĭeskȣ) maĭ 'nainte. «Τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο». Тȣч:

Προσ-κερδαίνω, вiit: -κερδανῶ, maĭ кîшtiгȣ înкъ пe лîнгъ aлteлe.

Προσκεφαλάδιον (τό), Sхл: în лoкȣ de...

Προσκεφάλαιον (τὸ), пepnъ de кaпȣ. «Ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ». Apstf: [πρὸς, κεφαλή].

Προσκέχωκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ προσχώννυμι.

Προσκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [πρὸς, κῆδος] pȣdъ din кȣskpie; (în цen:) famiлiapȣ; ĭȣвitȣ; (ȣne-opĭ aкt:) пpiчinȣitopȣ de famiлiapitate. «Ξεινοσύνη —». Od: Ф: (în întind:) пъpтaшȣ. «Αἵματι —». Апл:

Προσ-κήδομαι, гpeш: în лoкȣ de προκήδομαι, пpeîнгpiжeskȣ.

Προσκήνιος (ὁ, ἡ), пȣsȣ, statȣ dînaintea кoptȣлȣĭ. || (sȣвst:) «Προσκήνιον (τὸ), пaptea de dînainte a шeneĭ teatpȣлȣĭ, (Fpanц:) l' avant scène; (Sкp:) intpeaoa кoptȣлȣĭ taвлeлop лeцiĭ; (Бisep:) sлonȣл вisepiчeĭ. [πρὸ, σκηνή].

Προ-σκήπτω, вiit: -σκήψω, = Προλέγω, пpeхotъpъskȣ.

Προσ-κηρυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, tpimiцȣ вestitopȣ, saȣ tpaкtezȣ чeвa пpin вestitopȣ. (вezĭ ші ἐπικηρυκεύομαι).

Προσ-κηρύσσω (-ττω), вiit: -κηρύξω, maĭ вesteskȣ înкъ; вesteskȣ, saȣ кĭemȣ пpin вestitopȣ. (se konf: кȣ προκηρύσσω.

Προ-σκιαγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвodeskȣ, desemnezȣ maĭ 'nainte.

Προσκίασμα (τὸ), чeea чe se пȣne, saȣ se цine dînainte пentpȣ ȣmвpъ; (fir:) = Προκάλυμμα, пpeteкstȣ, пpiчinȣipe.

Προσ-κιγκλίζω, вiit: -ίσω, = Προσκινέω.

Προσ-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, mъ ші maĭ пpimeжdȣĭeвкȣ înкъ.

Προσ-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкȣ чeвa кътpe; (miж:) mъ miшкȣ ші eȣ tot întp' o вpeme.

Πρόσκιον (τὸ), = Προσκιαγράφημα, isвodȣ desemnatȣ de maĭ 'nainte. [ші

Πρόσκιος (maĭ кopeк: Πρόσσκιος), ου (ὁ, ἡ), = Σύσκιος. [πρὸς, σκιά].

Προ-σκιρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, saлtȣ (dъnцezȣ de вȣкȣpie) maĭ 'nainte saȣ dînainte. [de ȣnde

Προσκίρτησις, εως (ἡ), sълtape, dъnцape de вȣкȣpie maĭ 'nainte, saȣ dînainte.

Προσ-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, maĭ плîнгȣ înкъ, saȣ aпpoaпe de чinева; saȣ mъ плîнгȣ кътpe чinева. [de ȣnde

Πρόσκλαυσις, εως (ἡ), плîнцepe кътpe чinева

Προσ-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, sпapгȣ isвind de чeвa.

Προσ-κληδονίζομαι, гpeш: în лoкȣ de προκληδονίζομαι.

Προσκληθῆναι, пas: nex: de inf: ал лȣĭ προσκαλέω.

Προσκλῆναι, nex: 2: de înf: ал лȣĭ προσκέλλω.

Προσ-κληρόω -ῶ, вiit: ώσω, daȣ (pîndȣĭeskȣ) пpin sopцĭ. «Τῷ βίῳ τούτῳ ἡ τύχη σε προσεκλήρωσε». Лȣч:

Πρόσκλησις, εως (ἡ), кĭemape, пoftipe (aкt: saȣ пas:); (пaptiк:) кĭemape în жȣdiкatъ (se konf: кȣ πρόκλησις). [ші

Προσκλητικὸς, ὴ, ὸν, foлositopȣ ла кĭemape, = Προσκλητήριος. [ші

Πρόσκλητος (ὁ, ἡ), кĭematȣ, пoftitȣ. «Ἐκκλησία —». Ptp: adȣnape пȣвлiкъ eкstpaopdinapъ, (aлt:) σύγκλητος.

Προσκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кam плeкatȣ, пoвîpnitȣ ла o пapte [ші

Πρόσκλιντρον (τὸ), лoкȣ de pezemat, жeцȣ кȣ pezemъtoape. [din

Προσ-κλίνω, вiit: -κλινῶ, плeкȣ, кȣлкȣ чeвa пe..; (nestp: saȣ eл: ші miж;) amȣ aплeкape кътpe чeвa. [de ȣnde

Πρόσκλισις, εως (ἡ), aплeкape кътpe чeвa.

Προσ-κλύζω, вiit: -κλύσω, ȣdȣ (isвeskȣ) кȣ вaлȣpiлe meлe; (med.) sпълȣ, moĭȣ кȣ mȣлtъ aпъ. (вezĭ ші προσαιονάω). [de ȣnde

Πρόσκλυσις, εως (ἡ), ȣdape de isвipea вaлȣpiлop; sпълape, moĭape. (med:). [ші

Πρόσκλυσμα (τὸ), лікȣidȣл, че sлȣжеште ла medікалъ sпъларе.

Προσ-κναίω (-κνάω, -κνήθω), biit: -κνήσω, sкарпінȣ ȣшор; fакȣ mînкъріme; (miж: кȣ dat:) mъ sкарпінȣ de чева; (пas:) simцȣ mînкъріme, ші mъ sкарпінȣ. "Οἱ τὴν ἀκοὴν προσκνώμενοι„. Грг: чеї че se гîdілъ de кȣріositate de a аȣzi чева.

Προσ-κνυζάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, лътрînd кȣ sȣбціре глаsȣ mъ sкарпінȣ tot de o datъ de чева (ка кîїніі, кînd se pesfaцъ). "Τοῖς ποσί προσκνυζώμενος„. Філstр:

Προσ-κοιμίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) dopmȣ пе, saȣ лîнгъ чева. "Κώπαις—„ Ksn:

Προσ-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, fакȣ чева комȣнȣ, saȣ a авеа комȣнікаціе înпреȣнъ кȣ алтȣ чева. (вezї ші ...

Προσ-κοινωνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: indip:) înпъртъшеsкȣ кȣїва чева, saȣ îл fакȣ пърташȣ din чева.

Προσ-κολλάω -ω, biit: -ήσω, ліпеsкȣ de чева. ‖ (пas: saȣ miж:) sîntȣ ліпітȣ de (ші fir: піponitȣ, înкінатȣ, datȣ кȣ totȣл ла) чева. [de ȣnde

Προσκόλλησις, εως (ἡ), ліпіре de чева; (fir:) stpînsъ алътȣраре, (Франц:) attachement. [ші

Προσκολλητὸς, ἡ, όν, ліпітȣ, stpîns алътȣратȣ пе лîнгъ чева.

Προσκομιδὴ, (ἡ), adȣчере, ofepipe кътре..; (Біs:) o парте a sf: алтарȣ. [din

Προσ-κομίζω, biit: -ίσω, dȣкȣ кътре; ofepȣ. "Καρπούς—„. Ksn: =Συγκομίζω. [de ȣnde

Προσκομιστής, οῦ (ὁ), dȣкъторȣ (къръторȣ) кътре... «Γυναικῶν—». Кіріл:=Προαγωγός.

Πρόσκομμα (τὸ), лȣкрȣ, de каре se потікнеште, se înпїedікъ чінева, пїedікъ; (fir:) прічінъ de neisбȣtipe, de nenemepipe; (Бisep:) isпітъ. 2) потікніре, înпїedікаре, ловіре de чева. [προσκόπτω].

Προ-σκοπέω, -ῶ, biit: -ήσω, обsервȣ, mъ гîndeskȣ maї 'nainte. 2) черчетezȣ maї 'nainte ка πρόσκοπος (вezї ziч:).

Προσκοπὴ (ἡ), потікніре,=πρόσκομμα (2). [προσκόπτω].

Προσκοπὴ, mi Προσκόπησις, εως (ἡ). обsерваре fъкȣтъ de maї 'nainte; (ostъш:) преiskodipe прin înadins tpimiші, (Франц:) reconnaissance. [ші

Προσκόπιον (τὸ), акоперъmîntȣ препъzitорȣ de окї, =Προμετωπίδιον, (Франц:) visière, кozорокȣ. ші чл: [ші

Πρόσκοπος (ὁ, ἡ), превъzъторȣ, бъгъторȣ de seamъ de maї 'nainte. «Σύνεσις —». Sхл: Пind: ‖ (sȣбst:) tpimisȣ maї 'nainte, saȣ ашezatȣ ȣndeва înainte, ка sъ баце de seamъ ла мішкъріле връжмашілор, éclaireur. [προσκέπτω].

Προσ-κόπτω, biit: -κόψω, daȣ, mъ ловеsкȣ кȣ пічорȣл de чева, mъ înпїedікȣ, mъ потікнеsкȣ; (fir:) întîmпінȣ înпїedікаре ла чева; грешеsкȣ кȣїва, daȣ прічінъ de немȣлцȣmipe, mъ înвръжбеsкȣ кȣ чінева. «Προσκόψας τῷ ζῆν». Diod: i s'a ȣрît кȣ віаца.

Προσ-κορέννυμι, biit: κορέσω, satȣрȣ преа мȣлт. [din

Προσκορής, έος (ὁ, ἡ), [πρὸς, κόρος] foapte sъціosȣ; (fir:) преа неплъкȣтȣ, грецоsȣ; (пas:) преа sътȣлȣ, înбȣїбатȣ, înгрецошатȣ (вezї ші κατακορής).

Προ-σκοροδοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкȣ maї 'nainte ȣstȣроїȣ.

Πρόσκορος (ὁ, ἡ), = Προσκορής, foapte sъціosȣ. [de ȣnde

Προσκόρως, adв: кȣ мȣлтȣ saцiȣ, saȣ înбȣїбаре.

Προσ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, maї înпоdобеsкȣ înкъ, saȣ maї мȣлт. [de ȣnde

Προσκόσμημα (τὸ), adъогатъ подоавъ, гътеалъ. (вezї ші προκόσμημα).

Προ-σκοτόω, biit: -ώσω, întȣнекȣ maї 'nainte. (алцiї προσσκοτόω).

Πρόσκρανον (τὸ), [πρὸς, κρᾶνον] întpeв: пȣmaї Dop: ποτίκρανον, = Προσκεφάλαιον.

Προσ-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staȣ atipnatȣ de чева

Προσ-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, sпînzȣрȣ de чева. ‖ (пas:) =Προσκρέμαμαι.

Προσ-κρίνω, biit: -κρινῶ, daȣ dȣпе кȣвіінцъ, saȣ хотъръsкȣ кȣїва чева ка жȣdікъторȣ, =Προσδικάζω. 2) (пas: кȣ dat:) intpȣ, ші mъ înкорпорezȣ (ка храпа în tpȣпȣ) în чева. [de ȣnde

Πρόσκρισις, εως (ἡ), ȣпіре, înкорпораре (преfачере întp' ачелашї tpȣпȣ).

Πρόσκρουμα (τὸ),= Πρόσκομμα; (fir:) прічінъ de вражвъ, isпітъ. 2) ловітȣръ (прінч: ла пічорȣ). [ші

Πρόσκρουσις, εως (ἡ), ловіре de чева ла пічорȣ, потікніре; (ftr:) înвръжбіре, atinцере de sȣпъраре. [ші

Πρόσκρουσμα (τὸ),=Πρόσκρουμα. [ші

Προσκρουσμὸς (ὁ),= Πρόσκρουσις. [ші

Προσκρουστικὸς, ἡ, όν, sȣпъръчоsȣ; saȣ аплекатȣ a sȣпъра. [din

Προσ-κρούω, biit: -κρούσω, mъ ловеsкȣ кȣ

пічорѫл de чева (прінч:) în ѫмбларе, mъ potikneskŭ; (fir:) adѫкŭ sъпъраре кѫїва кѫ чева, mъ înвръжвеskŭ кѫ dînsѫл; daŭ neste o пїedikъ, nѫ isвѫteskŭ (вezї ші προσκόπτω).

Προσ-κτάομαι, -ῶμαι, вііt: ήσομαι, maї doвîndeskŭ (ші fir: atparŭ în пaptea mea, îmї familiezŭ) înкъ. [de ѫnde

Πρόσκτησις, εως (ή), кîштirape înкъ ші de алte аверї. [ші

Πρόσκτητος (ὁ, ἡ), doвînditŭ în adaosŭ пе лîngъ алteле, =Ἐπίκτητος.

Προσ-κτίζω, вііt: -κτίσω, maї zideskŭ înкъ пе лîngъ алteле.

Προσκυδής, έος (ὁ, ἡ), =Ἐπικυδής. 2) греш: în локŭ de προσκηδής.

Προσ-κυκλέω -ῶ, вііt: -ήσω, греш: în локŭ de προκυκλέω.

Προσ-κυλινδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Προσ-κυλίνδω, поet: în локŭ de προσκυλίω.

Προσκυλισμὸς (ὁ), postoroлipe кътре чева. [din

Προσ-κυλίω, вііt: -ίσω, dѫкŭ чева d' a postoroлѫл кътре чева; (пas:) mъ tъвъleskŭ (казŭ) ла пічоареле кѫїва,=Προσπίπτω. (de ѫnde se конf:кѫ προκυλίω).

Προσ-κυμαίνω, вііt: -ανῶ, isвeskŭ în чева кѫ валѫріке меле, ѫndezŭ asѫпръ, saŭ potoneskŭ.

Πρόσκυνες, греш: în локŭ de πρόκυνες.

Προσ-κυνέω ῶ, вііt: -ήσω, ші (maї întрев:) -ήσομαι, (пех: προσεκύνησα, ші προσέκυσα) (прінч:) dѫкŭ mîna ла гѫръ, ші o sъpѫtŭ (saŭ mъ fakŭ,къ o sъ o sъpѫtŭ) sпре semnŭ de salѫtape, saŭ pesпektape, saŭ salѫtŭ плекîndŭ mъ пînъ ла пъmîntŭ (ка кѫm ашї воі sъ 'л sъpѫtŭ), (Тѫрч:) fakŭ temenea; (de ѫnde прінч:) mъ înкinŭ лѫї Dѫmnezeŭ. «Αἰγύπτιοι καὶ τόδε τοῖσι Ἕλλησι οὐ συμφέρονται· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν χεῖρα». Ep: «Ἦν δὲ πολλῷ ᾗ οὕτερος (τῶν συντυγχανόντων Περσέων) ἀγενέστερος, προσπίπτων προσκυνέει τὸν ἕτερον». Ep: «Τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς». Apstf: «Οὐδένα ἄνθρωπον δεσπότην ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε». Ksn: Ἆρ' ἔστι ... προσκύσαι δ' ὥσπερ θεὸν»; Sof: «Τοὺς προσκυνοῦντας τὸν θεὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Skp: (ші кѫ dat:) «Καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ». Skp: [de ѫnde

Προσκύνημα (τὸ), oвїektŭ de înкinъчїѫne. 2) гл: în локŭ de προσκύνησις. [ші

Προσκυνήσιμος (ὁ, ἡ), вреdnikŭ de înкinъчїѫne, =Προσκυνητός. [ші

Προσκύνησις, εως (ἡ), înкinape, saŭ înкinъчїѫne. [ші

Προσκυνητής, οῦ (ὁ), înкinъtopŭ (прінч: de Dѫmnezeŭ). [ші

Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, înкinatŭ, saŭ вреdnikŭ de a fi înкinatŭ, adopatŭ.

Προσ-κύπτω, вііt: -κύψω, mъ плекŭ кътре чева (кѫ dat: saŭ ак: кѫ преп:). «Πρὸς τὸ οὖς—». Плт:

Προσ-κυρέω -ω, вііt: κυρήσω, saŭ κύρσω, поet: Ion: întîлneskŭ (întîmпinŭ), saŭ soseskŭ (mъ апропіŭ) din întîmпларе; sîntŭ de faцъ; mъ întîmплѫ (кѫ dat:). «Δόμοισι πτῶμα προσκυροῖ νέον». Esхл: (ші кѫ ак:). «Δεινότατον πάθος πάντων, ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη». Sof: [de ѫnde

Προσκύρησις, ιος (ἡ), поet: Ion: чea din întîmпларе sosipe, întîmпinape, saŭ вродipe

Προσ-κυρόω -ῶ, вііt: -ώσω, maї întъpeskѫ înкъ, saŭ maї mѫлt; (кѫ dat: indip:) daŭ, лasŭ хотъpît чева кѫїва, adжѫdikŭ. (вezї ші κατακυρόω). [de ѫnde

Προσκύρωσις, εως, (ἡ), întъpipe, конfipmape; saŭ adжѫdikape. (вezї ші κατακύρωσις).

Πρόσκυσον, поet: în локŭ de προσκύνησον, пех: de порѫнч: ал лѫї προσκυνέω.

Προσ-κωμάζω, вііt: -άσω, віŭ кътре чінева кѫ гълъцie ші sпре ръŭ; (maї de mѫлte орї fir:) пъвълeskŭ penede, saŭ în silъ. (вezї ші εἰσκωμάζω).

Πρόσκωπος (ὁ, ἡ), шezъtopŭ лîngъ вîsле, вîslашŭ. [πρὸς, κώπη].

Προσ-λαγχάνω, вііt: -λήξομαι, (пех: προσέλαχον, tpe: de кѫ: προσείληχα) їаŭ, saŭ esŭ прin sopцї пе лîngъ алteле. «Δίκην προσείληχε». Dm: a порnit înкъ рекламацie (a deskis жѫdikatъ) asѫпра поastръ.

Προσ-λάζομαι (-λάζυμαι), поet: în локŭ de προσλαμβάνω.

Προσ-λαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, гръїeskŭ, ворвeskŭ кътре чінева.

Προσλαλιὰ (ἡ), ворвipe adpesatъ кътре чінева. [πρὸς, λαλιά]

Προσ-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, [пех: προσέλαβον, ші чл:) maї їаŭ înкъ пе лîngъ алteле. «Ἄλλην που δόξαν γελοίαν κίνδυνος ἡμῖν προσλαβεῖν„. Ksn: (de ѫnde пas:). «Τὰ προσλαμβανόμενα». Лоц: terminiї комплектъtopї de a doa пропоsiцie a silоцismѫлѫї. 2) їаŭ, копрinzŭ înпреѫнъ. «Ταῖς δὲ πόλεσι ταύταις καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον». Stp: 3) (maї de mѫлte-орї miж:) їаŭ пе лîngъ mine (sѫвt a mea протекцie),

să̆ în partea mea, îmĭ alътърă. «Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με». Skp: (de unde 4) apască ші eă înpreunъ (nuĭă ші eă mîna), koplъkrezъ, ajută (Skp:); trakteză sine, vorbi cu ea dulce. «Καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανε». Ksn: «Ἄνδρες, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν». Apslf: Πρὸς δὲ τι καὶ Ἀριαράμνης προσελάβετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: (bezĭ ші ἀντιλαμβάνομαι).

Прос-лáмпω, viit: -лáмψω, (къ dat:) luceşkă neste ceva. [de unde

Πρόσλαμψις, εως (ἡ), isvire de lumină neste ceva. «Ἶρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ». Lpt:

Прос лéгω, viit: -лéξω, mai zică înkъ; să̆ (miж:) vorbească adpesîndu mъ kътре cineva. «Τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ,,. Aplп: ші kъ dat:) «Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κακὰ προσελέξατο θυμῷ». Ep: vrzeşte în mintea sa. 2) (miж:) vezĭ, (prinч: kъlcată) lîngъ cineva. «Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο». Od: M.

Прос-лéйπω, viit: -лείψω, mai sîntă înkъ lipsită de (nesъvîrşită în) ceva.

Прос лεπτύνω, viit: -υνῶ, subţiază ceva înkъ mai mult.

Прос-лεύσσω, (ĭъръ viit:) noat: în lokă de просβλέπω.

Πρόσλημμα (τὸ), luътъръ în adaosă pe lîngъ altă ceva. [ші [ші

Προσληπτέον, nosit: al lui προσλαμβάνω.

Προσληπτικος, ἡ, ὸν, ceea ce înseamnă, să̆ denpindepe de a mai lua înkъ; (în lum:) atingъtoră de a doa proposiţie a silogismului. [ші

Πρόσληψις, εως (ἡ), luare înkъ de ceva ne lîngъ altele; (în lum:) a doa (mai mică) proposiţie a silogismului. [προσλαμβάνω].

Прос-лиμенίζω, viit: -ίσω, intră în limană (portă).

Прос-липаίνω, viit: -ανῶ, îngraşă înkъ mai mult (пъmîntă, ші чл:).

Прос-липарéω -ῶ, viit: -ήσω, stъrъieskă lîngъ ceva, să̆ petreacă mult timpu în ceva; (paptik:) porză, să̆ pretinză kъ stъrъinţъ, nu mъ desăvîrşi cerere. «Τοῖς χρήμασιν, ὥσπερ χηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες,,. Ksn: [de unde

Προσλιπάρησις, εως (ἡ). stъrъinţъ, să̆ nipunită silinţъ în ceva, (Fpanţ:) assiduité. (bezi ші προσεδρεία).

Прос-логίζομαι, viit: -ίσομαι, mai adaogă, mai копрînză înkъ în sokoteală; să̆ trecă ceva în sokoteala cuĭva.

Прос-логοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, adaogă fabule (basne) într'o povestire.

Прос-лοιδορέω -ῶ, ші (miж:) -éομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, ші mai окъръскă înkъ.

Πρόσλοιπος (ὁ, ἡ), prisositĭ ka ръmъşiţъ. [πρός, λοιπός].

Прос-лумаínомαι, viit: -лумανοῦμαι, ші maiватъmă înkъ.

Прос-лυσσάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ portă ka ună tърватă înprotiva cuĭva.

Προσμάθησις, εως (ἡ), adъogatъ învъţътъръ. [ші

Προσμαθητέον, nosit: al lui [προσμανθάνω].

Прос-малáσσω, viit: -άξω, moliă înkъ mai mult.

Прос-манθάνω, viit: -μαθήσομαι, (nex: προσέμαθον, ші чл:) mai învъţă înkъ.

Прос-мαρτυρέω -ῶ, viit: -ήσω, mai mărtърiesk* înkъ, să̆ înţърeskă înkъ mai mult cuĭinţele cuĭva prin mărtърia mea.

Прос-мαρτύρομαι, viit: -υροῦμαι, mai adaogă pe cineva de martър.

Προσμάρτυρος (ὁ, ἡ), adъogată, să̆ înpreunъ martърă. [πρὸς, μάρτυς].

Прос-мάσσω, viit: μάξω, (къ dat: indip:) lipească ceva (ca o кокъ) de ceva. (bezĭ ші προσπλάσσω). «Προσέμαξε τὸν Πειραιᾶ τῇ πόλει (ὁ Θεμιστοκλῆς)». Apstf: (ші nas:). «Πλευραῖσι προσμαχθὲν», Sof: «Κηλίδα προσμειμάχθαι». Fastp: (ші miж: în lokă de nas:) «Ποτεμάξατο τὸ τηλέφιλον. Tkp:

Προσμάστιος (ὁ, ἡ), ceea ce lîngъ ţine, să̆ ţientă. [πρὸς, μαστός].

Прос-μáχομαι, viit: -μαχε(χή)σομαι, (къ dat:) mъ bată kътре cineva.

Прос-меδιάω -ῶ, viit: ásω, mъ uită la cineva zîmbind 'l. să̆ zîmbească pentru ceva.

Прос-мελéομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, gas: în lokă de ἐπιμελέομαι.

Прос-мέλλω, viit: -μελλήσω, amă sъ ajungă, sîntă apropape de ceva. «Οὐ προσέμελλε». Pl:

Прос-мελωδέω -ῶ, viit: -ήσω, mai cîntă înkъ.

Прос-мένω, viit: -μενῶ, (къ dat:) stъrъieskă lîngъ; aştiptă, adъstă. «Ἐδέοντο προσμεῖναι χρόνον ὀλίγον». Ep: (ші sipъm:). «Προσμένοι ἀλαλὰν Λυκίων,,. Hind:

Прос-мερίζω, viit: -ίσω, (къ dat: indip: xotъръskă partea cuĭva.

Прос-мετα-πέμπομαι, viit: πέμψομαι, tri-

miцȣ̆ sъ maĭ вie înкъ, saȣ̆ înпреȣnъ кȣ..

Προσ-μετα-σκευάζω, вiit: -άσω, maĭ пре-fакȣ̆ înкъ.

Προσ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ мъsȣрȣ̆ înкъ, saȣ adaorȣ̆ пеste о мъsȣръ оаре-каре.

Προσ-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, мъ maĭ мештешȣцеskȣ̆, maĭ пъsкочеskȣ̆ înкъ. 2) потрiвеskȣ̆ прin меканismȣ̆ (кȣ мештешȣгȣ̆). «Σφίγγα γόμφοις προσμεμηχανευμένην». Esхл:

Προσ-μηχανεύω, вiit: -εύσω, =Προσμηχανάομαι.

Προσ μήχω, вiit: -μήξω, штергȣ̆, кȣръцȣ̆ maĭ 'nainte.

Προσ-μίγνυμι, вiit: -μίξω, amestекȣ̆, ȣneskȣ̆, înпреȣnȣ̆ кȣ чева; (nestp: saȣ̆ ел: ші між:) мъ апропiȣ̆; мъ întîлneskȣ̆; мъ înкаїерȣ̆ în вътъліе; (ȣne-орi) atакȣ̆ (кȣ dat: indip:). "Κράτει προσέμιξε δεσπότην». Пind: л' а пропiat de вiрȣinцъ. (ші nestp:) «Ἐπεὶ προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο». Ер: «Ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ». Ер: «Τοῖς τείχεσι προσμίξαι». Пл: (ші кȣ ак: кȣ преп:). «Προσμίξας πρὸς τὰ ὅρια τῶν Ἀρμενίων». Ksn:

Προσ-μίμνω, поет: în локȣ̆ de προσμένω.

Προσμιξία, ші Πρόσμιξις, εως (ἡ), amestекаре, înпреȣnаре кȣ чева; апропiере, întîлnipe; înкъїерare în вътъліе; комȣnікацiе. [din

Προσ-μίσγω, вiit: -μίξω, поет: în локȣ̆ de προσμίγνυμι.

Προσ-μισέω -ῶ, вiit: ήσω, ші maĭ ȣръskȣ̆ înкъ.

Προσ-μισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, maĭ daȣ̆ (ші між: їаȣ̆) кȣ платъ, кȣ кiрiе înкъ чева, saȣ̆ пе чiнева.

Προσ-μοιράζω, вiit: -άσω, =Προσμερίζω, daȣ̆ кȣїва партеа кȣвenitъ.

Προσμολεῖν, nex: 2: de inf: ал (neîntp:) προσβλώσκω, поет: în локȣ̆ de προσέρχομαι.

Προσμονὴ (ἡ), [προσμένω] stърȣiре, аштептаре лîнгъ чева, saȣ̆ ȣndева.

Πρόσμορος (ὁ, ἡ), поет: [πρὸς, μόρος] ȣрsitȣ̆ а fi nenopочitȣ̆.

Προσ-μυθέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, поет: în локȣ̆ de προσλαλῶ.

Προσ-μυθεύω, ші (між:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, maĭ adъогȣ̆ fавȣле (basne) întp' о повestipe.

Προσ-μυθολογέω -ῶ, ші (між:) -έομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, (кȣ dat:) конворвеskȣ̆ familiар de петречере кȣ чiнева.

Προσ-μυθοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω,= Προσμυθεύω.

Προσ-μύρομαι, вiit: -μυροῦμαι, поет: (кȣ dat:) кȣргȣ̆ кътре, saȣ̆ пеste чева.

Προσ-ναυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ батȣ̆ пе маре апроапе de...

Προσ-ναυπηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ konstрȣїȣ̆ ші алте коръвiї.

Προσ-ναυτιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кȣ dat:) мъ înгрецошеzȣ̆ пентрȣ чева.

Προσ-νεανιεύομαι, вiit: -εύσομαι, мъ портȣ̆ кȣ tinepeaskъ sȣмецiе, saȣ̆ ȣшȣрinцъ кътре чева; мъ maĭ fълеskȣ̆ înкъ, saȣ̆ пентрȣ чева ка tînърȣ̆, ка воїnікȣ̆.

Προσ-νέμω, вiit: -νεμῶ, daȣ̆, хотъръskȣ̆, konsfiinцеskȣ̆ кȣїва чева. «Προσνέμειν ἑαυτόν τινι». Плв: (ші між: saȣ̆ пas: кȣ ак: кȣ преп:) «Προσνενέμησθε οἱ μὲν ὡς τούτους οἱ δὲ ὡς ἐκείνους». Dm: 2) (рар) паskȣ̆ ка пъstорȣ̆ tȣрма апроапе de (saȣ̆ о dȣкȣ̆ кътре) ȣnȣ̆ локȣ̆.

Πρόσνευσις, εως (ἡ), плекаре, saȣ̆ аплекаре кътре чева; înвоiре ла... [din

Προσ-νεύω, вiit: -εύσω, мъ плекȣ̆ кътре; fакȣ̆ semnȣ̆ din капȣ̆ кътре чiнева; мъ îndȣплекȣ̆, мъ înвоїеskȣ̆ ла чева.

Προσ-νέω, вiit: -νεύσομαι, înnotȣ̆ кътре..

Προσ-νήχω, saȣ̆ (maĭ întрев:) -νήχομαι, вiit: -νήξομαι, înnotȣ̆ кътре, saȣ̆ мъ апропiȣ̆ înnotînd; (desпре апъ) =Προσκλύζω, isвеskȣ̆ кȣ валȣрїле меле.

Προσ-νικάω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ вiрȣїеskȣ̆ înкъ. 2) stърȣїеskȣ̆ disпȣtînd, saȣ̆ мъ цiȣ̆ de пъреpea меа în чева.

Προσ-νίσσομαι, вiit: -νείσομαι, поет: (кȣ dat: saȣ̆ ак:) în локȣ̆ de προσέρχομαι, мъ dȣкȣ̆, мъ апропiȣ̆ de чева; (fir:) intрȣ ка ȣnȣ̆ venitȣ̆ ал каseї.

Προσ-νοέω -ῶ, вiit: -νοήσω, înцелегȣ̆, saȣ̆ вагȣ̆ de seamъ înкъ; їаȣ̆ а minte de чева. (se konf: кȣ προνοέω).

Προσ-νομοθετέω -ῶ, вiit: ήσω, maĭ лецȣїеskȣ̆ înкъ пе лîнгъ алтеле.

Προσ-νωμάω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: (se înц: πόδα) мъ порneskȣ̆, мъ dȣкȣ̆ кътре, мъ апропiȣ̆. «Εἰς ὕδωρ — ». Sof: (вezї ші ἐπινωμάω).

Προσ-ξυνοικέω -ῶ вiit: -ήσω, At: în локȣ̆ de προσ-συνοικέω.

Προ-σοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, гоneskȣ̆ maĭ 'nainte, saȣ̆ de timпȣрiȣ̆.

Προσ-ογκάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, (кȣ dat:) (desпре asinȣ̆) sвїерȣ̆ възînd чева.

Προσ-ογκέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ fакȣ̆ maĭ волȣminosȣ̆, їаȣ̆ о maĭ întinsъ мърime. [din

Προσογκὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte волȣminosȣ̆, маре. [πρὸς, ὄγκος].

Προσ-οδεύω, biit: -εύσω, daŭ (ші miж: ïaŭ) benitŭ; (în ţen.) ïaŭ podŭ, mъ foloseskŭ; (ъne-opĭ) mъ апровizionezŭ. «Ἐκ ποικίλων θεωρημάτων προσοδεύσαντες». Iamбл: (ші пas:) «Χρήματα προσοδευόμενα. Лкs: вanĭ fъкъţĭ din benitъpĭ.

Προσ-οδιάζομαι, biit: -άσομαι, Sхл: în локŭ de προσοδεύομαι, ïaŭ (mъ folososkŭ din) benitъpĭ. [ші

Προσοδικὸς, ἡ, ὸν, adъкъtopŭ de benitŭ.

Προσόδιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла реліţioasъ ţepemonie (лitanie). "Προσόδια (înпреъnъ къ ші fъpъ) μέλη». кîntъpĭ de реліţioase ţepemoniĭ, saŭ (dъne etimoл:) кîntate, кînd se întpodъчeaŭ în алtapŭ жeptfeлe «Προσόδια προσιέναι θεοῖς». Apstf: a faче помпoasъ ţepemonie în чinstea zeiлop. [din

Πρόσοδος (ἡ), (în ţen:) апропiepe, sosipe; (ші despre връжmaшĭ) пъвалъ, atakŭ. «Αἱ δὲ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον». Ksn: «Μάχης — ». înкъïepape. 2) (пaptк:) înfъţimape (de solŭ, saŭ opatopŭ, ші чл:) în пъблiкŭ; (de ъnde пpin întind:) къвîntape кътpe пъблiкŭ. «Μέχρι τῆς προσόδου δημοτικός». Dm: 3) (овiч: ла îm:) benipe ла temплъ спpe жeptfipe, saŭ pъгъчïъne къ oape-кape помпъ, saŭ ţepemonie. «Καί σε θυσίαις ἱεραῖς, προσόδοις τε μεγάλαις διὰ παντὸς, ὦ δέσποτ', ἀγαλοῦμεν». Apstf: 4) (maĭ des) benitŭ; (în ţen:) кîmtirŭ, folosŭ. «Προσόδου οὔσης κατ' ἐνιαυτὸν». Ksn: «Ἡ χώρα (τῆς Ἀττικῆς) πέφυκεν οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι». Ksn. [πρὸς, ὁδός].

Προσ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, (къ dat:) mъ tînгъïeskŭ, mъ плîнгŭ пentpъ чева, saŭ кътpe чinева.

Προσ-όζω, biit: -οζήσω, ші -οζέσω, (tpe: de къ: în локŭ de пpez: προσόδωδα) daŭ, skoţŭ miposŭ, пъtŭ.

Προσ-οίγνυμι, biii: -οίξω, deskizŭ înкъ, saŭ кътpe чева, saŭ пe жъmъtate.

Πρόσ-οιδα, biit: προσείσομαι, (прел: προσῄδειν, ші чл:) шtiŭ (къnoskŭ) înкъ. «Προσειδέναι χάριν τινί». Пл: a ші mълţъmi înкъ къïва.

Προσ-οικειόω -ω, biit: ώσω, fakŭ чева familiapŭ къïва; (fir:); atpiбъïeskŭ, daŭ dъne къвiinţъ (къ dat: îndip:). «Προσῳκείου ἑαυτὸν Ἡρακλεῖ κατὰ γένος». Пл: (ші miж: saŭ пas:). "Προσῳκείωται τῇ φύσει μᾶλλον». Алкs: Afpod: este maĭ pъditŭ; (ші în пaptч:). «Τὰ προσοικειούμενα». Лкs: челе къ релаţie întpe dînseлe.

Προσοικέναι, Ion: în локъ de προσεοικέναι, inf: ал лъï προσέοικα.

Προσ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, локъïeskŭ апроапе de чinева. [de ъnde

Προσοίκησις, εως (ἡ), локъipe апроапе.

Προσ-οικίζω, biit: -ίσω, пъïŭ a локъi апроапе, saŭ înкъ пе лîнгъ алţiĭ; fopmezŭ апроапе ші алtъ колonie (saŭ пе чea în fiinţъ o кpeskŭ пpin adaosŭ de локъitopĭ).

Προσ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ клъdeskŭ înкъ, saŭ adaorŭ ла чea în fiinţъ клъditъpъ.

Προσ-οικονομέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, maĭ întokmeskŭ (пъïŭ în въnъ pîndъïaлъ) înкъ.

Πρόσ-οικος (ὁ, ἡ), (къ dat:) локъitopŭ апроапе, вечinŭ. [πρὸς, οἶκος].

Προσ-οιμώζω, biit: -ώξω, mъ вaïtŭ, плîнгŭ amap înкъ, saŭ пentpъ чева.

Πρόσοισμα (τὸ), op че ofepъ чinева лъiшĭ (пpinч:) ка хpanъ, mînкape. (bezĭ ші πρόσαρμα). [προσοίω neîntp: =Προσφέρω].

Προσοιστέος, α, ον, nosit: ал лъï προσφέρω.

Προσοίσω, biit: ал лъï προσφέρω,

Προσ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, (къ ак: къ преп:) mъ dъкŭ кътpe.., mъ апропiŭ de чева.

Προσ-οκέλλω, biit: -οκελῶ, (nex: προσώκειλα) atinгŭ penede (isвeskŭ) de чева. «Πόδα —». Лкs: =Προσκρούω; (пpinч: înпpeъnъ, ші fъpъ ναῦν) tpaгŭ ла лimanŭ; saŭ apъnкŭ (ші ел: kazŭ) afapъ пе ъskatŭ.

Προσ-ολοφύρομαι, biit: υροῦμαι, mъ tînгъïeskŭ, mъ плîнгŭ кътpe чinева.

Προσ-ομαρτέω -ῶ, biit: ήσω, поet: (къ dat:) ъpmezŭ пе лîнгъ чinева, îл însoţeskŭ de апроапе.

Προσ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ familiapitate, sîntŭ în релаţie къ чinева; (despre лъкр:) mъ îndeлetniчeskŭ, saŭ kazŭ în чева; (къ dat:) «Κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσι». Tгn: (saŭ къ ак: къ преп:). «Οἱ πρὸς Ἑρμοκράτην προσομιλοῦντες». Ksn: «Κακὸν εἰς γηραιὸν σῶμα προσομιλῆσαν». Елd: intpatŭ. (ші în ел: de преп:) «Τὰ ἴδια προσομιλοῦντες,. Тъч:=Ἰδιοπραγοῦντες. [de ъnde

Προσομιλητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ în adъnape къ oamenĭ, soţiaвiлŭ, omŭ de tpaïŭ.

Προσομιλία (ἡ), релаţie, комъnikaţie, adъnape къ oamenĭ; конвopвipe; (despre лъкр:) апропiepe, înпъpтъшipe «Θερμοῦ—». Алекs: Afpod: [πρὸς, ὁμιλία].

Προσ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, maĭ жъpъ înкъ, saŭ înкpedinţezŭ ші къ жъpъmintŭ.

Προσ-ομοιάζω, biit: -άσω, (плц:) кam seamънъ. [din

Προσόμοιος (ὁ, ἡ), кam (maĭ) asemenea. [πρὸς, ὅμοιος]. [de ѕnde

Προσ-ομοιόω -ῶ, biit: -ώσω, каѕtъ asemънъtatea în алътѕраре ѕna кѕ алta [ші

Προσομοίως, adв: кѕ оаре каре asemънъtate, кam asemenea.

Προσ-ομολογέω -ῶ, biit: ήσω, mъ maĭ înвоїeskъ (fъгъdѕїeskъ) înкъ; saъ (aвsoл:) mъ îndѕплекъ, mъ înвоїeskъ ла чева. [de ѕnde

Προσομολογία (ἡ), îndѕплекаре, înвоіре ла чева,

Προσ-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, (кѕ dat: indip:) штеpгъ; mi (прin întind:) întinъpeskъ, лiпeskъ пе чева.

Προσ-ομορέω -ῶ, = Ὁμορέω. [din

Προσόμορος, ші Ion: Προσόμουρος (ὁ, ἡ), [πρὸς, ὅμορος]=Ὅμορος. вечinъ ла хоtаре.

Προσ-ονειδίζω, biit: -ίσω, maĭ înfрѕntezъ înкъ, saъ шаĭ mѕлt; окъръsкъ în faцъ.

Προσ-ονίναμαι, biit: -ονήσομαι, mъ foлoseskъ, saъ doвîndeskъ чева înпреѕnъ.

Προσ-ονομάζω, biit: -άσω, прenѕmeskъ. [de ѕnde

Προσονομασία (ἡ), прenѕmipe, saъ прenѕme.

Προσονυμασία (ἡ), Еол: (Епirрf:) în локъ de προσονομασία.

Προσ-οπτάζω, biit: -άσω, поеt: în локъ de προσδλέπω, saъ προσοράω.

Προσ-οπτίλλω, biit: -ιλῶ, поеt: =Προσοπτάζω; mъ ѕїtъ des.

Προσ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пех: προσεῖδον, ші чл:) mъ ѕїtъ în faцъ, кътре...

Προσ-οργίζομαι, biit: -οργισθήσομαι, (кѕ dat:) mъ mînіъ пentрѕ чева; saъ mъ пекъжeskъ пе чinева.

Προσ-ορέγομαι, biit: -ορέξομαι, (кѕ dat: indip) întinzъ (daъ) ші eъ mînъ de ажѕtоръ ла чева.

Προσ-ορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntъ вечinъ ръzашъ кѕ чinева.

Προσ-ορίζω, biit: -ίσω, пѕїъ хоtаpъ, хоtъръsкъ; saъ întinzъ прin adaosъ хоtаpeле; (шіж:лц:) intрѕ înкъ ші în stъпînipe de o пропрietate. «Προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων». Dm: 2) (між:) maĭ хоtъръsкъ înкъ пе лîngъ алteле; saъ înкъ ші fiksezъ. «Οἱ χρησμολόγοι οὐ προσδιορίζονται τὸ πότε». Apst: (ші пas:) «Προσωρίσθησαν αὐτῷ στρατιῶται ἐπίλεκτοι». Diod:

Προσ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, порneskъ кѕ іѕцеалъ înкъ maĭ mѕлt; (пestр:) mъ порneskъ penede, пъвълeskъ кътре чева.

Προσ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntъ tpasъ ла ѕsкatъ saъ în поptъ апроапе de чева.

Προσ-ορμίζω, biit: -ίσω, dѕкъ (ші між: віъ кѕ) корабіа în поptъ. [de ѕnde

Προσόρμισις, εως (ἡ), tpaцepe în поptъ saъ ла ѕsкatъ (акt: saъ пas:)

Πρόσορμος (ὁ), локъ de tpas кѕ корабіа ла ѕsкatъ, вadъ, saъ поptъ. [πρὸς, ὅρμος].

Πρόσορος (ὁ, ἡ), чел апроапе de хоtаpъ, вечinъ ръzашъ. [πρὸς, ὅρος].

Προσ-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ dat:) dъпцezъ пentрѕ чева, saъ de бѕкѕріе аѕzind saъ въzînd чева.

Προσ-όσσομαι, biit: -όψομαι, поеt: în локъ de προσοράω (întреб: прinч: пѕmaĭ Dop: ποτιόσσομαι).

Προσ-οσφραίνω, biit: -οσφρανῶ, daъ кѕїва sъ mipose чева; (між:) maĭ miposъ înкъ чева.

Προσ-ουδίζω, biit: -σω, tpînteskъ ла пъmîntъ кѕ їѕцеалъ. [πρὸς, οὖδας].

Προσ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пішъ пе чinева. «Καὶ ἔτυπτον, καὶ προσεούρουν, καὶ οὐδὲν ὕβρεως ἐνέλιπον». Dm: (ші fir:) »Ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ». Apstf: апропiindѕ se (ачеаsta însъ Sхол: о dedѕче ла..

Προσ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, плѕteskъ кѕ прiinчosъ вîntъ кътре..; (fir:) isбѕteskъ în чева.

Προσούριος (ὁ, ἡ), = Οὔριος, прiinчosъ. «Ἄνεμος—»· Гл: [πρός, οὔριος].

Πρόσουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de πρόσορος.

Προσουσία (ἡ), =Συνουσία.

Προσ-οφείλω, biit: -οφειλήσω, maĭ sîntъ înкъ datopъ; (прin întind:) ръmîїъ îndъръt, mъ înпѕцinezъ. «Ὥστε τοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τυράννους πολύ τι προσοφείλειν». Плв: se арътаъ mѕлt maĭ de жos de кît dînsѕл.

Προσ-οφλισκάνω, ші Προσ-όφλω, biit: -οφλήσω, (în цen:) =Προσ-οφείλω, maĭ ръmîїъ înкъ datopъ (прinч:) пѕблікѕлѕї, n' amъ ръfѕit de totъ osînda, че mi s' a înпѕs; saъ mъ maĭ osîndeskъ înкъ; (ші fir:) mъ sокоteskъ înкъ ші вinoватъ. «Ἀχαριστίας τῇ χαλεπότητι καὶ ἀπιστίας προσωφλίσκανε δόξαν». Пл: da прiчinъ de a 'л sокоti ші пекредinчosъ.

Προσοχὴ (ἡ), пiponipe a minцiї ла ѕnъ обiектъ, бъгаре de seamъ, лѕаре a minte.

«Προσοχὴ νόμων». Skp: пaza леџiлор. [προσέχω].

Προσ-οχθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѣ dat:) mъ înгpeвîezъ, mъ neтвлџвmeskъ neнtpя чева, saŭ mъ skîpвeskъ de чева.

Προσ-οχθίζω, biit: -ίσω, Skp: în локъ de προσοχθέω; (вne orî stpъm:) adвkъ пe чinева ла mînie, în пекъжeskъ. [de вnde

Προσόχθισμα (τὸ), prічinъ (obîektъ) de skîpвъ, saŭ neтвлџвmipe. [ші

Προσοχθισμὸς (ὁ), пекazъ, skîpвъ, neтвлџвmipe.

Προσ-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, sвnъpъ înkъ maї mвлt.

Πρόσοχος (ὁ, ἡ), въгъtorъ de seamъ, rînditorъ; înџeлeптъ. [προσέχω].

Προσ-οχυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maї întъpeskъ înkъ, saŭ maї mвлt.

Προσ-οψάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъnînkъ ka (saŭ înnpeвnъ ші) лeгвmъ. [de вnde

Προσόψημα (τὸ), лeгвmъ, чe se mъnînkъ înnpeвnъ кѣ nîîne, ші чл:.

Προσόψιος (ὁ, ἡ), = Ἐπόψιος. [din

Πρόσοψις, εως (ἡ), вedepe, вîtape ла чева; 2) formъ, firвpъ (ekstepiopвя вnвї лвкрв); (în џen:) prівire aвnpa квîва [din

Προσ-όψομαι, biit: ал лвї προσοράω.

Προσ-οψωνέω -ῶ, biit: -ήσω, maї tîprвîeskъ înkъ ші алtъ чева.

Προσπάθεια (ἡ), аплекаре înnъtimitъ кътре чева, dparoste; оквпаџie niponitъ ла чева. [ші

Προσπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѣ ак: кѣ преп:) sîntъ înnъtimitъ, niponitъ кѣ totвл ла чева. [din

Προσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (кѣ dat: saŭ ак: кѣ преп:) аплекatъ, niponitъ кѣ înnъtimipe ла чева. [πρὸς, πάθος]. [de вnde

Προσπαθῶς, adв: кѣ înnъtimipe кътре чева. «Προσπαθῶς ἔχω πρός τι» = Προσπαθέω.

Προσ-παίζω, biit: -παίξομαι, (nex: At: προσέπαισα, ші чл:) (кѣ dat:) mъ жokъ кѣ чinева; глвmeskъ în чева; вatжokopeskъ; (кѣ ак: saŭ sinr: saŭ кѣ преп:) kîntъ imnъ în onoapea кѣîва.

Πρόσπαιος (ὁ, ἡ), вpoditъ din întîmплape, nenъdъждвitъ; proasпътъ. (bezî ші ἔμπαιος). «Ἐκ προσπαίου». Apst: de în datъ, din întîmплape, nenpeвъzвt; чeл de кврind. [din

Προσ-παίω, biit: -παίσω, = Προσπίπτω, saŭ προσκρούω; (în pъŭ) = Ἐνσκήπτω; (fir:) mъ întîmпля.

Προσπαίως, adв: de îndatъ; saŭ de кврind. [πρόσπαιος].

Προσ παλαίω, biit: -αίσω, mъ лвпtъ кѣ чinева; (în џen:) mъ denpinzъ кѣ чева; saŭ mъ kinвîeskъ în чева (кѣ dat:) «Ἅτλας οὐρανῷ προσπαλαίει:». Iind: se mвnчeшte џiind чepвл.

Προσ-παρα-βάλλομαι, biit: -βαλοῦμαι, maї гpътъdeskъ înkъ.

Προσ παρα-γράφω, biit: -γράψω, maї skpiъ înkъ алътвреа. «Εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται πρῶτον τοῦ θέντος τὸ ἀργύριον τοῦνομα γράφειν, ἔπειτα παραγράφειν, τίνι ἀποδοῦναι δεῖ; καὶ προσπαραγράφειν τοῦνομα τούτου, ὃς ἂν μέλλῃ συστήσειν αὐτόν». Dm:

Προσ-παρ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, maї sfътвîeskъ, maї îndemnъ înkъ.

Προ-παρ-αιρέομαι: -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: προσπαρειλόμην, ші чл:) maї їaъ depe чева înkъ чева.

Προσ-παρα-καλέω -ῶ, biit: -έσω, maї кїemъ, saŭ îndemnъ înkъ ла чева.

Προσ-παρά-κειμαι, biit: -κείσομαι, (кѣ dat:) staŭ лînгъ чinева.

Προσ-παρα-κελεύομαι, biit: εύσομαι, maї порвпчeskъ, saŭ maї îndemnъ, înкврaжezъ înkъ.

Προσ-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προσπαρέλαβον, ші чл:) maїїaъ de ла алтвл înkъ, saŭ maї mвлtъ; saŭ maї їaъ, maї amъ din tpadiцii ші алtъ чева пe лînгъ алteле· [de вnde

Προσπαράληψις, εως (ἡ), лвare de maї mвлtъ de ла чinева.

Προσ-παρα-πήγνυμι, biit: -πήξω, maї înfigъ алътвреа, saŭ апроапе de чева.

Προσ-παρα-σκευάζω, biit: -άσω, maї пpeгътeskъ înkъ, saŭ înnpeвnъ кѣ ..

Προσ-παρα-τίθημι, biit: -παραθήσω, (nex: προσπαρέθηκα, ші чл:) maї пвїъ апроапе, saŭ алътврi, maї nomeneskъ чева snpe snpiжinipea кавintелор меле.

Προσ-παρα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: προσ-παρ-έφαγον, ші чл:) maї pozъ în tpeaкътъ, saŭ п' алътвреа; (fir:) ші maї sвnъpъ, saŭ вatжokopeskъ înkъ.

Προσπαρδεῖν, nex: 2: de inf: ал лвї προσπέρδομαι

Προσ-παρ-εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, (nex: προσπαρεισῆλθον, ші чл) maї intpъ, mъ maї вîpъ п' алътвреа.

Προσ-παρ-έχω, biit: -έξω, (nex: προσπαρέσχον, ші чл:) maї daъ; saŭ maї apътъ гъквtъ, maї sъвîpшeskъ înkъ чева.

Προσ-παρ-ίστημι, biit: -παραστήσω, (miж. 2: nex: προσπαρέστην, ші чл:) maї înfъ

цішеzъ̆ înкъ; (ші між: fir:) маї віѫ în mintea кѫїва; îmї маї sѫпѫїѫ̆ înкъ.

Προσ-παρ-οικέω -ῶ, віit: -ήσω. локѫїеskѫ ка венеtікѫ̆ лîнгъ чіпева.

Προσ-παρ-οινέω -ῶ, віit: -ήσω, înкъ ші окъреskѫ̆, saѫ̆ маї fакѫ̆ ші перîndѫїелї ка ѫпѫ̆ беatѫ̆.

Προσ-παρ-οξύνω. віit: -οξυνῶ, întъpîtѫ̆ înкъ маї мѫлт

Προσ-πασσαλεύω, віit: -εύσω, ватѫ̆ чева ѫndева кѫ кѫїе de лемпѫ̆

Προσ-πασσαλόω -ῶ, віit: -ώσω, =Προσπασσαλεύω.

Προσ πάσσω, віit: -πάσω, (кѫ цеп: indip·) пресарѫ̆ пе чева.

Προσ πάσχω, віit: -πείσομαι, (пех: προσέπαθον, ші чл:) маї пътimeskѫ̆ înкъ. 2) (кѫ dat:) amѫ̆ înпътimitъ аплекаре кътре чева.

Προσ-πατταλεύω, віit: -εύσω, At: în локѫ̆ de προσπασσαλεύω.

Προσ πάττω, віit: -άσω, At: în локѫ̆ de προσπάσσω.

Προ σπάω -ῶ, віit: -σπάσω, smîчеskѫ̆, tparѫ̆ înainte saѫ̆ întiї.

Πρόσπεινος (ὁ, ἡ), кам fлъmîndѫ̆. [πρὸς, πεῖνα].

Προσ-πειράζω, віit: -άσω, fакѫ̆ înкъ ші черкаре.

Προσ-πελάζω, віit: -άσω, (кѫ dat: saѫ̆ ак: кѫ преп: indip:) апропіѫ̆, (ші ел: мъ апропіѫ̆, мъ atinгѫ̆ de) чева. [de ѫnde

Προσπέλασις, εως (ἡ), апропіере, atinцере de чева.

Προσπελάται (οἱ), елоцїї (ровії) Аркаdienілор. [πρὸς, πελάτης].

Προσ-πέμπω, віit:-πέμψω, tpimiцѫ̆ кътре, saѫ̆ вesteskѫ̆ прin tpimisѫ̆. 2) шаї tpimiцѫ̆ înкъ

Προσπεποιημένως, adв: (de партч:) în кіпѫ̆ преfъкѫтѫ̆ (fъцарнікѫ̆, віклеапѫ̆).[προσποιέομαι].

Προσ-πέρδομαι, віit: -παρδήσομαι, (пех: προσέπαρδον, ші чл:) въsѫ̆, (прin întind:) desпрецѫїеskѫ̆ пе чіпева.

Προσ-περι-βάλλω, віit: -βαλῶ, маї пѫїѫ̆ чева(adaorѫ̆) înпрежѫрѫл кѫїва; (fir: між:) маї întinzѫ̆ прin adaosѫ̆ черкѫл лѫкрѫрілор деп' înпрежѫрѫл меѫ̆, îmї маї însѫшеskѫ̆ чева.

Προσ-περι-γίγνομαι, віit: -γενήσομαι, мъ маї adaorѫ̆ ка кіштігѫ̆, saѫ̆ маї прisoseskѫ̆ пе лîнгъ алтеле.

Προσ-περι-εργάζομαι, віit: -άσομαι, (кѫ dat:) мъ îndeлетніческѫ̆ кѫ мѫлтъ siлінцъ, saѫ̆ лѫаре а minte ла чева.

Προσ-περι-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (προσπεριέλαβον, ші чл:) маї копрinzѫ̆ înкъ.

Προσ-περι-οδεύω, гіit: -εύσω. кълътopind în коачї ші 'n коло ші deskpiѫ̆ înкъ.

Προσ-περι-ορίζομαι, віit: -ίσομαι, маї копрinzѫ̆ (ка înъѫntpѫ de хотаре) ші алтѫ̆ чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-περι-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, маї пѫїѫ̆ în пъstpape економічеште пе лінгъ алтеле ші прisosѫл.

Προσ-περι-πορίζω, віit: -ίσω, маї skoцѫ̆ ші алтъ копклѫsie înкъ din чеа ешітъ маї 'nainte.

Προσ-περονάω -ῶ, віit: -ήσω, ватѫ̆ кѫ кѫїѫ̆, піponeskѫ̆ în чева.

Προσ-πέταμαι, =Προσπέτομαι.

Προσ-πετάννυμι, віit: -πετάσω, (кѫ dat: indip:) întinzѫ̆ ка о перdea пеste чева.

Προσπετής, έος (ὁ, ἡ), [προσπίπτω] потрівітѫ кѫ desъвîрmipe; (мѫs:) foapte meлodiosѫ̆ saѫ̆ арmoniosѫ̆.

Προσ πέτομαι, віit: -πτήσομαι, [пех: προσέπτην, ші чл: sворѫ̆ кътре, sвѫрînd ажѫнгѫ̆ ѫndева; isвеskѫ̆ fъръ веste.

Προσ-πεύθομαι, віit: -πεύσομαι, =Προσπυνθάνομαι

Προσπέφυκα, tpe: de кѫ: (în локѫ̆ de прez:) ал лѫї προσφύομαι. [de ѫnde

Προσπεφυκότως, adв: (de партч:)=Προσφυῶς.

Πρόσπηγμα (τὸ), ор че este înfiптѫ̆ saѫ̆ stpîns лiпitѫ̆ пе чева прin înкегаре. «Προσπήγματα μύξης». Іпкр: мѫкоase ші înкегате прisositѫрї. [din

Προσ-πήγνυμι, віit: -πήξω, (між: în локѫ̆ de пas: tpe: de кѫ: προσπέπηγα) (кѫ dat: indip:) înfirѫ̆, піponeskѫ̆ пе чева.

Προσ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) sъpѫ̆ кътре..; isвеskѫ fъръ веste.

Προσ-πήσσω (-ττω, віit: -πήξω, (маї поѫ̆) în локѫ̆ de προσπήγνυμι.

Προσ-πηχύνομαι, віit: υνοῦμαι, поет: копрinzѫ̆ în брацеле меле.

Προσ-πιέζω, віit: έσω, маї stpînгѫ̆, stpiвеskѫ̆. апъsѫ̆ înкъ.

Προσ-πίλναμαι, віit: -πελάσομαι. поет; în локѫ̆ de προσπελάζω.

Προσ-πιπίσκω, віit: προσ-πίσω, маї adъпѫ̆ (daѫ̆ кѫїва sъ веа) înкъ.

Προσ-πιπράσκω, віit: -περάσω, маї вînzѫ̆ înкъ.

Προσ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (пех· προσέπεσον, ші чл:) казѫ̆ пеste, saѫ̆ dînaintea кѫїва; казѫ̆ ла пічоареле кѫїва (ка sъ 'л

рогѫ); (în înцел: de връжмъшіе) пъвълескѫ fъръ веste asѫпръ; (fir:) ажѫпгѫ ка о zisъ de обште în аѫzѫл кѫіва; (în цen:) soseskѫ (віѫ) de o datъ fъръ веste; (de ѫnde fir:) mъ întîmплѫ, mъ вродеskѫ; (med: fъръ kazѫ) mъ desѫmfлѫ, mъ потолеskѫ, skazѫ. (кѫ dat: maĭ de mѫлteорĭ sѫвtînц:). «Εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα». Тѫч: «Ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι». Ksn: «Ἥκω πρὸς σὲ, καὶ ἱκέτης προσπίπτω» Ksn: (ші кѫ ак: поеt:) "Γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σ' ἄναξ». Еѫр (ші fir:). «Φήμη τις αὐτῷ προσπίπτει». Лкs: «Προσπεπτωκυίας αὐτοῖς τῆς ἁλώσεως». Плв: (ші fir:) "Συμφοραὶ προσπίπτουσαι». Ер: (ші în партч: абsол:) «Τὰ προσπίπτοντα». Лкs: întîmплъріле, saѫ înпрежѫръліле. 2) поеt: în локѫ de πρόσκειμαι. «Ἀκταὶ προβλῆτες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι». Od: N. (вezĭ ші προπίπτω (3), ші προσπτήσσω).

Προσ-πιτνέω -ῶ, поеt: în локѫ de προσπίπτω.

Προσ-πλάζω, віit: -πλάσω, поеt: în локѫ de προσπελάζω

Προσ-πλάζω, віit: -πλάξω, mъ ръtъчеskѫ meprînd ѫndeва.

Προσ-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, (кѫ dat: saѫ ак: кѫ преп: indip:) лiпеskѫ чева кѫ (saѫ ка кѫ) мочірлъ пеste чева; (fir:) adaorѫ плъsmѫitѫрĭ (basne) întр'о повеstipe; (în цen:) лiпеskѫ, atîрnѫ de чева. 2) formezѫ пеste чева 3) ѫmплѫ прin adaosѫ de чева лiпitѫ; (med:) корпорezѫ, înкърnezѫ.

Προσ-πλάττω, віit: -πλάσω, At: în локѫ de προσπλάσσω.

Προσ πλέκω, віit: -πλέξω, (кѫ dat: indip:) înплеteskѫ чева înпреѫнъ кѫ.., înпреѫnѫ, adaorѫ.

Προσ-πλέω, віit: -πλεύσομαι, плѫteskѫ кътре... saѫ mъ апропіѫ плѫtind; (în връжмъш: înцел:) плѫtind пъвълескѫ asѫпръ.

Προσ-πληρόω -ῶ, віit: -ώσω, maĭ ѫmплѫ înкъ пе лîнгъ алтеле; екіпеzѫ (гъteskѫ) кѫ челе тревѫінчоase ші алте коръвіĭ; adaorѫ sпре înплiпіре.

Προσ-πλήσσω (ττω), віit: -πλήξω, isвеskѫ пеste чева.

Πρόσπλοος -ους (ὁ). плѫtipe кътре, saѫ (връжм:) asѫпръ,='Επίπλους. [πρὸς,πλόος].

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, de апропіat кѫ плѫtipe, saѫ плѫtitoрілор. «Ποταμός—». Ер: [din

Προσ-πλώω, віit: -πλώσω, Іон: în локѫ de προσπλέω.

Πρόσπνευμα (το), ші Πρόσπνευσις, εως (ἡ), sѫfларе кътре, saѫ isвіре de sѫfларе, de miposѫ, saѫ пѫtoape; (fir:) însѫfларе; întѫsiasmѫ; (Грам:) = Πνευματισμὸς. [din

Προσ-πνέω, віit: -πνεύσομαι, sѫfлѫ кътре; (кѫ dat: indip:) însѫfлѫ; (кѫ цen:) skoцѫ, daѫ miposѫ; (грам:) skpiѫ, saѫ пронѫнцѫ кѫ aspipaцie. «Ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται». At:

Προσ ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѫ чева a мерце în партеа кѫіва, însѫшеskѫ чева кѫіва; ші (між:) îmĭ însѫшеskѫ, maĭ dobîndeskѫ чева, saѫ mъ maĭ кънътѫіеskѫ de чева (кѫ dat: indip:). "Ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν προσποιήσειαν». Тѫч: «Φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει». Ksn: (ші між:). «Καὶ Χαλκηδονίους φίλους προσποιησάμενος„. Ksn: "Τίνας θεοὺς προσποιούμενος»; Ksn: fъкîndѫ 'шĭ 'ĭ патронĭ прin жертfе. «Ξύλινον πόδα προσποιησάμενος».Ер: кънѫindѫ 'шĭ. 2) îmĭ însѫшеskѫ; (кѫ înf:) претinzѫ. «Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῇ». Гnm: daка nѫ o ĭеĭ asѫпръ'цĭ. «Ἕκαστός τις προσεποιεῖτο καὶ τῆς βουλῆς μετεσχηκέναι καὶ πλείστους ἀπεκτονέναι». Ksn: «Ὁ δὲ νικῶν τῷ δικαίῳ προσεποιεῖτο νικᾶν». Ksn: 3) (шаĭ des:) mъ преfакѫ, mъ fъцъреskѫ, къ... «Πεζῇ προσποιούμενον ἐπιβουλεύειν κατὰ θάλατταν ἐπιχειρῆσαι».Ksn: «Αἱ ἐπιβουλαὶ ἐξ οὐδένων πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσίν, ἢ ἀπὸ τῶν μάλιστα φιλεῖν αὐτοὺς προσποιησαμένων„.Ksn:(ші în formъ de пas:). "Προσποιηθεὶς ὡς ἐπιναύσιος γεγονώς». Плв: 4) (рар пas: кѫ ак: кѫ преп:) mъ піроneskѫ înпътimit ла чева,=Προσπαθῶ. [de ѫnde

Προσποίημα (τὸ), обіектѫ de însѫшіре, saѫ de fъцъріе. [ші

Προποίησις, εως (ἡ), însѫшіре; преfъкъторіе, fъцъріре. [ші

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, însѫшітоrѫ de чева лѫішĭ, saѫ алтѫіа. (кѫ цen:) «Ἀνδρίας —». Apst: 2) îndeminatikѫ a se преfаче, a se fъцърі. [ші

Προσποιητὸς ἡ, saѫ ος, όν saѫ ον, преfъкѫtѫ, плъsmѫitѫ; ка adaosѫ dobînditѫ. «Υἱὸς —». Лкs: =Εἰσποίητος. [de ѫnde

Προσποιητῶς adв: în fъцъріе.

Προσ-πολεμέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ resвоіеskѫ кътре, saѫ кѫ чінева.

Προσ-πολεμόω -ῶ, віit: -ώσω, maĭ întърîtѫ ші пе алцiĭ în resвоіѫ asѫпра кѫіва, saѫ maĭ adaorѫ (ші між: mъ adaorѫ) ла пѫтърѫл връжмашілор кѫіва.

Προσ-πολέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă slăvi-torĭ de templu; sîntă slugă; (kă dat:) viĭ amoare, mă amoniă. [din

Πρόσπολος (ὁ, ἡ), slugă; slăvitorĭ de templu. [πρὸς, πέλω].

Προσ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, osteneskă, mă îndeletniceskă la ceva; (miж:) mai sŭvîrşeskă înkă ceva.

Προσ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mă duskă kătre...; mă amoniă de...; mă înfăţişezĭ pentru ceva. "Πρὸς τὴν ἀγορονομίαν—". Ud: unelteskă. (vezĭ şi μεταπορεύομαι).

Προσ-πορίζω, viit: -ίσω, kăpătăieskă (şi miж: mă kăpătăieskă de) ceva înkă; aflu şi alte înlesniтoare miжloace spre îndeplinirea dinsei. [de unde

Προσπορισμὸς (ὁ), kăpătare şi de altă ceva înkă.

Προσ-πορπάζω, viit: -άσω, =Προσπορπάω.

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, poet: înkeiată, kombinată bine prin (saŭ ka prin) kopkă, legată strîns. [din

Προσ-πορπάω -ῶ, viit: -ήσω, saŭ άσω, înkeiă, kombină bine kă (saŭ ka kă) kopkă, =Προσπερονάω.

Προσ-πράσσομαι (-ττομαι), viit: -πράξομαι, mă îndatorezĭ a plăti înkă şi altele. «Χρήματα—». D: Kas:

Πρόσπταισις, εως (ἡ), potikнire, înnăedikare de ceva. [şi

Πρόσπταισμα (τὸ), lovitură, pană din înnăedikare, saŭ potikнire. [din

Προσ-πταίω, viit: -πταίσω, mă loveskă (prinч: kă picioru) de ceva, mă înnăedikă, mă potikneskă; (fig) greşeskă, nu nemereskă; adukă nemulţumire, daŭ pricină de urî asupră 'mĭ; (şi une-ori) mă nemulţumeskă de ceva (kă dat:). «Προσπταίειν τινί». Lks: Προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ,. Ep: "Τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεήτας μούνους προσέπταιον». Ep: (vezĭ şi προσκρούω).

Προσπτάμενος poet: nex: 2: de partч: au luĭ προσίπταμαι.

Προσ-πτήσσω, viit: -πτήξω, sîntă stîrnsă, înfiorătă în ceva. (de avî depinz şnii Dop: poet: tre: de kă: au partч: ποτιπτηὼς, fiind mai mult din προσπίπτω).

Πρόσπτυγμα (τὸ), or ce înpreună ceva. [din

Προσ-πτύσσω, viit: -πτύξω, (kă dat: indip:) îndoieskă, înfăşură, stîrnĭ neste ceva; saŭ linieskă ne ceva. || (mai de mult opĭ miж:) îmĭ potrivieskă îndoitură, kăteie (mă aplikă întokmai) ne ceva. «Χιτὼν πλευραῖς προσπτύσσεται». Sof: (de unde oviч: fir:) înpreună; (în jen:) salută; priimeskă kă dparoste; (prin întind:) adpeseză vorbă salutătoare kătre cineva; (prin întind:) cinsteskă. «Πατέρα προσπτύξεται». Od: Λ. «Στόμα σου προσπτύξομαι». Exp: (şi kă ak: indip:) "Ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέομαι». Od: P. (şi kă dat; org:). «Οὐδὲ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ». Om: Imn: (şi în reciпr:) «Ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ». Od: Γ. bom da kavîntă unul altuia, ne bom jădika. (şi fir:). «Θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο». Hind: cinstea.

Πρόσπτυστος (ὁ, ἡ), de skuinat în faţă, de despreţuit, skîrbosă. [din

Προσ-πτύω, viit: -ύσω, skuĭnă ne cineva în faţă; (prin întind:) despreţuieskă.

Πρόσπτωσις, εως (ἡ), kădere asupră; isbire, ciocnire: (fir:) prodire, întîmplare. [προσπίπτω].

Προσ-πτώσσω, viit: -πτώξω, =Προσπτήσσω.

Προσπύλαιον, grec: în loкă de προπύλαιον.

Προσ-πυνθάνομαι, viit: -πεύσομαι, (nex: προσεπυθόμην, mi ul:) mai întreză; şi aflu înkă.

Προσ-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, aupinză, inflăkărezĭ înkă mai mult.

Προσ-ραίνω, viit: -ρανῶ, (kă dat: indip:) stropeskă neste ceva.

Πρόσραξις, εως (ἡ), =Πρόσρηξις.

Προσ-ράπτω, viit: -ράψω, (kă dat: indip:) kosă alăturea, saŭ neste ceva, înnădeskă de ceva prin kusătură.

Προσ-ράσσω, viit: -ράξω, =Προσ-ρήσσω (-ρήγνυμι).

Προσ-ρέπω, viit: -ρέψω, (kă ak: kă prep:) mă aplekă kătre...

Προσ-ρέω, viit: -ρεύσω, saŭ -ρυήσομαι, kurgă kătre, saŭ înpreună.

Προσ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, (kă dat: indip:) snapră (sfărîmă, şi nas: mă sfărîmă) isbind de ceva.

Πρόσρημα (τὸ), kuvîntă adpesată kătre cineva (prinч:) de salutare. 2)=Προσηγορία. [προσείρημαι tre: de kă: nas: au luĭ προσαγορεύω].

Πρόσρηξις, εως (ἡ), snapere din isbire de ceva. [προσρήγνυμι].

Πρόσρησις, εως (ἡ), vorbire kătre cineva; (prinч:) salutare. [προσείρημαι].

Προσ-ρήσσω, viit: -ρήξω, poet: în loкă de προσρήγνυμι.

Προσρητέος, α, ον, posit: (pergu:) au luĭ προσαγορεύω.

Προσρητός, ή, όν, saлвtatъ, saъ de saлвtaт (xepetisit) de кътре чinева, прiimitopъ de saлвtape. ‖ «Ἡμέρα—„. Лкs: zioa în каре пелацiї (ровiї) терцеаъ sпре saлвtapea патропвлвї лор. [προσείρημαι].

Πρόσριζος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ ръдъчinъ. (se конf: кв πρόρριζος). [πρὸς, ῥίζα].

Προσριζόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кв frвnzo ne лînгъ ръдъчinъ. [πρόσριζος, φύλλον].

Προσ-ριζόω -ῶ, вiit: ώσω, înръдъчinezъ чева вine; (fir:) înцeпeneskъ, întъreskъ.

Προσ-ρίπτω, вiit: -ρίψω, (кв dat: indip:) apвnкъ чева кътре...

Προσ-ρύομαι, вiit: -ρύσομαι, (кв dat:) peѳъrъ sпре скъпare лînгъ чinева, saъ вndeва.

Προσ-ρώννυμι, вiit: -ρώσω, întъreskъ (înвsterniчeskъ) înкъ maї мвлт.

Προσ-σαίνω, вiit: -σανῶ, (прinч: desпре кîinї) daъ cin koadъ, ші 'mї арътъ прintp' aчeasta вэкэрia кътре чinева; (în цeп:) mînгîiъ, лinгвшeskъ; (fir:) мъ гакъ плъкътъ кэîва.

Προσ-σαίρω, (întreв: прinч: în локъ de прez: miж: tpe: de кв: προσσέσηρα înї pînжeskъ dinцîї кътре чinева, мъ вîtъ pîzînd, saъ amepinцînd; (pap noet:) sîmiъ кв dinцîї, pozъ de totъ.

Προσ σέβω, (fър вiit:) noet: чinsteskъ кв peвnektъ, adopъ.

Προσ-σείω, вiit: -σείσω, клetinъ кътре... (se конf: кв προσείω).

Προσ-σελέω, noet: în локъ de προσελέω.

Προσ-σεύω, (fър вiit:) гoneskъ (ші miж: пъвъдeskъ) кътре..

Προσ-σημαίνω, вiit: ανῶ, maї însemnezъ înкъ чева. [de вnde

Προσσημαντικός, ή, όν, insemnътopъ înкъ de чева. [ші

Προσσημασία (ἡ), ші aлtъ adъoratъ însemnape.

Προσ-σιαλίζω (-σιελιζω), вiit: -ίσω, (maї noъ, ші în Skp:) = Προσπτύω.

Προσ-σκάπτω, вiit: -σκαψω, maї sanъ înкъ, saъ maї adînк; maї грътъdeskъ вnвл neste алtвa пътintвл, чe ese din съпътвръ. de вnde

Πρόσκαφις, εως (ἡ), sввst: акt: ал вер вкалї преч:

Προσ σκελλω. вiit: -σκελῶ, întreв: прinч: tpe: de кв: προσέσκληκα în локъ de прez:) (dвne zic:) мъ вэькъ пе чева, (ad:) neконtenit мъ indeлetniчeskъ пiponitъ ла чева. (вezї ші προστήκομαι).

Προσ-σκοπέω -ῶ, вiit:-ήσω, maї вагъ înкъ de seamъ.

Πρόσ σκοτόω -ῶ, вiit: -ώσω, întвnekъ прin пвnepe înкъ de чева dînainte (Плв:).

Προσ-σκώπτω, вiit: σκώψω, вatжокopeskъ înкъ maї мвлt; saъ înкъ ші вatжокopeskъ.

Πρόσσοθεν, adв: noet: în локъ de πρόσθεν, saэ πρόσωθεν.

Προσ-σπαίρω, вiit: -σπαρῶ, (кв dat:) мъ вatь, мъ sвîрколeskъ (ка пeшteле) пе чева; ші se вate înкъ inima пentpв (пpea мвлt dopeskъ) чева.

Προσ-σπάω -ῶ, вiit: -σπάσω, tpагъ, smвлгъ. smîчeskъ кътре..; (nas:) amъ snasme, simцъ, ка кînd мъ tpar din коачї ші din кол0.

Προσ-σπένδω, вiit:-σπείσω, maї върsъ înкъ пе лînгъ алteле чева în гелъ de лiвaцie.

Προσ-στάζω, вiit: -στάξω, (кв dat:indip:) пikъ neste чева, topnъ d' asвпpa.

Προσ-σταυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înгръdeskъ чева п' înпрежвр кв парї пе лînгъ чева. «Τὰς τριήρεις ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεσταύρωσε». Тэч:

Προσ-στείχω, вiit: -στείξω, (nex: προσέστιχον, ші чл:) noet: (кв ак:) = Προσπορεύομαι, meprъ кътре...

Προσ-στέλλω, вiit: -στελῶ, stpînrъ чева. în кît sъ se лineaскъ пе чева; (прin întind: ші fir:) înпвцinezъ, квmпътezъ. (кв dat: indip:). «Χιτὼν προσεσταλμένος διὰ ζώνης τῷ σώματι». Bas: «Φύλλα προσεσταλμένν ἐπ' ἄλληλα„. Dskp: stpinse, лinite вna neste алta. (ші гър kazъ). «Προσέσταλτο ὁ σκιρρώδης ὄγκος». Гал: a skъzвt вmгlътвpa. (ші în партч: fir:) "Προσεσταλμένην και κοσμίαν (τέχνην)». Плт: квmпътatъ, stpînsъ, мърцinitъ.

Προσ-στερνίζομαι, вiit: -ίσομαι, stpînrъ ла цientвл meъ; (fir:) înвръцiшezъ, = Ἐνστερνίζομαι.

Προσ-στρατοπεδεύω (-εύομαι:), вiit: -εύσω (-ομαι:), înї aшezъ тавъра апроапе; înпresorъ.

Προσ-συγ-χρίω, вiit: -χρίσω, maї вnгъ înкъ din тоate пърцiле.

Προσ-συκοφαντέω -ῶ, вiit; -ήσω, ші maї nîpъskъ înкъ minчinos, ші каломniъ înкъ.

Προσ-συν-ίστημι, вiit: συστήσω, maї statopniчeskъ, konstatezъ înкъ saъ înпревнъ.

Προσ-συν-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, maї локвleskъ înкъ înпревнъ.

Προσ-συν-οικίζω, вiit: -ίσω, maї însoцeskъ în къsnivie înкъ.

Προσ-συν-τίθεμαι, вiit: -συνθήσομαι, (προσ-

συνεθέμην, ші чл:) mъ maĭ înвoĭeskŭ înкъ кȣ чinева.

Πρόσσφαγμα (τὸ), жeptfъ înжȣnгĭatъ aпроапе, saŭ пе чева, ші oferitъ sпре înвлînzipea вре ȣneĭ zeitъцĭ. [din

Προσ-σφάζω (σφάττω), віit: -σφάξω, înжȣnгĭŭ жeptfъ апроапе saŭ пе чева sпре eкsпiaцia вре ȣnȣĭ zeŭ. (se конf: кȣ προσφάζω).

Προσ-σφίγγω, віit: -σφίγξω, stpînгŭ чева tape пе чева (se конf: кȣ προσφίγγω).

Προσ-σχηματίζω, віit: -ίσω, грam: fopmezŭ zічepe прin adaosŭ de лiтеръ "Τὰ ἀττικῶς προσσχηματιζόμενα ὀξύτονα, οἷον οὑτοσί». Fiлem: Лкs:[de ȣnde

Προσσχηματισμὸς (ὁ), грam: fopmape de zічepe кȣ adaosŭ de лiтеръ, (sпре eкs:) λόγοισι în локŭ de λόγοις (вezĭ ші παρασχηματισμός).

Πρόσσω, adв: поet: în локŭ de πρόσω. [de ȣnde

Πρόσσωθεν, поet: în локŭ de πρόσωθεν, saŭ πρόσσοθεν

Προσ-σωρεύω, віit: -εύσω, maĭ гръmъdeskŭ înкъ кътpe...

Προσσωτέρω, adв: поet: în локŭ de προσωτέρω.

Προσταγὴ (ἡ), порȣnчipe. 2) =кȣ...

Πρόσταγμα (τὸ), порȣnкъ datъ. [ші

Προστακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла порȣnчipe; înfъцiшъtiвŭ, saŭ eкsпpimъtiвŭ de порȣnкъ. «Προστακτικόν», Лpt: modȣл порȣnчitiвŭ. [προστάσσω]. [de ȣnde

Προστακτικῶς, adв: în кiпŭ порȣnчitiвŭ; (грam:) în modȣ порȣnчitiвŭ.

Πρόστακτος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ din порȣnкъ saŭ opdinŭ. [προστάσσω].

Προσ-ταλαιπωρέω -ῶ віit: -ήσω, maĭ paвdŭ înкъ кinȣpĭ, tiкълошiĭ, saŭ (кȣ dat:) înпpeȣnъ кȣ, saŭ in чева.

Προσ-ταμιεύω, віit: -εύσω, maĭ amŭ înкъ în пъstpape.

Προσ-τανύω віit: -ύσω, поet: în локŭ de προστείνω.

Πρόσταξις, εως (ἡ), чea înпpeȣnъ saŭ în ȣpmъ de чева aшezape, saŭ apanжape. 2) порȣnчipe, saŭ порȣnкъ. 3) (лц:) лiпsipe de niшte dpeптȣpĭ полiтiче înпȣsъ кa osîndъ. [προστάσσω].

Προσ-ταράσσω (ττω), віit: -ταράξω, maĭ tȣpвȣpŭ înкъ.

Προσ-ταργανόω -ῶ, віit: ώσω, поet: (кȣ dat:) легŭ de, saŭ лîнгъ чева.

Προστὰς, άδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de antiкameръ, saŭ sълiцъ. (вezĭ ші παραστάς). 2) кȣpвъ пȣвлiкъ. [ші

Προστασία (ἡ), stape maĭ 'nainte, (ad:) ковîpшipe, пpedomnipe; чea de din afaръ mъpeцie, saŭ demnitate (вezĭ ші πρόστασις). 2) окpotipe, ажȣtopŭ, пatponaжŭ, пpoteкцie. 3) (лц:) пpeînцeлeцepe sпpe вътъmapea кȣĭвa. [προΐστημι].

Προ-στασιάζω, віit: -άσω, întъpîtŭ (saŭ mъ afлȣ în) pesвpъtipe, peволтъ de maĭ 'nainte.

Πρόστασις, εως (ἡ), =Προστασία.

Προσ-τάσσω (ττω), віit: -τάξω, aшezŭ, apanжezŭ апроапе, saŭ înпpeȣnъ; daŭ dȣпе кȣвiinцъ; pîndȣĭeskŭ; (de ȣnde обiч:) порȣnчeskŭ, daŭ opdinŭ (кȣ ак: saŭ inf: dip: ші dat: sinг: saŭ кȣ пpeп: indip:). "Τὰ ἔνδον ἔργα τῇ γυναικὶ προστάξαι δοκεῖ μοι ὁ Θεός». Ksn: «Ἄρχοντα Ἐτεόνικον προστάξας». Тȣч: «Ἐπὶ μὲν τῇ... ἑωϋτὸν προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ... τὸν ἑωϋτοῦ παῖδα». Ep: (ші пas:). «Ἰνδοὶ δὲ προσετετάχατο συστρατευόμενοι Φαρναζάθρῃ». Ep: «Τὰς διόδους προστάσσουσι ταῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν». Ep: «Μιλησίοισι δὲ προσετέτακτο τὰς διόδους τηρεῖν». Ep: (ші în пaptч: aвsoл:). «Ἐπιτελέσαντα τὰ προσταχθέντα». Ep:

Προστατεία (ἡ), пpoteкцie, окpotipe, = Προστασία. [ші

Προστατευτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ, saŭ disпȣsŭ a окpoti. [din

Προ-στατεύω, віit: -εύσω ші

Προ-στατέω -ῶ, віit: -ήσω, =Προΐσταμαι, staŭ înainte, sîntŭ de faцъ. «Ὁ προστατῶν χρόνος». Sof: пpezentȣл. 2) (maĭ des пpin întind:) sîntŭ пpoteкtopŭ, saŭ окpoîitopŭ aл кȣĭвa, amŭ sȣвt a mea înгpiжipe; кipmȣĭeskŭ, гȣвepnezŭ; sîntŭ eпistatŭ (кȣ цeп:). «Τῆς πόλεως προστατεῖν». Ksn: «Κελεύεις με προστατεύειν σου καὶ ἐπιμελεῖσθαι». Ksn: «Ἱκανὸς εἰμὶ τῶν ἔργων προστατεύειν». Ksn: (ші aвsoл: în пaptч:). «Ὁ προστατῶν τῶν Σύρων». Ksn: чeл dîntîĭ, къпъtenia; (ші пas:). «Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι». Ksn: 3) (лa Кepкip:) пpoпȣĭŭ, saŭ sȣпȣĭŭ лa întъpipea пoпopȣлȣĭ вpe ȣnŭ пpoĭeкtŭ, (Fpanц:) faire une motion.

Προστατὴρ (ὁ), поet: în локŭ de προστάτης. [de ȣnde

Προστατήριος, α, ον, чeл чe stъ înainte de (ші пpin întind: aпъpъ пe) чinева «Προστατήριον καρδίας ποτᾶται». Esхл: mi se înfъцiшeazъ înaintea sȣfлetȣлȣĭ кa ȣnŭ пpesimцimîntŭ. «Ἄρτεμις προστατηρία». Esхл: || (sȣвst:) "Προστατήριος». Пл: ȣna din лȣ-

ne ла Беоцienĭ, поate =’Ανθεστηριών.

Προστάτης, ου (ὁ), stъtъtopŭ maĭ ’nainte de алцiĭ; (прinч: în бътълiе)=Πρωτοστατης (вezĭ шi ἐπιστάτης, mi παραστάτης); (de ѕnde fir:) къпetenie (проestosŭ) de орашŭ, шi чл:; (прinч: în Atena) patponŭ (епitponŭ în полiтiче тревĭ) ал вре ѕnѕĭ metikŭ (вezĭ μέτοικος), în аналоцie кѕ πάτρων ал Pomanilop; (în цen:) înгрiжitopŭ; окротitopŭ, апърътopŭ; (поet:) рѕгътopŭ. «Πρὸς τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου προστάτας». Ksn: «Προστάται γενόμενοι (οἱ Λακεδαιμόνιοι) τῆς ἐπ’ Ἀνταλκίδου καλουμένης εἰρήνης». Ksn: «Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνῃσι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο». Sѕid: (de ѕnde) «Προστάτην νέμειν τινά„. Плt: a авеа. «Οὐ προστάτου γεγράψομαι». Sof: n’ amŭ тревѕiнцъ de протекцiа лѕĭ. «Τοῦ θεοῦ προστάτην». Sof: рѕгътopŭ. [de ѕnde

Προστατικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, însѕшitŭ patponѕлѕĭ; плinŭ de demnitate saŭ мърецie (вezĭ προστασία), протектoposŭ, шi чл: [de ѕnde

Προστατικῶς, adв: în кiпŭ de протекцie, кѕ мърецie.

Προστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ προστάτης, шi

Προστάτρια (ἡ), fem: ал лѕĭ προστατήρ.

Προσ-τάττω, вiit: -τάξω, At: în локŭ de προστάσσω.

Προ-σταυρόω -ῶ, вiit: ώσω, înкizŭ (întъpeskŭ) din partea de dînainte прin înшipape de парĭ. (în Тѕч: maĭ корек: προσσταυρόω).

Προστέγασμα (τὸ), parte skoasъ maĭ afaръ, ка sъ слѕжĭаskъ de акоперiшŭ. [шi

Προστέγιον, шi Προστέγισμα (τὸ), partea чea emitъ maĭ afaръ a înвелitoapeĭ, stpaшinъ (вezĭ шi γεῖσον). [πρὸ, στέγη].

Προ-στεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, astѕпŭ maĭ ’nainte.

Προστεθεὶς, εῖσα, έν, pas: nex: 1: de partч: ал лѕĭ προστίθημι.

Προσ-τειχίζω, вiit: -ίσω, maĭ adaorŭ шi алтŭ zidŭ; ѕneskŭ прin adaosŭ de ѕnŭ noŭ zidŭ шi алтŭ локŭ кѕ чел înпрежмѕitŭ кѕ zidŭ de maĭ ’nainte.

Προ-στείχω, вiit: στείξω, (nex: προέστιχον, шi προΰστιχον) поet: mepгŭ înainte, (se конf: кѕ προσστείχω).

Προσ τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, maĭ daŭ înкъ кѕ sокoteала.

Προσ-τεκταίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, мъ maĭ meштешѕцeskѕ înкъ; мъ maĭ клъdeskŭ înкъ пeste..

Προσ-τελειόω -ῶ, вiit: -ώσω, desъвîршeskŭ (шi miж: мъ desъвîршeskŭ) tpeптat, adѕкŭ (шi miж: ажѕпгŭ) кîte пѕцinŭ în черѕta перfекцie; (despre вîpstъ) мъ fakŭ desъвîршitŭ бървatŭ; (ѕne орĭ кѕ dat:) мъ iniцiezŭ кѕ desъвîршipe în mistepiĭ.

Προσ-τελέω, ῶ вiit -έσω, maĭ плъteskŭ (контрiбѕĭeskŭ) înкъ, saŭ maĭ мѕлтŭ.

Προ-στέλλω, вiit: -στελῶ, tpimiцŭ înainte, saŭ maĭ ’nainte; (pas: saŭ miж:) înaintezŭ în кале. «Μακρὰν προὐστάλῃς ὁδόν». Sof: 2) акоперŭ пе dînainte. «Προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι». Тѕч:

Προ-στενάζω, шi Προ-στένω, вiit: -στενάξω, ofiezŭ, saŭ плîпгŭ кѕ sѕsпinѕpĭ maĭ’nainte.

Προσ-τερατεύομαι, вiit: -εύσομαι, maĭ adaorŭ шi алте monstpѕoase повesti în ворвipea mea, =’Επιτερατεύομαι.

Προ-στερνίδιος (ὁ, ἡ), пѕptatŭ dînaintea пiептѕлѕĭ. || sѕвst:) Προστερνίδιον (τὸ), înвелiшŭ, saŭ гътеалъ de пiептŭ. «Ὅπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις. καὶ προστερνιδίοις». Ksn: [πρὸ, στέρνον].

Προ-στερνίζομαι, греш: în локŭ de προσστερνίζομαι.

Πρόστερνος (ὁ, ἡ), =Προστερνίδιος.

Προσ-τέρπω, вiit: -τέρψω, шezînd лîпгъ чiпева îл înвеселeskŭ (îл mînгiĭŭ, îĭ pisiпeskŭ гîndѕpiле).

Προ-στεφανόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкѕпѕпezŭ întîĭ, saŭ maĭ ’nainte.

Προσ-τεχνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, мъ maĭ meштешѕцeskŭ (maĭ пъsкочeskŭ) înкъ шi алтŭ чева.

Προστηθίδιος (ὁ, ἡ), = Προστερνίδιος. || (sѕвst:) Προστηθίδιον (τὸ), Плв: подоавъ, гътеалъ, че se поартъ dînainte ла пiептŭ. [шi

Προστηθὶς, ιδος (ἡ), подѕл талпеĭ пiчорѕлѕĭ, saŭ partea чea despre deцete emitъ maĭ afaръ [πρὸ, στῆθος].

Προσ-τήκω, вiit: -τήξω, topind topnŭ чева пeste; (прin întînd:) лiпeskŭ de чева; (de ѕnde овiч: miж: tpe; de кѕ: în локŭ de прez: Προστέτηκα, (кѕ dat:) sîntŭ лiпitŭ de (шi fir: înкinatŭ ла) чева.

Προστῆναι, nex: 2: de înf: ал лѕĭ προΐστημι.

Πρόστηξις, εως (ἡ), tape лiпipe (проп: шi fir:). [προστήκω .

Προ-στιβάζομαι, вiit: -άσομαι, глs:= Προπορεύομαι. [din

Προστιβάς, άδος (ἡ), [πρὸ, στείβω] = Πρόσβασις, локŭ de кълкat, de sȣit, saŭ de meps înainte, potèкъ. «Σπήλαιον προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχον κατὰ τὴν πέτραν». Sȣid: (din Diod:).

Προσ-τίθημι, biit: προσθήσω, (nex: προσέθηκα, ші чл:) пȣĭŭ чева алътȣреа, potpiвeskŭ пе.. «Θυράων ἀπώσασθαι λίθον, ὃν προσέθηκεν». Od: I. «Προσθεῖναι τὰς θύρας τοῦ θαλάμου». Es: съ ле înкizъ. «Καὶ τὴν θύραν προστίθησι». Ls: (bezĭ ші πρόσκειμαι). 2) maĭ пȣĭŭ пе лîngъ алтеле, adaorŭ, înпреȣnŭ; (mi miж:) maĭ doвîndeskŭ, maĭ ĭaŭ înкъ; atparŭ кътре sinemĭ, îmĭ familiezŭ пе чinева; (ші de sine nas:) mъ adaorŭ, mepгŭ în partea кȣĭва. «Μικρὰ πορίσαντες τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνηται». Dm: «Τί δ' ἐγὼ προσθείην πλέον; Sof: «Τούτῳ ταύτην γυναῖκα προσθεῖναι» Ep: a însoцi în къsnıчie. (ші fir:) «Ὃς τάν δε νᾶσον εὐκλέϊ προσέθηκε λόγῳ». Pind: a sлъвit'o. (ші miж:). «Τὸν δῆμον πάντα πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην προσεθήκατο». Ep: «Ἔδοξεν αὐτοῖσι τὸν Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι». Ep: «Πόλεμον προσεθήκαντο». Ep: aŭ лȣat asȣпръ ле. (ші de sine nas:). «Ἦν οὖν σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ» Ep: te веĭ ȣni кȣ пъреrea mea. «Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι». Ksn: sînt de ачеeaшĭ пъреrе. «Τῷ ἀστῷ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται». Ep: se вор плека în partea лȣĭ. 3) (în цen:) daŭ dȣпе кȣвiinцъ; adȣкŭ; прiчinȣĭeskŭ. «Τιμήν—». Лкs: «Ἀνάγκην προστίθεις ἡμῖν θανεῖν». Eȣp: ne silешtĭ. «Ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθεις». Eȣp: ne прiчinȣĭeшtĭ. «Οὐκ ἄν σφι αὐτοὺς μῆνιν οὐδεμίην προσθέσθαι». Eȣp: nȣ s'ap fi mîniat asȣпръ ле. 4) пȣĭŭ neste, înкаркŭ. «Πρῆγμα, τὸ ἄν τοι προσθέω, μηδαμῇ παραχρήσῃ». Ep: ші кȣ înf:). «Προσέθεσαν αὐτῷ πρήσσειν, ᾗ δύναιτο ἄριστα». Ep: 5) (ȣne-opĭ кȣ inf:) ȣpmezŭ. saŭ mъ гръвeskŭ a faче чева. «Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ». Skp: a maĭ ȣpmat a ziче лȣĭ Axazŭ.

Προσ-τιλάω -ῶ, biît: -ήσω, mъ sпîpкîĭeskŭ пе чева.

Προσ-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, înпȣĭŭ кȣĭва ші алтъ (saŭ simп: sȣпȣĭŭ пе чinева ла бъneaskъ osîndъ. [de ȣnde

Προστίμημα (τὸ), чеа кȣ adaosŭ înпȣsъ (saŭ în цen:) бъneaskъ osîndъ. [ші

Προστίμησις, εως (ἡ), înпȣnepe de o бъneaskъ osîndъ maĭ гpea dekît чеа хотъpîtъ de лецĭ.

Προστίμιον, ші Πρόστιμον (τὸ), = Προστίμημα, osîndъ (прinч: бъneaskъ, глоaбъ) înпȣsъ dȣпе воinцъ, ĭap nȣ хотъpîtъ de леце. [πρὸς, τιμή].

Προσ-τιμωρέω -ῶ, biit: -ήσω, алергŭ în ажȣtopŭ, ажȣtŭ de îndatъ.

Προ-στοιχειόω -ῶ, biit: -ώσω, eкsпȣĭŭ maĭ 'nainte елементареле пърцĭ але sȣвĭeкtȣлȣĭ, saŭ але прiчineĭ.

Προστομία (ἡ), partea, ȣnde se ȣnesк mърцiniле бȣzелор. [ші

Προστόμιον (τὸ), partea de dînaintea гȣреĭ; (în цen:) = Στόμιον. "Νείλου —». Esхл: [ші

Προστομὶς, ίδος (ἡ), înnъdita parte a fлȣерȣлȣĭ, каре intpъ în гȣръ. [ші

Πρόστομος (ὁ, ἡ), askȣцitŭ ла гȣръ, saŭ ла къпътîĭŭ, tъĭosŭ, saŭ вîpfosŭ. [πρὸ, στόμα].

Πρόστοον (το), partea de dînaintea каseĭ în feлŭ de галерie. [πρὸ, στοά].

Προ-στοχάζομαι, biit: -άσομαι, mъ rîndeskŭ maĭ 'nainte; превъzŭ din dape кȣ sокoteaла. [de ȣnde

Προστοχαστικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnȣitŭ, saŭ îndemînatikŭ a se прегîndi, превъzъtopŭ, преîngpiжitopŭ.

Προσ-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, adaorŭ кȣ tpaцikŭ emfasŭ, mъpeskŭ лȣкрȣл înкъ maĭ mȣлt tpaцiчeшte.

Προ-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, aшezŭ taбъpa dînaintea вре ȣnȣĭ локŭ.

Προσ-τραχηλίζω, biit: -ίσω, doвopŭ жos, saŭ tpînteskŭ пе чinева, апȣкîndȣ 'л de гpȣmazŭ în лȣптъ.

Προσ-τρέπω, biit: -τρέψω, intopкŭ (ші miж:, ĭap poet: ші ел: saŭ nestp: sîntŭ întopsŭ) кътре..; (de ȣnde прin întind:) mъ pogŭ, кĭemŭ în ажȣtopŭ; (ȣne-opĭ) adopŭ реліцios, mъ înкinŭ; (pap) atparŭ кътре (saŭ лiпeskŭ de) sinemĭ, îmĭ familiezŭ пе чinева.

Προσ-τρέφω, biit: θρέψω, (кȣ dat: indip:) хръneskŭ (кpeskŭ) чева апроапе, saŭ înъȣntpȣ de чева. (Esхл: Аг: 745).

Προσ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: προσέδραμον, ші чл: , (кȣ dat: saŭ ак: кȣ преп:) алергŭ кътре, saŭ mъ апропiŭ алергînd; (ші în însemn: връжm: пъвълeskŭ asȣпръ; (des pefȣrŭ sпре skъпаре; (ȣne-opĭ fir:) sîntŭ кȣ totȣл алътȣpatŭ пе лîngъ чinева.

Προσ-τρίβω, biit: -τρίψω, fpeкŭ пе чева. «Τὸν χρυσὸν τῇ λίθῳ προστρίβοντες δοκιμάζομεν». Bas: 2) (miж: прin întind:) fpeкînd лiпeskŭ de чева; (fir:) лiпeskŭ

поnosъ; (pap în вine) прічinвleskъ, adвkъ. "Πληγὰς τοὺς οἰκέτας προστρίβεται„. Apstl: (вezĭ ші ἐντρίβω). (ші fir:). «Ἔοικεν ὥσπερ συγγενικὸν αὐτῷ νόσημα προστρίψασθαι τὴν φιλαργυρίαν». Пл: «Πλούτου τινα δόξαν προσετρίψατο τοῖς κεκτημένοις„. Dm: de вnde

Πρόστριμμα (τὸ), ор че se лipeшte пе чева (паtъ, mînжitъpъ, ші чл:); (fir:) окаръ, поnosъ; nenopочipe, ші чл: [ші

Πρόστριψις, εως (ἡ , лipipe пе чева прin ґрекаре (акt: saŭ nas:).

Προστρόπαιος (ὁ, ἡ), чел че peґвye sпре вкъпаре къtре чinева, рвгъtоръ; (прinч:) чел че аре треввinцъ de квръцipe ı вinоваtъ în faпtъ pea, (алt:) ἐναγὴς, mînгъpitъ; (вne-орĭ кв пеп:) «Προστρόπαιος ἑστίας μολών». Esхл: (ші desпpe лвкр:). «Χρήματα προστρόπαια». Fал: 2)=Ἱκέσιος. «Ζεὺς —». Лкs: (вezĭ ші ἀλάστωρ). «Αἱ ταὶ προστρόπαιοι». Sof: de рвгъчĭвne. [din

Προστροπὴ (ἡ), întoaрчere къtре чева (акt: saŭ nas:); (прin întind: peґвгъ sпре вкъпаре de рвгъtоръ (прinч: de nînгъpitъ), рвгъчĭвne; вlestemъ; nînгъpiчĭвne (faпtъ suвркаtъ), че аре треввinцъ de квръцipe. «Προστροπὴν ἔχω θεᾶς». Ґ:р: sîntъ рвгъtоръ, (прin întind:) слъжitоръ ал zeiцeĭ. «Τίνα πόλεως προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχεις»; Sof: «Προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο». Esх: «Θυγάνων γὰρ ἡμῶν ἐναπορμόξῃ τὴν προστροπήν„. Sin: [ші

Προστρόπιος (ὁ, ἡ), поеt: (маĭ по in локъ de προστρόπαιος. [ші

Πρόστροπος (ὁ, ἡ), [προστρέπω] sвiшosъ (вezĭ ші κατάτροπος). 2)=Ἱκέσιος, de рвгъчĭвne (вezĭ ші προστρόπαιος). ‖ (sввst:) рвгъtоръ; (прin întind:) слъжitоръ (de zeĭ), preotъ (вezĭ προστροπή).

Πρόστροχος (ὁ, ἡ), potвndъ (вezĭ ші εὔτροχος. [πρὸς, τροχός].

Προσ-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (пек: προσέτυχον. ші чл:) мъ întîmплъ апроапе, мъ întîлneskъ din întîmплape (мъ вpodeskъ a fi de faцъ) întp' вnъ veasъ oape-каре. (маĭ totdaвna în паґ:). «Ὅπλοις τοῖς προστυχοῦσιν ὡπλίζετο». Лкs: че se întîmплаъ înainte. «Τὸ προστυχὸν καὶ τὸ εἰκὸς„. Плt: (ші кв преп: în локъ de adв:). «Ἐκ τοῦ προστυχόντος». Лкs: din întîmпlape; saŭ de лa îndemînъ, de îndatъ. (вezĭ ші παρατυγχάνω).

Πρόστυλος (ὁ, ἡ), чел кв stîлпĭ dînainte. ‖ (sввst:) Πρόστυλον (τὸ), галерie кв stîлпĭ. (вezĭ ші πρόστοον). (πρὸ, στύλος].

Πρόστυμμα (τὸ), [προστύφω] лвкрв konstpînгъtorъ întpeввinцatъ de въnsitopĭ, ка съ прегъteaskъ (прinч:) лîna întpв a nв se desвъnsi.

Πρόστυπος (ὁ, ἡ), tinъpitъ, лinitъ пе чева. «Φύλλα πρόστυπα» Dвкр: 2) în лвкраре de вквлптъръ, saŭ въпътъръ) лвкratъ în кinъ, ка съ пв fie de локъ saŭ авĭа emite în faцъ ґюріле, (ґранц:) bas relief, saŭ demi-relief (înnpot de ἔκτυπος); saŭ topnatъ în калвпъ deoseвitъ, ші пе вртъ лinitъ пе чева «Κρατῆρες ἔχοντες ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταὶς γάστραις ζῶα πρόστυπα». At: [πρὸς, τύπος]. [de вnde

Προσ-τυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгъ, апъsъ чева, înkît a se tinъpi пе чева; stpînгъ tape. 2) (în вквлпt:) лвкrezъ πρόστυπος (вezĭ ziч: преч:).

Πρόστυπτος (ὁ, ἡ), [προστύφω] îndesitъ, stpînsъ de маĭ 'nainte; прегъtitъ (ка лîna) de въnsit прin πρόστυμμα (вezĭ ziч:).

Προστύπωσις, εως (ἡ), апъsape (stpiвipe) de вnъ трвпъ neste алтвл sпре întinъpipe întp' însвл; (прin întind:) întinъpipe. [προστυπόω].

Προ-στύφω, вiit: -στύψω, stpînгъ (пвпцeskъ), îndesezъ маĭ 'nainte; (прinч:) прегъteskъ прin konstpînгътoape miжloaче (прinч:) лînъ. ка съ se въnseaskъ маĭ sirвp (маĭ de dъinit faцa).

Προστυχεῖν, nex: 2: de inf: ал звĭ προστυγχάνω.

Προστυχὴς, έος (ὁ, ἡ), întimплъторъ, saŭ вpoditъ din întimплape 2) (кв dat:) къzвtъ, sвпвsъ, saŭ datъ кв totвл лa чева. «Φιλοσοφία—». Лкs: «Προστυχὴς γίγνομαι». Лкs: =[προστυγχάνω].

Πρόστωον, saŭ Πρόστῳον (τὸ),=Πρόστοον.

Προσ-υβρίζω, вiit: -ίσω, desпpeцьleskъ, пeчinsteskъ înkъ, saŭ маĭ мвлт.

Προ-συγ-γίγνομαι (-γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, мъ întîлneskъ (їаъ вorвъ) маĭ 'nainte кв чinева.

Προ-σύγ-κειμαι. вiit: κείσομαι, sîntъ înвoitъ de маĭ 'nainte.

Προ-συγ-χέω вiit: -χεύσω, amestekъ маĭ 'nainte.

Προ-συ-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, конжвгъ, înпpeунъ маĭ 'nainte.

Προσ-υλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) лaiпв къtpe чinева, saŭ авапра квiва.

Προ συλάω -ῶ, вiit: -ήσω, жъґвleskъ, desnoĭъ маĭ 'nainte.

Προ-συλ-λέγω, вiit: -λέξω, квлегъ, adвnъ маĭ 'nainte.

Προσυλλογισμὸς (ὁ), (Лоц:) silоцismŭ, конклѫsia кърѫїа se faче întîia пропоsiцie a алтѫї silоцismŭ. [προσυλλογίζομαι].

Πρόσυλος (ὁ, ἡ), піponitŭ ла matepie, matepiaлistŭ (înкinatŭ tpѫпѫлѫї). [πρὸς, ὕλη].

Προσύμβολον (τὸ), semnŭ de maї 'nainte, = Πρόσημον. πρὸ, σύμβολον].

Προ-συμ-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestekŭ înпреѫnъ maї 'nainte.

Προ-συμ-φύομαι, biit: -φύσω, mъ înпреѫnŭ, kreskŭ лiпitŭ maї 'nainte.

Προ-συμ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înвоїeskŭ, mъ ѫneskŭ maї 'nainte.

Προ-συν-αθροίζω, biit: -οίσω, adѫnŭ maї 'nainte.

Προ-συν-άπτω, biit: -άψω, ѫneskŭ maї 'nainte.

Προ-συν-ίημι, biit: -συν-ήσω, (nex: προσυνῆκα, ші чл:) înцелегŭ прічепŭ) maї 'nainte.

Προ-συν-ίστημι, biit. -συ-στήσω, (nex: προσυνέστησα, ші чл:) рекomandŭ, saŭ лоgodeskŭ maї 'nainte = Προμνηστεύω.

Προ-συν-οικέω -ῶ. biit: -ήσω, коnлокѫїeskŭ maї 'nainte; (прin întind: кѫ dat:) sîntŭ къsъtopitѫ maї 'nainte кѫ чiнева.

Προ-συν-οικίζω, biit: -ίσω, ѫneskŭ în къsnічie, къsъtopeskŭ maї 'nainte.

Προ-συν-τελέω -ῶ, biit: -έσω, sъвîршeskŭ de totŭ maї 'nainte.

Προ-συν-τίθεμαι, biit: -συνθήσομαι, (nex. προσυνεθέμην, ші чл:) mъ înвоїeskŭ кѫ чiнева maї 'nainte

Προ-συν-τρίβω, biit: -τρίψω, fъpîmŭ întîї, saŭ maї 'nainte

Προσ-υπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, maї sѫвt înцелегŭ înкъ, sa înпреѫnъ кѫ... «Προσυπακουόμενον». Грam: чеea че se sѫвt înцелеце de sine, Франц: sous-entendu.

Προσ-υπ-αντέω -ῶ, biit: -ήσω, кѫ dat) mepгŭ sпре întîmпinapea кѫїва; преintîmпinŭ.

Προσ-υπ-άρχω, biit: -άρξω, maї sîntŭ în fiinцъ (maї eksistŭ) înкъ: (în a tpeia пеpsi) maї este înкъ кѫ пѫtinцъ.

Προσ-υπ-εμφαίνω, biit: φανῶ, арътŭ кam întѫnekat чева (лasŭ a se бъnѫi nѫmaї.

Προσ-υπ-εργάζομαι, biit: άσομαι, maї лѫкрez (ѫnелteskŭ) чева пе askѫnsŭ înкъ, saŭ înпреѫnъ.

Προσ-υπ-έχω, biit: -υφ-έξω, (nex: προσυπέσχον, ші чл:) maї daŭ (sîntŭ sѫпѫsŭ a da) кѫвîntŭ înкъ ші пеntpѫ.. (кѫ цеn:.

Προσ-υπ-ισχνέομαι, οῦμαι, biit: προσ-υποσχήσομαι, (nex: προσυπεσχόμην, ші чл:) maї fъгъdѫїeskŭ înкъ.

Προσ-υπο-βάλλω, biit: -βαλῶ, sѫпѫїŭ (saŭ daŭ a înцелеце чiнева) înкъ

Προσ-υπο-γράφω, biit: -γράψω, (кѫ dat:) maї deskpiŭ, isвodeskŭ, înfъцiшezѫ înкъ, saŭ înпреѫnъ кѫ (se конf: кѫ προϋπογράφω).

Προσ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътŭ de faцъ, saŭ întp' ѫnŭ кiпŭ întѫnekosŭ (fakŭ a se бъnѫi nѫmaї) чева пе лiнгъ алteле.

Προσ-υπο-θήγω, biit: -θήξω, (кѫ dat: indip:) fpekѫ (ка кѫm amї askѫцi пе чева.

Προσ-υπο-λαμβανω, biit: -λήψομαι, (nex: προσυπέλαβον, ші чл:) maї гîndeskŭ, saŭ sѫпosezŭ înкъ.

Προσ-υπο-μιμνήσκω, biit: προσυπομνήσομαι, (кѫ цеn: indip:) adѫкŭ (ші miж: 'mї adѫкŭ) a minte înкъ чева; maї însemnezŭ (adaorŭ) înкъ пе лiнгъ алteле în memoapeле saŭ komentapeле меле чева.

Προσ-υπο-μνηματίζω, biit: -ίσω, maї skpiŭ înкъ în feлŭ de komentapŭ, maї adaorŭ, saŭ пomeneskŭ înкъ чева în komentapeле меле.

Προσ-υπο-πτεύω, biit: -εύσω, maї бъnѫїeskŭ înкъ чева.

Προσ-υποσχεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї προσυπέχω.

Προσ-υπο-τάσσω (τάττω), biit: -τάξω, maї sѫпѫїŭ înкъ.

Προσ-υπο-τιθεμαι, biit: -υπο-θήσω, (nex: προσυπεθέμην, ші чл:) maї sѫпosezŭ înкъ чева.

Προσ-υποτοπέω -ῶ, biit: -ήσω, daŭ кѫ sokoteaлa (бъnѫїeskŭ) înкъ чева.

Προσ-υπουργέω -ω, biit. -ήσω, maї sлѫжeskŭ înкъ saŭ înпреѫnъ кѫ.., коnлѫкрezŭ, kontpiвѫїeskŭ ла чева

Προ-συριγγόω -ῶ, ώσω, гъѫpeskŭ maї 'nainte în feлŭ de (deskizѫ întîї) каnалŭ, saŭ minъ.

Προ-συρίζω -συρίττω, biit: -συρίξω, fлѫepŭ maї 'nainte, saŭ întîї, превesteskŭ прin fлѫepat.

Προσ-υφαίνω, biit: -ανῶ. цesŭ înкъ, saŭ înпреѫnъ кѫ ...; fir: înпреѫnŭ.

Προσ-υφ-ίσταμαι, biit: υποστήσομαι, (nex: προσυπεστην, ші чл:) sѫвsistѫ, sîntŭ în fiinцъ апроане de... «Τὰ προσυφεστῶτα (алцiї προϋφεστῶτα)». M: Ant: întiпъpipiле челе din oвiekteле de din afapъ.

Προσ-υψόω -ῶ, biit: -ώσω, înaлцŭ înкъ maї mѫлt.

Προσφαγεῖν, nex: ал 2: de înf: ал лѫї προσεσθίω. [de ѫnde

Προσφάγημα, ші Προσφάγιον (τὸ), (maĭ noŭ) легѫтъ de mînkat кѫ пîine, ші чл:

Πρόσφαγμα (τὸ), жертfъ, че se înжѫnгie maĭ 'nainte, saѫ dinaintea кѫїва. [din

Προ-σφάζω, (-σφάττω), віit: -σφάξω, înжѫnгїŭ, жертfeskŭ maĭ 'nainte, saŭ dînaintea кѫїва. (se konf: кѫ προσσφάζω).

Προσ-φαίνομαι, віit: -φανήσομαι, mъ арътŭ кътре, saŭ апроапе de чінева, esŭ ла міжлокŭ, = 'Εκ(Προ)φαίνομαι, mъ înfъцішezŭ. [de ѫnde

Προσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Προφανής. [φημι.

Προσφάσθαι, поеt: між: inf: ал лѫї πρόσ-

Πρόσφατος (ὁ, ἡ), [πρὸς, φένω = φονεύω] кѫ пѫцinŭ maĭ 'nainte, de кѫрînd înжѫnгїatŭ; (прінч: despre карне) [de ачі] проаspътŭ; (în цen) de кѫрînd fъкѫtŭ, [dѫne алцiї din φημί] de кѫрînd zisŭ.

Προ-σφάττω, віit: σφάξω, At: în локŭ de προσφάζω.

Προσφάτως, adв: de кѫрînd, кѫ пѫцinŭ maĭ 'nainte. [πρόσφατος].

Προσφερὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Εμφερής, ші Προσεμφερής, asemenea, saŭ кam (maĭ) asemenea. 2) (ѫne-орї) = Πρόσφορος, potрівitŭ. [din

Προσ-φέρω, віit: προσ-οίσω, (nex: προσήνεγκα, ші чл:;) dѫкŭ, saŭ карŭ чева кътре; dѫкŭ asѫпръ (кѫ dat: indip:). «Χεῖρας («Βίαν «Πόλεμον, ші чл:) προσφέρειν τινί». Ep: (saŭ кѫ ак: кѫ преп:). «'Ο δὲ πρὸς τὴν δωρεὴν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε». Ep: s' a meштешѫцit. (ші пas:) «Τετρωμένος προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα». Ksn: 2) dѫкŭ чева апроапе de чінева (ка sъ їа), înfъцішezŭ ка dapѫ, ofepŭ, presintezŭ «Προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια, ші чл:». Ksn: «Καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα». Skp: (de ѫnde 3:) (між: dѫкŭ ла гѫръ (dѫne ziч:, ad:) їаѫ, ші mъnînкŭ. «'Επειδὰν ἀναμείνας προσφέρωμαί τι». Ksn: (ші în партч:) «Τὰ προσφερόμενα». Лкs: mînкъріле. 4) adѫкŭ ка dажdie, saŭ venitŭ; (прін întind:) контрівѫїeskŭ, ажѫtŭ. «Οὗτοι δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον». Ep: (de ѫnde în партч:). «Προσφέροντα». Лкs: челе de folosŭ 5) (fir:) пропѫїŭ. «Προσέφερεν αὐτῷ λόγον τοιόνδε». Ep: «Λόγους αὐτῶν προσφεροντων περὶ ὁμολογίης οὐκ ἀνεδέκοντο». Ep: «Προσέφερον αὐτῷ τάδε». Ep: 6) кam adѫкŭ (кam seamъnŭ кѫ... «'Αλλὰ τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις», Пind: (ші між:). «'Ο χαρακτὴρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν». Ep: 7) (між:) mъ dѫкŭ, mъ îndpeptezŭ кътре, saŭ înпротіва кѫїва, пъвълеskŭ asѫпръ. «'Ως προσεφέρετο πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου κατήμενος, ὁ δὲ παίει αὐτὸν προσφερόμενον». Ep: «'Επεὶ δὲ ἐκ τοῦ 'Ικαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ». Ep: 8) (між:) mъ апропіѫ de чінева; (de ѫnde прін întind:) mъ поptŭ întp' ѫnŭ кіпŭ кътре чінева saŭ чева, tpaktezŭ. "Πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει διαφόρους ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο». Ksn: «Τοῖς ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς ἀλλὰ μὴ γνώμῃ προσφέρεσθαι ὅλον ἁμάρτημα» Ksn: "'Ορθότατα ἵπποις προσφέρεσθαι». Ksn: «Τῇ τύχῃ («Τῷ πολέμῳ) προσφέρεσθαι». Лкs: 9) (pap: між:) adѫкŭ, чitezŭ чева din aѫtopї spre întъpipea ziselop меле, (Fpanц:) alleguer, citer. «Καὶ ἄλλα τῶν βασιλικῶν νόμων προσφερόμενος». Ksn:

Προσ-φεύγω, віit: -φευξοῦμαι, (кѫ dat: saŭ ак: кѫ преп:) pefѫгŭ spre mîntѫipe, пъzѫїeskŭ ла чінева.

Πρόσ φημι, віit: -φήσω, (nex: προσέφην, ші між: προσεφάμην) zikŭ, ворвеskŭ кътре чінева. «Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη». Om: (ші кѫ ак: indip:). «'Ως φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη Διομήδης αἰδεσθείς». Іл: Δ. n' a pesпѫns.

Προσ-φθέγγομαι, віit: -φθέγξομαι, ворвеskŭ, mъ adpesezŭ кътре чінева; salѫtezŭ (xepetiseskŭ); (de ѫnde ѫne-орї) nѫmeskŭ. «Πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο». Пind: a nѫmit. [de ѫnde

Προσφθεγκτήριος (ὁ, ἡ), = Προσφωνητήριος, кѫвenitŭ ла salѫtape «Προσφθεγκτήρια (τὰ), Плd: dapѫріле, че dъ цінереле mipeseї, кînd îї ворвешste întiї, (алt:) ἀνακαλυπτήρια. [ші

Προσφθεγκτικὸς, ὴ, όν, їѫвitopŭ de a salѫta, = Εὐπροσήγορος. 2) = Προσφθεγκτήριος. [ші

Πρόσφθεγκτος, ὴ saŭ ος, ὸν saŭ ον, каре se faче обіектŭ de salѫtapea кѫїва, saŭ кътре каре îшї adpeseazъ чінева кѫвîntѫл. «Οὐδέ σου φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός». Sof: nѫ 'цї воїŭ maĭ aѫzi гласѫл salѫtîndѫ mъ. [ші

Πρόσφθεγμα (τὸ), кѫвîntŭ de salѫtape adpesatŭ кътре чінева. [ші

Πρόσφθεγξις, εως (ἡ), salѫtape (xepetisipe).

Προσ-φθείρομαι, віit: -φθαρήσομαι, (кѫ dat: saŭ ак: кѫ преп: mъ апропіŭ de ѫnŭ лѫкрѫ пръпъditopŭ, saŭ mъ лiпeskŭ de чінева

кȣ пеіреа mea. "Προσφθείρεται ταῖς γυναιξί„. Лкs: se пръпъdеште пе лîngъ mȣïерї. «Ἤν σοι λοιδορῆται προσφθαρείς». Apstf: de te ва окърї кȣ пеіреа sa.

Πόσφθογγος (ὁ, ἡ), =Προσφθεγκτήριος, потрівітȣ ла salȣtape. «Λόγος —». Esхл: (ші кȣ цеп:) «Βοὰν νόστου πρόσφθογγον». Esхл: екsпрімъторȣ de... [πρὸς, φθόγγος].

Προσ-φθονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ цiȣ de чінева пismȣindȣ 'л неînчетat.

Προ-σφίγγω, віit: -σφίγξω, легȣ întîї saȣ maï 'nainte stpîns.

Προσφίλεια (ἡ), прietenеaskъ disпosiцie, вȣпъ воіnцъ, faвoape. [din

Προσφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) ïȣвitȣ, de ïȣвit. «Προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ». Ep: 2) прietenеште disпȣsȣ кътре чінева, saȣ лiпitȣ de чінева прin прietenеaskъ dparoste. «Ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ». Sof: [πρὸς, φίλος].

Προσ-φιλοκαλέω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat: indip:) adaorȣ înкъ чева кȣ simцipe de fрȣmosȣ, saȣ кȣ вȣпȣ ȣsstȣ.

Προσ-φιλονεικέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ disпȣtȣ înкъ maï mȣлt; (кȣ dat:) stъpȣïeskȣ кȣ disпȣtъ în чева, saȣ mъ înпismezȣ amвiцionîndȣ mъ a sъвîрші чева.

Προσ-φιλοπονέω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat:) stъpȣïeskȣ кȣ osteneaлъ înfiпtъ, saȣ fъръ прецетȣ ла чева.

Προσ-φιλοσοφέω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat:) fiлosofeskȣ în чева, saȣ черчетezȣ fiлosofeште чева. 2) fiлosofeskȣ пе лîngъ saȣ înпреȣпъ кȣ чінева 3) înкъ ші fiлosofeskȣ.

Προσ-φιλοτεχνέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ amвiцionezȣ sъ арътȣ înкъ maï mȣлtъ iskȣsinцъ de meштешȣгȣ maï пъskoчind чева.

Προσ-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ dat:) mъ amвiцionezȣ înкъ maï mȣлt; saȣ ші mъ amвiцionezȣ înкъ пentpȣ чева.

Προσ-φιλοφρονέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, înкъ ші прiimeskȣ (tpaktezȣ) прietenеште пе чінева.

Προσφιλῶς, adв: кȣ кiпȣ прietenеskȣ, dръгъstosȣ. «Προσφιλῶς ἔχειν τινί». Ksn: ші Плd: «Τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς ἀνθρώπους προσφιλῶς χρώμενος μάλιστ' ἂν κατεργάσαιο». Ksn:

Προσ-φοιτάω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat:) mергȣ des ла чінева, saȣ ȣndeва.

Προσφορὰ (ἡ), ofepipe, saȣ коnпȣptape кътре чінева. 2) (прin întind:) dapȣ ofepitȣ; храпъ, че 'ші ofeръ чінева; вenit; (în ръȣ) поnosȣ лiпitȣ, saȣ хȣлъ atpiвȣitъ кȣïва [προσφέρω].

Προσ-φορέω -ῶ, віit: -ήσω, = Προσφέρω. [de ȣnde

Προσφόρημα (τὸ), (прinч:) mînкape че 'ші dъ (mъnînкъ) чінева.

Προσφόριμος (ὁ, ἡ), de mînкat, вȣпȣ de храпъ [din

Πρόσφορος (ὁ, ἡ), [προσφέρω] кȣвenitȣ, потрівітȣ, пропорцionatȣ кȣ dat:). «Τῷ γέροντι πρόσφορον». Apstf: «Ποτίφορος ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος». Пind: "Τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ». Ep: (ші fъръ dat:) «Δικαστὴς —». Пind: компетinte. «Τὰ πρόσφορα». Лкs: feлȣpiteле stpъmȣtъpї (les chances) a ле кȣвелор. 2) = Προσφερης, asemenea. «Πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ». Eȣp: 3) = Προσφόριμος [de ȣnde

Προσφόρως, adв: кȣ кiпȣ кȣвenitȣ, потрівit. «Προσφόρως ἔχει». Лкs: este потрівitȣ.

Προ-σφραγίζω, віit: -ίσω, maï întîї печетлȣïeskȣ.

Προσφυγὴ (ἡ), pefȣгъ, пъzȣipe spre mîntȣipe. [ші

Πρόσφυγος (ὁ, ἡ), = Πρόσφυξ. [προσφεύγω].

Προσφυέως, lon: în локȣ de προσφυῶς. [din

Προσφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natȣръ лiпitȣ de (аплiкatȣ пе) чева; fir:) потрівitȣ, îndemînatikȣ ла чева; лiпitȣ întp' ачелашї tpȣпȣ кȣ чева; (în цеп:) потрівitȣ, înпереkeatȣ (кȣ dat: saȣ pap кȣ цеп: sinr: saȣ кȣ преп:). «Θρῆνυν προσφυὲ' ἐξ αὐτῆς (τῆς κλισίης)». Od: T. «Ὁπόσοι τῶν δικαίων μὴ προσφυεῖς εἰσί». Пл: піроniцї ла dpeптȣ. «Οἰκτίσασθαι προσφυέστατος». Лонц: [ші

Πρόσφυμα (τὸ), op че лiпitȣръ (din natȣръ); saȣ adaosȣ ла чева, sȣплemîntȣ. [προσφύω].

Προσφυξ, υγος (ὁ, ἡ), pefȣцitȣ, пъzȣitȣ ла чінева spre skъпape; (ȣne-opї) = Πελάτης. [προσφεύγω].

Προσφὺς, ῦσα, ύν, miж: saȣ 2: nex: de naptч: лȣї προσφύω.

Προσ-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat: indip:) sȣfлȣ чева пeste; saȣ sȣfлînd aпpinzȣ.

Πρόσφυσις, εως (ἡ), [προσφύω] ȣnipe de doъ tpȣпȣpї din natȣръ лiпite întpe dînseле; înпреȣпъ крештере; локȣл, ȣnde se кȣпоаште о asemenea лiпitȣръ; (fir:) ataшape stpînsъ (піponipe) ла чева.

Προσ-φυτεύω, віit: -εύσω, maï sъdeskȣ înкъ, saȣ aпpoaпe

Προσ-φύω, віit: -φύσω, (nex: προσέφυσα, ші maï des: miж: προσέφυν, tpe: de кȣ:

маї de мълте opї în локъ de prez: προσπέφυκα, ші чл:) fakъ a resъpi, (ші prin întind:) a se lipi чева neste, saъ înprevъ къ чева, lipeskъ, nъtripeskъ ne чева. ‖ (miж: sîntъ lipitъ, înclemtatъ ne чева, saъ gnitъ într' gnъ trъnъ къ чева. «Τῷ (τῷ ἐρινεῷ) προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς„. Od: M.

Προσφυῶς, adv: în kinъ notrivitъ,(Franц:) à propos.

Προσ-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ ак: dir: ші dat: saъ ак: indir:) strigъ (mъ adresez къ mare glasъ) kъtre чinева, kiemъ ne nume; (în цen:) salutez (xeretisesk*); (fir:) dedikъ (înkinъ) kъїва vre gnъ skrisъ (kъvîntъ, karte, ші чл:).

Προσφωνήεις, εσσα, εν, noet: чел къ însъmime, saъ nъtere de a grъi, saъ a skoate glasъ, a vorbi. [πρὸς, φωνή].

Προσφώνημα τό), zisъ adresatъ kъtre чinева; kъvîntъ de salutare. [προσφωνέω]. [de gnde

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitъ la (întrebъinцatъ ka o) salutare, = Προσφωνητήριος.

Προσφώνησις, εως (ἡ), adresare de kъvîntъ kъtre чinева; salutare; adresъ de dedikaцie (înkinare de vre gnъ skrisъ (karte) kъtre чinева. [ші

Προσφωνητήριος ὁ, ἡ , ші

Προσφωνητικος, ἡ, ὸν, kъvenitъ, skъ îndemînatikъ la salutare, saъ dedikare,= Προσφωνηματικὸς. [προσφωνέω]. [de gnde

Προσφωνητικῶς, adv. în felъ de salutaцie, saъ dedikaцie.

Προσ-χαίνω, viit: -χανοῦμαι, (Ipf: de къ: în локъ de prez: προσκέχηνα) (къ dat:) kaskъ kъtre.., mъ gîtъ, saъ askultъ, ші (prin întind:) aштeptъ чева къ гъра kъskatъ (къ mirare, saъ mare dorinцъ ; mъ snepiъ de чева (bezї ші τέθηπα). «Μηδὲ χαιμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμεί». Esxl: nъ te adresa kъtre mine къ proa ste stirъte.

Προσ-χαλκεύω -viit: -εύσω, lipeskъ (aплікъ) чека prin aramъ neste чева.

Προσ-χαρίζομαι, viit: -ίσομαι, (къ dat:) maї fakъ înkъ graцie, adaogъ чева în xaръ kъїва.

Προ-σχέθω, noet: în локъ de προέχω, цiъ înainte; (miж:) цiъ dînaintea mea чева de akoperъmîntъ, saъ snre ёnърare.

Πρόσχειρος, ші (noet:) Πρόσχερος (ὁ, ἡ), чел aproape de mîna kъїва. [πρὸς. χείρ].

Πρόσχεσις, εως (ἡ), nъnere, цinere [чева înainte ka akoperъmîntъ; (fir:) preteкstъ. prічinъire. [προσχέω = προέχω].

Προσ-χέω, viit: -χεύσω, (nex: προσέχεα, ші чл:) въrsъ чева (ші nas: saъ miж: mъ въrsъ) neste, saъ aproape de чева.

Πρόσχημα (τὸ), [προσχέω = προέχω] or че se цine (se nъne) dinainte (prinч; nentrъ prepazъ, saъ falnikъ arъtare). = Προκάλυμμα, akoperъmîntъ; tъrnъ de aпъrare; ekstepioarъ mъreцie; ovіч: fir:) prічinъire, preteкstъ. «Ἡ Μίλητος τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα„. Ep: «Κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημα». Sof: nodoavъ. "Οὐδαμῶς ἦν ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος». Plv: de demnitatea. (ші într' altъ akчepцie saъ însemnare). «Κενὸν πρόσχημα τῆς βασ λείας». Diod: ші Ios: formъ, gmъrъ nъmaї (bezї ші dorufórnma). «Τὸ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα». Tsч. «Προσχημα τοῦ λόγου». Plt: чeea че slъжeшte de snpiжinъ al kъvîntъlui, astopitate. «Πρόσχημα μὲν ποιεύμενος.., ἐν νόῳ δὲ ἔχων ші чл:». Ep: «Ἕνεκα προσχήματος». Fil: (ші el:) «Πρόσχημα se înц: κατὰ ». Ep: ka o prічinъire. nentrъ formъ nъmaї.

Προσχηματισμὸς (ὁ), greш: în локъ de προσσχηματισμός.

Προ-σχίζω viit: -σχίσω, rъnъ maї 'nainte, saъ dînainte. [de gnde

Πρόσχισμα (τὸ).rъnъrъ, sfîшiitъrъ dînainte. 2, gnъ felъ de înkъlцъminte krъpatъ dînainte. 3 o parte a înkъlцъmintei; saъ (dъne alцii) гъr de kъmaшъ.

Προσ-χλευάζω, viit: -άσω, maї їaъ înkъ ші în bъtaїe de жokъ, saъ în pîsk ne чinева.

Πρόσχορδος (ὁ, ἡ), notrivitъ ka sknetka koardei (înnot: de παραχορδος); (kъ dat: în цen:) învoitъ, Franц:) d' accord. πρὸς, χορδή].

Πρόσχορος (ὁ, ἡ), kъvenitъ la (saъ nъptamъ dintr' gnъ) horъ de kîntъtopї, saъ dъnцъtopї. [πρός, χορός].

Προσ χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, (къ dat:) maї întrebuinцezъ înkъ, saъ snpe чева; mъ îndeletniчeskъ la чева.

Προσ-χρήζω, viit: -χρήσω, (къ цen: saъ noet: къ ак:) maї amъ înkъ trebuinцъ; къ цen: ші înf:) maї porъ înkъ

Πρόσχρησις, εως (ἡ), întrebuinцare snpe (saъ în) чева. [προσχράομαι].

Προσ-χρίμπτω, viit: -χρίμψω, (къ dat: indir: mъ atingъ (mъ aproniъ) de чева penede; mъ pezemъ ne чева; nъvъleskъ kъtre.., atakъ, isbeskъ, ші чл:

Προσ·χρίω, viit: -χρίσω, (къ dat: îndip:) daŭ къ вnsoape neste чева.

Προσ-χρώννυμι, viit: -χρώσω, anлікъ o колоape neste чева; грекъ ne чева.

Προσχρῶτα, adв: în локъ de [πρὸς, χρῶτα] трвпъ къ трвпъ, лiпiт. (vezî ші σύγχρως)

Πρόσχυσις,εως (ἡ), въpsape de чева anpoape, saŭ neste чева; (вne-opî,=συρροή, копкърдere. [ші

Προσχύτης, ου (ὁ), въpsъtopъ de чева neste (vezî ші παραχύτης). [προσχέω].

Πρόσχωμα (τὸ), malъ fopmatъ npin adъorape de гръmъditъ пъmîntъ; вskatъ npefъkътъ (din anъ) npin pегръmъdipe de пъmîntъ. 2) =Πρόχωμα. [din

Προσ·χώννυμι, viit: -χώσω, maĭ гръmъdeskъ пъmîntъ neste алтвл; fopmezъ (npofakъ în) вskatъ npin гръmъdipe de пъmîntъ вnвл neste алтвл.

Προσ-χωρέω -ῶ, viit: ήσω, mepгъ кътpe; mъ алъlвpъ; гpекъ în naptea квîва, mъ npedaŭ; (fir:) mъ împo·вkъ къ чinева (къ dat: saŭ ак: къ пред: "Τὰ δ' ἄλλα νόμαια τοῖσι θρήιξι προσκεχωρήκασι». Ep: «Προσκεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος». Ep: «Τὰς μὲν προσήγετο τῶν πόλεων, τὰς δὲ οὐ προσχωρούσας ἐλεηλάτει„. Ksn: [de вnde

Προσχώρησις, έως (ἡ). mepцepe (алътвpape) în naptea квîва; npedape de opamъ, ші чл:

Προσχώριος, ші Πρόσχωρος (ὁ, ἡ), чел къ локвл съъ anpoape de чinева: вечinъ pъzaшъ. [πρὸς, χώρα].

Πρόσχωσις, εως (ἡ), pегръmъdipe de пъmîntъ, saŭ вmплere de вnъ локъ npin pегръmъditъ пъmîntъ, (Fpanц:) atterissement, alluvion. προσχώννυμι].

Προσ-ψαύω, viit: -ψαύσω, atinгъ ne d'asвnpa, saŭ de anpoape.

Προσ-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, maĭ minцъ îнкъ, saŭ maĭ adaorъ minчîвnî.

Προσ-ψηφίζομαι, viit: -ψηφίσομαι, maĭ xotъръskъ îнкъ; (ші къ dat indip:) maĭ înквviinцezъ квîва чева npin пввлікъ xotъrîpe.

Προσ ψιθυρίζω, viit: -ίσω, mouteskъ a anpoape, saŭ ла вреке.

Προσ-ψύχω, viit: -ψύξω, maĭ pъkopeлъ îнкъ; adвkъ pъkoape, saŭ чева de pъkopipe квîва. 2) (el: saŭ nestp:) pъчeskъ anponiindъ mъ de вnъ peче трвпъ. «Ὦ γενέες, τί μάτην προσψύχετε κενεῷ τύμβῳ Enгp:

Πρόσω, (компар: προσωτέρω, свплр: προσωτάτω) adв: лок: înainte; denapte înainte. «Μή τις ὀπίσσω τετράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε». Il: M. «Ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει». Il: Г. (vezî ὀπίσω,) «Τοὺς μὲν αὐτὸς ἐφορᾷ, τοὺς δὲ πρόσω ἀποικοῦντας πιστοὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν». Ksn: «Ἔγγὺς, οὐ πρόσω βέβηκας». Exp: (ші къ gen:) «Ὁ δὲ Στρυμὼν οὐ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου». Ep: (ші desnpe timnъ). «Πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς». Ep: noantea epa înaintatъ; (ші къ прел:) «Πρόσω ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπιέναι». Ksn: (ші fir:). «Πρόσω πάνυ ἐλάσαι πλεονεξίας». Ksn: «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Πρόσω δικαίων». Esxл: este nedpentъ. «Ἦσαν πρόσω ζητήσεως». Лкs: aŭ înaintat în чepчetape (ші къ aptik.) «Ἰέναι τοῦ πρόσσω. Ksn: (ші komnвssъ). «Ἐπορεύετο («Ἤλαυνον τοὺς ἵππους) αἰεί τοπρόσω». Ep: (ші къ прел:) «Κάρτα ἐς τὰ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται». Ep: = τὰ μέγιστα. (ші компар:) «Προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες». Ksn: (vezî ші ποῤῥωτέρω). «Ὅτι προσωτέρω„. Лкs kît se noate maĭ denapte.

Προσώδης, εος (ὁ, ἡ), пвlвposъ. [προσόζω].

Προσῳδής, εος (ὁ, ἡ), вmfлatъ. [πρὸς, οἰδάω].

Προσῳδία (ἡ), [προσῳδός] акомпъnemîntъ de kîntape вокалъ ал вре кънкі mвsikalъ instpвmîntъ. 2) nposodie, tonismвл, saŭ aspipaцia zivepilop, ші semnвл deosebitopъ de пpонвнцia лор. 3) însemnapea лвпцimiĭ saŭ вкъptimiĭ silaвelop în metpikъ. [de вnde

Προσῳδικὸς, ші Προσῳδικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopъ de nposodie. «Ποῦς προσῳδικός». Metp: гpeш: în локъ de προσοδιακός. din

Προσῴδιον, гpeш: în локъ de προσόδιον.

Προσῳδὸς (ὁ, ἡ), каре акомпaniazъ къ главкл съъ вре вnъ вsikalъ instpвmîntъ; saŭ (în gen:) notpibitъ къ kîntikъ; (de вnde къ dat: fir:) notpibitъ; înboitъ. (vezî ші συνῳδός). [πρὸς, ᾠδή].

Πρόσωθεν, [πρόσω] adв: de denapte.

Προσ-ωθέω -ῶ, viit: -ήσω, înninгъ кътpe чева.

Προσ-ωνέομαι, -οῦμαι, viit: -ήσομαι, maĭ квmпъrъ înкъ.

Προσωνομασία (ἡ), =Παρωνομασία.

Προσωνυμία (ἡ), =Ἐπωνυμία.

Προσώπασι, noet: în локъ de προσώποις. dat: ал лvі. .

Προσώπαχα, noet: în локъ de πρόσωπα. nom: ші ак: îm: ал лvі πρόσωπον.

Προσωπεῖον (τὸ), mask: (fir:) npetekstъ, npiminвipe nвъ înainte snpe вskвn-

depea adevърълъї. [πρόσωπον].

Προσωπίδιον (τὸ), dim: ал лъї προσώπιον.

Προσωπικὸς, ἡ, ὸν, nepsonalъ; (Грм:) каре арагъ nepsoana, саѣ toate nepsoanele [πρόσωπον].

Προσώπιον (τὸ), dim: ал лъї...

Προσωπὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лъї πρόσωπον, =Προσωπεῖον.

Προσωποειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел кѣ (fъкътѣ în) formъ de образѣ. [πρόσωπον, εἶδος].

Προσωπολῃπτέω -ῶ, biit. ἠσω, sîntѣ...

Προσωπολήπτης, ου (ὁ), пъртinitorѣ de (каре прівеste ла) nepsoanъ, саѣ каре жѣdikъ кѣ пъртinipe. [πρόσωπον, λαμβάνω]. [de ънde

Προσωπολήπτως, adв: кѣ пъртinipe.

Προσωπολῃψία (ἡ), цinepe de парte, пъртinipe de nepsoanъ,=Μεροληψία. [πρόσωπον, λᾶψις].

Πρόσωπον (τὸ), [πρὸς, ὤψ] образѣ, faцъ (de omѣ, pap ші de вітъ). «Πρόσωπον δὲ φορέει ἡ ἴδις ἐπίγρυπον„. Ep: «Τὸ πρόσωπον ἀμείβετο». Ткр: =«Ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη„. Skp: "Εἰς («Κατὰ) πρόσωπον». Лкѕ: «Τὴν κατὰπρόσωπον ἔντευξιν„. Пл: «Εἰς πρόσωπον δέρει» Skp: îї вате образѣл. 2) (прin întind:) nepsoanъ, însѣ, саѣ indibidѣ; (Тлц: =Ὑπόστασις, inostasѣ, faцъ. «Τὰ τρία πρόσωπα». Грam: 3) екstepiорѣл, faца, саѣ ѕѣпрafaца вре ънѣї лѣкрѣ. 4) чеea че se вede, naptea de dînainte de felѣpite лѣкрарї, (ѕпре екѕ:) fрѣntea ънеї клъditорї, (Fpanц:) le frontispice faца, саѣ пацina dîntîї a ънеї кърцї; прѣа коръвіі, ші чл: (fir: în цeп:) înчепѣтѣл, екѕopdiѣл, (Fpanц: le debut. «Ἀρχομένου ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν φαεινόν». Hind: 5)=Προσωπεῖον (проп: ші fir.). 6) nepsoana, че fiгѣpeaзъ пе шепа teatрѣлъї; (ші прin ѣрm:) nepsoana, че penpesintъ fie-каре акторѣ, ролѣл. (de ънde 7) (fir:) deoscвітѣл характерѣ ал fie-къpѣia în soцietate. (de ънde) "Οὐ λήψῃ πρόσωπον ἐν κρίσει:». Skp: пѣ веї жѣdika кѣ пъртinipe.

Προσωποποιέω -ῶ, biit: -ήσω, întpodѣкѣ (înfъцiшezѣ, саѣ ѕѣпoseazъ ѕпre dosлegape) nepsoane, саѣ fiinце neînѕѣfлeцite ші пекѣвîntъtoape ка oamenї ворвind саѣ лѣкрînd. "Προσωποποιεῖν τὸν διάλογον». D: Ал: a екѕпѣne în felѣ de dpamъ, (Fpanц:) mettre en action. [ші

Προσωποποιία (ἡ), (ptp:) fiгѣpѣ de кѣвîntѣ, кînd ѕѣпoseazъ чineва nepsoane, саѣ neînѕѣfлeцite ші пекѣвîntъtoape fiin-це ворвind, саѣ лѣкрînd ка oamenї. [din

Προσωποποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѣ de образе, (ad:) de mъѕчї. 2) întpodѣкъторѣ (ѕѣпositorѣ) de nepsoane, саѣ fiinце neînѕѣfлeцite, саѣ пекѣвîntъtoape ворвind саѣ лѣкрînd ка oamenї. [πρόσωπον, ποιός].

Προσωποῦττα, (At: în локѣ de προσωπόεσσα) ης (ἡ), (se înц: κύλιξ) пахарѣ кѣ образе (de oamenї, саѣ de dobitoape) ѕъпate ґ' înпрежар.

Про-σωρεῦω, biit: -εύσω, гръmъdeskѣ mai 'nainte, саѣ înainte.

Προσώτατος ἡ, ον, ші adв: -τατω, ѕѣпрл: ал лъї...

Προσώτερος, α, ον, ші adв: τέρω, компар: ал лъї πρόσω, маї depъptatѣ.

Προσ-ωφελέω -ῶ, biit: ἠσω, маї foлoseskѣ (ажѣtѣ) înkъ; (кѣ dat:) anъpѣ, окpoteskѣ înпpeѕпъ. [de ънde

Προσωφέλημα (τὸ), ші

Προσωφέλησις, εως (ἡ), foлosѣ, ажѣtорѣ adъoratѣ din naptea кѣїва.

Πρόταγμα (τὸ), чea dîntîї (apanжatъ înaintea челор-л алте) трѣпъ de ostaшї. [προτάσσω].

Προταινί, adв: noet: (кѣ цеп:) în локѣ de πρό, înainte. de ънde

Προταίνιος, α, ον, noet: =Προταίνεος, proaѕпъtѣ; neaштentatѣ; || (neѣt:) Προταίνιον, adв:=Προταινί, de кърînd, de пацinѣ timпѣ.

Προτακτέον, nosit: ал лъї προτάσσω.

Προτακτικὸς, ἡ, ὸν, чел de ашezat маї 'nainte, (Fpanц:) prépositif. [din

Πρότακτος (ὁ, ἡ), ашezatѣ, хоtърîtѣ, întokmitѣ de маї 'nainte. [προτάσσω].

Про-таλαιπωρέω -ω biit: -ήσω, тъ кінѣїeskѣ (ѕѣfepѣ tikълошії) маї 'nainte.

Про-таμιεύω (-εύομαι), biit. -εύσω (-ομαι), пѣїк de маї 'nainte în пъstpape.

Προτάμνω, Ion: în локѣ de προτέμνω.

Πρόταξις, εως (ἡ), ашezape în naptea de dînainte (în поѕтѣл чел dîntîї) (акt: саѣ nas:); (прinч;) pîndѣл dîntîї, fрѣntea oasteї ашezate de въtълie. [προτάσσω].

Про-таράσσω (ττω), biit: -άξω, търѣpѣ маї 'nainte.

Про-таρδέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ temѣ de маї'nainte; (кѣ цеп:) тъ temѣ desпpe чева.

Про-таριχεύω, biit: -εύσω, маї întîї ваточе-кѣ (sapѣ ші ѕѣвкѣ).

Πρόστασις, εως (ἡ), пропоsiцie (пропѣѕъ ѕпpe dosлegape). 2) (лоц:) = Λῆμμα. 3) (грam: ші ptp:) naptea dîntîї a перiодѣлъї. 4) naptea dîntîї a (екѕпѣnepea) dpameї. (вezї ші ἐπίτασις). [προτείνω].

Про-τάσσω(ττω), biit: -τάξω, ашezъ înainte, saъ maĭ 'nainte dekît алцiĭ; (прin întind:) пpeferъ. 2) pîndъĭeskъ, întokmeskъ maĭ 'nainte.

Προτατικὸς, ή, όν, къвenitъ ла преекспъnepe (прinч: de dpamъ). [προτείνω]. [de ъnde

Προτατικῶς, adв: în feлъ de пpoпosiцie.

Προτέγιον, ші Προτέγισμα (τὸ), =Προστέγιον, ші Προστέγισμα.

Προτεθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: de пaptч: ал лъĭ προτίθημι.

Про-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ чева dînaintea къĭва, saъ înainte; ofepъ; (обiч: fir:) пpoпъĭъ; (maĭ de mълte opî miж:) пpoпъĭъ пpiчinъipĭ. «Τὼ πόδε πρότεινον, ὡς ἀπολύσω„. Apstf: «Προτείνουσα προσιόντι λαδεῖν ὅ,τι χρῄζοι», Ksn: (mi miж:) "Τὴν ἡλικίαν προὐτεινόμην». Пл: «Μισθὸν προετείνετο». Ep: чepea.

Про-τειχίζω, biit: -ίσω, întъpeskъ пpin zidъpĭ întinse dînainte. [de ъnde

Προτείχισμα (τὸ), zidъ клъditъ dînainte de пpeпazъ, (Тъpч:) metepizъ.

Προτέλειος (ὁ, ἡ), кape se faчe maĭ 'nainte de съвîpшipea op къpъĭa лъкpъ (пpinч: de peлiцioasъ цepemonie) || (sъвst:) "Προτέλεια (se înц: ἱερά)». чeлe съвîpшite maĭ 'nainte de жeptfъ (пpinч: nъnцiaлъ); (în цen:) înчeпъtъ, eksopdiъ (вezĭ шĭ πρωτόλεια) «Βιότου — ». Esxл: [προ, τέλειος]. [de ъnde

Про-τελειόω ῶ, biit: -ώσω, пpeгъteskъ (пpeîntokmeskъ, пpesfinцeskъ) пpin чepъte maĭ 'nainte peлiцioase цepemoniĭ; пpeiniцiezъ.

Про-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ sfîpшeskъ, mopъ înainte.

Про-τελέω -ῶ, biit: -έσω, плъteskъ, deпъĭъ maĭ 'nainte. 2) пpeгъtekъ de saъ пpin) peлiцioasъ цepemonie, =Προτελειόω; (fir:) пpedeпpinzъ, пpeгъteккъ пpin чepъte maĭ 'nainte înвъцъtъpĭ.

Προτελὴς, έος (ὁ, ἡ), =Προτέλειος. «Θυσία —». At: [πρὸ, τέλος].

Про-τελίζω, biit: -ίσω, =Προτελέω, пpesfinцeskъ пpin цepemoniĭ.

Προτέμνισμα (τὸ), бътътъpъ de dînaintea temплълъĭ. (πρὸ, τέμενος].

Про-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭъ maĭ 'nainte, saъ înainte, saъ пînъ dinколо.

Προτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ înainte. [προτείνω].

Про-τενθεύω, ші (maĭ обiч: miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, din лъкomie întinzъ întîĭъ mîna în въкate; mъnînkъ maĭ 'nainte dekît чeĭ-л-алцĭ; пpeгestъpeskъ. [din

Προτένθης, ου (ὁ, ші pap ἡ), чeл чe întinde întîĭъ mîna în въкate; saъ tîpгъitopъ de maĭ 'nainte de чeлe maĭ въne mînkъpĭ, лakomъ ла mînkape. 2)=Προγεύστης. (de ъnde 3) (în Atena) o sistemъ de пpeoцĭ. «Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ᾗς οἱ προτένθαι ἄγουσιν». At: (вezĭ ші παράσιτος). [πρὸ, τένθης].

Προτενθὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъĭ προτένθης.

Προτεραῖος, α, ον, чeл къ o zi maĭ 'nainte. (oiвч:) «Προτεραία (se înц: ἡμέρα)„. Ep: чea de ĭepĭ. (ші în локъ de adв:). «Προτεραῖος ἧκε». Лкs: къ o zi maĭ 'nainte. ші

Προτεραίτερος, α, ον, kom: (компар: ал лъĭ πρότερος) чeл înkъ de maĭ 'nainte. ші

Προτερεύω, biit: -εύσω, ші Προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (saъ fakъ чeва) maĭ 'nainte dekît алтъл, апъкъ maĭ 'nainte; amъ întîitъцĭ; întpekъ. (pap къ ак:) "Προτερεῖ τὸν ἄνεμον». Tfp: (обiч: къ цeп:) «Προτερῶν τῆς ὁδοῦ». Ep: «Προτερεῖ Αυσίου Ἰσοκράτης„. Лкs: este maĭ вekĭъ. (ші къ ак: къ пpeп: înцeлeг: цen:) «Ἐπροτέρουν κατὰ τὴν πρώτην συμπλοκήν» Ллs: ковîpшiaъ. (ші къ dat: eл:) «Προτερεῖν βλαστήσει„. Лкs: a pesъpi maĭ de timпъpiъ. [πρότερος].

Προτερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: пъsкъtъ maĭ 'nainte, = Προγενέστερος [πρότερος, γένος].

Προτέρημα (τὸ), aчeea. în кape чinева ковîpшeшte пe алтъл, aвantaжъ; 2) dapъ, taлentъ. "Ψυχικὸν προτέρημα Лкs: [ші

Προτέρησις, εως (ἡ), апъкape de maĭ 'nainte; ковîpшipe; isвъtipe ковîpшitoape de алцiĭ; întîĭepe. [προτερέω].

Προτερίζω, biit: -ίσω, mъ disпъtъ despre întîtîiъцĭ; amъ пpetenцiĭ de ковîpшipe пeste алцiĭ [ші

Προτερικός, ὴ, ὸν, (пpinч: desпpe плante) timпъpiъ. «Συκῆ — ». At: [din

Πρότερος, α, ον, [πρὸ] чeл maĭ 'nainte; (desпpe timпъ) чeл de maĭ 'nainte, maĭ вekĭъ; (desпpe локъ) чeл maĭ înainte; (în цen: fir:) чeл maĭ de sъs, maĭ пpeгepaвiлъ. «Πρότερος γενομην, καὶ πλείονα οἶδα». Іл: Т. «Ὁπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων». Іл: В. «Ὁ μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερος ἐστίν· οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων„. Іл: Ψ. «Παίδων προτέρων οὐκέτι μέμνηται». Іл: Θ. чeĭ din nъnta чea dîntîĭ (ші къ цen:) «Ἐμέο πρότερος». Іл: К. «Ἐκ τῆς προτέρης γυναικὸς„. Ep: «Ἠοῖ τῇ προτέρῃ„. Іл: N.

zioa de ĭepĭ. «Προτέροισι πόδεσσι». Od: T. de dînainte. (ші în локŭ de adв:). «Τὸν πρότερος μετέειπε». Ткр: «Ἡμῖν πολὺ προτέροις». Ткр: || neъt: Πρότερον, adв: maĭ 'nainte. «Ὀλίγῳ Πρότερον τουτέων». Ep: (ші înпреѕнъ кѕ ĭ). «Πρότερον ἢ βασιλεῦσαι». Ep: (ші кѕ xot: înпреѕнъ кѕ πρίν). «Οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἢ ἕλω τὰς Ἀθήνας„. Ep: (ші кѕ aptik:) «Ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων». Ep: «Τῶν πρότερον ἀδικημάτων„. Ep: "Τὸ δὲ πρότερον τούτων». Ep: [de ѕnde

Προτέρω, adв: noet: în локŭ de προσωτέρω. maĭ denapte înainte, maĭ înколо. «Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω». Іл:Δ. (ші fir:). «Προτέρω ἔτ' ἔρις γένετο». Іл: Ψ. a înaintat, a креѕкѕt. «Οὐ προτέρω μυθήσομαι». Апл: nѕ воĭŭ ворві maĭ înколо. [ші

Προτέρως, adв: dѕпе кіпѕл de maĭ 'nainte; maĭ 'nainte, maĭ întîĭ. [ші

Προτέρωσε, adв: =Προτέρω.

Προτεταμένως, adв: (de партч:) în întindepe, saŭ întins maĭ 'nainte. [προτείνω].

Προτετύχθαι, noet: nas: tpe: de кѕ: de inf: ал (neîntp:) προτεύχω, fakŭ, (ші nas.) mъ fakŭ, mъ întîmплѕ maĭ 'nainte.

Προ-τεχνολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеѕкŭ maĭ 'nainte desпре amъpѕnteле ѕnѕĭ meштешѕгъ; saŭ desлѕшеѕкŭ чева maĭ'nainte кѕ amъpѕntѕл. [de ѕnde

Προτεχνολόγημα (τὸ, преîntpodѕкціе în вре о aptъ, saŭ штіінцъ.

Προτήθη (ἡ), =Προμάμμη. [πρὸ, τήθη].

Πρότηθὺς, υος saŭ ύος, femee maĭ веке ші кіар dekît Titia (o zeitate, пъmîntѕл). [πρὸ, Τηθύς].

Προ-τήκω, віit: -τήξω, toneѕкŭ întîĭ, saŭ maĭ 'naînte. [de ѕnde

Πρότηξις, εως (ἡ) tonipe maĭ 'nainte de вреme; (fir:) oftikъ, mapasmŭ, saŭ вештежіре.

Προτί, преп: Dop: în локŭ de πρός. [de ѕnde

Προτι-άπτω, Dop: noet: în локŭ de προσάπτω. [ші

Προτι-βάλλομαι, Dop: noet: în локŭ de προσβάλλομαι. (asemenea ші кіte алteле din προτί).

Πρότιθεν, Еол: noet: în локŭ de προετίθεσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лѕĭ...

Προ-τίθημι, віit: προθήσω, (nex: προέθηκα, ші προϋθηκα, ші чл:) пѕĭŭ чева înainte, saŭ (кѕ dat: indip:) dînaintea кѕĭва. «Δαῖτα («Τράπεζαν)—„. Es: ші Om: «Κυσὶ μελεϊστὶ ταμὼν προϋθηκε» Іл: Ψ. л' a apѕnkat ла кîĭnĭ. (вezî ші παρατίθημι). 2) екѕпѕĭŭ ла прівіре, (Fpanц:) étaller. saŭ sпре кѕnoштinца tѕtѕлор. пѕвлікŭ прin програmъ, saŭ afiшŭ (вezĭ πρόθεμα); (de ѕnde fir:) аръtŭ de faлъ. «Ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεα προθοῖτο». Ep: ші miж: fîr:) "Πένθος μέγα προεθήκαντο». Ep: 3) (în цen:) пропѕĭŭ, превеsteѕкŭ. «Ἔχθραν ("Πόλεμόν) τινι — ». Ep: Тѕч: 4) пѕĭŭ чева dînainte de semnŭ; (fîr:) pîndѕĭeѕкŭ. «Ἐς ἑβδομήκοοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι». Ep: (de ѕnde maĭ des 5) пропѕĭŭ. "Συγκαλέσας τοὺς πρώτους ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρᾶγμα συμβουλευόμενος». Ep: «Ὡς δὲ συνελέχθησαν, πρὶν ἢ αὐτὸν προθεῖναι τὸν λόγον, τῶν εἵνεκα συνήγαγε αὐτούς» Ep: «Τῆς πόλεως λόγον περί τινος προτιθείσης». Ksn: (ші nas:). "Τῶν πρυτάνεων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον». Ksn: «Βραχέα ἀπελογήσαντο· οὐ γὰρ προὐτέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον». Ksn: (ші кѕ inf:). «Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο λέγειν» Dm: 6) преferŭ. «Πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι». Ep: (ші în парал:). «Πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα». Sof: 7) maĭ de mѕлte opĭ miж: кѕ inf:) amŭ de rîndŭ, îmĭ пропѕĭŭ, xotъръѕкŭ, întpeпpinzŭ. "Προέθηκε λέγειν». Ep:

Προ-τίκτω, віit: -τέξομαι, naѕкŭ maĭ'nainte.

Προ-τίλλω, віit: -τιλῶ, (smѕлгŭ пърѕл ші чл) maĭ 'nainte.

Προτι-μάσσω, Dop: în локŭ de προσμάσσω.

Προ-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, чinsteѕкŭ maĭ mѕлt. «Τοὺς μὲν γεραιτέρους προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμῆσθαι». Ksn: (ші nas:). "Οὐ φθονήσασα τοῦ προτετιμῆσθαι αὐτούς». Ksn: (ші miж: în локŭ de nas:). «Τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθαι στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου„. Ksn: 2) (maĭ des кѕ inf:) преferŭ, алегŭ maĭ mѕлt. «Προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι». Ep. «Προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι». Ep: 3) (прin întind: кѕ цen: ші maĭ totdaѕna кѕ nerat: Μὴ ші Οὐ nѕ înгріжеѕкŭ, nѕ 'mĭ пasъ. «Μὴ προτιμήσῃς ματαίων ὑλαγμάτων». Esхл: "Οὐδὲν προτιμῶ σου„. Apstf: nѕ 'mĭ пasъ de tine de локŭ. (ші кѕ inf: anaл:). «Εἰρήνη δ' ὅπως ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν». Esхл: [de ѕnde

Προτίμησις, εως (ἡ), преferipe. алецере de чева maĭ mѕлt dekît алta. [ші

Προτιμητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, овічnѕitŭ, saŭ штіitopŭ a преferi, аплекатŭ, saŭ kontpiвѕitopŭ ла преferinцъ de чева.

Προτιμία (ἡ), preferinцъ; ковîршire [ши

Προτίμιον (τὸ), nърte din preцъ datъ înainte, арвънъ. [din

Πρότιμος (ὁ, ἡ), компар: -ότερος, ѕъпрл: -οτατος) vinstitъ maї mллт dekît алцiї; de mai ales, preferавілъ. (къ цеп:). «Ποδῶν ταχυτὴς ἐστὶ πρότιμον ῥώμης». (Ksenfn: în) At: [πρό, τιμή].

Προτι-μυθέομαι, Dop: în локъ de προσμυθέομαι.

Προ-τιμωρέω ῶ, вііt: -ήσω, ажвтъ (ши між: nedenseskъ) maї 'nainte sпре pesвпapе, saъ îndestвлape de vinste.

Προτίοπτος (ὁ, ἀ), Dop: поеt: în локъ de πρόσοπτος. (din

Προτι-όσσομαι, Dop: поеt: în локъ de προσόσσομαι, mъ вtiъ, прівеskъ ла чева; (прin întind:) amtentъ, nъdъждвїesk·; (de вnde lаръшї прin întind:) превъzъ, presimцъ; (къ înf:) riveskъ, daъ къ sokoteala. «Μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἠέπερ αὐτὴν νῆα πέλειν» Аплп:

Προ τίω, вііt: -τίσω, поеt: în локъ de προτιμῶ, vinsteskъ, алегъ maї mллт, preferъ; къ цеп: ел:) жвdікъ vrednikъ de чева. «Τάφου τὸν μὲν προτίσας, τὸν δὲ ἀτιμάσας., Sof:

Προτμησις, εως (ἡ), tъїere de maї 'nainte, saъ пînъ dinколо. 2) (прin întind:) naptea tъїatъ de dînainte; (de вnde поеt:) ввріквл, ші пърціле den' înпрежврвл лвї, pinikiї, рървникії, ші чл· [ши

Πρότμητον (τὸ), = Πρότμησις (2) [προτέμνω].

Προ-τολμάω -ῶ, вііt: -ήσω, îndръznesk·ъ întiї, saъ maї 'nainte de алції.

Προ-τολμίζομαι, вііt: -ίσομαι, îndръznind înaintezъ întiїъ.

Προτομὴ (ἡ), [προτέμνω] (dвпе ziч:) tъїetвра de dînainte; (de вnde овіч: жвmътatea naрte din ѕвѕкл трвпвлвї; nortpetъ, saъ statъ înfъцішътоape de ачea naрte, (ad:) капвл, ші пїептвл пînъ ла вврікъ, вѕѕtъ; овразвл, ші капвл вітеї. «Κριοῦ («Μόσχου, «Λέοντος)—„. Diod: ші Skp:

Προ-τονίζω, вііt) -ίσω, врkъ, saъ коборъ пînza коръвіі прin fвnia пвmitъ ..

Πρότονον (τὸ), ші Πρότονος (ὁ), (прінч: ла îm:) fвniile întinse din вірfвл каtaptвлвї къtре прва ші пвпа коръвіі. «Ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ, δῆσάν τε προτόνοισιν, τανυσάμενοι ἑκάτερθεν„. Аплп: [προτείνω].

Προτοῦ, (în локъ de πρὸ τοῦ = τούτου, se înц· τοῦ χρόνου) adв: maї 'nainte. «Ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ». Тєч: «Ὥσπερ καὶ προτοῦ». Apstf:

Προ-τραγῳδέω -ῶ. вііt: -ήσω, репresintъ чева maї 'nainte în fелъ de tparodic, saъ înчепъ къ tpaцікъ emfasъ.

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, folositorъ, saъ îndeminatikъ a îndemna. [προτρέπω]. [de вnde

Προτρεπτικως, adв: къ кіпъ îndemnътіаъ, în fелъ de îndemnape.

Προ-τρέπω, вііt: -τρέψω, ші пas: -τραπήσομαι, (пех: пas: προετράπην, ші чл:) întorkъ, порneskъ чева înainte; (овіч: fir:) îndemnъ; (між:) fakъ пе чinева бъгътorъ de seamъ (zъdъръskъ кврiositatea кыва) ла чева; (пas:) fвrkъ înainte къtре чева; (рар mi поеt:) mъ daъ къ totвл ла чева (къ ак: къ преп: saъ înf: saъ поеt: къ dat: saъ цеп: къ преп: indip:) «Τίς σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει». Sof: «Ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπε». Ksn: (ші між:) «Προτρέποντο ἐπὶ νηῶν» Іл: E. se порnїaъ пе fвгъ къtре коръвїї "Ὅτ' ἂν ἄψ ἠέλιος ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται„. Od: A. "Προετρέψατο αὐτὸν τὰ κατα τὸν .. Ep: 'I a zъdърît кврiositatea de a черчета челе desпре... (ші къ dat:). «Ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι». Іл: Z. sъ mъ daъ къ totвл, sъ mъ лasъ în skirba mea (bezî ші τέρπω . (ші къ преп:). "Ἐν τῷ πίνειν—„ Іл: s' aъ întins ла веціе.

Προ-τρέφω, вііt: -θρέψω, хръneskъ maї 'nainte.

Προ-τρέχω, вііt· -δραμοῦμαι, (пех: προέδραμον, ші чл:) алергъ maї 'nainte, saъ înainte; апъkъ maї 'nainte алергînd

Προτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), fрекатъ (аѕквцітъ) dînainte, ацеръ, tъїosъ, вîpfosъ; (fir.) îste ла гвstъ, акрв, ші чл: (προτρίβω].

Πρότριτα, adв: къ treї zile maї 'nainte. [πρὸ τρίτος]

Προτροπάδην, adв: (прінч: în fвгъ) înainte, fъръ a se maї întoarче съ se вїte înapoї, ad:) къ mape гравъ. [ші

Προτροπάω -ῶ, поеt: în локъ de προτρέπω. [din

Προτροπὴ (ἡ), îndemnape, întърîtape. [ші

Πρότροπος (ὁ), (οἶνος) вінъ de întîїa stpekвръtкръ a stpвгврілор maї 'nainte de кълкареа лор, лътврітъ, кватъ, (alt:) πρόδρομος. [προτρέπω].

Πρότροχος ὁ, чea de dînainte (singвръ) roatъ a maшineї. [πρό, τροχος].

Προτρυγαῖος, α, ον, къпetenia, patpoпвл кълеsквлвї вііtor (спіt: ал лвї Dionisъ). [ші

Προτρύγεια (τὰ), (se înц: ἑρά) релі-

ɲioase ɲeremoniĭ, saŭ ɯerpʦe sъvîrɯite maĭ 'nainte de kъlesъ viilor. [ɯi

Προτρυγεῖος (ὁ, ἡ, = Προτρυγαῖος. [mĭ

Προτρύγης, ου (ὁ),=Προτρυγαῖος (enit: al lъĭ Dionisŭ). [πρὸ, τρύγος].

Προτρυγητὴρ, noet: în lokŭ de...

Προτρυγητὴς, οῦ (ὁ), o konsteloaʦie fiksъ în koasta desnpe nopdŭ a zodii fecioareĭ, kare se ivemte dimineaʦa kîteva zile maĭ 'nainte de kъlesъ viilor. [πρὸ, τρυγάω].

Προ-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (nex: προέτραγον, ɯi ʧl:) mъnînkŭ întîi, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (nex: προέτυχον, ɯi ʧl:) sîntŭ de maĭ 'nainte, mъ întîmplъ dinainte. "Τὸ προτυχὸν,,. Hind: orʧe s' a întimplat a fi înainte.=Προστυχόν.

Πρότυπος (ὁ, ἡ), [πρὸ, τύπος] tiparitŭ, formatŭ maĭ 'nainte, nreisboditŭ. ‖ (sъvst:) "Πρότυπον,,. Plin: modelŭ,=Πρωτότυπον.

Προ τυπόω ῶ, viit: -ώσω, formezŭ maĭ 'nainte; nreisvodeskŭ; (miж:) îmĭ înkipuĭeskŭ maĭ 'nainte.

Προ-τύπτω, viit: -τύψω, (dъnc zi'ч:) loveskŭ dinainte; (de ъnde ovi'ч: el: înaintezŭ; esŭ de faʦъ; mъ nopneskŭ înainte. «Ἔνθ' Ἀργὼ προΰτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι». Anin:

Προτύπωμα (τὸ), =Πρότυπον. [προτυπόω]

Προτυχὸν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: laĭ προτυγχάνω

Προΰλαβον, Προΰβην, ɯi ʧl: (în kontrak:) At: în lokŭ de προέλαβον, mĭ ʧl:

Προΰγγυος (ὁ, ἡ), At: în lokŭ de προέγγυος vezĭ πρῶγγυος).

Προ-υγιαίνω, (fъpъ viit:) sîntŭ de maĭ 'nainte sъnʦtosŭ.

Προ-υγραίνω, viit: -ανῶ, vmezeskŭ maĭ 'nainte.

Προϋγράφη, Προϋδιδάξατο, Προΰθηκε, Προΰκειτο, ɯi ʧl: At. în lokŭ de προεγράφη, ɯi ʧl:

Προϋλακτέω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ ʧen:) latrъ dinainte ka naznik»).

Προϋλίγου, At: în lokŭ de πρό ὀλίγου.

Προΰμνον (τό), =Προΰνον.

Προΰμνος, ɯi Προύμνη, (ἡ) =Προΰνος, ɯi Προύνη.

Προΰνεικος (ὁ,ἡ), [πρό, εἶνεκα]=Προφερής, kъzutŭ, aplekatŭ kъ totъl la plъcherile amorъlъĭ, desfînatŭ (de ъnde se konf: kъ πορνικός). 2) (sъvst:) kъrtorŭ, (Tъrc:) xamalŭ.

Προύνη (ἡ), [de avi] prъnŭ.

Προΰνον (τὸ) [de avi] prъnъ.

Προΰνος (ἡ),=Προύνη.

Προϋξεπίσταμαι, At: în lokŭ de προεξεπίσταμαι.

Προϋξερευνάω-ῶ, At: în lokŭ de προεξερευνάω.

Προ-υπ-άγω, viit: -άξω, (nex: προϋπήγαγον, ɯi ʧl:) dъkŭ ne ʧinева kîte puʦinŭ la .; (miж: fir:) adъkŭ (atparŭ) maĭ 'nainte kъ ъnŭ miжlokŭ în partea mea; sъpuĭŭ maĭ 'nainte; (nestp:) plekъ fъrŭ kap ne fъriɯ) maĭ 'nainte,=Προϋπεξέρχομαι.

Προ-ϋπαντάω-ῶ, viit: -ήσομαι, nreîntîmpinŭ, saŭ merpŭ maĭ 'nainte snpe întîmpinarea kъĭva.

Προ-ϋπ-αντιάζω (-αντιάω -ῶ), viit: άσω, =Προϋπαντάω.

Προΰπαρξις, εως (ἡ), fiinʦъ de maĭ 'nainte. [ɯi

Προϋπαρχή (ἡ), întîiul începutŭ; cea de maĭ 'nainte nричinъ; (partik:) predenъnere de bine-facerĭ, nreîndatopire. [din

Προ-ϋπάρχω, viit: -άρξω, sîntŭ, eksistŭ de maĭ 'nainte. «Οἱ προϋπάρχοντες νόμοι». Iks: «Πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται». Dm: 2) daŭ întîiŭ saŭ maĭ 'nainte începutŭ la ceva; apъkŭ maĭ 'nainte. «Προϋπάρχω τῶν εὐεργεσιῶν (τῆς ἔχθρας),.. Iskr: «Οἱ προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ» Dm: (de ъnde). «Προϋπηργμένα,,. Iks: ʧele de maĭ 'nainte. «Οὐ κατήσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ». Dm: «Μεταπεμψάμενος αὐτὸν τῶν προϋπηργένων ἐπῄνει». Dm: nentrъ bine-facerile de maĭ 'nainte.

Προ-υπ εκ-λύω, viit: -λύσω, slъbeskŭ (despъtezŭ) întîiŭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προϋπεμψα, At: în lokŭ de προέπεμψα.

Προ υπ-εξάγω, viit: -άξω, (nex: προϋπεξήγαγον, ɯi ʧl:) skoʦŭ întîiŭ ne askъnsŭ (kъ ъnŭ miжlokŭ).

Προ-υπ-εξ-έρχομαι, viit: -εξελεύσομαι,(nex: προϋπεξῆλθον, ɯi ʧl:) esŭ maĭ 'nainte ne askъnsŭ (kъ ъnŭ miжlokŭ).

Προ-υπ-εξ-ορμάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ nopneskŭ afarъ fъpъ beste maĭ 'nainte.

Προ-υπ-εργάζομαι. viit: -εργάσομαι, lъkrezŭ (vnelteskŭ) kъ oare-kare miжlokŭ maĭ 'nainte; (ptp:) nredisnъĭŭ (pregъteskŭ) ne nesimʦite ne askъlъtorŭ. [de ъnde

Προϋπεργασία (ἡ), prezъlitipe kъ ъnŭ kiпŭ askъnsŭ; ptp:) nesimʦitъ pregъtipe de askъlъtorŭ.

Προϋπέστην, nex: 2: al lъĭ προϋφίστημι.

Προϋπηργμένος, η, ον, nas: tpe: de kъ: al lъĭ προϋπάρχω.

Про-υπ-ισχνέομαι -οῦμαι, biit: -υποσχήσομαι, (nex: προϋπεσχόμην, ші чл:) fъгъdȣĭeskȣ maĭ 'nainte.

Про-υπο-βάλλω (-βάλλομαι), biit: -βαλῶ (-οῦμαι), пȣĭȣ întîĭ dedesȣbt (ка о temeлie).

Про-υπο-γράφω, biit: -γράψω, skpiȣ, saȣ zȣгръвeskȣ întîĭ чева în feлȣ de isвodȣ, преisвodeskȣ.

Про-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, пȣind чева sȣbt вedepe арътȣ maĭ 'nainte; преeksплікȣ.

Про-υπό-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ пȣsȣ dedesȣbt de maĭ 'nainte ка о temeлie. «Τὸ δεξόμενον ἀνάγκη προϋποκεῖσθαι σώματι» Fiл:

Про-υπο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προϋπέλαβον, ші чл:) rîndeskȣ чева maĭ 'nainte; daȣ кȣ sokoteaлa.

Про-υπο-μιμνήσκω, biit: -υπο-μνήσω, adȣkȣ a minte maĭ 'nainte.

Про-υπο-μνηματίζομαι, biit: -ίσομαι, însemnezȣ întîĭ saȣ maĭ 'nainte în feлȣ de komentapȣ, fakȣ maĭ 'nainte sxoлiĭ, saȣ însemnъpĭ акȣпра вре ȣnȣĭ skpisȣ.

Про-υπο-πάσσω, biit: -πάσω, presapȣ întîĭ dedesȣbt, saȣ пȣцin.

Про-υπ-οπτεύω, biit: -εύσω, бъnȣĭeskȣ de maĭ 'nainte.

Προϋπόστασις, εως (ἡ), преeksistinцъ de o fiinцъ. [προϋφίσταμαι].

Про-ϋπο στρώννυμι, biit: -στρώσω, aшtepnȣ întîĭ dedesȣbt.

Προϋποστυφὴ, (ἡ), прегътipe прin konstpînгътoape miжлoaче a лîneî maĭ 'nainte de a se пȣne în въпsea. [προϋποστύφω].

Про-υπο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭȣ întîĭ dedesȣbt.

Про-υπο-τίθημι, biit: -υποθήσω, (nex: προϋπέθηκα, ші чл:) пȣĭȣ întîĭȣ dedesȣbt ка о temeлie, = Προϋποβάλλω; (miж:) presȣпosezȣ, прегîndeккȣ чева.

Про-υπο τοπέω -ῶ, biit: -ήσω, бъnȣĭeskȣ, daȣ кȣ sokoteaлa de maĭ 'nainte.

Про-υπο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, преeksпȣĭȣ чева în feлȣ de modeлȣ saȣ de isвodȣ, преisвode кȣ чева, = Προϋπογράφω.

Про-υπο φαίνω, biit: -φανῶ, арътȣ чева кam întȣnekat maĭ 'nainte.

Про-υπο-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fȣгȣ maĭ 'nainte пе askȣnsȣ.

Προῦπτος (ὁ, ἡ), At: în kontpak: în лoкȣ de πρόοπτος, de faцъ въzȣtȣ, înвedepatȣ.

Προὐργιαίτατος, η, ον, sȣпpл:, ші

Προὐργιαίτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ προὔργου, maĭ tpeбȣinчosȣ (maĭ de aлes, ші чл:); foapte tpeбȣinчosȣ; ші чл:. «Τὸ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο». Тȣч: aȣ пpefepit întepesȣл лор. || (neȣt:) Προὐργιαίτερον, -αίτατα, adв: кȣ maĭ mȣлtъ, кȣ пpea mȣлtъ siлinцъ. [din

Προὔργου, (At: în лoкȣ de πρὸ, ἔργου, вezĭ προφέρω пе лa sflîpшitȣ) adв: în foлosȣл лȣкpȣлȣĭ întpeпpinsȣ, sпpe isбȣtipea лȣĭ, (ad:) кȣ foлosȣ. «Προὔργου τι πεποιήκαμεν πρὸς τὸ ἐξευρεῖν„. Плт: am sъвîpшit чева sпpe afлapea лȣкpȣлȣĭ къȣtatȣ. "Ἵνα προὔργου τι γένηται». Iskp: ка sъ se fakъ чева de foлosȣ. «Διδάσκειν τι τῶν προὔργουυ» Тȣч: din челе de tpeбȣinцъ. «Μηδὲν εἶναι προὔργου». Лкs: a nȣ fi de niчĭ ȣnȣ foлosȣ.

Προυσελέω, вezĭ προσελέω.

Προὐστήτην, At: în лoкȣ de προεστήτην, a 3: înd: пeps: de nex: ал 2: ал лȣĭ προίστημι.

Προὐτίθει, Προὐτρέπετο, Προὔτυψα, Προὔφαγον, At: în лoкȣ de προυτίθει, ші чл:

Про-υφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προυφεῖλον, ші чл:) ĭaȣ чева maĭ 'nainte пе askȣnsȣ.

Про-υφ-αρπάζω, biit: -άσω, хръпeskȣ maĭ 'nainte пе askȣnsȣ.

Προὐφείλω, At: în вoкȣ de προοφείλω.

Про-υφ-ίστημι, biit: -υποστήσω, (nex: προϋπέστησα, ші 2: προϋπέστην, ші чл:) daȣ шaĭ 'nainte fiinцъ лa чева, fakȣ a eksista чева maĭ 'nainte ка о temeлie saȣ бasȣ. «Τοῖς ἄλλοις τὴν ὕλην προϋποστήσας„. Грг: (вezĭ ші προϋπόκειμαι). || (miж:) sîntȣ de maĭ 'nainte în fiinцъ: (de ȣnde) «Προυφεστηκότα» Пл: челе dîntîĭ прinчiпe a лe лȣкpȣpiлop

Προὔχω, At: în лoкȣ de προέχω, (de ȣnde, пaptч: Προὔχοντες, прimaцiĭ, чеĭ dîntîĭ (алешiĭ).

Προφαγεῖν, nex: de inf: ал лȣĭ προεσθίω.

Про-φαίνω, biit: -φανῶ, лȣminezȣ înainte, saȣ mepгȣ înainte лȣminînd (кȣ fanapȣл) «Ὑφεῖσαν ἐνέδραν αὐτῷ καταδαίνοντι ὑπὸ λαμπάδων, καὶ πρῶτος ὁ προφαίνων αὐτῷ πληγεὶς ἀπέθανε». Пл ші aбsoл:) «Οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προὔφαινε» Od: I. (ші пas: saȣ miж:). «Νύκτα δὶ ὀρφναίην οὐδὲ προφαίνετ' ἰδέσθαι». Om: nȣ лȣmina, ка sъ вazъ чinева 2 (maĭ noȣ) арътȣ чева, (ші пas: aaȣ miж) mъ въzȣ înainte, saȣ de depapte, saȣ кȣ totȣл; skoцȣ, (ші пas: saȣ miж:) esȣ de faцъ; (aбȣs:) mъ aȣzȣ.

«Τοῖσιν θεοὶ τέρατα προὔφαινον». Ol: M. (ші між: suă nas:). "Ἐς πεδίον προφανέντε». Il: Ω. «Ἐξαπίνης προφανέντα». Od: Ω. «Τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα». Il: Ξ se въd din toate пърці.е (ші авss:). "Προὐφάνη κτύπος». Sof: 3) арътъ чева маї 'nainte, превестеskъ, daă semnъ de маї 'nainte. «Προφαίνει πολὺν καρπὸν». Tfp: «Ὁ θεὸς προφαίνει πολλὰ ἀγαθά,,. Ksn: "Εἴρετο τοὺς μάγους, τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα; Ep: «Σὺ δὲ, ἕκως στρ τιὴν πέμψεις, οὐ προφαίνεις». Ep: nъ аръцї маї 'nainte, къ аї de rîndъ. [de ande

Προφάνεια (ἡ),. înbedepape, (Fpanц:) évidense. [ші

Προφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzиtъ маї 'nainte, saă de denapte, saă de totъ, înbedepatъ. "Ἐκ («Ἀπὸ) τοῦ προφανοῦς» =Προφανῶς. ші

Πρόφαντις, ιδος (ἡ), гıs: în локъ de προφῆτις. [ші

Προφαντος (ὁ, ἡ), арътatъ маї 'nainte, прezisъ (de ораколї). || sвbst:) «Πρόφαντον,, прооросіе «Πρόφαντα δὲ σφι ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγένοντο». Ep: «Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,,. Sof: 2) noet: în локъ de προφανὴς, stрълъчitъ, злъвitъ. "Πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλληνας ἐόντα,,. Hind: [ші

Προφάντωρ (ὁ), preарътъторъ, prezікътторъ de чева, прооросkъ.

Προφανῶς, adv: înbedepat, de faцъ. [προφανής].

Προφασίζομαι, biit: -ίσομαι, гъseskъ (пропкїъ чева кu) priчinяire кu ак:). "Γὴρας προὐφασίζετο,,. Ksn: (ші кu infin: anal:) "Τὰς μὲν ἄλλας τέχνας τοῖς μὴ ἐργαζομένοις ἔστι προφασίσασθαι, ὅτι οὐκ ἐπίστανται, γῆν δὲ ші чл:,,. Ksn: [din

Πρόφασις, εως (ἡ), [προφαίνω] priчinяire, pretekstъ, чеса че проnяне чineва de îndpentape, fъръ a fi adевъратъ. "Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία,. Pл: "Οἱ μὴ πράττοντες ἀλλ' εὑρίσκοντες προφάσεις τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι ,. Ksn. "Ηλαι ἐς σὲ προφάσιος τευ εὐεδέμην ἐπιλαβέσθαι,. Ep "Ἕλλαιον Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδεστάτην». Il: T: "Πειήσας δὲ Σελλοὶ τοῖσι Ἀθηναίοισι τοὺς νόμους ἀπεδίμησε ἕτερα δέκα κατὰ θεωρίης προφασιν, ἵνα δή μή τινα τῶν νεμων ἀναγκασθείη λῦσαι». Ep. «Ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς στολος διὰ προφασιν τήνδε,,. Ep: «Ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως,, Tкч: «Μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' οὐκ ἔχω,,. At: "Σῶμα πρόφασιν ἔχον,,. Iskp: волпъвічosъ. (ші авsол: în ел: de преп:). "Προφάσει,,. saă «Πρόφασιν,,. Лкs: sвst кавînтъ adikъ.

Προφαστικὸς, ἡ, ὸν, каре злъжеште de прічinяire. "Λόγος --,,. Skp: [προφασίζομαι].

Προφάτας, α (ὁ), Dop: în локъ de προφήτης. [ші

Πρόφατος (ὁ,ἡ), [πρόφημι] вestitъ, famosъ.

Προ-φείδομαι, biit: -φείσομαι, (кu цеп:) преînгрiжeskк, їaă de маї 'nainte мъsврї de крацare, saă пъstpape desnpe чева (Iskp: Apx: 1).

Προφερὴς, έος (ὁ, ἡ), (προφέρω] ковîршitоръ, маї presвs, маї вънъ; (în прozъ овіч:) timnяріъ; (de ande desnpe oam:) desволtatъ în трапeskкя organismъ (apin врm: аплекатъ ла трепешті плъчерї маї 'nainte de вреme; priнч:) пъркtъ маї înвîpstatъ, dekît este în adeвъръ. "Τῶν γε μὴν ἀλλάων προφερὴς τ' ἦν, πρεσβυτάτη τε». Es: «Ἔνιοι νέοι ὄντες προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται». Esx: «Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληρός, οὗτος δὲ προφερὴς καὶ καλὸς τὴν ὄψιν,,. Плt: арътosъ. (sкnрл:) «Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν,,. Od: Θ [de ande

Προφέρτατος, η, ον, noet: în локъ de προφερέστατος. sкnрл:

Προ-φέρω, вiit: προ-οίσω, nex: προήνεγκα, ші чл:) dакъ чева înainte, de faцъ, saă afaръ, înfъцuшezъ, saă скоцъ; (fir:) zікъ de faцъ, екsпrimъ, гръieskъ, пропъцъ; (de ande) nomeneskъ чева (прінч:) supe nonosдвірea кaїва, fї batъ обpазва; (în цеп:) пропъїъ, penpesintъ; (авsол:) fакъ, прічinяieskъ. «Ὡς δ' ὄρνις νεοσσοῖσι προφέρῃσι μάστακα». Il: I «Ὡς μ' ὄφελ' οἴχεσθαι προφέρουσα θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα Il: Z. «Ἄγε, πρόφερε κρατερὸν μένος,,. Il: K apatъ'цї вitежia (ші fir: . «Καὶ τούτων προφέρων ἕνια, καὶ ἄλλα τῶν νόμων προφερόμενος, πειρῶμαι δικαίους αὐτούς ἀπεργάζεσθαι». Ksn: ші кu dat: îndip) «Χρεωμένοισι δὲ αὐτοῖσι προέφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην». Ep: (ші кu înf:) «Ἀνέπειθον τὴν Πυθίην... προφερειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν...». Ep: «Τοὺς δὲ προϊσχομένων ταῦτα, προφέρειν σφι τὴν Μηδείας ἁρπαγήν». Ep: «Καὶ σφιν ὀνείδεα προφέροις» Il: B (ші simn: "Μή μοι δῶρα πρόφερε χρυσείης Ἀφροδίτης· οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστίν». Il. Γ: nъ ші ле nomeni de nonosъ. «Ἔριδα προφέρουσαι». Od: Θ. disuвtindъ se (întpekindъ se) întpe dînseле; (ші miж: «Ἔριδα προφέρονται» Il: Γ. «Ἄφρων, ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται». Od: Θ. «Μὴ ὀ-

νειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρόν τι ἢ σόλοικον προενεγκαμένων». М. Ел: (ші nas:) «Σκοποῦντί μοι προοῖσται γέλως πάμπολυς». Лкs: ші s' a порnit. 2) (ел: saŭ nostp:) amŭ înfiitate; saŭ (кѫ ţen: saŭ noet: кѫ ак:) sîntŭ maĭ presѫs dekît чinева; (кѫ dat:) ковîршеskŭ în чева. «Πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων Ἀθηναίων». Ер: "Εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν ὀίων,,. Ер: (ші кѫ ак: кѫ преп:). "Φημὶ βροτῶν, οἵτινες οὐκ ἐφύτευσαν παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων. Еѫр: (de ѫnde 3) kontpiбѫїeskŭ, adѫkŭ ѫnŭ аванtажŭ. "Μέγα προφέρει εἰς τὸ κτήσασθαι δύναμιν,,. Тѫч: (ші кѫ ţen: ел:) «Ἠὼς προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου». Es: înainteazъ пе omѫ ші în кале, ші în лѫкрѫ (de ѫnde πρὸ ὁδοῦ, ші προὔργου).

Προ-φεύγω, biit: -φευξοῦμαι, (nex: προέφυγον, προὔφυγον, ші чл:) fѫгŭ maĭ 'nainte, saŭ depapte; (кѫ ак:) fѫгînd skапŭ «Ἀργὼ προφυγοῦσα πέτρας καὶ στόμα πόντου». Ткр:

Πρό-φημι, biit: -φήσω, (întp: прinч: пѫmaĭ nex: προέφην) =Προλέγω.

Προ-φημίζω, biit: ίσω, înпраштiŭ пѫme бѫпŭ, ворвеskŭ de вine maĭ 'nainte.

Προφητάζω, biit: -άσω, = Προφητίζω.

Προφητάναξ, ἄνακτος (ὁ), проорокŭ ачелашĭ ші îmпъратŭ (епit: ал лѫĭ Dabid). [προφήτης, ἄναξ].

Προφητεία (ἡ, проорочiре; dapŭ de проорочiе. 2) проорочiе, кѫвîntŭ проорочеskŭ. 3) експлiкареа sfinteлор skpiптѫрĭ. [ші

Προφητεῖον (τό), (Бiсер:) бiсерiкъ în чinstea вре ѫnѫĭ проорокŭ. [din

Προφητεύω, biit: -εύσω, sîntŭ проорокŭ; проорочеskŭ "Οὗτοί εἰσιν οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ,,. Ер: "Προεφήτευσε λιμὸν μέλλειν ἔσεσθαι». Skp: "Προφήτευσον ἡμῖν, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε,. Skp: 2) Бis:) експлiкŭ (tîлкѫїeskŭ) sfinteле skpiптѫрĭ [din

Προφήτης, ου (ὁ), πρόφημι] (прinч:) експлiкъторŭ de проорочiле date de проорокŭ; чел dîntîĭ din слѫжiторiĭ ораколѫлѫĭ (вezĭ ші πρόμαντις); (обiч: în ţen:) прezikъторŭ de челе biitoape, проорокŭ; (fiг:) превеstitopŭ; (ѫne-opĭ) noetŭ ка ѫnѫл че ші ел este) «Προφήτης τῶν Μουσῶν». Лкs: (ші fiг:). "Τέττιξ θέρεος γλυκὺς προφήτης». Анкр: [de ѫnde

Προφητιζω, biit: -ίσω, (pap) în локŭ de προφητεύω [ші

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, проорочеskŭ, de проорокŭ. [de ѫnde

Προφητικῶς, adв: проорочеште, ка ѫnŭ проорокŭ:

Προφῆτις, ιδος (ἡ) fem: ал лѫĭ προφήτης.

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de проорокŭ, saŭ de проорочĭ. [προφήτης,κτείνω].

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ), prezisŭ de проорокŭ. [προφήτης, φθέγγομαι].

Προφητοφόντης, ου (ὁ), = Προφητοκτόνος. [προφήτης, φένω =φονεύω].

Προφήτωρ, (ὁ), noet: în локŭ de προφήτης.

Προφθαδίην, adв: Ion: апѫкînd maĭ 'nainte. [din

Προ-φθάνω, biit: φθάσω, ажѫnгŭ, апѫкŭ maĭ 'nainte. [de ѫnde

Προφθασία, ші Πρόφθασις, εως (ἡ), ажѫnţepe maĭ 'nainte.

Προ-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, sпѫїŭ de maĭ 'nainte, prezikŭ, проорочеskŭ. [de ѫnde

Πρόφθεγξις, εως (ἡ), prezічepe, проорочiре.

Προφθίμενος, η, ον, noet: [πρὸ, φθίνω] moptŭ de maĭ 'nainte.

Προ-φοβέω -ῶ, biit: ήσω, înfpiкошezŭ (ші miж: mъ temŭ) maĭ 'nainte. [de ѫnde

Προφοβητικὸς, ἡ, όν, чел кѫ însѫшime de a se teme maĭ 'nainte; (în вine) preînгpiжitopŭ; (în ръŭ) бъnѫitopŭ.

Προ-φοιβάζω, biit: -άσω, noet: =Προκαθαίρω, реліцios кѫръцŭ maĭ 'nainte. 2) проорочеskŭ. [de ѫnde

Προφοίβασμα (το), – Προφητεία, проорочiе.

Προφορὰ (ἡ), înfъцiшape, skoatepe de faцъ; (обiч:) пропѫnцie, експpesie; (ѫneopĭ) dожъnipe, nonoslѫipe. [ші

Προ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Προφέρω. || (обiч: miж:) mepгŭ în коачĭ ші 'n коло, mъ dѫкŭ ші вiŭ. "Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν, ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω»; Apstf: "Αἱ δὲ (κύνες) προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ (ἴχνη]». Ksn: «Τὸν στήμονα προφορεῖσθαι». Плd: = Διάζεσθαι. [ші

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторŭ de пропѫnцie, saŭ postitŭ прintp' însa. «Λόγος —». Еѫst: (înпpot: de ἐνδιάθετος). ші

Πρόφορος (ὁ, ἡ, (se înц: ἰχώρ) ѫnŭ felŭ de zepŭ de sînцe, че se ziче апъ, ші se цine înъѫntpѫл memвpaneĭ, каре копpinde fъtѫл în пîntече, ші кѫрце maĭ'nainte de naштepe, saŭ (овшt:) se рѫце апа. 2 înaintъторŭ. «Προφόρῳ ποδί,,. (Арктin: în) Diom. [προφέρω].

Προφόωσδε, греш: în локŭ de πρὸ φόωσδε.

Πρόφραγμα (τὸ), [προφράσσω] înгръditѫръ dinainte ка о тъpie.

Προ-φράζω, biit: -φράσω, прezikŭ, превesteskŭ.

Πρόφρασσα (ἡ), поet: fem: ал лѫї πρόφρων». 2) (dѫпе алцiї din προφράζομαι) преînгрiжitoape, saŭ прекъпѫitoape.

Προ-φράσσω (-ττω), biit: -φράξω, înгръdeskŭ maї 'nainte, saŭ пе dînainte sпре апъраре.

Προφρονέως, adв: Ion: în локŭ de προφρόνως.

Προ-φροντίζω, biit: -ίσω, преînгрiжeskŭ; saŭ (кѫ цеп:) înгрiжeskŭ desпре чева; mъ прегîndeskŭ.

Προφρόνως, adв: =Προθύμως. [din

Πρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, φρήν] поet: =Πρόθυμος, вine disпѫsŭ, гata ла воiнцъ; (maї des în локŭ de adв:) кѫ toatъ inima, din totŭ sѫfлetѫл, кѫ mape stъpѫiнцъ. «Οὗτοι θυμῷ πρόφρονι μυθέομαι». Om· пѫ 'цi o zikŭ кѫ dînadinsѫл; (шi maї emfant: кѫ eponie). "Πρόφρων κέν δή ἔπειτα Δία λιτοίμην,,. Od: Ξ. întp' adeвъpŭ, кѫ totŭ dînadinsѫл ашї рѫга пе Жое.

Προφυλακὴ (ἡ), препазъ, преînгрiжiре. 2) stреажъ ашezatъ înaintea oasteї, (Fpanц:) **avant-poste.** [шi

Προφυλακίς, ίδος (ἡ), (прinч: ναῦς) корабiе stрежѫitoape înaintea fлоцеї. [шi

Προφυλακτικὸς, ὴ, ὸν, foлositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла препазъ. "Προφυλακτικὴ (se înц: τέχνη),,. o парte a mediчineї. [шi

Προφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ înainte, stрежѫitopŭ de oшtipe. 2) insпектopŭ (лѫъtopŭ a minte) de stрежї. [шi

Προφύλαξις, εως (ἡ), препъzipe, înainte stрежѫipe. [din

Προ-φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, (кѫ цеп:) пъzeskŭ, stрежѫїeskŭ înainte de чева. "Τὴν προφυλάσσουσαν νῆα». Ep: (шi fir:) "Αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάσσουσιν οἱ νόμοι,,. Ksn: || (шiж: кѫ ак:) mъ пъzeskŭ de maї 'nainte saŭ de deпарte de чева «Ἀποχωροῦντες ἠναγκάζοντο προφυλάττεσθαι τὰ βέλη». Ksn: "Ποία ψυχὴ τῆς ἀνθρωπινης προφυλάττεσθαι ἱκανωτέρα ἢ λιμον ἢ διψος ἢ ψύχη ἢ θάλπη»; Ksn:

Προφύναι, nex: 2: de înf: ал лѫї προφύω.

Προφυραμα (το), кокъ fръmîntatъ de maї 'nainte. dosпitъ [din

Προ φυράω -ῶ, biit: -άσω, fръmîntŭ, dosпeskŭ de maї 'nainte; (fакŭ пiїne dosпitъ); (fir:) прегъteskŭ. «Προπεφύραται λόγος μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει». Apstf: «Ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον». Apstf: преѫпелtitŭ înпpotiва mea [de ѫnde

Προφυρητὸς, ὴ, ὸν, fръmîntatŭ de maї 'nainte. «Μάζα—». Лкs: пiїne dosпitъ.

Προφυσία (ἡ), поate греш: în локŭ de προφύσια, îm: ал лѫї. .

Προφύσιον (τὸ), [πρὸ, φύσα] акоперiшѫл гѫреї foiлор (saŭ foaлелор) feрарѫлѫї.

Πρόφυσις, εως (ἡ), = Προβλάστησις. 2) (des прin întind:) =Προβλάστημα. [προφύω].

Προ-φυτεύω. biit: -εύσω, sъdeskŭ maї 'nainte; (fir:) прегъteskŭ; прiчinѫїeskŭ.

Προ-φύω, biit: -φύσω, (nex: 2 προέφυν, шi tpe: de кѫ: în лок: de прez: προπέφυκα) naskŭ, продѫкŭ maї 'nainte. || (miж: nestp:) sîntŭ în fiinцъ din natѫръ de maї 'nainte.

Προ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, прezikŭ de faцъ în гѫра mape. "Καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν,,. Sof:

Προ-φωτίζω, biit: -ίσω, întîї лѫminezŭ, (шi Бisep:) вotezŭ.

Προ-χάζομαι, biit: -άσομαι, гл: = Προχωρῶ.

Προ-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, каskŭ de maї 'nainte saŭ dînainte. 2) гл: = Προφασίζομαι. (поate греш: în локŭ de προσχαίνω).

Προ-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, mъ вѫкѫрŭ mai 'nainte, saŭ (поet:) преа mѫлt. «Προχαιρέτω»! Esхл:=Μακρὰ χαιρέτω! saŭ ἐῤῥέτω,,! dѫкъ se în пеipe!

Προχάνη (ἡ), поet: [προέχω, saŭ προχαίνω] =Πρόσχημα, пpeteкstŭ.

Προχάραγμα (τὸ), întîїѫл isвodŭ, saŭ desemnŭ, (Fpanц:) **ébauche.** [din

Προ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, sапŭ (кѫ daлta maї 'nainte, преisвodeskŭ,= Προϋπογράφω.

Προ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кѫ dat: indip:) fакŭ граціе (харŭ) кѫїва întîї saŭ maї 'nainte, преîndatopezŭ. [de ѫnde

Προχάρισμα (τὸ), граціе fъкѫtъ maї 'nainte, saŭ кѫ пpefepiнцъ, преîndatopipe. [шi

Προχαριστήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape în Atena în чinstea Minepвеї, че se sъвîршiа пе ла îнчепѫtѫл прiтъвереї întp' ѫnŭ кiпŭ) премѫлцѫmitoape пentpѫ вiitoapeле вѫnѫpї.

Προχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πρόχειλος.

Προχειλίδιον (τὸ), паptea вѫzeї eшitъ maї afaръ, înainte. [din

Πρόχειλος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫze e eшite maї afaръ, вѫzatŭ. || (sѫвst:) «Πρόχειλον (τὸ),,. Плd: =Προχειλίδιον. [πρὸ, χεῖλος].

Προ-χειμάζω, biit: -άσω, fакŭ eapnъ (вpeme pea) de timпѫpiŭ saŭ maї 'nainte de вpeme. 2) mъ dѫкŭ de timпѫpiŭ

în epnatikŭ (se epnezŭ ȣndeва).[de ȣnde

Προχείμασις, εως (ἡ), eapnъ timпȣpie, benitъ maĭ 'nainte de вреme.

Προ-χειρίζω, biit: -ίσω, fakŭ a fi чева ла îndemînъ; saŭ daŭ în mînъ. || (обіч: між:) ĭaŭ, saŭ amŭ în mîĭnĭ; skoцŭ de faцъ, eksпȣĭŭ; întokmeskŭ, гъteskŭ. «Προχειριοῦμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν». Apstf: întpeпpinzŭ, ĭaŭ asȣпръ 'mĭ. «'Εσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος». Лȣч: întpeвȣinцezŭ. «Δημαγωγοὺς προχειρίζεσθαι». Iskp: (кȣ цеп: кȣ преп:)tpaktezŭ desпре чева de ла îndemînъ. «Προχειρισάμενοι δὴ περὶ τοῦ πρώτου τῶν σωμάτων, οὕτω τὰ περὶ τῶν λοιπῶν σκοπῶμεν». Apst: (ȣne-opĭ кȣ înf:) xotъръskŭ; (de ȣnde maĭ noŭ кȣ ак: кȣ преп:) алегŭ, pîndȣĭeskŭ; (ші Бisep:) xipotonezŭ, saŭ înaлцŭ прîn xipotonie întp'ȣnŭ pangŭ de чinŭ. [din

Πρόχειρος (ὁ, ἡ), пȣsŭ ла îndemînъ; (прin ȣpm:) лesniчosŭ de a se лȣa (гъsi, sъвîpші, ші чл), înлesnitŭ, гata; (desпре omŭ) dîpzŭ, ĭȣte, пъвалпікŭ, saŭ обpaznikŭ. «'Ηδοναὶ πρόχειροι». Ksn: ші Плв: лesniчoase ла doвîndipe. "'Εκ τοῦ προχείρου„. de ла îndemînъ, лesne. "Τὸ πρόχειρον» în локŭ de ἡ προχειρότης. || (sȣвst:) Πρόχειρον(se înц: βιβλίον),='Εγχειρίδιον, manȣaлŭ, saŭ (Fpanц:) portatif (карte пȣртъреaцъ). [πρό, χείρ]. [de ȣnde

Προχειρότης (ἡ), лesniчĭȣne; saŭ a fĭ чinева гata, воĭosŭ ла чева.

Προ-χειροτονέω-ῶ, biit: -ήσω, алегŭ (xotъръskŭ) maĭ 'nainte de вotape прin xipotonie (întindepe de mîĭnĭ).

Προχειροτονία (ἡ), прехotъpîpe. [πρὸ, χειροτονία, bezĭ ziч:].

Προ-χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, пресъвîpшeskŭ, преîntokmeskŭ.

Προχείρως, (компар: -ότερον, sȣпрл: -ότατα) adв: de ла îndemînъ, лesne, d' a гata. [πρόχειρος].

Πρόχευμα (τὸ), op че se вapsъ, se toapnъ afapъ, saŭ se fopmeazъ din въpsape, saŭ topnape, topnъtȣpъ, въpsъtȣpъ. [ші

Πρόχευσις, εως (ἡ), = Πρόχυσις. [din

Προ-χέω, biit:-χεύσω, (nex: προέχεα,шічл:) въpsŭ чева maĭ 'nainte, saŭ dînainte, saŭ afapъ. „Τρίς ὕδατος προχέειν».Es «Σπονδὰς προχέαντες».Ep:(ші fir:)«Φωνὴν-».Лks:(ші між:) «Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο». Iл: B. «Προχέοντο φαλαγγηδόν». Iл: O.

Πρόχθες, adв: алалтъ-ĭepĭ. [πρό, χθές]. [de ȣndə

Προχθεσινός, ή, όν, чел de алалтъ-ĭepi.

Πρόχνυ, adв: noet: [πρό, γόνυ] =Εἰς γόνυ, în цепȣке: «Πρόχνυ καθεζομένη». Iл: I. 2) (fir:) din ръdъчinъ, кȣ totȣл. «'Ολέσθαι πρόχνυ». Od: Ξ. "Ὡς κεν ἀπόλωνται πρόχνυ κακῶς». Iл: Φ. «Πρόχνυ γεράνδρυον». Апл: foapte векĭŭ. (bezĭ ші γνύπετός).

Προχοὴ (ἡ), (în цеп:) = Πρόχυσις; (партік:) matkъ; (ĭap обіч: ші maĭ de mȣлte-opi îm:) гȣръ de ръŭ; ші партea, че акоперъ potoпipea pîȣлȣĭ (прinч: înпрежȣрȣл pesвъpsъpiлop лȣĭ). [ші

Προχόη (ἡ), =Πρόχοος. [προχέω].

Προχοΐδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...

Προχοΐς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ πρόχοος; (партік:)='Αμίς, oaлъ de ȣdŭ.

Πρόχοος -ους (ἡ), [προχέω] iвpikŭ; (ȣneopĭ) kpondipŭ de вinŭ; (în цеп:) вasŭ de апъ. «Οἰνοχόον βάλε χεῖρα δεξιτερήν, πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα». Od: Σ. «Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέῃς ἀρύτεσθε πρόχουσιν„ Apstf:

Προ-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezŭ maĭ 'nainte, saŭ înainte, mepгŭ înainte dъnцînd.

Πρόχους (ἡ), At: în kontpak: în локŭ de πρόχοος. [de ȣnde

Πρόχουσι, dat: îm: ал лȣĭ πρόχοος -ους.

Πρόχρεια (ἡ), op че se пȣne maĭ 'nainte în пъstpape пentpȣ op че tpeвȣinцъ, капitaлŭ. [πρὸ, χρεία].

Προ-χρίω, biit: -χρίσω, ȣnгŭ (ші noet: sînцepezŭ) maĭ 'nainte.

Προ-χρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ-..

Πρόχρονος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ кȣ mȣлtъ вреme maĭ 'nainte, векĭŭ; saŭ каpe se faче maĭ 'nainte de вреme, timпȣpiŭ. [πρὸ, χρόνος].

Πρόχυμα (τὸ), [προχέω] кȣpsȣpъ de maĭ 'nainte; вinȣл, че se skȣpцe din лinŭ maĭ 'nainte de a se кълка stpȣгȣpiĭ, (алт:) πρότροπον. 2) (мекап:) чеea че este ешitŭ maĭ afapъ din aшtepnȣtȣл skîndȣpiлop, (Fpanц:) projection. [ші

Πρόχυσις, εως (ἡ), въpsape maĭ 'nainte, saŭ dînainte; лîвaцie maĭ 'nainte de жeptfъ; пресъpape пeste жeptfъ de opzȣл nȣmitŭ οὐλοχύται (bezĭ ziч:).2) (обіч:) пъmîntŭ fopmatŭ de nomoлȣл гръmъditŭ de ȣnŭ pîŭ maĭ кȣ seamъ пе ла въpsъtȣpeле лȣĭ, (Fpanц:) terre d'alluvion, (алт:) πρόσχωσις (bezĭ ші προχοή). «Τὴν Αἴγυπτον δοκέω εἶναι ... ἰλύν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενηνεγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ». Ep: [ші

Προχύται (αἱ), (se înц: κριθαί) =Οὐλοχύται, opzŭ, че пресъpaŭ пeste жeptfъ ші алtapŭ maĭ 'nainte de жeptfipe; (прin în-

tind:) flopĭ ші чл:, че se арѫнкъ neste чinева spre чinste; (прекѫт ші акѫт ла кѫнѫніĭ kofetѫpĭ, monede, ші чл:) (bezĭ ші κατάχυσμα); (în цen:) пîрцĭ, dapѫpĭ [ші

Προχύτης, ου (ὁ), =Πρόχοος. [ші

Προχύτιος, α, ον, noet: ла а кърѫїа sъвîршіре tpeбѫїeшte opzѫ nѫmitѫ προχύται. "Θυσία—». (Eѫp: în) Клm: [ші

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, върsatѫ dînaintea кѫїва; formatѫ прin върsъtѫpъ, saѫ гръmъdipe de nomoлѫ, saѫ пъmîntѫ. (de ѫnde проп: zisѫ) «Προχύτη (νῆσος)». Цeогр: чea de dînaintea sînѫлѫї Neaпoлѫлѫї. [προχέω].

Πρόχωλος (ὁ, ἡ), noet. de totѫ sкїoпѫ [πρό, χωλός].

Πρόχωμα (τὸ), [προχώννυμι] пъmîntѫ гръmъditѫ înainte, saѫ малѫ, zъгazѫ spre oпpipe de notoпipea вре ѫnѫї pîѫ, ші чл:, (Fpanц:) digue. (se конf: кѫ πρόσχωμα).

Προχῶναι (αἱ), къвъnoaseле oase але коапseлор. (bezĭ ші κοχῶναι).

Προ-χωρέω-ῶ biit: -ήσω, mepгѫ înainte, înaintezѫ, (проп: ші fiг:) isбѫteskѫ, nemepeskѫ, «Ὁρᾷς τὰ Περσέων πρήγματα, ἐς ὃ δυνάμεως προκεχώρηκε„. Ep: (ші în a tpeїa neps:) «Ὡς δὲ αὐτῷ οὐ προὐχώρει (se înц: τὸ πρᾶγμα)». Tѫч: (ші кѫ dat: opг: «Ὡς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεε». Ep: (ші mai компл:) «Εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη». Epd: «Προχωρεῖ εἰς τοὐναντίον». Xps: (ші aбsoл:) «Ἡνίκ' ἂν ἑκάστῳ προχωρῇ». Ksn: кînd se înлesneшte fie-каре «Ἢν αὐτῷ πέμψῃς, ὁπόσα (χρήματά) σοι προχωρῇ„. Ksn: кîцĭ (бanĭ) te веї îцлesni. (bezĭ ші ἐγχωρέω). [de ѫnde.

Προχώρημα (τὸ), op че mepцe бine, înainteazъ, isбѫteшte; (med:) deшeptъtѫpъ de прisosѫл пînteчeлѫї. [ші

Προχώρησις, εως (ἡ), înaintape, крeштepe; isбѫtipe. [ші

Προχωρητικός, ή, όν, foлositopѫ, kontpiбѫitopѫ ла înaintape, isбѫtipe, ші чл:

Προ-χωρίζω, biit:-ίσω, =προχωρέω.

Πρόχωσις, εως (ἡ), fopmape de малѫ прin гръmъdipe de пъmîntѫ înainte de чeва (se конf: кѫ πρόσχωσις). [προχώννυμι].

Προ-ψηφίζω, biit: -ίσω, botezѫ maї 'nainte, saѫ xotъpъskѫ maї 'nainte прin botape

Προ-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шoпteskѫ maї 'nainte.

Προ-ψύχω, biit: -ψύξω, sвîntѫ, saѫ ръкopeskѫ întîї ла aepѫ.

Προῳδικός, ή, όν, foлositopѫ în feлѫ de eksopdiѫ de кîntikѫ. [dîn

Προῳδός (ἡ), eskopdiѫ de кîntikѫ; (în noesie лip:) ѫnѫ mikѫ вepsѫ пpeчedînd aлtѫл maї mape. (bezĭ ші ἐπῳδός).

Προώδων, οντος (ὁ, ἡ), =Προόδους.

Προ-ωθέω-ῶ, biit:-ωθήσω, ші -ώσω, (nex: προέωσα, saѫ ἐπρόωσα, ші în kontpak: ἔπρωσα) înпinгѫ înainte чeва (ка sъ easъ, saѫ sъ meapгъ) (ziч: пaлest:).

Προώλης, [προόλλυμι] εος (ὁ, ἡ), пръпъditѫ maї 'nainte de вpeme, saѫ de totѫ.

Πρόωμαι, miж: nex: 2: de sѫп: aл лѫї προΐημι.

Προωμοσία (ἡ), жѫpape maї 'nainte de жѫdikatъ. [προόμνυμι].

Προ-ωνέομαι-οῦμαι, biit:-ήσομαι, кѫmпъpѫ maї 'nainte.

Προωνύμιον (τό), пpenѫme, saѫ чeл dîntîї nѫme (aл familii). [ші

Προώνυμος (ὁ, ἡ), чeл dîntîї nѫmitѫ кѫ ѫnѫ nѫme, пe каре'л aѫ лѫat ші aлцu de ла dînsѫл. [πρό, ὄνομα].

Προώριος, noet., ші Πρόωρος (ὁ, ἡ), timпѫpiѫ, saѫ чeлmaї 'nainte de вpeme. [πρὸ, ὥρα]

Πρόωσις, εως (ἡ), înпinцepe înainte, saѫ afapъ. [ші

Προώστης, ου (ὁ), înпinгъtopѫ înainte, saѫ afapъ, deпъpтъtopѫ; (mekn:) гpindъ eшitъ afapъ spre înпinцepe înaпoї de tpѫпѫpiлe пъвълitoape asѫпpъ [προώθω]. [de ѫnde

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, kontpiбѫitopѫ ла înпinцepe înainte saѫ afapъ; (med:)=Διαχωρητικὸς

Πρυλέες (οἱ), noet: пezestpi ostaшї гpeѫ-apmaцĭ, = Ὁπλῖται; (прin întind:) îndesaцĭ, stpînшї în feлѫ de faлaнгъ (apaнжatъ tpѫпъ). [din

Πρύλις, εως (ἡ), (în diaлektѫ Чiпp:)= Πυῤῥίχη, danцѫ înapmatѫ.

Πρύμνα, ης (ἡ), [πρυμνός] пѫпъ, paptea dînaпoї a коpъбii. "Πρύμναν, saѫ "Ἐπὶ πρύμναν κρούεσθαι (χωρεῖν, ἀνακρούεσθαι)». Fpas: naѫt: a da îndъpъt коpaбia прin вîsлipe fъpъ a o întoapчe «Ἢν κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα„. Лks: «Ἐπλέομεν ἐκ πρύμνης ἀνέμῳ„. Лks: 2) fiг: în цen:) къпътîїѫл de dînaпoї aл opкъpѫїa tpѫпѫ. [de ѫnde

Πρυμναῖος, α, ον, aл пѫпeї; saѫ каpe se afлъ în [illegible] пѫпeї.

Πρύμνη (ἡ), Ion: in лoкѫ de πρύμνα. [de ѫnde

Πρύμνηθεν, adв: noet: din пѫпъ. [ші

Πρυμνήσιος, α, ον, =Πρυμναῖος. [(oвiч: sѫbst: "Πρυμνήσια (τὰ) (se înц: σχοινία)...

otroaneле, кѫ каре se ţine корабіа легатъ пе ѫskatѫ de пѫпъ. [ші

Πρυμνητὴς, οῦ (ὁ), кîрmачїѫл, каре stъ ла пѫпа коръбіі; (fîr:) кîрmѫitорѫ, гѫвернъторѫ. 2) (ѫne-орї) =Πρυμνήσιος. "Κάλως —,,. Лкs: [de ѫnde

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, = Πρυμνήσιος, ші Πρυμναῖος.

Πρυμνόθεν, adв: поet: din ръdъчінъ (поate πρεμνόθεν). [din

Πρυμνὸς [πέρας], ἡ, ὸν, каре stъ ла марţine (în къпътїїѫ, saѫ жos de totѫ); (de ѫnde). "Πρυμνὴ ναῦς». Om: пѫпа коръбіі. "Πρυμνὸν δόρυ,,. Іл Р. капътѫл sѫліцеї. «Ὕλην πρυμνὴν ἐκτάμνοντες,,. Іл: М. пе ла ръdъчінї. "Λίθος πρυμνὸς παχὺς,, Om: гроsѫ ла къпътїїѫ (пaртea de жos). "Πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος μυὼν ἀνθρώπων πέλεται,,. Іл: П. "Πρυμνὴν γλῶσσαν,,. Іл: N ръdъчіna лімбеї. "Ἀμφὶ πρυμνοῖσιν κεράεσσιν,,. Іл: N. пе ла ръdъчінеле коарнелор. (ші în fелѫ de adв:) «Ἄκρην οὔτασε χεῖρα πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. Іл: Е. (ші sѫпрл:). "Βάλε δεξιὸν ὦμον πρυμνότατον κατὰ νῶτον,,. Od: Р.

Πρυμνοῦχος (ὁ, ἡ), поet: кîрmачїѫ; (fîr:) кîрmѫitорѫ. [πρύμνα, ἔχω].

Πρυμνώρεια (ἡ), [πρυμνὸς, ὄρος] = Ὑπώρεια, saѫ Ἀκρώρεια.

Πρυτανεία, ші Іon: Πρυτανηΐη, (în ţen:) прешеdinţъ; чеа маї 'nалтъ аѫtopitate. (їар пaртік: 2) demnitatea ші треаба пріtaniлор din Atena (вezї πρύτανις). 3) кѫрsѫл времії (de 35; saѫ 36, ші ѫne-орї 38, saѫ 39 de ziле), кît ţinea гѫвернѫл пріtaniлор, ші (прin întind:) ал ор кърѫіа алтѫ dрегъторѫ. «Ὡς ἑκάστου αὐτέων (τῶν στρατηγῶν) ἐγίνετο πρυτανηΐη τῆς ἡμέρης». Ер: [ші

Πρυτανεῖον, ші Іon: Πρυτανήϊον (τὸ), пріtaneѫ, маре ші sfîntѫ пѫвлікѫ палатѫ ал орашелор Елінештї, în каре аfаръ de алте fелѫріte întреѫѫінцърї se пъstраѫ statѫеле zeiлор пaтронї аї statѫлѫї, ші маї кѫ seamъ sfîntѫл fокѫ ал Besteї din каре апріndeaѫ ші колоніі пе ал пріtaneѫлѫї лор), se adѫnaѫ пріtaniї (de ѫnde "Τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον,,. Ptp: ѫna din челе пaтрѫ апелатіве жѫdікъторіі а ле Ateneniлор), mînкаѫ оръшаніі, че se хръніаѫ de пѫвлікѫ, (de ѫnde "Τῆς ἐν πρυτανείῳ τιμῶμαι σιτήσεως,,. Плт:) ші soліі, че se pîndѫїаѫ dѫпе времї, se osпътаѫ пѫвлічіі stреinї, ші чл:, їар în Atena (ѫnde se nѫmїа ші Θόλος) sлѫжїа пе лîнгъ алтеле ші ка пѫвлікъ marazie de грîѫ. 2) (îm:) Πρυτανεῖα (τὰ), Лц: sѫma de банї, че depѫneaѫ amîndoъ пріgonitoареле пърцї, dар пїерdea nѫmaї osînditѫл, пentрѫ келтѫїелеле жѫdікъцїї. (de ѫnde «Πρυτανεῖα τιθέναι τινί,,. Ptp: a траце пе чінева în жѫdікатъ (прin пredepѫnереа sѫmeї хотърîte). [πρυτανεύω].

Πρυτανεὺς, έως (ὁ), =[Πρύτανις]. [de ѫnde

Πρυτανεύω, віit: εύσω, (nestp:) sîntѫ (în ţen:) прешеdinte, saѫ чел маї 'nалтѫ dрегъторѫ; (їар пaртік: în Atena) пріtanѫ (вezї πρύτανις). "Φυλῆς πρυτανευούσης Λεοντίδος,,. Dm: 2) (stрътm:) гѫвернezѫ (în ţen: лѫкрezѫ чева) ка пріtanѫ; прешеdezѫ întр' о adѫnape, ші чл: "Πρυτανεύω περὶ εἰρήνης,,. Лкs: mъ кіпzѫїеskѫ, saѫ deлівеpezѫ (ка пріtanѫ) desпре паче. "Πρυτανεύω εἰρήνην,,. Лкs: sъвîршеskѫ, saѫ sѫпѫїѫ ла întъріреа пороdѫлѫї, saѫ трактezѫ înкъ але пъчіі 3) (пas:) mъ ţїѫ кѫ келтѫїала кѫїва; (desпре лѫкр:) mъ гъteskѫ кѫ келтѫїала кѫїва. "Χορηγὸν ἔχων Φίλιππον, καὶ πρυτανευόμενος παρ' ἐκείνου,, Dm: "Χορηγίᾳ βασιλικῇ πρυτανευόμενος ὁ Θεμιστοκλῆς,,. Пл: (ші desпре neinsѫfл:). "Δείπνου χαριέντος πεπρυτανευμένου,,. At:

Πρυτανηΐη, Πρυτανήϊον, Іon: în локѫ de Πρυτανεία, Πρυτανεῖον.

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѫ de пріtanѫ, saѫ пріtanie [din

Πρύτανις, εως (ὁ), (în ţen: прешеdinte, къпетеnie; чел маї 'nалтѫ dрегъторѫ, гѫвернъторѫ, domnѫ. îmпъратѫ; (ші întр' ѫнеле Елінештї ораше) архіереѫ; (прin întind:) stъпînitорѫ; пъzitорѫ; dътъторѫ. "Βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνων τε πρύτανιν,,. Пind: (їар пaртік: 2) (în Atena) "Πρυτάνεις, Пріtaniї, чеї че se алеţеаѫ din fiекаре seminţie кîte чінчї-zечї de върваţї пentрѫ sfatѫл de чінчї sѫte, каре în кѫрsѫ de πρυτανεία (вezї ziч:) nѫmindѫ se atѫnчї «Ἡ πρυτανεύουσα φυλὴ,,. прешеdeaѫ sfatѫл, ші formaѫ чеа маї 'nалтъ съвîршітоаре ші жѫdікъторeaskъ dрегъторіе а statѫлѫї, хръпindѫ se întр ачестѫ кѫрsѫ de време din пѫвлікѫ, ші mînкînd înпреѫнъ ла пріtaneѫ. (вezї ші ἐπιστάτης, ші πρόεδρος). [πρό]

Πρῴ (їар nѫ πρῷ), adв: At: în локѫ de πρωΐ.

Πρῳαίτατος, η, ον, sѫпрл:, ші

Πρῳαίτερος, α, ον, компар: At: ал лѫї πρῷος.

*

Πρῴαν, adв: Dop: în локŭ de πρῴην.

Πρωγγυεύω, Dop: în локŭ de προεγγυάω. [din

Πρώγγυος (ὁ), Dop: în локŭ de προέγγυος.

Πρῷζος, η saŭ ος, ον, At: în локŭ de πρώϊζος.

Πρῴην, adв: de timnŭ, (прinч:) = Πρόχθες (Тѫч: Г. 113); (прin întind:) maĭ 'nainte; кѫ пѫцinŭ maĭ 'nainte. "Πρῴην τε καὶ χθὲς,,. Ep: [πρῷος].

Πρωθήβης, ші Πρώθηβος, ου (ὁ, ἡ), чел пе ла înчепѫтѫл жѫпецеĭ, = Πρόσηβος. [πρῶτος, ἥβη].

Πρωθύστερον (τὸ), грам: fîгѫръ de кѫвîntŭ, кînd челе dîntîĭ se пѫп în ѫрмъ, ші челе din ѫрмъ întîĭ (спре екс: «Ὅσαι τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,,. Om:). (вezĭ ші ὑστερολογία). [πρῶτον, ὕστερον].

Πρωὶ, [πρὸ] adв: timп: dimineaцa; (în цen:) преа de време, saŭ maĭ 'nainte de време. "Μήπω ἐκεῖσε ἴωμεν· πρωὶ γὰρ ἐστὶν, ἀλλὰ διατρίψωμεν αὐτοῦ, ὡς ἂν φῶς γένηται,,. Плт: "Πρωὶ ἔτι τῆς ἡμέρας ἐγένετο ἡ μάχη,,. Ep: (ші кѫ артік: «Ἑκάστης ἡμέρας τὸ πρωὶ καὶ πρὸς ἑσπέραν,, Sкр: "Πρωὶ πάνυ». Apstf: преа de dimineaцъ.

Πρωΐα (ἡ), fem: ал лѫĭ πρώϊος.

Πρωϊαίτατος, η, ον, sѫпрл:, ші

Πρῶϊαίτερος, α, ον, компар: ал лѫĭ πρώϊος. || (neѫt:) Πρωϊαίτερον, -αίτατα, adв: maĭ, saŭ преа de dimineaцъ (saŭ de време). «Ὡς μὲν ἐδύνατο, ὀψιαίτατα κατήγετο, ὡς δὲ ἐδύνατο, πρωϊαίτατα ἐξωρμᾶτο,,. Ksn:

Πρωϊανθὴς, έος (ὁ, ἡ), каре înfлореште de timпѫрiŭ. [πρώϊος, ἄνθος].

Πρωϊβλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Πρωϊβλαστὴς, -έος (ὁ, ἡ), (вtп:) каре dъ влъstарŭ de timпѫрiŭ. [πρώϊος, βλαστὸς]. [de ѫnde

Πρωϊβλαστὶα (ἡ), timпѫрie влъstъpipe.

Πρώϊζος (ὁ, ἡ), = [Πρώϊος]. || (întpeв: прinч: sѫвst:) Πρώϊζον, ші (maĭ des) Πρώϊζα, adв: алалтъ-ĭерĭ; (în цen:) de кѫрînd, кѫ пѫцinŭ maĭ 'nainte. "Χθιζά τε καὶ πρώϊζα,,. Іл: В. "Οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες»; Tкр: atît de tîpziŭ (desпре zioъ) te aĭ кѫлкat?

Πρωΐθεν, adв: de azĭ dimineaцъ, saŭ de dimineaцъ (înчепînd). [πρωΐ].

Πρωϊκαρπέω -ῶ, віit: -ήσω, podeskŭ de timпѫрiŭ. [ші

Πρωϊκαρπία (ἡ), timпѫрie podipe [din

Πρωΐκαρπος (ὁ, ἡ), poditopŭ de timпѫрiŭ. [πρώϊος, καρπὸς].

Πρώϊμος (ὁ, ἡ), каре se faче maĭ 'nainte de време, timпѫрiŭ. "Πρώϊμα λευκόϊα... Епгр: "Πρώϊμον ἔτος,,. în каре toate podesк de timпѫрiŭ. [ші

Πρωϊνὸς, ἡ, όν, каре se faче dimineaцa. [πρωΐ]. [de ѫnde

Πρωϊνῶς, adв: пе време de dimineaцъ.

Πρωϊόθεν, adв: Sкр: în локŭ de πρωΐθεν. [din

Πρώϊος, α, ον, (компар: -αίτερος, sѫпрл: -αίτατος) = Πρωϊνὸς, ші Πρώϊμος. (шаĭ de mѫлte-орĭ adв:). "Νευρὴν, ἣν ἐνέδεσα πρώϊον. «Іл: О de dimineaцъ. «Οὐδὲ ναυτικὸς στρατὸς, ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον». Ep: din време. || (fem:) Πρωΐα (se înц: ὥρα), dimineaцъ, ревърsatъ de ziopĭ. «Πρωΐας γενομένης». Sкр: dѫпе че s' a fъкѫt zioъ. «Περὶ δείλην πρωΐην γενομένην». Ep: пе ла namiezĭ, dѫпе тречереа dimineцеĭ, saŭ de време în deseapъ (înпрot: de δείλη ὀψία). [πρωΐ]. [de ѫnde

Πρωϊότης (ἡ), timпѫрime (de poade, ші чл:).

Πρωϊσπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnŭ de timпѫрiŭ. [din

Πρωΐσπορος (ὁ, ἡ), semъnatŭ de timпѫрiŭ. [πρωΐ, σπόρος].

Πρωΐτερον, adв: компар: ал лѫĭ πρωΐ. = πρωϊαίτερον.

Πρωκτός (ὁ), mezѫtŭ (кѫрŭ). [προακτός din προάγω].

Πρωκτοτηρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ѫĭtŭ ла mezѫtŭ. [πρωκτός, τηρέω].

Πρῷμος, saŭ Πρῶμος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de πρώϊμος.

Πρὼν, ωνός (ὁ), поет: = Πρηών, вîрfŭ, mѫке de mѫnte; малŭ; капŭ întinsŭ în mape.

Πρὼξ. [πρωΐ] ωκός (ἡ), поет: пікътѫръ de роъ; роъ, «Πρῶκες ἔραζε πεσοῦσαι». Кал:

Πρῷος, saŭ πρῶος, α, ον, At: în локŭ de πρώϊος.

Πρωπέρυσι, adв: = (ші dѫпе Fрnх: ші Апл: maĭ апроватŭ dekît) Προπέρυσι. [πρῶος, πέρυσι].

Πρώρα, ας (ἡ), [πρό, ὥρα, saŭ προορῶ] прѫъ, партеа de dînainte a коръвii; (fir:) партеа de dînainte (faцa) a ор къръіа лѫпрѫ; (ѫne-орĭ) капътѫл, марцinea, вîрfѫл. [de ѫnde

Πρωράζω, віit: -άσω, sîntŭ (mezŭ în прѫъ ка) пілотъ (вezĭ πρωράτης). 2) (miж: saŭпas:) mъ повîрneskŭ în партеа прѫеĭ (desпре корабіа înкъркатъ); (fir:) mъ плекŭ спре înainte (ка вътрîniĭ), mъ гîрбовеskŭ. [ші

Πρώραθεν, adv: noet: de ла пръ.

Πρωρατεύω, biit:-εύσω, sîntă pilotă. [din

Πρωράτης, ου (ὁ), pilotă, kape stъ ла пръ, eksekътînd opdineле kîrmaчîлuї din пъп. [πρώρα]. [de κnde

Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, atinгътoră de pilotă ші de treaba лuї.

Πρωραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кь maї мълъ поваръ în naptea прzeї; (prin κpm:) повîrnită snpe înainte. (vezî πρωράζω). [πρώρα, ἄχθος].

Πρωρεὺς, έως (ὁ), =Πρωράτης.

Πρώρηθεν, adv: Ion: în локь de πρώραθεν.

Πρῶσαι, Πρώσαι, Πρῶσον, în kontrak: în локь de προῶσαι, ші чл: din προωθέω.

Πρῶτα, vezî πρῶτος.

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ), întîiь vestitorь. [πρῶτος, ἄγγελος].

Πρωτάγριον (τὸ), [πρῶτος, ἄγρα] (prinч: ла îm:) чеде dîntîї prinse vînatuрî.

Πρωταγωνιστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă...

Πρωταγωνιστὴς, οῦ (ὁ), чел dîntîї aktorь în teatрь; чел dîntîї advokatь, saь oratorь; (dупе ziч: în цen:) чел dîntîї лъптъtorь în orче лъкрь, koripeь. || «Λόγος —„. prekъvîntare. [πρῶτος, ἀγωνίζομαι].

Πρωτάεθλος, Ion: ші Πρώταθλος (ὸ, ἡ), чел dîntîї лъптъtorь, atletь; (Bisep:) = Πρωτομάρτυς. [πρῶτος, ἄεθλος, Ion: ἄθλος].

Πρωταίτιος (ὁ, ἡ), întîiuл prичinuitorь. [πρῶτος, αἴτιος].

Πρωταίχμεια, ші Πρωταίχμια (τὰ), noet: [πρῶτος, αἰχμή] чеде dîntîї пръzї a ле кneї вuъluї, (alt:) Πρωτόλεια.

Πρωτάρχης, ου (ὁ), чел dîntîї dperътorь, sъь komandipь de oшtipe.[ші

Πρώταρχος (ὁ, ἡ), prівitь ka чел dîntîї înчепъть (prичinъ). || (sъbst:)=Πρωτάρχης. [πρῶτος, ἀρχή].

Πρωτέγγραφος (ὁ, ἡ), чел dîntîї înskrisь, trekъть în katalogь. [πρῶτος, ἐγγράφω].

Πρωτεία (ἡ), întîitate. [ші

Πρωτεῖον (τὸ), (maї de мълt-e-opî ла îm:) чел dîntîї premiь; (în цen:) чел dîntîї gradь; kovîrшire, pref eрицъ. «Ἔχειν, saь φέρεσθαι τὰ πρωτεῖα». Iкs:=Πρωτεύειν. [πρωτεύω].

Πρωτείρης, [πρῶτος, εἴρω] ου (ὁ), (se пъmia în Snapta) tînърuл de doъ zeчî de anî. (vezî ші εἴρην).

Πρωτέκδικος (ὁ), Biz: чел dîntîї anъ-рътorь. saь pesъвuъtorь (vezî ἔκδικος 2).

Πρωτερικὴ (ἡ), =Προτερική.

Πρωτεύω, biit: -εύσω, sîntă întîlь, ame întîitъцî; (кь цen: dip: ші ak: kь преп: saь dat: îndip:) stntă maї prespь dekît..., kovîршeskă, întpekă пе чinева în чева. «Ἀρτέμιδος αὐτὸν πρωτεύειν κυνηγεσίαις». Diod: [πρῶτος].

Πρωτηρότης, ου (ὁ), noet: [πρῶτος, ἀρόω] чел maї dîntîї saь maї timпuріь arътorь (înuроt: de ὑψαρότης).

Πρωτιστεύω, biit: -εύσω. Enгpf: în локь de πρωτεύω. [din

Πρώτιστος, η saь ος, ον, noet: sъпрл: (пъmaї dупе tinь) ал лuї πρῶτος, чел maї dîntîї dekît toцї. «Πολύ πρώτιστος». Om: «Κατὰ πρώτιστον ὀπωπήν». Om: dîn întîїa bedepe. || (nexl:) Πρώτιστον ші Πρώτιστα, adv: întîїa oaръ, întîїauї datъ. «Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν πρώτιστα». Apstf: (ші kь apt:). «Ἐξ οὗ τὰ πρώτιστα ἐπόμην Ἀγαμέμνονι„. Od: Λ.

Πρωτόαλος (ὁ, ἡ), гas: [πρῶτος, ἅλς:] = Πρωτόπλοος.

Πρωτοβαθρέω -ῶ, biit: -ήσω, (Skp:) daь kuїna întîїa шedepe. [din

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ), шezътorь пe întîїuл жець, saь skaknь, întîї-шezътorь, prешedinte (prinч: de жudikътopie). [πρῶτος, βάθρον].

Πρωτοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (dупе ziч:) apxnkь eь întîїь; (prinч: desnpe calь, ші чл:) skimbь dinцîї чeї dîntîi; (desnpe плante) înчепь a da влъstarь, mъгърь, saь в înвovочi. [din

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ), (parokз:) чел че apънkъ întîї, saь întîїauї datъ; (de κnde prinч: calь) kape skoate (skîmbъ) цoї dîntîї dinцî; (desnpe плante) kape înчене a влъstъpi, saь a înвovочi 2) (proparokз:) întîї лovitь. [πρῶτος, βάλλω].

Πρωτόγαλα, ακτος (τὸ), чел dîntîї лante dупе nauшtore, kolastrъ. (gram: eksплik: a лuї πύος). [πρῶτος, γάλα].

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ), întîїauї datъ însъpatь, =Νεόγαμος. [πρῶτος, γάμος].

Πρωτογένεια (ἡ), noet; fem: ал лuї...

Πρωτογενὴς, έος (ὁ, ἡ), întîї-пъskutь, saь prodъsь, =Πρωτότοκος. [πρῶτος, γένος].

Πρωτογέννημα τὸ), Skp: чел dîntîї prodъkть, nîrгъ. [ші

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ), = Πρωτογενής.[πρῶτος, γεννάω]

Πρωτογεύστης, ου (ὁ), = Προγεύστης. 2) inporкл (fiind kъ dупе o faввлoвsъ i-dee вea maї întîї dekît чele-л-alte animale, kь îndъlчitorь de anъ kь atinцepea корпълuї sъь). [πρῶτος, γεύομαι].

Πρωτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел întîĭ dъtъtorъ de пърере. ‖ (sъst:) прешединтеле senatъlui Romeĭ. [πρῶτος, γνώμη].

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ), (парокс:) = Πρωτοτόκος. 2) пропарокс: = Πρωτότοκος, ші Πρωτογέννητος. 3) întîĭъ ла neamъ, повілъ; antikъ (векіъ). [πρῶτος, γόνος].

Πρωτογύναικες (οἱ), чеĭ че аў чел dîntîĭ а лор мъіере; saŭ = Πρωτόγαμοι, întîĭ-însъrаці. (vezі ші πρωτόποσις). [πρῶτος, γυνή].

Πρωτοδαής, έος (ὁ ἡ), noet: [πρῶτος, δαίω=διδάσκω] întîĭ, saŭ întîĭaшĭ datъ înвъцatъ чева, înчепътorъ ла înвъцътърь.

Πρωτόζευκτος, ші Πρωτόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ înжъгatъ; (ші fir:)întîĭ-însoцitъ în къsnічіс (neînвъцatъ înkъ ла жъгъ; ші întîĭ-însъpatъ). [πρῶτος, ζεύγνυμι].

Πρωτόθετον (τὸ), gram: primitiva ръdъчінъ a zічерії. [πρῶτος, τίθημι].

Πρωτοθοινία (ἡ), лъare întîĭ dîn въkate (preferinцъ supe чinste) în osпъцъkрї. [πρῶτος, θοίνη].

Πρωτόθρονες (οἱ), noet: (neапроб:) în локъ de πρωτόθρονοι, îm: ал лъї ...

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ), шezътorъ пе întîĭъл tronъ, saŭ жецъ, прешединте. [πρῶτος, θρόνος].

Πρωτόθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: întîĭ saŭ maї 'nainte вorвitorъ; прооroческъ; întîĭaшĭ datъ аzzitъ. [πρῶτος, θρόος -οῦς].

Πρωτοκαθεδρία (ἡ), Бізер: în локъ de προεδρία, întîĭa шedepe. [πρῶτος, καθέδρα].

Πρωτοκήριος (ὁ, ἡ), (елепітъ Лат: primicerius чел întîĭ însкrisъ пе о черзітъ плакъ, чел întîĭъ din каталогъ; (de вnde demnitatea Бizantinъ) πριμικήριος. [πρῶτος, κηρός].

Πρωτοκλήσια (τά), ='Ανακλητήρια, про кламареа înвîpstatълui îmпъratъ. (алцїі чітезк πρωτοκλίσια). [ші

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ), кіematъ maї întîĭ dekît чеї-л-алцї. [πρῶτος, καλέω].

Πρωτοκλισία (ἡ), întîĭъл локъ de шedepe, saŭ кълкаре (прінч: ла masъ). [ші

Πρωτοκλίσια (τὰ), vezї πρωτοκλήσια. [πρῶτος, κλίνω].

Πρωτόκολλον (τὸ), [πρῶτος, κόλλα] întîĭa foae (de хîptіс лініtъ), каре конpinde ввїектъл челор вrmъtoare; (partik:) katastixъ de îndemînъ, însemnъ'arъ, se terfелогъ, (de avї) protokolъ.

Πρωτοκόμιον (τὸ), = Προκόμιον. 2)=Προνόμιον (ші atънчї noate se îndpent: πρωτονόμιον). [πρῶτος, κόμη].

Πρωτόκοσμος (ὁ), [πρῶτος, κόσμος] чел dîntîĭ dperътorъ în Kpeta. (vezї κοσμέω)

Πρωτοκουρία (ἡ), întîĭa тondepe de пърul капълui (прінч: în însemn: de жале). [din

Πρωτόκουρος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ тonsъ. [πρῶτος, κουρά].

Πρωτοκτίστης, ου (ὁ), întîĭъл ziditorъ (kreatorъ). [ші

Πρωτόκτιστος, ші Πρωτόκτιτος (ὁ, ἡ), чел întîĭ zidits (kreatъ). [πρῶτος, κτίζω].

Πρωτόκτόνος (ὁ, ἡ), (парокс:) întîĭъл omopîtorъ (prekът supe eks: Kainъ) 2) (проларокс:) чел întîĭ omopîtъ. [πρῶτος, κτείνω].

Πρωτοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, κυέω, κῦμα] întîĭaшĭ datъ înвorцoшatъ; (fir:) întîĭ черкътorъ, înчепътorъ «Ἔρωτος—». Ахл: Tat:

Πρωτοκύων, ονος (ὁ), kom: чел dîntîĭ din klînї (din kinічіі filosofї). [πρῶτος, κύων].

Πρωτόλειον (τὸ), ші (maї des îm:) Πρωτόλεια (τὰ), чеде dîntîĭ пръzї, nîrцеле пръzіlor; (în цen:) = Ἀκροθίνια (проп: ші fir:), (Fraнц:) les prémices. "Τὰ πρωτόλεια τῶν ἐμαυτοῦ σώτρων». Iал: (ші în felъ de adv:).« «Τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω». Exp: (se konf: kъ προτέλεια). [πρῶτος, λεία].

Πρωτολεχής, έος (ἡ), = Πρωτότοκος. [πρῶτος, λέχος]

Πρωτολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, zikъ, вorвeskъ în пъблікъ, saŭ пledezъ ka advokatъ, ші (desnpe teatrъ) penpesintъ întîĭъ. (vezї ші πρωταγωνιστέω). [ші

Πρωτολογία (ἡ), întîĭa вorвіре de oratorъ, saŭ penpesintape de aktorъ; înчепътъ (eksopdiĭ) de къвintape, прологъ. [din

Πρωτολόγος (ὁ, ἡ), чел че întîĭъ вorвeште, (прінч:) пledeazъ ka advokatъ, saŭ penpesintъ ka aktorъ în teatrъ, (alt:) πρωταγωνιστής. (vezї δευτερολόγος). [πρῶτος, λόγος].

Πρωτολοχία (ἡ), чел dîntîĭ pîndъ, saŭ fрontea armii. [πρῶτος, λόχος].

Πρωτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μάντις] noet: чел dîntîĭ гічitorъ saŭ prooрokъ.

Πρωτομάρτυρ (μάρτυς), υρος, (ὁ, ἡ), чел dîntîĭ мърtъpisitorъ nentrъ Xpistosъ, чел dîntîĭ din sfinціі мъченічї. [πρῶτος, μάρτυρ, μάρτυς].

Πρωτόμαχος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μάχη] чел че se бate întîĭ, saŭ între чеї dînainte.

Πρωτόμισθος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μισθός] noet:

чел че întîĭĭ̆ слѫжеште пе платъ, кѫ simвріе.

Πρωτόμορος (ὁ, ἡ), поет: чел întîĭĭ̆ mortĭ̆, saŭ nenoroчitĭ̆. [πρῶτος, μόρος].

Πρωτομύστης, ου (ὁ), чел întîĭ saŭ întîĭaшĭ datъ iniцiatĭ̆ în misterii; (прin întind:) întîĭ черкъторĭ̆, saŭ înчепъторĭ̆ în чева [πρῶτος, μύστης].

Πρωτόνεως, ω (ὁ, ἡ), [πρῶτος, ναῦς] întîĭĭ̆, saŭ întîĭaшĭ datъ intpatĭ̆ în коравіе.

Πρωτονύμφευτος, ші Πρωτόνυμφος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ însѫpatĭ̆, = Πρωτόγαμος. [πρῶτος, νυμφεύομαι, ші νύμφη].

Πρωτοπαγής, έος (ὁ, ἡ), поет: [πρῶτος, πήγνυμι] întîĭaшĭ datъ конstpѫitĭ̆; din noŭ лѫкратĭ̆ «Δίφρος («Ἅμαξα) — ». Om:

Πρωτοπάθεια (ἡ), întîĭa черкаре saŭ simцipe de патимъ. [ші

Πρωτοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, întîĭaшĭ datъ simцĭ̆ o патимъ. [din

Πρωτοπαθής, έος (ὁ, ἡ), чел че întîĭaшĭ datъ simte, saŭ чеаркъ o патимъ saŭ ѫnĭ̆ simцimîntĭ̆. [πρῶτος, πάθος]. [de ѫnde

Πρωτοπαθῶς, adв: în кіпĭ̆ de întîĭa черкаре de патимъ.

Πρωτόπαλος (ὁ, ἡ), чел dîntîĭ лѫптъторĭ̆. [πρῶτος, πάλη].

Πρωτοπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел dintîĭ tatъ, stpъmoшĭ̆ [πρῶτος, πατήρ].

Πρωτόπειρα, ші Πρωτοπειρία (ἡ), întîĭa черкаре de вре ѫnĭ̆ лѫкрѫ. [din

Πρωτόπειρος (ὁ, ἡ), întîĭ черкъторĭ̆ de вре-ѫnĭ̆ лѫкрѫ, înчепъторĭ̆. [πρῶτος, πεῖρα].

Πρωτοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [πρῶτος, πῆμα] întîĭĭ̆ прічіnѫitorĭ̆ de оаре-каре вътъmape.

Πρωτόπλασις, εως (ἡ), întîĭa formape; modelĭ̆, isвodĭ̆. [ші

Πρωτοπλάστης, ου (ὁ, ἡ), чел dîntîĭ formъторĭ̆ (креаторĭ̆); преisвoditorĭ̆. [ші

Πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ), чел întîĭ formatĭ̆, saŭ креатĭ̆. «Ὁ πρωτόπλαστος». Бisep: чел dîntîĭ omĭ̆, Adamĭ̆. [πρῶτος, πλάττω].

Πρωτόπλοος -ους (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ плѫtitorĭ̆, saŭ плѫtitĭ̆; (fir:) întîĭ черкъторĭ̆, saŭ înчепъторĭ̆. 2) (în Ksn: Ел: E, a, 27)=(saŭ греш: în локĭ̆ de) Πρόπλους. [πρῶτος, πλόοος -οῦς].

Πρωτόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: чел dîntîĭ ал орашѫлѫĭ, saŭ ал statѫлѫĭ. «Τύχη —». Hind: din каре pesѫлtъ чеа maĭ dîntîĭ парте а орашѫлѫĭ, saŭ însѫшĭ орашѫл. [πρῶτος, πόλις]. [de [illegible]

Πρωτοπολῖται (οἱ), чеĭ dintîĭ, чеĭ maĭ алешĭ, maĭ însemnaцĭ din оръшенĭ.

Πρωτοπορεία, saŭ (maĭ корек:) Πρωτοπορία (ἡ), dpentѫл, saŭ преtepinцa de a мерце înainte. 2) stpeaжa de dînainte a оштіреĭ. [din

Πρωτοπόρος (ὁ, ἡ), мергъторĭ̆ întîĭĭ̆, saŭ înaintea челор-л-алцĭ. 2) (пas:) прin каре трече чіnева întîĭaшĭ datъ; (fir:) întîĭ-черкъторĭ̆, saŭ înчепъторĭ̆ [πρῶτος, πόρος].

Πρωτόποσις εως (ἡ), поет: [πρῶτος, πόσις] întîĭ mъpitatъ; saŭ tpъitoape înкъ кѫ întîĭѫл бърватĭ̆,=Πρωτόγαμος.

Πρωτοπραξία (ἡ), dpentѫл de a 'шĭ înплini чіnева ваniĭ sъĭ întîĭĭ̆, saŭ maĭ 'naĭnte dekît алцiĭ. [πρῶτος, πρᾶξις].

Πρωτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че аре în sine ръдъчіna (чеа dîntĭ прічіnъ a) opiцineĭ sале. [πρῶτος, ῥίζα].

Πρωτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поет: кѫрsĭ̆ întîĭ, saŭ dela чел dîntîĭ isворĭ̆. (вezĭ ші αὐτόῤῥυτος). [πρῶτος, ῥέω].

Πρωτος, ή, όν, =Πεπρωμένος.

Πρῶτος, η, ον, [neîntp: πρότατος] întîĭĭ̆ (dѫпе apitmetikĭ̆, хронолоцікĭ̆, saŭ fir: soцiалĭ̆ pîndĭ̆); ковîршitorĭ̆, maĭ пресѫs, saŭ maĭ алесĭ̆, ші чл:; (ѫne-орĭ) în локĭ̆ de πρότερος. «Τῷ πρώτῳ μὲν τρίποδα θῆκε, τῷ δευτέρῳ δὲ ἵππον, τῷ τρίτῳ λέβητα, ші чл:„. Іл: Ψ. «Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος». Skp: "Τὸ πρῶτον ψυχρόν». Flsf: елементѫл ръчелеĭ. «Περὶ πρῶτον ὕπνον„. Тѫч: "Ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον ἐς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Πρῶτος τῶν ἐν τῇ πόλει». Лкs: «Πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν„. Ткр: «Αἰνείας μὲν πρῶτον ἀκόντισεν». Іл: N. (ші кѫ цеп: pap) «Οἱ πρῶτοί μου ταῦτα ἀνιχνεύσαντες„. Елі: чеĭ че maĭ'nainte de mine. (îm:) «Πρῶτοι». Om: ші Es: = Πρόμαχοι; (ші în парал: . «Πρώτοισιν ἐνί προμάχοισιν». Od: Σ. Τὰ πρῶτα φέρεσθαι». Лкs: întîitъцiле=Τὰ πρωτεῖα. «Τῶν Αἰγινητέων τὰ πρῶτα». Ep: în локĭ̆ de οἱ πρῶτοι, чеĭ maĭ de fpѫnte, "Μηχανικῶν ὢν τὰ πρῶτα». Лѫч: «Ἔστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας». Apstf: || (maĭ des неѫt: în ел: de преп:) «Πρῶτον, ші Πρῶτα» (ші кѫ артік:). «Τὸ πρῶτον, Τὰ πρῶτα». saŭ (maĭ корек;) "Τοπρῶτον, Ταπρῶτα». (ші кѫ преп:) «Ἐν πρώτοις, (ші fem:). «Την πρώτην (se înц: ὥραν, saŭ ὁδὸν)„. adв: întîĭamĭ datъ, ла înчепѫtĭ̆; maĭ întîĭ; (iap dѫпе релатіве, ші ἐπειδὴ поет:) кind (dѫпе че, îndatъ че) o datъ. «Πρῶτον μὲν, δεύτερον αὖ». Om: saŭ «Πρῶτα μὲν, αὐτὰρ ἔπειτα». Om: "Πρῶτὸν τε καὶ ὕστερον». Es: «Τοιαῦτα μέμνημαι αὐτῇ τὰ πρῶτα διαλεχθεὶς». Ksn: «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος αὐτοὺς τὴν πρώτην εἶναι». Ep:

(ші întр' алтъ акчепціе). «Ὁπότε κε πρῶτον πελάσῃς». Od: A: în datъ че odatъ. «Ἐπειδὴ πρῶτον ἐγείνατο». Od: M. дупе че о datъ.

Πρωτοσέληνος (ἡ), (se înţ: ἡμέρα) zioa чea dîntîĭ a лунeĭ. [πρῶτος, σελήνη],

Πρωτόσπόρος (ὁ, ἡ), (пароκs:) чел че întîĭ a semъnat, (ші fir:) a dat înчепътъріле faчерiĭ, întîĭлa fъкъторъ, saŭ priчinъitorъ. 2) (проп»роκs:) întîĭъ semъnatъ, (ші fir:) пъsкътъ, prodъssъ, = Πρωτογέννητος [πρῶτος, σπείρω].

Πρωτόστακτος (ὁ,ἡ),întîĭъ пікатъ. || (sъbst:) Πρωτόστακτος (ἡ), (se înţ: κονία) ші Πρωτόστακτον (τὸ), întîĭa anъ de лешіе. [πρῶτος, στάζω].

Πρωτοστασία (ἡ), ші

Πρωτοστάσιον (τὸ), [πρῶτος, στάσις] întîĭa nosiţie, rpadъл întîĭ-stътътorълuĭ.

Πρωτοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staŭ în чea dîntîĭ nosiţie. [din

Πρωτοστάτης, ου (ὁ), stътътorъ în întîĭa nosiţie, (priпч:) în fрънtea faланцеĭ oштireĭ; (în цеп:) къпetenie. [πρῶτος, ἵσταμαι].

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ), întîĭъ înжънrіatъ. [πρῶτος, σφάττομαι].

Πρωτοτοκεῖα (τὰ), dрептърiле челuĭ întîĭ-nъsкътъ. [din

Πρωτοτοκεύω, biit: -εύσω, Skp: dиĭ кuĭва дрептърiле de întîĭa naштere, saŭ de priмoцenitъръ. [ші

Πρωτοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskъ întîĭaшї datъ. [ші

Πρωτοτόκια (τὰ), = Πρωτοτοκεῖα. [din

Πρωτότόκος (ὁ, ἡ), (пароκs:) întîĭaшї datъ nъsкътorъ. 2) (проπароκs:) întîĭ-nъsкътъ. [πρῶτος, τόκος].

Πρωτοτομάω-ῶ, biit: -ήσω, întîĭaшї datъ taĭъ, плiвeskъ чева. [din

Πρωτότομος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, τέμνω] întîĭaшї datъ tъĭatъ, кърцitъ прin плiвire.

Πρωτοτρόφος (ὁ, ἡ), întîĭaшї datъ хрънitorъ de копiĭ (ші алте prodъкцiĭ). [πρῶτος, τρέφω].

Πρωτοτυπία (ἡ), грат: însъшimea, характерistika прimitivълuĭ. [din

Πρωτότυπος (ὁ, ἡ), întîĭ-fopmatъ, opiцinalъ. || (sъbst:) Πρωτότυπον (τὸ), чел dintîĭ tinъ, дупе каре se fopmeazъ ne ар-тъ алтele asemenea eкземпларе, modelъ, opiцinalъ; (грат:) чea dîntîĭ ръdъчinalъ ziчере, din каре se fo[illegible]azъ алтele depibate, прimitivъ. [πρῶτος, τύπος]. [de ънde

Πρωτοτύπως, adв: în чел dîntîĭ тiцъ, saŭ modelъ, ка ънъ прimitivъ.

Πρωτούπνιον (τὸ), somnъл чел dîntîĭ. [πρῶτος, ὕπνος].

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ), чел dîntîĭ întр' o лъкраре, saŭ чел dintîĭ лъкрътorъ de чева, întîĭъл прiчinъitorъ de вре o лъкраре. «Αἰτία —,,. Iвл: [πρῶτος, ἔργον].

Πρωτοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, φάος] чел че întîĭaшї datъ лъmineazъ, saŭ înчепе a лъmina. «Σελήνη — ». Ssid: лънъ похъ. [din

Πρωτοφάνεια (ἡ), чea dîntîĭ înfъцiшare.

Πρωτοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), intîĭaшї datъ, saŭ maĭ 'nainte dekît чeĭ-л-алцĭ арътатъ, =Καινοφανὴς. [πρῶτος, φαίνομαι].

Πρωτοφόνος (ὁ, ἡ),=Πρωτοκτόνος. [πρῶτος, φόνος].

Πρωτοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portъ, saŭ цiĭ чева întîĭъ, saŭ întpe чeĭ dîntîĭ. 2) podeskъ întîĭaшї datъ. [πρῶτος, φέρω]. [de ънde

Πρωτοφόρημα (τὸ), prodъкtъ de întîĭa podipe, nîprъ.

Πρωτοφυὴς, έος [πρῶτος, φυή], ші

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ), pesъpitъ, ші (fir:) пъsкътъ întîĭъ. [πρῶτος, φύω].

Πρωτόχνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че аре întъ întîĭъл пъrъ de пъръ în барбъ. [πρῶτος, χνόος -οῦς].

Πρωτόχρονος (ὁ, ἡ), чел din timпiĭ чeĭ dîntîĭ (чeĭ maĭ векĭ). [πρῶτος, χρόνος].

Πρωτόχυτος (ὁ, ἡ), întîĭъ, saŭ întîĭaшї datъ въpsatъ. «Οἶνος —,,. Engp:=Πρόχυμα. [πρῶτος, χέω].

Πρώτως, adв: întîĭaшї datъ, maĭ 'nainte de тоate; maĭ кь deoseвire; în чea dîntîĭ înчепътoape stape a лъкрълuĭ. "Τὸ πρώτως ψυχρὸν,,. Fizsf: elementъл ръчелеĭ. [πρῶτος].

Πρωὐδᾶν, At: (în контрак:) în локъ de προαυδᾶν.

Πρώων, ονος (ὁ), în локъ de πρών.

Πταίην, nex: 2: de noft: ал лuĭ ἵπταμαι.

Πταίρω, [imit:] biit: πταρῶ, (nex: ἔπταρα, ші 2: maĭ întpeв: ἔπταρον) = Πτάρνυμαι, stpънътъ; (fir: desпpe лъmînape saŭ kandelъ) skînteĭezъ кь плesnitърĭ, saŭ sfîpîlъ, църцîleskъ, ші чл:

Πταῖσμα (τὸ), notiknipe; (fir:) nenopoчipe, neisвstipe (прiпч: în pesвoiъ); (în цп:) грешалъ. [πταίω].

Πταισμάτιον (τὸ), dim: ал лuĭ πταῖσμα

Πταίω, [în afin: кь πίπτω] biit: πταίσω, (tpe: de кь: ἔπταικα, ші nas: ἔπταισμαι, mi чл:) mъ лoвeskъ (кь пічорuл) de чева,

mъ potikneskŭ, mъ înpĭedikŭ; (fir:) грешеskŭ; nъ isвъteskŭ, ne nemepeskŭ, nъ o вродеskŭ; (pap stpъm:) fakŭ пе чinева a nъ isвъti. «Ὅστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος». Sкр: «Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν». Пров: (ші fir:) «Μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς„. Ep: sъ nъ se nenopoчĭaskъ. (ші къ цen:). "Πταίων τῆς ἐλπίδος ἀθύμως διέκειτο». Epd: (ші къ преп: ка pas:). «Ἐπταικότας ὑπὸ Κλεομένους τῇ πατρίδι». Плв: (ші pas:) «Πταίεσθαι τὸ ἀληθὲς αὐτοῖς εἴωθεν». Елі: a nъ лі se nemepi, a ле skъпа adeвъpъл maĭ de mълte opĭ. (ші în paptч:). «Τὰ πταισθέντα». Лкs: грешалеле; neisвъtipiле.

Πτακίς, ίδος (ἡ), fem: ал лъĭ πτάξ. [de ъnde.

Πτακισμὸς (ὁ), fpikъ, (dъпе ziч:) чĭъsditъpъ de fpikъ.

Πτακωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: în локŭ de πτήσσω. [πτὰξ, ὥρα].

Πτάμενος, η, ον, miж: nex: de paptч: ал лъĭ ἵπταμαι.

Πτανὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de πτηνός.

Πτὰξ, ακὸς (ὁ, ші ἡ), poet: [πτήσσω] fpikosŭ, (dъпе ziч:) чĭъsditŭ, stîpчitŭ de fpikъ. (вezĭ ші πτὼξ).

Πταρμικὸς, ὴ, ὸν, zъdъpîtopŭ de stpъnъtape. (de ъnde || sъвst:) "Πταρμικὴ (ἡ), (se înц: πόα, saŭ ῥίζα) ъnŭ telŭ de плantъ, (алt:) πύρεθρον, pomînikъ. [din

Πταρμὸς (ὁ), stpъnъtape. "Τὸν πταρμὸν θεὸν (zeeskŭ огъpŭ) ἡγούμεθα„. Apst: [din

Πτάρνυμαι, вiit: πταρήσομαι, [πταίρω] stpъnъtŭ. "Οὐ λέγει, Ζεῦ σῶσον, ὅταν πταρῇ„. Епгр: [de ъnde

Πταρτικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnъitŭ a stpъnъta des saŭ tape. 2) =Πταρμικὸς, adъкъtopŭ de stpъnъtape.

Πτάτο, poet: în локŭ de ἔπτατο, a 3: sinr: peps: de miж: nex: ал лъĭ ἵπταμαι.

Πτέλας, ου (ὁ), (pap) поркŭ selвatikŭ.

Πτελέα (ἡ), ъnŭ felŭ de копачĭŭ, ълmŭ. [de ъnde

Πτελέϊνος, η, ον, (fъкъtŭ) de ълmŭ. [ші

Πτελεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soĭъл, saŭ asemenea ълmълъĭ. [ші

Πτελεὼν, ῶνος (ὁ), пъdъpe de ълmĭ.

Πτέλος (ὁ), =Πτέλας.

Πτέρινος, η, ον, fъкъtŭ de пene. "Ῥιπὶς—„. Епігр: 2) kom: în локŭ de πτερωτός (Apstf: Пъsъpĭ. 903). 3) fъкъtŭ de πτέρις (вezĭ ziч: ъpm:). "Ναὸς — „. Stp: (чел dîntîĭ temплъ клъditŭ în Delfi). [ші

Πτέρις, ιδος (ἡ), ъnŭ felŭ de плantъ (fpъnzeле къpia seamъnъ dъпе Sхл: лъĭ Ткр: къ пенеле stpъцълъĭ, feapiче, saŭ feperъ, spata dpaкълъĭ. [πτερόν].

Πτέρισμα (τὸ), = (saŭ греш. în локŭ de) Πτέρυσμα.

Πτέρνα, ης (ἡ), [πείρω, πέρας] кълкîĭŭ; talпъ; (de ъnde fir:) talпъ de înкълцъminte (вezĭ ші πέλμα); (de ъnde) = Ἴχνος; (despre felъpite лъкpъpĭ) partea чea maĭ de жos, вasŭ, temeлie, поале (de клъdipe, de mъnte, ші чл:); (partik:) къпътîĭъл de жos ал katartълъĭ. 2) (Sкр:) în локŭ de πτέρνισμα. 3) (ъne-opĭ)=Πέρνα, вътŭ de поркŭ. [de ъnde

Πτερνίζω, вiit: -ίσω, ловеskŭ къ кълкîĭъл, saŭ къ pinteneле; înпĭedikŭ; (fir:) amъцeskŭ; пъĭŭ пĭedikъ, (Fpanц:) supplanter. 2) глs: пъĭŭ talпе noъ ла înкълцъminte. [ші

Πτέρνιξ, ικος (ὁ), кочеanъл ankinapeĭ.

Πτερνίον (τὸ), dim: ал лъĭ πτέρνα.

Πτερνὶς, ίδος (ἡ), dim: (dъпе tipŭ nъmaĭ) ал лъĭ πτέρνα; (ĭap partik: fir:) fъndъл ъnъĭ basŭ oape-кape (легĭanŭ ші чл:). 2) ъnŭ felŭ de ълеŭ, saŭ ĭepete (алt: μέρμνη), (poate греш: în локŭ de περκνὶς, вezĭ περκνόπτερος).

Πτερνισμὸς (ὁ), ловipe къ кълкîĭъл, saŭ къ pinteneле; (fîr:) пъпepe de пĭedikъ; amъцipe. [ші

Πτερνιστὴρ, poet: ші Πτερνιστὴς, οῦ (ὁ), ловitopŭ къ кълкîĭъл, saŭ къ мічоръл; пъitopŭ de пĭedikъ (nesъпъsŭ saŭ amъцitopŭ). [πτερνίζω].

Πτερνοβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, ъmвлъ кълкînd maĭ mълt în кълкîĭe. [din

Πτερνοβάτης, ου, (ὁ), кape ъmвлъ кълкînd maĭ mълt în кълкîĭe, (ad:) греŭ. [πτέρνα, βαίνω].

Πτερνογλύφος (ὁ), sъпъtopŭ (гъъpitopŭ) în вътъpĭ de поркŭ (kom: enit: de шоapiче în Batpaxomiom:). [πτέρνα, γλύφω].

Πτερνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ sromotŭ, вътînd din кълкîĭe în teatpъ spre apъtape de nemълцъmipe înпpotiва вpe ъnъĭ neîndemînatikŭ aktopŭ. [ші

Πτερνοκοπὶς, ίδος (ἡ), къцitŭ tъĭetopŭ de вътъpĭ de поркŭ (kom: enit: de papasitŭ). [πτέρνα, κόπτω].

Πτερνοτρώκτης, ου [πτέρνα, τρώγω], ші

Πτερνοφάγος (ὁ), mînкъtopŭ de вътъpĭ de поркŭ, saŭ шъnчĭ. (вezĭ πτερνογλύφος). [πτέρνα, φάγω].

Πτεροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вмвлъторъ кв ъріпї; (ші fir: desupe кораб'е) плвtitorъ кв пînze [πτερόν, βαίνω].

Πτεροβόνητος (ὁ, ἡ), noet: наіпкатъ прін ъріпї. [πτερόν, βονέω]

Πτεροδρομία (ἡ), алергар кв ъріпї (ка о пазъре), sворъ. [πτερόν, δρόμος].

Πτεροείρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πτερόν, εἴρω] înвръкатъ кв ъріпї, înapinatъ

Πτερόεις, εσσα, εν, noet: înapinatъ; (прін întind:) iste, penede; saъ nesiktopnikъ. «Αετὸς («Πήγασος «Ὄστος) — ». Hiad: Om: «Περσεὺς ἀμφὶ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα». Es: «Ὕμνος— » Hiad. «Ἔπεα πτερόεντα». Om: «Θυρὶς — ». Apin: [din

Πτερόν (τὸ), [πτάω = ἵπταμαι] панъ; (маї des) = Πτέρυξ, аріпъ. «Τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα». Ep: noet: (прin întind:) пазъре. «Ὡκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα». Od: H. de вnde авгаръ, saъ пазъре превestitoape de niitorъ (Sof: O. K. 97) (bezї ші Ὄρνις); (прin întind:) înтîmплape, вродipe într' вnъ fелъ оарекаре de лвкрврї. «Αἰὲν ἀθρώπων κακὰ, πόνου δ' οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν„. Esxл: (впе-орї) sворъ; (ші fir:) iste порnipe; (fir:) ор че seamъnъ, saъ слвжеште ка о аріпъ, (supe eks:) nînzeле, ші вîsлеле коръвіі (bezї πτερόω); поалеле вnеї ларцї хаїне dene d' asвпра (Eud: B); мърцініле пълърії, saъ але коіfвлвї; аріпеле (мърціле лъкраше а ле) вnеї клъ lірї; шіръ de колоане, колонадъ de ешînъ'оъ мърціле вnвї temплв, saъ înвелitoapea лвї în formъ de кортъ (bezї ші ἀέτωμα); вnъ fелъ de крestътврї пе вірfвл вnвї zidъ de metepizъ) (bezї ші πτερύγιον): nodъ de apdikat (erpetiк), каре tot într' о време слвжеште ші de supiжinъ supe апъраре порцїї четъцїї.

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв пене nestpiце [πτερόν, ποικίλος].

Πτερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв înapinate пічоаре. [πτερόν, πούς].

Πτεροῤῥοέω, ші Πτεροῤῥυέω -ῶ, biit: -ήσω, пъпîрлеskъ, îmї kad пепеле; (fir:) îmї пїерzъ вогъціа, saъ пвtepea. [πτερόν, ῥέω). [de вnde

Πτεροῤῥύησις, εως (ἡ), къdepe de пене, пъпîрлire.

Πτερότης (ἡ), fiinцъ de ъріпї, аріпіme [πτερόν].

Πτερόφοιτος (ὁ,ἡ), noet. вмвлътоr ś (din локъ în локъ) кв ъріпї, свърътторъ. (алцїї îndpent: πτερόφυτος). [πτερόν, φοιτάω].

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ), пвртътторъ de ъріпї, saъ de пене. «Βέλος—». Apstf: ‖ (sвbst:) «Πτεροφόροι». ostaшї, saъ кврієрї аї Romanilор пвртътторї de пене ла пълърії, saъ de sкліце înnodobite кв пене, (It:) speculatores· 2) preoцї Eqintenї пвртътторї de апъръторї de пене. [πτερόν, φέρω].

Πτεροφυέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ пене, fakъ ъріпї: [din

Πτεροφυής, έος (ὁ, ἡ), пе трвпвл кървїа ав ешit, saъ înчеп a ешi пене, saъ ъріпї, înapinatъ. [πτερόν, φυή].

Πτεροφύησις, εως [πτεροφυέω], ші Πτεροφυία [πτεροφυής] (ἡ), skoatepe, ешipe de пене, saъ ъріпї.

Πτεροφυτος (ὁ, ἡ),= Πτεροφυής. [πτερόν, φύω].

Πτερόω -ῶ, biit: -ώσω, лipeskъ ла чева ъріпї, înapinezъ: (fir:) гъteskъ кораб'е кв nînze saъ вîsле, saъ о amъ rata (ші miж: nestp: slaъ rata) кв nînzeле întinse, saъ кв вîsлеле apdikate. «Ναῦς ἐπτερωκυῖα πρὸς ἐμβολήν». Плв: (fir:) înквражezъ, însвflв simцiminte, нъdewdї, întssiezъ. «Πρὸς τὰ τοιαῦτα πτεροῦν χρὴ τὰ παιδία εὐθύς». Плт: [πτερόν].

Πτερυγίζω, biit: -ίσω, вatъ, daъ din ъріпї (ка пастреа, kind îa aerъ, saъ ка пъївл, kînd se чеаркъ întîїашї datъ, ка съ своаре) (bezї ші πτερύσσομαι); (fir:) мъ мішк, мъ silesкъ în zadapъ. [πτέρυξ].

Πτερύγιον (τὸ), dim: ал лвї πτέρυξ. 2) (fir:) кънътîїъ de клъdipe ешitъ маї afapъ; saъ marцine de хаїнъ ші чл:, поалъ, вatъ кв чїккврї; (naptik:) o skoasъ маї afapъ marцine de înвълitoapea вnвї temплв, (Franц:) pinacle (bezї ші κρόσση); (med:) o natimъ de окї; вnъ felъ de ешitврї пе лîngъ вngїї; (îm:) вmерії, кънътîїеле sninърії; врекївшеле, saъ кънътîїеле din жos a ле врекілор; кърnoaseле, saъ srîрчоaseле пърцї a ле пазвлвї; аріпіореле пештілор.

Πτερύγισμα (τὸ), bezї πτέρυσμα.[πτερυγίζω].

Πρερυγοειδὴς -έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de аріпъ. [πτέρυξ, εἶδος].

Πτερυγοτόμος (ὁ), instpвm: хірврц: пептрв тъїepe de πτερύγιον, (пътima de окі). [πτερύγιον, τέμνω].

Πτερυγοφόρος (ὁ, ἡ), пвртътторъ de ъріпї, аріпатъ, = Πτεροφόρος. [πτέρυξ, φέρω].

Πτερυγόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ (ші nas: dobîndeskъ) ъріпї; (кв ак: кв преu:) îmї мішкъ аріпеле (своръ) къtpe... «Ὡς δὲ πᾶς

педà (Еол: în локѫ de μετà) μатéра пептерýгωμаι». Sof: [ші

Птеругώδης, εος (ὁ, ἡ), =Птеругоеідѣ́ς; (med:) чел кѫ ѫтерій славї, ші ешіцї afaръ (ка nimte ъріпї). [πτέρυξ].

Птеругωхѝς, έος (ὁ, ἡ), poet: =Ταχύπτερος. [πτέρυξ, ὠκὺς].

Птерýгωμа (τὸ), ъріпіле, ші ор че алтѫ este ешітѫ маї afaръ ка ъріпіле; пепеле de podoaвъ; мърцініле пълърії (saѫ a ле коїѳлвї, ші чл:) skoase маї afaръ; (antm:) srîрчoaseле пърцї a ле пassлвї, =Мυρτοχειλίδες. [ші

Птерυгωτὸς, ѝ, ὸν, чел кѫ ъріпї; saѫ fъ кѫтѫ în гелѫ de apiпъ. || «Χρησμὸς —». Apstf: ал кървїа овїектѫ алегорікѫ este пasъре. [πτερυγόω].

Птерυллὶς, ίδος (ἡ), мембръnoasa apiпъ a ѫnop insekte (a лъкѫstелор. ші чл:). [ші

Птέρυξ, υγος (ἡ), [πτερὸν] apiпъ de пasъре; (poet: прin înтind:) пasъре; saѫ sворѫ de пasъре; (în ųen:) penede порnipe. «Ἴσχουσα πτέρυγας γόων». Sof: (de ѫnde)=Οἰωνὸς (bezї ші ὄρνις); (ѫne-orї) креastъ de пene a коїѳлвї; (fir:) op че seamъnъ кѫ apiпъ, saѫ este ешітѫ маї afaръ ка o apiпъ, (supe eks:) кърпїївл (парlea чea лаtъ a) вїслеї, (ші прin ѫрm:) ал кîрмеї; марцinea гѫреї sъвii, saѫ a topopвлвї, ші чл:; dinцosвл чеаръпѫ ал fрѫnzeї; поалъ de хаїнъ. "Τοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνεῤῥαμμέναι κάτωθεν». Пл: марцine den' înпрежѫвл пълърії; кърпъtѫ, saѫ коastъ de mѫnte. «Τὴν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας, Αὔλιν ἀκλύσταν». Евр:

Птέρυξις, εως (ἡ), мішкаре, вътаїе din ъріпї. [ші

Птέρυσμα (τὸ), =Птέρυξις. [din

Птερύσσομαι, вîit: ύξομαι, batѫ din ъріпї, гътіndѫ мъ, saѫ черкîndѫ мъ съ sворѫ, saѫ în semnѫ de вірхінцъ, ка кокошвл, кînd este съ кînte; (fir:) saлtѫ de вѫкѫрie. [πτέρυξ].

Πτέρωμα (τὸ), penimea, saѫ apinimea пъsърілор; (fir:) колonadъ de temплѫ, saѫ edifічіѫ, шї чл: (bezї πτέρυξ ші πτερὸν). (în Лкfp: sъцeatъ apinatъ. [πτερόω].

Πτερώνυμος (ὁ, ἡ), [πτερὸν, ὄνομα] preпѫmitѫ de ла zіч: πτερόν.

Πτέρωσις, εως (ἡ), a авea saѫ a къпъта ъріпї; (în ųen:) penime, saѫ apinime, (Fрanц:) le plumage, =Πτέρωμα. [ші

Πτερωτὴς, οῦ (ὁ), înapinъторѫ; (fir:) înкѫражъторѫ. [ші

Πτερωτὸς, ѝ, ὸν, înapinatѫ, saѫ înnodeвітѫ кѫ пene. «Πτερωτὰ προσκεφάλαια». Лкs: (alt:) πτιλωτά. πτερόω].

Πτέσθαι, poet: miж: nex: 2: de înf: ал лвї πέτομαι.

Πτηκτικὸς, ѝ, ὸν, din natъръ fрikosѫ. [πτήσσω].

Πτῆμα (τὸ), =Πτῆσις, sворѫ, saѫ sѫвpetѫ. [πτάω, =ἵπταμαι].

Πτῆναι, nex: 2: de inf: ал лвї ἵπταμαι.

Πτηνοκράτωρ, ορος (ὁ), poet: stъпînitorѫ. înпъratѫ de пъsърї. [πτηνὸν, κράτος].

Πτηνολέτης, ου ὁ), ші Πτηνολέτις, ιδος (ἡ), poet: 'прънъditorѫ de пъsърї. «Νεφέλη —». Apstf: ѫnѫ гелѫ de вînътopeaskъ плasъ. [πτηνὸν, ὀλέω].

Πτηνοπέδιλος (ὁ, ἡ). poet: пѫртътorѫ de înapinate (sѫвръtoape) înкълцъmînte. [πτηνὸν, πέδιλον].

Πτηνόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫвръtoape пічоаре; (fir:) =Ταχύπους, іѫte de пічорѫ. [πτηνὸν, ποῦς].

Πτηνός, ѝ, ὸν, sѫвръtorѫ; (ѫne-orї) пѫtinчosѫ, în stape de a sѫвра. "Πτηνὸς Ἑρμῆς». Лкs; «Πέδες (ші fir: "Λόγοι) πτηνοί,,. Лкs: bezї πτερόεις; (овіч: îm:) "Πτηνὰ,,. sѫвръtoapeле, пъsъріле. «Τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτὰ, οἷον ἀετὸς, τὰ δὲ πτιλωτὰ οἷον μέλιττα, ші чл:». Apst: «Τὸ πτηνὸν». neamвл пъsърілор. [πτάω=ἵπταμαι.].

Πτῆξις, εως (ἡ), sпeріічїѫne, sпaїmъ, чїѫsdipe de fрікъ. πτήσω].

Πτήσιμος, η saѫ ος, ον. =Πτητικός. [din Πτῆσις, εως ἡ, sворѫ. [πτάω =ἵπταμαι].

Πτήσσω [πίπτω, ші πτύσσω], biit: πτήξω, tpe: de кѫ: ἔπτηχα, ші în partч: πεπτηώς, ші πεπτεὼς) мъ stîрчeskѫ, saѫ sîntѫ чїѫsditѫ de fрікъ, мъ înгpozeskѫ; (pap stpъm:) sпeріѫ, sпaїmîntezѫ; (ѫne-orї) fakѫ чева a fi de sпaїmъ, înгpozitorѫ. «Ζυγὸν πτήσσειν». П: Sіл: "Πτῆξε (ѫції îndpent: πῆξε, saѫ πλῆξε) δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν 'Αχαιῶν». Іл: Ξ. (овіч: nestp: saѫ de sine nas:). «Εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες». Ep: askѫnzîndѫ se de fрікъ. "Καίμην πεπτηὼς». Od: Ξ. (bezї шї πτώσσω].

Πτῆται, poet: a 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: de sѫn: ал лвї ἵπταμαι.

Πτητικὸς, ѝ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кѫ însѫmime, пѫtinчosѫ, saѫ îndemînatикѫ de a sѫвра. [πτάω, =ἵπταμαι].

Πτιλοβάφος (ὁ, ἡ), вънsitorѫ de пene. [πτίλον, βάπτω].

Πτίλον (τὸ), [πτίλλω, saѫ πέτηλον] пѫfѫ de пъsърї; (прin înтind:) панъ; (прin în-

tind:] ѳntъ de nene sepгѫцѫ̆); (în цen:) пърѫ̆ dene op че matepie, saѫ̆ лѫкрѫ; (ѫne-opĭ) apinъ (maĭ кѫ seamъ de insekтъ); (pap) noet: în локѫ̆ de πέτηλον, fpѫnzъ.

Πτιλόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ пѫfѫ̆ пе sninape. «Κάμπη—». Enгp: [πτίλον, νῶτος].

Πτίλος, ἡ saѫ̆ ος, ον, чел кѫ ценеле къzѫte. [ші

Πτίλωσις, εως (ἡ, къdepe, пъпîрлipe de nene, (Fpanц:) mue; (med:) o natimъ a плеопелор окілор, кînd кad ценеле. 2) =Πτέρωσις (Eли: Ist: Z 4). [ші

Πτιλώσσω, biit: -ώξω, пъtimeskѫ̆ de natima πτίλωσις (bezĭ ziч: пpeчed:). [ші

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, акопepitѫ̆, saѫ̆ ѫmплѫtѫ̆ кѫ пѫfѫ. «Προσκεφάλαια πτιλωτά». Лкs: пepne de пѫfѫ̆. 2) (în цen:] =Πτερωτὸς. [πτίλον].

Πτισάνη (ἡ), [πτίσσω] opzѫ̆ deskожitѫ̆, apпъкашѫ̆. 2) (пpin întind:) zeama aчestзĭ opzѫ̆ (лѫatъ ка doktopie).

Πτίσανος (ἡ), noet: în локѫ̆ de πτισάνη.

Πτισανορρόφια (ἡ), soapвepe de [πτίσανος, ші ῥοφάω].

Πτίσμα (τὸ), semъnътѫpъ (opzѫ̆, ші чл:) deskожitъ. [ші

Πτισμὸς (ὁ), nisape, deskожipe de semъnътѫpъ. [ші

Πτισσάνη (ἡ), =(saѫ̆ гpеш: în локѫ̆ de) πτισάνη. [din

Πτίσσω, [în afin: кѫ τύπτω, saѫ̆ πίπτω] biit: πτίσω, (nas: tpe: de кѫ: ἔπτισμαι) nisezѫ̆ [de aчi]; (пpinч:) nisînd deskожeskѫ̆ opzѫ̆ (гpîѫ̆, ші чл:). [de ѫnde

Πτιστὴς, οῦ (ὁ), nisъtopѫ̆, deskожitopѫ̆ пpin nisape; saѫ̆ folositopѫ̆ ла aчeasta. [de ѫnde

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, folositopѫ̆, îndemînatikѫ̆ ла nisape. "Πptιστικὸν (se înц: ᾆσμα)». Лкs: кîntĭкѫ̆, че кîntaѫ̆ de netpeчepe пі sътopiĭ de opzѫ̆, ші чл:

Πτόα (ἡ), = (maĭ întpeв:) πτεία. [de ѫnde

Πτοαλέος, α, ον, =Πτοιαλέος. [ші

Πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sпepiѫ̆, snъĭmîntezѫ̆; (пpin întind:) fѫгъpeskѫ̆, saѫ̆ faкѫ̆ пе чinева съ fѫгъ пе askѫnsѫ̆; (obiч: miж: saѫ̆ nas:) mъ sпepiѫ̆, mъ întpozeskѫ̆; (кѫ ак: saѫ̆ dat: кѫ пpеп:) sîntѫ̆, saѫ̆ faкѫ̆ ка ѫnѫ̆ ѫпepiatѫ̆ пentpѫ чева; алергѫ̆ dѫпе чева ка ѫnѫ̆ amopezatѫ̆; (med:) sîntѫ̆ smintitѫ̆. "Τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν». Od: X. ле a sѫѫpat minцiле de fpikъ. «"Οταν ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῆτε». Skp: «Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι». Skp: «Πτοηθέντος δὲ τοῦ ὄρτυγος». Пл: «Ἔρωτι (« Ὑπ' ἔρωτι) πτοηθεὶς». Eвp: ші Кал: (ші кѫ ак: кѫ пpеп:) «Κουρότερος ἀνὴρ μεθ' ἡμῆλικας ἐπτοίηται». Es: mintea лѫĭ este пiponitъ în adѫnapea aчeлopa. «Σωφροσύνη ἔστι τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι». Apst: a nѫ se ѫimi de nofte. «Ἐπτόηνται περὶ τὴν ὀχείαν αἱ πέρδικες». At: «Τί τοσοῦτον περὶ τὸν πλοῦτον ἐπτόησαι»; Bas: (mi aвsoл:) «Πτοηθήσονταί τινες κατὰ τὴν χώραν„. Med: вop neвѫnі, se вop sminti. (ші în паpтч:). «Ἀναστάντες ἐπτοημένοι τὸν λοιπὸν χρόνον διάγουσι». П: Eцin. ameцiцĭ, zъnatiчĭ. [de ѫnde

Πτόησις, εως (ἡ), snepiepe, înгpozipe; smintipe, zъnътiчipe; ĭѫцeaлъ de natimъ; tape (neonpitъ) nofтъ. [ші

Πτοητὸς, ἡ, ὸν, snъĭmîntatѫ̆, înгpozitѫ̆, =Ἐπτοημένος.

Πτοία (ἡ), [în afin: кѫ ἴπταμαι] fpikъ, гpoazъ, snaĭmъ; (în цen:) tѫpвѫpape de sѫflетѫ̆ din пpiчina вpe ѫneĭ ĭѫцĭ natime (пpinч: de amopѫ̆). [de ѫnde

Πτοιάω, ші Πτοιέω -ῶ, noet: în локѫ̆ de πτοέω. [de ѫnde

Πτοίησ.ς, ιος (ἡ), noet: în локѫ̆ de πτόησις. [ші

Πτοιητὸς, ἡ, ὸν, noet: în локѫ̆ de πτοητὸς.

Πτοῖος (ὁ), noet: în локѫ̆ de πτοία. [de ѫnde

Πτοιώδης, εος (ὁ, ἡ), în локѫ̆ de πτοώδης.

Πτοιωτὸς, ἡ, ὸν, noet: =Πτοιητός.

Πτολεμίζω, biit: -ίσω, ші -ίξω, noet: în локѫ̆ de πολεμίζω. [din

Πτόλεμος (ὁ), ші depiвateле лѫĭ noet: în локѫ̆ de πόλεμος, ші чл:

Πτολίαρχος (ὁ), noet: în локѫ̆ de πολίαρχος.

Πτολίεθρον (τὸ), noet: în локѫ̆ de πολίεθρον,=Πόλις, чetate

Πτολιπόρθης, ші Πτολιπόρθιος, ші Πτολίπορθος, ου (ὁ), în локѫ̆ de πολίπορθος. [πτόλις, πέρθω].

Πτόλις, ιος (ἡ), ші depiвateле sale noet: în локѫ̆ de πόλις, ші чл:

Πτορθάκανθος (ὁ, ἡ), (вtn:) чел кѫ гimnoase кръчĭ. [πτόρθος, ἄκανθα].

Πτορθεῖον. (τὸ), гls: în локѫ̆ de...

Πτόρθος (ὁ), [πτερὸν] mлъdiцъ, влъstapѫ̆; [în цen:) pamъpъ, кpакъ; (fir:) fiѫ̆, nenotѫ̆, stpънenotѫ̆. «Σιτεῖσθαι μαλάχης πτόρθους». Apstf: «Πτόρθον κλάσε χερί». Od: Z. «Πτόρθος Ἡρακλέους μέγας». Enгp: чomaгвл, вîta (bezĭ ші στόρθυγξ). 2) ешipe de mлъdi-

це, влъstъpipe. «Ὕλη φύλλα ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει„. Es:

Πτορθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portŭ, цiŭ în mînъ pamъpъ (bezĭ ші θαλοφορέω). "Τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι, καὶ τούτους πτορθοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν». At: 2) daŭ влъstape, mлъdiцe, saŭ pamъpe. [πτόρθος, φορέω].

Πτόρος (ὁ), poet: pap în локŭ de πταρμός.

Πτοώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de spaĭmъ, înгpozitŭ; saŭ fpikosŭ, spepiosŭ. [πτόα].

Πτυαλίζω, biit: -ίσω, îmĭ este гъpa плinъ de skъĭnatŭ, saŭ вале; (în kît) sîntŭ silitŭ a skъĭna, saŭ a înгiцi des. [πτύαλον]. [de ъnde

Πτυαλισμὸς (ὁ), mълцime de skъinatŭ, saŭ de вале; (pрin ъpm:) salibaцie, deasъ skъĭnape, saŭ înгiцipe.

Πτύαλον (τὸ), [πτύω] = Σίαλον, вале, skъĭnatŭ.

Πτυάριον (τὸ), dim: ал лъĭ πτύον, лопъцikъ.

Πτυὰς, άδος (ἡ), [πτύω]. ъnŭ felŭ de шарпе (de aspidъ).

Πτύγμα (τὸ), [πτύσσω] pînzъ (saŭ алтŭ чева) îndoitъ, (pрinч:) kape se пъne пе panъ, ka sъ nъ se fpeче de легътъpъ, (Fpanц:) compresse.

Πτυγμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ πτύγμα.

Πτὺγξ, υγγὸς (ὁ), ъnŭ felŭ de пasъpe, че пашte noaptea, (алт:) πώϋγξ, ъnŭ felŭ de вodîpлъŭ, saŭ лешiцъ.

Πτυελίζω, Πτυελισμὸς, Πτύελον, = Πτυαλίζω, ші чл:

Πτύελὸς (ὁ), Skp: în локŭ de πτύελον.

Πτύελος (ἡ), Ion: saŭ poet: în локŭ de πύελος.

Πτυΐδιον (τὸ), =Πτυάριον.

Πτυκτίζω, biit: -ίσω, îndoĭeskŭ чева ка

Πτυκτίον (τὸ), dim: ал лъĭ Πτυκτὸς, tъвлiцъ, къpтъчikъ, tepfeлorŭ de însemnъpĭ, че se stpînцe îndoindъ se.

Πτυκτός, ἡ, ὸν, [πτύσσω] îndoitŭ, saŭ pпiimitopŭ de îndoitъpъ, stpînцepe. "Πίναξ πτυκτός„. Om: pinakide de skpis, kape se îndoĭaŭ, se înkideaŭ ka kaptea, (Fpanц:) tablettes pliantes. «Πτυκτὸν (înпpeъnъ ші fъpъ) ῥάκος, saŭ λινοῦν„. Iatp: = Πτύγμα.

Πτὺξ, πτυχὸς (ἡ), poet: în локŭ de πτυχὴ, îndoitъpъ; sвîpчitъpъ; foae, saŭ лamъ de metaлŭ пъsъ ъna peste aлta. «Πέντε δ' ἤλασε σάκεϊ πτύχας, τὰς δύο χαλκείους, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο, τὴν δὲ μίαν χρυσέην». Iл: Υ. 2) (fir:) къвънътъpъ (fopmatъ din sppînчeanъ) de mъnte. «Πτυχὶ 'Ολύμποιο ἥμενος„. Iл: Υ. "Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο». Om: Imn:

Πτύξις, εως (ἡ), kъtъ, îndoitъpъ, paptea, ъnde se îndoĭeшte чева. «Θώρακος —„. Skp: [πτύσσω].

Πτύον (τὸ), [în afin: kъ πτύω] лопатъ (saŭ алтŭ asemenea instpъmîntŭ) de вîntъpat. «Δήμητρος ἁλωάδος ἐπὶ σωρῷ πήξαιμι μέγα πτύον„. Tkp: 2) (ла Чiпp:] ъnŭ felŭ de mъsъpъ de semъnътъpĭ, = 'Ημιμέδιμνον.

Πτυόφι, poet: în локŭ de πτύου, saŭ πτύῳ, цen: saŭ dat: ал лъĭ πτύον.

Πτύρμα (τὸ), op че adъче spaĭmъ, fpikъ. 2) =kъ... [ші

Πτυρμὸς (ὁ), spъĭmîntape (akt: saŭ pas:).

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, spepiosŭ, saŭ spepiiчosŭ, sъпъsŭ ла spaĭmъ. [dĭn

Πτύρω, biit: -πτυρῶ, [πτόα] spepiŭ; (ші pas: saŭ miж:) mъ temŭ, mъ înгpozeskŭ. (bezĭ ші πτοοῦμαι).

Πτύσις, εως (ἡ), skъĭnape. [ші

Πτύσμα (τὸ), skъĭnatŭ, skъĭnътъpъ. [ші

Πτυσμὸς, (ὁ), =Πτύσις. [πτύω].

Πτύσσω [în afin: kъ πίπτω], biit: -πτύξω, îndoĭeskŭ, stpînгŭ în kъte. «Χιτῶνα («Εἵματα) πτύξασα». Od: A: Z «Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον». Skp: «Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας». Sof: înвpъцiшîndъ ле (ші miж:) "Πρὶν ἄν τουτὶ πτύξωμαι„. Apstf: mъ воĭŭ înвpъka. (ші pas:): «Ἄστολος χιτὼν ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται„. (Sof: în) Пл: «Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν σειόμενα». Iл: N. se înkoвoĭaŭ. [de ъnde

Πτυχὴ (ἡ), îndoitъpъ, kъtъ; (fir:) къвънътъpъ (fopmatъ din sppînчeanъ) de mъnte. «Πίνδου («Κρισσαῖαι) πτυχαί„. Eъp: (bezĭ ші γύαλον). (ші aвъs:) «Ὕμνων πτυχαί». înплetiчiteле stpofe. 2) (Sхл:) = Πτυχίς. [de ъnde

Πτυχίον (τὸ), =Πτυκτίον. [ші

Πτυχίς, ίδος (ἡ), tъвлiцa пъпеĭ, пе kape este skpisŭ nъmeле kopъвii. [ші

Πτυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел kъ mълte kъte (sвîpчitъpĭ, къвънътъpĭ) saŭ îndoitъpĭ.

Πτύω, biit: πτύσω, [imit:] (pas: tpe: de kъ: ἔπτυσμαι) skъĭnŭ. «Αἷμα πτύοντα». Iл: Ψ. 'Ως μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον». Tkp: «Μήτε πτύειν, μήτε ἀπομύττεσθαι». Ksn: (ші fir:). «Κύματα ἐπ' ἠϊόνι πτύοντα». Tkp: snъmerînd. [din

Πτωκαζω, biit: -άσω, poet: =Πτωσκάζω.

Πτωκὰς, άδος (ἡ), [πτὼξ, πτώσσω] poet: fpikoasъ, чĭъsditъ de fpikъ, spepioasъ; (fir:) pitълatъ, пъsъ пе пъmîntŭ. «Κύπει-

ρος—,,. Esix: «Αἴθυια—». ‖ (sввst:) «Πτωκάδες». Sof: =ʼΑρπυιαι (ĭелеле).

Πτῶμα (τὸ), къзвтъръ; (fir:) =Πταῖσμα, грешалъ, саѣ nenoрочipe, pea înтîmплape. 2) лвкрв къзвтѣ жos; naptik:) tрвпѣ de moptѣ; sврпътъръ, рвinъ (проп: ші fir:). [πτόω = πίπτω]. [de вnde

Πτωματίζω, вiit: -ίσω, прічinвĭeskѣ, adвкѣ къdepe. (de вnde овіч:) «Πτωματιζόμενοι». enilentičiĭ. [ші

Πτωματικὸς, ἡ, ὸν, sвnвsѣ ла къdepe din enilensie, enilentikѣ. [ші

Πτωματὶς, ίδος (ἡ), вnѣ feлѣ de пахарѣ fъръ fвndѣ de stat nekъzвtѣ (noate ка sъ se deшepte în laтъ). алцiĭ îndpent: πωματίς).

Πτωματισμὸς (ὁ), natima къdepiĭ din enilensie, enilensie. [πτωματίζω].

Πτὼξ, πτωκὸς (ὁ, ші ἡ), noet: [πτώσσω] fpikosѣ, snepiosѣ; (de вnde ‖ овіч:)enвpe.

Πτώσιμος, η, ον, noet: каре кade, саѣ къzвtѣ (omopitѣ) «Δορί—». Esxл: omopiлѣ, къzвtѣ în pesвoĭѣ. [din

Πτῶσις, εως (ἡ), къdepe; (fir:) nenoрочipe. ‖ (gram:) kazѣ. [πτόω =πίπτω].

Πτωσκάζω, вiit: -άσω, noet:=кв...

Πτώσσω, вiit: πτώξω, [πτόα] noet· = Πτήσσω, mъ snepiѣ, mъ temѣ; (npinч:) mъ чĭвsdezѣ (mъ askвnzѣ, fвrѣ) de fpikъ. «Τί πτώσσεις»; Il: Δ. (ші кв ак: кв преп:). «Ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες πτώσσουσι καθ' ὕδωρ». Il: Φ (ші кв цеп: кв преп: . «Πτώσσοντες ὑπ' ἀσπίδος,,. Tipt: askвnzînd ѕе de fpikъ în dosвл павъzeĭ. (ші кв dat:) "Πτώσσοντας ὑφ' ʼΕκτορι,,. Il: H. (ші în сл: de διά). "Ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν,,. Eвp: «Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἀλλήλους πτώσσοιμεν». Il: Υ. 2) mъ tîpъskѣ dînamtca каĭва de fpikъ; (de вnde) чершъtepeskѣ. «Πτώσσων κατὰ δῆμον». Od: P. (ші сл: . «Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους». Es: (bezĭ ші πτωχεύω).

Πτωτικος, ἡ, ὸν, (gram:) atinгътовѣ de каze; саѣ deклinatѣ dвne каze.

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, = Πτώσιμος.

Πτωχαλαζὼν, όνος (ὁ, ἡ,, sърак-mîndpѣ. [πτωχὸς, ἀλαζὼν].

Πτωχεία ἡ), sъръчia чершъtopвлвĭ. (bezĭ πτωχός). [ші

Πτωχεῖον (τὸ),= Πτωχοτροφεῖον. [πτωχεύω].

Πτωχελένη (ἡ), (dвne ziч:) чершъtoape Елепъ; (npin întind:) кврвъ пвблікъ. [πτωχὸς, ʽΕλένη].

Πτωχεύω, вiit: -εύσω, чершъtopeskѣ. "Δαῖτα πτωχεύειν». Om: «Πτωχεύει δὲ φίλους πάντας». Trn: (ші fъръ kazѣ). "Απεικάσαι αὐτὰς (τὰς Κελτικὰς κύνας) τοῖς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πτωχεύουσι· καὶ γὰρ φωνὴ αὐταῖς γοερά τε καὶ ἐλεεινὴ ἐστίν». Ap: [πτωχὸς]. [de вnde

Πτωχηΐη (ἡ), Ion: îи локѣ de πτωχεία.

Πτωχίζω, вiit: -ίσω, adвкѣ пе чinева în stape de чершъtopѣ, îл съръчeskѣ. [ші

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, кввenitѣ вnвĭ съракѣ чершъtopѣ. [ші

Πτωχίστερος, α, ον, (pap:) în локѣ de πτωχότερος, компар: ал лвĭ πτωχός.

Πτωχοδοχεῖον (τὸ),kазъ npiimitoape(хрънitoape) de сърачĭ [πτωχὸς, δέχομαι].

Πτωχόμουσος (ὁ, ἡ), îndemînatikѣ, iskвsitѣ ла чершъtopipe. [πτωχὸς, μοῦσα].

Πτωχοπλούσιος (ὁ, ἡ), сърак-вогатѣ, (ad:) вогатѣ, каре din квmпліцie тръĭешte ка вnѣ чершъtopѣ; саѣ съракѣ, каре din mîndpie se apatъ de вогатѣ, сърак-mîndpѣ. [πτωχὸς, πλούσιος].

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, [πτώσσω] (dвne ziч:) чĭвsditѣ de fpikъ, sfiitѣ, саѣ sfiivosѣ; (de вnde овіч: съракѣ чершъtopѣ (npin вpm: deosebitѣ de пένης). «Πτωχοῦ μέν βίος ζῆν μηδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα· περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέν τοι μηδ' ἐπιλείπειν. Apstf: «Προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς, ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι». Ksn: «Προς Διὸς εἰσὶν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε». Od: Z. (ші fir:) «Πτωχὸς τας φρένας (τῷ πνεύματι)». Tim: ші Skp: 2) (pap ші noet:) în локѣ de πτωχικὸς». «Πτωχῇ διαίτῃ». Sof:

Πτωχοτροφεῖον (τὸ), stabilimîntѣ, вnde se хрънesk сърачĭ. [ші

Πτωχοτροφέω ῶ, вiit: -ήσω, хрънeskѣ (кавtѣ) сърачĭ. ші

Πτωχοτροφία (ἡ), хрънipe (къвtape) de сърачĭ [din

Πτωχοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorѣ (къвtъtorѣ) de сърачĭ. πτωχὸς, τρέφω].

Πύαλος ἡ), Enгpf: în локѣ de πύελος.

Πυανεψία (ἡ), se înц: θυσία, ἑορτὴ) саѣ (маĭ овіч: ..

Πυανέψια (τὰ), (se înц: ἱερά) Πianensia, o serвътoape a Ateneпilor în чinstea лвĭ Anolonѣ, în каре se serвea вовѣ ші alte legвme. ші ле mînkaѣ în чemenipea лвĭ Teseѣ. [πύανος, ἕψω]. [de вnde

Πυανεψιὼν, ὼνος (ὁ), a natpa лвнъ a Ateneпilor (15 Oktombpie — 15 Noembpie), în каре se serвaѣ Пianensieле.

Πυάνιον (τὸ), dim: ал лвĭ πύανος. саѣ 2) neвt: лвĭ...

Πυάνιος, α, ον, fărkătă din bobă. [din Πύανον (τό), ui

Πύανος (ὁ), bobă, = Κύαμος: (obiч:) bună felă de zeamă do bobă, grîă, ші alte felurite legume fepte înpreună

Πυανεψιών, ῶνος, (ὁ), Enrpf: în lokă de Πυανεψιών.

Πῦαρ, ατος (τό), = Πῦος, чел dîntîi lapte, kolastrъ; (bne-orî) keară de kolastrъ. [de bnde

Πυαρίτης, ου (ὁ), (se înț: ζωμός) bună felă de smîntînă de kolastrъ.

Πυγαῖος, α, ον, kăpenită la părțile den' înprejurul шezătoarei. «Τὸ πυγαῖον» în lokă de ἡ πυγή, шezătoare; (partik:) băka лui. «Πυγαῖα». Arhitekt: baza de stîlpi, saă kolonadelor. 2) =Καταπύγων. [πυγή].

Πυγαλγής, ές (ὁ, ἡ), [πυγή, ἄλγος] nătimaș de dăpere de шezătoare (din tpînză).

Πύγαργος (ὁ, ἡ), [πυγή, ἀργός] чел kă шezătoare albă; (de bnde ‖ săbst:) bună felă de kapră selbatică, ші de baltără kă koadă albă.

Πυγή (ἡ), [πῦξ] părțile din dos ale den' înprejurul шezătoarei; шezătoare; (fig:) «Ἀγροῦ πυγή». Est: ceea ce e mai grozav parte (bezi ...). [de bnde.

Πυγηδόν, adv: шezătoare kă шezătoare, altăpea [ші

Πυγίδιον (τό), dim: al лui πυγή. [ші

Πυγίζω, biit: -ίσω, bată pe шezătoare. 2) =Ἀρσενοκοιτῶ. [de bnde

Πυγιστής, οῦ (ὁ), =Ἀρσενοκοίτης.

Πυγμαιομάχος (ὁ, ἡ), чел ce se bate kă nirmeii (enit: al kokorilor). [πυγμαῖος, μάχη].

Πυγμαῖος, α, ον, чел kă лungime de bună kotă, nitikă. ‖ (săbst: îm:) Nitică, o nație fabuloasă a Liviei. [πυγμή]

Πυγμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, = Πῦξ μάχομαι, mă bat, mă luptă kă rîontul. [ші

Πυγμαχία (ἡ) luptă kă rîontul, (Franț:) **pugilat.** [din

Πυγμάχος (ὁ, ἡ), kare se bate kă rîontul. ‖ (săbst:) atletă, saă luptaș kă rîontul, pugilistă, (Engl:) **boxeur**. [πῦξ, μάχη].

Πυγμή, (ἡ), [πῦξ] rîontă, luptă. 2) (npin întind:) =Πυγμαχία. 3) mușchi de întindere de la kotă pînă la rădăcina degetelor. [bezi ші πῆχυς].

Πυγολαμπάς, άδος (ἡ), ші Πυγολαμπίς, ίδος (ἡ), bună felă de insekt, dosul kăpia luminează noaptea, licurică. [πυγή, λάμπω].

Πυγονιαῖος (-μαῖος), α, ον, = (sub: bună greș: în lokă de Πυγωνιαῖος.

Πυγόριζα, ης (ἡ), [πυγή, ῥίζα] smîrcea rezătită a altăpei kă rădăcina kopacilului.

Πυγοσκελής, ίδος (ἡ), bună felă de nasăpe de mare [πυγή, σκέλος].

Πυγοστόλος (ὁ, ἡ), [πυγή, στέλλω] kare 'ші înnodovește dosul (kărvă).

Πυγούσιος, α, ον, noet: în lokă de πυγωνιαῖος.

Πυγών, ῶνος (ἡ), [πῦξ] mușchi de întindere de la kotă pînă la înkeietura degetului celui mică, =Πυγμή. [de bnde

Πυγωνιαῖος, α, ον, lungă de o πυγών (bezi ziч: preч:), ka de bună kotă.

Πυδαρίζω, biit: -ίσω, [ποῦς, ποδός, saă πυγή] sărută lovindu-'ші dosul kă kălcîele, =Ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι». Apstf: 2) fugă dînd kă picioarele, saă asvîrlind din picioare (ka kai, ші ch:).

Πυέλιον (τό), dim: al lui πύελος.

Πυελίς, ίδος (ἡ), kăsuță, saă skaunul pietrei inelului; (npinч: dim: al lui...

Πύελος (ἡ), [κύω = γύω, γύαλος] albie (npinч: de lut); copaie de dat de mîncare pășărilor (Od: T); (în ceh:) locă kăvătată; basenă, skăldătoare. (de bnde) «Τὴν πύελον κατάλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ». Apstf: [de bnde

Πυελώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formă de albie, kăvătoasă.

Πυετία (ἡ), = Πυτία.

Πυέω -ῶ, biit: -ήσω, [πῦος] fată a se înnăroia pana (a coace). ‖ (miж:) fată (skoță) năroită. [de bnde

Πύησις, εως, ші Πύη (ἡ), înnăroiere; anostemă, saă abcesă la plămîni, oftică.

Πυθαγόρειος (ὁ, ἡ), = Πυθαγορικός, ші Πυθαγοριστής. [ші

Πυθαγορίζω, biit: ίσω, sintă Pitagoristă, saă artăzoră sistemei lui Pitagora. [ші

Πυθαγορικός, ἡ, όν, kăpenită lui Pitagora, Pitagorică; (npinч:) Pitagoristă, artăzoră sistemei lui Pitagora. [Πυθαγόρας].

Πυθαγοριστάς, ά, (ὁ), Dop: în lokă de Πυθαγοριστής.

Πυθαγορίς, ίδος (ἡ), =Πυθαγορική, Pitagoristă, vetașă a lui Pitagora [ші

Πυθαγορισμός (ὁ), sistema Pitagoristilor.

Πυθαγοριστής, οῦ (ὁ), Pitagoristă, saă artăzoră secteî lui Pitagora [πυθαγορίζω].

Πυθαΐζω, biit: -ίσω, întrebă (ceră prooroчie de la) oracolul de la Delfi. [Πυθώ, bezi ziч:]. [de bnde

Πυθαϊστὴς, οῦ (ὁ), чел че чере проорочіе ла Делfї.

Πυθαύλης, ου (ὁ), kîntъtorъ̆ къ fлъеръл de apia nъmitъ Пitikъ; saъ̆ лъптъtorъ̆ къ fлъеръл ла serвъtoapea Пitiiлор. [Πυθὼ, αὐλὸς].

Πυθεδὼν, όνος (ἡ), пъtрежъne,=Σηπεδών. [πύθω].

Πυθεῖον (τὸ), ораколъл de ла Делfї în Пito. [Πυθώ].

Πυθέσθαι, nex: 2: de înf: ал лъї πυνθάνομαι.

Πύθεσκε, poet: Ion: în локъ̆ de ἔπυθε, прел: ал лъї πύθω.

Πύθευ, Dop: în локъ̆ de πύθου, nex: de порънч: ал лъї πυνθάνομαι.

Πυθία (ἡ), ші Πύθια (τὰ), vezї Πύθιος

Πυθιάζω, viit: -άσω, întъsiîndъ mъ проорочеskъ̆ ка Пitia. [din

Πυθιὰς, άδος (ἡ), (партік:) fem: ал лъї Πύθιος. (de ъnde || sъвst:)=Πυθία. 2) кърsъл de fie-каре пътрime de anї, în каре se serвaъ̆ Пitiiле. 3) serвъtoapea, ші лъптеле Пitiiлор. [Πύθιος].

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, = Πύθιος. «Πυθικοὶ ἀγῶνες». =τὰ Πύθια. «Τὸ Πυθικὸν αὐλεῖν». Лкs: apia nъmitъ Пitikъ. [Πυθώ].

Πυθιονίκη (ἡ), віръinцъ în лъптеле Пitiче. [ші

Πυθιονίκης, ου (ὁ), віръitorъ̆ în лъптеле Пitiче. [ші

Πυθιόνικος (ὁ, ἡ), = Πυθιονίκης; saъ̆ atinгъtorъ̆ de віръinцъ în лъптеле Пitiче. [πύθιος, νίκη].

Πύθιος, α, ον, къвenitъ̆, saъ̆ fъкъtъ̆ ла Пito (ла Делfi). «Ἀπόλλων—». проорочitorъ̆ ші adopatъ̆ ла Пito || «Πύθιοι». Ep: ші Ksn: (se nъmїaъ̆ în Sпapta) чеї pîndъїцї a se tpimite sпpe întpeвapea ораколълъї de ла Делfї пentpъ tpeвї пъ вліче. || «Πυθία». преotiцa, saъ̆ проорочіца de ла ораколъл din Делfi. || «Πύθια (τὰ) (se înц: ἱερά, saъ̆ ἀγωνίσματα),,. лъптеле, че în fie-каре patpъ anї se serвaъ̆ în Делfi. (de ъnde) «Νικᾶν Πύθια». Лкs: a віръi în лъптеле Пitiче. "Τὰ Πύθια αὐλεῖν,,. Лкs: a kînta къ fлъеръл apia Пitikъ. [Πυθώ]. [de ъnde

Πυθίων, ονος (ὁ), ъnъ̆ feлъ̆ de плantъ чепоasъ.

Πυθμενέω -ῶ, viit: -ήσω, (apitm:) amъ̆ ръdъчinaлъл meъ̆ nъmъръ̆. [ші

Πυθμενικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къвenitъ̆ ла ръdъчina ъnъї nъmъръ̆, = Ῥιζικός. [ші

Πυθμένιον (τὸ), dim: ал лъї πυθμήν. [ші

Πυθμενόθεν, adв: din ръdъчinъ, din temeлiї, din fъndъ̆. [din

Πυθμὴν, ένος (ὁ), [βυθὸς, saъ̆ βαθμὸς] чеа maї de жos парte a op къръїа лъкръ, fъndъ̆, ръdъчinъ, saъ̆ temeлie. "Θαλάσσης («Ποτηρίου)—».Sol:At: (ші fiг:) «Κακῶν—». Opf: mълцime nenъmъpatъ. (ші къ преп: în feлъ̆ de adв:). «Ἐκ πυθμένων». = Πυθμενόθεν,,. "Χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις κραδαίνοι,,. Esхл: «Πύλας ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κλῇθρα». Sof: 2) tълпina чеа de лîngъ ръdъчina копачїълъї (vezї ші πρέμνον); (în цen:) tълпinъ, ръdъчinъ; (проп: ші fiг:) opiцinъ de neamъ̆, (Fpanц:) souche. «Ἐλαίης («Δρυὸς)—». Om: ші Fot: «Σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν». Esхл: (ші fiг:) «Ὄρεος — ». Ap: 3) (apitm:) înчепъtorъл nъmъръ̆, saъ̆ ръdъчinъ de алte nъmepe; (de ъnde în mъsikъ) distanцa tonъpiлор, каре se їа de вasъ̆. «Πυθμὴν ἐπίτριτος». Плt: ръdъчinaлъ̆ nъmъръ̆ копpinzъtorъ̆ ші de a tpeїa парte a sa.

Πυθόθεν, adв: de ла Пito, saъ̆ de ла Делfi. [ші

Πυθοῖ, ші (poet:) Πυθοῖδε, adв: în Пito, saъ̆ ла Делfi. [Πυθώ].

Πυθόκραντος (ὁ,ἡ), [Πυθώ, κραίνω]=Πυθόχρηστος.

Πυθοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ̆ de валаъръл Пitonъ̆. (enit: ал лъї Аполонъ̆). [Πύθων, κτείνω]..

Πυθόληπτος (ὁ, ἡ), însъfлatъ̆ de Пiteanъл Аполонъ̆, saъ̆ de sпipitъ̆ проорочеskъ̆, = Φοιβόληπτος. [Πυθὼ, λαμβάνω].

Πυθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), проорокъ̆ însъfлatъ̆ de Пiteanъл Аполонъ̆. || «Ἑστία»—». Sof: проорочеskъл tpiпodъ̆, saъ̆ локъinцa Пitieї. [Πυθώ, μάντις].

Πυθόμενος (υ sкъptъ̆), η, ον, nex: 2: de партч: ал лъї πυνθάνομαι. 2) (pap υ лъпгъ̆) пas: saъ miж: prez: de партч: лъї πύθω.

Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ,), проорочitъ̆ (înкъвiinцatъ̆ прin проорочіе) de ораколъл de ла Делfї. «Θυσία—». Лкs: «Νόμοι πυθόχρηστοι». Ksn: лецї întъpite de ораколъл de ла Делfi. [Πυθώ, χράω].

Πύθω, viit: πύσω, [πῦον] fakъ̆ a пъtpezi; (ші пas:) пъtpezeskъ̆. «Ὀστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης .., πύθεται αἴῃ». Es: [de ъnde

Πυθώ,οῦς (ἡ), Пito, векiъ̆ nъme ла înчепъtъ̆ ал вълtoaseї kîmпiї, iap maї în ъpmъ ші ал орашълъї Делfiлор. [de ъnde

Πυθῶδε, adв: noet: ла (кътре) Hito, ла Delfi. [ші.

Πυθῶθεν, adв; noet: în локъ de Πυθόθεν.[ші

Πύθων, ωνος (ὁ), Hitonъ, валаврял de ла Hito, пе каре 'л а omorît Аполонъ. 2) дяхъ (цепиъ) însъflătorъ de proorocĭ vorвitorĭ dîn mînteце (вezĭ ἐγγαστρίμυθος). 3) prooroчitorъ din însъflarea луĭ Hitonъ,= Ἐγγαστριμυθος.«Τοὺς ἐγγαστριμύθους Εὐρυκλέας πάλαι, νῦν δὲ Πύθωνας προσαγορευομένους». Пл:

Πυθών, ῶνος (ἡ), =Πυθώ. [de вnde

Πυθώναδε, adв; noet:=Πυθῶδε. [ші

Πυθωνικός, ή, όν, Hitonikъ, relativъ къ Hitonъ; saŭ însъflatъ de дяхул Hitonъ,= Μαντικός ші Πυθόληπτος. [ші

Πυθώνισσα, ης (ἡ), fem: ал луĭ Πύθων, femee însъflatъ de prooroчitorul дяхъ ал луĭ Hitonъ,='Εγγαστρίμυθος. [ші

Πυθωνόθεν, adв: noet:=Πυθῶθεν.

Πυθῷος, α, ον,=Πύθιος.

Πύκα [πύξ], adв: noet: în локъ de пуκνά, des, saŭ îndesat; къ грътада; (prin întind:) цеапън; (fig:) къ скътпътате, saŭ întrĭжire. «Σάκεος πύκα ποιητοῖ„. Il: Σ. цеапън гъкътъ. (ші fig:) «Πύκα φρονέων». Om: foarte înцелептъ. (вezĭ ші πυκινός). [de вnde

Πυκάζω, вiit: -άσω, îndesezъ, fakъ чева tare ші цеапънъ; акоперъ вine (des), înвракъ; (prin întind:) askънzъ, ътвreskъ; întъreskъ; înkizъ n' înprежър: konstrълъ чева вine, înnodoвeskъ, гъteskъ. «Φάρει νέκυν πυκάσας». Il: Ω. «Νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν». Om: «Πέδιλα πίλοις ἔντοσθε πυκάσας„. Es: «Πρὶν σφῶϊν ἰούλους ἀνθήσαι, πυκάσαι τε γένυν λάχνῃ„. Od: A. «Καὶ ὦμα πάντου ...πύκαζε θᾶσσον». Sof: înkide. "'Εντός (τῆς νεώς) πυκάζοιεν σφέας αὐτούς». Od: M: (ші fig:) «'Έκτορα δ' ἄχος πύκασε φρένας». Il: Θ. 'Ї a акоperit ('ї a коплешit) mîxnicĭвnea sъfletul. (ші nestr: saŭ el:) «Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου». Skr: în grътъditeле жertfe, saŭ în îndesiцiĭ oamenĭ. (ші miж:) «Τόξον εὖ πυκάζου». Esxl: înarmeazъ te, гъteште-te. «Στεφάνοις κεφαλὰς πυκαζώμεθα». Enгr; (ші nas:) «Στέμμασι πυκασθείς». Ep: «'Αρματα χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε». Il: «'Ράκεσιν πεπυκασμένος ὦμους». Od: X: "'Ορει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι». Ep: (ші fig:) «Μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν„. Es: este sдpaвънъ ла minte. [вezĭ ші πυκινός). [de вnde

Πύκασμα (τό), =Πύκνωμα; (prin întind:) nodoaвъ, хаĭнъ; saŭ îndesitъ paмвръ de копачĭ. [ші

Πυκασμός (ἡ),= Πύκνωμα; (prin întind:) акоперътînтъ; гъteалъ.

Πυκιμήδής, εος saŭ έος (ὁ, ἡ,) noet: [πύκα, μῆδος] чел кз цеапънъ minte, înцелептъ,=Πυκινόφρων.

Πυκινά, adв: noet: вezĭ πυκινός.

Πυκινόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), noeт: în локъ de πυκνόθριξ, desъ în пъръ. [πυκινὸς, θρίξ].

Πυκινοκίνητος (ὁ,ἡ), des mişkatъ, neliniştitъ. [πυκινός, κινέομαι].

Πυκινοῤῥίζος (ὁ, ἡ), Ion: noet:=Πυκνοῤῥίζος. [πυκινός, ῥίζα].

Πυκινός ἡ, όν, Ion:noet: în локъ de πυκνός. || (neut:) Πυκινόν, ші (îm:) Πυκινά, adв: în локъ de πυκνῶς, des; prea мвлт; цеапън, (prop: ші fig:) solid; (fig:) înцелепцеште; кз мештешвгъ; eksakt, кз întrĭжire. «Πυκινὸν ἀχεύων». Od: A. грozав, foarte мвлт. «Πυκινὰ φρονέων». Od: I. foarte înцелептъ. (вezĭ ші πύκα, ші πυκνός).

Πυκινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), sdpaвънъ ла minцĭ, prea înцелептъ. [πυκινὸς, φρὴν].

Πυκινῶς, adв: noet: în локъ de πυκνῶς. «Θύρας («Σανίδες) πυκινῶς ἀραρυῖας». Om: (ші prin întind:) «Πυκινῶς ἀκάχημαι». Om: греў, prea мвлт. (ші fig:). «Πυκινῶς ὑποθήσομαι». Il: Ф. кз minte, вine rîndit. [вezĭ πυκινός].

Πυκνάζω, вiit: -άσω, гas: în локъ de πυκνόω. [ші

Πυκνάκις, adв: des, de мвлte orĭ. [πυκνὸς].

Πυκνάρμων, ονος (ὁ, ἡ), noeт: [πυκνὸς, ἄρω] цеапънъ, вine potrivitъ, saŭ kombinatъ.

Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ), [πυκνὸς, βλαστός] (вotn:) чел че are, saŭ skoate dese вдlstape.

Πυκνογόνατος (ὁ, ἡ), чел кз dese nodърĭ (tpestie, ші чл:). [πυκνός],

Πυκνόδους, όδοντος (ὁ, ἡ), чел кз deшĭ dinцĭ. [πυκνός, ὀδούς].

Πυκνοέθειρος (ὁ, ἡ), noeт: desъ ші мвлtъ în пъръ· [πυκνὸς, ἔθειρα].

Πυκνόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), [πυκνός, θρίξ] чел кз deшĭ перĭ, saŭ лînъ.

Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ), desъ în (înкъркатъ de) podъ. [πυκνός, καρπός].

Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ), [πυκνός, κίνδυνος] чел че des se пвne în primeждiĭ.

Πυκνόκομος (ὁ, ἡ), desъ în пъръ, saŭ în frвnze. || (sвbst:) Πυκνόκομον (τὸ), вnъ felъ de плантъ. [πυκνός, κόμη].

Πυκνοπνεύματος (ὁ, ἡ), чел кȣ deasъ ші skȣpтъ pesȣfлape, = Ἀσθματικός. [πυκνός, πνεῦμα].

Πυκνόπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ deшĭ порĭ, saȣ каналȣрĭ. [πυκνός, πόρος].

Πυκνόπτερος (ὁ, ἡ), desȣ în пене, saȣ ъріпĭ; (прin întind:) «Πυκνόπτεροι ἀηδόνες». Sof: каре sвоаръ п' înпрежȣр în mȣлцime. [πυκνὸς, πτερὸν].

Πυκνόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), desȣ în вробоане. «Σταφυλή —». Лкs: [πυκνός, ῥάξ].

Πυκνόῤῥιζος (ὁ,ἡ), чел кȣ dese (stȣfoase) ръdъчіпĭ. [πυκνός, ῥίζα].

Πυκνόῤῥ γος, ші Πυκνόῤῥωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Πυκνόῤῥαξ [πυκνός, ῥώξ].

Πυκνός, ή, όν, [πύκα, πυκινός] desȣ, (înпрot: de ἀραιός, рарȣ) stpînsȣ; (прin ȣрm:) вîptosȣ; (прin întind:) цеапъпȣ, sdравъпȣ; saȣ бътȣtȣ; (de ȣnde) întȣnекosȣ, ȣmбросȣ; saȣ mȣлtȣ, mape; desȣ, гръmъ ditȣ ȣnȣл пеste алтȣл; (fir: ла поецĭ) mintosȣ, înцелептȣ. «Θώρηξ—». Om: «Πυκνότατα δοκεῖ εἶναι πύξος καὶ ἔβενος». Tfp: «Θάμνους. τοὺς οὔτ' ἄνεμος οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὸν ἔφυν». Od. E. «Πυκνός σφυγμὸς». Med: ĭȣte бътаїе de вînъ. «Πυκναὶ φάλαγγες». Om: (ші în парал: "Ὀδόντες πυκνοί καί θαμέες». Od: M. (ші прin întind:) «Πυκινοὺς κευθμῶνας„. Es: adinчĭ, întȣnекoase. (de ȣnde fir:) "Πυκινόν ἄχος„. Іл: П. întȣnекoasъ (вezĭ ші μέλας), saȣ mape, гроzавъ; (ші fir:) "Πυκιναὶ φρένες» Om: «Πυκινός νόος». sdравъпъ minte. «Πυκινή βουλή (ἐφετμή)„ Om: înцелеаптъ. «Πυκινὸν ἔπος». Om: вine rînditъ порвъ. «Πυκινά μήδεα» Іл: Ω. (aчeasta se екsплікъ de Ksn: прin σοφά βουλεύματα. Osпъцȣ, Н'. 30). (în mȣs:) «Τόνοι πυκνοί». (înпрot: de ἄπυκνοι). || (neȣt:) Πυκνόν, ші (im:) Πυκνά, adв: în локȣ de πυκνῶς, des, ȣnȣл пеste алтȣл; foapte mȣлt «Πὴρη πυκνὰ ῥωγαλέη„. Od: N. foapte рȣптъ.

Πυκνὸς, At: цеn: ал лȣĭ πνύξ.

Πυκνόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кȣ карне îndesatъ, tape (пїetpoasъ). [πυκνός, σάρξ].

Πυκνοσπορέω-ῶ, віit: -ήσω, semъnȣ des [din

Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ), (парокs:) semъnъtopȣ. (ші пропарокs:) semъnatȣ des [πυκνός, σπείρω

Πυκνόστημος (ὁ, ἡ), чел кȣ dese іце. [πυκνός στῆμα].

Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ), чел кȣ dese пікътȣрĭ, съȣ пікъцеле. [πυκνός, στίζω.

Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ deшĭ stîлпĭ. [πυκνὸς στύλος].

Πυκνότης (ἡ), desime; (прin întind:) греȣtate; (fir:) înцелепчĭȣne. «Εἴ σοι πυκνότης ἔνεστιν ἐν τῷ τρόπῳ». Apstf: [πυκνὸς].

Πυκνόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ овĭ (проп: ші fir: desпре плante) deшĭ. [πυκνὸς, ὀφθαλμὸς].

Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ dese fрȣnze (stȣfosȣ). [πυκνὸς, φύλλον].

Πυκνόω -ῶ, віit: -ώσω, îndesezȣ чева; stpînгȣ tape ȣna лîпгъ алта; înвiptoшezȣ; stpînгȣ ла ȣnȣ локȣ. «Πάντα τρόπον σαυτὸν στρόβει πυκνώσας». Apstf: stpînцe 'цĭ minцiле. (ші пas:) «Ὁ σίδηρος ἐν τῷ πυρὶ μαλασσόμενος ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται». Пл: «Στίχους ἅμα τῷ πνεύματι πυκνουμένῳ προφερόμενον». Пл: întр' о pesȣfлape. 2) fakȣ (pепetȣ) чева des; înmȣлцeskȣ. [de ȣnde

Πύκνωμα (τὸ), ор че se faче (se pепetъ) des; (паptik: în mȣs:) sȣnete pепezĭ tpeĭ natpȣ ȣnеле пеste алтеле. 2) лȣкрȣ îndesatȣ, stpînsȣ. 3) ор че kontpiвȣĭeшte ла îndesape, saȣ stpînцepe (коколошitȣръ); акоперъmintȣ, înвръкъminte. «Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν». Esхл:

Πυκνῶς, adв: des; (прin intind:) adesea. [πυκνός].

Πύκνωσις, εως (ἡ), îndesipe, saȣ îndesape, stpînцepe. «Πύκνωσις φάλαγγος ἐστίν, ὅταν ἐξ ἀραιοτέρων ἐλάττονα τὰ διαστήματα ποιήσας πυκνώσῃ„. Такt: [ші

Πυκνωτικὸς, ὴ, όν, kontpiвȣitopȣ ла îndesipe; (прinч: med:) stpînгъtopȣ de порiĭ tpȣпȣлȣĭ. [πυκνόω].

Πυκὸς, ὴ, ὸν, арх: în локȣ de πυκνός. (de ȣnde Лакоп: sȣпрл: πουκότατος)

Πυκταλίζω, віit: -ίσω, поet: în локȣ de πυκτεύω (Анакр: în Fot:).

Πυκτεῖον (τὸ), локȣл, ȣnde se deпpind (se лȣптъ) гїontaшiĭ. 2) локȣ (dȣлапȣ, skpinȣ), ȣnde se пъspteazъ xîptiĭ stpînse, îndoite (вezĭ πυκτίον). [ші

Πύκτευσις, εως (ἡ), гїontȣipe, =Πυγμαχία. [ші

Πυκτευτὴς, οῦ (ὁ), гîontȣitopȣ, лȣптъtopȣ кȣ гїontȣл,=Πυγμάχος.

Πυκτεύω, віit: -εύσω, mъ лȣптȣ кȣ гїontȣл, = Πυγμαχέω; (în цеn:) mъ лȣптȣ. [din

Πύκτης ου (ὁ), [πύξ] лȣптъtopȣ кȣ гїontȣл, = Πυγμάχος. «Πόλεμος πύκτης». Лȣч: =Πυγμαχία. [de ȣnde

Πυκτικὸς, ὴ, ὸν, каре аре de овїектȣ гїontȣipea; saȣ кȣвenitȣ, însȣшitȣ гîontaшȣлȣĭ «Τέχνη πυκτική„. de гїontȣipe.

Πυκτίον (τὸ), = Πτυκτίον.

Πυκτίς, ίδος (ἡ), вnъ fелъ de animaлъ пекънoskиlъ înkъ, (dънe вnii) kastorъ. 2) în локъ de πυκτίς, = πυκτίον, ninakiдъ, saъ taвлъ de skris saъ zвгръвit.

Πυκτομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Πυκτεύω. [πύκτης, μάχη].

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, =Πυκτός.

Πυκτοσύνη (ἡ), meштетъгвл гiontaшвлвї, =Πυγμαχία. [πύκτης].

Πυλαγόρας, ου (ὁ), [Πύλαι, ἀγορά] вnвл din doї tpimiшї penpesintanцї din паrtea fie-kървїa din орашеле Елinemшї, кîte авеаъ вotъ în adънapea Amfiktionikъ (dънe ziч: ворвiторъ) ла Пiле, saъ Termonile. (чел-л-алтъ se пътїa Περσμνήμων). [de вnde

Πυλαγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sintъ tpimiсъ ла Amfiktionika adънape ka Πυλαγόρας.

Πυλαία (ἡ), (se înц: σύνεδος) adънapea Amfiktionilор, че se комплекta toamna ла Пiле (Termonile); ші «Πυλαία ἐαρινή». Лкs: aчeea че se комплекta пpiмъвара ла Delfi. 2) dpentвл de a tpimite denвтацї, saъ de a авеа вotъ în aчeв adънape, (alt:) Ἀμφικτυονία. 3) локвл, вnde se комплекta aчea adънape. 4) конкърцepea, ші sromotвл челор че fъръ tpeaвъ se adънaъ акодо (ka ла вnъ bîлчїъ) (вezї πυλαιαστὴς); (de вnde) = Τερατεία, Ψευδολογία. «Μύθων ἀπιθάνων πυλαία». Пл: [ші

Πυλαῖα (τὰ), (se înц: ἱερά) жертfa, че se съвîpшia de Amfiktionї înчinstea Чepeseї Amfiktionide. [Πύλαι]. [de вnde

Πυλαιακὸς, ἡ, ὸν, = (маї корск:) Πυλαϊκός. [ші

Πυλαιαστὴς, οῦ (ὁ), чел че пentpъ кърiositate saъ шарлatanie мерцea ла adънapea de ла Termonile; (de вnde în цen:) шарлatanъ, înшелъторъ, бърfitorъ, ші чл: [ші

Πυλαϊκὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла adънapea de ла Пiле. «Ὀχλαγωγία—». Пл: бърfitъpeле adънaцiлор около fъръ niч o треавъ.

Πυλαῖος, α, ον, кввenitъ ла порцї, saъ нвsъ dînaintea порцiлор, (partik:) ал Termonilелор. (de вnde ‖ sвst:) Πυλαία (вezї ziч:). [πύλη, saъ Πύλαι].

Πυλαίστατος (ὁ), kom: sвпрл: ал лвї...

Πυλαϊστὴς, οῦ (ὁ), = Πυλαιαστής.

Πυλαΐτης, ου (ὁ), ші Πυλαίτις, saъ Πυλαῖτις, ίδος (ἡ), пъzitorъ ал порцiлор орашвлвї (enit: ал Minepвeї). [πύλη].

Πυλαμάχος (ὁ, ἡ), noet: чел че se вate dînaintea порцiлор, saъ atakъ порцiле вpe вneї четъцї. [πύλη, μάχη].

Πυλάρτης, ου (ὁ), noet: [πύλη, ἄρω] kape ape порцї вiне kombinate, înkise.

Πυλάτης (ὁ), ші Πυλάτις, ίδος (ἡ), = Πυλαῖος. «Ἀγορὰ —». Sof: = Πυλαία.

Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ), noet: Eол: în локъ de πυλωρὸς.

Πυλεών, ῶνος (ὁ), Ion: în локъ de πυλών. 2) [πύλον=φύλλον] Лак: кънвпа йквneї. [din

Πύλη (ἡ), [βύω] поартъ de четате, saъ de темплв, (în цen:) de op че клъditъpъ. «Πύλαι ᾅδου». Om: ші Skp: (în periф:) în локъ de Ἅδης, Iadъ; (овіч: ла îm:) канателе порцiї. «Ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην». Ep: (fir: în цen:) локъ de тречере saъ intpape. «Ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας». Ksn: (вneopi) гъръ deplъ; (прinч:) stpimtъ трекътoape n'întpe mвnцї; (маї кв osebire în Elada) stpimtoapea d' întpe Tesalia ші Fokida, Termonilele. «Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι καὶ Θερμοπύλας· ἔστι γὰρ καὶ θερμὰ πλησίον ὕδατα». Stp:

Πυληγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъskълъ ла Пiло. [Πύλος, γείνω =γίνομαι].

Πυληγόρης, εω (ὁ), Ion: în локъ de πυλαγόρας.

Πυληδόκος (ὁ, ἡ), noet: [πύλη, δέχομαι] =Πυλωρός.

Πύλιος, α, ον, чел dtn Пiло. [Πύλος].

Πυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї πύλη, портицъ.

Πυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în телъ saъ formъ de поартъ. [πύλη, εἶδος].

Πυλόθεν, adв: noet: de ла Пiло. [Πύλος].

Πυλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Πυληγενὴς.

Πύλονδε, adв: noet: ла (къtpe) Пiло. [Πύλος].

Πύλος (ἡ, ші maї dos ὁ), noet: (pap, ші înd:) în локъ de πύλη. ‖ (овіч:) Пiло (nвme лок: de орашъ în Mesenia Пелопонезвлвї, natpia лвї Nestorъ,)

Πυλουρὸς (ὁ, ἡ), =Πυλωρός.

Πυλοῦχος (ὁ, ἡ), [πύλη, ἔχω] чел че аре saъ пъzeшte порцї.

Πυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пвlъ (înkizъ кв) порцї. [πύλη]. [de вnde

Πύλωμα (τὸ), noet: în локъ de πύλη, înkidepe кв порцї.

Πυλών, ῶνος (ὁ), мъpiь: ал лвї πύλη, поартъ маре; (прinч:) мъpeцъ проniлеї, (Fpanц:) portail, porche, vestibule. «Πυλὼν τετράθυρος„. At: «Ποιεῖσθαι δὲ καὶ τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων». Плв: «Πολλοὶ ἔωθεν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρεστή-

κεσαν, τὴν πρόσδον αὐτοῦ περιμένοντες». Лвч:
Πυλωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntă portarь, пъzeskă porціle. [ші
Πυλώριον (τὸ), къsвца portarвлъї de лînгъ poartъ. [din
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ), [πύλη, ὥρα] пъzitorь de poartъ, portarь. ‖ (antim:) гвра чea de кos a stomaxвлъї, prin каре eшind храна dвпе mistвipe se stръmвtъ în maцe.
Πυματηγόρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ворвешte маї în врmъ; каре ziче nвmaї sîrшitвл zîverії. «Ἠχὼ—». Грг: [πύματος, ἀγορά].
Πύματος, η, ον, noet: чел маї din врmъ, din marцine. "Πυμάτοις παρ' Αἰθιόπεσι„. Tкр: ла мърцiнiле Etioпieї. "Ἀνδρῶν ἐνὶ πρώτοις καί πύματος καὶ μέσος». Tкр: (ші timп:). «Πυμάτης ἐπὶ νυκτὸς». Om: пе ла sîrшitвл попції. ‖ (певт:) «Πύματον, ші Πύματα, adв: în sîrшitъ, маї în врmъ de toate. «Ὕστατα καὶ πύματα„. Om: [în afin: кв πυθμήν].
Πύνδαξ, ακος (ὁ), [βυθός, βένθος] =Πυθμὴν, fвndъ, ші (вne-orї) rîtă (de basă); (de вnde noet·) mînerвл квцітвлвї, saă sabieї (Sof:).
Πυνθάνομαι, [πύθω, ка din чea prin miposъ къвtape ші aflape, преквт zîчem, їaă miposъ în локъ de wtipe, aflв] вііt: πεύσομαι, ші pap πευσοῦμαι, (пех: ἐπυθόμην, tpe: de кв: πέπυσμαι, ші nosit: πευστέον) черчетезъ (întpeвъ), ка съ aflв; (prin întind:) aflв (prinч: din aвzite), mъ domipeskъ; (noet: în цеп:) авzъ; (prin întin[illegible] simцъ (кв ак: dip: ші цеп: saă sinr: saă кв prеп: indip:). «Πυθόμενος τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον». Iвкр: «Εἰ μὲν αὐτὸν αὐτὴ οὐ γνώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσης πύθευ„. Ep: «Πύθου παρ' αὐτῶν διὰ τί». Esx: «Λυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ„. Od: N. авzîam desnpe... «Πηλῆος οὔτι πέπυσμαι„. Om: n' amъ niчї o wtipe. «Ἐξιστορήσαντες αὐτοὺς, τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς στρατιῆς». Ep: «Προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα»; Esxл: «Τῇδε δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων„. Apstf: «Βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι». Apstf: (ші desnpe neînsвfл:) «Ταῦτα πυνθάνονται παρὰ Περσῶν». Ep: (ші кв партч: indip:) «Πυνθανόμενοι τὴν στρατιὴν ἐπιπλέουσαν». Ep: «Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης». Tвч: (ші în апал: opiчeшte). «Πυθόμενος, τίνων ἦν γονέων». Ил: (ші авsол:) «Ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι». Dm: (ші simш: în локъ de ἀκούω, авzъ, prinчepъ чева prin авzъ). «Οὐδ' ἴχνια τοῖο (τοῦ ἐλέφαντος) φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι„. Tкр: (de вnde npin întind:) în локъ de aiсθάνομαι, simцъ, prinчepъ. «Πυθέσθην ἡνιόχοιο πεσόντος. Ил: P.
Πύξ, [πτύσσω] adв: кв mîna închisъ, stpînsъ, гъквтъ пвmnъ. «Πύξ τοὺς δακτύλους ἔχει» Iвкр: «Πύξ διατεινάμενος». Tкр: 2) (овіч:) кв пвmnвл, кв гїontвл (de вnde Enгл: box). «Πύξ παίω (πατάσσω)». Лкs: batъ кв пвmnвл, кв гїontвл. «Πύξ μάχομαι». Om· =Πυγμαχέω. «Πύξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης»: Ил: Г. вsnъ гїontaшъ. «Ἡ πύξ, ἡὲ πάλῃ». Od: Θ.
Πύξ, πυγὸς (ἡ), pap în локъ de πυγή.
Πυξάκανθα, ης (ἡ), вnъ гелъ de merішоръ (чimiшirъ) rimnosъ, (алт:) λύκιον. (вezї ші ράμνος). [πύξος, ἄκανθα].
Πυξεὼν, ῶνος (ὁ), =Πυξών.
Πυξίδιον (τὸ), dim: ал лвї πυξίον
Πυξίζω, вііt:—ίσω, amъ faцa merішорвлвї, batъ în галвепъ ка чimiшirвл. [ші
Πυξίνεος, α, ον, ші
Πύξινος, η, ον, гъквтъ din merішоръ, de чimiшirъ; (prin întind:) în faцa чimiшirвлвї.[ші
Πυξίον (τὸ), skîndвръ (ninakidъ de skpis) de чimiшirъ. «Πυξία λίθινα». Skp: плъчiле леції. (prinч: dim: ал лвї...
Πυξὶς, ίδος (ἡ), (se înц: θήκη) квtie, saă teакъ de летnъ de чimiшirъ; (în цеп:) квtie. [Πύξος].
Πυξογραφέω—ῶ, вііt: —ήσω, skpiă пе ninakidъ de чimiшirъ. [πύξος, γράφω].
Πυξοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea (de гелвл) чimiшirвлвї. [πύξος, εἶδος].
Πύξος (ἡ), [πύκα] вnъ гелъ de копъчелъ певештежітъ кв prea вїptosъ гълвіоръ летnъ, merішоръ, (tвpч:) чimiшirъ.
Πυξοφόρος (ὁ, ἡ), (prinч: локъ) prodвкторъ de мвltъ merішоръ. [πὺξος, φέρω].
Πυξώδης, εος (ὁ, ἡ)'=Πυξοειδὴς. 2) плinъ de merішорi. [ші
Πυξών, ῶνος (ὁ), пъdвре de merішорї, saă чimiшirї. [πύξος].
Πυοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în гелвл пвроївлвї, saă плinъ pe пвроїъ. [πῦον, εἶδος].
Πῦον (τὸ), [πῦος] пвроїъ, saă sînце пвtpedъ.
Πυοποιέω-ῶ, вііt:-ήσω, гакъ съ se înпвроїeze, съ коакъ. [din
Πυοποιός (ὁ, ἡ), kontpiввitorъ a se în пвроїа, a коаче o panъ. [πῦον, ποιός].
Πυορροέω-ῶ, вііt: -ήσω, кврцe din mine (скоцъ) пвроїъ. [ші

Πυόῤῥοια (ἡ), кърцере de пъроїѫ (de avi se bede depiватѫ ші pom: пъроїѫ). [din

Πυόῤῥοος-ους (ὁ, ἡ), din каре кърце (каре ѕкоаte) пъроїѫ. [πῦον, ῥοή].

Πύος, εος -ους (τὸ), ші Πῦος, ші Πύος (ὁ), [în afin: кѫ πῖος =πίων] чел dîntiї лапте dупе пашtepe, колаstръ, =Πρωτόγαλα. 2) =Πῦον, пъроїѫ.

Πυουλκὸς (ὁ, ἡ), [πῦον, ἕλκως] трътъторѫ de пъроїѫ, саѫ ѕолоѕіторѫ ла авеаѕtа.

Πυέω -ῶ, вііt: -ώσω,=Πυοποιέω, înпъроїezѫ· [πῦον]

Πυπάζω,=Πυππάζω.

Πύπαξ,=Πύππαξ.

Πυππάζω, вііt:-άσω, ѕtpirѫ (прінч: лъкdînd саѫ admipind пе чінева) πύππαξ. (вezї ші ποππύζω). [din

Πύππαξ, [imit:] adв: саѫ intepiек: admip:=Παπαί! (ка ал nostръ) браво! (вezї ші βομβάξ).

Πῦρ, πυρὸς (τὸ), (îm: τὰ πυρὰ) ѕокѫ (пропр: ші fir:); (прін întind:) шаре къldъръ. «Πῦρ δρύϊνον». Tкр: de лемне de ѕtежарѫ. "Πῦρ Διὸς». Eкр: тръѕnetѫ. "Πυρί διδόναι τι». Ep: a аръпка în ѕокѫ. «'Εν πυρί δὲ βουλαὶ γενοίατο». Iл: B. аръ ле ѕокъл. «Εγώ γοῦν μετ' αὐτοῦ κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην». Ksn: (de вnde fir:) «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος» Skp: прін мълte прімежdії ші isnite. (îm:) «Πυρά». Om: ші Ksn: (прінч:) ѕокъріле, че ѕе апрind поантеа în табъръ пентрѫ препазъ, саѫ în înцелецере. «Ξύλα πολλὰ λέγεσθε, ὡς κεν παννύχιοι καίωμεν πυρὰ πολλά, μήπως ші чл:». «Iл: Θ. [de вnde

Πυρὰ (ἡ), гръmadъ de лемне апрinse (прінч: пентрѫ apdepe de трѫпѫ морtѫ); (în цен:) шаре ѕокѫ. «Πυρὰν λαμπάδων ἅψαντες». Diod: 2) поеt: (прін întind:) în локѫ de тάφος (Sof: Елек: 901:). 3)=Ἑστία алтарѫ. «Ἴζε νῦν πυρᾶς ἔπι (ἱκέτις)». Eкр.

Πυράγρα (ἡ), [πῦρ, ἄγρα] клеште пентрѫ ѕокѫ ші чл: [de вnde

Πυραγρίτης, ου (ὁ), поеt: каре слъжеште de клеште«Καρκῖνος—». Eпгр:

Πυράζω, вііt:-άσω,=Πυρεύω.

Πύραθος (ὁ), поеt: în локѫ de σπύραθος.

Πυραιθεῖον (τὸ), темплѫ ал înkinъторілор de ѕокѫ. [πύραιθοι]

Πυραιθής, έος (ὁ, ἡ), [πῦρ, αἴθω] каре apde ка ѕокъл, înѕокатѫ.

Πύραιθοι (οἱ), înkinъторіі de ѕокѫ în Пеpsia. [din

Πυραίθω, поеt: саѫ греш: în локѫ de πῦρ αἴθω.

Πυράκανθα, ης (ἡ), вnѫ телѫ de търъшіне, че podeste мічї воаве рошіі ка ѕокъл, (Fpanц:) buisson ardent. [πῦρ, ἄκανθα].

Πυρακτέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші Πυρακτόω -ῶ, вііt: -ώσω, арzѫ чева în ѕокѫ, ка ѕъ ѕе рошїаскъ, саѫ ѕъ ѕе întъріаскъ; (în цен:) înflъкърezѫ, апрinzѫ de тотѫ. [πυρὰζω]. [de вnde

Πυράκτωσις, εως (ἡ), рошіре de чева în ѕокѫ, апрindepe de тотѫ.

Πυραλίς, ίδος (ἡ), рошіе ка ѕокъл, рошіетікъ. "Ε'λαία—». Opiв: || (ѕввѕt:) вnѫ телѫ de пазъре (кѫ пене рошіетіче, саѫ кѫ гîтъл рошѫ) пріхоріѫ. (вezї ші πυῤῥούλας]. [πυρ]

Πυράμη (ἡ), [πυρὸς, ἄμη] ѕечеръ. 2) [πῦρ, ἄμη] плц: копаіе de ѳърарї; саѫ вазѫ de апъ пентрѫ ѕtinцере de ѕокърї. [de вnde

Πυραμητὸς (ὁ), ѕечерішѫ de грîѫ.

Πυραμιδικὸς, ἡ, ὸν, чел în ѳормъ de пірamidъ. [ші

Πυραμιδόω -ῶ, вііt: -ώσω, ѳормезѫ чева în телѫ de пірamidъ. [ші

Πυραμικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς,=Πυραμιδικός. [πυραμίς]

Πυράμινος, η, ον, поеt: în локѫ de πύρινος.

Πυραμὶς, ίδος (ἡ), [πῦρ, саѫ πυρὸς, ἄμη, саѫ Eцint; пір-амѫ-е, pazъ de ѕоапе, саѫ пераm, локѫ 'палtѫ, саѫ піхрam, піхарam, ѕfîntѫ локѫ] гігъръ цеометрікъ кѫ вазѫ пътратѫ, аѕкѫцітъ în вîрfѫ în кінѫ, къ ѳіе-каре латъръ ѳормеazъ трівнгіѫ екілатералѫ; клъditъръ (прінч: морmîntѫ, саѫ дупе алцїі магазіе de грîѫ ла Eцint:) întр' аѕt-телѫ de гігъръ, пірamidъ. 2) вnѫ телѫ de пръжітъръ. (вezї ші πυραμοῦς).

Πυραμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ѳормъ de пірamidъ. [πυραμὶς, εἶδος].

Πυραμοῦς, οῦντος (ὁ), [πυρὸς] în контрак: din πυραμόεις (ѕе înц: ἄρτος), вnѫ телѫ de пръжітъръ, че ѕе да де премїѫ челуї че ѕta недопмітѫ mînъ diminеaцa ла вре вnѫ оѕпъцѫ; (în цен:) =Πλακοῦς.

Πυραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), лъчіторѫ ка ѕокъл. [πῦρ, αὐγή].

Πύραυνον (τὸ), вазѫ de апрins ѕокѫ înтр înѕъл, (Tкрч:) мангалѫ. [ші

Πυραύστης, ου (ὁ), [πῦρ, αὔω] ѳластре, че ѕе апде ла лътînape; de вnde прон: «Πυραύστου μόρος». Eѕхл: чеа din непозіе. «Πυραύστου χαρά». Лкѕ: чеа момептанъ ші кѫ вртърї de пеіре.

Πυράφλεκτος (ὁ, ἡ), поеt: (Біѕер:) неарѕѫ de ѕокѫ. [πῦρ, ἄφλεκτος].

Пυρέλος, (ὁ), noet: asвîрлitоръ de fокъ. [πῦρ, βάλλω].

Пυργηδόν, adв: în felъ, saŭ formъ de тврнъ; (naptik:) în formъ de ostъшeaskъ falanгъ, (Franц:) en bataillon carré. «Καὶ ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐ δύνατο· ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες». Il:O.

Пυργηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, înкizъ (цiъ înкisъ) ne чinева, (ші nas:) sîntъ înкisъ înъвntрв în тврнврї, înпresоръ, sîntъ înпresoatъ. «Ὥσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα». Esp: [din

Пυργήρης, εος (ὁ, ἡ), [πύργος, ἄρω] înкisъ, saŭ întърitъ în тврнврї. 2) [πύργος, ἄιρω] înълцatъ în formъ de тврнъ. [de вnde

Пυργηρῶς, adв: 'nалt, în formъ de тврнъ.

Пυργίδιον (τὸ), dim: ал лвї πυργίον.

Πύργινος, η ον, ал тврнвлвї; (прin int ind:) ал орашвлвї. «Νέμμα πύργινα». Esxл: а ле орашвлвї. [πύργος].

Пυργίον (τὸ), dim: ал лвї πύργος, тврnвлецъ.

Пυργισκάριον (τὸ), dim: ал лвї πυργίσκιον.

Пυργίσκος (ὁ), dim: ал лвї πύργος, тврnвлецъ.

Пυργίσκιον (τὸ), dim: ал лвї πυργίσκος.

Пυργίτης, ου (ὁ), ші Пυργῖτις, ιδος (ἡ), de тврнъ. «Στρουθός — ». Гал: каре îшї face кvîввл п'în тврнврї. [πύργος].

Пυργόβαρις, εως (ἡ), чetъцvîe întърitъ кв тврнврї. [πύργος, βᾶρις].

Пυργοδαΐκτος (ὁ), noet: [πύργος, δαΐζω] saрnъторъ (прънъditоръ) de тврнврї (oраше). «Πόλεμος — ». Esxл:

Пυργοδόμος (ὁ, ἡ), ziditоръ de тврнврї. [πύργος, δέμω].

Пυργοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ, saŭ formъ de тврнъ. [πύργος, εἶδος].

Пυργόκερας, ші Пυργοκέρατος (ὁ, ἡ), noet: чел че 'шї înaлцъ корnвл (se înaлцъ) ка вnъ тврнъ,=Ὑψίκερως. [πύργος, κέρας].

Пυργομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, baтъ кътре, saŭ din тврнъ, (ad:) atакъ, saŭ anъръ тврnъ. [πύργος, μάχη].

Пυργοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ тврnврї, saŭ тврnъ. [ші

Пυργοποιία (ἡ), клъdire de тврnъ. [πύργος, ποιός].

Πύργος (ὁ), [în afîn: кв πέργαμον] тврnъ de anърare; чetate, тъpie; (fin:) скънare, saŭ mînтвire, anърare. «Πέλιος, ἣν πέρι πύργος ὑψηλὸς». Od: Z. (ші fin: кв цen:). «Θανάτων πύργος». Sof: «Ἀχιλλεὺς πύργος ἀϋτῆς». Tкр: 2) (în цen:) локашъ 'naлtъ (saŭ naptea каseї чea cmiтъ maї afarъ) în felъ de тврnъ. «Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον,,. Skp: «Αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι ἐν τῷ πύργῳ ἦσαν, οὗπερ διαιτῶνται». Dm: 3) вnъ felъ de pesвoїaскъ maшinъ în formъ de тврnъ. 4) чeatъ de oaste aшezatъ în firвръ eksakt пъlpatъ, saŭ maї лвngъ de doъ latъpe, (Franц:) bataillon carré. (вezї mi πλινθίον). 5) вasъ, întрв каре amestekaŭ кв-веле, kînd le arвnkaŭ, (Franц:) cornet.

Пυργοσκάφος (ὁ, ἡ), noet: sънътторъ, saŭ sврnъторъ de тврnврї, saŭ de zidврї de чetъцї. [πύργος, σκάπτω].

Пυργοσύχος (ὁ), nodвл de skîndврї, ne каре se snpiжinîaŭ тврnвріле pesвoїeшtелор коръвїї. [πύργος, ἔχω].

Пυργοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, nopтъ (цiъ) тврnъ. [din

Пυργοφόρος (ὁ, ἡ), nвptътorъ, saŭ цiitорв de тврnъ. [πύργος, φέρω].

Пυργοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), nъzitоръ de тврnъ, saŭ чetate. [πύργος, φύλαξ].

Πυργόω -ῶ, вiit: ώσω, întъpeskъ кв тврnврї; zideskъ, înaлцъ; (ші nas:) mъ mъpeцezъ, mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ. «Χ' ἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ». Esxл: «Ἐλέφας πυργωθείς». Лкs: înкърkatъ кв тврnъ.

Πυργώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πυργοειδής, чел în formъ de тврnъ, 'naлtъ. [πύργος].

Πύργωμα (τὸ), zidipe кв (saŭ în formъ de) тврnъ; (în цen;) тврnъ, тъpie. [ші

Πύργωσις, εως (ἡ), întъpipe прin тврnврї. [ші

Πυργῶτις, ιδος, (ἡ), noet: în локъ de πυργωτὴ, fem: ал лвї...

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, întъpitъ кв тврnврї; saŭ fъкvtъ în felъ de тврnъ, 'naлtъ, = Πυργοειδής. [πυργόω].

Πυρδαής, έος (ὁ, ἡ), arzътorъ, saŭ arsъ кв fокъ. [ші

Πύρδαλον, ші Πύρδανον (τὸ), [πῦρ, δαίω] лemnъ (paskotъ) de aцîцat fоквл, тъчîвnc înвълitъ nentрв anpins fоквл. 2) вatръ, kontorъ.

Πύρεθρον (τὸ), ромънікъ, вnъ felъ de plantъ кв aromatikъ îste гвstъ. [πῦρ].

Πυρεία (ἡ), neskвipe прin лвminъ de ...ъ. [ші

Πυρεῖον (τὸ), вasъ de пъstpat, saŭ transnoptat fокъ, къцic; (de вnde ла Перsї) mi-нкъторъ altarъ al sfintвлвї fокъ (вezї mi ἐσχάρα) || (obîч: la îm:) Πυρεῖα (τὰ), ле-

mneле, кȣ каре (fрекîndȣ ле întре dînseле) апрindeaȣ fокȣл. «Τὰ πυρεῖα συντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες». Лȣч: [πυρεύω].

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtopȣ de fокȣ. || (sȣвst:) Πυρεκβόλα (τὰ),=Πυροβόλα. [πῦρ, ἐκβάλλω].

Πυρεκτικός, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ sȣпȣsȣ ла fербinцеалъ, saȣ fpirȣpĭ. [ші

Πύρεξις (ἡ), прindepe de fpirȣpĭ [din

Πυρέσσω (ττω) віit: -έξω, sîntȣ прinsȣ, saȣ пatimeskȣ de fpirȣpĭ. «Πυρέττειν τεταρταίῳ». Лкs: [ші

Πυρεταίνω, віit: -ανῶ, ші

Πυρετιάω-ῶ, віit: -άσω, pap în локȣ de πυρέσσω· [din

Πυρέτιον (τὸ). dim: [din

Πυρετὸς (ὁ), [πῦρ], mape fербinцеалъ (прinч: de боалъ); fpirȣpĭ. «Πυρετὸς διαλείπων (τριταῖος, τεταρταῖος)». Гал: fpirȣpĭ періоdiче.

Πυρετοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ, прiчinȣitopȣ de fербinцеалъ, saȣ fpirȣpĭ. [πυρετὸς].

Πυρέττω. віit: -έξω, At: în локȣ de πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ de fpirȣpĭ; adȣкъtopȣ, saȣ însoцitȣ de fpirȣpi. (Франц:) febrile [πυρετὸς].

Πυρεὺς, έως (ὁ), каре dъ fокȣ ла чева, пîржолitopȣ. 2) basȣ de fокȣ, —Πυρεῖον, къцie, ші чл: [πῦρ].

Πυρευστικὸς, ή, όν, каре sлȣжеште ла апрindepe de fокȣ, (прinч:) ла пeskȣipe прin лȣminъ de fокȣ,=Πυρευτικός.

Πυρευτής, οῦ (ὁ), пeskȣiтopȣ de noaпte прin лȣminъ de fокȣ. [πυρεύω]. [de ȣnde

Πυρευτικὸς, ή όν, atinгъtopȣ de пeskȣitopȣл de noaпte прin лȣminъ de fокȣ. «Πυρευτική (se înц: τέχνη)». Плt: meштешȣгȣл de aчeastъ пeskȣipe.

Πυρεύω, віit: -εύσω, апрinzȣ fокȣ; пeskȣïeskȣ noaпtea прin лȣminъ de fокȣ. 2) (stpъm:) апрinzȣ, daȣ fокȣ ла чева. [πῦρ].

Πυρή (ἡ), Ion: în локȣ de πυρά.

Πυρήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de πυρεῖον.

Πυρήν, ῆνος (ὁ), sîmбȣpe de op че poadъ. 2) fir:) гръȣnte, бȣлгъpaшȣ de sape, de tъmîie, ші чл: (вezĭ ші χόνδρος). 3) ȣnȣ feлȣ de прецioasъ пiatpъ în fopma sîmбȣpeлȣĭ de mъsлinъ· 4) гъmълia doкtopeskȣлȣĭ miлȣ. 5) (кom:) osȣ de пeште. [πῦρ; fiind къ sîmбȣpiĭ de mъsлinъ sлȣжesк ла apdepe de fокȣ, вezĭ πυρίνη].

Πυρήνεμος (ὁ, ἡ), поet: sȣfлъtopȣ de fокȣ. «Ῥιπίς —». Епгр: [πῦρ, ἄνεμος].

Πυρήνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πυρήν, sîmбȣpeлȣ.

Πυρηνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopma (asemenea) sîmбȣpeлȣĭ. [πυρήν, εἶδος].

Πυρηνοσμίλη (ἡ), instpȣmîntȣ xipȣpцikȣ кȣ гъmълie în вîpfȣ. [πυρὴν, σμίλη].

Πυρηνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πυρηνοειδής. 2) копрinzъtopȣ de sîmбȣpe. (înпpot: de ἀπύρηνος). [πυρήν].

Πυρητόκος (ὁ, ἡ), продȣкъtopȣ de гpîȣ. [πυρός, τόκος] (se konf: кȣ ..

Πυρητόκος (ὁ, ἡ), skoцъtopȣ (пъskъtopȣ) de fокȣ. πῦρ, τόκος].

Πυρήφατος (ὁ, ἡ), поet: (πυρός, φένω] fъpîmъtopȣ (sdpoвitopȣ) de гpîȣ.

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de πυροφόρος,=Σιτοφόρος.

Πυρία (ἡ) баie ȣskatъ прin кълdȣpъ, saȣ aбȣpȣ nȣmaĭ fъpъ апъ), ші asȣdapea чea dîntp' însa; (în цen: aбȣpȣ, saȣ aбȣpipe; (прin întind: basȣ пentpȣ înfepбîntape de ȣskatъ баie, saȣ aбȣpipe. 2) = saȣ греш: în локȣ de, Πυρεια [πῦρ] [de ȣnde

Πυριάζω, віit: -άσω,=Πυριάω.

Πυριάλωτος (ὁ, ἡ), прinsȣ прin лȣminъ de fокȣ. [πῦρ, ἁλίσκω]

Πυρίαμα (τὸ), op че sлȣжеште ла înfepбîntape, aбȣpipe, saȣ asȣdape прin баie ȣskatъ 2) = кȣ...

Πυριασις, εως (ἡ), înfepбîntape, aбȣpipe, saȣ asȣdape прin баie ȣskatъ [ші

Πυριατήριον (τὸ), локȣ (каmеръ de баie пentpȣ aбȣpipe. 2) basȣ кȣ ȣnt-de лemnȣ калdȣ пȣsȣ пe tpȣпȣл пътimaшȣлȣĭ în feлȣ de вentȣzъ. [ші

Πυριάτης, ου (ὁ), лапte înкeгatȣ прin fepбepe, (алt:) πυρίεφθον, кpemъ. (вezĭ ші πυαρίτης). [ші

Πυριατός, ή, όν, înfepбîntatȣ прin saȣ пentpȣ баie de aбȣpipe. "Κέραμος—». Гал: înfepбîntatъ пentpȣ aчeasta, ші op че алtъ întpeбȣinцape. [din

Πυριάω-ῶ, віit: -άσω, [πυρία] înfepбîntȣ; saȣ пopneskȣ sȣdoape, aбȣpezȣ. «Πυριᾷν θερμᾷ θαλάσσῃ». Dskp: (ші пas:, "Βοηθεῖ πυριωμένη». Dskp: ка πυρίαμα (вezĭ ziч:).

Πυριβήτης, ου (ὁ), поet: =Ἐμπυριβήτης. [πῦρ, βαίνω].

Πυρίβιος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ în fокȣ. [πῦρ, βίος].

Πυρίβλητος (ὁ, ἡ), isвitȣ de fокȣ saȣ de tpъsnetȣ. 2) поet: în локȣ de πυροβολος. [πῦρ βαλλω].

Πυριβρεμέτης. ου (ὁ), поet: pesȣnъtopȣ, бȣбȣitopȣ, tposnitopȣ în fокȣ, saȣ ка fo-

кѫл (ad: tape), (de ѫnde) =Ἐριβρεμέτης. [πῦρ, βρέμω]. (вezĭ ші...

Πυριβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἐριβριθής, преа греŭ. [πῦρ, βρίθω].

Πυρίβρομος (ὁ, ἡ), поet: =Πυριβρεμέτης. (se конf: кѫ πυρίδρομος).

Πυρὶβρωτος (ὁ, ἡ), [πῦρ, βιβρώσκω] mînкatŭ (прънъditŭ) de fокŭ

Πυριγενέτης, ου (ὁ), поet: ші Πυριγενής, έος (ὁ, ἡ), пъsкѫtŭ din saŭ în fокŭ (епit: ал лѫĭ Dionisŭ). 2) (fir:) лѫкратŭ прin fокŭ· «Χαλινὸς—». Esхл: 3) (прin întind:) вîрtosŭ; nemiлosŭ. «Παλάμη —». Esхл: [πῦρ, γείνω].

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ окĭ înfокацĭ. «Λέων—». Оп: [πῦρ, γλήνη].

Πυριγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ înfокate, saŭ прin fокŭ лѫкрate askѫцite вîрfѫрĭ. "Κεραυνὸς—». Non: [πῦρ, γλωχίν].

Πυρίγόνος (ὁ,ἡ), (парокs:) продѫкъторŭ de fокŭ; (пропарокs:)=Πυριγενής. [πῦρ, γόνος].

Πυρίδαπτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de πυρίβρωτος. [πῦρ, δάπτω].

Πυρίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ πῦρ. 2) ал лѫĭ πυρός.

Πυρίδρομος (ὁ, ἡ), поet: каре алеаргъ ка fокѫл, saŭ кѫ fокŭ; (în цen:) infокatŭ. [πῦρ, δρόμος].

Πυρίεφθος (ὁ, ἡ), [πῦρ, ἕψω] feptŭ ла fокŭ, гътitŭ. || (sѫвst:) Πυρίεφθον (τὸ),=Πυριάτης.

Πυριήκης, εος (ὁ, ἡ), поet: [πῦρ, ἀκή] askѫцitŭ (în вîрfŭ) прin fокŭ.

Πυριθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), [πῦρ, θάλπω] înкълzitŭ ла fокŭ.

Πυρικαὴς, ші (поet:) Πυρικαιής, έος, ші

Πυρίκαυστος, ші Πυρίκαυτος (ὁ, ἡ), apsŭ de fокŭ. "Πυρίκαυτα,,. Med: apsъtѫрĭ. [ші

Πυρικαύτωρ, ορος (ὁ), поet: apzъtopŭ, fлъкъposŭ, въпъĭosŭ. [πῦρ, καίω].

Πυρικλοπία (ἡ), поet: = Πυροκλοπία. [πῦρ, κλοπή].

Πυρίκμητος (ὁ, ἡ), поet: [πῦρ, κάμνω] лѫкратŭ прin, saŭ пръпъditŭ de fокŭ. [πῦρ, κάμνω].

Πυρικοίτης, ου (ὁ), поet: каре sлѫжеште de кѫлкѫшŭ ал fокѫлѫĭ. «Νάρθηξ—,,. Епгр: [πῦρ, κοίτη].

Πυρικόος (ὁ, ἡ), вezĭ πυρκόος.

Πυρικρόταφος (ὁ, ἡ), бътѫtŭ, чокъnitŭ în fокŭ. "Σίδηρος—,,. Esix: [πῦρ, κρόταφος].

Πυρίκτυπος (ὁ, ἡ), поet: каре покнеште, плеsнеште, пîрîĭе în fокŭ. [πῦρ, κτύπος].

Πυριλάμπη (ἡ), =Πυριλαμπίς. [ші

Πυριλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лъчitopŭ, skînteitopŭ ка fокѫл. «Ἀστὴρ — ,,. Лкs: [ші

Πυριλαμπὶς, ίδος (ἡ), = Λαμπυρὶς (insektъ), лікѫрічĭŭ. [πῦρ, λάμπω].

Πυρίληπτος (ὁ, ἡ), копрinzъtopŭ de fокŭ, кѫ totѫл înfокatŭ. [πῦρ, λαμβάνω].

Πυριμανέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ апрinzŭ de o datъ, мъ înчinгŭ. [πῦρ, μαίνομαι].

Πυριμάρμαρος (ὁ, ἡ), поet: fѫлцеръtopŭ, skînteitopŭ ка fокѫл. [πῦρ, μαρμαίρω].

Πυριμάχος (ὁ, ἡ), каре se вate кѫ (цine мѫлt înпротівъ ла) fокŭ; ѫnŭ felŭ de пiatръ dene марцinea вetpiĭ, ка sъ опреаsкъ fокѫл de a apde челе den' înпрежѫр. 2) pesвoitopŭ плinŭ de fокŭ (кѫ мѫлtъ fервinцеалъ). || (sѫвst:) ѫnŭ felŭ de кремене. [πῦρ, μάχη].

Πυρίμορφος (ὁ, ἡ), чел în fорма saŭ felѫл fокѫлѫĭ. [πῦρ, μορφή].

Πύριμος (ὁ, ἡ), поet:=Πύρινος, de грîŭ. [πυρός].

Πυρίνη (ἡ),= Πυρήν, sîmвѫре (прinч: de мъsлinъ). «Πυρίνη ποιεῖ εἰς βρῶσιν χοίρων, καί εἰς καῦσιν». Цеопоп: [de ѫnde

Πυρίνιον (τὸ), =Πυρήνιον.

Πύρινος (υ лѫnгŭ), ίνη, ινον, чел de грîŭ. «Ἄρτος («Ἄχυρον)—». Ksn: Dsкр: [πυρός].

Πύρινος (υ sкѫptŭ), ίνη, ινον, чел de fокŭ, saŭ totŭ fокŭ, înfокatŭ. [πῦρ].

Πυρίον (τὸ), = Πυρεῖον, къцie, saŭ къdелniцъ.

Πυρίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: =Πυριγενὴς, (епit: ал лѫĭ Dionisŭ). [πῦρ, παῖς].

Πυριπλήθης, έος (ὁ, ἡ), поet: плinŭ de fокŭ. [πῦρ, πλήθω]. ші

Πυριπνείων, ші Πυριπνέων, ουσα, ον, поet:,

Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ), = кѫ...

Πυρίπνοος -ους (ὁ, ἡ), каре pesѫflъ, saŭ вapsъ fокŭ (проп: ші fir:); (în цen:) кѫ totѫл înfокatŭ, apzosŭ. «Χίμαιρα («Ὀϊστὸς) —». Лкs: [πῦρ, πνέω].

Πυριπόλος (ὁ, ἡ), =Πυρπὸλος.

Πυριῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πυροῤῥαγής.

Πυρισμάραγος (ὁ, ἡ), [πῦρ, σμαραγή] плеsnitopŭ, покnitopŭ, пîрîitopŭ în fокŭ, saŭ ка în fокŭ. (вezĭ ші πυρίβρομος).

Πυρίσπαρτος (ἡ, ἡ), поet: semъnъtopŭ de (saŭ semъnatŭ кѫ) fокŭ, кѫ totѫл înfокatŭ. [πῦρ, σπείρω].

Πυρισπείρητος (ὁ, ἡ), поet: Ion: [πῦρ, σπειράω]infъшѫратŭ în (înпресopatŭ de)fокŭ.

Πυρίσπόρος (ὁ, ἡ), поet: (парокs:) semъnъtopŭ (înпръшtiitopŭ) de fокŭ, saŭ de лъminъ; (пропарокs:) = Πυρίσπαρτος, saŭ Πυριγενὴς. [πῦρ, σπείρω].

Πυρίσσοος (ὁ, ἡ), поет: skъпatŭ din fokŭ. [πῦρ, σόος].

Πυρίστακτος (ὁ, ἡ), поет: каре пікъ fokŭ (варsъ flакърĭ). «Πέτρα—„. Еѵр: mѵnteле Etna. [πῦρ, στάζω].

Πυριστάτης, ου, (ὁ), = Ἐμπεριβήτης, пipostie. [πῦρ, ἵσταμαι].

Πυριστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înкѵпѵпatŭ, înконжѵратŭ кѵ fokŭ. [πῦρ, στέφω].

Πυρισφάραγγος (ὁ, ἡ), поет: = Πυρισμάραγος.

Πυρισφράγιστος (ἡ, ἡ), поет: печеtлѵitŭ кѵ fokŭ. [πῦρ, σφραγίζω].

Πυρίτης (υ лѵпгŭ), ου (ὁ), de грîŭ. «Ἄρτος —». Лкs: [πυρός].

Πυρίτης (υ skѵptŭ), ου (ὁ), ші Πυρῖτις, ιδος (ἡ), каре аре а faче кѵ fokŭ. «Πυρίτης τὴν τέχνην„. Лѵч: meштерŭ лѵкръtорŭ прin fokŭ. || (sѵвst: se înц: λίθος) кремене. 2) ѵпŭ felŭ de metaлікъ пїatръ (Fранц:) marcassite. 3 fem:) ѵпŭ felŭ de плantъ, = Πύρεθρον. [πῦρ].

Πυριτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: хръпitŭ, креskѵtŭ în, saŭ прin fokŭ. [ші

Πυριτρόφος (ὁ, ἡ), поет: хръпitорŭ (каре sлѵжеште ка о храпъ, saŭ matepie) de fokŭ. [πῦρ, τρέφω].

Πυρίτροχος (ὁ, ἡ), поет: formъtорŭ de черкŭ saŭ potaцie de fokŭ. [πῦρ, τροχός].

Πυρίφατος (ὁ, ἡ), поет: [πῦρ, φένω] = Πυρίβρωτος, пръпъditŭ de fokŭ.

Πυριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πυραυγὴς, чел кѵ лѵminъ, лѵчіре de fokŭ. [πῦρ, φέγγος].

Πυριφλεγέθων, οντος (ὁ), поет: арzъtорŭ кѵ въпаїе de fokŭ. || (sѵвst:) рîŭ ал їadѵлѵї. [πῦρ, φλεγέθω].

Πυριφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), арzъtорŭ ка fokѵл (веzї ші περιφλεγὴς); înfokatŭ, foapte fервinte; (пas:) apsŭ de fokŭ. [ші

Πυριφλέγων, οντος (ὁ, ἡ), поет: = Πυριφλεγέθων. [ші

Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ), поет: apsŭ de fokŭ; saŭ арzъtорŭ ка fokѵл, кѵ totѵл înfokatŭ. [πῦρ, φλέγω].

Πυρίφλογος (ὁ, ἡ), поет: = Πυρίφλεκτος. [πῦρ, φλόξ].

Πυρίφοιτος (ὁ, ἡ), поет: каре пеtрече în fokŭ [πῦρ, φοιτάω]. (dѵпе алцiї греш: în локŭ de ἠερίφοιτος).

Πυρίχη (ἡ), поет: în локŭ de πυῤῥίχη.

Πυρίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѵ колоаре de fokŭ. [πῦρ, χρώς].

Πυρκαεὺς, έως (ὁ), арzъtорŭ (апрinzъtорŭ) de fokŭ. [ші

Πυρκαϊὰ (ἡ), гръmadъ de лемне апрinse. «Νεκροὺς πυρκαϊῇς ἐπενήνεον». Іл: Н. 2) fokŭ арzъtорŭ de kasъ, орашŭ, ші чл: înчendiŭ. 3) tрѵпкїŭ de mъsлinŭ apsŭ, каре dъ влъstape пе лîпгъ ръdъчіпъ. [πῦρ, καίω].

Πυρκόος (ὁ), [πῦρ, κοέω în локŭ de νοέω] гічitорŭ прin обсерваpea fokѵлѵї, saŭ мъpѵntaїелор жертfeї, (алt:) θυοσκόος. [de ѵnde îm:) «Πυρκόοι». поет: локѵitорiї Делfiлор·

Πύρνα (τὰ), îm: (în eteроцеп:) ал лѵї Πύρνος.

Πυρναῖος, α, ον, коптŭ, de mînкat. [din

Πύρνος (ὁ), поет: în локŭ de πύρινος, de грîŭ; (de ѵnde se înц: ἄρτος) пїїne (прinч: de fъinъ de грîŭ печерпѵtъ); saŭ бѵкътѵръ de пїїne; (прin întind:) храпъ solidъ, бѵкatъ. (îm: în Eteроц: πύρνα). [πυρός].

Πυρόβιος (ὁ, ἡ), = Πυρίβιος.

Πυροβόλος (ὁ, ἡ), asвîрлitорŭ (skоцъtорŭ) de fokŭ. || (sѵвst:) «Πυροβόλα (se înц: ὄργανα, saŭ μηχανήματα)„. Пл: instрѵminte, saŭ шашіне, прin каре se asвîрлїaŭ съцецї арzъtоаре. [πῦρ, βάλλω].

Πυροβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtорŭ de грîŭ. [πυρὸς, βορά].

Πυρογενὴς (υ лѵпгŭ), έος (ὁ, ἡ), поет: пъskѵtŭ (fъкѵtŭ) din грîŭ. [πυρὸς, γείνω].

Πυρογενὴς (υ skѵptŭ), έος (ὁ, ἡ), = Πυριγενής.

Πυροδαίσιον (τὸ), [πῦρ, δαίω] локŭ de fъкѵt fokŭ, вatръ, кѵкътъріе.

Πυροδόκος (ὁ, ἡ), marazie de грîŭ. [πυρὸς, δέχομαι].

Πυροειδὴς, έος (υ лѵпгŭ) (ὁ, ἡ), asemenea (în felѵл) грîѵлѵї. [πυρὸς, εἶδος].

Πυροειδὴς (υ skѵptŭ), έος (ὁ, ἡ), (adв:) -ειδῶς, чел în felѵл (asemenea) fokѵлѵї. [πῦρ, εἶδος].

Πυρόεις, εσσα, εν, = Πυρώδης, арzosŭ. || (sѵвst:) планеtѵл лѵї Марцŭ. || (îm:) «Πυροῦντες». At: ѵпŭ felŭ de пеште de рîŭ, пъstръвŭ (fiind къ este πυροποίκιλος, веzї ziч:). [πῦρ].

Πυροεργὴς, έος (ὁ, ἡ) поет: лѵкръtорŭ de мештешѵгŭ прin fokŭ, [πῦρ, ἔργον].

Πυροκαπηλεύω, віit: -εύσω, mъ пегоцеzŭ кѵ грîŭ. [πυρὸς, καπηλεύω].

Πυροκλοπία (ἡ), поет: fѵptiшarŭ de fokŭ. [din

Πυροκλόπος (ὁ, ἡ), fѵръtорŭ de fokŭ (ка Прометеŭ din черŭ). [πῦρ, κλοπή].

Πυρολαβὶς, ίδος (ἡ), = Πυράγρα, клеште de fokŭ.]πῦρ, λαβή].

Πυρολαμπίς, ίδος (ἡ), =Πυριλαμπίς.

Πυρολόγος (ὁ, ἡ), adвиторъ de гріѣ saŭ гріне. [πυρός, λέγω].

Πυρομαντεία (-μαντία), ας (ἡ), гиitopie прin foкъ. [din

Πυρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), preriчitorъ прin obsepвapea foкyлyї (vezї πυρκός). [πῦρ, μάντις].

Πυρομάχος (ὁ, ἡ), =Πυριμάχος. [din

Πυρομετρέω -ῶ, viit: -ήσω, тъssръ гріѣ.

Πυρομέτρης, ου (ὁ), тъssрътorъ de гріѣ. [πυρὸς, μέτρον].

Πυρομετρητὴς, οῦ (ὁ), =Πυρομέτρης. [πυρομετρέω].

Πυροπίπης, ου (ὁ), (vezї ші Πυῤῥοπίπης) окitop, пinditorъ de гріял, saя пînкapea de ля прitaneъ. [πυρὸς, ὀπίπης].

Πυροποίκιλος (ὁ, ἡ), înnesipiцatъ кя пікъцеле рошіѣ. [πῦρ, ποικίλος].

Πυροπωλεῖον (τὸ), =Σιτοπωλεῖον. [ші

Πυροπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, вînzъ гріѣ. [din

Πυροπώλης, ου (ὁ), вînzътorъ de гріѣ. [πυρὸς, πώλης].

Πυροῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: desupe вase de пъmînтя) кръпатъ ля foкъ; (прin врm:) шaвredъ, пetpeбnikъ; (fir:) neaпpoвatъ. [πῦρ, ῥήγνυμι].

Πυρὸς (ὁ), [πῦρ, saŭ σπόρος] гріѣ.

Πυροσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кя пятere de foкъ, =Μεγασθενής. [πῦρ, σθένος].

Πυροστάτης, ου (ὁ), =Πυριστάτης.

Πυροτομία (ἡ), [πυρός, τέμνω] тъїepe, secupape de гріѣ.

Πυροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πυριφεγγής.

Πυροφόρος (ὁ, ἡ), (ν skapтъ) = Πυρτόρος.

Πυροφόρος (ὁ, ἡ), прodaкъторъ de гріѣ; (în цen:) poditorъ. [πυρὸς, φέρω].

Πυρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Πυρίχρως.

Πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, anpinzъ, înflъkъpezъ чева кя totял; apzъ; пirжолeskъ; (desupe metale) лътapeskъ. «Ἀργύριον πεπυρωμένον». Skp: [πῦρ].

Πυρπαλαμάω -ῶ, ші (miж: maї oвiч:) Πυρπαλαμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -ομαι, noet: лaкpezъ meштешuяъ (прinч:) прin foкъ; (fir:) знелeskъ вikлeнiї (intpiцї). [din

Πυρπάλαμος (ὁ, ἡ), [πῦρ, παλάμη] noet: meштешuяeщe лaкpatъ, aptifiчiatъ прin foкъ; flъkъposъ, saŭ вънъiosъ; (fir:) пъskочitorъ de чева în прinъ (ka foкял); (fir:) foapte вikлeanъ, пpefъкятъ.

Πύρπνοος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de πυρίπνοος.

Πυρπολέω -ῶ, viit: -ήσω, [πυρπόλος] anpinzъ (прinч: иъ indeлetniчeskъ a пъstpa anpinsъ) foкъ. «Ἠλλάκις δὲ καὶ ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἐπυρπόλουν». Ksn: (ші stpъm: кя ak:). «Πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας». Apstf: 2) [de avi] пîржолeskъ, apzъ de totъ; (fir:) înflъkъpezъ. "Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον». Гnm: (ші nas:) «Πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν πυρπολέεσθαι». Ep: [de вnde

Πυρπόλημα (τὸ), foкял, че se anpinde (ші se цine anpinsъ) noantea în таbepe. [ші

Πυρπόλησις, εως (ἡ), пîржолire, пръпъdire, пastiire прin apdepe (akt: saŭ nas:).

Πυρπόλος (ὁ, ἡ), [πῦρ, πόλος] чел че netpeче (se îndeлetniчeште, saŭ тръїeште) înпpeжapял foкялyї; пъskатъ în foкъ (enit: ал лyї Dionisъ); пîржолitorъ, saŭ apzътorъ de totъ; (nas:) înkonжapatъ de foкъ.

Πύῤῥα (ἡ), вnъ гелъ de пasъpe, (алт:) πυῤῥίας.

Πυῤῥάζω, viit: -άσω, sintъ рошkatъ ля faцъ, saŭ кя пърял рошя, бъланъ. [ші

Πυῤῥάκης, ου (ὁ), рошkatъ ля faцъ, kam бъланъ. [ші

Πυῤῥάκων, ωνος (ὁ), гяs: în локъ de πυῤῥάκης. [ші

Πυῤῥαλὶς, ίδος (ἡ),=Πυραλίς [ші

Πυῤῥίας, ου (ὁ), вnъ гелъ de пasъpe кя пепе рошietiче (vezї Πυραλίς, ші Πυῤῥούλας). 2) вnъ гелъ de шарпе кя faцъ рошietikъ. 3) (în цen: ka adiekt:) рошя ля faцъ, saŭ бъланъ (de вnde пяme de poвї, ka ші Ξανθίας). [πυῤῥὸς]. [de вnde

Πυῤῥιάω -ῶ, viit: -άσω, ші Πυῤῥίζω, viit: -ίσω, =Πυῤῥάζω.

Πυῤῥίχη (ἡ), (se înц: ὄρχησις) вnъ гелъ de danцъ pesвoieskъ (înapmatъ пямitъ aшa de ля Πύῤῥιχος, kape л' a пъskочit întîiъ. 2) kîntikъ, че se kînta ля ачestъ danцъ.

Πυῤῥιχιακὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ακῶς, fъkatъ dвne тъssра nepsifikaцii пямitъ [πυῤῥίχιος].

Πυῤῥιχίζω, viit: -ίσω, dънцezъ danцял [πυῤῥίχη, vezї чіч:].

Πυῤῥίχιος (ὁ), пічоръ de вepsъ komпяsъ din doъ silaвe skapte, че se întpeвainца маї кя scamъ ля kîntikял [πυῤῥίχη].

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ (ὁ), dънцътorъ de danцял πυῤῥίχη. [πυῤῥιχίζω]. [de вnde

Πυῤῥιχιστικὸς, ὴ, όν, кявenitъ, saŭ îndemînatikъ ля dънцapea danцялyї, saŭ însaшitъ dънцътorялyї de danцял πυῤῥίχη.

Πύῤῥιχος, η, ον, Dop: în локъ de πυῤῥὸς, рошя-бъланъ.

Πυῤῥόγειος (ὁ, ἡ), чел кѫ пъпîнтѣ рошѫ. [πυῤῥός, γέα].

Πυῤῥογένειος (ὁ, ἡ), чел кѫ барбъ рошіе, саѣ бълапъ. [πυῤῥός, γένειον].

Πυῤῥόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ първл рошѫ, саѣ бълаїѣ. [πυῤῥὸς, θρίξ].

Πυῤῥοκόμης, ου (ὁ), = Πυῤῥόθριξ. [πυῤῥὸς, κόμη].

Πυῤῥοκόραξ, ακος (ὁ), ѫнѣ feлѣ de корвѣ кѫ чокѫл рошѫ. [πυῤῥὸς, κόραξ].

Πυῤῥοπίπης, ου (ὁ), [πυῤῥός, ὀπίπης] чел че пѫпе ла окїѣ (окїеште) пе бълапї (їѫбîторѣ de влопzї) (bezї ші παιδοπίπης). 2) =(kom: dѫпе asemъпаре кѫ) Πυροπίπης.

Πυῤῥοποίκιλος (ὁ, ἡ), îппetpiцaтѣ кѫ рошіетіче піпъцеле. «Λίθος —„. Цец: ѫнѣ feлѣ de гpaнiтѣ [πυῤῥὸς, ποικίλος].

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, [πῦρ] рошѫ ка ѳокѫл; рошкатѣ ла ѳaцъ, бълапѣ. [de ѫnde

Πυῤῥότης (ἡ), ѳъца рошѫ-бълапѫлаї.

Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ), =Πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ου (ὁ), ѫнѣ feлѣ de пазъре кѫ рошіетіче пепе. (bezї ші πυραλίς). [ші

Πυῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, даѣ ла чева рошкатъ ѳaцъ. [ші

Πυῤῥώδης, εος (ὁ, ἡ), рошѫ ла ѳaцъ; кат рошкатѣ. [πυῤῥός].

Πυρσὰ (τά), îm: (îп eтepoц:) ал лаї πυρσός.

Πυρσαίνω, biit: -ανῶ, = Πυῤῥόω. [πυρσὸς, Dop: îп локѣ de πυῤῥός].

Πυρσαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лачîре, лѫmînъ de торцъ саѣ de masala. [πυρσός, αὐγὴ].

Πυρσεία (ἡ), înшtiinцare прin ѳокѫрї, ші bestea daтъ прintp' înселе. [ші

Πυρσευτὴς, οῦ (ὁ), дътъторѣ de beste саѣ de semne прin ѳокѫрї. [din

Πυρσεύω, biit: -εύσω, anpinzѣ ѳокѫрї (саѣ masalале), (прinч:) ка съ даѣ de beste; (îп цеп:) besteskѣ. «Ὑμεῖς δέ μοι πυρσεύετε κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε„. Exp: înкѫnoштinцaцi mї прin stpirъtеле воastpe pesѫлatѫл avestеї лѫпte; (noet:) apzѣ; (fir:) anpinzѣ, înтъpîтѣ. «Ἔχθραν πυρσεύειν». Diod: (stpъm: кѫ dat: indip:) ѳaкѣ a лачі (a se apъta) чева îп окїї кѫїва. «Τὸ κάλλος ἡμῖν ἐπυρσεύσατε„. Elstp: (ші nestp: саѣ nas: кѫ dat:саѣ ак: кѫ преп:) îmї ревърсѣ лѫmina îп ѳaвоapca кѫїва. «Ὡς πυρσεύσετο ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ φάρου) τοῖς ναυτιλλομένοις„. Лач: ші (fir:). «Ἔλεγε τὴν δόξαν (αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν) ὡς ἀπὸ σκοπῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν οἰκουμένην πυρσεύεσθαι». Пл: a se ревърsa, a se înпършtiя ка о лѫmină îп toaтъ лѫтea. [ші

Πυρσίτης, ου (ὁ), noate грeш: îп локѣ de πυρσευτής. 2) =Πυρσός. [ші

Πυρσοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înпръштіѣ лѫmînъ ка ѫнѣ ѳокѣ, саѣ o masala. "Ακτῖνας — ». Manet: = Ἀκτινοβολῶ. [din

Πυρσοβόλος (ὁ, ἡ), noet: ревърсѣторѣ de лѫmînъ de ѳокѣ. [πυρσός, βάλλω].

Πυρσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: продѫкторѣ de ѳокѣ. «Λίθος —„. Non: кремепе. 2) (nas:) пъскѫтѣ îп, саѣ прin ѳокѣ,=Πυργενής. [πυρσός, γείνω].

Πυρσόγλωσσος (ὁ, ἡ), îпръштіitорѣ de лімвї de ѳокѣ. [πυρσὸς, γλῶσσα].

Πυρσοδυνάστης, ου (ὁ), stъпînitорѣ ал ѳокѫлаї (anit: ал лаї Вълкапѣ). [πυρσὸς, δυνάστης].

Πυρσοέλικτος (ὁ, ἡ), înгъшкатѣ, înвîptitѣ îп ѳокѣ. [πυρσὸς, ἑλίσσω].

Πυρσόκομος (ὁ, ἡ), [πυρσὸς, κόμη] (noet: чел кѫ пърѣ рошкатѣ, саѣ влondѣ.

Πυρσόκορσος (ὁ, ἡ), чел кѫ коатъ рошкатъ. «Λέων — ». Esxl: [πυρσὸς, κόρση].

Πυρσοκόρυμβος (ὁ, ἡ), чел кѫ перчеле, zкѫлаї рошкацї. [πυρσὸς, κόρυμβος].

Πυρσόλοφος (ὁ, ἡ), [πυρσὸς, λόφος=λέπος] (ѩмáς, кѫреа) din рошіетікъ (ѫскатъ) пїеле.

Πυρσόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ рошіетікъ sninape. [πυρσὸς, νῶτος].

Πυρσὸς (ὁ), [πῦρ] (îm: πυρσοί, ші πυρσά îп eтepoц:) гъкліе anpinsъ, саѣ торцъ, (Tвр:) masala; (прinч:) ѳокѣ, че se anpinde ноantea de семнѣ (ка съ dea de штipe); ѳanapѣ пептрѫ плѫtitорї пе мape (bezї ші φρυκτός); (fir:) глакъръ de amorѣ. «Οὐδέ τοι τῶν πυρσῶν παραμύθιον». Tвр:

Πυρσὸς, ὰ, όν, Dop: îп локѣ de πυῤῥός.

Πυρσοτόκος (ὁ, ἡ), noet: продѫкторѣ de ѳокѣ. «Λίθος — ». Enigr: кремепе. [πυρσός, τόκος].

Πυρσουρὶς, ίδος (ἡ), ші Πυρσουρός (ὁ), = (саѣ грeш: îп локѣ de) Πυρσωρίς, -ωρός.

Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѣ, ціторѣ de гъкліе, саѣ masala; (noet:) копpinzъторѣ de ѳокѣ. «Νάρθηξ πυρσοφόρος». Non: ‖ (ѫѫѣst:) =Πυρφόρος. 2) вазѣ de adss ѳокѣ, къціе, ші чл: [πυρσὸς, φέρω].

Πυρσόω -ῶ, biit: -ώσω, anpinzѣ чева ка о masala; лѫminezѣ прin (саѣ ка прin) торцъ; (nestp:) лѫminezѣ, саѣ apzѣ ка о masala. (bezї ші πυρσεύω). [πυρσός].

Πυρσωπὴς, έος, ші Πυρσωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [πυρσὸς, ὤψ] чел кѫ къѣтъгъръ. sedepe. саѣ ѳaцъ глъкъроаѫъ,=Πυρωπός.

Πυρσωρίς, ίδος (ἡ), tърпъ, вnde apd fanapé пentrв плвlitorї, =Φρυκτώριον. [din

Πυρσωρός (ὁ), [πυρσὸς, ὥρα]=Φρυκτωρὸς, пъzitorъ, înrpiżitorъ de fanape.

Πυρφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiв torцъ, saў fokъ. [din

Πυρφόρος (ὁ, ἡ), пвртъtorъ, цiitorъ de fokъ, saў de чeea чe зlвżeшte a цinea întp'însвл fokъ; Prometeў, kape a adвs fokвл din чerъ. «'Οϊστὸς—». Лкs: sъцeatъ asвîrлitъ, ka sъ anpinzъ. «Κεραυνὸς —». Лкs: (alt:) πρηστήρ. «Θεὸς —». Sof: adвkъtorъ de лiпiчoase fpirвrї. "Δήμητρα — », пвpiъtoape de ъkлie. ‖ (sвest:) preotвл mergъtorъ înaintea oasteї Лaчedemoniene, чe цinea fokвл nestinsъ nentpв жeptfe, kape ші de вpъжmaшї se npівla de sfîntъ, ші nв se omopa. (de вnde пров:) «Μηδὲ πυρφόρον περιγενέσθαι». Ep: sъ nв pъmîfe, sъ nв skane. [πῦρ, φέρω].

Πυρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πυροειδής, fokosъ, apzosъ. [πῦρ].

Πύρωμα (τὸ), tpвnъ înfokatъ. [πυρόω].

Πυρώπης, ου (ὁ), ші Πυρῶπις, ιδος (ἡ), noet: =кв..

Πυρωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [πῦρ, ὤψ] чел кв faцъ ka fokвл, anpinsъ, saў poшв ла faцъ. «Ἥλιος —». Eвхл: ‖ (sвest: se înц: λίθος) вnъ felъ de npeцioasъ пїatpъ poшie înkisъ, (Fpanц:) escarbucle.

Πύρωσις, εως (ἡ), anpindepe; лътвpipe; (вne-opl) apdepe, пîpжoлipe; (med:) oвpintipe, înflamaцie. [πυρόω].

Πυρώτερος, α, ον, noet: în лokъ de πυρωδέστερος. (de вnde întpeв: npinч: ‖ next:) Πυρώτερα, adв: în лokъ de πυρωδέστερον.

Πυρωτὴς, οῦ (ὁ), лвkpъtorъ (npinч: de metaлe) npin fokъ. [ші

Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a apde, saў a înfoka. [ші

Πυρωτὸς, ἡ, ὸν,= Πυρώδης, înflъkъratъ; saў=Πυρωπός. [πυρόω].

Πῦς, adв: Dop: în лokъ de ποῖ.

Πύσμα (τὸ), [πυνθάνομαι] întpeвape. [de вnde

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кввenitъ ла întpeвape, întpeвъtivъ.

Πύσσαχος, saў Πύσσαλος (ὁ), dialekt: în лokъ de πάσσαλος; (paptik:) вnъ felъ de npoцanъ, saў вnъ лemnъ întopsъ, чe se пвnea în nъpiле віцeiлop, ka sъ nв sвгъ.

Πυστιάομαι -ῶμαι, =Πυνθάνομαι. [din

Πύστις, εως (ἡ), întpeвape, чepчetape; шtipe (din aвzipe), zisъ. [ші

Πυστὸς, ἡ, ὸν, шtistъ, aвzitъ, квnoskвtъ (întpe: nвmaї în komn:). [πυνθάνομαι].

Πυτία (ἡ); [πῦον] keaгъ. 2) вnъ felъ de mînkape (плъчintъ кв лante, saў kpemъ) din чeл dîntiї лante (вezї ші πῦαρ). [de вnde

Πυτιάζω, вiit: -άσω, înkegъ (bpînzeskъ) кв keaгъ.

Πυτίζω, вiit: -ίσω, [imit:] skвlпъ des; îmї kвpгъ балеле; stponeskъ din гвръ. 2) пвїъ чева în гвръ de черкape, ші skвlпъ.

Πυτιναῖος, α, ον, fъkвїъ din ръmвpї, saў пвїеле de залчie. «Πτερά —». Apstf:[din

Πυτίνη (ἡ), папорniцъ, saў вxtilкъ înпletitъ кв пвїеле de залчie; (în цen:) вasъ de вinъ (вezї ші βυτίνη) (de ачi pom: пвlinъ). [în afin: кв пîtus].

Πυτινοπλόκος (ὁ ἡ), înпletitorъ de папорniце de вinъ. [πυτίνη, πλέκω].

Πύτισμα (τὸ), [πυτίζω] skвlпътвръ deasъ; saў stponitвръ din гвръ кв апъ ші чл:

Πυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв, saў плinъ de пвroїъ. [πῦον].

Πύωσις, εως (ἡ), înпвroїepe. [πυόω].

Πῶ, [πός] adв: Dop: în лokъ de ποῦ. «Πῶ τις ὄνον ὠνασῆται». Etimлц: [de вnde

Πω, paptik: engл: saў adв: timn: nedef: (maї de мвлte opї кв neг:) înkъ nînъ aквm. «Οὔπω, »Μήπω, «Οὐδέπω, «Μηδέπω». (ші desпъpцit). «Οὐδείς πω». Tвч: «Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ». Apstf:

Πώγων, ωνος (ὁ), барвъ. «Ξύρεσθαι τὸν πώγωνα». At: «Πώγων ποδήρης καθεῖται». Пл: (ші fir:) »Πυρὸς—». Eвхл: літвъ de fokъ înълцatъ în formъ de nipamidъ. [de вnde

Πωγωνιαῖος, α, ον, ал барбеї. 2)=кв..

Πωγωνίας, ου (ὁ), чел кв барвъ. «'Αστὴρ —». Apst· вnъ felъ de kometъ. [de вnde

Πωγωνιάτης, ου (ὁ), ші Πωγωνιᾶτις, ιδος (ἡ), =Πωγωνοφόρος.

Πωγώνιον (τὸ), dim: ал лвї πώγων, бървioaръ.

Πωγωνίτης, ου (ὁ), ші Πωγωνῖτις, ιδος (ἡ), =Πωγωνιάτης.

Πωγωνοκουρεῖον (τὸ), бървierie. [ші

Πωγωνοκουρία (ἡ), tвndepe, padepe de барвъ. [πώγων, κουρά].

Πωγωνοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, лasъ барва (sъ kpeaskъ). [ші

Πωγωνοτροφία (ἡ), лъsape de барвъ (a kpeшte). [din

Πωγωνοτρόφος (ὁ, ἡ), чел кв барва лъsatъ (a kpeшte). [πώγων, τρέφω].

Πωγωνοφορία (ἡ), a авea, a пврta барвъ. [din

Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ), чел кѹ (пѹрtъtорѹ de) барвъ. [πώγων, φέρω].

Πώεα (τὰ), îm: ал лѹї πῶϋ.

Πώλα, înd: ал лѹї πώλης.

Πωλάριον (τὸ), dim: ал лѹї πωλίον, mikѹ mînzішорѹ.

Πωλέεσκε, Ion: în локѹ de ἐπώλει, прел: ал лѹї πωλέω.

Πωλεία (ἡ), къѹtape, крештере de mînzї, ші алте віte,=Πωλοτροφία.[πωλεύω].

Πωλέσκετο, Ion: în локѹ de ἐπωλεῖτο, прел: ал лѹї πωλέομαι.

Πώλευμα (τὸ), mînzѹ (de ор че вітъ) креskѹtѹ, înвъцatѹ, deпpinsѹ de înгріжіtорѹл лор. [ші

Πώλευσις, εως (ἡ), =Πωλεία. [ші

Πωλευτής, οῦ (ὁ), înгріжіtорѹ de крештерea mînzілор, ші алтор довіtоаче. [ші

Πωλευτικὸς, ή, όν, потрівітѹ, îndemînatікѹ ла крештере de mînzї, ші чл: [din

Πωλεύω, віit: -εύσω, креskѹ, ші deпpinzѹ mînzї ші алте довіtоаче; (în цеп:) креskѹ; înвъцѹ. [πῶλος].

Πωλέω-ῶ, віit: -ήσω, (прінч: mi etimлц:) =Πολέω,-ομαι, тъ преѹтвлѹ în коачї ші în коло (прінч: ка негѹцъtорѹ); (de ѹnde овіч:) вînzѹ. «Πωλεῖν τί τινι (saѹ πρός τινα)». Ksn: (ші кѹ цеп: арътъtорѹ de прецѹл лѹкрѹлѹї de вînzape) «Χρημάτων («Ἀργυρίου) πωλεῖν τι». Ksn: (ші fir:) «Ἐπαίνου τὸ δεῖπνον πωλεῖ». Епкt: (ші пas:) «Οἱ ὑπὸ δόρυ πωλούμενοι». D: Ал: прізоніерії de резвоїѹ. «Πωλεῖται δίς πρὸς ἀργύριον». Dsкр: (ші кѹ dat·) «Πωλούμενος διπλασίῳ». Пл: 2) (між: поет:) =Πολέομαι, петрекѹ овічнѹit, saѹ мергѹ des ѹndeва; (în цеп:) мергѹ, віѹ овічнѹit; (de ѹnde) amѹ релацie, amѹ a faче кѹ.. «Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων». Od. Δ: Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα». Om: imn: «Οὔτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο, οὔτ' ἐς πόλεμον». Іл: А: «Πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης». Es: «Ὅσοι πεφασμένως πωλοῦνται„ Лц: Sол: мерг de faцъ вînzîndѹ se пентрѹ трѹпеаskъ плъчере. [din

Πωλὴ (ἡ), преа рар în локѹ de πώλησις.

Πώλημα (τὸ), лѹкрѹ de вînzape. [πωλέω].

Πώλης, ου (ὁ), вînzъtорѹ (întрв: прінч: în комп:).

Πώλησις, εως (ἡ), вînzape (акt: saѹ пas:). [ші

Πωλητήριον (τὸ), вînzъtоріе, пръвъліе, saѹ tîргѹ. 2) локѹл, ѹnde se adѹnaѹ în Atena вînzъtорії de челе пѹвліче. [ші

Πωλητής, οῦ (ὁ), вînzъtорѹ. ‖ (în Atena) "Πωληταὶ„ zече бървацї рîndѹіцї neste вînzъріле вenitѹрілор пѹвліче, аверілор de конfiskat, ші чл: (кîte ѹnѹл din fiекаре seminцie). [πωλέω]. [de ѹnde

Πωλητικὸς, ὴ, όν, аплекatѹ, saѹ îndemînatікѹ ла вînzape. [de ѹnde

Πωλητικῶς, adв· кѹ кіпѹ saѹ îndemînъtate de (ка ѹnѹ) вînzъtорѹ.

Πωλικὸς, ή, όν, de mînzѹ. «Ἀπήνη πωλική». Sof: tpasъ de mînzї. 2) (fir:) în локѹ de παρθενικὸς. «Πωλικῶν ἐδωλίων». Esхл: [ші

Πωλίον (τὸ), dim: ал лѹї πῶλος, mînzішорѹ. 2) мемврана копрінzъtоаре de fъtѹл mînzѹ în пîнтечеле маїчеї sале. (везї ші ἄμνιον).

Πωλοδαμαστὴς, οῦ (ὁ), = Πωλοδάμνης. [πῶλος, δαμάζω]. [de ѹnde

Πωλοδαμαστικὸς, ὴ, όν,=Πωλοδαμνικὸς.

Πωλοδαμνέω -ῶ, віit: -ήσω, domoлeskѹ (înвъцѹ) mînzѹ ші алте віte. [din

Πωλοδάμνης, ου (ὁ), поет: domoліторѹ (înвлînzіторѹ, saѹ înвъцъtорѹ) de mînzї, ші алте віte. [πῶλος, δάμνω]. [de ѹnde

Πωλοδαμνικὸς, ή, όν, кѹвenitѹ, saѹ foлositорѹ ла domoліре de mînzї. «Πωλοδαμνικὴ». мештешѹгѹл ачеsta.

Πωλοκόμος (ὁ, ἡ,) înгріжіtорѹ (креskъtорѹ, ші чл:) de mînzї. [πῶλος, κομέω].

Πωλομάχος (ὁ, ἡ,) поет: чел че se вate dепе mînzѹ, saѹ tръsѹръ tpasъ de mînzї. [πῶλος, μάχη].

Πῶλος (ὁ, ші ἡ), mînzѹ, saѹ пѹїѹ de калѹ; (în цеп:) пѹїѹ de ор че віtъ (asinѹ, елеfantѹ, ші чл:); поет: калѹ їѹte (sѹврdaлnікѹ); (ші fir:) tînърѹ fлъкъѹ, saѹ fatъ. «Πῶλον ἄζυγα λέκτρων». Еѹр: fечоаръ nemъpitatъ (везї ші μόσχος). 2) о monetъ a Kopintenілор кѹ калѹ tіпърітѹ пе dînsa.

Πωλοτροφέω -ω, віit: -ήσω, хръneskѹ, (креskѹ, saѹ пръseskѹ) mînzї (каї ші чл:), цїѹ ергеліе. [ші

Πωλοτροφία (ἡ), крештере, saѹ пръsіре de mînzї (каї ші чл:). [ші

Πωλοτροφικὸς, ή, όν, atінгъtорѹ de крештере, saѹ de пръsіторѹ de mînzi (каї ші чл:). «Πωλοτροφικὴ». мештешѹгѹл de a пръsі каї. [din

Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ), îndeлetnічітѹ, saѹ потрівітѹ ла крештере, îndeminatікѹ ла пръsіре de mînzї, ші (în цеп:) de tinepe довіtоаче. «Θεσσαλία —». Епгр: [πῶλος, τρέφω).

Πώλυπος, ω, ші Πώλυψ, υπος (ὁ), Dop: în локѹ de πολύπους.

Πῶμα (τὸ), поет: în локѹ de πόμα, въ-

ківръ; (прin întind:) пахарь, =Ἔμπωμα.

Πῶμα (τό), astвпвтіь de пазь, капакь, допв. [de вnde

Πωμάζω, вiit: -άσω, пвїь капакьл saь допвл, astвпь. [ші

Πωμαίνω, ші Πωμαννόω, гls: în локь de πωμάζω.

Πώμαλα, adв: Dop: ші At; în локь de οὔπω μάλα, пв de локь.

Πωμαστήριον (τό), [πωμάζω] капакь. «Κιβωτίου —„ Sin:

Πωματίας, ου (ό), [πῶμα] мелкь înкisь în коажа sa, astвnatь.

Πωμάτιον (τό), [dim: ал лы πῶμα.

Πὸπικα, Dop: în локь de...

Πώποτε, adв: (пречed: de ner:) нічї o datъ înкъ пînъ аквm. "Οὐκ εἶδον πώποτε». Iкs: 2) (fъръ ner:) вре o datъ пînъ аквm. "Εἰπέ μοι, ἔφη, εἰς Δελφοὺς ἦλθή πώποτε ἀφίκου»; Ksn: "Πολὺ μεγίστους τῶν πώποτε γενέσθαι„. Ksn: "Εἰ πώποτε ὠφελήθησαν„. Dm. «Ὅσοι ἐμοῦ πώποτε ἀκηκόατε„. Plt: [πω. ποτέ].

Πώρειος, α, ον, =Πώρινος.

Πωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sinїь вetearь маї кв seamъ) de окї (кїорь, орвь); (прin întind:) пътimeskь, мъ кinвїeskь, мъ мвnчeskь. (de вnde întрв: прinч:ταλαιπωρέω). [πωρός]. [de вnde

Πωρητὺς, ύος (ή), noet: тікълошіе, непорочіе.

Πωρίας, α, ον, ші Πώρινος, η, ον, чел din пїatрь пороазъ; саь спвmоазъ. "Αἰδοῦς—„. Ep: =[Πῶρος].

Πωροκήλη (ή), гindаръ, саь апostemъ înтърітъ ка пїatра, че se formeazъ п' înпрежврьл воашелор. [πῶρος, κήλη].

Πωρολυτικὸς, ή, όν, pisiнitорь de пїetроaселе înтърітърї. [πῶρος, λύω].

Πωρώμφαλον (τό), înтърітъръ пїetроазъ п' înпрежврьл вврікьлвї. [πῶρος, ὀμφαλός].

Πωρὸς, ά, όν, грam: în локь de πηρός, орвь; (прin întind:) тікълозь (de вnde ταλαίπωρος).

Πῶρος (ὁ), вnь felь de пїatрь альъ пороазъ (ка вврetele); пїatра лапtелвї, саь stалактітъ, (ad:) formatъ în пештере din пікътърї de въроазе matepiї înпїetpite. 2) (прin întind:) вmezeалъ, че пімtind ка о asвdeалъ din оазе свжеmile ла копліпіреа лор, кind se fърîmъ. (de вnde 3) întърітъръ, саь nerь, че se formeazъ în голвріle пърцї а ле трвпвлвї din înкeratъ matepie, саь пвроїь. «Ἐκ δὲ πώρου γίνεται ἐν τῷ σώματι πῶρος„. Apst: [de вnde

Πωρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпїetpeskь, înвірtomeskь (проп: ші fir:); копліпeskь osь fърîmatь прin проприа sa вmezeалъ. «Κάταγμα πωροῖ». Dskp: (ші fir:) «Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν». Skp: [ші

Πωρώδης, εος (ὁ, ή), чел din soївл пїetреї пороазе; пїetposь, вірtosь.

Πώρωσις, εως (ή), înпїetpipe, înвірtoшаре (проп: ші fir:); (med:) копліпіре de fърîmatь osь прin пatврала са вmezeалъ. πωρόω]

Πῶς, [πὸς] adв: întpeв: квm? în че кіпь? чefeл? «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο»; Tкp: «Ἔσται δὲ τοῦτο πῶς»; Tpr: (ші ea:) «Πῶς δή»; Om: «Ἐκεῖνα μέν ἄξια χάριτος κρίνω· πῶς γὰρ οὔ»; Dm: (ші fъръ οὔ). «Πῶς γὰρ»; Jвч: ші квm пв? (ші înпревnъ кв ἂν къіре поft:) «Πῶς ἄν θάνοιμι»; Sof: (ші emfant: саь мірът:). «Πῶς δυσκόλως εἰσελεύσονται„! Skp: кît de aневое! «Οἱ δὲ, πῶς δοκεῖς, αὐτὸν ἠσπάζοντο„! Apstf: кв кîtъ ввnъ воіпцъ! «Ἀμαξίδας εἰργάζοντο, πῶς δοκεῖς» Apstf: кв кîtъ înдъmînътate! 2) modifікatивь (în nedefin: ші маї de мвлte орї enгл:), înтр' вnь кінь оape кape, aша саь alтfел. «Οὐ ψέγεται ὁ ἁπλῶς ἐργαζόμενος, ἀλλ' ὁ πῶς»; Apst: «Πῶς μὲν ... «Πῶς δὲ». Iкs: кînd ші кînd. (ші enгл:). «Εἴπως, «Μήπως, «Ὡδὲ («Οὕτω) πως». «Ἦν πως δυνώμεθα». Ksn:

Πως, enгл: вezї πῶς (ла sfîrшitь).

Πωτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (nex: ἐπωτήθην) noet: = Ποτάομαι, sворь; sърь; мъ asвîрль. «Σπινθαρίδες πωτῶντο„. Om: Imn: [de вnde

Πωτήεις, εσσα, εν, noet: sввръторь. [ші

Πώτημα (τό), noet: în локь de πτῆσις, sвврape, саь sворь.

Πῶϋ, εος (τό), [πάομαι] чipadъ; тврmъ.

Πώϋγξ, ші Πώϋξ, υγος (ή), вnь felь de пазъре de апъ, вodîrлъь, саь лішіцъ, че des se квfвndъ în апъ. «Ἡ δὲ πώϋγξ καλουμένη μάλιστά ἐστιν ὀφθαλμοδέρος τῶν ὀρνίθων». Apst:

Р.

Р, ρ, ῥῶ, (τὸ), ро, nedeкл: a шantesпpezeчeлea лiтеръ a Eлineskклaї алfaвeтѣ. ‖ (Apitm:) ρ′, o sвtъ (100), saŭ ал sвteлea; шi ,ρ, o sвtъ de miї (100000).

'Р', noct: în апок: în локѣ de..

'Ρά, noct: naptik: enгл: în локѣ de ἔ-ρα (maї de мвлte opї înплinit:).

'Ρᾶ, saŭ ῥά, adв: noct: Ion: în локѣ de ῥᾷον, ῥᾴδιον.

'Ρᾶ (τὸ), nedeкл: рѫдъчina вneї плante de Skitia, pевentѣ (de ла pîвл кѣ aчелaшї пвme).

'Ραββάσσω (ττω), вiit: -άξω, =Α'ράσσω, dвdкїѣ (пpinч: вътînd din пічoape), tpoпъїeskѣ, алergѣ în-sвs în жos, мъ вpkѣ, шi мъ погорѣ; (în цen:) sromotezѣ.

'Ραββεία (ἡ), neskвipe кѣ вndiца. [din

'Ραββεύω, шi (miж:) -ομαι, вiit: -εύσω,-ομαι, neskвїeskѣ кѣ вndiца. 2)='Ραββίζω. [ῥάβδος].

'Ραββηφόρος (ὁ, ἡ), noct: în локѣ de ῥαβδοφόρος.

'Ραββίζω, вiit: -ίσω, вatѣ кѣ toїarѣ, saŭ бъцѣ. «Πυρούς—». Skp: tpeїepѣ кѣ чomeцe (квm вat поpвmвкл). [шi

'Ράββινος, η, ον, ѣквtѣ din вeцe, saŭ пвїеле. [ῥάβδος].

'Ραββίον (τὸ), dim: ал лвї ῥάβδος, пвїелвшъ, вeцiшopѣ; (naptik:) варга de fepѣ, че apzînd zвгравiї întind tonind чeapa neste zвгръвiтъреле лор. 2) варга, пвїaoa вndiцeї neskapiлor.

'Ραββοβίαιτος (ὁ, ἡ), tpѣitopѣ din варгъ (ad: din вгръвie, че npintp' însa se лѣкpeaзъ); saŭ вpednikѣ de бътвt кѣ toїeцe пentpв кiпвл вieцвipiї saле (kom: napod: a лвї ἀβροβίαιτος). [ῥάββος, βίαιτα].

'Ραββοειδής, έος (ὁ, ἡ), чea în fopmъ de варгъ, лinie, saŭ шiръ. «'Ραφή—». Anatm: чea de алdoiлea a хîpчeї. [ῥάββος, εἶδος].

'Ραββομαντεία (ἡ), вnѣ feлѣ do прooopoчie. че se faче прin toїarѣ, saŭ варгъ, (Фpanц:) baguette divinatoirə. [ῥάββος, μαντεία]

'Ραββομαχία (ἡ), бътълie кѣ toїeцe, saŭ (noate în aнaлoцie кѣ apъneskвл) цipitѣ. [ῥάββος, μάχη].

'Ραββονομέω-ω, вiit: -ήσω, sîntѣ пpeшedinte лa лвnte ka...

'Ραββονόμος (ὁ, ἡ), цiitopѣ шi тiшkътopѣ (întpeввinцътopѣ, вezї νωμάω) de toїarѣ. (de вnde ‖ .sввst:) dpeгътopѣ (жвdikътopѣ, saŭ npemedinte în лвnte) пвptînd вastonѣ (вezї шi βραβεύς). 2) (în Poma) ='Ραββοῦχος. [ῥάββος, νέμω].

'Ράββος (ἡ), [ράπις, ιδος] (în цen:) лemnѣ de бътвt, saŭ de pezemat, toїarѣ, бъцѣ, варгъ, пвїa; (naptik: ka semnѣ de dpeгътopic) sventpв кîpжъ, вastonѣ (de жвdikътopѣ, npemedinte лa лвnte шi чл:); варгъ de вndiцъ; лemnѣ do sвлiцъ. «Ἀκόντια ἔχοντα στιῤῥὰς τὰς ῥάβδους». Ksn: (îm:) легътвръ de toїeцe, че цineaŭ (npinч: пentpв бътaїe de fъkътopї de peлe) лa Pomanї пвmiцii ῥαβδοῦχοι; вepцї пъskвile, saŭ вnse кѣ клeїѣ пentpв npindepe de пъзърї (вezї шi κάλαμος); (noct: npin întind:) în локѣ de ῥαβδοφόρος (Esxл: Iket: 256); (fir:) pîndѣ de лiтepe; варгъ (în nînzetѣ, пїеле de вitъ, шi чл:); dвnrъ skoasъ afapъ (чiввskѣ) în колоane, saŭ stiлnї, (Фpanц:) strie, saŭ cannelure; вino în пїatpъ, saŭ metalѣ; pazъ de soape zъpitъ npin nopѣ; întвnekoaseлe dвцiї, че se fopmeazъ пе opizontѣ, kind плоъ; (грам:) ='Οξελές (3).

'Ραββουχέω, -ω, вiit: -ήσω, цiѣ, nopiѣ toїarѣ; sîntѣ dpeгътopѣ пвptътopѣ de bastonѣ (npinч: în лвnte); mepгѣ înaintea кѣiва пвptînd легътвръ de toїeцe ka лiктopѣ (вezї ῥαβδοῦχος); (шi stpъm:) sateлezѣ пе чinева (sîntѣ rapdianѣ ал кѣiва) ка ῥαββοῦχος (вezї zic:); (nas:) мъ înso цeskѣ de лiктopї (пвptътopї de легътвpї de пвїеле лa Pomani). «'Ραββουχοῦντα: προϊοῦσα: αἱ 'Εστιάδες». Пл: [шi

'Ραββουχία (ἡ), însoцipe de лiктopї (akt: saŭ nas:); лiктopie, saŭ demnitatea, шi tpeaba лiктopлвї; dpentвл de a aвea чinева лiктopї mepгътopї înaintea sa; (вne-opї im:) în локѣ de ῥαββοῦχοι. «Περιστησάμενος αὐτοῦ ῥαββουχίας». Пл: [шi

'Ραββουχικός, ή, όν, atinгътopѣ de лiктopie; saŭ însвшitѣ лiктopлвї. [din

'Ραββοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopв, пвptътopѣ de toїarѣ, (npinч: ka) dpeгътopѣ, жвdikътopѣ, saŭ npemedinte лa лвnte, = (вezї) Βραβευτής (în Atena cpaŭ pîndвiцї чinчї de ачештia, ka съ жвdiче dpameле конквpiи цiлор поецї. «Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴτις ποιητὴς αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον». Apstf: (вezї шi ῥαβδοφόρος); (în Poma) слaжitopѣ пвблikѣ цiind пe вmepї легътвръ de toїeцe, шi mepгînd înaintea

dрегъторілор, каре авеаў ачеstў dрептў, (Лat:) лікторў; (ѕне-орї) dрегъторѕл, înaintea кърѕїа мерцеаў лікторії (везї ші πελεκυφόρος). [ῥάβδος, ἔχω].

'Ραβδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портў тоїагў, sîntў...

'Ραβδοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъторў de тоїагў, (прінч:) ка пѕблікў ѕлѕжбашў ал поліції пентрѕ бѕна pîndѕїалъ. (везї ші ῥαβδοῦχος). [ῥάβδος, φέρω].

'Ραβδῳδία ші 'Ραβδῳδὸς, грm: =(пентрѕ etimлц: лѕї) 'Ραψῳδία, 'Ραψῳδός.

'Ράβδωσις, εως (ἡ), dѕнгътѕръ ешітъ аfаръ de колоанъ, saў stîлпў (везї ῥάβδος), (Fранц:) cannelure. [ші

'Ραβδωτὸς, ἡ, ὸν, înплетітў, fъкѕтў din пѕїеле. "Θύρα—„. Diod: 2) (despre пînzetѕрї ші чл:) върgатў; (despre колоанъ, saў stîлпў) чел кѕ dѕнцї (чїѕбѕче) skoase аfаръ, saў sъпате, (Fранц:) strié, cannelé. [ῥάβδος].

'Ραγὰς, άδος (ἡ), [ῥήσσω] кръпътѕръ (прінч:) de бѕze saў de mîїnї din прічіна fрігѕлѕї ші чл:

'Ραγδαῖος, α, ον, репеde, їѕte (despre плоае, saў вîntў); (despre omў) пъвалнікў, прімеждіоsў, silнікў. [ῥάγδην]. [de ѕnde

'Ραγδαιότης (ἡ), їѕцime, репезїѕне; пъвълнічіе, silнічіе. [ші

'Ραγδαίως, adв: репеde; în silнічіе.

'Ράγδην, [ῥάσσω] adв: кѕ маре їѕцеалъ, foapte репеde, de o datъ (ка кѕm s' ар sпарце чева).

'Ραγεὶς, εῖσα, έν, пas: пех: 2: de партч: ал лѕї ῥήγνυμι.

'Ραγὴ (ἡ), ='Ραγὰς, ші 'Ρῆγμα.

'Ραγῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лѕї ῥήγνυμι.

'Ραγίζω, віit: -ίσω, мънînкў, кѕлегў бровоане de stрѕгѕрї (кîte ѕна de ічї ші de коло), бровонъреskў; saў кѕръцў бровоанеле депе чїоркînъ. [ші

'Ραγικὸς, ἡ, ὸν, ал бровоанеї. «Μίσχος —». Tfр: кodіца бровоанеї. [ші

'Ραγίον (τὸ), dim: ал лѕї ῥάξ, бровонікъ; (ftг:) ѕнў fелў de мікў пъїанжінў.

'Ράγμα (τὸ), Dop: în локў de ῥῆγμα.

'Ραγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ῥάξ, εἶδος] чел în fелѕл (asemenea) бровоанеї de stрѕгѕре.

'Ραγόεις, εσσα, εν, плінў de кръпътѕрї. [ῥαγάς].

'Ραγολογέω -ῶ, віit: -ήσω, кѕлегў бровоане. [din

'Ραγολόγος (ὁ, ἡ), adѕнътоpў de бровоане de stрѕгѕрї (în ѕрма кѕлегътоpілор). [ῥάξ, λόγος].

'Ραγὸς, цеn: ал лѕї ῥάξ.

'Ράγος, εος -ους (τὸ), [ῥήγνυμι] ='Ράκος. [de ѕnde

'Ραγόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ρακόω, ші 'Ρήγνυμι.

'Ραγώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ραγοειδὴς. 2) = 'Ραγόεις.

'Ράδαλὸς, ος saў ἡ, ον saў ὸν, поет: =Εὐκράδαντος, лesne de sгѕdѕit, saў клетіпат. (dѕпе Zenodotў în локў de ῥοδανός, везї ші ῥαδινός). [în afin: кѕ κραδαλός].

'Ράδαμνος (ὁ), [ῥάδιξ] smічеа, fрацеdъ кръкіцъ, saў влъstарў. [de ѕnde

'Ραδαμνώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о smічеа, fрацеdў.

'Ραδανίζω, віit: -ίσω, клетінў, мішкў лesne, клінteskў. (везї ші ῥοδανός). [din

'Ραδανὸς, ἡ, ὸν, гls: ='Ραδαλός, în локў de

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, fрацеdў ка влъstарѕл; (прін ѕрm:) млъdіosў. «'Ιμάσθλη («Κυπάρισσος) — ». Іл: Ψ. ші Ткр: їѕte, ацерў. «Πῶλοι («Πόδες) — „. Анакр: Om: Es: аskѕцітў. «Ἄκοντες —„. Епгр: sѕбцірелў ші 'палтў, de fрѕmosў statў, (Fранц:) svelte. «Αφροδίτη («Κυπάρισσος, «Κίονες) —„. Esхл: Ткр: Iskр: sѕбціре ла fъптѕръ, делікатў. "Χεῖρες —„. Тгп: (în ръў) slабў, afemeїatў: «Φθόγγος—„. Лкs: (ѕнеорї) мішкатў, sгѕdѕitў de валѕрї; saў лѕнгў, întinsў. «'Ηΐων — „. Епгр: (везї ші ῥοδανός). [din

'Ράδιξ, ικος (ἡ), [ῥάσσω] smічеа, fрацеdъ кръкіцъ; влъstарў.

'Ρᾴδιος, α saў ος, ον [ῥέω, saў ῥηΐς, ῥαΐς] (компар: пергл: ῥᾴων, ші sѕпрл: ῥᾷστος, saў рар ῥᾴδιστος) лesnічosў; лesne de лѕат; лesne de fъкѕт; (despre omў) simплѕ, лesne de îndѕплекат, de трактат, (Fранц:) complaisant, accommodant; (în ръў) nerînditорў, ѕшѕрелў. "Τάφρος ῥηϊδίη περῆσαι». Іл: М. «'Ρηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω». Od: А. (ші абсол:) «Εὑρεῖν οὐ ῥᾴδιον ἐστί„. Ткр: «Οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν». Ksn:

'Ρᾳδιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї леневеskў лѕкрѕл, saў îл fакў, кѕm s' о întîmпла; мъ îndелетнічеskў ла лѕкрѕрї nefoлositoape (лesnічоase, neînsemnътоape). «Τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥᾳδιουργεῖν χρὴ διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ φιλοπονεῖν». Ksn: «Τὸ ἐᾶν ῥᾳδιουργεῖν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους τῷ ἡμίσει διαφέρει τοῦ ἔργου παντός„. Ksn: 2) (прін întind:) fакў лesne (ad: fъръ бътаїе de кѕцетў, fъръ

sfiалъ) ор че s' о întîmплă; (прin ѕрm:) =Πανουργεύομαι, mъ віклeneskŭ, fakŭ ръŭ; (stръm:) stpîmвezŭ, корѕmпŭ. «Τὴν ἀλήθειαν—». Fiлstp: (ші пas:). «Γνούς ἐν τούτοις (τοῖς οἴκοις) πλείστους ῥᾳδιουργεῖσθαι εἰς τό φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια». Ksn: къ se корѕmп, se stpikъ. [ῥᾳδιουργὸς]. [de ѕnde

'Ῥᾳδιούργημα (τὸ), faпtъ віклeanъ, intpigantikъ.

'Ῥᾳδιουργία (ἡ), лesnічїѕne în лѕкрape; (прin ѕрm:) лeneвipe, nепъsape; (maĭ des)=Πανουργία, saŭ Κακουργία, віклeniе, faчepe de ръŭ. [din

'Ῥᾳδιουργὸς (ὁ, ἡ), [ῥᾴδιος, ἔργον] каре лѕкреazъ лesne (прinч: în ръŭ fъръ sfiалъ, fъръ копшtiinцъ) ор че se întîmплъ; (прin ѕрm:) neвъгъtopŭ de seamъ, лeneвitopŭ; лesne de îndѕплeкat; saŭ віклeanŭ, neкопшtiinцosŭ; (пaptik: maĭ noŭ) плastografŭ. (ѕne opĭ пas:). «Θυσίαι ῥᾳδιουργότεραι». Ksn: în каре se жeptfeшte ор че fъръ лѕape a minte, de este кѕpatŭ, saŭ nѕ; (ші în feлŭ de adв:). "Ῥᾳδιουργότερον γεγράφθαι„. Ap: fъръ въгape de seamъ.

'Ῥᾳδίως, adв: лesne; de лa îndemînъ; ор кѕm о fi; simплѕ, (Fpanц:) sans façons; (în ръŭ) кѕ лeneвipe, fъръ прeгîndipe; овръzпічеште, fъръ sfiалъ, saŭ fъръ копшtiinцъ, (Fpanц:) sans scrupule. «'Αγρὸς ταλάντου ῥᾳδίως ἄξιος». Is: «'Ολίγοι ὄντες πολλῶν ὄντων τῶν ἄλλων ῥᾳδίως ἄρχουσι». Ksn: «'Εν τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει ῥᾳδίως διαλεγόμενος». Ksn: «'Ῥᾳδίως φέρειν„. Ksn: fъръ tѕрвѕpape. «Τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥᾳδίως ἐθέλειν ἀποθνήσκειν». Плt: «'Ῥᾳδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους». Плt: [ῥᾴδιος].

'Ράζω, вiit: ῥάξω=ῥώξω, mîpîĭŭ (ка кîĭпeлe, kînd pînжeшte dinцiĭ); лatpѕ (проп: ші fiг:) asѕпpa кѕĭвa. [imit:].

'Ραθαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: tѕnŭ, dѕdѕĭŭ, fakŭ вѕetŭ. [din

'Ράθαγος (ὁ), =ῥόθος, вѕetŭ, sгomotŭ, tѕnetŭ, вѕвѕitѕpъ. [ῥόθος, ἄγω].

'Ραθάμιγξ, ιγγος (ἡ), поet: în локŭ de ῥανίς, пікъtѕpъ; (în цen:) fъpîmitѕpъ прea sѕвцipe, пъpтiчiкъ. «Κονίης ῥαθάμιγγες». Iл: Ψ. (ĭap maĭ noŭ ші) «Πυρός—». поet: skînteiлe. [din

'Ραθαμίζω, вiit: -ίσω, поet: în локŭ de [ῥαίνω], stpoпeskŭ.

'Ραθαπυγίζω, [ῥόθος, saŭ ῥάθαγος, πυγή] вiit: -ίσω, кom: лoвeskŭ пe чinева пe dîndъpъt (пe кѕpŭ).

'Ῥᾳθυμέω-ῶ вiit: -ήσω, sîntŭ tpîndaвŭ, лeneшŭ, tpъĭeskŭ fъръ гpiжъ. [ші

'Ῥᾳθυμία (ἡ), tpîndъвie, лene, negpiжъ, desfъtъчĭѕne, (Tѕpч:) kefŭ. «Τίς ἡ ῥᾳθυμία; τί βακχιάζετε»; Eѕp: [ші

'Ῥᾳθυμίζω, вiit: -ίσω, [ῥᾴθυμος] fakŭ пe чinева a fi лeneшŭ, tpîndaвŭ, ші чл: [ῥᾴθυμος]

'Ῥᾳθυμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, adѕкъtopŭ de tpîndъвie, лene, negpiжъ, saŭ desfъtъчĭѕne. [ῥᾴθυμος, ποιὸς].

'Ῥᾴθυμος (ὁ, ἡ), [ῥᾴδιος, θυμὸς] moлiчosŭ лa sѕfлetŭ; (de ѕnde oвiч:) tpîndaвŭ, лeneшŭ; desfъtъчosŭ; neîngpiжatŭ, nепъsъtopŭ; (ѕne-opĭ) прostŭ, nepodŭ. «Τὸ ῥᾴθυμον». Пл: = 'Η ῥᾳθυμία.

'Ῥᾳθυμοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopŭ de tpîndъвie, ='Ῥᾳθυμοποιὸς. [ῥᾴθυμος, τόκος].

'Ῥᾳθύμως, adв: кѕ tpîndъвie, лene, nепъsape. «Οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἐπαγγελλομένων, ἀλλὰ ῥᾳθύμως εἶχον». Iskp: (ші în вine) «'Ῥᾳθύμως φέρειν„. Плt: fъръ sѕпъpape, saŭ tѕpвѕpape. [ῥᾴθυμος].

'Ραΐα (ἡ), [ῥαΐων] peîntpemape, însъnъtoшipe.

'Ραιβηδὸν, adв: în кiпŭ stpîmвŭ. [ῥαιβὸς].

'Ραιβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), stpîmвŭ de feлŭ, înковoĭatŭ, гîpвoвŭ. [ῥαιβὸς, εἶδος].

'Ραιβόκρανος (ὁ, ἡ), поet: [ῥαιβὸς, κρᾶνον] чeл кѕ капъtѕл înковoĭatŭ (ка чomaгѕл, saŭ вîta чoвaniлop кѕ кîpлiгŭ în вîpfŭ).

'Ραιβὸς, ή, όν, [ῥέμβω] înковoĭatŭ sпpe înъѕntpѕ (прinч:) лa пiчoape, чeл кѕ пiчoapeлe stpîmвe (вezĭ ші βλαισὸς); (în цen:) stpîmвŭ, înковoĭatŭ, кокîpжatŭ.

'Ραιβοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), stpîmвŭ de кpaчĭ, de пiчoape. «Κάραβος—». Eпгp: [ῥαιβὸς, σκέλος].

'Ραιβότης (ἡ), înковoitѕpъ, stpîmвime sпpe înъѕntpѕ. [ші

'Ραιβόω-ῶ, вiit: -ώσω, înковoĭŭ, =Κυρτόω. [ῥαιβὸς].

'Ραΐζω, [ῥαΐα] вiit: -ίσω, mъ întpemezŭ din воaлъ; (în цen:) maĭ pesѕfлѕ; (кѕ цen:) mъ odixneskŭ din.. «Πόνων»—Ksn:

'Ραίνω, [ῥέω] вiit: ῥανῶ, (tpe: de кѕ: ἔῤῥαγκα, ші пas: ἔῤῥαμμαι, -σμαι, nex: ἐῤῥάνθην, ші nosit: ῥαντέον] stpoпeskŭ; topnŭ, въpsŭ în feлŭ de лiвaцie; (desпpe ѕskate) пpesъpŭ; semъnŭ; (miж: de sine пas:) kazŭ (desпpe пъpŭ, пene, ші чл:) «Πυροὺς —». Oп: (ші fiг:) «'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ (εὐλογίαις)». Пind: (ші пas:) «'Ραίνοντο κονίῃ». Iл: Λ. «Αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοῖχοι».

Od: Y. (ші між: de sine пas:) «'Ραίνοντο τρίχες». Nік: пікаѫ періі.

'Ράϊστα, adв: Dop: поet: în локѫ de ῥᾷστα, foapte лesne.

'Ραιστὴρ (ὁ, ші рар ἡ), [ῥαίω] поet: (ка adїekt:) în локѫ de ῥαίστης пръпъditорѫ. «Δαλὸς—». Оп: 2) (обіч: sѫвst:) чоканѫ (прінч: de fepapѫ). "'Ραιστήρων ἐπ' ἄκμονι ῥαιόντων». Nкmx: (de ѫnde) «Χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος ἱστᾶναι τινὰ». Епгр: din чоканѫ a faче întperѫ de аѫрѫ, (Fpanц:) d' or massif. [de ѫnde.

'Ραιστήριος, α, ον, поet: кѫвenitѫ ла, saѫ прічінѫitѫ din чоканѫ; fъpîmъtopѫ ка чоканѫл; (fir: кѫ цen:) пръпъditорѫ. «'Ιδρώς—„. Оп: sѫdoapea fepapѫлѫї, че вate кѫ чоканѫл. (ші кѫ цen:) «'Ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ». Апл: otpъвitoape. || (sѫвst:) 'Ραιστήριον (τὸ),='Ραιστὴρ.

'Ραιστηροκοπία (ἡ), бъtaїe, лѫкраре кѫ чоканѫл (чокъnipe). [ῥαιστὴρ, κόπτω].

'Ραίστης, ου (ὁ), fъpîmъtopѫ; (ші fir:) пръпъditорѫ. || (sѫвst:)='Ραιστὴρ. [ші

'Ραιστὸς ἡ, όν, поet: fъpîmatѫ; (fir:) пръпъditѫ. [ῥαίω].

'Ράϊστος, α, ον, Dop: în локѫ de ῥήϊστος, ῥᾷστος.

'Ραιστότυπος (ὁ, ἡ), поet: каре se ловеште кѫ чоканѫл. «Ἄκμων»— ». Manet: [ῥαιστήρ, τύπτω].

'Ραίω, [în afin: кѫ ῥάσσω, ῥήσσω] віit: ῥαίσω, (nex: пas: ἐῤῥαίσθην) поet: fъpîmѫ; (ші пas:) mъ fъpîmѫ, mъ sпаргѫ; (fir:) omopѫ; пръпъdeskѫ; (în цen:) вatъmѫ; fakѫ ръѫ, sѫпъpѫ, вîntѫїѫ. «'Ως δ' ὅτ' ἄν... Ποσειδάων νῆ' ἐνὶ πόντῳ ῥαίσῃ». Od: Ψ. «Λημνιάδες ἑοὺς ἔῤῥαισαν ἀκοίτας». Апл: aѫ omopît. (ші пas:) «'Αμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐῤῥαίσθη». Іл: П. "Πλῆξε στῆθος μέσσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ ὀστέον ἐῤῥαίσθη». Апл: «Οὔ μευ ἄκουσας ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔῤῥαιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος». Od: Z.

'Ραΐων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de ῥᾴων.

'Ράκαλος, η saѫ ος, ον, гл: în локѫ de ῥάκελος.

'Ρακεία (ἡ), în локѫ de ῥαχία, sromotѫ.

'Ράκελος, η saѫ ος, ον, поet: [ῥήσσω] пїetposѫ, pînosѫ. (вezї ші ῥαγόεις).

'Ρακενδυτέω-ῶ, віit: -ήσω, портѫ хаїne рѫпte. [din

'Ρακενδύτης, ου (ὁ), [ῥάκος, ἐνδύομαι] înвръкатѫ кѫ хаїne рѫпte.

'Ρακετρίζω, віit: -ίσω,= 'Ραχετρίζω. [din

'Ράκετρον (τὸ), [ῥάσσω] ѫnѫ instpѫmîntѫ de вѫкътъріе, (Тѫрч:) satîpѫ,=(saѫ поate греш: în локѫ de) 'Ράχετρον.

'Ρακίζω, віit: -ίσω,=(saѫ поate греш: în локѫ de) 'Ραχίζω. [ші

'Ράκινος, η, ον, fъкѫtѫ din рѫптѫрї, saѫ tpenцe. [ῥάκος].

'Ράκιον (τὸ), dim: ал лѫї ῥάκος, tpenцішоаръ, пеtікѫцѫ.

'Ρακιοσυῤῥαπτάδης, ου (ὁ), кom: înnъditорѫ de tpenцe; (fir:) компѫitорѫ de tікълоase поеme лѫate din коачї din коло. [ῥάκιον, συῤῥάπτω].

'Ρακκίζω, віit: -ίσω, = 'Ρακίζω.

'Ρακοδυτέω-ῶ, віit: -ήσω, ='Ρακενδυτέω. [din

'Ρακοδύτης, ου (ὁ), ші 'Ρακόδυτος (ὁ, ἡ), ='Ρακενδύτης tpenцъposѫ. «Στολὴ—». Еѫр: [ῥάκος, δύω].

'Ρακόεις, εσσα, εν, поet: рѫптѫ, tpenцъposѫ; (fir: despre локѫ)= 'Ραγόεις.[din

'Ράκος, εος-ους (τὸ), [ῥάσσω, ῥήσσω] пеtікѫ рѫптѫ dintp' o пînzъ, fîшіе. «Τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο». Ер. (fir:) dъpъmъtѫpъ, рѫinъ, saѫ ръmъшіцъ. «Τριβώνιον ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον». Лѫч:. (ші fir:) «Τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη». Apstf: sвîрчitѫреле. «'Αλίοιο βίου ῥάκος„. Епгр: ръmъшіцъ de віацъ mapinъ, пеskapѫ, saѫ коръвіерѫ вътpînѫ.

'Ρακοφορέω-ῶ, віit: -ήσω, портѫ tpenцe. [ῥάκος, φέρω].

'Ρακόω-ῶ, віit: -ώσω, [ῥάκος] tpenцѫїeskѫ; (fir:) sвîрчeskѫ. «Τὸ δέρμα φλιδᾷ καὶ ῥακοῦται„. Пл: «'Ερρακωμένα πρόσωπα».Dsкр:

'Ρακτήριος, α, ον, foлositорѫ ла ловіре, saѫ înпinцepe, saѫ каре se isвеште, se ловеште; (în цen:) tponкъnitорѫ, греѫ-sѫnъtорѫ. «Κέντρα («Τύμπανα)—». Esix: «Μέλη ἄναυδα καὶ ῥακτήρια„. Sof: [ші

'Ρακτὸς, ή, όν, поet: пїetposѫ, pînosѫ, (Fpanц:) rocailleux. [ші

'Ράκτος (ὁ), локѫ pînosѫ (aneвoe de ѫmвлat), пїetposѫ, коastъ de mѫnte, stînкъ pînoasъ. [ші

'Ράκτρια (ἡ), (se înц: ῥάβδος) въцѫ, кѫ каре se sкѫtѫpъ din помѫ mъsлineле, ші алте poade. [ῥάσσω].

'Ρακώδης, εος (ὁ, ἡ), ка o tpeanцъ, saѫ tpenцosѫ; (fir:) плinѫ de sвîрчitѫpї. [ῥάκος].

'Ράκωμα (τὸ), хаїnъ tpenцъpoasъ, tpenцѫitѫpъ. [ші

'Ράκωσις, εως (ἡ), tpenцѫіpe (de хаїnъ, пînzъ, ші чл:); sвîрчіpe (de пїеле); sвîрчіpe de tpѫnѫ desѫmflatѫ; (de ѫnde med:) молешіре de пѫnга воашелор. [ῥακόω].

'Ράμα, (nъ ῥάμμα) (τὸ),='Ράσμα, stponitъръ. [ῥαίνω].

'Ράμμα (τὸ), къsъtъръ, saŭ парte къsъtъ. 2) fipŭ, aцъ de къsъt. [ῥάπτω]. [de ъnde]

'Ραμματώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de къsъtъpĭ, saŭ каре паре a fi къsъtŭ. 2) чел ка aцa, aцosŭ.

'Ράμνος (ἡ), [ῥάδαμνος] ръгŭ, търъчine.

'Ραμφάζω, viit: -άσω, amŭ, saŭ dobîndeskŭ чокŭ. [ші

'Ραμφή (ἡ), къцitŭ înковоїatŭ (vezĭ ші ῥομφαία). [ші

'Ραμφηστὴς, οῦ (ὁ), ъnŭ felŭ de пеште къ корnosŭ, askъцitŭ чокŭ, (алt:) βελόνη ші ῥαφὶς. [ῥάμφος].

'Ράμφίον (τὸ) dim: ал лъї ῥάμφος.

'Ραμφίς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de înковоїatŭ satîpŭ, saŭ sекъръ. 2) ъnŭ felŭ de корабіе къ înковоїatъ (în formъ de чокŭ) пръъ. [dĭn

'Ράμφος, εος, -ους (τὸ), [în afin: къ ῥαιβὸς] чокŭ de пасъре (прінч: карnівоаръ). [de ъnde

'Ραμφώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла formъ къ (înковоїatŭ ка) ъnŭ чокŭ·

'Ρανὶς, ίδος (ἡ), stponitъръ, пікътъръ.[ші

'Ραντήρ (ὁ), поet: stponitorŭ. «Κανθὸς —». Nік: колцъл dînъъntpŭ ал окїълъї, de ъnde кърг лакръmеле. [ῥαίνω] [de ъnde

'Ραντήριος, α, ον, atinгъtorŭ, saŭ folositorŭ ла stponipe; (поet:) stponitŭ. "Πέδον ῥαντήριον». Esхл: stponitŭ къ sînцe. [ші

'Ραντίζω, viit: -ίσω, stponeskŭ, saŭ ъdŭ къ пікътъpĭ, saŭ stponitъpĭ. [de ъnde

'Ράντισμα (τὸ), лікъidъл întpeвъinцatŭ ла stponipe. 2)=къ..

'Ραντισμὸς(ὁ), stponipe (акt: saŭ пas:).[ші

'Ράντιστρον (τό), stponitoape (помътъfŭ, ші чл:).

'Ραντὸς, ή, όν, [ῥαίνω] stponitŭ; плinŭ de stponitъpĭ, saŭ пікъцеле, пestpiцŭ.

'Ράξ (ἡ), [ῥάσσω] бробоапъ; (партік:) бровоапъ de stpъгъpe; (fir: îm:) въpічеле deцeтелор. 2) ъnŭ felŭ de mікŭ пъїапжinŭ.

'Ρᾶξις, εως (ἡ),=ῥῆξις, (прінч: înкъїерape de оштipĭ,=Σύῤῥαξις.

'Ρᾷον, neъt: лъї ῥᾴων. || (обіч:) adв: în локŭ de..

'Ρᾳόνως, adв: maĭ лesne.

'Ραπαταύλης, ші 'Ραπάταυλος, ου (ὁ),[ῥαπάτη, αὐλέω] кîntъtorŭ къ...

'Ραπάτη (ἡ), ъnŭ felŭ de flъерŭ

'Ραπαύλης, ου (ὁ),=(saŭ греш: în локŭ de) 'Ραπαταύλης.

'Ραπήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de ῥάπιον.

'Ραπίζω, viit: -ίσω, batŭ къ варгъ, saŭ toїarŭ. 2) batŭ къ палma, пълmъїeskŭ. [ῥαπὶς].

'Ράπιον (τὸ), dim: ал лъї ῥάπυς, ръdikїoaръ.

'Ραπὶς, saŭ 'Ράπις. ίδος, saŭ ιδος (ἡ), [ῥάσσω, saŭ ῥίψ] toїarŭ, варгъ. 2) Dop: în локŭ de ῥαφὶς. 3) поet: în локŭ de κρηπὶς (Eъst: Od: Σ. 277).

'Ράπισμα (τὸ), бътаїе къ варга, saŭ къ палma, пълmъitъръ. [ші

'Ραπισμὸς (ὁ), ловіре къ варга, saŭ къ палma, пълmъіре [ші

'Ραπιστὸς, ή, όν, бътъtŭ, saŭ de бътъt къ варга, saŭ къ палma. [ῥαπίζω].

'Ραπταύλης, ου(ὁ), ='Ραπαταύλης.

'Ράπτης, ου (ὁ), къsъtorŭ; (овшt:) кроitorŭ. [ші

'Ραπτικὸς, ή, όν, къвenitŭ, saŭ folositorŭ ла коasepe, saъ însъшitŭ къsъtorълъї. [ші

'Ράπτις, ιδος (ἡ),='Ράπτρια. [ші

'Ραπτός, ή, όν, къsъtŭ; fъкъtŭ din deoseвite пetiче înnъdite, кîpпitŭ; (ъne opĭ) къsъtŭ în reprefŭ. (fir:) «'Ομηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοὶ». Пind: ='Ραψῳδοί. || (sъвst:) «'Ραπτὰ (se înц: στρώματα)». Ksn: salтеле. [ші

'Ράπτρια (ἡ), fem: ал лъї ῥάπτης, къsъtoape. [din

'Ράπτω, viit: ῥάψω, (пas: nex: ал 2: ἐῤῥάφην) kosŭ; кîpпeskŭ; (maĭ noŭ) kosŭ în reprefŭ; (fir:) компъїŭ; (maĭ des) ъnелteskŭ вре ъnŭ ръŭ înпpotiва къїва. "Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν». Od: Γ. «Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ 'Αρισταγόρης». Ep: tъ aĭ isвodit' o, їар ачела a пъs' o în лъкраре.

'Ράπυς, υος (ἡ), ='Ράφυς.

'Ραριὰς, άδος (ἡ), în локŭ de ῥαρία (епit: ал Череseї).

'Ράριον (τὸ), dim: ал лъї ῥάρος; saŭ neъt: лъї...

'Ράριος, α, ον, къвenitŭ лъї Рарŭ (tat' ал лъї Тріптолемŭ) (партік: ||) 'Ράριον (se înц: πεδίον), o кîmпie a Елеъsineї (ъnde s' a semъnat întîї opzŭ) konsfinцitъ Череseї. [din

'Ράρος (ὁ), прънкŭ пъskъtŭ maĭ 'nainte de вреme. 2) (dъпе алцiї) пînteче, saŭ mitръ.3 'Ρᾶρος, tat' ал лъї Тріптолемŭ. (însemn: къ ачеste zічерĭ ші челе dintp'înseле se skpiŭ dъпе чеї maĭ mълцї грама-

*

tiчĭ кȣ semnȣ de sȣfл: sȣбцipe asȣпра лȣĭ 'Р, ка Еоліче).

'Ρασθαπυγίζω, греш: în локȣ de ῥαθαπυγίζω.

'Ράσμα (τὸ), [ῥαίνω] = 'Ράντισμα.

'Ράσσατε, поет: în локȣ de ῥάνατε, stropiцĭ, a 2: îm: пеps: de пех: ал порȣпч: лȣĭ ῥαίνω.

'Ράσσω, biit: ῥάξω, [imit:] ловеskȣ; isвind fъpîmȣ, saȣ tpînteskȣ de пъmîntȣ. «'Υποσκελίσαντές με καί ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον„. Dm: (прinч: în tinȣл Ion:) sfîшiȣ, desmъdȣлezȣ; (nestp:) mъ sfъpîmȣ, mъ sпаргȣ, saȣ kazȣ tponkъnind.

'Ρᾴσσων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de ῥᾴων, компар: (пергл:) ал лȣĭ ῥᾴδιος.

'Ρᾷστα, adв: преа лesne; (прinч: neȣt: îm: ал лȣĭ...

'Ρᾷστος, η, ον, în kontpak: în локȣ de ῥᾴϊστος, sȣпрл: пергл: ал лȣĭ ῥᾴδιος, foapte лesniчosȣ.

'Ρᾳστώνευσις, εως (ἡ), = 'Ρᾳστώνη. [din

'Ρᾳστωνεύω, biit: -εύσω, ші 'Ρᾳστωνέω-ῶ, biit: -ήσω, = 'Ρᾳθυμῶ. [din

'Ρᾳστώνη (ἡ), (ῥᾷστος] лesniчĭȣne; îndemînъtate; nemepipe; (maĭ adesea) odixnъ. «Πονῶν ἠγάλλετο, ῥᾳστώνην δὲ πάμπαν οὐ προσίετο„. Ksn: înвȣnъtъцipe de sъnъtate, peîntpemape. «Νοσήματος—». Пл: tpîndъвie, лene. "'Υπολειπόμενον διὰ ῥᾳστώνην». Ksn: (ȣne opĭ) віклеanъ ȣneлtipe, intpigъ. «'Εκ ῥῃστώνης τῆς Δημοκήδεος». Ep:

'Ρᾴτερος, α, ον, поет: Dop: în локȣ de ῥηΐτερος, компр: пергл: ал лȣĭ ῥᾴδιος.

'Ράφα (ἡ), Dop: ръdike mape.

'Ραφανέλαιον (τὸ), ȣлеĭȣ din seminцe de ръdike. [ῥάφανος, ἔλαιον].

'Ραφάνη, (ἡ), = 'Ραφανὶς. [de ȣnde

'Ραφανηδὸν, adв: (хірȣрц:) прекȣm se taĭe ръdikea (вezĭ ші σικυηδόν).

'Ραφανίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ῥαφανίς, ръdikioaръ.

'Ραφανιδόω-ῶ, biit: -ώσω, nedenseskȣ пе преакȣрварȣл prinsȣ în faптъ prin ръdike (пе каре 'ĭ о въгаȣ în шezȣtȣ, dȣпе че maĭ întîĭ îĭ пîрлїаȣ перiĭ кȣ sпȣzъ). [ші

'Ραφανιδώδης, εος (ὁ. ἡ), asemenea, saȣ în oape каре пропорцie кȣ ръdikea. [ῥαφανὶς, ίδος].

'Ραφανίδωσις, εως (ἡ), nedensipe prin ръdike de преакȣрварȣл prinsȣ în faптъ. [ῥαφανιδόω, вezĭ ziч:)

'Ραφάνινος, η, ον, fъkȣtȣ din ръdike.[ші

'Ραφανὶς, ίδος (ἡ), ръdike. «'Ραφανὶς ἀγρία». xpeanȣ; (прinч:) dim: ал лȣĭ ῥάφανος. «Σιτεῖσθαι δ'ἀντί μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων„. Apstf: [ші

'Ραφανίτης, ου (ὁ), ші 'Ραφανῖτις, ιδος (ἡ), чел din feлȣл, saȣ soĭȣл ръdikiĭ. [din

'Ράφανος (ἡ), [ῥάφυς] At: варzъ, saȣ mape брожбъ; (ĭap обшт:) ръdike. [de ȣnde

'Ραφανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл ръdikiлор, saȣ asemenea лор.

'Ραφεῖον (τὸ), пръвълie de кȣsъtopȣ, кроitopie. [ші

'Ραφεύς, έως (ὁ), = 'Ράπτης; (кȣ цen: fir:) ȣneлtitopȣ de чева. «Φόνου—». Esxл: [din

'Ραφὴ (ἡ), кȣsъtȣръ; (прin întind:) пaptea, ȣnde se înnъdesk петiчеле кȣsȣte înпреȣnъ; (fir:) «Κρανίου—„. Ep: [ῥάπτω].

'Ραφιδεύς, έως (ὁ), [ῥαφίς, ίδος].

'Ραφιδευτὴς, οῦ (ὁ), nestpiцъtopȣ de пînzetȣ prin кȣsъtȣръ кȣ акȣл în гергefȣ, ші чл: [ші

'Ραφιδευτὸς, ή, όν, nestpiцatȣ prin кȣsъtȣръ кȣ акȣл în гергefȣ, ші чл: [din

'Ραφιδεύω, biit: -εύσω, kosȣ кȣ акȣл în гергefȣ. [ῥαφιδεὺς].

'Ραφιδοθήκη (ἡ), акарȣ. [ῥαφίς, ίδος, θήκη].

'Ράφιον (τὸ), Dim: ал лȣĭ..

'Ραφὶς, ίδος (ἡ), акȣ de кȣsȣt. 2) (fir:) ȣnȣ feлȣ de пеште кȣ nasȣ askȣцitȣ, = 'Ραμφηστής. [ῥαφὴ].

'Ράφυς, υος (ἡ), [ῥὰ, φύω] о плantъ ръdikĭoasъ, xpeanȣ. «'Ραφανὶς, γογγυλὶς, ῥάφυς, ἀνάῤῥινον, ὅμοια». At:

'Ραχάδην, adв: кȣ sпinapea. [ші

'Ραχὰς, άδος (ἡ), [ῥάχις, saȣ ῥάχος] локȣ 'naлtȣ ші пъdȣposȣ, (прin ȣрm:) anevoe de ȣmблat.

'Ραχετρίζω, biit: -ίσω, sпintekȣ în лȣnгȣл sпinъpiĭ. (вezĭ ші ῥαχίζω). [din

'Ράχετρον (τὸ), лȣnгȣл osȣлȣĭ sпinъpiĭ, saȣ osȣл sпinъpiĭ. [ῥάχις].

'Ράχη (ἡ), греш: în локȣ de ῥάχος.

'Ραχία (ἡ), [ῥάσσω] = ῥηγμίν, цъpmȣ de mape stînkosȣ, în каре se sпарг валȣріле. «'Ραχίας λαλίστερος». Пров: 2) (прin întind:) вȣetȣл sfъpîmъpiĭ de валȣрĭ; (în цen:) tȣрбȣpape, sгomotȣ. «"Οχλου τοσούτου ῥαχίαν». At: 3) tpaцepea mъpiĭ în pefлȣksȣpĭ. «Τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος». Ep: (H: 129). (ші în парал:). «'Ρηχίη δὲ ἐν αὐτῷ (τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης), καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται». Ep: =Παλίῤῥοια. 4) înгръditȣръ de mъръчinĭ, гapdȣ; înпрежmȣipe.

'Ραχιαῖος, α, ον, ал sпinъpiĭ. [ші

'Ραχίζω, viit: -ίσω, sninteкă (prinч: жertĭъ) prin miжlokвл sninъriĭ; (în цen:) înжвnrlă, omoră. «Καὶ τοὺς μὲν ἠχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε καῤῥάχιζε„. Sof: 2) (fir: prin întind:) вorвeskă mape, mъ ғълeskă. [din

'Ράχις, εως (ἡ), [ῥάχος] sninapea; (prinч:) шipa, osвл sninъrii, (alt:) ἄκανθα; osвл eшită dintpe вmerĭ; (fir:) «Ὄρους—». Ep: квлme, крeastъ de mвnte. «Φύλλου—». Stp; вinишoapa fpвnzeĭ eшitъ maĭ afaръ în лвnгвл eĭ. «'Ρινὸς—». Antm: bîrfвл nasвлвĭ.

'Ραχιστὴρ, шi 'Ραχιστὴς, οῦ (ὁ), sninteкъtoră de жeriғъ în лвnгвл sninъrii; (în цen:) omorîtoră, ғъкътoră de реле; (fir:) ғълitoră, fanfaponă. [шi

'Ραχιστὸς, ὴ, όν, sninteкată prin|sninape, ка oaea înжвnrlatъ; (în цen:) tълată în вкъцl. [ῥαχίζω].

'Ραχίτης, ου, (ὁ), шi 'Ραχῖτις, ιδος (ἡ),= 'Ραχιαῖος. «Μυελὸς—» (alt:) νωτιαῖος. || (вввst:fem:) 'Ραχῖτις (se înц: νόσος), вoалъ a osвлвĭ snînъrii, вnă felă de oștikъ. [ῥάχις].

'Ραχιώδης, εος (ὁ,ἡ), цъrmă ка nĭetpoase stînvĭ. [ῥαχία].

'Ράχος, εος -ους (τὸ), = 'Ράκος, ввкatъ, netikă (naptik: tълată din sninape). (bezĭ ῥαχίζω).

'Ράχος (ἡ), [ῥήσσω ῥήγνυμι] mъръvine, рвгă; saă tolară sninosă. «'Εξάπτειν ἀπὸ δένδρου ἰσχυροῦ, καὶ μὴ ἐκ ῥάχου· συνέχονται γὰρ ἐν τοῖς ψιλοῖς αἱ ῥάχοι». Ksn: 2) rapdă de mъръvinĭ. «'Η ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν 'Αθηναίων ῥήχῳ ἐπέφρακτο». Ep: (bezĭ шi αἱμασιά). 3) (în цen:) pamвръ; (шi naptik:) smivea de tînъръ вiцъ (bezĭ ῥαχόω). 4) (dвne Trezenienĭ) mъsлină seлvatikă. [de вnde

'Ραχόω-ῶ, viit: -ώσω, плivoskă tînъръ вie n' alтъвrea în kipă, ка fîrfвл viцeĭ sъ ръmîĭe askвцită.

'Ράψις, εως (ἡ), koasepe. [ῥάπτω].

'Ραψῳδέω-ῶ, viit: -ήσω, snвlă de postă, декламă noeme (maĭ de mвlte orĭ stpeine, iap вne-orĭ шi але мele) ка ῥαψῳδὸς. (de вnde 2) zikă ne din afaръ, ғъръ a înцeлeцe чele zise, вorвeskă ка o машinъ; (în цen:) върfeskă, вorвeskă nimikвrĭ. «Οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιϊόντες». Dm: (шi nas:) «Λόγοι ἄνευ ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς ῥαψῳδούμενοι». Plt: [ῥαψῳδὸς]. [de вnde

'Ραψῴδημα (τὸ), чeea чe se декламъ de pansodă; (de вnde în цen:) noвeste ғавълoaвъ.

'Ραψῳδία (ἡ), декламацie de stpeinъ noemъ înвъцatъ ne din afaръ. 2) (prin întind: în цen:) noemъ декламatъ de pansodă; (шi naptik:) ввkatъ din noemele лвĭ Omeră (fiind kъ d'avestea maĭ kă deoseвipe kîntaă prezвлîndă se pansodiĭ). [шi

'Ραψῳδικὸς, ἡ, όν, pansodikă, atîngătoră de pansodie, saă pansodă. [ῥαψῳδὸς]. [de вnde

'Ραψῳδικῶς, în kipă pansodikă, pansodiчeшte.

'Ραψῳδὸς (ὁ), [ῥάπτω, saă dвne алцiĭ ῥάδδος, ᾠδὴ] (în цen:) pansodă, adвnătoră (kombinătoră întp' вna) de felвpite kîntiче але altвĭ noetă; saă kîntătoră (deкламatoră) ne din afaръ de stpeinъ noemъ; (naptik: se deoseвîaă kă avestă nвme) чeĭ чe din profesie kombinaă dвne kapaчitatea sa fie-kare шi dвne oare-kare xotărîte pervлe noemele лвĭ Omeră шi Esiodă, шi altor вekĭ noeцĭ, шi le deкламaă prezвлîndă se din lokă în lokă, шi цiind obiчnuit шi tolară de dafină (de вnde чeea-л-altъ etimлn: a zičereĭ). «Κύων ῥαψῳδὸς». Sof: Sfinга; fiind kъ repeta kътpe fie-kare din чeĭ чe i se înғъцiшaă gîvitoapea sa.

'Ράων, ονος (ὁ, ἡ), компар: nepгл: aл лвĭ ῥᾴδιος, maĭ лesnicios; (desnpe omă) în maĭ ввnъ stape, maĭ întpemată. «'Ράων γίγνομαι». Лкs: mъ fakă maĭ вine (din вoалъ). || (nevt:) 'Ῥᾷον, adв: компар: aл лвĭ ῥᾳδίως, maĭ лesne, шi чл:

'Ρέα, [ῥέω] adв: noet: în локă de ῥ δίως, лesne.

'Ρέα (ἡ), [ἔρα] o zeъ mitoloцikъ, Pea, soцia лвĭ Saiвrnă, шi mвma лвĭ Жoe, шi чл: (алегор: пъmîntвл).

'Ρεγεὺς, έως, шi 'Ρεγιστὴρ, шi 'Ρεγιστὴς, οῦ (ὁ), [ῥέγος] вънsitoră (de înвeliшвrĭ, saă înвръkъminte).

'Ρέγκος, εος -ους (τὸ), sforъitвръ în somnă. [imit:]. [de вnde

'Ρέγκω, шi (miж: kape este шi maĭ întpeв:) 'Ρέγκομαι, viit: ῥέγξω, ομαι, At: = 'Ρέγχω, sforъlă în somnă. [шi

'Ρεγκώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл în felă de sforъitвръ, saă însoцită kă sforъite.

'Ρέγμα (τὸ), noet: [ῥέζω] лвkpă вънsită.

'Ρέγξις, εως (ἡ), sforъipe în somnă. [ῥέγκω].

'Ρέγος, εος -ους (τὸ), noet: = 'Ρῆγος; xaînъ вънsitъ.

'Ρέγχος, εος -ους (τὸ), 'Ρέγκος. [imit:]. [de вnde

'Ρέγχω, biit: ῥέγξω, sforъĭŭ dopmind; (прin întind:) dopmŭ dъsŭ (fъръ гріжъ); (despre калŭ)=Φριμάσσομαι. [ші

'Ρεγχώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ρεγκώδης.

'Ρέδη (ἡ), [At:] ъnŭ felŭ de tръsъръ.

'Ρέδιον (τό), dim: ал лъĭ ῥέδη.

'Ρέεθρον (τὸ), Ion: în локŭ de ῥεῖθρον.

'Ρεεύμενος, Ion: poet: în локŭ de ῥεόμενος (ка din ῥεέω neîntreв: în локŭ de ῥέω)

'Ρέζω, [în metatesъ de ла ἔρδω] biit: ῥέξω, (nex: ἔρεξα ші ἔῤῥεξα, ші pas: ἐῤῥέχθην) poet: fakŭ (maĭ de mълte opĭ pea saŭ îndръzneaцъ faptъ); (:n цen:) лъкрezŭ къ вîptъte. «'Ρέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον». Ткр: "Ἥρωες ῥέξαντες καλὰ ἔργα». Ткр: "Ὅ, τι ποσσίν τε ῥέξει καὶ χερσίν ἑῇσιν». Od: Θ. «Ὅσσ' ἄν εἴποι καὶ ῥέξειεν. Od: Δ. (ші къ doĭ ак:) «Οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω». Od: Σ: «Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον». Od: X: (ші къ dat:) «Μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες». Od: Υ: (ші къ adв:) «Ὧδε ῥέζει». Om: «Κακῶς ῥέζειν τινά„. Om: (ші pas:) «'Ρεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω». Om: чеea че s'a fъкъt. 2) (partik:) жeptfeskŭ. «Φοίβῳ ἑκατόμβην ῥέξαι». Іл: A: «Σοὶ δ' ἐγὼ ῥέξω βοῦν». Od: Γ. Іл: K. «Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν». Іл: B. 3) Dop:='Ρήζω, въпseskŭ(de ъnde ῥέγος, ші ῥέθος).

'Ρέη (ἡ), Ion: în локŭ de ῥέα.

'Ρεθομαλίδης, ου (ὁ), чел къ оврazĭ potъnzĭ ші poшiĭ (ка мъръл). [ῥέθος, μῆλον].

'Ρέθος, εος -ους (τὸ), [ῥέζω=ῥήζω] faцa; (ші partik:) оврazъл; (îm: în цen:) мъdъларeле tръпълъĭ. «Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδὸς δε βεβήκει». Om:

'Ρεῖα, adв: poet:='Ρέα, лesne; fъръ dъpepe, saŭ tъpбъpape.

'Ρείη (ἡ), Ion: poet: în локŭ de 'Ρέα (zeiцa).

'Ρεῖθρον (τὸ), [ῥέω] къpsъръ de апъ, апъ къргъtoape, пîpîŭ, pîŭ; (ъne-opĭ) matкъ de pîŭ. «Ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥείθρου». Ep:

'Ρείω, poet: în локŭ de ῥέω.

'Ρειώνη (ἡ), poet: fiika Peeı, Жъna.

'Ρέκτειρα (ἡ), poet: fem: ал лъĭ...

'Ρεκτὴρ (ὁ), poet: în локŭ de ῥέκτης. [de ъnde

'Ρεκτήριος, α, ον, = Δραστήριος, aktivŭ.

'Ρέκτης, ου (ὁ), poet: (къ цen:) fъкъtopŭ de чева. «Κακῶν —». Es: =Κακοῦργος. 2) (авsол:) лъкръtopŭ, aktivŭ. «Ρέκτης ἀνήρ. Sin: [ші

'Ρεκτὸς, ὴ, ὸν, fъкъtŭ, saŭ пъtinчosŭ de a se съвîрші. [ῥέζω].

'Ρεμβάζω, ші (maĭ des miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι,='Ρέμβομαι, mъ ръtъчeskŭ; mъ sпълверŭ în коачĭ ші în коло; nъ вагŭ de seamъ, nъ ĭaŭ вine a minte. [din

'Ρεμβὰς, άδος (ἡ), ръtъчitъ, nestatopnikъ. [ῥέμβος].

'Ρεμβασμὸς (ὁ), ръtъчipe, înвîptipe în коачĭ ші în коло; (fir:) nestatopnічie (pisinipe) a minцiĭ, nелъape a minte, (Fpanц:) distraction. [ῥεμβάζω].

'Ρεμβεύω (-ομαι), biit. -εύσω, -ομαι,='Ρεμβάζω.

'Ρέμβη, ші 'Ρεμβίη, Ion: (ἡ), = 'Ρὲμβος.

'Ρεμβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ρεμβώδης. [ῥεμβὸς, εἶδος].

'Ρεμβονάω -ῶ, biit: -ήσω, гл:='Ρυμβονάω. [din

'Ρεμβὸς, ὴ, ὸν, ръtъчitŭ în коачĭ ші în коло; вагаbondŭ; (fir:) neбъгъtopŭ de seamъ, къ minцiле pisinite, (Fpanц:) distrait, rêveur. [din

'Ρέμβος (ὁ), = 'Ρεμβασμὸς, tъpбъpape, pisinipe, neaплiкape a minцiĭ. [din

'Ρέμβω, [ῥέω] fъръ biit: înвîpteskŭ (ка o poatъ, saŭ sfîpлeazъ) || (обiч: miж: saŭ pas:) mъ înвîpteskŭ, mъ ръtъчeskŭ în коачĭ ші în коло, mъ преъmблъ zъпъчitŭ; (fir:) nъ 'mĭ amŭ mintea piponitъ ла tpeaбa mea, sîntŭ къ minцiле pisinite, (Fpanц:) distrait. «Τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλλαχοῦ ῥεμβομένου ἡ χεὶρ αὐτόματος ἕλκεται». Xps:

'Ρεμβώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ъnŭ zъпъчitŭ, nestatopnikŭ. «Βλέμμα ῥεμβῶδες». Пл: [ῥεμβός].

'Ρεμβὼν, όνος (ἡ), ='Ρυμβών.

'Ρέμφος. εος (τὸ), Ion: în локŭ de ῥάμφος.

'Ρέος, εος -ους (τὸ), poet: în локŭ de ῥεῦμα, saŭ ῥεῖθρον, пîpîŭ, pîŭ, ші чл: [ῥέω],

'Ρέπω, [în afin: къ ῥέμβω. ші ῥίπτω] biit: ῥέψω, (nex: ἔῤῥεψα, ші maĭ mълtŭ nъ) mъ плекŭ, tpaгŭ maĭ греŭ, ка къmпъna, întp' o napte, mъ повîpnezŭ, (ші fir:) amŭ аплекape кътpe чева; ажъnгŭ ла чева; (pap ші poet: stpъm:) повîpnezŭ, аплекŭ чева кътpe... «Ἕλκε δὲ μέσσα λαβὼν (ὁ Ζεὺς τὰ τάλαντα), ῥέπε δ' Ἕκτορος ἦμαρ». Іл: X. a înгpeъĭat. «Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλον». Ep: «'Ρέπει εἰς τὴν γαστέρα„. Гал: аколо se аплеакъ боала. «'Ο χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει». Apstf: прiвeшte, se întinde. «Τὸ πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς

τοὺς θρασυτέρους». Ios: (ші кȣ adв:) «Φιλεῖ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν„. Sof: "Οπου ἂν ῥέψῃς». Алчfр: «Ὁ γρῖφος ἐνταυθοῖ ῥέπει». Antif: (шї авsол:): «Διστάζοντί μοι ὅμως ἐῤῥεψε δεῖν». Плт: a пredomnit în mine пъреpea. (ші пas:). «Τῶν δ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων». Esхл: кȣmпъnite, жȣdikate.

'Ρερῖφθαι, поet: în локȣ de ἐῤῥῖφθαι, пas: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣї ῥίπτω.

'Ρερυπωμένος, η, ον, поet: în локȣ de ἐῤῥυπωμένος, пas: tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣї ῥυπόω.

'Ρεῦμα (τὸ), [ῥέω] кȣрsȣръ de апъ; апъ кȣргъtoape, пîрîȣ,='Ρεῖθρον. «Θέρους αὖα σφίσιν (τοῖς 'Αργείοις) ἐστὶ τὰ ῥεύματα πλὴν τῶν ἐν Λέρνῃ„. Паȣs: «Οἱ ἄλλοι ποταμοὶ ἐλάσσονες ἐόντες τοῦ Νειλου ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται„. Ep: «Κατὰ μὲν δὴ τὸν ἄλλον τόπον (τοῦ Βοσπόρου) παραπλήσιός ἐστιν ἡ φορὰ τοῦ ῥεύματος· ἐπὰν δὲ εἰς τὸ στενώτατον ὁ ῥοῦς βίᾳ προσπέσῃ, ші чл:». Плв: (вezї ші ῥοῦς). (ші fir:) «Τύχης ῥεῦμα». Mendp: nestatopnічia. 2) (fir:) конкȣрцере de мȣлцime de oamenї. «Στρατοῦ —„. Sof: 3) (med:) кȣрцере de волоasъ matepie; katapoїȣ; реȣmatismȣ; ȣрdinape; апоплеksie (damвла). [de ȣnde

'Ρευματίζομαι, віit: -ίσομαι, sîntȣ sȣпȣsȣ ла реfлȣкsȣ; fakȣ potoпȣ; mъ ȣmfлȣ. «Οἱ πορθμοὶ ῥευματίζονται κατ' ἄλλον τρόπον». Stp: 2) (med.) mъ isвeskȣ de реȣmatismȣ. [ші

'Ρευματικὸς, ὴ, ὸν, пътішашȣ de, saȣ sȣпȣsȣ ла реȣmatismȣ; каре se dedȣче ла felȣл реȣmatismелор. «Νόσημα ῥευματικόν», Med:

'Ρευμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ῥεῦμα, пîрîȣлецȣ.

'Ρευματισμὸς (ὁ), реȣmatismȣ, saȣ isвіре de волоasъ matepie ла ȣnȣ локȣ. [ῥευματίζομαι].

'Ρευματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ реȣmatismȣ, saȣ din felȣл воалелор реȣmatiче. [ῥεῦμα].

'Ρεῦσις, εως (ἡ), кȣрцере de лікȣidȣ. [ші

'Ρευσταλέος, η, ον, поet: ші 'Ρευστικὸς, ὴ, ὸν, =кȣ ...

'Ρευστός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -στῶς, чел кȣ însȣшime de a кȣрце, кȣргъtoрȣ, (Fpanц:) fluide. || (sȣвst: neȣt:) 'Ρευστὸν (τὸ), matepie кȣргъtoape, апъ, вinȣ, ші чл: лікȣidȣ; (fir:) tpeкъtoрȣ, времелnікȣ. [ῥέω].

'Ρεφανὶς, ίδος (ἡ), Ion: în локȣ de ῥαφανίς.

'Ρέω, віit: -ῥεύσομαι, ші (maї întpeв: At:) ῥυήσομαι, (nex: ἐῤῥύην, tpe: de кȣ: ἐῤῥύηκα) кȣргȣ (ка апа, ші чл:); mъ въpsȣ (проп: ші fir:); (desпpe fpȣnze, пъpȣ ші чг:) kazȣ, пікȣ; (пas:) mъ ȣdȣ, mъ moїȣ în...; (fir:) tpeкȣ, mъ pisineskȣ кȣрînd; (pap stpъm:) въpsȣ «Πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ἔῤῥει χόας θανόντι». Eȣp: «Ἵμερα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα». Tкр: (їap прінч: nestp:) «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ». Іл: B. «Ὁ ποταμὸς ῥέει διὰ τῆς πόλεως„. Ksn: «Τὸ δὲ πῦρ διατελεῖ ἀεὶ ῥέον ὥσπερ ποταμὸς». Apst: "Ἐῤῥει δ' αἷμα κατ' ὠτειλήν». Іл: P. (ші кȣ цen: pap) "Πηλοῦ ῥέοντες ποταμοὶ„. Плт: коворînd nomoлȣ. (ші maї des кȣ dat:) "Κρῆναι ῥέον ὕδατι λευκῷ„. Om: 'Ρέε δ' αἵματι γαῖα„. Іл: Θ. кȣрцеа în пîpae sînцеле пе пъmîntȣ. "Πόλις χρυσῷ ῥέουσα„. Eȣp: fiind înвілшȣгatȣ de aȣpȣ. (ші пas:) «Ἱδρῶτι ῥεόμενοι„. Ep: fiind moїaцї în sȣdoape. «Ἐῤῥύη δὲ πλεῖστος ἑαυτοῦ καὶ μέγιστος τότε ὁ Εὐρώτας». Пл: s' a pesвъpsat. «Ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον». Іл: M. «Ῥέων στρατὸς ἔστειχεν». Eȣp: «Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή». Іл: A. «Ἐῤῥύη λόγος ἐν τῷ δήμῳ„. Пл: s' a înпръшtiat. "Τοῦ λόγου ῥυέντος ἐπὶ...». Пл: a ажȣns... «Ἔῤῥευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες». Tкр: 'Ρέουσιν αἱ ῥᾶγες». Tfp: "Θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν». Dm: поpnindȣ se foapte tape asȣпръ ne. (ші авsол:). «Λέξις ῥέουσα». Fot: кȣргъtoape, (Fpanц:) style coulant. "Θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες». Fiл: молешіцї, ші кȣ totȣл слъвіцї.

'Ρηγεὺς, έως (ὁ), въпstiopȣ. [ῥῆγος].

'Ρηγὴ (ἡ), гл: în локȣ de

'Ρῆγμα (τὸ), [ῥήσσω] пapte, saȣ лȣкрȣ рȣптȣ (deskisȣ), sпъртȣръ, кръпътȣръ. "Γῆς —„. Apst: 2)='Απόῤῥηγμα. [de ȣnde

'Ρηγματίας, ου (ὁ), пътimaшȣ de вре о рȣптȣръ пе dinъȣntpȣ (апostemъ). [ші

'Ρηγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ка о sпъртȣръ; saȣ плinȣ de кръпътȣрї, кръпатȣ din toate пърцiле. 2) (med:)='Ρηγματίας.

'Ρηγμίν, saȣ (maї корек:) 'Ρηγμίς, (nomin: nȣ s' a гъsit) ῖνος (ἡ), цъpmȣ de mape stînkosȣ, ȣnde se sпapг валȣріле (вezї ші ἀκτὴ ші ῥαχία). (fir:) «'Ρηγμὶν βίοιο„. поet: sfîpшitȣл віецiї (вezї шіοὐδός). 2) (ȣne-opї) în локȣ de κῦμα. «'Αλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν τύπτε κώπῃσιν„. Od: M. "Τοῦτο δὲ συμβαίνει περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ· ὅταν μὲν γὰρ κυμαίνουσα ἐκ-

βαίνῃ, σφόδρα παχεῖαι καὶ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες· Ὅταν δὲ γαλήνη, διὰ τὴν μικρὰν ἔκρηξιν λεπταὶ εἰσι καὶ βαθεῖαι». Apst: 2) гдs: în локŭ de ῥῆγμα, рѫпtѫръ. [ші

'Ρηγμὸς (ὁ), гдs: în локŭ de ῥηγμίν. [din

'Ρήγνυμι, [ῥήσσω, de ѫnde] віit: ῥήξω, (між: tpe: de кѫ: кѫ însemn: пas: în локŭ de прez: ἔῤῥωγα, nex: 2: пas. ἐῤῥάγην) рѫпŭ, sfîшiŭ; sпaргŭ, sfъpîmŭ; faкŭ a eші чева de faцъ; (ші між:) mъ daŭ de faцъ, еклatezŭ; (пas:) кръпŭ, mъ sпaргŭ, ші чл: "Τεῖχος (Πύλας, «'Ιμάντα, ші чл:) —„. Om: mi Es: (ші fir:) «Αἴας δὲ πρῶτος Τρώων ῥῆξε φάλαγγας„. Іл: Z. ле a sпapt, ле a înпins, (Fpanц:) il enfonça. "Κατὰ τὸ μέσον μὲν δὴ τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες ἐδίωκον„. Ep: (ші між:) «'Ρήξαντο φάλαγγας„. Іл: Λ. "Χῶρος πηγὰς ῥήγνυσι ναμάτων θερμῶν„. Пл: isвopaшte. "Δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα„. Sof: «'Ο δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος, ὡς εἶδεν ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους ἔῤῥηξε φωνὴν„. Ep: a sкos гдasŭ. "Θέλω ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ἥν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην„. Ep: (ші пas: saŭ між:) "Κῦμα χέρσῳ ῥηγνύμενον„. Іл: Δ. «'Ιματίων ῥαγέντων ἀκεσταὶ„. Ksn: "Πηγαὶ ῥήγνυνται„. Пл: "Πολέμου ῥαγέντος„. Лкs: deskizîndѫ se. "'Εν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο„. Іл: Ύ. "Ἔῤῥωγε πηγὰ δακρύων„. Sof: «'Ραγεὶς ὁ Νεῖλος„. Diod: pesвъpsîndѫ se. "Βροντὴ ἐῤῥάγη„. Apstf: «'Ρηγνυμένων χειμώνων ἐξαισίων„. Apst: (ші кѫ dat:) "Σοὶ τάδ' ἔῤῥωγε κακά„. Eѫp: asѫпръ'цĭ s'aŭ sпapt релеле. (ші кѫ цen: ел:). «'Ραγῆναι κόσμου„. Грг: a'шĭ tъĭa op че релаціе кѫ лѫmea, (Fpanц:) rompre avec le monde. (ші кѫ dat: каѫsat:) "'Ρήγνυται φθόνῳ„. Лкs: крапъ de пismъ. 2) (în însemn: de) tpînteskŭ жos,=(maĭ întpeв:) 'Ράσσω, 'Ρήσσω (вezĭ ziч:).

'Ρῆγος, εος -ους (τὸ), поet: [ῥέζω 3]пînzetŭ (поate de лinъ) въпsitŭ, каре sлѫжĭa прinч: ка aшtepnѫtŭ. "Ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν„. Od: K. "Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας„. Іл: Ω.

'Ρῄδιος, η, ον, Ion. поet: (în kontpak:) în локŭ de ῥηΐδιος, ῥᾴδιος. || (neѫt:) 'Ρῄδιον, adв: în локŭ de ῥηδίως, Ion: поet: în локŭ de ῥηϊδίως, ῥᾳδίως.

'Ρηθείς, εῖσα, έν, пas: nex: de пaptч:,

'Ρηθῆναι, пas: nex: de inf: aл (neîntp:) ῥέω=λέγω.

'Ρηΐδιος, η, ον, Ion: поet: în локŭ de ῥᾴδιος. || (neѫt:) 'Ρηΐδιον, adв; în локŭ de..

'Ρηϊδίως, adв: Ion: поet: în локŭ de ῥᾳδίως..

'Ρηΐζω, віit: -ίσω, Ion: în локŭ de ῥαΐζω.

'Ρήϊος, η, ον, (komnap: ῥηΐτερος, -ίτατος, saŭ ῥηΐων, sѫпрл: ῥήϊστος) Ion: поet: în локŭ de ῥᾴδιος,

'Ρήϊστος, η, ον, Ion: поet: sѫпрл: (пргл:) aл лѫĭ ῥήϊος. (de ѫnde neѫt: îm ...

'Ρηΐστα, adв: Ion: în локŭ de ῥᾷστα.

'Ρηΐτατος, η, ον, Ion: поet: sѫпрл:, ші

'Ρηΐτερος, η, ον, saŭ (пергл:) ῥηΐων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: поet: компар: aл лѫĭ ῥήϊος.

'Ρήκτης, ου (ὁ), sfîшiitopŭ; sпintekъtopŭ; saŭ рѫпtŭ, sпaptŭ; saŭ datŭ, eшitŭ de faцъ. "Σεισμός—„ Apst. deskizъtopŭ de кръпътѫрĭ. [ші

'Ρηκτικὸς, ή, όν, foлositopŭ, saŭ îndeшînatikŭ ла рѫпере, sпapцере, ші чл: [ші

'Ρηκτὸς, ή, όν, рѫпtŭ, saŭ пѫtinчosŭ a se рѫпе, пріimitopŭ de sfîшiepe, sпintekape, saŭ кръпape. «Χαλκῷ—» Іл: N. de рънit. [ῥήγνυμι, saŭ ῥήσσω].

'Ρῆμα (τὸ), [ἔῤῥημαι=εἴρημαι] ворвъ, ziчepe; zisъ (maкsimъ); (Грam:) вервŭ (ѫna din челе опtŭ пърцĭ але кѫвîntѫлѫĭ). [de ѫnde

'Ρηματικός, ὴ, όν, вервалŭ, atinгъtopŭ de вервŭ. [ші

'Ρημάτιον (τὸ), dim: aл лѫĭ ῥῆμα, ворвѫліцъ: [de ѫnde

'Ρηματίσκιον (τό), dim: aл лѫĭ ῥημάτιον.

'Ρῆμος (ὁ), [Лat:] лопatъ de въгat пîînea în копtopŭ.

'Ρήμων, ονος (ὁ), поet: în локŭ de ῥήτωρ. [ἔῤῥημαι=εἴρημαι].

'Ρήν, ῥηνός (ἡ), (s'a гъsit пѫmaĭ aк: ῥῆνα) поet: (пpea pap) în локŭ de ἀρνὸς, mпĭaлъ, oae. [de ѫnde

'Ρηνικὸς, ή, όν, de oae:

'Ρῆνιξ, ικος, ші ῥῆνις, ιδος (ἡ),='Ρὴν. 2) (прin întind:) пĭеле, влaпъ de oae, кожокŭ.

'Ρηνοφορεὺς, έως (ὁ), пѫрtъtopŭ de влaпъ de oae (eпit: aл лѫĭ Dionisŭ; поate maĭ коpektŭ ῥινοφορέυς). [ῥήν, φέρω].

'Ρηξινορίη (ἡ), поet: Ion: pesвoĭaskъ въpвъцie, віtежie. [din

'Ρηξίνωρ, ορος (ὁ), поet: [ῥήσσω, ἀνήρ] sпъргъtopŭ de tpѫпеле връжmaшiлор, віteazŭ pesвoitopŭ

'Ρηξικέλευθος (ὁ, ἡ), поet: [ῥῆξις, κέλευ-

θος] спъргъторѫ (deskizъtorѫ) de dрѫmѫ, de кале.

'Ρηξίνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: спъргъторѫ (sѫрпъторѫ) de minte, saѫ прекѫрmъторѫ de лѫкрареа minцiї (епit: ал Бакѫлѫї). [ῥῆξις, νὸος].

'Ρῆξις, εως (ἡ), рѫпере, спарцере. 2) în локѫ de ῥῆγμα, спъртѫръ, кръпътѫръ. [ῥήσσω, ῥήγυμι].

'Ρηξίφλοιος (ὁ, ἡ), [ῥῆξις, φλοιὸς] чел кѫ коажа кръпатъ.

'Ρηξίφρων, ονος(ὁ,ἡ), поет:='Ρηξίνους.[ῥῆξις, φρήν].

'Ρηξίχθων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [ῥῆξις, χθὼν] спъргъторѫ de пъmîntѫ.

'Ρῆον (τό), ревентѫ [tinѫ formatѫ maї регѫлат din ῥα].

'Ρησείδιον, ші 'Ρησίδιον (τό), dim: ал лѫї ῥῆσις.

'Ρησίαρχος (ὁ, ἡ) преînчепъторѫ de проорочiї, saѫ прешedinte de проорочitoрie (ораколѫ). [ῥῆσις, ἄρχω].

'Ρησικοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѫ ворве марї, fълоase, ворвеskѫ маре înaintea алтора (поate maї корек: ῥησικομπέω).[ῥῆσις, κόπτω].

'Ρησιμετρέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskѫ mъsѫрат (dѫпе mъsѫратъ апъ) în пѫвлiкѫ, saѫ жѫdiкъtoрie. [ῥῆσις, μέτρον].

'Ρῆσις, εως (ἡ), ворвiре, saѫ кiпѫ de а ворвi, експрimаре, saѫ деклamаре; zisъ, провервѫ. "Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν,,. Ер: повеste, ворвъ пѫвлiкъ; вѫкатъ, saѫ fръгmîntѫ din прozaiкѫ аѫторѫ, saѫ поетѫ, (Fранц:) tirade. «Παρανάγνωθι δ' ἡμῖν τὰς ῥήσεις, ἅς ἐλυμήνω, "ἥκω λιπὼν κευθμῶνα. Dm: "Τῶν Εὐριπίδου τινα ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους εἰπεῖν ἀπὸ στόματος». Пл: [ἔῤῥημαι din ῥέω].

'Ρήσσω, [imit: saѫ în afin: кѫ ῥέζω] віit: ῥήξω, (maї de mѫлте орї поет:) în локѫ de ῥήγνυμι, рѫпѫ, sfîшiѫ, спаргѫ, кръпѫ, спintекѫ, ші чл: (партiк: 2) ловеskѫ, isвеskѫ таре. "Πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν,,. Апл: ватѫ în пъmîntѫ кѫ пiчоареле (dъnцînd). 2) = 'Ράσσω, трînteskѫ de (saѫ ла) пъmîntѫ. «"Εδοξε παλαίειν καὶ.. ῥῆξαι τὸν ἀντίπαλον,,. Aptdmp:

'Ρηστώνη (ἡ), Ion: în локѫ de 'Ραστώνη.

'Ρητέος, α, ον, posit: (пергл:) ал лѫї ῥέω (neîntp:) =λέγω.

'Ρήτερος, η, ον, Ion: поет: în контрак: în локѫ de ῥηΐτερος.

'Ρητὴρ (ὁ), поет: în локѫ de ῥήτωρ; (кѫ цen:) zikъtoрѫ de чева. [ἔῤῥημαι=εἴρημαι].

'Ρητίνη (ἡ), [ῥέω] рецinъ (матерiе кѫргътоаре de арворї грашї). [de ѫnde

'Ρητινίζω, віit: -ίσω, amѫ гѫstѫ, saѫ miposѫ, шiчл: de рецinъ, sîntѫ рецinosѫ.[ші

'Ρητινίτης, ου (ὁ), (прinч:) вinѫ копрinzъtoрѫ de (fъкѫtѫ кѫ) рецinъ, рецinatѫ.

'Ρητινολόγος (ὁ, ἡ), adѫnъtoрѫ (depe копачї) de рецinъ. [ῥητίνη, λέγω].

'Ρητινόω -ῶ, віft: -ώσω, amestекѫ, saѫ ѫnгѫ кѫ рецinъ. [ші

'Ρητινώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinzъtoрѫ de (saѫ asemenea кѫ) рецinъ, рецinosѫ. [ῥητίνη].

'Ρητὸν (τὸ), (вezї ῥητός) zisъ.

'Ρητορεία (ἡ), opatopie, треава saѫ meseрia opatoрѫлѫї; кiпѫл de а ворвi dѫпе регѫлеле petoрiчеї; деклamацiе opatoрiкъ (кѫ petoрiкѫ emfasѫ), вiлшѫгѫ de ворве, елокѫinцъ; (ѫne-орї) кѫвîntѫ (ворвiре întinsъ) de opatoрѫ. [din

'Ρητορεύω, віit: -εύσω, ворвеskѫ (în пѫвлiкѫ) ка opatoрѫ; posteskѫ (деклamѫ) чева кѫ petoрiкѫ emfasѫ, saѫ спре faлnikъ арътаре (кѫ ворве fрѫmoase fъръ înцелесѫ). [ші

'Ρητορικὸς, ὴ, ὸν, petoрiкѫ, кѫвenitѫ, saѫ îndemînatiкѫ ла opatopie; însѫшїtѫ saѫ potрiвitѫ opatoрѫлѫї. "Ρητορικὴ, ші 'Ρητορικὰ,,. Плт: Apst: Лрт: apta opatoрѫлѫї, petoрiкъ. [ῥήτωρ]. [de ѫnde].

'Ρητορικῶς, adв: petoрiчеште, dѫпе регѫле saѫ кѫ emfasѫ de petoрiкъ, ка ѫnѫ opatoрѫ.

'Ρητορομάστιξ, ιγος (ἡ), вiчїѫ (amaрѫ хѫлitoрѫ) de opatoрї. [ῥήτωρ, μάστιξ].

'Ρητορόμυκτος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de ῥητορομύκτης, ком: [ῥήτωρ, μύζω] ватжокорitoрѫ de opatoрї.

'Ρητὸς, ὴ, ὸν, zisѫ, спѫsѫ, експрimatѫ; прехотърîtѫ. «Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ,,. Іл: Ф. кѫ плътъ хотърîtъ. "Εἰς χρόνον ῥητὸν,,. Ер: «'Επὶ ῥητοῖς,, Еѫр: кѫ оаре-каре кondiцiї. "Ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ' αὑτοῦ τὰ πολλὰ τεχνῆται πρὸς τὸ παρατυγχάνον,,. Тѫч: nѫ мерце пе хотърîte. 2) поет: nѫmitѫ, вestitѫ. "Ἄνδρες ῥητοὶ τ' ἄῤῥητοί τε,,. Es: 3) пѫtinчosѫ (neoпritѫ) de а se спѫne, а se ворвi, netaїnikѫ. "Περὶ των ῥητῶν ὡς ἀποῤῥήτων ἀνακοινοῦ,,. Iскр: «'Ρητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων,,. Dm: кîte se zik, ші кîte nѫ se спѫn; (de ѫnde în Fiлosf: ші Mtmt:) 'Ρητὸς (înnpot: de ἄῤῥητος), лоцiкѫ, рацionaлѫ; (neѫt:) «'Ρητὸν,, fрasѫ, saѫ zisъ de вре ѫnѫ аѫторѫ рапортатѫ de чiнева.[ші

'Ρήτρα (ἡ), înвоїалъ, tокmеалъ хоtъpîtъ; (пaptik: maĭ noŭ) прinsoape. «'Ρήτρας ποιεῖσθαι ἐπὶ χρυσίῳ παμπόλλῳ,, Елі: 2) zisъ (прinч:) проорочitoape; (de ѕnde în Sпapta) «'Ρῆτραι». Пл: neskpiseле (deкpetate прin граїŭ nѕmaĭ) лецї а ле лѕї Лікѕргŭ, пе каре ле pesпектаŭ ка пе niшte проорочії. "Εὐθεῖαι ῥῆτραι». Tipt: dpeaпtъ лецїѕipe. 3) (întp' алte Dop: state) воїе datъ кѕїва de a ворві, saŭ de a пропѕne проїектŭ de леце în овшteaskъ adѕnape. "Δημάγητος ἐν τῇ ἁλίᾳ ἔλεξεν ἐκ τᾶς βωλῆς λαβὼν ῥήτραν,,. Пsef: Біz: ші кїар проїектѕл de леце, ші алte акte пѕвліче. 4) поеt: овшteaskъ adѕnape în репѕвлікъ, = 'Εκκλησία (Лкfp:). 5) în локŭ de ῥητορεία, aptъ petopікъ. «'Ρήτρης εὐκελάδοιο πατήρ,,. Епгр: [ἔῤῥηται]. [de ѕnde

'Ρητρεύω, віit: -εύσω, ворвеskŭ, posteskŭ кѕвîntŭ, декламŭ. «Δίκας —». Лікfp: 2) (maĭ noŭ) în локŭ de ῥητορεύω. "Στόμα ῥητρεῦον». Imn: Еклеs: [ші

'Ρητροσύνη (ἡ), поеt: în локŭ de ῥητορεία.

'Ρητροφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopŭ de акte (înskpise) пѕвліче, архіварŭ. [ῥήτρα, φύλαξ].

'Ρήτωρ, ορος (ὁ), [ἔῤῥηται] (în цеn:) ворвitopŭ, = 'Ρητὴρ; (пaptik·) opatopŭ, ворвitopŭ în пѕвліче adѕnъpĭ, saŭ în жѕdікъtopiĭ, = Δικηγόρος. «'Εώρων δὲ καὶ ῥήτορας φαύλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄντας,,. Ksn: 2) profesopŭ de petopікъ.

'Ρητῶς, adв: în кіпŭ de a fi чева zisŭ хоtъpît, eksaкt, (Fpanц:) expressément, formellement. [ῥητός].

'Ρηχάδης, ου (ὁ), [ῥηχός] = Δεσμοφύλαξ, пѕitopŭ, ші пъzitopŭ de віноваці ла înкisoape.

'Ρηχείη (ἡ), = 'Ρηχίη. [de ѕnde

'Ρηχειάδης, ου (ὁ), = 'Ρηχάδης.

'Ρηχίη (ἡ), Ion: în локŭ de 'Ραχία.

'Ρηχὶς, ίδος (ἡ), = 'Ράχις (de mѕnte), stînкъ.

'Ρηχὸς, saŭ (поate maĭ корек:) 'Ρῆχος (ἡ), Ion: [în локŭ de ῥάχος, гapdŭ, înгръditѕръ. [de ѕnde

'Ρηχώδης, εος (ἡ), mъръчinosŭ, sпinosŭ; (прin întind:) пїetposŭ.

'Ρῄων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: (în кontpaк:) în локŭ de ῥάων.

'Ριγαλέος, α, ον, поеt: în лолŭ de ῥιγηλός. [ші

'Ριγεδανὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, поеt: adѕкъtopŭ de fpirŭ, saŭ fiopĭ; (fir:) fioposŭ, ѕрîчosŭ, skîpвosŭ. [ῥῖγος].

'Ριγεσίβιος (ὁ, ἡ), поеt: = (saŭ греш: în локŭ de) 'Ριγωσίβιος.

'Ριγέω -ῶ, віit: -ήσω, (miж: tpe: de кѕ: în локŭ de прez: ἔῤῥιγα) поеt: în локŭ de ῥιγόω, tpemѕpŭ (прinч: de fpікъ), mъ înfiopezŭ, mъ înгpozeskŭ. «'Ρίγησεν δ' ὁ γέρων,,. Іл: Г. (ші кѕ ак: ел:) "Οὔτι ἐγὼ ἔῤῥιγα μάχην,,. Іл: Р. (ші кѕ inf:). "Τούτῳ γε μάχῃ ἔνι ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι». Іл: Н. (ші ѕpmînd μή). "Θυμός μοι ἐῤῥίγει, μή τις μ' ἀπάφοιτο». Od: Ψ. [ші

'Ριγηλὸς (ὁ, ἡ), поеt: înfiopъtopŭ, гpozaвŭ 2) = Δύσριγος, плъпîndŭ, ръŭ de fpirŭ, (Fpanц:) frilleux. [ῥῖγος].

'Ρίγιον, adв: (компар: перегл: ал лѕї ῥῖγος) поеt: maĭ рече; (fir:) maĭ гpozaв; maĭ ръŭ; maĭ aneвоїe. «Τὸ δι καὶ ῥίγιον ἔσται». Іл: А:

'Ρίγιστος, η, ον, (поеt: sѕпрл: пергл: din ῥῖγος) foapte гpozaвŭ; foapte ръŭ; преа aneвоїosŭ. «'Ρίγιστα τετληότες». Іл: Е. челе maĭ реле, saŭ maĭ греле de sѕfepit. || (neѕt:) 'Ρίγιστον, adв: (sѕпрл: ал лѕї ῥίγιον) кît se поate maĭ гpozaв, maĭ ръŭ, ші чл: «'Ρίγιστον ὄδωδε». Пл: пѕte преа греŭ.

'Ριγνὸς, ὴ, όν, вezї ῥικνός·

'Ριγομάχης, ου (ὁ), поеt: чел че se лѕптъ кѕ fpirѕл (ка Кinічії). [ῥῖγος, μάχη].

'Ριγοπύρετος (ὁ), fpirѕpĭ кѕ fpirŭ· [ῥῖγος, πυρετὸς].

'Ρῖγος, ші 'Ρίγος [imit:] εος-ους (τό), [de aчi] fpirŭ, fiopĭ de fpirŭ, saŭ de fpirѕpĭ; (fir:) fiopĭ de fpікъ, гpoazъ.

'Ριγοσίβιος, греш: în локŭ de ῥιγωσίβιος, saŭ ῥιγεσίβιος.

'Ριγόω -ῶ, віit: -ώσω, (inf: ῥιγοῦν, ші At: ῥιγῶν, поft: ῥιγοίην, ші ῥιγῴην, a 3: пеps: a sѕп: ῥιγῷ, ші fem: пaptч: ῥιγῶσα) 'mĭ este fpirŭ, mъ înfiopezŭ, tpemѕpŭ de fpirŭ; amŭ fiopĭ de fpirѕpĭ. [ῥῖγος].

'Ριγῷ, At: în локŭ de ῥιγοῖ, 3: пеps: de sѕпѕsŭ, ші

'Ριγῶν, At: în локŭ de ῥιγοῦν, inf: ал лѕї ῥιγόω.

'Ρίζα, ης (ἡ), ръdъчinъ; (fir:) înчепѕtŭ, opiцinъ. «Γένους —» Пл: «Κυρήνην, ἀστέων ῥίζαν». Пind: капіталъ a mѕлtop колоніі. (fir:) «"Ορους («'Οφθαλμοῦ, «'Οδόντων) ῥίζαι». Лкs: Om: «'Ρίζαι γαίης». Ep: temeліiле пъшîntѕлѕї.

'Ριζάγρα, ας (ἡ), instpѕmîntŭ хірѕрц:, клешte пentpѕ ръdъчinĭ de dinцĭ. [ῥίζα, ἄγρα].

'Ριζὰς, άδος (ἡ), noet: în локŭ de ῥίζα.

'Ριζηδόν, adв: în felŭ, saŭ formъ de ръdъчinĭ. [ші

'Ρὶζηθεν, adв: noet: din ръdъчinъ. [ші

'Ριζίας, ου (ὁ), чел din ръdъчinъ. «'Οπὸς—». Med: лѫatŭ din ръdъчinъ de плantъ. [ші

'Ριζικὸς, ή, όν, ал ръdъчineĭ, ръdъчinaлŭ, padikaлŭ. [ῥίζα].

'Ριζίον (τό), dim: ал лѫĭ ῥίζα, ръdъчioaръ.

'Ριζίς, ίδος (ἡ), noet: în локŭ de ῥίζα.

'Ριζοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, întinzŭ, прinzŭ ръdъчinъ, mъ înръdъчinezŭ. [din

'Ριζοβόλος (ὁ, ἡ), чел кѫ ръdъчinъ прinsъ, înръdъчinatŭ. [ῥίζα, βάλλω].

'Ριζόθεν, adв: noet: din ръdъчinъ. [ῥίζα].

'Ριζοκέφαλος (ὁ, ἡ), (вotn:) a кърѫĭa къпъцînъ saŭ teakъ de sъmînцъ pesape nemiжлочit de ла ръdъчinъ (характерistika ѫnop плante). [ῥίζα, κεφαλή].

'Ριζολογέω -ῶ, віit: -ήσω, adѫnŭ ръdъчinĭ; плiвeskŭ цapinъ (skoцînd din ръdъчinъ бѫpienele de прisosŭ); (de ѫnde fir:) smѫлгŭ din ръdъчinъ, stîpneskŭ. [din

'Ριζολόγος (ὁ, ἡ), кѫлегъtopŭ de ръdъчinĭ (вezĭ ші ῥιζοτόμος). [ῥίζα, λέγω].

'Ριζοπαγής, έος (ὁ, ἡ), [ῥίζα, πήγνυμι] чел кѫ ръdъчinĭ вine înfinte, înръdъчinatŭ.

'Ριζοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de ръdъчinĭ (прinч:) de леакŭ. [ῥίζα, πώλης].

'Ριζοτομὲω -ῶ, віit: -ήσω, taĭŭ, adѫnŭ (прinч: лекѫitoape) ръdъчinĭ; saŭ taĭŭ ръdъчinело плanteĭ челе de прisosŭ; (fir:) stinгŭ, stîpneskŭ. [ші

'Ριζοτομία (ἡ), tъĭepe de ръdъчinĭ (de леакŭ); saŭ кѫръцipe de ръdъчineле de прisosŭ a ле плantелор. [ші

'Ριζοτομικός, ή, όν, atinгъtopŭ de tъĭepea, saŭ de tъĭetopѫл de ръdъчinĭ. [din

'Ριζοτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetopŭ, adѫnъtopŭ de (прinч: лекѫitoape) ръdъчinĭ, (Fpanц:) herboriste. || «Ὥρα—». Nik: timпŭ potpiвitŭ ла doktopeaskъ кѫлецepe de ръdъчinĭ. 2) desръdъчinъtopŭ, stîpnitopŭ de бѫpienĭ. [ῥίζα, τέμνω].

'Ριζοτροφέω, -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

'Ριζοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopŭ (kontpiвѫitopŭ ла крештepe ші întъpipe) de ръdъчinĭ. [ῥίζα, τρέφ]ω.

'Ριζουχία (ἡ), авepe de ръdъчinъ; saŭ îndesitate de ръdъчinĭ. [ші

'Ριζουχίζω, віit: -ίσω, (плц:) pesъdeskŭ o плantъ кѫ ръdъчineле eĭ. [din

'Ριζοῦχος (ὁ, ἡ), чел че ape ръdъчinъ, înръdъчinatŭ. «Θεμείλια ῥιζοῦχα». Оп: цепene. 2) цiitopŭ de temeлiiле пъmîntѫлѫĭ, (алt:) γαιήοχος (епĭt: ал лѫĭ Neпtѫnŭ). [ῥίζα, ἔχω].

'Ριζοφαγέω, -ῶ, віit: -ήσω, mъnînkŭ (mъ хръneskŭ кѫ) ръdъчinĭ. [din

'Ριζοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopŭ de ръdъчinĭ. [ῥίζα, φάγω].

'Ριζόφλοιος (ὁ, ἡ), каpe ape коажъ ка ръdъчina, (алt:) ἰνόφλοιος, saŭ ῥηξίφλοιος. „"Αμπελος—». Tfp: [ῥίζα, φλοιός].

'Ριζοφοίτητος (ὁ, ἡ), пpoпenitŭ, пpodѫsŭ, влъstъpitŭ din ръdъчinъ (noate греш: în локŭ de ῥιζόφυτος) [ῥίζα, φοιτὰω].

'Ριζοφυέω -ῶ, віit: -ήσω, faкŭ, daŭ ръdъчinъ. [din

'Ριζοφυής, έος (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, skoцъtopŭ de ръdъчinъ,='Ριζοβόλος. 2) (пas:) ='Ριζόφυτος. [ῥίζα, φυή].

'Ριζόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ fpѫnze îndatъ de ла ръdъчinъ. [ῥίζα, φύλλον].

'Ριζόφυτος (ὁ, ἡ), pesъpitŭ din ръdъчinъ (вezĭ ῥιζοφοίτητος). [ῥίζα, φύομαι].

'Ριζόω -ῶ, віit: -ώσω, faкŭ a пpinde ръdъчinъ, înръdъчinezŭ, sъdeskŭ чева; (fir:) întemeĭezŭ, înцепeneskŭ; (nestpъm: saŭ maĭ des пas: ші miж:) faкŭ, пpinzŭ ръdъчinъ, mъ înръdъчinezŭ. «Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καί ἐῤῥίζωσεν ἔνερθεν». Od: N. (ші пas:) «'Αλωή ἐῤῥίζωται». Od: H. a pesъpit. (ші fir:) «'Εῤῥίζωσε (ші пas: «'Εῤῥιζωμένην ἔχων κάρτα) τὴν τυραννίδα». Ep: [ші

'Ριζώδης, εος (ὁ, ἡ), ръdъчinosŭ, saŭ din soĭѫл ръdъчinелор. [ῥίζα].

'Ρίζωμα (τό), op че este înръdъчinatŭ, înцепenitŭ; saŭ каpe слѫжеште de ръdъчinъ, вasŭ, înчепѫtŭ, opiцinъ. «Φύσεως—». Пл: пъtpimea елементелор лѫĭ Пitaгopa, «'Απ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων». (Teod: în) Apst: neamѫpĭ, saŭ пъpinцĭ. [ῥιζόω].

'Ριζωνυχία (ἡ), ръdъчina ѫnгiiлop. [ῥίζα, ὄνυξ].

'Ριζωρύκτης, ου (ὁ),='Ριζωρύχος.

'Ριζωρυχέω -ῶ, віit: -ήσω, sъпînd skoцŭ ръdъчinĭ, saŭ desръdъчinezŭ. [din

'Ριζωρύχος (ὁ, ἡ), skoцъtopŭ пpin sъпape de ръdъчinĭ; (fir:) къѫtъtopŭ a гъsi opiцinaлъ (etimoлoцikъ) ръdъчinъ de o zічepe. [ῥίζα, ὀρύττω].

'Ριζωοις, εως (ἡ), înръdъчinape (проп: ші fir:). [ші

'Ριζωτὴρ, (noet:) ші 'Ριζωτής, οῦ (ὁ), înръdъчinъtopŭ de плante (епit: ал soapeлѫĭ). [ῥιζόω].

'Ρικνήεις, ші 'Ρικνόεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de ῥικνός. [ші

'Ρικνόομαι -ουμαι, віit: -ωθήσομαι, înцепeneskŭ, înлemneskŭ (de fpirŭ); (în цen:) mъ sгîрчeskŭ, mъ sвîрчeskŭ, mъ кокошezŭ (de вътрîneцe); mъ плекŭ; жокŭ ѕnŭ danцŭ пе плекate în жos. [din

'Ρικνός, [în локŭ de ῥιγνός din ῥιγὲω] ή, ὸν, sгîрчitŭ (прinч: de fpirŭ), înцeпenitŭ; (în цen:) aspрѕ (sвîрлitŭ) ла faцъ, sвîрчitŭ. «Χελώνη—». Ер: кокошatŭ, saŭ слабŭ, ѕskatŭ de вътрîneцe. «Πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνόν». Алчfр: (прin întind:) stpîmвŭ, înковоїatŭ "'Ρικνός πόδας„. Imn: Om: [de ѕnde

'Ρικνότης (ἡ), sгîрчitѕръ, sвîрчitѕръ, гîрвовime, ші чл:

'Ρικνοφυής, έος (ὁ, ἡ), din natѕръ ῥικνός (вezї ziч:). [ῥικνός, φυή].

'Ρικνώδης, εος (ὁ, ἡ), sвîрчitŭ ла faцъ, ші чл: [ῥικνός].

'Ρίκνωσις, εως (ἡ), sгîрчipe; sвîрчipe, гîрвовipe, ші чл: [ῥικνόομαι].

'Ρίμμα (τό), арѕнкътѕръ, asвîрлitѕръ. «Ποδῶν ῥίμματα». Епгр: пasѕpiле dънцътopѕлѕї (în Плd:). «Τόξου ῥίμμα». (греш: îe локŭ de ῥῦμα). [ші

'Ριμμὸς (ὁ), плц: în локŭ de ῥίψις. [ші

'Ρίμφα, adв: поет: їѕte, peпede (прinч: desпpe tpѕпѕpї asвipлite); лesne, ѕшор. «Ἵπποι ῥίμφα μάλα τρωχῶσιν». Іл: X: «Ναῦς ῥίμφα θέουσα». Od: N. [ῥίπτω]. [de ѕnde

'Ριμφαλέος, α, ον, поет: їѕte, peпede алергътopŭ.

'Ριμφάρματος (ὁ, ἡ), поет: sъвîршitŭ прin tpъsѕpъ їѕte алергътoape. «Διφρηλασία—». Пind: [ῥίμφα, ἅρμα).

'Ρίν, ῥινός (ἡ), maї noŭ în локŭ de ῥίς.

'Ρινάριον (τό), dim: ал лѕї ῥίν, пъшчорŭ.

'Ριναυλέω -ῶ, віit: -ήσω, [ῥίν, ἀυλέω] sѕfлѕ пе пъpї (de пeкazŭ ші чл:) (вezї ші [μυχθίζω). „'Ριναυλοῦσι τὰ αἰσχρά". Tat:=«Εἰς ἀσέλγειαν διὰ ῥινῶν ἐπιψοφοῦσι». Клm:

'Ρινάω -ῶ, віit: -ήσω, [ῥίν] tpaгŭ пе чiнeва de nasŭ, îл înшeлŭ, îmї вaтŭ жокŭ de dînsѕл. 2)='Ρινίζω. [ῥίνη].

'Ρινεγκαταπηξιγένειος (ὁ, ἡ), поет: кom: чел кѕ nasѕл înfintŭ în варбъ, (ad:) лѕnгŭ, ші кокîржatŭ, ка кѕm ар ажѕnцe пînъ ла варбъ. [ῥίν, ἐγκατάπηξις, γένειον].

'Ρινεγχυσία (ἡ), topnape de doktopie în nasŭ прin instp: ῥινεγχύτης (вezї ziч:). [ῥίν, ἔγχυσις].

'Ρινεγχυτέω-ῶ, віit; -ήσω, topnŭ doktopie în nasŭ прin....

'Ρινεγχύτης, ου (ὁ), instp: хipѕpцiкŭ, прin кape se toapnъ doktopie апoasъ în nasŭ. [ші

'Ρινέγχυτος (ὁ, ἡ), topnatŭ în, saŭ прin nasŭ. «'Ρινέγχυτα (se înц: φάρμακα)». doktopiї, че se toapnъ în nasŭ. [ῥίν, ἐγχέω].

'Ρινέω -ῶ, віit: -ήσω, пiлeskŭ. [din

'Ρίνη (ἡ), пiлъ. 2) (fiг:) ѕnŭ feлŭ de пeшte, кѕ a къpѕїa aspъ пїeлe ка пiла netezesк skîndѕpeлe, ші mapmѕpeлe. || (dѕпe Аркadie, în însemn: de instpѕmîntѕл пiла tpeвѕїe a se skpi ші пpoпѕnцa ῥινή кѕ акчentѕл ла ѕлtimъ).

'Ρινηλασία (ἡ), ѕлmape кѕ nasѕл. [ῥίν, ἔλασις].

'Ρινηλατὲω -ῶ, віit: -ήσω, ѕлmezŭ кѕ nasѕл ка копоїѕл; (fiг:) каѕtŭ, чepчetezŭ кѕ amъpѕntѕл. [din

'Ρινηλάτης, ου (ὁ), ѕлmъtopŭ кѕ nasѕл (кѕ miposѕл), ка копоїѕл; (fiг:) skѕmпŭ чepчetъtopŭ, saŭ къѕtъtopŭ de чeва. [ші

'Ρινήλατος (ὁ, ἡ), къѕtatŭ, saŭ' гъsitŭ прin ѕлmape кѕ nasѕл. «Ἴχνος ῥινήλατον». Оп: [ῥίν, ἐλαύνω].

'Ρίνημα (τό), fъpîmъtѕpъ къzѕtъ din пiлipe, пîлitѕpъ. [ші

'Ρινητήριον (τό), instpѕmîntŭ de пiлipe, пiлъ. [ші

'Ρινητής, οῦ (ὁ), пiлitopŭ. [ῥινέω].

'Ρινίζω, віit: -ίσω,='Ρινέω.

'Ρινίον (τό), dim: ал лѕї ῥίνη, пiлiшoapъ. 2) dim: ал лѕї ῥίν, (прinч: ла îm:) ῥινία, пъpiшoape.

'Ρίνισμα (τό),=ῥίνημα. [ῥινίζω].

'Ρινόβατος (ὁ), ѕnŭ feлŭ de пeшte [întpe nѕmiцiї ῥίνη, ші βάτος].

'Ρινόβόλος (ὁ, ἡ), [ῥίν, βάλλω] (пapoкs:) isвitopŭ de nasŭ, saŭ прin nasŭ; (пpoпapoкs:) skosŭ прin nasŭ. "Πάταγος —». Епгр: пѕfѕitѕpъ прin nasŭ (кînd este чiнeва пeкъжitŭ).

'Ρινοδέψης, ου (ὁ), = Βυρσοδέψης. [ῥινός, δέφω].

'Ρινόκερως, ωτος, ші ω (ὁ), inopoгŭ, ѕnŭ feлŭ de doвitoкŭ кѕ ѕnŭ кopnŭ d'asѕпpa nasѕлѕї, saŭ вotѕлѕї sъŭ. [ῥίν, κέρας].

'Ρινοκολούστης, ου (ὁ), [ῥίν, κολούω] tъїetopŭ de nasѕpї, saŭ de nasѕл кѕїва.

'Ρινοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак: de пeps:) taїŭ nasѕл кѕїва. [ῥίν, κόπτω].

'Ρινοκτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, faкŭ sѕnetŭ (пѕfѕїeskŭ) прin nasŭ. (вezї ші ῥιναυλέω). [ῥίν, κτύπος].

'Ρινολαβὶς, ίδος (ἡ), ѕnѣ къznitopѣ instpѕmîntѣ, клеште, прin каре se stpînцe, ші se sѕчеште nasѕл. [ῥίν, λαβίς].

'Ρινόμακτρον (τό), basma (штергътоаре) de nasѣ. [ῥίν, μάσσω].

'Ρινομάχης, ου (ὁ), каре se вate прin nasѣ. (Apst: II: 318). [ῥίν, μάχη].

'Ρινομήλη (ἡ), ѕnѣ felѣ de хірѕрц: instp: шікѣ în felѣ de пілъ, (алт:) βλεφαρόξυστρον. [ῥίνη, μήλη].

'Ρινόν (τό), поет: în локѣ de ῥινός, павъзъ.

'Ρινοπύλη (ἡ), (ῥίν, πύλη) портіцъ de четате askѕnsъ în латѕре.

'Ρινὸς (ἡ ші маї noѣ ὁ), (îm: în етероц: τά ῥινά) пїеле (de omѣ saѣ de dobitokѣ). «Τὸν βάλε χεῖρα λίγδην, ἄκρην δέ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός». Od: X. "Τοῦ δ'ἤδη μέλλουσι κύνες ῥινόν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι». Od: Ξ «Ὑπό δ'ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς». Іл: X. «Ἔσσατο δέ ῥινόν λύκοιο». Іл: K: 2) (прin întind:) павъзъ (прinч: din пїеле de воѣ) »Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ'ἔγχεα». Іл: Δ.

'Ρινόσιμος (ὁ, ἡ), кîрnѣ de nasѣ. [ῥίν, σιμὸς].

'Ρινότμητος (ὁ, ἡ), чел кѕ nasѕл тъїатѣ. [ῥίν, τέμνω].

'Ρινοτομέω -ῶ, віit:: -ήσω, = 'Ρινοκοπέω. [din

'Ρινοτόμος (ὁ, ἡ), = 'Ρινοκολούστης. [ῥίν, τέμνω].

'Ρινοτόρος (ὁ, ἡ), поет: [ῥινὸς, τείρω] гъѕрitopѣ de пїеле, saѣ de павеze (de пїеле). (епіт: ал лѕї Марцѣ).

'Ρινοῦχος (ὁ, ἡ), [ῥὶν, ἔχω] гаѕръ de шанцѣ; гаѕръ în zidѣ de четате (ка съ se skѕргъ afaръ апеле).

'Ρινοχόος (ὁ), = 'Ρινεγχύτης- [ῥίν, χὲω].

'Ρινώλεθρος (ὁ, ἡ), пръпъditopѣ de nasѣ (пѕtoape грozавъ). [ῥίν, ὄλεθρος].

'Ρινωτηρία (ἡ), partea деп'înпрежѕрѕл пѕпеї коръвіі ешітъ маї afaръ, saѣ întoapsъ în formъ de nasѣ, = 'Εφολκίς. [ῥίν, τηρέω].

'Ρίον (τὸ), [în afin: кѕ ῥίς] parte de mѕnte ешітъ шаї afaръ (saѣ în sѕs, saѣ înainte), вîрfѣ, mѕке, saѣ капѣ.

'Ριπαύλης (ὁ), греш: saѣ peform: dѕпе etimлц: în локѣ de ῥαπαταύλης.

'Ριπὴ (ἡ), репеzime, saѣ їѕцеалъ de ѕnѣ трѕпѣ asвîрлітѣ saѣ venitѣ пъвалъ, ловіре, saѣ isвіре. "Λᾶος ("Αἰγανέης)—,,. Om: "Κώνωπος—,,. Esхл: sборѕл. "Πυρὸς ('Ανέμου)—,,. Esхл: ші Sof: (ѕne-орї авsол:) «'Ριπὴ». Лкs: sѕfларea вîntѕлѕї. «'Ανδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ,,. Іл: Θ. "Πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς "Ολυμπος ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων». Es: «"Αστρων παμφεγγεῖς ῥιπαί». Sof: лѕminapea разелор. «'Οφθαλμοῦ —,,. Лкs: арѕпкътѕръ de окїѣ. (вezї ші ῥοπή). 2) (прin întind:) instp:, че пѕне чінева în мішкаре; (партік:) аріпъ de пасъре; (fir:) stреке гonitoape. «'Ηὺ τε δὶ ἠέρος ὑψόθι κίρκος οὐ τινάσσει ῥιπὴν, εὐκήλησιν ἐνενδιόων πτερύγεσιν,,. Апл: «Λεπταῖς κώνωπος ῥιπαῖσι θωύσσοντος,,. Esхл: (ші fir:) «Ὑπὸ ῥιπῆς 'Αφροδίτης». Оп: din amoroasъ їѕцеалъ. (de ѕnde 3) în локѣ de ῥιπίς, апъръtoape de пене. [ῥίπτω].

'Ριπίδιον (τὸ), dim: ал лѕї ῥιπίς.

'Ριπίζω, віit: -ίσω, мішкѣ аерѕл прin апъръtoape, fакѣ вîntѣ; (fir: de ла fокѕл, че se апрinde прin мішкаре de вîntѣ) апрinzѣ, întъpîtѣ. 2) în локѣ de ῥίπτω, asвîрлѣ, saѣ легънѣ tape. (Елд: I'. 32). [din

'Ριπὶς, ίδος, ші -ῖδος (ἡ), (прinч:) = 'Ρῖπος, înплетitѕръ de 'рогozѣ, рогожінъ, ші чл: (de ѕnde 2) апъръtoape, saѣ înstpѕmîntѣ (мътѕръ ші чл:), прin каре se faче вîntѣ, ка съ se апрinzъ fокѕл.

'Ρίπισις, εως (ἡ), fачере de вîntѣ (sѕfларе) кѕ апъръtoapea. [ші

'Ρίπισμα (τὸ), efектѕл, saѣ обїектѕл fачерії de вîntѣ кѕ апъръtoapea, ші чл: [ші

'Ριπισμὸς (ὁ), = 'Ρίπισις. [ші

'Ριπιστήριος, α, ον, atinгътopѣ de, saѣ folositopѣ ла sѕfларе, saѣ fачере de вîntѣ кѕ апъръtoape, ші чл: (de ѕnde || sѕвst:) «'Ριπιστήριον,,. Гls: = 'Ριπίς, апъръtoape. [ші

'Ριπιστὸς, ὴ, ὸν, прiimitopѣ de a i se faче вîntѣ кѕ апъръtoape; saѣ лesnічosѣ de a se sѕfла кѕ мътѕра, ші чл: [ῥιπίζω].

'Ρίπος, saѣ (маї корек:) 'Ρῖπος (ὁ), ші поет: 'Ρῖπος, εος -ους (τὸ), [ῥίψ] înплетitѕръ de рогozѣ (трestie ші чл:), рогожінъ, ші чл:

'Ριπτάζω, віit: -άσω, арѕпкѣ întp' o парте ші întp' алта. «'Ριπτάζων κατὰ δῶμα θεούς Іл: Z. tpîntind în dpeanta ші în stînга пе zeї, къѕtînd a мъ гъsi întpe dînшії. «'Οφρύσι ῥιπτάζεσκεν». Imn: Om: îшї ѕрка ші кобора sпрînчепеле. || (пas:) казѣ în коачї шї în коло; (прinч: desпре болнавѣ) мъ батѣ, мъ sвîрколеskѣ. 2) поет: în локѣ de (simп:) ῥίπτω.

'Ρίπτασκον, поет: прел: ал лѕї ῥίπτω.

'Ριπτασμὸς (ὁ), tpîntipe, saѣ къdepe în коачї ші în коло; sвîрколіре; (прinч:

desпре вопавъ), пелініште (stenoxopie). [ші

'Ριπταστικός, ή, όν, аплекатъ ла пелініште, ſіреште пеашезатъ. [ῥιπτάζω].

'Ριπτέω -ῶ, (прел: ἐῤῥίπτεον -ουν, ші маї мълтъ пъ) At: în локъ de ῥίπτω (прінч: dвпе че воїъ клетіпа чева, ші îї воїъ ſаче вîнтъ, ка съ se asвîрле маї лесне).

'Ριπτός, ή, όν, asвîрлітъ ; саъ пътіпчosъ de a se арънка; саъ пріітіторъ de трîнтіре жос. «Μόρος —„. Sof: întîmплатъ din прічінъ de asвîрлire, саъ трîнтіре. [din

'Ρίπτω, [în afin: къ ῥέπω] вііt: ῥίψω, арънкъ (жос, саъ департе); (вне-орї пеstр: саъ ел: къ ак: прел:) казъ, мъ арънкъ. «'Εκ χειρὸς ῥίπτειν τὸ σπέρμα». Ksn: «Ἤ τις ἐλὼν ῥίψει ἀπὸ πύργου„. Il: Ω. (ші къ цел: ел: de прел:) «'Ρίψω πέτρον τάχα σου». Εхр: asвпра та. (ші пas:) «'Εῤῥίφθω κύβος». Пров: съ 'mї черкъ пороквл.

'Ρίς, [în afin къ ῥέω] ῥινός (ή), пasъ; (îm:) пърї. "Τῆς ὃ' ἐκ ῥινῶν μύξαι ῥέον„. Es: "Τοῦ ὀσφραίνεσθαι ἕνεκεν ἐποίησαν ἡμῖν ῥῖνας οἱ θεοί„. Ksn: 2) (прin întind:) îndemînътate ла вълтаре, пътереа miposвлеї кîîпелеї. 3) (Епгр:) гвръ de капалъ (везї ші 'Ρινοῦχος).

'Ρίσκος, [ὑῤῥίσκος, ἀῤῥιχος] (ὁ), цеаmantanъ (прінч: пептръ пътере de вапї în пъstpape), (Fpanц:) coffre-fort.

'Ρισκοφυλάκιον (τὸ),=Θησαυροφυλάκιον.[din

'Ρισκοφύλαξ, ακος (ὁ), = Θησαυροφύλαξ. [ῥίσκος, φύλαξ].

'Ριφή (ή),='Ρίψις, ші 'Ρίμμα (везї ші ῥιπὴ). [ῥίπτω].

'Ρίψ, ῥιπός (ή), [ῥέπω în afin: къ ῥώψ] (în цел:) ор че съвціре (мълdioasъ) плантъ, саъ парte de плантъ, трestie, папъръ, рогозъ, рамъръ, пъїа de ръкітъ, de залчіе ші чл: 2) (овіч: прin întind:) în локъ de ῥῖπος, înплетітъръ dintp'avestea, рогожіпъ, гратіе, ші чл: «Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις». Гпm:

'Ρίψασπις, ιδος (ὁ, ή), чел че 'шї а арънкат павъза, ші а ſъцit din бътълие; (ла чеї векї)="Ατιμος, (Fpanц:) lâche. [ῥίψις, ἀσπίς].

'Ριψαυχενέω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї ціъ капъл în sвs, ка вnъ калъ (вezi ші ὑψαυχενέω) ; (fir:) îmї клетінъ пърл капълї (ка întвsiastiї шарлатанї). [din

'Ριψαύχην, ενος (ὁ, ή), (прінч: ἵππος) калъ, че 'шї цine грътаzвл плекатъ спре înапої, саъ капъл în sвs, (azt:) ὑψαὐχην; (fir: desпре omъ) mîndpъ [ῥίψις, αὐχὴν].

'Ρίψις (dвпе регълъ ῥῖψις), εως (ή), арънкаре, asвîрlire. [ῥίπτω].

'Ριψοκινδυνεύω, вііt: -εύσω, sîntъ, саъ тъ портъ ка...

'Ριψοκίνδυνος (ὁ, ή), (ші adв:) -ύνως, чел че se арънкъ în прітежdie, ſoapte îndpъznецъ, саъ кътezъторъ, dîpzъ. [ῥίψις, κίνδυνος].

'Ριψολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, арънкъ ворве ſъръ лъаре de seamъ, zikъ ор че 'mї вine. [ῥίψις, λόγος].

'Ρίψοπλος (ὁ, ή),='Ρίψασπις (вezї ὅπλον), лепъдъторъ de арме în бътълie. [ῥίψις, ὅπλον].

'Ριψοφθαλμία (ή), înпътimitъ арънкътъръ de окїъ аsвпра овїектълвї dopinцеї; (în цел:) поſіъ лакомъ, (Fpanц:) Convoitise. [ῥίψις, ὀφθαλμός].

'Ροά (ά), Dop: în локъ de ῥοή·

'Ρόα (ή),='Ροιά, podie, саъ podiъ.

'Ρόα (τὸν), ак: ал лвї ῥόος-ῥοῦς.

'Ροάς, ἀδος (ή), [ῥοή] о воалъ а вieї, кînd (кърг) кад вробоапеле, (Fpanц:) coulure.

'Ρογκιάω -ῶ, вііt: -άσω,='Ρέγχω, sſopъїъ în somnъ. [din

'Ρὸγκος(ὁ),='Ρέγκος, 'Ρόγχος, sſopъitъръ în somnъ.

'Ρόγος (ὁ), тоаръ de ſъіпъ; грътadъ de грîъ; саъ грînъpie.

'Ρογχάζω, вііt: -άσω, гlз: în локъ de ῥέγχω, sſopъїъ în somnъ. [din

'Ρόγχος (ὁ),='Ρόγκος.

'Ροδακινέα (ή), плц: пїepsikъ. [din

'Ροδάκινον (τό), плц: пїepsikъ.

'Ροδάκισσος, греш: în локъ de ῥοδόκισσος.

'Ροδαλὸς, ή, όν, поеt: în локъ de ῥόδινος.

'Ρόδαμνος (ὁ),='Ράδαμνος, ші 'Ορόδαμνος.

'Ροδάνη (ή), поеt: [ῥοδανὸς] торtъ; ацъ; бътълърърър

'Ρόδειος, ші (поеt:) 'Ρόδεος, α, ον, ғъкътъ dіn trantafірă; asemenea (ла ғаць, saŭ mіposŭ) кь trantafірă. || (sъbst:) «'Ροδεία (se înц: στεφάνη)». кънзпъ de trantafірă. [ші

'Ροδεών, ῶνος (ὁ), гля: în локъ de ῥοδών. [ші

'Ροδή (ἡ), (în контрак: din ῥοδέα) копъчелъ de trantafірă. [ші

'Ροδιάς, ἀδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) вінă ғелъ de пахарь, (алт:) ῥοδιακή. (алцій скріь ῥωσιάς). [ші

'Ροδίζω, вііt: -ίσω, seamънă a trantafірă ла miposŭ saŭ ла ғаць. 2) (strъm:) daŭ ғаць de trantafірă. "Αἷμα ῥοδίζει τό δέρμα, καί ἐρυθραίνει„. Алекс: Afpod: [ші

'Ρόδινος, η, ον, de trantafірă (ғъкътъ). [ші

'Ρόδιος, α, ον,=='Ρόδινος, ші 'Ρόδειος. || (sъbst:) «'Ροδία (se înц: πόα, saŭ ῥίζα)». пзме de ғелзріte плante. «'Ροδία (σταφυλή)». вінъ ғелъ de strъгъре trantafірă. [ῥόδον].

'Ρόδιος, α, ον Podean, saŭ Poditŭ (чел din insъла Podзл). «'Ροδία τέχνη». Анкр: zъгръвіа. || (sъbst:) 'Ροδία, вінъ ғелъ de încълцъminte. ['Ρόδος].

'Ροδίς, ίδος (ἡ), mipeasmъ (праfă, saŭ nomadъ) de trantafірă. [ші

'Ροδίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) вінă ғъкътъ кь trantafірă. [ῥόδον].

'Ροδοδάκτυλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь degete trantafірій (enit: ал ахороеі saŭ zioepілор), (ad:) кь paze de лямінъ trantafірie. [ῥόδον, δάκτυλος].

'Ροδοδάφνη (ἡ), вінъ ғелъ de плантъ, saŭ копъчелъ кь ғлорі trantafірій, (алт:) νήριον. [ῥόδον, δάφνη].

'Ροδόδενδρον (τὸ),='Ροδοδάφνη. [ῥόδον, δένδρον].

'Ροδοειδής, ές (ὁ, ἡ), чел din soївл, saŭ asemenea trantafірзлзї. [ῥόδον, εἶδος].

'Ροδόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de ῥόδινος saŭ ῥόδειος. „'Ροδόεν ἔλαιον". Om: вптъ de trantafірă. [ῥόδον].

'Ροδόκισσος (ὁ), ederъ ғрауедъ, saŭ înғлорітъ ка trantafірзл (Ткр: E. 131). [ῥόδον, κισσός].

'Ροδόκολπος (ὁ, ἡ), [ῥόδον,κόλπος] поеt: чел кь sînъ trantafіріь.

'Ροδοκρινοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кь образі рошіі ка trantafірзл, ші алвї ка крінзл. [ῥόδον, κρίνον, πρόσωπον].

'Ροδόμαλον (τό), Dop: în локъ de ῥοδόμηλον, (fir:) мърă, ad: образъ рошь ка trantafірзл.

'Ροδόμελι, ιτος (τὸ), mіere de trantafірă. [ῥόδον, μέλι].

'Ροδόμηλον (τὸ), вінă ғелъ de дзлчеацъ, saŭ компотъ de мере ші mіere de trantafірă. [ῥόδον, μῆλον].

'Ροδομιγής, ές (ὁ, ἡ), amestecată кь trantafірі. [ῥόδον. μίγνυμι].

'Ρόδον (τὸ), [ὄζω кь aspiratзл ῥ) trantafірă. 2) (прін înтінd:) грădinъ de trantafірі. 3) парtea ценіталъ ғемееаскъ.

'Ροδόπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: пзрtъторь de trantafірie (рошіе) мантелъ (прінч: de ғемеі). [ῥόδον, πέπλος].

'Ροδόπη (ἡ), пзме проп: ; (дзне zіч:) trantafірie (рошіе) ла ғаць. [ῥόδον. ὄψις].

'Ροδόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь враце trantafірії. [ῥόδον, πῆχυς].

'Ροδόπνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: міроsіторь a trantafірă. [ῥόδον, πνοή].

'Ροδόπυγος (ὁ ἡ), поеt: чел кь dosзл, saŭ шеззтзл рошь ка trantafірзл. [ῥόδον, πυγή].

'Ροδοπώλης, ου (ὁ), вінzъторь de trantafірі. [ῥόδον, πώλης).

'Ροδόσταγμα, ші 'Ροδόστακτον (τὸ), апъ (пікътъръ), saŭ sіponă de trantafірă, (алт:) ῥοδόμελι. [ῥόδον, στάζω].

'Ροδοστεφής, ές (ὁ, ἡ), поеt: încкънзнатă кь trantafірі. (Non: 48, 681). [ῥόδον, στέφω].

'Ροδόσφυρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кь глезне (пічоаре) рошіі ка trantafірзл. [ῥόδον, σφυρόν].

'Ροδοφόρος (ὁ, ἡ), цзртъторь, цііторь, saŭ продзкъторь de trantafірі. [ῥόδον, φέρω].

'Ροδόχροος -ους (ὁ, ἡ), trantafірів ла ғаць, saŭ рошь ка trantafірзл. [ῥόδον, χρόα].

'Ροδών, ῶνος (ὁ), локъ sъditŭ кь trantafірі, saŭ trantafірішă. [ῥόδον].

'Ρόδωνες (οἱ), вінтърі sъfлъторі în oapekape ttmnă ал апзлві în Алексandpia de ла insъла ['Ρόδος].

'Ροδωνιά (ἡ), копъчелъ, saŭ грădinъ de trantafірі. 2) парtea ценіталъ a кървацлві, saŭ a ғemei. 3) =='Ροδοδάφνη. [ші

'Ροδωνία (ἡ), în локъ de ῥοδία, a trantafірішор, saŭ de trantafірі. "Κάλυξ—„. Лкс: вококъ de trantafірă. «Λεπὰς — ». вінă ғелъ de мінкаре. "Σταφυλή —„. Fot: (алт:) ῥοδία. [ῥοδών].

'Ροδῶπις, ίδος (ἡ), поеt: ғем: ал лзї...

'Ροδωπός, ή, όν, поеt: чел кь ғаць de trantafірă. [ῥόδον, ὤψ].

'Ροδωτός, ή, όν, ғъкътъ dîn, saŭ кь trantafірі [ῥόδον].

'Ροείδιον (τὸ), (Епгрf:) dim: ал лъї ῥοῦς, шънцълецъ de апъ, пîрîїашъ.

'Ροὴ (ἡ), = 'Ρύσις, кърцере. 2) (îm:) ='Ρεῖθρον, кърсъръ de рîъ ші чл: [ῥέω].

'Ροητόκος (ὁ, ἡ), пъскъторъ, адъкъторъ de кърцерї de апе, saъ de плої. [ῥοὴ, τόκος].

'Ροθέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ροχθέω, fакъ въетъ, sromotъ, вîжіъ (ка валъріле); (fîг: къ dat:) fербъ în sinemї (de пекаzъ) асъпра къїва. [ῥόθος].

'Ροθιάζω, віit: -άσω, fакъ sromotъ (прінч: despre вîsліре, ші ком: despre поркъ, кînd хоръїеште mînкînd) [din

'Ροθιὰς, άδος (ἡ), поет: вîжіitoape; sromotъtoape. «Κώπη —». Esхл: [din

'Ρόθιος, α, ον, прічінъіторъ, saъ însoцітъ de sromotъ (прінч: вîжіitъръ de апъ), sromotosъ; репеde.. «Κῦμα ῥόθιον». Od: E. каре вîжіе, мъцеште п' înпрежърял църмълъї. «Εἱρεσία — ». Полien: вîжіitoape вîsліре. «Ναῦς — ». Лкs: їъte-плътitoape. «Μετὰ ῥοθίου βίας». Apst: къ маре їъцеалъ. || (sъвst:) ('Ρόθιον (τὸ), въетъл валърілор, saъ вîжіitъл вîsлірії; (în цen:) їъцеалъ, репеzitate. «Τὸ πλῆθος τῶν ἐλαυνόντων, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον». Iпкр: «'Ενσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσοβήθησαν οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον». Ios: [ῥόθος]. [de ъnde

'Ροθιότης (ἡ), їъцime, репеde порnіре.

'Ροθίως, adв: къ въетъ, къ sromotъ; къ їъцеалъ репеde de валъ.

'Ροθοπυγίζω віit: ίσω, веzї ῥαθαπυγίζω.

'Ρόθος (ὁ), [imit:] въетъ (прінч:) de валърї; saъ вîжіitъръ de вîsліре, saъ de репеde пîрîъ; (în цen:) sromotъ din маї мълте amestекатъ. «Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἑλκομένης». Es: «Περσίδος γλώσσης ῥόθος». Esхл: барбарял граїъ. «Πτερύγων —». Оп: 2) (Беот:) кале неъмвлатъ, потекъ п' întре рîпе ші копачї. «Αἰγὸς — ». Nік:

'Ροΐ, dat: ал лъї ῥόος -οῦς.

'Ροιὰ (ἡ), podiъ, podie (помъл ші поама). [ῥοῦς].

'Ροία (ἡ), [ῥοή] вадъ de рîъ, ъnde se adапъ, ші se скалдъ каі (веzї ῥοΐζω).

Ροίαξ, ακος (ὁ), ='Ροΐσκος.

'Ροιὰς, άδος (ἡ), ='Ροὰς, saъ 'Ρυάς.

'Ροιβδέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: [ῥοῖβδος] = 'Ροιζέω. saъ 2)='Ροφέω, înгіцъ къ sromotъ. 'Οτε ῥοιβδήσειε Χάρυβδις,, Od: M. [ші

'Ροιβδηδὸν, adв: ='Ροιζηδόν. [ῥοῖβδος].

'Ροίβδησις, εως (ἡ), ='Ροίζησις.

'Ροιβδμὸς, греш: în локъ de...

'Ροῖβδος (ἡ), ='Ροῖζος. [de ъnde

'Ροιβδώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ροιζώδης.

'Ροίδιον, ші 'Ροΐδιον (τὸ), dim: ал лъї ῥοιὰ, podioаръ.

'Ροίζεσκε, поет: 3: sinг: перs: de прел: ал лъї ...

'Ροιζέω -ῶ, віit: -ήσω, вîжіъ, шъїеръ (ка sъцеata репеzitъ, saъ ка глонцъл акъm); мергъ репеde вîжіind. «Οἱ ἀέρια ῥοιζοῦντες ὄρνεις». Лъч: каре sбоаръ în аеръ. (ші пas:) "Τά ῥοιζούμενα σώματα ψόφον ποιεῖ». Nкmх: [ші

'Ροιζηδὰ, поет: în локъ de ῥοιζηδὸν, adв: ка маре вîжіалъ, saъ шъїеръtъръ. [ші

'Ροιζήεις, εσσα, εν, поет: каре fаче въетъ, вîжіе, saъ шъїеръ. [ῥοῖζος].

'Ροίζημα (τὸ), вîжіitъл, їъцеала tръпълъї репеde порnітъ. "Τραγικὸν —». Епгр: мъреацъ ворвіре а tраціцілор поецї. [ші

'Ροίζησις, εως (ἡ), репеde, вîжіitoape порnіре. [ші

'Ροιζήτωρ, ορος (ὁ), поет: репеde порnітъ. [ῥοιζέω].

'Ροιζόθεμις, ιδος (ἡ), поет: прічінъ жъdікатъ къ маре sromotъ. [ῥοῖζος, θέμις].

'Ροῖζος (ὁ, ші ἡ), (imit:] вîжіitъръ, saъ шъїеръtъръ de tръпъ, каре репеde порnітъ спарце аерял în tречереа sa. "'Οϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων,,. Іл: П. 2) fлъеръtъръ, saъ шъїеръtъръ din гъръ în imitape de ъnъ asemenea sъnetъ. "Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα,,. Od: I. fлъерînd tape ка пъstoрії. 3) (în цen:) їъцеалъ de tръпъ репеde порnітъ. »Τύχης —,,. Лкs:

'Ροΐζω, віit: -ίσω, дъкъ калъл ла рîъ [веzї ῥοία), ка sъ'л skалдъ. 2) (пas) пътimeskъ de реъmatismъ, saъ ърdinape.

'Ροιζώδης, εος (ὁ,ἡ), шъїеросъ, ка о шъїеръtъръ, askъцітъ, пътрънzъtоръ. "Τό ῥοιζῶδες τῆς περιαγωγῆς». Пл: шъїеръtoape їъцеалъ. [ῥοῖζος].

'Ροιζωτήρ (ὁ), поет: = Ροιζήτωρ; saъ греш: în локъ de ῥιζωτήρ.

'Ροιή (ἡ), Ion: în локъ de ῥοιά.

'Ροικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), пърътъ (пъцin чева) кам гîрвовъ. [ῥοικὸς, εἶδος].

'Ροικὸς, [în afin: къ ῥικνός] ή, όν, гîрвовъ, înковоїатъ, întорsъ întр'о парте. «'Ροικός τις κατὰ κνήμην». Архлх::='Ραιβὸς,stрîmвъ de пічоаре. || (sъвst:) «'Ροικὸν, (se înц: ξύλον)». Ткр: кокîржата вîтъ а чованілор.

'Ροϊκὸς, ή, όν,='Ρευστός, saъ 'Ροὼδης, къргъторъ; saъ (med:) sъпъsъ ла кърцере de

sînцe, ѕрdinape, saѕ поалъ алвъ; (în цen:) молічоsѕ, slавѕ. [ῥοή].

'Ροικώδης, εος(ὁ, ἡ),='Ροικοειδής.[ῥοικὸς].

'Ροίσκος (ὁ), dim: ал лѕї ῥόα, saѕ ροιά, podioaръ. 2) fir:) fѕntъ în fелѕ de mікъ podie (вezї Еширеа кап: КН. 33).

'Ροΐσκος (ὁ), (епгрf:) dim: ал лѕї ῥόος -οῦς, шънцѕлецѕ de апъ, пîрîїашѕ.

'Ροϊσμὸς (ὁ), sкълdape de калѕ în гîрлъ. [ῥοΐζω].

'Ροΐτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) вinѕ fъкѕtѕ кѕ podiї. [ῥόα=ῥοιά].

'Ρομβαία (ἡ), преа рар în локѕ de ῥομφαία.

'Ρομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвîptesaѕ чева ка о sfîрлеazъ; (прin întind:) asвîрлѕ din праштiе. [ші

'Ρομβηδὸν, adв: ка о sfîрлеazъ. [ῥόμβος].

'Ρομβητής, οῦ (ὁ), поеt: înвîptitорѕ de potiцa ῥόμβος (вezї ziч:), ка Корiванцiї. [ші

'Ρομβητὸς, ή, όν, înвîptitѕ, saѕ de înвîptit ка о potiцъ, saѕ sfîрлеazъ. [ῥομβέω].

'Ρομβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de potiцъ, saѕ sfîрлеazъ. [ῥόμβος, εἶδος].

'Ρόμβος (ὁ), [ῥὲμβω] ѕnѕ че черкѕitѕ în formъ de роatъ, instрѕmîntѕ, каре, кînd se înвîрteште înчet, faче sѕnetѕ греѕ, кînd їѕte, askѕцitѕ. (se întреѕѕinцa de fermекътоаре, ші de Корiванцї ла serвътореште лор церемонiї, вezї ші κρόταλον mi ῥόπτρον). 2) ѕnѕ fелѕ de жѕкъріе а копiiлор, sfîрлеazъ, saѕ прîsнелѕ. 3) (matmt:) ромвѕ, firѕръ цеometр: de doї копї кѕ вaseле лор ѕnite (întр'astfелѕ de кiпѕ ◇), (Fранц:) losange. (прin ѕрm: пentрѕ asemънътatea firѕреї 4) ѕnѕ пеште de mape, (Fранц:) turbot, ші чеї asemenea лѕї (вezї σέλαχος). 5) podanѕ, saѕ роatъ de tops. 6) stрѕnгѕ. 7) машiнъ, прin каре înвîptindѕ se se sкоate апъ din пѕцѕ. 8) ѕnѕ кiпѕ de легътѕръ хiрѕрцiкъ. 9) поеt: înвîptipe de ѕnѕ трѕпѕ mішкатѕ репеde înпрежѕрѕл osieї sале, potaцie; (în цen:) їѕцеалъ, репеzitate. saѕ репеde asвîрлiре. "Αἰετοῦ («'Ακὸντων —)» Пind:

'Ρομβοστωμυλήθρα (ἡ),='Ρωποπερπερήθρα.

'Ρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ρομβοειδὴς. [ші

'Ρομβωτός, ή, όν, чел în formъ de ромвѕ. 2) поеt:='Ρομβητός. [ῥόμβος].

'Ρόμμα (τό), în локѕ de ῥόφημα.

'Ρόμοξ, οκος (ὁ),=Τερηδὼν, верме розъторѕ de лемнѕ, карѕ.

'Ρομφαία (ἡ), [ῥαμφή] ѕnѕ fелѕ de mape кѕцitѕ saѕ saвie, sпadъ

'Ρομφάνω, вiit: -ήσω,=(saѕ греш: în локѕ de) ῥυμφάνω, sорвѕ.

'Ρομφεύς, έως (ὁ), рамъ (аць de вînъ), кѕ каре se кos чismеле. (întрев: прinч: ла îm: ῥομφεῖς).

'Ροός, цen: ал лѕї ῥοῦς, ші ал лѕї...

'Ρόος (ὁ), Ion: ші пекоntрак: în локѕ de ῥοῦς, кѕрsѕръ de апъ, ші чл: [ῥέω].

'Ροπαληφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, портѕ, цiѕ чомагѕ. [din

'Ροπαληφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъторѕ de (арmatѕ кѕ) чомагѕ. [ῥόπαλον, φέρω].

'Ροπαλίζω, вiit: -ίσω, mішкѕ (saѕ ватѕ кѕ) чомагѕ. [ші

'Ροπαλικός, ή, όν, чел în formъ de чомагѕ (ажѕnsѕ кîte пѕцinѕ ла о марцine maї гросѕ); (de ѕnde fir:) «Στίχος—». компѕsѕ din zічерї трептat înaintate din monosiлаве în полisiлаве (sпре екs: «Ὦ μάκαρ 'Ατρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον». Іл: Γ). [ῥόπαλον].

'Ροπαλισμός (ὁ), чомъцiре; (кom:) înкорdape de цenitaлѕл мъdѕлaрѕ ал върватѕлѕї. [ῥοπαλίζω].

'Ροπαλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în forma (asemenea) чомагѕлѕї. [ῥόπαλον, εἶδος].

'Ρόπαλον (τό), [ῥοπή] чомагѕ, лемнѕ кѕ мъчїѕкъ ла ѕnѕ къпътîїѕ. «Χάλκεον—». Od: Λ. (Тѕрч:) топѕzѕ. «'Ρόπαλα ξύλινα τετυλωμένα σιδήρῳ». Ер; 2) цenitaлѕл вървъteskѕ шъdѕлaрѕ înкорdatѕ. 3)='Ρόπτρον. «'Επισπάσασα τὴν θύραν εἴχετο τοῦ ῥοπάλου». Ksn: [de ѕnde

'Ροπαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, formezѕ чева în fелѕ de чомагѕ мъчѕкатѕ. [de ѕnde

'Ροπάλωσις, εως (ἡ), înгрошаре de чева ла къпътîїѕ. «Τριχῶν—» Гал: о patimъ а пърѕлѕї, кînd se înгроашъ ла къпътîїѕл fiрѕлѕї. [ші

'Ροπαλωτὸς, ή, όν, fъкѕtѕ în formъ de мъчїѕкъ (maї гросѕ ла ѕnѕ капътѕ).

'Ροπή (ἡ), [ῥέπω] повîрnipe а кѕmпенеї îл жos (saѕ рар în sѕs). «Περί τὸν σταθμὸν ἀγνωμονούντων, καί φανερῶς ἀφελκόντων, καί διαστρεφόντων τὴν ῥοπὴν». Пл: «Τὰ μείζω ῥοπὴν ἔχοντα ἢ βάρους ἢ κουφότητος». Apst: saѕ în жos din греѕtate saѕ în sѕs din ѕшѕрinцъ. 2) (прin întind:) греѕtatea, че повîрnеште ла о парте кѕmпъna. «'Εχέτω ἡ μνᾶ ἡ ἐμπορική ῥοπήν δραχμάς δέκα δύο». Епгрf: 3) (maї des fir:) ор че контрiвѕїеште а se съвîрші ѕnѕ лѕкрѕ întр'ѕnѕ fелѕ; греѕtatea (înръѕрiреа), че аре чiнева saѕ чева кътре... «'Ροπήν ἔχειν τινά». Dm: «Πρός τόν βίον ἡ γνῶσις ἀυτοῦ μεγίστην ἔχει ῥοπήν». Apst: «Σμικρὰ

παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. Sof: «'Η ἄνω ῥοπὴ„. Xps: dъmnezeeaska пъtepe. 4) stapea лъкрълъї, saš peps:, kînd пъцinъ прічinъ se чере, ка sъ ле skimве, крitikš пъntš. «Ἦν μὲν οὖν ἐπὶ μικρᾶς ῥοπῆς διὰ τὸ γῆρας». Пл: "Ροπὴ βίου μοι„. Sof: віаца 'mї este în пъntš de a se sъвîрші. «Μέγας γὰρ ὠγὼν, καὶ βλέπω δύο ῥοπὰς· ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ με, ἢ πατρίδ' ἐλθεῖν„. Еър: «'Εν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ». Basil: = 'Εν ῥιπῇ (овшт: «'Εν ῥοπῇ) ὀφθαλμοῦ. (вezї ші ἀκμή). [de ъnde

'Ροπικὸς, ἡ, ὸν, аплекатš, saš (акт:) прічinъitorš de аплекаре кътре чева.

'Ροπτὸς, ἡ, ὸν, гл: în локš de ῥοφητός.

'Ρόπτρον (τὸ), (în цen:) = 'Ρόπαλον, въцš, чomarš къ къпъцînъ, saš мъчъкъ. "Ἔπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον„. Еър: 2) (партік:) чїокаnš de бътъt în ъшъ (че слъжїа ші de тръгътоаре), (Франц:) heurtoir. «Ἔχεσθαι τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ„. At: 3) лimвъ de кърsъ; saš кърsъ, лацš de пъsърї, (алт:) ὕσπληγξ. 4) ъnš felš de тобъ, saš алтš мъsікалš instръmîntš, че бътеаš Корівацїї ла церемоніле лор. «'Ρόπτρον βυρσοπαγὲς (Κορυβάντειον)„. Пл: ші Епгрf:

'Ρούδιον (τὸ), (maї noš) în локš de ῥοΐδιον.

'Ροῦς (ὁ), în контрак: din ῥόος (цen: ῥυῦ, ші maї noš ῥοός, dat: ῥοΐ, ак: ῥόον ῥοῦν, ші maї noš ῥόα) кърцере de апъ, ші чл:; (партік:) кърsъръ de рîš, saš de mape. «'Ροῦς γυναικεῖος„. sорокъл мъїерілор. "'Αλφειοῦ ('Ωκεανοῦ) — „. Om: «'Εκ Χαλκηδόνος οἱ βουλόμενοι διαίρειν εἰς Βυζάντιον οὐ δύνανται πλεῖν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὸν μεταξύ ῥόον, ἀλλὰ παράγοντες ἐπὶ τὴν Χρυσόπολιν, καὶ τῷ ἔμπροσθεν ἀφιέντες κατάῤῥῳ φέρονται κατ' ἀνάγκην πρὸς τὸ Βυζάντιον». Пл: «'Ανὰ ῥόον„. Om: în sъsъл рîълъї. (ші înпрот:) "Κατὰ ῥοῦν„. Лкs: în жоsъл кърsъреї апеї (ші fir:) «Κατὰ ῥοῦν φερομένων αὐτῷ τῶν πραγμάτων„. Лкs: мерґîndъ'ї dъпе dорinцъ лъкрърiле.

'Ροῦς, [în afin: къ ἐρυθρὸς, de ъnde Франц: roux] ροῦ, ші ῥοὸς (ὁ, ші ἡ), ъnš felš de копъчелš, мъsлinš selбътікš, родъл ші коажа къръїа слъжїаš ла тъбъчіе, (Франц:) sumac, skъmпie. "'Ροῦς βυρσοδεψική, ἢ βαφική„. (sпре реоsевіре de ъnš алтš soїš, че se nъmїа. «'Ροῦς ἐπὶ τὰ ὄψα, saš ἐρυθρός». Dsкр: ші слъжїа de аромъ). [de ъnde

'Ρουσίζω, віit: -ίσω, (плц:) батš кам în рошъ. [ші

'Ρούσιος (ὁ), (плц:) въпsitš saš аргъsitš къ skъmпie de faцъ кам рошietікъ, ка арама. [de ъnde

'Ρουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), кам рошъ, бълаnš, (Франц:) roussâtre.

'Ρούσσαιος, α, ον, ='Ρούσιος.

'Ροφάνω, гл: în локš de...

'Ροφάω (έω) -ῶ, віit: -ήσομαι, [imit:] sорвš; înгіцš sорвъкъind. «'Ροφοῦντα πίνειν ὥσπερ βοῦν„. Ksn: [ῥόφος]. [de ъnde

'Ρόφημα (τὸ), sорвітъръ; (прінч:) mînкаре апоаsъ, sъпъ, ші чл: [ші

'Ροφημάτιον (τὸ), dim: пъцinъ (о sорвітъръ de) sъпъ, ші чл: [ші

'Ρόφησις, εως (ἡ), sорвіре. [ші

'Ροφητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоrš de, saš îndemînatікš ла sорвіре. [ші

'Ροφητὸς, ἡ, ὸν, sорвітš, saš de sорвіт (апътоsš).

'Ρόφος (ὁ), поет: (рар, saš înd:) în локš de ῥόφησις, saš ῥόφημα.

'Ρόχανον, [поате în локš de ῥόγανον din ῥόγος] ου (τὸ), = 'Απομάκτρα, лемпъл къ каре se pade мъsъра (ваніца, de гръъnцe, (Франц:) racloire, ръzътоаре.

'Ροχθέω -ῶ, віit: -ήσω, fakš въetš, вîжіš (ка валърiле мърiї), (în цen:) тъnš, въвъїš, sъnš таре. [ші

'Ροχθίζω, віit: -ίσω, = 'Ροχθέω. [din

'Ρόχθος (ὁ), поет: [imit: în afin: къ ῥόθος] въetš (прінч:) ал валърілор мърiї; (în цen:) вîжіітъръ, въetš, sromotš.

'Ροώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, чел че аре, saš este sъпъsš ла кърsъръ, кърґътоrš, penede. «'Η περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας θάλασσα ῥοώδης οὖσα». Тъч: (fir:) stрікъчоsš; nestatорnікš; (med:) = 'Ροϊκὸς, sъпъsš ла, saš adъкътоrš de ърdinape. [ῥοή].

'Ροὼν, ῶνος (ὁ), локš sъditš къ podiї. [ῥόα=ῥοιά].

'Ρύα (ἡ), înd: în локš de ῥοή.

'Ρυαδικὸς, ἡ, όν, = 'Ροώδης, ші 'Ροϊκὸς. "Πάθος — „. П. Ец: кърцере de sînцe, saš de поалъ албъ. [ῥυάς].

'Ρύαξ, ακος (ὁ), пîрîš; (партік:) рîš de лаве din мъnte вълканікš; (прін întind:) мъnte вълканікš. [прінч: Dор: în локš de

'Ρυὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), каре кърце, ші (fir:) kade, se smълце, пікъ, = 'Ροώδης; (прін întind:) молешітš, непътінчоsš. "Σῶμα ῥυὰς, καὶ μανὸν». Apst: «Θρὶξ —». Лкs: каре kade лesne. «"Αμπελος—„Лкs: къріа îї kad бровоанеле (вezї ῥοάς). «'Ρυ-

ἀς (se înц: νόσος),,. Med: patimъ de окĭ, kînd лъкръmeazъ neînчetat. «'Ρυάδες (ἰχθύες),,. Apst: ші Елі: каре кълъtoresk în stoлъpĭ (ка skomбpiiле, ші чл:). 2) (în Aptmdp· провав:) греш: în локŭ de βύας. [ῥέω].

'Ρυάχετος (ὁ), Лкп: sromotoasъ конкъpцepe de nopodŭ, гълъцie de mълцime. [ῥύα, ἦχος].

'Ρύδδην, adв:='Ρύδην.

'Ρύγχαινα (ἡ), чеа къ mape вotŭ, saŭ чокŭ. [ῥύγχος].

'Ρυγχελέφας, αντος (ὁ, ἡ), poet: чел къ вotŭ de елеfantŭ, ad: mape. [ῥύγχος, ἐλέφας].

'Ρυγχίον (τὸ), dim: ал лъĭ ῥύγχος.

'Ρυγχομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatŭ прin вotŭ, saŭ pîtŭ. [ῥύγχος, μάχη].

'Ρύγχος, εος -ους (τὸ), [imit: în afin: къ ῥέγχω] вotŭ; (прinч:) pîtŭ de поркŭ, saŭ de елеfantŭ, (ші în цen:) ал tъtълор patpъпеdелор; (ъne-opĭ) чокŭ de пasъpe; прin întind) обpazŭ (maĭ къ seamъ ъpîtŭ).

'Ρύδην, adв: în кiпŭ de къpцepe, de въpsape, ка о fîntînъ, ка ъnŭ pîŭ; (fir:) înвiлшъгat. [ші

'Ρυδὸν, adв: poet: în локŭ de ῥύδην. [ῥέω].

'Ρυέχετος (ὁ), în локŭ de ῥυάχετος.

'Ρυζέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Ρύζω, [imit:] mîpîĭŭ ка кîĭniле къ dinцiĭ pînжiцĭ. (вezĭ ші γρύζω, ші ῥάζω).

'Ρύη, poet: în локŭ de ἐῤῥύη, a 3: sinг: пеps: de пas: nex: 2: ал лъĭ ῥέω.

'Ρύημα (τὸ), ='Ρεῦμα. 2) ъnŭ feлŭ de пръжitъpъ de mĭepe. [ῥέω].

'Ρυῆναι, nex: 2: de înf: ал лъĭ ῥέω.

'Ρυηφένεια (ἡ), poet: вогъцie, вiлшъгŭ de бъnъpĭ, авepe. [din

'Ρυηφενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ῥέω, ἄφενος] чел къ înвiлшъгatъ вогъцie, foapte вогatŭ. (вezĭ ші εὐηφενής).

'Ρυηφενίη (ἡ), poet: Ion:='Ρυηφένεια.

'Ρυθμίζω, вiit: -ίσω, (прinч: mъsik:) pегълezŭ dъпе taktŭ, taktezŭ, kadenцezŭ; (de ъnde) mъsъpŭ, saŭ пpoпъnцŭ вepsŭ dъпе timпъл вокалелор, (Fpanц:) scander; (fir:) întokmeskŭ, пъĭŭ ла бъnъ кале, saŭ pîndъĭaлъ; (în цen:) fakŭ, гъteskŭ. "Τοὺς κοσμητὰς, οἵ ὑποχρίουσιν αὐτοὺς, καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζουσι». Ksn: (ші пas:) «Ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι». Esxл: аша m' amŭ disпъs, m' amŭ întokmit. [ші

'Ρυθμικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de, saŭ sъпъsŭ ла taktŭ, fъkъtŭ къ mъsъpъ, pегълatŭ. [ῥυθμὸς]. [de ъnde

'Ρυθμικῶς, adв: къ taktŭ, saŭ dъпе pегълеле taktълъĭ.

'Ρυθμιστὴς, οῦ (ὁ), taktъtopŭ, întokmitopŭ, ші чл: [ῥυθμίζω].

'Ρυθμογραφία (ἡ), skpiepe (însemnape) de шъsikaле taktъpĭ. [ῥυθμὸς, γραφή].

'Ρυθμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ape (este fъkъtŭ къ) ъnŭ feлŭ de taktŭ. [ῥυθμὸς, εἶδος].

'Ρυθμοποιία (ἡ), faчepe (tonape) de чева dъпе taktŭ, taktape. [din

'Ρυθμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de taktъpĭ, saŭ dъпе taktŭ, taktъtopŭ, = 'Ρυθμιστής. [ῥυθμὸς, ποιός].

'Ρυθμὸς (ὁ), [ῥέω saŭ ῥύμβος] (în цen:) taktŭ, saŭ op че pегълatъ, saŭ mъsъpatъ miшкape; (ĭap пaptik:) înпъpцipe dъпе timпŭ a вĭepsълъĭ (a глasълъĭ) în kîntape, saŭ a miшкъpiлор пiчoapeлор ші челъĭ-л-алtŭ tpъпŭ în danцŭ, kadenцъ; (de ъnde în цen:) pегълъ, пpoпopцie, op чеfeл de fopmaцie; (ptp:) apmonia, че tpeбъĭe пъzitъ în komплetipea siлавелор, ші a fpaseлор; (poet:) кiпŭ, feлŭ; (fir: disпosiцie, характерŭ, пъpавŭ. "Ρυθμὸς ἐστὶ κίνησις ἐν χρόνοις τάξιν ἔχουσα ὡρισμένην». Гал: "Διαφέρει δὲ ῥυθμὸς μέτρου τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ». Sъid: "Χωρὶς γὰρ συλλαβῆς οὐκ ἂν γένοιτο μέτρον, ὁ δὲ ῥυθμὸς γίνεται μὲν ἐν συλλαβαῖς, γίνεται δὲ καὶ χωρὶς συλλαβῆς καὶ γὰρ ἐν κρότῳ, ὅταν τοὺς χαλκέας ἴδωμεν τὰς σφύρας καταφέροντας, ἅμα τινὰ καὶ ῥυθμὸν ἀκούομεν, ші чл:,,. Лопц:. «'Ο ῥυθμὸς ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ χαρακτηρίζεται, ὅς περ μόνος καὶ μέτρον λέγεται». Fлпп: «'Ρυθμὸς δὲ ἁπλοῦς, ἤ ποῦς (τὸ γαρ αὐτὸ καλῶ πόδα καὶ ῥυθμὸν) οὔτ' ἐλάττων ἐστὶ δυοῖν συλλαβῶν, οὔτε μείζων τριῶν,,. D: Ал: «'Ρυθμῷ δέ χαίρομεν διὰ τὸ γνώριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν, καὶ κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως· «Οἰκειοτέρα γὰρ ἡ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου». Apst: «'Εν ῥυθμῷ». Лкs: къ taktŭ saŭ pегълъ. "Θάττονα ῥυθμὸν ἐπάγειν, saŭ ὑπάγειν»· Sъid: a kînta, saŭ a dъnцa maĭ ĭъte. (ші în цen:). «Χρόνου δὲ προβαίνοντος ἅμα τῇ φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν (Φοινικηΐων) γραμμάτων». Ep: fopma, saŭ firъpa, (Fpanц:) le tracé. «Στολὴν Ἕλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων ἔχει». Eъp: fъптъpa înвpъkъminteĭ лор. «Μήποτε ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς, ὀργὴν

καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον, ὃς τις ἄν ἦ„. Trn: «Ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου κτείνει παῖδα»; Esp: «Οὐκ ἕνα ῥυθμὸν κακῶν ἐχούσας». Esp: ns snš feliš de rele. «Αὐτονόας ῥυθμὸς ὠὐτὸς„. Tkp: acheeashí mishkare. 2) (npin întind:) obiektiva, saš efektiva takticalí; (de snde îm:) «Ῥυθμοί». Epd: kintive. [de snde

Ῥυθμόω -ῶ, biit: -ώσω, ind: în loš de ῥυθμίζω.

Ῥυΐσκομαι, biit: ῥυήσομαι, = Ῥοΐζομαι, nătimeskš de spdinape.

Ῥυκανάω -ῶ, biit: -ήσω, =Ῥυκανίζω. [din

Ῥυκάνη (ἡ), [imit:] instrum:tekt: pendea.

Ῥυκάνησις, εως (ἡ), [ῥυκανάω] dape la pendea. [noate mai korek: ῥυκάνισις. din

Ῥυκανίζω, biit: -ίσω, pendezš, saš netezeskš ka pendeaoa, daš la pendea. [ῥυκάνη].

Ῥῦμα (τὸ), noet: în loš de ῥεῦμα.

Ῥῦμα (τὸ), [ῥύω =ἐρύω] trăssătăr (de armă). "Τόξου—». Esxl: = Βολὴ, săcetătăr. (de snde) «Εἰς τόξου ῥῦμα» «Ἐκ τόξου ῥύματος». Ksn:=Τόξου βολῆς, kită o trăssătăr de.. 2) laksal, npin kape trapem, tîrîm veva, (snpe ek:) otronal, ka kape se trape korabia, kăreа de trăssăr, ši vl: (bezi ši ῥυτήρ). 3) (sne-opl) în loš de ῥυμός. 4) noet: în loš de ῥύσις, skănape, mîntsipe; saš = Ἔρυμα, tărie de apărape; (în men:) okrotipe, protekcie. «Μικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται». Sof: "Βωμὸς φυγάσι ῥῦμα. Esxl. asilš.

Ῥυμάρχης, ου (ὁ), kănetenie de o komunitate. [ῥύμη, ἄρχω].

Ῥυμβέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în loš de ῥομβέω.

Ῥύμβιον (τὸ), At: în loš de ῥόμβιον, potiš maqikš, ši vl:

Ῥυμβονάω -ῶ, biit: -ήσω, [ῥυμβὼν] înbîrteskš ka o sfîrlează; (npin întind:) înbîrtind asbîrdš ka praштia; (de snde fir:) pisineskš kelting rășš, prăpădeskš.

Ῥύμβος (ὁ), At: în loš de ῥόμβος.[de snde

Ῥυμβών, όνος (ἡ) înbîrtipe, resavipe potatš; (npinv:) înbîrtipe de praштie.

Ῥύμη (ἡ), [ῥύω =ἐρύω] lste nopnipe, saš penede isbipe de veva. «Ἀφίεσαν τὴν δοκὸν ἀπό τοῦ τείχους, ἡ δέ ῥύμη ἐμπίπτουσα». Tsv: (ši fir:) «Ἡ ῥύμη τῆς τύχης». Pl: karsal porokalí. "Ὀργῆς—„. Flstp: fapia. 2) sliță, saš o napte (maxala) a orașalí. „Ἐξέλθετε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς ῥύμας». Skp:

Ῥυμηδὸν. adv: penede, ka maltă lățeală.

Ῥύμμα (τὸ), [ῥύπτω] kărățiță, spălățiță, lățirî, nekărăție (bezi ši lŭma). 2) op ve slăbeшte la spălape, saš kărățipe (săpănš, leшie, ši vl:).

Ῥυμνός, ή, όν, Skp: în loš de ἐρυμνός.

Ῥυμός (ὁ), [ῥύω=ἐφύω] oiшte de trăsără. «Πρῶτος—». Om: =Ἀκροῤῥύμιον. 2) (ptp:)=Ῥυτήρ. 3)=Ὄγκός, linie, brasdă. 4)=Ῥύμη, maxala. 5) (enrgf:) askată, desnărățită.

Ῥυμοτομέω -ῶ, biit -ήσω, înparță orașa în sliță ši maxalale. [ši

Ῥυμοτομία (ἡ), înnărățipe de orașă în sliță ši maxalale. [ῥύμη, τέμνω].

Ῥυμουλκέω -ῶ, biit; -ήσω, [ῥῦμα, ἕλκω] tragă (npinv:) korabie dene askată, saš dăne altă korabie ka otronă, (Tsrv:) tragă ledeкă, (de snde Franț:) remorquer.

Ῥυμφάνω, ši Ῥυμφέω- biit: -ήσω, dialek: în loš de ῥοφέω.

Ῥυνδάκη (ἡ), ši Ῥυνδάκης, saš Ῥυντάκης, ši Ῥύντακος, ου (ὁ), [Peрs:] knă felă de pasăre Indianț loarte graș de onotpivă la mărime ka o porumbiță.

Ῥύομαι, [ῥύω,=ἐρύω] biit: ῥύσομαι, (nex: ἐῤῥυσάμην, ši nas: mai noă ἐῤῥύσθην, de snde inf: ῥυσθῆναι, ši vl:) (npinv: ši noet:) tragă, (npin întind:) ție ne vinева lîngă mine, onpeskă. «Ἠῶ δ' αὖτε ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ». Od: Ψ. (bezi ši ἐρύω . (de snde 2) (obiv:) skanș ne vinева din nprimeждie, mîntsiessă; peskumpără; păstreză; apără, okroteskă, prepăzeskă. «Ἀλλὰ τις θεῶν ἐῤῥύσατο, καὶ ἐσάωσεν Ἕκτορα». Il: O. (ši mai komplek:). «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον παραστῆναι, καὶ ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ». Ep: «Ῥύσασθαι ἄνδρας Ἕλληνας ἐκ δουλοσύνης». Ep: (ši ka inf:) «Ῥύσεταί με μὴ θανεῖν„. Esp: «Ἀριστήων οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται». Il: I. «Τὰ τείχεα ῥύεσθαι αὐτοὺς„. Ep: să le apere. «Σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες ῥύατο». Od: P. «Κυνέην, ἥτε ῥύεται κάρη„. Il: K. «Ἐῤῥύτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ„. Il: Ψ. onpla. «Ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας„. Tsv: a se desvinovăți de...

Ῥύπα, noet: îm: (în eteroț:) al lui ῥύπος.

Ῥυπαίνω, biit: -ανῶ, minжeskă; (fir:) okrărăskă, nevinsteskă. [ši

Ῥύπαξ, ακος (ὁ), solosă, (Tsrv:) murdară; (fir:) sfîrșită, kumpănită. [ῥύπος].

'Рυπαπαί, saδ maї κορεκ: ρυππαπαί, aκλam: mapinaρ (a Ateneni ιορ κορъвіерї), κa oon! «Τό ρυππαπαί». Apstf: mвлцimea κορъвіерїлор, κορъвіерimea.

'Рυπαρεὺομαι, biit: -εύσομαι, sїntз soїosδ, mвpdapδ, saδ mъ поρtδ astfeл. [ші

'Рυπαρία (ἡ), пеквръцie, (Тврч·) mвpdapлїкδ; (fir:) mape квmпліцie, srїpчenie, (Fpanц:) avarice sordide. [ρυπαρὸς].

'Рυπαρογράφος (ὁ), zвgравδ de врїчoase, skїpвoase oвїekte (bezї ші ρωπογράφος). [ρυπαρός, γράφω].

'Рυπαροκέραμος (ὁ, ἡ), чел кз faцъ de тъвълітъ къръmidъ, пегрз-рошз. (ρυπαρός, κέραμος].

'Рυπαρομέλας, ανος (-μέλαινα, -μέλαν), чел кз пеагръ тъвълітъ faцъ. [ρυπαρός, μέλας].

'Рυπαρός, ά, όν, soїosδ, mїnжітδ, тъвълітδ, пзтвposδ, (Тврч:) mвpdapδ. «Ἄρτος —» Лкз: пїїпо пеагръ. 2) (fir:) foapte srїpчітδ, квmплітδ. [ρύπος] |de вnde

'Рυπαρότης (ἡ), пеквръцie, (Тврч:) mвpdъpie.

'Рυπαροφάγος (ὁ, ἡ), чел че mъпїпкъ пеквpate (mвpdape) mїnкърї; (fir:) srїpчітδ, квmплітδ. [ρυπαρός, φάγω].

'Рυπαρῶς, adв: кз пеквръцie; кз квmпліцie, [Fpanц:) sordidement. [ρυπαρὸς].

'Рύπασμα (τὸ),='Рύπος, пеквръцie, швpdъpie. [din

'Рυπάω, (fърз biit:) sїntз soїosδ, тъвълітδ, mїnжітδ. «'Εκόμων, ἐπείνων, ἐρύπων». Apstf: "Μάλα περ ρυπόωντα (поеt: în локδ de ρυπῶντα) καθῆραι,,. Om: "Χιτῶνα ρυπόωντα,,. Om: [ρύπος].

'Рυπέλαιον (τὸ), вntз-de-лemnδ пеквpatδ. [ρύπος, ἔλαιον].

'Рυπογράφος (ὁ, ἡ), bezї ρυπαρογράφος, ші ρωπογράφος. [ρύπος, γράφω],

'Рυπόεις, εσσα, εν, поеt: în локδ de ρυπαρὸς. [ρύπος'.

'Рυποκέραμος (ὁ, ἡ), = (saδ грeш: în локδ de) 'Рυπαροκέραμος. [ρύπος, κέραμος].

'Рυποκόνδυλος (ὁ, ἡ), чел кз mвpdape, skїpвoase (înkeletвpї de) deцete; (în цen:) пеквpatδ, пзтвposδ; foapte квmплітδ. [ρύπος, κόνδυλος].

'Рύπον, ші 'Рύπος, εος -ους (τὸ), ='Οῤῥὸς, zерδ.

'Рύπος (ὁ), (îm: поеt: în eтерoц: ρύπα) пеквръцie, mвpdъpie, пзтoape. «'Απαν ρύπος,,. Tкр: 2) (прin întind:)='Рυпарία, srїpчenie; (în цen:) пeтpeвпічie, skїpвъ. «'Αχθομαι αὐτοῦ τῷ ρύπῳ». Sвid: 3) (пaрtїк: лa Atївї) чеаръ tape. "Μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ρύπους ἀνασπάσαι,,. Apstf: (de вnde ші παραῤῥυπόω). [ρύπτω]. [de вnde

'Рυπόω -ῶ, biit: -ώσω, (пas: tpe: de кз: ал пaрtч: ἐῤῥυπωμένος, ші поеt: ῥερυπωμένος, saδ dвne вnїї din гpamatївї ῥερυπωμένος) шїпжeskδ (проп: ші fir:).

'Рυπόων, поеt: Ion: în локδ de ρυπῶν, пaрtч: a лвї ρυπάω.

'Рυππαπαί, intepiек:, bezї ρυπαπαί.

'Рύπτειρα (ἡ), fem: ал лвї ...

'Рυπτὴρ (ὁ), квръцitorδ de soaїe, de пete, (Fpanц:) dégraisseur. [ші

'Рυπτικὸς, ἡ, όν, foлositorδ, saδ îndemїnatikδ лa квръціре (спълape) de soaїe, пete, ші чл: [din

'Рύπτω, biit: ρύψω, квръцδ, спълδ soaїe, пete, ші чл: (прinч: кз съпзпδ saδ лeшie).

'Рυπώδης, εος (ὁ, ἡ), soїosδ, плinδ de mвpdъpie. [ρύπος].

'Рυσαίνω, biit: -ανῶ, = 'Рυτιδόω. [ші

'Рυσαλέος, α, ον, поеt: плinδ de sвїpчitвpї. [ρυσός].

'Рύσημα (τὸ), ='Рυτὶς.

'Ρῦσθαι, поеt: în локδ de ρύεσθαι, inf: ал лвї ρύομαι.

'Рυσιάζω, [ρύσιον] biit: -άσω, smалгδ, їaδ în siлъ. 2) g(лц:) їaδ, saδ цiδ чева de zълогδ.

'Рυσίβωμος (ὁ, ἡ), поеt: пъzitorδ, апъръtorδ de алtape. [ρύσις, βωμός].

'Рυσίδιφρος (ὁ, ἡ), кїpmвitorδ de тръзвръ. «Χεὶρ —,,. Iind: [ρύσις, δίφρος].

'Рύσιμον (τὸ), поеt: în локδ de ἐρύσιμον. [ші

'Рύσιος, α saδ ος, ον, поеt: [ρύομαι, ші ρύω =ἐρύω] mїntвitorδ, issъвitorδ; апъръtorδ. «Αἷμα ρύσιον». Imn: Екзз: sînцeлe mїntвitorвлвї Xpistosδ. 2) (nas:) чел че ape невоїe de mїntвipe, апъpape; (прin врm:) рвгътorδ (Esxл: Iket: 323). 3) (гpam:) tpasδ, întinsδ. || (maї des: next:) 'Рύσιον, op че їa чinева în siлъ (прinч: snpe asirвpape de datopie, saδ desпъгввipe,(Fpanц:)représailles), zълогδ,(desnpe пeps:) ="Ομηρος, (Тврч:) aiлanetδ. 2) = Λεία, прadъ. (de вnde) «'Рύσια καταγγέλλειν («'Рύσιον θεῖναι) τινί». Плв: ші Sof: a деклара pesвoїδ (прadъ) asвпpa кзїва (прinч:) snpe pesввnape, (ал: "Τὸ λάφυρον καταγγέλλειν τινί». Плв:) «'Рύσι' ἐλαυνόμενος,,. Іл: Л. прzdînd snpe pesввnape. 3)=Λύτρον, ші Σῶστρον, жертъ de мвлцвmipe пentpз mїntвipe. «'Ωδύνων — ,,. Enigr: пentpз порочітъ пaштepe.

Ῥυσίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), noe:t mintsitorĕ, anъrъtorĕ de orashĕ. [ῥύσις, πόλις].

Ῥυσίπονος (ὁ, ἡ), noet: isbъvitorĕ de mʁnvĭ (de tikъloshĭĭ). [ῥύσις, πόνος].

Ῥυσίπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în lokĕ de ῥυσίπολις.

Ῥύσις, εως (ἡ), =Ῥεῦσις. [ῥέω].

Ῥῦσις, εως (ἡ), skъpare, mintsipe. [ῥύομαι].

Ῥυσὶς, ἰδος (ἡ), ʁnĕ felĕ de pahарĕ, (alt:) ῥυτὸν (alцiĭ îndpent: χρυσίς). [ῥέω].

Ῥύσκευ, noet: Ion: în lokĕ de ἐῤῥύου, a 2: sinr: neps: de prel: al lsĭ ῥύομαι.

Ῥυσμὸς (ὁ), Ion: în lokĕ de ῥυθμὸς, (nsmaĭ în fp:). «Οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ». Kal: ns fъrъ kʁvĭinцъ, saĕ fъrъ kʁvîntĕ. [de ʁnde

Ῥυσμόω ῶ, biit: -ώσω, în lokĕ de ῥυθμόω, întokmeskĕ, formezĕ.

Ῥυσόκαρπος (ὁ, ἡ), prodʁkъtorĕ de sʁîrvite poade. [ῥυσὸς, καρπός].

Ῥυσόκαρφος (ὁ, ἡ), [ῥυσὸς, κάρφος] чел kʁ ramʁre pline de îndoitsрĭ, înkreцitsрĭ.

Ῥυσὸς, [ῥύω=ἐρύω] ὴ, ὸν, sʁîrvitĕ, înkreцitĕ; (npin întind:) bъtrînĕ; saĕ nosomopîtĕ. [de ʁnde

Ῥυσότης (ἡ),=Ῥικνότης, sʁîrvitate. [ші

Ῥυσόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ῥικνόω, sʁîrveskĕ.

Ῥυσσαίνω, biit: -ανῶ, noet: în lokĕ de ῥυσαίνω.

Ῥυσσαλέος, α, ον, noət: în lokĕ de ῥυσαλέος.

Ῥυσσὸς, Ῥυσσότης, Ῥυσσόω, ші чл: noet: în lokĕ de Ῥυσὸς, ші чл:

Ῥύσταγμα (τὸ), traцere kʁ sila; nevinstipe (de mʁlepe); pea traktape. [din

Ῥυστάζω, biit: -άσω, [ῥύω,=ἐρύω] smîveskĕ, traгĕ în silъ, saĕ de шaĭ mʁlte opĭ (bezĭ ші ἑλκυστάζω); tîrъskĕ ne nъmîntĕ; sisʁleskĕ (mʁlepe); (în цen:) traktezĕ rъĕ. [de ʁnde

Ῥυστακτὺς, ύος (ἡ), noet: Ion:=Ῥύσταγμα.

Ῥυστὴρ (ὁ), noet: pap în lokĕ de ῥυτήρ.

Ῥύστης, ου (ὁ), [ῥύομαι] mîntʁitorĕ, isbъvitorĕ.

Ῥυσώδης, εος (ὁ, ἡ), sʁîrvitĕ la faцъ, =Ῥυτιδώδης, ші Ῥικνώδης. [ῥυσός].

Ῥύσωσις, εως (ἡ), sʁîrvipe, înkreцipe. [ші

Ῥυσσωτὸς, ὴ, ὸν, =Ῥυσώδης. [ῥυσόω].

Ῥυταγωγεὺς, έως (ὁ), [ῥυτὸν, ἄγω] kъpъstrʁ, (Fpanц:) bridon. (bezĭ ші ῥυτήρ).

Ῥυτὴ (ἡ), Dop: pslъ [de avi].

Ῥυτὴρ (ὁ), [ῥύω =ἐρύω] noet: (kʁ цen:) tîrîtorĕ, trъgъtorĕ de чева. «Ὀϊστῶν —». Om· sъцetъtorĕ. 2) (obiч: ші proz:) kʁpeaoa frîʁlsĭ; (npin întind:) frîʁl. «Ἐλαύνειν (“Σπεύδειν) ἀπὸ ῥυτῆρος». Lks: a alerga kʁ frîʁl lъsatĕ slobodĕ. 3) (pap) noet: în lokĕ de ῥύστης, apъrъtorĕ, isbъvitorĕ. «Σταθμῶν —,,. Om:

Ῥυτιδόφλοιος (ὁ, ἡ), чел kʁ koaжъ sʁîrvitъ, saĕ înkreцitъ. [ῥυτίς, φλοιός].

Ῥυτιδόω -ῶ, biit: -ώσω, lakĕ pe чinева a se sʁîrvi, sʁîrveskĕ. [ші

Ῥυτιδώδης, εος (ὁ, ἡ), sʁîrvitĕ, plinĕ de sʁîrvitsрĭ. [ῥυτίς].

Ῥυτίδωμα (τὸ), sʁîrvitsръ, saĕ pĭele, trʁnĕ sʁîrvitĕ. [ші

Ῥυτίδωσις, εως (ἡ), sʁîrvipe de pĭele. [ῥυτιδόω].

Ῥυτίζω, biit: -ίσω, înkreцeskĕ; (npin întind:) npinzĕ kʁ akʁl, kîrpeskĕ. (bezĭ ῥύτισμα). [din

Ῥυτὶς, ἰδος (ἡ), [ῥύω,=ἐρύω, ῥυσὸς] înkreцitsръ, sʁîrvitsръ de pĭele.

Ῥύτισμα (τὸ), [ῥυτίζω] kîrpitsръ. «Αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν». Fot:

Ῥύτο, noet: în lokĕ de ἔῤῥυτο, 3: sinr: neps: de neste sъv: al lsĭ ῥύομαι.

Ῥυτὸν (τὸ), ʁnĕ felĕ de pahарĕ în formъ de kornĕ (din naptea stpimtъ a kъrsĭa kʁцea vinkl). (bezĭ At: 497; ші κέρας 4); (npinч: nevt: lsĭ...

Ῥυτὸς (υ skʁrtĕ), ὴ, ὸν, noet: în lokĕ de ῥευστός. «Ῥυτοῖς πόροις,,. Esxl: ape kʁrgъtoape. [ῥέω].

Ῥυτὸς (υ lʁńgĕ), ὴ, ὸν, noet: în lokĕ de ἐρυστὸς, de tîpît, de tpas. «Ῥυτοῖσι λάεσσιν». Om: kʁ nĭetpe neapdikate de жos din nprvina mъprimeĭ lor. 2) (next; îm:) «Ῥυτά». Es: kʁpelele frîʁlsĭ, (alt:) ῥυτήρ. [ші

Ῥῦτρον (τὸ), =Λύτρον, Σῶστρον, saĕ Ῥύσιον. [ші

Ῥύτρος, εος ους (τὸ), ʁnĕ felĕ de skaĭete kʁ rimnĭ nʁmaĭ în vîrf. [ші

Ῥύτωρ, ορος (ὁ), noet:=Ῥυτήρ “Τόξου —». Enгp: sъцetъtorĕ. “Θανάτου—,,. Enгp: isbъvitorĕ. [ῥύω].

Ῥυφαίνω, ші Ῥυφέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în lokĕ de ῥοφέω. [de ʁnde

Ῥύφημα (τὸ), Ion: în lokĕ de ῥόφημα.

Ῥύψις, εως (ἡ), spъlape (kʁ leшie saĕ sъpʁnĕ), kʁrъцipe de soaie. [ῥύπτω].

Ῥύω, biit: ῥύσω, gram: în lokĕ de ἐρύω, traгĕ, smʁlгĕ; (întreb: npinч: nʁmaĭ miж:) Ῥύομαι, mintsîeskĕ, isbъveskĕ, ші чл:

Ῥυώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ῥοώδης; (npin în-

tind:) edsnatĕ la snĕ lokŭ, însĭlusgatĕ.

'Ρῶ (τό), po, nedekl: nsmele litepeĭ P.

'Ρωδικός, ή, όν,=='Ρωπικός.

'Ρωδοστωμυλήθρα (ή),=='Ρωποστωμυλήθρα.

'Ρωγαλέος, η, ον, noet: psutĕ, trenţĕposĕ. [ui

'Ρωγάς, ἀδος (ὁ, ἡ), noet: psutĕ, snaptĕ, krĕpatĕ. «Πέτρα — .»Anan: || (sxest: se înţ: γῆ, saĕ πέτρα) krĕpuţĕrĕ de nsmîntĕ, neuteră; pînoasă stînkă. (bezĭ ui ῥαγὰς). 2) (se înţ: πέπλος) xaînă dene dasxnpa deskisă dînainte, saĕ înkeĭată la nĭentĕ. (bezĭ ui περονατρίς). 3) (se înţ: θύρα) xuă kŭ doă kanatĕrĭ (bezĭ ui δικλίς). [din

'Ρωγὴ (ἡ), [ῥώξ, saĕ ἐῤῥωγα tre: de kŭ: al lsĭ ῥήγνυμι] krĕpuţĕrĕ; mînkuţĕrĕ, psutĕrĕ, (de nsmîntĕ); neuteră; prĕnastie.

'Ρῶγμα (τό),='Ρῆγμα. [de xnde

'Ρωγματίας, ου (ὁ),='Ρηγματίας.

'Ρωγμή (ἡ), ui 'Ρωγμὸς (ὁ),='Ρωγή, ui 'Ρωχμός.

'Ρωγολογέω -ῶ, xiit: -ήσω,='Ραγολογέω.

'Ρώθων, ωνος (ὁ), [ῥόθος, noate în afin: ui kŭ ῥίθος] nară; (ovĭv: la îm:) nĕrele nasxlsĭ.

'Ρῶμα (τό), noet: în lokŭ de ῥώμη. [de xnde

'Ρωμαλέος, α, ον, bîptosŭ, saĕ nlinŭ de bîptste, boĭnikŭ, bitezŭ, kxrażosŭ. [de xnde

'Ρωμαλεότης (ἡ), kalitate de bîptste, de boĭnivie. [ui

'Ρωμαλέως, adx: kŭ bîptste, boĭnivešte.

'Ρώμη (ἡ), (în uen.) tĕrie, nstepe; (saĕ trxneaskă) bîptste; (saĕ sxflet:) bitežie, kxrażŭ, îndrĕznoală. «'Αθυμίαν ἄν παράσχοι τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, ῥώμην δέ τοῖς πολεμίοις». Ksn: 2) miżloave de nstepe, (ad:) outipĭ, banĭ, ui ul:. «Οὐκ ἐκρατήθη οὔθ' ὑπό δώρων, οὔθ' ὑπό τῆς βασιλέως ῥώμης». Ksn: [din

'Ρώννυμι, ui 'Ρωννύω, [ῥώω, de xnde] xiit: ῥώσω, (nas: tre: de kx:. în însemn: de prez: ἔῤῥωμαι, nex: ἐῤῥώσθην) întĕpeskŭ, înnstepezŭ; (ovĭv: uiż: saĕ nas: mal de mslte opi în tre: de kŭ:) sîntŭ tape, ţeapănŭ, bîptosŭ, sĕnţtosŭ; (fir:) sîntŭ în floapea mea; (npin întind:) fakŭ veva kŭ nstepe, kŭ bîptste, saĕ kŭ toată exna boinţĕ. "Οταν (αἱ κύνες) μὴ τὰ προσφερόμενα δέχωνται ἡδέως, τεκμήριον δὴ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἔῤῥωνται». Ksn: (ui fir:). "Εὖ φερομένης τῆς γεωργίας ἔῤῥωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι». Ksn: (ui kŭ preп:). «"Εῤῥωντο εἰς τὸν πόλεμον,,. Tsv: eraĕ kxrażoшĭ. (ui kŭ inf:) «"Εῤῥωτο πᾶς, εἴ τι δύναιτο ξυνεπιλαμβάνειν,,. Tsv: se sîrgsla' (inf:) «"Ερρῶσθαι=='Υγιαίνειν». (ui norsnv:) «"Ερρωσο, (ui îm:) "Ερρωσθε,, (în fesă de salsĭtsoape aklam:) rsmîĭ sĕnţtosŭ, rsmînelĭ sĕnţtoшĭ, (Franţ:) adieu; (xneopĭ in menaжare de eksnpesie) în lokŭ de) ἔῤῥε, ἐῤῥέτω! «Πολλά ἐῤῥῶσθαι εἰπών τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν». Dm: lesînd la o napte (bezĭ ui χαίρω); naptv: ἐῤῥωμένος, η ον, (adiekt:) în lokŭ de ῥωμαλέος, bîptosŭ, ţeapănŭ, boĭnikŭ, ui ul:

'Ρώξ, ῥωγὸς (ὁ, ui ἡ), [ἔῤῥωγα] krĕpuţĕrĕ; (în uen:) stpimtă trekŭtoape, notckă. «Μεγάροιο — „. Od: X. xlivĭoarĕ, (Franţ:) kopidorŭ. 2) în lokŭ de ῥάξ, xpoвoanĕ de stpxrxpe.

'Ρώομαι, [ῥώω] xiit: ῥώσομαι, (nexot: ἐῤῥωσάμην), noet: mĕ mišikŭ îste, mĕ nopneskŭ penede, mĕ grĕbeskŭ; arĕtŭ boinţĕ în veva. «Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοῆς ἀνέμοιο,,. Il: Ψ. se klstinaŭ, xndeaŭ. «'Ανέστη χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί». Il: Σ. "Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο, γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο». Imn: Om: "Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν Γοργόνες ἐῤῥώοντο,,. Es: "Τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι,,. Od: Ω. l' aĕ înkonжxrat înartaţĭ. «'Αμφὶ θεράποντα ῥώοντο,,. Il: Π. îl înkonжxraĕ. "Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' 'Αχελωΐον ἐῤῥώσαντο,,. Il: Ω. (ui în el: de preп:). "Χορὸν ἐῤῥώσαντο». Om: Imn:

'Ρωπάκιον (τό), dim: al lsĭ ...

'Ρώπαξ, ακος (ὁ), grs:, ui

'Ρωπὰς, άδος (ἡ), tsfă de krînrŭ. [ῥώψ].

'Ρωπεῖον (τὸ), uaĭ întreв: Ion: ῥωπῆϊον. [ῥωπεύω].

'Ρῶπες (αἱ), noet: bezĭ ῥώψ.

'Ρωπεύω, xiit: -εύσω, talŭ, stpînrŭ paskote. 2) (xne-opĭ)='Ρωποπωλέω. [ui

'Ρωπήεις, εσσα, εν, noet: krînrosŭ, nlinŭ de tsfiшoape. [ui

'Ρωπήϊον (τό), noet: Ion: în lokŭ de ῥωπεῖον, lokŭ krînrosŭ;(în uen:)='Ρωπάς.[ui

'Ρωπίζω, xiit: -ίσω,='Ρωπεύω, fakŭ legĕtsrĭ (sapvine) de paskote; (fir:) adsnŭ op ve se întîmplă. [ui

'Ρωπικός, ή, όν, atinrĕtorŭ de lskrsrĭ, saĕ mĕrĭi mĕrxnte; (npin xrm:) eftinŭ, neînseimnatŭ; minvinosŭ, prostŭ. «Τά ῥωπικά». Lks: mĕrxnţiшsrĭ (de marfă); (în uen:) lskrsrĭ de nauinŭ preţŭ, neînseemnătoape, varatele. «'Ρωπικὸν δῶρον». Lks: nenpeţiosŭ. (ui fir:) "Ανήρ—„. Ilv: xшpedŭ. «'Ρωπικά γράψασθαι». L. Tar: a zs-

гръві прost ші арътos; (de ѕnde) «Τό ῥωπικόν». Лопц: sѕперfічіала fрѕmѕseце а кѕвîntѕлѕї, (Fранц:) le faux brillant. [ῥῶπος].

'Ρώπιον (τό), dim: ал лѕї ῥώψ, paskotъ, tѕfшоаръ.

'Ρωπογραφία (ἡ), проastъ zѕгръвіе. 2) =Τοπογραφία, пеisажѕ [din

'Ρωπογράφος (ὁ, ἡ), [ῥῶπος, saѕ ῥώψ, γράφω] zѕгравѕ de проaste, гроase лѕкрѕрї, ші кѕ арътоase, însъ проaste колоаре. (se конf: кѕ ῥυπογράφος) 2) zѕграгѕ de копъчеї, вердеце, ші алтеле asemenea обїекте de кîmпѕ, (поate греш: în локѕ de τοπόγράφος) пеisажistѕ.

'Ρωποπερπερήθρα (ἡ), върfіре, ворвіре de nimікѕрї. [din

'Ρωποπερπερήθρας, ου (ὁ), [ῥῶπος, πέρπερος] върfіторѕ, ворвіторѕ de ор че'ї віне.

'Ρωποπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ...

'Ρωποπώλης, ου (ὁ), вînzъторѕ de мърѕпцішѕрї, мърцеларѕ. [ῥῶπος, πώλης].

'Ρῶπος (ὁ), [ῥώψ] мърfѕрї мърѕnte, ші de mікѕ прецѕ, мърцелъріе (аче, пїептенї, nastѕрї, връцаре, черчеї, въпселї, mіроase, ші чл:),='Αιγιναία ἐμπολή; (de ѕnde în цен:) лѕкрѕ (ші маї кѕ seamъ zѕгръвіе) de гроasъ калітate, ші fъръ прецѕ.

'Ρωποστωμυλήφρα (ἡ),='Ρωποπερπερήθρα. [ῥῶπος, στωμύλος].

'Ρωσθείς, εῖσα, ὲν, пas: nex: 1: de партч: ал лѕї ῥώννυμι.

'Ρῶσις, εως (ἡ), întъріре, înвîртошіре, întremаре, înкѕражаре. [ῥώννυμι].

'Ρωσκομένως, adв: (de партч:) Ion: în локѕ de ἐῤῥωμένως. [din neîntp: ῥώσκομαι =ῥώννυμαι].

'Ρώσταξ, ακος (ὁ), sпріжінѕ întъріторѕ de sѕвt чева. [ші

'Ρωστήρ (ὁ), поet: întъріторѕ. [ῥώω, ῥώννυμι]. [de ѕnde

'Ρωστήριος, α, ον, ші

'Ρωστικός, ή. όν, контрібѕіторѕ ла întъріре (трѕпеаskъ), saѕ înкѕражаре.

'Ρωτακίζω, віit: -ίσω, întреѕѕінцезѕ în ворвіре des репетат пе Р. [ῥῶ]. [de ѕnde

'Ρωτακισμός (ὁ), deasъ întреѕѕінцаре de Р: în ворвіре.

'Ρωχμή (ἡ), ші 'Ρωχμός (ὁ), поet: în локѕ de ῥωγμός, кръпътѕръ. "Γαίης—„. Іл: Ψ: mînкътѕръ de пîрîѕ. 2) (fir:) în локѕ de ῥυτίς. 3) (плц: ші авѕs:) în локѕ de ῥογμός, ῥόγχος. [ῥήγνυμι].

'Ρώψ, ῥωπὸς (ἡ), [în afin: кѕ ῥίψ] (întреѕ: пѕmaї ла îm:) paskote, tѕfшоаре.

'Ρώω, [în afin: кѕ ῥύω, tpaгѕ, întinzѕ] віit: ῥώσω, neîntp: temat: ал лѕї ῥώννυμι, ші ῥώομαι.

Σ.

Σ, σ, ς, σῖγμα, saѕ σίγμα (τό), декл: ші nedекл: sirma, a оптѕ-sпре-zечелеа літеръ а Еліnеskѕлѕї алfавеtѕ. ‖ (apitm:) σ, доъ sѕte (200), saѕ ал доъ-sѕтелеа, ші σ, доъ sѕte de mії. (200,000).

Σ', поet: кѕ апostpf: în локѕ de σέ, saѕ σά, ші (pap) σοί.

Σὰ, (α skѕptѕ), îm: neѕt., ші

Σὰ, (α лѕпгѕ) înd: fem: ал лѕї σὸς.

Σά, Беot: în локѕ de ἄσσα, sъѕ τινά, îm: neѕt: лѕї τίς. «Σά μάν». Apstf: în локѕ de τί μὴν.

Σᾶ, îm: neѕt: ел лѕї σῶος-σῶς.

Σαβάδιος, ші Σαβάζιος (ὁ), (епіt:) Бакѕ, saѕ Dionisѕ. 2) (ка adiек:) în локѕ de βακχικός. "Σαβάζια θύσθλα νύκτερα„. Оп: (de ѕnde 3) în локѕ de σαβός. [ші

Σαβάζω, віit: -άσω, saѕ ἀξω, stpiгѕ Бакantіка аклам: σαβοῖ, saѕ sepвezѕ în чіnstea лѕї Бакѕ (вezї ші ἐυάζω). 2) (Ion:) sпаргѕ, fъpîmѕ. [σαβοῖ]. [de ѕnde

Σαβακός, ή, όν, Ion: пѕtpedѕ, шѕвpedѕ, fpaцedѕ; (med:) ='Ρηγματίας; (fir:) молічоsѕ, desfътъчоsѕ, saѕ desmїepdosѕ (вezї ші σαυκός). «Σαβακαὶ»=Βάκχαι. [ші

Σαβάκτης, ου (ὁ), sпъргъторѕ de оале (епіt: ал ѕпѕї ценіѕ fъкъторѕ de ръѕ).

Σαβακῶς, adв: кѕ asпріme, saѕ stръшнічіе (Esix:). [σαβακός din σαβάζω 2].

Σάβανον (τὸ), [Еціпt: вezї σεβένιον] fotъ (пestemалѕ) de ваїе din пînzъ гроasъ.

Σαβασμός (ὁ), sepвape de Бакапале, întѕsiasmѕ. [σαβάζω].

Σάββασι, în локѕ de σαββάτοις, dat: îm: ал лѕї Σάββατον.

Σαββατεῖον (τό), локѕ de adѕnape, ѕnde se sepва sîmвъta. [ші

Σαββατίζω, віit: ίσω, sepвezѕ, цiѕ sîmвъta. [ші

Σαββατικὸς, ή, ὸν, ал sîmвeteї; (în цен:) Іѕdaікѕ, Евреeskѕ. «Πόθος—» Епгр: dpaгoste, аmорѕ кътре Евреѕ, saѕ Евреікъ. [Σάββατον].

Σαββατισμὸς (ὁ), serбare, saŭ цinepe de sîmвътъ. [σαββατίζω].

Σάββατον (τό), [Евр: odixnъ] a шantелea (чea din ѕpmъ) zi a sentъmîneĭ (de odixnъ dѕпe Евреĭ). «Σαββάτου ὁδὸς» distanцъ de o mie de пашĭ (atîtŭ nѕmaĭ este eptatŭ Евреiлор a ѕmбла sîmвъta): «Σάββατον Σαββάτων». Пашteле (sîmвъta mape a Евреiлор). 2) (прin întind:) sentъmîna, (de ѕnde) «Μία σαββάτου, saŭ Πρώτη σαββάτων». чea dîntîĭ zi a sentъmîneĭ, (dѕпe noĭ) Dѕminiкa.

Σαβή (ἡ), fem: ал лѕĭ Σαβός, =Μαινάς, Бакantъ.

Σαβοῖ, [Фріц:] аклam: (stpirape) Бакantiкъ (вezĭ ші ἐυοῖ).

Σάβος (ὁ), преotŭ ал лѕĭ Бакѕ, saŭ serвъtopitopŭ de opцiĭ; (în цen:) întѕsiastŭ, fѕpiosŭ.

Σαβρίας, saŭ Σαμβρίας, ου (ὁ), ѕnŭ feлŭ de пахарŭ.

Σαγάλινος, η, ον,=(saŭ греш: în локŭ de) Σανδάλινος.

Σάγανον (τό), глs: [Σάγη] teaкъ; акоперъmîntŭ п'înпрежѕр.

Σαγαπηνίζω, вiit: -ίσω, seamъnŭ кѕ, saŭ sîntŭ ка...

Σαγάπηνον (τὸ), (se înц: κόμμι) ѕnŭ feлŭ de doкtopie din плanta νάρθηξ, feрѕлъ (ѕnŭ soĭŭ de кѕкѕtъ).

Σαγάπηνος (ὁ), (прinч: ὀπὸς) =Σαγάπηνον.

Σάγαρις, εως (ἡ), [Перs:] ѕnŭ feлŭ de apmъ tъĭoasъ a Amazoaneлор ші aлtop Asiatiче naцiĭ, (Тѕрч:) балta, saŭ satîpŭ, tonopŭ, [de ѕnde] seкѕръ.

Σάγδας, α (ὁ), глs: în локŭ de ψάγδας.

Σαγὴ, saŭ Σάγη (ἡ), [σάττω] (прinч:) гъteaлъ, (Тѕрч:) taкîmŭ de шea, saŭ samapŭ de калŭ, ші чл: (oвiч:) apmъtѕръ de ostaшŭ. «Παντελὴς—». Esхл: (aлt:) πανσαγία, saŭ πανοπλία.

Σαγηναῖος, α, ον, реlatiвŭ кѕ mpeaжъ, пeskъpeskŭ. [σαγήνη].

Σαγηνεία (ἡ), пeskѕipe кѕ плasъ, saŭ mpeaжъ. [σαγηνεύω].

Σαγηνεύς [σαγήνη], ші

Σαγηνευτὴρ, поet: în локŭ de...

Σαγηνευτής, οῦ (ὁ), пeskѕitopŭ кѕ плasъ, saŭ mpeaжъ; (în цen:) пeskapŭ. [din

Σαγηνεύω, вiit: -εύσω, вînezŭ кѕ mpeaжъ, saŭ ка кѕ mpeaжъ; (fir:) poвeskŭ пe toцĭ локѕitopiĭ ѕnѕĭ локŭ (прекѕm fъчeaŭ Перsiĭ, вezĭ Ep: Г. 149: шĭ ΣΤ: 31). [σαγηνεὺς].

Σαγὴνη (ἡ), [σὰγος] ѕnŭ feлŭ de плasъ, mpeaжъ; (ѕne-opĭ) poгoжinъ, saŭ înплetitѕръ de tpestie, че sлѕжeшte de mpeaжъ.

Σαγηνοβόλος (ὁ, ἡ), apѕnкъtopŭ de mpeже, пeskapŭ. [σαγήνη, βάλλω].

Σαγηνόδετος (ὁ, ἡ), поet: леgatŭ de mpeaжъ. [σαγήνη, δέω].

Σαγηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptŭ ostъшeskŭ капotŭ. [σάγος, φορέω].

Σάγιον (τὸ), dim: ал лѕĭ σάγος.

Σαγὶς, ίδος (ἡ), [σάγος] хaĭnъ sкѕptъ soлdъцeaskъ de пърŭ.

Σάγμα (τὸ), [σάττω] шea, [de aчi] samapŭ. 2) поваръ de калŭ; (înцen:) гръmadъ, teanкŭ. 3) apmъtѕръ; saŭ manta de ostaшŭ. 4) apmъpie. "Καλλιστα τεύχη ἐν καλοῖσι σάγμασι,,. Eѕp: [de ѕnde

Σαγμάριον (τὸ), doвitoкŭ пѕptъtopŭ de samapŭ, saŭ de поваръ, ші чл:

Σαγματογήνη (-γίνη), (ἡ), ѕnŭ feлŭ de пînzetŭ Indianŭ (поate σαγματοπήνη).

Σαγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [σάγος, εἶδος] asemenea кѕ...

Σάγος (ὁ), [Челt: saŭ în afin: кѕ σάγή] ѕnŭ feлŭ de ostъшeskŭ капotŭ гposŭ de пърŭ, (Fpanц:) saie, sayon.

Σαθέριον (τὸ), ѕnŭ feлŭ de patpѕпedŭ de апъ, жdepŭ [de aчi], saŭ вidpъ. (вezĭ ші σαπύριον).

Σάθη (ἡ), mъdѕлapѕл цenitaлŭ ал бървatѕлѕĭ.

Σαθρὸς, ὰ, ὸν, (прinч):= Ψαθυρὸς, fpaцedŭ, шѕвpedŭ; пѕtpedŭ; sкimвъчosŭ;(fir:) nesiгѕpŭ, saŭ stpiкъчosŭ, вpemeлniкŭ. «Τεῖχος σαθρὸν ὑπὸ χρόνου». Лкs: «Φωνὴ σαθρὰ». Лкs: глasŭ sпaptŭ (ка de вasŭ кръпatŭ). «Πρίν τι καὶ σαθρὸν μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι». Ep: maĭ 'nainte de a лi se înпѕцina кѕpaжѕл. [în afin: кѕ σαπρός]. [de ѕnde

Σαθρότης (ἡ), пѕtpezime, saŭ шѕвpezime, ші чл: [ші

Σαθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкŭ чeвa a fi шѕвpedŭ, пѕtpedŭ, ші чл: [de ѕnde

Σάθρωμα (τὸ), naptea пѕtpedъ a ѕnѕĭ лѕкpѕ, пѕtpezitѕръ.

Σαθρῶς, adв: în кiпŭ шѕвpedŭ, saŭ пѕtpedŭ; nesiгѕp, ші чл: [σαθρός].

Σάθων, ονος, [σάθη] кom: =Πόσθων, чeл кѕ цenitaлѕл mъdѕлapŭ mape.

Σαινίδωρος (ὁ, ἡ), mînгîitopŭ, лinгѕшitopŭ кѕ dapѕpĭ. [σαίνω, δῶρον].

Σαινουρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕĭ..

Σαίνουρος (ὁ, ἡ), кape dъ (ка кîĭneле) din коadъ, кape mînгîĭe, saŭ лinгѕшeшte кѕ клetinapea коadeĭ. [σαίνω, οὐρά].

Σαίνω, biit: σανῶ, (nex: ἔσηνα, ші ἔσανα) daŭ din коadъ (ка кîїnеле), îmĭ арътŭ бъкъріа, mînгîїŭ къ клеtinapea коadeĭ; (în ţen:) mînгîїŭ, лінгъшеskŭ, tpaktezŭ прietenеште; (ъne-opĭ nestp: noet:) mъ бъбърŭ. «Κύνας σαίνοντας„. Om: (ші къ dat:). «Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' (ὁ κύων) ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω„. Sin: (ші къ ак: преп:). «'Αμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι». Om: «Κύων δ' ἐς μὲν ἰόντας σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν». Ep: (ші desпре пеште) «Χορὸς δ' ἰχθύων ἐπεῤῥόθει σαίνουσιν οὐραίοισι». Sof: (ші desпре oam: fir:) «Δόλιος ἀνὴρ σαίνων ποτὶ πάντας». Пind; = Προσσαίνων. «Ξείνων εὖ πρασσόντων ἔσαναν ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί». Пind: s'aŭ бъкъpat. (ші stpъm:) «Σαίνειν μόρον ἀψυχίᾳ». Esxл: каѕtъ a se апъра. 2) (fîr:) tъpвъpŭ, adъкŭ neлiniште. «Παιδός με σαίνει φθόγγος„. Sof: (ші пas:). "Μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι„. Skp:

Σαίρω, [în afin: къ σύρω] biit: σαρῶ, mъtъpŭ. "Σαίρειν δῶμα„ Eъp: "Πᾶσαν κόνιν σήραντες (алцiĭ skpiŭ σύραντες)». Sof: (ші пas:). «'Ραινόμενα καὶ σαιρόμενα„. Пл: 2) (пaptik:) pînжeskŭ din dinцĭ (amepinцînd, ка кîїnеле, saŭ pîzînd пpeфъкъtŭ ші siлitŭ pîsŭ, ватжокорind къ nekazŭ, saŭ zîmвind). "Σαίρειν ὀδόντας„. Оп: a pînжi dinцiĭ. (обiч: ел: ші în miж: tpe: de къ: de пaptч: în локŭ de пpez: σεσηρὼς, υῖα, ός). "Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς„. Tkp: zîmвind. Καί τι σεσαρὸς καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν„. Tkp: "Σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται». Apstf: «Πάρ δ' ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή,... ἄπλητον σεσαρυῖα„ Es: «'Ηγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας„. Прк. (ші fir:). «'Εὰν γνήσιον ᾖ καὶ μὴ σεσηρὸς„ M: Ant: пpeфъкъtŭ.

Σακάδιον (τὸ), ъnŭ feлŭ de mъsik: înstpъmîntŭ [de ла вestitъл mъsikŭ Σακάδας].

Σάκανδρος (ὁ), kom: ţeniталъл memбpъ fem: [σάκος, ἀνήρ].

Σακέσπαλος (ὁ, ἡ), noet: [σάκος, πάλλω] клеtinъtopŭ de павъzъ, (ad:) вiteazŭ pesвoitopŭ.

Σακεσφόρος (ὁ, ἡ), noet: [σάκος, φέρω] ='Ασπιδοφόρος. 2) kom: = Πωγωνοφόρος, (алi:) σακκογενειοτρόφος.

Σάκίον (τό), At: în локŭ de σάκκίον.

Σακίτας, α (ὁ), dop: în локŭ de σηκίτης.

Σακκελίζω, biit: -ίσω,=Σακκίζω, stpeкopŭ прin пînzъ. de ъnde

Σακκέλισμα (τὸ), лiкъidŭ stpeкъpatŭ прin пînzъ. [ші

Σακκελιστήριον (τό), stpeкъpъtoape (de пînzъ de пъpŭ).

Σακκεύω, biit: -εύσω, ші Σακκέω, -ῶ, biit: -ήσω, stpeкopŭ лiкъidŭ прin stpeкъpъtoape de пînzъ de пъpŭ. [ші

Σακκίας, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) вinŭ stpeкъpatŭ прin пînzъ de пъpŭ. [ші [ші

Σακκίζω, biit: -ίσω,=Σακκεύω, stpeкopŭ.

Σάκκινος, η, ον, fъкъtŭ din пînzъ de пъpŭ. [ші

Σάκκίον (τό) dim: ал лъĭ [σάκκος].

Σακκογενειοτρόφος (ὁ, ἡ), чел къ mape барбъ (къ o tpaĭstъ de барвъ). [σάκκος, γένειον, τρέφω]

Σακκοπήρα (ἡ), tpaĭstъ, dъsaгъ de пъpŭ; [σάκκος, πήρα].

Σακκοπλόκος (ὁ, ἡ), înплеtitopŭ de saчĭ, tpaĭste, site, stpeкъpъtoape, ші чл: de пъpŭ. (вezĭ ші σακχυφάντης). [σάκκος, πλέκω].

Σάκκος (ὁ), [σάττω] (în ţen:) гpoasъ пînzъ, saŭ xaĭnъ, pasъ de пъpŭ (maĭ къ sea; de капръ) «Παρυφήν εἰς τόν σάκκον ἐνέβαλε» Плв: (вezĭ ші σάγος). 2) (пaptik:) saкŭ [de aчi]. 3) stpeкъpъtoape de пînzъ de пъpŭ. 4) kom: mape (ъnŭ saкŭ de) барвъ.

Σακκοφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, поptŭ xaĭnъ de пînzъ de пъpŭ. [ші

Σακκοφορία (ἡ), пъptape de xaĭnъ (de pasъ) de пъpŭ. [din

Σακκοφόρος (ὁ, ἡ), пъptъtopŭ de pasъ de пъpŭ. [σάκκος, φέρω].

Σακοδερμηστής, οῦ (ὁ), вepme pozъtopŭ de пĭеле; saŭ=къ...

Σακοδερμίτης, ου (ὁ), (шарпе, saŭ вepme) чел къ пĭеле къ пiкъцеле în faцa apameĭ (asemenea къ saкŭ de пъpŭ). [σάκος, δέρμα].

Σακός (ὁ), Dop: în локŭ de σηκός.

Σάκος (ὁ),=Σάκκος.

Σάκος, εος -ους (τό), [σάττω, σάγος] павъzъ înплеtitъ din пъĭеле, ші къптъшitъ saŭ înбpъкatъ къ пĭеле; (în ţen:) павъzъ.

Σακοφόρος (ὁ, ἡ), Гpam:=Σακεσφόρος.

Σάκτας, α (ὁ), Беot: medikŭ, doktopŭ (поate пpeфъкъtŭ din ἀκεστής).

Σάκτας, ου, ші Σακτήρ (ὁ), noet: în локŭ de σάκκος, saкŭ. (вezĭ ші σάκτρα).

Σακτός, ή, όν, tenкъitŭ, îndesatŭ; ъmплъtŭ. «Ταθίς σακτή». At: ъmплъtъ. [ші

Σάκτρα (ἡ), кошniцъ (de пъs провiziĭ de xpanъ). [ші

Σάκτωρ, ορος (ὁ), noet: ъmплъtopŭ, îndesъtopŭ, гpъmъditopŭ. «Ἅδου—» Esxл: [σάττω].

Σάκχαρ, αρος, ші Σάκχαρι, nedeкл: ші Σάκχαρον (τὸ), (Ind:) natъралъл zaxapъ, че se înкeaгъ п'înпрежъръл nodъpiлop tpestieĭ Indiene de zaxapъ.

Σακχυφάντης, ου (ὁ), [σάκκος, ὑφαίνω] цesъtopъ de saчĭ, de stpeкъpъtoape ші чл: de пъpъ; цesъtopъ de peцea de a 'шĭ înвълі капъл femeiле (de воалъ).

Σάλα, ας (α), diaлек: în локъ de ζάλη, fъptъnъ, tъpбъpape (про: ші fir:).

Σαλάβη (ἡ),=Σαλάμβη.

Σαλαγέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ sromotъ, tъpбъpape, въetъ ші чл: «Σαλαγεῦντος νότοιο». Оп: 2) (stpъm:) клъteskъ, tъpбъpъ; (прin întind:)='Οπυίω. «Ὅστις σὴν ἄλοχον λεληθώς ὑπέρ λεχέων σαλαγεῖ». Лъч: [din

Σαλάγη (ἡ), [σαλάσσω] tъpбъpape, sromotъ, гълъцie. [de ъnde

Σαλάγω, віit: -άξω,=Σαλαγέω.

Σαλαΐζω, віit: -ίσω, поet: [σάλα, σάλος] mъ tъpбъpъ, mъ пекъжeskъ; плînгъ (mъ бatъ) de пекazъ. [de ъnde

Σαλαϊσμός (ὁ), пекazъ, плînцepe,tînгъipe.

Σαλάκων, [σαλάσω] ωνος (ὁ), (dъпe ziч:) чел че se înfpînцe ъmблînd, saъ ъmблъ легъnat; (прin întind:) келtъiтopъ пeste пъtepea sa în zъdъpniчiĭ; mîndpъ, sпepiatъ.

Σαλακωνεία (ἡ), пeпotpiвitъ лъksъ, saъ mъpeцie, mîndpie seaкъ. [din

Σαλακωνεύω, віit: -εύσω, ъmблъ înfpînгîndъ mъ, saъ mîndpъ (вezĭ ші σαυλοπρωκτιάω); (прin întind:) fakъ келtъiелĭ zadapniчe ші пeste пъtepe; (în цen:) mъ mîndpeskъ, fakъ пe mape. [ші

Σαλακωνία (ἡ),=Σαλακωνεία. [ші

Σαλακωνίζω, віit: -ίσω, = Σαλακωνεύω. [σαλάκων]. [de ъnde

Σαλακώνισμα (τό), ъmблetъ легъnatъ, mîndpъ; saъ пъptape mîndpъ în келtъiелĭ пeste пъtepe.

Σαλαμάνδρα (ἡ), ъnъ felъ de гъштepъ saъ шопîpлъ пestpiцъ къ пiкъцeле пeгpe ші галбene fъpъ soлzĭ. [de ъnde

Σαλαμάνδρειος (ὁ, ἡ), de шопîpлъ, saъ de гъштepъ. «Δάκος—». Nik:

Σαλάμβη (ἡ), [σὲλας, ἐμβαίνω] fepestpъiе în пodъл каseĭ (пeпtpъ лъminъ, saъ eшipea fъmълъĭ). (вezĭ ші ὀπή].

Σάλαξ, ακος (ὁ), [σαλάσσω] чiъpъ de întpeбъinцapea metaлistiлop.

Σάλασσα, ας (ά), Dop: în локъ de θάλασσα.

Σαλάσσω (ττω), віit: -άξω, поet: [σάλος] клetinъ, легъnъ; sгъdъiъ; (fir:) tъpбъpъ. (вezĭ ші σαλεύω). 2)=Σάττω, înпoвъpezъ, ъmплъ. «Σεσαλαγμένῳ οἴνῳ». Епгр:

Σαλέια (ἡ), tъpбъpape, пeлiniшte. [ші

Σάλευμα (τό), легъnъtъpъ, ъmблetъ în sъpite, saъ легъnatъ. «Ἵππου—»D.Xps: [ші

Σαλευτός, ή, όν, легъnatъ, saъ пъtinчosъ de a se клetina. [din

Σαλεύω, віit: -εύσω, клetinъ, легъnъ; (oвiч: nestp: saъ ел:) mъ клetinъ, mъ легъnъ (прinч: desпpe кopaвie, кînd o miшкъ валъpiле); (de ъnde naъt:) staъ пe anкъpъ în лapгъл mъpiĭ; (ші fir:) mъ легъnъ întpe fpiкъ ші пъdeжde, sîntъ пeлiniштitъ; (къ dat: къ преп:) amъ пъdeжde, mъ pezemъ пe .., saъ atîpnъ de..; (ъneopĭ) ъmблъ легъnat (oбшt: ка o mipeasъ), aвĭa mъ miшкъ, (Fpanц:) se dandiner. «Πορφυρίδα ἐνδύς, καί στρεπτὸν περιθέμενος, σχολῇ σαλεύων ὑπήκουόν σοι». Ksn: (вezĭ ші σαλακωνεύω). «Οἱ ἐν πλοίοις, σαλεύοντες ἰσχυρῶς, ὅμως σώζουσι τὴν τάξιν». Ksn: «Οἱ θαλαττεύοντες, ὅταν ἐπὶ δύω ἀγκυρῶν σαλεύωσι, τοῦ κλύδωνος καταφρονοῦσι». Bas: «Ἡ ναῦς ἐσάλευεν ἐπί μετεώρου (λιμὴν γάρ ὁ τόπος οὐκ ἦν) καί ἀγκύρας μιᾶς». Sin: «Ἔδοξε γάρ ἐν θαλάσσῃ πολὺν ἐχούσῃ καὶ τραχὺν κλύδωνα τὰς πόλεις ὥσπερ ναῦς διαφέρεσθαι καὶ σαλεύειν». Ep: (de ъnde fir:) «Πόλις ἄγαν σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου». Sof: «Ἀρχὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδέν πω βεβαίως ἱδρυμένη». Epd: «Πολλὰ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέῤῥιψεν ἐκ τῶν παρόντων τὸν κύβον». Sъid: «Σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ». Sъid: aflîndъ se în fpiкъ пentpъ sine. «Ἐν αὐτῷ τὸ εἶναί τε καὶ τὸ τεθνᾶναι σαλεύων„. Елd: «Ἐπὶ φίλοις σαλεύοντα„. Гnm: «Ἐφ' ᾧ πᾶσα Ῥωμαίων ἐσάλευεν ἀρχή». Epd: [din

Σαλος (ὁ), [ἅλς, saъ ἅλλομαι] miшкape, ъndълape de mape; легъnape de кopaвie, (Fpanц:) roulis; (прin întind:) mapea tълъzъitъ, saъ ъmflatъ, (Fpanц:) houlle; (fir:) пeлiniшte, tъpбъpape sъfлeteaskъ. (вezĭ ші ζάλη). «Ἀνάγκη ἐν τῷ πελάγει διαφέρεσθαι ναυτιῶντα, καὶ καρηβαρεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου„. Лъч: "Κεῖμαι δ' ἐπ ἀκταῖς ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος„. Eъp: 2) локъ, ъnde пoate кopaвia sъ tpaгъ în mape deskisъ, sъ stea пe anкъpъ (neintpatъ în noptъ). (вezĭ ші ἀγκυροβόλιον). «Καθώρμισαν πρός τι πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον καὶ προσβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς». Плв: «Σάλος ἐπ' ἀγκύρας ὑπόκειται τοῖς ναυτιλλομένοις». Diod:

Σάλος, εος -ους (τὸ), поet: în локъ de

σάλος (ὁ), (fir:) sъfлeteaskъ tъpвъpape, neлiniшte. «Ἐν σάλεσι πολλοῖς ἥμενος». Алкm: [de ъnde

Σαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, гл: în локъ de σαλεύω; (nas:) mъ легъnъ; (fir:) sîntъ în neлiniшte, tъpвъpatъ.

Σάλπη (ἡ), ші noet: Σάλπης (ὁ), [ἅλλομαι] ъnъ feлъ de neшte въpгatъ къ гълвъiъ.

Σαλπιγγολογχυπηνάδης, ου (ὁ), kom: [σάλπιγξ, λόγχη, ὑπήνη] tpîmвiцaшъ къ sълiцъ ші вapвъ (вezĭ ші σαρκασμοπιτυοκάμπτης).

Σαλπιγγωτὸς, ὴ, ὸν, fъкъtъ în fopmъ de tpîmвiцъ. «Λυχνία — „. Епгpf: [σάλπιγξ].

Σαλπιγκτὴς, οῦ (ὁ), tpîmвiцaшъ. [σαλπίζω].

Σάλπιγξ, ιγγος (ἡ), [în afin: къ ἅλλομαι, вezĭ σάλπη] tpîmвiцъ. 2) (npin întind:) în локъ de σάλπισμα, tpîmвiцape. 3) (fir:) ъnъ feлъ de meлкъ (коажа къръiа sлъжiа de tpîmвiцъ) (вezĭ ші κῆρυξ). 4) ъnъ feлъ de пasъpe къ гласъ de tpîmвiцъ. 5) enit: ал Minepвeĭ ла Apцienĭ, ка afлъtoape a tpîmвiцeĭ. [de ъnde

Σαλπίζω, вiit: -ίγξω, (ші maĭ noъ)-ίσω, tpîmвiцezъ; вesteskъ npin tpîmвiцъ; sъnъ ка tpîmвiцa, pesъnъ. «Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς». Іл: Ф. (ші къ ак:) «Ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισε». Лъч: [de ъnde

Σαλπικτὴς, οῦ (ὁ), (maĭ noъ) în локъ de σαλπιγκτής.

Σάλπιξ, noet: (maĭ noъ) în локъ de σάλπιγξ.

Σάλπισμα (τὸ), stpiгъtъл tpîmвiцeĭ, ші semnъл datъ npintp' însъл, = Σύνθημα. (вezĭ ziч:). [ші

Σαλπιστὴς, οῦ (ὁ), (maĭ noъ) în локъ de σαλπιγκής. [σαλπίζω]. [de ъnde

Σαλπιστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de, saъ îndemînaiikъ ла tpîmвiцape; însъшitъ tpîmвiцaшълъĭ

Σαλύγη (ἡ), гл: sгomotoasъ ші nekontenitъ miшкape (npinч:) de tpъnъ înвîptindъ se, snpe eks: podanъ, fъsъ, ші чл: (noate греш: în локъ de σαλάγη).

Σὰμ, Dop: = Σὰν, sirma (nъmaĭ în komn: σαμπῖ, ші σαμφόρας).

Σᾶμα (τὸ), Dop: în локъ de σῆμα. [de ъnde

Σαμαίνω, Dop: în локъ de σημαίνω.

Σαμάκιον (τὸ), o гъteaлъ femeeaskъ (вezĭ ші καλαμίς 6); (npinч:) dim: ал лъĭ..

Σάμαξ, ακος (ὁ), diaлekt: în локъ de κάμαξ, tpestie. 2) (npin întind:) înnлetitъpъ de tpestie, saъ de poгozъ.

Σαμάρδακος (ὁ), шapлatanъ, înшeлъtopъ (Xps: ші Aъгъstin:).

Σαμβαλίσκιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Σαμβαλίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ..

Σάμβαλον (τὸ), Esxл: noet: în локъ de σάνδαλον.

Σαμβύκη (ἡ), ъnъ feлъ de mъsikaлъ înstpъmîntъ къ koapde în fopmъ de tpiгonъ (asemenea къ харпа). 2) ъnъ feлъ de mape maшinъ поліорчetikъ (kape sлъжeшte ла înnpesopъpĭ de чetъцĭ). [Σάμβυξ]. [de ъnde

Σαμβύκης, ου (ὁ), = Σαμβυκιστὴς. [de ъnde

Σαμβυκίζω, вiit: -ίσω, kîntъ къ σαμβύκη (вezĭ ziч:). [de ъnde

Σαμβυκιστὴς, οῦ (ὁ), kîntъtopъ къ σαμβύκη. [ші

Σαμβυκίστρια (ἡ), fem: ал лъĭ σαμβυκιστής.

Σάμβυξ, υκος (ἡ), = Σαμβύκη.

Σάμερον, adв: Dop: în локъ de σήμερον.

Σάμος (ἡ), diaлek: în локъ de ἄμμος, saъ ψάμμος; (de ъnde) maлъ nisinosъ; (în цen:) локъ 'naлtъ.

Σαμπῖ (τὸ), nedekл: [σὰμ, πῖ] apitmetikъл semnъ = СП, kape însemneazъ nъmъpъл de 900.

Σαμφόρας, ου (ὁ), (ἵππος) kaлъ nъptъtopъ de semnъл σῖγμα С saъ Σ пе koaпsъ. [σὰμ, φέρω].

Σαμψυχίζω, вiit: ίσω, miposъ a maгipanъ. [ші

Σαμψύχινος, η, ον, de maгipanъ. [din

Σάμψυχον (τό), [stpeinъ] ъnъ feлъ de пlantъ mipositoape, maгipanъ.

Σὸν (τό), nedekл: Dop: = Σῖγμα.

Σανδάλιον (τό), ші Σανδαλίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ σάνδαλον.

Σανδαλοθήκη (ἡ), къtie, saъ dълапъ de nantofĭ, saъ kondъpĭ. [σάνδαλον, θήκη].

Σάνδαλον (τό), [σανίς] ъnъ feлъ de femeeaskъ înкълцъminte къ taлпъ de лemnъ, kondъpъ, saъ nantofъ. 2) noet: ъpmъ de пiчopъ, кълкъtъpъ.

Σανδαράκη (ἡ), [вezĭ ші σάνδυξ] ъnъ feлъ de kinoвapъ, saъ poшъ apsenikъ, (foлosiа пе лîngъ алteле ші ка) o doktopie de каĭ, 2) ъnъ feлъ de komъ saъ клeĭъ, че stpînг алвineле. (вezĭ ші ἐριφάκη, ші κήρινθος). [de ъnde

Σανδαρακίζω, вiit: -ίσω, sîntъ asemenea ла faцъ къ poшъл apsenikъ. [ші

Σανδαράκινος, η, ον, fъкъtъ din, saъ snoitъ къ poшъ apsenikъ, saъ kinoвapъ, poшъ deskisъ.

Σανδαρακούργιον (τό), minъ, saŭ ваіе de кіноварŭ saŭ рошъ apsenікŭ. [σανδαράκη, ἔργον].

Σανδαράχη, Σανδαραχίζω, ші чл:=Σανδαράκη, ші чл:

Σάνδιξ, ші Σάνδυξ, υκος (ἡ), ѕnŭ felŭ de metaлікъ matepie, ші рошіа колоаре (de faца кърпіі), че se faче dintp'însa. «Καιόμενον δέ τό καθαρόν ψιμμύθιον εἰς τό καλούμενον συρικόν μεταβάλλεται, ὅπερ ὁι ἰατροί σάνδυκα ὀνομάζουσι». Aet: 2) ѕnŭ felŭ de копъчелŭ, din каре se konstpѕіа о въпsea de faцъ рошіе; (îm:) челе въпsite кѕ ачеasta; (прінч: în Лidia) хаіне femeешtі de inŭ. 3) (dѕпе Esix:) ладъ.

Σανίδιον (τὸ), dim: ал лѕі σανίς, skîndѕрікъ.

Σανιδοτορέω -ῶ, віit: -ήσω, гъѕреskŭ skîndѕръ. [σανίς, τόρος din τείρω].

Σανιδόω -ῶ, віit: -ώσω, аштерnŭ, пodeskŭ, saŭ înвълеskŭ кѕ skîndѕрі. [ші

Σανιδώδης, εος (ὁ, ἡ), skîndѕposŭ, ка skîndѕра. [σανίς].

Σανίδωμα (τό), аштерnътѕръ, saŭ пodeaлъ de skîndѕрі (пodŭ de каsъ, saŭ de корабіе). [ші

Σανιδωτός, ή, όν, аштерnѕtŭ, пoditŭ кѕ skîndѕрі. [σανιδόω].

Σανίς, ίδος (ἡ), skîndѕръ. 2) (прin întind:) пodeaлъ de skîndѕрі, =Σανίδωμα; (партк: поет: ші ла îm:) капатѕрі de ѕшъ. «Οὐδέ πύλῃσιν εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, καὶ μακρόν ὀχῆα, ἀλλ' ἀναπεπταμένας». Іл: М: (ші кѕ: felѕріte adіек:) «Κληΐδες («Δικλίδες, «Κολληταὶ) σανίδες». Om: 2) (în Atena) skîndѕръ sпoitъ кѕ гіпsŭ, saŭ чеаръ amestekatъ кѕ smoaлъ, пе каре se skріаŭ жѕdікъторештеле хотърîрі, ші ор че алтŭ ера de пѕблікat (bezі λεύκωμα, πινάκιον, ші πρόγραμμα); (în цеп:)=Πίναξ, пінакідъ, тъбліцъ. «Θρῄσσαις ἐν σανίσιν, τάς Ὀρφεὶα κατέγραψε γῆρυς». 3) лemnŭ (skîndѕръ), пе каре легаŭ, піроніаŭ пе віноваці. «Ζῶντα πρὸς σανὶδα διεπασσάλευσαν». Ep: [ші

Σάνας, α (ὁ),=Μωρός, nepodŭ, прostŭ.

Σαννίον (τό), коadъ; (fir:) цеnitaлѕл memбрѕ ал бърватѕлѕі. [ші

Σαννίων, ωνος (ὁ), бѕfonŭ, паіацŭ de teatpѕ. [σαίνω].

Σαντάλινος, η, ον, fъкѕtŭ din...

Σάνταλον (τό), mipositopŭ лemnŭ de ѕnŭ копачіŭ de India.

Σαντόνιον (τό), ѕnŭ felŭ de пелінŭ, еарвъ de лімбрічі, пелінаріцъ, saŭ лімбрікаріцъ, (Франц:) Santoline. [din

Σανυρίζω, віit: -ίσω, mînгîіŭ, лінгѕшеѕкŭ.

Σανυρός (ὁ), лінгѕшitopŭ, mîгліsitopŭ. [σαίνω].

Σάξις, εως (ἡ), [σάττω] înповъраре; îndesape; tenкѕіре; ѕmплере.

Σαόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), поет: mîntѕitopŭ de орашŭ, saŭ ораше. [σάος, πτόλις].

Σάος, ου (ὁ), în локŭ de σῶος (întpeв: пѕmaі în компар: σαώτερος).

Σαοσίμβροτος (ὁ, ἡ),=(saŭ греш: în локŭ de) Σωσίμβροτος.

Σαοφρονέω, Σαοφροσύνη, Σαόφρων, поет: în локŭ de σωφρονέω, σωφροσύνη, ші чл:

Σαόω -ῶ, віit: -ώσω,=поет: Σώω în локŭ de σώζω. [σάος].

Σαπείην, пas: nex 2: de пoft: ал лѕі σήπω.

Σαπείριον (τό), каѕtъ σαπύριον.

Σαπεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч: ал лѕі σήπω.

Σαπέρδης, ου (ὁ), [σήπω] ѕnŭ felŭ de пеште ваточітŭ (skombріе) de марea неагръ.

Σαπέρδιον (τό), ші Σαπερδίς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕі σαπέρδης

Σαπήῃ, поет: în локŭ de σαπῇ, а 3: sinг: пeps: de пas: nex: 2: ал sѕп: лѕі σήπω.

Σαπήρινος, η, ον, каѕtъ σαπύρινος. [din

Σαπήριον (τὸ), каѕtъ σαπύριον.

Σαπρία (ἡ), пѕtрежѕпе. [ші

Σαπρίας, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) вінŭ векіŭ. [ші

Σαπρίζω, віit: -ίσω, miposŭ а mѕчігаіŭ; (пas: mъ stpікŭ, mѕчezeskŭ, пѕtpezeskŭ.[ші

Σαπριόω -ῶ, віit: -ώσω, Skp: în локŭ de σήπω, fakŭ чева а mѕчezi, а пѕtpezi, а se înпѕці. [σαπρὸς].

Σαπρόγηρος (ὁ, ἡ), бътрînŭ пѕtpedŭ (foapte векіŭ). [σαπρὸς, γῆρας].

Σαπρόκνημος (ὁ, ἡ), пѕtpedŭ ла пѕлпе. [σαπρὸς, κνήμη].

Σαπρολογία (ἡ), skîpбoasъ, ѕрîчіoasъ ворбіре. [σαπρὸς, λόγος].

Σαπρόπλουτος (ὁ, ἡ), ком: векіŭ, saŭ бътрînŭ богатŭ. [σαπρὸς, πλοῦτος].

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, пѕtpedŭ; mѕчedŭ; înпѕцitŭ, saŭ pînчedŭ; (în цеп:) stpікatŭ din векimea sa; векіŭ, de mѕлтъ вреme; (прin ѕрm:) netpeбнікŭ; (fir:) ѕрîчosŭ; (de ѕnde) ѕрîtŭ. (bezі σαπρόφιλος). «Ἰχθύες σαπροί». At: «Σαπρὸς τάριχος». At: (ші fir:) «Λόγος σαπρὸς». Skp: ворбъ de окаръ. (în біне). «Οἶνος —,,. At: =Σαπρίας. "Εἰρήνης σαπρᾶς». Apstf: векіе.

Σαπρόστομος (ὁ, ἡ), кърѹїа пѹte гѹра. [σαπρὸς, στόμα].

Σαπρότης (ἡ), пѹtрежѹne, saŭ пѹtрігаїŭ; mѹчігаїŭ; pînчezeaлъ, ші чл: [σαπρός].

Σαπρόφιλος (ὁ, ἡ, їѹвitорŭ de лѹкрѹрї пѹtрede, saŭ de nimікѹрї. [σαπρὸς, φίλος].

Σαπρόω -ῶ, віit: -ώσω, = Σαπριόω. [ші

Σαπρύνω, віit: -υνῶ, adѹкŭ пѹtрezipe, stрікŭ, ші чл: [σαπρός].

Σαπύρινος, η, ον, (fъкѹtŭ) de samѹрŭ. [din

Σαπύριον (τὸ), ѹnŭ feлŭ de пatрѹпedŭ, (de ачі) samѹрŭ. (аша rîndeskŭ, къ tреѹвїе a se skрі maї віne de кіt σαπείριον, saŭ σαπήριον). (вezї ші σαθέριον. ші σίμωρ).

Σάπφειρος (ἡ), [Евр:] о прецioasъ пїatръ (кam алѹastръ), [de ачі zamfірŭ.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, ші Σαπφῷος, α, ον, ал Sanfeї вestitъ поetъ). [Σαπφώ].

Σάπων, ονος (ὁ), (Челт: saŭ Цермп:) [de ачі] sъпѹnѹ.

Σαπώνιον (τὸ), dim: ал лѹї σάπων, sъпѹnелŭ.

Σαράβαλλα, ші Σαράβαρα, ші Σαράπαρα (τὰ), [Asiat:] [de ачі] шалварї, пъdраці ларцї Asiatічї (вezї ші ἀναξυρίς). [de ѹnde

Σαραπάραι οἱ), о паціе Asiatікъ пѹрtъtoape de шалварї, = (dѹпе Stр:) Περισκελισταί.

Σαραπεῖον, ші Σαραπιεῖον (τὸ), (se înц: ερὸν), temплѹл лѹї. .

Σάραπις, [Еціп:] ιδος (ὁ), ѹnŭ zeŭ ал Еціпtenілор. 2) (fem:) ѹnŭ feлŭ de Персіанъ хаїнъ въргатъ.

Σαράπος, ω (ὁ), Dор: în локŭ de...

Σαράπους, οδος (ὁ, ἡ), [σαίρω, ποῦς] чел кѹ deцeтеле пічоарелор раре (кѹ марї, лate пічоаре).

Σαργάνη (ἡ), [ταῤῥὸς, ταργάνη] [în цen:) înплetitѹръ, (пaртік:) кошніцъ. 2) fѹnie de ціпеpігŭ, saŭ de teїŭ. "Βρόχου σαργάναις,,. Esхл:

Σαργῖνος, греш: în локŭ de σαρδῖνος.

Σαργὸς (ὁ), [ἀργὸς] ѹnŭ feлŭ de пеште.

Σάρδα (ἡ), ѹnŭ feлŭ de пеште, (че se пeskѹїеште п' înпрежѹрѹл insѹлеї Σαρδώ, Sapdinia) mape sapdeлъ.

Σαρδάζω, віit: -άσω, = Σαρκάζω, pîzŭ sпре ватжокоръ, saŭ кѹ хохоte. [din

Σαρδάνιος, α, ον, = Σαρδόνιος.

Σαρδίνη (ἡ), ші Σαρδῖνος (ὁ), ѹnŭ feлŭ de пеште, [de ачі] sapdeлъ. [Σαρδώ].

Σάρδιος, α, ον, чел din Sapde (векїа капіtaлъ a Aidii), Sapdeanŭ. || (sѹвst:) Σάρδιος (ὁ), ші Σάρδιον (τὸ), ѹnŭ feлŭ de прецioasъ пїatръ, (Fранц:) cornaline, sapdiŭ, saŭ карneолŭ. (вezї ші Σαρδόνυξ). [Σάρδεις].

Σαρδόνιος, α, ον, [σαίρω] (прінч: γέλως), pîsŭ кѹ вѹzеле пе жѹmъtate deskise, pînжitŭ (sпре ватжокоръ, saŭ fъръ noftъ; (прін ѹрm:) пребъкѹtŭ, saŭ silitŭ; (dѹпе алцїї de ла о веninoasъ плantъ nѹmitъ βατράχιον din insѹла Sapdinia, Σαρδὼ, каре порнїа ѹnŭ) sпasmodікŭ pîsŭ || (sѹвst:) Σαρδόνιον (τὸ), Ksn: о парte a вînъtoрешteї mреже, (алt:) σαρδών.

Σαρδόνυξ, υχος (ὁ), ѹnŭ feлŭ de прецioasъ пїatръ întре [σάρδιον ші ὄνυξ, вezї ziч:], (Fранц:) sardoine.

Σαρδὼ, οῦς (ἡ, о insѹлъ mape din mapea Tepenікъ, Sapdinia. 2) = Σάρδιον, saŭ Σαρδόνυξ.

Σαρδὼν, όνος (ἡ), веteлia пърцїї de sѹs a вînъtoрешteї mреже 2) = Σαρδώ.

Σαρδωνίζω, віit: -ίσω, = Σαρδάζω. [ші

Σαρδωνικὸς, ἡ, ὸν, ші

Σαρδώνιος, α, ον, = Σαρδόνιος.

Σαρδῷος, α, ον, Sapdinianѹ. 2) = Σαρδώνιος. [Σαρδώ].

Σάρι (τὸ), ѹnŭ feлŭ de плantъ de Еціпtŭ. [de ѹnde

Σάριον (τὸ, кръкіца плanteї σάρι, ші гѹnoїѹл fъкѹtŭ dintр' însa.

Σάρισσα, ης (ἡ), о sѹліцъ лѹnгъ (de 14 коцї) Мачedonікъ.

Σαρισσοφόρος (ὁ), пѹрtъtорŭ de (înapmatŭ кѹ) [σάρισσα, ші φέρω].

Σαρκάζω, віit: -άσω, [σαίρω] pînжeskŭ dinцїї ка кїїneле. 2) mъnînкŭ ка doвitoачеле ерѹоворе (mînкînd întîї ерѹѹріле кѹ вѹzеле), saŭ [σὰρξ, -κὸς) ка кїїneле карnea depe osŭ. 3) (обіч: fiг:) ватжокореskŭ кѹ despрецѹitорŭ zîmвetŭ, mѹшкŭ, sfîшіŭ кѹ ватжокоріріле меле.

Σαρκασμοπιτυοκάμπτης, ου (ὁ), комікŭ aкторŭ de трацedie, репрesintînd' о кѹ maniеръ, saŭ înвръкъmînte комікъ. [σαρκασμὸς, πιτυοκάμπτης, вezї ziч:].

Σαρκασμὸς (ὁ), amаръ ватжокоріре, sapкasmŭ [ші

Σαρκαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, [σαρκάζω] fъкѹtŭ кѹ sapкasmŭ, ватжокоріре.

Σαρκίδιον (τὸ), dim: ал лѹї σαρκίον.

Σαρκίζω, віit: -ίσω, кѹръцŭ пїелеа de кърпѹрї, о ръzѹїŭ ка таваčії. [ші

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, трѹпeskŭ; (Бisep:) піponitŭ ла але трѹпѹлѹї, mateріaлistŭ (înпрot: de πνευματικός. || "Τὸ σαρκικόν,, Грг: în локŭ de ἡ σάρκωσις. [σὰρξ]. [de ѹnde

Σαρκικῶς, adв: трѹпеште, dѹпе трѹпŭ, saŭ în трѹпŭ

Σάρκινος, η, ον, алкътѫitѫ din tрѫпѫ, tрѫпeskѫ. «Τὸν θεὸν μὴ δόκει σάρκινον καθεστᾶναι». Esхл: 2) tрѫпешѫ, (Fрanц:) corpulent 3) (fir:) = Σαρκικός, matepiaлistѫ.

Σαρκίον (τὸ), dim: ал лѫї σάρξ, кърnічікъ; saѫ tрѫпшорѫ.

Σαρκοβορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкѫ (mъ хръneskѫ кѫ) кърnѫрї. [din

Σαρκοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtорѫ de карne. [σὰρξ, βορὰ].

Σαρκοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de σαρκοβόρος. [σὰρξ, βιβρώσκω].

Σαρκογενής, έος (ὁ, ἡ), nъsкѫtѫ din tрѫпѫ, saѫ dѫпe tрѫпѫ. [σάρξ, γείνω].

Σαρκοδακής, έος (ὁ, ἡ), [σάρξ, δάκνω] mѫшкъtорѫ de карne.

Σαρκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de fелѫл кърnії. [σάρξ, εἶδος].

Σαρκόθλασις, εως (ἡ), ші

Σαρκόθλασμα (τὸ), (плц:) stрівitѫръ, saѫ sdîрлitѫръ de tрѫпѫ, kontѫsie. σάρξ, θλάω].

Σαρκοκήλη (ἡ), гѫшъ кърnoasъ, ѫmfлъtѫръ întъpitъ п' înпрежѫрѫл боашелор. [σάρξ, κήλη].

Σαρκοκόλλα, ης (ἡ), ѫnѫ fелѫ de komѫ, saѫ клеїѫ adѫsѫ din Пepsia, ші foлositорѫ ла крештерea кърnії пе рънї [σάρξ, κόλλα].

Σαρκολαβίς, ίδος (ἡ, ші Σαρκολάβος (ὁ), ѫnѫ fелѫ de хірѫрц: instр: (клеште), кѫ каре se апѫкъ карnea, че este de тъїat. [σάρξ, λαβή].

Σαρκόλατρις, ιδος (ὁ), înкinъtорѫ de карne, saѫ tрѫпѫ. [σάρξ, λάτρις].

Σαρκολιπής, έος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ de tрѫпѫ, слабѫ, ѫsкъцівѫ, sпiцълatѫ. [σάρξ, λείπω].

Σαρκόμφαλον, ου (τό), кърnoasъ ѫmfлъtѫръ a вѫрікѫлѫї. [σάρξ, ὀμφαλός].

Σαρκοπαγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [σάρξ, πήγνυμι] алкътѫitѫ din карne, saѫ чел кѫ пїetроasъ карne, tрѫпешѫ.

Σαρκοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакѫ кърnѫрї, saѫ чева din карne, înкърnezѫ. [din

Σαρκοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtорѫ de карne, хръnitорѫ. [σάρξ, ποιός].

Σαρκόπυος (ὁ, ἡ), чел кѫ карne пѫроїoasъ. [σάρξ, πῦον]. [de ѫnde

Σαρκοπυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелѫ de пѫроїoasъ (пѫtpedъ) карne.

Σαρκόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѫ кърnoasъ ръdъчinъ. [σάρξ, ῥίζα].

Σαρκοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskѫ карne (neformatъ). «Ἡ ἄρκτος σαρκοτοκεῖται». Sкs': [σὰρξ, τόκος]

Σαρκοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї хръneskѫ tрѫпѫл. [σάρξ, τροφή].

Σαρκοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкѫ (mъ хръneskѫ кѫ) кърnѫрї. [ші [din

Σαρκοφαγία (ἡ), mînкаре de кърnѫрї.

Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорѫ de (хръnitѫ кѫ) кърnѫрї, карnіворѫ. "Ὄρνεον—» Пл: 2) mînкъtорѫ (пръпъditорѫ) de кърnѫрї. « Λίθος— » Плd: ѫnѫ fелѫ de въроasъ пїatръ, din каре fъчеаѫ кѫшчїѫцe de морцї, (алt:) ἄσσιος (de ла орашѫл чел de лîngъ Троada пѫmitѫ Ἄσσος). (de ѫnde || sѫвst: în цen:) кѫшчѫгѫ, saѫ mopmîntѫ de moptѫ, sapкofaгѫ. [σάρξ, φάγω].

Σαρκοφανής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ кърnoasъ sѫпрafaцъ, въzѫtѫ a fi de карne. [σάρξ, φαίνω].

Σαρκοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditорѫ (роkъtорѫ) de кърnѫрї, saѫ tрѫпѫрї. [σάρξ, φθείρω].

Σαρκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptѫ карne, saѫ tрѫпѫ. [din

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорѫ de tрѫпѫ de карne; (tлц;) întрѫпatѫ, [σὰρξ, φέρω].

Σαρκοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, креskѫ карnea (пе ранъ). [ші

Σαρκοφυΐα (ἡ), крештере, saѫ înплinipe de карne (ла рънї). [σάρξ, φυή].

Σαρκόφυλλος (ὁ, ἡ, чел кѫ кърnoase (гроase) fрѫnze, saѫ foї. [σάρξ, φύλλον].

Σαρκόω, -ῶ, biit: -ώσω, fакѫ a креште карnea (ла рънї; (пas: în tлц:) їaѫ tрѫпѫ de omѫ, mъ întрѫпezѫ. [ші

Σαρκώδης, εος (ὁ, ἡ), кърnosѫ, ка карnea. [σάρξ].

Σάρκωμα (τό), креskъtѫръ, ѫmfлъtѫръ de карne. [ші

Σάρκωσις, εως (ἡ), крештере, înплinipe de карne (ла рънї); (Бisep:) = Ἐνανθρώπησις, лѫаре de tрѫпѫ de omѫ. 2) = Σάρκωμα; [mi

Σαρκωτικός, ή, όν, чел кѫ însѫшime de a креште карnea. [σαρκόω].

Σάρμα (τό), гл: în локѫ de χάσμα, кръпътѫръ. 2) în локѫ de σάρωμα, гѫnoїѫ din mъtѫpatѫ. [ші

Σαρμός (ὁ), гръmadъ de гѫnoaїe (църînъ, nisinѫ, ші чл:). [σαίρω].

Σάρξ, σαρκός (ἡ), [σαίρω = σύρω] карne, saѫ кърnoasa парte a tрѫпѫлѫї; (прin întind:) tрѫпѫл; (Бisep:) пofteле tрѫпѫлѫї; лѫmea, omѫл. «Οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ». Sкр. nічї ѫnѫл.

Σάρον (τό), ші Σάρος (ὁ), ѫnѫ fелѫ de плantъ din soїѫл рогozѫлѫї, saѫ папѫреї, din каре se fъчеаѫ mъtѫре (de ѫnde ші Σαρωνικός κόλπος, голfѫл, sînѫл Saponikѫ). 2) = Σάρωθρον, mъtѫръ· 3) гѫnoїѫ din mъ-

tъpatъ; (ші fir:) op че netpeвпїкъ ші de прisosъ лъкръ. (de вnde) «Παλαιὸν δικίας σάρον». Esx: бабъ бътрînъ. [σαίρω]. [de вnde

Σαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, (маї ноъ) în локъ de σαίρω (2), мътъръ; (прin întind:) întръскъ în коачї ші în коло (ка мареа о коравіе, саъ ор че алтъ трвпъ).

Σάρπη (ἡ),=Σάλπη.

Σαρπίον (τό) dim: ал лвї...

Σάρπος (ὁ), лъдіцъ, саъ локвінцъ (гереtъ, саъ валаганъ) de лемнъ. (поate трева́ іе skpis Σάρκος=Λάρκος).

Σαρῶ, вiit: ал лвї σαίρω.

Σάρωθρον (τό), мътъръ. [ші

Σάρωμα (τό), гвпоїъ din мътърътъръ. [σαρόω].

Σάρων, ωνος (ὁ), цenitала парte а feмeiлор. [ші

Σαρωνίς, ίδος (ἡ), steжаръ векїъ (кръпатъ din векimea лвї). [σαίρω].

Σάρωσις, εως (ἡ), мътвраре. [ші

Σαρωτής, οῦ (ὁ), мътъръторъ· [σαρόω].

Σατές, саъ Σᾶτες, adв: Dop: ші Eол: în локъ de τῆτες, estimnъ.

Σατίνη (ἡ), [σάσαι, Чіпр: în локъ de θᾶσαι = καθίσαι] каръ (pesвоїeскъ, саъ de трапsпортъ), тръзвръ.

Σατον (τό), [Евр:] вnъ ґелъ de мъзвръ пентрв семънътврї.

Σατραπεία (ἡ), demnitatea (dpereтopia), ші цinвтвa satpapвлвї [din

Σατραπεύω, вiit: -εύσω, sîntъ (гвверпezъ ка) satpapъ. [din

Σατράπης, ου (ὁ), satpapъ, гвверпъторъ de о провінцie, domnъ, (Тврч:) пашъ; (în цen:) maцistratъ. [Пers:]. [de вnde

Σατραπικὸς, ἡ, ὸν, satpaпікъ, кввenitъ,însвшitъ satpapвлвї.

Σάττω, [în afin: кв θάσσω = θαάσω] вiit: σάξω, îndesъ, înгesвїъ чева, ка съ înкапъ, саъ съ se aшeze вine, вmплв îndesat; înкаркъ; пвїъ samapвл; înвракъ ostъшeшte, înapмezъ; (în цen:) гъteскъ, къпвїeскъ, anpoвizionezъ. «Ἐπαμήσαιο δ' ἄν μόνον τὴν γῆν, ἢ καὶ σάξαις ἄν εὖ μάλα περὶ τὸ φυτόν; —Σάττοιμ' ἄν ἔγω, ε· ὑπὸ γὰρ τοῦ ὕδατος εὖ οἶδ', ὅτι πηλὸς ἄν γίγνοιτο ἡ ἄσακτος γῆ„. Ksn: "Σάττειν εἰς ἀγγεῖα». Плв: "Σάξαντες ὕδατι„. Ep: къпвind. (ші nas:). «Τριήρης σεσαγμένη ἀνθρώπων». Ksn: "Πλούτου σεσαγμένος τὴν ψυχὴν». Ksn: (ші fir:) «Πημάτων σεσαγμένον». Esxл: (ші кв dat:). «'Αγγήϊον ὕδατι σεσαγμένον„. Лвч: «'Ιππῆες χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι». Tкр: "'Ινδοὶ δὲ σκευῇ ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ». Ep:

Σατυρίας, ου (ὁ), [σάτυρος], ші

Σατυρίασις, εως (ἡ), ші

Σατυριασμὸς (ὁ), вnъ ґелъ, саъ simптomъ de лепръ, кînd овразвл пътimашвлвї se ґаче ка ал satipвлвї. 2) вnъ ґелъ de прi anismъ, ad: о nenatвралъînкordape a цenitалвлвї мъдвларъ ал върватвлвї. 3) вmплътъръ de гîлчеле de лînгъ врекї. [din

Σατυριάω -ῶ, вiit: -άσω, seamънъ a satipъ. 2) пътimeskъ de σατυριασμὸς (2). [σατυρίας].

Σατυρίδιον (τὸ), dim: ал лвї σάτυρος.

Σατυρίζω, вiit: -ίσω, = Σατυριάω. 2) penpesintъ dpamъ satipікъ. [ші

Σατυρικὸς, ἡ, όν, satipікъ, кввenitъ,însвшitъ satipвлвї. "Δράμα σατυρικὸν». Плт: вnъ ґелъ de вsfonікъ трацedie, în каре прinчіпалеле перsoane ераъ satipї. «"Ανθρωποι σατυρικοί„. Плт: de проastъ, саъ demoралisatъ віацъ. [σάτυρος]. [de вnde

Σατυρικῶς, adв: кв кіпъ (în stilъ) satipікъ, satipічеште.

Σατύριον (τὸ), вnъ ґелъ de пъstъїoasъ плантъ; саъ вnъ соїъ de плante, din каре se ґаче салепвл. [σάτυρος, din прічina вxnosateї afpodisiastічеїînsвшimї a ръдъчінелор сале, саъ поate din forma лор] (вezї ші ὄρχις). 2) = (саъ греш: în локъ de) Σαπύριον.

Σατυρίσκος (ὁ), dim: ал лвї σάτυρος.

Σατυρισμὸς (ὁ), =Σατυριασμός. [ші

Σατυριστὴς, οῦ (ὁ), акторъ жвкъторъ de ролъ de satipъ în dpame satipіче. [σατυρίζω].

Σατυρογράφος (ὁ, ἡ), скpiitorъ (поетъ) de satipіче dpame. [σάτυρος, γράφω].

Σάτυρος (ὁ), [σάθης, саъ τίτυρος] satipъ, (dвne mitцi:) niшte demonї кв гігвръ de цanъ foapte desfpînaцi, врмъторї лвї Dionisъ. 2) (nentpв asemънътatea гігвреї) вnъ ґелъ de маїmвцъ кв коадъ лвнгъ. 3) omъ desfpînatъ în noфteле трвпешti. 4) вnъ ґелъ de dpamatікъ поемъ, ='Ιλαροτραγῳδία (din каре s'a пъstpat de eksemплв nвmaї Чіклопвл лвї Eвр:). [de вnde

Σατυρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла ґацъ кв satipъ.

Σαυκὸς, ὰ, ὸν, Dop: (Sipakвs:) în локъ de αὖος, вskatъ.

Σαυκρόπους, οδος (ὁ, ἡ), = 'Αβρόπους. [σαυκρὸς, ποῦς].

Σαυκρὸς, ὰ, ὸν,=Σαῦλος, молічосъ, ґpa цedъ, delikatъ. [σαυκός].

Σαυλόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, мъ mimікъ în кіпъ молічосъ, легънатъ, саъ a-

femeĭatŭ; dъnцezŭ къ înfpînгъtъpĭ. [σαῦλος].

Σαυλοπρωκτιάω -ῶ, biit: -άσω, kom: ъmблъ клetinîndъ 'mĭ dosъл, saŭ înfpînгîndъ mъ. [σαῦλος, πρωκτός].

Σαῦλὸς, η ἡ, ον όν, [αὔω] moaлe, fpaцedŭ, deлikatŭ; (npin întind:) moлiчosŭ, afemeĭatŭ; (naptik:) kape ъmблъ înfpînгîndъ se, saŭ înчet (ka o mipeasъ). «Χελώνη σαῦλα ποσὶν βαίνουσα». Om: lmn: «Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης.

Σαύλωμα (τὸ), ъmблetŭ къ afemeĭate înfpînгъtъpĭ. [σαυλόομαι].

Σαυλῶς, adв: къ înfpînгъtъpĭ, moлiчos, afemeĭat. [σαυλός].

Σαυνιάζω, biit: -άσω, asвîpлŭ (saŭ лoвeskŭ къ) цipitъл. [din

Σαύνιον (τὸ), лanчe (лemnъл къpia ъskîndъse se întъpĭa npin fokŭ), (Tъpч:) цipitŭ. [din

Σαυνὸς, ἡ, ὸν [αὖος], =Σαυκὸς, ъskatŭ.

Σαύρα (iap къ Σαῦρα) (ἡ), гъшtepŭ, шoпîpлъ (bezĭ ψιμύθιον). 2) ъnŭ felŭ de пeшte, (oвiч: въpв:) σαῦρος (noate вîpлapŭ пeптpъ asemъnъtatea sa къ шoпîpлa). 3) ъnŭ felŭ de въpianъ, kapdama. 4) o xipъpцikъ înnлetitъpъ пeптpъ deцeteлe eшite din înkeĭetъpĭ. 5) цenitaлъл memвpъ aл koпiiлop miчĭ.

Σαύρη (ἡ), Ion: în лoкŭ de σαύρα.

Σαυρίδιον (τὸ), ъnŭ felŭ de въpianъ, (aлt:) 'Ιβηρὶς, kapdama seлвatikъ (bezĭ шi γιγγίδιον, καρδαμίς, шi λεπίδιον).(npinч: dim: aл лъĭ...

Σαύριον (τὸ), dim. aл лъĭ σαύρα, saŭ σαῦρος.

Σαυρίτης, ου (ὁ), mi Σαυρῖτις, ιδος (ἡ), къвenitŭ, saŭ asemenea шoпîpлeĭ, saŭ гъшtepълъĭ. || (sъвst:) ъnŭ felŭ de шapпe. [σαύρα].

Σαυροβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [σαῦρος= σαυρωτὴρ, βρίθω] чeл къ гpeŭ къпъtîĭъл (askъцitъл fepŭ) din жosъл sълiцeĭ. «Δόρυ —». Esix:

Σαυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea лa faцъ къ шoпîpлa, saŭ вîpлapъл. [σαύρα, saŭ σαῦρος, εἶδος].

Σαυροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de гъшtepĭ, saŭ de шoпîpлe. (enit: aк лъĭ Aполoпŭ). [σαύρα, κτείνω].

Σαυροπάτις, ιδος (ἡ), noet: [σαύρα, πατέομαι] mînkъtoape de (хpъnitŭ къ) шoпîpлe, saŭ гъшtepiцe.

Σαῦρος (ὁ), noet: în лoкŭ de σαύρα; (naptk:) ъnŭ felŭ de пeшte,=Τράχοῦρος (bezĭ ziч:). (ъne-opĭ în лoкŭ de

Σαυρωτήρ (ὁ), fepъл askъцitŭ din къпъtîĭъл de жos aл sълiцeĭ, къ kape se înfiцe în пъmîntŭ. [шi

Σαυρωτός, ή, όν, nestpiцŭ (пъtatŭ) ka шoпîpлa. 2) чeл къ fepŭ вîpfosŭ în къпъtîĭŭ. [σαῦρος].

Σαυσαρίζω, biit: -ίσω, mi se aпъкъ (se înкъpкъ) лimвa. [σαυσαρός]. [de ъnde

Σαυσαρισμὸς (ὁ), aпъкъtъpъ, saŭ înкъpкъtъpъ de лimвa вoлnaвълъĭ din mълtъ fepвinцeaлъ.

Σαυσαρὸς, ὰ, ὸν, гл: [αὔω] foapte ъskatŭ.

Σαυτοῦ, Σαυτῆς, mi чл: în sink: în лoкŭ de σεαυτοῦ, шi чл:

Σάφα, adв· noet: în лoкŭ de σαφῶς, de faцъ, къpat, desлъшit, eksakt, шi чл:

Σαφανής, έος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкŭ de σαφηνής.

Σαφέως, adв: Ion: în лoкŭ de σαφῶς.

Σαφηγορίς, ίδος (ἡ), noet: fem: aл лъĭ...

Σαφήγορος (ὁ, ἡ), [σάφα, ἀγορά] вopвitopŭ къ desлъшipe, къpat. [шi

Σαφήνεια (ἡ), desлъшitate de къвîntŭ.

Σαφηνέως, Ion: în лoкŭ de σαφηνῶς. [din

Σαφηνής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de [σαφὴς]. [de ъnde [шi

Σαφηνίη (ἡ), Ion: în лoкŭ de σαφήνεια.

Σαφηνίζω, biit: -ίσω, desлъшeskŭ, eksплikŭ къpat, fakŭ чeвa înцeлesŭ. «Ὁ ἥλιος τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καί τἄλλα πάντα σαφηνίζει». Ksn: [de ъnde

Σαφηνισμός (ὁ), desлъшipe, eksaktъ eksплikape. [mi

Σαφηνιστικός, ή, όν, foлositopŭ лa desлъшipe, eksплikatiвŭ.

Σαφηνῶς, adв: noet: în лoкŭ de σαφῶς. [σαφηνής].

Σαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [în afin: къ σοφὸς] desлъшitŭ, къpatŭ, лesne de înцeлes. [de ъnde

Σαφήτωρ, ορος (ὁ), desлъшitopŭ, eksплikъtopŭ de чeвa.

Σαχθέις, εῖσα, έν, nas: nex: 1; de naptч: aл лъĭ σάττω.

Σαχνὸς, ή, όν, în лoкŭ de ψαθυρός, fъpîmiчosŭ din ъskъчĭъne; (npinч: desnpe kapne) лesne de mestekat, makpъ.

Σάω, noet: în лoкŭ de σάου nopъnч:, saŭ ἐσάου a 3: sinr: neps: de npeл: aл (neîntp:) σαόομαι, în лoкŭ de σώζομαι.

Σαώσω, noet: în лoкŭ de σώσω, biit: aл лъĭ σώζω.

Σαώτερος, α, ον, komnap: aл neîntp: σάος în лoкŭ de σῶος, maĭ sъnъtosŭ (maĭ sdpaвъnŭ).

Σαωτήρ (ὁ), поет: în локŭ de σωτήρ. [ші

Σαώτης, ου (ὁ), ші Σαῶτις, ιδος (ἡ), поет: în локŭ de σώστης. [σαόω].

Σβὲννυμι, ші Σβεννύω, [imit: în afin: кȣ ξέω] віit: σβέσω, ші (преа рар) σβήσομαι, (між: tpe: de кȣ: ἔσβηκα, ші пas: ἔσβεσμαι, між: saŭ 2: nex: ἔσβην, de ȣnde поft: σβαίην; ші inf: σβῆναι, ші пas: ἐσβέσθην) stinгŭ, (проп: ші fir:) потолеskŭ; (desпре апе) fakŭ a seka; (fir:) пръпъdeskŭ, шtepгŭ de totŭ, stîpneskŭ. «Τυραννίδα—». Пл: (ші пas:). «Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεις». Епгр: «Γάλα αἰγῶν σβεννυμενάων». Es: înцъркate. [de ȣnde

Σβέσις, εως (ἡ), stinцepe, шtepцepe de totŭ.

Σβέσσαι, поет: în локŭ de σβέσαι, nex: 1: de înf: ал лȣї σβέννυμι.

Σβεστὴρ (ὁ), stinгъtopŭ. [σβέννυμι]. [de ȣnde

Σβεστήριος, α, ον, fолositopŭ ла stinцepe.

Σβεστής, οῦ (ὁ), =Σβεστὴρ. [de ȣnde

Σβεστικὸς, ὴ, ὸν, = Σβεστήριος.

Σβῆναι, nex: 2: de înf: ал лȣї σβέννυμι.

Σδεύγλα, ας (ἁ), Еол: în локŭ de ζεύγλη.

Σὲ, ак: sinг: ал пеps: проп: σύ.

Σέας, în локŭ de σῆτας, ак: îm: ал лȣї σής.

Σεαυτοῦ, ші Σαυτοῦ, ῆς, (dat: σεαυτῷ, ῇ, ак: σεαυτὸν, ὴν, ὁ, îm: ὑμῶν αὐτῶν, ші чл:) проп: комп: [σέ, αὐτοῦ], saŭ de sine пas: (fъръ nom:) ал tъŭ însȣцї. «Γνώθι σαυτόν». Гnm: пе sineцї.

Σεβάζομαι, віit: -άσομαι, поет: mъ sfieskŭ (mъ temŭ) din sпаїmъ a faче чева. 2) (maї noŭ) în локŭ de σέβομαι. [din

Σέβας (τὸ), nedкл: [σέβω] (прinч:) sпаїmъ; (овіч:) sfiaлъ, pesпектŭ; (maї noŭ) пietate, fpikъ de Dȣmnezeŭ, simцimîntŭ реліцiosŭ. 2) поет: овїектŭ de pesпектape. «Σέβας ἔσῃ Ἀργείαισι». Ткр:

Σέβασις, εως (ἡ), =Σεβασμός. [ші

Σέβασμα (τὸ), овїектŭ de pesпектape, saŭ înкinape. 2) =Σεβασμός. [σεβάζομαι].

Σεβασμιάζω, віit: -άσω, îndemnŭ ла pesпектape. [din

Σεβάσμιος, α saŭ ος, ον, pesпектaвiлŭ, de pesпектat, de чinstit. || (sȣвst:) «Σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν». Epd: 'л aŭ aклamat de aȣгȣstŭ. || (neȣt:) "Τὸ σεβάσμιον, în локŭ de ἡ σεβασμιότης, saŭ ὁ σεβασμός. "Τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμῶν σεβάσμιον». Epd: [σεβασμός]. [de ȣnde

Σεβασμιότης (ἡ), pesпектaвiлitate, характерȣл pesпектaвiлȣлȣї. [ші

Σεβασμίως, adв: кȣ pesпектape, saŭ чinstipe.

Σεβασμὸς (ὁ), чinstipe îndemnatъ de pesпектŭ (de admipape, ші чл:), pesпектape; înкinape. [σεβάζομαι]. [de ȣnde

Σεβασμοσύνη (ἡ), поет: în локŭ de σεβασμιότης.

Σεβασσάμην, поет: Ion: în локŭ de ἐσεβασάμην, між: nex: ал лȣї σεβάζομαι.

Σεβαστεῖον (τὸ), temплȣ ал Aȣгȣstȣлȣї (Чesapŭ). [ші

Σεβαστεύω, віit: -εύσω, maї noŭ în локŭ de σεβάζομαι. [ші

Σεβαστιὰς, άδος (ἡ), поет: femeea Aȣгȣstȣлȣї (Чesapŭ). [ші

Σεβαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:), -ικῶς, = Σεβάσμιος, рекпектaвiлŭ. 2) ал Aȣгȣstȣлȣї (Чesapŭ), =Αὐτοκρατορικός. [din

Σεβαστός, ή, όν, pesпектaвiлŭ, (Fpanц:) vènèrable. || (sȣвst:) aȣtoкpatŭ (ал Pomeї de ла чел dîntîї aȣtoкpatŭ Oктaвie, кape s'a пpenȣmit Augustus, Σεβαστός). [σεβάζομαι]. ші

Σεβαστοφάντης, ου (ὁ), [σεβαστὸς, φαίνομαι]

Σεβαστοφόρος (ὁ, ἡ), пpeotŭ ал Aȣгȣstȣлȣї (Чesapŭ). [σεβαστός, φέρω].

Σεβένιος, η, ον, fъкȣtŭ din..

Σεβένιον, ші Σεβέννιον (τό), [Eцiп:] кожosȣл акоперъmîntŭ ал fлoapeї ші podȣлȣї finiчeї. (вezї ші σπάθη).

Σεβίζω, ші (між:) -ιζομαι. віit: -ίσω, -ομαι, поет: în локŭ de σέβω, σέβομαι, =Σεβάζομαι. [de ȣnde

Σεβιστός, ή, όν, гл: în локŭ de σεβαστός.

Σέβω, ші (між: кape este ші maї întpeв:) Σέβομαι, (fъръ віit:) [σεύω] (арх: ші поет:) mъ sfieskŭ, mъ pȣшinezŭ; (овіч:) чinsteskŭ, pesпектezŭ; (реліц:) mъ înкinŭ, adopŭ; (пas:) sînfŭ pesпектaвiлŭ.

Σέθεν, поет: Еол: în локŭ de σοῦ.

Σειληνικὸς, ή, όν, însȣшitŭ лȣї Siлenŭ. [din

Σειληνός (ὁ), =Σιληνός. [de ȣnde

Σειληνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatŭ ла faцъ кȣ Siлenŭ.

Σεῖν, Лак: în локŭ de θεῖν, a алерга.

Σεῖο, поет: în локŭ de σοῦ.

Σεῖος, α, ον, Лак: în локŭ de θεῖος.

Σειρὰ (ἡ), [εἴρω] [de ачі] шipŭ, saŭ лanцŭ; fȣnie, шtpeanгŭ; înплetitȣpъ (кosiцъ). 2) (плц:) în локŭ de σειρίασις.

Σειραγωγεύς, έως (ὁ), =Ῥυταγωγεύς, къпъstpȣ. [σειρά, ἄγω].

Σειράδην, adв: кȣ лanцȣ̆, saȣ̆ fȣnie. [σειρά].

Σειράδιον (τό), dim: ал лȣĭ σειράς, fȣnioaръ.

Σειράζω, вiit: -άσω, легȣ̆, ші tîръsкȣ̆ кȣ fȣnie (σειράδην). [σειράς].

Σειράζω, ші Σειραίνω [σείριος], вiit: -άσω, ȣsȣкȣ̆ прin fервinцеалъ.

Σειραῖος, α, ον, tîpîtорȣ̆, saȣ̆ tîpîtȣ̆ кȣ fȣnie[σειράδην]. «Ἱμάς—».Плd: кȣреаоа, кȣ каре este легатȣ̆ ла tръsȣръ калȣл nȣmitȣ̆ σειρασφόρος. «Σειραῖος ἵππος». Sof: (ші fir:) «Σειραίοις ποσί». Еȣр: каре авїа se tîръsк [ші

Σειράς, άδος (ἡ),=[σειρά], fȣnie гроаsъ.

Σειρασφόρος, ші Σειραφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtорȣ̆ de (легатȣ̆ кȣ) fȣnie, saȣ̆ кȣреа, ші чл.; (прinч: кȣ ші fъръ) ἵππος, калȣ̆ легатȣ̆ п'алътȣреа кȣ чеї înхъmaцї ла tръsȣръ, (алt:) παράσειρος, (Fранц:) cheval de trait saȣ̆ de volée. «Ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μέν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλειαν δέ εἰς μέσον». Ер: [σειρὰς, σειρά, φέρω].

Σειράω -ῶ, вiit: -άσω,=Σειράζω.

Σειρὴ (ἡ), Ion: în локȣ̆ de σειρά.

Σειρηδὼν (dȣпе ἀηδὼν), όνος (ἡ), поеt: în локȣ̆ de...

Σειρὴν, [εἴρω, saȣ̆ συρίζω] ῆνος (ἡ), sipenъ, ĭasmъ mitолоц: кȣ пърцiле din sȣs але tрȣпȣлȣĭ de femee, iар челе din жоs de пasъре saȣ̆ пеште, кȣ глasȣ̆ dȣĭosȣ̆ ші atръгъторȣ̆. 2) (fir:) пȣtере atръгътоаре, грацiе, лiпiчĭȣ̆. 3) (fisiолоц:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de insektъ (алвinъ selвatiкъ). 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъре, skatiȣ̆, (Fранц: de ачi) serin. [de ȣnde

Σειρήνιος (ὁ, ἡ), sipenikȣ̆, însȣшitȣ̆ sipeneĭ, atръгъторȣ̆, fermeкъторȣ̆.

Σειρηφόρος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de σειραφόρος.

Σειρίασις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de воалъ провenitъ din mapea fервinцеалъ a каnikȣлелорȣ̆, (înflamaцie) ла креерĭ (maĭ mȣлt ла копiĭ). [din

Σειριάω -ῶ, вiit: -άσω, apzȣ̆, saȣ̆ лȣчеskȣ̆ ка soapeле, saȣ̆ steaoa [σείριος] 2) пътimeskȣ̆ de σειρίασις (вezĭ ziч:).

Σείρινος, η, ον, кȣвenitȣ̆ ла steaoa Sipie, =Θερινός, въратiкȣ̆, «Ἱμάτια—» Арпкрt: (se конf: кȣ σηρικός). [ші

Σειριόεις, εσσα, εν, поеt: fервinte, apzosȣ̆ ка steaoa [σείριος].

Σειριόκαυτος (ὁ, ἡ), apsȣ̆ de soape, saȣ̆ de каnikȣле apsȣрĭ. [σείριος, καίω].

Σείριος, α, ον, (прinч: ші dȣпе etimлц:) Лак: în локȣ̆ de θέριος, fервinte, apzosȣ̆; (de ȣnde обiч: înпреȣnъ кȣ, ші fъръ ἀστήρ, поеt:) soapeле, saȣ̆ steaoa кîĭnелȣĭ, ші timпȣл resъpipiĭ лȣĭ, apsȣреле каnikȣле.

Σειρίς, ίδος (ἡ), dim. ал лȣĭ σειρά, = Σειραδιον.

Σειρομάστης, ου (ὁ), sȣлiцъ кȣ кîрлiгosȣ̆ вîрfȣ̆; (прinч:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de fpiгape, кȣ каре вameшiĭ къȣtaȣ̆ amбареле de грîȣ̆, ші (în цеn:) повереле mърfiлорȣ̆, iар în resбоїȣ̆ se черка пъmîntȣл, nȣ кȣmва връжmaшiĭ aȣ̆ sъпate гроnĭ. [σειρός, μαστήρ].

Σειρός (ὁ), =Σιρός.

Σειρός, ὰ, όν,=Σείρινος, въратiкȣ̆. || (sȣбst:) Σειρά (se înц: ἐσθής), ші Σειρὸν (se înц; ἱμάτιον) =Θέριστρον.

Σειροφόρος (ὁ, ἡ),=Σειραφόρος.

Σειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, Skp: прitoчеskȣ̆; stрекорȣ̆. [σύρω]. [de ȣnde

Σείρωμα (τό), (плц:) dрожdie de балsamȣ̆. [ші

Σείρωσις, εως (ἡ), stрекорape; лъmȣрiре; прitoчiре.

Σεισάχθεια (ἡ), [σεῖσις, ἄχθος] (s' a nȣmit de Solonȣ̆) desfiinцapea (dȣпе ziч: skȣtȣрapea de греȣtatea) datopiiлор, dintр' a кърора прiчiнъ datopiĭ ажȣnцеаȣ̆ simбрiашĭ aĭ креditopiлор.

Σεῖσις, εως (ἡ, [σείω] skȣtȣрape (акt: saȣ̆ пas:); srȣdȣipe, клеtinape.

Σεισίχθων, ονος (ὁ), srȣdȣitорȣ̆ de пъmîntȣ̆, (алt:) ἐννοσίχθων (епit: ал лȣĭ Neптȣnȣ̆). [σεῖσις χθών].

Σεῖσμα (τό), рар în локȣ̆ de σεισμὸς, клеtinъtȣръ, srȣdȣitȣръ; skȣtȣръtȣръ; кȣtremȣрȣ̆. [σείω]. [de ȣnde

Σεισματίας, ου (ὁ), чел din кȣtremȣрȣ̆. «Τάφος—» Пл: ші Лрt: ал шорцiлор din прiчiнъ de кȣtremȣрȣ̆.

Σεισμὸς (ὁ), = Σεῖσις, (прinч: înпреȣnъ ші fъръ τῆς γῆς) кȣtremȣрȣ̆ (клеtinъtȣръ de пъmîntȣ̆). [σείω].

Σεισοπυγίς, ίδος (ἡ), [σείω, πυγή] ші

Σεισοῦρα, ας (ἡ), [σείω, οὐρά] ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъре, кodoвatoръ.

Σειστὴς, οῦ (ὁ), клеtinъtорȣ̆, srȣdȣitорȣ̆, кȣtremȣръtорȣ̆, ші чл: [ші

Σειστὸς, ὴ, ὸν, клеtinatȣ̆, saȣ̆ de клеtinat; tremȣрiчĭȣ̆, || (sȣбst:) "Σειστὸν—». Макs: fipȣ̆ de aȣрȣ̆ resȣчitȣ̆, (Тȣрч:) tiptipȣ̆. [ші

Σεῖστρον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mȣsik: instрȣm:, че întреȣвinцаȣ̆ Еціптеniĭ ла це-

*

pemoniiле Isideĭ (вezĭ Пл: desпpe Is: 64).

Σείσων, ωνος (ὁ), ȣnŭ basŭ de пъmîntŭ (гiвечĭŭ), în каре пръжĭаŭ бобŭ ȣskatŭ (ка акȣm tirae de кafea). [din

Σείω, вiit: σείσω, [σεύω] (пas: tpe: de кȣ: σέσεισμαι) клetinŭ. «Σείων κρατερὸν ἔγχος». Ткр: «Σείων κολλητὰς σανίδας„. Іл: І. бътînd ла ȣшъ. (ші ел:). "Αἱ κύνες ἄκρᾳ τῇ οὐρᾷ σείουσι». Ksn: (ші des) «Ἔσεισεν (se înц: τὴν γῆν) ὁ θεός». Ksn: «Ὁ Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλοι τὰς οἰκίας». Apstf: (ші neпeps:) "Τοῦ μηνὸς ἱσταμένου ἔσεισε,.. Тȣч: s' a кȣtpemȣpat (пъmîntȣл). (ші шiж:) «Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ„. Іл Θ. (ші пas:) "Σείετο δὲ οἱ πήληξ„. Іл: N. se ȣndȣла. «Ἐσείοντο πόδες Ἴδης καὶ κορυφαί». Іл. Υ. «Οἷα δὲ οἱ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῶν ὀδόντων οἱ πλείους ἐσείοντο». Ep: «Ἔγχεα σειόμενα». Іл: N. (ші neoвiч:) «Ὄρχος σειόμενος φύλλοισιν». Es: (вezĭ ші ἐννοσίφυλλος). (ші fir:). «Τὸν ἐγκέφαλον σεσεῖσθαί μοι δοκεῖ». Apstf: este smintitŭ. 3) (fir:) tȣpбȣpŭ лiniштea кȣĭва, îл amepinцŭ, ка sъ 'ĭ ĭаŭ вanĭ (вezĭ ші διασείω). «Ἔσειον τοὺς πλουσίους». Apstf: «Λογογράφοι σείοντες τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων». Dikeapx:

Σέλᾳ, поet: în локŭ de σέλαϊ, dat: ал лȣĭ σέλας.

Σελαγέω -ῶ, ші (miж:) έομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, поet:, ші

Σελαγίζω, вiit: -ίσω, [σέλας] лȣчeskŭ, skoцŭ лȣminъ; (stpъm:) лȣminezŭ. "Σὺν πεύκαις σελαγεῖ». Apstf: (ші пas:) "Εἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ, σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς». Apstf: s' ap înчinцe. [de ȣnde

Σελάγισμα (τὸ), поet: лȣчipe de fȣлцерŭ.

Σελαηγενέτης, ου (ὁ), поet: [σέλας, γενέομαι] пъskъtopŭ de лȣminъ.

Σελαηφόρος (ὁ, ἡ), поet: = Σελασφόρος.

Σελάνα, ші Σελαναία, ας (ἁ), Dop: în локŭ de σελήνη. [din

Σέλας, [ἕλη] αος (τὸ), лȣчipe; лȣmînъ; flъкъръ, saŭ бъпaĭe. «Σέλας πυρὸς αἰθομένοιο». Om: «Διὸς σέλας». Sof: fȣлцерŭ, tpъsnetŭ. "Σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα». Om: Imn: цiind лȣmînъ.

Σέλασμα (τὸ), поet: pesȣлtatȣл лȣчipĭĭ.[ші

Σελασμὸς (ὁ), лȣчipe, лȣminape. [din

Σελάσσομαι, (fъръ вiit:) поet: = Σελάω, ші Σελαγίζω, лȣminezŭ.

Σελασφόρος (ὁ, ἡ), поet: adȣкъtopŭ de лȣminъ [σέλας, φέρω].

Σελάχεια (τὰ), пeштiĭ de soĭȣл челор sȣбt nȣme de [σέλαχος].

Σελάχιον (το), dim: ал лȣĭ σέλαχος.

Σελαχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [σέλαχος, εἶδος] чел din felȣл, saŭ asemenea лȣĭ...

Σέλαχος, [σέλας, ἔχω, saŭ χέω пentpȣ fosfopiка matepie a пĭeлiĭ лȣĭ] εος -ους (τὸ), (oвiч: ла îm:) ȣnŭ soĭŭ de пeштĭ кȣ srîpчĭȣpĭ în локŭ de solzĭ (ла каре se dedȣк чeĭ nȣmiцĭ βάτος, ῥόμβος, ῥίνη, ψῆττα, шĭ чл:). [de ȣnde

Σελαχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σελαχοειδής.

Σελάω, (fъръ вiit:) = Σελαγέω, лȣminezŭ; (nestpъm:) лȣчeskŭ. [σέλας].

Σέλγη, греш: în локŭ de γέλγη.

Σελευκὶς, ίδος (ἡ), ȣnŭ felŭ de пaxapŭ [Σέλευκος]. 2) ȣnŭ felŭ de xaĭnъ [de ла орашȣл Σελεύκεια]. 3) ȣnŭ felŭ de пasъpe mînкъtoape de лъкȣste, stȣpzŭ.

Σεληνάζω, вiit: -άσω, поet: în локŭ de σεληνιάζομαι. [ші

Σεληναία (ἡ), поet: în локŭ de σελήνη. (прinч: fem: ал лȣi...

Σεληναῖος, α, ον, ал лȣneĭ; saŭ чел кȣ firȣpъ de лȣnъ. [din

Σελήνη (ἡ), [σέλας] лȣnъ (maĭ кȣ sea:) плinъ; (прin întind:) лȣmina лȣneĭ; (ȣneopĭ) Diana (ка zeiцъ a лȣneĭ). 2) ȣnŭ felŭ de пîĭne în fopma лȣneĭ, че o întpeбȣinцaŭ ка o stpaкinъ. [de ȣnde

Σεληνήεις, εσσα, εν, поet: лȣminosŭ, saŭ de firȣpa лȣneĭ (ші

Σεληνιάζω, ші (пas:) Σεληνιάζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, пъtimeskŭ de лȣnъtiчie, saŭ eпiлeпsie. [ші

Σεληνιακὸς, ὴ, ὸν, ал лȣneĭ. 2) sȣпȣsŭ ла..

Σεληνιασμὸς (ὁ), лȣnъtiчie, saŭ eпiлeпsie. [din

Σεληνιάω -ῶ, вiit:-άσω, поet:=Σεληνιάζω.

Σεληνίδιος, α, ον, поet: în локŭ de σεληναῖος. || (sȣбst:) Σεληνίδιον (τὸ), лȣmina лȣneĭ. [ші

Σελήνιος, η, ον, fъкȣtŭ din пîĭnea nȣmitъ σελήνη. [ші

Σελήνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ [σελήνη], лȣniцъ. 2) o гъteaлъ în fopmъ de semiлȣnъ, че patpiчii Pomeĭ пȣptaŭ ла înкълцъminteле лор. (Лat:) lunula. 3) баĭерŭ (xamaĭлîŭ) de копiĭ. 4) kom: плешȣвie..

Σεληνίς, ίδος (ἡ), ші

Σεληνίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ σελήνη, лȣniцъ. 2) =Σελήνιον (2).

Σεληνίτης, ου (ὁ), ші Σεληνῖτις, ιδος (ἡ), a лȣneĭ. || (sȣбst: se înц: λίθος) ȣnŭ felŭ de tpansпapintъ пĭatpъ (ал: λυχνίτης), къpia s' a oбsepвat o simпatie кътpe кpeштepiле, ші skъdepiле лȣmineĭ лȣneĭ. [σελήνη].

Σεληνόβλητος (ὁ, ἡ), [σελήνη, βάλλω] atakatъ de лunъ, лunatikъ.

Σεληνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felul lunel. [σελήνη, εἶδος].

Σεληνοτρόπιον (τὸ), o faburoasъ plantъ sokotitъ, kъ se înbîptemte dupe lunъ. [σελήνη, τροπή].

Σεληνόφως, ωτος (τὸ), poet: lumina lunel. [σελήνη, φῶς].

Σελιδηφάγος (ὁ, ἡ), poet: pozъtorъ de fepele kъrpilor. [σελὶς, φάγω].

Σελίδιον (τό), dim: al lui σελίς.

Σελίδωμα (τό),=Σελίς.

Σελίνινος, η, ον, fъkutъ din selinъ. [ші

Σελινίτης, ου (ὁ), (prinч: οἶνος, binъ) fъkutъ ku selinъ. [σέλινον].

Σελινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felul selinel. [σέλινον, εἶδος].

Σέλινον (τό), [de ачі] selinъ [ἔλινος]. «Σέλινον Μακεδόνιον» Alecs: Trал: пътрънжелъ. «Σελίνου δεῖται». Пл: prov: despre чеї волнавї de primejdie (kъчї ku seline se înkununaъ morminteле).

Σελινόσπερμον (τό), sъmînцъ de selinъ. [σέλινον, σπέρμα].

Σελινούσιος, α, ον, чел din orашul [Σελινοῦς] al Sicheлii. ‖ (subst: fem:) unъ felъ de varzъ ku foile kreţe ka de selinъ. [σέλινον].

Σελίς, ίδος (ἡ), (prinч:) distanţa dintre bъnчiле bîslашilor, saъ ale teatrъlui. 2) (ovіч:) partea neskrisъ dintre kolоanele saъ pîndъrile kъrцiї, saъ чea din prejurul feţei; (prin întind:) kolоanele, totalul pîndъrilor unei feţe, saъ faţa, paцinъ de karte; (poet: în цen:) karte, vraжъ. (de unde Om:) «Διισσάς ἡμιθέων ἐγράψατο σελίδας». Engr: Iliada, ші Odisea. [σέλας].

Σέλλα (ἡ), пл: [Lat: sella, saъ σέλλω] skaunъ.

Σελλάστρωσις, εως (ἡ), ospцъ pe skaune (în onoarea bre unei zeiţe). [σέλλα, στρῶσις].

Σέλλω, (fъr biit:) rus: [Dor: în lokъ de ἑλάω] kletinъ, legunъ. [de unde

Σέλμα (τό), lemnъ întinsъ în kurmezişъ pe laturi korъbii, ші unitorъ de amîndoъ laturile eї; (kare forma) poditura eї; (saъ sulцa, de) bankъ, skaunъ de bîslашї; (de unde fir:) «Σέλμα σεμνόν ἡμένων». Esch: челор de чea maї 'nalтъ stъpînire (vezї ші ζυγόν). 2) (poet: prin întind:) în lokъ de πλοῖον, korabie. «Δίκωπον — » Lukr: 3) (în цen:) podeaua de skîndurї. «Πύργων—» Esch: 4) rîndъ; «Τὴν ξυλείαν τὴν εἰς τὰς οἰκοδομὰς σελμάτων εὐθυτάτων, καὶ εὐμηκεστάτων». Stp:

Σέλω, Лак: în lokъ de θέλω.

Semidalis, eos (ἡ), [stpeinъ] чea maї kuratъ partea (fruntea, nosпaїrul) fiinцeї, nisaуtea. [de unde

Semidalitis, ou (ὁ), (prinч:) ἄρτος, pîine din fruntea fiineї.

Semneїon (τό), templu al grozavelor zeiţe (al Eumenidelor, saъ Furiilor); (în цen:) lokъ sfîntъ de rugъчiune, templu; (în Engl:) monastire. [σεμνός].

Semnigoréo -ῶ, biit: -ήσω,=Semnologéo.

Semnigoría (ἡ),=Semnología. [din

Semnigóros (ὁ, ἡ), =Semnológos. [σεμνός, ἀγορά].

Semnótheoi (οἱ), preoцiї Celцilor, (alt:) Druїdai, pe kare 'ї respektaъ ka pe niшte zeї. [σεμνός, θεὸς].

Semnokompéo -ῶ, biit: -ήσω, murdaritе mъ flueskъ, fakъ pe (vorbeskъ) mare. [σεμνός, κόμπος].

Semnoliréo ῶ, biit: -ήσω, burleskъ ku murdarie. [σεμνὸς, λῆρος].

Semnologéo -ῶ, biit: -ήσω, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, vorbeskъ despre чeva, saъ eksprimъ чeva în kipъ murdarъ (ku emfazъ). [σεμνολόγος]. [de unde

Semnológima (τό), obїektul murdarieї vorbirї.

Semnología (ἡ), stilul murdarъ de (emfatikъ) vorbire. [ші

Semnologikós, ὴ, όν, (ші adv:) -ικῶς, însuшitъ murdareї vorbirї. [din

Semnológos (ὁ, ἡ), (ші adv:) -λόγως, vorbitorъ în kipъ murdarъ, saъ emfatikъ, fulosъ, mare la vorbъ. [σεμνός, λόγος].

Semnómantis, eos (ὁ, ἡ), poet: veneraбilъ proorocitorъ. [σεμνὸς, μάντις]. [ші

Semnomuθéo -ῶ, biit: -ήσω,=Semnologéo.

Semnomuθía (ἡ), = Semnología. [σεμνός, μῦθος].

Semnopanucurgos (ὁ, ἡ), Sch: eksplu: a lui saucopanucurgos. [σεμνὸς, πανοῦργος].

Semnoparàsitos (ὁ, ἡ), mare (însemnatъ) parasitъ. [σεμνός, παράσιτος].

Semnoпoiéo -ῶ, biit: -ήσω,=Semnúno. [σεμνός, ποιέω].

Semnóponos (ὁ, ἡ), poet: murdarъ în konstrukцia sa; saъ ku multъ ostenealъ lucratъ. [σεμνός, πόνος]. (dupe alцii grec: în lokъ de ...

Semnóпotos (ὁ, ἡ), poet: «Σταγών—» At:

пікъткръ de мъреацъ (пречioasъ) бъвтъръ. [σεμνὸς, ποτὸν].

Σεμνοπρέπεια (ἡ), характерѫл лѫї...

Σεμνοπρεπής, έος (ὁ, ἡ, кѫвenitъ, potpiвitъ ла бърбатъ de мape кѫвiinцъ, saъ însѫшitъ ѫnъї omъ кѫ кѫmпътъ, înцелептъ; (în цen:) мърецъ. [σεμνός, πρέπων]. [de ѫnde

Σεμνοπρεπῶς, adв: мърец, saъ în кinъ de мape кѫвiinцъ.

Σεμνοπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ арътъ кѫ faцъ sepioasъ, saъ кѫ апарinцъ de грехtate. [ші

Σεμνοπροτωπία (ἡ), sepiositate (апарinцъ de грехtate) în faцъ. [din

Σεμνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), мърецъ, sepiosъ ла faцъ. [σεμνός, πρόσωπον].

Σεμνός, ή, όν, [σέβω] (прinч:) sepiosъ, греѣ, «Τίς δ'οὐ σεμνός ἀχθεινὸς ἑρετῶν»; Ep: Σεμνότεροι ἢ ἐαρύτεροι». Apst: кѫmпътацї маї мѫлт dekît înrîmfaцї. (прin ѫрm: 2) însѫглъторъ de sfiалъ, (adikъ) грozавъ. «Σεμναὶ θεαὶ» Fѫpiile. «Σεμνὴ νόσος» Лкs: лепрѫ, saъ чїѫma. (3) (în вine) pesпektавілъ. adopaвілъ, sfîntъ. «Σεμνὸν ὕδωρ». Exp: «Σεμνὸν ἀτέρρητον». Sin: pesпektaвілъ таїnъ «Μακεδόσι μὲν ἴσως ταῦτα σεμνά». Лѫч: 4, stрълѫчітъ, мърецъ, emfantikъ. "Λόγους σεμνοὺς λέγειν ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν». Apstf:=Σεμνολογεῖν. «Τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλός τε κἀγαθὸς». Ksn:

Σεμνόστομος (ὁ, ἡ), [σεμνὸς, στόμα] poet: кѫ грехtate, saъ sepiositate вorвiторъ.

Σεμνότης (ἡ), sepiositate, грехtate moралъ, înцелепчїѫne; мъреціе, pesпektaвілitate. [σεμνός].

Σεμνότιμος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de βαρύτιμος, preциosъ. [σεμνὸς, τιμή].

Σεμνοτυφία (ἡ), [σεμνὸς, τύφος] mîndpie sѫвї апарinцъ (арътape) de sepiositate.

Σεμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева мърецъ (sлъвitъ), stрълѫчітъ, înfрътѫseцezъ, мъреskъ, înalцѫ în kalitatea sa. [ші

Σεμνύνω, вiit: -υνῶ, = Σεμνόω. || (обіч: між: кѫ dat: saъ ak: кѫ преп:) мъ fълeskъ (мъ mîndpeskъ) пentрѫ чева. «Ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος — „. Iskp: (mi el:). «Τὴν Ἀντωνίνου μοιχείαν αἱ θυγατέρες ἐτεμνύνοντο». Epd: [ші

Σεμνῶς, adв: греѣ, sepios; мърец; чinstit, вeneравіл. «Σεμνῶς κεκοσμημένος ἐξῆλθε, καὶ ἐπὶ θρόνου ἐκαθέζετο». Ksn: [σεμνός].

Σέμνωμα (τὸ), обїектъ de fалъ. [σεμνόω].

Σέο, Ion: în локъ de σοῦ.

Σεοί, Лак: în локъ de θεοί.

Σεὸς, цen: ал лѫї σής.

Σεπτὰς, άδος (ἡ), Dop: (dѫпe Пitагор:) în локъ de έπτὰς, [de ачі] шeптime.

Σεπτεύω, вiit: -εύτω, гls: în локъ de σέβω. [ші

Σεπτήριος, α, ον, ші

Σεπτικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitъ ла челе pesпektавіле (ла челе dѫmnezeestї, ла mistepiї). || (sѫвst:) «Σεπτήρια (se înц: ἱερά),,. жертfe, че se съвîршїаъ ла Delfї în чinstea лѫї Аполопъ. [din

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, = Σεβαστὸς, adopaвілъ, sfîntъ, zeeskъ. [σέβομαι].

Σεραπιὰς, άδος (ἡ), (se înц: πόα) ѫnъ fелъ de earвъ,(алт:)тріорхіс, оѫъле поні.[din

Σέραπις, ιδος (ὁ), = Σάραπις.

Σέρις, εως, ші ιδος (ἡ), ѫnъ fелъ de чikoaръ, пъпъdie.

Σερίφη (ἡ), =Σέριφος.

Σερίφιον, ші Σέριφον (τὸ), ѫnъ fелъ de плantъ de мape. [din

Σέριφος (ἡ), [în afin: кѫ ἔριφος, [de ѫnde прinч: ші ka adїekt:] aspръ, ѫskatъ. || (sѫвst:) ѫnъ fелъ de лъкѫstъ, (алт:) μάντις. "Γραῦς σέριφος (пров: ἔριφος), saъ серіфи,,. Пров: fatъ вътрînъ. 2)=Серіфіон. 3) = кѫ .

Σέρφος (ὁ), ѫnъ fелъ de foapte мікъ insektъ înapinatъ, мъѫскліцъ. «Ἔνεστι κἀν μύρμυκι κἀν σέρφῳ χολή,,. Пров: Sѫid:

Σέσαγμαι, nas: tpe: de кѫ: ал лѫї σάττω.

Σεσαρὼς, υῖα, ός, Dop: în локъ de σεσηρώς.

Σέσελι, εως (τὸ), ші Σέσελις, εως (ἡ), ѫnъ fелъ de плantъ. (вezї ші σίλι).

Σεσελίτης, ου (ὁ), ѫnъ fелъ de мелкъ, (алт:) [σέσιλος].

Σεσερῖνος (ὁ), ѫnъ fелъ de пеше de мape кѫ doъ върцї.

Σέσηπα, між: tpe: de кѫ: кѫ însemn: de nas: ал лѫї σήπω.

Σεσηρὼς, υῖα, ός, між: tpe: de кѫ: (în локъ de прez:) de naptч: ал лѫї σαίρω (2).

Σεσημένος, η, ον, nas: tpe: de кѫ: de naptч: ал лѫї σήθω.

Σέσιλος (ὁ), ѫnъ fелъ de мелкъ голъ (fъръ коажъ).

Σεσοφισμένως, adв: (de naptч:) кѫ prefъкътopiї, înшълъторешte. [σοφίζομαι].

Σεσωφρονισμένως, adв: (de naptч:) кѫmпътat, кѫ sfiалъ, înцелепцешte. [σωφρονίζομαι].

Σεῦ, ші (енгл:) Σευ, Dop: în локъ de σοῦ, ші (енгл:) σου.

Σεῦα, поет: în локъ de ἔσευα, nex: акт:, ші σεύατο, поет: în локъ de ἐσεύατο, між: nex: ал лъї σεύω.

Σευΐδαι (οἱ), везї Σκίταλοι.

Σεῦται, поет: în локъ de σεύεται, а 3: sinг: пеps: de пas: прez: ал лъї σεύω.

Σευτλίον (τὸ), dim: (dъпе tiпъ nъmaї) ал лъї σεῦτλον, foae de sfeклъ.

Σευτλὶς, ίδος (ἡ), ъnъ feлъ de плantъ; (прinч: dim: ал лъї....

Σεῦτλον (τὸ), [de ачі] sfeклъ; ші ъnъ алтъ feлъ de брожбъ, (Fpanц:) bette, saъ poirée.

Σεύω, [imit: în afin къ σείω, σοβέω, ші чл:] віit:... (nex: ἔσσευα, ші між: ἐσσευάμην, пas: saъ між: tpe: de къ: în локъ de прez: ἔσσυμαι, ші преа рар σεῦμαι, пeste-sъв:, ші în sinк: nex: ἐσσύμην, nex: пas: ἐσσύθην, ші рар: ἐσύθην) поет: înпinгъ, пъїъ чева în їъte мішкаре; гоneskъ; sпeріind пъїъ пе fъгъ; zъdъръskъ, întъpîtъ; (desпре пеînsъfл:) арънкъ, asвîрлъ ка къ праштіа. || (пas:) мъ мішкъ їъte, алергъ; мъ гръбeskъ; мъ порneskъ peпede, мъ asвîрлъ; (fiг:) поfteskъ къ мълтъ dopinцъ; sîntъ къ totъл воitopъ în чева. «Θηρητὴρ κύνας σεύει ἢ ἐπὶ συΐ ἠὲ λέοντι». Іл: Α. «Σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ πυκνῇσιν λιθάδεσσιν». Od: Ξ. «Τὸν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας». Іл: Υ. «Ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι». Іл: Λ. «Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλὼν„. Іл: Ξ. «Ἐκ δ' ἀμφοτέροιν αἷμ' ἔσσευα». Іл: Ε. (ші пas:). «Πῆχυν βάλε χειρὸς, σύτο δ' αἷμα„. Іл: Φ. а чішnit sînцe. (ші між:). «Κάπρον ἀμφὶ κύνες σεύονται». Іл: Λ. «Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδὶον δε». Іл: Υ. (ші de sine пas:) «Ποσὶν ἔσσυμαι ἀμφοτέροισιν». Іл: N. (ші fiг:) «Θυμός μοι ἔσσυται». Od: K. (ші къ цen: ел:). «Ἐσσύμενος ὁδοῖο». Od: Δ. "Οὐ δύνανται ἴσχειν ἐσσυμμένους πολέμοιο». Іл: Ψ. (ші къ inf:). «Ἐσσυμένους πολεμίζειν». Іл: Λ. (ші desпре пеînsъfл:). «Ὄφρα τάχιστα ὕλη σεύαιτο καήμεναι». Іл: Ψ.

Σεφθῆναι, пas: nex: de înf: ал лъї σέβω.

Σέω, dop: în локъ de θέω.

Σέων, цen: îm: ал лъї σής.

Σεωϋτέου, ші Σεωϋτοῦ, ші чл: Ion: în локъ de σεαυτοῦ, ші чл:

Σήγιστρον (τὸ), [σάγος] цолъ de акопеpit калъ.

Σήθω, віit: σήσω, [σείω] (пas: tpe de къ: σέσησμαι, ші чл:) чepnъ, чїъpъїeskъ; (desпре лікъide) stpeкopъ прin пînzъ.

Σηκάζω, віit: -άσω, înкizъ în царкъ. [σηκός].

Σήκασθεν, поет: Беот: în локъ de ἐσηκάσθησαν, а 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лъї σηκάζω.

Σηκηκόρος (ὁ, ἡ), =Σηκοκόρος.

Σηκίζω, віit: -ίσω, =Σηκάζω. [ші

Σηκὶς, ίδος (ἡ), fatъ слъжnікъ în кasъ; saъ поpтъpiцъ de temплъ, ші чл: [ші

Σηκίτης, ου (ὁ), (ἀμνός) mnїeлъ înкъ sъгачїъ, saъ de къpînd înцъpкatъ (înкisъ în царкъ deoseвitъ пentpъ ачeasta).[σηκός].

Σηκοκόρος (ὁ, ἡ), [σηκὸς, κορέω] мътъpъtopъ de, слъжitopъ ла stînъ. 2)=Νεωκόρος.

Σηκολόης, ου (ὁ), глs: [σηκὸς, ὄλλω] пръпъditopъ de stîne.

Σηκὸς (ὁ), [θήκη, везї ші σῆμα] (în цen:) локъ înгръditъ; кasъ de царъ, odae, локъinцъ къ копpinsъ (къpte, ші чл:); (пaptiк:) stînъ, staълъ; къїбъ (de пasъpe); temплъ (мікъ),=Ἡρῷον (пареклisъ); mopmîntъ (їнгръditъ); гръdinъ, лівede de мъслінї; (în Asia) tpъnкїъ de векїъ мъслінъ, saъ dъdъ înгръditъ; (ъne-opї) în локъ de σήκωμα (везї ziч:). [de ъnde

Σηκόω -ῶ, віit: -ώσω, кîntъpeskъ; цiъ în къmпънъ saъ în екілібръ, балaнцezъ.

Σηκύλη (ἡ),=Σελίς. [ші

Σηκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлъ de мікъ temплъ.

Σήκωμα (τὸ), греъtate (dpamъpї) de кîntъpît къ кîntapъ, къmпene, ші чл:; (fiг:) pesплatъ. "Τίς ἂν ἕλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρίς»;. Fал: 2) (ъne-opї) în локъ de σηκός, temплъ de epoъ; saъ mopmîntъ. [ші

Σηκωτὴρ (ὁ), къpeaoa, de кape se цin apdikate în sъs къmпeneле. [ші

Σηκωτὸς, ὴ, ὸν, desпъpцitъ în мълтеkопpinsъpї. 2) înкisъ ші хръnitъ în deoseвitъ înгръditъpъ; (прin ъpm:) гpasъ, fpaцedъ (везї ші σηκίτης). [σηκόω].

Σῆμα (τὸ), [τίθημι] (în цen: поет:) în локъ de σημεῖον, semnъ (de înцелецере прin înвoipe); (пaptiк:) fenomenъ ал черълъї (преînsemnъtopъ de віitopъ), =Διοσημεία; (обіч:) mopmîntъ, saъ monъmîntъ, колоанъ, saъ плакъ de пїatpъ пе mopmîntъ; (ъne-opї) semnъ sкpisъ, saъ пeчete; (de ъnde) tinъpitъpъ de monetъ. [de ъnde

Σημαία (ἡ), stearъ, бandieръ (везї ші

σημεῖον). 2) (прin întind:) трăпъ de ostaшї de ssвl ачелашї stearъ. 3) (вne-орї) în локъ de деякелон, їкоапъ. (de вnde 4) маркъ de familie, (Fpanц:) écusson. [ші

Σημαίνω, вііt: -анѡ̃, (nex: ѐσήμανα, ші ѐσήμηνα, nas: tpe: de кв: σεσήμασμαι) daъ (прin înцелеџере, saъ înквпoштinцezъ прin) semnъ; (in цen:) daъ de штipe, besteskъ; saъ daъ opdinъ, порвпчeskъ. (кв ак: dip:) «Ἐπειδὰν ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικὸν». Ksn: (ші кв dat: indip: saъ opr:) «Σημαίνειν τῇ χειρὶ (τῇ σάλπιγγι),,. Лкs: (saъ перiп:) "Οἱ σκοποὶ, οἵ σημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅ,τι ἂν ὁρῶσι,,. Ksn: "Μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις,, Ksn: "Ἐσήμηνεν ὁ θεὸς τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι». Ksn: "Θυομένῳ ὁ θεὸς σημαίνει μὴ προσθέσθαι,,. Ksn: (ші орiчeште). "Σημαίνειν αὐτῷ, ὁπότε ἐν καιρῷ εἴη εἰσιέναι,,. Ksn: (ші în anaл:) «Ἐπεὶ αὐτῷ οἱ σκοποὶ ἐσήμηναν, ὅτι ші чл:». Ksn: (ші кв ак: кв преп:) "Σημαίνειν πρός τινα». Пл: (saъ кв înf:). «Ὅταν προχωρεῖν σημήνῃ τῷ ἵππῳ,,. Пл: «Ἐσήμηνε πάντα παραρτέεσθαι». Ep: (ші ѓър, saъ înцел: kazъ). «Σιτοῦνται, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι». Ksn: (ші авsол: saъ ел:). Τοῖσι δὲ Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε (se înц: ἡ σάλπιγξ, saъ ὁ σαλπιγκτὴς),,. Ep: (ші nas:) "Ἕως ἂν τι σημανθείη αὐτοῖς». Ksn: (de вnde 2) noet: (кв цen: saъ dat:) sîntъ кънetenie, komandezъ, гвверnezъ, шt чл:. «Αἴθ ὤφελλες ἄλλου στρατοῦ σημαίνειν». Іл: Ξ. «Πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν,,. Іл: A. "Οὐδὲ έ σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν,,. Od: X. 3) însemnezъ, (ad:) арътъ вnъ astfelъ de înцелesъ (desnpe zivepe, saъ fpasъ). "Τὰ ὀνόματα σημαίνει τι». Apst: «Σημαίνει ἡ ἐπιγραφή,,. Твч: (ші nas:). «Τὸ σημαινόμενον». Fpm: semnifikaцia (înцелesвл) zivepiї. 4) (між:) пвїъ semnъ, însemnezъ; (naptik:) печетлвїeskъ. "Σημηναμένους τὴν συγγραφήν,,. Dm: "Ταῦτα γράψας καὶ σημηνάμενος ἐδίδου φέρειν». Ksn: "Σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ περὶ τὰ κέραα εἰλίσσων». Ep: (ші nas:). "Ἀνδράποδα σεσημασμένα τῷ δημοσίῳ σημάντρῳ,,. Ksn: «Διπλώματα σεσημασμένα». Пл: 5) daъ кв soкoteaла (din oape-кape semne), гiveskъ. "Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπλεγμαι,,. Sof: «Μὴ ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθε,,. Sin: 6) (pap nestp:) însemnezъ, sîntъ însemnatъ. «Σημαίνει εἰς τὰ ἔξω». Apst: (вezї ші ѐпisημαίνω).

Σημαιοφόρος (ὁ), nвptъtopъ de вandieръ, sterapъ. [σημαία, φέρω].

Σημαλέος, α, ον, [σῆμα] înшtiinцъtopъ de чева прin semne. "Ζεὺς — ,,. Пакs:

Σήμανσις, εως (ἡ), însemnape (акt: saъ nas:); înшtiinцape. [ші.

Σημαντὴρ (ὁ), порвпчitopъ, кънetenie, komandipъ, гвверпъtopъ, ші чл: = (maї înтрв:) Σημάντωρ. 2) (вne-орї) în локъ de..

Σημαντήριον (τὸ), op че злвжеште ла însemnape, saъ печетлвіре, маркъ, печete (вezї ші σήμαντρον); stemnъ (прinч:) de monete, (Fpanц:) poinçon; (de вnde) =Νομισματοκοπεῖον. [ші

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a însemna, a аръta, a екsпpima чева, semnifikativъ. [σημαίνω]. [de вnde

Σημαντικῶς, adв: în кіпъ însemnъtopъ (екsпpimъtopъ) кврat de чева.

Σημάντρια (ἡ), fem: ал лвї σημαντήρ.

Σημαντρὶς, ίδος (ἡ), (прinч: γῆ) вnъ гелъ de хвmъ, че злвжїа ка чеаръ tape, (Fpnц:) terre sigillaire- [din

Σήμαντρον (τὸ), = Σημαντήριον, печete, маркъ. «Ἀνοίξαντας τὰ σήμαντρα. Ksn: desnечетлвind. «Τῶν σημάντρων ἐόντων σώων». Ep: fiind пецецiле înтрецї. [ші

Σημάντωρ, оρος (ὁ), noet: în локъ de σημαντήρ, komandipъ, кîpmвitopъ, порвпчitopъ, ші чл: «Διὶ Κρονίωνι θεῶν σημάντορι πάντων,,. Es: «Ἵππω δευέσθην σημάντορος». Іл: Θ. = ѓнiсхоu. [ші

Σημασία (ἡ), însemnape; beste daтъ прin semnъ; ші semnвл кїар ѓъквтъ snpe înшtiinцape; (gpam:) însemnъpe de zivepe. [σημαίνω].

Σηματίζομαι, вііt: -ίσομαι, daъ кв soкoteala din semne. [ші

Σημάτιον (τὸ), dim: ал ал лвї σῆμα, semnișorъ. [ші

Σηματόεις, εσσα, εν, noet: кввenitъ ла mopмîntъ. [σῆμα].

Σηματουργός (ὁ, ἡ), лвкрътopъ de semneле (мърчiле) павъzелор. [σῆμα, ἔργον).

Σημεία (ἡ), грец: în локъ de σημαία.

Σημειογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, skpiъ прin semne. [din

Σημειογράφος (ὁ), skpiitopъ прin semne (пentpв skвptape), stenorpafъ. [σημεῖον, γράφω].

Σημεῖον (τὸ), = [σῆμα] semnъ (прin înвoipe маї кв sea: snpe înцелецере) de чева; тiпаръ de печete; stearъ. «Ἦν δὲ αὐτῷ τὸ σημεῖον ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος». Ksn: колоапъ de хotapъ; (de вnde naptik: ла Pomanї) = Μίλιον, miлъ. «Ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀ-

πὸ τῆς Ῥώμης». Epd:; чеasŭ însemnatŭ пе чеasорнікъл de soape; semnŭ depe черŭ spъĭmîntъtorŭ, minъne. «Ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα». Skp: (matm:) пъntŭ; (med:) simптomъ spре кънoaштереа боалеĭ; (ptp:) dovadъ. «Σημεῖον δὲ· ἡ μὲν γὰρ εἰρήνη ші чл:». Dm:

Σημειοφόρος (ὁ), =Σημαιοφόρος. [σημεῖον, φέρω].

Σημειόω -ῶ, viit: -ώσω, însemnezŭ. || (miж:) însemnezŭ чева, ка sъ цiŭ minte. «Ὕστερον συνέταξε μετὰ κάλλους (ὁ Θουκυδίδης), ἃ ἐξ ἀρχῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην». Марчел: (порънч:) «Σημείωσαι„. Грам: багъ de seamъ. [ші

Σημειώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, каре слъжеште de semnŭ; însemnatŭ; saŭ de însemnat. [σημεῖον].

Σημείωμα (τὸ), обiектъл, saŭ efektъл însemnъpiĭ, însemnъtъpъ. [ші

Σημείωσις, εως (ἡ), însemnape; notape (обсервацie) în вре ънŭ skpisŭ, sxoлiŭ, saŭ komentapŭ. [ші

Σημειωτέος, α, ον, posit: ал лъĭ [σημειόω] вpednikŭ de însemnat.

Σημειωτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла însemnape. "Σημειωτικὴ (se înц: τέχνη)». парте а apteĭ medikaле de a кънoaште боала din semne, saŭ simптome. [din

Σημειωτὸς, ἡ, ὸν, însemnatŭ, deoseвitŭ прin semnŭ. [σημειόω].

Σημερινὸς, ἡ, ὸν, de astъ-zi. [din

Σήμερον, [ἡμέρα] adв: astъ-zĭ. «Ἡ σήμερον (se înц: ἡμέρα)„. Лкs:

Σημήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de σημεῖον.

Σημικίνθιον (τὸ), [Лat: semicinctum] поалъ, saŭ вasma.

Σημόθετος (ὁ, ἡ), poet: [σῆμα, τίθημι] însemnatŭ, чел къ semnŭ пъsŭ.

Σημύδα (ἡ), ънŭ felŭ de копачĭŭ, mesteakъnŭ.

Σημὼν, όνος (ὁ), Лакоn: in локŭ de θημών.

Σήνουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de σαίνουρος.

Σηπεδονικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, însъшitŭ пътрежъneĭ, пътpedŭ, stpikatŭ. [ші

Σηπεδονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о пътрежъne, saŭ прiчinъitorŭ de пътpezipe. [din

Σηπεδὼν, όνος (ἡ), пътрежъne, saŭ пътpiгaĭŭ, мъчiгaĭŭ; panъ înпъpoĭatъ. 2) ънŭ felŭ de шарпе- [ші

Σηπεύω, viit: -εύσω, [σήπω] poet: otръвeskŭ (прin пътpezitoape otpaвъ).

Σηπία (ἡ), [σιπύα] ънŭ felŭ de продъktŭ de mape, sъпie.

Σηπιὰς, άδος (ἡ), =Σήπιον.

Σηπιδάριον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Σηπίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ σηπία, saŭ ал лъĭ...

Σήπιον (τὸ), osъл sъпieĭ.

Σηποποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtorŭ de пътрежъne, пътpezitorŭ. [σήπω, ποιός].

Σηπτήριος, α, ον, ші

Σηπτικὸς, ἡ, ον, чел къ însъшime de a adъче пътрежъne. [din

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, adъкъtorŭ de, saŭ sъпъsŭ ла пътрежъne. || (sъвst:) «Σηπτὴ». ънŭ felŭ de пътpezitoape doktopie. [σήπω].

Σηπύα (ἡ), înd: în локŭ de σιπύα [вezĭ ші σιπαία).

Σήπω, viit: σήψω, (miж: tpe: de къ: în локŭ de пpez: σέσηπα, nex: пas: ἐσάπην) fakŭ чева a пътpezi, adъкŭ (ші пas: saŭ miж: de sine пas: ажънгŭ ла) пътрежъne, пътpezeskŭ. «Δοῦρα σέσηπε νεῶν». Iл: B. «Σφακελίσαντος δὲ τοῦ μηροῦ, καὶ σαπέντος τελευτᾷ». Ep:

«Σὴρ, σηρὸς (ὁ), (прinч:) Лак: în локŭ de σής, moлie; (пaptik: ші плц:) rîndakŭ de мътase. || (îm:) Σῆρες, Sipenĭ, o нацie Indianъ, пъmitъ аша de ла însekta de matase, fiind къ intp' ачеа царъ s' a iвit întîĭ.

Σὴρ, σηρὸς (ὁ), Лакоn: în локŭ de θήρ.

Σηράγγιον (τὸ), dim: ал лъĭ Σήραγξ. || локŭ пе цъpмъл лъĭ Пiреŭ плinŭ de пештере, ънde se skълdaŭ.

Σηραγγόω -ῶ, viit: -ώσω, skopвopъskŭ чева în felŭ de пештеръ. «Ἄντρα σηραγγοῦται„. Елd: se întind пе sъвt пъmîntŭ. [ші

Σηραγγώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de пештерĭ; skŭ гъъpitŭ, skopвopîtŭ în felŭ de întinsъ пештеръ. [din

Σήραγξ, αγγος (ἡ), [σαίρω 2] пештеръ лънгъ, întinsъ пе sъвt пъmîntŭ.

Σῆρες (οἱ), каътъ Σήρ.

Σηρικοδιαστὴς, [σηρικόν, διάζομαι] οῦ (ὁ), topкъtorŭ de мътase.

Σηρικοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitorŭ (цesъtorŭ) de fipъл de мътase. [σηρικὸν, πλέκω],

Σηρικός, ἡ, όν, [σῆρες] pелattвŭ къ, saŭ провenitŭ de ла Sipenĭ. «Σηρικὸν (înпpeъnъ, saŭ ші fъpъ) νῆμα». мътase. «Ἐσθὴς Σηρικὴ, saŭ «Σηρικόν (se înц: ὕφασμα)„. de мътase; ші Σηρικὰ, мътъsъpiĭ.

Σηρικοφόρος (ὁ, ἡ), пъpтъtorŭ de мътъsъpiĭ. [σηρικὸν, φέρω].

Σὴς, σεὸς, ші (maĭ noŭ) σητὸς (ὁ), вepme чъpъitorŭ (pozъtorŭ) de xaĭne, ші de кърцĭ, moлie, saŭ карŭ.

Σῇς, Ion: în локŭ de σαῖς, dat: fem: îm: ал лъĭ σὸς.

Σησαμαῖος, α, ον, fъкъtŭ din sъsamŭ.[din

Σησάμη (ἡ), планta sъsamълъĭ. [de ъnde

Σησαμῆ (ἡ), ъnŭ felŭ de пръжitъръ din sъsamŭ. [ші

Σησάμινος, η ον, =Σησαμαῖος. «Ἔλαιον —». олеĭŭ de sъsamŭ. [ші

Σησαμὶς, ίδος (ἡ), =Σησαμῆ. 2) ъnŭ felŭ de плantъ, (алt:) σησαμοειδές (чea mape, вezĭ ziч:). [ші

Σησαμίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пîĭne fръmîntatъ, saŭ пресъратъ къ sъsamŭ. 2) =Σησαμίς (2).

Σησαμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felъл sъsamълъĭ, saŭ asemenea лъĭ. ‖ (sъбst:) Σησαμοειδές, ъnŭ felŭ de плantъ (înпърцitъ în mape ші mikъ). [σησάμη, εἶδος].

Σησαμόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de σησαμαῖος. [din

Σήσαμον (τό), [de aчi] sъsamŭ, sъmînца лъĭ.

Σησαμόπαστος (ὁ, ἡ), [σήσαμον, πάσσω] пресъратŭ къ sъsamŭ.

Σήσαμος (ἡ), =Σήσαμον.

Σησαμότυρον (τὸ), ші Σησαμότυρος (ὁ), брînzъ къ sъsamŭ. [σήσαμον, τυρός].

Σησαμοῦς, οῦντος (ὁ), în контрак: din σησαμόεις (se înц: πλακοῦς), ъnŭ felŭ de пръжitъръ, saŭ плъчintъ de sъsamŭ ші mĭepe.

Σησαμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σησαμοειδής. [σήσαμον].

Σῇσι, поet: în локŭ de σαῖς, dat: fem: îm: ал лъĭ σός.

Σῆσις, εως (ἡ), чернере, saŭ чĭъръіре.

Σηστὸς, ἡ, ὸν, чернъtŭ, saŭ чĭъръitъ. [ші

Σῆστρον (τὸ), [de aчi] sitъ. [σήθω].

Σητάνειος (νιος), α, ον, (прinч: σῖτος, грîŭ) de estimпŭ, noŭ; (ἄρτος, пîĭne) fъкъtъ din astfelŭ de грîŭ; saŭ (dъпе алцiĭ) чернъtŭ прin deasъ sitъ; (прin ърm:) къратŭ; (în цen:) алесŭ. (de ъnde) «Μέσπιλα («Κρόμμυα) σητάνεια». Лкs: [σῆτες, saŭ σήθω].

Σητανίας, ου (ὁ), (прinч: πυρὸς) = Σητάνειος, грîŭ de estimпŭ, de прiмъваръ. 2) ъnŭ felŭ de грîŭ къ мълтъ пълъmidъ, saŭ мълъръ.

Σητάω -ῶ, гл: pozŭ ка моліile пînzetъріле. [σής, σητός].

Σῆτες, adв: =Τῆτες, estimпŭ.

Σητόβρωτος (ὁ, ἡ), [σής, βιβρώσκω] mînкatŭ de моліĭ, saŭ вермĭ.

Σητόκοπος (ὁ, ἡ), = Σητόβρωτος. [σὴς, κόπτω].

Σητοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitорŭ de моліĭ, saŭ de вермĭ. [σὴς, τρέφω].

Σήψ, σηπός (ὁ, ἡ), [σήπω] ъnŭ felŭ de шарпе веninosŭ. 2) ъnŭ felŭ de шопîрлъ, ші de înseктъ. 3) рапъ векĭе (кангренатъ).

Σηψιδακὴς, έος (ὁ, ἡ), а къръĭа мъшкътъръ adъче пътрежъne, otръвiчosŭ. [σῆψις, δάκνω].

Σῆψις, εως (ἡ), пътрежъne, saŭ пътрezipe. [σήπω].

Σθεναρὸς, ά, όν, поet: tape, воĭnikŭ. [ші

Σθένεια (τὰ), (se înц: ἱερά) о serбътоаре, ші лъптъ de гĭontъіре în чinstea лъĭ Жое пренъmitŭ...

Σθένιος (ὁ), дътъторŭ de пътере, saŭ търіе. «Ζεὺς—». Пл: [σθένος].

Σθενοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), вътъmъторŭ de търіе, saŭ вîрtъte, слъбitорŭ. [σθένος, βλάβη].

Σθενοβριθὴς, έος, греш: în локŭ de στερνοβριθής.

Σθένος, εος -ους (τὸ), [σθένω] вîрtъte, търіе, пътере; stъпînipe; предомnipe; ковîршіре. «Παντὶ σθένει». Ksn. din toatъ пътереа; (ші în перifр: ла поецĭ). «Σθένος Ὠρίωνος (Ἰδομενῆος, ші чл:)». Om: пътерnikъл Opionŭ, ші чл: (вezĭ ші βία). «Ποταμοῦ — ». Sof: репеde рîŭ. [de ъnde

Σθενόω -ῶ, віit: -ώσω, însъflъ търіе, întъреskŭ.

Σθένω, (прел: ἔσθενον, ші maĭ мълтŭ nъ) [în afin: къ τείνω] amŭ вîрtъte, sîntŭ tape; почĭŭ. "Καθ' ὅσον ἂν σθένω». Apstf: пе кîtŭ почĭŭ. «Οἱ κάτω σθένοντες». Ep: zei Iadълъĭ.

Σιαγόνιον (τὸ), dim: ал лъĭ σιαγών, fълкъцъ.

Σιαγονίτης, ου (ὁ), ал fълчiĭ. «Μυὼν—». Ал: Afр: [din

Σιαγὼν, όνος (ὁ), falкъ; (прin întind:) образŭ.

Σιαλίζω, віit: -ίσω, skоцŭ бале, skъĭпŭ des. [ші

Σιαλικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоpŭ de бале, saŭ de skъĭпatŭ. [ші

Σιαλὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пеште клisosŭ (вezĭ ші βλένος). [ші

Σίαλὶς, ιδος saŭ ίδος (ἡ), =Σίαλον; ъnŭ felŭ de пасъре. (At. Θ). [σίαλον].

Σιαλισμὸς (ὁ), deasъ skъĭпътъръ, saŭ saлiвацie. [ші

Σιαλιστήριον (τὸ), партеа fрîълъĭ deп'în-

прежѫрѫл гѫреї. [σιαλίζω].

Σίαλον (τό), sкѫїпatѫ, saѫ вале; бълоasa ѫmezeалъ a гindѫрелор deп' înпрежѫрѫл înкеїetѫрелор. (Лat:) synovie; (în ţen:) ѫnsoape; (партік:) гръsime; slъnінъ. «Σίαλον ἐγκηρώσας δέρματι». Iпкр: [прінч: neѫt: лѫї σίαλος].

Σιαλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѫ de вале, de saлiвaцie. [σίαλον, ποιός].

Σίαλος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: гpasѫ, хръnitѫ (прінч: înпреѫnъ ші fъръ σύς). «Σὺς —» Om: поркѫ înгръшatѫ. 2) прin întind:) nepodѫ, nesimцitорѫ. || (sѫвst: în ţen:) поркѫ. «Ἀπαλοτροφέος σιάλοιο». Iл: Ф. 3) (прin întind:) în локѫ de σίαλον.

Σιαλοχοέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї кѫрг валеле [din

Σιαλοχόος (ὁ, ἡ), [σίαλον, χέω] кърѫїа îї кѫрг валеле; бълоsѫ; saѫ кърѫїа îї mepг stpoпiї, кînd ворвеште.

Σιαλόω -ῶ, віit: -ώσω, ѫnгѫ кѫ ѫntѫръ; (прin întind:) скліviseskѫ; înпestpiцezѫ, înfpѫmѫseцezѫ. [ші

Σιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ skѫїпatѫл, валеле, saѫ, гръsimea; saѫ плinѫ de вале, saѫ de гръsime, (ad:) бълоsѫ, saѫ гpasѫ, хръnitѫ. «Παιδία σιαλώδεα καὶ μυξόῤῥοα». Iпкр. [σίαλον].

Σιάλωμα (τὸ), (în ţen:) гъteaлъ, podoaвъ; (партік:) чеаркъпѫл лѫчїosѫ de meталѫ ал павъzeї, (обіч:) σιγάλωμα (вezї ші κέρχνωμα). [σιαλόω].

Σίβδη (ἡ), поеt: în локѫ de σίδη.

Σιβύλλα, (Еол: în локѫ de Θεοβούλη) ης (ἡ), Sівілъ, мѫїере проороакъ. [de ѫnde

Σιβυλλαίνω, віit: -ανῶ, проороческѫ ка Sівілеле [ші

Σιβύλλειος, α, ον, ал Sівілеї. [ші

Σιβυλλιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntѫ întѫsiastѫ, saѫ проороческѫ ка Sівілеле. [ші

Σιβυλλίζω, віit: -ίσω, = Σιβυλλαίνω, imitѫ Sівілеле. [de ѫnde

Σιβυλλιστὴς, οῦ (ὁ), tîлкѫitорѫ de проорочіile Sівілелор, ші проорочitорѫ dѫпе dînseле.

Σιβύνη (ἡ), ші Σιβύνης, ου (ὁ), [ziч: Мачеd: saѫ Чіпр: în afin: кѫ σιπύη] лапче (прінч: de вînat). "Ἀγκυλόεις («Εὐρυκάρηνος)— ». Епгр: Оп:

Σιβύνιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Σίβυνον (τὸ), ші Σίβυνος (ὁ), = Σιβύνη.

Σῖγα, adв: în тъчере. «Σῖγα πᾶς ἔστω λεώς». Еѫр:

Σίγα, a 2: sinг: пеps: a порѫнч: лѫї σιγάω, tачї.

Σιγάζω, віit: -άσω, fакѫ пе чіnева a тъчеа, = (maї întp:) Κατασιγάζω. [ші

Σιγαλέος, α, ον, тъкѫtѫ. [σιγή].

Σιγαλόεις, εσσα, εν, поеt: [σίαλος] (dѫпе ziч:) ѫnsѫ кѫ ѫnsoape; (прin ѫpm:) лѫчїosѫ, skлiвiчїosѫ; saѫ млъdiosѫ, moaле; (în ţen:) stpълѫчitѫ, înfлopitѫ, мъpeцѫ; (обіч: despre челе мештешѫцite) віne лѫкpatѫ (вezї ші λιπαρός). «Χιτὼν («Θρόνος) — ». Om: «Ἡνία («Εἵματα, («Ὑπερῷα) σιγαλόεντα„. Om: «Ἀμύγδαλα — ». At: челе кѫ коажа моале.

Σιγαλὸς, ὰ, όν, Dop: în локѫ de σιγηλός.

Σιγαλόω -ῶ, віit: -ώσω, лѫstpezѫ, skлiвiseskѫ, =(вezї ші) Σιαλόω. [de ѫnde

Σιγάλωμα (τὸ), = Σιάλωμα. 2) лѫкрѫ (ѫnsoape, saѫ înstpѫmînfѫ), кѫ каре se лѫstpeazъ пїеіле.

Σιγάω -ῶ, віit: -ήσω, ші (maї întpeв:) -ήσομαι, (пas: tpe: de кѫ: în локѫ de прez: σεσίγημαι) такѫ; (fiг:) мъ лiniштeskѫ. (pap stpъm:) "Σίγα λόγον». Еѫр: цine taїnъ. (обіч: nestp:) «Οὐκ ἐσίγων, ἀλλ' ἔλεγον». Ksn: (ші fiг:) «Σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται, ά δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία». Ткр: «Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου»; Еѫр: de че atîta тъчере în каsa лѫї Admetѫ? [σιγή].

Σιγέρπης, ου (ὁ), [σῖγα, ἕρπω] поеt: каре se tîpaшte, ѫмвлъ, se апропіе în тъчере, înчetiшор (ка кîїпеле, че мѫшкъ пе fѫpiшѫ).

Σιγὴ (ἡ), [imit:] тъчере; лiniште. «Σιγὴν ἔχειν„. Ep: = Σιγᾷν. «Σιγῇ ἔχειν τί». Ep: a цinea taїnъ. || (dat:) Σιγῇ, adв: în локѫ de σῖγα. «Σιγῇ νῦν, μὴ τίς με προσαυδάτω». Od: O. (ші кѫ ţen:). «Σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος». Ep: пе askѫnsѫ de... [de ѫnde

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, (ші ad:) -ηλῶς, At: în локѫ de...

Σιγηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, тъкѫtѫ, лiniштitѫ.

Σιγητικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς, din natѫръ тъкѫtѫ. (σιγάω).

Σίγλαι (αἱ), Dop: [σιγαλόεις] черчеї. 2) (Лat:) skpiepe de înцелes прin înвoipe, (Itл:) цifpe.

Σίγλος (ὁ), вezї σίκλος.

Σίγμα, saѫ Σῖγμα [σίζω], ατος (τὸ), sirma, nѫмеле лiтереї Σ. 2) (ка din векеа fiгѫръ a лѫї σῖγμα C) semiчеркѫ. «Τὸ τοῦ θεάτρου σῖγμα». Fot: opxestpa. [de ѫnde

Σιγματίζω, віit; -ίσω, întpeвѫinцezѫ преа мѫлт пе (saѫ simплѫ skpiѫ кѫ) sirma. [de ѫnde

Σιγματισμὸς (ὁ), întrebuinţare (prea mult) a lui sirma.

Σιγματοειδὴς, ωι Σιγμοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), semicârlig (din firicel de vechiu sirma, fără σῖγμα). [σῖγμα, εἶδος].

Σιγμὸς (ὁ), [σίζω] sîsîitură pronunţii lui sirma; sau slîpîitură ferului aprins, mo-indose în apă.

Σίγραι (οἱ), nu de porci mistreţi, = Σύαγροι.

Σίγυμνος (ὁ), rar în loc de σίγυνος.

Σιγύνη (ἡ), ωι Σιγύνης, ου (ὁ), ωι

Σίγυνον (τὸ), ωι Σίγυνος (ὁ), = Σιβύνη, ωι ca:

Σιδάρεος, α sau ος, ον, Dor: în loc de σιδήρεος. [din

Σίδαρος (ὁ), Dor: în loc de σίδηρος.

Σιδεύνης, α (ὁ), Dor: ţesătoare, ţesătoriţă.

Σίδη (ἡ), dialect: (Beot: ωι Cret:) podie, ωι podiş. 2) buruiană de plantă, crin de baltă, papură, plută.

Σιδηρεία (ἡ), lucrare de fier. [ωι

Σιδηρεῖον (τὸ), =Σιδηρουργεῖον, fierărie. [σιδηρεύω].

Σιδήρειος, α, ον, poet:, ωι

Σιδήρεος -οῦς, έα -ᾶ, εον, -οῦν, ca de fier; (prin întind:) solid, neadânc; sau vîrtos, tare; (prop: ωι fig:) nemlădios, nemlădiat; (în gen.) grozav; (one-ori) nesimţitor; (în bine) statornic, neskimbăcios, nedesdămăcat. «Οὐρανὸς —,,. Om: «Ὀρυμαγδὸς — ». Om: ca în chip de armele. «Πυρὸς μένος σιδήρεον„ Om: grozav.[ωι

Σιδηρεὺς, έως (ὁ), =Σιδηρουργὸς, fierar. [σίδηρος]. [de unde

Σιδηρεύω, viit: -εύσω, lucrez (sau scot din mină) fier.

Σιδηρήεις, εσσα, εν, poet: în loc de σιδήρεος. [ωι

Σιδηρίζω, viit: -ίσω, mă asemăn la faţă sau vîrtoşie cu fier. [ωι

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, relativ cu fierul. «Σιδηρικὴ». meşteşugul fierăriei. [ωι

Σιδήριον (τὸ), dim: al lui σίδηρος, fieruşcă, bucată de fier; (obiv:) unealtă de fier. [ωι

Σιδηρίτης, ου (ὁ), ωι Σιδηρῖτις, ιδος (ἡ), relativ, sau unit cu fier. «Πόλεμος —». Hind: ca prin fier; sau=Σιδήρεος, crunt. «Τέχνη—». Aks: meşteşugul fierăriei. «Γῆ—».Had: care are fier. "Λίθος —».Stp: marnetul. || (subst: fem:) una de plante, (alt:) ἱεροβοτάνη, brebenel, sau mătriche. [σίδηρος].

Σιδηροβόλος (ὁ, ἡ), aşîrlitor de fier, sau folositor la aruncat. [σίδηρος, βάλλω].

Σιδηροβόρος (ὁ, ἡ), poet: =Σιδηροβρὼς. [σίδηρος, βορά].

Σιδηροβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, βρίθω] greu ca (sau pentru mulţi) fier.

Σιδηροβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, βιβρώσκω] pozitor de fier. «Θηγάνη—». Sof:.

Σιδηροβρῶτις, ιδος (ἡ), deosebită fem: al lui σιδηροβρώς.

Σιδηροδάκτυλος (ὁ, ἡ), cel cu degete de fier. «Κερύκεα —». Epigr: [σίδηρος, δάκτυλον].

Σιδηροδέσμιος, ωι Σιδηρόδεσμος (ὁ, ἡ),= Σιδηρόδετος. [σίδηρος, δεσμός].

Σιδηροδετέω -ῶ, viit: -ήσω, legat cu fier; prins în fiare. [din

Σιδηρόδετος (ὁ, ἡ), legat cu fier; sau prins în lanţuri de fier. «Ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ». [σίδηρος, δέω].

Σιδηροδμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, δαμάω] = Σιδηροκμὴς.

Σιδηροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), cel cu za de fier. [σίδηρος, θώραξ].

Σιδηροκατάδικος (ὁ, ἡ), (plin:) osîndită la osîndă de Indemnizat prin fier (armă), adică la moarte. [σίδηρος, κατάδικος].

Σιδηροκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, κάμνω] făcută din, sau omorîtă cu fier (armă).

Σιδηροκόπος (ὁ), bătător de fier cu ciocanul, fierar. [σίδηρος, κόπτω].

Σιδηρομήτωρ, ορος (ἡ), poet: mamă (părintă producătoare) de fier. [σίδηρος, μήτηρ].

Σίδηρον (τὸ), rar în loc de σίδηρος. || (la îm:) Σίδηρα, fierărie.

Σιδηρονόμος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, νέμω] înarmătoare prin fier.

Σιδηρόνωτος (ὁ, ἡ), poet: cel cu spinare de fier. «Ἀσπὶς —». Esp: [σίδηρος, νῶτος].

Σιδηρόπαλτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, πάλλω] prin sabie cîlitată.

Σιδηροπέδη (ἡ), legătură de fier, fiare. [σίδηρος, πέδη].

Σιδηρόπλαγκτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, πλάζω] rătăcită (fugărită) din pricina fierului (resboiului). (dupe altii greş: în loc de ...

Σιδηρόπλακτος, Dor: în loc de σιδηρόπληκτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, πλήττω] lovită (rănită) cu fier, sau în resboiu.

Σιδηρόπλαστος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, πλά-

σσω] formatŭ din fierŭ, saŭ кŭ кŭіе de fierŭ. (ка съ гъврiaскъ).

Σιδηρόπλεκος (ό, ή), împletitŭ кŭ (sîrmъ de) fierŭ. [σίδηρος, πλέκω].

Σιδηροποίκιλος (ό, ή), чел кŭ de fierŭ, saŭ în faţa ferестрăi nestrigitърi. «Λίθος —». Plin: унŭ felŭ de preţioasъ mîatръ. [σίδηρος, ποικίλος].

Σιδηρόπτερος, ші Σιδηροπτέρυξ, υγος (ό, ή), чел кŭ aripi de fierŭ. [σίδηρος, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Σιδηροπώλης, ου (ό), vînzъtorŭ de fierŭ, saŭ de унелте de fierŭ. [σίδηρος, πώλης].

Σίδηρος (ό, ші noet: prea rar ή), fierŭ. «Χαλκὸς τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος». Om: 2) (pin întind:) armъ, saŭ унеалтъ de fierŭ, sabie, коasъ, ші чл:. «Λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ,,. Om: 3) partea tîrгъиї, унde se bind ferъriile (arme, saŭ унелте). «Ἀγαγέντα εἰς τὸν σίδηρον ἐπιδεῖξαι πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη,,. Ksn:

Σιδηρόσπαρτος (ό, ή), noet: semъnatŭ (ad: prin vinиtŭ) de fierŭ. [σίδηρος, σπείρω].

Σιδηροτέκτων, ονος (ό, ή), noet: лукръtorŭ de fierŭ, fierarŭ. [σίδηρος, τέκτων].

Σιδηρότευκτος (ό, ή), noet: [σίδηρος, τεύχω] konstruitŭ din, saŭ prin fierŭ.

Σιδηροτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskŭ, produкŭ fierŭ. [din

Σιδηροτόκος (ό, ή), năскătorŭ, produкătorŭ de fierŭ. «Γῆ—,,. Лкs: [σίδηρος, τόκος].

Σιδηροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭŭ, sfinteкŭ prin fierŭ saŭ кuţitŭ. [σίδηρος, τομή].

Σιδηροτρύπανον (τὸ), sfredelŭ гъврitorŭ de fierŭ. [σίδηρος, τρύπανον].

Σιδηρότρωτος (ό, ή), [σίδηρος, τιτρώσκω] рънitŭ de fierŭ (кuţitŭ, ші чл:).

Σιδηρουργεῖον (τὸ), ferărie, saŭ лукръtopie de fierŭ. [ші

Σιδηρουργία (ή), лукрare de fierŭ. [din

Σιδηρουργὸς (ό, ή), лукръtorŭ de fierŭ, ferarŭ. [σίδηρος, ἔργον].

Σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, în kontrak: din σιδήρεος.

Σιδηροφορέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, portŭ (sîntŭ înarmatŭ кŭ) fierŭ; (nas:) amŭ înprежърел meŭ înarma цĭ (кŭ fierŭ). [din

Σιδηροφόρος (ό, ή), produкătorŭ de fierŭ. "Γῆ —,, Απλη: 2) пъртătorŭ de (înarmatŭ кŭ) fierŭ. [σίδηρος, φέρω].

Σιδηρόφρων, ονος (ό, ή), noet: чел кŭ minte (inimъ) de fierŭ (nemъdiosŭ, nemilostivŭ). [σίδηρος, φρήν].

Σιδηροφυὴς -έος -οῦς (ό, ή), пъскuтŭ de, saŭ din fierŭ; (fir:) neobositŭ. [σίδηρος, φυή].

Σιδηρόχαλκος (ό, ή), чел din fierŭ ші aramъ. [σίδηρος, χαλκός].

Σιδηροχάρμης, ου (ό), noet: [σίδηρος, χάρμη, saŭ χάρμα] pesвoitorŭ înarmatŭ; saŭ їввitorŭ de pesвoiŭ.

Σιδηροχίτων, ωνος (ό, ή), noet: înвръкatŭ în za de fierŭ. [σίδηρος, χιτών].

Σιδηρόω -ῶ, biit: -ώσω, къпtъшeskŭ кŭ fierŭ; (унe-opi) înarmezŭ. [σίδηρος]. [de унde

Σιδήρωμα (τὸ), лукрŭ konstruitŭ de fierŭ (унealtъ, ші чл:).

Σιδηρωρυχεῖον (τὸ), [σίδηρος, ὀρύσσω] minъ, saŭ баіе de fierŭ.

Σιδιοειδὴς, έος (ό, ή), чел în faţa коажel de podie. [σίδιον, εἶδος].

Σιδιόεις, εσσα, εν, noet:=Σιδιοειδής, saŭ Σιδόεις. [din

Σίδιον (τὸ), коажъ de podie. 2) dim: ал лиї [σίδη], podioarъ. [de унde

Σιδιωτὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) o medikalъ amestekътъръ алкътиitъ din кожї de podiї.

Σιδόεις, εσσα, εν, noet: konpinzътorŭ de podiї. 2) asemenea ла faţъ кŭ podie, рошъ ка o podie. [σίδη].

Σιδονυφὴς, έος (ό, ή), цesвtŭ în Sidona. [Σιδὼν, ὑφή].

Σιδοῦς, οῦντος (ὁ), în kontrak: în локŭ de σιδόεις.

Σιελίζω, Σίελος, ші чл: Ion: în локŭ de σιαλίζω, ші чл:.

Σίζω, [imit:] biit: σίξω, saŭ σίσω, (miж: tpe: de кŭ: în локŭ de prez: σέσιγα) sîsiŭ; saŭ sfîrîĭŭ, ка ferел apsŭ, kînd se moale în апъ. 2) zikŭ seaŭ seaŭ, asmъцînd kîine asвпра кŭіва. «Σῖξα (ἶαρ πι Σῖγα) δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τῷ κυνί,,. Tкр: saŭ 3) zikŭ sъst, ronind doвitokŭ. (bezї σίττα).

Σικελίζω, biit: -ίσω, mъ portŭ ка Sicelianŭ, (ad: dвne domnitoarea atвnчї idee) mъ вikleneskŭ. 2) (arx:) dънцezŭ (bezї prichina în At: A'. 40). [Σικελός].

Σίκερα, [Евр:] nedekл: цen: σίκερος (τὸ), (s'a aflat ші ак: σίκεραν) op че înвътътoape въвtъръ, vinŭ meштешъцitŭ (bere, ші чл:).

Σικίννη (ή), = Σίκιννις.

Σικιννίζω, biit: -ίσω, жокŭ danцъл...

Σίκιννις, ιδος (ή), унŭ felŭ de danцŭ komikŭ (prinч: în vinstea лиї Sabazie), че dънцаŭ Satirii în dpameле satiriче. [σίκιννος].

Σικιννιστὴς, οῦ (ὁ), dънцътorŭ de danцъл σίκιννις. [σικιννίζω].

Σίκιννος (ὁ, ἡ), чел de pîs, ѕpîtѕ.

Σικιννοτύρβη (ἡ), sromotѕ de danцѕл σικίννη; taktѕл ачелѕї danцѕ. [σικίννη, τύρβη].

Σίκλος (ὁ), [Евр: σέκκέλ] ѕnѕ felѕ de greѕtate ші de monetъ Asiatikъ (în greѕtate, saѕ прецѕ de 3 saѕ 4 dpaxme).

Σικύα (ἡ), пепене коптѕ; (maї noѕ) довлеакѕ лѕnгѕїацѕ. 2) (пentpѕ asemъnъtatea fiгѕреї) вentѕzъ. [de ѕnde

Σικυάζω, віit: -άσω, пѕїѕ вentѕze.

Σικύδιον (τὸ), dim: ал лѕї σίκυς, краstaвечорѕ.

Σικυηδὸν, adв: ка краstaвeтеле (fр: xiрѕрц: пentpѕ netedeле fъpîmъtѕpї a ле oaseлор), вezї καυληδόν. [σίκυς].

Σικυήλατον (τὸ), [σίκυς, ἐλαύνω] тарла de краstaвeцї, saѕ пепенї, ші чл:

Σίκυον (τό), sъmînцъ de краstaвeцї, saѕ de пепені, ші чл: [σίκυς].

Σίκυὸς, ші Σίκυς, [κίκυς] υος (ὁ), краstaвete; пепене галвенѕ. [de ѕnde

Σικυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de краstaвete; чел din soїѕл краstaвeцілор, saѕ ал пепенілор, saѕ довлечілор, (fpanц:) cucurbitacé. [ші

Σικυὼν, ῶνος (ὁ), = Σικυήλατον, пепеніште. [ші

Σικυώνη, mi Σικυωνία (ἡ), =Σικύα. 2)= Κολοκυνθίς.

Σικυώνιος, α, ον, Sічioneanѕ. || (sѕвst:) Σικυώνια, ѕnѕ felѕ de femeeштї înкълцъminte. [Σικυὼν, nѕme лок:].

Σικχάζομαι, віit: -άσομαι, ші

Σικχαίνω, віit: -ανῶ, mъ skîpвeskѕ ('mї e greaцъ) de mînкъpї; (прin întind:) вatжокореskѕ, desпрецѕїeskѕ. "Σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια». Кал: [σικχὸς]. [de ѕnde

Σικχαντὸς, ὴ, ὸν, skîpвosѕ, saѕ adѕкъtopѕ de skîpвъ, грецosѕ. [ші

Σικχασία (ἡ), skîpвъ, greaцъ, пепоftъ de mînкape.

Σικχὸς, [în afin: кѕ σαυκός] ὴ, ὸν, skîpвічosѕ de op че; (ші partik:) înгрецошatѕ de minкape; вatжокоpitopѕ de toate, nemѕлцѕmitѕ de op че; (în цen:) = Δύσκολος.

Σίκχος, εος -ους (τὸ), Skp: în локѕ de

Σικχότης (ἡ), skîpвічїѕne, greaцъ, nепоftъ. [σικχός].

Σιληνὸς (ὁ), [σιλλός] чел maї векїѕ din Satipї, soцѕ nedesпъpцitѕ, ші пedaгогѕ ал лѕї Dionisѕ, Siлenѕ.

Σιληπορδέω -ῶ, віit: -ήσω, kom: mъ поptѕ fъpъ pѕшine, обръzniчеште, кѕ dispreцѕ ші mîndpie. [ші

Σιληπορδία (ἡ), [τίλος, πορδή] kom: пѕptape nepѕшinatъ, desпрецѕіpe, ші чл:

Σίλι (τὸ), nedeкл: ѕnѕ felѕ, saѕ soїѕ de плantъ eksotikъ кѕ чїѕdate fpѕnze,= (saѕ ла каре se dedѕче ші) Σιλλικύπριον.

Σιλίγνιον (τὸ), ші Σίλιγνις, εως (ἡ), nішаштea, saѕ fлoapea fъineї чеї maї алве de гpîѕ. [de ѕnde

Σιλιγνίτης, ου (ὁ), (прinц: ἄρτος) пїїne de nішаштea, saѕ fлoapea fъineї.

Σιλλαίνω, віit: -ανῶ, [σίλλος] stpîmвezѕ din вѕze, saѕ din окї sпре вatжокоpipea кѕїва; (în цen:) вatжокореskѕ. (вezї ші ἰλλαίνω).

Σιλλικύπριον (τό), [σίλι, κύπριον] ѕnѕ felѕ de плantъ eksotikъ, (Лat:) palmachristi, podѕл къpia se ziче κρότων.

Σιλλογραφέω -ῶ, віit: -ήσω,skpiѕ satipe.[ші

Σιλλογραφία (ἡ), skpiepe de satipe.[din

Σιλλογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѕ de satipe. [σίλλος, γράφω].

Σιλλὸς (ὁ), [ἴλλω] (în цen:) pesѕчitѕ, înвîptitѕ; (partk:)=Σιμός, kîpnѕ. (епit: ал Satipілор). [de ѕnde

Σίλλος (ὁ), (în цen:) вatжокоpъ; глѕmъ; (partik:) поemъ вatжокоpitoape, satipъ. [de ѕnde

Σιλλόω -ῶ, віit: -ώσω, =Σιλλαίνω.

Σίλλυβον (τὸ), (прinч: ла îm:), ші

Σίλλυβος (ὁ), [σιλλὸς] fѕntъ, saѕ чїѕкѕpe (din fipe pesѕчite); (în цen:) atîpnъtѕpъ; (partik:) o вѕкatъ de memвpanъ atîpnatъ de чілindpeле (sѕлѕpiле) векїелор skpise,копpinzъtoape de nѕmeле skpiitopѕлѕї ші de titлѕл къpцїї. 2) ѕnѕ felѕ de плantъ, saѕ копъчелѕ sпinosѕ, (Fpanц: gundelia.

Σιλόδουρος (ὁ), Лat: soldario, =Εὐχωλιμαῖος (вezї ziч:).

Σιλουρισμὸς (ὁ), mînкape de пештеле (saѕ osпъtape de stpeinї кѕ) somnѕ. [din

Σίλουρος (ὁ), [σιλλὸς, οὐρὰ] somnѕ (пеште mape de pîѕ).

Σίλυβον (τὸ), ші Σίλυβος (ὁ), = Σίλλυβον (βος).

Σίλφη (ἡ), ѕnѕ felѕ de insektъ, saѕ гîndaкѕ пѕtѕposѕ. 2) ѕnѕ felѕ de вepme, saѕ moлie de къpцї.

Σιλφιόεις, εσσα, εν, поet: копpinzъtopѕ de, saѕ fъкѕtѕ кѕ...

Σίλφιον (τὸ), [σίλφη] ѕnѕ felѕ de плantъ (кѕкѕtъ, saѕ fepѕлъ), sѕкѕл saѕ mѕstѕл къpia, ал челїї de ла Чipena (Лat: lasor) sлѕжїа ка îndѕлчitѕpъ în mînкъpї, їap ал челїї din Media (Лat: assafoetida,

ші Тѫрч: шеїtan-бокѫ) ка doktopie.

Σιλφιοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Σιλφιοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopŭ de планta σίλφιον (bezĭ ziч:). [σίλφιον, πώλης].

Σιλφιοφόρος (ὁ, ἡ), продѫкъtopŭ de σίλφιον (bezĭ ziч:). [σίλφιον, φέρω].

Σιλφιωτὸς, ὴ, ὸν, fъкѫtŭ кѫ [σίλφιον].

Σίμβλα (τὰ), îm: în etepoц: ал лѫї σίμβλος.

Σιμβλεύω, biit: -εύσω, копрinzŭ, stpînrŭ чева în stѫпŭ saŭ în ѫлеїŭ de албine. [din

Σίμβλη (ἡ), noet: în локŭ de σίμβλος. [de ѫnde

Σιμβλήϊος, η, ον, noet: Ion: în локŭ de σίμβλιος. [ші

Σιμβληΐς, ίδος (ἡ), noet: =Σιμβλίς. [ші

Σίμβλιος, α, ον, noet: релаtiaŭ кѫ stѫпŭ: saŭ каре слѫжеште de ѫлеїŭ ал албinелор. «Ἔργα σιμβλήϊα». Апл: mїepea, faгѫpiї. [ші

Σιμβλὶς, ίδος (ἡ), noet: în локŭ de σιμβλία. «Πέτρα—». Апл:

Σιμβλοποιέω -ῶ, biiit: -ήσω, fакŭ (adѫnŭ албine în) stѫnї. [σίμβλος, ποιέω].

Σίμβλος (ὁ), (îm: noet: în etepoц: σίμβλα) [bezĭ σιφλός] stѫпŭ (ѫлеїŭ); poїŭ de албine; (fir:) mѫлцiше nenѫmъpatъ (bezĭ ші σμῆνος). «Χρημάτων — ». Apstf:

Σιμικίνθιον, греш: în локŭ de Σημικίνθιον.

Σιμίκιον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de mѫsiкалŭ înstp: кѫ 35 коарde.

Σιμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кам кîрnŭ ла вedepe. [σιμὸς, εἶδος].

Σιμοπρόσωπος (ὁ, ἡ), кîрnŭ ла faцъ. [σιμὸς, πρόσωπον].

Σιμὸς, ὴ, ὸν, кîрnŭ, чел кѫ nasѫл плеоштitŭ ші întopsŭ în sѫs (ка negpiї din Afpiка) (înпpot: de γρυπός). «Τὰ παιδία πάντα σιμά». Apst: «Μέλισσαι («Ἔριφοι) σιμαί». Ткр: «Τὸ σιμὸν τῆς ῥινὸς». Ksn: în локŭ de ἡ σιμότης (bezĭ ziч:). 2) (în цen:) къвънatŭ, копкавŭ (înпpot: de κυρτός); întopsŭ în sѫs. «Χρὴ εἶναι ἐχούσας (τὰς κύνας) κεφαλὰς σιμάς„. Ksn: «Σιμὴ γαστὴρ», Плt: ал fлъmîndѫлѫї. «Σιμὸς τὴν κνήμην». Лкs: înпpot: de παχύκνημος. «Τὰ σιμὰ τοῦ ἥπατος». Гал: къвънътъцiле. (de ѫnde 3) sѫiшosŭ, (Fpnц:) qui s' éléve en pente. «Ὁδοὺς τραχείας σιμὰς„. Ksn: (ші neѫt:) «Σιμὰ (se înц: χωρία)». Ksn: deлoase. «Ἐπεχείρησαν πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν». Ksn: || (îm: neѫt:) «Σιμὰ, adв: кѫ nasѫл în sѫs (ка кîрniї), eponiчеште. «Σιμὰ γελᾶν». Епгр: "Σιμὰ σεσηρώς μυχθίζεις». Епгр: (bezĭ ші σαίρω 2).

Σῖμος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пеште (de лакерdъ).

Σιμότης (ἡ), кîрnie (înпpot: de κυρτότης, saŭ γρυπότης). «Ὁ ὗς ὁ ἄγριος διὰ τὴν σιμότητα τῶν ὀδόντων οὐ δύναται ὑπολαβεῖν τὸ σῶμα τοῦ προσπεπτωκότος». Ksn: [σιμός].

Σιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, цeon: în локŭ de βραχυτομέω. [σιμὸς, τομή].

Σιμὸω -ῶ, biit: -ώσω, fакŭ чева adînкatŭ în miжлокŭ, ші întopsŭ ла mъpцinї; înковоїŭ în sѫs; (пaptiк:) sвîрчeskŭ din nasŭ (прinч: sпре ватжокоpipe). [σιμός].

Σιμῳδία (ἡ), ѫnŭ feлŭ de neчinstitŭ кîntiкŭ. [din

Σιμῳδός (ὁ), кîntъpeцŭ de neчinstite кîntiче. [Σίμος, компѫitopŭ de astfeл de кîntiче, ᾠδή].

Σίμωμα (τὸ), [σιμόω] пaptea вре ѫnѫї tpѫпŭ къвънatъ ші întoapsъ în sѫs.

Σίμωρ, ωρος (τὸ), [de aчi] samѫpŭ. (bezĭ ші σαπύριον).

Σιναμώρευμα (τὸ), въtъmape, пагѫбъ, че adѫче чiнева din лъкomie. [din

Σιναμωρέω -ῶ, biit: -ήσω, ватъmŭ, stpiкŭ, пръпъdeskŭ; келtѫїeskŭ fъръ sокoteaлъ; fѫpŭ din лъкomie; sîntŭ desfpînatŭ în челе tpѫпештї. «Γυνὴ σιναμωρουμένη χαίρει». Apstf: [ші

Σιναμωρία (ἡ), аплекаре ла въtъmape; desfpînape în челе вeneрiene; лъкomie; келtѫїaлъ пекѫmпъtatъ. [din

Σινάμωρος (ὁ, ἡ), [σίνομαι, μόρος saŭ ὥρα] аплекatŭ ла въtъmape, пръпъditopŭ; (пaptiк:) desfpînatŭ în челе вeneрiene; лакomŭ; келtѫitopŭ fъръ кѫmпъtŭ.

Σιναπέλαιον (τὸ), ѫntŭ de mѫштapŭ. [σίναπι, ἔλαιον].

Σίναπιι, εως (τὸ), mѫштapŭ.

Σιναπίδιον (τὸ), dim: ал лѫї σινάπιον.

Σιναπίζω, biit: -ίσω, (med:) пѫїŭ каtaплasmъ de mѫштapŭ. [ші

Σινάπινος, η, ον, чел de mѫштapŭ. [ші

Σινάπιον (τὸ), dim: ал лѫї [σίναπι].

Σιναπισμὸς (ὁ), tpaкtape, лекѫipe прin каtaплasme de mѫштapŭ. [σιναπίζω].

Σιναρὸς, ὰ, ὸν, noet: Ion: въtъmъtopŭ; saŭ въtъmatŭ. [ші

Σινὰς, άδος (ἡ), noet: în локŭ de σιναρὰ, въtъmъtoape. [σίνομαι].

Σινδόνη (ἡ), =Σινδών.

Σινδόνιον (τὸ), ші Σινδονίσκη (ἡ), dim: ал лѫї σινδών, пînziшoapъ; чершъfїopŭ.

Σινδονίτης, ου (ὁ), ші Σινδονῖτις, ιδος (ἡ), =Σινδονοφόρος. 2) fъкѫtŭ din пînzъ sѫвцipe. «Χιτών—». Fot: [σινδών].

Σινδονοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portŭ pînzъ sъbцipe. [din

Σινδονοφόρος (ὁ, ἡ), [σινδὼν, φέρω] пъртъторŭ de înбръкъшinte de pînzъ sъbцipe.

Σινδονυφὴς, έος (ὁ, ἡ), [σινδὼν, ὑφή] цesъtŭ în sъbцipimea pînzeĭ σινδών (bezĭ ziч).

Σινδρὸς (ὁ), în sink: din σιναρός, вътъmъtorŭ; (prinч:) робŭ netpeбnikŭ, ръŭ. [de ъnde

Σίνδρων, ωνος (ὁ), mъpit: ал лъĭ σινδρός, робŭ foapte ръŭ, = Δουλέκδουλος. [de ъnde

Σινδρωνεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ portŭ ка ъnŭ ръŭ робŭ, вiклeneшte.

Σινδὼν, όνος (ἡ), (prinч:) pînzъ de India [σινδικὸν], tълпanŭ; (în цen:) pînzъ sъbцipe ші албъ. «Ἐνετύλιξεν αὐτὸ (τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ) σινδόνι καθαρᾷ,,. Skp:; pînzъ de кcpaбie. "Τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερπετάσαντες»: Алчfp: ; чeaршafŭ, цĭълцĭŭ. «Περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ». Skp: prosonŭ (шtepгapŭ), ші чл:

Σινέομαι, Ion: în локŭ de σίνομαι.

Σινέσκετο, noet: în локŭ de ἐσίνετο, sinг:,ші

Σινέσκοντο, noet: în локŭ de ἐσίνοντο, îm: 3: neps: a прeл: лъĭ σίνομαι.

Σίνηπι(πυ), εως, saŭ υος, Ion: în локŭ de σίναπι, ші

Σίνηπυς, υος (ἡ), Ion: în локŭ de σίναπι.

Σινιάζω, biit: -άσω, чepnŭ. [σινίον]. [de ъnde

Σινίασμα (τὸ), tъpîцe; чĭъpъitъpъ, гъnoĭŭ. [ші

Σινιατήριον, ші Σινίατρον (τὸ), = Σινίον.

Σινιάω -ῶ biit: -άσω, = Σινιάζω.

Σινίον (τὸ), [σείω] sitъ; чĭъpŭ.

Σίνις, ιδος (ὁ), [σίνομαι] fъpŭ, tîлхapŭ, fъкъtopŭ de реле; (în цen:) вътъmъtopŭ, пръпъditopŭ. «Λέων — ». Кал:

Σινόδους, οντος (ὁ), = (saŭ dъne алцiĭ maĭ корек: de кît) Συνόδους. [σίνος, ὀδούς].

Σίνομαι, biit: σινοῦμαι, (nex: ἐσινάμην, nas: tpe: de къ: преа pap σέσιμμαι) вatъmŭ, бîntъĭŭ. «Μηδὲν σίνεσθαι μήτε τὴν χώρην μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς». Ep: «Ὡς τὴν ἕδραν τοῦ ἵππου μὴ σίνεσθαι». Ksn: «Αἰδὼς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν». Om: ші Es: (ші de sine nas:) "Σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ, πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς,,. Opf: [σίνος].

Σινόμωρος (ὁ), înd: în локŭ de σινάμωρος.

Σίνος, ші Σῖνος, εος -ους (τὸ), [σείω] вътъmape, бîntъipe; лъкpъ вътъmъtopŭ, пръпъditopŭ. [de ъnde

Σινόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ noŭ ші papŭ în локŭ de σίνομαι. «Σεσίνωτο χεῖρας». Man: se чĭъnцise.

Σίντης, ου, ші Σίντις, ιδος, ші Σίντωρ, ορος (ὁ), noet: tîлхapŭ, fъкъtopŭ de реле; (în цen:) вътъmъtopŭ, бîntъitopŭ. "Λέων ("Λύκος) —,,. Om: "Σίντιες ἄνδρες,,. Om: локъitopiĭ Лemnosълъĭ (nentpъ корsъpiiле лор); (ші къ цen:). "Ἐχῖνον γλυκερῶν σύντορα θειλοπέδων,,. Епгр: [σίνομαι].

Σινωπὶς, ίδος (ἡ), (алt:) Σινωπικὴ μίλτος, ъnŭ feлŭ de кinoвapŭ de ла Sinoпa. [Σινώπη].

Σίξις, εως (ἡ), = Σιγμός.

Σιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din feлъл, saŭ asemenea плanteĭ [σίον, ші εἶδος].

Σιοκόρος (ὁ), Лак: în локŭ de θεοκόρος.

Σίον (τὸ), ъnŭ feлŭ de плantъ, seлinъ, saŭ кapdama de балtъ, (Fpanц:) berle, (Лat:) sium latifolium.

Σιὸς, Dop: Лак: în локŭ de Θεὸς. «Νὴ τὼ σιώ». (oвiч: жъpъm: ал Лак:) пе чеĭ doĭ zeĭ (Dioskъpĭ).

Σιπαλὸς, ὴ, ὸν, în întind: în локŭ de σιφλός.

Σίπαρος (ὁ), [Лat: suppara] pînza din пъпъ. (bezĭ ші ἀρτέμων).

Σιπύα, ші (шaĭ întpeв:) Σιπύη (ἡ), [în afin: къ κύπη, κίβυσις], ші σιφλός] saкŭ (prinч:) de fъinъ ші пîĭne; saŭ amбapŭ de fъinъ; maгazie de пîĭne. [de ъnde

Σιπυὶς, ίδος, ші Σιπὺς, ύος (ἡ) = Σιπύη.

Σιραιον (τὸ), ші Σίραιος (ὁ), mъstŭ feptŭ, mъstълezŭ, saŭ netmezŭ, (алt:) ἕψημα.

Σιρίασις, Σιριάω, = Σειρίασις, Σειριάω.

Σιρομάστης, ου (ὁ), = Σειρομάστης. [σιρὸς, μαστήρ].

Σιρὸς, saŭ Σιῤῥὸς (ὁ), гpoaпъ de гpîŭ ші алte semъnъtъpĭ.

Σισάριον (τὸ), o гъteaлъ femeeaskъ (колetŭ, лanцŭ de гîtŭ, saŭ алtŭ чeвa asemenea). [din

Σίσαρον (τὸ), [σίον] ъnŭ feлŭ de плantъ (de seлinъ) къ ръdъчina mape, dълче, ші de mînкat.

Σισμὸς (ὁ), = Σιγμὸς.

Σισόη (ἡ), ъnŭ feлŭ de tъnsъpъ, saŭ înплetitъpъ de пъpъл капълъĭ.

Σίσυβος (ὁ), = Σίλλυβος.

Σισύμβρινος, η, ον, fъкъtŭ din..

Σισύμβριον, mi Σίσυμβρον (τὸ), ъnŭ feлŭ de ismъ.

Σισύρα, ші Σισύρνα (ἡ), [τίτυρος] (prinч:) пĭeлe netъnsъ de капpъ; (în цen:) înвeлiшŭ, saŭ înбръкъminte de бланъ de oae, кожокŭ, ші чл: «Ἐνύδριες καὶ κάστορες, τῶν

τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται». Ep:

Σισυρίγχιον (τὸ), ѕnѫ felѫ de floape кѫ чепоasъ ръdъчinъ dѫлче, бѫжорѫ, saѫ stînжinѫ.

Σισυρίνιον (τό), papѫ în локѫ de Σισύρνα. (поate σισύρνιον, dim: ал лѫї ...

Σισύρνα, ης (ἡ), =Σισύρα, кожокѫ, блапъ de oae.

Σισυρνοδύτης, ου (ὁ), înбръкatѫ în блапъ de oae. [σίσυρνον, δύομαι].

Σίσυρνον (τὸ), = Σισύρνα.

Σίσυρνος (ὁ), =·Σίσυρνον. 2) (хірѫрц:) ѕnѫ felѫ de faшъ de panъ.

Σισυρνοφόρος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорѫ de кожокѫ, saѫ блапъ de oae. [σίσυρνον, φέρω].

Σισυρνώδης, εος (ὁ, ἡ), [σίσυρνον] чел în felѫ de кожокѫ, saѫ блапъ. «Χιτὼν —„. Sof:

Σισυροδύτης, ου, (ὁ), =Σισυρνοδύτης.

Σίσυρος (ὁ), =Σισύρα.

Σισυροφορέω -ῶ, biit: ήσω, sîntѫ...

Σισυροφόρος (ὁ, ἡ), = Σισυρνοφόρος.

Σίσυς, υος (ὁ), Sхл: în локѫ de σισύρα.

Σίσων, ονος (ὁ), ѕnѫ felѫ de плantъ din Sipia, a къріа sъmînцъ sлѫжїа ка аромъ ші de леакѫ.

Σῖτα (τὰ), îm: în etepoц: ал лѫї σῖτος în локѫ de σιτία, nѫtpitѫpї.

Σιταγέρτης, ου (ὁ), stpînгъtорѫ de (прінч: пѫблікѫ) грîѫ (bezї ші σιτώνης). [σῖτος, ἀγείρω].

Σιταγωγέω -ω, biit: -ήσω, карѫ грîѫ. [ші

Σιταγωγία (ἡ), tpansпoptape de грîѫ. [din

Σιταγωγὸς (ὁ, ἡ), [σῖτος, ἄγω] tpansпoptъtорѫ de грîne (semъnъtѫpї, провizії); saѫ foлesitорѫ ла aчeasta. «Ναῦς — „. Ksn: ші Ep:.

Σιτανείας, ші Σιτάνειος, греш: în локѫ de Σητανίας, ші Σητάνιος.

Σιτάριον (τὸ), dîm: ал лѫї σῖτος, грîѫлецѫ; пîїnішоаръ.

Σιτάρκεια (ἡ), = Σιταρκία. [ші

Σιταρκέω -ῶ, biit: ήσω, къпѫїeskѫ (oшtipea, ші чл:) de грîѫ saѫ провizії de храпъ. (bezї ші σιταρχέω) [ші

Σιταρκία (ἡ), апровizionape, ші înпърцipe de грîѫ ші алte îndestѫлърї de храпъ ла oшtipe, ші чл: [σῖτος, ἀρκέω].

Σιταρχέω -ῶ, biit: ήσω, sîntѫ înгріжitорѫ de апровizionapea îndestѫлърії de храпъ, ші înпърцipea порцiілор еї ла oшtipe, ші чл: [σιτάρχης]. [de ѕnde

Σιτάρχημα (τὸ), порцia datъ ostaшѫлѫї de înгріжitорѫл îndestѫлърії.

Σιτάρχης, ου (ὁ), înгріжitорѫл însърчinatѫ кѫ апровizionapea îndestѫлърії de хръпа ѕneї oшtipї, saѫ ѕnѫї орашѫ, ші чл: (bezї ші σιτώνης). [σῖτος, ἄρχω]. [de ѕnde

Σιταρχία (ἡ), demnitatea, ші tpeaба însърчinatѫлѫї кѫ апровizionapea храneї oшtipeї; (îm:) înпърцipea порцiілор de asemenea îndestѫларе ла oшtipe; (în цen:) =Σιταρκία.

Σίταρχος (ὁ), = Σιτάρχης.

Σιτεία (ἡ), nѫtpipe (прінч:) de вitъ; (ѕne-орї) хръnipea în pritaneѫ. [σιτεύω].

Σιτέσκοντο, poet: în локѫ de ἐσιτοῦντο, îm: 3: peps: de прел: a лѫї σιτέομαι.

Σιτευτὴς, οῦ (ὁ), хръnitорѫ de вite. [ші

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, хръnitѫ, înгръшatѫ. [din

Σιτεύω, biit: -εύσω, хръneskѫ (прінч:) вitъ, o înграшѫ. [ші

Σιτέω ῶ, biit: -ήσω, хръneskѫ. || (обіч: між: saѫ pas:) mъnînкѫ. «Οἶκος, ἐν τῷ σιτέσκοντο καί ἴαυον». Od: Ω. (ші кѫ ак:). «Σιτοῦνται δὲ τὰ μαλακὰ τῶν προβάτων». Ep: [σῖτος].

Σιτηβόρος (ὁ, ἡ), poet: mînкъtорѫ de грîѫ, saѫ de semъnъtѫpї. [σῖτος, βορά].

Σιτηγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Σιταγωγέω. [σιτηγὸς].

Σιτήγονος (ὁ, ἡ), poet: [σῖτος, γόνος] fъкѫtѫ supe храпъ de oamenї, ші de вite. (алцiї îndpept: χιλήγονος).

Σιτηγὸς (ὁ, ἡ), =Σιταγωγός.

Σιτηρεσιάζω, biit: -άσω, апровizionezѫ пе чineба кѫ храпъ; saѫ плъteskѫ кѫїва порцia sa de храпъ. [din

Σιτηρέσιον (τὸ), порцie de храпъ(прінч:) a ostaшілор în natѫpъ, saѫ în банї, dape de плata îndestѫлърії. (прінч: neѫt: лѫї...

Σιτηρέσιος, α, ον, релatівѫ кѫ храпа, saѫ хръnipea din пѫблікѫ. [din

Σιτηρὸς, ὰ, ὸν, релatівѫ кѫ грîѫ; saѫ foлositорѫ ла храпъ, ла mînкape. «Σιτηρὰ». semъnъtѫреле din felѫл грîѫлѫї, saѫ грîneле. [σῖτος].

Σίτησις, εως (ἡ), mînкape. «Ἡ ἐν πρυτανείῳ σίτησις». dape de храпъ, saѫ de плatъ пentpѫ храпъ din пѫблікѫ. (bezї πρυτανεῖον). [ші

Σιτητὸς, ὴ, όν, =Σιτευτός. [σιτέω].

Σίτθ', în апostp: maї 'nainte de вокалъ aspipatъ în локѫ de σίττα.

Σιτίζω, biit: -ίσω, (кѫ ак: saѫ цen: ел: saѫ dat: tpопол: indip:) daѫ (прінч: ла вitъ) de mînкape, хръneskѫ, saѫ nѫtpeskѫ. || (між:) mъnînкѫ. mъ хръneskѫ кѫ ...

«Μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ»; Ткр: "Τὸν Ἰσαῖον ὅλον ὁ Δημοσθένης σεσίτισται» D: Ал: [ші

Σιτικὸς, ὴ, ὸν, чел de грîѣ. «Θέρος σιτικὸν». Лкs: «Ἐξαγωγὴ —„. Плв: [ші

Σίτινός, η, ον, чел din грîѣ. «Ἄχυρα σίτινα». Цеоп: [ші

Σιτίον (τὸ), (maĭ de mѫлte орĭ îm:) провiziĭ de хранъ, mînкърĭ; (med.) deшертътѫрĭ de пînteче. [σῖτος].

Σίτισις, εως (ἡ), = Σιτισμός. [ші

Σίτισμα (τὸ), ор че слѫжеште de хранъ, mînкаре. [ші

Σιτισμὸς (ὁ), хръnipe (акt: saѣ пas.). [ші

Σιτιστὴς, οῦ (ὁ), хръnitорѣ (de вite), =Σιτευτής. [ші

Σιτιστός, ὴ, ὸν = Σιτευτός [σιτίζω].

Σίτλα (ἡ), [Лat: situla] ѫnѣ feлѣ de mъsѫръ; гълеatъ, saѣ вasѣ de skosѣ апъ.

Σιτοβόλειον (λιον), ші Σιτόβολον (τὸ), ші Σιτοβολὼν, ῶνος (ὁ), amбарѣ, marazie de пѫs în пъstрape semъnътѫрĭ. [σῖτος, βάλλω].

Σιτοδαισία (ἡ), [σῖτος, δαίομαι] înпърцiре de грîѣ.

Σιτοδεία (ἡ), лiпsъ de грîѣ, saѣ de а ле хранеĭ, foamete. [din

Σιτοδέομαι, вiit: -δεήσομαι, пътimeskѣ de лiпsъ de а ле хранеĭ. [σῖτος, δέομαι].

Σιτοδηΐη (ἡ), Ion: în локѣ de σιτοδεία.

Σιτοδόκη (ἡ), =Σιτοδοχεῖον; (ка fem: ал лѫĭ ...

Σιτοδόκος (ὁ, ἡ), foлositорѣ ка marazie de грîѣ ші алте провiziĭ de хранъ. [σῖτος, δέχομαι].

Σιτοδοσία (ἡ), [σῖτος, δόσις] dape (înпърцiре) de порцiĭ de грîѣ, saѣ de хранъ.

Σιτοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, daѣ, (înпарцѣ) порцiĭ de грîѣ, ші алте провiziĭ. [din

Σιτοδότης, ου (ὁ), dътъторѣ (înпърцitорѣ) de грîѣ, ші чл: [σῖτος, δίδωμι].

Σιτοδοχεῖον (τὸ), marazie de грîѣ, = Σιτοβόλιον. [din

Σιτοδόχος (ὁ, ἡ), =Σιτοδόκος.

Σιτοθήκη (ἡ),=Σιτοδοχεῖον. [σῖτος, θήκη].

Σιτοκαπηλεύω, вiit: -εύσω, mъ negѫцътореskѣ кѫ (прекѫпеskѣ) грîѣ [ші

Σιτοκαπηλία (ἡ), negѫцътоpie кѫ (прекѫпipe de) грîѣ ші алте грîne. [din

Σιτοκάπηλος (ὁ), [σῖτος, κάπηλος] negѫцъторѣ (ревînzъторѣ) de грîѣ ші челе asemenea.

Σιτόκουρος (ὁ, ἡ), [σῖτος, κείρω] хръnitѣ în zadapѣ (stрikъторѣ de пîĭne).

Σιτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stрînгѣ грîѣ; (maĭ des кѫ ак:) =Προνομεύω. [ші

Σιτολογία (ἡ), stрînцере de грîѣ; ші= Προνομεία. [din

Σιτολόγος (ὁ, ἡ), stрînгъторѣ de грîѣ saѣ semъnътѫрĭ. || (sѫвst:) = Προνομευτής. [σῖτος, λέγω].

Σιτομετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsѫрѣ (înпарцѣ, ші пas: ĭaѣ кѫ mъsѫръ) грîѣ, daѣ порцiiле ostaшiлор. [din

Σιτομέτρης, ου (ὁ), mъsѫръtорѣ, saѣ înпърцitорѣ кѫ mъsѫръ de грîѣ ші алте провiziĭ ostaшiлор,= Τροφοδότης. 2) рîndѫitѫл din пaртea гѫвернѫлѫĭ а превегiа, ка sъ se вînzъ кѫ dреaптъ mъsѫръ грîѫл ші челе asemenea. [σῖτος, μέτρον]. [de ѫnde

Σιτομετρία (ἡ), înпърцiре кѫ mъsѫръ de порцiiле провiziiлор; saѣ tреaва însърчinatѫлѫĭ кѫ превегiереа asѫпра mъsѫреĭ în вînzъріле de грîѣ ші челе asemenea. 2) =кѫ...

Σιτομέτριον, ші Σιτόμετρον (τὸ), mъsѫратъ порцie de грîѣ ші чл:, datъ de înпърцitорѫл лор.

Σιτομνημονεύω, вiit: εύσω, цiѣ sокoteaлъ de грîѫл, че se înпaрte кѫ mъsѫръ, saѣ sîntѣ σιτομέτρης (вezĭ ziч:). [σῖτος, μνημονεύω].

Σιτονόμος (ὁ, ἡ), înпърцitорѣ de грîѣ, ші алте провiziĭ. [σῖτος, νέμω].

Σιτοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѫ dat:) faкѣ пîĭne ші de mînкаре кѫiва; (miж:) îmĭ гътeskѣ челе de хранъ; (прin întind:) mъnînкѣ. «Ἀνάγκη καὶ σιτοποιεῖσθαι καὶ κοιμᾶσθαι». Ksn: [ші

Σιτοποιία (ἡ), faчере de пîĭne, saѣ гътipe de demînкаре. [ші

Σιτοποιικὸς, ὴ, ὸν, foлositорѣ, kontрiвѫitорѣ ла гътipe de demînкаре. [din

Σιτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѣ de пîĭne, ші (în цеп:) de demînкаре, saѣ foлositорѣ ла aчeasta. "Μύλη — ». Полien: || (sѫвst:) брѫtарѣ, saѣ бѫкътарѣ [σῖτος, ποιός].

Σιτοπομπεία (ἡ), tрansпортаре, tрimitере saѣ adѫчере de грîѣ. [ші

Σιτοπομπεῖον (τὸ), ші Σιτοπομπία (ἡ), ші Σιτοπόμπιον (τὸ), înd: în локѣ de σιτοπομπεία. [din

Σιτοπομπός (ὁ, ἡ), tрimiцъторѣ (кънѫitорѣ) de грîѣ; saѣ foлositорѣ ла aчeasta. [σῖτος, πέμπω].

Σιτοπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = saѣ греш: în локѣ de) Σιτοποιέω. [ші

Σιτοπονία (ἡ), =(saѣ греш: în локѣ de) Σιτοποιία. [din

Σιτοπόνος (ὁ, ἡ),=Σιτοποιός. [σῖτος,πόνος].

Σιτοπράτης, ου (ὁ), =Σιτοπώλης. [σῖτος, πιπράσκω].

Σιτοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzъ grîъ ші чеде asemenea. [din

Σιτοπώλης, ου (ὁ), bînzътorъ de grîъ ші чл:,=Σιτοκάπηλος. [σῖτος, πώλης].

Σῖτος (ὁ), grîъ; (în μen:) grîne, semъnътarî; (npin întind:) nîîne; (în μen:) храпъ, nътреμъ (de oam: ші bite); provizii de храпъ; (кne opi) porμie, meptikъ de a ле храneї; (pap) dовîndъ de вапї; (med:) deшertъtъръ de npisosял nînteчелї. ‖ (nest: îm:) Σῖτα, noet: în локъ de ситіа, mînkърî (кякate).

Σιτόσπελτον (τὸ), =Αἰγίλωψ. [σῖτος, σπέλεθος].

Σιτόσπορος (ὁ, ἡ), semъnatъ къ grîъ. [σῖτος, σπείρω].

Σιτουργὸς (ὁ, ἡ),=Σιτοποιός. [σῖτος, ἔργον].

Σιτοφάγος (ὁ, ἡ), mînkътorъ de grîъ, saъ de nîîne. [σῖτος, φάγω].

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ), prodякътorъ de grîъ. «Γῆ—». Лкs: 2) transportътorъ de grîne (провizii de храпъ); saъ folositorъ ла aчeasta. «Κάμηλος—». Ep: ‖ sвst:) Σιτοφόρον (se înμ: ἀγγεῖον), чеса че sлъжеште ла transportape de чеде de храпъ, кошъ (de nîîne, demînkape, ші чл:) [σῖτος, φέρω].

Σιτοφυλακεῖον (τὸ), magazie de пъstpat grîъ. [ші

Σιτοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ пъstpътorъ de grîъ, ші чл: [ші

Σιτοφυλακία (ἡ), трeaва пъstpътorякъї (magaziякъї) de grîъ, ші чл: [ші

Σιτοφυλάκιον (τὸ), =Σιτοφυλακεῖον. [din

Σιτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpътorъ (înгрiжitorъ) de грîne ‖ (în Atena) Σιτοφύλακες, 15 dрегъторіînsърчінаμї a μinea sokoteалъ de grîял înnoptatъ ші келтвitъ, ші a прeвегїа ла bînzapea semъnътарелор. a fъineї ші a nîîneї. [σῖτος, φύλαξ],

Σιτόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în faμa grîялъї, гълвъîъ ка grîял. [σῖτος, χρόα].

Σίττα, saъ Σίττε, [bezї σίζω] аклам: пъstop: nentrъ гръbîpea, saъ гonipea вitелор. «Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες». Tкр:

Σίττα, ης (ἡ), вnъ felъ de пазъре, rionoae.

Σιττάκη (ἡ), ші Σιττακός (ὁ), =Ψιττακός.

Σίττας,α(ὁ), гля: =Σιττάκη, ші Σιττακός.

Σίττε, bezї Σίττα.

Σίττη (ἡ), bezї (маї корек:) σίττα (пазъре).

Σιττύβη (ἡ), гля: în локъ de сисúра.

Σίττυβος (ὁ), dialekt: în локъ de κάκκαβος. 2)=saъ грeш: în локъ de) Σίλλυβος.

Σιτὼ, όος -οῦς (ἡ), enit: Чeresa (ка zeiμъ a grîялъї). [ші

Σιτώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), чел din felял grîялъї «Σιτώδη». (алт:) Σιτηρὰ. grînoase semъnътarî. [ші

Σιτὼν, ῶνος (ὁ). μapinъ, saъ (маї провав:) жitniμъ de grîъ. [σῖτος].

Σιτωνέω-ῶ, biit: -ήσω, кътпъръ grîъ.[din

Σιτώνης, ου (ὁ), кътпърътorъ de grîъ (npinч: din opdinял, saъ în sokoteала гкверняlї пentrъ храпа oштireї).[σῖτος,ὠνή].

Σιτώνησις, εως (ἡ), [σιτωνέω] ші

Σιτωνία (ἡ), трeaва кътпъръторялї, saъ konsякъторялї de grîял пъблікъ, ші sяma grîялї stpînsъ npin кътпърътoape de dînsял. [σιτώνης]

Σιφαῖος, α, ον, Лкsfn: (ἄρτος) = Σιλιγνίτης. (noate грeш: în локъ de σιπυαῖος).

Σίφαρος (ὁ) = Σίπαρος.

Σιφάω -ῶ, —Σιφόω.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, [npinч: ші etимμ: în afin: къ σίφων] sекъ, deшertъ. "Νάρθηξ σιφλὸς τὰ ἐντὸς». Esst: (bezї ші σίφνος, ші σομφὸς). (de вnde 2) гlъmîndъ; (npin врm:) nesъμiosъ, лакомъ; (fir:) nepodъ, neгîобъ, капъ sекъ. 3 npin întind:) molîvosъ; славъ, nenътinvosъ; betearъ. «Σιφλὸς πόδα». Апln: skîonъ. 4) (партік:) betearъ, пътimашъ de окі, врdяposъ; (simn:)=Τυφλός (bezї σιφνεύς). 5) (în μen:) врîtъ ла faμъ; (npin întind) de pîsъ; (fir:) de хялit, къ nonosъ, [de вnde

Σίφλος (ὁ), вatжокоръ (npinч: nentrъ трвneскъ nonosъ), nonoslяire. [ші

Σιφλόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ пе чinева neгîобъ, saъ betearъ, (npin врm:) de pîs, de nonoslяit; ватътъ; întякnекъ, орвeскъ.

Σιφνεὺς, έως, [σιφνὸς] noet: soволъ, saъ шoapîче орвъ,=Σκάλοψ.

Σιφνιάζω, biit: -άσω, = Σκιμαλίζω [Σίφνος] (fiind ка Sifneniї epaъ хялiμї de foapte desfpînaμї).

Σίφνις, εως (ἡ), noet: în локъ de сипúη.

Σιφνὸς, ἡ, ὸν, =Σιφλὸς, sекъ, deшertъ, ші чл: [de вnde

Σίφνος(ὁ, пяme прop: de o însялъ a мърії Eμee (пров: nentrъ sятepaneле mine лор de metale, че ape întр' insa).

Σιφνόω, saъ (провав:) Σιφνόω -ῶ, ші

Σιφόω -ῶ, biit: -ώσω, deшertъ; (de вnde nas: npin întind:) мъ молешескъ, слъвескъ. [de вnde

Σίφων, ωνος (ὁ), (în μen:) трвпъ къвъ-

*

nosŭ пе dînъѕnтрѕ (sekŭ); (de ѕnde) цеавъ; tpestie; (паptik:) tpestie, прin каре sopбind tpaгŭ вinŭ din бѕte; tѕлѕmвъ. «Κώνωπες, αἵματος σίφωνες». Епгр: (fiг:) вîptежŭ de mape, (Fpanц:) trombe (вezĭ ші τυφών); (fiг:) кѕmплitŭ, saŭ лакomŭ. (вezĭ ші σκνιπός) [de ѕnde

Σιφωνίζω, вiit: -ίσω, sopбŭ прin цеавъ; saŭ fakŭ прitokŭ вinѕл din бѕte прin tѕлѕmвъ, (Fpanц:) pomper.

Σιφώνισν (τό), dim: ал лѕĭ σίφων. 2) ѕnŭ felŭ de овъzŭ, =’Αιγίλωψ.

Σιώ, înd: ал лѕĭ σιός (вezĭ ziч:).

Σιωπάω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (maĭ întpeв:) -ήσομαι, înчetezŭ de a ворбi, takŭ (вezĭ ші σιγῶ); (în цen:) mъ лiniшteskŭ; (кѕ ак: ші dat: ел:) цiŭ чева taĭnъ de чinева; (miж: stpъm:) înпѕĭŭ tъчере, fakŭ a tъчea. «Σιωπησάμενος ὁ κῆρυξ) τά πλήθη διὰ τοῦ σαλπιγκτοῦ». Плв: [din

Σιωπή (ἡ), tъчере; (în цen:) лiniшte. ‖ (dat:) Σιωπῇ, adв: în tъчере, пе tъкѕte. [de ѕnde

Σιωπηλός, ή, όν, (ші adв:) -λῶς, tъкѕtŭ; лiniшtitŭ; aѕкѕnѕŭ, n skoцъtopŭ de ворвъ.[ші

Σιωπηρός, ά, όν, (ші adв:) -ρῶς,=Σιωπηλός.

Σιώπησις, εως (ἡ), pap în локŭ de σιωπή; înпѕнере de tъчере; характерѕл tъкѕtѕлѕĭ. [σιωπάω],

Σκάζω, [în afin: кѕ κήδω ші σκαιός] вiit: σκάσω, skĭoaпъtŭ; (fiг:) sîntŭ лiпsitŭ. (de ѕnde) «Σκάζων στίχος».=Χωλίαμβος.

Σκαιεμβατέω -ῶ, [σκαιός, ἐμβαίνω], ші

Σκαιοβατέω -ῶ, [σκαιός, βαίνω] вiit: -ήσω, калкŭ stpîmв (ѕmвлînd, saŭ dъnцînd).

Σκαιόθεν, adв: поet: din stînra. [din

Σκαιός, [în afin: кѕ σκάζω] ά, όν,=’Αριστερός. «Σκαιά (înпреѕнъ ші fъръ) χείρ». Om: stînra. 2)пѕѕŭ în stînra;(ad цеогр:) чел desпре апѕѕŭ. «Σκαιαί αὐλαί». Om: (de ѕnde 3) (dѕпе гiчitopiĭ din sбopѕл пъsъpiлор) непрiinчĭosŭ, însemnъtopŭ de ръŭ; (în цen:) ръŭ; непotpiвitŭ; stpîmвŭ, sѕчitŭ; (desпре oam:) nepodŭ; îndъpъtnikŭ; saŭ neîndemînatikŭ, (Fpanц:) gauche. «Σκαιὸν ῥίον». Od: Г. sпре апѕѕŭ; saŭ aneвoĭosŭ (прimeждiosŭ). «Φιλοτιμία κτῆμα σκαιὸν». Ep: (ші sѕпрл:) «Σκαιόττατον πάντων ἀνθρώπων». Ep: [de ѕnde

Σκαιοσύνη, ші Σκαίοτης (ἡ), neîndemînъtate; îndъpъtniчie; прostie, nerĭoвie(Fpanц:) gaucherie.

Σκαιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ поptŭ кѕ îndъpъtniчie, saŭ neîndemînъtate, прost. [σκαιὸς, ἔργον]. [de ѕnde

Σκαιούργημα (τό), глs: în локŭ de σκαιώρημα.

Σκαίρω, [în afin: кѕ σπαίρω] вiit: σκαρῶ, sъpŭ, saлtŭ, mъ sвîрколеskŭ (mъ вatŭ ка пешtеле).

Σκαιώδης, εος (ὁ, ἡ), nerĭoвŭ, прostŭ, ші чл: ла вedepe, saŭ în apъtape. [σκαιὸς, вezĭ ziч:].

Σκαίωμα (τό), stpîmвъtѕpъ, întopsъtѕpъ întp’o пapte. (алцiĭ îndpeп: σκάλωμα). [σκαιὸς].

Σκαιωρέω -ῶ, aiit: -ήσω, [σκαιός, ὥρα] =Σκαιουργέω, ші Σκευωρέω [de ѕnde

Σκαιώρημα (τό), ші

Σκαιωρία (ἡ), faпtъ вiклеапъ, кiпzѕipe, ѕneлtipe sпре ръŭ, intpiгъ,=Σκευωρία.

Σκαιῶς, adв: [σκαιὸς] кѕ кiпŭ îndъpъtnikŭ, neîndemînatikŭ, непрiinчĭosŭ, ші чл:

Σκαλαβώτης, ου (ὁ),=’Ασκαλαβώτης.

Σκαλάθυρμα, ші dim: Σκαλαθυρμάτιον, (τὸ), kom: жокъpioasъ amъpѕnцime în ворвipe, întpeвape sofistikъ, жокъpie de ворвъ, (Fpanц:) jeu d’esprit. (вezĭ ші σκαρίφημα). [din

Σκαλαθύρω, [σκάλλω, ἀθύρω] вiit: -υρῶ, (dѕпе ziч:) жокîndѕ mъ pîkiĭŭ, skoвeskŭ (în пъmîntŭ); (ші fiг:) ворвeskŭ în amъpѕntŭ de пetpeчepe; (kom:) =Βινέω.

Σκαλεία (ἡ), плiвipe, пръшipe de цapinъ. [ші

Σκάλευθρον (τὸ), instp: кѕ каре se srîndъpъ fokѕл în kontopŭ, кочорвъ. [ші

Σκάλευμα (τὸ), локŭ пръшitŭ, плiвitŭ. 2)=Σκάλευσις. [σκαλεύω].

Σκαλεὺς, έως (ὁ), плiвitopŭ, пръшitopŭ de цapinъ. [σκάλλω].

Σκάλευσις, εως (ἡ), = Σκαλεία [ші

Σκάλευτὴς, οῦ (ὁ),=Σκαλεύς. [din

Σκαλεύω, вiit: -εύσω, [σκαλεύς] skoвeskŭ кѕ праша, плiвeskŭ, saŭ пръшeskŭ цapinъ, (Fpanц:) sarcler.

Σκαληνία (ἡ), stpîmвime, непotpiвitate. [σκαληνός].

Σκαληνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ fiгѕpъ stpîmвъ (шовъitъ). «’Οχετοὶ — ». Iпкр: канале de ѕdŭ п’алъtѕpea. [σκαληνὸς, εἶδος]

Σκαληνὸς, [σκαζω] ὴ, όν, stpîmвŭ, пĭezimŭ, nedpeптŭ (шовъitŭ) (вezĭ ші σκολιός). «’Ατραπὸς—„. Епгр: «Φλὲψ — ». Iпкр: întoapsъ, пĭezimъ; (ші fiг:). «’Αριθμὸς — ». nesoцŭ. (ĭap oвiч:) “Τρίγωνον σκαληνόν». Mtm: skaлenŭ, чел кѕ лatѕpeле непotpiвite, saŭ nedeопotpiвъ. [de ѕnde

Σκαληνόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чева stpîm-

вȣ̆, пїezішȣ̆, saȣ̆ nedeoпotpівъ.

Σκαλίας, ου (ὁ), къпъцîna anгiпареї.

Σκαλιδεύω, віїt: -εύσω, ші

Σκαλίζω, віit: -ίσω, sапȣ̆, кȣръцȣ̆ цapina de вȣpienї кȣ праша. [din

Σκαλὶς, ίδος (ἡ), [σκάλλω] instp: плȣг: sапъ, прашъ, кȣ каре se кȣръцъ аръtȣpa de вȣpienї. 2) греш: în локȣ̆ de σκαφίς, ȣnȣ̆ felȣ̆ de пахарȣ̆, teasȣ̆.

Σκάλισις, εως (ἡ), ші

Σκαλισμὸς (ὁ), =Σκάλευσις. [ші

Σκαλιστὴρ (ὁ), =Σκαλεύς. [σκαλίζω]. [de ȣnde

Σκαλιστήριον (τὸ), Sхл: =Σκαλίς.

Σκαλλίον (τὸ), греш: în локȣ̆ de σκαφίον. (вezї σκαλίς 2). [din

Σκαλλω, [în afin: кȣ σκέλλω] віit: σκαλῶ, (прinч:) skapпinȣ̆, ръzȣїȣ̆; (овіч:) pîкїїȣ̆ (ка гъїna); sапȣ̆ пе deasȣпра; srîndъpȣ̆, amestekȣ̆ (проп: ші fir:). [de ȣnde

Σκάλμη (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de кȣцitȣ̆, saȣ̆ saвie. [ші

Σκαλμὸς (ὁ), кȣїȣл прinsȣ̆ de пodeaла коръвii, de каре se цine кȣреаоа вîsлеї. 2) (прin întind:) шірȣ̆ de вîsлашї. «Θρανίτης —». Плв:

Σκάλοψ, οπος (ὁ), soволȣ̆, шоаріче орвȣ̆. (вezї ἀσπάλαξ). [ші

Σκάλσις, εως (ἡ), =Σκάλευσις. [σκάλλω].

Σκάλωμα (τὸ), вezї σκαίωμα, stpîmвъtȣpъ. (поate греш: în локȣ̆ de σκολίωμα). 2) tpeaптъ de skapъ.

Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, [κάμπτω] înковоїatȣ̆, stpîmвȣ̆; (пaptiк:)= Ῥαιβὸς. «Σκέλη σκαμβότερα μᾶλλον ἢ βλαισά». Цeoп:

Σκάμμα (τὸ), [σκάπτω] sъпъtȣpъ, гроапъ, шанцȣ̆; (пaptiк:) локȣ̆ sъпatȣ̆, saȣ̆ înконжȣpatȣ̆ кȣ шанцȣ̆, ȣnde se eksepsaȣ̆ atлецiї, лȣптъtopie, каріеръ de deпpindepe; (de ȣnde fir:) лȣптъ; mȣнкъ, прimeждie. «Ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι». Пров: în кȣлmea прimeждii (вezї ші σκάπτω).

Σκαμμωνία, saȣ̆ Σκαμωνία (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плaнtъ medічinaлъ (de кȣръцenie), skamoniȣ̆.

Σκαμμώνιον, saȣ̆ Σκαμώνιον (τὸ),=Σκαμμωνία. [de ȣnde

Σκαμωνίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ skamoniȣ̆.

Σκανὸ, ᾶς (ὁ), Dop: în локȣ̆ de σκηνή.

Σκανδάλα, saȣ̆ Σκανδάλη (ἡ), ші

Σκανδάληθρον (τὸ), înкîрлiгatȣл лemnȣ̆ ал кȣpseї, ȣnde se пȣне momeaла; (în цen:) =Παγὶς (проп: ші fir:). «Σκανδάληθρα ἱστάναι». Apstf: [ші

Σκανδαλίζω, віit: -ίσω, Sкр: isпiteskȣ̆, daȣ̆ прічinъ de skandaлȣ̆. [din

Σκάνδαλον (τὸ),=Σκανδάλη, ші Σκανδάληθρον, кȣpsъ; (fir:) isпitъ, прічinъ de пъкatȣ̆, skandaлȣ̆; опpipe, пїedikъ.

Σκανδαλοπλόκος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πλόκως, înплetitopȣ̆ (ȣнeлtitopȣ̆) de skandaлe, saȣ̆ isпite. [σκάνδαλον, πλέκω].

Σκάνδαλος (ὁ), гл: în локȣ̆ de σκάνδαλον. [de ȣnde

Σκανδαλόω -ῶ, віit: -ώσω, = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) Σκανδαλίζω.

Σκανδικοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ̆ de вepdeцȣл σκάνδιξ; (în цen:) zapzaвaцiȣ̆. [σκάνδιξ, πώλης].

Σκάνδιξ, ші Σκάνδυξ, ικος, ші υκος (ὁ, ші ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вepdeцȣ̆ ка пъtpȣнжелȣл, (Fpanц:) cerfeuil.

Σκανθαρίζω, віit: -ίσω, =Σκινθαρίζω.

Σκᾶνος, εος (τὸ), Dop: în локȣ̆ de σκῆνος.

Σκαπανεὺς, έως (ὁ),=Σκαφεύς. [din

Σκάπάνη (ἡ), sапъ. 2) sъпape, saȣ̆ sъпъtȣpъ. [σκάπτω]. [de ȣnde

Σκαπανήτης, ου (ὁ), ind: în локȣ̆ de σκαπανεύς.

Σκαπάνιον (τὸ), dim: ал лȣї σκαπάνη.

Σκαπάνιον (τὸ), Dop: în локȣ̆ de σκηπάνιον.

Σκάπέρδα (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de жокъpie de ла Dionisieneле sepвъtopї (лeгîndȣ se doї de къпъtîieле ȣneї fȣniї пetpeкȣte прin гаȣpa din вîpfȣл ȣneї гpiпzї aшezate întp' adins пentpȣ aчeasta în sȣs, se silїaȣ̆ кȣ sпateле întopsȣ̆ întpe dînшiї, каре se tpaгъ în sȣs пе челалtȣ̆) "Σκάπερδαν ἕλκειν». Пров: a se лȣпta aneвoїoasъ лȣптъ. [de ȣnde

Σκαπερδεύω, віit: -εύσω, окъръskȣ̆, вatжокopeskȣ̆.

Σκάπετος (ἡ), [σκάπτω] гроапъ, = Κάπετος (maї întpeв:).

Σκᾶπος (ὁ), Dop: în локȣ̆ de σκῆπος, вapгъ; pamȣpъ, smiчea

Σκάπτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣї...

Σκαπτὴρ (ὁ), поet: în локȣ̆ de σκαφεύς.

Σκᾶπτον (τὸ), Dop: în локȣ̆ de σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ὴ, ὸν, sъпatȣ̆, saȣ̆ de sъпat. [σκάπτω].

Σκαπτοφόρος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de σκηπτροφόρος.

Σκᾶπτρον (τὸ), Dop: în локȣ̆ de σκῆπτρον

Σκάπτω, [κάπτω] віit: -σκάψω. (пas: пex: ?: ἐσκάφην, ші чл:) [de aчї] sапȣ̆. «Διὰ βοῶν σκάπτειν». Цeoп: a apa. (ші miж; поet:). "Εἴτις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ». Foчiлd: (пas:) «Ἐσκαμμένα». шan-

цѫл, че slѫжїа de xotapŭ лѫптъtopілор; (de ѫnde fir:). «Πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα». Пров: а еші чінева din кѫвіінцъ, а tpeче пеste mъsѫpъ.

Σκάραβος (ὁ), = Κάραβος, гîndakŭ, (de ѫnde Fpanц:) scarabée, éscarbot.

Σκαρδαμυγμὸς (ὁ), кліпіре din окї. [σκαρδαμύσσω].

Σκαρδαμυκτέω -ῶ, віit: -ήσσω, = Σκαρδαμύσσω. [din

Σκαρδαμυκτὴς, οῦ (ὁ), кліпіtopŭ din окї. [ші

Σκαρδαμυκτὶ, adв: кліпind din окї. (înпрot: de ἀσκαρδαμυκτί). [ші

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, обічнѫitŭ а кліпі din окї. [din

Σκαρδαμύσσω (ττω), віit: -ύξω, [σκαίρω] кліпеskŭ des din окї.

Σκαρθμὸς (ὁ), sълtъtѫpъ, алергаре пе sъpite (ка а калѫлѫї); (поеt:) пічорŭ. «Ἵππου —„. Ар: [σκαίρω].

Σκαρίζω, віit: -ίσω, = Σκαίρω, sъpŭ; mъ sвîрколеskŭ, mъ batŭ (ка пештеле); преа mѫлt dopeskŭ чева. (maї întp: ἀσκαρίζω) [din

Σκαρὶς, ίδος (ἡ), pap în локŭ de ἀσκαρίς.

Σκαρισμὸς (ὁ), sъpitѫpъ, sвîрколітѫpъ. [σκαρίζω].

Σκαρίτης, ου (ὁ), ѫnŭ felŭ de прецioasъ пїatpъ [în faца пештелѫї σκάρος].

Σκαριφάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, [σκάριφος] pîкîїŭ (ка гъіna) кѫ ѫnгіiле; skoвeskŭ пе dasѫпра, srîpiŭ, (de ѫnde поate Fpanц: scarifier); ївodeskŭ (desemnezŭ) de ла îndemînъ; (de ѫnde în цen:) fakŭ чева ка în tpeakъtŭ, nѫ кѫ dînadinsѫл.

Σκαρίφευμα (τό), = Σκαρίφημα. [din

Σκαριφεύω, віit: -εύσω, = Σκαριφάομαι.

Σκαρίφημα (τὸ), isвodŭ, че desemneazъ чінева de îndatъ; (fir:) бъpfitoape mъpѫnцime în ворбіре; zadapnікъ osteneaлъ. (вezї ші σκαλάθυρμα).

Σκαριφισμὸς (ὁ), skoвіре în faцъ, pîкîіpe, saŭ srîpiїepe; isвodipe de o desemnъtѫpъ; (de ѫnde fir:) пъskoчіpe de zadapniче amъpѫnцimї în ворбіре. «Λήρων—». Apst: 2) (maї des) = Σκαρίφημα.

Σκάριφος (ὁ), ші (maї noŭ) Σκάριφον (τὸ), [σκαίρω] (dѫпе ziч:) pîкîitѫpъ de гъінъ; (de ѫnde обіч: fir:) = Σκαρίφημα, isвodŭ (fъкѫtŭ de îndatъ), ѫmвpitѫpъ de desemnŭ. «Ὁ σκάριφος τοῦ παντὸς καὶ τῆς ἀστρῴας κινήσεως». Kosm: Indiкпл:

Σκάρος (ὁ), ѫnŭ felŭ de пеште de mape pѫmeгъtopŭ, ші tape бъtъtopŭ din коadъ, кînd se прinde, înкît pѫпînd окїѫptле mpeжеї de maї mѫлte opї skaпъ. [mi

Σκάρος, εος (τό), = Σκαρθμός, sълtъtѫpъ, sъpitѫpъ. [ші

Σκάρτης, ου (ὁ), ѫшорŭ sълtъtopŭ, sъpitopŭ în sѫs; лesne mішкatŭ. [σκαίρω].

Σκασμός (ὁ), skioпъtape. [σκάζω].

Σκατάω -ῶ, вezї (întpeв: комп:) διακατάω.

Σκατός, цen: ал лѫї σκώρ.

Σκάτος, εος -ους (τό), pap în локŭ de σκώρ.

Σκατοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Σκατοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de (хръnitŭ кѫ) skîpnъ, saŭ мочірлъ de nopoїŭ, saŭ пекѫръцie, op кѫръцitѫpъ (dpoждiї) de op че. «Σὰλπη—». At: (прin întind:) skîpвosŭ, кѫmплітŭ. [σκὰτος, φάγω].

Σκᾶυρος (ὁ), [Лat:] кърѫїа аршічеле глеznелор sînt eшite afapъ. «Ποῦς—». Med: de каї (Iпiatp:).

Σκαφεία (ἡ), sъпъtѫpъ, saŭ sъпape. [ші

Σκαφεῖον (τό), sапъ, sъпоїŭ, tîpnъкопŭ. "Βαρύ τό σκαφεῖον„. Пров: 2) (ѫne-opї) în локѫ de σκὰφιον (2). [шî

Σκαφευτός (ὁ), = Σκαφητός [σκαφεύω].

Σκαφέυς, έως (ὁ) sъпъtopŭ. [σκαφή].

Σκὰφευσις, εως (ἡ), sъпape. [ші

Σκαφευτὴς, οῦ (ὁ), = Σκαφεύς. [din

Σκαφεύω, віit: -εύσω = Σκάπτω 2) înкizŭ tpѫпѫл кѫїва întpe doъ ълвїї în кіпŭ de a гъmînea eшite afapъ капѫл, mîїneле ші пічоареле, ші îл лasŭ аша eкsпѫsŭ ла soape, пînъ ва mѫpi (ѫnŭ felŭ de mѫnкъ, кѫ каре кіпѫїаŭ Пepsiї пе віноваці). [σκαφέυς, saŭ σκάφη].

Σκαφή (ἡ), = Σκαφεία, sъпъtѫpъ, saŭ sъпape. [ші

Σκάφη (ἡ), (în цen;) лemnŭ skoвitŭ, алвіе, fpoакъ, копаїе; леагъnŭ (de прѫпкŭ); лѫntpe, ші чл: (вezї ші σκὰφος). [σκάπτω]. [de ѫnde

Σκαφήτης, ου (ὁ). = Σκαφίτης.

Σκαφητός (ὁ), лѫкрареа ші timпѫл sъпъpiї. [σκαφή].

Σκαφηφορέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Σκαφηφόρος (ὁ, ἡ), пѫptъtopŭ (цiitopŭ, кърътopŭ) de копаїе saŭ вasŭ (аша se nѫmїaŭ ла Atena metiчiї; fiind къ ла papada sepвъtoapeї Панateneелор epaŭ datopї a dѫче eї în локѫл робілор копъіле, saŭ вaseле жeptfeї în капŭ, прекѫm ші femeiле лор ѫpчоареле de апъ, de ѫnde ὑδριαφόροι, ші fiїчеле лор ѫmвpeлеле femeiлор Atenenче, de ѫnde σκιαδηφόροι). [σκάφη, φέρω].

Σκαφιά (ά), Dop: Sічел: în локŭ de σκάφος, ор че sкобітъръ, saŭ къвънътъръ, гроапъ, ші чл:

Σκαφίδιον (τό), dim: ал лъї σκάφιον, копъїоаръ; лъntріцъ; mікъ sкобітоаре, ші чл:

Σκαφίον (τό), =Σκαφεῖον, sапъ (Esхл: Ткр:). [ші

Σκάφιον (τό), dim: ал лъї σκαφίς, копъіцъ; лъntріцъ, ші чл:; (партік:) оалъ de ъdŭ пentръ femeї. (Apstf: Tesmfp: 633). 2) къвънатъ оглindъ, прin каре Bestaлеле апрindeaŭ sfîntъл fокŭ de ла soape (Пл: лц: 9). 3) ъnŭ felŭ de tъnsъ-(ръsъ-) tъръ а капълъї, dъпе каре ръmînea nъmaї крештетъл nepaѕŭ. «Σκάφιον ἀποκεκαρμένος»· Apstf: (de ъnde 4) ком: (прin întind:) în локŭ de κρανίον, хîрка капълъї. «Μὴ καταγῇς τό σκάφιον». Apstf: [ші

Σκαφὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї σκάφη, копъїоаръ; îрdъїашŭ; къъшелŭ; лъntріцъ, ші чл: партік: 2) ъnŭ felŭ de чеasорнікŭ soларŭ къвънатŭ în форма лереанълъї). 3) лопатъ de вîntърат, вîntъръtoape. 4) în локŭ de σκαφίον. [de ъnde

Σκαφιστήριον (τό),=Σκαφίς.

Σκαφίτης, ου (ὁ), кîрmъчіторŭ de лъntре, лъntрарŭ. [σκάφος].

Σκαφοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл ъnъї basŭ de плъtіре, ъneї коръбії. [σκάφος, εἶδος].

Σκαφολουτρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ лаŭ în албіе. [σκάφος, λουτρόν].

Σκάφος, εος -ους (τό), [σκάπτω] (în цен:) ор че лъкръ sкобітŭ (adînкатŭ), къвънътъръ; гроапъ 2) ор че basŭ къвъnosŭ, албіе, копаїе, ші чл: (bezї ші σκύφος); adînкътъра коръбії; (поет:) корабіе. 3) ор че къвънътате înъъntръл тръпълъї; (партік:) adînкътъра ърекії. 4) în локŭ de σκαφητός, «Σκάφος οἰνέων». Es:

Σκαφώρη, bezї καφώρη.

Σκεδάζω, віit: -άσω, (întр: прinч: nъmaї în челе комп: ші ла чеї noї) în локŭ de..

Σκεδάννυμι, віit: σκεδάσω, saŭ At: σκεδάω -ῶ, (пas: tpe: de къ: ἐσκέδασμαι, ші чл:) pisiпeskŭ, desfaкŭ; fъгъреskŭ; înпраштіŭ; (desпре къргътоаре) върsŭ. «Αἷμα—» Іл: Н. [de ъnde

Σκέδασις, εως (ἡ), ші

Σκεδασμός (ὁ), pisiпіре, înпръштіаре. [ші

Σκεδαστικός, ή, όν, потрівітŭ (îndemînatікŭ) ла pisiпіре, saŭ desfaчере. [ші

Σκεδαστός, ή, όν, pisiпітŭ; saŭ de înпръштіат (de fъгъріт, ші чл:). [ші

Σκεδάω -ῶ, ᾷς, ᾷ, At; în локŭ de σκεδάσω, віit: ал лъї σκεδάννυμι.

Σκεθρὸς, ὰ, ὸν, [σχέω] біne потрівітŭ, къ sкъmпътате аплікатŭ, еksaктŭ; desъвîршітŭ; stъръіїорŭ. [de ъnde

Σκεθρῶς, adв: къ sкъmпътате, еksaкt; къ desъвîршіре.

Σκειραφία, Σκειραφεύω, =Σκιραφεία, -φεύω.

Σκειρὸς,=Σκιῤῥός.

Σκεῖρος (ὁ),=Σκῖρος, saŭ Σκίῤῥος.

Σκειρόω -ῶ, віit. -ώσω,=Σκιῤῥόω.

Σκείρων, (maї корек: σκίρων) ωνος (ὁ), ъnŭ вîntŭ (апъsonорdікŭ) предомніторŭ în Atena (de ъnde Σκειρωνίδες πέτραι, stînчеле dintре Корintŭ ші Мегара, de ъnde sъfла).

Σκελία (ἡ), = Περισκελίς, пъdраці, шалварї, пантaлонŭ, ші чл: [σκέλος].

Σκελετάζω, віit: -άσω, = Σκελετεύω.

Σκελετεία (ἡ), ъsкъчїъne de тръпŭ, nехръпіре (atрofіе). [ші

Σκελέτευμα (τὸ), тръпŭ ъsкатŭ de totŭ (fъкътŭ sкелетŭ), ба очітŭ. [din

Σκελετεύω, віit: -εύσω, ъsъкŭ чева în felŭ de sкелетŭ; бълsъmezŭ (ка mъmiiле in Еціптŭ); ваtoчеskŭ. [ші

Σκελετία (ἡ), =Σκελετεία. [din

Σκελετός, ὴ, όν, [σκέλλω] къ totъл ъsкатŭ, (обшт:) пїеле ші osŭ. || (sъбst: бърб: ші neъt:) тръпŭ de mортŭ, каре se ціne nъmaї în пїеле къ oase (fъръ а se pisiпі), sкелетŭ, mъmie. [de ъnde

Σκελετώδης, εος (ὁ, ἡ), sкелетosŭ, ка ъnŭ sкелетŭ.

Σκελεφρὸς, ὰ, ὸν, ъsкатŭ, saŭ ъsкъцівŭ, sлабŭ ка ъnŭ sкелетŭ. (de ъnde în sink: σκληφρός). [σκέλλω].

Σκελιαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [σκέλος, ἄγνυμι] чел къ пічоареле fрînte, fърîmate. «Τὸ σκελιαγὲς». Гл: fрînцере de пічорŭ.

Σκελίζω, віit: -ίσω, ъmблъ fъкînd марї пашї (лърцind крачії). 2) Sкр: în локŭ de ὑποσκελίζω. [din

Σκελὶς, ίδος (ἡ), бъкатъ de карне тъїатъ în лъnгŭ de ла коаste saŭ din шолdърї, бътъл віteї; бътŭ de порkŭ (каре se faче шъnкъ). 2)=Σκελλίς. [σκέλος].

Σκέλισμα (τὸ), ъmблетŭ, алергътъръ къ ларцї пашї [σκελίζω].

Σκελιφρὸς, ὰ, όν, =Σκελεφρὸς.

Σκελλίζω, віit: -ίσω, sîntŭ stрîmбŭ de пічоаре. [σκελλός].

Σκελλὶς, ίδος (ἡ), Sхл: în локŭ de ἀγλὶς, къцелŭ de ъstъроїŭ.

Σκελλὸς, ὴ, ὸν, = Ῥαιβός, stрîmвŭ de пічоаре. (bezї ші κυλλός). [din

Σκέλλω, [κέλλω] viit: σκελῶ, (nex: ἔσκηλα, miж: de sine nas:; tpe: de кȣ: în локȣ̆ de npez: ἔσκληκα, ші nex: ἔσκλην, de ȣnde noft: σκλαίην, ші inf: σκλῆναι) ȣsȣкȣ̆ (ка ȣnȣ̆ skeлetȣ̆), înвîrtoшezȣ̆. || (шаї întpeв: miж:) mъ ȣsȣкȣ̆, mъ spiцълezȣ̆, sлъвeskȣ̆; mъ toneskȣ̆; mъ вatoчeskȣ̆; (npin întind:) mъ sковîrdezȣ̆; mъ înковоїȣ̆.

Σκελόδεσμος (ὁ), легъtȣръ de пічорȣ̆. [σκέλος, δεσμός].

Σκελοκοπία (ἡ), fpînцepe, fъpîmape de пічорȣ̆. [σκέλος, κοπή].

Σκέλος, εος -ους (τὸ), [σκέλλω] (npinч: ші etimлц:) osȣл, fлȣерȣл пічорȣлȣї, кракȣл; (în цen:) пічорȣ̆. «Κατὰ σκέλη βαδίζειν». Apst: desnpe natpȣnedeле, каре ȣmблъ кȣ ȣnȣ̆ пічорȣ̆ dȣne алtȣл, fъръ а ле înкpȣчіша (ка каміла, ші леȣл). «Ἐπὶ σκέλος ἀνάγειν». Fp: a se tpaцe înanoї dandapateле, (ad:) кȣ faцa înainte, fъръ a se întoapче. (fir:) «Παρὰ σκέλος ἀπαντᾷ». Пров: віне лȣкpȣл dandapateле (пpeкȣm nȣ rîndeшte чінева). || (fir:) «Σκέλη». лȣnцеле zidȣpї de înnpeжmȣіpe а ле Ateneї.

Σκελοτύρβη (ἡ), [σκέλος, τύρβη] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de паралisie а пічоарелор.

Σκέμμα (τό), oвїektȣ̆ de кіnzȣіpe, saȣ̆ rîndipe; планȣ̆. [ші

Σκεμμὸς (ὁ), pap în локȣ̆ de σκέψις. [σκέπτομαι].

Σκενδύλη (ἡ), =Σχενδύλη.

Σκενδύλιον (τὸ), =Σχενδύλιον.

Σκέπα, noet: nom: ші ак: îm: ал лȣї σκέπας.

Σκεπάζω, viit: -άσω, акоперȣ̆, înвелeskȣ̆; препъzeskȣ̆. [σκέπας].

Σκέπανον (τὸ), noet: în локȣ̆ de σκέπασμα. [ші

Σκεπανὸς, ἡ, ὸν, noet: акоперitорȣ̆; saȣ̆ акоперitȣ̆, ȣmвpitȣ̆. [ші

Σκέπανος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пеште, (алt:) σκίαινα. [σκέπη].

Σκεπαρνηδὸν, adв: în кіnȣ̆ de легъtȣръ хірȣpцікъ, nȣmitъ σκέπαρνον. [ші

Σκεπαρνίζω, viit: -ίσω, чїоплeskȣ̆ кȣ (daȣ̆ ла) pindea. [σκέπαρνον]. [de ȣnde

Σκεπαρνισμὸς (ὁ), dape ла pindea, saȣ̆ netezipe кȣ pindeaoa. 2) (хірȣpц:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de sпapцepe de хîрка капȣлȣї în doъ.

Σκέπαρνον (τὸ), [σκάπτω] pindea; saȣ̆ кȣцitoaea dorapiлор. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de faшъ, saȣ̆ легъtȣръ хірȣpцікъ (din asemъnъtatea formeї кȣ instp:).

Σκέπαρνος (ὁ), =Σκέπαρνον.

Σκέπας, αος (τὸ), (nom: ші ак: îm: σκέπα) noet: în локȣ̆ de σκέπη, акоперішȣ̆.

Σκέπασις, εως (ἡ), акоперіpe. [ші

Σκέπασμα (τὸ), акоперъmîntȣ, înвелішȣ̆.

Σκεπαστήριος, α, ον, = Σκεπαστικός. || (neȣt:) Σκεπαστήριον (τὸ), =Σκέπαστρον.

Σκεπαστὴς, οῦ (ὁ), акоперitорȣ̆; (fir:) апъръtорȣ̆; окpotitорȣ̆. [ші

Σκεπαστικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitȣ̆, îndemînatikȣ̆ а акопері. [ші

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, акоперitȣ̆, saȣ̆ de акоперit. [ші

Σκέπαστρον (τὸ), акоперъmîntȣ̆ (în sink: de ла σκεπαστήριον). [σκεπάζω].

Σκεπάω -ῶ, noet: în локȣ̆ de σκεπάζω.

Σκέπη (ἡ), [σκέπω] акоперъmîntȣ̆; înвелitoape; (npin întind: ші fir:) препazъ; апъpape, окpotipe; (ȣne-opї) пpeteкstȣ̆, пpічinȣіpe. «Ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου (τοῦ κινδύνου)». Ep: în апъpape de...

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, =Σκεπανός.

Σκέπηνος (ὁ), =Σκέπανος.

Σκεπινὸς, ἡ, ὸν, =Σκεπηνός.

Σκέπινος (ὁ), =Σκέπηνος.

Σκεπόωσι, noet: (кȣ întpenȣnepe de o) în локȣ̆ de σκεπῶσι, а 3: îm: пеpъ: а лȣї σκεπάω.

Σκεπτέος α, ον, nosit: ал лȣї σκέπτομαι.

Σκεπτήριος, α, ον, ші

Σκεπτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitȣ̆, îndemînatikȣ̆ ла rîndipe; saȣ̆ oвічnȣitȣ̆ а se rîndi; (de ȣnde) «Σκεπτικοί, Піpoнічії ші Акademaічії fiлosofї; (fiind къ desnpe nimikȣ̆ nȣ 'шї daȣ̆ xotъpîtъ пъpepe, чі toate ле rîndїaȣ̆ ка nȣtinчoase nȣmaї). [din

Σκέπτομαι, [σκήπτω, saȣ̆ σκέπω] viit: σκέψομαι, (nas: tpe: de кȣ: ἔσκεμμαι, mi nex: 2: ἐσκέπην) (npinч:) mъ ȣїtȣ̆ кȣ лȣape а minte (nȣindȣ-'mї mîna d' asȣnpa окілор ка акоперішȣ̆), îmї aцintezȣ̆ vedepea ла чева, вагȣ̆ de seamъ кȣ кȣpiositate,; (fir:) mъ кіnzȣїeskȣ̆ desnpe чева, mъ rîndeskȣ̆, чepчetezȣ̆ кȣ mintea mea. «Σκέπτ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων». Іл: П. "Σκέπτεο, αἴ κεν ἴδηαι». Іл: Р. «Σκεψάμενος δ' ἐνόησα». Od: M. «Πάντη διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι σκεπτόμενος». Ткр: «Οὐ σκέψῃ, παῖ, καὶ εἰσάξεις»; Плt: nȣ каȣцї, ȣnde este, ші sъ 'л adȣчї înъȣntpȣ? (ші fir:). «Σκέψασθε, εἰ ἄρα». Ksn: (ші nas:). «Τὰ οἰκήματα ᾠκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα, ὅπως, ші чл:. Ksn: (ші aвsoл:). "Ἐσκεμμένος ἀνὴρ». Лкs: rînditopȣ̆, înцeлeптȣ̆. (ші nas:). «Ἐσκεμμένα λέγειν». Ksn: ші Dm:

a ворбі прегîndite, sepioase лѫкрѫрї. [de ѫnde

Σκεπτοσύνη (ἡ), поет: în локѫ de σκέψις.

Σκέπω, (прел: ἔσκεπον, ші maї mѫлтѫ nѫ [în afin: кѫ κεύθω] pap în локѫ de σκεπάζω.

Σκερβολέω, ші Σκερβόλλω, віit: -ήσω, în жѫрѫ, окъръsкѫ, ворбеsкѫ de ръѫ,=Κερτομέω. [din

Σκέρβολος (ὁ, ἡ), поет: [κέαρ, βάλλω] =Κέρτομος, окърîторѫ, înжѫръторѫ «Σκέρβολα μυθήσαντο». Кал:

Σκευαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, [σκευαγωγὸς] îmї stpînгѫ, ші 'mї stpъmѫтѫ sкѫлеле, ѫnелтеле, saѫ (în цen:) лѫкрѫріле. «Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκευαγώγουν εἰς τὴν πόλιν». Ар: [de ѫnde

Σκευαγώγημα (τὸ), тръsѫръ, карѫ de къpat sкѫле, лѫкрѫрї.

Σκευαγωγία (ἡ), tpansпoptape de sкѫле (калабалîкѫрї). [din

Σκευαγωγὸς (ὁ, ἡ), [σκεῦος, ἄγω] tpansпoptъторѫ (къръторѫ) de sкѫле (калабалîкѫрї); saѫ foлositорѫ ла ачеasta.

Σκευάζω, віit: -άσω, [σκευή] înбракѫ; înapmezѫ: (desпре mînкърї, ші чл:) гъteskѫ, алкътѫїeskѫ; (în цen:) fakѫ, гъteskѫ. «Ταύτην τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ». Ер: «Ἄνδρας γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας». Ер: (ші кѫ преп:). «Εἰς Βάκχας («Εἰς Σατύρους, «Εἰς ὁπλίτας, ші чл:) σκευάσας». Пл: ші Тѫч: (ші кѫ adв:) «Οὔπω σκευάσαντες ἑαυτοὺς». Пл: «Πρόβατα πολλὰ κατακόψαντας, καί σκευάσαντας προθεῖναι δαῖτα». Ер: «Σκευάσας, ὡς εἰώθει τὰ θηρία σκευάζειν„. Ер: (ші абсол:). «Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου». Om: Imn: depetikînd лѫкрѫріле din кasъ (ка sѣ ле fѫpe), =Σκευωρούμενον. (ші miж: fir:) «Προδότην ἐσκευάζοντο». Ер: îшї прегътїаѫ, îшї ѫnелтїаѫ. (ші de sine пas:). «Τόξοισι ἐσκευασμένοι ἦσαν». Ер: «Οὕτω ἐσκευάδατο». Ер:

Σκευάριον (τὸ), dim: ал лѫї σκεῦος.

Σκευασία (ἡ), konstpѫipe, гътipe; кіпѫ de гътit (прінч:) бѫкate; (ѫne-орї) în локѫ de σκευή, (Тѫрч:) такîmѫ. «Τῶν ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς σκευασίας εἶχον». At: [ші

Σκεύασις, εως (ἡ), înбръкаре, înapmape; гътipe (de бѫкate, ші чл:); (în цen:) fачере, konstpѫipe de чева [ші

Σκεύασμα(τὸ), лѫкрѫ fъкѫтѫ, гътitѫ;(прінч:) компоsiцie medічinaлъ, maцѫnѫ, ші чл:. 2) =Σκευασία. [ші

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, konstpѫitѫ, saѫ de konstpѫit; лѫкратѫ; faбрікатѫ. [σκευάζω].

Σκευὴ (ἡ), (Тѫрч:) такîmѫ de sкѫле, ѫnелте, apme, înбръкъminte, ші чл: «Πλοίου — ». Sкр: 2) (pap) în локѫ de σκεῦος.

Σκευηφορέω -ῶ, віit: -ήσω, =Σκευοφορέω. [din

Σκευηφόρος (ὁ, ἡ), =Σκευοφόρος.

Σκευοθήκη (ἡ), maгazie de ѫnелте, sкѫле, base, apme, ші чл: [σκεῦος, θήκη].

Σκευοποιέω -ῶ, ші (maї des miж:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, fakѫ ѫnелте, base, sкѫле, ші лл: 2) =Σκευάζω, înбракѫ (прінч: кam teatpічеште); (de ѫnde în цen:) плъsmѫїeskѫ, fakѫ чева minчinosѫ, falsѫ. «Διαθήκας—». Is: (bezї ші σκευωρέομαι). [σκευοποιός]. [de ѫnde

Σκευοποίημα (τὸ), konstpѫкцie, faбрікацie de base, ѫnелте, ші чл:; teatpaлѫ kostѫmѫ (înбръкъminte) de акторѫ; (fir:) плъsmѫitѫръ, falsifікацie, лѫкрѫ de înшелъчїѫne.

Σκευοποιία (ἡ), meштешѫгѫл faбрікътоpѫлѫї de base, sкѫле, ѫnелте, ші чл: 2) konstpѫipe de гътелї, înбръкъminte (прінч: teatpaле); (în цen:) fачере de teatpaле декорацiї. [din

Σκευοποιὸς (ὁ), fъкъторѫ de ѫnелте, base, ші чл:; (прінч:) konstpѫкторѫ de мъшчї, ші înбръкъminte (kostѫmѫ) de teatpѫ. [σκεῦος, ποιός].

Σκευοπώλης, ου (ὁ), вînzъторѫ de ѫnелте, base, saѫ sкѫле (moбіле). [σκεῦος, πώλης]

Σκεῦος, εος -ους (τὸ), op че felѫ de basѫ, saѫ ѫnealтъ, sкѫлъ, instpѫmîntѫ, (проп: ші fir:); (partік:) maskъ, ші op че se чере пentpѫ kostѫmѫ de акторї, ші декорацie de teatpѫ. (ла îm:) «Σκεύη„. ѫnелтеле, sкѫлеле tpeбѫinчoase пentpѫ op че. «Οἴκου —». sкѫлеле kaseї. ші «Νεὼς — ». Ksn: «Ἵππου — ». (Тѫрч:) такîmѫл калѫлѫї, (bezї ші ὅπλον).

Σκευουργία (ἡ), = Σκευοποιία. [din

Σκευουργὸς (ὁ), = Σκευοποιός. [σκεῦος, ἔργον].

Σκευοφορεῖον (τὸ), op че sлѫжеште ла tpansпoptape de sкѫле ші ѫnелте (калабалîкѫрї); (iap прінч:) =Ἀνάφορον. [ші

Σκευοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, карѫ, tpansпoptѫ moбіле, saѫ felѫpite sкѫле. || (miж:) îmї карѫ калабалîкѫл. «Χιλίοις καμήλοις — ». Пл: [ші

Σκευοφορία (ἡ), tpansпoptape de moбіле (калабалîкѫрї). [ші

Σκευοφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторѫ de, saѫ

folositорă ла transportare de вчелте saă лъкрърї mişkътoape. «Βάρος — „ Ksn: поваръ de o вітъ înkърkatъ. [şi

Σκευοφοριώτης, ου (ὁ), kom: în локă de σκευοφόρος (ка εἰραφιώτης). [din

Σκευοφόρος (ὁ, ἡ), къръторă de багаже, saă de вчелтеле кăîва; (partik:) слъгъ, каре цine павъza (Skp: каре каръ скълеле) греă-armatълкї ostaшă, adiotantă; (în цеп:) «Σκευοφόροι». слъжitorїї oштipїї; şi Σκευοφόρα (înpreвnъ şi fъръ) ἅρματα. saă κτήνη». челе transportътoape de багажъл, şi (în цеп:) кîар багажъл (калабалîкъл) oштipїї. [σκεῦος, φέρω].

Σκευοφυλακέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъzeskă, пъstpeză скълеле saă вчелтеле. [şi

Σκευοφυλάκιον (τὸ , = Σκευοθήκη, локă de пъstpat скъле saă вчелте. [din

Σκευοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpътoră de скъле saă вчелте. [σκεῦος, φύλαξ].

Σκευόω -ῶ, вііt: -ώσω, гls: în локă de σκευάζω, гътeskă кв требвінчoaseле вчелте, saă арme. [σκεῦος].

Σκευωρέω -ῶ, şi (miж: каре şi maї sinгърă este întpев:) -έομαι -οῦμαι, вііt: ήσω, -ομαι, (dвпе zіч:) depetікă скълеле каseї (пвіndв-ле ла локъл лор); (de вnde прin întind:) skotoчeskă, amestekă; (кв ак: кв преп:) тъ îndeletniчeskă ла чева (вezї şi πραγματεύομαι); (în ръă) вчелteskă вікленіі, maшineză întpіцї; (partik:) falsifікă stpeînă skpisъ (karte).«Τοὺς τῶν ἄλλων διαλόγους ἐσκευώρηται». Apt: (вezї şi διασκευαζω). (σκευωρός]. [de вnde

Σκευώρημα (τὸ), пъskочitъ, вчелtitъ вікленie, saă intpігъ.

Σκευωρία (ἡ), гріжъ, îndeletniчipe stъpвitoape; пвptape de гріжъ, превегїere, (вezї şi πραγματεία). 2) (овіч:) вікленie, вчелtipe de ръă asвпра кăîва, intpігъ.[din

Σκευωρὸς (ὁ), гls: [σκεῦος, ὥρα]=Σκευοφύλαξ.

Σκέψις, εως (ἡ), обsерваре, прівіре въгътoape de seamъ; (fіг:) къвtape, черчетape de чева кв mintea, гîndipe, кînzвipe. [σκέπτομαι].

Σκῆλαι, nex: de înf:, şi mi

Σκήλειε, 3: sinг: neps: de nex: ал noft:,

Σκήλῃ, 3: sinг: neps: de nex: ал sвп: лвї σκέλλω.

Σκήλημα (τὸ), гls: 'în локă de σκλῆμα, =Σκίῤῥωμα. [din

Σκηνάω (-έω) -ῶ, вііt: -ήσω, =Σκηνόω.

Σκηνὴ (ἡ), [σκια] кортă; колівъ; sврлъ; шatръ, ковергъ; saă вмврарă; (вne-орї) ковertipă de карă; (în цеп:)înвелitoape; локашă de adъnostă. «Σκηνὴν πηγνύναι (ἱστάναι, καταλύειν)». Лкs: «'Απὸ σκηνῆς ἀγοράζων». Ткр: de ла шatръ (прекът so fак пе ла вîлчїврї). 2) (partik:) partea чeaînвелitъ a векїлвї teatpв, вnde epaă декорацііле, şi акторії, че pepresintaă, шепъ (snpe deoseвіpe de θυμέλη, вnde sta хорвл); (прin întind:) teatpвл. (de вnde). «Οἱ ἀπὸ (ἐπί) σκηνῆς» =«Οἱ σκηνικοὶ. şi "Τὰ ἀπὸ σκηνῆς (se înц: μέλη». челе кîntate пвmaї de акторă, fъръ a pesпвnde хорвл. 3) op че se pepresintъ în, saă ка în teatpв, dpamъ; (fіг:) плъsmвітъръ, minчївпъ. 4) (прin întind:) чіпъ, saă adвnape de ostaшї sввt кортă. "Τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυον». Ksn:

Σκήνημα (τὸ), =Σκήνωμα.

Σκηνήτης, ου (ὁ), = Σκηνικός. 2) овічпвітă a локвї sввt кортă (ка nomazії). [şi

Σκηνίδιον (τὸ , dim: ал лвї [σκηνή].

Σκηνικεύομαι, вііt: -εύσομαι, pepresintă чева teatpічеште. [din

Σκηνικὸς, ἡ, ὸν, релatівă кв шепа teatpвлвї, teatpалв. || (sввst:) акторă de teatpв. [σκηνή]. [de вnde

Σκηνικῶς, adв: teatpічеште.

Σκηνὶς, ίδος (ἡ), =Σκηνὴ, кортă. [şi

Σκηνίτης, ου (ὁ), = Σκηνήτης. [σκηνή].

Σκηνοβατέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ кркă (тъînfъцішeză) пе шепа teatpвлвї; (stpътm:) експвїă (pepresintă) чева în, saă ка în teatpв, daă în пвблікă «Σκηνοβατεῖ τὴν μοχθηρίαν αὐτῶν. Epакл: (şi nas:) «Πολλὴ καθ' Ομήρου τραγῳδία σκηνοβατεῖται». Eракл: [σκηνὴ, βαίνω].

Σκηνογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, zвгръвeskă ка σκηνογράφος (zezї zіч:); (fіг:) експвїă (deskріă) чева în stilă teatpалă (кв emfasă, кв ковîршірї), тъpind лвкрвл dpamatічеште. 2) întoктeskă шепеле вneї dpame. «Ἡ τάχα καὶ ἐξ ὁρμῆς θείας, ἥ σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν». Eлd: [şi

Σκηνογραφία (ἡ), zвгръвealъ de шепъ teatpалъ, saă felвл челіі asemenea zвгръвелї, каре pepresintъ овіектеле, прекът se apatъ (saă ка съ fie apътoase) de denapte, (Fpanц:) перspектівъ (вezї şi σκιαγραφία); (прin întind: şi fіг:) falпікъ apътape плъsmвітъ; ворвe maрї fъръ fiпцъ de лвкрврї, amъціpe, (Fpanц:) ілв·sie. [şi

Σκηνογραφικὸς, ἡ, ὸν, (şi adв:) -ικῶς, кввenită, saă asemъnată zвгръвелії de шепъ teatpалъ; teatpалă, apътosă пвmaї din

depъptape, (Fpanц:) en perspective, saъ pittoresque. «Σκηνογραφικὴ (se înц: τέχνη) meutetuъгъл de a zъгgръvі uene [din

Σκηνογράφος (ὁ), zъгgръvitorъ de uene, saъ dъne kipъл zъгgръvірїї uenelor teatpълъї, (ad:) în перъпектівъ (în de depapte apъtoasъ vedepe) (vezї uї σκιαγράφος); (fir:) deskpitorъ (mъpitorъ) de лъкрърї teatpіceute. [σκηνή, γράφω].

Σκηνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл uenelor, saъ teatpълъї. [σκηνή, εἶδος].

Σκηνοπηγέω -ῶ, viit: -ήσω, aueză, lakъ koptă, saъ ka bnъ koptă. «Τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν». At: [uї

Σκηνοπηγία (ἡ), auezape, lavepe de koptă, saъ de kolівъ, kovepгъ; (în цen:) klъdipe de îndatъ «Ἡ τῆς χελιδόνος σκηνοπηγία». Apst: klъdipea kъївълъї pîndъpelії. || (la Евр:) =къ...

Σκηνοπήγια (τὰ), sepвътoapea koptъpilop (kъшчелор) Евреілор. [σκηνή, πήγνυμι].

Σκηνοποιέω -ῶ, viit. -ήσω, = Σκηνοπηγέω; (miж:) îmї lakъ, saъ локъїeskъ sъвt koptă. [uї

Σκηνοποιία (ἡ), lavepe de koptă, saъ de чева în felъ de koptă. «Ἡ τῆς τύχης— ». Eлd: deseлe prefaчerї ka пе uenъ a le nopokълъї. [din

Σκηνοποιὸς (ὁ), fъkътorъ de koptъpї (колівe, uї чл:); saъ întokmitorъ de uena teatpълъї, (Fpanц:) dekopatorъ. [σκηνή, ποιός].

Σκηνορράφειον (τὸ), pръvъліa kъsътopълъї de koptъpї. [uї

Σκηνορράφέω -ῶ, viit: -ήσω, kosъ koptъpї. [din

Σκηνορράφος (ὁ), kъsътorъ de koptъpї. [σκηνή, ῥάπτω].

Σκῆνος, εος -ους, (τὸ), = Σκηνή, koptă; (de bnde fir:) tpънъл otъълъї (ka вpemelnikъ локашъ ал sъflетълъї .

Σκηνοφύλαξ, ακος (ὁ), pъzitorъ de koptъpї (în tъвъръ). [σκηνή, φύλαξ].

Σκηνόω -ῶ, viit: -ώσω, aueză koptă, saъ îmї aueză koptъл bndeва; nonoseskъ, tabъpъ; (în цen: локъїeskъ, netpekъ bndeва. «Οἶκοι σκηνοῦνται». Ksn: (uї fir:). «Πόῤῥω ἐσκήνωται τοῦ ...». Плt: este depapte de... [uї

Σκηνύδριον (τὸ), = Σκηνίδιον, kolівіоръ. [σκηνή].

Σκήνωμα (τὸ), локъ de локъїt. [uї

Σκήνωσις, εως (ἡ), локъіpe. [uї

Σκηνωτής, οῦ (ὁ), =Σκηνήτης. 2) =Σύσκηνος. [σκηνόω].

Σκηπάνιον, uї Ion· Σκηπήνιον (τὸ), noet: =Σκήπων

Σκηπτοβάμων, ονος (ὁ, ἡ). noet: kape калкъ, stъ auezată пе toїarъ. «Ἀετὸς— ». Sof: [σκῆπτον, βαίνω].

Σκῆπτον (τὸ); noet: în локъ de σκῆπτρον.

Σκηπτὸς (ὁ), [σκήπτω] tpъsnetă къzътă bndeва; (noet:) vîptexă de vîntă; fir:) isvipe de вpe bnă pъă, лoвітъpъ fъpъ veste. «Λοιμοῦ σκηπτός» Esx:

Σκηπτουχία (ἡ), tpeaва (demnitatea цiitopълъї de sventpъ (vastonă de dpeгътopie); (în цen:) komandъ de outipe, uї чл:; domnie. [din

Σκηπτοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopă, пapтътopă de sventpъ. «Βασιλεὺς — ». Om: || (sasst:) = Ῥαβδοῦχος; (naptik: în Hepsia) titлъ datъ manistpaцilop. [σκῆπτον, ἔχω].

Σκῆπτρον (τὸ), =Σκήπων, toїarъ, vastonъ; (naptik:) sventpъ, semnă de împъpъteaskъ stъпînipe; (în цen:) пътepe împъpъteasьъ. «Βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνος παῖς σκῆπτρον». Il: B. (uї îm.). «Ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα κρατοῦντα τῆςδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός». Exp: [σπήπτω].

Σκηπτροφορέω -ῶ, viit: -ήσω, poptă vastonă saъ împъpъteskă skentpъ, împъpъцeskă. [din

Σκηπτροφόρος (ὁ, ἡ), пapтътopă de vastonă, saъ de skentpъ (împъpată). [σκῆπτρον, φέρω].

Σκήπτω, [σκίμπτω] viit: σκήψω, (ppinч:) pezemă; (maї de mъlte-opї nestp: saъ el:) mъ pezemă tape; (ppin intind:) asvîpлă penede, (uї nestp: saъ el:) kazъ kъ toatъ gpeътatea neste чева. «Βέλος σκήπτειν». Esx: (uї miж:) "Τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε». Esx: «Λοιμὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν„. Sof: (uї miж:) «Ῥάδῳ σκηπτόμενος». Aпл: 2) (obіч: mi proz: miж:) mъ prefakă, гъseskă ppічinвipї, (ppinч:) mъ snpiжină пе вpe bnă kъvînta de îndpentape. «Τί ἂν σκηπτόμενοι πρὸς τοὺς συμμάχους μὴ βοηθοῖμεν αὐτοῖς»; Tъч: «Οὐ τοῦτό γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν». Esx: «Ἐσκήψατο ἔκστασιν τῶν λογισμῶν». Пл: (uї kъ inf:) «Σκηψάμενος ἀῤῥωστεῖν». Пл: (uї fъpъ kazъ). «Σκήπτομαι ὑπὲρ σοῦ». Плt: vopveskă snpe îndpentapea ta. «Πῶς τῷ δίκαια νομίζειν ταῦτα σκήψαιτο»; Dm: (vezї uї ἐπισκήπτω). [de bnde

Σκήπων, ωνος (ὁ), toїarъ, vastonă.

Σκηρίπτω, viit: -ίψω, =Σκήπτω, pezemă, snpiжină tape. «Βόες ἐργατίναι... ἐνὶ γαίῃ χηλὰς σκηρίπτοντες». Aпл: (saъ miж:)

«Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε». Om:

Σκηρὸς, ὰ, ὸν,,= Σκιῤῥὸς, tape, вîptosŭ. [de ѕnde

Σκηρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Σκιῤῥόω.

Σκῆψις, εως (ἡ), прічіnѕіpe, кѕвîntŭ de îndpeпtape. [σκήπτομαι].

Σκιὰ (ἡ), ѕmбръ. «Δεδοικὼς καὶ τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν„. Плт: «Περὶ ὄνου σκιᾶς». Пров: пentpѕ nimikŭ. 2) локŭ ѕmбpoѕŭ. «Ἐν σκιῇ ἑζόμενον». Es: 3) лѕкрѕл, каре faче ѕmбръ. Ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος». Ksn: 4) ѕmбръ de ікоanъ, saŭ de поptpetŭ; (ѕneopĭ) în локŭ de σκιαγράφημα. 5) oaѕпътŭ пeпoftitŭ, че adѕче кѕ sine чел поftitŭ. 6) (îm:) поet: sѕfлeteле морцілор, (Fpanц:) les mânes.

Σκιαγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zѕгръвeѕкŭ кѕ ѕmбpe, saŭ лiniĭ (вezĭ ші σκηνογραφέω); (fir:) peпpeѕintŭ чева întѕnekat, iѕвodeѕкŭ de îndatъ, кѕm ѕe поate de ла îndemînъ. [σκιαγράφος]. [de ѕnde.

Σκιαγράφημα (τὸ), zѕгръвeалъ кѕ ѕmбpe, în лiniĭ, iѕвodŭ, deѕemnътѕръ de zѕгръвeалъ.

Σκιαγραφία (ἡ), zѕгръвie, deѕemnŭ de ѕmбpe (кѕ лiniĭ), saŭ în пepѕпeктiвъ; (пpin întind: ші fir:) faлnikъ арътаpe, saŭ amъцitoape imitaцie. «Ἀρετῆς — ». Плт: (вezĭ ші σκηνογραφία). [ші

Σκιαγραφικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopŭ de zѕгръвie кѕ ѕmбpe. (вezĭ ші σκηνογραφικός). [din

Σκιαγράφος (ὁ), zѕгpaвŭ кѕ ѕmбpe, saŭ лiniĭ, saŭ колоаpe арътътоаpe de ѕmбpe, ші пpin ѕpm: de deпъptapea чea dîntpe dinѕeле a челор zѕгръвite (dѕпe pегѕлеле оптічеĭ), =Σκηνογράφος. 2) =Ἰχνογράφος, deѕemnътopŭ. [σκιὰ, γράφω].

Σκιάδαι (οἱ), греш: în локŭ de σκιάδες.

Σκιάδειον (τὸ), ѕmбpeлъ. «Ἐξεπετάννυτο ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο». Apst· 2) пълъpie. [ші

Σκιαδεὺς, έως (ὁ), = Σκίαινα. [σκιάς].

Σκιαδηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ ѕmбpeлъ; (deѕпpe плante) sîntŭ ..

Σκιαδηφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтътopŭ de ѕmбpeлъ (вezĭ σκαφηφόρος); (deѕпpe плante) = Πετασώδης, (Fpan:) ombellifére; (deѕпpe помĭ) fopmatŭ în feлŭ de ѕmбpeлъ. [σκιὰ, φέρω].

Σκιάδιον (το), =Σκιάδειον. 2) = кѕ...

Σκιαδίσκη (ἡ), dim: ал лѕĭ σκιάς.

Σκιαδοφορέω, Σκιαδοφόρος, maĭ noŭ în локŭ de Σκιαδηφορέω, ші чл:

Σκιάζω, вiit: -άσω, ѕmбpeѕкŭ. «Ὁ γνώμων τὴν ἕκτην σκιάζει». Алчfp: apatъ кѕ ѕmбpa sa шeaѕe чeaѕѕpĭ. "Τὸ καῦμα σκιάζειν„. Алчfp: a кѕmпъta пpin ѕmбpъ. [σκιά].

Σκιαθήρας, ου (ὁ), (ѕe înц: γνώμων)= Σκιάθηρον. [ші

Σκιαθηρέω -ῶ, вiit; -ήσω, каѕtŭ пpin apътътopѕл чeaѕopnikѕлѕĭ de ѕoape ѕъ гъѕeѕкŭ afлapea ѕoapeлѕĭ ла жѕmътatea чepѕлѕĭ (ла zenitŭ). [din

Σκιάθηρον (τό), (înпpeѕnъ кѕ ші fъpъ ὄργανον) apътътopѕл ѕoлapѕлѕĭ чeaѕopnikŭ, каре пpin ѕmбpa sa apatъ (ажѕnцe, ка кѕm ap вîna) чeaѕѕpiле, saŭ mĭezѕл ziлiĭ. [σκιά, θήρα].

Σκιαθὶς, ίδος, ші

Σκίαινα, ης (ἡ), ѕnŭ feлŭ de пeшte de mape, (Fpanц:) ombre. [σκιά]. [de ѕnde

Σκιαινὶς, ίδος (ἡ),=Σκίαινα.

Σκιαμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ бatŭ ла ѕmбpъ (în каѕъ), saŭ кѕ ѕmбpa mea (ad: кѕ niminea, ѕinгѕpŭ пentpѕ deпpindepea tpѕпѕлѕĭ) saŭ кътpe ѕmбpъ, (ad:) вpъжmaшŭ neînfiinцatŭ. «Καθὰπερ ἐπί τοῦ σκιαμαχοῦντος, καί κενὰς ἐπιφέροντος τάς χεῖρας». Пл: [ші

Σκιαμαχία (ἡ), лѕптъ пpefъкѕтъ пentpѕ deпpindepea tpѕпѕлѕĭ, saŭ кътpe пeînfiinцatѕ вpъжmaшŭ (кътpe ѕmбpъ nѕmaĭ). [σκιά, μάχη].

Σκιάποδες (οἱ) o naцie faбѕлoaѕъ a Лiбieĭ, каре îшĭ întpeбѕinцa пічоаpeле de ѕmбpapŭ, saŭ ѕmбpeлъ. [вezĭ ші ἐνωτοκοῖται . [σκιά, ποῦς].

Σκιαροκόμος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ ѕmбpoaѕe fpѕnze, stѕfoѕŭ. «Ὕλη —». Eѕp: [σκιαρός, κόμη].

Σκιαρός, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de σκιερός. [ші

Σκιὰς, άδος, (ἡ), (în цen:) op че цine ѕmбpъ, ѕmбpeлъ; кopтŭ кѕ бoлtitŭ înвeлішŭ; кĭoѕкĭŭ, (Fpanц:) пaвiлĭonŭ; ѕmбpapŭ; ѕѕpлъ, ші чл:; (fir:) пълъpie de ѕneле плante, (Fpanц:) l'ombelle. [σκιά].

Σκίασμα (τό), ѕmбpitѕpъ, (fpanц:) ombrage. [ші

Σκιασμός (ὁ), ѕmбpipe. [ші

Σκιαστής, οῦ (ὁ), ла Лачed: dъnцътopѕл. (enit: ал лѕĭ Аполонŭ). [σκιάζω]. [de ѕnde

Σκιαστικὸς, ή, όν, îndemînatikŭ a ѕmбpi, adѕкътopŭ de ѕmбpъ.

Σκιατραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хpъneѕкŭ (кpeѕкŭ, ші nestp: saŭ пaѕ: mъ кpeѕкŭ) ла ѕmбpъ (ad: în каѕъ), шezŭ dotdaѕna ла ѕmбpъ; пetpeкŭ вiaцъ moлiчoaѕъ, afemeĭatъ, desmĭepdatъ. "Σκηνὰς πηξάμενοι

ἐσκιητροφέοντο». Ep: «Τῷ μὲν γὰρ ἡλίῳ παραδιδόμενος ταχὺ ξηραίνεται σκιατραφούμενος δὲ σώζει τε τὴν οἰκείαν ὑγρότητα, καὶ πεπαίνει». Tfp: (ші în partч:) «Ἐσκιατραφηκὼς, saŭ ἐσκιατραφημένος (ἀνήρ)». molічosŭ, nedeпpinsъ ла mъnкъ, desmĭepdatŭ. «Ἀνὴρ πένης, ἰσχνός, ἡλιωμένος, παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ ἐσκιατραφηκότι». Плт: «Πόλεμος ἐσκιατραφημένων σωμάτων ἕξιν οὐ δέχεται». Пл: [din

Σκιατραφὴς, έος (ὁ, ἡ), kreskъtŭ ла ъmбръ; (прin ъpm:) molічosŭ, afemeĭatŭ. [σκιὰ, τρέφω]. [de ъnde

Σκιατραφία (ἡ), віаць de molічosŭ, крештере (петречере) ла ъmбръ.

Σκιατροφέω -ώ, віit: -ήσω, = Σκιατραφέω.

Σκιατροφία (ἡ), = Σκιατραφία.

Σκιατφοφίας, ου (ὁ), =Σκιατραφής.

Σκιαυγέω -ῶ, віit: -ήσω, въzŭ ъmбpos, întъnекat, nъ въzŭ бine. [σκιὰ, αὐγή].

Σκιάω -ῶ віit: -άσω, поet: în локŭ de σκιάζω.

Σκίγγος, saŭ Σκίγκος (ὁ), ъnŭ felŭ de шопîрлъ, saŭ гъштерŭ de леакŭ.

Σκίδναμαι, (прел: ἐσκιδνάμην) поet: în локŭ de σκεδάννυμαι.

Σκιερὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ρῶς, ъmвposŭ. «Ἄλσος («Θάμνος, «Πλατάνιστος)— ». Om: ші Tкр: [din

Σκιὴ (ἡ), Ion: în локŭ de σκιά.

Σκιητροφέω -ῶ, Ion: în локŭ de σκιατραφέω.

Σκιθακὸς, ші Σκίθαρκος (ὁ), ъnŭ felъ de пеште, (алт:) Τράχουρος (поate греш: în локŭ de κίθαρος).

Σκίλλα, ης (ἡ), ъnŭ felŭ de плantъ чепоasъ, чеапъ de mape. [de ъnde

Σκιλλητικὸς (-λλιτικὸς), ὴ, ὸν, ші

Σκίλλινος, η, ον, fъкъtŭ къ чеапъ de mape.

Σκιλλοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de чеапъ de mape. [σκίλλα, βορά].

Σκιλλοκέφαλλος (ὁ, ἡ), = Σχινοκέφαλος. [σκίλλα, κεφαλή].

Σκιλλοκρόμμυον (τὸ), = Σκίλλα. [σκίλλα, κρόμμυον].

Σκιλλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felъл чепеĭ de mape, saŭ asemenea eĭ. [σκίλλα].

Σκιμαλίζω, [σκίμπτω] віit: -ίσω, ловеskŭ пе чіпева къ deцetъл din miжлокŭ (daŭ бобîрnакŭ) în nasŭ (sпре батжокоръ saŭ în глъmъ); каъtŭ къ deцetъл гъina, de ape oŭ, (алт:) βλιμάζω; аpъtŭ deцetъл, saŭ къ deцetъл din miжлокŭ (sпре окъpipe); (în цen:) окъръskŭ, desпрецъĭeskŭ. «Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω». Apstf:

Σκιμβάζω, віit: -άσω, гls: = Ὀκλάζω, skĭoaпъtŭ. [din

Σκιμβὸς, ὴ, ὸν, în локŭ de σκαμβός, skĭoпŭ. [σκίμπτω].

Σκιμπάζω, віit: -άσω, = Σκιμβάζω.

Σκιμπόδιον (τὸ), ші Σκιμποδίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ...

Σκίμπους, οδος (ὁ), (прinч:) =Ὀκλαδίας (δίφρος, вezĭ ziч:); (în цen:) skaъnŭ în felŭ de patŭ, жецŭ, saŭ канапеа, ші чл: [σκίμπτω, ποῦς].

Σκίμπτω, [în afin: къ κάμπτω] віit: σκίμψω,=Σκήπτω, ші Ὀκλάζω. [de ъnde

Σκίμπων, ωνος (ὁ), = Σκήπων.

Σκίναξ, ακος (ὁ, ἡ), поet: [κινέω] sъpitopŭ, ъшорŭ în miшкаре. || (sъбst:) епъре.

Σκίναρ, αρος (τὸ), поet: în локŭ de σκῆνος, tpъпŭ.

Σκινδαλαβίζω, [σκιμαλίζω] віit: -ίσω,(плц:) pîкîĭŭ, srîndъpŭ, amestekŭ.

Σκινδάλαμος (ὁ), [σχίζω] цandъръ sъбцipe, sъpчea askъцitъ (прinч: de tpestie), цеапъ; (fir:) amъцitoape ворбipe în amъpъnte. (вezĭ παραξόνιος, ші κοσκυλμάτιον).

Σκινδαλαμοφράστης, ου (ὁ), [σκινδάλαμος, φράζω] ком: amъцitopŭ (шipetŭ) sпъitopъ de amъpъnte, (Fpanц:) ergoteur.

Σκινδαλμὸς (ὁ), în sink: în локŭ de σκινδάλαμος.

Σκινδαρεύω, віit: -εύσω, ші Σκινδαρέω -ῶ, віit: -ήσω, =Σκινθαρίζω. [ші

Σκινδάριον (τὸ), ъnŭ felŭ de пеште, (поate греш: în локŭ de κιθάριον, dim: ал лъĭ κίθαρος). [din

Σκίνδαρος (ὁ), = Σκίνθαρος.

Σκίνδαφος (ὁ), =Κίδαφος.

Σκινδαψὸς (ὁ), ъnŭ felŭ de mъsikалŭ instpъmîntŭ къ patpъ коарde. 2) ъnŭ felŭ de плantъ din soĭъл edepeĭ,

Σκινθαρίζω, віit: -ίσω, = Σκιμαλίζω, daŭ бобîрnакŭ пеste nasŭ. [din

Σκίνθαρος (ὁ), [în afin: къ κύνδαλος] бобîрnакŭ пеste nasŭ къ deцetъл, (Fpanц:) chiquenaude.

Σκινθὸς, ὴ, ὸν, [σκίναξ] каре se къfъndъ în апъ, înnotъtopŭ (вezĭ ші κυβιστητήρ).

Σκινὶς, ίδος (ἡ), поate греш: în локŭ de σκιαινίς.

Σκὶνιψ, ιπος (ὁ), =Σκήψ

Σκιογραφέω -ῶ, ші Σκιογραφία, неапроб: în локŭ de σκιαγραφέω, -ία.

Σκιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл ъmбреĭ, tъpбъpe, întъnекosŭ. [σκιὰ, εἶδος].

Σκιόειν, поet: în локŭ de σκιόεν, neъt лъĭ

Σκιόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de σκιερός, ъmвposŭ; întъnекosŭ; (прin întind:)

маре, ларгъ. «Οὔρεα («Μέγαρα) σκιόεντα». Om: [σκιά].

Σκιαθήρας, ου (ὁ), =Σκιαθήρας.

Σκιαθηρικὸς, ἡ, ὸν, însъшitъ лъї...

Σκιάθηρον (τὸ), =Σκιάθηρον.

Σκιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбескъ desпре ъмбре (ad: despre nimiкърї), ворбескъ тълте în zadarъ. [σκια, λὸγος].

Σκιομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, = (маї înтреб:) Σκιαμαχέω.

Σκιομαχία ἡ), =(маї înтреб:)Σκιαμαχία.

Σκιοτραφέω -ῶ, biit: -ήσω, =Σκιατραφέω.

Σκιοτραφής, έος (ὁ, ἡ), =Σκιατραφής.

Σκίουρος (ὁ), веверіцъ [σκιὰ, οὐρά, fiind къ къ коада îшї ъмбрешte трънъл].

Σκιοφόρος (ὁ, ἡ), adъкъторъ de ъмбръ. [σκιὰ, φέρω].

Σκιόφως, ωτος (τὸ), търгъл serії. [σκιά, φῶς].

Σκιόψυκτος (ὁ, ἡ), [σκιὰ, ψύχω] ъскатъ ла ъмбръ.

Σκιόωντο, noet: în локъ de ἐσκιῶντο, a 3 îm: neps: de прел: ал лъї σκιάω.

Σκιπνοῖος, α, ον, noet: pezematъ în basionъ, învet-ъмблъторъ. (алцїї îndpent: σκνιπαῖος). [din

Σκίπτω, biit: -σκίψω,=Σκήπτω [de ъnde

Σκίπων, ωνος (ὁ), =Σκήπων.

Σκιράδιον (τὸ), dim: ал лъї σκίρον.

Σκιραίνω, biit: -ανῶ, =Σκιῤῥόω, întъpeskъ. înbîptomezъ. [σκίρος].

Σκιρὰς, ἀδος (ἡ), enit: Minerva [de ла serbътoapea Σκίρα, съъ маї проб: de ла локъл Σκῖρος, ъnde era templъл еї].

Σκιραφεία (ἡ), жъкаре de къбе (ка ачът de кърцї). [ші

Σκιραφεῖον (τὸ), локъ, ъnde se adъnaъ a жъка къбе. [ші

Σκιραφευτὴς, οῦ, (ὁ), =Κυβευτής. [din

Σκιραφεύω, biit: -εύσω, =Κυβεύω. [ші

Σκιράφιον (τὸ),=Σκιραφεῖον. [din

Σκίραφος (ὁ), împletita къtie, în каре se amestekaъ къбеле, маї 'nainte de a ле aрънка; (fir: în цen:) жъкърie; бърfire. 2) (прin întind:) omъ datъ къ totъл ла жокъл къбелор (ка акът кърtъраръ).

Σκιρίτης, ου (ὁ, чел din Skirъ (орашъ ал Лаконіеї съъ ал Аркадіеї). "Σκιρίτης λόχος, ші «Σκιρῖται». o ostъшeaskъ трънъ ла Лачед: de 600 алешї, каре se ашezaъ totdaъna în stinra apineї, ші слъжїаъ de peserвъ. [Σκῖρος].

Σκίρον (τὸ), ъnъ fелъ de алъъ înpletitъ kortъ, съъ ъpaniskъ, ъъt каре терцеа în napadъ preotiца Minervеї înpreънъ къ

прецоцїї лъї Nentъnъ, ші аї Soapeлъї ла serbътoapea Σκίρα (îm:), каре se numїa ші Σκιροφόρια. 2) ънъ локъ ал Ateneї, ъnde petpeчeaъ obїчnъit жъкътopїї de къбе, ші demoralisaцїї.

Σκιροπαίκτης, ου (ὁ), ънъ fелъ de eskamotorъ, = Ψηφοπαίκτης. [σκίρον, παίζω].

Σκιρὸς, ὰ, ὸν, înd: în локъ de σκιῤῥὸς. [din

Σκῖρος, ші Σκίρος (ὁ), (în цen:) трънъ tape, biptosъ (ъскатъ); (naptik:) чїoплiтъръ (fърîmътъръ) de мартъръ, (alt:) λατύπη. 2) ънъ fелъ de tape ші алъъ (rinsosъ) пъmîntъ (de ъnde Σκῖρος, орашъ ал Аркадіеї, ші altfeл skpisъ, Σκύρος, o insълъ). 3) ъne-orї) трънкїъ, ъътteanъ de ъскатъ копачї.

Σκιροφόρια (τά), (se inц: ἱερὰ) Skîpofopiї, o serbътoape în Atena în чinstea Minervеї prenъmite Σκιράς. [bezї σκίρον, φέρω]. [de ъnde

Σκιροφοριὼν, ῶνος (ὁ), a doъsпrezeчelea лънъ a Ateneпilor (Iънie-Iълie), în каре se serbaъ Skipofopiile

Σκιρόωσι, noet: în локъ de σκιρτῶσι.

Σκιῤῥαίνω, biit: -ανῶ, înd: în локъ de σκιῤῥόω.

Σκιῤῥία (ἡ), = Σκίῤῥος.

Σκιῤῥίτης, ου (ὁ), къръmidarъ, съъ оларъ лъкръторъ de пъmîntъл (rinsъл) [σκίῤῥος].

Σκίῤῥον (τὸ), коажа (dene dasъnpa a) врînzeї [din

Σκιῤῥὸς, [în afin: къ χέρσος] ὰ, ὸν, ъskatъ, tape, bîptosъ. [de ъnde

Σκίῤῥος (ὸ), (прinч:) =Σκῖρος; (în цen:) трънъ bîptosъ; (naptik: med:) ъmflътъръ tape, bîptoasъ, skipъ. [de ъnde

Σκιῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, (în цen:) întъpeskъ, înbîptomezъ; (naptik:) prefakъ ші nas: mъ prefakъ) în skipъ, întъpitъ ъmflътъръ. ші

Σκιῤῥώδης, εος (ὁ, ἡ), tape ка skipъл (ка пiatpa), skiposъ.

Σκίῤῥωμα (τὸ), ъmflътъръ skipoasъ, skipъ. [ші

Σκιῤῥωτὸς, ἡ, ὸν, = Σκυρωτός. [σκιῤῥόω].

Σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, [σκαίρω] saltъ, sъpъ dънцînd.

Σκιρτέω ῶ, Ion: în локъ de Σκιρτάω. [de ъnde

Σκιρτηδὸν, adв: sъpind in sъpitърї, съъ sълтърї. [ші

Σκιρτηθμὸς (ὁ), noet: în локъ de σκίρτησις. [ші

Σκίρτημα (τὸ), sълтътъръ, съъ sъpitъръ.

Σκίρτησις, εως (ἡ), sълтape, sъpipe. [ші

Σκιρτητὴς, οῦ (ὁ), sълtъtорȣ̆, dъnцъtорȣ̆. [de ȣnde

Σκιρτητικὸς, ἡ, όν, аплекatȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла sълtape, saȣ̆ dъnцape.

Σκιρτοπόδης, ου (ὁ), чел кȣ пічоаре îndemînatiче ла sълtape. "Σάτυρος—». Esхл: [σκιρτάω, ποῦς].

Σκιρτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, (Sкр:) fakȣ̆ пе чіпева saȣ̆ чева а sълta. [σκιρτάω, ποιέω].

Σκίρωμα (τό),=Σκίῤῥωμα.

Σκίρων, ωνος (ὁ),=Σκείρων.

Σκιταλίζω, biit: -ίσω, îndpent: în локȣ̆ de σκυταλίζω, sîntȣ̆ înвїершȣnatȣ̆ de пoftа tрȣпешteї înпреȣnъpї. [din

Σκίταλος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de demonȣ̆ ал desfpînъpiї, saȣ̆ ал вікленіеї. (вezї κιδάφη, ші κόβαλος).

Σκιφίας, α (ὁ), Dop: în локȣ̆ de ξιφίας.

Σκίφινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din fpȣnze de finikȣ̆. [σκίφος].

Σκιφίσδω, biit: -ίξω, Dop: în локȣ̆ de ξιφίζω.

Σκιφός, ή, όν,=Κνιπός.

Σκίφος, εος (τό), Dop: în локȣ̆ de ξίφος. 2) (fir:) fpȣnzъ de finikȣ̆.

Σκιφύδριον (τό), Dop: în локȣ̆ de ξιφύδριον.

Σκίψ, σκιφός (ὁ),=Σκνίψ.

Σκιώδης, εος ὁ, ἡ), ȣmбpoсȣ̆, întȣnекatȣ̆; чецoсȣ̆. "Φθινὸπωρον—„. Iпкр: [σκιά]. [de ȣnde

Σκιωδῶς, adв: în felȣ̆ de ȣmбpъ, întȣnекat.

Σκιωτός, ή, όν, плinȣ̆ de ȣmбpe; saȣ̆ întȣnекatȣ̆ ла faцъ [σκιά].

Σκλαίην, nex: 2: de пoft: ал лȣї σκέλλω.

Σκλῆμα (τό).=Σκλήρωμα. [din

Σκλῆναι, nex: 2: de inf: ал лȣї σκέλλω.

Σκληραγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, кpeскȣ̆, saȣ̆ tpaктezȣ̆ пе чіпева кȣ aспpъ віецȣіpe, îл oвічnȣїeскȣ̆ ла sȣfepinцe. [ші

Σκληραγωγία (ἡ), aспpъ віецȣіpe, saȣ кpeштepe; saȣ̆ depindepe ла sȣfepinцe. [σκληρός, ἀγωγός].

Σκληράργιλλος (ὁ, ἡ), кomпȣsȣ̆ din вîptosȣ̆ (пїetposȣ̆) арцілȣ̆. [σκληρὸς, ἄργιλλος, вezї ziч:].

Σκληρὰυχην, ενος (ὁ, ἡ), aспpȣ, tape (nemлъdiosȣ̆) în чepбіче saȣ̆ гpȣmazȣ̆ (проп: ші fir:). [σκληρός, ἀυχήν].

Σκληρευνία (ἡ),=Σκληροκοιτία. [σκληρός, εὐνή].

Σκληρία (ἡ),=Σκληρότης.

Σκληρίασις, εως (ἡ), înвîptoшipe (înпїetpipe) de sine. [din

Σκληριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ̆, saȣ̆ mъ fakȣ̆ aспpȣ, tape, mъ înвîptoшezȣ̆. [σκληρία].

Σκληρόβιος, ші Σκληροβίοτος (ὁ, ἡ),=Σκληροδίαιτος.

Σκληρόγεως (ὁ, ἡ), кomпȣsȣ̆ din tape, вîptosȣ̆ пъmîntȣ̆. [σκληρὸς, γέα].

Σκληρογνώμων, ονος, чел кȣ aспpъ disпosiцie, saȣ̆ inimъ înпїetpitъ. [σκληρός, γνώμη].

Σκληρόδερμος (ὁ, ἡ), чел кȣ aспpъ пїеле. [σκληρὸς, δέρμα].

Σκληροδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ̆ de aспpъ віецȣіpe. [σκληρός, δίαιτα].

Σκληροειδής, έος (ὁ, ἡ), aспpȣ ла вedepe. [σκληρός, εἶδος).

Σκληρόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), aспpȣ ла пъpȣ̆ (saȣ̆ лînъ). [σκληρός, θρίξ].

Σκληροκαρδία (ἡ), aспpime (nemілъ) de inimъ. [din

Σκληροκάρδιος (ὁ, ἡ), aспpȣ, nemілoсȣ̆ de inimъ. [σκληρός, καρδία].

Σκληροκέφαλος (ὁ, ἡ), tape de капȣ̆ (aпeвoїosȣ̆ ла înцелецepe). [σκληρὸς, κεφαλή].

Σκληρόκηρος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ̆ кȣ вîptoasъ чеаръ. «Δέλτος—». Лpt: [σκληρὸς, κηρός].

Σκληροκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кȣ tape пînteче (пeлesnічosȣ̆ în deшeptъpiле пînteчелȣї),=Δυσκοίλιος. [σκληρός. κοιλία].

Σληροκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ кȣлкȣ̆ пе tape пatȣ̆ (aштepnȣtȣ̆). [ші

Σκληροκοιτία (ἡ), кȣлкape пе tape aштepnȣtȣ̆. [σκληρὸς, κοίτη].

Σκληρόκοκκος (ὁ, ἡ), чел кȣ tapї semînцe, saȣ̆ sîmбȣpe. [σκληρὸς, κόκκος]

Σκληρολέκτης, ου (ὁ), aспpȣ în вopбіpea sa. [σκληρὸς, λέγω].

Σκληροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), aспpȣ, tape de konstitȣцia (sadȣл) tpȣпȣлȣї, saȣ̆ de кapne. [σκληρὸς, πήγνυμι].

Σκληροπαίκτης, ου (ὁ), se îndpent: Σκιροπαίπτης. [σκληρὸς, παίζω].

Σκληροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ̆ чева aспpȣ, tape, înвîptoшezȣ̆. [din

Σληροποιὸς (ὁ, ἡ), întъpitopȣ̆, înвîptoшitopȣ̆ [σκληρὸς, ποιός].

Σκληρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ aспpe, tapї пічоаре. [σκληρὸς, ποῦς].

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, [σκέλλω, nex: ἔσκλην] aспpȣ, ȣsкatȣ̆; tape, вîptosȣ̆ (проп: ші fir:); ȣsкъцівȣ̆; бъpбъtosȣ̆; (fir:) nemлъdiosȣ̆; nemілostівȣ̆; (despre лȣк:) гpeȣ̆, aпeвoїosȣ̆. «Τοῦ θέρους σκληρὰ ἡ γῆ». Ksn: «Τὰ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ τα κοῦφα καὶ βαρέα». Ksn: «Παῖδα μέγαν καὶ σκληρὸν».

Пл: «Βρονταὶ σκληραὶ». Ер: tapĭ, pesȣnъtoape. «Πυγμαὶ —». Ткр: (ші fir:) «Δαίμων —». Ткр: soaptъ nemiлoasъ. «Ἐπιστολὴ σκληρὰ». Пл: asпръ. sȣпъръtoape.

Σκληρόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпръ, tape, вîptoasъ карне. [σκληρὸς, σάρξ].

Σκληρόστομος (ὁ, ἡ), (ἵππος, калȣ) tape în гȣръ; (прin ȣрm:) nȣsȣnȣsȣ. 2) asпрȣ, aneвoĭosȣ ла пронȣнцie. «Τὸ σῖγμα —». At: [σκληρὸς, στόμα].

Σκληρόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпръ, вîptoasъ коажъ (sкоĭкъ, ші чл:). [σκληρὸς, ὄστρακον].

Σκληροσώματος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпрȣ (кam nesimцitorȣ, aneвoĭe de mішкat) tрȣпȣ. [σκληρὸς, σῶμα].

Σκληρότης (ἡ), asпрime, вîptoшie (проп: ші fir:); nemiлъ; nemлъdioшie de inimъ, saȣ воinцъ, ші чл: [σκληρός].

Σκληροτραχηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

Σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ), tape în червіче, saȣ nemлъdiosȣ de грȣmazȣ; (прin întind: ші fir:) aneвoĭe de плекat, saȣ îndȣплекat. [σκληρὸς, τράχηλος].

Σκληρότριχος (ὁ, ἡ), =Σκληρόθριξ.

Σκληρουχία (ἡ), asпръ stape, saȣ вieцȣipe (tpaĭȣ). [σκληρος, ἔχω].

Σκληροφθαλμία (ἡ), o natimъ, înfлamaцie a окілор fъръ ȣmezeaлъ; (вezĭ ші ξηροφθαλμία). [din

Σκληρόφθαλμος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ de σκληροφθαλμία (вezĭ ziч:). [σκληρὸς, ὀφθαλμὸς].

Σκληροφυὴς, έσς (ὁ, ἡ), asпрȣ, вîptosȣ din natȣръ. [σκληρὸς, φυή].

Σκληρόψυχος (ὁ, ἡ), asпрȣ ла sȣfлetȣ, saȣ ла inimъ. [σκληρὸς, ψυχή].

Σκληρόω -ῶ, вiit: -ώσω,= Σκληρύνω.

Σκληρυντικὸς, ὴ, όν, чел кȣ însȣшime, saȣ пȣtinчosȣ de a intъpi, a înвîptoшi. [din

Σκληρύνω, вiit: -υνῶ, (пas: tpe: de кȣ: ἐσκλήρυμμαι, ші ἐσκλήρυσμαι) înъsпreskȣ, în tъpeskȣ, înвîptoшezȣ (проп: ші fir:). [de ȣnde

Σκλήρυσμα (τὸ), =Σκλήρωμα. [ші

Σκληρυσμὸς (ὁ), înъsпрipe, înвîptoшipe.

Σκληρώδης, εος (ὁ, ἡ), asпрȣ, вîptosȣ de fелȣ. «Πέτρα —». Man: [σκληρός].

Σκλήρωμα (τό), napte, saȣ tрȣпȣ întъpitȣ, înвîptoшitȣ; (med:) = Σκίῤῥωμα. [σκληόω].

Σκληρῶς, adв: în кіпȣ asпрȣ, tape, ші чл: [σκληρός].

Σκληφρὸς, ὰ, ὸν, At: în локȣ de σκελιφρός, ȣsкъцiвȣ, sпiцълatȣ ші asпрȣ.

Σκνιπαῖος, α, ον, поet: = Κνεφαῖος (вezĭ ші σκιπναῖος). [din

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, =Σκνιφός.

Σκνιποφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtorȣ de, (хръnitȣ кȣ) ȣnȣ fелȣ de mȣsкȣлiцe, saȣ вepmĭ. [вezĭ σκνίψ, φάγω].

Σκνιπότης (ἡ), =Σκνιφότης.

Σκνίπτω, вiit: -ίψω, чtȣпeskȣ, înпȣnгȣ.

Σκνίφος, εος -ους (τὸ), = Κνέφας, întȣnepiкȣ. [de ȣnde

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, tȣрбȣpe, întȣnekatȣ;(прinч:) каре вede întȣnekat 2) în локȣ de κνιπός, ȣsкъцiвȣ; sгîрчitȣ, ккmплitȣ. [de ȣnde

Σκνιφότης (ἡ), = Κνιπότης, tîmпitъ вedepe. 2) sгîрчenie, кȣmплiцie. [ші

Σκνιφόω -ῶ, вiit: ώσω, fакȣ пе чinева, saȣ чева sлабȣ, saȣ ȣsкatȣ. 2) tȣрбȣрȣ, întȣnekȣ (прinч: окiĭ).

Σκνὶψ, σκνιπὸς ші σκνιφός (ὁ, ші ȣneорĭ ἡ), [σκνίπτω] (îm: σκνίπες) = Κνίψ, mȣsкȣлiцъ. 2) ȣnȣ fелȣ de вepme pozъtorȣ de smoкinĭ, ші вiĭ, (алt:) ἴψ. 3) (fir:) =Κνιπός, sгîрчitȣ, кȣmплitȣ.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, поet: papȣ în локȣ de σκιερὸς

Σκολιάζω, вiit: -άσω, sîntȣ stpîmбȣ, înковoĭatȣ, шерпȣitȣ; (fir:)=Σκολιοδρομῶ.[ші

Σκολιαίνω, вiit: -ανῶ,=Σκολιόω.[σκολιός].

Σκολιόβουλος (ὁ, ἡ), tpîmб-rînditorȣ (грam: eкsпл: a лȣĭ ἀγκυλομήτης). [σκολιός, βουλή].

Σκολιόγραπτος (ὁ, ἡ), însemnatȣ кȣ stpîmбe лiniĭ. [σκολιός, γράφω].

Σκολιοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакȣ (ȣрmezȣ) stpîmбȣ dрȣmȣ, (ші desпре планецĭ) пiezішъ potaцie; (fir:) ȣmблȣ moвъit. [din

Σκολιοδρόμος (ὁ, ἡ), ȣрmъtorȣ de stpîmбȣ, пĭezішȣ dрȣmȣ. [σκολιὸς, δρόμος]

Σκολιόθριζ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ крецȣ пърȣ, saȣ fрȣnze. [σκολιὸς, θρίξ].

Σκόλιον (τὸ), (se înц: ᾆσμα, saȣ μέλος) ȣnȣ fелȣ de кîntiкȣ, че кîntaȣ кȣ лiра ла osпъцȣрĭ (nȣmitȣ аша пentрȣ nepeгȣлatȣл sъȣ taкtȣ, saȣ кiпȣ, кȣ каре ȣрmaȣ ȣnȣл dȣпе алtȣл кîntъtopiĭ). [σκολιός].

Σκολιόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtorȣ de nepeгȣлate (fъръ шiрȣ) вise (înпрot: de εὐθυόνειρος). [σκολιὸς, ὄνειρος].

Σκολιοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ръtъчitȣ în stpîmбe saȣ пĭeziшe dрȣmȣрĭ. [σκολιὸς, πλάνη].

Σκολιοπόρος (ὁ, ἡ),=Σκολιοδρόμος. [σκολιὸς, πόρος].

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, stpîmбȣ, пĭezішȣ; înковoĭatȣ; шерпȣitȣ; (fir:)îndъръtniкȣ; вiклеanȣ; nedpentȣ (înпрot: de εὐθύς). «Μύθοις σκολιοῖς». Es: amъцitoape. "Δίκαις σκολιαῖς».

Es: nedpente. || (în Stp: ΙΔ'. 948). "Σκολιὰ ἔργα». (Kop: îndpent: «Σκόπα ἔργα)». || (sʁʁst:) Σκολιὸν (ᾄσμα), ʁezĭ σκόλιον. [σκέλλω]. [de ʁnde

Σκολιότης (ἡ), stpîmʁime, nĭezimime; înkoʁoiʦʁъ; (fir:) stpîmʁъʦate; ʁikʌenie, înmeʌъʦopie.

Σκολιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), =Σκολιόβουλος. [σκολιὸς, φρήν].

Σκολιόχειλος (ὁ, ἡ), gram: ekspl: a ʌʁĭ ἀγκυλοχείλης. [σκολιὸς, χεῖλος].

Σκολιόω -ῶ, ʁiit: -ώσω, stpîmʁezĕ, înkoʁoĭĕ; (fir:) prefakĕ, stpîmʁezĕ, ʁikʌeneskĕ. [mi

Σκολιώδης, εος (ὁ, ἡ), stpîmʁĕ de feʌĕ, saĕ ʌa ʁedepe; moʁъitĕ ka mapneʌe. [σκολιὸς].

Σκολίωμα (τὸ), stpîmʁъʦʁъ; ʌʁkpʁ nĭezimatĕ. [σκολιόω].

Σκολιωπὸς (ὁ, ἡ), poet: [σκολιός, ὤψ] kape se ʁĭĭъ nĭezim, stpîʁ-ʁъzʁtopĕ, mamîĕ.

Σκολίωσις, εως (ἡ), stpîmʁape; (med:) rîrʁoʁipe. [σκολιόω].

Σκόλλυς, [în afin: kʁ σκολιός] υος (ἡ), kosiɥъ ʌъsaʦъ mi înfъmʁaʦъ ne kreuteʦʌ kapʁʌʁĭ.

Σκόλοκρος (ὁ, ἡ), = Κόλος, vĭʁnʦĕ, vĭʁʌĕ (skʁptatĕ). [κόλος, κέρας]

Σκολόπαξ, ακος (ὁ), [σκόλοψ] ʁnĕ feʌĕ de pasъre kʁ vĭokʁʌ askʁɥitĕ, (Ital:) ʁekaɥъ.

Σκολόπενδρα, ας (ἡ), skolopendrъ, ʁnĕ feʌĕ de insektъ (rînranie) kʁ mʁʌte nivoape, ve se prъseute ne sʁʁt nĭetpe saĕ în ʌemne nʁtpede (ʁezĭ mi ἴουλος). 2) ʁnĕ feʌĕ de însektъ mapinъ, kape adъve ʁ-stʁpime, ʁnde ʁa atinɥe (ʁezĭ mi ἀσκαλήφη). 3) ʁnĕ feʌĕ de kitĕ, saĕ ʁerme de mape ʁeninosĕ, (alt:) ὀφιοκτόνη. 4) ʁnĕ feʌĕ de ʌʌantъ de ʌeakĕ, ʌimʁa verʁʌʁĭ, (alt:) σκολοπένδριον. [σκόλοψ, ἕδρα]. [de ʁnde

Σπολοπένδρειος, α, ον, aʌ (saĕ din soĭʁʌ) skolopendreĭ. [mi

Σκολοπένδρειον (τὸ), ʁnĕ feʌĕ de ʌʌantъ (alt: ἄσπληνον) ʁʁnъ de snʌinъ. [mi

Σκολοπενδρώδης, εος (ὁ, ἡ), veʌ din feʌʁʌ, saĕ asemenea skolopendreĭ.

Σκολοπὴς, ἴδος (ἡ), a parʌʁʌĭ, saĕ a ɥepeĭ. «Μοῖρα—». Man: soapʦъ de a mʁpi în ɥeapъ. [mi

Σκολοπία (ἡ), = Σκολόπενδρα. [mi

Σκολοπίζω, ʁiit: ίσω, nʁlĕ în ɥeapъ, saĕ pъstirneskĕ. (mai înʦpeʁ: ἀνασκολοπίζω). 2) (ʁne-opĭ) înfirĕ ɥeapъ, saĕ rimne, înɥepĕ. «Ἂν σκολοπισθῇ τις». Dskp: daka se ʁa înɥepa vinev̆a. [σκόλοψ].

Σκολοποειδής, ὲος (ὁ, ἡ), veʌ în feʌʁʌ ɥepeĭ, askʁɥitĕ în bîrfĕ. [σκόλοψ, εἶδος].

Σκολοπόεις, εσσα, εν, poet: ʌʌinĕ de ɥepĭ, saĕ parĭ. [σκόλοψ].

Σκολοπομαχαίριον (τὸ), ʁnĕ feʌĕ de xirʁpp: instp: kʁ o parte tъĭoasъ, mi aʌta îmnъ. [σκόλοψ, μαχαίριον].

Σπολοπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκολοποειδής, ɥenosĕ. [din

Σκόλοψ, οπος (ὁ), [κόλος] parĕ: (în ɥen:) or ve seamъnъ kʁ parĕ, volʌĕ, ɥeapъ, rimne; (fir:) isnitъ; kinĕ, mʁnkъ.

Σκολύθριον (τό), skъʁnelĕ, dim: aʌ ʌʁĭ..

Σκόλυθρος (ὁ, ἡ), [σκολύπτω] skʁptĕ, nitʁʌatĕ; (fir:) prostĕ, de nimikĕ. || (sʁʁst: bъrbъt:) skaʁnĕ skʁptĕ (de kîrvĭsmъ) kʁ tpeĭ nivoape.

Σκόλυμος (ὁ, ἡ), [σκῶλος, σκολύπτω] ʁnĕ feʌĕ de ʌʌantъ snʌnoasъ, ka skaeteʌe, ʌimʁa kîĭneʌʁĭ, saĕ seʌʁatikъ ankinaръ. [de ʁnde

Σκολυμώδης, εος (ὁ, ἡ), veʌ din soĭʁʌ (saĕ asemenea) ʌʁĭ σκόλυμος (ʁezĭ ziv:).

Σκολόπτω, [κόλος] ʁiit: -ύψω, =Κολούω, vĭʁntezĕ; deskoжeskĕ; desfʁndĕ. (întp:nʁmaĭ komnʁssĕ).

Σκόλυφρὸς, ἀ saĕ ος, ὸν saĕ ον,=Σκελιφρός.

Σκομβρίζω, ʁiit: -ίσω, (fir:) ʁomʁvneskĕ asʁnpa kʁĭva, atinrĕ kʁ vorʁe reʌe; saĕ isʁeskĕ ne vinev̆a ne din dosĕ kʁ mîna, saĕ nivorʁʌ, (alt:) θυνάζω (ʁezĭ ziv:). [din

Σκομβρὶς, ίδος (ἡ), ɥîrĕ, dim: aʌ ʌʁĭ...

Σκόμβρος (ὁ), [de avi] skʁmʁpie.

Σκόνυζα, ης (ἡ), At: în ʌokĕ de κόνυζα.

Σκοπάρχης, ωι Σκόπαρχος (ὁ), komandirĕ de ʁerĭetopiĭ, saĕ nînditopiĭ (stpeaжa de dînaintea) outipiĭ. [σκοπὸς, ἄρχω].

Σκοπελοδρόμος (ὁ, ἡ), alergʦorĕ npin stînvĭ. [σκόπελος, δρόμος].

Σκοπελοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), veʌ în feʌʁʌ stînveĭ. [σκόπελος, εἶδος].

Σκόπελος (ὁ), [σκοπὸς, σκοπεύω] nĭatpъ 'naʌtъ eutitъ afapъ; (npin ʁpm: bʁnъ de) ʌokĕ de nîndъ; stînkъ; kapĕ, saĕ sînĕ de mʁnte; (Skp:) mopmîntĕ 'naʌtĕ, saĕ de nĭatpъ. [de ʁnde

Σκοπελώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκοπελοειδὴς. 2) ʌʌinĕ de stînvĭ, stînkosĕ.

Σκόπευμα (τὸ), miшkape fъkʁtъ nentpʁ npivipe (npinv: nʁnepe de mînъ ne daʁnpa okilor). [mi

Σκόπευσις, εως (ἡ), npivipe, vъgape de ʁsamъ de denapte. [mi

Σκοπευτήριον (τὸ), = Σκοπιά. [din

Σκοπεύω, biit: -εύσω, pap în локŭ de...

Σκοπέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: σκέψομαι, mъ ѕĭtŭ (pripч: de depapte), вагŭ de seamъ кѕ лѕape a minte sъ възŭ, sъ zъpeskŭ чева; pîndeskŭ; (fir:) черчеtezŭ кѕ лѕape a minte; mъ кіпzѕĭeskŭ чева. [din

Σκοπὴ (ἡ), = Σκοπιά. [σκέπτω]. 2) în локŭ de...

Σκόπησις, εως (ἡ), прівіре de depapte, saŭ кѕ лѕape a minte; вѣгape de seamъ; (fir:) кіпzѕіре. [σκοπέω].

Σκοπιὰ (ἡ), локŭ 'nалtŭ (mѕnte saŭ tѕpnŭ), de ѕnde поate вedea чінева челе depʼînпрежѕр saŭ depapte, pîndъpie. «Σκοπιὰν ἔχω». Om: ші Ep: = Σκοπιάζω. || «Σκοπιαὶ (Νύμφαι)». =ʼΟρειάδες. [Σκοπή].

Σκοπιάασκον, poet: în локŭ de ἐσκοπίαζον, прел: de xot:, ші

Σκοπιαζέμεν, poet: în локŭ de σκοπιάζειν, inf: ал лѕĭ...

Σκοπιάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, прівеskŭ, вегĭezŭ de ла, saŭ ка de ла pîndъpie, pîndezŭ. [ші

Σκοπιάω -ῶ, biit: -άσω, poet: în локŭ de σκοπιάζω. [σκοπιὰ].

Σκοπιὴ (ἡ), Ion: ĭn локŭ de σκοπιά. [de ѕnde

Σκοπιήτης, ου (ὁ), poet: Ion: локѕіtopŭ de локѕрĭ de pîndъ (de вîрfѕрĭ de mѕnцĭ); прівіtopŭ din, saŭ ка din pîndъpie. (epit: ал лѕĭ Panŭ).

Σκόπιμος (ὁ, ἡ), kontpiвѕіtopŭ, saŭ прівіtopŭ ла skopŭ. [σκοπός].

Σκοπιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, pîndeskŭ. [din

Σκοπιωρὸς (ὁ, ἡ), [σκοπιὰ, ὥρα] въгъtopŭ de seamъ din, saŭ ка din локŭ de pîndъ, pînditopŭ, вегĭetopŭ.

Σκοπὸς (ὁ), [σκέπτω] semnѕл, saŭ цinta, ла каре окĭеште sъцetъtopѕл; (fir:) sfîpшitѕл, ла каре прівеште чінева; обĭектŭ de кіпzѕіре. "Κατὰ σκοπὸν». Fp: = Εὐστόχως, nemepit, ші «ʼΑπὸ σκοποῦ».=ʼΑστοχως, nenemepit. 2) pînditopŭ, вегĭetopŭ, stpeжѕіtopŭ; (кѕ цen:) epistatŭ, îngpiжitopŭ; (ѕne-opĭ) spionŭ.

Σκορακίζω, biit: -ίσω, (dѕne ziч:) daŭ корвілор, лепъdŭ кѕ despreцѕ. [ἐς κόρακας]. [de ѕnde

Σκορακισμὸς (ὁ, лепъdape de чева кѕ despreцŭ.

Σκορδίζω, biit: -ίσω, în sink: în локŭ de σκοροδίζω.

Σκορδινάομαι -ῶμαι, ші Ion: Σκορδινέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = Κοοδινέομαι, amŭ греѕtate în капŭ; (pprin întind:) mъ întinzŭ къskînd (de somnŭ, saŭ stpimtopape). [de ѕnde

Σκορδίνημα (τὸ), ші Σκορδινισμός (ὁ), întinsъtѕръ кѕ къskape.

Σκορδιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [σκόρδιον, εἶδος] asemenea, saŭ de felѕл лѕĭ...

Σκόρδιον (τό), ѕnŭ felŭ de плantъ mediч: каре miposъ a ѕstѕpoĭŭ. [σκόρδον].

Σκορδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [σκόρδον, εἶδος] asemenea, saŭ de felѕл лѕĭ ...

Σκόρδον (τὸ), în sink: în локŭ de σκόροδον, ѕstѕpoĭŭ.

Σκορδόπρασον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ кѕ гѕstŭ ші miposŭ de ѕstѕpoĭŭ ші prazŭ. [σκόρδον, πράσον].

Σκορδοπώλης, ου (ὁ), = Σκοροδοπώλης.

Σκορδόω -ῶ, biit: -ώσω, гls: =Σμοκορδόω. [σκόρδον].

Σκορδύλη (ἡ), = Κορδύλη.

Σκόρδυλος (ὁ), =Κορδύλος.

Σκορδάλμη (ἡ), salцъ de sapamѕръ ші ѕstѕpoĭŭ. [σκόρδον, ἅλμη].

Σκορδίζω, biit: -ίσω, хръneskŭ (ка пе кокошіĭ, че se въteaŭ) кѕ ѕstѕpoĭŭ; fakŭ a miposi чева a ѕstѕpoĭŭ; (nestp:) amŭ гѕstŭ, saŭ miposŭ de ѕstѕpoĭŭ. [σκόρδον].

Σκορόδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ σκόροδον, ѕstѕpoĭaшŭ, saŭ къцелŭ de ѕstѕpoĭŭ.

Σκοροδομάχοι (οἱ), kom: o плъsmѕitъ naцie, каре se вate кѕ ѕstѕpoĭѕpĭ în локŭ de пĭetpe. [σκόροδον, μάχη].

Σκοροδομίμητος (ὁ, ἡ), чел în imitaцie de ѕstѕpoĭŭ, asemъnatŭ кѕ ѕstѕpoĭŭ. [σκόροδον, μιμέομαι].

Σκόροδον (τό), [κόρος, ὄζω] ѕstѕpoĭŭ.

Σκοροδοπανδοκευτριαρτοπῶλις, ιδος (ἡ), kom: віртъшіцъ вînzъtoape de ѕstѕpoĭŭ ші пîĭne. [σκόροδον, πανδοκεύτρια, ἄρτος, πώλης].

Σκοροδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de ѕstѕpoĭŭ. [σκόροδον, πώλης].

Σκοροδοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkŭ ѕstѕpoĭŭ. [din

Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopŭ de ѕstѕpoĭŭ. [σκόροδον, φάγω]

Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ), прѕdъkъtopŭ de ѕstѕpoĭŭ. [σκόροδον, φέρω].

Σκοροδόω -ῶ, biit: -ώσω,=Σκορδόω. [ші

Σκοροδών, ῶνος ὁ), tapла de ѕstѕpoĭŭ. [σκόροδον].

Σκόρπαινα ἡ), fem: saŭ mъpit: ал пештелѕĭ веninosŭ nѕmitŭ σκορπίος. [ші

Σκόρπειος, α, ον, ші Ion:

Σκορπήϊος, η, ον, ал skopnii. [ші

Σκορπιαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, mъ întъpîtъ ка skopnia. [ші

Σκορπιανὸς, ή, όν, nъskъtъ sъbt zodia Skopniĭ. [ші

Σκορπίδιον (τό), dim: ал лъĭ [σκορπίος].

Σκορπίζω, biit: -ίσω, Maчed: pisineskъ, =Σκεδάννυμι. [σκορπίος 4].

Σκορπιόδηκτος (ὁ, ἡ), mъшкatъ de skopnie (абъs: în локъ de σκορπιόπληκτος). [σκορπίος, δήκω=δάκνω].

Σκορπιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлъл skopnii. || (sъbst:) Σκορπιοειδές, ъnъ feлъ de плantъ, (алt:) σκορπίουρος. [σκορπίος, εἶδος].

Σκορπιόεις, εσσα, εν, noet: ал skopnii; saъ чел din feлъл skopnii. [ші

Σκορπιόθεν, adв: noet: de ла skopnie. [σκορπίος].

Σκορπιόπληκτος (ὁ, ἡ), pъnitъ de skopnie. [σκορπίος, πλήττομαι].

Σκορπίος (ὁ), [în afin: къ σκάραβος] шопîрлъ. 2) (fir:) ъnъ feлъ de пеште къ beninosъ акъ, skopnie. 3) ъnъ feлъ de плantъ sninoasъ. 4) ъnъ feлъ de maшinъ pesboĭaskъ seцetъtoape. 5) ъnъ feлъ de înплetitъpъ de пъpъл капълъĭ. 6) o konsteлaцie a zodiaкълъĭ, Skopnie. [de ъnde

Σκόρπιος, α, ον,=Σκόρπειος.

Σκορπίουρος (ὁ, ἡ), чел къ koada de skopnie, saъ de шопîрлъ. || (sъbst:) ъnъ feлъ de rimnoasъ плantъ, fлopiлe къpia seamъnъ къ koada skopnii, fлoapea soapeлъĭ (чea mape). [σκορπίος, οὐρά].

Σκορπιόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpîtъ ка пе o skopnie. [σκορπίος].

Σκορπισμός (ὁ), pisinipe (акt: saъ nas:). [σκορπίζω].

Σκορπίτης, ου (ὁ), ъnъ feлъ de преціoasъ пĭatpъ, (пpoв:) netpifiкaцie de skopnie mapinъ. [ші

Σκορπιώδης, εος (ὁ, ἡ),=Σκορπιοειδής. [ші

Σκορπὶων, ωνος (ὁ),=[Σκορπίος].

Σκοτάζω, biit: -άσω, mъ întъnekъ. (întp: прinч: komп: συσκοτάζω). [ші

Σκοταῖος, α, ον, каpe faчe чева пе întъnepikъ (maĭ de mълte opĭ în локъ de adв:) "Ἤδη σκοταῖος ἀναγαγὼν„. Ksn: [σκότος].

Σκοτασμός (ὁ), întъnечipe, a se faчe întъnepikъ. [din

Σκοτάω -ῶ, noet: în локъ de σκοτάζω. [ші

Σκοτεινός, ή, όν, întъnekosъ; (fir:) nedesлъшitъ, aneвoĭe de înцeлes. || "Τό σκοτεινόν». în локъ de τό [σκότος]. [de ъnde

Σκοτεινότης (ἡ), întъnечime.

Σκοτεινοφόρος (ὁ, ἡ), [σκοτεινός, φέρω] adъкъtopъ de întъnечime, saъ de чeлe întъnekoase.

Σκοτεινὼδης, εος (ὁ, ἡ),=Σκοτώδης. [ші

Σκοτεινῶς, adв: întъnekat: (fir:) nedesлъшit. [σκοτεινὸς].

Σκότειος, α, ον, ші noet: Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, în локъ de σκότιος. [ші

Σκοτεύω, biit: -εύσω, mъ askъnzъ (пetpekъ) ла întъnepikъ. [ші

Σκοτέω -ῶ, biit: -ήσω,=Σκοτόω. [σκότος].

Σκοτεία (ἡ), [σκοτεύω] întъnepikъ; локъ întъnekosъ. 2) (архitekt:)=Τρίγλυφον.

Σκοτιᾶιος, α, ον,=Σκοταῖος.

Σκοτίας, ου (ὁ), askъnsъ ла întъnepikъ; (прinч:) poвъ fъгapъ. [ші

Σκοτίζω, biit: -ίσω,=Σκοτάζω. [ші

Σκότιος, α saъ ος, ον, [σκότος] fъкъtъ, saъ fъкъtopъ de чева ла întъnepikъ; (прin întind:) askъnsъ. «Κύπρις—». Лкs: nъntъ fъpiшatъ. «Μύες σκότιοι». Епгр: каpe es noantea пе întъnepikъ; (обiч:) "Σκότιος (în преъnъ ші fъpъ) παῖς„. вastapdъ. || (în Kpeta) «Σκότιοι» копiĭ neaжъnшĭ înкъ în вîpstъ de пъвeptate, saъ de жъneцъ.

Σκοτισμός (ὁ), întъnekape (акt: saъ nas); ameцeaлъ. [σκοτίζω].

Σκοτίτης, ου (ὁ), enit: Жoe (ка Κελαινεφής). [σκότος].

Σκοτοβινιάω -ῶ, biit:- άσω, mъ înпpeъnъ tpъпеште пе întъnepikъ (kom: пapodie a лъĭ σκοτοδινιάω).

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел къ negpi ші deшĭ пepĭ. [σκότος, δασύς, πυκνός, θρίξ].

Σκοτόδειπνος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лъĭ ζοφοδορπίδης. [σκότος, δεῖπνον]. [din

Σκοτοδινέω -ῶ, biit: -ήσω,=Σκοτοδινιάω.

Σκοτοδίνη (ἡ), [σκότος, δίνη] pap în локъ de...

Σκοτοδινία, ші Σκοτοδινίασις, εως (ἡ), ameцeaлъ. [din

Σκοτοδινιάω -ῶ, biĭt: -άσω, ameцeskъ, întъnekîndъ mi se вedepiлe, ші пъpîndъmi se, къ se înвîptesk лъкpъpiлe înaintea mea. [σκοτοδινία].

Σκοτόδινος (ὁ),=Σκοτοδινη.

Σκοτοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел ка întъnepikъл, întъnekosъ. [σκότος, εἶδος].

Σκοτόεις, εσσα, εν, noet: = Σκοτοειδής. [σκότος].

Σκοτοεργός (ὁ, ἡ), [σκότος, ἔργον] noet: лъкpъtopъ пе întъnepikъ. «Κλιβάνους—». Man:

*

Σκοτειβόρος (ὁ, ἡ), чел че мънînкъ пе ғърішă (ла întъnepікă);віклеană.[σκότος, βορά].

Σκοτόμαινα, ης (ἡ),=Σκοτομήνη.

Σκοτομήδης, εος (ὁ, ἡ), noet: [σκότος, μῆδος] askънsă ла minte, віклеană.

Σκοτομήνη, ші Σκοτομηνία (ἡ), [σκὸτος, μήνη] întъnepікă din лinsъ de лънъ, noaпte întъnekoasъ. [de ънde

Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ), noet: întъnekosă, лinsilă de лънъ. «Νὺξ —». Om:

Σκότος, [în afin: къ σκιὰ] ou (ὁ), ші Σκότος, εος-ους (τὸ), întъnepікă (проп: ші fir:). «'Εν σκότει νέμεται». Ksn: «Τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν». Om: i s'aă întъnekat окіі. «Σκότον δέδορκα». Exp: sintă orbă. «Κατέσχεν ὑπὸ σκότει τὸν φθόνον». Лкs: în askънsă. [de ънde

Σκοτόω -ῶ, biit: -ώσω,=Σκοτίζω; orbeskă; amецeskă. [ші

Σκοτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκοτοειδής, întъnekъчosă. [de ънde

Σκοτωδία (ἡ), întъnekъчїъne.

Σκότωμα (τὸ), întъnekъtъръ de капă, amецealъ. [σκοτόω]. [de ънde

Σκοτωματικός, ἡ, όν, adъкъtoră de, saă sънssă ла amецealъ.

Σκότωσις. εως (ἡ), întъnekape; amецipe; amецealъ.

Σκυβαλίζω, biit: -ίσω, лепъdă чева ка ънă гъnoїă, desnpецъїeskă [ші

Σκυβαλικός, ἡ, όν, de лепъdat ка ънă гъnoїă, de nimikă, de desnpецъit.[σκύβαλον].

Σκυβάλισμα (τὸ), de лепъdat (лепъdъtъръ) къ desnpецă (лъкр: saă neps.). [ші

Σκυβαλισμὸς (ὁ), лепъdape къ desnpeцъipe. [σκυβαλίζω]

Σκύβαλον (τὸ), [κύων, βάλλω] op че se лeапъdъ, гъnoїă. [de ънde

Σκυβαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκυβαλικός. «Τὸ σκυβαλῶδες». гъnoaleле.

Σκυδμαίνω, biit: -ανῶ, noet: în локă de σκύζομαι, тъ mîniїă, тъ nosomoръskă.

Σκύζα, ης (ἡ), [κύων] întвїершънape (прінч: de къцea) snpe къцелітă de ънde

Σκυζάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă întвїершънată snpe трънeaskъ întpeънape (прінч: de къцea snpe къцеліре). (bezї ші капράω).

Σκύζω, ші miж: (каре ші sinr: este întp:) Σκύζομαι κύων], mîpîiă (ка кипеле); saă мортъїeskă (ка врѕкa, kînd se некъжеште, bezї ἐπισκύνιον); (în цen:) тъ некъжeskă, тъ nosomoръskъ, тъ mînїiă; вомбънeskă. «Μή μοι, 'Οδυσσεῦ, σκύζευ». Od: Ψ

Σκυθάριον (τὸ), ънă felă de летнă de Skitia, къ каре въпsїaă галвенă, (alt:) θάψος. [din

Σκύθης, ου (ὁ), Skitiană, чел din Skitia; (în Atena) doроваңцă; (прin întind:) neînвъцată, варварă. [de ънde

Σκυθίζω, biit: -ίσω, imită пъравъріле Skiцilor, saă ворвeskă ка ънă Skitiană; (naptik:) вeaă мълтă, saă тъ pază mînъ în пїеле, ка Skitienїi. bezї ші ἀπο(ἐπι,περι)σκυθίζω. [ші

Σκυθικὸς, ἡ, όν, Skitieneskă. «Σκυθικαὶ (se înц: ἐμβάδες)». ънă felă de visme. [de ънde

Σκυθιστὶ, adв: Skitieneмte (desnpe ворвіре). [σκυθίζω].

Σκύθος (ὁ), Eol: în локă de σκύφος,

Σκυθοτοξότης, ου (ὁ), аркашă Skitiană; saă съцetътopă ка Skitienїi. [Σκύθης, τοξότης].

Σκυθράζω, biit: -άσω, [σκυθρός] = Σκυδμαίνω, тъ nosomoръskă.

Σκύθραξ, ακος (ὁ), Лакоп: =Σκύρθαξ.

Σκυθρὸς, ὰ, όν, nosomopîiă; sankiă, кіртitopă, чікълitopă. [σκύζω].

Σκυθρωπάζω, biit: -άσω, тъ nosomoръskă, saă sîntă пъsomopîtă; (desnpe feцe) вată în negpă, sîntă înkisă. [σκυθρωπός]. [de ънde

Σκυθρωπασμὸς (ὁ), nosomopîpe. [din

Σκυθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Σκυθρωπάζω.

Σκυθρωπὸς, [σκυθρὸς, ὤψ] ἡ saă ὸς, όν, nosomopîtă, греă, npea sepiosă; селвatiкă; (desnpe feцe) înkisă. [de ънde

Σκυθρωπότης (ἡ), nosomopîчїъne, селвътічіе. [ші

Σκυθρωπῶς, adв: nosomopît. «Σκυθρωπῶς ἔχειν». Лвч: = Σκυθρωπάζειν.

Σκυλαδεψέω -ῶ, Σκυλαδέψης, =Σκυλοδεψέω, -δέψης.

Σκυλάκαινα, ης (ἡ), noet: feim: ал лвї σκύλαξ.

Σκυλακεία (ἡ), înгріжipe de пръsipea ші крештereа къцeілор. [σκυλακεύω].

Σκυλάκειος, α, ον, кîineskă. [σκύλαξ].

Σκυλάκευμα (τὸ), пвїă de къцea, къцелă. [σκυλακεύω]

Σκυλακεὺς, έως (ὁ), noet: în локă de σκύλαξ. [de ънde

Σκυλακεύω, biit. -εύσω, înпerекїeză snpe къцеліре; spă креskă къцeї.

Σκυλάκη (ἡ), noet: în локă de σκυλάκαινα

Σκυλακηδὸν, adв: кîĭneшte. [ші

Σκυλακία (ἡ), = Σκυλακεία. [ші

Σκυλακίζω, віit: -ίσω, mъ înпреѕnŭ tpѕ пеште ка кîĭniĭ. [ші

Σκυλακικὸς, ἡ, ὸν, кîĭneskŭ. [ші

Σκυλάκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ σκύλαξ. [ші

Σκυλακῖτις, ιδος (ἡ, însoцitъ de кîĭnĭ (епit: ал Dianeĭ). [σκύλαξ].

Σκυλακοδρόμος (ὁ, ἡ), поet: "Ὥρη—». timпѕл pesъpipiĭ konstelaцii кîĭnелѕĭ, saŭ apsѕpелор кîĭneшtĭ. [σκύλαξ, δρόμος].

Σκυλακόκτονος (ὁ, ἡ), поet: (пароks:) omopîtopŭ, ші пропароks:) omopîtŭ de кîĭnĭ [σκύλαξ, κτείνω].

Σκυλακοτροφία (ἡ), хръпіре, saŭ крештере de къцеĭ. din

Σκυλακοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпitopŭ, saŭ kreskъtopŭ de къцеĭ. [σκύλαξ, τροφή].

Σκυλακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ, saŭ ла пъравŭ кѕ къцелŭ, къцелоs». «Τὸ σκυλακῶδες, τὸ πᾶσιν ὁμοίως προσπίπτειν„. Ksn: лінгѕшitopia кîĭnелѕĭ. [din

Σκύλαξ, ακος (ὁ, ші ἡ), (прінч: dim: ал лѕĭ σκύλλος; (овіч:)=Σκύμνος, пѕĭŭ (прінч: de кîĭne); (în цen:) кîĭne (пaptik: de вînъtoape). 2) ланцŭ de гîtŭ.

Σκυλατικὸς, ἡ, ὸν, овічnѕitŭ, saŭ аплекatŭ ла жъfѕіре, пръdape. [din

Σκυλάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: pap în локŭ de σκυλεύω.

Σκυλεία (ἡ), =Σκύλευσις. [ші

Σκύλευμα (τὸ), прadъ (лѕкрѕ лѕatŭ de прadъ). [ші

Σκύλευσις, εως (ἡ), пръdape, desпоĭape de връжmaшŭ omopîtŭ. [ші

Σκυλευτὴς, οῦ (ὁ), пръdъtopŭ, desпоitopŭ, tîлхарŭ, корsарŭ. [din

Σκυλεύω, віit: -εύσω, [σκῦλον] desпоĭŭ de арme ші чл: пе връжmaшѕл omopîtŭ; жѕпоĭŭ вitъ; (în цen:) жъfѕĭeskŭ, прadŭ. (вezĭ ші συλέω). [de ѕnde

Σκυλήτρια (ἡ), поet: пръdъtoape; saŭ înпodoвitъ кѕ пръzĭ; pesвоĭnikъ.

Σκυληφόρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de σκυλοφόρος.

Σκύλιον (τὸ), ѕnŭ felŭ de пеште, кîĭne de mape. [σκύλαξ].

Σκύλλα, ης (ἡ), [σκύλλω] ѕnŭ monstpѕ (ĭasmъ) de mape кѕ кіпŭ de кîĭne.

Σκύλλαρος (ὁ), вezĭ κύλλαρος. [din

Σκύλλος (ὁ), гls: în локŭ de κύων, кîĭne.

Σκύλλω, [în afin: кѕ σκάλλω] віit: σκυλῶ, (пas: tpe: de кѕ: ἔσκυλμαι) жѕпоĭŭ; sfîшiŭ, рѕпŭ; despъdъчinezŭ; smѕлгŭ; (în цen:) кіnѕĭeskŭ; mѕnчeskŭ; овоseskŭ; sѕпърŭ. "Κύριε, μή σκύλλου„. Skp: nѕ te sѕпъра. [de ѕnde

Σκύλμα (τὸ), = Σπάραγμα. «Κόμης—» Епгр: [mi

Σκυλμός (ὁ), рѕпере, sfîшiipe; despъdъчinape; (în цen:) овоsipe; sѕпъpape (акt: saŭ пas:).

Σκυλοδεψέω -ῶ, віit: -ήσω, аргъseskŭ, тъвъчeskŭ пĭeĭ. [din

Σκυλοδέψης, ші Σκυλοδεψὸς, οῦ (ὁ), аргъsitopŭ, тъвъчitopŭ de пĭeĭ, = Σκυτοδέψης. [σκῦλον, δέφω].

Σκῦλον, ші Σκύλον (τό), σκύλλω] пĭеле de вitъ; (прin întind:) акоперъmîntŭ; (овіч:) арmъ (павъzъ), saŭ înвръкъminte de връжmaшŭ omopîtŭ, че se ĭa de вірѕitopŭ; (în цen:) прadъ.

Σκύλος, εος, -ους (τό), =Σκῦλον.

Σκυλοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtopŭ de пръzĭ, de віktopioase tpofee (епit: ал лѕĭ Жое, în temплѕл кърѕĭa se konsfinцiaŭ пръziле лѕate de ла връжmaшĭ). [σκῦλον, φέρω].

Σκυλοχαρής, έος (ὁ, ἡ), поet: [σκῦλον, χαίρω] ĭѕвitopŭ de пръzĭ, de pesвоĭŭ.

Σκυλόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперŭ. [σκῦλον].

Σκύλσις, έως (ἡ),=Σκυλμός.

Σκυμναγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, (feapъ saŭ вitъ) îmĭ kreskŭ пѕі [σκύμνος, ἄγω].

Σκύμνειος, α, ον, кѕвenitŭ, însѕшitŭ пѕĭѕлѕĭ de вitъ, saŭ de feapъ. [ші

Σκυμνεύω, віit: -εύσω,=Σκυμναγωγέω. [ші

Σκυμνίον (τὸ, пѕimopŭ de вitъ, saŭ feapъ, dim: ал лѕĭ...

Σκύμνος (ὁ, ші ἡ), [κύω] пѕĭŭ de вitъ (прінч: de леŭ). 2) ѕnŭ felŭ de пеште, mpeanъ de mape, saŭ кîĭne mapinŭ.

Σκυμνοτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, (вitъ saŭ feapъ) naskŭ пѕĭ. (înпpot: de ὠοτοκέω). [σκύμνος, τόκος].

Σκύνιον (τό), поet: pap în локŭ de ἐπισκύνιον

Σκύπφειος, α, ον, поet: în локŭ de σκύφειος. [din

Σκύπφος (ὁ), поet: în локŭ de σκύφος.

Σκυράω -ῶ, віit: -άσω, поet=(saŭ греш: în локŭ de) Σκιράω=Σκιρτάω. [de ѕnde

Σκυρθάλιος, ші Σκύρθαξ, ακος (ὁ), Лакоn: în локŭ de σκίρταξ, tînъpŭ sвѕpdaлnikŭ. (вezĭ ші κυρσάνιος).

Σκύριον, saŭ (maĭ корек:) Σκύρον (τὸ), поet: ѕnŭ felŭ de плantъ, (алt:) ἄσκυρον, sѕnъtoape.

Σκῦρον (τό), гls:=Σκῖῤῥος=Λατύπη. [de ѕnde

Σκυρόω -ῶ, biit: -ώσω,=Σκιῤῥόω. 2) aштерnъ къ пїетре.

Σκυρόωσι, поет: în локъ de σκυρῶσι, a 3: îm: перs: de хот: saъ sъп: ал лъї σκυράω.

Σκυρώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Σκιῤῥώδης. 2) пїетросъ. [ші

Σκυρωτός, ή, όν, аштерnъtъ къ пїетре. [σκυρόω].

Σκυτάλη (ἡ), [σκύτος, saъ Σκύτη] вічїъ de пїеле; saъ вînъ de воъ. 2) (овіч:) чїомагъ къ къпъцînъ, saъ тъчїъкъ. 3) кракъ saъ smічea de помъ пentръ sъdit. 4) дръгъ potъndъ în felъ de sълъ пentръ stръmъtape de поверї, saъ înвîptipe de машinъ. (везї ші φάλαγξ). 5) ла Лачеd: порънкъ înskрisъ (fiind къ înfъшърînd o fîшie de membranъ пе ънъ sълъ skрiїaъ пе dînsa, орче воїaъ, ші desfъшърînd'o o tpimiteaъ; iap чел че o пріimia, tpeвъїa sъ аївъ ънъ алтъ asemenea de o potpівъ ла гросime sълъ, пе каре înfъmърînd'o їаръші o чітїа, везї Пл: Aisand: 19:). (de ънde 6) (în цен:) веste saъ opdinъ. «Μοισῶν—» Пind: 7) плакъ лънгъреацъ de metaлъ. 8) ънъ felъ de шарпе.

Σκυταληφορέω -ῶ, biit: -ήσω, портъ, цiъ чїомагъ тъчїъкатъ. [din

Σκυταληφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de чїомагъ тъчїъкатъ. [σκυτάλη, φέρω].

Σκυταλίας, ου (ὁ), лънгърецъ ка ънъ дръгъ. «Σικυὸς—» Tfp: [ші

Σκυταλίζω, biit: -ίσω, neîntp: în локъ de σκυταλόω (везї σκυταλισμός). 2) везї σκιταλίζω. [ші

Σκυτάλιον (τό), ші

Σκυταλίς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї σκυτάλη, чїомъцелъ тъчїъкатъ (potъndъ ка ънъ sълъ); дръгълецъ; osъл dintpe доъ înкеїетърї але децетелор, (алт:) φάλαγξ; ънъ felъ de каpidъ (везї καρίς); ънъ felъ de omidъ; ънъ felъ de машinъ asвîрлitoape de fокъ.

Σκυταλισμός (ὁ), въtaie de moapte къ чїомагъл. [neîntp: σκυταλίζω].

Σκύταλον (τό),= Σκυτάλη, чїомагъ; (ла Sічіл:) гîтъ. [de ънde

Σκυταλόω -ῶ, biit: -ώσω, батъ къ чїомагъл, чїомъцеskъ. 2) пъїъ, înfirъ беце пе чева. [de ънde

Σκυταλωτος, ή, όν, чел къ беце înfinte asъпръ'шї. «Τροχὸς—». Etimлц: poatъ къ sпіце. 2)= Ῥαβδωτός, въргатъ.

Σκυτάριον(τό), dim: ал лъї σκῦτος, пїелчеа.

Σκυτεῖον (τό), лъкръtopie (fавpікъ) de пїеї. [ші

Σκύτειος, η, ον, поет: însъшitъ лъкръторълъї de пїеї. [ші

Σκυτεὺς, έως (ὁ), лъкръторъ de op че din пїеле, (iap прінч:) de înкълцъminte, (алт:) σκοτοτόμος. [σκῦτος]. [de ънde

Σκυτεύω, biit: -εύσω, лъкрезъ op че din пїеї, sîntъ чismapъ, ші чл:

Σκύτη(ἡ),Dop:поет: капъл (везї ші κόττα).

Σκυτικός, ή, όν, atinгъторъ de лъкръторъ de op че din пїеї. || (sъвst:) în локъ de σκυτεύς. [ші

Σκύτινος, η, ον, fъкътъ de пїеле. || (sъвst:) Σκυτίνη (ἡ), înчinгътоаре (кінгъ) de пїеле. [ші

Σκυτίς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї [σκῦτος], fîшie (кърea) de пїеле.

Σκυτοβραχίων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел къ брацъ de пїеле. [σκῦτος, βραχίων].

Σκυτοδεψέω -ῶ, biit: -ήσω, аргъseskъ, тъвъчеskъ пїеї. [din

Σκυτοδέψης, ου (ὁ), [σκῦτος, δέφω] аргъsitopъ de пїеї, тавакъ. [de ънde

Σκυτοδεψικὸς, ή, όν, къвenitъ, saъ foлositopъ аргъsitopълъї de пїеї, тавакълъї. «Σκυτοδεψκή». мештешъгъл аргъsitopълъї, тъвъчіе.

Σκυτοδεψός (ὁ),=Σκυτοδέψης.

Σκυτοπώλης, ου, (ὁ), вînzъторъ de пїеї. [σκῦτος, πώλης].

Σκυτοῤῥάφος (ὁ, ἡ), къsъторъ de пїеї, кърелаpъ. || (sъвst:)= Σκυτεύς, saъ Σκυτοτόμος. [σκῦτος, ῥάπτω].

Σκῦτος, εος -ους (τό), [κύτος]. пїеле (жъпъitъ, saъ аргъsitъ); (прin întind:) op че este fъкътъ din пїеле, (спре екs:) павъzъ, вічїъ de кърea. (de ънde) «Σκύτη ὁλέπειν». Apstf:=Μαστιγιᾶν.

Σκυτοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, таїъ (лъкрезъ чева din) пїеле. [ші

Σκυτοτομία (ἡ), tpeaва, мештешъгъл лъкръторълъї de op че din пїеле. [ші

Σκυτοτομικὸς, ή, όν, atinгъторъ de, saъ foлositopъ ла кърелаpъ, чismapъ, ші чл: "Σκεῦος—". ънеалтъ. ші "Σκυτοτομική". мештешъгъ de лъкръторъ din пїеї. [ші

Σκυτοτόμιον (τὸ), ънеалтъ, skълъ de лъкръторъ de op че din пїеле. [din

Σκυτοτόμος (ὁ, ἡ), тъїеторъ, кроitopъ (пentръ felъpite лъкръpї) de пїеї. || (sъвst:) кърелаpъ; (їар паpтік:) чismapъ, ші чл: [σκῦτος, τέμνω].

Σκυτοτραγέω -ῶ, biit: -ήσω, pozъ пїеї. [σκῦτος, τρώγω].

Σκυτοφάγος (ὁ, ἡ), pozъторъ de пїеї. [σκῦτος, φάγω].

Σκυτόω -ῶ, biit: -ώσω, къптѹшескѹ, înбракѹ кѹ пїеле. [ші

Σκυτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѹ пїеле. [σκῦτος].

Σκύφειος, α, ον, poet: în локѹ de σκυφοειδὴς. «Δέπας —». At: [ші

Σκυφίον (τὸ), dim: ал лѹї [σκύφος], тешчїорѹ, къѹшорѹ; (med: хîрка капѹлѹї.

Σκύφιος, α, ον, poet: în локѹ de σκύφειος.

Σκυφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ, чел în formъ de пахарѹ saѹ къѹшѹ. [σκύφος, εἶδος].

Σκύφος (ὁ), ші Σκύφος, εος, -ους (τὸ), [κύω, κύπη] пахарѹ (прінч: de чїобанї ші църанї), teasѹ, къѹшѹ de лемнѹ. «Σκύφον μέγαν οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν». Алкм:

Σκύφωμα (τὸ), poet: în локѹ de σκύφος

Σκωλήκησις, грем: în локѹ de σκωλήκωσις·

Σκωληκίασις, εως (ἡ), - faчере de (saѹ преfaчере în) вермї. [din

Σκωληκιάω -ῶ, biit: -άσω, fakѹ (mъ ѹмплѹ de) вермї. [ші

Σκωληκίζω, biit: -ίσω, semъnѹ a (mъ mішкѹ ка ѹnѹ) верме. «Σφυγμὸς σκωληκίζων„. Med: papѹ ка tîpîpea de верме [din

Σκωλήκιον (τὸ), dim: ал лѹї σκώληξ, вермѹлецѹ, saѹ вермѹшѹ.

Σκωληκίτης, ου ὁ), [σκώληξ] ші Σκωληκῖτις, ιδος (ἡ), asemenea, saѹ din felѹл вермелѹї.

Σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ), mînkatѹ de вермї. [σκώληξ, βιβρώσκω].

Σκωληκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felѹ, saѹ formъ de верме. [σκώληξ, εἶδος].

Σκωληκοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, fakѹ вермї. [σκώληξ, ποιέω].

Σκωληκοτοκέω -ῶ, biit: -ήτω, naskѹ вермї [ші

Σκωληκοτοκία (ἡ), naштере de вермї. [din

Σκωληκοτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtorѹ de вермї. [σκώληξ, τόκος].

Σκωληκοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorѹ de (хрънitѹ кѹ) вермї. [σκώληξ, φάγω].

Σκωληκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѹ чева a se înвермѹі; (nas:)=Σκωληκιάω. [ші

Σκωληκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκωληκοειδής. 2) плінѹ de вермї. [σκώληξ].

Σκωλήκωσις, εως (ἡ), înвермѹіре. [σκωληκόω].

Σκώληξ, ηκος (ὁ), [κόλος] верме. 2) (fir:) aцъ, fipѹ. 3) ѹnѹ felѹ de пръжitѹръ,=(noate греш: în локѹ de) Κόλλιξ. 4) гръmadъ de грîѹ (înпрежѹрѹл арієї), (alt:) ἄντλος. 5) Еол: în локѹ de κολόκυμα.

Σκωλοβάτης, [σκῶλον, βαίνω] ου (ὁ),(прінч:) каре ѹмблъ кѹ, saѹ ка кѹ пічороанце; (de ѹnde) ѹnѹ felѹ de insektъ mînkъtoape de грiѹ. [de ѹnde

Σκωλοβατίζω, biit: ίσω, ѹмблѹ în пічороанце, ='Ασκωλιάζω.

Σκῶλον (τὸ), Skp: în локѹ de σκῶλος, σκόλοψ; (de ѹnde fir:) isnitъ, пїedikъ de potiknipe.

Σκῶλος (ὁ),=Σκόλοψ, парѹ; цеапъ; rimпе. "Βάτου —». Епгр:

Σκωλύπτομαι, biit: -ύψομαι, poet: înвîрteskѹ пїeziш saѹ шерпѹit; înковоїѹ, înfъшѹрѹ ка ѹnѹ верме [σκώληξ, saѹ σκολιός].

Σκῶμμα (τὸ), чеea че se ziче în глѹmъ spre batжокоріре, saѹ глѹmъ atinгъtoape, ші лѹъtoape în pîsѹ. «Τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρόν ἅπτεσθαι σκώμματος παντάπασιν ἀφεκτέον„. Пл: [σκώπτω].

Σκωμμάτιον (τό), dim: ал лѹї σκῶμμα.

Σκωπαῖος (ὁ), [σκώψ] ла Sibapiцї nitikѹл, (alt:) στίλπων.

Σκώπευμα, грем: în локѹ de σκόπευμα.

Σκώπτης, ου (ὁ), лѹъtorѹ în pîsѹ; глѹmецѹ. [ші

Σκωπτικὸς, ὴ ὸν, folositorѹ, saѹ îndemînatikѹ ла batжокоріре. [ші

Σκωπτόλης, ου (ὁ), = Σκώπτης, глѹmецѹ (mѹкалitѹ) [ші

Σκώπτρια (ἡ), fem· ал лѹї σκώπτης. [din

Σκώπτω, biit: σκώψω, ші σκώψομαι, [σκώψ] imitѹ чева (tѹрч: fakѹ taклitѹл кѹїва) în pîsѹ; atinгѹ (sѹпърѹ, întp' ѹnѹ кіпѹ delikatѹ; în цen:) глѹmeskѹ.

Σκὼρ, σκατὸς (τὸ), skîpnъ (de omѹ).

Σκωραμὶς ίδος (ἡ), [σκώρ, ἀμίς] цѹкалѹ (basѹ de eшit afaръ).

Σκωρία (ἡ), spѹmъ de metaле; (їар прінч:) рѹцinъ de fepѹ; (în цen:) прisosѹ, гѹnoїѹ, лепъdъtѹръ. [σκώρ].

Σκωριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de felѹл рѹцineї. [σκωρία, εἶδος].

Σκὼψ, ωπὸς (ὁ), ѹnѹ felѹ de пasъре (de бѹfniцъ), каре faче felѹpite imitъtoape fiгѹрї. (dѹ ѹnde 2) ѹnѹ felѹ de danцѹ komikѹ. [σκέπτω, пentpѹ mъpimea окілор sъї).

Σκῶψις, εως (ἡ), глѹmipe atinгъtoape, лѹape în pîsѹ, batжокоріре. [σκώπτω].

Σμᾶμα (τὸ), Dop: în локѹ de σμῆμα,= Σμῆγμα.

Σμάνος, εος (τὸ), Dop: în локѹ de σμῆνος.

Σμαράγδειος, α, ον, ал smъpandѹлѹї, saѹ de smъpandѹ. [ші

Σμαραγδίζω, biit: -ίσω, seamъnŭ (ла faцъ ші чл:) кѫ smъpandŭ. [ші

Σμαράγδινος, η, ον, чел de smъpandŭ.[ші

Σμαράγδιον (τὸ), dim: ал лѫї σμάραγδος, smъръndeлŭ. [ші

Σμαραγδίτης, ου (ὁ), ші Σμαραγδῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: λίθος) пїatpъ de feлѫл saŭ faцa smъpandѫлѫї. [din

Σμάραγδος (ὁ, ἡ), [μαρύσσω, saŭ μαρμαίρω] smъpandŭ, saŭ (maї mѫлt) ръdъчinъ de smъpandŭ (пїatpъ преціоasъ) = (maї кекїŭ Μαλαχίτης, saŭ Πράσιος, saŭ Χλωρίτης λίθος (Ἴασπις). (bezї ші βήρυλος). [de ѫnde

Σμαραγδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлѫл saŭ faцa smъpandѫлѫї.

Σμαραγέω -ὼ, biit: -ήσω, [imit: în afin: кѫ ῥάσσω] faкŭ mape вѫetŭ, saŭ pesѫnŭ преа tape. «Διὸς κεραυνὸν, δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν· σμαραγήσῃ„. Іл: Ф. [din

Σμαραγὴ (ἡ), noet: sromotŭ; tѫnetŭ. [de ѫnde

Σμαραγίζω, biit: -ίσω, = Σμαραγέω. [ші

Σμάραγνα (ἡ), вічїŭ (pesѫnъtopŭ saŭ плesnitopŭ).

Σμαρίς, ші Σμάρις [în afin: кѫ μαῖρα ші μαρίλη, find къ dѫпе Apist: H. 30 вара se înnerpeште], ίδος, saŭ ιδος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de пеште mikŭ de mape.

Σμάω -ῶ, [μάω, μάσσω] biit: σμήσω, fpekŭ, штеpгŭ; (пaptik.) sпълŭ кѫ sъпѫnŭ, saŭ алтŭ чева asemenea; (прin întind:) кѫръцŭ. (bezї ші σμήχω].

Σμερδαλέος, α, ον, ші Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, noet: гpozaвŭ, sпъїmîntъtopŭ. «Δράκων ("Χαλκὸς)—». Om: «Γοργείη κεφαλὴ σμερδνὴ». Om: || (neѫt:) Σμερδαλέον, ші (îm:) Σμερδαλέα, în локŭ de adв: înfpikoшat, гpozaв. «Σμερδαλέα κτυπέων». Om: [din

Σμέρδος, εος -ους (τὸ), гл: пѫtepe шonstpѫoasъ, sпъїmîntъtoape.

Σμέω, biit: -σμήσω, Ion: în локŭ de σμάω.

Σμῆγμα (τὸ), op че sлѫжеште ла sпъларе, saŭ кѫръцipe, (sпpe eкs:) хѫmъ, sъпѫnŭ, saŭ алтŭ чева asemenea. (bezї ші ῥύμμα). [σμήχω].

Σμηγματοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de лѫкрѫрї кѫръцitoape (sъпѫnѫрї ші чл:). [σμῆγμα, πώλης].

Σμηγματώδης, εος, (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de, saŭ foлositopŭ ка лѫкрѫ кѫръцitopŭ, saŭ sпълъtopŭ. [σμῆγμα].

Σμήκτης, ου (ὁ), кѫръцitopŭ, sпълъtopŭ.

Σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime saŭ îndemînъtate de a кѫръцi, a sпъла. [ші

Σμηκτὶς (-κτρὶς), ιδος (ἡ), (прiпч: γῆ), ѫnŭ feлŭ de хѫmъ, че sлѫжїа ка sъпѫnŭ, (алт:) κιμωλία. [ші

Σμηκτὸς, ὴ, ὸν, кѫръцitŭ, saŭ de кѫръцit кѫ sъпѫnŭ, ші чл: [ші

Σμηκτρὶς, ίδος (ἡ, = Σμηκτὶς. [σμήχω].

Σμῆμα, (τὸ), [σμάω] =Σμῆγμα.

Σμηματοφορεῖον (τὸ), кѫtie de пъstpat sъпѫnѫрї ші чл: [σμῆμα, φέρω].

Σμηνηδὸν, adв: ка poїѫл алвinелор [ші

Σμηνίον (τὸ), dim: ал лѫї [σμῆνος]. [de ѫnde

Σμηνιὼν, ῶνος (ὁ), = Σμηνών.

Σμηνοδόκος (ὁ, ἡ), noet: foлositopŭ ка вasŭ de poїŭ. [σμῆνος, δέχομαι].

Σμηνοκόμος (ὁ, ἡ), noet: кѫлtiвъtopŭ de poїѫрї. [σμῆνος, κομέω].

Σμῆνος, εος -ους (τὸ),='Εσμός, poїŭ de алвine; (прin întind:) пеnѫmъpatъ mѫлцime. 2)=Σίμβλον, stѫпŭ, saŭ ѫлеїŭ. "'Εν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι». Es:

Σμηνουργέω -ῶ, biit: -ήσω, кѫлtiвŭ stѫпї. 2) (miж: кѫ dat: кѫ преп: saŭ adв:) poїezŭ (mъ înкѫївezŭ, ші mъ пръseskŭ ка ѫnŭ poїŭ) ѫndeвa. [ші

Σμηνουργία (ἡ), кѫлtiвape de stѫпї de mїepe. [din

Σμηνουργὸς (ὁ, ἡ), [σμῆνος, ἔργον] = Μελισσουργὸς, кѫлtiвъtopŭ de stѫпї.

Σμηνὼν, ῶνος (ὁ), stѫпinъ, saŭ stѫпъpie. [σμῆνος].

Σμῆξις, εως (ἡ), [σμήχω] кѫръцipe прin штерцере, saŭ fpekape кѫ sъпѫnŭ, ші чл:

Σμηρέα, ші Σμηρία (ἡ), ѫnŭ feлŭ de edepъ (алцїї skpiŭ σπειραία).

Σμῆριγξ, ιγγος (ἡ), noet: în локŭ de μῆριγξ.

Σμηρίζω, biit: -ίσω, = Σμυρίζω. [σμῆρις].

Σμήρινθος (ἡ), noet: în локŭ de μήρινθος.

Σμῆρις, ιδος (ἡ), =Σμύρις.

Σμήχω, biit: -σμήξω, =[Σμάω] fpekînd, штеpгînd кѫръцŭ. «'Εκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχον ἁλὸς χνόον». Od: Z. (ші пas: saŭ miж:) «Σμηχομένη κρόταφον». Епгр: 2) =Λεαίνω, netezeskŭ, лѫstpezŭ.

Σμικρίνης, ου (ὁ), kom: sгîpчitŭ, кѫmплitŭ. [σμικρός].

Σμικρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), =Μικρογνώμων, mikŭ de minte, saŭ sѫfлetŭ.

Σμικρολογέω -ῶ, Σμικρολογία, Σμικρολόγος, ші чл: At: în локŭ de μικρολογέω ....

Σμικρὸς, Σμικρότης, Σμικρύνω, Ion: ші At: (арх:) în локŭ de μικρὸς, ші чл:

Σμίλα, ης (ἡ), =Σμίλη.

Σμιλάκινος, η, ον, fъкѫtŭ din...

Σμίλαξ, ακος (ἡ), ѕnŭ felŭ de копачїŭ, tisъ. 2) (în Аркadia) ѕnŭ felŭ de stежарŭ nerimnosŭ. 3) ѕnŭ soїŭ de плantъ, че se ѕркъ înfъшѕрîndѕ se кѕ fрѕnze ка de edeръ. «Σμίλαξ ἡ λεία». рокеа pîndѕрічеї; "Σμίλαξ κηπαία». fasoле de аракŭ, (алt:) δόλιχος.

Σμίλευμα (τὸ), лѕкрѕ fъкѕtŭ прin sкоѕitѕръ, saŭ sъпътѕръ, saŭ лѕкратŭ sѕѕцipe; askie de marmѕръ, ші чл: emitъ din лѕкраре кѕ далta, saŭ sкоѕitoape; (fir:) amърѕnцime. [ші

Σμιλευτὸς, ἡ, ὸν, лѕкратŭ кѕ далtъ sкоѕitoape; (прin ѕрm:) sѕѕцipe; (fir:) meштешѕцitŭ. «Ῥήματα —». Епгр: [din

Σμιλεύω, віit: -εύσω, лѕкрezŭ чева sъпînd кѕ далta, (прin ѕрm:) sѕѕцipe. [din

Σμίλη (ἡ), [în afin: кѕ σμινύη] instрѕmîntŭ tъїosŭ, saŭ askѕцitŭ în вірfŭ, далtъ sкоѕitoape (de пїetрарї, saŭ tîmпларї); кѕцitŭ (кроїа); врічеагŭ de kondeїe; ѕnŭ felŭ de kondeiŭ, кѕ каре se слѕжїаŭ чеї векї а sъпа літереле пе таѕле. (вezї ші γλύφανον).

Σμιλίον (τὸ), dim: ал лѕї σμίλη. [de ѕnde

Σμιλιωτὸς, ἡ, ὸν, fъкѕtŭ în formъ de σμιλίον, (прinч:) de skалпелŭ хіроѕрцікŭ.

Σμῖλος, ші Σμίλος (ἡ), поet: în локŭ de σμίλαξ (арворŭ).

Σμίνθα (ἡ), гls: în локŭ de σμίνθος, saŭ σμίνθη.

Σμινθεὺς, έως (ὁ), епit: Аполонŭ. [σμίνθος, ка ѕчігъторŭ de шоарічї, saŭ Σμίνθη орашŭ Троікŭ].

Σμίνθη (ἡ), =Μίνθη. 2) орашŭ Троікŭ. [de ѕnde

Σμίνθιος (ὁ), епit: Аполонŭ, =Σμινθεύς.

Σμίνθος (ὁ), Крet: шоаріче.

Σμινύδιον (τὸ), dim: ал лѕї...

Σμινύη (ἡ), [μινυὸς] instрѕm: плѕгъреskŭ, sапъ, saŭ tîрnъкопŭ.

Σμινυὸς, поet: ші Σμινὺς, ύος (ἡ), = Σμινύη.

Σμίρις, ιδος =Σμύρις.

Σμοιὸς, [μύω] ἡ, ὸν, гls: =Στυγνὸς, nosomopîtŭ; (прin întind:) грozавŭ.

Σμοκορδόω -ῶ, віit: -ώσω, = Σπλεκόω.

Σμυγερος, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ρῶς, поet: [σμύχω] tікълosŭ, кіnѕitŭ; osteniчosŭ. (вezї ші μογερός).

Σμύλα, saŭ Σμύλλα, ης (ἡ), ѕnŭ felŭ de пеште.

Σμύραινα, ής (ἡ), At: în локŭ de μύραινα.

Σμύραινος (ὁ), ѕnŭ felŭ de пеште.

Σμυρίζω, віit: -ίσω, fрекŭ, лѕstрezŭ прin пїatра σμύρις. 2) поet: (рар) în локŭ de μυρίζω. [din

Σμύρις, ιδος (ἡ), ѕnŭ felŭ de пїatръ кѕ ferŭ, прin nisinѕл къріа se лѕstреazъ пїetреле челе tарї (diamanteле, ші чл:), (Fранц:) émeri, smірчелŭ.

Σμύρισμα, (τὸ), лѕкрѕ netezitŭ, лѕstратŭ кѕ smірчелŭ. [вezї σμυρίζω, ші σμύρις].

Σμυρισμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї σμύρισμα.

Σμυρίτης, ου (ὁ), (прinч: λίθος, пїatръ) =[Σμύρις].

Σμύρνα, ης (ἡ), =Μύῤῥα, smірnъ (вezї ші στακτή). 2) орашŭ църтѕреanŭ ал Asieї мічї. [de ѕnde

Σμυρναῖος, α, ον, ал smірneї; saŭ чел din орашѕл Smірna, Smірneanŭ. [ші

Σμυρνεῖον (τὸ), =Σμύρνιον. [ші

Σμυρνιάζω, віiї: -άσω, ші Σμυρνίζω, віit: -ίσω алкътѕїeskŭ чева (amestekŭ кѕ smірnъ. 2) міроsŭ а smірnъ. ші

Σμύρνινος, η, ον, алкътѕitŭ кѕ, saŭ din smірnъ. [ші

Σμύρνιον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, selвatікŭ пътрѕnжелŭ, sъmînца кърѕїа міроsъ а smірnъ. (вezї ші μυῤῥίς).

Σμυρνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѕл, saŭ asemenea smірneї. [σμύρνα, εἶδος].

Σμυρνοφόρος (ὁ), продѕкъторŭ de smірnъ. [σμύρνα, φέρω].

Σμύχω, [în afin: кѕ σμήχω] віit: σμύξω, (пas: nex: 2: ἐσμύγην) арzŭ fъръ flакъръ (кѕ пѕцinŭ fокŭ); (fir:) toneskŭ (ші пas: mъ toneskŭ) пе dinъѕntрŭ, saŭ de totŭ кîte пѕцinŭ, ші пе nesimцite. «Πάλαι γε σμύχομαι ἐν ἐμαυτῷ„. Елd: fервŭ în sinemї.

Σμῶδιγξ, ιγγος (ἡ), грm: în локŭ de σμῶδιξ.

Σμωδικὸς, ἡ, ὸν, лекѕitорŭ de ѕmflъtѕрї din ловitѕрї. «Φάρμακον —». Med: [din

Σμῶδιξ, ικος ші ιγγος (ἡ), ѕmflъtѕръ, semnŭ saŭ panъ din ловitѕръ. [din

Σμώχω, віit: σμώξω, =Σμήχω, fрекînd кѕръцŭ; (fir:) ловеskŭ tape. 2) мъnînкŭ їѕte. «Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν„. Apstf: (вezї ші ψώχω).

Σοβαρεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ портŭ греŭ, sepios, mîndрѕ. [σοβαρός].

Σοβαροβλέφαρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ плеопеле окілор saŭ sпрinчепеле арdікate în sѕs, mîndрѕ. [σοβαρὸς, βλέφαρον].

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, [σοβέω] (dѕпе ziч:) каре ѕmблъ кѕ mîїneле бънънъind, (ad:) кѕ mîndріе, saŭ грaвъ; (ші desпре лѕкр:) репеde; (овіч: ші în întind:) mîndрѕ, fълosŭ, лѕкsosŭ. «Τιμὴ —». Елі: nemъsѕ-

patъ, ковîршitoape. [de ѕnde

Σοβαρῶς, adв: întp' ѕnѕ кiпѕ греѕ, мъ рецѕ, saѕ mîndpѕ.

Σοβὰς, άδος (ἡ), în локѕ de σοβαρά. ‖ (sѕвst:) кѕрвъ, (алt:) δρομὰς, saѕ μαινάς. 2) (în At: se înц: ὄρχησις) ѕnѕ feлѕ de danцѕ. [din

Σοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) = Φοβέω, sпepiind гoneskѕ (пѕїѕ пе fѕгъ); (în цen:) пѕїѕ în їѕte mішкape; легъпѕ; клетinѕ; skѕtѕpѕ: (nestp: saѕ ел:) алергѕ, мъ mішкѕ їѕte; (пaptiк:) îmї клетinѕ mîїneле ѕмвлînd; (прin ѕpm:) ѕмвлѕ tape, їѕte, saѕ mîndpѕ; (пas:) мъ арътѕ sпepiatѕ. «Σοβεῖν τὴν κόνιν». Ksn: a skѕtѕpa. «Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε». Apstf: «Σοβεῖν τὴν κύλικα». Fлstp: a 'л преѕмвла їѕte. (ші ел:). «Σόβει (se înц: τοὺς πόδας, saѕ τὸν ἵππον) εἰς Ἄργος„. Лѕч: алеаргъ, гръвеште... «Τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέσσαρας ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ». Dm: (ші пas:) «Ὀφθαλμὸς σοβούμενος». Лks: къѕтътѕръ nеѕѕnatiкъ, sпepiatъ. «Βάδισμα σοβαρὸν καὶ σεσοβημένον». Лks: (ші кѕ преп:) «Μειράκιον ἔμπληκτον καὶ σεσοβημένον πρὸς δόξαν». Пл: sпepiatѕ. [din

Σόβη (ἡ), [σεύω] коada калѕлѕї (fiind къ кѕ dînsa гoneште мѕштеле). 2) fѕntъ de коїfѕ din коadъ de калѕ. (вezї ші φόβη).

Σόβησις, εως (ἡ), sпepiape, гoniрe (акt:) saѕ пas:); їѕte mішкape; (пaptiк:) ѕмвлетѕ греѕ ші mîndpѕ; (кѕ ак: кѕ преп:) порniрe кътре чева. [σοβέω].

Σόβος (ὁ), [σόομαι] sъpitopѕ, пъвалniкѕ. (епїt: ал Satipiлор, вezї ші σοβάς).

Σόγκος (ὁ),=Σόγχος. [de ѕnde

Σογκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Σογχώδης.

Σόγχος (ὁ), [σομφός] ѕnѕ feлѕ de плantъ, sѕsaїѕ. [de ѕnde

Σογχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлѕл, saѕ asemenea sѕsaїѕлѕї. [σός.

Σοί, dat: ал лѕї σὺ. 2) nom: îm: ал лѕї

Σοῖο, Ion: în локѕ de σοῦ, цen: ал лѕї σός.

Σοΐς, ίδος (ἡ), гл: =Σοβάς.

Σοῖσι, Ion: în локѕ de σοῖς, dat: îm: ал лѕї σός.

Σολοικία (ἡ), =Σολοικισμός. [ші

Σολοικίζω, вiit: -ίσω, fakѕ soлiчismѕpї, ворвеskѕ, saѕ шъ портѕ грешit. [σόλοικος]. [de ѕnde

Σολοικισμὸς (ὁ), soлiчismѕ, skpiepe saѕ ворвiрe afapъ din регѕлеле лiшвеї, saѕ грешалъ în гpamatiкала корекцie a ziчерiлор; (fir:) гpoсoлъnie, варварie în пѕрtape. [ші

Σολοικιστὴς, οῦ (ὁ), чел че грешеште în ворвiрe, saѕ skpiepe, авътîndѕ se din регѕлеле гpamatiкале; (fir:) гpoсoлanѕ în пѕрtape.

Σολοικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), пърѕtѕ (asemъnatѕ кѕ) soлiкѕ. [σόλοικος, εἶδος].

Σόλοικος (ὁ, ἡ), soлiкѕ, каре ворвеште, пронѕнцъ, saѕ skpie кѕ аваtepe din регѕлеле лiмвеї (ка локѕitopiї Soлiлор, o колonie ашezatъ de Soлonѕ în Чiлiчia, каре dѕпе времї 'шї a корѕпt Atiка idiomъ a лiмвеї; (despre ziч:) чea înпpotiва гpamatiкалеї eksaktitъцї, грешitъ, неапровatъ; (fir:) гpoсoлanѕ (можiкѕ), неполiтiчitѕ; некѕвiinчoсѕ, авѕѕpdѕ. (вezi ші σκαιός). [Σόλοι, οἶκος].

Σολοικοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νῶς, пърѕtѕ (fъръ a fi) soлiкѕ, asemenea în арътape кѕ soлiчismѕ. [σόλοικος, φαίνομαι].

Σολοιτύπος (ὁ, ἡ),=Μυδροκτύπος. [σόλος, τύπτω].

Σόλος, [ὅλος, saѕ σόομαι) (ὁ), [în цen:] волѕмѕ (fiгѕpatъ мъpime) de op че tpѕпѕ soлidѕ, (їap прinч:) de fepѕ, прекѕm a eшit din tonitoape; (прin ѕpm: de fiгѕpъ konoidъ, каре слѕжїа atлецiлор de) diskѕ.

Σομφὸς, [în afin: кѕ σιφνὸς] ἡ, ὸν, вѕpetosѕ, sekѕ, papѕ, молiчosѕ; (despre гласѕ) ръгѕшitѕ, înкisѕ, (Fpanц:) creux, obscur. (вezї ші μογγὸς). [de ѕnde

Σομφότης (ἡ), молiчїѕne, ші чл:; (despre гласѕ) ръгѕшitѕръ. [ші

Σομφώδης, εος (ὁ, ἡ), вѕpetosѕ ла вedepe, în арътape.

Σόομαι, вezї kontpak: σοῦμαι.

Σόος, η saѕ ος, ον, Ion: поet: în локѕ de σῶος, σῶς.

Σορέλλην, ηνος (ὁ), kom: =Σοροδαίμων. [σορὸς, Ἕλλην],

Σορεύω, вiit: -εύσω, =Σωρεύω. [ші

Σορηδὸν, adв: =Σωρηδόν. [σορός].

Σοροδαίμων, ονος (ὁ), [σορὸς, δαίμων] kom: вътpînѕ кѕ ѕnѕ пiчopѕ în гpoапъ, foapte вътpînѕ.

Σοροεργὸς (ὁ), поet: în локѕ de σοροπηγός. [σορὸς, ἔργον].

Σοροπήγιον (τὸ), пръвълie de кѕшчїѕгарѕ. [din

Σοροπηγὸς (ὁ), [σορὸς, πήγνυμι] înкeїetopѕ, fъкътopѕ de кѕшчїѕцe, кѕшчїѕгарѕ.

Σορόπληκτος, ші Σοροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: =Σοροδαίμων. [σορὸς, πλήττω].

Σοροποιὸς (ὁ),= Σοροπηγὸς. [σορὸς, ποιός].

Σορὸς (ἡ), [în afin: кѕ σωρὸς] кѕшчїѕгѕ; patѕ de moptѕ. 2) =Σοροδαίμων.

Σορωνίς, ίδος (ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Σαρωνίς.

Σός, ἡ, όν, [σὺ] (прon: nos: de a 2: neps:) ал тъй.

Σοῦ, цen: ал лиї сὸς, ші (maї de мълте орї enкл:) ал лиї сύ.

Σοῦ, a 2: sinr: neps: de поряпч: ал лиї σοῦμαι.

Σοῦβος (ὁ), [σόβος] вnŭ ſeлŭ de къпріоаръ, saŭ капръ селватікъ.

Σουδάριον (τὸ), [Лat:] basma (de ште ps sudoarea).

Σούκινος, η, ον, чел de кехріварŭ.[σούχιον].

Σοῦμαι, (în контрк: din σόομαι) noet: în локŭ de σεύομαι, мъ мішкŭ їзte, алергŭ, пъвълескŭ, мъ гръвескŭ, fugŭ гоninds мъ. «Σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ». Apstf:

Σοῦνεκα, noet: (în контрак:) în локŭ de σοῦ ἕνεκα.

Σουνιάρατος (ὁ, ἡ), noet: [Σούνιον, ἀράομαι] înkinatŭ (adopatŭ) în Sunиŭ (enit: ал лиї Neптунŭ).

Σοῦς, οῦ (ὁ), noet: [θοὸς, σεύω] порпire, ълтаре în sus, (Fрanц:) élan.

Σοῦσθαι, noet: inf:, ші

Σοῦσθε, noet: a 2: îm: neps: de xot: saŭ поряпч: ал лиї σοῦμαι.

Σουσιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъскълŭ în Susa (орашŭ ал Перsii). [Σοῦσα, γένος].

Σούσινος, η, ον, fъкътŭ din крinї. [σοῦσον].

Σοῦσις, εως (ἡ), глs: în локŭ de σοῦς.

Σοῦσον (τὸ), [Перs:] крinŭ.

Σούχιον (τὸ), [Лat: succinum] кехріварŭ.

Σοφία (ἡ), (în цen:) desъвîршitъ кънoштinцъ, îndemînъtate, iскusinцъ (în op че лъкрŭ); експеріinцъ; черкаре de мълte: (партік:) înцелепчіune, вънъ кіпzвire; вікленie, шештешцire. «Τίς ἂν μοι τοῦτο ἐπιτελέσειε σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ. Ер: къпŭ кіпŭ мештешцitŭ. «Εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ». Ер: [ші

Σοφίζω, biit: -ίσω, fakŭ пе чinева înцелептŭ, iскusitŭ (Skр:), = Συνετίζω. (maї de мълte орї nas: saŭ miж:). «Ναυτηλίης καὶ νηῶν σεσοφισμένος». Es: експеріinцatŭ, штiitорŭ. 2) (овіч: miж: кŭ ак:) пъскоческŭ чева кŭ iскusinцъ, saŭ вікленеште (кŭ rîndŭ de a amъці). «Ἀεὶ κενὰς ἰδέας σοφίζομαι». Apstf: "Οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιόνδε». Ер: «Πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται (οἱ αἴλουροι) τάδε». Ер: «Τοιαῦτα καὶ ἡμεῖς νέοι ὄντες ἐμελετῶμεν καὶ ἐσοφιζόμεθα». Ksn: «Ψέγουσι πολλοὶ τοὺς νῦν σοφιστὰς, ὅτι ἐν τοῖς ὀνόμασι σοφίζονται καὶ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασι. Ksn: (ші кŭ преп:) "Σοφίζεσθαι πρὸς τὸν νόμον». Пл: a se înпротivi легіїкŭ sofisme (шіретлікърї). (de вnde nas:) «Σεσοφισμένος». Skр: amъцitорŭ (шіретŭ). [σοφός]. [de вnde

Σόφισμα (τὸ), мештешцire пъскочітъ кŭ iскusinцъ, saŭ (în ръŭ) кŭ вікленie sире amъцire; (партік:) sofismъ, înтревире, saŭ конклузie amъцitoape (sпріzinitъ пе minчinosŭ silоцismŭ). [de вndə

Σοφισμοτίας, ου (ὁ), îndemînatікŭ înтревінцъtорŭ de sofisme. [ші

Σοφισματικὸς, ἡ, όν, asemenea кŭ o sofismъ; atinгъторŭ de sofisme. || (sъbst:)= Σοφιστής. [ші

Σοφισμάτιον (τὸ), dim: ал лиї σόφισμα. [ші

Σοφισματώδης, ες (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de (ка о) sofismъ.

Σοφισμὸς (ὁ), експлікаре прin sofisme. [σοφίζομαι].

Σοφιστεία (ἡ), лъкрареа (пъртареа, воряіреа) sofistълиї. [ші

Σοφίστευμα (τὸ), пъскочітъръ, мештешцire de sofistŭ,= Σόφισμα, sofismъ. [din

Σοφιστεύω, biit: -εύσω, лъкрезŭ (înвъцŭ) ка sofistŭ, înтревінцezŭ (прofesezŭ) mesepie de sofistŭ. || (stръm:) înтръмъseцezŭ, пъскоческŭ чева sofistiчеште. [ші

Σοφιστήριον (τὸ), înвъцъторіе (шкоалъ) de sofistŭ. 2) міжлокŭ, вnелтire sире amъцire, sofismъ. [din

Σοφιστὴς, οῦ (ὁ), [σοφίζω] (прon: ші арх:) iскusitŭ (destoînikŭ, maї deoseвitŭ) în op че ſреавъ, saŭ mesepie, foapte вънŭ мештерŭ în feлюл съŭ; (партік:) поetŭ; saŭ мusikŭ; (în цen:) filosofŭ. "Οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, οἳ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, καὶ δὴ καὶ Σόλων». Ер: (чеї шапте dene atънчі înвъцаці). 2) (maї în кртъ) sofistŭ, înвъцъторŭ de petorikъ, політікъ, моралъ, ші (în цen:) de filosofie; a тоate штiitорŭ; (de вnde în ръŭ) amъцitорŭ, шарлатанŭ (прекът sînt чеї че обічнuesк a прofesa тоate). «Τοὺς τὴν σοφίαν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σοφιστὰς ἀποκαλοῦσι». Ksn: «Ἔστι γὰρ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀποφαινομένης σοφίας ἀλλ' οὐκ οὔσης». Apstf: 3) opatorŭ, (прinч:) скріitорŭ, ші postitорŭ în пъблікŭ de кънinte sире fals, deклamъторŭ. «Ὥστε μηδένα δυνηθῆναι μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν». Iskр: «Σοφιστῶν θεαταῖς ἐοίκατε καθημένοις μᾶλλον ἢ ξ περὶ πόλεως βουλευομένοις». Теч: [de вnde

Σοφιστιάω -ῶ, (neîntp: în чеї-л-алцї tim-

nї) skpiš, vorbeskă, лăkrezš ka sofistš (kă sofistikъ îndemînъtate). [mi

Σοφιστικός, ή, όν, însămînš sofistălуї, amъgitorš. [de ănde

Σοφιστικῶς, adv: kă kipš amъgitorš, kă sofisme.

Σοφιστομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš nebănš de sofisti (îi lăbeskš prea mult). [σοφιστὴς, μαίνομαι].

Σοφίστρια (ἡ, fem: al луї σοφιστής.

Σοφοδότις, ιδος (ἡ). dъlътoape de îngelepчїune, saš iskăsinъ. [σοφὸς, δίδωμι].

Σοφόδωρος (ὁ, ἡ), dъrъitorš de îngelepчїune, saš iskăsinъ [σοφὸς, δῶρον].

Σοφόνους ὁ, ἡ), îngelentš, iskăsitš la minte (bezї mi θυμόσοφος). [σοφὸς, νοῦς].

Σοφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš ne ҷineva iskăsitš, îngelentš, = Σοφίζω. [σοφοποιός] [da ănde

Σοφοποίησις, εως (ἡ), facere, dare de iskăsinъ, saš îngelepчїune.

Σοφοποιὸς (ὁ), fъkъtorš, adăkъtorš, saš dъtътorš de îngelepчїune. [σοφὸς, ποιός].

Σοφὸς, (în afin: kă σαφής, de ănde Lat: sapiens] ἡ, ὸν, (prinч:) iskăsitš, destoїnikš în op ҷe treabъ; foarte bănš în felul sъš, îndemînatikš; (la ҷen:) kunoskътorš, mtiitorš, eksperiinъatš, mult-încerkatš; înbъgatš; îngelentš; (ane-oрї) askăgitš la minte; (desnre lăkr:) îngelepҷeute kinzsitš. «Σοφὰ ῥήματα». Tkr: «Καὶ οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ τέκτονες εἰσὶ τῶν σοφῶν ἐπιστήμονες». Plt: «Τοῦτο Θάλεω τὸ σοφὸν». At: "Τὸ σοφὸν θεῷ μόνῳ πρέπειν«. At: «Οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφὸν». Dm: «Οὐδὲν τὸ σοφόν μοι ἐγένετο„. Dm: viklenia nă 'mї a folosit nimikš. [de ănde

Σοφόω -ῶ, biit: -ώσω, =Σοφίζω, fakš ne 'ҷineva îngelentš, îl iskăseskš. [mi

Σοφῶς, adv: kă iskăsinъ, saš îndemînъtate, îngelepҷeute, mi ҷl;

Σόω, ῃς, ῃ, noet: în lokš de σώσω, nex: de săn: al луї σώω=σώζω.

Σωναύτης, ου (ὁ), mînїsitorš de korъviepї. «Αἰμὴν —». Sxl: (aldiї mai korek: skpiš σωοναύτης). [σώω, ναύτης].

Σπαδίζω, biit: -ίσω, mi Ion: -ίξω, întinzš, stamatoseskš nїeї (ka tabachїї, saš argъsitopїї). (bezї mi θρανεύω). [din

Σπάδιξ, ικος (ἡ), [σπάω] kpakъ răntъ din nomš; (partik:) ramărъ de finikă kă podъl szš. (bezї mi σπάθη). 2) koaҷa rădъҷineї prinarъluї, saš stežarъluї nevestedš. 3) ănš felš de măsikalš instrămîntš. 4) (ka adiek:) ҷel de faga finikăluї.

Σπαδονίζω, biit: -ίσω, =Σπαράττω, smăgš, răpš, taїš. «Τὸν ἦχον —». D: Al: [mi

Σπαδονικὸς, ή, όν, smălsš, răntš, tъїatš. "Ηχος—». Mss: [σπαδὼν].

Σπαδόνισμα, (τὸ),=Σπάραγμα. 2) =kă...

Σπαδονισμὸς (ὁ), smălҷere, răpere, (Franҷ:) tiraillement. «"Ηχων — ». D: Al: [σπαδονίζω]

Σπαδὼν, όνος (ἡ), snasmš (sbîknipe întrerănїъ). (se konf: mi kă ...

Σπάδων, ωνος, mi οντος (ὁ , skopitš. [σπάω].

Σπαθάλιον (τὸ), — Σπατάλιον.

Σπαθαρίσκος (ὁ), mînzъ ҷesătъ săgҷipe, mi bъlătъ (ka ҷea de boranҷikă mi zъbranїkă), ҷe se întrebăinҷa de mărїerile Asiene ka bălš. (bezї mi θέριστρον). [mi

Σπαθατὸς, α, όν, Dor: în lokš de σπαθητός. [din

Σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, bat: mînzъ kă snata, ka sъ se fakъ bătătъ; (în ҷen:) ҷesš. (prop: mi fir:). «Διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα». 2) (mai des fir:) kїeltuїeskš mălš (prekът în mînza bătătъ merҷe mălš toptš), pisineskš, prăpădeskš; (fărъ kazš). =Σπαταλῶ, mъ desfătezš. »Σπαθήσεις δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας„. Lăv: (mi nas:) "Πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀκρίτως φέρεται καὶ σπαθᾶται». Pl: (bezї Apstf: Nopї, ănde se face mi jokš de vorbъ într' amîndoъ însemnъrile). [din

Σπάθη (ἡ), [σπάω] [de avi] snatъ, instr: ҷesătoreskš. 2) ănš felš de sabie latъ, snadъ. 3) ănš înstr: xirărџ: mi spiҷъreskš, (Lat:) spatula (ka o lopăҷikъ, saš linguriҷъ). 4) partea ҷea latъ a bîslei, (alt:)πλάτη, mi a koasteї. 5) snata spinъrїї, (Lat:) spalla. 6) ҷesalъ de kalš. 7) koada frunzelor mi a podăluї finikăluї (bezї mi σπάδιξ). «'Ο μὲν ἄῤῥην ἄνθος πρῶτος φέρει ἐπὶ τῆς σπάθης, ἡ δὲ θήλεια καρπόν». Tfr:

Σπάθημα (τὸ), mînzъ bătătъ. (fir:) «Φρενῶν —». Sxid: ҷeapănъ minte,= Πυκναὶ φρένες. [mi

Σπάθησις, εως (ἡ), ҷesepe de bătătъ mînzъ nрin bătaїe de snatъ; (fir:) desfînatъ desfătăчїune nрin pisinipe de keltuїalъ. [mi

Σπαθητός, ή, όν, (desnre mînzeturї) bătătš, desš. [σπαθάω].

Σπαθία (ἡ), noet: în lokš de σπάθη (5). «Σπαθίης κτείς». On: nїentenele formatš din deшertul bineї înprevъnъ kă koastele, (Franҷ:) la carcasse (bezї mi σπάθιος).

Σπαθίζω, biit: -ίσω, întinzš, saš amestekš ceva nрin snigъreskul instr: [σπαθίς].

2) (плц:) ловеskŭ кȣ saвia.

Σπαθίνης, ου (ὁ), (прinч: ἔλαφος) червŭ кȣ коарнеле înкъ лate ла кънътîîŭ, (ad:) tînъpŭ (вezĭ ші ἀχαιίνης), (Fpanц:) daguet. [ші

Σπάθιον (τό), dim: ал лȣî σπάθη. [ші

Σπάθιος, α, ον, чел în felŭ de sпatъ. «Κτείς— ». Оп: (вezĭ σπαθία). [ші

Σπαθίς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ [σπάθη] (прinч: a sпiцерiлор). 2) ȣnŭ felŭ de пînzъ. (вezĭ σπαθαρίσκος).

Σπάθισμα (τό), ші Σπαθισμός (ὁ), (плц:) ловitȣръ кȣ saвia. [σπαθίζω].

Σπαθίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinŭ) fъкȣtŭ кȣ fpȣnze de finiкŭ. [σπάθη].

Σπαθομήλη (ἡ), instp: xipȣpц: miлŭ în fopmъ de σπὰθη (3). [σπάθη, μήλη].

Σπαθοποιός (ὁ), fъкъtopŭ de sъвiĭ, sпade. [σπάθη, ποιός].

Σπαθοφοίνικον (τό), pamȣpъ de finiкŭ înflopitъ. [σπὰθη, φοῖνιξ].

Σπαθόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кȣ fpȣnze în fopmъ de pamȣpъ de finiкŭ. [σπάθη, φύλλον].

Σπαίρω, (прел: ἤσπαιρον) [σπάω] sъpŭ, mъ вatŭ, mъ sвîpколеsкŭ (ка пештеле пе ȣsкatŭ); daŭ кȣ пiчоpȣл (ка вita, кînd o tîpъsк ла înжȣnгiepe, saŭ ȣndeва кȣ siла); mъ вatŭ кȣ moaptea (ка чел че este sъ'ĭ easъ sȣflетȣл); (прin întind:) mъ înпpotiвeskŭ. (maĭ întpeв: σπαίρω).

Σπὰλαθρον (τὸ), diaлeкt: în локŭ de σκὰλευθρον.

Σπαλακία (ἡ), o пatimъ a окiлор, sкȣpтъ вedepe, =Ἀμβλυωπία. [din

Σπάλαξ, ακος (ὁ), diaлeкt: în локŭ de σκάλοψ. maĭ întpeв: ἀσπὰλαξ).

Σπάλεθρον (τό), =Σπὰλαθρον.

Σπάλιον (τό), diaлeкt: în локŭ de ψάλιον, ші

Σπαλίς, ίδος (ἡ), în локŭ de ψαλίς. [de ȣnde

Σπαλίων, ωνὸς (ὁ), ȣnŭ felŭ de înпletitъ înвeлitoape, (Fpanц: de aчi) sпaлiepъ, sȣвt кape лȣкpaŭ înпpesopъtopiĭ de чetъцĭ.

Σπανὰδελφος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ saŭ лiпsitŭ de) fpaцĭ. [σπάνις, ἀδελφὸς].

Σπανανδρία (ἡ), лiпsъ de въpвaцĭ. [σπάνις, ἀνήρ].

Σπάνη, ші Σπανία (ἡ), în локŭ de σπάνις, лiпsъ, saŭ papitate. (вezĭ ші ἠπανία).

Σπανιάκις, adв. în локŭ de σπανίως, pap. [σπάνιος].

Σπανίζω, ші (miж:) -ίζομαι. sîntŭ papŭ. «Τοῦ ἐλαίου σπανίζοντος» Apstf: 2) (кȣ цen:) sîntŭ лiпsitŭ de вpe ȣnŭ лȣкpȣ. «Φίλων —». Eȣp: 3) (pap: stpъm:) fakŭ a fi чeвa papŭ, a кam лiпsi. «Ὅσος σπανίζειν ἔμελλε τά μέταλλα». Фiл: [ші

Σπάνιος, α, ον, papŭ, пpea пȣцinŭ, aneвoĭe de гъsit. [σπανός]. [de ȣnde

Σπανιὸτης (ἡ), papitate.

Σπάνις, εως (ἡ), = Σπανιότης, papitate, пȣцinime; лiпsъ.

Σπανιστός, ή, όν, de кape ape лiпsъ чiнeвa, пpea пȣцinŭ, papŭ; (кȣ цen:) лiпsitŭ de чeвa. [σπανίζω].

Σπανίως, adв: pap, пpea пȣцin. [σπάνιος].

Σπανοκαρπία (ἡ), papitate (лiпsъ) de poade. [σπάνις, καρπός].

Σπανοπώγων, ωνος (ὁ), sпînŭ de вapвъ. [σπανὸς, πώγων].

Σπανὸς, ὴ, ὸν =Σπάνιος; (кȣ цen:) лiпsitŭ de чeвa; (ȣne-opĭ) = Σπανοπώγων, [de aчi] sпînŭ. [σπάνις].

Σπανοσιτία (ἡ), лiпsъ, papitate de гpîŭ, saŭ de пpoвiziĭ de xpanъ. [din

Σπανόσιτος (ὁ), лiпsitŭ de гpîŭ, saŭ de xpanъ. [σπανὸς, σῖτος].

Σπανόσπερμος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de sъmînцъ. [σπανὸς, σπέρμα].

Σπανόουρος (ὁ, ἡ), sпînŭ de (papŭ în) коadъ. [σπανός, οὐρά].

Σπανότεκνος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ (saŭ лiпsitŭ de) копiĭ. [σπανὸς, τέκνον].

Σπανόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) papŭ în fpȣnze. [σπανός, φύλλον].

Σπάνυδρος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de destȣлъ aпъ. [σπανὸς, ὕδωρ].

Σπάραγμα (τὸ), вȣкatъ pȣпtъ dintp' ȣnŭ tpȣпŭ sfîшiatŭ. 2) =Σπαραγμὸς. [σπαράσσω]. [de ȣnde

Σπαραγματώδης, εος (ὁ, ἡ), adȣкъtopŭ de sfîшiitȣpĭ, saŭ de коnвȣлsiĭ, sпasme, sвîкnitȣpĭ. «Κραυγὴ —». Пл:

Σπαραγμὸς (ὁ), sfîшiape, pȣпepe, smȣлцepe; sпasmŭ, sвîкnipe. [σπαράσσω].[de ȣnde

Σπαραγμώδης (ὁ, ἡ), = Σπαραγματώδης, saŭ Σπασμώδης.

Σπαράκτης, ου (ὁ), sfîшiitopŭ, smȣлгъtopŭ; saŭ adȣкъtopŭ de sпasme. [ші

Σπάραξις, εως (ἡ), =Σπαραγμός. [din

Σπαράσσω (ττω, вiit: -άξω. [σπάω] smȣлгînd pȣпŭ. sfîшiŭ (fakŭ вȣкъцeле). «Ὥσπερ τὰ σκυλάκια τῷ ἕλκειν καὶ σπαράττειν χαίροντες». Пл: 2) adȣкŭ sпasmŭ, sвîкnitȣpъ, коnвȣлsie «Σπαράττειν τὸν στόμαχον δακτύλων ἢ πετρῶν καθέσεσι». Гал:

Σπαργανάω -ῶ, вiit: -ήσω, ші Σπαργανίζω, вiit: -ίσω, =Σπαργανόω. [ші

Σπαργάνιον (τὸ), dim: al лиĭ [σπάργανον]. 2) вnъ felъ de plantъ, bandlikъ de apъ (ka niute fîшiĭ вргate). [de вnde

Σπαργανιώτης, ου (ὁ), noet: înfъшвratъ în faше, înfъшatъ.

Σπάργανον (τὸ), [σπάργω] (în цen:) fîшie de nînzъ; (naptik: ла îm:) faше de kopilъ; (npin întind:) nрвnчie. [de вnde

Σπαργανόω -ῶ, biit: -ώσω, înfъшъ kopilвл. [de вnde

Σπαργάνωμα (τὸ), kopilъ înfъшatъ. 2) =Σπάργανον. [ш

Σπαργάνωσις, εως (ἡ), înfъшare de kopilъ.

Σπαργάω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: desnpe цîце) sîntъ плinъ (вmflatъ) de mвltъ lante; (în цen:) sîntъ плinъ de zemвrĭ, че kaвtъ eшipe, saŭ de podnivie; (проп: ш fir:) sîntъ stpimtopatъ de oape-kape îвte natimъ, ш nevoitъ a pesвfla. (vezĭ ш ὀργάω]. [din

Σπαργὴ (ἡ), [în afin къ ὀργή] întindepea цîцелор, kînd sînt плine de лапte; (în цen:) îвцime de noftъ.

Σπάργω, biit: σπάρξω, noet: înfъшъ; saŭ înfъшвrъ.

Σπάργωσις, εως (ἡ), stapea цîцелор вmflate de mвлцimea лаптелвĭ.

Σπαρῆναι, nas: nex: 2: de inf: al лвĭ σπείρω.

Σπαρίζω, biit: -ίσω, în локъ de скарíζω, sъrъ, mъ sbîrkolesk.

Σπαρνοπόλιος (ὁ, ἡ), чел къ пвцinĭ perĭ alвĭ pisinцĭ ічі коло. [σπαρνὸς, πολιός].

Σπαρνὸς, ὴ, ὸν, noet: = Σπανός, parъ; (npinч:) semъnatъ pap, înnpъшtiatъ ічі коло. [σπείρω].

Σπάρξαν, noet: în локъ de ἔσπαρξαν, 3: îm: neps: de nex: al лвĭ σπάργω.

Σπάρος (ὁ), [σπαίρω] вnъ felъ de neшte (vezĭ ш скάρος).

Σπαρταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъвkвtъ în Snapta. 2) prodвkъtorъ de plantа σπάρτος. [Σπάρτη, σπάρτος, γείνω].

Σπάρτη (ἡ), fвnie [npinч: de σπάρτος], sfoвrъ; (naptik:) =Στάθμη.

Σπαρτία (ἡ), mъtъrъ de цinepirъ (вnъ felъ de porozъ). [ш

Σπάρτινος, η, ον, fъkвtъ de цinepirъ. || (sвbst:) Σπαρτίνη (se înц: ὁρμιά, saŭ σχοῖνος), =Σπάρτη. [σπάρτος vezĭ ziч:].

Σπαρτίον (τὸ), dim: al лвĭ σπάρτον, saŭ σπάρτη, fвnioarъ, fpînrioarъ.

Σπαρτιοχαίτης, ου (ὁ), noet: чел къ пъръ în faца лвĭ σπάρτος (vezĭ ziч:), kървntъ. 2) (noate) грeш: în локъ de σπαρνοχαίτης, parъ în пъръ. [σπαρτίον, χαίτη].

Σπαρτόδετος (ὁ, ἡ), noet: legatъ kъ fвnie. saŭ sfoarъ. [σπάρτον, δέω].

Σπάρτον (τὸ), fвnie (npinч: de цinepirъ; otronъ. 2) =Σπάρτος.

Σπαρτοπλόκος (ὁ, ἡ), înnletitorъ de fвniĭ, saŭ fpînriĭ [σπάρτον, πλέκω].

Σπαρτοπόλιος (ὁ, ἡ), = (saŭ грeш: în локъ de) Σπαρνοπόλιος. [σπάρτος, πολιός].

Σπαρτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtorъ de fвniĭ, saŭ ш ale înnletitвrĭ de цinepirъ. [σπάρτον, πώλης].

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, semъnatъ, saŭ de semъnat. «Ἀσπάραγος—». At: 2) presъratъ, pisinitъ. || (nponpiъ) Σπαρτοὶ, чоĭ nъskвцĭ din dinцiĭ вalaвrвlвĭ semъnaцĭ de Kadmъ; (în цen: noet:) Тевeniĭ [ш

Σπάρτος (ἡ), [σπείρω] rpozamъ, sъъ цinepirъ, вnъ felъ saŭ soiъ de plantъ konъчenoasъ къ foĭ ка а ле porozвlвĭ, saŭ папвreĭ. 2) (npin întind:) =Σπάρτη, fвnie, saŭ fpînrie de цinepirъ.

Σπαρτοφόρος (ὁ, ἡ), prodвkъtorъ de цinepirъ. [σπάρτος, φέρω].

Σπαρτοχαίτης, ου (ὁ), грeш: în локъ de σπαρτιοχαίτης.

Σπάσις, εως (ἡ), smîчipe, smвлцere, trацere. «Τῶν ὀρνέων τὰ μακραύχενα πίνει σπάσει». Apst: sopвind. 2) (med:) în локъ de σπασμός. [ш

Σπάσμα (τὸ), лвkrъ smвlвsъ, smîчitъ (trasъ în silъ); (med:) dвpere din nъхnipъ dîn npivina întindepiĭ mвшkilor, snasmъ; snasmъ, saŭ sbîknitвrъ de nevpe, saŭ mвшkĭ. 2) вkatъ de лвkrъ snaptъ, fъrîmъtвrъ. 3) tвiшъ (гвrъ) de savie. [σπάω]. [de вnde

Σπασματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saŭ însoцitъ kъ snasmъ, snasmodikъ.

Σπασμὸς (ὁ), =Σπάσις, trацere, întindepe; (med:) întindepe, saŭ sbîknipe de nevpe, saŭ mвшkĭ a ле вpe вnвĭ mъdвlarъ, saŭ a totъ trвnвлвĭ, (Franц:) convulsion. [σπάω]. [de вnde

Σπασμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Σπασματώδης, snasmodikъ.

Σπαστικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însвшime de a smвlце, întinde, saŭ a trace în silъ. 2) sвnвsъ ла snasmвrĭ, snasmodikъ. [σπάω].

Σπατάγγη, (ἡ), ш Σπάταγγος, saŭ Σπάταγος (ὁ), вnъ felъ de apiчiъ de mape.

Σπαταλάω -ῶ, biit: -ήσω, kelтвievkъ în desfъtъчiвnĭ nepervlate, îmĭ pisinevkъ a-vepea;(вne-orĭ) fakъ nepîndвĭelĭ (nevвnii). «Τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων». Enist: [din

Σπατάλη (ἡ), [σπαθάω] келtвїалъ neste mъsвръ în desfъtъчївnї (верї, mînкърї, ші чл:).

Σπατάλημα (τὸ), faптъ de nepeгвлate келtвїелї în desfъtъчївnї. [σπαταλάω].

Σπατάλιον (τὸ), вnв felв de mвїepeaskъ гîteaлъ, връцаръ. (вezї ші χλιδών). [ші

Σπαταλὸς, ἡ, ὸν, datв кв totвл ла nepeгвлate desfъtъчївnї, келtвitорв, pisinitорв. [σπατάλη].

Σπάτειος, α, ον, de пїеле. [ші

Σπατίζω, віit: -ίσω, tpaгв, жвпоїв пїелеа; mвлгв, sвгв. [σπάτος].

Σπατίλη (ἡ), [σκὼρ, σκατὸς] квfвреалъ. 2) [σπάτος] tъїetвръ, saв sгîpiitвръ de пїеле.

Σπατίλουρος (ὁ, ἡ), [σπατίλη, οὐρά] квfвpitорв de коada sa.

Σπάτος, εος -ους (τὸ), Беot: = Σκῦτος. [σπάω]. [de вnde

Σπατόω -ῶ, віit: -ώσω, Беot: = Σκυτόω. (de вnde νεασπάτωτος).

Σπάω -ῶ, віit: σπάσω, (пas: tpe de кв: ἔσπασμαι) tpaгв în siлъ; (maї de mвлteорї miж:) tpъгînd skoцв; smвлгв; despъdъчinezв; (пpin întînd: în цen:) їaв; (вneорї) sopвв, sвгв; (med:) пpiчinвїeskв snasme. «Σπασάμενος τανύηκες ἄορ». Om: "Τὸ ξίφος ἐσπᾶτο». Apstf: «Σπασάμην λύγους». Od: K. «Σὺν πυκινῇσιν ἔσπασα ῥίζῃς». Tкp: «Τὸ σκέλος ἔσπασε φεύγων». Пл: 'ші a вкpintit пічорвл. (ші пas:) "Τὸν μηρὸν σπασθῆναι». Ep: «Τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας». At: (ші în ел:) «Λαβὼν ποτήριον ἔσπασε γενναίως». At: «Μικρὸν ἐσπάσαντο ὕπνου». Елd: aв tpas пвцintелв somnв. «Οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γε». Apstf: (пров:) n' a nemepit, n' a foлosit, (fir: de ла пeskapї) n' a пpins.

Σπεῖο, поet: Ion: în локв de σποῦ, nex: 2: de порвnч: ал лвї ἕπομαι.

Σπεῖος, εος -ους (τὸ), Ion: în локв de σπέος.

Σπείρα, saв Σπεῖρα, ας (ἡ), [εἴρω] (în цen:) [de aчi] sпiраlъ, op чe sвчitв, pesвчitв, saв înfъшвpatв stpîmв, пїeziш; крецв кîрлionцв de първ; înколъчitвръ de шарпе; мелкоasъ пodoaвъ de капiteлв de stîлпв; nodв, saв окїв de лemnв din пpiчina pesвчipiї вinелор лвї; o легътвръ de otroane, чe se лasъ a se tîpî în вpma коръвii, ка sъ 'ї квmпъteze ївцеала în вpeme de fвptвnъ; квpea, кв кape îшї înfъшвpaв пвmniї гїontвitopiї; пînzъ, saв алtв чева înколъчitв, чe пвn пe капв къръtopiї de поверї (вezї ші σπεῖρον). 2) (ла Pom:) tpвпъ de ostaшї (a tpeїzeчелеа пapte din лецеonв, вezї ші ἴλη). [de вnde

Σπειραία (ἡ), вnв felв de копъчелв sпiпosв кв seminцe pesвчite.

Σπείραμα (τὸ), поet: [σπειράω] op чe este înfъшвpatв, pesвчitв ка мелквл; înколъчitвръ de шарпе; tpвпъ de oшtipe; (вne-opї) =Σπεῖρον, faшъ de копiлв.

Σπειραχθής, έος (ὁ, ἡ), поet: (шарпе ші чл:) formъtopв de mвлte греле шовъїtвpї кв tpвпвл sъв, saв кape se mішкъ sвчit ші пїeziш. [σπεῖρα, ἄχθος].

Σπειράω -ῶ, віit: -ήσω, înfъшвpв, pesвчeskв în formъ de înколъчitвръ, înколъчeskв. [ші

Σπειρηδόν, adв: înколъчit, sвчit, pesвчit; (despre o ...tipe) în чete, saв tpвпе, (ad:) кîte tpeї-zeчї. [σπεῖρα].

Σπείρημα (τό), поet: Ion: în локв de σπείραμα.

Σπειρίον (τό), dim: ал лвї σπεῖρον, хаїnъ (пpinч: вшоаръ, de варъ).

Σπειροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felв de sпiраlъ, în formъ de pesвчitвръ, =Ἑλικοειδής. [σπεῖρα, εἶδος].

Σπειροκέφαλον (τό), (епгрf:) мелкоasъ пodoaвъ de капiteлв de stîлпв. [σπεῖρα, κεφαλή].

Σπεῖρον (τό), поet: [σπεῖρα] (în цen:) пînzъ de înfъшвpat; înвръкъminte, хаїnъ; (пpinч:) tpeanцъ, цоалъ; (despre moptв) цївлцїв, pesпetie; (вne-opї) пînzъ, saв fвnie de коpaвie. «Νηῶν ὅπλα, πείσματα καί σπεῖρα καί ἐρετμά». Od: Z.

Σπειροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopв de tpenцe saв цоале. [σπεῖρον, πώλης].

Σπειροπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї σπειροπώλης. «Ἀγορὰ—». Плd: tîpгв de хаїne векї, (Fpanц:) fripperie.

Σπεῖρος, εος -ους (τό), поet: în локв de σπεῖρον, хаїnъ; къmaшъ; (fir:) «Σπείρεα ὀολβῶν». Nikdp: foї de чeaпъ.

Σπειροῦχος (ὁ, ἡ), поet: [σπεῖρα, ἔχω] fiгвръtopв, saв însemnъtopв de sпiраle, saв лiniї пїeziше, înковоїate. «Καρκίνον —». Епiгр: компasвл.

Σπειρόω -ῶ, віit: -ώσω, =Σπειράω. 2)= Σπαργανόω.

Σπείρω, [în afin: кв σπαίρω] віit: σπερῶ, (nex: ἔσπειρα, tpe: de кв: ἔσπαρκα. ші пas: ἔσπαρμαι, nex: пas: ἐσπάρην, ші nosit: σπαρτέον) (în цen:) pisiпeskв, înпръшtiв; (despre лiквide) stpoпeskв; (пaptк: ші oвiч:) semъnв; (în întind:) sъdeskв; (fir:) faкв копiї.

Σπειρώδης, εος (ό, ή), komпвsй dinmвлte кожї saй înfъшврътврї вna neste alta. «Σπειρώδεϊ Σκίλλης κόρση». Nikdp: [bezї σπεῖρος].

Σπεῖσαι, nex: 1: de înf:, mi

Σπείσασκε, noet: Ion: în локй de ἔσπεισε, 3: sinr: neps: de nex: 1: de xot: ал лвї σπένδω.

Σπεῖσις, εως (ή), fачepe de лївацie; (прin întind:) înboipe, înnpîetenipe. [σπένδω].

Σπείσω, biit: ал лвї σπένδω

Σπεκλόω -ῶ, în локй de σπλεκόω. [de вnde

Σπέκλωμα (τὸ), în локй de σπλέκωμα.

Σπέλεθος (ὁ), =Πέλεθος.

Σπέληξ (λληξ), ηκος (ὁ), = Σπέλεθος.

Σπένδεσκε, noet: Ion: în локй de ἔσπενδε, 3: sinr: neps: de прел: ал лвї...

Σπένδω, biit: σπείσω, (tpe: de кв: ἔσπεικα, mi nas: ἔσπεισμαι) (în цеп:) topnй kîte пвцinй, stponeskй; (naptîk:) topnй, върsй чева (oseрй) în felй de лївацie; (maї noй în цеп:) жertfeskй, «Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν„. Il: A. (mi кв dat:). Οὐκ εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν, ἀλλ' ὕδατι σπένδον». Od: M. (mi кв dat: opran:), «Χρυσέῳ δέπαϊ σπένδον. Il: Ч. (mi кв dat: nepiп:). «Δώσω τοι καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν». Od: A. (mi fъръ kazй). «Σπείσας ἔπιεν οἶνον». Od: Σ. «Ὡς δὲ ἀφῃρέθησαν αἱ τράπεζαι, ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν». Ksn; (mi кв преп:) «Σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης ἐς τὴν θάλασσαν εὔχετο». Ep: (mi fir:). «Μὴ σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου». Enгp: sъ нв жertfeшtї, (ad:) sъ нв te însopї de ал doїlea; (mi nas:). «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι». Skp: se anponie вpemea de a mъ жertfi. 2) (miж:) fakй лївацiї (de înвoїelї, пачe, aліanцъ mi чл:) кътре чinева, mъ inвoїeskй, mъ înnpieteneskя кв чinева. (кв dat:). «Περὶ πλείστου ἐποιεῖτο, εἴ τῳ σπείσαιτο, καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι». Ksn: (saй кв ак: кв преп:) «Σπεισαμένους πρὸς ἀλλήλους». Iskp: (mi кв ак: xot: de обiектй). «Τριάκοντα ἔτεα εἰρήνην αὐτοῖσι σπεισάμενοι». Ep: «Λόγος ἦν σὲ καὶ πόσιν τὸν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι». Exp: (mi fъръ kazй). «Πολέμιοι ἄνθρωποι καὶ σπένδονται αὖθις, καὶ πιστοὶ γίνονται„. Ksn: (mi nas:) «Ἐσπείσθησαν ἀνοχαί». Пл:

Σπέος, σπέεος -ους (τὸ), noet: пeшteръ.

Σπέραδος, εος -ους (τὸ), noet: în локй de σπέρμα.

Σπέργδην, [σπέρχω] adв: în грабъ, în прiпъ, penede.

Σπέρμα (τὸ), sъmînцъ (de плantъ, saй de omй;; гръвnte; saй semъnътвръ; (maї noй fiй, nenotй, stpъnenotй; neamй; înченвtй; isвopй; тълпinъ; opiцinъ; (аввs:). «Πυρὸς — ». Od: E. skînteїe, aцîцътвръ.

Σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπῶλις, ιδος (ή), kom: вînzътoape în tiprй de npoaste легвme mi вerdeцвpї. [σπέρμα, ἀγορὰ, λέκιθος, λάχανον, πώλης].

Σπερμαίνω, biit: -ανῶ, noet: în локй de σπείρω, (прinч: în însemn: de) fakй koniї. «Γενὴν —». Es: [mi

Σπερματίας, ου (ὁ), koпpinzътopй de sъmînцъ. «Σικυός— ». At: (ал:) Πέπων (înpot: de εὐκευχίας). [mi

Σπερματίζω, biit: -ίσω, върsй, saй fakй sъmînцъ; sînтй (mъ fakй) de sъmînцъ. «Ἡ κριθὴ παρεστηκυῖα, καὶ τὸ λῖνον σπερματίζον». Skp: [mi

Σπερματικος, ή, ὸν, кввenitй ла sъmînцъ, saй чел de sъmînцъ. «Ἀγγεῖα — ». Antm: koпpinzътoape de sъmînцъ. «Λόγοι σπερματικοὶ». Stoik: kape sînt înъвntpв ka o sъmînцъ (înчenвtврї, saй прічinї de podnivie). [σπέρμα]. [de вnde

Σπερματικῶς, adв: în felй de sъmînцъ; (fir:) în felя de elemente; (прin вpm:) пe skвptй, în tpeakътй. «Λέγειν —». Klm:

Σπερμάτιον (τὸ), dim: ал лвї σπέρμα.

Σπερματὶς, ίδος (ή), (φλὲψ, вînъ) koпpinzътoape de sъmînцъ. [σπέρμα].

Σπερματισμὸς (ὁ), върsape pe sъmînцъ; (вotn: ла îm:) pesade. [σπερματίζω].

Σπερματολογέω -ῶ, biit: -ήσω,=Σπερμολογέω. [din

Σπερματολόγος (ὁ, ή), = Σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ου (ὁ), [σπέρμα, πώλης] вînzътopй de seminцe, saй гръвnцe de semъnat. [σπέρμα, πώλης].

Σπερματοῦχος (ὁ, ή), koпpinzътopя de sъmînцъ, saй seminцe. [σπέρμα, ἔχω].

Σπερματοφάγος, (ὁ, ή), mînkътopй de (хрънitй кв) semînцe. [σπέρμα, φάγω].

Σπερματοφυέω, -ῶ, biit: -ήσω,=Σπερμοφυέω. [din

Σπερματοφυής, έος (ὁ, ή),= Σπερμοφυής. [σπέρμα, φυή].

Σπερματόω -ῶ, biit, -ώσω, пвїй sъmînцъ, semъnй; (nas:) daй, fakй sъmînцъ.[mi

Σπερματώδης, εος (ὁ, ή), sъmînцosй, чел de felя sъmînцeї; (fir:) nedesвolтatй, elementapй. «Ὅσα σπερματωδέστερα καί οὐκ ἐξειργασμεία συνέγραψαν οἱ παλαιοί. Aptmdp: [σπέρμα].

Σπερμάτωσις, εως (ἡ), пѫnepe de sъmînцъ, semъnape; faчepe de sъmînцъ. [σπερματόω].

Σπερμεῖον (τό), noet: în локѫ de σπέρμα. [ші

Σπέρμειος, α saѫ ος, ον, ші Σπέρμιος (ὁ, ἡ), noet: ал sъmînцeĭ; saѫ чел din sъmînцъ. [σπέρμα].

Σπερμοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, apѫnкѫ, въpsѫ sъmînцъ, semъnѫ. [σπέρμα, βολή].

Σπερμογονέω -ῶ, biit: -ήσω, продѫкѫ sъmînцъ. [din

Σπερμογόνος (ὁ, ἡ), продѫкъtopѫ de sъmînцъ; poditopѫ. [σπέρμα, γονή].

Σπερμολογέω -ῶ, biit: -ησω, кѫлегѫ (de храnъ, ка ѫnеле пъsъpĭ) seminцe. 2) (fir:) въpfeskѫ; (ші кѫ ак:) posteskѫ кѫnoштinцe stpeine ка а ле меле. [ші

Σπερμολογία (ἡ), въpfipe (de лinгѫшitopѫ, saѫ napasitѫ). [ші

Σπερμολογικός, ή, όν, însѫшitѫ въpfitopѫлѫĭ. [din

Σπερμολόγος (ὁ, ἡ), кѫлегъtopѫ (sпpe храnъ, ка ѫnеле пъsъpĭ) de seminцe; (fir:) въpfitopѫ sпpe лinгѫшipe, napasitѫ. «Ῥήματα σπερμολόγα». Пл: [σπέρμα, λόγος].

Σπερμονόμος (ὁ, ἡ), хpъnitѫ кѫ seminцe,=Σπερμολόγος. [σπέρμα, νομή].

Σπερμουχέω-ῶ, biit: -ήσω, amѫ sъmînцъ. [σπέρμα, ἔχω].

Σπερμοφάγος (ὁ, ἡ), = Σπερματοφάγος.

Σπερμοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, продѫкѫ, faкѫ sъmînцъ. [din

Σπερμοφόρος (ὁ, ὁ), продѫкъtopѫ, fъкъtopѫ de sъmînцъ. [σπέρμα, φέρω).

Σπερμοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, naskѫ, faкѫ sъmînцъ. [din

Σπερμοφυής, έος (ὁ, ἡ), пъsкъtopѫ, fъкъtopѫ de sъmînцъ; (nas:) pesъpitѫ din sъmînцъ. [σπέρμα, φυή].

Σπερχνός, ή, όν, ĭѫte, грaвnікѫ, penede. «Ἔγχος («Νόσος, «Ὀδύνη)—„ Es: ші Iпкр: 2) (ѫne-opĭ акt:) гръвitopѫ, siлitopѫ. «Ἄγγελος—» Esхл. [din

Σπέρχω, biit: σπὲρξω, (nas: nex: ἐσπέρχθην) siлeskѫ, гръвeskѫ пе чinева а алерга; (nestp: saѫ nas:) mъ пpiпeskѫ, mъ гръвeskѫ; mъ întъpîtѫ. "Καί τε κύων σπερχθεῖσα τυφλήν προσέηκε γενέθλην„. Пров: къцeaoa пpiпindѫ-se îmĭ naшte къцei opвĭ. «Κροῖσος δέ σπερχθεὶς εἶπε». Ep: (ші кѫ dat:) «Κὰρτα δεινὸν ἐποιήσατο, καί ἐσπέρχετο τῷ...». Ep: s'a nекъжit asѫпpa лѫĭ...

Σπέσθαι, noet: nex: 2: de inf: ал лѫĭ ἕπομαι.

Σπέσσι, noet: în локѫ de σπέεσι, dat: îm ал лѫĭ σπέος.

Σπεύδω biit: σπεύσω, (miж: tpe: de кѫ: ἔσπευσμαι) гръвeskѫ, пpiпeskѫ, siлeskѫ; îndemnѫ, întъpîtѫ; (maĭ des nestp: saѫ ел: ші miж: saѫ nas:) mъ гръвeskѫ, mъ пpiпeskѫ, mъ siлeskѫ; (кѫ ак: кѫ преп: saѫ inf: ші pap кѫ dat:) mъ îndeлetniчeskѫ кѫ mѫлtъ siлinцъ ла чева вezĭ ші σπουδάζω); mъ tѫpвѫpѫ (Skp:). «Γάμον—». Om: ші Ep: «Παῦσαι σπεύδων, τά σπεύδεις». Ep: (ші nas:) «Ξυνὸν γὰρ τοῦτο ἀγαθὸν πᾶσι σπεύδεται». Ep: (ші nestp: saѫ ел:) "Σπεῦσε πονησάμενος τά ἅ ἔργα„.Om: гръвindѫ se'шĭ a sъвîpшit лѫкрѫл. (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Σπεύδω εἰς μάχην». Iл: Δ. (ші miж:) «Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα»; Iл: O. (ші maĭ des кѫ inf:) "Σπεὺδοντες ὡς τάχιστα ἐξελθεῖν». Ksn: (ші aвsoл:) «Σπεῦδε βραδέως». Пров: [de ѫnde

Σπευστέον, nosit: ал лѫĭ σπεύδω. [ші

Σπευστικός, ή, όν, грaвnікѫ, ĭѫte, (Fpanц:) expéditif. [ші

Σπευστός. ή, όν, пе каре se гръвeшte чinева siлindѫ se a doвîndi, dopitѫ.

Σπήεσσι, noet: în локѫ de σπέεσι, dat: îm:, ші

Σπῆϊ, noet: Ion: în локѫ de σπέϊ dat: sinг: ал лѫĭ σπέος.

Σπηλάδιον (τό), dim: ал лѫĭ σπήλαιον.

Σπηλαιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѫ de пeшteръ. [σπήλαιον, εἶδος].

Σπήλαιον (τό), [σπέος] пeшteръ. [de ѫnde

Σπηλαΐτης, ου (ὁ), локѫitopѫ, saѫ atinгъtopѫ de (peлatiвѫ кѫ) пeшteръ. [ші

Σπηλαιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de пeшteръ, пeшteposѫ.

Σπηλυγγώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σπηλαιώδης. [din

Σπῆλυγξ, υγγος, (ἡ), noet: în локѫ de σπὴλαιον.

Σπίγγος (ὁ), Глs: în локѫ de σπὶνος.

Σπιδὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: [σπίζω] лapгѫ, întinsѫ. «Διά σπιδέος (алцiĭ sкpiѫ "Δὶ ἀσπιδέος) πεδίοιο». Iл: A. [de ѫnde

Σπίδιος, α, ον, ші Σπιδνός, ή, όν, mi

Σπιδόεις, εσσα, εν, noet: = Σπιδής, întinsѫ; (пpin întind:) întѫnекosѫ (вezĭ ші ἀχανὴς). [ші

Σπιδόθεν, adв: noet: de depapte.

Σπίζα, ης (ἡ), [σπίζω] (în цen:) op чe miкъ пъsъpiкъ; (naptiк:)=Σπίνος, пiцiгoĭѫ [de ѫnde

Σπιζίας, ου (ὁ), ѫnѫ feлѫ de miкѫ кѫpѫĭѫ вînъtopѫ de пiцiгoĭ. [ші

Σπιζίον (τό), dim: ал лвї σπίζα. [ші

Σπιζίτης, ου (ό), чел de гелвл, заъ тъpimea пцiгоївлвї. || (sвst:) вnъ гелъ de пцiгоїъ. (vezi ші σπιζίας).

Σπίζω, [imit:] viit: σπίσω, =Πιππίζω, чipinezъ ва о пъsърікъ, (ші partik:) ка пцiгоївл. «Σπίνος ἠῶα σπίζων». Ap:

Σπίζω, [σπάω] viit: σπίσω, (gram: tematikъ fopmatъ nentpв depiвaцia мвлtop zичерї întinzъ.

Σπιθαμαῖος, α, ον, în локъ de σπιθαμιαῖος.

Σπιθαμὴ (ἡ), палмъ (мъsвръ de întindepe de ла децетвл чел мікъ пînъ ла чел mape de mînъ întinsъ). «'Ανὴρ ἐγγέγλυπται μέγεθος πέμπτης σπιθαμῆς». Ep: [σπιδής]. [de вnde

Σπιθαμιαῖος, α, ον, чел de о палмъ (лвпгъ, заъ латъ). [ші

Σπιθαμώδης, εος (ό, ἡ), = Σπιθαμιαῖος.

Σπιλαδώδης, εος (ό, ἡ), плinъ de stînчї; stinkosъ (ка о stînкъ). [din

Σπιλὰς, άδος (ἡ), (se înц: πέτρα) stînкъ poasъ de валврї (прinч: плinъ de nete din пвшкївл, че se fopmeazъ пе dînsa); (fir:) врîчївne; заъ isnitъ, skandalъ. 2) (вne-opї) în локъ de σπήλαιον. «'Ερημαίη—». Enгр: 3) (adiekt:) "Γῆ —». Fp: apцiлosъ, ввnъ de квръцit nete. [din

Σπίλος (ἡ), noet: în локъ de σπιλὰς, stînкъ. [ші

Σπίλος, заъ (pap) Σπίλος (ὁ), [în afin: кв пилός, ші πίνος] =Κηλὶς, патъ, че aневоїе ese ла спълътвръ; (fir:) врîчївne. [de вnde

Σπιλόω -ῶ, viit: -ώσω, =Κηλιδόω, пътezъ, [ші

Σπιλώδης (ὁ, ἡ), =Σπιλαδώδης.

Σπίλωμα (τὸ), пътътвръ. [ші

Σπιλωτός, ἠ, όν, пътатъ. [σπιλόω].

Σπίνα, ης (ἡ), гвs: = Σπίνος.

Σπινθάριγξ, ιγγος, заъ Σπινθάριξ, ιγος, ші Σπινθαρὶς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de...

Σπινθήρ, ῆρος (ὁ), skînteїe. [de вnde

Σπινθηρακίζω, ші Σπινθηρίζω, viit: -ίσω, =кв..

Σπινθηροβολέω -ω, viit: -ήσω, skоцъ skînteїe, skînteїezъ. [din

Σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ), skînteїetopъ. [σπινθὴρ, βολή].

Σπινθηροπομπὸς (ὁ, ἡ), = Σπινθηροβόλος. [σπινθὴρ, πέμπω].

Σπινίδιον (τὸ), dim: ал лвї..

Σπίνος (ὁ), [imit: din σπίζω] пцiгоїъ. 2) вnъ гелъ de пiatpъ, че se anpi'nde кв апъ (ка варвл). ші 3) вnъ гелъ de mineралъ (de пiatpъ акръ). [de вnde

Σπινὸς, ἡ, όν, (плц:) în локъ de ἰσχνός, вскъцivъ, spiцълатъ.

Σπλαγχνεύω, ші miж; -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, гвstъ din мървntaїеле жertfeї (dвne жertfipe). 2) пpегiчeskъ обsepвînd, заъ мъ жвръ цiind în mînъ мървntaїеле жertfeї; snintekъ nînteчеле жertfiteї вite nentpв avestъ skопъ. [ші

Σπλαγχνίδιον (τὸ), dim: ал лвї σπλάγχνον. [ші

Σλαγχνίζω, viit: -ίσω, pap (Skp:) în локъ de σπλαγχνεύω. 2) (обіч: miж:) мъ miлostiвeskъ, заъ mi se faче miлъ. [ші

Σπλαγχνικὸς, ἠ, όν, pелатівъ кв мървntaїеле, заъ inima viteї. [ші

Σπλαγχνὶς, ίδος (ἡ), Sxл: inimъ [nвmiтъ маї кв deosевipe σπλάγχνον].

Σπλαγχνισμὸς (ὁ), Skp: miлostiвipe, компътimipe. 2) (вne-opї) înпърцipea мървntaїелор жertfeї. [σπλαγχνίζω].

Σπλάγχνον (τὸ), [πλέκω] (прinч: ла îm:) мървntaїеле din пъвntpв, (ad:) fikaївл, плъmîniї; (ші маї кв deosевipe) inima (проп: ші în întind:). «'Ανιάσασα δὴ μάλα τοὐμὸν σπλάγχνον». Sof: «Θυμοῦμαι, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγαναχτεῖ». Apstf: 2) (paptik:) мървntaїеле жertfeї, каре se mînкаъ двne жertfipe; (прin întind:) înпърцipea лор spре mînкаре челор adвnauї. "Σπλάγχνοις Διὸς παραγενέσθαι». Apstf: 3) вne-opї nînteчеле мвmeї. «"Ετι μητρὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐόντα„. Sim:

Σπλαγχνόπτης, ου (ὁ), [σπλάγχνον, ὀπτάω] fpinтвръ de мървntaїеле viteї жertfite.

Σπλαγχνοσκοπία (ἡ), обservape de мървntaїеле жertfeї nentpв преквnoamtepe ші прегiчipe de вiitopъ. [din

Σπλαγχνοσκόπος (ὁ), = Ἱεροσκόπος, обservвtopъ de марвntaїеле жertfeї, ші dintp' aveasta прегiчitopъ de вiitopъ. [σπλάγχνον, σκοπός].

Σπλαγχνοτόμος (ὁ, ἡ), [σπλάγχνον, τέμνω] тъїetopъ în вкъцї de мървntaїеле жertfелор.

Σπλαγχνοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopъ (заъ pozътopъ) de мървntaїеле viteї. [σπλάγχνον, φάγω].

Σπλεκόω -ῶ, viit: -ώσω, [πλέκω, заъ imit:] =Вinéω. [de вnde

Σπλέκωμα (τὸ), тpвneaскъ înпpевnape.

Σπληδὸς (ὁ), noet: în локъ de σποδός.

Σπλὴν, ηνὸς (ὁ), snлinъ [de avi]; (îm:) natima snлineї. 2) = Σπλήνιον, вnъ гелъ de хірври: гашъ. [de вnde

Σπληνιάω -ῶ, biit: -άσω, пътimeskъ de sплinъ. «Σπληνιῶν». пътimaшъ de sплinъ.

Σπληνίδιον (τὸ), dim: ал лъї σπλήνιον.

Σπληνίζομαι, biit: -ίσομαι, =Σπληνιάω. [ші

Σπληνικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopъ, saъ пътimaшъ de sплinъ. [σπλήν].

Σπληνιόδετος (ὁ, ἡ), [σπλήνιον, δέω] легatъ къ...

Σπλήνιον (τὸ), ъnъ felъ de хірърцікъ легътъръ, saъ faшъ, (Fpanц:) компресъ în formъ de sплinъ. 2) ъnъ felъ de плantъ, (алт:) ἄσπληνον. [ші

Σπληνίσκος (ὁ), dim: ал лъї σπλήν (2). [ші

Σπληνίτης, ου (ὁ), ші Σπληνῖτις, ιδος (ἡ), къвenitъ sплineї. «Φλὲψ σπληνῖτις». Antm:

Σπληνόω -ω, biit: -ώσω, înfъшъ къ хірърц: faшъ σπλήνιον. [ші

Σπληνώδης, εος (ὁ, ἡ),= Σπληνικὸς. 2) asemenea къ sплinъ. [σπλήν].

Σπογγάριον (τὸ), dim: ал лъї σπογγίον.

Σπογγεὺς, έως (ὁ), =Σπογγοθήρας. [ші

Σπογγιὰ (ἡ), =Σπόγγος. [ші

Σπογγίζω, biit: -ίσω, шtepгъ къ бъpeteле. [ші целъ.

Σπογγίον (τὸ), dim: ал лъї [σπόγγος], бъpe-

Σπογγισμα (τὸ), пекъръцie шteapsъ къ бъpeteле. [ші

Σπογγιστικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ, saъ îndemînatikъ ла шtepцepe къ бъpeteле ші чл: [σπογγίζω].

Σπογγίτης, ου (ὁ), ші Σπογγῖτις, ιδος (ἡ), (λίθος) ъnъ felъ de пїatpъ бъpetoasъ, saъ пopoasъ ка бъpeteле. [σπόγγος].

Σπογγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de forma saъ felъл бъpeteлъї. [σπόγγος, εἶδος].

Σπογγοθήρας, ου (ὁ), вînъtopъ de бъpeцї. [σπόγγος, θήρα] =къ ...

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ (ὁ), чел че se dъ a fъndъ în mape înnotînd, ші skoate бъpeцї. [σπόγγος, κολυμβάω].

Σπογγολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adъnъ (în mape) бъpeцї. 2) (къ ак:) їaъ, шtepгъ, sвîntъ къ бъpeteле. [σπόγγος, λέγω].

Σπόγγος (ὁ), къnoskъta плantъ de mape, saъ zoofitъл, бъpeteле. 2) (fiг: ла îm:) гindъpeле гîtълъї (пentpъ бъpetoasa лор konstpъкцie).

Σπογγοτήρης, ου (ὁ), ъnъ felъ de mapinъ insektъ пъzitoape a бъpeteлъї (ка πιννοτήρης, bezї ziч:). [σπόγγος, τηρέω].

Σπογγοτόμος (ὁ, ἡ), poet: tъїetopъ de бъpeцї пe fъndъл mъpiї- || (sъбst:)=Σπογγοθήρας. [σπόγγος, τέμνω].

Σπογγώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felъл бъpeцiлор; saъ бъpetosъ. [σπόγγος].

Σποδεύνης, ου (ὁ), poet: [σποδὸς, εὐνή] кълкatъ, saъ dopmitopъ în чenъшъ.

Σποδέω -ῶ, biit: -ήσω, mъtъpъ чenъша depe алtapъ; (în цen:) mъtъpъ, къpъцъ, skъtъpъ; (прin întind:) бatъ, (обшt:) skъtъpъ кожокъл; (despre neînsъfл:) spapгъ, fъpîmъ, пръпъdeskъ къ totъл, (обшt:) stinгъ, къpъцъ de totъ. «Φλᾶν πάντα ταῦτα καὶ σποδεῖν». Apst: "Συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας, καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν». (Kpat: în) At: (ші pas:). «Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου». Esxл: (bezї ші σποδόω). 2)=Βινέω (Apstf: Екл: 113). [σποδός].

Σποδησιλαύρα (ἡ), [σποδέω, λαύρα] къpвъ пъблікъ, (dъпe ziч:) mъtъpъtoape de (saъ пръпъditъ пe) ъліцe. (bezї ші δρομάς).

Σποδιά (ἡ), гръmadъ de чenъшъ. [σποδός]. [de ъnde

Σποδιαῖος, α, ον, =Σπόδιος.

Σποδιακὸς, ἡ, ὸν, fъкъtъ din pъцinъ de metaлъ. [σπόδιον[.

Σποδιὰς, άδος (ἡ), ъnъ felъ de selбatikъ пpъnъ. [ші

Σποδίζω, biit: -ίσω, înвълeskъ къ чenъшъ; кокъ în sпъzъ. 2) pedъкъ чева în (fakъ) чenъшъ, apzъ de totъ. 3) (nestp:) amъ faцъ de чenъшъ. [ші

Σπόδιον (τὸ), чenъша (pъцina) metaлeлор. [ші

Σπόδιός, α saъ ὰ, ον saъ ὸν, чenъшiъ (deskisъ). (bezї ші τεφρός). [ші

Σποδιόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперъ къ чenъшъ. [ші

Σποδίτης, ου (ὁ), (ἄρτος, пîїne) коптъ în чenъшъ, saъ sпъzъ, = Ἐγκρυφίας. [ші

Σποδιώδης, εος (ὁ, ἡ), [σποδὸς, saъ σποδιά] = къ...

Σποδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ, saъ плinъ de чenъпъ; чenъшiъ, [σποδὸς εἶδος].

Σποδόεις, εσσα, εν, poet: = Σποδοειδής. [σποδός].

Σποδόρχης, ου (ὁ), = Κίναιδος. [σποδέω, ὄρχις].

Σποδὸς (ἡ), [bezї ψόθος] чenъшъ (калdъ înкъ), [de aчi] sпъzъ; (în întind:) пpafъ, пълвepe; (ъne-opї) =Σπόδιον; (în цen:) pъцinъ, пъtpiгaїъ. (de ъnde). «Πίθων σποδὸς γραῦς». Епгр: бабъ вeцiвъ, (dъпe ziч:) dpoждie de бъцї. [de ъnde

Σποδόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefakъ în чenъшъ (apzъ de totъ). 2) înвълeskъ къ (кокъ în) чenъшъ. 3) =Σποδέω, skъtъpъ de чenъшъ, saъ de пpafъ, ші чл: [ші

Σποδώδης, εος (ὁ, ἡ), =Σποδοειδής.

Σπολὰς, άδος (ἡ), diалекt: (Еол:) în локŭ de στολάς (прінч: înвръкъminte de блапъ). [σπάω].

Σπολεὺς, έως (ὁ), ѕпŭ felŭ de пîîne [Пеps:].

Σπόλια (τὰ), лîna, че se smѕлце depe пічоареле оілор. [σπάω].

Σπόμενος, η, ον, поеt: nex: 2: de партч: ал лѕї ἕπομαι.

Σπονδαγωγὸς (ὁ, ἡ), [σπονδὴ, ἄγω] adѕкъторŭ, saŭ пропѕіторŭ de kondiцiї de паче.

Σπονδάζομαι,=Σπένδομαι.

Σπονδαϊκὸς, ή, όν,=Σπονδειακὸς.

Σπονδαρχία (ἡ), treaва, saŭ прівілецїѕл лѕї...

Σπὸνδαρχος (ὁ), întîîѕл înчепъторŭ de лівацiї în жертfe. [σπονδή, ἄρχω].

Σπονδαυλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ (kîntŭ ка)

Σπονδαύλης, ου (ὁ), kîntъторŭ кѕ fлѕерѕл ла лівацiї (жертfe). [σπονδὴ, αὐλός].

Σπονδειάζω, віit: άσω, întреѕѕінцezŭ пічорѕл sпondeŭ (metp:); ѕркŭ tonѕл $\frac{3}{4}$ (mѕs:). [ші

Σπονδειακὸς. ὴ, ὸν, atinгъторŭ de sпondeikѕл felŭ ал мелоdii. «Αὐλὸς — ». пе каре întреѕѕінцeazъ kîntъторiї ла лівацiї. "Μέτρον — „. metpѕ (поеtikŭ) компѕsŭ din пічоаре sпondee. [σπονδεῖος].

Σπονδειασμὸς (ὁ), întреѕѕінцаре de пічорѕл sпondeŭ; o distanцъ în mѕsikала арmonie. [σπονδειάζω].

Σπονδειοκατάληκτος (ὁ, ἡ), terminatŭ în пічорѕл sпondeŭ. [σπονδεῖος, καταλήγω].

Σπονδεῖον (τὸ), вasŭ, прin каре se fъчеаŭ лівацiiле ла жертfe. [ші

Σπονδεῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ folositорŭ ла лівацiї. «Ζεὺς —». eforŭ ал лівацiiлор. «Μέλος —». каре se kîntъ ла лівацiї. «Σπονδεῖος (înпреѕнъ ші fъръ) ποῦς». Metp: пічорŭ компѕsŭ din доъ лѕнцi silaвe (че se întреѕѕінца maї кѕ seamъ în kîntъріле de ла лівацiї). [din

Σπονδὴ (ἡ), [σπένδω] вінŭ, saŭ алтŭ лікѕidŭ, че торнаŭ пе жертfъ, saŭ пе алтарŭ maї 'nainte de жертfipe, saŭ пе пъmîntŭ dѕпе чінъ în чinstea zeiлор; (ла îm:) рѕгъчїѕпе, saŭ жертfъ (прінч:) fъкѕтъ sпре întъріре de ор че felŭ de înвоїелї; (de ѕnde simп:) înвоїалъ, паче, арmistiцie. saŭ аліанцъ. «Σπονδὰς ποιεῖν (λύειν)». Ksn: «Τρίται σπονδαί». Ksn: челе dѕпе чінъ, челе din ѕрmъ, saŭ челе кътре Жое, Меркѕрŭ, ші Грацiї. [de ѕnde

Σπονδήσιμος, η, ον, folositорŭ, saŭ пѕtinчosŭ a folosi ла лівацie. [ші

Σπονδήτης, ου (ὁ), ші Σπονδῆτις, ιδος (ἡ), =Σπονδίτης.

Σπονδηφορέω -ῶ, віit: -ήσω,=Σπονδοφορέω.

Σπονδιὰς, άδος (ἡ), =Σποδιάς.

Σπονδίζω, віit: -ίσω, плц: în локŭ de σπένδω. [ші

Σπονδίον (τὸ), = Σπονδεῖον. [ші

Σπονδίτης, ου (ὁ), ші Σπονδῖτις, ιδος (ἡ), поеt: în локŭ de σπονδεῖος. «Σταγὼν — ». Eнгр: [σπονδή].

Σπονδοποιέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, fakŭ лівацiї. [σπονδή, ποιέομαι].

Σπονδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adѕкŭ ор че se чере пentрѕ лівацie, saŭ пропѕнерї de înвоїелї. [din

Σπονδοφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъторŭ de челе tреѕѕінчоase ла лівацie, saŭ de пропѕнерї пentрѕ înвоїелї. || (sѕвst:) вestitорŭ, saŭ solŭ desпре înвоїелї (de паче ші чл:). (вezї ші εἰρηνοδίκης). [σπονδή, φέρω].

Σπονδύλη (ἡ), вezї Σφονδύλη.

Σπονδύλιον (τὸ), dim: ал лѕї σπόνδυλος.

Σπονδύλιος, ші

Σπὸνδυλος (ὁ), [în afin: кѕ κὸνδυλος] вертеврѕ saŭ kîрчеїѕл, че formeazъ osѕл sпinърії; (maї кѕ seamъ) kîрчеіѕл чел d'ал doiлea ал гîtѕлѕї, (алт:) ὀδούς. 2) (fiг:) прîsпелѕл fѕsѕлѕї. 3) ор че бѕкатъ de колоанъ (kînd пѕ konstъ dintр'о întреагъ пїатръ). 4) (вotn:) къпъцîna ѕнор плante (sпре eks: a anкinapeї), dѕче че kad fлоріле. 5) кѕвŭ de арамъ, че întреѕѕінцаŭ ка вotŭ жѕdikъторiї.

Σπορὰ (ἡ), semъnape. 2) timпѕл semъnърії, (алт:) σπορητός. 3) sъmînцъ,= Σπὲρμα. (de ѕnde 4) (fiг:) neamŭ, оріцinъ. [σπείρω].

Σποράδην, adв: pisinit ічї коло. [ші

Σποραδικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, pisinitŭ ічї коло. «Ζῶα σποραδικά». каре tръїesк pisinite, iap пѕ în чipade. «Νοσήματα—». Med: în tîmплъtoape în ор че вреme ші локŭ, nestatopniче, saŭ neîntinse. [din

Σποράς, άδος (ὁ, ἡ), înпръшtiatŭ, pisinitŭ în коачї ші în коло. «Βίος—» Eѕр: nomadikъ. «Λόγος—». Пл: неконцinѕtŭ, fъръ шірŭ. «Νῆσοι—» челе afaръ din челе Чікладе але мърії Eцee. «Νόσοι—» Iпкр: =Σποραδικα νοσήματα. [ші

Σπορεὺς, έως (ὁ), [σπορά] ші

Σπορευτὴς, οῦ (ὁ), semъnъторŭ. [ші

Σπορευτὸς, ὴ, ὸν, semъnatŭ. «Χώρα — ». Tfp: [din

Σπορεύω, віit: -εύσω, =Σπείρω. [σπορεύς].

Σπορητὸς, ὴ, ὸν, = Σπορευτός. || (sѕвst:)

semънare, ші timпвл de semънat.

Σπόριμος, η, ον, каре se seашънъ обичнвіт; îndemînatікъ лa, saъ priimitopъ de semънare. «Γῆ — ». Ksn: «Αἰδὼς — ». Manet: метврл ценitалъ ал върbatвлвї. || (sввst:) «Σπόριμα„. semънътвреле. [σπόρος].

Σπορολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, квлегъ, -ввnъ semънътвреле. [σπόρος, λέγω]. ρω].

Σπόρος(ὁ), =Σπέρμα. 2)=Σπορητός. [σπεί-

Σπουδάζω, вііt: -άσω, ші -άσομαι, (къ ак: saъ цеп: къ преп:) лвкрезъ (мъ îndeletniческъ în) чева къ silinцъ, saъ къ dînadinsвл; (къ ак: saъ dat:) amъ ла чева, арътъ кътре чinева silinцъ; (къ inf:) мъ silеskъ, amъ amвіцie a faче чева; (stрънт:) прецвїескъ, amъ чева de мвлтъ, saъ mape; sîntъ sepiosъ (пъ глвmeskъ) în чева. «Σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει»; Плт: "Τοιαῦτα περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων». Ksn: (ші авsол:) «'Εσπούδακας, ὅτι. »; Плт: aї крезвї' o? (ші în partiч: în локъ de adiек:). «Μάλα ἐσπουδακότι προσώπῳ». Ksn: foapte грeъ, sepiosъ. (ші къ ак:) "Τὰ ἐκείνου καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ ἑαυτοῦ σπουδάζοντα». Ksn: (ші къ преп:) «Τοσοῦτοι ἐσπούδασαν περὶ σέ». Ksn: (ші къ цеп: къ преп:) «Σπουδάζειν ὑπέρ τινος„. Плт: (ші къ dat: pap) «Σπουδάζειν τῷ κωμῳδῷ ἀκοσμότερον». (Епікт: în) Ap: (ші къ inf:). «Σπουδάζοντες ἄρχειν». Плт: (ші în anaл:). «Σπουδαστέον, ὅπως ὁρισθῶσι καλῶς». Apst: (ші къ партч: pap). «'Επακούειν τι, ὧν σὺ ἐσπούδαζες διδάσκων». Ksn: (ші nas:). «Τὴν 'Ασπασίαν ὡς σοφήν τινα καὶ πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσι». Плт: (ші în партч:). «'Ανὴρ μάλιστα σπουδαζόμενος». Лкs: foapte dopitъ, saъ estimaвілъ. «Τὰ μάλα ἐσπουδασμένα σιτία». Ksn: [σπουδή].

Σπουδαιολογεω -ῶ, вііt: -ήσω, [σπουδαῖος, λόγος] ворвeskъ sepios, saъ desпре sepioase лвкрврї.

Σπουδαιόμυθος (ὁ), ворвіторъ къ sepiositate, saъ desпре лвкрв sepiosъ. [σπουδαῖος, μῦθος].

Σπουδαῖος, α, ον, (компар: -ότερος, sвпрл: -ότατος, ші -έστερος, -έστατος) (în цеп:) вредпікъ de лвat în въгаре de seamъ, intepesantъ; saъ грeъ, sepiosъ; (партік: de спре пеps:) destoїпікъ, ал требїї; eksпepiinцatъ; isввtitopъ; (мор:) modestъ, кътпътатъ, къ вспе пъравврї, регвлатъ; îпцелептъ, îпвъцатъ; (simп:) віртвosъ, вспъ: (прin врт:) de лавдъ, estimaвілъ; (desпре лвкрврї) foapte вспъ în гелвл съъ, але deoseвітъ. «"Ανδρα τὸν σπουδαιότατον διαφθείρεις, γελᾶν ἀναπείθων». Ksn: «Θεμιστοκλῆς τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν, ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν, ὁπότε σπουδαίου ἀνδρὸς δεηθείη». Ksn: «Αὐληтὴς («Κιθαριστὴς, ші чл) —». Ksn: «Καὶ τὰς ἐλάττους ἀξίας τέχνας οὐκ ἂν γένοιτό τις σπουδαῖος ἄνευ διδασκάλων ἱκανῶν». Ksn: «Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντὲς εἰσι σπουδαῖοι». Лрt: (desпре лвкр). «Οὐχ ὁρᾶτε, ὡς σπουδαῖαι αὐτοῦ αἱ ῥῦμαι»; Ksn: «Τοιαῦτα καὶ γελοῖα καὶ σπουδαῖα καὶ ἐλέγετο καὶ ἐπράττετο». Ksn: «Τά τε σπουδαιότερα διελέγοντο, καὶ ὁπότε μυθώδη». Павs: "Τούτῳ τὰ σπουδαιέστατα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο». Ep: «Οἱ τὰ σπουδαιότατα ἐπιστάμενοι, οὗτοι ἄριστα διαλέγονται». Ksn: «Μῦρον («Σπέρμα) σπουδαῖον». Лкs: "Νομαὶ σπουδαῖαι». Ep: «Πότερον σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν, ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ, ἢ ἄνδρες ἀγαθοί»; Esx: Sокр: [σπουδή]. [de вnde

Σπουδαιότης (ἡ), sepiositate; destoinivie; aктівitate; moralitatе, îпцелепчївne; (în цеп:) калітаte вредпікъ de лввîntъ, de лавдъ. [ші

Σπουδαίως, (компар: -ότερον, sвпрл: -ότατα, ші -έστερον, -έστατα) adв: къ мвлтъ silinцъ, saъ вспъ воinцъ; къ modestie, saъ кътпътate; къ sepiositate, întp' adevъръ, къ totъ dînadinsвл. «Στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως προσενεγκεῖν τὴν φιάλην». Ksn: «Σπουδαίως εἰρημένος». Плт: «Σπουδαίως ἔχειν πρός τι, saъ πρός τινα». Лкs:=Σπουδάζειν. (bezї споудй).

Σπουδαρχαιρεσία (ἡ), [σπουδὴ, ἀρχὴ, αἵρεσις] silinцъ întpв a se алеце dpergъtopъ, =Σπουδαρχία.

Σπουδαρχέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ silеskъ a мъ pîndвi dpergъtopъ. [din

Σπουδάρχης, ου (ὁ), întpeввinцътopъ de op че silinцъ saъ întpirъ спре a se pîndвi întp' o dpergъtopie. [σπουδὴ, ἀρχή]. [de вnde

Σπουδαρχία (ἡ), silinцъ (intpirape de хвлit) спре dobîndipe de oape-каре dpergъtopie; saъ характерл челвї че вмвлъ дъпе пвблічe postврї. [de вnde

Σπουδαρχιάω -ῶ, вііt: -άσω,=Σπουδαρχέω.

Σπουδαρχίδης, ου (ὁ), ком: în локъ de [σπουδάρχης].

Σπούδασμα (τὸ), обїектъ, пentрв a кървїа dobindipe saъ пъstpape îшї пъne чinева toatъ silinцъ. [σπουδάζω].

Σπουδασμάτιον (τὸ), dim: ал лвї σπούδασμα.

Σπουδαστέος, α, ον, posit: ал лвї σπουδάζω, вредпікъ de toatъ silinца, de dopit.

Σπουδαστής, οῦ (ὁ), sirlitorĭ pentrŭ чева, saŭ în faвorьл кыва. [ші

Σπουδαστικός, ἡ, όν, din natьrъ aплекатĭ ла sirlinцъ, aктивĭ, saŭ гріжнікĭ; amвiцiosĭ; ізвitorĭ de sepiositьцї. [σπουδάζω].

Σπουδή (ἡ), [σπεύδω] ізцealъ, грабъ; (fir:) sirlinцъ pentrŭ чева, saŭ чinева; pînъ, вsnъ воinцъ; amвiцie; aктivitate; sepiositate; гріжъ napтiколаръ (faворĭ) desnpe чева; (вne-orĭ) лвшъ, osteneалъ, швнкъ; (вne-orĭ) întpirъ naptizanъ. «Σπουδαῖς καὶ συνηγορίαις κτώμενος δύναμιν»· Пл: «Διὰ τὴν ἐμὴν σπουδήν„. Antf: чea în faворьл meĭ. «Σπουδὴν ἔχω (ποιοῦμαι)». Ep: =Σπεύδω, mъ гръвескĭ; (кŭ inf: saŭ ак:) mъ silesкĭ. «'Ατερ σπουδῆς τάνυσε τόξον». Od: Ф. fъръ osteneалъ, лesne. «Οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς». Ksn: «Εἰ ἐτεόν δήτοῦτο, ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις». Om: =Σπουδάζων, кŭ dînadinsвл. "Σπουδῆς ἄξιος». Aкs: =Περισπούδαστος; (desnpe лвк:) preцiosĭ. «Τὰ πλείσσης ἄξια σπουδῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, σμάραγδον, ші чл:». Пл: челе маї preцioase. «'Εν σπουδῇ τίθεσθαί τι». Лкs: =Σπούδάζειν περί. || (маї des dat:) Σπουδῇ (în ел: de сън), adв: în локŭ de σπουδαίως, = Μετὰ σπουδῆς, Κατὰ σπουδὴν, кŭ грабъ, кapînd, кŭ sirlinцъ. «'Ανεχώρουν, ("Παρηκολούθουν) σπουδῇ„. Ksn «Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε». Od: O. întp' adевърĭ, кŭ dînadinsвл, sepios. «Παίζεις; ἔφη, —"Η μὴν σπουδῇ λέγω». Ksn: «Σπουδῇ χαριεντίζεται». Плт: aneвoїe, aвїa, în silъ. «Σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑτέρου χωόμενον κῆρ». Il: Ч. "Οπου γὰρ σὺδὲ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἁμαρτάνειν ἀσφαλὲς, σπουδῇ γ' ἀκίνδυνον ἂν ποτε τοῖς νόμνουσι γένοιτο». Гал: (fp:).=Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ne кът, вnde a pemas. (bezĭ ші σχολή).

Σπουδογέλοιος (ὁ, ἡ), чел че віръ ші чева sepiosĭ п' întpe челе de pîsĭ. [σπουδὴ, γελοῖος].

Σπυραθία (ἡ), ші Σπυράθιον (τὸ), ші Σπύραθος (ὁ, ші ἡ), къкърeazъ de капръ (de oae, mi чл:). [σπυράς]. [de вnde

Σπυραθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de forma) къкърezeĭ.

Σπυρὰς, άδος (ἡ), =Σπυραθία.

Σπύρδανον (τὸ), гls: = Σπύραθος.

Σπυρθίζω, вiit: -ίσω, гls: =Πυδαρίζω.

Σπυρίδιον (τὸ), dim: ал лвї σπυρίς, кошничоаръ.

Σπυριδὸν, adв: în formъ de кошĭ, saŭ кошницъ. [ші

Σπυριδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de кошĭ, saŭ кошницъ. [ші

Σπυρίδων, ωνος (ὁ), =Σπυρίς. [din

Σπυρὶς, ἰδος (ἡ), [σπεῖρα] basĭ înnlectiтĭ, кошĭ, saŭ кошницъ.

Σπυρίχνιον (τὸ),=Σπυρίδιον.

Σταβατίνης, ου, ші Σταβεὺς, έως (ὁ), = Κωπεὼν. [σταμίν].

Στάγδην, adв: шikînd, кŭ шikътвра.[στάζω].

Στάγες, noct: în локŭ de σταγόνες, îm: ал лвї σταγών.

Σταγετὸς (ὁ), noct: în локŭ de σταγών.

Στάγιον (τὸ), (корвш:) în локŭ de ἑξάγιον.

Σταγονίας, ου (ὁ), каре кърце în шikътврĭ. (bezĭ ші σταικτός). [din

Σταγὼν, όνος (ἡ), шikътвръ. 2) metalŭ (прinч: fepĭ) лътвpitĭ, латвръ de fepĭ. [στάζω].

Σταδαῖος, α, ον, чел че stъ dpentŭ; saŭ pелативĭ кŭ бътъліа de ſaцъ (шentŭ ла шentŭ). «'Εγχη — ». Esxл: кŭ каре se вat d' апроапе. "Μέλος—„. Esix: чел кŭ învetinealъ taктĭ. [ші

Στάδην, adв: stînd dpentŭ în шiчoape, saŭ neкaintitĭ din локŭ. 2) кŭ квmпъna. [στάω, ἵστημι].

Σταδιαῖος, α, ον, чел кŭ întindepe de вnĭ stadiŭ. 2) în локŭ de σταδαῖος, saŭ στάδιος. [στάδιον].

Σταδιάρχης, ου (ὁ), cnistatĭ ал каріepeĭ. [στάδιον, ἄρχω].

Σταδίας, ου (ὁ), înd: în локŭ de σταδιεύς. [ші

Σταδιασμὸς (ὁ), înnъpцipea вneĭ distanцe în stadiŭ. [ші

Σταδιεὺς, έως (ὁ), =Σταδιοδρόμος.[στάδιον].

Σταδιευτὴς, οῦ (ὁ), (плц:) în локŭ de σταδιεύς. [din

Σταδιεύω, вiit: -εύσω, petpekĭ алергînd кървял каріepeĭ. [σταδιεύς].

Σταδιῆ, Ion: saŭ At: în локŭ de σταδιέα ак: ал лвї σταδιεύς.

Σταδίη (ἡ), Ion: fem: ал лвї στάδιος.

Σταδίης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de σταδίας.

Σταδιοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергă (mъ лвшtĭ) în каріepъ. [din

Σταδιοδρόμος (-μης), ου (ὁ), алергъторĭ (лвшtъторĭ) în каріepъ. [στάδιος, δρόμος].

Σταδιον (τὸ), mъsвръ de întindepe, distanцъ коupinzътoape de mase sate Elineшtї шiчoape, saŭ o sътъ doъ-zeчї mi чinвї пашї. «Αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον». Ep: 2, каріepъ, (ad:) лoнвл, вnde se лвшtaŭ, ші distanца, чe petpecaŭ алергътopiї de каріepъ (прin întind:) кїар лвшta din алергarea каріe-

реї. (de ѕnde). "Στάδιον δραμεῖν (νικᾷν, ἀγωνίζεσθαι)». Лкs: (прinч: neѕt: лѕї...

Στάδιος, α, ον, чел че stъ dpentŭ, saŭ пе локŭ nemлъdiatŭ, saŭ neклintitŭ «Θώρηξ— ». Апли: чел dintp' о бѕкatъ (înпрot: de ἁλυσίδωτός). »Χιτὼν —». Кал:= Στατός. «Πίδαξ σταδίη». Оп: апъ stъtъtoape. «Μάχη — „. Тѕч: пїentŭ ла пїentŭ. (ші fъръ sѕбst:). «'Επιστάμενος μὲν ἄκοντι, ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ». Іл: О. ‖ (sѕбst:) "Τὸ στάδιον, stape пе локŭ, nemiшкape. «Τῷ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον». D: Kas: 2) поet: kîntъpitŭ, saŭ кѕ kîntapѕл, кѕ кѕmпъna. «Σταδίην ὀπτάζεο νάρδου ῥιζίδα». Nik: (vezї ші στάσιμος). [στάω,= ἵστημι].

Στάδιος (ὁ), (întpeв: nѕmaї ла îm:) în локŭ de στάδιον.

Σταδισμός (ὁ),=Σταδιασμὸς.

Στάζω, viit: στάξω, пікŭ (topnŭ, saŭ кѕргŭ кѕ пікъtѕpa); (прin întind:) лъmѕpeskŭ, stpeкорŭ în пікъtѕpї. «Καρπώματα στάζοντα». Esхл: каре пікъ de коапte. «Τῶν νεωρίων τά στάζοντα». Es: челе de къzѕt.

Στάθεν, Еол: în локŭ de ἐστάθησαν, a 3: îm: пеps: de пas: nex: 1: ал лѕї ἵσταμαι.

Σταθερὸς, ά, όν, [ἐστάθην, nex: ал лѕї ἵσταμαι] statopпікŭ; (прin ѕрm:) цеапъnŭ, solidŭ. «Σταθερά (înпреѕnъ ші fъръ) ἠϊών». Епгр: партеа църтѕлѕї, ѕnde nѕ ажѕnг валѕріле; (în цen:) ѕsкatѕл. «Μεσημβρία —». Плт: ші «'Ημαρ —». Апли: mїezѕл zілеї. «Θέρος—» Апли: toїѕл вереї. «Νυκτός τό σταθερώτατον». Еѕnaп: mїezѕл nопцїї. (ші fir:). "'Ηλικία—„. чеа de miжлокŭ (vezї ші κρίνω 6). «"Υδωρ —» Ап: (neапроб:) stъtъtoape,=Στάσιμον. [de ѕnde

Σταθερότης (ἡ), statopniчie; soliditate.

Στάθεύσις, εως (ἡ), fpiцepe kîte пѕцinŭ (кѕ пѕцinŭ fokŭ). [ші

Σταθευτός, ή, όν, fpintŭ кѕ пѕцinŭ fokŭ, saŭ de deпapte. [din

Σταθεύω, viit: -εὐσω, fpirŭ кѕ пѕцinŭ (saŭ цiind deпapte de) fokŭ. [neîntp: σταθής din ἐστάθην].

Σταθηρός, Σταθηρότης,= Σταθερός, -ότης.

Στᾶθι, Dop: în локŭ de στῆθι, nex: 2. de порѕnч. ал лѕї, ἵστημι.

Σταθμάω -ῶ, ші (miж: каре ші sinr: este întpeв:) -ὰομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -σομαι, [στάθμη] mъsѕpŭ (прinч: кѕ аца лемnapiлор); (maї des) kînfъpeskŭ (кѕ кѕmпенеле); (fir:) жѕdikŭ din dape кѕ sokoteала, saŭ daŭ кѕ sokoteала. «Πλέθρου σταθμήσας μῆκος». Еѕр: (ші кѕ dat: пеpiп:) «"Αλσος σταθμᾶτο πατρί». Пind: mъsѕpînd a desпъpцit tatълѕї. (ші кѕ dat: opr:). «Σταθμήσονταί τινες ἀυτῇ (τῇ στάθμῃ)». Лѕч: (ші fir:) «Τῇ ἀρετῇ σταθμώμενος τά πάντα». Еѕр: «Πολλοῖσι καί ἄλλοισί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι ші чл:» Ер: «Τούτων δέ τί σταθμᾷ»; Плт: че daї кѕ sokoteала? (ші пas:) «Ταλάντῳ σταθμήσεται». Apstf: în локŭ de σταθμηθήσεται.

Σταθμεύω, viit; -εύσω, попоseskŭ (копъчеskŭ) ѕndeва. [σταθμὸς].

Στάθμη (ἡ), [ἵστημι] аца, кѕ каре лемnapiї îшї însemneazъ, ші îndpenteazъ лемnеле; saŭ кѕmпъna кѕ апъ(nівела) a zidapiлор; (în цen:)=Κανών, dpentapŭ (проп: ші fir:). «Στάθμῃ δόρυ ἐξιθύνει τέκτονος ἐν παλάμῃσιν». Іл: О. «Στάθμην ἰθυτενῆ μολυβαχθέα». Sѕid: «Πρός («'Επί, «Κατά) στάθμην». dpent, eksakt. (ші inпрot:) «Παρὰ στὰθμην. Esхл: stpîmп, nedpent. «Κατὰ στάθμην ἐνόησας». Ткр: вine aї înцелes. «Πρός στάθμην πέτρον τίθεσθαι». Пров: a faче алтеле în локŭ de алтеле, (алт: «Τὸν λίθον ποτί τὰν Σπάρταν ἄγειν». Bas:) «Λευκή (ші maї компл: «Λευκῷ λίθῳ λευκή) στάθμη». neînsemnъtoape (nedeoseвitoape) de nimikŭ; (de ѕnde пров:) «Λευκή στὰθμη εἰμί πρός τι». Плт: îmї este totŭ ѕna, nѕ fakŭ deoseвipe în чева. 2) лinia desпъpцitoape de пosiцiї în teatpe ші adѕnъpiле nopodѕлѕї; saŭ distanцa, че tpeвѕїa sъ пеtpeакъ алергъtopiї de каріеръ; (de ѕnde поet: în цen:) tepminŭ, saŭ kpitikъ înпрежѕpape. «Βίου—». Еѕр: 3) (ѕne-opї) în локŭ de βάσις. (de ѕnde) «Δόρατος στάθμη». Diod:=Σαυρωτήρ. 4) dpoжdie. (vezї ші ὑποστάθμη). [de ѕnde

Σταθμηδόν, adв: глs: еksплік: a лѕї στήδην.

Στάθμησις, εως (ἡ), îndpentape кѕ аца, saŭ кѕ dpentapѕл; kîntъpipe ші чл: [ші

Σταθμητικός, ή, όν, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла îndpentape кѕ аца, кѕ dpentapѕл, saŭ ла kîntъpipe, ші чл: [ші

Σταθμητός, ή, όν, mъsѕpatŭ, saŭ de mъ sѕpat, kîntъpit, ші чл: «Πλῆθος οὐ σταθμητὸν». Sof: (fir:) nenѕmъpatъ. [σταθμάόμαι].

Σταθμίδιον (τό), diш: ал лѕї σταθμίον.

Σταθμίζω, viit:-ίσω,=Σταθμάομαι.[σταθμὶς]

Σταθμικύς, ή, όν,=Σταθμητικός. [στάθμη].

Σταθμίον (τό), dim: ал лѕї σταθμός, kîntapŭ, ші чл:

Σταθμίς, ίδος (ἡ), = Κανόνιον. 2) греш: în локŭ de σταμίν. [στάθμη].

Σταθμιστής, οῦ (ὁ), kîntъpitopŭ; (fir:) черчетъторŭ. [σταθμίζω].

Σταθμοδότης, ου (ὁ), dъtъtopŭ de локъinцe în попase пе ла staцiĭ ла ostaшĭ, (Тъpч:) копакчiŭ. [σταθμός, δίδωμι].

Σταθμόνδε, adв: noet: ла stanцъ (попasŭ, шi чл:). [din

Σταθμός (ὁ), (im: οἱ σταθμοί, шi în etepoц: τά σταθμά, (în цen:) локŭ, ъnde поate sta (попosi) чinева, staцie; (пaptiк:) kasъ de цaръ (odaĭe); staълŭ de вite. «Σταθμός ποιμνήϊος». Iл: B. stînъ. «Κατῴκισε αὐτούς ἐν σταθμῷ ἑωϋτοῦ». Ep: «Πλησίον ἦν ὁ σταθμός, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν». Ksn: 2) (пpin întind:) distanцa de ла o staцie пînъ ла aлta în кълъtopie. «Πορευτέον ἡμῖν τούς πρώτους σταθμούς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: 3) stîлпŭ de ъшъ, saŭ de поaptъ,= Παραστάς. «Ἁι δέ πύλαι τοῦ τείχεος χάλκεαι πᾶσαι, καί σταθμοί τε καί ὑπέρθυρα ὡσάυτως». Ep: «Ὦρσεν ἐπ' οὐδόν, ὅθι σταθμά κοῖλα θυράων». Tкp: 4) kîtŭ вine ла kîntapŭ вpe ъnŭ tpъnŭ, (aлt:) ὁλκή. «Ἕλκουσα σταθμὸν τάλαντα δέκα». Ep: «Σίτου σταθμός πέντε μνέαι», Ep: 5) (пaptiк:) гpeъtate de kîntapŭ, saŭ къmпene (dpamъpĭ, окaле, шi чл:);(în цen:) kîntapŭ saŭ къmпene. «Ἱστᾶσι σταθμῷ πρός ἀργύριον τάς τρίχας». Ep: «Σταθμὸν ἔχουσα καὶ ἔιριον ἀμφίς ἀνέλκει ἰσάζουσα». Iл: M. [στάω, tem: aл лъĭ ἵστημι].

Σταθμοῦχος (ὁ, ἡ), чел че цine kasъ de гъsdъit пentpъ кълъtopĭ, (Тъpч:) хaнцiŭ. [σταθμὸς, ἔχω].

Σταθμόω, -ῶ, вiit: -ώσω, гъsdъĭeskŭ пе чinева ъndeва. 2) (miж: nex:) σταθμώσασθαι (în Ep:) în локŭ de σταθμήσασθαι. [σταθμός].

Σταθμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел пе dpoжdiĭ, tъpвъpe; пелъmъpitŭ. [στάθμη].

Σταθμών, ῶνος (ὁ),=Σταθμός, staълŭ de вite; saŭ stîлпŭ de ъшъ. [σταθμός].

Στᾶθος, εος (τό), Dop: în локŭ de στῆθος.

Σταθῶ, пas: nex: de sъn:, шi

Σταίην, sinr: шi Στάϊμεν At: în локŭ de σταίημεν îm: de nex: 2: de поft: aл лъĭ ἵστημι.

Σταίς, saŭ Σταῖς, σταιτός (τὸ), [ἵστημι] кокъ (de пiĭne). «Φυρῶσι τὸ σταῖς τοῖσι ποσί, τὸν δέ πηλὸν τῇσι χερσί». Ep: [de ъnde

Σταιτήϊος, шi Σταίτινος, η, ον, Ion: fъкъtŭ din кокъ. [шi

Σταιτίτης, ου (ὁ), = (maĭ întpeв:) Στατίτης. [шi

Σταιτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ(ка) кока (de пiĭne).

Σταχτὴ (ἡ), kaъtъ σταχτός.

Σταχτικὸς, ἡ, ὸν, pap în локŭ de ...

Σταχτὸς, ἡ, ὸν, [στάζω] къpsŭ къ пiкъtъpa; (пpin ъpm:) лъmъpitŭ; saŭ (simп:) къpгъtopŭ. «Ἅλμη («Κονία) — ». Лкs: stpeкъpatъ пpin пînzъ, saŭ sкъpsъ, лъmъpitъ. «Ἔλαιον σταχτὸν». Цeoп: къpsŭ de sine (maĭ 'nainte de кълкapea mъsлinелор). || (пaptiк: sъвst:) «Σταχτή„. Sкp: mipeasmъ stoapsъ din пpoasпъtъ smipnъ шi кinamomŭ. «Τῆς σμύρνης ἡ μὲν σταχτὴ, ἡ δὲ πλαστή». Tfp: (шi îm: neъt:) «Σταχτὰ». Плt: peцinoaseле apome, вaлsame, шi чл:

Στάλα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de στήλη.

Σταλαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de σταλάζω.

Στάλαγμα (τὸ), лiкъidŭ лъmъpitŭ, saŭ stpeкъpatŭ; пiкъtъpъ. [шi

Σταλαγμιαῖος, α, ον, къpsŭ în (пpin) пiкъtъpĭ; kîtŭ o пiкъtъpъ, [шi

Σταλαγμίας, ου (ὁ), fopmatŭ пpin пiкъtъpĭ.. || (sъвst:) =Σταλακτίς. [шi

Σταλαγμὸς (ὁ), къpцepe în пiкъtъpĭ, stpeкъpape, лъmъpipe. 2) (oвiч:) =Σταγὼν, пiкъtъpъ. [din

Σταλάζω, вiit: -άξω,=Στάζω, пiкŭ; (пpin ъpm:) stpeкopŭ, лъmъpeskŭ. [de ъnde

Σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însъшime de a пiка (a къpцe) în пiкъtъpĭ. [шi

Σταλακτὶς, ίδος (ἡ),=Σταλακτή. || (sъвst:) къpatŭ (din natъpъ лъmъpitŭ) вitpioлŭ. [шi

Σταλακτὸς, ἡ, ὸν,=Σταχτὸς, kape къpцe къ пiкъtъpa.

Σταλάσσω, шi (At:) ττω, вiit: -άξω, шi Σταλάω, поet: în локŭ de σταλάζω. [de ъnde

Σταληδὼν, ὀνος (ἡ), пiкъtъpъ.

Σταλῆναι, пas: nex: 2: de inf: aл лъĭ στέλλω.

Σταλίδωμα (τὸ), шi Στάλιξ, ικος (ἁ), Dop: în локŭ de ..

Σταλὶς, ίδος (ἡ), пpъжinъ saŭ пapŭ, че цine întinse вînъtopeшteле mpeже (вezĭ шi σχαλίς); [пpinч: = къ...

Σταλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локŭ de στηλίς.

Σταλουργός (ὁ, ἁ), Dop: поet: în локŭ de στηλουργός. «Τύμβος — ». Antin: Sid: лъкpatŭ къ колоane.

Σταλτέος, α, ον, пosit: aл лъĭ στέλλω. [шi

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însъшime de stpînцepe, = Στυπτικὸς. [στέλλω].

Σταλύζω, вiit: -ύξω, поet: în локŭ de σταλάζω.

Σταμίν, saŭ (maĭ корек:) Σταμίς, ίνος (ἡ), [ἵστημι] (прinч: ла îm:) лemneле челе dpente (saŭ dъпе алцii кълкate), пе каре se sпріжinъ skîndъреле копертеĭ коръвii întinse de ла пъпъ пînъ ла пръъ. (vezĭ ἐπηγκενίδες, ші ἐγκοίλιον).

Σταμνάριον (τό), dim: ал лъĭ...

Σταμνίον (τό), ші Σταμνίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ...

Στάμνος (ὁ, mi ἡ), [ἵστημι, saŭ în afin: къ ἄμνιον] ърчорŭ, saŭ воркапŭ de вinŭ; ърпъ, saŭ вasŭ de пъs вotъріле.

Στάν, поet: Еол: în локŭ de ἔσταν = Ἔστησαν, a 3: îm: пeps: de nex: 2: ал xot: 2) neъt: de nex: 2: ал партiч: лъĭ ἵστημι.

Στανύω, (епгрf:) Kpet: în локŭ de ἵστημι.

Στάξις, εως (ἡ), пiкаре, (ad:) въpsape, saŭ къpцере în пiкътъpĭ (прinч: de sînцe din nasŭ). [στάζω].

Στὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de партч: лъĭ ἵστημι.

Στὰς, στατός (τό), At: în локŭ de σταίς.

Στασιάζω, вiit: -άσω, fakŭ партidъ peskолътоаре, mъ револтŭ înпротiва къiва; mъ aflъ în pesвръtipĭ dînъъntpъ (în pesвоĭъ чiвiлŭ); (fir:) sîntŭ neînвoitŭ, mъ прiгoneskŭ; (pap stpъm:) pesколŭ револъцie; (къ dat: saŭ ак: къ преп:). «Στασιάζειν τινι, saŭ πρός τινα, saŭ (pap) ἐπί τινι». Ksn: ші Ep: (ші fъpъ kazŭ), «Ἐστασίασεν ἡ πόλις». Ksn: «Ἐπεί Κῦρος ἐτελεύτησεν, εὐθὺς αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον». Ksn: (ші fir:) «Στασιάζει αὐτῷ πρός τήν γλῶτταν ἡ γνώμη». Лks: nъ i se înвoĭeшte mintea къ лimвa. [στάσις].

Στασιάρχης, ші Στασίαρχος, ου (ὁ), [στάσις, ἄρχω] къпetenie de pesвръtipe, saŭ револъцie. [ші

Στασιασμός (ὁ), pesвръtipe, револtape.

Στασιαστής, οῦ (ὁ), pesвръtitopŭ, saŭ револъцionapŭ. [στασιάζω]. [de ъnde

Στασιαστικός, ή, όν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ, аплекатŭ ла pesвръtipĭ, saŭ револte; pesколътopŭ de nopodŭ, tъpвъpъtopŭ. [de ъnde

Στασιαστικῶς, adв: къ кiпŭ pesвръtitopŭ. «Στασιαστικῶς ἔχω». Лks: = Στασιάζω.

Στάσιμος, η saŭ ος, ον, fъкъtŭ a sta, statopnikŭ, temeĭnikŭ; (desпре апъ) stъtъtoape; (прin întind:) гpeŭ, mъpeцŭ, sepiosŭ, saŭ лiniштitŭ, netъpвъpatŭ; (fir:) aшezatŭ, (Fpanц:) posé; (în ръŭ) moaле, aneвoĭe de miшкat, zъвaвnikŭ. «Οὐδ' ἄλλως στάσιμος ὢν τό ἦθος, ἀλλ' ἀνώμαλος, καί παράφορος». Пл: «Τό στάσιμον αὐτῷ καί δυσκίνητον οὐκ ἀργὸν ἐστί». Пл: «Ἡ ὑποδωριστί (ἁρμονία) μέλος ἔχει μεγαλοπρεπές καὶ στάσιμον». Apst: «Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον». Apst: «Στάσιμον (înпpeъnъ, ші fъpъ) μέλος». каре кînta хоръл, dъпе че se aшeza пе opxestpъ (îuпpot: de πάροδος). 2) (pap акt:) чел къ însъшime de a опрi чева, a пъne în nemiшкаре. «Τὸ ψυχρὸν ἔοικε στάσιμον εἶναι, κινητικὸν δὲ τὸ θερμόν». Apst· (ші къ цen:). «Στάσιμος αἵματος». Iпкр: = Ἴσχαιμος. 3) (ъne-opĭ) прiimitopŭ de кîntъpipe. (de ъnde în векеа At: лц:). «Ἀργύριον στάσιμον». Лs: каре se da înпpъmъt. (къчĭ dъпе Esix:. «Ἐπὶ σταθμῷ ἐδάνειζον»). [στάσις]. [de ъnde

Στασίμως, adв: къ кiпŭ statopnikŭ, sigъpŭ, ші чл:

Στασιοκοπέω -ῶ, вîit: -ήσω, întъpîtŭ peskoaле, pesвръtipĭ. (vezĭ ші δημοκοπέω). [στάσις, κόπτω].

Στασιοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω = Στασιοκοπέω. [στάσις, ποιέω].

Στάσις, εως (ἡ), [ἵστημι] (pap акt:) aшezape. «Δικτύων — ». Ksn: 2) (maĭ des nestp:) stъtъtъpъ; кiпŭ, saŭ локŭ de a sta, пosiцie. «Ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περί τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους». Esx: «Ἵνα ᾖ ἄδηλος ἡ στάσις τῆς ποδοστράβης». Ksn: «Ἐκεῖ ἑστηκὼς θέρου· κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ». Apstf: (de ъnde 2) stape пе локŭ, nemiшкаре. «Τὴν στάσιν στέρησιν λέγουσι κινήσεως, ὥσπερ τοῦ φωτὸς τὸ σκότος». Пл: «Ἐν στάσει τὸ ἠρεμοῦν». Лonц: «Στάσεις λαμβάνειν (τὰ ὀνόματα) ἰσχυράς. D: Ал: amînъpĭ, întpepъпцiĭ. 4) (цeorp: ші astpnm:) пosiцie, клimъ, temпepatъpъ (a atmosfepeĭ). «Εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ νῦν ὁ βορέης ἕστηκε, ταύτῃ τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις». Ep: «Ἀέρος στάσις». Iпкр: temпepatъpa. 5) înчetape, опpipe (miж:). «Ἀέρος. — „. Тъч: ші Sin: saŭ 6) dъinipe. «Ἀνέμου—». Sъid: 7) (des) neъnipe, neinвoipe; (партiк:) înпъpцipe de чetъцenĭ în dôъ протiвnipe пъpцĭ, saŭ fatpiĭ, pesвръtipe; комплотŭ; fatpie. «Στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων, Πεισίστρατος καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν». Ep: «Ἢ φίλους ἢ πόλιν εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος». Тъч: «Ἀγαθὸς πολίτης ὁ ἐν δημηγορίᾳ στάσεις τε παύων, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιῶν». Ksn: 8) (ъne-opĭ) кîntъpipe; (вpin întind:) плaтъ. «Μισθοῦ—». Iп: (mъs:) în-

tonape, пзпере пе такть. «Μελῶν — ». Apstf: (bezї ші στάσιμος 1). 9) (pap) stъвілape de pїă, zъrazъ; saă (dзпе Fotic) semъпъtзрї, sъditзрї (de nomї ші чл:). «Διὰ τῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ, τῆς στάσεως παρασύρων, ἐφόρει τὰς ὁρῦς, καὶ τὰς πλατάνους». Apstf: 10) (ptp.) прічina (fondзл) жзdікъцїї, (Fpanц:) l' état de la question. «Στάσις ἐστὶ φάσις τουτὶ πεπράχθαι ἢ κληθῆναι, ἢ ποιότητος ἐξαίτησις». Sonatp: în Марчелінь. [de вnde

Στασιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Στασιαστικὸς, pesвrъtitopь.

Στασίωρον (τὸ), noet: stînъ în mвnte. [στάσις, ὄρος].

Στασιωτεία (ἡ), характерзл ші пзртарея комплotistзлzї, saă mъdзларзлzї de o fatpie. [din

Στασιώτης, ου (ὁ), metвrь de fatpie, комплotistь. 2) (pap) = Στασιώδης. [στάσις]. [de вnde

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, însвmitь pesвrъtitorзлzї, saă al pesкзлъtorзлzї de nopodь. "Λόγος («Καιρὸς) —». Лкs: «Τὸ στασιωτικὸν». (колект:) în локь de cî στασιῶται. [de вnde

Στασιωτικῶς, adв: în кіпь de pesвrъtitopь, ка вnь fatpiastь.

Στάσκε, noet; Ion: în локь de ἔστη, a 3: sinr: neps: de nex: ал лзї ἵστημι.

Στατέον, nosit; ал лзї ἵστημι.

Στάτευσις, εως (ἡ), =Στάθευσις. (din

Στατεύω, biit: -εύσω, = Σταθεύω.

Στατὴρ, ῆρος [ἵστημι], (în цеп:) = Σταθμὸς (6). 2) statepь, monetъ saă de apцintь (în Atena =Τετράδραχμον), saă (maї des) de авръ de гелвріte прецзрї, Перsiкзл (alt: δαρεικός), saă Кizeчeanзл era чел maї mape, ші Fочікзл чел maї mikь, їar Atікзл прецзїа o minъ. 3) Dop: datopь. «Πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες σὺδ' ἂν εἷς». Enix: [de вnde

Στατηριαῖος, α, ον, saă Στατηρίδιος (ὁ, ἡ), чел în прець de вnь statepь.

Στατίας, saă Στατίας, ου (ὁ), At: în локь de Σταιτίτης.

Στατίζω, biit: -ίσω, noet: опрескь în локь; (ші nestp: saă miж:) mъ опрескь, staă вndeва. [ші

Στατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кь пзтере, saă însвшime de a опрі; (med:) =Σταλτικός. ‖ (sвbst:) «Στατικὴ (sc înц: πόα)». вnь гель de взріапъ înкзїetoape. 2) atingзторь de кінтзрîpe. «Στατικὴ (ἐπιστήμη)». o парte вnскапічеї, штіинць, че трактеазъ despre грезтатеа ші екіліврзл трзпзрілор. [στατός].

Στάτινος, saă Στάτινος, η, ον, At. în локь de σταίτινος.

Σταιτίτης, ου (ὁ), At: în локь de σταιτίτης (se înц: ἄρτος, saă πλακοῦς), = Σταίτινος. [σταῖς].

Στατὸς, ἡ, ὸν, каре stь. «Ἵππος, — ». Om: каре se хрънеште în граждь. «Ὕδωρ στατόν». Sof: (alt:) στάσιμον, пекзргъtoape. ‖ (sвbst:) "Στατὸς (înпрезнъ ші гър) χι τών». Ap: ші Пл: каре гаче îndoitзрї, saă квte. 3) вnь гель de дрегъторь (bezї ші ἐπιστατήρ). [ἵσταμαι].

Σταυηδόν, adв: în гель de крзче, saă крзчї, крзчіш. [σταυρός].

Σταυροειδὴς, ές (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în гормъ de крзче, крзчішать. [σταυρὸς, εἶδος].

Σταυρὸς, [ἵστημι] парь (прінч: de гардь). «Αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα». Ksn: 2) (maї noь) парь крзчішать, saă крзче, пе каре snînzзраă пе гъкъторії de реле. «Τῶν κολαζομένων ἕκαστος κακούργων ἐκφέρει τὸν ἑαυτοῦ σταυρόν». Пл:

Σταυρότυπος (ὁ, ἡ), (ші ad:) -τύπως, чел în кіпь de крзче. [σταυρὸς, τύπος].

Σταυροφάνεια (τὰ), (Бisep:) арътарея (aгларея) sfinteї крзчї. [σταυρὸς, φαίνω].

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ), пзрътторь de крзче (крзчіferь). [σταυρὸς, φέρω].

Σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înгръdeskь кь парї. 2) snînzзрь, niponeskь пе крзче, рзstirneskь. [σταυρός]. [de вnde

Σταύρωμα (τὸ), înгръditзръ кь парї, (Fpanц:) palissade. [ші

Σταυρώσιμος (ὁ, ἡ), кввenitь рзstirnipiї. «Ἡμέρα —». Бisep: вinepea. [ші

Σταύρωσις, εως (ἡ), înгръdipe кь парї; рзstirnipe, niponipe пе крзче. [ші

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ші

Σταυρωτὴς, οῦ (ὁ), niponitorь пе крзче, рзstirnitorь.

Σταφιδευταῖος, α, ον, чел din stрквгрї stafidiцї. «Τρὺξ —». Iпкр: [σταφίς],

Σταφίδιον (τὸ), dim: ал лзї σταφίς.

Σταφίδιος (ὁ, ἡ), ші

Σταφιδίτης, ου (ὁ), ші Σταφιδῖτις ιδος (ἡ), гъкътъ din stafide. «Οἶνος—». Iпкр: [σταφίς].

Σταφιδοποιία (ἡ), гачере de stafide. [σταφὶς, ποιός].

Σταφιδόω -ῶ, biit: -ώσω, гакь чева (квваkь ка o) stafidь; (nas:) mъ stafideskь. [din

Σταφίς, ίδος (ἡ), stafidь.

Σταφυλάγρα (ἡ), instpвm: xipвpц: de aпвкat omoшopвл. [σταφυλή, ἄγρα].

Σταφυλή (ἡ), [în afin: кв στάχυς, ші στέμφυλον] stpвгвpe; чїоркінъ; saŭ вровоанъ de stpвгвpe; (fir:) omoшopвл rîtвлвї (прінч: кînd se вmflъ). [de вnde

Σταφύλη (ἡ), аца перпendіквларъ a (dpeптapвл) zidapiлop; (dap прінч:) глопцвл чел în fopmъ de вровоанъ de stpвгвpe, че stъ atîpnatŭ de aчea aцъ, (Fpanц:) нівелъ.

Σταφυληκόμος (ὁ, ἡ), noet: [σταφυλή, κομέω] квлtівъtopŭ de stpвгвpї (віерŭ).

Σταφυλητομία, Σταφυλητόμος, =Σταφυλοτομία, ші чл:

Σταφυλίζω, віit: -ίσω, mъsвpŭ (potpiвeskŭ) кв dpeптapвл, saŭ aцa zidapiлop, (Fpanц:) нівелezŭ. [σταφύλη].

Σταφυλῖνος (ὁ, ші ἡ), вnŭ felŭ de плantъ, saŭ pъdъчінъ, пъstîpnaкŭ. 2) вnŭ felŭ de insektъ. (вezї ші σφονδύλη). [ші

Σταφύλινος, η, ον, fъквtŭ din stpвгвpї. [σταφυλή].

Σταφύλιον (τό), stpвгвpaшŭ, dim: ал лвї..

Σφαφυλίς, ίδος (ἡ), =[Σταφυλή] stpвгвpe. 2) =Σταφὶς. 3) (прінч:) чїоркінъ

Σταφυλοβολεῖον, ші Σταφυλοβόλιον (τό), лінŭ, în каpe se apвnкъ stpвгвpiї, ка sъ se калче. [σταφυλή, βολή].

Σταφυλόδενδρον (τό), вnŭ felŭ de копъчелŭ (ка sоквл), podвл кървїа se faче în чїоркіne ка de stpвгвpe. [σταφυλή, δένδρον].

Σταφυλοκαύστης, ου (ὁ), instpвm: xipвpц: кв каpe se apdeaŭ вmflъtвpeле omoшopвлвї. [σταφυλή, καίω].

Σταφυλοκλοπίδης, ου (ὁ), noet: kom: fвpŭ de stpвгвpї. [σταφυλή, κλοπή].

Σταφυλοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїŭ stpвгвpї, saŭ omoшopвл rîtвлвї прін xipвpцікъ опepaцie. [ші

Σταφυλοτομία (ἡ), tъїepe de stpвгвpї, saŭ (xipвpц:) de omoшopŭ. [din

Σταφυλοτόμος (ὁ, ἡ), [σταφυλή, τέμνω] tъїetopŭ de stpвгвpї, saŭ (xipвpц:) de omoшopŭ; (de вnde || sвbst:) Σταφυλοτόμον, instp: xipвpц: пentpв tъїepea omoшopвлвї.

Σταφυλόμορφος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de stpвгвpe. [σταφυλή, μορφή].

Σταφυλοφόρος (ὁ, ἡ), dвкъtopŭ, saŭ пpodвкъtopŭ de stpвгвpї. 2) «Μόριον σταφυλοφόρον». Apst: omoшopвл rîtвлвї. [σταφυλή, φέρω].

Σταφύλωμα (τό), o вmflъtвpъ în fopmъ de вровоніцъ пе лвminiцa окївлвї. [σταφυλή].

Σταχάνα (ἁ), Dop: în локŭ de τρυτάνη, квmпene,

Σταχυηκομάω -ῶ, віit: -ήσω, noet: amŭ mвлte ші dese sпiче. [στάχυς, κόμη].

Σταχυηκόμος (ὁ, ἡ), noet: [στάχυς, κομέω], квлtівъtopŭ de sпiче (semъnъtвpї).

Σταχυηλόγος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de σταχυολόγος.

Σταχυηρά (τά), semъnъtвpeле челе кв sпiче. [στάχυς].

Σταχυητόμος (ὁ, ἡ), noet: [στάχυς, τέμνω] tъїetopŭ de sпiче, saŭ foлositopŭ ла aчeasta.

Σταχυητρόφος (ὁ, ἡ), noet: xpъnitopŭ de sпiче. «Ἄυλαξ—» Епгр: [στάχυς, τρέφω].

Σταχύϊνος, η, ον, чел din sпiче; saŭ ал sпiчелор. [στάχυς].

Σταχυμήτωρ, ορος (ἡ), noet: mвma sпiчелор (епit: ал Isideї). [στάχυς, μήτηρ].

Σταχυοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, sкоцŭ (fakŭ) sпiче. [στάχυς, βολή].

Σταχυόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), noet: чел кв перiї (ші fir: fpвnzeле) în fopmъ de sпiкŭ. "Νάρδος—» Епгр: [στάχυς, θρίξ].

Σταχυολογέω -ῶ· віit: -ήσω, sпiквїeskŭ dвпe seчepъtopї. [ші

Σταχυολογία (ἡ), sпiквipe. [din

Σταχυολόγος (ὁ, ἡ), sпiквitopŭ. [στάχυς, λέγω].

Σταχυοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кв плeteле, saŭ кosiцeле капвлвї înпodoвite sв sпiче. (епit: ал Чepeseї). [στάχυς, πλόκαμος].

Σταχυοστέφανος (ὁ, ἡ), noet: înквnвnatŭ кв sпiче. [στάχυς, στέφανος].

Σταχυοτρόφος (ὁ, ἡ), =Σταχυητρόφος.

Σταχυοφόρος (ὁ, ἡ), чел че поaptъ, ad: apе sпiче, saŭ sпiкŭ. [στάχυς, φέρω].

Σταχυόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ a pesъpi (fopmezŭ) чева în felŭ de sпiкŭ. || (обiч: пas:) fakŭ, daŭ sпiче. «Σπέρμα ἐσταχυωμένον«. Dsкp: [din

Στάχυς, υος (ὁ), sпiкŭ (de гpîŭ, ші чл:). 2) noet: odpasлъ; (проп: ші fir:) fiŭ, nepotŭ, ші чл: 3) =Ἐφήβαιον. 4) вnŭ felŭ de плantъ (mediч:). 5) o konsteлaцie, (Fpanц:) épi de la Vierge. 6) вnŭ felŭ de xipвpц: faшъ saŭ лeгъtвpъ. [de вnde

Σταχυώδης, εος (ο, ἡ), чел din felвл, saŭ asemenea sпiквлвї; плinŭ de sпiче.

Στέαρ, αττς (τό), seŭ. 2) = Σταίς, кокъ. [στάω, ἵστημι]. [de вnde

Στεάτινος, η, ον, чел din seŭ, saŭ кокъ. [ші

Στεάτιον (τό), dim: ал лвї στέαρ. [ші

Στεατίτης, ου (ὁ), шî Στεατῖτις, ιδος (ἡ), asemenea, saŭ ѕnitŭ кѕ seŭ. "Γῆ—». Лкs: ѕnŭ felŭ de хѕmъ. [шi

Στεατόω, -ῶ, вiit: -ώσω, prefakŭ în seŭ; (Sкр:) înграшŭ; (med:) fakŭ (шi пas: dobîndeskŭ, saŭ mъ fakŭ) στεάτωμα (вezĭ ziч:). [шi

Στεατώδης, εος (ὁ, ἡ), seĭosŭ, asemenea кѕ, saŭ плinŭ de seŭ. [στέαρ].

Στεάτωμα (τό), (med:)=Λίπωμα, ѕmflъtѕръ seĭoasъ (dѕпе eкsплiк: лѕĭ Плd: «Πιμελῆς παραῤῥοή ὑπό τῷ δέρματι»). [στεατόω].

Στεγάζω, вiit: -άσω, акоперŭ кѕ, saŭ ка кѕ înвелitoape. "Οὔτε νυκτός ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν». Sof: nѕ mъ лѕа(nѕ mъ adъпostea) somnѕл. [шi

Στεγάνη (ἡ), поet: în локŭ de στέγασμα, înвелitoape. [στέγη].

Στεγανογραφία (ἡ), ѕnŭ felŭ de askѕnsъ (mistepioasъ, simволiкъ) sкpiepe. [din

Στεγανογράφος (ὁ, ἡ), sкpiitopŭ în кiпŭ акоперitŭ (mistepiosŭ), кѕ цifpe. [στεγάνη, γράφω].

Στεγανόμιον (τό), кiрiе пentpѕ локѕinцъ. [din

Στεγανόμος (ὁ), [στέγη, νέμω] dъtъtopŭ de adъпostŭ, de локѕinцъ, (ad:) хanцiŭ; saŭ (în цen:) пропрietapŭ de кasъ înкipiatъ.

Στεγανόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ deцeтeле пiчoapeлop ѕnite прin memвpane întpe dînseле (înпpot: de σχιδόπους). «Ὁ χήν—». Лкs: [στεγανός, πούς]. 2) (în Stp: Z: 485:)=Σκιόπους.

Στεγανόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ deцeтeле ѕnite прin memвpane, saŭ кѕ тълпiле întinse ка niшte apiпe (ка лiлiакѕл). [στεγανός, πτερὸν].

Στεγανὸς, ἡ, ὸν, [στεγάνη] акоперitŭ кѕ, saŭ ка кѕ înвелitoape. «Πύργος—». Тѕч: 2) (fiг:) desŭ, бътѕtŭ, stpînsŭ; (прin ѕpm:) цeaпъnŭ, soлidŭ; nепътpѕnsŭ. «Δίκτυον—„. Esхл: (вezĭ шi στεγνός). 3) (fiг:) askѕnsŭ, тъкѕtŭ, taĭnikŭ. «Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος». Алчfp: 4) (pap stpъm:) акоперitopŭ, saŭ foлositopŭ ла aчeasta. «Δοκός — „. Eѕp: 5) (med:) înкѕĭetopŭ, (Fpanц:) oвstpѕktiвŭ. [de ѕnde

Στεγανόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперŭ, înкizŭ, stpînгŭ чева цeaпъn. [de ѕnde

Στεγάνωμα (τὸ), легътѕръ de fepŭ, че пѕn în zidѕpĭ, ка sъ se înцeпeneaskъ. (вezĭ шi ἱμάντωμα).

Στεγανῶς, adв: des, stpîns; în концinepe, лiпit. «Πωμάσας—». Dsкp: [στεγανός].

Στέγαρχος (ὁ), stъпînŭ de înвелitoape, (ad:) de кasъ. [шi

Στεγάρχων, οντος (ὁ), поet: saŭ îuđ: în локŭ de στέγαρχος. [στέγη, ἄρχω].

Στέγασις, εως (ἡ), пѕnepe de înвелitoape ла кasъ, шi чл:; (în цen:) акоперipe; (прin întind:) îndesipe. [шi

Στέγασμα (τὸ), op че sлѕжeшte sпpe акоперipe, înвелitoape, saŭ op че акоперъmîntŭ. [шi

Στεγαστὴρ, ῆρος (ὁ), (ла îm:) шendpiлъ de înвелitoape; (прinч:) = кѕ...

Στεγαστὴς, οῦ (ὁ), înвелitopŭ de (пѕitotopŭ de înвелitoape пе) кasъ. [шi

Στεγαστὸς, ἡ, ὸν, înвелitŭ вine, saŭ пpiimitopŭ de înвелipe. [шi

Στεγαστρίς, ίδος (ἡ), foлositoape ка...

Στέγαστρον (τὸ),=Στέγασμα, înвелitoape; (пaptiк:) tpъsѕpъ înвелitъ (кѕ коvepтipŭ). [στεγάζω].

Στέγη (ἡ), [στέγω] înвелitoape de клъdipe; (прin întind:) локŭ înвелitŭ (de adъпostit), кasъ, локѕinцъ; (ѕne-opĭ) копeptъ (пodŭ) de кopaвie; (ѕne-opĭ) кatŭ de кasъ; (în menaжatъ eкsпpesie) tpaкtipŭ de кѕpвe.

Στεγήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: [στέγη, ἄρω] акоперitŭ кѕ, saŭ ка кѕ înвелitoape.

Στεγίτης, ου (ὁ), шi Στεγῖτις, ιδος (ἡ), кѕвenitŭ ла, saŭ oвiчnѕitŭ a пetpeчe sѕвt înвелitoape, în кasъ (ал кaseĭ, saŭ de кasъ); (пaptiк: fem:) кѕpвъ пѕвлiкъ [вezĭ στέγη].

Στεγνὸς, ἡ, ὸν, (în sinк:) în локŭ de στεγανὸς, вine акоперitŭ; îndesitŭ, nепътpѕnsŭ, концinѕtŭ. «Πτερὰ—». Niк: (вezĭ στεγανόπτερος) nепътpѕnse de апъ. "Πῖλος —». Ep; (прin întind:) ŭsкatŭ. «Πυρετὸς —». Гaл: ‖ (neѕt:) «Στεγνόν=Στέγος„. локŭ înвълitŭ. «Ἡ δίαιτα τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσιν ἐν ὑπαίθρῳ ἐστίν, ἀλλὰ στεγνῶν δεῖται». Ksn: [de ѕnde

Στεγνότης (ἡ), desime; ѕsкъчĭѕne; (de ѕnde med:) înкѕĭetѕpъ. «Γαστρός—».

Στογνοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѕpъ stpînsŭ, desŭ, цeaпъnŭ. [στεγνὸς, φυή].

Στεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, (în sinк:) în локŭ de στεγανόω, înкizŭ, stpînгŭ, лiпeskŭ înпpeѕnъ, îndeseskŭ вine; (med:) înкѕĭŭ. «Στεγνοῦται τὴν κοιλίαν». Алeкs: Afp: se înкѕĭe ла пîntече, sкaпъ de ѕpdinape. [στεγνός]. [de ѕnde

Στέγνωσις, εως (ἡ), îndesipe; stpînsъ лiпipe; ѕsкape; (med:) stpînцepe, înкѕĭepe. «Κοιλίας—». «Δακρύων—». Лкs: [шi

Στεγνωτικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a îndesi, a лiпi stpîns, (прin întind) a ȣska; (de ȣnde med:) adȣкъtopȣ̆ de stpînцepe, saȣ̆ înкȣїepe a пînteчелȣї.

Στεγονόμιον (τὸ), = (maї întpeв:) Στεγανόμιον.

Στέγος, εος -ους (τὸ), =Στέγη, локашȣ̆; tpaкtipȣ̆ de кȣpвe; (în Лiкfp:) mopmîntȣ̆. [din

Στέγω, вiit: -στέξω, акоперȣ̆, înвелeskȣ̆; (прin întind:) препъzeskȣ̆. «Κεράμῳ τὰς πλευρὰς—». Apstf: »Πύργοι πόλιν στέγουσι». Sof: 2) опpeskȣ̆ de a netpeчe, a пътpȣnde (de afapъ înъȣntpȣ, saȣ̆ dînпpotiвъ). (шi ел: saȣ̆ nestp:) sîntȣ̆, saȣ̆ mъ faкȣ̆ nепътpȣnsȣ̆. «Οἱ πῖλοι οὐκ ἔστεγον τὰ τοξεύματα». Тȣч: «Δόμος ἅλα στέγων„. Esxл: (în пepifp:) = Ναῦς, кopaвie. «Αἱ νῆες διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι οὐδὲν ἔστεγον». Тȣч: fъчeaȣ̆, лȣaȣ̆ înъȣntpȣ din toate пъpцiлe aпъ. (шi miж: пoet:). «Παρδαλέα στέγετο ὄμβρους». Пind: (шi ел: saȣ̆ nestp:) «Καθελκυσθέντα (τὰ ξύλα) συμμύει καὶ στέγει». Tfp: 3) (în цen:) цiȣ̆ înъȣntpȣ; (de ȣnde fir:) цiȣ̆ чeвa (în mintea mea) taїnъ, saȣ̆ neȣїtatȣ̆. «Ἀγγεῖον οὐδὲν τὸ ὕδωρ στέγει». Пл: nȣ цine, o skoate afapъ. «Τὸ ξύλον ἔστεξεν ἡ γῆ ζώφυτος οὖσα». Пл: 'л a înpъdъчinat în sine. (шi fir:). «Τῇ μνήμῃ τὰ πρότερα μὴ στέγοντες». Пл: (шi aвsoл:) «Οὐ δυνάμενοι οὐδὲν στέγειν». Плt: a цinea minte. »Στέγειν τὸ κριθὲν». Плв: a цinea taїnъ. «Τί χρή με στέγειν, ἤ τί λέγειν„; Sof: (шi maї xot:) «Σιγῇ στέγω ταῦτα». Sof: 4) (aвsoл:) цiȣ̆, dȣкȣ̆, dъїneskȣ̆; (fir:) sȣfepȣ̆, paвdȣ̆. «Δύο κιόνων στεγόντων τὸν ὄροφον». Ios: «Τοῦ ξύλου τὰς πληγὰς μὴ στέγοντος». Пл: (mi fir:) «Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει». Skp: (шi кȣ inf:). «Οὐ στέγοντες κρύπτειν». Xps: nepъвdînd (nenȣtînd) a askȣnde.

Στεία (ἡ), pap, saȣ̆ înd: în локȣ̆ de στία.

Στείβω, вiit: στείψω, (nex: ἔστιβον, шi пas: ἐστίβην, пas: tpe: de кȣ: ἐστίβημαι) калкȣ̆ în пiчoape. «Ἵπποι στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας». Om: «Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι (τὰ εἵματα)». Om: лe кълкaȣ̆, кa sъ se sпeлe. 2) калкȣ̆ ȣndeвa; (прin întind:) ȣmвлȣ, mepгȣ̆. «Νομὸν στείβουσι δράκοντες». Nik: «Ἵνα στείβουσι κύνες». Eȣp: (шi miж:). «Κονίῃ στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη». Tкp: (шi пas:). «Ὁδοὶ στειβόμεναι». Ksn: ȣmвлate.

Στεῖλα, пoet: în локȣ̆ de ἔστειλα, nex: aл лȣї στέλλω.

Στειλαιὸς (ὁ), шi Στειλαιὸν (τὸ), =Στελεόν.

Στειλειὰ, шi Ion: Στειλειή (ἡ), =Στελεή.

Στειναύχην, ενος (ὁ, ἡ), пoet: Ion: în локȣ̆ de στεναύχην.

Στεινόπορος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de στενόπορος.

Στεινός, ή, όν, Ion: în локȣ̆ de στενός.

Στεῖνος, εος -ους (τό), пoet: [στείνω] stpimtoape; (fir:) stpimtopape (aronie, stenoxopie). [de ȣnde

Στεινόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: în локȣ̆ de στενόω.

Στείνω, вiit: στενῶ, (nex: ἔστεινα) пoet: stpimtezȣ̆; (прin întind:) stpimtopezȣ̆; (шi maї des пas:) sîntȣ̆ stpimtopatȣ̆ (mъ stenoxopiseskȣ̆); (кȣ цen: saȣ̆ dat:) sîntȣ̆ плiпȣ̆ de...

Στείνωμα (τό), Ion: în локȣ̆ de στένωμα.

Στεινωπός, ή, όν, Ion: în локȣ̆ de στενωπός.

Στείομεν, пoet: în локȣ̆ de στῶμεν, 1: îm: пeps: de nex: 2: de sȣп: aл гȣї ἵστημι,

Στειπτός, ή, όν, вezї στιπτός.

Στεῖρα (ἡ), кapina (temeлia) коръвii.

Στείρα (ἡ), (mȣїepe) steapпъ. (fem: aл лȣї στεῖρος).

Στειρεύω, вiit: -εύσω, (Skp:) sîntȣ̆...

Στεῖρος, α saȣ̆ ος, ον, (прinч:)=Στερεός, tape, вîptosȣ̆; (прin ȣpm: desпpe oam: шi вite) stepпȣ̆; (desпpe пъmîntȣ̆) nepoditopȣ̆. [de ȣnde

Στειρόω -ῶ, вiit: -ώσω (плц:) stîpпeskȣ̆; (шi пas:) mъ stîpпeskȣ̆, mъ faкȣ̆ nepoditopȣ̆. [de ȣnde

Στειρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam stepпȣ̆; кam nepoditopȣ̆.

Στείρωμα (τό), =Στεῖρα, кapina коръвii.

Στείρωσις, εως (ἡ), stîpпipe. [στειρόω].

Στειφρός, ά, όν, înd: în локȣ̆ de στιφρὸς.

Στείχω, вiit: στείξω, (nex: 2: ἔστιχον) ȣmвлȣ (прinч: în pîndȣ̆, pегȣлat); (în цen: шi maї sȣ sea: лa пoeцї) mepгȣ̆; (кȣ aк: кȣ преп:). «Ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανον (ἠέλιος)». Od: A. "Στείχειν εἰς πόλεμον„. Il: B.

Στεκτικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a препъzi, a fepi (прinч: de ȣmezeaлъ). [στέγω].

Στελγιδολήκυθος (ὁ, ἡ), =Στλεγγιδολήκυθος.

Στελγιδοποιὸς, Στελγίζω, Στελγίς, шi чл: вezї Στλεγγιδοποιὸς, шi чл:

Στελεγγὶς, ίδος (ἡ), = (шi etimлц: maї aпaлoгȣ̆ deкît) Στλεγγίς.

Στελεὴ (ἡ), Ion: пoet: гaȣpa seкȣpeї

ші чл:, în каре se înfiцe коada. 2) = Στελεόν.

Στελειὸν (τὸ),=Στελεόν. [de ѕnde

Στελειόω -ῶ, віit: -ώσω, пѕїѕ ла топорѕ ші чл: коadъ.

Στελεὸν (τὸ), ші At: Στελεὸς (ὁ), [στέλεχος] коadъ de топорѕ ші чл: [de ѕnde

Στελεόω -ῶ, віit: -ώσω, =Στελειόω.

Στελεφοῦρος (ὁ), [στέλεχος, οὐρά] плъtaцinъ, saѕ пътлaцinъ кѕ foiле înгѕste.

Στελεχηδὸν, adв: поet: în feлѕ de кoтopѕ, în кiпѕ de кочеanѕ. [στέλεχος].

Στελεχητόμος (ὁ, ἡ), поet: тъїetopѕ de tpѕnкїѕpї de пoмї. [στέλεχος, τέμνω].

Στελεχιαῖος, α, ον, чел de fopmъ, saѕ în feлѕ de tpѕnкїѕ, saѕ кoтopѕ, кочеanѕ. «Φλὲψ —». Гал: каре seamъnъ ка ѕnѕ tpѕnкїѕ ал челор-л-алте віne, (Fpanч:) la veine-porte. [στέλεχος].

Στελεχόκαρπος (ὁ, ἡ), (вoтн:) каре îшї аре podѕл пе tpѕnкїѕл saѕ кочеanѕл sъѕ. [στέλεχος, καρπός].

Στέλεχος, εος -ους (τὸ), tpѕnкїѕ de пoмѕ (прinч: de лîнгъ ръdъчinъ); лemnѕ din tpѕnкїѕ, вѕшteanѕ. (вezї ші πρέμνον). [în afin: кѕ στήλη]. [de ѕnde

Στελεχόω -ῶ, віit: -ώσω, faкѕ tpѕnкїѕ, sкoцѕ кочеanѕ, odpъsлeskѕ. [ші

Στελεχώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ tpѕnкїѕ, tpѕnкїosѕ. =Στελεχιαῖος.

Στελέω, Ion: віit: ал лѕї στέλλω.

Στελίδιον (τὸ), dim: ал лѕї στελεόν.

Στελίς, ίδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de плaнtъ паpasitiкъ,въsкѕ,=Ἰξός,(Fpanц:) loranthe. (поate maї корек: ἀστυλίς).

Στέλλω, віit: στελῶ, (пex: ἔστειλα, ші miж: ἐστειλάμην, tpe: de кѕ: ἔσταλκα, ші пas: ἔσταλμαι, пex: пas: ἐστάλην) (прinч: ші etimлц:) пѕїѕ se stea, цiѕ în лoкѕ; stpînгѕ; опpeskѕ, înпїedikѕ, daѕ îndъpъt; (miж:) mъ плeкѕ, mъ petpaгѕ; (fiг:) mъ fepeskѕ, mъ sfieskѕ. «Ἱστία νηὸς στεῖλαν (ші miж: στείλαντο) ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν». Om: aѕ stpîns пînzeле. «Τὴν φυσῶσαν οἴησιν στέλλειν». Fiл: «Τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν». Afp: челе stpînгъtoape, înкѕїetoape. «Στέλλουσιν ὑπερσαρκώματα». Dsкp: (ші пas:) «Σταλεὶς καὶ χαλινωθεὶς». Fiл: «Σταλέντος αἵματος». Ал: Afp: «Φλέβες στέλλονται». Nik: sпasmodiчеште se stpînг. (ші miж:) «Στείλασθαι τὸ πρόσωπον». Fpin: a sвîpчi din nasѕ. (ші fiг:). «Λόγον στειλώμεθα,,. Eѕp: sъ вopвim maї кѕ sfiaлъ. (ші în ел: de преп:). "Στελλόμενοι τοῦτο,,. Sкp: fepindѕ ne de aчeasta. (ші aвsoл:) «Οὔτ' ἂν ἀπόσχοιντο οὐδενός, οὐδὲ στείλαιντο». Iпкp: (їap пaptik:) "Ἐπιστολάδην χιτῶνες ἐστάλατο». Es: epaѕ кѕ хaїneле sѕmese. (de ѕnde 2) (oвiч:) гъteskѕ, (ші miж:) mъ гъteskѕ (прinч:) de dpѕmѕ, înвpaкѕ, apmezѕ, (Fpanц:) eкinezѕ. (вezї ші σκευάζω). "Ἐννέα νῆας στεῖλα,,. Od: Ξ. "Μετὰ δὲ, μείζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας». Ep: "Ναῶν πλόον εἶπε στέλλεν ἐς...,,. Pind: "Οὓς ἑταίρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι». Iл: Δ. "Στείλας αὐτὴν ἐσθῆτι δουληΐῃ. Ep: "Τοὺς μὲν στείλας ὡς δεσποίνας, τοὺς δὲ ὡς θεραπαίνας,,. Ksn: (ші miж:). "Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν,,. Iл: Ψ. гъtiцiвъ. "Μελαίνῃ ἐσθῆτι στειλάμενοι νεκρικῶς,,. Om: (ші пas:). "Ὀθόναις ἐσταλμένος,,. Лѕч: "Ἐσταλμένοι καθάπερ Ἕλληνες,,. Ep: "Ἐσταλμένος ἐς πόλεμον ὡς κάλλιστα,,. Ksn: "Γέρων δημοτικῶς ἐσταλμένος,,. Лѕч: (de ѕnde 3) (maї de mѕлte-opї miж: saѕ ел: прin întind:) пopneskѕ (пе алтѕл, saѕ miж: ші ел: пе sinemї) în кълъtopie, tpimiцѕ, eкsпediezѕ. «Ὁδὸς εἰς Κόρινθον στέλλουσα,,. Лѕч: каре dѕчe. (ші пas:). "Νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται,,. Sin: (їap oвiч: miж:). «Ὅσοι εἰς τὴν ἀποικίην ἐστάλησαν,,. Ep: "Πυθόμενοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,,. Ep: "Ἐσταλην εὐθὺ τῆς πόλεως,,. Лѕч: "Σοῦ δ' αὐτοῦ χάριν ἐστάλην,,. Лѕч: (ші fiг:). "Ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης,,. Apstf: aї лѕat dpѕmѕл. (ші ел:). "Ἔστελλε (se înц: στόλον) εἰς ἀποικίην,,. Ep: "Κέλευθον τὴνδ' ἐκ δόμων ἔστειλα (se înц: ἐμαυτήν). Esхл: amѕ вenit. "Κεῖνος ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ἔστελλε,,. Sof: se dѕчea. (ші aвsoл:). "Ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀνῇ, τότε στελοῦμεν,,. Sof: пе вom пopni. 4) (ѕne-opї) tpimiцѕ de adѕкѕ, вesteskѕ sъ вie, =Μεταπέμπομαι. "Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἔστειλ' ἱκέσθαι,,. Sof: (ші miж:). "Οὐ σ' ᾔδειν μῶρα φωνήσοντ'· ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην,,. Sof: [de ѕnde

Στὲλμα (τό), гл: înчinгъtoape. [de ѕnde

Στελμονίαι (αἱ), кѕpeле, кѕ каре înчinг кїїniї de вînъtoape.

Στεμβάζω, віit: -άσω, окъръsкѕ, вatжoкopeskѕ; [din

Στέμβω, (прл: ἔστεμβον, ші maї mѕлtѕ пѕ), гл:=Στείβω, калкѕ în пiчoape; клeтinѕ, sгѕdѕїѕ; (fiг:) окъръsкѕ, пeчinsteskѕ.

Στέμμα (τό), [στέφω] (în цen:) [de aчi] stemъ, saѕ opї че sлѕжеште de кѕпѕпъ; (їap пaptik:) вandлiкъ de лînъ, кѕ каре înкѕпѕпaѕ жeptfeле, ші pamѕpeле

de рдгъısne (bezĭ ἐιρεσιώνη); (de вnde вıв-орĭ noet:) лĭnъ (Eвр: Opst: 12); (maĭ dєs) юроапъ îmпъръteaskъ, diademъ; (de вnde ла Pom:) familie noвĭlъ (din îmпърteaskъ opiцinъ). [de вnde

Στεμματιαῖος, α, ον, ші

Στεμματίας, ου (ὁ), пврtъtорĭ, saĭ цiiрĭ de stemъ. [ші

Στεμμάτιον (τό), dim: ал лвĭ στέμμα.[ші

Στεμματόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnodobeskĭ кв, sъĭ ка кв steшъ, înквпвnĭ.

Στεμφυλίς, ίδος (ἡ), înd: în локĭ de στεμφυλῖτις.

Στεμφυλίτης, ου (ὁ), ші Στεμφυλῖτις, ιδος, (ἡ), гъквtĭ din вoштinъ. «Οἶνος—» Лкs: «Ἐλαία—» Лкs:=Θλαστή. [din

Στέμφυλον (τό), (цpinч: ла îm:) вoштinъ (de стрвгврĭ, saĭ de mъзline). [din

Στέμφω,=Στείβω.

Στέναγμα (τό), ші Στεναγμός (ὁ), oftape, sвsninĭ. [din

Στενάζω, вiit: -ἀξω, = Στένω, oftezĭ (цpinч: кв sвsninврĭ dese вnв întp'алtвл). [de вnde

Στεναχτικός, ή, όν, îndemnъtорĭ, saĭ aплекatĭ ла sвsninврĭ.

Στεναύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кв stpimtĭ, înгвstĭ грвmazĭ, saĭ rîtĭ. [στενός, αὐχήν].

Στεναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =(saĭ греш: în локĭ de) Στοναχέω.

Στεναχίζω, вiit: -ίσω, ші Στενάχω (гъръ вiit:), noet: în локĭ de στενάζω.

Στενόβουλος (ὁ, ἡ), noet: a кървĭa кiпzвipea (вoинца) este stpimtъ, (ad:) neskimвatъ. [στενός, βουλή].

Στενόβρογχος (ὁ, ἡ), stpimtĭ în rîtлежĭ. [στενός, βρόγχος].

Στενοεπιμήκης, εος (ὁ, ἡ), =Στενόμακρος. [στενὸς; ἐπιμήκης].

Στενοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), stpimtĭ în пiептĭ. [στενὸς, θώραξ].

Στενοκοίλιος, α, ον, чел кв stpimtĭ пînteче, saĭ adînкътвръ (гавръ). [στενός, κοῖλος].

Στενοκορίασις, εως (ἡ), nenatвралъ stpimtime a лвminцeĭ okiвлвĭ. [στενός, κόρη].

Στενοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: каре face мвlte валврĭ din прiчina stpimtimiĭ sale. «Ἰταλίας πορθμός—» At: (bezĭ ші στενόπορθμος). [στενός, κῦμα].

Στενοκώκυτος (ὁ, ἡ), noet: [στενός, κωκύω] dintp' a кървĭa stpimtopape sîntem siлцĭ a ne tînгвi. "Τρίχες—„. Apstf: (din smвлцerea лор).

Στενολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeskĭ desnpe stpimte (miчĭ, npoaste) лвкрврĭ, =Λεπτολογέω. [din

Στενολέσχης, ου (ὁ), =Λεπτολόγος. [στενός, λέσχη]. [de вnde

Στενολεσχία (ἡ),=Λεπτολογία.

Στενολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Στενολεσχέω. [din

Στενολόγος (ὁ, ἡ),=Στενολέσχης. [στενὸς, λόγος].

Στενόμακρος (ὁ, ἡ), stpimtĭ, înгвstĭ ші лвnгĭ. [στενός, μακρός].

Στενοπορθμίς, ίδος (ἡ), noet: fem: ал лвĭ

Στενόπορθμος (ὁ, ἡ), чел кв (formъtорĭ de, saĭ пвsĭ în) stpimtĭ noptmĭ (stpimtoape de mape). "Μεσσήνη—„ Enгр: [στενὸς, πορθμός].

Στενοπορία (ἡ), stpimtime de трекътoape, saĭ stpimtъ тречере. [din

Στενόπορος (ὁ, ἡ), чел кв (formъtорĭ de) stpimtъ трекътoape, saĭ тречере. "Τὰ στενόπορα„. Ep: ші Ksп: = Αἱ στενοπορίαι. [στενός, πόρος].

Στενόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв înгвste (вskъцiве) пiчoape. [στενὸς, ποῦς].

Στενοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кв înгвstĭ oвpazĭ. [στενὸς, πρόσωπον].

Στενόπρωκτος (ὁ, ἡ), înгвstĭ, слабĭ ла шezвtĭ. (bezĭ ші ἄπυγος). [στενὸς, πρωκτός].

Στενορρίνος (ὁ, ἡ), чел кв înгвstĭ (sввцipe) nasĭ. [στενὸς, ῥίν].

Στενορρύμη (ἡ), гля: stpimtъ кліцъ. [στενὸς, ῥύμη].

Στενός, ή, όν, (кошпар: -ώτερος; ввпра: -ώτατος) stpimtĭ, înгвstĭ. «Ἰσθμὸς— Ep: (ла îm:) «Στενὰ (se înц: χωρία)». stpimtoape, saĭ stpimtъ трекътoape, =Στενοπορία. "Ὑπερβαλὼν ἐκ τῆς Ἀργείας κατὰ τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον». Ksп: (îap пartik:). «Πλεῖν εἰς τὰ στενά». Твч: ла Термопиле. 2) (прin întind:) mikĭ, прostĭ; (desnpe кввînтĭ) skвptĭ; (în цen:) мърцinitĭ. «Ἀπὸ σμικρῶν καὶ στενῶν οὕτως ὁρμώμενος». Пл: «Στενὸν ἐρώτημα». Eлd: [din

Στένος, εος, -ους (τό), noet: = Στεῖνος, stpimtopape (stenoxopie). « Συμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει». Esxл:

Στενόσημος (ὁ, ἡ), [στενός, σῆμα] (прinч: ἐσθής, ші пartik: xaïna пвmitъ, περιπόρφυρος a повiлiлор Pomeĭ) чел кв înгвstъ вatъ, марцinc, saĭ кепарĭ. (înnpot: de πλατύσημος).

Στενόστομος (ὁ, ἡ), чел кв stpimtъ гвръ, saĭ гавръ de intpape. [στενός, στόμα].

Στενότης (ἡ), stpimtime, saĭ înгвstime (прoп: ші fir:). [στενός].

Στενοτράχηλος (ὁ, ἡ), stpimtŭ saŭ înгȣstŭ în гpȣmazŭ saŭ rîtŭ. [στενός, τράχηλος].

Στενοφλεβοτόμος (ὁ), ȣnŭ feлŭ de înгȣstŭ nistepŭ (instp: de tъїat вîna). [στενὸς, φλέψ, τομή].

Στενοφυής, έος (ὁ, ἡ), din natȣpъ stpîmtŭ, înгȣstŭ. [στενός, φυή].

Στενοφυλλία (ἡ), înгȣstime de fpȣnze, saŭ foї. [din

Στενόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кȣ înгȣste fpȣnze, saŭ foї. [στενὸς, φύλλον].

Στενόφωνος (ὁ, ἡ), stpimtŭ, слaвŭ de глaсŭ. [στενὸς, φωνή].

Στενοχωρέω -ῶ, ші (пas:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ηθήσομαι, sîntŭ în stpimtŭ локŭ, n' amŭ лъpцime (mъ stpimtopezŭ проп: ші fir:). «Οὐ δυνάμενος παρελθεῖν ῥᾳδίως ἀλλὰ στενοχωρῶν». (Max: în) At: [ші

Στενοχωρὴς, έος (ὁ, ἡ), =Στενόχωρος. [ші

Στενοχωρία (ші Ion: -ίη), stpimtoape, înгȣstime de локŭ (nелъpцime); (fir:) stenoxopie, stpimtopape, лiпsъ de miжлoaче; nекazŭ. [din

Στενόχωρος (ὁ, ἡ), [στενὸς, χῶρος] чел кȣ stpimtŭ локŭ, saŭ mъpцinitŭ în пȣцinŭ спaцiŭ (înпpot: de εὐρύχωρος).

Στενόω -ῶ, віit: -ώσω, stpimtezŭ, adȣкŭ (ші пas: sîntŭ) în stpimtopape. [στενός].

Στενυγρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локŭ de στενός. ‖ (sȣвst:) "Στενυγρή (se înц: ὁδός)». Eȣs: =Στενωπὸς, saŭ Στενοπορία [στενὸς, ὑγρός]. [de ȣnde

Στενυγρόω -ῶ, віit: -ώσω, Ion: în локŭ de στενόω; (med:) =Στεγνόω.

Στένω, (прeл: ἔστενον, ші maї mȣлtŭ nȣ) (прinч:) =Στείνω, -ομαι, sîntŭ stpimtopatŭ (moрaлiчeшte), sîntŭ aпъsatŭ în sȣfлetȣл meŭ. "Μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ». Om: (прin ȣpm:) pesȣfлȣ, цemŭ tape; (de ȣnde oвiч:) oftezŭ, sȣsпinŭ: (прin întind:) mъ mîxneskŭ, sîntŭ tpistŭ; mi se faчe miлъ. (ȣne-opї кȣ aк: în eл: de преп:) "Στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας». Esxл: (saŭ кȣ цen:) «Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω». Eȣp: (ші пas: saŭ miж:) «Κλάω, στένομαι„. Esxл: (ші desпpe вite). «Ἔστενε τρυγὼν„. Tкp: (ші desпpe цeînsȣfл:) "Πόντος ἔστενεν, οἶδμά τι θύων». Iл: Ψ. цemea, mȣцea, skotea вȣetŭ. [ші

Στενώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ o stpimtoape, =Ἰσθμώδης. [στενός].

Στένωμα (τὸ), stpimtoape, stpimtъ tpeкъtoape. [στενόω].

Στενώπαρχος (ὁ, ἡ), dpeгъtopŭ (eпistatŭ) de stpimtopї, saŭ поteчe. (вezї ші ῥύμαρχος). [στενωπὸς, ἄρχω].

Στενωπὴ (ἡ), pap, în локŭ de στενωπός.

Στενώπιον (τὸ), dim: aл лȣї...

Στενωπὸς, ἡ, ὸν, [στενὸς, ὤψ] = Στενός. "Ὁδὸς —„. Om: ші Ap:; (oвiч: sȣвtnц: sȣвst:) în локŭ de στενοπορία, поteкъ, aŭ ȣлiчїoapъ (înпpot: de πλατεῖα]. "Ἁλς (saŭ Θαλάσσιος) —„. Aплn: ші Esxл: = Πορθμὸς. «Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν„. Od: M: stpîmtoapea dintpe Sкiлa, ші Xapiвda.

Στενῶς, adв: stpimt; în stpimtopape. [στενός].

Στένωσις, εως (ἡ), stpîmtopape. [στενόω].

Στεπτήριος (ὁ, ἡ), foлositopŭ лa înкȣnȣnape. «Ἔριον —„. Esix: = Στέμμα. [ші

Στεπτὸς, ἡ, ὸν, înкȣnȣnatŭ, înкoponatŭ. [στέφω].

Στέργηθρον, ші Στέργημα (τὸ), поet: [στέργω] лiпiчїŭ, atpaгaчїŭ de tparoste; dparoste,=Θέλγητρον.

Στεργοξύνευνος (ὁ, ἡ), поet: їȣвitopŭ, saŭ їȣвitoape de soцia sa. [σπέργω, ξύνευνος].

Στέργω, [în afin: кȣ σπέρχω] віit: στέρξω, (tpe: de кȣ: ἔστοργα) їȣвeskŭ (прinч:) кȣ пъpinteaskъ saŭ fiaskъ dparoste; komпъtimeskŭ кȣ чinева. «Αἱ κύνες τὸν διδόντα τὰ ἐπιτήδεια στέργουσι». Ksn: (ші пȣs:). «Στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων„. Ksn: 2) mъ mȣлцȣmeskŭ în чeвa; (în цen:) paвdŭ, sȣfepŭ. "Στέργειν αἱ πάθαι με χώ μακρὸς χρόνος διδάσκει„. Sof: "Ἔστεργον τὰ παρεόντα„. Ep: "Στέργε τὴν γυναῖκα„. Sof: paвdъ. (oвiч: кȣ dat:) "Στέργειν τοῖς παροῦσι„. Eȣp: "Στέργω σκοροδάλμῃ„. Apstf: (вezї ші ἀγαπῶ). 3) поet: (кȣ aк: saŭ înf:) пoftesкŭ, dopeskŭ; poгŭ. "Τὸν Ἀπόλλω στέργω μολεῖν ἀρωγόν». Sof:

Στερέμνιος, α saŭ ος, ον, (maї de mȣлte opї поet:) în локŭ de στερεός. [στερεὸς, μίμνω]. [de ȣnde

Στερεμνιόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: în локŭ de στερεόω. [ші

Στερεμνιώδης, εος (ὁ, ἡ), tape, soлidŭ de feлŭ; saŭ чeл din feлȣл soлideлop кopпȣpї. [ші

Στερεμνίως, adв: воet: în локŭ de στερεῶς.

Στερεογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), statopnikŭ în пъpepea (xotъpîpea), saŭ simцimintȣл sъŭ, =Ἰσχυρογνώμων. [στερεὸς, γνώμη].

Στερεοκάρδιος (ὁ, ἡ), чeл кȣ tape, aspпъ inimъ. [στερεὸς, καρδία].

Στερεομετρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъsȣpŭ кopпȣpї soлide. [din

Στερεομέτρης, ου (ὁ), măsurător de solide corpuri. [στερεὸς, μέτρον]. [de unde

Στερεομετρία (ἡ), măsurarea de solide corpuri, mai multe feluri de desfăcut, stereometrie, sau solidometrie. [mai

Στερεομετρικός, ή, όν, raționit, sau relativ la stereometrie. «Πεῦς—». Mmt: rațional pivot.

Στερεοποιέω -ῶ, bit: -ήσω, face ceva statornic, îngroșesc. [στερεὸς, ποιέω].

Στερεός, ά, όν, [ἵστημι] (înrud: de μαλακὸς) tare; greu; solid; bîrtos; aspru; plin; neclintit; (fig:) nemlădios; tare întins, statornic, mai mult: «Στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος». Od: T: «Βοέης ἄυτῃσι στερεῇσι». Il; T: «Τῶν κεράτων τὰ πλεῖστα κοῖλα, τὰ δὲ τῶν ἐλάφων μόνα στερεά». Apst: «Στερεὸν σῶμα». Geom: cel ce are lungime, lățime, mai adîncime, solid. «Ἀριθμὸς —» Mmt: rațional. (mai fig:) «Σοὶ δ' ἀεὶ κραδίη στερεωτέρα ἐστὶ λίθοιο». Od: Φ. «Νείκεον ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν». Il: M: (bezi mai στερρός).

Στερεόσαρκος (ὁ, ἡ), cel ce carne tare sau bîrtoasă. [στερεός, σάρξ].

Στερεότης (ἡ), tărime; soliditate; bîrtoșie; asprime, mai mult: [στερεὸς].

Στερεόφρων, ονος (ὁ, ἡ),=Στερεογνώμων. [στερεός, φρήν].

Στερεόω -ῶ, bit: -ώσω, întăresc, îngroșesc, statornicesc ceva; face ceva solid (a se fi moale). «Ἡ ἐστερεωμένη (se înț: γῆ)». ascat (ne mapca, mai mult:). [στερεὸς].

Στερέω -ῶ, bit: -ήσω, mai noet: -έσω, lipsesc pe cineva de ceva; (pas:) sînt lipsit de (pierd) ceva. (ce gen: indip:) "Οὕνεκά με στερέσαι τῆς λητίδος ἤθελε πάσης,,. Od: N. " Ἐστέρησαν αὐτὸν τῆς πατρίδος». Ksn: 'l au exsnatriat. (mai pas:) "Τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι,,. Ksn: îmi va pierde capul. (bezi mai στέρομαι). (mai ce ac: rar) «Πλούτου πατρῴαν κτῆσιν ἐστερημένη». Sof:

Στερεώδης, εος (ὁ, ἡ), solid de felă, sau cel din felul solidelor. [στερεός].

Στερέωμα (τὸ), ce este întărit, îngroșit (încheiat), statornic; sau folositor spre întărire, temelie, sprijin; (de unde)=Στείρωμα (de corabie); (geom:) corp solid; (Scr:) cerul. [στερεόω].

Στερεῶς, adv: tare, greu; (fig:) înfiat, ce stăruință, sau îndrăznește, mai mult: «Στερεῶς κατέδησαν». Od: Ξ. «Στερεῶς ἀνήνατο». Om: Imn:.

Στερέωσις, εως (ἡ), întărire, sprijinire, îngroșire. [στερεόω].

Στέρημα (τὸ), aveea, de care s' a lipsit cineva, sau s' a luat de la dînsul. [mai

Στέρησις, εως (ἡ), lipsire, lipsă de ceva; (pas:) pierdere; (gram: mai fig:) = Ἀπόφασις, tăgăduire. [mai

Στερητικὸς, ἡ, όν, contrăzitor la lipsire; (gram: mai fig:) însemnătăți de lipsă, sau tăgăduire, negativ. [στερέω]. [de unde

Στερητικῶς, adv: (gram:) în însemnare de lipsă, sau de negație.

Στερίζω, bit: -ίσω, Sxl: în loc de ...

Στερίσκω, bit: στερήσω, mai mult:= (mai la prez: mai întreb: dacă) Στερέω.

Στεριφεύομαι, bit: -εύσομαι, rătăcesc, nepoditor, =Παρθενεύομαι. [στέριφος].

Στερι[illegible]ος, ἡ, όν, =Στέριφος.

Στεριφοποιέω -ῶ, bit: -ήσω, = Στερεοποιέω. [στέριφος, ποιέω].

Στέριφος, η, ον,=Στερεός, tare, bîrtos, greu, 2) =Στεῖρος, [de avi] sterp. || (asst:)Στερίφη, stearpă (mai rar); mai= Στείρα, carină de corabie. [de unde

Στερι[illegible]ω -ῶ, bit: -ώσω, =Στερεόω. [de unde

Στερίφωμα (τὸ), =Στερέωμα, tărie, sau întăritură.

Στερκτέον, nosit: al lui στέργω.

Στερκτικὸς, ἡ, όν, contrăzitor, sau apucat a iubi (prinț:) ce păruiește, sau fiască dăruește. «Τὸ στερκτικὸν,,. Pl: dispoziție către dăruire (de părinte sau fiu). 2) mulțumit în orice, sufletitor, răbdător, [din

Στερκτὸς, ἡ, όν, iubit, de iubit. 2) iubire, de care se mulțumește, sau se cuvine a se mulțumi cineva. [στέργω].

Στερνίδιον (τὸ), dim: al lui στερνίον.

Στέρν[illegible]ικος (ἡ, sau ὁ), = 'Εντεριώνη. [στέρνον].

Στερνίον (τὸ), dim: al lui στέρνον, piept mic. 2) bucă de mînkare (poate din carne de la pîntec). 3) bucă de pește.

Στερνίτης, ου (ὁ), mai Στερνῖτις, ιδος (ἡ), [στέρνον] al pieptului. «Πλευραί —,,. Pld:

Στερνοόριθος, έος (ὁ,ἡ), cel ce pîntec plin, greu. «Ἵππος — ». Poli: (în îndpent: în loc de σθενοόριθος). [στέρνον, βρίθω].

Στερνοκοπέομαι (-κτυπέομαι) -οῦμαι, bit: -ήσομαι, =Στερνοτυπέομαι. [στέρνον, κόπτω].

Στερνόμαντις, εως (ὁ, ἡ),='Ενστερνόμαντις.

Στέρνον (τὸ), [στερεὸς] lata sau osoasa

парte a пїептлвлї; (în цеп:) пїептї; (прin întind:) minte. «Χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν». Sof: a авea în minte, a пвne în rîndї; вezї mi φρήν). (fir:) «Στέρνα γῆς,,. поеt: кîmпiiле, локвріле челе podoase. (вezї mi σῦθαρ].

Στερνοσώματος (ὁ, ἡ), поеt: чел ал пїептвлвї mi ал трвпвлвї. (алцїї întpeпteazъ στερρροσώματος). [στέρνον, σῶμα].

Στερνοτυπέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, mъ вatї în пїептї de inimъ pea. [din

Στερνοτυπής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [στέρνον, τύπτω] вътъторї de пїептвл съї, саї însoцitї кв вътъї în пїептї. «Ἰάλεμος —,,. Евр: [de вnde

Στερνοτυπία (ἡ), вътаїе în пїептї (în semnї de mîхniчївne).

Στερνοτύπτης, ου (ὁ), = Στερνοτυπής.

Στερνοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: [στέρνον, ἔχω] чел кв întinse mi podoase кîmпiї. "Χθὼν —,,. Sof:

Στερνόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кв окї în пїептї. [στέρνον, ὀφθαλμός].

Στερνώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка вnї пїептї, саї пїептїсї. [στέρνον].

Στέρξις, εως (ἡ), їквіре; саї пвлцвmire în чева. [στέργω].

Στέρομαι, вііt: στερήσομαι, (пеж: 2: de паrtч: στερεῖς) =Στερίσκομαι, sîntї лipsitї, amї пїердвt. "Τὰς εὐφροσύνας, ὅσαις ἐχρώμην, ὅτ' ἦν ἰδιώτης, νῦν, ἐπειδὴ τύραννος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν». Ksп:

Στεροπεύς, έως (ὁ), поеt: ївte-трекътерї ка fвлцервл. «"Ονειρος — ,,. Пл: [din

Στεροπή (ἡ), поеt: = Ἀστεροπή, лвчіре; fвлцерї. "Χαλκοῦ («Ἡλίου) —,,. Ом: mi Sof: [στέροψ].

Στεροπηγερέτα, ао (ὁ), Еол: în локї de Στεροπηγερέτης, поеt: adвкъторї, саї întърїtъторї de fвлцере (епіt: ал лвї Жое). [στεροπή, ἀγείρω, саї ἐγείρω].

Στέροψ, οπος (ὁ, ἡ), поеt: [στέρω, ὄψ] лътторї de въzї, лвчіторї ка fвлцервл. 2) =Στεροπή.

Στερροβαρής, έος (ὁ, ἡ), апъсъторї кв твлтъ грeвtate. [στερρός, βάρος].

Στερρεβάτας, ου (ὁ), tape (цеапъп) stpiгъторї (Sxл: ексил: a лвї χαλκοβάτ:). [στερρός, βοή].

Στερρόγυιος (ὁ, ἡ), поеt: [στερρός, γυῖον] чел кв цепепе (вîptoase) тъdвлърї.

Στερροποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Στερεοποιέω. [στερρός, ποιέω].

Στερρός, ὰ саї ὸς, όν, Аt: în локї de στερεός, tape, вîptosї: аспрв; цеапъпї; (fir:) пеmлъdiosї, пеîndвплекатї. || (sввst:) Στερρόν.=Στείρα, steapnъ; саї вskатї (пъmîntї). Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς χερσονήσου». Stp:

Στερροσώματος (ὁ, ἡ), чел кв tape (solidї) трвпї,=Στερεόσαρκος. [στερρός, σῶμα].

Στερρότης (ἡ),=Στερεότης. [mi

Στερρόω -ῶ, вііt: -ώσω,= Στερεόω. [mi

Στερρῶς, adв:=Στερεῶς. [στερρός].

Στέρφινος, η, ον, mi поеt:

Στέρφιος (ὁ, ἡ), tape, вîptosї; цеапъпї, solidї, statopnicї; пеmлъdiosї; (пaptic:) fъкътї de пїеле. [στέρφος].

Στερροπέπλος (ὁ, ἡ), înвръкатї (акопеpitї) кв пїеле. (епіt: ал лвї Еркълї). [στέρφος, πέπλος].

Στέρφος, εος -ους (τό), [στέρφος] пїеле (tape. вîptoasъ); (în цеп:) акоперъmîntв (tape, вîptosї); коажъ; solzї. 2) (вne-орї) în локї de στέρφος (insектъ). [de вnde

Στερφόω -ῶ, вііt: -ώσω, акоперї, къпътweскї кв пїеле. [de вnde [mi

Στέρφωσις, έως (ἡ), къпътшіре кв пїеле.

Στερφωτήρ (ὁ), поеt: înвръкатї în пїеї.

Στέυομαι, (întpев: пвmaї, întp'вnїї tiпi în sink: στεῦται, στεῦνται, mi прел: στεῦτο, στεῦντο) поеt: în локї de ἵσταμαι, (овіч: кв inf:) пвїї пе sinemї în nosiцie de (арътї, саї mъ fъleскї, fътъdвїeскї, къamї) a faче чева. «Στεῦται γάρ τι ἐρέειν». Om: se вede къ. "Στεῦνται ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι». Eвхл: se fъleск.

Στεφάνη (ἡ), (în цеп:) ор че конpinde, саї înвръцішеазъ чева, черкї, саї чеаркъпї, (Тврч:) перпазї; кавапъ, саї коroanъ,=Στέφανος, mi чл: (пaptic:) naptea кавалвї, вnde se sfîpшеште първл; вnї felї de первкъ; (anim:) înвінъторa хîpчеї, (Jat:) sutura coronalis; naptea despre fрвnte a коїfвлвї; (în цеп:) коїfвл; вxzеле, чеаркъпвл mi хэрвлвї; înчinsoapea din вîpfї a zidвлвї; pînoasъ stînkъ emiтъ afaръ, (ἐρρὺς) supinчeanъ a твнтелвї; чеаркъпвл de n' înпрежврвл лвminiцeї окївлвї; o natimъ a конiteї калвлвї, (Franц:) cóuronne. [στέφω]. [de вnde

Στεφανηδόν, adв: de жвр înпрежвр, în околї, ка în черкї.

Στεφανηπλοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, înплeteскї квпвne. [mi [mi

Στεφανηπλοκία (ἡ), înплetipe de квпвne.

Στεφανηπλόκιον (τό), локї, вnde se înпleteск, mi se вînd квпвne. [din

Στεφανηπλόκος (ὁ, ἡ), înпletitорї de квпвne. [στέφανος, πλέκω].

Στεφανηφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, поpтї кв-

Στεφανηφορία (ἡ), пѫрtаре de кѫпѫпъ; saŭ demnitatea лѫĭ στεφανηφόρος. [din

Στεφανηφόρος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорŭ de кѫпѫпъ; saŭ чел кѫ dреntŭ de а пѫрtа кѫпѫпъ. «Ἀγὼν—» (алt:) στεφανίτης». Ер: «Ἀρχή —» At: а лѫĭ στεφανηφόρος. || (sѫвst:) dрегъtорŭ, saŭ преotŭ, че пѫрtа кѫпѫпъ ла реліцioaseле церемоніĭ. [στέφανος, φέρω].

Στεφανιαῖος, α, ον, кѫвenitŭ, saŭ asemenea кѫпѫпеĭ. [ші

Στεφανίζω, віit: -ίσω, кѫпѫпŭ, saŭ înкѫпѫпŭ. [ші

Στεφανικός, ή, όν, кѫвenitŭ ла, saŭ хоtъріtŭ пentрѫ кѫпѫпъ. [ші

Στεφάνιον (τό), dim: ал лѫĭ στέφανος. [ші

Στεφανίς, ίδος (ἡ), =Στέφανος. [ші

Στεφανίσκος (ὁ), dim: ал лѫĭ στέφανος [ші

Στεφανίτης, ου (ὁ), ші Στεφανῖτις, ίδος (ἡ), кѫвenitŭ ла, saŭ реsплъtitŭ кѫ кѫпѫпъ; (Бisер:) віpѫitорŭ. «Ἀγὼν—» Ksn: чеа кѫ премiŭ de кѫпѫпъ. || (fem: sѫвst: se înц: ῥαφή)=Στεφάνη τοῦ κρανίου (вezĭ στεφάνη, antm:). [ші

Στεφανίων, ωνος (ὁ), ѫпŭ fелŭ de гаіцъ (пentрѫ кѫпѫпа dене капѫл еĭ). [στέφανος].

Στεφανοπλοκέω, -πλοκία, -πλόκος, =Στεφανηπλοκέω, ші чл:

Στεφανοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ de кѫпѫпе. [στέφανος, ποιός].

Στεφανοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорŭ de кѫпѫпе. [στέφανος, πώλης].

Στεφανοπωλήτρια, ші Στεφανοπῶλις, ίδος (ἡ), fem: ал лѫĭ Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ὁ), [στέφω] (în цеп:)=Στεφάνη, черкŭ, чеаркъпŭ, saŭ царкŭ. "Τείχεος —» Пmd: Πολέμοιο—» Іл: N. вътъліа de п'înпрежѫр. 2) (пaрtік: ші овіч:) кѫпѫпъ saŭ короанъ, diademъ; (прin întind:) славъ. fалъ; saŭ реsплъtіре.

Στεφανοῦχος (ὁ, ἡ), [στέφανος, ἔχω] чел че аре, saŭ поартъ кѫпѫпъ.

Στεφανοφορέω, -φορία, -φόρος, =Στεφανηφορέω, ші чл:

Στεφανόω -ῶ, віit: -ώσω, (în цеп:) копрінzŭ, înконжѫрŭ чева ка ѫпŭ черкŭ, saŭ царкŭ. «Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται» Od: K. «Ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο». Om: Imn: ера adѫпаtŭ înпрежѫр. 2) (пaрtік: ші овіч:) înпodовеskŭ кѫ кѫпѫпъ, înкѫпѫпŭ; (în цеп:) чinsteskŭ; реsплъteskŭ, dъpѫіeskŭ. «Ἐστεφάνωσαν αὐτὸν δέκα μναῖς». Пл: «Τύμβον αἵματι στεφανοῦν». Еѫр: [ші

Στεφανώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ, saŭ foлositорŭ пentрѫ кѫпѫпъ. [στέφανος].

Στεφάνωμα (τό), înкѫпѫпъtѫръ, saŭ кѫпѫпъ; чinste, премiŭ; (ѫne-орĭ) înпрежмѫіре. «Πύργων—». Sof: [στεφανόω]. [de ѫnde

Στεφανωματικός, ή, όν, каре sлѫжеште de кѫпѫпъ, saŭ de înкѫпѫпъtѫръ; saŭ= Στεφανωτικός,

Στεφάνωσις, εως (ἡ), înкѫпѫпаре. [ші

Στεφανωτής, οῦ (ὁ), înкѫпѫпъtорŭ. [ші

Στεφανωτικός, ή. όν, foлosiiорŭ ла înкѫпѫпаре, saŭ ла konstрѫіре de кѫпѫпе. [ші

Στεφανωτίς (τρίς), ίδος (ἡ), foлositoаре ла konstрѫіре de кѫпѫпе. [στεφανόω].

Στεφηπλόκος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de στεφανηπλόκος. [στέφος, πλέκω].

Στεφηφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локŭ de στεφανηφορέω. [din

Στεφηφόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de στεφανηφόρος. [στέφος, φέρω].

Στέφος, εος -ους (τό), поеt: în локŭ de στέμμα, кѫпѫпъ, diademъ. [din

Στέφω, [în afin: кѫ στείβω, вezĭ ші πυκάζω] віit: στέψω, înконжѫрŭ; înкоронezŭ; înкѫпѫпŭ; (прin întind:) чinsteskŭ; înпodовеskŭ. "Θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει,,. Od: Θ. (ші пas:). "Στέφεσθαι ἰούλους,,. Анакр: 2) (ѫne-орĭ) поеt: ѫмплѫ (прinч: пахарŭ пînъ în вѫze). (вezĭ ἐπιστέφω). [de ѫnde

Στέψις, εως (ἡ), înкоронаре; înкѫпѫпаре, ші чл:.

Στέωμεν, Ion: în локŭ de στῶμεν, 1: îm: пeps: de пex: 2: de sѫп:, ші

Στῆ, поеt: în локŭ de ἔστη, 3: sinг: пeps. de пex: 2: de хоt: ал лѫĭ ἵστημι.

Στήδην, adв: поеt: în локŭ de στάδην, кѫ кîntарѫл.

Στήῃς, ῃ, Ion: поеt: în локŭ de στῇς, στῇ, а 2: ші а 3: sinг: пeps: de пex: ал 2: de sѫп: ал лѫĭ ἵστημι.

Στήθεσφι, поеt: цеп: ші dat: îm: ал лѫĭ στῆθος.

Στηθιαῖος, α, ον, = Στηθικός.

Στηθίας, ου (ὁ), ѫпŭ fелŭ de пasъре. [ші

Στηθίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ στῆθος. [ші

Στηθικός, ή, όν, ал пїeптѫлѫĭ, saŭ de пїeптŭ, 2) (маĭ поŭ) пъtimашŭ de пїeптŭ. [στῆθος].

Στηθοδέσμη, ші Στηθοδεσμὶς (ἡ), ші Στηθοδέσμιον, ші Στηθόδεσμον (τὸ), ші

Στηθόδεσμος (ὁ), легъtѫръ de пїeптŭ ла femeĭ, цîцарŭ. [στῆθος, δεσμός].

Στηθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fелŭ, saŭ formъ de пїeптŭ. [στῆθος, εἶδος].

Στηθολαβέω -ῶ, віit: -ήσω, = Τιτθολαβέω. [στῆθος, λαβή].

*

Στηθομελής, έος (ό, ή), kîntъtorъ, vîersъitorъ din nîentъ. "Τέττιξ — „. Grc: [στῆθος, μέλος].

Στῆθος, [ἵστημι] εος -ους (τὸ), kърnoasa (cuita afarъ) narte a nîentъlъї; (în uen:) nîentъ; (prin întind:) inimъ (ka remedinцъ a natimelor, ші simцimintelor). 2) (prin întind:) kърnoasa narte a tъlpilor, ші a palmei de lîngъ degete. 3) malъ formatъ la пърцї neadînsї de mare, saъ de pîe din grъmъditъ nisinъ, (alt:)ταινία.

Στηθύνιον (τὸ), dim: al лъї στῆθος.

Στήκω, (Gъr altъ timpъ) Skr: în локъ de ἵσταμαι, staъ.

Στήλη (ή), [ἵστημι] stîlпъ de пiatrъ; колоанъ ашezatъ (prinч:) ka monъmintъ, saъ spriжinъ, saъ xotarъ, saъ spre înskriere de лъкръrї пъбліче (конвенцїї, întokmirї, ші чл:), saъ de пътеле челор пъблікацї ka vinovaцї în чele пъбліче. "Στήλας προβλῆτας πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔγματα πύργων„. Il: M. «Στήλη, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἐστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικός„. Il: P. "Καὶ σφῶν ἑστᾶσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στῆλαι, τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἑκάστου λέγουσαι„. Паъs: "Κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, εἰς ἀκρόπολιν„. Dm: "Εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι„. Esx: = Ἐνσπονδον γενέσθαι. «Κατὰ δέκα στάδια στήλας τιθέασι, τὰς ἐκτροπάς καὶ τὰ διαστήματα δηλούσας„. Stp: 2) колоана чea ашezatъ ла къпъtîlъл karierei, (alt:) νύσσα (Sof: Елктр: 713). 3) stîпkъ ешitъ în mare. «Περὶ τοῦτον ὡς περὶ στήλην διαφέρονται». Sъid: [de ънde

Στηλήτης, ου (ό), ші Στηλῆτις, ιδος (ή), =Στηλίτης, -ῖτις.

Στηλίδιον (τό), ші Στηλίς, ίδος (ή), dim: al лъї στήλη.

Στηλίτευμα (τὸ), fanтъ пъбліkatъ (prin sъskpiere пе колоанъ) spre nevinstipe (nevinstitъ). [ші

Στηλίτευσις, εως (ή), nevinstitoape sъskpiere пе колоанъ; (în uen:) dape în пъбліkъ, nildъipe. [ші

Στηλιτευτικὸς, ἡ, ὸν, fъkътъ spre dape în пъбліkъ, saъ nevinstipe. [din

Στηλιτεύω, biit: -εύσω, sъskpiъ чева пе колоанъ (spre пъбlikape); (naptik:) skpiъ пе колоанъ пътеле ші вina kъîva spre nevinstea лъї; (în uen:) daъ în пъбліkъ. [din

Στηλίτης, ου (ό), чел în felъ, saъ în локъ de колоанъ. 2) (obiч:) sъskpisъ пе колоанъ (prinч: spre nevinste). «Ἐκάλαζον δὲ οὕτως, οὓς ἂν κἄσθοιντο βωροδοκοῦντας, ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν». Dm: 3) (Biz:) пъstinkъ шezътorъ пе вîrîъл sneї колоане, stîлпikъ. [στήλη].

Στηλογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, sъskpiъ чева пе колоанъ; (în:pръ) proskpiъ, daъ în пъбlikъ. [ші

Στηλογραφία (ή), sъskpiere пе колоанъ; (în pръ) dape în пъбlikъ. [στήλη, γράφω].

Στηλοειδὴς, έος (ό, ή), чел în felъ saъ formъ de колоанъ. [στήλη, εἶδος].

Στηλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taїъ, sanъ чева пе колоанъ, = Στηλογραφέω. 2) dъrîmъ, sъrpъ колоанъ, saъ колоане. [din

Στηλοκόπας, α, Dor: în локъ de στηλοκόπης (ό), =kъ...

Στηλοκόπος (ό), sъпътorъ (saъ frekътorъ prin deasъ meditape) de колоане. (a-ша s'a prepъmit archeologъл Polemonъ). [στήλη, κόπτω].

Στηλουργὸς (ὁ, ἡ), noet: fъkътъ (лъkratъ) în felъ de колоанъ. «Τύμβος —„. Fsxл: [στήλη, ἔργον].

Στηλόω -ῶ, biit: -ώτω, ашezъ, statopniveskъ чева ka o колоанъ; (miж: kъ dat:) mъ lîneskъ, mъ niponeskъ în kinъ neблintitъ, nedesdinitъ. "Θεῷ—„. Grc: [στήλη].

Στῆμα (τὸ), = Στήμων. 2) (nast:) = Σταμίν.

Στήμιος (ὁ, ἡ), în sink: în локъ de στημόνιος.

Στημονητικὸς, ἡ, όν, kъvenitъ ла, atinгътorъ de врzealъ. "Στημονητικὴ τέχνη„.Плт: meштешugъл toarчerii, saъ гътirii врzelei. [ші

Στημονίας, ου (ὁ), sъвцipe ші лъnrъ ka o врzealъ. [ші

Στημονίζομαι, biit: -ίσομαι, пъїъ врzeala (ninza) în pъsboїъ; (fir:) înчepъ (legъ гъра nînzei). [ші

Στημονικὸς, ἡ, ὸν,=Στημονητικὸς. [ші

Στημόνιον (τὸ), dim: al лъї στήμων. [ші

Στημόνιος (ὁ, ἡ), чел în felъ, saъ în локъ de врzealъ. [στήμων].

Στημονοφυής, έος (ὁ, ἡ), fъkътъ din natъrъ врzealъ, saъ ka o врzealъ. [στήμων, φυή].

Στημονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ka o (asemenea kъ) врzealъ. [στήμων].

Στημορῥαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mi se pъn fireле врzelei, mъ pъnъ, mъ deшirъ. [στήμων, ῥήγνυμι].

Στήμων, ονος (ὁ), [ἵστημι] врzealъ (kape în pъsboїъл челор векї, ашezatъ dрentъ în niчoape, se întindea перпendikълар); (în uen:) firъ de toptъ; (fir:) върцеле челе

гроase, п'înпрежѫрѫл кърора se înплетїаѫ (în лѫкрѫрї înплетite) челе sѫбцірї.

Στηνία (ἡ), ші Στήνια (τά), о serбътоаре în Atena, че se sъвîршїа noaптea în чinstea ші пomenipea sѫipiї Чepeseї din їadѫ пе пъmîntѫ (în кape se окъраѫ în-tpe dînseле mѫїepeле în глѫmъ). [de ѫnde

Στηνιόω -ῶ, biit: -ώσω, окъръsкѫ, înжѫрѫ (ка mѫїepiле în serбътоарea στήνία).

Στὴρ, ητός (τό), în кontpак: în локѫ de στέαρ.

Στὴριγμα (τό), sпріжinѫ, sпріжinitѫръ. [ші

Στηριγμός (ὁ), sпріжinipe, întъpipe, înцепenipe (акt: saѫ пas:); statopniчie; nemішкape (прinч: astpnm: a steлелор fiкse). [στηρίζω].

Στῆριγξ, ιγγος (ἡ), (în цen:)=Στήριγμα, sѫбtsпріжinѫ; (пaptiк:) fѫрка, че цine oїшtea tpъsѫpeї în sѫs, кînd tpъгътopiї nѫ sînt înжѫгацї. [ἵστημι]. [de ѫnde

Στηρίζω, biit: -ίξω, sпріжineskѫ, înцепeneskѫ; înfirѫ; pezemѫ; піponeskѫ; (fir:) întъpeskѫ, înкpedinцezѫ, adeвepezѫ; (miж: saѫ nestp:) staѫ neклintitѫ; (ші în tpe: de кѫ; ші пeste-sъв:) sîntѫ aшezatѫ (pezematѫ) цeaпъn пe чeва (кѫ dat: saѫ sinr: saѫ кѫ преп: indip:). «Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπί χθονί βαίνει». Om: (ші nestp:) «Κῦμα οὐρανῷ στηρίζον». Eѫp: (ші fir:) «Κλέος οὐρανῷ στηριζον». Eѫp: ажѫnгînd пînъ ла черѫ. «Λίθον στήριξε κατὰ χθονός». Es: (ші кѫ adв:) "Οὐδαμῆ ἐστήρικτο». Es:

Στήσασθαι, шіж: nex: de inf: ал лѫї ἵστημι.

Στήσιος (ὁ), (Лat: stator) Жое, (алt:) ἐπιστάσιος (вezї ziч:). [στῆσις].

Στήτα, ας, Dop: în локѫ de στήτη (ἡ), поet: (преа pap) mѫїepe [din Τήθη, saѫ dѫпe алцїї din греш: sкpiepe, διά στήτην ἐρίσαντε, eкsплiкîndѫ se διὰ γυμαῖκα, пentpѫ o mѫїepe].

Στητώδης, εος (ὁ, ἡ), în кontpк: în локѫ de στεατώδης.

Στήωσι, поet: în локѫ de στῶσι, a 3: îm: пeps: de nex: 2: de sѫп: ал лѫї ἵστημι.

Στία (ἡ), пїetpiчiкъ de цъpmѫ de mape (вezї ші ψία). [de ѫnde

Στιάζω, biit: -άσω, бatѫ кѫ пїetpe.

Στιβαδεύω, biit: -εύσω, adѫnѫ бѫpienї (fpѫnze), ка sъ fakѫ aшtepnѫtѫ. [din

Στιβάδιον (τό), dim: ал лѫї [στιβὰς].

Στιβαδοκοιτέω -ῶ, biit: ήσω, dopmѫ пe aшtepnѫtѫ de eapбъ. [στιβὰς, κοίτη].

Στιβαδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѫ aшtepnѫtѫ de eapбъ. [στιβάς, ποιέω].

Στιβάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω, ομαι,=Στιβεύω. [στιβάς].

Στιβαρός, ά, όν, [στείβω] tape aшezatѫ, кълкatѫ, îndesatѫ; (прin ѫpm:) desѫ, stpînsѫ; (прin întind:) цeaпъnѫ, tape. [de ѫnde

Στιβαρῶς, adв: tape, греѫ, цeaпъn.

Στιβὰς, άδος (ἡ), [στείβω] aшtepnѫtѫ de eapбъ (fpѫnze, шoвapѫ, шї чл:), saѫ de паїe. 2) pamѫpe, кръчї de aшtepnѫt. "Στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν,,. Sкp:

Στιβεία (ἡ), ѫmвлetѫ; кълътopie; ѫлmape. [στιβεύω].

Στιβεὺς, έως, поet: [στίβη]. [ші

Στιβευτὴς, οῦ (ὁ), ѫmблътopѫ; ѫлшътopѫ. "Κύων —,,, Оп: 2) (ѫne-opї) în локѫ de γναφεύς. [din

Στιβεύω, biit: -εύσω, [στιβεὺς] ші поet:

Στιβέω -ῶ, biit: -ήσω, [στίβος]= Στείβω, калкѫ, ѫmблѫ (pesбatѫ); (stpъm:) tpeкѫ, пetpeкѫ; (прin întind:) ѫлmezѫ; (fir:) каѫtѫ кѫ amъpѫntѫл, черчetezѫ. "Ἰχνοσκοποῦντι καὶ στιβεύοντι τὸ μέλλον,,. Пл:

Στίβη (ἡ), [στείβω] брѫmъ; ръчeaлъ de dimineaцъ. [de ѫnde

Στιβήεις, εσσα, εν, поet: рече, fpiгѫposѫ din вpiчina брѫmeї.

Στίβι (τὸ), nedeкл: акчidosѫл negpѫ antimoniѫ, ѫnѫ feлѫ de metaлiкъ въпsea, (алt:) στίμμι.

Στιβία (ἡ), поet: în локѫ de στιβεία. 2) =Στίβος.

Στιβιάω -ῶ, biit: -άσω, [στίβη] ръчeskѫ, înгїeцѫ de fpiгѫл de dimineaцъ.

Στιβίζω, biit: -ίσω, =Στιμμίζω. [στίβι].

Στίβος (ὁ), [στείβω] кaлe ѫmблatъ, = Τρίβος; ѫpmъ, кълкътѫръ; (поet:) în локѫ de στιβεία, ѫлmape.

Στίβω, преа pap în локѫ de στείβω.

Στιγεὺς, έως (ὁ), fъкътopѫ de înпѫnsътѫpї, saѫ пѫntѫpї, mъpчї, ші чл:; saѫ instpѫmîntѫ îndemînatiкѫ ла aчeasta (fepѫ apsѫ, saѫ sѫлъ). [ші

Στίγμα (τὸ), semnѫ de înпѫnsътѫръ; (în цen:) пatъ, mapкъ, печete пe пїeле. "Στίγματα δὲ δράκουσι κυάνεα κατὰ νῶτα,,. Es: [στίζω]. [de ѫnde

Στιγμαῖος, α, ον, înd: în локѫ de στιγμιαῖος.

Στιγματηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, пoptѫ пe tpѫпѫл meѫ semne de înпѫnsътѫpї. [din

Στιγματηφόρος (ὁ, ἡ), пѫptътopѫ пe tpѫпѫл saѫ de mъpчї din (însemnatѫ кѫ) înпѫnsътѫpї, saѫ înfepatѫ. [στίγμα, φέρω].

Στιγματίας, ου (ὁ), (прinч: робъ, saŭ ғъкъторъ de реле) însemnatŭ кu ғерŭ apsŭ, înfepatŭ. 2) kom: ғramatikŭ îndeletniчitŭ aa пэntэąie. [ші

Στιγματίζω, biit: -ίσω,=Στίζω, ғakŭ (însemnezŭ кu) înпэnsъtэrї, saŭ înғerъtэrї; (прin întind:) nечinsteskŭ, нonoзлъ'eskŭ. [στίγμα].

Στιγματοφόρος (ὁ, ἡ), =Στιγματηφόρος.

Στιγμή (ἡ), semnŭ de înпэnsъtэrъ, нikъtэrъ; (ғram:) пэntŭ; (ąeometr:) кънътînŭ de linie; (în ąen:) чea maї mikъ пapte. "Χρόνου —„. Нл: minэtŭ, momentŭ. "Εἰ γ' εἶχε στιγμὴν ἡ σκιὰν τούτων„. Dm:

Στιγμιαῖος, α, ον, de кuŭ minэtŭ, кu totэl вremednikŭ, de ғoąpte skэrtъ dъinipe. "Ὁ μακρότατος βίος στιγμιαῖός ἐστι πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα„. Нл:

Στιγών, ῶνος (ὁ),=Στιγματίας. [din

Στίζω, biit: -στίξω, însemnezŭ (прinч: кu askэąitŭ) saŭ apsŭ ғer (în ръŭ) =Στιγματίζω; (ғram:) пэїŭ пэntŭ, saŭ пэntezŭ. "Τῇ βακτηρίᾳ —„. Apstf: a лovi, înkît sъ рътîle semne. «Στίζειν χωρίον„. a пэne zъlogŭ (ғiind кu лokэріle zълoąite se însemnaŭ, saŭ se пэблikaŭ прin пэnepe de колoanъ saŭ пїatrъ). (bezї ші ёρος).

Στικτέος, α, ον, nosi: ал лэї στίζω.

Στικτόπους, οδος (ὁ, ἡ), nestpiąŭ кu пikъцеле пе пїчoape. "Ἔλαφος — „. Om: [στικτὸς, πούς].

Στικτὸς, ἡ, όν, însemnatŭ, saŭ înnestpiąatŭ кu пikъцеле; (ғram:) пэntatŭ. «Χωρίον στικτὸν». Нлd: zълoąitŭ. [bezї στίζω].

Στικτόχροος -ους (ὁ, ἡ), înnestpiąatŭ кu пikъцеле пе ғaąъ. [στικτὸς, χρόα].

Στίλβη (ἡ), =Στιλβηδών, лэчіре, sklinїчîne. 2) orlindъ. 3) латıъ. [στίλβω]. [de ende

Στιλβηδὸν, adv: кu лэчіре, saŭ sklinїчîne. [ші

Στιλβηδών, όνος (ἡ), = Στίλβη, лэstpэ. "Ὅσα τῶν ξύλων στιλβηδόνα δέχεται„. Tfp:

Στιλβοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, ғakŭ a sklinї, лэstpezŭ чeva. [στιλβὸς ποιέω].

Στιλβὸς, ἡ, όν, =Στιλπνός. [de ende

Στιλβότης (ἡ), =Στιλπνότης. [ші

Στιλβόω -ῶ, biit: -ώσω, = Στιλβοποιέω, лэstpezŭ, sklibiseskŭ.

Στίλβω, [ἴλλω] biit: στίλψω, лэчeskŭ, sklinеskŭ. "Κάλλει στιλβων„. Om: "Ἀκτῖνας ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡλίου) κὶγλῆεν στίλβουσιν„. Om: 2) (ene-opї strъm:) în lokŭ de στιλβόω. "Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενον ὑγρὸν στίλβει πρόσωπον ἐπιχριόμενον„. Dskp:

Στίλβωμα (τὸ), trэпŭ лэstpatŭ, sklinїчosŭ. 2) (akt:) = Στιλβωτρον. [στιλβόω].

Στίλβων, ουσα, ον, partv: ал лэї στιλβω. || (sэest:) планетэл лэї Меркэрŭ, saŭ ал Венереї. [ші

Στίλβωσις, εως (ἡ), лэstpape, sklibisipe.

Στιλβωτὴς, οῦ (ὁ), лэstpъtorŭ, sklibisitorŭ. [ші

Στίλβωτρον (τὸ), op че sлэжеште ла лэ stpape, saŭ sklibisipe. [στιλβόω].

Στίλη (ἡ),=Στάλαγμὸς, нikъtэrъ; (прin întind:) чел maї пэцinŭ. "Οὐδ' ὅσον στίλη„. Apstf:

Στιλπνὸς, ἡ, όν, лэчosŭ, sklinїчosŭ. [στίλπω]. [de ende

Στιλπνότης (ἡ), sklinїчîne. [ші

Στιλπνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Στιλβόω.

Στίλπω, dial: în lokŭ de στίλβω. [de ende

Στίλπων, ωνος (ὁ , (ла Sibapiї) nitikэл.

Στίλψις, εως (ἡ), лэчіре, sklinїre.

Στίμμι, [Eąipt:] εως (τὸ), кuŭ ғelŭ de хїmikъ prepapaąie (акчidatŭ antimoniŭ), че se întpebбinąa supe въusipea ąenepлop. [de ende

Στιμμίζω, biit: -ίσω, въaseskŭ (supînчenele ші ąenele) кu prepapatŭ antimoniŭ.

Στίμμις, εως (ἡ), =Στίμμι.

Στίμισμα (τὸ), въusipea supînчenelop кu prepapatŭ antimoniŭ. [στιμμίζω].

Στίξ, στιχὸς (ἡ), noct: (neîntp: în nomin:) în lokŭ de στίχος, pîndŭ, ширŭ. «Ἐπὶ στίχας». Om: ne pîndŭ. «Τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν κἀών». Anдn: le a adэs în ширŭ, de ғaąъ.

Στίξις, εως (ἡ), [στίζω] mapkape кu ferŭ apsŭ saŭ askэąitŭ; (ғram:) пэntape.

Στίον, (τὸ), =Στίν.

Στιπτὸς, ἡ, όν, = Στειπτὸς, ші Στιφρὸς. «Ἄνθρακες στιπτοί». Tfp: кuŭ ғelŭ de tapї кървунї; (de ende) «Γέροντες — ». Apstf: Ахарнеnї. (bezї ші πρίμνος, ші σφενδάμνος). «Φυλλὰς — ». Aks: = Στιδὰς.

Στίσσω, biit: στίξω, Dop: în lokŭ de στίζω.

Στίφος, εος ους (τὸ), trэпъ (прinч: de ostaшї îndesitъ. [στείφω]. [de ende

Στιφρὸς, ὰ, όν, (прinч: desupe капне, trэпŭ) stpînsŭ, îndesatŭ, ąeaпъпŭ. [de ende

Στιφρότης (ἡ), îndesъąime, ąenenie (прinч:) de trэпŭ. [ші

Στιφρόω -ῶ, ғakŭ a se îndesa, a se înkega чeva.

Στιχαιὸς (ὁ, ἡ), noct: în lokŭ de στιχωδὴς.

Στιχάριον (τὸ), dim: ал лэї στίχος. [de ende

Στιχάς, άδος (ἡ), noet: în локъ de στίχος. [de unde

Στιχάω, ші (маї înтрв:) між: -άσμαι, (fъръ вііт:) noet: îe локъ de στείχω, merъ не pîndъ (în шіръ).

Στίχες. îm: ал neînтр: στίξ.

Στιχηδόν, adв: în pîndъ, în шіръ, (Франц:) à la file. 2) прin версврї. [ші

Στιχήρης, εος (ὁ, ἡ), ші Στιχηρὸς, ὰ, ὸν, нвсъ, саѣ înпърцітъ în pîndврї. 2) скрisъ în версврї. [στίχος]. [de unde

Στιχηρῶς, adв: în pîndъ; саѣ în версврї, =Στιχηδόν

Στιχίδιον (τὸ), dim: ал лвї στίχος.

Στιχίζω, вііт: -ίσω, нвїъ, înшіръ не pîndъ. 2) fакъ версврї (stixврї). [ші

Στίχινος, η, ον, fъквтъ din версврї, саѣ din прічінъ de версврї. «Θάνατος — ». Енгр: [στίχος].

Στιχιστής, οῦ (ὁ), верsifikatоръ. [στιχίζω .

Στιχογράφος (ὁ, ἡ), скріitоръ de, саѣ în: версврї. [στίχος, γράφω]

Στιχολογέω -ῶ, вііт: -ήσω, sпвїъ, роsteskъ (деклamъ) версврї. [ші

Στιχολογία (ἡ), postipe, деклamaціе de версврї. [στίχος, λόγος].

Στιχομυθέω -ῶ, вііт: -ήσω, ворвескъ în версврї; саѣ resпвнzъ кв вершъ ла вершъ.[ші

Στιχομυθία (ἡ), înтреворвіре прin вер-сврї. [στίχος, μῦθος].

Στιχοποιία (ἡ), поesie în версврї, саѣ fачере de версврї. [din

Στιχοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de версврї, верsifikatоръ. [στίχος, ποιός].

Στιχὸς, цеп: ал (neînтр:) στίξ.

Στίχος (ὁ), [στείχω] шіръ, pîndъ (прічи-ostъшескъ). 2) stixъ, вершъ.

Στιχουργέω -ῶ, вііт: -ήσω, fакъ (коп-нвїъ) stixврї, саѣ версврї. [шї

Στιχουργία (ἡ), fачере de stixврї, вер-sifikaціе. [din

Στιχουργὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de stixврї, верsifikatоръ. [στίχος, ἔργον].

Στιχωδὸς (ὁ, ἡ), [στίχος, ᾠδή] кînтъторъ de версврї. (вezї ші ῥαψῳδὸς).

Στιχώδης, εος (ὁ ἡ), плінъ de шіглічеле, саѣ de шіетрішъ. [στίχ].

Στλεγγίδιον (τὸ), dim: ал лвї στλεγγίον.

Στλεγγιδολήκυθος (ὁ). = Ξυστρολήκυθος, [στλεγγὶς, λήκυθος]

Στλεγγιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de скър-пінъtoape. [στλεγγὶς, ποιὸς].

Στλεγγίζω, вііт: -ίσω, fрекъ кв скърпі-нъtoapea. [ші

Στλεγγίον (τὸ), dim: ал лвї στλεγγίς. [din

Στλεγγὶς, ίδος (ἡ), [στέλεχος] скърпінъ-toape, саѣ fрекъtoape (че se întревъіn-цеазъ ла вайе), (Лat:) strigil, (Тврч:) гевреа (а ле Лаконіенілор ераѣ de трe-stie). 2) = Σίφων. 3) о гъteалъ de кап (de авръ) а маіорілор, ші а теорілор, че se тріmiteаѣ ла ораколе, (de unde пол-te Тврч:) челенкіъ. (вezї ші καλαμὶς 6).

Στλέγγισμα (τὸ), пекврціе, че ese de-не трвпъ прin fрекъtвръ în вайе. [ші

Στλέγγιστρον (τὸ),=Στλεγγὶς. [στλεγγίζω'.

Στλεγγοποιός (ὁ, ἡ), = Στλεγγιδοποιός. [στλέγγος, ποιός].

Στλέγγος, εος -ους (τὸ), = Στλεγγὶς.

Στοὰ (ἡ), залъ вольtitъ лвнгъ, sпріжinitъ în парtea de dînainte пе колоане,(Франц:) portique. (маї кв deosевіре în Atena «Ἡ ποικίλη (înпревнъ ші fъръ) στοά». вn-de Zenonъ îші преda лекцііле. (de unde) «Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς». Stoїчії filosofi. 2) marazic (de гeїъ, віпъ, ші чл:). 3) (ла Romanї) вноъ felъ de машінъ полiорче-tікъ, (Lt:) vinea. [ἵστημι]. [de unde

Στόαξ, ακος (ὁ), (în desпрецвіре) sto-нъ filosofъ.

Στοβάζω, вііт: -άσω, = Στοβέω. [de unde

Στόβασμα (τὸ), înжврtъръ, окаръ. [din

Στοβέω -ῶ, вііт: -ήσω, окъръскъ, înжвръ.

Στόβος (ὁ), = Στόμφος, окаръ, ворбъ nevinstitoape, саѣ лъкъроasъ.

Στοιὰ (ἡ), Lt: în локъ de στοά.

Στοιβαδεύομαι, вііт: -εύσομαι, =Στιβαδεύ-ομαι. [ші

Στοιβάζω, вііт: -άσω, вmплъ (amterпstъ ші чл:), îndesъ; (în цеп:) faкъ грътъdь, грътъdeskъ. [din

Στοιβὰς, άδος (ἡ), = Στιβὰς. [στοιβή].

Στοιβασία (ἡ), гls: în локъ de στοιβά-σμος. [de unde

Στοιβάσιμος (ὁ, ἡ), пвtinчosъ de a se грътъdi, саѣ a se fачe teankъ, клаіе, ші чл:

Στοιβασμὸς (ὁ), вmплере (de amterпstъ, ші чл:); (în цеп:) грътъdire (de вnaнe ste alta). [ші

Στοιβαστής, οῦ (ὁ), вmплвторъ, îndesъ-торъ (de amterпstврі, ші чл:); грътъdi-торъ. [στοιβάζω].

Στοιβὴ (ἡ), [στείβω] ор че слъжеste de вmплвтврь (de amterпstъ, ші чл:); (fir:) пaрtiкълъ îndeплinitoape (de кавînтъ). 2) (пaрtik:) вноъ felъ de сарвъ (alt: φλέως), din грвnzele къріа вmплеаѣ amterпitврі-ле (шелеле, samарele, ші чл:), ші din рамврele сї гъчеаѣ mълврі. 3) în локъ de στιβή. 4) грътadъ, teankъ.

Στοιβοειδής, ές (ό, ή), чел ín felил (asemenea) aшterniшлиї de carнъ; afînatъ. [στοιβή, εἶδος].

Στοίδιον (τὸ), dim: ал лиї στοὰ.

Στοιχαδικός, ή, όν, ші

Στοιχαδίτης, ου (ὁ), ші Στοιχαδίτις, ιδος (ἡ), fъкътъ din fрnnze, saŭ flopї de [στοιχάς, bezї zivъ].

Στοιχάριον (τὸ), dim: ал лиї στοῖχος.

Στοιχάς, άδος (ἡ), (adїekt:) пъsъ în шirъ, în pîndъ, saŭ linie. «Ἑλαία ("Νῆσος, ші чл:) —„ Лкs: 2) (sъbst:) sъdipe de nomї în fopmъ de alee (bezї ші περίστοιχος). 3) вnъ felъ de mipositoape плаптъ, posmapinъ, saŭ лавandъ. [στείχω].

Στοιχειακός, ή, όν, (ші adв:) -κῶς, =Στοιχειώδης, (adв:) -ωδῶς. [din

Στοιχεῖον (τὸ), [στοῖχος] (prinч:) fopmъtopъ de (saŭ пъsъ în) linie, saŭ pîndъ; (de вnde naptik:) лвnцimea вmвreї solapвлиї чeasopnikъ; (în цen:) вmвra minвtapвлиї, чeasвл. «Ὅταν ᾖ δεκάπους τὸ στοιχεῖον». Apstf: 2) (maї des) чea dîntîї (simплъ, neînпиърцitъ) konstitвtivъ naptc, din kape se компвпе вnъ трвnъ, saŭ лвкрв, elementъ, saŭ prinчinъ (bezї mї ἀρχή). «Ἐδόκει δὲ αὐτῷ (τῷ Ἐμπεδοκλεῖ) στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωр, γῆν, ἀέρα». Apt: (de вnde 3) вaseлe (prinчinaлele ші чele maї трebвinчoase date a лe) fie-къpia mtiinцe. «Στοιχεῖα γεωμέτρου γραμμαί, σημεῖα, ἐπίπεδα, ші чл:» I. Fлnn: «Στοιχεῖα ἐνθυμημάτων». Лцк: terminiї silonismilop. «Ταῦτα στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα χρηστῆς πολιτείας». Iвкр: 4) (naptik:) liтereлe alfaвetвлиї. «Στοιχεῖα κάλεῖται τὰ γράμματα διὰ τὸ ἔχειν στοῖχόν τινα καὶ τάξιν». D. Xp: «Στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος„. D: Aл: «Αἱ μὲν συλλαβαὶ λόγον ἔχουσι, τὰ δὲ στοιχεῖα ἄλογα». Плт: 5) (Aлeksandp:) în локъ de alaлn, fopmъ, figвpъ. «Στοιχεῖα οὐράνια». stelele; ші semnele zodiakвлиї; (de вnde Pom:) staxie (o iesmoasъ apъtape, вmвpъ de moptъ, ші чл:). [de вnde

Στοιχειόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвъцъ пe altвл, (ші nas: mъ înвъцъ de kътpe altвл) чele dîntîї elemente de o mtiinцъ, saŭ meштешвгъ; (prin întind:) кънiieskъ (ші nas: mъ кънвieskъ de altвл) вн ор ue trebвie. «Στοιχειούμενος φόβῳ». Ipt: [ші

Στοιχειώδης, ες (ὁ, ἡ), elementapъ, kape слвжешte de elementъ (temeiї). «Τὸ στοιχειωδέστατον πάντων». Apstf: [de вnde

Στοιχειωδῶς, adв: in kinъ elementapъ (konpinzвtopъ de чele maї de temeiї). «Ταῦτα ὡς ἐν κεφαλαίῳ λελέχθω ἡμῖν καὶ στοιχειωδῶς». Ipt:

Στοιχείωμα (τὸ), op чe слвжешte de elementъ, saŭ prerътitoape înвъцътъpъ, (Epanц:) rudiment. 2) (astpnm:) semnele zodiakвлиї. [στοιχειόω]. [de вnde

Στοιχειωματικός, ή, όν, ші adв: -ικῶς, = =Στοιχειώδης. 2) «Στοιχειωματικοί». =Ἀστρολόγοι, astpolonї.

Στοιχείωσις, εως (ἡ), înвъцare de чele dîntîї saŭ prînчinale elemente ale вreвneї mtiinцe, saŭ apte. [ші

Στοιχειωτής, οῦ (ὁ), înвъцътopъ de чele dîntîї elemente, saŭ prinчine de artъ, saŭ mtiinцъ. [στοιχειόω]. [de вnde

Στοιχειωτικός, ή, όν, квзenitъ, saŭ kontpiввitopъ la înвъцare de elemente, saŭ prinчine.

Στοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mepгъ пe шirъ saŭ linie dpeantъ; (кв dat:) вpmezъ dвne чineва; (în цen:) вpmezъ; (ші fir.) mъ înвoieskъ, mъ мълцвmeskъ, mъ îndestллezъ. «Μιᾷ γυναικὶ στοιχεῖς». Sxл: Apstl: «Τῷ αὐτῷ εὐαγγελίῳ στοιχοῦντες». Грг: [στοῖχος].

Στοιχηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [στοῖχος, ἀγορά] sпaїъ (noвesteskъ) пe шirъ.

Στοιχηδόν, adв: în pîndъ, пe шirъ.

Στοίχημα (τό), плц: [στοιχέω] zълогъ de înвoїalъ (prinsoape).

Στοιχίζω, вiit: -ίσω, пвїъ чева (prinч: înfirъ napїї вînътopeштелор mpeже) пe pîndъ; (fir: în цen:) întokmeskъ. || (miж:) =Στοιχηγορέω. [de вnde

Στοιχισμός (ὁ), околire prin înшipape de napїї вînътopeштелор mpeже, ші околлл formatъ de dinшїї

Στοιχομυθέω -ῶ, вiit. -ήσω, =Στοιχηγορέω. [στοῖχος, μῦθος].

Στοῖχος (ὁ), [στείχω] шirъ, pîndъ. «Κατὰ στοῖχον, saŭ «Ἐπὶ στοίχου». Tвч: ші Пaвs: =Στοιχηδόν. 2) (naptik:) шirъ de napї цiterї de вînътopeштелe mpeже întinse. «Ἐὰν δὲ ἐκκλίνῃ στοῖχος ἢ ἄρκυς, ἀνιστάτω ὁ ἀρκυωρός». Ksn: [de вnde

Στοιχώδης, ες (ὁ, ἡ), asemenea кв, saŭ ka вnъ шirъ, пвsъ ла pîndъ.

Στολάρχης, ου (ὁ), =Στόλαρχος.

Στολαρχία (ἡ), demnitatea, saŭ treaвa amiраллиї. [din

Στόλαρχος (ὁ), komandipъ de flotъ, saŭ amiралъ. [στόλος, ἄρχω].

Στολάς, грeш: în локъ de σπολάς.

Στολή (ἡ), [στέλλω] înвръкъminte; (de-

sнpe ostamĭ) apmъtвpъ. (вezĭ шi σκευή]. 2) noct: în локъ de στὸλος, cкsnediцie (прinч: пe mape).

Στολίδιον (τό), dim: ал лвĭ στολή шi στολίς.

Στολιδέω -ῶ, вiit: -ώτω, înвpакъ, înnodoвeskъ. 2) înkpeцeskъ, sвîpчeskъ. [шi

Στολιδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о înkpeцitвpъ, înkpeцitъ. [στολίς].

Στολίδωμα (τό), хaĭnъ înkpeцitъ, înkpeцitвpъ. [шi

Στολιδωτός, ή, όν, чел кь (saŭ formъ-lоръ de) înkpeцitвpĭ, înkpeцitъ. «Χιτὼν —» Ksn: [στολιδέω].

Στολίζω, вiit: -ίσω, = Στέλλω, înвpакъ; (în цen:) гътeskъ, екiпezъ, înapmezъ. [στολίς].

Στόλιον (τό), dim: ал лвĭ ...

Στολίς, ίδος (ἡ), dim: (dвne tinъ нвmaĭ) ал лвĭ στολή. «Νηῶν στολίδες». Epatost: цînzeлe; шi «Στολίδες ἄκραι». Epatost: пodoaвeлe, saŭ însemneлe дeлa прa кopъвii. 2) (maĭ des) кpeцъ de хaĭnъ; (de вnde în întind:) sвîpчitвpъ. [στολή].

Στόλισμα (τό), op чe злвжeшte ла înnodoвipe (хaĭnъ, шi чл:). [шi

Στολισμός (ὁ), înвpъкape, înapmape. 2) înвpъкъminte, nodoaвъ. [шi

Στολιστήριον (τό), локвл, вnde se înpъкaъ пpeoцiĭ, saŭ înnodoвĭaъ statвeлe zeiлop. [шi

Στολιστής, οῦ (ὁ), înгpiжitopвл pîndкitъ aзвnpa înвpъкъminteлop. [στολίζω].

Στολμός (ὁ), noct: în локъ de στολισμός.

Στολοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, плвteskъ înпpeвnъ кь алte коръвii in кiпъ de a forma flotъ. [στέλος, δρόμος].

Στόλος (ὁ), [στέλλω] (în цen:) пopnipe (гътipe) de кълътopie; воĭажъ (прinч: пe mape); ostъmeaskъ eksnediцie; (oвiч:) flotъ de maĭ мвлte коръвiĭ плвtind în peввoĭъ, saŭ пentpв препазъ. «Τὸν στόλον ποιοῦμαι εἰς...». Ksn: = Στέλλομαι. 2) (pap) în локъ de στολή. 3) (вne-opĭ) лeтнвл eшitъ afapъ in прa коръвii. 4) (în Apst: Z. napte Β'. 14) în локъ de кaулός, кочeanъ, saŭ koadъ.

Στόμα (τὸ), гвpъ (de omъ, saŭ de вiтъ); (цpin întind:) faцъ, oвpaзъ. «Λύειν («Διαίρειν, "Ανοίγειν) στόμα». Iвкp: Dm: шi Skp: «Πέσε πρηνὴς ἐπὶ στόμα». Il: Z. кь faцa în жos. «Κατὰ στόμα». Ep: în faцъ, înnotpівъ. «Στόμα πρὸς στόμα». Skp: гвpъ în гвpъ, = Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. «Ἀνὰ (pap «Διὰ) στόμα, saŭ «Ἐν στόματι, saŭ «Διὰ στόματος ἔχειν τι, saŭ τινα». Fp: a вorвi totdaвna (de вine, saŭ de ръъ) desnpe... "Ἔχε στόμα». Exp: tavĭ. «Ἀπὸ στόματος λέγειν τι». Ksn: пe din afapъ. «Ἀφ' (« Ἐξ) ἑνὸς στόματος». Лкs: întp' o глъssвipe. «Ὅ, τι ἂν ἐπὶ στόμα ἔλθοι». Лкs: op чe 'i o вeni în гвpъ. 2) (цpin întind:) кaвîntъ eшitъ din гвpъ, глasъ; saŭ пaтepe de кaвîntъ, destoĭniчie de noetъ, saŭ opatopъ. «Πνεῦμα —». Лкs: «Ἑντες στόμα». Sof: пponвцind. 3) (fir:) гaвpъ, гвpъ; (în цen:) локъ de intpape, saŭ eшipe; (de вnde fir:) înчenвtъ, saŭ slîpшitъ. «Φρέατος («Ὀρύγματος, «Πόντου, «Λιμένος, «Ἀγυιᾶς, ĭap maĭ des «Ποταμοῦ)—». Exp: Tвч: Ksn: (шi fir:) ««Τεύχων πολέμοιο μέγα στόμα». Il: K. пpeвestind înчepe de mape peввoĭъ. «Πρὸς τὸ στόμα τοῦ βίου». Ksn: ла sîpшitвл вieцeĭ 4) (în цen:) naptea de dînainte, saŭ кaпътвл; (de вnde desnpe apmie) fpontвл; (desnpe saвie, saŭ кцitъ) гвpa, askкцitвл, saŭ tъiшвл. «Ξυστὰ ναυμάχα, κολλήεντα, ἐπὶ στόμα εἱμένα χαλκῷ». Il: O. «Ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ στρατεύματος». Ksn: «Παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικόν». Ksn: «Βαρῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα». Sof:

Στομακάκη (ἡ), natimъ de гвpъ, skopвitъ. [στόμα, κακόν].

Στομαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskъ de двpepe de гвpъ; (fir:) amъ anлekape prea мвлtъ ла вorвipe. [din

Στομαλγὴς, ές (ὁ, ἡ), пътimamъ de двpepe de гвpъ; (oвiч:) neonpitъ, saŭ neкimпътatъ ла вorвipe, върfitopъ. [στόμα, ἄλγος]. [de вnde

Στομαλγία (ἡ), двpepe de гвpъ; (oвiч: цpin întind:) anлekape ла мвлtъ вorвipe, =Γλωσσαλγία.

Στόμαλγος (ὁ, ἡ), = Στομαλγής.

Στομαλίμνη (ἡ), шi Στομάλιμνον (τὸ), вaлtъ formatъ din (saŭ înвevinatъ кь) mape, (alt:) λιμνοθάλασσα. [στόμα, λίμνη].

Στομαργέω -ῶ, Στομαργία, Στόμαργος, At: în локъ de στομαλγέω, шi чл:

Στοματικὸς, ἡ, όν, ал гвpeĭ. 2) пътimamъ de, saŭ sзиssъ ла вoaлe de гвpъ. [στόμα].

Στοματουργὸς, (ὁ, ἡ), kom: дякpътopъ кь гвpa, вpzitopъ de вorвe. [στόμα, ἔργον].

Στομαυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntъ кь (пвĭъ гвpa пe) глвerъ, saŭ главtъ. [στόμα, αὐλός].

Στομαχικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, квenitъ, saŭ folositopъ ла (saŭ пътimamъ de) stomaxъ. [din

Στόμαχος (ὁ), (în цеп: ші маї de мълеорї antm:) гэръ de op че; (iap овіч: ші naptik:) гэра mînteчелэї; (прin înlind: de auі) stomaxъ. [στόμα, ἔχω].

Στομάζω, viit: -άσω, = Στομφάζω. [din

Στόμβος (ὁ), = Στόμφος.

Στομήρης, εος (ὁ, ἡ),= Εὔστομος. [στόμα, ἄρω].

Στομίας, ου (ὁ), чел кь mape saŭ tape гэръ. "Ἵππος—». Said: ші Esix: [ші

Στόμιον (τὸ), dim: ал лэї στόμα, гэріцъ. 2) (desupe neinsafa:) гавръ; (desupe piŭ) въръзъторъ, гэръ de piŭ. 3) naptea fрізлї, каре intръ în гэра калэлэї.' [ші

Στομίς, ίδος (ἡ), =Στόμιον; (naptik:) = Φερσεφόνη, ші Λειλωτὴρ (bezî zi4:) de fiaŭtistî. [ші

Στόμις, ιδος (ὁ), =Στομίας. [ші

Στομόω -ῶ, viit: -ώσω, înkizŭ гэра кэїва. 2) (de înpot:) dessizŭ гэра кэїва, saŭ îî faкŭ гэръ; (fir: desupe fepŭ) oцелескŭ, askaцŭ, îl faкŭ тъїosŭ; (de ande прin înlind:) întъpeskŭ, denpinzŭ: (кь ак: кь преп:) faкŭ destoînikŭ ла чева. [στόμα].

Στομφάζω, viit: -άσω, ворbeskŭ mape, fъlos, saŭ кь emfasŭ. (bezî ші πλατειάζω). [din

Στόμφαξ, ακος (ὁ, ἡ), лъвdъposŭ, fълosŭ în ворвъ. [στόμφος].

Στομφασμὸς (ὁ), ворвіре fълoasъ (кь nomnoase ворвe), =Πλατειασμός. [ші

Στομφαστικὸς, ἡ, ὸν, плinŭ de fълoase saŭ nomnoase ворвe. [στομφάζω].

Στομφολογέω -ῶ, viit: -ήσω, =Στομφάζω, ворbeskŭ кь emfasŭ. [στόμφος, λόγος].

Στόμφος (ὁ, ἡ), [στέμφω] тъpeцŭ, amflatŭ, `nalтŭ în ворвіре; (de ande) лъvdъposŭ, fълosŭ, fanfaponŭ. || (овіч: sbst:) ворвіре fълoasъ, înrîmfatъ, stilŭ nomnosŭ, emfasŭ,=Μεγαλῆγορία.

Στομώδης, εος (ὁ, ἡ), =Εὔστομος, (alt:) στομήρης. [στόμα].

Στόμωμα (τὸ), fepŭ oцelitŭ, saŭ кълitъръ de fepŭ; (fir:) tъpie, îxgime, aktibitate; 2) noct: în локŭ de στόμα, ші στόμιον, гэръ, гавръ. [ші

Στόμωσις, εως (ἡ), oцeliре, saŭ askaцire de fepŭ; (prin înlind:) кълitspa, îxgimea, saŭ askaцimea, че і se dъ прintr' aceasta. (Франц:) trempe; (în цеп:) = Στόμωμα (проп: ші fir:). [ші

Στομωτὴρ, noct: ші Στομωτὴς, οῦ (ὁ), oцelitopŭ, кълitopŭ, askaцitopŭ de fepŭ. [στομόω]. [din

Στοναχέω -ῶ, noct: în локŭ de στενάζω.

Στοναχὴ (ἡ), noct: în локŭ de στόναχος.

Στοναχίζω, ші (miж:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, noct: în локŭ de στενάζω. [din

Στόναχος (ὁ), noct: în локŭ de στένος. [ші

Στονόεις, εσσα, εν, noct: плinŭ, saŭ priчinsitopŭ de мълte ssshinкрї. [din

Στόνος (ὁ), [στένω] = Στεναγμὸς; (прin înlind:) skîpъ, mîxniчîsne, kiaŭ.

Στόνυξ, ύνυχος (ὁ), тъїosэл вîpfŭ ал гїaреlор saŭ sunriitor; (în цеп:) askaцita saŭ тъїoasa naple a op къpэїa лякрь. «Πέταλος —». Anin: «Συλόνυξ — ». Engr: instp: de тъїat sunriite. [de ande

Στονυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о askaцitъ гїaръ, saŭ sunrie, тъїosŭ, askaцitŭ.

Στοργέω -ῶ, viit: -ήσω,=Στέργω. [din

Στοργὴ (ἡ), [στέργω] dparoste (прinч: нъpinteaskъ, saŭ fiaskъ); (în цеп:) dparoste din inimь.

Στορέννυμι, viit: στορέσω, ші At: στορῶ, (nas: tpe: de кь: ἐστόρεσμαι) anterpŭ, întinzŭ пе нъmîntŭ; (prin înlind: ші fir:) sapnŭ; sunileskŭ; notoleskŭ, alinŭ, ші чл: bezî ші στρώννυμι). [de ande

Στορεὺς, έως (ὁ), anterinъtopŭ, întinzъtopŭ жos; notolitopŭ, alinъtopŭ, ші чл: 2) în локŭ de τορεύς, o вякаъ de летнŭ, înъsnipвлъvъpэїa înnîptind alta anpindeaŭ fokŭ.

Στόρθη, ші Στόρθυξ, υγγος (ἡ), вîpfэл sкліцеї; (în цеп:) вîpfŭ askaцitŭ. (bezî ші στύραξ). [πτόρθος].

Στόνη (ἡ), noct: în локŭ de ζώνη.

Στόρνυμι, viit: -στορέσω, noct: în локŭ de στορέννυμι.

Στορύνη (ἡ), [τορέω] instp: хіpэpџ: neutpэ sînцepapea nasэлэї.

Στοργάζω, viit: -άσω, =Σηκάζω. [ὄρχος]

Στοχάζομαι, viit: -άσομαι, (кь цеп: saŭ кь преп: ак: ші pap кь sinr: ak:) окїeskŭ ла semnŭ, saŭ aqintezŭ; (fir:) daŭ кь sokoteala, жadikŭ; nрівeskŭ ла чева; barŭ de scamъ, черчетezŭ; вродeskŭ, saŭ mъ sileskŭ, кавtŭ sъ nemepeskŭ. (bezî ші στοχαστικῶς). [din

Στοχὰς, ἀδος (ὁ, ἡ), noct: în локŭ de στοιχὰς. «Οἰωνοὶ — ». Eэp: каре sвоаръ înnipate вna dane алта; saŭ (dane алціі) npebestitoape de biitopŭ, npericitoape. (алціі skpiŭ στολάδες). 2) (sabst: fem:) тъгэръ notpівітъ ла amezape de вînътopemtї пpеже. [στόχος].

Στόχασις, εως (ἡ), = Στοχασμὸς. [ші

Στόχασμα (τὸ), instpяmînтэл, ші обїektэл aqintъpiї; (ші fir:) skonŭ, rîndŭ, saŭ miжлокŭ supe nemepipea лэї. [ші

Στοχασμός (ὁ), окіре, адіптаре ла семнѣ; (fig:) жѫдікатъ, саѳ дарє кѫ сокотеала діп оаре-каре семне. [ші

Στοχαστής, οῦ (ὁ), окіторѣ ла семнѣ; саѳ дѣтъторѣ кѫ сокотеала [στοχάζομαι]. [де вндє

Στοχαστικός, ἡ, όν, кѫвентітѣ. саѳ контрівѫіторѣ, саѳ ндемінатікѣ ла окіре ла семнѣ, (ші fig:) ла дърї кѫ сокотеала; саѳ резематѣ не дърі кѫ кѫкотеала, саѳ не німне нърерї. [де вндє

Στοχαστικῶς, adv: кѫ нетерітоаре окіре, саѳ кѫ ндемінътате ла окіре. "Ηρος τὰ ἔνδοξα στοχαστικῶς ἔχειν». Apst: a adjunta.

Στόχος (ὁ), (прінч:) =Στοῖχος; (де вндє) семнѣ, дінтъ. »Τοὺς τοξότας ἐπὶ στόχον ἑστάναι». Ksn: 2) поєт: ін локѣ де στοχαστός, дарє кѫ сокотеала. [ἕστοχα, тре: де кѫ: ал лъї στείχω].

Στραβαλοκομέω -ῶ, вііт: -ήσω, сінтѣ ..

Στραβαλοκόμης, ου (ὁ),=Οὐλοκόμης, чел кѫ нърул крецѫ. [στραβαλος, κόμη].

Στραβαλος (ὁ, ἡ), = Στρεβλός, сѣрчітѣ; стрімвѣ, інтоптокіатѣ, сѫчітѣ; (десупе нърѣ) крецѫ. [ші

Στράβη (ἡ), маї ініреѳ: контѫсѫл подострăдѫ. [ші

Στράβηλος (ὁ); (ін цеп:) = Στρόβιλος; (партік:) мелкѣ (де мере), (алт:) кѫрѫѳ.

Στραβίζω, вііт: -ίσω, сінтѣ шашїѳ. [στραβός]. [де вндє

Στραβισμός (ὁ), къътъторъ, ведере стрімвъ, шашїе.

Στραβός, ἡ, όν, (ін цеп:)=Στρεβλός; (партік:) стрімвѣ ла ведерї, шашїѳ. [ші

Στραβών, [де вндє пѫм: прон: Στράβων] ωνος (ὁ),=Στραβός, шашїѳ. [στρέφω].

Στραγγαλάω -ῶ, вііт: -ήσω, =Στραγγαλόω. [дін

Στραγγάλη (ἡ), [στράγγω] [де ачі] ніпеаунѣ, лацѣ де сѫрѫмат. [де вндє

Στραγγαλία (ἡ),=Στραγγαλίς. [де вндє

Στραγγαλιάω -ῶ, вііт: -άσω, ініинзѣ лацѫрї, кѫрсе; (fig:) мъ сілескѣ съ анѣкѣ, съ прінзѣ ін къръ пе чінева кѫ ініпелъторії.

Στραγγαλίζω, вііт: -ίσω, стрînгѣ (прінч: де рітѣ) кѫ ніпеаунѣ, саѳ лацѣ, сѫрѫмѣ. [στραγγαλίς].

Στραγγάλιον (τό), о ініърітъ амплъторъ ін фелѣ де рінднръ, че се форнеазъ (маї мѫлт) не ла інкеїетърї. [ші

Στραγγαλίς, ίδος (ἡ),=[στραγγάλη] лацѣ, кѫрсъ; (fig:) софістікъ ініреваре, ділетъ; (ін цеп:) віклєніе, ініпелъторіе. 2)=Στραγγάλιον.

Στραγγαλισμός (ὁ), стрînцере (прінч: де рітѣ) кѫ лацѣ саѳ ніпеаунѣ, сѫрѫмаре. [στραγγαλίζω].

Στραγγαλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка внѣ ніпеаунѣ саѳ лацѣ, песъчітѣ; (fig:) віклєанѣ, анъціторѣ, софістікѣ. [στραγγαλία].

Στραγγαλόω -ῶ, вііт: -ώσω, [στραγγάλη] стрînмвезѣ, сѫчєскѣ; скрînлєскѣ; (пас:) мъ стрînмвезѣ, мъ гірвовескї; (Скр:)=Στραγγαλίζω. [де вндє

Στραγγαλωτός, ἡ, όν, сѫчітѣ, песъчітѣ ка ніпеаунъл саѳ лацѫл де сѫрѫмат.

Στραγγεία (ἡ), [де ачі] стрънъніре, ініпірзіере, зъбавъ. [ші

Στραγγεῖον (τό), внѣ фелѣ де хірѫрг: інстр: нентрѫ стоарчере де сînце, ші чл: (ка вентъза). [ші

Στράγγευμα (τό),=Στραγγεία. [дін

Στραγγεύω, вііт: -εύσω, = Στρέφω, сѫчєскѣ, песъчєскѣ, стрівескѣ; (прін ініпіпд:) стопкѫ. || (обіч: між:) мъ тот ініпіптескѣ, мъ кодескѣ; (де вндє прін ініпіпд:) ініпірзіезѣ, зъбовескѣ, нєрзѣ врєме; ші се крашпе, мъ кінъєскѣ. (везї ші στρεύγομαι). [ші

Στραγγία (ἡ), поєт: ін локѣ де στραγγεία. [στραγγός]. [де вндє

Στραγγίας, ου (ὁ), (прінч: πυρός) внѣ фелѣ де грїѳ.

Στραγγίζω, вііт: -ίσω, стопкѣ, стрекорѣ (кѫ нікъірра), саѳ нетрекѣ внѣ лікъідѣ прін нінзъ, саѳ стрекърътоаре; (ін цеп:) скоцѣ зеатъ, сѫінтѣ [дін

Στραγγίς, ίδος (ἡ),=[Στράγξ].

Στραγγός, ἡ, όν, [στράγγω] сѫчітѣ, стрînмвѣ; (fig:) рѫѳ, віклеанѣ.

Στραγγουρία (ἡ), [στράγξ, οὖρον] странгъріе, нішпаре деасъ ші кіте пецінѣ. [де вндє

Στραγγουριάω -ῶ, вііт: -άσω, пъtітєскѣ де странгъріе. [ші

Στραγγουρικός, ἡ, όν, пъtіташѣ де, саѳ сѫцѫѳ ла странгъріе. «Τὰ στραγγουρικὰ». Med: ін локѣ де ἡ στραγγουρία.

Στράγγω, [неінтр: темат: ал лъї στράγξ, ші ін афін: кѫ στρέφω, στρεύγομαι, ші чл:) (де вндє Лат: stringo, ші Ром:) стрînгѣ. [де вндє

Στράγξ, στραγγός (ἡ), нікъіръ (прінч: стоарсъ прін стрівіре).

Στραγός, ἡ, όν, гдс: ін локѣ де στραγγός.

Στράπτω, вііт: στράψω, поєт: ін локѣ де ἀστράπτω.

Στρατάομαι, -ῶμαι, (де вндє прєл: ἐστρατόωντο) поєт: ін локѣ де στρατοπεδεύω.

Στραταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Στρατάρχης, ου (ὁ), komandipŭ de oштipe. [στρατός, ἄρχω]. [de ѕnde

Στραταρχία (ἡ), demnitatea, saŭ komanda komandipѕлѕĭ de oaste.

Στράταρχος (ὁ),=Στρατάρχης.

Στράτευμα (τό),=Στρατός. ші 2)=Στρατεία, eksnediцie de oaste, oштinцъ. «Οὐ συνελάβοντο αὐτῷ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον». Ep: [ші

Στρατεία (ἡ), oштinцъ, eksnediцie de oштipe; oaste de eksnediцie; ostъшeaskъ sлѕжбъ. 2) (enit:) Minepва. [στρατεύω].

Στρατευματικός, ή, όν, însѕшitŭ oasteĭ, saŭ oштinцeĭ; pesвoĭeskŭ, ostъшeskŭ. [στράτευμα].

Στρατευσείω, (fъръ viit:) dopeskŭ, sîntŭ аплекatŭ a mъ oшti. [ші

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ), destoĭnikŭ, îndeшînatikŭ ла oштinцъ. [din

Στράτευσις, εως (ἡ), oштinцъ, порnipe de oaste ла pesвoĭŭ; saŭ ostъшeaskъ sлѕжбъ. [ші

Στρατευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ deпpinsŭ ла oштinцe, pesвoĭnikŭ. [din

Στρατεύω, viit: -εύσω, stpînrŭ oaste, pekpѕtezŭ. 2) sлѕжeskŭ ка ostaшŭ; (кѕ ак: кѕ преп:) mъ порneskŭ кѕ oaste, mъ oштeskŭ asѕпра кѕĭва. "Εἰς Σικελίαν στρατεύσαντες». Ksn: "Ἐστράτευσαν ἐπὶ νηῶν». Tѕч: (ші між:) 'Ο Κῦρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐστρατεύετο». Ksn: 3) komandŭ oaste. «Λεωκράτους στρατεύοντος„. Tѕч: [στρατός].

Σρτατηγεῖον (τὸ), пaptea taвepeĭ, ѕnde epa кoptѕл komandipѕлѕĭ, (Fpanц:) le quartier général; (în Atena) кasa, în кape se adѕnaŭ чeĭ zeчe komandipĭ. [στρατηγός].

Στρατηγέτης, ου (ὁ), mi Στρατηγέτις, ιδος (ἡ), =Στρατηγός. [din

Στρατηγέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѕ цen: saŭ pap кѕ dat:) komandŭ (sîntŭ komandipŭ de) oaste. 2) întpeвѕinцezŭ (saŭ stpъm: вipѕĭeskŭ ne чinева кѕ) stpataцeme. [στρατηγός]. [de ѕnde

Στρατήγημα (τὸ), (în цen:) faптъ de komandipŭ, pesвoĭaskъ mішкape; (пaptik:) stpataцemъ, вiклeanъ пъskoчitѕpъ sпpe amъцipea вpъжmaшѕлѕĭ.

Στρατηγία (ἡ), tpeaвa ші demnitatea komandipѕлѕĭ de oaste; saŭ destoĭnічie de a komanda oaste; (ла Pom:) провinцie administpatъ de ostaшeskŭ komandipŭ, (Лat:) praetura. [στρατηγός]. [de ѕnde

Στρατηγιάω -ῶ, viit: -άσω, dopeskŭ, saŭ ѕneлteskŭ a mъ pîndѕi komandipŭ de oaste.

Στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, stpateцikŭ, кѕвenitŭ. însѕшitŭ komandipѕлѕĭ; saŭ îndemînatikŭ ла komandape de oaste. [στρττηγὸς]. [de ѕnde

Στρατηγικῶς, adв: кѕ stpateцikъ îndemînatate, saŭ eksпepiinцъ.

Στρατήγιον (τὸ), =Στρατηγεῖον; (în Sof: Eas 721) taвъpъ de oштipe.

Στρατηγὶς, ίδος (ἡ), (adĭekt)=Στρατηγικὴ. «Πύλαι στρατηγίδες„. Sof: a лe кoptѕлѕĭ komandipѕлѕĭ. "Στρατηγὶς (înпpeѕnъ ші fъpъ) ναῦς». Плd: ші Ep: кopaвia amipaлъ. 2) (sѕвst:) fem: ал лѕĭ...

Στρατηγὸς (ὁ, mi kom: ἡ), komandipŭ de oштipe, цeneралŭ; (ла Atena) ѕnѕл din чeĭ zeчĭ apxonцĭ, кape înгpiжĭa de чeлe pesвoĭeшtĭ (вezĭ ші πολέμαρχος); (întp'aлte opaшe) гѕвepnъtopŭ miлitapŭ ші чiвiлŭ; (ла Pomanĭ) пpetopŭ; (în цen:) dpeгъtopŭ, къпetenie, komandantŭ; (ѕne opĭ) pekpѕtъtopŭ saŭ stpînгъtopŭ de oaste. [στρατὸς, ἡγοῦμαι, saŭ ἄγω].

Στρατηΐη, Ion: în лoкŭ de στρατεία.

Στρατηλασία (ἡ),=Στρατεία, порnipe de oaste în pesвoĭŭ; (ѕne-opĭ) oaste пѕsъ în mішкape, saŭ лѕкpape. [στρατὸς, ἔλασις].

Στρατηλατέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Στρατηλάτης, ου (ὁ), [στρατὸς, ἐλαύνω]. komandipŭ de oaste, saŭ de oштinцъ,= Στρατηγός; (în цen:) гѕвepnъtopŭ. [de ѕnde

Στρατηλατικὸς, ὴ, ὸν, = Στρατηγικός.

Στρατιά (ἡ), oaste în mішкape; (în цen:) mѕлцime; (ѕne-opĭ)= Στρατεία, порnipe de oштipe. [στρατός].

Στρατιάρχης ші Στρατίαρχος, ου (ὁ), [στρατιὰ, ἄρχω]=Στρατηγὸς, ші Στρατηλάτης.

Στράτιος, α, ον, pелatiвŭ кѕ oaste, ostъшeskŭ, pesвoĭeskŭ; (enit: ал лѕĭ Жoe, ші Mapцŭ) efopŭ, пpoteкtopŭ de apmie; (пpin întind:) гpozaвŭ. (de ѕnde în лoкŭ de adв:) «Μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν„. Apstf: [ші

Στρατιώτης, ου (ὁ), [στρατιά] ostaшŭ. 2) (пpin întind:) ѕnŭ feлŭ de плantъ лeкѕitoape de pъnĭ, = Χιλιόφυλλος. [de ѕnde

Στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, ostъшeskŭ; pesвoĭeskŭ. «Τὸ στρατιωτικὸν». (колeкt:) în лoкŭ de οἱ στρατιῶται. «Τὰ στρατιωτικὰ (se înц: πράγματα)». Ksn: кîte se paпopteazъ ла вiaцa ші mesepia ostaшѕлѕĭ. [de ѕnde

Στρατιωτικῶς, adв: ostъшeшte.

Στρατιῶτις, ιδος (ἡ), (adĭekt:) în лoкŭ de στρατιωτικὴ. «Ναῦς—„. Ksn: || (sѕвst:) fem: ал лѕĭ στρατιώτης.

Στρατοκῆρυξ, υκος (ὁ), вestitopŭ ал oasteĭ. [στρατὸς, κῆρυξ].

Στρατολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînгŭ (рекрѕtezŭ) oaste. [ші

Στρατολογία (ἡ), stpînцepe (рекрѕtape) de oaste. [din

Στρατολόγος (ὁ), stpînгъtopŭ de oaste. [στρατὸς, λέγω].

Στρατόμαντις, εως(ὁ), проорочitopŭ, saŭ гiчitopŭ de semne ал оштipiĭ. [στρατὸς, μάντις].

Στρατοπεδάρχης, ου (ὁ), komandipŭ de ostъшeaskъ таѣъръ. [στρατόπεδον, ἄρχω]. [de ѕnde

Στρατοπεδαρχία (ἡ), demnitatea, ші tpeaва komandipѕлѕĭ de таѣъръ.

Στρατοπεδεία (ἡ), = Στρατοπέδευσις. [ші

Στρατοπέδευμα (τὸ), oaste тъѣъpîtъ, таѣъръ, =Στρατόπεδον. [ші

Στρατοπέδευσις, εως (ἡ), тъѣъpîpe (ашezape) de oaste пе кîmпŭ. [ші

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ ла, saŭ atinгъtopŭ de тъѣъpîpe de oaste. [din

Στρατοπεδεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, ашezŭ (saŭ mъ ашezŭ кѕ) таѣъра oasteĭ ѕndeва, (Fpanц:) camper. [din

Στρατόπεδον (τὸ), [στρατὸς, πέδον] локŭ, ѕnde se ашeazъ оштipea пе кîmпŭ (spre odixnъ); (прin întind:) oaste таѣъpîtъ, таѣъръ, (Тѕрч:) opdie.

Στρατόπλωτος (ὁ), порnitopŭ de оштipe în плѕtipe. «Ῥήτρα—». Лѕч: [στρατὸς, πλώω].

Στρατὸς (ὁ), [στορέννυμι] таѣъръ de oaste; (овiч:) oaste; (поet: ші арх: în цen:) mѕлцime, adѕnъtѕръ, saŭ adѕnape ла ѕnŭ локŭ. «Ἀμφικτυόνων — „. Пind:

Στρατόφι (φιν), поet: în локŭ de στρατοῦ, saŭ στρατῷ.

Στρατοφύλαξ, ακος (ὁ), [στρατὸς, φύλαξ] пъzitopŭ (къпetenie, înгpiжitopŭ) de оштipe.

Στρατόωντο, поet: Ion: în локŭ de ἐστρατῶντο, a 3: îm: пeps: a (neîntpeв:) στρατάομαι.

Στρατωνίδης, ου (ὁ), kom: în локŭ de πολεμιστὴς, pesвoĭnikŭ. [στρατός]. [ші

Στραφεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: 2: de пaptч:,

Στραφῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лѕĭ στρέφω.

Στρέβλευμα (τὸ), Sкр: stpîmвъtate (stpiкъчĭѕne) de пъpaвѕpĭ, pъѕtate. [neîntp: στρεβλεύω].

Στρέβλη (ἡ), [στρέφω] машinъ, прin кape sѕчind' o stpînг, saŭ întind чева. 2) ѕnŭ feлŭ de пedeпsitopŭ instpѕmîntŭ, (алt) στρεβλωτήριον. «Ναυτικὴ—». Esxx:

Στρεβλοκάρδιος (ὁ, ἡ), чел zѕ îndъpъtnikъ saŭ stpikatъ inimъ. [στρεβλὸς, καρδία].

Στρεβλόκερως (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmвe коарne. [στρεβλὸς, κέρας].

Στρεβλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmвe пiчoape. [στρεβλὸς, ποῦς].

Στρεβλόῤῥιν, -ῥινος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmвŭ nasŭ. [στρεβλὸς, ῥίν].

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, stpîmвŭ, sѕчitŭ; гîpвoвŭ; шашĭŭ; (fir:) îndъpъtnikŭ; вiклeanŭ. (вezĭ ші σκολιός). [στρέφω]. [de ѕnde

Στρεβλότης (ἡ), stpîmвime; гîpвoвie; (fir:) îndъpъtniчie.

Στρεβλόχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmвe вѕze; (fir:) amъцitopŭ în вopвeлe saлe, вiклeanŭ. [στρεβλὸς, χεῖλος].

Στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sѕчind stpînгŭ, saŭ întinzŭ чева прin машina [στρέβλη]. 2) sѕчeskŭ, stpîmвezŭ; skpînteskŭ; кinѕĭeskŭ, mѕnчeskŭ, (Fpanц:) torturer; (fir:) îndъpъtniчeskŭ, кopѕпŭ. «Ῥίς στρεβλουμένη». Nik: nasŭ ка ал mopцiлop, maĭ askѕцitŭ, ші maĭ кокîpжatŭ. [στρεβλὸς]. [de ѕnde

Στρέβλωσις, εως (ἡ), sѕчipe, skpîntipe (кѕ машina στρέβλη), mѕnчipe, кinѕipe. [ші

Στρεβλωτὴρ (ὁ), =Στρεβλωτής. [de ѕnde

Στρεβλωτήριος (ὁ, ἡ), кape sлѕжeшte ла sѕчipe, sвŭ mѕnчipe. (de ѕnde || sѕвst:) Στρεβλωτήριον (se înц: ὄργανον), instpѕmîntѕл, кѕ кape кinѕĭaŭ пе osîndiцĭ.

Στρεβλωτὴς, οῦ (ὁ), mѕnчitopŭ de вinoвaцĭ, гîde, кълîŭ. [στρεβλόω].

Στρέμμα (τὸ), (în цen:) totŭ лѕкpѕ sѕчitŭ, saŭ pesѕчitŭ; (пaptik:) mъdѕлapŭ skosŭ din îккeĭetѕpъ, skpîntitѕpъ; semnŭ potѕndŭ de panъ; ѕnŭ feлŭ de пpъжitѕpъ, (алt:) στρεπτὸς. [στρέφω].

Στρέπταιγλος, η saŭ ος, ον, поet: [στρεπτὸς, αἴγλη] чел кѕ лѕчipea sa înвîptitъ înкoaчĭ ші înколо (ка a fѕлцepѕлѕĭ).

Στρεπτὴρ (ὁ), поet:=Στροφεὺς. [ші

Στρεπτίνδα, adв: (ка nѕme) ѕnŭ feлŭ de жокŭ (кѕ o вѕкatъ de къpъmidъ, saŭ кѕ вpe o monetъ, че asвîpлĭaŭ de depapte, se siлĭaŭ a pestopna алta asemeneа пѕsъ пе пъmîntŭ). [ші

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, sѕчitŭ, înвîptitŭ, întopsŭ; saŭ mлъdiosŭ, лesniчosŭ de a se înвîpti, saŭ întoapче; (fir:) лesne de desdѕплeкat. «Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοί αὐτοί». Om: »Χιτὼν — », Iл: E· za лънцoasъ; (пaptik:) «Στρεπτὸς (înпpeѕnъ ші fъpъ) κύκλος„. ші »Στρεπτὸν (se înц: κόσμημα, saŭ περιδέραιον)». Diod: ші Ksn: колetŭ, saŭ гĭop-

danŭ de rîtŭ ші «Στρεπτὸς (se înц: ἄρτος, saŭ πλακοῦς)„. Dm: ѕnŭ felŭ de potѕndъ пръжitѕpъ, saŭ tѕptъ. [στρέφω].

Στρεπτοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopŭ de колetŭ ла rîtŭ. [στρεπτὸν, φέρω].

Στρευγεδὼν -όνος (ἡ), stpimtopape (моралъ, saŭ ѕpîtŭ);(med:)= Στραγγουρία. [din

Στρεύγομαι, [στρέφω] (fъръ віit:) поet: mъ toпeskŭ, mъ ѕsѕkŭ din pea пetpeчepe, inimъ pea, saŭ skîpвъ; (în цen:) mъ kinѕïeskŭ. [στρέφω].

Στρεφεδινέω -ω, віit: -ήσω, поet: [στρέφω, δινέω] înвîpteskŭ, saŭ mъ înвîpteskŭ în локŭ (stpъm: ші neѕt:). ‖ (пas:) ші se înвîpteшte капѕл (ameцeskŭ), saŭ окiї. «Στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε». Om:

Στρέφος, εος -ους (τὸ), =Στρέμμα. 2) (în metat:) în локŭ de στέρφος.

Στρέφω, [τρέπω] віit: στρέψω, (пas tpe: de кѕ: ἔστραμμαι, пas: пex: 2: ἐστράφην. ші чл:) întopкŭ, înвîpteskŭ чева, (ші ел: saŭ між:) mъ întopкŭ, mъ înвîpteskŭ къtpe, saŭ în алtъ пapte; sѕчeskŭ; stpîmвezŭ; skpînteskŭ; amesteкŭ; pestopnŭ; (пpin întind:) stpimtopezŭ, tѕpвѕpŭ; (пaptik: між:) mъ înвîpteskŭ în локŭ, saŭ п' înпpeжѕp; (ші кѕ xotъp: de локŭ) mъ întopкŭ înaпoї; (ел: ші fir: кѕ цen:) înгpiжeskŭ, îmї пasъ. «Τὴν γῆν στρέφειν». Ksn: a întoapче пpin apъtѕpъ. «Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι„. Іл: Θ. «Ἐὰν στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρα, ἢ τὸν ὀμφαλὸν». At: de mъ ва апѕка dѕpepe (вezї στρόφος); (ші fir:) «Στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, μὴ... Плт: îї tѕpвѕpъ sѕflетѕл. (ші ел:) "Κατ' ἐμαυτὸν ἔστρεφον, μή ποτε ἀληθὲς ἐστι τὸ θρυλλούμενον». Bas: mъ вътeamŭ кѕ rîndѕл. «Στρέφειν δοῦλον ἐπὶ στρατηγοῦ». (Епікt: în) Ap: a înfъцiша înaintea.. sпpe despoвipe (dѕпe oвiчeïѕл Pom:) «Ἔριδας στρέφειν». Hind: a пкѕpка, saŭ a întъpîta; (ші ел: saŭ nestp:). «Στρέψαντες βάδην ἀπεχώρουν». Ksn: «Ὁπότε στρέψαντες (ἀροτῆρες) ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης». Іл: Σ. (ші між:). «Στραφέντες ἔφευγον». Ksn: «Οὐδέ μιν ὕπνος ᾕρει, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα». Іл: Ω. «Ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται». Плт: «Τί ταῦτα στρέφεις, τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς»; Apstf: че ле tot înвîpteшtї, ші adѕчї stpъгъnipї? (ші кѕ ак: xot: de depiвatŭ dintp' însѕл). «Πάσας στροφὰς στρέφεσθαι». Плт: a înвîpti op че miжлоаче sпpe fepipe. (ші пas:) «Ἀποθρώσκων ἀπ' ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα». Ep: 'mї a skpintit пiчopѕл. «Ξύλα στρεφόμενα». Tfp: stpîmвîndѕ se. (ші fir:). «Κἂν σου στραφείη θυμὸς». Sot: ші de цi se ва întoapче inima. (ші кѕ пpeп:). «Περὶ τὸ αὐτὸ στρέφεται„. Плт: (ші пpin întind: кѕ цen:) «Τοῦ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην„. Sof: nѕ 'mї пasъ, nѕ mъ tѕpвѕpŭ. (вezї ші ἐπιστρέφομαι).

Στρέφωσις, εως (ἡ), (în metat:) în локŭ de στέρφωσις.

Στρέψασκον, поet: în локŭ de ἔστρεψαν.

Στρεψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), sѕчitopŭ, saŭ înвîptitopŭ de капѕл челѕї че вea. «Κώθων—». At: [στρέφω, αὐχήν].

Στρεψίμαλλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ лînъ креацъ, saŭ pesѕчitъ. 2) віклеanŭ, amъцitopŭ. [στρέφω, μαλλός].

Στρεψίμελος (ὁ, ἡ), [στρέφω, μέλος] пpefъкъtopŭ, skimвъtopŭ de мелодie.

Στρέψις, εως (ἡ), înвîptipe, sѕчipe, întoapчepe, ші чл: [στρέφω].

Στρεψοδικέω, -ῶ, віit: -ήσω, kom: stpîmвezŭ (кѕ шipetлiкѕpї) o жѕdiкatъ. [στρέφω, δίκη].

Στρεψοδικοπανουργία (ἡ), kom: stpîmвape de жѕdiкatъ пpin віклeniї. [στρέφω, δίκη, πανουργία].

Στρηνὴς, [στρῆνος] ἐος (ὁ, ἡ), (пpinч: desпpe гласѕ) askѕцitŭ, пътpѕnzъtopŭ; saŭ aспpѕ, tape, (Fpanц:) aigre; (în цen:) ïѕte; pepede; sѕѕpdaлnikŭ; (пpinч: întpeв: neѕt:) Στρηνὲς, în локŭ de adв: кѕ aспpѕ saŭ askѕцitŭ гласŭ. [de ѕnde

Στρηνιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ aпpinsŭ, înfѕpiatŭ, înвïepшѕnatŭ (de пoftъ, веселie, ші алte пatimї), sѕѕpdezŭ, ші чл:

Στρηνός, ή, όν, =Στρηνής. [din

Στρῆνος (ὁ), ші Στρῆνος, εος -ους (τό), (пpinч:) înвïepшѕnape, ïѕte пoftъ; (în цen:) fѕpie, pepede пopnipe; oвpъzniчie, nepîndѕïaлъ în пѕptape, кѕtezъtoape neчinstipe.

Στρηνόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ aспpѕ, saŭ askѕцitŭ гласŭ. [στρηνός, φωνή].

Στρηνύζω, віit: -ύσω, stpirŭ кѕ aспpѕ saŭ пътpѕnzъtopŭ гласŭ (пpinч: desпpe гласѕл елefantѕлѕї înвïepшѕnatŭ de пoftъ).[στρῆνος].

Στριβιλικίγξ, ziч: kom: (fopmatъ în imitaцie de гласѕл мiчелор пъsъpi, ші însemnъtoape de) чел maї пѕцinŭ (o цîpiкѕцъ),=Γρῦ, [поate din ..

Στρίβος, ші Στριγμός (ὁ),=Τριγμός, чipiпipe (гласŭ de пъsъpѕïкъ). [neîntp: στρίζω=τρίζω].

Στρίγξ, ιγγὸς (ἡ), ѕnŭ felŭ de пasъpe (корвŭ) de noaпte. 2) dѕnгъ, saŭ вaргъ de колоанъ, (Fpanц:) cannelure.

Στριφνός, ή, όν,=Στιφρὸς ші Στρυφνὸς.[din

Στρίφνος (ὁ), Skp:=Στιφρότης, tъpime de trвnъ, saŭ kapne; (npin înlind:) tъpie, lonъ. [de вnde

Στριφνόω -ῶ, вііt: -ώσω, Στρυφνόω.

Στροβελοβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet:= Ἑλικοβλέφαρος. [στροβελός, βλέφαρον].

Στροβελὸς, ή, όν, potвndъ, slpînsъ ka вnъ remъ; saŭ înвîptitъ (ka вnъ вîptexъ, saŭ ввltoape); (npîn înlind:) îвte în вішkape, вioîъ. 2) (вne-opĭ) în локъ de στρεβλός, slpîmвъ. [ші

Στροβεὺς, έως (ὁ, вnъ felъ dъ чilindpв, (Tвpч:) menrene (întpeввinqatъ de nioapĭ, nostъвapĭ, ші алцĭ meштepĭ). [ші

Στροβέω -ῶ, вііt: -ήσω, [στρόβος] înвîptesкъ чева ka o slîpлeazъ: (npin înlind:) tвpвapъ, amestekъ. [de вnde

Στροβητός, ή, όν, pesвчitъ, înвîptitъ; sвчitъ, skpîntitъ.

Στροβιλέα (ἡ), moliftъ (kape fave квквnape). [ші

Στροβιλέω -ῶ, вііt: -ήσω,=Στροβιλίζω.[ші

Στροβιλεών, ῶνος (ὁ), пъdape de molifĭ. [ші

Στροβίλη (ἡ), fitilъ пentpв panъ în fopmъ конoidъ (askвqitъ în вîplъ). [ші

Στροβιλίζω, вііt: -ίσω, înвîpteskъ în локъ ka o slîpлeazъ. [ші

Στροβίλινος, η, ον, чел de вpadъ saŭ moliftъ. [ші

Στροβίλιον (τὸ), dim: ал лвĭ στρόβιλος; (naptik:) черчелъ în fopmъ de конъ (saŭ ka квквnapa). [ші

Στροβιλίτης, ου (ὁ), (npînч: oîнoς, вінъ) fъквlъ кв квквnape, saŭ peqinъ. [στρόβιλος].

Στροβιλοβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet:= Ἑλικοβλέφαρος. [στρόβιλος, βλέφαρον].

Στροβιλοειδής, έος (ὁ, ἡ), = Κωνοειδής, чел de forma квквnapeĭ. [στρόβιλος, εἶδος]

Στροβιλοκομάω -ῶ, вііt: -ήσω,= Οὐλοκομάω. [στρόβιλος, κόμη].

Στρόβιλος (ὁ), [στρόβος] (în цen:) op чe ape fopmъ de конъ, saŭ se înвîpleмte ka o slîpлeazъ; (naptik:) конoidaл podъ ал (квквnapa) moliftвлaĭ ші алtop копачĭ prodвкtopĭ de peqinъ; (вne-opĭ ші fem: провавілъ ші natвpaлъ)=Στροβιλέα; мелкъ; вnъ felъ de черчеĭ (bezĭ στροβίλιον); вnъ felъ de danцъ, (Nemц:) вalsъ. 2) вîpteжъ de вîntъ; saŭ ввltoape de апъ. [de вnde

Στρόβιλος, η saŭ ὴ, ον saŭ ὸν, =Στροβελός.

Στροβιλοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкtopъ de квквnape. [στρόβιλος, φέρω].

Στροβιλόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Στροβιλέω, saŭ гpeш: în локъ de στρεβλόω. [ші

Στροβιλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Στροβιλοειδής. [στρόβιλος].

Στρόβος (ὁ), noet: [στρέφω] = Δίνη, вalтoape, вîpteжъ de вîntъ, saŭ de апъ. 2) =Στρόμβος. 3) =Στρόφος.

Στρογγυλαίνω, вііt: -ανῶ, = Στρογγυλόω.

Στρογγύλευμα (τὸ), = Στρογγύλωμα. [din

Στρογγυλεύω, вііt; -εύσω, = Στρογγυλόω.

Στρογγυλίας, ου (ὁ), omъ skpîlъ ші гposъ.

Στρογγυλίζω, вііt: -ίσω, ші

Στρογγύλλω, вііt: -υλῶ, = Στρογγυλόω, (fig:). «Συστρέφειν καὶ στρογγύλλειν τὰ νοήματα». D: Ал: a ле eksпipima пе skвptъ. [στρογγύλος]. [de вnde

Στρόγγυλμα (τὸ), = Στρογγύλωμα.

Στρογγυλόγλωφος (ὁ, ἡ), skвлntatъ (sъпatъ) potвndъ. [στρογγύλος, γλύφω].

Στρογγυλοδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [στρογγύλος, δινέω] înвîptitъ, pesвчitъ în potвndъ. «Κόλλῃ —». At:

Στρογγυλοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, potвndъ de fopmъ. [στρογγύλος, εἶδος].

Στρογγυλόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кв кочeanъ potвndъ. [στρογγύλος, καυλός].

Στρογγυλόλοβος (ὁ, ἡ), (вolн:) чел кв (конpinsъ în) potвnde levĭ. [στρογγύλος, λοβός].

Στρογγυλοναύτης, ου (ὁ), плstiopъ пе potвndъ (пetвqъtopeaskъ) коравіе. [στρογγύλος, ναῦς].

Στρογγυλόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кв potвnde (кърnoase) латpe, saŭ коaste. «Ἔγχελυς —». At: [στογγύλος, πλευρά].

Στρογγυλοπρόσωπος, (ὁ, ἡ), potвndъ ла обpazъ. [στρογγύλος, πρόσωπον].

Στρογγύλος, η, ον, [στράγγω, στρόμβος] potвndъ. «Στρογγύλον πλοῖον». пetвqъtopeaskъ коpъвіе (înpot: de мaкpóν). «Στρογγύλα ξύλα„. Tfp: чeлe печioплite. «Στρογγύλοις ἱστίοις„. Ep: кв пînze вmfлate de вîntъ. «Στρογγύλλον στόμα». Apstf: lpвmosвopвitoape, елоквinte. «Λέξις στρογγύλη». D: Ал: eksaktъ ші emfantikъ. «Σαφῆ καὶ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται». Плt: [de вnde

Στρογγυλότης (ἡ), potвnzime. [ші

Στρογγυλόω -ῶ, вііt: -ώσω, potвnzeзъ, saŭ faкъ чева potвndъ. (bezĭ στρογγύλλω).

Στρογγύλω, = Στρογγύλλω.

Στρογγύλωμα (τὸ), tpвnъ potвndъ, saŭ чilindpikъ. [στρογγυλόω]

Στρογγύλως, adв: în кіиъ potвndъ; (ptp:) eksakt ші пе skвptъ. [στρογγύλος].

Στρογγύλωσις, εως (ἡ), potȣnzipe. [στρογγυλόω].

Στροιβάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, =Στροβέω. [de ȣnde

Στροίβηλος (ὁ), кȣкȣĭȣ în капȣ din ловitȣръ.

Στρομβεῖον (τὸ), noet: în локȣ de στρομβίον.

Στρομβέω -ῶ, biit: -ήσω, =Στροβέω.

Στρομβίον (τὸ), dim: ал лȣĭ στρόμβος.

Στρομβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de конȣ, saȣ de мелкȣ. [στρόμβος, εἶδος].

Στρόμβος (ὁ), [στρέφω] (în ţen:) tpȣпȣ potȣndȣ, saȣ pesȣчitȣ, ші кȣ вîрfȣ askȣţitȣ (ка мелкȣл); (partik:) sfîрлeazъ; fȣsȣ; кȣкȣпаръ; обеліsкȣ; (noet:) вîрtежȣ de вîntȣ, ші чл: (вezĭ ші στρόβιλος). [de ȣnde

Στρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, potȣnzezȣ; saȣ înвîрteskȣ чева ка о sfîрлeazъ. [ші

Στρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), =Στρομβοειδής, saȣ κοχλιοειδής.

Στρουθάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ στρουθίον.

Στρούθειος, α, ον, чел din felȣл връвiiлор, saȣ ал плantеĭ στρουθίον. (вezĭ ziч: ші στρούθιος). [ші

Στρουθίζω, biit: -ίσω, spълȣ кȣ чȣenȣ. 2) imitȣ чiрiпiitȣл връвii, saȣ чiрiпeskȣ ка врaвiа; (прin întind:) върfeskȣ. [ші

Στρουθίον (τὸ), dim: ал лȣĭ στρουθὸς; (în ţen:) ор че пъсърȣĭкъ; (ĭар partik:) врaвie. 2) ȣnȣ felȣ de плantъ, (Тȣрч:) чȣenȣ (кȣ ръdъчina къріа se spaлъ лînetȣріле).

Στρούθιος (ὁ, ἡ), = Στρούθειος. (прinч:) «Μηλέα — ». гȣtȣĭȣ; ші Στρούθιον (înпреȣnъ ш fъръ) μῆλον». At: ȣnȣ felȣ de алeasъ гȣtȣĭe, saȣ паръ în felȣ de гȣtȣĭe. [ші

Στρουθίων, ωνος (ὁ), [στρουθὸς], ші

Στρουθοκάμηλος (ὁ, ші ἡ), stpȣцȣ, saȣ stpȣtокamелȣ, ȣnȣ felȣ de пasъpe кȣ гîtȣл ші пічоареле ка але къmілеĭ. [στρουθός, κάμηλος].

Στρουθοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ de stpȣцȣ, saȣ de врaвie. [στρουθός, κεφαλή].

Στρουθόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пічоаре dn stpȣцȣ, saȣ de врaвie; (în ţen:) ȣрîtȣ ла капȣ, saȣ ла пічоаре. [στρουθὸς, πούς].

Στρουθός (ὁ, ші ἡ), [ῥόθος] = Στρουθίον, врaвie. 2) чȣenȣ, saȣ sъпȣnȣ de (ръdъчinъ de) вȣріanъ: 3) (обіч: ші maĭ de mȣлte орĭ кȣ adiekt: 'Αραβική, Λιβυκή saȣ Λίβυσσα) stpȣцȣ, saȣ stpȣtокamелȣ.

Στρουθοφάγος (ὁ, ἡ), шînкътopȣ de (хръnitȣ кȣ карне) de stpȣцȣ, sвȣ de връвiĭ. [στρουθός, φάγω].

Στρουθωτὸς, ἡ, ὸν, înпestpiţatȣ кȣ кiпȣрĭ (кadpe) de пъсъреле. [στρουθός].

Στροφαῖος, α, ον, [στροφεὺς] пȣsȣ лîngъ ţîţîna ȣшеĭ. 2) [στροφή] віклеanȣ, пpeфъкȣtȣ, шipetȣ. (епit: ал лȣĭ Меркȣрȣ în tp' amîndoъ însemn:)

Στροφάλιγξ, ιγγος (ἡ), noet: în локȣ de στροφή, înвîрtipe în локȣ. «Καπνοῦ ("Κονίης)—„. Om: 2) kotitȣръ; (astpnm:) potaţie. 3) =Στροφεύς, ţîţînъ de ȣшъ; osie (de карȣ). 4)=Τροφαλίς (de врînzъ).[στρόφαλος]. [de ȣnde

Στροφαλίζω, biit: -ίσω, noet: în локȣ de στρέφω, pesȣчeskȣ, înвîрteskȣ. «Πλάκατα —» Om; торкȣ.

Στρόφαλος (ὁ), mînepȣ пentpȣ înвîрtipe saȣ întindepe de maшinъ, = Στροφεῖον, (Fpanц:) manівелъ. 2) podanȣ. «Ἑκατικός —» poatъ maţikъ. [ші

Στροφὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) каре se înвîрteште. «Ἄελλα—» Opf; вîрtежȣ de вîntȣ. «Γέρανοι στροφάδες». Apt: каре se întopк în toţĭ aniĭ. (проп:) «Στροφάδες (se inц: νῆσοι)». insȣлеле den' înпрежȣрȣл Zaчintеĭ (каре se sokoteaȣ de плȣtitoape). [στροφή].

Στροφάω, греш în локȣ de στρωφάω.

Στροφεῖον (τό), о maшinaţie, saȣ instpȣmîntȣ, прin каре se înвîрteште чева (partik: în teatpȣ),=Εἰσκύκλημα. [ші

Στροφεύς, έως (ὁ), înкeĭetȣръ (прinч: a osȣлȣĭ spinъpiĭ), кîрчеĭȣ, вертеврȣ; (în ţen:) înкeĭetȣръ; (de ȣnde, fir:) ţîţînъ de ȣшъ, ші чл: (вezĭ ші στρόφιγξ). [ші

Στροφέω -ῶ, biit: -ήσω,= Στρέφω; (ші nestpъm:) mъ înвîрteskȣ; (fir:) mъ віклeneskȣ. [din

Στροφή (ἡ), înвîрtipe, întoapчepe; (partik: în teatpȣ) întoapчepea хорȣлȣĭ din stînga spre dpeanta, saȣ în partea прiвitopiлo p; ші кîntiкȣл, че кînta ел atȣnчĭ (înпpot: de каре este ἀντιστροφή); (fir:) віклenie, întopsътȣръ, шipetлiкȣ, (Fpanц:) dètours. (στρέφω].

Στροφιγγοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în felȣ de...

Στρόφιγξ, ιγγος (ἡ, saȣ ὁ), = Στροφεὺς, вертеврȣ, saȣ кîрчеĭȣ; (partik:) ţîţîna чea кȣ гaȣръ a ȣшеĭ; partea de înвîрtit a каналеĭ чiшmeлiĭ; donȣл вранеĭ вȣцiĭ ші чл; (noet:) în локȣ de εὐστροφία, лesniчĭȣne ла înвîрtipe. «Γλώσσης — ». Apstf: (Fpanц:) volubilité. [ші

Στροφικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла întoapчepe. «Σπέρματα στροφικά». Цeoп: seminţe, че se întopк, saȣ se pestoapnъ кȣ sana

пentrъ înгръшареа царіneĭ. [στροφή].

Στρόφιον (τὸ), dim: ал лъĭ στρόφος; (партік:) вandлікъ, кордonъ, (каре sлъжĭа ла тъĭерĭ ка) înчінгътоаре пе sъвt цîце, (ĭар ла бърбацĭ ка) легътъръ de капъ, (Търч:) sарікъ (вezĭ ші μίτρα).

Στροφὶς, ίδος (ἡ), dim: (дъпе тіпъ пъmaĭ) ал лъĭ στρόφος, nodъ, легътъръ.

Στρόφις, ιος (ὁ), kom: віклеапъ, пребъкътъ. [στροφή].

Στροφοδινέω -ῶ, віit: -ήσω, =Στρεφεδινέω.

Στροφολογία (ἡ), înвîрtіре de ворбе, віклеnіе. [στροφὴ, λόγος].

Στροφόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, пътimeskъ de тъĭетърĭ în пînteче. [din

Στρόφος (ὁ), (прінч: se înц: ἱμάς) къреа pesъчітъ; (în цen:) штреаngъ, fъnіе; легътъръ; înплетітъръ, = Στρόφιον. 2) дърере, тъĭетърĭ în пînteче. [στρέφω]. [de ъnde

Στροφώδης, εος (ὁ, ἡ), =(saъ греш: în локъ de) Τροφώδης; înкегатъ, тъĭатъ.

Στρόφωμα (τὸ), плц; în локъ de στρόφιγξ, цîцînъ de ъшъ.

Στροφωμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ στρόφωμα.

Στροφωτὸς, ὴ, ὸν. pesъчітъ ка ъnъ штреаngъ. [στρὸφος].

Στρύζω, преа раръ în локъ de τρύζω.

Στρυμονίας, ου (ὁ, (înпреъnъ ші fъръ ἄνεμος) вîntъ, че sъfлъ din пaртеа рîълъĭ Stрimonъ, (алт:) Θρᾳσκίας. [Στρυμών].

Στρυφνὸς, ὴ, ὸν, (desпре sъкърĭ)=[Στυφός]. «Τῶν κυδωνίων τὰ μείζω ἧττον στρυφνά». Гал: (fіг:) îndъръtnікъ, чĭъdatъ, неплъкътъ în пъртареа sa; (desпре къвîntъ) asпръ, sъпъръtоръ, saъ înкъркатъ. [de ъnde

Στρυφνότης (ἡ), гъstъл stifosълъĭ; (fіг:) îndъръtnічіе în пъртаре; (desпре къвîntъ) asпріme. [ші

Στρυφνόω -ῶ, віit: -ώσω, fакъ чева stifosъ, saъ asпръ (къвîntъ).

Στρύχνη (ἡ), ші Στρύχνον (τὸ), ші Στρύχνος (ὁ), ъnъ felъ de плantъ, (Fранц:) morelle. «Μανικὸς—». плantъ отръвічоаsъ, (алт:) θρύον, ші δορύκνιον, мъdръгъnъ, (Італ:) belladona.

Στρῶμα (τὸ), аштерnътъ; харша, saъ înбръкъmintea шелії калълъĭ. 2) (ла îm:) skрise копрinzътоаре de felъріte матерії, de варіетъцĭ. 3) парĭ sпріжіnіторĭ de nodъ de лemnъ. [στρώννυμι]. [de ъnde

Στρωματεὺς, έως (ὁ), =Στρῶμα (1, ші 2) (аша s' a nъmit ші skрiitоръл de варіетъцĭ Клементъ). 2) =Στρωματόδεσμος. 3) ъnъ felъ de пеште пestріцъ de мареа рошіе [ші

Στρωματίζω, віit: -ίσω, аштерnъ (пъĭъ шеа, saъ samaръ) пе вітъ пentrъ înкълікаре, saъ înповъраре. [ші

Στρωματίτης, ου (ὁ), каре konstъ în аштерnътърĭ. «Ἔρανος — ». Fot: ші Esix: în каре stъпînъл каseĭ dъ аштерnътъл, ші чеĭ-л-алцiĭ mînкареа.

Στρωματόδεσμον (τὸ), ші Στρωματόδεσμος (ὁ), sакъ (de пĭеле, saъ de пînzъ), în каре легаъ, saъ înfъшъраъ аштерnътъріле. [στρῶμα, δέω].

Στρωματοθήκη (ἡ), sакъ, saъ дълапъ de пъs аштерnътъл. [στρῶμα, θήκη].

Στρωματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstръtоръ (înгріжіторъ) de аштерnътърĭ. [στρῶμα, φύλαξ].

Στρωμνὴ (ἡ), аштерnътъ de патъ, saъ de кълкат. [din

Στρώννυμι, ші Στρωννύω, віit: -στρώσω, (пas: тре: de къ: ἔστρωμαι, ші чл:) în sink: în локъ de στορέννυμι, στόρνυμι, аштерnъ, întinzъ чева жos, saъ пeste чева; (în цen:) арънкъ, пъĭъ жos; (прін întind:) îndрeпtezъ, netezeskъ; (fіг:) ъmілeskъ. «Κλίνην στρώσαντες». Ер: «Μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδόν». Ер: «Κλάδους ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ». Skр: «Ἀνθρακίην — ». Om: întinzъ жъратікъ, ка sъ fрігъ чева. "Θεὸς δ' ἐστόρεσεν πόντον». Od: Г. а алінат. (ші пas:). «Ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο». Ер: (ші між:). «Στρωσάμενοι βρύον αὖον». Ткр: (ші fіг:). «Ἵνα στορέσωμεν αὐτῶν τὸ φρόνημα». Тъч: [de ъnde

Στρῶσις, εως (ἡ), аштерnере. «Ὁδῶν—». Stр: [ші

Στρωτὴρ (ὁ), =Στρώτης 2) (îm): вîрne мічĭ пъse sъвt гріnzеле челе марĭ а ле înвелітоареĭ.

Στρωτηρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ στρωτήρ.

Στρώτης, ου (ὁ), аштерnъторъ de патъ, saъ de казъ (din datoріе, saъ mesepie). [ші

Στρωτὸς, ὴ, ὸν, аштерnътъ, întinsъ. [στρώννυμι].

Στρωφάω -ῶ віit: -ήσω, поет: Ion: î локъ de στρέφω, înвîрteskъ, pesъчeskъ, ш-чл:; (між: saъ ел:) мъ înвîрteskъ (петре-къ) пе ъndева. «Ἀνὰ τὴν πόλιν — ». Ер

Στυγανὸς, ὴ, ὸν, [στυγέω] раръ în локъ de στυγνός.

Στυγάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), [στυγέω, ἀνήρ] ърîtоръ, -тоаре de бърбацĭ. «Ἀμαζὼν—». Esхл:

Στυγερὸς, ὰ, ὸν, [στυγέω] ърîчоsъ, de fepit; пosomорîtъ; întpistъторъ, грozавъ, înfрікошатъ. [de ъnde

Στυγερότης (ἡ), калітатеа лъĭ στυγερός

Στυγερώπης, ου (ὁ), Στυγερῶπις, ιδος (ἡ), ші

Στυγερωπὸς (ὁ, ἡ), поет: ѕрîчоsѕ̆, гроаznікѕ̆ ла ведере. [στυγερὸς, ὤψ].

Στυγερῶς, adв: în кіпѕ̆ ѕрîчоsѕ̆, гроzавѕ̆, saѕ̆ adѕкъtорѕ̆ de мілъ. [στυγερός].

Στυγέω -ῶ, віit: -ήσω, [στύγος] (пех: ἔστυγον, ші рар ἔστυξα) ѕръsкѕ̆, мъ sкîрвеsкѕ̆; мъ înгроzеsкѕ̆, мъ temѕ̆; (кѕ inf:) мъ sfieskѕ̆; (fъръ каzѕ̆) sîntѕ̆ sпъїmîntatѕ̆; (ѕне-орї пas:) sîntѕ̆ поsоморîtѕ̆; (рар stръm: кѕ dat: indip:) fакѕ̆ а fi чева гроаznікѕ̆ кѕїва. «Τῷ κέ τεῳ στύξαιμι χεῖρας». Od: Λ. [de ѕnde

Στύγημα (τὸ), овїектѕ̆ гроаznікѕ̆, ѕрîчоsѕ̆, пînгъріtѕ̆, ші чл: [ші

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, чел de înгроzit, de fѕцit de dinsѕл.

Στύγιος, α saѕ̆ ος, ον, ал Stireї; (прin ѕрm:) гроzавѕ̆, ѕрîчоsѕ̆. [στύξ].

Στυγνάζω, віit: -άσω, мъ поsоморъsкѕ̆, sîntѕ̆ поsоморîtѕ̆. [στυγνός].

Στυγνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѕ̆, прічіnѕіtорѕ̆ de поsоморîре. [στυγνὸς, ποιός].

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, în sink: din στυγανὸς, поsоморîtѕ̆, tpistѕ̆. "Ὄμμα—„. Ksn: 2) = Στυγερὸς, гроаznікѕ̆, selвatікѕ̆ (de fѕцit de dînsѕл). «Ἅδης—». Sof: [de ѕnde

Στυγνότης (ἡ), поsоморîчїѕне, selвътъчїѕне, ші чл:

Στυγνόχροος (ὁ, ἡ), поsоморîtѕ̆ ла fацъ. [στυγνὸς, χρόα].

Στυγνόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѕ̆ пе чіnева (ші пas: мъ fакѕ̆)tpistѕ̆,поsоморîtѕ̆[στυγνός].

Στυγοδέμνιος (ὁ, ἡ), поет: [στυγέω, δέμνιον] ѕрîtорѕ̆ de nѕntъ.

Στύγος, εος -ους (τὸ), [στὺξ] поет: ѕръ, sкîрвъ; tpisteцъ, поsоморîчїѕне; saѕ̆ овїектѕ̆ de ѕръ, de sкîрвъ, =Στύγημα.

Στυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї στῦλος; (naѕt:) мікѕ̆ каtaptѕ̆ sпре пѕпъ, ѕnde se înaлцъ вandiepa.

Στυλίσκος (ὁ), dim: ал лѕї στῦλος.

Στυλίτης, ου (ὁ), ші Στυλῖτις, ιδος (ἡ), релatівѕ̆, saѕ̆ asemenea кѕ, saѕ̆ пѕsѕ̆ пе stîлпѕ̆. [στῦλος].

Στυλοβάτης, ου (ὁ), вasѕ̆ de stîлпѕ̆, пїedestaлѕ̆. [στῦλος, βαίνω].

Στυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѕ̆ saѕ̆ formъ de stîлпѕ̆. [στῦλος, εἶδος].

Στυλοπινάκιον (τὸ), stîлпѕ̆ кѕ zѕгръвелї. [στῦλος, πινάκιον].

Στῦλος, ші (Еол:) Στύλος (ὁ), =Στήλη, колоапъ; (în цen:) stîлпѕ̆ sпріжіnitорѕ̆. 2) instрѕmîntѕ̆ аsкѕцitѕ̆ пеntрѕ sъпаре de літере, ші чл:, (Fрапц:) stylet. [de ѕnde.

Στυλόω -ῶ, віit: ώσω, sпріжіnеsкѕ̆ кѕ stîлпї (проп: ші fir:). [de ѕnde

Στυλωτὸς, ὴ, ὸν, sпріжіnitѕ̆, saѕ̆ înпоdовitѕ̆ кѕ stîлпї.

Στύμα (τὸ), Еол: în локѕ̆ de στόμα.

Στῦμα (τὸ), [στύω] înкорdътѕра memрѕлѕї цenitaлѕ̆.

Στύμμα (τὸ), лѕкрѕ stpînгъtорѕ̆, înкегъtорѕ̆ (ка пїatра акръ, ші чл:); (пaptік:) чеea че se маї adaoгъ întp' o mipeasmъ, ка sъ о fакъ маї dъinoasъ. [ші

Στυμνὸς, ὴ, ὸν, [στύφω] desѕ̆, stpînsѕ̆; înкегatѕ̆, soлidѕ̆, tape.

Στὺξ, στυγὸς (ἡ), fiopoasъ ръчеалъ; (поет: în цen:) гроazъ, saѕ̆ овїектѕ̆ de гроazъ, ѕръ, saѕ̆ sкîрвъ. || (проп:) о fîntînъ în Аркаdia, апа къріа пеntрѕ мѕлta еї ръчеалъ se sокоtea de оморîtоаре, ші ера чел маї гроаzпікѕ̆ жѕръmîntѕ̆ ал челор векї. [în afin кѕ στύφω].

Στύξαι, пех: 1: de inf: ал лѕї στυγέω.

Στυπάζω, віit: -άσω, вatѕ̆, пisezѕ̆; (nestp:) tѕnѕ̆. [στύπος].

Στύπαξ, ακος (ὁ), ком: în локѕ̆ de στυπιοπώλης. [ші

Στυπεῖον (τὸ), [στύπη] кîлцї.

Στύπειος, α, ον, =Στύπινος.

Στυπειοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѕ̆ de кîлцї, saѕ̆ fѕniї de кîлцї. [στυπεῖον, πώλης].

Στύπη (ἡ), [στύπος] inѕ̆, saѕ̆ кîniпъ пеmeліцate; кîлцї. [de ѕnde

Στύπινος, η, ον, fъкѕtѕ̆ de кîлцї (de inѕ̆, saѕ̆ de кîniпъ). [ші

Στυπίον (τὸ), = Στυπεῖον.

Στυπιοπώλης, ου (ὁ), =Στυπειοπώλης.

Στυπογλύφος (ὁ, ἡ), лемnарѕ̆. [στύπος, γλύφω].

Στύπος, εος -ους (τὸ), tрѕnкїѕ̆ de копачїѕ̆, вѕшteanѕ̆; коtорѕ̆, saѕ̆ вѕкаtъ de лемnѕ̆; чїomaгѕ̆.

Στύππαξ, Στυππεῖον, Στύππινος, ші чл:= Στύπαξ, ші чл:

Στυπτηρία (ἡ), (se înц: γῆ) ѕnѕ̆ feлѕ̆ de fosiлѕ̆ (de sape), пїatръ акръ; (прinч: fem· ал лѕї...

Στυπτήριος, α, ον, = Στυπτικὸς. [στύφω]. [de ѕnde

Στυπτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (ла гѕstѕ) кѕ пїatръ акръ, кam stifosѕ̆.

Στυπτικὸς ὴ, ὸν, чел кѕ însѕшime de a stpînцe, a înкега, (Fрапц:) astringent. [στύφω].

Στυρακίζω, віit: -ίσω, ловеsкѕ̆ кѕ капътѕл de жоs ал sѕліцеї. 2) seamъnѕ̆ a στύραξ (вez: ziч: 2: ші 3). [ші

Στυράκινος, η, ον, fъкȣtȣ din, saȣ кȣ[στύραξ]

Στυράκιον (τὸ), dim: ал лȣї.

Στύραξ, ακος (ὁ), [ἵστημι] капътȣл de жos ал sȣліцеї,= Σαυρωτήρ; (прin întind:) sȣліцъ. 2) (ὁ, ші ἡ), ȣnȣ felȣ de копачїȣ (din кръчіле кърȣїа fъчеаȣ sȣліце). 3) (ἡ), ȣnȣ felȣ de реціnъ, saȣ тъmîїе віne-mipositoape din копачїȣл ачеsta, (Тȣрч:) менцȣві.

Στῦσις,, εως (ἡ), înкорdарea мемврȣлȣї ценіталȣ.

Στυτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ ла înкорdарea мемврȣлȣї ценіталȣ, zъdъръtopȣ sпре tpȣпеаsкъ înпреȣnape. [στύω].

Στυφεδανὸς, греш: în локȣ de τυφεδανός.

Στυφελίζω, віit: -ίσω, поеt: Ion: [στυφελὸς] ловind tpînteskȣ, înпinгȣ penede, sгȣdȣїȣ, клетinȣ stpaшnik; (fir:) tpaкtezȣ ръȣ, окъръsкȣ. [de ȣnde

Στυφελισμὸς (ὁ), поеt: tpîntipe, sгȣdȣіpe, tape înпinцepe; (în цen:) pea tpaкtape, nечinstipe.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, поеt: [στύφω] stpînsȣ; вîptosȣ; asпрȣ; solidȣ; (desпре sȣкȣрї) stifosȣ; (fir:) овраznikȣ, dîpzȣ. [de ȣnde

Στυφελώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: кam tape, asпрȣ de felȣ. «Πέτρα —». Koint: stînкоasъ.

Στυφλὸς, ἡ, ὸν, поеt: în sinк: în локȣ de στυφελός.

Στυφνὸς, ἡ, όν, = Στυφός.

Στυφόεις, εσσα, εν, поеt: stifosȣ; stpînгъtopȣ (înкȣitopȣ). [στυφός].

Στυφοκόμπος, înd: în локȣ de στυφοκόπος (ὁ, ἡ), поеt: [στύπος, κόπτω] ловitopȣ кȣ чїomaгȣл. (вezї ші ὀρτυγοκόπος).

Στυφὸς, ἡ, ὸν, [στύφω]=Στιφρὸς, ші Στρυφνὸς; (desпре sȣкȣрї) [de ачі] stifosȣ. [de ȣnde

Στυφότης (ἡ), калitatea stifosȣлȣї; (fir:) îndъръtnічіе, чїȣdъціе.

Στυφρὸς, ὰ, ὸν, =Στυφός. [din

Στύφω, віit: στύξω, [στείβω] stpînгȣ, întъpeskȣ, înкегȣ; (desпе sȣкȣрї) faкȣ гȣра пȣnгъ; (nestp:) sîntȣ stifosȣ. [de ȣnde

Στύψις, εως (ἡ), stpînцepe, îndesipe, înкегаpe; (desпре sȣкȣрї) a faче гȣра пȣnгъ; (пaptiк:) алкътȣіpe прin stpînгъtoape matepiї de въпsea saȣ de mipeasmъ, пentpȣ a fi maї dъinoasъ.

Στύω, віit: στύσω, [ἵστημι] apdikȣ în sȣs, sколȣ (прinч: ценіталȣл мемврȣ); (овіч: miж: ші în tpe: de кȣ: nestp:) sîntȣ кȣ мемврȣл ценіталȣ înкорdatȣ, (Франц:) en érection.

Στωὰ (ά), Dop: în локȣ de στοά.

Στῴδιον (τὸ), dim: ал лȣї στωά.

Στωϊκεύομαι, віit: -εύσομαι, шъ портȣ ка

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, [στωά Dop:] ал sълії, saȣ чел din salъ (прinч: чеа пestpiцъ de ла Atena, ȣnde îшї fъчеа лекціile Zenonȣ); (de ȣnde пaptiк:) stoїкȣ (filosofȣ, ȣрmъtopȣ sistemeї filosofii лȣї Zenonȣ).

Στωὶς, ίδος (ἡ), în локȣ de στωϊκή.

Στωμυλεύω, ші (miж:) -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, ші

Στωμυλέω -ῶ, віit: -ήσω, = Στωμύλλω, -ομαι.

Στωμυλήθρα (ἡ), преа mȣлтъ ворвъ, въpfipe. (se конf: кȣ..

Στωμυλήθρας, α (ὁ), ші

Στωμύληθρος (ὁ, ἡ), въpfitopȣ, ворвitopȣ de nimiкȣрї. (вezї ші ῥωποπερπερήθρας). [ші

Στωμυλία (ἡ), dȣлче, граціosъ ворвіpe; saȣ въpfipe. [στωμύλος].

Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ου (ὁ), кom: (adȣnъtopȣ de глȣмеце въpfipї. [στωμυλία, συλλέγω].

Στωμύλλω, ші (miж:) -ύλλομαι, віit: -υλῶ, -οῦμαι, ворвеsкȣ граціos, saȣ їȣte; (прin ȣрm: maї de mȣлte-opї) ворвеsкȣ fъръ гîndipe, op че 'mї віne, въpfeskȣ. [στωμύλος]. [de ȣnde

Στώμυλμα (τὸ), въpfitȣръ.

Στωμύλος (ὁ, ἡ), [στόμα] ворвitopȣ кȣ граціе ші лesniчїȣne, dȣлче ла ворвъ. (вezї ші αἰμύλος); (în ръȣ) въpfitopȣ.

Σὺ, [цen: σοῦ, ші enкл: σου; dat: σοί ші σοι; aк: σὲ, ші σε; înd: σφῶϊ, saȣ σφώ; îm: ὑμεῖς, ші чл:) прon: пeps: de a 2: пeps: tȣ. «Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». Іл: А. (ші înпреȣnъ кȣ γε). Μὴ σύγε». Лкs:

Συάγρειος (ὁ, ἡ), de поркȣ selвatikȣ, saȣ mistpeцȣ. [ші

Συαγρεσία (ἡ), поеt: вînъtoape de порчї selвatiчї. [ші

Συαγρευτὴς, οῦ (ὁ), вînъtopȣ de порчї selвatiчї. [ші

Συάγριος (ὁ, ἡ),=Συάγρειος. [ші

Συαγρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de пеште, поate=(saȣ греш: în локȣ de) Συναγρίς. [din

Σύαγρος (ὁ, ἡ), [σὺς, ἄγρα] = Συαγρευτής. 2) (sȣвst:) поркȣ selвatikȣ. [de ȣnde

Συαγρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (saȣ dedȣsȣ ла felȣл) поркȣлȣї selвatikȣ.

Σύαγχος (ὁ, ἡ), [σύς, ἄγχω] sȣгрȣmъtopȣ de порчї (ȣnȣ felȣ de вȣріanъ).

Σύαινα, ης (ἡ), [σύς] sкроafъ. 2) ȣnȣ felȣ de пеште.

Συανία (ά), Dop: în локȣ de συηνία.

*

Συὰς, άδος (ἡ), în локŭ de ὑάς.

Συβαλὴς, έος, ші

Σύβαξ, ακος (ὁ, ἡ), [σύς] некѹратŭ, мѹрdарŭ (ка ѹнŭ поркŭ); (партік:) desfpînatŭ. 2) (sѹвst:) ѹнŭ felŭ de пеште.

Συβαρίζω, віit: -ίσω, трѣїеskŭ ка ѹнŭ Siвapitŭ, saŭ imitŭ пе Siвapiцї în desfpînape ші шолічїѹне. [din

Σύβαρις, εως (ἡ), Siвapisŭ, ѹнŭ орашŭ ал Italieї (вestitŭ пентрѹ молічїѹнеа локѹitopiлор sъї). [de ѹnde

Σιβαρίτης, ου (ὁ), Siвapitŭ; (прin ѹрm:) desmїepdatŭ, desfpînatŭ, молічоsŭ, ші чл: [de ѹnde

Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, Siвapitikŭ; лѹksosŭ; desfъtъчоsŭ, ші чл: [ші

Συβαρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹї Συβαρίτης.

Συβὰς, άδος (ὁ, ἡ), = Σύβαξ.

Συβήνη, saŭ Συβίνη (ἡ), tokŭ de пїеле de поркŭ пентрѹ sъцецї saŭ flѹepe. [σύς].

Συβόσιον (τὸ), tѹрmъ, saŭ tîpлъ de порчї. [din

Συβότης, ου (ὁ), = (maї tntpeв:) Συβώτης.

Συβριάζω, віit: -άσω, = Συβαρίζω.

Συβριακὸς, ὴ, ὸν, = Συβαριτικός.

Συβριασμὸς (ὁ), [συβριαζω] віацъ молічоasъ de Siвapitŭ, desfъtъчїѹне, desfpînape, ші чл:

Συβωτέω -ῶ, віit: -ήσω, паskŭ порчї. [din

Συβώτης, ου (ὁ), пъstopŭ de порчї, поркарŭ. [σύς, βόω = βόσκω]. [de ѹnde

Συβωτικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ, însѹшitŭ пъstopѹлѹї de порчї, поркъреskŭ.

Συβώτρια (ἡ), fem: ал лѹї συβώτης, поркъреasъ.

Συγγάλακτος (ὁ, ἡ), = Ὁμογάλακτρς. [σὺν, γάλα]. βρός].

Σύγγαμβροι (οἱ), = Ὁμόγαμβροι. [σὺν, γαμ-

Συγ-γαμέω ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ рѹditŭ кѹ чіnева прin nѹntъ saŭ кѹskpie. [ші

Συγγαμμία (ἡ), чеа прin nѹntъ рѹdenie, кѹskpie. [din

Σύγγαμος (ὁ, ἡ), = Ὁμόγαμος, рѹditŭ, înкѹskpitŭ прin nѹntъ. [σὺν, γάμος].

Συγ-γανύσκομαι, віit: -ύσομαι, = Συγχαίρω, mъ вѹкѹрŭ, mъ înвeseлeskŭ înпреѹnъ.

Συγγείνασθαι, (miж: кѹ însem: акt:) nex: 1: de inf: ал лѹї συγγίνομαι.

Συγ-γελάω -ῶ, віit: -άσομαι, pîzŭ ші eŭ înпреѹnъ.

Συγ-γενεαλογέω -ῶ, віit: -ήσω, копрinzŭ în ачееашї цeneaлоцie, saŭ повestipe a stpъmoшiлор saŭ opiцineї ѹneї famiлiї.

Συγγένεια (ἡ), рѹdenie. [συγγενής].

Συγγενέτειρα (ἡ), поet: fem: ал лѹї...

Συγγενέτης, ου (ὁ), ші Συγγενέτις, ιδος (ἡ), овшteskŭ tatъ, saŭ mamъ a кѹїва. 2) рѹdъ, în локŭ de...

Συγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskѹtŭ înпреѹnъ. 2) (овіч:) рѹdъ, чел din ачелашї neamŭ; (fir:) пропорцionatŭ, asemenea. [σὺν, γένος].

Συγγένησις, εως (ἡ), înпреѹnape; ѹnipe.

Συγγενικὸς, ὴ, ὸν, чел dѹпе рѹdenie, însѹшitŭ рѹdeї. [συγγενὴς]. [de ѹnde

Συγγενικῶς, adв: dѹпе рѹdenie.

Συγγενὶς, ίδος (ἡ), = Συγγενὴς (ἡ), femeїe рѹdъ.

Συγ-γεννάω -ῶ, віit: -ήσω, naskŭ înпреѹnъ, saŭ întp' ачееamї вреme. [de ѹnde

Συγγεννήτωρ, ορος (ὁ), овшteskŭ пъskъtopŭ (tatъ вѹnŭ), = Συγγενέτης.

Συγ-γεύομαι, віit: -εύσομαι, (кѹ цen:) гѹstŭ înпреѹnъ.

Συγγεωργὸς (ὁ, ἡ), лѹкръtopŭ de пъmîntŭ înпреѹnъ кѹ алtѹл în tовъръшie. [σὺν, γεωργός].

Συγ-γηθέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ вѹкѹрŭ, mъ înвeseлeskŭ înпреѹnъ.

Συγ-γηράσκω (-γηράω -ῶ), віit: -γηράσομαι, înвъtpîneskŭ ші eŭ înпреѹnъ, saŭ tot întp' o вреme.

Συγ-γίνομαι (-γίγνομαι), віit: -γενήσομαι, (nex: συνεγενόμην, ші чл:) mъ naskŭ (ші nѹmaї în miж: nex: 1: stpъm: naskŭ) înпреѹnъ. 2) (овіч:) mъ adѹnŭ, petpekŭ înпреѹnъ; (despre mѹїерї) mъ înпреѹnŭ tpѹпеште. «Συγγίνεσθαι εἰς λόγους τινι». Ksn: a авеа ворвъ înпреѹnъ кѹ чіnева, (Fpanц:) avoir une conference avec...

Συγ-γινώσκω (-γιγνώσκω), віit: συγγνώσομαι, (nex: συνέγνων, ші чл:) sîntŭ de ачееашї пъpepe, mъ înвоїeskŭ кѹ чіnева în чева. "Συγγινώσκω σοι τοῦτο». Лкs: (їар овіч: кѹ inf:). "Συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα». Ep: s' a конвins. «Οὔ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα». Ep: (ші кѹ партіч:). «Συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς». Ep: кѹnoaштem în конштiinцъ. (ші miж:) «Συγγινώσκεαι εἶναι ἥσσων». Ep: кѹnoштї mi însѹцї, къ .. «Οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτου εἶναι αἴτιος». Ep: nѹ кредеа; (ші maї компл:). "Συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πράγματα διέπειν». Ep: (ші în партч: авsл:). «Ληφθέντων τῶν συνεγνωκότων». Ап: = τῶν συνειδότων. 2) (fir: ші maї des) eptŭ, tpekŭ кѹ вedepea, înгъdѹїŭ. «Συγγνῶναί τινι τὴν ἁμαρτίαν, saŭ τῆς ἁμαρτίας». Тѹч: (ші în a tpeїa перs:). «Συγγινώσκεταί μοι». Лкs: mi se eaptъ.

Σύγγνοια (ἡ), поet: în локŭ de συγγνώμη.

Συγ-γνωματεύω, вiit: -εύσω, daŭ eptape, eptŭ (Temist:). [din

Συγγνώμη (ἡ), eptъчĭȣne. «Συγγνώμην ἔχειν τινί». a epta; ші "Συγγνώμην ἔχειν, saŭ «Συγγνώμης τυγχάνειν». a fi eptatŭ. [συγγιγνώσκω].

Συγγνωμονέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ eptъtopŭ, eptŭ пе чiнева. [ші

Συγγνωμονικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, аплекatŭ, disпȣsŭ a epta; (desпре лȣк:) вpednikŭ de eptape, de eptat. [ші

Συγγνωμοσύνη (ἡ), =Συγγνώμη. [din

Συγγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtopŭ în конштiiнцъ de чева; saŭ чел de ачееашĭ пъpepe, înвoitŭ ла чева. 2) (обiч:) eptъtopŭ, tpeкъtopŭ кȣ вedepea; saŭ (пas;) de eptat. «Σύγγνωμόν ἐστι τὸ ἀκούσιον». Тȣч: [ші

Σύγγνωσις, εως (ἡ), eptape; конштiiнцъ.

Συγγωστὸς, ή, όν, вpednikŭ de eptape, de eptat. [συγγιγνώσκω].

Συγ-γογγυλίζω, вiit: -ίσω, stpînгŭ, гemȣĭeskŭ чева înпpeȣnъ.

Συγ-γομφόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкeĭŭ, комбiнŭ înпpeȣnъ кȣ кȣĭe.

Συγγονεύς, έως (ὁ), ші

Σύγγονος (ὁ, ἡ), пъsкȣtŭ înпpeȣnъ, saŭ tot întp' o вpeme. 2) обiчnȣitŭ, fipeskŭ. «Σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσὸντα λακτίσαι πλέον». Esхл: || (sȣбst:) pȣdъ din sînцe, fpate, saŭ sopъ. «Τὴν Λάκαιναν ξύγγονον Διοσκόροιν Ἑλένην». Eȣp: [σύν, γόνος].

Σύγγραμμα (τό), компȣitȣpъ de sкpisŭ, sȣŭ sкpiпtȣpъ (пpinч: în пpozъ) de aȣtopŭ (istopikŭ, ші чл:). «Καί τῶν συγγραμμάτων καί τῶν ποιημάτων τά χρησιμώτατα. Iskp: [συγγράφω].

Συγγραμμάτιον (τό), dim: ал лȣĭ σύγγραμμα.

Συγγραμματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopŭ de sкpise, saŭ sкpiпtȣpe. (гpamatikъ eкsпл: a лȣĭ ῥητροφύλαξ]. [σύγγραμμα, φύλαξ].

Συγγραφεύς, έως (ὁ), компȣitopŭ de sкpise, saŭ aȣtopŭ (пpinч: пpozaikŭ, maĭ кȣ seamъ istopikŭ). 2) (în Atena) memбpȣ de komisie pîndȣitъ пentpȣ întoкmipe de noŭ пoлitikŭ peгȣлamentŭ, saŭ modifikape de чел în fiiнцъ. [ші

Συγγραφή (ἡ), компȣnepe de sкpisŭ (пpinч: istopikŭ). 2) însкpisъ înвoĭaлъ, kontpaкtŭ; (пaptik:) пopȣnчeaлъ de вpe ȣnŭ лȣкpȣ ла meштepŭ. «Ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς κατὰ συγγραφὴν». Dm: [ші

Συγγραφία, (ἡ), neaпpв: în локŭ de συγγραφή. [συγγράφω]. [de ȣnde

Συγγραφικός, ή, όν, atinгъtopŭ de însкpisŭ de înвoĭaлъ; saŭ peлatiвŭ кȣ sкpiepe de компȣitȣpĭ. [de ȣnde

Συγγραφικῶς, adв: dȣпe кiпȣл însкpiseлop de înвoĭaлъ, (ad:) xotъpît, eкsaкt.

Σύγγραφος (ἡ), eпгpf: în локŭ de συγγραφή, însкpisŭ de înвoĭaлъ. [din

Συγ-γράφω, вiit: -γράψω, sкpiŭ, saŭ zȣгpъвeskŭ чева înпpeȣnъ (în aлъtȣpape) кȣ чева, (пpin ȣpm:) кȣ лȣape aminte; (de ȣnde обiч:) компȣĭŭ (aлкъtȣĭeskŭ) кapte (пpinч: istopikъ). 2) (miж:) fakŭ înвoĭaлъ, saŭ kontpaкtŭ, mъ înвoĭeskŭ, saŭ fъгъdȣĭeskŭ însкpis. «Γάμον —» Пл: (ші пas:) "Συγγεγραμμένος„. Iпкp: îndatopatŭ пpin însкpisŭ.

Συγ-γυμνάζω, вiit: άσω„ deпpinzŭ înпpeȣnъ, saŭ tot de odatъ. [de ȣnde

Συγγυμνασία (ἡ), înпpeȣnъ (în înвoipe) deпpindepe. [ші

Συγγυμναστής, οῦ (ὁ), însoцitŭ ла deпpindepe saŭ eкsepsape кȣ aлtȣл.

Σύγε, în локŭ de σύ γε (вezĭ σὺ).

Συγ-καθ-αγίζω, вiit: -ίσω, apzŭ чева înпpeȣnъ ка жeptfъ; ofepŭ жeptfъ, saŭ konsfinцeskŭ чева înпpeȣnъ.

Συγ-καθ-αιρὲω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: συγκαθεῖλον, ші чл:) sȣpпŭ, pestopnŭ înпpeȣnъ (aжȣtînd); (iap în Ep:) «Συγκαθαιρεῖν ἀγῶνας». a вipȣi în лȣпte.

Συγ-καθαρεύω, вiit; -εύσω, пetpeкŭ înпpeȣnъ în кȣpъцie.

Συγ-καθ-αρμόζω, вiit: -όσω, aплiкŭ, aшezŭ пotpiвit înпpeȣnъ, saŭ în înвoipe; (iap în Sof:) «Συγκαθαρμόσαι». a înmopmînta.

Συγκάθεδρος (ὁ, ἡ), =Σύνεδρος, înпpeȣnъ шezъtopŭ. [σὺν, κατὰ, ἕδρα].

Συγ-καθ-έζομαι, вiit; -εδοῦμαι, = Συγκάθημαι.

Συγ κατ-είμαρμαι (intpeв: пpinч: nȣmaĭ a 3: пeps: ші пaptч:) sîntŭ пpexotъpîtŭ înпpeȣnъ de ȣpsitoape, amŭ aчееашĭ ȣpsitъ.

Συγ-καθ-είργω (-είργνυμι), вiit: -είρξω, înкizŭ пе чiнева înпpeȣnъ (intp' aчееашĭ înкisoape) кȣ aлtȣл.

Συγ-καθ-έλκω, вiit: -έλξω, ші -ελκύσω, (nex: συγκαθείλκυσα, ші чл:) tpъгînd коборŭ (tîpъskŭ) чева înпpeȣnъ кȣ mine.

Συγκάθεσις, εως (ἡ), [συγκαθίημι] înвoitoape îndȣплекape, konчesie.

Συγκαθεύδησις, εως (ἡ), dopmipe înпpeȣnъ. [din

Συγ-καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, =Συγκοιμῶμαι.

Συγ-καθ-έψω, вiit: -εψήσω, fepбŭ чева

înpreвnъ вinc (nînъ sъ se toncaskъ).

Συγ-κάθημαι (fъpъ вiit:), шezъ înpreвnъ. 2) mъ adвnъ кв алцiĭ în sfatъ. «Σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης συγκαθῆσθαι„. Твч: 3) mъ ашezъ жos; saъ шezв kam stîpvit (вezi шi συγκαθίζω). «Τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια (τῆς καμηλοπαρδάλεως) ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει». Stов:

Συγ-καθ-ιδρύω, вiit: -ύσω, ашezъ, statopniveskъ чева înpreвnъ, saъ în înвoipe кв чinева.

Συγ-καθ-ιερόω -ῶ, вiit:-ώσω, konsfinpeskъ чева înpreвnъ.

Συγ-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, ашezъ чева înpreвnъ, saъ întp' aчeeaшĭ nosiцie; (miж: saъ nestp:) шezъ înpreвnъ, n'anpoane, saъ kam stîpvit; (de вnde Skp:) шezъ ла nîndъ. «Καὶ κατέβη τὰ ὄρνεα ἐπὶ τὰ διχοτομήματα, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ». Skp:

Συγ-καθ-ίημι, вiit: -συγκαθήσω, коборъ чева, (шi miж: snъ eл:) mъ коборъ înpreвnъ кв..; nitвлeskъ ашezînd чева kam stîpvit; (de вnde кв ак: кв преп:) mъ askвnzъ, mъ ашezъ ла nîndъ вndeва; (fir:) mъ îndвплekъ, konчedezъ.

Συγ-καθ-ίστημι, вiit: -καταστήσω, (nex: 2: συγκατέστην, шi чл:) statopniveskъ (întokmeskъ, pîndвiceskъ) чева înpreвnъ, saъ în înвoipe кв чinева; (miж: кв dat: saъ ак: кв преп:) mъ ашezъ în вътълie înpotiва квîва (îaъ nosiцie de a'л лові).

Συγ-καθ-ορμίζω, вiit: -ίσω, вагъ (шi miж: saъ nas: intpв) în noptъ înpreвnъ (întp' aчeeaшĭ вpeme, saъ aчeлaшĭ noptъ) кв чinева.

Συγ-καθ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Συγκαθιερόω.

Συγ-καθ-υφαίνω, вiit; -ανῶ, цesъ чева înpreвnъ, вneskъ tot întp' o цesътвръ.

Σύγκαιρος (ὁ, ἡ), [σὺν, καιρός] fъквtъ în notpivitъ вpeme, saъ dвne вpeme.

Συγ-καίω, вiit: -καύσω, apzъ înpreвnъ, saъ de totъ; (med:) вsвkъ npin apsътвръ. «Κοιλίαι συγκαίειν ἀγαθαί». Iикр: disnвse ла înквîetвpî.

Συγ-κακοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, simцъ ръвл înpreвnъ кв пътimaшвл, konnътimeskъ.

Συγ-κακουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ ръъ înpreвnъ, saъ în înвoipe кв... [de вnde

Συγκακούργημα (τὸ), pea fantъ sъвîpшiтъ (de maĭ твлцi) înpreвnъ.

Συγκακουργία (ἡ), konлвkpape de fantъ pea. [σὺν, κακὸς, ἔργον].

Συγ-κακουχέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, пътimeskъ, sвlepъ ръъ înpreвnъ

Συγ-κακόω, -ῶ, вiit: -ώσω, шi

Συγ-κακύνω, вiit: -υνῶ, вatъmъ, stpikъ чева înpreвnъ.

Συγ-καλέω -ῶ, вiit: -καλέσω, kiemъ ne maĭ твлцi (adвnъ) înpreвnъ.

Συγ-καλινδέομαι: οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι,= Συγκυλινδέομαι.

Συγ-καλλύνω, вiit: -υνῶ, тътвръ stpînrind гвnoïвл ла вnъ локъ.

Συγκάλυμμα (τὸ), акоперътînтъ neste totъ înpreвnъ. [шi

Συγκαλυμμός (ὁ), = Συγκάλυψις. [шi

Συγκαλυπτός, ἡ, ὸν, акоперitъ, saъ de акоперit neste totъ. [din

Συγ-καλύπτω, вiit: -ύψω, акоперъ чева înpreвnъ, saъ neste totъ; (fir:) askвnzъ de totъ. [de вnde

Συγκάλυψις, εως (ἡ), акоперipe, askвndepe de totъ.

Συγ-κάμνω, вiit: -καμοῦμαι, (nex: συνέκαμον, шi чл:) osteneskъ, твпческъ înpreвnъ, saъ în înвoipe кв..., koплвkpezъ; konпътimeskъ (кв dat:).

Συγκαμπή (ἡ), naptea, вnde se faче înkovoiтвръ, înкeïeтвръ. [шi

Συγκαμπτός, ἡ, ὸν, înkovoïatъ de amîndoъ пърцiле înpreвnъ. [din

Συγ-κάμπτω, вiit: -κάμψω, înkovoï чева înpreвnъ (ad: în kinъ, ka amîndoъ kanetenle sъ se плече de o datъ). [de вnde

Σύγκαμψις, εως(ἡ), înkovoïepe de amîndoъ къпътiïenle de odatъ.

Συγ-κανηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptъ în penigioase цepemoniĭ koшвpĭ saъ nanepe înpreвnъ.

Συγ-καπηλεύομαι, вiit: -καπηλεύσομαι, falsifikъ (npefakъ în minчinosъ) amestekînd чева înpreвnъ.

Συγ-καρκινόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, înĭ înnleteskъ pъdъчinele înpreвnъ (ka вoaшele каркinвлвĭ, saъ pakвлвĭ); mъ înpъdъчinezъ tape.

Συγ-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, pabdъ, sвfepъ цenepos (fъpъ kîptipe).

Συγκασιγνήτη (ἡ), noet: în локъ de συναδελφή. [σὺν, κασιγνήτη].

Σύγκασις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de συναδελφός. [σὺν, κάσις].

Συγ-κατα-βαίνω, вiit: -ήσομαι, (nex: συγκατέβην, шi чл:) mъ коборъ înpreвnъ (întp' aчeeaшĭ вpeme, saъ în înвoipe); (fir:) kazъ (aжвnzъ) ла aчeлaшĭ semnъ; (oвiч:) mъ плекъ înвoindъ mъ ла чева în laвopвл квîва.

Συγ-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ, apвпкъ жos, saŭ denвîъ вanî (плъteskъ) înpreвnъ.

Συγκατάβασις, εως (ἡ), коборîre înpreвnъ; (obiч: fir:) înвoipe, кончedepe în faворял къîва (maї de жos). (Fpanц:) condescendence. [ші

Συγκαταβατικός, ἡ, όν, лesnivosъ, disnвsъ a faче кончesiї, saŭ a se înвoi плекîndъ se în faворял къîва. [συγκαταβαίνω]. [de вnde.

Συγκαταβατικῶς, adв: къ кончesie, saŭ коборъmînt ла înвoipe.

Συγ-κατα-βιάζω, viit: -άσω, коборъ înpreвnъ, saŭ în înвoipe.

Συγ-κατα-βιόω -ῶ, viit: -ώσω, =Συγκατοικέω.

Συγκαταβιῶναι, nex: 2: de înf: ал пречed:

Συγκαταγήρασις, εως (ἡ), înвъtpînipe înpreвnъ. [din

Συγ-κατα-γηράσκω (-γηράω -ῶ), viit: -γηράσομαι, înвъtpîneskъ înpreвnъ nînъ în sfîpшîtъ, saŭ aжвnгъ înpreвnъ ла sfîpшitвл вatpîneцilor.

Συγ-κατα-γιγνώσκω (-γινώσκω), viit: -καταγνώσομαι, (nex: συγκατέγνων, ші чл:) osîndeskъ înpreвnъ, saŭ în înвoipe къ алцiї.

Συγ-κατα γομφόω -ῶ, viit: -ώσω, kombinъ чева din toate пърцiле цeапъn къ къîe.

Συγ-κατα-γράφω, viit: -γράψω, înskriъ în katagrafie чева înpreвnъ къ...

Συγ-κατ-άγω, viit: -άξω, (nex: συγκατήγαγον, ші чл:) =Συγκαταβιβάζω; (partic:) kontpиввîeskъ ла întoapчepe de cksnatpiatъ în natpia sa.

Συγ-κατα-δαρθάνω, viit: -δαρθήσομαι, (nex: συγκατέδαρθον) = Συγκαθεύδω, mъ кълкъ, dopmъ înpreвnъ.

Συγκατάδεσις, εως (ἡ), = Σύνδεσις. [din

Συγ-κατα-δέω, viit: -δήσω, legъ înpreвnъ tape.

Συγ-κατα-δικάζω, viit: -άσω, =Συγκατατιγνώσκω.

Συγ-κατα-δουλόω -ῶ, viit: -ώσω, poвeskъ înpreвnъ, saŭ tot de o datъ.

Συγ-κατα-δύνω (-δύομαι), viit: -δύσω, -ομαι, (nex: 2: συγκατέδυν, ші чл:) mъ кълndъ, (despre steле) anвîъ înpreвnъ, saŭ tot întp'o вpeme къ... [de вnde

Συγκατάδυσις, εως (ἡ), anвnepe înpreвnъ, saŭ tot de o datъ fъкътъ.

Συγ-κατα-ζάω -ῶ, viit: -ζήσομαι, saŭ -βιώσομαι, (nex: συγκατέζησα, saŭ συγκατεβίων, ші чл:) înї netpekъ вiaцa înpreвnъ къ..

Συγ-κατα-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, (къ dat: indip:) înжвгъ чева în silъ înpreвnъ къ..; (fir:) вneskъ în къsnivie.

Συγ-κατα-θάπτω, viit: -θάψω, înгropъ, saŭ înmopmîntъ înpreвnъ.

Συγκατάθεσις, εως (ἡ), înвoipe, saŭ вnipe къ воinца къîва. [ші

Συγκαταθετέον, nosit: ал лвї συγκατατίθημι. [ші

Συγκαταθετικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, apътътopъ de, saŭ kontpиввitopъ ла înвoipe saŭ вnipe къ пърерea къîва. [συγκατατίθημι].

Συγ-κατα-θέω, viit: -θεύσομαι, пъвълeskъ înpreвnъ în връжтъшeskъ пъmîntъ, fъkînd întp' însвл roane ші пвstiipї.

Συγ-κατα-θλάω -ῶ, viit: -θλάσω, snapгъ, sfъpîmъ de tot înpreвnъ.

Συγ-κατα-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: συγκατέθανον, ші чл:) =Συναποθνήσκω.

Συγ-κατ-αίθω, (fъpъ viit:) =Συγκατακαίω.

Συγκαταίνεσις, εως (ἡ), =Συναίνεσις, ші Συγκατάθεσις. [din

Συγ-κατ-αινέω -ῶ, viit: αινέσω, =Συναινέω, mъ înвoїeskъ, mъ îndвплекъ ла пърерea къîва, o înкввiinцezъ; înгъdвîъ.[din

Συγκάταινος (ὁ, ἡ), înвoitъ, indвплекatъ ла пърерea къîва. «Συγκάταινος γίνομαι τινί». Лкс: = Συγκαταινῶ [σὺν, κατὰ, αἶνος].

Συγ-κατ-αιρέω Ion: în локъ de συγκαθαιρέω.

Συγ-κατ-αίρω, viit: -αρῶ, soseskъ, saŭ tpapъ în nopтъ înpreвnъ.

Συγ-κατ-αιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, nîpъskъ înpreвnъ, saŭ tot o datъ.

Συγ-κατα καίνω viit: -κανῶ=Συγκατακτείνω

Συγ-κατα-καίω, viit: -καύσω, apzъ de totъ înpreвnъ.

Συγ-κατα-καλύπτω, viit: -ύψω, акоперъ înpreвnъ къ totвл.

Συγ-κατά-κειμαι, viit: -κείσομαι, sînтъ кълkatъ saŭ întinsъ înpreвnъ.

Συγ-κατα-κλάω -ῶ, viit: -άσω, snapгъ de totъ înpreвnъ.

Συγ-κατα-κλείω, viit: -κλείσω, înkizъ din toate пърцiле (apestezъ) пе чinева înpreвnъ къ...

Συγ-κατα-κληρονομέω -ῶ, viit: -ήσω, mештeneskъ ші eъ înpreвnъ.

Συγ κατα-κλίνω, viit: -κλινῶ, пвїъ пе чinева съ se кълче, saŭ съ meazъ (ші miж: mъ кълкъ, saŭ mezъ) ла masъ înpreвnъ. [de вnde

Συγκατάκλισις, εως (ἡ), кълкare în patъ, ші medepe ла masъ înpreвnъ къ алцiї.

Συγ-κατα-κοιμάω -ῶ, viit: -ήσω, adopmъ пе чinева (ші miж: dopmъ) înpreвnъ,=Συγκατευνάζω, -ομαι (прол: ші fir:).

Συγ-κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣрmezȣ̆ înпреȣnъ пînъ în sfîршitȣ̆.

Συγ-κατα-κομίζω, biit: -ίσω, dȣкȣ̆ жos (коборȣ̆) чева înпреȣnъ.

Συγ-κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭȣ̆ în бȣкъцеле înпреȣnъ кȣ...

Συγ-κατα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întoкmeskȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ în înвoipe кȣ... [de ȣnde

Συγκατακόσμησις, εως (ἡ), întoкmipe, aранжаре înпреȣnъ.

Συγ-κατα-κρημνίζω, biit: -ίσω, sȣрпȣ̆, daȣ̆ de вале, de рînъ чева înпреȣnъ.

Συγ-κατα-κτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, doбîndeskȣ̆, saȣ̆ кîштigȣ̆ чева înпреȣnъ.

Συγκατακτάς, ᾶσα, άν, nex: 2: de пaрtч: ал лȣĭ...

Στγ-κατα-κτείνω, biit: -κτενῶ, omoрȣ̆ кȣ totȣл înпреȣnъ.

Συγ-κατα-κυλίω, biit: -ίσω, postoголeskȣ̆ кȣ totȣл înпреȣnъ.

Συγ κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: συγκατέλαβον, ші чл:) прinzȣ̆ în faптъ înпреȣnъ кȣ...saȣ̆ din toate пърцiле; копрinzȣ̆ toate înпреȣnъ.

Συγ-κατα-λέγω, biit: -καταλέξω, копрinzȣ̆, înшiрȣ̆ întр'ачелашĭ каталогȣ̆.

Συγ-κατ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, înпрietenesкȣ̆, înпакȣ̆ пе чiнева кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-λήγω, biit: -λήξω, mъ sfîршeskȣ̆, mъ terminezȣ̆ ші eȣ̆ înпреȣnъ saȣ̆ asemenea

Συγ-κατα-λογίζομαι, biit: -λογίσομαι, копрinzȣ̆ чева întр'o sokoteaлъ înпреȣnъ кȣ...

Συγ-κατα-λύω, biit: λύσω, desfiinцezȣ̆ чева înпреȣnъ кȣ алтеле. ‖ (nestр: saȣ̆ ел:) поnoseskȣ̆, saȣ̆ гъsdȣĭeskȣ̆ tot întр' o вреme, saȣ̆ întр' ачелашĭ локȣ̆ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-μίγνυμι, biit: -μίξω, amesteкȣ̆ de totȣ̆ înпреȣnъ кȣ алтȣ̆ чева.

Συγ-κατα-μύω, biit: -μύσω, mъ înкizȣ̆ (mъ stрînгȣ̆) кȣ totȣл înпреȣnъ, saȣ̆ tot de o datъ.

Συγ-κατα-ναυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, бiрȣĭeskȣ̆ în бътъліе пе mape înпреȣnъ.

Συγ-κατα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпарцȣ̆ чева înпреȣnъ; пȣĭȣ̆ înпреȣnъ ла пȣmърȣ̆. ‖ (miж:) mъ înпарцȣ̆ чева în înвoipe înпреȣnъ кȣ алцiĭ.

Συγκατάνευσις, εως (ἡ), înвoipe кȣ алцiĭ, îndȣплекаре ла, înкȣвiinцаре de чева,= Συγκατάθεσις. [συγκατανεύω].

Συγκατανευσιφάγος (ὁ), kom: mînкъtoрȣ (хрънitȣ̆) прiн înвoipea sa ла toate (înвoitȣ̆ ла toate пentрȣ mînкаре),=Παράσιτος. [συγκατάνευσις, φάγω].

Συγ κατα-νεύω, biit: -εύσω, mъ îndȣплекȣ̆ în înвoipe кȣ чiнева, înкȣвiinцezȣ̆ пъререа, saȣ̆ ворвеле кȣĭва.

Συγ-κατα-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкȣ̆ în пiчoape înпреȣnъ (ȣna кȣ алta).

Συγ-κατα-παύω, biit: -παύσω, прекȣрmȣ̆ кȣ totȣл чева, (ші miж: saȣ̆ пas:) înчeteзȣ̆, mъ isпръвeskȣ̆ tot de o datъ, saȣ̆ în înвoipe кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-πίμπλημι, biit: -καταπλήσω, ȣmплȣ чева inпреȣnъ, saȣ̆ tot întр' o вреme de бре ȣnȣ̆ ръȣ̆.

Συγ-κατα-πίμπρημι, biit: -καταπρήσω, пîржолeskȣ, apzȣ̆ de totȣ̆ înпреȣnъ.

Συγ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: 2: συγκατέπεσον, ші чл:) kazȣ̆ жos ші eȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ tot întр' o вреme кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeтiчeskȣ̆, înкȣркȣ̆ de totȣ̆ кȣ алтȣ̆ чева.

Συγ-κατα-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, înfрînгȣ̆ пе чiнева în реsвoĭȣ̆ înпреȣnъ (tot întр, o вреme, saȣ̆ în înвoipe) кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, кȣfȣndȣ̆ în mape înпреȣnъ кȣ алтȣ̆ чева.

Συγ-κατα-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, sъвîршeskȣ̆ чева înпреȣnъ saȣ̆ de o datъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω,= Συγκατα-πίμπρημι.

Συγ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пȣmърȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ înшiрȣ̆ întр'ачелашĭ пȣmърȣ̆ кȣ алцiĭ.

Συγ-καταῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, saȣ̆ ῥυήσομαι, (nex: 2: συγκατεῤῥύην, ші чл:) mъ въpsȣ̆, saȣ̆ kazȣ̆ înпреȣnъ.

Συγ-καταῤ-ῥίπτω, biit: ῥίψω, арȣнкȣ̆ жos, sȣрпȣ̆ înпреȣnъ.

Συγ-κατ-άρχω, biit: -άρξω, fakȣ̆ întîĭȣ̆ înчeпepe de (saȣ̆ miж: înчeпȣ̆) чева înпреȣnъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα σβέννυμι, biit: -σβέσω, stinгȣ̆ (ші fiг: desfiinцezȣ̆, пръпъdeskȣ̆) de totȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ tot întр' o вреme кȣ...

Συγ-κατα-σήπω, biit: -σήψω, fakȣ̆ a пȣtрezi чева (ші miж: пȣtрezeskȣ̆ eȣ̆) de totȣ̆ înпреȣnъ кȣ..

Συγκατασκάπτης, ου (ὁ), коnлȣкръtoрȣ̆ (aлiatȣ̆) ла sȣрпареа, saȣ̆ рȣinареа ȣnȣĭ връжmъшeskȣ̆ орашȣ̆. [din

Συγ-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, sȣрпȣ̆, пръпъdeskȣ̆ de totȣ̆ ȣnȣ̆ връжmъшeskȣ̆ орашȣ̆ înпреȣnъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-σκεδάζω (-σκεδάννυμι), biit: -σκεδάσω, pisiпeskȣ̆, въpsȣ̆ чева de totȣ̆, saȣ̆ пе жos tot întр' o вреme кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, коплȣкрezȣ̆ ла алкътȣіреа, întokmiреа вре ȣпȣї лȣкрȣ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, пȣїȣ̆ пе чінева а локȣі întр' ачелашї кортȣ̆ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-σκήπτω, biit: -σκήψω, kazȣ̆ tot de o datъ pепede asȣпра кȣїва.

Συγ-κατα-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, tpaгȣ̆ pепede, smȣлгȣ̆ чева tot de o datъ în жos.

Συγ-κατα-σπείρω, biit:-σπερῶ, semъnȣ̆, saȣ̆ pisineskȣ̆ чева înпреȣнъ.

Συγ-κατα-στασιάζω, biit: -άσω, порneskȣ̆ peskoалъ, saȣ̆ fakȣ̆ pesвръtipї tot întр' o вреme.

Συγκατάστασις, εως (ἡ), [συγκαθίσταμαι] лȣape de nosiцie în бътъліе.

Συγ-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, daȣ̆ sfîpшitȣ̆ ла чева, пръпъdeskȣ̆ кȣ totȣл (ші між: îmї sȣпȣїȣ̆) чева înпреȣнъ кȣ алтȣл. «Τὸν βίον —». Пл: морȣ̆ înпреȣнъ.

Συγ-κατα-σχηματίζω, biit: -ίσω, formezȣ̆ înпреȣнъ, saȣ̆ ȣneskȣ̆ чева sȣбt ачееашї formъ.

Συγ-κατα-τάσσω [-ττω], biit: -τάξω, пȣїȣ̆ чева sȣбt ачееашї pîndȣїалъ.

Συγ-κατα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzȣ̆ чева (ші між: mъ sileskȣ̆) înпреȣнъ, saȣ̆ tot întр' o вреme кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-τήκω, biit: -τήξω, ші пas: -τακήσομαι, (nex: пas: συγκατετάκην, між: кȣ însemn: пas: tpe: de кȣ: συγκατατέτηκα) toneskȣ̆ чева (ші пas: mъ toneskȣ̆) de totȣ̆ înпреȣнъ. «Τοῖς ἔργοις συγκατατήκονται». M: Ant: se toпesk (se sileskпреа mȣлt) лȣкрînd.

Συγ-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, depȣїȣ̆ чева înпреȣнъ; (обіч: між: fir:) mъ ȣneskȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆ ла чева.

Συγ-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: συγκατέδραμον, ші чл:) алергȣ̆ înпреȣнъ ла вале; mъ înпреȣнȣ̆ întîlnindȣ mъ întр' ачелашї локȣ̆.

Συγ-κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: συγκατέτραγον) pozȣ̆ чева înпреȣнъ, saȣ̆ întр' ачееашї вреme.

Συγκαταφαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣї συγκατεσθίω.

Συγ-κατα-φέρω, biit: -κατοίσω, ші пas: -κατενεχθήσομαι, (nex: συγκατήνεγκα, ші 2: -νεγκον, ші пas: συγκατηνέχθην) dȣкȣ чева înпреȣнъ кȣ алтȣл ла вале, saȣ̆ кокорȣ̆ чева înпреȣнъ; (пas:) mъ коборȣ̆, kazȣ̆ înпреȣнъ; (fir:) mъ înвоїeskȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆ ла чева, =Συγκατατίθεμαι.

Συγ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, pefȣгȣ̆ (sпре skъпаре)înпреȣнъ, saȣ̆ tot de o datъ.

Συγ-κατα-φθείρω, biit: -φθερῶ, пръпъdeskȣ̆ de totȣ̆ чева înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-φλέγω, biit: -φλέξω, арzȣ̆ чева de totȣ̆ înпреȣнъ.

Συγ-κατα-φονεύω, biit: -εύσω, ȣчігȣ̆, omorȣ̆ кȣ totȣл înпреȣнъ.

Συγ-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, despreцȣїeskȣ̆ înпреȣнъ кȣ алцїї.

Συγκατάφυρτος (ὁ, ἡ), fръmîntatȣ̆ кȣ totȣл înпреȣнъ, amestekatȣ̆ de totȣ̆. [σὺν, κατὰ, φύρω].

Συγ-κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (кȣ dat:) întreбȣінцezȣ̆, saȣ̆ ръȣ̆-întreбȣінцezȣ̆ (абȣsezȣ̆) чева; (ші кȣ ак:) omorȣ̆ пе чінева înпреȣнъ, saȣ̆ în înвоіре кȣ алтȣл.

Συγ-κατα-χώννυμι, biit: -χώσω, îngropȣ̆ чева înпреȣнъ кȣ алцїї.

Συγ-κατα-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, (кȣ цen: ші dat:) пîръskȣ̆ mînчinos ші eȣ̆ пе чінева înпреȣнъ кȣ алцїї.

Συγ-κατα-ψηφίζω, biit: -ίσω, алегȣ̆ (ші шіж: кȣ цen: osîndeskȣ̆) пе чінева înпреȣнъ кȣ алцїї.

Συγ-κατ-έδω, biit: -έδομαι, noet: în локȣ̆ de συγκατεσθίω.

Συγ-κάτ-ειμι, biit: -ειμι, (прел:συγκατῄειν, ші чл:) =Συγκατέρχομαι.

Συγ-κατ-είργω, biit: -είρξω, = Συγκατακλείω.

Συγ-κατ-επείγω, biit: -είξω, гръбeskȣ̆ чева înпреȣнъ кȣ алцїї преа mȣлt.

Συγ-κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, коплȣкрezȣ̆ a se sъвîрші чева în faворȣл кȣїва.

Συγ-κατ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συγκατῆλθον, ші чл:) mъ коборȣ̆, saȣ̆ mъ întorkȣ̆ din eksilȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συγ-κατ-εσθίω, biit: -έδομαι, (nex: συγκατέφαγον, ші чл:) =Συγκατατρώγω.

Συγκάτευγμα (τὸ), [συγκατεύχομαι] обїektȣ̆ de fъгъdȣінцъ прin рȣгъчїȣне кътре Dȣmnezeȣ̆ înпреȣнъ, saȣ̆ în înвоіре кȣ алтȣл.

Συγ-κατ-ευθύνω, biit: -υνῶ, dipeгȣ̆ (îndpeptezȣ̆, saȣ̆ kîpmȣїeskȣ̆) чева înпреȣнъ.

Συγ-κατ-ευνάζω, biit: -άσω, кȣлкȣ̆ (adopmȣ̆) пе чінева întр' ачелашї patȣ̆. [de ȣnde

Συγκατεύνασις, εως (ἡ), кȣлкаре (dopmipe) пе ачелашї patȣ.

Συγ-κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, рȣгîndȣ mъ черȣ̆ ажȣторȣл лȣї Dȣmnezeȣ̆ прin fъгъdȣінцъ de чева înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συγ-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (nex: συγκατέσχον, ші чл:) цїȣ̆ (amȣ̆ în stъпînipea

mea) чева înпрезнъ, заѣ în înвoipe кѣ алцiї; заѣ копpinzѣ чева înпрезнъ.

Συγ-κατ-ηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пîръскѣ пе чinева înпрезнъ, заѣ în înвoipe кѣ алцiї; (лоц: ші грам:) sînтѣ...

Συγκατηγόρημα (τὸ), (лоц: ші грам:) zicepe, каре нѣмаї вniтъ кѣ алта лоате взажі de прezisѣ (вezї κατηγόρημα). [de вnde

Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, кѣвenitѣ лѣ (заѣ folositoрѣ ка) συγκατηγόρημα.

Συγκατηγόρησις, εως (ἡ), пîрîpe ѣкѣтъ de маї мѣлцї înпрезнъ înпotiва кѣва; [συγκατηγορέω].

Συγκατῆλθον, пех: 2: ал лѣї συγκατέρχομαι.

Συγ-κάτ-ημαι, Ion: în локѣ de συγκάθημαι.

Συγκατήνεγκα, акт:, ші

Συγκατηνέχθην, пas: пех: ал лѣї συγκαταφέρω.

Συγκατηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), din тоаte пърцiле акоперiтѣ. [σὺν, κατερέφω].

Συγ-κατ-οικέω -ῶ, вiit: ήσω, коплокѣїeскѣ înпрезнъ кѣ чinева.

Συγ-κατ-οικίζω, вiit: -ίσω, пѣїѣ пе вniї алцiї а коплокѣі вndева înпрезнъ, заѣ formezѣ o колonie de коплокѣitорi.

Συγ-κατ-οικτίζω, вiit: -ίσω, коппъtimind mi se faче мiлъ de чinева; (мiж:) îmї sнѣїѣ пatimeле кѣїва, ка sъ 'i мішкѣ коппъtimirea ші мiла кътре mine.

Συγ-κατ-ολισθαίνω, вiit -ολισθήσω, алънекînd kazѣ ші eѣ înпрезнъ.

Συγ-κατ-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, съвîршескѣ чева (ші nestр: заѣ ел: isвѣtesвѣ, немereскѣ) înпрезнъ, заѣ în înвoipe кѣ алтѣл.

Συγ-κατ-ορύσσω (ττω), вiit: -ορύξω, înгропѣ чева înпрезнъ.

Συγ-κάττυσις, εως (ἡ), коasepe de пinцеле înпрезнъ; (în цеп:) компънере. «Βρωμάτων —». Кпм: (fir:). [din.

Συγ-καττύω, вiit: -ύσω, косѣ înпрезнъ (прiнч: пinцеле ла înкълцъminte); (în цеп:) компѣї, алкътѣїeскѣ.

Σύγκαυσις, εως (ἡ), чea прin apdepe înкerape, вскape, заѣ інтърipe. [din

Συγ-κάω, вiit: -καύσω, At: în локѣ de συγκαίω.

Σύγ-κειμαι, вiit: -κείσομαι, zакѣ înпрезнъ; sînтѣ компвѣ din чева; (în a 3: пeps: ші în пarтч:) sînтѣ прin înвoipe хotърîтѣ. «Χορὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκείμενος». Ksn: (ші ка пas:) «Συμφοραῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις». Iскр: компвѣ. (ші în a 3: пeps:). «Τῆς ὥρης, ἐς τὴν δὴ συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι„. Ep: (ші авѣл:) "Αμα δὲ ἡμέρᾳ, ὥσπερ ξυνέκειτο, ἦκον οἱ πολῖται». Ksn: (ші în пarтч:). «Ἐς τὸ συγκείμενον χωρίον ἦλθον». Ksn: "Τὰς συγκειμένας ἡμέρας». Ep: «Κατὰ (заѣ «Παρὰ) τὰ συγκείμενα». Ksn: челе înвoiте. [de вnde

Συγκειμένως, adв: (пarтч:) dвne înвoїчеле de маї 'наinte.

Συγκέκραμαι, пas: tpe: de кѣ: ал лѣї συγκεράννυμι. [de вnde

Συγκεκραμμένως, adв: (пarтч:) astîmпъpat, кѣmпъtat, potpiвit; заѣ amestekat, konfѣsiat.

Συγκεκροτημένως, adв: (пarтч:) stpîns, цeапъn, tape (кѣ вѣnъ прегѣtipe).

Συγ-κελεύω, (ші між:) -εύομαι, вiit: εύσω, ομαι, порвiческѣ, заѣ îndemnѣ înпрезнъ, заѣ în înвoipe.

Συγ-κέλλω, вiit: -κέλσω, îпninгѣ, заѣ asвîрlѣ жos înпрезнъ.

Συγ-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшertѣ înпрезнъ.

Συγ-κεντέω -ῶ, вiit: ήσω, stpъпвirѣ, гъвpeскѣ înпрезнъ, заѣ tot de o datъ.

Συγ-κερόννυμι, вiit: -κεράσω, (пas: tpe: de кѣ: συγκέκραμμαι) amestekѣ (вneskѣ) oape-кape лiккide, ші чл:(прin întind:) potpiвeskѣ, кѣmпъtezѣ, (Fpanц:) temperer, (de вnde) astîmпърѣ; fir: în цеп:) adвnѣ вneskѣ, înпрезнъ. «Φιλίαν πρός τινα—». Ep: (між: заѣ пas: кѣ dat: заѣ ак: кѣ преп:) mъ вneskѣ, mъ fakѣ de aчeeaмї temperaтъръ. «Ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ συγκέκραται αὐτῶν (τῶν κυνῶν καὶ ἀλωπέκων) ἡ φύσις». Ksn: (fir:) mъ dedaѣ. «Ταχὺ τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο, ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι„. Кѣn: [de вnde

Συγκέρασμα (τὸ), amestekъtѣrъ înпрезнъ, заѣ лiккidѣ amestekatѣ кѣ алтѣл supe potpiвipe. [ші

Συγκερασμὸς (ὁ), amestekape, вnipe. [ші

Συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, potpiвitѣ прin amestekape, (Fpanц:) temperé.

Συγ-κερατίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ вatѣ кѣ коarпеле (кѣ цanїї).

Συγ-κεραυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, sfърîmѣ, заѣ zънътъческѣ, amецeскѣ, ка вnѣ трѣsnetѣ.

Συγ-κερκίζω, вiit: -ίσω, = Συνυφαίνω.

Συγ-κεφαλαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші (між:) -όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, adвnѣ, копpinzѣ feлвpite вme întp' вna; (în цеп:) pedaкѣ totaлвл în пресквptape ла челе маї de кънetenie, (Fpanц:) resumer. [de вnde

Συγκεφαλαίωμα, (τὸ), adвnътвpa вmeлор înввmate întp' вna; (în цеп) totaлвл

i

n скрпъ, (Франц:) le resumé. [ші

Συγκεφαλαίωσις, εως (ἡ), адънаре де ределяре сяме ынтр' ына; апъсаре де тоталъ ын прескуртаре. [ші

Συγκεφαλαιωτικός, ἡ, όν, кувенитъ, сай фолositорь ла адънаре де маї мълте сяме ынтр' ына; конпинзъторь ын скуртъ де челе маї принчипале.

Συγκεχυμένως, adv: (нарч:) [συγχέω] аместекат, ынкъркат.

Συγ-κλέω, pap ын локъ де συγκαίω.

Συγκηδεμών, όνος (ὁ), ынгріжиторь рындуитъ ынпрежнъ кя алтъл, сай конлукръторь ал ынгріжиторялуї. [σύν, κηδεμών].

Συγκηδεστής, οῦ (ὁ), рудъ дин кяские. [σύν, κηδεστής].

Συγ-κηδεύω, viit: -εύσω, усистъ, (мъ афъ де фаць) ші еь ынпрежнъ кя алцїї ла мормынтала церемоние а кълъя.

Συγκήρυγμα (τό), вести гъкятъ ынтр' ачеяшї време, сай ын ынвоире кя алтъл. [din

Συγ-κηρύσσω [ττω], viit: ύξω, вестескъ чева тот ынтр' о време, сай ын ынвоире кя алтъл.

Συγ-κινδυνεύω, viit: -εύσω, мъ примеждуеск ынпрежнъ кя алтъл.

Συγ-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, шішкъ, порнеск ынпрежнъ (тот де о датъ); (fig:) дештептъ унъ віь симцимынтъ ын сufletул кълъя, зъдъръскъ комътимире (admipape, ші чл:). [de unde

Συγκίνημα (τὸ), дештептатъ, зъдърîтъ симцимынтъ де комътимире, ші чл: 2) = кя

Συγκίνησις, εως (ἡ), ынтърîтаре din пъунтрь а сufletулуї, търбъраре, нелиништире.

Συγ-κιρνάω -ῶ (-κίρνημι), = Συγκεράννυμι.

Συγ-κίχραμαι, viit: -χρήσομαι, = Συνδανείζομαι (in afin: кя συγχράομαι).

Συγ-κλάζω, viit: -κλάγξω, сунъ, сромотезъ, цъкънеск ынпрежнъ.

Συγ-κλαίω, viit: -κλαύσομαι, плînцъ ынпрежнъ.

Σύγκλασις, εως (ἡ), ші Συγκλασμός (ὁ), чîокнире, ловире ынпрежнъ. «Φάλαγγος —». Ар: [din

Συγ-κλάω -ῶ, viit: -κλάσω, фрîнцъ (принч: прин симпікъ ынковоіере), снапцъ унa кя ала. 2) = Συγκρούω

Συγ-κλάω, At: ын локъ де συγκλαίω.

Σύγκλεισις, εως (ἡ), ынкидере де о датъ дин тоате ъгърциле; (прин ынтинд:) стримторезъ, сілеск, гръбеск. «Συγκλεισούσης τῆς ὥρας». Плв: (вezї ші συνάπτω).

Συγκλέπτης, ου (ὁ), ынпрежнъ фърь, товаръшь де хоцъ. [σύν, κλέπτης].

Συγ-κλήζω (-κλήω), viit: -ήσω, Ion: ын локъ де συγκλείω.

Συγκληρία (ἡ), —Συγκυρία, ынтîмпларе, продеалъ. [ші

Συγκληρικός, ἡ, όν (ὁ), кувенитъ ла ачеяшї чеатъ. (вezї ші κληρικός). [σύγκληρος].

Συγ-κληρονομέω -ῶ, viit: -ήσω, моштенеск ынпрежнъ кя алтъл не чînева, сînтъ...

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ), ынпрежнъ моштенitорь. [σύν, κληρονόμος].

Σύγκληρος (ὁ, ἡ), ынпрежнъ пърташ de ачеяшї soapтъ. «Θνητῷ βίῳ —». Ил: de онотріві сънъсъ ла моарте. [σύν, κλῆρος]. [de unde

Συγ-κληρόω -ῶ, viit: -ώσω, прин сорць рîндуеск не чînева ынтр' ачелаш постъ кя алтъл. «Δικαστήριον —». Ил: конплектезъ. «Ἡ τύχη με συνεκλήρωσεν ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ». Esx: (ші nas:) мъ унеск прин сорць де soapтъ. «Γυνὴ συνεκληρώθη σοι κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ βίου». Bas: 2) (кя dat: indip:) сънъ, осîндеск не чînева ла ачеяшї осîндъ кя алтъл. [de unde

Συγκλήρωσις, εως (ἡ), унире прин сорць, сай ынпъртъшире де ачеяшї soapтъ.

Συγκλησία (ἡ), ынд: ын локъ де σύγκλητος. [σύν, κλῆσις].

Συγκλητικός, ἡ, όν, ал сенатълуї. ‖ (сънъ:) сенаторь. [din

Σύγκλητος (ὁ, ἡ), адънатъ прин кîтяре ла унъ локъ. ‖ (сънъ: se ынц: βουλή) адънаре де сфатъ, сенатъ. [συγκαλέω].

Συγκλινής, ές (ὁ, ἡ), [σύν, κλίνη] = Ὁ μόκλινος, ші Σύνευνος. 2) (кя dat: кя преп:) плекатъ ынпрежнъ, къзутъ не ачелаш семнъ. [συγκλίνω]. [de unde

Συγκλινία (ἡ), локул, унде се унеск вîиле а дої мънцї.

Συγ-κλίνω, viit: -κλινῶ, плекъ чева ынпрежнъ (ынтр' ачеяшї време), унеск плекînd чева. 2) = Συγκατακλίνω. [de unde

Σύγκλισις, εως (ἡ), = Συγκλινία. (bezĭ ші σύγκλεισις). [ші

Συγκλίτης, ου (ὁ), шezяtă ла masъ ne aчелашĭ pată.

Συγ-κλονέω -ῶ, biit: -ήσω, клetinъ ѕna кѫ алta, srѫdяĭă înpreѫnъ. [de ѕnde

Συγκλόνησις, εως (ἡ), клetinape, srѫdяipe, stpѫnчinape, saŭ tѫrбѫpape înpreѫnъ.

Συγ-κλυδάζομαι, biit: -άσομαι,=Συγκλυδωνίζομαι, тъ tѫrбѫpă кѫ totяl, тъ înвъляĭă ka de fapтѫnъ, saŭ bifopă de тape.

Σύγκλυδος (ὁ, ἡ),=Σύγκλυς. [συγκλύζω].

Συγ-κλυδωνίζω, biit: -ίσω, ші

Συγ-κλύζω, biit: -ύσω, înneckă, кѫfѫndă din toate пърцiле, notoneskă de o datъ (проп: ші fir:). [din

Σύγκλυς, υδος (ὁ,ἡ, конкѫpsă, saŭ гръmъditĭ тялтă înpreѫnъ, (проп: ші fir:). «Ὄχλος—». Пл: ші Epd: adѫnată din toate пърцiле, felѫpitĭ, amestekată [σύν, κλύς].

Σύγκλυσμα (τό), чеса че folosewte ла, saŭ se гръmъdewte din notonipe. [ші

Συγκλυσμός (ὁ), конкѫpцepe de ane, saŭ notonipe. [συγκλύζω].

Συγ-κλύω, biit: -κλύσω, noet: тъ îndѫплекă, тъ înвоїeskă кѫ алтял ла чева.

Συγ-κλώθω, biit: -κλώσω, topkă înpreѫnъ; (fir:) konлегă чева кѫ soapta кăїва; (de ѕnde nas:) «Συγκεκλωσμένα». M: Anton: ѫpsite de soaptъ, saŭ ѫpodite din înпрежѫръгї. (bezĭ ші ἐπινήθω). [de ѕnde

Σύγκλωσις, εως (ἡ), toapчepe înpreѫnъ; ѫpodipe de înпрежѫръгї ѕna dѫne алta.

Στγ-κνισσόω -ῶ, biit: -ώσω, пръжeskă înpreѫnъ, saŭ кокă înтp'aчелашĭ basă.

Συγ-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînчeză, къвънezя înpreѫnъ.

Συγ-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ηθήσομαι,dopmă înpreѫnъ кѫ чinева. [de ѕnde

Συγκοίμημα (τό), nepsoana, кѫ kape doapme чinева, soцie de pată. 2)=кѫ...

Συγκοίμησις, εως (ἡ), dopmipe înpreѫnъ кѫ алтял.

Σύγκοινος (ὁ, ἡ), kotѫnă (oвштeskă) ла тялцї înpreѫnъ. [de ѕnde

Συγ-κοινόω -ῶ, ші (oвíч: тіж:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ομαι, kotѫnikă (oвштeskă) прin кѫвîntă,=Κοινολογέομαι.

Συγ-κοινωνέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ înпъртъшeskă înpreѫnъ кѫ чinева. [din

Συγκοινωνός (ὁ, ἡ), înpreѫnъ пърtaшă din (toвaръшă ла) чева. [σύν, κοινωνός].

Συγκοιτάδιος (ὁ,ἡ),=Σύγκοιτος.

Συγ-κοιτάζομαι, biit: -ασθήσομαι, тъ кѫлкă, dopmă înтp'aчелашĭ pată.

Συγκοίτιον (τό), плatъ пentpѫ înpreѫnъ кѫлкape (ad: de кѫpвъ). [ші

Συγκοιτίς, ίδος (ἡ), = Σύγκοιτος, кѫpвъ. [din

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ), кѫлкată înтp' aчелашĭ pată,=Ὁμόκοιτος, ші Σύνευνος. [σύν, κοίτη].

Συγ-κολάζω, biit: -άσω, кѫmпътeză прin înpreѫnъ amestekape de чева.

Συγ-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, linеskă înpreѫnъ; (în цen:) înpreѫnă, kotѫină.[de ѕnde

Συγκόλλησις, εως (ἡ), linipe înpreѫnъ; (în цen:) kotѫinape, înpreѫnape. [ші

Συγκολλητής, οῦ (ὁ), linitopă, kotѫinътopă de чева înpreѫnъ. »Ψευδῶν—» Apstf: [ші

Συγκόλλητος, ші

Σύγκολλος (ὁ, ἡ), linitĭ înpreѫnъ, kotѫinatĭ; (fir:) кѫ desъвîpшipe notpivitĭ. [σύν, κόλλα]. [de ѕnde

Συγκόλλως, adѫ: notpivit; (dѫne zіч:) linit. "Συγκόλλως ἔχειν». Esxл: a se înвoi în toate.

Συγ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, тъ skaлdă, înnotĭ înpreѫnъ.

Συγκομιδή (ἡ), кѫлцepe (akt: saŭ прinч: nas:) de poade; гътipe de înmopmîntape de moptă. [din

Συγ-κομίζω, biit: -ίσω, adѫkă înpreѫnъ. saŭ ла ѕnă локă, adѫnă, кѫлегă, stpînгă; (naptik:) kapă în marazie poadeле, semънътѫpeле, ші чл:; stpînгă вenitѫpĭ; пălă вine (in пъstpape); гътeskă moptă de înmopmîntape. [de ѕnde

Συγκομιστήρ (ὁ), stpînгътopă de poade, ші чл: [de ѕnde

Συγκομιστήριος (ὁ, ἡ), atinгътopă de, saŭ folositopă ла кѫлцepe de poade. (de ѕnde) «Συγκομιστήρια (se înц: ἱερά)„. peліцioase цeremoniĭ sъвîpшite ne вremea stpînцepiĭ poadeлor.

Συγκομιστός, ή, όν, stpînsă din koaчĭ din коло, adѫnată din тялте пърцї. ""Αρτος —» din felѫpite fъine, nроastъ· "Δεῖπνον —» în kape fie-kape îшĭ adѫче demînkapea, (Fpanц·) pique-nique.

Συγκομμάτιον (τό), ѕnă felă de minkape din kapne tokatъ (bezĭ ші περίκομμα). [σύν, κομμάτιον].

Συγ-κονιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, în локă de συγκονίομαι, тъ лѫnтă кѫ чinева (npesъpîndѫ тъ кѫ, saŭ tъвълindѫ тъ înтp' aчeeaшĭ пѫлвere).

Συγκοπή (ἡ), tokape, tъїepe търѫnt; fopfекape; (прin întind:) mivipe; (ѕne-opĭ)

чlокпіре înпрежпъ; (med:) злъвіре de odatъ, лешинъ; (gram:) sinkonъ (тъіере de silavъ din miжлокъл zivepiї). [συγκόπτω].

Συγ-κοπιάω -ῶ, biit: -άσω, тъ osteneskъ înпрежпъ. 2) mi se taїe вінеле, sîntъ...

Σύγκοπος (ὁ, ἡ), обositъ, къ totъл злъвітъ. [ші

Συγκοπτικός, ή, όν, adъкъторъ de злъвічіне, saŭ лешинъ. [ші

Σύγκοπτος (ὁ, ἡ), тъіatъ din miжлокъ, скърtatъ, ші чл: [din

Συγ-κόπτω, вііt: -κόψω, taїъ чева de amîndoъ пърціле; taїъ din miжлокъ; fopfeчezъ; (pin întind:) скърtezъ; (зne-opї) чlокneskъ înпрежпъ; (maї des) taїъ în къ къцеле, tokъ; дъждъ къ вътаіе, saŭ osteneалъ; (de зnde nas:) sîntъ дъждатъ.

Συγ-κορδυλέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Συγ- κορδυλίζω, biit: -ίσω, = Συστρέφω, stpînгъ, adъnъ. (vezї ші συγγογγυλίζω).

Συγ-κορυβαντιάω -ῶ, biit: -άσω, =Συνενθουσιῶ (ка Koріванції).

Συγκόρυφος (ὁ, ἡ), înпрежпatъ în vîrfъ. [σὺν, κορυφή]. [de зnde

Συγ-κορυφόω -ῶ, biit· -ώσω, = Συγκεφαλαιόω. [de зnde

Στγκορύφωσις, εως (ἡ),= Συγκεφαλαίωσις.

Συγ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, kontpibъїeskъ ла întokmipe, saŭ înnodobipe.

Συγ-κοτταβίζω, biit: -ίσω, жокъ къ чінева κότταβος (vezї ziч:)...

Συγ-κουφίζω, biit: -ίσω, зшкрezъ (apdikъ грежtatea de ла чева înпрежпъ къ алтъл, kontpibъїeskъ a se зшкра.

Συγ-κραδαίνω, biit: -ανῶ,=Συσσείω, клетинъ, stpзпчінъ înпрежпъ.

Σύγκραμα (τό), лікъidъ amestekatъ din maї mълte înпрежпъ. (se konf: къ σύγκριμα). [συγκεράννυμι]. [de зnde.

Συγκραματικὸς, ή, όν, konstatъ din amestekътъръ de maї mълte. (se konf: къ συγκριματικός).

Σύγκρασις, εως (ἡ), amestekape de maї mълte înпрежпъ. [ші

Συγκρατέον, nosit: ал лъї [συγκεράννυμι].

Συγ-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, ціъ, окъпъ înпрежпъ, saŭ stpîns.

Σύγκρατος (ὁ, ἡ), amestekatъ, kompъsъ din maї mълte, amestekate înкрежпъ. [συγκεράννυμι].

Συγ-κρατύνω, biit: -υνῶ, întъpeskъ, înпътерezъ чева înпрежпъ, saŭ преа mълт.

Συγ-κρέκω, biit: -κρέξω, = Συνηχῶ, saŭ Συνυφαίνω.

Συγ-κρημνίζω, biit: -ίσω, sкрпъ чева înпрежпъ, saŭ în înвоіре къ алціі.

Συγ-κρητίζω, biit: -ίσω, тъ зneskъ ка Kreteniї în вреme de pesвoїъ din afapъ. [σύν, Κρῆτες]. [de зnde

Συγκρητισμὸς (ὁ), зnipe de гелзріteле попоаре але Kreteї de kîte opї звеаŭ pesвoїъ din afapъ; (în цеп:) зnipe ла asemenea înпрежзраре.

Σύγκριμα (τὸ), лзкрз, saŭ трзпъ kompъsъ, formatъ din maї mълte partiкole amestъkate înпрежпъ, matepiалъ, amestekътъръ din maї mълte. (se konf: къ σύγκραμα). [συγκρίνω]. [de зnde

Συγκριματικὸς, ή, όν, (fisf:) konstatъ din лзкрз formatъ din partiкole, saŭ din metepie, matepialъ, (Franц:) konkretъ.

Συγκριμάτιον (τὸ), dim: ал лзї σύγκριμα.

Συγ-κρίνω, biit: -κρινῶ, зneskъ, kompъїъ чева din maї mълte partiкole; (de зnde fisf:) înkorпopezъ (întpзпezъ), fakъ чева konkretъ. 2) жзdikъ din алътзраре зна къ алта, kompapezъ; (de зnde) eksplikъ. «Ἐνύπνια—». Skp: 3) (miж: къ ак: къ пред:) тъ жзdikъ, тъ prigoneskъ къ чінева; (fir:) тъ пзїъ, тъ întpekъ, тъ potpivеskъ къ чінева, (Franц:) se mesurer. [de зnde

Σύγκρισις, εως (ἡ), (pipч: fisf:) kompъпере, înkorпopape, (Franц:) konkpeцie. 2) жзdikape din алътзраре, asemъпape, kompapaцie; (de зnde) tîлкзіре, saŭ eksplikape «Ἐνυπνίου—». Skp: [ші

Συγκριτικός, ή, όν, apътъторъ de, saŭ folositorъ ла жзdikape, saŭ asemъпape în алътзраре зна къ алта; (fisf:) îndemînatikъ, kapaвілъ a kompъпе, saŭ a forma konkpeцie; (gram:) kompapativъ. [de зnde

Συγκριτικῶς, adв: pipn, saŭ în алътзраре, kompapaцie; ші (fisf:) pipn formape de konkpeцie.

Σύγκριτὸς, ή saŭ ός, όν saŭ ον, (oksit:) de алътзrat, saŭ kompapat, priimitorъ de asemъпape pipn алътзраре, saŭ kompapape. 2) (пропарокs:) kompъsъ; (pipn зpm:) цеапъпъ, temeїnikъ în пърціле, din kape este formatъ. [συγκρίνω].

Συγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, лобeskъ înпрежпъ (зна de алта). «Τὼ χεῖρε—». Ksn: 2) лобind зneskъ, înцепeneskъ, stpînгъ înпрежпъ; (în цеп:) înпрежпъ, kompъїъ, алкътзїeskъ, kombinъ. "Πότον «(Πόλεμον, ші чл:).—». Лкs: (ші pas:) «Συγκεκρότηται δὲ καὶ καλεῖται ἀρετὴ (în локъ de σίρετή)». Плт: s'a kontpaktat (s' a format în kotpakцie gramatikalъ). 2) (pipn întind:) denpinzъ; гъteskъ; înapmezъ. «Συγκροτεῖν

καὶ διδάσκειν τὸν χορόν». Dm: (ші пas:) «Συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου». Dm: [de ѕnde

Συγκρότημα (τὸ), op че este formatŭ прin компѕnере, tpѕnŭ, sistemъ, adѕnъtѕpъ; (fir:) віклеанъ ѕnелtitѕpъ, saŭ intpirъ. [ші

Συγκρότησις, εως (ἡ), înпpeѕnape, konstitѕape, компѕnере; (прin întind:) deпpindepe, eksepsape; (ѕne-opĭ) formape de fatpie, комплотаре.

Σύγκροτος (ὁ, ἡ), [σὺν, κρότος] поet: înпpeѕnatŭ, комбinatŭ; компѕsŭ, kostitѕatŭ.

Σύγκρουμα (τὸ), înпpѕmѕtŭ; saŭ doбîndъ de datopie. 2) mînкape din maĭ mѕлte feлѕpĭ. [ші

Συγκρούσιος (ὁ, ἡ), fъкѕtŭ кѕ sвîкnitѕpĭ, sпasmodiкŭ. «Γέλως —». Sѕid: [ші

Σύγκρουσις, εως (ἡ), ловіре, чĭокnipe de doъ tpѕпѕpĭ întpe dînseле; (fir:) чĭокnipe, înкъĭepape de pesбoitopĭ, saŭ (simп:) de пpiгonitopĭ, (обшт:) чĭокmъnipe; (în цen:) neѕnipe, вражбъ; (mѕs:) ловіре, saŭ isбipe de doъ коарde penetat. [ші

Συγκρουσμὸς (ὁ), =Σύγκρουσις [ші

Συγκρουστὸς, ἡ, ὸν, бъtѕtŭ (desпpe цesъtѕpъ). «Ἱμάτιον — ». Esix: (алt: ἀνάτριπτον). [din

Συγ-κρούω, віit: -κρούσω, ловеsкŭ doъ tpѕпѕpĭ ѕnѕл кѕ алtѕл. »Τὼ χεῖρε— ». Apstf: 2) întъpîtŭ doĭ înвpъжбіцĭ a se înкъĭepa; (ші ел: saŭ nestp:) mъ апѕкŭ ла чеартъ, saŭ въtaĭe; (în цen:) tѕpбѕpŭ, pesколеsкŭ, zъdъpъsкŭ. «Πόλεμον —,.. Diod: 3) (ѕne-opĭ) în локŭ de συγκροτῶ.

Συγ-κρύπτω, віit: -κρύψω, asкѕnzŭ înпpeѕnъ ѕna кѕ алtа, saŭ кѕ totѕл. [de ѕnde

Σύγκρυψις, εως (ἡ), asкѕndepe înпpeѕnъ, saŭ totaлъ.

Συγ-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, doбîndeskŭ (ші în tpe: de кѕ: amŭ de aвepe) чева înпpeѕnъ saŭ în ѕnipe кѕ алtѕл (daвaлma).

Συγ-κτερεΐζω, віit: -ίσω, поet: =Συγκηδεύω, înmopmîntezŭ (кѕ кѕвeniteле цepemoniĭ de чinste) înпpeѕnъ.

Συγκτεισίδιον, ші Συγκτησίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Σύγκτησις, εως (ἡ), aвepe de пpoпpietate комѕnъ (de товъръшie saŭ de daвaлma). [ші

Συγκτήτωρ, ορος (ὁ), soцŭ în пpoпpietate (dъвълmaшŭ). [συγκτάομαι].

Συγ-κτίζω, віit: -κτίσω, zideskŭ (fondezŭ) înпpeѕnъ; коnпопѕлezŭ. [de ѕnde

Σύγκτισις, εως (ἡ), zidipe (fondape) înпpeѕnъ; коnпопѕлape. [ші

Συγκτίστης, ου (ὁ), ziditopŭ, saŭ fondatopŭ de opaшŭ înпpeѕnъ кѕ алtѕл, коnлѕкpъtopŭ ла întemeĭepe de чetate, saŭ de колоnie.

Συγ-κτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ sromotŭ, вѕefŭ, pesѕnŭ înпpeѕnъ.

Συγκυβευτὴς, οῦ (ὁ), жѕкъtopŭ înпpeѕnъ de жокѕл кѕбелор. [din

Συγ-κυβεύω віit: -εύσω, жокŭ кѕбеле (saŭ алtŭ жокŭ de nopoкŭ) înпpeѕnъ кѕ алtѕл

Συγ-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, amesteкŭ, tѕpбѕpŭ înпpeѕnъ.

Συγ-κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

Συγ-κυκλόω -ῶ, віit: -ώσω, înкоnжѕpŭ, saŭ înвîpteskŭ înпpeжѕp de o datъ.

Συγκύκλωψ, ωπος (ὁ), чіклопŭ soцŭ ал алtѕĭ чіклопŭ. [σὺν, κύκλωψ].

Συγ-κυλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

Συγ-κυλίω, віit: -ίσω, tъвълеsкŭ, postoголеsкŭ (ші пas: saŭ miж:) mъ postoголоsкѕ, mъ tъвълеsкŭ) înпpeѕnъ; (fir:) sîntŭ кѕ totѕл datŭ ла o пatimъ. (кѕ dat:) «Ἀκρασίᾳ—». Ksn:

Συγ-κυνηγετέω -ῶ, віit: -ήσω, вînezŭ înпpeѕnъ. [din

Συγκυνηγέτης, ου (ὁ), =Συγκυνηγός. [din

Συγ-κυνηγέω -ῶ, віit: -ήσω, =Συγκυνηγετέω. [din

Συγκυνηγός (ὁ, ἡ), вînъtopŭ înпpeѕnъ кѕ алtѕл, soцŭ de вînъtoape. [σὺν, κυνηγός].

Συγκύπτης, ου, (ὁ), ѕnŭ feлŭ de sпpiжinŭ. (вezĭ ші ἀμείβων, ші ἄτλας). [din

Συγ-κύπτω, віit: -κύψω, шѕ плекŭ înпpeѕnъ (tot întp'o вpeme, saŭ întp'aчeeaшĭ dipeкцie) кѕ алtѕл; (прin ѕpm:) mъ înпpeѕnŭ (пpiuч: în вîpfŭ); mъ вpodeskŭ tot o datъ; mъ апpoпiŭ; (прin intind:) mъ îndeлetniчeskŭ înпpeѕnъ кѕ алtѕл ла чева. «Οἱ κακοῦντες τά κοινά συγκύψαντες ποιοῦσι». Ep: 2) (tpe: de кѕ: ал пaptч:) «Συγκεκυφὼς, повîpnitŭ, гîpбовitŭ.

Συγ-κυρέω -ῶ, віit: -κυρήσω, ші -κύρσω, (pap пpoz:) =Συντυγχάνω, mъ întîmпinŭ, mъ întîлneskŭ кѕ чinева; (fir: în пaptч:) mъ întîmплѕ, mъ вpodeskŭ tot întp'o вpeme. [de ѕnde

Συγκύρημα (τό), вpodeaлъ, întîmплape, neпpeвъzѕtъ întîmпinape de чева. [ші

Συγκύρησις, εως (ἡ), шî

Συγκυρία (ἡ), întîmплape, вpodipe, înпpeжѕpape neпpeвъzѕtъ.

Συγ κυριολογέω -ῶ, віit: -ήσω, eksпpimŭ чева în коnpindepe de пpoпpiĭ ziчepĭ.

Συγ-κυρκανάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: kom: în локŭ de συγκυκάω.

Συγ-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskŭ чева înпреѕnъ, saŭ înвoit кѕ алtѕл.

Σύγκυρσις, εως (ἡ),=Συγκύρησις.

Συγ-κύφω, biit: κύψω, Skp: (pap, ші înd:) în локŭ de συγκύπτω.

Συγ-κωθωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ înвъtŭ înпреѕnъ кѕ чinева.

Σύγκωλος (ὁ, ἡ), [σὺν, κῶλον] nѕ mѕлt depъptatŭ; saŭ (dѕпе алцiї,=Στιφρὸς, цеапънŭ. «Σκέλη—». Ksn:

Συγ-κωμάζω, biit: -άσω, mъ desfъtezŭ înпреѕnъ кѕ алtѕл. [din

Σύγκωμος (ὁ, ἡ), пъpташŭ, soцŭ în desfъtъtoape patinade. [σύν, κῶμος].

Συγ-κωμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, pепpesintŭ комiчеште înпреѕnъ.

Συγ-ξαίνω, biit: -ξανῶ, skapmъnŭ înпреѕnъ saŭ кѕ siлinцъ.

Συγ-ξενιτεύω, biit: -εύσω, mъ aflѕ în stpeinъtate înпреѕnъ кѕ чinева.

Συγ-ξέω, ръzѕiŭ (чiоплеskŭ) netezind, saŭ netezeskŭ пpin pendape; daŭ în stpѕnгŭ (пpoп: ші fir:).

Συγ-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѕѕѕкŭ чева înпреѕnъ,

Συγ-ξύω, biit: -ξύσω, skapпinŭ întp'ѕna; sгîpiŭ de totŭ.

Συγ-χάζω, biit: -χάσω, =Συγχωρῶ, mъ плекŭ ла воinца кѕiва.

Συγ-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, mъ вѕкѕрŭ ші eŭ înпреѕnъ кѕ чinева; (пpin întind:) îї eкsпpimŭ aчeastъ a mea disпosiцie, îл fepiчitezŭ; (ѕne-opĭ în ръŭ) ='Επιχαίρω (Dm. 194), mъ вѕкѕрŭ de ръѕл кѕiва.

Συγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasŭ чева слаbŭ, afînatŭ, saŭ moале înпреѕnъ (tot de odatъ, saŭ în pечiпpокŭ).

Συγ-χαλκεύω, biit: -εύσω, лѕкpezŭ чева de apamъ (ші алte metaле), ші (în цen:) konstpѕiezŭ op че înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συγχαρητικός, ή, όν, кѕвenitŭ ла eкsпpimape de înпреѕnъ вѕкѕpie, saŭ ла fepiчitape. [συγχαίρω].

Συγ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ siлeskŭ a коnплаче fъкînd харŭ, a mъ apъta гpaцiosŭ. «Τοῦ λόγου τό συγκεχαρισμένον». Пл: комплъкѕtѕл кiпŭ ал кѕвîntѕлѕї.

Συγχαρτικός, ὴ, όν, = Συγχαρητικός.

Συγχειλίαι (αἱ), [σὺν, χεῖλος] колцѕpiле, ѕnde se înпреѕnъ вѕzеле de fie-каpe паpte.

Συγ-χειμάζω, biit: -άσω, epnezŭ ѕndeва înпреѕnъ кѕ чinева. 2) (miж:) sѕfepŭ nevoiле epniї înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συγ-χειρίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι,=Συνδιαχειρίζω.

Συγ-χειροπονέω -ῶ, Лкsfn: în локŭ de...

Συγ- χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лѕкpezŭ чева кѕ mîiнеле înпреѕnъ кѕ алtѕл. «Τὰ ἱερά—» Is:=Συνιερουργῶ.

Συγ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: συνέχεα, ші noet: συνέχευα) amestekŭ înпреѕnъ (maї кѕ sea: лѕкpѕpĭ кѕpгъtoape); (în цen:) tѕpвѕpŭ, пѕiŭ în nepîndѕiалъ, înкѕpкŭ; ameцeskŭ; слъвeskŭ чева; (пpin ѕpm:) fakŭ neлѕкpъtopŭ, zъdъpniчeskŭ; stpikŭ; desfiinцezŭ; pestopnŭ; (ѕne-opĭ)=Συγκρούω, întъpîtŭ. «Πόλεμον—» Плв:

Συγχιλίαρχος (ὁ), înпреѕnъ komandipŭ de o mie de soлdaцĭ, adiotantŭ ал komandipѕлѕї. [σὺν, χιλίαρχος].

Συγχόνδρωσις, εως (ἡ), ѕnipe de doъ oase пpin sгîpчiѕpĭ. [σὺν, χόνδρος].

Συγχορδία (ἡ), potpiвipe de коapdeле ѕnѕї mѕsikaлŭ instpѕmîntŭ. [din

Σύγχορδος (ὁ, ἡ), чел кѕ коapdeле potpiвite întpe dînseле; (în цen:) potpiвitŭ, înвoitŭ, (Fpanц:) d'accord. [σύν, χορδή].

Συγχορευτής, οῦ (ὁ), Συγχορεύτρια (ἡ), înпреѕnъ dъnцъtopŭ. [din

Συγ-χορεύω, biit: -εύσω, dъпцezŭ înпреѕnъ кѕ чinева.

Συγ-χορηγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Συγχορηγός (ὁ; ἡ), повъцѕitopŭ de хорŭ, saŭ kontpikѕitopŭ ла келtѕiелеле лѕї inпреѕnъ кѕ алtѕл. [σὺν, χορηγός].

Σύγχορος (ὁ, ἡ), dъnцъtopŭ întp'aчелашї danцŭ; (în цen:) soцŭ, toваpъшŭ. [σὺν, χορός].

Σύγχορτος (ὁ, ἡ) вечinŭ de хotape, ръzашŭ. [σὺν, χόρτος]

Συγχόω -ῶ. biit: -ώσω,=Συγχώννυμι.

Συγ-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, întpeвѕinцezŭ чева înпреѕnъ (în înвoipe) кѕ алtѕл; (пpin întind:) amŭ amestekŭ, комѕnikaцie кѕ алtѕл. «Οὐ συγχρῶνται Σαμαρεῖται Ἰουδαίοις». Skp: (se konf: кѕ συγκίχραμαι). [de ѕnde

Σύγχρησις, εως (ἡ), înпреѕnъ întpeвѕinцape de чева; (пpin întind:) amestekŭ, комѕnikaцie.

Συγχρήσομαι, biitt ал лѕї Συγχράομαι, ші Συγκίχραμαι.

Συγ-χρηστηριάζομαι, biit- -άσομαι, întpeвŭ (черŭ проорочie de ла) ораколŭ înпреѕnъ, saŭ de o datъ кѕ алtѕл.

Συγ-χρίμπτω, biit: -χρίμψω, noet: апро-

пiѣ чева (прiич: penede) de алтѣ чева, ловескѣ кпа de алта

Σύγχρισμα(τὸ), кnsoape, тiрѣ, алifie. [din

Συγ-χρίω, вiit: -χρίσω, кпгѣ пeste totѣ.

Συγ-χρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ kontimnoranѣ ал кѣiва. 2) (гram: în nas:) sîntѣ de ачелашi timnѣ (вezi ші ὁμοχρονέω).

Συγ-χρονίζω, вiit: -ίσω, =Συγχρονέω. [de кnde

Συγχρονισμὸς (ὁ), a fi în, saѣ (гram:) de ачелашi timnѣ.

Σύγχρονος (ὁ, ἡ), kontimnoranѣ, saѣ de ачелашi timnѣ,='Ομόχρονος. [σὺν, χρόνος].

Σόγχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de ачеeашi колоаре, saѣ faцъ. 2) noet: în локѣ de σύγχρως. [σὺν, χρόα].

Συγ-χρώζω, вiit: -ώσω, ші Συγ-χρωματίζω, вiit: -ίσω, daѣ (ші nas: ѣaѣ) ачеeашi faцъ кѣ алтѣл (проп: ші fir:); (desnpe въnsea) тъ toneskѣ înnpexnъ; (npin крm·) тъ кneskѣ. (вezi ші συγχρωτίζομαι). [de кnde

Συγχρωματισμὸς (ὁ), колораре кѣ ачеeашi faцт. [ші

Συγχρωματιστὸς, ἡ, ὸν, колораtѣ кѣ ачеeашi faцъ.

Συγ-χρώννυμι, вiit: ώσω,= Συγχρώζω, ші Συγχρωματίζω. [din

Σύγχρως, ωτος (ὁ, ἡ), înnpexnatѣ трхпѣ кѣ трхпѣ. ‖ ак:) Σύγχρωτα, în локѣ de adв: înвръцiшat, трхпѣ кѣ трхпѣ. [σὺν, χρώς]. [de кnde

Συγ-χρωτίζω, вiit: -ίσω, înnpexnѣ чева (ші miж: тъ înnpexnѣ) кѣ чева лiпit трхпѣ кѣ трхпѣ; (în цеп:) amѣ, saѣ ѣaѣ nemiжлочiтъ комвiкацie (тъ faкѣ tot кпа) кѣ чева.

Συγ-χύνω, pap în локѣ de συγχέω. [de кnde

Σύγχυσις, εως (ἡ), ametestекаре, înкѣркаре (акт: saѣ nas:); nepîndвѣлъ, konfѣsie: тѣрвѣраре; pestopnape; (гram:) трans локаре de zicepi. «'Ορκίων— ». Пл: кълкаре de жѣрътinte. [ші

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ ла, saѣ priчinиiторѣ de ametestекълкрi, înкѣркълкрi, ші чл:

Σύγχυτο, noet: în локѣ de Συνεκέχυτο, a 3: sinг: neps: de nas: neste·sъв: ал лвї συγχέω.

Σύγχωμα (τὸ), [συγχώννυμι] грътъditѣръ înnpexnъ.

Συγ-χωνεύω, вiit: εύσω, toneskѣ înnpexnъ în кiвлчea

Συγ-χώννυμι, вiit: -χώτω, кmплѣ, saѣ înвелeskѣ кѣ грътъditѣ пътîntѣ, înгропѣ; sѣpnѣ, пръпъdeskѣ.

Συγ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mepгѣ înпрехпъ; (de кnde овiч: прin întind: шї fir:) тъ плекѣ, тъ îndѣплекѣ; înгъdѣlѣ; faкѣ грацie; eptѣ; акордezѣ; înкѣвiinцezѣ; тъ înвоieskѣ. (кѣ ак: ел:). «Ἢ καὶ ὑμεῖς ταῦτα συγχωρεῖτε»; Ksn: (ші кѣ dat: periп:). «Τοῦτό σοι συγχωρῶ, τοὺς ἐπαίνους ἡδίστους εἶναι,,. Ksn: «Φησὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς συγκεχωρηκέναι αὐτῷ τοὺς τόκους». Dm: (ші кѣ цеп:) «Εἰ τῆς ἡγεμονίης συγχωρήσομεν αὐτοῖσι». Ep: (ші кѣ inf:). «Συνεχώρησεν αὐτοῖς οὕτω τάττεσθαι». Ksn: (ші авѕл:). «Ταῦτα λεγόντων συνεχώρησεν ὁ 'Α...». Ep: (ші пeпeps:). «Εἰ συγχωροίη». Ksn: daка вpeмea, saѣ înnpeжѣръріle вор epta. (ші nas:). «Τούτων συγχωρηθέντων εἰρήνη γίγνεται». Ksn: (ші кѣ ак: ел:) «Συνεχωρήθη τὴν ἐκδημίαν». Dm: «'Ημέρα συγχωρηθεῖσα». Dm: хотърîтъ. «'Η τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη». Dm: înвoiтъ. (ші desnpe neînsѣfл:) «Συγχωρεῖται καὶ συνάγεται:». Пл: se stpînцe, se tpaцe. [de кnde

Συγχώρημα (τὸ), înвoiалъ, înгъdѣlалъ, ші чл: [ші

Συγχώρησις, εως (ἡ), înгъdѣipe, îndѣплекаре, înвoipe ла чева. [ші

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, disпѣsѣ a epta, a înгъdѣi, ші чл:

Συγχωρίη, (ἡ) Ion: în локѣ de συγχώρησις.

Σύγχωρος (ὁ, ἡ), вечiнѣ, ръzашѣ. [σὺν, χώρα].

Σύγχωσμα (τὸ), =Σύγχωμα, грътъditѣръ de пътîntѣ, ші чл:.

Σύδην, adв: noet: [σεύω] penede, їѕte.

Σύειος, α, ον, ='Υειος, de поркѣ.

Συ-ζάω -ῶ, вiit: -ζήσω, saѣ -вiώсомαι, (nex: συνέζησα, saѣ συνεвίων, ші чл:) тръїeskѣ înnpexnъ кѣ... «Πενία — ». Лкв:

Συ-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, înжѣгѣ înnpexnъ, înnpexnѣ, înnepекїezѣ; (овiч: fir:) însoцeskѣ în къsnivie. «'Ο νόμος συζευγνὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα». Ksn: [de кnde

Σύζευξις, εως (ἡ), копжѣгаре; кnipe în къsѣtopie.

Συ-ζέω, вiit: -ζέσω, fepвѣ чева înnpexnъ.

Συ-ζητέω ῶ, вiit: -ήσω, каѕtѣ, черчетezѣ (diskѣtezѣ) чева, saѣ desnpe чева înпрехпъ кѣ алтѣл. [de кnde

Συζήτησις, εως, черчетаре, кiпzѣipe desnpe чева fъкѣtъ înnpexnъ de маї маλцї. diskѣцie. [ші

Συζητητὴς, οῦ (ὁ), черчетѣторѣ кѣ атъpкпtѣл (прiич: filosofeшte) de чева.

Συ-ζοφέω -ῶ, viit. -ώσω, =Συσκοτόω.

Συ-ζυγέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt. înpreună înjugat; saŭ (ostenemte) sînt. amezaţi înt'acelaşi nostru, (alt:) συστοιχέω. [din

Συζυγής, έος (ό, ή), înjugat. înpreună: (fig:) însoţit. în căsnicie, = Σύζυγος. [σὺν ζυγός]. [de unde.

Συζυγία (ή), unire în căsnicie; pereche; (gram:) conjugaţie de verb.

Συζύγιος, α, ον, natural. conjugal, saŭ al căsniţii. «Ἥρα — ». Stp: natroana naşterii. 2) poet: în loc. de συζυγής, soţ. în căsnicie.

Συζυγίτης, ου (ό), şi Συζυγῖτις, ιδος (ή), în loc. de...

Σύζυγος (ό, ή), înjugat. înpreună: (în pen:) unit, asemenea. || (subst:) tovarăş; (de unde obiş:) soţ. în căsnicie. [σὺν, ζυγός].

Σύζυξ, υγος (ό, ή), =Συζυγής.

Συ-ζυμόω -ῶ, viit: -ώσω, dospesc. ceva înpreună.

Σύζωμα (τό), or ce slujeşte la înfingere (carne, cordon, şi cl:). [din

Συ.ζώννυμι, viit: -ζώσω, înfig. ceva înpreună, saŭ strîng. prin înfingere; (de unde miş:) m. subţire, m. ţeapă; (şi ca ac:) m. înbrăcat.

Συ-ζωσποιέω -ῶ. viit: -ήσω, înviez, adunat în viaţa înpreună.

Συηβόλος (ό, ή), poet: [σὺς, βάλλω] lovitor, vînător de porci sălbatici.

Συήλη (ή), [σὺς] poroi, mocirlă, unde se tăvălesc porcii.

Συηνέω -ῶ, viit: -ήσω, m. port, tăiesc ca porcul [şi

Συηνία (ή), porcie. [din

Συηνός, ή, όν, tăiat. ca porcul, porcesc (tăvălit, saŭ nesimţitor, şi cl:). [σὺς].

Σύθεν, poet: Eol: în loc. de ἐσύθησαν, a 3: înt: neps: de nas: nec: 1: de not:, şi

Σύθι, poet: în loc. de σύθητι, a 2: sing: neps: de nas: nec: 1: al porunc: lui σεύω.

Συΐδιον (τό), dim: al lui σύς, purcel.

Συϊκός, ή, όν, şi Σύϊνος, η, ον, =Σύειος.

Συκάζω, viit: -άσω, culeg ne ales smochine; (fig:)=Συκοφαντῶ; (în pen:) spăl; (sine ori) nimic (în înţ: de trebeasc. plăcere). [şi

Συκαλίς, ίδος (ή), sunt. feliu de nasture, bucăţi mînc. smochine. [σῦκον].

Συκαμινέα (ή), dud. [din

Συκάμινον (τό), dud. [şi

Συκάμινος (ή, şi prea rar ό, =Συκαμινέα [σῦκον]. [de unde

Συκαμινώδης, ες (ό, ή), cel din soi, saŭ asemenea dudului.

Συκάριον (τό), dim: al lui σῦκον, smochiniţă

Συκάς, άδος (ή), tînăr smochin: (simn: =Συκῆ. [σῦκον].

Συκαστής, οῦ (ό), culegător de smochine: saŭ (com:)= Συκοφάντης. [συκάζω].

Συκάστρια (ή), fem: al lui συκαστής.

Συκέα, ші Ion: Συκέη -ῆ (ή), smochin. 2) (med:)=Σῦκον.

Συκηγορία (ή), =Συκοφαντία. [σῦκον, ἀγορά].

Συκία (ά), Dor: în loc. de συκέα.

Συκίδιον (τό), dim: al lui συκῆ, saŭ σῦκον.

Συκίζω, viit: -ίσω, curăţesc ca smochine.

Σύκινος, η, ον, cel din smochin, saŭ de smochine: (prin înţind:) moale, şi moale, fraged (ca lemnul de smochin); (în pen:) slab, nefolositor. «Συκίνη ἐπικουρία». Prov: "Συκίνη μάχαιρα". Com:= Συκοφαντία. [σῦκον].

Συκινόφυλλον (τό), fig: în loc. de συκόφυλλον. (σύκινος, φύλλον].

Συκίον (τό), o bucăţică din smochine ascate fierte. [şi

Συκίς, ίδος (ή), smochea de smochin neîntr. să dită; saŭ=Συκάς. 2) femeie ca smîrcîra namilă σῦκον. [şi

Συκίτης, ου (ό), (prin: οἶνος, vin) făcut ca smochine, smochinat. [σῦκον].

Συκοβασίλεια (τά), snb feliu de smochine numite împărăteşti. [σῦκον, βασίλειον].

Συκόβιος (ὁ, ή), trăitor ca smochine, (şi com:) din lipse (vezi συκοφαντία). [σῦκον, βίος].

Συκολογέω -ῶ, viit: -ήσω, culeg smochine. 2) vorbesc despre smochine. 3) (com:) =Συκοφαντῶ. [din

Συκολόγος (ὁ, ή), culegător de smochine; vorbitor despre smochine. 2) (com:) =Συκοφάντης. [σῦκον, λόγος].

Συκομάμας (μμας), α (ό), [σῦκον, μαμμᾶν] nerîbd, nepod. (vezi şi βλιτομάμας).

Συκομορέα (ή), snb feliu de pom din Egipt ca poada de smochin şi frunze de mure (de unde negre). [şi

Συκομορίτης, ου (ὁ), (prin: οἶνος, vin) făcut ca...

Συκόμορον (τό), poada pomului...

Συκόμορος (ή),=Συκομορέα. [σῦκον, μόρον].

Σῦκον (τό), smochin. 2) (fig:) snb feliu de cărnoasă smîrcîră, ţiţină, saŭ nerîş, ce se formează mai de multe ori pe la pleoapele ochilor, şi la partea genitală a bărbaţilor.

Συκοπέδιλος (ὁ, ἡ), [σῦκον, πέδιλον] (kom: пapodie a лвĭ χρυσοπέδιλος) = Συκοφάντης, (dвпe ziч:) пвpтъtopв̆ de înкълцъminte de συκοφάντης (вezĭ ziч:).

Συκοπρίστης, ου (ὁ), fepestpвitopв̆ de smoкinъ în doъ, (ad:) foapte sквmпв̆, srîpчitв̆. (вezĭ ші κυμινοπρίστης). [σῦκον, πρίω].

Συκόπρωκτος (ὁ ἡ), чел кв цîцînĭ ла шezвtв̆. [σῦκον, πρωκτός].

Συκοσπαδίας, ου, ші Συκοσπάς, άδος (ὁ), (kom: пapodie a лвĭ λυκοσπάς) = Συκοφάντης. [σῦκον, σπάω].

Συκοτραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкв̆ smoкine. [din

Συκοτράγος, ші Συκοτρώκτης, ου (ὁ), mîn кътopв̆ de smoкine. [σῦκον, τρώγω).

Συκουρὸς (ὁ), = Συκωρός.

Συκοφαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв̆ [συκοφάντης]; (ші stpъm:) пîpъsкв̆, saв̆ sвпъpв̆ пe чinева; ші (în цen:) вnелteskв̆ intpiцĭ кa συκοφάντης. de вnde

Συκοφάντημα (τὸ), вpzitвpъ de пîpъ minчinoasъ.

Συκοφάντης, ου (ὁ), [σῦκον, φαίνω] (пpinч: ші apx:) sikofantв̆, пîpîtopв̆, saв̆ tpъdъtopв̆ de чeĭ чe faчeaв̆ пe asквnsв̆ пeгoцвл smoкinелop (a къpopa eкsпoptaцie epa oпpitъ în Atiкa); (de вnde în цen:) кaлomniatopв̆, minчinosв̆ пîpîtopв̆, saв̆ tpъdъtopв̆ пe плaтъ

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, [συκοφαντέω] пpiimitopв̆, пвtinчosв̆ de a fi пîpîtв̆, tpъdatв̆. [συκοφαντέω].

Συκοφαντία (ἡ), пîpъ mînчinoasъ, кaлomnie, sikofantie

Συκοφαντίας, ου ὁ), kom: вîntвл sikofantii (în imit: dвпe καικίας, ὀρνιθίας, ші чл:). [ші

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, însвшitв̆ sikofantвлвĭ, кaлomniatopвлвĭ.

Συκοφάντρια (ἡ), fem: aл лвĭ συκοφάντης. [ші

Συκοφαντώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, чел în feлв̆ de sikofantie, кaлomnie, saв̆ mînчinoasъ пîpъ. [συκοφάντης].

Συκόφασις, εως (ἡ), = Συκοφαντία. [σῦκον, φάσις din φαίνω].

Συκοφορεῖον (τὸ), вasв̆, кoшв̆ de smoкine.

Συκοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpodвкв̆ smoкine. [din

Συκοφόρος (ὁ, ἡ) пpodвкътopв̆ de smoкine. [σῦκον, φέρω].

Συκόω -ῶ, вiit: ώσω, = Συκίζω 2) (пas:) sкoцв̆ (saв̆ mъ пpefaкв̆ în) цîцînъ, saв̆ пeгв̆. [вezĭ σῦκον 2].

Σύκχη (ἡ), ші Σύκχος (ὁ), вnв̆ feлв̆ de înкълцъminte (гaлeнцe) de лemnв̆, (fpaнц: пoate de aчi) socque.

Συκώδης, εος (ὁ, ἡ), smoкinosв̆, saв̆ asemenea (de feлвл) smoкineĭ. [σῦκον].

Σύκωμα (τὸ), = Σῦκον (2). [συκόω].

Συκὼν, ῶνος (ὁ), smoкinішв̆, saв̆ лiвede de smoкinĭ. [σῦκον].

Συκωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskв̆ smoкinĭ, saв̆ smoкine, sîntв̆...

Συκωρὸς (ὁ), [σῦκον, ὥρα] пъzitopв̆ de smoкinĭ, saв̆ smoкine.

Σύκωσις, εως (ἡ), eшipe de цîцînъ пe лa плeoпeлe oкiлop [ші

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, хpъnitв̆ кв smoкine; (пpin вpm:) гpasв̆, tpвпeшв̆ [συκόω].

Σύλα, ης (ἡ), = Σύλη, ші Σῦλον.

Σύλα, пoet: în лoкв̆ de ἐσύλα, a 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лвĭ συλάω.

Συλαγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, [σῦλον, ἄγω] пpadв̆, жъfвĭeskв̆, desпoĭв̆; fir:) amъцeskв̆.

Σύλασκε, пoet: Ion: în лoкв̆ de ἐσύλα, a 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лвĭ...

Συλάω -ῶ, вiit: -ήσω, [σῦλον] (în цen:) ĭaв̆, sкoцв̆ чeвa în siлъ, smвлгв̆; (пaptiк:) ĭaв̆ чeвa de пpadъ, saв̆ desпъгввipe (вezĭ σύλη); (în цen:) хpъпeskв̆, desпoĭв̆, жъfвĭeskв̆. «Συλῶσιν ἀλλήλους ῥήματα». D: Aл: [ші

Συλεύω, вiit: εύσω, ші Συλέω -ῶ, вiit: -ήσω, în лoкв̆ de συλάω. [din

Σύλη (ἡ), dpeптвл de a пpъda вpъжmъшeшteлe кopъвiĭ în вpeme de pesвoĭв̆, (Fpaнц:) droit de représailles, saв̆ de a цinea în siлъ кopaвia вpe вnвĭ stpeinв̆ datopв̆ пeнtpв desпъгввipea пъmînteanвлвĭ кpeditopв̆. «Σύλην διδόναί τινι κατά τινος». Dm: ші Apst:

Σύλημα (τὸ), пpъdъtвpъ. [συλάω].

Συλήσιος (ὁ, ἡ), хpъпitв̆, de fвpat. [din

Σύλησις, εως (ἡ), пpъdape, жъfвipe. [ші

Συλήτειρα (ἡ), пoet: fem: aл лвĭ...

Συλητὴρ, пoet: ші Συλήτης, ου (ὁ), пpъdъtopв̆, жъfвitopв̆, tîлхapв̆. [συλάω].

Συλήτρια (ἡ), fem: aл лвĭ συλήτης.

Συλήτωρ, ορος (ὁ), пoet: în лoкв̆ de συλήτης.

Συλλαβὴ (ἡ), лвape înпpeвnъ, adвnape; вnipe; zъmisлipe (de fъtв̆); (oвiч:) siлaвъ, înпpeвnape de лiтepe întp' o глъsвipe; (mвs:) apmoпie пpin пaтpв глaсвpĭ, (Fpaнц:) quatre. [συλλαμβάνω]. [de вnde

Συλλαβίζω, вiit: -ίσω, înпpeвnв̆ doъ saв̆ maĭ mвлte лiтepe sпpe fopmape de siлaвъ; пpoпвnцв̆ siлaвъ. [ші

Συλλαβικος, ἡ, ὸν, кввeniтв̆ лa, saв̆ konstatв̆ în siлaвъ [de вnde

Συλλαβικῶς, adв: пpin, saв̆ dвпe siлaвъ.

Συλλαβομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ чертѣ, mъ disnяtѣ desupe sinявe. [ші

Συλλαβομαχία (ή), чeapтъ, disnяtъ desupe sinявe [συλλαβή, μάχη].

Συλλαβοπευτιλκλητής, οῦ (ὁ), înтpeвъtorѣ, ші вorвitorѣ toтdaвna desupe sinявe. [συλλαβή, πεῦτις, καλέω].

Σύλλαβος (ὁ), тaвлъ de чeлe конpînse întp' o kapte. (noate грeш: în локѣ de σίλλυβος). [συλλαμβάνω].

Συλ-λαγνεύω, viit: -εύσω, нetpeкѣ în desfрînъpї ші кврвъзъpiї înnpeвnъ кѣ алцiї.

Συλ-λαγχάνω, viit: -λήξομαι, (nex: συνέλαχον, ші чл:) їaч чeва прin sopцi înnpeвnъ кѣ алткл.

Συλ-λαλέω -ῶ, viit: ήσω, гръїeskѣ înnpeвnъ, конворвeskѣ кѣ чinева.

Συλ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: συνέλαβον, ші чл:) апкѣ чeва înnpeвnъ кѣ алта, вneskѣ, înnpeвnѣ. «Τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ ἀποθνήσκοντος) —». Пл: înкiзѣ. "Συλλαβὼν τῆς στρατιᾶς τοὺς περιγενομένους». Ep: adвnind. «Πᾶν συλλαβὼν εἴρηκας„. Ep: = Συλλήβδην. 2) апкѣ чeва înnpeвnъ кѣ алтка; (de вnde прin întind:) aжвtѣ, конлвкpezѣ; (desupe лвкр:) конtpiвяїeskѣ, foлoseskѣ ла чeва (кѣ цeп: de лвкрв . «Ὅστις ξυλλάβῃ τῶν σχοινίων„.Apstf: (ші maї des кѣ dat: de neps:). «Τὰς χεῖρας ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλαιν ἐποίησε». Ksn: «Τὰ ψεύδη τούτῳ συλλαμβάνει». Is: ші кѣ doї dat:). «Οὔτε χρήμασι, οὔτε σώμασι συνελάμβανον ἡμῖν» Dm: (ші miж:). «Εἰ μηδετέρῳ συλλήψοιτο, μισθὸν οὐδέτερος παρέξει». Ksn: 3 апкѣ stpîns; прinzк ronind, пвїѣ mîna п... "Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα„. Fав: «Ἐκέλευσε συλλαβεῖν τινας τῶν ἀνὰ τὸ πεδίον». Ksn: «Συλλαμβάνειν τινα ἐπὶ θανάτῳ». Iskp: (ші кѣ цeп: xotъp: de чe). «Τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνέλαβες». Лвч: (ші nas:) «Ἐπεὶ δὲ οὗτοι συνειλημμένοι ἦσαν„. Ksn: 4) їaк кѣ sinemї. «Ἀπῆει συλλαβὼν τὸ ἕτερον στρατεύμα» Ksn: «Ἔκπλει σαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆσδε τῆς γῆς». Sof: гръвeшte te a... 5) конpinzѣ; (de вnde desupe femeї zъmisлeskк în mînteчe; fir:) прinчeпѣ, înцeлeгѣ. «Συνειληφυῖα οἷον ἐν γηρᾳ». Skp: «Συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν». Ep: "Οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν„ Ep: «Συλλαβὼν τὸ χρηστήριον». Пл: «Τοῦτο μὴν ἱκανῶς συνειλήφαμεν„. Плt:

Συλ-λάμπω, viit: -λάμψω, лвчeskѣ tot de o datъ, saѣ din toate пъpцiле. [de вnde

Σύλλαμψις, εως (ή), лвчipe вnitъ de doъ saѣ ші maї mвлte трвпврї înnpeвnъ, saѣ din toate пъpцiле. (вezї ші συναύγεια).

Συλ-λανθάνω, viit: -λήσομαι, (nex: συνέλαθον, ші чл:) sîntѣ înnpeвnъ ваѣ de o-notpiвъ askвnsѣ, saѣ нeкknoskвtѣ.

Συλ-λατρεύω, viit: -εύσω, mъ înкinѣ квїва, saѣ adopѣ înnpeвnъ.

Συλ-λαφύσσω, viit: -ύξω, pozѣ înnpeвnъ; (fir:) жъївїeskѣ, прънъdeskѣ înnpeвnъ.

Συλ-λεαίνω, viit: -ανῶ, нetezeskѣ înnpeвnъ, saѣ în peчinpokѣ.

Συλ-λέγω, viit: -λέξω, квлeгѣ, saѣ adвnѣ (прinч: ne алesѣ kîte вna вna);(desupe neps:) adвnѣ înnpeвnъ ла вnѣ локѣ. «Ἀνορύξας τὸν τάφον, καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας». Ep: «Φρύγανα συλλέγοντες». Ksn: «Συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα». Ksn: «Συνέλεξε τοὺς φίλους„. Ksn: «Στρατὸν συλλέγειν». =Στρατολογεῖν. «Ξυνέλεγεν ὁπλίτας πολλούς». Ksn: (ші miж:) «Ἑταίρους ἐθελοντῆρας συλλέξομαι». Od: B. «Φιλίας συλλέγειν». Пл: = Συνάπτειν. (ші nas:) «Ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ„. Ksn: kîte пвцinѣ i se fвчca обічпкiтъ. 2) noet: în локѣ de συγκαθεύδω, mъ квлкѣ înnpeвnъ.

Συλ-λείβω, viit: -λείψω, înnpeвnѣ topnînd чeва (ші nas: mъ înnpeвnѣ вzpsindк mъ вndeва, квргѣ înnpeвnъ) kîte пвцinѣ (кѣ пikъївра).

Συλ-λειόω -ῶ, viit: -ώσω, fърîmiчezѣ чeва (їaкѣ праїѣ) frekînd înnpeвиъ кѣ...

Συλ-λειτουργέω -ῶ, viit: -ήσω, sъвîpшeskѣ înnpeвnъ кѣ чinева o пввлікъ слвжвъ; (Eisep:) sъвîpшeskѣ o sfîntъ слвжвъ înnpoвnъ кѣ алтка. [din

Συλλειτουργός (ὁ, ή), înвърчinatѣ a sъвîpшi înnpeвnъ кѣ алтка o пввлікъ слвжвъ; (Eisep:) sъвîpшitorѣ înnpeвnъ de sfînta лetвpгie σύν, λειτουργός].

Συλλεκτικός, ή, όν, кввenitѣ, saѣ notpiвitѣ ла кблецere, saѣ adвnape. din

Σύλλεκτος (ὁ, ή), прin кблецere, saѣ алецere adвnatѣ. [συλλέγω].

Σύλλεκτρος (ὁ, ή), пъpтaшѣ de aчелашї патѣ,=Σύνευνος. [σύν, λέκτρον].

Σύλλεξις, εως ή, кблецere, saѣ adвnape ne алesѣ (акт: баѣ nas: ; (вne-opї) кѣ якарв, dopmipe înnpeвnъ. συλλέγω]

Συλ-λεσχηνεύω, viit: εύσω, конворвeskѣ (прinч: de notpeчere).

Συλλήβδην, adв: = Συλληπτικῶς, în konpindepe, ne skвptѣ. [συλλαμβάνω].

Συλ-λήγω, viit: -λήξω, înчetezѣ înnpeвnъ. saѣ tot de odatъ.

Σύλληξις, εως (ή), [συλλαγχάνω] вnipe

prin sorgĭ la ceva; prodipe de înprejurĭ tot într'o vreme.

Συλλήπτειρα (ἡ),=Συλλήπτρια.

Συλληπτέον, nosit: al lŭĭ συλλαμβάνω.

Συλληπτήρ (ὁ), înd: în locŭ de συλλήπτωρ.

Συλληπτικός, ἡ, όν, nstinctiosŭ de a konpinde; (gram:)=Περιληπτικός, kolektivŭ, konpinzătorŭ. [συλλαμβάνω]. [de unde

Συλληπτικῶς, adv: în konpindere, ne skurtŭ.

Συλληπτός, ἡ, όν, pinsŭ, saŭ de pins, de konpins. [mi

Συλλήπτρια (ἡ), fem: al lŭĭ...

Συλλήπτωρ, ορος (ὁ), înprejur anevoĭtorŭ; konlucrătorŭ, ajutătorŭ. [συλλαμβάνω].

Συλλήπτως, adv: = Συλληπτικῶς. [σύλληπτος].

Συλ-ληρέω -ῶ, bĭĭt: -ήσω, bărbătescŭ înprejur ca cineva; mă îndeletnicescŭ de o notărîre în prouste saŭ micĭ lucrurĭ.

Συλ-ληστεύω, bĭĭt: -εύσω, tîlhărescŭ înprejur ca alŭa.

Συλλῃστήρ, mi

Συλλῃστής, οῦ (ὁ), înprejur tîlhăritorŭ, saŭ cetătŭ de tîlharĭ. [σύν, λῃστής].

Συλλῄστρια (ἡ), fem: al lŭĭ συλλῃστήρ.

Συλληφθείς, εῖσα, έν, nas: nex: de naptă: al lŭĭ συλλαμβάνω.

Σύλληψις, εως (ἡ), anevoie înprejur, saŭ strînsă; nprindere; (desupe mărire) zămislire; (fir:) prichipere, înţelepere; (une-orĭ) =Ἀντίληψις; (gram:) unŭ felŭ de konpindere mi de napte înprejur ca totŭ. [συλλαμβάνω].

Συλ-λιπαίνω, bĭĭt: -ανῶ, toneskŭ ceva înprejur.

Συλλογεύς, έως (ὁ), kulegătorŭ, adunătorŭ. [mi

Συλλογευτικός, ἡ, όν, kulesŭ, adunatŭ de kulegătorŭ. [din

Συλλογή (ἡ), =Σύλλεξις, kulepere (ne alesŭ), kolecţie; (în ţeu:) adunare, strîngere.

Συλ-λογίζομαι, bĭĭt: -ίσομαι, numărŭ, socoteskŭ ceva înprejur, adunŭ, însemezŭ într' una; (obicĭ:) înprejur ideĭ (deosebite date) supe skoatere de o konclusie; (în ţeu:) daŭ ca socoteală; mă rîndeskŭ, mă socoteskŭ. «Εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων πράγματα συλλογίσαιτο, ἐλάσσονα φανείη ἐόντα τοῦ λαβυρίνθου». Ep: «Διὰ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀρχηγὸν τούτων συλλογιζόμενος». Grg: «Ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογίζεσθαι, καὶ συναγαγόντα τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι». Apst: «Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογίζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος». Il: [din

Συλ-λογίζω, bĭĭt: -ίσω, parŭ, mi maĭ nouŭ în locŭ de συλλέγω. (se konf: cu συλλογίζω). [mi

Συλλογιμαῖος, α, ον, adunatŭ din coaĭe din colo. [σύν, λόγος].

Συλλογισμὸς (ὁ), konpindere de socoteală într' una, adunare într' o sumă; (naptic: în log:) silogismă, saŭ adunare de deosebite nprotosiguĭ saŭ date supe skoatere de konclusie, saŭ dare cu socoteală; (în ţeu:) rîndire, judecată. [mi

Συλλογιστής, οῦ (ὁ), însumătorŭ de socoteaĭ, socotitorŭ; saŭ rînditorŭ. [συλλογίζομαι]. [de unde

Συλλογιστικός, ἡ, όν, atingătorŭ de, saŭ îndemînatecŭ la socotire, saŭ (mi gram: însumn: de) rîndire. [de unde

Συλλογιστικῶς, adv: în felŭ de rîndire: saŭ dupe metodă silogismelŭĭ.

Σύλλογος (ὁ), = Σύλλεξις, adunare; înprejur kinzăire, saŭ konvorbire despre ceva. «Σύλλογον ψυχῆς λάβε», Esp: bine 'mĭ în fire, în cearcă. [σύν, λόγος].

Συλ-λοιδορέω -ῶ, bĭĭt: -ήσω, înjurŭ, ocărîsescŭ înprejur.

Συλ-λούω, bĭĭt: -λούσω, daŭ (mi miĭc: mă daŭ) înprejur.

Συλ-λογάω -ῶ, bĭĭt: -ήσω, Scr: înd: în locŭ de συλλογίζω.

Συλλογία (ἡ), =Συλλογισμὸς: (med: fir:) adunătură. [σύν, λόγος].

Συλ-λογίζω, bĭĭt: -ίσω, komplectezŭ deosebite ostăşeştĭ trupe, (alt:) καταλογίζω. [de unde

Συλλογισμὸς (ὁ), komplectare de ostăşeştĭ trupe,=Καταλογισμός.

Συλλογίτης, ου (ὁ), ostaşŭ înrolatŭ într' aceeaşĭ trupă. [σύν, λόχος].

Συλ-λυπέω -ῶ, bĭĭt: -ήσω, mîhneskŭ înprejur; (miĭc:) mă înpărtăşeskŭ din mîhnirĭle cuĭva, îĭ exprimŭ acestŭ simţimîntŭ, kondoleezŭ.

Σύλλυσις, εως (ἡ), înpăcare, înpietenire. [συλλύω].

Συλ-λυσσάω -ῶ, bĭĭt: -ήσω, turbezŭ mi eŭ înprejur, saŭ de onotrîv.

Συλ-λύω, bĭĭt: -λύσω, deslegŭ ceva înprejur, saŭ ajutŭ la deslegare; (prinț: fir:) înboĭeskŭ, (mi miĭc:) mă înboĭeskŭ ca cineva; mă înpietenescŭ. (vezi mi διαλύω).

Σύλον (τὸ), =Σκῦλον, pradă; (lu:) lucru, ce se ţine în silă (se sekuestrea-

ъ), saă se binde în nșalică neutrș despărțirea înpreunătorală. (de unde) «Σύλα διδόναι τινι κατά τινος». Apst: a da drepturi către de o astfel de despărțire. (vezi σύλη).

Συλόνυξ, ονυχος (ὁ), noct: teleторă de unghii, saă folositoră la aveasta. «Στόνυξ —„, Engr: [συλῶ, ὄνυξ].

Συμβάδην, adv: [συμβαίνω] ca niște oameni. (de unde) «Συμβαδίζω, viit: -ίσω, amân înpreună.

Συμ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nec: συνέβην, mi cl:) (prin: mi par) cad ca niște oameni. (de unde) «Συμβαίνω (anumite unele de altele, înprot: de διαβαίνω). «Ὅταν τι ἀπὸ τῆς γῆς ἅρασθαι βούλωνται, διαβαίνοντες πάντες μᾶλλον ἢ συμβεβηκότες ἐπιχειροῦσιν αἴρεσθαι». Ksn: 2) amân, merg înpreună. «Οὐ συμβαίνει ἐμοῦ φῆς οὐδὲ ξυμβῆναι πεδί„. Sof: (de unde 3) (obiș: prin întind: mi fir:) mă învoiesc; mă unesc; mă potrivesc. (ca dat:) «Συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ αὑτοῖς», Ksn: (mi fir:) «Ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε». Sin: (mi ca inf:) "Συνέβησαν αὐτοῖς σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ ὅπλα παραδοῦναι». Teh: «Ὁ χρόνος τῆς ἐνθέσιος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἔδοκεε συμβαίνειν„. Ep: 4) (mai des în a 3 pers:, saă în partic:) se întâmplă, se prodeute; armează; (la dialectivi) se scoate ca o concluzie, armează. «Μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχήν». Plt: (iar obiș: ca inf:). «Συνέβη αὐτῷ ἀνελέσθαι Ὀλυμπιάδα». Ep: "Εἰ συμβαίη γεραιῷ νέαν ἔχειν». Ksn: (mi în partic:). «Συμβάν, ἢ συμβεβηκὸς, ὑπάρχει μέν τινι, οὐ μέντοι οὔτε ἐξ ἀνάγκης οὔτε ἐπὶ πολύ». Apst: «Ῥινόκερως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος». Apst: 5) iaă oare-care (iar mai de multe-ori ună) sfârșită (prin: dune dopiuă). «Καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μή, ὡς τάχιστα». Teh: «Πολέμου καλῶς συμβάντος». Ksn:

Συμ-βακχεύω, viit: -εύσω, mă întâlnesc, saă sporesc înpreună bucăreste. [din

Συμβάκχη (ἡ), mi Σύμβακχος (ὁ, ἡ), noct: cel ce se întâlnește înpreună cu... [σύν, Βάκχος].

Συμβαλέειν, Ion: în loc de συμβαλεῖν.

Συμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, (nec: συνέβαλον, mi cl:) lovesc, saă (par) aruncă ceva înpreună; (de unde obiș:) unesc, înpreună; adaug; (în ex: saă mai:) mă unesc; mă prodesc, mă întâmpin; mă întâlnesc: mă întâmpin. «Χέδροπα συμβάλλειν». Tfr: «Τῷ χεῖρε περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία συμβάλλοντες». Apst: care înpletesc. «Στέφανον —„ Fist: «Τὰς δεξιὰς —». Esp: «Συμβάλλοντες τὰς ἀσπίδας». Ksn: «Ὅμμα —„. Esch: închizi. «Τοὺς δὲ ἀπὸ Φρυγίας συμβαλεῖν„. Ksn: a adăna. «Ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος». Il: E. (mi în ex:) «Ποταμοὶ συμβάλλοντες ἀλλήλοις». Apst: (mi miș:) «Τουτέων (τῶν ποταμῶν) συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ». Ep: «Συνεδόκει αὐτοῖς συμβαλέσθαι περὶ τούτου λόγους». Ksn: să vorbească. (vezi mi ἀντιβάλλω). 2) (mi înțel: cazul). «Περὶ πλοπῆς συμβάλλομαι». Ksn: vorbesc, pomenesc. «Οἱ συμβαλλόμενοι τὸ χρυσίον»: Skp: care stăpâni, grămădesc; (mi în pieptu:) «Ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ». Il: Υ. cînd te vei întâlni cu dinșii. «Τῷ δὲ, θύραζε ἐρχομένῳ, σύμβλητο». Od: Z. «Μή τις με προσαυδάτω ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγρῷ ἢ ἐνὶ κρήνῃ». Od: O. 2) (mai de multe ori miș:) contrazic, folosesc, aștept. «Συμβάλλειν λόγον τινί». Lycr: «Πότερος ἆρα πλείω συμβέβληται ἡμῶν»; Ksn: «Οἱ δὲ Ἥλειοι καὶ ἀργυρίου τρία τάλαντα συνεβάλλοντο αὐτοῖς». Ksn: «Γνώμας συμβάλλεσθαι». Ep: a da părerî. «Συμβαλοῦ γνώμην». Sof: dă povață. (mi cu ac: cu prep:). «Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλους ἱμάτια». Apstf: a se întâmpla între dânșii. «Χρήματα οὐ συμβαλλομένους εἰς τὸ ναυτικόν». Ksn: «Μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται». Plt: «Μέγα συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν». Ksn: "Τί πλοῦτος συμβέβληται ὑμῖν»; Skp: ce v' a folosit? 3) unii ne alții a se lua la ceartă, saă în bătăie; (mi cl:) mă încaier în bătăie cu cineva. «Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ Μενέλαον συμβάλλετε μάχεσθαι». Il: Γ. «Συμβάλλειν αὐτοὺς εἰς ἔριν περὶ ἀρετῆς». Ksn: (mi simi.) «Τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα σιτίσαντες συμβάλλουσιν». Ksn: «Συμβαλεῖν φίλους ἄνδρας». Ksn: (vezi mi diavălu); (mi cu dat:) «Συμβάλλειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός». Ep: «Ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον». Ep: (mi cl:) «Οἱ δ', ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, σύμβαλον μάχεσθαι». Il: Π: «Συμβαλὼν ἐνίκησε». Ep: (mi cu dat:) «Συμβαλὼν αὐτοῖς ἐσώθη». Ep: mi cu ac: cu prep:). «Πρὸς τὸ μαχόμενον ἀεὶ συμβάλλωμεν». Ksn: (mi miș:). «Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον». Il: M. 4) comparez, judec în altă parte. «Μικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν». Ep: «Τούτῳ οὐδεὶς ἠξίωσε κω ἑωυτὸν συμβαλέειν». Ep: (mi cu ac: cu prep:). «Ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν». Ep:

(ші пав:). «Οὐδὲ εἷς ἄξιός ἐστιν αὐτῷ μεγαλοπρεπίην συμβληθῆναι». Ер: «Τὸ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνικὸν πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον». Ер: (de ѕnde 5) sokoteskѫ, daѫ кѫ sokoteaла, riveskѫ. «Ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὑρίσκω, Ер: «Οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα». Ер: «Ἐπὶ δακτύλων συμβαλεόμενος τοὺς μῆνας». Ер: «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ τὰ ὀνόματα αὐτῇ κέεται». Ер: «Συνεβαλόμην τὸν ὄνειρον εἰς βραδύτητα». Кев: «Τῇδε συμβαλόμενος, ὅτι... ші чл:». Ер: «Συνεβάλετο ἐκ τοῦ ὀνείρου τελευτήσειν ἐν τῇ ἑωυτοῦ». Ер: Ταύτῃ τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι». Ер: «Ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ 200 στάδια συμβέβληταί μοι». Ер: 6) mъ tokmeskѫ, fakѫ înвoїaлъ. "Συνεβάλοντο λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας ἁλίζεσθαι». Ksn: «Ξενίαν—». Ksn: лeгѫ înпpeѕnъ. «Συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες». Dm: «Συμβόλαια, περὶ ἃ πρὸς ἀλλήλους συμβάλλουσι». Плт: «Καττάδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων συμβαλέσθαι ποττὼς Ἀργείως». Тѫч: (ші пas:) Ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ τοῦτο τὸ συμβόλαιον ἠλιθίως συμβεβλημένον». Dm: de ѕnde în пaptч:). «Ξυμβάλλοντες». D: Ал: neгѫцъtopiї înпpѫmѫtъtopї, (Itл:) kpeditopiї.

Σύμβαμα (τό), (fлsf:) întîmплъtoape (пѫ natѫpaлъ) kaлitate; întîmплape, eвenemîntѫ; (diaлekt:) пpoпosiцie (din sѫвїektѫ ші вopвѫ nѫmaї nestp:) de deплinѫ înцeлesѫ. spre ek: «Σωκράτης περιπατεῖ». (înпpotiвъ de παρασύμβαμα). [συμβαίνω].

Συμ-βαπτίζω, вiit: -ίσω, кѫfѫndѫ, (Бisep:) вotezѫ înпpeѕnъ.

Συμ-βαρβαρίζω, вiit: -ίσω, imitѫ пe вapвapї în вopвъ saѫ faптъ; saѫ цiѫ кѫ вapвapiї (sîntѫ пaptizanѫ aл лop) înпpeѕnъ кѫ aлцiї.

Συμ-βαρύνω, вiit: -υνῶ, înгpeѕїezѫ (ші пas: mъ înгpeѕїezѫ) ші eѫ de o пotpiвъ.

Συμ-βασείω, (fъpъ вiit:) amѫ aплekape лa (dopeskѫ) înвoipe.

Συμβασιλεύς, έως (ὁ), îmпъpatѫ înпpeѕnъ кѫ aлtѫл. [σὺν, βασιλεύς]. [de ѕnde

Συμ-βασιλεύω, вiit: -εύσω, îmпъpъцeskѫ înпpeѕnъ кѫ aлtѫл.

Σύμβασις, εως (ἡ), înвoipe; înпpietenipe; înпъчїѕipe; kondiцie, tokmeaлъ «Συμβάσεις ποιεῖσθαι» Stp: a întokmi пaчe. [συμβαίνω].

Συμ-βαστάζω, вiit: -άσω, apdikѫ чeвa înпpeѕnъ кѫ aлtѫл; (пpin întind:) жѫdikѫ чeвa în aлъtѫpape, komпapezѫ.

Συμ-βατεύω, вiit: -εύσω, = Συμβαδίζω. 2) mъ înпъpekїezѫ.

Συμβατήριος (ὁ, ἡ), ші

Συμβατικός, ή, όν, кѫвenitѫ, saѫ kontpiвѫitopѫ лa înвoipe. [συμβατός]. [de ѕnde

Συμβατικῶς, adв: кѫ кiпѫ, saѫ disпosiцie de înвoipe. «Συμβατικῶς ἔχω». = Συμβασείω.

Συμβατός, ή, όν, de inвoit. «Μὴ συμβατόν». Плв: neînвoitѫ (кѫ лѫкpѫpiлe), de кѫ nenѫtinцъ. [συμβαίνω].

Συμ-βεβαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskѫ, înкpedinцezѫ, asigѫpѫ чeвa înпpeѕnъ, saѫ de o пotpiвъ кѫ aлtѫл.

Συμβεβηκότως, adв: (de пaptч:) dѫпe, din întîmплape.

Συμ-βεβηλόω, -ῶ, вiit: -ώσω, пînгъpeskѫ, sпѫpкѫ чeвa înпpeѕnъ кѫ aлta, saѫ în înвoipe кѫ чinева.

Συμβελής έος (ὁ, ἡ), плinѫ de sъцeцї (asвîpлite asѫпpъї). [σὺν, βέλος].

Συμβῆναι, nex: 2: de inf:, ші

Συμβήσομαι, вiit: de xotъp: aл лѫї συμβαίνω.

Συμ-βιάζομαι вiit: -άσομαι, siлѫїeskѫ, stpimtopezѫ tot de o datъ, saѫ din toate пъpцiлe; înпpeѕnѫ în siлъ.

Συμ-βιβάζω, вiit: -βιβάσω, ші At: -βιβῶ. ѕneskѫ, komвinѫ, пotpiвeskѫ înпpeѕnъ; (oвiч: fir:) înпaкѫ; (Skp:) domipeskѫ, пoвъцѫїeskѫ, înвъцѫ (вezї ші προσβιβάζω); (ѕne-opї) komпapezѫ, жѫdikѫ, asemъnѫ în aлъtѫpape ѕna кѫ aлta; (de ѕnde) daѫ кѫ sokoteaлa; (nestp:) mъ înвoїeskѫ (вezї ші συμβάλλω). [de ѕnde

Συμβίβασις, εως (ἡ), ші

Συμβιβασμός (ὁ), komвinape, пotpiвipe; înвoipe (aкt: saѫ пas:; (fir:) înпъкape; (ѕne-opї) komпapaцie, жѫdikatъ în aлъtѫpape; (de ѕnde) пoвъцѫipe, înвъцape, domipipe (în пas:). [ші

Συμβιβαστής, οῦ (ὁ), înвoitopѫ; înпъкъtopѫ [ші

Συμβιβαστικός, ή, όν, kontpiвѫitopѫ, saѫ îndemînatikѫ лa înвoipe, saѫ înпъкape.

Συμβιβάω -ῶ, At: вiit: aл лѫї συμβιβάζω.

Σύμβιος ὁ, ἡ), konвieцѫitopѫ; toвapъшѫ; soцѫ de кѫsniчie; (pap) kontimпopanѫ. [σὺν, βίος].

Συμ-βιοτεύω, вiit: -εύσω, ші

Συμ-βιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, tpъїeskѫ, вieцѫїeskѫ înпpeѕnъ. [de ѕnde

Συμβίωσις, εως (ἡ), konвieцѫipe, saѫ tpъipe înпpeѕnъ. [ші

Συμβιωτέον, nosit: aл лѫї συμβιόω. [ші

Συμβιωτής, οῦ (ὁ), tpъitopѫ înпpeѕnъ, konвieцѫitopѫ.

Συμ-βλάπτω, viit: -βλάψω, vatъmă înpreunъ kъ vinева.

Συμ-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, vlъstъreskă, odrъsleskă înpreunъ.

Συμβλαστής, οῦ (ὁ), [σὺν, βλαστος] kontribuitoră la vlъstъpire. «Ἀήρ—» Tfp:

Σύμβλημα (τὸ), înkeietъre; ţiţîniъ de kuщ. [ui

Συμβλής, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: kare se întîmpinъ, se loveщte înpreunъ. [ui

Σύμβλησις, εως (ἡ), [συμβάλλω] kompletare, kombinare; relaţie, konţinere; komparaţie; eksplikaţie. 2) (Skp:)—Σύμβλημα.

Συμβλήσομαι, noet: în lokă de συμβλήθήσομαι, nas: viit:, ui

Συμβλητέον, nosit: al lui συμβάλλω.

Συμβλητικός, ή, όν, kompаrativă, îndemînatikă a asemъna pin alъtъrare, ui înpreunъ жdikare. [din

Συμβλητός, ή, όν, nstinvosă de a se kompara, a se жdika pin alъtъrare kъ asemenea. [συμβάλλω].

Συμ-βοάω -ῶ, viit: -ήσομαι, stpiră ui oă înpreunъ.

Συμβοήθεια (ἡ), ажutoră ţekstă de mai mulţi înpreunъ. [ui

Συμ-βοηθέω -ῶ, viit: -ήσω, ажută ui oă înpreunъ ne vinева. [din

Συμβοηθός (ὁ, ἡ), ажutъtoră kăiva înpreunъ ui kъ alţii. [σὺν, βοηθός].

Συμβολαιογράφος (ὁ), skriitoră de kontrakt în daraverі, notarъ. [συμβόλαιον, γράφω].

Συμβόλαιον (τὸ), (în uen: de ui parъ) =Σύμβολον; (de knde naptik:) înskrisă de învoire, kontraktă; (în uen:) negъţъtoreaskъ daravere (pinv: nest: lui...

Συμβόλαιος, α, ον, alinţъtoră de învoialъ, saă kondiţie. "Δίκη—„. Tsv: жdikatъ despre komerţiale daraverі. [συμβολή].

Συμβολατεύω, viit: -εύτω, (kъ dat:) mъ korespunzъ, mъ înţelegă pin învoite semne kъ vinева. [σύμβολον].

Συμβολεύς, έως (ὁ), konpletitoră, kombinъtoră de чева. «Σχοινίων— » Iks: =Σχοινοπλόκος. «Φίλων— ». Fpinx: învoitoră. || (sъbst:) saulъ înpletiturilor de preже. [ui

Συμβολεύω, viit: -εύτω, ui Συμβολέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în lokă de συμβάλλω, învoieskъ; saă (din prot:) învrъжbeskă; (nestp: kъ dat:) întîmpină. [din

Συμβολή (ἡ), kombinare; konţinere: înpreunare, întîlnire: (despre pîsri) konkurţere; (despre înpreжkrъrі) prodealъ, întîmplare. «Ὁδοῦ συμβολαί». Ksn: lokul, unde se înpreunъ doi drumarі. 2) (despre resboitorі) lovire, înkleştare. «Ἐλθόντες, ἔνθα ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο». Ksn: 3) (pin întind:).=Σύμβλημα. «Ὀστέων («Ἄξονος) — ». Plt: ui Ksn: «Τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς συμβολὰς καλοῦσιν». At: 4) (obiч:) kontribuţie (pinч:) pentru чinъ, (Tsрч:) pefenea. «Τὴν συμβολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην». At: «Δεῖπνον ἐκ συμβολῆς». Iks: [συμβάλλω].

Συμβόλησις, εως (ἡ), =Συμβολή, kombinare. [συμβολέω].

Συμβολικός, ή, όν, kuvenită la înpreunare, întîlnire, kombinare, saă la simvolă, semnă, (ad:) fukstă (saă arъtъtoră de чева) pin semne, înkinsită pin simvole de învoire supe a se ţivi. [συμβολή, saă σύμβολον]. [de unde

Συμβολικῶς, adv: pin semne, saă înkinsire, firuşat, ne ţivite.

Συμβολιμαῖος, α, ον, alinţъtoră de daraverі. [συμβόλαιον].

Συμβολοσκοπέω -ῶ. viit: -ήσω, mъ uitъ (umblъ, dune osnege din kontribuţii (pefenele). "Οὖνω — μετά τινος„. Skp: mъ înxъitezъ în beţii. [din

Συμβολοκόπος (ὁ, ἡ), netrekъtoră în osnege ui beţi kъ kontribuţii (pefenele), keltuitoră, pisimtoră înir' avestea. [συμβολή, κόπτω].

Συμβολοлογία (ἡ), stpînire de kontribuţie (pefenea). [συμβολή, λέγω].

Σύμβολον (τὸ), (în uen:) simvolă, semnă, pin kare se kunoaште, se înkinsteште, saă se dъ kъ sokoteala чева; neчete; ogrădă; învoialъ; arvunъ; kontraktă; ложinkъ: markъ; semnă de napadъ; (naptik:) ръzboiă (bezі ui λύπη); (la Atena) biletă de intrare, saă ръmînere în oraш a stpeinilor beniţi din afarъ; tъbliţă, saă biletă, ce se da la fie-kare din ceі ce aă uzat naptе la adunare de жdikъtorі ui чl:, ka dindu'l înapoі sъ 'ші ia plata; semnă, saă zъlogă (ineлă, saă altă чева), ce da la osnъţuirі de kontribuţii fie-kare din nъrtuşі insъrcinaţi kъ stpîngerea kontribuţiilor, kъ îndatorire de a 'ші plăti mai în urmъ partea uзinds 'ші 'l înapoі. || (la îm:) «Σύμβολα». komerţiali traktaţi între doi negъţъtoreşti oraşe, în ustrea kъruia nъrţile ipironitoare se жdikaă fie-kare

dъпе леціле патріі sале. (de ъnde) «Ἀπὸ συμβόλων δίκη». Ptp: жъdікатъ пе basъ de astfелъ de трактатъ de комерцъ. [ші

Σύμβολος (ὁ, ἡ), întîmпinatъ din întîmпларе. 2) (раръ sъвst:) în локъ de σύμβολον, огъръ, saъ пїazъ. «Ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται». Sin: [συμβάλλω].

Συμ-βόσκω, віit: -βοσκήσω, паskъ (ші між: тъ паskъ) înпреъnъ.

Συμβότης, ου (ὁ), пъskъtorъ, saъ mînkъtorъ înпреъnъ. [ші

Σύμβοτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) ъnde îшї паште чінева віteле înпреъnъ къ алціі. (вezї ші σύννομος). [σὺν, βόω=βόσκω].

Συμβούλευμα (τὸ), овїектъ de sfъtъіре. [ші

Συμβουλευτὴς, οῦ (ὁ), sfъtъіtorъ; тъdъларъ de sfatъ înпреъnъ къ алціі. [συμβουλεύω]. [de ъnde

Συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatikъ ла sfъtъіре. [de ъnde

Συμβουλευτικῶς, adв: къ кіпъ sfъtъіtorъ.

Συμ-βουλεύω, віit: -εύσω, (къ dat: saъ ші inf: indip:) sfъtъїeskъ, повъцъїeskъ. || (між:) тъ sfъtъїeskъ къ чінева. [din

Συμβουλή, ші Συμβουλία (ἡ), кіпzъіре fъкътъ înпреъnъ; saъ sfъtъіре, повацъ. [σὺν, βουλή]. [de ъnde

Συμβούλιον (τό), sfatъ, saъ adъnape de кіпzъіtorї înпреъnъ.

Συμ-βούλομαι, віit: -βουλήσομαι, воїeskъ ші еъ чева înпреъnъ къ алтъл.

Σύμβουλος (ὁ, ἡ), sfъtъіtorъ, повъцъіtorъ; saъ înпреъnъ кіпzъіtorъ, sfetnikъ. [σὺν, βουλή].

Συμ-βραβεύω, віit: -εύσω, гъвернezъ, saъ жъdікъ înпреъnъ.

Συμ-βράζω (βράσσω), віit: -βράσω, fервъ (stръm: ші nestръm:) înпреъnъ, saъ de totъ; amestekъ, tървъръ înпреъnъ; въръsъ (skoцъ din sinemї) tot de o datъ.

Συμ-βρέμω, (fъръ віit:) вїжіъ (dъdъїъ) ші еъ înпреъnъ.

Συμ-βρύκω, віit: -βρύξω, skîрцiъ stрînгînd înпреъnъ ъna къ алта. «Τοὺς ὀδόντας —» Iaмвл:

Συμ-βύω, віit: -βύσω, astъпъ віne din toate пърціле.

Σύμβωμος (ὁ, ἡ), чел че аре (este înкінатъ пе) ачелашї алтаръ. [σὺν, βωμὸς].

Συμ-μαθητὴς, οῦ (ὁ), коншколаръ. [σὺν, μαθητής]. [de ъnde

Συμ-μαθητιάω -ῶ віit: -άσω, dopeskъ a înвъца înпреъnъ къ алтъл, a fi коншколаръ.

Συμ-μαίνομαι, віit. -μανοῦμαι, saъ μανήσομαι, (tpe: de къ: συμμέμηνα) невъneskъ tot întр'o време, saъ înпреъnъ; saъ пътimeskъ de ачееашї невъnie къ алтъл.

Συμ-μαλάσσω, (ττω), -άξω, frекînd, fръmîntînd моїъ чева înпреъnъ къ ...

Συμ-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι, înвъцъ чева înпреъnъ къ..., sintъ коншколаръ ал къїва; înвъцъ кîte пъцinъ, тъ depinzъ; (поet:) domipeskъ, înвъцъ пе алтъл чева; saъ (nestр:) amъ штіінцъ de чева.

Συμ-μάρπτω, віit: -μάρψω, поet: апъкъ înпреъnъ; smългînd desръdъчinezъ, saъ sпаргъ, fърîmъ, ръпъ.

Συμμάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), martъръ înпреъnъ къ алтъл (despre ачелашї лъкръ). [σὺν, μάρτυρ]. [de ъnde

Συμ-μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, търтъріseskъ чева înпреъnъ къ алтъл. [ші

Συμ-μαρτύρομαι, віit: -οῦμαι=Συμμαρτυρέω.

Συμμάρτυρος (ὁ, ἡ), =Συμμάρτυρ.

Συμ-μαστιγόω -ῶ, віit: -ώσω, вічъїeskъ înпреъnъ.

Συμ-μαχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, Ion: în локъ de συμμάχομαι.

Συμ-μαχέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) sîntъ аліатъ, saъ (simп:) ажътъtorъ ал къїва, тъ лъптъ înпреъnъ; коплъкрezъ, ажътъ; (despre лъкр:) kontрівъїeskъ. [ші

Συμμαχία (ἡ), аліапцъ, saъ înвоіре de ажътorъ речіпрокъ în resвоїъ; (în цеп:) коплъкраре, ажътorъ; (прin întind:) oaste аліатъ. [ші

Συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, релатівъ къ аліацї, saъ аліапцъ. «Τὸ συμμαχικὸν». în локъ de ἡ συμμαχία. [σύμμαχος] [de ъnde

Συμμαχικῶς, adв: ка аліатъ.

Συμμαχὶς, ίδος (ἡ), = Συμμαχική, saъ σύμμαχος.

Συμ-μάχομαι, віit: -μαχοῦμαι, ші -μαχήσομαι, тъ вatъ înпреъnъ къ чінева (ка аліатъ); (în цеп:) ажътъ; коплъкрezъ. [ші

Σύμμαχος (ὁ, ἡ), аліатъ, saъ ажътъtorъ în resвоїъ; (în цеп:) коплъкръtorъ; (despre лък:) kontрівъіtorъ. [σὺν, μάχη].

Συμ-μεθ-αρμόζω (-αρμόττω), віit: -όσω, преskimвъ, прeiакъ чева înпреъnъ.

Συμ-μεθ-έλκω, віit: -ελκύσω, (nex: συμμεθείλκυσα, ші чл:) tрагъ, tîръskъ чева înпреъnъ întр' алтъ парте.

Συμμέθεξις, εως (ἡ), înпъртъшіре înпреъnъ къ алтъл din чева. [συμμετέχω].

Συμ-μεθ-έπω, (fъръ віit:) поet: dipiцezъ, гъвернezъ înпреъnъ.

Συμ-μεθ-ίστημι, віit: -μεταστήσω, (nex: 2: συμμετέστην, ші чл:) stръmъtъ чева în-

преѕнъ; (fir:) skimбѕ̆, пребакѕ̆ чева în-преѕнъ; (miж:) mъ stpъmѕtѕ̆ din локѕ̆; (ші fir:) mъ преskimбѕ̆ înпреѕнъ.

Συμ-μεθύσκομαι, biit: -μεθυσθήσομαι, ші

Συμ-μεθύω, biit: -ύσω, mъ înбъtѕ̆ (ѕmблѕ în беціĭ) înпреѕнъ кѕ чінева.

Συμ-μειόω -ῶ, biit: -ώσω, miчеskѕ̆, saѕ̆ înпѕцinezѕ̆ чева înпреѕнъ.

Συμμειρακιώδης, εος (ὁ, ἡ), [σὺν, μειράκιον] de опotpівъ, saѕ̆ кѕ totѕл копілъposѕ̆.

Συμ-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnегреskѕ̆ чева кѕ totѕл, saѕ̆ înпреѕнъ.

Συμ-μελανειμονέω -ῶ, biit: -ήσω, поptѕ̆ негре înпреѕнъ кѕ алtѕл.

Συμ-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ deпrinzѕ̆ ла чева înпреѕнъ кѕ ...

Συμμελὴς, έος (ὁ, ἡ), поtpівitѕ̆, înвoitѕ̆ ла вĭерsѕ̆. [σὺν, μέλος].

Συμμεμετρημένως, adв: (de пaptч:) = Συμμέτρως.

Συμ-μένω, biit: -μενῶ, (кѕ dat:) ръmîĭѕ̆ înпреѕнъ кѕ чінева; (обіч: fъръ kazѕ̆) ръmîĭѕ̆ statopnikѕ̆, dъinezѕ̆, stъpѕĭeskѕ. «Σκοπεῖν, ὅπως ἡ φιλία ὅτι πλεῖστον χρόνον συμμενεῖ». Ksn:

Συμ-μερίζω, biit: -ίσω, înпарцѕ̆, (ші miж:) mъ înпарцѕ̆ чева înпреѕнъ кѕ алtѕл. [de ѕnde

Συμμεριστὴρ, ші Συμμεριστὴς, οῦ (ὁ), лѕъtopѕ̆ de пaрte, пърташѕ̆ din чева înпреѕнъ кѕ алtѕл. [de ѕnde

Συμμερίστρια (ἡ), fem: ал преч:

Συμ-μεσουρανέω -ῶ, biit: -ήσω, staѕ̆ sѕвt ачелашĭ mepidianѕ̆. [de ѕnde

Συμμεσουράνησις, εως (ἡ), a se afла sѕвt ачелашĭ mepidianѕ̆.

Συμμεσουράνιος α, ον, [σὺν, μέσος, οὐρανὸς] ажѕnsѕ̆, saѕ̆ aflatѕ̆ sѕвt ачелашĭ mepidianѕ̆.

Συμ-μετα-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ stpъmѕtѕ̆ înпреѕнъ, saѕ tot de o datъ.

Συμ-μετα-βάλλω, biit: -βαλῶ, преskimбѕ̆ чева, (ші miж: saѕ̆ ел:) mъ пребакѕ̆, skimвѕ̆ nosiцie, пъpepe, saѕ̆ sistemъ, ші чл: înпреѕнъ кѕ алtѕл.

Συμ-μετα-δίδωμι, biit: -μεταδώσω, (nex: συμμετέδωκα, ші чл:) înпъртъшеskѕ̆ пе чінева saѕ̆ кѕіва din чева de o поtpівъ кѕ алtѕл.

Συμμεταίτιος (ὁ, ἡ), пърташѕ̆ înпреѕнъ din вре o вінъ, (Fpanц:) complice, = Συναίτιος. [σὺν, μετὰ, αἴτιος].

Συμ-μετα-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, stpъmѕtѕ̆ mішкînd чева din локѕ̆ înпреѕнъ кѕ..; преskimбѕ̆, пребакѕ̆ înпреѕнъ.

Συμ-μετα-κλίνομαι, biit: -κλινοῦμαι, шezѕ̆ (кѕлкatѕ̆) înпреѕнъ ла masъ, = Συνανακλίνομαι.

Συμ-μετα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întokmeskѕ̆, пребакѕ̆ чева алtfел înпреѕнъ кѕ..

Συμ-μετα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: συμμετέλαβον, ші чл:) mъ înпъртъшеskѕ̆, saѕ̆ ĭaѕ̆ пaрte din чева înпреѕнъ кѕ алtѕл.

Συμ-μετα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, skazѕ̆ din чева, saѕ̆ mъ skimбѕ̆ (прінч: în maĭ ръѕ̆) înпреѕнъ кѕ алtѕл.

Συμ-μετα-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, пребакѕ̆ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-στρέφω, biit: -στρέψω, sѕчеskѕ̆, кîрmeskѕ̆, пребакѕ̆ în maĭ ръѕ̆, stpikѕ̆ чева înпреѕнъ кѕ алtѕл.

Συμ-μετα-σχηματίζω, biit: ίσω, peformezѕ̆ чева înпреѕнъ кѕ... «Τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενος». Лкs: пребъкîndѕ se dѕпе времĭ, saѕ̆ înпрежѕръpĭ.

Συμ-μετα-τίθημι biit: -μεταθήσω, (nex: συμμετέθηκα, ші чл:) mѕtѕ̆, skimбѕ̆ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-φέρω, biit: -μετοίσω, (nex: συμμετήνεγκα, ші чл:) tpansпoptѕ̆ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-χειρίζω, (ші miж:) -ίζομαι, biit: ίσω, -ομαι, апѕкѕ̆, цiѕ̆ în mîĭnĭ, întpeпrinzѕ̆, întpeбѕінцezѕ̆ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συμμετῆλθον, ші чл:) mepгѕ̆ dѕпе (sпре къѕtape de) чева, saѕ̆ гoneskѕ̆ din ѕpmъ înпреѕнъ кѕ...

Συμ-μετ-έχω, biit: μεθέξω, (nex: συμμετέσχον, ші чл:) mъ înпъртъшеskѕ̆ ші eѕ̆ de o поtpівъ кѕ алtѕл din чева.

Συμ-μετεωρίζω, biit: -ίσω, înалцѕ̆ чева înпреѕнъ кѕ...

Συμ-μετεωροπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeletniчеskѕ̆ în черчеtapea meteopeлop înпреѕнъ кѕ чінева.

Συμ-μετεωροπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕmблѕ înпреѕнъ înълцatѕ̆ în aepѕ̆.

Συμ-μετ-ίσχω, =Συμμετέχω.

Συμ-μετ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ stpъmѕtѕ̆ локѕінца ѕndева înпреѕнъ кѕ чінева ка metikѕ̆.

Συμ-μετ-οικίζω, biit: -ίσω, stpъmѕtѕ̆ пе чінева înпреѕнъ întp' алtъ локѕінцъ, saѕ̆ колоніе.

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ), înпреѕнъ пърташѕ̆ din чева. [σὺν, μέτοχος].

Συμ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: saѕ̆ ак: кѕ преп: îndip:) mъsѕpѕ̆ чева dѕпе

мъѕѕра алтъ кэїва, саѣ în алътѕрарe ші пропорціе; fакѣ чева dе о потрівъ ла мъѕѕръ кѫ алта. ‖ (між:) sокotind аѓѕ, daѣ кѫ sокoteала. ‖ (nas:) sîntѣ пропорціonatѣ, мъ потрівескѣ кѫ чева. [de ѕnde

Συμμέτρησις, εως (ἡ), мъѕѕрарe în алътѕрарe, саѣ пропорціе. [ші

Συμμετρητής, οῦ (ὁ), мъѕѕръторѣ în пропорціе, потрівіт кѫ алтѣ чева.

Συμ-μετρία (ἡ), simetpie, потрівітаte ла мъѕѕръ, пропорціе,=Ἰσομετρία 2)о хаїнъ femeїaскѣ, рокїe пînъ în пъмîntѣ (fъръ însъ a se tîpî). [ші

Συμ-μετριάζω, вііт: -άσω, fакѣ чева пропорціonatѣ, саѣ ціѣ în simetpie. [din

Σύμμετρος (ὁ, ἡ), asemenea, de о потрівъ ла мъѕѕръ; пропорціonatѣ; (прin întind:) destѫлѣ; потрівітѣ; (ѕne-opї)=Μέτριος. [σύν, μέτρον]. [de ѕnde

Συμμετρότης (ἡ), =Συμμετρία. [ші

Συμμέτρως, adв: потрівіт ла мъѕѕръ, пропорціonat; de îndestѫлѣ; (despre вре-ме) ла (кѫвііпчоѧъ) време.

Συμ-μηκίζω, вііт: -ίσω, (плц:) лѫпцескѣ чева înпрезнъ.

Συμμηνία (ἡ), [σύν, μῆνη] кърѕѫ zіlелор, în кяре пѫ ѕe вede лѫна.

Σύμμηνος (ὁ, ἡ), чел кѫ коапселе (ѕѫтѕріле пічоарелор) înпрезнате. [σύν, μηρός].

Συμ-μηρύομαι, вііт: -ύσομαι, торкѣ, саѣ цѣѕѣ înпрезнъ. [de ѕnde

Συμμήρυσις, εως (ἡ), тоарчере, цесере înпрезнъ.

Συμμήστωρ, ορος (ὁ), поеt: sfѫтsіtорѣ, саѣ înпрезнъ кînzѫіторѣ. [σύν, μήστωρ].

Συμ-μητιάομαι: -ῶμαι, поеt: мъ кînzѫїeскѣ, мъ sfѫтѫїeскѣ înпрезнъ.

Συμ-μηχανάομαι: -ῶμαι, вііт: -ήσομαι, пъѕкоческѣ, саѣ іѕѕodeскѣ чева înпрезнъ кѫ алтѫл.

Συμ-μιαίνω, вііт: -ανῶ, mînжeскѣ, саѣ пînгърескѣ, ѕпъркѣ чева înпрезнъ.

Σύμμιγα, ші поеt: Συμμίγδην, adv: = Συμμίκτως. [ші

Συμμιγής, ές (ὁ, ἡ), amestecатѣ înпрезнъ. [συμμίγνυμι]. [de ѕnde

Συμμιγία (ἡ), înd: in локѣ de σύμμιξις.

Σύμμιγμα (τὸ), amestecътъръ înпрезнъ, (Франц:) mêlange. [din

Συμ-μίγνυμι, вііт: -μίξω, (кѫ dat: indip:) amestekѣ înпрезнъ: (ші ел: саѣ між: ші nas:) мъ înпрезнѣ: мъ întînneскѣ; amѣ pелаціе (adѫнаpe, коннѣніkаціе); ѕaѣ їаѣ вorьъ кѫ чінева; (în ръѣ) мъ апѫкѣ, мъ înѫїерѣ în ъъѣліе кѫ чінева. [de ѕnde

Συμμικτέον, поѕіт: [ші

Σύμμικτος (ὁ, ἡ), amestecатѣ înпрезнъ, компъѕѣ. «Λοπὰς — ». Esix: вezї σύγκρουμα. [de ѕnde

Συμμίκτως, adв: amestekat înпрезнъ.

Συμ-μιμέομαι: -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, imitѣ чева înпрезнъ, саѣ de о потрівъ кѫ алтѫл. [de ѕnde

Συμμιμητής, οῦ (ὁ), imitъторѣ înпрезнъ кѫ алцїї.

Συμ-μιμνήσκομαι, вііт: -μνήσομαι, (nex: συνεμνήσθην, ші чл:) ціѣ minte tot înтр'о време.

Συμ-μινύθω, (fъръ вііт:) поеt: мъ miческѣ, мъ înпѫцінezѣ înпрезнъ.

Σύμμιξις, εως (ἡ), amestekape înпрезнъ; (fїr:) коннѣніkаціе, adѫнаpe; înвoіpe; (în рeп:) релаціе. [din

Συμ-μίσγω, Ion: поеt: în локѣ de συμμίγνυμι.

Συμ-μισέω -ῶ, вііт: -ήσω, ѕръѕкѣ înпрезнъ.

Συμ-μισοπονηρέω -ῶ, вііт: -ήσω, ѕръѕкѣ dе о потрівъ кѫ алтѫл віклепіа, саѣ пе віклепї.

Συμ μνάομαι: -ῶμαι, Ion: în локѣ de συμμιμνήσκομαι.

Συμμνημόνευσις, εως (ἡ), помепіре, саѣ адѫчере а minte dе чева înпрезнъ, саѣ tot de о datъ. [din

Συμ-μνημονεύω, вііт: -εύσω, îmї adѫкѣ a minte, саѣ помeneскѣ dе чева înпрезнъ, саѣ tot înтр'о време.

Συμ-μογέω -ῶ, вііт: -ήσω, поеt: oѕteneскѣ, пѫнческѣ înпрезнъ.

Συμ μοιράω -ῶ, вііт: -άσω, înпарцѣ, (ші між:) мъ înпарцѣ чева пріn ѕорцї: саѣ din întîmпlаре мъ înпъртъшeскѣ înпрезнъ.

Σύμμολπος (ὁ, ἡ), поеt: = Συνοβός. [σύν, μολπή].

Συμ-μολύνω, вііт: -υνῶ, mînжeскѣ, саѣ пînгърескѣ чева înпрезнъ, саѣ tot înтр'о време.

Συμ-μοναρχέω-ῶ, вііт: -ήσω, înпъръцeскѣ înпрезнъ ка монархѣ.

Συμμονή (ἡ), пetpечere, віецѣіре înпрезнъ кѫ алцїї; dѫinoѧъ înпрезнъ цінере. [συμμένω].

Συμ-μονέομαι: -οῦμαι, вііт: -μονωθήσομαι, рѫmînѣ ѕingърѣ înпрезнъ кѫ чінева.

Συμμορία (ἡ), [σύμμορος] ѕoціetate, саѣ ѕіѕtemъ dе oaмeнї вніцї înпрезнъ dane о чівіл înпъръціре; (naptik: în Аtena) ѕimoріе, а доъzeчeлea пapte a вoгaцілop

четъцені, кіцї контрівѹіаѹ ла пѹвліче слѹжве. (fie-каре simopie копрindea шаї-zечї de вървацї, mi fie каре seminцie доъ simopiї).

Συμμοριάρχης, шi Συμμορίαρχος, ου (ὁ), къпетенia fie-къріа simopiї. [συμμορία, ἄρχω]

Συμμορίτης, ου (ὁ), четашѹ din ачееашї simopie. [συμμορία].

Σόμμορος (ὁ, ἡ), [σύν, μείρομαι] = Συντελής, шi Σύμμαχος.

Συμμορφίζω, віit: -ίσω, = Συμμορφόω. [din

Σύμμορφος (ὁ, ἡ), (кѹ dat: saѹ цen:) konformѹ, saѹ asemenea ла fiгѹръ. [σύν, μορφή]. [de ѹnde

Συμ-μορφόω -ῶ, віit: -ώσω, konformezѹ, saѹ fakѹ чева asemenea ла formъ, saѹ fiгѹръ кѹ алта.

Συμ-μοχθέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ osteneskѹ, mъ mѹnчeskѹ înпреѹнъ.

Συμ-μυέω -ῶ, віit: -ήσω, iniцiezѹ пе чінева în mistepe înпреѹнъ кѹ...

Συμμυολόγος (ὁ, ἡ), înкizъtopѹ stpîns de кѹвîntѹ, saѹ de гѹра sa, (ad:) тъкѹtѹ, = Ἐχέμυθος. [συμμύω, λόγος].

Σύμμυσις, εως (ἡ), stpînsъ înкidepe de гѹръ, saѹ de окї, шi чл: [συμμύω].

Συμμύστης, ου (ὁ), iniцiatѹ întp'ачелеашї mistepe. [συμμυέω].

Συμ-μύω, віit: -μύσω, înкizѹ înпреѹnînd ѹna кѹ алта stpîns (stpъm: шi nestp:); (iap пaptiк:) înкizѹ, îmi stpînгѹ вѹzеле; (de ѹnde прin întind:) пѹ skoцѹ ворвъ, такѹ.

Συμπαγής, έος, (ὁ, ἡ), potpiвitѹ, komвinatѹ прin înпреѹнъ înкеїере, (Franц:) compacte. [συμπήγνυμι]. de ѹnde

Συμπαγία (ἡ), înпреѹнъ înкеїере, saѹ stpînsъ konвinape.

Συμπάθεια (ἡ), компътimipe, saѹ înпъртъшipe în simцipe de релеле алтѹїа. шi

Συμπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, компътimeskѹ кѹ чінева (în релеле лѹї). [din

Συμπαθής, έος (ὁ, ἡ), компътimaшѹ de ачелашї ръѹ; saѹ компътimitopѹ кѹ алтѹл пентрѹ релеле лѹї. [σύν, πάθος].

Συμπάθησις, εως (ἡ), = Συμπάθεια. [шi

Συμ-παθητιάω, ῶ, віit: -άσω, sîntѹ disпѹsѹ a компътimi кѹ чінева. [шi

Συμπαθητικός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, fipeшte аплекатѹ ла компътimipe къіре алтѹл, miлosѹ. [συμπαθέω].

Συμπαθία (ἡ), поет: în локѹ de συμπάθεια. [шi

Συμπαθῶς, adв: кѹ simцimîntѹ de компътimipe. [συμπαθής].

Συμ-παιανίζω, віit: -ίσω, кîntѹ пеанѹ înпреѹнъ, saѹ în акордѹ кѹ алтѹл.

Συμπαίγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Συμπαίκτωρ. [συμπαίζω].

Συμ-παιδαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, гѹвернezѹ, креskѹ копії înпреѹнъ.

Συμ-παιδεύω, віit: -εύσω, înвъцѹ, deпрinzѹ пе чінева înпреѹнъ кѹ...

Συμ-παίζω, віit: -παίξομαι, жокѹ înпреѹнъ. «Ἑορτὴν —». Apstf: sервezѹ înпреѹнъ. [de ѹnde

Συμπαίκτειρα (ἡ), поет: în локѹ de συμπαίκτρια. [шi

Συμπαίκτης, ου (ὁ), шi Συμμπαίκτρια (ἡ), = кѹ...

Συμπαίκτωρ, ορος (ὁ), жѹкъtopѹ înпреѹнъ кѹ чінева. [шi

Συμπαίστης, ου (ὁ), шi Συμπαίστρια (ἡ), шi поет:.

Συμπαίστωρ, ορος (ὁ), = Συμπαίκτωρ, шi чл:

Συμ-παίω, віit: -παίσω, ловеskѹ înпреѹнъ (de o datъ, saѹ ѹna кѹ алта). 2) поет: în локѹ de συμπίπτω

Συμ-παιωνίζω, віit: -ίσω, = Συμπαιανίζω.

Συμ-παλαίω, віit: -αίσω, mъ лѹптѹ înпреѹнъ кѹ чінева.

Συμ-παλαμάομαι, -ῶμαι, віit: ήσομαι, пъskoчeskѹ чева meштешѹцitѹ înпреѹнъ кѹ алтѹл

Σύμπαν, αντος (τὸ), неѹt: лѹї σύμπας.

Συμ-πανηγυρίζω, віit: -ίσω, sервъtopeskѹ înпреѹнъ. [de ѹnde

Συμπανηγυριστής, οῦ (ὁ), konsъвîpшitopѹ de sервape, saѹ înпреѹнъ-sервъtopitopѹ.

Συμ-πανουργέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ віклeneskѹ în чева înпреѹнъ кѹ алтѹл, saѹ коплѹкрекѹ прin віклeniе.

Συμ-παρα-βαδίζω, віit: -ίσω, mepгѹ înпреѹнъ алътѹреа кѹ чінева.

Συμ-παρα-βάλλω, віit: βαλῶ, жѹdікѹ în алътѹрape, компарѹ чева înпреѹнъ кѹ алтѹл.

Συμ-παρα-βύω, віit: -βύσω, îndesѹ tot de o datъ п' алътѹреа.

Συμ-παρ-αγγέλλω, віit: αγγελῶ, ѹнелteskѹ, intpirѹ despre пѹвлікъ dpeгъtopie tot întp' o вреme, saѹ în ѹnipe кѹ алцїї.

Συμ-παρα-γίγνομαι (-γίνομαι), віit: -γενήσομαι, пех: συμπαρεγενόμην, шi чл:) soseskѹ, saѹ mъ aflѹ de faцъ ѹndeва înпреѹнъ кѹ...

Συμ-παρ-άγω, віit: -άξω, (пех: συμπαρήγαγον, шi чл:) înfъцiшezѹ, saѹ трекѹ чева înainte tot întp' o вреme.

Συμ-παρα-δηλόω -ῶ, віit: ώσω, арътѹ

чева în treакъîă tot întр' o вреme кѫ алтеле.

Συμ-παρα-δίδωμι, biit: -δώσω, predaă înпрехнъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα δύομαι, biit: -δύσομαι, mъ bîрă n' алъtъrea înпрехнъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα-θέω, biit: -θεύσομαι, alergă пе лîngъ чinева înпрехнъ.

Συμ-παρ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, повъцъîeskă, sfътъîeskă înпрехнъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, шezъ înпрехнъ лîngъ чinева.

Συμ-παρα καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, poîeskă, кiemъ în ажъторă, saă повъцъîeskă пе чinева tot de o datъ.

Συμ-παρα-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пъîă пе чinева sъ шeazъ, (шi miж:) шezъ înпрехнъ ла masъ апроапе de чinева.

Συμ-παρά-κειμαι, biit: -κείσομαι, staă înпрехнъ кѫ алцiї лîngъ чinева.

Συμ-παρ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ърmezъ пе чinева d' апроапе înпрехнъ кѫ алцiї; (fir:) înцelegъ, prîчepъ.

Συμ-παρα-κομίζω, biit: -ίσω, transportъ чева n' алъtъrea înпрехнъ, saă tot de o datъ; (miж:) merg, soseskă ѫndeva înпрехнъ къларе, saă în trъsъrъ.

Συμ-παρα-κύπτω, biit: -κύψω, mъ plecă tot de o datъ aîaръ, saă n' алъtъrea, ka sъ въzъ.

Συμ-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: συμπαρέλαβον, шi чл:) maї îaă чева înпрехнъ кѫ sinemї. [de ѫnde

Συμπαράλήψις, εως (ή), лъare înkъ de чева înпрехнъ кѫ sine.

Συμ παρα-μένω, biit: -μενῶ, stъpъîeskă d' апроапе înпрехнъ кѫ чinева.

Συμ-παρα-μίγνυμι, (шi noet:) Συμ παραμίσγω, biit: -μίξω, kam amestekă чева înпрехнъ.

Συμ-παρ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, keltъîeskă înпрехнъ гъръ mъsъръ, saă în zъdърnичї.

Συμ-παρα-νεύω, biit: -νεύσω, mъ îndъплекă шi eă înпрехнъ kam n' алъtъrea.

Συμ παρα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, ърmezъ înпрехнъ înnotind n' алъtъrea.

Συμ-παρα-νομέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ гакъ tot întр' o вреme saă de o potrivъ шi eă kълкъtорă de лецi.

Συμ-παρα-πέμπω, biit: -πέμψω, пelpekă пе чinева ърmînd, saă însoцinds 'л înпрехнъ.

Συμ-παρα-πλέκω, biit: -πλέξω, înpletind вîрă чева înпрехнъ n' între...

Συμ-παρα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плъteskă înпрехнъ n' алъtъrea.

Συμπαραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν,=Παραπληρωματικὸς.

Συμ-παρ-απ-όλλυμαι, biit: -ολοῦμαι, (miж: tpe: de кѫ: кѫ insemn: nas: συμπαραπόλωλα) пierdă înпрехнъ гъръ кѫвîntă, saă пе nedpentate

Συμ-παρα-σκευάζω, biit: -άσω, гъteskă чева înпрехнъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρασπονδέω -ῶ, biit: -ήσω, калкă înпрехнъ кѫ алцiї жърътînteле saă kondiцiile пъчiї, шi чл:

Συμ-παραστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staă de ажъторă пе лîngъ чinева. [din

Συμπαραστάτης, ου (ὁ), stътъторă d'алътъrea кăîva supe ажъторă. [συμπαρίσταμαι].

Συμπαράταξις, εως (ἡ), ашezare în къtълie înпрехъ кѫ алцiї. [din

Συμ-παρα-τάσσομαι (τάττομαι), biit: -τάξομαι, mъ ашezъ în къtълie înпрехнъ кѫ..

Συμ-παρα-τείνω, biit: -τενῶ, prelънцeskă înпрехнъ, saă de o potrivъ.

Συμ-παρα-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω, observă înпрехнъ (întр'aчeeaшi вреme, saă în компарацie). [de ѫnde

Συμπαρατήρησις, εως (ἡ), чen întр'aчeeaшi вреme saă în компарацie observare.

Συμ-παρα-τίθημι, biit: -παραθήσομαι, пъîă чева tot întр'o вреme алътъrea.

Συμ-παρα-τρέφω, biit: -θρέψω, хръneskă чева înпрехнъ kam de prisosъ.

Συμ-παρα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, шi

Συμ-παρα-τροχάζω, biit: -άσω, alergă înпрехнъ n' алътъrea.

Συμ-παρα-φέρω, biit: -παροίσω, (шi nas:) -παρενεχθήσομαι, (nex: nas: συμπαρηνέχθην, шi чл:) =Συμπαρακομίζω; (nas:) =Συμπαρατρέχω; (fir:) mъ aбatъ din dpentă înпрехнъ кѫ алцiї

Συμ-παρα-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: συμπαρέφυν. шi чл:) pesърă înпрехнъ, saă tot întр' o вреme n' алътъrea.

Συμ-παρ-εδρεύω, biit: -εύσω, шezъ înпрехнъ алътъrea (ка πάρεδρος .

Συμ-πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (пред: συμπαρῆναι, шi чл:) trekъ întр' aчeeaшi вреme пе ѫndeva.

Συμ-πάρ-ειμι, biit: -έσομαι, (пред: συμπαρῆν, шi чл:) sîntъ шi eă înпрехнъ кѫ алцiї de faцъ.

Συμ-παρ-εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, intpъ tot întр' o вреme (mъ вîрă) ѫndeва

кам пе fѕріш înпреѕнъ кѕ алцїї.

Συμ-παρ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazŭ tot de o datъ кам пе fѕріш înъѕптрѕ, saŭ пеste чева.

Συμ-παρ-εισ-φθείρομαι, biit: -φθεροῦμαι, mъ вîрŭ ѕndева пе fѕріш înпреѕнъ кѕ алцїї sпре вътъmареа mea, saŭ a алtора.

Συμπαρέκτασις, εως (ἡ), întindepe înпреѕнъ п' алътѕреа. [din

Συμ-παρ-εκτείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ чева înпреѕнъ п' алътѕреа.

Συμ-παρ-εμ-φέρω, biit: -ενοίσω, (nex: συμπαρενήνεγκα, ші чл:) кам adѕкŭ, кам seamъnŭ кѕ чінева.

Συμπαρενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї συμπαραφέρω.

Συμ-παρ-έπομαι, biit: -έψομαι, (кѕ dat:) ѕрmezŭ înпреѕнъ de апроапе; (fir:) sîntŭ o nemiжлочітъ ѕрmаре de чева.

Συμ-παρ-έρχομαι, biit: -παρελεύσομαι, = Συμπάρειμι, biit: -ειμι.

Συμ-παρ-έχω, biit: έξω, (nex: συμπαρέσχον, ші чл:) daŭ (прічіnѕїeskŭ) чева înпреѕнъ кѕ алtѕл, saŭ kontpiвѕїeskŭ a se da, saŭ a se sъвîрші чева.

Συμ-παρ-ήκω, biit: -ήξω, віŭ, saŭ mъ aflѕ de faцъ tot de o datъ.

Συμπάρθενος (ἡ), fечоаръ soaцъ (sѕpatъ) алtia, saŭ алtор fечоаре. [σὺν, παρθένος].

Συμ-παρ-ίπταμαι, biit:-παραπτήσομαι, (nex: συμπαρέπτην, ші чл:) ѕрmezŭ п'алътѕреа, saŭ tpekŭ înпреѕнъ sѕѕрînd.

Συμ-παρ-ίστημι, biit: -παραστήσω, (nex: 2: συμπαρέστην, ші чл:) înfъцішezŭ чева, (ші miж:) mъ înfъцішezŭ, saŭ staŭ de faцъ înпреѕнъ кѕ чінева.

Συμπάροικος (ὁ, ἡ), коплокѕіtорŭ; saŭ înпреѕнъ кѕ алtѕл вечінŭ ал кѕїва.

Συμ-παρ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, = Συμπαρέρχομαι, tpekŭ (пїерŭ) înпреѕнъ кѕ..., saŭ tot de o datъ.

Συμ-παρ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, алѕпекînd kazŭ алътѕреа înпреѕнъ кѕ...

Συμ-παρ-ομαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Συμπαρακολουθῶ.

Συμ-παρ-οξύνω, biit: -υνῶ, întъpîtŭ, saŭ zъdъръskŭ ла mînie înпреѕнъ кѕ...

Συμ-παρ-ορμάω -ῶ, biit: ήσω, îndemnŭ. порneskŭ, înкѕражеzŭ кътре чева înпреѕнъ кѕ...

Συμ-παρ-οτρύνω, biit:-υνῶ, = Συμπαροξύνω.

Σύμπας, αντος (-πασα, παν), totŭ înпреѕнъ, adѕnatŭ ла ѕнŭ локŭ. «Τὸ σύμπαν, ші «Τὰ σύμπαντα». ѕніверsѕл, toatъ лѕmea. ‖ Τὸ σύμπαν, (în локŭ de adв:) în totaлŭ, în цeнeралŭ. [σὺν, πᾶς].

Σύμπασμα (το), = Διάπασμα. [din

Συμπάσσω, biit: -πάσω, пресарŭ пеste totŭ.

Συμ-πάσχω, biit: -πείσομαι, kompъtimeskŭ, їaŭ ачееашї disпosiцie кѕ алtѕл.

Συμ-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, плesneskŭ, tposneskŭ, saŭ pesѕnŭ înпреѕнъ.

Συμ-πατάσσω, biit: -πατάξω, ловeskŭ înпреѕнъ, saŭ de o datъ; tѕрвѕрŭ înпреѕнъ.

Συμ-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкѕ toate înпреѕнъ.

Συμπατριώτης, ου (ὁ), [de ачі] компаtріotŭ, чел dintp' ачееашї царъ. [σὺν, πατρίς].

Συμ-παχύνομαι, biit: -υνοῦμαι, mъ înграшŭ ші eŭ înпреѕнъ, saŭ întp' ачееашї вреme.

Συμ-πεδάω -ῶ, biit: -ήσω, легŭ înпреѕнъ, saŭ stpîns кѕ (saŭ ка în) кътѕше.

Συμ-πείθω, biit: -πείσω, kontpiвѕїeskŭ a îndѕплека пе чінева. ‖ (miж:) mъ îndѕплекŭ, mъ înвоїeskŭ înпреѕнъ кѕ алtѕл ла кѕвінtеле кѕїва.

Σύμπειρος (ὁ, ἡ), поet: (кѕ dat:) чел кѕ експеріінцъ de ачелашї лѕкрѕ, saŭ de o potpîвъ înчеркатŭ în чева. [σὺν, πεῖρα].

Συμ-πείρω, biit: -περῶ, гъѕреskŭ, пътрѕnzŭ înпреѕнъ.

Συμ-πελάζω, biit: άσω, = Συμπλησιάζω.

Συμ-πελτάζω, biit: -άσω, (кѕ dat:) mъ înкаїерŭ în вътъліе, saŭ mъ depinzŭ ка πελταστής (bezї ziч:) кѕ чінева.

Συμ-πέμπω, biit:-πέμψω, tpimiцŭ înпреѕнъ

Συμ-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълeskŭ, saŭ (кѕ ак: ел:) плîнгŭ, къїeskŭ înпреѕнъ.

Συμ-πένομαι, (fъръ biit:) sîntŭ de o potpівъ sъръкŭ, saŭ (кѕ цeн:) лiпsitŭ de чева; (поet:) mъ osteneskŭ, mъ îndeлetniчeskŭ înпреѕнъ.

Σύμπεντε, nedeкл: кîte чінчї ла ѕнŭ локŭ. [σὺν, πέντε].

Συμπέπαρμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї συμπείρω.

Συμπέπηγα, miж: tpe: de кѕ: ал лѕї συμπήγνυμι.

Συμπεπλεγμένως, adв: (de пaptч:) în кіпŭ înкѕркатŭ. [συμπλέκομαι].

Συμπεπτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвѕіtорŭ ла mistѕіpe. [din

Συμ-πέπτω, biit: -πέψω, mistѕїeskŭ, saŭ кокŭ (despre поame) înпреѕнъ кѕ вреmea, ad: ла вреme.

Συμπεπωκὼς, υῖα, ός, tpe: de кѕ ал пaptч: лѕї συμπίνω.

Συμ-περαίνω, biit: -ανῶ, sfîpшeskŭ чева

înpreвnъ, saŭ конлякrezŭ snpe a se sъвîrși чева; (în лоц:) skoцŭ конклassie, saŭ daŭ кь sokoteala; (ші în a 3: neps:) вртенzъ; (pap) коплегŭ, конкinŭ înpreвnъ. •Κλῆθρα συμπεραίνοντες μοχλοίς». Exp: înkizînd eine.

Συμ-περαιόω -ῶ, вііt: -ώσω, sъвîршоskŭ (daŭ sîrșmitŭ ла) чева înpreвnъ ‖ (nas: кь ак: кь пред:) aжвngŭ ла чева. [de вnde

Συμπεραίωσις, εως (ἡ), adвчере ла îndeplinipe înpreвnъ, saŭ tot o datъ.

Συμπέρατμα τὸ), (în лоц:) конклassie, dape кь sokoteala; în цен:) tepminŭ, sîrșmitŭ, îndeplinipe. [συμπεραίνω]. [de вnde

Συμπερατματικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, кввenitŭ ла (saŭ folositorŭ ка) конклassie, dape кь sokoteala.

Συμπερασμός (ὁ), skoatepe de конклassie, de dape кь sokoteala; (în цен:) dape de sîrșmitŭ. [ші

Συμπερασтικός, ἡ ὸν, (ші adв:) -ικῶς = Συμπερασματικός.

Συμ-πέρθω, вііt -πέρσω, поеt: în лоkŭ de συμπορθέω.

Συμ-περι-χέω, вііt: χέω, dвkŭ, nopтŭ npetstindinea чева înpreвnъ кь sinemi. [de вnde

Συμπεριαγωγος (ὁ, ἡ), пврtъtorŭ de чева кь sine npetstindinea, saŭ kontpiввitorŭ ла вчеasta.

Συμ-περι-αιρέω -ῶ, вііt: -ήσω, înŭ din чева (решлвîешкŭ п' înпрежвр) înpreвnъ, saŭ tot întp' o вреme кь...

Συμ-περι-βαμβέω -ῶ, вііt: -ήσω, sвîrnîlŭ, вîжîŭ ші eŭ înpreвnъ кь алцii п' înпрежвр.

Συμ-περι-γίγνομαι γίνομαι), вііt: -γενήσομαι, npedomneskŭ, saŭ maî тръieskŭ dвne.., saŭ npisoseskŭ înpreвnъ.

Συμ-περι γράφω, вііt: -γράψω, mърqineskŭ înpreвnъ; saŭ înkizŭ npintp' вчееашî linie.

Συμ-περι-δινέω -ῶ, вііt: -ήσω, înвîpteskŭ чева în локŭ înpreвnъ кь .. ка în felŭ de вîpteжŭ.

Συμ περί-ειμι, вііt: ειμι, (прел: συμπερίειν, ші чл:) = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριεναχθείς, εῖσα, έν, nex: aus: de партч: ал лвї συμπεριφέρω.

Συμ περι έρχομαι, вііt -ελεύσομαι, (nex: συμπεριῆλθον, ші чл:) mъ пребтвля, околеskŭ п' înпрежвр înpreвnъ.

Συμ-περι-έχω, вііt: -έξω, (nex: συμπερι-έσχον ші чл: konpinzŭ чева înpreвnъ.

Συμ-περι-ζώννυμι, вііt: -ζώσω, înчinгŭ înpreвnъ din toate пърqile.

Συμ περι-θέω, вііt: -θεύσομαι, =Συμπεριτρέχω.

Συμ-περι-ίπταμαι, вііt: -περιπτήσομαι, (nex: συμπεριέπτην, ші чл:) sworŭ înpreвnъ п' înпрежвр de чева.

Συμ-περι-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, (nex: συμπεριέλαβον, ші чл:) konpinzŭ чева înpreвnъ.

Συμ-περι-νεέω -ῶ, вііt: -ήσω, înцелегŭ чева konpinzînd toate aтървuiele înpreвnъ.

Συμ-περι-νοστέω -ῶ, вііt: -ήσω, околеskŭ, mъ пребтвля înpreвnъ.

Συμ περι-οδεύω, вііt: -εύσω, mъ пребтвля înpreвnъ în totŭ околвa вре вnaî локŭ.

Συμ-περι-πατέω -ῶ, вііt: -ήσω, втвля, saŭ mъ пребтвля înpreвnъ.

Συμ-περι-πλέκω, вііt: -πλέξω, înплetiчeskŭ чева înpreвnъ, saŭ înpreвnъ npin înплetiчipe. ‖ (miж:) = Περιπτύσσομαι.

Συμ περι-πλέω, вііt: -πλεύσομαι, околеskŭ п' înпрежвр пластind înpreвnъ.

Συμπεριπλοκή (ἡ), înплetiчipe înpreвnъ de вna кь алta; saŭ stpînsъ înвръцimape. [συμπεριπλέκω].

Συμ-περι-ποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, npiчinвieskŭ kontpiввieskŭ a se съвîрші) (ші miж: înî maî kanъtŭ) чева înpreвnъ кь алцii.

Συμ-περι-πολέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ пребтвля, saŭ netpekŭ înpreвnъ кь чinева ка...

Συμπερίπολος (ὁ, ἡ), înpreвnъ пребтвлъtorŭ; sa (овіч:) soцŭ de adвnape, ші netpeчepe.

Συμ περι πτύσσομαι, вііt: -περιπτύξομαι, konpinzŭ de totŭ înвръцiшînd.

Συμ περι σπάομαι -ῶμαι, вііt: -σπασθήσομαι, înŭ de o notpivъ чirkonflexsŭ ne tepminaqie (gram:).

Συμ περι στέλλω, вііt: -στελῶ, stpînгŭ, înвъleskя, saŭ înfъшврŭ din toate пърqiле înpreвnъ.

Συμ-περι-στρέφω, вііt: -στρέψω, înвîpteskŭ înpreвnъ, saŭ tot de o datъ

Συμ-περι-τειχίζω, вііt: -ίσω, konpinzŭ, înkizŭ înpreвnъ întp'вчееашî înпрежтвipe de zidŭ.

Συμ-περι-τίθημι, вііt: -περιθήσω, (nex: συμπεριέθηκα, ші чл.) пкîŭ чева tot de o datъ de жвр înпрежвр; (fir.) =Συμπεριποιῶ. „Δόξαν τινί—". Пл:

Συμ-περι-τρέπω. вііt: -τρέψω, înвîpteskŭ, sъveskя, saŭ pestopnŭ чева tot întp' o вреme.

Συμ περι-τρέχω, вііt: -δραμοῦμαι, (nex:

συμπεριὲθρμον, ші чл:) алергѣ înпрежнъ п'înпрежвр.

Сум-пери-тухáнω, biit: -тεύξομαι, (nex: συμπεριέτυχον, ші чл:) înтîлneskă din întîmплare пе чînева înпрежнъ кă алцîї.

Сум-пери-фантáζομαι, biit: -άσομαι, koпrinzъ чева înпрежнъ saŭ tot de o datъ în imaginaцie, saŭ îmî înkiпвieskă чева înпрежнъ.

Сум-пери-фέρω, biit: -περιοίσω, (nex: συμπεριήνεγκα, ші nas: συμπεριηνέχθην, ші чл:) портă чева în коачî ші în коло, (ші nas: saŭ miж:) мъ прежтвлк, околеskă ші eă înпрежнъ. «Τροχῷ προσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ'αὐτοῦ ἀεί». Акч: 2) (obiч: fir:) мъ konformezъ кă воинцеле кăїва (skîerъ влъвічіпеле лăї, кă съ нă мъ арътъ пеплъкътъ); (în цеп:) мъ плекъ, мъ înвоїeskă ла чева. «Τοῖς παραγγελλομένοις —». Плв:

Сум-пери-φθείρομαι, biit: -φθαρήσομαι, мъ корвиъ прежтвлîndă мъ (în petpeвпічіі) înпрежнъ кă чînева.

Συμπεριφορὰ (ἡ), пвртаре плъкътъ în societate, (Franц:) complaisance; eksпeriinцъ, кипоштinцъ de лвме: (кпе-орї) desprinpare. [συμπεριφέρω].

Сум-пери-фрáσσω (ττω), biit: -φράξω, înгръdeskă чева п' înпежвр înпрежнъ кă алтеле, saŭ înkizъ întp' аческаші înгръdipe.

Сум-перонáω -ῶ, biit: ήσω, batъ чева кă піроnъ, saŭ легă, înkeїă кă кă піроnъ înпрежнъ.

Συμπεσεῖν, nex: 2: de inf: ла лăї συμπίπτω

Συμπέσσω (ττω), biit: πέψω, = Συμπέπτω.

Сум-петáννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ înпрежнъ.

Сум-пέτομαι, biit: -πτήσομαι, sворă înпрежнъ.

Сум-пέττω. Аt: în локă de συμπέσσω.

Σύμπεψις, εως (ἡ), mistвipe înпрежнъ; saŭ коачере (de поамъ) ла врем». [συμπέπτω].

Сум-пήγνυμι, biit: -πήξω, stpînгă înпрежнъ, комвінă, saŭ комвіпă чева прin înkeїepe, saŭ înkerape (проп: ші fir:).

Сум-пηδάω -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, sърă înпрежнъ. [de вnde

Συμπήδημα (τὸ), sърitъръ fъkътъ tot de o datъ.

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ), înпрежнatъ (комвінatъ прin înпрежнъ înkeїepe, чаs înkerape, (Franц: de avї) compacte. [ші

Σύμπηξις, εως (ἡ), înпрежнape, комвінape, компвнере прin înkeїepe, saŭ înkerape. [din

Сум-πήσσω, biit: -πήξω, = Συμπήγνυμι.

Сум-пιέζω, biit: -πιέσω, stpiвeskă, teskвїeskă, апъsă, stpînгă înпрежнъ вна кă алта (проп: ші fir:) [de вnde

Συμπίεσις, εως (ἡ), ші Συμπιεσμὸς (ὁ), stpiвipe, апъsape înпрежнъ (проп: ші fir:).

Сум-пилέω -ῶ, biit: -ήσω, înпîsleskă în прежnînd stpîns вна кă алта. «Κόμην συμπεπιεσμένην». Лкс: [de вnde

Συμπίλησις, εως (ἡ), înпîslipe прin stpînsъ înпрежнape de чева. [ші

Συμπιλητής, οῦ (ὁ), înпîslitoră прin stpînsъ înпрежнape de чева. [ші

Сум-пилόω -ῶ, biit: -ώσω, = Συμπιλέω. [de вnde

Συμπιλωτικὸς, ἡ, ὸν, чел кă însвшіпе de a stpînge înпрежнъ. a înпîslі чева.

Сум-пίνω, biit: -πίομαι, (nex: συνέπιον, ші чл:) вевă înпрежнъ ла оспъцă; (fir:) (despre летпе) sorвă кшezeалъ

Сум-пιπράσκω, biit: -περάσω, вînzъ înпрежнъ.

Сум-пίπρημι, biit: -συμπρήσω, (nex: συνέπρησα, ші чл:) арzъ чева înпрежнъ кă алта.

Сум-пίπτω, biit: πεσοῦμαι, (nex: συνέπεσον, ші чл:, kazъ înпрежнъ saŭ întp'ачелаші локă saŭ timпă; мъ înпрежнă întp'вnă semnă; мъ înkizъ înпрежнъ. «Μυκτῆρες συμπεπτωκότες». Плт 2) мъ înkaїerъ în въълie. «Πρῶτα μὲν αὐτοὺς λέγεται διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δὲ, συμπεσόντας τῇσι ἀσπίδῃσι συνέχεσθαι». Ep: 3) (despre sърnape de кăditърї) мъ fakă грътadъ, мъ кăfкndă; (de вnde despre trвnă) îmî пierzъ грътsimea, слъвескă, мъ sвîrveskă. «Σταφυλὴ συμπεπτωκυῖα». Лкs: staficlitъ. «Πρόσωπον συμπεπτωκός». Fastp: ofiлitъ, sвîrvitъ, saŭ nosomopitъ; (fir:) sîntă în armonie, saŭ înвoitъ. «Ὥστε συμπετέειν τὸ πάθος τῷ χρηστηρίῳ τῷ γενομένῳ». Ep: (кă ак: кă преп: saŭ dat:) ажвнгă din întîmplare, kazъ în чева. «Μὴ συμπεσόντες πολεμίοις πάθητέ τι». Ksn: (obiч: în a 3: neps: saŭ în naptч) se întîmplъ, adвче înпрежвареа a se face чева tot întp' o preme «Τοῖσι Σπαρτιάτῃσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργείους». Ep: (ші în naptч:). «Πρὸς τὸ συμπίπτον ἀεὶ διατάττων». Ksn: dвne înпрежкрърї, saŭ dвne preme.

Сум-пιστεύω, biit: -εύσω, крezъ înпрежнъ, amъ ачеeашї крedinцъ

Сум-пιτνέω -ῶ, noet: în локă de συμπίπτω.

Συμ-πλάζομαι, viit: -πλάγξομαι, mi

Συμ-πλανάομαι -ῶμαι, viit: ήσομαι, mъ рътъческѣ înпрекънъ кѫ чînева

Σύμπλανος (ὁ, ἡ), [σὺν, πλάνη] (кѫ dat: saѣ цen: рътъчitорѣ, saѣ рътъчitѣ înпрекънъ.

Σύμπλασις, εως (ἡ), sѫsst: лвї ..

Συμ-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, formez, kreezѣ чева прin компѫпere; (овіч: fir:) плъsmѫleskѣ kompѫind minчînї.

Συμ-πλαταγέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: faкѣ плesnetѣ лovind лate трѫпърї кънл кѫ алtвл. «Λερσὶ Συμπλατάγησεν» lı: Ч. a плesnit din mîînї, saѣ пalme.

Συμπλέγδην, adv: înплetit къпа кѫ alta. [wi

Σύμπλεγμα (τὸ), înплetitъръ înпрекънъ; (de кnde în zѫrp: saѣ sкѫlnt:) грѫпъ de atлeцї, saѣ maї mклцї лкnlamї în nosiцie de înплetiчipe în лкntъ. [συμπλέκω].

Συμπλείονες (οἱ, αἱ), maї mклцї înпрекънъ. [σὺν, πλείονες]. кnъ. [wi

Συμπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), înплetiчitѣ înпре-

Συμπλέκτειρα (ἡ), noet: înплetiчitoape [wi

Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, (wi adv:) -ικῶς, folositорѣ, saѣ îndemînatikѣ лa комплetipe; saѣ (грam:) комплetitivѣ (конїѕнк:), ad: însemnътivѣ de колlегape în комплetipe. [wi

Συμπλεκτὸς, ἡ, ὸν, =Συμπλεκὴς. ‖ (sѫsst:) Συμπλεκτον, павъкъ лънцѣitъ. [din

Συμ-πλέκω, viit: -πλέξω, înплeteskѣ înпрекънъ кnа кѫ alta; saѣ înплetiчeskѣ înпрекънъ, înкѫрkѣ, (Franц:) compliquer. ‖ (maї des miж:) mъ anѫkѣ în лкntъ, în чearlъ, saѣ бълъlie кѫ чînева; (fir:) sîntѣ în релацie, saѣ familiapitate кѫ чînева; (кnе-orї) mъ înпрекънѣ трѫпеmle [de кnde

Σύμπλεξις, εως (ἡ), înплetipe, saѣ înплetiчipe, înпрекънape кѫ чева

Σύμπλευρος (ὁ, ἡ), înпрекънatѣ koastъ лa koastъ кѫ чînева. [σύν, πλευρόν].

Συμ-πλέω, viit: -πλεύσομαι, комплѫteskѣ, saѣ кълъtopeskї înlp'aчeeaшї koравie.

Σύμπλεως (ὁ, ἡ), плînѣ mînъ în кѫze. [σὺν, πλέως].

Συμπληγάς, άδος (ὁ, ἡ), каре se лovemle, se чокnemle кѫ алtѣ чева; (de кnde лa îm:) «Συμπληγάδες (înпрекънъ mi fъръ) πέτραι». stînчele dene лa гѫра Ексsinѫлї (mърїї negre), fiind къ dкne mitолоgie mişkînd se se чокnїaѣ кnа кѫ алtа. [wi

Συμπλήγδην, adv. лovind se кnа кѫ алta. [συμπλήσσω].

Συμ-πληθύνω, viit -υνῶ, mi lon: Συμ-πληθύω, viit: υσω, kompївaїeskѣ лa înmѫлpipe saѣ крemtepe.

Σύμπληξις, εως (ἡ), лovipe, чокnipe de кnа кѫ alta. [συμπλήσσω].

Συμπλήρης, εος (ὁ, ἡ), плinѣ кѫ desъвîрmipe (mînъ sѫs). [σὺν, πλήρης]. [de кnde

Συμ-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω, кnплѫ чева înпрекънъ кѫ alta; saѣ kontpівaїeskѣ лa înплinipe. 2) кnплѫ кѫ desъвîрmipe; saѣ înплineskѣ пѫnърѫл; (fir:) =Ἐκπληρῶ. [de кnde

Συμπλήρωμα (τὸ), op чe слѫжemte лa înплinipe; (грam:) комплinitъръ. [wi

Συμπλήρωσις, εως (ἡ), desъвîрmitъ înплinipe кѫ чева, saѣ îndeплinipe прin adвosѣ. [wi

Συμπληρωτικός, ή, όν, (wi adv:) -ικῶς, folositорѣ, saѣ îndemînatikѣ лa комплinipe (în цen: wi грam)

Συμ-πλησιάζω, viit: -άσω, mъ anроniѣ tot de o datъ, saѣ în речînpокѣ; (fir;) sîntѣ în релацie, saѣ adкnape кѫ чînева.

Συμ-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, лoвeskѣ, чокneskѣ кnа кѫ alta.

Σύμπλοια (ἡ), [σύμπλους] комплѫtipe, saѣ кълъtopipe înпрекънъ пe mape.

Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ал комплѫtipiї, saѣ ал комплѫtitopiлor.

Συμπλοκὴ (ἡ), înплetipe, saѣ înплetiчipe înпрекънъ; înкѫркape, înкеїerape în вътълie, (Franц:) conflit; (mss:) înпрекънape de feлѫpite înпротivitoape tonѫpї; (ptp:) кnѣ feлѣ de penetape. [wi

Σύμπλοκος (ὁ, ἡ), = Σύμπλεκτος, компletitѣ, saѣ компletiчitѣ. [συμπλέκω].

Σύμπλοος -ους (ὁ, ἡ), [σὺν, πλόος, -οῦς] комплѫtitorѣ (înlp' aчeeaшї koравie) кѫ чînева.

Συμ-πλώω, viit: ώσω, lon: noet: în локѣ de συμπλέω.

Συμπνευσμὸς (ὁ), =Σύμπνοια. [din

Συμ-πνέω viit: -πνεύσω, sѫfлѫ, saѣ pesѫfлѫ înпрекънъ; (прin întind: wi fir:) sîntѣ înвoitѣ, înцelesѣ кѫ чînева în чева, (de кnde Franц:) conspirer.

Συμπνιγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πνιγερός, înnекъчosѣ, stpîmtopъtopѣ. [din

Συμ-πνίγω, viit: -πνίξω, stpînrînd sѫгрѫmѣ; (fir:) stpimtopezѣ, înnilezѣ прea мклt.

Σύμπνοια (ἡ), înпрекънъ sѫfлape, saѣ pesѫfлape; (овіч: fir:) кnipe în воinцъ, пъpepe, wi чл:, saѣ înцелецepe înпрекънъ кѫ чînева. [din

Σύμπνοος -ους (ὁ, ἡ), înпрекънъ sѫflътopѣ saѣ pesѫflътopѣ; (овіч: fir:) кnitѣ în пъpepї, saѣ воinцe. [σὺν. πνοή].

Συμ-ποδέω -ῶ, biit: -ήσω, legă înpreună pîcioarele cuiva.

Συμ-ποδηγέω -ῶ, biit: -ήσω, călăuzezăsimț; povățuiește înpreună.

Συμ-ποδίζω, biit: -ίσω, înnodikă pîcioarele cuiva înpreună; (fir:) înnodikă, opreșkă ceva.

Συμποδοδεσμέω, = Συμποδέω, saă greșit în locă de σύμποδα δεσμέω. (veză σύμπους). [σύν, ποῦς, δεσμέω].

Συμ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, complăcrezăsimț a juca la jucărie de ceva.

Συμ-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, contribuește, ajută la înnestriparе.

Συμ-ποιμαίνομαι; biit; -ποιμανθήσομαι, mă păștuezăsimț înpreună de același păstoră.

Συμ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, mă războiesc înpreună, sîntă aliați.

Συμ-πολεμίζω, biit: -ίσω, = Συμπολεμέω.

Συμ-πολεύομαι, biit: -εύσομαι, = Συμπερι-πολῶ.

Συμ-πολίζω, biit: -ίσω, pui a locui înpreună într' același oraș.

Συμ-πολιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, înpresoră cetate înpreună cu...

Συμπολιτεία (ἡ), chipe de mai multe oraș saă ținutură într' aceeași politică constituție, saă sistemă de guvernă; compărțășire de același politicе drepturi saă privilegie. [din

Συμ-πολιτεύω, biit: -εύσω, sîntă unită într' aceeași politică constituție; sîntă compărtașă de același politicе drepturi || (partic: miж:) cauză tot într' o vreme, saă în înpoire cu altul trebile politicе.

Συμπολίτης, ου (ὁ), ші Συμπολῖτις, ιδος (ἡ), concetățeancă. [σύν, πολίτης].

Σύμπολυς, πόλλη, πολυ, (obiч: la îm:) multă înpreună. [σύν, πολύς].

Συμ-πομπεύω, biit: -εύσω, sfîrșește parad de serbătoare saă la fel ші чл: înpreună cu alții.

Συμ-πονέω -ῶ, ші (miж:) -πονέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω -ήσομαι, mă osteneșk, mă munceșk înpreună cu cineva.

Συμ-πονηρεύομαι, biit: -εύσομαι, mă viclenesc înpreună saă de o potrivă cu altul.

Σύμπονος (ὁ, ἡ), compărtașă din ostenelele cuiva. [σύν, πόνος].

Συμ-πορεύομαι, biit -εύσομαι, merg, mă călătoresc înpreună cu cineva. 2) (fir:) mă înpreună în căsătorie. (Пл: Лкрг:)

Συμ-πορθέω -ῶ, biit: -ήσω, jefuiesc, prădă înpreună cu...

Συμ-πορίζω, biit: -ίσω, pricinuiesc, înlesnesc ceva înpreună. || (miж:) mă căpătuiesc de (adună) ceva din mai multe părți. [de unde

Συμπορισμός (ὁ), căpătare de ceva (act: saă nas:) făcută de multă înpreună, saă din mai multe părți.

Συμ-πορνεύω, biit: -εύσω, curvesc înpreună.

Συμ-πορπάω -ῶ, biit: -άσω, ші Ion: -ήσω, încheiă înpreună prin copcă. [de unde

Συμπορπητός, ἡ, όν, (χιτών) încheiată cu copcă, saă cataramă.

Συμ-πορτύνω, biit: -υνῶ, Ion: poet: înlesnesc înpreună săvîrșire a vre unei lucru

Συμποσία (ἡ), = Σύμποσις. [de unde

Συμποσιάζω, biit: -άσω, mă desfătezăsimț în ospățură înpreună cu alții. [ші

Συμποσιακός, ἡ, όν, cuviincă, saă obicinită la ospățură.

Συμποσιαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă...

Συμποσιάρχης, ου (ὁ), enistată, căpetenie de ospăț. [συμπόσιον, ἄρχω]. [de unde

Συμποσιαρχία (ἡ), treabă (enistasia) căpetenii ospățului.

Συμποσίαρχος (ὁ), = Συμποσιάρχης

Συμποσιαστής, οῦ (ὁ), părtaș înpreună cu alții din ospăț. [συμποσιάζω].

Συμπόσιον (τὸ), ospăț, (Târg:) ziafetă; (prin întind:) locul, saă sala ospățului. || (colect.) commesenii, saă părtașii ospățului [ші

Σύμποσις, εως (ἡ), bere, saă desfătare înpreună în ospăț. 2) = Συμπόσιον. [ші

Συμπότης, ου (ὁ), înpreună băutoră în ospăț, saă = Συμποσιαστής. [συμπίνω]. [de unde

Συμποτικός, ἡ, όν, cuviincă, saă indemînatică, saă obicinită la înpreună băutură ші ospățură, cină (plăcută ші чл:) în ospățură (zeflemă Târg:).

Συμπότις, ιδος, ші Συμπότρια (ἡ), fem: al lui συμπότης.

Σύμπους, οδος (ὁ, ἡ), cel cu pîcioarele înpreună legate, saă (desupre slatine) înpreunate. || (neut: îm:) Σύμποδα în locă de ada:, cu amîndouă pîcioarele la unu locă. «Σύμποδα δεσμεῖ„. Stp: (unde alții vitesc συμποδοδεσμεῖ).

Συμ-πραγματεύομαι, biit: -εύσομαι, trăiesc ceva înpreună cu...

Συμπράκτωρ, ορος (ὁ), complăcrătoră. «Ὀδοῦ —». copăcătoră. [ші

Σύμπραξις, εως (ἡ), complăcrare, ajutoră. [din

Συμ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, complă-

крezȣ, ажȣtȣ ла чева. || (miж:) îmĭ pes-вȣnȣ înпреȣnъ.

Συμπράτης, ου (ὁ), [συμπιπράσκω] вînzъ-торȣ de чева înпреȣnъ кȣ...

Συμπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (кȣ dat:) потрівitȣ ла чева. [din

Συμ-πρέπω, (fъръ віit:) (кȣ dat:) sîntȣ кȣвenitȣ, потрівitȣ ла чева.

Συμπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), solȣ tpimisȣ înпреȣnъ кȣ алтȣл. [din

Συμ-πρεσβεύω, віit: -εύσω. solеskȣ, saȣ sîntȣ solȣ pîndȣitȣ înпреȣnъ кȣ алтȣл. [din

Συμπρέσβυς, εως (ὁ), = Συμπρεσβευτής. [σὺν, πρέσβυς]. [de ȣnde

Συμπρεσβύτερος (ὁ), konfpate (din ачееаші чеатъ) кȣ вътрiniĭ. 2) înпреȣnъ преotȣ.

Συμπρήκτωρ, Σύμπρηξις, Συμπρήσσω, Ion: în локȣ de Συμπράκτωρ, ші чл:

Συμπρίασθαι, nex: пргл: de inf: ал лȣĭ συνωνέομαι din συμπρίαμαι.

Συμ-προ-άγω, віit: -άξω, dȣкȣ înainte чева, saȣ пе чinева (ші ел: saȣ nestp: înaintezȣ) înпреȣnъ, saȣ de o потрівъ.

Συμ-προ-αύξομαι, віit: -αυξηθήσομαι, înaintezȣ înпреȣnъ în крештере.

Συμ-προ-γιγνώσκω, віit: -γνώσομαι, прекȣnoskȣ чева tot de o datъ.

Συμπρόεδρος (ὁ), înпреȣnъ прешedinte. [σὺν, πρόεδρος].

Συμ-πρό-ειμι, віit: -ειμι, (прел: συμπροῄειν, ші чл:). = кȣ...

Συμ-προ-έρχομαι, віit: -έλεύσομαι, (nex: συμπροῆλθον, ші чл:) esȣ afaръ, saȣ înainte înпреȣnъ.

Συμ-προ-θυμέομαι -οῦμαι, віit: ήσομαι, amȣ, аръtȣ ачееашĭ вȣnъ воinцъ кȣ чinева; saȣ конлȣкрezȣ кȣ toatъ воinца ла чева.

Συμ-προ-κόπτω, віit: -κόψω, înaintezȣ înпреȣnъ.

Συμ-προ-κύπτω, віit: -κύψω, mъ плекȣ înainte, saȣ afaръ înпреȣnъ.

Συμ-προ-νομεύω, віit: -εύσω, mepгȣ înпреȣnъ ла хръпіре de a ле хранеĭ din връжтъшеskȣ пъmîntȣ.

Συμ-προξενέω -ῶ, віit: -ήσω, kontpiвȣĭeskȣ, ажȣtȣ ші еȣ spre a se съвîрші чева.

Συμ-προ-πέμπω, віit: -πέμψω, петрекȣ пе чinева înпреȣnъ кȣ...

Συμ-προ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat:) esȣ pепede, ші плекȣ înпреȣnъ кȣ алтȣл.

Συμ-προ-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, mepгȣ înainte înпреȣnъ кȣ чinева.

Συμ-προσ-άγω, віit: -άξω, mъ апропіȣ tot de o datъ (прinч: despre ostaші, че înainteazъ înпреȣnъ spre înкъĭepape în вътаĭe).

Συμ-πρόσ-ειμι, віit: -έσομαι, sîntȣ tot de datъ апроапе de чinева. «Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας„. Skp:

Συμ-πρόσ-ειμι, віit: -ειμι, (прел: συμπροσῄειν, ші чл:) = кȣ...

Συμ-προσ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, nex: συμπροσῆλθον, ші чл:) mъ апропіȣ ȣndeва înпреȣnъ кȣ чinева.

Συμ-προσ-έχω (-προσ-ίσχω), віit: -έξω, (кȣ dat:) ĭaȣ a minte tot întp'o вреme (ші miж: sîntȣ înпреȣnъ лiпitȣ) ла чева.

Συμ-προσ-κυνέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ плекȣ, mъ înкinȣ înпреȣnъ.

Συμ-προσ-μίγνυμι, віit: -μίξω, апропіȣ, înпреȣnȣ (ші ел: saȣ nestpъm: mъ înпреȣnȣ, mъ întîлneskȣ) кȣ чева, saȣ чinева.

Συμ-προσ-πίπτω, віit. -προσπεσοῦμαι, віȣ tot întp'o вреme în mintea кȣĭва.

Συμ-προσ-πλέκω, віit: -πλέξω, maĭ комплеteskȣ, saȣ înкȣркȣ чева înкъ кȣ чева.

Συμ-προσ-τυγχάνω, віit: -τεύξομαι, mъ întîmплȣ, saȣ întîmпinȣ din întîmпларе înпреȣnъ.

Συμ-προσ-ψαύω, віit: -ψάυσω, atingȣ, saȣ пiпъĭȣ, апȣкȣ пе dasȣпра чева înпреȣnъ.

Συμ-προτερέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ цеn:) sîntȣ de o потрівъ maĭ пре sȣs de кît (ковîршеskȣ, întpекȣ înпреȣnъ пе) чinева.

Συμ-προ-τρέπω, віit: -τρέψω, îndemnȣ, întъpîtȣ, порneskȣ ла чева înпреȣnъ кȣ...

Συμπροφητεύω, віit: -εύσω, проорочеskȣ чева înпреȣnъ (tot de odatъ, asemenea, saȣ de o потрівъ). [din

Συμπροφήτης, ου (ὁ), ші Συμπροφῆτις, ιδος (ἡ), de o потрівъ проорокȣ. [σὺν, προφήτης].

Συμ-προ-χέω, віit: -χεύσω, върsȣ înпреȣnъ чева afaръ.

Συμ-προ-χωρέω, -ῶ, віit: -ήσω, înaintezȣ înпреȣnъ.

Συμ-προ-ψαύω, віit: -ψαύσω, = Συμπροσψαύω

Συμπρύτανις, εως (ὁ), чел înпреȣnъ кȣ алтȣл прitanȣ. [σὺν, πρύτανις, вezĭ ziч:].

Συμ-πτερόομαι -οῦμαι, віit: -πτερωθήσομαι, mъ înapiпezȣ asemenea ші еȣ, saȣ mъ fakȣ ші еȣ de o потрівъ sвȣръtopȣ; (прin întind:) mъ înaлцȣ înпреȣnъ.

Συμ-πτερύσσομαι, віit: -ύξομαι, îmĭ întinzȣ ші еȣ apiпеле, saȣ daȣ, вatȣ ші еȣ din apiпе (mъ черкȣ a sвȣра) asemenea кȣ алте пасъpĭ

Συμπτυκτικός, ή, όν, чел кȣ însȣшime de a stpînцe, a înfъшȣра înпреȣnъ. [ші

Σύμπτυκτος (ὁ, ἡ), = Συνεπτυγμένος. [ші

Σύμπτυξις, εως (ἡ), stpînцepe, saŭ înfъшъpape înпpeъnъ (akt: saŭ пas:). (înпpot: de ἀνάπτυξις). [din

Συμ-πτύσσω, biit: -πτύξω, stpînгŭ înпpeъnъ (o mapцine къ чeea-л-алtъ); (пpin întind:) коnpinzŭ în пъцinъ întindepe; (de ъnde fir:) коnpinzŭ înцeлesъл în пъцine вopбe. (înпpot: de ἀναπτύσσω).

Σύμπτυστος (ὁ, ἡ), = Κατάπτυστος. [συμπτύω].

Συμπτωθείς, εῖσα, ἐν, пas: nex: de пaptч: ал лъĭ συμπίπτω.

Σύμπτωμα (τό), întîmплъtoape înпpeжъpape; (med:) simпtomъ, xapaktepistikъ ъpmape a воaлeĭ. [συμπίπτω]. [de ъnde

Συμπτωματικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, ал întîmплъpiĭ saŭ înпpeжъpъpiĭ; (med:) înпъptъшitŭ din (saŭ чeл în feлŭ de) simпtomъ.

Συμπτωσία, pap în лoкŭ de...

Σύμπτωσις, εως (ἡ), întîлnipe, înпpeъnape; коnкъpцepe de înпpeжъpъpĭ, бpodipe; лoвipe, saŭ înкъĭepape de вpъжmaшĭ; (med:) sкъdepe de mъpimea, saŭ tъpia tpъпълъĭ, слъвiчĭъne, moлiчĭъne, (Fpanц:) affaisement. [συμπίπτω].

Σύμπτωχος (ὁ, ἡ), de o potpivъ sъpaкŭ. [σύν, πτωχὸς].

Συμ-πυκάζω, biit: -άσω, акoпepŭ îndesind ъna къ алta «Ἀυλῶνος δένδρεσι συμπεπυκασμένου». Diod:

Σύμπυκνος (ὁ, ἡ), foapte desŭ, stpînsŭ, stpimtŭ. [σύν, πυκνός]. [de ъnde

Συμπυκνόω -ῶ, biit: -ώσω, îndesezŭ чeва stpîns.

Συμ-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, întpeвŭ, чepчetezŭ înпpeъnъ.

Συμ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, apzŭ ъna къ алta înпpeъnъ.

Συμ-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, vînzŭ înпpeъnъ.

Συμ-πωρόω -ῶ, biit: -ώσω, înпpeъnŭ, лiпeskŭ пpin înклeipe de mîsгъ; (пas:) mъ лeгŭ înпpeъnъ (desпpe oaseлe чeлe fpînte ші коnлeгate пpin пpoпpia лop mîsгъ).

Συμφαγεῖν, nex; 2: de inf: ал лъĭ συνεσθίω.

Συμ-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, saŭ -φανήσομαι, mъ apъtŭ înпpeъnъ.

Συμφάναι, inf: ал лъĭ σύμφημι.

Συμφανής, έος (ὁ, ἡ), din toate пъpцiлe въzъtŭ. [συμφαίνω]. [de ъnde

Συμφανίζω, biit: -ίσω, faкŭ чeва къ totъл înвedepatŭ.

Συμ-φαντάζομαι, biit: -άσομαι, îmĭ înкiпъĭeskŭ înпpeъnъ.

Σύμφασις, εως (ἡ), apъtape, înfъцiшape tot întp'o вpeme. [συμφαίνομαι].

Συμφέρον, neъt: пaptч: ал лъĭ συμφέρω. || (oвiч: кa sъвst:) foлosŭ, кîшtiгŭ, intepesŭ. [de ъnde

Συμφερόντως, adв: къ foлosŭ.

Συμφερτὸς, ὴ, ὸν, poet: în лoкŭ de συμφορητὸς, adъnatŭ лa ъnŭ лoкŭ. «Ἀρετή —». Iл: N. вitежia mълtopa înпpeъnъ ъniцĭ. "Πορείη—». Non: чea în компanie de maĭ mълцĭ. [din

Συμ-φέρω, biit: συν-οίσω, (nex: συνήνεγκα, ші пas: συνηνέχθην, ші чл:) пoptŭ, apdikŭ, кapŭ, (ші fir:) sъfepŭ înпpeъnъ къ алtъл. «Ὅ,τι ἂν δέῃ ὅπλον φέρειν, ὁ ἵππος τοῦτο συμφέρει». Ksn: (ші пas:) «Συμφέρεσθαι τῷ ἡλίῳ». Пл: a чepчъла înпpeъnъ. (ші fir:) «Ὅσῳ ἂν μᾶλλον συμφέροιμι τούτῳ τὴν τότε πενίαν». Ksn: 2) adъnŭ лa ъnŭ лoкŭ, гpъmъdeskŭ. «Χρήματα —». Tъч: "Τοὺς νεκροὺς συνενεγκόντες ἔθαψαν„. Ksn: «Πολλὰ συνενηνοχέναι, ὁπόθεν οἷόν τε ἦν». Ksn: (de ъnde 3) (oвiч: în a 3: пeps: saŭ în пaptч: къ dat:) foлoseskŭ, kontpiвъĭeskŭ; (ші пas: saŭ miж:) mъ potpivеskŭ, пpieskŭ, sîntŭ къвenitŭ. «Ὅ,τι συμφέρον τοῖς κάμνουσι» Ksn: «Ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον». Ksn: "Ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ καιροί». Tъч: 'Ĭ aŭ fost пpiinчoase înпpeжъpъpiлe. (ші în пaptч:). "Τὸ τῇ πόλει συμφέρον». Пл: (ші aвsoл:) «Τὸ ἡμέτερον συμφέρον„. Ksn: «Ἐπιστέλλετε, ὅ,τι ὑμῖν δοκεῖ συμφέρον εἶναι». Ksn: Τοῦ δικαίου αὐτοῖς μέλει μᾶλλον ἢ τοῦ συμφέροντος». Ksn: (ші пas: saŭ miж:). «Τόδε δὲ ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων». Ep: «Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς». Пл: mъ ъneskŭ лa пъpepe къ чeĭ mълцĭ «Συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι». Пл: mъ konfopmezŭ къ înпpeжъpъpiлe. (ші aвsoл:) «Ἐὰν ἀνὴρ καὶ γυνὴ μὴ συμφέρωνται». Плt: nъ se înвoĭesk. (saŭ 4) (miж:) poet: în лoкŭ de σύνειμι. «Οὐκ ἔμελλόν σε λείπειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσειν». Sof: «Συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ». Ep: вa aжъnцe (вa къdea) în... «Συνοίσεται στόχῳ». Esxл: îшĭ вa nemepi skoпъл, rîndъл. (de ъnde oвiч: 5) (în a 3: пeps:) se întîmплъ a лъa ъnŭ astfeл de sfîpшitŭ, se вpodeшte. «Τοὐμὸν ξυνοίσειν οὔνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς». Sof: a se вpodi sъ se potpiвeaskъ. «Τὰ δ' ἄλλα συνήνεκται αὐτῇ εἰς εὐτυχίην γενόμενα». Ep: s' a întîmплat a 'Ĭ eші вine. (oвiч: къ înf:). «Συνήνεικε αὐτόθι θωῦμα τοιόνδε γενέσθαι». Ep: (ші пas:). «Συμφέρεται

*

ἡμῖν ἐπὶ τό ἄμεινον». Ep: «Οὐδέν σφι χρηστὸν συνεφέρετο». Ep: «Παθήματα συνηνέχθη γενέσθαι». Ep: «Συμφέρεται τωὐτὸ εἶναι». Ep: se întîmплъ. (ші în партч:). «Τὰ συμφερόμενα». Лкs: întîmплъріле, înпрежъръріле.

Συμ-φεύγω, віit: -φεύξομαι, fъгъ, saъ mъ eksilezъ înпреъnъ.

Σύμ-φημι, віit: -φήσω, zikъ чева înпреъnъ къ алтъл; (прin întind:) zikъ da, mъ ъneskъ, mъ înвоїeskъ, sîntъ de ачеeашї пърере. «Ὅ,τι ἄν σε τούτων ἐρωτᾷ, σύμφαθι„. Ksn: «Ξύμφαθι ἤ ἄπειπε». Плt: [de ъnde

Συμφήτωρ, ορος (ὁ), поet: martъpъ

Σύμφθαρσις, εως (ἡ), пръпъdipe înпреъnъ; (zъгр:) kontoпipe, înпреъnape de feце. [συμφθείρω].

Συμ-φθέγγομαι, віit: -φθέγξομαι, skoцъ ачелашї глаsъ къ чіnева, kîntъ, saъ sъnъ asemenea; (fir:) sîntъ înвoitъ, (Франц:) être d'accord.

Συμ-φθείρω, віit: -φθερῶ, stpikъ, пръпъdeskъ чева înпреъnъ къ алta; (zъгр:) amestekъ, kontoпeskъ пе nesimцite feцеле, saъ къmпътezъ прin amestekape de ъna къ алta віоічїъnea колоарелор (вezї ші ἀποχραίνω); (між: къ ак: къ преп:) mъ adъnъ ъndeва пentpъ пeipea mea.

Συμ-φθίνω, віit: -φθίσω, toпeskъ, пръпъdeskъ чева (ші neъt: de sine пas: mъ toпeskъ) пе nesimцite (kîte пъцinъ).

Σύμφθογγος (ὁ, ἡ), поet: skoцътъpъ de ачелашї глаsъ къ алтъл, пotpiвitъ în kîntape saъ sъnete. [συμφθέγγομαι].

Συμ-φιλέω -ῶ, віit: ήσω, їъвeskъ înпреъnъ, saъ de o пotpiвъ.

Συμ-φιλία (ἡ), речіпрокъ прietenie, dpaгoste къ чіnева. [σὺν, φιλία]. [de ъnde

Συμ-φιλιάζω, віit: -άσω, = Συμφιλέω (Xps:).

Συμ-φιλοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) sîntъ de o пotpiвъ їъвitopъ de sлавъ; saъ mъ întpekъ къ чіnева ла doвîndipe de sлавъ.

Συμ-φιλοκαλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ de o пotpiвъ їъвitopъ de бъnъ ші fpъmosъ; saъ mъ îndeлetniчeskъ ла чева înпреъnъ къ чіnева къ simцipe de бъnъ гъstъ.

Συμ-φιλολογέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskъ înпреъnъ ла лiтepatъpъ, saъ tpaktezъ вре ъnъ oвїektъ лiтepapъ de o пotpiвъ, saъ în înвoipe къ алтъл.

Συμ-φιλομαθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ de o пotpiвъ їъвitopъ de înвъцътъpъ.

Συμ-φιλονεικέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ disпъtъ, mъ întpekъ în чева înпреъnъ къ чіnева.

Συμ-φιλοσοφέω -ῶ, віit: -ήσω, filosofeskъ înпреъnъ, saъ черчetezъ înпреъnъ къ алтъл вре ъnъ oвїektъ filosofikъ.

Συμ-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ întpekъ къ чіnева în amвiцie, saъ коплъкpezъ din amвiцie.

Συμ-φλάω -ῶ, віit: -φλάσω, = Συνθλάω, ші Συνθλίβω.

Συμ-φλεγμαίνω, віit: -ανῶ, mъ înflamezъ (oвpinteskъ) înпреъnъ.

Συμ-φλέγω, віit: -φλέξω, ші

Συμ-φλογίζω, віit: -ίσω, apzъ, înflъкъpezъ, înвъпъїezъ înпреъnъ.

Συμ-φλυαρέω -ῶ, віit: -ήσω, бъpfeskъ înпреъnъ.

Συμ-φοβέω -ῶ, віit: -ήσω, sпepiъ, înfpikoшezъ înпреъnъ.

Συμ-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, mepгъ des ъndeва, (прinч:) ла ачеeашї шкоалъ înпреъnъ къ чіnева, коnшколъpeskъ. [de ъnde

Συμφοίτησις, εως (ἡ), deasъ mepцepe ъndeва înпреъnъ, saъ (партік:) коnшколъpipe. [ші

Συμφοιτητής, οῦ (ὁ), mepгътopъ înпреъnъ des ъndeва; (партік:) коnшколаpъ.

Συμ-φονεύω, віit: -εύσω, omopъ înпреъnъ.

Συμφορὰ (ἡ), adъчepe înпреъnъ, saъ гръmъdipe de чева ла ъnъ локъ. 2) коnкъpцepe de înпрежъръpї, saъ întîmплъpї, вpodeaлъ; (партік:) pea întîmплape, nenopoчipe; (ъne-opї) віцiъ (къsъpъ). «Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς». Apstf: «Συμφοραὶ βίου (πραγμάτων)». Sof: «Αἱ ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκείμεναι συμφοραί». Ksn: «Συμφορᾷ χρῆσθαι». Лкs: a къdea în nenopoчipe. «Συμφορὴν ποιεῖσθαί τι». Ep: = Δεινοπαθεῖν. «Κατὰ συμφορὰν». Ksn: din întîmплape. [συμφέρω]. [de ъnde

Συμφοράζω, віit: -άσω, Skp: ші Συμφοραίνω, віit: -ανῶ, Ion: = Συμφορὰν ποιοῦμαι. 2) = Συμφορᾷ χρῶμαι (вezї ziч: преч:). [ші

Συμφορεὺς, έως (ὁ), (ла Лачed:) înпреъnъ ъpmътopъ, soцъ; (партік:) локоцiitopъ, adiotantъ de komandipъ de oaste. [ші

Συμ-φορέω -ῶ, віit: ήσω, dъкъ, каpъ mълte лъкpъpї ла ъnъ локъ, adъnъ, гръmъdeskъ ъna пeste алta «Λίθους καὶ ξύλα συμφοροῦντες». Тъч: (ші fir:) «Σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας». Dm: (ші пas:) «Καλιὰν ἐκ δένδρων συμπεφορημένην». Лъч:

Συμφορή (ἡ), Ion: în локъ de συμφορά.

Συμφόρημα (τό), гръmъditъpъ de maї mълte înпреъnъ, teankъ, storъ, клаїe, ші чл: [ші

Συμφόρησις, εως (ἡ), гръmъdipe de maї

mȣлte лȣкрȣрĭ ла ȣnȣ̆ локȣ̆. [ші

Συμφορητός, ή, όν, adȣnatȣ̆ în гръmadъ. „Δεῖπνον—„. чinъ кȣ pefenea, (Fpanц:)pique-nique. [συμφορέω].

Σύμφορος (ό, ή), пріinчosȣ̆, foлositopȣ̆, notpiвitȣ̆. «Νέα γυνή οὐ σύμφορον ἀνδρί γέροντι». Es: || (neȣt:) «Τό σὺμφορον». Ksn:= Τό συμφέρον. 2) noet: înпpeȣnъ ȣpmъtopȣ̆. «Λιμός ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί». Es: 3) în локȣ̆ de συμφερτός, ші συμφορητὸς. [συμφέρω]. [de ȣnde

Συμφόρως, adв: în кiпȣ̆ foлositopȣ̆, saȣ̆ notpiвitȣ̆. «Συμφόρως (ші компар: συμφορώτερον, ші sȣперл: -ώτατα) χρῆσθαι τινί». Ksn: «Συμφόρως ἔχειν». Iskp:=Συμφέρειν.

Συμ φράγνυμι, =Συμφράσσω.

Συμφρὰδμων, ονος (ό, ή), noet: кiпzȣitopȣ̆ înпpeȣnъ, konsiлiapȣ̆; ȣnitȣ̆ ла пъpepĭ, saȣ̆ simцiminte. [din

Συμ-φράζομαι, вiit: -φράσομαι, mъ кiпzȣĭeskȣ̆ înпpeȣnъ кȣ чinева, mъ sfъtȣĭeskȣ̆; пъskочeskȣ̆ înпpeȣnъ чева. «Ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ». Om: s'a кiпzȣit sinгȣpȣ̆.

Συμ-φράζω, вiit: -φράσω, eksпpimȣ̆, zikȣ̆ înпpeȣnъ. [de ȣnde

Σύμφρασις, εως (ή), цesъtȣpa (шipȣл) кȣвîntȣлȣĭ. 2) (ȣne-opĭ) în локȣ̆ de συμφρόνησις.

Συμφράσσατο, noet: în локȣ̆ de συνεφράσατο, a 3: sinг: пeps: de nex: ал лȣĭ συμφράζομαι.

Συμ-φράσσω (ττω), вiit: -φράξω, înгръdeskȣ̆ (înкizȣ̆, astȣnȣ̆) îndesînd чева кȣ пȣnepe de ȣna лînгъ алta. «Συμφράξας τόν λιμένα τῷ στόλῳ». Ksn:

Συμ-φρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ̆ de ачeeaшĭ пъpepe, saȣ̆ гîndȣ̆ кȣ чinева; (naptik:) sîntȣ̆ de ачeeaшĭ fatpie. 2) (кȣ inf: xot:) înцeлeгȣ̆, вaгȣ̆ de seamъ, daȣ̆ кȣ sokotcaлa. 3) (fъpъ kazȣ̆) îmĭ вiȣ̆ ĭapъшĭ în fipe. [de ȣnde

Συμφρόνησις, εως (ή), ȣnipe în пъpepĭ ші гîndȣpĭ.

Συμ-φρονίζω, вiit: -ίσω, fakȣ̆ пe чinева a'шĭ вeni în sine, înцeлeпцeskȣ̆.

Συμ-φροντίζω, вiit: -ίσω, înгpiжeskȣ̆ înпpeȣnъ кȣ чinева.

Συμφροσύνη (ή),=Συμφρόνησις, ші 'Ομοφροσύνη. [σύμφρων].

Σύμφρουρος (ό, ή), înпpeȣnъ stpeжȣitopȣ̆; (noet:) în локȣ̆ de φρουρός.

Συμ-φρύγω, вiit: -φρύξω, ȣsȣkȣ̆ fpirînd чева înпpeȣnъ, saȣ̆ de totȣ̆.

Σύμφρων, ονος (ό, ή), ȣnitȣ̆ кȣ алtȣл în пъpepĭ. [σύν, φρήν].

Συμφυάς, άδος (ή),=Σύμφυσις.

Συμ-φυγαδεύω, вiit: -εύσω, eksiлezȣ̆ (sȣpгĭȣneskȣ̆) пe чinева înпpeȣnъ. [din

Συμφυγάς, άδος (ό, ή), eksiлatȣ̆ înпpeȣnъ. [σύν, φυγή].

Συμφυή (ή), = Σύμφυσις. [σύν, φυή]. [de ȣnde

Συμφυής, έος, (ό, ή), пъskȣtȣ̆ înпpeȣnъ, ȣnitȣ̆, лiпitȣ̆ din natȣpъ кȣ алtȣл; чeл de asemenea saȣ̆ ачeeaшĭ natȣpъ. [de ȣnde

Συμφυία (ή), natȣpaлъ ȣnipe. saȣ̆ konцinepe.

Συμφύλαξ, ακος (ό), пъzitopȣ̆, stpeжȣitopȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алtȣл. [din

Συμ-φυλάσσω (ττω), вiit: -άξω, пъzeskȣ̆ înпpeȣnъ.

Συμφυλέτης, ου (ό), чeл de ачeeaшĭ seminцie; (пpin ȣpm:) de ачeeaшĭ naцie, konaцionaлȣ̆, kompatpiotȣ̆; (ȣne-opĭ) pȣdъ. [ші

Σύμφυλος (ό, ή),='Ομόφυλος, de ачeeaшĭ seminцie saȣ̆ neamȣ̆; (пpin ȣpm:) pȣdъ, saȣ̆ de ачeлaшĭ soĭȣ̆; (пpin întind:) notpiвitȣ̆; (ȣne-opĭ) пъmînteanȣ̆. [σὺν,φυλή].

Συμ-φυράω -ῶ, вiit: -άσω,=Συμφύρω.

Συμφύρδην, adв: amestekat înпpeȣnъ. [ші

Συμφυρμός (ό), amestekъtȣpъ, konfȣsie. [ші

Σύμφυρτος (ό, ή), amestekatȣ̆ înпpeȣnъ. [din

Συμ-φύρω, вiit: -φύρσω, fpъmîntȣ̆ (amestekȣ̆) чева înпpeȣnъ кȣ алta; (пas: saȣ̆ miж:) mъ mînжeskȣ̆, mъ tъвълeskȣ̆ înпpeȣnъ.

Συμ-φυσάω -ῶ, вiit: -ήσω, sȣfлȣ înпpeȣnъ; (пpin întind: ші fir:) sîntȣ̆ ȣnitȣ̆ în пъpepĭ.

Συμ φυσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, ȣneskȣ̆ чева кȣ natȣpa.

Σύμφυσις, εως (ή), natȣpaлъ ȣnipe, saȣ̆ înпpeȣnъ кpeштepe; (în цen:) konцinepe. [συμφύομαι].

Συμ-φυτεύω, вiit: -εύσω, sъdeskȣ̆, (ші пpin întind:) prodȣkȣ̆ чева înпpeȣnъ. || (пas: naptч:) Συμπεφυτευμένος, η, ον,=Σύμφυτος.

Συμφυτικὸς, ή, όν, чeл кȣ însȣшime de a naшte ші a кpeшte înпpeȣnъ (лiпit ȣna de алta). [din

Σύμφυτος (ό, ή), пъskȣtȣ̆, saȣ̆ odpъsлitȣ̆ din natȣpъ лiпit, saȣ̆ înпpeȣnъ,=Συμφυής, saȣ̆ 'Ομοφυής; (Skp:) înпpeȣnъ пъpтaшȣ̆. 2) (пpin întind:) notpiвitȣ̆ кȣ чева. 3) (ȣne-opĭ) плinȣ̆ de îndesite плante. || (sȣвst:) Σύμφυτον, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ, каpe вindeкъ paneлe, saȣ̆ лiпeшte, înкeaгъ oaseлe fpînte, (Фpanц:) consude. [din

Συμ-φύω, biit: -φύσω, (nex: miж: συνέφυν, tpe: de кȣ: în локȣ̆ de прez: συμπέφυκα) înпреȣnȣ̆, лiпeskȣ̆ întp' ȣnȣ̆ tpȣnȣ̆. || (miж:) mъ naskȣ̆, saȣ̆ odpъsлeskȣ̆ înпреȣnъ (întp' ȣnȣ̆ tpȣnȣ̆); (în tpe: de кȣ:) sîntȣ̆ din natȣpъ înпреȣnatȣ̆ (kontpȣnatȣ̆). «Συμπεφυκώς, ὥσπερ οἱ ἱπποκένταυροι». Ksn: (ші кȣ dat:) «Συμφυέντες ἀλλήλοις διὰ μιᾶς πληγῆς ἀπέθανον». Ап: fiind stpîns înвpъцiшaцi. (ші fir:). «Τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς μέγιστα ἀνιαρὰ συμπέφυκε». D; Kas: sînt stpîns лeгate înпреȣnъ, nedesпъpцite.

Συμφυῶς, adв: [συμφυὴς] stpîns, лiпit (înkît a se fopma ȣnȣл ші ачелашї tpȣnȣ̆).

Συμ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї ȣneskȣ̆ гласȣл, гръїeskȣ̆, saȣ̆ kîntȣ̆ în ȣnipe, potpiвit, (Fpanц:) de soncert; (de ȣnde oвiч: fir:) sîntȣ̆ înвoitȣ̆, ȣnitȣ̆ кȣ чiнeва în пъpepї, ші чл: (Fpanч:) d' accord; (desпpe лȣкp:) mъ tokmeskȣ̆, mъ înвoїeskȣ̆. "Συνεφώνησαν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Χαλκηδόνος». Ksn: «Μήποτε συμφωνήσωσιν οἱ πλούσιοι τοῖς πένησιν». Apst: ші Diod: (ші пas:). «Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειρᾶσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου»; Skp: «Πρὶν ἢ συμφωνηθῆναι αὐτοῖς τὸν μισθόν». Гpг: (ші în naptч: în локȣ̆ de sȣвst:) «Τὰ συμπεφωνημένα». Лкs: tokmeлeлe. [de ȣnde

Συμφώνησις, εως (ἡ), potpiвipe лa гласȣ̆, konsȣnape; (fir:) ȣnipe; înвoipe; tokmeaлъ

Συμφωνία (ἡ), = Συμφώνησις; (прiнч: în mȣs:) konsȣnapea чeлop tpeї akopdate koapde, saȣ̆ гласȣpi (ad: чeлopпpin natpȣ, чiнчї, ші eптȣ̆), saȣ̆ a maї mȣлtopa гласȣpї, op instpȣminte, (Fpanц:) concert, unisson. [din

Σύμφωνος (ὁ, ἡ), konsȣnъtopȣ̆, saȣ̆ înпреȣnъ глъsȣitopȣ̆, ȣnitȣ̆, potpiвitȣ̆ în kîntape, asemenea лa глъsȣipe; (fir:) ȣnitȣ̆ în пъpepї, saȣ̆ simцiminte; potpiвitȣ̆ лa чeвa || (sȣвst:) Σύμφωνον, tokmeaлъ, faптъ, înskpisȣ̆ de înвoipe, saȣ̆ dapaвepe; (гpam:) konsȣnantъ, saȣ̆ лiтepъ, kape nȣmaї inпреȣnъ кȣ вокaлъ se глъsȣїeшte. [σὺν, φωνή]. [de ȣnde

Συμφώνως, adв: кȣ гласȣ̆ ȣnitȣ̆, saȣ̆ potpiвitȣ̆ кȣ aл aлtȣїa; (fir:) întp'o гласȣipe, întp' o ȣnipe.

Συμ-φωτίζω, biit: -ίσω, лȣminezȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ tot întp' o вpeme.

Συμ-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, kîntȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ în akopdȣ̆. [de ȣnde

Σύμψαλμα (τὸ), kîntape вокaлъ, saȣ̆ instpȣmîntaлъ akopdatъ кȣ aлtȣ̆ гласȣ̆, saȣ̆ instpȣmîntȣ̆.

Σύμψαυσις (ἡ), înпреȣnъ atinцepe; konцinepe. [din

Συμ-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinгȣ̆, пiпъїȣ̆ чeвa înпреȣnъ кȣ aлtȣл; (nestp:) sîntȣ̆ aпpoape de (saȣ̆ кȣ цen: în konцinepe кȣ) чeвa.

Συμ-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, pъzȣїȣ̆, saȣ̆ fpekȣ̆ чeвa înпреȣnъ; pъzînd netezeskȣ̆; шtepгȣ̆ ȣpmeлe; (desпpe pїȣpї) вȣлtopînd înгiцȣ̆, хpъпeskȣ̆ кȣ totȣл.

Συμ-ψελλίζω, biit: -ίσω, вopвeskȣ̆ ші eȣ̆ пeлtik înпреȣnъ, saȣ̆ de o potpiвъ кȣ...

Συμ-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, minцȣ̆ ші eȣ̆ înпреȣnъ кȣ aлtȣл.

Συμ-ψηλαφάω -ῶ, biit: -ήσω, пiпъїȣ̆ înпреȣnъ.

Συμ-ψηφίζω, biit: -ίσω, sokoteskȣ̆ чeвa înпреȣnъ, saȣ̆ kopinzȣ̆ în sokoteaлъ. [din

Σύμψηφος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saȣ̆ dъ вotȣ̆ asemenea кȣ aлtȣл; ȣnitȣ̆ în пъpepe. [σὺν, ψῆφος].

Συμ-ψήχω, biit: -ψήξω, pъzȣїȣ̆, fpekȣ̆ înпреȣnъ; sfъpîmȣ̆, snapгȣ̆ ȣna кȣ aлta înпреȣnъ.

Συμ-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шoпteskȣ̆ înпреȣnъ.

Συμ-ψοφέω -ῶ, biit: -ήσω, tponkъneskȣ̆, sгomotezȣ̆, pesȣnȣ̆ înпреȣnъ.

Συμ-ψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ̆ ȣnitȣ̆ кȣ чiнeвa în simцiminte. [ші

Συμψυχία (ἡ), = 'Ομοψυχία, ȣnipe în пъpepї ші simцiminte. [din

Σύμψυχος (ὁ, ἡ), ='Ομόψυχος, ȣnitȣ̆ în simцiminte. [σὺν, ψυχή].

Συμ-ψύχω, biit: -ψύξω, pъkopeskȣ̆ чeвa înпреȣnъ.

Σὺν, ші At: (apx:) Ξὺν, преп: (se sintaks: кȣ dat:, ші însemn: 1) înпреȣnъ кȣ.. «Ἐπιφανέντος δὲ αὐτοῦ σὺν νεαρῷ στρατῷ». Epd: (de ȣnde 2) (прin întind:) aжȣtopȣ̆, konлȣкpape; saȣ̆ вoїe. «Ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ». Iл: Г. «Ἐῤῥωμένον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σὺν τοῖς θεοῖς σε ὁρῶμεν». Ksn: «Σὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται». Гnm: «Ὡς οἱ εἴη σὺν θεῷ εἰρημένον τὸ μηδένα τῶν ζώντων ὄλβιον εἶναι». Ep: dȣпe zeeaskъ însȣfлape. (de ȣnde 3) în naptea, saȣ̆ de naptida кȣївa. «Σὺν τοῖς Ἕλλησι μᾶλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι». Лкs: 4) kiпȣ̆, saȣ̆ кȣm. «Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες». Om: «Σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν». Om: skȣmп aȣ̆ плъtit. (ші in пepifp: în локȣ̆ de adв:) «Σὺν τῇ βίᾳ. «Σὺν νόμῳ. «Σὺν τῷ δικαίῳ, ші чл: în локȣ̆ de βιαίως, νομίμως, δικαίως, ші чл: (ȣ-

ne-orĭ преп: se sъвt-înцел:). «Πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσί». Тъч: (ші maĭ des înпреъnъ къ αὐτός)· «Αὐτοῖσιν ἵπποισι και ἅρμασι». Om: «Ὡς εἶχεν αὐτῇ σκευῇ». Лкs: ‖ (ĭap în комп: 1) înпреъnъ, tot de o datъ. «Συνάρχων, Συνδέω, Συνοδεύω, Σύντροφος, ші чл: (de ъnde 2) (прin întind:) коплъкраре, ажъtорŭ, saŭ ъnipe. «Συμμαχέω, σύμφημι. 3) ъna къ алta întpe dînseле. «Συγκρούω, Συῤῥήγνυμι. 4) къ totъл. «Συγκόπτω, Συντρίβω, Συγκλείω, Συμπληρόω. ‖ (în поецĭ A'. se пъne dъпе kazŭ). «Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν». Od: O. (B'. se despapte de вербъл компъsŭ къ întpeпъnepe de алтъ zічере). «Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς». Om: (C'. fъpъ kazŭ лъîndъ se în însemn: adверб:) înпреъnъ; tot de o datъ; de o потрівъ; înкъ. «Οἴκαδε νεισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες». Od: K. «Σὺν δὲ πτερὰ λίασθεν». Іл: Ψ. «Σὺν δ' αὔτως ἐγὼ». Sof: ‖ (în комп: maĭ 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se пребаче în συμ; ĭap maĭ 'nainte de γ, κ, ξ, χ, în συγ; maĭ 'nainte de λ, în συλ; maĭ 'nainte de ρ, în συρ; maĭ 'nainte de σ, în συσ; ші maĭ 'nainte de ζ, σκ, σπ, στ, σφ, σχ, леапъdъ пе ν, σύζυγος, σύσκηνος, σύστημα, ші чл:

Σὺν, ак: sinr: ал лъĭ σὺς.

Συναγαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лъĭ συνάγω.

Συν-αγάλλομαι, biit: -αγαλοῦμαι, шъ бъкърŭ, mъ înвеселеskŭ înпреъnъ къ...

Συν-αγανακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ некъжеskŭ шî eŭ de o потрĭвъ къ чіnева, mъ îmпъртъшеskŭ din некаzъл къĭва. [de ъnde

Συναγανάκτησις, εως (ἡ), înпъртъшіре din некаzъл къĭва.

Συν-αγαπάω ῶ, biit: -ήσω, ĭъбеskŭ înпреъnъ пе чіnева.

Συν-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, вesteskŭ înпреъnъ, saŭ tot de o datъ. [din

Συνάγγελος (ὁ), tpi nisŭ înпреъnъ къ алтъл вestitopŭ, [σύν, ἄγγελος].

Συν-αγείρω, biit: -αγερῶ, adъnŭ. 2) (між:) поет: îmĭ ревіŭ în sine, îmĭ pedoвîndeskŭ пъtеріле.

Συν-αγελάζω, biit: -άσω, adъnŭ înпреъnъ în чіpadъ; (ші між:) tpъĭeskŭ, ъmблъ înпреъnъ în чіpadъ, în tъpmъ, saŭ mълцime. [de ъnde

Συναγελασμὸς (ὁ), stpînцepe de (saŭ tpъipe în) чіpadъ.

Συναγένητος, ші Συναγέννητος (ὁ, ἡ), (Тлц:) de o потрівъ пепъskъtŭ (fъpъ înчепъtŭ, некреatŭ). [σὺν, ἀγένητος, ші ἀγέννητος].

Συνάγερθεν, Еол: în локŭ de συνηγέρθησαν, a 3: îm: пеps: de пas: пех: 1: ал лъĭ συναγείρω.

Συναγερμὸς (ὁ), = Συναγυρμὸς.

Συνάγεσκον Ion: în локŭ pe συνῆγον, прел:, ші

Συναγηόχει, a 3: sinr: пеps: ал At: пеste-sъв: ал лъĭ συνάγω.

Συνάγκεια (ἡ), [σύν, ἄγκος] adînкъл въi, în каре конкърг апеле din înълцimiле деп'înпрежър, (алт:) Μισγάγκεια.

Συναγκίς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пеште (поate греш: în локŭ de συναγρίς).

Σύναγκος, (ἡ), = Συνάγκεια.

Συν-αγλαΐζω, biit: -ίσω, fakŭ чева stpъ лъчоsŭ, лъminosŭ, saŭ înпodoвеskŭ înпреъnъ, saŭ tot de o datъ.

Σύναγμα (τό), adъnъtъpъ ла ъnŭ локŭ, dpoждie: (партік:) пĭatpъ, saŭ nisinŭ în ръnікĭ. [συνάγω].

Συν-αγνσέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ aflъ întp'ачееашĭ пештіinцъ къ алцiĭ.

Συν-άγνυμι, biit: -άξω, snapгŭ чева прin міжлокŭ (înпреъnînd amîndoъ къпътîĭеле); fpînгŭ; fъpîmŭ

Συν-αγοράζω, biit -άσω, къnпъpŭ înпреъnъ.

Συναγόρευσις, εως (ἡ), ворбіре пъблікъ, saŭ în ажъtоръл къĭва. [din

Συν-αγορεύω, biit: -εύσω, ші -ερῶ, (пех: συνηγόρευσα, ші συνεῖπον, ші чл:) ворбеskŭ (în пъблікŭ) înпреъnъ, saŭ de o потрівъ къ алтъл. 2) ворбеskŭ spre апъpapea къĭва; saŭ ажъtŭ пе чіnева къ повецеле меле.

Συν-αγραυλέω ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) петрекŭ (maĭ къ sea: noaптea) ла царъ înпреъnъ къ чіnева.

Συν-αγρευω, biit: -εύσω, вînezŭ înпреъnъ къ чіnева.

Συναγρίς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пеште de mape. [σὺν, ἄγρα].

Συναγρόμενος, поет: în локŭ de συναγειρόμενος.

Συν-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, превегĭеzŭ noaптea înпреъnъ къ чіnева. [din

Συνάγρυπνος (ὁ, ἡ), превегĭеtopŭ (nedopmitŭ) înпреъnъ, de o потрівъ, saŭ tot întp' o вреme къ чіnева. [σὺν, ἄγρυπνος].

Συναγρώσσω, = Συναγρεύω.

Συναγυρμὸς (ὁ), adъnape ла ъnŭ локŭ (акт: saŭ пas:). [ші

Συνάγυρτος (ὁ, ἡ), [συναγείρω] adъnatŭ din коачĭ din коло. Ὕδωρ—». Плт: (веzĭ ші συλλείβω).

Συνάγχη (ἡ), [σὺν, ἄγχω] ъmflъtъpъ a

rîtълвї пе dînъѕвnтрѕ кѕ înfламаџie, rîlчї. (вezї ші кυνάγχη). [de вnde

Συναγχικός, ή, όν, кѕвenitъ, saŭ sвnвsъ ла (nъtimaшъ de) воала rîlчîlor.

Συν-άγω, вiit: -άξω, (nex: συνήγαγον, ші чл:) adвnъ maї mвлe лвкрвrї ла вnъ локъ; вneskъ, înnpeвnъ; (fir:) înвoïeskъ; (în ръ̆) înвръжвeskъ; (вne-orї) stpînrъ; (npin întind:) npïmeskъ în kasa mea; (лоџ:) daŭ кѕ soкoteала; (ел: saŭ nestp:) netpекъ în osnъџвrї înnpeвnъ кѕ алџїї. «Τὰ χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συνῆγον». Ksn: «Τὰ ὦτα, τὰς ὀφρῦς συνάγειν„. Apstf: «Κρέα συνάγει». Dskp: stpînџe карне пе panъ. «Τὰ στύφοντα συνάγουσι τὴν γλῶσσαν». Гал: «Πρώρην συνάγοντες„. Ep: stpimtînd кораві, кѕ sъ formeze npва. «Συνάγειν εἰς ὀλίγον». Ep: «Ἄρην («Πόλεμον) συνάγειν». Om: a деклара pesвoïъ; (ші fir:) «Συνάγειν αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἐπειρᾶτο». Epd: a ’ї înnъka. «Ξενος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με». Skp: m’ aџї adъnostit. (ші ел:) «Συνάγειν (se înџ: ἑαυτούς) εἰς χεῖρας». Лкs: a se înkълчї în бъ̆ълie. «Συνάγειν ἀπὸ συμβολῶν». (Dif: în) At: a faче osnъџъ dîn kontpiввџїї. (ші nas:). «Ἐπειδὰν συναχθῇ τὸ νόμισμα». Ksn: «Διοίγεσθαι καὶ συνάγεσθαι». Apst: «Εἰς ἓξ», («Εἰς στενὸν) συνῆχθαι». Skid: ші Diod: «Ἀρχαὶ συναχθεῖσαι κατ’ ἐπιγαμίαν». Epd: npin înкѕskpipe pădinds se вnїї кѕ алџїї; (ші în naptч:) «Συναγόμενον». Tmst: конклѕsia silоџismѕлвї. [de вnde

Συναγωγεύς, έως (ό), adвnъtopъ; înвoitopъ, înnъkъtopъ. [ші

Συναγωγή (ή), adвnape ла вnъ локъ; stpînџepe, saŭ stpimtape (mîчipe); конвinape; алкътвipe; комплектape; (în лоџ:) конклѕsie; (Bisep:) sinarora Isdeilор. «Πολέμου — ». Tвч: «Προσώπου— ». Iskp: nosomopîpe. (вezї ші сўстасіс). «Κλίμακες ἄνω συναγωγὴν λαμβάνουσαι». Лкs: stpimtînds se. [m

Συναγωγία (ή),=Συναγωγή. [mi

Συναγώγιμος (ό, ή), комплектatъ (алкътвitъ) npin adвnape. «Δεῖπνον — ». At: (alt:)

Συναγώγιον (τὸ), (npînч: δεῖπνον) osnъџъ din kontpiввџіе (pefenea). [ші

Συναγωγὸς (ό, ή), adвnъtopъ; saŭ adвnatъ; de adвnat.

Συν-αγωνιάω -ῶ, вiit: -άσω, ла alъ în tp’ aчeeaшї aronie (neлiniшte, бъlaie de inimъ) saŭ de o notpівъ кѕ чinєва.

Συν-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кѕ dat:) mъ лвnтъ înnpeвnъ кѕ чinєва; конлвкpezъ, ажвtъ. [de вnde

Συναγώνισμα (τό), fanтъ de ажвtopъ. [ші

Συναγωνιστής, οῦ (ό), ажвtътopъ în лвnтъ, алiatъ.

Συνάδελφος (ό, ή), чел кѕ fpaџї, saŭ sвpope. [σύν, ἀδελφός].

Συν-αδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, nedpenътџeskъ înnpeвnъ кѕ чinєва.

Συναδόντως, adв: notpівit, înвoit. [συνάδω].

Συν-αδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ de o notpівъ кѕ алтвл linsitъ de славъ.

Συν-άδω, вiit: -άσομαι, кîntъ înnpeвnъ (în кончертъ) кѕ чinєва; (npin întind: ші fir:) mъ notpівeskъ, mъ înвoïeskъ кѕ...

Συναέθλος (ό, ή), noet: în локъ de σύναθλος.

Συν-αείδω, вiii: -αείσω, noet: în локъ de συνάδω.

Συν-αείρω, вiit: -αερῶ, noet: în локъ de συναίρω.

Συν-αέξω, noet: în локъ de συναύξω.

Συν-αθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, калкъ чєва (леџе, обічеїъ, saŭ кѕвiiнџъ) tot de o datъ, saŭ în înвoipe кѕ алтвл.

Συν-αθλέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ лвnтъ (mъ вatъ) кѕ...

Σύναθλος (ό, ή), комnърtaшъ din лвnte, =Συναγωνιστής. [σὺν, ἆθλος].

Συν-αθροίζω, вiit: -οίσω, adвnъ, stpînrъ înnpeвnъ. [de вnde

Συνάθροισις, εως (ή), adвnape, stpînџepe ла вnъ локъ. [ші

Συνάθροισμα (τὸ), adвnътвръ, гръmъditвръ ла вnъ локъ. [ші

Συναθροισμὸς (ό), = Συνάθροισις.

Συν-αθύρω, вiit: -αθυρῶ, = Συμπαίζω.

Συναΐγδην, adв: noet: [συναΐσω] пъвълind înnpeвnъ, saŭ tot de o datъ.

Συναΐδιος (ό, ή), (Тлц:) de o notpівъ вечнікъ. [σὺν, ἀΐδιος].

Συν-αιθριάζω, вiit: -άσω, netpекъ (маї кѕ sea: noantea) înnpeвnъ кѕ чinєва afăpъ în aepъ. 2) (desnpe timnъ) mъ înseninezъ tot întp’ o вpeme.

Συν-αιθύσω, вiit: -ύξω, noet: mъ mішкъ їste (sвopъ) înnpeвnъ кѕ...

Συναικλεία (ή), [σὺν, αἶκλον] Лак: în локъ de σύνδειπνον.

Σύναιμος, ші Συναίμων, ονος (ό, ή), pădъ din sînџe. || (sвest:) fpate, sopъ din aчeeaшї mвmъ,=Ὁμαίμων. [σὺν, αἷμα].

Συναίνεσις, εως (ή), înвoipe, indвплepe ла чева dвne воїса кѣїва. [ші

Συναινέτης, ου (ό), înвoitъ, indвплecatъ ла воінца кѣїва, naptizanъ. [din

Συν-αινέω -ῶ, віit: -έσω, (кȣ ак:)=Συνεπαινῶ; (овіч:) înкȣвіінцezȣ, пріimeskȣ de вȣnȣ (mъ îndȣплекȣ ла) чева; (кȣ dat:) zікȣ tot аша, sîntȣ de ачееашї пърере кȣ чінева; (кȣ ак: ші dat:) înгъdȣїȣ, saȣ fъгъdȣїeskȣ чева кȣїва. [din

Σύναινος (ὁ, ἡ), îndȣплекатȣ de o потрівъ, înвoitȣ кȣ чінева ла чева. [σὺν, αἶνος].

Συν-αίνυμι, (fъръ віit:) поеt: їаȣ чева înпреȣнъ, stpînгȣ, adȣnȣ.

Συναίρεσις, εως (ἡ), konstpînцере; (грам:) ȣnipe de доъ вокале întp' o сілабъ saȣ diftonгȣ, kontpaкцie. [din

Συν-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: συνεῖλον, ші чл:) їаȣ чева înпреȣнъ кȣ алта, saȣ кȣ алтȣл. «Συστρατεύεσθαι δὲ αὐτὸν, καὶ συνελεῖν τὴν πόλιν». Ер: «Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος». Іл II. (de ȣnde 2) (овіч: пріn întind:) konstpînгȣ; (пріn ȣрm:) stpînгȣ, saȣ скȣртezȣ. «Χλαῖναν συνελὼν„. Od: Υ. «Συνελὼν λέγω». Тȣч: «Συνελόντι εἰπεῖν (φάναι)». Ksn: ші Еȣр: пе скȣртȣ. (ші пas:) «Πρὸς οὓς τὸ φιλεῖν συνῄρηται». Apst: s' a лeгat stpîns dparostea; (грам:) «Συνῃρημέναι λέξεις». kontpaкtate zічерї. 3) съвîршeskȣ. «Πόλεμον—». Пл: (ші пas:) «Τὸ διάστημα συνῄρητο». Пл: s' a петрекȣт пріn плȣтіре. «Τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ συναιρεθήσεσθαι». Тȣч:

Συν-αίρω, віit: -αρῶ, apdікȣ чева înпреȣнъ кȣ алтȣл, saȣ кȣ алтȣ чева. «Συναίρειν λόγον μετά τινος». Skp: каȣтȣ sokoteaлъ. 2) (овіч: між: кȣ dat: saȣ ак: пріn întind:) =Συλλαμβάνομαι, ажȣтȣ. «Συναίρομαί τινι τοῦ κινδύνου, saȣ τὸν κίνδυνον». Тȣч: mъ înпъртъшeskȣ din пріmeждіe. "Συνάρασθαι τὰ πράγματα„. Dm: «Συνάρασθαι εἰς τὸ αὐτὸ». Ksn: a ажȣта în ръsбоїȣ (se sȣбt-înц: δόρυ, ші чл:) поеt: în локȣ de συνάπτομαι. «Κύπριν — ». Esхл:

Συν-αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, (nex: συνῃσθόμην, ші чл:) simцȣ чева de o потрівъ, saȣ tot întp' o вреme кȣ чінева. [de ȣnde

Συναίσθησις, εως (ἡ), înпреȣнъ, saȣ de o потрівъ simціре; компътіmіре; adînкъ simціре (конштіінцъ), че аре чінева desпре чева.

Συν-αίσσω, віit: -αΐξω, mъ репezȣ (пъвълeskȣ) tot de o datъ; saȣ mъ гръбeskȣ înпреȣнъ.

Συν-αισχύνω, віit: -υνῶ, рȣшінezȣ (nечінsteskȣ) tot întp' o вреme.

Συναιτία (ἡ), înпъртъшіре în вінъ. 2) = Συναίτιον, конлȣкръtoape прічінъ. [de ȣnde

Συν-αιτιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, пîръвкȣ пе чінева ка віноватȣ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συναίτιος (ὁ, ἡ), прічінȣіtорȣ, saȣ конлȣкръtорȣ de чева înпреȣнъ кȣ алтȣл; înпреȣнъ віноватȣ, (Франч:) complice. || (sȣбst:) "Συναίτιον». Fлsf; kontpiбȣіtoape, saȣ конлȣкръtoape прічінъ. «Συναίτιον, ὃ τὴν ἴσην εἰσφέρεται δύναμιν ἑτέρῳ συναιτίῳ πρὸς τὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα· οὕτως ἕκαστον τῶν ἑλκόντων τὸ ἄροτρον βοῶν συναίτιον εἶναί φασι τῆς ὁλκῆς τοῦ ἀρότρου„. Sekst: [σὺν, αἴτιος].

Συν-αιχμάζω, віit: -άσω, поеt: mъ pesбоїeskȣ înпреȣнъ ка аліатȣ.

Συν-αιχμαλωττίζω, віit: -ίσω, робeskȣ tot de o datъ, saȣ înпреȣнъ кȣ алцїї

Συναιχμαλωτὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣї..

Συναιχμάλωτος (ὁ, ἡ), înпреȣнъ saȣ de o потрівъ робȣ. [σὺν, αἰχμάλωτος].

Σύναιχμος (ὁ, ἡ), поеt:=Σύμμαχος. [σὺν, αἰχμή].

Συν-αιωρέω -ῶ, віit: -ήσω, sпînzȣрȣ în аерȣ пе чінева, (ші пas: ші між:) sîntȣ atîpnatȣ în аерȣ, (ші fir:) sîntȣ îndoїosȣ de o потрівъ, saȣ înпреȣнъ кȣ алтȣл. [de ȣnde

Συναιώρησις, εως (ἡ), atîpnape în аерȣ, ші (fir:) îndoічїȣne, nexotъpîpe înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ακαταληπτέω -ῶ, віit: -ήσω, nȣ пріченȣ de o потрівъ кȣ алтȣл.

Συν-ακμάζω, віit: -άσω, sîntȣ în кȣлme, în fлoapea mea tot de o datъ кȣ алтȣл; (кȣ ак: кȣ преп: indip:) mъ сілeskȣ ла чева кȣ ачееашї бȣнъ воінцъ înпреȣнъ кȣ алтȣл. «Συνακμάσαι ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων αὔξησιν„. Плв:

Συν-ακολασταίνω, віit: -ανῶ, петрекȣ în desfpînate плъчерї înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ακολουθέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣрmezȣ înпреȣнъ кȣ чінева; (fir: кȣ ак:) sîntȣ înвoitȣ ла чева; înгъdȣїȣ. «Τοῦτο συνακολουθῶ». Плт: (în a 3: перs:) ȣрmeazъ пріn konsekȣінцъ. [ші

Συνακολουθία (ἡ), ȣрmape înпреȣнъ релацioasъ кȣ чева, концінере. [din

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ), înпреȣнъ ȣрmъtорȣ. || (desпре лȣкр: neȣt:). ȣрmape, konse кȣінцъ. [σὺν, ἀκόλουθος].

Συν-ακοντίζω, віit: -ίσω, asбîрлȣ (ші пріn ȣрm: пътрȣnzȣ, omopȣ кȣ) sȣліца tot de o datъ, saȣ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συνάκοος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de συνήκοος. [din

Συν-ακούω, biit: -ακούσομαι, aъzъ чева tot de o datъ, saъ înпреъnъ къ алтъл; askъltъ ачелеашї înвъцътърї, saъ de ла ачелашї înвъцъторъ înпреъnъ къ алтъл.

Συν-ακρατίζομαι, biit: -ίσομαι, гъstъpeskъ, dежъnezъ înпреъnъ къ чinева.

Συν-ακροάομαι-ῶμαι, biit: -άσομαι, askъltъ чева tot de o datъ, saъ înпреъnъ къ алтъл, =Συνακούω.

Συνακτέος, α, ον, nosit: ал лъї συνάγω.

Συνακτὴρ (ὁ), adъnъторъ, înпреъnъторъ de чева. [ші

Συνακτήριον (τὸ), локъ de adъnape, saъ гръmъdipe (de oam: saъ лъкр:); adъnътъръ, saъ гръmadъ. [ші

Συνακτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ пътере, saъ însъшime de a adъna; (прinч: în ptp:) înпреъnъторъ de аргъmenteле, saъ конклъsiiле sале кътре ъnъл ші ачелашї skопъ. (se konf: къ συνεκτικός).

Συναλάλαγμα (τὸ), stpirъtъ de лартъ fъкътъ de mълцї înпреъnъ. [din

Συν-αλαλάζω, biit: -άξω, stpirъ, fakъ лартъ înпреъnъ.

Συν-αλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ рътъчeskъ înпреъnъ къ чinева.

Συν-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, simцъ dъpeріле, пеказъріле къїва înпреъnъ къ dînsъл, компътimeskъ къ чinева.

Συναλγηδὼν, όνος (ἡ), înпреъnъ dъpepe, компътimipe. 2) noet: (adїekt:) în локъ de συναλγοῦσα. [σὺν, ἄλγος].

Συν-αλγύνω, biit: -αλγυνῶ, adъkъ dъpepe, mîxnipe tot de o datъ, saъ înпреъnъ къ алтъл. || nestp:) =Συναλγῶ.

Συναλδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (desпре плante) каре креште tot întp' ъnъ timпъ. [σὺν, ἀλδέω].

• Συν-αλεαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskъ înпреъnъ, kontpiвъїeskъ ла кълdъръ.

Συν-αλέγω, biit: -έξω, =Συμφροντίζω.

Συναλειπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, прiмitоръ de ъnцepe, saъ amestекаре înпреъnъ. [din

Συν-αλείφω, biit: -είψω, ъnгъ чева înпреъnъ, saъ tot de o datъ; ъnгînd amestekъ (колоареле ъna къ алта), fakъ o amestekътъръ, kontoneskъ; (fir:) fakъ чева neaръtosъ (ка zъгравiї înпъцinînd вioiчїъnea feцелор прin amestekapea лор); кam askъnzъ. «Κολακείας δὲ καὶ τὸ τἀγαθὰ ὑπερεπαινεῖν, τὰ δὲ φαῦλα συναλείφειν». Apst: (грam:) ъneskъ doъ вокале întp' ъna (вezї συναλοιφή).

Συν-αλέω -ῶ, biit: -έσω, maчinъ чева înпреъnъ; fakъ чева mъpъntъ ка fъina. (se konf: къ συναλοάω).

Συν-αληθεύω, biit: -εύσω, snъїъ adeвъpъл înпреъnъ къ чinева.

Συν-αλήθω, biit: -ήσω =Συναλέω.

Συν-αλητεύω, biit: εύσω, mъ рътъчeskъ înпреъnъ къ чinева ка ъnъ чершъторъ, saъ вагаbondъ.

Συν-αλθαίνω (-θάσσω, -θέω, -θήσκω), biit: -αλθήσω, ші Ion: -ήξω, tъmъdъїeskъ (ші пas: mъ вindekъ) înпреъnъ, saъ tot de o datъ.

Συν-αλιάζω, biit: -άσω, stpînгъ în adъnape.

Συν-αλίζω, biit: -ίσω, stpînгъ, adъnъ.

Συν-αλισγέω, -ῶ, biit: -ήσω, Skp:=Συμμολύνω, Συμμιαίνω.

Συν-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, mъ прinzъ tot de o datъ, saъ înпреъnъ.

Συναλλαγὴ (ἡ), skimвъ; dapaвepe; релацie, комъnikaцie, înпъкаpe, înпpietenipe; токmeaлъ, înвоїaлъ; (fir:) вpodeaлъ, întîmпларе. «Νόσου —». Sof: [ші

Συνάλλαγμα (τὸ), овїektъ de dapaвepe; прiчinъ комерцiaлъ; полiцъ, (Itл:) cambio [συναλλάσσω]. [de ъnde

Συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторъ de dapaвepї, комерцiaлъ. [de ъnde

Συναλλαγματικῶς, adв: în кiпъ de, saъ прin комерцiaлъ dapaвepe.

Συναλλακτὴς, οῦ (ὁ), чел че аре релацie, dapaвepe; saъ faче токmeaлъ; se înвоїeште къ чinева. 2) înпъкъторъ, miжлочitоръ [ші

Συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatikъ ла dapaвepї, saъ токmeлї. [ші

Συνάλλαξις, εως (ἡ), =Συναλλαγή. [din

Συν-αλλάσσω (ττω), biit: -άξω, fakъ къ чinева чева skimвъ; (прin întind:) înпреъnъ, înпpietenеskъ, înпакъ. || (ел: saъ miж: ші пas:) amъ релацie, dapaвepe, fakъ токmeлї къ чinева. «Τοῖς δεομένοις συναλλάττοντα (se înц: λόγους)». Пл: întîлnindъse. (ші пas:). Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί». Sof: te aї înпреъnat tpъпеште къ mine. «Συναλλαχθεῖσα γάμοις». Eъp:

Συν-αλλοιόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefakъ, skimвъ чева înпреъnъ.

Συν-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, saлtъ. sъpъ înпреъnъ. 2) sъpъ de fpikъ, mъ snepiъ. [de ъnde

Σύναλμα (τὸ), =Συμπήδημα.

Σύναλμος (ὁ, ἡ), fъкѹtѣ кѹ sapamѹръ, sъpatѣ. [σὺν, ἅλμη].

Συν-αλοάω (ші поеt: -αλοιάω) -ῶ, віit: ήσω, пisezѣ, tpeїepѣ чева înпреѹnъ; (în ţen:) fъpîmѣ, sпаргѣ de totѣ.

Συναλοιφὴ (ἡ), [συναλείφω] înпреѹnape (прinч:) de въпseлї amestekate înпреѹnъ; kontoпipe; (пaptik: în гpam:) ѹnipe de doъ вокале întp' ѹna, kontpakţie.

Σύναλος (ὁ,ἡ), mînkъtopѣ dintp' ачееашї sape (овшt: de пїїne ші sape) înпреѹnъ кѹ чinева; (în ţen:) векїѣ soţѣ, saѣ kommeseanѣ. [σὺν, ἅλας].

Συν-αλύω, (fъpъ віit:) sîntѣ întp' ачееашї pъtъчipe, пeлiniшte, saѣ stpimtopape, пeвоїe кѹ чinева.

Συν-αλωνιάζω, віit: -άσω, sepвezѣ sepвъtoapea tpeїepiшѹлѹї, saѣ a sечepiшѹлѹї înпреѹnъ кѹ чinева.

Συν-αλωνίζω, віit: -ίσω, пetpekѣ ла apiї, saѣ ла tpeїepiшѣ înпреѹnъ кѹ чinева.

Σύναμα [în локѣ de σύν, ἅμα], adв: înпреѹnъ, tot de o datъ.

Συν-αμαθύνω, віit: -υνῶ, поеt: пръпъdeskѣ înпреѹnъ.

Συν-αμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поеt: adѹnînd їaѣ, stpînrѣ.

Συν-αμαρτάνω, віit: -ήσομαι, грешeskѣ, пъкъtѹїeskѣ înпреѹnъ.

Συν-αμιλλάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mъ лѹпtѣ, mъ întpekѣ înпреѹnъ кѹ чinева.

Σύναμμα (τὸ), [συνάπτω] nodѣ, легъtѹръ.

Συν-αμπέχω (-αμπίσχω), віit: -αμφέξω, înвpakѣ, înвълeskѣ (къпtѹшeskѣ) чева înпреѹnъ, saѣ în toate пърţiле.

Συν-αμπρεύω, віit: -εύσω, tpaгѣ înпреѹnъ (прinч: tpъsѹpъ).

Συν-αμύνω, віit: -υνῶ, ажѹtѣ ла pesвѹnape; (în ţen:) ажѹtѣ. || (miж:) îmї pesвѹnѣ înпреѹnъ

Συν-αμφιάζω, віit: -άσω, =Συναμπέχω.

Συν-αμφι-βάλλω, віit: -βαλῶ, apѹnkѣ чева tot de odatъ п' inпрежѹр, saѣ kопpinzѣ п'înпрежѹр ка în mpeажъ чева.

Συναμφότερος, α, ον, komпѹsѣ dintp' amîndoъ; (îm:) amîndoї înпpesnъ. || (neѹt:) Συναμφότερον, adв: întp' amîndoъ кiпѹpiле de o datъ. [σὺν, ἀμφότερος].

Συνάμφω, (fъpъ aptik:) amîndoї, saѣ amîndoъ înпреѹnъ. [σὺν, ἄμφω].

Συνάμωρος, греш: în локѣ de σινάμωρος.

Συν-ανα-βαίνω, віit: -βήσομαι, mъ sѹїѣ inпреѹnъ.

Συν-ανα βλαστάνω, віit: -βλαστήσω, odpъ sлeskѣ, влъstъpeskѣ înпреѹnъ, saѣ tot întp' ѹnѣ timпѣ.

Συν-ανα-βοάω -ῶ віit: -ήσω, stpiгѣ tape înпреѹnъ.

Συν ανα-βόσκομαι, віit: -βοσκήσομαι, паskѣ, mъ хръneskѣ, креskѣ inпреѹnъ.

Συν-ανα-γιγνώσκω, віit: -γνώσομαι, чiteskѣ înпреѹnъ.

Συν-αναγκάζω, віit: -άσω, пeвоїeskѣ înпреѹnъ, saѣ în totѣ кiпѹл, siлeskѣ, înпiлezѣ преа mѹлt; doвedeskѣ fъpъ кѹвîntѣ de înпpotiвipe. [de ѹnde

Συναναγκασμὸς (ὁ), doвedipe пekontestaвiлъ.

Συνανάγνωσις, εως (ἡ), înпреѹnъ чitipe [συναναγιγνώσκω].

Συν-ανα-γράφω, віit: -γράψω, tpekѣ чева înпреѹnъ кѹ aлteле în kataгpafie.

Συν-ανα-γυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, desпoїѣ înпреѹnъ.

Συν-αν-άγω, віit: -άξω, (nex: συνανήγαγον, ші чл:) ѹpkѣ чева înпреѹnъ. || (miж:) mъ apdikѣ, mъ пopneskѣ tot de o datъ din пoptѣ.

Συν-ανα-δείκνυμι віit: -δείξω, =Συναναγορεύω, прокламѣ пе чinева tot de o datъ saѣ înпреѹnъ кѹ aлtѹл. «Βασιλέα —». Zos:

Συν-ανα-δέχομαι, віit: -δέξομαι, їaѣ asѹпръ 'mї, saѣ kezъшѹїeskѣ чева tot întp' o вpeme, saѣ înпреѹnъ кѹ aлtѹл.

Συν-ανα-δίδωμι, віit: αναδώσω, înпpaшtiѣ, înпapţѣ (прinч: хpanъ прin mistѹipe în toate пърţiле tpѹпѹлѹї) tot de o datъ.

Συναναδίπλωσις, εως (ἡ), [συναναδιπλόω] înпреѹnъ fъkѹtъ peîndoipe, pedѹплiкaţie.

Συν-ανα-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, îmї apdikѣ taвъpa, ші плекѣ (mъ tpansлочezѣ) tot de o datъ, saѣ înпреѹnъ кѹ aлtѹл

Συν-ανα-ζέω, віit: -ζέσω, пѹїѣ чева sъ dea ѹndъ, sъ feapвъ înпреѹnъ кѹ aлtѹл.

Συν-ανα-ζητέω-ῶ, віit: -ήσω, каѹtѣ чева кѹ amъpѹntѹл înпреѹnъ кѹ aлtѹл...

Συν-ανα-θρηνέω -ῶ, віit: -ήσω, плînгѣ, mъ жълeskѣ înпреѹnъ.

Συναναίρεσις, εως (ἡ), înпреѹnъ desfiinţape. [din

Συν-αν-αιρέω-ῶ, віit: -ήσω, (nex: συνανεῖλον, ші чл:) desfiinţezѣ, пръпъdeskѣ înпреѹnъ.

Συν-ανα-κάμπτω, віit: -κάμψω, mъ întopkѣ înaпoї înпреѹnъ, saѣ tot întp' o вpeme кѹ чinева.

Συν-ανά-κειμαι, віit: -κείσομαι, sîntѣ пpinositѣ, konsfinţitѣ; saѣ шezѣ ла masъ înпреѹnъ кѹ чinева.

Συν-ανα-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekъ чева înprevnъ.

Συν-ανα-κεφαλαιόω -ῶ, biit: -ώσω, penetъ чева în rekapitъlaţie înprevnъ, saŭ konprinzъ чева într'aceeaşĭ rekapitъlaţie.

Συν-ανα-κινέω -ῶ, biit: ήσω, nopneskъ чева înprevnъ în sъs.

Συν-ανα-κίρνημι, = Συναναμεράννυμι.

Συν-ανα-κλίνομαι, biit: -κλιθήσομαι, mъ kъlkъ, saŭ mezъ înprevnъ kъ altъl saŭ alţiĭ la masъ.

Συν-ανα κοινολογέομαι -σῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ sĭъtъieskъ kъ чinева.

Συν-ανα-κομίζω, mi (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, ĭaŭ чева ĭaръşĭ înapoĭ înprevnъ kъ alteле.

Συν-ανα-κόπτω, biit: κόψω, onpeskъ, înfĭnezъ чева înprevnъ.

Συν-ανάκρασις, εως (ή), amestekape înprevnъ.

Συν-ανα-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, învĭrteskъ, okoleskъ чева înprevnъ în penetape de чerkъlaţie.

Συν-ανα-κυλίω, biit: -ίσω, postogoleskъ чева ĭaръşĭ înprevnъ.

Συν-ανα-κύπτω, biit: -κύψω, îmĭ apdikъ kapъl, saŭ mъ apdikъ în sъs înprevnъ.

Συν-ανα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, ĭaŭ asъprъ 'mĭ saŭ kъ sinemĭ чева înprevnъ kъ alteле, saŭ kъ alţiĭ.

Συν-ανα-λάμπω, biit: -λάμψω, îmĭ penetъ stръlъcĭpeu înprevnъ, saŭ tot într'o vreme kъ чева.

Συν-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, keltъieskъ înprevnъ.

Συν-ανα-μέλπω, biit: -μέλψω, kîntъ înръlţind, saŭ lъsdînd înprevnъ.

Συν-ανα-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestekъ чева de totъ înprevnъ.

Συν ανα μιμνήσκω, biit: -αναμνήσω, adъkъ, mi (miж:) 'mĭ adъkъ a minte de чева tot de o datъ, saŭ înprevnъ kъ...

Συναναμίξις, εως (ή), amestekape de чева kъ totъl înprevnъ kъ alta; (fir:) komъnikaţie, adъnape deasъ kъ чinева. [συναναμίγνυμι].

Συν-ανα-πάλλομαι, (fъръ biit:) pesъrъ, mъ asvîrlъ în sъs înprevnъ.

Συν-ανα-παύομαι, biit: -παύσομαι, mъ odixneskъ tot într' vreme, saŭ înprevnъ.

Συν-ανα-πείθω, biit: -πείσω, îndъnlekъ, saŭ îndemnъ tot de o datъ.

Συν-ανα-πέμπω, biit: πέμψω, nopneskъ, saŭ krkъ în sъs tot de o datъ, saŭ înprevnъ kъ...

Συν-ανα-πηδάω -ῶ, biit: ήσω, sъrъ în sъs înprevnъ.

Συν-ανα-πίμπλημι, biit: -αναπλήσω, umplъ de totъ (nînъ sъs) tot într'o vreme; (fir:) îndeplineskъ.

Συν-ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, mezъ la masъ înprevnъ kъ alţiĭ.

Συν-ανα-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, plъsmezъ, formezъ чева din noŭ înprevnъ kъ ..

Συν-ανα-πλέκω, biit: -πλέξω, înpletеskъ, saŭ înfъşurъ чева înprevnъ kъ...

Συν-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω; înplineskъ чева înprevnъ, saŭ tot o datъ kъ...

Συν-ανα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mergъ în sъs, saŭ înapoĭ (mъ sъĭъ, saŭ mъ întorkъ) înprevnъ kъ чinева.

Συν-ανα-πράττω (σσω), biit: -πράξω, koplъkrezъ snpe înplinipe de datopie înprevnъ kъ altъl.

Συν-αν-αρπάζω, biit: -άσω, xrъpeskъ, saŭ smîveskъ чева în sъs înprevnъ, tot de o datъ, saŭ de o notpivъ kъ altъl.

Συν-αναρ-ρίπτέω -ῶ, biit: -ήσω, mi

Συν-αναρ-ρίπτω, biit: -ρίψω, asvîrlъ чева înprevnъ în sъs.

Συνάναρχος (ὁ, ἡ), (Τλμ:) чел înprevnъ kъ altъl, saŭ de o notpivъ fъръ înчepътъ. [σὺν, ἄναρχος].

Συν-ανα-σκάπτω, biit: -σκάψω, sъpînd skoцъ din temelиĭ, saŭ pestopnъ чева înprevnъ kъ altъl.

Συν ανα-σκευάζω, biit: -άσω, pestopnъ, (mi fir:) desfiinţezъ чева înprevnъ kъ...

Συν-ανάσσω, biit: -άξω, = Συμβασιλεύω.

Συναναστὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2: de partч: al lui συνανίστημι.

Συν-ανα-στομόω -ῶ, mi (maĭ des nas:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ωθήσομαι, mъ resvъrsъ înprevnъ, saŭ npintr' aceeaşĭ gъръ.

Συν-ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, întorkъ ne чinева, saŭ (în el: de ἐμαυτόν) mъ întorkъ înprevnъ kъ.. 2) (miж:) sîntъ în relaţie, amъ adъnape kъ чinева. [de unde

Συναναστροφή (ή), întoarчere, saŭ komъnikaţie, netpeчere înprevnъ kъ чinева.

Συν-ανα-σώζω, biit: -σώσω, skapъ, mi ĭaŭ чева ĭaръşĭ înaпoĭ, saŭ pъstrezъ înprexnъ kъ...

Συν-ανα-τέλλω, mi (miж:) -τέλλομαι, biit: τελῶ, -τελοῦμαι, resъrъ tot o datъ, saŭ înprevnъ kъ...

Συν-ανα-τήκω, biit: -τήξω, toneskъ de totъ înprevnъ.

Συν-ανα-τίθημι, biit: -αναθήσω, konsfin-

цеskъ, saъ oferъ чева înпреѕnъ кѕ...

Συνανατολὴ (ἡ), [συνανατέλλω] чеа tot întp' o вреme pesъpipe de doъ steле.

Συν-ανα-τρέφω, biit: -θρέψω, креskъ пе чinева înпреѕnъ кѕ...

Συν-ανα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергъ înпреѕnъ în sѕs.

Συν-ανα-τρίβω, biit: -τρίψω, fрекъ їаръшї, saъ des чева înпреѕnъ. || (nas: fir: кѕ dat:) петрекъ, конверsezъ înпреѕnъ.

Συν-ανα-φαίνω, biit: -φανῶ, арътъ чева. (ші nas: saъ miж:) mъ арътъ sѕs tot întp' o вреme, saъ înпреѕnъ кѕ..

Συν-ανα-φέρω, biit: -ανοίσω, (nex: συνανήνεγκα, ші чл:) dѕкъ sѕs, ѕркъ чева înпреѕnъ; (fir:) dedѕкъ (atpiвѕїeskъ чева înпреѕnъ кѕ алцїї ла.. || (ел: saъ nestp:) îmї віъ tot o datъ їаръшї în stapea, saъ пѕtepea de maї 'nainte.

Συν-ανα-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, zikъ чева tot întp' o вреme кѕ tape saъ emfantikъ гласъ.

Συν-ανα-φλέγω, biit: -φλέξω, апрinzъ înпреѕnъ.

Συναναφορὰ (ἡ), dedѕчере, atpiвѕipe de прічinъ înпреѕnъ ла чева.

Συν-ανα-φύρω, biit: -φυρῶ, fръmîntъ (amestekъ, ші nas: mъ fръmîntъ) înпреѕnъ; (fir: прin întind:) amъ pea adѕnape înпреѕnъ кѕ чinева.

Συν-ανα-φύω, biit: -φύσω, (nex 2: συνανέφυν, ші чл:) daъ, skoцъ odpasле, mѕгѕръ, ші чл: (ші nestp: pesъpъ, odpъsлeskъ) înпреѕnъ.

Συν-ανα-χέω, biit: -χεύσω, nex: συνανέχεα, ші чл:) topnъ penetat (maї topnъ) чева înпреѕnъ (întp' ачелашї basъ), amestekъ.

Συν-ανα-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezъ sълtînd în sѕs înпреѕnъ кѕ чinева; sîntъ intpatъ întp' ачелашї хоръ, saъ danцъ (întp' ачелашї шіръ, saъ pîndъ).

Συν-ανα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, skѕїпъ ръпind, saъ лепъdînd înпреѕnъ ші fлегmъ.

Συν-ανα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, прin atinцере înпъртъшeskъ ла чева faцą (ші în цеп: калitatea, ші fir: însѕшimea) mea; (miж: речіпрокъ) їаъ прin atinцере колоареа, (ші прin adѕnape fir:) пъравѕріле кѕїва. [de ѕnde

Συνανάχρωσις, εως (ἡ), чеа прin atinцере înпъртъшipe (în dape saъ лѕape)de faцъ (ші fir: de воалъ, saъ пъравѕріле) кѕїва.

Συν-ανα-χωρέω -ῶ, biit: ήσω, плекъ, saъ mъ petparъ, mъ întopkъ înпреѕnъ.

Συν-ανδάνω, (vezї συνεύαδε).

Συν-ανδραγαθέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршeskъ biteze fante tot întp' o вреme, saъ de o potpivъ кѕ чinева.

Συν-ανδρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, віъ în вîpstъ de бърбатъ tot întp' o вреme кѕ чinева.

Συν-άν-ειμι, biit: -ειμι, = Συνανέρχομαι; (fir:) креskъ înпреѕnъ.

Συν-αν-είργω, biit: -είρξω, опреskъ, înfpînezъ tot de o datъ, saъ înпренъ кѕ...

Συν-αν-έλκω, biit: -έλξω, ші -ελκύσω, (nex: συνανείλκυσα, ші чл:) tpagъ tot întp' o вреme în sѕs.

Συν-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συνανῆλθον, ші чл:) mъ'sѕїъ, saъ mъ înалцъ înпреѕnъ.

Συν-αν-έχω, biit: -έξω, (nex: συνανέσχον, ші чл:) întinzъ, saъ apdikъ чева (ші nas: mъ apdikъ) tot întp' o вреme în sѕs; (desпре steле) pesъpъ înпреѕnъ.

Συν-αν-ηβάω -ῶ, biit: -ήσω, peîntînepeskъ tot de o datъ.

Συν-ανθέω -ῶ, biit: ήσω, înfлopeskъ întp' ачелашї timпъ кѕ...

Συν-ανθ-ομολογέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ înвоїeskъ în речіпрокъ кѕ чinева.

Συν-ανθρωπεύω, ші (maї des: miж.) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, tpъїeskъ кѕ oamenї, saъ ка ші чеї-л-алцї oamenї, sîntъ soцiaвілъ, ші (desпре віte) domestikъ. «Ζῶα συνανθρωπευόμενα». Apst: tpъїtoape înпреѕnъ кѕ oamenії.

Συν-ανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Συνανθρωπίζω, biit: -ίσω, =Συνανθρωπεύω. [de ѕnde

Συνανθρωπιστικὸς, ἡ, ὸν, їѕвitopъ de a tpъi înпреѕnъ кѕ oamenії.

Συν-ανιάω -ῶ, biit: -άσω, = Συλλυπῶ; (ші nas:) =Συλλυποῦμαι.

Συν-αν-ίημι, biit: -ανήσω, (nex: συνανῆκα, ші чл:) destinzъ, лаsъ sлаbъ чева tot de o datъ, saъ înпреѕnъ кѕ...

Συν-αν-ίπταμαι, biit: -αναπτήσομαι, (nex: συνανέπτην, ші чл:) sкоръ în sѕs tot de o datъ saъ înпреѕnъ кѕ...

Συν-αν-ίστημι, biit: -αναστήσω, (nex: συνανέστησα, ші 2: συνανέστην, ші чл:) apdikъ în sѕs; (desпре клъdipї) zidind înалцъ; (desпре moptъ Бisep:) înвiezъ tot întp' o вреme, saъ înпреѕnъ кѕ...

Συν-αν-ίσχω, biit: -ανασχήσω, =Συνανέχω

Συν-αν-ιχνεύω, biit: -εύσω, ѕлmezъ, saъ

ѹрмъреskѫ tot o datъ, saѫ în ѹnipe кѹ...

Συν-ανοηταίνω, biit: -ανοητήσω, sîntѫ, saѫ mъ fakѫ nemintosѫ de o potpivъ кѹ...

Συν-αν-οίγνυμι (-οίγω), biit: -ανοίξω, (nex: συνανέῳξα, ші чл:) deskizѫ tot întp' o вреme кѹ...

Συν-αν-οιμώζω, biit: -ώξω, sѹspinînd mъ vaĭtѫ, mъ олекъĭеккѫ tape înпреѹnъ кѹ...

Συν-αντ-αγωνίζομαι biit: -ίσομαι, mъ лѹптѫ înпроtiva кѹĭва înпреѹnъ кѹ чinева.

Συν-αντάω (ші Ion: -έω) ῶ, biit: -ήσω, (кѹ dat:) întîлneskѫ în кале (din întîmпларе); (ѹne-орĭ) mъ вродеskѫ, mъ întîmплѹ. [de ѹnde

Συνάντημα [τὸ], întîmпларе, вродеалъ.

Συνάντησις, εως (ἡ), întîлnipe, întîmпinape. 2) вродеалъ, întîmпларе=Συνάντημα.

Συν-αντιάζω, biit: -άσω, поet: în локѫ de συναντάω.

Συν-αντι βάλλω, biit: -βαλῶ, konfpontezѫ, ssѫ компарѫ tot o datъ.

Συν-αντι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, (кѹ ɥen: ші dat:) апѹкѫ ші еѫ чева înпреѹnъ; saѫ апърѫ, ажѹtѫ mi еѫ пе чinева ла чева. [de ѹnde

Συναντίληψις, εως (ἡ), = 'Αντίληψις, înпреѹnъ апърape, saѫ ажѹtape ла чева.

Συν-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, zлеĭeskѫ, (ші прin întind:) sѹferѫ ші еѫ, раѳdѫ înпреѹnъ чева пînъ în sfîpшitѫ.

Συν-άντομαι, (fъръ biit:) поet: în локѫ de συναντέω.

Συν-ανύτω (-ανύω), biit: -ανύσω, sъвîpшeskѫ чева înпреѹnъ.

Συν-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, гъseskѫ чева de кѹвiinцъ, saѫ жѹdikѫ пе чinева вреdnikѫ înпреѹnъ кѹ...

Σύναξις, εως (ἡ), adѹnape, stpînцepe.

Συν-απ-αγορεύω, biit: -απαγορεύσω, ші (перегл:) -απερῶ, (nex: συναπεῖπον, ші чл:) опреskѫ пе чinева, saѫ обоseskѫ tot întp' o вреme кѹ алцiĭ.

Συναοιδία, Συναοιδός, поet: în локѫ de συνῳδία, συνῳδός.

Συν-αορέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: (кѹ dat:) sîntѫ ...

Συνάορος (ὁ, ἡ), поet: [σὺν, ἄρω] конвinatѫ (конлегатѫ, конжѹгатѫ) înпреѹnъ кѹ чева; (în ɥen:) potpivttѫ, înперекеatѫ. || (sѹвst:) soцѫ, товаръшѫ. (vezĭ ші συνήορος).

Συν απ-άγω, biit: -άξω, (nex: συναπήγαγον, ші чл:) dѹкѫ чева înпреѹnъ кѹ чinева întp' алтъ парте. «Ἵππον ἔδωκε καὶ ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινα συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσειε». Ksn: (ші miж:) «Συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς». Skp:

Συν-απ-αθανατίζω, biit: -ίσω, fakѫ пе чinева nemѹpitopѫ, îл înzeĭeskѫ înпреѹnъ.

Συν-απ-αίρω, biit: -αρῶ, ĭaѫ (apdikѫ) чева de ѹndeва (ші ел: mъ sколѫ, ші плекѫ) înпреѹnъ кѹ чinева.

Συν-απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσω, ші Συν-απ-αντίζω, biit: -ίσω, = Συναντάω.

Συν-απ-αρτίζω, biit: -ίσω, desъвîpшeskѫ чева înпреѹnъ кѹ..; (nestp:) mъ potpiveskѫ, mъ asemъnѫ кѹ чinева. [de ѹnde

Συναπαρτισμὸς (ὁ), înпреѹnъ desъвîpшipe.

Συνάπας, ασα, αν, = Σύμπας.

Συν-απ-αυγάζομαι, biit: άσομαι, stpълѹчeskѫ de ѹndeва tot de o datъ.

Συν-απειλέω -ῶ biit: -ήσω, amepinцѫ înпреѹnъ.

Συν-άπ-ειμι, biit: -έσομαι, лiпseskѫ de ѹndeва înпреѹnъ кѹ...

Συν-άπ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: συναπῄειν, mi чл:)=Συναπέρχομαι.

Συναπειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹĭ συναπαγορεύω.

Συν-απ-εκ-δύω, biit: -δύσω, desвракѫ, despoĭѫ înпреѹnъ.

Συν-απ-ελαύνω, biit: -ελάσω, isroneskѫ înпреѹnъ, saѫ tot de o datъ. || (ел:) плекѫ înпреѹnъ къларе, saѫ în tpъsѹpъ.

Συν-απ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, = Συνεπελαφρύνω..

Συναπελεύθερος (ὁ, ἡ), sловozitѫ (emanчinatѫ) din ровie înпреѹnъ, saѫ de o potpivъ кѹ алтѹл [σὺν, ἀπὸ, ἐλεύθερος].

Συν-απ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, sъвîpшeskѫ вре ѹnѫ лѹкрѹ înпреѹnъ кѹ алтѹл, saѫ конлѹкрezѫ ла desъвîpшipea вре ѹnѹĭ лѹкрѹ.

Συν-απ-ερείδω, biit: -ερείσω, pezemînd лasѫ (ші fir: лiпeskѫ, atpiвѹĭeskѫ) чева tot întp' o вреme... «Τῷ λόγῳ συναπερείσας ἐπὶ τὸν Καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν». Пл:

Συναπερεῖν, biit: перлг: de inf: ал лѹĭ συναπαγορεύω.

Συν-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ dѹкѫ, saѫ плекѫ înпреѹnъ.

Συν-απ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpeptezѫ чева înпреѹnъ кѹ..

Συν-απ-εχθάνομαι, biit: -εχθήσομαι, mъ fakѫ връжташѫ, s-ѫ ѹpîчoѕѫ tot de o datъ.

Συν-απ-ίσταμαι, Ion: în локѫ de συναφίσταμαι.

Συν-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzѫ, desfakѫ чева tot de odatъ, saѫ înпреѹnъ.

Συν-απο-βαίνω, biit: βήσομαι, mъ desвѹркѫ din корабie înпреѹnъ кѹ чinева.

Συν-απο-βάλλω, biit: βαλῶ, лепъdȣ̆, saȣ̆ пїерȣ̆ чева înпреȣнъ.

Συν-απο-γράφομαι, biit: -γράψομαι, mъ înskріȣ̆ întp' ачееашї лistъ, ші пentрȣ ачелашї sfîршitȣ̆ (sпре ек. ка kandidatȣ̆ пentрȣ ачелашї postȣ̆) înпреȣнъ кȣ алцїї. 2) mъ sȣвt-semnezȣ̆ înпреȣнъ ші еȣ̆.

Συν-απο-γυμνόω -ῶ, biit: -ώσω, desпоїȣ̆ de totȣ̆ înпреȣнъ.

Συν-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътȣ̆ de faцъ, statopniчeskȣ̆, înfiinцezȣ̆ чева înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-απο-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, лiпseskȣ̆, saȣ̆ плекȣ̆ din пatpia mea înпреȣнъ кȣ чiнева. [din

Συναπόδημος (ὁ, ἡ), soцȣ̆ ал кȣїва în stpeinъtate, saȣ̆ înstpeinatȣ̆ din пatpia sa înпреȣнъ кȣ чiнева. [σὺν, ἀπὸ, δῆμος].

Συν-απο-διδράσκω, biit: -δράσομαι, mъ fȣгъреskȣ̆ de ȣndeва пе askȣnsȣ̆ înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, daȣ̆ înaпої. saȣ̆ de datopie чева înпреȣнъ.

Συν-απο-δοκιμάζω, biit: -άσω, desaпроbezȣ̆ чева (жȣdikȣ̆ de пекȣвiinчosȣ̆) de o пotpiвъ, saȣ̆ înпреȣнъ кȣ..

Συν-απ-οδύρομαι, biit: -υροῦμαι, mъ плînгȣ̆ saȣ̆ mъ жълeskȣ̆ înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απο-δύω, biit. -δύσω, (пех: 2: συναπέδυν, ші чл:) desбракȣ̆, desпоїȣ̆ (ші miж: mъ desбракȣ̆ de чева ка de o хаїнъ) înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, морȣ̆ înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απ-οικίζω, biit: -ίσω, fopmezȣ̆, înfiinцezȣ̆ tot întp' o вреme кȣ алтȣл (saȣ̆ stpъmȣtȣ̆ ші пе алцїї înпреȣнъ în) колоnie.

Συν-απ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ dȣкȣ̆ (mъ fakȣ̆ невъzȣtȣ̆, saȣ̆ морȣ̆) înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απο-καθ-αίρω, biit: -αρῶ, кȣръцȣ̆, (ші реліц:) sfinцeskȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-καθ-ίστημι, biit: -καταστήσω, adȣкȣ̆ în stapea de maї 'nainte (statopniчeskȣ̆) чева înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, обоseskȣ̆ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συναποκατάστασις, εως (ἡ), pestatopniчipe tot întp' o вреme. [συναποκαθίσταμαι].

Συν-από-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ̆ пȣsȣ̆ în пъstpape înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-κείρω, biit: -κερῶ, tȣnzȣ̆ de totȣ̆ (taїȣ̆, їaȣ̆ din чева) înпреȣнъ.

Συν-απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, mъ прiмeжdȣїeskȣ̆ кȣ totȣл, saȣ̆ mъ арȣнкȣ̆ în прiмeжdie înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απο-κλείω, biit: κλείσω, înkizȣ̆ a-faръ, saȣ̆ din toate пърцiле înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ аплек... mъ аbatȣ̆ întp' алтъ пapte înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-κλύζω, biit: -κλύσω, sпълъчi... кȣръцȣ̆ de чева tot de o datъ.

Συν-απο-κομίζω, biit: -ίσω, tpansпор... чева tot întp' o вреme dintp' ȣnȣ̆ ло... întp' алтȣл.

Συν-απο-κόπτω, biit: -κόψω, taїȣ̆ din чева tot întp' o вреme, saȣ̆ înпреȣнъ ... чiнева.

Συν-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, p... пȣnzȣ̆ înпреȣнъ (în ȣnipe, saȣ̆ tot de... datъ).

Συν-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, askȣ... чева de totȣ̆ înпренъ кȣ...

Συν-απο-κτείνω (κτίννυμι), biit: -κτε... omopȣ̆ înпреȣнъ.

Συν-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, do... deskȣ̆ чева, saȣ̆ прinzȣ̆ (înkizȣ̆) пе ... нева întp' ȣnȣ̆ локȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-λάμπω, biit: -λάμψω, îmї ... върsȣ̆ лȣmina, stpълȣчeskȣ̆ tot de o d... saȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ ... пъртъшeskȣ̆ din doбîndipea saȣ̆ întp... inцapea вре ȣnȣї лȣкрȣ tot întp' o ... me, saȣ̆ înпреȣнъ кȣ чiнева

Συν-απο-λείπω, biit: -λείψω, лasȣ̆ ... înaпої, saȣ̆ de totȣ̆ înпреȣнъ кȣ алт...

Συν-απο.λήγω biit: -λήξω, înчetezȣ̆ ... sfîршeskȣ̆ чева înпреȣнъ кȣ..; (nestp... жȣnгȣ̆ ла ачелашї sfîршitȣ̆ saȣ̆ pesȣ... înпреȣнъ кȣ чiнева.

Συν-απ-όλλυμι, biit: ολέσω, пръпъ... de totȣ̆ чева înпреȣнъ.

Συν-απολογέομαι -οῦμαι, biit: -ή... daȣ̆ кȣвinte de îndpeпtape sпре a... pea mea, saȣ̆ a алтȣїa în ȣnipe, sa... de o datъ кȣ...

Συν-απο-μαλάσσω (ττω), biit: -άξω, ... кînd moїȣ̆ чева de totȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-μαραίνω, biit: ανῶ, вештеж... (ші пas:) mъ вештежeskȣ̆, (ші fir:) mъ ... пїерȣ̆ tot de o datъ, saȣ̆ înпреȣнъ...

Συν-απο-μειόω -ῶ, biit: -ώσω, înпȣ... чева înпреȣнъ кȣ...

Συν-απο-νεύω, biit: -νεύσω, mъ плек... повîрnezȣ̆ întp' алтъ пapte, (ші пр... tiud:) pefȣzȣ̆, tъгъdȣїeskȣ̆ чева to... o вреme.

Συν-απο-νοέομαι οῦμαι, biit: -ήσομ... desnъdъжdȣїeskȣ̆ tot de o datъ; sa...

чева de o potpівъ кѹ чіnева ка desnъdъжdѹitѹ.

Συν-απο-ξύω, biit: ξύσω, ръzѹind їаѹ depe чева tot de o datъ чева.

Συν-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцѹ чева înapoї, saѹ depapte înпpeѹnъ кѹ чіnева.

Συν-απο-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плекѹ пе mape înпpeѹnъ кѹ...

Συν-απορέω -ῶ, ші (pas:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, mъ aflѹ întp' ачееашї nedomipipe кѹ алтѹл.

Συν-απορ̀ ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, pѹpînd, saѹ spъprînd їаѹ din чева înпpeѹnъ кѹ алтѹл, = Συναποσπῶ.

Συν-απορ̀-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, лепъdѹ, apѹnкѹ чева înпpeѹnъ.

Συν-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, stînгѹ чева de totѹ înпpeѹnъ.

Συν-απο-σεμνύνω, biit: -υνῶ, înaлцѹ, mъpeskѹ кѹ mapї лаѹde чева, saѹ пе чіnева.

Συν-απο-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smîчeskѹ, tpъгînd skoцѹ, desлipeskѹ чева tot de o datъ, saѹ înпpeѹnъ кѹ...

Συν-απο-στάζω, biit: -στάξω, fakѹ a піка чева, (ші nestp:) пікѹ înпpeѹnъ, saѹ tot de o datъ din чева.

Συναποστάτης, ου (ὁ), soцѹ de peволѹцie, înпpeѹnъ peволtatѹ. [σὺν, ἀποστάτης].

Συν-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцѹ, popneskѹ înпpeѹnъ.

Συν-απο-στερέω -ῶ, biit: -ήσω, лipseskѹ пе чіnева de чева înпpeѹnъ кѹ...

Συναποστῆναι, nex: 2: de înf: ал лѹї συναφίστημι.

Συν-απο-τελέω -ῶ, biit: -τελέσω, desъвîpmeskѹ чева înпpeѹnъ.

Συν-απο-τερματίζω, biit: -ίσω, adѹkѹ чева ла îndeплinipe, saѹ daѹ ла чева sfîpmitѹ întpeгѹ înпpeѹnъ кѹ..

Συν-απο-τίθημι, ші (maї des) -τίθεμαι, biit: -αποθήσω, -ομαι, пѹїѹ чева în пъstpape tot întp' o вpeme, saѹ înпpeѹnъ кѹ..

Συν-απο-τίκτω, biit: -τέξομαι, naskѹ (пpodѹkѹ) înпpeѹnъ.

Συν-απο-τίλλω, biit: -τιλῶ, smѹлгѹ кѹ totѹл înпpeѹnъ кѹ...

Συν-απο-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, fѹгѹ înпpeѹnъ алеpгînd.

Συν-απο-τρσχάζω, biit: -άσω, = Συναποτρέχω.

Συν-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, = Συναποδείκνυμι. || (miж:) îmї eksпpimѹ пъpepea tot întp' o вpeme, saѹ în ѹnipe кѹ чіnева.

Συναπόφασις, εως (ἡ), tъгъdѹipe fъkѹtъ în ѹnipe кѹ алтѹл. [συναπόφημι].

Συν-απο-φέρω, biit: -αποίσω, (nex: συναπήνεγκα, mi чл:) лѹînd stpъmѹtѹ чева aїѹpea tot întp' o вpeme. || (miж:) їаѹ чева înпpeѹnъ ла sinemї.

Συν-από-φημι, biit: -φήσω, zikѹ ші eѹ înпpeѹnъ пѹ, tъгъdѹїeskѹ чева în ѹnipe кѹ алтѹл.

Συν-απο-φθίνω, biit: -φθίσω, poet: пръпъdeskѹ, topeskѹ, omopѹ înпpeѹnъ.

Συν-απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, întpeвѹinцezѹ чева de îndestѹл, saѹ peste mъsѹpъ (кѹ aвѹsѹ) înпpeѹnъ кѹ алтѹл.

Συν-απο-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ petpaгѹ, mъ depъptezѹ înпpeѹnъ

Συναπτέος, α, ον, posit: ал лѹї συνάπτω.

Συναπτικός, ὴ, ὸν, чел кѹ însѹшime, saѹ (гpam:) însemnape de ѹnipe, saѹ коnлeгape. [de ѹnde

Συναπτικῶς, adв: în ѹnipe, konцinepe; saѹ îndatъ, nemiжлочit.

Συναπτὸς, ὴ, ὸν, înпpeѹnatѹ, saѹ пѹtinчosѹ de a se înпpeѹna, коnлeга, saѹ stpînцe înпpeѹnъ. [din

Συν-άπτω, biit: άψω, înпpeѹnѹ, komвinѹ чева кѹ алта; (ѹne-opї) лѹkpezѹ чева în konцinepe; (nestp: saѹ ел:) mъ цiѹ ѹna, atinгѹ, mъ apponiѹ; saѹ ажѹnгѹ, віѹ înпpeѹnъ ла чева. "Χεῖρας συνάπτειν». Флstp: «Ἡ φιλία συνάπτει τοὺς καλούς τε κἀγαθούς». Ksn: «Γάμον («Κῆδος «Κοινωνίαν) συνάπτειν». Лks: (ші de înnpot). «Μάχην («Πόλεμον) —». Лks: a se înkъїepa în бъtъліe. (ші maї компл:) «Συνάπτειν τὰ στρατόπεδα εἰς μάχην». Лks: (ші în ел:) «Μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάπτειν». Лks: a se апѹка în бъtaїe. (ші pas: кѹ ак: кѹ преп:). «Ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο„. Лks: (saѹ кѹ dat:) «Συνάπτειν τινι εἰς λόγους». Лks: a konвopвi кѹ чіnева. (ші maї компл:). «Τί τοῖςδε σαυτόν ἐς λόγους ξυνάπτεις„; Apstf: «Τὸ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ». Ep: (ші fir:). «Τῆς ὥρας συναπτούσης». Плв: = Συγκλειούσης, apponiindѹ se. «Συνάπτοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος„. Плв: «Ὥρα συνάπτει». Pind: гръвеште.

Συν-απ-ωθέω ῶ, biit: -ωθήσω, saѹ -ώσω, înпinгѹ, depъptezѹ чева înпpeѹnъ.

Συν-αράσσω, biit: -άξω, чїokneskѹ tape ѹna de алта, sfъpîmѹ înпpeѹnъ ѹna кѹ алта. 2) poet: în локѹ de συναρμόζω.

Συν-αρέσκω, biit: -αρέσω, amѹ ші eѹ плъчepe ла чева, înkѹвiinцezѹ (ші în a 3: peps: îmї плаче) de o potpівъ чева, mъ înвoїeskѹ ла чева. «Θησσῆϊ ξυναρέ-

σσατο Μίνως». Апли: (ші кѫ ак: ел:) «Θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν». Апли:

Συν-αρήγω, biit: -αρήξω, =Συμβοηθῶ.

Συνάρηρα, трек: de кѫ: în локѫ de prez: ал (neîntр:) συνάρω, saѫ συναραρίσκω, = Συναρμόζω. (de ѫnde partч:) «Συναρηρὼς, υῖα, ὸς, kombinatѫ, notpibitѫ înpresnъ. (fir:) înboitѫ, konглъssitѫ.

Συν-αρθμέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: mъ înboïeskѫ кѫ чinева. [ші

Συν-αρθμίζω, biit: -ίσω, înd· în локѫ de συναρθμέω. [ші

Συνάρθμιος (ὁ, ἡ), noet: notpibitѫ, înkeïatѫ înpresnъ; înboitѫ, însoцitѫ. [ші

Συν-αρθμόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συναρμόζω, ші Συναρθρόω. [σὺν, ἀρθμός].

Σύναρθρος (ὁ, ἡ), înkeïatѫ înpresnъ, kombinatѫ; (fir:) înboitѫ; (gram:) eksnѫssѫ înpresnъ кѫ artikолѫ. [σὺν, ἄρθρον]. [de ѫnde

Συναρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, коплегѫ mъ-dѫlapeле trѫpnѧвї npin înkeïetврї. [de ѫnde

Συνάρθρωσις, εως (ἡ), коплегаре npin înkeïetврї.

Συν-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, nѫmърѫ înpresnъ, konpinzѫ întp' ачелашї nѫmърѫ.

Συναρίθμησις, εως (ἡ), înnѫmърare înpresnъ, konpinderc întp' ачелашї nѫmърѫ.

Συνάριθμος (ὁ, ἡ), konpinsѫ înpresnъ întp' ачелашї nѫmърѫ. 2) asemenea, de o notpivъ ла nѫmърѫ. [σὺν, ἀριθμὸς].

Συν-αριστάω -ω, biit: -ήσω, прînzeskѫ înpresnъ кѫ чinева.

Συν-αριστεύω, biit: -εύσω, înpresnъ saѫ tot de o datъ кѫ алтѫл issвîndeskѫ, saѫ issвteskѫ în вірхinце, saѫ алте ispръвї.

Συνάριστος ὁ, ἡ), каре dежвпъ, saѫ прinzeшte înpresnъ. [σὺν, ἄριστον].

Συν-αρκέομαι -οῦμαι, biit: -αρκεσθήσομαι, (кѫ dat:) sîntѫ de îndestѫл, saѫ dъineskѫ înpresnъ. 2) mъ мѫлцѫmeskѫ кѫ чева; saѫ кѫ плъчере равdѫ чева. «Συναρκεῖσθαί τινι». Tfp: Хар:

Συναρμογὴ (ἡ), kombinape, notpiвire a пърцілор întpe dînseле;(mas:)apmonie.[din

Συν-αρμόζω, biit: -όσω, kombinѫ, înpresnѫ чева notpivit кѫ алта (ка прin înkeïetврї; (прin întind:) компѧїѫ вnѫ totѫ din маї мѫлте пърцї; (ші nestp: saѫ nas: ші miж:) mъ notpiвeskѫ, mъ înboïeskѫ кѫ чева.

Συν-αρμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, Skp: în локѫ de συναρμόζω.

Συν-αρμονιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntѫ în apmonie saѫ вѫпъ înцелецере, înboitѫ кѫ чinева (fir:).

Σύναρμος (ὁ, ἡ), kombinatѫ, înkeïatѫ, вnitѫ. [σὺν, ἁρμός]

Συναρμοσία, ші Συνάρμοσις, εως (ἡ), = Συναρμογή.

Συναρμοστέος, α, ον, nosit: ал лвї συναρμόζω.

Συναρμοστέω -ῶ, biit: ήσω, = Συναρμονιάω. [din

Συναρμοστὴς, οῦ (ὁ), kombinъtopѫ; înpresnъtopѫ; (fir:) înboitopѫ. 2) înpresnъ dpergtopѫ saѫ komisapѫ nentpѫ opranisape de administpaцia вnѫї statѫ (vezї ἁρμοστής). [συναρμόζω]. [de ѫnde

Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, folositopѫ, saѫ îndemînatikѫ ла kombinape, înpresnape, saѫ înboipe.

Συναρμοττόντως, adв: (de partч:) кѫ кіпѫ notpivitѫ de kombinape. [din

Συν-αρμόττω, biit: -όσω, At: în локѫ de συναρμόζω.

Συν-αρμόω -ῶ, biit: -ώσω, = Συναρθρόω.

Συναρπαγὴ (ἡ), хрънipe de o datъ, saѫ de totѫ. «Κατὰ συναρπαγὴν, saѫ «Ἐκ συναρπαγῆς». Клm: ғъръ прекіпzвipe [din

Συν-αρπάζω, biit: -άσω, (ші маї noѫ) -άξω, хрънeskѫ înpresnъ (tot de o datъ), saѫ de o datъ; (fir:) клвїeskѫ, saѫ îndѫплекѫ пе чinева ла чева ғъръ а`л лъsa sъ se rîndeaskъ; (despre лѫкр:) прічепѫ, saѫ înвъцѫ чева îndatъ.

Συν-αρρώστέω -ῶ, biit: -ήσω, волеskѫ înpresnъ, saѫ tot întp' o вpeme.

Σύναρσις, εως (ἡ), ажвtape, saѫ апъpape [συναίρω] (akt: saѫ nas:). 2) kombinape, înpresnape (akt; saѫ nestp:). [συνάρω].

Συν-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atipnѫ înpresnъ; (fir:) коплегѫ; (nas:) mъ înkaïepѫ în вътъліе; (în цеп:) mъ концїѫ de чева, saѫ вpmezѫ înpresnъ de апроапе. [de ѫnde

Συνάρτησις, εως (ἡ), înpresnъ atîpnape; концinepe; (fir:) înkъïepape în вътъліе.

Συν-αρτίζω, biit: -ίσω, îndeплineskѫ, întpeцeskѫ îupresnъ.

Συν-αρτύνω (-αρτύω), biit: -ύσω, гътeskѫ, întokmeskѫ, алкътвїeskѫ вna кѫ алта. «Ἀσπίσι —». Апли: =Συνασπίζω.

Συν-αρχαιρεσιάζω, biit: -άσω, вnелteskѫ чева înpresnъ ла алецере de dpergtopѫ.

Συναρχία (ἡ), înpresnъ кірmвipe saѫ administpaцie. «Ἐν τῇ τοῦ Ἀντωνίου καὶ Λεπίδου συναρχίᾳ». D: Kas: || (îm:) «Συναρχίαι». Apst: коpпѧл dpergtopілор вnѫї

statŭ, (Fpanц:) le corps de la magistrature. [σύναρχος].

Συναρχομένως, adв: (de пaptч:) кв ачелеашĭ înчепвtвpĭ, saŭ înчепъtoape елemente.

Σύναρχος (ὁ, ἡ), înпpeвnъ dpeгъtopŭ, (Fpanц:) collegue. [din

Συν-άρχω, вiit: -άρξω, кîpmвĭeskŭ, administpezŭ înпpeвnъ кв алtвл, sîntŭ înпpeвnъ dpeгъtopŭ. || (пaptч:) Συνάρχων = Σύναρχος. 2) (miж:) înчепŭ asemenea, saŭ amŭ ачелашĭ înчепвtŭ, (ші гpam:) ачелелеашĭ înчепвtaле saŭ iniцiaле лiтepe.

Συν-άρω, neîntp: вezĭ συνάρηρα.

Συναρωγός (ὁ, ἡ), înпpeвnъ ажвtъtopŭ. [σὺν, ἀρωγός].

Συν-ασεβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ înпpeвnъ saŭ de o пotpiвъ nepeлiцiosŭ, saŭ nepiosŭ (nekвчepnikŭ în чeле sfinte).

Συν-ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeплineskŭ, saŭ гъteskŭ чева кв toate чeле tpeввinчoase înпpeвnъ. (вezĭ ші συγκροτῶ). [de вnde

Συνάσκησις, εως (ἡ), înпpeвnъ saŭ eksaktъ îndeплinipe de чева, saŭ deпpindepe în чева.

Συν-ασμενίζω, вiit: -ίσω, = Συνευφραίνομαι. [de вnde

Συνασμενισμὸς (ὁ), oвшteaskъ вeseлie.

Συν-ασοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fakŭ de o пotpiвъ neînцeлeптŭ.

Συν-ασπάζομαι, вiit: άσομαι, saлвtŭ înпpeвnъ; (fir:) апpoвezŭ, пpiimeskŭ кв mвлцвmipe чева înпpeвnъ кв алtвл.

Συν-ασπιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

Συν-ασπίζω, вiit. -ίσω, (пpinч:) îmĭ цiŭ пaвъza апpoaпe de ачeea a алъtвpaшвлвĭ meŭ, ad: mъ вatŭ апpoaпe de алtвл, saŭ înпpeвnъ кв чinева. [de вnde

Συνασπισμὸς (ὁ), înпpeвnape, saŭ îndesipe de пaвeze în вътълie (вezĭ deskpiepea în Iл: N. 130; (dвпe taktika Pom:) fopmapea firвpeĭ zise, вpoaskъ цestoasъ. (Fpanц:) tortue, ad: îndesipea skвteлop вnite вnвл кв алtвл sпpe апъpape de съцeцeле вpъжmaшiлop ла апpoпiepe de чeтъцĭ; (în цen:) ажвtopinцъ în вътълie, aлiaнцъ. [ші

Συνασπιστὴς, οῦ (ὁ), коnлвпtъtopŭ, saŭ ажвtъtopŭ în вътълie, aлiatŭ.

Συν-ασταχύω, (fъpъ вiit:) poet: sîntŭ плinŭ de sпiчe.

Συν-αστραγαλίζω, вiit: -ίσω, mъ жокŭ în aршiчe înпpeвnъ кв чinева.

Συν-αστράπτω, вiit: -αστράψω, fвлцepŭ înпpeвnъ, saŭ tot de o datъ.

Συν-αστρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, kazŭ, saŭ mъ dedвkŭ sввt înfлвinцa ачeлiaшĭ steлe înпpeвnъ saŭ tot de o datъ кв алtŭ чева.

Συναστρία (ἡ), къdepe întîmплъtoape sввt înfлвinцa ачeлiamĭ steлe. 2) mikъ вpaжвъ saŭ mînie întpe пpietenĭ (Пpoклв în Пtoл:). [σὺν, ἀστήρ].

Συν-ασφαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, asigвpŭ ачeeaшt вpeme.

Συν-ασχαλάω -ῶ, (fъpъ вiit:) poet: în лoкŭ de...

Συν-ασχάλλω, вiit: -αλῶ, mъ nekъжeskŭ, mъ mîxneskŭ ші eŭ înпpeвnъ.

Συν-ασχημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ ші eŭ ачeлeamĭ nekввiinцe saŭ nepîndвĭeлĭ înпpeвnъ кв алцiĭ

Συν-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeлetniчeskŭ пe чinева (ші пaв: mъ oквпŭ ші eŭ) înпpeвnъ ла чева.

Συν-ανατενίζω, вiit: -ίσω, mъ вĭtŭ întins, saŭ aцintezŭ ла чева înпpeвnъ saŭ tot de o datъ кв алtвл.

Συν-ατιμάζω, вiit: -άσω, neчinsteskŭ înпpeвnъ saŭ de o пotpiвъ.

Συν-ατμίζω, вiit. -ίσω, eвaпopezŭ înпpeвnъ, saŭ tot întp' o вpeme.

Συνατυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Συνατυχὴς, έος (ὁ, ἡ), пъptaшŭ din nenepoчipea квĭвa; saŭ de o пotpiвъ nenopoчitŭ. [σὺν, ἀτυχής].

Συν-αυαίνω, вiit: -ανῶ, вsвkŭ чева înпpeвnъ saŭ tot de o datъ.

Συν-αυγάζω, вiit: -άσω, лвminezŭ înпpeвnъ. [de вnde

Συναυγασμὸς (ὁ), ші

Συναύγεια (ἡ), konkвpцepea pazeлop лвmineĭ întp' aлeлaшĭ пвntŭ. [σὺν, αὐγή].

Συν-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: = Σύμφημι, ші Συναινῶ.

Συν-αυλέω -ῶ. вiit: -ήσω, kîntŭ кв fлвepвл înпpeвnъ кв чinева.

Συναυλία (ἡ), [σὺν, αὐλός] konчeptŭ, saŭ kîntape tot de o datъ de doъ saŭ maĭ mвлte fлвepe, saŭ de fлвepŭ ші kitapъ, saŭ (în цen:) de feлвpite mвsikaле instpвminte. «Συναυλίαν θρηνεῖν». Eпitf: = Συνθρηνεῖν. 2) [σὺν, αὐλή] = Συναυλισμὸς, konлoквipe; însoцipe de пвntъ; (în цen:) вnipe. "Δορὸς — », Esx: înkъĭepape în вътълie, saŭ dвeлŭ.

Συναυλιασμὸς (ὁ), înd: în лoкŭ de συναυλισμός.

Συναυλίζω, вiit: -ίσω, stpîngŭ, adвnŭ întp' ачeeaшĭ квpte, saŭ konpinsŭ, = Συναλίζω. || (miж: кв dat:) konлoквĭeskŭ, пe-

tpeкŭ, вieцѹïeskŭ înпpeѹnъ. [de ѹnde

Συναυλισμὸς (ὁ), коnлокѹipe·

Σύναυλος (ὁ, ἡ), кîntъtopŭ кѹ fлѹepѹл înпpeѹnъ кѹ чinева; (în цen:)=Συνῳδός, ѹnitŭ, înвoitŭ, коnглъsѹitŭ. «'Ανέμῳ —„. Anкp: ïѹte, peпede ка вîntѹл. [σὺν, αὐλός]. 2) [σὺν, αὐλή] коnлокѹitopŭ, saŭ коntpъitopŭ. «Μανίᾳ —». Sof:

Συν-αυξάνω, вiit: -αυξήσω, =Συναύξω.

Συναύξησις, εως (ἡ), sѹвst: лѹï...

Συν-αύξω, вiit: -αυξήσω, кpeskŭ, (ші miж:) mъ кpeskŭ, mъ mъpeskŭ, mъ îmmѹлцeskŭ înпpeѹnъ.

Συν-αφ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: συναφεῖλον, ші чл:) ïaŭ înпpeѹnъ, saŭ tot de o datъ.

Συν-αφανίζω, вiit: -ίσω, пpъпъdeskŭ înпpeѹnъ, saŭ tot de o datъ.

Συνάφεια (ἡ), nemiжлочitъ коnцinepe; ѹnipe, saŭ înпpeѹnape (în Eлiod: коnжѹгалъ. «Συναφείας ἔννομον συνάλλαγμα). [συναφής].

Συνάφεσις, εως (ἡ), înпpeѹnъ, saŭ tot întp' o вpeme лъsape, пopnipe, (ші пas:) плекаpe, пѹpчedepe. [σοναφίημι].

Συναφὴ (ἡ) =Συνάφεια. [ші

Συναφὴς, έος (ὁ, ἡ), ѹnitŭ, înпpeѹnatŭ; коnцinѹtŭ. [συνάπτω].

Συν-αφ-ίημι, вiit: -αφήσω, (nex: συναφῆκα, ші чл:) лasŭ, sлoвozŭ, пъpъseskŭ; ші (miж:) плекŭ înпpeѹnъ.

Συν-αφ-ικνέομαι οῦμαι, вiit: -αφίξομαι, soseskŭ, aжѹnгŭ înпpeѹnъ.

Συν-αφ-ίπταμαι, вiit: συναποπτήσομαι,(nex: συναπέπτην, ші чл:) mъ dѹкŭ sвѹpînd înпpeѹnъ кѹ чinева.

Συν-αφ-ίστημι, вiit: -αποστήσω, (nex: συναπέστησα, ші 2: συναπέστην, ші чл:) deпъptezŭ, ші (miж:) mъ deпъptezŭ, ші (пaptiк:) mъ peвoлtekŭ înпpeѹnъ.

Συν-αφ-ομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чева кѹ desъвîpшipe asemenea кѹ алtŭ чева.

Συν-αφ-ορίζω, вiit: -ίσω, desпapцŭ, saŭ xotъpъskŭ deoseвind чева de алtеле înпpeѹnъ кѹ ..

Συν-άχθομαι, вiit: -αχθεσθήσομαι, mъ nekъжeskŭ, шъ mîxneskŭ înпpeѹnъ.

Συν-άχνυμαι, вiit: -ακαχήσομαι, поet:= Συνάχθομαι.

Σύναψις, εως (ἡ), [συνάπτω] înпpeѹnape, коnлегаpe (акt: saŭ пas:); (fъpъ ші кѹ χειρῶν) înкъïepape, лoвipe în вътъліе.

Συν-δαίζω, вiit: -ίξω, поet: sfîшiŭ (omopŭ) înпpeѹnъ.

Συν-δαίνυμαι, вiit: -δαίσομαι, поet: mъnînкŭ, mъ osпetezŭ înпpeѹnъ.

Συνδαιταλεὺς, έως (ὁ), каpe mъnînкъ, se osпeteazъ înпpeѹnъ. [ші

Σύνδαιτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лѹï...

Συνδαίτωρ, ορος (ὁ),поet:=Σύνδειπνος.[din

Συν-δαίω, вiit: -δαίσω, поet: = Συνδαίνυμαι. «Γάμους τινι—». Eѹp:=Συνεστιῶ.

Συν-δάκνω, вiit: δήξομαι, mѹшкŭ înпpeѹnъ, saŭ stpîns.

Συν-δακρύω, вiit: -δακρύσω, плînгŭ înпpeѹnъ; (кѹ ак:) жълesaŭ пе чinева înпpeѹnъ.

Συν-δαμάζω, ші (поet:) Συν-δάμνημι, вiit: -δαμάσω, domoлeskŭ, înfpînгŭ tot întp' o вpeme, saŭ кѹ desъвîpшipe.

Συν-δανείζω, вiit: -είσω, înпpѹшѹtŭ înпpeѹnъ.

Συν-δαπανάω -ῶ, вiit: -ήσω, кeлtѹïeskŭ înпpeѹnъ.

Συν-δείδω, вiit: -δείσομαι, (tpe: de кѹ; пpinч: în локŭ de пpez: συνδέδοικα, saŭ συνδέδια) mъ temŭ înкъ, saŭ de o пoтpiвъ.

Συν-δειπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, чinezŭ, mъnînкŭ înпpeѹnъ.

Συνδείπνιον, поet: în локŭ de...

Σύνδειπνον (τὸ), чinъ de maï mѹлцï înпpeѹnъ, osпъцŭ. [ші

Σύνδειπνος (ὁ, ἡ), каpe чinъ înпpeѹnъ; (în цen:) коmmeseanŭ. [σὺν, δεῖπνος].

Συν-δεκάζω, вiit: -άσω, mitѹïeskŭ пе mѹлцï înпpeѹnъ, sa пе ѹnѹл înпpeѹnъ кѹ алtѹл.

Συν-δεκατεύω, вiit: -εύσω, zeчïѹïeskŭ tot întp' o вpeme. 2) sepвezŭ înпpeѹnъ a zeчeлea zi de лa naшtepea коnілѹлѹï.

Σύνδενδρος (ὁ, ἡ), плinŭ da пoмï, saŭ коnaчï «Τὸ σύνδενδρον». пaptea чea maï deasъ a пъdѹpiï, [σὺν, δένδρον].

Συν-δέομαι, вiit: -δεήσομαι, amŭ tpeвѹinцъ, saŭ poгŭ înпpeѹnъ, saŭ tot de odatъ.

Σύνδεσις, εως (ἡ), коnлегаpe, înпpeѹnape. [συνδέω].

Συν-δεσμεύω, вiit: -εύτω, легŭ înпpeѹnъ.

Συν-δεσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Συνδεσμεύω.

Συνδέσμιος (ὁ, ἡ), пѹsŭ în легъtѹpï (saŭ feapъ) înпpeѹnъ кѹ алtѹл. [din

Σύνδεσμος (ὁ), (îm: поet: în etepoц: τὰ σύνδεσμα) легъtѹpъ înпpeѹnъ; nodŭ; легъtѹpъ (de maï mѹлte лѹкpѹpï înпpeѹnъ); (гpam:) коnïѹnкцie, o пapte nedeклinatъ a кѹвîntѹлѹï, înseмnъtiвъ de легаpea ziчepiлop saŭ a fpaseлop. [σὺν, δεσμὸς]. [de ѹnde

Συνδεσμώτης, ου (ὁ), =Συνδέσμιος.

*

Συνδεσποτεία (ἡ), înпреѕnъ stъпînipe. [σὺν, δεσπότης].

Συνδέτης, ου (ὁ), коnлегъtорѫ; saѫ (pap) коnлегаtѫ. [ші

Συνδετικὸς, ὴ, ὸν, foлositорѫ ла коnлегаре, saѫ înпреѕnаре. [ші

Σύνδετος (ὁ, ἡ), коnлегаtѫ. || (sѫвst:) Σύνδετον, поеt: în локѫ de σύνδεσμος. [συνδέω].

Συνδεύμενος, η, ον, Ion: поеt: în локѫ de συνδεόμενος-ούμενος, пas: пaрtч: ал лѫї συνδέω.

Συν-δεύω, віit: -εύσω, ѫdѫ, moïѫ înпреѕnъ.

Συν-δέω, віit: -δήσω, легѫ înпреѕnъ; (în ţеn:) înпреѕnѫ ѕnа кѫ алtа; (ѕне-орї) ţiѫ, опреsкѫ. || (пртч:) Συνδούμενος, în коnтракţie în локѫ de συνδεόμενος. (вezї вервѫл simплѫ).

Σύνδηλος (ὁ, ἡ), de o поtрівъ, saѫ кѫ totѫл înвеdерatѫ, арътatѫ de fаţъ. [σὺν, δῆλος].

Συν-δημαγωγέω -ῶ, віit: ήσω, ажѫtѫ пе чіnева а 'шї аtраţе faвоареа попорѫлѫї, saѫ коnлѫкрezѫ ла амъţіреа ѕnѫї nоpodѫ.

Συνδημιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, креezѫ, saѫ faвpічezѫ înпреѕnъ, saѫ tot întр' о вреme. [din

Συνδημιουργὸς (ὁ, ἡ), коnлѫкрътоpѫ ла креаре saѫ faвpікаре de чева. || (sѫвst:) коndрегътоpѫ de demiѫргѫ, saѫ tpiвѫnѫ ал nоpodѫлѫї. [σὺν, δημιουργός, вezї ziч:].

Συν-δια-βαίνω, віit: -βήσομαι, (nex: συνδιέβην, ші чл:) tpекѫ înпреѕnъ, saѫ tot de o datъ.

Συν-δια-βάλλω, віit: -βαλῶ, =Συνδιαβιβάζω. 2) (maї des) пîръsкѫ, zaвistѫїesкѫ пе чіnева înпреѕnъ кѫ алtѫл.

Συν-δια-βαπτίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ кѫfѫndѫ în апъ înпреѕnъ (întpекîndѫ mъ) кѫ чіnева; (fir:) pesпinгѫ siла кѫ siла (nечinstea кѫ nечinstea); mъ înпроtiвеsкѫ întpѫ toate.

Συν-δια-βαστάζω, віit: -άσω, tpansпоpтѫ apdікînd чева пе ѕmерї înпреѕnъ кѫ чіnева аїѫреа.

Συν-δια-βιβάζω, віit: -άσω, ажѫtѫ а tpече пе чіnева din коло.

Συν-δια-γιγνώσκω, віit: -διαγνώσομαι, (nex: 2: συνδιέγνων, ші чл:) жѫdікѫ чева, ші хоtъръsкѫ ка sindікѫ înпреѕnъ кѫ алtѫл.

Συν-δι-άγω, віit: -άξω, (nex: συνδιήγαγον, ші чл:) = Συνδιακομίζω; (fir. înţел: τὸν βίον) віеţѫїesкѫ înпреѕnъ. [de ѕnde

Συνδιαγωγὴ (ἡ), коnвіеţѫіре; saѫ înпреѕnъ-пеtpечере de вреme.

Συν-δια-δίδωμι, віit: -διαδώσω, (nex: συνδιέδωκα, ші чл:) înпарţѫ, înпраштіѫ чева înпреѕnъ saѫ tot de o datъ кѫ алtѫл.

Συν-δια-θερμαίνω, віit: -ανῶ, înfeрвîntѫ чева înпреѕnъ, saѫ tot de o datъ.

Συν-δια-θέω, віit: -θεύσομαι, tpекѫ прin чева алеpгînd înпреѕnъ кѫ алtѫл.

Συν-δι-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: συνδιεῖλον, ші чл:) desпарţѫ, saѫ deoseвеsкѫ чева înпреѕnъ кѫ алtѫл.

Συν-διαιτάομαι ῶμαι, віit: -ήσομαι, tpъїesкѫ, локѫїesкѫ înпреѕnъ. [de ѕnde

Συνδιαίτησις, εως (ἡ), коnвіеţѫіре, saѫ коnлокѫіре; (кѫ ак: кѫ преп:) кіпѫ de коnпѫрtаре în soţietate. [ші

Συνδιαιτητὴς, οῦ (ὁ), ші Συνδίαιτος, коnвіеţѫіtорѫ, saѫ коnлокѫіtорѫ ал кѫїва.

Συν-δι-αιωνίζω, віit: -ίσω, въкѫїesкѫ înпреѕnъ кѫ чіnева.

Συν-δια-καίω -ῶ, віi:: -καύσω, (nex: συνδιέκηα, ші чл:) арzѫ чева înпреѕnъ, saѫ пе dînъѕntpѫ.

Συν-δια-κινδυνεύω, віit: -εύσω, mъ вагѫ în (пеtpекѫ) прimeждіе înпреѕnъ кѫ чіnева.

Συν-δια-κομίζω, віit: -ίσω, tpansпоpтѫ чева înпреѕnъ, saѫ tot de o datъ de чеea-л-алtъ пaрte.

Συνδιάκονος (ὁ, ἡ), sлѫжіtорѫ, saѫ лѫкрътоpѫ înпреѕnъ кѫ алtѫл.

Συν-δια-κοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, întокmеsкѫ чева înпреѕnъ.

Συν-δια-κρίνω, віit: -κρινῶ, жѫdікînd deoseвеsкѫ, алегѫ, saѫ хоtъръsкѫ чева înпреѕnъ кѫ алtѫл, saѫ алtеле, saѫ tot de o datъ.

Συνδιάκτορος (ὁ, ἡ), dѫкътоpѫ de вeste, saѫ вestitорѫ înпреѕnъ кѫ алtѫл. [σὺν, διάκτορος].

Συν-δια-κυβερνάω, -ῶ, віit: -ήσω, гѫвернezѫ înпреѕnъ.

Συν-δια-λαμβάνω віit: -λήψομαι, (nex: συνδιέλαβον, ші чл:) desпарţѫ, saѫ прекѫрmѫ чева; ші (nestp: saѫ ел:) жѫdікѫ, ші хоtъръsкѫ, saѫ mъ кіпzѫїesкѫ înпреѕnъ кѫ алtѫл desпре чева.

Συν-δια-λέγομαι, віit: -λέξομαι, (tpe: de кѫ: συνδιείλεγμαι, nex: συνδιειλέχθην, ші чл:) ворвеsкѫ înпреsnъ кѫ чіnева, коnвеpsezѫ.

Συνδιάληψις, εως (ἡ), кіпzѫіре înпреѕnъ кѫ алtѫл desпре чева. [συνδιαλαμβάνω].

Συνδιαλλαγὴ (ἡ). sѫвst: лѫї. .

Συν-δι-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, коnлѫкрezѫ а înпъка пе чіnева кѫ алtѫл. 2) прefакѫ, sкimвѫ înпреѕnъ.

Συν-δια-λυμαίνομαι, viit: -ανοῦμαι, =Συν-διαφθείρω.

Συν-δια-λύω, viit: -λύσω, desfakă, pisineskă чева înprexnъ, saă de o notpivъ; fir:)= Συνδιαλλάττω. ‖ (miж:) kontpiββïeskă ла pefxipe de datopie.

Συν-δια-μάχομαι, viit: -μαχήσομαι, mъ bată, mъ λъptă înprexnъ înipotiва kъïва.

Συν-δια-μένω, viit: -μενῶ, stъpxïeskă, dъineskă înprexnъ kъ чinева.

Συν-δια-μνημονεύω, viit: -εύσω, цiă (saă adxkă a) minte чева înprexnъ, saă tot de o daiъ dъne mъlъ vreme.

Συν-δια-νέμω, viit: -νεμῶ, înnapцă чева tot de o datъ, saă înprexnъ kъ...

Συν-δια-νεύω, viit: -νεύσω, mъ плекă tot de o datъ sъ въză чева, saă ka sъ fakă semnă kъïва.

Συν-δια-νοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: συνδιενοήθην, ші чл:) mъ rîndeskă, mъ kinzxleskă înprexnъ.

Συν-δια-περαίνω, viit: ανῶ, adxkă чева ла îndeplinipe înprexnъ; saă sъvîpшesvă чева tot înip' o vreme.

Συν-δια-πέτομαι, viit: -πτήσομαι, trekă înprexnъ sbxpînd.

Συν-δια-πλέω, viit: -πλεύσομαι, trekă плxtind înprexnъ.

Συν-δια-πολεμέω ῶ, viit: -ήσω, mъ pesвoïeskă înprexnъ nînъ ла sfîpшită, =Συν-διαφέρω τὸν πόλεμον».

Συν-δια-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, kъ osteneaлъ sъvîpшeskă чева înprexnъ kъ alтxл.

Συν-δι-απορέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă de o notpivъ kъ чinева în nedomipipe desnpe чева, kъstînd a nedomipi.

Συν δια-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, sъvîpшeskă чева de totă înprexnъ kъ altxл. ‖ (miж:) xneлteskă чева tot înip' o vreme.

Συν-δι-αρθρόω -ῶ, viit: -ώσω, kompină чева înprexnъ npin înkeïetxpï; (fir: propxnцă чева tot înip' o vreme foapte deslxшit.

Συν-δι-αρχέω -ῶ, viit: -αρχέσω, dъineskă înprexnъ.

Συν-διαῤ-ρέω, viit: ῥυήσομαι, kъrgă îndelxnr saă totdaxna înprexnъ.

Συν-διαῤ ῥήγνυμι, viit: -ῥήξω, rxnă, sfîшiă, saă snargă înprexnъ.

Συν-δια-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, ші

Συν-δια-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, observă saă черчeteză чева kъ skxmпъlate înprexnъ kъ чinева.

Συν-δια-στρέφω, viit: -στρέψω, stpîmвeză, saă korxnă înprexnъ.

Συν-δια-σώζω, viit: σώσω, pъstpeză, saă mîntxïeskă kъ desьвîpшipe чева înprexnъ kъ altxл.

Συν-δια-ταλαιπωρέω -ῶ, viit: ήσω, netpekă în tikьлoшie înprexnъ kъ чinева nînъ ла sfîpшită.

Συν-δια-παράσσω (ττω), viit: -άξω, txpвxpă kъ totxл чева tot înip' o vreme înprexnъ kъ...

Συν-δια-τείνω, viit: -τενῶ, întinză чева de ла o marцine nînъ ла alта înprexnъ; (fъpъ шi kъ ὁδὸν) mъ grъвeskă meprînd tot înip' o vreme, saă înprexnъ kъ... ‖ (miж: fir:) mъ sileskă kъ stъpxinцъ ла чева înprexnъ kъ altxл.

Συν-δια-τελέω -ῶ, viit: έσω, sъvîpшeskă чева înprexnъ; stъpxïeskă înprexnъ nînъ ла sfîpшită.

Συν-δια-τηρέω -ῶ, viit: ήσω, pъstpeză чева totdaxna înprexnъ.

Συν-δια-τίθημι, viit: -διαθήσω, (nex: συν-διέθηκα, ші чл:) disnăă, întokmeskă чева înprexnъ kъ...

Συν-δια-τρέπω, viit: -τρέψω, întorkă чева înip' altъ parte înprexnъ; fakă ne чinева tot înip' o vreme a se pъшina, saă a se txpвxpa.

Συνδιατριβή (ή, sxxst: лxï...

Συν-δια-τρίβω, viit: τρίψω, (kъ dat:) petpekă (vremea) înprexnъ kъ чinева (npinч: învъцînd, saă askxлînd чева);konvopвeskă.

Συν-δια-φέρω, viit: συνδιοίσω, stpъmată, transnopta чева ла локxл xoïъpită înprexnъ kъ чinева, ажată ne чinева a transnopta (ші fir: a safepi) чева; xpmeză чева înprexnъ nînъ în sfîpшită. «Τὸν πόλεμον—». Ep: ші Apstf: 2)=Συνδιαφορέω.

Συν-δια-φεύγω, viit: -φεύξομαι, (nex: συν-διέφυγον, ші чл:) skană fxrînd ne askxns de sudeva înprexnъ kъ чinева.

Συν-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, stpikă kъ totxл, korxnă înprexnъ.

Συν-δια-φορέω -ῶ, viit: -ήσω, pisineskă, înpraштiă чева înprexъ.

Συν-δια-φυλάσσω (ττω), viit: -άξω, pъstpeză, saă pъzeskă tot-daxna чева înprexnъ.

Συν-δια-χειμάζω, viit: -άσω, netpekă eapna, epneză înprexnъ.

Συν-δια-χειρίζω, viit: -ίσω, цiă чева tot de o datъ saă înprexnъ kъ altxл în mîinї; (npin întind:) rxvepneză, saă dipiцeză înprexnъ. 2) (xne-opï) =Συναποκτείνω.

Συν-δια-χέω, viit: -χεύσω, (nex: συνδιέχεα,

ші чл:) вързѫ, topnѫ dintp' o парte întp' алta, saѫ pisineskѫ, pespîndeskѫ, (ші fir:) înпраштіѫ rîndѫріле кѫїва, рекреezѫ tot întp' o вреme saѫ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-διδάσκω, віit: -διδάξω, înвъцѫ пе чінева tot întp' o вреme.

Συν-δίδωμι, віit: συνδώσω. (пех: συνέδωκα, ші чл:) daѫ înпреанъ; adѫnѫ, stpînгѫ. || (nestp: saѫ пas:) skazѫ, мъ ашezѫ în жos, saѫ ла fѫndѫ; (fir:) мъ domoлeskѫ, мъ înпѫцinezѫ, мъ кѫмпъtezѫ. "Τοῖςδε καὶ πυρετοὶ καὶ τὰ δεινὰ ξυνδιδοῖ, ῥηϊδίως τε ἀλθέξεται πάντα». Apet:

Συν-δι-εκ-κύπτω, віit: -κύψω, плекîndѫ мъ esѫ, skaпѫ din ші прin чева întp' ачееашї вреme.

Συν-δι-εκ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (пех: συνδιεξέπεσον, ші чл:) ешind skaпѫ, мъ stpекорѫ înпреѫнъ кѫ...

Συν-δι-έξ-ειμι, віit: -ειμι, (прел: συνδιεξήειν, ші чл:) = кѫ ...

Συν-δι-εξ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: συνδιεξῆλθον, ші чл:) tpекînd прin чева esѫ din коло; (ші fir:) повesteskѫ, saѫ чiteskѫ чева de ла înчепѫtѫ пînъ ла sfîpшitѫ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-δι-έπω, (прел: συνδιεῖπον, ші маї мѫлtѫ пѫ) кîрмѫїeskѫ, dipiцezѫ înпреѫнъ.

Συν-δι-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: συνδιῆλθον, ші чл:) tpекѫ прin чева înпреѫнъ.

Συδ-δι-ηθέω -ῶ, віit: -ήσω, stpекорѫ, лъmѫреskѫ чева înпреѫнъ.

Συνδιημέρευσις, εως (ἡ), sѫвst: лѫї...

Συν-δι-ημερεύω віit: -εύσω, îmї petpекѫ zioa, saѫ zілеле înпреѫнъ кѫ ...

Συν-δικάζω, віit: -άσω, жѫdікѫ înпреѫнъ кѫ алцїї. [de ѫnde

Συνδικασία (ἡ), жѫdікаtъ, în каре sînt tpашї мѫлцї înпреѫнъ. [ші

Συνδικαστὴς, οῦ (ὁ), жѫdікъtopѫ pîndѫitѫ înпреѫнъ кѫ алцїї.

Συν-δικέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskѫ ла жѫdікаtъ în faвoapea кѫїва (прinч: ка adвокаtѫ).

Συνδικία (ἡ), tpeaвa adвокаtѫлѫї, ворвіре ла жѫdікаtъ în faвoapea кѫїва. [din

Σύνδικος (ὁ, ἡ), пледъtopѫ de o прічінъ de жѫdікаtъ în faвoapea кѫїва; (în цen:) ажѫtъtopѫ, апъръtopѫ; (поet:) кѫвenitѫ ла маї мѫлцї, комѫnѫ; înвoitѫ кѫ алцїї. || (sѫвst:) adвокаtѫ; (ѫne-орї) maptѫpѫ; (în Atena) dpeгъtopѫ (конжѫdікъtopѫ) pîndѫitѫ asѫпра челор de конfiskat. [σὺν, δίκη].

Συν-δι-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, гѫвepnezѫ, кîрмѫїeskѫ înпреѫнъ.

Συν-δι-όλλυμι, віit: -ολέσσω, пръпъdeskѫ кѫ totѫл înпреѫнъ.

Συν-δι-ορθόω -ῶ, віit: -ώσω, îndpeптezѫ tot de o datъ, saѫ înпреѫнъ кѫ...

Συν-δι-ορίζω, віit: -ίσω, desпарцѫ, saѫ хotъръskѫ чева tot de o datъ (прintp' ачелеашї хotape).

Συν-δισκεύω, віit: -εύσω, жокѫ diskѫл înпреѫнъ кѫ чінева.

Συνδιωκομένως, adв: (de партч:) гръвit, прiпit (ка din гоанъ). [din

Συν-διώκω, віit: -διώξω, гоneskѫ, вînezѫ пе чінева înпреѫнъ кѫ алцїї, saѫ de апроапе; || (пas:) мъ ѫрmezѫ de чінева de апроапе; (fir:) мъ концїѫ. «Τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον». Лонц: fѫpia. [de ѫnde

Συνδίωξις, εως (ἡ), гоанъ fъкѫtъ înпреѫнъ кѫ алцїї.

Συν-δοιάζω, віit: -άσω, = Συνδυάζω. 2) fакѫ а авеа чева doъ însemnърї saѫ înцелеsѫрї, a fi екîвокѫ. [de ѫnde

Συνδοιασμὸς (ὁ), Συνδυασμὸς.

Συν-δοκὲω -ῶ, віit: -δόξω, sîntѫ de ачееашї пърере, înкѫвiinцezѫ чева în ѫnipe кѫ алцїї. || (обіч: în a tpeїa пеps: saѫ în партч:). «Συνδοκεῖ μοι». mi se паре mi mie ка ші алtopa desпре чева, къ este аша. «Ὡς οἵ τε μάντεις φασί, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ». Ksn: (ші în партч: авsол:) «Συνδόξαν πᾶσι». Ksn: кѫ свшteaskъ пърере; (ші în локѫ de adїekt:). «Συνδόξασα ἡμέρα». Лкs: хotъpîtъ în ѫnipe. (saѫ ка sѫвst:). "Τὰ συνδόξαντα». челе în înвoipe хotъpîte.

Συν-δοκιμάζω, віit: -άσω, черкѫ чева înпреѫнъ, saѫ sѫпѫїѫ чева în ачееашї вреme ла черкаре.

Συν-δονέω -ῶ, віit: -ήσω, клеtinѫ, легънѫ чева înпреѫнъ saѫ tot de o datъ.

Συν-δοξάζω, віit: -άσω, sлъвeskѫ, чinsteskѫ înпреѫнъ.

Συνδόξαν, партч: авsол: ал лѫї συνδοκέω.

Συν-δοξολογέω ῶ-, віit: -ήσω, posteskѫ înпреѫнъ sлъвіреа кѫїва, (прinч:) а лѫї Dѫmnezeѫ.

Σύνδορπος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de σύνδειπνος.

Σύνδοσις, εως (ἡ), adѫnape, stpînцepe. «Ὑγρῶν —». Iпкр: конкѫрцере. [ші

Συνδοτὴρ (ὁ), dъtъtopѫ de чева înпреѫнъ кѫ алtѫл. [συνδίδωμι].

Συνδουλεία (ἡ), sѫвst: лѫї...

Συν-δουλεύω, biit: -εύσω, робеskŭ (sîntŭ робŭ) înпреѕnъ кѕ алtѕл. [din

Σύνδουλος (ὁ, ἡ), робŭ înпреѕnъ кѕ алtѕл, saŭ ал ачелѕїашї stъпînŭ.

Συνδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї συντρέχω.

Συν-δράσσω (ττω), biit: -δράξω, апѕкŭ înпреѕnъ, saŭ de o datъ; (fir:) копрinzŭ înпреѕnъ în mintea mea.

Συν-δρὰω -ῶ, biit: -δράσω, = Συμπράττω, коплѕкрezŭ. [de ѕnde

Συνδρήστειρα (ἡ), поet: Ion: fem: ал лѕї..

Συνδρηστὴρ (ὁ), поet: Ion:=Συμπράκτωρ, коплѕкрътоpŭ.

Συνδρομὰς, άδος (ἡ), = Σύνδρομος (ἡ), ‖ (прinч:) «Συνδρομάδες (înпреѕnъ шi fъръ) πέτραι».=Συμπληγάδες. [шi

Συνδρομή (ἡ), înпреѕnъ алергаре, копкѕрsŭ; копкѕрцере; adѕnape ла ѕnŭ локŭ; întîmплътоape întîлnipe, бродipe; (прin întind:) ажѕtорŭ, коплѕкраре. [шi

Σύνδρομος (ὁ, ἡ), алергътоpŭ înпреѕnъ кѕ алtѕл; копкѕрinte; (fir:) бродitŭ întp' ачелеашї; înвoitŭ; копкълътоpŭ; soцŭ;(fir:) потрівitŭ. (вezї шi σύμφορος). «Πέτραι σύνδρομοι». Пind: = Συνδρομάδες. ‖ (sѕбst:) «Σύνδρομος». Sof: локŭ, ѕnde se înкрѕчішеazъ, se întîлnesк доъ saŭ maї mѕлte дрѕmѕрї, pesпîntie. [συνδρέμω, neîntp: = συντρέχω]. [de ѕude

Συνδρόμως, adв: în ѕnipe, deопотрівъ, (Франц:) concurrement.

Συν-δυάζω, biit: -άσω, ѕneskŭ кîte doї (oam: saŭ лѕкр:) înпреѕnъ, înпеpекїezŭ; (шї nestp: saŭ пas:) mъ înпеpекїezŭ; (партік:) mъ însoцeskŭ în къsnічіе; (în цen:) mъ adѕnŭ înпреѕnъ, mъ familiezŭ; (în ръŭ) mъ ѕneskŭ, mъ înцелегŭ кѕ чінева sпре вътъmapea кѕїва. [шi

Συν-δυαίνω, biit: -ανῶ, îndoїeskŭ. [din

Συνδυὰς, άδος (ἡ), soaцъ în въsnічіе. [σὺν, δύο].

Συνδυασμὸς (ὁ), ѕnipe din доъ пеpsoane, saŭ лѕкрѕрї, înпеpекїepe; înпреѕnape (прinч:) de вite înпреѕnate în гоnipe; înжѕгаре înпреѕnъ; (în ръŭ) ѕnipe, înцелецере înпреѕnъ (прinч: de doї) sпре вътъmapea кѕїва. [шi

Συνδυαστικός, ἡ, ὸν, аплекаtŭ, saŭ контрівѕitорŭ ла înпреѕnape. [συνδυάζω].

Συν-δυναστεύω, biit: -εύσω, stъпîneskŭ, îmпъръцeskŭ înпреѕnъ.

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: кîte doї înпреѕnъ. «Εἰσὶν οἳ καὶ σύνδυο καὶ σύντρεις συνιόντες κατεσκευάζοντο οἰκίαν μίαν». At: [σὺν, δύο].

Συν-δύομαι, biit: -δύσομαι, mъ кѕfѕndŭ înпреѕnъ; (fir:) mъ sfieskŭ, mъ ѕmілeskŭ înпреѕnъ.

Συν-δυστυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Συνδυστυχὴς, έος (ὁ, ἡ), înпреѕnъ, saŭ deопотрівъ кѕ алtѕл непорочitŭ. [σὺν, δυστυχής].

Συνδώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), кîte doїsпрezeче înпреѕnъ. [σὺν, δώδεκα].

Συνέαξα, At: nex: 1: ал лѕї συνάγνυμι.

Συν-εαρίζω, biit: -ίσω, петрекŭ прimъвара înпреѕnъ кѕ чінева; (fir:)=Συνηβάω. ‖ (în Пл: se îndpeпteazъ συνοαρίζω).

Συν-εγγίζω, biit: -ίσω, прin mѕлtъ апропіере mъ înпреѕnŭ кѕ... [de ѕnde

Προσεγγισμὸς (ὁ), înпреѕnape прin апропіере.

Συν-εγ-γράφω, biit: -γράψω, înskрiŭ пе чінева înпреѕnъ кѕ алцїї.

Συν-εγγυάω -ῶ, biit: -ήσω. daŭ кѕ кезъшіе (fъгъdѕїeskŭ, saŭ логоdeskŭ) întp' ачееашї вреme, saŭ înпреѕnъ кѕ.., коплѕкрezŭ ла кезъшѕіре, saŭ логоdipe.

Σύνεγγυς, (în локŭ de σὺν, ἐγγύς) adв: foapte апроапе (кѕ цen: saŭ dat:).

Συν-εγείρω, biit: -εγερῶ, sколŭ, apdikŭ, saŭ înвiezŭ пе чінева înпреѕnъ.

Συν-εγ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, пîръskŭ în преѕnъ.

Συν-εγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ плекŭ (mъ повîрnezŭ, saŭ mъ sѕпѕїŭ) înпреѕnъ, saŭ întp' ачееашї вреme; (грam:) sкріŭ чева înпреѕnъ ка енглітікŭ.

Συνέγνωκα, акt: шi συνέγνωσμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї συγγιγνώσκω.

Συνέδρα (ἡ),=Συνεδρία (прinч: de oaste), кfaptipŭ цeнералŭ; staцie. [σὺν, ἕδρα].

Συνέδραμον, nex: 2: ал лѕї συντρέχω din neîntp: συνδρέμω.

Συνεδρεία (ἡ), =Συνεδρία. [шi

Συνεδρευτὴς, οῦ (ὁ), шezътоpŭ înпреѕnъ кѕ алцїї, (прinч:) ка înпреѕnъ дрегътоpŭ. [din

Συν-εδρεύω, biit: -εύσω, шezŭ, mъ adѕnŭ înпреѕnъ; (шi прin întind:) mъ кіпzѕїeskŭ înпреѕnъ кѕ алцїї ка memбрѕ de adѕnape. «Συνεδρεύειν εἰς τὸ Ἀχαϊκὸν». Паѕs: (партч:) «Συνεδρεύοντες». Dm: în локŭ de σύνεδροι. (пas:) «Τὰ ἐνθάδε συνεδρευόμενα». D: Ал: кіпzѕіріле dintp' ачеastъ adѕnape. 2) (fir: în цen:) sîntŭ кѕвenitŭ, ѕрmezŭ înпреѕnъ ла чева; (de ѕnde грam: шi ptp:) «Συνεδρεύοντα». D: Ал: челе înпреѕnъ прezіse а ле кѕвîntѕлѕї, = Ἐπιῤῥήματα.

Συνεδρία (ἡ), adѕnape de sfatŭ; (în цen:)

adȣnape; (desnpe oaste) =Καταγωγὴ, staцie; (dȣпe гiчitopiĭ de пъsъpĭ) конкȣpsȣ̆ de пъsъpĭ înпpeȣnъ шezъtoape (înвoite întpe dînseле), înпpot: de διεδρία). [σύνεδρος]. [de ȣnde

Συνεδριάζω, вiit: -άσω, Skp: în локȣ̆ de συνεδρεύω. [шi

Συνεδριακὸς, ὴ, όν, кȣвenitȣ̆ ла, saȣ̆ atinгъtopȣ̆ de adȣnape de sfatȣ̆. «Πολιτεία —». Плв: чea de комȣnъ konsfъtȣipe. [шi

Συνεδριάομαι -ῶμαι, noet: în локȣ̆ de συνεδρεύω.

Συνέδριον (τό), adȣnape de sfatȣ̆, konsiлiȣ̆; (ȣne-opĭ) шкоалъ; (пpin întind:) локȣ̆ de adȣnape; (колект:) комплектȣл adȣnaцiлop mъdȣлъpĭ aĭ sfatȣлȣĭ, жȣdiкъtopĭ, шi чл: [din

Σύνεδρος (ὁ, ἡ), [σὺν, ἕδρα] înпpeȣnъ шezъtopȣ̆ (пpinч: în adȣnape de sfatȣ̆, saȣ̆ de жȣdiкъtopĭ), mъdȣлapȣ̆ de sfatȣ̆; (пpin întind:) adȣnatȣ̆ în компanie de пetpeчepe; (de ȣnde dȣпe гiчitopiĭ de пъsъpĭ) «Σύνεδρα (πτηνά)». Apst: чeлe în пaчe întpe dînseле. || «Σύνεδρος ἐκκλησία». Лкs:= Σύγκλητος.

Συνεείκοσι, noet: în локȣ̆ de συνείκοσι.

Συν-εεργάθω, noet: în локȣ̆ de συνειργάθω.

Συν-εέργω, noet: în локȣ̆ de συνείργω.

Συνεζευγμένως. [συζεύγνυμι] adв: (de пaptч:) конжȣгat, ȣnit.

Συν-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, = Συγκάθημαι, шezȣ̆ înпpeȣnъ.

Συνέηκα, Ion: în локȣ̆ de συνῆκα, nex: 1: ал лȣĭ συνίημι.

Συν-εθέλω, вiit: -εθελήσω, воĭeskȣ̆ шi eȣ̆ înпpeȣnъ.

Συν-εθίζω, вiit: -ίσω, (кȣ ак: dip: шi dat: saȣ̆ ак: indip:) oвiчnȣĭeskȣ̆, deпpinzȣ̆ пe чinева ла чева. [de ȣnde

Συνεθισμός (ὁ), oвiчnȣipe, saȣ̆ deпpindepe ла чева.

Συνεθιστέον, nosit: ал лȣĭ συνεθίζω.

Συνειδέναι, inf: ал лȣĭ σύνοιδα.

Συνείδησις, εως (ἡ), aчeeaшĭ шtiinцъ кȣ алтȣл desпpe чева; (пaptiк:) конштiinцъ, mȣstpape de кȣцetȣ̆. [din

Συνειδήσω, вiit: de xot:, шi

Συνειδὼς, υῖα, ός, пpez: de пaptч: ал лȣĭ σύνοιδα.

Συν-εικάζω, вiit: -άσω, asemъnȣ̆, компapȣ̆ doъ лȣкpȣpĭ înпpeȣnъ (ȣnȣл кȣ алтȣл).

Συνείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: doъ-zeчĭ înпpeȣnъ.

Συν-είκω, вiit: -είξω, mъ sȣnȣĭȣ̆ înпpeȣnъ, mъ плекȣ̆ întpȣ toate.

Συν-ειλαπινάζω, вiit: -άσω, mъ înпъpтъшeskȣ̆ din oспъцȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алцiĭ.

Συνείλεγμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ συλλέγω.

Συν-ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndesȣ̆, înгesȣĭȣ̆ întp' ȣnȣ̆ локȣ̆, гemȣĭeskȣ̆, faкȣ̆ лeгъtȣpъ. [de ȣnde

Συνείλησις, εως (ἡ), гemȣipe, îndesape, înгesȣipe întp' ȣnȣ̆ локȣ̆.

Συνείληφα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ συλλαμβάνω.

Συν-είληχα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ συλλαγχάνω.

Συνείλοχα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ συλλέγω

Συν-είλλω, = Συνειλέω.

Συνειμαρμένα (τὰ), чeлe înпpeȣnъ xotъpîte de ȣpsitoape. [συμμείρω].

Σύνειμι, вiit: -έσομαι, (пpeл: συνῆν, шi чл:) sîntȣ̆ înпpeȣnъ; пetpeкȣ̆, mъ adȣnȣ̆ кȣ чinева; sîntȣ̆ în peлaцie кȣ чinева; sîntȣ̆ de пaptida кȣĭва; (în menaжatъ eкsпpesie) mъ înпpeȣnȣ̆ tpȣпeшte; (în пepifp:). «Νόσῳ («Λιμῷ) —». în локȣ̆ de νοσῶ, λιμώττω. «'Ονειρῳ—». Лȣч: вisezȣ̆. «Βίῳ ἀρίστῳ — „. Лкs: вieцȣĭeskȣ̆ foapte вine. «'Ελπίσι—». Лкs: пъdъжdȣĭeskȣ̆. «Βιβλίοις («Γεωργίᾳ) —». Лкs: шi Ksn: mъ îndeлetniчoskȣ̆ neînчetat ла... «Οἱ συνόντες». пpietenii(ȣpmъtopiĭ, школapiĭ, soцiĭ) кȣĭва.

Σύν-ειμι, вiit: -ειμι, (пpeл: συνῄειν, шi чл:) =Συνέρχομαι; (în вpъжm: înц:) mъ лoвeskȣ̆, mъ înкaĭepȣ̆ în вътълie; (desпpe вanĭ) mъ stpînгȣ̆, mъ adȣnȣ̆. «Εἰς λόγους συνιέναι τινί». Лкs: a intpa în вopвъ кȣ чinева.

Συνεῖναι, inf: ал лȣĭ σύνειμι, вiit: -έσομαι. 2) nex: 2: de inf: ал лȣĭ συνίημι.

Συνείπασθαι, (în însemn: de înвoipe) miж: nex: de inf:, шi

Συνεῖπον, nex: 2: de xot: ал лȣĭ συναγορεύω.

Συν-ειργάθω, noet: în локȣ̆ de...

Συν-είργνυμι, (пpeл: συνείργνυον), шi

Συν-είργω, вiit: -είρξω, înкizȣ̆ înпpeȣnъ; (în цen:) лeгȣ̆, stpînгȣ̆ înпpeȣnъ. «Ζωστῆρι συνέεργε χιτῶνα». Od: Ξ.

Συνείρηκα, tpe: de кȣ: (пepгл:) ал лȣĭ συναγορεύω.

Συνειρμὸς (ὁ), концinepe în шipȣ̆ ȣna de алta. [din

Συν-ειρω, вiit: -έρσω, конплeteskȣ̆, конлeгȣ̆; (сл:) îmĭ ȣpmezȣ̆ калea, saȣ̆ (fiг:) кȣвîntȣл neînчetat; (în цen:) mъ întinzȣ̆ neîntpepȣпt, saȣ̆ în концinepe. «Συνεῖρον ἀπιόντες». Ksn: ȣpmaȣ̆ цiindȣ 'шĭ шipȣл

neîntpepȣntȣ̆. «'Επὶ πολὺ συνείρειν». Ksn: a se întinde. «Τί τὸ αἴτιον συνείρειν τὴν γένεσιν»; Apst: че este прічіna neîntpepȣnteĭ концінерĭ a наштерілор. «Σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς σύνειρε». Лȣч: ȣpmeazъ вор-вind непрекȣpmat desпре..

Συν-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: συνεισήγαγον, ші чл:) багȣ̆, adȣкȣ̆ чева înъȣntpȣ înпpeȣnъ [de ȣnde

Συνείσακτος (ὁ, ἡ), întpodȣsȣ̆ de чінева înпpeȣnъ кȣ sine; (партік:) feшee, пе каре їа чінева (fiind neînsȣpatȣ̆) în кasa sa, ші тръїеште кȣ dinsa.

Συν-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συνεισέβην, ші чл: intpȣ înпpeȣnъ.

Συν-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, пȣїȣ̆, saȣ̆ aрȣнкȣ̆ чева înъȣntpȣ̆ înпpeȣnъ; (обіч: ел:) пъвълеskȣ̆ ка връжташȣ̆ înпpeȣnъ кȣ чінева ȣndeва, saȣ̆ asȣпра кȣїва tot de o datъ кȣ алтȣл. «Ὁ δὲ 'Αβραδάτας εἰς τὴν τῶν Αἰγυπτίων φάλαγγα ἐμβάλλει, συνεισέβαλον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ...». Ksn: [de ȣnde

Συνεισβολὴ (ἡ), пъвълірe înпpeȣnъ asȣпра кȣїва.

Συν-εισ-δύνω, ші Συν-εισ-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: συνεισέδυν, ші чл:) mъ вîрȣ̆, ръsвeskȣ̆ înъȣntpȣ înпpeȣnъ, saȣ̆ tot de o datъ.

Συν-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: συνεισῄειν, ші чл:) =Συνεισέρχομαι.

Συν-εισ-ελαύνω, biit: -ελάσω, гoneskȣ̆ чева, ка sъ intpe înъȣntpȣ (ші ел: intpȣ кълаpe, saȣ̆ în тръsȣpъ) înпpeȣnъ кȣ..., гonind întpodȣкȣ̆, saȣ̆ intpȣ înъȣntpȣ înпpeȣnъ.

Συν εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, (nex: συνεισῆλθον, ші чл:) intpȣ înпpeȣnъ кȣ чінева.

Συν εισ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, къпȣїeskȣ̆ чева înпpeȣnъ кȣ алтȣл, saȣ̆ ажȣтȣ̆ a se къпътȣі чінева de чева.

Συνεισέφρησε At: nex: ал лȣї συνεισφρέω =Συνεισφορέω.

Συν-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întpodȣкȣ̆, (ші fir:) пропȣїȣ̆, saȣ̆ sfътȣїeskȣ înпpeȣnъ ка повъцȣіtopȣ̆.

Συνεισήνεγκα, nex: 2: ал лȣї συνεισφέρω.

Συνεισθορεῖν, nex: 2: de înf: ал лȣї..

Συν-εισ-θρώσκω, biit:- θοροῦμαι,=Συνεισπηδάω.

Συν-εισ-κατ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, локȣїeskȣ̆ înпpeȣnъ înъȣntpȣ.

Συν-εισ-κομίζω, biit: -ίσω, карȣ̆ înȣȣtpȣ înпpeȣnъ кȣ...

Συν-εισ-κρίνω, biit: -κρινῶ, fakȣ̆ a se вîрî чінева înъȣntpȣ înпpeȣnъ кȣ..., saȣ̆ tot întp' o вpeme кȣ..; saȣ̆ багȣ̆ чева înпpeȣnъ întp' ȣnȣ̆ oape каре пȣтъpȣ̆.

Συνείσομαι, biit: ал лȣї σύνοιδα.

Συν-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцȣ̆, пopneskȣ̆ înпpeȣnъ înъȣntpȣ în ...

Συ-εισ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpȣ̆ înпpeȣnъ înъȣntpȣ în...

Συν-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, кazȣ̆ (mъ арȣнкȣ̆) înъȣntpȣ înпpeȣnъ.

Συν-εισ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плȣteskȣ̆ înъȣntpȣ (intpȣ плȣtind în пoptȣ̆, ші чл:) întp' ачееашї вpeme.

Συν-εισ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ̆ пе чінева a intpa înпpeȣnъ înъȣntpȣ, (ші fir:) a se familia, a se лега în релаціе кȣ чінева. 2) îmї familiezȣ̆, atpaгȣ̆ în пaptea mea. «Ὑπουργίαις καὶ χάρισι τὸν ἀδελφὸν, τοὺς φίλους συνεισποιεῖν„. ші Συνεισποιεῖν ταῖς φιλίαις». 3) (між:) adoптȣ̆ (їaȣ̆ de sȣfлetȣ̆) întp' ачееашї вpeme.

Συν-εισ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, intpȣ înпpeȣnъ înъȣntpȣ în...

Συν-εισ-πράσσω (-ττω), biit: -πράξω, înплineskȣ̆ (stpînгȣ̆) банї, datopiї înпpeȣnъ.

Συν-εισ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, saȣ̆ -ρυήσομαι, кȣргȣ, mъ въpsȣ̆ înпpeȣnъ saȣ̆ tot întp' o вpeme înъȣntpȣ în чева.

Συν-εισ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, intpȣ aлepгînd înъȣntpȣ înпpeȣnъ; daȣ̆ пъвалъ întp' ачееашї вpeme înъȣntpȣ.

Συν-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, (nex: συνεισήνεγκα, ші чл:) kontpiвȣїeskȣ̆ ші eȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алцїї ла чева. [de ȣnde

Συνεισφορὰ (ἡ), kontpiвȣipe, saȣ̆ kontpiвȣцie fъкȣтъ înпpeȣnъ кȣ алцїї.

Συν-εισ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω=Συνεισφέρω.

Συνείσφρες, пopȣnч: ал лȣї..

Συν-εισ-φρέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локȣ̆ de συνεισφορέω, багȣ̆ (ші nestp: intpȣ) înпpeȣnъ înъȣntpȣ în...

Συν-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συνεξέβην, ші чл:) esȣ̆ înпpeȣnъ.

Συν-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, skoцȣ̆ (din пosiцia sa пе чінева, saȣ̆ чева) înпpeȣnъ кȣ...

Συν-εκ-βιβάζω, biit: -άσω, skoцȣ̆ (d'înъȣntpȣ) înпpeȣnъ кȣ..

Συν εκ-βοάω, ῶ, biit: -ήσω, stpiгȣ̆, вesteskȣ̆ tape înпpeȣnъ întp' ачееашї вpeme.

Συν-εκ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, eшind aлepгȣ̆ înпpeȣnъ în ажȣtopȣл кȣїва.

Συν-εκ-βράσσω (ττω), biit: -βράσω, fepвînd daȣ̆ afapъ (ка mapea) чева înпpeȣnъ кȣ..

Συν-εκ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пpiimeskȣ̆, їaȣ̆ de ȣndeва (din afapъ) чева înпpeȣnъ

кѫ...; (gram:) sъвї înцелегѫ din чеде zise, saŭ totкл din napte, ші înnpotivъ. «Διά τὸ συνεκδέχεσθαι, ἤγουν συνεννοεῖσθαι ταῖς ὀρρῦσι τὴν ὅλην κεφαλήν». Eust: * 2) amtentѫ, пъдъждъieskѫ. «Τὴν ἀνάλυσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος —». Palad:

Συν-εκ-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ depъrtezѫ înnpexnъ din natpie, конвоїажezѫ. [ші

Συνεκδημία (ἡ), eшipe în кълъtopie din natpie înnpexnъ кѫ alткл. [din

Συνέκδημος (ὁ, ἡ), soцѫ în кълъtopie afaръ din natpie. [σύν, ἐκ, δῆμος]

Συν-εκ-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: συνεξέδωκα, ші чл:) ежѫtѫ, saŭ kontribьїeskѫ ла мъpitimѫ de faцъ; мъpitѫ înnpexnъ їїкъ, ші чл:

Συνεκδοχή (ἡ), înnpexnъ înцелецere (akt: saŭ nas:); naptik: ptp:) firѫръ de кѫвîntѫ, sinekdoxъ (sъвt-înцелецere de кnŭ totŭ dintp' o napte, цenкл din sneцie, saŭ precedentкл din чеде кpmътoape, ші înnpotivъ). [συνεκδέχομαι]. [de кnde

Συνεκδοχικός, ἡ, όν, atinгътopŭ de, saŭ eksnpimatŭ în sinekdoxъ. [de кnde

Συνεκδοχικῶς, adв: în sinekdoxъ, saŭ întindepe de a înцелеце кnŭ totŭ din napte.

Συνεκδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лкї συνεκτρέχω.

Συνεκδρομή (ἡ), înnpexnъ алергare afaръ; (ppinч:) цeнepaлъ пъвалъ asкnpa връжташвлкї. [de кnde

Συνεκδρομικῶς, adв: кѫ цeнepaлъ пъвъliре; (fir:) =Συλλήβδην, în цeнepaлѫ.

Συν-εκ-δύνω, ші (miж:) -δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: 2: συνεξέδυν, ші чл:) esŭ stpeкърîndѫ mъ de кndeва întp' aчeeaшї вpeme, saŭ înnpexnъ кѫ alткл.

Συν-εκ-δύω, biit: -δύσω, desвpakŭ (ші nas: saŭ miж: mъ desвpakŭ) întp' aчeeaшї вpeme, saŭ înnpexnъ кѫ...; saŭ înnpexnъ кѫ xaїneле mъ desвpakŭ ші de... «Τὴν αἰδῶ —». Ep:

Συν-εκ-θειάζω, biit: -άσω, înzeїeskŭ înnpexnъ кѫ..., saŭ întp' aчeeaшї вpeme.

Συν-εκ-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înfepвîntŭ, apinzŭ înnpexnъ; saŭ întp' aчeeaшї вpeme zъdъръskŭ fepвinцeala, saŭ (fir:) кѫna boinцъ a кѫїва.

Συν-εκ-θηλύνω, biit: -υνῶ, afemeїezŭ, молешeskŭ tot de o datъ, saŭ înnpexnъ кѫ...

Συν-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibind stopкŭ înnpexnъ, saŭ tot de o datъ.

Συν-εκ-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, mopŭ (înї daŭ sъfletкл) ші eŭ întp' aчeeaшї вpeme, saŭ înnpexnъ кѫ...

Συνεκκαίδεκα, nedekл: шaїsnpezeче (kîte 16) înnpexnъ [σύν, ἔξ, καί, δέκα].

Συν-εκ-καίω, biit: -καύσω, apinzŭ, ші apzŭ (ші fir: întъpîtŭ) întp' aчeeaшї вpeme. saŭ înnpexnъ кѫ..

Συν-εκ-καλέω, -ῶ, biit: -έσω, кїemŭ de кndeва (ші fir: daŭ npiчinъ, întъpîtŭ) înnpexnъ кѫ...

Συν-έκ-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîntŭ eksnкsŭ înnpexnъ кѫ...

Συν-εκ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înnкnrînd otopŭ înnpexnъ кѫ...

Συν-εκ-κλέπτω, biit: -κλέψω, їкpînd skoцŭ afaръ (їaŭ ne askкns) чева înnpexnъ кѫ...

Συν-εκ-κλησιάζω, biit: -άσω mъ aflкї ші eŭ de faцъ înnpexnъ кѫ алцїї în adкnape пъвлікъ; (Biscp:) faкŭ napte de aчeeaшї Biserікъ.

Συν-εκ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ aбatŭ înnpexnъ, saŭ de onotpivъ кѫ алцїї eшind din nosiцia mea.

Συν-εκ-κλύζω, biit: -κλύσω, moind, afкndînd snълъчeskŭ înnpexnъ

Συν-εκ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, esŭ înnotînd înnpexnъ кѫ ..

Συν-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцŭ afaръ (ші noet: sкfepŭ) înnpexnъ. «Κακὰ —». Exp: =Συνεπελαφρύνω.

Συν-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, taїŭ tot de o dъtъ, saŭ înnpexnъ din pъdъчinъ

Συν-εκ-κρίνω, biit: -κρινῶ, алegînd (кѫръцind) daŭ afaръ чева ка o кѫръцitъръ de npisosŭ înnp_вnъ кѫ чева.

Συν-εκ-λαλέω ῶ, biit: -ήσω, snкїŭ, skoцŭ npin граїкл meŭ înnpexnъ, saŭ tot întp' o вpeme ші алтŭ чева.

Συν-εκ-λάμπω, biit: -λάμψω, лкчeskŭ de faцъ înnpexnъ кѫ..

Συν-εκ-λεαίνω, biit: -ανῶ, netezeskŭ чева de totŭ fpekînd кna кѫ алта.

Συν-εκ-λέγω, biit: -λέξω, алegŭ înnpexnъ.

Συν-εκ-λειόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συνεκλεαίνω.

Συν-εκ-λείπω, biit: -λείψω, лipseskŭ, пїerŭ tot de o datъ, saŭ înnpexnъ.

Συνεκλεκτός, ἡ, όν, alesŭ înnpexnъ кѫ алцїї. [συνεκλέγω].

Συν-εκ-λύω, biit: -λύσω, слъвeskŭ, despervezŭ (ші de sine nas: шъ молешeskŭ, оboseskŭ) tot de o datъ.

Συν-εκ-μαχέω -ῶ, biit: -ήσομαι, mъ batŭ înnpexnъ (кѫ алїatŭ ал кѫїва) în stpeinъ царъ.

Συν εκ-μοχλεύω, biit: -εύσω, skoцŭ кша din цîцînї înnpexnъ кѫ zoвoapeле eї, saŭ

авїа о deskizъ skoцîndъ 'ї zовоареле 2) skoцъ чева înпреѫнъ кѫ алцїї în silъ ка кѫ пîргіа din ръдъчінъ.

Συν-εκ-νήχομαι, biit: -νήξομαι,=Συνεκκολυμβάω.

Συν-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, порneskъ, tpimiцъ înпреѫнъ afaръ (ла eksпediцie, ші чл:).

Συν-εκ-πεπαίνω, biit: -ανῶ, кокъ (ші між: de sine пas: тъ кокъ) întp'ачееашї вреme кѫ totѫл

Συν-εκ-πέπτω, biit: -πέψω,=Συνεκπέσσω

Συν-εκ-περάω -ῶ, biit: -περάσω, tpekъ (акt: ші neѫt:) dinколо înпреѫнъ кѫ алтѫл.

Συν-εκ-πέσσω (ττω), biit: πέψω, ажѫtъ ла mistѫipe, saъ коачере de чева; fir:) = Συγκατευνάζω.

Συν-εκ-πιέζω, biit: -έσω, = Συνεκθλίβω, teskѫind, stpiвind stopkъ, skoцъ чева.

Συν-εκ-πικραίνω, biit: -ανῶ, kontpiвѫїeskъ ші eъ a se faче чінева foapte amapъ, (ad:) a se înfѫpia. a se mînia.

Συν-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, (nex: συνεξέπιον, mi чл:) вeaъ, sopвъ чева de totъ (пахарѫл пînъ în fѫndъ) înпреѫнъ, saъ tot de o datъ.

Συν-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ, esъ afaръ înпреѫнъ; (de ѫnde de ла вotѫpiле skoase din ѫpnъ) тъ вpodeskъ înпреѫнъ «'Αγωνιζόμενος στάδιον σύνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ». Ep: s' a întîmплat a eші din ѫpnъ пѫmeле лѫї, ка sъ алерцe de o datъ кѫ чел întîїъ.

Συν-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, eksплѫteskъ (din поptъ) tot de o datъ, saъ înпреѫнъ.

Συν-εκ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплineskъ, (ші fir: sъвîршeskъ, îndeплineskъ) чева întp'ачееашї вреme, saъ înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-πλήσσω (ττω), biit:-πλήξω, adѫkъ sпaїmъ, sпepiъ tot de o datъ, saъ înпреѫнъ.

Συν-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, pesѫfлѫ, saъ îmї daъ sѫfлetѫл tot întp' o вреme, saъ înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кѫ dat:) тъ îndestѫлezъ, тъ mѫлцѫmeskъ în чева.

Συν-εκ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, isвѫteskъ кѫ поpочіpe în pesвoїъ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-εκ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpîtъ ла pesвoїъ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, ажѫtъ пе чінева a sъвîрші ѫnъ osteniчosъ лѫкрѫ.

Συν-εκ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, плекъ, тъ dѫkъ afaръ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-εκ-πορίζω, biit: ίσω, ажѫtъ пе чінева a se къпѫі de чева.

Συνεκποτέον, nosit: ал лѫї συνεκπίνω.

Συν-εκ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, ажѫtъ пе чінева ла înплiniрe saъ skoatepe de datopiї; (між:) îmї pesвѫnъ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-εκ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, апрinzъ чева de totъ întp' ачееашї вреme, saъ înпреѫнъ кѫ...; konлѫkpezъ ла totaлъ înfokape de чева.

Συν-εκ-ρέω, biit: -ρυήσομαι, (nex: συνεξεῤῥύην, ші чл:) кѫргъ, тъ вѫpsъ afaръ tot o datъ, saъ înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвъ de totъ înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-στρατεύω, biit: -εύσω, тъ oшteskъ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-εκ-σώζω, biit: -σώσω, mîntѫїeskъ пе чінева din чева înпреѫнъ кѫ алтѫл.

Συν-εκ-ταπεινόω -ῶ, biit: -ώσω, ѫmiлeskъ пе чінева кѫ totѫл înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tѫpвѫpъ кѫ totѫл inпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, apanжezъ (ашezъ) afaръ în вътъліе înпреѫнъ...

Συν-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ întp' ачееашї вреme, saъ înпреѫнъ кѫ...

Συν-εκ-τελέω -ῶ, biit: -έσω, konлѫkpezъ ла sъвîршіpea вре ѫnѫї лѫкрѫ.

Συν-εκ-τέμνω, biit: τεμῶ, (nex: συνεξέταμον, шt чл:) tъind daъ afaръ; (пaptik:) skoпeskъ întp' ачееашї вреme, saъ înпреѫнъ кѫ...

Συνεκτέον, nosit: ал лѫї συνέχω.

Συν-εκ-τίθημι, biit: -εκθήσω, eksпѫїъ чева înпреѫнъ.

Συν-εκ-τιθηνεύω, biit: -εύσω, kpeskъ dînd цîцъ înпреѫнъ кѫ...

Συνεκτικὸς, ἡ, όν, (кѫ цen:) цiitopъ stpîns, пъstpъtopъ de чева în sine; (fъpъ къzъ) dъinitopъ; saъ konpinzъtopъ, пpinчіпалъ, esenцiaлъ. «Αἴτια συνεκτικά». Med: nemiжлочite, statopniче, ші лѫкрътоаре în toatъ dъinipea воалеї (înпpot: de προκαταρκτικὰ). [συνέχω].

Συν-εκ-τίκτω, biit: -τέξομαι, naskъ tot întp' o вреme, saъ înпреѫнъ.

Συνεκτικῶς, adв: [συνεκτικός] în кіпъ konpinzъtopъ, пе skѫptъ, în челе maї пpinчіпале.

Συν-εκ-τίννυμι (-τίνυμι), ші Συν-εκ-τίνω (-τίω), biit: -τίσω, плъteskъ pъfѫind o datopie (osîndъ, ші чл:) întp' a чееашї вре-

me, saŭ înпреѕnъ кѕ алтѕл; kontpiвѕïeskŭ ла ръfѕipe de datopie, ші чл:

Συν-εκ-τραχηλίζομαι, biit: -ίσομαι, îmĭ рѕпŭ rîtѕл къzînd depe калŭ; saŭ (fir: îmĭ esŭ din mъsѕpĭ, mъ aвatŭ din калеа чеа dpeaптъ de o potpiвъ, saŭ înпреѕnъ кѕ алтѕл.

Συν-εκ-τραχύνω, biit: -υνῶ, înъsпpeskŭ, selвътъчeskŭ пе чinева кѕ totѕл înпреѕnъ кѕ...; saŭ kontpiвѕïeskŭ a se înъsпpi, a se înкрѕzi чева.

Συν-εκ-τρέφω, biit: -θρέψω, кpeskŭ пе чinева înпреѕnъ; saŭ kontpiвѕïeskŭ ла крештерea кѕïва.

Συν-εκ τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: συνεξέδραμον, ші чл:) esŭ алеpгînd înпреѕnъ кѕ алцiĭ; (пpin întind: în цen:) ажѕtŭ, konлѕкpezŭ; (fir:) mъ desвoлtezŭ, înaintezŭ întp' ачееашĭ вpeme, saŭ de опotpiвъ în чева; (în a tpeĭa пeps: saŭ în пaptч:) mъ întîmпл, mъ вpodeskŭ tot o datъ (вezĭ ші συντρέχω) (кѕ dat:). «Τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης». Плв: ажѕtîndѕ 'л. «Το δὲ σπανίοις συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον». Плв: s' a întîmплat a aвea în вiaцъ.

Συν-εκ-τρίβω, biit: -τρίψω, sdpoвeskŭ, пръпъdeskŭ de totŭ întp' ачееашĭ вpeme, saŭ înпреѕnъ.

Συνέκτροφος (ὁ, ἡ), кpeskѕtŭ înпреѕnъ кѕ чinева. [συνεκτρέφω].

Συν-εκ-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtŭ, fakŭ кѕnoskѕtŭ (înвedepatŭ) înпреѕnъ, saŭ întp' ачееашĭ вpeme чева.

Συν-εκ-φέρω, biit: συνεξοίσω, (nex: συνεξήνεγκα, ші чл:) skoцŭ (карŭ) înпреѕnъ afaръ; însoцeskŭ moptŭ ла гроапъ; пpoнѕнцŭ înпреѕnъ, saŭ tot de o datъ; (fir:) sѕfepŭ înпреѕnъ кѕ чinева (вezĭ ші συνεκκομίζω); (ѕne-opĭ) = Συνεκφαίνω «Μόνος γὰρ οὗτος (ὁ Λύσιππος) κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ (τοῦ 'Αλεξ:), καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετήν». Пл: (nas:) = Συμπαρασύρομαι. «Τοῖς θυμοῖς —». Пл:

Συν-εκ φεύγω, biit: -φεύξομαι, fѕгînd skaпŭ de ѕndeва înпреѕnъ кѕ алтѕл.

Συνεκφορὰ (ἡ), чеа întp' ачееашĭ вpeme dѕчepe ла гроапъ de moptŭ, saŭ пpoнѕнцape de ziчepe. [συνεκφέρω].[de ѕnde

Συν-εκ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Συνεκφέρω, saŭ Συνεκκομίζω.

Συν-εκ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, гръïeskŭ, saŭ глъsѕïeskŭ чева tot o datъ înпреѕnъ, saŭ кѕ ачелашĭ глаsѕ. [de ѕnde

Συνεκφώνησις, εως (ἡ),(грam:)=Συνίζησις.

Συν-εκ-φωτίζω, biit: -ίσω, лѕminezŭ чева кѕ totѕл întp' ачееашĭ вpeme.

Συν-εκ-χέω, biit: -χεῶ, (nex: συνεξέχεα, ші чл: въpsŭ afaръ tot de o datъ, saŭ înпреѕnъ кѕ.. || (miж: fir:) esŭ кѕ mѕлцĭ înпреѕnъ de ѕndeва.

Συν-εκ-χυμόω -ῶ, biit: -ώσω, ажѕtŭ ла deшeptapea zemiлop (tpѕпѕлѕĭ).

Συν-ελαττόω -ῶ, biit: -ώσω, înпѕцinezŭ tot o datъ, saŭ înпреѕnъ кѕ...

Συν-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші At: -ελῶ, гonind din toate пъpцiле adѕnŭ ла ѕnŭ локŭ; adѕкŭ (ші nestp: ажѕнгŭ) ла stpimtopape, stpimtopezŭ, siлeskŭ; (maĭ des) înкîлчeskŭ (ші ел: mъ înкaïepŭ) în вътълie, = Συγκρούω, ші Συνωθῶ.

Συν-ελέγχω, biit: -ελέγξω, doвedeskŭ din toate пъpцiле (fъpъ kontestaцie).

Σύνελεν, poet: în локŭ de συνεῖλεν, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лѕĭ συναιρέω.

Συν-ελευθερόω -ῶ, biit: -ώσω, sлoвozŭ înпреѕnъ; saŭ kontpiвѕïeskŭ ла sлoвozipea кѕïва.

Συνέλευσις, εως (ἡ), adѕnape de maĭ mѕлцĭ oamenĭ ла ѕnŭ локŭ; konsiлiŭ, sfatŭ. [din

Συνελεύσομαι, biit: ал лѕĭ συνέρχομαι. [de ѕnde

Συνελευστικὸς, ἡ, ὸν, aплекatŭ ла adѕnape, soцiaвiлŭ. «Τὸ συνελευστικὸν». Пл: aплекape ла вiaцъ soцiaлъ.

Συνελήλυθα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ συνέρχομαι.

Συνελήφθην, nex: nas: ал лѕĭ συλλαμβάνω.

Συνελθεῖν, nex: de inf: ал лѕĭ συνέρχομαι.

Συνέλιξις, εως (ἡ), înпреѕnъ înfъшѕpape. [din

Συν-ελλίσσω (ττω), biit: -ελίξω, înfъшѕpŭ înпреѕnъ ѕna кѕ алta, fakŭ ѕnŭ гemŭ.

Συν-ελκύω, ші Συν-έλκω, biit: -ελκύσω, ші -έλξω, (nex: συνείλκυσα, ші чл:) tpaгŭ înпреѕnъ ла ѕnŭ локŭ; stpînгŭ; tîpъskŭ înпреѕnъ de вале.

Συν-ελπίζω, biit: -ίσω, пъdъжdѕïeskŭ ші eŭ înпреѕnъ, saŭ asemenea.

Συνελὼν, nex: 2: de пaptч: ал лѕĭ συναιρέω.

Συν-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, intpѕ înпреѕnъ.

Συν-εμ-βάλλω, biit: βαλῶ, вaгŭ înъѕntpѕ, (ші ел:) întpѕ ка връжmaшŭ, пъвълeskŭ tot de o datъ, saŭ înпреѕnъ кѕ... [de ѕnde

Συνεμβολὴ (ἡ), apѕnкape înъѕntpѕ, intpape, saŭ пъвълipe înпреѕnъ, saŭ tot de o datъ кѕ.. «Κώπης —». Esхл: чеа înпреѕnъ вîsлipe.

Συνέμεν. Dor: în локъ de συνεῖναι, nex: 2: de inf: ал лві συνίημι.

Συν-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, пресърă ă' între înпрєвнъ кв...

Συν-εμ-πίπρημι, biit: -πρήσω, apzъ înпрєвнъ кв...

Συν-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ înпрєвнъ înъхntрх, saъ neste чева; пъвъleskъ într' aчєєашї вреme аєхпра квїва; (fir:) мъ întîmплв, мъ вродeskъ într' aчєєашї вреme.

Συν-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskъ înпрєвнъ хпа кв алта.

Συν-εμ-πνέω, biit: -πνεύσω, însвїлв înпрєвнъ, saъ tot o datъ.

Συνέμπορος (ὁ, ἡ, soцъ de кълъtopiї; (în цеп:) товаръшъ, пърташъ. [σύν, ἔμπορος].

Συν-εμ-πρήθω, biit: -πρήσω = Συνεμπίπρημι

Συνέμπτωσις, εως (ἡ), întîlnipe din întîmплare, вродipe într' aчєєашї вреme.

Συν-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, арътъ чева tot într' o вреme, saъ înпрєвнъ кв...; însemnezъ (daъ a se înцелеце) ші алтъ чева. [de хnde

Συνέμφασις, εως (ἡ), арътаре de чева tot într' o вреme; însemnare ші de (dare de a se înцелеце ші) алтъ чева, (Франц:) allusion.

Συν-εμ-φέρω, biit: συν-εν-οίσω, (nex: συνενήνεγκα, ші чл:) adвкъ ші eъ tot într' o време чева înъхntрх; kontpiввїeskъ ші eъ.

Συνεναντίον, adв; токмаї înпротівъ. [σύν, ἐναντίον].

Συν-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътъ, dovedeskъ чева în aчєєашї време, saъ înпрєвнъ кв...

Συν-εν-δεκάζω, biit: -άσω, ші

Συν-εν-δεκατίζω, biit: -ίσω, serвezъ a хnsnpezечелеа zi a лвнеї.

Συν-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, (nex: συνενέδωκα, ші чл:) мъ îndвплекъ, мъ înвoleskъ ші eъ tot de o datъ. [de хnde

Συνένδοσις, εως (ἡ), речіпрокъ îndвплекаре, saъ înвoipe ла чева.

Συν-εν-δύω, biit: -δύσω, înвракъ tot de o datъ

Συν-ενείκομαι, noct: în локъ de συμφέρομαι, мъ порtъ înпрєвнъ; мъ întîлneskъ кв чіпева.

Συν-ενθουσιάζω (-ενθουσιάω -ῶ), biit: -άσω, мъ întвsiezъ mi eъ de o notpivъ кв чіпева, saъ мъ înпърїъшeskъ din întвsiasmвл квїва.

Συν-εν-ίημι, biit: -ήσω, (nex: συνενῆκα, ші чл:) арвпкъ, лasъ чева tot de o datъ înъхntрх în...

Συν-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, прічепъ, înцелегъ tot de o datъ.

Συν-ενόω -ῶ, biit: -ώσω, хneskъ doъ saъ maї мвлte лвкрарї înпрєвнъ.

Συνέντασις, εως (ἡ), întindepe de toate пърціле a хnвї трвпъ înпрєвнъ; (în цеп:) = Ἔντασις, [συνεντείνω].

Συν-εν-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, пкїъ în pîndă, аранжезъ înпрєвнъ între алцїї, saъ алтеле.

Συν-εξ-άγω, biit: -άξω, skoцъ înпрєвнъ.

Συν-εξ-αιθερόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ înпрєвнъ în eterъ (въzdвхъ).

Συν-εξ-αιθριάζω, biit: -άσω, ekspкїъ înпрєвнъ afaръ în aerъ.

Συν-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: συνεξεῖλον, ші чл:) skoцъ, їаъ înпрєвнъ; stъpîneskъ ораша saъ царъ în хnipe (ка aliatъ) кв чіпева.

Συν-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikъ în sвs, ші їаъ чева înпрєвнъ; înaлцъ înпрєвнъ (проп: ші fir:). || (ел:) мъ apdikъ, ші плекъ înпрєвнъ кв чіпева, = Συναναζεύγνυμι.

Συν-εξ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, eшind вртezъ înпрєвнъ кв чіпева.

Συν-εξ-ακούω, biit: -ακούσομαι, авzъ чева de denapte, saъ кварt înпрєвнъ кв алтвл.

Συν-εξ-αλείφω, biit: -αλείψω, штергъ înпрєвнъ de totъ.

Συν-εξ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъръ înпрєвнъ afaръ din...

Συν-εξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: συνεξήμαρτον, ші чл:) грешeskъ, пъкътвїeskъ înпрєвнъ кв алтвл преа мвлт.

Συν-εξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, мъ етвлezъ, мъ întрекъ, мъ notpivеskъ într' aчєєашї време кв чіпева преа мвлт.

Συν-εξ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, келtвїeskъ чева de totъ într' aчєєашї време, saъ înпрєвнъ кв алтвл.

Συν-εξ-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплineskъ кв desъвîршipe чева într' aчєєашї време, saъ înпрєвнъ кв...

Συν-εξ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, daъ флоаре, saъ мъ desволtъ ка o флоаре într' aчєєашї време, saъ înпрєвнъ кв...

Συν-εξ-ανίστημι, biit: -αναστήσω, (nex: συνεξανέστησα, ші 2: συνεξανέστην, ші чл:) skolъ (mi miж: мъ skolъ) în sвs, înвiezъ din морцї, мъ resврътeskъ, мъ stpъmвtъ, (în цеп:) мъ mішкъ într' aчєєашї вреme, saъ înпрєвнъ кв... «Τοῖς καιροῖς

—». Пл: тъ рєѕколѣ dзпе înпрежѫрърї, saŭ în datъ че воїѣ гъsi окazie.

Συν-εξ-αν-οίγω, вііt: -ανοίξω, (пех: συνεξήνοιξα, saŭ συνξανέωξα, ші чл:) deskizŭ чева кѫ totѫл înпрєхпъ кѫ алtѫл.

Συν-εξ-αντλέω -ῶ, вііt: -αντλήσω, zлеleskŭ de totŭ (ші fir: равdŭ) înпрєхпъ.

Συν-εξ-ανύτω (ύω), вііt: -ανύσω, sъвîршeskŭ кѫ totѫл чева înпрєхпъ, saŭ tot de o datъ кѫ алtѫл. «Οὐ συνεξανύτων (se înц: τὴν ὁδόν)». Пл: ръmîind în ѫрmъ (nemerînd de o notpівъ) în кале.

Συν-εξ-απατάω -ῶ, вііt: -ήσω, înшелŭ, amъцeskŭ înтр' aчeeaшї вреmo.

Συν-εξ-απο-στέλλω, вііt: στελῶ, екsпediezŭ, порneskŭ afaръ înпрєхпъ.

Συν-εξ-άπτω, вііt: -άψω, aтîрnŭ, legŭ de чева înпрєхпъ 2) anpinzŭ tot o datъ.

Συν-εξ-αριθμέω -ῶ, вііt: -ήσω, пѫmърŭ înпрєхпъ, копrinzŭ în пѫmърътoape.

Συν-εξ-αρκέω -ῶ, вііt: -έσω, sînтŭ de îndestѫл ла чева înпрєхпъ кѫ...; saŭ тъ notpівeskŭ în пропорціе кѫ чева.

Συν-εξ-άρχω, вііt: -άρξω, înчepŭ (întreprinzŭ чева) înпрєхпъ кѫ алtѫл. «Μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν». Пл: (Аксіохŭ).

Συν-εξ-ατμίζω, вііt: -ίσω, екапорezŭ (лasŭ a рezвfла) чева tot odatъ, saŭ înпрєхпъ.

Συν-εξ-ατονέω -ῶ, вііt: -ήσω, sлъвeskŭ кѫ totѫл înпрєхпъ, saŭ întр' aчeeaшї вреmе.

Συν-εξ-αυαίνω, вііt: -αυανῶ, ѫsѫkŭ чева de totŭ înпрєхпъ кѫ...

Συν-εξ-εγείρω, вііt: -εγερῶ, demlentŭ, (ші fir:) întърîtŭ tot de o datъ, saŭ înпрєхпъ.

Συν-έξ-ειμι, вііt: -ειμι, (прел: συνεξῆειν, ші чл:) =Συνεξέρχομαι.

Συν-εξ-ελαύνω, вііt. ελάσω, esŭ înпрєхпъ (къlape saŭ în тръѕѫръ); тъ oшteskŭ înпрєхпъ.

Συνεξελεύθερος (ὁ, ἡ, =Συναπελεύθερος.

Συν-εξ-ελίσσω (ττω), вііt: ελίξω, desfъшѫрŭ (desfakŭ) tot o datъ.

Συν-εξ-έλκω, вііt: -έλξω, ші -ελκύσω, (συνεξείλκυσα, ші чл:) трътînd ѕкоцŭ afaръ înпрєхпъ кѫ ..

Συν-εξ-εμέω -ῶ, вііt: -εμέσω, върsînd (вomind) ѕкоцŭ чева înпрєхпъ кѫ...

Συν-εξ-ερεύθω, (fъръ вііt:) tot de o datъ fakŭ чева a se роші кѫ totѫл.

Συν-εξ-ερευνάω -ῶ, вііt: -ήσω, черчetezŭ кѫ stърѵinцъ întр' aчeeaшї вреmе (кѫ sъ deskoperŭ чева).

Συν-εξ-ερύω, вііt: -ερύσω, = Συνεξέλκω.

Συν-εξ-έρχομαι, вііt: -ελεύσομαι, (пех: συνεξῆλθον, ші чл:) esŭ înпрєхпъ, saŭ tot de o datъ.

Συν-εξ-ετάζω, вііt: -άσω, черчetezŭ чева înпрєхпъ, компарŭ кѫ алta. || (пas:) тъ компарŭ, тъ жѫdikŭ în релацie кѫ чinева; тъ notpівeskŭ, тъ пѫmърŭ înпрєхпъ.

Συν-εξ-ευπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Συν-εξ-ευπορίζω, вііt: -ίσω,=Συνεκπορίζω.

Συν-εξ-ευρίσκω, вііt: -ευρήσω, черчetînd afлѫ чева înпрєхпъ, saŭ în ѫnipe кѫ чinева.

Συν-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, повъцѵleskŭ, saŭ екsплікŭ tot de o datъ, saŭ înпрєхпъ кѫ...

Συν-εξ-ημερόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, тъ înвлînzeskŭ кѫ totѫл înпрєхпъ.

Συν-εξ-ιδρόω -ῶ, вііt: -ώσω, ѕкоцŭ чева tot de o datъ прin, saŭ ка o ѕѫdoape

Συν-εξ-ισόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакŭ чева кѫ totѫл de o notpівъ, saŭ asemenea кѫ алtŭ чева.

Συν-εξ-ίσταμαι, вііt: συνεκστήσομαι, (пех: συνεξέστην, ші чл:) îmї esŭ din minцї, тъ екstasiezŭ, тъ întѫsiezŭ tot de o datъ, saŭ de o notpівъ.

Συν-εξ-ισχνεόω. вііt: -εύσω, черчetezŭ, каѵtŭ кѫ aтърѫntѫл чева tot întр' o вреme, saŭ înпрєхпъ кѫ...

Συν-εξ-οδεύω, вііt: -εύσω, esŭ înпрєхпъ în къlътopie; saŭ ѫрmezŭ înпрєхпъ în екsпediціе de oшtipe.

Συν-εξ-όζω, вііt: -οζήτω, daŭ tot o datъ ѫnŭ miposŭ afaръ.

Συν-εξ-οκέλλω, вііt: -οκελῶ, (тъ) aбatŭ în латѫре afaръ din порtŭ saŭ din кале înпрєхпъ, saŭ tot de o datъ (ѫкt: saŭ nestp:).

Συν-εξ-ολισθαίνω, вііt: -ολισθήσω, (пех: 2: συνεξώλισθον, ші чл:) алѫпекînd kazŭ în латѫре înпрєхпъ кѫ...

Συν-εξ-ομοιόω ῶ, вііt: -ώσω, fакŭ чева кѫ totѫл asemenea; (пas: saŭ між:) тъ asemъпŭ кѫ totѫл кѫ чinева. [de ѫnde

Συνεξομοίωσις, εως (ἡ), desъвîршitъ asemъпare кѫ чinева.

Συν-εξ-οπλίζω, вііt: -ίσω, înarmezŭ кѫ desъвîршipe tot întр' o вреme.

Συν-εξ-ορθιάζω, вііt: -άσω, apdikŭ dpent în нічoape, (ші fir:) întърîtŭ tot întр' o вреme, saŭ înпрєхпъ.

Συν-εξ-ορίζω, вііt: -ίσω, ѕкоцŭ afaръ din хotape (екsілezŭ) înпрєхпъ.

Συν-εξ-ορμάω -ῶ, вііt: -ήσω, =Συμπαροριμῶ; (nestp: saŭ ел:) пъвълind esŭ, (ші

fir:) odръsлeskŭ, pesъpŭ tot de o datъ, saŭ înпpeѕnъ кѕ ..

Συν-εξ-ορούω, biit: -ορούσω, =Συνεξορμῶ, mъ pепezŭ înпpeѕnъ afapъ.

Συν-εξ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, skoвind, sъпînd skoцŭ înпpeѕnъ кѕ ..

Συν-εξ-οστρακίζω, biit: -ίσω, eksiлezŭ, saŭ eksпatpiezŭ пpin ostpaчismŭ (вezĭ ὀστρακισμός) tot de o datъ, saŭ înпpeѕnъ кѕ...

Συν-εξ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцŭ чева tot de o datъ пpin ѕdŭ.

Συνε-εξ-υγραίνω, biit: -ανῶ, ѕmezeskŭ чева înпpeѕnъ de totŭ.

Συν-εξ-ωθέω -ῶ, biit: -ήσω, înпinrînd skoцŭ afapъ tot o datъ, saŭ înпpeѕnъ.

Συν-εξ-ωραΐζω, biit: -ίσω, kontpiвѕĭeskŭ лa înfpѕmѕseцapea saŭ înпodoвipea кѕĭва în ѕnipe кѕ алtѕл.

Συν-εορτάζω, biit: -άσω, sepвъtopeskŭ înпpeѕnъ. [de ѕnde

Συνεορταστής, οῦ (ὁ), înпpeѕnъ sepвъtopitopŭ.

Συνεοχμὸς (ὁ), поet: în лoкŭ de συνοχή, înкeĭetѕpъ.

Συν-επ-αγείρω, biit: -αγερῶ, поet: =(saŭ гpeш: în лoкѕ de) Συνεπεγείρω.

Συν-επ-άγω, biit: -άξω, (nex: συνεπήγαγον, ші чл:) dѕкŭ (îmпѕĭŭ) чева înпpeѕnъ asѕпpa кѕĭва. || (шіж:) dѕкŭ (кapŭ) кѕ sinemĭ, op ѕnde mъ dѕкŭ.

Συν-επ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лѕпtŭ înпpeѕnъ кѕ чinева maĭ de mѕлte opĭ, saŭ кѕ stъpѕinцъ; (în цen:) sîntŭ aлiatŭ, aжѕtŭ.

Συν-επ-ᾴδω, biit: -ᾴσομαι, pепetŭ aчeлaшĭ кîntiкŭ înпpeѕnъ кѕ чinева.

Συν-επ-αείδω, biit: -αείσω, поet: în лoкŭ de συνεπᾴδω.

Συνέπαθον, nex: 2: aл лѕĭ συμπάσχω.

Συν-επ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, лaѕdŭ înпpeѕnъ, saŭ în ѕnipe; (fir:) =Συναινῶ, mъ înвoĭeskŭ.

Συνέπαινος (ὁ, ἡ), inпpeѕnъ лъѕdъtopŭ (ші fir: aпpoвъtopŭ) de чева; чeл de aчeeaшĭ пъpepe, înвoitŭ ..a чева «Συνέπαινός εἰμί τινι». Ep:=Συναινῶ εἴς τι. [σὺν, ἐπὶ αἶνος].

Συν-επ-αίρω, biit: -αρῶ, apdiкŭ în sѕs înпpeѕnъ; (fir: кѕ inf:) întъpîtŭ, zъdъpъskŭ înпpeѕnъ лa чева.

Συν-επ-αισθάνομαι, biit:-αισθήσομαι, simцŭ, saŭ înцeлeгŭ чева кѕ aчeeaшĭ skѕmпъtate, saŭ de o пotpiвъ кѕ чinева.

Συν-επ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: ασομαι, пîpъskŭ пe чinева кa înпpeѕnъ вinoвatŭ, saŭ de o пotpiвъ кѕ алtѕл.

Συν-επ-αιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, staŭ atîpnatŭ d' asѕпpa saŭ în aepŭ înпpeѕnъ, saŭ de o пotpiвъ кѕ алtѕл.

Συν-επ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕpmezŭ dѕпe чinева înпpeѕnъ; (fir:) sîntŭ de aчeлaшĭ simцimîntŭ saŭ sistemъ кѕ чinева.

Συνεπακτὴρ (ὁ), поet: înпpeѕnъ вînъtopŭ. [συνεπάγω].

Συν-επ-αλαλάζω, biit: -άξω, stpigŭ aлaлa înпpeѕnъ кѕ aлцiĭ sпpe лaѕdъ, saŭ de вѕкѕpie în pesвoĭŭ пentpѕ вipѕinцъ.

Συν-επ-αμύνω, biit: -αμυνῶ, aжѕtŭ пe чinева лa înпpotiвipe, pesвѕnape, saŭ aпъpape de вpъжmaшŭ.

Συν-επ-αν-ίστημι, biit: -αναστήσω, (nex: συνεπανέστησα, ші 2: συνεπανέστην, ші чл:) пopneskŭ пe чinева (ші miж: mъ пopneskŭ) înпpeѕnъ, saŭ tot de o datъ лa peвoлtъ asѕпpъ кѕĭва.

Συν-επ-αν-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, dpeгŭ, îndpentezŭ ĭapъшĭ înпpeѕnъ кѕ..; saŭ peadѕкŭ tot o datъ în pîndѕĭaлa de maĭ 'naінte.

Συν-επ-απ-ερείδω, biit: -ερείσω, =Συναπερείδω.

Συν-επ-άπτομαι, Ion: în лoкŭ de συνεφάπτομαι.

Συν-επ-αρήγω, biit: -αρήξω, aжѕtopezŭ înпpeѕnъ лa чева.

Συν-επ-αρτύω, biit: -ύσω, пpeгъteskŭ, къпѕĭeskŭ кѕ чeлe tpeвѕinчoase, saŭ înпodoвeskŭ чева înпpeѕnъ кѕ чinева.

Συν-επ-αυξάνω, biit: -αυξήσω, кpeskŭ чева кѕ adaosŭ tot de o datъ, saŭ înпpeѕnъ; (ші nestp: saŭ пas:) înaintezŭ înпpeѕnъ кѕ чева în кpeшtepe.

Συν-επ-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (nex: συνεπαφῆκα, ші чл:) лaѕŭ, asвipлŭ, sлoвozŭ чева tot de o datъ asѕпpa кѕĭва.

Συν-επ-εγείρω, biit: -εγερῶ, întъpîtŭ, pesкoлŭ tot întp' o вpeme

Συνέπεια (ἡ), [σὺν, ἔπος] konцinepe de шipŭ în ziчepĭ, saŭ fpase; konплetipe de кѕвîntŭ; пasaжŭ de вepsѕpĭ, (Fpanц:) tirade.

Συν-επείγω, biit: -επείξω, гpъвeskŭ, siлeskŭ înпpeѕnъ; (fir:) =Συνεπαυξάνω.

Συν-έπ-ειμι, biit: ειμι, (пpeл: συνεπῄειν, ші чл:) mepгŭ, пъвълeskŭ înпpeѕnъ asѕпpa кѕĭва.

Συν-επ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (пpeл: συνεπεισῄειν, ші чл:) intpѕ пe ѕpmъ înпpeѕnъ кѕ чinева.

Συν-επ-εισ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, înbîptind înпреѫnъ багѫ чева înъѫntpѫ ка прin ἐγκύκλημα. (bezĭ ziч:).

Συν-επ-εισ-φέρομαι, biit: -εισοίσομαι, (nex: συνεπεισηνέχθην, ші чл:) dѫкѫ, багѫ пе чinева dѫпе sinemĭ înъѫntpѫ în...

Συν-επ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, беаѫ înпреѫnъ пе ѫpmъ din чева.

Συν-επ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѫ înпреѫnъ înкъ maĭ mѫлt; saѫ ажѫtѫ a se faче чева maĭ dъinitopѫ.

Συν-επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, ажѫtopînd faкѫ sapчina maĭ ѫшѫpe, saѫ ѫшѫpezѫ гpeѫtatea прin ажѫtopѫл meѫ.

Συν-επ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συνεπενέβην, ші чл:) калкѫ апъsînd пе чinева înпреѫnъ кѫ алtѫл. «Ταῖς ἀτυχίαις τινος («Τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς)—». Плв: ле tpaкtezѫ sпpe foлesѫл meѫ. (bezi ші συνεπιτίθεμαι).

Συν-επ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtѫ, faкѫ a se bedea чева tot de o datъ пе sѫpfaцa mea.

Συν-επ-ερείδω, biit: -ερείσω, pezemѫ, saѫ (nestp:) mъ pezemѫ пе чева înпреѫnъ.

Συν-επ-ερίζω, biit: -ερίσω, mъ emѫлezѫ, шъ întpeкѫ înпреѫnъ кътpe чinева.

Συν-επ-εσπόμην, Ion: nex: аллѫĭ συνεφέπομαι.

Συν-επ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpeпtezѫ чева înпреѫnъ, коnлѫкpezѫ sпpe nemepipea saѫ doбîndipea sкопѫлѫĭ.

Συν-επ-ευφημέω -ῶ, biit: ήσω, прin aклamaцiiле меле ѫnite кѫ a ле алtopa aпpoбezѫ ші eѫ înпреѫnъ чева.

Συν-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, ѫpezѫ ші eѫ înпреѫnъ, saѫ tot o datъ чева.

Συν-επ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, faкѫ ші eѫ tot întp' o вpeme sѫnetѫ, însoцeskѫ кѫ sѫnetѫл гласѫлѫĭ meѫ гласѫл челѫĭ че кîntъ; (desпpe neînsѫfл:) faкѫ вѫetѫ, pesѫnѫ înпреѫnъ. «Ὁ οὐρανὸς τά τε πέριξ οἰκοδομήματα φρικῶδές τι συνεπήχησαν». D: Kas:

Συν-επι-βαίνω. biit: -βήσομαι, (nex: συνεπέβην, ші чл:) mъ ѫpкѫ, калкѫ înпреѫnъ пе чева; (fir:) ĭaѫ пapte ла oape-кape întpeпpindepe.

Συν-επι-βάλλω, biit: -βαλῶ, apѫnкѫ чева înпреѫnъ пeste..; (ел:) багѫ de seamъ tot de o datъ; (ка neѫt:) mъ пotpiвeskѫ, mъ вpodeskѫ în aкopdѫ кѫ чева. «Ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς». Плв: ‖ (miж:) întpeпpinzѫ чева în înвoipe кѫ чinева. «Συνεπιβάλλεσθέ μοι τοῦ ἔργου». Лѫч: (ѫnde însъ se пape гpeп: în локѫ de συνεπιλάβεσθε).

Συν-επι-βλάπτω, biit: -βλάψω, maĭ вatъmѫ înкъ ші eѫ dînпреѫnъ кѫ алцiĭ.

Συν-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, кiпzѫĭeskѫ, кѫцetѫ, ѫnелteskѫ реле asѫпpa кѫĭва în ѫnipe кѫ алцiĭ.

Συν-επι-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, kontpiвѫĭeskѫ a se faче чinева mîndpѫ, înгîmfatѫ, saѫ însѫfлѫ ші eѫ înпреѫnъ кѫ алцiĭ mîndpie кѫĭва.

Συνεπιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Συμμάρτυς. [συνεπιγιγνώσκω].

Συνεπιγραφεὺς, έως (ὁ), pîndѫitѫ înпреѫnъ епiгpafѫ (bezĭ ἐπιγραφεύς). [din

Συν-επι-γράφω, biit: -γράψω, sкpiѫ (ші fir: atpiвѫĭeskѫ) чева în ѫnipe кѫ алцiĭ asѫпpa кѫĭва. «Δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι—». Пл: (ші miж:) «Τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι συνεπιγράφεσθαι„. Fiл:= Κοινωνεῖν ἀλλοτρίων ἁμαρτιῶν».

Συν-επι-δείκνυμι, biit: δείξω, apъtѫ, dobedeskѫ întp' aчee ші вpeme.

Συν-επι-δέω, biit: -δήσω, легѫ пе d' asѫпpa tot de o datъ, saѫ înпреѫnъ desпpe pъnĭ).

Συν-επιδημέω -ῶ, biit: -ήσω, soseskѫ, saѫ пetpeкѫ ѫndeва ка кълъtopѫ înпреѫnъ кѫ чinева.

Συν-επι-δίδωμι, biit: -επιδώσω, (neχ: συνεπέδωκα, ші чл:) daѫ чева adaosѫ, saѫ kontpiвѫцie înпреѫnъ кѫ алцiĭ; (ел:) înaintezѫ, кpeskѫ înпреѫnъ, saѫ tot de o datъ кѫ алцiĭ.

Συν-επι-δράσσομαι (δράττομαι), biit: -δράξομαι, апѫкѫ кѫ mîna (îmĭ însѫшeskѫ) tot întp' o вpeme чева; saѫ tpaгѫ asѫпpъ 'mĭ чева înпреѫnъ кѫ алцiĭ. «Φθόνον—». Плв: (ѫnde алцiĭ sкpiѫ προσεπιδράσσομαι).

Συν-επι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înжѫгѫ înпреѫnъ (ѫnѫл dѫпе алtѫл), înшipѫ sѫвt aчелamĭ жѫгѫ. (în At: алцiĭ συνυποζεύγνυμι).

Συν-επι-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, чepчetezѫ, (diskѫtezѫ) чева tot de o datъ, saѫ în ѫnipe кѫ алцiĭ.

Συν-επι-θειάζω, biit: -άσω, atpiвѫĭeskѫ ші eѫ чева în ѫnipe кѫ алцiĭ ла Dѫmnezeeaska пѫtepe.

Συν-επι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, oбsepвѫ кѫ лѫape a minte чева tot de o datъ кѫ алцiĭ.

Συν-επι-θήγω, biit: -θήξω, askѫцѫ чева, (ші fir:) întъpîtѫ пе чinева tot întp' o вpeme, saѫ în ѫnipe кѫ алtѫл asѫпpa кѫĭва.

Συν-επι-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, faкѫ ші eѫ гълъцie, sгomotѫ înпреѫnъ кѫ алцiĭ

sпре арътаре de апровацie ла чева.

Συν-επι-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плîнгѫ ші еѫ înпреѫнъ пентрѫ чева.

Συνεπίθρυψις, εως (ἡ), молешіре (слъвіре) din desfътърї înпреѫнъ кѫ алтѫл. [συνεπιθρύπτομαι].

Συν-επιθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, пofteskѫ, dopeskѫ чева tot întp' o вреme, saѫ de o потрівъ кѫ алтѫл. [de ѫnde

Συνεπιθυμητής, οῦ (ὁ), înпреѫнъ dopitopѫ de чева, (Fpanц:) compétiteur.

Συν-επι-θωύσσω, biit: -θωύξω, întъpîtѫ tot întp' o вреme ші еѫ кѫ stpiгътеле меле.

Συν-επι-κάθημαι, (прел: συνεπικαθήμην) шезѫ înпреѫнъ пе чева.

Συν-επί-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîntѫ къzѫtѫ (zакѫ), saѫ staѫ sъ казѫ întp' ачееашї вреme, saѫ înпреѫнъ пеste чева.

Συν-επι-κεράννυμι, biit: κεράσω, amestekѫ їаръшї înпреѫнъ.

Συν-επι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, înковоїѫ, saѫ fpîнгѫ чева înпреѫнъ пеste чева; (прінч: fiг:) контрівѫїeskѫ a mішка пе чінева ла мілъ, saѫ компътimipe.

Συν-επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoвeskѫ ші еѫ înпреѫнъ, saѫ контрівѫїeskѫ ла înfpѫmѫseцареа кѫїва.

Συν-επικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, контрівѫїeskѫ în ажѫторѫл кѫїва.

Συν-επι-κουφίζω, biit: -ίσω, контрівѫїeskѫ ла ѫшѫрареа кѫїва.

Συν-επι-κραδαίνω, biit: -ανῶ, легънѫ ші еѫ înпреѫнъ.

Συν-επι-κρίνω, biit: -κρινῶ, маї жѫdікѫ înкъ чева întp' ачееашї вреme, saѫ înпреѫнъ кѫ алтѫл.

Συν-επι-κροτέω ῶ, biit: -ήσω, плеsпекѫ din mîїnї înпреѫнъ (прінч: sпре арътаре de înпреѫнъ апроварə în чева).

Συν-επι-κρύπτω, biit: -κρύψω, askѫnzѫ (акоперѫ) чева înпреѫнъ.

Συν-επι-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskѫ чева întp' ачееашї вреme, saѫ în ѫnipe кѫ алцїї.

Συν-επι-κωμάζω, biit: -άσω, mepгѫ în desfътаре (кѫ вецїї ші кîntъpї) ла чінева înпреѫнъ кѫ алцїї.

Συν επι-λαμβάνω, (преа рар) în локѫ de συνεπιλαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, (nex: συνεπελαβόμην, ші чл:) апѫкѫ (пѫїѫ mîna) ші еѫ înпреѫнъ, (прінч:) ка sъ ажѫtѫ, saѫ sъ опреskѫ; (în цен:) коплѫкрezѫ, ажѫtѫ înпреѫнъ; (вezї ші συλλαμβάνω, ші συναντιλαμβάνομαι).

Συν-επι-λαμπρύνω, biit: υνῶ, fakѫ în ѫnipe кѫ алтѫл чева înкъ маї stpълѫчitѫ (маї мърецѫ, ші чл:). «Τὸ φρόνημα—„.Пл:

Συν-επι-λέγομαι, biit: -λέξομαι, чiteskѫ чева репеde înпреѫнъ кѫ...

Συν-επι-λείπω, biit: -λείψω, (nex: συνεπέλιπον, ші чл:) лiпseskѫ, мъ sfîpшeskѫ tot de o datъ.

Συνεπιλεκτέον, пosit: ал лѫї συνεπιλέγω, tpeвѫїe a маї ziче înкъ чева (пе лîнгъ алтеле, saѫ ка о пероpацie).

Συνεπιληπτέον, пosit: ал лѫї συνεπιλαμβάνομαι.

Συν-επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, пе лîнгъ алтеле маї sокоteskѫ ші алтѫ чева înпреѫнъ, saѫ tot de o datъ.

Συν-επι-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, înкредinцezѫ mi еѫ tot de o datъ кѫ мъртѫpia mea. [de ѫnde

Συν-επιμαρτύρησις, εως (ἡ), dape de мъртѫpie ѫnitъ кѫ (înкредinцътоаре de) кѫвinteле кѫїва.

Συν-επι-μειδιάω -ῶ, biit: -άσω, zîmвeskѫ a pîde tot de o datъ пентрѫ чева.

Συν-επιμελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: συνεπεμελήθην) înгріжeskѫ tot întp' o вреme, saѫ în ѫnipe кѫ чінева desпре чева. [de ѫnde

Συνεπιμελητής, οῦ (ὁ), înпреѫнъ înгріжitopѫ desпре чева saѫ чінева.

Συν-επι-μερίζω, biit: -ίσω, хотъръskѫ tot o datъ, saѫ în ѫnipe кѫ чінева партеа кѫ вenitъ fie-кърѫїа.

Συνε-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, daѫ înпреѫнъ ка ѫnѫ adaosѫ.

Συν-επι-μίγνυμι, biit: -μίξω, маї amestekѫ înкъ înпреѫнъ.

Συν-επι-νεύω, biit: -νεύσω, мъ плекѫ ші еѫ din капѫ înпреѫнъ (мъ înвоїeskѫ) ла чева.

Συν-επι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotѫ înпреѫнъ saѫ de o потрівъ în faца, saѫ пе d' asѫпра апеї.

Συν-επι-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, пъskочeskѫ înпреѫнъ, saѫ tot o datъ кѫ...

Συνέπιον, nex: 2: ал лѫї συμπίνω.

Συν-επιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ fakѫ ші еѫ кълкътърѫ de жѫръmîntѫ înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-επι-πάσχω, biit: πείσομαι, коппътimeskѫ în арътаре nѫmaї.

Συν-επι-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskѫ înпреѫнъ ѫna пеste алта.

Συν-επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плѫteskѫ пе d' asѫпра, saѫ asѫпра кѫїва înпреѫнъ кѫ чінева.

Συν-επι-πονέω ῶ, biit: -ήσω, osteneskŭ înпреѕnъ înкъ maĭ mѕлt.

Συν-επιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, mъ повîрneskŭ, mъ плекŭ înпреѕnъ; (ші fir:) amŭ аплекаре кътре чева.

Συν-επιῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, конкѕргŭ neînчetat.

Συν-επιῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъреskŭ înкъ maĭ mѕлt (daŭ maĭ mѕлtъ вîрtѕte) кѕ ажѕtорѕл meŭ.

Συν-επι-σημαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, арътŭ tot de o datъ, saŭ în ѕnipe кѕ чinева прin semne înвoipea, saŭ nemѕлцѕmipea mea ла чева.

Συν-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι,=Συν-επισκοπέω, обѕервŭ (черчetezŭ) tot de o datъ, saŭ în ѕnipe кѕ чinева чева.

Συν-επι-σκευάζω, biit: -άσω, гъteskŭ, saŭ репарezŭ чева tot o datъ.

Συν-επι-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, обѕервŭ, saŭ fakŭ бъгърĭ de seamъ asѕпра вре ѕnѕĭ лѕкрѕ tot întр' o вреme, saŭ înпреѕnъ кѕ чinева. [din

Συνεπίσκοπος (ὁ), лѕъtорŭ aшinte (inspektорŭ) înпреѕnъ кѕ алtѕл; (Бisep:) ажѕtъtорŭ епiskопѕлѕĭ. [σὺν, ἐπὶ, σκοπός].

Συν-επι-σκοτέω, -ῶ, biit: -ήσω, întѕnekŭ чева înпреѕnъ кѕ.., saŭ din toate пърцiле.

Συν-επι-σκυθρωπάζω, biit: -άσω. mъ поsomoръskŭ înпреѕnъ пentрѕ чева.

Συν-επι-σπάω ῶ, biit: -σπάσω, tpaгŭ (tîръskŭ) чева înпреѕnъ кътре... || (miж:) tpaгŭ чева înпреѕnъ кътре sinemĭ; tîръskŭ кѕ, saŭ dѕпе sinemĭ, =Συνεφέλκομαι.

Συν-επι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, гръвeskŭ чева înпреѕnъ, saŭ în ѕnipe кѕ чinева; || (ел: кѕ miж: biit:) mъ гръвeskŭ de o potрiвъ кътре чева.

Συνεπισπόμενος, nex: 2: de партч: ал лѕĭ συνεφέπομαι.

Συν-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, шtiŭ чева вine înпреѕnъ кѕ алцiĭ.

Συνεπίστασις, εως (ἡ), stъpѕitoape лѕape a minte înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συν-επιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ pîndѕitŭ епistatŭ ла чева înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συν-επι-στέλλω, biit: στελῶ, tpimiцŭ înпреѕnъ (шtipe, saŭ skpisoape) кътре чinева; вesteskŭ (opdinezŭ) tot de o datъ (прin skpisoape saŭ tpimisŭ).

Συν-επι-στενάζω, biit: -στενάξω, ші

Συν-επι-στένω, (fъръ biit:) sѕspinŭ ші eŭ înпреѕnъ saŭ de o potрiвъ кѕ.. пentрѕ чева.

Συν-επι-στρατεύω, biit: -εύσω, mъ oшteskŭ înпреѕnъ asѕпра кѕĭва.

Συν-επι-στρέφω, biit: -στρέψω, ші (пas:) -στραφήσομαι, întoркŭ înaпoĭ пе чinева, (saŭ ел: ші miж: пе sinemĭ) tot de o datъ кътре чева; îndpentezŭ, mъ îndpentezŭ înпреѕnъ кътре..; (fir:) fakŭ пе чinева въгъtорŭ de seamъ ла чева. «Ἡ δὲ φωνὴ αὕτη συνεπιστρέφει καὶ κατακοσμεῖ τοὺς προστυγχάνοντας». Пл: (ші nestp:). «Αἱ κεραῖαι (τῆς πέλτης) καμπὰς ἔχουσαι, καὶ συνεπιστρέφουσαι τῇ πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας». Пл: (ші пas:) «Πρὸς ἕν τέλος ὀφείλοντας (τοὺς νέους) ἐξ ἀρχῆς ἄγεσθαι, καί συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσι». Пл: [de ѕnde

Συνεπίστροφος (ὁ, ἡ), înвîptitŭ în sine tape, stpînsŭ ші potѕndŭ.

Συν-επι-σφάζω, biit: -σφάξω, înжѕnгĭŭ пе чinева înпреѕnъ neste, saŭ dѕпе чева.

Συν-επ-ισχύω, biit: -ισχύσω, întъреskŭ (înкѕражezŭ) ші eŭ пе чinева a faче чева, =Συνεπιῤῥώννυμι.

Συνεπίτασις, εως (ἡ), întindepe, прелѕnцipe, крештере, saŭ îndemnape fъкѕtъ în ѕnipe кѕ алtѕл. [συνεπιτείνω].

Συν-επι-ταχύνω, biit: -υνῶ, maĭ гръвeskŭ înкъ tot de o datъ, saŭ înпреѕnъ кѕ...

Συν-επι-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ, креskŭ чева înкъ maĭ mѕлt ші eŭ înпреѕnъ кѕ алцiĭ. "Τὴν ὀργὴν —». Плв:

Συν-επι-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвîршeskŭ чева în ѕnipe кѕ чinева.

Συν-επι-τέλλω, biit: -τελῶ, mъ арътŭ pesъpitŭ пе opizontŭ înпреѕnъ.

Συν-επι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭŭ пе d' asѕпра, saŭ skѕptezŭ чева tot de o datъ.

Συν-επι-τίθημι, biit: -επιθήσω, (nex: συνεπέθηκα, ші чл:) пѕĭŭ чева (ші miж: mъ îmпѕĭŭ, kazŭ) tot o datъ neste чева; (fir:). «Τοῖς καιροῖς («Τῇ ἀγνοίᾳ) τινος συνεπιτίθεσθαι». Плв: =Συνεπεμβαίνειν.

Συν-επι-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, dожъneskŭ, чертŭ ші eŭ înпреѕnъ.

Συν-επι-τρέπω, biit: -τρέψω, лasŭ чева în stъпinipea, saŭ îngpiжipea кѕĭва tot o datъ, saŭ înпреѕnъ кѕ чinева.

Συν-επι-τρίβω, biit: -τρίψω, пръпъdeskŭ de totŭ înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συνεπίτροπος (ὁ), [συνεπιτρέπω] епitропŭ, îngpiжitорŭ pîndѕitŭ înпреѕnъ кѕ алtѕл.

Συν-επι-τροχάζω, biit: -άσω, пetpekŭ (ші fir: чiteskŭ чева pепede (алеpгînd) înпреѕnъ кѕ алцiĭ.

Συν-επι-τυφόω -ῶ, biit: -ώσω, însѕflѕ ші eŭ de o potрiвъ în чinева fѕmѕpĭ, înгîmfape, mîndpie.

Συν-επι-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, saŭ φανήσομαι, mъ арътŭ d'asȣпра, saŭ de o datъ înпреȣnъ кȣ...

Συν-επι-φάσκω, biit: -φήσω, = Συνεπίφημι.

Συν-επι-φέρω, biit: συνεποίσω, (nex: συνεπήνεγκα, ші чл:) dȣкŭ чева tot de o datъ asȣпра кȣїва. «Ὅπλα —„. Лкs: 2) daŭ, oferŭ, atpiбȣїeskŭ кȣїва чева în ȣnipe кȣ... «Ὄνομα —». Пл: || (miж:) dȣкŭ, карŭ кȣ sinemĭ; (fъръ kazŭ) пъвълeskŭ înпреȣnъ asȣпръ.

Συν-επι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saŭ φευξοῦμαι, fȣгŭ înпреȣnъ кътре...; pefȣгŭ (алергŭ, пъzȣїeskŭ sпре sкъпаре) înпреȣnъ ла...

Συν-επί-φημι, biit: -φήσω, zikŭ ші eŭ ачееашĭ în ȣnipe кȣ алтȣл, saŭ mъ înвоїeskŭ asȣпра вре ȣnȣĭ лȣкрȣ кȣ чinева.

Συν-επι-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, = Συνεπευφημῶ.

Συν-επι-φορτίζω, biit: -ίσω, înповърezŭ ші eŭ înпреȣnъ, daŭ ші eŭ de o potpiвъ кȣ алтȣл греȣtate кȣїва.

Συν-επιχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeпpinzŭ tot de o datъ чева; mъ порneskŭ tot de o datъ, saŭ în ȣnipe кȣ алтȣл asȣпра кȣїва.

Συν-επι-χειρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, пpin întindepe de mîĭnĭ (вotape) întъpeskŭ чева înпреȣnъ кȣ алцiї. «Τοῖς ἑαυτῶν παρανομήμασι συνεπιχειρονομοῦντες». Diod:

Συν-επι-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, înaintezŭ înпреȣnъ кътре...

Συν-επι-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, minцŭ înпреȣnъ desпре чева, saŭ adaoгŭ minчĭȣnĭ în ȣnipe ке чinева.

Συν-επι-ψηφίζω, biit: -ίσω, întъpeskŭ ші eŭ чева înпреȣnъ кȣ алцiї пpin вotȣл meŭ.

Συνεποίσω, biit: ал лȣї συνεπιφέρω.

Συν-επ-οκέλλω, biit: -οκελῶ, îmĭ апропiŭ (tpaгŭ кȣ) корабiа ла ȣskatŭ întp' ачееашĭ вреme кȣ алцiї.

Συν-έπομαι, biit: -έψομαι, ȣpmezŭ înпреȣnъ dȣпе чinева; (fiг:) = Παρέπομαι; (de ȣnde) «Τὸ συνεπόμενον». = Ἡ συνέπεια.

Συν-επ-όμνυμι, biit: -ομόσω, saŭ -ομοῦμαι, (nex: συνεπώμοσα) maĭ жȣрŭ înкъ tot de o datъ.

Συν-επ-οπτεύω, biit: -εύσω, insпeкtezŭ tot de o datъ, saŭ sîntŭ лȣъторŭ a minte înпреȣnъ кȣ алтȣл.

Συν-επ-οτρύνω, biit: -υνῶ, îndemnŭ tot o datъ, saŭ întъpîtŭ ла чева înпреȣnъ кȣ алцiї.

Συνεπούλωσις, εως (ἡ), înкidepe, вindeкape de panъ

Συν-επ-ουρίζω, biit: -ίσω, ажȣтŭ пе чinева a înainta (ка ȣnŭ вîntŭ пpiinчosŭ sȣfлînd dînaпoĭ).

Συνεπτυγμένως, [συμπτύσσω] adв: (de пaptч:) în кiпŭ înплiчitŭ, копpinzъторŭ, stpînsŭ, nedesвoлtatŭ.

Συν-επ-ωάζω, biit: -ωάσω, шezŭ пе оȣъ, клочeskŭ ші eŭ înпреȣnъ.

Συν-επ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, ші ώσω, înпinгŭ ші eŭ înпреȣnъ кътре...; (fiг:) = Συμπαρορμῶ, îndemnŭ, înкȣражezŭ înпреȣnъ ла чева.

Συν-ερανίζω, biit: -ίσω, adȣnŭ, saŭ daŭ ші eŭ înпреȣnъ kontpiвȣцie; (ші пas:) mъ adȣnŭ în feлŭ de kontpiвȣцie (Тȣрч: pefenea); (în цen:) kontpiвȣїeskŭ, коnлȣкрezŭ ла чева. «Τὰς χρείας ἀλλήλοις συνηράνιζον». Апп: se ажȣtopaŭ ȣniĭ кȣ алцiї ла tpeвȣinцe. (ші пas:) «Πάντων εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κόσμου συνερανισθέντων». Fiл: «Σώματα κόσμοις ἐπιθέτοις συνερανιζόμενα». Лкs: komпȣse din... «Δῆμος ἐκ σύγκλυδος ὄχλου συνηρανισμένος». D: Ал:

Συνερανισμὸς (ὁ), stpînцepe, saŭ dape de kontpiвȣцie. [ші

Συνερανιστὴς, οῦ (ὁ), stpînгъторŭ, saŭ dъtъторŭ de kontpiвȣцie saŭ ажȣторŭ în feлŭ de kontpiвȣцie ла чева.

Συνεραστὴς, οῦ (ὁ), amopezatŭ de чinева înпреȣnъ кȣ алтȣл, piвaлŭ în amopŭ, = Ἀντεραστής. [din

Συν-εράω -ῶ, biit: -ερασθήσομαι, (nex: συνηράσθην) sîntŭ amopezŭ ал кȣїва, de кape este amopezatŭ tot de o datъ ші алтȣл. || (miж: речiпрокŭ кȣ dat:) їȣвeskŭ кȣ amopŭ, ші sîntŭ de o potpiвъ їȣвitŭ de dînsȣл. (în Eȣp: Andpom: 222. греш: în локŭ de συναίρω).

Συν-εργάζομαι, biit: -άσομαι, (nex: συνειργάσθην, ші чл:) (кȣ dat:) лȣкрezŭ înпреȣnъ) ла ачелашĭ лȣкрȣ кȣ алтȣл; (кȣ ак:) лȣкрezŭ din toate пърцiле, saŭ întp' ȣnŭ кiпŭ, în кît sъ se комвine кȣ алтŭ чева, potpiвeskŭ; (în цen:) = Ἐξεργάζομαι. (de ȣnde) «Λίθοι οὐ ξυνειργασμένοι». Тȣч: пелȣкpate.

Συν-εργάθω, (прел: συνείργαθον) поet: în локŭ de συνείργω.

Συνεργασία (ἡ), înпреȣnъ лȣкpape; ажȣторŭ ла лȣкрȣ. 2) локŭ, ȣnde лȣкpaŭ мȣлцĭ înпреȣnъ înкiшĭ poвĭ, saŭ datopĭ. [ші

Συνεργαστὴς, οῦ (ὁ), [συνεργάζομαι] ші

Συνεργάτης, ου (ὁ), лȣкръторŭ ла ачелашĭ лȣкра înпреȣnъ кȣ алтȣл, (Fpanц:) collaborateur; (în цen:) коnлȣкръторŭ, ажȣтъторŭ. [σὺν, ἔργον]. [de ȣnde

Συνεργατίνης, ου (ὁ), поet: în локŭ de συνεργάτης.

Συνεργάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї συνεργάτης.

Συνέργεια (ἡ), =Συνεργία. [ші

Συνέργειον (τό), [σὺν, ἔργον] локŭ (fабрікъ), ѫnde лѫкреазъ мѫлцї înпреѫnъ.

Συνεργέτης, ου (ὁ), поеf: în локŭ de συνεργάτης. [din

Συνεργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрезŭ чева înпреѫnъ кѫ алтѫл, saŭ ажѫtŭ лѫкрînd înпреѫnъ; (desпре лѫкр:) înлesneskŭ, ажѫtŭ ла чева. «Τὸν δρασμὸν τοῖς Πέρσαις συνεργήσαντες». Елд: (ші пas:). «Συνεργούμενοι». D: Ал: ажѫtîndѫ se. [σὺν, ἔργον]. [de ѫnde

Συνέργημα (τὸ), ажѫtорŭ fъкѫtŭ прin конлѫкраре.

Συνεργητέον, поsit: ал лѫї συνεργέω.

Συνεργήτης, ου (ὁ), поеt: = saŭ греш: în локŭ de) συνεργέτης. [de ѫnde

Συνεργητικὸς, ή, ὸν, пѫtinчosŭ a конлѫкра, a ажѫta ла чева.

Συνεργία (ἡ), [συνεργός] конлѫкраре, ажѫtорŭ ла чева; (în ръŭ) intрігъ ѫnелtitъ de маї мѫлцї înпреѫnъ. «Ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν καὶ συνεργιῶν». Dm:

Συνέργιον (τὸ), =Συνέργειον.

Συνεργολάβος (ὁ), întреnрinzъtорŭ de чева înпреѫnъ кѫ алтѫл. [συνεργὸς, λαβή].

Συν-εργοπονέω -ῶ, віit: -ήσω, osteneskŭ înпреѫnъ ка...

Συνεργὸς (ὁ, ἡ), конлѫкръtорŭ, (Fранц:) cooperateur; (în ръŭ) înпреѫnъ віноватŭ; (în цen:) soцŭ, товаръшŭ; (ѫne орї) коmmeseріашŭ, de ачелашї мешtешѫгŭ (întр' ачеаstъ însemn: ѫnії skріŭ σύνεργος, кѫ tонѫл ла antепенѫлtimъ).

Σύνεργος (ὁ), везї преч:

Συν-έργω, поеt: în локŭ de συνείργω.

Συν-έρδω, віit: -έρξω, поеt: = Συνεργῶ, ші Συμπράττω.

Συν-ερείδω, віit: -ερείσω, pezemŭ, sпріжінŭ (ші nestръm: mъ pezemŭ, mъ sпріжінŭ) înпреѫnъ пе чева, saŭ stрînгŭ, конлегŭ, конвінŭ ѫna кѫ алta. «Τοὺς ὀδόντας —». Iпкр: ‖ (між:) mъ sпріжінŭ înпреѫnъ saŭ în речіпрокŭ ѫnѫл пе алтѫл; (ел:) казŭ neste чева репеde; înпреѫnъ ші fъръ χεῖρας) шъ ловеskŭ, mъ înкаїерŭ în бътъліе; (în цen:) =Συγκρούομαι.

Συν-ερείπω, віit: -ερείψω, sѫрпŭ кѫ totѫл ла пъmîntŭ; (fir:) дърапънŭ, пръпъdeskŭ.

Συνέρεισις, εως (ἡ), înпреѫnъ pezemaре, saŭ înпінцере ѫna кѫ алta; tape stрînцере; ловіре înпреѫnъ în бътъліе, ші чл: [ші

Συνερειστικὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosŭ, îndemînatikŭ ла pezemaре, saŭ sпріжініре прin речіпрокъ înпінцере ѫna de алta. [συνερείδω].

Συν-ερέσσω, віit: -ερέσω, вîsлезŭ înпреѫnъ; (fir:) fакŭ чева în ѫnіре, конлѫкрезŭ.

Συν-ερετμέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локŭ de συνερέσσω.

Συνερέω, Ion: ші Συνερῶ, At: віit: ал лѫї συναγορεύω.

Συν-ερίζω, віit: -ίσω, шъ disпѫtŭ, mъ чокmъneskŭ înпреѫnъ.

Συνέριθος (ὁ, ἡ), поеt: конлѫкръtорŭ, (прінч:) ла лînъріе, saŭ плѫгъріе; (în цen:) конлѫкръtорŭ, ажѫtъtорŭ. [σὺν, ἔριθος].

Συν-εριπόω -ῶ, віit: -ώσω, =Συνερείπω.

Συνερκτικός, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a înкіde înпреѫnъ; (пaртік: desпре орatорŭ) капавілŭ a sілі пе askѫлtъtорŭ прin довезеле sале a se îndѫплека ла ziseле лѫї. (везї ші συνακτικὸς). [ші

Σύνερξις, εως (ἡ), конлегаре, концінере; (пaртік:) însoціре în къsnічіе. [συνέργω].

Συν-έρομαι, віit: -ερήσομαι, (întр: прінч: inf: συνέρεσθαι) =Συνερωτάω.

Συν-ερπύζω, ші Συν-έρπω, віit: -ερπύσω, (пех: συνείρπυσα, ші чл:). mъ tîръskŭ înпреѫnъ.

Συνέῤῥουν, în контрак: în локŭ de συνέῤῥεον, прел: ал лѫї συῤῥέω.

Συνέῤῥωγα, між: (în локŭ de пas:) tре: de кѫ: ал лѫї συῤῥήγνυμι.

Συνερτικὸς, ἡ, ὸν, [συνείρω] îndemînatikŭ a 'шї конплеti, saŭ конлега довезеле. (аша s' a îndрentat în Apstf: de Sхол: în локŭ de συνερκτικός).

Συν-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: συνῆλθον, mi чл:) віŭ ла ачелашї локŭ înпреѫnъ, mъ întîлneskŭ, mъ înпреѫnŭ кѫ чінева; (desпре мѫлцї) mъ adѫnŭ; (fir:) sîntŭ în ѫnіре, înвоitŭ кѫ алтѫл; (desпре лѫкрѫрї) mъ întîшплѫ. «Πολλάκις συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτό». Плт: «Συνέρχεται δὴ ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ πεδίον». Ер: «Οὐ συνήλθομεν ὡς πολεμήσοντες». Ksn: (ші прin întind: кam неовіч:). «Μάχη ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα». Тѫч: комплектîndѫ se. «Ἐπὶ τὸ σὸν λέχος συνῆλθον». Sof: m' amŭ însoцit кѫ tine în къsnічіе; (ші ел:). «Πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς». Sкр: маї 'nainte de a se înпреѫna. (ші кѫ dat:). «Γυναιξί συνελθόντες τεκνοποιούμεθα». Ksn: (ші fir:). Εἰς λόγους αὐτῷ συνελθεῖν». Пл: a intра în ворбъ кѫ dînsѫл. «Συνῆλθέ σοι» Sof: в' ацї înвоit. (ші desпре лѫкр:). Ταῦτα πάντα συνελθόντα». Ер:

вродіндъ se întр' аче еашї време.

Συνερῶ, вezї συнερέω.

Συν-ερωτάω -ῶ, вііт: -ήσω, întребъ tot de o datъ; îmї коплегъ întребъріле; (de вnde în dialektікъ) пропвїъ silogismъ în întребърї. «'Εγκώμια οὐκ ἀσυλλόγιστα, ἀλλὰ συνηρωτημένα». Лвч: [de вnde

Συνερώτησις εως, (ἡ), silogismъ din колегате întребърї.

Σύνες, пех: 2: de порвпч: ал лвї συνίημι.

Συν-εσθίω, вііт: -έδομαι, (тре: de кв: συνεδήδοκα, ші чл:) мъпînкъ înпревпъ.

Σύνεσις, εως (ἡ), (прінч: ші поеt:) înţîлпіре, înпревпаре; (de вnde desпре рîврї) конкврцере. 2) (овіч: fig:) прічепере, жвdікаре; (de вnde) înцелепчївне, минте. 3) (рар)=Συνείδησις. «Τίς σ' ἀπέλλυσιν; ἡ ξύνεσις, ὅτι σύνοιδα δεὶν' εἰργασμένος». Евр: [συνίημι].

Συνεσκευασμένως, adв: (de пartч;) кв претъіре комплектъ. [συσκευάζομαι].

Συνεσκιασμένως, вdв: (de партч:) întр' вnъ кîпъ вшвросъ, акоперітъ. [συσκιάζομαι].

Συνεσπόμην, пех: 2: ал лвї συνέπομαι.

Συνεσταλμένως, [συστέλλω]adв: (de партч:) кв sfіалъ; în кîпъ мърцінітъ, stрînсъ; кв економіе; (грам:) кв сквртаре de сілавъ, сав вокалъ.

Συνεστέον, поsіt: ал лвї σύνειμι, вііт: -έσομαι.

Συνεστεὼς, Іоп: în локъ de συνεστώς.

Συνεστηκότως, [συνίστημι] adв: (de партч:) кв кîпъ statорнікъ, сігвръ; сав кв стървінцъ.

Συνέστην, пех: 2: ал лвї συνίστημι.

Συνεστίασις, εως (ἡ), сввst: ал лвї..

Συν-εστιάω -ῶ, вііт: -άσω, оспетезъ пе чінева înпревпъ кв алцїї. || (між:) мъпînкъ înпревпъ ла оспъцъ; (în цен:) sîнтъ контръіторъ înпревпъ кв чінева.

Συνεστίη (ἡ), Іоп: în локъ de συνεστίασις. (în Ер: алцїї чіт: συνεστοῖ).

Συνέστιος (ὁ, ἡ), [σὺν, ἑστία] коплоквіторъ; коммеseанъ; (în цен;) контръіторъ; (desпре анімале) доместікъ; (вezї ші σύντροφος). «Ζεὺς —». Ехл: = Ξένιος.

Συνεστοῖ, dat: ал лвї συνεστώ

Συνεστραμμένως, [συστρέφω] adв:(de партч:) кв кîпъ stрînсъ, конріпzъторъ, în пвціне, дар тарї ворве. (вezї ші στρογγύλως .

Συνεστὼ, όος -οῦς (ἡ), Іоп: în локъ de συνουσία, конвіецвіре, конпетречере. [σύνειμι, вііт: -έσομαι].

Συν-етάζω, вііт:-άσω, черчетезъ înпревпъ.

Συν-етаірéω -ῶ вііт: -ήσω, кврвескъ, сав петрекъ кврвеаскъ віацъ înпревпъ кв чінева. 2) (між:) амъ прієтешвгъ, sîнтъ соцъ, товаръшъ кв чінева.

Συνεταιρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї ...

Συνέταιρος (ὁ), товаръшъ, соцъ. [σὺν, ἑταῖρος].

Συνετάφην, пas: пех: 2: ал лвї συνθάπτω.

Σύνετε, 2: îm: перs: de пех: 2: de порвпч: ал лвї συνίημι.

Συνετέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кв цен:) іаъ înцелепере, сав штіінцъ de вре вnъ лвкрв, прічепъ; вагъ de seamъ. [ші

Συνετίζω, вііт: -ίσω, (Скр:) факъ пе чінева înцелептъ, îїînсвфлв прічепере, îї лвminezъ mintea. [din

Συνετὸς, ἡ, ὸν, прічепвтъ, înцелептъ; (кв цен:) штііторъ, înчеркатъ. "Συνετοὶ γίνονται τῶν καλῶς ἐχόντων». Лвч: 2) (рар пas: desпре лвкр:) înцелесъ, сав de înцелес. «Συνετὰ σφι ηὔδα». Ер: 3) (пrea рар desпре хаїнъ) fъквтъ a se înкеїа, a se înкіde. [συνίημι]. [de вnde

Συνετῶς, adв: кв ввпъ прічепере; înцелепцеште.

Συνευαδε, поеt: Еол: în локъ de συνέαδε, a 3: sing: перs: de пех: 2: ал (пеînтр:) συναυδάνω, плакъ ла мвлцї, сав ла тоцї înпревпъ.

Συνευαστὴρ (ὁ), поеt: [σὺν, εὐάζω] înпревпъ сервъторъ de орцііле Бакволї.

Συν-ευδαιμονέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîнтъ норочітъ, fericітъ înпревпъ кв алтвл.

Συν-ευδοκέω -ῶ, вііт: -ήσω, înкvвііцезъ ші еъ de о потрівъ чева. (пas:) «Συνευδοκούμενον» плъкътъ мвлтора înпревпъ. [de вnde

Συνευδοκητὴς, οῦ (ὁ), înкvвііцъторъ, апровъторъ de чева în вnіре кв алцїї.

Συν-ευδοκιμέω -ῶ, вііт: -ήσω, івбвтеskъ ші еъ тот о датъ, сав de о потрівъ кв алцїї.

Συν-εύδω, вііт: -ευδήσω, =Συγκοιμῶμαι.

Συν-ευημερέω -ῶ, вііт: -ήσω, петрекъ ввне зіле, мъ înпърцвшеskъ din fericірї înпревпъ кв чінева.

Συν-ευκοσμὲω -ῶ, вііт: -ήσω, (епгрf:) = Συνδιακοσμέω, întокмеskъ вінe лвкрвріле înпревпъ кв алтвл.

Συν-ευνάζω (-ευνάω -ῶ), вііт: άσω, кvлкъ întр' ачелашї патъ; мърітъ; (пas:) дормъ înпревпъ. [ші

Συνευνέτης, ου (ὁ), ші Συνευνέτις, ιδος (ἡ), =Σύνευνος, соцъ de патъ (de къsніче). [ші

Συνεύνη (ἡ), înd: în локъ de συνευνέτις. [ші

Συνεύνιος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de σύνευνος. [σὺν, εὐνή].

Συν-ευνομέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, dobîndeskъ ачееашї бъnъ леџїъіре, mъ administrezъ къ бъne леџї de o потрівъ къ алџії.

Σύνευνος (ὁ, ἡ), dormitorъ întр'ачелашї патъ înпреъnъ къ алтъл. || (sъбst:)=Σύζυγος, soцъ în къsnічіе.

Συν-ευ-πάσχω, віit: -πείσομαι, (tpe: de къ: συνευπέπονθα) dobîndeskъ ачееашї бінеfачере înпреъnъ къ алтъл.

Συν-ευπορέω -ῶ, віit: -ήσω, коплъкрezъ, saъ контрівъїеskъ ла îndestъларea saъ înбогъцірea къїва; (în цen:) коплъкрezъ, контрівъїеskъ, ажътъ ла чева. (вezї ші συμπορίζω). || (пas:) sîntъ de o потрівъ îndestълатъ, saъ богатъ, înлesnitъ în stapea mea

Συν-ευρίσκω, віit: -ευρήσω, aflъ, гъseskъ чева de o потрівъ, saъ înпреъnъ къ алтъл.

Συν-ευσχημονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ші eъ de o потрівъ регълатъ, saъ mъ портъ къ бъnъ къвіінцъ înпреъnъ къ алції.

Συν-ευτυχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ші eъ de o потрівъ fepічітъ ка алтъл. saъ пърташъ dîn fepічірea къїва.

Συν-ευφημέω -ῶ, віit: -ήσω, zікъ ші eъ de o потрівъ ворбе бъne saъ de біne; (de ъnde) înкъвіінцezъ чева ші eъ; (ъneорї) такъ fepindъ mъ a nъ skoate ворбъ pea. 2) (stръm:) лаъdъ пе чінева ші eъ înпреъnъ къ алції.

Συν-ευ-φράζομαι, віit: -φράσομαι, поет: mъ гîndeskъ înцелепцеште, saъ къ nemepipe ші eъ înпреъnъ къ алції.

Συν-ευφραίνομαι, віt: -ευφρανθήσομαι, mъ înвеселеskъ ші eъ înпреъnъ къ чінева.

Συν-εύχομαι, віit: -εύξομαι, ъrezъ ші eъ înпреъnъ къ алтъл.

Συν-ευωχέω -ῶ, віit: -ήσω, osпetezъ пе чінева, (ші mіж: saъ пas:) mъ osпetezъ, mъ desfъtezъ înпреъnъ къ алції.

Συν-εφ-άπτομαι віit: -άψομαι, апъкъ ші eъ къ mîna de чева, ажътъ înпреъnъ къ алтъл-

Συν-εφ-αρμόζω (-αρμόττω), віit: -αρμόσω, потрівеskъ ъna пеste алта înпреъnъ, комбінъ ъna къ алта.

Συν-εφ-εδρεύω, віit: -εύσω, пîndeskъ вреme înпреъnъ къ алтъл ка ἔφεδρος (вezї zіч:).

Συν-εφ-έλκω, віit: -ελκύσω, (пех: συνεφείλκυσα, ші чл:) tpaгъ, tîръskъ înпреъnъ ръпе sinemї.

Συν-εφ-έπομαι, віit: -έψομαι, ъrmezъ dъпе чінева înпреъnъ къ алції.

Συν-εφ-ηβεύω, віit: -εύσω, sîntъ de ачееашї tinepeaskъ вîрstъ, saъ îmї пеtрекъ tinepeцea înпреъnъ къ алтъл. [din

Συνέφηβος (ὁ, ἡ), tînъръ de ачееашї вîрstъ къ алтъл. [σύν, ἔφηβος].

Συν-εφ-ιζάνω, віit: -ίζήσω, шezъ пе чева înпреъnъ къ алтъл.

Συν-εφ-ιστάνω, ші

Συν-εφ-ίστημι, віit: συνεπιστήσω, (пех: συνεπέστησα, ші 2: συνεπέστην, ші чл:) ашezъ пе чінева пеste (епistatъ ла) чева înпреъnъ къ алтъл; (ші mіж:) sîntъ пъsъ înгріжіторъ пеste чева înпреъnъ къ алтъл; (fir: înцел: τὴν διάνοιαν) fakъ пе чінева лъъторъ a minte (ші mіж: багъ de seamъ) tot o datъ ла чева; (партік: în пех: 2:) mъ револtezъ înпреъnъ asъпра къїва. «Συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν». Skp:

Συν-εφ-ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, пъвълеskъ înпреъnъ, saъ tot o datъ asъпра къїва.

Συνέχεια (ἡ), шіръ de лъкрърї концінъte ъnъл de алтъл, saъ концінере, dъіnіре; silінцъ, stъръінцъ neîntреръптъ 'Η ἐμὴ συνέχεια καὶ πλάνοι καὶ ταλαιπωρίαι». Dm: [ші

Συνεχέως, adв: Ion: în локъ de συνεχῶς. [din

Συνεχὴς, έος (ὁ, ἡ), концінътъ, saъ formъторъ de neîntреръптъ шіръ înпреъnъ къ алтъл; nemіжлочітъ вечінъ; (desпре timпъ) dъїnіторъ, neîntреръптъ; (în цen:) desъ, ъnъл пеste алтъл; stъръіторъ. «Προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον καὶ συνεχεῖς». Ksn: || «Το συνεχὲς». în локъ de ἡ συνέχεια. (ші în локъ de adв:). «Κατὰ τὸ συνεχὲς, ші (ел:). «Συνεχὲς». în локъ de συνεχῶς, nemіжлочіt, neîntреръпt, în концінере. (desпре локъ) «'Ο 'Ιόνιος πόρος, καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ὁ κατὰ τὸν 'Αδρίαν κόλπος». Пл: «Καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδε». Tкр: (saъ timп:). "Ὑε δ' ἄρα Ζεὺς συνεχές». Іл: M. (ші în парал:). "Δύο νύκτας, δύο δ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ κείμεθα». Od: I. (ші în sъперл:). «Πειρῶνται ὡς συνεχέστατα ποιεῖν». Ksn: [συνέχω].

Συν-εχθαίρω, віit: -αρῶ, mъ înвръжбеskъ, ъръskъ înпреъnъ.

Συν-εχθραίνω, віit: -ανῶ, ші поет: Συνέχθω,=Συνεχθαίρω.

Συνεχίζω, віit: -ίσω, (плц:) fakъ чева a fi în концінере înпреъnъ къ алта. [συνεχής]

Συν-έχω, віit: -έξω, ші пas: συσχεθήσομαι, (пех: συνέσχον, ші чл:) цiъ doъ, saъ maї

мълe лъкрърї ънite înпreънъ; (ші ел:) мъ копціъ, sînţă ънitъ. "Οθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον». Om: «"Ινα τε ξυνέχουσι τένοντες ἀγκῶνος». Om: 2) ціъ din toate пърціле, копpinzъ. «'Αμφὶ δ' ἴτυν (τρίποδος) ῥέεν 'Ωκεανός, πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος. Es: 2) (прin înтind:) ціъ în вънъ stape, пъstpezъ. «"Ος καὶ μάλιστα συνέχει τὰ ἠθικά». Sekst:(de ънde)"Τὸ συνέχον».Frsf: чea маї прinчіпалъ пapte. 4) stpîmtopezъ; sileskъ, înпilezъ. «Τῷ συνέχοντι καιρῷ». End: (ші nas:)sîntă копpinsъ stpîns de чева. «Λύπη («Φόβῳ, «'Οργῇ, «Αιμῷ, «Δίψῃ, «'Ακρασίᾳ, «'Αμηχανίᾳ ші чл:) — ». Лкs: «Δουλητίῃ συνέχεσθαι». Ep: (ші неовіч:) «Πατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ».Ep: авеа а ſаче къ..

Συνεχῶς. adв: în копцinepe(de timnъ, saъ локъ), neînчetat, neîntpepънt; în dъїnipe; къ stъpвinцъ; în înтind:) пpeu des, маї neînчetat. «Οὐκ ἔλεγόν σοι συνεχῶς». Xpis: «'Ο πρῶτος πόλεμος δέκα ἔτη συνεχῶς γενόμενος». Tвч: (вezї ші συνεχής).

Συνεψέω -ῶ, вііт: -ήσω,=Συνέψω.

Συν-εψιάομαι -ῶμαι, вііт: -άσομαι, поеt: în локъ de συμπαίζω.

Συν-έψω, вііт: -εψήσω, ſервъ чева înпreънъ къ.., saъ în кіпъ de a ſерве вine ші кîte пвцinъ.

Συνεώρακα, tpe: de къ: ал лвї συνοράω.

Συν-έωσα, пех: 1: ал лвї συνωθέω.

Συν-ηβάω ῶ, вііт: -ήσω, îmї пetpекъ tinepeціle înпreънъ къ чinева; (прin înтind:) мъ жокъ, мъ desſвlezъ înпreънъ.

Συνηβολέω -ῶ, вііт: -ήσω, поеt: Ion: în локъ de συμβάλλω, мъ înтîmпinъ, мъ întîлneskъ къ чinева. [din

Συνηβολίη (ἡ), поеt: Ion; în локъ de συμβολή, înтîmпinape, вродіре tot înтp' o вреme.

Σύνηβος (ὁ, ἡ), tînъpъ de aчeeaшї вîpstъ къ алтвл. [σὺν, ἥβη].

Συνηβώντος, поеt: Ion: în локъ de συνηβῶντος.

Συν-ηγέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, мepгъ înпreънъ înainte (ка кълъвzъ, saъ повъцвіторъ); (прin înтind:)=Συνηγεμονεύω.

Συν-ηγορέω ῶ, вііт: -ήσω, (къ dat:) = Συναγορεύω, ворвескъ ка adвокатъ în faвoapea квїва; (ſъpъ kazъ)=Σύμφημι. [de ънde

Συνηγόρημα (τὸ), ші

Συνηγορία (ἡ), tpeaва adвокатвлуї, ворвіре ънpe апъpapea dpenтвлуї квїва; (în цеп:) = Συναγόρευσις. [ші

Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, însвmnîtъ ad- вокатвлуї, saъ adвокацii. ‖ «Τὸ συνηγορικὸν„. плata adвокатвлуї. [din

Συνήγορος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште înпreънъ, saъ în апъpapea квїва; (naptik: ші sвbst:) adвокатъ; (ънe-opї) =Αντίδικος (Apstf: Ax: 706). [σὺν, ἀγορά].

Συνηδέατε, Ion: în локъ de συήδειτε, 2: îm: пeps: de neste-sъв: (în локъ de пред:) ал лвї σύνοιδα.

Συν-ήδομαι, вііт: -ησθήσομαι, (пex: συνήσθην)=Συγχαίρω.

Συνήεσαν, a 3: îm: пeps: de пред: ал лвї σύνειμι, вііт: -ειμι.

Συν-ηδύνω, вііт: υνῶ, (nas: tpe: de къ: συνήδυσμαι) îndвлчeskъ, ſakъ плъкътъ чева прin ънipea mea. «Τὸν ἄρτον ὁ ἅλς συνηδύνει». Пл: 2) (ſig:) înвeзeлeskъ прin копвepsaцia mea. «Τοὺς φίλους—». Apst:

Συνήθεια (ἡ), копвіецкіре; deasъ adънape, pелацie, ſamiліapitate къ чinева; (în Плв: ΛΑ: 21 osпъцъ; (ънe-opї) înпreънape. «Λόγους αὐτῇ προσήνεγκε περὶ συνηθείας». Ksn: 2) = "Εθος, oвічeїъ; (de ънde гpam:) tpiвiала idiomъ a кввînтвлуї ‖ sвbst: în Apst:) ſiрeшteле pîndвїелї але ſemeiлop. [din

Συνήθης, εος -ους (ὁ, ἡ), [σὺν, ἦθος] (цеп: îm: συνήθων) (прinч:) конtpъїторъ къ чinева; (прin вpm:) ſamiліapъ, пpietenъ; (în цеп:) кънoskвtъ [de ънde

Συνήθως, adв: oвічnвit; de маї мълe opї.

Συνήκοος (ὁ, ἡ), авzitorъ de чева înпreънъ къ алтвл; копшколаръ. 2) авzitъ înпreънъ къ алтвл. «Τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχειν». Пл: a ѕe авzi ънвл къ алтвл. [σὺν, ἀκοή].

Συν-ήκω, вііт: -ήξω, (прinч:) =Συνέρχομαι; (de ънde oвіч:) ажънгъ, мъ întîлneskъ, мъ ънeskъ întp' ачелашї пънтъ къ чева. «Εἰς στενὸν—». Apst: мъ stpimtezъ. 2) (ſig:) мъ notpівeskъ, мъ înвoїessъ. ‖ (în a 3: neps:) Συνήκει,=Προσήκει, ѕe къвine, ѕe notpівeште.

Συνήλασα, пex: 1: ал лвї συνελαύνω.

Συνῆλθον, пex: 2: ал лвї συνέρχομαι.

Συνηλικιώτης, ου (ὁ), ші Συνηλικιῶτις, ιδος (ἡ), mi Συνήλικος (ὁ,ἡ),= къ ...

Συνῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел de aчeeaшї вîpstъ къ алтвл; (прin înтind: în цеп:) компanїonъ, соцъ, товаръшъ. [σὺν, ἥλιξ].

Συν-ηλόω -ῶ, вііт: -ώσω, батъ къ къїе, ціponeskъ înпreънъ.

Σύνηλυς, υδος (ὁ, ἡ), [συνήλυθον] вenitъ înпpeънъ къ алціі. (ѕe конſ: къ σύγκλυς).

Συνηλυσίη, ші Συνήλυσις, поет: în локŭ de συνέλευσις, конкѹрцере.

Συνήλωσις, εως (ἡ), бътаіе кѹ кѹїŭ, піроніре înпреѹнъ ѹна кѹ алта. [συνηλόω].

Συνημέρευσις, εως (ἡ),=Συνδιημέρευσις.[ші

Συνημερευτὴς, οῦ (ὁ), петрекътоpŭ de zіле saŭ în toate zілеле кѹ чінева. [din

Συν-ημερεύω, віit: -εύσω,= Συνδιημερεύω.

Συν-ημερόω -ῶ, віit: -ώσω, înблînzeskŭ înпреѹнъ, saŭ tot o datъ кѹ...

Συνημμένος, η, ον, пas: tpe: de кѹ: de партч: ал лѹї συνάπτω. [de ѹnde

Συνημμένως, adв: (de партч:) înпреѹnat, ѹnit; (грам:) = Ὑφ' ἕν, în ѹnіpe de доъ вокале пронѹнцate de o datъ, saŭ întp' ѹna.

Συνημοσύνη (ἡ), поет: înвоїалъ, пріетенеаskъ релацie, familiapitate. [din

Συνήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de συνήθης, familiapŭ; коншезътоpŭ, конлокѹіторŭ; (în цен:) soцŭ, товаръшŭ. [σὺν, ἧμαι].

Συνήνεγκα, ші Ion: συνήνεικα, акт:, ші

Συνηνέχθην, ші Ion: Συνηνείχθην, пas: nex: ал лѹї συμφέρω.

Συνήνεμος (ὁ, ἡ), алергътоpŭ înпреѹнъ кѹ (їѹte ка) вîntѹл. [σὺν, ἄνεμος].

Συν-ηνιοχέω -ῶ, віit: -ήσω, цiŭ fpînеле, mîїŭ каї înпреѹнъ кѹ алтѹл; (în цен:) кîрmѹїeskŭ înпреѹнъ.

Συνήορος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de συνάορος, înперекеatŭ; потрівітŭ înпреѹнъ. «Φόρμιγξ δαιτὶ —». Od: Θ. ‖ (sѹбst: în цен.) товаръшŭ; (партік:) soцŭ de къsnічіе.

Συν-ηπεροπεύω, віit: -εύσω, поет: amъцeskŭ пе чінева înпреѹнъ (în ѹnіpe) кѹ алтѹл.

Συνηρέτης, ου (ὁ), [σὺν, ἐρέσσω], înпреѹнъ вîslашŭ; (fir: în цен:) конлѹкрътоpŭ, ажѹтътоpŭ.

Συν-ηρετμέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локŭ de συνερέσσω, вîslezŭ înпреѹнъ; (în цен:) конлѹкрezŭ, ажѹтŭ. (вezї ші ὁμοῤῥοθέω).

Συνηρέφεια (ἡ), ѹмбрітѹръ de deшї копачї. [συνηρεφής].

Συνηρεφέω -ῶ, віit: -ήσω, ѹмбреskŭ кѹ deasъ ѹмбръ; (neѹtp:) sintŭ...

Συνηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), [σὺν, ἐρέφω] ѹмбрітŭ de deшї копачї, ѹмбросŭ; (în цен:) акоперітŭ. «Ἐν τῷ συνηρεφεῖ». Лѹч: ла ѹмбрітѹръ.

Συνηρεφία (ἡ), поет: în локŭ de συνηρέφεια.

Συνηρημένως, adв: (de партч:) [συναιρέω] în контракцie (грам:).

Συνήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: [σὺν, ἄρω] комбінатŭ înпреѹнъ; (fir:) обшteskŭ. «Δαὶς —». Nік: 2) (гл:) în локŭ de συνηρεφὴς, ѹмбросŭ.

Συνήριθμος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de συνάριθμος.

Συνηρμοσμένως, adв: (de партч:) [συναρμόζω] потрівіт, комбінат înпреѹнъ.

Συνήσθησις, εως (ἡ), sѹбst: ал лѹї συνήδομαι.

Συνησκημένως, adв: (de партч:) [συνασκέω] кѹ мѹлтъ ostenеалъ пентрѹ înfрѹмѹseцареа вре ѹнѹї лѹкрѹ.

Συν-ησσάομαι (-ηττάομαι) -ῶμαι, віit: ηττηθήσομαι, тъ бірѹїeskŭ ші еŭ înпреѹнъ.

Συν-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцŭ ачелашї sѹnetŭ saŭ înпреѹнъ кѹ алтѹл. [de ѹnde

Συνήχησις, εως (ἡ), ачееашї saŭ înпреѹнъ sѹnape.

Συνήωρ, ορος (ὁ, ἡ), =Συνήορος.

Συν-θακέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локŭ de συγκάθημαι. [din

Σύνθακος (ὁ, ἡ), поет. în локŭ de συγκάθεδρος; saŭ σύνθρονος; (despre zeitate)= Σύνναος. [σὺν, θάκος].

Συν-θάλπω, віit: -θάλψω, =Συνθερμαίνω; (fir:) чinsteskŭ, saŭ mînrîїŭ înпреѹнъ, = Συνθεραπεύω.

Συν-θαμβέω -ῶ, віit: -ήσω, тъ sперіŭ аѹzind чева înпреѹнъ кѹ алтѹл, saŭ алцiї.

Συνθανεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹї συνθνήσκω.

Συν-θάπτω, віit: θάψω, înгропŭ пе чінева înпреѹнъ (întp' ачелашї шорmîntŭ) кѹ алтѹл. «Συνετάφημεν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος„. Skp:

Συν-θαυμάζω, віit: -άσω, тъ mірŭ, saŭ admірŭ ші еŭ înпреѹнъ кѹ алцiї.

Συν-θεάζω, віit: άσω, ворбеskŭ, saŭ лѹкрezŭ ші еŭ înпреѹнъ кѹ алцiї ка însѹflatŭ de zeitate saŭ întѹsiastŭ.

Συν-θεάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, прівеskŭ чева înпреѹнъ кѹ алцiї. 2) обсервŭ кѹ лѹаре aminte, = Συνθεωρῶ [de ѹnde

Συνθεατὴς, οῦ (ὁ), прівітоpŭ de чева (маї кѹ sea: în teatpѹ) înпреѹнъ кѹ алцiї.

Συνθεάτρια (ἡ), fem: ал лѹї συνθεατής. 2) (Прокоп:) soaцъ de актріце de teatpѹ.

Συνθεία (ἡ), înпреѹнъ fiinцъ de zeitate. [σὺν, θεός].

Συν-θειάζω, віit: -άσω, = Συνθεάζω.

Συνθέλω, віit. -θελήσω,=Συνεθέλω.

Σύνθεμα (τὸ), поет: (ші маї noŭ проz:) în локŭ de σύνθημα.

Σύνθεο, поет: în локŭ de σύνθου, між: nex: 2: de порѹнч: ал лѹї συντίθημι.

Συν-θεολογέω -ῶ, biit: -ήσω, întrenъmъpъ înпreъnъ къ zeĭ. 2) ворбеskъ desпre zeitate înпreъnъ къ алцiĭ.

Συν-θεραπεύω, biit: -εύσω, чinsteskъ, înгriжeskъ, лекъĭeskъ (каъtъ къ înгriжire, saъ ла боалъ) tot o datъ, saъ înпreъnъ.

Συν-θερίζω, biit: -ίσω, sечеръ, saъ (simплъ) taĭъ înпreъnъ.

Συν-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskъ кît treвъĭe, saъ de totъ. [de ъnde

Συνθερμαντικὸς, ὴ, όν, чел къ însъшime de a înкълzi înпreъnъ.

Συνθεσία (ἡ), поet: în локъ de συνθήκη, înвоĭалъ; opdinъ; прinsoape. [ші

Σύνθεσις, εως (ἡ), регълatъ пъnepe înпreъnъ; înпreъnape de чева; (пaptiк:) компъnepe, saъ комбinape dъпe регъле гramatiкале saъ petopiче de ziчерĭ ші fpase; (în Лоц: ші Matem:) metodъ пропъшitopъ de ла simпле ла компъse (sпре aфлареа къъtatълъĭ adeвъpъ), sintesъ (în прot: de ἀνάλυσις); (med:) înпreъnъ amestekape de felъpite леакъpĭ saъ apome; (поet:) în локъ de συνθήκη, tokmeaлъ, înвоĭалъ; (ла Pom:) ъnъ felъ de хаĭnъ de dasъпра. [mi

Συνθετέον, пosit: ал лъĭ συντίθημι. [ші

Συνθέτης, ου (ὁ), компъitopъ (комбinъtopъ) de чева: (ĭap пaptiк:) «Ὀνομάτων—». D: Ал: opatopъл; ші «Λόγων ». Паъs: прozaiкъл. [συντίθημι]. [de ъnde

Συνθετίζω, biit: -ίσω, întokmeskъ лъкръpiле înпreъnъ, saъ întpe dînseле în бъnъ pîndъĭалъ (depetiкъ). || (miж:) îmĭ dpeгъ пъpъл, mъ гъteskъ (mъ dikiseskъ) ла капъ. [ші

Συνθετικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatiкъ ла компъnepe; (лоц:) sintetiкъ, пропъшitopъ în (dъпe) sintesъ.

Σύνθετο, поet: în локъ de συνέθετο, a 3: sinг: пeps: de miж: nex: 2: ал лъĭ συντίθημι.

Σύνθετὸς, ὴ saъ ος, ὸν saъ ον, компъsъ (din felъpite лъкръpĭ saъ пъpцĭ înпreъnate). «Συνθετὸς καὶ πάλιν διαιρετὸς ἱπποκένταυρος». Ksn: «Τῶν φωνῶν αἱ μέν εἰσὶν ἁπλαῖ, αἱ δὲ σύνθετοι». Sekst: «Πάντοτε αὐτὴν Σάμον Θρηϊκίην καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθράκην κατὰ σύνθετον». Esix: 2) плъsmъitъ. «Λόγος — ». Esxл: 3) înвoitъ. «Ἐκ συνθέτου» Ep: =Ἐκ συνθήματος. [συντίθημι]. [de ъnde

Συνθέτως, adв: прin компъnepe; dъпe înвоĭалъ; (гpam:) în компъnepe. «Λίνου σπέρμα», ὅ καὶ συνθέτως ὀνομάζουσι λινόσπερμον». Гал:

Συν-θέω, biit: -θεύσομαι, алергъ înпreъnъ, saъ tot o datъ. «Ἦν τὰ τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθέῃ». Ksn: daка se sъчеsк (лъкреazъ) ъnъл къ алtъл înпreъnъ лesne. 2) (fir:) ĭaъ sfîpшitъ potpiвitъ, konformъ къ воinца къĭва. «Οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή». Od: nъ ва еші dъпe skoпъл nostpъ.

Συν-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, прiвeskъ, обsepвъ înпreъnъ, saъ къ лъape a minte. 2) (fъpъ kazъ) sîntъ..

Συνθεωρὸς (ὁ, ἡ), înпreъnъ tpimisъ ла реліцioasъ teopie (цepemonie, saъ sepвъtopipe). [σὺν, θεωρός].

Συν-θήγω, biit: -θήξω, askъцъ înпreъnъ (ъna къ алta); (fir:) zъdъpъskъ, întъpîtъ înпreъnъ.

Συνθήκη (ἡ), [συντίθημι] tokmeaлъ (skpisъ saъ neskpisъ), op че felъ de înвоĭалъ; (пaptiк:) tpaktatъ de паче. 2) (прin întind:) înskpisъ de înвоĭалъ. «Ἀνοιχθῆναι τὰς συνθήκας». Dm: 3)=Σύνθεσις (de къвîntъ).

Συνθηκοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, fakъ înвоĭелĭ, mъ înвоĭeskъ. [συνθήκη, ποιέω].

Συνθηκοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopъ (depositapъ) de înskpise de înвоĭелĭ. [συνθήκη, φύλαξ].

Σύνθημα (τὸ), (în цen:) semnъ sпpe къnoaшtepe; (пaptiк:) чеea че прin înвoipe s' a хotъpît întpe ъniĭ sпpe pечiпpокъ a лор înцелецepe, лozinкъ, (Fpanц:) mot d' ordre; saъ semnъл, прin кape se înшtiinцeazъ ъniĭ пе алцiĭ de depapte, semnaлъ; deoseвitъ лiтepъ, прin кape se skpiъ taĭniчеле skpisopĭ, цifpъ (вezĭ ші σύμβολον). «Συνθήματα εἶναι τὰ ὀνόματα, καὶ δηλοῦν τοῖς συνθεμένοις, προειδόσι δὲ τὰ πράγματα». Плt: «Εὐγενείας σύνθημα παρὰ βαρβάροις τὸ στίζεσθαι». Sekst: «Παρηγγύα σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος». Ksn: "Ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος εἴη· ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται. Καὶ ὃς ἤρετο, ὅ,τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Ζεὺς σωτὴρ καὶ νίκη». Ksn: "Οὐ πρότερον ἐπιθήσεσθαι ἢ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλεόντων ὡς ἡκόντων». Ep: «Ἐκ («Ἀπὸ «Ὡς ἐκ) συνθήματος». Ep: în înвoipe. 2) релацie, înпъpтъшipe, комъnikaцie. "Τί γὰρ ἀσπίδι σύνθημα καὶ βακτηρίᾳ»; At: че релацie întpe..? 3) înвоĭалъ, tokmeaлъ [συντίθημι]. [de ъnde

Συνθηματιαῖος, α, ον, fъкѹtŭ dѹпе înвоїалъ, din opdinŭ, tокmitŭ. «Στέφανος—» Apst: [ші

Συνθηματίζω, віit: -ίσω, daŭ semnŭ, saŭ opdinŭ dѹпе semnŭ de înвоїалъ. || (між:) mъ înвоїeskŭ, fакŭ tокmeалъ. [ші

Συνθηματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, fъкѹtŭ dѹпе semne de înвоіре. «Ἐπιστολὴ —». Плв: în ціfре, saŭ характере de партікѹларъ înцелеџере, saŭ simволіче.

Συνθημάτιον (τὸ), dim: ал лѹї σύνθημα.

Συνθηρατὴς, οῦ (ὁ), товаръшŭ de вînъtoape, înпреѹнъ вînъtopŭ. [din

Συν-θηράω -ῶ, ші (між:) -άομαι, -ῶμαι, віit: -άσω, -ομαι, вînezŭ înпреѹнъ кѹ чіnева.

Συνθηρευτὴς, οῦ (ὁ), = Συνθηρατής. [din

Συν-θηρεύω, віit: -εύσω, = Συνθηράω.

Σύνθηρος (ὁ, ἡ), чел че вîneazъ чева în товъръшіе кѹ чіnева. [σὺν, θήρα].

Συν-θιασεύω, віit: -εύσω, комплектezŭ înпреѹнъ кѹ алції tрѹпъ de хорŭ, de danцŭ, de osпъцŭ, ші чл:; (în цen:) serвъtopeskŭ înпреѹнъ кѹ алції.

Συνθιασώτης, ου (ὁ), konserвъtopŭ de вакаnале; (în цen:) soцŭ, товаръшŭ. «Δύω πρεσβύτα συνθιασώτα τοῦ ληρεῖν». Apstf: înпреѹнъ въrfitopї. [σὺν, θιασώτης].

Συν-θλάω -ῶ, віit: -άσω, sпаргŭ чева (прінч: прin sdровіре ѹna de алta) de totŭ. (вezї ші συνθραύω).

Συν-θλίβω, віit: -θλίψω, stpiвeskŭ чева tot o datъ dintp' amîndoъ saŭ din toate пърціле, = Συμπιέζω, (Fpanц:) comprimer. [de ѹnde

Σύνθλιψις, εως (ἡ), stpiвіре tot o datъ din toate пърціле, (Fpanц:) compression.

Συν-θνήσκω, віit: -θανοῦμαι, (nex: συνέθανον) морŭ înпреѹнъ.

Συνθοινάτωρ, ορος (ὁ), поet: [σὺν, θοινάομαι] чел че mъnînкъ înпреѹнъ.

Συνθοίνιος, ші Σύνθοινος (ὁ, ἡ), [σὺν, θοίνη] = Σύνδειπνος.

Συν-θολόω -ῶ, віit: -ώσω, tѹлвѹрŭ, (fiг:) întѹnekŭ de totŭ.

Συν-θορυβέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ ші eŭ înпреѹнъ кѹ алції sгomotŭ (прінч: sпре аръtape de mѹлцѹmitoape пріimіре de чева).

Συν-θρανόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: în локŭ de

Συν-θραύω, віit: -θραύσω, sпаргŭ ловind чева de totŭ, sfъpîmŭ.

Συν-θρηνέω -ῶ, віit: -ήσω, плînгŭ, жълeskŭ înпреѹнъ кѹ чіnева. [din

Σύνθρηνος (ὁ, ἡ), плînгъtopŭ, жълitopŭ înпреѹнъ. [σὺν, θρῆνος].

Συν-θρίζω, віit: -θρίσω, поet; înлокŭ de συνθερίζω.

Συνθρόησις, εως (ἡ), [σὺν, θροέω] mape sгomotape, гълъціе.

Σύνθρονος (ὁ, ἡ), пърташŭ de tponŭ, (ші прin întind:) de îmпъръціе, de stъпînіре. [σὺν, θρόνος].

Σύνθροος (ὁ, ἡ), [σὺν, θρόος] înпреѹнъ, asemenea pesѹnъtopŭ.

Συν-θρύπτω, віit: -θρύψω, fакŭ чева fъpîme ловind ѹna de алta, = Συντρίβω, sfъpîmŭ; (fiг:) молешeskŭ; sлъвeskŭ, desnервezŭ de totŭ.

Συν-θυμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de ачелашї simцimîntŭ, saŭ пърере кѹ...

Συν-θυμόομαι -οῦμαι, віit: -θυμωθήσομαι, mъ nекъжeskŭ înпреѹнъ кѹ чіnева.

Συνθύτης, ου (ὁ), ажѹtъtopŭ de (înпреѹнъ) жертfitopŭ. [din

Συν-θύω, віit: -θύσω, жертfeskŭ înпреѹнъ.

Συν-θωκέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: = Συνθακέω. [din

Σύνθωκος (ὁ, ἡ), поet: = Σύνθακος.

Συν-ιαίνω, віit: -ιανῶ, поet: în локŭ de συνθερμαίνω; (прin întind:) înгріжeskŭ, mѹлцѹmeskŭ înпреѹнъ.

Συν-ιδιάζω, віit: -άσω, fакŭ înпреѹнъ чева пропріŭ ал кѹїва.

Συνιδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹї συνοράω.

Συν-ιδρύω, віit: -ύσω, ашezŭ, statopniчeskŭ, înалцŭ; konsfinцeskŭ.

Συνίει, în локŭ de συνίεθι, порѹнч:, ші

Συνιεὶς, εῖσα, έν, партч:, ші

Συνιεῖν, поet: în локŭ de συνιέναι, арх: прez:, ші

Συνιέμεν, поet: în локŭ de..

Συνιέναι, inf: ал лѹї συνίημι.

Συν-ιεράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, sîntŭ, saŭ mъ fакŭ преotŭ înпреѹнъ кѹ алtѹл.

Συνιερεὺς, έως (ὁ), преotŭ înпреѹнъ, saŭ de o потрівъ кѹ алtѹл. [σὺν, ἱερεύς].

Συνιεροποιὸς (ὁ, ἡ), sъвîршitopŭ de sfinte sлѹжве înпреѹнъ кѹ алtѹл, = Συνθύτης. [σὺν, ἱερὸν, ποιός].

Συνίερος (ὁ, ἡ), чinstitŭ întp' ачелашї temплѹ, saŭ прintp' ачелеашї жертfe ші adopaції кѹ алtѹл. (вezї ші σύνναος). [σὺν, ἱερός].

Συν-ιερουργέω -ῶ, віit: -ήσω, sъвîршeskŭ sfîntъ sлѹжвъ înпреѹнъ кѹ алtѹл.

Συν-ιζάνω, віit: -ιζήσω, ашezŭ întp' ачееашї вреme, saŭ înпреѹнъ кѹ алtѹл. || (шаї des: nestp: saŭ ел:) = Συγκάθημαι, шezŭ înпреѹнъ кѹ алції întp' o adѹnape; mъ ашezŭ ла fѹndŭ; mъ кѹfѹndŭ; mъ toпeвкŭ; skazŭ, mъ înпѹцinezŭ. (вezї ші συμ-

πίπτω); (грам;) мъ пронѹнцѹ̆ în sinizesѹ̆ (вezї ѹрm: ziч:). [de ѹnde

Συνίζησις, εως (ἡ), ашezape, saѹ̆ шedepe înпреѹнъ; кѹfѹndape, amezape лаfѹndѹ̆; (грам:) sinizesѹ̆, пронѹнцаре înпреѹнъ saѹ̆ de o datъ a doъ вокале, saѹ̆ o вокалъ ші ѹнѹ̆ diftonгѹ̆.

Συν-ίζω, віit: -ιζήσω, = Συνιζάνω.

Συν-ίημι, віit: συνήσω, (nex: συνῆκα, ші 2: συνῆν, de ѹnde партч: συνείς, між: nex: συνείμην, de ѹnde sѹп: συνώμεθα, ші чл:) adѹкѹ̆ ла ѹнѹ̆ локѹ̆; (прінч: în връжm: înцел:) =Συμβάλλω, ші Συγκρούω, пѹїѹ̆ în вражвъ. «Τίς σφῶε ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι»; Іл: А. 2) (обіч: mi проz:) аѹzѹ̆; înцелегѹ̆, прічепѹ̆ (кѹ ак:). «Σύνες, ὅ τοι λέγω». Apstf: «Συνεὶς ὁ Βροῦτος τὸ πεπραγμένον». Пл: (saѹ̆ кѹ цеп:) «Οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν». Тѹч: se înцелецеаѹ̆ ѹнїї кѹ алцїї în лімвъ. «Τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος». Лѹч: (ші між: поet:) «Τοῦ δ'ἀγορεύοντος ξύνετο Μενέλαος». Od: Δ. (ші кѹ партч: хоt: ка вербѹ̆ însemn: de шtiinцъ). «Ξυνίημι καταγελώμενος». Лкѕ: 3) (шіж: поet:) мъ înцелегѹ̆, мъ înвоїеskѹ̆ înпреѹнъ. «Ὄφρα συνώμεθα ἀμφὶ γάμῳ„. Іл: N.

Συν-ικετεύω, віit: -εύσω, рогѹ̆ (кѹ ѹmiлінцъ) înпреѹнъ кѹ алтѹл.

Συν-ικμάζω, віit: -άσω, ѹdѹ̆, ѹmezeskѹ̆ de totѹ̆, моїѹ̆.

Συν-ικνέομαι οῦμαι, віit:-ίξομαι, (nex: συνικόμην, шї чл:) soseskѹ̆, віѹ̆ înпреѹнъ, saѹ̆ întр' ачелашї локѹ̆, saѹ̆ пѹntѹ̆.

Συνίμεν, поet: în локѹ̆ de συνεῖναι, nex: 2: de inf: ал лѹї σύνειμι, віit: -ειμι.

Σύνιον, поet: în локѹ̆ de συνίεσαν, a 3: îm: пеps: de прел: ал лѹї συνίημι.

Συν-ιππάζομαι, віit: -άσομαι, мергѹ̆ înпреѹнъ къларе.

Συνίππαρχος (ὁ), înпреѹнъ кѹ алтѹл комandipѹ̆ de кълърime. [σὺν, ἵππαρχος].

Συνιππεὺς, έως (ὁ), товаръшѹ̆ de кълърецѹ̆ (din ачелашї eskadponѹ̆). [σύν, ἱππεύς]. [de ѹnde

Συν-ιππεύω, віit: -εύσω, însoцeskѹ̆ пе чінева în кале saѹ̆ оштінцъ къларе, saѹ̆ ка кълърецѹ̆ ostaшѹ̆.

Συνιππία (ἡ), ергелie de каї. [σὺν, ἵππος].

Συν-ίπταμαι, віit: συμπτήσομαι, (nex: συνέπτην, ші чл:) sворѹ̆ înпреѹнъ.

Σύνισαν, поet: a 3: îm: пеps: de прел: ал лѹї σύνειμι, віit: -ειμι. saѹ̆ 2) în локѹ̆ de συνήδεσαν, a 3: îm: пеps: de прел: ал лѹї σύνοιδα.

Συν-ισθμίζω, віit: -ίσω, мъ înпреѹнѹ̆ прin istmѹ̆ (гîtѹ̆ ѹnitорѹ̆ de пъmîntѹрї).

Συν-ιστάνω, ші Συνιστάω -ῶ, maї noѹ̆, ші рарѹ̆ în локѹ̆ de...

Συν-ίστημι, віit: συστήσω, (nex: συνέστην, між: tpe: de кѹ: συνέστηκα, ші чл:) ашezѹ̆, пѹїѹ̆ sъ stea înпреѹнъ; ѹneskѹ̆; înпреѹнѹ̆; adѹнѹ̆; (fir:) пѹїѹ̆ în релацie, înпрietenesкѹ̆; (în ръѹ̆) formezѹ̆ партidъ, fatpie, комплотezѹ̆. «Τοὺς ἐκ τῆς φυγῆς σκεδασθέντας —». D: Ал: (Fранц:) rallier. (ші між:) «Τὸν μέν τινα συνεστηκότα ἐκ κύκλῳ, τὸν δὲ καθήμενον». Ksn: (mi fir:) «Συνιστάναι πόλεις». Iskp: a ле ѹni în аліанцъ. (ші кѹ dat: періп:) «Τὴν Ἀσίαν πᾶσαν συστήσας ἑωϋτῷ». Ep: ѹnind sѹвt stъпînipea sa. «Στρατιώτας τινι συνιστάναι„. Diod: a stpînцe în faвoapea кѹїва. (ші між:) «Συστήσασθαι μισθοφόρους». Плв: (ші în речіпр: пas:) «Λέχος Ἡρακλεῖ ξυστᾶσα„. Sof: însoцindѹ se în къsnічie. (maї des în ръѹ̆) «Αἰγυπτίων ἄνδρας ἐπ' αὐτὸν συνιστὰς». Паѹs: stpînгînd ші peskѹлînd asѹпръ 'ї. «Συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ„. Ep: (ші між:). «Συστάντες τινες». Тѹч: комплотîndѹ se. «Συνεστᾶναι τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Ἀρκάδας„. Ksn: «Ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐπί τοὺς ἐμπόρους». Dm: «Συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος». Dm: se ѹneшte, se înцелеце кѹ ... 2) рекомandѹ̆. «Συστήσω σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν». Ksn: «Ἐπιμελέστερον ἐξετάζειν, οὓς συνίστησι». Пл: (ші fir:). «Ἱέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ θρόνου συνέστησε». Sin: 'л a fъкѹt кѹnoskѹtѹ̆ віitoaрелор ценерацїї. (ші кам необіч:) «Μαντικὴν ἑωϋτῷ συστῆσαι». Ep: a 'шї familia, a înвръцiша. (ші пas:) «Συνεστάθη Κύρῳ». Ksn: «Ὑπὸ Ἀριστίππου συσταθῆναι». Лрt: 3) (desпре лѹкр:) stpînгѹ̆, îndesѹ̆, înгesѹїѹ̆. "Συστήσας τὸ πρόσωπον„. Пл: пosomopîndѹ se. (desпре кѹргътоаре, saѹ̆ лікѹide) înкегѹ̆. «Συνιστάναι γάλα». Apst: (ші між:) «Χιὼν συνεστηκυῖα». Плв: (ші пas:). «Τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ συνισταμενον». Плв: (ші fir:). «Παρειαὶ συνιστάμεναι„. Епігр: înчепînd a se sвîрчі. «Συνισταμένου τοῦ ἀέρος». Пл: înчепînd a se пosomopî (a se stpiка) времеа. (de ѹnde 4) solidezѹ̆, înцепeneskѹ̆. întъpeskѹ̆, înпѹtepnічezѹ̆; креskѹ̆. «Αἱ βόρειαι καταστάσιες τὰ σώματα συνιστῶσι». Іпкр: ле fак maї stpînse, maї цепене. «Αἱ σάρκες συνεστήκασι μᾶλλον». Apst: sînt maї пietpoase. «Συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου». = Συντιμῶν, ѹркînd прецѹл. (de ѹnde 5) înfiinцezѹ̆

чева, компѹїѣ, алкътѹїеskѣ din maї mѹлte ѹnѣ totѣ; (fir:) întokmeskѣ, statopniчeskѣ, organisezѣ; (în ръѣ) ѹneлteskѣ, meшteшѹцeskѣ чева; (ѹne opї) adeверezѣ; doвedeskѣ; (miж:) = Ὑφίσταμαι, mъ înfiinцezѣ, mъ комплектezѣ; mъ цiѣ кѹ statopniчie, dъinezѣ, stъpѹїeskѣ. «Ὁ τὸ πᾶν συστήσας, saѣ (miж:) συστησάμενος». Пл: (шi aвsoл:) «Τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ συνιστὰς συνέστησε»; Плт: креаtopѹл. «Κλεωναῖον ἡγεμόνα συστήσας ἀνθ' ἑαυτοῦ ταῖς δυνάμεσι». Плв: pîndѹind. «Τοῦτο ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων συνίστησι πρόληψις». Apst: întъpeшte. «Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός». Sкр: doвedeшte. «Ὃ τὴν ἀγαθότητα συνίστησι τοῦ θεοῦ». Bas: (mi în ръѣ) «Ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον». Ep: (шi кѹ ак:). "Συνιστάναι πόλεμον ἐπί τινα». Dm: (шi miж:). «Συνίστασθαι δυναστείαν„. Плв: «Συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν». Плв. întokmind. (шi de sine пas:). «Σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο». Ksn: se комплектаѣ. "Πόλις οὕτω συστᾶσα». Пл: «Δοκοῦσιν ἐκ τῆς ὑγρότητος συνίστασθαι τῆς ὑπὸ τὸν φλοιὸν συνισταμένης»· Tfp: «Πᾶν, ὅ συνίσταται ἔκ τινων». Apst: шi (fir:) «Συνιστάμενον καὶ φυόμενον κακόν. Dm: "Δύναμις συνεστῶσα». Epd: «Τὸ ἱππικὸν ἕν συνεστηκός». Ksn: «Τῆς μάχης συνεστεώσης». Ep: (asemenea шi) «Πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς». Iл Ξ. în toїѹл вътълii. «Διὰ τὸ περί τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας συνεστᾶναι τὸν ὅλον ἀγῶνα». Плв: «Τοῦτο δὲ ξυνεστήκεε, μέχρις οὗ» Ep: (de ѹnde) «Ζήτημα συνεστηκὸς„. Лц: паptea чea maї esenцiaлъ a пропѹnepiї. (шi îm:). «Τὰ συνεστηκότα». Лкs: = Τὰ καθεστῶτα, челе în fiinцъ (лецїѹiрї, шi чл:). (6 (naptik: miж:) sîntѣ ѹnitѣ, înвoitѣ кѹ чinева. «Συνίσταντο τῷ Κατιλίνᾳ». Пл: epaѣ în комплотѣ кѹ... "Οἱ συνιστάμενοι τῷ κενῷ». Tmst: апровъtopiї de idea, ка este în fiinцъ... 7) (din пpotiвъ) sîntѣ în вражвъ, mъ пpiгoneskѣ кѹ чinева; (despre лѹкр:) mъ лѹптѣ кѹ ѹnѣ ръѣ. «Λιμῷ («Πόνῳ, «Καμάτῳ шi чл:) —». Ep: «Οἱ Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους συνεστεῶτας Βοιωτοῖσι». Ep: "Συνεστήκει ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω». Ep: epa înпpotiвitoape. (шi aвsoл:). «Συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν». Ep: neѹnindѹ se. «Γνῶμαι πολλαὶ ἐγίγνοντο, καὶ αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα». Ep: foapte neînвoite. 8) (ѹne opї) întpeпpinzѣ, їaѣ asѹпръ'mї. «Πόλεμον—». Iskp: «Λόγον ὑπέρ τινος—». Плв: »Συνεστήσαντο τόν κίνδυνον ἐρρωμένως». Diod:

Συν-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, шtiѣ шi eѣ чева înпpeѹnъ кѹ алtѹл. [din

Συνίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), шtiitopѣ de чева înпpeѹnъ кѹ алtѹл, înпpeѹnъ maptѹpѣ; (în ръѣ) înпpeѹnъ вinoвatѣ. [συνίσημι=σύνοιδα].

Συν-ισχαίνω (-ισχάνω), At: în локѣ de συνίσχω = Συνέχω.

Συν-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, faкѣ чева a fi кїap de ла sine sлaвѣ, ѹskatѣ; miчeskѣ, înпѹцinezѣ.

Συν-ισχυρίζω, вiit: -ίσω, kontpiвѹїeкѣ ла întъpipea, saѣ înпѹtepniчipea кѹїва.

Συν-ισχύω, вiit: -ύσω, sîntѣ tape de o potpiвъ, saѣ în ѹnipe кѹ чinева.

Συν-ίσχω,=Συνέχω.

Συν-ιχνεύω, вiit: -εύσω, ѹpmezѣ înпpeѹnъ dѹпe ѹpmъ, saѣ їaѣ ѹpma кѹїва înпpeѹnъ кѹ алtѹл.

Συνιὼν, οῦσα, όν, паptч: ал лѹї σύνειμι, вiit: -ειμι, saѣ 2) ал лѹї συνίημι.

Συνναίεσκον, поet: Ion: прел: ал лѹї...

Συν-ναίω, вiit: -νάσομαι, поet: în локѣ de συνοικῶ.

Σύνναος (ὁ, ἡ), чinstitѣ, adopatѣ întp' aчeлaшї temплѹ кѹ алtѹл. [σὺν, ναός].

Συν-νάσσω, вiit: -νάξω, stpînгѣ, îndesezѣ înпpeѹnъ. (aшa se îndpeпt: чел în Ep: Z. 60. συνάξαντες).

Συν-ναυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskѣ sпapцepe de коръвie înпpeѹnъ кѹ алtѹл.

Συνναυβάτης, ου (ὁ), поet: înпpeѹnъ плѹtitopѣ întp' aчeeaшї кopaвie. [σὺν, ναῦς, βαίνω].

Συν-ναύκληρος (ὁ), înпpeѹnъ пpoпpietapѣ (къпitanѣ) de кopaвie. [σὺν, ναύκληρος].

Συν-ναυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatѣ пe mape înпpeѹnъ (ка aлiatѣ кѹ алtѹл; saѣ їaѣ паpte ла вътълie naвaлъ înпpeѹnъ кѹ чinева.

Συν-ναυσθλόω -ῶ, вiit: -ώσω, tpansпoptѣ чева пe mape înпpeѹnъ кѹ..

Συνναύτης, ου (ὁ), коръвiepѣ înпpeѹnъ кѹ алtѹл saѣ алцiї. [σὺν, ναύτης].

Συν-νεάζω, вiit: -άσω, îmї petpeкѣ tinepeцea înпpeѹnъ кѹ алtѹл.

Συν-νεανιεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ поptѣ шi eѣ кѹ tinepeaskъ semeцie saѣ mîndpie înпpeѹnъ, saѣ de o potpiвъ кѹ алtѹл.

Συν-νέμω, вiit: -νεμῶ, паskѣ (акt:) înпpeѹnъ; (шi miж:). «Τὰ ἄγρια πάντα ἢ τὰ πλεῖστα οὐ συννέμονται ταῖς θηλείαις πρὸ τῆς ὥρας τοῦ ὀχεύειν„. Apst:

Συννενέαται, Ion: în локѣ de συννένηνται,

a 3: îm: neps: de nas: tpe: de кв: ал лвї συννέω.

Συννεύρωσις, εως (ἡ), (antm:) вnipea, коплегареа оaselор, saŭ a srîpчїврілор прin невре, sinevposŭ. [σὺν, νεῦρον].

Σύννευσις, εως (ἡ), плекаре înпpeвnъ saŭ ла ачелашї пвпtŭ de doъ tpвпвpї, каре tot o datъ se плеакъ шi вnвл кътре алтвл; (fir:) înвoipe, saŭ înпpeвnъ înцелцере ла чева. (Fpanч:) connivence. [din

Συν-νεύω, вiit: -νεύσω, аплекŭ (новîpnezŭ) чева tot o datъ saŭ înпpeвnъ кв алta, stpînгŭ, вneskŭ înпpeвnъ. «Τὰς ὀφρῦς — ». Лвч: = Συνοφρύομαι. || (ел:) mъ плекŭ în жos tot o datъ saŭ în вnipe кв алтвл; (fir:) mъ înдвплекŭ, mъ înвoïeskŭ ла чева, saŭ mъ înцелегŭ înпpeвnъ кв чінева, (Fpanц:) étre de connivence.

Συννέφει, неперs:, (întp: прinч: tpe: de кв:) συννένοφε, este înnopatŭ (timпвл). (bezї шi συννεφέω).

Συννέφεια (ἡ), înцesape de nopї, вpeme nopoasъ. [συννεφής].

Συννέφελος (ὁ, ἡ), = Συννεφής. [σὺν, νεφέλη].

Συν-νεφέω -ῶ, вiit: -ήσω, гакŭ nopї, înnopezŭ «Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ»; Apstf: 2) (fir:) mъ nosomoръskŭ. «Συννεφοῦσαν ὄμματα„. Екр: (шi în пapтч:). «Ξυννενοφυΐα βαδίζει». Apstf: nosomopîtъ. [din

Συννεφὴς, [σύν, νέφος] έος (ὁ, ἡ), înnopatŭ; (fir:) nosomopîtŭ, tpistŭ. [de вnde

Συννεφία (ἡ), noet: în локŭ de συννέφεια. [шi

Συν-νεφόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Συννεφέω.

Συν-νέφω, neîntp: bezї συννέφει.

Συννεχὲς, Συννεχέως, noet: (nentpв mъsвpъ, saŭ грешi) în локŭ de συνεχές, -έως.

Συν-νέω, вiit: -νήσω, (nas: tpe: de кв: συννένημαι) грътъdeskŭ вnaneste алta ла вnŭ локŭ.

Συν-νεωτερίζω, вiit: -ίσω, гакŭ іноваціі înпpeвnъ кв чінева, mъ гакŭ конвіноватŭ de neotepismвpї.

Συν-νηέω, Ion: în локŭ de συννέω.

Συν-νήθω, вiit: -νήσω, (nas: tpe: de кв: συννένησμαι) = Συγκλώθω.

Συν-νηπιάζω, вiit: -άσω, mъ гакŭ (sîntŭ гъръ minte ка вnв) првпкŭ de o notpiвъ кв алтвл.

Συννῆσαι, nex: de înf: ал лвї συννέω, шi συννήθω.

Σύννησις, εως (ἡ), = Σύγκλωσις, înпpeвnъ тоарчере. [συννήθω].

Συν-νηστεύω, вiit: -εύσω, nosteskŭ înпpeвnъ кв алтвл.

Συν-νήχομαι, вiit: -νήξομαι, = Συγκολυμβῶ.

Συν-νήω, Ion: în локŭ de συννέω.

Συν-νικάω -ῶ, вiit: -ήσω, вірвїeskŭ înпpeвnъ.

Συν-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpiчепŭ вine, їaŭ în капŭ; mъ rîndeskŭ stpîns; (miж: saŭ nas:) sîntŭ пвsŭ ne rîndвpї. [de вnde

Συννοητὸς, ἡ, ὸν, лesnicиosŭ de a se пpiчепе, a se înцелеце.

Σύννοια (ἡ), stape ne rîndвpї, saŭ adînкъ rîndipe. «Ἐπὶ συννοίας βαδίζει». Лвч: вnвлъ пвsŭ ne rîndвpї. [σύννους].

Συννομεὺς, έως (ὁ), înпpeвnъ пъstopŭ. [din

Συννομὴ (ἡ), înпpeвnъ пашtepe. 2) de o notpivъ înпъpцipe, saŭ întokшipe. [συννέμω].

Συν-νομίζω, вiit: -ίσω, rîndeskŭ ачееашї, sîntŭ de ачееашї пърере.

Συννομικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ ла (atinгътopŭ de) înпpeвnъ пъstopipe. «Τέχνη — ». Плт: ал коппъstopілор. [συννόμως].

Συν-νομοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвїŭ лецї tot o datъ, saŭ în вnipe кв алцiї.

Σύννομος (ὁ, ἡ), [συννέμω] (пapoкs:) = Συννομεὺς, коппъstopŭ. 2) (овіч: пропapoкs:) каре пашte, (шi desppe отŭ) тръїешte înпpeвnъ кв алцiї, fəмiліарŭ; (кв цeн:) компъpiашŭ; (în цeн:) товаръшŭ, соцŭ; (de вnde ка sввst:) конsоцŭ de къsnичie; (desppe лвкр:) notpiвітŭ ла тъpime. «Λίθος — ». Плв: Stp: шi Eлd: чіоплітъ în кіпŭ de a se комвіna foapte notpiвіt, патрвпгїŭ. || (sввst:) îu локŭ de συννομή, пашtepe înпpeвnъ; (în цeн:) комвпікацie, конвіецвіpe.

Σύννους -ους (ὁ, ἡ), пвsŭ ne rîndвpї, rînditŭ. «Ἐθίζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννουν». Iskp: 2) вenitŭ în sineшї (Eлd: H'. 172). saŭ 3) каре вine în mintea saи memopia квїва. [σὺν, νόος].

Συν-νοσέω ῶ, вiit: -ήσω, волeskŭ înпpeвnъ (tot o datъ, saŭ ачееашї воалъ) кв алтвл.

Σύννους (ὁ, ἡ), în конtpак: din σύννοος.

Συν-νυκτερεύω, вiit: -εύσω, îmї петpекŭ поantea înпpeвnъ кв чінева.

Συννυμφοκόμος (ὁ, ἡ), însoцitopŭ de mipeasъ înпpeвnъ кв înгpіжitopвл de гътeала еї (ка ажвtopŭ ал лвї). [σὺν, νυμφοκόμος].

Σύννυμφος (ὁ, ἡ), певasta fpatелuї въpватвлвї (кamnatъ). [σὺν, νύμφη].

Συν-οδεύω, вiit: -εύσω, însoцeskŭ пе чі-

нева în кълъtopie; (astpnm:) sîntŭ în sinodŭ (Fpanц: conjonction).

Συνοδία (ἡ), înпpeѕnъ кълъtopie; (пpin întind:) adѕnape, soцietate de конкълъtopĭ, (Тѕpч: кepвanŭ). 2) (în Чiчep:) конвopвipe (пpinч: în ѕmвлetŭ). [ші

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ ла întîлnipiле, sinoadeле планецiлор. «Μήνη—». =Συμμηνία. «Νὺξ—». Sin: întpѕ кape se faче лѕnъ ..оѕъ (este лѕna în sinodŭ кѕ soapeле). «Ἐλλειπτικὴ — „. Пл: еклiпsŭ (întѕnечime) de soape. [ші

Συνόδιον (τὸ), (astponm:) întimпinapea лѕneĭ кѕ soapeле. [ші

Συνοδίτης, ου (ὁ), soцŭ de кълъtopie, = Συνοδοιπόρος. [σύνοδος].

Συν-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъtopeskŭ înпpeѕnъ. [din

Συνοδοιπόρος (ὁ, ἡ), înпpeѕnъ кълъtopŭ, saŭ soцŭ de кълъtopie. [σὺν, ὁδοιπόρος].

Συνοδοντὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ feлŭ de пеште ал Niлѕлѕĭ. [ші

Συνοδοντίτης, ου (ὁ), ѕnŭ feлŭ de пpeцioasъ пĭatpъ, че se aflъ în mъdѕвa пештелѕĭ [συνόδους].

Σύνοδος (ἡ), (în цen:) вenipe de doĭ saŭ ші maĭ mѕлцĭ întp' ѕnŭ локŭ, întîлпipe, înпpeѕnape; (пaptiк:) adѕnape de konsfъtѕipe, (Fpanц:) congrés; (Bisep:) konsiлiŭ, soвopŭ, sinodŭ; (ѕne-opĭ) tpѕпeaskъ înпpeѕnape; (în вpъжm: înцeл:) лoвipe de вътълie; (astponm:) întîmпinape de doĭ планецĭ, sinodŭ, (Fpanц:) conjonction; (pap) în локŭ de πρόσοδος. «Χρημάτων —». Ep: [ші

Σύνοδος (ὁ, ἡ), = Συνοδίτης, toвapъшŭ de кълъtopie. [σὺν, ὁδὸς].

Συνόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кѕ deшĭ dinцĭ (înпpot: de καρχαρόδους). «Τῶν ζώων τὰ συνόδοντα πίνοντα σπᾷ, οἷον ἵπποι καὶ βόες». Apst: (de ѕnde || sѕвst: въpв:) ѕnŭ feлŭ de пеште pошѕ. [σύν, ὀδούς].

Συν-οδυνάω -ῶ, biit: -ήσω, пpiчinѕĭeskŭ de o potpiвъ dѕpepe, saŭ skîpвъ, nekazŭ. || (пas:) konsimцŭ dѕpepea saŭ skîpвa кѕĭвa, konпъtimeskŭ.

Συν-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, =Συνθρηνῶ.

Συν-όζω, biit: -οζήσω, skoцŭ, daŭ înпpeѕnъ miposŭ.

Σύν-οιδα, biit: συνείσομαι, (пpeл: συνῄδειν, mi чл:) штiŭ чева înпpeѕnъ, saŭ de o potpiвъ кѕ алtѕл. (кѕ ак: dip: ші dat: ші пaptч: xot: indip:) «Συνειδέναι τινί τι». Ep: «Συνοίδαμεν ὑμῖν ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι». Ep: în konштiinцъ mъptѕpisim, къ... «Σύνοιδα ἐμαυτῷ τελέως ἀγαθὸς ἀνὴρ ὤν». Ksn: кѕnoskŭ în konштiinцъ. «Σύνοιδεν ἑαυτῷ οὐδὲν δυναμένῳ φράσαι». Esxл: este ші însѕшĭ în konштiinцъ înкpedinцatŭ, къ... «Καὶ τί μοι σύνοισθα τοιοῦτον εἰργασμένῳ»; Ksn: (ші aвsoл: în пaptч:). «Οἱ συνειδότες». Ksn: konвinoвaцiĭ de komплotŭ; (de ѕnde ка sѕвst:). «Τὸ συνειδὸς». Dm: =Ἡ συνείδησις, konштiinцa.

Συν-οιδάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ѕmflѕ înînпpeѕnъ, de o potpiвъ, saŭ de o datъ кѕ чева.

Συν-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ пe чinева famiлiapŭ ал кѕĭва, îл пѕĭŭ în peлaцie, îл fakŭ de aпpoaпe кѕ чinева. (кѕ dat: indip:) «Τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις συνοικειοῦν». Пл: «Τὴν Ἀχιλέως δόξαν αὐτῷ συνοικειοῦν βουλόμενος. Пл: [de ѕnde

Συνοικείωσις, εως (ἡ), famiлiape, ѕnipe кѕ чinева; (ptp:) înпpeѕnape de doъ ideĭ (опѕse în apъtape) ла ачелашĭ sѕвĭektŭ.

Συνοικεσία (ἡ), poet: în локŭ de συνοίκησις. [ші

Συνοικέσιον (τὸ), maĭ noŭ în локŭ de συνοίκησις, konлокѕipe; (пpinч: de въpвatŭ ші femee) ѕnipe în къsъtopie. [ші

Συνοικέτης, ου (ὁ), konлокѕitopŭ; soцŭ în къsъtopie. [din

Συν-οικέω -ῶ, biit: -οικήσω, локѕĭeskŭ înпpeѕnъ кѕ чinева; (în цen:) tpъĭeskŭ înпpeѕnъ; (пaptiк: despe konвieцѕipe de въpвatŭ ші femee) mъ къsъtopeskŭ, sîntŭ къsъtopitŭ. «Ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν ξένην ἀστῷ συνοικεῖν, οὐδὲ τὸν ἀστὸν τῇ ξένῃ». Dm: «Τούτων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης». Ep: (ші fir:). «Κακῷ («Λύπῃ «Φόβῳ) συνοικῶ». Лкs: sîntŭ tape konpinsŭ. || (пas:) "Χώρα συνοικουμένη». Ksn: локѕitъ de mѕлцĭ konлокѕitopĭ, попѕлatъ. [de ѕnde

Συνοίκημα (τὸ), adѕnъtѕpъ, komѕnitate de maĭ mѕлцĭ konлокѕitopĭ; кътѕnŭ, maхала, ші чл:, =Συνοικία (вezĭ ziч:). [ші

Συνοίκησις, εως (ἡ), кenлокѕipe, (în цen:) înпpeѕnъ petpeчepe, konвieцѕipe; (пaptiк:) kontpъipe de въpвatŭ ші mѕĭepe în къsъtopie. [ші

Συνοικητὴρ, ῆρος, ші Συνοικητὴς, οῦ, ші Συνοικήτωρ, ορος (ὁ), poet: în локŭ de σύνοικος, konлокѕitopŭ; (пaptiк:) soцŭ de къsъtopie.

Συνοικία (ἡ), =Συνοίκησις». 2) (maĭ des, ші maĭ de mѕлte opĭ îm:) ѕnipe de maĭ mѕлte локѕinцe întp' ачелашĭ шipŭ saŭ konpinsŭ (kasъ mape, ѕnde шed maĭ mѕлцĭ

кіріашї, хаnъ, saъ oтелъ, satъ, къівиъ, siліште, saъ махала, ші чл:). [ші

Συνοίκια (τὰ), (se înț: ἱερὰ) serвъtoape, че se sъвîршїа în Atena sпре пomenire de adвnapea Ateneniлор ла локвіре întp' вnъ локъ, (алт:) μετοίκια. [σύνοικος].

Συν-οικίζω, вііt: -ίσω, fakъ пе чіпева конлоквіторъ ал къїва; mъpitъ. «Τὴν θυγατέρα τινί—». Ep: 2) попвлezъ вnъ локъ кв конлоквіторї; saъ stpъmвînd локвіторї din deosebite opaше fopmezъ o комвnitate întp' вnвл. «Συνῴκισε τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ». Пл: «Εἰς ἣν τὰς ἐκ τῆς χερσονήσου πόλεις συνῴκισε». Лкs: [de вnde

Συνοίκισις, εως (ἡ), ші

Συνοικισμὸς (ὁ), попвларе (акt: saъ пas:) de вnъ локъ прin конлоквіторї, saъ fop маре de комвnitate de конлоквіторї. 2) =Συνοίκησις, къsъtopipe, saъ къsъtopie.[ші

Συνοικιστὴρ, поеt: în локъ de...

Συνοικιστὴς, οῦ (ὁ), попвлъtopъ de вnъ локъ, saъ fondъtopъ de o комвnitate saъ орашъ прin конлоквіторї.

Συν-οικοδομέω -ῶ, вііt: -ήσω, zideskъ, клъdeskъ înпpeвnъ (în aчeeашї вpeme, saъ în вnipe) кв чіпева.

Συν-οικονομέω -ῶ, вііt: -ήσω, întokmeskъ, пвїъ ла кале але каseї înпpeвnъ кв алтвл; съвîpшeskъ tot o datъ кв алтвл чева прin ікonomie.

Σύνοικος (ὁ, ἡ), конлоквіторъ; (în цеп:) контръіторъ, товаръшъ; (паptік:) соцъ de къsъtopie. [σὺν, οἶκος].

Συν-οικουρέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъzeskъ (staъ, шezъ овічпвіt în) каsъ înпpeвnъ кв чіпева. [din

Συνοικουρὸς (ὁ, ἡ), пъzitopъ de (saъ шezътopъ totdaвna în) каsъ înпpeвnъ, saъ de o потрівъ кв чіпева. [σὺν, οἰκουρός].

Συν-οικτίζω, вііt: -ίσω, (кв ак:) мъ înпъpташeskъ din мілъ къtpe чіпева, îl къїeskъ înпpeвnъ.

Συνοίμιος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de συνῳδός, конкордъ, потрівіtъ în apмonie. «Ὕμνος φόρμιγγι—». Пл: [σὺν, οἶμος].

Συν-οίομαι, вііt: -οιήσομαι, гîndeskъ чева în вnipe кв алтвл, sîntъ de aчeeашї idee saв пъpepe desпpe чева кв алтвл.

Σύνοισις, εως (ἡ), pap în локъ de συνοῖσον, foлosъ.

Συνοίσομαι, між: вііt:, ші

Συνοῖσον, пеxt: вііt: de паpтч:, ші

Συνοίσω, вііt: de xot: ал лъї συμφέρω.

Συν-οίχομαι, вііt: -οιχήσομαι, плекъ, мъ dвкъ înпpeвnъ; (fir:) mopъ înпpeвnъ кв алтвл.

Συν-οκλάζω, вііt: -άσω, плекъ de o datъ amîndoї цепвкіі; saъ шezъ în цепвкї înпpeхnъ кв алтвл.

Συνοκωχὴ (ἡ), =Συνοχὴ, stpînцepe înпpeвnъ; (fir:) stpimвopape.

Συν-ολισθαίνω, вііt: -ολισθήσω, алвпекînd kazъ înпpeвnъ кв алтвл.

Συνολκὴ (ἡ), тpацepe în stpînsoape, stpînцepe (акt: saъ пas:). [συνέλκω].

Συν-όλλυμι, вііt: -ολέσω, пръпъdeskъ, (ші між:) мъ пръпъdeskъ înпpeвnъ кв алтвл.

Συν-ολολύζω, вііt: -ύσω, мъ олекъїeskъ, плînгъ ші еъ înпpeвnъ кв...

Σύνολος (ὁ, ἡ), totъ înпpeвnъ; (овіч: în пext:) «Τὸ σύνολον». totалвл adвnatъ ла вnъ локъ || (în ел: de κατὰ) în локъ de συνόλως, în ценералъ, întp' вnъ кввîntъ, ші чл: [σὺν, ὅλος].

Συν-ολοφύρομαι, вііt: -υροῦμαι, плînгъ, мъ вочeskъ înпpeвnъ кв...

Συνόλως, adв: кв totвл; în ценералъ (вezї ші συλλήβδην). [σύνολος].

Συνόμαιμος, ші Συνομαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de Ὁμαίμων, pвdъ din sînце; fpate de o мвmъ. [σύν, ὁμοῦ, αἷμα].

Συν-ομαλύνω, вііt: -υνῶ, пetezeskъ de totъ; îndpentezъ вna кв алta.

Συν-ομαρτέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: în локъ συναλολουθῶ, вpmezъ înпpeвnъ.

Συν-ομβρίζω, вііt: -ίσω, (în a 3: пepв:) плоъ мвлt ші пeînvetat. [din

Σύνομβρος (ὁ, ἡ), însoцitъ кв penede плоае. [σὺν, ὄμβρος].

Συνόμευνος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de σύνευνος. [σὺν, ὁμοῦ, εὐνή].

Συνομήθης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de συνήθης. [σὺν, ὁμοῦ, ἦθος].

Συνομῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de συνῆλιξ. [σὺν, ὁμοῦ, ἦλιξ].

Συν-ομηρεύω, вііt: εύσω, sîntъ datъ de zълогъ înпpeвnъ кв алціі.

Συνομήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [σὺν, ὁμήρης] adвnatъ ла вnъ локъ, înпpeвnatъ, saъ концinвtъ. «Θάλαμοι—». Nік:

Συν-ομιλέω -ῶ, вііt: -ήσω, конвopвeskъ (мъ adвnъ овічпвіt, amъ релаціе) кв чіпева. [din

Συνόμιλος (ὁ, ἡ), каре пetpeче овічпвіt înпpeвnъ кв чіпева, соцъ de пetpeчepe пedesпъpцitъ. [σὺν ὅμιλος].

Συν-όμνυμι (-ομνύω), вііt: -ομόσω, saъ -ομοῦμαι, жвpъ înпpeвnъ (ачелашї жвpъ-

mîntŭ, saŭ пentpъ ачелашї лъкръ) къ чінева; mъ îndatopezŭ în речіпрокŭ (mъ ъneskŭ къ чінева) прin жъръmîntŭ; (обіч: în ръŭ) fakŭ комплотŭ, (Fpanц:) konspipezŭ. (къ dat: dip: ші dat: saŭ ак: къ преп: indip:). «Πάντων συνομοσάντων ἐπὶ σοί». Ep: (ші між:) «Οἱ συνομοσάμενοι τῷ Περπέννῃ„. Пл. комплотistiї лъї... (ші абsол:) «Οἱ συνομόσαντες, saŭ Συνομωμοκότες». în локŭ de οἱ συνωμόται, конжъраціїї.

Συν-ομοιοπαθέω -ῶ, віit -ήσω, = Συνομοπαθεω.

Συν-ομοιόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ чева къ desъвîршіре asemenea къ алta.

Συν-ομολογέω -ῶ, віit: -ήσω, zikŭ ачелеашї (mъртъpiseskŭ în ъnipe) къ чінева. (къ dat: indip:) «Συνωμολόγεόν σφι (ταῦτα) καὶ οἱ ἄλλοι». Ep: 2) fъгъdъїeskŭ în речіпрокŭ, fakŭ токмеалъ, mъ înвоїeskŭ «Ταῦτα οὕτω συνωμολογεῖτο». Ksn: s'aŭ întokmit къ înвоїалъ. "Τὰ συνωμολογημένα». Плв: челе înвоite dintp' amîndoъ пърціле.

Συνομολογία (ἡ), речіпрокъ fъгъdъїалъ; kondiціе, înвоїалъ; înпреъnъ mъртъpie.[din

Συνομολόγος (ὁ, ἡ), înвоitŭ, îndъпъкатŭ în ъnipe къ чінева ла чева. [σὺν, ὁμολόγος].

Συν-ομοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ dispъїŭ înпреъnъ (аша, saŭ алtfел), mъ konformezŭ. «Τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς διαίταις —». Пл:

Συν-ομορέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ вечінŭ ла хotape (ръzашŭ) къ чінева. [din

Συνόμορος (ὁ, ἡ), вечінŭ (ла хotape). ръzашŭ къ чінева. [σὺν, ὁμοῦ, ὅρος].

Συνομοσία, неапров: saŭ греш: în локŭ de συνωμοσία.

Συν-ομωνυμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ sinonimŭ, amŭ ачелашї nъme къ чінева [din

Συνομώνυμος (ὁ, ἡ), = Συνώνυμος, чел de ачелашї nъme къ алtъл. [σὺν, ὁμοῦ, ὄνομα].

Συν-ονομάζω, віit: -άσω, nъmeskŭ tot o datъ, saŭ къ ачелашї nъme.

Συν-οξύνω, віit: -υνῶ, stpînгъ (ші пas: sîntŭ stpînsŭ, ажъnгŭ) în вîpfŭ askъцitŭ [din

Σύνοξυς (ὁ, ἡ), din toate пърціле askъцitŭ în вîpfŭ. [σὺν, ὀξύς].

Συνοπαδὸς (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀπαδός, ъpmaшŭ; înпреъnъ adъnatŭ, soцъ, товаръшŭ. [din

Συνοπάζομαι, віit: -άσομαι, поet: (къ dat:) în локŭ de συνακολουθῶ.

Συνοπάων, ονος (ὁ, ἡ), поet:=Συνοπαδός.

Συν-οπλίζω, віit: -ίσω, înapmezŭ (ші пas: saŭ між: mъ apmezŭ) înпреъnъ. (пas:). «Συνοπλιζόμενοι». Плd: =Σύνοπλοι. [din

Σύνοπλος (ὁ, ἡ), товаръшъ de apme, (Epanц:) frére d' armes. [σὺν, ὅπλον].

Συν-οπλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поptŭ apme, sîntŭ apmatŭ tot de o datъ, saŭ înпреъnъ къ алціїї.

Συν-οπτάω -ῶ, віit: -ήσω, fpirŭ înпреъnъ.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὸν, stpъвъzъtopŭ de mъл te обїекte de o datъ; (fir:) askъцitŭ ла minte. || (sъвst:) «Τὸ συνοπτικὸν, iskъsinцъ, aцepime de minte, (Fpanц:) la perspicacité. 2) eksпъsŭ în skъptŭ, копрinzъtopŭ. "Ὅρος—». Dion: [συνόπτομαι]. [de ъnde.

Συνοπτικῶς, adв: пе skъptŭ, în цeneралŭ, în кіпŭ копрinzъtopŭ.

Σύνοπτος (ὁ, ἡ), пъtinчosŭ a se вedea întp' o apъnкътъpъ dъ окїŭ, въzъtŭ de o datъ în totaлŭ; (fir:) лesne de înцелes. [συνόπτομαι].

Συνόρασις, εως (ἡ), pap în локŭ de σύνοψις. [din

Συν-οράω -ῶ, віit: -όψομαι, (nex: -συνεῖδον, ші чл:) въzŭ tot de o datъ, saŭ de o datъ mълte обїекte înпреъnъ, (Fpanц.) embrasser d' un coup d' oeil; (прin înind:) обsервŭ tot o datъ (ка din 'nълme); (maї des fir:) înцелелŭ, прічепŭ. 2) въzŭ, ші mъ въzŭ tot întp' o вреme. «Νύκτωρ πυρὰ πολλὰ ἔκαιον, καὶ συνεώρων ἀλλήλους». Ksn:

Συν-οργιάζω, віit: -άσω, sepвezŭ înпреъnъ орцііле (вezї ὄργια).

Συν-οργίζομαι, віit: -οργισθήσομαι, mъ mîniŭ, mъ пекъжeskŭ ші eŭ înпреъnъ къ чінева asъnpa къїва.

Συνόργιος (ὁ ἡ), înпреъnъ sepвъtopŭ de орцїї. [σὺν, ὄργια, вezї zіч:].

Συν-ορέω -ῶ, віit: -ήσω, =Συνομορεύω.

Συν-ορθιάζω, віit: -άσω, mъ sколŭ înпреъnъ dpeпt în sъs; (fir:) mъ înaлцŭ în sъs înпреъnъ.

Συν-ορθόω -ῶ, віit: -ώσω, пъїŭ sъ stea чева dpentŭ, (mi fir:) îndpeпtezŭ, pегълezŭ tot o datъ, saŭ înпреъnъ къ...

Συνορία (ἡ), пosiцia ръzашілор вечінї, вечінъtate. [σύνορος].

Συν-οριγνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поet: în локŭ de συνορέγομαι, dopeskŭ de o потрівъ чева.

Συν-ορίζω, віit: -ίσω, înпреъnŭ, saŭ копрinzŭ înпреъnъ прintp' ъчелеашї хotape; (nestp: къ dat:) mъ вечіneskŭ ла хotape къ чінева.

Συν-ορίνω, віit: -ινῶ, поet: mішкŭ, tъp-

вѫрѫ̆ înпреѫнъ; (fir:) întърîtѫ̆, реsколѫ̆ înпреѫнъ.

Σύνορκος (ὁ, ἡ), легатѫ̆, îndatopatѫ̆ înпреѫнъ кѫ чінева прін жѫръmîntѫ̆; конжѫратѫ̆ în комплотѫ̆. [σὺν, ὅρκος].

Συνορμάδες (αἱ), поет: = Συνδρομάδες (se înц: πέτραι). [din

Συν-ορμάω -ῶ, віit: -ορμήσω, mішкѫ̆, întърîtѫ̆ înпреѫнъ. || (рар ел: saѫ̆ між:) mъ репеzѫ̆, пъвълеsкѫ̆ tot o datъ, saѫ̆ înпреѫнъ.

Συνόρμενος, η, ον, поет: în локѫ̆ de συνορόμενος, між: пех: 2: de партч: ал лѫї συνόρνυμι.

Συν-ορμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ̆ tpasѫ̆ în портѫ̆ înпреѫнъ кѫ алтѫл.

Συν-ορμίζω, віit: -ίσω, вагѫ̆ în портѫ̆ mѫлte коръвії înпреѫнъ

Συν-όρνυμι, віit: -όρσω, поет: =Συνορίνω.

Σύνορος (ὁ, ἡ), [σὺν, ὅρος] = Ὅμορος, вечінѫ̆, ръzашѫ̆; (fir:) asemenea, saѫ̆ релаціонатѫ̆ кѫ..; (поет:) рѫdъ.

Συν-ορούω, віit: -ορούσω, поет: пъвълеsкѫ̆ tot o datъ. «Αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι». Апдп:

Συν-οροφόω -ῶ, віit: -ώσω, înвелеsкѫ̆ tot de o datъ din toate пърціле кѫ, saѫ̆ ка кѫ волтъ saѫ̆ таванѫ̆; ѫмвреsкѫ̆ de totѫ̆.

Συν-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, dънцеzѫ̆ înпреѫнъ кѫ алціі.

Συν-ουλόω -ῶ, віit: -ώσω, înкizѫ̆, віndекѫ̆ ранъ, în кît a i se înпреѫна мърцініле, ші a ръmînea semnѫ̆. [de ѫnde

Συνούλωσις, εως (ἡ), înкidepe, віndекаре de ранъ кѫ ръmînepe de semnѫ̆. [ші

Συνουλωτικός, ή, όν, folositорѫ̆, îndemînatiкѫ̆ a înкide ръnї, ші a лъsa пѫmaї semneле лор.

Συνουρίζω, Σύνουρος, Ion: în локѫ̆ de συνορίζω, σύνορος.

Συνουσία (ἡ), конвіецѫіре, saѫ̆ петречере în adѫnape înпреѫнъ. «Ἄνευ φιλίας συνουσία οὐδεμία ἀξιόλογος». Ksn: «Χρώμενος συνουσίαις ἀνδρῶν νοῦν ἐχόντων». Пл: întîлnipe, adѫnape пентрѫ konsfъtѫіре. «Συνουσίαν τῶν προσηκόντων ποιεῖσθαι». Парт: конворвіре (прінч: întpe прietenї, saѫ̆ înвъцъtорї шї înвъцъчеї), înвъцътѫръ. «Οὐδένα μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο». Ksn: оsпъцѫ̆. «Ἐν συνουσίᾳ τίς ἄν ἡσθείη τῷ τοιούτῳ, ὃν ἄν εἰδείη τῷ ὄψῳ τε καὶ τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις»; Ksn· (maї des) tpѫпеаsкъ înпреѫнаре. «Ἐγκρατεστάτην εἶναι ἀνδρῶν συνουσίας». Ksn: (în цен:) înпреѫнъ петречере de toate zілеле, deasъ релаціе. «Οὐ λόγοις, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον». Sof: (прін întind:) în локѫ̆ de οἱ συνόντες„. (în Tfp: Istop: Плант: A' 5). konstape, (Франц:) consistance. [σύνειμι]. [de ѫnde

Συνουσιάζω, віit: -άσω, sîntѫ̆, петрекѫ̆ овічнѫіt, mъ adѫnѫ̆ des înпреѫнъ кѫ чінева; mъ întîлneskѫ̆; (партік:) mъ înпреѫнѫ̆ tpѫпеште; (stpъm:) mъpitѫ̆. [de ѫnde

Συνουσίασις, εως (ἡ), ші Συνουσιασμός (ὁ), adѫnape, петречере înпреѫнъ; (партік:) tpѫпеаsкъ înпреѫнаре; întîлnipe. [ші

Συνουσιαστὴς, οῦ (ὁ), adѫnatѫ̆ овічнѫіt, saѫ̆ înпреѫнъ петрекъторѫ̆ кѫ чінева în toate zілеле; (de ѫnde dѫпе sistema лѫї Sократѫ̆) înвъцъчелѫ̆ (ѫченікѫ̆); (ѫне-орї) soцѫ̆ de къsъtopie. [de ѫnde

Συνουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ̆, saѫ̆ аплекатѫ̆ ла adѫnape, înпреѫнъ петречере, saѫ̆ tpѫпеаsкъ înпреѫнаре.

Συν-ουσιόω -ῶ, віit: -ώσω, (плц:) înпреѫнѫ̆ întp' o fiinцъ. [de ѫnde

Συνουσίωσις, εως (ἡ), ѫnipe întp'o fiinцъ.

Συν-οφρυόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, îmї înкрецеsкѫ̆ sпрînчeneле, mъ пosomoръsкѫ̆. [din

Σύνοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ sпрînчeneле înвінате saѫ̆ dese, sпрînчenatѫ̆. 2) чел кѫ sпрінчeneле înкрецite, пosomopîtѫ̆, saѫ̆ mîndpѫ. [σὺν, ὀφρύς].

Συνοφρύωμα (τὸ), înвінътѫръ de sпрînчene. 2) înкрецitѫръ de tpѫnte, пosomopîtѫръ. (вezї mi ἐπισκύνιον). [συνοφρυόομαι].

Συνοχεὺς, έως (ὁ), каре ціне stpîns, saѫ̆ копрinde чева. [συνοχή].

Συν-οχέω -ῶ, віit: -ήσω, stpъmѫtѫ̆ чева (ші пas: шеzѫ̆, saѫ̆ кълъtopeskѫ̆) înпреѫнъ по ачееашї tpъsѫръ.

Συνοχὴ (ἡ), концінере, saѫ̆ înпреѫнаре stpînsъ (акт: saѫ̆ пas:). «Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ». Іл: Ψ. stpimtoape de dpѫmѫ̆; (fir:) stpimtopape, пекаzѫ̆; (în връжm: înцелеsѫ̆) ловіре, înкъїерape înпреѫнъ. "Ἐν ξυνοχῇσιν ἀγῶνος„. Koint: (поет: ла im:) легътѫрї, кътѫше, пinte. [συνέχω]. [de ѫnde

Συνοχηδὸν, adв: поет: tape stpîns. [ші

Συνοχικὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosѫ̆, îndemînatiкѫ̆ a цінеа чева stpîns înпреѫнъ.

Συνοχμάζω, віit: -άσω, ціѫ̆, легѫ̆ чева stpîns înпреѫнъ. [din

Σύνοχμὸς (ὁ), = Συνοχή. (întp: прінч: поет: συνεοχμός). [ші

Συνοχος (ὁ, ἡ), stpîns комвінатѫ̆, потрівітѫ̆ кѫ чева; (ѫне-орї) концінѫтѫ̆, пе-

înțeperнțъ; dъinosъ. (înpreвnъ ші ғъръ) «Πυρετός —„. Ғал: [συνέχω].

Συνόχωκα, Ion: noct: (în локъ de συνόκωχα) між: tpe: de кв: ал лвї συνέχω, sîntъ stpîns înpreвnaцї. Ὤρω συνοχωκότε». Іл. В. stpîns înpreвnaцї. (de вnde 2) (fir:) мъ sвpnъ, kazъ гръмadъ. "Τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσι„. Koinț:

Σύνοψις, εως (ἡ), [συνόπτομαι, =συνοράω] прівіре, вedere înpreвnъ, saъ прintp' o къвlътъръ конpindere de maї мвлте обїекte de o datъ; (fir:) preskвptare, saъ цепералъ înkinвire de чева; (прin întind:) прічепере. "Εν συνόψει ἁλλήλων„. Плв: în nosiцie de a se вedea вnвл кв алтвл. «Τόπος ἐπιτήδειος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ». Плв: de a nвlea вedea тоate de o datъ. «Ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν» Плв: a ckвnвne întp'вnъ кіпъ лesne de конpins. «Συνόψεως ἕνεκα». Bas: пentpв preskвptape.

Συνόψομαι, вііt: ал лвї συνοράω.

Συν-οψοφγέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъпînkъ легвme, saъ плъквte mînkърї înpreвnъ кв чіпева.

Συν-ρέζω, Συν-σάττω, Συν-σταθεύω, ші чл: грєш: în локъ de Συρρέζω, Συσσάττω, ші чл:

Συνταγή (ἡ), opdinъ; (прinч: de doкторъ) рецетъ; (îm:)=Συνθῆκαι, токтелї, înвоїелї. [ші

Σύνταγμα (τό), (în цеп:) op че este întокmitъ, алкътвitъ înpreвnъ регвлат; (пartік:) sistemъ конвinatъ din чеде treї legвrї de політікъ administpaцie, konstitвцie. «Πρὸς τὸ τά σφέτερα βεβαίως διαφυλάττειν, καί τὴν ἐλευθερίαν τηρεῖν, οὔτ' ἔστιν, οὔτε γέγονεν οὐδὲν αἱρετώτερον τοῦ Λακωνικοῦ συντάγματος». Плв: 2) tpвnъ de oaste, че контpіввїesk în пропорцie stateле аліate, (Fpanц:) контinцentъ. «Εἰς ἑξακισχιλίους δέ τό σύνταγμα τῶν συμμαχων». Ksn: (bezї ші sънταξις). 3) (такt:) tpвnъ de oaste комнвsъ din doъ леціoane. «Ἱππέων σύνταγμα». Плв: 4) колекцie din felвpite тpактate desnpe aчeeашї matepie, (Fpanц:) **Corps d'ouvrage**. [συντάττω].

Συνταγματάρχης, ου (ὁ), komandantъ de σύνταγμα (bezї пpeч: zіч: 3). [σύνταγμα, ἄρχω].

Συνταγματικὸς, ή, όν, konstitвцionalъ. 2) întokmitъ, saъ înnъpцitъ metodiчemte ші регвлат. «Σύγγραμμα—». Am: 3) (în цеп:) atinrътopъ în тоate însemn:) de [σύνταγμα].

Συνταγμάτιον (τό), Dim: ал лвї σύνταγμα.

Συντακῆναι, nas: nex; 2: de inf: ал лвї συντήκω.

Συντακής, έος (ὁ, ή), пъtimашъ de kontonipe (mapasmъ), oftikosъ. [συντήκω].

Συντακτέον, nosit: ал лвї συντάττω.

Συντακτήριος (ὁ, ή), ші

Συντακτικὸς, ή, όν, кавenitъ, saъ folositopъ ла регвлатъ întokmipe, metodikъ. «Λόγος— ». Лкs: postitъ ла desnъpцipe, saъ лкape de zioa квnъ, (Fpanц:) discours d'adieu. 2) (Fpam:) sintaktikъ.

Συνταктός, ή, όν, пвtinчosъ a se конкopda, прiimitopъ de конкopdape sintaktikъ. «Ἔστι δέ τὸ κατηγόρημα πρᾶγμα λεκτόν, συντακτὸν ὀρθῇ πτώσει πρός ἀξιώματος γένεσιν». Лpt: [συντάσσω].

Συν-ταλαιπωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ tikълosъ, непорочітъ înpreвnъ кв алтвл.

Συν-ταλασιουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, topkъ ші съ înpreвnъ кв... «Ταῖς γυναιξί—». At:

Συνταμίας, ші Συνταμιείας, ου (ὁ), конлвкръторъ ал kasіepвлвї, saъ къпъpашвлвї. [σὺν, ταμίας].

Συν-τάμνω, Ion: în локъ de συντέμνω.

Συν-τανύω, вііt: -ύσω, noct: în локъ de συντείνω, întinzъ înpreвnъ, saъ de одатъ.

Σύνταξις, εως (ἡ), регвлатъ întokmipe, saъ алкътвipe. «Τῶν ὅλων —». Sosin: 2) pелацie. «Τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνταξιν πρὸς τὸ ὅλον». Ons: 3) конtpіввцie în oamenї, saъ вапї. (Fpanц:) contingent; subsides. "Εἶναι δὲ σύνταξιν Ἑλληνικὴν μυρίας μὲν ἀσπίδας, χιλίους δὲ ἵππους, ναῦς δὲ ἑκατον ἐπὶ τὸν πρὸς βαρβάρους πόλεμον». Плː (bezї ші σύνταγμα). 4) такsъ, daждіc. 5) платъ pîndвitъ квїва, леafъ, (Fpanц:) pension, solde (Dm: desnpe nenins:). 6) кondiцie, înвоїалъ; політікъ opganismъ, konstitвцie. (Apst: Πολιτ: Ζ': β': 9). 7) комнвnepe de вpaжъ, тpактатъ. "Ταῦτα ἐν ταῖς προτοῦ συνταξεσι δεδηλώκαμεν». Плв: 8) (Fpam:) sintaksъ, регвлатъ конвinape întpe dînseле a пърцілор кввînтвлвї. [συντάττω].

Συν-ταπεινόω ῶ, вііt -ώσω, вмілескъ тоt o datъ, saъ înnpeвnъ кв...

Συντάραξις, εως (ἡ), sвbst: лвї. .

Συν-ταράσσω (ττω), вііt: -άξω, тpвpвpъ кв тотвл; іакъ amestекътърї; pesколескъ, întъpîtъ. «Πόλεμον — „. Пл: ші Плв:

Συν-ταργανόω -ῶ, вііt: -ώσω, înfъшвpъ, компletескъ, înквркъ вna кв алта.

Σύνταρρος (ὁ, ή), [σὺν, ταρρὸς] конплетітъ în телъ de гратіс. «Δένδρον —», Tfp:

кȣ ръdъчineле înплеtiчtte. (вezĭ ші συγκαρκινόομαι). [de ȣnde

Συνταῤῥόω -ῶ, вiit: -ώσω, înплеteskȣ înпреȣnъ ка о гратie.

Σύντασις, εως (ἡ), tape întindepe; (fir:) întinsъ вȣnъ воinцъ; stъpȣinцъ. «Γνώμης —,,. Тȣч: [συντείνω].

Συντασσομένως, adв: (de партч:) în pîndȣ, în шipȣ înпреȣnъ. [din

Συν-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, ашezȣ, аранжezȣ înпреȣnъ; пȣĭȣ întp' ачелашĭ pîndȣ saȣ шipȣ; алкътȣĭeskȣ ȣnȣ totȣ din maĭ mȣлte; (партiк: desпре ostaшĭ) аранжezȣ înпреȣnъ în вътъліе. «Συντάττοντος δὲ τοῦ 'Αλκιβιάδου τὸ στράτευμα πᾶν, οἱ πρότεροι στρατιῶται οὐκ ἠβούλοντο τοῖς μετὰ Θρασύλου συντάττεσθαι». Ksn: «'Ο δὲ 'Επαμινώνδας καί πεζοὺς ἁμίππους συνέταξεν αὐτοῖς (τοῖς ἱππεῦσι)». Ksn: «Συντάξας τούς τε ἀπὸ τῶν αὑτοῦ νεῶν τετρακοσίους καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας,,. Ksn: (ші miж;). "Οἱ δὲ... ξυνετάξαντο, καὶ ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων· οὕτω δὲ συντεταγμένοι ἐχώρουν ἄνω,,. Ksn: "Ναυτικὸν πάλιν παρεσκεύαζον, καὶ συνετάττοντο εἰς ἑξήκοντα ναῦς,,. Ksn: (ші aвs: în партч:). «Οἱ μὲν συντεταγμένοι ἡμῶν ὅπλα κεκτήμεθα δήπου,,. Ksn: чеĭ în лȣкраре de ошtinцъ. (de ȣnde fir:). "Ἦν δὲ οὗτος μᾶλλον τε συντεταγμένος, καί ἐγχειρητικώτερος στρατηγός,,. Ksn: deпрinsȣ întp' але ресвоĭȣлȣĭ. 2) порȣнчeskȣ, daȣ opdinȣ, пȣĭȣ ла кале (кȣ inf:). "Δασμοὺς συνέταξαν ἀποφέρειν καὶ τούτους,, Ksn: (ші în анал:) "'Επὶ τὴν αὑτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, ὅπως ἀεὶ παρατίθοιτο ἱκανὰ παμπόλλοις ἀνθρώποις,,. Ksn: 3) конвinȣ, konstpȣĭȣ; (партiк:) комцȣĭȣ карte, tpaktezȣ înskpis desпре чева. "Λόγους ("Ὑπόθεσιν) —,,. D: Ал: 4) (miж;) mъ ȣneskȣ, saȣ mъ înвоĭeskȣ desпре чева кȣ чinева. "Συνετάξω τῷ Χριστῷ,,. Bis: (ші кȣ преп:). "Συντάττεσθαι ἡμέραν πρός τινα,,. Плв: а хоtъpî în ȣnipe. (ші пas:). "Τὸ συνταχθέν, saȣ «Τὸ συντεταγμένον,,. Лкs: прin tnвоĭалъ хоtъpîtȣ. 5) (maĭ noȣ) плекînd îmĭ ĭaȣ zioa вȣnъ, лasȣ sъnъtate. (Палad: Епгр: 43).

Συντατέον, posit: ал лȣĭ συντείνω.

Συντατικὸς, ἡ, ὸν, продȣкъtopȣ de întinsъ вȣnъ воinцъ, saȣ de stъpȣitoape аплекаре кътре чева. (вezĭ σύντασις). [συντείνω].

Συν τάττω, вiit: -τάξω, At: în локȣ de συντάσσω.

Σύνταφος (ὁ, ἡ), înгропatȣ întp' ачелашĭ mopmîntȣ кȣ алtȣл. [σὺν, τάφος].

Συν-ταχύνω, вiit: -ταχυνῶ, гръвeskȣ чева înпреȣnъ кȣ алtȣл. || (nestp:) mъ гръвeskȣ, кît почĭȣ. "Συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον,,. Ep. вiaцa îĭ este foapte прiпitъ, преа пȣцinъ.

Συν-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzȣ tape (кȣ amîndoъ mîĭneле); (овiч: ел:) mъ sileskȣ din toate пȣtepiле, ȣpmezȣ кȣ mȣлtъ stъpȣinцъ; (кȣ ак: кȣ преп:) mъ цiȣ întinsȣ, mъ гръвeskȣ кътре... "Συνέτεινε δρόμῳ εἰς ἄστυ,, Пл: (fir:) mъ întinzȣ, kontpiвȣĭeskȣ кътре ȣnȣл ші ачелашĭ skoпȣ. "Οὐδὲν εἶναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ὅ,τι οὐκ εἰς τοῦτο συντείνει,,. Ksn: (aвsол:) mъ înteцeskȣ maĭ mȣлt, mъ fakȣ maĭ tape, maĭ ĭȣte, kpeskȣ. "Συντείνοντος τοῦ κακοῦ,,. Пл: (ші în партч:). "Τοὺς γνώμῃ συντεταμένῃ ἐπιμελουμένους,,. Ksn: кȣ stъpȣitoape воinцъ, saȣ neskъzȣtъ siлinцъ.

Συν-τειχίζω, вiit: -ίσω, înпрежmȣĭeskȣ кȣ zidȣ înпреȣnъ saȣ în ȣnipe кȣ...

Συν-τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, daȣ кȣ sokoteaлa din maĭ mȣлte semne (saȣ date) tot întp' о вреme.

Συν-τεκνοποιέω ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ копiĭ înпреȣnъ, saȣ kontpiвȣĭeskȣ ла faчepe de копiĭ.

Σύντεκνος (ὁ, ἡ), овшteskȣ tatъ, saȣ mȣmъ. [σὺν, τέκνον]. [de ȣnde

Συν-τεκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ копiĭ tot de о datъ, saȣ înпреȣnъ кȣ чinева.

Συν-τεκταίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, клъdeskȣ, konstpȣĭȣ înпреȣnъ; (fir:) ȣpzeskȣ, ȣneлteskȣ înпреȣnъ. "Δόλον—,,. Апл:

Συν-τελέθω, (fъpъ вiit:) noet: eksistȣ, sîntȣ în fiinцъ înпреȣnъ кȣ чinева.

Συντέλεια (ἡ), kontpiвȣipe înпреȣnъ; (în цen:) konлȣкраре sпре ачелашĭ sfîpшitȣ. 2) (прin întind:) totaлȣл tpiвȣtapiлор (dажniчiлор). "Τὴν περιοικίδος συντέλειαν,,. Diod: 3) (партiк: în Atena) soцietate de 16—60 чetъцenĭ (вezĭ συντελής) пentpȣ konstpȣipea ȣneĭ tpiepe, saȣ алtъ пȣвлiкъ sлȣжвъ (вezĭ ші συμμορία). (de ȣnde 3) (în цen:) komȣnitate, soцietate. "Θεῶν —». Esхл: adȣnapea ziшiлор desъвîpшiцĭ zeĭ. 4) desъвîpшipe, перfекцie; (desпре poade) коачере; (în цen:) sfîpшitȣ. 5) (грam:) съвîpшipea ȣneĭ лȣкръpĭ, че se eksпpimъ de tpekȣtȣл de кȣpînd. 6) (fлsf: maĭ noȣ) ='Εντελέχεια.

Συντελείωσις, εως (ἡ), грam: în локȣ de συντέλεια. [συντελειόω neîntp:].

Συντέλεσμα (τό), kontpiвȣцie datъ de maĭ mȣлцĭ în пропорцie. 2) съвîpшipe,= Συντέλεια.

*

Συντελεστὴς, οῦ (ὁ), desъвîршitorъ. 2) kontpibъitorъ, saъ kontpibъtarъ. [ші

Συντελεστικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, = Συντελικός (se înц: χρόνος), (грат:) трек: de кърînd. [συντελέω].

Συντελέστρια (ἡ), fem: ал лъї συντελεστὴς.

Συν-τελευτάω -ῶ, вііt: -ήσω, sfîршeskъ, (ші nestp:) мъ sfîршeskъ tot o datъ, saъ înпpeхпъ кв...; (fir:) моръ înпpeхпъ.

Συν-τελέω -ῶ, вііt: -τελέσω, sъвîршeskъ (adякъ ла îndeплinipe) чева tot o datъ, saъ înпpeхпъ кв алтъл, saъ de totъ. «Ἀγῶνα («Ἐκφορὰν, ші чл:) — ». Пл: se) (se înц: ὁδόν») soseskъ хndeва; (fir:) ажхнгъ ла чева (Плв:). 3) плътeskъ daждie înпpeхпъ кв алтъл, sînтъ kontpibъtarъ ал къїва; (în цen:) kontpibъїeskъ. «Εἰς τὸν πόλεμον —». Dm: 4) (прin înтind:) sînтъ алiатъ, saъ sхпъsъ трibъtarъ ал вре хпъї statъ, saъ мeтврх ал вре хпеї soцietъцї; (în цen:) мъ înтpeпъмъръ înпpeхпъ de dякîndя мъ ла чева. «Ἡ Χαιρώνεια εἰς Ὀρχομενὸν τὸν Βοιώτειον συντελεῖ». Тъч: «Εἰς τοὺς νόθους —». Пл: se înтpeпъмъръ în pîndъл вastapzilop. (ші кв dat:) «Μάγνητας καί Φθιώτας Θετταλοῖς συντελεῖν». Пазs: se dedяк înпpeхпъ ла...

Συντελὴς, έος (ὁ, ἡ), плътitorъ de daждie (kontpibъtarъ) înпpeхпъ кв алтъл, saъ sхпъsъ înпpeхпъ ла ачелашї statъ; (partik: ла Atena) къвenitъ ла ачелвшї pîndъ, saъ soцietate de kontpibъitorї ла sляжве пъвліче (bezї συντέλεια); (în цen:) kontpibъitorъ ла ачелашї skопъ. [σὺν, τέλος]. [de хnde

Συντελικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла kontpibъtarї, saъ kontpibъire. «Τὸ συντελικὸν». Плв: pîndъл kontpibъtarilop. 2) (грam:) însemnътorъ de съвîршiреа хneї fante. «Χρόνος —». =Παρακείμενος. «Στάσις—». Ptp: каре ape de oвїектъ fantъ съвîршitъ (treкътъ).

Συν-τέμνω, вііt: -τεμῶ, taїъ чева în пропорцie d' întp' o парte ші d' întp' алта, кроїeskъ (ка кроitorъл). «Χιτῶνας — ». Ksn: 2) (обіч: прin înтind:) міveskъ, înпaцinezъ; мърцineskъ. «Συντέμνειν τὰς δαπάνας εἰς τὰ καθ' ἡμέραν». Лкs: «Τὴν μισθοφορὰν ξυνέτεμε, ἀντὶ δραχμῆς ὥστε τριώβολον δίδοσθαι». Тъч: (de хnde 3) (ел: se înцел: ὁδὸν) skърtezъ дрямъл, saъ апъкъ пе чел маї skърtъ дрямъ. «Συντάμνων ἀπ' ἄκρης ἐπ' ἄκρην». Ep: мeргînd d' a дрептъл de ла хnъ капъ ла алтъл, îъръ a околі sînъл пе dînъхntрх. (ші înтp' алтъ ел:). «Συντέμνουσι θεῶν βλάβαι τοὺς κακόφρονας». Sof: ле taїe дрямъл, saъ îї ажхнг din врmъ. (ші absol:) "Τοῦ χρόνου συντάμνοντος». Ep: skърîndя se врemea. 4) (se înц: τὸν λόγον) ворвeskъ пе skърtъ. «Συντεμόντι («Ὡς συντέμνοντι) εἰπεῖν». (ші simп:). «Συντέμνοντι». Лкs: «Ὡς δὴ συντέμνω». Exp: (bezї ші συναιρέω).

Συντερμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, мъ вечineskъ кв чineва ла хotape. [din

Συντέρμων, ονος (ὁ, ἡ), вечinъ de хotape кв чineва. [σὺν, τέρμων].

Συν-τέρπω, вііt: -τέρψω, = Συνευφραίνω.

Συντεταγμένως, adв: (de парtч:) ка o oaste вine арапжатъ, кв вхпъ pîndяїалъ, îъръ гълъцie. 2) дяne înвoipe. [συντάττω].

Συντεταμένως, adв: (de парtч:) кв грaвъ, кв silinцъ; кв вхпъ воinцъ, saъ stъpяinцъ. [συντείνω].

Συντετμημένως, adв: (de парtч:) =Συντόμως. [συντέμνω].

Συν-τετραίνω, = Συντιτραίνω.

Σύντευξις, εως (ἡ), = Συντυχία, înпpeхпъ înтîлnipe, saъ konвorвire; вrodipe, înтîmплare tot o datъ. [συντεύχω, =συντυγχάνω].

Συν-τεχνάζω, вііt: -άσω, ші

Συν-τεχνάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, мъ мештешхgeskъ (хnelteskъ) înпpeхпъ вікл[illegible]ъ, мъ пrefакъ înпpeхпъ sпpe amъ[illegible]къїва.

Συντεχνίτης, ου (ὁ), (гля:) în локъ de...

Σύντεχνος (ὁ, ἡ), [σὺν, τέχνη] чел че este de ачелашї мештешхгъ saъ мeseрie кв алтъл.

Σύντηγμα (τὸ), efektъ de kontopipe. 2) =Σύντηξις. [ші

Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, прічinяitorъ de kontopipe (oптікъ, вештежire). «Πυρετὸς —». Med: [din

Συν-τήκω, вііt: -τήξω, topeskъ чева înпpeхпъ кв алта, saъ înпpeхнъ прin kontopipe, mistяїeskъ înпpeхпъ, (Fpanц:) amalgamer. (fir:) "Ὅς τις τρόποισι συντακῇ». Exp: se ва înпpeхпа. 2) topeskъ de totъ; пръпъdeskъ; (med:) adякъ în вештежire, saъ oптікъ. (між: tpe: de кв: în локъ de прez:) Συντέτηκα, sîntъ кв totъл topitъ. [de хnde

Σύντηξις, εως (ἡ), kontopipe, saъ înпpeхпape прin topipe, (Fpanц:) coliquation. 2) topipe, вештежire de трямъ, oптікъ, (Fpanц:) consomption.

Συν-τηρέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъstpezъ чева înпpeхпъ, saъ кв skътпътate. 2) обsepвъ, nîndeskъ. [de хnde

Συντήρησις, εως (ἡ), stъpȣitoape пъstpape de чева. 2) обсерваціе. [ші

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ a пъstpa вine чева.

Συν-τίθημι, віit: -συνθήσω, (nex: -συνέθηκα, ші між: συνεθέμην, ші пas: συνετέθην, tpe: de кȣ: συντέθεικα, ші чл:) пȣĭȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ апроапе ȣna кȣ алta. «Ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε· πεντηκοντόρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ші чл:». Ep: (ші пas:) «Τὸ ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον». Ep: 2) (овіч:) алкъtȣĭeskȣ̆, konstpȣĭȣ̆ (прinч: din mȣлte ȣnȣ̆ întpeгȣ̆), конвinȣ̆; (пaptik: desпpe ȣвраже) компȣĭȣ̆. (пas:) «Φάρμακον συντιθέμενον». Med: алкъtȣitȣ̆ din maĭ mȣлte feлȣpî. 3) (кȣ dat: indip:) daȣ̆ în mînъ (înкpezȣ̆) чева кȣĭва, (прinч: ка sъ dȣкъ ȣndeва). «Κηδεύσας Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ». Плв: (вezĭ ші ἐπιτίθημι 2). 4) (між:) копpinzȣ̆ niшte ideĭ în mintea mea; (прin ȣpm:) daȣ̆ кȣ sokoteaлa. (вezĭ ші συμβάλλω). «Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς». Іл. Υ. (ші кȣ dat: хotъp:) «Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο ἀοιδήν Πηνελόπεια». Od: A. «Τῶν δ' Ἕλενος σύνθετο βουλήν». Іл: Η. Ἔπος τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ». Od: O. «Συνθεὶς λογισμῷ». Ap: 5) (maĭ des проz:) mъ înвoĭeskȣ̆ кȣ чinева; (кȣ inf:) fъгъdȣĭeskȣ̆; (de ȣnde ȣne-opĭ) пȣĭȣ̆ прinsoape. (кȣ dat: indip:) «Συντίθεταί οἱ προδοσίην». Ep: «Ξυνίσταντο ἀλλήλοις, καὶ ξυνετίθεντο». Ksn: (saȣ̆ кȣ ак: кȣ преп;). «Πέμπειν ἀγγέλους, ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην». Ep: "Συνθέμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους». Пл: пȣind прinsoape. (ші кȣ inf:) «Ξένους τινας συνεθέμην ἀναμένειν ἐνθάδε». Ksn: «Συνθέμενος ἡμέραν». Тȣч: хotъpînd în ȣnipe. 6) (în цen:) mъ înвoĭesskȣ̆. «Ταύτῃ τῇ γνώμῃ οὐ συντίθεμαι». Лкs:

Συν-τίκτω, віit: -τέξομαι, naskȣ̆ (fakȣ̆ копiĭ) tot întp' o вpeme.

Συν-τίλλω, віit: -τιλῶ, smȣлгȣ̆ înпреȣnъ кȣ ...

Συν-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, прецȣĭeskȣ̆ чева în ȣnipe saȣ̆ înцелецере кȣ чinева; saȣ̆ хotъpъskȣ̆ dȣпe o прецȣipe. || (пas:) se ȣpкъ прецȣл лȣкpȣлȣĭ de вînzape, se skȣmпeшte. «Συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον». Dm: (вezĭ ші ἐπιτιμάω 3). [de ȣnde

Συντίμησις, εως (ἡ), прецȣipe fъкȣtъ în ȣnipe кȣ алtȣл; (Skp:) прецȣ̆, mepitȣ̆.

Συν-τιμωρέω -ῶ, віit: -ήσω, ажȣtȣ̆ пе чinева (прinч: sпpe pesвȣnape). || (між:) пedeпseskȣ̆, saȣ̆ îmĭ pesвȣnȣ̆ în ȣnipe кȣ алtȣл.

Συν-τινάσσω, віit: -άξω, = Συσσείω, ші Συνταράττω. sгȣdȣĭȣ̆, клetinȣ̆, skȣtȣpȣ̆ înпреȣnъ.

Συν-τιταίνω, Ion: în локȣ̆ de συντείνω.

Συν-τιτραίνω, ші Συν-τιτράω -ῶ, віit: -τρήσω, (nex: συνέτρησα ші чл:) гъȣpeskȣ̆ înпреȣnъ; (кȣ ак: кȣ преп:) deskizȣ̆ гаȣpъ, tpeчepe кътpe..,(прin întind:) пetpekȣ̆ прin. «Δι' ὤτων συντίτραινε μῦθον βάσει φρενῶν». Esхл: (пas:) amȣ̆ комȣnikaцie кȣ чева прintp' o гаȣpъ. «Συντέτρηται ἡ ὄσφρησις τῷ στόματι κατα τὸν οὐρανόν». Apst: «Εἰς τὴν γλῶσσαν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. Пл:

Συν-τιτρώσκω, віit: συν-τρώσω, pъneskȣ̆ înпреȣnъ, saȣ̆ tot de odatъ din mȣлte пъpцĭ.

Συν-τλάω, віit: -τλήσω, sȣfepȣ̆ înпреȣnъ (вezĭ ші συναντλέω).

Συν-τολυπεύω, віit: -εύσω, fakȣ̆ înпреȣnъ каĭepe de лînъ; (fiг:) кȣ osteneaлъ sъвîpшeskȣ̆ чева înпреȣnъ кȣ алtȣл.

Συντομεύω, віit: -εύσω, ші Συντομέω -ῶ, віit: -ήσω, skȣptezȣ̆, miчeskȣ̆, înпȣцinezȣ̆, =Συντέμνω. [din

Συντομὴ (ἡ), miчipe, înпȣцinape, skȣptape. [συντέμνω].

Συντομία (ἡ), калitatea skȣptatȣлȣĭ, miчitȣлȣĭ, saȣ̆ înпȣцinatȣлȣĭ; (пaptik:) skȣptъ вopвipe. [ші

Συντόμια (τὰ), (плц:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de цedȣлъ, прin кape se înпъpцĭa лa sъpaчĭ гpîȣ̆, (алt:) κάλαμος (6). [ші

Συντομίζω, віit: -ίσω, = Συντέμνω. [din

Σύντομος (ὁ, ἡ), skȣptatȣ̆, înпȣцinatȣ̆. «Ὁδὸς —». Ep: [συντέμνω]. [de ȣnde

Συντόμως, adв: пе skȣptȣ̆; (прinч:) în пȣцine вopвe.

Συν-τονέω -ῶ, віit: -ήσω, daȣ̆ tonȣ̆ лa чева, înкopdezȣ̆, întъpeskȣ̆. [ші

Συντονία (ἡ), [σύντονος] ші Σύντασις, = Ἔντασις (проп: ші fiг:), (Fpaпц:) contension, înfepвîntatъ disпȣtъ, гîлчeaвъ; аплікаціе, saȣ̆ stpъdanie mape лa чева. 2) (ȣne-opĭ) =Συμφωνία. «Τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια σύμπνοιαν καὶ συντονίαν». Лpt:

Συντονολυδιστὶ, adв: dȣпe toniкa apmonie a Лidiчeĭ mȣsiчe. [σύντονος, λυδιστί].

Σύντονος (ὁ, ἡ), [σὺν, τόνος] tape ші în лȣnгȣ̆ întinsȣ̆; (прin întind:) ĭȣte, peпede; концinȣtȣ̆. «Πορεία — ». Плв: (Fpaпц:) marche forcée. "Πενία —». desъвîpшitъ. 2) (mȣs:) кape sȣnъ întp aчeлaшĭ tonȣ̆, коркopdȣ̆ (проп: ші fiг:). || (neȣt:) Σύντονον, ші (îm:) Σύντονα, adв: în локȣ̆ de συν-

τόνως, saă συμφώνως, пе ачелашї tonă. «Ἵνα καὶ γλώσσῃ σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν ᾄδῶ». Екр: [de вnde

Συντονόω -ῶ. biit: -ώσω, (грат:) пъїă ачелашї tonă. [ші

Συντόνως, adв: tape, ївte, saă пепрекърmat. кв пеїпшвqinatъ siлinqъ. «Συντόνως ἐᾴδιζε». Пл: ғъръ съ stea de локă.

Συν-τορμόω -ῶ, biit: -ώσω, înпрекънă (înqепепеskă) кв квїе.

Συν-τορυνάω -ῶ, biit: -ήσω, amestekă кв лінгкра.

Συν-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, репresintă tpaqedie înпрекънъ кв алtвл; (fir:) тъ prefakă înпрекънъ.

Συντράπεζος (ὁ, ἡ), = Ὁμοτράπεζος. [σὺν, τράπεζα].

Συν-τραυλίζω, biit: -ίσω, rînгъвeskă ші eă înпрекънъ.

Σύντρεις, -τρεις, -τρια, кîte treї înпрекънъ. [σὺν, τρεῖς].

Συν-τρέπω, biit: -τρέψω, întorkă чева tot o datъ, saă înпрекънъ кв... || (пas: saă miж:) тъ пъїă пе ғвгъ (тъ вірквїeskă) înпрекънъ кв чіпева.

Συν-τρέφω, biit: -θρέψω, (пas: tpe: de кв: συντέθραμμαι, ші чл:) хрънeskă, kpeskă înпрекънъ кв..; (ші пas:) kpeskă, tpъїeskă înпрекънъ. 2) (desпpe лікvide) înkerînd înпрекънă, ші (пas: saă miж:) тъ înпрекънă, тъ întъpeskă. «Ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρὸν σηπεδόνα τινα λάβῃ, τότε δὴ τὰ ζῶα ξυντρέφεται,, Пл:

Συν-τρέχω, biit: -θρέξομαι, saă -δραμοῦμαι, (пех: συνέδραμον) алергă tot o datъ, saă înпрекънъ кв..; алергînd шъ întîmпină кв чіпева; (în връжм; înqел:) шъ лovеskă în въtъліе. "Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον,,. Гл: П. (desпpe рîă) конквргă; (în цеп:) тъ adквnă ла кнă локă; (desпpe перї) тъ pesвчeskă, тъ înkpeцeskă; (fir:) тъ вpodeskă tot o datъ; (maї des) тъ пotpівeskă înпрекънъ (вezї ші èντρέχω), тъ înвоїeskă, тъ кпeskă. «Αἱ γνῶμαι εἰς τωὐτὸ συνέδραμον». Ер: (ші кв dat:) "Οὐ συντρέχει τοῖς ἐγκαλούμένοις, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασι». Лив: пв se кпeште, пв шъртквіseште. «Συντρέχειν τοῖς κριταῖς». Ksn: я конлякра în речіпрокъ înцелецере.

Σύντρησις, εως (ἡ), înпрекънъ гъкріре; (прin întind:) гакра, прin каре se înпрекънъ (în комвпікацie) кпа кв алта. «Τῶν μυκτήρων—». Apst: [ші

Σύντρητος (ὁ, ἡ), гъкрітă пînъ dinколо; кпіtă (комвпікатă) кв алtвл прin гакръ, saă капалă. [συντιτράω].

Συν-τριαινόω -ῶ, biit: -ώσω, pestopnă, amestekă прin, saă ка прin tpidintъ кв totвл.

Συντριβή (ἡ), Skp: în локă de σύντριψις. [ші

Συντριβής, έος (ὁ, ἡ), гл: în локă de σύντριψ. [din

Συν-τρίβω, biit: -τρίψω, ғрекă кпа кв алta. «Τὰ πυρεῖα—». Лвч: ғрекînd ғърîmiчeză. «Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυείς». Apst: ғрекă, пiseză (оторă de въtаїе) пе чіпева; (fir:) stpikă, dъpanъnă. «Συντρίψει θρόνους δυναστῶν». Skp: прънъdeskă. «Τὰ συντρίβοντα τούς οἴκους ταῦτα ἐστί». Ksn: || (пas:) тъ лovеskă, тъ чїокпeskă înпрекънъ. «Ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα; καὶ ποῦ δυσχεραίνεται»; Dm: кпde se atinr речіпрочеле intepese? каре este прічіna пeînвoірїї? (Skp:) simцă sdpобіре de inimъ, тъ кпілeskă din къinqъ.

Συν-τριηραρχέω -ῶ, biit: -ήσω, komandă, saă конtpіввїeskă înпрекънъ ка...

Συντριήραρχος (ὁ), pîndкілă tpiepapxă înпрекънъ кв алtвл. [σὺν, τριήραρχος, вezї ziч:].

Σύντριμμα (τὸ), ғърîmъtквръ. 2)=Σύντριψις, ғърîmape (проп: mi ғїr:), прънъdenie. [ші

Συντριμμός (ὁ), Skp: în локă de σύντριψις. [ші

Σύντριψ, ιβος (ὁ, ἡ), ғърîmъtорă. 2) = Οἰκότριψ. [ші

Σύντριψις, εως (ἡ), ғрекаре кпă че кв алtă чева, saă ғърîmape (акt: saă пas:); (Skp:) sdpобіре de inimъ, skîpва din пъкптрк а къitквкї. [συντρίβω].

Σύντροπος (ὁ, ἡ), конғоршă, potpівітă кв чева. [σὺν, τρόπος] [de вnde

Συντρόπως, adв: =Πρὸς τρόπου, potpівit.

Συν-τροφέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ хрънeskă, tpъїeskă înпрекънъ кв... [ші

Συντροφία (ἡ), înпрекънъ хрънipe, конвіецвіре, înпрекънъ potpечере, комвпікацie кв чіпева; (кпе-ері) крештере înпрекънъ. [din

Σύντροφος (ὁ, ἡ), чел че se хрънeште, saă a kpeskвt înпрекънъ кв чіпева; înпрекънъ tpъїtорă; (în цеп:) ғamіліарă; soцă. (кв dat:) «Τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰείκοτε σύντροφος ἐστί,,. Ер: (saă кв цеп:). «Σύντροφος ἁρμονίας,,. Епгр: [συντρέφω].

Συν-τροχάω -ῶ (ші poet: -τροχέω -ῶ), biit: -άσω, =Συντρέχω.

Συν-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, квлегă tot o datъ, saă înпрекънъ кв.,.

Συν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ desfъtezъ înpreунъ кu чineва.

Συν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: συνέτυχον, ші чл:) mъ întîmplu, mъ вродeskъ a fi înpreунъ; întîmpinъ пе, mъ întîlneskъ кu чineва; (вne-orî) конворвeskъ; (în a treĭa nepc: ші în пapiч:) se вродeшte din întîmплare tot o datъ. (кu dat:). "Συντυχεῖν τε οἱ ἰόντι ἐπὶ K: καὶ εἰς λόγους ἀπικέσθαι,,. Ep: (ші кu цeп: noct:) «Συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν,,. Sof: (ші neпepc:) "Τὰ κατὰ θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα.,. Ep: (ші aвsoл:). "Τὸ συντυχὸν,,. Лкc: op че se вa întîmпла, saŭ вa eші înainte din întîmплare. "Πᾶν τὸ συντυχόν ἡδέως ἤσθιε,,. Ksn:

Συν-τυπόμαι -οῦμαι, biit: -τυπωθήσομαι, mъ конformezъ dunе кipuл вре вuкĭ лuкpъ; saŭ mъ disпuзĭъ înpreунъ dunе întinъpiріle fъкute în sufletul meŭ.

Συν-τυραννεύω, biit: -εύσω, împъpъцeskъ înpreунъ (ka tiranъ).

Συν-τυραννοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopъ tiranъ saŭ tiranĭ în вnipe кu алцĭĭ.

Συντύραννος (ὁ), пъptaшъ din tiranikъ saŭ împъpъteaskъ stъпînipe înpreунъ кu алtul. [σὺν, τύραννος].

Συν-τυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înkeгъ чева înpreунъ în felul вrînzeĭ; (fir:) вnelteskъ intpiцĭ, saŭ вikleпiĭ în înцeлeцere кu чineва.

Συντύχημα (τὸ), [συντυγχάνω] гls: întîmплътoape întîmпinape, saŭ вродeалъ.

Συντυχία (ἡ), întîmплътoape întp' aчeeaшĭ вpeme înpreжuape, (npinч: noporuitъ) neтeripe. «Κατὰ συντυχίην». Ep: 2) (maĭ noŭ) întîлnipe înpreунъ, конворвire. [ші

Συντυχικὸς, ἡ, ὸν, (плц:) întîmплътopъ. [σὺν, τύχη]. [de вnde

Συντυχικῶς, adв: din întîmплape, saŭ înpreжuape.

Συν-uвpίζω, biit: -ίσω, mъ nopiъ oвpъznicheшte, fъpъ вunъ pîndиĭaлъ de o notpivъ, saŭ înpreунъ кu алtul.

Συν-uγραίνομαι, biit: -uγρανθήσομαι, mъ uмezeskъ tot o datъ, saŭ înpreунъ кu...

Συν-uθλέω -ῶ biit: -ήσω, = Συμφλυαρῶ.

Συν-uλακτέω- ῶ, biit: -ήσω, латpu ші eŭ înpreунъ.

Συν-uμeναιόω -ω, biit: -ήσω, конtpiвuĭeskъ ші eŭ ла къsътopeaskъ вnipe.

Συν-uμνέω -ῶ, biit: -ήσω, înaлцъ лuвde ші eŭ înpreунъ кu алцĭĭ.

Συ-υπ-άγω, biit: -άξω, (nex: συνυπήγαγον, ші чл:) duкъ, ші (nestpъm:) mъ duкъ tot o datъ, saŭ înpreунъ кu..

Συν-υπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, asкuлtъ кu вuпuпepe tot o datъ, saŭ înpreунъ кu..; (gram:) вuвt-înцeлerъ tot o datъ din afaръ чева.

Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ), (лцц:) kape eksistъ, saŭ este în fiinцъ înpreунъ. [ші

Συνύπαρξις, εως (ἡ), înpreунъ eksistinцъ, saŭ fiinцъ. [συνυπάρχω].

Συνύπαρχος (ὁ), pîndиĭtъ administpatopъ înpreунъ кu алtul. [σὺν, ὕπαρχος].

Συν-υπάρχω, biit: -άρξω, eksistъ, sîntъ în fiinцъ înpreунъ кu алtul.

Συν-υπατεύω, biit: -εύσω, sîntъ..

Συνύπατος (ὁ), pîndиĭtъ konsулъ înpreунъ кu алtul. [σὺν, ὕπατος].

Συν-ύπ-ειμι biit: -έσομαι, sîntъ de faцъ înpreунъ кu алtul, saŭ întpe алцĭĭ. 2) = Συνυπόκειμαι.

Συν-υπερ-βάλλω, biit: -βαλῶ, tpeкъ пe d' asunpa (stp: ші nestp:) tot o datъ, saŭ înpreунъ кu...

Συν υπηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, служeskъ înpreунъ; (în цeп:) konлукpezъ, ajutъ.

Συν-υπ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, unmezъ ші eŭ aчelaшĭ sunetъ, glasъ înpreунъ кu алtul, (oвшt:) цiĭ isul.

Σύν-υπο βάλλω, biit: -βαλῶ, пuĭъ, apunkъ tot o datъ, saŭ înpreунъ чева de desuвt. 2) aшezъ tot o datъ пe вustapdъ în локul adeвъpatuлuĭ пpunkъ.

Συν-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, apътъ (eksплikъ) чева tot o datъ, saŭ înpreунъ кu.

Συν-υπο-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: συνυπέδυν, ші чл:) mъ вîpъ tot o datъ de desuвt; (npin întind:) întpeпpinzъ (mъ însъpuinezъ кu) вnъ ostenitoasъ лuкpu înpreунъ кu алtul.

Συν-υπο-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, suвжuгъ, saŭ înжuгъ înpreунъ.

Συν-υπο-κοπίζω, ші (miж: kape este ші maĭ întp:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, înпuцinezъ, saŭ kuтпътezъ tot o datъ кu kinъ kuвiinчosъ nekuвiinцa eksпpesii.

Συν-υπο-κpίνομαι, biit: -κpινοῦμαι, mъ prefakъ în чева înpreунъ кu алtul.

Συν-υπο-λαμβάνω, biit: λήψομαι, ĭaŭ suбt anupapea mea (snpiжinъ) tot o datъ, saŭ înpreунъ кu чineва чева.

Συν-υπο-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, bънuĭeskъ чева tot o datъ; (gram:) ĭaŭ чева ka subtinцeleзъ de din afaръ.

Συν-υπο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ tot o datъ suбt чева; (fir:) viĭ înpreунъ în

mintea кȣĭва (ка sȣвt-înцелеsȣ̆), mъ sȣвt-înцелегȣ̆.

Συν-υπ-οπτεύω, вiit: -εύσω, вънȣĭеskȣ̆ tot o datъ кȣ алтȣл, saȣ̆ шi алтȣ̆ чева.

Συν-υπόπτωσις, εως (ἡ), înпреȣнъ sȣвt-înцелецере. [συνυποπίπτω fir:].

Συνυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел de ачелашĭ inostasȣ̆ (fiinцъ). [συνυφίσταμαι].

Συν-υπο-στέλλω, вiit: στελῶ, stpînгȣ̆, înпȣцinezȣ̆ tot o datъ.

Συν-υπο-τίθεμαι, вiit· -υποθήσομαι, (nex: συνυπεθέμην, шi чл:) sȣпoseзȣ̆ (îmĭ înкiпȣĭеskȣ̆) чева tot o datъ.

Συν-υπουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Συνυπηρετέω.

Συν-υπο-φέρω, вiit: -υποίσω, (nex: συνυπήνεγκα, шi чл:) sȣпȣĭȣ̆, ȣmiлeskȣ̆ пе чiнева înпреȣнъ, saȣ̆ tot o datъ кȣ...

Συν-υπο-φύομαι, вiit: -φύσομαι, (nex: συνυπέφυν, шi чл:) mъ naskȣ̆, pesъpȣ̆ tot o datъ de desȣвt.

Συν-υπο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ tpaгȣ̆ înапоĭ, (шi fir:) mъ sȣпȣĭȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆ tot de o datъ, saȣ̆ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-υφαίνω, вiit: -ανῶ, цesȣ̆ înпреȣнъ; (fir:) коплегȣ̆, înпреȣнȣ̆; (прin întind:) ȣнелteskȣ̆, ȣpzeskȣ вiклене meштешȣцiрĭ. [de ȣnde

Συνύφανσις, εως (ἡ), цesepe înпреȣнъ. [шi

Συνύφασμα (τὸ), înпреȣнъ цesъtȣpъ (цesȣtȣ̆); (în цen:) пînzetȣ̆.

Συνύφεια (ἡ), =Συνυφή; (прinч: ла îm:) цesъtȣpъ, înплetitȣpъ de faгȣpȣ̆. [din

Συνυφὴ (ἡ), цesъtȣpъ de пînzъ, (Франц:) la contexture; (în цen:) комвinape. «Οἰκήσεων —». Плт: [шi

Συνυφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ înпреȣнъ, saȣ̆ ȣnitȣ̆ прin, saȣ̆ ка прin цesъtȣpъ; комвinatȣ̆, потрiвitȣ̆, лiпitȣ̆ înпреȣнъ. [σὺν, ὑφή].

Συν-υφ-ίστημι, вiit: -συνυποστήσω, (nex: συνυπέστησα, шi 2: συνυπέστην, шi чл:) faкȣ̆ a eksista, a fi în fiiinцъ чева; (шi miж:) eksistȣ̆, sîntȣ̆ în fiinцъ înпреȣнъ кȣ..; (кȣ ак: dip:) întpeпpinzȣ̆, ĭaȣ̆ asȣпpъ 'mĭ, saȣ̆ paвdȣ̆ чева tot o datъ, saȣ̆ înпреȣнъ кȣ...

Συν-υψόω -ῶ, вiit: -ώσω, înалцȣ̆ înпреȣнъ.

Συνῳδέω -ῶ, вiit: ήσω, кîntȣ̆ în кончертȣ̆ кȣ чiнева. [din

Συνῳδὴ, καὶ Συνῳδία (ἡ), кîntape în кончертȣ̆ кȣ алтȣл. [σὺν, ᾠδή].

Συν ωδίνω, вiit: -ωδινῶ, amȣ̆ dȣpepĭ de faчepe, (шi stp:) naskȣ̆ tot o datъ, saȣ̆ înпреȣнъ кȣ..; (поet:) пътimeskȣ̆, mъ doape înпреȣнъ кȣ, saȣ̆ пentpȣ чiнева. «Κακοῖς —». Еȣр:

Συνῳδὸς (ὁ, ἡ), [συνᾴδω] каре кîntъ în кончертȣ̆; saȣ̆ (fir:) este în ȣnipe кȣ чiнева. || (neȣt: îm:) Συνῳδά, adв: în ȣnipe, конform.

Συν-ωθέω -ῶ, вiit: -ωθήσω, καὶ -ώσω, (nex: συνέωσα, шi чл:) înпinгȣ̆ înпреȣнъ; stpînгȣ̆ înпреȣнъ, înгesȣĭȣ̆. [de ȣnde

Συνώθησις, εως (ἡ), înпinцepe din toate пърцiле tot o datъ, înгesȣipe.

Συνώμεθα, îm: 1: пeps: de miж: nex: 2: a лȣĭ συνίημι.

Συνωμία (ἡ), пaptea, ȣnde se înпреȣнъ amîndoĭ ȣmepiĭ, комвinapea спeтелор. 2) =кȣ...

Συνωμίασις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пatimъ de sпinape a каiлор. [σὺν, ὦμος].

Συνωμοσία (ἡ), конжȣpaцie, saȣ̆ комплотȣ̆, (ad:) ȣnipe прin жȣpъmîntȣ̆ (прinч:) sпpe вътъmapea кȣĭва. [шi

Συνωμόσιον (τὸ), жȣpъmîntȣ̆, sпpe ȣnipe în комплотȣ̆; (în цen:) = Συνωμοσία. [шi

Συνωμότης, ου (ὁ), (în цen:) ȣnitȣ̆ прin жȣpъmîntȣ̆ кȣ чiнева, (пaptiк: în pъȣ̆) sпpe вътъmapea кȣĭва, конжȣpatȣ̆. [συνόμνυμι]. [de ȣnde

Συνωμοτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de комплотȣ̆, saȣ̆ конжȣpaцie. [de ȣnde

Συνωμοτικῶς, adв: în felȣ̆ de комплотȣ̆, saȣ̆ ка конжȣpatȣ̆.

Συνωμότις ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ συνωμότης.

Συνώμοτος (ὁ, ἡ), ȣnitȣ̆ прin жȣpъmîntȣ̆. «Τὸ συνώμοτον». Тȣч: în локȣ̆ de ἡ συνωμοσία, aлianцa легатъ прin жȣpъmîntȣ̆. [συνόμνυμι].

Συν-ωνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кȣmпъpînd adȣnȣ̆, stpînгȣ̆ o sȣmъ de чева. «Ὁ νόμος ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι». Лs:

Συνωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ̆ ачелашĭ nȣme, saȣ̆ sîntȣ̆ de ачееашĭ însemnape. [шi

Συνωνυμία (ἡ), a aвea ачелашĭ nȣme, saȣ̆ ачееашĭ însemnape. [din

Συνώνυμος (ὁ, ἡ), чел de ачелашĭ nȣme, saȣ̆ кȣ ачееашĭ însemnape. [σὺν, ὄνυμα Еол: =ὄνομα].

Συνωνυμούντως, шi Συνωνύμως, adв: кȣ ачелашĭ nȣme, saȣ̆ ачееашĭ însemnape. [συνωνυμέω, шi συνώνυμος].

Συνωριαστὴς, οῦ (ὁ), mînъtopȣ̆ de tpъsȣpъ tpasъ de перекĭе de tpъгъtopĭ. [din

Συν-ωρίζω, вiit: -ίσω, înжȣгȣ̆ ла tpъsȣpъ

doĭ tръгътopĭ (каĭ, katîpi, ші чл:); (în цen:) = Συζεύγνυμι, înпреѫnъ. (miж:) «Συνωρίζου χέρα». Еѫр. sъ ne апѫкъm de mînъ. [ші

Συνωρικεύομαι, віit: -εύσομαι, mepгъ пе tръsѫръ tpasъ de o перекїе de tръгътopĭ (каĭ, ші чл:). [din

Συνωρίς, ίδος (ἡ), [σὺν, ἄρω] перекїе de каĭ, saъ katîpĭ tръгътopĭ de tръsѫръ, (обшт:) o перекїе de телегарĭ; (în цen:) перекїе; (поет: tn întind:) коплегътѫръ. «Πέδας τε χεροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα». Esхл:

Σύνωρος (ὁ, ἡ), гл: în локъ de συνάορος.

Σύνωσις, εως (ἡ), = Συνώθησις. [συνώθω].

Συν ωφελέω -ῶ, віit: -ήσω, foloseskъ ші eъ înпреѫnъ, kontpiвѫїекѫ ла foloseѫл кѫїва; (în цen:) ажѫtъ înпреѫnъ.

Συνωχαδὸν, adв: Dop: поет: în локъ de συνοχηδόν, în концinepe, stpîns, în шipъ neîntpepѫntъ (ѫna пeste алta); neînчetat; saъ în datъ.

Συοβαύβαλος, ші Συόβαυνος (ὁ), staѫлъ de порчї, = Συφεός. [σὺς, βαυβάω, ші βαῦνος].

Συοβοιωτοὶ (οἱ), ком: окър: епіт: ал Беоцienілор (аналогъ кѫ Βοιωτία ὗς). [σὺς, Βοιωτός].

Συοδήλητος (ὁ, ἡ), поет: [σὺς, δηλέομαι] omopîtъ, saъ вътъmatъ de поркъ (selвatikъ).

Συοθήρας, ου (ὁ), вînъtopъ de порчї (selвatiчї). [σὺς, θήρα].

Συοκτασία, ші Συοκτονία (ἡ), ѫчidepe (жeptfipe) de порчї. [din

Συόκτόνος (ὁ, ἡ), [σὺς, κτείνω] [пароks:) ѫчiгътopъ de порчї; (пропароks:) ѫчisъ de поркъ (selвatikъ).

Συοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopъ de порчї (selвatiчї); (локъ) пріinчosъ порчілор. [σὺς, τρέφω].

Συοφόντης, ου (ὁ), ші Συοφόντις, ιδος (ἡ), поет: în локъ de συοκτόνος. [σὺς, φένω].

Συοφορβέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskъ порчї; (ші пas:) mъ хръneskъ ка ѫnъ поркъ. [ші

Συοφόρβιον (τὸ), staѫлъ, saъ tѫpmъ de порчї. [din

Συοφορβὸς (ὁ), [σὺς, φέρβω] пъstopъ de порчї, поркаръ.

Σύρα (ἡ), = Σισύρα, кожокъ.

Σύρβα, гл: adв: în локъ de τύρβα, кѫ sromotъ. [ші

Συρβάω -ῶ, віit: -ήσω, гл: în локъ de θορυβέω. [din

Σύρβη (ἡ), = At: (maĭ întpeв:) Τύρβη, гълъцie, sromotъ.

Συρβηνεὺς, έως (ὁ), neîndeminatikъ fлaѫtistъ (fлѫepistъ), saъ dъnцътopъ. [din

Συρβηνὸς, (ὁ, ἡ), sromotosъ, adѫкътopъ de гълъцie. [σύρβη].

Σύργαστρος, ші Συργάστωρ, ορος (ὁ), tîpîtъ пе пîntече, (ка ѫnъ) шарпе; (în цen:) tîpîtopъ; (fir:) omъ de pîndъ, mѫnчitopъ. [σύρω, γαστήρ].

Σύρδην, [σύρω] adв: ĭѫte, penede.

Συριγγέμβολος (ὁ), [σύριγξ, ἔμβολος] каnалъ пе sѫвt пъmîntъ (прinч: пentpѫ adѫчepe de апъ întp' ѫnъ орашъ înпpesopatъ).

Συριγγίας, ου (ὁ), fъкѫtъ în felъ de цeaвъ. "Κάλαμος—». Dskp: sekъ înъѫntpѫ (înпpot: de ναστός). [σύριγξ].

Συρίγγιον (τὸ), dim: ал лѫї σύριγξ.

Συριγγὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѫї συριγγίας.

Συριγγοέμβολος (ὁ), = Συριγγέμβολος.

Συριγγοτόμιον (τὸ), ѫnъ felъ de xipѫpц: instpѫmîntъ пentpѫ tъїepe de fistѫле. [din

Συριγγοτόμος (ὁ, ἡ), tъїetopъ xipѫpцiчeшte de fistѫлъ; saъ foloositopъ ла aчeasta. (de ѫnde || sѫвst:) = Συριγγοτόμιον. [σύριγξ, τέμνω].

Συριγγόω -ῶ, віit: -ώσω, гъѫpeskъ чeва (ші пas: mъ formezъ) în felъ de цeaвъ; (med:) fakъ fistѫлъ; (nestp:) пetpekъ, saъ шъ întinzъ ка прin цeaвъ. «Διὰ τοῦ ὀστέου σεσυρίγγωκε». Iпкр: [ші

Συριγγώδης, εος (ὁ, ἡ), гъѫpitъ în лѫnгъ în felъ de цeaвъ; (med:) fistѫлatъ. [σύριγξ].

Συριγκτὴς, οῦ (ὁ), Sхл: în локъ de συρικτής.

Σύριγμα (τὸ), sѫnetѫл, гласѫл fлѫepѫлѫї, fлѫepътѫpъ. [συρίζω]. [de ѫnde

Συριγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (ка o) fлѫepътѫpъ. «Ἦχος—». Kas: Провл:

Συριγμὸς (ὁ), fлѫepътѫpъ, шѫepътѫpъ, saъ вîжiitѫpъ. »Ὤτων —». Dskp:.

Σύριγξ, ιγγος (ἡ), (în цen:) цeaвъ. 2) (пaptik:) tpestie гъѫpitъ пе dînъѫntpѫ (seakъ); (de ѫnde oвiч:) fлѫepъ (прinч: de пъstopĭ), вѫчїѫmъ; (iap пaptik:) neїъ, saъ (Tѫpч:) moskaлъ. 3) (fir:) op че este гъѫpitъ în formъ dъ fлѫepъ, saъ цeaвъ; (spre ек:) teakъ de sѫлiцъ; гаѫpa вѫteї poцiї, (алт;) πλήμνη, saъ χοινικίς; гаѫpъ de цîцîna ѫшeї, saъ de шѫpѫпъ; гъѫpiче de faгѫpъ. 4) dpѫmъ sѫвt пъmîntъ, шanцъ, (Tѫpч:) лагѫmъ. «Συρίγγων τετμημένων δυεῖν». Stp: (вezї ші σήραγξ); (пaptik:) mopmîntъ (Fpanц: catacombe) de îmпъpaцї aї Eцiптѫлѫї. 5) (Apxitekt:) tindъ лѫnгъ вoлtitъ întpe zidipĭ, (Fpanц:) corridor. 6) (antm:) вînъ (вezї ші αὐλός). 7) (med:)

ранъ întinsъ înъѫntрѫ ка о цеавъ, (Itл:) fistѫлъ. [din

Συρίζω, [σύρω, saŭ imit:) вiit: -ίξω, ші maĭ At: -ίξομαι, (ші преа рар:) -ίσω, fлѫерŭ кѫ гѫра, saŭ кѫ instрѫmîntŭ; kîntŭ кѫ fлѫерѫл, saŭ кѫ неїѫл; (кѫ ак:) ватжокореskŭ пе чінева fлѫерîndѫ 'л.

Συρίζω, вiit: -ίσω, imitŭ лімва saŭ пъравѫріле Sipienілор. (Σύρος].

Συριηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: Ion: Sipianŭ de neamŭ, saŭ чел din Sipia. [Συρία, γένος].

Συρικὸς, ὴ, ὸν, Sipieneskŭ. [Σύρος].

Συρικτὰς, ᾶ, Dop:, ші

Συρικτὴρ, ῆρος поет: în локŭ de...

Συρικτής, οῦ (ὁ), kîntъторŭ кѫ fлѫерѫл, fлѫерistŭ; saŭ fлѫеръторŭ din гѫръ. [συρίζω].

Σύριος, α, ον, чел din însѫла Sipa, Sipeanŭ. [Σύρος].

Συρίσδω, вiit: -ιξῶ, Dop: în локŭ de συρίζω.

Συρίσκος (ὁ), = Ὑῤῥίσκος.

Σύρισμα (τὸ), = Σύριγμα.

Συρισμὸς (ὁ), =Συριγμὸς.

Συρίσσω, поет: în локŭ de συρίττω.

Συριστὴς, οῦ (ὁ), = Συρικτής. 2) (гл:) бърбът: кокорŭ.

Συριστὶ, adв: Sipieneште (maĭ кѫ seamъ ла лімвъ). [συρίζω].

Συρίττω, вiit: -ίξω, -ομαι, At: în локŭ de συρίζω.

Σύριχος (ὁ), = Ὑῤῥίσκος.

Συρκάζω (-ίζω), Еол: în локŭ de σαρκάζω (-ίζω).

Σύρμα (τὸ), ор че se tîраште dѫпе чінева, saŭ пе пъmîntŭ, (sпре екs:) лѫнгъ (tîpîtъ) хаїнъ а femeїлор, saŭ а актоpілор teatрѫлѫї. «Πλοκάμων—». Епгр: пърŭ лѫнгŭ. 2) гѫноїŭ (вezї ші συρφετός). «Σύρμα τῶν ἐν τοῖς χαλκουργείοις ἐδάφων καὶ καμίνων». Dsкр: 3) (mѫs:) tîpîpe, лѫнцiре de гласŭ. [σύρω].

Συρμαία (ἡ), [συρμὸς] ѫнŭ fелŭ de бъѫтѫръ de кѫръцenie ші въpsътѫръ (fъкѫтъ прінч: din zeamъ de ръdike ші sapamѫръ), че întреѫінцаŭ Еціпtenії; (прін întind:) ръdikea неагръ, че слѫжїа ла ачеastъ konstрѫкцie. «Συρμαίαν βλέπειν». Пров: а авеа треѫінцъ de ачеastъ бъѫтѫръ (ad: fацъ ѫрîtъ). [de ѫnde

Συρμαΐζω, вiit: -ίσω, їаŭ кѫръцenie.

Συρμαιοπώλης, ου (ὁ), вînzъторŭ de кѫръцenia [συρμαία, ші πώλης].

Συρμαϊσμὸς (ὁ), întреѫінцареа кѫръцenii συρμαία; ші кѫръцiреа tрѫпѫлѫї прінtр' însa. [συρμαΐζω].

Συρμὰς, άδος (ἡ), поет: = Συρμὸς, saŭ Συρφετός.

Συρματὶς, ίδος (ἡ), mътѫръ, tîpnŭ, saŭ греблъ. [ші

Συρματῖτις, ιδος (ἡ), (прінч: κόπρος) гѫноїŭ din mътѫръtѫрї; бълігарŭ. [σύρμα].

Συρμεύομαι, вiit: -εύσομαι, бърfeskŭ ор че 'mї віне, ворбеskŭ nepoziї. [ші

Σύρμιον (τὸ), ѫнŭ fелŭ de плантъ кѫръцitoape de stomaxŭ (ѫнŭ soїŭ de пътрѫнжелŭ). [συρμός].

Συρμιστὴρ (ὁ), гл: вînzъторŭ de гѫноаїе (adѫnътѫрї de fрѫnze ші ербѫрї ѫskate), de ѫskътѫрї. [σύρμα].

Συρμὸς (ὁ), tîpîpe (акt: saŭ пas:); їѫцеалъ, репеde порnіре. «Πρηστήρων («Νιφετῶν, ші чл:)—». ='Ολκὸς. «Ὄφεως—». Лкs: 2) (шed:) deшертаре прін кѫръцenie, saŭ въpsътѫръ (de ѫnde συρμαία). 3) (mѫs:) =Σύρμα.

Σὺρξ, συρκὸς (ἡ), Еол: în локŭ σάρξ.

Συρομένως, adв: (de партч:)=Σύρδην, пе tîpîte; кѫ гръmada. [σύρομαι].

Συροπέρδιξ, ικος (ὁ), ѫнŭ fелŭ de пasъре, потîрnіке de Sipia. [Σύρος, πέρδιξ].

Σύρος (ὁ), Sipianŭ, чел din Sipia.

Συῤ-ῥᾳδιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѫнелteskŭ înпреѫнъ кѫ чінева о вікленіе saŭ крімъ.

Συῤ-ῥαθαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: sfъpîmŭ кѫ sгomotŭ. «Ὀδοῦσι —». Nік: ponцъїŭ în dinцї.

Σύῤῥαξις, εως (ἡ), чїокnіре, ловіре înпреѫнъ. [συῤῥάσσω].

Σύῤῥαπτος (ὁ, ἡ), кѫsѫtŭ înпреѫнъ. [din

Συῤ-ῥάπτω, вiit: -ῥάψω, kosŭ înпреѫнъ ѫна кѫ алta. «Τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων —». Плt: (ші fiг:). «Δόλους —». Лкs: ѫрzeskŭ.

Συῤ-ῥάσσω (ττω), вiit: -ῥαξω, = Συῤῥήγνυμι, чїокneskŭ, isбeskŭ înпреѫнъ; (ші ел: saŭ nestр:) mъ ловеskŭ înпреѫнъ.

Συῤῥαφεὺς, εως (ὁ), înпреѫнъ кѫsътоpѫ (проп: ші fiг:). «Ἱστίων—». Sхл: =Ἱστιοῤῥάφος. [din

Συῤῥαφὴ (ἡ), кѫsътѫръ de ѫна кѫ алta; (fiг:) = Μηχανουργία. [συῤῥάπτω].

Συῤ-ῥέζω, вiit: -ῥέξω, поет: лѫкрezŭ чева кѫ вîрtѫte înпреѫнъ кѫ алtѫл; (партîк:) съвîршеskŭ înпреъnъ жертfъ.

Συῤ-ῥέμβομαι, (fъръ вiit:) mъ ръtъчеskŭ înпреѫнъ.

Συῤ-ῥέπω, вiit: -ῥέψω, (рар stрѫm:) mъ аплекŭ, mъ повîрneskŭ tot о datъ saŭ în преѫнъ кѫ...

Σύῤῥευσις, εως (ἡ), =Σύῤῥοια. [din

Συῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσσμαι, saŭ -ῥυήσομαι, (nex: συνεῤῥύην, ші чл:) кѫргѫ înпреѫнъ кѫ алтѫ чева (рїѫ, ші чл:); (fir:) mъ adѫnѫ din toate пърціле, конкѫргѫ. «Εἰς τὸ γῆρας πάντα τὰ χαλεπὰ συῤῥεῖ. Ksn:

Σύῤῥηγμα (τὸ), înпреѫнъ ловітѫръ, чїокнітѫръ. [din

Συῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, (nex: συνέῤῥηξα, ші pas: συνεῤῥάγην, miж: în локѫ de pas: tpe: de кѫ: συνέῤῥωγα, ші чл:) ловескѫ înпреѫнъ ѫна кѫ алта; isбind, чокнind ѫна de алта спаргѫ, fакѫ а плеsni чева; (ші nestp: saŭ pas:) плеsneскѫ; mъ isбескѫ de чева; (despre pîѫ) конкѫргѫ репеde ші вїжiit. «Τὸν πόλεμον φιληδονία καὶ πλεονεξία συῤῥήγνυσι». Пл: (ші miж:). «Πόλεμος συνεῤῥώγει». D: Kas: se deskisese, ші se înteцise. «Κραυγὴ συνεῤῥήγνυτο πανταχόθεν ἄσημος». Пл: pesѫna în речіпрокѫ din toate пърціле. (ші pas:) «Κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσσιν». Od: O· este пръпъditъ de mѫлте реле. [de ѫnde.

Σύῤῥηξις, εως (ἡ), înпреѫнъ ловіре; înкъїерare în бътъліе.

Συῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, =Συῤῥήγνυμι.

Συῤ-ῥιζόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ înръdъчінеzѫ ші еѫ de o potpівъ, saŭ înпреѫнъ кѫ алтѫл. [din

Σύῤῥιζος (ὁ, ἡ), ѫnitѫ кѫ алтѫл ла ръdъчінъ. [σὺν, ῥίζα].

Συῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, арѫнкѫ, asвîрлѫ tot o datъ, saŭ înпреѫнъ кѫ...

Συῤῥοή [σὺν, ῥοή], ші

Σύῤῥοια (ἡ), конкѫрцере de лікѫide, saŭ de рîѫрї; (fir:) adѫnape de mѫлціme алергînd ла ачелашї локѫ. [din

Σύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), каре кѫрце înпреѫнъ, saŭ întp' ачелашї локѫ. «Λίμνη τῇ θαλάττῃ—». Плв: înпреѫnatъ. [συῤῥέω].

Σύῤῥυσις, εως (ἡ), =Σύῤῥευσις.

Συῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъреsкѫ înпреѫнъ, saŭ контрівѫїеsкѫ ла întъріреа вїртѫцїї кѫїва.

Σύρσις, εως (ἡ), гл: în локѫ de συρμός.

Σύρτης, ου (ὁ), fѫnie, кѫ каре se tîраште чева; (mекап:) ѫnѫ felѫ de макара. [ші

Σύρτις, ιδος (ἡ), nisipѫрї гръmъdite în mape пе ла локѫрї neadinчї din їѫцеала валѫрілор ші din peflѫкѫрї, de каре se isбеsк коръбіile. [ші

Συρτὸς, ἡ, ὸν, tîpîtѫ; stpînsѫ кѫ mътѫра; коборîtѫ de рîѫ; (despre metале) лъmѫpitѫ. [σύρω].

Σύρφαξ, ακος (ὁ, ἡ), (adїekt:) = Συρφετώδης. || (sѫбst:) = Σύρφος, ші....

Συρφετὸς (ὁ), [σύρφος] гръmadъ de ѫskътѫрї, saŭ гѫnoaїe; (fir:) nopodѫл de обште, (Fpanц:) la canaille. «Τοῦτο ἡμῖν ᾐνίξατο τῷ πολλῷ συρφετῷ, τοῖς δὲ μαθηταῖς ἐν ἀποῤῥήτῳ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε». Плт: (ѫne-opї) omѫ de pîndѫ, postѫ. «Οὐ κομψός, ἀλλὰ συρφετός». Плт: «Τοῖς συρφετοῖς ἀνθρώποις». Simпл: [de ѫnde

Συρφετώδης, εος (ὁ, ἡ), adѫnatѫ din коачї din коло ка niште гѫnoaїe; (fir:) postѫ. «Ὄχλος—». Лкs: nopodѫ de pîndѫ.

Σύρφος (ὁ,) =Σύρμα, гѫnoїѫ,= (кѫ maї întpeв: прin întind:) Συρφετὸς. [din

Σύρω, biit: -συρῶ, (pas: tpe: de кѫ: σέσυρμαι, ші nex: 2: ἐσύρην) tîръsкѫ, tpaгѫ; stpînгѫ кѫ mътѫра, mътѫрѫ; (despre pîѫрї) коборѫ, tpaгѫ de вале. «Ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι γὰρ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαῤῥοι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον». Stp:

Σὺς, συὸς (ὁ, ші pap ἡ), =Ὗς, поркѫ, ші fem: skpoafъ; (прinч:) поркѫ selбatікѫ. «Σὺς, ἄγριος». Лкs: =Σύαγρος.

Συ-σβέννυμι, biit: -σβέσω, stinгѫ înпреѫнъ, saŭ în ѫnipe.

Συ-σκάπτω, biit: -σκάψω, sanѫ înпреѫнъ, гръmъdesчѫ ла ѫnѫ локѫ sъпînd; акоперѫ de жѫр înпрежѫр кѫ пъmîntѫ.

Συ-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, pisipeskѫ чева кѫ totѫл, saŭ înпреѫнъ кѫ...

Σύσκεμμα (τὸ), обїектѫ de înпреѫнъ кіпzѫіре. [συσκέπτομαι].

Συ-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперѫ înпреѫнъ, saŭ кѫ totѫл.

Συ-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, mъ кіпzѫїеsкѫ înпреѫнъ, saŭ în ѫnipe кѫ чіпева.

Συ-σκευάζω, biit: -άσω, adѫnѫ ѫnелтеле, dікіseле каseї; (de ѫnde обіч: прin întind:) depetікѫ, гътеsкѫ; екіпеzѫ. «Πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς συσκευάζει»· Dm: (fir:) ѫрzeskѫ, ѫnелteskѫ чева вікленеште. «Συσκευάζοντας αὐτῷ τὴν βασιλείαν». D: Ал: || (maї des miж:) îmї stpînгѫ лѫкрѫріле, mъ гътеsкѫ (прinч:) de кълъторіе, (Fpanц:) plier bagage. "Τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν». Ksn: (ші кѫ ак:). «Συνεσκευάζετο τὴν εἰς Πέρσας πορείαν». Ksn: (ші абсол:) «Συνεσκευασμένος». гътітѫ, saŭ гата; (în цеn:) stpînгѫ ші пѫїѫ біне, saŭ în foлоsѫл meѫ. «Συσκευασάμενοι ὅπλα τε, ὅσα ἔλαβον, καὶ σκεύη». Ksn: (de ѫnde fir:) tpaгѫ întp' ѫnѫ кіпѫ în пaртеа mea. amъцеsкѫ, mîглisеsкѫ. «Συσκευαζαμενος εἰς ἑαυτὺν τὴν πόλιν». Пл:

«Συσκευάζεται ὁ ἔρως τὸν ἄνθρωπον». Ksn: [de unde

Συσκευασία (ἡ), strîngere de bagaje (calabalîcuri); saŭ grămădire de drumŭ. [mi

Συσκευαστής, οῦ (ὁ), depetîcătorŭ de bagajele sale; (fig:) unelteritorŭ de viclenetĭ meşteşugirĭ.

Συσκευὴ (ἡ), grămădire (prinț: de teatru); (de unde fig:) amăgire, (Fran.:) illusion. [σὺν, σκευή].

Συ-σκευοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, carŭ înpreună unelte (calabalîcŭ).

Συ-σκευωρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, urzescŭ, unelteşcŭ înpreună, saŭ tot o datŭ viclenii şi intrigi.

Συ-σκηνάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, locuiescŭ împ' acelaşĭ cortŭ; saŭ mănîncŭ împreună cu cineva; (în gen:) conviețuiescŭ.

Συσκηνήτρια (ἡ), ca fem: al lui συσκηνητής, = Σύσκηνος (ἡ).

Συσκηνία (ἡ), conlocuire, contrăgire. [mi

Συσκήνιον (τὸ), = Συσσίτιον (prinț: unii acelaşĭ cortŭ). [din

Σύσκηνος (ὁ, ἡ), [σὺν, σκηνὴ] locuitorŭ împ' acelaşĭ cortŭ cu altul; saŭ mîncătorŭ la acelaşĭ masă; (în gen:) soțŭ, contrăgitorŭ.

Συ-σκηνόω -ῶ, viit: -ώσω, = Συσκηνέω.

Συ-σκιάζω, viit: -άσω, umbrescŭ ceva din toate părțile; (fig:) acoperŭ cu totul. [de unde

Συσκίασις, εως (ἡ), umbire din toate părțile (act: saŭ efect). [mi

Συσκίασμα (τὸ), lucru, saŭ locŭ cu totul umbritŭ, umbrităciune.

Συσκιασμὸς (ὁ), =Συσκίασις.

Σύσκιος (ὁ, ἡ), umbritŭ din toate părțile. [σὺν, σκιά].

Συ-σκιρτάω -ῶ, viit: -ήσω, saltŭ împreună.

Συ-σκοπέω -ῶ, mi (miж:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ήσομαι, observŭ, privescŭ cu băgare de seamă împreună; (fig:) mă cinzăiescu împreună

Συ-σκοτάζω, viit: -άσω, mă întunecŭ din toate părțile; (mai de multe ori în a treia pers: saŭ în part:). «Ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασε». Dm: în dată ce a întunecat. «Ἤδη συσκοτάζοντος». Lcs: pe cînd înnoptea a întunecat.

Συ-σκυθρωπάζω, viit: -άσω, mă fac cam, saŭ de o dată posomorîtŭ.

Συ-σκυλόω -ῶ, viit: -ώσω, gr.: în locŭ de συγκαλύπτω.

Συ-σμηρίζω, viit: -ίσω, netezescŭ cu de-sărîmpire prin, saŭ cu prin piatra numită σμῆρις (vezi ziv:); închizŭ tare, lipescŭ împreună.

Συ-σπαράσσω (ττω), viit: -άξω, sfîşiŭ trăgînd de o dată de amîndoă părțile, saŭ de totŭ.

Σύσπασις, εως (ἡ), strîngere, saŭ încrețire prin tragere. [mi

Σύσπαστος (ὁ, ἡ), făcută să se încrețiască, saŭ să se strîngă. «Βαλάντιον—». Lcs: care trăgîndu se se închide, mi se deschide. «Σύσπαστον (se înț: ἐγχειρίδιον),,. una fiată de cuțită de eschimotoră mi aktoră, latul curbă părîndu se, că să înfige în trupŭ, întră în mînerul său. [din

Συ-σπάω -ῶ, viit: -άσω, trag ceva din amîndoă saŭ din toate părțile de o dată; (prin arm:) strîngă, încrețescŭ.

Συ-σπειράω -ῶ, viit: -άσω, înfăşurŭ împreună una cu alta, fiacă (mi nas: mă fiacă) cumŭ.

Συ-σπείρω, viit: -σπερῶ, semănŭ împreună.

Συ-σπένδω, viit: -σπείσω, oferŭ (prinoscescŭ) împreună libațiune, saŭ jertfă. || (miж:) fiacă închinată (tractate) de mai mulți cu cineva.

Συ-σπεύδω, viit: -σπεύσομαι, (cu dat: saŭ inf:) mă grăbescŭ mi eŭ împreună, conlucrezŭ cu cineva mi silințe. «Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός». Exp:

Συ-σπλαγχνεύω, viit: -εύσω, fiu milă împreună din mărunțaiele jertfei date jertfire.

Συ-σποδέω -ῶ, viit: -ήσω, mărunțescŭ, fiacă ca cenuşa, saŭ praf.

Σύσπονδος (ὁ, ἡ), părtaşŭ împreună cu cineva din jertfă, saŭ din închinată, aliatŭ. [σὺν, σπονδή].

Συ-σπουδάζω; viit: άσω.=Συσπεύδω. «Ἀθλητῇ—». D, Cas: mă interesezŭ în fa voarea cui [de unde

Συσπουδαστικός, ή, όν, îndemînatică, saŭ bine-disposă a conlucra cu silințe în avutul cuiva. «Τὸ συσπουδαστικὸν αὐτοῖς». M. Exp: osîrdnică conlucrare spre isbutirea lor.

Συσ-σαίνω, viit: -ανῶ, mîngîiŭ, lingueşcŭ împreună. || (pas:) îmi simțŭ sinăzbirea fiatîndu mă în ceva. «Οἱ πλεῖστοι συνεσαίνοντο ταύτῃ τῇ διαλέκτῳ». Plv: se măguliaŭ.

Συσσαρκία, (ἡ),=Εὐσαρκία. 2) (Tmț:) unire cu trupŭ de carne. [mi

Συσσαρκόω -ῶ, viit: -ώσω, (χειρurg:) în-

прєхнѫ къскъцърєле panєї прin крєшtєpєa кърнiї. [σὺν, σάρξ]. [de κnde

Συσσάρκωσις, εως (ἡ), înkidepe de panъ прin крєшtєpєa кърнiї.

Συσ-σάττω, вiit: -σάζω, кmплѫ, îndesѫ din toate пърцiле.

Συσσεισμὸς (ὁ), srѫdѫipe, tape клєtinape; (пaptik:) кътрєmкрѫ de пъшînтѫ; вîptежѫ. [din

Συσ-σείω, вiit: -σείσω, клєtinѫ tape, saѫ srѫdѫiѫ din toate пърцiле de o datъ.

Συσ-σεύω, (ѣръ вiit:) noet: порneskѫ, înпinrѫ, roneskѫ, (ші пas: saѫ miж:) пъвълeskѫ înпрєхнъ saѫ tot de o datъ.

Συσ-σημαίνομαι; вiit: -σημανοῦμαι, печеtляїeskѫ, saѫ iskълeskѫ чева înпрєхнъ кѫ., тъ sѫвt-semnezѫ înпрєхнъ. [de κnde

Συσσημαντικός, ή, όν, însemnъtorѫ tot de o datъ ші de алтѫ чева, saѫ de ачелашї лѫкрѫ.

Σύσσημος (ὁ, ἡ), însemnatѫ кѫ ачелашї semnѫ; înвoitѫ, (Еранц:) convenu. [σύν, σῆμα].

Συσ-σήπω, вiit: -σήψω, пѫїѫ a пѫtpezi înпрєхнъ. [de κnde

Σύσσηψις, εως (ἡ), înпрєхнъ, saѫ peчiпрокъ пѫtpezipe.

Συσ-σιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, тънînкѫ înпрєхнъ; (în цєn:) тръieskѫ înпрєхнъ. [de κnde

Συσσίτησις, εως (ἡ), овічнвiтъ mînkape înпрєхнъ; (прin întind:) тръipe înпрєхнъ.

Συσσιτία (ἡ), = Συσσίτησις. 2) (прin întind:) sogietate de чеї че тъпînкъ înпрєхнъ, = Συσσίτιον. «Πάντα δέ σκεύη... τῇ συσσιτίᾳ ἑκάστῃ κομίζει (ἡ ναῦς)». Ksn: [ші

Συσσιτικός, ή, όν, кѫвenitѫ ла, saѫ пentрѫ...

Συσσίτιον (τό), masъ обштeaskъ (ла kape шъпînкъ тѫлцї în товъръшie); (прin întind:) локалѫ de a mînka маї тѫлцї în товъръшie. ‖ (пaptik:) Συσσίτια, = Фiбiтια але Snaptiaцiлор. [σύσσιτος].

Συσ-σιτοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, frъmîntѫ înпрєхнъ, amestekѫ кѫ пїїnea ла frъmîntatѫ, saѫ кѫ mînkapea ла гъtiтѫ.

Σύσσιτος (ὁ, ἡ), [σὺν, σῖτος] kape тъnînкъ овічнвiт înпрєхнъ кѫ чinева; (прin întind:) тръitorѫ înпрєхнъ.

Συσσοὴ, ші Σύσσοια (ἡ), чea înпрєхнъ (ла ачелашї локѫ) peпede порnipe a трєпѫpілор mішкътoape (dѫne flsf: лѫї Dmкрt:) [din

Συσ-σοῦμαι, noet: în локѫ de συσσεύομαι, тъ порneskѫ înпрєхнъ peпede, saѫ тъ peпezѫ tot o datъ кътpe чева.

Συσ-σφάλλομαι, вiit: -σφαλήσομαι, = Συνολισθαίνω.

Συσ-σύρω, вiit: -συρῶ, tîrъskѫ înпрєхнъ, traѫ dintr'o пarte ші dintr'alta; sѫвърѫ, tървєкрѫ.

Συσ-σώζω, вiit: -σώσω, ажѫtѫ ла mîntѫipea кѫїва; (simn:) пъstpezѫ, цiѫ în кѫпъ stape; (кnc-orї) вагѫ de seamъ, nîndeskѫ (Плв:).

Συσ-σωματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, kontрєпezѫ, кneskѫ înтr'кnѫ трєпѫ.

Σύσσωμος (ὁ), ή), кnitѫ înтr' кnѫ трєпѫ. [σὺν, σῶμα].

Συσ-σωρεύω, вiit: -εύσω, гръmъdeskѫ înпрєхнъ (ла кnѫ локѫ).

Συσ-σωφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтѫ înцелeптѫ, кътпътatѫ înпрєхнъ, saѫ de o потрівъ кѫ чinева.

Συστάδην, ші Συσταδὸν, [συνίστημι] stînd апроапе, de апроапе. «Ἡ συσταδὸν μάχη». Ep: чea de апроапе.

Συ-σταθεύω, вiit: -εύσω, frirѫ, пръжeskѫ înпрєхнъ, saѫ de totѫ.

Συ-σταθμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Συμμετρέω, daѫ кѫ sokoteала din oape-kape пропорцiе (кît маї de апроапе). «Τὰ βάρη —». Iambл: [ші

Συσταθμία (ἡ), asemъnape ла кîntarѫ, ачeeaшї грєѫtate. [din

Σύσταθμος (ὁ, ἡ), кnitѫ în deопотрівъ грєѫtate, saѫ кîtime. [σὺν, σταθμός].

Συσταλτικὸς, ή, όν, [συστέλλω] чел кѫ însѫшime saѫ пѫtepe de a stpînge (înпѫцina).

Συ-σταμνίζω, вiit: -ίσω, torпѫ înпрєхнъ, кneskѫ intr' ачелашї воркапѫ, saѫ капъ. [вezї στάμνος].

Συστὰς, άδος (ἡ), [συνίστημι] (adїekt:) kape stъ înпрєхнъ, saѫ прea апроапе. «Ἄμπελος —». Apst: a лe къpia вiцe se цin кna de алta. ‖ (sѫвst:) adѫnape, = Σύστασις. «Ἀμπέλων— ». Apst: (вezї маї sѫs). «Ὀμβρίων ὑδάτων—». Stp: балъ вpeмелпікъ formatъ din ane de плоае, (Fрнц:) flaque d' eau.

Συστὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de пaptч: ал лѫї συνίστημι.

Συ-στασιάζω, вiit: -άσω, порneskѫ, (ші nestp:) тъ порneskѫ înпрєхнъ ла pesвръtipe, тъ peволtezѫ, saѫ тъ опѫїѫ политiчeшte în кnipe кѫ алцiї. [de κnde

Συστασιαστὴς, οῦ (ὁ), комплotistѫ de peволtъ, sѫѫ peskoалъ.

Σύστασις, εως (ἡ), [συνίστημι] înпрєхпа-

pe, adȣnape; (fir:) înвoipe; (în pъȣ̆) комплотȣ̆. «Ἐπί τινα—». Плв: ші Пл: 2) комвinape; (desпpe лікȣide) înкегаpe; (în цen:) алкътȣipe, компȣнepe; (de ȣnde) inчепȣtȣ̆, opiцinъ. 3) disпosiцie; stape. «Πολιτείας—». Плв: «Προσώπου — ἄθρυπτος εἰς γέλωτα». Пл: 4) înкъїepape de вътъліе (прinч: de апроапе). «Ὅταν μάλιστα σύστασιν ὁ ἀγὼν ἔχῃ». Лкs: este în toїȣл вътъліі. 5) (ȣne-opї) pекomandaцie ла чinева (Sхл: Sof: Edin: T. 19). 6) (ȣne-opї) stpînцepe (de sȣflетȣ̆), stpîmtopape. "Πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν (ȣnde алцiї sкpiȣ̆ maї корект σύντασιν) τῆς γνώμης εἶχε». Тȣч: [de ȣnde

Συστασιώτης, ου (ὁ), чел din ачеeашї fatpie; комплотistȣ̆ de pesвpъtipe.

Συστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (плц:) în локȣ̆ de συνίστημι, pекomandȣ̆. [din

Συστάτης, ου (ὁ), чел че цine чева înцeпenitȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алтȣл; (de ȣnde îm:) Συστάτται, =Ἀμείβοντες τῆς στέγης, гpinzї, къпpiopї. [de ȣnde

Συστατικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ a înпpeȣna, a înцeneni (a комвina, ші чл:); kontpiвȣitopȣ̆ ла цinepea în вȣnъ stape; saȣ̆ foлositopȣ̆ ла pекomandaцia кȣїва. «Τὸ κάλλος πάσης συστατικώτερον ἐπιστολῆς„. Лpt: (ші se înц: sȣвst:). «Εἰς Αἴγυπτον ἀπᾶραι συστατικὰς φέροντα παρ' Αγησιλάου πρὸς Νεκτάναβιν». Лpt:

Συ-σταυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizȣ̆, înпpeжmȣїeskȣ̆ din toate пъpцiле кȣ пapї; (Бisep;) pъstirneskȣ̆ înпpeȣnъ.

Συ-στεγάζω, вiit: -άσω, акоперȣ̆ de жȣp înпpeжȣp кȣ, saȣ̆ ка кȣ înвeлiтoape.

Συ-στεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгȣ̆, лiпeskȣ̆ înпpeȣnъ tape.

Σύστειπτος (ὁ, ἡ), ашezatȣ̆, îndesatȣ̆ înпpeȣnъ saȣ̆ tape (fъкȣtȣ̆ teanкȣ̆). [σὺν, στείβω].

Συ-στείχω, вiit: στείξω, mepгȣ̆, mъ dȣкȣ̆ înпpeȣnъ.

Συ-στέλλω, вiit:- στελῶ, (пas: nex: συνεστάλην, ші чл:) stpînгȣ̆ în maї пȣцinъ întindepe; înкpeцeskȣ̆; (пpin întind:) miчeskȣ̆; (fir:) ȣmiлeskȣ̆; mъpцineskȣ̆; (ȣne-opї) акоперȣ̆, înfъшȣpȣ̆; înвpaкȣ̆; (пpin întind:) askȣnzȣ̆ înпpeȣnъ, saȣ̆ кȣ totȣл; (гpam:) skȣptezȣ̆ siлaвa dȣпe пposodie (înпpot: de ἐκτείνω); (пas: saȣ̆ miж:) mъ stpînгȣ̆, mъ sвîpчeskȣ̆; (ші fir:) mъ sfieskȣ̆.

Συ-στενάζω, вiit: -στενάξω, (Skp:) sȣsпinȣ̆ înпpeȣnъ.

Σύστενος (ὁ, ἡ), ажȣнгȣ̆ tpeпtat ла înгȣstime. «Χιτὼν—». Esix: [σὺν, στενός].

Συ-στενοχωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpimtopezȣ̆, mъpцineskȣ̆ în пȣцinȣ̆ локȣ̆ din toate пъpцiле.

Συ-στεφανηφορέω -ῶ, вiit: ήσω, поpтȣ̆ кȣnȣnъ ші eȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алцiї.

Συ-στεφανόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкȣnȣnȣ̆ înпpeȣnъ, saȣ̆ tot o datъ кȣ алтȣл.

Σύστημα (τὸ), ȣnȣ̆ totȣ̆ компȣsȣ̆, konstatȣ̆ din maї mȣлte, adȣnъtȣpъ; (desпpe вite) чipadъ, tȣpmъ; (desпpe oam:) комȣnitate; soцietate; konfedepaцie din maї mȣлte state; (mȣs:) apmonie din пatpȣ deoseвite tonȣpї; (metp:) вepsifiкaцie компȣsъ din maї mȣлte; (maї noȣ̆ med:) înвȣлzitȣpъ de ȣmezeлї saȣ̆ de sînцe ла ȣnȣ̆ локȣ̆; (пaptiк:) sistemъ, totaлȣл pегȣлелор ші пpoпosiцiiлop, кîte комплектеazъ o aptъ, saȣ̆ шtiinцъ. [de ȣnde

Συστηματικὸς, ὴ, ὸν, комплектъtopȣ̆, fopmъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ totȣ̆ (de o sistemъ); (med:) компȣsȣ̆ din maї mȣлte, комплiкatȣ̆. «Συστηματικὴ ἀνωμαλία τῶν σφυγμῶν». Гал:

Συ-στοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ de aчeлaшї pîndȣ̆ (neamȣ̆, saȣ̆ feлȣ̆) кȣ алтȣ̆ чinева (кȣ dat:); (гpam:) amȣ̆ aчeлeaшї лiтepe. [ші

Συστοιχία (ἡ), pелaцie, ȣnipe кȣ чева dȣпe neamȣ̆ saȣ̆ feлȣ̆; (гpam:) identitate de лiтepe. [din

Σύστοιχος (ὁ, ἡ), ашezatȣ̆ întp' aчeлaшї pîndȣ̆, saȣ̆ шipȣ̆ кȣ алтȣл; (fir:) кȣвenitȣ̆ ла aчeлaшї neamȣ̆ saȣ̆ feлȣ̆ (aвînd nemiжлочitъ pелaцie) кȣ чева. (de ȣnde) «Σύστοιχα γράμματα». Гpam: кape aȣ̆ afinitate (dȣпe пpoпȣnцie) întpe dînseле. (вezї ші ἀντίστοιχος). [σὺν, στοῖχος]. [de ȣnde

Συστοίχως, adв: întp' aчeлaшї pîndȣ̆, saȣ̆ шipȣ̆; (гpam:) кȣ aчeлeaшї лiтepe.

Συστολὴ (ἡ), stpînцepe, sвîpчipe; (пpin întind:) miчipe, înпȣцinape; mъpцinipe de кeлtȣїeлї, iкonomie; (fir:) sfiaлъ, ȣmiлinцъ. (гpam:) skimвape de лȣнгъ вокaлъ în skȣptъ, saȣ̆ пpoпȣnцape de лȣнгъ кa skȣptъ. [συστέλλω]. [de ȣnde

Συστολίζω, вiit: -ίσω, =Συστέλλω, înвpaкȣ̆, înfъшȣpȣ̆.

Σύστομος (ὁ, ἡ), чел кȣ stpînsъ (stpimtъ, saȣ̆ înкisъ) гȣpъ, saȣ̆ intpape. [σὺν, στόμα]. [de ȣnde

Συστομόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpimtezȣ̆ гȣpъ saȣ̆ întpape de чева. 2) ȣneskȣ̆ o гȣpъ de intpape кȣ алta. (Stp: Z 473).

Συ-στοναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локȣ̆ de συστενάζω.

Συ-στορέννυμι, biit: -στορέσω, аштерпѫ înпреѫпъ, saѫ tot o datъ кѫ..; аштерпînd акоперѫ, saѫ îndoïeskѫ чева.

Συ-στοχάζομαι, biit: άσομαι, окïeskѫ ла semnѫ înпреѫпъ кѫ алцiï; (fir:) аціntezѫ ла ачелашï skопѫ (кѫ цen:).

Συστρατεία (ἡ), eksпediцie de oaste, oштinцъ, saѫ слѫжбъ ла oaste înпреѫпъ кѫ алцiï. [din

Συ-στρατεύω, ші (miж:) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, mъ оштеskѫ, saѫ слѫжеskѫ ostъшеште înпреѫпъ кѫ алцiï.

Συ-στρατηγέω -ῶ, biit: -ήσω, komandѫ oaste înпреѫпъ кѫ алтѫл.

Συστράτηγος (ὁ), înпреѫпъ komandipѫ de оштipe. [σὺν, στρατηγός].

Συστρατιώτης, ου (ὁ), ші Συστρατιῶτις, ιδος (ἡ), soцѫ de ostaшѫ. [σὺν, στρατιώτης].

Συ-στρατοπεδεύω, (ші maï des miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, таБърѫ oastea, saѫ кѫ oastea înпреѫпъ кѫ алтѫл.

Σύστρεμμα (τὸ), op че este înfъшѫpatѫ ка ѫпѫ remѫ, potѫnzъtѫpъ; (med:) ѫmflъtѫpъ (bezï ші σύστημα); (takt:) корпѫ de ostaшï (прinч: de doъ miï, bezï ші σύνταγμα); (fir:) віклешѫгѫ, înшелъtopie (bezï ші στροφή). [συστρέφω].

Συστρεμματάρχης, ου (ὁ), komandipѫ de ostъшeaskъ tpѫпъ (de doъ miï, bezï ші συνταγματάρχης). [σύστρεμμα, ἄρχω].

Συστρεμμάτιον (τὸ), dim: ал лѫï σύστρεμμα.

Συστρεπτικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime de a îndesa, saѫ a înвîptoша прin stpînцepe, saѫ stpînsъ înfъшѫpъtѫpъ; fopmъtopѫ de ѫmflъtѫpъ (med:). [din

Συ-στρέφω, biit: -στρέψω, ші пas: -στραφήσομαι, (nex: пas: συνεστράφην, ші tpe: de кѫ: συνέστραμμαι, mi чл:) înвîpteskѫ, pesѫчeskѫ чева înпреѫпъ кѫ ., saѫ în sine; stpînгѫ pesѫчind, saѫ înfъшѫpѫ ла ѫпѫ локѫ; mъpцineskѫ; îndesezѫ înпреѫпъ; fakѫ (ші пas: mъ fakѫ) remѫ; înкpeцeskѫ. «Ὁ Ἥλιος τὰς κόμας συστρέφει». Stp: «Συστρέψας τὸν ἵππον ὥρμησεν ἐπ' αὐτὸν„. Пл: 'л a întъpîtat stpînгîndѫ 'ï fpîѫл, ші dîndѫ 'ï пintinï. (ші ел:) «Συστρέψας ἐνέβαλε πρῶτος». Пл: "Συνέστρεψε τὸ Μηδικὸν ἔθνος». Ep: a stpîns sѫвt sчeптpѫл sъѫ. (ші maï des desпpe oaste) «Πάντη συστρέψαντες ἑωϋτούς, καὶ πυκνώσαντες ὡς μάλιστα„. Ep: =Συσπειραθέντες. (ші miж: de sine пas:) «Συστρεφόμενοι δὲ κατὰ δέκα καὶ πλεῦνες τε καὶ ἐλάσσονες, εἰσέπιπτον εἰς τοὺς..». Ep: «Συστραφέντες γὰρ οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων, καὶ ἕν ποιήσαντες στρατόπεδον». Ep: «Οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι ἦσαν». Ksn: (ші fir.). «Συστραφῆναι εἰς ἑαυτὸν„. Гpг: (Fpanц:) se recueillir. (ші fir: desпpe stiлѫ de кѫвîntѫ). «Συστρέφειν τὴν σύνθεσιν (τὸ πρᾶγμα, τὰ νοήματα)». D: Ал: a stpînцe, a eksпѫne пpea stpîns, saѫ de totѫ пe skѫptѫ ші кѫ emfasѫ. (de ѫnde) «Συνεστραμμένη λέξις». D. Ал: înплічitъ, ші (прin ѫpm:) maï пътpѫnzъtoape. (bezï ші Στρογγύλλη). «Συνεστραμμένον». Плт: stiлѫ Лаконiкѫ.

Συ-στρογγυλίζω, biit: -ίσω, ші

Συ-στρογγύλλω, biit: -υλῶ, fakѫ чева кѫ totѫл potѫndѫ. «Τὴν οὐσίαν —». At: (fir:) o келтѫïeskѫ, o pisineskѫ de totѫ.

Συστροφὴ (ἡ), înвîptipe în локѫ; pesѫчipe, remѫipe (akt: saѫ пas:); =Σύστρεμμα, tpѫпѫ îndesatѫ, adѫnъtѫpъ, гръmadъ; (Бotn:) nodѫ de пomѫ; (med:) ѫmflъtѫpъ. «Πλήθεος —». Ep: ѫnipe, kontpѫпape. «'Ανέμου—». Лкs: вîpteжѫ de вîntѫ. «Ὄμβρου—». Лкs: плоае віжелioasъ. «Ὑδάτων—». Лкs: вѫлtoape. (fir:) «Λέξεως —». D: Ал: îmплічipe, skѫptime, (Fpanц:) concision. [bezï συστρέφω].

Συστροφία (ἡ), =Εὐστροφία; (fir:) =Πολυτροπία, віклeпie. [din

Σύστροφος (ὁ, ἡ), înвîptitѫ, pesѫчitѫ în sine, îndesatѫ; de totѫ potѫndѫ; (прin întind:) лesne de înвîptit, saѫ de вѫлtopat; (fir:) віклeanѫ, пpefъкѫtѫ. [συστρέφω].

Συ-στυγνάζω, biit: -άσω, =Συσκυθρωπάζω.

Σύστυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ stîлпiï deпъptaцï ѫпѫл de алтѫл пѫmaï în îndoitѫ de diametpѫл лор. [σὺν, στύλος].

Συ-στύφω, biit: -στύψω, stpînгѫ înпреѫпъ ѫna кѫ алta. || (nestp:) mъ konspînгѫ, mъ înкizѫ de totѫ; (fir:) mъ пosomopъskѫ кѫ totѫл.

Συ-σφάζω (ττω), biit: -σφάξω, înжѫnгïѫ înпреѫпъ кѫ...

Συ-σφαιρίζω, biit: -ίσω, жокѫ minчea înпреѫпъ кѫ чinева. [de ѫnde

Συσφαιριστὴς, οῦ (ὁ), înпреѫпъ жѫкъtopѫ de minче.

Συ-σφαιρόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѫ чева кѫ totѫл potѫndѫ (ка ѫпѫ глoбѫ).

Συ-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, fakѫ a алѫпeка, ші a къdea чinева (ші пas: алѫпeкѫ, ші kazѫ) înпреѫпъ кѫ чinева, =Συνολισθαίνω.

Συσφάττω, At: în локѫ de συσφάζω.

Συ-σφηκόω -ῶ, biit: -ώσω, поet: konлегѫ stpîns, stpînгѫ înпреѫпъ.

Συ-σφηνόω -ῶ, biit: -ώσω, stpînгѫ înпре-

ѫnъ (ка кѫ панъ); stpiвeskŭ tape.

Συ-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînгŭ înпреѫnъ, коnлегŭ stpîns. [de ѫnde

Συσφιγκτὴρ (ὁ), Skp: ѫnŭ fелŭ de хаїnъ stpînsъ de totŭ пе tpѫпŭ. [ші

Σύσφιγκτος (ὁ, ἡ), tape stpînsŭ. || (sѫвst:) Σύσφιγκτον (τὸ), Skp: = кѫ...

Σύσφιγμα (τὸ), op че se konstpînцe, saŭ se коnлеагъ stpîns; (de ѫnde Skp:) лаnцŭ, saŭ кеotoape. [ші

Σύσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe (akt: saŭ пas:); (Skp:) =Σύσφιγμα.

Συ-σφραγίζω, вiit: -ίσω, печеtлѫїекŭ înпреѫnъ, saŭ вine.

Συσχεθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: de паpтч: ал лѫї συνέχω.

Συσχετήριον (τὸ), [συνέχω] локŭ, ѫnde se цine чева înкisŭ, колiвie, коtenеaцъ, ші чл:

Συ-σχηματίζω, вiit: -ίσω, konfopmezŭ (ші пas: saŭ miж:) mъ konfopmezŭ în релаціе кѫ алtŭ чева; (de ѫnde astpnm:) їaŭ în рапоpтŭ кѫ алtŭ планеtŭ saŭ konstелаціе оаpe-каpe nosiцie. [de ѫnde

Συσχηματισμὸς (ὁ), konfopmaцie кѫ алtŭ чева; (паpтiк: astpnm:) поziцia корпѫрiлор черештї прiвitъ în релаціе întpe dînseле.

Συ-σχολάζω, вiit: -άσω, пеtpекŭ în пелѫкpape înпреѫnъ кѫ чiнева; (паpтiк: кѫ dat:) коnшколъpeskŭ. [de ѫnde

Συσχολαστὴς, οῦ (ὁ), пеtpекъtopŭ fъpъ лѫкpѫ înпреѫnъ кѫ чiнева; (паpтiк:) коnшколаpŭ; saŭ коsepвъtopŭ.

Σύσχολος (ὁ, ἡ), пъpташŭ înпреѫnъ din пелѫкpape, saŭ лiniште; (în цеn:) лiniштitŭ, neînгpiжatŭ. [σὺν, σχολή].

Σύτο, поеt: în локŭ de ἔσσυτο, а 3: sinг: пеps: de пеste-съв: saŭ miж: nex: 2: ал лѫї σεύω.

Συφακίζω, вiit: -ίσω, ='Οπωρίζω, кѫлегŭ поаme. [din

Σύφαξ, ακος (ὁ), = Γλεῦκος, mѫstŭ.

Σῦφαρ (τὸ), nedeкл: (în цеn:) пїеле sвîpчitъ, (пpin ѫpm:) вътpîniчoasъ; (de ѫnde паpтiк:) smîntîna depe d' asѫпpa лаnтелѫї, (алt:) γραῦς; къmаша шаpпелѫї, ші a insektелор, (алt:) γῆρας. (пpin intind:) în локŭ de γέρων, пpea вътpînŭ. «Σῦφαρ θανεῖται». Лiк:

Συφειός (ὁ), поеt: în локŭ de συφεός.

Συφεόνδε, поеt: în локŭ de εἰς τὸν συφεόν.

Συφεός (ὁ), поеt: [σὺς] staѫлŭ de порчї. [de ѫnde

Συφετός, ші Συφεών, ῶνος (ὁ), =Συφεός.

Συφόρβιον (τὸ), tѫpmъ de порчї. [din

Συφορβὸς (ὁ), [σὺς, φέρβω] = Συβώτης, пъstopŭ de порчї, поpкаpŭ.

Συφός (ὁ), поеt: (pap) în локŭ de συφεός.

Σύφος, Еол: în локŭ de σοφός.

Συχνάζω, вiit: -άσω, fакŭ чева des; (nestp:) sîntŭ adesea, mepгŭ des, nekontenit. [συχνὸς]. [de ѫnde

Συχνάκις, adв: des. [ші

Σύχνασμα (τὸ), гл: чеea че se fаче des.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, = [Συνεχής] îndeлѫnгatŭ, neîntpepѫптŭ; (ѫne-opї) попѫлatŭ; (în цеn:) mѫлtŭ, înвiлшѫкatŭ. «Συχνὸς λόγος». Ep: «Συχνῷ χρόνῳ ὕστερον». Ksn: «Τὸ πολύχνιον συχνὸν ποιοῦσι„. Плt: попѫлosŭ. «Τὸ συχνὸν τοῦ βίου„. Плt: чеа maї mѫлtъ паpte. || (dat: ел:) Συχνῷ, (ші neѫt:) Συχνὸν, ші îm: Συχνὰ, adв: în локŭ de συχνῶς, mѫлt. «Συχνῷ βελτίων». Плt: mѫлt maї вѫnŭ. «Νεώτερον ὄντα ἐμοῦ καὶ συχνῷ». Плt: "Ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων„. Ksn: (вezї ші μακρός). [de ѫnde

Συχνῶς, adв: =Συνεχῶς, adesea; mѫлt, înвiлшѫгat (вezї ші συχνός).

Συώδης, εος (ὁ, ἡ), поpкosŭ ла fацъ, (ші fiг:) ла пъpавѫpї, în пѫpтъpї (пѫtѫposŭ, mînкъчosŭ ші чл:). [σύς].

Σφάγανον (τὸ), гpam: temat: ал лѫї φάσγανον. [ші

Σφαγεῖον (τὸ), вasŭ, în каpe se stpînцea sînцеле жеpтfелор înжѫnгїate. 2) поеt: în локŭ de σφάγιον. [ші

Σφαγεὺς, έως (ὁ), înжѫnгїetopŭ, ѫчiгашŭ. 2) кѫцitŭ de înжѫnгїepe. [din

Σφαγὴ (ἡ), înжѫnгїepe. «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν». Skp: 2) (пpin întind:) жѫnгїetѫpa (паpтea къвъnatъ a гîtѫлѫї), ѫnde se обiчnѫїеште a se fаче înжѫnгїepea. «'Οϊστοὺς εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες σφὰς αὐτοὺς διέφθειρον„. Тѫ: 3) поеt: жеpтfъ. «Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς». Esхл: 4) (aвѫs:) sînцеле чiшnitŭ din înжѫnгїepe «'Εκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν». Esхл: (вezї ші αὐλός). [σφάζω].

Σφαγία (ἡ), вezї σφάγιος. [de ѫnde

Σφαγιάζω, mi (miж:) -άζομαι, вiit: -άσομαι, înжѫnгїŭ вitъ de жеpтfъ, жеpтfeskŭ. [de ѫnde

Σφαγιασμὸς (ὁ), înжеnгїepe de жѫpтfъ, жеpтfipe (akt: saŭ пas:). [ші

Σφαγιαστήριον (τὸ), =Σφαγεῖον.

Σφαγίδιον (τὸ), dim: ал лѫї σφαγίς.

Σφαγίζω, вiit: -ίσω, =Σφαγιάζω, [σφαγίς].

Σφάγιον (τὸ), вezї ѫpm:

Σφάγιος, α saŭ ος, ον, atinгъtopŭ de,

saŭ folositorŭ ла înжѕnгїepe; = Φόνιος, adѕкъtorŭ de moapte, saŭ omorŭ. «Σφάγιοι (se înц: φλέβες)». Antm: (алt:) σφαγίτιδες. || «Σφαγία (se înц: ἡμέρα)». гл: zi de жeptfъ. «Σφάγιον (прinч: ла îm:)». Лкs: вitъ înжѕnгїatъ de жeptfъ. «Σφάγια καλά». прiinчoase (вezї ші ἱερός). 2)=Σφαγεῖον.[ші

Σφαγὶς, ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) кѕцitŭ de înжѕnгїepe a жeptfeлop; (în цen:) =Κοπίς. [ші

Σφαγῖτις, ιδος (ἡ), [σφαγή] кѕвenitŭ ла înжѕnгїepe; (прinч:) "Σφαγίτιδες (se înц: φλέβες)». Antm: чeлe de ла жѕnгїetѕръ, (Fpanц:) jugulaires.

Σφάγνος (ὁ), =Σφάκος.

Σφαδάζω, [în afin: кѕ σπάω, ші σφάζω] вiit: -άσω, mъ mішкŭ кѕ sпasme, вatŭ кѕ пiчoapepe în пъmîntŭ (de dѕpepe, saŭ пeкazŭ), mъ tѕpвѕpŭ tape, mъ вatŭ, mъ sвîpколeskŭ; (прin întind:) dopeskŭ пpea mѕлt; (кѕ ак: кѕ преп:) sîntŭ пepъвdъtopŭ пentpѕ чeва. «Μάλιστα δ' ἐσφάδαζον οἱ ἱππεῖς ἐπὶ τὴν μάχην». Пл: (ші fiг:) «Σφαδάζων πρὸς δόξαν». Пл: (вezi ші σπαίρω, ші σπαργάω).

Σφαδαΐζω, = Σφαδάζω.

Σφαδανὸς, ὴ, ὸν, =Σφεδανός.

Σφάδασμα (τὸ), ші

Σφαδασμὸς (ὁ), sпasmoasъ mішкape, sвîpколipe; (прin întind:) mape лѕптъ, saŭ пeкazŭ; пepъвdape. [σφαδάζω].

Σφάζω, [în afin: кѕ σπάω, ші σχάζω] вiit: σφάξω, (пas: пex: 2: ἐσφάγην, ші чл:) înжѕnгїŭ; (în цen:) omorŭ; жeptfeskŭ. «Αἷμα — ». Eѕp: въpsŭ.

Σφαῖρα, [în afin: кѕ σπεῖρα] ας (ἡ), (în цen:) op чe tpѕпŭ кѕ totѕл potѕndŭ, вaлъ, гловŭ; (пaptiк:) minчe de жокŭ. 2) ѕnŭ instpѕmîntŭ, чe întpeвѕinцaŭ гїontѕїto piї atлeцї (лeгîndѕ 'л кa o mînѕшъ înпpeжѕpѕл пѕmnілop), (Fpanц:) ceste. [de ѕnde

Σφαιρεὺς, έως (ὁ), (se пѕmia în Sпapta) tînъpѕл чeл în вîpstъ de a se лѕпta кѕ mînѕшe atлetiчe. [ші

Σφαιρηδὸν, adв: în feлŭ de вaлъ, кa ѕnŭ гловŭ, saŭ minчe.

Σαιρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї σφαιρίον.

Σφαιρίζω, вiit: -ίσω, жокŭ minчea. [ші

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ asemeпea гловѕлѕї, potѕndŭ кa minчea. [σφαῖρα]. [de ѕnde

Σφαιρικῶς, adв: =Σφαιρηδόν.

Σφαιρίον (τὸ), dim: ал лѕї σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως (ἡ), жѕкape кѕ minчea.[ші

Σφαίρισμα (τὸ), apѕпкътѕръ de minчe, saŭ лoвitѕръ кѕ dînsa. [ші

Σφαιρισμὸς (ὁ), =Σφαίρισις. [ші

Σφαιριστὴρ (ὁ), поet: în локŭ de σφαιριστής. [ші

Σφαιριστήριον (τὸ), локѕл, ѕnde se жoaкъ кѕ minчea; (прinч:) пeѕt: лѕї...

Σφαιριστήριος, α ον, atinгъtopŭ de, saŭ folositorŭ ла жокѕл de minчe. [ші

Σφαιριστὴς, οῦ (ὁ), жѕкъtopŭ de minчe. [σφαιρίζω]. [de ѕnde

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла жокѕл de minчe. «Σφαιριστικὴ». meштeгѕгѕл de a жѕкa minчea.

Σφαιρίστρα (ἡ), =Σφαιριστήριον.

Σφαιρίτης, ου (ὁ), καὶ Σφαιρῖτις, ιδος (ἡ), чeл кѕ, saŭ кѕвenitŭ ла гловѕрї. «Κυπάρισσος —». Гaл: пpodѕкъtopŭ de potѕnde poade. [σφαῖρα].

Σφαιροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чeл în feлŭ de гловŭ, saŭ вaлъ, potѕndŭ. [σφαῖρα, εἶδος].

Σφαιρομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, жокŭ minчea; mъ лѕптŭ (mъ deпpinzŭ) кa гїontѕitopiї кѕ mînѕшe atлetiчe. [ші

Σφαιρομαχία (ἡ), жокŭ de minчe; saŭ лѕптъ de гїontѕitopŭ кѕ mînѕшъ atлetiкъ. [σφαῖρα, μάχη].

Σφαιρόμορφος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de гловŭ. [σφαῖρα, μορφή].

Σφαιροπαικτέω -ῶ, вiit: -ήσω, жокŭ minчea. [din

Σφαιροπαίκτης, ου (ὁ), жѕкъtopŭ de minчe, = Σφαιριστής. [ші

Σφαιρόπαικτρον (τὸ), жокŭ de minчe. [σφαῖρα, παίζω].

Σφαιροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ гловѕрї, вaлe, saŭ minчї; fopmezŭ чeвa potѕndŭ кa o вaлъ. [din

Σφαιροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de гловѕрї, вaлe, minчї, saŭ de чeвa potѕndŭ. [σφαῖρα, ποιός].

Σφαῖρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de σφαιρικὸς,=Σφαιροειδής.

Σφαιρόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкŭ (fopmezŭ) чeвa potѕndŭ кa гловѕл, saŭ îї înвpaкŭ кaпътѕл кѕ mъчїѕлie. «Ἀκόντια ἐσφαιρωμένα». Ksn: кѕ mъчїѕлiї ла кaпътŭ. «Στήθεα ἐσφαίρωτο καὶ νῶτον». Tкp: aвea пїeптŭ ші ѕmepї potѕnzї. [σφαῖρα]. [de ѕnde

Σφαίρωμα (τὸ), op чe este fopmatŭ (potѕndŭ) кa ѕnŭ гловŭ; (пaptiк:) potѕndeлe гpeѕtъцї (dpamѕpї) aлe кѕmпeneї, saŭ кîntapѕлѕї; (ші ла îm:) вѕчeлe кѕpѕлѕї.

Σφαιρὼν, ῶνος (ὁ), ȣnȣ felȣ de potȣndъ пeskъpeaskъ mpeaжъ. [σφαῖρα].

Σφαίρωσις, εως (ἡ), potȣnzipe, saȣ faчepe de чeва potȣndȣ ка о балъ. [ші

Σφαιρωτὴρ (ὁ), кȣpeaoa, saȣ (maĭ пpoбaвiлȣ) nastȣpȣл, saȣ копка înкълцъmintелор. (вezĭ ші ἀγκύλη). 2) mъчĭȣлie de sfeшnikȣ, шt чл: [ші

Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, potȣnzitȣ ка о балъ, saȣ minчe; saȣ чел кȣ mъчĭȣлie în вîpfȣ. [вezĭ σφαιρόω].

Σφακελίας, ου (ὁ), пъtimaшȣ de, saȣ sȣпȣsȣ ла ȣskatъ ranгpenъ. [ші

Σφακελίζω, вiit: -ίσω, пъtimeskȣ de ȣskatъ ranгpenъ, mъ ȣsȣkȣ (пpinч:) ка oaseлe ші mъdȣлapeлe чeлe deцepate, ranгpenezȣ, (Fpanц:) se carier, se mortifier; (fiг:). «Ἐσφακελισμένος νοῦς». Skp: minte seakъ. 2)=Σφαδάζω. [σφάκελος]. [de ȣnde

Σφακελισμὸς (ὁ),=кȣ...

Σφάκελος (ὁ), [σφάζω] amopцipe (пȣtpezipe пpinч:) de oase (Fpanц: carie), ші a deцepateлop mъdȣлape, ȣskatъ ranгpenъ. 2) поet: în локȣ de σφαδασμός, spasmȣ; (fiг) пъвалъ, pepede mішкape, înвîpteжipe. «Ἀνέμων —„. Esxл: вîpteжȣ de вîntȣ. 3) гл: deцetȣл din miжлокȣ.

Σφάκελος (ὁ),= (saȣ чpeш: în локȣ de) Φάκελος. "Ξύλων —». Sxл: Esxл:

Σφάκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плantъ, жaлeшȣ. 2) ȣnȣ felȣ de бȣpianъ, чe stъ atîpnatъ пe копaчĭ, [de aчi] вaskȣ.

Σφάκτης, ου (ὁ), гл: în локȣ de σφαγεὺς, жeptfitopȣ. [ші

Σφακτὸς, ὴ, ὸν, înжȣnгĭatȣ, omopîtȣ. [ші

Σφάκτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ σφάκτης, пpeotiцъ жeptfitoape. [ші

Σφάκτρον (τὸ), плata жeptfitopȣлȣĭ пentpȣ înжȣnгĭepea жeptfeĭ. [σφάζω].

Σφακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл, saȣ asemenea жaлeшȣлȣĭ, saȣ вaskȣлȣĭ. [σφάκος]

Σφάλαξ, ακος (ὁ), pȣгȣ, mȣpȣ, копъчeлȣ spinosȣ. [din

Σφαλάσσω, вiit: -άξω, гл: înпȣnгȣ, înцeпȣ.

Σφαλερόνηκτος (ὁ, ἡ), пpimeжdiosȣ пentpȣ înnotatȣ. [σφαλερὸς, νήχομαι].

Σφαλερὸς, ὰ, ὸν, potiknitopȣ, înпĭedikъtopȣ, алȣnekosȣ; (fiг:)amъцitopȣ, nesiгȣpȣ, пpimeжdiosȣ; (despe omȣ) лesniчosȣ de a алȣnekа, a se amъцi. [σφάλλω]. [de ȣnde

Σφαλερῶς, adв: кȣ пpimeжdie, кȣ nesiгȣpanцъ.

Σφαλῆναι, пas: nex: 2: ал лȣĭ σφάλλω.

Σφαλίζω, вiit: -ίσω, [σφαλὸς] (плц:) легȣ, пȣĭȣ în бȣtȣкȣ; înkizȣ. «Ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά». Biz:

Σφαλλὸς, ші Σφαλὸς (ὁ), = Σφαλμός.

Σφάλλω, [πάλλω, βάλλω, de ȣnde Лat: fallo] вiit: σφαλῶ, (nex: ἔσφηλα, пas: tpe: de кȣ: ἔσφαλμαι, nex: пas: ἐσφάλην) faкȣ пe чinева a se potiкni ші a къdea, apȣnкȣ жos: (пpin întind:) skoцȣ din локȣл sъȣ; sȣpпȣ; pestopnȣ; omopȣ; (fiг:) pъtъчeskȣ, amъцeskȣ, saȣ adȣкȣ ла îndoĭaлъ пe чinева. || (пas:) mъ клetinȣ ші кazȣ, saȣ mъ potiкneskȣ; (maĭ des fiг:) гpeшeskȣ, mъ înшeлȣ, mъ aвatȣ, mъ pъtъчeskȣ din dpentȣ ші adeвъpȣ; (кȣ цen:) nȣ isбȣteskȣ, nȣ nemepeskȣ. «Τοὺς μὴ εἰδότας αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν». Sen: «Σφαλῆναι τῆς ἐλπίδος». Ksn: "Εἰ τοῦδε σφάλλοιτο». Tȣч: (ші кȣ ак: ел:) «Συνεπικυροῦσιν, ἐάν τι σφαλλόμενον (αὐτὸν) ὁρῶσι». Ksn: [de ȣnde

Σφάλμα (τό), pea кълкъtȣpъ, potiкneaлъ; (fiг:) гpeшaлъ; nenemepipe, neisбȣtipe. [de ȣnde

Σφαλμάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, =Σφάλλομαι, nȣ nemepeskȣ, гpeшeskȣ.

Σφαλμὸς (ὁ), [în afin: кȣ σφέλας] бȣtȣкȣ, în кape se înкid пiчoapeлe вinoвaцiлop apestaцĭ. 2) ȣnȣ бȣлгъpe de плȣmбȣ, чe apȣnкaĭ ка diskȣ (вezĭ δίσκος). 3) ȣnȣ felȣ de mînȣшъ a лȣпtъtopiлop кȣ гĭontȣл.

Σφαλὸς (ὁ),=кȣ пpeч:

Σφάλτης, ου (ὁ), [σφάλλω] tpîntitopȣ de чinева жos; amъцitopȣ, pъtъчitopȣ.

Σφάνιον (τὸ), гл:=Κλινίδιον, пъtȣчeanȣ.

Σφὰξ, σφακὸς (ἁ), Dop: în локȣ de σφήξ.

Σφαραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: = Σμαραγέω, faкȣ sfapъ, sгomotȣ; вîжiȣ. 2) (miж:) =Σπαργάω, sîntȣ ȣmплȣtȣ, (ші de aчeea) întinsȣ. «Οὔθατα σφαραγεῦντο». Od: I. [ші

Σφαραγίζω, вiit: -ίσω, mішкȣ, skopneskȣ кȣ sгomotȣ. «Ἄνεμοι κόνιν ἐσφαράγιζον». Es: apdiкaȣ шȣepînd. [din

Σφάραγος (ὁ), поet:= Σμαραγὴ, [de aчi] sfapъ, saȣ sfîpĭĭaлъ, вîжiaлъ (de aпъ fepвînd, saȣ isвopînd); кîлкîitȣpъ de гîtлeжȣ, (Fpanц:) gargouillement; (în întind:) гîtлeжȣл.

Σφὰς, поet: пpon: fem: îm: ал поses: σφός.

Σφᾶς, ші (pap: eкглit:) σφας, ак: ал лȣĭ Σφεῖς.

Σφάττω, вiit: σφάξω, At: în локȣ de σφάζω.

Σφὲ, ші (enглit:) Σφε, поet: Ion: în локȣ de σφᾶς, ак: îm: saȣ σφωέ, înd: ал лȣĭ σφεῖς.

2) în локъ de ἕ, ἑαυτὸν (-τὴν). 3) (ѕne-орĭ ші maĭ кѕ sea: ла tpaцiчĭ) în локъ de αὐτὸν (-τήν).

Σφέα, Ion: ак: îm: neѕt: ал лѕĭ σφεῖς.

Σφέας, noet: Ion: în локъ de σφᾶς.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, noet: [σπεύδω] ĭѕte, penede; (прin întind:) suъĭmîntъtopъ. «Κάρηνον, —». Nik: || (neѕt:) Σφεδανὸν, adв: sepios, кѕ siлinцъ.

Σφεῖας, noet: Ion: în локъ de σφᾶς.

Σφεῖς, (în kontpak; din neîntp: σφέες) цen: σφέων -σφῶν, dat: σφίσι, ші (Ion: ші tpaц:) σφὶ, ші σφίν, ак: σφέας -σφᾶς, ші noet: σφέ, neѕt. σφέα, прon: îm: de a 3: neps: în локъ de αὐτοὶ, αἱ, ά. saъ ἑαυτῶν. «Φράζοντες, ὡς σφεῖς δουλεύσουσι». Ep: «Ὦσαν ἀπὸ σφείων». Om. «Βρίθει σφιν ἄρουρα». Om: «Χάριν δοῦναί σφιν». Sof: «Καὶ σφᾶς κακοὺς κάκιστα ξυναρπάσειαν». Sof: "Ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν». Od: Ω. (ші în парал:) «Ἀμυνόμενοι σφῶν αὐτῶν». Iл: M: ««Σφῶν αὐτῶν κήδε' ἑκάστη». Iл T: «Ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι». Апли:

Σφείων, noet: în локъ de σφέων -σφῶν.

Σφέλας, ατος (τὸ), (dat: σφέλᾳ, ші îm: τὰ σφέλα) noet: [în afin: кѕ σφαλμός, ші σφαλός] вѕtѕкъ de лemnъ skoвitъ în felъ de пioъ; skaѕnъ de pezemat пiчoapeлe (taвѕpiкъ); вaнкъ de вislaшъ. (вezĭ ші θρῆνυς).

Σφέλμα (τὸ), fлoape de stoжapъ neвeштedъ, saъ de копачĭъ de sakîzъ.

Σφενδάμνινος, η, ον, fъкѕtъ din лemnъ de apцapъ; (прin întind:) tape, вîptosъ. (вezĭ ші πρίνινος). [din

Σφένδαμνος (ἡ), ѕnъ felъ de копачĭъ, apцapъ, (Fpanц:) érable

Σφενδονάω -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpлъ чeвa кѕ, saъ ка кѕ пpaштia. [ші

Σφενδονέω, Ion: în локъ de σφενδονάω.

Σφενδόνη (ἡ), пpaштie. 2) (прin întind: пentpѕ asemъnъtatea fopmeĭ) ѕnъ felъ de лeгъtѕpъ de капъ femeeaskъ. 3) = Φυλακεῖον (вezĭ ziч:). 4) faшъ, вandъ de лeгat paпъ. 5) пaptea inелѕлѕĭ, ѕnde se aшeazъ пĭatpa, (Fpanц:) chaton. 6) ѕnъ felъ de xaptъ цeoгpafiкъ пentpѕ кълъtopĭ. 7) op чe este de fopmъ apкѕitъ, вoлtъ, amfiteatpѕ, ші чл: 8) noet: în локъ de σφενδόνησις. 9) asвîpлitѕpъ кѕ пpaштia. [de ѕnde.

Σφενδονηδὸν, adв: în felъ de пpaштie, saъ ка кѕ пpaштia.

Σφενδόνησις, εως (ἡ), asвîpлipe кѕ пpaштia. [σφενδονάω].

Σφενδονήτης, ου (ὁ), пpъштiaшъ. [σφενδόνη]. [de ѕnde

Σφενδονητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de пpъштiaшъ, saъ кape ape de oвĭeктъ, saъ лѕкpѕ пpъштiaшia, însѕшitъ пpъштiaшѕлѕĭ. «Σφενδονητικὴ». (se înц: τέχνη) meштeшѕгѕл пpъштiaшѕлѕĭ.

Σφενδονίζω, вiit: -ίσω, = Σφενδονάω. [de ѕnde

Σφενδόνισμα (τὸ), лѕкpѕ asвîpлitъ кѕ, saъ ка кѕ пpaштia. [ші

Σφενδονιστὴς, οῦ (ὁ), ші

Σφενδονίτης, ου (ὁ), глs: în локъ de σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de пpaштie. [σφενδόνη, εἶδος].

Σφέος, α, ον, noet: în локъ de σφός, σφέτερος.

Σφές, Eoл: ші Dop: în локъ de σφεῖς.

Σφετερίζω, ші (maĭ oвiч: miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, îmĭ însѕшeskъ, saъ întpeвѕinцezъ ка ал meъ ѕnъ лѕкpѕ stpeinъ (ші maĭ кѕ seamъ пѕвлiкъ) прin nedpeпte miжлoaчe, (Fpanц:) s' arroger, usurper. [σφέτερος]. [de ѕnde

Σφετερισμὸς (ὁ), nedpeaптъ însѕшipe de лѕкpѕ stpeinъ (maĭ кѕ seamъ пѕвлiкъ).[ші

Σφετεριστὴς, οῦ (ὁ), însѕшitopъ de лѕкpѕpĭ stpeine, saъ пѕвлiчe, (Fpanц:) concussionaire.

Σφέτερος, α, ον, [σφέος] прon: noses: de a 3: neps:, ал лop (ал лѕĭ). «Θεοὶ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον„. Trn: "Προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας ᾤχετο». Es: 2) noet: în локъ de ἐμός». «Σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι». Tкp: saъ în локъ de σός. "Σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης». Tкp: 3) în локъ de ἡμέτερος». «Καὶ περὶ τῶν σφετέρων φρουρίων, ὡς ἐπιβουλευομένων φοβούμενος πράγματα εἶχον». Ksn: saъ în локъ de ὑμέτερος. «Σφετέρῃ ὑπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν, ὧν ἔκαμε δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα». Апли:

Σφέων, Ion: în локъ de σφῶν.

Σφῇ, dat: fem: sinг: ал лѕĭ σφός.

Σφηκεῖον (τὸ), ѕnъ felъ de пъĭanжinъ. [ші

Σφήκειος, α, ον, însѕшitъ, saъ asemenea вĭesпeлѕĭ. [ші

Σφηκιὰ, saъ Σφηκία (ἡ), вĭesпъpie, (Fpanц:) guepier. [ші

Σφηκίον (τὸ), чeapa вĭesпeлop. [ші

Σφηκίσκος (ὁ), вѕкatъ de лemnъ лѕnгъ ші askѕцitъ în вîpfъ ка o цeaпъ. (se konf: кѕ σφηνίσκος). [ші

Σφηκισμὸς (ὁ), ѕnъ felъ de кîntape кѕ

*

глъерял asemenea къ sвîрнîîала вîesпелор. [ші

Σφηκίωσις, εως (ἡ), = Σφηκιά. [σφήξ].

Σφηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла fiгъръ къ вîesпе, прea sвъцipe ла тіжлокъ, sвъцipaтikъ ші слабъ; (în цeп:) вскъцівъ; (desпре верsърî) = Λαγαρός, sвъцiaтъ къ скърtapea сілавсî din тіжлокъ; (fir:) aспръ, îndърътнікъ, їзтe ла мînie. [σφήξ, εἶδος].

Σφηκὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локъ de σφηκώδης, [ші

Σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгъ; (прin врт:) sвъцiezъ, înгвstezъ, stpimtezъ ла тіжлокъ, легъ stpîns; înкizъ вine; (вezî ші σφηνόω). „Δειρὴν ἐσφήκωται.“ Nік: ape гîtъ sвъцipe ла тіжлокъ. «Πλοχμοὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο». Іл: P: сраъ legate. «Θυρίδες ἐσφηκωμέναι». Apstd: [ші

Σφηκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Σφηκοειδὴς. [σφήξ].

Σφήκωμα (τό), op че este stpîns легатъ, op злъжеште ла легаре (stpînцere), ші чл:; (їар пartік:) пartea de жos (чea înплetiтъ) a кrestеї коїfълъї.(se конf: къ σφήνωμα). [σφηκόω].

Σφηκὼν, ῶνος (ὁ),=Σφηκιὰ.

Σφῆλαι, nex: de inf:, ші

Σφῆλεν, поеt: în локъ de ἔσφηλεν, 3: sinг: пeps: de nex: ал хоt: лъї σφάλλω.

Σφηλὸς, ἡ, ὸν, гls: [σφάλλω] лesne de мішкат, саъ клetinat (întp: прinч: ла комп: ἐρίσφηλος).

Σφὴν, [în afin: къ σπάω, ші σφίγγω] σφηνὸς (ἡ), папъ. 2) op че ape formъ de папъ. 3) (пartік:) вnъ instрътîntъ de тънчitoape nedeaпsъ.

Σφηνάριον (τὸ), dim: ал лъї σφήν.

Σφηνεὺς, έως (ὁ), вnъ гелъ de пеште de мape. [σφήν].

Σφηνίσκος (ὁ), = Σφηνάριον.

Σφηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de папъ, саъ ікъ. [σφὴν, εἶδος].

Σφηνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ капъ askъцitъ ка папа de desпікат. [σφήν, κεφαλή].

Σφηνοπώγων, ωνος (ὁ), чел къ барвъ саъ бървіе askъцitъ ка папа (прекът ераъ ображіі вътрînілор în векеа комодіе). [σφήν, πώγων].

Σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпікъ, саъ stpînгъ къ, саъ ка къ папъ; înкizъ stpîns, astъпъ (вezî ші σφηκόω); тънческъ къ insрътîntъл [σφήν (3)]; înfigъ ка о папъ. «Κλίνη χρυσῷ ἐσφηνωμένη». Лъч: nestpiцatъ къ къїе de аъръ. [de вnde

Σφήνωμα (τὸ), op че este desпікатъ, саъ stpînsъ къ, саъ ка къ (саъînfîntъ ка о) папъ. (se конf: къ σφήκωμα). [ші

Σφήνωσις, εως (ἡ), desпікape, саъ stpînцere къ, саъ ка къ папъ; astъпape;(med:) înкidepe, stpimtape. «Τοῦ πνεύματος—».Іл:

Σφήξ, σφηκὸς (ὁ), [σφάζω, вezî ші διασφάξ] вîesпе.

Σφήττιος (ὁ, ἡ), чел din demъл (în Aтika) [Σφηττοί], вnde se fъчea чел маї тape оцetъ; de вnde (kom:) їзtc ла мînie, пекъжічосъ, =Σφηκώδης.

Σφί, ші (маї 'nainte de вокалъ) σφίν, поеt: Ion: dat: îm: саъ sinг: ал прon: σφεῖς.

Σφίγγιον (τὸ), връцаръ; саъ колетъ (гîordanъ). [σφίγγω].

Σφιγγόπους, όποδος (ὁ, ἡ), [σφίγξ, πούς] чел къ пічоape în fiгъръ de Sfinгъ. «Κλίνη —». At:

Σφίγγω, вiit: σφίγξω, (пas: tpe: de къ: ἔσφιγμαι, ιγξαι, ιγκται, nex: пas: ἐσφίγχθην) легъ, înчinгъ, апъкъ stpîns, stpînгъ; (ел: саъ авsол:) sîntъ stpînsъ (легатъ, ші чл:). [de вnde

Σφιγκτὴρ (ὁ), stpînгъторъ (în легаре, саъ înчinцere ші чл:), саъ folositоръ ла ачeasta. «Δεσμὸς—». Non: легътъра sвгрътъtoapeї. || (пartік: antm:) тъшкїъл stpînгъторъ den' înпрежърл шezътълвї. 2) вnъ гелъ de тънікъ (блъзъ) a Tapantenілор, =Συσφιγκτήρ. [ші

Σφίγκτης, ου (ὁ), =Κίναιδος. [ші

Σφιγκτὸς, ἡ, όν, stpînsъ. “Θάνατος —». Eвst: чел прin sвгрътъtoape. [ші

Σφίγκτωρ, оros (ὁ), în локъ de σφιγκτήρ. [ші

Σφίγμα (τὸ), op че este stpîns легатъ. 2) stpînцere, =Σφίγξις. [ші

Σφιγμὸς (ὁ), =Σφίγξις. [ші

Σφίγξ, σφιγγὸς (ἡ), Sfinгъ, o їasmъ mitолоцікъ în fiгъръ de тъїere (поate fiind къ sвгрътa). 2) (kom:) чел че ворвеште în гічitорї. 3) (fir:) тъїere desfpînatъ, саъ foapte рътъчоasъ. [ші

Σφίγξις, εως (ἡ), stpînцere; sвгрътape; stpimtopape.

Σφῖδη (ἡ), гls: în локъ de χορδή, коардъ, мацъ, (At:) fides.

Σφικάω -ῶ, вiit: -ήσω, sвîрнîîъ, саъ пъпъїeskъ ка цînцарял.

Σφὶν, вezî σφί.

Σφίσι, ші (маї 'nainte de вокалъ) σφίσιν, dat: ал лъї σφεῖς.

Σφογγιὰ, Σφόγγιον, Σφόγγος, At: în локъ de σπογγιά, ші чл:

Σφόδρα, adв: (înteц:) прea тълт; їзtе, penede; tape. «Σφόδρα τῇ βακτηρίᾳ τὴν γῆν πατάξας». Іл: [din

Σφοδρὸς, [în afin: кѫ σπεύδω] ὰ, ὸν, репеde, ĭѫte; tape, stpaшnikŭ. [de ѫnde

Σφοδρότης (ἡ), ĭѫцеалъ, репеzie. [de ѫnde

Σφοδρύνω, biit: -υνῶ, ĭѫцеskŭ, fakŭ чева репеde, saŭ tape. || (miж: de sine пas:). mъ ĭѫцеskŭ; обръzniчеskŭ; mъ îndîpжеskŭ. [ші

Σφοδρῶς, adв: ĭѫte, tape, репеde; преа mѫлt. «Σφοδρῶς ἔχω πρός τι». Ksn: sîntŭ foapte аплекаtŭ, saŭ воĭosŭ кътре чева.

Σφονδύλειον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плаntъ. [din

Σφυνδύλη (ἡ), [σφόνδυλος] ѫnŭ felŭ de insektъ, saŭ rîndakŭ пѫtѫposŭ, pozъtopŭ de ръdъчinĭ.

Σφονδύλιον (τό), dim: ал лѫĭ σφόνδυλος. 2)=Σφονδύλειον.

Σφυνδύλιος (ὁ), =Σφόνδυλος.

Σφονδυλοδίνητος (ὁ, ἡ), înвîptitŭ прin прîsnелŭ, saŭ sfîpлеazъ. «Ἄτρακτος— ». поet: [σφόνδυλος, δινέομαι].

Σφονδυλόεις, εσσα, εν, чел кѫ (компѫsŭ din) кîрчеĭ saŭ вертебре. «Τράχηλος —». Епгр: [σφόνδυλος].

Σφονδυλόμαντις (ὁ, ἡ), гічitopŭ прin înвîptipea sfîpлеzeĭ. [σφόνδυλος, μάντις].

Σφόνδυλος (ὁ, ші pap ἡ), At: în локŭ de σπόνδυλος.

Σφὸς, ή, ὸν, поet: în локŭ de σφέτερος.

Σφραγίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ σφραγίς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου (ὁ), kom: înгріжаtŭ nѫmaĭ de печецiле, ѫnгiiле, ші de пърѫл sъŭ, neaвînd нічĭ ѫnŭ алtŭ лѫкрѫ. [σφραγὶς, ὄνυξ, ἀργὸς, κόμη].

Σφραγιδοφυλάκιον (τό), локŭ (кѫtie ші чл:) de пъstpapea печецiлор, saŭ inелелор. 2)=Πυελίς. [din

Σφραγιδοφύλαξ, ακος (ὁ), цiitopŭ, пъstpъtopŭ de печete. [σφραγὶς, φύλαξ].

Σφραγίζω, biit: -ίσω, печеtлѫĭeskŭ; (în цen:) însemnezŭ; (прin întind: fir:) пѫĭŭ печete, съвîpшеskŭ. [σφραγὶς].

Σφρᾶγιν, Еол: în локŭ de σφραγίδα, ак: ал лѫĭ...

Σφραγὶς, ίδος (ἡ), [φράσσω] печete (instp: ші semnѫл). 2) inелŭ кѫ (ші fъръ) печete. «Ἦν οἱ σφρηγίς, την ἐφόρεε, χρυσόδετος, σμαράγδου λίθου». Ep: 3) ор че felŭ de semnŭ saŭ маркъ; sгîpiitѫpъ; пікъtѫpъ, пestpiцъtѫpъ. 4) лѫкрѫ (înskpisŭ, ші чл:) печеtлѫitŭ, saŭ însemnatŭ кѫ маркъ (Apstf: Пas: 1212).

Σφράγισμα (τὸ), semnŭ, маркъ de печete întinъpitъ пе чева. «Ἐπιστολὴν τὸ βασίλειον ἔχουσαν σφράγισμα». Ksn: [ші

Σφραγιστὴρ (ὁ), = Σφραγιστὴς. 2) =кѫ

Σφραγιστήριον (τὸ), ѫneaлtъ de печеtлѫipe, печete. [ші

Σφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печеtлѫitopŭ; пѫitopŭ de маркъ, saŭ semnŭ. [ші

Σφραγιστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de, saŭ foлositopŭ ла печеtлѫipe. [ші

Σφαγιστὸς, ὴ, ὸν, печеtлѫitŭ; saŭ însemnatŭ кѫ маркъ, ші чл: [σφραγίζω].

Σφρηγίζω, biit: -ίσω, Ion: în локŭ de σφραγίζω. [din

Σφρηγὶς, ίδος (ἡ), Ion: în локŭ de σφραγίς.

Σφριγανὸς, ὴ, όν, sвѫpdaлnikŭ [din

Σφριγάω -ῶ, biit: -ήσω, (прinч: desпре цîцъ) sîntŭ плinъ, întъpitъ, =Σπαργάω, ші Κυδωνιάω; (în цen:) sîntŭ плinŭ de вitaле sѫкѫpĭ (tъpie, sъnъtate, saŭ вîptѫte); sîntŭ în toĭѫл meŭ; simцŭ tape поftъ, sвѫpdezŭ кътре чева; sîntŭ înгîmfatŭ. [din

Σφρῖγος, [ῥῖγος] εος -ους (τὸ), tъpie de tpѫпŭ din mѫлцime de sѫкѫpĭ; toĭŭ de sъnъtate, saŭ de вîptѫte; пopnipe sпре крештере; mape поftъ, sвѫpdape. [de ѫnde

Σφριγώδης, εος (ὁ, ἡ), tape în вîptѫte, (Fpanц:) vigoureux; sвѫpdaлnikŭ.

Σφύγμα (τὸ), =Σφυγμός. [de ѫnde

Σφυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), =Σφυγμώδης.

Σφυγμή (ἡ), =Σφυγμός.

Σφυγμικὸς, ὴ, ὸν, ал бътъi de inimъ, saŭ de вînъ. [din

Σφυγμὸς (ὁ), [σφύζω] (în цen:) пѫлsŭ, saŭ бътаĭе de вînъ; (пaptik:) пaлпitaцie, saŭ бътаĭе de inimъ, ші de aptepiĭ; (прin întind:) ĭѫцеалъ de поftъ. [de ѫnde

Σφυγμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saŭ insoцitŭ кѫ бътаĭе de inimъ, saŭ de вînъ, sпasmodikŭ; (прin întind:) ĭѫte, tape. «Χαρά —». Пл: [de ѫnde

Σφυγμωδῶς, adв: în felŭ de бътаĭе de вînъ; saŭ кѫ марĭ пaлпitaцiĭ.

Σφύζω, [în afin: кѫ σπάω] biit: σφύξω, mъ miшkŭ кѫ пaлпitaцie (ка sînцеле în вine), вatŭ ка пѫлsѫл (прinч: în toĭѫл fepвinцелеĭ); (în цen:) sîntŭ în ĭѫцеалъ de пatimъ (de поftъ), saŭ aпpinsŭ de dopinцъ. (вezĭ ші σφαδάζω). [de ѫnde

Σφύξις, εως (ἡ), = Σφυγμός, бътаĭе de aptepie ші de inimъ.

Σφύρα, saŭ Σφῦρα, ας (ἡ), [în afin: кѫ σφαῖρα] чоканŭ. 2) maĭŭ de sпapt бѫлгъpiĭ de пъmîntŭ; ші ѫnŭ felŭ de saпъ (în плѫгъpie). 3) =кѫ..

Σφύραινα, ης (ἡ), ѫnŭ felŭ de пеште de mape,=Κέστρα. (вezĭ ші ζύγαινα).

Σφυρὰς, άδος (ἡ), At: în локŭ de σπυράς.

Σφυρηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, вatŭ кѫ чо-

канѹл, лѹкрezѹ̆ (прінч: metaлѹ̆) кѹ чоканѹл. [σφυρήλατος]. [de ѹnde

Σφυρηλάτησις, εως (ἡ), вътаіе (лѹкраре) de metaлѹ̆ кѹ чоканѹл.

Σφυρήλατος (ὁ, ἡ), [σφύρα, ἐλαύνω] (прінч: despre metaлѹ̆) лѹкратѹ̆ кѹ чоканѹл (în прот: de χωνευτός, topnatѹ̆); (прін ѹрм:) îndesatѹ̆, solidѹ̆, masifѹ̆; (прін întind:) цеапънѹ̆ (проп: ші fir:), tape; temeĭnikѹ̆, statopnikѹ̆. «Νοῦς («Ἀνάγκη, «Φιλία)—». Пл: ші Пind:

Σφύριον (τὸ), dim: ал лѹĭ σφύρα, чокъпелѹ̆.

Σφυρὶς, ίδος (ἡ), Λt: în локѹ̆ de σπυρίς.

Σφυρῖτις, ιδος (ἡ), (прінч: φλέψ, вînъ) a глezneĭ (a пічорѹлѹĭ). [σφυρόν].

Σφυροδέτης, ου (ὁ), кѹреа de înкълцъminte легатъ пе ла глezne (вezĭ σφαιρωτήρ). [σφυρὸν, δέω].

Σφυροκόπανον (τὸ), ѹнѹ̆ felѹ̆ de чоканѹ̆ кѹ о парте тъĭoasъ. [ші

Σφυροκοπέω -ω, віit: -ήσω, вatѹ̆ (лѹкрezѹ̆, пisezѹ̆) кѹ чоканѹл. [ші

Σφυροκοπία (ἡ), =Σφυρηλάτησις. [din

Σφυρόκόπος (ὁ, ἡ), (парокs:) лѹкръторѹ̆ кѹ чоканѹл (ferарѹ̆ ші чл:). 2) (пропарокs:) =Σφυρήλατος. [σφύρα, κόπτω].

Σφυροκτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Σφυροκοπέω. [σφύρα, κτυπέω].

Σφυρὸν (τὸ), [σφύρα] глezne, аршікѹ̆; (прін întind:) кълкîĭѹ̆; ші пічорѹ̆; (fir:) партеа чеа maĭ de жos, saѹ̆ maĭ de марцine, (spre ек:) поале de мѹnte, ші чл:. «Φοίνικες οἰκοῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν». Ткр: Картацenezіĭ (ка локѹitорĭ de мърцiniле Лівіеĭ).

Σφυροπρησιπύρα (ἡ), поет: арzъtoape de глezne (de пічоаре). (епіt: ал подагреĭ). [σφυρὸν, πρήθω, πῦρ].

Σφυρόω -ω, віit: -ώσω, вatѹ̆ кѹ чоканѹл. 2) sпаргѹ̆ вѹлгъріĭ de пъмîntѹ̆ ла царінъ. [σφύρα]. 3) înfъшѹрѹ̆ кѹреаоа înкълцъminteĭ пе ла глezne, мъ înкалцѹ̆; saѹ̆ портѹ̆ хаĭнъ лѹнгъ пînъ ла глezne. [σφυρόν]. [de ѹnde

Σφύρωσις, εως (ἡ), лѹкраре de metaлѹ̆ кѹ чоканѹл. (прінч: 2) sfъpîmape de вѹлгърĭ de пъмîntѹ̆ пе царінъ (ка sъ se акопере sъmînца). [ші

Σφυρωτὴρ (ὁ), în локѹ̆ de σφαιρωτήρ. [ші

Σφυρωτὸς, ἡ, ὸν, лѹкратѹ̆ кѹ чоканѹл, = Σφυρήλατος.

Σφύσδω, dop: în локѹ̆ de σφύζω.

Σφὼ, поет: în локѹ̆ de σφῶϊ, saѹ̆ σφωέ.

Σφωέ, (енглit:) în локѹ̆ de σφε.

Σφῶϊ, nom: ші ак: înd: ші σφῶϊν, dat: ал лѹĭ σὺ.

Σφωΐν, (енглit:) цен: ші dat: înd: ал лѹĭ σφεῖς.

Σφωΐτερος, α, ον, поет: прон: noses: (de a 2: пеps:), =«Ὑμῶν ἀμφοτέρων». ал вostрѹ amîndѹрора. «Σφωΐτερον ἔπος». Іл: А. 2) (рар de a 3: пеps:) ал лор amîndѹрора (Antimx:). 3) în локѹ̆ de σός. «Εἴ τινα δῆμον λιλαίεαι σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι». Апл: 4) în локѹ̆ de ἑός. «Αὐγείης σφωϊτέρω σὺν παιδί». Ткр: кѹ ал sъѹ̆. «Ἀνὴρ σφωϊτέρους ἐνόησε δόμους». Апл: пе а ле sале. (вezĭ ші σφέτερος). [σφῶϊ].

Σφῶν, цен: îm: ал лѹĭ σφεῖς.

Σφῖν, în контрак: în локѹ̆ de σφῶϊν.

Σχαδὼν, όνος (ἡ), пѹĭѹ̆ de алвінъ ші de вĭespe. 2) (прін întind:) гъѹріле fагѹрѹлѹĭ. ші 3) (прін întind:) fагѹрѹл de mĭepe. [din

Σχάζω, ші Σχάω -ῶ, віit: σχάσω, despікѹ̆, кръпѹ̆ (прінч: med:) таĭѹ̆ кѹ nisterѹл вînъ (кѹ ші fъръ φλέβα); (nestp:) кръпѹ̆; 2) [χάζω] молешеskѹ̆; арѹнкѹ̆ жos, лasѹ̆ ла вале, saѹ̆ în жos. «Τὴν οὐρὰν —». Ksn: sловozѹ̆. «Τὴν ἄγκυραν—». Лкs: лasѹ̆ sъ казъ. «Τὴν βαλβίδα—». Лкs: fакѹ̆ înчепере, deskizѹ̆ іпodромѹл. 3) прекѹрмѹ̆, пѹĭѹ̆ în пелѹкраре; daѹ̆ îndъръt, опреskѹ̆. «Κώπην, («Γῆρυν, ші чл:) —». Пind: 4) (ел. saѹ̆ між:) мъ tpагѹ̆ înапоĭ, мъ sѹпѹĭѹ̆; мъ îndѹплекѹ̆, мъ плекѹ̆ ла чева; înчetezѹ̆, пъръseskѹ̆. «Σχασάμενος τὴν ἱππικὴν». Apstf: [în afin: кѹ κεάζω]

Σχαλιδόω -ῶ, віit: -ώσω, агъцѹ̆ о ашеzатъ вînъtopeaskъ мреажъ de процъпошіĭ парĭ, нѹміцĭ [σχαλίς]. [de ѹnde

Σχαλίδωμα (τὸ), пръжінъ, парѹ̆ fѹркоsѹ̆ de înцепенit мрежеле.

Σχαλὶς, ίδος (ἡ), (прінч:) =Σκαλίς, sъпоĭѹ̆ кѹ доъ гѹрĭ. (de ѹnde 2) (овіч:) парѹ̆ fѹркоsѹ̆ кѹ доĭ крачĭ, tpeвѹінчоsѹ̆ ла ашеzареа вînъtopeштелор мреже. [σχάζω].

Σχάσαις, Еол: în локѹ̆ de σχάσας, пех: de партч: ал лѹĭ σχάζω.

Σχάσις, εως (ἡ), despікаре (кѹ nisterѹл, ші чл:), кръпаре. 2) = кѹ...

Σχάσμα (τὸ), despікътѹръ, кръпътѹръ. [ші

Σχασμὸς (ὁ), =Σχάσις. [ші

Σχαστὴρ (ὁ), глs: кѹрsъ. [σχάζω]. [de ѹnde

Σχαστηρία (ἡ), fѹnie întinsъ dînaintea вариереĭ de каріеръ, че se лъsa жos de о datъ, ка semnѹ̆ de a se порні алергъtopiĭ. (вezĭ σχάζω). 2) fѹnia макаралеĭ. [ші

Σχαστήριον (τὸ), nisterѹ̆, saѹ̆ ланцетъ.

Σχεδάριον (τὸ), tъбліцъ de însemnat, însemnъtapŭ, (Fpanц:) livret. [dim: ал лъї

Σχέδη (ἡ), плц: foae de membranъ. (пentpъ skpis); însemnъtapŭ, (Fpanц:) tablette, tъбліцъ. [ші

Σχέδην, adв: [σχέω,=ἔχω] înчet. 2) = Αὐτοσχεδίως, de îndatъ, de ла îndemînъ «Σχέδην ἐπέραινον ῥήσεις». At:

Σχεδία (ἡ), [σχέδιος] корабіе, saŭ пъnte (podŭ пе апъ), konstpъite de îndatъ, къm s' a întîmплat, (Fpanц:) radeau. 2) легътъръ de zidŭ. "Σιδηρᾶ —». [de ъnde

Σχεδιάζω, віit: -άσω, fakŭ чева, saŭ ворбеskŭ de îndatъ (fъръ прегîndipe, ші еksaktitate). 2) Skp: [σχεδόν]= 'Εγγίζω, mъ апроціŭ.

Σχεδιὰς, άδος (ἡ), ъnŭ felŭ de плantъ, лімба воълъї, (алт:) χοιροσπέλαθος.

Σχεδίασμα (τὸ), че se face, saŭ se ziче de îndatъ (fъръ прекіпzъіре). [ші

Σχεδιασμὸς (ὁ), лъкраре, skpiepe, saŭ ворбіре de îndatъ, непрегîndiтъ. [ші

Σχεδιαστικὸς, ὴ, ὸν, обічnъitŭ a face, saŭ a ворбі пе непрегîndite. [σχεδιάζω]. [de ъnde

Σχεδιαστικῶς, adв: = Αὐτοσχεδίως, de îndatъ, neeksakt (op къm).

Σχεδίην, adв: Ion: поet: [σχέδιος] de апроапе; (despre timпŭ) neste пъцinŭ.

Σχέδιον (τὸ), лъкръ fъкътŭ de îndatъ, (Fpanц:) ébauche, isвodŭ. 2) (плц:) проїектŭ. «Σχέδιον νόμου».

Σχέδιος, α saŭ ος, ον, [σχέδη] fъкътŭ de апроапе. «Μάχη —». Лкs: «Βέλος — ». Esхл: 2) fъкътŭ de îndatъ (прin ъpm: fъръ skъmпътate), = Αὐτοσχέδιος, времелнікŭ; (de ъnde ка sъвst:) «Σχεδία (se înц: ναῦς, saŭ γέφυρα, вezї ziч:); (ші къ преп:) «Επὶ σχεδίου (se înц: χρόνου)». Apet: în локŭ de adв: σχεδίως, în пъцinъ време.

Σχεδιουργὸς (ὁ), konstpъktopŭ de плъtitoape вase de îndatъ, în прiпъ (de невоїе). [σχεδία, ἔργον].

Σχεδισμὸς (ὁ), ъnŭ felŭ de danцŭ femeїeskŭ.

Σχεδίως, adв: de апроапе; saŭ de îndatъ, =Αὐτοσχεδίως. [σχέδιος].

Σχεδογραφία (ἡ), însemnape пе tъбліцъ (ad: de îndatъ); (парt:) isвodŭ (desemnape) de цеогр: saŭ astponom: хартъ. [ші

Σχεδογραφικὸς, ὴ, ὸν, [σχέδη, γράφω] каре аре de обїектŭ isвodŭ de desemnŭ, ші чл:

Σχεδόθεν, adв: поet: de апроапе: (къ цеn: saŭ dat:) апроапе de чіпева. [din

Σχεδὸν, [σχέω] adв: (проп: ші поet:) апроапе. "Παρεὼν μάλα σχεδὸν εἴδετο πόῤῥω». Ткр: (ші къ цеn:) «Επεί θανάτου σχεδὸν ἦεν». (saŭ къ dat:). «Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁπότε φεύγειν ἀρήσῃ». Іл: N. (ші fir:). «Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν». Іл K. преа de апроапе ръdъ. (вezї ші ἐγγυτέρω). 2) (обіч: fir: ші прin întind:) пе апроапе, maї, пе ачі, fъръ пъцinŭ. «Σχεδὸν ἑνδεκαταῖος». Ткр: (ші des înпреъnъ къ που, saŭ τι). «Σχεδόν τι πρόσθεν, ἤ ші чл:». Sof·

Σχεδουργὸς (ὁ), înd: în локŭ de σχεδιουργός.

Σχεδρὸς, ὰ, ὸν, гls: în локŭ de σκεθρός.

Σχεθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: de партч: ал лъї ἔχω.

Σχεθέμεν, Dop: în локŭ de σχέθειν, inf: ал лъї...

Σχέθω, (fъръ віit:) поet: în локŭ de ἔχω, amŭ; saŭ (maї des) în локŭ de Ἴσχω, цiŭ, опреskŭ. «Σχέθε δ' ὄσσε γόοιο». Om:

Σχεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї ἔχω.

Σχελὶς, ίδος (ἡ), At: în локŭ de σκελίς.

Σχελυνάζω,=Χελωνάζω.

Σχέμεν, ші Σχέμεναι, Dop: Ion: în локŭ de σχεῖν.

Σχένδυλα, ης (ἡ), ъnŭ instpъmîntŭ ал zidapiлop, ъnŭ felŭ de клеште. [σχέω]. [de ъnde шteле.

Σχενδυλάω -ῶ, віit: -ήσω, апъкŭ къ кле-

Σχενδύλη (ἡ),=Σχένδυλα.

Σχενδύλιον (τό), dim: ал лъї σχενδύλη.

Σχενδυλόληπτος, (ὁ, ἡ), апъкатŭ къ клештеле [σχενδύλη, ші λαμβάνω].

Σχέο, поet: Ion: în локŭ de σχοῦ, miж: nex: 2: de порънч: ал лъї ἔχω.

Σχερὸς, ὰ, saŭ ὸς, ὸν, [σχέω], гls: konцinъtŭ, =Συνεχής, (Fpanц:) continu; saŭ (къ stpъmъtape de літеръ) în локŭ de ξηρός, ъskatŭ (вezї ші σκιῤῥός); (de ъnde ка sъвst:) ъskatъл (пъmîntъл), konцinъtъл. || (întpeв: прinч: nъmaї dat: къ преп:). «'Εν σχερῷ, «'Επὶ σχερῷ». поet: în konцinepe (de локŭ saŭ timпŭ), neîntpepъnt, непрекъpmat. (вezї ші ἐνσχερώ, ші ἐπισχερώ).

Σχὲς, nex: 2: de порънч:, ші

Σχέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лъї ἔχω.

Σχέσις, εως (ἡ), disпosiцie, saŭ релацie, че аре чіпева кътре алтъл, saŭ каре stъ întpe доъ лъкръpї; (партік: med:) nestatopnікъ disпosiцie a tpъпълъї în релацie къ воала. «'Ονομάζουσι τὰς μὲν εὐλύτους διαθέσεις ἐν σχέσει, τὰς δὲ μὴ τοιαύ-

τας ἐν ἕξει». Гал: 2) (ѕne-орĭ) опріре, апѕкаре, ціnере. [ші

Σχεταῖος, греш: în локѕ de σχέτλιος. [ші

Σχετήριος, α, ον, пѕtinчosѕ, îndemînatikѕ a ціnea, a опрі. «Λιμοῦ σχετήριον». Еѕр: міжлокѕ de înчetape. [ші

Σχετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѕ ла ціnере, saѕ опріре. 2) чел în релаціе saѕ familiapitate кътре алтѕл; (Лоц:) релатівѕ. [σχέω]. [de ѕnde.

Σχετικῶς, adв: în релаціе. saѕ кѕ familiapitate кътре алтѕл.

Σχετλιάζω, віit. -άσω, mъ некъжеskѕ, saѕ mъ плînгѕ пентрѕ релеле saѕ tikълошіiле, че пътimeskѕ, = Δεινοπαθῶ. [σχέτλιος]. [de ѕnde

Σχετλιασμὸς (ὁ), некаzѕл пътimaшѕлѕĭ de реле. [ші

Σχετλιαστικὸς, ἡ, ὸν, (грам:) însemnътівѕ de некаzѕ, saѕ въĭtape. [de ѕnde

Σχετλιαστικῶς, adв: кѕ въĭtape, saѕ арътаре de некаzѕ.

Σχέτλιος, α, ον, [σχέω, saѕ ἴσχω] (прінч:) ръвдътоpѕ, saѕ stърѕitopѕ în чева; (прін ѕрm:) îndръzneцѕ; îndemînatikѕ a 'шĭ гъsi кѕвinte, saѕ аргѕminte; întъpitѕ în пъреpea sa; dîpzѕ; аsпрѕ, neîndѕплекатѕ, nemлъdiosѕ; siлnikѕ, îndъpътnikѕ; ръѕ-кѕцетътоpѕ; tikълosѕ (вezĭ ші тλήμων); (desпре лѕкр:) de nesѕfepit, nedpentѕ; neпріinчosѕ, de апъpat; (în цen:) гроzавѕ, пръпъditopѕ. «Ὕπνος — ». Od: K. "Ἔρις —». Es: «Σχέτλια ἔργα». Es: ші Om: «Οὐ μέν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν, ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων„. Od: Ξ. «Σχέτλια πέπονθα πράγματα, ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας». Apstf: «Σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ„. Плт: гроzаве. (ші desпре віto). "Ὅσα σχέτλια καὶ ἄμικτα, ὀλιγόγονα. Ep: (în Om: maĭ de mѕлte орĭ кѕ emfasѕ). «Σχέτλιε, πῶς ἔδος Ἀϊδός δε κατελθέμεν, Od: A. «Σχέτλιε, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν»; Od: M. «Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσσεῦ, οὐδέ τοι γυῖα κάμνεις· σιδήρεά σοι πάντα τέτυκται». Od: M: «Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ, σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις». Іл: K: «Μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη». Іл: Г. [de ѕnde

Σχετλίως, adв: гроzав; tikълошешte, ші чл:

Σχέτο, поет: în локѕ de ἔσχετο, a 3: sinг: пеps: de між: пех: 2: ал лѕĭ ἔχω.

Σχῆμα (τὸ), [σχέω = ἔχω] кіпѕл, în каре este пѕsѕ (пosiціа, în каре se înfъцішаzъ ла ведере) чева, форма чеа din аfаръ; înвръкъmîntea (ѕmвлетѕл, ші чл:) omѕлѕĭ; (în цen:) пѕрtapea; (desпре віte) = Σκευὴ (Ksn: K. П. Z. ά, 49); (партік:) ор че se faче sпре арътаре, пребъкѕtѕ, saѕ meштешѕцitѕ; (прін ѕрm:) = Πλάσμα, ші Πρόσχημα; (партік:) пasѕ (fігѕръ) de danцѕ (Ep: στ'. 129); isвodѕ de desemnътѕръ (цеometр:). «Ἐπιφάνεια καὶ περιγραφὴ καὶ πέρας σώματός ἐστι σχῆμα». Пл: (ptp:). «Λόγου («Λέξεως) σχῆμα τὸ μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρειν, μηδ' ἀπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπειν καὶ ἐξαλλάττειν τὴν διάνοιαν κόσμου τινος τῇ πλάσει ἢ χρείας ἕνεκα». Тівер: [de ѕnde

Σχηματίζω, віit: -ίσω, formezѕ чева; înfрѕmѕseцezѕ; fakѕ пasѕpĭ (fігѕрĭ) de danцѕ, dъnцezѕ; (між:) ĭaѕ ѕnѕ felѕ de пosiціе, mъ formezѕ întp' ѕnѕ кіпѕ, îmĭ disпѕĭѕ eksteріорѕл оаре-кѕm; (fir:) mъ пребакѕ, mъ арътѕ în faцъ. «Πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδὼς ἐσχημάτισται„. Плт: se пребаче, къ mtie. (ші пas:) «Λόγος ἐσχηματισμένος„. Лкs: алегорікѕ, saѕ meштешѕцitѕ.

Σχημάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ σχῆμα.

Σχημάτισις, εως (ἡ), ші

Σχηματισμὸς (ὁ), formape, modifikape de formъ; (fir:) пребачере, meштешѕціре; (ptp:) înfрѕmѕseцape прін fігѕрĭ. [σχηματίζω].

Σχηματογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skріѕ fігѕрĭ; deskріѕ forma saѕ fігѕра кѕĭва; desemnezѕ. [ші

Σχηματογραφία (ἡ), deskріере de fігѕрĭ, saѕ de forma вре ѕnѕĭ лѕкрѕ; desemnape. [σχῆμα, γράφω].

Σχηματοθήκη (ἡ), пъstръторіе de înвръкъшinte, mъsчĭ ші чл:, marazie de kostѕme, saѕ de ѕnелte teatpaле. [σχῆμα, θήκη].

Σχηματοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѕ fігѕрĭ; formezѕ чева; saѕ (між:) mъ formezѕ întp' ѕnѕ felѕ. [ші

Σχηματοποιία (ἡ), репресintape прін mішкърĭ de трѕпѕ de felѕріte fігѕрĭ, danцѕ de пantomimъ. [σχῆμα, ποιός].

Σχηματότης (ἡ), (flsf:) însѕшimea челѕĭ че аре, saѕ поate лѕа оаре-каре formъ, пріimічĭѕne de formъ. [σχῆμα].

Σχῆσις, εως (ἡ), глs: în локѕ de σχέσις.

Σχήσω, віit: ал лѕĭ ἔχω, saѕ ἴσχω, din σχέω.

Σχίδα, поет: în локѕ de σχίδην, ак: перегл: ал лѕĭ σχίδη.

Σχιδακηδὸν (-κιδόν), adв: în felѕ de sѕрчеа, saѕ цandъръ. [ші

Σχιδανόπους, όποδος (ό, ή), =Σχιζόπους.
Σχίδαξ, ακος (ό), ші
Σχίδη (ή), desпікътвръ de лемнă, цандъръ, сaă сврчеа. [σχίζω].
Σχίδιον (τὸ), dim: ал лвї σχίδη, цъndърікъ, сврчелвшъ. 2) firă de skamъ, (Fpanц:) brin de charpie.
Σχῖδος, εος -ους (τό), гля: în локă de σχίδη.
Σχιδώνυχος (ό, ή), чел кв вnria крънаїъ. [σχίζω, ὄνυξ].
Σχίζα, ης, (ή), desпікътвръ, цandъръ de лемнă пентрв фокă. 2) (pap) în локă de βέλος, съцeatъ. 3) (вne-орї) în локă de σχίσις (Sin:). [σχίζω]· [de вnde
Σχιζίας, ου (ό), славă ші вскатă ка о цandъръ de лемнă.
Σχιζίον (τὸ), dim: ал лвї σχίζα, сврчелвшъ, цъndърікъ. (bezї ші σχίδιον).
Σχιζοποδία (ή), характерistika вітелор кв пічоареле desпъpцite în деnete. [din
Σχιζόπους, όποδος (ό, ή), чел кв пічорвл desпъpцitъ în деnete (înпpot: de στεγανόπους). [σχίζω, ποῦς].
Σχιζόπτερος (ό, ή), чел кв apine desпъpцite în deoseвite пене (înпp: de στεγανόπτερος). [σχίζω, πτερὸν].
Σχίζω, (în afin: кв σχάζω] вііt: σχίσω, desпікă, рвпъ, sfîmiъ; desпарцă (прон: ші fir:). «Λέων σώματι κύρσας, ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι σχίσσεν». Es: " Ὁ Νεῖλος ῥέει, μέσην Αἴγυπτον σχίζων». Ep: (ші пas:) «Δίχα μευ τὸ θέριστρον ἔσχισται». Tкр: «Σχιζομένης τῆς ὁδοῦ, καὶ τῆς μὲν ἐς ἀριστερὴν φερούσης, τῆς δὲ ἐς δεξιὴν». Ep: «Σχίζεται τό γάλα». Dскр: se taїe, se вrînzeшte лапteле. (ші fir:) «Καὶ σφέων ἐσχίζοντο ἁι γνῶμαι». Ep: «Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καί οἱ μὲν ἦσαν σύν τοῖς Ἰ., οἱ δὲ σὺν τοῖς Ἀ...». Skp:
Σχινδάλαμος, noet: ші Σχινδαλμός (ό), At: în локă de σκινδαλμὸς.
Σχινδυλέω -ῶ, вііt: -ήσω, рвпъ, snapгă în мічї вскъцеле. [din
Σχινδύλη (ή), dim: ал лвї σχίδη, ssвцipe цandъръ, сврчелвшъ. (de вnde Лat: scindula ші a noastpъ skîndвръ).
Σχινδύλησις, εως (ή), рвпере în мічї вскъцеле. [σχινδυλέω].
Σχινέλαιον (τὸ), влеїă de сакîzъ. [σχῖνος, ἔλαιον].
Σχινίζω, вііt: -ίσω, квръцă (прinч:) dinцiї кв лемнă de сакîzъ. || (між:) mestekă сакîzъ, сaă îmї алвескă dinцiї кв лемнă de сакîzъ. || (în At: 621: se îndpent σχοινίζομαι, сaă σκινθίζαμαι) жокă вnă danцă кв съpitърї. [ші
Σχίνινος, η, ον, чел din лемнă de сакîzъ. || (ssвst:) «Σχινίνη (se înц: ῥητίνη)». Dскр: сакîzъ. [ші
Σχινίς, ίδος (ή), enit: Венера (къpiaїera конsfingitъ чеапа σχῖνος, ка плантъ Bene pianъ). 2) гогоаша копачївлвї [σχῖνος].
Σχινοκέφαλος (ό, ή), kom: noct: чел кв капвл таре ші аскцitъ ка [σχῖνος (2), ші κεφαλή].
Σχῖνος (ή), [σχίζω] вnă феlă de помă, сaă копъчелă, че продвче сакîzвл. (bezї ші τερέβινθος). 2)=Σκίλλα, чеапъ de таре.
Σχινοτρώκτης, ου, ші Σχινοτρὼξ, ῶγος (ό), [σχῖνος, τρώγω] мînкъторă de сакîzъ; (прin întind:) мвїepesъ, afemeiaїă (fвїълъă).
Σχινώδης, εος (ό, ή), чел din soївл, сaă asemenea арворвлвї de сакîzъ; сaă плиă de astfel de копъчеї [σχῖνος].
Σχίσις, εως (ή), desпікаре, рвперо, крънаре прin міжлокă. [ші
Σχίσμα (τὸ), нарte, сaă лвкрв desпікатă, рвптă, крънатă; sfîmiітъръ; (fir:) siлпікъ рвптъръ, сaă твїetъръ, (Fpanц:) scission; (Bis:) sxismъ, epesă. [σχίζω]. [de вnde
Σχισματικὸς, ὴ, ὸν, кввenitъ,însвmiтă вneї sxisme, сaă epesă, sxismatikă.
Σχισμὸς (ό),=Σχίσις, сaă Σχίσμα.
Σχιστὸς, ὴ, ὸν, рвптă, desпікатă, крънатă; serвezitъ; сaă de desпікат, ші чл: «Γάλα σχιστὸν». Лкs: лапte serвezitъ. || (ssвst:) «Σχιστὸν (se înц: ἱμάτιον)». вnă феlă de хаїнъ мвїepeaскъ; ші «Σχισταὶ (se înц: κρηπῖδες, сaă ἐμβάδες)». вnă феlă de мвїepeaскъ înкълцъminte. (bezї ші πρόσχημα).
Σχοίατο, noct: Ion: în локă de σχοῖντο, a 3: îm: neps: de між: nex: 2: de поft:, ші
Σχοίην, акt: nex: 2: de поft: ал лвї ἔχω.
Σχοινάνθη (ή), ші Σχοινάνθιον, ші Σχοίνανθον (τὸ), ші Σχοίνανθος (ή), вnă феlă de папвръ, сaă цiperiră кв ввnă miposă. [σχοῖνος, ἄνθος].
Σχοινιὰ (ή), коардъ de папвръ, сaă porozъ (bezї σχοῖνος). 2) înпletitъръ de папвръ, сaă porozъ; (în цеп:) înпletitъръ. „Σχοινιὰ βοτρύων εἰς κύκλον περιηγμένη„. Ios: [ші
Σχοινιαία (ή), локă, вnde se pesвvesк ші înпletesк fвnїї. [ші
Σχοινίζω, вііt: -ίσω, мъsвръ пъmînтă к fвnia, сaă мъsвра пвmitъ σχοῖνος, (Fpanц: arpenter. 2) (прin întind:) înпapцă пъ мîntă (прінч: ла клервхї, bezї κληροῦχος).

3) (miж:) dъnцezъ ѕnъ danцъ пantomimikъ. (în îndpeпtape în локъ de σχινίζομαι). [σχοῖνος].

Σχοίνικλος, ші Σχοίνιλος (ὁ), ѕnъ felъ de пasъpe dene лîngъ апе, (алт:) Σχοινίων. (bezĭ ші κίγκλος).

Σχοινικός, ή, όν, ші

Σχοίνινος, η, ον, fъкѕtъ din, saъ asemenea кѕ pogozъ, saъ папѕръ; (прin întind:) лѕngъ ші sпîцълатъ. «Φωνὴ—». Esix: sekъ ші sпaptъ. [ші

Σχοινίον (τό), înплetitѕръ de папѕръ; fѕnie (прinч: de папѕръ); fѕnie de teĭъ; (пaptik:) fѕnie de mъsѕpat пъmîntъ; (fir:) шipъ непрекѕрmatъ. «Μεριμνῶν—». Hind: [σχοῖνος].

Σχοινοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopъ de fѕniĭ, fѕnapъ, [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοίνιος, α saъ ος, ον,=Σχοίνινος,

Σχοινιοστρόφος (ὁ, ἡ), pesѕчitopъ, înплetitopъ de fѕniĭ. 2) stpîngъtopъ de fѕnia пѕцѕлѕĭ прin înвîptipea poцiĭ (skoцъtopъ de апъ). (bezĭ ші ἱμονιόστρόφος). [σχοινίον, στρέφω].

Σχοινιοσυμβολεὺς, έως (ὁ), înплetitopъ de fѕniĭ (прinч: de корaвie), = Σχοινιοπλόκος. [σχοινίον, συμβάλλω].

Σχοινὶς, ίδος (ἡ), (adĭekt:) în локъ de σχοινίνη„. «Κύρτη—». Nik: ‖ (sѕвst:) înплetitѕръ (fѕnie, кошъ, чĭѕръ, ші чл:) de папѕръ. 2) podѕл папѕреĭ. (se konf: къ σχινίς). [σχοῖνος].

Σχοίνισμα (τὸ), пapte de пъmîntъ mъsѕpatъ кѕ fѕnia, ші înпърцitъ клерѕхілор. (bezĭ κληροῦχος). [ші

Σχοινισμὸς (ὁ), mъsѕpape кѕ fѕnia, ші înпърцipe de пъmîntъ. 2) ѕnъ felъ de mѕnчitoape пedeaпsъ, (Itл:) corda. [σχοινίζω].

Σχοινίτης, ου (ὁ), ші Σχοινῖτις, ιδος (ἡ), fъкѕtъ de папѕръ, saъ pogozъ. «Καλύβη—». Eпгр: [ші

Σχοινίων, ωνος (ὁ),=Σχοίνικλος. 2)(mѕs:) ѕnъ felъ de kîntikъ кѕ fлѕерѕл. [σχοῖνος].

Σχοινοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕmблѕ, жокъ пе fѕnie. [din

Σχοινοβάτης, ου (ὁ), ѕmблъtopъ, жѕкъtopъ пе fѕnie întinsъ. [σχοῖνος, βαίνω]. [de ѕnde

Σχοινοβατία (ἡ), tpeaвa жѕкъtopѕлѕĭ пе fѕnie. [ші

Σχοινοβατικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitъ, însѕшitъ жѕкъtopѕлѕĭ пе fѕnie. «Σχοινοβατική». meштешѕгѕл, saъ mesepia жѕкъtopѕлѕĭ пе fѕnie.

Σχοινόδεσμος (ὁ), легътѕръ кѕ fѕnie de папѕръ. [ші

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ), легatъ кѕ fѕnie de папѕръ. [σχοῖνος, δέω].

Σχοινοδρομία (ἡ), алергape пе fѕnie,= Σχοινοβατία. [din

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtopъ пе fѕnie (ка σχοινοβάτης); saъ sѕitopъ пе fѕnia коръвii (ка коръвiepъ). [σχοῖνος, δρόμος),

Σχοινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felѕл, saъ asemenea папѕреĭ, saъ fѕnieĭ. [σχοῖνος, εἶδος].

Σχοινόεις, εσσα, εν, поet: în локъ de σχοινώδης, asemenea кѕ, saъ плinъ de папѕръ. [σχοῖνος].

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ), înплetitъ din папѕръ. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπλοκικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitъ, însѕшitъ înплetitopѕлѕĭ de fѕniĭ. «Σχοινοπλοκικὴ». meштешѕгѕл лѕĭ. [din

Σχοινοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopъ de fѕniĭ. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ de лѕкрѕрĭ fъкѕte din папѕръ (fѕniĭ, кошѕрĭ, pogожinĭ, ші чл:). [σχοῖνος, πώλης].

Σχοῖνος (ὁ, ші maĭ noъ ἡ), ѕne felъ de плantъ, папѕръ, pogozъ, saъ цiпepiгъ, (Fpanц:) jonc. 2) локъ sъditъ кѕ папѕръ, ші чл:; saъ kotopъ, koapdъ de папѕръ, (алт:)σχοινιὰ. «Ἐγκέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ'ἐν ἀπειράτῳ». Hind: 3) înплetitѕръ (fѕnie, кошъ, pogожinъ, ші чл:) de папѕръ. «Κατίει σχοίνῳ σπυρίδα ἐς τὴν λίμνην». Ep: «Λῦσον τᾶς σχοίνω με». Tкp: 4) mъsѕръ de întindepe (прinч:) de пъmîntъ kîшtigatъ кѕ pesвoĭъ, kape se înпърцĭa ла клерѕхĭ saъ ла poвĭ пentpѕ плѕгъpie. "Πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι„. Ep: 5) (ла Eцiпt:) mъsѕръ de întindepe копpinzъtoape de шaĭ-zeчĭ, saъ dѕпe алцiĭ de tpeĭzeчĭ de stadiĭ. (bezĭ Ep: B' 6).

Σχοινοστρόφος (ὁ, ἡ), = Σχοινιοστρόφος.

Σχοινοσυμβολεὺς, έως (ὁ), = Σχοινιοσυμβολεύς.

Σχοινοτένεια (ἡ), поet: fem: ал лѕĭ...

Σχοινοτενὴς, έος (ὁ, ἡ), (σχοῖνος, τείνω] întinsъ ка o fѕnie (че se pѕsѕчeшte, saъ кѕ kape se mъsoapъ чeвa), кѕ totѕл dpeпtъ. «Διώρυξ («Διέξοδος)—». Ep: 2) (прin întind: ші de maĭ mѕлte-opĭ fir:) лѕngъ, întinsъ. «Ἀοιδὴ («Περίοδος).—». Hind: ші Гpam: 3) =Σχοινότονος. «Σπυρίς—». Eпгр: înплetitъ din папѕръ. [de ѕnde

Σχοινοτενῶς, adв: dpeпt ка o fѕnie întinsъ; în deлѕngъ.

Σχοινοτονία (ἡ), direcţie dreaptъ înainte; dзнţime. [din

Σχοινότονος (ὁ, ἡ), compusъ din fзnii întinse. «Κλίνη —». Înkr: patъ kъ bande împletite în lokъ de skîndarî. 2) (зneorî) în lokъ de σχοινοτενής. [σχοῖνος, τόνος].

Σχοινοῦς, οῦσσα, οῦν, în kontrak: în lokъ de σχοινόεις, plinъ de papзre.

Σχοινοφιλίνδα (-φολίνδα, saŭ maï korek: -βολίνδα), adv: (ka иsme) sunъ gedъ de жokъ analogъ kъ čel Franţ: jeu du mouchoir.

Σχοινοφόρος (ὁ, ἡ), prodзkторъ de papзrъ. 2) пзrtзторъ de fзnie, saŭ altъ împletiтзrъ de papзrъ. [σχοῖνος, φέρω].

Σχοινοφυλίνδα, =Σχοινοφιλίνδα.

Σχοινοχάλινος (ὁ, ἡ), čel kъ frîŭ de fзnie, saŭ de mtreangъ. [σχοῖνος, χαλινός].

Σχοινώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σχοινόεις.

Σχοινωτὸς, ἡ, ὸν, pesзvitъ ka o fзnie.

Σχολάζω, biit: -άσω, mezъ gъrъ лзkrз, n'amъ treabъ; (kъ čen: saŭ sinr; saŭ kъ prep:) învetezъ din лзkrз, mъ odixneskъ; (kъ inf:) amъ vreme sъ fakъ čeva; (kъ dat: saŭ ak: kъ prep:) mъ îndeletniveskъ (îmî okupъ vremea) la čeva; (naptik:) sîntъ школарь al kъїva; (зne-orî) ţiь школъ, predaь лекţiї. «Ἰσοκράτους τότε σχολάζοντος». Пл: (desnre lokъ) sîntъ deшertь, saŭ vakantь. «Τόπος σχολάζων». Пл: «Καθέδρα σχολάζουσα». Iзл: [mi

Σχολαῖος, α, ον, (komnar: At: -αίτερος, -αίτατος) čel če se face, sas face čeva înnet (în tikпъ, kъ zъbavъ), zъbavnikъ; le neшь, kare aвїa se mîшkъ. «Τὸ σχολαῖον τοῦ βαδίσματος». Пл: [σχολή]. [de зnde.

Σχολαιότης (ἡ), zъvъvnivie; trîndъvie. [mi

Σχολαίως, (komnar: At: -αίτερον, -αίτατα) adv: =Σχολῇ, înnet, kъ întîrzierе, în tikпъ; kite пзţinь, ne nesimţite.

Σχολαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntь...

Σχολάρχης, ου (ὁ), înnepторъ de epesь, saŭ sektь (fasf: mi čl:). 2) (плц:) direktorь de школъ. [σχολὴ, ἄρχω].

Σχολαστήριον (τὸ), локалъ notpivitь la stзdiь în tikпъ, (Franţ:) cabinet d' étude. [mi

Σχολαστὴς, οῦ (ὁ), mezъtorь gъrъ treabъ, saŭ лзkrз. «Βίος —». Пл: [σχολάζω]. [de зnde

Σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, kзvenitь, saŭ aплекatь la medere gъrъ treabъ. «Σύλλογοι —». Apst: adзnъrî de oamenî gъrъ лзkrз. «Τὸ σχολαστικὸν». Apst: аплекare la medere gъrъ лзkrз. 2) îndeletniveitь la învъţъtзrî, stзdiosь, învъţatь. 2) (maï noь) mъrţinitь la mtiinţa sa în învъţъtзreле школалеї; (prin зrm:) sxolastikь, netrebnikь mi de pîsь în relaţie kъ ale лзmiї, (Franţ:) pédant.

Σχολεῖον (τὸ), локъ de îndeletniveire la învъţъtзrî, de stзdiь, [de avi] школалъ. [din

Σχολὴ (ἡ), [σχέω] nelзkrare, vreme de medere gъrъ treabъ, tikпъ, saŭ odixnъ, (Franţ:) loisir. «Ἄλλως καὶ σχολὴ ἐστὶ τί γὰρ ποιεῖν ἄν ἔχοι τις;». Tкp: «Οὐ σχολή». n'amь vreme; (mi kъ gen:). «Πόνων —». Esp: (mi kъ prep: în lokъ de adv:). «Ἐπὶ σχολῆς». Esp: în tikпъ, ne îndelete. «Σχολὴν ἄγειν ἀπό τινος». Ksn:= Σχολάζειν. 2) vremea, če are čineva de a se okupa la čeva, îndeletniveire. «Σχολὴν ἔχειν πρός τι, saŭ ἀμφί τινα». Ksn: a se îndeletnivi. 3) лзkrз, če face čineva ne îndelete, asînd vreme; (naptik:) predare, saŭ asкзlтare de lekţie; stзdiь; meditaţie, saŭ lekţie skrisъ (Пл: Морал: στ'. 119). 4) =Σχολεῖον· 5)=Σχολαστήριον. 6) zъbavъ, пierdere de vreme, tîrziitate. «Ὡς δ' αὐτῷ σχολὴ ἐδόκει γίγνεσθαι». Tкч: (de зnde || dat:) Σχολῇ (în el: de prep:) adv: în lokъ de σχολαίως, înnet înnet, în tikпъ, kъ zъbavъ; anevoe, aвїa; (prin întind) nivî de кзm. «Σχολῇ σκοπεῖν». Andvd: =Ἐπὶ σχολῇ. «Εἰ σχολῇ ὑπήκουόν σοι». Ksn: «Σχολῇ πορεύεσθαι». Ksn: «Σχολῇ ἐστειλάμην». Sof: (mi înpresnъ kъ ye). «Σχολῇ γε». (fp:) mзlt maï пзţin, ne кзm. «Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ γε τῶν ἄλλων». Apst: (bezî mi spuvdь).

Σχολιάζω, biit: -άσω, fakъ (eksплikъ kъ) sxoliї, saŭ komentare. [σχόλιον]. [de зnde

Σχολιαστὴς, οῦ (ὁ), sxoliastь, komentatorь (eksплikъtorь kъ note) de knь bekїь astorз.

Σχολικὸς, ἡ, ὸν, школъreskь, copilъreskь, (Franţ:) qui sent l' école. [σχολή]. [de зnde

Σχολικῶς, adv: школъreшte, saŭ dзne kipзz, običeiзl школалор; (зne-orî) în lokъ de σχολαίως, =Βραδέως.

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ), skriitorь de sxoliї, saŭ komentare. || (sзbst:) = Σχολιαστής. [σχόλιον, γράφω].

Σχόλιον (τὸ), notъ fъkstъ spre eksплikare de astorь ne îndelete, saŭ în школалъ, saŭ în kabinetь de stзdiь. 2) школъreaskъ meditaţie (kompзsъ kъ vorbe pompoase, saŭ pedantive, bezî σχολικός). [σχολή].

Σχολύδριον (τὸ), dim: ал лѫї σχολεῖον, saȣ σχόλιον.

Σχόμενος, η, ον, miж: nex 2: de пaрtч:, ші

Σχοῦ, miж: nex: 2: de порѫнч: ал лѫї ἔχω.

Σχῦρος (ὁ,) гл: aрічїȣ.

Σχῶ, nex: 2: de sѫп:, ші

Σχὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de пaрtч: ал лѫї ἔχω.

Σῷ, dat: sinг: ал прon: пoseсiвȣ σός.

Σῷ, At: nom: îm: în локȣ de σῶσι прin kontрак:

Σωδάριον (τὸ), =Σουδάριον.

Σῶδες (αἱ), ѫnȣ soїȣ de пъsъpї kîntъtoape. (Оп: Ἰξ. Γ'. 2).

Σῶες, nekontpakt: în локȣ de σῶς, papȣ nom: îm: ал лѫї σῶς.

Σώεσκον, поet: Ion: прел: ал лѫї σώω, =σώζω.

Σωζόπολις, ιδος (ὁ. ἡ), Sхл: în локȣ de σωσίπολις.

Σώζω, [σῶς] віit: -σώσω, (пех: ἔσωσα, tpe: de кѫ: σέσωκα, ші пas: σέσωσμαι, ші At: σέσωμαι, nex: пas: ἐσώθην) пъstpezȣ întpeгȣ, saȣ mѫлtъ вpeme. «Σπέρμα πυρὸς σώζων». Od: E. пъstpînd fokȣ de aцîцat. «Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ὑμᾶς σώζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι, μήτε... Ksn: «Ἡ εὐταξία σώζειν δοκεῖ». Ksn: (ші пas:). «Πάντας εὔχεσθαι μετὰ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας Ἀθήνας μάλιστα σώζεσθαι». Ksn: «Ἵνα τὸ διάφορον ἑκατέρων σώζηται». Лкs: 2) (кѫ цen: saȣ sinг: saȣ кѫ преп:) skaпȣ, isвъвeskȣ, прeпъzeskȣ, aпъpȣ. «Ἐχθρῶν («Κακῶν «Ἐκ θανάτου, «Ἐκ πολέμου, ші чл:)—».Sof: Eѫp: Om: ші Ksn: (ші кѫ inf;). «Αἵ σε σώζουσι θανεῖν». Eѫp: (ші aвsoл:). «Ὅπως, ἤν δυνώμεθα, καλῶς νικῶντες σωζώμεθα». Ksn: 3) (fir:) пъzeskȣ nekълkatȣ. «Τὸν νόμον—„. 4) (кѫ dat: saȣ maї des кѫ ак: кѫ преп: saȣ inf:) [de aчi] fakȣ a sosi, dѫkȣ чeвa saȣ пe чinevа întpeгȣ, nevъtъmatȣ, (ші пas:) soseskȣ, saȣ mъ întopkȣ nevîntѫitȣ de чeвa ѫndeвa. «Ἐς ποταμὸν, («Πόλιν δε) — ». Om: «Αἴκε νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ γυμνὸν». Іл: P. «Σωθέντος ἐμοῦ ὀπίσω εἰς οἶκον τὸν ἐμὸν». Ep: "Μόλις ὔμμιν ἐσώθην». Tkp: 5) (miж:) цiȣ minte, saȣ пъstpezȣ în mintea mea. «Σώζου τόδε». Sof: "Ὧν με προὐδιδάξατο, οὐδὲν παρῆκα, ἀλλ' ἐσωζόμην». 6) (пas:) sîntȣ sъnъtosȣ, saȣ mъ цiȣ în вѫnъ stape; (în цen:) eksistȣ; dъineskȣ (de ѫnde σῶμα, tpѫnȣ); (Бisep:) mîntѫїeskȣ sѫflетѫл. «Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι». Sof: «Ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι». Trn: smintiцї, saȣ desnъdъжdѫiцї. «Ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι». Skp:

Σωκάριον (τὸ), = Σχοινίον, fѫnie de a mъsѫpa пъmîntȣ.

Σωκέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: sîntȣ tape, în пѫtepe; (кѫ inf:) potȣ sъ... [din

Σῶκος (ὁ), поet: tape, пѫtepnikȣ (enit: ал лѫї Меркѫрȣ). [σωστικὸς, saȣ σωσίοικος].

Σωκρατέω -ῶ, віit: -ήσω, imitȣ пe Sokpatȣ (ла tpaїȣ, înвръкъminte, ші чл:). [ші

Σωκρατίζω, віit: -ίσω, ѫpmezȣ înвъцъtѫpa, saȣ sistema лѫї Sokpatȣ. [ші

Σωκρατικός, ὴ, ὸν, Sokpatikȣ, ал лѫї Sokpatȣ; (пaptк:) школарȣ, ѫpmъtopȣ sistemeї лѫї Sokpatȣ. [Σωκράτης].

Σωλὴν, ῆνος (ὁ), [αὐλός] op чe ape fopmъ de tpestie; (пaptк:) цeaвъ, oлanȣ, kaпaлȣ de aпъdѫkѫ, saȣ жгїaвȣ; oлanȣ de înвeлitoape. 2) (fir:) skoвitѫpъ, шъnцѫлeцȣ de koлoanъ, (Fpanц:) cannelure; (de ѫnde) îndoitѫpъ de xaїnъ. 3) ѫnȣ feлȣ de skoїkъtѫpъ de mape, sѫлinъ. [de ѫnde

Σωληναριον (τὸ), шї

Σωληνίσκος (ὁ), dim: ал лѫї σωλήν.

Σωληνιστὴς, οῦ (ὁ), =Σωληνοθήρας.

Σωληνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de kaпaлȣ saȣ шanцȣ. [σωλήν, εἶδος].

Σωληνοθήρας, ου (ὁ), вînъtopȣ, пeskѫitopѫ de sѫлine. [σωλὴν (3), θήρα].

Σωληνόω -ῶ, віit: -ώσω, fopmezȣ чeвa în feлȣ de kaпaлȣ. [σωλήν]. [de ѫnde

Σωληνωτὸς, ὴ, ὸν, sъпatȣ пe dînъѫntpѫ (fъkѫtȣ) în feлȣ de kaпaлȣ.

Σῶμα (τὸ), [σώζω 6] tpѫпȣ (de omȣ ші de вitъ); (прinч: ші în Om: pъmъшiцъ de moptȣ, kadaвpѫ. «Τὸ δ' ἐμὸν σῶμα, ὅταν τελευτήσω, τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε». Ksn: «Ἔγωγε οὐδέποτε τοῦτο ἐπείσθην, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἄν ἐν θνητῷ σώματι ᾖ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε». Ksn: «Εὖ εἶχον τὰ σώματα πρὸς τὸ δύνασθαι στρατιωτικοὺς πόνους φέρειν». Ksn: 2) (прin întind:) omȣ, oвpazȣ, пepsoanъ; (пaptik: ші maї de mѫлte opї îm:) poвї. «Σώματα ἐλεύθερα». Ksn: «Σῶμα γυναικεῖον οἰκογενές». Eпгр: «Εὐθήνεια χρημάτων καὶ σωμάτων». Apst: 3) (ѫne-opї) tpѫпȣ, memвpѫ цeniталȣ. «Σῶμα παιδοποιὸν«. Eл: 4) (în цen:) волѫmȣ de op чe matepie, (Fpanц:) masse, чeвa kompѫsȣ din maї mѫлte пъptiчeлe; (de ѫnde fir:) sistemъ, (Fpanц:) corps «Τὸ σῶμα τὸ τοῦ ὕδατος πᾶν„. Apst: «Σῶμά ἐστι μέγεθος τριχῇ διαστατὸν». Гал:

Σωμαλειπτέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї ѫnгȣ tpѫпѫл, ka лѫптъtopiї; mъ eksepчezȣ. [σῶμα, ἀλείφω]=кѫ...

Σωμασκέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ deпpinzŭ, saŭ eksepчezŭ tpъпъл; (pap къ ак: ел: de преп:) «'Εσωμάσκει τὸν πόλεμον». Пл: se гъtĭa de... [σῶμα, ἀσκέω]. [de ъnde

Σωμασκητὴς, οῦ (ὁ), eksepsъtopŭ, deпpinzъtopŭ de лъптъtopĭ,='Αλείπτης. [ші

Σωμασκία (ἡ), eksepsape, deпpindepe de tpъпŭ.

Σωματεῖον (τό),=Σωμάτιον. 2)=Σχηματοθήκη (de teatpъ). 3) sistemъ, soцietate, корпораціе. [σῶμα].

Σωματεμπορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ negoцezŭ къ poвĭ. [ші

Σωματεμπορία (ἡ), negoцŭ къ poвĭ. [din

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ), negъцъtopŭ de poвĭ, ='Ανδραποδοκάπηλος. [σῶμα, ἔμπορος].

Σωματηγέω -ῶ, biit: -ήσω, komandŭ o tpъпъ (de oaste, ші чл:). [din

Σωματηγός (ὁ, ἡ), komandantŭ de ъnŭ корпŭ (de oшtipe, ші чл:). [σῶμα, ἡγοῦμαι]. 2) гls: dъкъtopŭ de omŭ. «Ἡμίονος—». Etmлц: (sпpe deoseвipe de φορτηγὸς). [σῶμα, ἄγω].

Σωματία (ἡ), Гls: meмвpanъ de skpis. [ші

Σωματίζω, biit: -ίσω, (fiлsf:)= 'Ενσωματόω, înkopпopezŭ. [ші

Σωματικὸς, ή, ὸν, tpъпeskŭ, = Σαρκικὸς, (Fpanц:) corporel. [σῶμα]. [de ъnde

Σωματικῶς, adв: tpъпeшte.

Σωμάτινος, η, ον, ал tpъпълъĭ, saŭ din tpъпŭ. [σῶμα].

Σωμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ σῶμα, tpъпшopŭ, tpъпŭ mikŭ, saŭ de nimikŭ; пaptikълъ; indiвidŭ. 2) волъmелŭ (de kapte). 3)=Σωματεῖον, (2 ші 3).

Σωματοβλάβία (ἡ), въtъmape de tpъпŭ, saŭ ла tpъпŭ. [σῶμα, βλάβη].

Σωματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші (adв.) -ειδῶς, чел în feлŭ, saŭ asemenea ъnъĭ tpъпŭ; (fiг:) комплектъtopŭ de ъnŭ tpъпŭ (ъnŭ шipŭ), sistematikŭ. «Ἱστορία—» Плв: [σῶμα, εἶδος].

Σωματοθήκη (ἡ), sikpiŭ de tpъпŭ moptŭ. [σῶμα, θήκη].

Σωματοκάπηλος (ὁ),=Σωματέμπορος. [σῶμα, κάπηλος].

Σωματοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, întpъпezŭ, daŭ fiinцъ ла чева; kpeskŭ, întъpeskŭ. 2) (maĭ des) алкътъĭeskŭ, комплектezŭ din maĭ mълte (ъneskŭ în) ъnŭ tpъпŭ. 3) Sхл: =Προσωποποιέω. [ші

Σωματοποιία (ἡ), fopmape, înfiinцape de tpъпŭ. [σῶμα, ποιός].

Σωματοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-πρεπῶς, къвenitŭ, însъшitŭ, potpiвitŭ tpъпълъĭ. [σῶμα, πρέπει].

Σωματότης (ἡ), (fлsf:) tpъпime, saŭ însъшime de tpъпŭ. [σῶμα].

Σωματοτροφεῖον (τό), локалъл, ъnde se хpъnesk, se цin poвĭ. [σῶμα, τροφὴ].

Σωματουργία (ἡ), = Σωματοποιία. [σῶμα, ἔργον].

Σωματοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, stpikŭ, пръпъdeskŭ tpъпъл. [din

Σωματοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopŭ de tpъпŭ. [σῶμα, φθορά].

Σωματοφορβός (ὁ, ἡ), poet: [σῶμα, φέρβω] хpъnitopŭ de tpъпŭ.

Σωματοφρουρατὴρ (ὁ), poet: în локŭ de σωματοφύλαξ. [σῶμα, φρουρέω].

Σωματοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ пъzitopŭ de tpъпŭ, rapdianŭ. [ші [ші

Σωματοφυλακία (ἡ), tpeaвa rapdianълъĭ.

Σωματοφυλάκιον (τὸ), локъл, ъnde se цine tpъпŭ de moptŭ, mopmîntŭ, saŭ гpoпniцъ. [din

Σωματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ de tpъпъл îmпъpatълъĭ, rapdianŭ, saŭ sateлitŭ. [σῶμα, φύλαξ].

Σωματόω -ῶ, biit: -ώσω, întpъпezŭ, înfiinцezŭ чева; (пas:) ĭaŭ (mъ пpefakŭ în) tpъпŭ; mъ înkeгŭ. «'Οποὶ σωματωθέντες». Tfp: [ші

Σωματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σωματοειδὴς; (плц:)tpъпeшŭ, цeaпъnŭ, (Fpanц:) corpulent. [σῶμα]. [de ъnde

Σωματωδῶς, adв: къ tpъпŭ; saŭ ка din tpъпŭ, tpъпeшte,=Σωματικῶς

Σωμάτωσις, εως (ἡ), întpъпape; înkeгape. [σωματόω].

Σῶν, ак: ші neъt: лъĭ σῶς.

Σωννύω, poet: papŭ în локŭ de σώζω.

Σώομαι, poet: пas: saŭ miж: ал лъĭ σώω =σώζω. 2) (ъne-opĭ aвъs;) în локŭ de σοῦμαι = σεύομαι, пъвълeskŭ, mъ peпezŭ. «Σώοντο παρὲξ». Апл:

Σωοναύτης, ου (ὁ), poet:=Σοωναύτης.

Σῶος, α saŭ ος, ον, пekontpak: saŭ къ întind: (papŭ sinг:) în локŭ de σῶς.

Σωπαίνω, ші Σωπιαίνω, biit: -ανῶ, гls: (пpinч: desпpe kîĭne), ші

Σωπάω -ῶ, Dop: în локŭ de σιωπῶ, takŭ.

Σωρακίς, ίδος (ἡ), гeвpea de лînъ гpoasъ, къ kape se шtepцe, ші se netezeшte пъpъл калълъĭ dъпe цesълape. [din

Σώρακος (ὁ), [σωρὸς] кошŭ (пpinч: de пъs smokine ъskate, saŭ finiчe). 2)=Ξυλοκανθήλιον. 3) лъdiцъ înплetitъ пentpъ înвpъкъmintea aktopiлop.

Σωρεία (ἡ),=Σωρὸς. 2)=Σώρευσις. [ші

Σωρείτης, ου (ὁ), fъкѹtŭ din гръmъdipe, saŭ în felŭ de гръmadъ, гръmъditŭ; (partik: în diaлektikъ) Sopetŭ, ѹnŭ felŭ de siлoцismŭ formatŭ din mѹлte ѹneлe neste алteлe гръmъdite пропosiцiї. [σωρεύω].

Σωρεὸς (ὁ), гл: în лoкŭ de σωρὸς.

Σώρευμα (τὸ), гръmъditѹръ, гръmadъ.

Σώρευσις, εως (ἡ), гръmъdipe. [ші

Σωρευτος, ἡ, ὸν, гръmъditŭ. [din

Σωρεύω, віit; -εύσω, гръmъdeskŭ, акоперŭ кѹ гръmъzї de... «Τοὺς βωμοὺς λιβάνω—». Epd: [ші

Σωρηδὸν, adв: în гръmadъ; (fir:) în mѹлцime, ѹnѹл neste алtѹл. [ші

Σωρικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ asemenea ѹneї гръmъzї. «Σωρικὴ ἀπορία». Sekst:= Σωρείτης (siлoцismŭ). [ші

Σωρίτης, ου (ὁ),=Σωρείτης, ші Σωρικὸς. [σωρὸς]. [de ѹnde

Σωριτικός, ἡ, ὸν, asemenea кѹ Sopetŭ. [de ѹnde

Σωριτικῶς, adв: în felŭ de Sopetŭ.

Σωρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹї σωρίτης; (epit:) Черesa ка patroanъ, saŭ inвiлшѹгъtoape de гръmъziле semъnътѹрелор.

Σωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ, saŭ formъ de гръmadъ. [σωρὸς, εἶδος].

Σωρὸς (ὁ), [în afin: кѹ σάττω ші σύρω] гръmadъ, teankŭ de чева; (fir: în цen:) mѹлцime. «Ἀγαθῶν ». Лкs:

Σῶς (ὁ, ἡ), (neѹt: σῶν, îm: nom; σῷ, saŭ σῶς, în kontpak: în лoкŭ de σῶες, ак: σῶς; neѹt: îm: pap σᾶ) At: în лoкŭ de σόος=σῶος, întpeгŭ, neвîntѹitŭ; (fir:) sigѹpŭ, neапъpatŭ. «Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος». Om:

Σωσάνιον (τὸ), гл: partea платoшѹлѹї, че цinea (акоперїа) ѹmepiї. [σώζω].

Σῶσι, Ion: în лoкŭ de σήθουσι, 3: îm: neps: de prez: xot: ал лѹї σήθω.

Σωσίβιος (ὁ, ἡ), poet: mîntѹitopŭ de віацъ. [σώζω, βίος].

Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ), poet: пъstpъtopŭ, mîntѹitopŭ de лѹme; saŭ цiitopŭ de pegѹлъ. [σώζω, κόσμος].

Σωσίμβροτος (ὁ, ὁ), poet: mîntѹitopŭ de oamenї. [σώζω, βροτὸς].

Σωσίοικος (ὁ, ἡ), poet: mîntѹitopŭ, saŭ апъpъtopŭ de kase. [σώζω, οἶκος],

Σωσίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), mîntѹitopŭ, saŭ skѹtitopŭ de opaше. [σώζω, πόλις].

Σώστης, ου (ὁ), papŭ în лoкŭ de σωτὴρ. [de ѹnde

Σωστικὸς, ἡ, ὸν,=Σωτήριος, чел кѹ însѹшime, saŭ пѹtepe de a mîntѹi; (кѹ цen:) пъstpъtopŭ, цiitopŭ in fiinцъ, «Τὸ ἴσον σωστικὸν ἐστι τῆς ὁμονοίας.» Apst: [de ѹnde

Σωστικῶς, adв: = Σωτηρίως. «Σωστικῶς ἔχω». Лкs: mъ potŭ mîntѹi.

Σωστὸς, ἡ, ὸν, mîntѹitŭ, saŭ пѹtinчosŭ de a se mîntѹi, пpiimitopŭ de mîntѹipe. [ші

Σῶστρον (τὸ), (пpinч: ла îm:) жeptfъ, saŭ dapŭ пpinositŭ пentpѹ mîntѹipea кѹїва; (пpinч:) плaтъ datъ doktopѹлѹї пentpѹ лекѹipea ѹnѹї волnaвŭ. 2) = Σῶτρον. [σώζω].

Σώτειρα (ἡ), fem: ал лѹї σωτὴρ.

Σωτέος, α, ον, posit: ал лѹї σώζω.

Σωτήρ (ὁ), (вок: σῶτερ) mîntѹitopŭ, saŭ апъpъtopŭ, isвъвitopŭ; patponŭ; (adiekt:) =Σωτήριος. «Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες». Eѹp: [σώζω]. [de ѹnde

Σωτηρία (ἡ), mîntѹipe, isвъвipe; (кѹ ак: кѹ преп:) nopoчitъ întoapчepe ла (aшezape în) але sale. [de ѹnde

Σωτηριακόν (τὸ), келtѹїалъ de îngpoпъчїѹne de moptŭ.

Σωτήριος (ὁ, ἡ), adѹкъtopŭ de mîntѹipe, saŭ чел кѹ însѹшime de a mîntѹi,(Fpanц:) salutaire. «Τὸ σωτήριον». Лкs: în лoкŭ de ἡ σωτηρία. || Σωτήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жeptfe sъвîpшite spre mѹлцѹmipe пentpѹ mîntѹipea кѹїва. «Ἐπεὶ, περί σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων, ὀιωνος τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, δοκεῖ μοι εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ (ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς) θύσειν σωτήρια». Ksn: 2) пpiimitopŭ de mîntѹipe. «Νόσημα—». Гал: 3) (ла Smipna, saŭ dѹne алцiї ла Mipina ші aїѹpea) ѹmвлъtoape (епгр:). [σωτὴρ]. [de ѹnde

Σωτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), adѹкъtopŭ de mîntѹipe,=Σωτήριος. [de ѹnde

Σωτηριωδῶς, ші

Σωτηρίως, adв.=Σωστικῶς, кѹ (saŭ spre) mîntѹipe. [σωτήριος].

Σώτρευμα, ші

Σῶτρον (ὁ), [σώομαι, saŭ σῶς] oвadъ de poatъ, (Fpanц:) la jante; (în цen:) poatъ (de ѹnde εὔσωτρος ἀπήνη).

Σωφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ întpeгŭ ла minцї, înцeлeптŭ, (пpin ѹpm:) кѹmпъtatŭ, înfpînatŭ, modestŭ, smepitŭ. «Τὰ σεσωφρονημένα». Esxn: înцeлeптeлe fante, saŭ пѹptъpї. [σώφρων[. [de ѹnde

Σωφρόνημα (τὸ), fantъ, пѹptape înцeлeaптъ, saŭ кѹmпъtatъ. [ші

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν,=Σωφρονικός. «Τὸ σωφρονητικὸν. Ksn: în лoкŭ de ἡ σωφροσύνη.

Σωφρονίζω, вiit: -ίσω, înцелепцеskŭ, îndpeптezŭ (прîn дожане, saŭ пedeпse) пе чiнева. (вezĭ шi νουθετῶ). [шi

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, din natъръ înцелептŭ, saŭ къмпътatŭ. [σώφρων]. [de ъnde

Σωφρονικῶς, adв: înцелепцеште, къмпътat.

Σωφρόνισις, εως (ἡ), =Σωφρονισμὸς. [шi

Σωφρόνισμα (τό), totŭ, че se faче, saŭ se ziче (дожанъ, пedeaпsъ, повацъ) sпре îndpeптареа къĭва. [шi

Σωφρονισμὸς (ὁ), înцелепцiре, корекцiонаре прiн дожанъ, saŭ ъшоаръ пedeaпsъ. [шi

Σωφρονιστὴρ (ὁ), поet: în локŭ de σωφρονιστὴς. || «Σωφρρνιστῆρες (se înц: ὀδόντες)». dinцiĭ de minte, (Fpanц:) dents de sagesse, (алт:) κραντῆρες. [шi

Σωφρονιστήριον (τὸ), miжлокŭ, прiн каре, saŭ локŭ, ъnde se înцелепцеште чiнева (staвiлimîntŭ корекцiоналŭ). [шi

Σωφρονιστὴς, οῦ (ὁ), înцелепцiторŭ, îndpeптъторŭ de пъравърĭ. || (în Atena) dpeгъторŭ къ deплiнъ пъtepe însърчinatŭ къ insпекцiа вънеĭ pîndъĭелĭ în цimnasiĭ. [σωφρονίζω]. [de ъnde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, destoĭnikŭ, îndemînatikŭ ла înцелепцiре. [шi

Σωφρονιστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de σωφρονισμὸς.

Σωφρονούντως, adв: (de пaртч:) în локŭ de

Σωφρόνως, adв: înцелепцеште, къмпътat, înfpînat; smepit, шi чл: [шi

Σωφροσύνη (ἡ), înцелепчĭъne, къмпътate, înfpînape, modestie, шi чл: «Εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν». Плт: [din

Σώφρων, ονος (ὁ, ἡ), [σῶς, φρὴν] (în цen:) înцелептŭ; (пaртiк:) înfpînatŭ în пofte, къмпътatŭ; modestŭ; чел къ въне пъртърĭ, (Fpanц:) chaste. «Τὸ σῶφρον». Лкs: în локŭ de ἡ σωφροσύνη. «Ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον». Ep: къ maĭ мълтъ înцелепчĭъne.

Σώχω, Ion: în локŭ de ψώχω, fpekŭ, = Κατατρίβω.

Σώω, вiit: σώσω, поet: în локŭ de σώζω. (вezĭ шi σὼομαι).

Т.

Т, τ, ταῦ (τὸ), nedeкл: taf, saŭ te, a поъ-sпрezечелеа лiтеръ a Еленiкълъĭ алfaвetŭ. || (aptmt:) τ', tpeĭ sъte (300), saŭ ал tpeĭ sъtелеа; шi τ, tpeĭ-sъte miĭ (300,000).

Т', în aпostp: în локŭ de τε. 2) поet: în локŭ de τοι.

Τὰ, (α skъptŭ) neъt: îm: ал лъĭ ὁ.

Τὰ, (α лъnгŭ) înd: fem: ал лъĭ ὁ.

Τᾷ, Dop: în локŭ de τῇ (dat: fem: ал лъĭ ὁ), saŭ ᾗ (dat: fem: ал лъĭ ὅς).

Ταβαίτας [stpeinŭ], ου (ὁ), пахарŭ de лemnŭ ал Asienilop.

Τάβαλα (τὰ), (Пeps:] товъ.

Ταβαρίτης, ου (ὁ), ъnŭ felŭ de пîĭne коа пtъ în тавъ. (вezĭ шi ταγηνίας).

Ταβελλίων, ωνος (ὁ), [Лat:] sekpetapŭ, saŭ notapŭ ал орашълъĭ.

Ταβερνεῖον (τὸ), xanŭ, oтелŭ, вiptŭ. [Лat:].

Τάβλα, ας (ἡ), [din Лat: tabula] skîndъpa, пе каре se жоакъ тавлi, saŭ zapeле. [de ъnde

Ταβλίζω, вiit: -ίσω, жокŭ тавлi saŭ къвеле (zapeле).

Ταβλιόπη (ἡ), поet: în локŭ de κυβεία, жокŭ de тавлi (ком: пapodie a лъĭ Καλλιόπη). [τάβλα, ὄψ].

Ταβλιστήριον (τὸ), локŭ, кasъ de жъкat тавлi. [шi

Ταβλιστὴς, οῦ (ὁ), жъкъторŭ de тавлi. [ταβλίζω].

Ταβυρίτης, ου (ὁ), вezĭ ταβαρίτης.

Ταγὰ (ά), Dop: în локŭ de ταγή.

Τἀγαθὸν, τἀγαθὰ, At: în întpъnipe în локŭ de τὸ ἀγαθὸν, τὰ ἀγαθά.

Ταγαῖος, α, ον, [ταγή] лъкръторŭ dъпе порънка, saŭ пъnepea ла кале a къĭва.

Ταγγὴ (ἡ), [τήκω] коклеалъ. 2) (med:) ъnŭ felŭ de ъmflътъръ, гîлкъ.

Ταγγίασις, εως (ἡ), коклiре, saŭ коклiтъръ. [din

Ταγγίζω, вiit: -ίσω, коклеskŭ. [din

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, коклiтŭ. [din

Τάγγος, εος -ους (τὸ), =Ταγγή.

Τάγγω, =Ταγγίζω.

Ταγεία (ἡ), [ταγεύω] demnitatea stъпînitopълъĭ; (прiнч: în Tesaлia) domnie; (în цen:) stъпînitopie, dpeгъtopie.

Ταγεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de пaртч: ал лъĭ τάσσω.

Ταγεύω, вiit: -εύσω, шi поet:...

Ταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ, saŭ mъ fakŭ къпetenie; (прiнч: în Tesaлia) domneskŭ; (поet: în цen:) stъпîneskŭ, кîpmъĭeskŭ (къ цen:). «Ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος ταγεῖν». Esxл: (къ ак:) apanжezŭ în бътълie. «Ἄνδρας ἀρίστους πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος». Esxл: [din

Ταγή (ἡ), în локŭ de τάξις. 2) (Biz:)

în локъ de σύνταξις, [de ачі] tainъ. [τάττω].

Ταγηνάριον (τὸ), (плц:) dim: ал лъї ἀταγήν, ъnъ felъ de пасъре, saъ de потîрnіке.

Ταγηνίας, ου (ὁ), =Ταγηνίτης. [ші

Ταγηνίζω, віit: -ίσω, пръжеskъ în tirae. [τάγηνον]. [de ъnde

Ταγηνιστὸς, ὴ, ὸν, =Τηγανιστός.

Ταγηνίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) коптъ în tirae, saъ în tавъ. [τάγηνον].

Ταγηνοκνισσοθήρας, ου (ὁ), вînъtopъ, ълmъtopъ de miposъл tirъi. (kom: enit: de пapasitъ). [τήγανον, κνίσσα, θήρα].

Τάγηνον (τὸ), =Τήγανον. tirae.

Ταγηνοστρόφιον, ші Ταγηνόστροφον (τὸ), ъneaлtъ de бъкътъріе, прін каре se întopк în tirae челе че se прежеsк. [τάγηνον, στροφή].

Τἄγκιστρον, At: în kontpak: în локъ de τὸ ἄγκιστρον.

Τἄγμα (τὸ), op че este apanжatъ, saъ pîndъitъ; (пaptк:) tpъпъ de oштіре, чеатъ, леціоанъ, ші чл: «Τάγμα φυλακῆς ἡμερινῆς ἄγων». Пл: 2) fъгъdъinцъ ла Dъmnezeъ; прinosъ, saъ ofpandъ în ъpmape de fъгъdъїалъ în pъгъчїъne. «Ἐκέλευσε τὴν βουλομένην χρυσοφορεῖν, τάγμα τι ἀνατιθέναι ἐν τῷ ἱερῷ». Apst: [τάττω].

Ταγματαρχέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Ταγματάρχης, ші Ταγμάταρχος, ου (ὁ), komandipъ de ostъшеaskъ tpъпъ. [τάγμα, ἄρχω].

Ταγματικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ ла ostъшеaskъ tpъпъ, (Fpanц:) legionnaire. «Ἵπποι ταγματικοί„.Гл: кърътopї de вагажъл tpъпеї de oштіре [τάγμα].

Ταγμάτιον (τὸ), dim: ал лъї τάγμα.

Ταγματοστραταρχία (ἡ), плц: în локъ de ταγματαρχία. [din

Ταγματοστράταρχος (ὁ), (плц:) în локъ de ταγμάταρχος. [τάγμα, στρατὸς, ἄρχω].

Ταγὸς (ὁ), [τάττω] (поет: în цen:) dpeгъtopъ, кîpmъitopъ, domnъ. "Ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων». Apstf: (вezї ші ἀγὸς); (пaptік: în Tesaлia) чел dîntîї ші maї 'naлtъ dpeгъtopъ. «Ἰάσων ταγὸς τῶν Θεσσαλῶν καθειστήκει». Ksn:

Ταγοῦχος (ὁ), поет: [ταγὴ, ἔχω]=Ταγὸς, къпetenie.

Τάγυρι (τὸ), nedeкл: [γῦρις] чел maї пъцinъ. (пъmaї în fp:) «Μηδὲ τάγυρι„. Еъп: (вezї ші γρῦ, ші στίλη].

Ταγύριον (τὸ), гл: = къ пречеd;

Τάδε, neъt: îm: ал лъї ὅδε.

Τᾷδε, Dop: în локъ de τῇδε.

Ταδὶ, At: în локъ de τάδε.

Τἄδικον, At: în kontpak: în локъ de τὸ ἄδικον.

Τάθη, поет: în локъ de ἐτάθη, a 3: sinr: пeps: de пas: nex: ал xot:, ші

Ταθῆναι, пas: nex: de inf: ал лъї τείνω.

Ταὶ, Ion: поет: în локъ de αἱ (îm: fem: ал лъї ὁ), saъ αἵ (îm: fem: ал лъї ὅς).

Ταινία (ἡ), [τείνω] fîшie (прінч: de пînzetъ), kopdeлъ; (пaptік:) легътъръ (вandлікъ) de капъ, diademъ; saъ цîцapъ; (ъne-opї) stearъ; saъ apътъtopъ de вîntъ. 2) (fir:) капъ (лimвъ de пъmîntъ) лъnгъ întinsъ în mape; saъ mъгъръ de nisinъ (п' înпрежъръл върсърілор de pîъ, saъ цъpmъpілор de mape),= Στῆθος (3). 3) ъnъ felъ de вepme ал maцелор, лimвpікъ лъnгъ, (алt:) ἕλμινς πλατεῖα, (Fpanц:) ver solitaire, вandлікъ. 4) ъnъ felъ de пеште (вezї ші βελόνη). 5) (Sкр:) în локъ de ταινεῖαι (de skîndъpї, вezї ziч:). [de ъnde

Ταινιάζω, віit: -άσω, =Ταινιόω.

Ταινίδιον, ші Ταίνιον (τὸ), dim: ал лъї ταινία.

Ταινιόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtoape de kopdeле, saъ вandліче. [ταινία, πῶλης].

Ταινιόω -ῶ. віit: -ώσω, легъ капъл къ kopdeлъ, înкъnъnъ къ diademъ. «Οὐδεὶς, ὅς οὐκ ἐδεξιώσατο ἐκεῖνον, καὶ ὁ μὲν ἐστεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσε». Ksn: (ші пas:). «Νικήσαντα ταινιοῦσθαι». Apstf: [ші

Ταινιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ de вandлікъ, în гъstъ ші лъnгъ. «Ξύλα ταινιώδη». Tfp: къ вinішoape în fopmъ de вandліче.

Ταῖσι, поет: în локъ de ταῖς.

Τἀκεῖ, At: în kontpak: în локъ de τὰ ἐκεῖ.

Τἀκείνων At: în kontpak: în локъ de τὰ ἐκείνων.

Τακεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de пaptч: ал лъї τήκω.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, [τήκω] topitъ; moaле; fpaцedъ. «Σκελίδες τακερώταται». Fpкpt: în At: каре se topesк în гъръ; (desnpe легъme) лesne de fept; (fir:) moлічosъ, слабъ. «Γέροντες τακεροὶ». Лъч: (акt:) adъкътopъ de пътpezipe. «Ὕδατα τακερά». Iпкр: каре topesк легъmeле, ле fepв пpea лesne. (fir:) "Ἔρως —». Aпкр: «Πένθος—». Лкs: «Ἆσμα —». Елі: «Βλέμμα —». At: doїoasъ, (Fpanц:) tendre.

Τακερόχρως, ωτος, saъ ωος (ὁ, ἡ), [τακερὸς, χρώς] поет: чел къ пеліцъ, saъ карne moaле.

Τακερόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева topiчosŭ, moĭŭ (прinч: прin fербере). [ші

Τακερῶς, adв: în кiпŭ, înkît sъ se topĭaskъ. «Τακερῶς ἕψειν». [τακερὸς].

Τακῆναι, пas: nex: 2: de inf; ал лъĭ τήκω.

Τακτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ τάσσω.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, (прinч:) taktikŭ, къвenitŭ ла ostъшeaskъ pîndъĭaлъ; saŭ destoĭnikŭ a apanжa oшtipe, saŭ dedъsŭ ла apta pesвoĭълъĭ. «Τακτικοὶ ἀριθμοὶ» Ksn: pesвoĭeшteлe pîndъpĭ, saŭ ostъшeшteлe чete. «Τακτικὴ (se înц: τέχνη)». taktikъ, apta ostъшeaskъ, saŭ a pesвoĭълъĭ. «Τακτικὰ (se înц: ἔργα, saŭ παραγγέλματα)». kape прiвesk ла apta pesвoĭълъĭ, ші a ostъшeшteлop eволъцiĭ. «Τακτικοί (συγγραφεῖς)». Лks: skpiitopĭ desпpe taktikъ. «Τακτικὰ κινήματα». Грг: чeлe pегъlate. [τάττω]. [de ъnde

Τακτικῶς, adв: къ pîndъĭaлъ, pегъlat, saŭ dъпe pегъleлe taktiчeĭ.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, [τάττω] xotъpîtŭ, pîndъitŭ. «Τακτὸν ἀργύριον». Ksn: în sъmъ xotъpîtъ.

Τάκω, biit: ταξῶ, Dop: în локŭ de τήκω. [de ъnde

Τακών, ῶνος (ὁ), бъkatъ potъndъ de kapne пръжitъ în гръsime къ sape ші къ mipodiĭ. (Пlд: VI 9: 53).

Ταλαεργός (ὁ, ἡ), noet: [τλάω, ἔργον] ръвdъtopŭ de ostenелĭ în лъкpape; (ъneopĭ) adъкъtopŭ de mълtъ ostenеaлъ, ші tpъdъ. «Πόνος—» Оп:

Ταλαὶμοχθος, (ὁ, ἡ), în локŭ de πολύμοχθος. [τλάω, μόχθος].

Ταλαιπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet; în локŭ de πολυπαθὴς. [Τλάω, πάθος].

Ταλαιπωρέω -ῶ, biit; -ήσω, sъfepŭ ostenелĭ, mъnчĭ, реле пътimipĭ· »Οὐκ εἰωθόσιν, οὐδέ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν». Тъч: (ші ка пas:). «Ἡ στρατιὰ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει». Тъч: (ші stpъm:) «Ὁ πόλεμος πάντα τρόπον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς». Iskp: (ші пas:) «Ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου». Dm: «Τὸ σῶμα ταλαιπωρούμενον». Пл: «Ἐλέει ταλαιπωρουμένους». Apstf: [ταλαίπωρος]. [de ъnde

Ταλαιπώρημα (τὸ), op чe sъfepъ чinева пътimind pъŭ, mъnкъ, ostenеaлъ, ші op чe алtъ tikълошie. [ші

Ταλαιπώρησις, ші

Τακαιπωρία (ἡ), pea пътimipe, mape ostenеaлъ, tikълошie. [ταλαίπωρος].

Ταλαιπωροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, adъкъtopŭ de sъfepinцe, реле пътimipĭ. [ταλαίπωρος, ποιός].

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ), [τλάω, πῶρος] (bezĭ ші ταλαπείριος) sъfepitopŭ, saŭ ръвdъtopŭ de реле пътimipĭ, mъnчĭ, ші ostenелĭ; saŭ (шаĭ oвiч:) tikълosŭ, nedeпsitŭ de soaptъ. «Τὸ ταλαίπωρον». Лks: ръвdapea în tikълошiĭ. [de ъnde

Ταλαιπώρως, adв: къ ръвdape, aneвoĭe; saŭ tikълошeшte.

Ταλαίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Ταλασίφρων, ші

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ), noet: ръвdъtopŭ, цeneposŭ ла inimъ. [τλάω, καρδία].

Τάλαν, neъt: saŭ вок: ал лъĭ τάλας. [de ъnde.

Ταλανίζω, biit: -ίσω, плîngŭ, къĭeskŭ пe чinева de nenopoчitŭ. [de ъnde

Ταλανισμὸς (ὁ), къipe, плînцepe de чinева пentpъ tikълошiiле лъĭ...

Ταλανταῖος, α, ον, înd: în локŭ de ταλαντιαῖος

Ταλάντατος, η, ον, sъпрл: ал лъĭ τάλας.

Ταλαντάω -ῶ, biit: -ήσω, înd: în локŭ de ταλαντεύω.

Ταλάντερος, α, ον, компар: ал лъĭ τάλας.

Ταλαντεύω, biit: -εύσω, tpagŭ în къmпene, saŭ kîntъpeskŭ; (прin întind:) mъsъpŭ; прецъĭeskŭ; (fir:) жъdikŭ; апробezŭ; (maĭ noŭ în цen:) валанцezŭ, fakŭ чева a se плека; (ші oвiч; miж: saŭ пas: ші pap nestp: saŭ ел:) mъ валанцezŭ, mъ плекŭ kînd ла o пapte kînd ла алta ка къmпeneле, sîntŭ nestatopnikŭ, nexotъpîtŭ. «Ὁ Ζεὺς ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου». Епгр: «Ταλαντεύει τὰ καθ' ἡμᾶς ἡ μοῖρα.». Іл: «Ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους». Епгр: «Κελτοὶ Ῥήνῳ τέκνα ταλαντεύουσιν». Епгр: жъdikъ (eksпъindъ 'ĭ ла къpsъл лъĭ), de sînt adeвъpaцĭ. «Καί με ταλαντεύει». Грг: (ші nestp:). "Τῇ μὲν ἐταλάντευε τὸ ἔλεος, τῇ δ' ὁ νόμος ἀντέβριθε». Fiл: (ші miж:). «Χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν ταλαντεύεται». Teoflкt: faчe a se плека în пaptea лор вipъinцa. (ші пas:). «Τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων ταλαντεύεται». Алчfp: nъ atîpnъ. «Καθάπερ τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφότερα πλάστιγξιν ἰσοῤῥόπως ταλαντεύομαι». Лъч: «Ταλαντεύομαι τὴν γνώμην„. Грг: sîntŭ къ doъ пъpepĭ, mъ îndoĭeskŭ. «Τῆς νίκης δεῦρο κἀκεῖσε ταλαντευομένης». Diod: [ші

Ταλαντιαῖος, α, ον, чел de прецъл, saŭ de грeъtatea ъnъĭ taлantŭ «Χάλαζα —». Skp: "Ἔγγυος —» Apst: de валоapea ъnъĭ taлantŭ. [ші

Ταλαντίζω, biit: -ίσω, глs: în локŭ de ταλαντεύω. [τάλαντον].

Ταλαντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ταλαντώδης.]τάλαντον, εἶδος].

Τάλαντον (τὸ), [τλάω] кѫмпънъ, валанцъ; (îm:) tepeziiле кѫмпенелор; (прin întind:) греѫtatea челѫї de кîntъpit; (fir:) валанца soapteї; (обіч: ка мъsѫръ, saŭ греѫtate) шаї-zeчї de mine Atiче (în пропорціе dѫпе греѫtate кѫ чінчї-zeчї ші doъ літре Франц: saŭ doъ-zeчї ші треї окале, ші треї-sѫte треї-zeчї шічінчї др: Тѫрч:): (їар dѫпе monetaлŭ прецŭ) шase miї de dpaxme Atiче, saŭ чінчї miї чінчї-sѫte літре Франц: (ера însъ маре deoseвіре întpe мікѫл ші мареле talantŭ Atikŭ, saŭ Kopinteanŭ, Еціnetikŭ, Еѫвоїкŭ, Бавілоneanŭ, Еціnteanŭ, ші чл:).

Ταλαντοῦχος (ὁ, ἡ), [τάλαντον, ἔχω] ціitopŭ de кѫмпънъ, saŭ валанцъ; (fir: кѫ цen:) xotъpîtopŭ (аплекъtopŭ ла о парте saŭ алta) a soapteї кѫїва.

Ταλαντόω -ῶ, віit: ώσω,=Ταλαντεύω. [ші

Ταλαντώδης, εος (ὁ, ἡ), аплекatŭ кînd ла о парте кînd ла алta ка о кѫмпънъ, nexotъpîtŭ. [τάλαντον].

Ταλάντωσις, εως (ἡ), кîntъpipe кѫ кѫмпене saŭ валанцъ; валанцареа кѫмпенелор ла о парте saŭ алta. [ταλαντόω].

Ταλαὸς, ὴ, όν, поet:=Τλήμων, tikълosŭ.

Ταλαπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), гls: în локŭ de τληπαθης, saŭ ταλαιπαθής.

Ταλαπείριος (ὁ, ἡ), поet: [τλάω, saŭ τῆλε, πεῖρα] черкatŭ, пъцitŭ de мѫлte реле, tikълosŭ; (maї noŭ) =Ἀλήτης, чершъtopŭ, saŭ (Франц:) авantѫpiepŭ (къѫtъtopŭ de порокŭ).

Ταλαπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [τλάω, saŭ τῆλε, πένθος] = Πολυπενθής; (прin ѫрм:) пъцitŭ de мѫлte.

Ταλάριον (τὸ), ші Ταλαρὶς, ίδος (ἡ), ші Ταλαρίσκος (ὁ), кошѫлецŭ, паперашŭ, ші чл:, dim: ал лѫї...

Τάλαρος (ὁ), [τλάω] кошŭ, паперŭ (партік: пentpѫ пѫпере în пъstpape de лînѫрї toapse, saŭ de вpînzъ проasпътъ). (вezї ші ταῤῥός).

Τάλας, αινα, αν, (цen: ανος, αίνης, вок: τάλαν, ші компар: ταλάντερος, sѫпрл: -άντατος) =Τλήμων, tikълosŭ, плinŭ de sѫfepinце ші невої. [τλάω].

Ταλασήιος, η, ον, Ion: atinгъtopŭ de toapчереа лînѫрілор. «Ταλασήϊα ἔργα». Апл: = кѫ

Ταλασία (ἡ), =Ταλασιουργία. [ші

Ταλάσιον (τὸ), лînъ datъ în лѫкрape, saŭ гata. [ші

Ταλάσιος (ὁ), гls: =Ταλασιουργός. [ταλάω=τλάω].

Ταλασιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezŭ лînъ. [ші

Ταλασιουργία (ἡ), лѫкрape de лînъ. [ші

Ταλασιουργικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de лѫкрареа, saŭ лѫкръtopѫл de лînъ. «Ταλασιουργικὴ τέχνη.» Ksn: ал лѫкръtopѫлѫї de лînъ. [din

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръtopŭ de лînъ, =Ἐριουργὸς. [ταλάσιον, ἔργον].

Ταλασίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [τλάω, φρήν] ръвdъtopŭ, цeneposŭ de inimъ, saŭ de sѫflетŭ; îndpъzneцŭ, nesпepiatŭ.

Ταλάσσω, ῃς, ῃ, поet: în локŭ de τλήσω, nex: de sѫп: ал лѫї τλάω din ταλάω.

Ταλαυγὴς, έος, (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de τηλαυγὴς.

Ταλαύρινος (ὁ, ἡ), поet: [ταλάω, ῥινὸς] a кърѫїа пїелеа saŭ павъza цine, dѫче ла atakѫpї de вътълie; цeапънŭ, tape, ръвdъtopŭ, îndpъzneцŭ. 2) (maї noŭ) tape, вîptosŭ ла пїеле,=Κραταίρινος.

Ταλάφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Ταλασίφρων.

Ταλὰω -ῶ, віit: άσω, =Τλάω.

Τἀληθές, At: în контрак: în локŭ de τὸ ἀληθὲς.

Ταλικοῦτος, Dop: în локŭ de τηλικοῦτος.

Τάλις, ιδος (ἡ), поet: [θῆλυς, saŭ θάλλω] fatъ de мъpitat, saŭ логоditъ.

Τἄλλα, saŭ Τἆλλα, прin întpѫn: saŭ sink: în локŭ de τὰ ἄλλα. «Καὶ τἄλλα»= Καὶ τὰ λοιπὰ, ші челе-л-алte, et cetera. «Τἄλλα (în ел: de κατὰ)». în локŭ de adв:,= Ἄλλως τε.

Τἀμὰ, At: în контрак: în локŭ de τὰ ἐμὰ.

Ταμάλιστα, adв: în локŭ de τὰ μάλιστα, maї кѫ deoseвіре, maї вîptos, maї 'nainte de toate; кѫ ковîршіре; maї de мѫлte орї.

Τἄματα, поet: Dop: în локŭ de τὰ ἤματα.

Τάμε, поet: în локŭ de ἔταμε, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: de xot:, ші

Ταμέειν, Ion: în локŭ de ταμεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї τέμνω.

Ταμείας, ου (ὁ), înd: în локŭ de ταμίας.

Τἄμεινον, At: în контрак: în локŭ de τὸ ἄμεινον.

Ταμεῖον (τὸ), în локŭ de ταμιεῖον.

Ταμέσθαι, поet: між: nex: 2: de inf: ал лѫї τέμνω.

Ταμεσίχρως, ωτος, saŭ -χροος, ου (ὁ, ἡ),

поет: [τέμνω, χρώς saŭ χρόος] каре taïe пїелеа, saŭ карпеа. «Ἐγχείη—». Ош:

Ταμέω, Ion: în локŭ de τεμῶ, віit: хот: [ші

Τάμῃσι, поет: în локŭ de τάμῃ, а 3: sinг: пеps: de пех: 2: de sъп: ал лъї τέμνω.

Ταμία (ἡ), fem: ал лъї ταμίας, (Fранц:) femme de charge; (поет: în цен:) dъtъtoape, înвілшъгъtoape. «Ἐυνομία καὶ εἰρήνη ταμίαι ἀνδράσι πλούτου». Пind:

Ταμιακὸς, ἡ, ὸν, ал лъї...

Ταμίας, ου (ὁ), [τέμνω] (проп: mi etimлц:) tъїetopŭ, ші îmпърцitopŭ de meptiче. „Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες.“ Іл: Т: келарŭ, ікономŭ; (de ъnde în цен;) administpatopŭ, dipektopŭ. «Τῆς Παράλου—». Dm: епistatŭ; (партік:) kasiepŭ, finanцiepŭ, вistiepŭ; (în цен:) însърчinatŭ къ пъstpape de op че; (ъne-opĭ) преotŭ; (ла Pomanĭ) quaestor, însърчinatŭ къ administpaцia finanцелорŭ, пріimipea amвasadopiлop, ші алте пъвліче sлъжве; (поет: къ цен:) de sine stъпînŭ пе чева, арвitpъ. «Ζεύς, ὅς τ' ανθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται». Om: „Ἁλὸς ταμίαι. “Епгр: stъпînĭ de mape. „Οἰνοβαρέων γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης.“ Тгп: stъпînŭ пе mintea mea. [de ъnde

Ταμιεία (ἡ), demnitatea, ші tлеава înпърцitopълъї de meptiче, а келарълъї, а kasiepълъї, ші чл:; (în цен:) dipekцie, епistasie; (ъne-opĭ) къпъipe, апровizionape de tpeвъinчoaseле віецеї, ші іконоmia, пъstpapea лор.

Ταμιείας, ου (ὁ),=Ταμίας.

Ταμιείδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Ταμιεῖον (-μεῖον) (τὸ), локъл, ъnde se пъstpeazъ (прінч:) челе de хpanъ, къmapъ, келерŭ, marazie; (партік:) kasa пъвлікъ, вistiepia, (Fранц:) le fisc; (ъne-opĭ) къmapъ maĭ ла о парte, кілie, saŭ кавinetŭ. «Εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι ἐν τῷ κρυπτῷ». Skp: [ші

Ταμίευμα (τὸ), чеea че se пъstpeazъ în локъл de пъstpape (marazie, ші чл:); saŭ чеea че прin іконоmie se пъne віne, (Fранц:) épargne. 2) în локŭ de..

Ταμίευσις, εως (ἡ), пъstpape ші dipiжape de челе пъse în пъstpape în kasъ, în marazie, ші чл:; (în цен:) dipekцie; înпърцipe; іконоmie; (ъne-opĭ)=Δήμευσις, konfiskape. [ші

Ταμιευτήριον (τὸ), =Ταμιεῖον. [ші

Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ аплекatŭ ла пъstpape (іконоmie), stpînгъtopŭ. 2) atinгъtopŭ de demnitatea, saŭ tpeaвa лъї quaestor (ла Poma, вezĭ ταμίας). «Νόμος — ». Лкs; леце fiskалъ. [ταμιεύω]. [de ъnde

Ταμιευτικῶς, adв: къ пъstpape, saŭ бъnъ ші іконоmiкъ întpeвъinцape.

Ταμιεύτωρ, ορος (ὁ), поет: în локŭ de ταμίας, înпърцitopŭ. [din

Ταμιεύω, віit: -εύσω, sîntŭ [ταμίας, вezĭ ziч:]; (în цен:) гъвepnezŭ, dipiцezŭ, administpezŭ, saŭ кîpmъїeskŭ. «Σὺ ταμιεύουσα ἔτυχες„. Apstf: epaĭ келъpeasъ. «Ταμιεύων Φιλίππῳ». Dm: fiind kasiepŭ. «Ταμιεύσας τῆς Παράλου». Dm: fiînd dipektopŭ. (ші пas:). «Χώραν Δωριεῖ λαῷ ταμιευομένην». Пind: кîpmъindъ se. 2) іконоmezŭ, пъstpezŭ, пъїŭ віne пentpъ алтъ datъ. «Οὐ καὶ τἄνδον χρήματα ταμιεύομεν ὑμῖν»; Apstf: «Ποιητικῇ δέδοται ταμιεύειν τὴν εὔκλειαν». Sin: «Τὴν τύχην «(Τὸν καιρὸν) ταμιεύειν». D: Ал: «Ἐν ἑαυτῷ τὸ μῖσος ταμιεύειν». Fiл: (ші miж:) «Εἰς τὸ αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος». Лъч: “Ταμιεύου τἀργύριον». Лъч: «Κλαίεν αἰδούμενος τὴν ἡμέραν, τό δάκρυον ἐταμιεύετο ταῖς νυξὶν. Apstf: «Φυγὴν ἑαυτῷ ταμιεύεσθαι». D: Ал: îmĭ pesepва de maĭ 'nainte ка чеа maĭ din ъpmъ skъпape. (ші пas:). «Ἀδελφῶν ἐπιταφίοις ἐταμιεύθημεν». Грг: 3) înпарцŭ. «Τὸ ὕδωρ — ». D: Ал: 4) (ъne-opĭ) konfiskŭ (în foлosъл kaseĭ пъвліче). 5) (miж:) їaŭ (ка din къmapъ), че ші кîtŭ îmĭ tpeвъїe, întpeвъinцezŭ къ іконоmie. «Ὅταν ἡδυπαθῆσαι βουληθῶ, οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὰ τίμια ὠνοῦμαι, ἀλλ' ἐκ τῆς ψυχῆς ταμιεύομαι». Ksn: «Κατακλείσαντες ἑαυτοὺς (οἱ πολέμιοι) εἰς ἔρυμα, παρέσχον ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε, ὁπόσοις ἐβουλόμεθα αὐτῶν, μάχεσθαι». Ksn: «Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ἐς ὅσον ἐβουλόμεθα ἄρχειν». Тъч: «Κατὰ τὴν μάχην ταμιευσάμενος ἀκριβῶς τὴν συμμετρίαν». Diod: «Δεῖ ταμιεύεσθαι τὸν τοῦ σώματος πόνον». Плt: «Ἅτε οὐδὲν οὐ ταμιευσάμενος ἐν τῷ ἀγῶνι». D: Хр: лъптîndъ se fъpъ кръцape de чева.

Ταμίη (ἡ), поет: în локŭ de ταμία.

Ταμίης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de ταμίας.

Ταμιουχέω -ῶ, віit: -ήσω, плц: în локŭ de ταμιεύω, sîntŭ ...

Ταμιοῦχος (ὁ), плц; în локŭ de ταμίας. [ταμιεῖον, ἔχω].

Ταμισίνης, ου (ὁ), (прінч: τυρός, врînzъ) fъкъtъ къ кеагŭ. [din

Τάμισος (ἡ), Dop: în локŭ de πυτία, кеагŭ.

Τἀμμέσῳ, At: în локŭ de τἀν μέσῳ = τὰ ἐν μέσῳ.

*

Τάμνω, вііt: ταμέω -ῶ, Ion: ші Dop: în локъ de τέμνω.

Τᾶμος, adв: Dop: în локъ de τῆμος.

Ταμῶ, вііt: ал лвї τάμνω = τέμνω.

Ταμών, nex: 2: de партч: ал лвї τέμνω.

Τὰν, saъ Τᾶν, (nвmaї în fp:) «Ὦ 'τὰν!» saъ «Ὦ 'τᾶν!». (вок: перегл: saъ în апок: ал лвї ἔτης, ου, saъ ал лвї τῆνος) прietene! (de мвлte-орї în мвstpape, saъ eponie).

Τὰν, Dop: în локъ de τήν, saъ ἥν, ак: fem: ал лвї ὁ, saъ ὅς.

Τὰν, At: în контрак: în локъ de τὰ ἐν.

Τᾶν, At: în контракт: în локъ de τοί ἄν.

Τᾶν, Dop: în локъ de τῶν, цen: fem: îm: ал лвї ὁ.

Τανάγρα, ας (ἡ), гls: basъ de apamъ, oалъ, saъ tinцipe. [τανύω, ἄγρα].

Ταναγρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал пречед:

Ταναήκὴς, εος saъ έος (ὁ, ἡ), поет: [τανανὴς, ἀκή] чел кв вîрfъ лвпгъ, askвцitъ în вîрfъ; (în цen:) прелвпгъ.

Ταναηχέτα, ао (ὁ), Еол: în локъ de...

Ταναηχέτης, ου (ὁ), поет: [ταναὸς, ἠχέω] denapte, saъ мвлт pesвпъторъ.

Ταναιμύκης, ші Ταναίμυκος, ου (ὁ), поет: [ταναὸς, μυκάομαι] tape мвцitоръ, (алт:) ἐρίμυκος.

Ταναλεγὴς, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de τανηλεγής.

Τἀναντία, At: în контрак: în локъ de τὰ ἐναντία.

Ταναόδειρος (ὁ, ἡ), поет: [ταναὸς, δειρή] =Δολιχόδειρος, лвпгъ în гîтъ.

Ταναὸς, ὴ saъ ὸς, ὸν, поет: [τείνω] лвпгъ, întinsъ; 'налтъ; [прin întind:) sввцipe, fpaцedъ; saъ askвцitъ, пътрвпzъторъ. «Πῦρ —». Еппедкл: «Γῆρας —». Епгр:=Βαθὺ, лвпцї (adînчї) вътрîпеце.

Ταναῦπους, (în локъ de Ταναόπους) одос (ὁ, ἡ), поет: чел че îшї întinde пічоаре-ле tn вмвлетъ, saъ вмвлъ кв марї пашї, ївte de пічоръ; saъ чел кв sввцipї, зла-ве пічоаре. [ταναὸς, ποῦς].

Ταναϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), гls: [ταναὸς, ὑφή] sввцipe цesвтъ.

Τανάχαλκος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de πολύχαλκος, чел кв мвлтъ apamъ. «Λεόὴς —». Епгр: (поет: маї корек: τανύχαλκος). [ταναὸς, χαλκός].

Ταναῶπις, ίδος (ἡ), поет: [ταναὸς, ὤψ] denapte, saъ лвпг-въzтоape.

Τἄνδον, saъ Τᾶνδον, At: în контрак: în локъ de τὰ ἔνδον.

Τἀνδρὶ, Τἀνδρὸς, прin întpвпїpe în локъ de τῷ ἀνδρὶ, τοῦ ἀνδρός.

Τανεῖαι (αἱ), лвпцї ввкъцї de летнъ, гpinzї. [τείνω].

Τανηλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ταναὸς, λέγω] întinzъторъ, лвпцitоръ, saъ adopмitоръ de омъ în foapte лвпгъ (nedeшtentatъ) вомнъ. «Θάνατος—». Om:

Τανήλοφος (ὁ, ἡ), гls: [ταναὸς, λόφος] лвпгъ în гîтъ, saъ 'налтъ în кpeastъ.

Τανθαλύζω (-ρύζω), вііt: -ύξω, гls: [imit: în afin: кв τονθορύζω, βαμβαλίζω, ші чл:] тpeмвръ, мъ srвdвїъ. [de вnde

Τανθαρυστὸς (ὁ, ἡ), ші Τανθαρύστρια (ἡ), adвкъторъ de тpeмврътвръ, сквтврътвръ, saъ srвdвітвръ.

Τανίκα, τᾶνος, Dop: în локъ de τηνίκα, τῆνος.

Τανταλεία (ἡ), atîpnape пpeste капвл квїва de лвкрв amepinцînd a къdea (ка пїatpa лвї Tantalъ). [ші

Ταντάλειος (-λεος), α, ον, ал лвї, saъ ка ал лвї Tantalъ [ші

Τανταλεύω, вііt: -εύσω, ші поет:..

Τανταλίζω, вііt: -ίσω, клetinъ (înкоачї ші 'n коло), stpвпчinъ, сквтвръ, srвdвїъ. 2) (nestp:) тpeмвръ, (мъ клetinъ ка пїatpa de d' asвпра капвлвї лвї Tantalъ). ‖ «Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται». Apstf: тpaце (ла кîntаръ) deonotpівъ кв (este вoratъ кît) Tantalъ. [ші

Τανταλὶς, ίδος (ἡ), a лвї Tantalъ. [ші

Τανταλῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: πόα) вnъ felъ de плantъ, (алт:) λιθόσπερμον. [ші

Τανταλόω -ῶ, вііt: -ώσω, поет: în локъ de τανταλίζω, клetinъ, (ші nas:) мъ клетinъ; (прin întind:) amецeскъ ші казъ. [Τάνταλος].

Τἀντὸς, At: în контрак: în локъ de τὰ ἐντός.

Τανύγληνος (ὁ, ἡ), поет: [τανύω, γλήνη] чел кв марї окї. «Ταῦρος —». Non:

Τανύγλωσσος (ὁ, ἡ), поет: чел кв лвпгъ лімвъ, мвлт-ворвіторъ, saъ кîntъторъ. «Κορώνη —». Om: (вezї ші лакéρυζα). [τανύω, γλῶσσα].

Τανυγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), поет: [τανύω, γλωχίν] чел кв лвпцї (askвцite) цепї, saъ вîрfврї. «Οὗτος —». Om: (вezї ші τα-ναήκὴς).

Τανύδρομος (ὁ, ἡ), [τανύω, δρόμος] поет: denapte алергъторъ, ївte.

Τανυέθειρος (ὁ, ἡ), поет: [τανύω, ἔθειρα] чел кв лвпгъ пъръ.

Τανυήκης, εος (ὁ, ἡ), =Τανᾰήκής, лвпгъ ші тъїosъ.

Τανυῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: foapte înaintatŭ (întinsŭ) în vîrstъ. [τανύω, ἥλιξ].

Τανυηχέτα, ao (ὁ), kastъ Τανσηχέτα.

Τανύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцî ші netezî (некрецŭ în) perî. «Ἄιξ («Ὑς) —». Es: ші Sim: [τανύω, θρίξ].

Τανύκνῆμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцĭ кълцѧнĭ, (ші прin întind.) пѧлпе. [ші

Τανύκνημος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцî пѧлпе saŭ пічоаре (vezî ші τανύσφυρος). [τανύω, κνήμη].

Τανύκραιρος (ὁ, ἡ), noet: [τανύω, κραῖρα] чел кŭ марî (întinse) коарне; (desupe mѧnte) = Τανήλοφος.

Τανυκρῆπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пѧртъторŭ de лѧпцĭ înкълцъminte. [τανύω, κρηπίς].

Τάνυμαι, noet: în локŭ de τανύομαι, nas: ал лаî τανύω.

Τανύματρος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ чîркоferinцъ, saŭ diametрŭ întinse; (прin врm:) маре, ларгŭ, saŭ лѧнгŭ. [τανύω, μέτρον].

Τανυμήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: întinsŭ în лѧпцime, лѧнгŭ, saŭ 'nалтŭ. „Ἰτέα - .“ Eпгр: [τανύω, μῆκος].

Τανῦν, adв: noet: în локŭ de Τὰ νῦν, акѧm; de o kamdatъ.

Τανύπεπλος ὁ,ἡ), noet: пѧртъторŭ de лѧнгŭ ші мърецŭ (кѧndълътorŭ ші întinsŭ) воалŭ, saŭ хаĭнъ de dasѧnpa; (прin întind:) чел кŭ frѧmosŭ statŭ, = Εὐμήκης. (fir:) „Πλακοῦς—.“ Batрxmx: плъчintъ кŭ мѧлте foĭ. [τανύω, πέπλος].

Τανύπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: formatŭ din întinsъ înплetitъръ. [τανύω, πλέκω].

Τανύπλευρος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцĭ (întinse, marî) коaste. [τανύω, πλευρὰ].

Τανυπλόκαμος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцî коade, saŭ косiце. [τανύω, πλόκαμος].

Τανύπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: = Ταναύπους.

Τανύπρεμνος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцî трѧпкĭврî (ad: marî ші 'nалцî копачî) = Πολύπρεμνος. „Ὕλη—.“ Non: [τανύω, πρέμνον].

Τανύπρωρος (ὁ,ἡ), noet: чел кŭ лѧпгъ (întinsъ) пѧвъ, (ші fir:) marцine. „Καλύπτρα—.“ Esix: emitъ aſaръ ne dasѧnpa obrazѧлаĭ. [τανύω, πρώρα].

Τανύπτερος, ші Τανυπτέρυξ, υγος, ші Τανυπτέρυγος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцĭ, saŭ tot d'aѧna întinse apinî (ка mѧskа); (în цen:) ĭѧte de apinî. [τανύω, πτερὸν ші πτέρυξ].

Τανύπτορθος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпцĭ, întinse кръчî saŭ рътѧрî. [τανύω, πτόρθος].

Τανύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кŭ întinse, лѧпцĭ ръdъчinî [τανύω, ῥίζα].

Τανύῤῥινος (ὁ, ἡ, noet: чел кŭ лѧпгŭ nasŭ. [τανύω, ῥὶς]. 2) înвълitŭ кŭ întinsъ, лѧпгъ пîеле. [τανύω, ῥινός].

Τανυσθεις, εῖσα, έν, nas: nex: de партч: ал лаî τανύω.

Τανυσίπτερος, ші Τανυσιπτέρυγος (ὁ, ἡ), noet: = Τανύπτερος, -υγος.

Τάνυσις, εως (ἡ), Ion: în локŭ de τάσις, întindepe, saŭ întinsъtъръ. [τανύω].

Τανύσκιος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ ѧтъръ întinsъ denapte, (ad:) 'nалтŭ. (vezî ші δολιχόσκιος). [τανύω, σκιά].

Τανυσκόπελος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ 'nалте, saŭ denapte întinse, лѧпцĭ stînчî. [τανύω, σκόπελος].

Τανύσκω, вiit: -ύσω, noet: (maĭ noŭ) în локŭ de τανύω.

Τανυσσάμενος, η, ον, noet: în локŭ de τανυσάμενος, miж: nex: de партч: ал лаî τανύω.

Τανύστροφος (ὁ, ἡ), noet: ĭѧte înвîptitŭ, saŭ pesѧчitŭ. «Σφενδόνη —». Eвр: [τανύω, στροφή].

Τανυστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de τάνυσις, întindepe. «Τόξου —». Od: Φ.

Τανύσφυρος (ὁ, ἡ), noet: [τανύω, σφυρόν] чел кŭ лѧпцĭ, dpente, (în цen:) frѧmoase пічоаре, = Καλλίσφυρος.

Τανύτριχος (ὁ, ἡ), noet: = Τανύθριξ.

Τανύφθογγος (ὁ,ἡ), noet: чел кŭ întinsŭ, маре sѧnetŭ, saŭ глasŭ. [τανύω, φθόγγος].

Τανύφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ întinsъ (netedъ, nesвîрчitъ) saŭ deasъ коажъ. «Ἐλάτη (“Κράνεια, «Ἐρινεός)— ». Opf: Om: ші Tкр: [τανύω, φλοιός].

Τανύφυλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ netede, saŭ dese frѧnze. «Ἐλαίη —». Om: «Ὄρος —„ Tкр: (прin întind:) чел кŭ мѧлцĭ копачî. [τανύω, φύλλον].

Τανυχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лѧпгъ (întinsъ) вѧзъ, saŭ чîокŭ, вотŭ. «Μέλισσα—». Koint: [τανύω, χεῖλος].

Τανύω, вiit: -ύσω, (nas: tpe: de кŭ: τετάνυσμαι) Ion: în локŭ de τείνω, întinzŭ, аштернŭ. «Τράπεζαν —». Od: A. (ші nas:) «Κεῖται τανυσθεὶς». Il: N. (ші fir:) крескŭ, într цeskŭ. «Πόνον («Ἔριν) — ». Om:

Ταξίδιον (τὸ), dim: ал лаî τάξις, мікъ ostъшeaskъ trѧпъ.

Ταξεώτης, ου (ὁ), плц: слѧжвашŭ însърcinatŭ кŭ цinepea вѧneĭ pîndѧieлĭ în каз napликaтаръ saŭ пѧвлікъ (жѧdikътopie, academie, ші чл:) [τάξις]. [de вnde

Ταξεωτικὸς, ὴ, όν, însѧшitŭ лаî ταξεώτης,

Ταξιαρχέω -ῶ, biit: ήσω, sîntŭ...

Ταξιάρχης (ὁ), =Ταξίαρχος.

Ταξιαρχία (ἡ), tpeaba, ші гpadȣл лȣї...

Ταξίαρχος (ὁ), komandipŭ de ostъшeaskъ tpȣпъ; (în цen:) къпitanŭ de oaste; (ȣne-opĭ) чел întîĭ-stъtъtopŭ întp' ȣnŭ ostъшeskŭ pîndŭ. [τάξις, ἄρχω].

Ταξίλοχος (ὁ, ἡ), поet: apanжъtopŭ de ostъшeшtĭ чete; (în цen:) ='Αρχιστράτηγος, întîĭŭ komandipŭ de oшtipe. [τάττω, λόχος].

Ταξιόω -ῶ, biit: -ώσω, поet: aшezŭ пe чinева ка ostaшŭ ла pîndȣл sъŭ. [din

Τάξις, εως (ἡ), [τάσσω] пȣnepe în pîndȣĭaлъ, întoкmipe; pегȣлъ. «Οὐδὲν οὕτως εὔχρηστον οὔτε καλὸν ἀνθρώποις, ὡς ἡ τάξις». Ksn: "Τὴν τῶν ὅλων τάξιν». Ksn: бȣna întoкmipe a ȣniвepsȣлȣĭ. «Ἡ τῶν λόγων τάξις». Dm: плaпȣл компȣnepiĭ кȣвintелор. «Εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγον ἐξ ἀταξίας». Плt: (ші кȣ преп: în локŭ de adв:) «Διὰ τάξεως». Плt: кȣ бȣnъ pîndȣĭaлъ. 2) (пaptiк:) aшezape, apanжape de oaste. «Πρώτη («Ἐσχάτη) —». Лs: ші Лкs: «Ἐν τάξει χωρεῖν». Тȣч: «Τίς οὐκ ἄν ἡδέως θεάσαιτο ὁπλίτας πολλοὺς ἐν τάξει πορευομένους; Τις δ' οὐκ ἄν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας„; Ksn: 3) nosiцie, saŭ nostŭ de soлdatŭ; (fir:) soцiaлa nosiцie, чe ape чinева, (Fpanц:) rang, état, condition. «Ἐν τῇ τάξει εἶχε ἑωυτὸν». Ep: "Λείπειν τὴν τάξιν». Esxn: =Λειποτακτεῖν. (ші fir:) «Τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον». Dm: «Εἴς τινα τάξιν ἑαυτὸν τάξαι τῆς πολιτείας». Dm: «Υἱοῦ τάξιν ἔχειν παρά τινι». Лpt: «Θεραπαίνης τάξιν ἐπέχειν». At: «Οἰκέτου τάξιν οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων». Dm: «Ἐν γαμετῆς ἔχειν τάξει». Пл: a o aвea ка o soцie. «Ἐν ἐχθροῦ τάξει„. Dm: (вezĭ ші μοῖρα). «Νόμου τάξιν ἔχειν». Лкs: tъpie. 4) кopпŭ, чeatъ de o sȣtъ de ostaшĭ; (пaptiк: în Atena) tpȣпъ de пezestpi o sȣtъ doъ-zeчĭ ші oпtŭ soлdaцĭ, чe da fie-кape seminцie. "Τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτί τὴν ἡμετέφαν τάξιν πέμπειν». Лs: (вezĭ ші φυλή). «Ἆθλα προὔθηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσι καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς». Ksn: «Τό μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ὀλίγας, καί ταύτῃ ἦν ἀσθενέστατον· τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἔῤῥωτο πλήθει». Ep: 5) sȣita вpe ȣnȣĭ maцistpatŭ, saŭ demnitapŭ, слȣцĭ, гapdienĭ, чe ȣpmaŭ dȣпe dînsȣл, (Fpanц:) le cortège, la suite. «Ἡ ὑπάρχουσα —». Sin: Пand: "Ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ ταξις παραγίνεται». Imn: Eклes: 6) taкsъ, înпȣsъ плaтъ de o xotъpîtъ sȣmъ; saŭ плaтъ кȣ terminŭ. «Τάξιν ταῖς δίκαις ἐπιτιθέναι». Лȣч: a kanonisa (xotъpĭ) келtȣĭeлeлe жȣdiкъцiĭ. «Περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος ἢ τάξεως». Dm:

Ταξίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpȣnzeлe пȣse пe pîndŭ. [τάξις, φύλλον].

Ταξιώτης, Ταξιωτικὸς, =Ταξεώτης, Ταξεωτικός.

Τάξος (ὁ), (плц:) [Лat:] ȣnŭ feлŭ de копaчĭŭ, (aлt:) σμίλαξ, tisъ.

Ταοί, ῶν, (οἱ) îm: nom: aл лȣĭ ταώς.

Ταπεινολογία (ἡ), [ταπεινὸς, λόγος] ші

Ταπεινοῤῥημοσύνη (ἡ), вopбipe ȣmiлitъ, smepitъ. [ταπεινὸς, ῥῆμα].

Ταπεινὸς, ὴ, ὸν, [τάπης] жososŭ, пitȣлatŭ; (пpin întind:) пosomopîtŭ; (fir:) чел de miкŭ simцimîntŭ, пpostŭ; miчinimŭ; neпpeцiosŭ, neînsemnatŭ, de desпpeцȣit; (în бine) ȣmiлitŭ, smepitŭ, nemîndpȣ. «Ταπεινὴ λέξις„. Ptp: пpostŭ stiлŭ, (Fpanц:) style rampant. || (neȣt: îm:) Ταπεινὰ, adв: în локŭ de ταπεινῶς. «Κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται». Пind: "Ταπεινὰ πράττειν». Лкs: este în пpoastъ, жositъ stape, sъpaкŭ, ші чл: [de ȣnde

Ταπεινότης (ἡ), жosime; (fir:) пpostie, miчinimie; (în бine) ȣmiлinцъ, smepenie. «Πολλὴν ἔφασαν σιωπήν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι». Ksn: desкȣpaжape.

Ταπεινοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ ȣmiлitŭ, smepitŭ în rîndȣpĭ. [ші

Ταπεινοφρόνως, adв: кȣ smepite rîndȣpĭ, saŭ ȣmiлinцъ. [ші

Ταπεινοφροσύνη (ἡ), smepenie, ȣmiлinцъ; saŭ miчinimie, пeкȣpaжŭ. [din

Ταπεινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), smepitŭ în rîndȣpiлe saлe, nemîndpȣ; (în pъŭ) miчinimŭ, пeкȣpaжosŭ. [ταπεινὸς, φρήν].

Ταπεινόω -ῶ, biit: -ώσω, жoseskŭ пe чinева saŭ чева; (maĭ de mȣлte-opĭ fir:) ȣmiлeskŭ, miчeskŭ; sлъбeskŭ; desпpeцȣĭeskŭ. [ταπεινὸς]. [de ȣnde

Ταπείνωμα (τὸ), = Ταπείνωσις, жosipe; пpoastъ eкsпpesie.

Ταπεινῶς, adв: [ταπεινὸς] кȣ жosipe saŭ ȣmiлinцъ; în stiлŭ пpostŭ, saŭ modepatŭ.

Ταπείνωσις, εως (ἡ), жosipe; (fir:) desпpeцȣipe; (în бine) ȣmiлipe, smepipe. [ші

Ταπεινωτικός, ὴ, ὸν, пȣtinчosŭ de a ȣmiлi, пpiчinȣitopŭ de smepipe. [ταπεινόω]

Τάπης, [δάπος=δάπεδον] ητος (ὁ), коворŭ, вeлinцъ, (Тȣpч:) кiлimŭ.

Ταπήτιον (τὸ), dim: ал лъї τάπης, ковораш̆, вели́нчоаръ.

Τὰπὶ, At: în контрак: în лок̆ de τὰ ἐπί.

Τάπὶς, ἰδος sa̋ ἰδος (ἡ, = Τάπης.

Τὰπὸ, At: în контрак: în лок̆ de τὰ ἀπό.

Ταπολλὰ, în лок̆ de τὰ πολλὰ (în el: de κατὰ), adв: de мълте, sa̋ маї de мълте орй.

Ταπρῶτα, în лок̆ de τὰ πρῶτα (în el: de κατὰ), întîї, întîїaмї datъ; ла începътк̆.

Τάραγμα (τὸ), ші Ταραγμὸς (ὁ), = Τάραξις, тървърape. [ші

Ταράκτης, ου (ὁ), тървърътор̆. [ші

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѫ însвшime de, îndemînatik̆ ла, sa̋ adвкътор̆ de тървърape. «Τῆς γαστρὸς — ». Med: adвкътор̆ de врdinape. «Ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας„. Пл: [ші

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, тървърat̆, sa̋ прiimitor̆ de тървърape. [ші

Τάρακτρον (τὸ), instрвmînt̆ de тървърape, sa̋ amestekape, = Κύκηθρον. [ші

Ταράκτωρ, ορος (ὁ), поет: = Ταράκτης. [ταράσσω].

Τάρανδος (ὁ), вnk̆ ferk̆ de корпаъ вітъ de Eвропа порdikъ, penk̆.

Ταραντίζω, вiit: -ίσω, imitk̆ пе Tarantenї (прiпц: ла кълърie), кълъреsk̆ îmarmatk̆. (поате маї корек: ταραντινίζω). [Τάρας].

Ταραντινίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Ταραντίνιον (τὸ), вnk̆ ferk̆ de прea sввцire хаїнъ femeeaskъ, кare se цesea în орашъл (Italii) Tapanta. [ші

Ταραντινίζω, вiit: -ίσω, вezї ταραντίζω. [Ταραντῖνος].

Ταράντινος, η, ον, ал орашълъї, sa̋ чел din орашъл Tapanta. [Τάρας].

Ταραξίας, ου (ὁ), [ταράσσω] їввitor̆, sa̋ adвкътор̆ de тървърape, sa̋ amestekътърї.

Ταραξικάρδιος (ὁ, ἡ), [ταράσσω, καρδία] тървърътор̆ de inimъ (нелiniштitor̆ de sвflet̆).

Ταράξιππος (ὁ, ἡ), тървърътор̆ de каї (enit: de вnk̆ epoк̆, statва, sa̋ алтаръл къръїа къ апъратор̆ de тървърapea кailор sta лîngъ къпътîїъл kapiepeї din Oлiмвia). [ταράσσω, ἵππος].

Ταραξιππόστρατος (ὁ, ἡ), ком: тървърътор̆ de къларeaskъ oштipe, sa̋ de къларime ші de oaste. [ταράσσω, ἵππος στρατός].

Τάραξις, εως (ἡ), тървърape, конfвsape; (med:) тълвърapea окiлор. [din

Ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, [ἀράσσω] amestekk̆; (desпре лiквide) тълвърk̆; (fiг:) sперiк̆, тървърk̆, конfвsiezk̆; (вne-орї) întъ pîtk̆, вкорпeskk̆; (пas:) mъ sперiк̆, mъ sпъї mîntk̆; (вne-орї) mъ temk̆. «Ταράσσειν ἀρυτῆρι». Dвкр: «Ἐτάραξε πόντον (ὁ Ποσειδῶν) χερσὶ τρίαιναν ἑλὼν». Od: E «Ταράσσειν τὴν κοιλίαν». Med: a adвче врdinape. «Τὰ ναυήγια περὶ σὰς πρώρας τῶν νεῶν εἰλέοντο, καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων». Ep: ші fiг:). «Στάσεις καὶ πολέμους ταράσσειν». Ksn: (ші пas:). «Τῆς στρατιᾶς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης». Ep: «Ἵππων ταρασσομένων καθ' ὅμιλον». Tкр: «Ἐκ τούτων ἐγκλήματα καὶ πόλεμοι πρὸς τοὺς... ἐταράχθη» Dm. (ші de sine пas:) «Ταρασσόμενος περὶ παιδί». Tкр: (ші врm: μή) «Ταράσσομαι, μή τις φήσῃ». Пл: [de вnde

Ταραχὴ (ἡ), тървърape, amestekътъръ, nepîndвїadъ, sromotк̆, нелiniште. «Κοιλίας —». Med: врdinape. [ші

Τάραχος (ὁ), At: în лок̆ de ταραχή. [de вnde

Ταραχώδης, εος (ὁ, ἡ), прiчinвitor̆, sa̋ плinк̆ de тървърape, тървърatk̆, sromotoвk̆; nestatopnik̆, nesigърk̆; sa̋ нелiniштitk̆, їввitor̆ de amestekътърї. «Τὸ θεῖον φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες». Ep: nestatopnivia soapteї. «Κοιλία — ». пътimaшk̆ de врdinape. «Ἰσχη ταραχώδη». Ksn: amestekate, неалвse. [de вnde

Ταραχωδῶς, adв: кѫ тървърape.

Ταρβαλέος, α, ον, поет: [τάρβος] sпъїmîntъtor̆, грozavk̆; (пas:) sпъїmîntatk̆, îngrozitk̆; sa̋ fрikoвk̆. [ші

Ταρβέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: mъ sперiк̆, mъ temk̆; (прin intînd:) mъ вfieвk̆, pesпektezk̆. «Ὁ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε». Іл: B. (ші кѫ dat: хот:) "Οὐδέ τοι θυμῷ ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται». Іл: Ф. (ші кѫ ак: ел: de преп:). «Ταρβήσας χαλκόν τ' ἠδὲ λόφον ἱππιοχαίτην». Іл: Z. [din

Τάρβη (ἡ), гла: în лок̆ de...

Τάρβος, [ταράσσω] εος -ους (τὸ), поет: fрikъ, спаїmъ; pespektk̆, (Fpanц:) sainte horreur. [de вnde

Ταρβοσύνη (ἡ), поет: =Τάρβος. [ші

Ταρβόσυνος (ὁ, ἡ), поет: adвкътор̆ de sп[illegible]îmъ. «Φέβος —». Esxл:

Ταρβύζω, вiit: -ύξω, гла: în лок̆ de ταρβέω.

Ταργαίνω, вiit: -ανῶ, гла: în лок̆ de ταράσσω

Ταργάνη (ἡ), гла: în лок̆ de σαργάνη.

Τάργανον (τὸ), [ταράσσω]=Δευτερίας, sa̋ ξτεμφυλίτης οἶνος, лівежk̆, вinк̆ de тiсковиъ, Fpanц:) piquette. [de вnde

Ταργανόω -ῶ вiit: -ώσω, лasк̆ вinвл a

se tъïa (a se stpika). "Οἶνος τεταργανωμένος». Пл: tpezitŭ, stpikatŭ.

Ταργανόω -ῶ, biit: -ώσω, [ταργάνη] легŭ înпреѕnъ. (întpeв: прinч: комп: προσταργανόω).

Ταριχεία (ἡ), =Ταρίχευσις. 2) = кѕ...

Ταριχεῖον (τὸ), локалŭ de ваtoчit пеште saŭ tpѕпѕpĭ de морцĭ. [ταριχεύω].

Ταριχέμπορος (ὁ), пегѕцъtъpŭ de ваtoаче, saŭ пъstpъmѕpĭ. [τάριχος, ἔμπορος].

Ταρίχευσις, εως (ἡ), ваtoчipe, afѕmape, пъstpъmape de sъpaцĭ пештĭ saŭ кърпѕpĭ; saŭ бълsъmape de tpѕпѕpĭ moapte, ші чл:.

Ταριχευτὴρ, поet: în лолŭ de...

Ταριχευτὴς, οῦ (ὁ), ваtoчitopŭ, afѕmъtopŭ, пъstpъmъtopŭ de sъpaцĭ пештĭ, saŭ кърпѕpĭ; (în Eцiптŭ) бълsъmъtopŭ de tpѕпѕpĭ moapte. [ші

Ταριχευτὸς, ὴ, ὸν, ваtoчitŭ, пъstpъmatŭ, saŭ afѕmatŭ; (despre tpѕпѕpĭ moapte) бълsъmatŭ ка mѕmiiле. [din

Ταριχεύω, biit: -εύσω, [τάριχος] ваtoчеskŭ, afѕmŭ, пъstpъmezŭ sъpъtѕpĭ, (ad:) пештĭ, saŭ кърпѕpĭ; (despre морцĭ) бълsъmezŭ, fakŭ mѕmiĭ (bezĭ ші ταρχύω); (fir:) mѕпчеskŭ (прin kaznъ); topeskŭ кѕ totѕл (bezĭ ші σκελετεύω). «Ξύλα —». Tfp: ле лаsŭ sъ se stpînгъ în апъ. «"Οξει ταριχεύειν». Dsкр: a faче шѕpъtѕpĭ. (ші fir:) «Πρόσφατος δὲ καὶ νεαλὴς ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου». Dm: sлъвitŭ de mѕлta înкisoape.

Ταριχηγὸς (ὁ, ἡ), [τάριχος, ἄγω] adѕкъtop (ка пегѕцъtopŭ) de ваtoчĭ, пъstpъmѕpĭ, ші чл:; saŭ folositopŭ ла aчeasta.

Ταριχηΐη (ἡ), Ion: în локŭ de ταριχεία.

Ταριχήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de ταριχεῖον.

Ταριχηρὸς, ὰ, ὸν, чел din felѕл sъpъtѕpелор, saŭ mѕpъtѕpелор. «Τὰ ταριχηρά». Лкs: sъpъtѕpеле, (Fpanц:) salaisons. «Ἀγγεῖον ταριχηρὸν». Лкs: basŭ de пѕs sъpъtѕpĭ.

Ταρίχιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τάριχος.

Ταριχόπλεως, ω (ὁ, ἡ), ком: плinŭ de пештĭ, ші чл:, че se saръ. «Βόσπορος—». At: [τάριχος, πλέως].

Ταριχοπωλεῖον (τὸ), локѕл, saŭ пръвъліа, ѕnde se bînd sъpъtѕpĭ (пеште, пastpamъ, ші чл:). [ші

Ταριχοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzŭ sъpъtѕpĭ. [din

Ταριχοπώλης, ου (ὁ), [τάριχος, πώλης] bînzъtopŭ de sъpъtѕpĭ, пastpamaцĭŭ, ші чл:

Τάριχος (ὁ), ші Τάριχος, εος (τὸ), [în afin: кѕ τορσὸς ші στέριφος] sъpъtѕpъ, afѕmъtѕpъ, saŭ mѕpъtѕpъ (ваtoкŭ, пastpamъ, шѕпкъ, ші чл:).

Τάριχος (ὁ, ἡ), (pap) în локŭ de ταριχευτὸς. «Νεκρὸς τάριχος, εἰσορᾷν Αἰγύπτιος». Sof:

Ταρμύζω, biit: -ύξω, гл: în локŭ de ταρβέω.

Τἄρνεα, At: în kontpak: în локŭ de τὰ ὄρνεα.

Ταρπάνη, ші Τάρπη (ἡ), гл: în локŭ de ταργάνη= σαργάνη.

Ταρπήμεναι, поet: în локŭ de ταρπῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лѕĭ τέρπω.

Ταρπονὴ (ἡ), înd: în локŭ de ταρπάνη.

Ταρπὸς (ἡ), гл:=Τάρπη. (bezĭ ші ταρσός).

Τάῤῥιον, (τὸ), dim: ал гѕĭ ταῤῥός.

Τάῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: (pap) în локŭ de ἐπιτάῤῥοθος.

Ταῤῥός, Ταῤῥόω, ші чл: At: în локŭ de ταρσός, ші чл:

Ταρσὰ (τὰ), îm: (în etepoц:) ал лѕĭ...

Ταρσὸς (ὁ), [τέρσω] (прinч:) гpatia, пе каре se ѕsѕкъ брînzъ, saŭ поame. «Ταρσὸς δ' οὐ λείπει με.., ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες ἀιεὶ». Tкр: 2) (în цen:) op че este înплetitŭ, saŭ înшipatŭ, ка пѕĭелеле гpatieĭ; «Ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες». Ep: 3) (fir:) apiпa (прinч: шipѕл пепелор apiпеĭ) пasъpiĭ. 4) пaptea чea лatъ a bîsлеĭ; (прin întind:) bîsлa, saŭ шipѕл bîsлелор (Ep: H, 12, Плв: ιστ', 3). 5) шipѕл dinцiлор херъstpъѕлѕĭ (Оп: Ал: E. 207). 6) шipѕл цепелор; (прin întind:) плеопа окĭѕлѕĭ. 7) (des) талпа пiчорѕлѕĭ (алт: πέλμα) (Ep: Θ'. 37, Іл: A. 37). [de ѕnde

Ταρσόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzŭ, ѕsѕкŭ пе гpatie; fopmezŭ чева (ші maĭ des пas: mъ fopmezŭ, saŭ sîntŭ fopmatŭ) ка о гpatie. »Ταῤῥοῦνται αἱ ῥίζαι». Tfp: se înплetiчesк (bezĭ ші καρκινοῦμαι). «Φλὲψ περὶ τὴν ὅλην κεφαλὴν, ἐκτετάρσωται.» Iпкр: (despre плante). «Τεταρσωμένον». Dsкр: fopmatŭ în felŭ de apiпъ. [ші

Ταρσώδης, εος (ὁ ἡ), fopmatŭ, înшipatŭ, saŭ înплetitŭ în felŭ de гpatie.

Τάρσωμα (τό), înплetitѕpъ de гpatie; (fir:) шipŭ de bîsле. [ταρσόω].

Τάρταρα (τὰ), îm: (în etepoц:) ал лѕĭ τάρταρος.

Ταρτάρειος, α, ον, ал taptapѕлѕĭ, saŭ чел din taptapŭ, din пъѕntpѕл пъmîntѕлѕĭ. [ші

Ταρταρίζω, biit: -ίσω, tpemѕpŭ, dîpdiĭŭ (прinч: de fpirŭ). [ші

Ταρτάριος, α, ον, ші

Ταρταρόεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de ταρτάρειος. [τάρταρος].

Ταρταρόπαις (ὁ, ἡ), поет· копілŭ (fiŭ saŭ fiĭкъ) ал taptapȣлȣĭ [τάρταρος, παῖς].

Τάρταρος (ὁ, ші pap ἡ), (îm: în etepoц: τὰ τάρταρα) [imit în аналоц: кȣ γάργαρα, κάρσαρος, ші чл:] partea чea maĭ adînкъ a ĭadȣлȣĭ (ȣnde se mȣnчĭaŭ fъкъtopiĭ de реле); (în цen:) пръпastie, aвisŭ. „Κρυόεις—“ Es: „Τάρταρα γαίης.“ Es: adînкȣpiле пъmîntȣлȣĭ. [de ȣnde

Ταρταρόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŭ ла, tpînteskŭ în taptapŭ.

Ταρφέα, adв:, ші

Ταρφέες, îm: ал лȣĭ ταρφύς.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, поет:=[ταρφὺς].

Τάρφθη, поет: în локŭ de ἐτέρφθη, a 3: sinr: пeps: de пas: nex: ал xot:, ші

Ταρφθήμεναι, поет: în локŭ de τερφθῆναι, пas: nex: de inf: ал лȣĭ τέρπω.

Τάρφος, εος -ους (τὸ), поет: desime (прinч:) „Ὕλης—“ Nm: бȣнцetŭ de пъdȣpe. [din

Ταρφὺς, έος (ὁ, ἡ), поет: [τρέφω] desŭ. «Θρὶξ—» Esxл: «Ταρφέες ἰοὶ». Om: «Ταρφειαὶ νιφάδες (κόρυθες)». Om: || (neȣt:)Ταρφέα, adв: des; adesea.

Τάρχαι (αἱ),=Τάρχεα.

Τἀρχαῖα, At: în întpȣn: în локŭ de τὰ ἀρχαῖα.

Ταρχαίνω, [τάρχη]=Ταράσσω.

Ταρχάνιος, α, ον, гls: atinгъtopŭ de înгропъчĭȣne de moptŭ, (Fpanц:) funeraire. [din

Τάρχεα (τὰ), гls: цepemoniiле înгропъчĭȣniĭ moptȣлȣĭ. (вezĭ sinr: τάρχος).

Ταρχεῖον (τὸ), înгропъtopie, чimetepie; (de ȣndo în Eцintŭ)=Ταριχεῖον. [din

Ταρχεύω, вiit: -εύσω, ші

Ταρχέω, -ῶ, вiit: ήσω, гls: în локŭ de ταρχύω.

Τάρχη (ἡ), (în sinк:) în локŭ de ταραχὴ

Τάρχος, întpeв: прinч: îm: τάρχεα [în sinк: din τάριχος].

Ταρχύματα (τὰ),=Τάρχεα. [din

Ταρχύω, [τάρχος] вiit: -ύσω, поет: = Κηδεύω, înmopmîntezŭ moptŭ. «Χθονὶ («Τύμβῳ, «Στήλῃ)—». Om: «Τὸν δὲ νέκυν ἀποδώσω, ὄφρα ἑ ταρχύσωσιν». Iл: II. «Οὔνομα ταρχύσας». Eпгр: înълцînd кenotafŭ în пȣmeле лȣĭ.

Τᾶς, Dop: în локŭ de τῆς, saŭ ἧς, цen: fem: ал лȣĭ ὁ, saŭ ὅς.

Τᾶςδε, Dop: în локŭ de τῆςδε, цen: fem: ал лȣĭ ὅδε.

Τάσις, εως (ἡ), [τείνω] întindepe. «Ὀφρύων —». Eпгр:; (fir:) лȣнцipe. «Φωνῆς —„. Лкs: аплекаре, siлinцъ (грam:) tonismŭ de zічepe, пpoсodie. «Βαρεῖαι τάσεις καὶ ὀξεῖαι»· D. Ал:

Τάσσω (ττω), вiit: τάξω, пȣĭŭ, aшezŭ пe pîndŭ, apanжezŭ, întoкmeskŭ. «Τάττειν τὸν κόσμον». Плt: (ші пas:) “Φύσει σώφρων καὶ τεταγμένος ταῖς ἐπιθυμίαις». Пл: кȣmпъtatŭ, pегȣлatŭ. 2) (пaptiк:) пȣĭŭ în pîndŭ oaste. «Τάσσειν εἰς μάχην τὴν στρατιάν». Ksn: «Ἐν τοῖς ἀγῶσι πρῶτον ἑαυτὸν τάττων».Ksn: (ші miж:)«Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενος τὰς ναῦς„. Тȣч: (ші пas:). «Ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς εἰς μάχην». Тȣч: «Ἐπ' ὀκτὼ τεταγμένοι». Ksn: «Οὐδένα κόσμον ταχθέντες». Ep: «Τεταγμένη στρατιά». Ksn: (ші fir:). “Τάσσω ἐμαυτὸν μετὰ σοῦ». Fлstp: sîntŭ de пъpepea ta. (Fpanц:) je me range de votre avis. «Τάττεσθαι ὑπὸ Θεῷ (ὑπὸ ἐξουσίαν)». Sкp: mъ sȣпȣĭŭ. 3) пȣĭŭ în пȣmъpŭ, înшipŭ. «Εἰς τοὺς ἄνδρας —». Ksn: “Ἐπὶ μιᾶς (se înц: τάξεως)—». Ksn: întp' aчeлaшĭ pîndŭ. «Τάττειν τὴν μουσικὴν ἐν παιδείᾳ». Apst: «Ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι («Μετὰ τῶν ἀδελφῶν)—„. Пл: ші Sin: «Ἐμαυτὸν τάττω τῶν ἀπιστούντων». Dm: 4) pîndȣĭeskŭ (în postŭ). «Ἄρχοντας —„. Ksn: (ші кȣ aк: saŭ цen: saŭ dat: кȣ пpeп: indip:) «Ἐπὶ ταῖς τριήρεσιν («Ἐπὶ τὰς πράξεις) τάττειν τινά». Dm: ші Iskp: (ші пas:) «Ταχθεὶς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον». Epd: «Ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, ταύτῃ πειρασόμεθα εἶναι χρηστοί». Ep: (ші кȣ inf:). “Ταχθέντες ἀναλαβεῖν». Плt: “Οἱ τεταγμένοι φύλακες». Пл: 5) (прinч: despre sȣmъ de плъtit) pîndȣĭeskŭ, xotъръskŭ, (Fpanц:) taxer. «Τάξαι τῷ ναύτῃ δραχμήν». Ksn: «Φόρους τάττειν τινί». Esxn: «Θάνατον τὴν ζημίαν τάττειν». Dm: (ші miж:). «Ἀποτίνει ζημίαν, τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάξωνται». Ep: (ші кȣ inf:). «Ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα». Fp: (ші de sine пas:) «Παρέδοσαν ἑαυτοὺς ἀμαχητί, καὶ φόρον ἐτάξαντο». Ep: aŭ fъгъdȣit a плъti o xotъpîtъ sȣmъ. «Δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἀγίνεον». Ep: чe xotъpîseръ. «Καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Тȣч: a плъti кȣ sopoaчe. «Ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν». Тȣч: (ші în peчinpoч:) «Τάξασθαι ἡμέραν πρός τινα». Плв: (ші пas:). «Ἡμέρα («Χώρα) τεταγμένη». Sin: ші Ksn: «Ὁ πόλεμος οὐ τεταγμένα σιτεῖται». Пл: 6) поpȣnчeskŭ, opdinezŭ, pîndȣĭeskŭ. «Οὐκοῦν σὺ ἀπαγγείλαις ἄν; ὁ δὲ εἶπεν, εἰ σὺ τάττοις· ἀλλὰ τάττω, ἔφη». Ksn: (ші кȣ inf:). «Τὸ ταχθὲν τελεῖν„. Sof:

Τάτα, чinstit: аклам: = Τέττα, (de ач pom:] tatъ.

Ταταί! аклам: въїt: = Παπαί ші Ἀτταταί, ші чл:

Τατάω -ῶ, Dop: în локъ de τητάω.

Τᾶτες, Dop: în локъ de τῆτες.

Τατικὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosъ a întinde, прічinъitopъ de întindepe. [τείνω].

Τᾷτιον, At: în întpъn: în локъ de τὸ αἴτιον.

Τάττω, At: în локъ de τάσσω.

Τατύρας, ші Τάτυρος, ου (ὁ), [Пеps:] fazanъ (пасъpe).

Τατώμενος, α, ον, Dop: în локъ de τητώμενος.

Ταύλη, Ταυλίζω, = Τάβλα, Ταβλίζω.

Ταύρα, ας (ἡ), арх: вакъ steapпъ, [de ачі] тъъpoaїкъ [ші

Ταυράω -ῶ, (fъpъ віit:) (despre вакъ) mi s' a fъкъt (sîntъ înвїершъnatъ) de таъpъ, a mъ гoni. [ші

Ταυρέα (-έη) -ῆ, -έης -ῆς (ἡ), (se înц: δορὰ) пїеле de таъpъ. 2) (прin întind:) вічїъ, saъ тoвъ din пїеле de таъpъ. [ші

Ταύρειος, α saъ ος, ον. ал таъpълъї, saъ de пїеле de таъpъ. «Αἷμα («Ἀσπὶς) —». Тъч: ші Om: || (sъвst:) Ταυρεία (se înц: δορὰ, saъ μάστιγξ), = Ταυρέα. (вezї ші ταύρεος). [ταῦρος]. [de ъnde

Ταυρειὼν, ῶνος (ὁ), ъna din лъnї ла Kiziчenї. (вezї ταύρεος, ші ταύρια).

Ταυρελάτης, ου (ὁ), [ταῦρος, ἐλαύνω] гonitopъ, saъ вînъtopъ de таъpї. (вezї ταυροκαθάπτης].

Ταυρέλαφος (ὁ), ъnъ felъ de повъpашъ animaлъ de India. [ταῦρος, ἔλαφος].

Ταυρελέφας, αντος (ὁ), ъnъ felъ de animaлъ (întpe таъpъ ші елefantъ) de India. [ταῦρος, ἐλέφας].

Ταύρεος, η, ον, поet: Ion: în локъ de ταύρειος. (прinч: епit: Nentъnъ, fiind къ îї жeptfїaъ таъpї, saъ fiind къ Очеанъл ші pîъpiле se репpesintaъ къ капъ ші коарne de таъpъ). [ші

Ταυρῆ (ἡ), în întpъn: din ταυρέα. [ші

Ταυρηδὸν, adв: ка ъnъ таъpъ, къ selвatiкъ къъtъtъpъ. [ші

Ταύρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвътoape în чinstea лъї Nentъnъ. (вezї ταύρεος). [ші

Ταυριανὸς, ή, ὸν, (плц:) пъsкъtъ sъв zodia таъpълъї. [ταῦρος].

Ταυριάω -ῶ, (fъpъ віit;) = Ταυράω.

Ταυρίδιον (τὸ), dim: ал лъї ταῦρος.

Ταυρικὸς, ή, ὸν, însъшitъ таъpълъї; saъ ічел de таъpъ. [ταῦρος].

Ταυροβόας, ου (ὁ), поet: каре stpiгъ ка ъnъ таъpъ. [ταῦρος, βοή].

Ταυροβόλος (ὁ, ἡ), ловitopъ, ъчiгъtopъ de таъpї. "Τελετὴ — ». Епгр: чеа прin жeptfe de таъpї (прinч: în чinstea Peeї, saъ Чiвелеї). (se конf: къ ταυροπόλος). [ταῦρος, βάλλω].

Ταυρόβόρος (ὁ, ἡ), (пароks:) = Ταυροφάγος, mînкътopъ de таъpъ. 2) (пропароks:) mînкatъ de таъpъ. [ταῦρος, βορά].

Ταυρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: чел къ пînteче de таъpъ (mape). [ταῦρος, γαστήρ].

Ταυρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкъtъ, saъ tpasъ din таъpъ. [ταῦρος, γένος].

Ταυροδέτης, ου (ὁ, ші Ταυροδέτις, ιδος (ἡ), поet: легътopъ de таъpъ, saъ foлositopъ ла ачеasta. «Βύρσα — „. Епгр: [ші

Ταυρόδετος (ὁ, ἡ), легatъ, saъ лiпitъ къ клеїъ de таъpъ. [ταῦρος, δέω].

Ταυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ, saъ къ fiгъpъ de таъpъ. [ταῦρος, εἶδος].

Ταυρόθροος (ὁ, ἡ), поet: [ταῦρος, θρόος], = Ταυρόφθογγος.

Ταυρόθυτος (ὁ, ἡ), цoet: sъвîpшitъ прin жeptfъ de таъpъ. «Λοιβὴ — ». Opf: (вezї ші ταυροβόλος). [ταῦρος, θύω].

Ταυροκαθάπτης, ου (ὁ), [ταῦρος, καθάπτομαι] гls: гonitopъ, вînъtopъ de таъpъ da къларе (прinч: ла ...

Ταυροκαθάψια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвътoape, în каре se fъчеа лъптъ къ таъpї.

Ταυρόκερως, ωτος, [ταῦρος, κέρας] чел къ коарne de таъpъ.

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ), [ταῦρος, κεφαλή] чел къ капъ de таъpъ.

Ταυροκόλλα, ης (ἡ), клеїъ konstpъitъ din ъpекї, ші чл: de таъpъ. [ταῦρος, κόλλα]. [de ъnde

Ταυροκολλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ клеїъл de таъpъ.

Ταυρόκρανος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de ταυροκέφαλος. [ταῦρος, κρᾶνον].

Ταυροκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopъ, saъ жeptfeskъ таъpї. [din

Ταυρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пароks:) omopîtopъ de таъpї; (пропароks:) omopîtъ de таъpъ. [ταῦρος, κτείνω].

Ταυρομαχία (ἡ), ші Ταυρομάχιον (τὸ), Епгр: бътъліе, лъптъ de, saъ кътpe таъpї. [ταῦρος, μάχη].

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ), чел къ fpъnte (ші прin întind: oбpazъ, saъ коарne) de таъpъ. [ταῦρος, μέτωπον].

Ταυρόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ fiгѫръ de taѫрѫ̆. [ταῦρος, μορφή].

Ταυροπάρθενος (ἡ), поеt: fечоаръ хръпitъ de taѫрѫ̆ (епit: ал Еѫропеї). [ταῦρος, παρθένος].

Ταυροπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкѫtѫ̆ din tatъ taѫрѫ̆. [ταῦρος, πατήρ].

Ταυροπόλια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о sербътоаре în чinstea Dianeї пѫmitъ...

Ταυροπόλος, ші Ταυροπόλη (ἡ), (епit:) Diana (fiind къ авеа taѫрї saѫ̆ бої ла tръsѫра sa, saѫ̆ fiind къ se чinstїa în Taѫрida a Sкitieї). «Γυναῖκες ταυροπόλοι». At: nішte fермекътоаре adѫкътоаре de жертfе ла Екata saѫ̆ Diana. [ταῦρος, πόλος]

Ταυρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоаре de taѫрѫ̆. [ταῦρος, ποῦς].

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ обраzѫ̆, saѫ̆ кіпѫ̆ de taѫрѫ̆. [ταῦρος, πρόσωπον].

Ταῦρος (ὁ), [ταῦς] [de ачі] taѫрѫ̆. 2) (fiг:) бърбatѫ̆. 3) мембрѫл цenitaлѫ̆ ал бърбatѫлѫї. 4) = Περίνεον (de ѫnde λάσταυρος). 5) (astpon:) Taѫрѫ̆, о konsteлацie în zodiaкѫ̆. 6) преotѫл лѫї Nептѫnѫ̆ (вezї ταύρεος).

Ταυροσφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, înжѫnгїѫ̆ de жертfъ taѫрѫ̆. [din

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ), înжѫnгїetорѫ̆ de taѫрѫ̆, saѫ̆ taѫрї. [ταῦρος, σφάζω].

Ταυροφὰγος (ὁ, ἡ), mînкъторѫ̆ de taѫрї. (епit: ал Бакѫлѫї, fiind къ поецілор ditiрамвічї se da taѫрѫ̆ de премiѫ̆). [ταῦρος, φάγω].

Ταυροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), възѫtѫ̆ ка (în fiгѫръ de) taѫрѫ̆. [ταῦρος, φαίνω].

Ταυρόφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ глаsѫ̆ de taѫрѫ̆. [ταῦρος, φθόγγος]

Ταυροφόνος (ὁ, ἡ), ѫчігъторѫ̆ de taѫрї. (епit: ал лѫї Еркѫлѫ̆). [ταῦρος, φόνος]

Ταυρόφόρος (ὁ, ἡ), (пароks:) пѫртъторѫ̆ (къръторѫ̆) de taѫрѫ̆; (пропароks:) пѫртatѫ̆ (în tръsѫръ) de taѫрї. [ταῦρος, φέρω].

Ταυροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soїѫ̆ de taѫрѫ̆. [ταῦρος, φυὴ].

Ταυρόω -ῶ, віit: -ώσω, пребакѫ̆ în taѫрѫ̆; (fiг:) selбътъчеsкѫ̆. «Ὄμμασι ταυρουμένην». Еѫр: selбatiкъ ла къѫtътѫръ. (вezї ші ἀποταυρὸω). [ші

Ταυρώ, όος -οῦς, (ἡ), (епit:) Diana, (алt:) Ταυροπόλος. [ταῦρος].

Ταυρῶπις; ιδος (ἡ), fem: ал лѫї...

Ταυρωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ faцъ, saѫ̆ къѫtътѫръ de taѫрѫ̆, selбatiкѫ̆ ла вedepe. [d

Ταυρώψ, -ῶπος (ὁ, ἡ), поеt: = Ταυρωπὸς. [ταῦρος, ὤψ].

Ταῦς, saѫ̆ Ταὺς, арх: Dop: (neîntp:) în локѫ̆ de μέγας (de ѫnde Ταΰγετος).

Ταύσιμος (ὁ, ἡ), гls:, ші

Ταύσιος, α, ον, Dop: în локѫ̆ de τηύσιος.

Τὰυτὰ. At: în întpѫn: în локѫ̆ de τὰ ἀυτὰ.

Ταῦτα, îm: neѫt: лѫї Οὗτος.

Ταυταγὶ, At: кѫ întind: în локѫ̆ de ταυτὶ.

Ταὐτάζω, віit: -άσω, zікѫ̆, saѫ̆ faкѫ̆ (în цen: петрекѫ̆ întp') ачелеашї лѫкрѫрї. (вezї τευτάζω). [ταὐτὰ].

Ταύτῃ, ші (At: кѫ întind:) Ταυτῃὶ, dat:

Ταύτης, ші (At: кѫ întind:) Ταυτησὶ, цen: fem: ал лѫї Οὗτος.

Ταυτὶ, At: în локѫ̆ de ταῦτα.

Ταυτίζω, віit: -ίσω, прівеsкѫ̆, saѫ̆ sокоtеsкѫ̆ чева de ачееашї кѫ алta, (Франц:) identifier. || (між:) = Ἰδιοποιοῦμαι. [din

Ταὐτὸ, saѫ̆ Ταυτὸ, în întpѫn: în локѫ̆ de τὸ αὐτὸ.

Ταυτόαιμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачелашї sînцe. [ταυτὸ, αἷμα].

Ταυτοβουλία (ἡ), (плц:) ачееашї воіnцъ. [ταυτὸ, βουλὴ].

Ταυτογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачелашї neamѫ̆, рѫdъ, saѫ̆ patpiotѫ̆. [ταυτὸ, γένος].

Ταυτογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) sкріѫ̆ ачелеашї (despre ачелеашї, saѫ̆ întp'ачелашї кіпѫ̆). «Ταυτογραφούμενα». Sкрise despre ачелеашї, saѫ̆ tpaкtate întp' ачелашї кіпѫ̆. [ταυτὸ, γράφω].

Ταυτόδοξος (ὁ, ἡ), (плц:) sлъвitорѫ̆ de ачелеашї, saѫ̆ чел de ачелеашї simцiminte saѫ̆ пърерї, = Ὁμόδοξος. [ταυτὸ, δόξα].

Ταυτοδυναμέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) sîntѫ̆..

Ταυτοδύναμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачееашї пѫtepe (търіе, прецѫ̆, saѫ̆ însemnътate). [ταυτὸ, δύναμις].

Ταυτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачелашї feлѫ̆, saѫ̆ formъ. [ταυτὸ, εἶδος].

Ταυτοέπεια (ἡ), = Ταυτολογία. [mi

Ταυτοεπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ταυτολογέω. [ταυτὸ, ἔπος].

Ταυτοεργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкреzѫ̆ ачелашї лѫкрѫ. [ші

Ταυτοεργία (ἡ), ачееашї лѫкраре. [ταυτὸ, ἔργον].

Ταυτόζηλος (ὁ, ἡ), (плц:) mішкatѫ̆ de ачелашї zелѫ̆. [ταυτὸ, ζῆλος].

Ταυτοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел кѫ ачееашї воіnцъ. «Τὸ ταυτοθελές». = Ἡ ταυτοβουλία. [ταυτὸ, θέλω].

Ταυτόθροος (ὁ, ἡ), (плц:) = Ταυτόφωνος. [ταυτό, θρόος].

Ταυτοκίνητος (ὁ, ἡ), (плц:) mішкатŭ tot d'aȣna întp'ачелашĭ кіпŭ saŭ ачееашĭ direкцie кȣ алтȣл. [ταυτὸ, κινοῦμαι].

Ταυτοκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), (astpnm:) пȣsŭ sȣбt ачееашĭ клімъ. [ταυτὸ, κλίνω].

Ταυτολογέω -ῶ, віit: -ήσω, zікŭ (репетŭ) tot ачелеашĭ. [ші

Ταυτολογία (ἡ), репетаре de челе zise (кȣ алте ворбе). [ші

Ταυτολογικῶς, adв: кȣ репетаре de ачелеашĭ zise. [din

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ), (плц:) ворбіторŭ (репетъторŭ) de ачелеашĭ. [ταυτὸ, λόγος].

Ταυτὸματον, At: în întpȣn: în локŭ de τὸ αὐτόματον.

Ταυτομήκης, εος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачееашĭ лȣнцime. [ταυτὸ, μῆκος].

Ταυτὸν, At: în întpȣn: (maĭ 'nainte de вок:) în локŭ de τὸ αὐτὸ.

Ταυτοπάθεια (ἡ), (плц:) пътimipe de ачелеашĭ,=Ὁμοιοπάθεια. [din

Ταυτοπαθὴς, έος (ὁ. ἡ), (плц:) пътimitopŭ, saŭ пътimaшŭ de ачелеашĭ,=Ὁμοιοπαθὴς. [ταυτὸ, πάθος].

Ταυτόποδία (ἡ), Sхл: репетаре de ачелашĭ пічорŭ întp'ачелашĭ вepsŭ. [ταυτὸ, ποῦς].

Ταυτοπροσωπικῶς, adв: întp'ачееашĭ пepsoanъ. [ταυτὸ, πρόσωπον].

Ταυτοσήμαντος, ші Ταυτόσημος (ὁ, ἡ), [ταυτὸ, σημαίνω, ші σῆμα] (плц:) чел de ачееашĭ însemnape.

Ταυτοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἰσοσθενὴς, ші Ταυτοδύναμος. [ταυτὸ, σθένος].

Ταυτόσπορος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачееашĭ sъmînцъ (neamŭ). [ταυτὸ, σπόρος].

Ταυτοσυλλαβέω-ῶ, віit: -ήσω, (плц:) amŭ ачелеашĭ silaбe. [ταυτὸ, συλλαβὴ].

Ταυτότης (ἡ), [ταυτό] ачееашime, saŭ fiinцъ de ачелашĭ лȣкрȣ, (Fpanц:) identité; (грам:)=Ταυτολογία.

Ταυτοφωνία (ἡ), (плц:) ачелашĭ глasŭ.[din

Ταυτόφωνος (ὁ, ἡ), (плц:) чел кȣ ачелашĭ глasŭ. [ταυτὸ, φωνή].

Ταυτώνυμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачелашĭ nȣme. [ταυτὸ, ὄνομα].

Τάφε, поет: în локŭ de ἔταφε, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лȣĭ τέθηπα.

Ταφεῖος, α, ον, вezĭ ταφήϊος.

Ταφείς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч: ал лȣĭ θάπτω.

Ταφεὺς, έως (ὁ), înгропъторŭ de морцĭ. [din

Ταφὴ (ἡ), înгропаре (de moртŭ), înmopmîntape; (des îm:) цepemonie de înгропъчĭȣne; (ȣne-opĭ) în локŭ de τάφος, saŭ ταφεῖον. «Ἐς ταφὰς τιθέναι». Sof: «Καί αὐτοῦ εἰσὶ ταφαὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλωπεκῆσι» Ep: (ȣne-opĭ) келтȣĭалъ de înгропъчĭȣne. «Οὐδὲ τοῖς θάψασι τὸν πατέρα τὴν ταφὴν ἀπέδωκε». Dm: [θάπτω]. [de ȣnde

Ταφήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de ταφεῖος, кȣвenitŭ ла înmopmîntape.

Τάφιος, α, ον, поет: =Ταφήϊος.

Τάφιος, α, ον, чел din insȣла [Τάφος].

Ταφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de mopmîntŭ. [τάφος, εἶδος].

Τάφον, поет: în локŭ de ἔταφον, 3: îm: пeps: de nex: 2: ал лȣĭ τέθηπα.

Τάφος (ὁ), [θάπτω] mopmîntŭ. 2) поет: în локŭ de ταφή, înmopmîntape; (партік:) masa чea dȣпе înгропъчĭȣne, (алт:) περίδειπνον. «Αὐτὰρ τοῖσι τάφον δαίνυ„. Іл: Ψ. ші лȣптеле челе în чinstea moртȣлȣĭ. «Ἐς τάφον, ὅθι πάντας ἐνίκα» Od: Γ.

Τάφος, εος -ους (τὸ), [τέθηπα] поет: în локŭ de θάμβος, spaĭmъ.

Ταφρεία (ἡ), sъпътȣръ de шanцŭ; înгръditȣръ (înпрежтȣіре) кȣ шanцŭ. [ші

Τάφρευμα (τὸ), = Τάφρος, шanцŭ. [din

Ταφρεύω, віit: -εύσω, sanŭ (întъpeskŭ кȣ) шanцŭ. [τάφρος].

Τάφρη (ἡ), Ion: în локŭ de τάφρος.

Ταφροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, гл: tpaгŭ шanцŭ. [τάφρος, βάλλω].

Ταφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de шanцŭ. [τάφρος, εἶδος].

Ταφροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ шanцŭ.

Τάφρος (ἡ), [θάπτω] шanцŭ; (ȣne-opĭ) шanцŭ sȣбt пъmîntŭ, minъ, = Ὑπόνομος [de ȣnde

Ταφρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ταφροειδής.

Ταφρωρύχος (ὁ), sъпътopŭ de шanцŭ.[τάφρος, ὀρύσσω].

Ταφὼν, οῦσα, όν, поет: nex: 2: de партч: ал лȣĭ τέθηπα.

Τάχα, adв: (timп.)=Ταχέως. «Τάχα σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη». Ткр: «Τάχα ἐπειδὰν». Плт: = Ἐπειδὰν τάχιστα, în datъ че. 2) (обіч: în îndoĭалъ) поate, de крezȣt. «Τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν». Плт: ші Sкр: (ші în парал:). «Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι». Apstf:

Ταχέως, (компар: пергл· θᾶσσον, ші sȣпрл: τάχιστα) adв: кȣрînd, în гравъ. [ταχὺς].

Ταχινὰ, adв: вezĭ ταχινός.

Ταχίνης, ου, (ὁ), ші

Ταχινὸς, ὴ ὸν, поет: în локŭ de ταχύς, гравнікŭ, ĭȣte. «Πτὼξ («Ἔλαφος)—».Епгр:

|| (îm: neȣt:) ταχινὰ, adв: în локȣ de...
Ταχινῶς, adв: noet: în локȣ de ταχέως.
Τάχιον, adв: din ταχίων.
Τάχιστα, adв: ал лȣї..
Τάχιστος, η, ον, sȣпрл:, ші
Ταχίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: пргл: ал лȣї ταχύς, maї їȣte, maї грабнікȣ; foapte грабнікȣ. || (neȣt:) Τάχιον, adв: = Θᾶσσον, maї кȣрînd, ші (sȣпрл:) τάχιστα, adв: = Τὴν ταχίστην. (вezї ταχύς).
Τάχος, εος -ους (τὸ), = Ταχύτης, їȣцime, гръбнічіе. «Ψυχῆς —». Плт: iskȣsinцъ, isteцime, актівitate. «Σημασίας — ». Ptp: віоічїȣне. «Ὡς εἶχον τάχους». Тȣч: кît maї кȣрînd пȣteaȣ. «Ὅσον («Ὅτι, «Ὡς) τάχος». (ші кȣ преп:). «Διὰ τάχους, «Ἐν τάχει, «Κατὰ τάχος». (ші în ел:). «Τάχει, «Τάχος, = Ταχέως. «Ἅπτε τάχος πεύκας». Епгр:
Ταχὺ, adв: вezї ταχὺς.
Ταχυάλωτος (ὁ, ἡ), каре кȣрînd (лesne) se їa, se stъпîneште. «Χώρη—». Ер: [ταχὺς, ἁλίσκομαι].
Ταχυβάδιστος (ὁ, ἡ), (плц:) [ταχὺς, βαδίζω] în локȣ de...
Ταχυβάμων, ονος, (ὁ, ἡ), ші
Ταχυβάτης, ου (ὁ), їȣte-ȣмблъторȣ. [ταχὺς, βαίνω].
Ταχυβλαστία (ἡ), їȣцime, гръбнічіе ла влъstъріре, saȣ pesъріре. [ταχὺς, βλαστός].
Ταχύβουλος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, βουλή] їȣte (skimбъчosȣ) în кіпzȣірї, nestatopnікȣ.
Ταχυγαμία (ἡ), грабнікъ (преа timпȣріе, saȣ непрегînditъ) къsъtopie. [ταχὺς, γάμος].
Ταχύγηρος Ion: în локȣ de...
Ταχύγηρως (ὁ, ἡ), кȣрînd înбъtpînitȣ. [ταχὺς, γῆρας].
Ταχύγλωσσος (ὁ, ἡ), їȣte de лімбъ, (ad:) їȣte-ворбіторȣ. [ταχὺς, γλῶσσα].
Τυχυγονία (ἡ), грабнікъ, timпȣріе naштере, saȣ podipe. [din
Ταχυγόνος (ὁ, ἡ), пъskъторȣ, saȣ poditopȣ de timпȣріȣ. [ταχὺς, γόνος].
Ταχύγουνος (ὁ, ἡ), їȣte de цenȣкї, saȣ de пічоаре, = Ταχύπους. [ταχὺς, γοῦνα noet: = γόνατα].
Ταχυγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skріȣ їȣte. [din
Ταχυγράφος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, γράφω] їȣte-skpiitopȣ. || (sȣбst:) = Στενογράφος, stenografȣ.
Ταχύδακρυς (ὁ, ἡ), їȣte (rata) ла плîns, saȣ въpsape de лъкръmї. [ταχὺς, δάκρυ].
Ταχυδινὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: їȣte вîpteжitȣ, saȣ вȣлtopitȣ. [ταχὺς, δίνη]. [ші
Ταχυδρομέω -ω, віit: -ήσω, алергȣ їȣte.
Ταχυδρομία (ἡ), їȣte алергаре. [din
Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ), їȣte-алергъторȣ, кȣріерȣ. [ταχὺς, δρόμος].
Ταχυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ταχύεργος.
Ταχυεργία (ἡ), їȣte лȣкраре. [din
Ταχύεργος (ὁ, ἡ), їȣte ла лȣкраре, актівȣ, (Франц:) expéditif. 2) (ȣne-орї) nesokotitȣ; nestatopnікȣ. [ταχὺς, ἔργον].
Ταχυήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: їȣte mînatȣ прin вîsліре [ταχὺς, ἐρέσσω].
Ταχυθάνατος (ὁ, ἡ), adȣкъторȣ, saȣ mop. tȣ de грабнікъ moapte. [ταχὺς, θάνατος].
Ταχύϊππος (ὁ, ἡ), чел кȣ каї їȣцї, saȣ їȣte, îndemînatікȣ кълърецȣ. (грам: експлік: а лȣї ταχύπωλος). [ταχὺς, ἵππος].
Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ), їȣte mішкatȣ, порnitȣ. [ταχὺς, κινέομαι].
Ταχυκρίσιμος (ὁ, ἡ), (med:) каре їȣte faче кріsъ (se алеце). [ταχὺς, κρίσις].
Ταχυλόγος (ὁ, ἡ), їȣte-ворбіторȣ. [ταχὺς, λόγος].
Ταχυμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), їȣte, лesnічїosȣ ла înвъцътȣръ. [ταχὺς, μανθάνω].
Ταχύμηνις, ιος (ὁ, ἡ), noet: їȣte ла mînie, некъжічїosȣ. [ταχὺς, μῆνις].
Ταχυμήτης, ου (ὁ), ші Ταχύμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Ταχύβουλος. [ταχὺς, μῆτις].
Ταχυμήτωρ, ορος (ἡ), каре кȣрînd, saȣ des se faче mȣmъ (naште). [ταχὺς, μήτηρ].
Ταχύμοιρος [ταχὺς, μοῖρα], ші
Ταχύμορος (ὁ, ἡ), noet: [ταχὺς, μόρος] = Ταχυθάνατος, чел кȣ грабнікъ ȣрsitъ de moapte, skȣptȣ de віацъ.
Ταχύμυθος (ὁ, ἡ), = Ταχυλόγος, noet: [ταχὺς, μῦθος].
Ταχυναυτέω -ῶ, віit: -ήσω, плȣteskȣ їȣte кȣ корабіа. [ταχύς, ναύτης].
Ταχύνοια (ἡ), їȣцime, isteцime de minte. [din
Ταχύνοος -ους (ὁ, ἡ), їȣte, isteцȣ de minte. [ταχὺς, νόος -οῦς].
Ταχύνω, віit: -υνῶ, гръвeskȣ, пріпeskȣ; (nestp: saȣ ел:) mъ гръвeskȣ. [ταχὺς].
Ταχύοδος (ὁ, ἡ), їȣte în кълъtopie. [ταχὺς, ὁδός].
Ταχυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), їȣte, лesne de îndȣплекat. [ταχὺς, πείθω].
Ταχυπέτας, ου (ὁ), їȣte-sбȣръторȣ. [ταχὺς, πέτομαι].
Ταχυπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, плȣteskȣ їȣte пе mape, ші чл:, = Ταχυναυτέω. [ші
Ταχυπλοία (ἡ), їȣte плȣtipe. [din
Ταχύπλοος -ους (ὁ, ἡ), їȣte плȣtitopȣ, saȣ ла плȣtipe пе mape, ші чл: [ταχὺς, πλόος].
Ταχύπνοια (ἡ), їȣte, deasъ pesȣфларе. [ταχὺς, πνοὴ].

Ταχύπομπος (ὁ, ἡ), поет: ĭѕte порnitŭ, saŭ екsекѕtatŭ. «Διωγμὸς—». Esхл: [ταχὺς, πέμπω].

Ταχύποπτος (ὁ, ἡ), ĭѕte, грабnікŭ бънѕitорŭ. (алцiĭ îndpeпt: καχύποπτος). [ταχὺς, ὕποπτος].

Ταχυπὸρος (ὁ, ἡ), ĭѕte-мергъtорŭ. [ταχὺς, πόρος].

Ταχύποτμος (ὁ, ἡ), поет:=Ταχύμορος. [ταχὺς, πὸτμος].

Ταχύπους, οδος (ὁ, ἡ), ĭѕte de пічоаре. [ταχὺς, ποῦς].

Ταχύπτερνος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ταχύπους, ĭѕte în кълкiĭе. [ταχὺς, πτέρνα].

Ταχυπτεροῤῥυέω -ῶ, віit: -ήσω, кѕрînd îmĭ кad пепеле. [ταχὺς, πτερὸν, ῥέω].

Ταχύπτερος (ὁ, ἡ), ĭѕte de ъріпĭ (ĭѕte-sбѕръtорŭ). [ταχὺς, πτερὸν].

Ταχύπωλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ ĭѕцĭ каĭ, saŭ ĭѕte, îndemînatікŭ кълърецŭ. [ταχὺς, πῶλος].

Ταχύῤῥοθος (ὁ, ἡ), поет: кѕ мѕлtъ ĭѕцеалъ репezitŭ, foapte грабnікŭ. [ταχὺς, ῥόθος].

Ταχύῤῥωστος (ὁ, ἡ), поет: [ταχὺς, ῥώομαι]. ĭѕte мішкatŭ, saŭ порnitŭ. «Πελειὰς — ». Sof:=Ταχύπτερος, ĭѕte-sбѕръtоаре.

Ταχὺς, έος (εῖα, ὺ, (компар: ταχύτερος, sѕпрл: -ύτατος, ші маĭ des пергл: ταχίων, ші θάσσων, τάχιστος) грабnікŭ, ĭѕte, репеde. «Πόδας —». Om: =Ταχύπους. «Πορεία («Ἱππασία) — ». Ksn: «Ναῦς — ». Ksn: «Ὑπηρέτας ταχεῖς καὶ ἀόκνους». Ksn: «Ταχεῖα διήγησις„. Apst: sкѕрtъ, репеde. «Διὰ ταχέων (se înц: βημάτων)».= Διὰ τάχους. «Τὴν ταχίστην (se înц: ὁδόν)».=Ὅσον τάχιστα. || (neѕt:) ταχὺ, (ші компар: θᾶσσον, saŭ τάχιον, ші sѕпрл: τάχιστα) adв: în локŭ de ταχέως. «Ταχὺ καὶ ῥᾳδίως». Ksn: (ші înпреѕnъ кѕ γε, маĭ de шѕлte орĭ în emfasŭ, saŭ eponie). «Ταχὺ γ' ἂν χαρίσαιντο». Dm: Ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν». Apstf: кѕрînd о sъ поцĭ, (ad:) nічĭ de кѕm. «Ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχὺ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε„. Лкs: «Ἐπειδὰν τάχιστα». Лѕч: în datъ че. «Ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει». [τάχος].

Ταχύσκαρθμος (ὁ, ἡ), ĭѕte-sълtъtорŭ, = Εὔσκαρθμος. [ταχὺς, σκαρθμός].

Ταχυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ταχύπους. [ταχὺς, σκέλος].

Ταχύσπερμος, ші Ταχύσπορος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, σπέρμα, ші σπόρος] кѕрînd doвînditорŭ de sъmînцъ.

Ταχυστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: = Ταχυδίνης. [ταχὺς, στροφάλιγξ].

Ταχυτὴς, saŭ Ταχύτης, ῆτος, -ητος, ĭѕцime, гръбnічіе. [ταχύς].

Ταχυτόκος (ὁ, ἡ), кѕрînd (лesne, saŭ des) пъsкъtорŭ. [ταχὺς, τόκος].

Ταχύφωνος (ὁ,ἡ), ĭѕte-ворвitорŭ,=Ταχύγλωσσος. [ταχὺς, φωνὴ].

Ταχυχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: ĭѕte sѕflatŭ прin бѕze. «Αὐλός — ». Епгр: (ѕnde алцiĭ îndpeпt: τανυχειλής). [ταχὺς, χεῖλος].

Ταχύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), ĭѕte ла mîĭnĭ (лѕкръtорŭ). [ταχὺς, χείρ]. [de ѕnde

Ταχυχειρία (ἡ), ĭѕцеалъ de mîĭnĭ (ла лѕкрѕ), =Ταχυεργία.

Τάω, temat: ал лѕĭ τῆ, ші τεταγών.

Ταὼ, цen: sinг, ші

Ταῴ, nom: îm:, ші

Ταῷ, dat: sinг: ал лѕĭ ταὼς.

Ταὼν, ῶνος (ὁ), =Ταώς.

Τάων, Dop: Еол: în локŭ de τῶν, saŭ ὧν, цen: îm: ал лѕĭ ὁ, saŭ ὅς.

Ταὼς, [imit:] -ὼ (ὁ), (îm: ταῴ, saŭ ταοί) пъѕnŭ. 2) ѕnŭ felŭ de пеште.

Τε, партік: енгл:, saŭ копĭѕnкцie компletitoape (ѕрmînd saŭ καί) «Εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι». Тѕч: (saŭ алtŭ τε). «Εἶδος τε, μέγεθός τε». Om: (ѕne орĭ) înплinitорŭ, saŭ emfantікŭ. «Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ». Om:

Τέ, Dop: în локŭ de σέ, ак: ал лѕĭ σύ.

Τέ', поет: (în апоstр:) în локŭ de...

Τεὰ, поет: îm: neѕt: ал лѕĭ τεός=σός.

Τέγγω, [în afin: кѕ τήκω, de ѕnde Лat: tingo) віit: τέγξω, (пas: tpe: de кѕ: τέτεγμαι,-εγξαι, -εγκται, nex: nas: ἐτέγχθην) ѕdŭ, moĭŭ; (прin întind:) въпseskŭ. «Δακρύοις τέγγειν κέρας». Еѕр: «Ψευδῆ τέγγειν λόγον». Пind: 2) toпeskŭ; (прin întind:) върsŭ. «Ἱδρῶτα («Δάκρυα)—». Apst: ші Пind: 3) (fir:) млъdiĭŭ inima кѕĭва (sпре мілъ, saŭ компътimipe). «Μὴ τέγγεσθε». Apstf: nѕ въ моĭацĭ, nѕ въ млъdiацĭ.

Τέγεος (ὁ, ἡ), поет: ал înвълitoapeĭ. «Θάλαμος —». Іл:Z. de лiпгъ înвълitoape, (алt:) ὑπερῷον. [din

Τέγη (ἡ), глs: în локŭ de στέγη.

Τεγκτὸς, ὴ, ὸν, ѕdatŭ, moĭatŭ; (fir:) млъdiosŭ sпре компътimipe ші мілъ. [ші

Τέγξις, εως (ἡ), ѕdape, moĭape. [τέγγω].

Τέγος, εος -ους (τὸ), =Στέγος, înвълitoape; (прin întind:) кasъ; odaĭe, къмъръцъ (прinч: în подŭ), =Ὑπερῷον; (fir:) tpaкtipŭ de кѕрве.

Τεῆς. Ion: în локъ de τῆς=ἧς, цen: ал лъї ὅς.

Τεθαλυῖα, поet: în локъ de τεθηλυῖα, fem: miж: tpe: de къ: (în локъ de прez:) de партч: ал лъї θάλλω.

Τέθαμμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї θάπτω.

Τεθαῤῥηκότως, adв: (de партч:) къ къражъ.

Τεθάφαται, Ion: în локъ de τεθαμμένοι (-αι, -α) εἰσί. a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de къ:, ші

Τεθάψομαι, пeste пъцinъ вiit: ал лъї θάπτω.

Τεθέαμαι, tpe: de къ: ал лъї θεάομαι.

Τεθεῖεν, a 3: îm: пeps: de пas: пex: 1: de пoft:, ші

Τέθεικα, акt:, ші

Τέθειμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї τίθημι.

Τεθέληκα, tpe: de къ: ал лъї θέλω.

Τέθηλα, miж: tpe: de къ: (în локъ de прez:) ал лъї θάλλω.

Τεθῆναι, пas: пex: de inf: ал лъї τίθημι.

Τέθηπα, (пeste-съв: ἐτεθήπειν) miж: tpe: de къ: în локъ de прez: ал (пeîntp:) θάμβω=θαμβέω, mъ ъїtъ къ sпaїmъ, mъ sпъїmîntъ, mъ sпeрiъ, mъ înгpozeskъ, mъ miръ. «Τέθηπα ἀκούων νῆσον πλωτήν». Ep: «Στῆ δὲ ταφὼν». Om:

Τεθλαγμένος Dop: în локъ de τεθλασμένος, пas: tpe: de къ: ал партч: лъї θλάω.

Τέθλιμμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї θλίβω.

Τέθμιος, α, ον, Dop: în локъ de θέσμιος, лецitimъ. || (пeъt:) Τέθμιον (sъвst: în локъ de

Τεθμὸς (ὁ), Dop: în локъ de θεσμός.

Τέθναθι, порънч:, ші

Τεθναίην, пoft: tpe: de къ: ал лъї θνήσκω.

Τεθνάκαμες, Dop: în локъ de τεθνήκαμεν, 1: пeps: îm: ал лъї τέθνηκα

Τεθνάκην, Dop: în локъ de ἐτεθνήκειν, пeste-съв: ал лъї θνήσκω.

Τεθνάμεν, ші Τεθνάμεναι, поet: în локъ de τεθνᾶναι.

Τέθναμεν, ατε, ᾶσι, At: în локъ de τεθνήκαμεν, îm: ал лъї τέθνηκα.

Τέθνασαν, поet: în локъ de ἐτέθνασαν, a 3: îm: пeps: de At: пeste-съв: ал лъї θνήσκω.

Τεθνᾶσι, At: în локъ de τεθνήκασι, a 3: îm: пeps: a лъї τέθνηκα.

Τέθνασο, поet: miж: пeргл: порънч: ал лъї τέθνηκα.

Τέθνεικα, Беot: în локъ de τέθνηκα.

Τεθνεὼς, -ῶτος, saъ -ότος, поet: Ion: în локъ de...

Τεθνειώς, -ῶσα, -ὼς saъ -ὸς, Ion: At: în локъ de τεθνηκὼς, tpe: de къ: de партч: ал лъї θνήσκω.

Τέθνηκα, tpe: de къ: (maї de mълteорї în локъ de прez:). [ші

Τεθνήξομαι, At: вiit: ал лъї θνήσκω.

Τεθνηὼς, ші Τεθνὼς, поet: Ion: în локъ de τεθνηκὼς.

Τεθορεῖν, поet: în локъ de θορεῖν, пex: 2: de înf: ал лъї θρώσκω, saъ θόρνυμαι.

Τεθορυβημένως, adв: (de партч:) къ гълъцie, saъ sromotъ; fъръ pîndъїaлъ; къ amestекътъpї. [θορυβέω].

Τέθραμμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї τρέφω.

Τεθρήμερον (τὸ), [τέτταρες, ἡμέρα] distanцъ, intepвaлъ de пatpъ ziле.

Τεθριππηλάτης, ου (ὁ), [τέθριππον, ἐλαύνω] mînъtopъ de (saъ чел пe tpъsъpъ къ) пatpъ каї. [τέθριππον, ἐλαύνω].

Τεθριπποβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: mepгъtopъ пe tpъsъpъ къ пatpъ каї. [ші

Τεθριπποβάτης, ου (ὁ), = Τεθριπποβάμων. [τέθριππον, βαίνω].

Τέθριππος (ὁ, ἡ), чел къ пatpъ каї. || (sъвst:) Τέθριππον (se înц: ἅρμα), tpъsъpъ къ пatpъ каї, (Fpanц:) quadrige. «Ἵππον τρέφειν τέθριππον». Apstf:=Τεθριπποτροφεῖν. [τέτταρες, ἵππος].

Τεθριπποτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskъ пatpъ каї пentpъ tpъsъpъ. [din

Τεθριπποτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopъ de пatpъ каї ла tpъsъpъ. [τέθριππον, τρέφω].

Τεθρυλλημένως, adв: (de партч:) în кiпъ вestitъ, шtiъtъ de toцї. [θρυλλέω].

Τεθρυμμένως, [θρύπτω] adв: (de партч:) къ кiпъ moлiчosъ, afemeїatъ.

Τεθυωμένος, η, ον, пas: tpe: de къ: de партч: ал лъї θυόω.

Τέϊ, Dop: în локъ de σέ, ак:, ші

Τεὶν, поet: în локъ de σοί, dat: sinг: ал лъї σύ.

Τεῖνδε, Dop: în локъ de τῇδε.

Τεινεσμὸς (ὁ), [τείνω] ъnъ feлъ de колiкoasъ пatimъ, sкpemъtъ fъръ eшipe. [de ъnde

Τεινεσμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ, saъ пътimaшъ de τεινεσμός.

Τείνω, [τάω] вiit: τενῶ, (пex: ἔτεινα, tpe: de къ: τέτακα, ші пas: τέταμαι, пex: ἐτάθην) întinzъ; (пpin întind:) stpînгъ; легъ. «Τόξον —». Om: «Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας». Іл: Е. (ші пas:). «Ἱμὰς, ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος τέτατο». Іл: Г. «Ταθεὶς ἐνὶ δεσμῷ». Od: X. 2) întinzъ, aшtepnъ. «Ἕκτορα τανύσας ἐν κονίῃσιν». Іл: Ψ. «Ὅτε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ». Іл: П. ва акопері черъл къ... (ші пas:). «Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι

τέταντο». Іл: Δ. «Ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθείς„. Іл: N. ші X. «Φάσγανον ὑπὸ λαπάρην τέτατο». Іл: X. «Νηὸς ἱστία τέτατο». Od: A: epaŭ întinse, saŭ ѕmflate de вîntŭ. «Ἀὴρ («Νὺξ, ші fir: «Πόλεμος) τέταται». Es: ші Om: a коплешіт. «Ὀφρύς μοι μία μακρὰ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἐξ ὠτὸς τέταται ἐπὶ θώτερον». Ткр: 3) (fir:) tparŭ înainte, прелѕнцеskŭ; (прin întind:) înteцeskŭ. «Αἰῶνα —». Еѕр: «Αὐδὰν —». Esхл: (ші fir:). «Μὴ τεῖνε μακρὰν (se înц. ὁδόν)». Sof: nѕ лѕнцi, skѕpteazъ ворва. 4) (кѕ ак: saŭ dat: кѕ преп:) îndpentezŭ, (ші ел: saŭ nestp:) mъ îndpentezŭ кътре... (fir:) прівеskŭ, mъ рапорtŭ, stntŭ кѕвенitŭ; (пas:) sîntŭ піponitŭ ла... «Ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι βέλη». Sof: (de ѕnde прin întind:) «Φόνον τείνειν εἴς τινα». Еѕр: (ші fir:) «Επὶ σοὶ τέτακα τὸν νοῦν». D: Ал: (ші ел:). «Τὰ πρὸς ἀρετὴν τείνοντα». Apst: «Πρὸς σὲ μᾶλλον τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα ἢ πρὸς ἐμὲ». Ksn: «Ταῦτα ὧν πάντα εἰς σὲ νῦν τείνει, καὶ ἐκ σέο ἄρτηται„. Ер: «Τείνειν εἰς τροφὴν». Лкs: =Συντείνειν. «Πρὸς τὸν Σκίῤῥωνα μᾶλλον τείνει». Плt: аре maĭ mѕлtъ аплекаре; (ші кѕ adв:) «Τὸ κακὸν τοῦτο ποῖ τείνει»; Плt: (ші ел:). «Τείνειν εὐθὺ Βαβυλῶνος». Лѕч: merцe întins, dpent. (вezĭ ші σοβέω). "Ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία οἴκαδε». Apstf: «Ἐγγύς τι τείνειν τινὸς». Плt: a se апропіа. (ші пas:). «Τετάσθαι τὴν διάνοιαν ἐπί τι». Епкt: (de ѕnde 5) (цеогр:) mъ întinzŭ, ажѕнгŭ пînъ ла.. «Γῆ τὰ πρός μεσημβρίην τείνουσα εἰς τὸν Στρυμόνα». Ер: «Τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ ἀκτὴ αὕτη τείνει μέχρι...». Ер: «Τὰ ἐπὶ τὸ Λέχαιον τείνοντα τείχη (τῆς Κορίνθου)». Ksn: 6) (аѕѕол:) mъ лѕптŭ, mъ sілеskŭ. «Τείνει βιαίως». Apst:

Τεῖρος, εος -ους (τὸ), поеt: în локŭ de τέρας. (de ѕnde maĭ de mѕлte орĭ îm:) «Τείρεα». Om: (прінч:) konsteлацііле, zodiiле. (вezĭ ші τέκμαρ).

Τείρω, (прел: ἔτειρον, пех: ἔτειρα) поеt: fрекînd stpikŭ, пръпъdeskŭ чева, = Κατατρίβω; (maĭ des: fir:) înпілezŭ, кіпѕĭeskŭ, stpimtopezŭ, mѕнчеskŭ. «Ἔτειρε γαστέρα λιμὸς». Om: «Τεῖρε γάρ ἀυτὸν ἕλκος». Om: «Ὀδυνάων, ἅι νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας». Om: [ші пas:) «Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης». Om: «Τείρετο γήραϊ (πένθεϊ)„. Om:

Τειχεσιβλήτης, ου (ὁ), [τεῖχος, βάλλω] поеt: saŭ греш: în локŭ de τειχεσιπλήτης, saŭ..

Τειχεσιπλήκτης, ου (ὁ), поеt: isвitopŭ de zidѕрĭ. «Κριὸς—» Nik: [τεῖχος. πλήττω].

Τειχεσιπλήτης, ου (ὁ), поеt: [τεῖχος, πελάζω] апропіatŭ (ка връжmашŭ) de zidѕріле четъцiĭ. (алцiĭ sкріŭ τειχεσιβλήτης, ші алцiĭ τειχεισιπλήκτης).

Τειχέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локŭ de τειχίζω. [ші

Τειχήεις, εσσα, εν, поеt: =Τειχιόεις. [τεῖχος].

Τειχήρης, εος -ους (ὁ, ἡ), [τεῖχος, ἄρω] întъpitŭ, înпрежmѕitŭ кѕ zidŭ; saŭ înпресоpatŭ de din afaръ de връжmашĭ

Τειχηρὸς, ὰ, ὸν, Sкр: în локŭ de τειχήρης.

Τειχίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τειχίον.

Τειχίζω, віit -ίσω, înкizŭ, întъpeskŭ кѕ zidŭ; (прin întind: ші fir:) despapцŭ, saŭ asigѕрŭ ка кѕ zidŭ. «Αἴγυπτον τῷ Νείλῳ τετειχισμένην». Iskp: [ші

Τειχικὸς, ὴ, ὸν, ал zidѕлѕĭ. [ші

Τειχιόεις, εσσα, εν, înпрежmѕitŭ, întъpitŭ кѕ zidѕрĭ. «Τίρυνς—». Om: τεῖχος].

Τειχίον (τὸ), dim: (dѕпе formъ nѕmaĭ) ал лѕĭ τεῖχος, înпрежmѕitѕръ de zidŭ ла кѕрte, saŭ kasъ; (прin întind:) локѕінцъ.

Τείχισις, εως (ἡ), zidipe; înпрежmѕipe, întъpipe кѕ zidŭ. [mi

Τείχισμα (τὸ), înпрежmѕitѕръ de zidŭ sпре întъpipe. [ші

Τειχισμὸς (ὁ), =Τείχισις. [ші

Τειχιστὴς, οῦ (ὁ), клъditopŭ de zidŭ; înпрежmѕitopŭ кѕ zidŭ (de орашŭ, saŭ четate, ші чл:). [τειχίζω].

Τειχοδομέω -ῶ, віit: -ήσω, клъdeskŭ zidŭ saŭ zidѕрĭ (четъцĭ, търiĭ, ші чл:). [ші

Τειχοδομία (ἡ), клъdipe de zidŭ. [din

Τειχοδόμος (ὁ, ἡ), [τεῖχος, δέμω] клъditopŭ de zidѕрĭ.

Τειχοκαταλύτης, ου (ὁ), desfiinцъtopŭ, sѕрпъtopŭ de zidѕрĭ. [τεῖχος, καταλύω].

Τειχοκρατέω -ῶ, віit: -ήσω, stъпîneskŭ (ĭaŭ) zidѕл (четъцiĭ). [τεῖχος, κρατέω].

Τειχολέτης, ου (ὁ), ші Τειχολέτις, ιδος (ἡ), поеt: [τεῖχος, ὄλλυμι] пръпъditopŭ (sѕрпъtopŭ) de zidѕрĭ.

Τειχομαχεῖον (τὸ), = Τειχομάχιον.

Τειχομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ batŭ înпрежѕрѕл, saŭ de dasѕпра zidѕлѕĭ, (ad:) atakŭ, saŭ апърŭ zidѕріле ѕneĭ четъцĭ. [din

Τειχομάχης, ου (ὁ), = Τειχομάχος.

Τειχομαχία (ἡ), atakape, saŭ апъраре прin вътъліе de zidѕріле орашѕлѕĭ, saŭ четъцiĭ. [ші

Τειχομαχικός, ὴ, όν, atinгъtopŭ de, saŭ

îndemînatikŭ ла бътълie înпpotiвъ, saŭ în апъpape de zidŭ de чetate. [ші

Τειχομάχιον (τὸ), ѕnŭ felŭ de maшinъ de înпpesopape, кѕ каре atакаŭ чetъцiле· [din

Τειχομάχος (ὁ, ἡ), [τεῖχος, μάχη] чел че se вate ла чetate, isвind'o saŭ апъpînd'o.

Τειχομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ziditopŭ de opaшŭ кѕ вiepsѕipea sa. «Κιθάρη—». Епгр: a лѕї Amfionŭ. [τεῖχος. μέλος].

Τειχοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ, клъdeskŭ zidŭ. [ші

Τειχοποιία (ἡ), faчepe, клъdipe de zidŭ, saŭ enistasie ла aчeasta. [din

Τειχοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de zidŭ. || (sѕвst:) enistatŭ însъpчinatŭ кѕ клъdipea, saŭ pепapapea zidѕpiлop ѕneї чetъцї. [τεῖχος, ποιός].

Τειχοπύργιον (τὸ), tѕpnŭ пe zidŭ de чetate. [τεῖχος, πύργος].

Τεῖχος, εος -ους (τὸ), [τεύχω] zidŭ de чetate; чetate, кastelŭ; (în цen:) tъpie; (fir:) tѕpnŭ de апъpape; (în D: Kasie) tpѕпъ, чeatъ de ostaшї. «Τοὺς λόχους τῶν νυκτοφυλάκων εἰς ἓν τεῖχος συνήγαγε». D: Kas:

Τειχοσειστὴρ, ші Τειχοσείστης, ου (ὁ), ші Τειχοσείστρια (ἡ), (плц:) sгѕdѕitopŭ, stpѕnчinъtopŭ de zidѕpї. [τεῖχος, σείω].

Τειχοσκοπία (ἡ), прiвipe, oвsepвape depe zidѕpiле чetъцiї. [τεῖχος, σκοπή].

Τειχοφυλακέω (-κτέω) -ῶ, вiit: ήσω, пъzeskŭ de dasѕпpa zidѕpiлop чetъцiї ка

Τειχοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ de zidŭ, saŭ de zidѕpiле чetъцiї. [τεῖχος, φύλαξ].

Τειχύδριον (τὸ), dim: ал лѕї τεῖχος, чetъцѕїe, ші чл:

Τείως, adв: поet: Ion: în локŭ de τέως.

Τέκε, поet: în локŭ de ἔτεκε, a 3: sinг: пeps: de nex: ал xot:, ші

Τεκεῖν, nex: de inf: ал лѕї τίκτω.

Τεκεκτόνος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de τεκνοκτόνος.

Τεκμαίρω, вiit: -αρῶ, (pap ші nѕmaї поet: stpъm:) apъtŭ пpin semnŭ, doвedeskŭ. «Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον». Пind: faпteле въdesk пe fie-каpe. 2) daŭ sfîpшitŭ ла чeва, mъpцineskŭ. «Τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν». Ap: (de ѕnde 3) (oвiч: miж:) ѕpzeskŭ, pîndѕїeskŭ. «Πόλεμον («Δίκην) αὐτοῖς τεκμαίρεται Ζεὺς». Es: «Ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη». Od: K: «Ἑκάστη δ' ἐς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν». Dion: îшї îndpenteazъ калea кътpe... «Οὖρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται». Dion: ажѕnцe, se mъpцineшte în... «Πομπὴν δ' ἐς.. αὔριον τεκμαίρομαι». Od: II. (de ѕnde 4) (oвiч: în прozъ) daŭ кѕ sokoteaла. «Ὄπα κούρης τεκμαίρετο». Апл: кѕnoшtea. «Τίς ἄν ταδε τεκμήραιτο»; Апл: (ші кѕ dat: opr:) "Μάντιες ἐμπόροις τεκμαιρόμενοι». Пind: «Τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι». Iskp: «Τῇ ἐσθῆτι («Τῷ ψόφῳ)—». Ep: ші Ksn: (ші кѕ цen: saŭ ак: кѕ преп:). «Τεκμαιρόμενος τὰ νῦν ἐκ τῶν τότε». Пл: «Πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον τεκμαίρεσθαι». Пл: (ші кѕ inf: anaл:). «Τεκμαιρόμενος, ὅτι ἀκμάζοντες ἦσαν ἀμφότεροι». Tѕч: [din

Τέκμαρ (τὸ), nedeкл: поet: = Τέρμα, sfîpшitŭ, saŭ tepminŭ, xotapŭ; (проп: ші fir:) sкопŭ; pesѕлtatŭ. «Τὸ τέκμαρ καὶ πέρας ταὐτὸν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν». Apst: «Ἵκετο τέκμωρ». Iл: II. (ші кѕ цen:). "Εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν„. Om: (de ѕnde 2) (în цen:) semnŭ, пpoвъ, doвadъ; (пaptiк:) semnŭ (пpinч: în чepŭ) пpeapъtъtopŭ de вiitopŭ, = Τέρας (вezї ші τεῖρος). "Τοῦτο γὰρ ἡ κατάνευσις (τῆς κεφαλῆς) ἐξ ἐμέθεν μέγιστον τέκμωρ„. Iл: A. "Τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται (ἡ σελήνη). Om: Imn: "Σαφῶς ἐκ Διὸς τέκμαρ„. Пind:

Τέκμαρσις, εως (ἡ), dape кѕ sokoteaла din oape-каpe semne. "Ποιεῖσθαι τὴν τέκμαρσιν ἔκ τινος„. D: Ал: =Τεκμαίρεσθαι. [τεκμαίρομαι].

Τεκμαρτέον, пosit: ал лѕї τεκμαίρομαι.

Τεκμαρτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвѕitopŭ, saŭ indemînatikŭ ла dape кѕ sokoteaла. [ші

Τεκμαρτὸς, ὴ, ὸν, de dat кѕ sokoteaла, saŭ пѕtinчosŭ a se лѕa de semnŭ sпpe a se da кѕ sokoteaла. [τεκμαίρομαι].

Τεκμήριον (τό), [τέκμαρ] op чe sлѕжeшte de doвadъ, semnŭ netъгъdѕitŭ de a кѕnoaшte чeва. "Τῶν σημείων τὸ ἀναγκαῖον τεκμήριον· οἷον εἴτις εἴποι σημεῖον, ὅτι νοσεῖ, πυρέττει γὰρ· ἢ τέτοκεν, ὅτι γάλα ἔχει... μόνον γὰρ, ἂν ἀληθὲς ᾖ, ἄλυτον ἐστίν„. Apst: "Ὧν ἐστι τεκμήρια μὲν ὁρᾷν τὰ τρόπαια, μαρτύριον δὲ μέγιστον τὴν ἐλευθερίαν„. Ksn: (ші în ел:). "Τεκμήριον δὲ (se înц: τούτου ἐστίν, ὅτι) χρήματα μὲν ші чл:„ Dm: [de ѕnde

Τεκμηριόω -ῶ, вiit: -ώσω, doвedeskŭ (ші miж: жѕdikŭ, daŭ кѕ sokoteaла) пpin netъгъdѕite semne. [ші

Τεκμηριώδης, εος (ὁ, ἡ), пѕtinчosŭ a sлѕжi ка semnŭ doвeditopŭ, saŭ asemъnatŭ ѕnѕї asemenea semnŭ. "Ἐνθύμημα — „. Apst:

Τεκμηρίωσις, εως (ἡ), din оаре-каре semne dape кȣ sokoteала, saȣ dobedipe. [τεκμηριόω].

Τέκμωρ (τὸ), nedeкл: поет: = Τέκμαρ

Τεκνίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ τέκνον, копілашȣ (maĭ de mȣлte орĭ mînrîit.). "Τεκνία μου,,. Sкр:

Τεκνογονέω -ῶ, biit: -ήσω, naskȣ копіĭ. (bezi ші τεκνοποιῶ). [ші

Τεκνογονία (ἡ), naштepe de копіĭ. (bezĭ ші τεκνοποιία). [din

Τεκνογόνος (ὁ, ἡ), nъskъtopȣ de копіĭ. [τέκνον, γόνος].

Τεκνοδαίτης, ου (ὁ), поет: în локȣ de τεκνοφάγος. [τέκνον, δαίνυμαι].

Τεκνοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ omopȣ копіі. [ші

Τεκνοκτονία (ἡ), omopîpe, ȣчidepe de копіі sъĭ [din

Τεκνσκτόνος (ὁ, ἡ), ȣчiгашȣ de копіі sъĭ. [τέκνον, κτείνω].

Τεκνολέτειρα (ἡ), поет: пръпъditoape (ȣчiгашъ) de копіі sъĭ. "Ἀηδὼν —,,. Sof: (ка fem: ал лȣĭ..

Τεκνολέτηρ (ὁ), поет: [τέκνον, ὄλλυμι] пръпъditopȣ (ȣчiгашȣ) ал копіілор sъĭ. = Τεκνοκτόνος.

Τέκνον (τὸ), [τέκω. = τίκτω] копілȣ (fъръ deoseвipe de seksȣ); пȣĭȣ de вitъ; (în цent:) пъskъtȣръ, saȣ пъskȣtȣ. "Διδόναι τέκνα καὶ λαμβάνειν παρ'ἀλλήλων,,. Ksn: "Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι,,. Sкр: (ші ка о mînrîit: кiemape). "Φίλε τέκνον... Om: "Τέκνα τέκνων,,. Eȣp: stpъnenoцĭ. "Νήρεια τέκνα,,. At: aĭ лȣĭ Nipeȣ, ad:) пештiĭ.

Τεκνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, ші miж: ка din пaptea вървatȣлȣĭ) -έομαι, -οῦμαι, biit: ήσομαι, fakȣ копіĭ "'Ο ἀνήρ τὴν τεκνοποιήσουσαν αὐτῷ τρέφει,,. Ksn: "Γυναῖκας, αἷς συνελθόντες τεκνοποιούμεθα,,. Ksn: [τεκνοποιὸς]. [de ȣnde

Τεκνοποίησις, εως (ἡ), гл: în локȣ de τεκνοποιία [ші

Τεκνοποιητικὸς, ὴ, ὸν, atinrъtopȣ de saȣ folositopȣ, saȣ îndemînatikȣ ла faчepe de копіĭ.

Τεκνοποιία (ἡ), faчepe de копіĭ. [τεκνοποιὸς].

Τεκνόποινος (ὁ, ἡ), поет: [τέκνον ποινή] nedepsitopȣ de копіĭ, saȣ прin копіĭ (pesвȣпъtopȣ de ȣчidepe de копіĭ прin asemenea faптъ).

Τεκνοποιὸς (ὁ ἡ), fъkъtopȣ de копіĭ; destoĭnikȣ, saȣ folositopȣ ла faчepe de копіĭ. "Γυνὴ —,,. Ep: nesteapпъ. "Εν τοῖς τεκνοποιοῖς ἀφροδισίοις,,. Ksn: челе sпре faчepe de копіĭ (înпpot: de παιδικοῖς). [τέκνον, ποιός]

Τεκνοῤῥαϊστὴς, οῦ (ὁ), [τέκνον, ῥαίω] = Τεκνολέτηρ, Τεκνοκτόνος

Τεκνοσπορία (ἡ), поет: semъnape de копіĭ. [din

Τεκνοσπόρος (ὁ, ἡ), поет: semъnъtopȣ de копіĭ. [τέκνον, σπείρω].

Τεκνοσσόος (ὁ, ἡ), поет: mîntȣitopȣ de копіĭ, saȣ de копілȣл sъȣ. [τέκνον, σόος].

Τεκνοσφαγία (ἡ), înжȣnгiepe de копіĭ, = Τεκνοκτονία. [τέκνον, σφαγὴ].

Τεκνοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хръneskȣ (kreskȣ) копіĭ, saȣ копіі meĭ. [ші

Τεκνοτροφία (ἡ), хръnipe, saȣ крештepe de копіĭ. [din

Τεκνότρόφος (ὁ, ἡ), (пaрокs:) хръnitopȣ (kreskъtopȣ) de копіĭ, saȣ de копіі sъĭ; (пропaрокs:) хръnitȣ de копіі sъĭ. [τέκνον, τροφὴ].

Τεκνουργέω -ῶ, biit: -ήσω, = Τεκνοποιέω. [ші

Τεκνουργία (ἡ), = Τεκνοποιία. [din

Τεκνουργὸς (ὁ, ἡ), = Τεκνοποιὸς. [τέκνον, ἔργον].

Τεκνοῦσσα, поет: în локȣ de τεκνοῦσα, пaptч: ал лȣĭ τεκνόω, saȣ (dȣпe алцiĭ) în kontpak: în локȣ ee τεκνόεσσα, mȣmъ de копіĭ.

Τεκνοφαγία (ἡ), mînкape de (saȣ a fi mînкat чinева пе) копіі sъĭ. [din

Τεκνοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ de копіі sъĭ [τέκνον, φάγω].

Τεκνοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пръпъdeskȣ (omopȣ) копіі. [ші

Τεκνοφθορία (ἡ), = Τεκνοκτονία. [din

Τεκνοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopȣ (omopîtopȣ) de копіі sъĭ. [τέκνον, φθορὰ].

Τεκνόφι, поет: în локȣ de τέκνου, saȣ τέκνῳ.

Τεκνοφονέω -ῶ, biit: -ήσω. = Τεκνοκτονέω [din

Τεκνοφόνος (ὁ, ἡ), = Τεκνοκτόνος. «Τελετὴ —» Sкр: în каре îшĭ жертfiaȣ копіі. [τέκνον, φόνος].

Τεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ копіĭ (прinч: ка din пaptea вървatȣлȣĭ, fiind miж: din пaptea mȣmeĭ). «'Αρχὴ δὲ ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι, καὶ τοῖς ἄῤῥεσι τοῦ τεκνοῦν». Apst: „Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν." Esхл: (ші fir:) „Πάτρα με τεκνοῖ." Eпгр: 2) fakȣ копілȣ de sȣfлetȣ (Diod:). 3) (пas:) поет: dobîndeskȣ копіĭ. «Λάϊος ἐτεκνώθη». Лкs: [τέκνον]. [de ȣnde

Τέκνωμα (τὸ), пъsкѫtѫл копілѫ. [ші

Τέκνωσις, εως (ἡ), naштере de копілѫ. 2) faчере de копілѫ de sѫfletѫ.

Τεκοκτόνος (ὁ, ἡ), поet: = Τεικνοκτόνος. [τέκος, κτείνω].

Τέκον, поet: în локѫ de ἔτεκον; nex: 2: ал лѫї τίκτω.

Τέκος, εος -ους (τὸ), (dat: τέκεσσι, ші τεκέεσι) поet: în локѫ de τέκνον.

Τέκταινα, ης (ἡ), поet: fem: ал лѫї τέκτων [de ѫnde

Τεκταίνω, ші між: (каре este ші маї întр:) Τεκταίνομαι, віit: -ανοῦμαι, (nex: ἐτεκτηνάμην) faкѫ (konstрѫїѫ) чева ка клъditорѫ, лѫкрezѫ (лемне, metaле, ші чл:); (în цen:) faкѫ, sъвîршeskѫ; (fir:) мъ meштешѫцeskѫ. „Νῆας—“ Om: „Οἰκία (ші fir: „Δόλους)—“ Апл:

Τέκτηνα, поet: în локѫ de ἐτέκτηνα, nex: ал лѫї τεκταίνω.

Τέκτηνα, ης (ἡ), Ion: în локѫ de τέκταινα.

Τεκτόναρχος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de ἀρχιτέκτων. [τέκτων, ἄρχω].

Τεκτονεία (ἡ), треаба (meштешѫгѫл) клъditорѫлѫї, saѫ konstрѫкtорѫлѫї. [ші

Τεκτονεῖον (τό), пръвъліе, faбрікъ de клъditорѫ, saѫ konstрѫкtорѫ. [din

Τεκτονεύω, віit: -εύσω, ші

Τεκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ, saѫ лѫкрezѫ ка клъditорѫ; (stръm:) =Τεκταίνομαι [ші

Τεκτονία (ἡ),=Τεκτονεία. [ші

Τεκτονικός, ή, όν, atinгъtорѫ de, saѫ îndemînatikѫ ла клъdipe; saѫ însѫшitѫ клъditорѫлѫї. „Τεκτονικὴ (se înц: τέχνη)„. meштешѫгѫл клъditорѫлѫї (лемнъріа, zidъріа, ші чл:). [τέκτων]. [de ѫnde

Τεκτονικῶς, adв: кѫ meштешѫгѫ, saѫ îndemînъtate de вѫnѫ клъditорѫ, meштереште.

Τεκτονόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [τέκτων, χεὶρ] поet: чел кѫ mînъ de (meштерѫ) клъditорѫ, saѫ лѫкръtорѫ кѫ mîїneле sале; (în цen:) =Τέκτων.

Τεκτοσύνη (ἡ), поet: în локѫ de τεκτονία; (în цen:) konstрѫкцie; компѫнере. „Ἐπέων—.“ Епгр: (прінч: fem: ал лѫї...

Τεκτόσυνος (ὁ, ἡ), поet: = Τεκτονικὸς. [din

Τέκτων, [τίκτω, saѫ τέχνη) ονος (ὁ), (în цen:) meштерѫ, konstрѫкtорѫ; (пaртік:) клъditорѫ (лемнарѫ, saѫ zidарѫ). „Τέκτονος, ὅς χερσίν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν„. Om: (ші кѫ цen: хot:) „Νηῶν τέκτονες ἄνδρες„. Om: (ші fir:) „Τέκτονες σοφοὶ ἐπέων„. Hind: = Ἐποποιοί. “Τέκτον’ ἀνωδυνίας„. Hind: doкtорѫ.

Τελὼν, οῦσα, ὸν nex: 2: de пaртч: ал лѫї τίκτω

Τελαμὼν, ῶνος (ὁ), (în цen:) faшъ, saѫ fîшie, вandъ de леrat, легътѫръ „Σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες τὰ ἕλκεα.“ Ep: „Νεοκλώστου τελαμῶνος.“ Tкр: “Οὓς κλέπτεσκεν ἀπ’ ἐνταφίων τελαμῶνας„. Епгр: 2) (пaртік:) = Ἀναφορεὺς, кѫреаоа sъвіі, saѫ a павъzeї, (Fранц:) baudrier. „Δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσι τετάσθην, ὁ μὲν σάκεος ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου.“ Іл: Е. (de ѫnde 3) ка semnѫ de чinste кордонѫ. „Τὴν μετὰ ξίφους καὶ τελαμῶνος ἀρχὴν ἄρχειν.“ Грг: 4) (архітект:) =Ἄτλας, stîлпѫ (попѫ) de spріжinit zidѫ. 5) (ѫne -орї) карте de папѫръ stрînsъ sѫлѫ, (Fранц:) rouleau; (în цen: =Βίβλος. [τλάω, τλάμων]. [de ѫnde

Τελαμωνίαι (αἱ), вezї στελμονίαι. [ші

Τελαμωνίζω, віit: -ίσω, легѫ (прінч: ранъ) кѫ fîшiї saѫ вande.

Τελάρχης, ου (ὁ), komandipѫ de o трѫпъ de oaste, =Ταγματάρχης, колонелѫ. [τέλος, ἄρχω]. [de ѫnde

Τελαρχία (ἡ), demnitatea, ші треаба колонелѫлѫї. (вezї преч:).

Τελεαρχία (ἡ), demnitatea, ші треаба лѫї...

Τελέαρχος (ὁ), (în Тева) însърчinatѫл кѫ îngріжіреа дрѫтѫрілор, saѫ ѫліцелор, (ѫnѫ felѫ de поліцаїѫ). [τέλος, ἄρχω].

Τελέεις, εσσα, εν, поet: în локѫ de πελήεις.

Τελέεσσι, поet: în локѫ de τέλεσι, dat: îm: ал лѫї τέλος.

Τελέθεσκε, поet: прел: ал лѫї...

Τελέθω, ші (між:) -έθομαι, (fъръ віit:) поet: în локѫ de τέλλω, saѫ τέλλομαι, sîntѫ în fiinцъ, мъ faкѫ. „Νὺξ δ’ ἤδη τέλεθε“. Іл: П: “Θαρσαλέος ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων ἔργοισι τελέθει “ Od: Н. „Ὅσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης“. Tкр:

Τελειογονέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, мъ naskѫ deплinѫ (de toate лѫneле); ажѫnгѫ a fi кѫ întрецime коптѫ. [ші

Τελειογονία (ἡ), deплinъ naштере (de întрегѫ, ла време); saѫ desъвîршitъ коачере. [din

Τελειόγονος (ὁ, ἡ), (пaрокs:) пъsкъторѫ de deплinї (de toate лѫneле); fir:) продѫкъторѫ de desъвîршite лѫкръріі, saѫ faпte; (despre плante)=Τελεσφόφος, Τελεόκαρπος. 2) (пропaрокs:) пъsкѫtѫ ла време

*

(deплinъ, saъ de toate лъneле); (desпре poade) къ desъвîршire коптъ. [τέλειος, γόνος].

Τελειοκαρπέω -ῶ, viit: -ήσω, продъкъ poade desъвîршite, saъ бine коапte. [din

Τελειόκαρπος (ὁ, ἡ), продъкъторъ de poade къ desъвîршire коапte. [τέλειος, καρπός].

Τελειοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakъ чева desъвîршitъ, adъкъ ла desъвîршire, перfекцionezъ. [din

Τελειοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de чева desъвîршitъ, adъкъторъ în перfекцie. [τέλειος, ποιός].

Τέλειος, α saъ ος, ον, чел de ла sfîршitъ, finaлъ. "Ἡμέρα — „. Пл: чеа din ърmъ a вieцеї. 2) (обiч:) ажъnsъ ла хотърîтъл sfîршitъ, saъ ла desъвîршita крештере, перfектъ (fis: ші mop:); коптъ (проп: ші fir:) "Ἀνὴρ— „. Ksn: întpeгъ; saъ (ъne-opĭ) însъpatъ; (ші absol:). "Ἡ τῶν τελείων στολή„. Ап:=«Τὸ τέλειον ἱμάτιον„. Пл: а челор ажъnшĭ în бърбътеаskъ вîрstъ. "Ἡ τελεία ἡλικία„. Пл: "Τὰ τέλεια„. Плт: а ле ажъnшiлор în вîрstъ de бърбатъ. "Ἀρνῶν αἰγῶν τε τελείων„. Om: (de ъnde) "Ἱερὰ τέλεια„. Om: челе din вite desъвîршite ла вîрstъ ші întpeцĭ, saъ dъпе toatъ întpeцimea реліцioaselор обсервацiĭ. "Ἅρμα τέλειον„. Лъч: къ каї desъвîршiцĭ ла вîрstъ (înпрot: de πωλικὸν). "Τελεία τροφή„. Грг: solidъ, потрiвitъ ла desъвîршiцĭ în вîрstъ. "Τελεία ἀρετή„. Apst: "Τό τέλειον ἀγαθόν„. Dm: "Τὸ τέλειον„. Пл: în локъ de ἡ τελειότης. "Τέλειος τὰ ποιητικὰ (πρὸς τὴν ἀρετὴν)„. Apstd: ші Diod: "Τέλειος ἰατρὸς„. Гал: "Τέλειοι θεοί. Esxл: (алт:) οἱ συντελεῖς, чеї doïsпрezeче марĭ. (партiк:) "Ζεὺς τέλειος, ші Ἥρα τελεία„. ка патронĭ прiiнчошĭ аї nъnцеї. "Αἰετὸς τελεώτατος πετεινῶν„. Om: negpeшitъ къ desъвîршire în преогъраціiле sale. "Ἀπόλλωνος τελειοτάτοιο θεοῖο„. Ткр: [τέλος].

Τελειοστιγμὴ (ἡ), пъntъ пъsъ ла sfîршitъл fpasълъĭ, = [τελεία στιγμή].

Τελειότης (ἡ), desъвîршitate, întpeцiше, перfекцie. [τέλειος].

Τελειοτοκέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ naskъ копii întpeцĭ (de toate лъneле). [ші

Τελειοτοκία (ἡ), naштере de întpeцĭ, deплinĭ копiĭ. [din

Τελειοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъторъ de întpeцi, deплinĭ копiĭ, = Τελειογόνος. [τέλειος, τόκος].

Τελειουργέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ desъвîршeskъ лъкръл; (desпре плante) =Τελειοκαρπέω. [τέλειον, ἔργον].

Τελειόω -ῶ, viit: -ώσω, desъвîршeskъ, adъкъ чева ла перfекцie; sъвîршeskъ, adъкъ ла îndeплinipe; (ъne-opĭ реліцios) konsfinцeskъ, sankцionezъ (Ар: Г'. 86). || (nas:) mъ desъвîршeskъ (fisiч:, saъ морал:) viъ în вîрstъ de бърбатъ; (ъne-opĭ) mъ însopъ; (desпре poade) mъ кокъ; (Skp:) ажъnгъ ла sfîршitъл вieцеї, = Τελευτάω, mъ sъвîршeskъ. "Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς„. Skp:

Τελείω, (прел: ἐτέλειον) noet: Ion: în локъ de τελέω.

Τελείωμα (τὸ), Skp: în локъ de τελείωσις.

Τελείως, adв: къ desъвîршire; (ъne-opĭ) în sfîршitъ.

Τελείωσις, εως (ἡ), desъвîршire; saъ sъвîршire, îndeплinipe; (desпре poade) коачере; (реліц:) konsfinцipe. [ші

Τελειωτὴς, οῦ (ὁ), sъвîршitopъ, saъ îndeплinitopъ; desъвîршitopъ de чева; (реліц:) konsfinцitopъ. [ші

Τελειωτικὸς, ὴ, ον, пъtinчosъ a sъвîршi, a îndeплini, saъ a desъвîршi чева. [τελειόω]

Τελεογονέομαι -οῦμαι, Τελεογονία, Τελεογόνος, =Τελειογονέομαι, ші чл:

Τελεοδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ sъвîршeskъ дръmъл, saъ калеа. [din

Τελεοδρόμος (ὁ, ἡ), noet: sъвîршitopъ de калеа sa. [τέλεος, δρόμος].

Τελεοκαρπέω -ῶ, viit: -ήσω, = Τελειοκαρπέω. [din

Τελεόκαρπος (ὁ, ἡ), =Τελειόκαρπος.

Τελεόμηνος (ὁ, ἡ), [τέλεος, μήν] deплinъ ла лъnĭ (desпре пръnчĭ), пъskъtъ ла вреme.

Τέλεος, α, ον, Ion: noet: în локъ de τέλειος. || (neъt:) Τέλεον, adв: în локъ de τελέως. [τέλος]. [de ъnde

Τελεόω -ῶ, viit: -ώσω, Ion: în локъ de τελειόω.

Τελεσιάζω, viit: -άσω, глs: în локъ de τελετουργῶ, sъвîршeskъ цеpemonie реліцioasъ de жертfъ. [τέλεσις].

Τελεσίγαμος (ὁ, ἡ), sъвîршitopъ de реліцioasъ цеpemonie de nъntъ. [τέλεσις, γάμος].

Τελεσίδρομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de τελεόδρομος. "Ἀρετὴ — „. Stp: desъвîршitъ. [τέλεσις, δρόμος].

Τελεσίερος (ὁ, ἡ), noet: sъвîршitopъ de цеpemoniĭ de жертfe. "Παιὰν — „. Esix: [τέλεσις, ἱερόν].

Τελεσίκαρπος (ὁ, ἡ), = Τελεόκαρπος.

Τελεσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: îndeплinitoрȣ de гîndȣл sъȣ, = Τελεσίφρων. "Μοῖρα —„. Opf: (вezĭ ші τελεσσιδώτειρα). [τέλεσις, νόος -οῦς].

Τελέσιος (ὁ, ἡ), [τέλεσιις] = Τελειωτικός; saȣ чел din ȣрmъ. "Ημέρα —„. Esix:

Τελεσιουργέω -ῶ, піit: -ήσω, îmĭ съвîршeskȣ, saȣ desъвîршeskȣ лȣкрȣл; (în ţen:) съвîршeskȣ; (реліц:) = Τελειόω, konsfinцeskȣ; (пas: desпре poade) mъ кокȣ. [τελεσιουργός]. [de ȣnde

Τελεσιούργημα (τὸ), pesȣлtatȣ, съвîршitȣръ de ȣnȣ лȣкрȣ. "Πράξεως —„. Плв:

Τελεσιουργία (ἡ), съвîршipe de ȣnȣ лȣкрȣ. [ші

Τελεσιουργικὸς, ὴ, ὸν, destoĭnikȣ, îndemînatikȣ ла съвîршipe de лȣкрȣ. [din

Τελεσιουργὸς (ὁ, ἡ), съвîршitoрȣ de лȣкрȣл sъȣ, вȣnȣ лȣкръtoрȣ; (кȣ ţen:) îndeплinitoрȣ. "Τῶν ὑποσχέσεων — „. Пл: [τέλεσις, ἔργον].

Τέλεσις, εως (ἡ), съвîршipe; (реліц:) съвîршipe de реліцioasъ (mistepioasъ) цeрemonie, = Μυσταγωγία, saȣ Μύησις.

Τελεσιφάντης, ου (ὁ), гл: [Τέλεσις, φαίνω] = Ἱεροφάντης.

Τελεσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: isвȣtitoрȣ în съвîршipea гîndȣлаĭ sъȣ, = Τελεσίνοος. [τέλεσις, φρὴν].

Τέλεσμα (τὸ), tpisȣtȣ, daждie; келtȣĭалъ. 2) (maĭ noȣ) цeрemonie (maцікъ); (пpin întind:) вaĭeрȣ (înskpisȣ), (de ȣnde Fpanц·) talisman. [ші

Τελεσμὸς (ὁ), гл: în локȣ de τελείωσις; (пaрtік:) iniцiape, sfinцipe пpin реліцioasъ цeрemonie. [τελέω].

Τελέσσαι, поет: în локȣ de τελέσαι, пex: de inf: ал лȣĭ τελέω.

Τελεσσίγαμος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de τελεσίγαμος.

Τελεσσίγονος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de τελειογόνος.

Τελεσσιδώτειρα (ἡ), поет: dъtъtoape de îndeплinipea, saȣ pesȣлtatȣл вpe ȣnȣĭ лȣкрȣ. „Μοῖρα—" Eȣр: (вezĭ ші τελεσίνοος). [τέλεσις, δίδωμι].

Τελεσσίμορος (ὁ, ἡ), поет: [τελέω, μόρος] adȣкъtoрȣ de moapte.

Τελεσσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de τελεσίνοος.

Τελεσσίτοκος (ὁ, ἡ), поет: = Τελειοτόκος; saȣ kontpiвȣitoрȣ ла aчeasta. [τελέω, τόκος].

Τελεστήριον (τὸ), локȣ, каȣ temплȣ, ȣnde se съвîршesk mistepiiле, saȣ iniцiъpiле. || (ла îm:) „Τελεστήρια (se înц: ἱερὰ)„. Ksn: mȣлцȣmipiле ofepite пentpȣ съвîршipea вpe ȣnȣĭ лȣкрȣ. [ші

Τελεστὴς, οῦ (ὁ), = Τελειωτὴς, съвîршitoрȣ. 2) съвîршitoрȣ de mistepioase цeрemoniĭ, saȣ iniцiaцiĭ. [ші

Τελεστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла съвîршipe de чeва, saȣ ла iniцiape, = Τελεσιουργικός, saȣ Μυσταγωγικὸς. «Σοφία ("Θεολογία) —„ Пл: a mistepiiлор, (пpin ȣрm:) simвoлікъ, mistepioasъ. [τελέω]. [de ȣnde

Τελεστικῶς, adв: кȣ кiпȣ mistepiosȣ, saȣ simвoлікȣ.

Τελεστὸς, ὴ, ὸν, iniцiatȣ în mistepiĭ. [ші

Τελέστωφ, ορος (ὁ), поет: în локȣ de τελεστὴς. [τελέω].

Τελεσφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adȣкȣ чeва ла sfîршitȣл sъȣ; (desпре mȣĭepĭ) naskȣ ла вpeme, saȣ deплinȣ копiлȣл; (desпре пomĭ) îmĭ кокȣ кȣ desъвîршipe podȣл; (ȣne-opĭ) плъteskȣ taksъ, (вamъ, saȣ daждie); (de ȣnde în ţen:) daȣ кîшtirȣ, вenitȣ. (вezĭ ші λυσιτελέω). [τελεσφόρος]. [de ȣnde

Τελεσφόρησις, εως (ἡ), adȣчepe ла съвîршipe; saȣ продȣчepe de podȣ; (fir:) isвȣtipe.

Τελεσφορία (ἡ), = Τελεσφόρησις, isпpaвъ: podipe; naшtepe de întpeгȣ (fъtȣ); плъtipe de daждie; (fir: în ţen:) кîшtirȣ, foлosȣ. 2) жeptfъ (de вiкtime desъвîршite, saȣ întpeцĭ); (în ţen:) реліцioasъ цeрemonie; (пaрtік:) = Μυσταγωγία. [din

Τελεσφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtoрȣ de чeва ла съвîршipea sa, saȣ de isпpaвъ; (desпре femeĭ) = Τελεσσίτοκος; (desпре пomĭ) = Τελεόκαρπος; (ȣue-opĭ) adȣкъtoрȣ de кîшtirȣ, saȣ de вenitȣ; (în ţen:) aвantaжĭosȣ, foлositoрȣ (вezĭ ші λυσιτελής); saȣ (пas:) desъвîршitȣ, întpeцitȣ; каpe îшĭ ĭa чepȣtȣл pesȣлtatȣ; înfiinцatȣ. „Ἐνιαυτὸς —" Om: întpeгȣ, înплinitȣ (вezĭ ші τελέω); saȣ чел че пpin peгȣлatȣл sъȣ пepiodȣ adȣче кpeшtepe de вenitȣpĭ. „Οἶκος—„. Esix: kasъ sпopitъ în копiĭ, aжȣnsъ în toate. (de ȣnde) „Τελεσφόρος δωμάτων γυνὴ„. Esxл: sпopitoape stъпînъ de kasъ. „Ἐλπίς—„. Лкs: isвȣtitъ. "Ὄναρ τελεσφόρον„. Sof: isвînditȣ. [τέλος, φέρω].

Τελεταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, iniцiezȣ, sfinцeskȣ пpin цeрemonie de mistepiĭ, = Μυσταγωγέω. [din

Τελετάρχης, ου (ὁ), înчeпъtoрȣ (întiĭȣл intemeĭetoрȣ) ал цeрemonii mistepiiлор;

saŭ прешedinte în съвîршіреа ачелії цеpemonії. [τελετὴ, ἀρχὴ]. [de ѕnde

Τελεταρχία (ἡ), tpeaва, demnitatea прешedintѕлѕї цеpemonii mistepiiлop; (Тлц:) Sfînta tpeime, ка înчепѕtŭ de op че mistepioasъ цеpemonie. [ші

Τελεταρχικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ înчепъtopѕлѕї mistepiiлop, saŭ deшnitъцiї лѕї.

Τελετὴ (ἡ), (арх: ші поet:) sfîpшitŭ, pesѕлtatŭ. „Πολέμου—„. Btpxm: 2) (овіч:) faптъ реліцioasъ, жертfъ, sfinцipe, saŭ sfîntъ цеpemonie; (пaptiк:) съвîpшipe de mistepiї (але Чepeseї); (în цen:) mape ші mistepioasъ sepвъtoape. "Τελετας καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετὰ τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς ἀυτὰς δαπανημάτων ἕνεκα· τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν." At: „Τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφόρια καλέουσι." Ep: „Λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων εἰσὶ διά θυσιῶν τοῖς τελευτήσασιν, ἃς δὴ τελετὰς καλοῦμεν." Плt: [τελέω].

Τελετουργέω -ῶ, віit: -ήσω, съвîpшeskŭ sfîntъ цеpemonie de mistepiї; (stpъm:) iniцiezŭ, sfînцeskŭ. [ші

Τελετουργία (ἡ), съвîpшipe de реліцioasъ цеpemonie; iniцiape în шistepiї, sfînцipe, saŭ кѕpъцipe прin sfinte слѕжве. [din

Τελετουργὸς (ὁ, ἡ), съвîpшitopŭ de sfîntъ цеpemonie (de mistepiї); saŭ kontpiвѕitopŭ ла aчeasta. "Δύναμις —„. Dion: [τελετὴ, ἔργον].

Τελεῦντι, Dop: în локŭ de τελοῦσι, a 3: îm: пeps: a лѕї τελέω.

Τελευταῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ fъкѕtŭ ла sfîpшitŭ, чел maї din ѕpmъ. || (neѕt:) Τελευταῖον, saŭ (кѕ aptiк:) Τὸ τελευταῖον, ші (îm:) Τελευταῖα (Τὰ τελευταῖα), adв: în sfîpшitŭ, în челе, saŭ пînъ în челе din ѕpmъ. [τελευτή].

Τελεύτατος, η, ον, глs: sѕпpл: nepгл: ал лѕї τελευταῖος.

Τελευτάω ῶ, віit: -ήσω, съвîpшeskŭ, adѕкŭ ла îndeплinipe; înfiinцezŭ; (nestp: saŭ ел:) ажѕnгŭ ла sfîpшitŭ, saŭ în капъtŭ, saŭ dîntp' алteле în sfîpшitŭ ла чева; (fir:) mъ înfiinцezŭ, pesѕлtŭ; (maї des înпpeѕnъ mi fъpъ τὸν βίον) mopŭ; (ші пas:) mъ omopŭ de алtѕл. "Οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. Іл: Σ. nѕ îndeплinemte. "Αἴθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα„. Od: H. "Ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον„. Om: "Τελευτᾷν τὸν αἰῶνα (τὸν βίον)„. Ep: (ші кѕ цen:). "Ἐπειδὰν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτήσω„. Ksn: "Τελευτᾷν λόγου„. Тѕч: (ші ел: saŭ aвsoл:). "Τοὺς τελευτήσαντας κατακαίειν πυρί„. Ep: (ші кѕ преп: ка пas:) "Ἐτελεύτησεν ὑπ' Ἀθηναίων„. Epd: "Τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν ἑωυτοῦ οἰκηϊοτάτων„. Ep: (ші кѕ ак: кѕ преп:). "Τελευτᾷ δὲ ὁ Ἴστρος εἰς θάλασσαν τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου„. Ep: (ші fir:). "Αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν„. Ep: "Εἰς συμφορὰς ("Πρὸς ἔνδειαν) —„. Пл: ші Aftn: (ші în пaptч: aвsл:). "Τελευτῶν, ῶσα, ῶντες, ші чл: în локŭ de τελευταῖον, în sfîpшitŭ. "Τελευτῶν συνεχώρησε„. Плt: "Τελευτῶν εἶπε„. Ksn: "Τελευτῶσαι οὐδὲ πείθονται (αἱ κύνες)„. Ksn: ажѕnг în челе din ѕpmъ a nѕ... "Τελευτῶσα πληγὴ ἐγίνετ' ἄν„. Sof: ap fi ажѕns пînъ în sfîpшitŭ чeapta ла бъtaїe. [ші

Τελευτέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локŭ de τελευτάω. [din

Τελευτὴ (ἡ), sfîpшitŭ; mapцine; (fir:) pesѕлtatŭ; съвîpшipe, înfiinцape; (овіч: înпpeѕnъ ші fъpъ τὸν βίον) moapte. "Μύθου ("Βιότοιο, ші aвѕs: "Θανάτοιο)—„. Om: ші Es: (кѕ цen: saŭ dat: saŭ aк: кѕ преп:). "Ἐπὶ τελευτῆς, saŭ "Εἰς τελευτὴν, saŭ (ел:) "Τελευτὴν, ші Τελευτῇ. Om: Плt: Es: ші Esхл: în локŭ de ἐπὶ τέλους saŭ τελευταῖον, în челе din ѕpmъ, în sfîpшitŭ. [ші

Τελέω -ῶ, віit: -έσω, (пas: tpe: de кѕ: τετέλεσμαι) daŭ sfîpшitŭ ла (съвîpшeskŭ) чева; пѕїŭ în лѕкpape, îndeплineskŭ, înfiinцezŭ чева; (кѕ dat: îndip:) daŭ, прічinѕїeskŭ; (în цen:) faкŭ; (ѕne-opї în ел: de τὸν βίον)=Τελευτῶ; (пas:) mъ съвîpшeskŭ, nъ faкŭ. "Νοῦσον τελέσαι„. Es: sъ faкъ a tpeче. "Ἆθλον ("Μέγα ἔργον)—„. Tкp: "Τέλεσσαί μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης„. Om: "Κότον ("Χόλον, Ἐέλδωρ) —„. Om: a îndestѕла. "Ἔπος — „ Om: îndeплineskŭ în faптъ кѕвîntѕл. "Νόμον —„. Sкp: "Νόστον ("Ὄλεθρον)—„. Om: ші Апл: "Ὅρκια —„. Om: 'Ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, οὐδὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσας„. Іл: Ψ. (ші în ел:). "Καί σοι κακὸν ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο„. Апл: nѕ 'цї aї sfîpшit în вeseлie віaцa. (ші кѕ inf:). "Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν„. Om: n' a fъкѕt пînъ în sfîpшitŭ a da... (ші nestp:) "Τελοῦσιν ἀραὶ„. Sof: în локŭ de τελοῦνται, saŭ (în ел:) лѕкpeazъ. (ші пas:). "Ἤματα μακρὰ τελέσθη„. Om: ші Es: s' aŭ mъpit zілеле. "Εὐχόμενοι, ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι. Om: "Αμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον„ Om: a zis ші s' a fъкѕt. "Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν„. Om: (ші кѕ преп:). "Τί ἀγαθὸν τελεσθείη ὑπὸ τῶν μὴ

πειθομένων,,. Ksn: (ші în партч: în локŭ de adĭekt:). "Τετελεσμένος ἐνιαυτὸς,,. Es: înплinitŭ, întpeгŭ (вezĭ ші τελεσφόρος). 2) плъteskŭ (прinч:) dажdie; (în цen:) daŭ; келtѹĭeskŭ. «Δύο δραχμὰς μισθόν—,, Apstf: "'Ο διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα,,. Skp: «Συντάξεις («'Αργύριον) — ,, Esхл: ші Ksn: "Οὐ πολὺ τελέσας ἐκτήσατο φίλον,,. Ksn: "Μὴ ἱκανὰ ἔχοντες εἰς ἃ δεῖ τελεῖν». Ksn: (ші пas:). "'Απέδεξε εἰς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα,, Ep: келtѹiцĭ. (ші аbsoл:) "Τὸ τελούμενον,,. Лкs: че se плъteшte (ка tpiвѹtŭ, saŭ келtѹĭалъ); (ші ка din пaptea челѹĭ че ĭa). "Χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοί τετελεσμένοι». Dm: плъtiцĭ, mitѹiцĭ. (de ѹnde 3) (прin întind: ла feлѹpiteле гpade de tpiвѹtapĭ) sîntŭ dintp' oape-кape клasъ de чetъцenĭ; (în цen:) faкŭ пapte, sîntŭ din пѹmъpѹл... "Τὸ ξενικὸν ("Τὸ θητικὸν) τελεῖν». Лкs: (ші кѹ преп:). «Εἰς ἱππάδα (saŭ преа pap "Τὴν ἱππάδα) τελεῖν». Лкs: «Εἰς ἄνδρας, («Εἰς Βοιωτοὺς, «Εἰς τὸν μοναδικὸν βίον) — ». Лѹч: Ep: ші Sin: «Οἱ ὑπὸ τὴν τῶν 'Ρωμαίων τελοῦντες ἡγεμονίαν». Tdpt: (ші кѹ dat: pap). "Οἱ ἐν συγκλήτῳ τελοῦντες,,. Пл: чеĭ din senatŭ, senatopiĭ. "Τὴν ὕπατον τελέσας ἀρχὴν δεύτερον,,. Epd: stînd de doъ opĭ konsѹлŭ (вezĭ ші συντελέω). 4) sъвîpшeskŭ жeptfъ, sepвъtoape (вezĭ ші τελετή); (ĭap пaptiк: пas:) mъ iniцiezŭ în mistepiĭ. «Θέας ("Πομπὴν, "Γάμους, ші чл:)— ,,. Лкs: «Τελεῖν τὰ Παναθήναια». Лвn: (ші пas:) «Ὅταν τελεσθῇ τὰ ἱερά,,. Ksn: «'Ετελέσθη τὰ 'Ελευσίνια. Лѹч: "Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ,,. Skp: s'aŭ înпъptъшit din (s' aŭ пînгъpit прin) жeptfa лѹĭ... "Τελεσθεὶς τῷ βαπτίσματι,,. Гpг: sfinцindѹ se прin вotezŭ. "Οἱ τελούμενοι ἱερεῖς,,. Бisep: кape se xipotoneazъ; (ші fir:) "Τοῖς σωφροσύνῃ τετελεσμένοις,,. Ksn: înкinaцĭ. (de ѹnле 5) (пas:) mъ алeгŭ, mъ прокĭemŭ, (кѹm am ziче) mъ вonsfinцeskŭ прin алeцepe». «Τελεσθῆναι στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων,. Dm: 6) (ел: кѹ ак: кѹ преп: indip:) ажѹnгŭ, soseskŭ. «Εἰς Φάρσαλον ἐτέλεσε (se înцел: τὴν ὁδόν),,. Тѹч: "'Οδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ 'Αδδήρων εἰς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ,,. Тѹч: «Τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα,,. Лѹч: (ші în ел: de преп:). "Τελεῖν τὰς πόλεις,,. Skp: a околі. (ші fir:). "Πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι,,. Ep: a se компapa. [τέλος].

Τελέως, adв: =Τελείως, кѹ desъвîpшipe.

Τελέωσις, εως (ἡ), = Τελείωσις.

Τελεωτικὸς ἡ, ὸν, în локŭ de τελειωτικός.

Τελήεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de τέλειος. "'Εκατόμβη — ,,. Om: "'Ωκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,,. Es: кape se sfîpшeшte (se вapsъ ĭapъшĭ) în sine. 2) кape ese în faптъ, se adeвepeazъ. "Οἰωνὸς—,,. Es: "Ἔπεα τελέεντα,,. Tipt:

Τέλθος, εος-ους (τὸ), поet: pap în локŭ de τέλος, dажdie, datopie (проп: ші fir:).

Τελικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ (maĭ des) adѹкъtopŭ ла sfîpшitŭ; esenцiaлŭ, saŭ прinчiпaлŭ. "Τελικὰ ἀγαθά,,. Stoiч: челе kontpiвѹitoape кътpe sfîpшttŭ, saŭ skoпŭ. "Τελικὰ κεφάλαια,,. Ptp: челе шaĭ de къпetenie a ле прiчineĭ. [τέλος].

Τελίνη (ἡ), =Τελλίνη.

Τελίσκω, (прел: ἐτέλισκον) поet: în локŭ de τελέω. [de ѹnde

Τέλισμα (τὸ), înd: în локŭ de τέλεσμα, келtѹĭалъ.

Τέλλη, ші Τελλίνη (ἡ), midie de апъ dѹлче,=Ξιφύδιον.

Τέλλω, вiit: τελῶ, [στέλλω] (пex: ἔτειλα, ші чл: întpв: прinч: în комп: ἀνα(ἐπι)τέλλω) поet: în локŭ de τελέω, sъвîpшeskŭ, продѹкŭ; (пas:) sîntŭ în fiinцъ, eksistŭ; mъ faкŭ; (ѹne-opĭ nestp:) pesъpŭ. "Ἔτειλαν Διὸς ὁδόν,,. Пind: aŭ пetpeкѹt. "Τελοῦντες, ᾗ νοεῖς». Sof: fiind гata a faче, op кѹm пoftешtĭ. (ші пas:) "Εἴ τι πρὸς χάριν τέλλεται,,. Пind: este. "Γένος φυτευθὲν λοιπὸν ἀεὶ τέλλετο». Пind: dъinea în fiinцъ. [de ѹnde

Τέλμα (τὸ), апъ stъtъtoape, mлъшtinъ, вaлtъ, saŭ poвinъ. "Ὕδωρ μὲν ὁ ἄνω θεὸς παρέχει, τὰ δὲ κοῖλα πάντα τέλματα γίνεται,,. Ksn: moчipлъ, пopoĭŭ; (пaptiк:) пъpцiле deшepte dintpe пĭetpeле zidѹлѹĭ, кape se înплinesk кѹ чimîntŭ (вapŭ кѹ nisinŭ). 2) (греш:) în локŭ de πέλμα. [de ѹnde

Τελματιαῖος, α, ον, ал вълцiĭ. "Βάτραχος —,,. Лкs: "Ὕδωρ — ,,. Apstf: [ші

Τελματόω -ῶ, вiit: ώσω, пpefaкŭ (ші пas: mъ пpefaкŭ) în вaлtъ. "'Επὶ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν,,. Stp: [ші

Τελματώδης, εος (ὁ, ἡ), вълtosŭ, moчipлosŭ.

Τελμὶς, ίδος (ἡ), пopoĭŭ de вaлtъ, пomoлŭ.

Τελοδρομέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (греш: saŭ înd:) în локŭ de τελειοδρομέω.

Τέλος, [τέλλω, saŭ în afin: кѹ τῆλε] εος -ους (τὸ), sfîpшitŭ, mapцine, капъtŭ; desъвîpшitate; (fir:) skoпŭ; pesѹлtatŭ. "Λόγου

("Βιβλίου),,. — ,,. Лкs: "Πολέμου —,,. Om: "Τέλος ἔχειν,,. Esхл: a лѹa sfîpшitѹ. "Βίου (ші поet: ка поses: "Θανάτοιο)— ,,. Лкs: sfîpшitѹ, moapte. (de ѹnde). «Οἱ τέλος ἔχοντες». Плt: чеї морцї. «Οὗτος ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτηκε,,. Ksn: «Γάμου («Δίκης «Μύθου) —». Om: ші Es: sъвîpшipe. «Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Om: «Οὐ τέλος ἵκεο μύθων». n' aї snѹs конклѹsia, saѹ че este maї прinчіпалѹ. «Δόξα τῆς ἀρετῆς τέλος». Плt: sкопѹ. «Οὔτι τέλος χαριέστερον ἄλλο, ἤ ὅτ' ἄν εὐφροσύνη ἔχῃ κατὰ δῆμον. шічл:,,. Od: I. "'Εν οἷς τέλος ἐστιν ἀγαθῶν τε κακῶν τε». Es: || (кѹ преп:). «Εἰς τέλος «Διὰ τέλους». Sof: în локѹ de adв: tot daѹna, пînъ în sfîpшitѹ. saѹ «Εἰς τέλος». Плв: кѹ desъвîpшipe. saѹ «Εἰς τέλος. «'Επὶ τέλους, «'Επὶ τέλει (ші simп:). "Τέλος,,. = Τελευταῖον, în sfîpшitѹ. 2) daждie; вamъ, saѹ таksъ; (în цen:) келtѹїалъ. «Τέλεσι τοῖς οἰκείοις». Тѹч: кѹ але лор келtѹїелї. «Τὰ δημόσια τέλη». Пл: вenitѹpiле statѹлѹї. «'Ωνεῖσθαι τὰ τέλη». Dm: a лѹa asѹпръшї кѹ контрактѹ вenitѹpiле пѹвліче. «Τότε μὲν ἐγὼ φόρον ἀπέφερον τῷ δήμῳ, νῦν δὲ ἡ πόλις τέλος φέρουσα τρέφει με». Ksn: «Τὸ τῶν ἱερῶν τέλος». Dm: келtѹїала. (de ѹnde 3) прецѹіреа аверії fie-кърѹїа четъцеанѹ, (Лat:) cens s; (ші прin întind:) клasa, în каре se копрinde; (în цen:) soцiалъ поsiцie, градѹ. "Κατὰ τέλος ζιμιοῦσθαι»..· în пропорцie кѹ прецѹл аверії лѹї. "Τὸ τῶν ἱππέων τέλος». D: At: чеata. «Εἰς ἀνδρὸς τέλος ἰέναι». Плt: = Τελεῖν εἰς ἄνδρας. (de ѹnde 4) (maї кѹ seamъ) postѹ пѹвлікѹ, dpeгъtopie, saѹ demnitate чівілъ; (поet: în цen:) лѹкрѹ; (прin întind: maї de мѹлte-орї ла îm:) dpeгъtopiї, demnitapiї орашѹлѹї, (Fpanц:) la magistrature, aѹtopitъцiле. "Γραφεὺς τροφεύς τε ταὐτόν εἰχέτην τέλος». Esхл: "Εἰς τόδε τὸ τέλος κατέστην». Ksn: "'Επεὶ ἐν τῷ τέλει τούτῳ ἐγενόμην». Ksn: «"Εδοξε Καδμείων τέλει». Esхл: «Τέλος ἔχοντες ἰόντων». Тѹч: deплinъ пѹtepe. «Οἱ ἐν τέλει βεβῶτες,,. Sof:(ші simп:) "Οἱ ἐν τέλει,,. Лкs: demnitapiї, saѹ dpeгъtopiї. "Τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ,,. Ksn: «'Εθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ τελῶν,,. Ksn: "Προσελθὼν τοῖς τέλεσι,,. Тѹч: 5) tpѹпъ, чеatъ de ostaшї. «Κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,,. Om: "Πρῶτος ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ 'Ασίῃ,,. Ep: "Τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν,,. Тѹч: 6) în локѹ de τελετή (прinч: de mistepiї); (ѹne-орї) în локѹ de θῦμα. "Θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη,,. Sof: "Σεμνὰ τέλη,, Sof: "Νυμφικὰ τέλη,,.=,,Τέλος γάμοιο,,. Om: "Τελεῖσθαι μεγάλοις τέλεσι,. Плt: în mistepiiле челе марї. 7) (ѹne-орї) sentiцъ, хотъpîpe. "Τέλος ἐξέφερε,,. D: Ал: ші Пл: a dat afaръ хотъpîpe saѹ dekpetѹ. 8) (ѹne-орї) tepminѹ de платъ, sopокѹ. «Μισθοῖο —,,. Om:

Τέλοσδε, поet: în локѹ de εἰς τέλος, пînъ în sfîpшitѹ.

Τέλσον (τὸ), поet: [τέλλω] în локѹ de τέλος, tepminѹ, марцine, хотарѹ. "'Αρούρης—Om: "Τέλσα παρ' Ἰταλίης,,. Епгр: ла мърцiniле...

Τελχὶν -ῖνος [θέλγω] (ὁ), fepmeкъtopѹ, marѹ; fѹpiosѹ, ръѹ-fъкъtopѹ. (аша se пѹмїаѹ векії локѹitopї aї Кpeteї, aї Чіпрѹлѹї, ші aї Podѹлѹї, îndeлetniчindѹ se ла лѹкрареа metaлелор, ші sokotindѹ se de fъкъtopї de реле, ші пismaшї). [de ѹnde

Τελχινώδης, εος (ὁ, ἡ), tape în чepвіче, nemлъdiosѹ, sпѹpкatѹ, îndъpъtnikѹ; ръѹ-воitopѹ, пismaшѹ. [ші

Τελχιταίνω, віit: -ανῶ, sîntѹ îndъpъtnikѹ, nemлъdiosѹ, ші чл: (вezї τελχίν).

Τελωναρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѹ ...

Τελωνάρχης, ου (ὁ), чел dîntîї saѹ шаї mape apendaшѹ ал вenitѹpiлор пѹвліче, saѹ къпetenie de вamешї. [τελώνης, ἀρχή].

Τελωνεία (ἡ), лѹape în apendъ, ші stpînцepe de вenitѹpї пѹвліче saѹ de въmї. [ші

Τελωνεῖον (τὸ), локѹл, ѹnde se stpînг вenitѹpiле пѹвліче, saѹ se їа вamъ (карвasapa). [ші

Τελωνέω -ῶ, віit: -ήσω, їаѹ în apendъ, ші stpînгѹ вenitѹpiле пѹвліче, saѹ їаѹ вamъ (sîntѹ контракчіѹ de aчestea, saѹ вamешѹ); (în цen:) stpînгѹ daждia. „Πικρῶς τοὺς ἀφικνουμένους —„ Stp: (ші fir:) «Τοὺς λόγους—» Bas: sпекѹлezѹ, negoцezѹ. [din

Τελώνης, [τέλος, ὠνή] ου (ὁ), apendaшѹ (контракчіѹ), ші stpînгъtopѹ de вenitѹpї пѹвліче, (партік:) de въmї, вamешѹ. «Τοὺς τελώνας βαρυνόμεθα, οὐχὶ ὁταν τὰ ἐμφανῆ τῶν εἰσαγομένων ἐκλέγωσιν, ἀλλ' ὅταν τὰ κεκρυμμένα ζητοῦντες ἐν ἀλλοτρίοις σκεύεσι καὶ φορτίοις ἀναστρέφωνται». Пл:

Τελωνητὴς, οῦ (ὁ), поet: în локѹ de τελώνης. [τελωνέω].

Τελωνία (ἡ),=Τελωνεία. [ші

Τελωνιὰς, άδος (ἡ), поet: în локѹ de τελωνικὴ. «Μάζα —„. Епгр: прецioasъ, лѹкsoasъ. [ші

Τελωνικὸς, ἡ, ὸν, кѫвепітѫ, însѫшіtѫ вамешѫлѫї, saŭ пѫвліkѫлѫї apendaшѫ. [ші

Τελώνιον (τὸ), вапъ, че se їa de вамешѫ. 2) =Τελωνεῖον. [τελώνης].

Τεμαχίζω, вііт: -ίσω, taїѫ în вѫkъцеле (прінч: пеште маре de ғѫkѫт вatokѫ); (în цен:) înпарцѫ în вѫkъцї. "Τὴν πραγματείαν —„. Ил: [din

Τεμάχιον (τὸ), dim: ал лѫї τέμαχος, вѫkъцікъ.

Τεμαχισμὸς (ὁ), tъїере (прінч: de пеште маре) în вѫkъцї. [τεμαχίζω].

Τεμαχίσκος (ὁ), dim: ал лѫї τέμαχος, = Τεμάχιον.

Τεμαχιστὸς, ἡ, ὸν, (прінч; ἰχθὺς, пеште) tъїатѫ în вѫkъцї. [τεμαχίζω].

Τεμαχίτης, ου (ὁ), ші Τεμαχῖτις, ιδος (ἡ), каре se таїе în вѫkъцї. «Ἰχθὺς —„. Sкл: Apstf: пеште маре, saŭ batokѫ. [τέμαχος].

Τεμαχοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de вѫkъцї de пеште batokѫ (bezї ші тарiхопώλης). [τέμαχος, πώλης].

Τέμαχος, εος -ους (τὸ), [τέμνω] вѫkatъ (прінч:) de пеште batokѫ; (în цен:) вѫkatъ.

Τεμενίζω, вііт: -ίσω, desпарцѫ, ші konsfinцeskѫ унѫ локѫ унеї zeiтъцї. [ші

Τεμενικὸς, ἡ, ὸν, ші Τεμένιος, α, ον, кѫвепітѫ ла локѫ înkinatѫ вре унеї zeiтъцї. «Φυλλὰς —„ Sof: dѫмбравъ sfîntъ. [bezї τέμενος].

Τεμένισμα (τὸ), [τεμενίζω] локѫ konsfinцitѫ; кlъditъръ, saŭ dѫмбравъ sfîntъ, templѫ, ші чл:

Τεμενίτης, ου (ὁ), ші Τεμενῖτις, ιδος (ἡ), =Τεμενικὸς, ші Τεμένιος. [din

Τέμενος, εος -ους (τὸ), (în цен:) парte de пъmîntѫ (de арътъръ) desпърцітѫ кѫ шанцѫ saŭ гардѫ ка проприетате a кѫїва (лівадъ, saŭ царінъ; (овіч:) вранімте, saŭ dѫмбравъ înkinatъ вре унеї zeiтъцї, saŭ преоцілор еї, saŭ вре унѫї însemnatѫ бърватѫ (ероѫ) ка дарѫ de pesпълтіре, saŭ претіѫ пентрѫ isвînzеле saŭ слѫжбеле лѫї кътре патріе; (партік:) sfîntъ dѫмбравъ кѫ templѫ; (în цен:) templѫ, капеште de ероѫ. «Καὶ μὲν (τῷ Βελλεροφόντῃ) οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων, καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο». Ил: Z. «Ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐς Πάφον ἵκανεν, ἔνθα οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις». Od: Θ. "Νείλου—„. Hind: Eциптѫл, saŭ (прінч:) Delта Nілѫлѫї. (аѫѫs:) «Ποσειδῶνος — ». поеt: мареа (ка înkinatъ лѫї).

Τεμενοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: каре аре (stъпînеште, saŭ локѫїеште în) sfîntъ dѫмбравъ, saŭ templѫ. [τέμενος, ἔχω].

Τεμενωρὸς (ὁ), [τέμενος, ὥρα] пъzitorъ de sfîntъ dѫмбравъ, ші чл:

Τεμμάχιον, греш: în локѫ de τεμάχιον.

Τέμνω, вііт: τεμῶ, (пех: ἔταμον, ші At: ἔτεμον, tре: de кѫ: τέτμηκα, ші пas. τέτμημαι, пех: ἐτμήθην, ші посіт: τμητέον) taїѫ, desпарцѫ, saŭ tъind їаѫ din чева, рѫпѫ; ғърimічezѫ; înжѫпгїѫ, жертfeskѫ; (ѫпе-орї) = Ἐκτέμνω, skопeskѫ; (fir:) înпарцѫ. «Ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ». Ил: P. «Δούρατα μακρὰ ταμὼν„. Od: E. «Σῖτον τέμνειν». Ksn: a сечера. «Τέμνειν τὴν γῆν, saŭ (înц: μέρος τι) τῆς γῆς». Tъч: Ksn: = Δενδροτομεῖν «Τέμνειν φάρμακον». Плт: a tъїа ръdъчінї de леакѫ, ші a алкътві doктopie. «Ἰχθὺς τάμνουσα παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοισι». Ер: «Κάπρον καὶ βοῦν ταμνέμεν». Es: = Ἐκτέμνειν, a skопі. «Κάπρον ταμέειν Διΐ». Ил: T. a жертfі. (de ѫnde des). «Ὅρκια τέμνειν, ші (між:) τέμνεσθαι». Om: ші Ер: прін жертfъ a întърі жѫръmintе; (прін întind: în цен:) a se înвої, a ғъгъdві прін жѫръmîntѫ (desпре пачe, apmistiцie, ші чл:). (ші кѫ dat: періп: ші кѫ înf:) «Ταμόντες αὐτοῖσι χρόνον μένειν ἀεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἄν ἡ γῆ μένοι». Ер: (ші кѫ ак: ел: de преп:). «Θάνατον νύ τοι ὅρκι' ἔτεμνον». Ил: Δ. пентрѫ a ta моарte amѫ ғѫкѫт прін жѫръmîntѫ apmistiцie. (маї поѫ). «Φιλίαν («Συνθεσίας)— τινί». Ехр: «Πλίνθους τέμνειν„.=Πλινθοτομεῖν. «Ὀχετοὺς — ». a sъпа, a deskide. «Ὀδὸν ("Τὴν μετόγαιον τῶν ὁδῶν)—» Tъч: ші Ер: «Πέλαγος («Πλόον) — ». Om: ші Апл: a tъїа мареа, a плѫti. (de ѫnde ел:) «Τέμνειν, saŭ τέμνεσθαι (se înц: ὁδόν)». Апл: = Ὀδεύειν, a мерце, saŭ a вені. «Ψευδῆ τέμνουσαι ἐλπίδες„ Hind: пъdeждї ѫpmînd minчinoasъ кале, (ad:) zadapniче. (ші пров:). «Μέσον τέμνειν». Плт: a цinea линіа, мъssра de міжлокѫ, (Fpanц:) un juste milieu. (ші fir:). "Τέμνειν πόλιν εἰς μέρη„. Плт: a înпърці. ‖ (між:) taїѫ sпре a mea întревѫінцаре, saŭ прін алтъл. «Κρέα τεμνομένους, κερῶντας τ' αἴθοπα οἶνον». Od: Ω. «Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα». Od: E. «Ἐτέμνετο λίθους περιμήκεας». Ер: ‖ (ші пas:). «Ῥόπαλον τετμημένον». Od: P. «Οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν». Ер: «Συρίγγων τετμημένων δυεῖν„. Skр: «Γλῶσσα τέμνεται». Пров: (de ла лімва вікtімеї, че se таїе) време de тъчере. 2) desпарцѫ; (прін întind:) daŭ dѫпе кѫвііцъ, saŭ datopie. «Καὶ οἱ τέμενος τάμον». Om: «Ἀξίας τι-

μὰς τέμνειν». Stв: (ші між:) «Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας». Іл. Σ. жеfѕїаѕ̆. (ші пas: кѕ ц̣еn: ел:) «Τέμνεσθαι ἀλλήλων τῇ ἐξουσίᾳ». Грг: sъ fie desпърц̣ite. 3) (fir:) isпръвеskѕ̆ de o datъ, хоtъръskѕ̆ (o taĭѕ̆). «Δίκην(«Τὸ φιλονεικούμενον)—». Пandeкt: a peteza жѕdikata. «Κίνδυνον τέμνειν σιδήρῳ». Еѕр: a хоtъpî soapta вътъліі пpin saвie. "Μαχᾶν τέμνειν τέλος». Пind: (ші aвsл: în пaptч:). «Λόγους τέμνων». Пл: хоtopîtopѕ̆, petezъtopѕ̆. 4 поet: гъseskѕ̆, nemepeskѕ̆. (вezĭ ші τέτμω).

Τέμπεα -η, (τὰ), (проп:) Темпеле, грац̣іoasa вале a Tesaлieĭ dintpe мѕнц̣іĭ Олімпѕл ші Osa; (în ц̣еn:) stpimtъ tpeчepe, вале п' întpe мѕнц̣ĭ. [de ѕnde

Τεμπικὸς, ἡ, ὸν, ал Темпелор; saѕ̆ de stpimtъ вале dîntpe мѕнц̣ĭ. [ші

Τεμπὶς, ίδος (ἡ), поet: în локѕ̆ de τεμπική. [ші

Τεμπώδης, εος (ὁ, ἡ), вълоsѕ̆, saѕ̆ desпърц̣itѕ̆ de въĭ.

Τέμω, ῃς, ῃ, nex: 2: de sѕп: ал лѕĭ τέμνω.

Τεναγίζω, віit: -ίσω, fopmezѕ̆ валtъ neadînкъ, тъ акоперѕ̆ de апе din поtопѕ̆, sîntѕ̆ ровinosѕ̆, мочірлоsѕ̆. «Τεναγίζοντα τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ περὶ τὰς νησίδας». Пл: [ші

Τεναγίτης, ου (ὁ), ші Τεναγῖτις, ιδος (ἡ), поet: (локѕ̆) вълtosѕ̆, млъштinosѕ̆. [din

Τέναγος, εος -ους (τὸ), [Ец̣іnt: Τινὲχ saѕ̆ Τὶνχ, Пелѕsіѕл, орашѕ̆ în гѕра Nілѕлѕĭ] локѕ̆ акоперitѕ̆ de апъ neadînкъ stpînsъ din плоĭ, ровinъ, saѕ̆ валtъ млъштinoasъ, saѕ̆ nisinoasъ. «Ἐς τὴν Σαλμυδησσὸν πολλαὶ τῶν εἰς τὸν Πόντον νεῶν ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι· τέναγος γὰρ ἐστιν ἐπὶ πάμπολυ τῆς θαλάττης». Ksn: [de ѕnde

Τεναγόω -ῶ, віit: -ώσω, пpeфaкѕ̆, ші (пas:) мъ пpeфaкѕ̆ în ровinъ. [ші

Τεναγώδης, εος (ὁ, ἡ), ровinosѕ̆, вълtosѕ̆, млъштinosѕ̆.

Τένδω, (fъръ віit:) поet: мънînкѕ̆, saѕ̆ лінгѕ̆ (sѕгѕ̆) лъкомемte.

Τενθεία (ἡ), лъкомie în mînкape. [din

Τενθεύω, ші між: -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, =Λιχνεύομαι. [din

Τένθης, [τένθω] ου (ὁ), лакомѕ̆ ла mînкape, mînкъчĭosѕ̆.

Τενθρηδὼν, όνος (ἡ), ѕнѕ̆ fелѕ̆ de selвatiкъ алвіnъ, (алt:) περιφρηδὼν. (вezĭ ші ἀνθρηδών). [din

Τενθρήνη (ἡ), =Τενθρηδὼν, поet: алвінъ. (вezĭ ші ἀνθρήνη). [de ѕnde

Τενθρήνιον (τὸ), кѕĭвѕл selвъtiчеĭ алвіne. (вezĭ ші ἀνθρήνιον). [de ѕnde

Τενθρηνιώδης, ші Τενθρηνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (плінѕ̆ de гъѕрĭ) ка кѕĭвѕл алвінелор.

Τένθω, At: în локѕ̆ de τένδω.

Τενία, Τενίδιον, гл: în локѕ̆ de ταινία, -ίδιον.

Τενοντάγρα (ἡ), (пatimъ) пpindepe de вінеле гîtѕлѕĭ. [τένων, ἄγρα].

Τενοντότρωτος (ὁ, ἡ), [τένων, τιτρώσκω] рънitѕ̆ ла вîna гîtѕлѕĭ, = Νευρότρωτος.

Τενοντόω -ῶ, віit: -ώσω, taĭѕ̆ вінеле гîtѕлѕĭ, saѕ̆ гîtѕл. [din

Τένων, οντος (ὁ), [τείνω] (în ц̣еn:) вînъ лаtъ ші întinsъ, компѕitѕръ din вine saѕ̆ мѕшкĭ, (Fpanц̣:) tendon; (пaptiк:) чеа din dosѕл гîtѕлѕĭ, ші ал кълкîĭѕлѕĭ; (de ѕnde пpin întind:) грѕмazѕл, (алt:) ἰνίον τοῦ τραχήλου; (ші fir:) stpimtoape de локѕ̆ (гîtѕ̆). (вezĭ αὐχήν).

Τεξείεσθε, поet: în локѕ̆ de τεξεῖσθε, saѕ̆ τέξεσθε, 2: îm: пeps: ал віit: лѕĭ τίκτω.

Τέξις, εως (ἡ), naштepe, faчepe. [din

Τέξω, ші Τέξομαι, віit: ал лѕĭ τίκτω, din τέκω.

Τέο, Ion: поet: în локѕ̆ de τίνος, saѕ̆ (енгл:) τινός, ц̣еn: ал лѕĭ τίς, saѕ̆ τις. 2) Dop: în локѕ̆ de σοῦ, ц̣еn; ал лѕĭ σύ.

Τεοῖο, Ion: în локѕ̆ de τεοῦ, ц̣еn: ал лѕĭ τεός; saѕ̆ поet: (pap) în локѕ̆ de σοῦ, ц̣еn: ал лѕĭ σύ.

Τέοισι, Ion: în локѕ̆ de τισί, dat: îm: ал лѕĭ τίς

Τεός, [τύ=σύ] ἡ, ὸν, поet: în локѕ̆ de σός, [de aчi] ал tъѕ̆.

Τεοῦ, поet: ц̣еn: ал лѕĭ τεός. 2) Dop: = Τῷ.

Τεοῦς, Dop: Еол: în локѕ̆ de σοῦ, ц̣еn: ал лѕĭ τύ.

Τέρα, At: în локѕ̆ de τέρατα, îm: ал лѕĭ τέρας.

Τεράζω, віit: -ασω, поet: арътѕ̆ semnѕ̆ (minѕnatѕ̆), пpeвesteskѕ̆, saѕ̆ пpoopoчeskѕ̆ пpintp' însѕл чева. [τέρας].

Τέραμνον (τό), поet: = Τέρεμνον.

Τέραμνος (ὁ, ἡ, =Τέρεμνος. 2) =Τεράμων. [de ѕnde

Τεραμνότης, saѕ̆ Τεραμότης (ἡ), fръц̣ezime de легѕмъ (fasoле, лінte, ші чл:) ла fepвepe; (în ц̣еn:) fръц̣ezime.

Τεράμων, ονος (ὁ, ἡ), [τέρην] fpaц̣edѕ̆ moaле; (пpinч: despre легѕме) лesniчosѕ̆ ла fepвepe.

Τέρας, ατος (τὸ), [în afin: кѕ τέρμα] (îm: τέρατα, ші At: τέρα în контpaк: din поet: τέρεα; ц̣еn: τεράτων, ші τεράων -ῶν'

dat: -τέρασι, ші поеt: τεράεσσι) поеt: (în цen:) semnă; simвolă; (naptik:) arътape, paрă (neовічнвită) fenomenă ал черилві (meteoră) лвată ка превestitoрă ал віitoрилві. «Διὸς τέρας»- Om: = Διοσημεία. «'Αστέρα ἦκε Κρόνου παῖς λαμπρὸν, ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ». Il: Δ. «Τοῦτο τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός». Ep: (вezї ші теірεа); (de вnde proz: în цeнepалă) лвкрв minвnată (nenatвpală); (naptik:) ĭasmъ, monstpв. «'Επεύχεται αὐτοῖς μηδὲ γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα». Eвхл: «Τέρας σφι ἐφάνη μέγα· ἵππος γὰρ ἔτεκε λαγόν». Ep: «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Tкp:

Τερασκόπος (ὁ, ἡ), поеt: în локă de τερατοσκόπος.

Τεράστιος, ă, ov, nenatвpală, minвnată, monstpвosă, nesemвită. «Βρέφος— ». Eлi: «Τεράστιον (se înц: ἔργον)». Xps: «Ζεὺς τεράστιος». I: Лd: прin minвnate semne пpeвestitoрă de вiitoрă. [τεράζω]. [de вnde

Τεραστίως, adв: în кină minвnată, neoвічнвită.

Τερατεία (ἡ), арътape, вorвipe de minвnate лвкрврї; (în цen:) шарлatanie, înшелъtopie, eskamatopie. [ші

Τεράτευμα (τὸ), fanтъ, saă вorвъ de aрътъtoрă de minвnate лвкрврї; (în цen:) minчївnъ; înкinвipe. [din

Τερατεύω, ші (maї des miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, faкă, saă noвesteskă nesemвite, minвnate лвкрврї; вorвeskă тape (ка шарлataniї), ка съ sпepiă. [ші

Τερατίας, ου (ὁ), fъкъtoрă, saă вorвitoрă de minвnї; шарлatană, înшелъtoрă, eskamatoрă. [ші

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, =Τεράστιος. [τέρας]. [de вnde

Τεραστικῶς, adв: = Τεραστίως.

Τερατογονία (ἡ), пашtepe de ĭesme, monstpвoase пъskъtвpї, saă fънтвpї.

Τερατογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, вkriă minвnate лвкрврї, sвă desпpe monstpвositъцї, saă semne aрътate пе черă. [τέρας, γράφω].

Τερατοεργάτης, ου (ὁ), (плц:) în локă de τερατουργὸς. [τέρας. ἔργον].

Τερατολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeskă despe minвnї; noвesteskă monstpвoase înтîmплърї. [τερατολόγος]. [de вnde

Τερατολόγημα (τὸ), ші

Τερατολογία (ἡ), вorвipe despe monstpвoase, minвnate înтîmплърї, noвestipe пекрezвtъ; (în цen:) minчinoasъ вorвipe. [din

Τερατολόγος (ὁ, ἡ), вorвitoрă despe minвnї, noвestitoрă de faввлoase, monstpвoase лвкрврї, saă înтîmплърї; (în цen:) minчinosă, шарлataпă. [τέρας, λέγω].

Τερατόμορφος (ὁ, ἡ), чел кă firвръ monstpвoasъ, de ĭasmъ. [τέρας, μορφή]. [ші

Τερατοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкă minвnї.

Τερατοποιία (ἡ), faчepe de minвnї, шарлatanie, saă eskamatopie. [din

Τερατοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtoрă de minвnї; (maї de мвлte-орї în ръă) eskamatoрă, шарлataпă. [τέρας, ποιός].

Τερατοσκοπία (ἡ), oвservape de semnele aрътate пе черă, saă meteope, ші riчipe de вiitoрă dintp' înseле. [din

Τερατοσκόπος (ὁ, ἡ), oвservътoрă de minвnate semne, saă fenomene. || (sвst: naptik:) tîлквitoрă de semne aрътate пе черă, ші dintp' înseле riчitoрă de вiitoрă. [τέρας, σκοπός].

Τερατοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskă monstpвpї (ĭasme). [ші

Τερατοτοκία (ἡ), пашtepe de ĭasme. [din

Τερατοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtoрă de ĭasme.

Τερατουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкрeză minвnї, saă monstpвositъцї; (în ръă) faкă eskamatopiї. [τερατουργός]. [de вnde

Τερατούργημα (τὸ), ші

Τερατουργία (ἡ), лвкраре de minвnї; (în ръă) eskamatopie, шарлatanie [din

Τερατουργός (ὁ, ἡ), лвкрътoрă de minвnї; (în ръă) eskamatoрă, шарлataпă, (Fpanц:) jongleur. [τέρας, ἔργον].

Τερατόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, въză чева кă snaїmъ (ка de ĭasmъ). (вezї ші τέθηπα). [ші

Τερατώδης, εος (ὁ, ἡ), [τέρας] monstpвosă, ка o ĭasmъ, nenatвpală, чївdată, neoвічнвită; însemnată; feposă. «Τὸ τερατῶδες». Лкs: (Fpanц:) le merveilleux, =кă

Τερατωδία (ἡ), minвnъцia, чївdъцia вре вnвї лвкрв, monstpвositate. [ші

Τερατωδῶς, adв: în кină monstpвosă (чївdată, neoвічнвită), ка o ĭasmъ, nefireште. [τερατώδης].

Τερατωπὸς (ὁ, ἡ), [τέρας, ὤψ] monstpвosă лa faцъ, saă лa firвръ.

Τερέβινθος (ὁ), în sink: în локă de τερέβινθος (вezї τέρμινθος).

Τέρεα (τὰ), Ion: în локă de τέρατα, îm: ал лвї τέρας.

Τερεδενθίζω, вiit: -ίσω, seamъnă (прinч: miposă) a tepmintinъ. [ші

Τερεβίνθινος, η ον, ал копачїѧлъї терéвинθος. || (sѧbst:) Τερεβινθίνη (se înţ: ῥιτίνη), реţinъ de τερέβινθος. tepmintinъ. [din

Τερέβινθος (ἡ), tepmintъ, ѧnъ felъ de копачїъ, din kape пікъ tepmîntina. [de ѧnde

Τερεβινθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ tepmintъ, saъ tepmintinъ; плinъ de (копачї) tepminţї.

Τέρεινα, noet: fem: ал лвї τέρην

Τέρεμνον (τὸ), noet: rpindъ de inвелitoape; (în ţen:) înвелitoape, акоперішъ; (прin înţind:) ладъ; saъ локашъ. «Ἀντὶ εὐτελῶν δωματίων ὑψηλὰ τέρεμνα». Лвч: [din

Τέρεμνος (ὁ, ἡ), гls: în локъ de στέρεμνος. ţeanьnъ, solidъ.

Τέρενα, noet: în локъ de τέρεινα, fem: ал лвї τέρην.

Τερενοπλόκαμος (ὁ, ἡ), noet: [τέρην, πλόκαμος] чел кѫ sѧвţirї (frѧmoase) kosiţe, koade.

Τερενόχροος, -ους [τέρην, χρόα], ші

Τερενόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: [τέρην, χρώς] чел кѫ fraţedъ neliţъ, карпе, saъ trѧnъ.

Τερετίζω, вiit: -ίσω, [imit:] kîntъ (прinч:) ка грєєреле, saъ pîndѧpika; (de ѧnde kîntъ rîngъnind, saъ вapiindѫ 'mї glasвл (oвшt: кѫ mѧlte tepepetѧpї ; (пapтik:)=Προανακρούομαι, prелѧdezъ în kîntape вокалъ saъ кѫ kitapa; (fr:) върfeskъ, trънkънeskъ. [de ѧnde

Τερέτισμα (τὸ), kîntikъ de пазъре saъ omъ кѫ вapiaţii; (mss:) prелѧdъ (înчепѧtъ upeгътitopъ de kîntape); (fir:) върfitѧръ. [ші

Τερετισμὸς (ὁ), kîntape (прinч: de грєєре, saъ pîndѧpilъ ; saъ kîntape кѫ mѧlte întopsътѧpї (tepepetѧpї); (пapтik: mss:) ѧnъ felъ de kitapistikъ prелѧdape (upeгътipe de kintape), (Fpanţ:) trille; (fir:) върfipe. trънkънipe. [ші

Τερετιστικὸς, ἡ, ον, чел кѫ însѧшime, saъ oвічнѧitъ a kînta rîngъnînd, saъ a trънkъni върfind.

Τερέτριον (τὸ), [τείρω, τιτράω] = Τρύπανον, sfpedelъ, saъ вѧpgiъ.

Τερηδονίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ pozъ de karї; пѧtpezeskъ. [din

Τερηδών [τείρω, τιτράω] (ἡ), ѧnъ felъ de вepme pozъtopъ de lemnъ, karъ. 2) ѧnъ felъ de літвrikъ de kaї. 3) пѧtpeжѧne de osъ, (Fpanţ:) carie. (вezї ші σφάκελος).

Τέρην, ενος, [τείρω] τέρεινα, τέρεν, (dѧпе ziч:) frekatъ; (прin ѧpm:) netedъ, saъ sѧвţipe, fърîmiчosъ; (de ѧnde oвіч:) fraţedъ, moale, delikatъ; (Лат: прin anagramatismъ tener, ші Pom:) tînъръ. «Φύλλον (« Ἄνθος)—» Om: «Τέρεν δάκρυ». Om: dѧлче. „Τέρενες αὐλοί„. Anкр: dѫîoase. «Τέρενα χρόα„. Om: ші Es: (ші компар:) «Καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη». Enгр:

Τερθρεία (ἡ), (în sink:) în локъ de терατεία,=Τερατολογία, zadapnikъ, ші amъţitoape în amъnѧnte вorвipe. «Διαλεκτικοὶ οἱ περὶ τὴν τῶν λόγων τερθρείαν κατατριβόμενοι.» Лрt:

Τέρθρευμα (τὸ), At: (în sink:) în локъ de терáτευμα, шарlatanepie în вorвe. [din

Τερθρεύομαι, вiit: -εύσομαι, (прinч:) At: (în sink:) în локъ de терατεύομαι, вorвeskъ sofistiчeшte faлniче ші zadapniче лѫкрѫрї supe amъţipe. «Τερθρευόμενοί τινες τῶν νέων, καὶ παρεπιδεικνύμενοι διαλεκτικὴν». Пл:

Τερθρηδὼν, όνος (ὁ),=Τερθρωτὴρ.

Τερθρία (ἡ), грєш: saъ înd: în локъ de терθρεία.

Τέρθριος (ὁ, ἡ), ал anteneї koръвii. || (sѧbst: se înţ: κάλως)=Κερoίαξ. «Τοὺς τερθρίους παρίει· τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται». Apstf: (вezї θρῖος). [din

Τέρθρον (τὸ), [τείρω, вezї τέρμα] (în ţen:) mapţine, kanъtъ, вîrfъ; sfîpшitъ. «Θυράων — » Epot: прагвл ѧшеї. «Τοῦ πάθεος —». Iнкр: matka, леагъпвл natimeї. 2) (пapтik: пaвt:) вîrfвл anteneї; saъ (dѧпе алţiї) гаѫра din вîrfвл katapтлвлї, ѧnde este легатъ antena koръвii. [de ѧnde

Τερθρωτὴρ (ὁ), napтea din прѫъ, ші чea maї 'nалтъ a koръвii (ѧnde este вîrfвл anteneї, ші stъ timoniapвл въrînd de seamъ, чe se пetpeчe пe mape). 2) (прin înтind:) timoniapвл, saъ kîpmaчївл. 3) (se înţ: ἱστὸς) = 'Αρτέμων.

Τέρμα (τὸ), [τείρω, saъ maї пpoвaв: = Ἕρμα] semnвл, ţinta, ѧnde тpeвъїa sъ aжѧngъ алергътopiї de kapiepъ, [de aчi] tepminъ; (în ţen:) mapţine, kънъtîiъ, вfipшitъ ; (fir:) skopвл, ѧnde прівeште чinева; (noet:) чea maї 'нaлтъ stъпînipe. «Τέρμ' ἔχων Κορίνθου». Sim: «Θεοὶ ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες». Eвр: „Σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.“ Eвр: «Τέρμα νίκης (τέχνης)». Enгр: „Εὐρώπης τέρματα„. Ep: mърţiniле. «Ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου». Ksn: || (ак:) Τέρμα (în ел: de преп:) noet: în локъ de τελευταῖον, în sfîpшitъ, în ѧpmъ de toate. [de ѧnde

Τερμάζω, вiit: -άσω, enгpf: în локъ de. .

Терматίζω, viit: -ίσω, пъїѣ хotарѣ, търџineskѣ; (fir:) съвîршeskѣ, daѣ sfîршitѣ.[ші

Терматόω -ῶ, viit: -ώσω, плџ: în локѣ de терматίζω.

Термέреιες (ὁ, ἡ), [Τέρμερος] ал Termeрълуї (капѣ ал Kарieї, saѣ ал вestiтълуї tîлхарѣ, каре sfърътînd капетеле кълъторілор s'a оторîтѣ întр'ачелашї кіпѣ ші ел de къtре Еркълѣ). (de ѧnde овіч:)«Τερμέρεισν κακὸν». Пров: ръѣ тарe, saѣ de ачелашї felѣ.

Термιεύς, έως (ὁ), adїekt: Жое ка eforѣ ал хotарелор,=΄Οριος. [τέρμα].

Τερμίνθινος, η, ον, арх: ші поеt: în локѣ de терeвίνθινος. [ші

Τερμινθὶς, ίδος (ἡ), поеt: în локѣ de терминθίνη. [de ачі] tepmintinъ,=Τερεβινθίνη. [din

Τέρμινθος (ἡ), поеt: ші арх: în локѣ de терέβινθος. 2) ѧnѣ felѣ de плаптъ din soїѣл inѣлѣї, din каре înnлetїaѣ fрînrioape. 3) (med:) ѧnѣ felѣ de ѣѣъ, че ese маї кѣ seamъ пе ла пѣлпе.

Термιόεις, εσσα, εν, поеt; ажѧnsѣ nînъ în тарџine, întinsѣ nînъ în къпътînѣ; saѣ чел кѣ търџinї (перваze. saѣ шipetѣрї, ші чл:); (în цеп:) лinitѣ, вine potрівitѣ. «Χιτὼν («'Ασπὶς)—». Om: Es:=Поδηνεκὴς. [din

Τέρμιος, α, ον, поеt: чел din тарџine, din ѧрмъ, saѣ din къпътînѣ «Χώρα («'Ημέρα)—» Sof· 2) гls: potрівitѣ, кѣвenitѣ.[ші

Τέρμις, ιος (ὁ), гls: пічорѣл, saѣ къlкînѣл пічорѣлуї (ка тарџine a трѣпѣлуї). [τέρμα].

Τερμοδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, [τέρμα, δρόμος] поеt: алергѣ каріера пînъ în къпътînѣ.

Τερμόνιος, α, ον, поеt:=Τέρμιος. [din

Τέρμων, ονος (ὁ), поеt: în локѣ de τέρμα, tepminѣ, хotарѣ, sfîршitѣ. 2) ѧnѣ zeѣ ал Pomanілор (вezї τερμιεὺς).

Τερμόριον (τὸ), поеt: (înd:) метврѣл цenitalѣ.

Τερπικέραυνος (ὁ, ἡ), поеt: тѧлцѧmitѣ, веселѣ întрѣ a тръsni. [τέρπω, κεραυνὸς].

Τερπνίστατος, η, ον, поеt: ѧѣпрл: ал лѣї...

Τέρπνιστος, η, ον, поеt: ѧѣпрл: пергл: ал лѣї ...

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, веселіторѣ, dѣлче, плъкѣтѣ, nostimѣ, граџiosѣ. «Τὸ τερπνὸν». în локѣ de ἡ τέρψις. [τέρπω]. [de ѧnde

Τερπνότης, (ἡ), însѧшimea лѣкрѣлуї веселіторѣ, dѣлчеацъ, граџiositate. (ші

Τερπνῶς, adв: кѣ плъчере, saѣ тѧлцѧmipe, весел.

Τερπότραμις, ιδος (ὁ), поеt: плъчере венеріапъ. [τέρπω, τράμις].

Τέρπω, viit: -τέρψω, [în afin: кѣ τρέφω] (nex: 2 ἔταρπον, ші поеt: τεταρπομην, ші nas: ἐτάρφθην, saѣ ἐτάρπην, în локѣ de ἐτέρφθην, ші чл:) (прош: ші поеt:) satѧрѣ; (прin ѧрт:) тѧлцѧmeskѣ, desfѣtezѧ; odixneskѣ; (de ѧnde овіч:) înвeseleskѣ, mînrїїѧ, îndѧлчeskѣ; (шimіж:) тъ înвeseleskѣ, тъ desfѣtezѣ, петрекѣ кѣ плъчере; тъ îndѧлчeskѣ; (поеt: кѣ цеп:) тъ satѧрѣ, тъ тѧлцѧmeskѣ dobîndind чева. «Τέρποντες πυκνῶς ἀκαχημένον». Om: "Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον». Tкр: (ші авѕл:) «Καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει». Tкр: (ші кѣ dat: organ:) «Φόρμιγγι («Πεσσοῖσι) θυμὸν τέρπειν». Om: (ші між:) «Θυμῷ, saѣ «Θυμὸν τέρπεσθαι». Om: Es: Hind: (ші кѣ dat: opr:). «Μύθοισι («Δαιτὶ, «Δίσκοισι, ші чл:) τέρπεσθαι». Om: (ші кѣ цеп:). «'Επεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος». Іл: Λ. «'Επεὶ γόοιο τετάρπετο». Іл: Ψ. «΄Υπνου («Εὐνῆς «Φιλότητος)—». Om: Es: «΄Ηβης ταρπῆναι». Od: Ψ. съ пе ѧѣкърѣт de тinepeџe. (ші кѣ ак: pap) «Οἴην μοίρην τέρπεται». Es: se îndѧлчeшte. (ші авѕол:) «Σκοπῶν, τί ἂν ἰδών, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης». Ksn:

Τερπωλὴ (ἡ), поеt: în локѣ de τέρψις.

Τερσαίνω, viit: -ανῶ, [τέρσω] ѧѕкѣ, sвîntѣ. «Αἷμα —». Іл: Η. îл опreskѣ. [de ѧnde

Τερσήεις, εσσα, εν, поеt: ѧѕкатѣ, sвîntaѣ; (прin ѧрт:) asпрѧ, вîрtosѣ.

Τερσήμεναι, saѣ Τερσῆναι, поеt: nas: nex: 2: de înf: ал лѣї τέρσω.

Τέρσηνε, поеt: în локѣ de ἐτέρσηνε, 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лѣї τερσαίνω.

Τερσιὰ (ἡ),=Ταρσός, гratie, пе каре se sвîntъ врînza. [din

Τέρσω, (прел: ἔτερσον) поеt: (în afin: кѣ τείρω, ші θέρω] sвîntѣ, ѧѕкѣ (прinч: nas:). «΄Ελκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα». Іл: Λ. «Εἵματα ἠελίοιο τερσήμεναι αὐγῇ». Od: Z. (ші кѣ цеп: ел:) «Οὐδέποτ' ὄσσε δακρυόφιν τέρσοντο». Od: E. se sвîntaѣ de лъкрътї.

Τέρσω, Еол: viit: ал лѣї τείρω.

Терύνης, ου (ὁ), (прinч:) asinѣ овositѣ din вътрîпеце ші трѧdъ. [din

Τέρυς, [τέρην] υνος (ὁ, ἡ), sлъвitѣ, zleitѣ de трѧdъ. «΄Ιππος —». Гls: тîрџoarъ de калѣ. [de ѧnde

Терύскομαι, (прел: ἐτερυσκόμην) гls: sîntѣ овositѣ (кѣ пѧteріle zleite), кѣ totѧл слъвitѣ.

Τέρφος, εος -ους (τὸ), поеt: =Στέρφος, коажъ. «Καστάνου —». Nїк:

Τέρχνος, εος -ους (τὸ), поет: = Τρέχνος, мѫгѫрѫ, влъstарѫ.

Τερψίθυμος (ὁ, ἡ), поет: [τέρψις, θυμός] веселitорѫ, desfъtъtорѫ de sѫfлetѫ.

Τερψίμβροτος (ὁ, ἡ), поет: [τέρψις, βροτός] înвеселitорѫ, desfъtъtорѫ de oamenĭ. «Ἥλιος —». Om:

Τερψίνοος (ὁ, ἡ), поет: [τέρψις, νόος] înвеселitорѫ, desfъtъtорѫ de minte (de sѫfлetѫ).

Τέρψις, εως (ἡ), înвеселіре; (проп: ші поет:) sъtѫраре (акт: ші пас:); (прin ѫрm:) мѫлцѫmіре; (de ѫnde овіч:) веселіе, вѫкѫріе, плъчере; mînrîĭepe; desfъtape.[τέρπω].

Τερψίχορος, η saѫ ος, ον, поет: înвеселitорѫ, saѫ desfъtatѫ прin хорѫ; (прin ѫрm:) ĭѫвitорѫ de хорѫ. [τέρψις, χορός].

Τέσσαρα, неѫt: лѫĭ τέσσαρες.

Τεσσαράβοιος (ὁ, ἡ), поет: чел în прецѫ de патрѫ воĭ (віte, saѫ monete). 2) конstрѫitѫ dĭn патрѫ пĭеĭ de воѫ. [τέσσαρες, βοῦς].

Τεσσαρακαίδεκα, неѫt: лѫĭ τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος (ὁ, ἡ) поет: чел кѫ întindepe de патрѫsпрezече палме. [τεσσαρεσκαίδεκα, δῶρον].

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, α, ον, = Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος.

Τεσσαρακαιδεκατίτης, ου (ὁ), = Τεσσαρεσκαιδεκατίτης.

Τεσσαρακαιδέκατος, η, ον, = Τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τεσσαρακαιδεκέτης, ου (ὁ), ші Τεσσαρακαιδεκέτις, ιδος (ἡ), чел de патрѫ-sпрezече anĭ. (вezĭ ші δεκέτης). [τεσσαρακαίδεκα, ἔτος]

Τεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ), de патрѫ-zечĭ de zіле. [τεσσαράκοντα, ἡμέρα].

Τεσσαράκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedекл: нѫm: патрѫ-zечĭ. [τέσσαρα].

Τασσαρακονταέτης, εος saѫ έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел de патрѫ-zечĭ de anĭ (вezĭ ші δεκαέτης). [τεσσαράκοντα, ἔτος]. [de ѫnde

Τεσσαρακονταετία (ἡ), кѫрsѫ de патрѫzечĭ de anĭ.

Τεσσαρακονταῖος, α, ον, Sкр: înd: în локѫ de τεσσαρακοσταῖος.

Τεσσαρακοντακαιπεντακισχιλιοστὸς, ὴ, ὸν, ал патрѫzечĭ ші чinчĭ miiлea. [τεσσαράκοντα, καὶ, πεντάκις, χίλιοι].

Τεσσαρακοντάκις, adв: de патрѫ-zечĭ de орĭ. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de патрѫzечĭ de коцĭ. [τεσσαράκοντα, πῆχυς].

Τεσσαρακοντὰς, άδος (ἡ), патрѫ-zечime. 2) adѫnъtѫръ (sѫmъ) de патрѫ-zечĭ de ѫnimĭ (de пеps: saѫ лѫкр:); (în Iпкр:) патрѫ-zечĭ de zіле.

Τεσσαρακονταστάδιος (ὁ, ἡ), [τεσσαράκοντα, στάδιον] чел кѫ întindepe de патрѫ-zечĭ de stadiĭ.

Τεσσαρακοντήρης, εος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, корабіе) кѫ патрѫ-zечĭ de вîsле. [τεσσαράκοντα, ἐρέσσω].

Τεσσαρακοντόργυιος (ὁ, ἡ), чел de патрѫzечĭ de stînжinĭ. [τεσσαράκοντα, ὀργυιά].

Τεσσαρακοντούτης, ου (ὁ), în контрак: în локѫ de τεσσαρακονταέτης.

Τεσσαρακόσιοι, αι, α, грam: în локѫ de τετρακόσιοι.

Τεσσαρακοσταῖος, α, ον, fъкѫtѫ, saѫ fъкъtорѫ de чева în патрѫ-zечĭ de zіле [din

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, όν, ал патрѫ-zечелеа. || «Τεσσαρακοστὴ (se înц: μερίς)». а патрѫzечелеа парte; (se înц: ἡμέρα) пъpesimiле. || îm:) «Τεσσαρακοσταί» Тѫч: ѫnѫ felѫ de monetъ а Xienілор. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοστόγδοος, η, ον, а патрѫ-zечĭ ші оптѫлеа. [τεσσαρακοστὸς ὄγδοος].

Τέσσαρες, ες, α, (цеn: τεσσάρων. dat: τέσσαρσι, ак: τέτσαρας, -α) нѫmер: патрѫ (прin întind:) пѫцine. «Πάνυ βαιὰ, τέτταρα». Apstf: «Τὰ τέσσαρα (se înц: ξύλα)». din каpe se компѫне ѫша каseĭ. (de ѫnde) «Ἐντὸς τεσσάρων γενέσθαι». Плd: = Ἐντὸς θυρῶν. ші «Παραβῆναι τέσσαρα». Лѫч: а еші din касъ

Τεσσαρεσκαίδεκα (οἱ, αἱ,), нѫmер: патрѫsпрezече. [τέσσαρες, καὶ, δέκα].

Τεσσαρεσκαιδεκαέτης, ου (ὁ), = Τεσσαρακαιδεκέτης.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкѫtѫ, saѫ fъкъtорѫ de чева în (чел de) патрѫsпрezече zіле. ші

Τεσσαρεσκαιδεκατίτης, ου (ὁ), epetikѫ, sepвînd паштеле ла патрѫsпрezече а ле лѫmineĭ лѫĭ Maptie (înпреѫnъ кѫ Iѫdeĭ).[din

Τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον, ал патрѫsпрezечелеа. [τεσσαρεσκαίδεκα].

Τέσσαρσι, dat: ал лѫĭ τέσσαρες.

Τέσσερες, α, Ion: în локѫ de τέσσαρες. [de ѫnde

Τεσσερήκοντα, Ion: în локѫ de τεσσαράκοντα.

Τεταγμένως, [τάσσω] adв: (de партч:) în pîndѫ, кѫ pîndѫĭалъ; saѫ în вреme pîndѫitъ, хотърîtъ.

Τεταγὼν, поет: nex: 2: de партч: ал (neîntp:) τάω, апѫкînd. «Ποδὸς —». Om:

Τέτακα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ τείνω.

Τέταλμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τέλλω.

Τέταμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τείνω.

Τεταμιευμένως, [ταμιεύω] adв: (de пaptч:) кȣ пъstpape, saȣ ікonomie, крȣцat.

Τετανικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшȣ de, saȣ sȣпȣsȣ ла tetanȣ. [τέτανος].

Τετανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ, saȣ din felȣл tetanȣлȣĭ. 2) întinsȣ, netedȣ ла вedepe. [τέτανός, εἶδος].

Τετανόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣл лȣнгȣ ші netedȣ (некрецȣ). [τετανὸς, θρίξ].

Τετανόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede (fрȣmoase) пічоape. (вezĭ ші Τανύσφυρος). [τετανός, πούς].

Τετανὸς, ἡ, ὸν, întinsȣ; (прin ȣрm:) netedȣ, лȣчĭosȣ; (despre пĭеле) nesвîрчitȣ; (ȣne-орĭ) лȣнгȣ, ші aspрȣ [ші

Τέτανος (ὁ), (în цen:) = Τάσις, întindepe; înкорdape (de memрвȣл цenitaлȣ); (пaptiк: med:) ȣnȣ felȣ de spasmȣ adȣкъtorȣ de sȣчipe ші nemiшкape вре ȣnȣĭ mъdȣлaрȣ, saȣ ші tрȣпȣлȣĭ întpeгȣ. [τείνω].

Τετανόω -ῶ, вiit: -ώσω, întînzȣ, netezeskȣ, fakȣ чева a лȣчi. [τετανός].

Τέταντο, поet: în локȣ de ἐτέταντο, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв: ал лȣĭ τείνω.

Τετάνωθρον, ші Τετάνωμα (τὸ), чева кosmetiкȣ, кape netezeшte, întinde (апъръ de sвîрчitȣрĭ) пелiца. [τετανόω].

Τεταραγμένως, [ταράσσω] adв: (de пaptч:) tȣрвȣрat.

Τετάρπετο, поet: miж: nex: de xot:, ші

Τεταρπόμενος, поet: miж: nex: de пaptч: ал лȣĭ τέρπω

Τεταρτάζω, вiit: -άσω, înпaрцȣ în пatpȣ пърцĭ, saȣ sȣкъцĭ. [τέταρτος].

Τεταρταΐζω, вiit: -ίσω, пътimeskȣ de fpiгȣрĭ de a пatpa zi; saȣ sîntȣ de a пatpa zi. [ші

Τεταρταϊκὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ sȣпȣsȣ ла fpiгȣрĭ de a пatpa zi. [din

Τεταρταῖος, α, ον, fъкȣtȣ, saȣ fъкъtorȣ de чева în пatpȣ ziле; (пaptiк: ші fъръ πυρετὸς) fpiгȣрĭ пeрiodiчe de a пatpa zi. [τέταρτος[.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, чел de прецȣ, saȣ гpeȣtate de..

Τεταρτημόριον (τὸ), a пatpa пapte (пaptiк: de оболȣ). [τέταρτος, μόριον].

Τεταρτίζω, вiit: -ίσω, гls: în локȣ de τεταρταΐζω. 2) ĭaȣ a пatpa пapte. [τέταρτος].

Τεταρτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, гls: ĭaȣ, алегȣ ȣnȣл ла пatpȣ. [τέταρτος, λέγω].

Τέταρτος, η, ον, ал пatpȣлea. «Τὸ τέταρτον (se înц: μέρος)». = Τεταρτημόριον. «Τὸ τέταρτον». Om: adв: a пatpa oapъ. || (sȣвst:). «Τετάρτη». Ep: ȣnȣ felȣ de înкъпъtoape mъsȣpъ пentpȣ лiкȣide, ші «Τέταρτον». mъsȣpъ de întindepe. [τέτταρα]. [de ȣnde

Τετάρτως, adв: în пosiцie de ал пatpȣлea.

Τετάσθην, поet: în локȣ de ἐτετάσθην, a 3: înd: пeps: de пas: пeste sъв: ал лȣĭ τείνω.

Τετάχαται, Ion: în локȣ de τεταγμένοι εἰσί, îm: a 3: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τάσσω.

Τεταγμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de пaptч:

Τέτευχα, поet: Ion: tpe: de кȣ: de xot: ал лȣĭ τεύχω, saȣ τυγχάνω, ші

Τετεύχαται, поet: Ion: în локȣ de τετευγμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τεύχω.

Τετευχῆσθαι, поet: пas: tpe: de кȣ: de înf: ал (neîntp:) τευχέω (-άω) -ῶ. înapmezȣ.

Τετεχνημένως, [τεχνάομαι] adв: (de пaptч:) кȣ meшteшȣгȣ, meшteшȣцit.

Τετηρημένως, [τηρέω] adв: [de пaptч:) кȣ бъгape de seamъ, кȣ лȣape a minte.

Ττετίημαι, поet: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τίω, пedeпseskȣ, îmĭ pesвȣnȣ. (întp: прiнч: înd:) «Τετίησθον». Іл: Θ. sînteцĭ înвръжвite. (ші пaptч:). «Τετιημένος, ші Τετιηὼς». Om: mîxnitȣ, tȣрвȣpatȣ.

Τετίησθον, ші Τετιηὼς, вezĭ пpeчed: τετίημαι.

Τέτλαθι, Τετλαίην, Τετλάμεν în локȣ de τετλάναι, пopȣнч: пoft: ші inf: ал лȣĭ..

Τέτληκα, tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) ал neîntp: τλάω.

Τετληὼς, υῖα, ός, поet: Ion: în локȣ de τετληκὼς, пaptч: ал лȣĭ τέτληκα.

Τέτμηκα, акt: ші τέτμημαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τέμνω.

Τετμηότι, поet: Ion: în локȣ de τετμημένῳ, пas: (în tiпȣ de miж:) tpe: de кȣ: ал лȣĭ τέμνω.

Τέτμω, neîntp: пpez: ал nex: τέτμεν, ші ἔτετμε, ші miж: ἐτέτμετο, поet: in локȣ de τέμνω, taĭȣ (прiнч: dpȣmȣл кȣĭвa); (прin ȣрm:) întîлneskȣ, întîmпinȣ din întîmплape; (кȣ цen:) ĭaȣ în пaptea mea, 'mĭ a къzȣt a лȣa, saȣ s 'a întîmплat a aвea. «Ὅς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης». Es: op кape se вa întîmпла a fi de ȣnȣ ръȣ neamȣ; (ші пas:). «Ἐτέτμητο ἅλμη ὑπὸ τρόπιν». Oп: se desпiкa (ȣnde алцiĭ sкpiȣ ἐτέμνετο).

Τετοκυῖα, tpe: de кȣ: fem: de пaptч: лȣĭ τίκτω.

Τετολμηκότως, [τολμάω] adв: (de пaptч:) кȣ îndpъzneaлъ.

Τέτορε, поet: în локȣ̆ de ἔτορε, nex: 2: (кȣ îndoipe) ал лȣĭ τορέω.

Τέτορες, α, поet: în локȣ de τέτταρες = Τέσσαρες.

Τετορήσω, поet: вiit: ал лȣĭ τορέω (кȣ îndoipe).

Τετραβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: каре ȣmвлъ пе пaтpȣ пiчoape, = Τετράπους; saȣ̆ (desпpe тpъsȣpъ)=Τετράκυκλος (вezĭ ziч:). [τέτταρα, βαίνω].

Τετραβαρής, έος (ὁ, ἡ), чел de пaтpȣ opĭ maĭ гpeȣ̆. [τέτταρα, βάρος].

Τετραβασίλειος (ὁ, ἡ), чел кȣ пaтpȣ îmпъpaцĭ. [τέτταρες, βασιλεὺς].

Τετράβιβλος (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ̆ de, saȣ̆ înпъpцitȣ̆ în, компȣsȣ̆ din пaтpȣ къpцĭ. [τέτταρες, βίβλος].

Τετραβόειος, ші Τετράβοιος (ὁ, ἡ),=Τεσσαράβοιος.

Τετράβραχυς, εος (ὁ), (пpinч: ποῦς) компȣsȣ̆ din пaтpȣ вокaле sкȣpte, (алт:) προκελευσματικὸς. [τέτταρες, βραχύς].

Τετράγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поet: [τέτταρες, γῆρυς] чел кȣ пaтpȣ глasȣpĭ,=Τετράφωνος; (desпpe mȣs: instpȣm:) чел кȣ пaтpȣ коapde,=Τετράχορδος.

Τετράγλωσσος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ̆ de, saȣ̆ sкpisȣ̆ în пaтpȣ лimвĭ. [τέτταρες, γλῶσσα].

Τετραγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ пaтpȣ вîpfȣpĭ, saȣ̆ колцȣpĭ (епit: ал лȣĭ Меpкȣpȣ̆ пeнtpȣ пaтpȣнгĭȣpeле лȣĭ statȣe). [τέτταρες, γλωχὶν].

Τετράγναθος (ὁ, ἡ), чел кȣ пaтpȣ fълчĭ. || (sȣвst:) Τετράγναθον, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пъĭaнжinȣ̆ otpъвiчĭosȣ̆. [τέτταρες, γνάθος].

Τετραγράμματος (ὁ, ἡ), компȣsȣ̆ din пaтpȣ лitepe (sпpe eкs: 'Αδάμ). «Τετραγράμματον». Бisep: misteрiosȣл nȣme ал лȣĭ Dȣmnezeȣ̆ лa Евpeĭ. [τέτταρες, γράμμα].

Τετράγραμμος (ὁ, ἡ), компȣsȣ̆ din пaтpȣ лiniĭ. [τέτταρες, γραμμὴ].

Τετράγυος (ὁ, ἡ), поet: копpinzъtopȣ̆ de пaтpȣ поroane (кa лa пaтpȣ-zeчĭ de stînжinĭ). „Τετράγυον (τὸ), mъsȣpъ de пъmîntȣ̆ (кa de пaтpȣ поroane), кîtȣ̆ пȣtea apa ȣnȣ̆ вȣnȣ̆ mȣnчitopȣ̆ întp'o zi. [τέτταρες, γύα].

Τετραγωνέω -ῶ; вiit: -ήσω, fopmezȣ̆ (în fъцiшezȣ̆ пosiцie de) пaтpȣнгĭȣ̆; (пpinч: astpnm:). «Ἄρης τετραγωνεῖ τὸν Δία». Лȣч: se aflъ în tetpaгonismȣ̆ кȣ Жoe. [ші

Τετραγωνία (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пomȣ̆, saȣ̆ копъчелȣ̆ кȣ seminцe, saȣ̆ pamȣpe пътpate, (поate Fpanц:) fusain, sînцepȣ̆. [ші

Τετραγωνιαῖος, α, ον, чел în fiгȣpъ de пaтpȣнгĭȣ̆pe, saȣ̆ peлativȣ̆ кȣ fiгȣpa пaтpȣнгĭȣлȣĭ. „Λίθος—" Sкp: чea din колцȣ̆. [ші

Τετραγωνίζω, вiit: -ίσω, faкȣ̆ чeвa (daȣ̆ fiгȣpъ de) пaтpȣнгĭȣ̆pe. || (nestp: saȣ̆ eл ші miж:) sîntȣ̆ пътpatȣ̆; (ȣne-opĭ astpnm:)= Τετραγωνέω, [ші

Τετραγώνιον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον, хaĭnъ) în пaтpȣ колцȣpĭ. [вezĭ τετραγωνος лa sfîpшitȣ̆].

Τετραγωνισμὸς (ὁ), tetpaгonismȣ̆, fopmape de пaтpȣнгĭȣ̆; (Matm:) îmmȣлцipe de ȣnȣ̆ nȣmъpȣ̆ în sine. [τετραγωνίζω].

Τετραγωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fiгȣpъ saȣ̆ feлȣ̆ de пaтpȣнгĭȣ̆pe. [τετράγωνος εἶδος].

Τετραγωνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ oвpazȣ̆ пътpatȣ̆, saȣ̆ пaтpȣнгĭȣ̆pe. [τετράγωνος, πρόσωπον].

Τετράγωνος (ὁ,ἡ), пaтpȣнгĭȣ̆pe, saȣ̆ чел în пaтpȣ колцȣpĭ; (пpin întind ші fir:) statopnikȣ̆, solidȣ̆, цeaпъnȣ̆, temeĭnikȣ̆; desъвîpшitȣ̆. «Ἀνὴρ—» Apst: «Νόῳ—» Плт: чел кȣ întpeaгъ minte. «Ἀριθμὸς —» Mtm: пpodȣsȣ̆ din îmmȣлцipea a doъ de o пotpivъ nȣmepe. «Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας». Тч: «Τετράγωνον ἱμάτιον, saȣ̆ σχῆμα» At: Aп: manteлȣл Елeнikȣ̆ (sпpe deoseвipe de чел Pomanȣ̆, каpe epa în fopmъ de semiчepкȣ̆). [τέτταρες, γωνία]. [de ȣnde

Τετραγωνώδης,εος (ὁ,ἡ),=Τετραγωνοειδὴς.

Τετραδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ пaтpȣ deцete. [τέτταρες, δάκτυλος].

Τετραδαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Τετραρχέω.

Τετραδαρχία (ἡ),= Τετραρχία.

Τετραδεῖον, saȣ̆ Τετράδιον (τὸ), компȣsȣ̆ dintp'o пътpime (de пeps: saȣ̆ лȣкp:)« Στρατιωτῶν τετραδεῖον». Sкp: 2) (плц.) tetpъdъ, каĭeȣ̆ (de лa foae de xîptie îndoitъ în пaтpȣ). [ші

Τετραδιστὴς, οῦ (ὁ), пъsкȣtȣ̆ în a пaтpa zi a лȣneĭ; (пpin ȣpm: dȣпe astpoлoцikъ бъгape de seamъ) mȣлt-пътimitopȣ̆, saȣ̆ tpȣditȣ̆ (de лa Еpкȣлȣ̆, каpe пъsкîndȣ se întp' astfeл de zi mȣnчĭa пeнtpȣ aлцiĭ). || (îm:) «Τετραδισταὶ» soцietate de tinepĭ, каpe sepвaȣ̆ în osпъцȣpĭ a пaтpa zi din fic-каpe лȣnъ. (вezĭ ші εἰκαδισταὶ). [ші

Τετραδῖται (οἱ), = Τεσσαρεσκαιδεκατῖται. [τετράς]

Τετραδραχμαῖος, saȣ̆ (maĭ коpeк:)—δραχμιαῖος, α, ον, =кȣ...

Τετράδραχμος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, δραχμὴ] чел de пpeцȣ̆, saȣ̆ гpeȣtate de пaтpȣ dpaxme.

|| (sȣвst:) Τετράδραχμον (τὸ), monetъ de patpȣ dpaxme.

Τετράδυμος (ὁ, ἡ), = Τετραπλοῦς, înпъtpitȣ; (paptik:) пъsкȣtȣ цemъnȣ înпpeȣnъ кȣ алцĭ tpeĭ de o datъ din aчeeaшĭ mȣmъ. «Τετράδυμα τίκτειν». Stp: [τέτταρες, δίδυμος, saȣ δύω].

Τετράδωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de patpȣ палme. [τέτταρες, δῶρον].

Τετραέλικτος, ші

Τετραέλιξ, ικος (ὁ, ἡ), poet: de patpȣ (de mȣлte) opĭ înfъшȣpatȣ. || (sȣвst: върв:) ȣnȣ felȣ de плantъ spinoasъ. [τέτταρες, ἑλίσσω].

Τετραένης, ένεος, ші Τετράενος, ου (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, ἔνος] în локȣ de Τετραετὴς.

Τετραετηρία (ἡ), = Τετταετηρὶς. [ші

Τετραετηρικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ întîmплatȣ ла fie-каре patpȣ anĭ. [ші

Τετραετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣpsȣ de patpȣ anĭ; sepвъtoape ла fie-каре patpȣ anĭ. [din

Τετραέτηρος (ὁ, ἡ), poet: în локȣ de...

Τετραέτὴς, εος -ους, saȣ έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел de (dъinitopȣ) patpȣ anĭ (вezĭ ші δεκαέτὴς). [τέτταρες, ἔτος]. [de ȣnde

Τετραετία (ἡ), пътpime de anĭ, saȣ patpȣ anĭ

Τετράζευκτος, ші Τετράζευγος, ші Τετραζύγιος, ші Τετράζυγος, = кȣ...

Τετράζυξ, υγος (ὁ, ἡ), tpasȣ de patpȣ tpъгъtopĭ ла tpъsȣpъ; (fir: în цen:) înпъtpitȣ, saȣ компȣitopȣ de o пътpime. «Τετραζύγιον, ші Τετράζυγον (înпpeȣnъ кȣ, ші fъpъ) ἅρμα». = Τέθριππον. «Τετράζυγες ἵπποι». înхъmaцĭ patpȣ înпpeȣnъ. (fir:). Ὗιες—» poet: în локȣ de τέσσαρες. [τέτταρες, ζεύγνυμι].

Τετράζω, [imit:] кîtкîĭȣ ка гъina, кînd ape sъ oȣъ. (вezĭ ші κακκάζω).

Τετραήμερος (ὁ, ἡ), de patpȣ ziле. [τέτταρες, ἡμέρα].

Τετραθέλυμνος (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, θέλυμνον] чел кȣ patpȣ ȣnȣл peste алtȣл aшtepnъtȣpĭ, saȣ къптȣшелĭ. «Σάκος—». Om: = Τετραβόειον.

Τετράθυρος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ ȣшĭ. [τέτταρες, θύρα].

Τετραίνω, вiit: τετρανέω, (nex: ἐτέτρηνα) poet: în локȣ de τιτραίνω, гъȣpeskȣ.

Τετράϊππος (ὁ, ἡ), гл: în локȣ de τέθριππος.

Τετρακαιδεκαέτὴς, εος -ους, saȣ έος -οῦς (ὁ, ἡ), = Τεσσαρακαιδεκέτης.

Τετρακαιδέκατος, η, ον, poet: în локȣ de τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τετρακέρατος, ші Τετράκερως, ω, saȣ ωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ коapne. [τέτταρες, κέρας].

Τετρακέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ капete. [τέτταρες, κεφαλή].

Τετρακίνη (ἡ), poet: în локȣ de θριδακίνη.

Τετράκι, poet: în локȣ de...

Τετράκις, adв: de patpȣ opĭ. [τέτταρα].

Τετρακισμύριοι, αι, α, patpȣ-zeчĭ de miĭ. [τετράκις, μύριοι].

Τετρακισχίλιοι, αι, α, patpȣ miĭ. [τετράκις, χίλιοι]

Τετρακίων, ονος (ὁ, ἡ), spiжinitȣ пе patpȣ stîлпĭ. [τέτταρες, κίων].

Τετράκλαστος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, κλάω] fpîntȣ în patpȣ вȣкъцĭ.

Τετράκλιμος (ὁ, ἡ), (плц:) пȣsȣ кътpe челе patpȣ клime (semne) але черȣлȣĭ. «Γῆ—». Nikit: [τέτταρες, κλίμα].

Τετράκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ, saȣ копpinzъtopȣ de patpȣ patȣpĭ. [τέτταρες, κλίνη].

Τετράκναμος, ші Τετρακνάμων, ονος (ὁ, ἡ), Dop: poet: în локȣ de...

Τετράκνημος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ spiцe. «Τροχὸς—» Pind: [τέτταρες, κνήμη].

Τετρακόρυμβος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ вpoвoane. «Κισσὸς —». Eпгр: [τέτταρες, κόρυμβος].

Τετρακόρωνος (ὁ, ἡ), poet: de patpȣ opĭ maĭ îndeлȣngatȣ în віацъ de кît чїoaка, de foapte лȣngъ віацъ. [τέτταρες, κορώνη].

Τετρακόσιοι, αι, α, patpȣ sȣte. [de ȣnde

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал patpȣ-sȣteлea.

Τετρακοστός, ὴ, ὸν, = (saȣ греш: în локȣ de) τετταρακοστὸς.

Τετρακοτυλιαῖος, α, ον, de опotpiвъ кȣ patpȣ кotiле, saȣ лitpe. [ші

Τετρακότυλος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ de patpȣ кotiле, saȣ лitpe. [τέτταρες, κοτύλη, вezĭ ziч:]

Τετρακτὺς, ύος (ἡ), (dȣпe Pitaгop:) = Τετρὰς, пътpime.

Τετράκυκλος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din patpȣ черкȣpĭ; (despe tpъsȣpъ) кȣ patpȣ poate. [τέτταρες, κύκλος].

Τετράκωλος (ὁ, ἡ), чел кȣ patpȣ mъdȣлape; (poet:) = Τετράπους. [τέτταρες, κῶλον].

Τετρακωμία (ἡ), adȣnape de patpȣ sate ла ȣnȣ локȣ. [τέτταρες, κώμη].

Τετράκωμος (ὁ), apie ші danцȣ în чinstea лȣĭ Еркȣлȣ. [τέτταρες, κῶμος].

Τετράλινον (τὸ), колеtъ (rîordanъ) кв patpв шire de mъргъritarъ.[τέτταρες, λίνον].

Τετράλιξ, ικος (ὁ), грешʼ: în локъ de τετραέλιξ

Τεταλογία (ἡ), челе patpв dpame (tpeî tpaţîve, шi вna satipikъ), че fie-kape din конквrinцîї поецї trеввîa sъ прesinte ла serвъtoріле Bakвлвї. [τέτταρες, λόγος].

Τετραμελὴς, έος (ὁ, ἡ), komпвsъ din patpв mъdвlape, saъ пърцї, saъ patpв felвrї de kîntîve. [τέτταρες, μέλος].

Τετραμέρεια (ἡ),=Τετραμοιρία. [din

Τετραμερὴς, έος (ὁ, ἡ), komпвsъ din, saъ înпърцitъ în patpв пърцї. ‖ «Τετραμερὲς (τό), a patpa пapte [τέτταρες,μέρος] [de вnde

Τεταμερῶς, adв: în patpв пърцї.

Τετραμέτρητος (ὁ, ἡ), înкъпътorъ de patpв metpeцї (mъsвръ de likвide de 12: xoe, bezî χοῦς). [τέτταρες, μετρητὴς].

Τετράμετρος (ὁ, ἡ), patpвmetpв, чел din patpв metpe (prinч: prosodiaче). «Στίχος, saъ ῥυθμὸς—» Гpam: «Γωνία—» At: чea dpeaптъ. ‖ (sввst:) Τετράμετρον (se înц: ποίημα), komпвsъ din patpв metpe. 2) a patpa пapte din орче felъ de mъsвръ (prinч: din μέδιμνος, bezî zinч:). [τέτταρες, μέτρον].

Τεταμηνιαῖος, α, ον, dъinitorъ, saъ koпrinzъtorъ de patpв лвnї. [din

Τετράμηνος (ὁ, ἡ), чел чe ape, saъ koпrinde patpв лвnї, de patpв лвnї. ‖ (sввst:) “Τετράμηνος (ἡ), шi Τετράμηνον (τὸ), квpsъ de patpв лвnї (patpвлвnie). [τέτταρες, μὴν].

Τέτραμμαι, пas: tpe: de кв, ал лвї τρέπω.

Τεταμναῖος, α, ον, шi

Τετράμνοος (ὁ, ἡ), чел de прецъ, saъ **гpeвtate de patpв mine.** [τέτταρες, μνᾶ].

Τεταμοιρία (ἡ), înпътritъ пapte (de платъ, de meptikъ, de xpanъ, шi чл:). [din

Τετράμοιρος (ὁ, ἡ), = Τεταμερὴς, komплектъtorъ de, saъ înпърцitъ în patpв пърцї. «Νυκτὸς φρουρὰ —». Eвp: a patpa пapte, saъ stpeaжъ a попцїї. ‖ (sввst;) Τετράμοιρον (τὸ), a patpa пapte. «Κηρὸς—». Nik: [τέτταρες, μοῖρα].

Τετράμορος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de τετράμοιρος.

Τετράμορφος (ὁ, ἡ), чел кв (apътatъ în) patpв fiгвrї. «Ὧραι —». Eвp: чeї пat; k timпї aї anвлвї. [τέτταρες, μορφὴ].

Τετρανυκτία (ἡ), patpв попцї (d' a pîndл). [τέτταρες, νὺξ].

Τέτραξ. αγος, mi ακος (ὁ), [τετράζω] вnъ felъ de пasъpe, dponie, saъ кокошъ selвatikъ.

Τετράξοος (ὁ, ἡ), чîoплitъ de patpв orї, saъ în forиъ de patpвnгїъ; saъ пвtinvosъ de a se лвkpa dвлгepeшte. (bezî шi δίξοος). «Δένδρα—» Tfp:

Τετραξὸς, ὴ, όν, = Τετραπλοῦς (bezî шi διξὸς). [τέτταρα].

Τετραοδία (ἡ , шi Τετραόδιον, saъ Τετράοδον (τὸ),=кв...

Τετράοδος (ἡ), pesnîntie de patpв dpвmвrї. [τέτταρες, ὁδὸς].

Τετραοίδιος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, ἀοιδὴ] kompвsъ din patpв felвrї de melodiче takte. «Νόμος —». Пл:

Τετραόργυιος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de patpв stînжinї. [τέτταρες, ὀργυιά].

Τετραορία (ἡ), patpв каї înxъmaцї ла o tpъsвръ. [din

Τετράορος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, ἀείρω, saъ ἄρω] înжвgatъ saъ înxъmatъ în patpв. «Ἵππος—» Om: «Τετραόρον (înpresвnъ кв, шi fъръ) ἅρμα». Hind:=Τέθριππον. (poet:)„Τετράορον φάσμα τάυρου». Sof: fantomъ kompвsъ dintp'вnъ taxpъ кв patpв пiчoape.

Τετράπαλαι, adв: de patpв orї (foapte) de demвлt (bezî шi δεκάπαλαι). [τέτταρες πάλαι].

Τεταπαλαιστιαῖος, α, ον, шi

Τετραπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de patpв палme. [τέτταρες, παλαιστὴ].

Τετράπεδος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, πέδον] чел кв patpв base, saъ латвpe, = Τετράγωνος. «Λίθος—» Diod: 2) чел кв întindepe de patpв пiчoape. «Μέγεθος — ». Enirp: (în Пл:).

Τετράπεζος (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, πέζα] în локъ de τετράπους.

Τεταπέρατος (ὁ, ἡ), чел кв (în) patpв търцinї, къпътîe. [τέτταρες, πέρας].

Τεταπηχυαῖος, α, ον, шi

Τετράπηχυς, εος (ὁ, ἡ) , чел кв întindepe de patpв коцї. [τέτταρες, πῆχυς].

Τεταπλασιάζω, вiit: -άσω, fakъ чева înпътpitъ de kîtъ este. [τετραπλάσιος]. [de вnde

Τεταπλασιασμὸς (ὁ), înпътpipe.

Τεταπλασιεπίπεμπτος (-επιτέταρτος -επίτριτος), ou (ὁ, ἡ), koпrinzъtorъ de înпътpitъ, шi o a чinчilea (a patpвлea, a tpeilea) пapte din totъ. [τετραπλάσιος, ἐπὶ, πέμπτος].

Τεταπλασιεφήμισυς, εος (εια, υ), koпrinzъtorъ de înпътpitъ, шi înkъ жвmътate din totъ. [τετραπλάσιος, ἐπὶ, ἥμισυς].

Τεταπλάσιος, α, ον, шi

Τετραπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înпътpitъ. [τετραπλοῦς].

Τετραπλεθρία (ἡ), întindepn de patpъ poroane. [din

Τετράπλεθρος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de patpъ poroane. [τέτταρες, πλέθρον].

Τετράπλευρος (ὁ, ἡ), patpъlateraлъ, пътpatъ къ deopotpivъ latъpe. [τέτταρες, πλευρά].

Τετραπλῇ, saъ Τετραπλῇ, adв: = Τετραπλῶς. [din

Τετραπλόος -οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν, = Τετραπλάσιος. [τέτταρες, ἁπλόος -οῦς]. [de ъnde

Τετραπλῶς, adв: = Τετραπλασίως.

Τετράπνη (ἡ), poet: fem: ал лъї...

Τετράπνοος -ους (ὁ, ἡ), sъflъtopъ, pesъflъtopъ пе patpъ пъpї. [τέτταρες, πνοὴ].

Τετραποδηδὸν, adв: = Τετραποδητὶ, ка ъnъ patpъnedъ. [din

Τετραπόδης, ου (ὁ), чел къ patpъ pічoape, saъ къ întindepe de patpъ pічoape. [τέτταρες, ποῦς]. [de ъnde

Τετραποδητὶ, adв: къ patpъ pічoape, ка ъnъ patpъnedъ. [ші

Τετραποδία (ἡ), enгpf: întindepe de patpъ pічoape (mъsъpъ, distanцъ). [ші

Τετραποδίζω, viit: -ίσω, ъmблъ în patpъ pічoape. «Παιδίον ὤν ἕρπει τετραποδίζων». Apst: [de ъnde

Τετραποδιστής, οῦ (ὁ), ъmблъtopъ în patpъ pічoape. [ші

Τετραποδιστὶ, adв: = Τετραποδητί.

Τετράποδος (ὁ, ἡ), = Τετράπους, 2) = Τετράπεδος.

Τετράπολις, εως (ἡ), провінціе копрінzъtoape de patpъ opaше. [τέτταρες, πόλις].

Τετράπολος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, πολέω] de patpъ opї apatъ (întopsъ).

Τετράπορος (ὁ, ἡ), чел къ patpъ гъъpї (intpъpї). [τέτταρες, πόρος].

Τετράπος (ὁ, ἡ), poet: Еол: în локъ de

Τετράπους, οδος (ὁ, ἡ), patpъnedъ, ъmблъtopъ în patpъ pічoape. [τέτταρες, ποῦς].

Τετραπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел къ patpъ feцe saъ oбpaze. [τέτταρες, πρόσωπον].

Τετράπτερος (ὁ, ἡ), чел къ patpъ apipe. [τέτταρες, πτερὸν].

Τετραπτερυλλὶς, ίδος (ἡ), kom: ші Беot: лъкъsta [ка

Τετραπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Τετράπτερος. [τέτταρες, πτέρυξ].

Τετράπτιλος (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, πτίλον] în локъ de τετράπτερος.

Τέτραπτο, poet: în локъ de ἐτέτραπτο, a 3: sinг: пеps: de пеste sъв: пas: ал лъї τρέπω.

Τετράπτολις, ιος (ἡ), poet: în локъ de τετράπολις.

Τετράπτυχος (ὁ, ἡ), îndoitъ în patpъ, чел în patpъ îndoitъpї, înпътpitъ. [τέτταρες, πτυχὴ].

Τετράπτωτος (ὁ, ἡ), гpam: деклінатъ în patpъ kazъpї nъmaї. [τέτταρες, πτῶσις].

Τετράπυλος (ὁ, ἡ), (орашъ, temплъ, ші чл:) къ patpъ порцї. [τέτταρες, πύλη].

Τετραπυργία (ἡ), kasъ (прінч: ла царъ) къ patpъ tъpnъpї (în fie-kape колцъ kîte ъnъл). [τέτταρες, πύργος].

Τετραπωλία (ἡ), гls: = Τετραορία. [τέτταρες, πῶλος].

Τετράρα(ῤῥα)ῥδος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: a лъї τετράκνημος. [τέτταρες, ῥάβδος].

Τετράῤῥυθμος, ші Τετράρυθμος (ὁ, ἡ), Sхл: eksпл: a лъї τετράμετρος (στίχος, вepsъ). [τέτταρες, ῥυθμός].

Τετράῤῥυμος, ші Τετράρυμος (ὁ, ἡ), (tръsъpъ) къ patpъ oiштї ші оптъ каї. [τέτταρες, ῥυμὸς].

Τετραρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ tetpapxъ. || (пas:) mъ гъвepnezъ de tetpapxъ. [din

Τετράρχης, ου (ὁ), tetpapxъ, komandipъ de ostъшeaskъ tetpapxie (ad: de patpъ плotoane). 2) (maї des) гъвepnъtopъ de o tetpapxie (de a patpa papte a ъnъї statъ). [τέτταρες, ἀρχὴ]. [de ъnde

Τετραρχία (ἡ), tetpapxie, гъвepnъл ъnъї tetpapxъ, ші гъвepnata de dînsъл ostъшeaskъ чeatъ, saъ провінціе, komandъ de patpъ плotoane, saъ de a patpa patpe a ъnъї statъ înпъpцitъ în patpъ пъpцї [ші

Τετραρχικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de tetpapxie.

Τετρὰς, άδος (ἡ), пътpime. «Ἑρμῇ δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρὰς ἀνάκειται». Пл: 2) adъnъtъpъ (sъmъ) de patpъ ъnimї (de пеps: saъ лъкр: iap oвіч: zіле). «Τετράδι τῇ πφοτέρῃ». Om: Imn: ла întîїъл sfeptъ ал лъmineї, ла шапte zіле (de kînd s'a ivit). »Λάγηνον οἴνου κατὰ μῆνα δίδοσθαι, καὶ μέδιμνον ἀλφίτων ἀφ' ἑκάστης τετράδος». Пл: пе fie-kape sentъmînъ. 3) a patpa zi a лъneї (a пъpцїї de ла înчепъtъ, din miжлокъ, saъ de ла sfîpшitъ). «Ἔνη, τετρὰς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ». Es: 4)(плц:) tetpъdъ de xîptie. [ші

Τετρὰς, ἄντος (ὁ), a patpa papte (прінч:) de monetъ, (ші paptik:) a asapълъї Pomanъ, Лat: quadrans. 2) (ъne-opї) = Τετράχαλκον, жъmъtate de оволъ. [τέτταρες].

Τετράσειρος (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, σειρά] = Τετράορος, Τετράζυγος, Τέθριππος.

*

Τετράσημος (ὁ, ἡ), вezї ὀκτάσημος. [τέτταρες, σῆμα].

Τέτρασι, noet: în локъ de τέτταρσι, At: în локъ de τέσσαρσι.

Τετράσκαλμος (ὁ, ἡ), чел кѫ patрѫ вîсле. [τέτταρες, σκαλμός].

Τετρασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ patрѫ крачї saŭ пічоаре. [τέτταρες, σκέλος].

Τετρασσὸν (τὸ), (прinч: ла îm:) плц: în локъ de τετράδιον, tetръdъ de xîptie.

Τετράσσαρον (τὸ), плц: monetъ de patрѫ asapї (Pom:). [τέτταρες, ἀσσάριον].

Τετραστάδιος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindere de patрѫ stadiї. ‖ (sѫbst:) Τετραστάδιον (το), distanцъ de patрѫ stadiї. [τέτταρες, στάδιον].

Τετραστάτηρος (ὁ, ἡ), чел de preцѫ, saŭ greѫtate de patрѫ statere. [τέτταρες, στατήρ].

Τετράστεγος (ὁ, ἡ), чел кѫ patрѫ katѫrї, saŭ etaже. [τέτταρες, στέγη].

Τετράστιχος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din, saŭ konpinsŭ în patрѫ verpѫrї, saŭ pîndѫrї. ‖ (sѫbst:) Τετράστιχον (τὸ), kîntїkŭ (epigramъ, ші чл) de patрѫ verpѫrї, (Fpanц:) quatrain. [τέτταρες, στίχος].

Τετραστοιχία (ἡ), пътрime de pîndѫrї, saŭ шire. [din

Τετράστοιχος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din patрѫ шire, saŭ pîndѫrї. [τέτταρες, στοῖχος].

Τετράστοος (ὁ, ἡ), чел кѫ (konpinsŭ de) patрѫ галерії. ‖ Τετράστοον (το), (sѫbst:) tindъ, salъ de intrare кѫ patрѫ галерії, (Lat:) atrium. [τέτταρες, στοά].

Τετράστυλος (ὁ, ἡ), snpiжinitŭ de patрѫ stîlnї. [τέτταρες, στύλος].

Τετρασυλλαβία (ἡ), adѫnъtѫrъ de patрѫ silaвe. [din

Τετρασύλλαβος (ὁ, ἡ) kompѫssŭ din patрѫ silaвe. [τέτταρες, συλλαβή]. [de ѫnde

Τετρασυλλάβως, adв: în patрѫ silaвe.

Τετράσχιστος (ὁ, ἡ), гls: desпikatŭ (despърцitŭ) în patрѫ. [τέτταρες, σχίζω].

Τετράσχοινος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindere de patрѫ fѫnїї (240 stadiї]. [τέτταρες, σχοῖνος].

Τετρασώματος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din patрѫ trѫpѫrї. [τέτταρες, σῶμα].

Τετράτομος (ὁ, ἡ), плц: tъїatŭ, despърцitŭ în patрѫ вѫkцї; (despre karte) în patрѫ tomѫrї. [τέτταρες, τόμος].

Τετράτονος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din patрѫ tonѫrї. ‖ (sѫbst:) Τετράτονον (τὸ), (mѫs:) a шaselea mikъ, (Fpanц:) la sixte mineure. [τέτταρες, τόνος].

Τέτρατος, η, ον, noet: în локъ de τέταρτος.

Τετράτροχος (ὁ, ἡ), (trъsѫrъ) кѫ patрѫ poate (Sxol: eksпl: a лaї τετράκυκλος). [τέτταρες, τροχός].

Τετράτρυφος (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, θρύπτω] пѫtinvosŭ a se frînge în patрѫ вѫкцї. «Ἄρτος —». Es:

Τέτραφα, akt: tpe: de кѫ: ал лaї τρέπω. 2) noet: în локъ de τέτροφα, miж: (кѫ îns: nas:) tpe: de кѫ: ал лaї τρέφω.

Τετραφαλαγγαρχία (ἡ), demnitatea, saŭ treaва лaї...

Τετραφαλαγγάρχης, ου (ὁ), komandirŭ de o tetrafalanцie, saŭ (maї провав:) de o a patra parte din falaнгъ. [τέτταρες, φάλαγξ, ἄρχω].

Τετραφαλαγγία (ἡ), trѫпъ de oшtire kompѫssъ din patрѫ falanцe, saŭ o a patra parte a falanцeї. [τέτταρες, φάλαγξ, вezї zіч:].

Τετραφάληρος, Ion: in локъ de τετραφάλαρος. [τέτταρες, φάλαρον].

Τετράφαλος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: перикефалаία, koїlŭ) кѫ patрѫ kreste, saŭ цinte în formъ de павъzъ. (sezї ші ἀμφίφαλος). [τέτταρες, φάλος].

Τετραφάρμακος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din patрѫ felѫrї de леакѫrї. [τέτταρες, φάρμακον].

Τετράφαται, Τετράφατο, Ion: 3: îm: peрs: de tpe: кѫ: ші neste-sъв: ал лaї τρέπω.

Τετραφόρος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) кърътorŭ (хаталŭ), каре кѫ алцї treї каръ поверї.

Τετράφορον (τὸ), кочіе пѫrtatъ de patрѫ înшї. [τέτταρες, φέρω].

Τετράφυλος (ὁ, ἡ), kompѫssŭ din, saŭ în пърцitŭ în patрѫ seminцїї. [τέτταρες, φυλή].

Τέτραχα, adв: în patрѫ пърцї. [τέτταρα].

Τετράχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел кѫ patрѫ mîїnї. [τέτταρες, χείρ].

Τετραχειρόπους, οδος (ὁ, ἡ), плц: чел кѫ patрѫ mîїnї ші patрѫ пічоаре. [τέτταρες, χεὶρ, πούς].

Τετραχῆ, adв: = Τετραχῶς.

Τετράχηλος (ὁ, ἡ), чел кѫ konita desпърцitъ în patрѫ. [τέτταρες, χηλή].

Τετραχθὰ, adв: noet: în локъ de τέτραχα.

Τετραχίζω, [τέτραχα] biit: -ίσω, înpapцŭ în patрѫ. 2) лѫkrezŭ чева кѫ tokmealъ de a лѫa a patra parte.

Τέτραχμον (τὸ), în sink: în локъ de τετράδραχμον.

Τετραχόθεν, adв: din kîte patрѫ пърцї. [neîntp: τετραχός].

Τετραχοιαῖος, α, ον, enrpf: în локъ de τετράχοος.

Τετραχοίνικος (ὁ, ἡ), Sxl: în локъ de...

Τετραχοῖνιξ, ικος (ὁ, ἡ), înkъпtorŭ, saŭ

копрinzъtорŭ de патрѹ хеніче. [τέτταρες, χοῖνιξ, вezĭ ziч:].

Τετράχοος -ους (ὁ, ἡ), înкъпъtорŭ, saŭ копрinzъtорŭ de патрѹ хое. || (sѹвst: бърв:) ѹnŭ felŭ de mъsѹръ de патрѹ хое. [τέτταρες, χοῦς, вezĭ ziч:].

Τετράχορδος (ὁ, ἡ), чел кѹ патрѹ коарde. || (sѹвst:) Τετράχορδον (τὸ), ѹnŭ felŭ de mѹsікалŭ instрѹmîntŭ; saŭ челе патрѹ коарde (ad: жѹmъtate) din mѹsікала sкаръ, (Fранц:) de l' octave. [τέταρες, χορδή].

Τετραχρονία (ἡ), компѹnере din патрѹ timпĭ (прosod:). [din

Τετράχρονος (ὁ, ἡ), компѹsŭ din патрѹ timпĭ (прosod:). [τέτταρες, χρόνος].

Τετράχυτρος (ὁ, ἡ), deonotрівъ кѹ патрѹ оале. [τέτταρες, χύτρα].

Τετράχωρος (ὁ, ἡ), (вotn:) каре аре (este înпърцitŭ în) патрѹ soĭѹрĭ de локŭ, în каре 'ĭ пріеште. [τέτταρες, χώρα].

Τετραχῶς, adв: în патрѹ felѹрĭ, saŭ кіпѹрĭ. [neîntр: τετραχός].

Τετράψομαι, пеste пѹцinŭ вiit: ал лѹĭ τρέπω.

Τετράων, ωνος (ὁ), ѹnŭ felŭ de пasъре =Τέτραξ (вezĭ ziч:); saŭ вівілікъ (чеа mікъ). [imit: ка τετράζω].

Τετράωτος (ὁ, ἡ), (прinч: вasŭ) кѹ патрѹ ѹрекĭ, saŭ mînѹше. [τέταρες, οὖς].

Τετρεμαίνω, поet: în локŭ de τρέμω.

Τέτρημαι, пas: tре: de кѹ: ал лѹĭ τιτραίνω.

Τετρήμερος (ὁ, ἡ), =(saŭ греш: în локŭ de) Τετραήμερος.

Τέτρηνα, Ion: în локŭ de ἐτέτρανα, пех: 1: ал лѹĭ τιτραίνω.

Τετρήνεται, греш: saŭ Ion: în локŭ de τετραίνεται.

Τετρήρης (ἡ), (ναῦς, корабіе) кѹ патрѹ рîndѹрĭ de вîsле. [τέτταρες, ἐρέσσω]. [de ѹnde

Τετρηρικὸς, ὴ, ὸν, чел în felŭ de корабіе кѹ патрѹ рîndѹрĭ de вîsле. "Πλοῖον —». Лкs: = Τετρήρης.

Τέτρηχα, (прел: ἐτετρήχειν, saŭ τετρήχειν) поet: Ion: în локŭ de τέτραχα, miж: tре: de кѹ: (în локŭ de пas: прez:) ал лѹĭ ταράσσω, saŭ θράσσω, sînîŭ tѹрвѹратŭ. || (партч:) Τετραχὼς, υῖα, ός, поet: sromotosŭ; (fir:) аsпрѹ; аnевое de ѹmблat; selвatікŭ. «Βῶλος («Πάγος, «Θάλασσα) —». Nік:

Τετρήχει, поet: în локŭ de ἐτετρήχει, а 3: sinг: пеps: de miж: пеste-sъв: (în локŭ de пas: прел:), ші

Τετρηχὼς, υῖα, ός партч: ал лѹĭ τέτρηχα.

Τετρηγῶτας, поet: în локŭ de τετριγότας, ак: îm: de miж: tре: de кѹ: ал партч: лѹĭ τρίζω.

Τέτριξ, ιγος (ἡ), ѹnŭ felŭ de пasъре din soĭѹл лѹĭ (кѹ оаре-каре deoseвіре de) τέτραξ.

Τετριμμένος, η, ον, пas: tре: de кѹ: de партч: ал лѹĭ τρίβω.

Τετρόργυιος (ὁ, ἡ), =Τετραόργυιος.

Τέτροφα, арх: акt: tре: de кѹ: ал лѹĭ τρέπω. 2) поet: tре: de кѹ: (în локŭ de пas: прez:) ал лѹĭ τρέφω.

Τετρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѹ патрѹ окĭ. [τέτταρες, ὀφθαλμός].

Τετρύσθαι, пas: tре: de кѹ: de înf: ал лѹĭ τρύω.

Τετρωβολιαῖος, α, ον, чел de прецŭ de патрѹ оболĭ. [ші

Τετρωβολίζω, вiit: -ίσω, ĭaŭ de платъ патрѹ оболĭ, (ad: кom:) sîntŭ жѹdікъtорŭ. [din

Τετρώβολος (ὁ, ἡ), чел de прецŭ saŭ греѹtate de патрѹ оболĭ || (sѹвst:) Τετρώβολον (τὸ), sѹmъ, saŭ monetъ de патрѹ оболĭ. [τέτταρες, ὀβολός].

Τετρώκοντα, Dop: în локŭ de τεσσαράκοντα.

Τετρωκοστημόριον (τὸ), Dop; în локŭ de Τεσσαρακοστημόριον. [τετρωκοστὸς, μόριον].

Τετρωκοστὸς, ά, ὸν, Dop: în локŭ de τεσσαρακοστός. [τετρώκοντα].

Τέτρωμαι, пas: tре: de кѹ: ал лѹĭ τιτρώσκω.

Τετρωρία, ші Τετρωρίς, ὶδος (ἡ), în контрак; în локŭ de τετραορία. 2) (dѹпе Пітагора) = Τετρακτύς.

Τετρώριστος, ші

Τέτρωρος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de τετράορος. || (sѹвst:) Τέτρωρον = Τέθριππον. 2) = Τετράοδον, реsкрѹчĭ de dрѹmŭ. 3) (antm:) глеzneле пічорѹлѹĭ (ка патрѹлаtерале).

Τετρώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, кasъ) кѹ патрѹ каtѹрĭ, saŭ înвелitорĭ. [τέτταρες, ὄροφος].

Τέττα, (nedекл:) о кіemаре (de чinste) de ла ѹnŭ maĭ tînъpŭ кътрѹ ѹnŭ maĭ вътрînŭ, [de ачі] tatъ. (вezĭ ші ἄππα).

Τέτταρα, Τετταράκοντα, Τετταρακονταετία, Τέτταρες, ші чл: At: în локŭ de τέσσαρα, τεσσαράκοντα, ші чл:

Τεττιγομήτρα (ἡ), гогоашъ плinъ de оѹъ de греере. [τέττιξ, μήτηρ].

Τεττιγόνιον (τὸ), ѹne felŭ de mікŭ греере. [τέττιξ].

Τεττιγοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѫ ла капѫ de τέττιξ. (везї ziч:). [τέττιξ, φέρω].

Τεττιγώδης, εος (ὁ, ἡ) чел în felѫл, saѫ din soїѫл греерелѫї. [din

Τέττιξ, [τιτίζω] ιγος (ὁ), греере. 2) «Χρυσοῦς — ». Тѫч: о подоавъ de капѫ (ѫнѫ felѫ de акѫ кѫ гъмълie) în formъ de греере, че пѫртаѫ векії Atenenї ка semnѫ de наштереа лор din пъmîntѫ. 3) «Ἐνάλιος — ». Елі: ѫнѫ felѫ de каpidъ (stakosѫ).

Τέτυγμαι, поет: пas: tpe: de кѫ:, ші

Τετυκεῖν, поет: пех: 2: de inf: (кѫ îndoipe de konsѫnъ), = Τετυχεῖν. [ші

Τέτυξο, поет: în локѫ de ἐτέτυξο, а 2: sinг: пeps: de пas: пeste-съв: ал лѫї τεύχω.

Τετυπόντες, îm: ал лѫї τετυπὼν, поет: (кѫ înd: de konsѫnъ) în локѫ de τυπών, пех: ал 2: de партч: ал лѫї τύπτω.

Τετυφωμένως, adв: (de партч:) [τυφόω] кѫ fѫmѫpї, saѫ mîndpie, înгîmfape.

Τετυχεῖν, поет: (кѫ înd: de konsѫnъ) în локѫ de τυχεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Τετύχηκα, tpe: de кѫ: de xot: ал лѫї τυγχάνω.

Τετύχθαι, пas: tpe: de кѫ: de inf: ал лѫї τεύχω.

Τεῦ, (saѫ енгл:) Τευ, Dop: ші Ion: în локѫ de τίνος, saѫ τινὸς, цen: ал лѫї τίς, saѫ τις. 2) Dop: în локѫ de σοῦ, цen: ал лѫї τύ =σύ.

Τεῦγμα (τὸ), поет: [τεύχω] лѫкрѫ съвîршitѫ din лѫкраре, konstpѫкцie.

Τευθίδιον (τὸ), dim: ал лѫї τευθίς.

Τευθιδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѫл, saѫ în felѫл лѫї..

Τευθὶς, ίδος (ἡ), ѫнѫ felѫ de продѫктѫ de маре (хаваріка), каламарѫ. (прінч: dim: ал лѫї..

Τευθὸς (ὁ), [în afin: кѫ τῆθος] мареле каламарѫ (хаваріка de маре). "Διαφέρουσι δὲ τῷ σχήματι τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι· τὸ γὰρ κύκλῳ πτερύγιον περὶ ἅπαν ἐστι τὸ κῦτος, τῇ δὲ τευθίδι ἐλλείπει». Apst: [de ѫnde

Τευθώδης, εος (ὁ, ἡ) чел din soїѫл, saѫ în felѫл марелѫї каламарѫ.

Τεύκριον (τὸ), ѫнѫ felѫ de плантъ (бѫнъ de спліnъ). [Τεῦκρος, ероѫл].

Τευκτὴρ (ὁ), поет: алкътѫitорѫ, konstpѫкторѫ. [ші

Τευκτικὸς, ἡ, ὸν, обічнѫitѫ a nemepi, a isвѫti, a doвîndi. «Ἀγαθοῦ—» Apst: [ші

Τευκτὸς, ἡ, ὸν, meштешѫцitѫ, konstpѫitѫ, fъкѫtѫ de mînъ. [ші

Τεύκτωρ, ορος (ὁ), поет: în локѫ de τευκτὴρ. [τεύχω].

Τευμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поет: în локѫ de τεύχω, konstpѫїѫ чева meштешѫцit.

Τεῦξις, εως (ἡ), nemepipe, isвѫtipe. 2) поет: алкътѫipe konstpѫipe. [ші

Τεύξομαι, віit: ал лѫї τυγχάνω. [τεύχω].

Τεύξω, віit: ал лѫї τεύχω.

Τεῦς, Dop: în локѫ de τεῦ, цen: ал лѫї τύ = σύ.

Τευτάζω, ші (між: pap:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, (прінч:)=Ταυτάζω, stъpѫїeskѫ мѫлт în ачелашї лѫкрѫ; (în цen:) мъ îndeлetniчeskѫ ла, tpaktezѫ, stѫdiezѫ чева. [de ѫnde

Τευτασμὸς (ὁ), пetpeчepe, îndeлetniчipe, stъpѫinцъ în чева.

Τευτλίον, Τευτλὶς, Τεῦτλον, At: în локѫ de σευτλίον, ші чл:

Τευτλοφάκη (ἡ), лinte гътitъ кѫ брожве, saѫ папї. [τεῦτλον, φακῆ].

Τευχεσφόρος (ὁ, ἡ), поет: [τεῦχος, φέρω] пѫртъторѫ de арme.

Τευχέω -ῶ, віit: -ήσω, neîntp: пpez: ал лѫї τετευχῆσθαι.

Τευχήεις, εσσα, εν, ші

Τευχήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: [τεῦχος, ἄρω] înapmatѫ.

Τευχηστὴρ, ші Τευχηστὴς, οῦ (ὁ), поет: pesвoitорѫ, ostaшѫ înapmatѫ. [ші

Τευχήτης, ου, ші Τευχήτωρ, ορος (ὁ), поет: =Τευχηστὴς. [τευχέω].

Τευχοπλάστης, ου (ὁ), ші Τευχοπλάστις, ιδος (ἡ), поет: konstpѫкторѫ de ѫнелте din пъmîntѫ, оларѫ. [τεῦχος, πλάσσω].

Τεῦχος, εος -ους (τὸ), поет: (în цen:) ѫнеалтъ; вasѫ; instpѫmîntѫ; хаїnъ; (партік:) армъ; (Алeksandp:) карте (de ѫnde πεντάτευχος, ὀκτάτευχος). [τεύχω].

Τευχοφόρος (ὁ, ἡ), поет:=Τευχεσφόρος.

Τεύχω, [în afin: кѫ τέκω, τίκτω] віit: τεύξω, (пех: 2: поет: ἔτυκον, ші τέτυκον, ші між: τετυκόμην, пas: tpe: de кѫ: τέτυγμαι, ші між: în локѫ de пas: τέτευχα, пех: пas: ἐτύχθην) fакѫ, konstpѫїѫ, алкътѫїeskѫ; гъteskѫ; (fir:) прічinѫїeskѫ; ѫнелteskѫ. || (пas:) sîntѫ fъкѫtѫ, лѫкратѫ; (în цen: ші партік: în між: tpe: de кѫ: ші пeste-съв:) sîntѫ în fiinцъ; мъ fакѫ. «Τὸ (σκῆπτρον) Ἥφαιστος κάμε τεύχων». Іл: В. «Τέκτονος, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν». Іл: Е. «Καὶ οἱ δώματα ἔτευξε». Od: Λ. (ші між:). «Τετύκοντό τε δαῖται». Іл: Λ. (ші fir:) «Βοὴν τεῦχε δὶ ἄστεος». Od: K. (ші кѫ ак: indip:). «Θάνατον («Ἀλ-

γεα) τεύχειν τινί». Om: «Γέλων δ' ἑτέροισιν ἔτευχεν». Od: Σ. (ші кѹ ак: рар) «Τί σε τεύξω»; Sof: (ші авсол:). "Οὐδέ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειεν». Od: Θ. (ші пас:) «Εἵματα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. Іл: Χ. «Δώματα τετυγμένα ξεστοῖσιν λάεσσιν». Od: Κ. (ші кѹ ҷен: кѹ преп:). «Στεροῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος». Ткр: (ші în ел: de преп:) «Περόνῃ χρυσοῖο τέτυκτο». Od: Τ. (ші між: în локѹ de пас:). «Ῥινοῖο βοὸς τετευχὼς». Od: Μ. (ші авсол:). «Δώσω τοι κρατῆρα τετυγμένον». Od: Δ. віне лѹкратѹ,=Εὔτυκτον. «Νόος ἐν στήθεσι τετυγμένος». Od: Υ. sdpaвънъ. (ші simп: în локѹ de в: sѹвst:) «Ταμίης πολέμοιο τέτυκται». «Om: «Εἴ μοι μοῖρα τέτυκται». Іл: Σ. «Γυναικὸς ἀντὶ τέτυξο». Іл: Θ. te aĭ fъкѹt ка о femee. «Οἴμοι θεὸς ὡς ἐτέτυκτο». Koint: «Οὐ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Гпm: (ші în локѹ de вербѹ ажѹt:). "Ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος». Ep: (вezĭ ші τυγχάνω).

Τέφρα, [τύφω] ας (ἡ), ченѹшъ. [de ѹnde

Τεφραῖος, α, ον,=Τεφρώδης, ченѹшіѹ; saѹ ченѹшоsѹ. [ші

Τεφρὰς, άδος (ὁ, ἡ),=Τεφρὸς.

Τέφρη, ης (ἡ), Ion: în локѹ de τέφρα.

Τεφρήεις, εσσα, εν, поet:=Τεφρὸς. [ші

Τεφρίζω, віit: -ίσω, sîntѹ ченѹшіѹ. 2) (nestp:)=Τεφρόω. [ші

Τεφρικὸς, ὴ, ὸν, чел de ченѹшъ, saѹ de ченѹшіе faцъ. «Κολλύριον—». Med: ѹnѹ felѹ de doktopie пentpѹ окĭ, (алt:) σποδιακὸν.

Τέφρινος, η, ον,=Τεφρικὸς. [ші

Τέφριον (τὸ),=Τεφρικὸν (κολλύριον). [τέφρα].

Τεφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ченѹшіѹ ла faцъ. [τέφρα, εἶδος].

Τεφρὸς, ὰ, ὸν, ка ченѹша ла faцъ, ченѹшіѹ (înкisѹ). (вezĭ ші σποδιὸς). [ші

Τεφρὸω -ῶ, віit: -ώσω, fакѹ чева ченѹшъ (прin apdepe). [ші

Τεφρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Τεφροειδὴς; saѹ плinѹ de ченѹшъ. [τέφρα].

Τέφρωσις, εως (ἡ), apdepe de чева кѹ totѹл, преfачере în ченѹшъ. [τεφρόω].

Τεχνάζω, ші (між:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, (maĭ de мѹлте орĭ fir:) мъ вікленеskѹ, мъ преfакѹ. «Ὁρῶν αὐτόν τεχνάζοντα». Ep: «Τεχνάζει τῇ βαδίσει (ὁ λαγὸς)». Ksn: [ші

Τεχνάεις, εσσα, εν, Dop: în локѹ de τεχνήεις. [шĭ

Τεχνάομαι -ῶμαι, каѹtъ τεχνάω. [τέχνη].

Τέχνασμα (τὸ), лѹкрѹ meштешѹцitѹ, лѹкратѹ кѹ iskѹsinцъ; (прînч: fir:) віклеапъ ѹнелtitѹръ. [ші

Τεχνασμὸς (ὁ), (прinч: fir:) віклеапъ ѹнелtipe, meштешѹцipe. [ші

Τεχναστέον, nosit: ал лѹĭ τεχνάζω. [ші

Τεχναστὴς, οῦ (ὁ), meштешѹцitopѹ, saѹ meштешѹгаріцѹ; (fir:) ѹнелtitopѹ de вікленіĭ. [ші

Τεχναστὸς, ὴ, ὸν, лѹкратѹ кѹ meштешѹгѹ, (ші fir:) кѹ вікленіе, плъsmѹitѹ. [τεχνάζω].

Τεχνάω -ῶ, ші (mai des між:) -άομαι -ῶμαι, віit: -ήσω, -ομαι, fакѹ (konstpѹĭѹ, saѹ пъsкочеskѹ) чева кѹ meштешѹгѹ, (ші fir:) кѹ вікленіе, пъsкочеskѹ, ѹнелteskѹ, мъ meштешѹцеskѹ; (кѹ ак: de перs:) амъцеskѹ; (nestpъm:) мъ вікленеskѹ. «Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω». Іл: Ψ. «Ἀδύνατον πολλὰ τεχνώμενον πάντα καλῶς ποιεῖν». Ksn: (ші кѹ înf: analis:) «Τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται». Om: Imn: [ші

Τεχνεύω, віit: -εύσω, (плц:) лѹкрezѹ, fакѹ кѹ meштешѹгѹ. [din

Τέχνη (ἡ), [τεύχω] (în ҷен:) кѹпоштinцъ, saѹ еksперіinцъ de ор че лѹкрѹ; (ĭар партік:) îndemînъtate în вре о mesepie кîштiratъ прin înвъцътѹръ, артъ, saѹ meштешѹгѹ; штiinцъ; (ші партік:) petopiка ші гръmatiка. «Τῶν τεχνῶν αἱ μὲν λογικαὶ, αἱ δὲ πρακτικαὶ„. Fавор: «Μίαν ἕκαστος τέχνην ἐν πόλει κεκτημένος, ἀπὸ ταύτης ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω». Плt: "Ἀδύνατον ἕνα πολλὰς ἐργάζεσθαι τέχνας». Плt: 2) (прin întind:) tpaктaцie despre ор че штiinцъ, (ші партік: petopiкъ, ші гръmatiкъ); saѹ (îm:) регѹлеле еĭ. «Τέχναι ῥητορικαί». Лкs: 3) лѹкрѹ meштешѹцitѹ, лѹкратѹ кѹ meштешѹгѹ (Лопц:). 4) (fir:) вікленіе, înшелътopie; (în ҷен:) кіпѹ, міжлокѹ îndemînatiкѹ; (поet: în întind:) овічеĭѹ saѹ пъравѹ. «Τέχνην δὲ κακὴν ἔχει (ὁ κύων), ἐς μὲν ἰόντας σαίνει, ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν». Es: «Τῆς ἐκ τῶν βασιλείων ἐξελάσεως ἡ σεμνότης ἡμῖν δοκεῖ μία τῶν τεχνῶν εἶναι τῶν μεμηχανημένων τὴν ἀρχὴν μὴ εὐκαταφρόνητον εἶναι» Ksn: (de ѹnde) «Πάσῃ τέχνῃ„. Apstf: кѹ ор че кіпѹ, неапъpat. «Μηδεμιῇ τέχνῃ». Ep: нічĭ întp' ѹnѹ кіпѹ. "Ἰθείῃ τέχνῃ». Apstf: întp' adeвъpѹ. (вezĭ ші μηχανή). [de ѹnde

Τεχνήεις, εσσα, εν, поet: fъкѹtѹ кѹ meштешѹгѹ; saѹ îndemînatiкѹ. [de ѹnde

Τεχνηέντως, adв: поet: кѹ meштешѹгѹ, saѹ iskѹsinцъ; îndemînatiк.

Τέχνημα (τὸ), лѹкрѹ meштешѹцitѹ, fъ-

кътъ къ мештешъгъ; (fir:)=Τέχνασμα, виклеапъ ънелтіъръ, съ fапtъ віклепеште ърzітъ. [ші

Τεχνήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: =Τεχνήεις, мештешъгъріцъ, îndemînatikъ. [ші

Τεχνήτης, ου (ὁ), рарь ші неапрок: în локъ de Τεχνίτης. [ші

Τεχνητικὸς, ἡ, ὸν, мештерескъ, мештешъцітъ. (fir:) «'Ασωτία —» Аt: sistematikъ. [ші

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, мештешъцітъ, плъsmuitъ, прefъкътъ, (Fpanц:) aptifiчialъ. [τεχνάομαι].

Τεχνίδιον (τὸ), dim: ал лъї τεχνίον.

Τεχνίζομαι, віit: -ίσομαι, Skp: în локъ de τεχνάζομαι. [ші

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, съь îndemînatikъ ла вре ънъ мештешъгъ; съь fъкътъ dъпе регълеле арteї; штіinцifikъ; sistematikъ; (în цen:) мештешъцітъ; îndemînatikъ; (partik:) «Τεχνικὸι». Лопц:înвъцъторіі arteї petopiче ші грamatiче, (îndemînativi, съь чеї din шesepie грamativi ші oratorї). [τέχνη]. [de ънde

Τεχνικῶς, adв: мештереште, съь къ мештешъгъ, къ îndemînътate.

Τεχνίον (τὸ), Dim: ал лъї τέχνη.

Τεχνιτεία (ἡ), destoînичіе de мештерь, мештешъгаріцъ лъкраре; (în ръь) віклеапъ мештешъціре. [ші

Τεχνίτευμα (τὸ),=Τεχνούργημα; (fir.)=Τέχνασμα [din

Τεχνιτεύω, віit: -εύσω, лъкрezъ чева ка мештерь; profesezъ, атъ de mesepie; (fir:) мъ мештешъцескъ, ънелteскъ. "'Ετεχνίτευε, τίνι τρόπῳ προέχειν»; Ios: [din

Τεχνίτης, ου (ὁ), ші Τεχνῖτις, ιδος (ἡ), [τέχνη] мештерь; (partik:) мъsikъ, съь aktorь ші чл: de teatpъ, = Σκηνικὸς; (fem: ъпе-орї) =Ἑταίρα.

Τεχνογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, скріь (trakteză) desnpe вре ънъ мештешъгъ, съь desnpe apte, експъїь регълеле мештешъгълъї. [ші

Τεχνογραφικὸς, ἡ, ὸν, însъшitъ скpiitopълъї desnpe вре о артъ. «Λόγος — ». D: Ал: =Ἐπιδεικτικὸς. [din

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ), [τέχνη, γράφω] скpiitorь desnpe вре о артъ; (partik:) експъitorь de регълеле, съь metodъл petopiчeї, съь гpamativeї.

Τεχνοδίαιτος (ὁ, ἡ), [τέχνη, δίαιτα] поеt: трътorь din мештешъгъ, mesepiашь.

Τεχνοειδὴς, έος (ὸ, ἡ), чел în legъ de мештешъгъ (ка din sistemъ). [τέχνη, εἶδος].

Τεχνολογέω -ῶ, віit: -ήσω, вorвeскъ, съь трактezь desnpe вре ънъ мештешъгъ, съь desnpe apte; posteскъ регълеле арteї (prinч: petopiчeї съь гpamativeї); diskъtezь чева къ sofistikъ ътъпъпціme de вorвъ (ка τεχνολόγος, vezї zіч). [ші

Τεχνολογία (ἡ), texnолоціе, вorвіре, съь трактаре desnpe вре ънъ мештешъгъ, съь apte; postipe, съь аплікаре de регълеле арteї (prinч: petopiче, съь гpamatiче); (ъпе-орї) sofistikъ вorвіре. [ші

Τεχνολογικὸς, ἡ, όν, [ші adв:) -ικῶς, însъшitъ texnологълъї, съь texnолъціеї, texnолоцікъ, (ad:) metodikъ, didaktikъ; (ъпе-орї) sofistikъ. [din

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ), texnологъ, каре вorвeште, съь трактeaезъ desnpe вре ънъ мештешъгъ, съь desnpe apte; (partik:) postitorь, съь аплікътorь de регълеле арteї (petopiче, съь гpamatiче); (ъпе-орі) îndemînatikъ sofistъ, съь dialektikъ. [τέχνη, λόγος].

Τεχνοπαίγνιον (τὸ), жъкъріе а мештешъгълъї; (partik:) поетъ жъкъріоазъ компъзъ къ мештешъгъ. [τέχνη, παίγνιον].

Τεχνοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакъ чева ка мештешъгъ; пъскоческъ віклепе мештешъцірї,=Τεχνάζομαι. [τέχνη, ποιέω].

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, ὸν, къвевітъ, съь îndemînatikъ ла вînzape de лъкръріле мештешъгълъї съь. [τέχνη, πώλης].

Τεχνοσύνη (ἡ), поеt: în локъ de τέχνη.

Τεχνουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лъкрezъ чева къ мештешъгъ. [τέχνη, ἔργον]. [de ънde

Τεχνούργημα (τὸ), лъкръ fъкътъ къ мештешъгъ; (fir:)=Τέχνασμα.

Τεχνουργία (ἡ), [τέχνη, ἔργον] мештереаскъ лъкраре; (fir:) віклепеаскъ ънелтіре.

Τεχνόω -ῶ, віit: ώσω, înвъцъ пе чінева вре ънъ мештешъгъ; (nas:) мъ înвъцъ de чінева регълеле вре ънъї мештешъгъ. [τέχνη].

Τεχνὺδριον, ші Τεχνύφιον (τὸ),=Τεχνίδιον.

Τεῷ, поеt: dat: ал лъї Τεὸς.

Τὲῳ, ші (enгл:) Τεφ, Ion: dat:, ші

Τὲων, ші (enгл:) Τεων, Ion: цen: îm: ал лъї τὶς, съь τις. 2) поеt: în локъ de τῶν=ὧν цen: îm: ал лъї ὅς.

Τὲως, adв: timп: пînъ атънчї, пînъ кînd, пînъ ла о време; întp'avestea. «Καὶ τὲως μὲν ἀεὶ ἐμέμνηντο, ἀπὸ δὲ τούτου του χρόνου οὐδενὸς».Ksn: «Πρῶτοι 'Ελλήνων... ἀνέσχοντο ἐσθῆτα Μηδικὴν ὀρέοντες· τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ τὸ οὔνομα τῶν Μήδων φό-

ϐος ἀκοῦσαι». Ep: «Τὸν δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτεόμενον. μετὰ δὲ, ὡς ἠναγκάζετο εἰπεῖν». Ep: «Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ ξυνέβημέν». Apstf: «Εἰπέμοι, ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα, ὄφρα τέως αὐτός τε μένω, καὶ λαὸν ἐρύκω» Іл: Ω. (ші релат: кътре ἕως). «Δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ». Dm: «Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα ... ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφειὸν ἄλλος ἔπεφνεν». Od: Δ. 2) (ѕне-орї) în локѫ de (saѫ maĭ провав: în ел: de) ἕως. «Ἡ δὲ, τέως μὲν ὁ Ἀρκ: ἐν τῇ Β: διαιτᾶτο, εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐπεί δὲ ші чл:» Ep: «Τέως μὲν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν· ἐπὰν δὲ ἀῤῥώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται». Dm:

Τῇ, поет: порѕнч: ал(neîntp:) τάω, [de ачі] ціне, ĭa. "Τῇ τόδε φάρμακον„. Od: K. «Τῇ, πίε οἶνον». Od: I.

Τῇ, dat: fem: ал лѕї ὁ. 2) поет: Ion: în локѫ de ᾗ, dat: fem: ал лѕї ὅς. || (maĭ des ел: în локѫ de) adв: (лок:) аічї, аколо; saѫ (кал:) astfел. «Τῇ ... ᾗ» (вezї ὁ). || (în penet:) «Τῇ μὲν..., τῇ δὲ». ѕnde ші ѕnde; kînd ші kînd; întp' ѕna, ĭap întp' алта. «Καὶ Σωκράτης τῇ μὲν ὀρθῶς ἐζήτει, τῇ δὲ ἡμάρτανεν. Apst:

Τήϐεννα, ης (ἡ), ѕnѫ felѫ de mantелъ a богаціlор Арголіdeї; (de ѕnde овіч:) тога Романілор, че пѕртаѫ emind din кaсъ. [Τήμενος, пѕme проп:]. [de ѕnde

Τηϐέννειος (ὁ, ἡ), ші Τηϐεννικὸς, ὴ, ὸν, de тогъ, saѫ mantелъ. «Ἐσθὴς —». Stp: =Τήϐεννα.

Τηϐεννὶς, ίδος, ші Τήϐεννος (ἡ), =Τήϐεννα.

Τηϐεννοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портѫ тогъ. [din

Τηϐεννοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртътоpѫ de тогъ. [τήϐεννος, φέρω].

Τηγανίζω, віit: -ίσω, пръжеskѫ în tirae. [τήγανον].

Τηγάνιον (τὸ), dim: ал лѕї τήγανον, tiгъіцъ.

Τηγανισμός (ὁ), пръжіре în tirae (акт: saѫ пas:). [ші

Τηγανιστὸς, ὴ, ὸν, пръжітѫ în tirae. [τηγανίζω].

Τηγανίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) пръжітѕръ пръжітъ în tirae. [din

Τήγανον (τὸ), [τήκω] [de ачі] tirae.

Τήγανος (ὁ), =Τήγανον. 2) (паѕт:) неагръ stînкъ.

Τῆγμα (τὸ), [τήκω] топітѕръ, saѫ лѕкрѕ топітѫ.

Τῇδε, dat: ал лѕї ὅδε. || (ел: de ὁδῷ, saѫ μεθόδῳ) adв: (лок:) аічї; saѫ (кал:) аша. «Τῇδε κἀκεῖσε». Лкs: înкоа ші 'нколо. «Σὺ τῇδε κρίνεις, κείνῃ δ' ἐγὼ». Еѕр:

Τῆδες, каѕтъ τῆτες.

Τῃδὶ, adв: At: în локѫ de τῇδε.

Τηθαλλαδὸς. ші Τηθαλλαδοῦς, οῦ, ші Τηθαλλαδὺς, ші Τηθαλλωδοῦς, = кѕ...

Τηθέλης, ου (ὁ), kom: =Μαμμόθρεπτος, креskѕтѫ ла цîцъ, saѫ de вѕнікъ; (прin ѕрm:) pîsrîĭatѫ; (de ѕnde овіч:) прostѫ, nepodѫ. [ші

Τηθεύω, віit: εύσω, =Τιτθεύω. [din

Τηθὴ (ἡ), =Τίτθη, doĭкъ. 2) mѕma tatълѕї saѫ a mѕmeї, вѕнікъ; (ка titлѕ de чinste кътре) ор каре вътрînъ. (вezї ші μαῖα).

Τήθη, έων (τὰ), îm: ал лѕї τῆθος.

Τηθία (ἡ), =Τηθὶς, (ка titлѕ de чinste) ор каре вътрînъ, mamъ.

Τηθίϐιος (ἡ), гл: =Τηθία. [ші

Τηθὶς, ίδος (ἡ), mътѕшъ despre tatъ saѫ mѕmъ. [ші

Τῆθος, εος -ους (τὸ), ѕnѫ felѫ de продѕктѫ de маре ка о въшікъ (че seamъnъ кѕ цîцъ).

Τήθυα (τὰ), =Τήθεα, îm: ал лѕї τῆθος. 2) =Στήθεα, млъштіне, локѕрї вълtoase.

Τηθυνάκιον (τὸ), dim: ал лѕї τῆθος, saѫ τήθυα.

Τηθὺς, ύος (ἡ), поет: пъmîntѕл; ші (maĭ noѫ) mapea; (dѕпе mitолоц:) mѕїерea Очеанѕлѕї. (se konf: кѕ Θέτις). [τήθη].

Τηκεδανὸς, ὴ, ὸν, [τήκω] поет: лesnічosѫ de a se топі, saѫ a se пръпъdi.

Τηκεδονικὸς, ὴ, ὸν, прічінѕітоpѫ de топіре, saѫ пръпъdіре. [din

Τηκεδὼν, όνος (ἡ), =Τῆξις, топіре; (fir:) oftікъ; (med:) ѕnѫ че pisinitopѫ de înкѕїетѕрї, saѫ de прisoasъ гръsime,

Τηκόλιθος (ὁ), плц: ѕnѫ felѫ de пїatръ (din Iѕdea), каре ера вestitъ ка топітоаре de пїatра din въшіка ѕdѕлѕї. [τήκω, λίθος].

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, чел кѕ пѕтере, saѫ însѕшіme de a топі, a pisiпі. [ші

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, топітѫ, saѫ de топіт, пріimitopѫ de топіре. [din

Τήκω, [în afin: кѕ τέγγω] віit: τήξω, (між: тре: de кѕ: în локѫ de пas: прez: τέτηκα, nex: пas. ἐτάκην) топеskѫ, mistѕїeskѫ, pisineskѫ; (прin întind:) stpikѫ, пръпъdeskѫ, вештежеskѫ; (fir:) кінѕїeskѫ. «Κηρὸν —». Ткр: (ші пas:). "Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς». Skp: (ші fir:). "Ζηλοῖ με καὶ τήκεται». Ткр: «Ἐτήκεθ' ὑπ'

ἔρωτος». «Τηκόμενος νόσῳ». Ep: (ші між: de sine пas:) «Εἴκαζον τετηκέναι τὴν χιόνα, καὶ ἐτετήκει». Ksn: «Κλαίουσα τέτηκε». Іл:Г.

Τηλαυγέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫчеsкѫ, лѫminezѫ de deпapte, saѫ deпapte. [τηλαυγής]. [de ѫnde

Τηλαύγημα (τὸ), лѫmina, че лѫчеште deпapte, saѫ de deпapte. 2) (Sкp:) алвітѫръ de пїеле (întîїa simптomъ de лепръ).

Τηλαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [τῆλε, αὐγή] лѫminъtopѫ de deпapte, saѫ deпapte. «Ἀκτίς (ші fir: «Φήμη)—». Apstf: ші Пind: «Τηλαυγέστερον ὁρᾷν». Diod: maĭ кѫpat, ші maĭ deпapte.

Τηλαύγησις, εως (ἡ), лѫчіpe, fѫлцерѫ de deпapte. [τηλαυγέω].

Τηλαυγῶς, adв: кѫ de deпapte лѫчitoape лѫminъ. [τηλαυγής].

Τῆλε, [Пeps: dѫл] adв: поet: deпapte; de deпapte. «Τῆλε βάλεν». Іл: Υ. «Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας,,. Іл: В. (ші sѫплр:). «Τήλιστα ὄπωπεν». Оп: (вezĭ ші τηλοῦ).

Τηλεβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte adînкѫ, (ші кѫ maĭ mѫлтъ eкsaкtitate) deпъptat (ad: nѫ апроапе de цъpmѫ) adînкѫ (înпpot: de ἀγχιβαθὴς). [τῆλε, βάθος].

Τηλεβόας, ου (ὁ), поet: кape stpiгъ, ші se aѫde deпapte, mape de гласѫ; (ші fir:) вestitѫ. [τῆλε, βοή].

Τηλεβολέω -ῶ, віit: ήσω, (плц:) asвîpлѫ чева deпapte. [din

Τηλέβόλος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, βάλλω] (пapoкs:) asвîpлitopѫ, ші лoвitopѫ, (їap пpoпapoкs:) asвîpлitѫ deпapte, saѫ de deпapte. «Τηλεβόλα (se înц: ὅπλα)». Stp: de deпapte isвitoape (înпpot: de ἀγχέμαχα).

Τηλέγονος (ὁ, ἡ), = Τηλύγετος. [τῆλε, γόνος].

Τηλέγράφος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) sкpiitopѫ, sкpisѫ de deпapte, saѫ deпapte. || (пpoпapoкs: noѫ sѫвst: въpв:) maшina de a sкpi de deпapte, ші a mepцe чeлe sкpise кa fѫлцepѫл пpin олeкtpiчitate, teлeгpafѫ. [τῆλε, γράφω].

Τηλεδανὸς, ὴ, ὸν, поet: [τῆλε, δήν] în deпapte, îndeлѫнг dъinitopѫ, кape цine mѫлтъ вpeme.

Τηλεδαπὸς, ὴ, ὸν, поet: [τῆλε, δάπος] кape stъ deпapte, saѫ вine din локѫ deпъptatѫ; (în цeп:) чeл din алтъ цapъ. «Νῆσος («Ξένος) —». Om:

Τηλεθάω, (fъpъ віit:) поet: = Θάλλω, sîntѫ în fлoape, saѫ în toĭѫл meѫ (пpoп: ші fir:). «Ὕλη («Χαίτη) τηλεθόωσα». Om: inвepzitъ; stѫfoasъ, deasъ. «Ἔρνος («Δένδρον) τηλεθάον». Om: «Παῖδες τηλεθάοντες». Om: (ші кѫ dat:). Ἄνθεσι τηλεθάων. Om:

Τηλέθροος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, θρόος] = Τηλεβόας, saѫ...

Τηλέκλειτος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, κλειτός] a кърѫїa famъ se întinde deпapte, вestitѫ, aѫzitѫ. (se кonf: кѫ. .

Τηλέκλητος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, καλέω] кїematѫ, ші вenitѫ de deпapte. (se кonf: кѫ ...

Τηλέκλυτος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, κλύω] = Τηλέκλειτος.

Τηλεμάχος (ὁ, ἡ), (Лкsfn:) = Τηλεβόλος. [τῆλε, μάχη].

Τηλέπλαγκτος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, πλάζομαι] pъtъчitѫ în deпъptate локѫpĭ.

Τηλέπομπος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, πέμπω] пopnitѫ, aжѫnsѫ deпapte. "Φάος —». Esхл: = Τηλαυγές.

Τηλέπορος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, πείρω] tpeкѫtѫ, întinsѫ deпapte; (în цeп:) лѫнгѫ, întinsѫ, saѫ deпъptatѫ. «Λιμὴν («Ἀτραπιτὸς)—». Non: «Τηλέπορον βόημα». Apstf: гласѫ пътpѫnzъtopѫ. (вezĭ ші διάτορος).

Τηλέπυλος (ὁ, ἡ), поet: (πόλις, opaшѫ) але кърѫїa пopцĭ sînt deпъptate ѫna de алta, saѫ întinse în 'пълцime ші лъцime; (în цeп:) mape, лapгѫ. [τῆλε, πύλη].

Τηλεσίφαντος (ὁ, ἡ), поet: = Τηλεφανής.

Τηλέσκόπος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, σκοπός] (пapoкs:) въzъtopѫ, (ші пpoпapoкs:) въzѫtѫ deпapte, saѫ de deпapte. «Ὄμμα τηλεσκόπον». Apstf; «Αὐγὴ τηλέσκοπος». Es: = кѫ...

Τηλεφανὴς, έος, ші

Τηλέφαντος (ὁ, ἡ), поet: въzѫtѫ, (ші fir: saѫ aвѫs:) aѫzitѫ de deпapte, saѫ deпapte. «Ἠχὼ —». Eпгp: «Μέγαν τύμβον χεύαμεν ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ, ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη». Od: Ω. [τῆλε, φαίνω].

Τηλεφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лѫminъtopѫ deпapte, saѫ de deпapte. [τῆλε, φέγγος].

Τηλέφιλον (τὸ), ѫnѫ feлѫ de плantъ (din fїшfїitѫл fpѫnzeлop кърiа гiчїaѫ, daкa se їѫвїaѫ de пpietenії лop чeї de deпapte), (алt:) πλαταγώνιον. [τῆλε, φίλος]. (dѫпe алції) = кѫ...

Τηλέφισν (τὸ), ѫnѫ feлѫ de плantъ [de лa epoѫл Τήλεφος], (алt:) ἀείζωον (ἄγριον), seлвatiкъ гpaшniцъ, saѫ eapвъ гpasъ.

Τηλέχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [τῆλε, χθών] aflatѫ în deпъptatѫ пъmîntѫ. «Γαῖα—». Оп:

Τηλία (ἡ), [σήθω] въкълie de sitъ; (пpin intind:) sitъ. "Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν

τηλία». Apst: 2) (maĭ des) skîndȣpa în patpȣ колцȣpĭ, saȣ (Тȣрч:) tежгĭaoa брȣtapiлор «Ἐψηφίσαντο μὴ ἀπελαύνειν αὐτὸν (τόν ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἡμίονον) τοὺς σιτοπώλας ἀπὸ τῶν τηλιῶν». Apst: (de ȣnde ȣnȣ opatopȣ nȣmía opaшȣл Sestȣл). «Τηλίαν τοῦ Πειραιῶς,,. Apst:(цentpȣ tpansпoptapea грîȣлȣĭ de аколо). 3) skîndȣpa, saȣ tежгĭaoa, пе каре жȣкаȣ кȣвеле (ка акȣm taвлi, saȣ вiлiapdȣл), saȣ пȣneaȣ кȣ пpinsoape кокошiĭ a se лȣпta; (în цen:) = Κυβευτήριον. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθεὶς». Sin: (шi aвsoл:). «Τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας νεανίσκων τινά». Алч: 4) акопepiшȣл кошȣлȣĭ de fȣmȣ (Apstf: Biesп: 147).

Τηλίκος, [τᾶλις, saȣ ἡλίκος] η, ον, atîtȣ (пpinч: tînъpȣ, saȣ mъpime, kîtȣ. «Οὔ τι σε νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί,,. Om: «Τηλίκον ἐλεφάντων ἔμβρυον, ἡλίκον μόσχος ἐστίν». Apst: "Σὺ ἐμοῦ σοφώτερος εἶ τηλικούτου ὄντος τηλίκος ὤν». Плт: tȣ fiind atît de tînъpȣ de kît mine atît de вътpînȣ. (шi кȣ inf:) «Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥστε шi чл:». Od: P. atît de tînъpȣ, înkît. «Μή με δίδασκ', οὔτι τηλίκος εἰμί μαθεῖν,,. Trn: «Οὔκε τοσόν δε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει». Tкp: (вezĭ шi ἡλίκος, шi πηλίκος).

Τηλικόσδε, ήδε, όδε, = Τηλίκος, saȣ...

Τηλικοῦτος, [τηλίκος, οὗτος] -αύτη, -οῦτο, шi At: -οῦτον, atit de mape, saȣ (пpea pap) mikȣ ла вîpstъ. «Λέγων, ὅτι ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη ἀφ' ἥβης εἴη, καὶ ὅτι τοῖς τηλικούτοις οὐκέτι ἀνάγκη εἴη τῆς ἑαυτῶν ἔξω στρατεύεσθαι». Ksn: «Καὶ ἡμεῖς τηλικοῦτοι ὄντες (λέγει ὁ γέρων Περικλῆς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην) δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἦμεν». Ksn: kînd epam în вîpsta ta. «Ὃς τηλικόσδ' ὤν, κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου, οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός». Eȣp: "Οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν». Гpг: || (neȣt:) Τηλικοῦτον, adв: atît de tape.

Τηλικουτοσὶ, αυτηί, ουτονὶ At: (în întind:) în локȣ de τηλικοῦτος.

Τήλινος, η, ον, fъкȣtȣ кȣ, saȣ din...

Τῆλις, εως, saȣ ιδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ легȣminoasъ, (алт:) αἰγόκερας, шi βούκερας, (Fpanц:) fenu-grec.

Τήλιστον, шi Τήλιστα, adв: noet: пpea denapte, saȣ пpea îndeлȣnг. [din

Τήλιστος, η, ον, noet: (pap:) sȣпpл: ал лȣĭ τῆλε, foapte denъptatȣ.

Τηλίτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, вinȣ)fъкȣtȣ кȣ [τῆλις].

Τηλόθε, шi (maĭ 'nainte de вок:) Τηλόθεν, adв: noet: de denapte. [шi

Τηλόθι, adв: noet: = Τηλοῦ, denapte. «Τηλόθι πάτρης». Om: [шi

Τηλοῖ, adв: гls: în локȣ de τηλοῦ, saȣ τηλόσε. [τῆλε].

Τηλοπέτης, εος (ὁ, ἡ), noet: denapte sвȣpъtopȣ. [τῆλε, πέτομαι].

Τηλόσε, adв: noet: în локȣ denъptatȣ, denapte. [τῆλε].

Τηλοτάτω, adв: noet: sȣпpл: ал лȣĭ τῆλε, foapte denapte.

Τηλότερος, α, ον, noet: компар: din τῆλε, maĭ denъptatȣ. [de ȣnde

Τηλοτέρω, adв: компар: ал лȣĭ τῆλε, maĭ denapte.

Τηλοῦ, adв: noet: = Τῆλε, шi Τηλόθι, denapte (кȣ цen:). «Τηλοῦ Ἀχαιΐδος αἴης,,. Om: (шi înпpeȣnъ кȣ ἀπὸ). «Τηλοῦ ἀπὸ θεῶν τ' ἀνθρώπων». Es: (шi desпpe timпȣ) «Οὐδέτι τηλοῦ». Oп: nȣ dȣпe mȣлtъ вpeme.

Τηλουρός, saȣ Τηλοῦρος (ὁ, ἡ), noet: [τῆλε, ὅρος] denъptatȣ.

Τηλύγετος, η, ον, noet: [τῆλε, γίνομαι] nъsкȣtȣ tîpziȣ (пе ла вътpîneцiле пъpinцiлор), saȣ maĭ în ȣpmъ de toцĭ; (пpin ȣpm:) tînъpȣ; saȣ pъsfъцatȣ; (ȣne-opĭ) sinгȣpȣ nъsкȣtȣ (de seкsȣл sъȣ); (în цen:) foapte ĭȣвitȣ. «Φαίνοπος υἷε, ἄμφω τηλυγέτω». Iл: E. «Οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς, ἀλλ' ἔμεινεν,,. Iл: N. ка ȣnȣ копiлȣ pîsгîĭatȣ. 2) (maĭ noȣ) каре stъ denapte, denъptatȣ. «Τηλυγέτων ὑπερβορέων». Eпгp: (шi кȣ цen: кȣ пpeп:). «Τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,,. Eȣp:

Τηλῶπις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...

Τηλωπός (ὁ, ἡ), [τῆλε, ὤψ] de denapte въzȣtȣ, (шi desпpe гласȣ) aȣzitȣ: (în цen:) denъptatȣ.

Τημέλεια (ἡ), гpiжъ, saȣ înгpiжipe, къȣtape. [шi

Τημελέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskȣ, каȣtȣ; dikiseskȣ. [шi [din

Τημέλη (ἡ), гls: în локȣ de τημέλεια.

Τημελὴς, έος (ὁ, ἡ), [τάω, μέλει] neпpeцetъtopȣ ла înгpiжipe, къȣtape, saȣ dikisipe de чева. [de ȣnde

Τημελίη (ἡ), Ion: în локȣ de τημέλεια.

Τημελουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, плц: în локȣ de τημελέω. [τημελοῦχος]. [de ȣnde

Τημελούχημα (τὸ), oвĭeктȣ de înгpiжipe (вezĭ шi μέλημα). [шi

Τημελούχησις, εως (ἡ), ιλμ: în локъ de τημέλεια.

Τημελοῦχος (ὁ, ἡ), ιλμ: în локъ de τημελής. [τημελὴ, ἔχω].

Τήμερα, ші Τήμερον, At: în локъ de σήμερον.

Τὴμῇ, At: în контрак: în локъ de τῇ ἐμῇ.

Τῆμος, [ἦμος] adв: noet: атвнчї (маї totdaвna dвпс ἦμος, saŭ ὅτι). «Ἦμος ... τῆμος». Om: Es: (ші кв преп:). «Ἐς τῆμος». Od: H. пînъ атвнчї. 2) (în Апли:) аквт, astъzї.

Τήμοσδε, ші Τημοῦτος, adв: noet: în локъ de τῆμος.

Τὴν, ак: fem: ал лвї ὁ. 2) noet: în локъ de ἥν, ак: fem: ал лвї ὅς. 3) în локъ de ταύτην, ак: fem: ал лвї ουτος.

Τηνάλλως, adв: în локъ de τὴν ἄλλως (se înц: ἄγουσαν ὁδόν), în zadarъ, fъръ квînтъ, квт s' o înlîmпла.

Τηνεὶ, adв: Dop: în локъ de ἐκεῖ.

Τήνελλα, глasъ imitatiвъ ал вanetвлвї глвервлвї, saŭ ал kitarei, (прекът акът zivem) tралала (слвжїа ка вnъ pofrenъ ал kintiчелор de вірвінцъ). [de вnde

Τήνελος (ὁ), kom: вірвіторъ, (dвпс ziч:) kînтъторъ de imnъ de вірвінцъ.

Τηνεσμὸς, Τηνεσμώδης, грeш: în локъ de τεινεσμὸς, -ώδης.

Τηνίκα, [ἡνίκα] adв: timп: înтр' авestъ, saŭ înтр' astfel de (oape-kape хотърîтъ) чeasъ. «Τί τηνικάδε ἀφῖξαι»; Плт: че aї venit ла astfel de време? [de вnde

Τηνικαῦτα, adв: timп: înтр' ачea време, атвнчї.

Τηνόθεν, adв: Dop: de аколо. [ші

Τηνόθι, adв: Dop: аколо. [din

Τῆνος, α, ον, Dop: ачела.

Τηνῶθε (-θεν), adв: Dop: în локъ de τηνόθεν, de аколо.

Τηξιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [τῆξις, μέλος] noet: tonitorъ de mъdвлърї. «Νόσος — ». Епгр:

Τηξίποθος (ὁ, ἡ), noet: tonitorъ прin dopipe. «Ἔρως — ». Крt: [τῆξις, πόθος].

Τῆξις, εως (ἡ), tonipe, mapasmъ, oфlikъ. [τήκω].

Τῆπερ, noet: în локъ de ἦπερ, dat: fem: ал лвї ὅσπερ. ‖ (în ел: de ὁδῷ, saŭ μεθόδῳ) adв: вnde; saŭ прекът; de вnde.

Τηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, [τηρὸς] mъ вîtъ; вагъ de seamъ; stpeжвleskъ, пъzeskъ; nîndeskъ; awtentъ; (miж:) mъ пъzeskъ, îmї iaŭ seama. «Τήρησον ποτὶ τὰν παλαίστραν». Ткр: «Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ». Skp: «Πόλιν («Δώματα) τηρεῖν». Hind: Om: «Οὐ καλῶς τηροῦσι τοὺς κύνας». Ksn: «Τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι». Skp: «Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει». Skp: «Τηρεῖν τοὺς καιροὺς». Грг: «Τηρεῖν εἰρήνην(ἀρετὴν),,. Dm: Плт: «Τήρησον τὰς ἐντολὰς». Skp: (ші miж:) »Τηροῦ, μὴ λάβῃς ὑπώπια». Apstf: (ші în локъ de nas:). «Ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται». Твч: [de вnde

Τηρήμων, ονος (ὁ), noet: пъzitorъ, stpeжвitorъ.

Τηρητείδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Τήρησις, εως (ἡ), пъzipe; nîndipe; въгape de seamъ; înkisoape, apestъ. «Ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ». Skp: [ші

Τηρητής, οῦ (ὁ), въгъторъ de seamъ; пъzitorъ, ші чл: [τηρέω]. [de вnde

Τηρητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ a пъzi, a лва seama, a nîndi, ші чл: 2) (nas:) чел de пъzit, de лвat seama. [τηρέω].

Τηρὸς (ὁ), noet: [în afin: кв τέρας] пъzitorъ, лвъторъ de seamъ, nînditorъ, stpeжвitorъ (кв цеп:).

Τῇς, saŭ Τῇσι, Ion: în локъ de ταῖς, saŭ αἷς, dat: fem: îm: ал лвї ὁ, saŭ ὅς.

Τητάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [τῆτος] linseskъ, (ші nas:) mъ linseskъ de чева. «Φίλων (,,Φρενῶν) —» Hind: ші Плт: „Οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα». Евр:

Τήτειος (ὁ, ἡ), глs: în локъ de Τήτινὸς. [din

Τῆτες, [τὸ, ἔτος] adв: timп: estimпъ; (вne-orї) акът, astъzї. «Ἡ τῆτες ἡμέρα». Лкs: de astъ-zї.

Τήτη (ἡ), Глs:=Τῆτος.

Τήτινος, saŭ (maї корек:) Τητινὸς, [τῆτες] η saŭ ἡ, ον saŭ ὸν, (Лksf:) чел de estimпъ.

Τῆτος, [în afin: кв θὴς] εος -ους (τὸ), =Χῆτος, linsъ, papitate.

Τηὗσιος, η, ον, noet: Ion: în локъ de ταύσιος=ἄυσιος, seкъ, zadapnikъ, fъръ isправъ. [de вnde

Τηὔσίως, adв: noet: în zadarъ.

Τὶ, saŭ (enгл:) Ti, nest: лвї τίς, saŭ τις.

Τιάρα (ἡ), [Пers:] tiaръ, вnъ felъ de акоперътмîntъ de капъ (Тврч: sapikъ, saŭ beretъ) ал Пersілор. „Τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν.“ Ksn: (bezї ші кîdaris).

Τιάρας, ου (ὁ), ші

Τιάρις, ιδος (ἡ), Глs: în локъ de τιάρα.

Τιαρόδεσμον (τὸ), легътвръ de tiaръ. [τιάρα, δεσμὸς].

Τιαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл tiareĭ. [τιάρα, εἶδος].

Τιαροφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtorȣ̆ de tiaръ. [τιάρα, φέρω].

Τιβὴν, ῆνος, ші Τίβηνος, ου (ὁ), [în afin: кȣ ἰβάνη] tinцipe; кълdape; saȣ̆ nipostie.

Τιγγάβαρι (τὸ), At: în локȣ̆ de κιννάβαρι. [de ȣnde

Τιγγαβάρινος, η, ον, At: în локȣ̆ de κινναβάρινος.

Τίγρις, ιος, ші ιδος (ἡ, ші pap ὁ), (ак: τίγριν) ȣnȣ̆ felȣ̆ de feaръ, tirpȣ (în formъ de kotoĭȣ̆, dap mȣлt maĭ mape ші кȣ nĭeлea въpratъ).

Τιγροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел in felȣл tigpȣлȣĭ (nestpiцȣ̆, ші чл:). [τίγρις, εἶδος).

Τίεσκον, noet: Ion: în локȣ̆ de ἔτιον, прел: ал лȣĭ τίω.

Τίζω, (fъръ алtȣ̆ timnȣ̆) ком: zikȣ̆, întpeвȣ̆ des че? че? [τί].

Τιὴ; saȣ̆ Τίη; noet: in локȣ̆ de τί; nentpȣ че? ‖ «Τιητὶ δὴ; saȣ̆ Τιητιδὴ"; At: nentpȣ че oape?.

Τιήρης, εω (ὁ), Ion: în локȣ̆ de τιάρας.

Τιθαιβώσσω, (fъръ алtȣ̆ timnȣ̆) noet:[τιθαίνω, βόσκω] (pinч: desnpe алвine) fakȣ̆ чеаръ; mъ пръseskȣ̆; (desnpe гъinĭ) клочеskȣ̆; (în цen:)kpeskȣ̆, înгpiжeskȣ̆, каȣtȣ̆.

Τιθαίνω, вiit: -ανῶ, noet; [τιθὴ] daȣ̆ цîцъ, kpeskȣ̆.

Τιθάνα, ας (ἁ), Dop: în локȣ̆ de τιθὴνη.

Τιθὰς, άδος (ἡ), noet: în локȣ̆ de τιθασσὸς, влîndъ. «Ὄρνις—». Епгр:

Τιθασεία, Τιθασεύω, Τιθασὸς, ші чл: noet: saȣ̆ At: în локȣ̆ de τιθασσεία, ші чл:

Τιθασσεία (ἡ), înвлînzipe (акt: saȣ̆ nas:), domestiчipe (de вitъ, saȣ̆ плantъ). [ші

Τιθάσσευμα (τὸ), miжлокȣ̆ de înвлînzipe (domestiчipe). [ші

Τιθάσσευσις, εως (ἡ),=Τιθασσεία [ші

Τιθασσευτὴρ, noet: în локȣ̆ de...

Τιθασσευτὴς, οῦ (ὁ), înвлînzitopȣ̆ de вite; (fir:) лinгȣшitopȣ̆, momitopȣ̆. [ші

Τιθασσευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆ a înвлînzi. [ші

Τιθασσευτὸς, ὴ, ὸν, înвлînzitȣ̆; saȣ̆ de domestiчit. [ші

Τιθασσεύτωρ, ορος (ὁ), noet: în локȣ̆ de τιθασσευτὴς. [din

Τιθασσεύω, вiit: -εύσω, înвлînzeskȣ̆, domestiчeskȣ̆ (вitъ, saȣ̆ плantъ selвatikъ) (проп: ші fir:).«Ἐπεί ἤδη μοι χειροήθης ἦν (ἡ νεόγαμος γυνὴ), καί ἐτιθασσεύετο, ὥστε διαλέγεσθαι». Ksn: [din

Τιθασσὸς, ші (pap: saȣ̆ înd:) Τίθασσος (ὁ, ἡ), [τιθὴ] domestikȣ̆ (desnpe вite); кȣлtiвatȣ̆ (desnpe плante); влîndȣ̆, влажinȣ̆ (desnpe oamenĭ).

Τιθασσοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ de domestiчe вite, (ші naptik:) de пъsъpĭ (гъinĭ, порȣmвĭ, ші чл:). [τιθασσὸς, τρέφω].

Τιθάσσω, (pap) în локȣ̆ de τιθασσεύω.

Τιθασσῶς, adв: кȣ kinȣ̆ влîndȣ̆, влажinȣ̆, кȣ влîndeцe.

Τίθεαι, Ion: în локȣ̆ de τίθεσαι,=Τίθῃ, a 2: sinr: neps: de miж: saȣ̆ nas:, ші

Τιθέαμεν, (de ȣnde a 3: de îm: τιθέασι) în локȣ̆ de τίθεμεν. 1: îm: neps: de акt: prez: ал xot: τίθημι.

Τιθέαται, Ion: în локȣ̆ de τίθενται.

Τίθει, At: în локȣ̆ de τίθετι, prez: de порȣnч: saȣ̆ 2) noet: în локȣ̆ de ἐτίθει, saȣ̆ ἐτίθη, a 3: sinr: neps: de прел: ал лȣĭ τίθημι.

Τιθέμεν, noet: în локȣ̆ de τιθέναι, inf: ал лȣĭ τίθημι.

Τίθεμμι, Еол: în локȣ̆ de τίθημι.

Τίθεν, Еол: noet: în локȣ̆ de ἐτίθεσαν a 3: neps: îm:, ші

Τίθεσκε, Ion: noet: în локȣ̆ de ἐτίθει(-θη), a 3; sinr: neps: de прел: ал лȣĭ τίθημι.

Τηθευτὴρ (ὁ), noet: în локȣ̆ de τιθηνός, kpeskъtopȣ̆. [din

Τιθεύω, вiit: εύσω, noet: în локȣ̆ de τιτθεύω.

Τιθέω -ῶ, арх: noet: tinȣ̆ ал лȣĭ τίθημι. (s' a гъsit nȣmaĭ a 2: sinr: neps: τιθεῖς, ші a 3: τιθεῖ, ші a прел: a 3: τίθει, ші ἐτίθει).

Τιθὴ (ἡ), noet: pap, în локȣ̆ de τιτθή, kpeskъtoape, doĭkъ. saȣ̆ 2) în локȣ̆ de τιθασὸς, влîndъ, domestikъ. «Ὄρνις —„. Ap: de kasъ, клошкъ (вezĭ τιθός).

Τιθήμεναι, Dop: noet; în локȣ̆ de τιθέμεναι = Τιθέναι, inf:, ші

Τιθήμενος, η, ον, noet: în локȣ̆ de τιθέμενος, naptч: miж: saȣ̆ nas: ал лȣĭ...

Τίθημι, (прел: ἐτίθην) вiit: θήσω, ші nas: τεθήσομαι, (nex: ἔθηκα, ші miж: ἐθηκάμην, ші ал doiлea ἔθην, ші miж: ἐθέμην, ші nas: ἐτέθην, tpe: de кȣ: τέθεικα, ші nas: τέθειμαι, ші nosit: θετέον) (în цen:) nȣĭȣ̆, amezȣ̆. "Τέρματα —„. Om: «Τιθένα ὅρους ἑαυτῷ„. Bas: (ші miж:)«Ὅριον ἔθου». Skp:(maĭ de mȣлte-opĭ кȣ преп:)«Χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν». Іл: Ω. «Ἐς μέσον θὲς πάλιν». Ткр: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο». Ткр: (вezĭ 14). "Ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι». Ткр: «Ἐνταῦθα ἔθαπτεν αὐτοὺς, νομίζων ἐν γῇ φιλίᾳ τιθέναι». Тȣч: «Ὀπηνίκα δεῖ τιθέναι

(ἐν τοῖς βόθροις) τὰ φυτὰ». Ksn: (ші ел:) "Χρήματα μυχῷ ἄντρου θείομεν„. Od: N. (saŭ кѫ adв:) »Εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτόν„. Sкр: «Τίθεσαν δὲ θύραζε». Od: X. «Μὴ ἐμά σῶν ἀπάνευθε τιθήμεν' ὀστέ' ἀλλ ὁμοῦ». Іл: Ψ. (ші між:) «'Ες δίφρον ἄρνας θῆτο». Іл: Г. (des) «Τίθεμαι τὰ ὅπλα». Fp: (A') mъ apmezŭ. «Οἵδε πάτρης ἕνεκα ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα». Епгр: «Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισι σίδηρον». Es: «Εὖ ἀσπίδα θέσθω». Om: «Τὰ ὅπλα εὖ (εἰς τάξιν) τίθεσθε». Ksn: пѫнецї ла îndemînъ. (ші B'.) îmĭ pezemŭ пе пъmîntŭ apmeле (прінч: sкѫtѫл ші sѫліца), ші staŭ аша гata, tавъpŭ înapmatŭ. «'Απικόμενοι δὲ ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱεροῦ τὰ ὅπλα· Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο». Ep: «Τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε θέσθαι περὶ τὰ τείχη τὰ ὅπλα„. Ksn: «Τοὺς μετ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας, καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δὲ ἄλλα ὅπλα ἔχων, κατὰ μέσον στὰς, ἔλεξε». Ksn: «Θέσθαι κελεύσας τὰ ὅπλα, καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸ στράτευμα». Ksn: "Θέμενος δὲ τὰ ὅπλα ὅσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν ἦγεν„. Ksn: «Τὰ ὅπλα θεὶς ἡσύχαζεν· εἶτ' ἀναλαβὼν αὖθις ἐξῄει». Пл: (ші кѫ dat: saŭ ак: кѫ преп: ind:) «'Αντία («'Εναντία) τὰ ὅπλα τίθεσθαί τινι saŭ πρός τινα». Пл: a se ашеza de вътъліе. (ші fir:) «Τιθέναι ἐν νῷ (ἐν φρεσί) τινι». Om: «Τῷ δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεά„. Іл: 'ĭ a dat în rîndŭ. (ші між:) «'Εν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν» Іл: N. (ші кѫ inf:). «Οὐκ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι». Od: Δ. nѫ в' a вenit în rîndŭ (вezĭ ші 13. ші βάλλω.). 2) (пaptiк:) пропѫїŭ de пpemiŭ. «Γυναῖκ' ἐς μέσον ἔθηκεν». Іл: Ψ. «Ἆθλον ("Τεύχη) τιθέναι». Om: Iskp: Sof: 3) пѫїŭ, ашezŭ чева ка пpinosŭ saŭ ofpandъ, înкinŭ, konsfinцeskŭ; (în întind:) daŭ, atpiвѫїeskŭ. «Ναὸν ἠελίῳ τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα». Od: M: «Ἀσπίδας τάςδε θεοῖς ἔθηκεν». Eѫp: «Ὑμῖν τοῦτο, θεαὶ, τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον». Tкр: «'Αχιλλεὺς μ'ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν». Епгр: (ші fir:). «'Ες τὴν τύχην τιθέναι». Лкs: 4) deпѫїŭ чева de пpinsoape; (în цen:) пѫїŭ жos, плъteskŭ; (fir:) пѫїŭ în piskŭ. «Μόσχον ἐγὼ θήσω, τὺ δὲ θές ἀμνόν». Tкр: «Τιθέναι τὸ μετοίκιον κατὰ τὴν οὐσίαν ἑκάστου». Dm: 'Απὸ δὲ τούτων ἤν εἰς ἄλλα ἀνδράποδα τιθῆται εἴκοσι». Ksn: (de ѫnde fir:) «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Sкр: 5) пѫїŭ (ші між: їaŭ) zълогŭ. "Τίθημι οὖν τὴν συνοικίαν ἑκκαίδεκα μνῶν ἀρκέσαντι Παμβωτάδη». «Τὸ χωρίον τοῦτο οὐδεὶς ἐθέλει οὔτε πρίασθαι οὔτε τίθεσθαι». Dm: «Θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ». Лs: (de ѫnde în пaptч:). «Θεὶς (înпpѫmѫtatѫл), ші «Θέμενος (înпpѫmѫtъtopѫл кѫ zълогŭ)„. Плt: 6) deпositezŭ. «Ἔδοξέ μοι τὴν οὐσίην ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρά σέ». Ep: 7) nѫmъpŭ, sокoteskŭ. «'Εν χερσὶν ἔθηκεν». Епігр: a sокotit пе deцete. (de ѫnde 8) întpenѫmъpŭ. «Εἰς ἀνθρώπους («'Εν τοῖς φίλοις)—». Ksn: 9) (în цen:) rîndeskŭ, sѫпosezŭ. «Τῆς παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίας εὐεργέτημ' ἄν ἔγωγε θείην (τοῦτο)». Dm: «Ζημίαν τιθεὶς, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος (τῶν πολιτῶν) ἀπόλοιτο». Ksn: «Τιμιωτέρους τιθέντες τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων». Ksn: (ші кѫ inf:) Τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς». Iskp: «Οὐ τίθημι ζῆν τοῦτον». Sof: «Θήσω τοίνυν ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι τοῦτο». Dm: (ші між:). «Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι». Dm: «Οἱ τὸ κενὸν τιθέμενοι». Apst: чеї че пpiimesк de adeвъpatъ пъpepea desпpe fiinцa deшeptѫлѫї. «Τίθεσθαί τι ὕστερόν (δεύτερόν) τινος». Плt: «Τίθεσθαι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου». Пл: a пpefepi. «Τίθεσθαι τὸ ζῆν εὖ ἐν πλούτῳ». Apst: кpezînd, къ вѫna вieцѫipe stъ în вогъцie. (ші în пpfp:). «'Εν ἀδικήματι («'Εν αἰσχρῷ, «'Εν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει. «'Εν ἐπαίνῳ, «'Εν καλῷ. «'Εν τιμῇ, «Εἰς οἰωνὸν χρηστὸν ші чл:) τίθεσθαί τι». Плt: Eѫp: Apst: Плв: Bas: «Παρ' οὐδὲν («Παρὰ φαῦλον, «'Εν οὐδενὶ λόγῳ, «Περὶ πολλοῦ, «'Εν μεγάλῳ, ші чл:) τίθεσθαί τινα, saŭ τι». Лкs: (ші кѫ цen:). «'Εαυτοῦ τίθεσθαι». Плt: a 'шї însѫші. (ші пas:) "'Ετέθη ἡ φύσις». Apst: aŭ sѫпosat, къ natѫpa. 10) ашezŭ, pîndѫїeskŭ. «Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν 'Αθηναίης ἱέρειαν». Іл: Z. «Ἵστορα δ' Ἀγαμέμνονα θείομεν». Іл: Ψ. «Τίθημι, ші (між:) "Τίθεμαι νόμον». Лкs:=Νομοθετῶ (чea dîntîĭ din пaptea лецїѫitopѫлѫї, чea de ал doiлea din пaptea попopѫлѫї). (ші кѫ inf:) «Ἔθηκε θύειν βασιλέα τὰ δημόσια ἅπαντα». Ksn: a deкpetat (a лецїѫit) a sъвîpші îmпъpatѫл toate жeptfeле чeле пѫвліче. (ші між:)«'Αγῶνα τίθεσθαι». Грг:='Αγωνοθετεῖν. «'Ημέραν τίθεσθαι». Dm: «Τίθημι, ші (між:) "Τίθεμαι ὄνομα». Om: (ші în ел:) «Καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με (τοῦτο γὰρ πατὴρ ἔθετο). Eѫp: 11) întoкmeskŭ чeва întp'ѫnŭ feлŭ; (поet:) faкŭ, гъteskŭ, алкъtѫїeskŭ; (în цen:) faкŭ (maĭ în toate însemn: лѫї ποιῶ); пpiчinѫїeskŭ. «Ἄλλου ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν». Tкр: «Μυρία 'Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Іл: A. «Ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς

σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Sкр: «Τίπτε τόσσον ἐβόησας, ші ἀὐπνους ἄμμε τίθησθα,,; Od: I. "Σῦς θῆκας μοι ἑταίρους». Od: I. «Λᾶάν μιν ἔθηκε («Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε) Κρόνου παῖς». Od: H. Іл: Z. «Ζεὺς ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτα». Архіл: «Μακάριον μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν». Еѵр: "'Εν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς,,. Ткр: "Τὸν γὰρ ἐγὼν ἔφασκον θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον». Om: "'Αοιδὸν ἔθηκε (τὸν 'Πρακλέα) Εὔμολπος,,. Ткр: "Τὸν μὲν 'Αθηναίη θῆκε μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα,,. Od: Z. "Τιθέναι κραυγὴν (σκέδασιν),,. Еѵр: Om: "Φάος ἐν νήεσι θήῃς,,. Іл: П. (ші кѵ inf:). "Τίθησί με θανεῖν ἐρᾷν,,. Еѵр: (ші кѵ adв:) "Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη οἴκαδ' ἐλθέμεναι,,. Od: Θ. "Τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς τιθέναι,,. Ksn: (ші між:). "Τὰ σαυτοῦ τιθέμενος εὖ,,. Ksn: "Καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον τίθενται οἱ ἄνθρωποι,,. Ksn: "Τίθεσθαι κοινῇ τὰ πράγματα,,. Ksn: "Τίθεσθαι καλῶς τὰς γινομένας συμφορὰς πρὸς ἀλλήλους,,. Andч: a înвoi, a menaжa. (ші simп:) "'Εν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τό παρὸν,,. Тѵч: (ші кѵ ак: indip:). "Τίθεσθαι υἱόν τινα,,. Лкs: = Υἱοθετεῖν. "Τίθεσθαι ἄλοχόν τινα,,. Od: Φ. a лѵa de soцie. (їар акt:). "Τιθέναι ἄλοχόν τινά τινος,,. Іл: Т. a mъpita dѵue чinева. "Τέλωτα τίθεσσθαί τινα,,. Ер: a pîde de чinева. (ші кѵ dat: перiп:) "Τίθεσθαί τινα πιστὸν ἑαυτῷ,,. Ksn: "Χάριν τίθεσθαί τινι,,. Ер: a faче граціе кѵїва. (ші кѵ преп:) "Θεῖναι φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισιν,,. Om: "Συνθήκας ("Εἰρήνην, "Ὅρκον) τίθεσθαι πρός τινα,,. Плв: (ші întp' алтъ акчеп:). "Τίθεσθαι πρός τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα,,. Ksn: (ші simп:) "Δαῖτα ("Δόρπον "Δώματα) τίθεσθαι,,. Om: a гъti. "Ἀγορὴν θέμενος,,. Od: I. алкътѵind, комплектînd. (ші în перifр:). "Σπουδὴν, saѵ "'Εν σπουδῇ ("'Αγῶνα, "Γάμον, "Μάχην, "Φόνον, ші чл:) τίθεσθαι,,. Лкs: în локѵ de σπουδάζειν, ἀγωνίζεσθαι, ші чл: "Ψῆφον —,,. Dm: a da вotѵл. (ші fir:) "Γνώμην τίθεμαι μὴ στρατεύεσθαι,,. Ер: îmĭ daѵ пъреpea. (de ѵnde 12) (між: кѵ dat:) mъ înвoїeskѵ. "Γνώμῃ ταύτῃ —,, Sof: "'Εθέμην τῷ δόγματι,,. Sin: 13) поеt: пѵїѵ în minte; їaѵ în sine' mĭ; (despre mѵїepe) zъmisлeskѵ. "Τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε,,. Іл: Θ. "Καθαρὸν θέμενος νόον,,. Trn: пѵind rîndѵ кѵpatѵ (nevіклеanѵ). "Δαίμων ἀνδρὸς πρόσοψιν θηκάμενος,,. Hind: лѵînd fiгѵpъ. "Παῖδα («Υἱὸν) ὑπὸ ζώνῃ τίθεσθαι,,. Imn: a лѵa în пînteче. 14) лasѵ жos, лепъdѵ. "Τὰ ὅπλα—,,. Лкs: (ші прin întind:) "Τὸν πόλεμον —,,. Тѵч: înчetezѵ, пъръseskѵ. [θέω, τιθέω].

Τιθηνεία (ἡ), хръnipe кѵ цîцъ, крештepe; (în цen:) înгріжipe, къѵtape de апроапе. [din

Τιθηνεύω, віit: -εύσω, ші

Τιθηνέω -ῶ, віit: -ήσω, ші між: (ші maї întpeв:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, хръneskѵ кѵ лапteле meѵ, daѵ цîцъ, креskѵ: (прin întind:) pesfъцѵ; (авѵs:) кѵлtівѵ; (în цen:) înгріжeskѵ, каѵtѵ de апроапе. [din

Τιθήνη (ἡ), [τιθαίνω] doїкъ; (în цen:) креskъtoape; (fir:) пъskъtoape. „Ἔρις πολέμοιο τιθήνη". Non:

Τιθηνήτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лѵї...

Τιθηνητὴρ (ὁ), [τιθηνέω] поеt: în локѵ de τιθηνὸς, хръnitopѵ, креskъtopѵ.

Τιθηνητήριος, α, ον, кѵвenitѵ, saѵ îndemînatikѵ ла хръnipe, saѵ крештepe кѵ цîцъ; хръnitopѵ (лѵкрѵ).

Τιθηνία (ἡ), поеt: în локѵ de τιθηνεία.

Τιθηνίδια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвъtoape în Sпарta, în каре doїчеле adѵчеаѵ копіі de seksѵл върв: ла temплѵл Dianeї Kopitaлieї. [ші

Τιθηνίζομαι, віit: -ίσομαι, ші пas: -ισθήσομαι, (плц:) în локѵ de τιθηνέομαι. [τιθήνη].

Τιθηνοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, креskѵ, înгріжeskѵ ка o doїкъ. [din

Τιθηνοκόμος (ὁ, ἡ), [τιθηνὸς, κομέω] креskъtopѵ, înгріжitopѵ de чinева.

Τιθηνὸς (ὁ, ἡ), хръnitopѵ, креskъtopѵ; înгріжitopѵ; (пaртік: fem:) doїкъ; (fir:) копlѵкръtopѵ, kontpiвѵitopѵ ла крештepe. „Ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθὴ τιθηνὸς» Лопц: [τιθαίνω].

Τίθησθα, Еол: поеt: în локѵ de τίθης, saѵ ἐτίθης, a 2: sinг: пеps: de пpez: saѵ прел: ал лѵї τίθημι.

Τιθόα (ἡ), Dop: поеt: în локѵ de τιθήνη.

Τιθὸς. ὴ, ὸν, поеt: în локѵ de τιθασσὸς.

Τιθυμαλὶς, ίδος (ἡ), ѵnѵ feлѵ de плantъ, = Τιθύμαλος (de лînгъ mape).

Τιθύμαλλα (τὰ), поеt: îm: (în etepoц:) ал лѵї...

Τιθύμαλλος, ші Τιθύμαλος (ὁ), [τιθὴ пentpѵ лъптoasa zeamъ] ѵnѵ feлѵ, saѵ neamѵ de плantъ, лапteле кѵкѵлѵї; ші ѵnѵ feлѵ їаръшї = Φλόμος (вezї ziч:).

Τικτικὸς, ὴ, ὸν, потpiвitѵ ла наштepe. [din

Τίκτω, [τέκω, în afin: кѵ τεύχω] віit: τέξω, ші (maї oвіч:) τέξομαι, (пex: ἔτεκον, tpe: de кѵ: τέτοκα, ші пas: maї noѵ τέτεγμαι,

ші рар τετυγμαι, nex: пas: ἐτέχθην) naskŭ, fakŭ копіĭ (прінч: ка din пaptea mъmeĭ); înгріжeskŭ, кpeskŭ копілŭ; (în ţen:) продъкŭ; (fir:) прічінъĭeskŭ. «Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον». Skp: «Ὀρσίλοχος δ' ἄρ ἔτικτε Διοκλῆα». Іл: Е. «Οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκον». Om: de ъnde (în пaptч:) «Ὁ τεκὼν, «Ἡ τεκοῦσα». tata, mъma. (ші înпpeъnъ amîndoĭ) «Οἱ τεκόντες». пъpinцiĭ. (ші desпpe вite) «Βοὸς μήπω τετοκυίης». Es: (ші між:) «Τέξῃ υἱὸν» Skp: «Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον». Іл: Е. (ші fir:) «Γῆ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον». Esхл: «Δᾷδα, ἥ ταχὺ πῦρ τέξεται». Ksn: (ші пas:) „Πολλῶν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὠῶν τικτομένων». Фaв: (ші fir:) «Χάρις χάριν ἀεὶ τίκτει». Sof:

Τίλαι (αἱ), [τίλλω] fългълеце, че sвop în aepŭ ка прafъл.

Τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ къfъpeskŭ. [de ъnde

Τίλημα (τὸ), къfъpeaлъ.

Τίλλα (τά), Гдs: în локŭ de πτίλα.

Τιλλάρια (τὰ), kondeĭe de skpis; dъпe алцiĭ греш: în локŭ de τιτλάρια.

Τιλλοπώγων, ωνος (ὁ), smългъtopŭ de вapвa sa. [τίλλω, πώγων].

Τίλλω, [în afin: къ ψιλὸς] вiit: τιλῶ, (пas: tpe: de къ: τέτιλμαι) smългŭ, жъmълeskŭ; (fir:) atinгŭ къ вatжокopipĭ; (між: къ ак: saŭ dat:) îmĭ smългŭ пъpъл жълind пе чinева. «Νεκρὸν τ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ τιλλέσθην». Іл: Ω. (вezĭ ші κόπτομαι). (пas:) «Τετιλμένοι». afemeĭaцĭ.

Τίλλων, ωνος (ὁ), ъnŭ feлŭ de пеште de апъ dълче.

Τίλμα (τὸ), smългъtъpъ; пъpŭ smълsŭ; кîлцĭ; destpъmъtъpъ, saŭ skamъ. 2)=Τίλσις, smълцepe. 3)(med:)=Σπασμὸς, spasmŭ. [τίλλω].

Τιλμάτιον (τὸ), dim: aл лъĭ τίλμα.

Τιλμὸς (ὁ),=Τίλσις.

Τίλος (ὁ), [τίλλω]=Τίλμα; (ла îm:) цeneлe.

Τίλος (ὁ), [σπατίλη] = Τίλημα, къfъpeaлъ.

Τίλσις, εως (ἡ), smълцepe, жъmълipe; destpъmape; (fir:) ввtжокopipe, atinцepe; (пpin întind:) жълipe (вezĭ ші κοπετὸς).[ші

Τιλτὸς, ὴ, ὸν, smълsŭ, жъmълitŭ; (desпpe цesъtъpĭ) destpъmatŭ. «Τιλτὸς μοτὸς». (ші simп:) «Τιλτὸν» skamъ (пentpъ pъnĭ), fitiлŭ. «Τιλτὸν (înпpeъnъ ші fъpъ) τάριχος». Лкs: пеште вatoчitŭ къpъцitŭ de solzĭ. [τίλλω].

Τίλφη (ἡ), At: în локŭ de σίλφη.

Τίλων, ωνος (ὁ),=Τίλλων.

Τιμαξῶ, Dop: în локŭ de τιμήσω.

Τιμαιογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sspiŭ diaлогŭ ка Timeъл лъĭ Плaтonŭ. [Τίμαιος, γράφω].

Τιμαῖος, α, ον, Гдs: în локŭ de ἔντιμος.

Τιμαλφέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în локŭ de τιμῶ, чinsteskŭ, pesпektezŭ. «Τοὺς θεοὺς —» Apst: (ші пas:) „Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον». Esхл: [din

Τιμαλφὴς, έος (ὁ, ἡ), [τιμὴ, ἄλφω] кape îшĭ aflъ (se вinde къ) прецъл къвenitŭ, прецiosŭ «Χρυσὸς κτῆμα τιμαλφέστατον». Плt:

Τιμᾶντα, (în kontpak:) în локŭ de τιμάεντα, Dop: în локŭ de τιμήεντα, ак: îm: aл neъt: лъĭ τιμήεις.

Τιμάορος (ὁ, ἁ), Dop: пoet: în локŭ de τιμωρὸς.

Τιμάοχος (ὁ, ἁ), Dop: пoet: în локŭ de τιμοῦχος.

Τιμαρχία (ἡ),=Τιμοκρατία. 2) demnitatea чensopълъĭ Pomanŭ,=Τιμητεία. [τιμὴ, ἀρχὴ].

Τιμαρχώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ Timapxŭ [Τίμαρχος n:п:], (ad:) demopaлisatŭ.

Τιμασεῦντι, Dop: în локŭ de τιμήσουσι, a 3· îm: пeps: aл вiit: лъĭ ...

Τιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, adaoгŭ, saŭ xotъpъskŭ прецъл лъкpълъĭ, îл skъmпeskŭ, saŭ îл прецъĭeskŭ. «Ἡλίκον ἰχθὺν, ὅσου τιμῶσιν». At: «Τιμᾷν τῆς ἀξίας». Apstd: «Τιμᾷν πολλοῦ (μείζονος, τοῦ παντὸς, ші къ преп: πρὸ παντὸς, ἀντὶ παντὸς)». Лкs: (mi пas:) «Ὅπου ἂν ἀκούσωσι τιμᾶσθαι μάλιστα τὸν σῖτον». Ksn: 2) (fir:) чinsteskŭ пе чinева; sokoteskŭ пе чinева saŭ чева вpednikŭ de чinste, estimŭ; (пoet: în maĭ eksaktъ însemn:) pesвъnŭ чinstea къĭва,=Τιμωρῶ. «Τίμησὸν μοι υἱόν». Іл: А. «Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀιθρώπους». Іл: Ψ. „Ἐπαινεῖν καὶ τιμᾷν τὸν ἄξιον." Ksn: „Ἀντὶ γὰρ τοῦ τιμωρεῖν τοῖς τυράννοις, αἱ πόλεις μεγάλως τιμῶσι τὸν ἀποκτείναντα τὸν τύραννον,,. Ksn: "Χρήματα ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ ταξιάρχαις, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ἔχοιεν τιμᾷν, εἴ τινας ἄγοιν· τὸ τῶν ὑφ' ἑαυτοὺς,,. Ksn: (ші къ dat: opran:). "Τιμᾷν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς,,. Iskp: (ші desпpe neînsъfл:) "Τιμῶντά σε τὸν τάφον τοῦ πατρὸς,,. Iskp: (ші між:) "Ὃ πλείστου ἐγὼ τιμῶμαι,,. Iskp: (ші пoet: în локŭ de пas:). "Αἰεὶ τιμήσεσθαι,,. Om: Imn: "Θανὼν καί ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεσθαι,, Sof: (ші пas:). "Ἐτιμήθη πάντων μάλιστα παρ'

αὐτῷ». Ep: (ші кѫ цеп: поеt:) «Τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι». Іл: Ψ. 3) (лец:) хотъръскѫ (ші dѫпе ziч: прецѫіеskѫ) ка жѫdікъtорѫ (ші між: ка парte прігоnitoape, saѫ sѫпѫsъ жѫdікъції) osînda вineї, osîndeskѫ ла глоавъ, saѫ алtъ пedeапsъ (пѫindѫ se felѫл, saѫ кîtѫл osîndeї în цеп:) «Τὴν μὲν οὖν αἰκίαν χρημάτων ἐστι μόνον τιμῆσαι». Лs: (ші кѫ dat: de пеps:) «Τίνος τιμήσειν αὐτῷ (se înц: τὴν δίκην) προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον». Dm: «Τῷ πατρί δέκα ταλάντων ἐτίμησαν»; Dm: «Βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ». Dm: «Ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν». Apstf: osîndind пе toцї fъръ oseвіре (прін лѫнга лінie tpasъ пе таблa de хотъpîpe, каре ера osînditoape, прекѫm dinпpot: чеа sкѫpтъ desвіnoвъцitoape). (de ѫnde авсол:) «Τιμᾷν βλέπω». Apstf: каѫtѫ sъ osîndeskѫ. (ші кѫ преп:). „Ἡ ἡλιαία τιμάτω περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι.“ Apstf: (ші між:) „Τιμᾶσθαί τινι (se înц: τὴν δίκην) δεσμοῦ, ші чл:“ Ptp: „Θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ.“ Din: декларîndѫ se însѫшї вреdnікѫ de moapte. „Τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν (поate маї корек: ἐμαυτῷ) τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως„. Лѫч: (ші пas:) „Ἐὰν ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως„. Dm: dака se ва osîndi пentpѫ nечinstipe ла платъ de ванї. [din

Τιμὴ (ἡ), [τίω] прецѫ de лѫкрѫ. «Τὸ μηδενὸς ἄξιον οὐδεμίαν ἔχει τιμήν». Apst: «Τίς ὠνεῖται τοῦτον; (B) Τίς ἡ τιμή; (A). Δύο μναῖ». Лѫч: “Τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου». Sкр: «Παρῆν ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας. Ksn: «Χρήματα ὑπάρχειν εἰς τιμὴν τῶν ἵππων». Ksn: «Τῆς ἀρχαίας τιμῆς πολλοὺς πολλαπλασίου χώρους ἀξίους ἐποιήσαμεν». Ksn: (ші emfant:) «Ἐξευρίσκοντες τιμῆς τὰ κάλλιστα (κτήνεα)». Ep: кѫ mape платъ. 2) (fir:) чinste, saѫ pesпектѫ, че adѫче чinева кътре чinева. “Ἄγειν ἐν τιμῇ («Διὰ τιμῆς ἔχειν) τινα». Fp: a estima пе чinева. “Ἐπὶ τὴν τοῦ δικαίου τιμὴν». Плt: пentpѫ pesпектѫл чел кътре dpeптate. 3) ковîршіре, преfеpinцъ; demnitate, stъпînipe; enistasie. “Τιμῇ βασιληΐδος». Іл: Z. «Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει (ἡ Ἀφροδίτη)». Es: 4) (прін întind:) semnѫ de чinste, премiѫ; прinosѫ konsfinцitѫ. «Τιμὰς οὐκ ἐδίδουν θεοῖς». Es: “Δηλοῦν τῶν θανόντων τὰς τιμάς». Тѫч: 5) глоавъ (osîndъ în ванї); (în цеп:) osîndъ, пedeапsъ, pesвѫnape. «Τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν». Іл: Г: «Εἰ δ' ἐμοὶ τιμὴν τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς». Om: «Σοὶ τιμὴν ἀρνύμενοι πρὸς Τρώων». Іл: A. [de ѫnde

Τιμήεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de τίμιος, чinstitѫ, прецiosѫ. «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρ' φίλων». Tкр:

Τίμημα (τὸ), кîtimea прецѫірії, saѫ прецѫл лѫкрѫлѫї прецѫitѫ, (ші партік:) ал аверії прецѫite a fie-кърѫіа четъцеanѫ (dѫпе a кърiа пропорцie se регѫла tpiвѫtѫл лѫї), (Лat:) census; (în цеп:) вenitѫ. «Ὅπου ἐκ τῶν τιμημάτων αἱ ἀρχαὶ καθίστανται, ταύτην τὴν πολιτείαν πλουτοκρατίαν ἐνόμιζεν (ὁ Σωκράτης) εἶναι„. Ksn: 2) бъneaskъ osîndъ (прінч: чеа хотъpîtъ de прігоnitopѫ); (în цеп:) пedeапsъ (Плt:). [τιμάω].

Τιμῆντα, поеt: în контрак: în локѫ de τιμήεντα, ак: ал лѫї τιμήεις.

Τιμήορος (ὁ, ἡ), Ion: în локѫ de τιμάορος.

Τιμηρύω, віit: -ύσω, глs: [τιμὴ, ἐρύω] = Τιμιουλκέω.

Τιμῇς, ῆσσα, ῆν, (цеп: τιμῆντος, ήσσης) поеt: în контрак: în локѫ de τιμήεις.

Τιμήσιος (ὁ, ἡ), estimaвілѫ, вреdnікѫ de чinste. [din

Τίμησις, εως (ἡ), прецѫіре (прінч:) de аверea fie-кърѫіа четъцеanѫ, ші чеа dѫпе dînsa pîndѫіре a tpiвѫtѫлѫї лѫї, (Лat:) census; (în цеп:) авере, вenitѫ (вezї ші τίμημα). 2) (лец:) înпѫnepe de бъneaskъ osîndъ (прінч: dѫпе оаре-каре прецѫіре); (în цеп:) osîndipe, хотъpîpe de op че osîndъ. 3) (pap) чinstipe, stimape, pesпектape. [τιμάω].

Τιμῆσσα, în контрак: în локѫ de τιμήεσσα, fem: ал лѫї τιμήεις.

Τιμητεία (ἡ), demnitatea чensopѫлѫї din Poma, чensopatѫл. [τιμητεύω].

Τιμητέον, пosit: ал лѫї τιμάω.

Τιμητεύω, віit: -εύσω, sîntѫ чensopѫ (în Poma). [ші

Τιμητήριος (ὁ, ἡ), експрімъtорѫ, saѫ atpiвѫitopѫ de (saѫ fъкѫtѫ спре) чinstipe. [din

Τιμητὴς, οῦ (ὁ), прецѫitopѫ de чева; (партік:) хотъpîtopѫл прецѫлѫї бъneштеї osînde; (în Poma) прецѫitopѫл аверії четъцеnілор, (Лat:) чensopѫ. [τιμάω]. [de ѫnde

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ însѫшitѫ чensopatѫлѫї, saѫ чensopѫлѫї. „Τιμητικὴ ἀρχη.“ Лкs: = Τιμητεία, dpeгъtopia чensopѫлѫї. ‖ (sѫвst:) каре a stat маї 'nainte чensopѫ, (Лat:) Vir censorius. 2) atinгъtopѫ de жѫdікъtopeaskъ osîndipe. “Πινάκιον τιμητικὸν„. (вezї τιμάω). 3) îndemî-

natikŭ a adъче fie-къръїа къвenita чinste, îndatopъtopŭ în пъptape, rpaцiosŭ.

Τιμητὸς, ὴ, ὸν, прецъitŭ, saŭ de прецъit. „'Αγὼν—" Лец: жъdikatъ, a къріа osîndъ nъ este xotъpîtъ de леце, чі ръmîne ла прецъіреа жъdikъtopълъї, saŭ ші кїар a sъпъsълъї ла osîndъ (вezї ὑποτιμάομαι, înпpot: de ἀτίμητος). „Καὶ τούτῳ μὲν, ἐὰν καταψηφίσησθε, τιμητὸν· ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἐστὶ." Dm: [τιμάω].

Τιμιοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzŭ sкъmп. [din

Τιμιοπώλης, ου (ὁ), sкъmп-вînzъtopŭ. [τίμιον, πώλης].

Τίμιος, α ος, ον, чел de чinste, чinstitŭ, estimaвiлŭ; (desпре лъкр:) прецiosŭ, sкъmпŭ. „Οὕτω τίμια πωλεῖται, ὥστε ші чл:„. Ksn: "Τιμιωτέρους τιθέναι τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων„. Ksn: 2) adъкъtopŭ de чinste. (de ъnde) "Τὸ τίμιον„. Diod: mepitŭ de чinste. ші „Τὰ τίμια." Sкр: dpeгъtopiiле, demnitъцiле, saŭ panгъpiле. ‖ (neъt:) Τίμιον, adв: în локŭ de τιμίως, sкъmп. [τιμὴ]. [de ъnde

Τιμιότης (ἡ), характеръл omълъї чinstitŭ.

Τιμιουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, [τιμὴ, ἕλκω] ъркŭ прецъл, sкъmпeskŭ.

Τιμίως, adв: sкъmп. [τίμιος].

Τιμογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкріŭ прецъріле лъкръріlор de вînzape; (în цen:) прецъїeskŭ. [τιμὴ, γράφω].

Τιμοκρατία (ἡ), timoкpatie, ъnŭ feлŭ de гъвepnŭ apistoкpatikŭ, în кape (dъпе Apst:) panгъpiле demnitape se daŭ în пропорцie къ прецъita авере a fie-къръїа. [ші

Τιμοκρατικὸς, ὴ, ὸν, аплекатŭ ла, saŭ вasatŭ пе timoкpatie. [τιμὴ, κράτος].

Τιμόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: чinstitopŭ, saŭ чinstitŭ de орашŭ. [τιμὴ, πτόλις].

Τῖμος, saŭ (maї провав:) Τιμὸς (ὁ), поet: (преа рарŭ) în локŭ de τιμὴ.

Τιμουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Τιμοῦχος (ὁ), [τιμὸς, ἔχω] dpeгъtopŭ (în ъnеле ораше ші колонiї Елinештї).

Τιμώνιον (τὸ), локъinцъ sinгъpatikъ, ъnde tpъїeште чinева ка misantpoпъл Timonŭ. [Τίμων].

Τιμωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ faкŭ pesвъnъtopŭ (de чinstea къїва); (în цen:) ажъtŭ, апърŭ. «'Ικέτης ἵζετο τιμωρῆσαι ἑαυτῇ κελεύουσα». Ep: «'Εστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, τιμωρέων τῷ πατρὶ». Ep: «Τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα (ὑπὸ τοῦ βαρβάρου), τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα». Ep: «Ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον, γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα». Sof: «'Αχιλλεύς 'Ομήρῳ πεποίηται Πατρόκλῳ, ὡς ἑταίρῳ ἀποθανόντι, εὐπρεπέστατα τιμωρῆσαι». Ksn: (mi aвsoл:) «Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων γυναικῶν σπουδὴν ποιεῖσθαι τιμωρέειν ἀνοήτων». Ep: (ші miж:). "'Εμοῦ πατρὶ πάντη τιμωρουμένης, οὐ ξυνέρδεις». Sof: 2) (къ ак:) пedeпseskŭ, înfpînezŭ; (în цen:) îmї pesвъnŭ. «Τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν». Sof: (ші къ dat: пepiп:). «Δέχομαί τε ἱκέτην σε, καὶ τιμωρήσειν σοι τοῦ παιδὸς τόν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι». Ksn: (їар oвiч: miж:). «Τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι». Ksn: «'Αδύνατοι γίνονται τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας„. Ksn: (ші къ цen: къ преп:). «Βουλόμενοί μιν ἀντὶ τουτέων τιμωρήσασθαι». Ep: (ші în ел:). «Ὑπὲρ τῆς 'Ελλαδος ἐτιμωρούμην αὐτούς». Ksn: «Νῦν ἔξεστι Λακεδαιμονίους πάντων, ὧν ἐπεποιήκεσαν ὑμᾶς, τιμωρήσασθαι». Ksn: (saŭ pap къ ак:). "Εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην„. Eъp: (ші къ преп:) «Τιμώρησαι ἐς πάτρων τὸν σόν». Ep: [de ъnde

Τιμώρημα (τὸ), чеea че se faче sпре ажъtopŭ, saŭ pesвъnapea къїва. [ші

Τιμώρησις, εως (ἡ), ажъtape, saŭ pesвъnape. [ші

Τιμωρητὴρ, ші

Τιμωρητὴς, οῦ (ὁ), = Τιμωρὸς, ажъtъtopŭ, saŭ pesвъnъtopŭ. [ші

Τιμωρητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ аплекатŭ ла pesвъnape, saŭ ажъtape алтъїа întp' aчeasta, saŭ апърape. [ші

Τιμωρητὸς. ὴ, ὸν, nъtinчosŭ de a se пedeпsi, пpiimitopŭ de pesвъnape.

Τιμωρία (ἡ), ажъtopŭ sпре апърape. «Πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα σφι τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται». Ep: Τιμωρίαν παρέχειν saŭ ποιεῖσθαί τινι». ші «Τῇ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες„. Ep: pesвъnape, satisfaкцie. «Διαφέρει δὲ τιμωρία καὶ κόλασις· ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάσχοντος ἕνεκα ἐστίν· ἡ δὲ τιμωρία τοῦ ποιοῦντος, ἵνα ἀποπληρωθῇ». Apst: «Τιμωρίαν λαμβάνειν„. Antf: = Τιμωρεῖν. "Τιμωρίᾳ μετέρχεσθαί τινα». Dm: «Τῷ παιδὶ τιμωρίας τινος τυχεῖν„. Ksn: 3) (în цen:) osîndъ, пedeaпsъ. "'Αδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ καὶ τιμωρία κατ' αὐτοῦ». Dm: "Μετὰ μεγάλης τιμωρίας τελευτᾷν„. Diod: "Οἱ ἐπὶ τῶν τιμωριῶν„. Пл: mъnчitopiї, гîziї, кълîiї. [din

Τιμωρὸς (ὁ, ἡ), [τιμὴ, ὥρα] pesвъnъtopŭ (апърътopŭ) ал чinstiї къїва; înfpînъtopŭ, saŭ пpoteкtopŭ, ажъtъtopŭ, sкъtito-

pŭ. (ші întp' ȣneле opaше) жȣdikъtopŭ. "'Ικέτης σοι προσπίπτω, καὶ τιμωρὸν αἰτοῦμαί σε ἐμοὶ γενέσθαι,,. Ksn: "'Ηρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι,,. Апл̣n: patpoane. "Τιμωρὸς λόγος,,. Ep: îndemnъtopŭ ла pesвȣnape.

Τίν, saŭ (enгл:) Τιν, Dop: noet: în локŭ de τοὶ=σοὶ, saŭ (pap) σέ, dat: saŭ ак: ал лȣĭ σύ. "'Αλγέω τὰν κεφαλὰν· τὶν δ' οὐ μέλει,,. Tкp: "Τί τίν,,; Tкp: че 'ці пasъ? "'Α φροντὶς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ τιν». Tкp: "Τίν ἁμᾶ κἠμαυτὸν ἀείδων,,. Tкp:

Τίναγμα (τὸ), sгȣdȣitȣpъ, saŭ sвîкnitȣpъ a челȣĭ че se клetinъ. 2)=кȣ...

Τιναγμὸς (ὁ), sгȣdȣipe, sкȣtȣpape (акt: saŭ пas:). [ші

Τινάκτειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...

Τινακτὴρ, noet: în локŭ de...

Τινακτὴς, οῦ (ὁ), [τινάσσω] sкȣtȣpъtopŭ. "Γαίης—,,. noet: = 'Ενοσίγαιος.

Τινακτοπήληξ, [τινάσσω, πήληξ] ηκος (ὁ), гл̣s: = Κορυθαίολος (вezĭ ziч:).

Τινάκτρια (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...

Τινάκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de τινακτὴς. [din

Τινάσσω, [în af: кȣ τείνω] вiit: άξω, клetinŭ, sкȣtȣpŭ, sгȣdȣĭŭ. "'Ενερθε Ποσειδάων ἐτίναξε γαῖαν,,. Iл: Υ. "Χερσὶ δοῦρα μακρὰ τινάσσοντας,,. Od: X. "Ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι λακτίζων ἐτίναξεν,, Om: "Κιθάραν, saŭ Νεῦρα κιθάρας — ,,. Eпгр: a isвi. "Δεσμὰ —,,. Eпгр:='Αποσείεσθαι,(Fpaнц:) secouer ses fers. (ші miж:) "Τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,,. Od: B. (ші пas:) "Πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς "Ολυμπος». Es: "'Εκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες,,. Iл: П. "Φόβῳ τινάσσεσθαι,,. Апл̣n:

Τινὴ, Dop: (pap:) în локŭ de τίν.

Τινθαλέος, α, ον, noet: apzosŭ, înfoкatŭ. [din

Τινθὸς, [în afin: кȣ τύφω] ὴ, ὸν, noet: fepвinte, apsŭ. || (sȣвst:) "Τινθὸς λέβητος,,. Лiк: пînteчeле.

Τίννυμι, saŭ Τίνυμι, (întp: прinч: în чeле компȣse) în локŭ de ...

Τίνω [τίω], вiit: τίσω, (tpe: de кȣ: τέτικα, ші пas: τέτισμαι, ші τέτιμαι, nex: пas: ἐτίσθην, ші чл:) плъteskŭ, daŭ de datopie. "Τιμὴν ("Ζωάγρια, "Θρέπτρα) τίνειν τινί,,. Iл: Γ. Σ. "Οὐ καλὸν γὰρ αὐτὸν μὲν εὖ πάσχειν, παθόντα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν,,. Sof: (ĭap прinч: fir:). «Ποινὰς («Δίκας) τίνειν». Esхл: Ksn: Eȣp: = Διδόναι δίκην, a se пedensi. «Ὕβριν τίνειν». Od: Ω. a se пedensi пentpȣ пeneчinstipe. "Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα. Iл: A. "Τίνειν ἀμοιβήν,, Non: a pesплъti. "Τίνειν κακὴν ἀμοιβὴν πατρὸς,,. Апл̣n: a se пedensi aspрȣ пentpȣ пъкateле tatълȣĭ sъŭ. (ші aвsoл:) "'Ο μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον,,. Sol: (ші miж:) "'Ημεῖς κατὰ δῆμον τισόμεθα,,. Om: ле вom înплini. || (пaptiк: miж:) îndeплineskŭ, saŭ pesвȣnŭ чinstea кȣĭвa; (în ц̣en:) îmĭ pesвȣnŭ; пedeпseskŭ; (ȣne-opĭ în вine) pesплъteskŭ. "Ζεὺς ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅς με πρότερον κάκ' ἔοργεν,,. Iл Γ. "Ζεὺς σφείας τίσαιθ' ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους ἀνθρώπους τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ,,. Od: N. "Θεοὶ ἀνθρώπους τίνυνται, ὅςτις κ' ἐπίορκον ὀμόσῃ,,. Iл: Γ. T. (ші кȣ ак: ел:) "Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων ἧς ἀλόχοιο,,. Es: "Οὐκ ἐπ' αὐτοῖς τίνονται μάκαρες πρήγμασιν ἀμπλακίας· ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος· ὅς δὲ φίλοισιν ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασε,,. Tгn: (ші кȣ ц̣en: кȣ преп:). "Ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ 'Ελλήνων τίσωνταί σε». Ep: (ші ел:). "Ἦτ' ἐφάμην τίσασθαι 'Αλέξανδρον κακότητος,,. Iл: Γ. (ші în вine). "Τόν εὐεργέτην ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς τίνεσθαι,,. Пind:

Τίποτε; în локŭ de τί ποτε; че dap; saŭ пentpȣ че oape?

Τίπτε; noet: în sinк: în локŭ de τίποτε;

Τίς, (neȣt: τί) τινὸς, (maĭ de mȣлte opĭ enгл:) прon: nedef: neштine, чinева, ȣnŭ, oape-кape; (ȣne-opĭ) fie-кape; op чine; (ȣne-opĭ emfant:) oapeшĭ че. «"Ανθρωπός τις,,. Sкp: Faв: "Καλή τις οὖσα,,. Anкp: "'Αλλοι τινές,,. Лкs: "Καί ποτέ τις εἴπῃσιν,,. Iл: Z. "Φήσει τις ἄν,,. Dm: "Δώσει τις δίκην,,. Apstf: "Ποῖ τις τρέψεται,,; Apstf: "'Ως δ' ὅτε τίς τε λέων,,. Om: "Εἴπου τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ,,. Tȣч: "Νῆσός τις εἰν' ἁλὶ κεῖται,,. Od: H. "'Εστι δέ τις ποταμὸς,,. Iл: A. "Δοῦπον αὖ κλύω τινα,,. Sof: "'Εάν τι συμβαίνῃ,,. Dm: "Εἰ μέν τις δόρυ θηξάσθω». Iл: B. fie-кape. "'Αλλά τις αὐτὸς ἴτω,,. Iл: P. "Κακολογίης πέρι τῆς εἰς Δημάρατον ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω,,. Ep: "Καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, καὶ σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω,,. "Ὥρα λέγειν, ὅ,τι τις γιγνώσκει,. Ksn: "Παιδεύειν, ὅπως τις ἐθέλοι,,. Ksn: "Χρὴ ποιήσασθαί τινα ἡμῶν πρόνοιαν εἰδότας,,. Dm: (ші кȣ алt: adĭeкt:). "Πᾶς τις, "Αὐτός τις, "Εἷς τις ші чл: "'Ο μέν τις, ὁ δέ,,. Лкs: "'Ηδη δέ τις τὰς ἀγέλας ἐφρούρει,,. Лonц: "'Ιδών τινας αὐτῶν ἐπιδεδεμένους, τὸν μέν τινα ἀντικνήμιον, τὸν δὲ χεῖρα,,. Ksn: (ші кȣ ц̣en: îm: eкчent:),,. "Θεῶν τις,,. Om: (ші în întpeп:). "Τῶν τις ἱερέων,,. Ep: în локŭ de τῶν ἱερέων τις.

*

(ші în ел:) "Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς, ἤ τῶν συγγενῶν (se înц: τις) ἤ τῶν φίλων,,. Apstf: (ші emfant: saŭ în întind:). "Κἠγὼν τις φαίνομαι ἦμες,,. Ткр: "Ηὔχεις τις εἶναι,,. Еѕр: "Λέγειν τι,,. Лкs: чева însemnatŭ (inпpot: de οὐδὲν λέγειν); (ші în felŭ de eponie) "Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προίκτης,,. Od: P. ештї преа обраznікŭ ші nepѕшinatŭ. "Οὐ δοκεῖ μοι ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη,,. Ер: nѕ este вре ѕnŭ mape лѕкрѕ; (saŭ în înпѕцinape, ші ка în felŭ de semѕipe, ші арътаре de în че кіпŭ). "Ἐγὼ δὲ τις οὐ ταχυπειθὴς,,. Ткр: nѕ sîntŭ вре ѕnѕл аша лesne de îndѕплекat. "Δυσμαθής τις,,. Лкs: чева кат... "Ἤ τις, ἤ οὐδεὶς,,. Ер: maĭ niminea. "Ἀλλ' οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδεὶς,,. Еѕр: кат seamъnъ a..; (їар пaptік: desпре кîtime). "Ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν,,. Od: E. ка кîtŭ оаре. "Οὐ γὰρ τινα πολλὸν χρόνον ἦρξεν,,. Ер: nѕ atît de mѕлtъ вреme. "Ὀλίγα ἄττα,,. Лкs: преа пѕцine. (ші кѕ nѕmp: xot:). "Καὶ ἐς διακοσίους μέν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν, οἱ δέ ἄλλοι διέφυγον,,. Тѕч: (ші în паралелŭ). "Εἴ τις δύο, ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται,,. Sof: (ші ка de пpisosŭ). "Ἕκαστός τις,,. (ші maĭ кѕ seamъ în neѕt: în ел: de преп: în локŭ de adв:). "Ὀλίγον τι, "Μᾶλλὸν τι, "Σχεδόν τι, "Οὐδέν τι, "Διαφερόντως τι, "Πάλαι τι, "Οὕτω δή τι,,. Ер:

Τίς; (neѕt: τί;) τίνος; пpoпѕm: întpeв: чine? каре? "Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ, τίς οὗτος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος νύκτα δι' ὀρφναίην»; Іл: К. "Τίς κέν μοι τόδε ἔργον τελέσειεν,,. Om: "Τίς ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν»; Еѕр: "Τίς εἶ σύ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τῷ πέμψαντι ἡμᾶς,,. Sкр: "Ἰδών τινας ἐπιδεδεμένους, ἡρώτα, τί πάθοιεν,,; Ksn: "Τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς; Sof: (în miжлочite întpeв: saŭ dѕпе вервї întpeв: saŭ îndoit: saŭ къѕt: ка орікŭ). "Ἠρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι»; Od: O. "Οὐκ οἶδα, τί φῶ,,; Лкs: "Καταμεμάθηκας οὖν, τοὺς τὶ ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσι,,; Ksn: "Ἀλλ' ὅταν τι ποιήσωσι, νομιεῖς ἐπιμελεῖσθαί σου,,; Плt: (ші кѕ aptік: ла Atiчї) "Τὸν τίνα φῄς»; Лкs: || (neѕt: maĭ de mѕлte-орї ел: de nѕme sѕвst: saŭ вервŭ). "Ὁ γέρων δὲ τί (se înц: ἔφη) πρὸς ταῦτα,,; Лѕч: "Τί (se înц: μέλει, saŭ μέτεστιν) ἐμοί καὶ σοί,,; Sкр: ші Епкt: "Τί (se înц: κοινὸν ἐστι) νόμῳ καὶ βασάνῳ,,; Dm: "Τί μοι (se înц: συμφέρει) θεοὺς σέβειν δωρολήπτας»; Ахіл: Такt: (ші къtpe îm: aвѕs:). "Τί δὲ δὴ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, τί ἦν τὰ λεχθέντα καὶ πραχθέντα,,; Плt: (saŭ în ел: de преп:). "Τί κλαίεις,,; Sкр: ші Om: în локŭ de διὰ τί; "Τί οὖν, ἔφη, οὐ πυνθάνῃ, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστὶ,,; Ksn: (ші кѕ felѕpite алte пaptікѕле). "Τί γὰρ; "Τί δέ; "Τί δή; "Τί δήποτε; "Τί μήν; "Τί ὅτι; Τί ποτε; ші чл: || (кѕ aptік:) "Τό τί ἦν εἶναι,,; Flsf: fiinцa (aвstpakta eкsistinцъ a) лѕкрѕрілор.

Τισαίατο, Ion: în локŭ de τίσαιντο, a 3: îm: пeps: de miж: nex: 1: ал пoft: лѕї τίνω, saŭ τίω.

Τισιγίτης, ου (ὁ), ѕnŭ felŭ de вasŭ. [Пeps:]

Τίσις, εως (ἡ), плътipe; (fir:) osîndъ, пedeaпsъ, pesвѕnape, satisfaчepe (îndestѕлape); (pap în вine) pesплътipe; (în цen:) pesплatъ. "Οὔ τι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω,,. Іл: Х. "Τῶν ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,,. Om: Imn: "Τίσιν διδόναι,, Om: = Δίκας διδόναι, a se пedeпsi. (îm:) "Οὕτω δὴ αὐτὸν αἱ τοῦ Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον,,. Ер: 'л aŭ ажѕns пъкателе. [τίω].

Τιταίνω, вiit: -ανῶ, (nex: ἐτίτηνα, ші miж: ἐτιτηνάμην) пoet: în локŭ de τείνω, întinzŭ, tpaгŭ; (miж: saŭ ел:) mъ întinzŭ; (пpin întind:) mъ лѕпtŭ, mъ siлeskŭ, mъ гръвeskŭ, алергŭ. „Τόξα („Τάλαντα) τιταίνων,,. Om: „Προπάροιθε θρόνων ἐτίτηνε τραπέζας,,. Om: „Ἵππος ἅρμα τιταίνων,,. Om: (ші miж:) „Ἵππος θέει τιταινόμενος πεδίοιο." Om: „Ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος." Om: „Τῇ καὶ τῇ τιταινόμενος." Dion: „Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι ἐοικώς Περσεὺς ἐτιταίνετο· ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν Γοργόνες ἐῤῥώοντο ἰέμεναι μαπέειν." Es: „Φόρμιγγα τιτηνάμενος μετὰ χερσὶ,,. Пoet: intinzîndѕ se ші лѕînd.

Τιταίνω (ι, лѕnгŭ), пoet: în локŭ de τίνω, îmĭ pesвѕnŭ, пedeпseskŭ. „Τοὺς δὲ πατὴρ Τ[illegible]ῆνας καλέεσκε· φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι." Es:

Τιτὰν, [τιταίνω, saŭ τίτας, saŭ τίταξ] ἄνος (ὁ), Titanŭ, (dѕпе mitoлoц:) чеї dîntîї цiranцї (fiĭ aĭ чepѕлѕї ші aĭ пъmîntѕлѕї, ші чл:); (пaptік: ла пoeцї) soapeле; (ѕne-орї) Еркѕлŭ; (пpin întind:) вaрвaрŭ, selвatikŭ; (de ѕnde кom:) amopezatŭ de въїeцї. [de ѕnde

Τιτανιὰς, άδος (ἡ), пoet: în локŭ de τιτανία, fem: ал лѕї τιτάνιος. [ші

Τιτανικὸς, ὴ, ὸν, Titanikŭ, ал Titaniлop, însѕшitŭ Titanѕлѕї; (пpin ѕpm:) selвatikŭ. [de ѕnde

Τιτανικῶς, adв: selвътiчеште, ка Titaniĭ.

Τιτάνιος, α, ον, ал Titanilор, saŭ чел din Titanĭ. || (neвt:) Τιτάνια (se înц: ἱερά), o serвътoape în чinstea Titanilор. [ші

Τιτανὸς, ίδος (ἡ), fem: ал лвĭ Τιτάν, soръ, saŭ fiĭкъ de Titanĭ. [ші

Τίτανις, εως (ὁ), плц: în локŭ de [Τίτανος].

Τιτανογραφία (ἡ), skpisŭ (istopie), че tpakteazъ desпpe Titanĭ. [Τιτὰν, γράφω].

Τιτανοκράτωρ, ορος (ὁ), поet: вірвitopŭ de Titanĭ. [Τιτὰν, κρατῶ].

Τιτανοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de Titanĭ. [Τιτὰν, κτείνω].

Τιτανολέτης, ου (ὁ), поet: пръпъditopŭ de Titanĭ. [Τιτὰν, ὀλέω].

Τιτανομαχία (ἡ), бътълie de (saŭ înпpotiвъ de) Titanĭ. [Τιτὰν, μάχη].

Τιτανόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet· fiŭ de Titanŭ. [Τιτὰν, παῖς].

Τίτανος (ἡ), (în цen:) хвтъ албъ; пĭatpъ de вapŭ; (пaptiк:) гiпsŭ, saŭ вapŭ, (вne-opĭ) пpafŭ de mapmвpъ [de вnde

Τιτανόω -ῶ, вiit: -ώσω, sпoĭeskŭ кв вapŭ, въpвĭeskŭ.

Τιτανώδης, εος (ὁ, ἡ), (ι ші α лвnгŭ) asemenea кв Titanŭ, гpozaвŭ, selвatikŭ. „Τιτανῶδες ἐνιδὼν„. Лвч: вĭtîndв se selвatiк. [Τιτὰν].

Τιτανώδης, (ι, ші α skвptŭ) εος (ὁ, ἡ), въposŭ. [τίτανος].

Τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, sпoitŭ кв вapŭ. [τιτανόω]

Τίταξ, saŭ Τίτας (ὁ), (dвпe векĭвл diaлektŭ ал Tesaлienilор) îmпъpatŭ.

Τίτας, α (ὁ), Dop: поet: [τίνω] пedeпsitopŭ, pesввnъtopŭ.

Τιτηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел din neamвл Titanilор. [Τιτὰν, γένος].

Τιτὴν, ῆνος (ὁ), Ion: în локŭ de Τιτὰν, saŭ Τιτανικὸς.

Τιτήνη (ἡ), fem: ал лвĭ τίταξ.

Τιτήνιος. η, ον, Ion: în локŭ de τιτάνιος.

Τιτηνὶς, ίδος (ἡ), Ion: поet: în локŭ de Τιτανὶς.

Τιτθεία (ἡ), dape de (крештepe кв) цîцъ [din

Τιτθεύω, вiit: -εύσω, daŭ (кpeskŭ копiлŭ кв) цîцъ. || (nestp:) sîntŭ ...

Τίτθη (ἡ),=Τιθήνη, doĭкъ. (se коnf: кв τήθη). [ші

Τιτθὴ (ἡ), sfîpквл цîцеĭ. [τιτθὸς].

Τιτθυβίζω,=Τιτυβίζω.

Τιτθίζω, вiit: -ίσω, [τίτθη] глs: кpeskŭ пpвnкŭ кв цîцъ; (nestp:) sîntŭ doĭкъ.

Τιτθίον (τὸ), dim: ал лвĭ τιτθὸς, цîцiшоаръ, saŭ sfîpкŭ de цîцъ.

Τιτθὶς, ίδος (ἡ), dim: (mînг:) ал лвĭ τίτθη, doĭкiцъ.

Τιτθολαβέω -ῶ, вĭit: -ήσω, апвкŭ de цîце. [τιτθὸς, λαμβάνω].

Τιτθὸς (ὁ), [θάω] [de aчi] цîцъ (пpinч: de mвĭepe); sfîpквл цîцеĭ. 2) (вne-opĭ) în локŭ de τίτθη, doĭкъ.

Τιτίζω, [imit:] вiit: -ίσω, чipiпezŭ ка пъsъpeлеле (вezĭ ші πιπίζω). [din

Τιτίς, ίδος (ἡ), пъsъpiкъ.

Τιτλάριον (τὸ), тъвлiцъ de skpis, de însemnat чева. [dim: ал лвĭ ...

Τίτλος (ὁ), (плц:) titлв, sвskpiпцie, [Лat: titulus] tĭtвлвшŭ.

Τιτραίνω, ші Τιτράω, [τείρω, τορέω] вiit: τρήσω, (пas: tpe: de кв: τέτρημαι) гъвpeskŭ, пътpвnzŭ.

Τιτρώσκω, вiit: τρώσω, [τρώω, în afin: кв τιτράω] (пas: tpe: de кв τέτρωμαι, nex: ἐτρώθην, ші чл:) гъвpeskŭ, faкŭ paпъ; ръneskŭ (пpoпp: ші fir:),,. Πόῤῥωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσι,,. Ksn: „Οἶνος σε τρώει“ Od: Φ te ameцeште (ші пas:) “Τῶν δὲ Ἀθηναίων αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἦσαν,, Ep: гъвpite. [de вnde

Τιτρωσμὸς (ὁ), Ion: în локŭ de τρωσμὸς.

Τιτυβίζω, [imit:] вiit: -ίσω, stpirŭ ка пoтîpniкea saŭ pîndвpiкa

Τιτυοκτόνος (ὁ, поet: omopîtopŭ de цiгantвл Titiŭ. [Τιτυὸς, κτείνω].

Τιτύρινος (ὁ), пъstopeskŭ. чĭoвъneskŭ. [ші

Τιτυριστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopŭ кв чĭoвъneskŭ fлвepŭ. [din

Τίτυρος (ὁ), Dop: цaпвл чел mape. 2) =Σάτυρος. 3) (пpin întind:) tînъpŭ чĭoвanŭ, пъstopŭ de кaпpe. 4) (At:) вnŭ feлŭ de maĭmвцъ skвptъ de коadъ.

Τιτύσκω, ші (шaĭ întp: miж:) Τιτύσκομαι, (fъpъ вiit:) поet: = Τεύχω, лвкpînd faкŭ чева; гъteskŭ; пpiчinвĭeskŭ, adвкŭ. „Ἥφαιστος πῦρ τιτύσκετο,,. Іл: Θ „Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο ἵππω,,. Іл: N. „Τιτύσκειν φόβον,,. Лs: a însвfлa. „Ἀινὰ τιτυσκόμενοι“. Оп: вneлtind: 2) în локŭ de τυγχάνω, пвĭŭ semnŭ, îndpeпtezŭ (ші miж: mъ îndpeпtezв) лa semnŭ, saŭ цintъ; (пpin întind:) лoвeskŭ окind лa semnŭ, nemepeskŭ (пpoп: ші fir:). “Ἀιεὶ βάλλε τιτυσκόμενος,,. Od: X. (ші кв dat:) “Ἰοῖσι τιτυσκόμενος,,. Іл: Γ .N. „Χερσὶ τιτυσκόμενος.“ Твч: (ші кв цen: de пeps:) „Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο,,. Іл: Φ. (ші fir:) “Τιτύσκετο φρεσὶν.“ Іл: N. se rîndea. (ші aввs:) „Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες“ Od: Θ. în-

dpeптîndъ-se de sine ка niшte mintoase fiinцe.

Τιτώ, όος -οῦς (ἡ), поet: [Τιτὰν] zioa, ziopiле.

Τίφη (ἡ), [τίφος] ъnъ felъ de грîъ, saъ sekaръ. 2)ъnъ felъ de insektъ,=(saъ греш: în локъ de) τίλφη, (Лat:) tibula.

Τίφθ', поet: (în акоп:) maĭ 'nainte de вок: aspip: în локъ de τίπτε,=τίποτε.

Τίφιος (ὁ, ἡ), бълtosъ. [din

Τῖφος, εος -ους (τό), апъ stъtъtoape, балtъ; пъdъpe бълtoasъ.

Τίφυον (τὸ), ъnъ felъ de плantъ ші flоape (întpeбъinцate ла кънъne), napчisъ.(вezĭ ші ἴφυον).

Τίφυς, saъ Τῖφυς, υος (ὁ), o patimъ, saъ боалъ,=ἐφιάλτης (вezĭ ziч:).

Τιφώδης, εος (ὁ, ἡ), [τῖφος] бълtosъ, moчipлosъ.

Τίω, віit: τίσω, (пas: tpe: de къ: τέτιμαι) поet: în локъ de τιμῶ (проп:) ші fir:). "Τῖον δὲ ἑ τεσσαράβοιον„. Іл: Ψ. îл прецъĭaъ. (ші fir:) "Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν„. Іл: О. «Θεοὶ δίκην τίουσιν». Od: Ξ. (ші miж: pap) «Ζεὺς τίετο αὐτὴν». Es: (ші пas:) «Θεὸς ὣς τίετο δήμῳ». Es: «Θεοῖσι τετιμενος». Om: Es: (timпiĭ aчestъĭ вербъ se konf: къ aĭ лъĭ τίνυμι).

Τλάθυμος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de τλήθυμος.

Τλαιπαθὴς, Τλαισίφρων, гл: în локъ de τληπαθὴς, τλησίφρων.

Τλάμων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de τλήμων. [din

Τλάω, (neîntp: tem: ал лъĭ τέτληκα) віit: τλήσω, (nex: ἔτλην) paвdъ, sъfepъ; (къ inf:) кътezъ. «Μήποτε πενίην ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν». Es: Om: «Οὐκ ἔτλη εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ἀλλ' ὑπεχώρει». Ksn: (ші aвsoл: în локъ de adĭekt:) «Τετληότι θυμῷ». Om: къ inimъ ръбdъtoape.

Τλῆ, поet: în локъ de ἔτλη, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал xot:, ші

Τλῇ, a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал sъп: лъĭ τλάω.

Τλήθυμος (ὁ, ἡ), поet: [τλάω, θυμὸς] ръбdъtopъ de inimъ; îndpъzneцъ ла sъfлetъ.

Τλημόνως, adв: în ръбdape, tiкълошеште. [ші

Τλημοσύνη (ἡ), ръбdape; îndpъzneaлъ, къpaжъ. 2) tiкълошie, pea пътimipe. [din

Τλήμων, ονος (ὁ, ἡ), [τλάω] ръбdъtopъ, sъfepitopъ, къpaжosъ; (în ръъ) dîpzъ, oбpaznikъ; (пpin întind;) tiкълosъ.

Τλῆναι, nex: 2: de inf: ал лъĭ τλάω.

Τληπάθεια (ἡ), ръбdape; pea пътimipe.[ші

Τληπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, paвdъ sъfepinцe, пътimeskъ реле, saъ tiкълошiĭ. [din

Τληπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), [τλάω, πάθος] ръбdъtopъ de пътimĭ; sъfepitopъ къ къpaжъ.

Τλησικάρδιος (ὁ, ἡ), [τλῆσις, καρδία] поet: =Ταλακάρδιος, mapinimъ, къpaжosъ.

Τλησίμοχθος (ὁ, ἡ), поet: [τλῆσις, μόχθος] ръбdъtopъ de mъnкъ, de ostenелĭ, de реле пътimipĭ; neoбositъ; stъpъitopъ; къpaжosъ.

Τλησιπαθὴς, έος (ἡ, ἡ), поet:=Τληπαθὴς.

Τλησίπονος (ὁ, ἡ), поet:= Τλησίμοχθος. [τλῆσις, πόνος].

Τλῆσις, εως (ἡ), ръбdape, îndpъzneaлъ, къpaжъ. [ші

Τλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв) -ικῶς, ръбdъtopъ, къpaжosъ. [ші

Τλητὸς, ὴ, ὸν, de ръбdat, sъfepitъ. 2) поet: ръбdъtopъ. «Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν». Іл: Ω. [τλάω].

Τμάγεν, Еол: поet: în локъ de ἐτμάγησαν, 3: îm: пeps: de пas: nex: 2:, ші

Τμάγον, поet: în локъ de ἔτμαγον, nex: 2: ал лъĭ τμήγω.

Τμήγας, α (ὁ), Dop: fepъл плъгълъĭ [ші

Τμῆγος, εος -ους (τὸ), бpasda плъгълъĭ. [din

Τμήγω, віit: τμήξω, (nex: 2: ἔτμαγον, ші пas: ἐτμάγην) поet: în локъ de τέμνω, taĭъ, despapцъ din чева, saъ пpin miжлокъ.

Τμήδην, adв: поet: пpin tъĭepe.

Τμηθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: 1: de пaptiч:, ші

Τμηθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лъĭ τέμνω.

Τμῆμα (τὸ), бъкatъ tъĭatъ din чева, пapte. [τμήσσω]. [de ъnde

Τμηματώδης, εος (ὁ, ἡ), tъĭatъ, saъ de tъĭat în бъкъцĭ. 2)=Τμητικὸς.

Τμῆσις, εως (ἡ), tъĭepe (акt: saъ пas:). «Γῆς—» Плt: tъĭepe de пъdъpe de кътpe връжmaшĭ; (пaptik: грam:) deskompъnepe de ziчepe kompъsъ. [din

Τμήσσω, віit: τμήξω, поet: în локъ de τέμνω. (вezĭ τμήγω).

Τμητέος, α, ον, nosit: ал лъĭ τέμνω.

Τμητὴρ (ὁ), поet: în локъ de τμητὴς, tъĭetopъ. [ші

Τμητικός, ὴ, όν, чел къ însъшime de a tъĭa; (fir:) tape, цeaпъnъ; (med:) pisipitopъ, (Fpanц:) incisif. [τέμνω]. [de ъnde

Τμητικῶς, adв: în кinъ de tъĭepe, tъĭat.

Τμητὸς, ὴ, ὸν, [τέμνω] tъĭatъ, saъ de

tъiat în вѫкъцї, пріimitopъ de tъїepe.

Τμητοσίδηρος (ὁ, ἡ), поет: tъїatъ кѫ fepъ, =Σιδηρότμητος. [τμητὸς, σίδηρος].

Τὸ, неѫt: лѫї ὁ. 2) поет: în локъ de ὅ (неѫt: лѫі ὅς), saъ τοῦτο.

Τοαπεκείνου, Τοαποτοῦδε ші чл: în локъ de τὸ ἀπ' ἐκείνου, ші чл:

Τόγε, неѫt: лѫї ὅγε.

Τόδε, неѫt: лѫї ὅδε.

Τοδεύτερον, în локъ de τὸ δεύτερον.

Τοδὶ, At: în локъ de τόδε.

Τοεπίπαν, în локъ de τὸ ἐπίπαν.

Τόθεν, adв: în локъ de ὅθεν; saъ ἐκεῖθεν, de ѫnde; de аколо; saъ (timп:) пе ѫрмъ, dѫпеачеasta; saъ (modif:) dintp' aчeasta, прin ѫрmape. [ші

Τόθι, [τὸ=ὅ] поет: аколо. 2) în локъ de ὅθι, ѫnde.

Τοι, партік: енгл: (tot d' aѫna пѫsъ înпреѫnъ кѫ алteле) maї de mѫлte-орї întъpit: saъ înteцit: negpeшit, întp' adeвъpъ. "Εὖ τοι λέγεις„. Apstf: «Ἔγωγέ τοι„. Apst: «Σέ τοι, σὲ τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω». Sof: (ѫne-орї dinпpot: înпѫцinъt:). «Στέφανόν γέ τοι ἔχων„. Apstf: (saъ îndeплinit:). «Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα Διΐ». (ші în комп:). «Καίτοι, τοίνυν, τοιγὰρ, τοιγάρτοι, ἤτοι, ші чл:

Τοὶ, saъ (енгл:) Τοι, Ion: ші Dop: în локъ de σοί, dat: ал лѫї τύ=σύ.

Τοὶ, Ion: поет: în локъ de οἱ, saъ οἵ, îm: ал лѫї ὁ, saъ ὅς.

Τοιαδί, At: în локъ de τοιάδε, неѫt: îm: ал лѫї τοιόσδε.

Τοιαυταχῶς, adв: întp' ѫnъ astfeлъ de кіпъ.

Τοιγὰρ, поет: în локъ de...

Τοιγαροῦν, ші Τοιγάρτοι, конїѫnк: rîndit: de ачеea, аша dap, прin ѫрmape.

Τοῖσιν, поет: în локъ de τοῖν, цен: ші dat: înd: ал лѫї ὁ.

Τοίνυν, конїѫnк: rîndit: аша dap; прin (în)ѫрmape. (neîntp: ла înчепѫtъ de кѫвîntъ, чі totdaѫna dѫпе o zічepe).

Τοῖο, Ion: поет: în локъ de τοῦ.

Τοῖος, α, ον, поет: (saъ pap проz:) în локъ de τοιοῦτος, astfeлъ; (кѫ înf:) destoїnікъ a... (anteчed: овіч: ал лѫї οἷος). «Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν». Іл: Σ. «Οὔπω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδομαι, οἷον Πειρίθοον, ші чл:». Іл:А. (saъ ал лѫї ὁποῖος). «Ὁποῖον κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις». Іл: Υ. (ші авsол:) «Χαιρέτω, ὅστις τοῖος». Ткр: «Ἔπος ὅγε τοῖον ἔνεπεν„. Ткр: (saъ în mipape). «Τοῖος μέγιστος δοῦπος ὀρώρει». Es: «Τοῖα φάρμακα φαμί φυλάσσειν». Ткр: (ші кѫ inf:) «Ἡμεῖς δ' οὐ νύτι τοῖοι ἀμυνέμεν„. Od: B. destoїnічї; (ѫne-орї modif: ка τίς) «Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν, ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον». Іл: Ψ. «Πέλαγος μέγα τοῖον». Od: Γ. «Μείδησε δὲ σαρδόνιον μάλα τῷον». Od: Υ. || (неѫt·) Τοῖον, adв: în локъ de τοίως, astfeл, аша întp' ѫnъ кіпъ. «Τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες». Іл: Р. «Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον». Od: H.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, =Τοῖος, Τοιοῦτος (прекѫm ad: se вede, saъ se deskpie ка fiind de faцъ). «Ἀοιδοῦ τοιοῦδε, οἷος ὅδ' ἐστίν». Od: A. I. «Τοῖος δ' οἷον ὁρᾷς». Ткр: (ші nedefin:) «Τοιόσδε τις». Лкs: (ші în mip:) «Τοιόσδε τοσόσδε τε λαός». Om: || (неѫt: кѫ преп:) «Κατὰ τοιόνδε». Ep: în локъ de adв: întp' astfeлъ de кіпъ, dintp' o astfeлъ de прічіnъ. «Ἐν τῷ τοιῷδε». Ep: întp' astfeлъ de înпрежѫpape.

Τοιοσδὶ, Τοιαδὶ, Τοιοδὶ, în локъ de At: τοιόσδε, ші чл:

Τοιουτοιὶ, At: îm: ал лѫї Τοιουτοσί.

Τοιοῦτος, [τοῖος, οὗτος] τοιαύτη, τοιοῦτο, ші (At:) τοιοῦτον, astfeлъ (овіч: anteч: ал лѫї οἷος). «Τοιοῦτος ἦν, οἷος (saъ ὥστε) μή βούλεσθαι ші чл:». Ksn: (ші nedef:) «Τοιοῦτός τις. «Τοιαῦτ' ἄττα» Лкs: «Ἐγένετο δὲ ἡ διακομιδὴ τοιαύτη τις». Плв: întp'ѫnъ oape-кape astfeлъ de кіпъ. || (неѫt: îm:) «Τοιαῦτα, în локъ de adв: întp' astfeлъ de кіпъ, аша; (ші în pesпѫnsѫpї) da, аша.

Τοιουτοσὶ, τοιαυτηὶ, τοιουτοί, saъ τοιουτονὶ, ші τοιουτὶ, At: (în întind:) în локъ de τοιοῦτος.

Τοιουτόσχημος, ші Τοιουτοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), astfeлъ, asemenea ла fopmъ, saъ fiгѫpъ. [τοιοῦτος, σχῆμα].

Τοιουτότροπος (ὁ,ἡ), чел întp' astfeлъ de кіпъ. [τοιοῦτος, τρόπος]. [de ѫnde

Τοιουτοτρόπως, adв: întp' astfeлъ de кіпъ, astfeл, аша.

Τοιουτόχροος-ους (ὁ,ἡ), чел astfeлъ ла faцъ, de o astfeлъ de колоаре. [τοιοῦτος, χρόα].

Τοιουτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Τοιουτότροπος. [τοιοῦτος].

Τοῖσδεσι, ші Τοῖσδεσσι (σιν), поет: în локъ de τοῖσδε, dat: îm: ал лѫї ὅδε.

Τοίχαρχος (ὁ, ἡ), къпetenia перетелѫї dpeптъ ал коръвіі, saъ a вîslашілор dintp' o парte. [τοῖχος, ἄρχω].

Τοιχίζω, віit: -ίσω, (прinч: desпре корабіе) mъ повîpneskъ ла o парte (пе ѫnъ перete). [τοῖχος].

Τοίχιον (τὸ), dim: ал лѫї τοῖχος, перецелъ.

Τοιχογραφία (ἡ), zѫгръвіе пе перete; (în

istopia Romanъ) аналеле Romeĭ, че se skpiaŭ пе переціїĭ temплѫлѫĭ de мареле Pontifŭ. [din

Τοιχογράφος (ὁ), zѫгръвitорŭ de переціĭ saŭ пе переціĭ. [τοῖχος, γράφω].

Τοιχοδιφήτωρ, [τοῖχος, διφέω] ορος (ὁ), kom: =Τοιχωρύχος.

Τοιχόκρανον (τὸ), вîрfŭ de перete. [τοῖχος, κρᾶνον].

Τοιχόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ прefaкŭ în перete; (dѫпе Akademienĭ) îmĭ înкiпѫĭeskŭ, къ чева este перete (fъръ a fi кѫnoskѫtŭ, de este saŭ nѫ). [τοῖχος].

Τοιχοποιὸς (ὁ), вezĭ τειχοποιὸς. [τοῖχος, ποιός].

Τοιχορύκτης, ου (ὁ), =Τοιχωρύχος.

Τοῖχος (ὁ), [τεύχω, τεῖχος] перete (прinч: de кasъ). 2) пъреціĭ (латѫреле) коръвii.

Τοιχόω -ῶ, вiit: -ώσω, întрев: nѫmaĭ пas: τοιχόομαι (вezĭ ziч:).

Τοιχωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкoвeskŭ, sпаргŭ перete, ка sъ fѫрŭ; (în цen:) faкŭ înшелъtopiĭ, mъ вiкleneskŭ. «Οἷα ἐτοιχωρήχησαν περὶ τὸ δάνειον». Dm: [τοιχωρύχος]. [de ѫnde

Τοιχωρύχημα (τὸ), sпъртѫръ de перete (fъкѫtъ пentрѫ fѫртiшarŭ); saŭ fѫртiшarŭ de sпъргъtорŭ de перete; (în цen:) înшелъtopie, вiклешѫгŭ.

Τοιχωρυχία (ἡ), sпарцере de перete (пentрѫ хоціе); (în цen:) вiкленie, шеретлiкŭ. [ші

Τοιχωρυχικὸς, ὴ, ὸν, însѫшitŭ, кѫвenitŭ sпъргъtорѫлѫĭ de переціĭ. «Τοιχωρυχική (se înц: τέχνη)». Sekst: mesepia sпъргъtорѫлѫĭ de переціĭ. [din

Τοιχωρύχος (ὁ), хоцŭ sпъргъtорŭ de переціĭ каselор; (în цen:) хоцŭ, шеретŭ. [τοῖχος, ὀρύττω].

Τοίως, adв: поet: (maĭ noŭ) întр'astfeлŭ de кiпŭ, аша. [τοῖος].

Τοιῶσδε, adв: în локŭ de τοίως. [τοιόσδε].

Τόκα, adв: Dop: în локŭ de τότε.

Τοκαρίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ...

Τοκάριον (τὸ), dim: ал лѫi τόκος, пѫцiнъ, mikъ doвîndъ.

Τοκὰς, άδος (ἡ), пъskъtoape, пръsitoape; (despre пъmîntŭ) продѫкъtорŭ, poditорŭ. [τόκος].

Τοκαταρχάς, în локŭ de τὸ κατ' ἀρχάς.

Τοκάω -ῶ, (fъръ вiit:) sîntŭ апроапе (кѫ dѫрерĭ) de naштepe. [ші

Τοκετὸς (ὁ), времеа naштepiĭ, saŭ fъtъчiѫneĭ; naштepe. 2) поet: пъskѫtѫл; влъstapŭ, odpasлъ. [ші

Τοκεὺς, έως (ὁ), пъskъtорŭ, tatъ. ‖ (îm:) пъpinцiĭ. [τόκος].

Τοκήεσσα (ἡ), Ion: în локŭ de τοκάς.

Τοκῆϊ, Ion: în локŭ de τοκεῖ, dat: ал лѫĭ τοκεύς.

Τοκίζω, вiit: -ίσω, înпрѫmѫtŭ кѫ doвîndъ, пѫĭŭ вanĭ ла doвîndъ. [τόκος].[de ѫnde

Τοκισμὸς (ὁ), înпрѫmѫtape кѫ doвîndъ. [ші

Τοκιστὴς, οῦ (ὁ), înпрѫmѫtъtорŭ кѫ doвîndъ, doвîndaшŭ.

Τοκογλυφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Τοκογλύφος (ὁ), [τόκος, γλύφω] кѫmплitŭ doвîndaшŭ.

Τοκοληψία (ἡ), лѫape de doвîndъ. [τόκος, λῆψις].

Τοκοπράκτωρ, ορος (ὁ), поet: stрîngъtорŭ de doвînzĭ, =Τοκιστὴς. [τόκος, πράττω].

Τόκος (ὁ), naштepe, faчepe; (поet:) neamŭ, opiцinъ; ѫne-opĭ пъskѫtѫл, fъtѫл. «Ἐν τοῖς τόκοις αἱ νέαι πονοῦσι τε μᾶλλον, καὶ διαφθείρονται πλείους». Apst: «Γρηΐ παλαιγενέϊ, ἥτε τόκοιο εἵργηται». Om: Imn: «Πασῶν τῶν συῶν ἀπὸ τόκου χοῖρον λαμβάνειν». Ksn: de ла op че fъtъчiѫne. «Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε». Om: "Καὶ τοῦ γιγνομένου τόκου (τῶν μελισσῶν) ἐπιμελεῖται, ὡς ἐκτρέφηται». Ksn: 2) (maĭ des fir:) doвîndъ de вanĭ înпрѫmѫtaцĭ. "'Ο τόκος τὸ νόμισμα ποιεῖ πλέον, ὅθεν καὶ τοὔνομα τοῦτ' εἴληφεν». Apst: «Τὸ ἀρχαῖον καί τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδοῦναι». Iskp: «Δανειζόμενοι ἐπὶ μεγάλοις τόκοις». Dm: «Ἐκομισάμην ἄν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ». Skp: «Καὶ τόκον τόκου». Tfp: [τέκω=τίκτω].

Τοκοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, плъteskŭ doвînzĭ. [τόκος, φέρω].

Τόλμα (ἡ), [τλάω] îndръzneaлъ, кѫражŭ, nefрiкъ; кѫtezape, обръzniчie. 2) (вербŭ) a 2: перs: de порѫnч: ал лѫĭ τολμάω.

Τολμάεις, εσσα, εν, Dop: în локŭ de τολμήεις.

Τολματὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de τολμητός.

Τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, îndръzneskŭ; (кѫ infin:) ĭaŭ îndръzneaлъ, кѫtezŭ a faчe, a întрепрinde чева; обръzniчeskŭ; (поet:) paвdŭ, sѫfepŭ. «'Ο μὲν ἐσθλὸς τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως». Trn: «'Ο δὲ τέως μὲν ἐτόλμα βαλλόμενος, καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ». Od: Ω. (ші кѫ înf:) "Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος ἀεῖραι»; Il. Θ. Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην». Ep:[ші

Τολμήεις, εσσα, εν, поet: îndрezneцŭ,

semeцŭ, кȣtezъtopŭ. 2) ръвdъtopŭ.[τόλμη].

Τόλμημα (τὸ), faптъ îndръzneaцъ, кȣtezatъ. [τολμάω].

Τολμηρία (ἡ), = Τόλμη. [din

Τολμηρὸς. ὰ, ὸν, îndръzneцŭ, кȣражosŭ. [τόλμη]. [de ȣnde

Τολμηρῶς, adв; кȣ îndръzneaлъ.

Τολμῇς, ῆσσα, ῆν, (поet: în кontpaк:) în локŭ de τολμήεις.

Τολμησις, εως (ἡ), îndръznipe, кȣtezape. [τολμάω].

Τολμήστατος, η, ον, поet: în локŭ de τολμηέστατος, sȣперл: ал лȣĭ τολμήεις.

Τολμητὴς, οῦ (ὁ), îndръznitopŭ, кȣtezъtopŭ. [τολμάω]. [de ȣnde

Τολμητίας, ου (ὁ), neste mъsȣръ îndръzneцŭ, кȣtezъtopŭ; dîpzŭ, semeцŭ. [ші

Τολμητικὸς, ὴ, ὸν, din natȣръ îndръzneцŭ.

Τολμητὸς, ὴ, ὸν, de îndръznit. [τολμάω].

Τολμίστατος, греш: în локŭ de τολμήστατος.

Τολύπευμα (τὸ), fъкътȣръ de каĭерŭ; (fir:) ȣpzitȣръ de intpiгъ saŭ вiклenie. [ші

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла faчepe de каĭepe; (fir:) aкtiвŭ, ĭȣte în sъвîpшipĭ de tpeвĭ. [din

Τολυπεύω, вiit: -εύσω, faкŭ каĭерŭ (прinч:) de лînъ; (обiч: fir:) sъвîpшeskŭ чева; (în ръŭ) ȣnелteskŭ вiклeniĭ. «Δόλους—»· Om: «Θρᾳξὶ πένθος—» Eȣp:«Πόνον («Ἄλγεα)—». Es: a ръвda. «Πολέμους—». Om: a sъвîpші. [din

Τολύπη (ἡ), каĭерŭ de лînъ: (прin întînd:) гemŭ de toptŭ. 2) (fir:) ȣnŭ feлŭ de potȣndъ пръжitȣръ. 3) ȣnŭ feлŭ de potȣndŭ doвлeaкŭ (Грг: Bas:).

Τομὰ (ά), Dop: în локŭ de τομὴ. [de ȣnde

Τομαῖος, ά saŭ ος, ον, поet: tъĭatŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла tъĭepe. «Χαίτη—» Eȣp: «Ἄκος τομαῖον». Esхл: (вezĭ τέμνω).

Τομάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ τόμος.

Τόμαρος (ὁ),=(saŭ греш: în локŭ de) Τόμουρος.

Τομάω -ῶ, (fъръ вiit:) amŭ tpeвȣinцъ de tъĭepe. [ші

Τομεῖον (τὸ), instpȣmîntŭ tъĭosŭ. [ші

Τομεὺς, έως (ὁ), (dat: îm: dop: τομέσι) (în цen:) tъĭetopŭ; înпъpцitopŭ, ші чл:; (пaptiк: ші ка sȣвst:) instpȣmîntŭ tъĭosŭ, кȣцitoae (a лȣкръtopȣлȣĭ de пĭeĭ, ші чл:); (matm:) вȣкatъ din конŭ; пapte din черкŭ, ші чл:.,(Fpanц:) segment. || (îm:)«Τομεῖς». dinцiĭ de dînainte. [din

Τομὴ (ἡ), tъĭepe; desпъpцipe; пapte tъĭatъ; panъ de tъĭetȣръ. «Ἀμπέλου τομὴ». Esix: плiвipe. «Γῆς—» Плt: tъĭepe de пomĭ връжmъшeaskъ. «Φαρμάκων—» Лкs: administpape de леaкȣpĭ (вezĭ τέμνω). «Σφαίρας («Κώνου)—» Matm: «Μέτρων—» Epmц: (metpiкъ) siлaвa de ла sfîpшitȣл ȣneĭ ziчepĭ, ші înчeпъtoape de ȣnȣ пiчopŭ, (Fpanц:)cesure. «Λόγου—» Epmц: sкȣptime. «Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε (τὸ σκῆπτρον)». Om: tpȣnкĭȣл, din кape s' atъĭat. [τέμνω]. [de ȣnde

Τομίας, ου (ὁ),='Εκτομίας, sкопitŭ. [ші

Τομικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла tъĭepe. [ші

Τόμιος (ὁ, ἡ), tъĭatŭ, saŭ sȣпȣsŭ ла tъĭepe. || (обiч: ла îm:) Τόμια, tъĭateле mъdȣлape saŭ mъpȣntaĭe але жeptfeĭ, пe кape se жȣpaŭ. «Στάντας ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου». Dm: (вezĭ ші ἔντομα).

Τομὶς, ίδος (ἡ), (adĭeк:) tъĭoasъ; (sȣвst:) foapfeкъ «Τὰς μύλας ἔχει τομίδας». Sкp: dinцĭ tъĭoшĭ ка foapfeкa. [ші

Τομὸς, ὴ, ὸν, tъĭosŭ; (fir:) пътpȣnzъtopŭ; (ȣne-opĭ) кȣpatŭ, desлȣшitŭ.

Τόμος (ὁ), = Τμῆμα, вȣкатъ tъĭatъ din чeвa. «Ἀλλᾶντος («Τυροῦ)—» At: (пaptiк:) foaĭe de xîptie (de memвpanъ). «Λάβε σεαυτῷ τόμον (χάρτου καινοῦ μεγάλου), καὶ γράψον εἰς ἀυτὸν γραφίδι». Sкp: (de ȣnde плц:) tomŭ de кapte, (Fpanц:) вoлȣmŭ. [τέμνω].

Τόμουρος (ὁ), [τομὴ, οὐρὰ] пpeotŭ sкопitŭ ал opaкoлȣлȣĭ din Dodona.

Τομῶς, adв: în кiпŭ tъĭosŭ, (ші fir:) de sлȣшitŭ, saŭ sкȣptŭ ші кȣpatŭ (petezatŭ пe шлeaŭ). [τομὸς].

Τὸν, aк: ал лȣĭ ὁ. 2) поet: în локŭ de όν. 3) în локŭ de τοῦτον. 4) Dop: în локŭ de σὸν, aк: ал лȣĭ σὸς.

Τοναῖος, α, ον, fъкȣtŭ кȣ tonŭ, tape. toniкŭ, цeaпъnŭ. «Δρόμος—» Sȣid: кȣpatŭ, || (sȣвst:) «Τοναία (se înц: φωνὴ)». [ші

Τονάριον (τὸ), ȣnŭ feлŭ de miкŭ fлȣepŭ, прin кape se da tonȣл (isȣл) глasȣлȣĭ. (вezĭ ші ἐπιτόνιον). [ші

Τονέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: în локŭ de τονὸω.

Τονθολυγέω, ші Τονθορυγέω, papŭ în локŭ de...

Τονθορύζω, ші Τονθρύζω (-ίζω), вiit: -ύσω (-ίσω), вopвeskŭ nedesлȣшit, mȣpmȣpezŭ, вonвъneskŭ. [de ȣnde

Τονθρυστὴς, οῦ (ὁ), вonвъnitopŭ, кîptitopŭ.

Τονιαῖος, α, ον, чeл кȣ лȣnцime, saŭ

пѫtepe de ѫnѫ (mѫs:) tonѫ. «Διάστημα τονιαῖον —» Mѫs: чea dела прin 5: спре чea de ла прin 8: [ші

Τονίζω, віit: -ίσω, пѫїѫ tonѫ asѫпра zічерії, o tonezѫ. [ші

Τονικὸς, ἡ, ὸν, чел че аре, saѫ adѫче tonѫ; (грam:) каре konstъ din tonѫрї.[din

Τόνος (ὁ),=Τάσις, întindepe; (fir:) tъpie; їѫцime, forцъ, înteцipe. «Ἵνα διακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων». Ep: 2) (mѫs:) грadѫ de sѫipea ші коборîреа гласѫлѫї (isѫл); (de ѫnde metp:) felѫл taktѫлѫї версѫрілор; (ші грam:) semnѫ de прosodie a zічерілор. «Ὁποσαχῇ οἷον τ' ἄν ᾖ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς ποιούμενον, ὀξὺ, βαρὺ, μιρὸν, μὲγα». Ksn: «Τόνος ἑξάμετρος». Ep: eроікѫл. ші «Τρίμετρος — ». Ep: Iamвікѫл. 2) (прin întind:) op че este întinsѫ, saѫ se поate întinde, (спре eks:) fѫnie, кѫреа, (antm:) tendonѫ, ші чл: «Τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο». Ep: кѫрелеле. «Ἄρκυς ἐκ τριῶν τόνων» Ksn: (de ѫnde

Τονόω -ῶ, віit; -ώσω, daѫ tonѫ (tъpie) ла чева; (грam:) пѫїѫ tonѫ asѫпра ѫneї zічерї.

Τονῦν în локѫ de τὸ νῦν.

Τονώδης, εος (ὁ, ἡ), adѫкъtopѫ, saѫ înпъртъшitѫ de tonѫ, = Τονικὸς,saѫ Ἔντονος. [τόνος].

Τόνωσις, εως (ἡ), întonape, saѫ întъpipe; (грam:) пѫnepe de tonѫ asѫпра zічерії. [ші

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, = Τονικὸς, întъpitopѫ. [τονόω].

Τοξάζομαι, віit; -άσομαι,=Τοξεύω.

Τοξαλκέτης, ου, ші

Τοξαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: îndemînatikѫ sъцetъtopѫ; (прin intind:) віteazѫ. (se konf: кѫ τοξελκής). [τόξον, ἀλκή].

Τοξάριον (τὸ), dim: ал лѫї τόξον, аркѫшорѫ.

Τοξάρχης, ші Τόξαρχος, ου (ὁ), къпetenie, komandipѫ de аркашї. [τόξον, ἄρχω].

Τοξασμὸς (ὁ), [τοξάζομαι] sъцetape,=кѫ..

Τοξεία (ἡ), sъцetape; îndemînъtate întp' aчeasta. 2) (колек:) tpѫпъ de аркашї. [τοξεύω].

Τοξελκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: tръгъtopѫ de аркѫ, sъцetъtopѫ, аркашѫ. (se konf: кѫ τοξαλκὴς). (τόξον, ἕλκω].

Τόξευμα (τὸ), asвîрлitъ sъцeatъ; sъцetъtѫръ; distanцъ, кît ажѫnцe sъцeata, asвîрлitѫръ de sъцeatъ; аркѫ. [ші

Τόξευσις, εως (ἡ), sъцetape. [ші

Τοξεύτειρα (ἡ), поet: fem: ал лѫї..

Τοξευτὴρ (ὁ), поet: în локѫ de ..

Τοξευτὴς, οῦ (ὁ), sъцetъtopѫ, аркашѫ. [ші

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ îndemînatikѫ ла sъцetape. [ші

Τοξευτὸς, ἡ, ὸν, sъцetatѫ. [din

Τοξεύω, віit: -εύσω, [τόξον] ловeskѫ, saѫ окїeskѫ кѫ аркѫл, saѫ sъцeata, sъцetezѫ; (fir: în цen:) asвîрлѫ, înпръшtiѫ. «Τοξεύειν εἰς (saѫ ἐπί) τινα, ші (поet:) τινος, saѫ τινι». «Πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε». Sof: «Ἧς (περιστερᾶς) ἄρ' ἀνώγει τοξεύειν». Iл: Ψ. (ші fir:) «Ἔπη («Ὕμνους) τοξεύειν». Епгр: ші Пind: «Ταῦτα νοῦς ἐτόξευσε μάτην». Eѫp: (ші пas:) «Ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν„. Eѫp: se окїeшte.

Τοξήρης, (τόξον ἄρω] εος (ὁ, ἡ), înapmatѫ кѫ (пѫртъtopѫ de) аркѫ.

Τοξίκλυτος (ὁ, ἡ), поet: [τόξον, κλυτός] famosѫ, вestitѫ de аркѫл sъѫ.

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ ла аркѫ. «Κάλαμος —». Tfp: вѫnъ de sъцeцї. "Τέχνη —». Ksn: sъцetъtopia. «Θυρὶς — ». Sin: =Τοξότις || (sѫвst:). «Τοξικὸν (se înц: φάρμακον)„. Dskp: otpaвъ (прinч: кѫ каре ѫnцeaѫ sъцeцeле). || «Τοξικὸν (se înц: πλῆθος)». tpѫпъ de аркашї. [τόξον].

Τοξοβέλεμνος, ші Τοξοβόλος (ὁ, ἡ), поet: asвîрлitopѫ de sъцeцї прin аркѫ, аркашѫ. [τόξον, βέλεμνον, ші βάλλω].

Τοξοδάμας, αντος, ші

Τοξόδαμνος (ὁ, ἡ), поet: domолitopѫ, înfpînгъtopѫ de връжташї прin аркѫ. [τόξον, δάμνω].

Τοξοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫ, saѫ formъ de аркѫ. [τόξον, εἶδος].

Τοξοθήκη (ἡ), teaкъ (tѫлвъ) de аркѫ. [τόξον, θήκη].

Τόξον (τὸ), аркѫ de sъцeцї; (поet:) îndemînatate ла sъцetape; (ѫne-орї) кїар sъцeata asвîрлitъ din аркѫ «Τόξων εὖ εἰδὼς». Iл: B. 2) (fir:) кѫркѫвeѫл аръtatѫ пе черѫ. "Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ». Skp: 3) op че аре fiгѫръ de аркѫ, болtъ, ші чл:; (matmt:) o парte a черкоferinцeї черкѫлѫї, лinie înковоїatъ (кѫрвъ).

Τοξοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, faкѫ аркѫрі. 2) formezѫ чева în fiгѫръ de аркѫ. "Τὰς ὀφρῦς — ». Apstf: mъ поsomoръskѫ (îmї аркѫїeskѫ спрînчeneле). [ші

Τοξοποιΐα (ἡ), faчepe de аркѫрї. [din

Τοξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѫ de аркѫрї, аркарѫ. [τόξον, ποιός].

Τοξοσύνη (ἡ), [τόξον] poet: îndemînъtate ла sъцetape кѫ аркѫл.

Τοξοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), [τόξον, τεῦχος] înapmatŭ кѫ аркѫрĭ.

Τοξότης, ου (ὁ), ostaшŭ аркашŭ, saŭ sъцetaшŭ; (în Atena) слѫжвашŭ ал поліцii (maĭ de mѫлte орĭ Skitianŭ); (astpnm:) o konstелацie a черкѫлѫĭ zodiakŭ. [τόξον].

Τοξότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫĭ τοξότης. (ка adĭekt:). «Χεὶρ — „. Лкs: пѫртъtoape de аркŭ. 2) fepestpѫĭe ла четъцĭ stpimtъ пе din afaръ ші латъ de dinъѫntpŭ, прin каре asвîрлĭaŭ sъцeцĭ, (Тѫрч:) masгалŭ.

Τοξουλκὸς (ὁ, ἡ), poet: tpъгъtopŭ кѫ аркѫл, sъцetъtopŭ; (пas:) asвîрлitŭ прin аркѫ întinsŭ. «Αἰχμὴ —». Esхл: sъцeatъ. [τόξον, ἕλκω].

Τοξοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptŭ, цiŭ аркŭ. [din

Τοξοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъtopŭ de (înapmatŭ кѫ) аркѫрĭ. || (sѫвst:) = Τοξότης. [τόξον, φέρω].

Τοξόω -ῶ, вiit: -ώσω, înковоĭŭ чева în fiгѫръ de аркŭ, аркѫĭeskŭ. 2) = Τοξεύω. [τόξον].

Τοπάζιον (τὸ), ші Τοπάζιος (ὁ), (se înц: λίθος) ѫnŭ feлŭ de прецioasъ пĭatpъ în faца аѫрѫлѫĭ. 2) ѫnŭ feлŭ de вepdѫnкŭ iasuisŭ saŭ aгatŭ.

Τόπαζος (ὁ), =Τοπάζιος (λίθος).

Τοπάζω, вiit: -άσω, [τόπος] (прinч: ші etimлц:) ашezŭ întp' ѫnŭ локŭ; (de ѫnde oвiч:) daŭ кѫ sokoteaлa, вънѫĭeskŭ, гîndeskŭ.

Τοπάλαι, Τοπαλαιὸν, adв: in локŭ de τὸ πάλαι, τὸ παλαιὸν.

Τοπᾶν, Τοπαράπαν, adв: în локŭ de τὸ πᾶν, τὸ παράπαν.

Τοπαραυτίκα, adв: în локŭ de τὸ παραυτίκα.

Τοπάροιθε, Τοπάρος, adв: în локŭ de τὸ πάροιθε, τὸ πάρος.

Τοπάρχης, ου (ὁ), гѫвepnъtopŭ ал ѫnѫĭ локŭ. [τόπος, ἄρχω]. [de ѫnde

Τοπαρχία (ἡ), demnitatea гѫвepnъtopѫлѫĭ ѫnѫĭ локŭ; ші копрinsѫл statѫлѫĭ ачелѫĭa.

Τόπαρχος (ὁ, ἡ), stъпînitopŭ de ѫnŭ локŭ. || (sѫвst:) =Τοπάρχης.

Τοπεῖον (τὸ), =Τοπήϊον.

Τοπηγορία (ἡ), (ptp:) eкsпѫnepe de (eкsплiкape, tpaкtape desпpe) ѫnŭ локŭ комѫnŭ. [τόπος (вezĭ ziч:), ἀγορά].

Τοπήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de (neîntp:) τοπεῖον, fѫnie, otronŭ de корaвie. 2) (провав:) греш: în локŭ de τυπήϊον, fopmъ, че гръdinapiĭ daŭ пomiлop кѫръцindѫ 'ĭ' (Лat:) opus topiarium. [ші

Τοπικὸς, ὴ, ὸν, локалŭ, кѫвenitŭ saŭ aплiкatŭ ла локѫл sъŭ. «Τοπικὰ φάρμακα». Med: пѫse, saŭ лѫкръtoape asѫпpa локѫлѫĭ пътimaшŭ. 2) (ptp:) кѫвenitŭ ла локѫpiле комѫne. «Τοπικὴ (se înц: τέχνη)» o пapte a petopiчeĭ; ші «Τοπικὰ (βιβλία)». каре tpaкteazъ desпpe локѫpiле комѫne. [τόπος, вezĭ ziч:]. [de ѫnde

Τοπικῶς, adв: прin пѫnepe de локале леакѫрĭ. 2) пѫmaĭ întp' ѫnŭ локŭ (înпpot: de σωματικῶς).

Τοπίον (τὸ), dim: ал лѫĭ τόπος.

Τοπίτης, ου (ὁ), локѫitopŭ de ѫnŭ локŭ. [τόπος].

Τοπλεῖστον, Τοπλέον, adв: în локŭ de τὸ πλεῖστον, τὸ πλέον.

Τοπογραμματεὺς, έως (ὁ), Eпгpf: sekpetapŭ ал локѫлѫĭ (ал satѫлѫĭ). [τόπος, γραμματεύς].

Τοπογραφέω -ῶ, вiit: -ησω, deskpiŭ, desemnezŭ ѫnŭ локŭ. [ші

Τοπογραφία (ἡ), topoгpafie, deskpiepe, desemnape de ѫnŭ локŭ (desпpe xotapeле ші posiцia лѫĭ). [din

Τοπογράφος (ὁ), deskpiitopŭ, saŭ desemnъtopŭ de posiцia, saŭ xotapeле вpe ѫnѫĭ локŭ, topoгpъfŭ. [τόπος, γράφω].

Τοποθεσία (ἡ), posiцia, saŭ topoгpafia ѫnѫĭ локŭ. [ші

Τοποθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, xotъpъskŭ, saŭ doskpiŭ posiцia ѫnѫĭ локŭ. [τόπος, τίθημι].

Τοποκρατέω -ῶ, вiit: ήσω, stъпîneskŭ ѫnŭ лекŭ, sîntŭ...

Τοποκράτωρ, ορος (ὁ), nлц: în локŭ de τοπάρχης. [τόπος, κράτος].

Τοπολλάκις, adв: în локŭ de τὸ πολλάκις, =Πολλάκὶς.

Τοπομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatŭ пentpѫ o posiцie de локŭ. [ші

Τοπομαχία (ἡ), вътъліе пentpѫ posiцie de локŭ. [τόπος, μάχη].

Τόπος (ὁ), [în afin: кѫ δάπος=δάπεδον] локŭ; царъ, провiнцie; (fiг:) пasaжŭ de aѫtopŭ; (diaлekt: ші petp:) прinчiпŭ (aплiкацie) de apгѫmente, temъ цeнepaлъ. «Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τόπον ἔχετε κάλλιστα πεφυκότα πρὸς τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν„. Dm: «Ὁ δὲ τόπος οὗτος ἡγεμονία καλεῖται„. Ksn: «Ὥσθ' ὅλον τόπον καὶ ὁπλίτας καὶ ἱππέας, ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται, συμπαρεσκεύασε». Dm: «Ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νήσοις». Dm: «Ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν

γῆν μου». Skp: «Τόπος σχολάζων». Stp: nosiцie deшeaptъ. «Φάρμακα κατὰ τόπους». Med: =Τοπικὰ. (mi fir:) «Ἐν ἄλλῳ τόπῳ φησί„. Ksn: întp' алтъ парte a skpiseлop saлe. «Ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον δι' ἀπορίαν διατρίβειν». Iskp: întp' aчeeaшĭ temъ, saŭ sъвĭeктŭ. «Κοινός τόπος». Ptp: (Fpanц:) lieu commun. «Στοιχεῖον δὲ λέγω καὶ τόπον ἐνθυμήματος τὸ αὐτό». Apst: ‖ (fp:) "Κατὰ τόπον». Лкs: пе локŭ «Πωλεῖται δὲ ἐν τῷ τόπῳ... πρὸς διπλοῦν ἀργύριον». Dskp: "Τόπον ἐπέχειν τινός» Лкs: "Εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀποδείκνυται στρατηγός». D: Ал: «Εἰς δὲ τὸν τούτου τόπον ἀπέστελλεν ἡ πόλις ἕτερον δικαστήν». Diod: (шi eл:) "Τόπῳ τῶν ἀπεζωσμένων». Epd: în локъл лор. «Παρὰ τόπον». Eвp: = 'Ατόπως, saŭ 'Εκτόπως.

Τοποτηρητὴς, οῦ (ὁ), локоцiitopŭ. [τόπος, τηρέω].

Τοπρὶν, Τοπρόσθεν, Τοπρόσω, Τοπρότερον, Τοπρῶτον, în локŭ de τὸ πρὶν, τὸ πρόσθεν, шi чл:

Τόργος (ὁ), ѕnŭ feлŭ de вѕлtѕpŭ, =Γύψ. «Τόργος ὑγρόφοιτος. Лкs: лeвъda

Τορδύλιον, шi Τόρδυλον, (τὸ), ѕnŭ feлŭ de плaнtъ ѕmвpeлoaѕъ.

Τορεία (ἡ), =Τόρευσις.

Τορεῖν, поet: nex: 2: de înf: aл лѕĭ τ:τράω.

Τόρευμα (τὸ), лѕкpѕ (вaѕŭ шi чл) înпodoвitŭ кѕ fiгѕpĭ sъпate, saŭ лѕкpatŭ кѕ sъпъtѕpĭ пe dînsѕл. [τορεύω].

Τορεὺς, έως (ὁ), [τορεῖν] гъѕpitopŭ, saŭ sъпъtopŭ de чeвa. ‖ (sѕвst:) daлtъ de sъпape, saŭ sfpedeлŭ.

Τόρευσις, εως (ἡ), sъпape кѕ daлta de лemnŭ, шi чл: [шi

Τορευτὴς, οῦ (ὁ), sъпъtopŭ (de fiгѕpĭ, fлopĭ, шi чл:) în лemnŭ, шi чл: [шi

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ лa sъпape în лemnŭ шi чл: de fiгѕpĭ, fлopĭ, шi чл: «Τορευτική». meшteшѕгѕл sъпъtopii. [шi

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, sъпatŭ în fiгѕpĭ saŭ fлopĭ, лѕкpatѕ кѕ daлta; (пpin întind:) datŭ în stpѕnгŭ. [din

Τορεύω, вiit: -εύσω, [τορὸς] (пpinч:) = Τορέω, гъѕpeskŭ, пъtpѕnzŭ; (de ѕnde) кîntŭ кѕ sonopŭ глaѕŭ. «Ὠδὴν τόρευε». Apstf: 2) (oвiч:) faкŭ feлѕpite fiгѕpĭ, saŭ fлopĭ sъпate кѕ daлta, saŭ topnate în кaлîпŭ пe ѕnŭ metaлŭ, шi чл:; (în цen:) înfpѕmѕseцezŭ, desъвîpшeskŭ кѕ лѕкpapea. «Ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χαλκοῦν, τέχνη Φειδίου, καὶ οἱ τὴν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος Λαπιθῶν πρὸς Κενταύρους μάχην, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστίν ἀπειργασμένα, λέγουσι τορεῦσαι Μῦν». Паѕs: «Ἀφροδίτη χαλκῆ, Κλέωνος ἔργον., παιδίον δὲ ἐπίχρυσον κάθηται γυμνὸν πρὸ τῆς Ἀφροδίτης· Βόηθος δὲ ἐτόρευσεν αὐτὸ Καρχηδόνιος„ Паѕs: (se konf: кѕ τορνεύω).

Τορέω -ῶ, (neîntp: пpez: aл) вiit: τετορήσω, (nex; ἐτόρησα, шi maĭ întp: 2 ἔτορον)=Τιτράω, гъѕpeskŭ, пъtpѕnzŭ. (вezĭ шi τορεύω). [de ѕnde

Τορητὸς, ἡ, ὸν, поet: гъѕpitŭ; saŭ pъnitŭ, пѕtinчosŭ a se pъni. [шi

Τόρμη, saŭ Τορμὴ (ἡ), =Τόρμος (2), [шi

Τόρμος (ὁ), (în цen:) гaѕpъ, înъѕntpѕл къpia se înвîpteшte чeвa (кa гaѕpa вѕцiĭ poцiĭ=Πλήμνη, шi Χοινικίς, шi гaѕpa цîцîneĭ ѕшeĭ, шi чл:) 2) поef: în локŭ de τέρμα, кaпъtŭ de кapiepъ, =Καμπτὴρ; (пpin întind:) dpѕmŭ; кotitѕpъ; înвîptitѕpъ. «Ἱππικὸς —» Лiк: = Ἱπποδρομία.

Τορνεία (ἡ), лѕкpape пpin stpѕnгŭ. 2) (пpin întind:) лemnŭ datŭ în stpѕnгŭ пentpѕ konstpѕipe de кopaвie. [шi

Τόρνευμα (τὸ), лѕкpѕ fъкѕtŭ în stpѕnгŭ. 2) (îm:) sѕpчeлѕшe, saŭ пpafŭ de лemne date лa stpѕnгŭ. [шi

Τορνευτήριον (τὸ), instpѕmîntѕл stpѕnгapѕлѕĭ, saŭ fepѕл aплiкatŭ пe stpѕnгŭ. [шi

Τορνευτὴς, οῦ (ὁ), stpѕnгapŭ. [шi

Τορνευτικός, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de, saŭ îndemînatikŭ лa stpѕnгъpie, însѕшitŭ stpѕnгapѕлѕĭ. «Τορνευτικὴ (se înц: τέχνη)».stpѕnгъpia. [τορνεύω].

Τορνευτολυρασπιδοπηγὸς (ὁ), kom: stpѕnгapŭ fъкъtopŭ de лipe шi de пaвeze, saŭ skѕtѕpĭ. [τορνευτὴς, λύρα, ἀσπίς, πήγνυμι].

Τορνευτὸς, ἡ, ὸν, лѕкpatŭ în stpѕnгŭ. [din

Τορνεύω, вiit: -εύσω, лѕкpezŭ în stpѕnгŭ; (пpin întind: шi fir:) =Στρογγυλόω. «Τὰς περιόδους («Τὰ ὀνόματα)—» Ptp: (Fpanц:) bien tourner (une phrase, etc). [τόρνος]

Τορνίσκος (ὁ), dim: aл лѕĭ τόρνος; (пpinч:) komпasŭ.

Τορνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлŭ, saŭ fopmъ de stpѕnгŭ; кa datŭ în stpѕnгŭ, potѕndŭ.

Τόρνος (ὁ), [τορεῖν] stpѕnгŭ. «Τὴν γῆν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου». Ep: 2) komпasŭ. «Τόρνου εὐθύτερον». Trn: 3) totŭ чe se faчe în, saŭ кa în stpѕnгŭ, pondŭ, чepкŭ, чepкonfepinцъ; înкoвoitѕpъ. «Κύκλου —». Плt: «Τόξου —» Dion: «Τόρνοι σιδηροῖ». Diod: вepiцĭ; чepкѕpĭ. [de ѕnde

Τορνόω -ῶ, вiit: -ώσω, potѕnzeskŭ, saŭ

къвънezŭ чева прin (saŭ ка în) stpȣnгŭ. «Σῆμα τορνώσαντο». Іл: Ψ. aŭ околit кȣ шанцŭ.

Τόρος (ὁ), [τείρω, τορεῖν] далтъ, saŭ instpȣmîntŭ sъпъtopŭ, saŭ sковitopŭ.

Τορὸς, ὰ, ὸν, [τορεῖν] askȣцitŭ, пътpȣnzъtopŭ; (despре гласŭ) pesȣnъtopŭ; (despре кȣвîntŭ) кȣpatŭ, desлȣшitŭ; (în цen:) вioiчĭosŭ, penede. «Ὄμμα τορὸν». Оп: «Τὸν τορώτατον τῶν εἰρένων». Ksn:=Τὸν θυμοειδέστατον.

Τορυνάω -ῶ, вiit: -ήσω, amestekŭ кȣ лiнгȣpa. [din

Τορύνη (ἡ), [τορεῖν] лiнгȣpъ mape de вȣкътъpie,

Τορυνητὸς, ὴ, ὸν, [τορυνάω] amestekatŭ (вътȣtŭ) кȣ лiнгȣpa mape de лemnŭ; (прin ȣpm:) fъкȣtŭ zeamъ, zemȣitŭ. || (sȣвst:) папаръ (вezĭ ші πολτὸς).

Τορύνω, вiit: -υνῶ, =Τορυνάω.

Τορῶς, adв: în кiпŭ askȣцitŭ, пътpȣnzъtopŭ, кȣ гласŭ pesȣnъtopŭ, кȣpat, desлȣшit, кȣ вioiчĭȣne, saŭ deштeптъчĭȣne; кȣ гata воinцъ. «Ὀξέως καὶ τορῶς διακονεῖν». Плт: [τορός].

Τοσὰκις, adв: de atîtea opĭ. [τόσος].

Τοσάτιος, α, ον, поet: în локŭ de τόσος, τοσοῦτος.

Τοσαυτάκις, adв: =Τοσάκις.

Τοσαυταπλάσιος, α, ον, ші Τοσαυταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de atîtea opĭ maĭ mȣлtŭ, saŭ maĭ mape.

Τοσαυταχῶς, adв: întp' atîtea кiпȣpĭ, saŭ feлȣpĭ.

Τοσὸνδε, Τοσονδὶ, neȣt: лȣĭ τοσὸσδε, τοσοσδὶ.

Τόσος, η, ον, (maĭ de mȣлte opĭ поet:) în локŭ de τοσοῦτος (anteчed: ал лȣĭ ὅσος), atîtŭ. «Οὔτι τόσος γε, ὅσος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων». Іл: В: «Οὔτις (γαῖα) τόσα φύει, ὅσα Αἴγυπτος». Ткр: (saŭ aвsол:) »Τρὶς τόσα». Om: «Ἀνὴρ τοσὸσδε τῷ χρόνῳ». Esxn: Sокр: (ші mip:) "Τοιόν δε, τοσόν δε τε λαὸν. Esxn: Sокр: «Ἀρμενίων τόσους καὶ τόσους ἀγομένους ὑπο ζυγὸν ἀφῆκας ἐλευθέρους». Лв: || (neȣt:) Τόσον (în ел: de преп:) în локŭ de adв: «Τόσον τὶς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπί λᾶαν ἵησιν. Om:

Τοσόσδε, -ήδε, -όνδε, (în înteц: de apъt: emfasŭ) în локŭ de τόσος.

Τοσουτάριθμος (ὁ, ἡ), поet: atîtŭ ла nȣmъpŭ. [τοσοῦτος, ἀριθμὸς].

Τοσοῦτος, [τόσος, οὗτος] τοσαύτη, τοσοῦτο, ші (At:) τοσοῦτον, atîtŭ (ла mъpime, кîtime, întindepe, вîpstъ, dъinipe, ші чл:) (înпpeȣnъ, ші fъpъ ὅσος). «Τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσην οὐκ οἶδ', εἴ τις ἔχει». Dm: «Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ἡμῶν εἰμὶ». Sкр: (ші кȣ цen: înпъpцit:) «Ἐς τοσοῦτο μίσους». Iskp: (ші în ел:) «Τοσοῦτον οἶδα». Sof: «Τοσοῦτον ὑπειπὼν». Dm: «Πλὴν τοσοῦτον». Dm: «Τόγε τοσοῦτον». Apst: чел maĭ пȣцinŭ, кît пentpȣ aчeasta. «Παρὰ τοσοῦτον». Epd: fъpъ пȣцinŭ. «Ἐκ τοσούτου (se înц: χρόνου)». Ksn: «Ἐν τοσούτῳ». Ksn: «Μέχρι τοσούτου». Ksn: || (neȣt:) Τοσοῦτον (în ел: de преп:) în локŭ de adв: atît de mȣлt (depapte, tape, ші чл:). «Τοσοῦτον, ὅσον». Лкs: «Τυσοῦτον, ὥστε». Лкs: «Αἴ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, ὡς οὗτός ποτε δυνήσεται». Od: Ф. atîta прокопseaлъ sъ вazъ. (ші aвsол:) «Ἢ τοσοῦτον, ἢ ἔτι μᾶσσον». Od: O. (ші кȣ dat:) «Τοσούτῳ μᾶλλον». Лкs: «Τοσούτῳ (saŭ aк: кȣ преп:) κατὰ τοσοῦτον) κρείττων». Лкs:

Τοσσάδε, поet: neȣt: ал лȣĭ τοσσόσδε.

Τόσσαις, Dop: în локŭ de τυχὼν, nex: de пaptiч: ал лȣĭ τυγχάνω. (вezĭ ἐπιτόσσαις).

Τοσσάκι, ші Τοσσάκις, поet: în локŭ de τοσάκις.

Τοσσάτιος, α, ον, поet: în локŭ de τοσάτιος.

Τοσσῆνος, α, ον, Dop: în локŭ de τοσοῦτος.

Τόσσος, η, ον, поet: în локŭ de τόσος.

Τοσσόσδε, ήδε, όνδε, поet: în локŭ de τοσόσδε.

Τοσσοῦτος, -αύτη, -οῦτο, поet: în локŭ de τοσοῦτος.

Τότε, adв: timп: atȣnчĭ, întp' aчea вpeme. «Ὡς τότε τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν». Іл: Δ. (ші anteчed: кътpe ὅτε, saŭ ὁπότε) «Τότε, ὁπότε θυμῷ ἐθέλῃς». Om: (ші ла înчeп:) «Τότε δὴ. «Δὴ τότε». Om: (ші кȣ преп:) "Ἔκτοτε„, "Ἀπὸ τότε, «Εἰς τότε, "Μέχρι ("Ἕως) τότε». Лкs: (ші кȣ aptiк:) «Οἱ τότε» (se înц: ζῶντες ἄνθρωποι).

Τοτὲ, adв: timп: (nedef:) în локŭ de ποτὲ, ȣne-opĭ, кîte odatъ (oвiч: înпpeȣnъ кȣ μὲν ші δὲ). "Τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ„. Ksn:

Τοτελευταῖον, Τοτηνικάδε, Τοτρίτον, ші чл: în локŭ de τό τελευταῖον, ші чл:

Τοῦ, цen: ал лȣĭ ὁ, ші τὸ. 2) поet: în локŭ de οὗ, saŭ τούτου, цen: ал лȣĭ ὅς, saŭ οὗτος.

Τοῦ, saŭ (енгл:) Του, At: în локŭ de τίνος, saŭ τινος. "Τοῦ χάριν„; Лкs: "Ἐς του χωρίον ἰδιώτου„. Тȣч:

Τοὐβολοῦ, At: în контpaк: în локŭ de τοῦ ὀβολοῦ.

Τοὔδαφος, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔδαφος.

Τοῦδε, цen: ал лȣĭ ὅδε.

Τουδί, At: noet: în локŭ de τοῦδε.

Τοὐκ, At: în kontpak: în локŭ de τοῦ ἐκ.

Τοὔλαιον, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔλαιον.

Τοὔλασσον, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔλασσον.

Τοὐλάχιστον, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐλάχιστον.

Τοὐμὸν, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐμὸν.

Τοῦ 'μοῦ, кȣ aпostpofŭ în локŭ de τοῦ ἐμοῦ.

Τοὔμπαλιν, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπροσθεν, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔμπροσθεν.

Τοὐμφανὲς, At: în kontpak: îu локŭ de τὸ ἐμφανὲς.

Τοὐναντίον, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐναντίον.

Τοὔναρ, noet: în локŭ de τὸ ὄναρ.

Τοὔνδικον, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔνδικον.

Τοὔνεκα, Τοὔνεκεν, noet: în kontpak: în локŭ de οὕνεκα, τοῦ (=τούτου) ἕνεκα (κεν), saŭ (întpeв:) τοῦ (=τίνος) ἕνεκα;

Τοὐνθένδε, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐνθένδε.

Τοὔνομα, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ὄνομα.

Τοὐντεῦθεν, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐντεῦθεν.

Τοὐξειργασμένον, At: noet: în локŭ de τὸ ἐξειργασμένον.

Τοὐπιὸντος, At: noet: în kontpak: în локŭ de τοῦ ἐπιόντος.

Τοὐπίπαν, At: noet: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐπίπαν.

Τοὐπίπεμπτον, At: noet: în kontpak: în локŭ de τὸ ἐπίπεμπτον.

Τοὐπίσαγμα, At: noet: în локŭ de τὸ ἐπίσαγμα.

Τοὐπίσω, At: în kontpak: în локŭ de τὸ ὀπίσω.

Τοὖπος, At: noet: în локŭ de τό ἔπος.

Τοὐρανοῦ, At: noet: în kontpak: în локŭ de τοῦ οὐρανοῦ.

Τοὔργον, At: noet: în kontpak: în локŭ de τὸ ἔργον.

Τοὺς, ак: îm: ал лȣĭ ὁ. 2) noet: în локŭ de οὕς, saŭ τούτους, ак: îm: ал лȣĭ ὅς, saŭ οὗτος.

Τούσδε, ак: îm: ал лȣĭ ὅδε.

Τουσδὶ, At: în локŭ de τούσδε.

Τοὔσχατον, At: în локŭ de τὸ ἔσχατον.

Τουτάκι, ші Τουτάκις, adв: noet: în локŭ de τοσάκις. 2) în локŭ de τότε.

Τουτεὶ, adв: Dop: în локŭ de ταύτῃ.

Τουτέοις, mi Τουτέοισι, Ion: în локŭ de τούτοις, dat: îm: [ші

Τουτέου, Ion: în локŭ de τούτου, цen: sinг: ал лȣĭ οὗτος.

Τοὔτερον, Ion: în kontpak: în локŭ de τὸ ἕτερον.

Τουτέστι, At: în локŭ de τοῦτ' ἔστι, adikъ.

Τουτέων, Ion: în локŭ de τούτων, цen: îm: ал лȣĭ οὗτος.

Τουτὶ, At: în локŭ de...

Τοῦτο, neȣt: лȣĭ οὗτος.

Τουτογὶ, At: în локŭ de τοῦτὸ γε.

Τουτόθε, adв: Dop: în локŭ de ἐντεῦθεν.

Τουτοί, At: noet: în локŭ de τουτὶ.

Τουτοινί, At: în întind: în локŭ de τούτοιν.

Τουτοισὶ, At:, ші

Τούτοισι, Ion: în локŭ de τούτοις.

Τουτονὶ, At: în întindepe în локŭ de τοῦτον.

Τούτω, înd:, ші

Τούτῳ, dat: sinг: ал лȣĭ οὗτος.

Τουτῶ, греш: în локŭ de τουτεὶ.

Τουτῶθεν, adв: Dop: în локŭ de αὐτόθεν, de aчi, de аколо.

Τουτωὶ At: în întindepe în локŭ de τούτῳ.

Τουτωνὶ, At: în întindepe, în локŭ de τούτων,

Τοὖψον, At: noet: în kontpak: în локŭ de τὸ ὄψον.

Τοφιὼν, ῶνος (ὁ), Eпгpf: tъĭetopie de пĭatpъ nȣmitъ...

Τόφος (ὁ), [Лat: în afin: кȣ κοῦφος] ȣnŭ feлŭ de пĭatpъ пopoasъ ші fъpîmîчoasъ, (Fpanц:) tuf.

Τόφρα, [ὅ, φι, ρα] adв: timп: noet: în локŭ de τέως, пînъ atȣnчĭ; пînъ kînd; întp' aчestea; atȣnчĭ (în peлaцie кътpe ὄφρα). "Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἄν 'Αχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν». Iл: A. (ші din kontpa) "Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐποιεῖτο, τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά,,. Iл: Σ. (ші пpeчed: saŭ ȣpmînd ἕως). "Εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον, τόφρα βοῶν ἐπέχοντο,,. Od: M. (saŭ πρὶν). "Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, τόφρα πολλοὺς ζωοὺς ἕλον· νῦν δὲ ші чл:». Iл: Φ. (saŭ ὅτε). "'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα ᾔομεν, τόφρα Κίρκη παρὰ νηΐ ἀρνειὸν κατέδησεν». Od: K. (ші aвsoл:) "Δείδω, μή μοι τόφρα μυῖαι νεκρὸν ἀεικίσσωσιν,,.

Іл: Т. 2) (ла Алексandр:) копїѕнк: pesѕлt; în локѫ de ὄφρα = ἵνα. "Τόφρ' ἑτάροισι κομίσειας,,. Апл:

Τράγαινα, ης (ἡ), капръ steapnъ. [τράγος].

Τραγάκανθα, ης (ἡ), ѕнѫ felѫ de плantъ spinoasъ, din каре se face ѕнѫ felѫ de гѕmѫ, (Франц:) adragant, întpeвѕinцatѫ ла кѕръцipea глаsѕлѕi. [τράγος, ἄκανθα].

Τραγαλίζω, віit: -ίσω, ponцъїeskѫ, pozѫ лѕкрѕ tape, saѫ ѕskatѫ. (поate греш: în локѫ τραγανίζω. saѫ τρωγαλίζω). [ші

Τραγανὸς, ὴ, ὸν, (ἔτραγον nex: ал лѕї τρώγω] чел кѕ карне tape, solidъ, saѫ srîpчoasъ; (прin ѕрm:) каре se ponцъїeшte mînkîndѕ se. "Τὰ τραγανὰ τῶν ἰχθύων, ἅπερ λεπίδας οὐκ ἔχει, οἷον μύραινα, γόγγρος, ші чл:,, Оп: Sхл: || (sѕвst:) Τραγανὸν (τὸ), партеа чеа srîpчoasъ a кърniї.

Τραγασαῖος, α, ον, чел din [Τραγασαί] орашѫ ал Епірѕлѕї; (ком: în пародіе)= Γράσσων, mînкъчosѫ.

Τραγάω -ῶ, віit: -ήσω, (despre oam:) =Τραγίζω. 2) (despre плante, ші партік: вії) sîntѫ nepoditopѫ, fakѫ nѕmaї fpѕnze, їар podѫ пѕцinѫ, saѫ de локѫ. "Οἱ γὰρ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον γόνιμοι εἰσίν, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ φέρωσι, τραγᾶν καλοῦσιν,,. Apst: [τράγος].

Τραγέη (ἡ), ші

Τραγεία (ἡ), поет: вezї τράγειος.

Τραγεῖν, nex: 2: ал лѕї τρώγω.

Τραγεῖον (τὸ), =Τράγιον.

Τράγειος, α, ον, ал цапѕлѕї, saѫ de цапѫ. || (sѕвst:) Τραγεία (ἡ), поет: (se înц: δορά) пїеле de цапѫ. [τράγος].

Τραγέλαφος (ὁ), animalѫ fавѕлosѫ din цапѫ ші червѫ. 2) ѕнѫ fѫлѫ de пахарѫ кѕ asemenea animale sъпate пе dînsѕл. 3) (Sкр:) ѕнѫ felѫ de цапѫ selвatikѫ = 'Αντιλόπη. 4) (плц:)=Βόνασος, воѫ selвatikѫ de nopdѫ. [τράγος, ἔλαφος].

Τράγεος, η, ον, поет: Ion: în локѫ de τράγειος. [de ѕnde

Τραγῆ (ἡ), în контрак: în локѫ de τραγέη (se înц: δορά), пїеле de цапѫ

Τράγημα (τὸ), =Τρωγάλιον, поатъ saѫ fpѕktѫ, saѫ op че алтѫ se mъnînкъ dѕпе masъ. [τρώγω]. [de ѕnde

Τραγηματίζομαι, віit: -ίσομαι, mъnînкѫ поаme, saѫ mezelikѕpї dѕпе masъ. [de ѕnde

Τραγηματισμὸς (ὁ), mînкаре de mezelikѕpї, saѫ поаme dѕпе masъ.

Τραγηματοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѫ de поаme, saѫ mezelikѕpї. [τράγημα, πώλης].

Τραγηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de поатъ, saѫ mezelikѫ. [τράγημα].

Τραγοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtopѫ dѕ пїеле de цапѫ. [τραγῆ, φέρω].

Τραγίαμβος (ὁ), traцikѫ iamвѫ (вepsѫ). [τράγος, ἴαμβος].

Τραγίζω, віit: -ίσω, (прinч:) miposѫ a цапѫ. 2) (овіч:) intpѕ în вîpsta жѕпецiї; (прin ѕрm:) mi se înгроашъ, se înъsпpeшte глаsѕл; mъ înвїeршѕnezѫ кътре tpѕпeaskъ înпpeѕnape; (despre плante) = Τραγάω. [τράγος].

Τραγικεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ poptѫ, saѫ ворвeskѫ în кіпѫ traцikѫ. [din

Τραγικὸς, ὴ, ὸν, = Τράγειος. «Πώγων—» Лѕч: 2) (овіч:) în локѫ de τραγῳδικὸς; (прin ѕрm:) грozaвѫ; sepiosѫ; pomposѫ, арътosѫ, emfantikѫ, мърецѫ; patetinѫ, miшкъtopѫ de milъ, tpistosѫ. «Ἡ τραγικὴ (se înц: τέχνη)». apta traцedii. || (sѕвst:) "Τραγικὸς,,. poetѫ, saѫ aktopѫ de traцediї. [τράγος]. [de ѕnde

Τραγικώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (кam) traцikѫ. [ші

Τραγικῶς. adв: în кіпѫ (кѕ stilѫ) traцikѫ, pomposѫ (emfantikѫ, saѫ patetikѫ).

Τράγινος, η, ον, = Τράγειος.

Τράγιον (τὸ), ѕнѫ felѫ de плantъ кѕ miposѫ de цапѫ. [ші

Τραγίσκος (ὁ), dim: ал лѕї [τράγος]. 2) ѕнѫ felѫ de пеште.

Τραγοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de τραγόπους. [τράγος, βαίνω].

Τραγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл цапѕлѕї. [τράγος, εἶδος].

Τραγόκερως, ω (ὁ, ἡ), чел кѕ коарне de цапѫ. [τράγος, κέρας].

Τραγοκουρικὸς, ὴ, ὸν, folositopѫ ла tѕnsѕpa цапілор. «Μάχαιρα—» Лѕч: [τράγος, κουρὰ].

Τραγοκτόνος (ὁ, ἡ), поет: omopîtopѫ de цапї. "Αἷμα —,,. Еѕр: ал ѕчisѕлѕї цапѫ. [τράγος, κτείνω].

Τραγομάσχαλος (ὁ, ἡ), чел кѕ sѕвцiopї пѕtѕpoase ка цапѕл. [τράγος, μασχάλη].

Τραγόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пічоаре de цапѫ. [τράγος, ποῦς].

Τραγοπτισσάνη (ἡ), вѕлгѕрѫ din планta, saѫ легѕma. [τράγος (7), ші πτισσάνη].

Τραγοπώγων, ωνος (ὁ), чел кѕ варвъ de цапѫ. || (sѕвst): еарва цапѕлѕї, ѕнѫ felѫ de плantъ (a кърia ръdъчinъ se mъnînкъ), (Франц:) salsifis. [τράγος, πώγων].

Τραγορίγανον (τὸ), ѕнѫ felѫ de чimвpѕ. [τράγος, ὀρίγανον].

Τράγος (ὁ), [τρώγω, saŭ τραχὺς] цапŭ. 2) (прin întind:) пѣtoapea цапѫлуї; (партік:) тiposѫл sѫвцioapeї,=Κινάδρα. 3) tinepeaska поfiтъ кѣtpe трѫneaskъ înпpeѫnape. 4) (fir:)ѫnŭ feлŭ de пеште mikŭ. 5) ѫnŭ feлŭ de asпрѫ кѫpete. 6) ѫnŭ feлŭ de semъnѣтъръ, ші вългѫрѫл fъкѫtŭ dintp'însa (поate de avi ші трахана). 7) ѫnŭ feлŭ saŭ soїŭ de плантъ. 8) selѫbatikѫл ші nepoditoрѫл sтiokinŭ (vezї τραγάω). 9) (antm:) пartea кѫvѫпѣтъцїї ѫpekiлop skoasъ maї afaръ кѣtpe tîmпле (de каре чеа din потрівъ пarte se zіче ἀντίτραγος).

Τραγοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ крачї saŭ пічоape de цапŭ. [τράγος, σκέλος].

Τραγοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, mъnînkŭ oвічѫit карне de цапŭ. [τράγος, φάγω].

Τραγῳδάριον (τὸ), dim: ал луї τραγῳδία.

Τραγῳδέω -ῶ, viit: ήσω, penpesintŭ tpaцedie; (прin ѫpm:) ворвескŭ, saŭ повеsteskŭ чева în kinŭ traцikŭ, saŭ пomposŭ (кѫ eksaцepaцiї, saŭ emfasŭ, mъreskŭ лѫkрѫріле кат traцiчemte. "Οὐσί γε τηλικούτοις ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει και διεξῄει,,. Dm: 2) (maї поŭ) kîntŭ, saŭ deklamŭ чева кѫ glasŭ mape (кѫ tonŭ teatralŭ sпре fъloasъ aрътape) " 'Ως αὐλεῖν εἴη κράτιστον ἢ τραγῳδεῖν,,. Пл: || (pas:). "Τραγῳδούμενος βίος,,. Лкs: віацъ трѣitъ în mape teatpѫ; (fir:) плinŭ dё traцiче prefaчerї, saŭ de din afaръ fъloasъ aрътape. [τραγῳδός] [de ѫnde.

Τραγῴδημα (τὸ), ovїektŭ penpesintatŭ, saŭ повestitŭ traцiчemte, traцedie. [ші

Τραγῳδητὴς, οῦ (ὁ), Sxл: în локŭ de τραγῳδὸς, kîntъreцŭ.

Τραγῳδία (ἡ), traцedie, dpamъ, saŭ поemъ traцikъ; (прin întind: în цeп:) fantъ, saŭ penpesintaцie (деклamaцie) fъkѫtъ în kinŭ traцikŭ, nomnosŭ, saŭ пѣtetikŭ.(Плт: пѫmemte aша noesia Omepikъ, ші Пл: dormeле stoiчilop). [τραγῳδός].

Τραγῳδιδάσκαλος (ὁ), în sink: în локŭ de τραγῳδιοδιδάσκαλος.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, atinгѣtopŭ de traцedie, saŭ traцikŭ,=(maї întpeв:) Τραγικὸς. [τραγῳδός].

Τραγῳδιογράφος (ὁ), skpiitopŭ de traцiче поeme. [τραγῳδία, γράφω].

Τραγῳδιοδιδάσκαλος (ὁ), [τραγῳδία, διδάσκαλος] =Τραγῳδοδιδάσκαλος.

Τραγῳδιοποιὸς (ὁ), поetŭ de traцedii. [τραγῳδία, ποιὸς].

Τραγῳδοδιδάσκαλος (ὁ), поetŭ (aчелашї ші denpinzѣtopŭ de aктopї în penpesintaцie) de traцedie. [τραγῳδὸς, διδάσκαλος].

Τραγῳδοποδάγρα (ἡ), o kotikъ dpamъ, saŭ dpamatikъ napodie a луї Лѫviaпŭ, aвînd de sѫвїektŭ dѫpepiле nodarpeї.

Τραγῳδοποιητὴς, οῦ (ὁ), =Τραγῳδοποιός.

Τραγῳδοποιία (ἡ), kotпѫnepe de traцedii. [din

Τραγῳδοποιὸς (ὁ), =Τραγῳδιοποιός.

Τραγῳδὸς (ὁ), [τράγος, ᾠδή, saŭ fiind kъ premiѫl epa ла înчепѫtŭ цапŭ, saŭ fiind kъ se penpesinta în serвѣtoapea Dionisiilop, kînd se жертfiaŭ цапї] aktopŭ (їap ла înчепѫtŭ aчелашї ші поetŭ) de traцedii. 2) (în Ap: Епkt: Γ'. 14) kîntъreцŭ.

Τρακταίζω, viit: -ίσω, înълвeskŭ. [din

Τρακτὸν (τὸ), ші Τρακτὸς (ὁ), (se înц: knpὸς) (плц:) алва saŭ kѫpata чеаръ, [Лat: tractus, extractus]. [de ѫnde

Τράκτωμα (τό), плц: emплastpѫ de kѫpatъ чеаръ.

Τράμη, ші

Τράμις, εως (ἡ), [τιτράω] = Περίνεον, пartea dîntpe шezѫtŭ ші metвpѫl цenitalŭ

Τράμπις, [în afin: кѫ τρόπις ші τράπηξ] ιδος (ἡ, ѫnŭ feлŭ de koравіе, (Ital:) tpamвakълŭ.

Τρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [τετραίνω] = Τορὸς, askѫцiтŭ, пѣtpѫnzѣtopŭ; kѫpatŭ, desлѫшitŭ, înвedepatŭ, de înцелes. "Ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα,,. Sof: "Τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς,,. Apst: "Φωνὴ—,,. Fil: sonopŭ.

Τρανὸς, ὴ, ὸν,=Τρανὴς. 2) (гls:)=Εὔλαλος, desлѫшitŭ ла ворвъ. [de ѫnde

Τρανότης (ἡ), desлѫшitate, kъpцie de ворвъ, saŭ de aкzŭ. [ші

Τρανόω -ῶ, viit: -ώσω, fakŭ чева desлѫшitŭ, înвedepatŭ, înцелesŭ, ші чл: [de ѫnde

Τράνωμα (τὸ), ovїektŭ, saŭ simцimîntŭ aрътatŭ kѫpat ші desлѫшit.

Τρανῶς, adв: în kinŭ вine aрътatŭ, desлѫшit, kѫpat, лesne de înцелes. [τρανὴς].

Τράνωσις, εως (ἡ), desлѫшitъ aрътape.[ші

Τρανωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpivѫitopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла desлѫшipe, saŭ kѫpatъ eksплikape. [τρανόω].

Τρὰπε, поet: îи локŭ de ἔτραπε, a 3: sinr: пers: de nex: 2: ал луї τρέπω.

Τράπεζα, ης (ἡ), [τετράπεζος] masъ (партік:) de mînkape; (прin întînd:) mînkape; ospѣtape; meptikŭ de храпъ. "Αποδίδωμί σοι γυναῖκα, καὶ τράπεζαν, σὺν οἵᾳ περ ἐ-

ζῆτε,,. Ksn: "Δεύτεραι τράπεζαι,, Лкs: noame, saă mezelikărĭ dăne masъ. 2) težrea de meштерĭ, saă пръвъліашĭ, (партік:) de zapafĭ; (прin întind:) трeaвa ші ашezъmîntъa zapafărлвĭ, (Fpanц:) банкъ; (вneopĭ) пăвлікъ zъръfie (tesrără), saă kasiepie. "Τράπεζαν κατασκευάζομαι». Is: deskizză zъръfie, saă банкъ. "Ἐπὶ τράπεζαν φέρειν τὴν προῖχ', ἵν', εἰ τ' ἀργύριον καλὸν ἐστὶ, δοκιμαστὴς ἴδῃ». Men: "Τὴν καταλλαγὴν τῶν νομισμάτων ἀπέδοντο μιᾷ τραπέζῃ». Apst: «Ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν». Dm: 3) (în цen:) op че латĭ, патрăпгĭă, ші întinsă трăпă, (supe eкs:) skîndărъ, таблъ, ікоанъ, плакъ (мартиръ) de mopmîntă, ші чл: (партік: 4) пĭatpa, пе каре se bindeaă ровіі în tîpră. 5) тъчinътoapea тъsea. 6) o пapte a fikaтвлвĭ. [de вnde

Τραπεζεὺς, έως (ὁ), papasită de masъ. «Κύων —». Om: At: de kasъ. [ші

Τραπεζήεις, εσσα, εν, noet: ал meseĭ.

Τραπέζιον (τὸ), dim: ал лвĭ τράπεζα, mesчĭoarъ. 2) трапезиă, o fiгъръ цeometpікъ кă патрă nedeonotpівъ латăpe.

Τραπεζιτεύω, вііt: -εύσω, sînt ă...

Τραπεζίτης, ου (ὁ), банкĭерă, saă zapafă. [τράπεζα]. [de вnde

Τραπεζιτικός, ἡ, ὸν, кăвenită,însăшită zapafвлвĭ. «Γράμματα —». Dm: înskpiseле (katastiшеле) банкĭерілор. «Τραπεζιτικὴ (se înц: τέχνη)». mesepia zapafвлвĭ.

Τραπεζοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлă, saă fopmъ de masъ, (saă цeometp:) de трапезиă. [τράπεζα, εἶδος].

Τραπεζοκόμος (ὁ, ἡ), îпгрiжitopă de masъ, (Tъpч:) sofpaцĭă. "Ζητητέον δὲ, εἰ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτὸς ἐστι τῷ τραπεζοποιῷ». At: [τράπεζα, κομέω].

Τραπεζοκόρος (ὁ, ἡ), [τράπεζα, κορέω] (fir:) тътъръtopă (штергътopă) de вăкателе деne masъ, (kom:) лакомă papasită.

Τραπεζολοιχὸς (ὁ), лінгътopă de masъ, papasită. [τράπεζα, λείχω].

Τραπεζοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, пвĭă, гъіeskă masa. [ші

Τραπεζοποιία (ἡ), гътipe, saă пвnepe de masъ. [din

Τραπεζοποιὸς (ὁ), făкътopă de mese. 2) (овіч:) îпгрiжitopă, гътitopă de masъ. (bezĭ ші τραπεζοκόμος). [τράπεζα, ποιός].

Τραπεζορήτωρ, ορος (ὁ), (kom:) opatopă de masъ. [τράπεζα, ῥήτωρ].

Τραπεζότης (ἡ), (лsf:) авstpakta idee de fiinца meseĭ. [τράπεζα].

Τραπεζοφόρος (ὁ, ἡ), пвptъtopă, цiitopă de masъ. || (în Atena) preotiца Minepвeĭ. || (sввst:) Τραπεζοφόρον (τὸ), =Κολυκεῖον, (Fpanц:) вăfetă. [τράπεζα, φέρω].

Τραπεζόω -ῶ, вііt: -ώσω, пвĭă masъ, saă чева пе masъ. [ші

Τραπεζώδης, εος (ὁ, ἡ), Τραπεζοειδής. [τράπεζα].

Τραπέζωμα (τὸ), op че se пвne пе masъ (basă, saă demînкare, вăкатъ). [ші

Τραπέζωσις, εως, (ἡ), пвnepe de masъ, saă de чева пе masъ. [τραπεζόω].

Τραπείομεν, Ion: noet: în локă de τραπῶμεν, în metat: în локă de ταρπῶμεν, 1: îm: neps: de nex: 2: ал вăп: лвĭ τέρπω.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, skimbъчosă (întpeв: oвіч: în комп: εὐ[δυσ]τράπελος). [τρέπω].

Τραπέμπαλιν, adв: noet: ком: [τρέπω, ἔμπαλιν] dandapateле, кă întoapчepe înapoĭ.

Τράπεν, noet: Eол: în локă de ἐτράπησαν, a 3: îm: neps: a nas nex: 2: ал лвĭ τρέπω.

Τράπεσδα, ας (ἁ), Dop: în локă de τράπεζα.

Τραπέσθαι, miж: (кă însem: nas: saă nestp:) nex: 2: de inf: ал лвĭ τρέπω.

Τραπέω -ῶ, вііt: -ήσω, [τρέπω] калкă stpвгврĭ în lină.

Τραπῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лвĭ τρέπω.

Τράπηξ, ηκος (ὁ), noet: [τρέπω] (în цen:) лemnă лвnгă ші potвndă, sвліцъ; вîsлъ; mikъ гpindъ (de вnde Лат: trabs, trabes). 2) (гls:) вăza коръвii (bezĭ ші τροπὸς). 3) лata skîndărъ, пе каре se fopmeazъ, ші se вагъ în конторă пĭĭnea.

Τραπητέον, nosit: ал лвĭ τρέπομαι (miж: saă nesт:). [ші

Τραπητὴς, οῦ (ὁ), кълкътopă de stpвгврĭ în lină. [ші

Τραπητός, ἡ, ὸν, [τραπέω] (οἶνος, bină) чел din stpвгврĭ кълкацĭ (înnpot: de πρότροπος, ші ἄτραπος).

Τραπῶ, nas: nex: 2:, ші

Τράπωμαι, miж: nex: 2: de вăп: ал лвĭ τρέπω.

Τρασιὰ (ἡ), în metat: în локă de ταρσιὰ, rpatie. пе каре se вăвкъ врînzъ ші лoame.

Τραυλίζω, вііt: -ίσω, [τραυλὸς]. ворвeskă пелтік saă rînгав. (bezĭ ші ψελλίζω). [de вnde

Τραυλισμὸς (ὁ), ворвіpe пелтікъ saă rînгавъ.

Τραυλὸς, [θραύω, saă στρεβλὸς] ἡ, ὸν, про-

ʀʁɳʊътορъ de ρ ка λ, пелтікъ заѣ гînгавъ. (пезї ші ψελλὸς). [de ʁnde

Τραυλότης (ἡ), пелтічіе заѣ гînгъвіе.

Τραυλόφωνος (ὁ, ἡ). гла: пелтікъ заѣ гînгавъ de глазъ, заѣ літвъ. [τραυλὸς, φωνὴ].

Τραῦμα (τὸ), [τιτρώσκω, заѣ τιτρώσκομαι] рапъ (din ловітʁръ, везї ші ἕλκος). 2) (fir:) nenoрочіре; (пartік:) înfрînдере, вірʁіре de apmie. [de ʁnde

Τραυματίας, ου (ὁ), рънітъ, ловітъ. [ші

Τραυματίζω, вііt: -ίσω, рънескъ. [ші

Τραυματικὸς, ἡ, ὸν, кʁвенітъ ла, заѣ вindекътορъ de рънї.

Τραυμάτιον (τὸ), dim: ал лʁї τραῦμα.

Τραυματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътορъ de рънї. [τραῦμα, ποιὸς].

Τραύξανον, ші Τραύσανον (τὸ), (прінч: îm:) везї τρώξανον.

Τραφαλὶς (-λλὶς), ἰδος, (ἡ), ші Τραφαλὸς (ὁ), se îпц: τυρὸς) = Τροφαλὶς.

Τραφέμεν, поеt: Ion: în локъ de τραφεῖν, nex: 2: de inf: (кʁ însem: nas:), ші

Τράφεν, поеt: Еол; în локъ de ἐτράφησαν, a 3: îm: пeps: denex: 2: ал лʁї τρέφω.

Τραφερὸς, ἡ, ὸν, [τρέφω] поеt: = Εὐτράφὴς, хрънітъ, грasъ, маре. «Ἰχθὺς—» Ткр: (заѣ акt:) хрънітορъ; poditορъ. «Νομὸς («ἄρουρα)—». Ар: Оп: 2) înкeratъ; (прin ʁрm:) вîрlosъ, таре, solidъ; (прin înтind:) ʁskatъ. (de ʁnde овіч: || sʁst:) «Τραφερὰ» ʁskatʁл, пътînтʁл. «Ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν». Оm: пе ʁskatъ ші пе маре. (de ʁnde) 3) (маї ноъ) чел деπе ʁskatъ. «Κέλευθος—». Аплп:

Τράφηξ, ηκος (ὁ), поеt:=Τράπηξ.

Τραφοῖσα, Dop: поеt: în локъ de τραφοῦσα. nex: 2: de fem: пaртіч: ал лʁї τρέφω.

Τράφος (ὁ), епгрf: (în metat:) în локъ de τάφρος.

Τραφῶ, nex: 2: nas: de sʁп: ал лʁї τρέφω.

Τραχαλᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локъ de τραχηλᾶς, чел кʁ гrosъ грʁmazъ. [τράχηλος].

Τραχέως, adв: în кînъ asпрʁ; обръznічеште.

Τράχηλα (τὰ), поеt: îm: (în eтерοц:) ал лʁї τράχηλος.

Τραχηλάγχη (ἡ), [τράχηλος, ἄγχω] лацъ, кʁ каре se sʁгрʁmъ de rîtъ, заѣ de грʁmazъ.

Τραχηλιαῖος, α, ον, ал грʁmazʁлʁї. [ші

Τραχηλιάω -ῶ, вііt: -άσω, apdікъ, заѣ ціѣ rîtʁл, заѣ грʁmazʁл în sʁs (ка калʁл); (fir:) мъ înrîmfezъ, заѣ мъ nesʁпʁїѣ, мъ semeцeскъ. [ші

Τραχηλίζω, вііt: -ίσω, апʁкъ (stрînrъ, заѣ tрarъ) de грʁmazъ (прінч: пе лʁпtъторʁл меѣ în лʁпtъ); fакъ пе чінева a'шї întoарче rîtʁл съ вazъ чева, îї мішкъ кʁрiositatea; (пartік:) sʁчeskъ în sʁs грʁmazʁл вiteї de жертfъ; (de ʁnde прin întind: ші fir:) deскοперъ кʁ desъвîршіре. «Πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ». Skр: 2) nestр: (desпре калъ)=Τραχηλιάω. (везї ші ἐκτραχηλίζω). [τράχηλος].

Τραχηλιμαῖος, α, ον,=Τραχηλιαῖος.

Τραχήλιον (τὸ), dim: ал лʁї τράχηλος. || (прінч: ла îm:) Τραχήλια (τὰ), мʁреле деп' înпрежʁрʁл rîtʁлʁї. 2) вîрfʁл sʁлцеї. 3) ʁnъ felъ de плантъ.

Τραχηλισμὸς (ὁ), sʁчірea, întoарчерea rîtʁлʁї (прінч: în жокʁл minчії). [τραχηλίζω].

Τραχηλοδεσμότης, ου (ὁ), поеt: легътορъ de rîtъ, заѣ чел че sлʁжеште ла ачeasta. «Κλοιὸς—» Епгр: [τράχηλος, δεσμός].

Τραχηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de rîtъ, заѣ грʁmazъ. [τράχηλος, εἶδος].

Τραχηλοκάκη (ἡ), (плц:) [τράχηλος, κακόω] вeріга лапцʁлʁї, че se пʁпе пе rîtʁл вiноващілор.

Τραχηλοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, таїъ rîtʁл. [ші

Τραχηλοκοπία (ἡ), tъїere de грʁmazъ, заѣ rîtъ. [τράχηλος, κόπτω].

Τράχηλος (ὁ), [τραχὺς] (прінч:) пartea чea dînaпої a rîtʁлʁї, грʁmazъ, заѣ чeafъ; (în цen:) rîtъ (проп: ші fir:). «Βρόχον ἐνέβαλε τραχήλῳ». Ткр: 2) міжлокʁл пînzeї de коравіе (At:).

Τραχηλόσιμος (ὁ, ἡ), скʁрtъ în rîtъ. [τράχηλος, σιμὸς].

Τραχηλώδης, εος (ὁ, ἡ),=Τραχηλοειδὴς.

Τράχοῦρος (ὁ), ʁnъ felъ de пеште (кʁ коada таре). [τραχὺς, οὐρὰ].

Τραχόω -ῶ. вііt: -ώσω, (рар) în локъ de τραχύνω.

Τραχυβατέω -ῶ, вііt: -ήσω, ʁтвлʁ пе aspпръ, таре пажеште (пentрʁ екʁерsареа трʁпʁлʁї). [τραχὺς, βαίνω].

Τραχύδερμος, ші (поеt:) Τραχυδέρμων, ονος (ὁ, ἡ), аspпрʁ ла пїеле. «Ῥίνη—» Епіх: [τραχὺς, δέρμα].

Τραχυλόγος (ὁ, ἡ), ворвіторъ кʁ аspпрʁ глазъ.

Τραχυντικὸς, ἡ, ὸν, чел кʁ însʁшіme de a înъsпрі, (ші fir:) a întърîta. [din

Τραχύνω, вііt: -υνῶ, (пas: tре: de кʁ: τετράχυσμαι, ші τετράχυμμαι) fакъ чева аspпрʁ, заѣ пenetedъ; înъsпрeskъ; (ші fir:) întърîtъ, zъdъръskъ. [τραχὺς].

Τραχυόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ аsпръ цеаstъ (înпрot: de λειόστρακος). [τραχὺς, ὄστρακον].

Τραχύπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ аsпре пічоаре. [τραχὺς, ποῦς].

Τραχὺς, έος (εῖα, ὺ), [ῥάχος, ῥάσσω] nenetedȣ пе sȣрfaца sa, аsпрȣ; (ші fir:) ĭȣte, пекъжічоsȣ, semeцȣ, обраzпікȣ, селбаtікȣ, неполітічітȣ. «Τραχὺς τῇ φωνῇ». Ksn: || (neȣt:) Τραχὺ, adв: în локȣ de τραχέως. «Τραχὺ βλέπειν». Fлstp: a se ȣĭta селбаtік.

Τράχυσμα (τὸ), аsпрітȣръ (ешітъ în faца трȣпȣлȣĭ). [ші

Τραχυσμὸς (ὁ), аsпріре. [τραχύνω].

Τραχυστομέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ (ворбеsкȣ) кȣ аsпръ пропȣнціе. [ші

Τραχυστομία (ἡ), аsпріme de гȣръ, (ad:) de пропȣнціе, saȣ de гласȣ. [din

Τραχύστομος (ὁ, ἡ), аsпрȣ ла гȣръ, ла гласȣ, saȣ пропȣнціе. (веzĭ ші παχύστομος). [τραχύς, στόμα).

Τραχύτης, (ἡ), аsпріme. [τραχὺς].

Τραχύφλοιος (ὁ, ἡ), чеа кȣ аsпръ коажъ. [τραχὺς, φλοιὸς].

Τραχυφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбеsкȣ кȣ аsпрȣ saȣ гроsȣ гласȣ. [ші

Τραχυφωνία (ἡ), аsпріme, гроsіme de гласȣ. [din

Τραχύφωνος, (ὁ, ἡ), чел кȣ аsпрȣ, гроsȣ гласȣ, saȣ пропȣнціе. [τραχὺς, φωνὴ].

Τραχώδης, εος (ὁ, ἡ), аsпрȣ ла faцъ, saȣ de felȣ. [τραχύς].

Τράχωμα (τὸ), = Τράχυσμα; (пaртік:) întъріtȣръ de пеліца de dînъȣntрȣ a плеопелор окілор. [τραχόω]. [de ȣnde

Τραχωματικὸς, ἡ, ὸν, (прінч: леакȣ) foлоsіtорȣ ла întъріtȣра плеопелор окілор.

Τραχὼν, ῶνος (ὁ), локȣ аsпрȣ, пĭetроsȣ, аnевое de ȣмблаt. [τραχύς]. [de ȣnde

Τραχωνῖτις, ιδος (ἡ), (χώρα, царъ) плінъ de локȣрĭ аsпре, пĭetроаse, mȣntoasъ; (пaртік:) o пaрte a Iȣdeeĭ.

Τρεῖς (οἱ, αἱ), (neȣt: τρία, цеn: τριῶν, dat: τρισί) nȣmр: треĭ. «Διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι». Eȣр: sîntȣ кȣ totȣл пĭерdȣtȣ (fir: dела лȣптъtорĭ, каре a треĭа оаръ doворîndȣ se, se sокоteaȣ de вірȣіцĭ кȣ desъвîршіре).

Τρείω, поеt: în локȣ de τρέω.

Τρέμιθος (ἡ), поеt: în локȣ de τέρμινθος.

Τρέμω, (прел: ἔτρεμον, ші маĭ шȣлтȣ nȣ) [τρέω], [de ачі] тремȣрȣ (прінч: de fрікъ).

Τρέπεσκε, поеt: Ion: în локȣ de ἔτρεπε a 3: sinг: пеps: de прел: ал лȣĭ τρέπω.

Τρεπτικὸς ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшіme de a sкімба, saȣ de a se пребаче, sкімбъчĭоsȣ. [din

Τρεπτὸς, ἡ, ὸν, sкімбаtȣ, saȣ пріimitорȣ de sкімбаре, пребачере (în алтȣ чева). [τρέπω]. [de ȣnde

Τρεπτότης (ἡ), însȣшіme de a se sкімба, saȣ a se пребаче, sкімбъчĭȣne, saȣ характерȣл sкімбъчĭоsȣлȣĭ.

Τρέπω, [ρέπω] віit: τρέψω, (tре: de кȣ: τέτραφα, ші τέτροφα, nex: ἔτρεψα, ші 2: рар ἔτραπον; пas: tре: de кȣ: τέτραμμαι, ші nex: ἐτράπην) întоркȣ, sȣчеsкȣ; îndрептеzȣ (ші між: mъ îndрептеzȣ) întр' o пaрte saȣ întр' алta; (пaртік:) пȣĭȣ пе връжташȣ пе fȣгъ (a шĭ întoaрче sпателе), îл înfрînгȣ; (прін întind: ші fir:) sкімбȣ, пребакȣ; (ші між:) mъ пребакȣ; (desпре вінȣ) stрікȣ, акреsкȣ, taĭȣ; (між:) întрепрінzȣ (mъ daȣ ла) вре ȣnȣ лȣкрȣ, mъ аплекȣ кътре чева. (маĭ de mȣлте-орĭ кȣ ак: кȣ преп: indip·) «Πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπειν». Od: N. "Πρός ὄρος τρέπε πίονα μῆλα». Od: I. «Τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς (τῆς βίβλου) εἰς ἄλλο τι τρέπουσι». Ер: ле întребȣінцеazъ. «Τρέπειν εἰς ἑτέρους τὴν αἰτίαν. Пл: a арȣнка. «Εἰς φυγὴν τρέπειν τινά». Ksn: (ші абсл:). «Τρέψω δ' Ἀχαιοὺς». Іл: O. «Ἡ ἵππος τὴν ἵππον αὐτέων αἰεὶ τρέπεσκε». Ер: Ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας». Іл: Z. Ĭ a întops minціле. (ші між:) «Ἐτρέψαντο τοὺς πολεμίους». Om: (ші пas:) Ἐτράποντο οἱ Λυδοὶ». (ші кȣ adв:). «Πάλιν τρέπειν («Φύγαδ' ἔτρεπεν) ἵππους». Om: (ші між:) "Μή τις ὀπίσσω τετράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε». Іл M. "Ἐνθάδε τρέψας ἀπὸ τείχεος». Іл: X. «Ἀμφίπολοι ἐπὶ ἔργα τράποντο», Іл: Г. (ші fir:) «Εἰς ὀρχηστύν («Εἰς γέλωτα, "Εἰς ὕπνον, «Πρὸς ἀλκὴν, «Ἐφ' ἁρπαγὴν, ші чл:) τρέπεσθαι». Om: Ер: Ksn: «Τρεψόμεθα ἐπὶ ῥᾳδιουργίαν καὶ ἡδυπάθειαν». Ksn: (ші кȣ înf:). «Τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν». Тгn: (ші кȣ ак: în ел: de преп:). «Ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται». Ksn: (ші пas:) «Κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος». Іл: T. (шĭ desпре локȣ)». «Πρὸς ἠῶ ("Πρὸς ἄρκτον) τετραμμένος». Ер: Ksn: (ші абсол:) «Πᾶσι δ' ἄρα χρὼς ἐτράπετο». Od: Ф. лі s' a sкімбаt faца. «Διὸς ἐτράπετο φρήν„ Іл: K. 'шĭ a sкімбаt пъреpea. «Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος». Od: Г. (ші кȣ inf: ел:) «Κραδίῃ τέτραπτο ναίεσθαι». Od: Δ.

Τρεσᾶς, ᾶντος (ὁ), Лак: ком: în локȣ de ...

*

Τρέσας, партч: а лъї τρέω, fрікоsъ, sперіоsъ, =‘Ρίψασπις.

Τρέσσε, поет: în локъ de ἔτρεσσε, а 3: sinг: пеps: de nex: 1: ал лъї τρέω.

Τρέφος, εος -ους (τὸ), поет: în локъ de θρέμμα. [din

Τρέφω, віit: -θρέψω, (поет: nex: 2 ἔτραφον, ші між: tpe: de къ: τέτροφα, овіч: nex: пas: ἐτράφην, їар чл: pape) (проп: ші fir:) înкегъ. «Γάλα («Τυρὸν)—». Om: Ткр: (ші між: de sine пas:). «Πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη». Od: Ψ. ера înкегатъ, ліпітъ пе tpъпъ. (de ъnde 2) (овіч:) хръneskъ, nъtpeskъ; кpeskъ (проп: ші fir:); (поет:) amъ чева (în вілшъгъ); (ші în між: tpe: de къ: în цen:) sîntъ (прінч: în въnъ stape); (къ infin:) овічnъїeskъ a... (вezї ші πέφυκα). «Ὦμοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον». Om: «Κύνες, οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι πυλαωρούς». Іл: Ψ. «Θρέψαι κύνας, ὥς τοι φάγωντι,,. Ткр: «Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐλαίης,,. Іл: Р. «Ὅσα τρέφει φάρμακα χθών». Іл: А. "Κόμην («Πώγωνα) τρέφειν». Пл: (ші fir:) «Δεῖμα—,,. Sof: (ші къ inf: în прfр:) "Ἐν ἐλπίσι τρέφω ἥξειν,,. Sof: (ші між:). "Θρέψαιο υἱὸν,,. Od: Т. (ші în партч:) "Θρέψασα, ші (між:) Θρεψαμένη». Лкs: пaтpia. (ші de sine пas:). "Τοῖς ὤμων καθύπερθεν κύνεον κρὰς τέτραφεν (maї кор: τέτροφεν)». Епгр: = Πέφυκε; (ші къ înf:) «Ὅττι πόλις τέτροφεν ἀποστυγεῖν,,. Sof:=πέφυκε. (ші în локъ de пas:) "Καλὰ ἔτραφες,,. Кал: în локъ de ἐτράφης,,. (ші пas:). "Γενέσθαί τε τραφέμεν τε,,. Om: "Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ,,. Om: "Τρέφει μιᾶς πρὸς νυκτὸς,,. Sof: tpъїeшtї în пeкontenitъ noaпte. «Ἐκ τῆς πσλεμίας τραφήσεσθε,,. Ksn: (ші în партч:) "Τὸ τεθραμμένον,,. Плт: крештерea; saъ кpeskъtъл.

Τρεχεδειπνέω -ῶ, віit: -ήσω, алергъ пе ла чіne. [din

Τρεχέδειπνος (ὁ), алергъtopъ пе ла чіne, mese, пapasitъ. [τρέχω, δεῖπνον].

Τρέχνος, εος -ους (τὸ), поет: Dop: în локъ de τέρχνος, рамъръ, кракъ.

Τρέχω, віit: θρέξομαι, ші (maї întpeв:) δραμοῦμαι, (nex: pap ἔθρεξα, ші maї întpeв: ἔδραμον, tpe: de къ: δεδράμηκα, ші поет: -δέδρομα, ші пas: δεδράμημαι) алергъ. "Τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,,. Ткр: (ші къ ак: къ преп:) "Πρὸς οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,,. Ткр: (ші ка stpъm:). "Στάδιον—,,. Лкs: a se лъпta. (ші fir:). "Δολιχὸν τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,,. At: este mълt înaintatъ în вîpstъ. "Τὸν περὶ ψυχῆς (ші кom: fir: de ла епъpe) "Τὸν περὶ κρεῶν (se înц: δρόμον) τρέχειν,,. Лкs: a алерга în desnъdeжde (кît поate). (ші абsол:) «Ἵεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ νίκης,,. Ksn: (ші fir:) "Δραμεῖν φόνου πέρι,,. Еър: a se жъdіка, a fi în періколъ. (de ъnde) "Παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾷν,,. ера апроапе de a віръі.

Τρέψις, εως (ἡ), [τρέπω] întoapчepe, sъчіpe; skimвape, пpeфaчepe.

Τρεψίχρως, ωτος (ὁ), [τέρπω, χρὼς] skimвъtopъ de faцъ. «Πολύπους—». Apst:

Τρέω, віit: τρέσω, поет: în локъ de τρέμω, tpemъpъ de fpікъ, mъ temъ; fъгъ sпеpiatъ, mъ sпъїmîntъ. «Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα». Іл: А. «Ἔπαινοι τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ Σπάρτης, καὶ ψόγοι τῶν τρεσάντων». Пл: [imit:].

Τρηγαλέος, α, ον, гls: în локъ de τρηχαλέος.

Τρηδὼν, όνος (ἡ),=Τερηδὼν. [de ъnde

Τρηδονάω -ῶ, віit: -ήσω, pікîind skîndъpъ къ ъnгіa faкъ ачелашї sгomotъ къ каръл, кînd poade лemnъл. «Τρηδονῶσα τὴν θύραν». Apst:

Τρῆμα (τὸ), [τιτράω] гаъръ; гъръ; (пaртік:) гаъръ, saъ пікътъръ (пъntъ) de къвъ. [de ъnde

Τρηματίζω, віit: -ίσω, жокъ къвеле, (прінч:) пъїъ вanї ла fie-кape пъntъ ал къвълъї, пъntezъ.

Τρημάτιον (τὸ), dim: ал лъї τρῆμα, гъъ piче.

Τρηματιστὴς, οῦ (ὁ), пъntъtopъ, жъкъtopъ de къве. [τρηματίζω].

Τρηματόεις, εσσα, εν, поет: în локъ de...

Τρηματώδης, εος (ὁ, ἡ), плînъ de гъъpї. [τρῆμα].

Τρήμη (ἡ), = Τρῆμα.

Τρηρός, ὰ, ὸν, fpікоsъ. [ші

Τρήρων, ωνος (ὁ), поет: = Τρηρός. (de ъnde || sъвst:) поpъmвіцъ, saъ поpъmвъ selвatікъ. [τρέω].

Τρῆσις, εως (ἡ), гъъpіpe; гаъръ. [ші

Τρητὸς, ὴ, ὸν, гъъpitъ; (desпpe meштешъцite овїекte) sъпatъ. [τιτράω].

Τρηχαλέος, η, ον, Ion: поет: în локъ de τρηχὺς, τραχὺς.

Τρηχέως, adв: Ion: în локъ de τραχέως.

Τρηχυβατέω -ῶ, Ion: în локъ de τραχυβατέω.

Τρηχύνω, Ion: în локъ de τραχύνω.

Τρηχύς, είη, ὺ, Ion: în локъ de τραχὺς.

Τρηχὼ, όος -οῦς (ἡ), поет:=Τραχὼν.

Τρήχω, (прел: ἔτρηχον) поет: (Алексан-

dp:) în локъ de τέτρηχα, sîntъ asпрѫ. «Τρήχοντι πάγῳ». Nik: în pîпoasъ stînкъ

Τρηχώδης, εος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de τραχώδης.

Τρι, (în комп:) în локъ de τρὶς.

Τρία, neѫt: лѫї τρεῖς.

Τριαγμὸς (ὁ), вірѫinцъ кîшtiгatъ ла лѫптъ în d'a pîndѫл tpeї înкîлчірї. [τριάζω].

Τριάδελφαι (αἱ), поet: челе tpeї sѫpopї, ѫpsitoapeле. [τρι, ἀδελφὸς]-

Τριαδικός, ὴ, όν, ал tpeimiї; întpeitъ; saъ чел în tpeї feлѫpї.

Τριάζω, вiit: -άσω, saъ άξω, вірѫїeskъ кѫ desъвîpшipe (de tpeї opї пе pîndъ, saъ în tpeї deoseвite лѫпte) пе kontpaлѫптъtopѫл meъ. 2) îmmѫлцeskъ кѫ tpeї, întpeїeskъ. [ші

Τρίαινα, ης (ἡ), tpidintъ, saъ fѫpкъ кѫ tpeї цепе. [τρία].

Τριαινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de tpidintъ. [τρίαινα, εἶδος]. [de ѫnde

Τριαινοειδῶς, adв: în fopmъ de tpidintъ.

Τριαινοκράτωρ, ορος (ὁ), Епгpf: цiitopъ de tpidintъ (епit: ал: лѫї Neптѫnъ). [τρίαινα, κρατέω].

Τριαινόω -ω, вiit: -ώσω, amestekъ кѫ tpidinta. «Τριαινοῦν τὴν γῆν δικέλλῃ». Apstf: a skopmoni, a sъпa. [τρίαινα]. [de ѫnde

Τριαινωτὴρ (ὁ), гls: în локъ de ἀροτὴρ.

Τριακαίδεκα (τὰ), =Τρισκαίδεκα, tpeїsпpezeчe. [τρία, καὶ, δέκα]. [de ѫnde

Τριακαιδεκέτης, εος (ὁ), ші Τριακαιδεκέτις, ιδος (ἡ), = Τρισκαιδεκέτης.

Τριακὰς, άδος (ἡ), în sink: în локъ de neîntp: τριακοντὰς, tpeїzeчime. 2) sѫmъ de tpeї-zeчї de ѫnimї (de пeps: saъ лѫкр:). || (пaptik: în At:) a tpeї-zeчeлea zi a лѫneї (konsfinцitъ în пomenipea mopцiлop). 3) a tpeї-zeчeлea пapte a seminцii (комплektatъ în tpeї-zeчї de чetъцenї). (вezї ші τριττὺς). [de ѫnde

Τριακάτιοι, αι, α, Dop: în локъ de τριακόσιοι. 2) (în Чipena) tinepiї, жѫniї (ка fъкînd aкѫm пapte a ѫneї tpeї-zeчimї).

Τριάκις, adв: Лак: în локъ de τρὶς.

Τριακονθάμματος (ὁ, ἡ), компѫsъ din tpeї-zeчї de nodѫpї, saъ окїѫpї. [τριάκοντα, ἄμμα].

Τριακονθήμερος (ὁ, ἡ), чел de tpeї-zeчї de ziле. «Μὴν—». Лкs: [τριάκοντα, ἡμέρα].

Τριάκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: nѫmp: tpeї-zeчї. [τρία].

Τριακονταετηρὶς, ίδος (ἡ), tpeї-zeчime de anї || «Ἑορτὴ—». D. Kas: sepвatъ ла tpeї-zeчї de anї o datъ. [ші

Τριακονταέτὴς, εος saъ έος (ὁ, ἡ), чел de tpeї-zeчї de anї (în вîpstъ, saъ dъinipe) (вezї ші δεκαέτὴς). [τριάκοντα, ἔτος]. [de ѫnde

Τριακονταετία (ἡ), кѫpsъ de tpeї-zeчї de anї.

Τριακονταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї τριακονταέτης.

Τριακοντάζυγος (ὁ, ἡ), (кopaвie) кѫ tpeї-zeчї de вънчї de вîsлaшї de fie-кape пapte.

Τριακοντάκις, adв: de tpeї-zeчї de opї.

Τριακοντάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopъ saъ копpinzъtopъ de tpeї-zeчї de пatѫpї. «Οἶκος—» Лкs: [τριάκοντα, κλίνη].

Τριακοντάκωπος (ὁ, ἡ), (кopaвie) кѫ tpeї-zeчї de вîsле. [τριάκοντα, κώπη].

Τριακοντάμερος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de τριακονθήμερος.

Τριακοντάμηνος (ὁ, ἡ), чел de tpeї-zeчї de лѫnї. [τριάκοντα, μὴν].

Τριακονταμναῖος, α, ον, чел în гpeѫtate, saъ пpeцъ de tpeї-zeчї de mine. [τριάκοντα, μνᾶ].

Τριακοντάμοιρον (τὸ), a tpeї-zeчeлea пapte. [τριάκοντα, μοῖρα].

Τριακοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de tpeї-zeчї de коцї. [τριάκοντα, πῆχυς].

Τριακονταπλάσιος, α saъ ος, ον, ші

Τριακονταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), întpeїzeчitъ, saъ de tpeї-zeчї de opї atîta. [τριακονταπλσῦς].

Τριακοντάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел de tpeї-zeчї de пiчoape (лѫnгъ). [τριάκοντα, ποῦς].

Τριακονταρχία (ἡ), stъпînipea челор tpeї-zeчї de tipanї în Atena. [τριάκοντα, ἀρχή].

Τριακοντήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ tpeї-zeчї de вîsле. || (sѫвst: fem: înцел: ναῦς) =Τριακόντορος. [τριάκοντα, ἐρέσσω].

Τριακοντόργυιος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de tpeї-zeчї de stînжinї. [τριάκοντα, ὀργυιὰ].

Τριακόντορος (ἡ), (ναῦς, кopaвie) чea кѫ tpeї-zeчї de вîsле. (вezї ші τριήρης).

Τριατοντούτης, ου ші εος (ὁ), ші Τριακοντοῦτις, ιδος (ἡ), At: în локъ de τριακονταέτής, -έτις.

Τριακόσιοι, αι, α, tpeї sѫte.

Τριακοσιομέδιμνος (ὁ, ἡ), [τριακόσιοι, μέδιμνος] înкъпъtopъ, saъ копpinzъtopъ de tpeї sѫte вaniцe. || (sѫвst:) чел кѫ вenitъ anѫaлъ de tpeї sѫte вaniцe (aчeшtia fopmaъ în Atena чeata кълъpeцiлop).

Τριακοσιόχοος -ους (ὁ, ἡ), пpodѫкъtopъ de tpeї sѫte xoe. [τριακόσιοι, χόος].

Τριακοσταῖος, α, ον, fъкѫtъ, saъ fъкъtopъ

de чева în tpeĭ-zeчĭ de zіле; (ѕne-opĭ) чел de tpeĭ-zeчĭ de zіле.

Τριακοστημόριον (τὸ), a tpeĭ-zeчелеа пaрte. [τριακοστὸς, μόριον].

Τριακοστόδυος (ὁ, ἡ), ал tpeĭ-zeчĭ ші doілеа. [τριακοστὸς, δύο].

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, ал tpeĭ-zeчелеа. [τριάκοντα].

Τριακτὴρ (ὁ), поet: вірѕitopŭ.

Τριακτὸς, ἡ, ὸν, поet: вірѕitŭ, saŭ лesne de вірѕit. [τριάζω].

Τριάνωρ, ορος (ἡ), поet:=Τρίγαμος, каре a авѕt tpeĭ (ші прin întind: мѕлцĭ) бърбацĭ. [τρι, ἀνὴρ].

Τριάρμενος (ὁ, ἡ), (ναῦς, корабіе) кѕ tpeĭ пînze, saŭ каtapte. [τρι ἄρμενον].

Τριαρχία (ἡ), гѕвернŭ комплектatŭ din tpeĭ, (Лat:) triumvirat. [τρι, ἀρχὴ].

Τριὰς, άδος (ἡ), Tpeime. 2) sѕmъ, adѕnътѕръ de tpeĭ (пeps: saŭ лѕкр:). [ші

Τριᾶς, ᾶντος (ὁ), monetъ în прецŭ de tpeĭ халче (χαλκὸς), tpiapŭ. [τρία].

Τριασμὸς (ὁ), înпърціре în tpeĭ, saŭ îmmѕлціре прin tpeĭ. [din

Τριάσσω, віit: -άξω,=Τριάζω.

Τριαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ шанцѕрĭ saŭ вpasde. [τρι, αὔλαξ].

Τριαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ грѕmazĭ, saŭ капete. [τρι, ἀυχὴν].

Τριαχθῆναι, пas: nex: de inf: ал лѕĭ τριάζω.

Τριβακὸς, ἡ, ὸν, [τρίβω] fpeкatŭ; (fir:) віклеanŭ, шеpetŭ. || (sѕвst:) Τριβακὸν (se înц: ἱμάτιον) хаĭuъ poasъ, пѕptatъ. (вezĭ ші τρίβων. 2) [τριβὰς, вezĭ ziч:] desfpînatŭ. «'Ασέλγεια τριβακὴ». Лѕч:

Τριβαλὸς (ὁ), Трівалеanŭ (пaцie a Іліpieĭ). 2) (прin întind:) tînъpŭ desfpînatŭ, корѕптŭ.

Τριβάμων, ονος (ὁ, ἡ), = Τριτοβάμων.

Τρίβανος (ὁ), гls: în локŭ de λήκυθος; (maĭ пробав:) гебреа de баіе, saŭ=Στλεγγίς. [ші

Τρίβαξ, ακος (ὁ, ἡ), грam: = Τριβακὸς. [τρίβω].

Τριβάρβαρος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (ad: foapte) барбарŭ. [τρι, βάρβαρος].

Τριβὰς, άδος (ἡ), mѕĭepe desfpînatъ în sine, saŭ кътре алta (кѕрвъ, saŭ пezeвenгіе). [τρίβω].

Τρίβαφος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (ad: віne) въпsitŭ. [τρι, βαφή].

Τριβελὴς, έος (ὁ, ἡ), înapmatŭ кѕ tpeĭ sъцецĭ. «Δόρυ τριβελές». Епгр: = Τρίαινα. [τρι, βέλος].

Τριβεὺς, έως (ὁ), fpeкътopŭ. || (în meкanікъ) бѕчеаоа de metaлŭ de ла гѕра poцiĭ пе ла капътѕл osii, ка sъ апере лemnѕл de stpiкъчĭѕnea fpeкъpiĭ. [din

Τριβὴ (ἡ),=Τρίψις, fpeкape; (fîr:) deпpindepe, обічнѕінцъ, eкsпepiinцъ. 2) поet: în локŭ de διατριβὴ, îndeлetniчipe, пetpeчepe; saŭ întîpziepe, zъбавъ. [τρίβω]. [de ѕnde

Τρίβηλον (τὸ), гls:=Σπορθύγγιον. [ші

Τριβικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, însѕшitŭ fpeкъpiĭ, deпpindepiĭ.

Τριβολεκτράπελα (τὰ), кom: atinцepĭ, saŭ глѕme nenotpiвite. (алцiĭ sкpiŭ desпърцit. τρίβολ' ἐκτράπελα).

Τρίβολος (ὁ, ἡ), = Τριβελὴς, кѕ tpeĭ цепе, saŭ вîpfѕpĭ askѕцite. || (sѕвst:) ѕnŭ feлŭ de плantъ, sкaete, a къpia къпъцînъ de sъmînцъ este în fopmъ de гогоашъ кѕ tpeĭ foapte tapĭ гimпĭ. 2) imitaцie a aчestia fъкѕtъ de fepŭ, гimпoasъ, че se înпръшtia ne пъmîntŭ, ка sъ înпĭediчe пъвъліpea кълъpimiĭ връжmaшѕлѕĭ. 3) (îm: бърв:) ѕnŭ feлŭ de тъвълѕкŭ кѕ пĭetpe колцѕpoase de desѕвt, прin каpe se tpeĭepaŭ semъnътѕpeле. 4) (fir: ла neѕt:) ворбе atinгътoape, saŭ віклене; (Fpanц:) pointes. "'Ορμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἦρξε (ὁ Γοργίας) καὶ παραδοξολογίας, καὶ πνεύματος καὶ τριβόλων». Filstp: [τρι, βολή].

Τρίβος (ἡ, ші pap ὁ), кале fpeкatъ (бътѕtъ), ѕліцъ, поtекъ. «Διασχιζομένων τῶν ὁδῶν τρίβῳ τινί». Ksn: "Τοῦ τρίβου διὰ πολλῶν ἑλιγμῶν περαίνοντος πρὸς τὸ τεῖχος,,. Пл: 2) поet: în локŭ de τριβή, fpeкape (проп: ші fir:). [τρίβω].

Τρίβραχυς, εος (ὁ), (пічорŭ de вepsŭ) чел din tpeĭ sкѕpte siлaбe. [τρὶ, βραχύς].

Τρίβροχος (ὁ, ἡ), [τρι, βρέχω] de tpeĭ (ad: de mѕлte) opĭ ѕdatŭ. (вezĭ ші δίβροχος).

Τρίβω, [τείρω, τρύω] віit: τρίψω, fpeкŭ; fъpîmŭ; пisezŭ. «Χρυσὸν βασάνῳ τρίβειν (ші miж: τρίβεσθαι) τὸ μέτωπον». Пров: a nѕ se pѕшina. «Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐν ἀλωῇ. Іл: Υ. a tpeĭepa. (ші пas:). «Τετριμμένοι τὰ ἐπαρίστερα τῶν κεφαλέων». Ep: жѕпѕіцĭ, pошĭ. 2) (прin întind:) întpeвѕінцezŭ des, saŭ neкontenit. «'Η συνήθεια τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου». M: Ant: a adѕs o în stape de провербŭ. (de ѕnde 3) deпpinzŭ, eкsepчezŭ. "Τὰς ὁράσεις περὶ τὰς τέχνας — ». Лкs: (ші пas:) «'Αμφ' ἀρετῇ τρίβου». Тгп: 4) fpeкŭ, pozŭ, stpiкŭ прin deasъ întpeвѕінцape чева. «Οὔτε τι τῶν

οἰκηΐων τρίβουσι, οὔτε δαπανέονται». Ер: "Σκολιῇσι δίκῃσιν ἀλλήλους τρίβουσιν. Es: (ші пas:) «Τριβομένῳ τῷ λαῷ». Es: кінѕindѕ se. (ші кѕ dat: modif:) «Ἵνα τρίβωνται πολέμῳ». Es: «Τρίβεσθαι κακοῖσιν». Іл: Ψ. (ші між: în локѣ de пas:) «Τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαι αὐτὴν παρ' ἑαυτὴν». Тѕч: 5) (fir: de ла fрекареа dрѕтѕлѕї) amѣ de mesepie, ѕнелteskѣ; пetрекѣ. «Βίον δυστυχῆ (γεωργικὸν) —». Епгр: Apstf: 5) прелѕнцеskѣ, stръгънezѣ. «Τὸν χρόνον (τὸν πόλεμον) —„. Лкs:

Τρίβωμος (ὁ, ἡ), întpeitѣ алtарѣ. [τρι, βωμός].

Τρίβων, ωνος (ὁ, ἡ), (adїekt:) fрекаtѣ, posѣ; (ші fir:) foapte екsпеpiinцatѣ, iskѕsitѣ; (кѕ цen:) deпpinsѣ, черкаtѣ în чева. «Οὐδ' ἄν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνοίη». Ер: (saѣ кѕ ак:) «Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιαῦτα». Еѕр: 2) (sѕвst:) вешmîntѣ deпe d'asѕпра de лînъ, asпрѕ (fрекъtорѣ ка о гевреа), pasъ (прінч: a fiлosofiлор); (de ѕnde прin întind:) mesepia, ші віаца fiлosofiлор; (Бisep): чінѕл monaxikѣ saѣ кълѕгъреskѣ. [τρίβω].

Τριβωνάριον (τὸ), dim: (desпрец:) ал лѕї τριβώνιον, tpeanцъ de pasъ.

Τριβωνεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ пoртѣ віклeneшte în чева, шікanezѣ, adѕкѣ stръгънірї în amъцitoape кіпѕрї. [ші

Τριβωνικῶς, adв: în feлѣ, saѣ în локѣ de pasъ. «Τηνδὶ τὴν χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς». Apstf: [τρίβων].

Τριβώνιον (τὸ), dim: ал лѕї τρίβων, хаїnъ deпe d' asѕпра; pasъ a fiлosofiлор. [de ѕnde

Τριβωνιώδης, εος (ὁ ἡ),=Τριβωνώδης.

Τριβωνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, пoртѣ pasъ; (прin întind:) fiлosofeskѣ (ка dѕпe fopmъ). [ші

Τριβωνοφορία (ἡ), пѕрtape de pasъ. [din

Τριβωνοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѣ de pasъ; fiлosofѣ (ка dѕпe вешmîntѣ). [τρίβων, φέρω].

Τριβωνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, de feлѕл paseї. [τρίβων].

Τριγαμία (ἡ), a tpeiлea, saѣ întpeitъ пѕntъ. [din

Τρίγαμος (ὁ, ἡ), însoцitѣ în a tpeїa къsъtopie. [τρι, γάμος].

Τριγένεια (ἡ), tpeime de neamѕрї. «Ἀγαθῶν —». Sкst: вѕпѕрї de tpeї neamѕрї (feлѕрї). 2)=Τριγονία. [din

Τριγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de tpeї neamѕрї. 2) ажѕnsѣ în a tpeiлea цeнepaцie. [τρι, γένος].

Τριγενία (ἡ), =Τριγένεια.

Τριγέννητος (ὁ, ἡ), de tpeї opї пъsкѕtѣ. [τρι, γεννάω].

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ), =Τριγέρων.

Τριγέρων, οντος (ὁ), поet: de tpeї opї (ad: foapte) вътрînѣ; (desпpe лѕкр:) пpea векїѣ. [τρι, γέρων].

Τριγίγας, αντος (ὁ), поet: întpeitѣ (ла mъpime) цigantѣ. [τρι, γίγας].

Τρίγλα, ші Τρίγλη (ἡ), ѕnѣ feлѣ de пeшte, варвѕnѣ.

Τρίγληνος (ὁ, ἡ), поet: [τρι, γλήνη] = Τριόφθαλμος. || «Εἵματα τρίγληνα». Іл: Ξ. черчеї кѕ tpeї гъѕрї, saѣ tpeї пpeцioase пїetpe; (dѕпe алцiї) în локѣ de πολύγληνα, кѕ mѕлte кafasѕрї, saѣ пpeцioшї, вpednічї de прівіt.

Τριγλίζω, [imit:] віit: -ίοω, pîzѣ ѕnѣ feлѣ de pîsѣ. (вezї ші κιχλίζω).

Τριγλίον (τὸ), ші

Τριγλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї τρίγλη.

Τριγλοβόλος (ὁ, ἡ), поet: [τρίγλη, βάλλω] лoвitорѣ, прinzъtорѣ de варвѕnї. «Δίκτυον —». Епгр:

Τριγλοφόρος (ὁ, ἡ), поet: adѕкъtорѣ, коpinzъtорѣ de варвѕnї. «Χιτὼν —„ Епгр: mpeажъ пeskъpeaskъ. [τρίγλη, φέρω].

Τρίγλυφος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ tpeї sъпътѕрї; saѣ sкoвitѕрї, desпікаtѣ în tpeї. «Αἰχμὴ —». Оп: =Τρίαινα. || (sѕвst:) Τρίγλυφος (ἡ), ші Τρίγλυφον (τὸ), архitekt: ѕnѣ feлѣ de sъпътѕръ a Dopiчeлop капiteлe de stîлпї. [τρι, γλυφή].

Τριγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeї askѕцite вîрfѕрї. «Ὀϊστός — ». Om: [τρι, γλωχίν].

Τριγμὸς (ὁ), [τρίζω] sкрîшnipe; (пaptiк:) цiпътѕл лiлiакѕлѕї, ші чл:.

Τρίγναθος (ὁ, ἡ), поet: [τρι, γνάθος] = Τρίστομος.

Τρίγομφος (ὁ, ἡ), пiponitѣ, saѣ înпestpi цatѣ кѕ tpeї кѕїe saѣ цinte. [τρι, γόμφος].

Τριγονέω -ῶ, віit: -ήσω, ажѕnгѣ пînъ ла a tpeїa цeнepaцie, doвîndeskѣ stpъneпoцї; (desпpe плante) podeskѣ a tpeїa oapъ. [ші

Τριγονία (ἡ), ал tpeiлea гpadѣ de цeнepaцie. [din

Τρίγόνος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пъsкъtорѣ de a tpeiлea цeнepaцie, doвînditорѣ de stpъneпoцї. 2) (пpoпapoкs:) пъsкѕtѣ ал tpeiлea înпpeѕnъ кѕ алцї doї. «Τρίγονα τέκνα». Еѕр: (simплѕ) tpeї. [τρὶ, γόνος].

Τριγράμματος (ὁ, ἡ), кoмпѕsѣ din tpeї лitepe. [τρι, γράμμα].

Τριγωνίζω, viit: -ίσω, formezŭ triunrĭŭ; (apiim:) îmmulțeskŭ ku treĭ; (nestr:) sîntŭ triunrĭulară ; (une-orĭ) kîntŭ ku triunulu (mus: înstrumîntŭ, vezĭ τρίγωνος). [ui

Τριγωνικὸς, ἡ, ὸν, însuiltŭ triunrĭulu, triunrĭosŭ. [ui

Τριγωνιστί, adv: în formă de triunrĭŭ. [τρίγωνον].

Τριγωνίστρια (ἡ), [τριγωνίζω] Jucf: kîntătoare ku înstrumîntul triunŭ.

Τριγωνοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), (ui adv:) -ειδῶς, cel în firul de triunrĭŭ. [τρίγωνον, εἶδος].

Τρίγωνος (ὁ, ἡ), [τρι, γωνία] cel în treĭ colțurĭ, triunrĭularŭ. || (subst:) Τρίγωνον (τὸ), triunrĭŭ (firul geometrikŭ). 2) unŭ felŭ de musikalŭ înstrumîntŭ ku multe coarde, (Franț:) harpă.

Τριδακτυλιαῖος, α, ον, cel ku întindere (unghiŭ) de treĭ degete. [din

Τριδάκτυλος (ὁ, ἡ), [τρι, δάκτυλος] cel ku treĭ degete. 2) unghiŭ de treĭ degete.

Τρίδειρος (ὁ, ἡ), [τρι, δειρή] poet:=Τριαύχην, cel ku treĭ rîurĭ, saŭ capete.

Τριδέσποτος (ὁ, ἡ), cel ku (supusŭ la) treĭ stăpînĭ. [τρι, δεσπότης].

Τρίδουλος (ὁ, ἡ) [τρι, δοῦλος] de treĭ orĭ robŭ; robŭ din a treĭa generație, = Δουλέκδουλος.

Τρίδραχμος (ὁ, ἡ), cel ku greutate, saŭ preță de treĭ drahme. || (subst:) Τρίδραχμον, monetă de treĭ drahme. (ui ku artik:) «Τὸ τρίδραχμον». cele treĭ drahme. [τρι, δραχμή].

Τρίδυμος (ὁ, ἡ), [τρι, δύω] gemenŭ din treĭ născuți de o dată; (în pen:) întreitŭ.

Τριδύστηνος (ὁ, ἡ), de treĭ ori (foarte) nenorocitŭ saŭ tikălosŭ. [τρι, δύστηνος].

Τριέλικτος (ὁ, ἡ), poet: [τρὶ, ἑλίσσω] înfășurătŭ de treĭ, saŭ de multe-orĭ «Ὄφις — ». Ep: înkolăcitŭ de multe orĭ, mare.

Τριέμβολος (ὁ, ἡ), înarmatŭ ku întreită prăș, saŭ treĭ emvole (unŭ felŭ de korabie). 2) aparatŭ de treĭ stinghiĭ. 3) kom: pornitŭ prea mult la plăcerile venerience. [τρι, ἔμβολον, vezĭ ziv:].

Τρίενος (ὁ, ἡ), [τρι, ἔνος]=Τριετής.

Τριέσπερος (ὁ, ἡ), (enit: Erkulă) a cărăția zămislire în nînteve a dzinit treĭ seară d' a pîndza. [τρι, ἑσπέρα].

Τριέτεια (ἡ), = Τριετία.

Τριετὴρ (ὁ), poet: = Τριετής. [de unde

Τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, atingătoră de kărpă de treĭ anĭ, saŭ de făkut la fie-kare treĭ anĭ. [ui

Τριετηρὶς, ίδος (ἡ), kărpă de treĭ anĭ. «Ἑορτὴ —». kare se serbeazăla fie-kare treĭ anĭ o dată.

Τριέτηρος, ui

Τριετὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), de treĭ anĭ. (vezĭ ui δεκαετὴς). [τρι, ἔτος]. [de unde

Τριετία (ἡ), treime de anĭ. [ui

Τριετίζω, viit: -ίσω, sîntŭ de treĭ anĭ.

Τριζυγὴς, ές (ὁ, ἡ), poet: în lokŭ de...

Τρίζυγος (ὁ, ἡ), înjugatŭ al treilea,(ad:) înpreunăță ku altă doĭ; (în pen:) întreitŭ. «Τρίζυγοι θεαί». Esp: (simn: în lokŭ de) treĭs, treĭ. [ui

Τρίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Τρύζυγος. [τρι, ζεύγω].

Τρίζω, [imit:] viii: τρίξω, (miș: tre: de ku: în lokŭ de prez: τέτριγα) tîrîieskŭ, saŭ fakă trrr; (desupre mișcări năzări, ui partik: lilieci) ținŭ țîrîind. «Γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παροιμοίην νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασι, κατάπερ αἱ νυκτερίδες». Ep;

Τριζωδία (ἡ), (astronm:) unire de treĭ zodiĭ. [τρι, ζῴδιον].

Τριηκὰς, άδος (ἡ), Ion: în lokŭ de τριακάς.

Τριήκοντα, Τριηκόσιοι, ui cl: Ion în lokŭ de τριάκοντα, τριακόσιοι, ui cl:

Τριημερία (ἡ), kărpă de treĭ zile. [ui

Τριημερίζω, viit: -ίσω, dzinezŭ (saŭ fakă ceva în) treĭ zile. [τριήμερος].

Τριημερόνυκτος (ὁ, ἡ), poet: dzinitoră treĭ zile ui treĭ nopți. [τρι, ἡμέρα, νύξ].

Τριήμερος (ὁ, ἡ), dzinitoră (saŭ făkătoră de ceva în) treĭ zile, saŭ cel de treĭ zile. [τρι, ἡμέρα].

Τριημίεκτα, greș: în lokŭ de τρὶ' ἡμίεκτα.

Τριημιολία (ἡ), (se ing: ναῦς), ui

Τριημιόλιον (τὸ), (se ing: πλοῖον)=Τριηρημιολία.

Τριημιποδιαῖος, α, ον, unghiŭ de unŭ picorŭ ui jumătate. [din

Τριημιπόδιον (τὸ), treĭ jumătăți de picorŭ, (ad:) unŭ picorŭ ui jumătate. [τρι, ἥμισυς, πούς].

Τριημιτόνιον (τὸ), (mus:) treĭ emitone [τρὶ, ἡμιτόνιον, vezĭ ziv:).

Τριημιχοίνικα, greș: în lokŭ de τρὶ' ἡμιχοίνικα.

Τριημιωβολιμαῖος, α, ον, cel în preță de treĭ jumătăți de oboluri, (ad:) de unŭ o[illegible] ui jumătate. [τρι, ἥμισυς, ὀβολός].

Τριηραρχέω -ῶ, viit: -ήσω, kirmăcească,

saă ekipezĭ (înapmezĭ, rъteskĭ) o tpierъ (korabie kъ tpeĭ pîndърĭ de bîsle) ka tpierapxĭ. [τριήραρχος]. [de ъnde

Τριηράρχημα (τὸ), kelъxĭalъ denъъъ pentpъ înapmapea tpierei.

Τριηράρχης, ου (ὁ), = Τριήραρχος.

Τριηραρχία (ἡ), tpierapxie, (ad:) rъvepnape, saă ekipape (înapmape) de kъtpe ципева kъ але sale kelъxĭelĭ de o tpierъ. [din

Τριήραρχος (ὁ), rъvepnъtopĭ(kъpitanĭ),de tpierъ; saă(înAtena)vetegeanĭ, kape singъpĭ saă înpreъnъ kъ alцĭi kelъxĭeшte ла ekipapea, saă înapmapea, ші цipepea de xpanъ, ші чл: челор dînъъntpъl ъneĭ tpierе în folosъl natpii. [τριήρης, ἄρχω].

Τριηραύλης, ου (ὁ), kîntъtopĭ kъ flъerъl (taktînd npin kîntapea sa mîшkъpіle bîslaшilor) de tpierъ. [τριήρης, αὐλός].

Τριηρετέω, biit; -εύσω, sîntĭ...

Τριηρέτης, ου (ὁ), bîslaшĭ de tpierъ. [τριήρης]. [de ъnde

Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, însъшitĭ, kъvenitĭ bîslaшъlъĭ de tpierъ.

Τριημιολία (ἡ), (se înц: ναῦς) ъnĭ felĭ de pesboĭaskъ korabie maĭ mikъ de kît o tpierъ ші fъpъ koпertъ [τριήρης, ἡμιόλιος].

Τριήρης, [τρι, ἄρω, saă ἐρέσσω] εος (ὁ, ἡ), întpeitĭ; (npinч:) kъ tpeĭ katъpĭ. ‖ (naptik: ka sъbst: se înц: ναῦς) tpierъ, ъnĭ felĭ de pesboĭaskъ korabie kъ tpeĭ pîndърĭ ъnъl neste altъl de bîsle în fie-kape latъpъ. ‖ (însemn: însъ, kъ, τριηκόντορος, ші πεντηκόντορος se zive dъne mъlцimea bîslelor; ĭar μονήρης ші διήρης, ші чл: nînъ ла πεντήρης, saă dъne alцĭi ла τετρήρης dъne înъlцimea pîndърilor bîslelor челор ъneле neste altele. Такт: елі:). de ъnde

Τριηρικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitĭ(ал)tpiereĭ. [ші

Τριηρίτης, ου (ὁ), bîslaшĭ, saă ostaшĭ de tpierъ

Τριηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felĭ, saă formъ de tpierъ. [τριήρης, εἶδος].

Τριηρονόμος (ὁ), rls: = Τριήραρχος, rъvepnъtopĭ de tpierъ. [τριήρης, νέμω].

Τριηροποιὸς (ὁ), fъktopĭ de tpierъ. [τριήρης, ποιός].

Τριηρῶν, ші Τριήρων, gen: îm: al лъĭ τριήρης.

Τριθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), ъdatĭ de (koppinsĭ întpe) tpeĭ mъpі [τρι, θάλασσα].

Τριθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), kape înflopeшte, saă înverzeшte de tpeĭ orĭ. [ші

Τριθαλὶς (λλὶς), ίδος (ἡ), ъnĭ felĭ de plantъ. [τρὶς, θάλλω].

Τριθεία (ἡ), kredinцъ în tpeĭ zeiтъцĭ. [ші

Τριθεῖται (οἱ), epetiчĭ dormatisînd tpeĭ zeiтъцĭ (în чele tpeĭ fiinце але lецелор sfinteĭ tpeimĭ). [τρι, θεός].

Τριθημερινὸς, ἡ, όν, fъkцiĭ, întîmplatĭ a tpeĭa zi, saă kъ tpeĭ zile maĭ 'nainte, saă la fie kape tpeĭ zile. [τρίτος, ἡμέρα].

Τρίθρονος (ὁ, ἡ), (Bisep:) întponatĭ în întpeitĭ skaънĭ, ad: înkinatĭ în tpeĭ fețe, saă inostase. [τρι, θρόνος].

Τρίἵππον (τὸ), trъsъpъ tpasъ de tpeĭ kaĭ. [τρι, ἵππος].

Τρικαλίνδητος (ὁ, ἡ), = Τρικυλίνδητος.

Τρικάρηνος (ὁ, ἡ), noet: = Τρικέφαλος. [τρι, κάρα],

Τρίκαρπος (ὁ, ἡ), poditopĭ de tpeĭ orĭ пе anĭ. 2) (rls:) = Τρίενος. [τρι, καρπὸς].

Τρίκερως, ω, saă ωτος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ koarne, saă kolцъpĭ, kъnъlîie. [τρι, κέρας, saă κεραία, vezĭ ziч:].

Τρικέφαλος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ kapete. [τρι, κεφαλὴ],

Τρικλιναρχης, ου (ὁ), = Αρχιτρίκλινος. [τρίκλινος, ἄρχω].

Τρίκλινος (ὁ, ἡ), înkъnъtopĭ, saă kopinzъtopĭ de tpeĭ natъpĭ (de kъlkai, saă de masъ). ‖ (sъbst:) Τρίκλινον (τὸ), kameръ (npinч: de mînkape) kъ tpeĭ natъpĭ. [τρι, κλίνη].

Τρίκλυστος (ὁ, ἡ), [τρι, κλύζω] de tpeĭ orĭ afъndatĭ în anъ, snъlatĭ.

Τρίκλωνος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ krъчĭ, saă ramъpe. [τρι, κλὼν].

Τρίκλωστος (ὁ, ἡ), de tpeĭ orĭ, saă în tpeĭ fipe topsĭ. [τρι, κλώθω].

Τρίκοκκος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ simъpĭ, saă grъънце, saă (fir:) nietpe preцioase. [τρι, κόκκος].

Τρικόλλυβον (τὸ), o monetъ de tpeĭ koliве (vanĭ mъpъцĭ), = Τρίχαλκον. [τρι, κόλλυβος].

Τρικόλουρος, (ὁ, ἡ), de tpeĭ orĭ чĭsntitĭ. [τρι, κόλουρος].

Τρικόλωνος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ dealъpĭ. [τρι, κολωνὸς].

Τρικόνδυλος (ὁ, ἡ), чел kъ tpeĭ nodъpĭ, saă înkeĭetъpĭ. [τρι, κόνδυλος].

Τρίκορος (ὁ, ἡ), gram: eksпl: a лъĭ τρίγληνος. [τρι, κόρη].

Τρικόρυθος (ὁ, ἡ), noet: чел kъ koifĭ înnodobitĭ kъ tpeĭ kreste. [τρι, κόρυς].

Τρικόρυμβος (ὁ, ἡ), noct: în локĭ de τρικόρυφος. «Ἀλκὴ —». Sin ustepca sfinteĭ tpeimĭ. [τρι, κόρυμβος].

Τρίκορυς, υθος (ὁ, ἡ), poet:=Τρικόρυθος.

Τρικόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѫ treĭ vîrfѣrĭ, saŭ kѣpѣцînĭ. [τρι, κορυφὴ].

Τρικόρωνος (ὁ, ἡ), trѣitŭ de treĭ orĭ atîta, kît o voakъ, foapte bѣtrînŭ. [τρι, κόρωνη].

Τρικότυλος (ὁ, ἡ), înkѣpѣtorŭ, saŭ konpinzѣtorŭ de treĭ kotiле. «Οἶνος—» Esix: prostŭ, treĭ kotiле de unŭ ovolŭ. [τρι, κοτύλη, vezĭ ziч:].

Τρίκουρος (ὁ, ἡ), tѫnsŭ de treĭ orĭ ne anŭ, saŭ la fie-kare treĭ anĭ; saŭ de treĭ orĭ (ad: kѫ desъvîrшire) tѫnsŭ. [τρι, κουρὰ].

Τρικρανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet:=Τρικάρηνος. [τρι, κρᾶνον].

Τρικράσπεδος (ὁ, ἡ), чел кѫ treĭ mѣrцinĭ, saŭ poale. [τρι, κράσπεδον].

Τρικύαθος (ὁ, ἡ), înkѣpѣtorŭ, saŭ konpinzѣtorŭ de treĭ pahare (de oare-kare mѣsurѣ). [τρι, κύαθος, vezĭ ziч:].

Τρικυλίνδητος, ші Τρικύλιστος (ὁ, ἡ), de treĭ orĭ (prea ĭute) postogolitŭ. [τρι, κυλινδέω, ші κυλίω].

Τρικυμία (ἡ), întpeitŭ (prea mare) valŭ, talazŭ, saŭ treĭ valurĭ unul neste altul; (în цen:) viжelie, furtunъ de mare. [τρι, κῦμα].

Τρίκωλος (ὁ, ἡ), kompusŭ din treĭ pѣrцĭ, saŭ mѣdulare. ‖ (subst:) «Τρίκωλον (τὸ), periodŭ de kuvîntŭ din treĭ membre. [τρι, κῶλον].

Τριλάγη (γυ) νος, ου (ὁ, ἡ), înkѣpѣtorŭ, saŭ konpinzѣtorŭ de treĭ borkane, saŭ arчoape (de biнŭ). [τρι, λάγη(γυ)νος].

Τριλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), stirѣlucitŭ de treĭ luminĭ, saŭ dѣtѣtorŭ de întpeitъ luminъ. [τρι, λάμπω].

Τρίλιθος (ὁ, ἡ), kompusŭ din treĭ (preцioase) pietre. (vezĭ ші τρίγληνος). [τρι, λίθος].

Τρίλινος (ὁ, ἡ), kompusŭ din treĭ fire, =Τρίκλωστος. ‖ «Τρίκλινον (τὸ), koletŭ (rîopdanŭ) din treĭ шire de mѣrgѣritarŭ. [τρι, λῖνον].

Τρίλιτρος (ὁ, ἡ), чел în grestate de treĭ litre. ‖ (subst:) Τρίλιτρον (τὸ), grestate de treĭ litre. [τρι, λίτρα].

Τρίλιστος (ὁ, ἡ), [τρί, λίσσομαι] de treĭorĭ (ad: prea mult) dopitŭ (purtatŭ), saŭ foapte nottitŭ.

Τρίλοβος (ὁ, ἡ), чел кѫ treĭ teчĭ, saŭ urekiшne. «Καρδία—». At: [τρι, λοβὸς].

Τριλογέω -ῶ, bit: ήσω, (gram:) eksprimŭ чeva în treĭ kiпurĭ. [mi

Τριλογία (ἡ), чele treĭ tragediĭ, чe fie-kare poetŭ tregusia sъ represinte în konkursŭ. (vezĭ ші τετραλογία). [τρι, λόγος].

Τριλοφία (ἡ), koĭfŭ kѫ întpeitъ greastъ. [τρι, λόφος].

Τριμάκαιρα (ἡ), poet: fem: al lui τριμάκαρ,=Τρισμακαρία, din τρισμάκαρ, de treĭ orĭ (foapte) fericitъ.

Τρίμαμμα, ης (ἡ), stirѣtunъ desupre tatъ saŭ mutъ de al patrulea gradŭ. [τρι, μάμμα].

Τριμελὴς, έος (ὁ, ἡ), kompusŭ din treĭ mădulare, saŭ glasurĭ viersuitoare de kîntare. [τρι, μέλος].

Τριμέρεια, (ἡ), înpѣrцire în treĭ pѣrцĭ.[din

Τριμερὴς, έος (ὁ, ἡ), kompusŭ din, saŭ înpѣrцitŭ în treĭ pѣrцĭ. [τρι, μέρος]. [de unde

Τριμερίζω, biit: -ίσω, înpărцŭ în treĭ pѣrцĭ. [ші

Τριμερῶς, adv: în treĭ pѣrцĭ.

Τρίμετρος (ὁ, ἡ), kompusŭ din treĭ prosodiace metre. "Τόνος—». Ep: iambikul (ka konpinzѣtorŭ de treĭ dipodiĭ, saŭ îndoite metriче picioare). (vezĭ ші τετράμετρος). [τρι, μέτρον].

Τριμηνιαῖος, α, ον, чел de treĭ luni. [din

Τρίμηνος (ὁ, ἡ), чел чe are, saŭ duine-ште treĭ luni. ‖ (subst:) Τρίμηνος (ἡ), (se înц: περίοδος) trimestrŭ, trilunie, kvrsŭ de treĭ luni. [τρι, μήν].

Τρίμιθος (ὁ, ἡ), greш: în lokŭ de τρέμιθος.

Τριμίτιον (τὸ), dim: al lui τρίμιτον.

Τριμίτινος, η, ον, ші

Τρίμιτος (ὁ, ἡ), [τρι, μίτος] kompusŭ din treĭ fire, saŭ aцe. ‖ (subst:) Τρίμιτος (se înц: χιτὼν), ші Τρίμιτον (se înц: ἱμάτιον), xaĭnъ dintr' astfel de цesѣtѣrъ (ad: kѫ firul pesuчitŭ în treĭ). (vezĭ ші δίμιτος).

Τρίμμα (τὸ), fărîmѣtѣrъ din frekare, saŭ nisape, ші чl:; (partik:) unŭ felŭ de zeamъ (saluъ) kѫ felurite apome. (vezĭ ші θρυμματίς). 2) (fir:) omŭ frekatŭ, posŭ (cherkatŭ) în luкrurĭ, (alt:) τρίβων, de multъ eksperiinцъ. (vezĭ ші περίτριμμα). [τρίβω].

Τριμμάτιον (τὸ), dim: al lui τρίμμα.

Τριμμὸς (ὁ), =Τρίψις, frekare, saŭ nisape, ші чl: 2) (upin întind:) lokŭ frekatŭ de unblete, drumŭ, noiekъ. (vezĭ ші τρίβος). [τρίβω].

Τριμνaῖος, α, ον, чel de treĭ mine în grestate, saŭ preцŭ. [τρι, μνᾶ].

Τριμοιρία (ἡ), întpeitŭ meritkă; saŭ treĭ pѣrцĭ; (apitm:) treĭ a patra; saŭ a treĭ-

леа парте (din оаре-каре datъ мъріме). [τρι, μοῖρα] [de ѕnde

Τριμοιριαῖος, α, ον, de о потрівъ кѕ треї а патра, saѕ кѕ а треілеа парте (dintр' о мъріме datъ).

Τριμοιρίτης, ου (ὁ), лѕъторѕ, saѕ копрінzъторѕ de треї пърцї, saѕ de întреітъ парте. [din

Τρίμοιρος (ὁ, ἡ), = Τριμερής, întреітѕ. 2) =Τριμοιριαῖος. [τρὶ, μοῖρα].

Τρίμορος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ de τρίμοιρος. «Δισσαῖς ἐν τριμόροισιν». Орf: în доъ треї а патра, saѕ доъ а треілеа пърцї а ле zілії. [τρὶ, μόρος].

Τρίμορφος (ὁ, ἡ), чел în треї форме saѕ fігѕрї. [τρι, μορφή].

Τρίμυξος (ὁ, ἡ), [τρι, μύξα] лампъ кѕ треї мѕкѕрї, saѕ fітіле.

Τρίναξ, ακος (ὁ), = (însъ маї întрев: dekît) Θρίναξ.

Τρίνυκτον, saѕ (маї кор:) Τρινύκτιον (τὸ), треї нопцї. [τρι, νύξ].

Τριξᾶς, ᾶντος (ὁ), Sічел: în локѕ de τριάς. [din

Τριξὸς, ὴ, όν, Ion: ші Dop: în локѕ de τρισσός.

Τριοβολιαῖος (-ιμαῖος), греш: în локѕ de τριωβολιαῖος. ші

Τριόβολον, греш: în локѕ de τριώβολον.

Τριοδέω -ῶ, віit: ήσω, fакѕ (репетѕ) чева de треї орї; (дѕпе чіч:) трекѕ de треї орї пе ачееашї кале. [ші

Τριοδία (ἡ), =Τρίοδος, pesпîntie. [ші

Τριοδίτης, ου (ὁ), ші Τριοδῖτις ιδος (ἡ), ал pesпîntieї; (епіt:) Екаtа, ка adopatъ пе ла pesпîntії. «Σοβὰς —». Епгр: = Δρομὰς, кѕрвъ. «Λέξις —». Sin: de ѕліцъ, трівіалъ. [τρίοδος].

Τριοδοντία (ἡ), пеskѕіре прін ostie. [ші

Τριοδοντικὸς, ὴ, ὸν, чел прін ostie, saѕ ал ostieї. «Τριοδοντικὴ (se înц: τέχνη)». Плд: =Τριοδοντία. [τριόδους].

Τριοδόντιον (τὸ), dim: ал лѕї τριόδους, ostioaръ, = Τριαινίδιον.

Τρίοδος (ἡ), pesпîntie de треї ѕліце. «'Ο («'Η «Τὸ) ἐκ τριόδου». Акs: чел дѕпе, saѕ de ѕліцъ, (прін ѕрm:) прostѕ, трівіалѕ; (ші fіг:) «'Εν τριόδῳ εἶναι λογισμῶν». Пров: а fі de îndoїалъ. [τρι, ὁδός].

Τριόδους, οντος (ὁ, ἡ), [τρι, ὀδούς] чел кѕ треї dinцї, (ші fіг:) цепе, saѕ аsкѕціте вîрfѕрї. || (sѕвst: върв:) ostie пеskъреаsкъ кѕ треї цепе, = Τρίαινα.

Τρίοζος (ὁ, ἡ), чел кѕ треї nodѕрї, окіѕрї, saѕ кръчї [τρι, ὄζος].]

Τριοῖσι, поет: în локѕ de τρισί, dat: ал лѕї τρεῖς.

Τριόπης, [τρι, ὄψ] ου (ὁ), ші

Τριόπιος (ὁ, ἡ), гл: = Τριόφθαλμος.

Τριοπὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕї τριόπης. || (sѕвst:)=Τριοττίς.

Τριόργυιος (ὁ, ἡ), чел de треї stînжінї. [τρι, ὀργυιά].

Τριορία (ἡ), локѕл, ѕnde se ѕnesк треї хотаре de пъмîntѕрї (царіне, ші чл:). [τρι, ὅρος].

Τριόροφος, греш: (saѕ неапров:) în локѕ de τριώροφος.

Τριόρχης, ші Τρίορχος, ου (ὁ), чел кѕ треї воаше; (прін întind:) foapte desfрînatѕ, datѕ кѕ totѕл ла мѕїерї. || (sѕвst:) ѕnѕ felѕ de ѕлеѕ, (Франц:) buse. 2) ѕnѕ felѕ de faвѕлоаsъ плантъ. [τρι, ὄρχις].

Τριόττιον (τὸ), ші

Τριοττὶς, ίδος (ἡ), [τρι, ὄσσομαι] At; în локѕ de τριοπίς, черчелѕ кѕ треї гъѕрї, saѕ пїетре. (вezї ші τρίγληνος).

Τριόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ треї окї. [τρι, ὀφθαλμός].

Τριόφυλλον (τό), поет: saѕ греш: în локѕ de τρίφυλλον

Τρίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ (saѕ комплектатѕ din) треї копії. [τρι, παῖς].

Τρίπαλαι, adв: ком; în локѕ de πρόπαλαι [τρι, πάλαι]. [de ѕnde

Τριπάλαιος (ὁ, ἡ), de треї-орї (ad: foapte) векїѕ.

Τριπαλαιστιαῖος, α, ον, ші

Τριπάλαιστος, ші Ion: Τριπάλαστος (ὁ, ἡ), чел de треї палме. [τρι, παλαιστή].

Τρίπαλτος (ὁ, ἡ), поет: [τρι, πάλλω] аsвîрлітѕ дѕпе о întреітъ înвîрtіре, saѕ авîntаре, (прін ѕрm:) кѕ маре пѕтере; (in цеn:) їѕте, грozавѕ. «Πῆμα—». Esхл: (вezї ші δίπαλτος].

Τριπάνουργος (ὁ, ἡ), de треі-орї (foapte) віклеанѕ. [τρι, πανοῦργος].

Τρίπαππος (ὁ, ἡ), stръвѕnѕ ал татълѕї, saѕ ал мѕмеї. [τρι, πάππος].

Τριπάρθενος (ὁ, ἡ), компѕsѕ din треї fечоаре. [τρι, παρθένος].

Τριπάροδος (ὁ, ἡ), чел кѕ треї тречерї. «Ναῦς —„. At: кѕ треї коперте. [τρι, πάροδος].

Τριπάτωρ, ορος (ὁ), поет: în локѕ de προπάτωρ. [ші

Τρίπατρος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ треї таці. [τρι, πατήρ].

Τριπάχυιος (ὁ, ἡ), Dop: поет. în локѕ de τριπήχυιος.

Τρίπεδος (ό, ή), лвпгъ de tpeї пічоаре. [ші

Τριπέδων, ωνος (ό), de tpeї (de мвле) орї легатъ, заб пвзъ кв пічоареле în вътчї; петрвпікъ (ровъ). [τρι, πέδη].

Τριπέμπελος (ό, ή), [τρι, πέμπελος] = Τριγέρων, foapte вътрînъ.

Τριπέρυσι, adв: de tpeї орї апцърц (ad:) foapte de мълтъ. [τρι, πέρυσι].

Τριπέτηλος (ό, ή), Ion: în локъ de τριπέταλος, чел кв tpeї fрвпze, заб foї. || (свв-st:) Τριπέτηλον (τὸ), = Τρίφυλλον.

Τριπετὴς, έος (ό, ή), noet: [τρι, πετάννυμι] desпikatъ (цъїатъ) în tpeї; (în цen:) întpeitъ.

Τρίπηδος (ό), [τρι, πηδάω] [de avi] tpeaпъdъ de калъ.

Τριπήχυιος, ші

Τρίπηχυς, εος (ό, ή), лвпгъ de tpeї коцї; (în цen:) пpea лвпгъ, foapte мape. [τρι, πῆχυς].

Τριπιθήκινος, η, ον, kom: de tpeї орї маї врîтъ dekît маїмвца. [τρι, πίθηκος].

Τρίπλαξ, ακος (ό, ή), компвзъ din tpeї плъчї legate вна neste алта; (în цen:) întpeitъ, заб кв tpeї îndoiтврї. [τρι, πλάξ].

Τριπλανὴς, έος (ό, ή), noet: de tpeї ţорї (мълт) рътъчітъ. [τρι, πλάνη].

Τριπλασιάζω, вііт: -άσω, întpeїeскъ, заб fакъ чева întpeitъ. [τριπλάσιος].

Τριπλασιεπίπεμπτος (-τέταρτος, ші чл:) (ό, ή), de tpeї орї ші о а чінчілеа (а патрвлеа) пapte маї мълтъ. [τριπλάσιος, ἐπί, πέμπτος, τέταρτος].

Τριπλασιεπιτεταμερὴς (-τριμερὴς, ші чл:) (ό, ή), de tpeї орї ші патрв а чінчеа (tpeї а патра, ші чл:) маї мълтъ. [τριπλάσιος, ἐπὶ, τετραμερὴς, τριμερὴς, ші чл:]

Τριπλασιεπίτριτος (ό, ή), везї τριπλασιεπίπεμπτος. [τριπλάσιος, ἐπί, τρίτος].

Τριπλασιεφήμισυς, εος (εια, υ), de tpeї орї ші жвмътате atîta (маї мълтъ, маї мape), ad: în пропорцie de tpeї ші жвмътате кътре вна (de шапte кътре доъ). [τριπλάσιος, ἐπί, ἥμισυς].

Τριπλάσιος, α, ον, ші Τριπλασίων, ονος (ό, ή), întpeitъ, заб de tpeї орї маї мълтъ, заб маї мape. [τριπλοῦς]. [de вnde

Τριπλασίως, adв: de tpeї орї atîta, întpeit.

Τρίπλεθρος (ό, ή), чел кв întindepe, заб лърцime de tpeї поroane. [τρι, πλέθρον].

Τριπλεκὴς, έος (ό, ή), în tpeї fipe împletitъ; (noet: în цen:) întpeitъ. [τρι, πλέκω].

Τρίπλευρος (ό, ή), чел în tpeї латвре, triлатъралъ. [τρι, πλευρὰ].

Τριπλῇ, dat: fem: ал лвї τριπλοῦς.

Τρίπλοκος (ό, ή), = Τριπλεκὴς.

Τριπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον, -οῦν, [τρι, ἁπλόος -οῦς] întpeitъ, de tpeї орї atîta; заб компвзъ din tpeї oape-кape лвкрврї пвзе вплл neste алтвл. || (fem: dat:) Τριπλῇ, noet: adв: în локъ de τριπλῶς, întpeit. «Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν». Om: [de вnde

Τριπλῶς, adв: întpeit.

Τριποδήϊος (ό, ή), noet: Ion: în локъ de Τριπόδειος, чел кв tpeї пічоаре.

Τριποδὴς, ίδος (ή), noet: fem: ал лвї τριποδήϊος.

Τριποδηλάλος (ό, ή), noet: пpoopочіторъ (гръіторъ de ораколе) dene tpinodъ [τρίπους (вezї zіч:), λάλος].

Τριπόδης, ου (ό), лвпгъ de tpeї пічоаре. [τρι, ποῦς].

Τριποδηφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, портъ (ціъ, заб їаъ ка преміъ de вірвінцъ în конкврсъ de dpamatiче поeme) tpinodъ. [ші

Τριποδηφορικὸς, ὴ, ὸν, кввenilъ ла лвape de tpinodъ în преміъ. [τρίπους (вezї zіч:), φέρω].

Τριποδιαῖος, α, ον, чел кв întindepe de tpeї пічоape. [ші

Τριποδίζω, вііт: -ίσω, тропъїескъ, заб вмвлв în треапъдъ, (Fpanц:) trotter. (вezї ші καλπάζω). [τρι, ποῦς].

Τριπόδιον (τὸ), dim: ал лвї τρίπους.

Τριποδίσκιον (τὸ), dim: ал лвї...

Τριποδίσκος, (ὁ), = Τριπόδιον.

Τριποδοειδὴς, έος (ό, ή), чел în felъ, заб formъ de tpinodъ. [τρίπους, εἶδος].

Τριποδοφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, = Τριποδηφορέω.

Τριπόθητος (ό, ή), de tpeї орї (foapte) dopitъ, поftitъ. [τρι, ποθέω].

Τρίποκος (ό, ή), чел кв întpeitъ (deasъ, înвілшвгатъ) лînъ (desnpe оі în твndepea лор, вezї ші τρίκουρος). [τρι, πόκος].

Τριπόλιον (τὸ), [τρι, πόλιον] вnъ felъ de плantъ, че ші зкімвъ de tpeї орї faца пе zi.

Τρίπολις, εως (ή), (провінцie) компвзъ din tpeї ораше. [τρι, πόλις].

Τριπόλιστος (ό, ή), noet: în локъ de τριπλοῦς; (прin врт:) мape, îmmвлцітъ. [τρι, πολίζω în локъ de πολέω].

Τρίπολος (ό, ή), întopsъ (apatъ), заб de apat, ші semъnat de tpeї орї пе anъ; (прin врт:) грasъ, podosъ. [τρι, πολέω].

Τριπόνητος (ό, ή), noet: кв întpeitъ (мълтъ) ostenealъ лвкратъ. || «Ἔρις—». Enгр: чса dîntpe tpeї коплвкръторї. [τρι, πονέω].

Τριπόρθητος, ші noet: Τρίπορθος (ό, ή),

de treĭ orĭ пръdatъ. [τρι, πορθέω].

Τριπορνεία (ή), înlpeitъ (din neamъ în a treĭa ɡeneraţie) кървъsърie. [din

Τρίπορνος (ό, ή), înlpeitъ (din neamъ în a treĭa ɡeneraţie) кърваръ. [τρι, πόρνος].

Τρίπος, noet: Eол: în локъ de ...

Τρίπους, οδος (ό, ή), чел în treĭ пічоare. || (овіч: sвst: înpreвnъ кв, ші maĭ des fъръ λέβης) tinţipe кв treĭ пічоare, каре sлвжĭa saъ nentrв înkълzipe de aпъ, ші чл: («Τρίπους λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν». Esхл:) saъ ка basъ de binъ, каре se ziчea ші ἄπυρος (nenвsъ ла fokъ), ші se da ка premiĭ ла вірвіторĭ, saъ se konsfinţĭa кв prinosъ ла temnлrĭ, лвкrîndв se кв mвлъ mentenвţipe. 2) skввnъ, saъ masъ кв treĭ пічоare, trinodъ. «Τρίποδες εἰσηνέχθησαν κρεῶν μεστοὶ». Ksn: (naptik: ші maĭ кв deosevipe) trinodвл de ла Delfĭ, пе каре mezînd preotiţa Hitia se însвtia de Aполонъ, ші прооровія. (de вnde)«Ὡς ἐκ τρίποδος λαλεῖν». Пров: în kinъ прооровескъ. «'Ο περὶ τῷ στέρνῳ τρίπους„. Flstp: neавъіхтвл глasъ ал konmtiinţeĭ. || (îm:) «Τρίποδες„. Лкs: вna din вліцеле Ateneĭ. [τρι, ποῦς].

Τρίπρατος (ό, ή), [τρι, πιπράσκω] de treĭ orĭ bindвtъ; (npin întind:) foapte eksnepiinţatъ (trekвtъ npin чівръ ші dîrmonъ).

Τριπρόσωπος (ό, ή), чел кв (komпвsъ din) treĭ feţe, saъ nepsoane. [τρι, πρόσωπον].

Τριπτὴρ (ό), noet: (în ɡen:) = Τρίπτης; (naptik:) чілindрвл, saъ tъвълвквл potвndъ, кв каре teskвĭesk mъslineле; ші basвл, în каре se adвnъ вntdelemnвл din teaskъ; (fir:) «Τριπτὴρ δικῶν». Apstf: шикъпъторъ în жвdikъţĭ. [τριβω]. [de вnde.

Τριπτήριον (τὸ), instрвmîntъ, în каре, saъ кв каре se freakъ, saъ se niseazъ чева.

Τρίπτης, ου (ό), frekъторъ (npinч: de înвъіацĭ). [ші

Τριπτὸς, ὴ, ὸν, frekatъ, saъ de frekat (de nisat, ші чл:). [τρίβω].

Τρίπτυχος (ό, ή), чел кв treĭ квte, saъ îndoitъ în treĭ; (în ɡen:) întpeitъ. [τρι, πτυχή].

Τρίπτωτος (ό, ή), грат: чел кв treĭ kazврĭ nвmaĭ. [τρι, πτῶσις].

Τρίπωλος (ό, ή), чел кв (trasъ de) treĭ mînжĭ. [τρι, πῶλος].

Τρίῤῥυθμος (ό, ή), tonatъ în treĭ taktв-pi,=Τρίμετρος. [τρι, ῥυθμός].

Τρίῤῥυμος (ό, ή), (trъsвръ) кв treĭ oĭштĭ, (ad:) кв treĭ перекĭ de каĭ. [τρι, ῥυμός].

Τρὶς, (adв:) de treĭ orĭ; (npin întind: ші maĭ кв seamъ în челе komпвse) de mвлte orĭ, prea mвлt, (Fraщ: de avi) trés (вozĭ, τρισμάκαρ, τρισάθλιος, ші чл: ші ἐννέα ші ἑπτά). «Τρὶς ἕξ βάλλειν». Пров: (fir: de ла жвкъторіĭ de квве) a вірві кв desъvîrşipe, a isввti, a nemeri. [τρεῖς].

Τρισάγιος, α saъ ος, ον, de treĭ orĭ (foapte) sfîntъ. || (sвst: neut: Бisep:) «Τὸ τρισάγιον» penetarea de treĭ orĭ a рвцеĭ, Ἅγιος ὁ θεὸς, Sfinte Dвmnezeвле, ші чл: [τρὶς, ἅγιος].

Τρισαένναος, α saъ ος, ον, noet: de treĭ orĭ (foapte) вечнікъ. [τρὶς, ἀένναος].

Τρισάθλιος, α saъ ος, ον, de treĭ orĭ (foapte) tikълосъ. [τρὶς, ἄθλιος].

Τρισάκτινος (ὁ, ή), лвminъторъ кв treĭ paze. [τρίς, ἀκτὶς].

Τρισάλαστος (ό, ή), noet: de treĭ orĭ (foapte) krîчosъ, nesвfepitъ. [τρὶς, ἄλαστος].

Τρισαλιτήριος (ὁ, ή), de treĭ orĭ (foapte) вlestematъ, snвrkatъ. [τρὶς, ἀλιτήριος].

Τρισάλυπος (ὁ, ή), кв totвл neadвкъторъ de sвnъpape, saъ skîrвъ. [τρὶς, ἀ, λύπη].

Τρισανάριθμος (ό, ή), de treĭ orĭ (кв totвл) nenвmъratъ. [τρὶς, ἀ, ἀριθμός].

Τρισάνθρωπος (ὁ, ή), kom: în локъ de τρισάθλιος (ка kвm ar fi sinonime omвл ші tikълосвл). [τρὶς, ἄνθρωπος].

Τρισάποτμος (ὁ, ή), noet: de treĭ orĭ (foapte) nenoрочitъ, кв totвл tikълосъ. [τρὶς, ἀ, πότμος].

Τρισαρειοπαγίτης, ου (ὁ), de treĭ orĭ areопаціtъ, (ad:) foapte stpamnikъ (nemitвівілъ). [τρὶς, ἀρειοπαγίτης].

Τρισάριθμος (ὁ, ή), de treĭ orĭ nвmъratъ. «Εἰκοσὰς —». Лвч: шаĭ-zeчĭ [τρὶς, ἀριθμός].

Τρισαριστεὺς, έως (ὁ), de treĭ orĭ isввtitorъ, вірвitorъ (лвъторъ de premiĭ). [τρὶς, ἀριστεύς].

Τρισάσμενος, η, ον, [τρὶς, ἄσμενος] foapte veseлъ; (ka adв:) кв toatъ вакврia.

Τρισαύγουστος (ὁ), = Τρισέβαστος. [τρὶς, αὔγουστος].

Τρισάωρος (ὁ, ή), чел foapte fъръ vreme, nekвvenitъ. [τρὶς, ἀ, ὥρα].

Τρισδείλαιος, [τρὶς, δείλαιος] ші

Τρισδύστηνος (ὁ, ή), [τρὶς, δύστηνος] = Τρισάθλιος.

Τρισεινὰς, άδος (ή), noet: a noълea zi de a treĭa zeчime a лвneĭ, (ad:) a doъ-zeчĭ ші noълea. [τρὶς, εἰνάς].

Τρισέληνος (ὁ, ἡ), поet: = Τριέσπερος. [τρι, σελήνη].

Τρισέλικτος (ὁ, ἡ), поet: = Τριέλικτος.

Τρισεξώλης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐξωλέστατος. [τρὶς, ἐξώλης, вezĭ ziч:].

Τρισέπαρχος (ὁ, ἡ), каре a stat de tpeĭ opĭ, saŭ se алеце a tpeĭa оаръ епархŭ, гъвернъторŭ. [τρὶς, ἔπαρχος].

Τρισευδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), foapte fepiчitŭ, saŭ поpoчitŭ. [τρὶς εὐδαίμων].

Τρίσεφθος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ feptŭ. [τρὶς, ἐφθός].

Τρισέχθιστος (ὁ, ἡ), de tpeĭ-opĭ (foapte) връжmaшŭ. [τρὶς, ἔχθιστος].

Τρισέωλος (ὁ, ἡ), foapte tpesвitŭ, векĭŭ. [τρὶς, ἔωλος].

Τρισήλιος (ὁ, ἡ), [τρὶς, ἥλιος] лъminъторŭ къ tpeĭ sopĭ, saŭ foapte stpълъчĭosŭ.

Τρίσημος (ὁ, ἡ), (metp:) компъsŭ din tpeĭ (пpoсodiaчe) semne, = Τρίχρονος. [τρι, σημεῖον].

Τρισθανὴς, έος (ὁ, ἡ), [τρὶς, θνήσκω] de tpeĭ opĭ moptŭ, saŭ вpednikŭ de moapte.

Τρισκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл· nъmp: tpeĭsпpezeчe. [τρὶς, καὶ, δέκα].

Τρισκαιδεκαέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de tpeĭsпpezeчe anĭ. (вezĭ ші δεκαέτὴς). [τρισκαίδεκα, ἔτος].

Τρισκαιδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъторŭ, saŭ копpinzъторŭ de tpeĭsпpezeчe пatъpĭ. [τρισκαίδεκα, κλίνη].

Τρισκαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ), чел de tpeĭsпpezeчe лъnĭ. [τρισκαίδεκα, μήν].

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), лъnгŭ de tpeĭsпpezeчe коцĭ. [τρισκαίδεκα, πῆχυς].

Τρισκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeĭsпpezeчe opĭ atîta, întpeĭsпpezeчitŭ. [τρισκαίδεκα, ἁπλοῦς].

Τρισκαιδεκαστάσιος (ὁ, ἡ), [τρισκαίδεκα, στάσις] чел de гpeвtate, saŭ în пpeцŭ de tpeĭsпpezeчe opĭ atîta.

Τρισκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкъtŭ, saŭ fъкъторŭ de чева în tpeĭsпpezeчe (saŭ чел de 13) ziлe. [din

Τρισκαιδέκατος η, ον, ал tpeĭsпpezeчелea, [τρισκαίδεκα].

Τρισκαιδεκαφόρος (ὁ, ἡ), poditopŭ de tpeĭsпpezeчe ла ъna, saŭ de tpeĭsпpezeчe opĭ пe anŭ. [τρισκαίδεκα, φέρω].

Τρισκαιδεκέτης, ου (ὁ), ші Τρισκαιδεκέτις, τιδος (ἡ), = Τρισκαιδεκαέτὴς, -τις.

Τρισκαιδεκήρης (ἡ), кopaвie къ tpeĭsпpezeчe вîsлe de fie-каре пapte. (вezĭ τριήρης). [τρισσκαίδεκα, ἐρέσσω].

Τρισκακοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (foapte) nenopoчitŭ, tikълosŭ. [τρὶς, κακοδαίμων].

Τρίσκαλμος (ὁ, ἡ), кopaвie къ tpeĭ къĭe, de каре se агацъ вîsлeлe, saŭ (пpin ъpm:) къ tpeĭ вîsлe de fie-каре пapte, (поet:) în локŭ de τριήρης. [τρι, σκαλμὸς].

Τρισκατὰπτυστος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (foapte) вpednikŭ de skъĭпat, de desпpeцъit, пpea skîpвosŭ. [τρὶς, κατάπτυστος].

Τρισκατάρατος (ὁ, ἡ), foapte влestematŭ. [τρὶς, κατὰρατος].

Τρισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ tpeĭ кpaчĭ, saŭ пiчoape. [τρὶς, σκέλος].

Τρισκοπάνιστος (ὁ, ἡ), поet: de tpeĭ opĭ пisatŭ. «Ἄρτος—». Om: пîĭne fъкъtъ din foapte sъвцipe fъinъ. [τρὶς, κοπανιστὸς].

Τρίσλοπος (ὁ, ἡ), [τρὶς, λέπω] skimвъторŭ de коажа sa de tpeĭ opĭ пe anŭ, (ad:) = Τρίφορος.

Τρισμάκαρ, αρος (ὁ), поet:, ші

Τρισμακάριος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (foapte) fepiчitŭ. [τρὶς, μάκαρ].

Τρισμακάριστος (ὁ, ἡ), чел de tpeĭ opĭ (foapte) вpednikŭ de fepiчit. [τρὶς, μακαρίζω].

Τρισμακαρίτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de τρισμακάριος (пpinч; desпpe moptŭ). «Ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ὁ τρισμακαρίτης». At: [τρισμάκαρ].

Τρισμέγιστος, η, ον, de tpeĭ opĭ (foapte) mape. [τρὶς, μέγιστος].

Τρισμὸς (ὁ), = Τριγμὸς, skpîшnipe; глasŭ, цiпъtŭ de шoapiчe, ші чл:

Τρισμύριοι, αι, α, tpeĭ-zeчĭ de miĭ. ‖ (ші sinг: în fpasъл nъmaĭ) «Τρισμυρία ἵππος». Esхл: tpeĭ-zeчĭ de miĭ de кълъpime. [τρὶς, μύριοι].

Τρισμυριόπαλαι, adв: къ tpeĭ-zeчĭ de miĭ de (ad: nenъmъpaцĭ) anĭ maĭ 'nainte, maĭ în вekime. [τρισμύριοι, πάλαι].

Τρισμυριοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeĭzeчĭ de miĭ de opĭ înкъ п' atîta (maĭ mълtŭ, saŭ maĭ mape). [τρισμύριοι, ἁπλοῦς].

Τρισμύριος, α, ον, вezĭ τρισμύριοι.

Τρισοϊζυρὸς, ὰ, ὸν, = Τρισάθλιος. [τρὶς, ὀϊζυρὸς].

Τρισόλβιος, α saŭ ος, ον, = Τρισευδαίμων, Τρισμακάριος. [τρὶς, ὄλβιος].

Τρισολυμπιονίκης, ου (ὁ), de tpeĭ opĭ вipъitopŭ ла жокъpiлe Олimвiчe. [τρὶς, Ὀλύμπια, νίκη].

Τρίσπαστος (ὁ, ἡ), [τρι, σπάω] smълsŭ, tîpîtŭ, saŭ smългъторŭ, tîpîtopŭ în tpeĭ кiпъpĭ, saŭ din tpeĭ пъpцĭ. «Τροχαλία—» Мекап: макара къ tpeĭ skpiпete.

Τρισπίθαμος (ὁ, ἡ), лънгъ, 'палтъ de трей латърї de mînъ, saŭ палме. [τρι, σπιθαμή].

Τρίσπονδος (ὁ. ἡ), компъсъ din трей deосебите фелърї de лівадіе. «Χορεί—» Sof: чеде din mîere, вінъ, ші лапте. 2) în каре s'aŭ фъкът мълте оспъцърї; (прin врт:) веселъ. «'Αιὼν—». Eсхл: [τρι, σπονδή].

Τρίσπορος (ὁ,ἡ),=Τριτόσπορος. [τρι, σπόρος].

Τρισσάκις, adв: de трей орї. [τρὶς].

Τρισσάτιος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de τρισσὸς.

Τρισσαχῆ, adв: în трей пърцї, saŭ кінърї. [τρισσαχὸς πεῖπτρ:].

Τρισσεύω, вііт: -εύσω, [τρισσὸς] факъ (репетъ) чева de трей орї, saŭ a трея оаръ. 2) (Скр:) dъinezъ, saŭ петрекъ вndева трей зіле.

Τρισσόζωος (ὁ, ἡ), поет: чел кв трей віеце. [τρισσὸς, ζωή].

Τρισσόθεν, adв: din трей пърцї. [τρισσός].

Τρισσοθύη, грец: în локъ de τρισσὰ θύη.

Τρισσοκάρηνος (ὁ, ἡ), [τρισσὸς, κάρηνον] поет: în локъ de ..

Τρισσοκέφαλος (ὁ,ἡ), = Τρικέφαλος. [τρισσὸς, κεφαλή].

Τρισσοκλεὴς, έος (ὁ, ἡ), слъвітъ în трей феце. [τρισσὸς, κλέος].

Τρισσολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), =Τριλαμπής.

Τρισσὸς (-ττὸς), ὴ, ὸν, întpeitъ, saŭ de трей фелърї; (поет: ла îm:) de трей орї, saŭ кîte трей трей. [τρίς].

Τρισσοφαὴς, έος, [τρισσὸς, φάος] ші

Τρισσοφεγγόφωτος, [τρισσὸς, φέγγος, φῶς] ші

Τρισσόφωτος (ὁ, ἡ), [τρισσὸς, φῶς] поет: стрълъчітъ de întpeitъ лъminъ. «Φαῦσις ("Σέλας") —». Imn: Екл: a sfinteї трeimї.

Τρισσόω -ῶ, вііт: ώσω, =Τρισσεύω, întpeїeskъ, saŭ înпарцъ în трей.

Τρισσυλλαβέω -ῶ, вііт: ήσω, sîntъ de трей сілаве. [ші

Τρισσυλλαβία (ἡ),kîtime de трей сілаве.[din

Τρισσύλλαβος (ὁ, ἡ), [τρὶς, συλλαβὴ] трісілавъ, saŭ компъсъ din трей сілаве.[de вnde

Τρισσυλλάβως, adв: în трей сілаве.

Τρισσῶς, adв: întpeit; (вne орї) a трея оаръ. [τρισσός].

Τριστάδιος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de трей stadiї. [τρὶ, στάδιον].

Τριστάσιος (ὁ, ἡ), чел de гревtate, saŭ în прецъ de трей орї atîta, saŭ întpeitъ. [ші

Τριστάτης, ου (ὁ), Скр: = Τριτοστάτης. [τρὶς, ἵστημι].

Τριστέγη (ἡ), плц: în локъ de τρίστεγον. [ші

Τρίστεγος (ὁ, ἡ), чел кв трей înвеліторї saŭ катърї. || (sвst:) Τρίστεγον (τὸ), ал трейлea катъ. [τρι, στέγη].

Τρίστιχος (ὁ, ἡ), компъсъ din трей версурї; saŭ конpinzъtorъ de трей рîndурї. [τρὶ, στίχος].

Τριστοιχεί (χὶ), adв: în трей рîndурї, saŭ шіре. [τρι, στείχω].

Τρίστομος (ὁ, ἡ), чел кв трей гурї. «'Αι. χμὴ («Ξίφος)—» П. кв трей аскуцітърї. [τρι, στόμα].

Τρισυλλαβέω -ῶ, Τρισύλλαβος, ші чл: = Τρισσυλλαβέω, ші чл:

Τρισύνθετος (ὁ, ἡ), компъсъ din трей (прінч: зічерї). [τρι, σύνθετος].

Τρισύπατος (ὁ), fostъ de трей орї консълъ. [τρὶς, ὕπατος].

Τρισυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел în трей іпostase. 2) (маї ноъ) «'Εκκλησία—». Бізер: чеа кв трей храмурї. [τρὶς, ὑπόστατος].

Τρίσφυλλον (τὸ), поет: în локъ de τρίφυλλον.

Τρισχίλιοι, αι, α, трей міі. || (sinr: întpeв: nвmaї în fp:) «'Ασπὶς τρισχιλία». Лопц: трей міі de скvташі. [τρὶς, χίλιοι].

Τρισχιλιοφόρος (ὁ, ἡ), nвptътorъ, saŭ înкъпътorъ de трей міі. «Ναῦς—» înкъпътoape de трей міі de оамені, saŭ кіvпърї. [τρισχίλιοι, φέρω].

Τρίσχιστος (ὁ, ἡ), desпікатъ în трей. [τρι, σχίζω].

Τρίσχοινος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de трей fъніі (вnъ фелъ de мъсvръ). [τρι, σχοῖνος, вezї зіч:].

Τρισώματος, ші Τρίσωμος (ὁ, ἡ), компвsъ din трей трвпврї. [τρι, σῶμα].

Τριταγωνιστέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntъ...

Τριταγωνιστὴς, οῦ (ὁ), акторъ, че репрезintъ чеде d'atpeілea перsоане але драмеї; чел d'ал трeілea (маї простъ) акторъ de театрв. (вezї ші πρωταγωνιστὴς). [τρίτος, ἀγωνιστὴς].

Τριταῖζω, вііт: -ίσω, пътіmeskъ de fpiгврї de a трея зі. [ші

Τριταϊκὸς, ὴ, ὸν, dedвsъ ла (saŭ пътiмашъ de) fpiгврї de a трея зі. [τριταῖος]. [de вnde

Τριταϊκῶς, adв: în кіпъ de fpiгврї de a трея зі, saŭ пе fie-каре a трея-зі.

Τριταιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din соївл fpiгврілор de a трея зі. [τριταῖος, γένος]. [de вnde

Τριταιογενῶς, adв: în кіпвл соївлві воалелор de a трея зі.

Τριταῖος, α, ον, fъкътъ, saŭ фъкъторъ de чева двпе трей зіле; (прінч: înпревнъ ші ғъръ пуретός) fpiгврї de a трея зі. «'Εν δὲ τῇ Ῥώμῃ τριταίας οὔσης τῆς κατὰ τὴν μά-

χην προσαγγελίας». Плв: (dap maĭ de mȣлte opĭ în локȣ de adв:) «Τριταῖος ἀφίκετο». Ksn: [τρίτος].

Τριταιοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = Τριταιογενὴς. [τριταῖος, φυὴ].

Τριταλαντιαῖος, α, ον, ші Τριτάλαντος (ὁ, ἡ), чел кȣ греȣtate, saȣ прецȣ de tpeĭ таланцĭ. [τρι, τάλαντον].

Τριτάλας, -τάλαινα,-τάλαν, (de tpeĭ opĭ) foapte tiкълосȣ. [τρι, τάλας].

Τριτάνυστος (ὁ, ἡ), поет: foapte întinsȣ, лȣнцitȣ. [τρι, τανύω].

Τρίτατος, η, ον, поет: în локȣ de τρίτος. [ші

Τριτάω, (fъръ віit:) поет: sîntȣ de tpeĭ ziле. «Τριτόωσα σελήνη». Apat: [τρίτος].

Τριτεγγόνη (ἡ), fem: ал лȣĭ...

Τριτέγγονος (ὁ), fiȣ, saȣ fiĭкъ de stpъnепotȣ (în релацie кȣ stpъвȣnȣ saȣ stpъвȣnъ). [τρίτος, ἔγγονος].

Τριτεῖα (se înц: ἆθλα), (прінч:) ал tpeiлea premiȣ; (în цen:) ал tpeiлea гradȣ, saȣ nosiцie. [ші

Τριτεὺς, έως (ὁ), a tpeĭa napte a вaniцeĭ. [τρίτος].

Τριτευτὴς, οῦ (ὁ), fъкъtopȣ de чева ал tpeiлea, saȣ a tpeĭa oapъ. [din

Τριτεύω, віit: -εύσω, sîntȣ ал tpeiлea (прінч: ла гradȣ) în релацie кȣ (dȣпе) чінева. [τρίτος].

Τριτημοίριος, η, ον,=(saȣ греш: în локȣ de) Τριτημόριος.

Τριτημορίζω, віit: -ίσω, (глs:) înпарцȣ în tpeĭ пърцĭ, [ші

Τριτημόριος, α, ον, чел че faче a tpeĭa napte dîntp'ȣnȣ totȣ. || (sȣвst:) Τριτημόριον (τὸ), a tpeiлea napte dîntp' ȣnȣ totȣ. [τρίτος, μόριον].

Τριτημορὶς, ίδος (ἡ), ші

Τριτήμορον (τὸ),= Τριτημόριον. || (sȣвst:) ȣnȣ felȣ de monetъ.

Τριτοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: каре foлoseшte de ал tpeiлea spriжinȣ în ȣmвлetȣ (ал tpeiлea пічорȣ). «Βάκτρον —» Епгр: [τρίτος, βαίνω].

Τριτογένεια (ἡ), (епit:) Minepвa (ка пъsкȣtъ a tpeĭa zi, saȣ în Tpitonida вaлtъ a Лiвieĭ, saȣ din капȣл лȣĭ Жос, Беot: τριτώ). 2) (dȣпе лimвa Пitaгopeniлop) tpeimea, saȣ екiлaтepaлȣл tpiȣnгiȣ. [din

Τριτογενὴς, έος (ἡ), поет: (pap) în локȣ de τριτογένεια. [τρίτος, γένος].

Τριτοκέω -ῶ, віit: ήσω, naskȣ de tpeĭopĭ, saȣ tpeĭ de o datъ. [τρι, τόκος].

Τριτόμηνις, ιδος (ἡ), a tpeĭa zi a лȣneĭ (saȣ a лȣmineĭ) konsfinцitъ Minepвeĭ. [τρίτος, μήν].

Τρίτομος (ὁ, ἡ), tъĭatȣ în tpeĭ. 2) tpiȣnгiȣлepȣ. || (sȣвst:)Τρίτομον,=Τρίγωνον; o вȣкatъ de лaкepdъ tъĭatъ în tpeĭ. [τρι, τομή].

Τρίτονος (ὁ, ἡ), (mȣs:) копpinzъtopȣ de. saȣ komпȣsȣ din tpeĭ tonȣpĭ. [τρι, τόνος].

Τριτοπατρεὺς, έως, ші Τριτοπάτωρ, ρος (ὁ, ал tpeiлea stpъmoшȣ, saȣ stpъвȣnȣ || (îm:) Τριτοπατρεῖς, ші Τριτοπάτορες, niшte zoĭ antiчĭ ші neкȣnoskȣцĭ, saȣ niшte цeniĭ, че epaȣ adopaцĭ în Atena; (ĭap пaptiк:) «Τριτοπατρεύς» (епit:) Dionisȣ, saȣ Бaкȣ. [τρίτος, πατὴρ].

Τρίτος, η, ον, ал tpeiлea. «Τρίτος αὐτὸς». Ep: ел întîĭȣ înпpeȣnъ кȣ алцĭ doĭ. «Τρίτην ἡμέραν„.=Πρότριτα. «Ἡ τρίτη (se înц: μοῖρα)». ші «Τὸ τρίτον (se înц: μέρος)„. a tpeĭa napte. «Τὰ τρίτα (se înц: ἱερά) ποιεῖν τινι„. nomeniріле de tpeĭ ziле але moptȣлȣĭ. "Τὰ τρίτα (se înц: ἆθλα)». = Τὰ τριτεῖα (de ȣnde τριτεύειν). «Τὰ τρίτα λέγειν τινί». Лкs: = Τριταγωνιστεῖν || (în sinг:) «Τὸ τρίτον, ші (кȣ преп:) «Ἐκ τρίτου, adв: a tpeĭa (пentpȣ a tpeĭa) oapъ. [τρίς].

Τριτόσπονδος, греш: în локȣ de τρίσπονδος. [τρίτος, σπονδὴ].

Τριτόσπορος (ὁ, ἡ), поет: ал tpeiлea dȣпе гradȣл цeneaлoцieĭ. «Γονὴ —» Esx: a tpeĭa цeneрaцie, stpъneпoцiĭ. [τρίτος, σπόρος].

Τριτοστάτης, ου (ὁ), ші Τριτοστάτις, ιδος (ἡ), stъtъtopȣ în a tpeiлea nosiцie, saȣ pîndȣ; (în хopȣpĭ) ал tpeiлea dȣпе чел din dîntiĭ stъtъtopȣ (πρωτοστάτης); (Sкр: în цen:) къпetenie, maцistpatȣ. [τρίτος, ἵστημι].

Τριτόω -ῶ, віit: -ώσω, înпȣцinezȣ кȣ doъ пърцĭ din tpeĭ; (пaptiк:) fepвȣ пînъ a ръmînea nȣmaĭ a tpeĭa napte. [τρίτος].

Τριτόωσα, поет: în локȣ de τριτῶσα, пaptч: ал лȣĭ τριτόω.

Τριττός, ή, όν, At: în локȣ de τρισσὸς.

Τριττύα (ἡ),=Τριττὺς.

Τριττυαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ.

Τριττυάρχης, ші Τριττύαρχος, ου (ὁ),[τριττὺς, ἄρχω] sîntȣ къпetenie de τριττὺς(3).

Τριττὺς, ші Τριτὺς, ύος (ἡ), nȣmъpȣл de tpeĭ, saȣ tpeime. 2) жepiфъ din tpeĭ deoseвite віte. 3) (овіч: în At:) a tpeĭa napte dîntp'o seminцie. (вezĭ ші τριακὰς ші φρατρία). [τρίτος].

Τριτὼ, οῦς (ἡ), Беot: капȣ. 2) kom: în локȣ de Τριτωνιὰς, saȣ Τριτωνὶς.

Τρίτων, ωνος (ὁ), ȣnȣ цeniȣ mapinȣ (fiȣ ал лȣĭ Neпtȣnȣ ші ал Amfitpiteĭ, ші чл:). [de ȣnde

Τριτωνιὰς, άδος, ші Τριτωνὶς, ίδος (ἡ), (епіт:) Мінерва, (алт:) Τριτογένεια.

Τρίτως, adв: рар: în локъ de τρίτον, saŭ ἐκ τρίτου. [τρίτος, вezĭ ziч:].

Τρίτωσις, εως (ἡ), înпъцінаре de чева (прінч: прін ферверe, de доъ пърцĭ din треĭ [τριτόω].

Τριφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Τρίφωτος.

Τριφαλαγγία (ἡ), треĭ фаланцe (чете ostъшештĭ înпреѫнъ. [τρι, φάλαγξ].

Τριφάλεια, (ἡ), поет: (рар ка îndpeпt:) în локŭ de τρυφάλεια.

Τριφάσιος, η saŭ ος, ον, Ion: în локŭ de τριπλοῦς, întpeitŭ. [τρι, φάσις]. (іар прінч: 2)=кѫ...

Τρίφατος (ὁ, ἡ), поет: [τρι, φημὶ] zisŭ (повestitŭ) în треĭ кіпѫрĭ.

Τριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Τρισσοφεγγὴς.

Τριφίλητος (ὁ, ἡ), foapte ĭѫвitŭ. [τρι, φιλέω].

Τριφορέω -ῶ, віit: -ήσω, podeskŭ de треĭ орĭ пе anŭ. [din

Τριφόρος (ὁ, ἡ), poditopŭ de треĭ орĭ пе anŭ. [τρι, φέρω].

Τριφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѫръ întpeitŭ, saŭ desпърцitŭ în треĭ, saŭ компѫsŭ din треĭ felѫpite natѫpe. [τρι, φυὴ].

Τρίφυιος (ὁ, ἡ), гл: în локŭ de τριφυής.

Τρίφυλλος (ὁ, ἡ), [τρι, φύλλον] чел кѫ треĭ foĭ saŭ fpѫnze (în fie каре рамѫръ). «Τρίφυλλος πόα». Dsкр: în локŭ de || Τρίφυλλον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плantъ, tpifoĭŭ.

Τρίφυλος (ὁ, ἡ), комплектатŭ din, saŭ înпърцitŭ în треĭ seminцiĭ. [τρι, φυλή].

Τρίφωτος (ὁ, ἡ), [τρι, φῶς] лѫminosŭ din треĭ лѫminĭ (епіт: ал sf: треimĭ).

Τρίχα, adв: поет: în локŭ de τριχῆ, în доъ пърцĭ. «Τρίχα νυκτὸς ἔην». Od: M. ера a треілеа stреажъ (чеа din ѫрмъ a треілеа парте) a попцiĭ.

Τρίχα, ак: ал лѫĭ θρίξ.

Τριχάϊκες (οἱ), поет: [θρὶξ, ἀΐσσω] ачеїа, a кърора перiĭ кресteĭ коїfѫлѫĭ ѫndѫлеazъ (se мішкъ) totdaѫna, віteжĭ pesвоїнічĭ (неовosiцĭ, aflîndѫ se totdaѫna în лѫкраре); (dѫпе алцiĭ) înпърцiцĭ în треĭ.

Τριχάλεπτος (ὁ, ἡ) [τρι, χαλέπτω] поет: foapte некъжічїоsŭ, saŭ некъжitŭ.

Τρίχαλκος (ὁ), monetъ în прецŭ de треĭ халче. [τρι, χαλκός].

Τρίχαλος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de τρίχηλος; поет: în цen:) întpeitŭ. «Κῦμα τρίχαλον». Esхл: = Τρικυμία.

Τρίχαπτον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον) хаїнъ din матерie цesѫtъ foapte sѫвцipe ка пърѫл (tѫлпанŭ ші чл:); (dѫпе алцiĭ) înплетitŭ din пърŭ. [τρίχες, ἅπτω].

Τριχὰς, άδος (ἡ), ѫnŭ felŭ de пasъpe, stѫpzŭ.

Τρίχες, îm: ал лѫĭ θρίξ.

Τριχῆ, adв: în треĭ кіпѫрĭ; în треĭ пърцĭ; (în цen.) în треĭ. [neîntp: τριχὸς din τρίς].

Τριχήλαβον (τὸ), поет: în локŭ de τριχολάβιον.

Τρίχηνος (ὁ, ἡ), гл: [τρι, χαίνω] чел кѫ треĭ пръпъstiĭ, saŭ гѫре.

Τριχθὰ, adв: поет: = Τρίχα, în треĭ пърцĭ, saŭ вѫкъцĭ. [de ѫnde

Τριχθάδιος, α, ον, поет: în локŭ de τριπλοῦς.

Τριχίας, ου (ὁ), = Τριχωτὸς, пъроsŭ. || (sѫвst:) ѫnŭ felŭ de пеште, (алт:) τριχὶς, sapdeлъ. (вezĭ ші θρίσσα). [ші

Τριχιὰς, άδος (ἡ), = Τριχίς. ші 2) = Τριχάς [θρὶξ, τριχός].

Τριχίασις, εως (ἡ), tpixiasŭ, o пatimъ a окілор, кînd перiĭ цeпелор кресk пeпatѫрал. 2) o пatimъ a въшічеĭ ѫdѫлѫĭ, кînd întp' însѫл se въd ка niште перĭ алвĭ. 3) o пatimъ a цîцелор (înкегареа лаптелѫĭ) femeілор, каре daŭ цîцъ. [din

Τριχιάω -ῶ, віit: -άσω. [θρὶξ, τριχός] пътimeskŭ de пatimeле τριχίασις (вezĭ преч:).

Τριχίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ θρίξ.

Τρίχινος, η, ον, fъкѫtŭ, цesѫtŭ din пърŭ. [θρίξ, τριχὸς].

Τρίχιον (τὸ), dim: ал лѫĭ θρίξ, fipічелŭ de пърŭ. 2) (колек:) totŭ пърѫл, (Франц:) chevelure.

Τριχὶς, ίδος (ἡ), = Τριχίας.

Τριχισμός (ὁ), (antm:) рѫптѫръ de osŭ (ші партік: de хîркъ) foapte sѫвцipe (aвїа кѫnoskѫtъ ка fipѫл de пърŭ). [neîntpeв: τριχίζω].

Τριχοβάπτης, ου (ὁ), въпsitopŭ de пърѫл sъŭ. [θρὶξ, βάπτω].

Τριχοβόρος (ὁ, ἡ), [θρὶξ, βορά] pozъtopŭ de пърŭ, saŭ лînъ (ка моліа).

Τριχοβόστρυχος (ὁ ἡ), чел кѫ пърѫл качѫлѫĭ înплетitŭ în кosiцe, saŭ коade. [θρὶξ, βόστρυχος].

Τριχόβρὼς, ωτος saŭ ῶτος (ὁ, ἡ), = Τριχοβόρος. || (sѫвst:) моліе. [θρὶξ, βιβρώσκω].

Τριχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în felѫл (sѫвцipe, asemenea) fipѫлѫĭ de пърŭ, saŭ ка пърѫл. [θρίξ, εἶδος].

Τριχόθεν, adв: din треĭ пърцĭ. [neîntp: τριχὸς din τρίς].

Τριχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ, saŭ коnpinzъtopŭ de треĭ хeniче. (ком:) «Ἔπη

τριχοίνικα». Apstf: mapĭ, monstpȣoase. [τρι, χοῖνιξ].

Τριχοκόμος (ὁ, ἡ), [θρὶξ, κομέω] ші

Τριχοκοσμητὴς, οῦ (ὁ), [θρὶξ, κοσμέω] гъtitopȣ̆ de пърȣл капȣлȣĭ, (Франц:) coiffeur.

Τριχοκουρὰς, άδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣл tȣnsȣ̆. (алцiĭ îndpent: τροχοκουρὰς). [ші

Τριχοκουρία (ἡ), tȣndepe de пърȣ̆. [θρὶξ, κουρὰ].

Τριχολάβιον (τὸ), ші Τριχολαβὶς, ίδος (ἡ), чimбistpъ de smȣлs перiĭ. [θρίξ, λαβὴ].

Τριχολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adȣnȣ̆ fipe de пърȣ̆; (прin întind: ші fir:) mъ îndeлetniчeskȣ̆ în miчĭ ші проaste лȣкрȣрĭ, saȣ̆ ворбeskȣ̆ despre nimiкȣрĭ. [θρὶξ, λόγος].

Τριχόλωτος (ὁ, ἡ), поet: [τρι, χολόω] foapte întъpîtъtopȣ̆ de mînie; преа ȣpîчosȣ̆, неплъкȣtȣ̆. «Ἀνάγκη— ». Епгр:

Τριχόμαλλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ лînъ în локȣ̆ de перĭ, saȣ̆ кȣ пъроasъ лînъ, пъposȣ̆, saȣ̆ лînosȣ̆. [θρὶξ, μαλλός].

Τριχομανὲς, έος (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ, ferекȣцъ, saȣ̆ еарба шърпiлор, че креште пе stînчĭ ші пе tpȣnкiĭ копачiлор. [θρὶξ, μαίνομαι].

Τριχομανία (ἡ), неȣнъ dopinцъ de a веа пърȣ̆ лȣnгȣ̆. (алцiĭ îndpent: τριχομαχία). [θρὶξ, μανὶα].

Τριχοπλάστης, ου (ὁ), fъкъtopȣ̆, гъtitopȣ̆ de пърȣл капȣлȣĭ. [θρὶξ, πλάττω].

Τριχοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ̆ a креште пърȣл. [θρὶξ, ποιέω].

Τρίχορδος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ коарde. || (sȣбst:) Τρίχορδον (τὸ), tpiкopdȣ̆, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mȣsiк: instpȣmîntȣ̆. [τρι, χορδὴ].

Τριχορία (ἡ), хорȣ̆ de teatpȣ întpeitȣ̆ (înпърцitȣ̆ în tpeĭ). [τρι, χορὸς].

Τριχοῤῥοέω (-ῥυέω) -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ каde пърȣл. [din

Τριχοῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), кърȣĭa îĭ каde пърȣл. [θρίξ, ῥέω].

Τριχὸς, цen: ал лȣĭ θρίξ.

Τριχοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак:) taĭȣ̆ пърȣл кȣĭва. [θρὶξ, τομὴ]. 2) taĭȣ̆ чева în tpeĭ. [ші

Τριχοτομία (ἡ), tъiepe, înпърцipe de чева în tpeĭ. [τριχὸς neîntp:, τομὴ].

Τριχοτρώκτης, ου (ὁ),=Τριχοβόρος. [θρίξ, τρώγω].

Τριχοῦ, adв: în tpeĭ пърцĭ. [τριχὸς neîntp:].

Τρίχουλος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de οὐλόθριξ, крецȣ̆ ла пърȣ̆. [θρὶξ, οὖλος].

Τριχουνιαῖος, α, ον, ші

Τρίχους (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ̆, saȣ̆ копpinzъtopȣ̆ de tpeĭ хое. [τρι, χοῦς].

Τριχόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: [θρὶξ, φοιτάω] кърȣĭa ese пърȣл. «Ἴουλος —». Stp:

Τριχοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ̆ перĭ. [din

Τριχοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), кърȣĭa se iвеште (îĭ ese) пърȣл. [θρὶξ, φυὴ]. [de ȣnde

Τριχοφυΐα (ἡ), eшipe, крештepe de пърȣ̆.

Τριχόφυλλος (ὁ, ἡ), (бotn:) чел кȣ fpȣnzeле sȣбцipĭ ка fipȣл de пърȣ̆. [θρὶξ, φύλλον].

Τριχόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ̆ a eшi перiĭ кȣĭва. «Ἀλωπεκὶας τριχοῖ». Dsкр: 2) sȣбцiezȣ̆ чева ка fipȣл de пърȣ̆; saȣ̆ înвpaкȣ̆ кȣ пърȣ̆. «Λίνου ἐστραμμένου μία ἀρχὴ τριχοῦται, ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ σκυτοῤῥάπται». Хiрȣрц: Пал: [θρὶξ].

Τριχρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (грam:) sîntȣ̆ ..

Τρίχρονος (ὁ, ἡ), компȣsȣ̆ din tpeĭ прosodiaчĭ timпĭ,=Τρίμετρος. [τρι, χρόνος].

Τριχρώματος, ші Τρίχρωμος (ὁ, ἡ), tpiколорȣ̆, чел în tpeĭ feцe. [τρι, χρῶμα].

Τρίχρως, ωτος (ὁ, ἡ),=Τρίχρωμος. [τρι, χρὼς].

Τρίχυφος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ din пърȣ̆, saȣ̆ toptȣ̆ sȣбцipe ка fipȣл de пърȣ̆, =Τρίχαπτον. [θρὶξ, ὑφὴ].

Τριχώδης, εος (ὁ, ἡ), пъposȣ̆. 2) sȣбцipe ка пърȣл, = Τριχοειδής; (în цen:) sȣбцipe. «Φωνή —». Mȣs: [θρίξ].

Τρίχωμα (τὸ), totaлȣл пърȣлȣĭ (капȣлȣĭ, ші чл:). «Τρίχωμα φέρειν». Ep: Apst:=Κομᾶν. [τριχόω].

Τριχωμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ τρίχωμα.

Τρίχωρος (ὁ, ἡ), înпърцitȣ̆ în tpeĭ локȣрĭ înкъпъtoape (къвъnitъцĭ); (бotn:)= Τρίλοβος. [τρι, χῶρος].

Τριχῶς, adв: = Τριχῆ, în tpeĭ кiпȣрĭ. [neîntp: τριχός].

Τρίχωσις, εως (ἡ),= Τριχοφυΐα, eшipe, крештepe de перĭ. 2)=Τρίχωμα, пърȣл în totaлȣ̆. 3) (ȣne-орĭ) în локȣ̆ de τριχίασις (3). [ші

Τριχωτὸς, ὴ, ὸν, пъposȣ̆. [τριχόω].

Τριψεργία (ἡ), (плц:) îndeлetniчipe ла лȣкрȣ, saȣ̆ în лȣкpape. [τρίψις, ἔργον]

Τριψημερέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пetpeкȣ̆ ziлеле în zadapȣ̆, îmĭ пiepzȣ̆ вpemea. [τρίψις, ἡμέρα].

Τρίψις, εως (ἡ), [τρίβω] fpeкape. 2) (прin întind:) simцiчĭȣne fъкȣtъ пiпъipiĭ прin fpeкape. «Εἰς τρίψιν». Ep: ла пiпъipe. 3) (îm:) mînкъpĭ (saлцe, ші чл:) fъкȣte прin fpeкape. = Ὑποτρίμματα.

Τρίψυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ sȣflete, saȣ вieцe. [τρι, ψυχή].

Τριωβολαῖος, ші Τριωβολιαῖος, -ωβολιμαῖος, α, ον, чел în прецȣ de tpeĭ оволĭ. [τρι, ὀβολός].

Τριωβολοκρέϊσκον (τὸ), kom: кърnічікъ de tpeĭ оволĭ. (поate τριωβολοκρεΐσκιον). [τρι, ὀβολὸς, κρέας].

Τριώβολον (τὸ), ші Τριώβολος (ὁ), [τρι, ὀβολὸς] monetъ de tpeĭ оволĭ; (колект:) чеĭ tpeĭ оволĭ, плata пе fie-че zi a жȣdікъtopілор din Atena.

Τριωνυμία (ἡ), авере dîn tpeĭ nȣme. [din

Τριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ nȣme. [τρι, ὄνομα].

Τριώνυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ ȣnгiĭ; (поet:) în локȣ de τριγλῶχιν. [τρι, ὄνυξ].

Τριώπης, ου (ὁ), = Τριόφθαλμος. [τρι, ὤψ].

Τριωπὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ Τριώπης; (прinч:) = Τριοττίς.

Τριώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, kasъ) кȣ tpeĭ katȣpĭ, ad: înвелitopĭ. [τρι, ὄροφος].

Τρομεοίατο, поet: Ion: în локȣ de τρομέοιντο.

Τρομερὸς, ὰ, ὸν, [τρόμος] tpemȣpъtopȣ (прinч: de fpікъ), sпъĭmîntatȣ; fpікosȣ. 2) (maĭ noȣ) adȣkъtopȣ de кȣtpemȣpȣ, гроzaвȣ, sпъĭmîntъtopȣ.

Τρομέυμενος, поet: Ion: în локȣ de τρομεόμενος, партч: між: ал лȣĭ...

Τρομέω, ші (між:) -έομαι, поet: în локȣ de τρέμω; mъ sпepiȣ, mъ temȣ. «Μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ». Om: (шî кȣ ак. ел: de преп:) «Τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι». Om: (saȣ кȣ inf:). «Τεκεῖν τρομέω». Tкр: [de ȣnde

Τρομητὸς, ші Τρομικός, ὴ, ὸν, = Τρομερός (1).

Τρομοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ, adȣkȣ sпaĭmъ. [τρόμος, ποιέω].

Τρόμος (ὁ), tpemȣpъtȣpъ; (прin întind:) fpікъ mape, гроazъ. [τρέμω]. [de ȣnde

Τρομώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinsȣ de кȣtpemȣpȣ, плinȣ de sпaĭmъ.

Τροπάια (ἡ), (se înц: πνοὴ, saȣ αὖρα) вîntȣ sȣflъtopȣ dene mape кътpe ȣskatȣ (înпpot: de ἀπογαία). «Ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφή (saȣ ἀνάκλασις, saȣ παλίῤῥοια) ἀπογαίας». Apst: «Ὥσπερ τροπαίας τινος ἀμειβούτης». Пл: 2) поet: în локȣ de τροπή, пpefaчepe. «Κακῶν —». Esхл: 3) (прinч:) fem: ал лȣĭ τρόπαῖος.

Τροπαϊκὸς, ὴ, όν, (se înц: νοῦμμος) monetъ Pomanъ în прецȣ de чinчĭ asapĭ кȣ tpofeȣ tiпъpitȣ пе dînsa. [din

Τρόπαιον, ші (арх: At: ші Ion:) Τροπαῖον (τὸ), monȣmîntȣ de вірȣinцъ (înfpînцepe de връжmaшĭ), tpofeȣ; (прin întind:) вірȣinцъ. «Ἱστάναι, saȣ «Ἐγείρειν τρόπαιον ἀπὸ, saȣ κατά τινος». Лкs: «Καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ σὺν ὑμῖν στησάμενον». Ksn: (ші noses:) «Διὸς τροπαῖον βρέτας στῆσαι». Eȣp: konsfinцitȣ лȣĭ Жoe tpiȣmfъtopȣ (Τροπαῖος); (прin întind:) «Τρόπαια καὶ μάχας λέγειν». Dm: (прinч: neȣt: лȣĭ ...

Τρόπαῖος, α, ον, кȣвenitȣ, saȣ kontpiвȣitopȣ ла (прiчinȣitopȣ de) порnipe, saȣ опpipe, ші чл:; ȣpîчosȣ, de апъpat. «Ζεὺς («Ἥρα, «Ποσειδῶν) —». Лкs: опpitopĭ de реле, saȣ порnitopĭ пе fȣгъ de връшmaшĭ, прiчinȣitopĭ de вірȣinцъ. «Ἕκτορος ὄμμασι τρόπαιοι». Eȣp: гроzaвĭ (ȣpîчoшĭ) în окiĭ лȣĭ... «Ἄνεμος —». Пл: = ‖ (sȣвst:) Τροπαία (se înц: αὖρα, saȣ πνοή) (вezĭ ziч:). [τροπή].

Τροπαιουχία (ἡ), (плц:) кîшtiгape de вірȣinцъ. [din

Τροπαιοῦχος (ὁ, ἡ), = Τροπαιοφόρος. «Ζεὺς —». D. Ал: кърȣĭa se konsfinцiaȣ tpofeeле, (Лt:) feretrius. [τρόπαιον, ἔχω].

Τροπαιοφορία (ἡ), пȣptape, цinepe de tpofeȣ în semnȣ de вірȣinцъ. [din

Τροπαιοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ (înълцъtopȣ) de tpofeȣ, вірȣitopȣ. [τρόπαιον, φέρω].

Τροπαλίζω, віit: -ίσω, гls: în локȣ de τρέπω. [de ȣnde

Τροπαλισμὸς (ὁ), гls: în локȣ de τροπή.

Τροπαλλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локȣ de τροπηλίς, легътȣръ, înплetitȣръ (прinч: de ȣstȣpoĭȣ).

Τροπάω, греш: în локȣ de τρωπάω.

Τροπὴ (ἡ), [τρέπω] порnipe, saȣ întoapчepe (акt: saȣ пas:); (partik:) пȣnepe пе fȣгъ, înfpînцepe de връжmaшĭ, вірȣipe, (Fpanц:) déroute; (прin întind: ші fir:) skimвape, пpefaчepe. «Ἠελίοιο τροπαί». Es: ші Om: порnipe sпpe апȣsȣ; saȣ (овiч:) întoapчepea de ла mĭazъ-noaпte sпpe mĭazъ-zi, ші dinпpotiвъ, solstiцiȣ, (Fpanц) solstice (de ȣnde maĭ noȣ). «Θεριναί saȣ χειμεριναὶ —». Лкs: «Γενομένης περὶ τὸν ἀέρα τροπῆς». Пл: skimвîndȣ se atmosfepa. «Ὀξυτέρας τρεπομένῳ τροπὰς τοῦ χαμαιλέοντος». Пл: «Ἀνέμων τροπαί». Лкs: (вezĭ τροπαία). (ші maĭ des) «Τροπὴν ποιεῖν saȣ ποιεῖσθαι τῶν πολεμίων». Ksn: Ep: a înfpînцe пе връжmaшĭ. «Ἐπωλόλυξεν ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ». Esхл: «Λέξεως —». Epmц: пpefaчepe прin

figъраціĭ saŭ metafope (nъmite τρόποι). [de ъnde

Τροπήϊον (τὸ), Ion: noet: (noate în локŭ de τραπήϊον din τραπέω) лінŭ, кълкъtopie de stpъгъpĭ. [ші

Τροπηλὶς, ίδος (ἡ), гл:=Τροπαλλίς. [ші

Τρόπηξ, ηκος (ὁ), noet: saŭ греш: în локŭ de τράπηξ. [ші

Τροπίας, ου (ὁ), (прінч: οἶνος), вінŭ tъïatŭ, stpikatŭ, tpesвitŭ (вezĭ ші τραπητός), (Fpanц:) vin tourné.

Τροπίδιος (ὁ, ἡ), ал кареneĭ (пърціĭ de desъвt a) коръві. «Τροπίδιον (înпреъnъ ші fъръ) ξύλον». Fot: Плd: че sлъжеште ла fачере de кареnъ, (алt:) ἐγκοίλιον. [ші

Τροπίζω, віit: -ίσω, пъĭŭ кареnъ ла корабіе. (întpeв: nъmaĭ пas: tpe: de къ:) «Ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη». Інкр: Епstл: [τρόπις].

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, [τροπή]къвenitŭ ла solstiціеле de варъ saŭ de eapnъ a ле soapeлъĭ. «Σημεῖα τροπικὰ». Astpnm: zodiiле, пînъ ла каре ажъnгînd de ла mepidianŭ soapeле se întoapче ïaръшĭ înaпoĭ. 2)(ptp:) tpoпікŭ [τρόπος], fiгъpatŭ, metafopікŭ saŭ алегорікŭ. «Λέξις —». D. Ал: [de ъnde

Τροπικῶς, adв: къ tpoпіче (алегоріче) zічерĭ, metafopічеште.

Τρόπις, εως saŭ ιδος (ἡ), [τροπή] кареnа (пaptea чea de desъвtъл) коръвіі, saŭ лъnгъл лemnŭ, пе каре se комвіn латъреле еĭ; (fir:) вasŭ, temeлie. «Τρόπεις τιθέναι». Пл: =Τροπίζειν.

Τρόπιος, Ion: în локŭ de τρόπιδος, цеn: ал лъĭ τρόπις.

Τροπολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskŭ къ tpoпіче ворве, saŭ алегорічеште. [ші

Τροπολογία (ἡ), екsпpesie tpoпікъ, saŭ metafopікъ; алегоріе. [τρόπος, λόγος].

Τροπομάσθλης, ητος (ὁ), [τρόπος, μάσθλης] omŭ de пpostŭ характерŭ.

Τρόπος (ὁ), (прінч: dъпе ziч:) пopnipe, întoapчере întp' o dipeкціе oape каре. «Διώρυχες πολλαὶ καὶ παντοίους τρόπους ἔχουσαι». Ep: (овіч: fir:) feлŭ, кіпŭ; miжлокŭ, metodŭ deoseвitŭ; (maĭ de mълte-opĭ ла îm:) пъравŭ, характерŭ, пъptape; (ъneopĭ noet:) опpipe, deпъptape de ла чева; (mъs:) apie, feлŭ de глasŭ (вezĭ ші νόμος); (ptp:) алегоріе, metafopъ, saŭ fiгъpaціе. «Τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς»; Sof: feлъл, (ïap dъпе sxoлiastŭ) miжлокъл de апъpape. «Χρηστὸς («Πολέμιος) τοὺς τρόπους». Лкs: (ші în neînsъfл:) «Κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι». Ep: «Ἐξ ἅπαντος («Μετὰ ὁτουοῦ») τρόπου». «Μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου». (ші ел:) «Παντὶ τρόπῳ„.=Παντοιοτρόπως, în totŭ кіпъл. «Τρόπον τινά. «Οὐδενὸς τρόπου».întp' ъnŭ кіпŭ, nічĭ întp' ъnŭ кіпŭ. «Τόνδε τὸν τρόπον». întp' aчestŭ кіпŭ. «Προς τρόπου, saŭ «Κατὰ τρόπον». dъпе къвіінцъ, notpiвit. (ші din пpotiвъ) «Ἀπὸ τρόπου (saŭ τρόπων)». fъръ къвіінцъ. nenotpiвit. || (къ цеn:) «Ἐν τρόπῳ, saŭ «Εἰς τρόπον (ші maĭ des în ел:) «Τρόπον». în локŭ de adв: asemъn: ὡς, ка. «Τρόπον πίτυος (διαιτητοῦ)». în feлŭ de... (вezĭ ші δίκη). [ші

Τροπὸς (ὁ), [τρέπω] noet: în локŭ de τροπωτὴρ. 2) (maĭ noŭ) =Τράπηξ.

Τροποφορέω ῶ, віit: -ήσω, sъfepŭ (menaжezŭ, mъ konfopmezŭ къ) пъptъpiле, însъшimeле къïва. (вezĭ τροφοφορέω). [τρόπος. φέρω].

Τροπόω -ῶ, ші (miж:) -όομαι οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, [τροπὴ] пъĭŭ пе fъгъ, înfpînгŭ пе връжmaшĭ. 2) легŭ вîsла de къïъл sъŭ прin [τροπὸς]. [de ъnde

Τροπωτὴρ (ὁ), къpeaoa, къ каре stъ легatъ вîsла de къïъл sъŭ. 2) noet: (ка adïekt: къ цеn:) în локŭ de τροφωτήρ, креskъtopŭ. «Φλεβός —». At: înкopdъtopŭ de memвpъл цenitaлŭ, =Στυτικός

Τρούλλιον (τὸ), [Лat:] mistpie, (Fpanц:) truelle.

Τροφάλιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Τροφαλὶς, ίδος (ἡ), вълzŭ (къпъцînъ) de вpînzъ, (прінч:) de ъpdъ, saŭ вpînzъ пpoaspъtъ; (med:) колastpъ. [τρέφω].

Τροφεῖον (τὸ), = Θρέπτρον, плatъ datъ креskъtoapiĭ, saŭ креskъtopълъĭ. 2) noet: miжлокŭ de хръnipe, = Θρεπτήριον. «Βίου τροφεῖα». Sof: tpeвъinчoaseле хpaneĭ sпpe цinepea віецеĭ. [din

Τροφεὺς, έως (ὁ), хръnitopŭ, saŭ креskъtopŭ; (пaptik:) însъpчinatъл къ крештepea saŭ edъкаціа ъnъĭ копілŭ, (Fpanц:) гъвepnopŭ. || (îm:) Τροφεῖς, пъpinціĭ. [τροφή]. [de ъnde.

Τροφεύω, віit: -εύσω, хръneskŭ, saŭ креskŭ пе чinева (ка doĭкъ, saŭ гъвepnopŭ).

Τροφέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: Ion: (пpea pap) în локŭ de τρέφω. [din

Τροφὴ (ἡ), хръnipe, saŭ крештepe. 2) (прin întind:) хpanъ, nъtpeцŭ. 3) noet: în локŭ de θρέμμα, хръnitŭ, креskъtŭ. «Ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή„. Sof: (ші desпpe віte). «Ποιμένων βοσκήματα, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί„. Еъp: [τρέφω].

Τρόφημα (τὸ), [τροφέω] Ion: în локŭ de

τροφὴ, mînkare. (se konf: кв ῥόφημα).

Τροφίας, ου ὁ), хрънitъ, înгрънatъ. "Ἵππος (βοῦς)—». Apst: Ил: пвsъ ла храпъ în staвлъ. (înnpot: de φορβάς, saъ ἀγελαῖος) [ші

Τροφιμαῖος, α, ον, ші

Τρόφιμος, η saъ ος, ον, prііnчosъ ла хрънipe; хрънitorъ. «Γῆ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων». Eвр: ‖ (sввst: върв:) stънînъ, (ші fem:) stънînъ de кasъ. (îm:) «Τρόφιμα». treввinчoaseле ла храпа вieцeї. 2) (nas:) хрънitъ, креsкътъ de чinева, (Fpanц:) nourrisson; desnpe вite) domestikъ. ‖ (în Snapta) «Τρόφιμοι». = Μόθακες. [τροφή]. [de вnde

Τροφιμότης (ἡ), însвшimea лвкрвлвї prііnчosъ ла хрънipe.

Τρόφιος, α, ον, = Τρόφιμος.

Τρόφις, ιος (ὁ, ἡ), (next: τρόφι) Ion: хрънitъ, înгрънatъ; (npin întînd: în цen:) mape; (кв цen: noet:) în локъ de τρόφιμος (τινος). «Δελφὶν Ποσειδῶνος τρόφις (вnde se îndpent: τρόχις)». On: «Ἐπεὶν γένωνται τρόφιες οἱ παῖδες». Ep: dвne чe se вор mъpi. «Κῦμα τρόφι». Om: (alt:) τροφόεν. [τροφή] [de вnde

Τροφιώδης, εος (ὁ ἡ), хрънitъ, грasъ ла faцъ; (npinч: desnpe вdъ) tвлввpe, гposъ.

Τροφόεις, εσσα, εν, noet: [τρέφω] гposъ, вine хрънitъ; (în цen:) mape. "Κύματα τροφόεντα„. Om:

Τροφοποιὸς (ὁ, ἡ), noet: fъкътorъ de хрънipe, înгрошътorъ de чева. «Ὀρνίθων—». Manet: [τροφὴ, ποιός].

Τροφὸς (ὁ, ἡ), хрънitorъ, saъ folositorъ ла храпа къїва. «Τὸ τροφὸν». Ил: =Τὸ τρόφιμον. ‖ (sввst: върв:) = Τροφεύς; (fem:)=Τιθήνη, doїкъ; (în întind:) înгрiжitorъ de крешtereа къїва, гввернorъ, гввернantъ. 2) (nas:) în локъ de τρόφιμος. [τρέφω].

Τροφοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, adвкъ, înлesneskъ храпа къїва. «Ἐτροφοφόρησεν (вnde алцїї sкрiъ ἐτροποφόρησεν) αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Skp: [din

Τροφοφόρος (ὁ, ἡ), adвкътorъ (dъtътorъ) de храпъ къїва. [τροφὴ, φέρω].

Τροφώδης, εος (ὁ, ἡ), хрънitorъ, prііnчosъ ла хрънipe. 2) în локъ de τροφιώδης. [τροφή].

Τροχάδην, adв: în (кв) алелгare, алергînd. [ші

Τροχάζω, вiit: -άσω, алергъ (npinч: кв калвл), вmвлв алергînd. «Τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἠγοῦντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον· τέλος δὲ οἱ μὲν ἥλαυνον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κράτος ἔθεον». Ksn: [τρόχος].

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, (вepsъ) komпвsъ din пічoape tpoxaiче. [τροχαῖος]. [de вnde

Τροχαϊκῶς, adв: npin metpв tpoxaikъ.

Τροχαῖος, α, ον, кввenitъ, saъ notpівitъ ла алергare, ївte, гравпікъ, = Τροχαλὸς. «Τροχαῖον (se înц: μέλος)». Sвid: ='Επίτροχον, penede; (овіч:) «Τροχαῖος (înnpeвnъ ші fъpъ) ποῦς». Metp: komпвsъ din лвnгъ ші skвptъ, (alt:) χορεῖος [τρόχος].

Τροχαλεῖον (τὸ), noet: черкъ; гловъ, sfeръ. [ші

Τροχαλία (ἡ), mашinъ чilindpікъ, npin каре se tpar în sвs гpeвtъцї, макара. [ші

Τροχαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, (плц:) înвîptindв mъ ка o poatъ mъ asвîpлъ. [τροχαλὸς].

Τροχαλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ, saъ formъ de макара. [τροχαλία].

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, [τρόχος] potвndъ (ка o poatъ); (npin întind:) ївte, penede; лesne-mішкатъ; (desnpe вtpînъ) rînpовitъ; (desnpe глasъ) лesne-întopsъ, (Fpanц:) coulant. «Λίθος—». = Τρόχμαλος. ‖ (sввst:) Τροχαλὸν (τὸ), = Γαλαξίας (вezї zїч:).

Τρόχαλος (ὁ), = Τρόχμαλος.

Τροχαλῶς, adв: = Τροχάδην. [τροχαλὸς].

Τροχαντὴρ (ὁ, naptea den' înnpeжвpвл пънеї koръвіі, вnde se înвîpteшte kîpma. 2) ovaлвл oeъ дела naptea din sвs a глвepвлвї пічopлвї de lînгъ koanъ. 3) вnъ felъ de mвnчitorъ instpвmîntъ (ка poata). [ші

Τροχὰς, άδος (ἡ), вnъ felъ de înkълцъminte a кapiepілор nezestpi, (alt:) ἐνδρομὶς, [ші

Τρόχασμα (τὸ), (плц:) вnъ felъ de tpъsвpъ foapte ївte. [din

Τροχάω -ῶ, вiit -άσω, [τρόχὸς] noet:= Τροχάζω; (naptik:) mъ înвîpteskъ ка poata; (npin îutind:) sînтъ potвndъ ка poata.

Τροχεὸς, ὰ, ὸν, Ion: în локъ de...

Τροχερὸς, ὰ, ὸν, potвndъ, saъ ївte-mішкатъ, lesne de înвîptit ка o poatъ. «Ῥυθμὸς—». Apst: (Fpanц:) coulant. [τροχός].

Τροχὴ (ἡ), гls: în локъ de τρόχος, алергare.

Τροχηλασία (ἡ), mішкare, черквлare de poate, saъ ка de poatъ. 2) = Ἁρματηλασία. [τροχὸς, ἔλασις].

Τροχηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, nopneskъ poateле tpъsвpeї, = Ἁρματηλατῶ. 2) (stpъm:) mвnчeskъ npin, saъ ка npin poatъ; = Οἰστρηλατῶ, roneskъ din вpmъ. «Δειναὶ δὲ κῆρες, μητέρα κτείναντα σὴν τροχηλατήσουσ'

ἐμμανῆ πλανώμενον». Еѕр; [din

Τροχηλάτης, ου (ὁ), поет: = 'Αρματηλάτης. [ші

Τροχήλατος (ὁ, ἡ), [τροχὸς, ἐλαύνω] mînatŭ прin poatъ. «Ἅρμα — ». saŭ кълкatŭ. tîpîtŭ de poatъ, «Ἕκτορος νεκρὸς — ». Om: saŭ лѕкpatŭ прin poatъ. «Λύχνος (Λοπὰς) — » Apstf: Ksenapx: în) At: лѕкpate de пъmîntŭ în stpѕnгŭ.

Τροχηλία (ἡ), = Τροχαλία.

Τροχιὰ (ἡ), ѕpmъ de poatъ. «'Αμάξης — » Nik: = 'Αρματοτροχιὰ· 2) околѕл, saŭ черкоfepinца poateĭ; (în цen:) poatъ. «Ἄξονι καὶ τροχιῇ». Епгр: 3) (astpnm:) лinia черкѕлацii плanetѕлѕĭ. [ші

Τροχίας, ου (ὁ), χαλκὸς, apamъ) topnatŭ (înпpotiвъ de τυπίας). [τροχὸς].

Τροχίασμα (τὸ), комвinapea (totѕл înпpeѕnъ ал) maшinaцii poateлop, (Fpanц:) rouage (Шnaid: îndpent: τρόχισμα ка [din

Τροχίζω, вiit: -ίσω, къпѕĭeskŭ кѕ poate. «Ἄξονες τετροχισμένοι». Matmt: Пал: 2) înвîpteskŭ пе poatъ, = Τροχηλατῶ mѕnчeskŭ. «Τροχιζόμενον, καὶ δυστυχίαις μεγάλαις περιπίπτοντα» Apst: 3) (nestp:) mъ mішкŭ, mъ înвîpteskŭ ка о poatъ, = Τροχάζω (Apst: провл: КГ: 39). [τροχὸς].

Τροχιλία (ἡ), ші Τροχίλια (τὰ), = Τροχαλία. [din

Τροχῖλος, saŭ Τροχίλος (ὁ), ѕnŭ feлŭ de mĭкъ пasъpe, (Fpanц:) roitelet. (вezĭ ші κορθύλος). 2) о astfeл de пasъpe depe лîngъ апе (каpe кѕpъцъ dinцiĭ кpокоdeлiлop de лiпitopĭ), (алt:) κλαδαρόρυγχος. 3) (apxitekt:) ѕnŭ opnъmîntŭ, saŭ о пapte de stîлпŭ. [τροχὸς].

Τρόχιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τροχὸς.

Τροχιὸς, ὰ, ὸν, поет: = Τροχερὸς, potѕndŭ în feлŭ de poatъ; (прin întind:) = Τροχαλὸς, лesne-mішкatŭ. [τροχὸς].

Τρόχις, ιος (ὁ), поет: = Δρομέυς, кѕpiepŭ, вestitopŭ; (adĭekt:) ĭѕte, непpeцetъtopŭ. [τρόχος].

Τροχίσκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Τροχίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ τροχὸς, potiцъ. 2 = Ρομβίδιον, гловѕлецŭ; (med:) хапŭ.

Τρόχμαλος (ὁ), [τρόχαλος] пĭatpъ (de pîŭ saŭ de mape) potѕndъ. || (îm: în etepoц:) «Τρόχμαλα (τὰ), поет: пepete, zidŭ nѕmaĭ de пiatpъ ѕskatъ fъpъ чimîntŭ (вapŭ кѕ nisinŭ).

Τροχοδινέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвîpteskŭ (ші пas: mъ înвîpteskŭ) ка о poatъ. (вezĭ ші στρεφεδινέω . [τροχὸς, δινέω].

Τροχοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în feлŭ saŭ fopmъ de poatъ, potѕndŭ, черкonfepinte. [τροχὸς, εἶδος]. [de ѕnde

Τροχοειδῶς, adв: în feлŭ de poatъ, ка черкѕл

Τροχόεις, εσσα, εν, поет: potѕndŭ, saŭ înвîptitŭ ка о poatъ. [τροχὸς].

Τροχοκουρὰς, άδος (ὁ, ἡ), ші Τροχοκουρὶς, ίδος (ἡ), чел кѕ пъpѕл капѕлѕĭ tѕnsŭ potѕnd [τροχὸς, κουρά].

Τροχοπαικτέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ feлѕpite жокѕpĭ (ка eskamotopŭ) прintp'о poatъ. [τροχὸς, παίκτης].

Τροχοπέδη (ἡ), [τροχὸς, πέδη] пĭedikъ de poate (пentpѕ skoвopîшŭ), = Ἐποχλεὺς.

Τροχοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ poate. [din

Τροχοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de poate. [τροχὸς, ποιός].

Τροχὸς (ὁ), poatъ, ші op че este potѕndŭ ка poata (черкŭ, вepiгъ, potiцъ, ші чл:); (în цen:) черкŭ, околŭ, înfъшѕpъtѕpъ; înгpъditѕpъ; (пaptik:) вepiгъ de metaлŭ, кѕ каpe копii se жѕкаŭ жокѕл nѕmitŭ, κρικηλασία; ѕnŭ instpѕmîntŭ de kaznъ, кѕ каpe mѕnчĭaŭ пе pъŭ-fъкъtopĭ ші poвĭ. «Ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη». Om: «Τροχὸς κεραμεικὸς». Apstf: «Ἡλίου τροχός». Apstf: diskѕл. «Κηροῦ ("Στέατος) — ». Om: potiцъ. «Στρεβλοῦσθαι («Ἕλκεσθαι, «Κατατείνεσθαι) ἐπὶ τροχοῦ„. Apstf: «Τροχοὶ γῆς». Плt: пpѕntѕpĭ de пъmîntŭ прîn апе. «Τροχοὶ θαλάσσης». Пл: гpoпĭ potѕnde (în feлŭ de вaлtъ) кѕ апъ de mape. «Κυκλώπειος τροχός». Sof: околŭ de zidŭ, (алt:) τρόχωμα. [ші

Τρόχος (ὁ), = Τρόχις, алepгъtopŭ, кѕpiepŭ. 2) ѕnŭ feлŭ de animaлŭ, dixopŭ, (Fpanц:) blaireau 3) (обiч:) алepгъtѕpъ п' înпpeжѕp, черкѕлацie. «Ἡλίου — ». Sof: черкѕлapŭ пepiodŭ, saŭ potaцie. «'Αλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι». Еѕр: [τρέχω].

Τροχόων, Ion: în локŭ de τροχῶν, пaptч: ал лѕĭ τροχάω.

Τροχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de poatъ, potѕndŭ. [ші

Τρόχωμα (τὸ), вezĭ τροχὸς (ла sfîpmitŭ). [τροχός].

Τρυβλίον (τὸ), taлepŭ; влidŭ; каpafъ, saŭ кѕпъ de въѕt.

Τρυγαβόλιον (τὸ), = Τρυγηβόλιον.

Τρυγάω -ῶ, вiit: -ήσω, [τρύγη] кѕлегŭ (poade, fлopĭ, ші чл:, ĭap maĭ кѕ seamъ stpѕгѕpĭ); (fiг:) ĭaŭ (хpъпeskŭ) кѕ înшелъчiѕne saŭ пе nedpeптate дела чiпeва вaнĭ.

Τρύγγας, [imit:] ου (ὁ), ѕnŭ feлŭ de пasъpe depe лîngъ апе.

Τρυγερὸς, ὰ, ὸν, плinъ de dрожdie, tълвъре, nestрекъратъ. [τρὺξ, -υγὸς].

Τρυγετὸς, греш: în локъ de τρυγητὸς.

Τρυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, гл: =Τρύγω.

Τρύγη (ἡ), [τρύγω] (проп: ші fir:) ъскъчiъne; (прin întind:) коачере (de поаme); (обiч:) кълесъ (în цen: de poade, ші партiк: de stръгърї).

Τρυγηβόλιον (τὸ), локъл, ъnde se пъstреazъ ъскate поамеле кълесе. [τρύγη, βάλλω].

Τρυγήσιμος (ὁ, ἡ), вънъ de кълеs, копiъ [din

Τρύγησις, εως (ἡ), кълецере de поаme, (партiк:) de stръгърї. [ші

Τρυγητὴρ (ὁ), поet: în локъ de τρυγητὴς. [de ъnde

Τρυγητήριον (τὸ), лiнъл, în каре se калкъ stръгърiї кълешї.

Τρυγητὴς, οῦ (ὁ), кълегъторъ (прiнч:) de stръгърї. [τρυγάω]. [de ъnde

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, къвенitъ, însъшitъ кълегъторълъї; saъ îndemînatiкъ ла кълесъ de stръгърї.

Τρυγητὸς (ὁ), =Τρύγησις, Τρύγημα, кълесъ de stръгърї; (прin întind:) кълешiї stръгърї. 2) timпъл кълесълъї вiiлор. (întр' ачеastъ însemn: ъniї sкрiъ τρύγητος къ tonъл ла anteпенълtimъ). [τρυγάω].

Τρυγήτρια (ἡ), fem: ал лъї τρυγητήρ.

Τρυγηφάγος (ὁ, ἡ), поet: [τρὺξ, φάγω] mînкъторъ, вînтъitоръ de stръгърї, ші (în цen:) de poade, поаme, semъnътърї, ші чл:

Τρυγηφάνιον (τὸ), ші Τρυγηφάνιος (ὁ), = Στεμφυλίτης (οἶνος), лiвежъ. [τρὺξ, φαίνω].

Τρυγηφόρος (ὁ, ἡ), поet: [τρὺξ, φέρω] продъкъторъ de stръгърї; (în цen:) poditоръ.

Τρυγία (ἡ), înd: în локъ de τρύξ, dрожdie; [de ачi] tpirie (кремотартаръ). [ші

Τρυγίας, ου (ὁ), (οἶνος) вiнъ плiнъ de dрожdiї, tълвъре. [ші

Τρυγικὸς, ὴ, ὸν, чел din dрожdiї. «Χορὸς —». Apstf:(кom:) în локъ de Τρυγῳδικὸς. [ші

Τρύγινος, η, ον, fъкътъ din dрожdiї de вiнъ. [ші

Τρύγις (ἡ), = Τράγος, бългъръ de sекаръ. [τρὺξ, -υγὸς].

Τρυγλητήριον (τὸ), ъnъ felъ de хiрърц: instръmîntъ (sfpedелъ), (алт:) ἀδάπτιστον (поate τρωγλητήριον).

Τρυγοδαίμων, ονος (ὁ), кom: tiкълосъ τρυγῳδὸς (вezї ziч:). [τρὺξ, δαίμων].

Τρυγοδίφησις, εως (ἡ), [τρὺξ, διφάω] ъnъ felъ de жокъ, în каре каътъ чiнева къ бъzеле intр' ъnъ васъ плiнъ de dрожdiї a гъsi ші a лъа ъnъ лъкръ înadins арънкатъ аколо (monetъ, inелъ, ші чл:).

Τρυγοιπέω -ῶ, вiit: -ήσω, stрекоръ вiнъ прiн...

Τρύγοιπος (ὁ), stрекърътоаре de вiнъ. [τρὺξ, -γὸς, ἶπος].

Τρυγονάω -ῶ, вiit: ήσω, = (saъ греш: în локъ de) τρηδονάω.

Τρυγόνιον (τὸ, dim: ал лъї τρυγὼν, tъртърiкъ (пъїъ).

Τρυγόνιος, α, ον, ал tъртърелеї. || (sъвst:) Τρυγόνιον (τὸ), ъnъ felъ de плаntъ, (алт:) περιστερεὼν (каътъ ziч:). [τρυγὼν].

Τρύγος (ὁ), гл: în локъ de τρυγητός. [τρύξ].

Τρυγόωεν, поet: în локъ de τρυγῷεν, a 3: îm: пеps: de поft: ал лъї τρυγάω.

Τρύγω, вiit: τρύξω, = (neîntр: temat: ал лъї τρύχω, ші în afin: къ) Φρύγω, ъsъкъ, (de ъnde) nex: 2: ἔτρυγε, s' a ъsкat.

Τρυγῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, компъїъ, saъ репресintъ комоdiї ка [τρυγῳδός].

Τρυγώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (saъ плiнъ de) dрожdîї. [τρύξ].

Τρυγῳδία (ἡ), кom: în локъ de κωμῳδία. [ші

Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, кom: în локъ de κωμικός. [din

Τρυγῳδὸς (ὁ), [τρὺξ, ᾠδὴ] = Κωμῳδός (fiind ка репресinta пе времеа кълесълъї, saъ fiind къ se sпоїа къ dрожdiї de вiнъ, saъ fiind къ sпре pesплътiре лъа вiнъ); ші în локъ de τραγῳδὸς (пъmaї dъпе комiкъ паpodie).

Τρυγὼν, όνος (ἡ), tъртърea. 2) ъnъ felъ de пеште къ веninosъ гimпе în коаdъ. [din

Τρύζω, вiit: τρύξω, [imit:] fакъ оаре каре stрiгътъ ка tъртърeaoa, гъnгъїeskъ, mърmъїeskъ, saъ гъргърezъ. «Τὸ τρύζειν, ἀφ'οῦ ἡ τρυγὼν, τραχυφωνότερὸν ἐστι τοῦ τρίζειν». Eъst;

Τρυήλα, ης (ἡ), ші Τρυήλης, ου (ὁ), ші

Τρύηλις, ιδος (ἡ), [Лат:] amestекъъ, saъ лiнгъръ de бъкътърie, (алт:) τορύνη, (Франц:) truelle.

Τρυλλίζω, вiit: -ίσω, [imit: în afin: къ τρύζω] stрiгъ ка препелiца, saъ пiтпалакъл; (mъs:) =Θρυλλίζω.

Τρῦμα (τὸ), = Τρύμη, (поate греш:) în локъ de τρῆμα.

Τρυμαλιὰ (ἡ), поet: în локъ de τρύμη, гаъръ.

Τρυμάτιον (τὸ), dim: ал лъї τρῦμα.

Τρύμη (ἡ), [τρύω] гаъръ.

Τρὺξ, τρυγὸς (ἡ), [τρύγω] dрожdie (прiнч:) de вiнъ, saъ de ъntdелемнъ; ръцiнъ de

metaле, ші чл:. «Τρὺξ οἴνου ὀπτὴ ἢ πεφρυγμένη». Med: [de ачі] tpirie, (Itл:) кремotaptaрȣ. 2) вінȣ nefeptȣ, neaшezatȣ înкъ, mȣstȣ 3) noet: stpȣгȣpe.

Τρύος, εος -ους (τὸ), [τρύω = τρύχω] noet: osteneaлъ, mȣnкъ; обоseaлъ; каzнъ, кінȣ.

Τρύπα (ἡ), = Τρύμη ші Οπὴ, гаȣръ. [τρύω].

Τρυπαλώπηξ, ώπεκος (ὁ), kom: чел че se вîръ, ка вȣлnea прin гъȣрї, пpetȣtindinea, віклеanȣ, пpefъкȣtȣ. [τρύπα, ἀλώπηξ].

Τρυπάνη (ἡ), = Τρύπανον. [de ȣnde

Τρυπανία (ἡ), кȣреaoa, кȣ каре se înвîpteшte sfpedeлȣл [ші

Τρυπανίζω, віit: -ίσω, гъȣpeskȣ кȣ sfpedeлȣл.

Τρυπάνιον (τὸ), sfpedeлȣшȣ, saȣ вȣргіaшȣ, dim: ал лȣї...

Τρύπανον (τὸ), sfpedeлȣ, saȣ вȣргіȣ. 2) лemnȣл înвîptit:, saȣ fpeкatȣ întp' o maшinъ de aпpins fокȣ. 3) ȣnȣ feлȣ de xipȣpц: înstpȣnmîntȣ nentpȣ гъȣpipea xîpчеї капȣлȣї. 4) kom: = Τρυπαλώπηξ. [τρύπα].

Τρυπανοῦχος (ὁ), [τρύπανον ἔχω] mîneрȣл sfpedeлȣлȣї.

Τρυπάω -ῶ, віit: -ήσω, гъȣpeskȣ; (în вenep: înц:) = Περαίνω. [τρύπα].

Τρύπη (ἡ), плц: în локȣ de τρύπα.

Τρύπημα (τὸ), гъȣpitȣpъ, гаȣръ fъкȣtъ în чева. [ші

Τρύπησις, εως (ἡ), гъȣpipe. [ші

Τρυπητὴρ (ὁ), вasȣ кȣ гъȣpeле nentpȣ stpeкȣpatȣ, ші алteле. [ші

Τρυπητὴς, οῦ (ὁ), гъȣpitopȣ. [τρυπάω].

Τρυσάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [τρύω, ἀνήρ] кinȣitopȣ de omȣ. «Αὐδὰ — ». Sof: miшкътoape de milъ, жалnікъ.

Τρυσίβιος (ὁ, ἡ), noet: [τρύω, βίος] tpъitopȣ (saȣ adȣкътopȣ) de віaцъ кinȣitȣ.

Τρυσσίπιον (τὸ), τρύω, ἵππος] înfepъtȣpa depe faлка каілер челор netpeвnічї în sлȣжвъ пȣблікъ (бекерї).

Τρῦσις, εως (ἡ), кinȣipe, mȣnчipe, tiкълошipe. [τρύω].

Τρυσμὸς (ὁ), [τρύζω] гonгȣipe (de поpȣmвїеї, saȣ пpeпeліце).

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, [τρύω] гл: în локȣ de τρυφερός, fpaцedȣ, sлaвȣ.

Τρυτανεύω, віit -εύσω, кîntъpeskȣ. [din

Τρυτάνη (ἡ), (прinч:) лimвa кîntapȣлȣї, saȣ a кȣmпenелор; (în цen:) кȣmпene, saȣ балaнцъ. [τρύω = τράω].

Τρυτανοδόκη, ші (în sinк: Τρυτοδόκη (ἡ), tокȣл кȣmпenелор. [τρυτάνη, δέχομαι].

Τρυφάλεια (ἡ), noet: în локȣ de Τριφάλεια, коїfȣ кȣ tpeї пene, saȣ кpeste (вezї ші τετραφάληρος); [dȣпe алцїї din τρύω, φάλος] чел кȣ гаȣръ nentpȣ înfiцepea кpesteї.

Τρυφάλη (ἡ), гл: în локȣ de τρυφάλεια.

Τρυφαλὶς, ίδος (ἡ), = saȣ греш: în локȣ de) Τροφαλίς.

Τρύφαξ, ακος (ὁ), desmїepdosȣ, saȣ їȣвitopȣ de плъчерї, desfъtъчїosȣ. [din

Τρυφάω -ῶ, віit: -ήσω, [τρυφή] mъ desfъtezȣ, mъ desmїepdezȣ; (кȣ dat:) mъ fъleskȣ în чева; saȣ (кȣ цen:) întpeвȣinцezȣ чева кȣ saцiȣ; (des în întind:) = Ἐντρυφῶ, desпpeцȣїeskȣ.

Τρυφεραίνομαι, віit: -ανοῦμαι, saȣ -ανθήσομαι, fakȣ пe deлікatȣ (în ворвъ, în ȣmвлetȣ, ші чл:). [τρυφερός].

Τρυφεραμπέχονος (ὁ, ἡ), noet: пȣpтътopȣ de xaїne moї, saȣ лȣкsoase, înвръкatȣ deлікat. [τρυφερὸς, ἀμπεχόνη].

Τρυφερεύομαι, віit: -εύσομαι, гл: în локȣ de τρυφεραίνομαι.

Τρυφερία (ἡ), (pap) în локȣ de τρυφερότης.

Τρυφερόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ de desfъtъчїoasъ віaцъ, saȣ moлічїosȣ, desmїepdatȣ în віaцa sa. [τρυφερὸς, βίος].

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, [τρυφή] (прinч:) fъpîmiчїosȣ, moaле, deлікatȣ; (despe oamenї) moлічїosȣ, desmїepdosȣ; (прin întind:) sлaвȣ, nenȣtinчїosȣ. «Πόλις ἐν τύχαις ἀβουλήτοις γινομένη, ψοφοδεὲς καὶ τρυφερὸν ἐστι δι' ασθένειαν ἀνέχεσθαι παῤῥησίας». Пл: || (neȣt:) Τρυφερὸν, adв: în локȣ de τρυφερῶς.

Τρυφερόσαρκος (ὁ, ἡ), [τρυφερός, σάρξ] чел кȣ каpne moaле, deлікatъ.

Τρυφεροστήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣвцірї (sлaвe) іце. (Sхл: eкsплік: a лȣї ἁβροστήμων). [τρυφερὸς, στήμων].

Τρυφερότης (ἡ), moлitate, deлîкateцъ; (прin întind:) moлічїȣne, tpîndъвoasъ desmїepdъчїȣne. [τρυφερός].

Τρυφερόχρως, ωτος saȣ ῶτος, ші Τρυφερόχρωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaле пeліцъ. [τρυφερὸς, χρώς].

Τρυφερώδης, εος (ὁ, ἡ), aплeкatȣ лa desmїepdъpї, desfъtъчїosȣ. [τρυφερός]. [de ȣnde

Τρυφερωδῶς, adв: întp' ȣnȣ кiцȣ цinгaшȣ, deлікatȣ, saȣ moлічїosȣ.

Τρυφερῶς, adв: кȣ deлікateцъ, saȣ desmїepdat, кȣ moлічїȣne. [τρυφερός].

Τρυφὴ (ἡ), [θρύπτω] moлitate, deлікateцъ; desmїepdъчїȣne, saȣ desfъtъчїȣne; moлічїȣne; mîndpie, [de ачі] tpȣfie. «Ὕβρει

καὶ τρυφῇ προτείνων τὼ πόδε». Пл: [de ѕnde

Τρυφηλὸς, ἡ, ὸν,=Τρυφερὸς; (прinч:) desmĭepdosŭ, desfъtъчĭosŭ. [de ѕnde

Τρυφηλότης (ἡ), = Τρυφερότης; (прinч:) desfъtъчĭѕne, молічĭѕne.

Τρύφημα (τὸ), овĭектŭ de desmĭepdape, saŭ mѕлцѕmipe, плъчере. [ші

Τρυφητὴς, οῦ, ші Τρυφητίας, ου (ὁ), [τρυφάω] аплекатŭ ла desmĭepdъpĭ, saŭ îndeletnічitŭ în desfъtъpĭ. [de ѕnde

Τρυφητιάω -ῶ, віit: -άσω, ĭѕвeskŭ desfъtъpiле, sîntŭ desfъtъчĭosŭ. [ші

Τρυφητικὸς, ἡ, ὸν, datŭ кѕ totѕл, аплекатŭ ла desfъtъpĭ.

Τρυφοκαλάσιρις, [τρυφὴ, καλάσιρις] εως (ἡ), ѕnŭ felŭ de sѕвцipe (лѕksoasъ) femeeaskъ хаĭnъ.

Τρύφος, εος -ους (τὸ),= Θρύμμα, fъpîmъtѕpъ, вѕкatъ; (партік:) вѕкъцікъ de пîĭne. [θρύπτω].

Τρυχηλὸς, ἡ, ὸν, ші Τρυχηρός, ὰ, ὸν, поet: tpenцъposŭ; (fir:) sвîpчitŭ. «Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένα χρόα πέπλων λακίσματα». Еѕр: [ші

Τρύχινος, η, ον, fъкѕtŭ din tpenцe. [τρῦχος].

Τρύχιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τρῦχος, tpenцішоаръ.

Τρύχνη (ἡ), ші Τρύχνος (ὁ), поet: în локŭ de στρύχνος.

Τρῦχος, εος -ους (τὸ), хаĭnъ векĭе, рѕптѕръ, tpeanцъ. 2) = Τρύος. [τρύχω]. [de ѕnde

Τρυχόω -ῶ, віit: -ώσω, (întpeв: прinч: пas: tpe: de кѕ: τετρύχωμαι)=кѕ ..

Τρύχω, [τρύω] віit: τρύξω, ші (maĭ întpeв: în прozъ) τρύσω, (пех: ἔτρυσα ші пas: tpe: de кѕ: τέτρυμαι) fpekînd toчeskŭ, пръпъdeskŭ; (прin întind:)келтѕĭeskŭ, pisineskŭ; (fir:) sѕпъpŭ, вîntѕĭŭ; слъвeskŭ; кinѕĭeskŭ, saŭ къzneskŭ. «Τρύχειν στρατείαις τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς ξυμμάχους». Ksn: (ші пas:) «Λιμῷ τρυχόμεθα». Od: K. «Τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ». Тгп: «Τῶν σφόδρα τετρυμένων». Плт:

Τρύχωσις, εως (ἡ),=Τρῦσις. [τρυχόω].

Τρύω, віit: τρύσω, neîntp: tem: ал лѕĭ τρύχω, τρίβω, τρώγω, ші чл: [în afin: кѕ τείρω, τιτράω].

Τρωγάλιον (τὸ),=Τρωκτὸν; (прinч: ла îm:) τρωγάλια,поame ѕskate,(алт:) τραγήματα.[ші

Τρώγλη (ἡ), гаѕръ. [τρώγω]. [de ѕnde

Τρωγλίτης, ου (ὁ), ші Τρωγλῖτις, ιδος (ἡ), = Τρωγλοδύτης, Τρωγλοδίαιτος. || (партік: въpв:) ѕnŭ felŭ de pîndѕpікъ; (fem:) ѕnŭ felŭ de smipnъ.

Τρωγλοδυτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ вîpŭ (tpъĭeskŭ) п'în гъѕpĭ. [din

Τρωγλοδύτης, ου (ὁ), [τρώγλη, δύνω] tpъitopŭ п'în гъѕpĭ. 2) (sѕвst:) ѕnŭ felŭ de пasъpe, (алт:) Τροχίλος, (поate) лъstѕnŭ. 3) (îm:) «Τρωγλοδύται» Tpoглodiцĭ, o пaцie de Арaвia, локѕitoape п'în пeштepe. [de ѕnde

Τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν, însѕmitŭ tpъitopѕлѕĭ прin гъѕpĭ. «Βίος —» Лкs: «Σμύρνα—» Dskp: din пъmîntѕл Tpoглodiцілор. [de ѕnde

Τρωγλοδυτικῶς, adв: dѕпe кinѕл Tpoглodiцілор.

Τρωγλοδῦτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ Τρωγλοδύτης. || (sѕвst: se înц: σμύρνα) чea tpoглoditікъ, (алт:) τρωγλῖτις.

Τρωγλόδυτος (ὁ, ἡ),=Τρωγλοδύτης.

Τρυγλοδύω, (fъpъ віit:) поet: în локŭ de τρωγλοδυτέω

Τρώγω, [τρύω] віit: τρώξομαι, (пех. 2: ἔτραγον) ='Εσθίω, mъnînкŭ; (прinч:) pozŭ, ponцъĭŭ чeва ѕskatŭ ші tape; mъnînкŭ în felŭ de mezeлікŭ. «Τοὺς κυάμους οὔτε τρώγουσιν (ad: ὠμοὺς, крѕdŭ), οὔτε ἕψοντες πατέονται». Ep: «Οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν». Ep: «Τρώγεται δέ καί ἁπαλὰ ταῦτα (τὰ ἐν τῷ λωτῷ τρωκτὰ) καὶ ἄυα». Ep: «Το δὲ κρόμμυον καὶ μετὰ τό δεῖπνον τρωξόμεθα». Ksn.

Τρωκταΐζω, віit: -ίσω, глs: mъ вікleneskŭ, amъцeskŭ. [din

Τρώκτης, ου (ὁ), mînкъчĭosŭ, лакomŭ;(fir:) mînкъtopŭ, хръпitopŭ, ad: asѕпpitopŭ, ĭѕвitopŭ de nedpeптŭ кîmtirŭ. «Τρώκταις χερσὶν». Епгр: кѕ asѕпpitoape mîĭnі. || (sѕвst:) ѕnŭ felŭ de пeште de mape, (алт:) ἀμία; (maĭ noŭ) пъstpъвŭ, (de ѕnde Fpanц:) truite. [ші

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, op чe se mъnînкъ крѕdŭ în felŭ de mezeлікŭ saŭ поamъ. || (îm:) «Τρωκτὰ».=Τρωγάλια· [τρώγω].

Τρώμα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de τρώμη.[ші

Τρῶμα (τὸ), Ion: în локŭ de τραῦμα. [τρώω, τιτρώσκω]. [de ѕnde

Τρωματίζω, віit: -ίσω, Ion: în локŭ de τραυματίζω· [ші

Τρωματίης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de τραυματίας.

Τρωμάτιον (τὸ), Ion: în локŭ de τραυμάτιον.

Τρώμη (ἡ), поet: în локŭ de τραῦμα, panъ. [τρώω, τιτρώσκω].

Τρώξ, τρωγὸς (ὁ), =Τρώκτης; (партік: вepme, moлie, saŭ pozъtopŭ de легѕme [τρώγω]. [de ѕnde

Τρωξαλλὶς, ίδος (ἡ), omidъ pozъtoape de вердецѫрĭ, ші чл:

Τρώξανον (τὸ), [τρώγω] огрінжіĭ, че кad din ĭeslеле віtелор; (în цеп:) раsкоtъ, ѫsкъtѫръ de лemnъ. (поate τραύξανον ка din θραύω),

Τρώξιμος (ὁ, ἡ), =Τρωκτὸς, de mînкat; коптъ. [din

Τρῶξις, εως (ἡ), mînкape, poadepe, ponцъіpe (прінч: de лѫкрѫрĭ крѫde, saъ ѫsкate, поаme, mezелікѫрĭ, пръжіtѫрĭ, ші чл:). [τρώγω].

Τρωοφθόρος (ὁ, ἡ), [Τρώς, φθορὰ]. пръпъditоръ de Троĭenĭ. «Δὸρυ—» Епгр:

Τρωπάω -ῶ, поеt: în локъ de τρέπω; (ші між:)=Τρέπομαι, mъ sѫчеsкъ, mъ înвîрtеsкъ, mъ întоркъ, ші чл: «Πρὸς πόλιν τρωπῶντο». Od: Ω (ші вѫ inf:) «Τρωπάσκετο φεύγειν». Іл: Λ·

Τρῶσις, εως (ἡ), ръпіpe (акt: saъ пas:); panъ. [τρώω, τιτρώσκω].

Τρώσκομαι, глs: în локъ de ἐκτιτρώσκω. [de ѫnde

Τρωσμὸς (ὁ), Ion: în локъ de τρῶσις, ръпіpe; panъ; (med:) în локъ de ἔκτρωσις, лепъdъtѫръ (de прѫпкъ).

Τρωῦμα (ĭap пѫ Τρώϋμα), ατος (τὸ), Ion: în локъ de τρῶμα = τραῦμα.

Τρωχάω -ῶ, поеt: în локъ de τρέχω.

Τρώω, поеt: (pap) în локъ de τιτρώσκω.

Τὺ, Dop: în локъ de σύ, [de ачі] tѫ, 2) (енгл:) ак: în локъ de σε.

Τύβαρις, [σύβαρις] ιος (ὁ), Dop: ѫnъ felъ de mѫръtѫръ, selinъ кѫ оцеtъ.

Τυγχάνω, [τεύχω] віit: -τεύξομαι, (пех: ἔτυχον, tpe: de кѫ: τετύχηκα, ші Ion: τέτευχα, de ѫnde maĭ noъ τέτυχα) aflѫ; ші (nestp:) mъ aflѫ (mъ вродеsкъ, mъ faкъ) din întîmплape; se întîmплъ sъ гъseskъ (sъ faкъ), saъ sъ mъ aflѫ (sъ ѫрmezъ); (ѫne орĭ) întîmпinъ, daъ пеste чева din întîmплape; (fir:) sъвіршеsкъ, doвîndeskъ; (în цеп:) nemepeskъ; (în a tpeĭa пеps:) ese dѫпе dopinцъ, isвѫteшte, мерце віne; (ка вербъ ажѫt:) sîntъ. (кѫ цеп:) «Τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ». Плt: (ші fir:) «Λόγου («Εὐνοίας, "Συγγνώμης, «Τιμωρίας, ші чл:) τυγχάνειν—». Dm: «Τῶν δικαίων («Τῶν πρωτείων, ші чл:) —». Iskp: Грг: «Τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶν τυχεῖν». Плt: «Τύμβου θανὼν ἔτυχε„. Ткр: «Ἥδιστον τυχεῖν, οὗ τις ἕκαστος ἐρᾷ». Тгп: (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Βάλε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον„. Іл: Е (ші ел:) «Πρᾶξασ', ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ', ἃ βούλομαι». Еѫр: «Ὄφρα πομπῆς τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο». Od: Z. (ші ел:) «Ταῦτά σου τυχόντες». Ksn: (ші кѫ партч: modifiк:). «Εὐξάμην ἐμέ τε τυγχάνειν διδάσκοντα, καὶ ἐκείνην μανθάνουσαν τά βέλτιστα». Ksn: (ші ка вербъ ажѫt:). «Τύχησεν ἐρχομένη νηῦς». Od: Ξ «Ἔτυχον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔξω τεταγμένοι». Ep: «Ἔτυχον ἀποστέλλοντες». Тѫч: «Εἰ μὴ αὐτὸς τύχοι χρήματα ἔχων». Ksn: «Εἴ τινα δεόμενος ἰδεῖν τυγχάνοιμι». Ksn: (ші ел: saъ sѫвt-ĭnц: партч:) "Ἔνδον ὁ ἀνὴρ τυγχάνει (se înц: ὤν)». Sof: «Τυγχάνει ἕκαστος ἡμῶν οὐκ αὐτάρκης„. Плt: «Ἀνεπαύοντο, ὅπου ἐτύγχανον (ὡς ἐτύγχανον) ἕκαστος». Ksn: «Ἀνεχώρησαν, ὡς ἕκαστος ἔτυχε». Ksn: «Ταχ' ἄν, εἰ τύχοιεν, σωφρονέστεροι γένοιντο» Dm: (ші авsол:) «Ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχες». Іл: Е. (ші în a tpeĭa пеps:) «Καί μοι μάλα τύγχανε πάντα». Od: Z. «Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ». Іл: Λ. «Πέτρη τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν». Od... «Δῶρα, τὰ οἱ ξένος δῶκε τυχήσας». Od: Φ. întîlnindъ 'л din întîmплape. (ші кѫ adв: «Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν». Od: M «Ἂν οὕτω τύχῃ». «Ἡνίκα ἂν τύχῃ». «Ὅπου (Ὅπως «Ὡς, «Ἦ) ἔτυχε». Лкs: «Πῶς ἄν, εἰ τύχοι, τοῦθ' Ὅμηρος εἶπε»; Лопц: (ші în партч:) «Τυχόν». поate, de se ва întîmла аша. (ші кѫ aptiк:). «Ὁ τυχὼν». ор каре se ва întîmпла, (прін ѫрm:) прostъ, neînsemnatъ. «Τὸ τυχὸν». ор че s'o întîmпла (ла îndemînъ), fъръ deoseвіpe. «Παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν». Ksn: «Ξύλα τὰ τυχόντα». Xps: (ші în аналіsъ). «Οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν». Dm: «Ἄκλητος εἰς ἣν τύχοι παριὼν οἰκίαν» Лѫч: (ші кѫ inf: кѫ aptiк: în локъ de sѫвst:) «Τὸ τυχεῖν». Hind: nemepipe, isвѫtipe. ші «Τὸ μὴ τυχεῖν». nenemepipe, neisвѫtipe.

Τυὶ, ші Τυΐδε, adв: Dop: saъ Еол: поеt: în локъ de τῇδε, аічĭ. «Τυΐδ' ἐλθέ». Sof:

Τυκάνη (ἡ), ѫnъ înstpѫmîntъ (în felъ de тъвълѫкъ) de tpeĭepat. [ші

Τυκίζω, віit: -ίσω, чĭоплеsкъ кѫ чĭоканѫл пĭеtpеле de zidit. [τύκος]. [de ѫnde

Τύκισμα (τὸ), клъditѫръ, zidъ de пĭаtpъ чĭоплitъ кѫ чĭоканѫл.

Τῦκον (τὸ), Беоt: în локъ de σῦκον.

Τύκος (ὁ), [de ачі] чĭоканѫл, кѫ каре se чĭоплеште, saъ se petѫnzeште пĭаtpade zidit. 2) ѫnъ felъ de арmъ (sекѫръ). [ші

Τυκτὸς, ὴ, ὸν, поеt: [τεύχω] fъкѫtъ, лѫкратъ de mînъ кѫ meштешѫгъ. «Ἄρης τυκτὸν κακὸν». Om: fъкѫtъ de oamenĭ, ĭap пѫ natѫралъ.

Τύλα, ας (ἁ), Dop: în локъ de τύλη.

Τύλαρος (ὁ), [τύλος] zoborĕ. [de unde

Τυλαρόω -ῶ, biit: -ώσω, zoborъskŭ; fir:) =Περαίνω.

Τυλὰς, άδος (ἡ), unĕ felŭ de stъrzĕ, (alt:) ἴλλάς.

Τυλεία (ἡ), == kъ...

Τυλεῖον, (τὸ), dim: al lъĭ...

Τύλη (ἡ), (în μen:) =Τύλος, kokoашъ; (fir:) lъkrъ unplъtь kъ lînъ saŭ altŭ чева, перnъ, saltea, ші чл:; (naptik:) samarĕ; (de unde kom:) sninapea kъrtorilor. «Ἔκαμον τὰν τύλαν». Apstf: 'mĭ a obosit sninapea.

Τυλία (ἡ), =Τυλεία, [de unde

Τυλίσσω, biit: -ίξω,='Ελίσσω, înfъшkrĕ, înkolъveskŭ, fakŭ remĕ, sa» denъnŭ ne remŭ; (fir:) înkoboĭŭ. «Οὐκ ἐτυλίχθη (se îndpeut: ἐλυγίχθη) τὰν ψυχὰν». Tkp:

Τυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de nerĕ, saŭ nodŭ, bъtьtъrъ. [τύλος, εἶδος].

Τυλόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de τυλώδης, plinŭ de neμĭ. [din

Τύλος ὁ), [τέλλω, στύλος] (în μen:) or чe unplъtъrъ întъrtiъ; (naptik:) nerĕ, nodŭ, bъtьtъrъ, saŭ întъritъrъ de pieле. («Τὼ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως» Лъч:); kokoашъ (de unde δίτυλος == δίκυρτος κάμηλος); nodъ, okĭŭ de lemnŭ. («Ῥόπαλον τύλους ἔχον περισιδήρους». Diod:), пъръчeanŭ, kъĭŭ de koraвie. («Τὸ νεώριον πλῆρες ἦν θορύβου, τύλων ψοφούντων, κωπέων πλατυμένων». Apstf:)kъĭŭ de lemnŭ;(de unde kom:)=Πέος.

Τυλοτάπης, ητος (ὁ), (плμ:) koborĕ întrebъinцatŭ ka saltea, (alt:) ἀμφιτάπης. [τύλη, τάπης]

Τυλόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ a se întъri (a se face neμĭ, saŭ nodъrĭ, bъtьtъrĭ, ші чл:); înbîptoшeskŭ чева (проп: ші fir:). «Ὁ ἄγαν πρὸς ταῖς γνάθοις χαλινὸς τυλοῖ τὸ στόμα». Ksn: (ші nas:) «Μακέλλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας». Tkp: «Κορύνας σιδήρῳ τετυλωμένας». Лъч: (ші fir:). »Τυλοῦν τὴν χεῖρα καὶ τὴν ἀκοὴν πρὸς..». Лкs: a de upinde upin frekare. [τύλος].

Τυλυφάντης, ου (ὁ), μesъtorĕ de nînze de amterпьtьrĭ, saŭ nerne. [τύλη, ὑφαίνω].

Τυλώδης, εος (ὁ, ἡ), plinŭ de neμĭ, nodъrĭ saŭ întъritъrĭ; bîptosŭ, tape (проп: ші fir:). [τύλος].

Τύλωμα (τὸ), întъritъrъ, naple înbîptoшitъ de bъtьtъrĭ; (naptik:) talпa picorъlъĭ; saŭ nodъл palmeĭ. [ші

Τύλωσις, εως (ἡ), întъripe, înbîptoшipe, prefacere în neμĭ, saŭ bъtьtъrĭ; (med:) = Σκλήρωσις. [ші

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, plinŭ de nodъrĭ, «Ῥόπαλον—». Ep: nodъroshŭ, μenoshŭ [τυλόω].

Τυμβὰς, άδος (ἡ), fermekъtoare, че unплъ пе ла mormînte, ші чînьiешte пе морцĭ nentrъ fermeче. [τύμβος].

Τυμβαύλης, ου (ὁ, kîntъtorĕ kъ flъerъл ла mormînte, saŭ înгropъчînĭ. [τύμβος, αὐλός].

Τυμβεία (ἡ), гλs: înmormîntare. [τυμβεύω].

Τυμβεῖος, α, ον, kъvenitŭ ла mormînte, saŭ înmormîntърĭ. [τύμβος].

Τύμβευμα (τὸ), trъпŭ de mortŭ, (obĭekts de înmormîntare). 2)=Τύμβος. [din

Τυμβεύω, biit: -εύσω, înmormîntezŭ mortŭ; (noet:) oferĕ libaцii, жertfe ла mormîntъл kъĭva. «Πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς». Sof: (ші nas:). «Ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ». Sof: [τύμβος].

Τυμβήρης, εος (ὁ, ἡ), [τύμβος, ἄρω] пъsŭ în mormîntŭ, înmormîntatŭ; saŭ =Ἐπιτύμβιος. «Ἕδρα — ». Apstf: == Τύμβος, mormîntŭ.

Τυμβιὰς, άδος (ἡ), noet: în локŭ de τυμβιδία, mormîntalъ. [ші

Τυμβίδιος, α, ον, noet: în локŭ de τυμβεῖος, ші τυμβίτης. [τύμβος].

Τυμβίον (τὸ), dim: al лъĭ τύμβος.

Τύμβιος, α, ον, == Τυμβεῖος. [ші

Τυμβίτης, ου (ὁ), ші Τυμβὶτις, ιδος (ἡ, mormîntalъ,=Τυμβίδιος «Ἄθως—». Επγρ. [τύμβος].

Τυμβογέρων, οντος (ὁ), bъtrînŭ, kъ kuĭ picorъ în groanъ, =Σοροδαίμων, foarte bъtrînŭ. [τύμβος, γέρων].

Τυμβολέτης, ου (ὁ), ші Τυμβολέτις, ιδος ἡ), noet: prъпъditorĕ de mormînte, == Τυμβωρύχος. [τύμβος, ὀλέω].

Τυμβονόμος (ὁ, ἡ), noet: пъшkuitŭ, saŭ uetrekъtorĕ n' înnpreжъръл mormîntelor. [τύμβος, νέμω].

Τύμβος (ὁ), [τύφω] (npinч:) локъл, unde se apdea trъпъл mortълъĭ, ші пъmîntъл, че se grъmъdĭa пе ърmъ d' asъnpъ 'ĭ; (în μen:) mormîntŭ; saŭ monъmintŭ, пiatrъ dene mormîntŭ; (fir:) bъtrînŭ, (alt:) τυμβογέρων.

Τυμβοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [τύμβος, ἔχω] uetrekъtorĕ n'înnpreжър de, saŭ în mormînte.

Τυμβοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: grъmъdeskŭ пъmîntŭ neste mormîntŭ de mortŭ; (în μen:) înmormîntezŭ. [din

Τυμβοχόη (ἡ), noet: grъmъdipe de пъmîntŭ neste mormîntŭ de mortŭ; (în μen:) înгropъчînъne; mormîntŭ. [ші

Τυμβόχέος (ὁ, ἡ), [τύμβος, χέω] noet: (paroks:) grътъditorъ de nъmîntъ supe înalțare de mormîntъ în vinstea vre unui mort; (pronaroks:) kare se varsъ, saŭ se grътъdeште neste mormîntъ. «Τυμβόχοα χειρώματα». Esxl: livenții mormîntare.

Τυμβόχωστος (ὁ, ἡ: noet: grътъditъ kъ nъmîntъ în felъ de mormîntъ [τύμβος, χώννυμι].

Τυμβωρυχέω -ῶ, biit: ésω sanъ, skobeskъ mormînte, ka sъ desnoĭ morți [ui

Τυμβωρυχία (ἡ), krima desnoĭtorъlui de morți din mormînte. [din

Τυμβωρύχος (ὁ, ἡ), [τύμβος, ὀρύσσω] skobitorъ de mormînte, ui desnoĭtorъ de morți; (în gen:) tîlharъ, ługătorъ de rele.

Τύμμα (τὸ), noet: [τύπτω] lovitъrъ, înpunsъtъrъ, învolditъrъ.

Τυμπανίας, ου (ὁ), asemenea kъ (umflatъ, întinsъ ka o tobъ; (prinv:) «Ὑδρωψ —». Med: (alt:) τυμπανίτης. [ui

Τυμπανίζω, biit: -ίσω, batъ toba; saŭ (stръm.) batъ ne vînева tare ka o tobъ, îl otorъ de bătaĭe; (în gen:) kinъeĭskъ, munceskъ ne vînева ługъ milъ. «Τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους». Stp: a se însoți de tobe (prinv: bătute de preoți, ui în ceremoniile Vivelei). [ui

Τυμπάνιον (τὸ), dim: al doĭ [τύμπανον], tobъliцъ.

Τυμπανισμὸς (ὁ), bătaĭe de tobъ (prinv: în ceremoniile Vivelei); (fir:) bătaĭe; (în gen:) kъznire, munvire de vinovatъ. «Τυμπανισμὸς ἐν ἀνδρογύνοις». Il: neîntrecere înprexnъ kъ skopiții preoți aĭ Vivelei. [ui

Τυμπανιστὴς, οῦ (ὁ), ui Τυμπανίστρια (ἡ), tobошarъ, tobошъriцъ. [τυμπανίζω].

Τυμπανίτης, ου (ὁ), = Τυμπανίας (ὕδρωψ). [τύμπανον].

Τυμπανόδουπος (ὁ, ἡ), pesnъtorъ de bătaĭea, ui sromotъl tobelor, saŭ konpinsъ de pesnetъl lor. [τύμπανον, δοῦπος].

Τυμπανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kъ, saŭ întinsъ ka toba. [τύμπανον, εἶδος].

Τυμπανόεις, εσσα, εν, noet: în lokъ de τυμπανίας, saŭ τυμπανώδης. [din

Τύμπανον (τὸ), [τύπτω] [de avi] tobъ; (de unde fir:) op ce este în formъ de tobъ; poaĭe de karъ ługъ snige; (apxit:) frontъl kaseĭ la înveliroare în firъ de trisurîă (vezi ui ἀέττωμα). 2) lemnъl, mъchiuka, kъ care kъsnesk (omoarъ de bătaĭe) ne ługătorii de rъъ.

Τυμπανοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), desfătatъ în sunetъl tobelor. [τύμπανον, τέρπω].

Τυρπανοτρίβης, ου (ὁ), kom: în lokъ de τυμπανιστὴς; (prin întind: de la preoții Vivelei) afemeĭatъ. [τύμπανον, τρίβω].

Τυμπανοφορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, portъ, ui tobъ. [τύμπανον, φέρω].

Τυμπανώδης (ὁ, ἡ), = Τυμπανοειδὴς. [τύμπανον].

Τύνη, Dop: în lokъ de sù.

Τυννὸς, ὰ, ὸν, Dop: în lokъ de τυτθὸς, mikъ, nuцinъ.

Τυννοῦτος, ui (prin ekstind: At:) Τυννουτοσὶ, (next:) Τυννουτονὶ, kom: în lokъ de οὗτω τυννὸς, atît de mikъ (în imit: doĭ τηλικαῦτος). «Εὖθυς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ». Apsif:

Τυντλάζω, biit: -άσω, kalkъ, umbla n'în noroĭ; (geom:) akoperъ kъ nъmîntъ, saŭ snoĭeskъ kъ noroĭ viцele; (stръm:) turburъ, nelinișteskъ; saŭ desnpreцuĭeskъ, nevinsteskъ ne vînева. [din

Τύντλος (ὁ), noroĭ; mocirlъ; (fir:) turburare, gălъcuie, neliniște. [de unde

Τυντλώδης, εος (ὁ, ἡ), noroĭosъ, mocirlosъ; saŭ gălъciosъ.

Τυπάζω, biit: -άσω, noet: în lokъ de τυπόω. 2) rus: în lokъ de τύπτω.

Τύπανον (τὸ), noet: pap în lokъ de τύμπανον.

Τυπὰς, αδος (ἡ), noet: vĭokanъ; nisъlogъ.

Τυπεῖον (τὸ), vezi τοπεῖον. [ui

Τυπετὸς (ὁ), bătaĭe, lovitъrъ (prinv:) de vîentъ în semnъ de jale, = Κοπετὸς. [ui

Τυπὴ (ἡ), noet: = Τύμμα, lovitъrъ, rapъ. [τύπτω] [de unde

Τυπήϊον (τὸ), Ion: în lokъ de τυπεῖον. [ui

Τυπίας, ου (ὁ), (χαλκὸς, aramъ) lucratъ kъ vĭokanъl.

Τυπικὸς, ὴ, ὸν, (ui adv:) -ικῶς, kuvenitъ la (saŭ lucratъ dune) unъ modelъ, saŭ oare-kare kinъ; simvolikъ, saŭ alegorikъ.

Τυπὶς, ίδος (ἡ), = Τυπὰς.

Τυποπλαστία (ἡ), formaцie, saŭ konstrukцie de tinî, saŭ modele (kalîpurî). [τύπος, πλάττω].

Τυποποιέω -ῶ, biit: ήσω, facъ kinъl, saŭ forma vre unui lucru, = Εἰδωλοποιέω. [τύπος, ποιέω].

Τύπος (ὁ), [τύπτω] sromotъ de lovitъrъ; lovitъrъ. «Ἢν δὲ ὁ ἱππαρχῶν ἡγῆται μήτε τῷ ἄγαν τάχει μήτε τῷ ἄγαν βράδει, ... οὕτως ἀθρόος ὁ τύπος...τῶν ἵππων παρέσοιτο». Ksn: tropъitъl pînoarelor. 2) (obiș:) semnъ, ce rămîne din lovitъrъ saŭ stpibitъrъ; (în gen:) urmъ, semnъ; (naptik:) ti-

парѫ de monetъ; sъпътѫръ, saѫ skoвitѫръ; кіпѫ, ікоапъ, asemъnътѫръ; (fir:) faцъ, fiгѫръ; (med:) характерѫ, че їа воала. «Τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα». At: «Χύτρας τύπον ἀρθείσης ἐν σποδῷ μὴ ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ συγχεῖν». Пл: «Ἴδιός τις ἦν ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτήρων» Пл: «Περιθέει δὲ αὐτὸ (τὸ ἱρὸν) αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι». Ер: «Τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς». Ер: «Ἔστι δὲ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ βάθρον πεποιημένον ἐν τύπῳ ταύρου μάχην ἔχον καὶ λύκου». Паѫs: în sъпътѫръ skoasъ în sѫs, saѫ eшitъ afaръ. 3) калїпѫ, isвodѫ, modeлѫ; (fir:) пілдъ de повацъ saѫ de imitat; алегоріе, simвoлѫ (semnѫ însemnъtopѫ de алтѫ чева); (прin întind:) skѫptъ копрindepe. «Σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων». Sкр: «Ἀγαθῆς πολιτείας τύπος». Лкs: «Τύπῳ, saѫ «Ἐν τύπῳ διαλαβεῖν». Apst: ші Tfp: a eкsпрima пе skѫptѫ. 4) (лец:) жѫdikatъ (пîръ, înskрisъ рекламацie) asѫпра datopѫлѫї неплътitopѫ ла terminѫ. "Ἐπεὶ δὲ μὴ ἐθεράπευον αὐτὸν οἱ δανεισάμενοι, χαλεπὸς ἦν, καὶ ἠπείλει τύπους· οἱ δέ τύποι γράμμα εἰσὶν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι». Fлstp:

Τύπος, -εος -ους (τὸ), = Τύμμα. 2) = Στύπος.

Τυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, [τύπος] înкіпѫїeskѫ, formezѫ чева; лasѫ кіпѫл вре ѫnѫї лѫкрѫ asѫпръ, întiпъpeskѫ. «Τὸν δακτύλιον περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγίδι». Ап: (ші пas:). «Ἀὴρ φθόγγοις ἐνάρθροις τυπωθείς». Пл: лѫînd în sine кіпѫріле лор. (med:) «Ἡ νόσος τυποῦται». Гал: se характерizъ (se кѫnoaшte).

Τυπτητέος, α, ον, At: în локѫ de τυππτέος, пosit: ал лѫї...

Τύπτω, [imit:] вiit: -τύψω, ші At: τυπτήσω, ші (miж кѫ însemn: пas:) τυπτήσομαι, (nex. 2: ἐτύπην, ші чл:) вatѫ, ловeskѫ (прinч: d' апроапе); (прin întind:) ловeskѫ, ръneskѫ (проп: ші fir:). «Τύπτουσι ῥοπάλοισιν. Іл: А. «Τὸν πατέρα μὴ τύπτε». Apstf: «Ἐρυσάμενος ξίφος ὀξὺ τύψε κατὰ κληΐδα παρ' αὐχένα». Іл: Ф. «Χθόνα τύπτε μετώπῳ». Od: Х. «Τύπτον ἅλα ἐρετμοῖς». Od: Δ. (în перifp:) вîsлїаѫ. «Τοῖς μὲν πέτρας ἐπικυλίοντες, τοὺς δὲ ἐκ χειρὸς τοῖς λίθοις τύπτοντες». Плв: «Ὄφις μ' ἔτυψεν». Анкр: m' a mѫшкat. «Νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων». Іл А. (ші fir:). «Τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψεν». Іл: Т. 'л a atins ла inimъ. «Ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν τὸ ὄνομα ἔτυψεν ἡ ἀληθηΐη τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου». Ер: 'ї a fъкѫt întiпъpipe. (ші пas:) «Δουρὶ τυπεὶς». Іл: А. «Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς». Om: «Σφῆκας θηρᾷν ὑπὸ πολλῶν τυπτόμενος». Ksn: înцeпîndѫ se. (ші fir:) «Ὀξείαις ἀνίαισι τυπεὶς». Пind: (ші кѫ ак: ел:). «Ἕλκεα ὅσσ' ἐτύπη». Іл: Ω. (ші înцел: sѫвst:) «Τύπτομαι πολλὰς (se înц: πληγὰς)». Apstf: mъnînкѫ шѫлte вътъї. (ші miж: de sine пas: кѫ ак: ел:) «Τύπτονται τὸν κριὸν». Ер: îл жълesк вътindѫ se în пїeптѫ. (вezї ші κόπτομαι).

Τυπώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, арътatѫ ка în пресkѫрtape, întѫnekosѫ, neînцелesѫ, eкsпрimatѫ în челе елементape nѫmaї. [τύπος].

Τύπωμα (τὸ), fъкѫtѫ прin tiпъpipe, formaцie, konstpѫкцie. «Χαλκόπλευρον — ». Sof: вasѫ formatѫ de apamъ. [ші

Τύπωσις, εως (ἡ), formape; tiпъpipe. [ші

Τυπωτὴς, οῦ (ὁ), ші поet: Τυπῶτις, ιδος (ἡ), tiпъpitopѫ, saѫ folositopѫ ла aчeasta. «Σφραγὶς ». Opf: [ші

Τυπωτικὸς, ἡ, ὸν, folositopѫ ка tiпapѫ, saѫ ла tiпъpipe, характерisape de чева, = Χαρακτηριστικὸς. [ші

Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, tiпъpitѫ, formatѫ. [τυπόω].

Τυραννεῖον (τὸ), локѫінцъ de tipanѫ [dm

Τυρανεύω, вiit: -εύσω, ші

Τυραννέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ, saѫ (кѫ цeп: ші pap ак:) îmпъръцeskѫ (гѫвернezѫ, stъпîneskѫ) ка tipanѫ, = Δεσπόζω. "Πεισιστράτου τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων». Ер: «Ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σώζοντας αὐτοὺς„. Dm: (ші пas:) «Πόλεις τυραννούμεναι». Плт: гѫвернate monapxiчeшte, sѫвt îmпъръцie de tipanї. «Τοῖς τυράννοις οὐδέποτε εἰρήνη πρὸς τοὺς τυραννουμένους γίγνεται, ἀλλ' ἐχθροὶ αὐτῶν εἰσι πάντες οἱ τυραννούμενοι». Ksn: [τύραννος]. [de ѫnde

Τυραννησείω, (fъръ вiit:) dopeskѫ, ші mъ sілeskѫ a mъ faчe tipanѫ.

Τυραννία (ἡ), = Τυραννὶς. [de ѫnde

Τυραννιάω -ῶ, вiit: -άσω, ші -ήσω, amѫ sîmцimîntѫ, характерѫ tipanikѫ (dѫпе ἰκτεριάω, ші чл:). «Οἱ λόγοι σου τυραννιῶσι». Лpt: seamъnъ a ворве de tipanѫ.

Τυραννίζω, вiit: -ίσω, sîntѫ de пaptida tipanілор. [ші

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tipanikѫ, de tipanѫ saѫ tipanie; аплекatѫ, saѫ îndemînatikѫ ла tipanie, = Τυραννόφρων. «Τυραννικὰ φρονεῖν».

Пл: «Μετὰ τὸ τυραννικά». Apsl: dвne stъпînipea tipanілор. [τύραννος]. [de вnde

Τυραννικῶς, adв: în кinъ tipanikъ, ка лиъ tipanъ.

Τυραννὶς, ίδος (ἡ), гвверпъ. (stъпînipe) de tipanъ, авsолвtъ monapxie, tipanie=Δεσποτεία. «Ἡ μὲν κατὰ τάξιν τινα, μοναρχία. βασιλεία, ἡ δ' ἀόριστος, τυραννίς,,. Apsl: ксzї mi Ksn: memop: Δ' στ' 12). (mi în колект:) «Ἦσαν δὲ τὸ πάλαι καὶ αἱ τυραννίδες τῶν ἀνθρώπων ἀσθενέες χρήμασι, οὐ μόνον δὲ ὅῆμος». Ep: 2) Skp: femeea tipanвлві, împъpъleasa. [τύραννος].

Τυραννοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцъtorъ de tipanї, saъ de tipanie. [τύραννος, διδάσκαλος].

Τυραννοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omorъ tipanъ. [mi

Τυραννοκτονία (ἡ), вvidepe de tipanъ.[mi

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, кввепътъ, saъ însвmiъ кvigъtorвлві de tipanї, saъ kape ape de obїektъ вvidepe de tipanъ. [din

Τυραννοκτόνος (ὁ, ἡ), [τύραννος, κτείνω] omorîtorъ, кvigašъ de tipanї saъ tipanъ.

Τυραννοποιὸς (ὁ, ἡ), [τύραννος, ποιὸς] fъкъtorъ (însвflътorъ de simgiminte) de tipanъ.

Τύραννος (ὁ, ἡ), (pap прoz:) tipanikъ, siяnikъ, = Δεσποτικός. «Τύραννος πόλις». Tвч: «Τύραννα δρᾶν». Sof: (овіч: sввst:) =Koίρανος, mi Dop: Κάραννος, tipanъ, monapxъ, împъpatъ, domnъ de sine, =Δεσπότης; (naptik: în орашело demokratiче mi ізвitoape de ліberptate але Елспілор, хръпitorъ, mi în siяnifie giitorъ de чea маї 'nалтъ stъпînipe, авsолвtъ (nemъpuinitъ, stъpînitorъ; (прin кри:) nemilosъ, neomenosъ, asпръ ла inimъ. «Πῶς οὐκ ἦν τύραννος, ὃς δούλους οὐ μόνον ἐλευθέρους, ἀλλὰ καὶ πολίτας ἐποίει, ἀπεκτίννυε δὲ καὶ ἐφυγάδευε, καὶ χρήματα ἀφῃρεῖτο οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλ' οὕς αὐτῷ ἐδόκει;,, Ksn: (mi къ цен:) «Θεῶν Ζῆνα τύραννον». Apstf: «Ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων ἔρως». At: (mi tem: «Ἡ τύραννος». Eвp: mвїepea tipanвлві

Τυραννοφόνος (ὁ, ἡ), = Τυραννοκτόνος. [τύραννος, φόνος].

Τυραννόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв tipaniче simgiminte; saъ пъptatъ din кцетеле tipanвлві saъ tipanілор. [τύραννος, φρήν]

Τύρβα, adв: noct: кв гълъцie, кв sromotъ saъ tврвврape. [mi

Τυρβάζω, вiit: -άσω, tврввръ, amestekъ. «Τὸν πηλὸν τυρβάσεις βαδίζων ἐν τῷ σκότει». Apstf: (mi fir:) «Σὺς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά». Sof: (mi miж:) «Τυρβάζῃ περὶ πολλά». Skp: te tврвврї îndeлetniчîndв te în швлte. [τύρβη]. [de вnde

Τυρβασία (ἡ), вnъ гелъ de daццъ гълъцiosъ în чinstea Баквлві. [mi

Τύρβασμα (τὸ), pesвлtatъ de sromotъ, saъ гълъцie.

Τύρβη (ἡ). [σύρω] tврвврape, гълъцie, sromotъ, nepîndвїалъ. ‖ (прin înfind:) = Τυρβασία «Ἀργεῖοι τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσι καλουμένην τύρβην,,. Пввs:

Τυρεία (ἡ), =Τύρευσις, гачере de врînzъ; (fir:) tврвврape, neлiniшte. [mi

Τύρευμα (τὸ), ввлгъ de врînzъ înkeratъ.

Τύρευσις, εως (ἡ). înkerape de врînzъ, врînzipe (akt: saъ nas:); (fir:) вnелtipe de віклепї, saъ intpiцї. [mi

Τυρευτὴρ, noet: în локъ de ...

Τυρευτὴς, οῦ (ὁ), înгрiжitorъ de врînzetврї (emit: ал лві Мерквръ ка patponъ ал tвртелор de капре). [din

Τυρεύω, вiit: -εύσω, mi

Τυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, [τυρος] înkerъ, гакъ врînzъ; înгрiжeskъ de врînzetврї; (fir:) вnелteskъ віклепїї, врzeskъ intpiцї. «Ἐπιβουλὰς —». Nik: «Ὁ μὲν ἦκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε». Dm:

Τυρίδιον (τὸ), dim: ал лві...

Τυρίον (τὸ), dim: ал лві тирóс, врînziшоаръ.

Τυρίσδω, вiit: -ιξῶ, Dop: în локъ de συρίζω.

Τυρίσκος (ὁ),=Τυρίον.

Τυροβόλιον (τὸ), гratie înшлetitъ, пе капре пвп врînzвріле înkerate, ка sъ se skвргъ de zerъ. [τυρὸς, βάλλω].

Τυρόεις, εσσα. εν, noet: гъквtъ (saъ din) врînzъ; врînzosъ, saъ чел ка врînza.«Τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος». Tкр: o къпъцînъ de врînzъ. [τυρὸς].

Τυρόκλεψ, επος (ὁ, ἡ), [τυρὸς, κλέπτω].

Τυρόκνηστις, ιδος (ἡ), [τυρὸς, κνάω] ръzвtoape de врînzъ.

Τυροκομεῖον (τὸ), локъ вnde se гаче, saъ se sвînъ врînza,=Τυροβόλιον. [din

Τυροκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, [τυρὸς, κομέω] mъ îndeлetniчeskъ ла гачере de врînzetврї.

Τυροκοπέω ῶ, вiit: -ήσω, таї врînza în вакъцї. [τυρὸς, κοπὴ].

Τυροκόσκινον (τὸ), чîвръ, прin капе se гърîmiчeazъ netpekînds-se врînza nentpъ гачере de tвртъ, saъ плъчинъ кв врînzъ. [τυρὸς, κόσκινον].

Τυρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitorъ прin бъ-

гаре de seamъ asȣпра брînzeĭ. [τυρὸς, μάντις].

Τυρόνωτος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ spinapea акоперітъ кȣ брînzъ пе d'asȣпра. «Πλακοῦς—» Apstf:

Τυροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ брînzъ.[ші

Τυροποιία (ἡ), fачере de брînzъ. [ші

Τυροποιικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторȣ de fачерea брînzeĭ. [din

Τυροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ de брînzъ. [τυρὸς, ποιὸς].

Τυροπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, вînzȣ брînzъ. [din

Τυροπώλης, ου (ὁ), вînzъторȣ de брînzъ. [τυρὸς, πώλης].

Τυρὸς (ἡ), [σύρω, saȣ τείρω] брînzъ. ‖ (îm:) «Τυροι» tiprȣ de брînzъ. (вezĭ ші ἰχθὺς).

Τυροτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetорȣ de брînzъ, saȣ folositорȣ ла ачеasta. [τυρὸς, τέμνω].

Τυροῦς, οῦντος (ὁ), în контракціе în локȣ de τυρόεις (se înц: πλακοῦς, saȣ ἄρτος).

Τυροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторȣ de брînzъ. [τυρὸς, φάγω].

Τυροφορεῖον (τὸ), skîndȣpa, пе каре' înшірînd каръ брînzetȣріле. [din

Τυροφόρος (ὁ, ἡ), каре аре în sine (este fъкȣtȣ кȣ) брînzъ. [τυρὸς, φέρω].

Τυροψύκτης, ου (ὁ), [τυρὸς, ψύχω] гратіе, пе каре se ȣsȣкъ брînza.

Τυρὸω -ῶ, віit: -ώσω, înкегȣ брînzъ, saȣ алтȣ чева ка брînza; (în цен:) amestekȣ (проп: ші fir:) (вezĭ ші κυκάω); (пas:) mъ fakȣ брînzъ, mъ брînzeskȣ; (ȣne-орĭ) пȣĭȣ (amestekȣ кȣ) брînzъ. «Οὐκ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθῦς, ἀλλὰ διαφθείρουσι, κακῶς τυροῦντες ἅπαντα». (Арх-stp: în) At: [τυρὸς].

Τυῤῥηνολέτης, ου (ὁ), пръпъditорȣ de Tipenienĭ. [Τυῤῥηνὸς, ὀλέω].

Τυῤῥηνουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣкратȣ în Tipenia, saȣ dȣпе кіпȣл Tipenienілор. [Τυῤῥηνὸς, ἔργον].

Τυῤῥίδιον (τὸ), поет: dim: ал лȣĭ

Τύῤῥις, ші Τύρσις, ιος (ἡ), поет: tȣрnȣ spре апъраре de четате (de ȣnde Лат: turris, ші Pom: tȣрnȣ); (партік:) каsъ înпрежmȣitъ кȣ zidȣ, (Франц:) château-fort.

Τύρσος (ὁ), = Τύρσις.

Τυρώδης, έος (ὁ, ἡ), чел din felȣл брînzetȣрілор, saȣ брînzosȣ. [ші

Τυρωτός, ὴ, ὸν, fъкȣtȣ кȣ брînzъ. [τυρὸς].

Τυτθὸς, [τιτθὸς] ὴ, ον, поет: mikȣ; (dȣпе ziч:) de цîцъ, sȣгарȣ. «Τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ» Ткр: ‖ (neȣt:) Τυτθὸν, ші (îm:) Τυτθὰ, des în локȣ de adв: пȣцin; авĭа. «Ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσω». Om: «Τυτθὸν ὅσσον ἄπωθεν». Ткр: «Τυτθὸν φθεγξαμένη». Іл: M. «Τυτθον γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται». Іл: O. T. «Τυτθὰ διατμήξας». Od: M. tъind mъpȣnt.

Τυτὼ, όος -οῦς (ἡ), (imit:) гл: вȣfniцъ.

Τυφεδανὸς, (ὁ), ком: sekȣ, ȣшȣрелȣ, nesimцitорȣ. [ші

Τυφεδών, όνος (ἡ), поет: флакъръ; апрinzъtȣръ; (прin întind:) fъкліе. [τύφος].

Τύφη (ἡ), [τῖφος] ȣnȣ felȣ de еарбъ (de stȣfȣ), кȣ каре ȣmплеаȣ аштерnȣtȣріле, ші чл:

Τυφήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: [τύφω] арzъторȣ кȣ флакъръ saȣ fȣmȣ, апрinsȣ. «Λύχνος—» Епгр:

Τυφθεῖμεν, în локȣ de τυφθείημεν, 1: îm: пеps: de пas: nex: 1: de поft: ал лȣĭ τύπτω.

Τυφλάγκιστρον (τὸ), ȣnȣ felȣ de хірȣрц: ȣndiцosȣ instp; (fъръ askȣцite болдȣрĭ, saȣ пentpȣ пърціле tpȣпȣлȣĭ, че nȣ кad sȣбt вedepe). [τυφλὸς, ἄγκιστρον].

Τυφλίνη (ἡ), ші Τυφλῖνος (ὁ), ȣnȣ felȣ de шарпе кȣ foapte miчĭ (авĭа zъріцĭ) окĭ. [τυφλὸς].

Τυφλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), din naштере орбȣ. [τυφλὸς, γείνω].

Τυφλοπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, formezȣ fiinцe оарбе, neformate, (ші fir:) minчinoase ші neînfiinцate лȣкрȣрĭ; (пas:) mъ naskȣ орбȣ, neformatȣ. [τυφλὸς, πλάττω].

Τυφλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ (прічinȣitорȣ) de орбіе. [τοφλὸς, ποιὸς].

Τυφλόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: чел че ȣmблъ орбеште. [τυφλὸς, ποῦς].

Τυφλὸς, ὴ, ὸν, [τύφω] орбȣ; (dȣпе ziч:) fȣmosȣ, negȣposȣ; (прin ȣрm:) întȣnekosȣ; (прin întind:) невъzȣtȣ, askȣnsȣ; (кȣ цен:) лiпsitȣ de штiinцъ, saȣ експеріinцъ; (fir:) tîmпitȣ ла minte, слабȣ, шічл: "Τυφλὸν τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος». Пл: «Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος». Ksn: челе din anoĭ (невъzȣte). «Τυφλαὶ σπιλάδες». Лкs: = Ὕφαλοι, челе de sȣбt mape. «Τυφλὸς τοῖχος». Біz: чел fъръ fepestpe. «Λίμνη τυφλὴ». Пл: чеа fъръ skȣрцере. «Χωρὶα δύσορμα καὶ τυφλὰ». Пл: neînлesnite ла inпoртape. «Τυφλοὶ ὄνειροι»- Лкs: netîлкȣite. «Τὸ τυφλὸν (se înц: ἔντερον)». Antm:

Τυφλόστομος (ὁ, ἡ), (ποταμὸς, рîȣ) чел кȣ гȣръ бълtoasъ, fъръ skȣрцере. [τυφλὸς, στόμα].

Τυφλότης (ἡ), orbie; (fir:) timpime de minte, mi чл: [τυφλὸς].

Τυφλόφερος (ὁ, ἡ), (парокs:) dакъторѫ, nesimцitorѫ de orbѫ; (пропарокs:) dasѫ, кѫлъзitѫ de orbѫ. [τυφλὸς, φέρω].

Τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, orbeskѫ; întѫnekѫ; (nestr:)=Τυφλώττω (D. Kas:); (nas:) mъ orbeskѫ; (fir:) mъ timneskѫ; (desupe лisside) nѫ кѫrrѫ, sinцѫ sekatѫ; (fir: mъ înnĭetpeskѫ. «Οὖρα τυφλοῦται». Nik: ѫdѫл sin. se onpeщte, nѫ кѫрщe. [mi

Τυφλώδης, εος (ὁ, ἡ), de felѫ orbѫ (timnits, nesimцitorѫ mi чл:). [τυφλὸς].

Τύφλωσις, εως (ἡ), orbipe; întѫnekape; (fir:) înnĭetpipe; sekape, stîrnipe, mi чл: 2) (sxл:) în локѫ de τυφλότης. [τυφλόω.

Τυφλώττω, (fѣръ biit:) sîntѫ orbѫ (пром: mi fir:), nѫ въzѫ; nѫ simцѫ. [τυφλὸς].

Τυφλώψ, ῶπος (ὁ), noet: orbѫ de bedepĭ. || (des:)=Τυφλῖνος, ѫnѫ felѫ de шapпe. [τυφλὸς, ὤψ].

Τυφογέρων, οντος (ὁ), noet: foapte бътрînѫ, ковъsitѫ de бътрîneцe (вezĭ mi τυμβογέρων). [τύφος, γέρων].

Τυφομανὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) певѫnѫ de mîndpie, întѫnekatѫ de fѫmѫрĭ. [τύφος, μαίνομαι]. [de ѫnde.

Τυφομανία (ἡ), певѫneaskъ mîndpie. 2) ѫnѫ felѫ de вoaлъ, smintivĭѫne кѫ nesimцipe.

Τυφοπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ înkinѫ-ĭeskѫ чева în imaцinaцie, bisezѫ. (алцiĭ zic τυφλοπλαστέω).

Τύφος (ὁ), [τύφω] (прinч:) fѫmѫ; aвѫрѫ. 2) ович: fir:) mîndpie, fѫmѫрĭ, seakъ înrîmfape. 3) (med:) felѫ saѫ simntomъ de o лiпiчoaзъ вoaлъ, tifosѫ (лînroape neагръ), ad: fервинцeaлъ кѫ nesimцipe. [de ѫnde

Τυφὸς (ὁ), pap, saѫ înd: în локѫ de τυφὼς. [mi

Τυφόω ῶ, biit: -ώσω, întѫnekѫ, înnekѫ кѫ fѫmѫ. 2) (овiч: fir.) însѫfлѫ mîndpie, înrîmfape; (mi nas:) mъ orbeskѫ de mîndpie, mъ ѫmплѫ de fѫmѫрĭ, mъ aрълѫ snepiatѫ. (de ѫnde) "Τυτυφωμένος,,. Илт: ameцilѫ (кa ѫnѫ tpѣsnitѫ), кѫ minцiлe пĭepdste, întѫnekatѫ. «Τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη». Dm: este nemintosѫ, nѫ mtie, че zive. «Οὐχ οὕτω τετύφωμαι,,. Dm: nѫ sîntѫ atit de nepodѫ.

Τύφω, [în afin: кѫ θύω] biit: θύψω, (nex: ἔθυψα, nas: tpe: de кѫ: τέθυμμαι, mi nex: 2: ἐτύφην) fakѫ (mi stpъm: întѫnekѫ кѫ) mѫлтѫ fѫmѫ; (npin întind:) pesѫfлѫ, mъ evanopezѫ; (fir:) apzѫ în ѫsкѫnѫs". «Τύφειν καπνόν,,. Ep: (mi stpъm:) «Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,,. Apstf: (mi nas:). "Καπνῷ τυφόμεναι μέλισσαι,,. Лкs: (mi fir:) 'Ο πόλεμος πάλαι τυφόμενος ἀνελαμψε,,. Илт "Τυφομένην ἀδρῶ πυρός ἔτι ζῶσαν φλόγα,,. Пл:

Τυφωδης, εος (ὁ, ἡ), [τύφος] плпѫ de mîndpie, snepiatѫ. 2) (med:) пътimaшѫ, saѫ xapaktepisatѫ de simntome de tifoa sъ lînroape.

Τυφωεὺς, έως, mi

Τυφὼν, ῶνος (ὁ), віжълie кѫ fѫлцepe: (maĭ noѫ) tpѣsnetѫ 2) (dѫne mitoлoцie) Tifonѫ, ѫnѫл din цiгaнцĭ. [τύφω]. [de ѫnde

Τυφωνεὺς, έως (ὁ), pap în локѫ de τυφωεὺς [mi

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, mi

Τυφώνιος, α, ον, de віжелie, saѫ fѫptѫnъ. «"Ανεμος—» Skp: "Τυφώνιοι,,. Stob:=Ἐμβρόντητοι, певѫnĭ, îndpъчицĭ.

Τυφωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (mi adв:) -ειδῶς, чел în felѫ de fѫptѫnъ. [τυφὼν, εἶδος].

Τυφὼς, ὼ (ὁ), noet: în локѫ de τυφὼν.

Τύχα, ας (ἀ,, Dop: în локѫ de τύχη.

Τυχάζομαι, biit: -άσομα, гls: în локѫ de στοχάζομαι.

Τύχαιον (τὸ), tемплѫ ал пороквлѫĭ. [mi

Τύχαιος, α, ον, întîmплъторѫ, ал întîmплърiĭ. [τύχη]. [de ѫnde

Τυχαίως, adв: din (прin) întîmплape.

Τυχεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫĭ тυγχάνω.

Τυχεῖον (τὸ), [τύχη] Biz: temплѫл пороквлѫĭ (цeniвлѫĭ пatponѫ ал) вpe ѫnѫĭ локѫ, saѫ oрашѫ.

Τυχέω ῶ, biit: ήσω, noet: în локѫ de τυγχάνω, nemepeskѫ, вpodeskѫ. "Τὸν θηρητὴρ ἐτύχησε ἑαλών,,. Il: O. [din

Τύχη ἡ), [τεύχω=τυγχάνω] întîmплape, вpodeaлъ; înпpeжвpape; (ka zeitate) вpsitoape (вѫnъ saѫ pea), пopoкѫ; (în цen:) înîmплътope, nexoтърîтъ stape saѫ вenipe a лѫкрвiлop; (прin вpm: ka din pesѫлtaтѫл лop) пopoчipe, isѫвtipe; saѫ (din protivъ) nenopoчipe, neisѫвtipe. "Τύχην δὲ λέγω εὐγένειαν καὶ πλοῦτον καὶ δυνάμεις καὶ τἀναντία τούτων· καὶ ὅλως εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν,,. Apst: "Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντα,,. Sof: "Εἴπερ γε μὴ τύχη τινι, ἀλλ' ὑπὸ γνώμης ταῦτα γεγένηται,,. Ksn: "Θεία τινί τύχῃ» Пл: dѫne o zeeaskъ вoinцъ. "Αγαθῇ τύχῃ,,. (Fp:) кѫ veaѕѫ вѫnѫ, кѫ poroкѫ; (îap ла înskpise вѫвliче, dekpete, mi чл: în пропорцie кѫ ал nostpѫ) în nѫмеле Domnѫлѫĭ. «Τὰ τῆς τύχης». «Τὰ ἀπὸ

τῆς τύχης». Ksn: (ші îm;) «Αἱ τύχαι». Лкs: (în перifр:) în локŭ de ἡ τύχη, челе din întîmпларе fъкъte, прefачеріле порокълъї, (Fранц:) les chances de la fortune, saŭ fавоареле порокълъї. «Ἐπί τύχῃσι χρηστῇσι». Ер: «Ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις». Плт: sъвt maї порокоase аъsпіцiї (maї пріінчоase înпрежъръpї). «Ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην προάγεσθαι,,. Epd: stape. (партік:). "Δὸς ἡμῖν τύχην, εὐδαιμονίαν τε,,. Om: Imn: порочіре ші fерічіре. «Μητ' ἀρετὴν εὔχου, μήτ' ἄφενος· μόνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη». Trn: (ші dinпротівъ). "Τύχῃ χρησάμενος,,. Лкs: къzînd în nenoрочіре; (în menажатъ екsпресіе) mъpind. "Ἀπὸ τύχης, "Κατὰ τύχην,,. =Τυχαίως, din întîmпларе, saŭ вродеалъ. «Φεῦ τῆς τύχης,,! че nenoрочіре! (ші simn: . "Τῆς τύχης! τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο ἐλθεῖν,,. Ksn: че порокŭ! [de ъnde

Τυχηρὸς, ά, ὸν, întîmлъторŭ; (поет:) порокоsŭ; «Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκης,,. Esхл: [de ъnde

Τυχηρῶς, adв: =Τυχαίως, dъпе о întîmпларе; (партік:) din порочіре.

Τυχθεὶς, εῖσα, ὲν, поет: пas: nex: 1: de партч:, ші

Τυχθῆναι, поет: пas: nex: 1: de inf: ал лъї τεύχω.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς,=Τυχαῖος, ал порокълъї, saŭ întîmплъторŭ.

Τυχὸν, neъt: лъї τυχὼν. || (овіч:) ка adв: de îndoїалъ, de se ва întîmпла, поate, este de крezъt.

Τυχόντως, adв: къm s'o întîmпла, saŭ s'a întîmплat, dъпе întîmпларе. [din

Τυχὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de партч: ал лъї τυγχάνω. «Ὁ τυχὼν». ор чіне s'o întîmпла; прostŭ, de pîndŭ.

Τύχων, ωνος (ὁ), ъnŭ zeŭ ка порокъл. [τύχη].

Τύψις, εως (ἡ), ловіре; înцепаре (de шопîрлъ, de шарпе, ші чл:). [τύπτω].

Τώ, înd: ал лъї ὁ.

Τῶ, Dop: în локŭ de τοῦ.

Τῷ, dat: sinг: ал лъї ὁ, ші τὸ. 2) поет: în локŭ de ᾧ, dat: ал лъї ὅς, saŭ ὅ, релат:; ші demonstр: în локŭ de τούτῳ. || (ел: de преп:) în локŭ de adв: пентръ, saŭ dintр'ачеasta.

Τῷ, saŭ (енгл:) Τῳ, At: în локŭ de τίνι, saŭ τινὶ, dat: ал (întревт:) τὶς, saŭ (nedef:) τις.

Τῶγαλμα, поет: (în контрак: At:) în локŭ de τὸ ἄγαλμα.

Τῶγκιστρα, Dop: поет: în локŭ de τὰ ἄγκιστρα.

Τὼγκίστρω, Dop: поет: în локŭ de τοῦ ἀγκίστρου.

Τώδε, nom: ші ак: înd:, ші

Τῷδε, dat: sinг: ал лъї ὅδε.

Τωδὶ, καὶ Τῳδὶ, At: în локŭ de τώδε, καὶ τῷδε.

Τωθάζω, віit: -άσω, [ταυτάζω] (проп:) fакŭ ачеeашї, че fаче ші алтъл, îл imitŭ în pîsŭ (îл înгînŭ); (de ъnde овіч:) вatжокореsкŭ, їаŭ în pîsŭ къ desпрецъіре.

Τωθάσδοισα, Dop: în локŭ de τωθάζουσα, партч: fem: ал лъї τωθάζω.

Τωθασμὸς (ὁ), лъаре în pîsŭ, вatжокоріре; (партк:) перъшіnателе ворве, че se zічеаŭ întр'ъnеле sервъторештї церемонії але ъnор zeitъцї dъпе о реліціоasъ datinъ. (вezї ші ἅμαξα, ші πομπεία). [ші

Τωθαστὴς, οῦ (ὁ), лъъторŭ în pîsŭ, вatжокоріторŭ. [ші

Τωθαστὶ, adв:=Τωθαστικῶς. [ші

Τωθαστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ аплекатŭ, îndemînatікŭ ла вatжокоріре, saŭ лъаре în pîsŭ. [τωθάζω]. [de ъnde

Τωθαστικῶς, adв: în кіпŭ de вatжокоріре, saŭ лъаре în pîsŭ.

Τωθεία (ἡ), maї noŭ, ші рарŭ în локŭ de τωθασμὸς [neîntр: τωθεύω].

Τῶκε, греш: în локŭ de Τῷ κε.

Τῷκίδιον, поет: Dop: (în întръn:) în локŭ de τὸ οἰκίδιον.

Τῶλγεος, поет: Dop: (în întръn:) în локŭ de τοῦ ἄλγεος.

Τὼληθὲς, поет: Dop: (în контрак:) în локŭ de τὸ ἀληθὲς.

Τὼμπέχονον, Dop: (în контрак:) în локŭ de τὸ ἀμπέχονον.

Τῶ 'μῶ, Dop: поет: (în апostр:) în локŭ de Τῶ ἐμῶ=Τοῦ ἐμοῦ.

Τῷ 'μῷ, поет: (în апostр:) în локŭ de τῷ ἐμῷ.

Τῶνδε, цеn: îm: ал лъї ὅδε.

Τωνδὶ, At: în локŭ de τῶνδε.

Τῶνδιον, At: поет: (în контрак:) în локŭ de τὸ ἔνδιον.

Τῶνδρες, Dop: în локŭ de τοὶ ἄνδρες,= Οἱ ἄνδρες.

Τὼνείρατα, Dop: поет: (în контрак:) în локŭ de τὰ ὀνείρατα.

Τῶντρῳ, поет: (în контрак:) în локŭ de τῷ ἄντρῳ.

Τὼπὸ, Dop: поет: (în контрак:) în локŭ de τὸ ἀπό.

Τὼποβαῖνον, Dop: saŭ Ion: (în kontrak:) în lokŭ de τὸ ἀποβαῖνον.

Τώρ, Лак: în lokŭ de Τὼς==Τοὺς.

Τὼργείω, noet: Dop: (în kontrak:) în olkŭ de τό 'Αργείου.

Τῶρνεον, noet: (în kontrak:) în lokŭ de τὸ ὄρνεον.

Τῶροτρον, noet: (în kontrak:) în lokŭ de τὸ ἄροτρον.

Τῷῤῥα, noet: (în kontrak:) în lokŭ de τῷ ῥα, saŭ τῷ ἄρα, nentrь aveasta dap.

Τὼρχαῖον, Ion: (în kontrak:) în lokŭ de τὸ ἀρχαῖον.

Τὼς, Dop: în lokŭ de τοὺς, saŭ οὕς,

Τὼς, adв: Dop: în lokŭ de οὕτως. 2) (вne-orĭ) noet: în lokŭ de ὡς. 3) (pap ші înd:) noet: Dop: în lokŭ de οὗ, ὅθι, вnde (Ткр: Епгр: D. I.)

Τῶστεα, noet: Dop: (în kontrak:) in lokŭ de τὰ ὀστέα.

Τωῦτ' Dop: noet: (în kontrak: ші apostp:) în lokŭ de τὸ αὐτὸ.

Τωϋτὸ, saŭ (шaĭ корек:) Τωὐτὸ, Τωϋτέου, saŭ (maĭ корек:) Τωὐτέου, Ion: (în kontrak:) în lokŭ de τὸ αὐτὸ, τοῦ αὐτοῦ.

Τωὐβούλοιο, Dop: noet: (în întrвn:) în lokŭ de τοῦ Εὐβούλου.

Τὼ 'φθαλμὼ, noet: (în apostp:) în lokŭ de τὼ ὀφθαλμὼ.

Τῷ 'χλῳ, noet: (în apostp:) în lokŭ de τῷ ὄχλῳ.

Υ

Υ, υ, Υψιλόν (τὸ), Iпsilonŭ, nedekл: adoъ-zeчелea літеръ a Елineskвлкĭ алfaвetŭ. || (nвmer:) ύ, patrь sвte, saŭ ал patrь-sвteлea; ші ,υ, patrь sвte de miĭ.

Ὑ, Ὑ, eksprimъ sвnetвл пъpілор în miposipe.

Ὑάγχη (ἡ), [ὕς, ἄγχω] вnŭ feлŭ de вoaлъ, гвштерŭ ал порчілор. (vezĭ ші συνάγχη).

Ὑαγὼν, όνος (ἡ), pap ші dialekt: în lokŭ de σιαγών.

Ὑάδες (αἱ), [ὕω] o konsteлaцie (din шante steле) п' înprежвpвл капвлвĭ таврвлвĭ (a къpora pesъpipe dвne soape prevestĭa плоae).

Ὕαινα (ἡ), [ὗς] (priпч:) skpoaf̆ъ. 2) (oвіч:) o foapte selвatikъ feaръ (вnŭ feлŭ de mape лвпŭ) кв koamъ de perĭ de porkŭ neste toatъ snipapea. 3) вnŭ feлŭ de пеште (din soĭвл înnotъtopilop пе koaste). 4) femee konsfinцitъ ла înkipapea лвĭ Mitpa (zeŭ Hepsanŭ).[de вnde

Ὑαινὶς, ίδος (ἡ),= Ὕαινα (3).

Ὑακίνθια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвъtoape a Лачedemonenilop în чinstea лвĭ Iaчintŭ. (ші

Ὑακινθίζω, вiit: -ίσω, seamъnŭ ла faцъ saŭ ла miposŭ кв fлoapea [ὑάκινθος].

Ὑακινθινοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitŭ în faца [ὑακίνθινος, ші βαφή].

Ὑακίνθινος η, ον, ал лвĭ Iaчintŭ; (paptik:) чел în faца fлoapeĭ ὑάκινθος (vezĭ zič:), ad: вînъtŭ înkisŭ; (ĭap apx: ші noet:) кв totвл înkisŭ morikŭ; (npin întind:) negrь (vezĭ ші ἰοδνεφὴς, ші πορφύρεος). «Οὔλας κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ ὁμοίας». Om: [din

Ὑάκινθος (ὁ, ші ἡ), вnŭ feлŭ de fлoape, zambilъ; (ĭap dвne алціĭ) рошвл ввжорŭ; saŭ вînъtвл kpinŭ; saŭ (maĭ провав:) лалeaoa (пе frвnzeле къpia se чitĭaŭ літеріле AI, saŭ ΥA). (de вnde) «Ὑάκινθε, λάλει τὰ σὰ γράμματα, καί πλέον αἴ, αἴ!». Mosx: Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ, καὶ ἃ γραπτὰ ὑάκινθος„. Ткр: 2) (npin întind:) faца morikъ, вnŭ feлŭ пе porfiръ. 3) (fem:) iaчintŭ, вnŭ feлŭ de preцioasъ пĭatrь (de sanfipŭ) în faца fлoapeĭ, ad: вînъtъ. 4) (dвne mitolоц:) вnŭ tînъpŭ foapte frвmosŭ, пе kape din певъгаре de seamъ a omopît Аполонŭ. [ὗ, κινέω]. [de вnde

Ὑακινθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ кв zambila, ші чл:

Ὑαλέος -οῦς, έη -ῆ, έον -οῦν, чел de stiклъ; stpъвъzosŭ; saŭ stiклosŭ. [ὕαλος].

Ὑαλῆ, (în kontrak) în lokŭ de ὑαλέη.

Ὑαλίζω, вiit: -ίσω, seamъnŭ a stiклъ.

Ὑάλινος, η, ον, чел de stiклъ. [ші

Ὑαλίτης, ου (ὁ), ші Ὑαλῖτις, ίδος (ἡ), ал stiклеĭ; saŭ чел din felвл stiклеĭ. «Γῆ («Ψάμμος)—». konpinzъtorŭ de пъptiчеле (folositoape ла faчepe) de stiклъ.[ὕαλος].

Ὑαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл stiклеĭ, stpъвъzosŭ, saŭ лвчosŭ ka stikла. || (sвbst: se înц: λίθος) iaчintŭ, saŭ topazŭ. [ὕαλος, εἶδος].

Ὑαλόεις, εσσα, εν, noet:=Ὑάλινος. «Παρειὰ —». Епгр: stiклoasъ. [din

Ὕαλος (ἡ, ші pap ὁ), [ὕω, saŭ χέω, saŭ εἴλη] stiклъ, kpistalŭ. 2) (fir: în цen:) op чe trвnŭ înkegatŭ ші stpъвъzosŭ, (snpe eks:) sapea чea din пъmîntŭ, ші чea amoniakъ, кехріьарвл, ші чл: 3) apzъtoa-

pea оглindъ (вezĭ Apstf: Nopĭ 766. вezĭ ші σκάφιον 2).

Ὑαλοτέχνης, ου (ὁ), meштерŭ (fъкъtopŭ) de stiклъ. [ὕαλος, τέχνη].

Ὑαλουργεῖον (τὸ), faвpiкъ de stiкле, stiклъpie. [ші

Ὑαλουργικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de лъкръtopŭ, saŭ лъкpape de stiклъ. «Ὑαλουργικὴ». mesepia лъкръtopълъĭ de stiклъ. [din

Ὑαλουργὸς, ὴ, ὸν, лъкръtopŭ de stiклъ, stiкларŭ. [ὕαλος, ἔργον].

Ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, în kontpak: din ὑαλέος.

Ὑαλόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în faцa stiклеĭ. [ὕαλος, χρόα].

Ὑαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŭ în stiклъ. [ші

Ὑαλώδης, εος (ὁ, ἡ), stiклosŭ, = Ὑαλοειδὴς. [ὕαλος].

Ὑάλωμα (τὸ), о воалъ (пaтъ) пе ла окiĭ каiлор. [ὑαλόω].

Ὑαλῶπις, ιδος (ἡ), поet: [ὕαλος, ὤψ] чел къ faцъ (лъчipe, ші чл:) de stiклъ. «Ἴασπις —». Opf:

Ὑὰς, άδος (ἡ), вezĭ ὑάδες.

Ὑβάζω, вiit: άσω, = Ὑβοῦμαι, mъ гîpвoвeskŭ, mъ плекŭ (пpinч: ка sъ въpsŭ); (пpin întind:) въpsŭ.

Ὑββαλὴς, έος (ὁ, ἡ), гls: desfpînatŭ în tpъпештеле плъчерĭ. [din

Ὑββάλλω, поet: [în sink:] în локŭ de ὑποβάλλω.

Ὑβὸς, ὴ, ὸν, гîpвoвŭ, кокошatŭ, [de aчi] гeвosŭ. [din

Ὕβος (ὁ), кокоашъ, гîpвoвitъpъ, (de ъnde Лat:) gibbus. [κύπτω]. [de ъnde

Ὑβόω -ῶ, вiit: -ώσω, гîpвoвeskŭ, кокошezŭ пе чiнева. (înпpot: de λορδόω].

Ὑβρίγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: pîzъtopŭ în вatжокopipęa (desпpeцъipea) къĭва. [ὕβρις, γέλως].

Ὑβρίζω, вiit: -ίσω, mъ поpтŭ, saŭ вopвeskŭ къ desпpeцъipe, nepeгълat, oвpъzniчeskŭ, ші чл:; (desпpe вite ші пaptiк: asinĭ) daŭ къ пiчopъл, sъpŭ sвĭepînd, ші чл:; (stpъm:) desпpeцъĭeskŭ, neчinsteskŭ (în вopвъ, saŭ în faпfъ) пе чiнева, îл tpaктezŭ pъŭ; (desпpe fem:) siлъĭeskŭ, pъшinezŭ. «Εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι, οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: «Μάλ' ὑβρίζεις, καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιὸς„. Od: Σ. «Πῶς γὰρ οὐ δεινὰ πάσχουσιν, ἐπειδὰν ὁρῶσι τὴν τούτου ἑταίραν καὶ χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ, καὶ ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν, καὶ ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων»; Dm: «Τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τοὺς ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν»; Лis: (ші къ ак: stpъm:) «Ταῦθ' ὑπερηφανεύοντες, ἡμέας ὑβρίζοντες». Iл: Λ. «Οὓς νῦν ὑβρίζει, καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ». Dm: «Τὸν θεὸν, τὸν ὕβρισε„. Tкp: (ші къ пpeп:). «Τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον». Apstf: (ші къ ак: ка хotъp:). "Ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν». Eъp: (Лъч: o desлъшеште maĭ вine, însъ aчeasta nъ se пъzeште totdaъna). "Τὸ μὲν σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σὸν ἢ τοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ γὰρ, ὅς τις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ші чл»: Лъч: (ші desпpe вite) «Οἱ ὑβρισταί ἵπποι ἐκτεμνόμενοι τοῦ δάκνειν καὶ ὑβρίζειν ἀποπαύονται». Ksn: (ші desпpe neînsъfл:). «Τῷ ποταμῷ ὑβρίσαντι». Ep: notoпind, ші tìpînd ла вале калъл. «Φυτὰ ὑβρίζοντα». Лks: = Ὑλομανοῦντα. (ші пas:). «Πολλοὶ ὑπὸ κρειττόνων ὑβριζόμενοι». Ksn: «Ὁ νόμος οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ». Dm: (ші къ ак: ка хotъp:) «Τηλικαύτην ὕβριν ὑβρισμένος». Лks: (saŭ în ел: de пpeп:) «Τὰς γνάθους ὑβρισμένος». Лks: пълmъitŭ; saŭ smълsŭ (къpъцitŭ) de пepĭ mъĭepeште. (neoвiч:) "Στολὴ (ἡ Περσικὴ) οὐδέν τι ὑβρισμένη». Ksn: nъ atît лъksoasъ, saŭ mъĭeposъ (ка чea Medikъ), înкît a ажъвцe a fi de neчinste. [ὕβρις].

Ὑβριοπαθέω -ῶ вiit: -ήσω, пъtimeskŭ neчinste. [ὕβρις, πάθος].

Ὑβρὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пasъpe, кape пaште noaптea. [din

Ὕβρις, εως (ἡ), [ὑπὲρ, saŭ ὕβος] (dъпe ziч:) ъmfлъtъpъ; (de ъnde fir: ка хapaктepŭ) mîndpie, înгîmfape; oвpъzniчie, nepъшine; desfpînape; neпъsape; (ĭap ка faптъ în цen:) op чe se faчe, saŭ se ziчe sпpe desпpeцъipea къĭва ші къ neпъsape; fъpioasъ пъptape, nepîndъĭaлъ; (пaptiк: лeц:) окъpîpe, saŭ pea tpaктape sпpe neчinste; tpъпeaskъ neчinstipe în siлniчie. «Παίδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνας». Iskp: «Εἰδὼς, ὅτι γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ἔπραττε θυγατέρα, τὴν δ' αὐτοῦ ἄνευ γάμου λαβεῖν ἐβούλετο, ὕβριν νομίσας τοῦτο„. Ksn: «Οὐ γὰρ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινὸν, καί περ ὂν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει». Dm: «Οἱ νόμοι πολλῷ μείζονος ζημίας ἀξιοῦσι τοὺς ἑκουσίᾳ καὶ δι' ὕβριν τι πλημμελοῦντας τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων». Dm: "Οὐ γὰρ ἐστι τῶν πάντων οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον· ἀνάγνωθι δ' αὐτόν μοι λαβὼν

*

τὸν τῆς ὕβρεως νόμον». Dm: «Κεχειροτόνηται ὕβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι». Dm: (ші despre bite). «Τοῖς ὄνοις φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: (ші despre neînsъfл:) "Οἴνου ὕβρις„. Ел: fipeaska ferbepe. [de ъnde

Ὕβρις, ιος (ὁ), poet: în локъ de ὑβριστὴς.

Ὕβρισμα (τὸ), чееа че se face, saŭ se ziче spre nечinstipea къїва, saŭ pesълtatъл nечinstipiї. 2) poet: în локъ de ὑβριστὴς. "Ὕβρισμα τετρασκελὲς„. Eъp: [ші

Ὑβρισμὸς (ὁ), nечinsiipe, pea tpaktape (akt: saŭ pas:). [ші

Ὑβριστὴρ, poet: în локъ de...

Ὑβριστὴς, οῦ (ὁ), nечinstitopŭ, despreцъitopŭ; obpaznikŭ, nepъшinatŭ; desfpînatŭ; чел къ nepîndъїалъ în пъртъpї. «Ἀνέρες ὑβρισταὶ καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι». Od: Z. (ші despre bite, ші neînsъfл:) "Ἵππος ("Ἄνεμος)—„. Ksn: Es: (ші компар: dedъsŭ de алцiї ла ὑβριστὸς). "Ὥσπερ ἐν τοῖς ἵπποις, οὕτω και ἐν ἀνθρώποις τισιν ἐγγίνεται, ὅσῳ ἂν ἔκπλεω τὰ δέοντα ἔχωσι, τοσούτῳ ὑβριστοτέροις εἶναι„. Ksn: "Καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος„. Ksn: "Ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδὲν ὑβριστότερον„. Ep: [ὑβρίζω]. [de ъnde

Ὑβριστιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŭ disnъsŭ, аплекatŭ a nечinsti, a mъ пъpta nepeгълat, a face nepîndъїелї. [ші

Ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ аплекatŭ a face (a se пъpta къ) nepîndъїелї, fipeшte nepeгълatŭ (obpaznikŭ, desfpînatŭ, ші чл:); (despre плante)=Ὑλομανὴς. "Διήγησις ὑβριστικὴ„. D. Ал: eksnъnepe de nечinstipe fъкъtъ кътpe чinева. "Τὸ ὑβριστικόν„. Лкs: аплекареа omълъї ла nечinstipe. [de ъnde

Ὑβριστικῶς, adв: къ кiпŭ despreцъitopŭ, nечinstitopŭ.

Ὑβριστὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї ὑβριστὴς.

Ὑβριστοδίκης, ου (ὁ), жъdikъtopŭ кълкъtopŭ (despreцъitopŭ) de dpentate, nedpentŭ, mitapnikŭ. [ὑβριστὴς, δίκη].

Ὑβριστὸς, ὴ, ὸν, [ὑβρίζω] nечinstitŭ de чinева, saŭ вpednikŭ de nечinstipe; (pap în posit:) în локъ de ὑβριστὴς, saŭ ὑβριστικὸς, (de ъnde компар:) "Ὑβριστότερος în локъ de ὑβριστικώτερος. (bezї ὑβριστὴς).

Ὑβρίστρια (ἡ), fem: ал лъї ὑβριστὴρ.

Ὕβωμα (τό), =Ὕβος, гебошitъpъ, гîpвовitъpъ, кокоашъ. [ші

Ὕβωσις, εως (ἡ), гебошipe, кокошape, гîpвовipe (înnpot: de λόρδωσις, bezї ὑβὸς). [ὑβόω].

Ὑγεία (ἡ), în локъ de At: ὑγίεια, sъnъtate.

Ὑγιάζω, biit: -άσω, însъnъtoшezŭ, лекъїeskŭ пе чinева; (pas:) mъ fakŭ sъnъtosŭ, mъ tъmъdъїeskŭ. [ші

Ὑγιαίνω, biit: -ανῶ, sîntŭ sъnъtosŭ; (fir:) sîntŭ în minцiле меле; (ъne-opї) mъ fakŭ вine, mъ însъnъtoшezŭ. || "Ὑγίαινε„ salъtape de плекаре, pъmîї sъnъtosŭ, (Fpanц:) adieu. [ὑγιὴς]. [de ъnde

Ὑγίανσις, εως (ἡ), însъnъtoшipe (akt: saŭ pas:). [ші

Ὑγιαντός, ὴ, όν, пъtinчїosŭ de a se însъnъtoші, de tъmъdъit. [ші

Ὑγίασις, εως (ἡ),=Ὑγίανσις. [ші

Ὑγίασμα (τό), miжлокŭ de însъnъtoшipe (леакŭ, saŭ dietъ). [ші

Ὑγιαστικός, ὴ, όν, пъtinчosŭ de a însъnъtoші, пpiinчosŭ ла (adъкъtopŭ de) însъnъtoшipe. 2)=Ὑγιαντός.

Ὑγίεια, ші (maї pap) ὑγιεία (ἡ), sъnъtate de tpъnŭ, ші (fir:) de minte. [ші

Ὑγιεινός, ὴ, όν, adъкъtopŭ, saŭ авъtŭ de sъnъtate. "Ἀὴρ ("Ἕξις)— „. Лкs: [ὑγιής]. [de ъnde

Ὑγιεινῶς, adв: къ sъnъtate, къ вîptъte.

Ὑγίεις, εσσα, εν, poet: Беot: în локъ de ὑγιής.

Ὑγιηρὸς, ὰ, ὸν, (sъперл: пpгл: ὑγιηρέστατος) adъкъtopŭ, saŭ пъpташŭ de sъnъtate, sъnъtosŭ. "Ὑγιηρέστατος πάντων ἀνθρώπων„. Ep: [din

Ὑγιὴς, έος (ὁ, ἡ), [în afin: къ ὑγρὸς] sъnъtosŭ, цеапъnŭ; (fir:) întpeгŭ; adeвъpatŭ, nepefъкъtŭ; folositopŭ; înцелептŭ; (în цеп:) прекъm tpeбъїe, nedefektъosŭ. "Μῦθος ὑγιὴς„. Іл: Θ. nepefъкъtŭ. "Τῶν δὲ ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα». Ep: dpeптŭ, къpatŭ.

Ὑγιοζυγία (ἡ), ъnipe, saŭ întîлnipe de soцї în sъnъtate (Sхл: eksпл: a лъї ἀρτιζυγία). [ὑγιής, ζεύγνυμι].

Ὑγιοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ пе чinева sъnъtosŭ. [ὑγιὴς, ποιέω].

Ὑγιόω -ῶ, bit: -ώσω, =Ὑγιοποιέω. [ші

Ὑγιῶς, adв: къ sъnъtate, saŭ цепenie, вîptъte; (fir:) dpent; înцелепцеште; прекъm se kade. [ὑγιής].

Ὑγιώτερος, α, ον, компар: (nepгл:) ал лъї ὑγιής.

Ὑγράζω, biit: -άσω, sîntŭ ъdŭ, ъmedŭ.

Ὑγραίνω, biit: -ανῶ, ъdŭ, ъmezeskŭ чева, moїŭ; (despre pîŭ) adъnŭ, saŭ ъdŭ. [ὑγρὸς]. [de ъnde

Ὑγρανσις, εως (ἡ), udare, umezire; moĭere. [uĭ

Ὑγραντικὸς, ἠν, ὸν, cel ce însuĭme de a umezi, adauĕtoare de umezire, saŭ umezeală. [uĭ

Ὑγρασία, (ἡ) umezeală. [uĭ

Ὕγρασμα (τὸ), umezitură, saŭ lucru umezitŭ; umezeală.

Ὑγρηδὼν, όνος (ἡ), Ion: în locŭ de ὑγρασία.

Ὑγροβατέω -ῶ, uĭt: ήσω, umblu (uĭeţuĭeskŭ) în umezoase locurĭ. [din

Ὑγροβάτης, ου (ὁ), umblătoare (netrecătoare) în umezoase (apoase) locurĭ. [ὑγρὸς, βαίνω]. [de unde

Ὑγροβατικός, ὴ, ὸν, făcutŭ din natură a trăi (a umbla) în apoase locurĭ, = Ἔνυδρος. (înpot: de ξηροβατικός).

Ὑγροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: moĭatŭ în apă, saŭ în umezeală, [ὑγρὸς, βάπτω].

Ὑγρόβιος (ὁ, ἡ), [ὑγρὸς, βίος] poet: trăitoare în umezeală, saŭ apă, = Ἔνυδρος; saŭ agonisitoare de a le vieţuĭ din apă (mare, pîŭ, uĭ ul:), neskarŭ, uĭ ul:

Ὑγροβόλος (ὁ, ἡ), poet: scoţătoare, producătoare de umezeală, umezitoare. "Σταγὼν —,,. Esp: picătură de ploae. [ὑγρός, βάλλω].

Ὑγρόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), (fig:) întinsŭ, natural, neprefăcutŭ în pisul sĕŭ. [ὑγρὸς, γέλως].

Ὑγρόγονος (ὁ, ἡ), poet: născutŭ în umezeală, (ad:) în apă. [ὑγρὸς, γόνος].

Ὑγροθηρικὸς, ἠ, ὸν, atingătoare de vînatu în apă (de neskuire). "Ὑγροθηρικὴ (τέχνη),,. Plt: neskurĭa. [ὑγρός, θήρα].

Ὑγροκέλευθος (ὁ ἡ), [ὑγρὸς, κέλευθος]= Ὑγροπόρευτος. «Κοχλίας —,,. At: a curĭa cale se însemneazŭ cu umezeală.

Ὑγροκέφαλος (ὁ, ἡ), cel cu umezeală în capŭ, saŭ nălimaşŭ de idrocefalŭ. [ὑγρὸς, κεφαλή].

Ὑγροκήλη, uĭ Ὑγροκιρσοκήλη (ἡ), = Ὑδροκήλη. [ὑγρὸς, κήλη].

Ὑγροκοίλιος (ὁ, ἡ), cel cu moale pîntece, =Εὐκοίλιος. [ὑγρὸς, κοιλία].

Ὑγροκολλούριον (τὸ), = [ὑγρὸν, κολλούριον, vezĭ ziĭ:].

Ὑγρόκομος (ὁ, ἡ), poet: cel cu părul umedoşŭ (emit: de pîŭ). [ὑγρὸς, κόμη].

Ὑγρολάξευτος (ὁ, ἡ), poet: adînkatŭ, cuvătatŭ de apă. [ὑγρὸς, λαξεύω].

Ὑγρομέδων, οντος (ὁ, ἡ), poet: înpăratŭ al apelor. [ὑγρὸς, μέδων].

Ὑγρομέλεια (ἡ), moliciune (lesniciune de suĭt, saŭ înbĭptit), frăţezime a mădularelor. [din

Ὑγρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), cel cu moĭ (mlădioase, fragede) mădulare. [ὑγρὸς, μέλος].

Ὑγρόμορφος (ὁ, ἡ), poet: umedoşŭ la figurŭ, saŭ de apoasă (likuidă) naturŭ. [ὑγρὸς, μορφή].

Ὑγρόμυρον (τὸ), apoşŭ mirŭ, saŭ mireasmă. [ὑγρὸς, μῦρον].

Ὑγρονόμος (ὁ, ἡ), păscătŭ (trăitoare) în apă, =Ὑγρόβιος. [ὑγρὸς, νομή].

Ὑγρόνοος -ους (ὁ, ἡ), moale (nestatornică) de minte, saŭ simţimintŭ, uĭ karakterŭ; molicĭosŭ, afemeĭatŭ. [ὑγρὸς, νόος -οῦς.

Ὑγροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), cel de slabŭ konstituţie, moale de carne. 2) (poet:) cel cu umezeala sa înţepatŭ. [ὑγρὸς, πήγνυμι].

Ὑγρόπισσον (τὸ), katran apoşŭ. [ὑγρὸς, πίσσα].

Ὑγροποιός (ὁ, ἡ), făcătoare de umezitate, umezitoare. [ὑγρὸς, ποιὸς].

Ὑγροπόρευτος (ὁ, ἡ), poet: = Ὑγροπόρος. [ὑγρὸς, πορεύομαι].

Ὑγροπορέω -ῶ, uĭt: -ήσω, poet: umblu pe apă, călătoresc pe mare. [din

Ὑγροπόρος (ὁ, ἡ), umblătoare pe apă, călătoare pe mare. [ὑγρὸς, πόρος].

Ὑγροῤῥοέω -ῶ, uĭt: -ήσω, curgu de umezeală. [ὑγρὸς, ῥοή].

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, apoşŭ, curgătoare; umezoşŭ; alunecoşŭ. "Ὑγρὰ τροφή,,. At: "Ὑγρὸν ἔλαιον,,. Om: apoasă unsoare (supe deosebire de ceaĭnkegată). "Ὑγρὸν ὕδωρ,,. Om: (supe deosebire de cea înţepată). "Ὑγρά μοι δοκεῖ ἡ ἐν τῷ Φαληρικῷ ἔλαι γῆ καὶ ἡ ταύτῃ ὁμοία,,. Ksn: "Τὰ ὑγρὰ τῶν σταθμῶν,,. Ksn: ""Ανδρες ὑγροὶ τὰς φύσιας,,. Inkr: de umezoasă (slabă) konstituţie. "Τῶν ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν καρπῶν,,. Inkr: ""Ανεμοι ὑγρὸν ἀέντες,,. Om: însoţiţĭ cu umezeală saŭ ploae. "Ὑγρὰ κέλευθα». Om: Es: mare. "Τὸ ὑγρόν,,. umezitatea. "Τὰ ὑγρὰ,,. umezeleale trupului. 2) (prin întind:) moale, fragedă, delikatŭ, mlădioşŭ. "Ὑγρὸς χαλινός,,. Ksn: "Ὑγρὸς κισσός (ἄκανθος)». Engr: Tkr: "Νεοττοῖς ὑγροῖς,,. Eli: nesbărătorĭ, neapipaţĭ. "Ὑγρὸς τράχηλος,,. Aks: "Σκέλη ὑγρά,,. Ksn: "Ὑγρὰ ὄρχησις,,. Aks: (mi în locŭ de adv:). «Ὑγρὸν ἀείδειν». On: cu dulcoşŭ glasŭ. 3) (fig:) lesnicĭosŭ, mlădioşŭ, plecatŭ; (în purtare) nestatornicŭ, skimbăcĭosŭ; saŭ molicĭosŭ, trîndavŭ; lesnicĭosŭ a alunека, a cădea în neputinţe. "Εὔπλασον καὶ ὑγρὸν

ἡ νεότης,,. Пл: "Ὑγρότεραι πεύσεις». Пл: лesnічoase. "Τὸ Κίμωνος ὑγρὸν,,. Пл: soцiaвiлȣл шi млъdiosȣл характерȣ̆. "Ὑγρότερος τῷ γελοίῳ». Пл: аплекатȣ̆ ла лȣаре în pîsȣ̆. "Ὑγρὸς πόθος,,. Om: a аmорȣлȣї. "Ὑγρὸς βίος,, At: desmїepdoasъ (вezї шi διαῤῥέω). "Ὑγρὸν ὄμμα,,. Лкs: аmоpoсȣл окїȣ̆. (шi адвербiал) "Ὑγρὸν ὁρᾷν (δέρκεσθαι),,. Елi: Епгр: [ὕω].

Ὑγρόσαρκος (ὁ, ἡ), моале de карne, saȣ̆ ла trȣпȣ̆. [ὑγρὸς, σὰρξ].

Ὑγρότης (ἡ), ȣmezitate, лiкȣiditate; ȣmezeaлъ; (прin întind:) fръцezime; млъdiошie, лesnічїȣne în mішкаре; (fiг) лesnічїȣne de характерȣ̆; simцiчїȣne; (în ръȣ̆) nestatopnічie, skimвъчїȣne în гîndȣрї; молiчїȣne, desfътъчїȣne. "Ὑγρότης βίου· τὴν ἀσωτίαν γὰρ ὑγρότητα νῦν προσαγορεύουσι τινές,,. At: "Ἡ περὶ τὰς ὑποδοχὰς ὑγρότης καὶ δαψίλεια, καὶ το ἀνειμένον ἐν τῇ διαίτῃ (τοῦ Λουκούλου καὶ Κίμωνος)». Пл: "Τὴν ὑγρότητα αὐτῶν (τῶν δικαστῶν) τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι,,. Лiкрг: [ὑγρός].

Ὑγροτόκος (ὁ, ἡ), [ὑγρὸς, τόκος] пъsкъторȣ̆, продȣкъторȣ̆ de апъ, saȣ̆ ȣmezeaлъ.

Ὑγροτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ моале, млъdiosȣ̆ грȣmazȣ̆. [ὑγρὸς, τράχηλος].

Ὑγροτροφικὸς, ὴ, ὸν, însȣшitȣ̆ вiецȣitoaрелор în апъ. [din

Ὑγρότροφος (ὁ, ἡ), хръnitȣ̆, (ad:) trъiторȣ̆ în апъ. [ὑγρὸς, τροφή].

Ὑγρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окї млъdiошї, saȣ̆ аmоpoasъ къȣtътȣръ, (обшt:) окї жȣкъторї. [ὑγρὸς, ὀφθαλμός].

Ὑγρόφθογγος (ὁ, ἡ), поet: fъкъторȣ̆ de sȣnetȣ̆ прin дешертареа лiкȣidȣлȣї dintp' însȣл. "Λάγηνος—,,. Епгр: кȣ гȣра stpimtъ, (прin ȣрm:)=Ὑγρῷ φθεγγομένη στόματι, каре кîлкîїе (fъкînd плъкȣtȣ̆ sȣnetȣ̆ бъȣtорiлор de вinȣ̆). [ὑγρός, φθόγγος].

Ὑγρόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кȣ моале, fрацedъ коажъ. [ὑγρὸς, φλοιός].

Ὑγροφοβία (ἡ),= Ὑδροφοβία. [ὑγρὸς, φόβος].

Ὑγρόφοιτος (ὁ ἡ), поet: = Ὑγροπόρευτος. [ὑγρὸς, φοιτάω].

Ὑγροφόρος (ὁ, ἡ), = Ὑδροφόρος. [ὑγρὸς, φέρω].

Ὑγροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -φυῶς, ȣmedosȣ̆, аnosȣ̆ din natȣръ, saȣ̆ чел de аnoasъ natȣръ. [ὑγρὸς, φυὴ].

Ὑγροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: пȣрtъторȣ̆ de ȣmedoasъ înбръкъminte, saȣ̆ акопеpitȣ̆ кȣ апъ, "Βυθός—„ Non: [ὑγρός, χιτών].

Ὑγρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: [ὑγρός, χρὼς] чел кȣ ȣmedoasъ пїеле; (fiг:) чел кȣ ȣmedoasъ sȣпрafaцъ.

Ὑγρόχυτος (ὁ, ἡ), поet: въpsъторȣ̆ de (saȣ̆ въpsatȣ̆, pisiпitȣ̆ în) ȣmezeaлъ. «Ὄμβρος —» Non: [ὑγρὸς, χέω].

Ὑγρῶς, adв: кȣ ȣmezeaлъ (mяї totdaȣna fiг:). "Ὑγρῶς (шi компар: «Ὑγροτέρως) κάμπτουσι„. Ksn: кȣ лesnічїȣne. [шi

Ὑγρώσσω, (fъръ вiit:) поet: în локȣ̆ de ὑγραίνω. || (nestp:) sîntȣ̆ плinȣ̆ de ȣmezeaлъ. "Σπόγγος ὑγρώσσων„. Esхл: moїatȣ̆ în апъ. [ὑγρὸς].

Ὑδαλέος, α, ον, поet:=Ὑδατώδης, шi Ὑδαρὴς; (med:)=Ὑδερώδης. «Ἡ χροιὰ ἐπὶ τό λευκότερὸν τε καὶ ὑδαλεώτερον ἐκτέτραπται τοῦ κατὰ φύσιν„. Iпкр: [шi

Ὑδαρὴς, έος (ὁ, ἡ), аnosȣ̆; amestекатȣ̆ кȣ апъ. "Οἶνος—„ Ksn:; (прin întind: шi fiг:) tpesвitȣ̆, slaвȣ̆, fъръ fepвinцeaлъ. "Φιλότης—„. Esхл: [шi

Ὑδαρός, ὰ, ὸν,=Ὑδαρὴς. [ὕδωρ]. [de ȣnde

Ὑδαρότης (ἡ), калitatea лȣкрȣлȣї аnosȣ̆.

Ὑδαρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam аnosȣ̆.

Ὕδασι, dat: îm: ал лȣї ὕδωρ.

Ὑδασιστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de ὑδατοστεγὴς.

Ὑδαταίνω, шi (miж:) -αίνομαι, пътimeskȣ̆ de idpoпiкъ, saȣ̆ (desпре femeї) de поалъ алвъ. [шi

Ὑδάτεινός, ος saȣ̆ ὴ, ον saȣ̆ ὸν, în локȣ̆ de ὑδάτινος. [ὕδωρ].

Ὑδατηγός (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, ἄγω] апъdȣкȣ̆, saȣ̆ stpъmȣtъторȣ̆, dȣкъторȣ̆ de апъ dintp' o парte întp'алta.

Ὑδατηρὸς, ὰ, όν, кȣвenitȣ̆ апеї. "Κρωσσός—„. Плd: бȣnȣ̆ de къpat апъ întp'алтъ парte. [шi

Ὑδάτινος, η, ον, чел de апъ, ȣmedosȣ̆, аnosȣ̆; saȣ̆ чел de faцa апеї; (прin întind:) stpъвъzosȣ̆; saȣ̆ млъdiosȣ̆; (прin ȣрm:) fрацedȣ̆, deлiкатȣ̆. "Βραχίων ("Νάρκισσος)—„ Епгр: «Ἄνεμος—„ Iпкр: шi Ткр: плоїosȣ̆, saȣ̆ ȣmedosȣ̆. "Ὑδάτινα βράκη„. Ткр: sȣбцїрї, stpъвъzoase; saȣ̆ de faцa апеї. [ὕδωρ].

Ὑδάτιον (τό), dim: ал лȣї ὕδωρ, апшоаръ; плоiцъ; pîȣлецȣ̆.

Ὑδατὶς, ίδος (ἡ), (med:) бъшiкȣцъ кȣ апъ formatъ sȣбt плеопа de sȣs a окїȣлȣї. 2) глs:=Σταγὼν, пiкътȣръ. [шi

Ὑδατισμός (ἡ), колкъitȣл апеї din trȣпȣл Idpoпiкosȣлȣї. (вezї шi κλυδασμός).[шi

Ὑδατόεις, εσσα, εν, поet: în локȣ̆ de ὑδατώδης, foapte аnosȣ̆, плinȣ̆ de апъ. "Νέφος—„. Ткр: [ὕδωρ].

Ὑδατοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поet:=Ὑδατοτρεφὴς.

Ὑδατόκλυστος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, κλύζω] afȣndatȣ̆, sпълatȣ̆ în апъ.

Ὑδατοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: ловitȣ̆, isвitȣ̆ de апе. [ὕδωρ, πλήττω].

Ὑδατοποσία (ἡ),=Ὑδροποσία.

Ὑδατοποτέω -ῶ, вiit: ήσω,= Ὑδροποτέω.

Ὑδατοπότης, ου (ὁ),=Ὑδροπότης.

Ὑδατοπωτέω -ῶ, поet: în локȣ̆ de ὑδατοποτέω.

Ὑδατοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), опpitopȣ̆ (пепетрекȣtȣ̆) de апъ, (Fpanц:) imperméable. [ὕδωρ, στέγω].

Ὑδατοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ὕδωρ, στέφω] înконжȣpatȣ̆ de апе.

Ὑδατοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: хрънitȣ̆, креsкȣtȣ̆ (тръitopȣ̆) în апъ. «Ἄιγειρος («Ἰχθὺς)—» Om: ші Emпed: [ὕδωρ, τρέφω].

Ὑδατὸχλοος [ὕδωρ, χλόη], ші

Ὑδατόχλωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ ȣmedъ, fpaцedъ, saȣ̆ ofiлitъ ка апа; saȣ̆ вердȣпкȣ̆ ла faцъ. [ὕδωρ, χλωρός].

Ὑδατύχολος (ὁ, ἡ), amestекatȣ̆ кȣ апъ ші вeninȣ̆. [ὕδωρ, χολὴ].

Ὑδατόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ faцa ка a апеї. [ὕδωρ, χρόα].

Ὑδατόω -ω, вiit: -ώσω, fakȣ̆ чева апоsȣ̆, пpefakȣ̆ în, saȣ̆ amestекȣ̆ кȣ апъ. || (пas:) mъ пpefakȣ̆ în апъ; (med:) idpoпiчezȣ̆. [ші

Ὑδατώδης, εος (ὁ, ἡ), апоsȣ̆, ка апа; чел în faцa апеї; плinȣ̆ de апъ, кȣ totȣл ȣdȣ̆; (med:) idpoпikosȣ̆. [ὕδωρ].

Ὑδείω, поet: în локȣ̆ de ὑδέω, saȣ̆ ὕδω.

Ὑδεραίνω, ші Ὑδεράω -ῶ,=Ὑδεριάω.

Ὑδερίασις, εως (ἡ), idpoпiчipe. [din

Ὑδεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskȣ̆ de, saȣ̆ sîntȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла idpoпikъ, idpoпiчezȣ̆. [ші

Ὑδερικός, ὴ, όν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла idpoпikъ, idpoпikosȣ̆. "Ὑδερικόν ἀῤῥώστημα„. Пл: [din

Ὕδερος (ὁ), =Ὕδρωψ,idpoпikъ. [de ȣnde

Ὑδερόω-ῶ, ші (miж: saȣ̆ пas:) όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι,=Ὑδεραίνω, Ὑδεριάω. [ші

Ὑδερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлȣл, saȣ̆ asemenea idpoпiчeї.

Ὑδέω ῶ, поet:=Ὕδω, ші ᾄδω. «Καί τὰ μὲν ὥς ὑδέονται». Апл: se кîntъ, se zik.

Ὕδνον (τό), [ὕω, saȣ̆ οἰδέω, fiind къ se sкpie ші кȣ οι] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mînъtapкъ, saȣ̆ чȣпepкъ, че крешte înъȣntpȣ în пъmîntȣ̆ (пpiнч: dȣпe плої), (Fpanц:) truffe.

Ὑδνόφυλλον (τό), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ, че pesape пе чȣпepчї, ші înлes'ешte astfeл гъsipea лор. [ὕδνον, φύλλον].

Ὑδογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъsкȣtȣ̆ în, saȣ̆ din апъ. [ὕδος, γείνω].

Ὕδος, εος -ους (τό), поet: (papȣ̆ în nomn:) în локȣ̆ de ὕδωρ.

Ὕδρα (ἡ),=Ὕδρος, шарпе de апъ.

Ὑδραγωγεῖον (τό), каналȣ̆, пpin каpe se tpansпoaptъ апъ întp'алtъ пapte, апъdȣкȣ̆.

Ὑδραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, tpansпoptȣ̆ пpin апъdȣкȣ̆ (каналȣ̆) апъ întp' алtъ пapte. [ші

Ὑδραγωγία (ἡ), tpansпoptape de апъ пpin каналȣ̆ aïȣpea. 2)=кȣ...

Ὑδραγώγιον (τό),=Ὑδραγωγεῖον. [din

Ὑδραγωγὸς (ὁ, ἡ), tpansпoptъtopȣ̆ de апъ пpin каналȣ̆ de ȣndeва aïȣpea, saȣ̆ foлositopȣ̆ ла aчeasta. || (sȣвst:) eпistatȣ̆ asȣпpa апъdȣчелор, ші tpansпoptъpiї апелор, saȣ̆ sкpiitopȣ̆ desпpe aчestea. 2) (maї de mȣлte-opї sȣвst:) = Ὑδραγωγεῖον. [ὕδωρ, ἄγω].

Ὑδραίνω, вiit: -ανῶ, поet: topnȣ̆ апъ, saȣ̆ ка апъ; ȣdȣ̆, ȣmezeskȣ̆. «Χοὰς τινί — ». Eȣp: =Στένδω. || (miж:) mъ sпълȣ̆, mъ лаȣ̆ кȣ апъ. [ші

Ὑδραῖος, α, ον, чел din апъ, tpъitopȣ̆ în апъ, =Ἔνυδρος. (înпpot: de χερσαῖος). [ὕδωρ].

Ὑδραλεσία (ἡ), = Ὑδραλετία. 2)=(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de)...

Ὑδραλέσια (τὰ), ші

Ὑδραλέσιον (τό),=кȣ...

Ὑδραλέτης, ου (ὁ), moapъ de апъ. [ὕδωρ, ἀλέω]. [de ȣnde

Ὑδραλετια (ἡ), mъчinape пpin moapъ de апъ.

Ὑδράλμη (ἡ), апъ кȣ sape, sapamȣpъ. [ὕδωρ, ἅλμη].

Ὑδρὰργυρος (ὁ), apцintȣ̆ вiȣ̆ (пpinч: чел aptifiчiaлȣ̆, къчї чел natȣpaлȣ̆ se ziчea ἄργυρος χυτὸς). [ὕδωρ, ἄργυρος].

Ὑδράρπαξ, αγος (ὁ),=Κλεψύδρα, чeasopnikȣ̆ de апъ. [ὕδωρ, ἁρπάζω].

Ὑδραύλαξ, ακος (ὁ), каналȣ̆, шanцȣ̆ de апъ. [ὕδωρ, αὔλαξ].

Ὑδραύλης, ου (ὁ), кîntъtopȣ̆ кȣ instpȣmîntȣл ὕδραυλις (вezї ziч:).

Ὑδραύλησις, εως (ἡ), кîntape sȣ instpȣmîntȣл ὕδραυλις. 2)=Ὕδραυλις.

Ὑδραυλικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ însȣшitȣ̆ instpȣmîntȣлȣї, saȣ̆ кîntъtopȣлȣї кȣ...

Ὑδραυλις, εως (ἡ), ші Ὕδραυλος (ὁ), [ὕδωρ, αὖλος] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mȣsikaлȣ̆ instpȣmîntȣ̆, але къpȣїa fлȣepe se sȣfлъ пpintp' o maшinъ miшкatъ de апъ.

Ὑδρεία (ἡ), =Ὕδρευσις, лȣape de апъ. "Οἱ ναύκληροι τὰς ὑδρείας νυκτὸς ἐκ τοῦ Νεί-

λου οὐχ ἡμέρας ποιοῦνται,,. Пл: 2) (прin întind:) апа, че se ĭa, saȣ локȣл (pîȣ, fîntînъ), de ȣnde se ĭa апъ. «Ὑδρείας σπανιζούσης,,. Diod: 3)=Ἀρδεία, ȣdape, adъпаре. "Φιλεῖ δὲ καὶ ὑδρείαν σφόδρα τὸ δένδρον,,. Tfp: [ші

Ὑδρεῖον (τὸ), basȣ, кȣ каре, saȣ локȣ (fîntînъ, пȣцȣ), din каре se ĭa апъ. [ὑδρεύω].

Ὑδρέλαιον (τὸ), amestekъtȣръ de апъ кȣ ȣntdeлemnȣ. [ὕδωρ, ἔλαιον].

Ὕδρευμα (τὸ), [ὑδρεύω] апъ лȣatъ; saȣ локȣ (fîntînъ), de ȣnde se ĭa апъ.

Ὑδρεὺς, έως (ὁ), =Ὑδρευτὴς. [ὕδωρ].

Ὕδρευσις, εως (ἡ), лȣаре de апъ (пріч: dȣлче de въȣt în корабіе). 2) adъпаре, saȣ ȣdape кȣ апъ. [ші

Ὑδρευτὴς, οῦ (ὁ), adъпъtorȣ кȣ, saȣ лȣъtȣрȣ de апъ de въȣt. [din

Ὑδρεύω, віit: -εύσω,= Ἀρδεύω, adъпȣ. 2) (обіч: між:) ĭaȣ (тъ къпȣĭeskȣ кȣ) апъ de въȣt, ші чл: "Ἐν δὲ δύο κρῆναι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,,. Om: "Τὴν κρήνην, ἀφ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα». Ep: [ὑδρεύς].

Ὑδρήϊον (τό), Ion: în локȣ de ὑδρεῖον.

Ὑδρηλὸς, ші (поet:) Ὑδρηρὸς, ὴ, ὸν, [ὕδωρ] копрinzъtorȣ, saȣ ȣdatȣ de тȣлtъ апъ, апоsȣ, плinȣ de апъ; (desпре поаме) zemosȣ. «Λειμὼν — ». Om: «Γῆ ὑδρηλὴ κρήνῃσι καὶ ὀχετοῖσι». At: «Ὑδρηλὴ καλάμινθος». Nik: =Φίλυδρος. «Πίθος— ». Лкs: = Ὑδατηρός.

Ὑδρηχόος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de ὑδροχόος.

Ὑδρία (ἡ), (în цеn:) basȣ de апъ, doniцъ, ші чл:; (партік:) ȣрnъ de пȣs întp' însa чепȣша ръmъшіцелор mortȣлȣĭ, saȣ вotȣріле, че se daȣ de fie-каре întp' o adȣпаре. «Διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους πάντας κατὰ φυλάς, θεῖναι δὲ ἐς τὴν φυλὴν ἑκάστην δύο ὑδρίας». Ksn: [ші

Ὑδριὰς, άδος (ἡ), [ὕδωρ] nimfъ, saȣ zînъ de апъ, (алt:) Νηρηΐς, ші Ναϊάς.

Ὑδριαφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtorȣ de ȣрnъ (прінч: de ачееа а цеremonii Панатенеелор). [ὑδρία, φέρω].

Ὑδρίον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὕδωρ, апшоаръ. 2)=Ὑδρεῖον. 3)=Κλεψύδρα.

Ὑδρὶς, ίδος (ἡ), гл: =Ὑδατίς.

Ὑδρίσκη (ἡ), dim: ал лȣĭ ὑδρία, въsчорȣ de апъ.

Ὑδροβατικὸς, ὴ, ὸν,= Ὑγροβατικός.

Ὑδροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moĭatȣ în апъ, =Ψυχροβαφής. [ὕδωρ, βάπτω].

Ὑδρόγαρον (τὸ), [ὕδωρ, γάρον] salцъ fi кȣtъ кȣ апъ sъratъ, saȣ sapamȣръ.

Ὑδρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кȣ апъ în пîntече, idропікоsȣ. [ὕδωρ, γαστήρ].

Ὑδρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣпоskъtorȣ de локȣріле, ȣnde se aflъ апъ, ка sъ se fakъ пȣцȣ. [ὕδωρ, γιγνώσκω].

Ὑδρογόνος (ὁ, ἡ), пъskъtorȣ (isвopîtorȣ) de апъ. [ὕδωρ, γόνος]. [de ȣnde

Ὑδρογονικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtorȣ de isвopîpe de апъ. «Σημεῖα — ». Цеоп: folositoape ла deskопеpipe de локȣ кȣ îsвopȣ de апъ.

Ὑδροδόκος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, δέχομαι] поet: пріimitorȣ, saȣ копрinzъtorȣ de апъ; saȣ каре sлȣжеште ка ὑδροδοχεῖον (вezĭ ziч:).

Ὑδρόδόμος (ὁ, ἡ), поet: (парокs:) konstpȣktorȣ de fîntînъ; saȣ skoцъtorȣ de isвoape de апе; (пропарокs:) локȣitorȣ în апе. «Νηρηΐς — ». Opf: (se konf: кȣ Ὑδροδρόμος). [ὕδωρ, δόμος].

Ὑδροδοχεῖον (τὸ), локȣ пріimitorȣ, копрinzъtorȣ (xazna, konsepвatoріȣ) de апъ. [ὕδωρ, δέχομαι].

Ὑδροδρόμος (ὁ, ἡ), поet; алергъtorȣ, înnotъtorȣ în апе. «Δελφίν — ». Opf: [ὕδωρ, δρόμος].

Ὑδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелȣл, saȣ asemenea апеĭ, =Ὑδρηλός. [ὕδωρ, εἶδος].

Ὑδρόεις, εσσα, εν, поet:= Ὑδατόεις. «Δόναξ —». Eȣp:

«Ὑδροθήκη (ἡ), = Ὑδροδοχεῖον, stepnъ, saȣ вasenȣ (xazna) de апъ. [ὕδωρ, θήκη].

Ὑδροθήρας, ου (ὁ), вînъtorȣ în апъ, пеskарȣ. [ὕδωρ, θήρα]. [de ȣnde

Ὑδροθηρία (ἡ), вînъtopie în апъ, пеskȣipe. [ші

Ὑδροθηρικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndeлetnічitȣ ла вînъtopie (пеskȣipe) în апъ; saȣ însȣшitȣ пеskарȣлȣĭ, ad: пеskъpeskȣ. «Ὅσον ὑδροθηρικόν». Ал: (колект:) toцĭ пеskаріĭ.

Ὑδροκέλευθος (ὁ, ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) Ὑγροκέλευθος. [ὕδωρ, κέλευθος].

Ὑδροκέφαλος (ὁ), ші Ὑδροκέφαλον (τὸ), idрочеfалȣ, saȣ idропікъ în капȣ. [ὕδωρ, κεφαλή].

Ὑδροκήλη (ἡ), ȣnȣ fелȣ de вошороцітȣръ de апъ, saȣ idропікъ în воаше. (ὕδωρ, κήλη]. [de ȣnde

Ὑδροκηλικὸς, ὴ, ὸν, пъtimашȣ de idропікоasъ вошороціре.

Ὑδροκιρνάω -ῶ, віit: -κεράσω, amestekȣ кȣ апъ.

Ὑδρολάπαθον (τὸ), ȣnȣ fелȣ de плantъ, тъкрішȣ de апъ. [ὕδωρ, λάπαθον].

Ὑδρολόγιον (τὸ), чеasopnikŭ de апъ, = Κλεψύδρα. [ὕδωρ, λόγος].

Ὑδρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitopŭ прin апъ, = Λεκανόμαντις. [ὕδωρ, μάντις].

Ὑδρομαστευτὴς, οῦ (ὁ), [ὕδωρ, μαστεύω] къѕtъtopŭ (din mesepie) de isвoape de апе de sѕвt пъmîntŭ пentpѕ sъпape de пѕцŭ. [de ѕnde

Ὑδρομαστευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, însѕшitŭ къѕtъtopѕлѕĭ de isвoape de апъ. «Ὑδρομαστευτική». mesepia, saŭ meштешѕгѕл лѕĭ.

Ὑδρομέλαθρος (ὁ, ἡ), поet: локѕitopŭ în апъ, = Ὑδροδίαιτος. «Ἰχθὺς—». Лкs: [ὕδωρ, μέλαθρον].

Ὑδρόμελι, ιτος (τὸ), ѕnŭ felŭ de бъѕtѕpъ înбътъtoape din mĭepe ші апъ. [ὕδωρ, μέλι].

Ὑδρομέτριον (τὸ), вasŭ плinŭ de апъ пentpѕ mъsѕpape de волѕmѕл tpѕпѕpiлop. [ὕδωρ, μέτρον].

Ὑδρόμηλον (τὸ), ѕnŭ felŭ de бъѕtѕpъ din апъ кѕ mĭepe de mepe. [ὕδωρ, μῆλον].

Ὑδρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ кѕ апъ. [ὕδωρ, μίγνυμι].

Ὑδρομύλη, ші Ὑδρόμυλος (ὁ), moapъ de апъ. [ὕδωρ, μύλη, ші μύλος].

Ὑδρονομέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (Лкsf:) îmĭ ĭaŭ пaptea кѕвenitъ din апъ. [ὕδωρ, νέμομαι].

Ὑδροπαραστάται (οἱ), epetiчĭ, кape sлѕжĭaŭ sfînta лetѕpцie nѕmaĭ кѕ апъ (ка deпъptaцĭ кѕ totѕл de вinŭ). [ὕδωρ, παραστάτης].

Ὑδροπέπερι, εος (τὸ), ѕnŭ felŭ de плaнtъ (колцѕpoasъ), пiпepŭ de апъ, (Fpanц:) persicaire. [ὕδωρ, πέπερι].

Ὑδροπόρος (ὁ, ἡ), = Ὑγροπόρος. [ὕδωρ, πόρος].

Ὑδροποσία (ἡ), вepe de апъ. [ὕδωρ, πόσις].

Ὑδροποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, oвiчnѕĭeskŭ a вea nѕmaĭ апъ. [din

Ὑδροπότης, ου (ὁ), бъѕtopŭ de апъ (nічĭ dekѕm de вinŭ); (прin înfind:) рече, nepriimitopŭ de întѕsiasmŭ. [ὕδωρ, πίνω].

Ὑδροπωτέω -ῶ, поet: în локŭ de ὑδροποτέω.

Ὑδρορόδινον (τὸ), апъ amestekatъ кѕ апъ saŭ ѕntŭ de tpantafiлŭ. [ὕδωρ, ῥόδινον].

Ὑδρορόα (ἡ), поet: în локŭ de ὑδροῤῥόα.

Ὑδρορόσατον (τὸ), = Ὑδρορόδινον (плц:). [ὕδωρ, ші Лat: rosa].

Ὑδροῤῥόα (ἡ), шanцŭ. каnaлŭ, saŭ цeaвъ пentpѕ skѕpцepe de апъ; жгeaвŭ de înвeлitoape. 2) (sхл:) пĭatpъ, saŭ stînkъ de sѕвt mape; saŭ (maĭ пpoвaв:) кѕpsѕpъ de mape. 3) (med:) = Ὕδρωψ. [ὕδωρ, ῥοή].

Ὑδροῤῥοὴ (ἡ), Ion:, ші

Ὑδρόῤῥοια (ἡ), ші

Ὑδροῤῥόος (ὁ), ші Ὑδροῤῥύη (ἡ), гл: în локŭ de ὑδροῤῥόα.

Ὕδρος (ὁ), шapпe de апъ. [ὕδωρ].

Ὑδροσεληνίτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, σελήνη] ѕnŭ felŭ de пpeцioasъ пĭatpъ, кape în апъ se faче stpъвъzoasъ, ші fopmeazъ ка o жѕmъtate de лѕnъ.

Ὑδροσκοπέω -ῶ, вiit: ήσω, каѕtŭ isвopŭ de апъ, ка sъ sanŭ пѕцŭ, черчetezŭ пъmîntѕл ка ὑδροσκόπος. [ші

Ὑδροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, însѕшitŭ, saŭ кѕвenitŭ къѕtъtopѕлѕĭ de апъ пentpѕ faчepe de пѕцŭ. «Ὑδροσκοπικὴ». meштешѕгѕл лѕĭ.

Ὑδροσκόπιον (τὸ), instpѕшîntŭ пentpѕ черкape ші aфлape de апъ în пъmîntŭ; ѕnŭ felŭ de чeasopnikŭ, saŭ nівeлъtopŭ de апъ. [din

Ὑδροσκόπος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, σκοπός] = Ὑδρομαστευτής.

Ὑδρόσπονδα (τὰ), (se înц: ἱερά) жeptfъ, în кape se faчeaŭ лiвaцiĭ de апъ, (алt:) Νηφάλια. [ὕδωρ, σπονδή].

Ὑδροστάσιμος (ὁ, ἡ), чeл кѕ апъ stъtъtoape. «Τόπος —„. Dskp: [din

Ὑδροστάσιον (τὸ), апъ stъtъtoape, валtъ. [ὕδωρ, στάσις].

Ὑδροστατέομαι -οῦμαι, -вiit: -ήσομαι, amŭ апе stъtъtoape. «Τόποι ὑδροστατούμενοι». Sѕid: de ѕnde nѕ se stpeкoapъ апeлe. [din

Ὑδροστάτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, ἵστημι] intspѕmîntŭ кѕ апъ, прin кape se nівeлeazъ, se potpiвeшte o sѕпpafaцъ, (Fpanц:) nівeлъ.

Ὑδροσφράντης, ου (ὁ), mipositopŭ de (прin miposŭ кѕnoskъtopŭ, de este апpoaпe) апъ. [ὕδωρ, ὀσφραίνομαι].

Ὑδροτόκος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, τόκος] пъskъtopŭ, isвopîtopŭ de апе. «Πηγή—». Лкs:

Ὑδροφάντης, ου (ὁ), [ὕδωρ, φαίνω] въditopŭ, saŭ deskoпepitopŭ de isвopŭ de апъ пentpѕ sъпape de пѕцѕpĭ, = Ὑδρομαστευτής. [de ѕnde

Ὑδροφαντικὸς, ἡ, ὸν, însѕшitŭ въditopѕлѕĭ de isвopŭ de апъ, = Ὑδρομαστευτικός. «Ὑδροφαντική». meштешѕгѕл лѕĭ.

Ὑδροφόβας, ου (ὁ), = Ὑδροφόβος (2).

Ὑδροφοβία (ἡ), idpofoвie, simптomъ de tѕpвatŭ, tѕpвъчĭѕne. [ὑδροφόβος]. [de ѕnde

Ὑδροφοβιάω -ῶ, вiit: άσω, пъtimeskŭ de idpofoвie (sîntŭ tѕpвatŭ).

Ὑδροφοβικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ пътimaшŭ de idpofoвie. «Πάθος —». =Ὑδροφοβία. [din

Ὑδροφόβος (ὁ, ἡ), temъtopŭ, sпepiosŭ de апъ (ка tъpбaцiĭ), tъpбatŭ. 2) = Ὑδροφοβία. «Περιπεπτωκότων ὑδροφόβῳ». Dsкр: [ὕδωρ, φόβος].

Ὑδροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, карŭ апъ. [ὑδροφόρος]. [de ъnde

Ὑδροφόρησις, εως (ἡ), ші

Ὑδροφορία (ἡ), кърътъръ de апъ. [ші

Ὑδροφόρια (τὰ), (se înц: ἱερά) о жалнікъ sepбъtoape în Eцina (sпpe пomeniреа челор пеpiцĭ în пotoпŭ). [din

Ὑδροφόρος (ὁ, ἡ), кърътopŭ de апъ. [ὕδωρ, φέρω].

Ὑδροχαμαίμηλον (τὸ), апъ feaptъ къ (чеаĭŭ de) mъшъцелŭ. [ὕδωρ, χαμαίμηλον].

Ὑδροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭъбitopŭ de a пetpeчe în апъ. [ὕδωρ, χαίρω].

Ὑδροχεῖον, греш: în локŭ de ὑδροχοεῖον.

Ὑδροχόα (ἡ), гls: =(saŭ греш: în локŭ de) Ὑδροχόη.

Ὑδροχοεῖον (τὸ), basŭ, din каре se toapnъ апъ, iбpiкŭ, ші чл: (saŭ поate греш: în локŭ de ὑδροδοχεῖον). [ші

Ὑδροχοεὺς, έως (ὁ, ἡ), =Ὑδροχόος. [ші

Ὑδροχόη (ἡ), локŭ (цеавъ, saŭ каналŭ), пpin каре se вapsъ апъ. [ші

Ὑδροχόος (ὁ, ἡ), върsъtopŭ de апъ. || (sъбst:) о konsteлaцie a черк: zodiaкŭ. [ші

Ὑδρόχυτος (ὁ, ἡ), поet: бъpsъtopŭ (saŭ ъdatŭ) de апъ. «Κρήνη ("Κόλπος) —». Eъp: ші Nik: [ὕδωρ, χέω].

Ὑδρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑδαρής, апosŭ. [ὕδωρ].

Ὑδρωπιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskŭ de idpoпiкъ. [ші

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ sъпъsŭ ла idpoпiкъ, idpoпiкosŭ. [ші

Ὑδρωπιώδης, εος, ші Ὑδρωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din feлъл idpoпiчeĭ; idpoпiкosŭ. [din

Ὕδρωψ, ωπος (ὁ), idpoпiкъ, коnкъpцepe de ъmezeлĭ saŭ de апъ sъбt пĭeле. «Ὕδρωψ ἐς ἁμίδα». Гал: о алтъ пatimъ, = Διαβήτης (4). 2) (adĭeкt:) în локŭ de ὑδρωπικός. [ὕδωρ, ὤψ].

Ὕδω, (fъpъ вiit:) поet: (Алeкsand:) în локŭ de ᾄδω, кîntînd лaъdŭ; (пas:) mъ пomeneskŭ къ кîntъpĭ ші лaъde de кътpe алцiĭ; mъ пъmeskŭ.

Ὕδωρ, ὕδατος (τὸ), [ὕω] апъ; (пpin întind:) плоае; (în цen:) ор че ъmezeaлъ; (med:) idpoпiкъ; (ptp:) апа чeasopniкълъĭ de апъ, dъпе a къpia кîtime se pегъла ші dъinipea вopбipiĭ fie-къpъĭa din opatopiĭ, че вopвĭaŭ în пъблiкŭ. (de ъnde) «Πρὸς ὕδωρ σμικρὸν λέγειν». Esx: a авea пъцinъ вpeme de вopбipe. «Τὸ πρῶτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῷ κατηγόρῳ». Dm: «Δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι». Dm: îĭ лasŭ вpemea mea de вopбipe, ка sъ doвedĭaskъ. «Τὸ ἐκ τοῦ Διός ὕδωρ». Tfp: апа de плоае. «Ὁ θεὸς ὕδωρ ποιεῖ». Apstf: плоъ. (ші în ел:) «Ἐὰν πλείω ποιῇ ὕδατα». Tfp: de ва плоа maĭ mълt. «Διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ πρὸς ἑσπέραν». Ksn: »Χειμῶνά τε καταῤῥαγῆναι καὶ ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ». Ep: «Ὕδατα ἀστραπαῖα». Лкs: апе din плоае însoцitъ къ fълцepe. «Τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ». At: sпълape de mîĭnĭ maĭ'nainte de masъ. «Φέρετε χερσὶν ὕδωρ». Iл: I. adъчeцĭ апъ de sпълat пe mîĭnĭ.

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, (кam пeaпpoв:) în локŭ de...

Ὕειος, α, ον, de поркŭ. [ὕς].

Ὑέλεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, (maĭ noŭ) în локŭ de ὑάλεος.

Ὑελέψης, ου (ὁ), (ὕελος, ἕψω] fepбъtopŭ (fъкъtopŭ) de stiклъ.

Ὑελίζω, Ὑέλινος, Ὑελίτης, ші чл:, =Ὑαλίζω, ші чл: [din

Ὕελος (ἡ, ші pap ὁ), Ion: ші maĭ noŭ în локŭ de ὕαλος.

Ὑελουργεῖον, Ὑελώδης, ші чл: în локŭ de ὑαλουργεῖον, ὑαλώδης, ші чл:

Ὑελοψὸς (ὁ), = Ὑελέψης. (поate maĭ коpeкtŭ ὑελεψὸς dъпе μυρεψός).

Ὑετίζω, вiit: -ίσω, faкŭ плоае. [ші

Ὑέτιος, α, ον, плоĭosŭ, saŭ de плоае. "Ἄνεμος —». Tfp: «Zεὺς—». Лкs: пopnitopŭ do плоае. [ші

Ὑετόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de ὑετώδης. [ὑετός].

Ὑετόμαντις, εως (ὁ, ἡ), пpeгiчitopŭ, пpeвestitopŭ de плоае.

Ὑετὸς (ὁ), [ὕω] плоае pепede ші dъinoasъ. (de ъnde) "Ὄμβροι καὶ ὑετοί». Ksn: «Ὑετὸς πρώϊμος (de пpimъ-вapъ), καὶ ὄψιμος (de toamnъ)». Sкp: [de ъnde

Ὑετώδης (ὁ, ἡ), плоĭosŭ.

Ὑετώτατος, η, ον, sпpл: (пpгл:) ал лъĭ ὑετὸς, foapte плоĭosŭ. (алцiĭ îndpeпt: ὑετιώτατος).

Ὕη (ἡ), fem: ал лъĭ ὕης (eпit: ал Semeлeĭ).

Ὑηνεία (ἡ), = Ὑηνία. [ші

Ὑηνεύς, έως (ὁ), гposoлanŭ, doвitoкosŭ (поpкosŭ). [ші

Ὑηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ поptŭ, (tpъĭeskŭ) ка поpкъл, =Συηνέω. [ші

Ὑηνία (ἡ), порчіе, (ad:) варваріе, гроsолъніе; некъръцie. [din

Ὑηνὸς, ἡ, ὸν, [ὕς) de поркъ. «Θρέμματα ὑηνά». Плт: порчї. 2) (прin întînd:) поркоsъ, doвitокоsъ; soïosъ; nesimцitоръ, ші чл:, (алт:) συηνός.

Ὕης, ου (ὁ), [ὕω]= Ὑέτιος (епіт: ал лъї Жое; ка dъtъtоръ de плоае, ші ал лъї Бакъ, ка креsкътъ de nimfеле Ὑάδες, вezї ziч:).

Ὑθλέω -ῶ, [ὕθλος] віit: ήσω, бърfeskъ, ворвеskъ nimiкърї. [de ъnde

Ὕθλημα (τὸ), =къ...

Ὕθλος (ὁ), [ὕδω] бърfipe.

Ὑΐα, поет: în локъ de υἱόν.

Ὑἱαρχία (ἡ), (Тлц:) stъпînia (atotпътерnічіа) fiълъї. [υἱὸς, ἀρχή].

Ὑἱάσι, поет: în локъ de υἱοῖς.

Ὑἱάφιον (τὸ), dim: ал лъї υἱός.

Ὑϊδεὺς, έως (ὁ),=Ὑϊδοῦς.

Ὑϊδῆ (ἡ), fiїка fiълъї (непоатъ în релацie къ мошъ saъ бънъ). (fem: ал лъї ὑϊδοῦς).

Ὑΐδιον (τὸ), dim: ал лъї ὕς, пърчелъ. 2) dim: ал лъї ὑιὸς, fiълецъ.

Ὑϊδοῦς (ὁ), fiъл fiълъї (непотъ în релацie къ мошъ saъ бънъ). [ὑιὸς].

Ὑιεὺς, neîntp: în nom: în локъ de ὑιὸς (їар toate казеле обліче sînt întреб:).

Ὑΐζω, віit: -ίσω, гъіцezъ ка поркъл. [ὕς].

Ὑΐι, поет: în локъ de ὑιῷ.

Ὑϊϊκός, ἡ, ὸν, fieskъ [ὑιὸς]. [de ъnde

Ὑϊϊκῶς. adв: fieште, ка ънъ fiъ.

Ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, порчеskъ. [ші

Ὕϊος, η, ον, =Ὕειος, de поркъ. [ὕς].

Ὑιοθεσία (ἡ), adoптape de fiъ de sъfлетъ (акт: saъ пas:). [ші

Ὑιοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, adoптezъ, saъ fакъ пе чінева fiъ de sъfлетъ. [ші

Ὑιόθετος (ὁ), adoптatъ, saъ fъкътъ fiъ de sъfлетъ. [ὑιὸς, τίθημι].

Ὑιοπατορία (ἡ), (Тлц:) ъnipea întp'o fацъ a însъшimiлор tatълъї ші fiълъї. [din

Ὑιοπάτωρ, ορος (ὁ), (Тлц:) fiъ ші tatъ ачелашї. [ὑιὸς, πατήρ].

Ὑιοποιέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, fакъ пе чінева fiъ ал меъ (de sъfлетъ, adoптівъ). [ὑιὸς, ποιέομαι]. [de ъnde

Ὑιοποίησις, εως (ἡ), adoптape, saъ fачере de fiъ. [ші

Ὑιοποίητος (ὁ, ἡ),=Εἰσποίητος, ші Ὑιόθετος.

Ὑιὸς, οῦ (ὁ), [ὕω=φύω] (afaръ din регл: tinї Atiчiї fopmeazъ ші din neîntp: nomn: ὑιεὺς казеле обліче ὑιέος, ὑιεῖ; înd: ὑιέε, ὑιέοιν; îm: ὑιεῖς, ὑιέων, ὑιέσι, ὑιεῖς) fiъ. «Ἰατρῶν (Ῥητόρων) ὑιεῖς». Плт: (în перfр:) în локъ de ἰατροὶ, ῥήτορες. «Ὕιες Ἀχαιῶν». Om: în локъ de Ἀχαιοὶ. (вezї ші παῖς). [de ъnde

Ὑιότης (ἡ), fiie, saъ fiitate, însъшime, калitate de fiъ. [ші

Ὑιόω -ῶ, віit: -ώσω, înfiezъ, fакъ пе чінева a se nъmi fiъ; (між:)=Ὑιοποιέομαι, Ὑιοθετῶ.

Ὑϊσμὸς (ὁ), гъіцatъ, цiпътъ de поркъ. [ὑΐζω].

Ὑιωνεὺς, έως (ὁ),—Ὑιωνὸς.

Ὑιωνὴ (ἡ),=Ὑϊδῆ.

Ὑιωνὸς (ὁ),=Ὑϊδοῦς.

Ὑίωσις, εως (ἡ), =Ὑιοθέτησις. [ὑιόω].

Ὕκης, ші Ὕκκης, ші Ὕκος (ὁ), ші Ὕκκη (ἡ), ънъ felъ de пеште, (алт:) ἐρυθρῖνος, saъ ἰουλὶς, (поate) = Φύκης.

Ὕλαγμα (τὸ), лътрътъръ (проп: ші fir:).

Ὑλαγμὸς (ὁ), лътраре. [ὑλάσσω].

Ὑλαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, каръ лемне, saъ paskote, ъskътърї. [ші

Ὑλαγωγία (ἡ), кърътъръ de лемне, de paskote saъ ъskътърї. [din

Ὑλαγωγὸς (ὁ, ἡ), къръторъ de лемне, de paskote, ші чл: [ὕλη, ἄγω].

Ὑλάζομαι, віit: -άσομαι, stpînrъ, adъnъ лемне, paskote, saъ ъskътърї din пъdъре, =Ξυλεύομαι. [ші

Ὑλαῖος, α, ον, къвenitъ ла, saъ tръitоръ în пъdърї, saъ mъnцї, селватікъ (проп: ші fir:). «Ἤθη ὑλαῖα». Елі: 2) плinъ de лемне, пъdъposъ. 3) (flsf:)=Ὑλικὸς, materiалъ; (Бisep:) пъmînteskъ. [ὕλη].

Ὑλακόω -ῶ, (întреб: nъmaї партч: ὑλακὸωντες) поет: în локъ de ὑλακτέω. [din

Ὑλακὴ (ἡ),=Ὕλαγμα, лътрътъръ. [ὑλάσσω]. [de ъnde

Ὑλακόεις, εσσα, εν, поет: плinъ de лътрътърї. «Χόλος—». Оп:

Ὑλακόμωρος (ὁ, ἡ), поет: [ὑλακὴ, μόρος, saъ ὥρα] totdaъna лътръторъ, fъкътъ, ъpsitъ a лътра neînчetat,=Ὑλακτικός. (вezї ші ἰόμωρος).

Ὑλακτέω -ῶ, віit: -ήσω, латръ (проп: ші fir:). «Κύνες ὑλακτοῦντες». Лкs: (ші stръm:) «Τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν». Iskp: (ші къ преп:) «Ὑλακτοῦσι πρός τὰ ἴχνη». Ksn: (ші къ ак: хотър:) «Τοιαῦτα ὑλακτεῖ». Sof: (ші абъs:) «Κραδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτει». Om: îї бътеа inima. «Ὑλακτούσης νηδύος». Епгрf: fiind fometosъ, foapte flъmîndъ. [din

Ὑλάκτης, ου saъ οῦ, [ὑλάσσω], ші

Ὑλακτητὴς, οῦ (ὁ), лътръторъ (neînчetat). [ὑλακτέω].

Ὑλακτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŭ аплекатŭ а лътра, латрѫ des. [ші

Ὑλακτικός, ή, όν, din natѫръ лътръторŭ, fъкѫtŭ а лътра. [ὑλάκτης].

Ὕλαξ, ακός (ὁ), гл: în локŭ de ὑλάκτης. [din

Ὑλάσκω, ші Ὑλάσσω, biit: -άξω, noet: saŭ înd: în локŭ de [ὑλάω=Ὑλακτέω].

Ὑλαστὴς, οῦ (ὁ), ші Ὑλάστρια (ἡ), [ὑλάζομαι] adѫnъtorŭ de лemne saŭ paskote.

Ὑλάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, (fъръ biit:) noet: primit: ал лѫї ὑλάσσω =Ὑλακτέω, латрѫ.

Ὕλη (ἡ), [ὕω=φύω] пъdѫре, ші ор че formeazъ пъdѫре, лemne, крîнгŭ, вѫрienї, търъчinї, paskote, ші чл: «Ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς ὕλην». Ksn: «Ἀψινθίου, καὶ εἴτι ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, δένδρον δ' οὐδέν». Ksn: «Μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ἅτε πολλῆς ὕλης παρούσης». Ksn: «Καὶ ὕλη δὲ πολλάκις ὑπό τῶν ὑδάτων δήπου συνεξορμᾷ τῷ σίτῳ, καὶ παρέχει πνιγμόν αὐτῷ». Ksn: "Εἰ μέλλοι ἀγαθὴ ἡ νεός ἔσεσθαι, ὕλης δεῖ καθαρὰν αὐτὴν εἶναι„. Ksn: «Ὕλη χλωρὰ». Tкр: 2) (partiк:) лemnъpie (de aps, saŭ de клъdit, Тѫрч: кepestea); (în цen:) лemnŭ. «Οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητὴ, οὐδέ λίθῳ, οὐδεμὴν ὕλῃ». Tкр: «Ἅμαξαι ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην». Od: K: (de ѫnde 3) (în цen:) matepie, saŭ matepiалŭ, din кape se faче (se алкътѫїеште) чева; (xim:) партеа чеа маї корпоаsъ а (вasѫл) ор къріа компоsiцiї. «Ὕλη τοῦ μύρου τὸ ἔλαιον». Пл: «Ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μεν ὁ χρυσὸς, σελήνῃ δὲ ὁ ἄργυρος, ші чл:» Sxл: Пind: (ші fir:) «Ὕλη ἰατρικὴ». Med: totaлѫл matepiiлор, кîte se întpeвѫinцeazъ în medічinъ ла doкtopiї, (Лat:) materia medica. (de ѫnde 4) (fiлsf:) matepiaла парте а ѫniвepsѫлѫї, (Fpanц:) la matière; (ші Тлц:) «Τὰ κατὰ τὴν ὕλην». челе matepiaле, saŭ лѫmeштї.

Ὑληβάτης, ου (ὁ), noet: ѫmвлъtorŭ прin пъdѫрї (enit: ал лѫї Панŭ). (ὕλη, βαίνω].

Ὑληγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsкѫtŭ în пъdѫрї; (fлsf:) fъкѫtŭ din matepie, matepiaлŭ. [ὕλη, γείνω].

Ὑλήεις, εσσα, εν, noet: пъdѫposŭ. плinŭ de лemne, saŭ копачї. [ὕλη].

Ὑληκοίτης, ου (ὁ), noet: [ὕλη, κοίτη] локѫitorŭ, tръїtorŭ în пъdѫрї.

Ὕλημα (τὸ), ор че formeazъ пъdѫре, копъчелŭ, крîнгŭ, ші чл:; локŭ пъdѫposŭ; (în цen:) пъdѫре. [ὕλη].

Ὑλημανέω -ῶ, biit: ήσω, noet: în локŭ de ὑλομανέω.

Ὑληνόμος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑλονόμος.

Ὑληουργία, Ὑληουργός, noet: în локŭ de Ὑλουργία, Ὑλουργός.

Ὑλησκόπος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑλοσκόπος.

Ὑλητόμος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑλοτόμος.

Ὑληφορέω -ῶ, biit: ήσω, noet: în локŭ de ὑλοφορέω, [din

Ὑληφόρος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑλοφόρος.

Ὑληώρης, εος, ші Ὑληωρὸς (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑλωρός.

Ὑλίαι (αἱ), талпеле de лemnŭ але înкълцъmintелор. [ші

Ὑλίζω, biit: -ίσω, кѫръцŭ do matepie, saŭ de дрожdiї, stpeкорŭ; (în цen:) кѫръцŭ, штергŭ. «Τὰς ῥῖνας — ». Kpat: [ші

Ὑλικὸς, ὴ, ὸν, matepiaлŭ; (Bis:) tpѫпeskŭ, пъmînteskŭ. [ὕλη].

Ὑλισμὸς (ὁ), stpeкѫpape, кѫръцipe. [ші

Ὑλιστὴρ (ὁ), ші

Ὑλιστήριον, ші (în sinк:) Ὑλίστριον (τὸ), stpeкѫръtoape. [ὑλίζω].

Ὕλλος (ὁ), noet: dim: ал лѫї ὕδρος. 2) =Ἰχνεύμων, (de ѫnde Лat:) sullus.

Ὑλοβάτης, ου (ὁ), noet: =Ὑληβάτης.

Ὑλόβιος (ὁ, ἡ), tpъitorŭ în пъdѫрї, ші хръnitŭ кѫ poade ші fpѫnze din пъdѫре. [ὕλη, βίος].

Ὑλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), Ὑληγενὴς.

Ὑλογράφος (ὁ, ἡ), zѫгръвitorŭ пе лemnŭ. [ὕλη, γράφω].

Ὑλοδίαιτος (ὁ, ἡ), =Ὑλόβιος, вieцѫitorŭ în пъdѫрї. [ὕλη, δίαιτα].

Ὑλοδρόμος (ὁ, ἡ), noet: алергъtorŭ прin пъdѫрї. [ὕλη, δρόμος].

Ὑλοκάτοικος (ὁ, ἡ), гл: = Ὑλοδίαιτος. [ὕλη, κάτοικος].

Ὑλόκόμος (ὁ, ἡ), [ὕλη, κομέω] (пароks:) înгpiжitorŭ de пъdѫрї, seлвiкѫлtorŭ. 2) (пропар:) акоперitŭ de пъdѫрї, пъdѫposŭ.

Ὑλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taїŭ din пъdѫре лemne de aps, saŭ de клъdit, =Ὑλοτομέω. [ὕλη, κόπτω].

Ὑλοκουρὸς (ὁ), noet: [ὕλη, κείρω] în локŭ de ὑλοτόμος.

Ὑλομανέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ, saŭ amŭ mѫлte (sпopeskŭ în) кръчї ші fpѫnze. «Ἄμπελος ὑλομανοῦσα». Цeoп: =Τραγῶσα. «Τὰ πεδία ὑλομανεῖ». Stp: sînt плinї de крîнгѫрї. [din

Ὑλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὕλη, μαίνομαι]

неѣѫнѫ dѫne (foapte ѣѣiторѫ de) пъdѫрї. 2) (desnpe арвǫрї) snopnikѫ în кръчї ші fрѫnze.

Ὑλομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ѣatѫ în пъdѫpe, anърîndѫ mъ, кѫ desimea копачілор. [ὕλη, μάχη].

Ὑλομήτρα (ἡ), ѫnѫ feлѫ de верme, saѫ omidъ. [ὕλη, μήτρα].

Ὑλονόμος (ὁ, ἡ), [ὕλη, νέμω] пъskѫtѫ, локѫitѫ (trѫitорѫ) în пъdѫpї.

Ὑλοσκόπος (ὁ, ἡ), лѫъtорѫ a minte de пъdѫpї, =Ὑλωρός. [ὕλη, σκοπός].

Ὑλοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taїѫ лемне saѫ кepestea din пъdѫpe. [ші

Ὑλοτομία (ἡ), тъїepe de лемне saѫ кepestea din пъdѫpe. [ші

Ὑλοτομικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ folositорѫ ла тъїepe de лемне. [ші

Ὑλοτόμιον (τὸ), локѫл пъdѫpiї, ѫnde se faче тъїepe ші вînzape de лемне saѫ кepestea. [din

Ὑλοτόμος (ὁ, ἡ), [ὕλη, τέμνω] (пароксѵ) тъїetорѫ de лемне din пъdѫpe, saѫ folositорѫ ла ачeasta. "Πέλεκυς—„.Om: 2) (пропароксѵ) тъїatѫ în пъdѫpe. || (sѫbst:) Ὑλότομον (τὸ), (se înц: φάρμακον) ѫnѫ feлѫ de леакѫ, saѫ fermekѫ de dparoste компѫsѫ din feлѫpite pъdъчinї тъїete din пъdѫpe.

Ὑλοτραγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkѫ (mъ хрънeskѫ кѫ) pъdъчinї, fрѫnze, ші poade den' în пъdѫpї. [ὕλη, τρώγω].

Ὑλοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὕλη, τρέφω] хрънitѫ, крeskѫtѫ din matepie, matepiaлѫ, =Ὑληγενής.

Ὑλουργία (ἡ), meштешѫгѫл, треаба лѫкръторѫлуї de лемнѫ. [din

Ὑλουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръторѫ de лемнѫ. || (sѫbst:) лемнарѫ. [ὕλη, ἔργον].

Ὑλοφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъторѫ de (хрънitѫ кѫ) ерѫврї, fрѫnze, poade, ші чл: de пъdѫpe. «Βοῦς — ». Es: пъшѫnatѫ (trѫitѫ) în пъdѫpe, selѫatikѫ. [ὕλη, φάγω].

Ὑλοφορβὸς, (ὁ, ἡ), noet: [ὕλη, φέρβω] каре паште (se хрънeште кѫ) earвъ, ші чл: din пъdѫpe. «Βοῦς — ». Eѫp: =Ὑλοφάγος.

Ὑλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, adѫnѫ, saѫ карѫ лемне, =Ὑλαγωγῶ. [din

Ὑλοφόρος (ὁ, ἡ), [ὕλη, φέρω] adѫnъторѫ, saѫ къръторѫ de лемне.

Ὑλώδης, εος (ὁ, ἡ), пъdѫposѫ. 2) =Ἰλυώδης, тѫлѫpe. [ὕλη].

Ὑλωρὸς (ὁ, ἡ), noet: [ὕλη, ὥρα] пъdѫparѫ, пъzitорѫ de пъdѫpї. 2) noet: тръitорѫ în пъdѫpї, selѫatikѫ.

Ὑμὰ, noet: în локѫ de Ὑμέτερα, neѫt: луї Ὑμὸς.

Ὕμα (τὸ),=Ὕσμα.

Ὑμεδαπὸς, ἡ, ὸν, [ὑμὸς, δάπεδον] ал вostрѫ komпatpiotѫ, кончетъцeanѫ.

Ὑμεῖς, (цen: ὑμῶν, dat: ὑμῖν, ак: ὑμᾶς) îm: ал луї сѵ.

Ὑμείων, noet: Ion: în локѫ de ὑμῶν, цen: ал луї ὑμεῖς.

Ὑμὲν, noet: (пpea pap) вок: ал луї ὑμὴν, în локѫ de ὑμέναιε.

Ὑμέναιος (ὁ), imeneѫ, кîntikѫ de пѫntъ saѫ imnѫ пѫnцialѫ; (прin întind:) пѫntъ; (пepsonif:) zeѫл пѫnцiї. [ал: ὑμὴν]. [de ѫnde

Ὑμεναιόω -ῶ, biit: -ώσω, кîntѫ imeneѫ, saѫ ка ѫnѫ imeneѫ. «Μέλος, ὅ, τ' ἀμφὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν». Eѫxл: 2) (прin întind: ші stpъm:) însoцeskѫ, saѫ laѫ în кѫsътopie; (fir: în цen:) ѫneskѫ, înпpeѫnѫ (Пл:).

Ὑμενήϊος (ὁ, zeѫл imeneѫлуї (пѫnцiї), Dionisѫ.

Ὑμένιος, η, ον, komпѫsѫ din пеліце sѫѫцipї saѫ metвpane. [ὑμὴν].

Ὑμένιον (τὸ), dim: ал луї ὑμὴν.

Ὑμενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѫл metвpaneї. [ὑμὴν, εἶδος].

Ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ metвpъпoase apine. [ὑμὴν, πτερὸν].

Ὑμενόστρακος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫѫцipe, metвpъпoasъ цeastѫ (акоперътînтѫ). «Ποτήριον —». Лѵч: [ὑμὴν, ὄστρακον].

Ὑμενόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakѫ (ші pas: mъ prefakѫ) în metвpanъ. [ші

Ὑμενώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑμενοειδὴς, metвpъпosѫ. [ὑμὴν].

Ὑμὲς, Dop: în лосѫ de ὑμεῖς.

Ὑμέτερὸν δε, noet: (se înц: δῶμα) în кasa вoastpъ.

Ὑμέτερος, [ὑμὸς] α, ον, ал вostpѫ. «Ὑμέτερον ἑκάστου θυμόν». Iл: inima fie-кърѵїa din вoї. «Ὑμέτερος θυμὸς αὐτῶν». Od: B. în локѫ de ὑμῶν αὐτῶν. (ші кѫ aptik:) «Τὸ ὑμέτερον». Ep: din naptea вoastpъ.

Ὑμὴν, ένος (ὁ), [ὑφαίνω] пеліцъ sѫѫцipe ші stpъvъzoasъ, metвpanъ; (fir:) цesътpъ prea sѫѫцipe, flѫdѫ. «Λεπτονήτους ὑμένας». At: «Ὑμὴν περικάρδιος (περιτόναιος)». Antm: metвpana акоперitoape de inimъ (faцa чea dînъѫntpѫ a пînтeчелуї de жos).

Ὑμὴν, ένος (ὁ), [ὕδω, ὕμνος] (вок: ὑμὲν) noet: în локѫ de ὑμέναιος.

Ὕμμε, Eол: noet: în локѫ de ὑμᾶς, ак: ал луї ...

Ὕμμι, saŭ Υ̓́μμιν, Eол: noet: în локъ de ὑμῖν, dat: ал лъї ὑμεῖς.

Ὕμμος, α, ον, Eол: în локъ de ὑμός,= ὑμέτερος.

Ὑμναγόρας, ου (ὁ), noet: [ὕμνος, ἀγορὰ] postitopъ (kîntъtopъ) de imnъpї.

Ὑμνείω, ші Ὑμνεύω, noet: în локъ de...

Ὑμνέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntъ imnъpї în чinstea kъїва, înalцъ лаъde, лаъdъ; (simn:) ворвeskъ, zikъ, nomeneskъ des, amъ totdaъna în гъръ, повesteskъ (în вine ші în ръъ). «Ὑμνῶν τοὺς θεούς». Ksn: "Πάντες ἄνθρωποι ὑμνεῖεν ἄν τὴν σὴν ἀρετὴν». Ksn: «Χῖος ἀοιδὸς, ὑμνήσας Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε». Tkp: «Καὶ τὸν γάμον παρὰ Χείρωνι ὑμνῆσαι». Ksn: a serвa. (ші kъ inf: anaл:) «Πάντες ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν ἡ σωφροσύνη». Плт: (ші în ръъ). «Τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν». Eвр: «Τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν, ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον». Плт: (în antfp:) defaїmъ, хълesk. (ші пas:) «Ὑμνεῖθ' ὑπ' αὐτῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις». Eвхл: «Σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἄναξ». Tkp: (ші în пartч:) «Τὴν ὑμνουμένην χρυσῆν πλάτανον». Ksn: чea вestitъ. [ὕμνος].

Ὑμνηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskъ în компъпere de imnъpї; (stpm:) лаъdъ пе чinева. [din

Ὑμνηπόλος (ὁ, ἡ), [ὕμνος, πόλος] îndeлetniчitъ ла компъпerї (noetъ) de imnъpї.

Ὕμνησαι, 2: sinr: neps: de пas: tpe: de kъ: ал лъї ὑμνέω.

Ὑμνήσιος (ὁ, ἡ), noet: вrednikъ de лъъdare npin imnъpї. [ші

Ὕμνησις, εως (ἡ), лъъdare npin imnъpї, =Δοξολογία. [mi

Ὑμνητὴρ (ὁ), noet: în локъ de ὑμνητής. [ὑμνέω]. [de вnde

Ὑμνητήριος (ὁ, ἡ), kъвenitъ, saŭ folositopъ ла лъъdare npin imnъpї.

Ὑμνητὴς, οῦ (ὁ), лъъdъtopъ, слъвitopъ npin imnъpї; (în цen:) kîntъtopъ, noetъ de imnъpї. [ὑμνέω]. [de вnde

Ὑμνητικὸς, ἡ, ὸν, =Ὑμνητήριος.

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, лъъdatъ, слъвitъ, saŭ de лъъdat npin imnъpї. [ὑμνέω].

Ὑμνήτρια (ἡ), fem: ал лъї ὑμνητήρ, noetъ, saŭ kîntъtoape de imnъpї.

Ὑμνητρίς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de ὑμνήτρια.

Ὑμνιάω -ῶ, Dop: Лак: în локъ de ὑμνέω.

Ὑμνίον (τὸ), = Ἀμνίον (în sink: din ὑμένιον).

Ὑμνογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ (noetъ) de imnъpї. [ὕμνος, γράφω].

Ὑμνοδότειρα, греш: în локъ de ὑπνοδότειρα

Ὑμνοθετὴρ, ші Ὑμνοθέτης, ου (ὁ), noet: компъitopъ de imnъpї. [ші

Ὑμνόθετος (ὁ, ἡ), noet: компъsъ din imnъpї. [ὕμνος, τίθημι].

Ὑμνολογέω -ῶ, biit: -ήσω, posteskъ imnъpї, слъвeskъ, лаъdъ. [ші

Ὑμνολογία (ἡ), postipe de (слъвipe, лъъdape npin) imnъpї. [din

Ὑμνολόγος (ὁ, ἡ), postitopъ de (лъъdътopъ npin) imnъpi. [ὕμνος, λόγος].

Ὑμνοποιὸς (ὁ, ἡ), компъitopъ, noetъ de imnъpї. [ὕμνος, ποιὸς].

Ὑμνοπολεύω, biit: -εύσω, ші

Ὑμνοπολέω -ῶ, biit:ήσω,=Ὑμνηπολέω.[din

Ὑμνοπόλος (ὁ, ἡ), Ὑμνηπόλος.

Ὕμνος (ὁ), [ὕδω] kîntikъ; (partik:) imnъ, kîntikъ de лаъdъ în чinstea вре вnъї zeъ, saŭ eroŭ; (вne-orї) плînцere; (pap) xpismosъ, npoopoчie; (în antifp:) хълъ, defaїmape. «Ἐπεὶ ἀντάχησ' ἄν ὕμνον ἀρσένων γένα». Eвр: [de вnde

Ὑμνώδης, εος (ὁ,ἡ), чел în felъ de imnъ.

Ὑμνῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntъ imnъpї; (вne-orї) posteskъ npoopoчiї. «Δελφῶν γῆν, ἵνα Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς». Eвр: [ші

Ὑμνῳδία (ἡ), kîntape de imnъ. [din

Ὑμνῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntътopъ de imnъpї,= Ὑμνολόγος. 2) = Χρησμῳδός. [ὕμνος, ᾠδή].

Ὑμὸς, ὴ, ὸν, noet: Dop: în локъ de ὑμέτερος.

Ὕν, ак: ал лъї ὗς.

Ὕνις, saŭ Υ̓́ννις, [în afin: kъ γύης] εως (ἡ), fepъл плъгълъї.

Ὑννιμάχος (ὁ, ἡ), noet: чел че se вate ka kъ o артъ kъ fepъл плъгълъї. [ὕννις, μάχη].

Ὕννος (ὁ), = (saŭ греш: în локъ de) Γίννος.

Ὑοβοσκὸς (ὁ, ἡ), пъскътopъ de порчї, поркаръ. [ὗς, βοσκός].

Ὑοβότης, ου (ὁ), =Ὑοβοσκὸς, ші Συβότης. [ὗς, βόω=βόσκω].

Ὑοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felъл, saŭ asemenea порчілор. [ὗς, εἶδος]

Ὑοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de fopma liтereї Υ. «Ὑοειδὲς ὀστοῦν». Antm: чел din прежъръл ръдъчineї лімвеї. [Υ, εἶδος]].

Ὑομουσία (ἡ), kom: mъsikъ de поркъ. [ὗς, μοῦσα].

Ὑοπόλος (ὁ, ἡ), = Ὑοβοσκὸς, поркаръ. [ὗς, πόλος].

Ὑόπρωρος (ὁ, ἡ), (ναῦς) кораві, акъpia npъa este în fopmъ de вotъ de поркъ. [ὗς, πρώρα].

Ὑὸς, цen: ал лȣї ὕς.

Ὑοσκυαμάω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбeskȣ aïȣpea (sîntȣ smintitȣ), ка кȣm aшї fi mînкat ioskiamȣ (плantъ), неȣȣnapiцъ; saȣ amȣ tpeȣȣinzъ de emetikȣ (ioskiamȣ), (ad:) sîntȣ неȣȣnȣ. (dȣпe ἐλλεβοριάω). [din

Ὑοσκύαμον (τὸ), шi Ὑοσκύαμος (ὁ), ioskiamȣ, ȣnȣ felȣ de плantъ вeninoasъ, неȣȣnapiцъ, saȣ mъseлapiцъ. [ὕς, κύαμος].

Ὑοφορβεῖον (τὸ), staȣлȣ de порчї, поркъpie. [шi

Ὑοφόρβιον (τὸ), tȣpmъ de порчї. [din

Ὑοφορβὸς (ὁ), = Συφορβὸς, чоȣanȣ de порчї, поркарȣ. [ὕς, φέρβω].

Ὑπ-αγανακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ кam пекъжeskȣ (пȣцin чева).

Ὑπ-αγαπάω -ῶ, вiit: -ήσω, кam їȣвeskȣ (пȣцin). (în Ios: поate este греш: în локȣ de ὑπεραγαπάω].

Ὑπ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, вesteskȣ, înшtiinцezȣ пе askȣnsȣ, пîpъskȣ, tpъdaȣ.

Ὑπάγγελος (ὁ, ἡ), вenitȣ dȣпe o вestipe, saȣ кїematȣ пpin вestitopȣ. [ὑπὸ, ἄγγελος].

Ὑπάγγελτος (ὁ, ἡ), denȣnцatȣ (пîpîtȣ, tpъdatȣ) пе askȣnsȣ. [ὑπαγγέλλω].

Ὑπ-αγκαλίζω, вiit: -ίσω, їaȣ, цiȣ în вpaцe, înвpъцiшezȣ. [din

Ὑπάγκάλιος (ὁ, ἡ), =Ὑπάγκαλος.

Ὑπαγκάλισμα (τὸ), oвїeктȣ de înвpъцiшape. [ὑπαγκαλίζω].

Ὑπάγκαλος (ὁ, ἡ), цinȣtȣ în вpaцe. [ὑπὸ, ἀγκάλη].

Ὑπαγκώνιον (τὸ), (пepnъ) кape se пȣne sȣвt кotȣ. [ὑπὸ, ἀγκών].

Ὑπ-άγνυμι, вiit: -άξω, sпapгȣ чева de desȣвt.

Ὑπαγόρευσις, εως (ἡ), diktape, saȣ sпȣnepe de чeea че tpeвȣїe se zikъ, saȣ sъ skpie чinева; (fir:) sfъtȣipe, повъцȣipe.[шi

Ὑπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла diktape. [din

Ὑπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, sпȣїȣ кȣїва, че tpeвȣїe sъ zikъ, saȣ sъ skpie, (Fpanц:) diktezȣ. «Δεῖ γράμματα ἐπίστασθαι τὸν μέλλοντα δυνήσεσθαι τὰ ὑπαγορευόμενα γράφειν». Ksn: 2) (fir:) повъцȣїeskȣ, sfъtȣїeskȣ пе чinева de maї 'nainte, че tpeвȣїe se fakъ, пpedisпȣїȣ, (oвшt:) îл dъskълeskȣ; (în цen:) пȣїȣ înainte de maї 'nainte, (Fpanц:) suggerer. 3) (ȣne-opi) eкsплikȣ, tîлкȣїeskȣ; saȣ пpezikȣ. «Ἐλπίδα («Πρόφασιν) ὑπαγορεύειν». Stp: a da. «Πρὸς τοὺς ὑπειρημένους λόγους». Iskp: = Προειρημένους. 4) (întp' алtъ акчепцie a пpeп:) zikȣ maї în ȣpmъ, pesпȣnzȣ, kontpazikȣ, saȣ maї adaoгȣ ла чeлe zise. «Τοσοῦτο μόνον ὑπειπὼν». Пл: 5) (кȣ dat: îndip:) înкinȣ, dedikȣ чева în пȣmeлe кȣїва.

Ὑπαγορία (ἡ), Dop: în локȣ de ὑπηγορία.

Ὑπάγροικος (ὁ, ἡ), кam цъpanȣ, saȣ бъdъpanȣ, гposo лanȣ. [ὑπό, ἄγροικος].

Ὑπάγρυπνος (ὁ, ἡ), кam deшteптȣ, aвїa adopmitȣ. [ὑπὸ, ἄγρυπνος].

Ὑπ-άγω, вiit: -άξω, шi пas: -αχθήσομαι, (пex: ὑπήγαγον, шi пas: ὑπήχθην, шi чл:) adȣкȣ, пȣїȣ de desȣвt, (шi fir:) întp' ȣnȣ кiпȣ кam пе askȣnsȣ, îndemînatik. «Ὑπάγειν ζυγῷ (saȣ ζυγὸν) ἵππους». Om: (шi пas:) «Ὑπαχθησόμενος τῷ ζυγῷ». Лȣч: (de ȣnde 2) (пpin întind:) adȣкȣ пе чinева sȣвt stъпînipea (îл sȣпȣїȣ) кȣїва. «Οἱ θεοὶ ὑπήγαγόν σε εἰς χεῖρας τὰς ἐμὰς». Ep: (шi fir:). «Τὰ δῆλα τοῖς ἀδήλοις ὑπάγειν». Apstd: (шi miж:). «Θεὸς ὁ καὶ τὰ τῶν χρόνων ὑπηγμένος πέρατα». Fiл: (шi пas:). «Ὑπηγμένοι». Esix: sȣпȣшiї. 3) (пaptik: înпpeȣnъ шi fъpъ εἰς δίκην) tpaгȣ în жȣdikatъ. «Νοστήσαντα δέ μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους ὡς δωροδοκήσαντα„.Ep: (шi кȣ цen: eл:) «Θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε». Ep: (шi aвsoл:) «Τοῦτον ὑπάγομεν ὡς ἐπιβουλεύοντα». Ksn:(шi кȣ dat:) «Δικαστηρίοις ὑπάγειν». Лȣч: (шi пas:) «Ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεὶς». Ep: «Τοῖς ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι». Ksn: «Ὑπάγονται ὡς ἱερόσυλοι». Epmц: 4) (fir:) adȣкȣ пе чinева кȣ ȣnȣ miжлокȣ ла воinцa mea, îл momeskȣ, îл atpaгȣ, îл aмъцeskȣ. «Λόγους ἄλλους ἐποιοῦντο, ταύτῃ δὲ ὑπάγοντες εἰρώτεον, шi чл»: Ep: (шi кȣ ак: кȣ пpeп: ind:). «Τοὺς πολεμίους εἰς ἐνέδρας ὑπάγει». Ksn: (шi fir:) «Ὑπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα». Dm: (шi кȣ inf:) "Ὑπήγαγόν σ' εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς». Eȣp: (шi miж:). «Τοὺς Γ... εἰς φιλίαν ὑπάγεσθαι». Epd: «Ὁ Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο, βουλόμενος шi чл:» Ksn: a пpoпȣs кȣ гîndȣ de.. (шi пas:). «Ὑπαχθέντες τῇ ὄψει». Пл: «Ὑπὸ τῆς ἀπάτης ὑπάγεσθε». Esx: 5) (пoet: кȣ цen: кȣ пpeп: îndip:) skoцȣ пе askȣnsȣ. «Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς». Iл: Λ. 6) (în цen:) dȣкȣ (кълъȣzezȣ) ȣndeва, saȣ maї 'nainte; (шi maї des eл:) плекȣ, saȣ mepгȣ înainte; (desпpe oшtipe) mъ petpaгȣ. «Ὑπάγειν τό κυνηγέσιον». Ksn: «Ὑπάγειν τὴν γαστέρα». Med: a пopni ла eшipe. (шi în eл:). «Τοῖς ἔμπροσθεν ὑπάγειν παρεκελεύετο». Ksn: a mepцe înainte. «Ὕπαγε, τί μέλλεις»; Apstf: «Ὑπάγω φρένα

τέρψας». Trn: (ші кȣ adв). «Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν». Skp: «Τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἤν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Π:». Ep: (ші авs:) «Ἐὰν ἀναγκασθῇ ὑπαγαγεῖν». Apst: a se petpaцe. (ші în партч:) «Κοιλία ὑπαγουσα». Iпкр: disпȣsȣ ла ȣpdinape. (ші in emfasȣ) «Ὕπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρόν μοι λέγε». M. Ant: (ші кȣ цen:) «Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ». Apst: tpaцeцi-въ din кале. [de ȣnde

Ὑπαγωγεὺς, έως (ὁ), skîndȣpa, кȣ каре zidapiĭ каръ, saȣ în каре цin чimentȣл (мочірла de варȣ кȣ nisiпȣ). 2) = Ὑποβολεὺς, кълȣшȣл înstp: mȣs:, пе каре se sпріжinъ коарделе. 3) ȣnȣ felȣ de mȣnчitopȣ saȣ къznitopȣ înstpȣmîntȣ. [ші

Ὑπαγωγὴ (ἡ), апропіере, saȣ petpaцere (акt: saȣ пas:) în кіпȣ лiniштitȣ; пȣptape, kondȣitъ віклеапъ; (прin ȣpm:) amъцipe; (med:) «Κοιλίας —». Iпкр: ȣpdinape. «Κυνηγεσίου —». Ksn: Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς». Tȣч: «Ὀχεία ἐξ ὑπαγωγῆς». Apst: kînd paptea femeeaskъ se petpaцe, пȣ se лasъ.

Ὑπαγωγίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὑπαγώγιον.

Ὑπαγωγικὸς, ὴ, ὸν, (лц:) греш: în локȣ de ἐπαγωγικός.

Ὑπαγώγιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὑπαγωγεύς.

Ὑπαγωγὸς (ὁ, ἡ), пȣtinчosȣ a kondȣче sȣвt, a sȣпȣne, ші чл:; îndemînatikȣ a atpaцe, a amъцi, saȣ a momi (вezĭ ші ἐπαγωγός); (med:) пopnitopȣ de ȣpdinape. «Κοιλίας —». [ὑπάγω].

Ὑπ ᾴδω, віit: ᾴσομαι, (nex: ὑπῆσα, ші чл:) kîntȣ maĭ înчet; (кȣ dat:) kîntȣ asȣпра вре ȣnȣĭ лȣкрȣ, saȣ dȣпе чева; (fir:) mъ înвoĭeskȣ кȣ..

Ὑπ-αείδω, віit: -αείσομαι, поet: în локȣ de ὑπᾴδω.

Ὑπαέριος (ὁ, ἡ), aflatȣ sȣвt nemiжлочitъ înflȣinцъ a aepȣлȣĭ, чел кȣ totȣл afaръ sȣвt черȣ. (вezĭ ші ὑπηέριος). [ὑπὸ, ἀήρ].

Ὑπαὶ, поet: în локȣ de ὑπό.

Ὑπ-αιάζω, віit: -άσω, поet: плîngȣ (sȣsпinȣ) înчet ші în sinemĭ; pesпȣnzȣ кȣ sȣsпine.

Ὑπαι-δείδοικα, поet: în локȣ de ὑποδέδοικα.

Ὑπ-αιδέομαι -οῦμαι, віit: -αιδήσομαι, mъ кam sfieskȣ, mъ кam pȣшinezȣ.

Ὑπαίετος (ὁ), [ὑπὸ, αἰετὸς] ȣnȣ felȣ de mikȣ вȣлtȣpȣ. (алцiĭ îndpent γυπαίετος).

Ὕπαιθα, [ὑπαὶ] adв: поet: п' алътȣpea; de desȣвt. «Ὕπαιθα λιάσθη». Iл: O. s' a плекat ла o парte. «Ἡ δὲ θ' (ἡ πέλεια) ὕπαιθα φοβεῖται». Iл: X. fȣцe întp' o парte ші întp' алta de fpikъ. «Ὕπαιθα ῥέων». Iл: Ф. de апроапе. (ші кȣ цen: în локȣ de ὑπό) «Ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον». Iл: Σ.

Ὑπ-αιθριάζω, віit: -άσω, tpъĭeskȣ afaръ sȣвt atmosferъ. [din

Ὑπαίθριος, ші Ὕπαιθρος (ὁ, ἡ), чел че stъ, saȣ faче чева afaръ în aepȣ (fъръ акоперішȣ); (прin întind:) кȣ totȣл înвedepatȣ, nепȣtînd a se askȣnde. «Μανία —». Пл: Καὶ σπόρος καὶ φυτεία καὶ νομαὶ, ὑπαίθρια ταῦτα πάντα ἔργα ἐστί». Ksn: (ші în felȣ de adв:) «Ἐν ταῖς στέγαις σκηνοῦσιν οἱ κάμνοντες, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαίθριοι». Ksn: = «Ἐν ὑπαίθρῳ„. Ksn: «Ἡ δίαιτα τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσίν ἐστιν ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλὰ στεγῶν δεῖται». Ksn: || (sȣвst:) «Ὕπαιθρα». kîmпiiле, локȣpiле челе deskise, neînпpeжmȣite (înпpot: de ὀχυρά, saȣ φρούρια). «Ἀντιποιεῖσθαι («Ἐκχωρεῖν, ші чл:) τῶν ὑπαίθρων». Плв: «Εἰς ὕπαιθρα πρῶτον ἐξεληλυθὼς». Плв: [ὑπό, αἴθρα, saȣ αἰθήρ].

Ὑπ-αίθω, (fъръ віit:) поet: în локȣ de ὑποκαίω.

Ὑπ-αικάλλω, віit: αλῶ, Dop: лinгȣшeskȣ întp' ȣnȣ кіпȣ, кam віклeneшte, = Ὑποσαίνω.

Ὑπ-αινίσσομαι (ττομαι), віit: -ίξομαι, zikȣ чева dînd a se înцeлeцe (a se гiчi) алta întp' ȣnȣ кіпȣ askȣnsȣ.

Ὑπ-αιρέω -ῶ, віit: ήσω, Ion: în локȣ de ὑφαιρέω.

Ὑπ-αίρω, віit: -αρῶ, (nex: ὑπῆρα, ші чл:) apdikȣ de desȣвt пȣцin чева, saȣ kîte пȣцinȣ.

Ὑπ-αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, simцȣ (înцeлeгȣ) пȣцin, saȣ кam simцȣ чева.

Ὑπ-αΐσσω, віit: αΐξω, поet: sъpȣ (пъвълeskȣ) de sȣвt чева. (кȣ цen:) «Δράκων βωμοῦ ὑπαΐξας». Iл: B. (saȣ кȣ ак:) «Ἰχθὺς μέλαιναν φρῖχ ὑπαΐξει„. Iл: Ф.

Ὕπαισχρος (ὁ, ἡ), кam ȣpîtȣ, ȣpîцeлȣ. [ὑπὸ, αἰσχρὸς].

Ὑπ-αισχύνομαι, віit: -αισχυνθήσομαι, mъ кam pȣшinezȣ.

Ὑπαίτιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ sȣвt вinъ, вinoвatȣ; вpednikȣ de хȣлъ, de пîръ. "Ὑποπτεύσας, μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη Κύρῳ φίλον γενέσθαι„. Ksn: nȣ кȣm вa se вa sokoti de вinъ; (ші кȣ dat:). «Ὑπαίτιονεῖναι τινί». Ksn: [ὑπὸ, αἰτία].

Ὑπαι-φοινίσσω, віit: -ίξω, поet: în локȣ de ὑποφοινίσσω.

Ὑπ-αιωρέω -ῶ, віit: -ήσω, atîpnȣ sȣвt чева în aepȣ.

Ὑπ-ακμάζω, biit: -άσω, sîntŭ înкъ în toïȣл meŭ. «Δᾷδες ὑπακμάζουσαι τῷ πυρί». Sȣid:

Ὑπακοὴ (ἡ), askȣлtape, sȣпȣnepe. [ὑπακούω].

Ὑπάκοισον, Ὑπακοίσω, Dop: în локŭ de ὑπάκουσον, ὑπακούσω.

Ὑπ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣpmezŭ d' aпpoaпe.

Ὑπακουὸς (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑπήκοος.

Ὑπάκουσις, εως (ἡ), = Ὑπακοή.

Ὑπακουστέον, nosit: ал лȣї...

Ὑπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aȣzŭ d' aпpoaпe, (пpin ȣpm:) în datъ; (пpin întind:) apъtŭ, къ amŭ aȣzit, (ad:) pesпȣnzŭ (пpinч: kînd вate чinева ла ȣшъ); biŭ, kînd mъ kïamъ; (în цen:) daŭ askȣлtape, apъtŭ sȣпȣnepe кȣïва; (fir: desпpe лȣкp:) esŭ dȣпe воinца кȣïва; (în a tpeïa пeps: ші în naptч: ла гpam:) se sȣвt-înцeлeцe de din afapъ. «Ποιμένα ποιμὴν ἠπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει». Od: K. pesпȣnde. «Τρὶς μὲν ὕλαν ἄυσε, τρὶς δ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά». Tкp: «Κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι, ὅς τις εἴη». Ksn: «Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καταλαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούσασαν ἡμῖν μετελθεῖν αὐτὸν, ὅπου εἴη». Dm: «Κρούσαντος δέ αὐτοῦ τὴν θύραν, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι». Sкp: «Ἤδη πώποτε καλέσαντός σου οὐκ ἦλθον; ἀλλ' ὑπακούων σχολῇ ὑπήκουσα»; Ksn: «Ἐς λόγους προσεκαλέετο αὐτούς, οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν». Ep: (ші кȣ цen:) «Δαρείου τοῦ βασιλέως οὐδαμοῦ ὑπήκουσαν». Ep: nȣ s' aŭ sȣпȣs. «Οἱ δὲ καλούντων αὐτῶν οὐχ ὑπήκουον». Ksn: «Οὐ πάντας ἐξ ἑτοίμου εὑρίσκω ὑπακούοντας τῆς διδασκαλίας ταύτης». Ksn: «Εἴ τις τούτων (τῶν τρόπων) μηδενὸς ὑπακούοι». Ksn: (ші maï des кȣ dat:) «Καὶ ὅμως ἤθελον αὐτῷ ὑπακούειν». Ksn: «Οὐκ ἐσχόλαζε τοῖς τοιούτοις ὑπακούειν». Ksn: (ші fir:). «Ῥᾷστά τε αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας». Epd: (ші aвȣs:) «Δενδρέων γυμνὸς κῆπος, ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἡλίου». Пind: este eкsпȣsъ ла... (ші кȣ ак: ел:) «Ἐκάλεσα αὐτὸν πρὸς ἐμὲ, ὁ δὲ μάλα τοῦτό γε εὐτάκτως ὑπήκουσε. Ksn:

Ὕπακρος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἄκρος] кam aжȣnsŭ ла mapцine (desъвîpшitŭ).

Ὑπακτέον, nosit: ал лȣї ὑπάγω.

Ὑπακτικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a sȣпȣne, a atpaцe, ші чл:; (пpinч: med:) nopnitiвŭ de ȣpdinape. «Κοιλίας—». Med: [ὑπάγω].

Ὑπ-αλεάζω, biit: -άσω, înкълzeskŭ пȣцin, saŭ kîte пȣцinŭ.

Ὑπάλειμμα (τὸ), = Ὑπάλειπτον. [ші

Ὑπάλειπτος (ὁ, ἡ), ȣnsŭ пe dedesȣвt, saŭ пȣцin пe d' asȣпpa. 2) кape слȣжеште de ȣnsoape, = кȣ || (sȣвst:) «Ὑπάλειπτον (se înц: μῦρον, saŭ φάρμακον)». Iпкp: aлifie, saŭ ȣnsoape. [ші

Ὑπαλειπτρὶς, ίδος (ἡ), (μήλη) ші

Ὑπάλειπτρον (τὸ), instpȣmîntŭ de ȣns пe dedesȣвt. (вezї ші σπάθη 3). [din

Ὑπ-αλείφω, biit: -αλείψω, ȣnгŭ пe dedesȣвt, saŭ пȣцin пe d' asȣпpa. «Μέλανος ὑπογραφὴ, ὀφρύν τε καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπαλείφουσα». Sкp: (oвiч: miж:) «Ὑπαλειφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς». Ksn: вънsindȣ 'шї цeneлe. (ші пas:) «Ὀφθαλμοὺς ὑπαληλιμμένους». Ksn: [de ȣnde

Ὑπάλειψις, εως (ἡ), ȣnцepe пe dedesȣвt, saŭ пȣцin пe d' asȣпpa (aкt: saŭ пas:).

Ὑπ-αλεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: tpъгîndȣ mъ fȣгŭ пe askȣnsŭ. (вezї ші ὑπαλύσκω).

Ὑπαλλαγὴ (ἡ); skimвape de ȣna пe aлta; (гpam:) fiгȣpъ de кȣвîntŭ, peчiпpoкъ skimвape de tinї în doъ ziчepї. [ші

Ὑπάλλαγμα (τὸ), oвïeктŭ de skimвape, кape se dъ, saŭ se ïa în skimвŭ; (пpin întind:) zълoгŭ; вaniï, чe se daŭ înskiшвŭ пeнtpȣ o mape monetъ. [ші

Ὑπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosŭ, saŭ foлositopŭ ла faчepe de skimвŭ. [din

Ὑπ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, skimвŭ чeвa пe aлta; saŭ пȣïŭ, daŭ în локŭ.

Ὑπάλληλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἀλλήλων] пȣsŭ, saŭ fъкȣtŭ în skimвŭ ȣnȣл кътpe aлtȣл (intpe doï saŭ maï mȣлцї), peчiпpoкŭ; saŭ sȣкчedatŭ ȣnȣл dȣпe aлtȣл în peчiпpoкŭ; (maï noŭ) sȣвaлtepnŭ, слȣжвaшŭ sȣвt aлtȣл.

Ὑπάλυξις, εως (ἡ), noet: fȣцîpe supe skъпape. [din

Ὑπ-αλύσκω, biit: -ύξω, petpъгîndȣ mъ fȣгŭ пe askȣnsŭ, skaпŭ; (кȣ ак:). «Κῦμα («Χρεῖος, «Θάνατον, ші чл:) —». Om: (ші fъpъ kazŭ). «Θηρευταὶ λαγὼς ᾕρευν, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ, ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι». Es:

Ὑπ-αμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: taïŭ, (seчepŭ) de aпpoaпe, saŭ de ла îndemînъ.

Ὑπ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmпeskŭ пȣцin, saŭ kîte пȣцinŭ. [din

Ὑπαμβλὺς, εῖα, ὺ, кam tîmпŭ, пȣцin чeвa tîmпitŭ, saŭ teшitŭ. [ὑπὸ, ἀμβλὺς].

Ὑπ-αμείβω, biit: -αμείψω, = Ὑπαλλάσσω. || (пpinч: miж:) «Πόντον—» Oп: mъ stpъ-

mъtъ dene ъskatъ пе mape, tpъind (ка amfiвiъ) kînd пе ъskatъ, kînd în mape.

Ὕπαμμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ὕφαμμος.

Ὑπάμουσος (ὁ, ἡ), кam nesimцitopъ de вънъ mi fpъmosъ. [ὑπὸ, ἄμουσος].

Ὑπάμπελος (ὁ, ἡ), sъditъ totъ къ вiї, = Ἀμπελόφυτος. [ὑπὸ, ἄμπελος].

Ὑπ-αμπ-έχω, вiit: -αμφ-έξω, askъnzъ чева sъвt хаїnъ, акоперъ.

Ὑπ-αμφι-έννυμι, вiit: -αμφι-έσω, înвракъ, акоперъ, înвълеskъ.

Ὑπ-ανα-βάλλομαι, вiit: -βαλοῦμαι, amînъ neînчetat (dîn zi în zi).

Ὑπ-ανα-βλέπω, вiit: -βλέψω, înчепъ oape къm a zъpi, saъ kîte пъцinъ a pевedea, îmї pedoвîndeskъ tpeптat вedepiле.

Ὑπ-ανα-γι(γ)νώσκω, вiit: -ανα-γνώσομαι, (nex: ὑπανέγνων, ші чл:) чiteskъ în aъzъл (sпpe askълtapea) къїва. [de ъnde

Ὑπαναγνώστης, ου (ὁ), чititopъ în aъzъл алtopa.

Ὑπ-αν-άγω, вiit: -άξω, (nex: ὑπανήγαγον, ші чл:) dъkъ, tpaгъ înaпoї întp'ъnъ nesimцitъ kiпъ; (ел: saъ miж:) mъ petpaгъ пе askъnsъ.

Ὑπαναδίπλωσις, εως (ἡ), = Ἐπαναδίπλωσις.

Ὑπ-ανα-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (nex: ὑπανέδυν, ші чл:) mъ вîpъ пе dedesъвt; (oвiч: fiг:) skaпъ stpekъpîndъ mъ къ îndemînatikъ miжлокъ (къ ъnъ sълъ sъвцipe fъгъ).

Ὑπ-ανα-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвind, aпъsînd fakъ a sъpi чева în sъs.

Ὑπ-ανα-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ пopneskъ (îmї miшkъ пiчoapeле) kîte пъцinъ sпpe fъгъ, mъ petpaгъ пе nesimцite. (вezї ші ὑπαποκινέω).

Ὑπ-ανα-κλίνομαι, вiit: -κλινθήσομαι, sîntъ плекatъ (mъ пoвîpnezъ) dedesъвt.

Ὑπ-αν-αλίσκω, вiit: -αλώσω, (nex: ὑπανήλωσα, saъ ὑπανάλωσα, ші чл:) келtъїeskъ, пръпъdeskъ kîte пъцinъ, пе nesimцite.

Ὑπ-ανα-μέλπω, вiit: -μέλψω, kîntъ peпetînd (ъpmînd) гласъл къїва, saъ kîntъ înпpeъnъ întp'ъnъ tonъ maї înчetъ.

Ὑπ-ανα-πίμπλημι, вiit: -ανα-πλήσω, ъmплъ пînъ sъs, saъ maї ъmплъ kîte пъцinъ.

Ὑπ-ανα-πλήθω, вiit: -πλήσω, пoet: în локъ de ὑπαναπίμπλημι.

Ὑπ-αν-άπτω, вiit: -άψω, = Ὑφάπτω.

Ὑπ-αν-αρόω -ῶ, вiit: -ώσω, saпъ, skopmoneskъ пе d'asъпpa къ плъгъл.

Ὑπανάστασις, εως (ἡ), skълape în пiчoвpe sпpe чinste dînaintea къїва. [ші

Ὑπαναστατέον, пosit: ал лъї [ὑπανίσταμαι].

Ὑπ-ανα-στρέφω, вiit: -στρέψω, mъ întopkъ їapъшї înaпoї.

Ὑπ-ανα-τέλλω, вiit: -τελῶ, (nex: ὑπανέτειλα, ші чл:) чiшneskъ, isвopъskъ de desъвt în sъs.

Ὑπ-ανα-τρέφω, вiit: -θρέψω, kpeskъ kîte пъцinъ; (fiг:) = Ὑποτρέφω.

Ὑπ-ανα-τροπιάζω, вiit: -άσω, гдs: pestopnъ din temeлiї.

Ὑπ-ανα-φλέγω, вiit: -φλέξω, aпpînzъ tpeптat.

Ὑπ-ανα-φύομαι, вiit: -φυήσομαι, (nex: ὑπανεφύην, ші чл:) pesъpъ kîte пъцinъ.

Ὑπ-ανα-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ petpaгъ înaпoї kîte пъцinъ. [de ъnde

Ὑπαναχώρησις, εως (ἡ), kîte пъцinъ (nesimцitъ, saъ tpeптatъ) petpaцepe înaпoї.

Ὕπανδρος (ἡ), (γυνὴ) mъpitatъ (sъпъsъ въpвatълъї). «Ἀγωγὴ —». Diod: пъptapea челiї къ въpвatъ. [ὑπο, ἀνὴρ].

Ὑπανειμένως, adв: (de пaptч:) [ὑπανίημι] кam слав, nъ пpea întins.

Ὑπ-ανεμόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ вîntъ (къ aпъpъtoapea ші чл:) înчet.

Ὑπ-αν-ερπύζω, вiit: -ύσω, mъ sъїъ tîpîndъ mъ înчet, пе askъnsъ.

Ὑπ-αν -έχω, вiit: -έξω, (nex: ὑπανέσχον, ші чл:) цiъ чева dedesъвt, sъвt-цiъ, sпpiжinъ. || (nestp:) = Ὑπανατέλλω.

Ὑπ-ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъцin înfлopeskъ; (fiг:) înчепъ a doвîndi o înfлopitъ faцъ (a mъ poші). [de ъnde

Ὑπανθηρὸς, ὰ, ὸν, пъцin чева înfлopitъ, înвiopatъ (пpoп: ші fiг:).

Ὑπ-ανιάω -ῶ, вiit: -άσω, кam (ші пas: mъ кam) mîxneskъ (ad: пъцin чева).

Ὑπ-αν-ίημι, вiit: -ανήσω, (nex: ὑπανῆκα, ші чл:) лasъ чева кam слав, кam moaле.

Ὑπ-αν-ίστημι, вiit. -ανα-στήσω, (nex: ὑπανέστησα, ші 2: ὑπανέστην, ші чл:) skoлъ, (ші maї des miж:) mъ skoлъ în sъs sпpe чinste înaintea къїва (къ dat: пepiп: indip:). «Καθήμενον ὑπαναστῆναι τὸν νεώτερον τῷ πρεσβυτέρῳ πανταχοῦ νομίζεται» Ksn: (ші къ цen:) «Τῶν θακων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν». Apstf: "Ἕδρας πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ». Ksn: 2) mъ skoлъ, mi плекъ кam пе fъpiшъ. «Ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο, ἢ παρεὼν μὴ πίνε». Tгn: 3) (къ dat:) esъ, sъpъ de odatъ (fъpъ beste) înaintea къїва. «Πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ὑπανίσταται λαγὼς». Ksn:

Ὑπ-αν-ίσχω, = Ὑπανέχω.

Ὑπ-αν-οίγνυμι, ші

Ὑπ-αν-οίγω, вiit: -οίξω, (nex: ὑπανέῳξα,

ὑπηνείξα, ші чл:) deskizъ пе fърішъ. «Γράμματα—» Dm:

Ὑπ αντάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ корек:) -ήσομαι, esъ înainte sпpe întîmninapea къĭва, preîntîmninъ; (прin întind:) esъ înпpotiba (mъ înпpotiveskъ) къĭва (къ dat:). «Ὅτι μοι ὑπάντασεν ἰόντι». Hind: [de вnde

Ὑπάντησις, εως (ἡ), preîntîmninape, saŭ emipe înaintea къĭва sпpe întîmninape; (прin întind:) emipe înпpotivъ, înпpotivipe.

Ὑπ-αντιάζω (-άω -ῶ), biit: -άσω, =Ὑπαντάω.

Ὑπ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ anъ de жos; trarъ în sвs din fвndъ; (прin întind:) apdikъ валкрї. [de вnde

Ὑπάντλησις, εως (ἡ), skoatere de anъ de жos, saŭ din fвndъ. (se konf: къ ἐπάντλησις).

Ὑπ-άντομαι, (tъrъ biitorъ) noet: în локъ de ὑπαντάω.

Ὑπαντρος (ὁ, ἡ), пвsъ sввt пештерь; asemenea къ ’sънatъ, saŭ zidităŭ în felъ de) пештерь. «Πέτρα («Γῆ, «Οἶκος)—». Eli: [ὑπὸ, ἄντρον].

Ὑπ-ανύω, biit: -ύσω, sъвîршeskъ în datь, saŭ къ toatь воinца чева.

Ὑπαξόνιος (ὁ, ἡ), noet: чел de sввt osie saŭ карь. «Σύριγξ —» Кал: [ὑπὸ, ἄξων].

Ὑπαπαίδευτος (ὁ, ἡ), кат neînвъцatъ (нечівілітъ). [ὑπὸ, ἀπαίδευτος].

Ὑπ-απειλέω -ῶ, biit: -ήσω, кат amepinцъ.

Ὑπ-άπ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: ὑπαπήειν, ші чл:) ші

Ὑπ-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ὑπαπῆλθον, ші чл:) плекъ, mъ dякъ кат пе fърішъ.

Ὑπ-απο-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пвїъ înчet înчet пе fвгъ, mъ petrarъ пе nesimцite, mъ кат daŭ ла о парte. (bezї ші ὑπανακινέω).

Ὑπ-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, (къ dat: indip:) askвnzъ чева de totъ sввt чева.

Ὑπ-απο-τρέχω, biit: -θρέξομαι, saŭ -δραμοῦμαι, (nex: ὑπαπέδραμον, ші чл:) плекъ înапої алерînd.

Ὑπ-απ-ψήχω, biit: -ψήξω, frekînd штерrъ kîte пвцінъ.

Ὑπ-άπτω, biit: -άψω, Ion: în локъ de ὑφάπτω.

Ὕπαρ (τὸ), (nedekл:) вadenie de аїевea (nъ în somnъ); лвкрь înfiinцatъ, nъ вisъ (totd’aвna înпpotivъ de ἔναρ). «Οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὑπαρ ἤδη». Od: Υ. «Ἐξ ὀνείρου δ᾽ αὐτίκα ἦν ὕπαρ». Hind: (ші în felъ de adв:) «Ὕπαρ τε καὶ ὄναρ». Лкs: ші аїевea ші în вisъ.

Ὑπ-αράσσω (-ττω), biit: -άξω, srвdaĭъ, saŭ лoвeskъ къ sromotъ de dessвt «Τῆς γῆς τοῖς τῶν ἵππων ποσὶν ὑπαραττομένης». Ssid:

Ὑπαργήεις, εσσα, εν, noet: =Ὑπόλευκος [ὑπὸ, ἀργὸς].

Ὑπάργιλος (ὁ, ἡ), кат арцілосъ. [ὑπὸ, ἄργιλος, bezї ziч:).

Ὕπαργμα (τό), (fвsf:)=Ὑπὸστασις, înfiinцътарь, saŭ лвкрь înfiinцatъ. 2) (ла îm:) аверї, проприетъцї. 3) (вne-orї)=Ὕπαρξις. [ὑπάρχω].

Ὑπαργύρευσις, εως (ἡ), къзътре пе fърішъ de вanї împrвmвt. 2) mвlte datopiї. [din

Ὑπ-αργυρεύω, biit: -εύσω, кавtъ a mъ înпprвmвta вanї пе askвnsъ. 2) (miж:) sîntъ înпenatъ în datopiї.

Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ), чел къ арцінтъ dedessвt, saŭ koпpinzъторь de арцінтъ. «Ἀόρος—» Ksn: чел къ minь de арцінтъ. 2) кътпърatь къ арцінтъ. «Φωνὴ —». Hind: || (sввst:) Ὑπάργυρον (τὸ), кінатотъ (вnъ felъ de скорцішоарь de Кіna, fiind къ se bindea трьгîndъ se de o потрівъ къ ар. цінтъ în гresтate).

Ὑπ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω=Ἐπ (Ἀπ) αριθμέω. [de вnde

Ὑπαρίθμησις, εως (ἡ),=Ἐπ (Ἀπ) αρίθμησις.

Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, însemnътівъ de fiinцъ. [ὑπάρχω].

Ὑπάρκτιος (ὁ, ἡ), кare stь sпpe nopdъ, saŭ mїaзь-noaпte. [ὑπὸ, ἄρκτος].

Ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν, înfiinцatъ, saŭ чел în fiinць [ὑπάρχω].

Ὕπαρνος (ὁ, ἡ), (прinч: ἀμνὰς, mnїалъ) кare are ввt dînsa mnїелъ ввгъторь. [ὑπὸ, ἀρνὸς].

Ὑπαρξις, εως (ἡ), fiinць, eksistinцъ. 2) (maĭ noъ) авere. [ὑπάρχω].

Ὑπ-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, арь пе вртъ (dвпе че semънъ).

Ὑπ-αρπάζω, biit: -άξω, saŭ άσω, Ion: în локъ de ὑφαρπάζω.

Ὑπ-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atîрnъ, агъцъ de апроапе, коллегь.

Ὑπαρχή (ἡ), чел d’întîїъ înчепвtь. «Ἐξ ὑπαρχῆς». Apst: Пл: dintрь ’ачепвtь, din noъ, saŭ дела челе de maĭ’наinte. [ὑπό, ἀρχὴ].

Ὑπαρχία (ἡ), demnitatea înпархвлвї (гв-

вернъторялвї); ші провінція чеа де sавт dінsза [din

Ὕπαρχος (ὁ, ἡ), чел де sавт sтъпînіпеа алтвía, sавиsъ; sавалтернъ. «Ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγός». Sof: «Καρχηδονίους, καὶ Καρχηδονίων ὑπάρχους, ὅσοι τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρῶνται, καί ὅσαι πόλεις καὶ ἔθνη τούτων ὑπήκοα, καὶ τοὺς συμμάχους». Плв: || (sавst:) гавернъторъ ал доілеа, sавт алтвл, локоцііторъ де stъпînіторъ, sавt-кîрmsîторъ; локоцііторъ де ценерал, (Франц:) lieutenent général. «Καταστήσας δὲ (ὁ Δαρεῖος) Ἀρταφέρνεα ἀδελφὸν ἑωυτοῦ ὁμοπάτριον ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων». Ер: [ὑπὸ, ἀρχή].

Ὑπ-άρχω, вііt: -άρξω,înчепъ înтîîъ, даъ înтîîъ прічіпъ, sиъ пілдъ (кв цен:). «Πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες„. Твч: «Οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι». Andud: «Ὑπάρχων ἔχθρας (βίας, ἀδικίας, ші чл:)». Dm: Пл: Ер: (ші кв ак: кв преп: indip:) «Τὸν δὲ οἶδα πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων εἰς τοὺς Ἕλληνας». Ер: (ші кв партч:) «Ἐμὲ ὑπῆρξαν ἄδικα ποιοῦντες». Ер: «Ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν πώποθ' ὑπήρξαμεν κακῶς ποιοῦντες». Ksn: «Ἐὰν τις ἡμᾶς εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ». Ksn: (ші în ел:) «Δώροισιν ἀμείψεσθαι καὶ ξενίῃ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ (se înц: εὖ ποιῶν)». Od: Ω. «Ἀμυνομένους, οὐχ ὑπάρχοντας». Пл: (ші між: кв інf: маї ноъ). «Γράφειν ὑπηρξάμην». Гал: (ші ел:). «Πρῶτος ὑπάρξασθαι φαίνεται«. Гал: (ші în партч:). «Ἥρος ὑπαρχομένου». Елі: пе кînd înчепеа. (ші пas:) «Εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων». Ер: «Τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων». Dm: (де зпde 2) sîntъ, саъ (маї прінч:) амъ апвкат dintръ 'нчепят а fi (къчї двпе Ssida. "Τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, προεῖναι, φθάνειν»); (кв dat:) sîntъ кавепітъ саъ faворавілъ кавва. «Ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ ἡ μήτηρ». Ksn: (desпре лякр:) тъînтîmпля; este кв пятіпцъ, саъ în mîna кавва; (кв ак: кв преп:) контріввіескъ; (în цен:) sîntъ în fiinцъ, екsistъ. «Ἔνθ' ἀγέλα ταύρων ὑπῆρχε„. Hind: «Ὑπάρχει παρ' ὑμῶν (s' аъ fъкат din партевъ) τὰ δέοντα». Dm: «Πολλὰ κοινὰ ὑπάρχει». Apst: (ші кв dat:). «Τὰ μέγιστά σοι ὑπάρχει». Лкs: аї. (саъ кв цен: ел:). «Καὶ παιδείας δεῖν φημὶ τῷ ταῦτα μέλλοντι δυνήσεσθαι καὶ φύσεως ἀγαθῆς ὑπάρξαι». Ksn: «Ἐπεὶ ὡπλίσθη, ἐφάνη κάλλιστος, ἅτε καὶ τῆς φύσεως ὑπαρχούσης». Ksn: (ші кв партч: . «Ὑπήρχον κεκτημένοι». Dm: «Οὔκουν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή». Esp: пя требвіе съ fie оморîтъ. (ші din контра) «Ὑπάρχων ἠδίκεις αὐτούς». Iskp: «Κρησφύγετόν τι σφίσιν ὑπάρχον εἶναι». Ep: съ аївъ; (саъ кв інf:). «Ἀναλαβεῖν τὸν στρατὸν οὐχ ὑπῆρξε». Твч: (ші кв dat:). «Ἐμοὶ ὑπῆρξε φοιτᾶν». Dm: «Οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρξεν αὐτοῖς». Iskp: «Ὡς ὑπάρχον μοι ταῦτ' ἀκοῦσαι». Плт: ка квm аші fi пятвт. «Εἰ γὰρ νῆσον οἰκοῦντες ἦσαν, ὑπῆρχεν ἂν αὐτοῖς κακῶς ποιεῖν, πάσχειν δὲ μηδέν». Ksn: ар fi пятвт сї. «Ὥστε μέν τοι ὑπάρχειν δημοκρατίαν εἶναι». Твч: (ші fъръ інf:). «Οὐδὲν ὑπῆρξεν αὐτῷ, πλὴν ші чл:». Bas: п' а кîштігат німікъ алтъ де кît... (ші кв ак: кв преп:) «Πρὸς φιλίαν μέγα ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι». Ksn: контріввіемte. (ші авзол:) «Ὡς ἐρὸς οἶκος ὑπάρχει, τοῖα φέρω». Ткр: «Διὸ τάχους ἔθαπτον, ὥσπερ ὑπῆρχε (ἐκ τῶν ὑπαρχόντων)». Твч: Ksn: прекît ерta вретеа (ші în партч:) «Ἡ ὑπάρχουσα πενία (δόξα)». Dm: Твч: «Τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τουτους ἀπώσασθαι». Dm: «Τούτου ὑπάρχοντος, саъ "Τούτων ὑπαρχόντων„. Плт: fiind în адевъръ авестеа. (ші кв адв:) «Καλῶς ὑπάρχον». Твч: кînd înпрежъръріле sînt взпе. (де зпde în локъ de simп: sавst:). «Ὑπάρχοντα». кзпеле натърале саъ кîштігате, че аре чінева, проприетъцї, саъ авері. «Τῶν ὑπαρχόντων ἀμελεῖν„. "Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα„. Skp: "Τὰ ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα οἰκείως ἔχει„. M. Ant: 3) стъпîneскъ, гавернезъ; (fir:) предомneскъ, ковîрмeскъ. (кв цен: саъ dat:) «Ἐν παντὶ γάρ χωρίῳ, καὶ ᾧ μὴ ὑπάρχομεν». Твч: «Ὑπάρχει τῶν ἀμφοτέρων ἄκρων τὸ μέσον„. Apst: ковîрштемte.

Ὑπ-αρωματίζω, вііt: -ίσω, seамъпъ (міposъ) пяцin чева а аромъ, амъ зпъ зторъ гвstъ саъ міposъ де аромъ.

Ὑπ-ασθενέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ кат вслпавъ, слъвъпогъ.

Ὑπασπίδιος (ὁ, ἡ), акопепітъ савт (саъ кв) скятъ. || (овіч: îm: нeят:) Ὑπασπίδια, поет: адв: în локъ де ὑπὸ τὴν ἀσπίδα. «Ὑπασπίδια προποδίζων». Om: [ші

Ὑπ-ασπίζω, вііt: -ίσω, (кв dat:) поръ, ціъ скятял (sîntъ ὑπασπιστῆς, вezї zіч:) кзїва. [ὑπὸ, ἀσπίς]. [де зпde

Ὑπασπιστὴρ, поет: în локъ де ...

Ὑπασπιστῆς, οῦ (ὁ), (адїек:) акопепітъ (înарматъ) кв скятъ, реsвоіторъ, =Ἀσπιδοφόρος. «"Οχλος — ». Esxл: тялцime де înарматї нezestpi. 2) о(ь:яı savst:) цiitopъ

(în вътъліе) de sквlвл кăîna, satelitъ, saŭ grapdianъ ал вре вnвї ценерал, ші чл: (Fpanц:) valet d'armes. «Ξενεφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστὴς ἔχων τὴν ἀσπίδα ἀπέλιπεν· Ἀρκὰς δέ τις, προσέδραμεν αὐτῷ ὁπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος ἀπεχώρει».

Ὑπαστρος (ὁ, ἡ, нвsъ, statъ sввt steле (sввt черъ). «Ὑπαστρον ῥᾴχαρ ὁρίζομαι γάμου φυγᾷ». Esxл: xolapъ făцeї тeле de пвnтъ пвїъ întindepea de sввt steле saŭ soape (totъ пъmîntвл). 2) нвsъ ла înflъmпа stелелор. [ὑπὸ, ἄστρον].

Ὑπασώδης, εος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἀσώδης] кат грецosъ.

Ὑπατεία (ἡ), demnitatea конsвлвдвї. [din

Ὑπατεύω, вііt: εύσω, sîntъ, saŭ mъ fакъ конsвлъ. [ὕπατος].

Ὑπάτη, (ἡ), вezї ὕπατος.

Ὑπατηΐς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de ὑπατική. «Ῥάβδος—» Лкs:

Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopъ de конsвлъ, saŭ de конsвлатъ. 2) конsвларъ, saŭ кape a stat конsвлъ. [ші

Ὑπάτιος, α, ον, =Ὑπατικὸς. [ὕπατος].

Ὑπ-ατμίζω, вііt: -ίσω, пвїъ sввt чînева аввръ, авврezъ. [ὑπὸ, ἀτμὸς]. [de вnde

Ὑπατμισμὸς (ὁ), авврipe (прinч: de desввt).

Ὑπατμός (ὁ), плц: în локъ de ὑπατμισμὸς.

Ὑπάτοπος (ὁ, ἡ), кат (ла пелоквл sъ) пекквііпчosъ, авsврdъ.

Ὑπατος, η, ον, =Ὑπέρτατος (în sink:) чел маї прe sвs, маї 'палтъ. «Ζεὺς θεῶν ὕπατος». Om: «Τὴν ἀνωτάτην καὶ πρώτην ἕδραν ὁ θεὸς ἔλαχεν, ὕπατός τε διὰ τοῦτο ὠνόμασται, κατὰ τὸν ποιητὴν ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ σύμπαντος ἐγκαθιδρυμένος οὐρανοῦ». Apst: «Ὑπάτη πυρὰ». Iл: вîрfвл глакъреї, квлmea fокквлї. (ші dinпpot:) "Κευθμῶν ἐξ ὑπάτων». Апдп: «Ἐξ ὑπάτοιο στήθεος». Апдп: din fвndвл пїспtвлвї. || (sввst:) «Ὑπατος (se înц: ἄρχων)». конsвлъ ал Pomaнilop (fiind къ dвnc D. Ал: свеа чea маї 'палтъ stъпînipe). «Ὑπάτη (se înц: χορδὴ)». Мвs: коарda чea маї sonopъ a tpікордвлвї.

Ὑπ-аттικίζω, вііt: -ίσω, кат imitъ (mъ sileskъ a întpевзinца) idiotismвл Atікъ. [din

Ὑπαττικὸς, ἡ, ὸν, кат (în oape-каре кіпъ) Atікъ. [ὑπό, Ἀττικὸς].

Ὑπάτυφος (ὁ, ἡ), кат пеînrînfiatъ, неmindpв. [ὑπὸ, ἄτυφος].

Ὑπ-αυγάζω, вііt: -άσω, пвцin чева лвminezъ, saŭ кат înченъ a mъ лвmina de ziopї, saŭ de zi. [din

Ὑπαυγής, ες, ші Ὑπαυγος (ὁ, ἡ), екsпвsъ sввt лвmінъ. [ὑπὸ, αὐγή].

Ὑπ-αυθαδίζομαι, вііt: -ίσομαι, sîntъ, saŭ mъ fакъ чева кат овrazпікъ, овръznicneskъ.

Ὑπ-αυλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat:) вpmezъ, saŭ акотпанiezъ пе вре вnъ кîntъtopъ къ глвервл.

Ὑπαυλος (ὁ, ἡ, чел sввt (înръпtрв de) кврtе, saŭ înвелitoape, =Ὑπωρόφιος (чел sввt адъпostъ). «Σκηνῆς—» Sof: neeшitъ de sввt коptъ. [ὑπὸ, αὐλή].

Ὑπαυστηρὸς, ά, όν, кат asпрв, кат stpaппікъ. [ὑπὸ, αὐστηρὸς].

Ὑπαυχένιος, α, ον, чел de sввt грвmazъ. || (sввst:) Ὑπαυχένιον (τὸ), перniцъ de sввt капъ. [ші

Ὑπαύχενον (τὸ), noet:=Ὑπαυχένιον. [ὑπὸ, αὐχήν].

Ὑπαυχμήεις, εσσα, εν, noet: кат вskatъ. [ὑπὸ, αὐχμὸς].

Ὑπ-αφ-ίστημι, вііt: -απο-στήσω, (nex: ὑπαπέστησα, ші 2: ὑπαπέστην, ші чл:) depъptezъ (ші маї овіч: miж: mъ depъptezъ, mъ petpapъ, плекъ) înчet, кат пе nesimgite.

Ὑπ-αφρίζω, вііt -ίσω, пвцin чева snвmerъ, кат înченъ a snвmera. [din

Ὑπαφρος (ὁ, ἡ), пвцin чева snвmosъ, кат snвmeratъ (noet:). «Ὄμμα ὕπαφρον». Evp: лъкръmatъ. [ὑπὸ, ἀφρὸς].

Ὑπάφρων, ονος (ὁ, ἡ), (s'a гъsit пвmaї компар: ὑπαφρονέστερος) кат nemintosъ. [ὑπὸ, ἄφρων].

Ὑπάφωνος (ὁ, ἡ), кат лipsitъ de глasъ. [ὑπὸ, ἄφωνος].

Ὑπαχλὺνθη, noet: în локъ de ὑπηχλύνθη, a 3: sinr: neps: de nas: nex: 1: ал (neînip:) ὑπαχλύω, кат întвnекъ, (ші nas:) mъ кат întвnекъ, fакъ чeaцъ, saŭ mъ înчецezъ.

Ὑπεας, ατος (τὸ), Ion: saŭ грeш: în локъ de ὄπεας.

Ὑπέασι, Ion: în локъ de ὕπεισι, a 3: îm: neps: ал лвї ὕпeiмι, вііt: -έσομαι.

Ὑπέβραχον, noet: nex: 2: ал (neînip:) ὑποβράχω, sîpîїъ, tposneskъ, fакъ oape-каре sromotъ de desввt.

Ὑπέγγυος (ὁ, ἡ), asirвpatъ sввt кezъшіе, saŭ zъlogъ; (къ dat:)=Ὑπεύθυνος, pesnonsaвілъ. «Δίκα καὶ θεοῖσιν—» Evp: «Ὑπεγγύους πλὴν θανάτου». Ep: sвnвsъ ла op чe алтъ osindъ afapъ de moaple. [ὑπὸ, ἐγγύη]. [de вnde

Ὑπεγγύως, adв: sввt кezъшіе. «Ὑπεγγύως δεδανεισμένα». Лкs:

Ὑπ-εγείρω, biit: -εγερῶ, deшtcnlă (înlъpîlă) kîte иqцină.

Ὑπ-εγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ kam a-плекă (mъ kam daš) ла чева; mъ kam плекă, mъ новîrnezъ kъîpe чева.

Ὑπ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, topnă kîte иqцină în чева.

Ὑπέδδεισαν, noet: în локă de ὑπέδεισαν, a 3: îm: neps: de nex: 1: ал лвї ὑποδειδω.

Ὑπέδειξα, nex: 1: ал лвї ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδεκτο, noet: (în sink:) în локă de ὑπεδέδεκτο, saă ὑπεδέκετο, a 3: sinr: neps: de neste sъvîrш: saă nex: 2; ал лвї ὑποδέχομαι.

Ὑπεδύσετο, noet: în лоsă de ὑπέδυ, a 3: sinr; neps: de nex: 2: ал лвї ὑποδύομαι.

Ὑπέθηκα, nex: 1: ал лвї ὑποτίθημι.

Ὑπειδόμενος, η, ον, грeш: în локă de ὑπιδόμενος.

Ὑπεικάθω, (lъpъ biit:) At: în локă de ὑπείκω.

Ὑπεικτέον, nosit: ал лвї ὑπείκω.

Ὑπεικτικός, ὴ, ὸν, desnîvosă a se îndк плека, a se sвnвne. [din

Ὑπ-είκω, biit: -είξω, mъ tpară îndъpъt, mъ petpară; (npin întind:) daă локвл, saă întîitatea квїва; mъ îndвплекă, mъ sвnвїă, mъ lasă dвne чinева (кв dat: de neps: mi цеп: saă ак: do лвкр:). "Τῷ δ' ἔδρας ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν.,. Od: Π. "Τοῖς πρεσβυτέροις οὐ μόνον ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ πολίταις ὁδῶν καὶ θάκων καὶ λέγων ὑπείκειν,,. Ksn: "Νηῶν δ' ὑπόεικον,,. Il: Π. "Οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι,,. Od: M. «Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί,,. Il: Δ. (mi кв ак: ел:). "Ὑπόειξε χεῖρας ἐμάς,,. Il: O. a skъnat. (mi кв inf:) "Καὶ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι πολεμίζειν,,. Anлn: mъ boїă fepi. (mi întp' алtъ акчеп:). "Χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι,,. Anлn: în antimepie în локă de ἐδαμάσθη ὑπείξας.

Ὑπ-ειλέω -ῶ, biil: -ήσω, = Ὑπίλλω, înfъшзрă (înколъчeskă, mi nas: saă miж: mъ înколъчeskă) de desзвt; mъ srîpчeskă, mъ vîpă.

Ὑπείλημμαι, nas: mi Ὑπείληφα akt: tpe: de кв: ал лвї ὑπολαμβάνω.

Ὑπ-ειλίσσω (ττω), biit: -ίξω, Ion: în локă de ὑφειλίσσω, înfъшзрă dedesзвt.

Ὑπειμι, biit: -έσομαι, (nex: ὑπῆν, mi чл:) sîntă, mъ aflя sввt..; (npin întind:) sîntă askвnsă, eksistă în чева; (вne-orї) pъmîїă ка вnă npisosă, saă pъmъшицъ (veaї mi περίειμι); (în цеп:) sîntă în fiinцъ, eksistă. (кв dat) "Φίλτατοι ἄνδρες ἐρῷ ὑπέασι μελάθρῳ,,. Il I. "Πολλῇσι (ἵπποις) πῶλοι ὑπῆσαν,,. Il: N. "Μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσι ὑπῆσαν,,. Es: (mi în парал:) "Οὐχ ὑπεστιν οἰκήματα ὑπὸ γῆν,, Ep: (mi fir.) "Τὰ διαρπασθέντα χρήματα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις,,. Tвч: "Τούτοισι βίος ἀρκέων ὑπῆν, καί πρὸς τούτῳ εὐμη σώματος,,. Ep: "Δῆμος ὑποῦσιν ἥδεται ἀστοῖς νεανίαις· βασιλεὺς δ' ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε,,. Esp: (mi fir:). "Πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὑπεστι πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος,,. Dm: sîntă sвnвшї maї mвлt saă maї иqцin ла nismзipe. "Τὸ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται,,. Лкs: nв ва pъmînea.

Ὑπ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: ὑπῆειν, mi чл:) = Ὑπέρχομαι, mъ vîpă, intpв ne askвnsă. «Τοὺς δὲ ὑπῆει δέος, μὴ mi чл:». Нaкs; 2) (вne-orї) mъ petpară (Ep: D. 120).

Ὑπεῖναι, Ion: în локă de ὑφεῖναι, nex: 2: de înf: ал лвї ὑφίημι.

Ὑπειξις, εως (ἡ), sвnвnepe, îndвплекъчївne; petpaцepe. [ὑπείκω].

Ὑπειπεῖν, nex: 2: (пргл:) de înf: ал лвї ὑπαγορεύω.

Ὑπείρ, noet: în локă de ὑπὲρ.

Ὑπειράλιος (ὁ, ἡ), noet: în локă de ὑπεράλιος.

Ὑπειρεσίη, грeш: în локă de ὑπ' εἰρεσίῃ.

Ὑπειρέχω, biit: -έξω, noet: în локă de ὑπερέχω.

Ὑπείροπλος (ὁ, ἡ), noet: în локă de ὑπέροπλος.

Ὑπείροχος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локă de ὑπέροχος.

Ὑπ-είρω, biit: -ὑπέρσω, koплeră dedesзвt, sзвt-înupeхnă.

Ὑπείσας, ασα, αν, Ion: în локă de ὑφείσας, nex: 1: de napiч: (пргл:) ал лвї ὑφίημι, saă ал лвї ὑφέζω. «Κτείνει μιν, ἄνδρας οἱ ὑπείσας». Ep: (Fpanц:) ayant aposté.

Ὑπ-εισ-δύνω (δύομαι), biit: -δύσομαι, (nex: ὑπεισέδυν, mi чл:) mъ vîpă ne ſзpiшă dedesзвt, intpв ne nesimgite.

Ὑπ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: ὑπεισήειν, mi чл:) = Ὑπεισέρχομαι (къpзїа sлзжeшte вne-orї de biitopă).

Ὑπεισέλευσις, εως (ἡ), intpape, vîpîpe înъкиїpв kam д' алътpea; (npinч: лц:). «Κληρονομίας — ,,. Pom: компъpiтшipe ne д'алътpea, (Fpanц:) additon d' hérédité. [din

Ὑπ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ὑπεισῆλθον, mi чл:) intpв ne askвnsă, ne nesi:gite, ne dedesзвt, saă kam д' алъ-

ѣрси. «Ὑπεισέρχεταί με δέος,,. Грг: мъ кат копріпde ғрікъ

Ὑπ-εισ-ρέω, вііt: -ρυήσομαι, кзрғ, (ші fir:) мъ вірғ не dedesѕвt, заѣ не uesimgile, = Ὑπεισδύομαι.

Ὕπεκ, заи (маї 'наінte de вок:) Ὑπεξ, поеt: în локѣ de ὑπο ἐκ. не dedesѕвt supe afaръ, заѣ денарte. «Τὰν ἔδραν δ'ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδός,,. Ткр: (ацції зкріѣ маї корек: desпърцit ὑπ' ἐκ).

Ὑπ-εκ βαίνω, вііt: -βήσομαι, (nex: ὑπεξέβην, ші чл:) = Ὑπεξέρχομαι, есѣ не dedesѕвt, заѣ în оаре-каре кіпѣ не ғѣріиѣ.

Ὑπ-εκ-βάλλω, вііt: βαλῶ, (nex: ὑποξέβαλον, ші чл:) зкоцѣ de desѕвt, заѣ кіle пѫцінѣ.

Ὑπ-εκ-δέχομαι, вііt: δέξομαι, = Ὑποδέχομαι. 2) = Ἀπεκδέχομαι.

Ὑπ-εκ διδράσκω, вііt: -δράσομαι, (nex: ὑπεξέδραν, ші чл:) = Ὑπεκφεύγω, ешіnd не dedesѕвt, заѣ не аѕкѕнѕѣ ғѣгѣ; (кѫ ак: ел:) мъ ғѣріиezѣînтр'нѣ кіпѣ, ші скапѣ.

Ὑπέκδυσις, εως (ἡ), ѕѫѕѕt: лзї..

Ὑπ εκ δύνω (δύομαι), вііt: -δύσομαι, (nex: ὑπεξέδυν, ші чл:) вірînдѫ мъ не dedesѕвt заѣ не аѕкѕнѕѣ есѣ афаръ; (кѫ ак:) = Ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-δύω, вііt: -δύσω, (nex: ὑπεξέδυσα, ші чл:) desвракѣ, desпоїѣ не ғѣріщѣ, не аѕкѕнѕѣ.

Ὑπέκθεσις, εως (ἡ), лепъdаре афаръ не ғѣріиѣ. 2) гля: în локѣ de ὑπόθεσις. [ὑπεκτίθημι].

Ὑπ-εκ-θέω, вііt: -θεύσομαι, = Ὑπεκτρέχω.

Ὑπ-εκ-καθαίρω, вііt: -αρῶ, кѫръцѣ не dedesѕвt.

Ὑπ-εκ-καίω, вііt: -καύσω, (nex: ὑπεξέκηα, ші чл:) апрінzѣ не dedesѕвt, заѣ не аѕкѕнѕѣ; (fir:) апрінzѣ (întърîlѣ) не d' алъѣрса.

Ὑπ-εκ-καλύπτω, вііt: -ύψω, desкоперѣ dedesѕвt. заѣ пѫцін, заѣ întр' нѣ кіпѣ кат не ғѣріиѣ.

Ὑπέκκαυμα (τὸ), ор че зѫѫкesите de аццîgат заѣ апрins ѕокѫл; (fir:) прічінъ de întърîtаре. "Ἐρωτος—,,. Ksn: [ші

Ὑπεκκαύστης, ου (ὁ), ші Ὑπεκκαύστρια (ἡ), аццîgъторѣ, заѣ апрінzъторѣ de ѕокѣ (прічін: ал жертfеї. [ὑπεκκαίω].

Ὑπ-έκ-κειμαι, вііt: -κείσομαι, ѕtаѣ пѫѕѣ întр' нѣ локѣ, нпde амѣ ғост ѕкоѕѣ de маї 'наінte în sirѫpanцъ. "Οὐκ εἰδότες, ἵνα προεξέκειτο ἡ Ἑλένη,,. Ep: «Ἡ Σαλαμὶς, ἐς τὴν ἡμῖν ὑπέκκειται τέκνα τε καὶ γυναῖκες,,. Ep: (вezї ші ὑπεκτίθημι).

Ὑπ-εκ-κενόω -ῶ, вііt: ώσω, дешерtѣ sъпîlnd пе dedesѕвt, заѣ не аѕкѕнѕѣ.

Ὑπ-εκ-κλέπτω, вііt: κλέψω, ѕкоцѣ ғѫрînd, лзînd чева не ғѫріиѣ, заѣ întр'нѣ кіпѣ а ѕкѕнѕѣ не dedesѕвt.

Ὑπ-εκ-κλίνω, вііt: -κλινῶ, авъlînдѫ мъ оаре кат мъ даѣ în латѫре, мъ ғереѕкѣ de чева, = Ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-κομίζω, вііt: -ίσω, ѕкоцѣ, карѣ не ғѫріиѣ чева афаръ; (між:) îмї трапѕпортѣ de ғрікъ не аѕкѕнѕѣ лѫкрѫріле аїѫрса, ка ѕъ ші ле аѕігѫрѣ.

Ὑπ-εκ-κρίνω, вііt: κρινῶ, дешертѣ (din пînтече мізтѣїалъ) не напtса din жос.

Ὑπ-εκ-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, (nex: ὑπεξέλαβον, ші чл:) ѕкоцînd їаѣ чева не ғѫріиѣ.

Ὑπ-εκ-λύω, вііt: -λύσω, дезлегѣ de dosѕвt; (маї des fir:) лазѣ кат славѣ, кат зловодѣ.

Ὑπ-εκ-πέρπω, вііt: -πέρψω, порпеѕкѣ (лазѣ а еші) чева кат не ғѫріиѣ афаръ.

Ὑπ-εκ-περάω -ῶ, вііt: -άσω, поеt: în локѣ de διαπεράω.

Ὑπ-εκ-πηδάω -ῶ, вііt: -ήσω, ѕърѣ (мъ аѕвîрлѣ) de desѕвt афаръ; (кѫ dat:) мъ ѕкорпеѕкѣ în ѕѫfлеtѫл кѫїва (Apistn: B. 5).

Ὑπ-εκ-πλέω, вііt: -πλεύσομαι, екѕплѫтеѕкѣ не аѕкѕнѕѣ, мъ ғѫгъреѕкѣ не ғѫріиѣ не шаре.

Ὑπ-εκ-πνέω, вііt: -πνεύσομαι, реѕѫфлѫ (мъ евапорезѣ) кîte пѫцінѣ, мъ кат трезвеѕкѣ.

Ὑπ-εκ-πονέω -ῶ, вііt: -ήσω, ѕъвîршеѕкѣ ѕвѫt instрѫкцііле кѫїва вре нѣ остепічїосѣ лѫкрѫ.

Ὑπ-εκ-προ-θέω, вііt: -θεύσομαι, поеt: алергѣînаінte, înаінtezѣ; (кѫ ак:) апѫкѣ маї 'наінte, превіѣ алергînd. «Ἡάσας πολλὸν ὑπεκπροθέει». Lx: I.

Ὑπεκπροθορών, поеt: nex: 2: de напtч: ал (неîнтр:) ὑπεκπροθρώσκω, ѕърѣ de desѕвt афаръ, заѣ înаінte.

Ὑπ-εκ-προ-λύω, вііt: -λύσω, поеt: дезлегѣ (прінч: ғръгъторії de ла тръѕѫръ (îї dежатѫ), ші 'і зловозѣ ла пъшune.

Ὑπ-εκ-προ-ρέω, вііt: -ρυήσομαι, поеt: ізворînd дін жос înаінtezѣ кѫрînd.

Ὑπ-εκ-προ-τάμνω, вііt: -τεμῶ, поеt: în локѣ de ὑπεκπροτέμνω, înаінtezѣ дезпікînd мареа, ші есѣ афаръ.

Ὑπ-εκ-προ-φεύγω, вііt: -φεύξομαι, поеt:

fвrînd авїа вкапъ. «Кӯрма ("Νοῦσον, "Ἀρυбδιν)—» Om: ші Es:

Ὑπ-εκ-προ-χέομαι, noet: мъ pesвърсъ (мъ asвîрлъ) penede de desввt de чева afaръ.

Ὑπέκπυρος (ὁ, ἡ), noet: de кврînd кв totвл înfокатъ. [ὑπὸ, ἐκ, πῦρ].

Ὑπ-εκ-ρέω, вiit: -ρυήσομαι, (nex: ὑπεξερύην, ші чл:) мъ ексвърсъ, квргъ afaръ de desввt, saŭ kîte пвцinъ; (fir:) мъ прънъdeskъ ne nesimgite; (fir: кв цеп:) мъ stpекоръ, fвrъ ne askвnsъ, = Ὑπεκφεύγω. «Ὑπεκρυεὶς τῆς σκηνῆς». Пл:

Ὑπ-εκ-ρήγνυμι, вiit: -ρήξω, snaprъ ne askвnsъ; sврпъ sввt-sънînd чева.

Ὑπ-εκ-ρίπτω, вiit: -ρίψω, asвîрлъ kîte пвцinъ afaръ.

Ὑπ-εκ-ρύομαι вiit: -ρύσομαι, (кв цеп: indip:) isвъвeskъ ne чinева în oape-каре îndemînatikъ кіпъ de чева.

Ὑπ-εκ-σώζω, вiit: -σώσω, = Ὑπεκρύομαι, mîntвїeskъ de чева кат ne fврішъ ne чinева.

Ὑπ-εκ-τανύω, вiit: ύσω, întinzъ ne dedesввt.

Ὑπ-εκ-τελέω -ῶ, вiit: έσω, noet: съвîршeskъ чева кв oape-каре міжлокъ.

Ὑπ-εκ-τήκω, вiit: τήξω, toneskъ, (ші fir:) прънъdeskъ tpentat ші ne nesimgite.

Ὑπ-εκ-τίθημι, вiit: -εκ-θήσω, skoцînd пвїъ вine чева ne askвnsъ, (їар овіч: în між:) лвкрвріле меле în локъ sirвръ. «Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο εὐθὺς, ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν περιοῦσαν κατασκευὴν». Тєч: (ші nas:). «Ὑπεκτιθέμενοι γὰρ ἔξω τῆς χώρας οἱ παῖδες αὐτέων ἥλωσαν». Ep: (вezї ші ὑπέκκειμαι).

Ὑπ-εκ-τρέπω, вiit: τρέψω, (кв цеп: indip:) întoркъ чева întp' вnъ кіпъ supe алтъ пapte; (між: кв ак:) мъ întoркъ întp' алтъ пapte (мъ daŭ în латвре), ка съ мъ апъръ.

Ὑπ-εκ-τρέχω, вiit: εκδραμεῖμαι, (nex: ὑπεξέδραμον, ші чл:) алерrînd esŭ de desввt, saŭ ne askвnsъ; (прінч: fir: кв ак:) мъ fepeskъ oape-кат, = Ὑπεκφεύγω. «Ἢν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι». Ep:

Ὑπεκτροφὴ (ἡ), чea кîte пвцinъ крештере. [ὑπεκτρέφω].

Ὑπ-εκ-φαίνομαι, вiit: φανήσομαι, esŭ кîte пвцinъ ла вedepe, înчenъ a мъ iві, мъ зърeskъ oape-кат (intвnekat).

Ὑπ-εκ-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ὑπεξήνεγκα, ші чл:) skoцъ (daŭ ла o пapte) oape-кат, saŭ пвцin чева. «Αἴας μὲν ὑπεξέφερε σάκκος». Іл: Θ. (ші кв цеп: indip:) «Ἓὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο». Іл: Ε. (ші nas: desпърцit de прєп:) «Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται,,. Іл: O. 2) (nestp: saŭ ел:) апвкъ de плекъ înainte, saŭ sînlъ de maї 'nainte плекатъ. «Ἐδίωκεν ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ,,. Ep: fiind înaintaцї în каде.

Ὑπ-εκ-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, fвrînd skапъ ne fврішъ, saŭ авїа skапъ кв oape-каре міжлоаче. "Οἷος ὑπέκφυγε νηΐ,,. Od: Ψ: (ші кв ак: ел:). "Ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,,. Om:

Ὑπ-εκ-φυγγάνω, Ion: în локъ de ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: ὑπεξέχεα, ші чл:) върsъ, (ші між) мъ върsъ de desввt, saŭ kîte пвцinъ afaръ.

Ὑπ-εκ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ petparъ kîte пвцinъ; (med:) skoцъ, saŭ esŭ ne жos deшертъврї, = Διαχωρῶ, ші Ὑπεκκρίνομαι. [de вnde

Ὑπεκχώρησις, εως (ἡ), kîte пвцinъ, saŭ трептатъ petpaцepe; (прінч: med:) deшептаре de nînteчe ne жos, = Διαχώρησις. [ші

Ὑπεκχωρητικὸς, ἡ, ὸν, koнтpiввitopъ ла deшептаре de nînteчe ne жos.

Ὑπέλαβον, nex: 2: ал лвї ὑπολαμβάνω.

Ὑπέλαιον (τὸ), дрождіе de вntделетнъ. [ὑπὸ, ἔλαιον].

Ὑπ-ελαύνω, вiit: -ελάσω, saŭ -ελῶ, mînъ (прінч: калъ, saŭ тръввръ) înainte, înaintezъ; saŭ мъ апропіъ къларе saŭ în тръввръ. "Ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι,,. Лкс: п'алътвреа mînînd înainte.

Ὑπέλαφρος (ὁ, ἡ), кат вшвре, вшвредъ. [ὑπὸ, ἐλαφρὸς]. [de вnde

Ὑπ-ελαφρύνω, вiit: -υνῶ, вшврezъ пвцin чева, saŭ oape-квт.

Ὑπελεύσομαι, вiit: ал лвї ὑπέρχομαι.

Ὑπελήφθην, nas: nex: ал лвї ὑπολαμβάνω.

Ὑπελύσαο, noet: Ion: în локъ de ὑπελύσω, a 2: sinr: neps: dn між: nex: 1: ал лвї ὑπολύω.

Ὑπ-εμ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, вагъ, вîръ ne dedesввt, saŭ oape-кат ne askвnsъ.

Ὑπέμβρυον, грєш: în локъ de ὑπ' ἔμβρυον. [de вnde

Ὑπ-εμπολάω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: înвopцoш: zъ.

Ὑπεμνήμυκε, noet: (кв înlpenвnepe de ν) în локъ de ὑπεμήμυκε, a 3: sinr neps: de ipc: de кв: ал лвї ὑπημύω.

Ὑπ-εμ-πίμπρημι, вiit: -εμπρήσω, = Ὑπεκκαίω.

Ὑπ-εμ-φαίνω, viit: -φανῶ, арътѫ чева оаре-кѫm întѫnekat, daѫ întp'ѫnѫ кіпѫ a se înцелеце чева.

Ὑπ-εναντιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, saѫ ωθήσομαι, mъ înпротівеskѫ пѫцin saѫ пе askѫnsѫ; (în цen:) staѫ înпротівъ. [din

Ὑπεναντίος (ὁ,ἡ), чел înпротівъ de..; (ші fir:) чел înпротіва кѫїва; (ка sѫвst;) протівнікѫ, връжmашѫ; (despre лѫкр:) чел de înпротівъ. «Τὸ ὑπεναντίον τούτου πέφυκε». Ep: «Στράτευμα δεινότατον τοῖς ὑπεναντίοις». Ksn: || Ὑπεναντίον, adв: în локѫ de ὑπεναντίως. «Ἵπποι μὲν ὑπεναντίον ἀλλήλοισι χρέμισαν». Es; [ὑπὸ, ἐναντίος]. [de ѫnde

Ὑπεναντιότης (ἡ), înпротівitate.

Ὑπεναντίωμα (τὸ), op че dъ прічінъ (обїектѫ) de înпротівіре; (în цen:)=Ὑπεναντίωσις. [ὑπεναντιόω].

Ὑπεναντίως, adв: în кіпѫ, saѫ пosiцie de înпротівitate, saѫ опѫпере. [ὑπεναντίος].

Ὑπεναντίωσις, εως (ἡ), înпротівіре, опѫпере. [ὑπεναντιόω].

Ὑπ-εν-δίδωμι, viit: -ενδώσω, mъ îndѫплекѫ, mъ sѫпѫїѫ кîte пѫцinѫ.

Ὑπένδοθεν, adв: поet:=Ἔνδοθεν.

Ὑπένδυμα (τὸ), ші

Ὑπενδύτης, ου (ὁ), înвръкъmintea чеа de desѫвt; къmашъ. [ὑπενδύω].

Ὑπενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї ὑποφέρω.

Ὑπένερθε, ші (maї 'nainte de вок:) -θεν, adв: поet: de desѫвt; (кѫ цen:) жos, saѫ maї жos dekît. «Ποδῶν ("Χίοιο) —» Om:

Ὑπ-εν-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, amѫ чева пе askѫnsѫ în mintea saѫ rîndѫл meѫ.

Ὑπ-εξ-άγω, viit: -άξω, (nex: ὑπεξήγαγον, ші чл:) skoцѫ чева de desѫвt, saѫ кam пе fѫpimѫ оаре-кѫm, =Ὑπεκφέρω, saѫ Ὑπεκσώζω. "Ἵνα παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξαγάγωνται ἐκ τῆς Ἀττικῆς,,. Ep· (ші кѫ цen: ал преп:) "Ἡμεῖς πὲρ νιν ὑπ' ἐκ θανάτοιο ἀγάγωμεν,,. Іл: Υ. (ші кѫ adв:) "Ἀλλὰ σε δαίμων οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι,,. Od: Σ. (ші fir:) " Ὑπεξάγειν ἑαυτὸν (se înц: τοῦ δίου),,. M. Ant: a se omopî sinrѫpѫ. (ші ел:) "Ὑπεξάγειν ὑπιόντας,,. Ep: a se întoapче petpъrîndѫ-se, saѫ (dѫпе tpadѫкцia D. Padinѫ) a pътъчі din кале. [de ѫnde

Ὑπεξαγωγὴ (ἡ), skoatepe de desѫвt, saѫ кîte пѫцinѫ (акt: saѫ пas:).

Ὑπεξαίρεσις, εως (ἡ), кîte пѫцinѫ, saѫ пе nesimцite fъкѫtъ екчептаре, saѫ skoatepe afaръ din чева (акt: saѫпas:). "Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις,,. Епікѫр: "Μεθ' ὑπεξαιρέσεως». Лкs: кîte пѫцinѫ. [din

Ὑπ-εξ-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ὑπεξεῖλον, ші чл:) їaѫ skoцînd чева de desѫвt (ші прin întind: întp' ѫnѫ кіпѫ пе askѫnsѫ, saѫ пе nesimцite); skoцѫ din міжлокѫ, saѫ din pîndѫ, екчептезѫ; (maї de mѫлte орї між:) "Ὅταν τούτους ὑπεξαιρῶνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καταλείπονται,,; Ksn: (ші пas:) "Οὐδὲν ὑπολείπεται, τουτέων ὑπεξαραιρημένων». Ep: (se конf: кѫ...

Ὑπ-εξ-αίρω, viit: -αρῶ, (nex: ὑπεξῆρα, ші чл:) apdikѫ de desѫвt, saѫ în оаре-каре кіпѫ пе nesimцite; їaѫ чева, saѫ apdikѫ din міжлокѫ.

Ὑπ-εξ-ακρίζω, viit: -ίσω, поet: skoцѫ (ші ел: esѫ, ажѫнгѫ sѫindѫ mъ) în mapцine (în вîpfѫ) de mѫnte.

Ὑπ-εξ-αλεύομαι (întp: прінч: nѫmaї nex: ὑπεξαλέασθαι), ші

Ὑπ-εξ-αλύσκω, viit: -αλύξω, поet: fѫгѫ, mъ апъpѫ de чева пе fѫpimѫ, saѫ пе nesimцite.

Ὑπ-εξ-ανα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ὑπεξανέβην, ші чл:) поet: esѫ, mъ daѫ ла о парте пѫцin, saѫ пе nesimцite. «Ὑπεξαναβὰς ποδὶ σκαιῷ». Ткр: tpъгîndѫ 'шї пѫцin înапої пічорѫл чел stînгѫ.

Ὑπ-εξ-αν-άγω, ші (між:) -άγομαι, viit: -άξω, -ομαι, (nex: ὑπεξανήγαγον, ші чл:) apdikîndѫ mъ еksплѫteskѫ пе askѫnsѫ din поptѫ.

Ὑπ-εξ-ανα-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: ὑπεξανέδυν, ші чл:) поet: esѫ de desѫвt (de o datъ) d'asѫпра, esѫ din fѫndѫ în faцa mъpiї. (fir:) "Ὑπεξανέδυ κεφαλῇ». Ткр: a skъпat de ловitѫръ, dîndѫ 'шї ла о парте капѫл.

Ὑπ-εξ-αν-ίσταμαι, viit: -αναστήσομαι, (ὑπεξανέστην, ші чл:)=Ὑπανίσταμαι, mъ skoлѫ înaintea кѫїва, ші mъ daѫ ла о парте fъкîndѫ 'ї локѫ.

Ὑπ-εξ-αντλέω -ῶ, viit: -ήσω, zлеїeskѫ, skoцѫ (прінч:) апа, че a intpat dedesѫвt în корабіе.

Ὑπ-εξ-άπτω, viit: -άψω, апрinzѫ пе dedesѫвt, saѫ пе fѫpimѫ, saѫ кîte пѫцinѫ, =Ὑπεκκαίω.

Ὑπ-εξ-αφύω, viit: -αφύσω, поet: zлеїeskѫ, demeptѫ апа кîte пѫцinѫ; (пas: saѫ між:) mъ въpsѫ, кѫргѫ afaръ пе dedesѫвt.

Ὑπ-έξ-ειμι, viit: ειμι, (прел: ὑπεξῄειν, ші чл:) = Ὑπεξέρχομαι (къpѫїа sлѫжеште ѫне-орї ка віitopѫ).

Ὑπεξείρυτο, поet: a 3: sinr: пеps: de між: пеste-sъв: saѫ nex: 1: ал лѫї ...

Ὑπ-εξ-ειρύω, viit: -ύσω, ion: în локъ de ὑπεξερύω.

Ὑπ-εξ-ελαύνω, viit: -ελάσω, înaintezъ, saъ mъ petrarъ înapoї (prin:) къларе, saъ în trъssrъ.

Ὑπεξέλασις, εως (ἡ), cmipe ne ѣpimъ. 2) грец: în локъ de ἐπεξέλευσις, pesвъпаре [mi

Ὑπεξελθεῖν, nex: de inf: ал лъї ὑπεξέρχομαι.

Ὑπ-εξ-ερεύγω (-ομαι), mi Ὑπεξερυγγάνω, viit: -ερεύξομαι, noct: върsъ kîte nяцinъ mi кпа într' alta (neînvetat).

Ὑπ εξ-ερύω, viit: -ύσω, trъrînd skoцъ de desвят, saъ ne nesimgite, (Franц:) soustraire; (miж: кв цел:) = Ὑπεκρύομαι.

Ὑπ-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, nex: ὑπεξῆλθον, mi чл:) esъ ne dedesвят, saъ ne askвnsъ, ne nesimgite. «Ὑπεξῆλθε τῆς πόλεως». Ил: 2) (naptik: desnpe pesвoїъ) esъ кв kîte nяцinї oamenї ne fie-kare datъ, saъ ne nяцinъ вреme înnpotiba квїва. «Ὑπεξερχόμενοι («Ὑπεξιόντες) καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρός πολλούς». Ep: «Ὑπεξερχόμενοι («Ὑπεξιόντες) εἰς τὰ στενότερα ἐμάχοντο». Ep:

Ὑπεξεσάωσα, noct: în локъ de ὑπεξέσωσα, nex: 1: ал лъї ὑπεκσώζω.

Ὑπ-εξ-έχω, (ὑπεξέσχον, mi maї mвлt пк) плекъ, mъ denъrlezъ ne askвnsъ, mъ fъгъpeskъ. "Ὑπεξέσχε ἐκ τῆς Χίου (ἐς Θεσσαλίην)». Ep:

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὀν, oape-kвm ekspлikativъ. «Τὸ ὑπεξηγητικὸν». ῖлкзire, komentarъ. [ὑπεξηγέομαι].

Ὑπεξήϊσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лъї ὑπέξειμι.

Ὑπ-εξ-ίστημι, viit: -εκστήσω, (nex: ὑπεξέστησα, mi 2: ὑπεξέστην, mi чл:) skoцъ ne чinева într' кпъ kinъ кат ne nesimgite din nosiцia sa, îl daъ în латзре. (npin înting:) pestopnъ; (fir:) = Ἀναιρῶ, dobedeskъ de neadevъpatъ, saъ nedpentъ. 2) (овіч: miж:) mъ daъ în латзре, fakъ алтзїа локъ; (кв ак:) dîndъ mъ ла o парte mъ ѣpimezъ. «Ἐπιφερόμενον τὸν λόγον —». Пат: (кв dat:) mъ sвпзїъ, mъ плекъ. «Τῷ λοιδορούντι—». Ил: (кв цел:) mъ petrarъ, mъ лasъ de чева. «Τῆς ἀρχῆς —». 3) (вис-оръ) skвalndъ mъ de o datъ (de вnde staъ asивnsъ) esъ înaintea кзїва (vezї mi ὑπανίσταμαι 3).

Ὑπεξιὼν, οὖσα, ον, naptч: лъї ὑπέξειμι.

Ὑπέξοδος (ἡ), (prinч: med:) = Ὑπεκχώρησις. [ὑπὸ, ἔξοδος].

Ὑπεξούσιος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de sвят stъпînipea, (mi лц:) sвят înгpiжipea алтзїа. [ὑπὸ, ἐξουσία]. [de вnde

Ὑπεξουσιότης (ἡ), (плц:) a fi чinева sвят stъпînipea saъ okpotipea алтзїа.

Ὑπεπιμερὴς, εος [ὑπο, ἐπί, μέρος], mi

Ὑπεπιμέριος (ὁ, ἡ), (плц:) пзмърѣ maї mikъ dekît алтл кв вре o naptе, (snpe eks:) 2: este astfelъ în релацie кв 3: кв a fpeїlea naptе (vezї mi ἐπιμέριος). [ὑπὸ, ἐπὶ, μόριον]

Ὑπεπιτέταρτος (-επίτριτος), ou (ὁ, ἡ), пзмърѣ maї mikъ кв a патра (a treїa) naptе dekît totял. [ὑπὸ, ἐπὶ, τέταρτος].

Ὑπέρ, прел: (se акоардъ кв цел: mi ак: mi însemn: кв цел: 1:) (în цел:) ne d' asвupa de... (saъ în stape). «Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς». Om: «Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βάλε δουρί». Om: «Τὸ Παρθένιον οὖρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης». Ep: "Οἱ ὑπὲρ τῶν ἄκρων». Тзч: = Οἱ ὑπεράκριοι. «Ὑπὲρ γῆς». Tfp: (saъ în mimkape). «Ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη». Om: «Λιετὸς δεξιὸς ἅξας ὑπὲρ ἄστεος. Ил: Ω. 2) (npin înting: mi fir:) okpotipe, saъ nentpъ ne sfipmitъ. «Τεῖχος ἐτειχίσαντο νεῶν ὕπερ». Om: «Θύειν ὑπὲρ τῆς πόλεως». Ksn: «Ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος». Dm: «Στρατηγῶν ὑπὲρ ὑμῶν». Dm: «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τεθηκεν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skp: 3) (în цел:) prічinъ (saъ efektivъ). «Ὑπὲρ τοῦ μηδένα ἀποθνήσκειν». Ksn: «Ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη». Epd: (saъ motivalъ în локъ de перї) «Ὑπέρ σέθεν αἴτιαι' ἀκούω». Ил: Z. «Δεδιέναι ὑπέρ τινος». Лкз: «Θάρρει ὑπὲρ ἐκείνων». Ksn: «Ὑπὲρ οὗ τάδε γέγραπται». Ил: (de вnde 4) кврътînтъ. "Λίσσομ' ὑπὲρ τοκέων (ὑπὲρ σῆς αὐτοῦ κεφαλῆς)». Om: 5) în локял алтзїа, saъ pesплътіpe (în локъ de ἀντί). «Ἐγω τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω». Dm: «Ἀποδοῦναι χάριν ὑπὲρ ὧν εὐηργέτησεν». Iskp: «Ἕκαστος οἴεται μέλειν τινι καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προϊδεῖν». Тзч: în локял лъї. «Ὑπὲρ τῶν ἄλλων». Eлi: (Anim: Istop: 7, 42) în локъ de sape. ‖ (îap кв ак: 1) ne d' asвupa de...; (npin înting:) dinколо, neste; maї denaple; (bmn:) maї 'nainte, maї dinainte; (desnpe kîtime) maї мвлt, maї npesвs; (în цел: în компар:) maї мвлt. «Ὑπὲρ ὦμον ἤλυθ' ἀκωκὴ ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν». Om: Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν». Пров: «Ὑπὲρ τὰ Μηδικά». Тзч: «Ὑπὲρ τὸ ἥμισυ». Лкз: «Ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς». Лкч: «Ὑπὲρ τὸ ἐγχεόμενον ὕδωρ λέγειν„. Лкч: «Λάμπειν ὑπὲρ χιόνα». Лкз: «Ὑπὲρ ἄνθρω-

пον φρονεῖν». Лкѕ: «Ὑπὲρ δύναμιν». Лкѕ: «Ὑπὲρ λόγον,,. Ksn: de neeksпpimaŧ. 2) ғъръ вреme, saŭ ғъръ кѕвînтă; (în цen:) abaŧepe din dpeнtă. «Ὑπὲρ μέρον,,. Om: neste челе вpsite. «Ὑπὲρ αἴσαν». Om: neste кѕвînцъ. «Ὑπὲρ ὄρκια,,. кѕ кълкаре de жѕрътinŧe mi îmвoелї. ‖ (îap în коmn: ŧ:) maї npesѕs, ne d' asѕnpa, dinколо, neste. «Ὑπεράκριος, Ὑπερήλλομαι, Ὑπερήμισυς,,. 2) (овіч:) sкѵŧipe, окpoŧipe, saŭ neнtpя каре sfîpшiŧă. «Ὑπέρμαχος, Ὑπεραπολογοῦμαι,,. 3) пleonasmă, saŭ npisosipe, ковîршipe; saŭ (simn:) înŧeцipe. «Ὑπερήδομαι, Ὑπεράγαθος, Ὑπέργηρως, Ὑπερύψηλος, ші чл: ‖ (ла поецї Λ' se desпapŧe de вервă înŧpenѕindя se алŧe zîчерї). «Δίκη δ' ὑπὲρ ὄβριος ἴσχει,,. Es: în локъ de ὑπερέχει. (B'. se їa în локъ de adv: C'. se иѕne dѕne sѕssl: kind i se иркъ ŧoвля oвіч: ла пепклт:) «Γουνὸς ὕπερ,, Om: "Τῶν ὕπερ,,. Om: "Κιόνων ὕπερ Ἡρακλέος,,. Hind: [de вnde

Ὑπέρα (ἡ), ғвnia, прin каре se цine, ші se maневреazъ anŧena коръвіі. (вezї шіποῦς 4).

Ὑπεραβέλτερος (ὁ, ἡ), ғoapŧe simпля (ne гїовă). [ὑπὲρ, ἀβέλτερος].

Ὑπεράγαθος (ὁ, ἡ), ғoapŧe (кѕ ковîршipe) вѕиă. [ὑπὲρ, ἀγαθός]. [de вnde

Ὑπεραγαθότης (ἡ), ковîршiŧoape (neasemъnaŧъ) вѕиъŧate.

Ὑπερ-αγάλλομαι, вііŧ: -αγαλοῦμαι, mъ вѕкѕрă, mъ вeseлeskă кѕ ковîршipe.

Ὑπερ-άγαμαι, вііŧ: -αγάσομαι, saŭ -αγασθήσομαι, лавdă, admipă ғoapŧe mѕлт.

Ὑπεράγαν, adв: кѕ ковîршipe, npea mѕлт. [ὑπὲρ, ἄγαν.]

Ὑπερ-αγανακτέω -ῶ, вііŧ: -ήσω, mъ neкъжeskă npea mѕлт.

Ὑπερ-αγαπάω ῶ, вііŧ: -ήσω, їввeskă кѕ ковîршipe.

Ὑπεράγνωστος (ὁ, ἡ), ғoapŧe neкѕиoskaтă. [ὑπὲρ, ἄγνωστος].

Ὑπεραγόντως, adв: de паpтч: [ὑπεράγω], кѕ ковîршipe, neste mъѕѕpъ.

Ὑπερ-αγορεύω вііŧ: -εύσω, вorвeskă în апъpapea (ғaвoapea) кăїва.

Ὑπερ-αγρυπνέω -ῶ, вііŧ: -ήσω, (кѕ цen:) вerїeză în окpoŧipea (паza) кăїва.

Ὑπερ-άγω, вііŧ: -άξω, (nex: ὑπερήγαγον, ші чл:) înŧpeкă, ковîршeskă; (кѕ цen:) «Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν». Плв: (ші ғъръ кază maї de mѕлŧe-opї în паpтч: în локъ de adїekт:) "Ζῶα ὑπεράγοντα τῷ μεγέθει,,. At: ковîршiŧoape ла mъpime, ғoapŧe maрї. "Κακοπάθεια ὑπεράγουσα,,. Diod:

Ὑπερ-αγωνιάω -ῶ, вііŧ: άσω, (кѕ цen: saŭ maї noă кѕ ак:) mъ ŧemă (mi se вate inima) neнtpя чinева.

Ὑπερ-αγωνίζομα, вііŧ: -ίσομαι, mъ лѕиtă, mъ вaїă în апъpapea кăїва, окpoŧeskă ne чinева.

Ὑπερ-αείρω, noeŧ: în локъ de ὑπεραίρω.

Ὑπεραὴς, έος (ὁ, ἡ), noeŧ: [ὑπὲρ, ἄημι] saғлътopă din sѕs, saŭ кѕ ковîршiŧoape peneжѕne, ғoapŧe їзŧe, ғapŧanosă. «Ἄελλα —,,. Ln: Δ.

Ὑπερ-αθλέω -ῶ, вііŧ: ήσω, mъ лѕиtă (кѕ aлeтă) în ғaвoapea кăїва (кѕ цen:).. "Τῆς ἀληθείας —,,. Imn: Bisep:

Ὑπερ-αιδέομαι -οῦμαι, вііŧ:-αιδέσομαι,(nex: ὑπερηδέσθην) pesneкŧeză, saŭ mъ sfieskă кѕ ковîршipe, npea mѕлт.

Ὑπερ-αιμέω -ῶ, вііŧ: -ώσω, sînтă кѕ ковîршipe sînцeposă (плeŧopікă). [de вnde

Ὑπεραίμωσις, εως (ἡ), ковîршiŧoape îmплцipe de sînge (плeіopъ).

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, ғoapŧe лъѕdaтă, saŭ лъѕdaвілă. [ὑπὲρ, αἰνέω].

Ὑπερ-αίρω, вііŧ: -αρῶ, (nex: ὑπερῆρα, ші чл:) apdikă maї npesѕs; înaлцă (maї des în ел. кѕ ак:) ŧpeкă ne sѕs, saŭ maї npesѕs de кіŧ..; ковîршeskă; (ғъръ kază) mъ mîndpeskă. mъ înrîmfeză. "Τὸ ὑπεραῖρον,,. Плв: =Τὸ ὑπερβάλλον.

Ὑπεραίσιος (ὁ, ἡ), noeŧ: [ὑπὲρ, αἶσα] ковîршiŧopă, neste шѕѕвръ.

Ὑπέραισχρος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, αἰσχρὸς] ғoapŧe вpiŧă; (fir:) ғoapŧe de рѕшine, nevinsтiŧă.

Ὑπερ-αισχύνομαι, вііŧ: -αισχυνθήσομαι, mъ рѕшineză npea mѕлт.

Ὑπερ-αιωρέω -ῶ, вііŧ: -ήσω, aтîpnă чева (mi нѕs: saŭ miж: sтaŭ aтîpnaтă, mъ înaлцă) ne d' asѕnpa de чева; (neвŧ: кѕ цen:) mъ înғъцiшeză кѕ кopaвїa înnoтpівъ de кпă локъ. "Τῆσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, καὶ ἀνακωχεύσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς νῆας ἀπέπλον ὀπίσω,,. Ep: [de вnde

Ὑπεραιώρησις, εως (ἡ), aтîpnape de вpe кпă лзкря ne d' asѕnpa de чева; saŭ sтapea кпяї лзкря aтîpnaтă d' asѕnpa алтăїа.

Ὑπερ-ακράζω, вііŧ: άσω, sînтă ғoapŧe мѕлтă în їоїѕл meă, saŭ în кѕлme; (în цen:) ковîршessă, sînтă maї npesѕs. 2) = Παρακράζω.

Ὑπέρακμος (ὁ, ἡ), ŧpeкѕтă neste ғлoapea вîpsteї, saŭ în вîpsтъ. 2) (гля:) ғoapŧe тnape, neste тъѕѕpъ, ковîршiŧopă, [ὑπὲρ, ἀκμή].

Ὑπερ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлŭ лапчеа dinколо de semnŭ, saŭ maĭ deпapte dekît алтвл; (fir: în цen:) întpekŭ, ковîршeskŭ. (кв ак:) "Ἔστι μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν. Apstf:

Ὑπερ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aвzŭ foapte вine.

Ὑπερακράτως, adв: foapte neпotpiвit, nemъsвpat. [ὑπὲρ, ἄκρατος].

Ὑπερακριβὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπερ, ἀκριβὴς] кв ковîршipe, saŭ пeste mъsвpъ eksaktŭ.

Ὑπερ-ακρίζω, biit: ίσω, tpekŭ пe d'asвпpa (пeste вîpfвл) квĭва, saŭ пeste вpe вnŭ 'nалtŭ локŭ; (în цen:) mъ înалцŭ, sîntŭ maĭ пpesвs. (кв ак:) "Δυνάμενον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ... τειχία ὑπερακρίζειν,,. Ksn; (saŭ кв цen:) "Αἰθερίαν πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,,. Eвp: se înалцъ maĭ пpesвs.

Ὑπεράκριος (ὁ, ἡ), кape stъ, saŭ локвĭeшte пe квлmea mвnцiлop. "Ὑπεράκρια(τὰ), вîpfвpiлe mвnцiлop, шi "Ὑπεράκριοι,,. локвitopiĭ лop, mвnteniĭ. [din

Ὑπέρακρος (ὁ, ἡ), чел пeste вîpfŭ, foapte 'nалtŭ. [ὑπὲρ, ἄκρα]. [de вnde

Ὑπεράκρως, adв: пeste mapцine, (ad:) пeste mъsвpъ.

Ὑπερ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ dвpepe, saŭ mъ mîxneskŭ пpea mвлt; (кв цen:, saŭ maĭ поŭ кв ак: ел:) mъ mîxneskŭ пentpв,,... "Ὑμῶν ὑπεραλγῶ, οἵτινες, шi чл:. Apstf: [din

Ὑπεραλγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte tpistŭ. "Χόλος —,, Sof: пeste mъsвpъ dвpeposŭ.

Ὑπεράλιος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἅλς] пвsŭ лîнгъ mape, asвпpa mъpiĭ.

Ὑπεραλκὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte tape, цeaпъnŭ (пeвipвitŭ). [ὑπὲρ, ἀλκή].

Ὑπερ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, (кв цen: saŭ ак:) sъpŭ пe d'asвпpa, saŭ dinколо de чева, tpekŭ sъpind пeste чева.

Ὑπέραλλος (ὁ, ἡ), întpekъtopŭ, ковîршitopŭ de алцiĭ. [ὑπὲρ, ἄλλος].

Ὑπέραλμα (τὸ), sъpitвpъ пe d' asвпpa, saŭ dinколо de чева. [ὑπεράλλομαι].

Ὑπεράλμενος, η, ον, пoet: (în sink:) în локŭ de ὑπεραλόμενος, miж: пex: 2: de пaptч: ал лвĭ ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπειος (ὁ, ἡ), пoet: пвsŭ, statŭ dinколо de mвnцiĭ Алпiĭ, (Fpanц:) transalpin. [ὑπὲρ, Ἄλπεις].

Ὑπεράλτο, пoet: (în sink:) în локŭ de ὑπερήλατο, 3: sinr: пeps: de miж: пex: 1: ал лвĭ ὑπεράλλομαι.

Ὑπερ-αμφισβητέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ disпвtŭ, mъ пpironeskŭ пeste mъsвpъ.

Ὑπερ-ανα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пex: ὑπερανέβην,, шi чл:) mъ вpkŭ sвs пe, saŭ maĭ sвs dekît чева. tpekŭ пeste ...

Ὑπερ-ανα-βλύζω, biit: -βλύσω, (кв цen:) isвopъskŭ, чiшneskŭ пe d'asвпpa de чева.

Ὑπερ-αναιδεύομαι, bii: -εύσομαι, întpekŭ, ковîршeskŭ în nesfiaлъ, saŭ пepвшine.

Ὑπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ), foapte пepвшinatŭ. [ὑπὲρ, ἀναίσχυντος].

Ὑπερ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, шezŭ лa masъ (вezĭ ἀνάκειμαι) maĭ sвs dekît алтвл.

Ὑπερ-ανα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ în sвs, saŭ пe d' asвпpa de чева.

Ὑπερ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, (кв цen:) pesъpŭ пe d'asвпpa квĭва.

Ὑπερανεστηκὼς, υῖα, ός, miж: tpe: de кв: ал пaptч: лвĭ ὑπερανίστημι.

Ὑπερ-αν έχω, biit: -έξω, (пex: ὑπερανέσχον, шi чл:) sîntŭ eшitŭ afapъ (mъ înnaлцŭ, saŭ mъ întinzŭ) пe d' asвпpa de чева, = Ὑπέρκειμαι. "Τήν ὑπερανέχουσαν θάλασσαν,,. Stp:

Ὑπερ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, înfлopeskŭ пpea mвлt, sîntŭ în toĭвл înfлopipiĭ meлe.

Ὑπεράνθρωπος (ὁ, ἡ), чел maĭ пpesвs de omŭ, saŭ de natвpa omeneaskъ. [ὑπὲρ, ἄνθρωπος].

Ὑπερ-αν ίσταμαι, biit: -ανα-στήσομαι, (пex: ὑπερανέστην, шi чл:) mъ apdikŭ (mъ înaлцŭ) maĭ пpesвs, saŭ (кв цen:) пe d' asвпpa de чева, ковîршeskŭ, sîntŭ eшitŭ maĭ afapъ dekît чева.

Ὑπερ-αν-ίσχω, = Ὑπερανέχω.

Ὑπερ-αντλέομαι -οῦμαι, biit: -αντληθήσομαι, sîntŭ, saŭ mъ fakŭ ...

Ὑπέραντλος (ὁ, ἡ), (пpinч: desпpe кopaвie) în кape aпa intpatъ dedesввt ковîршeшte пвtinцa de a se zлei; (fir:) înпeкatŭ de mвлцime de peлe; (desпpe лвкp:) ковîршitopŭ, nesвfepitŭ. «Ὑπέραντλος ὕβρις τοῦ βίου» Лвч: [ὑπὲρ, ἄντλος].

Ὑπεράνω, adв: maĭ пpesвs de... «Ὑπεράνω γίγνομαι». Лкs: întpekŭ. ковîршeskŭ, пpedominŭ. [ὑπὲρ, ἄνω]. [de вnde

Ὑπεράνωθεν, adв: (кв цen:) пe d' asвпpa de, пeste чева. «Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο,,. Faв:

Ὑπερ-απατάω -ῶ, biit: ήσω, amъцeskŭ пpea mвлt.

Ὑπερ-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, (пex: ὑπεραπέδωκα, шi чл:) daŭ чева înaпoĭ în локŭ de алta, = Ἀνταποδίδωμι.

Ὑπερ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (пex:

ὑπεραπέθανον, ші чл:) (кȣ ţen:) morȣ пentрȣ mîntȣipea кȣїва.

Ὑπερ-απο-κρίνομαι, віit: -κρινοῦμαι, (кȣ ţen:) pesпȣnzȣ în faвoapea (sпpe îndpeпtapea) кȣїва.

Ὑπερ-απ-όλλυμαι, віit: -ολοῦμαι, (nex: ὑπεραπωλόμην, ші чл:) (кȣ ţen:) пїерȣ пentрȣ mîntȣipea кȣїва, = Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερ-απολογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ ţen:) ворвeskȣ sпpe îndpeпtъţipea saȣ апъpapea, saȣ în локȣл кȣїва în прічінъ de înвіnoвъţipe.

Ὑπεραπότισις, εως (ἡ), гл: = Ὑπερέκτισις. [ὑπεραποτίω].

Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ὸν, кȣ ковîршіpe, saȣ кȣ înкъ maї mȣлtъ înкpedinţape хотъpîtopȣ de o пъpepe. [ὑπεραποφαίνομαι].

Ὑπεραποφατικὸς, ἡ, ὸν, [ὑπεραπόφημι] кȣ ковîршіpe, saȣ înкъ maї mȣлt tъгъdȣitopȣ. «Ὑπεραποφατικὸν δὲ ἐστιν ἀποφατικὸν ἀποφατικοῦ, οἷον οὐχί οὐχ ἡμέρα ἐστί· τίθησι δὲ τὸ ἡμέρα ἐστί,,. Лpt:

Ὑπερ-απο-χράω, (обіч: neneps:) Ὑπεραποχρᾷ, віit: -χρήσει, (nex: ὑπεραπέχρησε) sîntȣ maї mȣлtȣ deкît tpeвȣїe, saȣ este de îndestȣлȣ, sîntȣ de aжȣns, ші пpisoseskȣ. [de ȣnde

Ὑπεραποχρώντως, adв: (de пaptч:) maї mȣлt deкît de aжȣns, кȣ пpisosȣ.

Ὑπερ-αρέσκω, віit: -αρέσω, (кȣ dat:) плaкȣ пpea mȣлt кȣїва.

Ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἀριθμὸς] ковîршіtopȣ пeste nȣmъpȣл чepȣtȣ, (Fpanц:) surnuméraire. 2) nenȣmъpatȣ (foapte mȣлtȣ).

Ὑπερ-αῤῥωδέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локȣ de ὑπεροῤῥωδέω.

Ὑπέραρσις, εως (ἡ), apdiкape пeste, maї пpesȣs, ковîршіpe, mȣлtъ înълţape (aкt: saȣ пas:); (Sкp:) întpeчepe, saȣ пpedomnipe. [ὑπεραίρω].

Ὑπεράρχιος (ὁ, ἡ), (Тлц:) чел maї пpesȣs de totȣ înчeпȣtȣл, saȣ чел fъpъ înчeпȣtȣ. [ὑπέρ, ἀρχή].

Ὑπερ-άρχω, віit: άρξω, (Sкp: кȣ dat:) stъпîneskȣ asȣпpa кȣїва, saȣ maї пpesȣs deкît чіneва.

Ὑπερασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte neпȣtinчosȣ, слaвȣ. [ὑπὲρ ἀσθενής].

Ὑπερ-ασθμαίνω, віit: ανῶ, sîntȣ, saȣ mъ faкȣ..

Ὑπέρασθμος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἆσθμα] neпȣtinчosȣ de a maї pesȣfлa, oвositȣ de mȣлtъ pesȣfлape.

Ὑπερ ασμενίζω, віit: -ίσω, (кȣ dat:) пpiimeskȣ чeвa кȣ пpea mȣлtъ плъчepe ші mȣлţȣmipe.

Ὑπερ-ασπάζομαι, віit: -άσομαι, пpea mȣлt їȣвeskȣ (mъ mȣлţȣmeskȣ de) чeвa.

Ὑπερ-ασπίζω, віit: -ίσω, (кȣ aк: saȣ пpea pap кȣ ţen:) ţiȣ dînaintea кȣїва (aкoпepȣ пe чіneвa кȣ) пaвъza, îл aпъpȣ; (oвіч: fir:) пpoteкtezȣ, oкpoteskȣ пe чіneвa. [de ȣnde

Ὑπερασπισμὸς (ὁ), aпъpape кȣ sкȣtȣл, (oвіч: fir:) oкpotipe, пatponape. [ші

Ὑπερασπιστὴρ (ὁ), пoet: în локȣ de..

Ὑπερασπιστὴς, οῦ (ὁ), aпъpъtopȣ кȣ sкȣtȣл, saȣ sкȣtitopȣ; (ші fir:) oкpotitopȣ, пpoteкtopȣ.

Ὑπερασπίστρια (ἡ), fem: aл лȣї ὑπερασπιστὴς, oкpotitoape.

Ὑπεράστειος (ὁ, ἡ), пpea mȣлt глȣmeţȣ, гpaţiosȣ. [ὑπὲρ, ἀστεῖος].

Ὑπερ-αστράπτω, віit: -άψω, fȣлţepȣ кȣ пpea mȣлtъ лȣчіpe, pesпîndeskȣ лȣminъ.

Ὑπερ-ασχημονέω -ῶ, віit: ήσω, mъ пoptȣ пpea mȣлt кȣ neкȣвіinţъ, foapte nepeгȣлat.

Ὑπεράτοπος (ὁ, ἡ), кȣ ковîршіpe neкȣвіinчosȣ (лa neлoкȣл sъȣ, saȣ fъpъ кȣвîntȣ). [ὑπὲρ, ἄτοπος].

Ὑπερ-αττικίζω, віit: ίσω, imitȣ stiлȣл, idiotismȣл Atiкȣ пpea mȣлt (пeste mъsȣpъ, întp' ȣnȣ кіпȣ пpea пpefъкȣtȣ). [de ȣnde

Ὑπεραττικισμὸς (ὁ), пpea mȣлtъ imitape de atiчismȣ, saȣ idioma Atiкъ.

Ὑπεραττικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кȣ ковîршіpe Atiкȣ, saȣ imitъtopȣ de atiчismȣ. [ὑπὲρ, Ἀττικός].

Ὑπερ-αυγάζω, віit: -άσω, лȣчeskȣ, лȣminezȣ пpea mȣлt. [din

Ὑπεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρλαμπρος. [ші

Ὑπέραυγος (ὁ, ἡ), = Ὑπεραυγής; (пaptiк: astpnm:) кape stъ înъȣntpȣ de 15 гpade aлe soapeлȣї. [ὑπὲρ, αὐγή].

Ὑπερ-αυξάνω, віit: -αυξήσω, кpeskȣ пeste mъsȣpъ. [de ȣnde

Ὑπεραύξησις, εως (ἡ), кpeшtepe пeste mъsȣpъ.

Ὑπερ-αύξω, віit: -αυξήσω, = Ὑπεραυξάνω.

Ὑπερ-αυχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ fълeskȣ foapte mȣлt. [din

Ὑπεραυχὴς, έος, ші Ὑπέραυχος (ὁ, ἡ), fълitosȣ, лъȣdъposȣ, mîndpȣ пeste mъsȣpъ [ὑπὲρ, αὐχή]. (вezї ші ὑπέρκομπος).

Ὑπεράφανος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de ὑπερήφανος.

Ὑπερ-αφρίζω, віit: -ίσω, sпȣmeгȣ пeste вȣzeлe пaхapȣлȣї.

Ὑπεραχθής, ές (ό, ἡ), înpoзъraцъ neste mъsкръ. [ὑπὲρ, ἄχθος].

Ὑπερ-άχθομαι, biit: -αχθεσθήσομαι, mъ întpistezъ, faкъ inimъ rea, saŭ (noet:) mъ înвръжвeskъ urea mълt.

Ὑπερβάθμιος (ό, ἡ), trekъtorъ neste прагва вшеї. «Ὑπερβάθμιον πόδα πέρπειν (ῥίπτειν, τείνειν)». Ep: Пров: a treче neste mъsкръ, neste xotareле кавiiцеї, a oвръznivi. [ὑπὲρ, βαθμός].

Ὑπερ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: ὑπερέβην, ші чл:) (pap ші nвmaї în nex: 1: stpъm:) în локъ de ὑπερβιβάζω. «Ὑπερβησάτω τὴν κνήμην ὑπὲρ τὰς δεξιὰς πλευράς». Ksn: 2) (oвiч: nestp:) trekъ ne d' asкnpa de чева în чеса-л алtъ napte. «Τεῖχος ὑπερβαίνειν» Il: M. «Ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν». Od: Θ. «Ὑπερβάντες τὰ ὄρη ἥξομεν». Ksn: (ші къ ак: къ преп:). «Ὑπερβῆναι εἰς τὴν τῶν Θηβαίων„. Ksn: (ші desnpe pîъ) «Εἰ μὴ ἐπ' ἐκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, οὐκ ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώραν». Ep: 3) trekъ dinколо (maї denapte, maї sвs); fir:) npedomneskъ, вirвїeskъ; (къ цеп:) întpekъ, kовîpшeskъ; (вne opї) trekъ къ вodepea, saŭ în tъчepe. «Ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας». Ep: «Ἐνίοτε πολλὰς ἡδονὰς ὑπερβαίνομεν, ὅταν πλεῖον ἡμῖν τὸ δυσχερὲς ἐκ τούτων ἕπηται». Enikep: (къ цеп:) "Τίνι τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβέβηκεν ὁ ἄνθρωπος„. Apst: 4) (къ ак:) = Παραβαίνω, калкъ, mъ авatъ din чева: (noet: fъpъ kazъ) grешeskъ. "Νόμον —„. "Ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἁμάρτῃ». Il: Z. 5) noct: (къ dat:) = Περιβαίνω, окротeskъ. (Oп:).

Ὑπερ-βακχεύω, biit: σύτω, mъ întвssiezъ ka knъ вakantъ neste mъsкръ; (stpъm:) вoind a faче чева întвsiosъ, saŭ nomnosъ, a 'i da knъ stilъ 'nалtъ, o stpikъ de totъ. "Τὰς ἐννοίας —„. Elstp:

Ὑπερβαλλόντως, adв: (de napтч:) къ kovîpшipe, în pradьa чел maї 'nалtъ. [din

Ὑπερ-βάλλω, biit: -βαλῶ, apknkъ, asвîrлъ чева ne d' asкnpa, saŭ dinколо de чева, trekъ neste semnъ asвîrлind чева; (fir:) npedomneskъ, вirвїeskъ; (fъpъ kazъ) întpekъ, kовîpшeskъ; (вne-opї) adaorъ preцъ (ла лічitaцie, Tвpч: atîpdiseskъ); (oвiч:) sîntъ kовîpшitorъ, neste mъsкръ; (desnpe pîвrї, ші чл) esъ din алвia saŭ matka mea, mъ pesвъpsъ, notoш вskъ; (miж: fir:) mъ авatъ din dpentъ, калкъ; (în цеп:) =Ὑπερβαίνω (проп: ші fir:). "Ἐρρῖψε (τὸν δίσκον) χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα„. Il: Ψ. «Ὅτε μέλλοι ἄκρον ὑπερβαλέειν„. Od: Λ. «Ὑπερβάλλων τὰ ὄρη„. Ksn: "Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυρῆα„. Il: Ψ. "Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων„. Es: «Ὑπὸ ἀνέμων ὑπερβαλέειν οὐκ οἷοί τε γενέσθαι„. Ep: (ші ел: къ ак: къ преп:) «Ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν». Ksn: (ші fir:) «Ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον». Trn: «Ὑπερβάλλειν τὸν χρόνον (τὸν καιρόν)». «Ἤλπισαν τὴν βασιλέως δύναμιν ὑπερβαλέεσθαι». Ep: «Ἢν ἡμέας ὑπερβάλησθε, καὶ νικήσητε». Ep: «Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους„. Ksn: «Ὑπερβαλλόμενοι τὰ δίκαια„. Ksn: (ші fъpъ kazъ). «Οἱ λέβητες ἔζεσαν, καὶ ὑπερέβαλον». Ep: aŭ dat ne din afapъ. "Προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, ἐς ὃ πεντήκοντα τάλαντα ὑπεδέδεκτο». Ep: (ші fir:) «Εὐεργετοῦντα ὑπερβάλλειν αὐτὸν οὐδένα δύνασθαι». Ksn: (ші miж:) «Ἀελπτέαντες αὐτοὺς ὑπερβαλέεσθαι» Ep: sъ npedomine. (ші miж:) «Ὑπερβάλλοντο ἀρετῇ„. Ep: "Πολλὸν πάντας ὑπερβαλόμενος„. Ep: (ші în napтч:). "Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἴσχει» Ksn: foapte kрîtъ. (ші simn: în локъ de adiekt:) «Ὑπερβάλλουσα ἀδικία (φαθυμία)». Aкs: ші Dm: (ші miж: pap). «Ὑπερβεβλημένην γυναῖκα». Ekp: maї npesвs dekît toate. (ші în локъ de sвsst:) "Τὸ ὑπερβάλλον». Aкs: în локъ de ἡ ὑπερβολή. 2) (naptik: miж:) amînъ, stpъгъnezъ. «Ἢν ὑπερβάλληται τὴν συμβολήν, καὶ μὴ ποιῆται». Ep: (ші къ преп:) «Τὴν νέμεσιν εἰς ἕτερον ἡ τύχη καιρὸν ὑπερβαλλομένη». Il: (ші авsл:) «Ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρέειν, καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι». Ep: «Ἢν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους„. Ep:

Ὑπερ-βαρέω -ῶ, biit: -ήσω, înrpesїezъ urea mълt; (nestp:) sîntъ...

Ὑπερβαρὴς, ές (ὁ, ἡ), foapte greŭ; (noet: apin întind) foapte mape. [ὑπὲρ, βάρος].

Ὑπερβασία (ἡ), noet: în локъ de ὑπέρβασις; (npінч: fir:) кълkare, авatepe din dpentъ; (în цеп:) грешealъ; (вne-opї) kovîpшipe. «Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί». Tnm: [ші

Ὑπέρβασις, εως (ἡ), trecъpe ne d' asкnpa, saŭ maї npesвs; (pap stp:) = Ὑπερβίβασις; (fir:) кълkare, saŭ вiolaцie= (maї întpeв: noet:) Ὑπερβασία; (gram:) = Ὑπέρβατον. [ші

Ὑπερβατέος, α, ον, nosit: al дъї[ὑπερβαίνω].

Ὑπερβατὴρ (ὁ), noet: în локъ de ὑπερβάτης. [de вude

Ὑπερβατήριος (ὁ, ἡ), кавenitъ ла (kape

ape de обїектѫ) тречере неste... «Ὑπερβατήρια (se înț: ἱερά)». жертfe съвîршite маї 'наinte de тречере неste, саѫ dinколо de чева.

Ὑπερβάτης, ου (ὁ), трекъторѫ неste (саѫ пе d' aсѫпра de) чева. [mi

Ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, чел de трекѫt dinколо неste dînsѫл. «Κατὰ χαράδραν τινα, ᾗ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα». Тѣч: 2) (акт:, întрекъторѫ de toaтъ тъѕѕра, foapte тare, monstrюsѫ, екstравагантѫ. «Ἐνύπνια ὑπερβατὰ τὰ ὑπερόρια ἢ τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς τόποις ἢ τοῖς μεγέθεσιν,,. Apst: (mi компар:) «Ἀχῃ τῶνδ' ὑπερβατώτερα,,. Eѕхл: маї чїѕdate, маї трапіче. ‖ (ѕѕѕst). "Ὑπερβατόν». Med: ѕnѫ felѫ de легѣtѫръ неste, саѫ пе d' aсѫпра. 3) стрѣmѫtatѫ din fipeaska sa носiцie. "Λέξις —,,. Apst: ‖ (ѕѕѕst:) «Ὑπερβατὸν,,. Plp: firѫръ de кѫвîнтѫ, întрѫ каре zîчepiле se стрѣmѫtъ din натѫрала лор носiцie (трекînd ѫнеле неste алтеле). [ὑπερβαίνω]. [de ѫnde

Ὑπερβατῶς, adв: în тречере неste, саѫ dinколо. "Οὐ τῷ τάχει μᾶλλον, ἢ τῷ ὡς δεῖ, δημιουργεῖται, οὐδὲ ὑπερβατῶς». Iцкр: 2) "Ὑπερβατῶς δηλοῦν (δέξασθαί) τι,,. Лкѕ: =Καθ' ὑπερβατὸν, а екѕпріма, а înцелеце чева în firѫра ὑπερβατόν (bezî zîч:).

Ὑπερβεβλημένως, adв: =Ὑπερβαλλόντως.

Ὑπερβήῃ, noet: 1оп: în локѫ de ὑπερβῇ, а 3: sinr: neps: de нех: 2: de sѫn:, mi

Ὑπερβῆναι, нех: 2: de înf: ал лѣї ὑπερβαίνω.

Ὑπερ-βιάζομαι, вііt: -άσομαι, siлвїeскѫ, ѕtрiптopezѫ, înпilezѫ foapte тѫлт; вірѣїeскѫ, прedomneskѫ прin silъ.

Ὑπερ-βιβάζω, вііt: -άσω, трекѫ, саѫ потрекѫ чева dinколо, неste, саѫ пе d' aсѫпра de чева; (грат:) стрѣmѫtѫ zîчepiле îa firѫръ de ὑπερβατόν (bezî zîч:). [de ѫnde

Ὑπερβίβασις, εως (ἡ), нетречере, саѫ тречере de чева dinколо, саѫ неste, пе d' aсѫпра de чева; стрѣmѫtape. [mi

Ὑπερβιβασμὸς (ὁ), =Ὑπερβίβασις, стрѣmѫtape (прінч: de тоnѫ).

Ὑπερβίη (ἡ), 1оп: сілпічіе, înпilъчїѕне, (de ѫnde Лат:) superbia. [mi

Ὑπέρβιος (ὁ, ἡ), noet: întрекѫіпцъторѫ de коvîршitoape силъ, foapte силпікѫ саѫ силѫitorѫ; (прin întind:) тare, nedomолітѫ. (în цеп:) коvîршitorѫ, несѫfepitѫ. «Θυμὸς («Ὕβρις)—». Om: ‖ (незt:)Ὑπέρβιον, noet: în локѫ de adв: întр'ѕnѫ кіпѫ foapte mîndрѫ, кѫ несѫfepitъ овръznічіе. [ὑπὲρ, βία].

Ὑπερ-βλαστάνω, вііt: -βλαστήσω, sîntѫ, саѫ тъ fanѫ...

Ὑπερβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), каре рсѕape, влъѕtъреште прса тѫлт, неste тъѕѕръ. "Δεῖ γὰρ μὴ ὑπερβλαστὲς εἶναι τὸ καρποφορῆσον». Tfp: [ὑπὲρ, βλαστός]

Ὑπερβλήδην, adв: noet: în локѫ de ὑπερβαλλόντως. [mi

Ὑπέρβλημα (τὸ), (matmt:) ѕѫпrafaца emitъ afaръ неste лinia firѫpeї.[ὑπερβάλλω].

Ὑπερ-βλύζω, вііt: -βλύσω, isвopînd тъ рсѕвърѕѫ пе d' aсѫпра, даѫ пе din afaръ; (fir: кѫ ак:) întрекѫ, коvîршeскѫ. [de ѫnde

Ὑπέρβλυσις, εως (ἡ), рсѕvърѕape пе d' aсѫпра din isвopîpe.

Ὑπερ-βοάω-ῶ, вііt: -ήσομαι, ѕtpirѫ foapte тare, саѫ маї тape декîт алтѫл; (стрѣm:) amѫцeskѫ (факѫ a тъчea) пе чіпева кѫ stpirъtoле меле.

Ὑπερβολάδην, adв: noet: = Ὑπερβλήδην.

Ὑπερβολαῖος, α, ον, чел маї 'налтѫ тоnѫ în тѫѕika чea векїс. [din

Ὑπερβολὴ (ἡ), тречере пе d' aсѫпра, саѫ dinколо неste чева. "Ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων τῶν εἰς τὸ πεδίον». Ksn: 2) (прin întind: ла îm:) локѫ de тречере, саѫ потекъ прin вірfѫ саѫ кѫлпе de тѫnte. "Τὰς ὑπερβολὰς φυλάττει,,. Ksn: 3) (osiч: fir:) коvîршіре de тъѕѕръ, саѫ кѫвїіпцъ în fantъ, саѫ ворвъ, (Франц:)excés; (ptp:) firѫръ de кѫвîнтѫ, търіре de îпцелесѫ неste тъѕѕръ. (Франц:' exagération, ексѫперацiе. "Εὐδαιμονίας —,,. Iѕкр: "Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὑπερβολὴ». Dim: чел маї 'налтѫ градѫ. "Ὑπερβολὴν ποιήσομαι,,. Dm: воїѫ търі прin ѕѫnoсiцie лѫкрѫл, кît se ноate маї тѫлт. «Μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολείπειν». Лкч: а ажѫнце în градѫл чел маї 'налтѫ. "Δυσεντερικὰ πάθη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους». Епікр: неkoвîршiле în търіпеа лор. "Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν,,. Пл (mi кѫ преп: în felѫ de адв:). "Εἰς ("Καθ') ὑπερβολὴν,,. (mi сл:) «Ὑπερβολῇ,,. Лкѕ: = Ὑπερβαλλόντως. (mi кѫ цеп:). "Εἰς ὑπερβολὴν τινος,,. Пл: маї прesѫѕ, маї тѫлт декîт .. 4) ѕnc-орї amînape. "Ὑπερβολὴ κακοῦ ἐγένετο Καρυστίοισι,,. Ep: "Πέρπειν ἠξίου, καὶ μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησαμένους ἐξελέγχειν». Плв: 5) (mtm:) ѕna din челе чіпчї секцii копіче. (Ап: Перг:). [ὑπερβάλλω]. [de ѫnde

Ὑπερβολία (ἡ), noet: în локѫ de ὑπερβολή. [mi

Ὑπερβολικὸς, ὴ, ὸν, zisѫ, саѫ fѣкѫtѫ кѫ

ковîршіре, пеste мъsѫръ, ковîршіторѫ.[de ѫnde

Ὑπερβολικῶς, adв: în кіпѫ ковîршіторѫ, кѫ ковîршіре, пеste мъsѫръ.

Ὑπερβόλιμος (ὁ, ἡ), пріimitорѫ de amînape. «Δίκη — „. Sхл: Apstf: amînatъ. [ὑπερβολή 4].

Ὑπερβόρειος, ші (поеt:) Ὑπερβόρεος (ὁ, ἡ), локѫіторѫ пеste челе маї nopdiче мърцінї але лѫмеї. 2) поеt: în локѫ de ὑπερόριος, ковîршіторѫ de хотаре, пеste мъsѫръ. "Τύχη—„. Esхл: [ші

Ὑπερβορίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѫї ὑπερβόρειος. [ὑπὲρ, βορέας].

Ὑπερ-βράζω, віit: -βράσω, fервînd daѫ пе din afaръ.

Ὑπερβριθὴς, έος (ὁ, ἡ),=Ὑπερβαρής. [ὑπὲρ, βρίθος],

Ὑπερ-βρυχάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, ръкпеsкѫ преа tape.

Ὑπερ-βρύω, віit: -βρύσω, isворъsкѫ кѫ înвілшѫгаре; sîntѫ foapte poditорѫ; (кѫ dat:) sîntѫ foapte înвілшѫгатѫ în чева.

Ὑπερβύθιον, греш: în локѫ de ὑπὲρ βύθιον.

Ὑπ-εργάζομαι, віit: -άσομαι, (пех: ὑπειργασάμην, ші чл) лѫкрезѫ пе dedesѫвt, saѫ пе аsкѫпsѫ, saѫ маї 'nainte; лѫкрезѫ пе sѫвt mînъ; sлѫжеsкѫ кѫїва, îї къпѫїеsкѫ чева; (рар) sѫпѫїѫ. "Ἄρουραν εἰς σπορὰν ("Νεὸν τῷ σπόρῳ) —„. D: Ал: Ksn: арѫ царina маї 'nainte de semъnape. "Νῶν πόλλ' ὑπείργασται φίλα». Eѫр: =Προείργασται.

Ὑπεργαμία (ἡ), ='Οψιγαμία, мъріtішѫ, saѫ însѫръtoape пеste време saѫ вîрstъ. [ὑπὲρ, γάμος].

Ὑπέργειος (ὁ, ἡ), чел de d'asѫпра пъmîntѫлѫї (înпрот: de ὑπόγειος). [ὑπὲρ, γέα].

Ὑπεργέλοιος (ὁ, ἡ), чел foapte вреdnікѫ de pîsѫ. [ὑπὲρ, γελοῖος].

Ὑπερ-γεμίζω, віit: -ίσω, ѫмплѫ, înкаркѫ пеste мъsѫръ.

Ὑπερ-γέμω, (fъръ віit:) sîntѫ пеste мъsѫръ плінѫ, sътѫлѫ.

Ὑπερ-γηράσκω, віit: γηράσω, ομαι, înвътрîneskѫ преа мѫлт.

Ὑπεργήρειος, ші

Ὑπέργηρος, saѫ (маї корект: At:) Ὑπέργηρως (ὁ, ἡ), foapte вътрînѫ. [ὑπὲρ, γῆρας].

Ὑπέργομος (ὁ, ἡ), пеste мъsѫръ ѫмплѫtѫ, înкъркатѫ. [ὑπὲρ, γόμος din γέμω].

Ὑπερ-γράφω, віit: -γράψω, sкріѫ, saѫ zѫгръвеsкѫ пе d' asѫпра.

Ὑπέργυιος, saѫ Ὑπέργυος (ὁ, ἡ), = Ὑπερμήκης, Ὑπερμεγέθης, foapte лѫнгѫ, преа маре. [ὑπὲρ, γυία saѫ γύα].

Ὑπέρδασυς, εος (ὁ, ἡ), foapte desѫ (пъposѫ, saѫ лînosѫ). [ὑπὲρ, δασύς].

Ὑπερδέα, поеt: în локѫ de ὑπερδεέα -ᾶ, ак: ал лѫї...

Ὑπερδεὴς, έος (ὁ, ἡ), чел маї пресѫs de fрікъ, nesперіosѫ. [ὑπὲρ, δέος]. 2) (dѫпе алцїї) чел пеste tревѫінцъ, saѫ мъsѫръ. [ὑπέρ, δέον].

Ὑπερ-δείδω, віit: -δείσω, (пех: ὑπερέδεισα, tре: de кѫ: în локѫ de прez: ὑπερδέδοικα) (кѫ цеп:) мъ temѫ пентрѫ чінева. 2) (fъръ казѫ) = кѫ...

Ὑπερ-δειμαίνω, віit: -ανῶ, мъ temѫ foapte мѫлт.

Ὑπέρδεινος (ὁ, ἡ), foapte грозавѫ, saѫ ръѫ. 2) преа îndemînatікѫ, капавілѫ. [ὑπὲρ, δεινός].

Ὑπερ-δειπνέω -ῶ, віit: ήσω, чінезѫ преа мѫлт, пеste мъsѫръ.

Ὑπερδέξιος (ὁ, ἡ), чел че stъ în dреапta пе d' asѫпра; (прін ѫрм: прінч: desпре резвоїаsкъ поsіцie) потрівітѫ, îndemînatікѫ de пъвълit; (fir: în цеп: кѫ цеп: saѫ dat:) маї пресѫs, ковîршіторѫ. "Εἶχον δὲ ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ποταμόν». Ksn: «Τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια πειρᾶσθαι ἔχων σκηνοῦν». Ksn: (ші fir: кѫ цеп:). "Ἐγκρατῆ καὶ ὑπερδέξιον τῆς κακίας τὴν ἀρετὴν καταστῆσαι». Пл: (saѫ кѫ dat:) "Ὑπερδέξιος τῷ πολέμῳ (τοῖς δικαίοις),„. Плв: [ὑπὲρ, δεξιός]. [de ѫnde

Ὑπερδεξίως, adв: пе d' asѫпра de чева în dреапta, saѫ în поsіцie преа îndemînatікъ; (în цеп:) маї 'nалт.

Ὑπερ-δέω, віit: -δήσω, легѫ пе d' asѫпра, saѫ маї sѫs.

Ὑπερ-διαλέγομαι, віit: -λέξομαι, (кѫ цеп:) ворвеsкѫ desпре чінева. (în Лѫч: dѫпе ѫпії греш: în локѫ de ὕπαρ διαλέγομαι).

Ὑπερ-δια-τείνομαι, віit: -τενοῦμαι, мъ цїѫ преа шѫлт statорнікѫ în пъреpea меа.

Ὑπερ-δίδωμι, віit: -δώσω, (пех: ὑπερέδωκα, ші чл:) (кѫ цеп: indip:) daѫ чева în faвoapea (sпре mîntѫіpea) кѫїва.

Ὑπερ-δικάζω, віit: -άσω, (кѫ цеп:) fакѫ резвѫпаре în faвoapea кѫїва.

Ὑπερ-δικέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ цеп:) плеdezѫ о прічінъ de жѫdікатъ în faвoapea кѫїва; (în цеп:) мъ fакѫ adвокатѫ ал кѫїва. [din

Ὑπέρδικος (ὁ, ἡ), поеt: foapte (în чел маї 'nалтѫ градѫ) dрептѫ. 2) резвѫпъторѫ, окротіторѫ ал кѫїва. "Νέμεσις — „. Пind: 3) кълкъторѫ de dрептate, nedрептѫ. [ὑπὲρ, δίκη].

Ὑπερδίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), maĭ лѫngŭ dekît de doĭ коцĭ. [ὑπὲρ, δίπηχυς].

Ὑπερ-δισκεύω, biit: -εύσω, asвîрлŭ diskѫл neste semnŭ; saŭ întpekŭ пе чinева în asвîрлipea diskѫлѫĭ; (în цen:) întpekŭ, ковîршeskŭ. (вezĭ ші ὑπερακοντίζω).

Ὑπερδισύλλαβος (ὁ, ἡ), чел кѫ maĭ mѫлte dekît doъ silaбe. [ὑπὲρ, δισύλλαβος].

Ὑπερ-δοκέω-ω, (прinч· în atpeĭa neps:) "Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ,,. Fлstp: mi se пар de кѫвiinцъ, saŭ ле апровezŭ преа mѫлt.

Ὑπερ-δοξάζω, biit: -άσω, слъвeskŭ, чinsteskŭ преа mѫлt; (пas: пaptч:) «Ὑπερδεδοξασμένος, η, ον, =Ὑπερένδοξος.

Ὑπερδύναμος (ὁ, ἡ), foapte пѫtepnikŭ, ковîршitopŭ în пѫtepe. [ὑπὲρ, δύναμις].

Ὑπερ-δυναμόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) predomneskŭ; (кѫ ак:) înпiлezŭ кѫ пѫtepea mea.

Ὑπερδώριος (ὁ, ἡ), (ῥυθμὸς) apie, каре tpeчe neste Dopikѫл tonŭ ал вekĭeĭ mѫsiчe. [ὑπὲρ, Δώριος].

Ὑπερ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, noet: (кѫ цen:) шezŭ neste, saŭ maĭ sѫs de ...

Ὑπ-ερεθίζω, biit: ίσω, întъpitŭ пѫцin, saŭ кam пе askѫnsŭ.

Ὑπέρθετο, noet: în локŭ de ὑπερέθετο, a 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лѫĭ ὑπερτίθημι.

Ὑπερεῖδον, nex: 2: ал лѫĭ ὑπεροράω.

Ὑπ-ερείδω, biit: -είσω, spriжiцŭ пе dedesѫвt.

Ὑπέρεικον (τὸ =Ὑπέρικον.

Ὑπέρ-ειμι, biit: ειμι, (прел: ὑπερῄειν) = Ὑπερέρχομαι (къpѫĭa слѫжeшte ѫne-opĭ de вiitopŭ).

Ὑπερεῖπον, (de ѫnde inf: ὑπερειπεῖν) nex: 2: (пpгл:) ал лѫĭ ὑπεραγορεύω.

Ὑπ-ερείπω, biit: -ερείψω, sѫв-sъпînd sѫpпŭ, (fir:) stpikŭ, dъpaпъnŭ кîte пѫцinŭ. (noet: neѫt: în nex: 2) "Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν εἱστήκει· αὐτοῦ γὰρ ὑπέριπε φαίδιμα γυῖα.» Iл: Ψ. i s'aŭ tъĭat (слъвit) пiчoapeлe.

Ὑπέρεισις, εως (ἡ), sѫвt-spriжinipe. [ші

Ὑπέρεισμα (τὸ), sѫвt-spriжinŭ. [ші

Ὑπερειστικὸς, ἡ, ὸν, folosîtopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла sѫв-spriжinipe. [ὑπερείδω].

Ὑπερέκεινα, [ὑπὲρ, ἐκεῖνα] adв: = 'Επέκεινα, dinколо, maĭ sѫs, maĭ deпapte dekît ...

Ὑπερ-εκ-θεραπεύω, biit: -εύσω, atpaгŭ кѫ totѫл în пaptea mea пе чinева прin stъpѫitoape лinгѫшipĭ ші кѫлtiвъpĭ.

Ὑπερ-έκ-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîntŭ eшitŭ, întînsŭ afapъ maĭ пpesѫs de чева.

Ὑπερ-εκ-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîpnŭ чева пе d'asѫпpa de алtŭ чева.

Ὑπερέκκρισις, εως (ἡ), ковîршitoape deшeptape. [ὑπερεκκρίνω].

Ὑπερ-εκ-παίω, biit: -παίσω, isвeskŭ пе d'asѫпpa, saŭ dinколо de чева sпpe afapъ: (fir:) întpekŭ, ковîршeskŭ.

Ὑπερ-εκ-πέμπω, biit: πέμψω, пopneskŭ, asвîрлŭ (прinч: sъцeatъ) neste semnŭ, = Ὑπερακοντίζω.

Ὑπερεκπερισσοῦ, adв: (Skp:) neste mъsѫpъ, кѫ ковîршipe. [ὑπὲρ, ἐκ, περισσός].

Ὑπερεκπεσεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫĭ...

Ὑπερ-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑπερεξέπεσον, ші чл:) esŭ пе d'asѫпpa maĭ afapъ, saŭ dinколо de чева; mъ deпъptezŭ преа шѫлt; (кѫ ак: în цen:) ковîршeskŭ. «Πᾶσαν ἔννοιαν —». Грг:

Ὑπερ-εκ-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sпepiŭ (ші пas: mъ sпъĭmîntŭ) neste mъsѫpъ.

Ὑπερέκπτωσις, εως (ἡ), преа mѫлtъ eшipe afapъ neste.., saŭ deпъptape de чева; ковîршipe. [ὑπερεκπίπτω].

Ὑπερέκτασις, εως (ἡ), întindepe afapъ neste чева, saŭ neste mъsѫpъ. [din

Ὑπερ-εκ-τείνω, biit: τενῶ, întinzŭ neste чева, saŭ преа mѫлt.

Ὑπερ-εκ-τίνω, biit: -τίσω, (кѫ цen:) плъteskŭ пentpѫ чinева. [de ѫnde

Ὑπερέκτισις, εως (ἡ), плъtipe пentpѫ чinева.

Ὑπερ-εκ-τρέπομαι, biit: -τρέψομαι, mъ daŭ ла o пapte (mъ fepeskŭ) de чева, saŭ de чinева преа mѫлt.

Ὑπερ-εκ-φεύγω, -biit: -φεύξομαι, fѫгŭ (skaпŭ) пе d'asѫпpa, saŭ dinколо de чева afapъ, saŭ tpekînd пе d'asѫпpa mъ fѫгъpeskŭ de ѫndeва.

Ὑπερ-εκ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ὑπερεξέχεα, ші чл:) въpsŭ, (ші пas:) mъ въpsŭ пе d'asѫпpa de чева afapъ, saŭ daŭ пе din afapъ.

Ὑπερ-εκ-χύνω, Skp: în локŭ de ὑπερεκχέω. [de ѫnde

Ὑπερέκχυσις, εως (ἡ), въpsape afapъ пе d'asѫпpa de чева, dape пе din afapъ.

Ὑπερέλασις, εως (ἡ), гл: tpeчepe пе d'asѫпpa,= Ὑπερβολή ші Ὑπέρβασις [din

Ὑπερ-ελαύνω, biit: -ελάσω, tpekŭ mînînd калѫл, saŭ tpъsѫpa dinколо de чева; (fir:) ковîршeskŭ, =Ὑπερβαίνω.

Ὑπερέλαφρος (ὁ, ἡ), foapte ѫшopŭ. [ὑπὲρ, ἐλαφρός].

Ὑπερ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: -ὑπερ-

έβαλον, ші чл:) вагѫ, întrepнѫїѫ чева пеste mъsѫръ; (miж:) = Ὑπερεμφορέομαι. «Ἐν ταῖς ἰχνείαις μὴ ὑπερεμβάλλεσθαι». Ksn: a nѫ sîъpѫi кѫ nesaцiѫ.

Ὑπερ-εμέω -ῶ, biit: -εμέσω, въpsѫ пpea mѫлt, saѫ amѫ mape гpeaцъ.

Ὑπερ-εμ-πίπλημι, biit: -εμπλήσω, (nex: ὑπερενέπλησα, ші чл:) ѫмплѫ пеste mъsѫръ; (miж: saѫ пas:) mъnînкѫ пpea mѫлt, mъ înвѫївezѫ; (ші fir: кѫ цen:) doвîndeskѫ, întpeвѫinцezѫ чева кѫ nesaцiѫ, пеste mъsѫръ. «Μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι„. Ksn:

Ὑπερ-εμ-πλήθω, biit: -πλήσω, (кѫ цen:) sîntѫ пеste mъsѫръ плinѫ, вътѫлѫ (пpoп: ші fir:) de чева.

Ὑπερ-εμ-φορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъnînкѫ, saѫ вeaѫ пеste mъsѫръ, mъ înвѫївezѫ; (fir: în цen:) = Ὑπερεμπίπλαμαι, întpeвѫinцezѫ чева кѫ nesaцiѫ, saѫ пеste mъsѫръ.

Ὑπερένδοξος (ὁ, ἡ), foapte sлъвitѫ, saѫ глopiosѫ. [ὑπὲρ, ἔνδοξος].

Ὑπερ-ενιαυτίζω, biit: -ίσω, dъinezѫ maї mѫлt dekît ѫnѫ anѫ.

Ὑπερεντελὴς, έος (ὁ, ἡ), ажѫnsѫ în чел maї 'nалtѫ гpadѫ ал desъкîpшipiї, foapte пepfeкtѫ. [ὑπὲρ, ἐντελής].

Ὑπερέντευξις, εως (ἡ), miжлочipe in faвoapea кѫїва. [ὑπερεντυγχάνω].

Ὑπερ-εν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, кѫ пpea mѫлtъ tpѫfie îmї вatѫ жокѫ de чinева, saѫ aвѫsezѫ de sлъвiчїѫnea кѫїва în peлaцie кътpe mine.

Ὑπερ-εν-τυγχάνω, biit: -εντεύξομαι, (nex: ὑπερενέτυχον, ші чл:) (кѫ цen: saѫ sinr: saѫ кѫ пpeп:) miжлочeskѫ în faвoapea кѫїва

Ὑπερ-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, înaлцѫ, mъpeskѫ чева пеste mъsѫръ.

Ὑπερ-εξ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, daѫ, skoцѫ mѫлte fлopї пе d'asѫпpa de чева.

Ὑπερ εξ-απατάω -ῶ, biit: ήσω, înшелѫ, amъцeskѫ кѫ totѫл.

Ὑπερ-εξ-ερύω, гpeш: în локѫ de ὑπεξερύω.

Ὑπερ-εξ-έρχομαι, гpeш: în локѫ de Ὑπερέρχομαι, saѫ Ὑπεξέρχομαι

Ὑπερ-εξ-έχω, (nex: ὑπερεξέσχον, ші чл:) staѫ emitѫ, skosѫ afaръ пеste, saѫ пе d'asѫпpa de чева.

Ὑπερεξηκοντέτης, εος (ὁ, ἡ), ші

Ὑπερεξηκοντούτης, ου (ὁ), ші Ὑπερεξηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), tpeкѫtѫ în вîpstъ пеste шaї-zeчї de anї. [ὑπὲρ, ἑξηκοντούτης, -τις].

Ὑπέρεξις, εως (ἡ), = Ὑπεροχή.

Ὑπερ-εξ-ίσταμαι гpeш: în локѫ de ὑπεξίσταμαι.

Ὑπερ-επ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, лaѫdѫ пеste mъsѫръ, пpea mѫлt.

Ὑπερ επ-αίρω, biit: -αρῶ, înaлцѫ пе d'asѫпpa de чева, saѫ пеste mъsѫръ; (fir:) лaѫdѫ пpea mѫлt.

Ὑπερ-επείγομαι, biit: -επείξομαι, mъ гръвeskѫ, mъ пpiпeskѫ foapte mѫлt.

Ὑπερ-επιθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, dopeskѫ, пoftеskѫ пpea mѫлt.

Ὑπερ-επι-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѫ, saѫ înteцeskѫ înкъ maї mѫлt.

Ὑπ-ερέπτω, biit: -ερέψω, пoet: mъnînкѫ, pozѫ, (ші fir:) їaѫ чева пе dedesѫвt, хръпeskѫ пе fѫpiшѫ. «Ποταμὸς λάβρος ὕπαιθα ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖιν„. Iл: Ф. tpъцea de desѫвt. 2) (fir:) pozѫ (toпeskѫ) пе dînъѫntpѫ... "Λυγραὶ ὑπέρεπτον ἀνίαι». Koint:

Ὑπερ-εράω -ῶ, (ші miж:) -άομαι -ῶμαι, biit: -ερασθήσομαι, (nex: ὑπερηράσθην) їѫвeskѫ кѫ foapte mape amopѫ, sîntѫ кѫ totѫл amopezatѫ.

Ὑπερ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ὑπερῆλθον, ші чл:) віѫ пе d'asѫпpa, saѫ dinколо de чева, tpeкѫ пе d'asѫпpa.

Ὑπερ-εσθίω, biit: -έδομαι, (nex: ὑπερέφαγον, ші чл) mъnînкѫ пеste mъsѫръ.

Ὑπερέσσυμαι, пoet: tpe: de кѫ: ал лѫї ὑπερσεύομαι.

Ὑπερέσχεθον, пoet: în локѫ de ὑπερέσχον, nex. 2 ал лѫї ὑπερέχω.

Ὑπέρευ, [ὑπὲρ, εὖ] adв: foapte (кît se пoate de) вine.

Ὑπέρευγε, adв: = Ὑπέρευ, foapte вine, de mъnѫne.

Ὑπερ-ερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, пoet: = Ἀπερεύγομαι

Ὑπερ-ευδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ foapte пopoчitѫ, fepiчe.

Ὑπερ-ευδοκέω, ші

Ὑπερ-ευδοκιμέω -ῶ, biit: -ήσω, isвѫteskѫ foapte mѫлt.

Ὑπερευθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: în локѫ de ὑπέρυθρος.

Ὑπερ-ευκαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ foapte вine întoкmitѫ, saѫ (Iтaл:) komodѫ. «Οἰκία ὑπερευκαιρέουσα». Iпкp:

Ὑπερευπρεπῶς, adв: = Εὐπρεπέστατα, кѫ mѫлtъ вѫnъ кѫвiinцъ, saѫ foapte peгѫлat, пpea mѫлtъ modestie.

Ὑπερευτυχία (ἡ), mѫлtъ пopoчipe, saѫ fepiчipe.

Ὑπερ-ευφραίνω, biit: -ανῶ, înвeseлeskѫ, ші (пas: saѫ miж:) mъ înвeseлeskѫ пpea mѫлt.

Ὑπερ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, = Ὑπερεπι-

θυμῶ. 2) (Skp: кȣ цen:) mъ рогȣ лȣї Dȣmnezeȣ пentрȣ чinева.

Ὑπερεύωνος (ὁ, ἡ), foapte eftinȣ. [ὑπὲρ, εὔωνος].

Ὑπερ-εχθαίρω, biit: -αρῶ, ȣръskȣ, dȣшmъneskȣ преа mȣлt.

Ὑπερεχόντως, adв: (партч:) maї кȣ asȣпра, maї алes; кȣ ковîршiре, = Ὑπερβαλλόντως. [din

Ὑπερ-έχω, biit: -έξω, (nex: ὑπερέσχον, ші чл: цiȣ чева d' asȣпра, saȣ maї пресȣs de чева (кȣ цen: saȣ поet: кȣ dat: saȣ рар кȣ ак: кȣ преп: indip). «Σπλάγχνα δ'ἐμπείραντες ὑπείρεχον ἠφαίστοιο». Іл: В. «Ζεὺς τῆς δε πόλιος ὑπειρέχοι αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ». Тгп: «Διός, ὅς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει». Апл: «Τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν ὑπερίσχοντες». Плв: цiind afaръ din... 2) (maї des nestp: saȣ ел:) mъ înaлцȣ, esȣ maї afaръ, maї пресȣs, saȣ пе d'asȣпра de чева, sîntȣ maї 'naлtȣ, (ші fir:) maї пресȣs, întрекȣ, ковîршeskȣ; (desпре steле) pesapȣ (кȣ ак:). «Ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ». Апл: (ші кȣ цen:) «Ἠέλιος ὑπερέσχεθε γαίης». Іл: А. «Τοῦ ὕδατος ὑπερέχον». Ер: «Οὐκέθ' οἷός εἰμι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας». Apstf: nȣ почiȣ sъ întîmпinȣ (sъ пredideskȣ кȣ) deшертареа апеї intpate în корабiе (bezї ші ὑπέραντλος). (ші fir: «Ὑπερέχειν τῶν ἀναλωμάτων» Diod: a întîmпina, a пredidi келtȣїелеле. (ші desпърцit) «Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει». Es: (ші кȣ ак: ел:). «Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους». Іл: Г. (ші кȣ dat:) Ὑπερεῖχε ναυτικῷ». Ksn: (ші кȣ amîndoъ) «Βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ». Esхл: ші fъръ kazȣ). «Εὖ τ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος». Od: N. (ші în партч:). Ὑπερέχων, ουσα, ον, fiind maї пресȣs; (ші пas:) Ὑπερεχόμενος, η, ον, Плt: вiрȣindȣ se, ковîршindȣ se.

Ὑπερ-έψω, biit: -εψήσω, fервȣ пeste mъsȣръ.

Ὑπ-ερέω -ῶ, biit: пргл: ал лȣї ὑπαγορεύω

Ὑπέρζεσις, εως (ἡ), fервере пeste mъsȣръ, dape пе din afaръ în fервере de лiкȣidȣ. [ші

Ὑπέρζεστος (ὁ, ἡ), feptȣ преа mȣлt. [din

Ὑπερ-ζέω, biit: -ζέσω, fервȣ преа mȣлt, daȣ пе din afaръ fервînd; (fir:) mъ aflȣ în mape feptȣръ, (ad:) tȣрвȣрape.

Ὑπέρζωος, ші At: (în kontpaкцie) Ὑπέρζως (ὁ, ἡ), tръitорȣ ші dȣпе алtȣл, (Fpaнц:) survivant. [ὑπὲρ, ζωή].

Ὑπερ-ηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: în локȣ de ὑπεραγορεύω. [ші

Ὑπερηγορία (ἡ), ворвiре în ажȣtорȣл, saȣ faвoapea кȣїва, ad: апъ pape, saȣ desвinoвъцiре. [ὑπὲρ, ἀγορά].

Ὑπερηδέως, adв: (sȣпрл: ὑπερήδιστα) кȣ преа mȣлtъ плъчере ші mȣлцȣmiре. [ὑπὲρ, ἡδύς].

Ὑπερ-ήδω, biit: -ήσω, (ші пas:) -ησθήσομαι, adȣкȣ плъчере, îndȣлчeskȣ; (ші пas: saȣ miж: кȣ dat:) mъ mȣлцȣmeskȣ, mъ înвeseлeskȣ foapte mȣлt de чева. «Ὡς εἶδον αὐτὸν ἥκοντα οἱ στρατιῶται, ὑπερήσθησαν». Ksn: s'aȣ вȣкȣрat foapte.

Ὑπερῆλιξ, ικος, (ὁ, ἡ), tрекȣtȣ de вîрsta tinepeцiї. [ὑπὲρ, ἧλιξ].

Ὑπέρ-ημαι, (fъръ biit:) (кȣ цen:) = Ὑπερκάθημαι.

Ὑπερημερία (ἡ), tречереа terminȣлȣї (în плatъ de datopie); жȣdikatъ înпротiва datорȣлȣї, че nȣ 'шї плъteшte datopia ла вреme, ші sekȣestpapea аверiлор лȣї. [din

Ὑπερήμερος (ὁ, ἡ), неплъtitорȣ ла zioa хotъpîtъ de datopia saȣ глоава sa (кȣ цen:). «Τοῦ ὀφλήματος («Τῆς προθεσμίας)—». Лȣч: (ші fir:) «Μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων (τῶν ποιητῶν) ἀκροάσεως». Fлstp: къ 'цї a tрекȣt вremea saȣ вîрsta. (de ȣnde) «Ὑπερήμερος γάμου». Apst: tрекȣtъ de вîрsta mъpitiшȣлȣї. [ὑπὲρ, ἡμέρα].

Ὑπερήμισυς, εος (εια, υ), чел maї mȣлtȣ de (пeste) жȣmъtate [ὑπὲρ, ἥμισυς.

Ὑπέρημος (ὁ, ἡ), кam пȣstiȣ (пeлокȣitȣ). [ὑπὸ, ἔρημος].

Ὑπερήνεμος (ὁ, ἡ), чел de d'asȣпра вîntȣрiлор. [ὑπὲρ, ἄνεμος.

Ὑπερηνορέη (ἡ), поet: semeцie, mîndpie; обръznічie, desпрецȣiре [ші

Ὑπερηνορέω, (întрев: прiнч: nȣmaї партч: ὑπερηνορέων) поet: mъ mîndpeskȣ, mъ semeцeskȣ în вitежia, бървъцia mea, nȣ воїȣ sъ шtiȣ de niminea. [din

Ὑπερήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: [ὑπὲρ, ἀνήρ] mîndpȣ, semeцȣ пentрȣ бървъцia saȣ цeпenia sa; обраzнiкȣ, desпрецȣitорȣ, вatжокорitорȣ.

Ὑπερήσει, поet: a 3: sinг: пeps: de biit: ал лȣї ὑπερίημι.

Ὑπερηφάνεια (ἡ), = Ὑπερηφανία.

Ὑπερηφανέστερος, α, ον, компар: ал лȣї ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανεύομαι, biit: εύσομαι, ші

Ὑπερηφανέω -ῶ, biit: ήσω, mъ înaлцȣ, ка sъ mъ арътȣ maї пресȣs dekît алцiї;

*

ковîршеskъ, sîntъ emitъ maĭ afaръ; (овіч: fir: în ръъ) mъ mîndpeskъ, mъ fъleskъ, mъ înrîmfezъ; (stpъm:) лаѕdъ кѕ mѕлтъ fъліре; (кѕ цen:) dѕsпрецѕĭeskъ, nesokoteskъ. [din

Ὑπερηφανὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ὑπερήφανος. 2) греш: în локъ de ὑπερφανής.

Ὑπερηφανία (ἡ), mîndpie, desпрецѕіре, nesokotipe. [din

Ὑπερήφανος (ὁ, ἡ), арътатъ, възѕтъ, saъ imaцinatъ maĭ пресѕs декît алцiĭ; stpълѕчітъ. «Πράξεις ὑπερήφανοι τὸ μέγεθος». Лѕч: (овіч: în ръъ) mîndpѕ, 'nалтъ ла fipe, înrîmfatъ; (прin ѕрm:) desпрецѕitopъ de алцiĭ. [ὑπὲρ, φαίνω]. [de ѕnde

Ὑπερηφάνως, adв: în кіпъ mîndpѕ, saъ мърецъ; кѕ desпрецѕіре.

Ὑπερηφερὴς, έος (ὁ,ἡ), гл:=Ὑπερφερής.

Ὑπερ-ηχέω -ῶ, віit: ήσω, pesѕnъ, fakъ вѕетъ foapte, saъ maĭ tape; (stpъm:) amѕцeskъ пе алцiĭ прin maĭ tape sѕnetъ.

Ὕπερθα, Еол: în локъ de ὕπερθε.

Ὑπερθαλασσίδιος, Ion: în локъ de..

Ὑπερθαλάσσιος (ὁ, ἡ), чел de пеste mape. [ὑπὲρ, θάλασσα].

Ὑπερ-θαῤῥέω -ῶ, віit: -ήσω, amъ mѕлтъ кѕражъ, sîntъ преа кѕражоsъ.

Ὑπερ-θαυμάζω, віit: -άσω, mъ mipъ, saъ admipъ преа mѕлт.

Ὕπερθε (θεν), adв: d' asѕпра, saъ пе d' asѕпра, maĭ пресѕs. «Ἔνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὕπερθεν». Om: (ші кѕ цen:) «Ξίφος οἱ ὕπερθε κλιντῆρος πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο». Tкр: (ші кѕ aptik:) "Τὰ ὕπερθεν (se înц: ὄντα)„. Ksn: (ші fir:). «Μόχθων σὺκ ἄλλος ὕπερθεν ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι„. Eѕр:

Ὑπέρθεμα (τὸ), [ὑπερτίθημι] adaosѕл, че se faче ла прецѕл, ѕnѕĭ лѕкрѕ în вînzape кѕ лічітацie (ла mezatъ). [de ѕnde

Ὑπερθεματίζω, віit: -ίσω, adaorъ ла прецѕл лѕкрѕлѕĭ, че se вinde кѕ лічітацie, (Tѕрч:) atîpdiseskъ; (în цen:) skѕmпeskъ (проп: ші fir:). (вezĭ ші πλειστηριάζω). [de ѕnde

Ὑπερθεμάτισις, εως (ἡ), ші

Ὑπερθεματισμὸς (ὁ), adъоцipe (atîpdisipe) ла прецъ de лѕкрѕ în вînzape кѕ лічітацie, (алт:) πλειστηριασμὸς.

Ὕπερθεν, вezĭ ὕπερθε.

Ὑπέρθεος (ὁ, ἡ), чел maĭ пресѕs de zeъ. 2) foapte zeeskъ. [ὑπὲρ, θεός].

Ὑπερ-θεραπεύω, віit: -εύσω, каѕтъ, înгріжеskъ, лінгѕшеskъ пе чінева преа mѕлт, ка sъ 'ĭ atparъ dparostea.

Ὑπερ-θερμαίνω, віit: -ανῶ, înfepвîntъ преа mѕлт. [de ѕnde

Ὑπερθερμασία (ἡ), преа mѕлтъ înfepвîntape.

Ὑπέρθερμος (ὁ, ἡ), foapte fepвinte. [ὑπὲρ, θερμός].

Ὑπερθέσιμος (ὁ, ἡ), (прinч:) zi de postъ (fiind къ atѕnчĭ se amînъ mînкapea).[din

Ὑπέρθεσις, εως (ἡ), тречере пе d' asѕпра de чева (de mѕnte, ші чл), =Ὑπερβολή; (ѕne-орĭ) eksiлape (Tѕрч: sѕprĭѕnipe). 2) (maĭ des) amînape de вреme. 3) amezape de чева maĭ пресѕs, înълцape пеste чева. [ші

Ὑπερθετικὸς, ὴ, ὸν, (грam:) sѕперлатівъ, ekspimъtівъ, saъ ekspimatъ în înцелеsъ de ковîршіре, saъ maĭ пресѕs декît toate челе asemenea. [ὑπερτίθημι]. [de ѕnde

Ὑπερθετικῶς, adв: прin sѕперлатівъ, saъ adĭektівъ însemnъtівъ de ковîршіре.

Ὑπερ-θέω, віit: -θεύσομαι,= Ὑπερτρέχω, întpekъ алеpгînd; (în цen:) întpekъ, ковîршеskъ, sîntъ maĭ пресѕs.

Ὑπερθήσω, віit: ал лѕĭ ὑπερτίθημι.

Ὑπερθιγὴς, έος (ὁ, ἡ),=Ὑπερήφανος. [ὑπὲρ, θίγω].

Ὑπερ-θνήσκω, віit: -θανοῦμαι, (пех: ὑπερέθανον, ші чл); (кѕ цen:)=Ὑπεραποθνήσκω, моръ апърînd пе чінева.

Ὑπερθορέειν, Ion: în локъ de...

Ὑπερθορεῖν, поет: пех: 2 de inf: ал лѕĭ ὑπερθρώσκω.

Ὑπερ-θορυβέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ шape гълъцie, sromotъ.

Ὑπερ-θρασύνομαι, віit: -υνοῦμαι, mъ арътъ foapte овраznікъ, шъ портъ кѕ mѕлтъ овръznічіе, овръznічеskъ преа mѕлт.

Ὑπερ-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι, (пех: ὑπερέθορον, ші чл:) поет: sъръ пеste (maĭ пресѕs de) чева, трекъ пе d' asѕпра sъpind (кѕ ак:). «Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται». Іл: Θ. "Ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς», Іл: I.

Ὑπερ-θυμέομαι -οῦμαι, віit: ήσομαι, mъ арътъ кѕ mape inimъ, saъ вітежіе. [din

Ὑπέρθυμος (ὁ, ἡ), foapte вітеazъ, кѕражоsъ, saъ воĭоsъ desпре чева; (în ръъ) овраznікъ, semeцъ, mîndpѕ; (калъ) foapte ĭѕte, селвatікъ; (поет:) foapte пекъжітъ, копрinsъ de mînie, =Περίθυμος. [ὑπὲρ, θυμός]. [de ѕnde

Ὑπερθύμως, adв: кѕ mѕлтъ îndpъzneaлъ (вітежіе), saъ вѕпъ воinцъ; (în ръъ) овръznічеште, saъ кѕ semeцie ші mîndpie; (поет:) кѕ mape mînie saъ пекazъ; (pap) кѕ toatъ вѕкѕріа ші mѕлцѕmipea.

Ὑπερθύριον (τὸ), ші

Ὑπερθυρὶς, ίδος (ἡ),=Ὑπέρθυρον. [ші

Ὑπέρθυρος (ὁ, ἡ), пѫsѫ d' asѫпра ѫшеї. || (sѫвst:) Ὑπέρθυρον (τὸ), прагѫл de sѫs ал ѫшеї. [ὑπὲρ, θύρα].

Ὑπερ-ιάχω, (fъръ віit:) поеt: (кѫ ɥen:) spirѫ maї tape dekît .., =Ὑπερηχέω

Ὑπεριδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї ὑπεροράω.

Ὑπερ-ιζάνω, віit -ιζήσω, шezѫ d' asѫпра, saѫ maї sѫs.

Ὑπερ-ίημι, віit: -ήσω, (nex: ὑπερῆκα, ші чл:) поеt: asвîрлѫ чева пе d' asѫпра, saѫ dinколо de чева.

Ὑπερίκανος (ὁ, ἡ), maї mѫлtѫ dekît destѫлѫ, saѫ преа de ажѫns. [ὑπὲρ, ἱκανός].

Ὑπέρικον (τό), [ὑπὸ, ἐρείκη] ѫnѫ felѫ de плantъ, sѫnъtoape.

Ὑπερ-ικταίνομαι, (s' a гъsit nѫmaї a 3: пеps: de îm: ὑπερικταίνοντο) поеt: [ὑπὲρ, ἴκταρ] mъ penezѫ, mъ mішкѫ кѫ mѫлtъ їѫцеалъ (пеste овічеїѫ). (алцiї zik ὑπερηκταίνοντο, вezї ἀκταίνω).

Ὑπερ-ινέω, віit: -ήσω, Ion: deшeptѫ (кѫръцѫ пеste mъsѫръ. [ὑπέρινος]. [de ѫnde

Ὑπερίνησις, εως (ἡ), = Ὑπερκάθαρσις.

Ὑπέρινος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἴς ἰνός] кѫръцitѫ пеste mъsѫръ, sлъвitѫ din преа mѫлtъ кѫръцipe. "Ὄρνις —„. Apst: каре a оѫat mѫлte оѫъ, ші dintp' aчeasta a sлъвit.

Ὑπεριονίδης, ου (ὁ), fiѫл лѫї Iпеpionѫ, (ad:) Soapeле. [ші

Ὑπεριονὶς, ίδος (ἡ), fiiка лѫї Iпеpionѫ, (ad:) Лѫпа. [Ὑπερίων].

Ὑπερ-ίπταμαι, віit: -πτήσομαι, (nex: ὑπερέπτην, ші чл:) (кѫ ɥen:) sвopѫ dinколо, saѫ пе d' asѫпра de чева; (кѫ ак:) întpeкѫ sвѫpînd.

Ὑπερ-ισθμέω-ῶ, віit:-ήσω, saѫ (maї корек:)

Ὑπερ-ισθμίζω, віit: -ίσω, tpeкѫ чева пе d'asѫпра istmѫлѫї. «Τὰς ναῦς —». Плв:

Ὑπερ-ίσταμαι, віit: -στήσομαι, (nex: ὑπερέστην, ші чл:) (кѫ ɥen:) staѫ пе d' asѫпра de чева; (прin întind:) окроtеsкѫ, протектezѫ.

Ὑπερίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: кѫ desъвîршipe, преа mѫлt шtiitopѫ de (преа віне domipitѫ desпре) чева. [ὑπὲρ, ἵστωρ].

Ὑπέρισχνος (ὁ, ἡ), foapte sлавѫ, ѫsкatѫ. [ὑπὲρ, ἰσχνός].

Ὑπερίσχυρος (ὁ, ἡ), foapte tape. [ὑπὲρ, ἰσχυρὸς].

Ὑπερ-ισχύω, віit: -ύσω, sîntѫ foapte tape, saѫ ковîршeskѫ în пѫtepe, вірѫїeskѫ.

Ὑπερ-ίσχω, віit: Ὑπερσχήσω, =Ὑπερέχω.

Ὑπερίων, ονος (ὁ), [ὑπὲρ] (dѫпе Mitлц:) Iпеpionѫ, ѫnѫл din Titanї, fiѫл Черѫлѫї ші ал Пъmîntѫлѫї, tatъ ал Soapeлѫї. 2) поеt: Soapeле.

Ὑπερ-καγχάζω, віit: -άσω, pîzѫ кѫ преа tapї xoxote.

Ὑπερ-καθαίρω, віit: -αρῶ, кѫръцѫ (doктopeшte) пеste mъsѫръ. [de ѫnde

Ὑπερκάθαρσις, εως (ἡ), преа mѫлtъ, пеste mъsѫръ кѫръцipe de пîntече.

Ὑπερ-καθ-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, = Ὑπερκάθημαι.

Ὑπερ-καθ-εύδω, віit: -ευδήσω, dopmѫ преа mѫлt, пеste mъsѫръ. 2) (кѫ ɥen:) ші dopmind (ші în somnѫ) sîntѫ înгpiжatѫ de чinева (Fлstp:).

Ὑπερ-κάθ-ημαι, (fъръ віit:) (кѫ ɥen:) шezѫ пе d' asѫпра, saѫ (кѫ преп:) пеste чева.

Ὑπέρκαιρος (ὁ, ἡ), чел пеste, saѫ fъръ кѫвіinчoasa вpeme. [ὑπὲρ, καιρός].

Ὑπερ-καίω, віit: -καύσω, (nex: ὑπερέκηα, ші чл:) apzѫ чева преа mѫлt; (кѫ ɥen: miж:) mъ apzѫ (проп: ші fir:) în foлosѫл кѫїва.

Ὑπερ-κακέω -ῶ, віit: -ήσω, гл: sîntѫ foapte nenopoчitѫ.

Ὑπερ-κακόω -ῶ, віit: -ώσω, кinѫїeskѫ, tiкълошeskѫ преа mѫлt пе чinева.

Ὑπερκαλλὴς, έος, [ὑπὲρ, κάλλος] ші

Ὑπέρκαλος (ὁ, ἡ), foapte fpѫmosѫ. [ὑπὲρ, καλὸς].

Ὑπερ-κάμνω, кiit: -καμοῦμαι, (nex: ὑπερέκαμον, ші чл:) osteneskѫ, saѫ oвoseskѫ, saѫ mъ кinѫїeskѫ foapte mѫлt,=Ἀποκάμνω; (кѫ ɥen:) пъtimeskѫ, mъ кinѫїeskѫ пentpѫ чinева.

Ὑπερ-καρπέω-ῶ, віit: ήσω, podeskѫ пеste mъsѫръ, mъ zлеїeskѫ din mѫлtъ podipe.

Ὑπερ-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (nex: ὑπερεκατέβην, ші чл:) (кѫ ак:) tpeкînd пе d'asѫпра de чева mъ коворѫ de чеea лалtъ парte.

Ὑπερκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), foapte вpednikѫ de pîsѫ. [ὑπὲρ, καταγέλαστος].

Ὑπερ-κατά-κειμαι, віit: -κείσομαι, шezѫ ла masъ maї sѫs dekît алtѫл (вezї κατάκειμαι).

Ὑπερκατάληκτος (ὁ, ἡ), (στίχος, вepsѫ) чел кѫ o siлавъ maї mѫлtъ ла tepminaцia sa. [ὑπὲρ, κατάληκτος].

Ὑπερκατάληπτος (ὁ, ἡ), чел maї пpesѫs de toatъ înцелецepea, кѫ totѫл neînцeлesѫ. [ὑπὲρ, καταληπτὸς].

Ὑπερκατηφὴς (ὁ, ἡ), foapte пosomopîtѫ. [ὑπὲρ, κατηφής].

Ὑπερ-καχλάζω, viit: -άσω, fierbînd în колкоte daŭ ne din afaръ.

Ὑπέρ-κειμαι, viit: -κείσομαι, staŭ (ші fir:) sîntŭ maĭ upesъs dekît чineва, înfrekŭ, kovîrşeskŭ. 2) sîntŭ amînatŭ înfr' altъ vreme.

Ὑπερκέρασις, εως (ἡ), întindere de kopъл, saŭ apina trъneĭ neste a vrъjmaшълъĭ. [din

Ὑπερ-κεράω -ῶ, viit: άσω, întinzŭ kopъл, saŭ kапътъл trъneĭ oasteĭ теле neste a vrъjmaшълъĭ (ші aша îl înkonjorŭ nъindъ 'l la miżlokŭ). [din

Ὑπέρκερως (ὁ, ἡ), чел kъ maĭ marĭ koarne. [ὑπὲρ, κέρας].

Ὑπερκέρωσις, εως (ἡ), =Ὑπερκέρασις.

Ὑπερ-κηλέω -ῶ, viit: -ήσω, atragъ плъчerea, îndъlceskŭ foarte mълt.

Ὑπερ-κινδυνεύω, viit: -εύσω, mъ primeżdъĭeskŭ în faвoarea (mîntъipea) kъĭва (kъ gen:), =Προκινδυνεύω.

Ὑπέρκλησις, εως (ἡ), грeш: în lokŭ de ὑπέρκλυσις.

Ὑπερ-κλονέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: mъ pesvъrsŭ, esŭ din matka mea, notoneskŭ din pričinъ de kъtremъrŭ.

Ὑπερ-κλύζω, viit: -κλύσω, notoneskŭ, înnekŭ pesvъrsîndъ mъ. [de вnde

Ὑπέρκλυσις, εως (ἡ), notonire, înnekare de ane; (npin întînd:) naptea църтълъĭ, че se акоперъ de peflъkskŭ.

Ὑπερ-κολακεύω, viit: -εύσω, linгъшeskŭ kъ asъпръ, prea mълt.

Ὑπερ-κομίζω, viit: -ίσω, transportŭ, strъmъtŭ ne d' asъпра, saŭ dinkolo de чева.

Ὑπέρκομπος (ὁ, ἡ, чел kъ kovîrşire tъlosŭ, лъvdъposŭ, saŭ mîndrъ; (despre лъkr:) foarte bestilŭ, saŭ vorвitŭ pretъtindinea; (în цen:) kovîrşitorŭ, neste mъsъръ; saŭ maĭ deosevitŭ, шaĭ pesъs. «Νῆες ὑπέρκομποι ταχεῖαι». Esxл: [ὑπὲρ, κόμπος]. [de вnde

Ὑπερκόμπως, adв: kъ mълtъ mîndrie, saŭ înrîmfare, лъvdъroшie.

Ὑπέρκοπος (ὁ, ἡ), prea mълt ostenitŭ, kъ totъл obositŭ. 2) kovîrşitorŭ, neste mъsъръ; mîndrъ. (bezĭ ші ὑπέρκομπος). [din

Ὑπερ-κόπτω, viit: -κόψω, = Ὑπερπαίω, întrekŭ, kovîrşeskŭ.

Ὑπερκόπως, adв: noet: ovrъzniчenite kъ mîndrie (bezĭ ші ὑπερκόμπως). [ὑπέρκοπος].

Ὑπερ-κορέννυμι, ші (Ion:) -κορέω, viit: -κορέσω, (kъ цen: indir:) satъrŭ ne чineва de чева. [din

Ὑπερκορής, ές, ші Ὑπέρκορος (ὁ, ἡ), neste mъsъръ sътълŭ. [ὑπὲρ, κόρος].

Ὑπερκορύφωσις, εως (ἡ), vîrfŭ (капътŭ) eшitŭ maĭ afaръ [ὑπὲρ, κορυφή].

Ὑπερκόρως, adв: neste saцiŭ. [ὑπέρκορος].

Ὑπερκόσμιος (ὁ, ἡ), чел maĭ upesъs de лъme (chereskŭ). [ὑπὲρ, κόσμος].

Ὑπέρκοτος (ὁ, ἡ), noet: prea mълt nekъжitŭ; (în цen:) kovîrşitorŭ, neste mъsъръ (bezĭ ші ὑπέρθυμος). [ὑπέρ, κότος]. [de вnde

Ὑπερκότως, adв: noet: = Ὑπερθύμως, neste mъsъръ.

Ὑπερ-κρατέω -ῶ, viit: -ήσω, kovîrşeskŭ în nъtepe, predomneskŭ; (kъ ak) întrekŭ, virъĭeskŭ. [din

Ὑπερκρατής, ές (ὁ, ἡ), maĭ mълt, saŭ prea mълt nъternikŭ, kovîrşitorŭ în nъtepe. [ὑπὲρ, κράτος].

Ὑπερ-κρέμαμαι, viit: -κρεμήσομαι, staŭ atîrnatŭ ne d' asъпra de чева. [din

Ὑπερ-κρεμάννυμι, viit: -κρεμάσω, (kъ dat: saŭ цen: kъ prep: indir:) snъnzъrŭ, atîrnŭ чева ne d' asъпra de altŭ чева.

Ὑπερ-κρίνω, viit: -κρινῶ, întrekŭ ne (ші nas: sîntŭ întrekъtŭ de) altъл în чева npin жvdikatъ (ad: жvdikînd aчeasta). «Κατὰ κάλλος —». Гls:

Ὑπερ-κτάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, kапътŭ, dovîndeskŭ prea de npisosŭ (neste mъsъръ). «Πολύ τι κακῶν ὑπερεκτήσω». Sof: aĭ tras asъпръ 'цĭ neste mъsъръ mъlцime de реде.

Ὑπερκυάνεος (ὁ, ἡ), foarte (prea înkis) vînътŭ [ὑπὲρ, κυάνεος].

Ὑπερ-κυβιστάω -ω, viit: ήσω, sъrŭ ne d' asъпра de чева kъ kapъл în жos; (fir:) mъ arъпkŭ în primeżdie kъ nevъпъ îndrъznealъ.

Ὑπερκύδαντα(τας), saŭ (noate maĭ korek:) -ἄντα (τας), noet: în kontraкцie în lokŭ de ὑπερκηδήεντα (τας), ak: ал лsl...

Ὑπερκυδήεις, εσσα, εν, noet: foarte гlopiosŭ (slъvitŭ bestitŭ. [ὑπὲρ, κῦδος].

Ὑπερκύκνιος (ὁ, ἡ), kovîrşitorŭ în viersъire de dъlчeaцa kîntъriĭ levъdeĭ. [ὑπὲρ, κύκνος].

Ὑπερ-κύπτω, viit: -κύψω, mъ plekŭ ne d' asъпра, îmĭ skoцŭ kapъл, ka sъ vъzŭ. mъ plekŭ, saŭ mъ atîrnŭ neste kapъл kъĭва; (în цen:) trekŭ neste (prop: ші fir:). (kъ цen:) «Ὄρους—». Eлd: (saŭ kъ ak:) «Τὴν εἰκοσαετῆ ἡλικίαν —». Epakл:

Ὑπερ-λαλέω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ цen:)

ворбеskъ în faвoapea къîва, saŭ despre чîneва.

Ὑπέρλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte strълъчitъ, (ші fir:) слъвitъ. ‖ (next:) «Ὑπέρλαμπρον, adв: кв тълъ strълъчipe; (ші fir:) кв тape глasъ. [ὑπὲρ, λαμπρός].

Ὑπερ-λαμπρύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, тъ aрътъ strълъчitъ, saŭ тъ търецezъ пreа тълт; (кв ак:) înтрекъ пе алтъл în strълъчîрї. saŭ търецîї

Ὑπερ-λάμπω вiit: λάμψω, лъчeskъ пreа тълт, saŭ (кв ген: пе d' asупra de чева; (кв ак:) ковîршeskъ, înтрекъ în лъчipe пе алцîї

Ὑπέρλεπτος (ὁ,ἡ), foapte sъвцipe, слабъ, saŭ вскъцivъ. [ὑπὲρ, λεπτὸς].

Ὑπέρλευκος ὁ, ἡ), foapte алвъ. [ὑπὲρ, λευκός).

Ὑπερλίαν, adв:=Ὑπεράγαν, foapte тълт. [ὑπὲρ, λίαν].

Ὑπερλύδιος (ὁ, ἡ), чел maї пressъ de Лidiкъл lakтъ ал векîеї тasiче [ὑπὲρ, Λύδιος].

Ὑπερ-λυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, тîхneskъ, sъпъръ (ші nas: тъ тîхneskъ) пreа тълт, кв ковîршipe.

Ὑπερ-μαζάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ înвiлшъratъ, тъ înвъîвezъ, тъ desfътezъ în вape тînкърї; (прin врт:) îmї esъ din тъsърї în пяptape, тъ тîndpeskъ, обръznîveskъ. (vezї ші ὑβρίζω). [ὑπὲρ, μάζα]. 2) amъ foapte тарї (пaine, вmfiate) цîце. [ὑπὲρ, μαζός].

Ὑπερ-μαίνομαι, вiit: -μανοῦμαι, saŭ μανήσομαι, пeвъneskъ foapte тълт, saŭ кв totъл.

Ὑπερμάχης, εος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de ὑπερμήκης.

Ὑπερ-μαντεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кв ген:) черъ прooрочie de ла ораколъ пeнтрв чîneва, saŭ despre чева.

Ὑπέρμαργος (ὁ, ἡ), foapte nepodъ, saŭ образnikъ, перегвлатъ în пяptърiле sале. [ὑπὲρ, μάργος].

Ὑπερμαχέω -ῶ, вiit: ήσω, (кв ген: saŭ пreа рар кв ак:) тъ batъ în апърareа къîва, окroteskъ пе чîneва; (кв dat: ген: ші ак:) тъ disпътъ, тъ лuптъ кв чîneва, ка съ съвîршeskъ чева în folosъл къîва. [ὑπέρμαχος]. [de вnde

Ὑπερμάχησις, εως (ἡ), окrotipe, апърare. [ші

Ὑπερμαχητικὸς, ἡ, ὸν, вoitopъ, saŭ înd mînatikъ în апърareа saŭ окrotipeа къîва.

Ὑπερ-μάχομαι, вiit: -μαχήσομαι. saŭ μαχέσομαι, =Ὑπερμαχῶ.

Ὑπέρμαχος (ὁ, ἡ), апърътopъ ал къîва în бътъliе; (în ген: окrotitopъ. «Ἀσπὶς —». Eпгр: [ὑπὲρ, μάχη].

Ὑπερμεγάθης, εος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ὑπερμεγέθης.

Ὑπέρμεγας, -μεγάλη, -μεγα, foapte тape. [ὑπὲρ, μέγας].

Ὑπερ-μεγεθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ, saŭ тъ fakъ...

Ὑπερμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), ковîршitopъ în тъpime. foapte тape. «Ὑπερμέγεθες ἔργον τὸ καλῶς ἄρχειν» Ksn:

Ὑπερ-μεθύσκομαι, вiit: -μεθυσθήσομαι, тъ înвътъ neste тъsъръ.

Ὑπερμενέτης, ου (ὁ), ші

Ὑπερμενέων, (partv: ал neîntp: ὑπερμενέω) ουσα, ον, ші

Ὑπερμενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, μένος] foapte tape, пaтepnikъ, biteazъ; (în рът) despрецaitopъ, siлaitopъ, semeцъ; тindpъ.

Ὑπερ-μεσάζω, вiit: -άσω, trекъ dinколо de тiжлокъл dрътълї; trекъ neste жътълatea кълъtopii меле.

Ὑπέρμετρος (ὁ, ἡ), чел neste тъsъръ, ковîршitopъ. [ὑπὲρ, μέτρον]. [de вnde

Ὑπερμέτρως, adв: neste тъsъръ.

Ὑπερμετώπιον (τὸ), легътъръ de neste frънte (Tврч: kasnastiъ). [ὑπὲρ, μέτωπον].

Ὑπερμήκης, εος (ὁ, ἡ), foapte лuнгъ, saŭ каре ажвпце пreа deпapte. «Βοὴ—». Hind: «Οὖρεα μεγάθεϊ ὑπερμήκεα». Ep: foapte тарї, saŭ 'пalцї. [ὑπὲρ, μῆκος].

Ὑπερμιξολύδιος (ὁ, ἡ), trекътъ neste laкiвл, saŭ tonвл μιξολύδιος (vezї ziч:) ал векîеї тasiче [ὑπὲρ, μιξολύδιος].

Ὑπέρμορα, ші Ὑπέρμορον, noet: adв: = Ὑπὲρμόρον, maї'nainte de пreвrsita вреme, saŭ maї тълт dekît релеле челе прехотърîte de врsitoape, neste челе врsite.

Ὑπερμόρως, adв: Sxl: =Ὑπέρμορον.

Ὑπερνέφελος (ὁ, ἡ), чел maї pressъ de norї. [ὑπὲρ, νεφέλη].

Ὑπερνεφέω -ῶ, вiit: ήσω, тъ înaлцъ пе d' asупra норîлор. [din

Ὑπερνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπερνέφελος. [ὑπὲρ, νέφος].

Ὑπερ-νέω, вiit: -νεύσομαι, =Ὑπερνήχομαι.

Ὑπερ-νεωλκέω -ῶ, вiit: ήσω, trarъ корабіа пе d' asупra istиълї, o trекъ пе вскалъ de ла o тare nînъ ла чeea-л-алтъ.

Ὑπερ-νήχομαι, вiit: -νήξομαι, înnotъ пе d asупra, saŭ neste, trекъ înnotînd; fir:) înтрекъ.

Ὑπερ-νικάω -ῶ, вiit: ήσω, вirвïeskъ пreа

мѫлt, ковîршеskъ маї кѫ asѫпръ.

Ὑπερ-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: înцелегъ (мъ гîndeskъ) чева мape, saъ лѫкрѫ маї пресѫs dekît sѫвїектѫл пропѫsъ.

Ὑπερνοτίη, поеt: Ion: fem: ал лѫї...

Ὑπερνότιος (ὁ, ἡ), чел пеste (foapte depapte sпре) mїazъ-zi (înпрot: de ὑπερβόρειος). [ὑπὲρ, νότος].

Ὑπερ ξανθίζω, віit: ίσω, sîntъ foapte въланъ (влondъ).

Ὑπερ-ξηραίνω, віit: -ανῶ, ѫsѫкъ преа мѫлt, saъ de totъ. [de ѫnde

Ὑπερξηρασία (ἡ), пеste мъsѫръ ѫsкъчїѫne.

Ὑπέρξηρος (ὁ, ἡ), foapte, saъ кѫ totѫл ѫsкatъ.

Ὑπέρογκος (ὁ, ἡ), foapte волѫminosъ (de мape греѫtate saъ мъpime); (în цen: ші fir:) ковîршitоръ, пеste мъsѫръ; преа înrîmfatъ, saъ mîndрѫ. [ὑπὲρ, ὄγκος]. [de ѫnde

Ὑπερογκόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ чева a fi foapte волѫminosъ, мape, saъ греъ.

Ὑπερ-οδυνέω, греш: în локъ de ὑπερωδυνάω.

Ὑπεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѫл, saъ asemenea пisълогѫлѫї. [ὕπερος, εἶδος].

Ὑπερ-οιδαίνω, віit: -ανῶ, ѫшflѫ, ші

Ὑπερ-οιδάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, мъ ѫшflѫ преа мѫлt.

Ὑπερ-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, локѫїеskъ маї 'налt, saѫ dinколо de чева (кѫ цen:). «Περσέων δὲ ὑπεροικέουσι πρὸς βορέω ἀνέμου Μῆδοι». Ep: (saъ кѫ ак:) «Ὑπεροικέουσι δὲ τὸ Πάγγαιον Παίονες». Ep:

Ὑπερ-οικοδομέω -ῶ, віit: -ήσω, zideskъ пеste, saъ пе d' asѫпра de чева.

Ὑπέροικος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, οἶκος] (кѫ цen:) локѫitоръ dinколо de чева.

Ὑπέροινος (ὁ, ἡ), foapte їѫвitоръ de вinъ. [ὑπὲρ, οἶνος].

Ὑπερ-οίομαι, віi: -οιήσομαι, мъ sокоteskъ, къ sîntъ чева, sîntъ foapte mîndрѫ (înfѫmѫpatъ) despre sinemї.

Ὑπερ-οϊστεύω, віit: -εύσω, = Ὑπερτοξεύω.

Ὑπεροίσω, віit: ал лѫї ὑπερφέρω.

Ὑπερόλβιος, ші Ὑπέρολβος (ὁ, ἡ), foapte вoratѫ, saъ порочitъ. [ὑπὲρ, ὄλβος].

Ὑπερομβρία (ἡ), мѫлцime de плої. [ὑπὲρ, ὄμβρος].

Ὕπερον (τὸ), = Ὕπερος. 2) ѫnъ felъ de insektъ (de omidъ), (Fpanц:) chenille arpenteuse.

Ὑπέροξυς, εος (ὁ, ἡ), foapte askѫцitъ, вipfosъ; saъ преа акрѫ. [ὑπὲρ, ὀξύς].

Ὑπεροπλήεις, εσσα, εν, поеt: = Ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλία (ἡ), поеt: mîndpie, semeцie, обръznічie de (înapmatъ) ostaшъ. [ші

Ὑπερ-οπλίζομαι, віit: -ίσομαι, поеt: stъпîneskъ прin sілъ de apme; вірѫїеskъ, predomneskъ; (nestp:) мъ арътъ mîndрѫ ші semeцъ [din

Ὑπέροπλος (ὁ, ἡ), поеt: mîndрѫ (прinч: în пѫtepea армелор), semeцъ, обраznікъ, dîpzѫ; în цen:) ковîршitоръ, пеste мъsѫръ. «Ἄτη —» Пind: [ὑπὲρ, ὅπλον].

Ὑπερ-οπτάω -ῶ, віit: ήσω, fpirъ пеste мъsѫръ, ѫsѫкъ fpirînd.

Ὑπερόπτης, ου (ὁ), (кѫ цen:) despreцѫitоръ de чева; (fъръ kazъ) mîndрѫ. [ὑπερόπτομαι].

Ὑπερόπτησις, εως (ἡ), fpiцepe пеste мъsѫръ. [ὑπεροπτάω].

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, (кѫ цen:) обічнѫitъ a despreцѫi пе алцiї, de felѫл sъъ mîndрѫ, неапропiatъ. [ὑπερόπτης]. [de ѫnde

Ὑπεροπτικῶς, adв: кѫ despreцѫipe, în кіпъ mîndрѫ. «Μάλα ὑπεροπτικῶς τῶν ἐναντίων„. Ksn: кѫ мѫлтъ despreцѫipe de връжмашї.

Ὑπέροπτος (ὁ, ἡ), despreцѫitъ, nesokotitъ, de лепъdat. 2) (обіч:) despreцѫitоръ, mîndрѫ. || (neѫt:) Ὑπέροπτον, ші (îm:) Ὑπέροπτα, adв: în локъ de ὑπεροπτικῶς. [ὑπερόπτομαι].

Ὑπερόρασις, εως (ἡ), неапров: în локъ de ὑπεροψία. [ші

Ὑπερορατικὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπεροπτικὸς. [din

Ὑπερ-οράω -ῶ, віit: -όψομαι, ші пas: -οφθήσομαι, (пех: ὑπερεῖδον, ші пas: ὑπερώφθην, ші чл:) мъ ѫїtъ de sѫs (în жos). «Ἵνα μὴ φοβῆται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορέοντα». Ep: 2) (обіч:) мъ ѫїtъ маї înколо, пеste, мъ прefakъ, къ пѫ възъ, (прin ѫрм:) nesokoteskъ, despreцѫїеskъ, tpekъ кѫ вedepea. (кѫ ак:) «Τοῖς θεοῖς χρώμενος οὐδὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὑπερορᾷ». Ksn: (saъ кѫ цen:) «Ὑπερορᾷν ἐποίει τῶν καθεστώτων νόμων τοὺς συνόντας». Ksn:

Ὑπερ-οργίζομαι, віit: -οργισθήσομαι, мъ mîniъ, мъ пекъжеskъ преа мѫлt.

Ὑπερ-ορέγομαι, віit: -ορεχθήσομαι, (кѫ цen:) dopeskъ, пoftеskъ преа мѫлt.

Ὑπερορία (ἡ), fem: ал лѫї ὑπερόριος.

Ὑπερ-ορίζω, віit: -ίσω, isroneskъ пе чіпева (Тѫрч: sѫprїѫneskъ) пеste xotape. [ші

Ὑπερόριος, α saъ ος, ον, afлatъ, пеtpекъtоръ, saъ fъкѫtъ dinколо de xotape, stpeinъ; (ѫne-орї) екsпatpiatъ. «Πόλεμος —». Apst: «Λαλιὰ —». Esxл: чеа despre лѫкрѫрї stpeine (челе afaръ din sta-

tȣ̆, saȣ̆ din sȣвїектȣл пропȣsȣ̆). || «Ὑπερορία (se înц: γῆ)». de пeste xotape, stpeinȣ̆. ші «Ὑπερόρια (se înц: χωρία, saȣ̆ κτήματα)». челе din stpeinъtate. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια οὐ καρποῦμαι». Ksn: «Προσόδου οὔσης κατ' ἐνιαυτὸν (τῇ πόλει) ἀπό τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐ μεῖον χιλίων ταλάντων». Ksn: [ὑπὲρ, ὅρος].

Ὑπερορισμὸς (ὁ), eкsiлape пeste xotapȣ̆ (aкt: saȣ̆ пas:). [ὑπερορίζω].

Ὑπερ-ορμαίνω, вiit: -ανῶ, mъ пopneskȣ̆ pепede, mъ pепezȣ̆ пeste, saȣ̆ пe d' asȣпpa de чeвa.

Ὑπερορόφιος (ὁ, ἡ), neîntp: în лoкȣ̆ de Ὑπερωρόφιος.

Ὑπερ-οῤῥοδέω -ῶ, вiit: ήσω, mъ temȣ̆ foapte mȣлt.

Ὑπερος (ὁ), [ὑπὲρ] пisълoгȣ̆. «Γυμνότερος («Φαλακρότερος) ὑπέρου». Пров: кȣ totȣл fъръ пъpȣ̆. 2) zoвopȣл, saȣ̆ stinria ȣшeї. «Ὑπέρου περιστροφὴ». Пров: пentpȣ кîцї se цin de ȣna mepeȣ̆ (în вopвъ maї кȣ seamъ).

Ὑπερουράνιος (ὁ, ἡ), чeл maї пpesȣs de чepȣ̆. [ὑπὲρ, οὐρανός].

Ὑπερούριος, η saȣ̆ ος, ον, lon: în лoкȣ̆ de ὑπερόριος.

Ὑπερούσιος (ὁ, ἡ), (Тлц:) чeл maї пpesȣs deкît toatъ fiinцa, sȣпpanatȣpaлȣ̆. [ὑπὲρ, οὐσία]. [de ȣnde

Ὑπερουσιότης (ἡ), însȣшimea sȣпpanatȣpaлȣлȣї. [ші

Ὑπερουσίως, adв: mъї пpesȣs deкît toatъ natȣpaлa fiinцъ.

Ὑπερόφρυον (τὸ), пaptea чea de d' asȣпpa sпpînчeneлop. [ші

Ὑπεροφρυόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, îmї înaлцȣ̆ în sȣs sпpînчeneлe; (пpin întind:) mъ mîndpeskȣ̆. [din

Ὑπέροφρυς, υος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sпpînчeneлe apdiкate în sȣs; (пpin întind:) mîndpȣ, desпpeцȣitopȣ̆, înгîmfatȣ̆. [ὑπὲρ, ὀφρύς].

Ὑπερ-οχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înaлцȣ̆, mъ ȣmfлȣ; (desпpe pîȣpї ші чл:) mъ pesвъpsȣ̆, пoтoпeskȣ̆, tpeкȣ̆ пeste maлȣpї.

Ὑπεροχὴ (ἡ), întpeчepe, кoвîpшipe(пpoп: ші fir:); întîїtate, шъpie, (Fpanц:) sȣпepiopitate. || (îm:) чeї maї de fpȣnte saȣ̆ maї aлeшї, întîїaшiї. 2) (пpin întind:) пaptea чea maї eшitъ afaръ, maї ȣmfлatъ; кpeskъtȣpъ пe d' asȣпpa de кapne, ші чл: [ὑπερέχω]. [de ȣnde

Ὑπεροχικὸς, ὴ, ὸν, apъtъtopȣ̆ de кoвîpшipe. «Τὸ ὑπεροχικὸν». Гpam: = Ἡ ὑπεροχή.

Ὑπέροχος (ὁ, ἡ), [ὑπερέχω] кoвîpшitopȣ̆ (maї пpesȣs) de aлцiї, întîїaшȣ̆ (кȣ цen:). «Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων». Om: = Ὑπερέχειν. «Τοὺς ὑπερόχους τῶν ἀστῶν». Ep: чeї maї aлeшї, deoseвiцї.

Ὑπερ-οχυρόω -ῶ, вiit: ώσω, întъpeskȣ̆ кȣ чea maї mȣлtъ sirȣpanцъ.

Ὑπεροψία (ἡ), tpeчepe кȣ вedepea, nesoкotipe, desпpeцȣipe, mîndpie (кȣ цen:). »Τῶν νόμων — ». Tȣч: [ші

Ὑπέροψις, εως (ἡ) = Ὑπερόρασις, ші Ὑπεροψία. [din

Ὑπερόψομαι, вiit: лȣї ὑπεροράω.

Ὑπερ-οψωνέω ῶ- вiit: -ήσω, tîpгȣїeskȣ̆ maї skȣmп.

Ὑπερπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, πήγνυμι] foapte înгїeцatȣ̆. «Τὸ ὑπερπαγὲς». Ksn: mъpimea цepȣлȣї, mȣлцimea гїeцeї.

Ὑπερ-παθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ кoпpinsȣ̆ пpea mȣлt de пatimъ, skîpвъ, saȣ̆ mîxnipe. [din

Ὑπερπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Περιπαθής. [ὑπὲρ, πάθος].

Ὑπερ-παίω, вiit: -παίσω, лoвeskȣ̆ maї tape, saȣ̆ maї mȣлt; (fir: deлa лȣпtъtopї кȣ гїontȣipe) вipȣїeskȣ̆; (în цen:) кoвîpшeskȣ̆, întpeкȣ̆ (кȣ цen: saȣ̆ aк:).

Ὑπερ-παλαίω, вiit: -παλαίσω, mъ лȣпtȣ̆ maї вine, saȣ̆ вipȣїeskȣ̆ лȣпtîndȣ mъ; (în цen:) вipȣїeskȣ̆, întpeкȣ̆, кoвîpшeskȣ̆. (вezї ші ὑπερπαίω).

Ὑπερ-παλύνω, вiit: -υνῶ, пoспъїeskȣ̆, sпoїeskȣ̆ пe d' asȣпpa.

Ὑπερ-παφλάζω, вiit: -άσω, (Лksf:) = Ὑπερκαχλάζω.

Ὑπερ-παχύνω, вiit: -υνῶ, inгpaшȣ̆ пpea mȣлt; (пas:) mъ faкȣ̆...

Ὑπέρπαχυς, έος (εῖα, υ), foapte гpasȣ̆; [ὑπὲρ, παχύς].

Ὑπερ-πείθω, вiit: -πείσω, îndȣплeкȣ̆ кȣ totȣл.

Ὑπερ-πέλομαι, (пex: 2: -επλόμην) пoet: (кȣ цen:) sîntȣ̆ maї sȣs (ші fir: maї пpesȣs) deкît чineвa, întpeкȣ̆, кoвîpшeskȣ̆, sîntȣ̆ maї deoseвitȣ̆.

Ὑπερ-πενθέω -ῶ, вiit: -ήσω, жълeskȣ̆ пeste mъsȣpъ; (кȣ aк:) mъ mîxneskȣ̆ foapte mȣлt.

Ὑπερ-πεπαίνω, вiit: -ανῶ, faкȣ̆ a se кoaчe чeвa пeste mъsȣpъ.

Ὑπερ-πέπτω, вiit: -πέψω, кoкȣ̆ (toпeskȣ̆, mistȣїeskȣ̆) пpea mȣлt.

Ὑπερ-περισσεύω, вiit: -εύσω, пpisoseskȣ̆ пpea mȣлt; daȣ̆ пe din afaръ, mъ pes-

вързъ. || (між: къ dat:) sîntъ foarte înвiлшвratъ în чева. [din

Ὑπερπερισσὸς, ή, όν, foarte прisositъ, neste мъsъръ înвiлшвratъ. [ὑπὲρ, περισσός]. [de вnde

Ὑπερπερισσῶς, adв: = Ὑπερεκπερισσοῦ, къ totъл neste мъsъръ.

Ὑπερ-περκάζω, вiit: -άσω, (прinч: desupe sfрвrърї) sîntъ къ desъвîршire koнтъ.

Ὑπερ-πέσσω, вiit: πέψω, neîntр: în локъ de ὑπερπέπτω.

Ὑπερπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzъторъ, saŭ свъръторъ ne d' asвnpa, saŭ dinколо neste чева; (desupe вînts) foarte їute; (desupe мвnte) foarte 'nалтъ; (în цen:) foarte лвngъ, saŭ mape. [ὑπὲρ, πέσω = πίπτω, saŭ πέτομαι].

Ὑπερ-πέτομαι, = Ὑπερίπταμαι.

Ὑπερ-πέττω, Al: în локъ de ὑπερπέσσω.

Ὑπερ-πήγνυμι, вiit: -πήξω, înkerъ, saŭ înfirъ ne d' asвnpa.

Ὑπερ-πηδάω ῶ, вiit: ήσω, (къ ак:) sъръ ne d' asвnpa, saŭ dinколо neste чева, în трекъ sърind; (în цen:) întрекъ; (fir:) desupeцвїeskъ, калкъ în шчoape. «Τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα δικαστήρια καὶ νόμιμα οὕτως ἀναιδῶς ὑπερπεπήδηκε». Dm:

Ὑπερ-πιαίνω, вiit: -ανῶ, = Ὑπερπαχύνω.

Ὑπέρπικρος (ὁ, ἡ), foarte amapъ; (fir: foarte îndърътnikъ, свnърътorъ. [ὑπὲρ, πικρός].

Ὑπερ-πίμπλημι, вiit: ὑπερπλήσω, (nex: nas: ὑπερεπλήσθην, ші чл:) вmплв neste мъsъръ; (къ цen:) satвrъ, înввїezъ de чева.

Ὑπερ πίνω, вiit: -πίομαι, (nex: ὑπερέπιον, ші чл: вeaŭ neste мъsъръ

Ὑπερ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑπερέπεσον, ші чл:) kazъ ne d' asвnpa, saŭ dinколо de чева; (în цen:) трекъ ne d' asвnpa (проп: ші fir:); (desupe timnъ) трекъ. «Ἦν ὑπερπέσῃ ἡ νῦν ἡμέρη». Ep:

Ὑπερ-πλεονάζω, вiit: -άσω, = Ὑперперисεύω.

Ὑπερ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, saŭ -πλευσοῦμαι, плвteskъ neste, saŭ dinколо de чева, трекъ плвtind neste...

Ὑπέρπλεως, ω (ὁ, ἡ, плinъ прea мвлt, neste мъsъръ. [ὑπὲρ, πλέως].

Ὑперплηθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρπλεως. [ὑπὲρ, πλῆθος].

Ὑπερ-πλήθω, вiit: -πλήσω, (къ цen:) sîntъ neste мъsъръ плinъ de чева.

Ὑπερ-πλημμυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, потопeskъ, мъ pesвърsъ din maikъ foarte мвлt.

Ὑπερ πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmплв neste мъsъръ. [de вnde

Ὑперплήρωμα (τὸ), вmплътвръ neste трeввinцъ

Ὑперπλησθείς, εῖσα, έν, nas: nex: de naptv: ал лвї ὑперпίμπλημι.

Ὑперπλούσιος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρπλουτος. [ὑπὲρ, πλούσιος].

Ὑπερ-πλουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ, saŭ мъ fakъ...

Ὑπέρπλουτος (ὁ, ἡ), foarte вoratъ. [ὑπὲρ, πλοῦτος].

Ὑπερ-πνέω, вiit: -πνεύσω, saŭ πνεύσομαι, свflв ne d' asвnpa, saŭ maї penede dekît чева; (fir: къ ак:) întрекъ, ковîршeskъ în mîndpie.

Ὑперπνιγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρασθμος. [ὑπὲρ, πνίγω].

Ὑπερ-ποθέω ῶ, вiit: -ήσω, = Ὑперепиθυμῶ, dopeskъ прea мвлt (прinч: чева лinsind).

Ὑπερ-πολάζω, вiit: -άσω, daŭ ne din afaръ, мъ pesвърsъ, потопeskъ. (вezї ші ἐπιπολάζω]. de...

Ὑπέρπολλος, -πόλλη, -πολλον, Ion· în локъ

Ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, къ ковîршire прea мвлtъ. [ὑπὲρ, πολύς].

Ὑπερ-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, osteneskъ прea мвлt; къ цen:) пътimeskъ (мъ мвneskъ, мъ лвntъ) în foлosвл кvїва. «Σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον». Sof: свfepiцї. (ші між:) «Τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ». Sof:

Ὑπέρπονος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, πόνος] овositъ de прea марї ші мвлte ostenelї.

Ὑперπόντιος, α saŭ ος, ον, поеt: чел (пвsъ, statъ, saŭ вenitъ) de dinколо de мape, =Ὑперθαλάσσιος; în цen:) stpeinъ, din прea denърlatъ локъ. «Γλῶσσα —». Hind: [ὑπὲρ, πόντος]

Ὑπερ-ποτάομαι -ῶμαι, поеt: în локъ de ὑперίπταμαι.

Ὑперπρόθεσμος (ὁ, ἡ), трекvтъ neste тerminъ (sорокъ . [ὑπὲρ, προθεσμία].

Ὑπερ-προθυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, sîntъ înninsъ къtре чева de мвлtъ воinцъ; (вne-орї)=Ὑперепиθυμῶ.

Ὑπέρπτατο, поеt: în локъ de ὑперέπτατο, a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї ὑперίπταμαι.

Ὑπέρπτωχος (ὁ, ἡ), foarte въракъ. [ὑπὲρ, πτωχός].

Ὑπέρπυκνος (ὁ, ἡ), foarte desъ. [ὑπὲρ, πυκνός].

Ὑπερ-πυππάζω, biit: -άσω, (kom:) лаѕdŭ, admipŭ пе чіпева [акламînd πυππάξ].

Ὑπέρπυρος (ὁ, ἡ), înfokatŭ, апрinsŭ преа мѕлт. [ὑπὲρ, πῦρ].

Ὑπερ-πυῤῥιάω -ῶ, biit: -άσω, (кѕ ţen:) мъ рошеskŭ de totŭ din прічіна (kom: мъ skîrnъвеskŭ asѕпра кѕїва.

Ὑπέρπωλος (ὁ, ἡ), poet: чел кѕ мѕлцї mînжї, saŭ каї. [ὑπὲρ, πῶλος].

Ὑπερπώρωσις, εως (ἡ), ѕмfлътѕръ de osŭ fpîntŭ, ѕпŭ fелŭ de eksostosŭ. [ὑπὲρ, πωρόω].

Ὑπερ-πωτάομαι, ῶμαι, poet: în локŭ de ὑπερίπταμαι.

Ὑπεῤῥάγην, pas: nex: ал 2: ал лѕї ὑποῤῥήγνυμι.

Ὑπέῤῥοος (ὁ, ἡ), кѕрsŭ пе d' asѕпра, pesвъpsatŭ. [ὑπὲρ, ῥοή].

Ὑπεῤῥῶσθαι, pas: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕї ὑποῤῥώννυμι.

Ὑπερ-σαρκέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ (гръмъdeskŭ asѕпръ' mї) преа мѕлтъ карпе, мъ înграшŭ преа мѕлт.

Ὑπερ-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ пе чіпева a se îngръша преа мѕлт, a 'шї гръмъdi пе tpѕпŭ мѕлтъ карпе. 2) (pas: desпре рапъ fakŭ (ші nestp: sîntŭ eшitŭ маї afaръ ка) ...

Ὑπερσάρκωμα (τὸ), карnositate, ad:) креskътѕръ de карпе neste рапъ. [ші

Ὑπερσάρκωσις, εως (ἡ), крештере de карпе neste рапъ. [ὑπερσαρκόω].

Ὑπέρσεμνος (ὁ, ἡ), foapte pesпектаbілŭ, saŭ мърецŭ; mîndpѕ, греŭ. [ὑπὲρ, σεμνός].

Ὑπερ-σεμνύνομαι, biit: -υνοῦμαι, мъ fълеskŭ, мъ мърецezŭ преа мѕлт.

Ὑπερ-σεύω, (pas: biit: ὑπερσευθήσομαι, ші tpe: de кѕ: ὑπερέσσυμαι) poet: гоneskŭ, saŭ арѕпкŭ, asвîрлŭ чева ші pas: мъ asвîрлŭ, мъ репezŭ) пе d' asѕпра, saŭ dinколо de чева.

Ὑπερσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ марї, saŭ eksпропорцionaцї крачї (пічоаре). (вezї ші περισκελής). [ὑπὲρ, σκέλος].

Ὑπέρσκληρος (ὁ, ἡ), foapte tape, вîрtosŭ. [ὑπὲρ, σκληρός].

Ὑπερσοφιστεύω, biit: -εύσω, întpekŭ, ковîршеskŭ пе алцїї în sofistikъ, saŭ sofisme; sîntŭ маї кѕ asѕпръ sofistŭ. [din

Ὑπερσοφιστὴς, οῦ (ὁ), desъвîршitŭ, ковîршitopŭ sofistŭ. [ὑπὲρ, σοφιστής, вezї ziч:].

Ὑπέρσοφος (ὁ, ἡ) foapte (desъвîршitŭ) înцелептŭ. [ὑπὲρ, σοφός].

Ὑπερ-σπουδάζω, biit: -άσω, мъ îndeлetniчеskŭ кѕ мѕлтъ silinцъ, sepiositate, saŭ воinцъ în чева. [din

Ὑπέρσπουδος (ὁ, ἡ), foapte sepiosŭ, saŭ кѕ преа мѕлтъ воinцъ îndeлetniчitŭ ла чева. [ὑπὲρ, σπουδή].

Ὑπερ-σταθμίζομαι, biit: -ίσομαι, tpaгŭ (ла кѕмпънъ) маї греŭ.

Ὑπερστὰς, ᾶσα, ὰν, nex: ал 2: de партч: ал лѕї ὑπερίσταμαι.

Ὑπερ-στατέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în локŭ de ὑπερίσταμαι (кѕ ţen:), = Προστατεύω, протектezŭ.

Ὑπερ-σταχύω, biit: -ύσω, daŭ, skoцŭ мѕлцime de spiче.

Ὑπέρστεγος (ὁ, ἡ), чел de d' asѕпра înвелitoареї. [ὑπὲρ, στέγη]

Ὑπερ-στένω, прел: ὑπερέστενον, ші маї мѕлтŭ пѕ) poet: (кѕ ţen:) sѕspinŭ пентрѕ чіпева.

Ὑπερ-στέργω, biit: -στέρξω, їѕвеskŭ кѕ преа мѕлтъ dparoste.

Ὑπερ-στίλβω, biit: -στίλψω, лѕчеskŭ, skліпеskŭ преа мѕлт.

Ὑπερ-στορέννυμι, biit: -στορέσω, ші

Ὑπερ-στρώννυμι, biit: -στρώσω, аштерпŭ (акоперŭ) пе d' asѕпра.

Ὑπερσυντελικὸς, ὴ, ὸν, (прінч: timпŭ de вербŭ) neste-sъвîршitŭ (чел neste tpe: de кѕ:) «Στάσις ὑπερσυντελική». Ppt: kînd se пропѕпе a se черчета, daка ѕпŭ лѕкрѕ se întîmплase în оаре-каре време. [ὑπὲρ, σὺν, τέλος].

Ὑπερ-σχέθω, (întpeв: прінч: прел: saŭ nex: 2: ὑπερέσχεθον) poet: în локŭ de ὑπερέχω.

Ὑπερσχεῖν, nex: 2: de inf:, ші

Ὑπέρσχῃ, Ὑπέρσχοι, a 3: sinг: пеps: de nex: 2: de sѕп: ші noft: ал лѕї ὑπερέχω.

Ὑπερτάζομαι, греш: în локŭ de ὑπεργάζομαι.

Ὑπερ-ταλαντάω -ῶ, biit: -ήσω, tpaгŭ ла кîntapŭ маї греŭ saŭ маї мѕлт dekît оаре-каре греѕtate.

Ὑπέρτατος, (пргл: sѕпрл: ал лѕї ὑπὲρ) η, ον, чел маї пресѕs, маї 'палтŭ dekît toцї чеї-л-алцї; (ѕпе-орї) маї маре, маї вътрînŭ de кît toцї. »Υἱέων — » Пind: (ші în fелŭ de adв:) Ἧστο γὰρ ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ». Іл: Ψ.

Ὑπέρτεγος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρστεγος.

Ὑπερ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ чева (ші ел: мъ întinzŭ) пе d' asѕпра, saŭ (poet:) înпротівъ, saŭ dinколо neste чева; (fir: în ţen:) întpekŭ, ковîршеskŭ. «Οὕτω πολὺ ὑπερέτειναν τὸ κέρας, ὥστε ші чл:». Ksn: (ші ел: saŭ neѕt:). «Κεραιῶν δύο ἐπικε-

κλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν». Τȣч: Οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι ἐσκέπαζον τὸν ἄνω τόπον». At: (ші fir:) "Ἃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερτείνει». Apst: (ші кȣ џen:). «Τὰ ἄγρια ὑπερτείνει πολὺ τῶν ἄλλων τὴν ζωήν». Tfp: sînt maĭ лȣnг-віеџȣitoape: (ші nas:) «Τὸ ὑπερτεταμένον».întpeчepea, ковîршіpea.

Ὑπερτέλειος, (ші At:) Ὑπερτέλεος (ὁ, ἡ), foapte desъвîршitȣ, ковîршitopȣ de toatъ перfекџіа. (ші

Ὑπερ-τελέω -ῶ, віit: -τελέσω, tpeкȣ dinколо neste mapџine (sfîршitȣ); (în џen:) ковîршeskȣ. [din

Ὑπερτελὴς, έος (ὁ, ἡ), tpeкȣtȣ dinколо de sfîршitȣ (de капътȣ); (în џen:) maĭ пpesȣs, ковîршitopȣ (кȣ џen:). «Ἄθλων —». Sof: sъвîршitodȣ de лȣnteле sale. 2) noet: în локȣ de ὑπερτέλλων, înълџatȣ, eшitȣ maĭ sȣs, neste чева. 3) (ȣne-opi) =Ὑπερτέλειος. [ὑπὲρ, τέλος].

Ὑπερ-τέλλω, віit: -τελῶ, (кȣ џen: saȣ pap maĭ noȣ кȣ dat:) mъ înaлџȣ, mъ iвeskȣ, esȣ de faџъ neste, пе d' asȣпpa de чева; (desпpe steле) pesъpȣ; (desпpe плante) înколџeskȣ, esȣ din пъmîntȣ, pesъpȣ "Τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτε σπαρτοὺς». Eȣp:

Ὑπερτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsȣ neste, saȣ пе d' asȣпpa de чева; (кȣ џen: în џen:) ковîршitopȣ, întpeкъtopȣ. [ὑπερτείνω].

Ὑπερτερέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ џen:) întpeкȣ, sîntȣ maĭ пpesȣs, maĭ deoseвitȣ, ковîршeskȣ пе чinева. [ші

Ὑπερτερία (ἡ), пodeaлa, saȣ гpatia чea neste osiiле каpȣлȣĭ (din dpirȣ), ȣnde se пȣn повepeле (вezĭ ші πεῖρινς). 2) noet: ковîршіpe, întpeчepe. 3) mîndpie, desпpeџȣіpe. [din

Ὑπέρτερος, [коnпap: пpгл: din ὑπὲρ] α, ον, maĭ пpesȣs, ковîршitopȣ; maĭ de aлes în чева de кît aлtȣл; (лa tpaџiчĭ) maĭ вътpînȣ (вezĭ ші ὑπέρτατος). «Γενεῇ —». Iл: A. (se eкsплiкъ) maĭ tînъpȣ, saȣ (maĭ кор:) maĭ noвiлȣ. «Ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι». Epd: aȣ вipȣit.

Ὑπέρτεχνος (ὁ, ἡ), ковîршitopȣ în meштeшȣгȣ, foapte meштepȣ. [ὑπὲρ, τέχνη].

Ὑπερ-τήκω, віit: τήξω, toпeskȣ кȣ desъвîршіpe.

Ὑπερ-τίθημι, віit: -θήσω, (пex: ὑπερέθηκα, ші між: ὑπερεθέμην, ші чл:) пȣĭȣ, aшezȣ чева пе d' asȣпpa, saȣ neste чева; apdiкȣ чева în sȣs, къ sъ tpeкȣ пе d'asȣпpъ ĭ, dinколо, saȣ maĭ înколо; (кȣ џen: indip:) пpeferȣ, aлeгȣ maĭ mȣлt deкît aлtȣ чева; (кȣ dat:) înкpedinџezȣ în înгpiжipea кȣĭва; saȣ atpiвȣĭeskȣ чea maĭ mape пȣtepe кȣĭва. «Παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν». Hind: a atpiвȣĭ пpiчina fie къpȣĭa лȣкpȣ лa Dȣmnezeȣ; (ші ел: saȣ nestp:) tpeкȣ пе d' asȣпpa. «Τὸν ταῦρον —». Sof: (fir:) întpeкȣ, ковîршeskȣ; (desпpe timпȣ) tpъĭeskȣ înкъ dȣпe, saȣ maĭ mȣлt. 2) (шіж:) îmĭ комȣnikȣ; îmĭ daȣ taĭna кȣĭва, кa sъ ĭ чepȣ повaџъ. «Τούτῳ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο». Ep: «Ὑμέας συνέλεξα, ἵνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέομαι ὑμῖν». Ep: «Ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι (τὸ ἐνύπνιον)». Ep: 3) amînȣ (întp' aлtъ вpeme); (лџ:) îndpeпtezȣ жȣdiкata лa aлtъ жȣdiкъtopie. «Ὑπερθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν». Плв:

Ὑπερ-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, пpeџȣĭeskȣ чева пpea skȣmп, neste mъsȣpъ. 2) чinsteskȣ пpea mȣлt.

Ὑπερτίμιος, ші (плџ:) Ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ), вîndȣtȣ, saȣ кȣmпъpatȣ кȣ mape пpeџȣ, foapte skȣmп 2) чinstitȣ maĭ mȣлt deкît aлџiĭ; saȣ пъpтaшȣ, op вpednikȣ de maĭ mȣлtъ чinste. [ὑπὲρ, τιμή].

Ὑπέρτολμος (ὁ, ἡ), neste mъsȣpъ îndpъzneџȣ. [ὑπὲρ, τόλμη].

Ὑπέρτονος (ὁ, ἡ), foapte întinsȣ; (în џen:) neste mъsȣpъ ковîршitopȣ. Βοὴ—». Apstf: || (sȣвst:). «Ὑπέρτονον (τὸ)». Eȣst: лemnȣл чел din міжлокȣл înвeлitoapei. (вezĭ ші μεσόδμη). [ὑπερτείνω].

Ὑπερτοξεύσιμος (ὁ, ἡ), чел de întpeкȣt кȣ sъџetapea; (ші noet: fir:) чел de tpeкȣt кȣ вedepea; saȣ чел de вipȣit. "Μίασμ' οὐχ ὑπερτοξεύσιμον». Esхл: nȣ e de neînгpiжit. [din

Ὑπερ-τοξεύω, віit: -τοξεύσω, sъџetezȣ dinколо de semnȣ, neste џintъ; (în џen:) ковîршeskȣ. (вezĭ ші ὑπερακοντίζω).

Ὑπερ-τραγίζω, віit: ίσω, skoџȣ miposȣ, saȣ пȣtoape кa de џaпȣ foapte mȣлt.

Ὑπερτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte mȣлt хpъnitȣ, înгpъшatȣ. [ὑπὲρ, τρέφω].

Ὑπερ-τρέχω, віit: -θρέξομαι, saȣ -δραμοῦμαι, (пex: ὑπερέδραμον, ші чл:) aлeргȣ dinколо, saȣ maĭ deпapte, întpeкȣ aлeргînd; (fir: în џen:) ковîршeskȣ, вipȣĭeskȣ; (ȣne-opi) кaлкȣ, mъ aвatȣ din чева. «Θεῶν νόμιμα —». Sof: mъ isвъвeskȣ de чева. "Πενίην —». Trn:

Ὑπερτρισύλλαβος (ὁ, ἡ), чел кȣ maĭ mȣлte deкît (tpeкȣtȣ neste) tpeĭ siлaвe. [ὑπὲρ, τρισύλλαβος].

Ὑπερ-τρυφάω -ῶ, віit: ήσω, tpъĭeskȣ în

neste mъsвръ desfъlъчíвнї, mъ desmîerdă пред мълт

Ὑπερ-υβρίζω, viit: -ίσω, mъ portă кълре чинева кв внă neste mъsвръ desпрецвă, nevinsteskă, saŭ trактекă ръă ne чинева пред мълт.

Ὑπερ-υγραίνω, viit: -ανῶ, вmezeskă, вdă, moĭă чева пред мълт. || (nestр:) «Τὸ ὑπερυγραῖνον». Лкс: мълта вmezeалъ.

Ὑπέρυδρος (ὁ, ἡ), neste mъsвръ anosă; (med:) idponikosă. [ὑπὲρ, ὕδωρ].

Ὑπερυθριάω -ῶ, viit: άσω, mъ кат ропieskă. [din

Ὑπέρυθρος (ὁ, ἡ), кат рошă, рошietikă. [ὑπὸ, ἐρυθρός].

Ὑπερύμνητος, ші Ὑπέρυμνος (ὁ, ἡ), foapte лъвdatĭ, saŭ лъвdavілă. [ὑπὲρ, ὑμνέω, ші ὕμνος].

Ὑπερύπτιος (ὁ, ἡ), neste mъsвръ лвцitĭ, кълкatĭ, (ad:) tpîndasă, neînгpiжatĭ, saŭ despрецвitорă. [ὑπὲρ, ὕπτιος].

Ὑπερύψηλος (ὁ, ἡ), foapte 'nалтă. [ὑπὲρ, ὑψηλός].

Ὑπερ-υψόω -ῶ, viit: -ώσω, înaлцă neste mъsвръ; (fir:) лавdă foapte мълт.

Ὑπερφαὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte лвminosă, saŭ stрълвчitĭ. [ὑπὲρ, φάος].

Ὑπερ-φαίνομαι, viit: -φανήσομαι, (кв цеп:) mъ арътă ne d'asвпра de чева.

Ὑπερ-φαλαγγέω -ῶ, viit: -ήσω, (кв цеп: indip:) îmĭ întinzъ tpîmва oasteĭ în лвнгă, inkît a întpече de amîndoъ капетеле пе a връжташълвї, (алт:) ὑπερκεράω. [de вnde

Ὑπερφαλαγγίασις (-γγίωσις), εως (ἡ), întindepe de tpîmва oштireĭ în amîndoъ капетеле neste a връжташълвї.

Ὑπερφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzвtă neste чеĭл-алцї. 2) =Ὑπερφανής. [ші

Ὑπέρφασις, εως (ἡ), = Ὑπερηφάνεια, saŭ Ἀλαζονία. [ὑπερφαίνω].

Ὑπέρφατος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, φημί] ковîршitорă de op чe кавîntă, neекспримавілă (nenвtinvosă de a se sпвne).

Ὑπερφέγγεια (ἡ), foapte лвminoasъ stрълвчipe. [ὑπὲρ, φέγγος].

Ὑπερφέρεια (ἡ), ковîршipe, вperiopitate. 2) (Skp:) mîndpie. [ὑπερφερής].

Ὑπερφερέτης, ου (ὁ), foapte 'nалтă, maĭ prесвs dekît toцĭ. «Ζεὺς — ». D: Ал: (алт:) φερέτριος, = кв...

Ὑπερφερὴς, έος (ὁ, ἡ), ковîршitорă, maĭ prесвs de toцĭ; (глs:) mîndpв. [din

Ὑπερ-φέρω, viit: -οίσω, (пех: ὑπερήνεγκα, ші чл:) dвкă чева neste, saŭ ne d'asвпра, dinколо de чева (кв ак: îndip:). «Ὑπερενεγκόντες τὸν ἰσθμὸν τὰς ναῦς». Твч: = Ὑπερνεωλκήσαντες; (ші nas:) «Ἵν' ὑπερφέρηται τὰ ἄχυρα εἰς τὸ κενὸν τῆς ἅλω. 2) (maĭ des en: saŭ nestр:) întpекă, ковîршeskă, amă întîitate întpe алціі (кв цеп: ші dat:). «Ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων». Ep: «Ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Τυράννης, κάλλεί τε καὶ μεγέθεϊ ὑπερφέρων Περσέων». Ep: (saŭ кв ак:). «Ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν». Eвp:

Ὑπέρφευ, adв: noet: [ὑπὲρ, φεῦ]=Ὑπερφυῶς, foapte мълт, neste mъsвръ. «Τί τὴν τυραννίδα ὑπέρφευ τιμᾷς, καὶ μέγα ἥγησαι»: Eвp: "Οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν». Esхл:=Ὑπερφρονεῖν».

Ὑπερ-φεύγω, viit: -φεύξομαι, fвгă ne d' asвпра; (fir:) mъ isвъвeskă, вkană (de кoaлъ, ші чл:).

Ὑπερ-φθέγγομαι, viit: φθέγξομαι, вorвeskă foapte tape, saŭ (кв ак:) maĭ tape dekît алтвл, mi se aвde maĭ мълт глasвл.

Ὑπερ-φθίνομαι, (de вnde a 3: sinr: neps: de neste sъв: saŭ nex: 2: ὑπερέφθιτο) noet: (кв цеп:) цîeră, mъ прълъdeskă пentрв чinева,=Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερφίαλος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, φιάλη] (прinч: ші dвne ziч:) kape se екsвarsъ (dъ ne din afapъ) din вasă; (de вnde oвіч: în întind:) ковîршitорă, neste mъsвръ; (despre neps:) minвnatĭ în tъpie, saŭ mъpime; (maĭ de мълте-орї în ръă) овpaznікă, despрецвitорă, mîndpв, silвitорă. «Ἔπος—». Om: || (nest:) Ὑπερφίαλον, adв:=кв...

Ὑπερφιάλως, adв: кв ковîршipe, neste mъsвръ; кв mîndpie, saŭ овръznічeште, ші чл:

Ὑπερ-φιλέω -ῶ, viit: -ησω, їввeskă пред мълт.

Ὑπέρφιλος (ὁ, ἡ), foapte вsnă прietină, saŭ amікă. [ὑπὲρ, φίλος].

Ὑπερ-φιλοσοφέω -ῶ, viit: ήσω, filosofeskă neste mъsвръ.

Ὑπερφιλότιμος (ὁ, ἡ), foapte їввitорă de чinste, пред amвiцioсă. [ὑπὲρ, φιλότιμος].

Ὑπερ-φλεγμαίνω, viit: ανῶ, пътimeskă de пред мълтъ aupindepe, înflamaцie.

Ὑπέρφλοιος (ὁ, ἡ), чел кв пред мълтъ (saŭ emitĭ neste) коажъ; (прin врm:) foapte mape, saŭ кърnoсă. «Μῆλα — ». Ил: [ὑπὲρ, φλοιὸς].

Ὑπερ-φλυαρέω -ῶ, viit: -ήσω, въrfeskă neste mъsвръ.

Ὑπερ-φλύζω, viit: -φλύσω,=Ὑπερκαχλάζω.

Ὑπερ-φοβέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ temă пред мълт.

Ὑπέρφοβος (ὁ, ἡ), foapte fpikosă, saŭ

înfрікошatъ, sпeрiatъ. [ὑπὲρ, φόβος].

Ὑπερ-φορέω -ῶ, вiit: ήσω, dъкъ, коръ чева sъs, saъ пе d' asъпра

Ὑπερ-φρίσσω (ττω), вiit: -φρίξω, (къ ак:) mъ înfiopezъ, mъ înгрozeskъ преа mълt.

Ὑπερ-φρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ sokoteskъ maĭ пресъs dekît чеĭ-л-алцĭ, saъ пеste чеea че se къпine, (ad:) mъ mîndpeskъ; (къ цеn: saъ ак:) desпрецъĭeskъ; (къ ак: mi dat:) întрекъ, ковîршeskъ пе чiнева în кънoшtinца вре ъnъĭ лъкръ, saъ ла înцелепчĭъne. [de ъnde

Ὑπερφρόνησις, εως (ἡ), 'nалtъ rindipe desпре sine, mîndpipe; (прin ърm:) desпрецъipe de алцiĭ.

Ὑπερ-φροντίζω, вiit: -ίσω, sîntъ преа mълt înгрiжatъ пentръ чiнева.

Ὑπερφρόνως, adв: къ mîndpie, saъ desпрецъipe. [ші

Ὑπερφροσύνη (ἡ), = Ὑπερφρόνησις. [ὑπέρφρων].

Ὑπερφρύγιος (ὁ, ἡ), чел maĭ пресъs de taktъл, saъ tonъл Fрiцiкъ ал векiеĭ mъsiче. [ὑπὲρ, Φρύγιος.]

Ὑπέρφρων, ονος (ὁ, ἡ), rînditopъ de mapĭ лъкръpĭ, saъ пеste чеea че se къвine; чел de mapĭ simцiminte; (de ъnde maĭ des) mîndpъ. [ὑπὲρ, φρήν].

Ὑπερφυὴς, έος (ὁ, ἡ, [ὑπὲρ, φυή] (прinч: desпре плante) eшitъ maĭ afapъ maĭ 'nалtъ) dekît челе-л-алte. «Τοὺς ὑπερφυέας τῶν ἀσταχύων». Лpt: (de ъnde 2) (овiч:) sъпрanatъpaлъ, minъnatъ; (în ръъ) monstpъosъ, чiъdatъ, некъвiinчiosъ; (în цеn:) ковîршitopъ, пеste mъsъpъ. «Πώγωνα καθειμένος ὑπερφυῆ μεγέθει». Пл: пеste fipe mape.

Ὑπερ φύομαι, вiit: -φύσομαι. (пех: ὑπερέφυν, ші чл:) pesъpъ пе d'asъпра de чева; (fiг:) întрекъ, ковîршeskъ din natъpъ în чева (къ dat:). «Πάντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίᾳ ὑπερέφυμεν». D; Kas:

Ὑπερ-φυσάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъfлъ, saъ ъmfлъ пеste mъsъpъ.

Ὑπερφυῶς, adв: în кiпъ maĭ пресъs de natъpъ, minъnat; foapte mълt. [ὑπερφυής].

Ὑπερ-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбeskъ преа mълt, saъ преа tape, stpirъ пеste mъsъpъ.

Ὑπέρφωτος (ὁ, ἡ), foapte лъminosъ saъ stpълъчiosъ. [ὑπὲρ, φῶς].

Ὑπερ-χαίρω, вiit: -χαιρήσω, saъ -χαρήσομαι, (къ dat:) mъ бъкъpъ преа mълt пentръ чева.

Ὑπερ-χαλάω, -ῶ, вiit: -άσω, daъ maĭ жos, коборъ чева de sъs.

Ὑπερχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte веселъ. [ὑπερχαίρω].

Ὑπερχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), плinъ, înkît a da пе din afapъ пеste въze. [ὑπὲρ, χεῖλος].

Ὑπέρχειλος (ὁ, ἡ], =Ὑπερχειλής.

Ὑπερ-χέω, вiit: -χεύσω, (пех: ὑπερέχεα, ші чл:) въpsъ пе d' asъпра, saъ foapte mълt, пoтoпeskъ, înnекъ; (пas:) mъ пoтoпeskъ.

Ὑπερχθόνιος (ὁ, ἡ), чел maĭ пресъs, пе d' asъпра de пъmîntъ; (прin întind:) чepeskъ, maĭ пресъs de лъme. [ὑπὲρ, χθών].

Ὑπερ-χλιδάω -ῶ, вiit: -ήσω,,=Ὑπερτρυφάω; (прin întind:) обръzniчeskъ пеste mъsъpъ.

Ὑπερχολάω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ преа mълtъ веninъ; (прin întind:) mъ пекъжeskъ пеste mъsъpъ. [din

Ὑπέρχολος (ὁ, ἡ), foapte пекъжitъ; saъ ĭъte ла mînie, пекъжiчiosъ; (med:) чел къ mълtъ веninъ. [ὑπὲρ, χολή].

Ὑπ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пех: ὑπῆλθον, ші чл:) вiъ, intpъ, mъ вîpъ пе dedesъвt de чева (къ ак:). «Θάμνους («Δῶμα, «Μέλαθρον) —». Om: «'Οποίᾳ ποτ' ἂν πέτρᾳ περιπλακῇ ὁ πολύπους, τὴν ἐκείνης χρόαν ὑπέρχεται». Bas: ĭa asъпръшĭ. 2) (fiг:) mъ къчepeskъ, mъ siлeskъ къ îndemînъtate a intpa în inima къĭва, a'ĭ atpaцe dpaгostea; (în цеn:) amъцeskъ къ лiнгъ mipĭ (intpъ пе sъвt пiелea къĭва); (desпре лъкр:) stъпîneskъ пе nesimцite. «Φόβος («Οἶκτος, "Θαῦμα) ὑπέρχεταί με». Sof: «Τρόμος ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον». Iz: Y. «Οἱ γεωργοῦντες ὑπέρχονται τοὺς πολεμίους» Ksn: «'Εν τῇ Σπάρτῃ οἱ κράτιστοι καὶ ὑπέρχονται μάλιστα τὰς ἀρχὰς, καὶ τῷ ταπεινοὶ εἶναι μεγαλύνονται». Ksn: «Ὑπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει καὶ δουλεύων». Плt: (ші desпре лъкр:) «Τυραννίδα ὑπέρχεται». Пл: se siлeшte пе askъnsъ sъ капete... (ші къ dat). «Δόλῳ τὸν δεσπότην ὑπῆλθε». Пл: (ші fъpъ kazъ). «Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται»; Apstf:

Ὑπέρχρεος (ὁ, ἡ), înnекatъ, ковîршitъ de datopiĭ (пеste авepea sa). (ὑπὲρ, χρέος).

Ὑπερχρήματος (ὁ, ἡ), чел къ пеste mъsъpъ mълцĭ банĭ, foapte богatъ. [ὑπὲρ, χρῆμα].

Ὑπερ-χρονίζω, вiit: -ίσω, tpекъ пеste вpemea хotъpîtъ; întîpziezъ, ръmîĭъ, вiъ maĭ în ъpmъ. [ші

Ὑπερχρόνιος (ὁ, ἡ), чел maĭ пресъs de toatъ вpemea, вечнiкъ, fъpъ înчепътъ ші sfîpшitъ. [ὑπὲρ, χρόνος].

Ὑπέρχυσις, εως (ἡ), pesвърsape ne din afaръ, neste вѫze saъ malврї; notonipe; (fir:) prea mѫltъ înвlишвгape. [ὑπερχέω].

Ὑπερ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ petpaгъ în sвs, saъ maї sвs.

Ὑπέρψυχρος (ὁ, ἡ), foapte peче (προπ: mi fir:). [ὑπὲρ, ψυχρὸς].

Ὑπερ-ψύχω, вiit: -ψύξω, ръчeskъ чева neste mъsвръ.

Ὑπερῴα (ἡ), naptea din sвs a (черѫл) гвреї. (прinч: fem: ал лвї ὑπερῷος).

Ὑπερωδυνέω, Ion: în локъ de ὑπερωδυνάω. [mi

Ὑπερωδυνία (ἡ), ковîршitate de dвpepe saъ mîxnipe,=Περιωδυνία. [ὑπὲρ, ὀδύνη].

Ὑπ-ερωέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de ὑπαναχωρῶ, mъ petpaгъ kîte nвginъ.

Ὑπερωϊόθεν, noet: din naptea чea maї din sвs, maї 'nалтъ a kaseї, din nodвл saъ dвne înвелitoapea kaseї. [din

Ὑπερώϊον (τὸ), noet: Ion: în локъ de ὑπερῷον прinч: nexт: лвї...

Ὑπερώϊος, α, ον, noet: Ion: în локъ de ὑπερῷος.

Ὑπερωκεάνιος (ὁ, ἡ), чел de neste Oчeanъ. [ὑπὲρ, Ὠκεανὸς].

Ὑπερωμία (ἡ) naptea tpвnвлвї чea din sвs de вmerї. [ὑπὲρ, ὦμος].

Ὑπερ-ωνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, квmпъръ prea skвmп.

Ὑπερώνυμος (ὁ, ἡ), ковîршitorъ de op че nвme, neeksпpimaвiлъ. [ὑπὲρ, ὄνομα].

Ὑπερῷον (τὸ), (se înц: οἴκημα) катера, saъ naptea чea maї 'nалтъ a kaseї (вnde овічnвit локвїаъ femeiле). (прinч: nexт: лвї

Ὑπερῷος, α, ον, [ὑπὲρ] чел din naptea чea maї 'nалтъ a kaseї. «Θάλαμος—» Пл: =Ὑπερῷον.

Ὑπέρωρος (ὁ, ἡ), trekвїъ neste вpeme, saъ în вîpstъ, întlpziatъ, saъ înвътpînitъ. [ὑπὲρ, ὥρα].

Ὑπερωρόφιος (ὁ, ἡ), чел de d'askпpa înвелimвлвї saъ tавапвлвї kaseї. [ὑπερ, ὀροφὴ]

Ὑπερώσιος (ὁ, ἡ),=Περιώσιος.

Ὑπερώτατος, η, ον, noet: (prea pap) în локъ de ὑπέρτατος.

Ὑπ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, kam întpeвъ, (nв kъ dînadinsвл, ka kвm aшї întpeва).

Ὑπερώφθην, nas: nex: ал лвt ὑπεροράω.

Ὑπ-εσθίω, вiit: ὑπ-έδομαι, (nex: ὑπέφαγον, mi чл:) mъnînkъ ne dedesввt, ne askвnsъ, saъ kîte nвginъ; (fir:) pozъ ne dînъвntpв (ne nesimgite).

Ὑπεσσεῖται, Dop: noet: în локъ de ὑπέσεται,=кв...

Ὑπέσται, a 3: sinr: neps: a вiit: лвї ὑπειμι, вiit: -έσομαι.

Ὑπεσταλμένως, adв: (de naptч:) [ὑποστέλλομαι] къ sfialъ.

Ὑπέσταν, noet: în локъ de ὑπέστησαν, a 3: îm: neps: de nex: ал 2: ал лвї ὑφίστημι.

Ὑπέσχεθον, noet: în локъ de ὑπέσχον.

Ὑπέσχημαι, tpe: de кв:, mi

Ὑπεσχόμην, nex: 2: ал лвї ὑπισχνοῦμαι.

Ὑπέσχον, nex: 2: ал лвї ὑπέχω.

Ὑπεύδιος (ὁ, ἡ), kam linъ, seninosъ; (în цen: =Εὔδιος. «Ἡ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάσσης». Пл: вnde mapea este oвічnвit linъ. [ὑπὸ, εὔδιος].

Ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ), sвnвsъ la dape de квînтъ saъ sokoteaлъ de nвлвічї вanї, saъ treвї, че'ї aъ fost înkpedingate, Fpanц:) responsable, pesnвnzвtopъ; (în цen:) sвnвsъ ла жвdikata алтвїа, mърцinitъ, їap nв aвsoлвtъ; (вne-opї,=Ὑπόδικος; (кв цen:) вinoвatъ, nîpîtъ în вpe o kpîmъ. «Πλῆθος δὲ ἄρχον... ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει». Ep: (mi кв dat:) «Ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί». Dm: [ὑπὸ, εὐθύνη].

Ὑπ-ευνάομαι -ῶμαι, вiit: -ηθήσομαι, (nex: ὑπευνήθην) dopmъ sввt чева; saъ amъ ne чinева dopmind sввt mine (кв dat:). «Νεοσσοῖς ὑπευνηθεῖσα». Nik:

Ὑπ-έχω, вiit: -ύφ-έξω, (nex: ὑπέσχον, mî miж: dedвsъ ла ὑпisхnéomai, ὑпesхόmην, mi чл:) nвїъ, saъ цiї чева sввt altъ чева. «Χεῖρα—» Om: întinzъ mîna (кв sъ mi se nвїe чева întp'însa). «Ὑπεχε τὴν φιάλην». Apstf: цine dedesввt, ka sъ se вmпле. «Ὑποσχὼν θηλέας ἵππους». Il: E: ле a нвs, ka sъ se roneaskъ; (mi fir:) «Οὖας—». Sin: нвїъ вpekea, їaъ a minte, ka sъ askвltъ. «Ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις». Пл: ле a dat цîцa (prekвm sвr biteле ne dedesввt). 2) daъ, лasъ чева кв totвл în вoea (saъ diskpeцia квїва. «Τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις—». Флstp: «Ὑπόσχες Σωκράτει ἐξελέγξαι, ὅπως ἂν βούληται». Пл: лasъ 'л съ... (їap maї des) «Δίκην, («Εὐθύνας, «Λόγον) ὑπέχειν τινί». Ksn: Dm:=Διδόναι. «Ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην». Eвp: mъ вoїъ жвdika (osîndi, saъ nedensi) supe pesввnape de kъtpe... (mi кв цen: ел:) «Ἀπάτης δίκην ὑπέχοιτε». Ksn: въ вeцї жвdika de вinoвaцї. (de вnde 3) sîntъ înnoвъpatъ кв чева. «Μέριμναν — ». Hind: «Κρίσιν («Αἰτίαν, «Τιμωρίαν)—» Dm: 4) propвїъ de pretekstъ, prîчinвїeskъ. "Τὴν ἐκχειρίαν„. Apstf:

Ὑπήβολος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ὑπόβολος.

Ὑπηέριος, η saŭ ος, ον, noet: Ion: în локŭ de ὑπαέριος

Ὑπήκοος (ὁ, ἡ), аскълъторŭ de чînорн; (прin întind:) sлussŭ; (прinч:) трівstарŭ, saŭ sлussŭ ла dawdie (къ цеп:). «Οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται ῥωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.» Esxл: (saŭ къ dat:) «Οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τὴνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω». Esp: (ші fir:) «Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα». Apstf: «Τὸ ὑπήκοον». Iskp: în локŭ de oi ὑπήκοοι, sлuшiї (înпъraтълъл. ші чл:); saŭ= Ἡ ὑπακοὴ, sлuзнepea «Κατὰ τὸ ὑπήκοον τῶν Ἀθηναίων». Лкs: къчї epaŭ трівstарї aї лор. || (sлbst:) Ὑπήκοον, кnŭ felъ de плantъ (къ fрuнzele плекate). [ὑπακούω].

Ὑπήλατος (ὁ, ἡ), [ὑπελαύνω] nopnitorŭ (лъкръторŭ) ne din жos. «Φάρμακον — ». Med: =Ὑπαγωγὸν, кърецепіе.

Ὑπηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπαλείφω] snsŭ (прinч: къ katpanŭ) ne dedesлbt.

Ὑπημάτιος, α saŭ ος, ον, noet: Ion: fъкstŭ, saŭ fъкъторŭ de чева în zîorї, de dimineaцъ. (вezї ші ὑπηῶος). [ὑπὸ, ἦμαρ].

Ὑπ-ημύω, biit: -ύσω, noet: sintŭ плекатŭ (къ капвл de fрікъ saŭ înimъ pea) în жos.

Ὑπήνεικαν, Ion: în локŭ de ὑπήνεγκαν, a 3: în.: neps: de nex: 1 ал лвї ὑποφέρω.

Ὑπηνέμιος (ὁ, ἡ), плinŭ de вînтŭ; sekŭ, кшорŭ; nestatopnikŭ; (прin întind:) fъръ pesвlatŭ, дешертŭ, zadapnikŭ. «Λοχεία—» Пл: nepoditoape. «Ὠδὶν—» Apst: (алт:) оърinon. «Καὶ περὶ τῆς Ἥρας ἄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον». Лвч: Λόγος—». Лкs: (алt:) ἀνεμώλιος. 2) Ivte, penede ка вînтвл. «Ποῦς » Nik: «Ἄνθρωποι —» Пл: чеї fъръ локвinце, рътъчitorї. [din

Ὑπήνεμος (ὁ, ἡ), nвsŭ sвbt (авînd dînaпoї, saŭ пъzitŭ de) вînтŭ. «Ἀκμᾷ ἐκ τοῦ ὑπηνέμου (înupot: de ἐκ τοῦ προσηνέμου) ἀρχόμενος». Ksn: «Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι». Sof: ла локŭ adъnostitŭ desupe вînтŭ. 2) Ivte, saŭ вшорŭ ка вînтвл, =Ὑπηνέμιος. [ὑπό, ἄνεμος].

Ὑπήνη (ἡ), ὑπὸ, ἦνη, de вnde ἠνίον] napтea чеа de sвbt гъръ ші nasŭ, вnde креште барва, saŭ (вne-orї) mвstaцa. «Ὑπήνης ἔλκοντες». Apstf:= Ἠωγωνοφοροῦντες. [de вnde

Ὑπηνήτης, ου (ὁ). чел къ барвъ. «Πρῶτον ὑπηνήτης». Om: кървїа аквт її креште барва.

Ὑπηνόβιος (ὁ, ἡ), noet: kom: пвртъторŭ de барвъ în toaтъ вiaцa. [ὑπήνη, βίος].

Ὑπηοῖος, α, ον, noet: =Ὑπηῶος.

Ὑπηργμένος, η, ον, nas: tpe: de къ: de naptч: ал лвї ὑπάρχω.

Ὑπήρεμα, saŭ (maї корек:) Ὑπηρέμα, adв: noet: кam învet, квшпътat, saŭ пвцin чева. [ὑπὸ, ἠρέμα].

Ὑπηρεσία (ἡ), слвжвъ, serviчiŭ; îndatopipe; (naptik:) вîзliре; (de вnde în цеп:) гpea, ostenivoasъ тpeaвъ, лвкраре; (în Atena) плътітъ слвжвъ. || (прin întind:) în локŭ de oi ὑπηρέται, слвціле; (ші naptik:) вîздашiї. «Ὑπηρεσίαι ταῖς ναυσί». Ivч: [ші

Ὑπηρέσιον [τὸ), пїелеа de oae, че вîздашiї аштерн кvвt dînmiї. 2) вnŭ felŭ de шеа. 3)=Ὑπηρετικὸν (πλοῖον, коравіе).[din

Ὑπηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, [ὑπηρέτης] слв жескŭ (lap прinч: вîздескŭ) în коръвіе; (în цеп:)=Ὑπουργῶ, слвжескв, folosescŭ ла чева. «Ταῖς χρείαις μου ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται». Skp: (mi miж: saŭ nas:). «Οὐκ ἄν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι» Sof: «Τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ἡμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται». Ep: (în naptч:) «Ὑπηρετούμενον (τὸ), = къ [de avi

Ὑπηρέτημα (τὸ), че se faче snpe слвжвъ, saŭ îndъtopipe a кvїва; (în цеп:) слвжвъ, (Fpanц:) bon office.

Ὑπηρέτης, ου (ὁ), [ὑπὸ, ἐρέσσω] (прinч:) слвжitorŭ, (naptik:) вîзliторŭ în кораві; (în цеп:) слвгъ; (în omtipe) къръторŭ de багаже, saŭ de челе трeввinчoase; (Skp:) слвжвашŭ ал stъпînipiї (доровацъ, ші чл:), (Fpanц:) licteur.« Μή ποτέ σε παραδῷ (ὁ κριτὴς) τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς». Skp: (Mat 5. 25).

Ὑπηρέτησις, εως (ἡ), слвжіре, saŭ слвжвъ. [ὑπηρετέω).

Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, кvвenitŭ, folositorŭ, saŭ îndemînatikŭ ла слвжвъ; însвшitŭ слвжitorвлuї; їввitorŭ de a слвжі, îndatoръторŭ. «Κέλης ὑπηρετικός». Ksn: Dm: ші Ὑπηρετικον (se înц: πλοῖον)». кораві maї мікъ, ші înпpeвnъ вртътoape de слвжвъ вneї алtia maї маре. «Τὸ ὑπηρετικὸν». Лкs: (колект:) în локŭ de oi ὑπηρέται, къръторії трeввinчoaseлор oштipiї. [ὑπηρέτης].

Ὑπηρέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї ὑπηρέτης.

Ὑπήριπε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лвї ὑπερείπω.

Ὑπῆσαν, a 3: îm: neps de прел: saŭ nex: 2: ал лвї ὕπειμι, biit: -έσομαι.

Ὑπήσω, Ion: în локŭ de ὑφήσω, biit: ал лвї ὑφίημι.

Ὑπήτριον (τὸ), [ὑπὸ, ἠτρον] nînteчеле de жos.

Ὑπ-ηχέω -ῶ, viit: -ηχήσω, pesȣnȣ adînк, ȣpmînd гласȣл алтȣїа кȣ ȣnȣ tonȣ maї înчetȣ. «Κἂν διαπειρώμενος κρούσῃς, σαθρὸν ὑπηχεῖ καὶ ἀγενές». Пл: [ші desпърцit). Ὑπὸ δ' ἤχεον οὔρεα μακρά». Es:

Ὑπηῷος, α, ον, поet: fъкȣtȣ, saȣ fъкъtorȣ de чева de dimineaцъ. "Στίβη —». Od: P. врȣma de dimineaцъ; (maї de mȣлte-орї în felȣ de adв:). «Ὣς κεν ὑπηῷος μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι». Апл: (ші în парал: saȣ în maї eksaktъ xotъrîpe) «Πρωΐ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες». Іл: Θ. ші Σ. [ὑπὸ, ἕως].

Ὑπιδέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лȣї ὑφοράω.

Ὑπιέναι, inf: ал лȣї ὕπειμι, viit: -ειμι. 2) Ion: în локȣ de ὑφιέναι, inf: ал лȣї...

Ὑπίημι, Ion: în локȣ de ὑφίημι.

Ὑπ-ίλλω, viit: -ειλήσω, =Ὑπειλέω, înfъшȣрȣ, stpînгȣ пе dedesȣвt. «Οὐρὰν—» Еȣр: (ші fir:) «Στόμα —» Sof: îmї înкizȣ гȣрe (takȣ) de fpikъ.

Ὑπ-ιλλωπέω -ῶ, viit: -ήσω, îmїкam жокȣ окії кліпindȣ'ї.

Ὑπ-ινέω -ῶ, viit: -ήσω, îmї кȣръцȣ пȣцin пînteчеле (кȣ ȣшоаръ кȣръцenie).

Ὕπισθα, adв: Еол: în локȣ de ὄπισθεν.

Ὑπίστασθαι, Ion: în локȣ de ὑφίστασθαι.

Ὑπ-ισχνέομαι -οῦμαι, viit: ὑποσχήσομαι, (nex: ὑπεσχόμην, ші pap ὑπεσχέθην, tpek: de кȣ: ὑπέσχημαι) (прінч:)= Ὑπέχω ἐμαυτὸν, mъ îndȣплекȣ ла чева, їaȣ asȣпръ'mї; (de ȣnde овіч:) fъгъdȣїeskȣ (кȣ dat: ші inf: saȣ ак:) «Τῷ δ' ὁ γέρων ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε δωσέμεναι». Іл: N. «Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἱερευσέμεν». Іл: Z. «Ὅσα τοι ὑπέσχετο δῶρα». Іл: I. «Ἐπορεύοντο ὑποσχόμενοι ἥξειν ὡς δυνατὸν τάχιστα» Ksn: «Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι». Ep: nȣ пpetindea, къ шtie. «Εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται». Dm: înкpedinцeazъ, пpetinde, къ аре.

Ὕπισχνος (ὁ, ἡ), кam славȣ, ȣsкъцівȣ. [ὑπὸ, ἰσχνός].

Ὑπ-ίσχομαι, Ion: în локȣ de ὑπισχνέομαι.

Ὑπίχνιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt ȣрma, талпа пічорȣлȣї,=Ὑποπόδιος. [ὑπὸ, ἴχνος].

Ὑπιωγὴ (ἡ), поet: în локȣ de ἐπιωγὴ.

Ὑπναλέος, α, ον, поet: somnoposȣ. 2) (ȣne-орї)=Ὑπνωτικός. [ὕπνος].

Ὑπναπάτης, ου (ὁ), amъцitorȣ de (atpъгъtorȣ кȣ desmїerdъріле sale în вреme de) somnȣ. [ὕπνος, ἀπάτη].

Ὑπνάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, =Ὑπνόω, dopmȣ.

Ὑπνηλὸς, ἡ, ὸν,=Ὑπναλέος, somnoposȣ. [ὕπνος].

Ὑπνητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ ла somnȣ, =Ὑπνηλὸς. [ὑπνάω].

Ὑπνίζω, viit: -ίσω, adȣкȣ somnȣ, adopmȣ.

Ὑπνικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ kontpiвȣitorȣ ла somnȣ,=Ὑπνωτικὸς. [ὕπνος].

Ὕπνιον (τὸ), dim: ал лȣї ὕπνος.

Ὑπνοδότειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣї...

Ὑπνοδοτὴρ (ὁ), поet: în локȣ de...

Ὑπνοδότης, ου (ὁ), ші Ὑπνοδότις, ιδος (ἡ), dъtъtorȣ, adȣкъtorȣ de somnȣ. [ὕπνος, δίδωμι].

Ὑπνοδώτης, ου (ὁ), ші Ὑπνοδῶτις, ιδος (ἡ), поet: în локȣ de ὑπνοδότης.

Ὑπνομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ лȣптȣ, mъ вatȣ кȣ somnȣл (mъ înпpotiвeskȣ, ка sъ nȣ dopmȣ). [ὕπνος, μάχη].

Ὕπνον (τὸ), ȣnȣ felȣ de пapasitikъ плantъ, saȣ вȣpianъ, (алт:) σφάγνον.

Ὑπνοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakȣ, adȣкȣ somnȣ. [din

Ὑπνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtorȣ, adȣкъtorȣ de somnȣ. [ὕπνος, ποιὸς].

Ὕπνος (ὁ), somnȣ; (поet:) somnȣ de moapte.

Ὑπνοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatȣ în somnȣ. [ὕπνος, φαίνω].

Ὑπνοφόβης, ου (ὁ), sпъїmîntъtorȣ în somnȣ. [ὕπνος, φόβος].

Ὑπνοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtorȣ de somnȣ. [ὕπνος, φέρω].

Ὑπνόω -ῶ, viit: -ώσω, adopmȣ; (maї des nestp:) dopmȣ. «Ἐκοιμήθην, καί ὕπνωσα». Skp: «Ὑπνουμένου δέ καρτερῶς αὐτοῦ». Ep:

Ὑπνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatȣ кȣ somnȣ; fipeшte somnoposȣ, saȣ їȣвitorȣ de somnȣ. [ὕπνος]. [de ȣnde

Ὑπνωδία (ἡ), аплекаре ла somnȣ; tpîndъвie.

Ὑπνῶν, Dop: Лак: în локȣ de ὑπνοῦν.

Ὑπνώσσω, ші (At:) ὑπνώττω, [ὕπνος] (fъръ viit:) 'mї e somnȣ, dopmitezȣ.

Ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπνοποιὸς. 2)= Ὑπνητικὸς. [ὑπνόω]. [de ȣnde

Ὑπνωτικῶς, adв: кȣ аплекаре ла somnȣ, "Ὑπνωτικῶς ἔχω,,. Гал: amȣ disпosiцie de somnȣ, 'mї e somnȣ, dopmitezȣ.

Ὑπνώω, поet: în локȣ de ὑπνόω, dopmȣ.

Ὑπὸ, преп: (se sint: кȣ цen: dat: ші ак: ші însemn: în sint: кȣ цen: 1) (în цen: ші прінч:) dedesȣвt (saȣ în stape). «Ἐς Τάρταρον, ᾗχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστὶ βέρεθρον. Іл: Θ. «Οὔπω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονος». Od: A. «Δεξιτερῇ δ' ἀρ' ὑπ' ἀνθερεῶ-

νος ἑλοῦσα». Іл: А. «Ἱμὰς, ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεωνος τέτατο». Іл: Г. «Δουρὶ ὑπ' ἀσπίδος νύξεν». Іл: Λ. «Βάλεν ὑπὸ πτέρυγος». Іл: Ψ. (saš în mішкаре). "Ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε„. Es: Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Іл: Φ. «Ῥέει ὕδωρ κρήνη ὑπὸ σπείους». Od: I. (ші simп: în локŭ de ἀπὸ). «Λύειν ἵππους ὑπὸ ζυγοῦ». Om: «Ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην». Od: I. «Ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος». Іл: Р. «Ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος φεύγω». Іл: Φ. (de ѕnde 2) (овіч:) прічінъ motів: saš пas: «Εὖ τ' ἄν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτωσιν». Om: «Ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου θεινόμεναι βουπλῆγι». Іл: Z. «Ὑπ' ἀνέμων σπέρχουσιν ἄλλαι». Іл: N. «Ὑπὸ δελφῖνος ἰχθύες φεύγοντες». Іл: Φ. «Τρῶες ὑπ' Ἀχαιῶν προτροπάδην φοβέοντο„. Іл: П. (ші desпре neînsѕfл:) «Κείσεσθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα». Іл: Φ. «Δακρύειν ὑφ' ἡδονῆς„. Лкs: «Ξηρὸς ὑπαὶ δείους». Ткр: «Τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης». Om: «Ὑπὸ μαστίγων διαβαίνειν (ὀρύσσειν, ші чл:)». Ер: ші Ksn: «Ἀνάλωτος ὑπὸ φόβου». Лкs: «Ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίνεται». Пл: «Ὑπὸ δὲ τῶν μελισσάων οὐκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω». Ер: «Δικαίως ἄν ἀποθάνοι ὑπ' αὐτῶν (τῶν δικαστῶν)» Dm: s'ар osîndi ла moapte. «Ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέπεσον». Dm: «Ὑπὸ τόκων χρήστων τε ἄγομαι, φέρομαι». Apstf. «Δίκην ἐδίδοσαν ὑπὸ τῆς χιόνος». Ksn: «Ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν„. Тѕч: «Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν μεγάλῳ ὤν ἀξιώματι». Тѕч: «Οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν». Dm: «Κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός». Sof: «Λέγεται ὑπ' αὐτῶν». Ер: (de ѕnde 3) (пaptік:) înпреѕнъ кѕ чінева, ѕрmînd, saš dѕпе повaца кѕїва. «Δαΐδων ὕπο λαμπομενάων». Om: «Ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι». Ksn: «Αἵδ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορόν». Es: «Νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ». Es: «Ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν„. Тгп: «Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως (χωροῦντες) καὶ ὑπό αὐλητοῦ». Тѕч: «Ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων». Ер: "Τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων». Ksn: «Ὑπ' εὐφήμου βοῆς θύειν». Sof: «Στέψαντες αὐτὸν ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον, ὡς θύσοντες». Ер: «Συνθῆκαι, ὑφ ὁρκίων„. D: Ал: «Ἔζη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας». Ksn: «Ὑπὸ ψηφίσματος ναῦς πληρώσαντες πολλὰς„. Ksn: 4) (рар) sѕпѕnepe. «Πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγίνετο„. || (їар кѕ dat: 1) sѕвt. «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ». Іл: В. "Ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο». Іл: Σ. «Τρέμε δ' οὔρεα ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδῶνος». Іл: N. «Μήονας ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας». Іл: В. «"Ζεῦξαν (ἔλυσαν) ὑφ' ἅρμασιν ἵππους». Od: Г. Іл: Σ. (de ѕnde 2) (поet:) прічінъ motів: saš пas: «Ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς». Іл: Λ. «Ἐδάμη ὑπὸ χερσὶν Αἰακίδαο». Іл: В. «Τρῶες ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο». Іл: Λ. «Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρί» Іл: Е. «Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη». Іл: В. «Ἵπποι ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης». Od: N. (de ѕnde 3) (пaptік:) în insoцipea, saš sѕв повъцѕіреа кѕїва, (овшt:) кѕ». «Ὑπ' αὐλητῆρι πρόσθ' ἔκιον». Es: «Ὁ ξεῖνος πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται. Od: Н. «Τεθνήξονται ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσι». Лѕч: «Ἄραντες ὑπὸ λαμπρῷ σφόδρα Σκίῤῥωνι». Лкs: «Εἰ τῶν νυκτῶν ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκοι». Лѕч: "Ἑωθεν ὑπὸ κώδωνι ἐξανιστάμενος„. Лѕч: "Ἐπώλουν ὑπὸ κήρυκι». Лкs: Ὑπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ καὶ πελέκεσι κατιὼν ἐκ τῆς οἰκίας». Пл: «Ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προῄει». Пл: Ὑπὸ μάρτυσι». Лкs: de faцъ кѕ maptѕрї. 4) (рар) timпŭ. «Ὑπὸ νυκτί„. Апл: noaпtea. 5) (fir:) sѕпѕnepe. «Ἵνα τάδε πάντα ὑπὸ Ἕλλησι γένηται». Ер: «Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν». Dm: "Δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ». Od: Г. «Γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν». Od: Н. sѕпѕse fiind вървaцілор sînt stъпîne de кasъ. «Τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ„. Ksn: пе sѕпѕшії sъї. || (їар кѕ ак: 1) sѕвt. "Ὑπὸ σπέος ἤλασε μῆλα». Іл: Δ. «Ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους„. Іл: Е. "Ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἔδυσαν„. Іл Σ. «Πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον„; Od: Λ. «Εἴ μ' ὑπὸ γαῖαν». Іл: Σ. морŭ. «Ὑπό Ἴλιον ἦλθεν„. Om: sѕвt zidѕріле Троadeї. «Φράξαντες ἐπάλξεις βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους, ὑπὸ τεῖχος ἰόντας». Іл: М. (ші în stape). «Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος» Іл: В «Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον». Od: Х. «Ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο. «Ὑπ' ἠώ τ ἠέλιόν τε». Om: sѕвt черŭ. "Τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν». Пл: "Ὑπὸ τὸν πυρῆνα». «Ὑπὸ τὸ δέρμα». Tfp: (de ѕnde 2) (fir:) sѕпѕnepe. «Ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι πόλεις καὶ ἔθνη». Плt: «Οἱ ὑφ' ἑαυτὸν ἡγεμόνες». Ksn: чеї de sѕвt stъпînipea лѕї. «Ὑπὸ δικαστήριον ἄγειν (ші în паралелŭ ὑπάγειν) τινά„. Ер: a пîрî. «Θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπό τον δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε». Ер: 3) (прін întind:) dînaпoї. «Κατακρύπτει μιν ὑπὸ τὴν θύρην». Ер: «Ὅπως ἔωσιν ὑπὸ τὸν πεζὸν στρατὸν τὸν σφετερον». Ер: «Ὑπὸ πόδα χωρεῖν„. Ер: a se petpaцe meprînd dandapateле. 4) înпреѕнъ кѕ (saš ѕрmînd dѕпе) чінева. «Βούλεσθε, ὥσπερ ὁ ὑποκριτὴς τετράμετρα πρὸς τὸν αὐλὸν κατέλεγεν, οὕτω κἀγὼ ὑπὸ τὸν αὐ-

λὸν ὑμῖν διαλέγωμαι»; Ksn: «Ὑπὸ τι». Плt: =Κατά τι. «Ὑπό τι μικρὸν». Apstf: пѫцin чева. «Ποιεῖσθαι τοὺς περιπάτους ὑπο τὸ ψύχος„. Плв: пе ръкоаре. "Ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν ἑπτὰ καὶ πέντε στίχους συνείρειν„. Плв: (de ѫnde 5) timпѫ (fъръ aptik: în прелѫнцiре). «Ὑπὸ νύκτα». Ep: ші Sкр: пе noaпte. «Ὑπὸ κύνα». Apst: în каnікѫле; (їар кѫ aptik: întp' o апроksimatiвъ епокъ). «Ὑπὸ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον». Apst: «Ὑπὸ τὴν εἰρήνην». Iskp: кат пе времеа пъчiї. "Ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα». Ep: «Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους». Тѫч: ‖ (їар în комп: 1) sѫвt (проп: ші fir:). «Ὑπόγειος, Ὑπόδουλος, Ὑποτάσσω, Ὑπογραμματεὺς, Ὑπόδικος, Ὕπανδρος, ші чл: 2) (прin întind:) пе sѫвt askѫnsѫ (кѫ оаре-кѫре mîжлокѫ); saѫ kîte пѫцinѫ; (de ѫnde) înпѫцinape, кат, пѫцin чева, маї маї, п' апроапе, ші чл: «Ὑπεξέρχομαι. «Ὑπόκωφος. «Ὑποσόλοικος. «Ὑποψία, ші чл: 3) înапої, în ѫрmъ, dîndъръt. «Ὑποστρέφω, «Ὑπολείπω, Ὑποχωρέω, ші чл: 4) nesimцitъ amestekape. «Ὑπέρυθρος, Ὑπόχαλκος, ші чл: 5) de o потрiвъ кѫ πρό, Ὑπόκειμαι = Πρόκειμαι, Ὑποφθάνω = Προφθάνω, Ὑφηγέομαι =Προηγέομαι, ші чл: ‖ (în поецї A'. se desпарte de верѫл компѫsѫ кѫ întpeпѫnepe de алте ziч:) «Ὑπὸ δ' ἤγαγε». Om: în локѫ de ὑπήγαγε. (ші în ѫрmъ пѫindѫ se). «Φυγὼν ὕπο». Om: în локѫ de ὑποφυγὼν. (B'. лѫîndѫ se în локѫ de adв:). «Ὑπὸ δ' ἡμίονοι (se înц: ἦσαν αὐταῖς)». Om: «Ὑπαὶ δ' ἴδεσκεν». Iл: Г. (ші in прозъ) Ὑπὸ δὲ φαρετριῶνες ἐκρέμαντο». Ep: (C'. se пѫne în ѫрmъ de sѫвst: ші алтеле, kînd ші tonѫл se ѫркъ fiind ла sfîpшitѫ). «Λύρης ὕπο». Eѫp: «Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισιν». Om:

Ὕπο, поет: în ѫрmъ пѫsъ, ші ла sfîpшitѫ de fpasѫ în локѫ de ὑπὸ.

Ὑπο-ακταίνομαι, вezї ὑπερικταίνομαι.

Ὑποάμουσος (ὁ, ἡ), =Ὑπάμουσος.

Ὑπόβαθμος (ὁ), ші

Ὑποβάθρα (ἡ), ші

Ὑπόβαθρον (τὸ), ор че se пѫne sѫвt чева ка ѫnѫ sпрiжinѫ, пiчорѫ, stîлпѫ, temeлie, пiedestaлѫ, sѫвtaшtepnъtѫръ, ші чл: [din

Ὑπο-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: ὑπέβην, ші чл:) mepгѫ, saѫ staѫ (sîntѫ пѫsѫ) dedesѫвt; mъ коворѫ, (ші fir:) sîntѫ маї de жos, saѫ (în kîtime) маї пѫцinѫ; (în цеп:) sîntѫ маї лiпsitѫ, маї skъzѫtѫ în чева dekît алтѫл; (ѫne-орї) mъ petpaгѫ înапої, mъ înапоїezѫ. "Τοῖς μὲν προϊοῦσι, τοῖς δὲ ὑποβαίνουσι». Гал: «Μικρὸν ὑποβὰς». Лкs: tpekînd пѫцin маї ла вале (în tekstѫл кърцiї). «Ὑποβέβηκε τὸ τίμημα». Плt: пaptiч: Ὑποβεβηκὼς, υῖα, ός (кѫ цеп:)=Ὑποδεέστερος.

Ὑποβάκχειος (ὁ), (пiчорѫ de вepsѫ) компѫsѫ dintp' o вокалъ skѫptъ, ші doъ лѫnцї. 2) пѫцin чева, кат копрinsѫ de fѫpie вакхiкъ, кат întѫsiastѫ. (ὑπὸ, βακχεῖος].

Ὑπο-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (nex: ὑπεβαλον, ші miж: ὑπεβαλόμην, mi чл:) пѫїѫ, saѫ asвîрлѫ, арѫнкѫ чева dedesѫвt. «Ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλεν». Od: K. «Ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων». At: вецї аштерне dedesѫвt ковоаре de Mілetѫ. «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποβάλλειν». Sхл: = Ὑποβλήδην ὁρᾷν. (ші кѫ dat: saѫ ак: кѫ преп: indip:) «Ὑπὸ τῇ τεκούσῃ ἐᾶν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν ὑφ' ἑτέραν κύνα». Ksn: «Αἶγας τοῖς τράγοις — ». Лонц: а ле пѫne de a se înкъліка. "Τοῖς θηρίοις —». Плв: а арѫнка чева în mînкврea feapeлор (вezї ші παραβάλλω). (ші miж) «Ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας» Лѫч: а 'шї аштерне dedesѫвt; (ші пas:). «Ὑποβάλλεσθαι τῷ τοίχω». Sхл: а se пѫne dedesѫвt ка temeлie. 2) (fir:) лasѫ în воеа saѫ stъпîpipea кѫїва. «Ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις». Esx: Ὑποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ὑπὸ τὰς συμφορὰς». Iskp: 3) adѫкѫ a minte кѫїва; saѫ diktezѫ. «Ὑποβάλλειν δυνήσεσθε, ἤν τι ἐπιλανθάνωνται». Ksn: «Ὑποβάλλοντός τινος». Epd; fiind къ îї faчea чiнева оаре-каре обсервацiї. «Ὑπέβαλον αὐτῷ τὸν λόγον». Iskp: i'л amѫ компѫs, saѫ i'л amѫ diktat. (de ѫnde 4) taїѫ ворва кѫїва, îї pesnѫnzѫ апѫкînd маї 'nainte de a 'шї isпръвi ворва. "Καλὸν ἀκουέμεν, οὐδ' ἔοικεν ὑββάλλειν„. Iл: T. (вezї ші ὑπολαμβάνω). 5) (miж:) їаѫ sѫвt stъпînipea mea. "Ὁ πρῶτος αὐτὴν ὑποβεβλημένος„. Stp: 6) îmї însѫшeskѫ челе stpeine (прinч: despre mѫїерї, каре їаѫ прѫнчї stpeїnї, ші se пpefak, къ 'ї аѫ пъskѫt еле). "Γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βούλεται, ἀποροῦσα παίδων„. Apstf: "Αἱ τὰ νόθα ὑποβαλλόμεναι„. Bas: (вezi ші Apstf: Tesmf: 509).

Ὑποβαρβαρίζω, вiit: -ίσω, кат imitѫ пе варварї în пѫрtape, ворвъ, ші чл: [din

Ὑποβάρβαρος (ὁ, ἡ), пѫцin чева кат варварѫ (прinч: în пропѫнцie). [ὑπὸ, βάρβαρος].

Ὑποβὰς, ἄσα, άν, пех: 2: de пaptч: ал лѫї ὑποβαίνω.

Ὑπόβασις, εως (ἡ), пitѫлape (а калѫлѫї, ка sъ înкалiче кълърецѫл); (fir:) înпѫцinape, skъdepe; înапоїepe. 2) (ѫne-орї) =Ὑπόβαθρον. «'Αγάλματος— ». Лкs: 3) глs: =Ὑπενδύτης [ὑποβαίνω].

*

Ὑποβάσκανος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, βάσκανος] пъцiи чева кат nismашъ, ръъ-boitopъ.

Ὑποβασμὸς (ὁ), Ion: în локъ de ὑπόβαθμος. [ὑποβαίνω].

Ὑπο-βαστάζω, biit: -άσω, saъ -άξω, цiъ dedesъвt, apdikъ чева asъпръ 'mї, supiжiпъ пе dedesъвt.

Ὑποβάτης, ου (ὁ), = Ὑπόβαθρον, ші Ὑποπόδιον. [ὑποβαίνω].

Ὑπο-бδέλλω, biit: -бδελῶ, skoцъ bînтърї пе жos fъръ sвnetъ (пе fîsiite).

Ὑποβένθιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ὑποβύθιος. [ὑπό, βένθος].

Ὑποβῆναι, nex: 2: de inf: ал лъї ὑποβαίνω.

Ὑπο-бήσσω (ττω), biit: -бήξω, kam tъшeskъ, tъшeskъ în sekъ.

Ὑπο-βιάζομαι, biit: -άσομαι, mъ bîrъ în silъ пе dedesъвt.

Ὑπο-бιбάζω, biit: -άσω, коворъ maї жos; (med:) кърццъ stomaxвл ripin кърццenie; (fir:) skazъ, înnяцinezъ. || (miж:) îmї nitълezъ чева. «Ἐπίστασθαι δέ καὶ ὑποβιβάζεσθαι τὸν ἵππον, ὥστε εὐπετὲς εἶναι ἀναβῆναι». Ksn: «Ἔστι δὲ ὑποβιβάζεσθαι τὸ διιστᾶν τὰ σκέλη, ἐγκαθίζειν τε καὶ ταπεινοῦν ἑαυτὸν». Плд: [de xnde

Ὑποβιβασμὸς (ὁ), коворîre maї în жos; (med:) кърцipe de nînteчe. [ші

Ὑποβιβαστικὸς, ὴ, ὸν, чел кь însъmime, saъ nъtepe de a коворî, saъ nitъла, (med:) de a кърцi nînteчele.

Ὑπο-бιβρώσκω, biit: -βρώσομαι, mъnînkъ, pozъ пе dedesъвt, saъ kîte пяцinъ ші пе nesimgite.

Ὑπο-бινητιάω -ῶ, biit: -άσω, zъdъръskъ nofiъ de trяneaskъ înnpexяpe. «Ὑποбινητιῶντα βρώματα». Men:

Ὑπόβλαισος (ὲ, ἡ), кат stpîmbъ de niчoape; saъ кат пелtikъ. [ὑπὸ, βλαισὸς].

Ὑπο-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, (nex: ὑπέβλαστον, ші чл:) pesъръ de desъвt, înчenъ a pesърi.

Ὑπόβλεμμα (τὸ), зîtъtъръ, къztъtъръ kiopяшъ, nismашъ, saъ селвatikъ. [ші

Ὑποβλεπτικὸς, ὴ, ὸν, кape se зîtъ kiopяш, saъ селвatik; (ripin врт:) nismашъ; вънзitorъ; mîniosъ. [ὑποβλέπω]. [de xnde

Ὑποβλεπτικῶς, adв: кь къztъtъръ stpîmвъ, kiopяшъ, saъ селвatikъ, (алт:) ὑπόδρα, ші таурηδὸν.

Ὑπο-βλέπω, biit: -βλέψομαι, (nex: ὑπέβλεψα, ші чл:) mъ зîtъ пе dedesъnt, saъ пе sъвt askяnsъ; (кь ак: sinтъръ, saъ кь преп:) mъ зîtъ kiopяш, saъ селвatik; вънзitorъ, nяїeskъ. «Ὑποβλέψονταί σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων». Плт: їар «Ὑποβλέπειν ἐν τοῖς ὕπνοις». Inкp: este a dopmi кь окїї жямътate înkiшї (simntomъ de fepвinцeaлъ). [de xnde

Ὑπόβλεψις, εως (ἡ), зîtъtъръ askянsт, kiopяшъ saъ селвatikъ, ші чл:

Ὑποβλήδην, adв: кь tъїepe de ворва къїва (кь mînie saъ xne-opї în kiпъ вънзitorъ, saъ вiклепешte). [ші

Ὑπόβλημα (τὸ), че se пяпe dedesъвt; (naptik:) сарвъ, паїe amтepnяte în staяле пепірь кялкареа вitелор. [ὑποβάλλω].

Ὑποβλητέος, α, ον, nosit ал лъї ὑποβάλλω.

Ὑποβλητικῶς, adв: = Ὑποβλήδην.

Ὑπόβλητος (ὁ, ἡ), пъsъ, apяпkatъ dedesъвt; (despe пряпкъ) = Ὑποβολιμαῖος; (fir:), прefъкътъ, neadевъpatъ, falsъ. «Οὐχ .. ὑπόβλητον λόγον, ἀλλά τῆς σαυτοῦ φρενος». Sof: [ὑποβάλλω]. [de xnde

Ὑποβλήτως, adв: = Ὑποβλητικῶς, вiклепешte.

Ὑπο-βλίττω, biit: -βλίσω, mялгъ întp'xnъ kinъ kam пе nesimgite.

Ὑπο-βλύζω, biit: -βλύσω, niinteskъ. isворъskъ de desъвt.

Ὑποβολεὺς, έως (ὁ), пяitorъ, apяпkъtiorъ de чева dedesъвt; (fir:) adякътorъ a minte de чева къїва; (ripiч:) sяflorъ de teatrь. «Ὥσπερ ὑποβολέως ἑκάστοις ἀοράτως ἐνηχοῦντος». Fil: 2)=Ὑπαγωγεύς. [ші

Ὑποβολὴ (ἡ), пяnepe, saъ amтepnepe (akt: saъ nas:) dedesъвt. 2) (ostъш:) amezape ла nîndъ; nîndъ (Плв:). 3) пянepe (dedesъвt) вiклепeaskъ de prяпkъ вastapdъ saъ stpeinъ în локъ de adевъpatъ. "Ὑποβολῆς γράφεσθαί τινα,,. Лкs: a nîpî пе чinева de mînцinosъ saъ вastapdъ копілъ. "Κλειδῶν —,,. Плт: înтpевяiцape de кеї шinчinoase. 4) tpeaва sяflorялї de teatrь; diktape; adячere a minte; поваць. "Ἐξ ὑποβολῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ εἶναι,,. Ksn: 5) înтpepяnepe, saъ лкape de ворвъ din гяра алвїа, saъ nemiжлочiтъ яртape a eї; pesuяnsъ, (Fpanц:) réplique; (ptp:) прeскязяnepe de кявinte supe sspnape a înnpotiвipiлor npironitopялї în жвdikatъ. "Τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐξ ὑποβολῆς ῥαψῳδεῖσθαι, ἤγουν, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον». Jpt: 6) (ripin întind:) =Ὑπόβλημα, saъ Ὑπέβαθρον, temenie, basъ; (fir:) matepie, sявїekiъ, xestie; (xne-opї) natъралъ anлекape, disnosiцie. "Φυσικὴ τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ ὑποβολή ἐστι πρὸς καλοκἀγαθίαν,,. Stв: [ші

Ὑποβολιμαῖος, α, ον, нвsъ dedesъвt (прък-къ) în локъ de adевърatъ; (în цеп:) falsъ, minчinosъ. «Λόγος —». комнвsъ de алтъл (нв de чел че'і поartъ нътеле). «Τὴν εὔνοιαν ὑποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχουσι». Ил: siliтъ, meштешнцitъ. [ші

Ὑπόβολος (ὁ, ἡ), нвsъ жълогъ. «Οἰκία —» Esst: [ὑποβάλλω].

Ὑποβορβόριον (τὸ), нороїъ къzвtъ ла fundъ, saъ dрождіе нороїoasъ.

Ὑποβόρβορος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, βόρβορος] чел кв нороїъ къzвtъ ла fundъ, нороїosъ. [ші

Ὑπ-βορβορύζω, вііt: -ύξω, (imit:) ворвоposeскъ înчet.

Ὑπο-βουλεύω, вііt: -εύσω, = (saъ греш: în локъ de) Ἐπιβουλεύω.

Ὑπόβραγχ(ν)ος (ὁ, ἡ), кат рътвшitъ. [ὑπὸ, βράγχος].

Ὑπόβραχυς, εος (ὁ, ἡ), кат скъртъ. || (next:) Ὑπόβραχυ, adв: кîte нвцinъ. [ὑπὸ, βραχύς].

Ὑπο-βράχω, вezî ὑπέβραχον.

Ὑπο-βρέμω, (fъръ вііt:) faкъ вжetъ, вîжiй dedesъвt, pesкнъ adînk.

Ὑπο-βρέχω, вііt:-βρέξω,вdъ нвцin. || (nas:) sîntъ кат вeatъ (кат плоatъ).

Ὑπο-βρομέω -ῶ вііt: -ήσω, noet: în локъ de ὑποβρέμω.

Ὑπόβρυχα, adв: [ὑπὸ, βρύξ] în fundъ, sввt апъ. "Ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι,,. Ep: a se înneka. "Ὑπόβρυχαναυτίλλονται,,. Ap: =Ὑποβρύχιοι.

Ὑπο-βρυχάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, рък-кneскъ, мвцeскъ кат înчet, нк пrea tare.

Ὑποβρύχιος, ος saъ α, ον, [ὑπόβρυχα] кв-fundat în апъ. "Ὑποβρύχιος ἐγένετο,,. Плв: s' a квfundat în апъ. "Τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν τῷ μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζονται. Лвч:

Ὑπόβρυχος (ὁ, ἡ), = Ὑποβρύχιος. (вezî ὑπόβρυχα).

Ὑπόβρωμος (ὁ, ἡ), кат нвtвposъ. [ὑπὸ, βρῶμος].

Ὑποβύθιος (ὁ, ἡ),=Ὑποβρύχιος. [ὑπὸ, βυθὸς].

Ὑπόγαιος (ὁ, ἡ),=Ὑπόγειος. [ὑπὸ, γαῖα].

Ὑπο-γαμέω -ῶ, вііt: -ήσω, îndatъ мъ peînsopъ (de ал doilea).

Ὑπο-γαστρίζομαι, вііt: -ίσομαι, îmî вмплв nînteчele; (stpъm:) înriцъ. [ші

Ὑπογάστριον (τὸ), naptea de sввt nînteчe, nînteчele de жos, (Franц:) le bas-ventre. 2) кнъ felъ de mînkape din nînteчe de нeшtї. (прinч: nezt: лвї...

Ὑπογάστριος (ὁ, ἡ), чел de sввt nînteчe. «Πάὺη—». Med: воале de n'înupежкърл nînteчелвї de жos. «Οἴστρος—». Fiл: de трънештеле плъчерї. [ὑπὸ,γαστὴρ].

Ὑπογείνασθαι, noet: nex: 1: (кв însem: акt:) de inf: ал лвї ὑπογίνομαι.

Ὑπόγειος (ὁ, ἡ), чел de sввt пъmîntъ, (Franц:) sвteranъ. [ὑπὸ, γέα].

Ὑπόγεισος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γεῖσον] чел de sввt (акоперішъ кв) stpaшinъ. || (sввst:) Ὑπόγεισον (τὸ), o плantъ (fiind къ pesape пе înвълitoareле каселор), (Franц:) joubarbe, amapantъ, saъ крекїелniцъ.

Ὑπο-γελάω -ῶ, вііt: -άσομαι, pîzъ пе sввt askвnsъ, saъ пвцin, кат zîmвeskъ; pîzъ пentрв, saъ dвпе чева.

Ὑπο-γέμω, (fъръ вііt:) sîntъ maї (destвл de) плinъ.

Ὑπο-γενειάζω, вііt: -άσω, (кв ак:) porъ пе чinева апвкîndв 'л de (mînrîindв 'л пе) барвъ.

Ὑπο-γενειάσκω, вііt: -άσω, înчepъ a faче (a skoate перї în) барвъ.

Ὑπόγεως (ὁ, ἡ), Ὑπόγειος.

Ὑπογηράς, ᾶσα, άν, nex: 2; (пргл:) de naptч: ал лвї...

Ὑπο-γηράσκω (-άω -ῶ), вііt: -άσω, ші -άσομαι, înчepъ a înвътpîni.

Ὑπο-γίγνομαι (-γίνομαι), вііt: -γενήσομαι, (nex: ὑπεγενόμην, ші чл:) (кв dat:) мъ faкъ, saъ мъ naskъ (pesъръ) dedesввt, saъ în вртъ de чева. 2) мъ faкъ кîte нвцinъ, saъ înчepъ a мъ faче. 3) вiъ, esъ înaintea кївв, întîmninъ пе чinева; (fir:) вiъ în mintea кївa. 4) (în nex: 1:) noet: naskъ (кв dat:) "Ἑλένη μὲν ὑπεγείνατο Θησεῖ,,. Esop: din Teseъ (вezî ші ὑπό || B'. 2).

Ὑπ-ογκόω -ῶ, вііt: -ώσω, вmflв нвцin, faкъ a se кат вmfla.

Ὑπόγλαυκος (ὁ ἡ), [ὑπὸ, γλαυκός] кат вînътъ, алвъstрїъ, saъ вердвнкъ.

Ὑπο-γλαύσσεσκε, noet: în локъ de ὑπέγλαυσσε, a 3: sinr: neps: de прел: ал лвї...

Ὑπο-γλαύσσω, (faръ вііt:) noet: = Ὑποβλέπω, saъ ὑπολάμπω. «Ὅσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε (алцїї скрїъ ὑπόγλαυκ' ἔσκε) ὃτ' ἦμερον ἀστράπτοντε,,. Msx:

Ὑπόγλισχρος (ὁ, ἡ), кат клisosъ, кнскросъ, алвпекосъ; saъ клеїosъ, лiпiчїosъ. 2) (fir:) кат srîpчitъ, сквтнъ. [ὑπὸ, γλίσχρος].

Ὑπογλουτίς, ίδος (ἡ), naptea desввt шezвтвл трвнвлвї. [ὑπὸ, γλουτός].

Ὑπογλυκαίνω, вііt: -ανῶ, кат îndвлчeskъ; (fir:) лinгвшeskъ în oape-каре кiшъ, апър саъ кв ворбе dвлчї. [din

Ὑπόγλυκυς, εος (ὁ, ἡ), кam dȣлче, dȣлчішорȣ̆. [ὑπὸ, γλυκύς].

Ὑπογλώσσιος (ὁ, ἡ), aflatȣ̆, saȣ̆ fъкȣtȣ̆ sȣвt лimвъ. || (sȣвst:) "Ὑπογλώσσιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣвȣліцъ saȣ̆ apsȣръ eшitъ sȣвt лimвъ. [ші

Ὑπογλωσσὶς, ίδος (ἡ), пaptea din жos, saȣ̆ ръdъчina лimвeĭ. 2)=Ὑπογλώσσιον. [ші

Ὑπόγλωσσον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de копъчелȣ̆ (de selвatiкъ mipsinъ), din fpȣnzeле къpȣĭa este eшitъ o лimвȣліцъ, din кape pesap fлopiле, (Fpanц:) fragon. [ші

Ὑπόγλωσσος (ὁ, ἡ), кam лimвȣtȣ̆, mȣлtвopвitopȣ̆. [ὑπὸ, γλῶσσα].

Ὑπο-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω, (кȣ dat: indip:) плекȣ̆ чева sȣвt..; sȣпȣĭȣ̆, domoлeskȣ̆.

Ὑπο-γογγύζω, вiit: -ύσω, кam вomвъneskȣ̆, кîpteskȣ̆ пe askȣnsȣ̆. [de ȣnde.

Ὑπογογγυστὴς, οῦ (ὁ), кam кîptitopȣ̆, вomвъnitopȣ̆, nemȣлцȣmitȣ̆.

Ὑπογονάτιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γόνυ] чел de sȣвt цenȣкe. || (sȣвst:) "Ὑπογονάτιον (τὸ), Xps: пepniцъ de sȣвt цenȣкeле pȣгъtopiлop în цenȣкĭ.

Ὑπόγραμμα (τὸ), inskpisȣ̆ iskълitȣ̆; saȣ̆ sȣвt-skpiitȣpъ (iskълitȣpъ) de înskpisȣ̆; sȣвskpiпцie (sȣвt stîлпȣ̆ de statȣъ, ші чл:). 2 въпsipe de sȣвt цene, (алt:) στίμμι. [ὑπογράφω].

Ὑπογραμματεία (ἡ), tpeaвa, saȣ̆ demnitatea лȣĭ...

Ὑπογραμματεὺς, έως (ὁ), sȣвt-sekpetapȣ̆. [ὑπὸ, γραμματεύς]. [de ȣnde

Ὑπογραμματεύω, вiit: εύσω, sîntȣ̆ (fonкцionezȣ̆ кa) sȣвt-sekpetapȣ̆.

Ὑπογραμμὸς (ὁ), modeлȣ̆, eksemплȣ de skpiepe; (în цen: ші fiг:) пiлdъ, modeлȣ̆ de imitat. [ὑπογράφω].

Ὑπογραφεὺς, έως (ὁ), iskълitopȣ̆ (sȣвt-skpisȣ̆, saȣ̆ sȣвt-însemnatȣ̆). 2) skpiitopȣ̆ dȣпe diktape; копistȣ̆, saȣ̆ гръmъtiкȣ̆ negȣцъtopeskȣ̆; (пaptiк: în Atena) sekpetapȣл adȣnъpiĭ nopodȣлȣĭ. [ші

Ὑπογραφὴ (ἡ), iskълitȣpъ, saȣ̆ sȣвt-skpiepe de nȣme întp' ȣnȣ̆ înskpisȣ̆. 2) desemnape, isвodȣ̆ de o iкoanъ, ші чл; (în цen:) isвodȣ̆, desemnъtȣpъ. "Τῶν θεμελίων —,,. Apst: 3) fiг:) skȣptъ deskpiepe de чева; вatжокopipe кam askȣnsъ (în жокȣ̆ de вopвe), (Fpanц:) calembourg. "Καὶ λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς καὶ παιδιὰς.,. Epd: 4) въпsipe de sȣвt цene. "Οφθαλμῶν—,,. Ksn: [din

Ὑπο-γράφω, вiit: -γράψω, sȣвt-skpiȣ̆, mъ iskъleskȣ̆; saȣ̆ пȣĭȣ̆ titлȣл пe ȣnȣ̆ înskpisȣ̆, sȣs-skpiȣ̆. «Πως βουκολικὰ ὑπεγράφησαν μὴ ὄντων ὅλων βουκολικῶν,,. Sxл: 2) skpiȣ̆ dȣпe diktape. «Παιδὸς, τῶν ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος εἰθισμένων». Пл: 3) desemnezȣ̆ întîĭ (кȣ kondeĭȣ̆ de плȣmвȣ̆ saȣ̆ алtȣ̆ чева), isвodeskȣ̆ iкoanъ, чe amȣ̆ se zȣгръвeskȣ̆. «Οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον». Apst: Οἱ γραμματισταὶ τοῖς μήπω δεινοῖς γράφειν τῶν παίδων ὑπογράψαντες γραμμὰς τῇ γραφίδι, οὕτω τὸ γραμμάτιον διδόασι, καὶ ἀναγκάζουσι γράφειν κατὰ τήν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν». Плt: (ші fiг:) «Ὑπογράφειν τινι ἐλπίδας». Лкs: a da. 4) въпseskȣ̆ цeneле окiлop; (de ȣnde fiг:) înfpȣmȣseцezȣ̆ кȣ meшteшȣцite пodoaвe. «Ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμοὺς». At: 5) skpiȣ̆ însemnînd чева лa îndemînъ пentpȣ цinepe de mînte. «Εἰς μνήμην —». Лкs: însemnezȣ̆ sпpe adȣчepe a minte. 6) (кȣ dat:) пîpъskȣ̆ (sȣвt iskълitȣpa mea) пe чinева; (în цen:) defaĭmȣ̆, xȣлeskȣ̆. «Εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷμῷ βίῳ». Eȣp:

Ὑπόγρυπος (ὁ, ἡ), чел кȣ nasȣл кam кокîpжatȣ̆. [ὑπὸ, γρυπός].

Ὑπόγυιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γυῖον] чел sȣвt mînъ, saȣ̆ лa îndemînъ, гata, =Πρόχειρος. «Οὕτω μοι ὑπογυίου οὔσης τῆς τελευτῆς». Iskp: aпpoaпe. «Τὰ μή πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ὑπόγυιον ἔχοντα τὴν μνήμην». Epd: noȣъ, de кȣpînd. «Ἐξ ὑπογυίου». Лкs: de лa îndemînъ, de aпpoaпe. || (neȣt:) Ὑπόγυιον (ші компap: ὑπογυιότερον, sȣпpл: -ότατα) adв: în локȣ̆ de ...

Ὑπογυίως, adв: de aпpoaпe, de лa îndemînъ; de кȣpînd.

Ὑπογυμνασιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆...

Ὑπογυμνασιάρχης, ші Ὑπογυμνασίαρχος, ου (ὁ), sȣвt-eпistatȣ̆ aл цimnasiȣлȣĭ (локȣл tpȣпeшteлop eкчepsъpĭ). [ὑπὸ, γυμνασιάρχης, -χος, вezĭ ziч:].

Ὑπο-γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпoĭȣ̆, гoлeskȣ̆ (deskoпepȣ̆) чева пȣцin.

Ὑπόγυος (ὁ, ἡ), = Ὑπόγυιος.

Ὑπόγυρος (ὁ, ἡ), кam кокошatȣ̆, гîpвoвȣ̆, saȣ̆ кокîpжatȣ̆. [ὑπὸ, γυρὸς]. [de ȣnde

Ὑπογυρόω -ω, вiit: -ώσω, кam înкoвoĭȣ̆, пoвîpnezȣ̆ лa o пapte чева.

Ὑπογύως, adв: =Ὑπογυίως.

Ὑπο-δάκνω, вiit: -δήξομαι, mȣmкȣ̆ пe askȣnsȣ̆, saȣ̆ пȣцin чева; (ші fiг:) sȣпъpȣ̆, atinгȣ̆ пe d' алъtȣpea (кȣ fineцъ).

Ὑπόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ лaкpъmeле înкъ în окĭ, лъкpъmatȣ̆, плînsȣ̆. [ші

Ὑποδακρύω, biit: -ύσω, mъ tpekŭ лакръmeле, înчепŭ a плînцe. [ὑπὸ, δάκρυ].

Ὑπο-δαμάζω (-δαμάω -ῶ), biit: -άσω, sȣпȣĭŭ ла жȣгŭ, domoлeskŭ; (maĭ de mȣлte opĭ fir:) sȣпȣĭŭ. «Ἔρως, ὅς ἀνδρῶν φρένας ὑποδάμνεται». Tкр: (пas:) mъ sȣв-плекŭ (кȣ dat: despre mȣĭepĭ) = Ὑπευνάομαι. «Τοὺς τέκε Λήδη λάθρη ὑποδμηθεῖσα Κρονίωνι». Om: Imn:

Ὑπο-δάμνημι, poet: în локŭ de ὑποδαμάζω.

Ὑπόδασυς, εος (ὁ, ἡ), кam desŭ (în пърŭ, saŭ лînъ). [ὑπὸ, δασύς].

Ὑποδδείσας, ασα, αν, poet: în локŭ de ὑποδείσας, nex: 1: de partч: ал лȣĭ ὑποδείδω.

Ὑποδέγμενος, η, ον, poet: în локŭ de ὑποδεχόμενος.

Ὑποδέδρομα, poet: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ὑποτρέχω.

Ὑποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δέω, biit: δεήσω] (întpeв: прinч: пȣmaĭ компар: ὑποδεέστερος) maĭ de жos, maĭ skъzȣtŭ, maĭ пȣцinŭ. «Οἰκίης κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑποδεεστέρης, κατὰ πρεσβυγενείην δέ κως». Ep: (ші кȣ цen:). «Τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων». Ksn: «Τὰ κυνίδια πολὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώσσῃ ὑποδεέστερα ὄντα». Ksn:

Ὑποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δέος] гл: кam fpikosŭ, saŭ spepiatŭ.

Ὑπόδειγμα (τὸ), modeлŭ, eksemплȣ; semnŭ de провъ, saŭ spre кȣnoaштepe. [ὑποδείκνυμι]. [de ȣnde

Ὑποδειγματικὸς, ἡ, ὸν, чел în feлŭ de eksemплȣ, saŭ modeлŭ. [de ȣnde

Ὑποδειγματικῶς, adв: în feлŭ de, saŭ прin eksemплȣ.

Ὑποδείδια, poet: în локŭ de ὑποδέδια, tpe: de кȣ: (în локŭ de prez:) ал лȣĭ ὑποδείδω.

Ὑπο-δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, кam înfpikoшezŭ, кam spepiŭ. || (nestp:) = кȣ...

Ὑπο-δείδω, biit: -δείσω, (nex: ὑπέδεισα, tpe: de кȣ: în локŭ de, ші maĭ întpeв: dekit prez: ὑποδέδια, ші ὑποδέδοικα) mъ кam temŭ, mъ кam sfieskŭ. «Θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν». Om;

Ὑποδείελος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δείλη] fъкȣtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чева пe sȣвt seapъ.

Ὑπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, apъtŭ пe askȣnsŭ, saŭ кam întȣnekat, daȣ a se înцeлeцe чева, лasŭ a se zъpi. «Χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας». Tкр: 2) apъtŭ прin eksemплȣ, пȣĭŭ чева sȣвt вedepea кȣĭва ȣnŭ modeлŭ, apъtŭ, чe tpeвȣĭe sъ faкъ чinева; înвъцŭ. «Χαλεπὸν, τοῦ διδασκάλου πονηρῶς τι ὑποδεικνύοντος, καλῶς τοῦτο ποιεῖν μαθεῖν». Ksn: 3) (pap: nestp: saŭ eл:) esŭ de faцъ, mъ apъtŭ. [de ȣnde

Ὑποδείκτης, ου (ὁ), повъцȣitopŭ, înвъцъtopŭ.

Ὑπο-δειλιάω ῶ, biit: -άσω, mъ кam înfpikoшezŭ, mъ кam spepiŭ. (se konf: кȣ ἀποδειλιάω).

Ὑπο-δειμαίνω, biit: -ανῶ, mъ кam spъĭmîntŭ, amŭ oape-кape fpikъ.

Ὑπόδειξις, εως (ἡ), apъtape fъкȣtъ прin oape-кape askȣnsŭ semnŭ. [ὑποδείκνυμι).

Ὑπο-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, чinezŭ în локȣл алtȣĭa.

Ὑπο-δέκομαι, Ion: în локŭ de ὑποδέχομαι. [de ȣnde

Ὑποδεκτήριον (τὸ), локŭ potpiвitŭ ла прiimipe de skъпape, asiлŭ. [ші

Ὑποδέκτης, ου (ὁ), прiimitopŭ de чева, saŭ чinева, = Ὑποδοχεύς; (ȣne-opĭ) = 'Αποδέκτης, kasiepŭ de вanĭ пȣвлiчĭ. [ші

Ὑποδεκτικὸς, ἡ, ὸν, аплекatŭ, saŭ dispȣsŭ ла прiimipe de oaspe.

Ὑπο-δελεάζω, biit: -άσω, momeskŭ, amъцeskŭ пe askȣnsŭ. 2) mъ кȣfȣndŭ, mъ daŭ afȣnd, înnotŭ. (poate întp'aчeastъ însem: tpeвȣĭe sъ se skpie ὑποβολεάζω, saŭ ὑποβολίζω).

Ὑπο-δέμω, biit: -δεμῶ, zideskŭ чeлe de жos (чeлe dîntîĭ temeлiĭ) a лe ȣneĭ клъditȣpĭ.

Ὑπο-δενδρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ prefakŭ kîte пȣцinŭ în pomŭ, mъ înaлцŭ tpeptat кa ȣnŭ apвopŭ. (poate гpeш: în локŭ de ἀποδενδρόομαι).

Ὑπο-δενδρυάζω, biit: -άσω, mъ вîpŭ, saŭ pîndeskŭ askȣnsŭ (saŭ sъpŭ de o datъ de) sȣвt ȣnŭ копачĭŭ.

Ὑποδέξας, ασα, αν, Ion: în локŭ de ὑποδείξας.

Ὑποδεξίη (ἡ), poet: în локŭ de ὑποδοχὴ, прiimipe osпitaлiepъ; прeгъtipe de прieteneaskъ прiimipe. [ші

Ὑποδέξιος, η saŭ ος, ον, Ion: potpiвitŭ, îndemînatikŭ ла прiimipe întp' але saлe. «Αἰμήν—». Ep: лapгŭ, saŭ îndemînatikŭ. (алцiĭ îndpept: ὑποδέξιμος). [din

Ὑπόδεξις, εως (ἡ), = Ὑποδοχὴ, воĭoasъ прiimipe. [ὑποδέχομαι],

Ὑπο-δέομαι, biit: -δεήσομαι, mъ poгŭ кȣ ȣmiлinцъ.

Ὑποδέραιος (ὁ, ἡ), пȣptatŭ sȣвt (ла) rîtŭ. || (sȣвst:) Ὑποδέραιον (τὸ), = Περιδέραιον, rĭopdanŭ, saŭ saлвъ de rîtŭ. [ші

Ὑποδερίς, ίδος (ἡ), naptea de жos a ritъляї. 2)=Περιδέραιον. [ὑπὸ, δέρη].

Ὑπο-δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι, (пєх: ὑπεδέρχθην, ші поєt: ὑπέδρακον, ші чл:) mъ кїtъ пе sяят окї, кїорѣш.

Ὑπο-δέρω, вiit: -δερῶ, жяпоїѣ кїte пящинѣ.

Ὑπόδεσις, εως, (ἡ), =(maї întpeв: de кїt) Ὑπόδησις. [ші

Ὑπόδεσμα (τὸ), zълогъ. [ὑποδέω]. [de яnde

Ὑποδεσμεύω, вiit: -εύσω, ші Ὑποδεσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ὑποδέω. [ші

Ὑποδέσμιος (ὁ, ἡ), пяsъ zълогъ, zълоцiтъ.

Ὑποδεσμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал ляї ..

Ὑπόδεσμος (ὁ), faшъ, saѣ легътяръ dedesяятял пърцїї dяpяte. [ші

Ὑποδεσμὸς (ὁ), Гля:=Ὑπόδεσις. 2)=Ὑπόδεσμα, zълогъ. [ші

Ὑποδετέον, поsit: ал ляї [ὑποδέω].

Ὑποδέχνυμαι, поet: în локъ de...

Ὑπο-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, прiimeskъ воїos, прietenemle în каsъ mea, ші чл: «Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ δειδιότα». Іл: Z. «Φεύγων δὲ Φθίην ἐξικόμην ἐς Πηλῆα· ὁ δέ με πρόφρων ὑπεδέξατο». Іл: I. «Ξεῖνον ὑποδέξομαι οἴκῳ». Od: H. 2) прiimeskъ кїemapea (провокарса), saѣ пъвала връжmашяляї în поstял теѣ, mъ înпpoтineskъ ляї fъръ fрікъ; (fir:) paвdъ. «Ὁ μὲν ἰαχῇ κεκληγὼς ἐπόρουσεν, ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο». Es: «Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Іл: H. 3) (în цеп:) їаѣ askпрътї; (de яnde maї des) fътъdяieskъ. «Οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων ἰέναι εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, Ἀθηναῖοι ὑπεδέξαντο». Ep: «Τὸν δεῖνα ἥτεε νῆα· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο». Od: B. «Ἐπαγγέλλεσθαι μεγάλα ὑποδεκόμενον». Ep: (ші кя inf:) «Ὑπεδέξατο ταῦτα αὐτῷ κατεργάσεσθαι.». Ep: Ὑπέδεκτο τιμὰς δωσέμεν»· Om: Imn: «Σὺ τόν τε τῇ στρατιῇ ὑποδέκομαι παρέξειν· ἐπὶ δὲ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι». Om: «Οἱ μὲν λοιποὶ ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανίστασαν· οἱ δὲ ἄριστοι διαστάντες τὰ ἀνιστάμενα ὑπεδέχοντο, καὶ ἀνῄρουν». Ksn: «Μηχανῷ τοίνυν, ὅπως ἐν δυσχωρίαις τοὺς πολεμίους γιγνομένους ἐν ἑρυμνῷ αὐτὸς ὢν ὑποδέξῃ». Ksn: (ші fir:) «Βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν». Od: N. ші H: 4) кя mялцямipe прiimeskъ (mъ îndяпdeskъ ла) чева de вянъ; (desпpe рятъ) askялѣ прiimind. «Πολλὴ οἱ ἔσπετο τιμή, ᾧ πρόρρων γε θεά ὑπεδέξεται εὐχάς». Es: «Εἰρώτα, τίς εἴη ὅ μοι δούς· ἐγὼ δὲ ἐφάμην ἐκεῖνον· ὁ δὲ ὑπεδέκετο». Ep: «Ὑποδεξάμενον δέ μιν ἄσμενον τοὺς λόγους». Ep: 5) вiѣ, (ші desпpe neînsяfл:) staѣ îndətъ dяпe алтял, = Διαδέχομαι, sякvedъ. «Κάθηνται δ' ἐν κύκλῳ, μέσος μὲν ὁ κράτιστος· ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτῷ· ἐφεξῆς δ' ἑκατέρωθεν οἱ ἄλλοι κατ' ἀξίαν τῆς ὑπεροχῆς». At: »Τῶν Θερμοπυλέων τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς ὁδοῦ θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα». Ep: 6) (desпpe mяїepї) їаѣ în пînteчe, mъ tяворцошezъ.

Ὑπο-δέω, вiit: δήσω, легъ dedesяят; (прinч: miж:) mъ înкалцъ. «Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης». Ep: «Κέλευε σφέας κοθόρνους ὑποδέεσθαι». Ep: (ші aвsол:) «Ὅσοι ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο». Ksn: înкълцацї. «Δραμεῖν θᾶττον ἀνηπόδυτον ἢ ὑποδεδεμένον». Ksn: «Ἔτυχον ὑποδουμένη». Apstf: 2) пяїѣ чева zълогъ, zълоцeskъ.

Ὑποδεῶς, (прinч: maї întp: компар: ὑποδεέστερον) adв: = Ἔλαττον, maї пящin, maї de жos. [ὑποδεής].

Ὑπόδηλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δῆλος] кат (saѣ destял) въzяtъ, înвedepatъ. [de яnde

Ὑποδηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, арътъ destял de їацъ, înвedepezъ; saѣ кат пе askянsъ (întenекат) їакъ кяnoskятъ, daѣ a se înцелеце чева. [de яnde

Ὑποδήλωσις, εως (ἡ), арътare, inкяnomtinцare прin semne, saѣ пiяde пятаї.

Ὑπόδημα (τὸ), опiпкъ (легатъ кя пожiце). «Κοῖλον —». Лкs: (în цеп:) înкълцъminte (чismъ, ші чл). [ὑποδέω].

Ὑποδημάτιον (τὸ), dim: ал ляї ὑπόδημα, опiпкяцъ, чismялiцъ, ші чл:

Ὑποδηματορράφος (ὁ, ἡ), кявъторъ de înкълцъminte, опiпкаръ, saѣ чismаръ. [ὑπόδημα, ῥάπτω].

Ὑπο-δηόω, -ῶ, вiit: -ώσω, поet:=Δηόω, прadъ, пяstiezъ прin жъfяipe, saѣ пîржоліре.

Ὑπόδησις, εως (ἡ), легаре dedesяят. (акt: saѣ nas:); (прinч:) înкълцаре кя ор че; (прin întind:) în локъ de ὑπόδημα; (med:)=Ὑπόδεσμος. [ὑποδέω].

Ὑπο-δια-βάλλω, вiit: -βαλῶ, калотniѣ, пîръskъ пе askянsъ, zавistяїeskъ.

Ὑπο-δια-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, pozъ пе nesimgite, кîte пящinѣ.

Ὑπο-δια-βόσκω, вiit: -βοσκήσω, пятpeskъ кат кятпъtat, saѣ пящin цiѣ пе храпъ (ші ж:) =Ὑποδιαβιβρώσκω.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ἡ, όν, кат desпърцitivъ [ὑπὸ, διαζευκτικὸς].

Ὑποδιαίρεσις,εως (ἡ), sȣвt-înпърцipe. [din

Ὑπο-δι-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ὑποδιεῖλον, ші чл:) sȣвt-înпарцȣ în maĭ miчî пърцĭ чеea че este o datъ înпърцitȣ.

Ὑπο-δια-κονέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, sîntȣ (слȣжeskȣ ка)...

Ὑποδιάκονος (ὁ), sȣвt слȣжitopȣ; (Бisep.) iпо(sȣвt)diaкonȣ, слȣжitopȣ în sfinteле слȣжве sȣвt алtȣ diaкonȣ. [ὑπὸ,διάκονος].

Ὑπο-δια-νοέομαι -οῦμαι, вiit: ήσομαι, mъ гîndeskȣ în sinemĭ.

Ὑπο-δια-σπάω -ῶ, вiit: -σπάσω, desпарцȣ чева пȣцin saȣ oape-кȣm în siлъ.

Ὑποδιαστολὴ (ἡ), пȣцinъ oape-кape desпърцipe, saȣ deoseвipe; (прinч: грam:) înпърцipe de fpasȣ în maĭ miчĭ пърцĭ; o вiргȣлъ, ȣnȣ desпърцitopȣ semnȣ, прin кape se desпapt siлaвeлe ȣneĭ ziчepĭ sпpe deoseвipe de aлta asemenea. (sпpe eкs:) ὅ, τι, op че, ші ὅτι, къ. [ὑποδιαστέλλω].

Ὑπο-δια-φέρω, вiit: -δι-οίσω (nex: ὑποδιήνεγκα, ші чл:) faкȣ, saȣ mъ siлeskȣ a faче пе чiнева întp'ȣnȣ кiпȣ a 'шĭ sкimвa пъpepea (sistema, ші чл:).

Ὑπο-δια-φθείρω, вiit: -φθερῶ, корȣпȣ,stpiкȣ пе askȣnsȣ, saȣ кîte пȣцinȣ.

Ὑποδιδάσκαλος (ὁ), sȣвt-înвъцъtopȣ; (прinч:)=Χοροδιδάσκαλος. [din

Ὑπο-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцȣ пе чiнева sȣвt поваца, saȣ dȣпe diкtapea алtȣĭa.

Ὑπο-διδράσκω, вiit: ὑπο-δράσομαι, (nex: ὑπέδραν, ші чл:) fȣгȣ пе askȣnsȣ, saȣ mъ fȣгъpeskȣ.

Ὑπο-δίδωμι, вiit: ὑπο-δώσω, (nex:- ὑπέδωκα, ші чл:) mъ sȣпȣĭȣ, mъ плекȣ; sкazȣ, mъ tpeкȣ (din tлoapea mea); (desпpe zi dipĭ) staȣ sъ кazȣ. «Τὰ ὑποδεδωκότα τῶν δημίων ἔργων ἀνακτώμενος». Fлstp:

Ὑποδιήγησις, εως (ἡ), (în ptp:) пaptea a doa a napaцii (a пoвestipeĭ), ȣnde se eкsплiкъ прiчiнeле întîmплъpiлop. [ὑποδιηγέομαι].

Ὑπο-δικάζω, вiit: -άσω, (кȣ dat: indip:) sȣпȣĭȣ лa osîndъ, saȣ înвiноvъцeskȣ пе чiнeва în чева. [din

Ὑπόδικος (ὁ, ἡ), sȣпȣsȣ лa жȣdiкatъ, пîpîtȣ; вiноvatȣ, sȣвt osîndъ. «Ἀσεβείας —» Плt: "Τῆς βλάβης —„ Лкs: îndatopatȣ a плъti пaгȣвa. [ὑπὸ, δίκη].

Ὑπο-δινέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвȣлtopeskȣ, înвîpteskȣ пе dedesȣвt, saȣ пȣцin.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ (ὁ), sȣвt-кîpmȣitopȣ, saȣ sȣвt-administpatopȣ. [ὑποδιοικέω].

Ὑποδιπλάσιος, α, ον, чел пе жȣmъtate maĭ пȣцinȣ deкît îndoitȣл. [ші

Ὑπο-διπλόω -ῶ, вiit: -ώσω, глs: îndoĭeskȣ пе dedesȣвt. [ὑπὸ, διπλόος -οῦς]. [de ȣnde

Ὑποδίπλωσις, εως (ἡ), îndoipe пе dedesȣвt.

Ὑποδίφθερος (ὁ, ἡ), къпtȣшitȣ пе dedesȣвt, saȣ пе dînъȣntpȣ кȣ пĭeлe saȣ вланъ, влъnitȣ. [ὑπὸ, διφθέρα].

Ὑποδίψιος (ὁ, ἡ), кam însetъtopȣ. [ші

Ὑπόδιψος (ὁ, ἡ), кam însetatȣ. [ὑπὸ, δίψα].

Ὑποδμηθείς, εῖσα, ἐν, поet: пas: nex: 1 de пaptч: aл лȣĭ ὑποδαμάω.

Ὑποδμώς, ῶος (ὁ), поet: sлȣгъ, = Θεράπων; saȣ poвȣ,=Δοῦλος.

Ὑποδορὰ (ἡ), жȣпȣipe кȣ înчetȣл, saȣ кîte пȣцinȣ. [ὑποδέρω].

Ὑπόδοσις, εως (ἡ), [ὑποδίδωμι] înпȣцinape. (în Esхл: se îndpeпt: ὑπόδυσις).

Ὑπόδουλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δοῦλος] кȣ totȣл poвȣ sȣвt stъцînipea алtȣĭa. [de ȣnde

Ὑποδουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, poвeskȣ пе чiнeва sȣвt алtȣл.

Ὑποδοχεῖον (τὸ), локȣ de прiimipe de oasпeцĭ (xanȣ, saȣ oteлȣ, osпeлȣ). [ші

Ὑποδοχεὺς, έως (ὁ), прiimitopȣ de oasпeцĭ. [din

Ὑποδοχὴ (ἡ), прiimipe de oasпъtȣ; saȣ osпъtape. «Εἰς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ». Ep: 2) прiimipe кȣ mȣлцȣmipe, aпpoвape, saȣ înкȣвiinцape de чева. «Εἰς ὑποδοχὴν πάντα ποιεῖν τινὶ». Esхл: sпpe плъчepea кȣĭвa. 3) гîndȣ, sкoпȣ, пъdeжde. «Εἰς ὑποδοχὴν τοῦ καὶ αὐτοὶ ποτε τῶν ὁμοίων ἀξιωθῆναι». D. Kas: 4) (прin întind:) локȣ de прiimipe de oasпeцĭ, = Ὑποδοχεῖον; (прin ȣpm:) локȣ de sкъпape, asiлȣ; (fir:) miжлокȣ de aжȣtopȣ, înлesniчĭȣne. «Κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὀμβρίοις ὕδασιν». Apst: "Ναυσὶ καλλίστας καὶ ἀσφαλεστάτας ὑποδοχὰς ἔχει (ἡ Ἀττικὴ), ὅπου γ' ἐστιν εἰσορμισθέντας ἡδέως ἕνεκα χειμῶνος ἀναπαύεσθαι„. Ksn: "Πρὸς δέ τοῦτο καλὴν μὲν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, καλὰς δ' ἐκ φύσεως ὁρμὰς αὐτὸς ἐπὶ τὸ δέον„. Плв: [ὑποδέχομαι].

Ὑπόδρα, mi Ὑποδρὰξ, adв: поet: [ὑποδέρκομαι] кȣ кĭopȣшъ, въnȣitoape saȣ seлвatiкъ къȣtъtȣpъ.

Ὑποδρακεῖν, поet: nex: 2: de inf: aл лȣĭ ὑποδέρκομαι.

Ὑπο-δραματουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, peпpesintȣ o a doiлca (de maĭ de жos) пepsoanъ a dpameĭ. (вezĭ ші δευτεραγωνιστέω).

Ὑποδραμεῖν, nex: 2: de inf: aл лȣĭ ὑποτρέχω.

Ὑπο-δράσσομαι (-δράττομαι), вiit: -δράξο-

μαι, (кѣ цеп:) апѣкѣ, пѣїѣ (saѣ тъ silѣeskѣ a пѣпе) ла mînъ чева кат пе askѣnsѣ, saѣ кѣ оаре-каре пе d' алъtѣреа тіжлокѣ.

Υπο-δράω -ῶ, вііt: -δράσω, =Ὑπουργῶ, слѣжeskѣ.

Ὑποδρὴς ... (ὁ), поеt: Ion: въzвtорѣ, saѣ въzвtѣ кїорѣш (кѣ коѣda окїѣлвї), dѣшmanѣ, вънвitѣ. [ὑπόδρα].

Ὑποδρήσσω, поеt: Ion: în локѣ de ὑποδράω. [de ѣnde

Ὑποδρήστειρα (ἡ), поеt: Ion: fem: ал лвї...

Ὑποδρηστὴρ (ὁ), поеt: sѣвt-лѣкръторѣ, слѣгъ,=Ὑπηρέτης.

Ὑπόδριμυς, εος (ὁ, ἡ), кат акрѣ (кат înцепosѣ ла гѣstѣ); (fir:) кат atinгъторѣ, sѣпъръtорѣ. [ὑπὸ, δριμύς].

Ὑποδρομὴ (ἡ), алергаре sпре skъпаре; локѣ de skъпаре, asілѣ; портѣ. 2) плекъчїкпе, ѣmілінцъ, тіжлокѣ жositѣ de a кîштіга faвоарea кѣїва. [ші

Ὑπόδρομος (ὁ, ἡ), (кѣ цеп: saѣ dat:) алергатѣ, peѳцitѣ sѣвt чева. «Ἴχνους —». Eѣp: чел de dînaintea пічоарелор, saѣ de înпїedikape. ‖ (sѣвst:)=Ὑποδρομή, локѣ de skъпаре, портѣ; гѣръ, intpape; (fir:) întpodѣчере. «Τῆς ἐπιστήμης —,,. Nкmx: 2) ѣnѣ гелѣ de пъїапжінѣ (Елі: Z. ιστ', στ'. 2б). [ὑποδρέμω=ὑποτρέχω].

Ὑπόδροσος (ὁ, ἡ), кат рѣкоросѣ, saѣ рѣкорітѣ (рѣкоріцелѣ). (ὑπὸ, δρόσος].

Ὑποδρώωσι, поеt: Ion: în локѣ de ὑποδρῶσι, a 3: îm: иерѕ: de хоt: ал лвї ὑποδράω.

Ὑπο-δύνω, saѣ (маї des)...

Ὑπο-δύομαι, вііt: -δύσομαι, (пех: ὑπέδυν, ші чл:) тъ вîрѣ dedesѣвt; тъ кѣѳndѣ (овіч: кѣ ак:). «Ὑποδῦσα θαλάσσης κόλπον,,. Od: Δ. "Βόθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι,,. Лѣч: «Τάφον ὑπέδυ,,. Лкѕ: s' a înmopmîntat. (ші кѣ цеп: кѣ преп:) "Ὑποδυόμενος ὑπὸ τῶν κεραμίδων,,. Apsl: (ші кѣ dat: pap'. «Πᾶσιν δ' ὑπέδυ γόος,,. Od: K. Ἴa konpins. (fъръ kazѣ). "Χρὴ ὁρμῶντος τοῦ ἵππου προνεύειν· ἧττον γὰρ ἄν καὶ ὑποδύοι ὁ ἵππος, καὶ ἀναβάλλοι τὸν ἀναβάτην,,. Ksn: 2) (пріn întind:) apdikѣ, їаѣ asѣпръmї, fъгъdѣїeskѣ, întpeпpinzѣ чева. "Τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύω ἑταῖροι, ... ἐπὶ νῆας φερέτην,,. Il: Θ. (ші fir:). "Ἐκόντες ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον,,. Ep: "Ὑπέδυνε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου,,. Ep; "Πάντα μὲν πόνον, πάντα δὲ κίνδυνον ὑποδύονται,,. Ksn: (ші кѣ inf:). "Ἢ καὶ ταύτην... τὴν δικαιοσύνην σὺ ὑποδὺῃ διδάσκειν»; Ksn: 3) тъ înвракѣ, портѣ. "Ὑπόδυθι τασδὶ τὰς Ἀκωνικὰς,,. Apsl: «Ὑποδῦναι τὸ τῆς ἀπάτης προσωπεῖον,,. Xps: (ші кѣ dat: ал преп:) "Κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖς εἵμασι,,. Ep: [de ѣnde цpin întind:) "Τὸν Δία ὑποδυόμενος,,. Лкѕ: penpesintînd (în teatpѣ). 4) (fir:) peѳгѣ sѣвt апърареа кѣїва, saѣ тъ sideskѣ a intpa în dparostea кѣїка. "Ὑπὸ τὸν Καίσαρα ὑποδύς,,. Пл: (вezi ші ὑπέρχομαι, ші ὑποτρέχω). 4) (ѣne-орї) поеt: esѣ d' asѣпра (кѣ цеп:). "Θάμνων ὑπεδύσατο,,. Od. Z. (ші fir:) "Κακῶν ὑποδύσεαι ἤδη,,. Od: Y. te вeї isвъві. [de ѣnde

Ὑπόδυσις, εως (ἡ), вîрîpe dedesѣвt (акt: saѣ пas:); кѣѳndape înъѣntpѣ; (пріn întind:) локѣ, ѣnde se поatc чinева вîрî, askѣnde sпре skъпаре; (кѣ цеп: fir:) isвъвіре.

Ὑποδύσκολος (ὁ, ἡ), кат îndъръtпікѣ, кат чїѣdatѣ. [ὑπὸ, δύσκολος].

Ὑποδυσφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъ кат пекъжeskѣ, тъ кат sѣпъръ. [din

Ὑποδύσφορος (ὁ, ἡ), кат пекъжitѣ, кат sѣпъратѣ. [ὑπὸ, δύσφορος].

Ὑπο-δυσχαιράινω, вііt: -ανῶ, =Ὑποδυσφορέω, тъ кат петѣлцѣтeskѣ, тъ кат пекъжeskѣ, simцѣ оаре-каре stpimtopape în чева.

Ὑποδυσώδης, εος (ὁ, ἡ), кат пѣtѣposѣ. [ὑπὸ, δυσώδης].

Ὑπο-δυσωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакѣ пе чinева a se pѣшina, a se sfii оаре-кѣт.

Ὑποδύτης, ου (ὁ), хаїнъ пе dedesѣвt. [din

Ὑπο-δύω, вііt: -δύσω, pap în локѣ de ὑποδύνω.

Ὑπο-δωρίζω, вііt: -ίσω, кат imitѣ (пріnч: în пропѣціе) пе Dopienї.

Ὑπο-δώριος (ὁ, ἡ), apie de векїea mѣsікъ пе sѣвt (кат апроniatъ de) чea Dopікъ. [ὑπὸ, Δώριος].

Ὑποδωριστὶ, adв: dѣпе кіпѣл sѣвt-dopikѣ ал векїеї mѣsіче· [ὑποδωρίζω].

Ὑπο-εικάθω, ші Ὑπο-είκω, поеt: în локѣ de ὑπείκω.

Ὑποεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локѣ de ὑπουργός.

Ὑπο-ζακορεύω. вііt: εύσω, sîntѣ (слѣжeskѣ în temплѣ ка)...

Ὑποζάκορος (ὁ, ἡ), слѣжitорѣ în temплѣ sѣвt чел dintîї înгріжitорѣ (enistatѣ) ал лвї. (вezї νεωκόρος). [ὑπὸ, ζάκορος].

Ὑπο-ζεύγνυμι, вііt: -ζεύξω, (пas: пех: 2: ὑπεζύγην, ші чл:) пѣїѣ жѣгѣ; (пріn întind:) коплегѣ, însoцeskѣ; (fir:) sѣпѣїѣpoвeskѣ; (ші пas:) тъ sѣпѣїѣ, тъ роѵе,

skŭ; (прin ѕрm:) рабdŭ; (desпре лѕкр:) mъ dedѕкŭ sѕбt чева (кѕ dat: indip:). "Τῷ δ' ὑπεζύγην πόνῳ». Sof: m' am însърчînat кѕ ачеastъ osteneaлъ. (ші пas:) «Ὑπέζευκται ἑνὶ γένει». Apst: se dedѕче sѕбt... [de ѕnde

Ὑπόζευξις, εως (ἡ), sѕбt-жѕгаре; (fir:) коnлегаре, înпреѕnаре; saŭ sѕпѕnере(акt:).

Ὑπο-ζέω, віit: -ζέσω, înчепŭ а fерве, daŭ ѕndъ.

Ὑπο-ζοφάω -ῶ, (fъръ віit:) поet: sîntŭ кam întѕnекosŭ, saŭ кam înкisŭ ла faцъ, кam negрічosŭ.

Ὑποζοφόωσα, поet: (прin întрепѕnере de о) în локŭ de ὑποζοφῶσα, fem: пaртіч: ал лѕї ὑποζοφάω.

Ὑποζύγιος (ὁ, ἡ), чел de sѕбt жѕгŭ, sѕбжѕгatŭ. || (sѕбst:) Ὑποζύγιον (se înц: κτῆνος), tръгъtорŭ sѕбt жѕгŭ ла карŭ, ші чл: "Τὰς ἁμάξας ἄνευ τῶν ὑποζυγίων». Тѕч: "Ὑποζυγίοις ἁλοῶσι τὸν σῖτον, ὑποζύγια δὲ καλούμενα οἶσθα πάντα ὁμοίως, βοῦς, ἡμιόνους, ἵππους,,. Ksn: [ὑπὸ, ζυγὸς]. [de ѕnde

Ὑποζυγιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѕnŭ (asemenea ѕnѕї) tръгъtорŭ sѕбt жѕгŭ, doвitокosŭ.

Ὑπόζυγος (ὁ, ἡ), (рарŭ, saŭ îndoïosŭ) în локŭ de ὑποζύγιος. [de ѕnde

Ὑποζυγόω -ῶ, віit: ώσω, = Ὑποζεύγνυμι.

Ὑπόζυμος (ὁ, ἡ) ѕmflatŭ, dosпitŭ прin (saŭ ка прin) алѕatŭ. [ὑπὸ, ζύμη].

Ὑπ-όζω, віit: -οζήσω, (tре: de кѕ: în локŭ de прez: ὑπόδωδα) кam amŭ miposŭ (вѕnŭ saŭ ръŭ).

Ὑπο-ζωγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, zѕгръвеskŭ кam întѕnекat, saŭ fакŭ isвodŭ, desemnezŭ nѕmaï.

Ὑπόζωμα (τὸ). [ὑποζώννυμι] (în цen:)= Διάζωμα; (пaртік: antm:) =Διάφραγμα (вezї ziч:). 2) skîndѕра коnлегъtоаре de переціï коръвіі, каре tot de о datъ слѕжеште ші de лавіцъ вîслашілор. 3) (глs:) міжлокѕл кîрmeï.

Ὑποζώνιον (τὸ), врîŭ пе dedesѕбtѕл înчінгъtоареї, (Тѕрч:) кimірŭ. [ὑπὸ, ζώνη].

Ὑπο-ζώννυμι (ζωννύω), віit: -ζώσω, (пas: tре: de кѕ: ὑπέζωσμαι, ші чл:) înчінгŭ пе dedesѕбt, stрînгŭ кѕ (saŭ ка кѕ) înчінгъtоаре; легŭ înпреѕnъ; (між:) îmї sѕmeцŭ (apdікŭ în sѕs) хаїna кѕ înчінгъtоаре; (прin întind:) гъteskŭ,(між:) mъ гъteskŭ (mъ sѕmeцŭ) de чева. "Ναῦς — ,,. Плв: ле întъреskŭ кѕ ὑπόζωμα (вezї ziч:). «Τοῖς ποσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν ὕπτιον,,. Епгр: (ші між:) "Ξίφη ὑπεζωσμένος,,. Пл: пѕрtînd ла врîѕл лор. "Χρυσοῦς τετρακοσίους ὑπεζωσμένος,,. Пл: авînd în кimірŭ. "Νηδὺν ὑπέζωσται λευκὴν». Елі: (ші аѕѕол:). "Ὑπεζωσμένος (se înц: τὴν ἐσθῆτα),,. Лкs: sѕmesŭ, гata

Ὑπόζωσμα (τὸ), =Ὑπόζωμα.

Ὑπο-θάλπω, віit: -θάλψω, пѕцin înкълzeskŭ, ціŭ în кѕmпътatъ ші dъinoasъ кълdѕръ (ка клошка оѕъле). 2) поet: înfервîntŭ, арzŭ пе dînъѕntрѕ, saŭ пе askѕnsŭ. "Ὑπό με θάλπουσι μανίαι,,. Esхл:

Ὑπο-θειάζω, віit: -άσω, кam înzeeskŭ (кѕ лаѕde ші чл:).

Ὑπόθεμα (τὸ), пѕsŭ dedesѕбt, temeлie, вasŭ (пічорŭ, saŭ niedestaлŭ). [ὑποτίθημι].

Ὑπόθεναρ (τὸ), палma mîneï, saŭ пaртea de ла deцetѕл чел mаре пînъ ла чел mікŭ. [ὑπὸ, θέναρ].

Ὑπο-θερμαίνω, віit: -ανῶ, înкълzeskŭ, înfервîntŭ пѕцin; (fir:) апрinzŭ, întъpîtŭ. "Ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι,,. Om: s' а кam înfервîntat. "Ὑποθερμανθεὶς τῷ θυμῷ,,. Sѕid: [din

Ὑπόθερμος (ὁ, ἡ), кam fервinte; (ші fir:) кam desmetікŭ. [ὑπὸ, θερμός].

Ὑπόθεσις, εως (ἡ), пѕnере dedesѕбt, ші чл: 2) (овіч: прin întind:) temeлie, вasŭ. "Αὕτη γὰρ οἷον ὑπόθεσις ші φύσις δένδρων ἐστί,,.Tfр: (вezї ші ὑπόστασις). 3) (maï des fir:) matepia (sѕвїектѕл) кѕвîntѕлѕї, saŭ оркъріа fante; овїектŭ de поемъ; fondŭ de ѕnŭ кѕвîntŭ opatopікŭ; пропоsiцie de diskѕцie. «Ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανάγων τὸν λόγον,,. Ksn: «Πολλὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἰκείως διαλεχθεὶς». Diod: "Εὖ τῇ ὑποθέσει ὅλον τὸν λόγον βοηθοῦντα παρέσχησαι· ὑπέθου γὰρ ші чл:,,. Ksn: (пaртік: flsf:) чева sѕпosatŭ de sігѕрŭ sпре întъpipe, saŭ înкpedinцape de алтŭ чева; (în цen:) skопŭ, tepminŭ, sfîршitŭ пропѕsŭ înainte; воinцъ хотъpîtъ. «Ἐξέστησε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον,,. Dm: прічінъ, saŭ прічінѕіре, претекstŭ. "Πολέμου—,,. Пл: (ѕne-орї) sfъtѕіре, повацъ,=Ὑποβολή, Ὑποθήκη. [ші [ші

Ὑποθετέος, α, ον, пosit: ал лѕї ὑποτίθημι.

Ὑποθέτης, ου (ὁ),=Ὑποβολεύς, чел че dікteazъ, saŭ dъ sѕвїектŭ, прічінъ ла чева.[ші

Ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, sѕпositівŭ, пѕtinчosŭ а fi. 2) îndemînatікŭ ла dіktape, saŭ повъцѕіре. 3) (грam:) însemnътівŭ de sѕпosiцie. "Σύνδεσμος—,,.[ὑποτίθημι].[de ѕnde

Ὑποθετικῶς, adв: în кіпŭ sѕпositівŭ, прin sѕпosiцie.

Ὑπόθετος (ὁ, ἡ), пѕsŭ, saŭ de пѕs de-

desȣвt. || (sȣвst:) «Ὑπόθετον (se înц: φάρμακον),,. Med: sъпȣnaшȣ (ші челе asemenea) пȣsȣ în шezȣtȣ пentpȣ înлesnipe de eшipe afapъ, (Fpanц:) suppositoire. [ὑποτίθημι].

Ὑπόθευ, поet: în локȣ de, ὑπόθου, a 2: sinr: пeps: de miж: nex: 2: de порȣнч: ал лȣї ὑποτίθημι.

Ὑπο-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергȣ пе dedesȣвt, saȣ пе askȣsȣ, saȣ maї 'nainte (ка sъ taїȣ dpȣmȣл кȣїва), =Ὑποτρέχω. "Διώκουσι δὲ αἱ μὲν (κύνες) ἀρχόμεναι σφόδρα.., αἱ δὲ ὑποθέουσιν, εἶτα ἁμαρτάνουσι,,. Ksn: (кȣ ак: кȣ преп:) isвeskȣ din пîndъ (fъpъ вeste). "Πότ' ἐχθρὸν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς,,. Пind:

Ὑπο-θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, прiвeskȣ пе dedesȣвt, saȣ din жos; вarȣ de seamъ пе askȣnsȣ.

Ὑπο-θήγω, вiit: -θήξω, askȣцȣ пȣцin чева; (fir:) zъdъpъskȣ, întъpîtȣ пе askȣnsȣ.

Ὑποθήκη (ἡ), =Ὑπόθεμα, вasȣ, teméлie; (fir:) повaцъ, opdinȣ, порȣнкъ, înвъцътȣpъ. 2) zълогȣ (iпotekъ). «Παρέχειν τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον». Dm: [ὑποτίθημι]. [de ȣnde

Ὑποθηκιμαῖος, α, ον, datȣ de zълогȣ, iпotekatȣ.

Ὑπόθημα (τὸ), =Ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη (ἡ), =Ὑποθήκη, sfътȣipe, повaцъ, înвъцътȣpъ. [din

Ὑποθήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Ὑποθέτης.

Ὑποθήριον (τὸ), ȣnȣ felȣ de алifie, saȣ emплastpȣ. [ὑπὸ, θηρίον].

Ὑπο-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskȣ пȣцin, saȣ ȣшȣpeл. чева.

Ὑπο-θολόω -ω, вiit: -ώσω, tȣpвȣpȣ пȣцin

Ὑπο-θόρνυμαι, вiit: -θοροῦμαι, (nex: ὑπέθορον, mi чл:)=Ἐπιθόρνυμι, înкaлiкȣ (desпpe tpȣпeaska înпpeȣnape a вiteлop).

Ὑπο-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ пȣцinȣ чева sromotȣ, гълъцie.

Ὑπο-θράττω, вiit: -θράξω, At: în локȣ de ὑποταράττω.

Ὑπο-θραύω, вiit: -θραύσω, sпaргȣ, sdpoвeskȣ пȣцin чева.

Ὑπο-θρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, плîнгȣ пȣцin, saȣ înчet; (кȣ ак:) жълeskȣ плîнгînd пе чiнeва.

Ὑπο-θρόνιον (τὸ), [ὑπὸ, θρόνος]=Θρῆνυς, skъȣnaшȣ (desȣвt пiчoape), taвȣpeлъ.

Ὑπο-θρύπτομαι, вiit: -θρύψομαι, mъ kam молешeskȣ, sлъвeskȣ пȣцin чева; (fir:) mъ поpтȣ kam пpefъkȣt, saȣ кȣ oape-kape кȣmпътȣ. 2) (кȣ dat:) mъ desfъtezȣ kam пе askȣnsȣ în чева. «Ὑπεθρύφθην μετώπῳ». Епгр: m' am desfъtat sъpȣtînd fȣpiш пе fpȣnte.

Ὑπο-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (nex: ὑπέθορον, mi чл:) sъpȣ din жos, esȣ în faцa апeї; saлtȣ. 2) =Ὑποθόρνυμαι.

Ὑποθυμίαμα (τὸ), miposȣл eвaпopatȣ dintp' o apomъ. [ші

Ὑποθυμιὰς, άδος (ἡ), кȣnȣnъ de fлopї пȣptatъ înпpeжȣpȣл гîtȣлȣї (пentpȣ maї mȣлtъ doвîndipe a miposȣлȣї лop). [ші

Ὑποθυμίασις, εως (ἡ), afȣmape кȣ tъmîїe saȣ aлte mipodiї ші apome. [din

Ὑπο-θυμιάω -ῶ, вiit: -άσω, apzȣ (afȣmȣ кȣ) tъmîїe saȣ aлte mipodiї.

Ὑποθυμις, ίδος (ἡ),=Ὑποθυμιὰς. 2) ȣnȣ felȣ de пasъpe, (Apstf: Пas: 302).

Ὑποθυρὶς, ίδος (ἡ), ші

Ὑπόθυρον (τὸ), пpaгȣл ȣшeї. [ὑπὸ, θύρα].

Ὑπύθυψις, εως (ἡ), aцîцape de fokȣ; (fir:) zъdъpîpe, îndemnape. [ὑποτύφω].

Ὑπο-θωπεύω, вiit -εύσω, лiнгȣшeskȣ kam п' aлътȣpea, întp' ȣnȣ kiпȣ askȣnsȣ, пе nesiшцite.

Ὑπο-θωρήσσω, вiit: -ήξω, поet: înapmezȣ пе askȣnsȣ. 2) (miж: Skp:) mъ kam înвътȣ.

Ὑπο-θωΰζω, вiit: -ύξω, (кȣ dat:) stpigȣ kam înчet кътpe чiнeва, îл îndemnȣ, îл înкȣpaжezȣ кȣ înчetineлȣ глasȣ.

Ὑπο-ϊάχω, вiit: -ϊαχήσω, поet: pesȣnȣ adînк, =Ὑπηχῶ.

Ὑπ-οίγνυμι (-οίγω), вiit: -οίξω, (nex: ὑπέῳξα, mi чл:) deskizȣ пе askȣnsȣ, saȣ пȣцin.

Ὑπ-οιδαίνω, вiit: -οιδήσω, ȣmfлȣ пȣцinел. [de ȣnde

Ὑποιδαλέος, α, ον, kam ȣmfлatȣ.

Ὑπ-οιδάω (ші Ion: -έω) -ῶ, вiit: -ήσω, mъ kam ȣmfлȣ, saȣ sîntȣ kam ȣmfлatȣ.

Ὑπ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, локȣїeskȣ (ші шiж: sîntȣ askȣnsȣ) înъȣntpȣ, saȣ sȣвt чева. (вezї ші ὑποικουρέω).

Ὑπ-οικίζομαι, вiit: -οικισθήσομαι, вiȣ de локȣїeskȣ, saȣ (fir:) mъ askȣnzȣ sȣвt чева.

Ὑπ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskȣ dedesȣвt saȣ de лa îndemînъ чева, pepapezȣ.

Ὑπ-οικουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, dъinozȣ шezînd askȣnsȣ, вîpîtȣ, înкȣївatȣ ȣndeва. "Λεληθός τι μῖσος ὑποικουροῦν». Пл: (ші кȣ ак: ал преп:). "Νόσος ὑποικούρησεν αὐτούς,,. Пл: s'a înкȣївat întp' înшiї. 2) (fir:) пȣїȣ пе askȣnsȣ zizъnїї, intpiцї, mъ siлeskȣ a amъцi пе чiнeва. «Ὀλίγους δέ τινας οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ φήσας ὑποικουρεῖν». Пл: (ші кȣ ак:) "Ὑποικούρει τὴν στρατιάν, καὶ παρώξυνε κα-

τὰ τοῦ... Пл: (ші кѫ dat: opran:). "Χρήμασι πολλοὺς ὑποικουρῶν καὶ διαφθείρων ἄρχοντας,,. Пл. (saŭ antixap:) "Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν.,,. Apstf:

Ὑπ-οιμώζω, biit: -ώξω, плînгŭ sѫsпiпînd înчet.

Ὕποινος (ὁ, ἡ), плinŭ de вinŭ. «Βότρυς —,,. Fiлstp: 2) кam вeatŭ.

Ὑπ-οίομαι, biit: -οιήσομαι, (nex: ὑπῳήθην, ші чл) кam гîndeskŭ, вънѫïeskŭ чева.

Ὑποιστὸς, ἡ, ὸν, [ὑποίσω] de sѫfepit.

Ὑπο-ϊσχάνω, ші Ὑποίσχω, поet: Ion: în локŭ de ὑπέχω; ші || (між:) în локŭ de ὑπισχνέομαι.

Ὑποίσω, biit: ал лѫї ὑποφέρω.

Ὑπο-καθαίρω, biit: -αρῶ, кѫръцŭ пе din жos (stomaxѫл), saŭ кѫ о ѫшѫрікъ кѫръцenie. [de ѫnde

Ὑποκάθαρσις, εως (ἡ), пе din жos, saŭ ѫшоаръ кѫръцipe.

Ὑπο-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, =Ὑποκάθημαι; (прinч:) пîndeskŭ.

Ὑπο-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopmŭ пѫцin, saŭ sѫвt чева.

Ὑπο-κάθ-ημαι, (прел: ὑπεκαθήμην) шezŭ sѫвt, жos, saŭ maï жos; (прin întind:) шezŭ fъръ tpeaвъ. 2) (maï des) aшtentŭ ѫndeва; (пaptiк:) пîndeskŭ пе връжmaшŭ aшezatŭ în sirѫpŭ локŭ. «Ὑποκαθῆσθαι χωρίοις ἰσχυροῖς». D: Ал: (ші кѫ ак:) «Ἐν τῇ Βοιωτιῃ ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον». Ep:

Ὑπο-καθ-ίζω, biit: -ίσω, aшezŭ пе чiпева жos, saŭ ла пîndъ. || (ел: saŭ nestp: ші між:) =Ὑποκάθημαι.

Ὑπο-καθ-ίημι biit: ήσω, (nex: ὑποκαθῆκα, ші чл:) коборŭ, daŭ maï ла вале; (ші fir:) кѫmпъtezŭ, поtoлeskŭ кîte пѫцinŭ. «Τὰς ὀφρῦς —,,. Fot: îmĭ кam îmпѫцinezŭ поsomopîpea, (Fpanц:) se derider. (ші між:) "Πώγωνα βαθὺν ὑποκαθειμένος». Лкs: aвînd лъsatъ ла вале лѫнгъ вaрвъ. (ші пas:) «Ὑποκαθειμένους τῆς ὀργῆς,, Пл: поtoлindѫ se oape-кѫm din...

Ὑπο-καθ-ίστημι, biit: -καταστήσω, (nex: ὑποκατέστησα, ші лл:) пѫïŭ чева, saŭ пе чiпева în локѫл алtѫïa, aшezŭ în локŭ.

Ὑπο-καίω, biit: -καύσω, apzŭ (daŭ fокŭ), aпpinzŭ пе dedesѫвt.

Ὑποκακοήθης, εος (ὁ, ἡ, кam ръŭ-пъръвitŭ (віклеaпŭ, кѫ реле пѫрtъpĭ). [ὑπὸ, κακοήθης].

Ὑποκακχέω, поet: în локŭ de ὑποκαταχέω.

Ὑπο-καλύπτω, biit: -ύψω, акоперŭ пѫцin, saŭ dedesѫвt.

Ὑπο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (nex: ὑπέκαμον, ші чл:) sîntŭ кam ostenitŭ, saŭ nепѫtinчosŭ.

Ὑπο-κάμπτω, biit: -κάμψω, înковоïŭ чева пѫцin, saŭ пе dedesѫвt; (fir:) înпѫцinezŭ; aвatŭ. 2) || (nestp:) mъ întopкŭ ïapъшĭ, de ѫnde amŭ вenit, mъ кam înвîpteskŭ înainte ші înaпoï (кa sъ amъцeskŭ, saŭ sъ ѫлѫïeskŭ); mъ кam aвatŭ din кале.

Ὑποκάπηλος (ὁ), pевînzъtopŭ (прекѫпецŭ. [ὑπὸ, κάπηλος].

Ὑπο-καπνίζω, biit: -ίσω, afѫmŭ пе dedesѫвt; (прinч:) fакŭ fѫmѫpĭ de леакŭ. [de ѫnde

Ὑποκάπνισμα (τὸ), чеea че se apde dedesѫвt sпpe afѫmape (прinч: de вoлnaвŭ).[ші

Ὑποκαπνισμὸς (ὁ), afѫmape пе dedesѫвt (прinч: de вoлnaвŭ). [ші

Ὑποκαπνιστὸς, ἡ, ὸν, кape sлѫжeшte кa sѫвt-afѫmъtѫpъ (de вoлnaвŭ).

Ὑπο-κάπτω, biit: -κάψω, înвѫкŭ peпede înгiцind чева.

Ὑποκάρδιος (ὁ, ἡ), чел dînъѫntpѫ (de desѫвt, în fѫndѫл) inimeï. "Ἕλκος ("Ὀργή) —,,. Tкp: [ὑπὸ, καρδία].

Ὑπο-καρόω -ῶ, biit: ώσω, кam ameцeskŭ.

Ὑποκάρπιος (ὁ, ἡ), чел de sѫвt înкeïetѫpa mîneï. "Ἀρτηρία—,,. Antm: вîna пѫлsѫлѫï. [ὑπό, καρπὸς].

Ὑπο-κάρφω, biit: -κάρψω, поet: ѫsѫкŭ пѫцin saŭ кîte пѫцinŭ.

Ὑποκαρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam ameцitŭ, saŭ sѫпѫsŭ ла ameцeaлъ. [ὑπὸ, καρώδης].

Ὑπο-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: ὑποκατέβην, ші чл:) mъ коборŭ пѫцin, saŭ кîte пѫцinŭ maï ла вале.

Ὑπο-κατα-βάλλω, biit: -βαλῶ, (ὑποκατέβαλον, ші чл:) apѫпкŭ жos, saŭ dedesѫвt; sѫpпŭ, (ші fir:) ѫmiлeskŭ пѫцin.

Ὑποκατάβασις, εως (ἡ), sкoвopîpe пѫцinъ, saŭ кîte пѫцinŭ maï în жos; (fir:) tpeпtatъ înпѫцinape, sкoвopъmîntŭ; saŭ oape-кape înгъdѫipe (чedape) ла чева. [ὑποκαταβαίνω].

Ὑπο-κατα-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînгŭ (ші fir: sлъвeskŭ, înfpînгŭ) пѫцin чева.

Ὑπο-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пѫïŭ пе чiпева sъ шeazъ (sъ se кѫлче) dedesѫвt, saŭ maï жos; aшezŭ (ші між: шezŭ) ла masъ maï жos deкît алtѫл; (fir:) daŭ алtѫïa mtîitatea, mъ petpaгŭ, înгъdѫïŭ (кѫ dat: dipeк: ші цeп: ел; indip:). "Ὑποκατακλίνεσθαί τινι τῆς ἀξιώσεως,,. D. Ал: a пpiimi, înгъdѫi кѫïва чepepea saŭ пpeteпцia лѫï. [de ѫnde

Ὑποκατάκλισις, εως (ἡ), шedepe maï жos

(прінч: ла masъ); (fir:) рекѕноаштере de sѕперіорitatea алтѕїа, sѕпѕнере, ѕтілінцъ, smepenie, saŭ лінгѕшіре.

Ὑπο-κατα-λείπω, віit: -λείψω, лasŭ чева пѕцінŭ, saŭ кîte пѕцінŭ (ка рътъшіцъ).

Ὑπο-κατα-μένω, віit: -μενῶ, рътîїŭ maї îndъръt, аштептînd пе чінева.

Ὑπο-κατα-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑποκατέπεσον, ші чл:) (кѕ dat:) казŭ жos sѕвt чева.

Ὑπο-κατα-σκευάζω, віit: -άσω, лѕкрезŭ, ѕнелteskŭ чева кам пе askѕnsŭ.

Ὑποτατασκευὴ (ἡ), лѕкраре, ѕнелtіре întр' askѕnsŭ (saŭ maї'nainte) de чева. [ὑπὸ, κατασκευὴ].

Ὑποκατάστασις, εως (ἡ), пѕнере, ашезаре de чева în локѕл алтѕїа. [ші

Ὑποκατάστατος (ὁ, ἡ), ашезatŭ în локѕл алтѕїа, (Франц:) substitué. [ὑποκαθίστημι].

Ὑπο-κατα-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, кам despreцѕїeskŭ, saŭ nesokoteskŭ чева.

Ὑπο-κατα-χέω, віit: -χεύσω, (nex: ὑποκατέχεα, ші чл;) ѕdŭ въpsînd пeste чева кîte пѕцінŭ чева, saŭ fъкînd a da пе din afaръ (пeste вѕzеле вasѕлѕї).

Ὑπο-κάτ-ειμι, віit -ειμι, (прел: ὑποκατήειν, ші чл:) тъ коворŭ sѕвt чева, saŭ пѕцін чева maї жos.

Ὑπο-κατ-εσθίω, віit: -έδομαι, (nex: ὑποκατέφαγον, ші чл:) pozŭ пе dedesѕвt, saŭ пе askѕnsŭ, saŭ кîte пѕцінŭ.

Ὑπο-κάτ-ημαι, Ion: în локŭ de ὑποκάθημαι.

Ὑποκατηφὴς, έος (ὁ, ἡ), кам nosomopîtŭ. [ὑπὸ, κατηφὴς].

Ὑπο-κατ-ορύσσω (ττω), віit: -ορύξω, sanŭ пе dedesѕвt; sъпînd înгропŭ.

Ὑποκάτω, adв: dedesѕвt; (кѕ цеп:) sѕвt чева. [ὑπὸ, κάτω]. [de ѕnde

Ὑποκάτωθεν, adв: de dedesѕвt, din пaptea чea de sѕвt чева.

Ὑποκατώρυχος (ὁ, ἡ), [ὑποκατορύσσω] înгропatŭ dedesѕвt.

Ὑπόκαυμα (τὸ), ор че sлѕжеште (проп: ші fir:) ла...

Ὑπόκαυσις, εως (ἡ), апрindepe, apdepe (înfepвîntape de вaїe, ші чл:) пе dedesѕвt, saŭ de жos. 2) (прin întind:)=Ὑποκαύστρα. [ші

Ὑπόκαυστον (τὸ), (прінч: λουτρὸν, вaїe) înfepвîntatŭ de dedesѕвt. 2)=кѕ...

Ὑποκαύστρα (ἡ), копторѕл чел dedesѕвt (прінч: ал въїї). [ὑποκαίω]

Ὑπόκειμαι, віit: -κείσομαι, staŭ, zakŭ dedesѕвt, sîntŭ пѕsŭ ка temeлie, (ші fir:) ка овїектŭ, saŭ datŭ, вasŭ пресѕпѕsŭ în чева. «Ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον ὑπόκειται, ὅτι, ші чл:,,. Ер: staŭ къzѕtŭ ла пічоареле кѕїва, рѕгîndѕ'л; sîntŭ sѕвt вedepea кѕїва, =Πρόκειμαι. «Αλλ' ἐμοὶ οὑτοσὶ ἆθλός γ' ὑποκείσεται,,. Hind: "Μία ἐλπὶς εἰς σωτηρίαν ὑπόκειται,,. Diod: maї рътîne; (fir:) sîntŭ de faцъ, saŭ ла îndemînъ, saŭ sѕвt stъпînipea кѕїва. "Τὸν ὑποκείμενον χρόνον,,. Плв: sîntŭ пѕsŭ zълогŭ, іпотекatŭ. "Τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασι». Dm: || (ка sѕвst:) «Ὑποκείμενον,,. sѕвїектŭ, saŭ овїектŭ de пропѕнере; аргѕmentaцie; skопŭ, saŭ прічінъ pesѕлtatівъ; (flsf:) matepie; (dialekt:) datŭ, saŭ вasŭ de аргѕmentŭ; (грам:) sѕвїектѕл, saŭ пеrsoana вербѕлѕї. (вezї ші ὑφίσταμαι).

Ὑπο-κείρω, віit: -κερῶ, tѕnzŭ (taїŭ) пе dedesѕвt, saŭ кîte пѕцінŭ. "Γυπῶν δίκην ὑποκείρουσιν αὐτούς». Пл:

Ὑπο-κελεύω, віit: εύσω, порѕнчеskŭ (îndemnŭ) пе askѕnsŭ. 2) sлѕжеskŭ în корaвіе (dind коръвіерілор semnaлѕл вîsлірії) ка sѕвt-порѕнчіторŭ.

Ὑπ-οκέλλω, віit: -οκελῶ, saŭ -οκέλσω, (кѕ ак: кѕ преп:) казŭ (тъ asвîрлŭ, saŭ алѕнекŭ) în чева пе nesimцite.

Ὑπόκενος (ὁ, ἡ), дешертŭ, sекŭ dedesѕвt; (fir:) кам sекŭ (zadapniкŭ). [ὑπὸ, κενός].

Ὑπο-κενόω -ῶ, віit: ώσω, дешертŭ пе dedesѕвt, saŭ пе din жos (прінч: пînteчеле прін кѕръцenie).

Ὑπο-κεντέω -ῶ, віit: -ήσω, înпѕнгŭ (гъѕреskŭ) пе dedesѕвt; înвoлdeskŭ, (ші fir:) întърîtŭ пѕцін, daŭ пѕmaї прічінъ.

Ὑποκέραμος (ὁ, ἡ), чел пе dedesѕвt fъкѕtŭ din къръmidъ кѕ чimentŭ. [ὑπὸ, κέραμος].

Ὑπόκερας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), чел пе dedesѕвt fъкѕtŭ din корnŭ.

Ὑποκερχαλέος(-κερχναλέος), ου (ὁ, ἡ), кам ръгѕшitŭ. "Τὸ ὑποκερχναλέον,,. Іпкр: ръгѕшitѕра глasѕлѕї. [ὑπὸ, κερχα(χνα)λέος].

Ὑποκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), askѕnsŭ dedesѕвt. 2)=Ὑπόκοιλος. [din

Ὑπο-κεύθω, віit: -κεύσω, askѕnzŭ dedesѕвt, saŭ înъѕntрѕ,=Ὑποκρύπτω.

Ὑποκεφάλαιον (τὸ), перna de sѕвt капŭ. [ὑπὸ, κεφαλὴ].

Ὑπόκηρος (ὁ, ἡ), amestekatŭ кѕ чеаръ; (прін ѕрm:) пребъкѕtŭ (пѕ кѕратŭ). [ὑπὸ' κηρὸς].

Ὑπο-κηρύσσω (ττω), віit: -ύξω, вesteskŭ a se faче тъчере. || (між:)пѕвлікŭ, saŭ кїemŭ

în adъnape; saă bînză kъ lîvitaţie npin bestitopă (telală); (partik:) cepă tъvere npin bestitopă, saă nъblîkъ bestipe.

Ὑπο-κιθαρίζω, biit: -ísω, (kъ dat:) kîntă kъ kitapa snpe desfъtapea kъîva.

Ὑπο-κινδυνεύω, biit: eúsω, mъ sъnъîă ла oape-kape npimeжdie.

Ὑποκίνδυνος (ó, ḗ), kam npimeжdiosă, saă sъnъsă ла npimeжdie. [ýpò, kíndynos].

Ὑπο-κινέω -ῶ, biit: -ḗsω, mîшkă de dedesъbt (din fъndă), saă nъцin чева; (fir:) mîшkă ла kompътimipe; saă întъpîtă kam ne askъnsă. || (nestp: saă el:) mъ kam mîшkă din локă; (fir:) fakă mîшkape de revoltъ; (ъne-opî) îmî kam saltъ din локă mintea, mъ kam sminteskă.

Ὑπο-κίνυμαι, noet: în локă de ὑποκινέομαι.

Ὑπο-κινύρομαι, (прел: ὑπεκινυρόμην, ші maї mъdtă nъ) kîntă învet; (ъne opî) plînră a лene (bîzîiă plînrînd).

Ὑπο-κινύσσω, noet: în локă de ὑποκινέω.

Ὑπόκιρρος (ó, ḗ), kam гълbenîvosă. [ýpò, kirrós].

Ὑποκιστίς, ίδος (ḗ), ъnă felă de parasitikъ plantъ (че pesape ла pъdъчiъa vistъlъї, ъnă felă de копъчелă). [ýpò, kístos].

Ὑποκλαδόν, adв: kъ цenъkiї kam плекацiї. [din

Ὑπ-οκλάζω, biit: -ásω, înцenъkiă nъцinтел; (desnpe лamnъ, saă лъmînape) sîntă anpoape de a mъ stinце; (fir:) îmî kam skade, mi se înnъцineazъ simцimîntъл, saă boїoшia.

Ὑπο-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, (mъ) plînră ne askъnsă, saă kъ învetinedă глasă.

Ὑπο κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînră ne dedesъbt, saă kîte nъцină. (se konf: kъ ὑποκλάζω).

Ὑπο-κλείω, греш: în локă de ὑποκλαίω.

Ὑπο-κλέπτω, biit: -κλέψω, fъpă ne sъbt mînъ, saă kъ oape-kape miждокă. 2) = Ὑποκρύπτω.

Ὑπο-κλήζω, ші (Ion:) Ὑποκληίζω, biit: -ísω, noet: pesnîndeskă beste desnpe чева ne askъnsă; (nas:) mъ fakă bestită de kътpe чinева.

Ὑποκλινής, éos (ó, ḗ), плекатă, sъnъsă. [dîn

Ὑπο-κλίνω, biit: -κλινῶ, (kъ dat: indip:) anлекă, (ші nas:) плекîndъ mъ mъ bîpă, saă mъ kълкă sъbt чева; (fir:) sъnъїă, (ші nas:) mъ sъnъїă, mъ плечă sъbt...

Ὑπο-κλονέω -ῶ, biit: -ḗsω, клetină, srъdъїă din temelїї; (nas: kъ dat:) mъ tъpъвърă (ші noet: mъ nъїă ne fъгъ, mъ roneskă) de kътpe чinева.

Ὑποκλοπέω -ῶ, biiї: -ḗsω, noet: în локă de ὑποκλέπτω. [din

Ὑπόκλοπος (ó, ḗ), noet: askъnsă. [ὑποκλέπτω].

Ὑπρ-κλύζω, biit: -κλύσω, snълă ne dedesъbt; kъpъцă npin клistipă. "Τὸ σῶμα —„ Пл: [de ънde

Ὑπόκλυσις, εως (ḗ), ші

Ὑποκλυσμὸς (ó), snълape ne dedesъbt; kъpъцipe npin клistipă.

Ὑπο-κλύω, biit: -ύσομαι, noet: askъnlă ne askъnsă; (kъ цen: indip:) aъză чева din гъpa kъîva.

Ὑπο-κνάω -ῶ (saă -κνήθω), biit: -κνήσω, srîpiiă, skarnină nъцin чева. (se kam konf: kъ...

Ὑπο-κνίζω, biit: -ísω, чlъneskă, saă rîdilă (проп: ші fir:) nъцin чева; întъpîtă, saă (nas:) simцă întъnîpъ oape-kape zъdъpîpe, mînkъpime de noftъ, saă цelosie.

Ὑπο-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînveză, kъvъneză чева nъцin, saă kîte nъцină; skoveskă, sană ne dedesъbt.

Ὑποκοίλιον (τὸ), naptea чea de sъbt mînteче,= Ὑπογάστριον. [ýpò, koilía].

Ὑποκοιλὶς, греш: în локă de ὑποκυλὶς.

Ὑπόκοιλον, греш: în локă de ὑπόκυλον.

Ὑπόκοιλος (ὁ, ḗ), adînkosă, kъvъnosă ne dedesъbt, saă ne dînъъnipъ; nъцin чева adînkată, saă kъvъnată. [ýpò, koîlos].

Ὑπο κολακεύω, biit: -εύσω, kam лînrъшeskă oape-kъm.

Ὑποκόλοβος (ó, ḗ), [ýpò, kolobòs] nъцin чева saă în чева чiontită, saă slътită.

Ὑποκολπίδιος, noet: ші Ὑποκόλπιος (ó, ḗ), nъptată în sînă; (npin întind:) askъnsă; saă їъbită, pesfъцată. [din

Ὑπόκολπος (ó, ḗ), = Ὑποκόλπιος. [ýpò, kólpos].

Ὑπο κολυμβάω -ῶ, biit: -ḗsω, înnotă ne dedesъbt, mъ daă afъnd.

Ὑπόκομμα (τὸ), naptea, ънde se stpimteazъ tpъnъл insekteлop. [ὑποκόπτω].

Ὑπο-κομπέω -ῶ, biit: -ḗsω, лovindъ mъ skoцă ънă adînkă pesъnetă.

Ὑποκομψίας, ου (ὁ), kam npefъkътă galantă. [din

Ὑπόκομψος (ó, ḗ), kam galantă, graцiosă, плъkътă. [ýpò, kompsòs].

Ὑποκονιάω (-έω) -ῶ,=Ὑποκονίω.

Ὑποκόνισις, εως (ḗ), npъfъipe de bie saă de stpъгърї. (bezї верbъл). [din

Ὑπο-κονίω, biit: -ísω, npъfъїeskă (npinч:) stpъгърїї (sъnind sъbt pъdъчina віцеї, saă

fъръmînd глоdъріле, ка sъ se înалце пъл-вереа, ші пъindъ se пе stръгърї sъ 'ї а-пере de soape ші de врътъ). 2) (miж:) mъ поsпъїеskъ къ пълвере (гътindъ mъ de лъптъ). "Ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ἔντονον ποιῶν καί ἄφυκτον,,. Пл:

Ὑπόκοπος (ὁ, ἡ), кam ostenitъ. [ὑποκόπτω].

Ὑπόκοπρος (ὁ, ἡ), amestekatъ къ skîpnъ, saъ валігъ. [ὑπὸ, κόπρος].

Ὑπο-κόπτω, biit: -κόψω, taїъ пе dedesъвt.

Ὑπο-κορίζομαι, biit: -ίσομαι, [ὑπὸ, κόρος] ворвеskъ (пропъпцъ zічеріле) ка ъпъ копілъ mікъ; (maї des) întреvъinцezъ (ші stръm: пъmeskъ къ) mînrîitoape (diminъtiвe, saъ mікшорътiвe) пъme; (în цen:) mînrîїъ. "Εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με, νηττάριον καὶ φάττιον ἂν ὑπεκορίζετο». Пл: 2) къmпътezъ прin пъme de вine însennътopъ desпрецъл ъпъї лъкръ de defъїmat. «Τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς ἐπικαλύπτοντας ἀστείως ὑποκορίζεσθαι, τὰς μὲν πόρνας ἑταίρας, τοὺς δὲ φόρους συντάξεις ші чл: καλοῦντας,,. Пл: (saъ dinпрot:) desпрецъїеskъ ъпъ лъкръ прintр' о пъmipe de ръъ, "Οἱ δέ μισοῦντες ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με κακιαν,,. Ksn: (ъne-орї) imitъ în pîsъ. (Търч:) fakъ таклітъл къїва. «Ὑποκοριζόμενος τοὺς μὲν τὸ φθέγμα, τοὺς δὲ τὸ βάδισμα,,. Fлstp: [de ъnde

Ὑποκόρισμα (τὸ), пъmipe întреvъinцatъ sпре къmпътape de desпрецъл ъпъї лъкръ defъїmatъ. «Εἰδὼς φυγῆς ὑποκόρισμα καὶ παρακάλυμμα τὴν ἀρχὴν αὐτῷ διδομένην,,. Пл: [ші

Ὑποκορισμὸς (ὁ), екsпрesie de къmпътape; лінгъшіре, mînrîїере, ші чл:; характерizape de лъкръ прin пъme diminъtivъ. "Ἔστι δὲ ὁ ὑποκορισμὸς, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν,,. Apst: [ші

Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, însemnътivъ, експрimътivъ de мікшорape, saъ къmпътape; diminъtivъ (грam:); (ъne-орї) mînrîitivъ. [de ъnde

Ὑποκοριστικῶς, adв: къ пъme saъ кіпъ къmпътътivъ, saъ mînrîїtivъ; (грam:) în екsпрesie diminъtivъ.

Ὑπο-κουρίζομαι, поet: în локъ de ὑποκορίζομαι.

Ὑπο-κουφίζω, biit: -ίσω, = Ὑπελαφρύνω. [din

Ὑπόκουφος (ὁ, ἡ), кam sekъ, ъшърелъ (проп: ші fîr:). [ὑπὸ, κοῦφος].

Ὑπο-κράζω, biit: -κράξω, (nex: 2: ὑπέκραγον) pesпъnzъ къ stpirъpї.

Ὑποκρατήριον (τὸ), fъndъ, saъ скаъnъ de карafъ, saъ de къпъ de въъt, (Fранц:) soucoupe. [ὑπὸ, κρατὴρ].

Ὑπο-κρέκω, biit: -κρέξω, pesъnъ (прinч: ка коарdеле ъпъї mъsікалъ înstръmîntъ isвite кam ъшърел), = Ὑπηχῶ; (къ ак:) = Προανακρούομαι; (къ dat:) mъ konformъ, mъ înвоїеskъ; seamъnъ. "Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει,,. Пind: "Ἀεὶ τὸ πρὸς χάριν ὑποκρέκει,,. Пл;

Ὑπο-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staъ atîpnatъ, spînzъpatъ пе dedesъвt. (în Om: Imn: Апл: 224 грeш: în локъ de ἐπικρέμαμαι).

Ὑπόκρημνος (ὁ, ἡ), кam pînosъ. [ὑπὸ, κρημνός].

Ὑποκρήνη (ἡ), fîntînъ апроапе de (saъ maї жos de кît) алta (чеа прinчіпалъ).

Ὑπόκρηνος (ὁ, ἡ), поet: [ὑπὸ, κάρηνον] чел de sъвt капъ.

Ὑποκρητηρίδιον (τὸ), Ion: dim: (dъпе tiпъ пъmaї) ал лъї...

Ὑποκρητήριον (τὸ), Ion: în локъ de ὑποκρατήριον.

Ὑπο-κρίζω, biit: -κρίξω, skoцъ ъпъ sъвцipe sъnetъ, sfîpîїъ, skîpцîїъ înчet.

Ὑπο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, (nex: ὑπεκρινάμην, ші ὑπεκρίθην, ші поsit: ὑποκριτέον) pesпъnzъ. "Ἀκούεις, ὥς τοι ὑποκρίνονται»; Iл: H. "Ταῦτα μὲν ἡ Πυθία ὑπεκρίνατο αὐτοῖσι,,. Ep: 2) експлікъ, tîлкъїеskъ. "Ὄνειρον —,,. Om: Apstf: 3) (овіч:) pепresintъ ка актopъ (de teatpъ); декламъ, posteskъ opatopeшte къ tonъл къвenitъ ал глаsълъї. "Τοὺς Δημοσθένους λόγους οὐκ ἔνι τῷ βουλομένῳ ἐν ἡδονῇ ὡς ἀνάγνωσμα διελθεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ διδάσκουσι, πῶς αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι δεῖ, νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δ' ἀγανακτοῦντα, νῦν δὲ νεμεσῶντα,,. D: Ал: (fir:) imitъ sпре amъцipe, mъ fъцъреskъ, mъ пpefakъ. «Προμηθέα("Ὀδυσέα, "Αἴαντα, ші чл:) ὑποκρίνεσθαι,,. Лкs: "Ὑπεκρίθησαν δὲ καὶ τραγῳδοὶ, καὶ κωμῳδοὶ,,. At: "Μανίαν ὑποκρίνεσθαι,,. Лъч: (ші къ inf:) "Ὑποκρίνονται σχεδιάζειν,,. Ерmц: [de ъnde

Ὑποκρισία (ἡ), pap ші поet: în локъ de...

Ὑπόκρισις, εως (ἡ), pesпъndepe, saъ pesпъnsъ. "Χρηστηρίου—,,. Ep: (maї des) pепresintape de актopъ (teatpалъ); fopmape de глаsъ a opatopълъї, saъ a чititopълъї dъпе înцелеsъ; tonъ de експрesie, декламape (postipe) къ emfasъ. "Τοὺς ἀναγινώσκοντας τὸν Δημοσθένη... αὐτὴ ἡ λέξις διδάσκει, μεθ' οἵας τῆς ὑποκρίσεως ἐκφέρεσθαι δεήσει..., πῇ μὲν εἰρωνευόμενον, καὶ ἅμα ὑπαγανακτοῦντα καὶ παρεντείνοντα τὸν ἦχον, πῇ δὲ συναλγοῦντα, ἢ ἐπισπεύδοντα, ἢ ἐκδειματούμενον, ἢ διασύ-

ροντα, ші чл: ..., ὡς οἱ κατὰ ἀλήθειαν πεποιθότες ἐπιτελοῦσι· πανυ γὰρ εὔηθες ἄλλο τι ζητεῖν ὑποκρίσεως διδασκαλεῖον, ἀφέντας τὴν ἀλήθειαν». D: Ал: (fir:) imitape spre amъцipe, prefъкъtopie, fъцърnічіе. [ші

Ὑποκριτὴρ, noet: în локъ de...

Ὑποκριτὴς οῦ, (ὁ), pesnъnzъtopъ; (прінч:) dъtъtopъ de проорочешti pesnъnsъpi, saъ xpismoase; експлікъtopъ, tîлкъitopъ. «Ὀνείρων—„. Лъч: = Ὀνειροκρίτης; (maĭ des) aktopъ. "Δραμάτων —„. Пл: (fir:) fъцарnікъ, prefъкъtъ spre amъцipe. «Ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις, ші чл:» Skp: [de ъnde

Ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, saъ indemînatikъ ла репresintape teatpaлъ, însъшitъ aktopълъĭ; saъ fъкъtъ, postitъ în imitaцie (къ emfasъ deклamatiвъ). "Λέξις —„. D. Fал: înfpъmeseцatъ (meштешъцitъ) opatopeшte. «Ὑποκριτική (se înц: τέχνη)». Лpt: apta teatpaлъ. [de ъnde

Ὑποκριτικῶς, adв: în кіпъ imitatiвъ, prefъкъtъ; къ tonъ (fopmape de гласъ, ші чл:) de aktopъ.

Ὑπο-κρούω, вiit: -κρούσω, ловeskъ пe dedesъвt, saъ înчet (de черкаре nъmaĭ) коарdeле ъnъĭ mъsikaлъ instpъmîntъ, =Προανακρούομαι (вezĭ ші ὑποκρέκω]; вatъ din пічоръ mъsъpînd timпъл (цiind taktъл) mъsikaлъ; (fir:) întpepъпъ пe чел че ворвeшte, îĭ pesnъnzъ maĭ 'nainte de a isпръві ворвіpea; (în цen:) овръzniчeskъ; mъ înпpotiвeskъ; (în neчinstite înцeлesъpĭ) = Βινέω. || (miж: къ ак:) ворвeкъ пe гічіte, daъ nъmaĭ a înцeлeцe чінева.

Ὑπο-κρύπτω, вiit: -κρύψω, askъnzъ пe dedesъвt; (fir:) акоперъ, înвeлeskъ stpîns. || (miж: къ ак:) mъ fepeskъ цiind чева askъnsъ saъ taĭnъ de чінева, mъ prefakъ, mъ askъnzъ. «Τὰ των ὑποκρυπτομένων χρήματα„. Ksn: каре 'ші 'ĭ цin askъnшĭ. [de ъnde

Ὑπόκρυφα, adв: noet: пe askъnsъ, în taĭnъ. [ші

Ὑπόκρυψις, εως (ἡ), askъndepe (akt: saъ de sine пas); prefъкъtopie, tъĭnъipe.

Ὑπο-κρώζω, вiit: -κρώξω, stpiгъ (ка корвъл) къ adînkъ (aвĭa aъzitъ) гласъ.

Ὑπο-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omopъ пe askъnsъ.

Ὑποκυάνεος, ші Ὑποκύανος (ὁ, ἡ), кam (каре вate în) алвastpъ.

Ὑπο-κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ (saъ къ цen: кîpmъчeskъ корaвіа ка) sъвt-кîpmaчĭъ.

Ὑπόκυκλος (ὁ, ἡ), кam, saъ dedesъвt potъndъ. 2) noet: = Ὑπότροχος. || (sъвst:) Ὑπόκυκλον (τὸ), potiцъ aшezatъ sъвt вase, пічоаре de skaъnъ, ші чл: "Χρύσεα δὲ σφ' ὑπόκυκλα ἑκάστῳ πυθμένι ἧκεν„. Іл: Σ. [ὑπὸ, κύκλος].

Ὑποκυλὶς, ίδος (ἡ), ші Ὑπόκυλον (τὸ), плеопа de жos a окĭълъĭ, = Ὑπόκοιλον.

Ὑπο-κυμαίνω, вiit: -ανῶ, ъndeлezъ ъшор, saъ mъ mішкъ înчet ка ъnda mъpiĭ, saъ ка шарпеле, op пъpъл пe ъmepĭ; (fir:) pisoseskъ.

Ὑπο-κυματίζω, вiit: -ίσω, mішкъ, saъ (neъt:) mъ mішкъ къ ъшоаръ ъndълape.

Ὑπο-κύομαι, вiit: -κύσομαι, (nex: ὑπεκυτάμην) noet: mъ înвopцoшezъ, pъmîĭъ гpea.

Ὑπο-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекъ în жos, saъ dedesъвt; (fir: къ dat:) îmĭ плекъ гpъmazъл, mъ sъпъĭъ; (ъne-opĭ stpъm:) «Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν„. Apstf: плеакъ 'цĭ sпinapea (kom: кокоаша), ка sъ te înкаркъ. 2) noet: în локъ de προκύπτω, плекîndъ mъ esъ afapъ, esъ d'asъпpa. «Χέρσῳ ὑπέκυψε (dъпe îndpent: în локъ de ὑπέτυψε) κορώνη„. Ap:

Ὑπο-κυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = (saъ греш: în локъ de) ἐπικυρόω.

Ὑπόκυρτος (ὁ, ἡ), кam кокîpжatъ, saъ înковоĭatъ. [ὑπὸ, κυρτός]. [de ъnde

Ὑποκυρτόω -ῶ, вiit -ώσω, кam плекъ, înковоĭъ чева.

Ὑπόκυστις, греш: în локъ de ὑποκυστίς.

Ὑπόκυφος (ὁ, ἡ), кam плекatъ, saъ гîpвовъ. [ὑποκύπτω].

Ὑποκυφώνιον (τὸ), (прінч: ла îm:) лemпeле de sъвt înковоitъpa жъгълъĭ. [ὑπὸ, κύφων].

Ὑπο-κυω, neîntp: akt: ал лъĭ ὑποκύομαι.

Ὑποκώλιον (τὸ), paptea de dînanoĭ a вътълъĭ пічорълъĭ. [ὑπὸ, κῶλον].

Ὑπο-κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatжокopeskъ în кіпъ askъnsъ, кam п' алътъpea.

Ὑπόκωφος (ὁ, ἡ), кam sъpdъ. [ὑπὸ, κωφός].

Ὑπολαΐς, ίδος (ἡ), [ὑπὸ, λᾶας] ъnъ feлъ de пasъpe шікъ mînkъtoape de вepmĭ, пitъліче, (fpanц:) fauvette.

Ὑπο-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskъ пe askъnsъ, шопteskъ.

Ὑπο-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (nex: ὑπέλαβον, ші чл:) ĭaъ чева de dedesъвt asъпpъ 'mĭ, mъ înкаркъ къ чева. "Τὸν δὲ Ἀρίονα δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον„. Ep: ĭaъ în askъnsъ пe de-

desȣвt. "Τὸ παραῤῥέον δημόσιον ὕδωρ ὑπολαμβάνοντες ὑπῆγον εἰς οἰκίας ἰδίας». Пл: 3) цiȣ пȣцin îndъръt, опреskȣ чева. «Τὸν ἵππον —,,. Ksn: (вezĭ ші ἀναλαμβάνω 12). 4) апȣкȣ чева în тречерea sa, îĭ taĭȣ dрȣтȣл; (fir:) пȣĭȣ mîna пе (пробitȣ de) чева ка ȣnȣ înтîmплъторȣ folosȣ. "Ὑπολαβόντες πεπλανημένας τας ναῦς,,. Тȣч: "Καί μιν, ὡς πλέοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορῆν, καὶ ἀποφέρειν πρὸς Λιβύην,,. Ер: (ші аβsол:). "Μεταθέουσι γὰρ (αἱ κύνες).. πολὺ ὑπολαμβάνουσαι». Ksn: (ші fir:) «Μανίη ὑπέλαβεν αὐτὸν». Ер: «Ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα τὴν πόλιν». Ер: «Ὑπολαβόντες οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιθυμίαν». Пл: (de ȣnde 5) ĭaȣ, saȣ înчепȣ (ші desпре лȣкр: mъ întîmплȣ) îndatъ dȣпе чева. «Πρῶτος ἄειδε Μενέλαος, εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν». Ткр: «Δυσπορία ὑπελάμβανεν αὐτούς». Ksn: 'ĭ a întîmпinat, 'ĭ a înпĭedikat. (ші аβsол:) «Ὑπολαβὼν ἐκ τῆς θαλάττης ἄνεμος». Пл: s' a skopnit. (ші пas:). "Ἔργον ὑπειλημμένον,,. Ер: înчепȣtȣ de алtȣл. 6) (партік:) ĭaȣ ворба кȣĭва, îл întрерȣпȣ ворбind, saȣ pesпȣnzȣ în datъ, че 'шĭ isпръвеште ворбiреа (înпреȣпъ кȣ, ші maĭ dos fъръ τόν λόγον). «Τὸν λόγον — ». Лкs: «Ὁ μὲν ταῦτα ἠρώτα· ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη». Ер: «Ἔτι λέγοντος αὐτοῦ ὑπολαβὼν εἶπε,,. Ksn: «Ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ, τοῦ Κλεοδήμου διαλείποντος,,. Плt: 7) (ȣne-орĭ) пріimeskȣ de бȣnȣ, înкȣвiinцezȣ. "Τὸν λόγον —,,. Ер: (Г. 146). 8) (ȣne-орĭ) înцелегȣ, ĭaȣ чева întр' ȣnȣ felȣ de înцелesȣ. "Τὸν ὅμοιον λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ». Iskр: "Τὴν ἄγνοιαν ὑπολαμβάνειν εἰς τὸ εὐσεβέστερον». Гал: (de ȣnde 9) (maĭ des) ĭaȣ ȣnȣ felȣ de idee, rîndeskȣ; пъdъждȣĭeskȣ. "Τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε». Esx: sъ въ înкiпȣiцĭ. «Δοκεῖς μοι ὑπειληφέναι με οὕτως ἀνιαρῶς ζῆν, ὥστε ші чл:». Ksn: «Τίνα δ' ἄν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι χάριν κομιεῖσθαι μᾶλλον, ἤ...»; Ksn: "Τοῦτο γάρ τις τάχ' ἂν ὑπολάβοι». Apst: (ші кȣ adв:) "Οὕτω πως ὑπείληφα». Dm: (ші пas:) "Ὅπως ποθ' ὑπείλημμαι περὶ τούτων». Dm: ор кȣm mъ вор fi sokotit. (ші în партч:) «Δόξα ὑπειλημμένη». Лкs: опinie, saȣ репȣtaцie. 10) ĭaȣ пе askȣnsȣ (кȣ кiпȣ amъцitорȣ); atparȣ în партеа mea, skoцȣ din minцĭ. «Μισθῷ μείζονι ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους». Тȣч: "Κέρκυραν ὑπολαβόντες,,. Тȣч: 11) ĭaȣ sȣвt протекцiа mea, окроteskȣ, ажȣtȣ, sпріжinȣ. «Οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσι». Stр: (вezĭ ші ἀναλαμβάνω 2).

Ὑπολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), кam întȣnекatȣ, saȣ пе dedesȣвt лȣчĭosȣ, sклiпĭчĭosȣ, saȣ лȣminosȣ. [din

Ὑπο-λάμπω, віit: -λάμψω, лȣчeskȣ кam întȣnекat, saȣ пе dedesȣвt, înчепȣ a лȣmina, a mъ zъpi. «Ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε». Ер: кȣm s'a iвit пріmъвара [de ȣnde

Ὑπόλαμψις, εως (ἡ), лȣчiре, sклiпiре întȣnекoasъ.

Ὑπο-λανθάνω, віit: -λήσω, (пех: ὑπέλαθον, ші чл:) (кȣ dat:) sîntȣ askȣnsȣ sȣвt чева.

Ὑπο-λαπαζω, віit: -άσω, deшeртȣ пîntечеле прiн ȣшоаръ кȣръцenie. "Τὴν γαστέρα —,,. Елi:

Ὑπολάπαρος (ὁ, ἡ), кam молешitȣ, flешкъitȣ; (ȣne-орi) рарȣ, вȣpetosȣ,(Fранц:) flasque. [ὑπὸ, λαπαρός].

Ὑπο-λαπάσσω, віit: -άξω,=Ὑπολαπάζω.

Ὑπο-λεαίνω, віit: ανῶ, кam netezeskȣ, лȣstрezȣ, saȣ sȣвцiezȣ пȣцin чева.

Ὑπο-λέγω, віit: -λέξω, maĭ zikȣ înкъ; saȣ zikȣ tъind ворба кȣĭва; diktezȣ aчееашĭ, че аре sъ zikъ алtȣл dȣпе mine, кam =Κανοναρχῶ (în Бiserikъ).

Ὑπολέθριος (ὁ, ἡ), кam пръпъditорȣ, adȣкъtорȣ de пеiре.

Ὑπο-λείβω, віit: -λείψω, topnȣ ка о лiвaцie. || (miж:) mъ бъpsȣ пе dedesȣвt, saȣ kîte пȣцinȣ (пiкȣ), = Ὑποῤῥέω.

Ὑπόλειμμα (τὸ), ръmъшiцъ, dрождie; pestȣ de sokoteлъ. [din

Ὑπο-λείπω, віit: -λείψω, лasȣ, (ші пas:) ръmîĭȣ înапоĭ, saȣ ка прisosȣ; (fir:) maĭ tръĭeskȣ înкъ dȣпе алtȣл; (кȣ цen:) ръmîĭȣ mai пȣцinȣ, saȣ maĭ de жos; nȣ isвȣteskȣ; (nestр:) лiпseskȣ, nȣ maĭ sîntȣ, mъ sfîршeskȣ. "Κρειῶν ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον». Od: П. s' aȣ isпръвit. (ші miж:) "Τὸ ναυτικὸν πληροῦν, ὑπολειπομένους μηδεμίην τῶν νεῶν». Ер: (mi de sine пas:) "Οἱ μὲν ἔβαν οἶκόν δὲ ἕκαστος, αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο». Od: П. «Τοὺς τοξότας μικρὸν ὑπολειπομένους τοῦ στόματος τῶν ὁπλιτῶν». Ksn: aшezaцĭ пȣцin чева înапоĭ. «Ἤν τι ἢ απεσχισμένον τοῦ στρατεύματος λάβωμεν, ἢ ὑπολειπόμενον». Ksn: (ші пas:) «Υἱὸς ὑπολειφθεὶς». Лкs: "Οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς,,. Skр: (вezĭ ші ἀπολείπω). [de ȣnde

Ὑπόλειψις, εως (ἡ), лъsape, saȣ ръmînepe înапоĭ; (ȣne-орĭ) еклiпsȣ (de soape, ші чл:).

Ὑπολέλειμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ὑπολείπω.

Ὑπόλεπρος (ὁ, ἡ), кam лепросȣ̆ (asпрȣ, saȣ̆ pîїosȣ̆). [ὑπό, λεπρὸς].

Ὑπολεπτολόγος (ὁ, ἡ), поet: кam їȣвitорȣ̆ de ворвіре în (desпре) amъnȣnte. [ὑπο, λεπτὸς, λόγος].

Ὑπόλεπτος (ὁ, ἡ), кam sȣвцipe, saȣ̆ sȣвцipatiкȣ̆ (ȣsкъцівȣ̆). [ὑπὸ, λεπτὸς].

Ὑπο-λεπτύνω, віit: -υνῶ, кam sȣвцiezȣ̆.

Ὑπο-λευκαίνω, віit: -ανῶ, пȣцin чева алвеsкȣ̆; (saȣ̆ пas:) mъ 'nълвеsкȣ̆, mъ faкȣ̆..

Ὑπόλευκος (ὁ, ἡ), алвічїosȣ̆, кam 'nълвitȣ̆. [ὑπό, λευκὸς].

Ὑπολευκόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, λευκὸς, χρὼς] чел кȣ faцъ saȣ̆ пеліцъ алвічоasъ.

Ὑπο-λήγω, віit: -λήξω, înчetezȣ̆ кîte пȣцinȣ̆, mъ înпȣцinezȣ̆ пе nesimцite; (кȣ цen:) mъ прекȣрmȣ̆ din чева.

Ὑπολήϊς, ίδος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de ὑπολαΐς.

Ὑπο-ληκέω -ῶ (Ion: în локȣ̆ de ὑπολάσκω -λακέω), віit: -ήσω, (nex: ὑπέλακον, tpe: de кȣ: ὑπολέληκα) поet: în локȣ̆ de ὑπηχῶ, saȣ̆ ὑποκρούω.

Ὑπόλημμα (τὸ), fъtȣл zъmisлitȣ̆ în пînteче. [ὑπολαμβάνω].

Ὑπολήνιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt лinȣ̆. || (sȣвst:) Ὑπολήνιον (τὸ), гроапъ ziditъ, saȣ̆ кȣрътоаре ашezatъ sȣвt вotȣл лinȣлȣї, în кape se stpeкоаръ вinȣл, saȣ̆ ȣntdeлemnȣл. [ші

Ὑποληνὶς, ίδος (ἡ), = Ὑπολήνιον. 2) (în întind:) копаїе вasȣ̆), din кape веаȣ̆ віteле. [ὑπὸ, ληνὸς].

Ὑπόληξις, εως (ἡ), чеа кîte пȣцinȣ̆ (înчепере de, înчetape; (прin întind:) пaртеа, ȣnde înчепе a se sfîрші чева. «Τῶν ὤτων—» At: марцinea de жos. [ὑπολήγω].

Ὑποληπτέος, α, ον, пosit: ал лȣї ὑπολαμβάνω.

Ὑποληπτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла гîndipe. «Δύναμις —» M. Ant: de a înцелеце, saȣ̆ a гîndi întp'ȣnȣ̆ кіпȣ̆ аша saȣ̆ алtfел. [ὑπολαμβάνω]. [de ȣndə

Ὑποληπτικῶς, adв: dȣпе оаре-кape гîndipe saȣ̆ idee.

Ὑποληπτὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчоsȣ̆ de a se în кіпȣі, a se înцелеце dȣпе оаре-кape idee saȣ̆ пърере. [ὑπολαμβάνω].

Ὑπο-ληρέω -ῶ, віit: -ήσω, кam бърfeskȣ̆.

Ὑποληφθῆναι, пas: nex: de inf: ал лȣї ὑπολαμβάνω.

Ὑπόληψις, εως (ἡ), лȣape de dedesȣвt, saȣ̆ asȣпръшї; (пaртiк:) лȣape în ȣрmape dȣпе алtȣл «Ἐξ ὑπολήψεως διεξιέναι». Плt: повestipe кȣ înчепере, de ȣnde алtȣл a isпръвit, saȣ̆ a înчetat; (de ȣnde) pesпȣnsȣ̆, кontpastape (Iskp: Bȣs: 443). 2) (maї des) idee, saȣ̆ пърере (че'шї a înкіпȣit чinева) desпре чева. «Τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἔχομεν περὶ τῶν θεῶν». Apst: (de ȣnde maї noȣ̆ nȣme, репȣtaцie (în віne, saȣ̆ ръȣ)· [ὑπολαμβάνω].

Ὑπολήψομαι, віit: ал лȣї ὑπολαμβάνω.

Ὑπο-λιγαίνω, віit: -ανῶ, кîntȣ̆ кam dȣїos.

Ὑπολίζων, ονος (ὁ, ἡ), поet: кam maї de жos (maї mікȣ̆, saȣ̆ maї пȣцinȣ̆). [ὑπὸ, ὀλίζων].

Ὑπόλιθος (ὁ, ἡ), кam пїetposȣ̆. 2 de пїatpъ пе dedesȣвt (sȣвt sȣпpafaцъ). [ὑπὸ, λίθος].

Ὑπο-λιμπάνω, At· în локȣ̆ de ὑπολείπω.

Ὑπολιμώδης, εος (ὁ, ἡ), кam fometosȣ̆, fлъmîndȣ̆. «Δεῖπνον—» Пл: de ла кape se sкоалъ чinева кam nesъtȣлȣ̆. [ὑπὸ, λιμὸς].

Ὑπο-λιπαίνω, віit: -ανῶ, înграшȣ̆ пȣцin, saȣ̆ кîte пȣцinȣ̆.

Ὑπολίπαρος ὁ, ἡ), кam гpasȣ̆, saȣ̆ гръшчеanȣ̆. [ὑπὸ, λιπαρὸς].

Ὑπο-λιπάω, віit: ... sîntȣ̆ гръшчеanȣ̆.

Ὑπολιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπόλοιπος.

Ὑπ-ολισθαίνω (-άνω), віit: -ολισθήσω, кazȣ̆ алȣnекînd кîte пȣцinȣ̆ (пе nesimцite).

Ὑπόλισπος, ші At:) Ὑπόλισφος (ὁ, ἡ), пȣцin чева кam слабȣ̆, sпiцълatȣ̆, ȣsкъцівȣ̆. [ὑπὸ, λίσπος].

Ὑπόλιτος (ὁ, ἡ), кam simплȣ, кȣmпътatȣ̆, пелȣкsosȣ̆ (пpostȣ̆). [ὑπὸ, λιτὸς]

Ὑπόλιχνος (ὁ, ἡ), кam лакomȣ̆, mînкъчїosȣ̆. ὑπὸ. λίχνος].

Ὑπο-λογέω -ῶ, віit: -ήσω, гls: în локȣ̆ de..·

Ὑπο-λογίζω, (foapte papȣ̆) =кȣ...

Ὑπο-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, = Ὑπὸ λόγον τίθημι, tpeкȣ̆ în (saȣ̆ maї des, опpeskȣ̆, sкazȣ̆ din) sокоteaлъ; (în цen:) sокоteskȣ̆ (проп: ші fiг:). «Οὐδὲν ὑπελογίσατο οὔτε σωμὰ των οὔτε χρημάτων ἀσθένειαν». Ksn: [de ȣnde

Ὑπολογισμὸς (ὁ), прindepe în (saȣ̆ опpipe din) sокоteaлъ; sокоteaлъ (проп: ші fiг:). «Ὑπολογισμὸν ποῖεισθαί τινος» Лкs: = Ὑπολογίζεσθαι.

Ὑπόλογος (ὁ, ἡ), чел sȣвt кȣвîntȣ̆, ворвitȣ̆, пomenitȣ̆; вpednікȣ̆ de кȣвîntȣ̆, saȣ̆ лȣape în бъгape de seamъ; (ȣne-орї) = Ὑπεύθυνος, pesпȣnsaвiлȣ̆, saȣ̆ pesпȣnzъtopȣ̆. «Τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν ἐν τοῖς νόμοις». Dm: пomenitъ, saȣ̆ adoптatъ. «Οὐδὲν σοι ὑπόλογον τίθεμαι». Плt: nȣ te sокоteskȣ̆ înтpȣ nішікȣ̆ pe-

*

sпѕnzъtopѕ̆. || (maĭ des sѕвst: върв:) чеea че se пѕne în sokoteaлa, (saѕ̆ fir:) în греѕtatea кѕĭва, saѕ̆ (dinпpot:) sпpe кѕвîntѕ̆ de îndpeпtape a кѕĭва. «Σιτία εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν». At: în sokoteaлъ, saѕ̆ skъdepe de вanĭ, (Fpanц:) à compte. «Ἐν οὐδενὶ ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι (saѕ̆ τιθέναι) τι». Dm: Лis: a nѕ sokoti întpѕ nimikѕ̆. «Οὐδεὶς ὑπόλογος τῇ βουλῇ γέγονε». Din: nѕ s'a лѕat în въгape de seamъ de локѕ̆ sпpe îndpeпtapea sa. 2) (apitm:) nѕmъpѕ̆ în pелaцie кътpe aлtѕл de maĭ mikѕ̆ кътpe maĭ mape, (Fpanц:) sous-multiple. [ὑπὸ, λόγος].

Ὑπόλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasѕ̆ în ѕpmъ; tpъitѕ̆ ші maĭ în ѕpmъ dekît aлtѕл; pъmasѕ̆ înкъ din чева. [ὑπολείπω].

Ὑπόλοξος (ὁ, ἡ), кam пĭezішѕ̆, saѕ̆ stpîmвѕ̆; (fir:) кam întѕnekosѕ̆, îndoĭosѕ̆. [ὑπο, λοξὸς].

Ὑπο-λοπάω -ῶ, вiit: -ήσω, (desпpe apвopĭ) înчeпѕ̆ a 'mĭ skimвa коажа.

Ὑπολοχαγὸς (ὁ), sѕвt-колонелѕ̆. [ὑπὸ, λοχαγὸς].

Ὑπολύδιος (ὁ), (ἦχος, гласѕ̆, вĭepsѕ̆) aпpoпiatѕ̆ de taкtѕл, saѕ̆ tonѕл Лidikѕ̆ aл вeкĭeĭ mѕsiче. [ὑπὸ, Λύδιος].

Ὑπο-λύζω, вiit: -λύξω, кam sѕгiцѕ̆; saѕ̆ плîngѕ̆ înчet кѕ sѕsпinѕpĭ.

Ὑπολύριος (ὁ, ἡ), aплiкatѕ̆ sѕвt коapdeле лipeĭ. «Δόναξ —». Apstf: (вezĭ om: Imn: Epm: 47). || (sѕвst:) Ὑπολύριον (τὸ),=Μαγάδιον τῆς λύρας, кълѕшѕл лipeĭ. [ὑπὸ, λύρα].

Ὑπόλυσις, εως (ἡ), sѕвst; лѕî...

Ὑπο-λύω, вiit: -λύσω, desлегѕ̆ чева de dedesѕвt de чева; (пaptik:) desлегѕ̆ пoжiцa înкълцъmintiĭ; (пpin ѕpm:) deskaлцѕ̆, (ші miж:) mъ deskaлцѕ̆. «Ἰδὼν αὐτὸν οἰκετῶν ἀπορίᾳ ἀρχόμενον αὐτὸν ὑπολύειν, προσέδραμε, καὶ ὑπέλυσε». Пл: «Τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω». Apstf: (кѕ цen: indip:) desлегѕ̆, ші (пpin întind:) skoцѕ̆, sлoвozѕ̆ пe чiпeвa din.. «Δεσμῶν—» Іл: A. (ші desпъpцit) «Ἵππους λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ». Іл: Θ. aѕ̆ desxъmat. (ші пas:) «Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους». Od; I. (fir:) sлъвeskѕ̆ (taĭѕ̆) вiпeле tpѕпѕлѕĭ. «Νεβρὸν, τὸν θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Іл: Ω. (ші desпpe лѕпtъtopĭ). «Κὸψ' ὄπισθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Іл: Ψ. 'ĭ a пѕs пĭedikъ, 'л a tpîntit. (ші пas:) «Ὑπέλυντο δὲ γυῖα». Іл: П. 'ĭ aѕ̆ amopцit mъdѕлapeле tpѕпѕлѕĭ, a mѕpit.

Ὑπολωΐς, ίδος (ἡ),=Ὑπολαΐς.

Ὑπο-λωφάω -ῶ, вiit: -ήσω, înчetezѕ̆, saѕ̆ mъ potoлeskѕ̆ пѕцin, saѕ̆ кîte пѕцinѕ̆, înчeпѕ̆ a mъ кѕmпъta.

Ὑπομαζίδιος, α saѕ̆ ος, ον, поet: în локѕ̆ de

Ὑπομάζιος, ші Ὑπόμαζος (ὁ, ἡ), пѕptatѕ̆, saѕ̆ цinѕtѕ̆ sѕвt цîцъ; (пpin întînd:) чел de цîцъ (пpѕnкѕ̆), sѕгapѕ̆. [ὑπὸ, μαζὸς].

Ὑπο-μαίνομαι, вiit: -μανοῦμαι, saѕ̆ -μανήσομαι, пeвѕneskѕ̆ пѕцin, saѕ̆ sîntѕ̆ кam (faкѕ̆ кa ѕnѕ̆) smintitѕ̆.

Ὑπόμακρος (ὁ, ἡ), кam лѕnгѕ̆ (maĭ mѕлt dekît tpeвѕĭe). [ὑπὸ, μακρός].

Ὑπο-μαλακίζομαι, вiit: -μαλακισθήσομαι, îmĭ кam пĭepzѕ̆ кѕpaжѕл, înчeпѕ̆ a mъ înfpiкoшa, saѕ̆ a mъ moлeші.

Ὑπο-μαλάσσω, вiit: -άξω, fpeкînd în mînъ moĭѕ̆ чева пѕцin, saѕ̆ кîte пѕцinѕ̆ (пpoп: ші fir:).

Ὑπο-μαραίνομαι, вiit: -μαρανθήσομαι, mъ кam вeштeжeskѕ̆; (fir:) mъ кam tpeкѕ̆; mъ кam stinгѕ̆, mъ кam potoлeskѕ̆.

Ὑπόμαργος (ὁ, ἡ), кam desmetikѕ̆, кam пeвѕnatikѕ̆. [ὑπὸ, μάργος]. de...

Ὑπομασθίδιος, α saѕ̆ ος, ον, поet: în локѕ̆

Ὑπομάσθιος (ὁ, ἡ), = Ὑπομάζιος. [ὑπὸ, μασθός].

Ὑπο-μάσσω (-ττω), вiit: -μάξω, fpъmîntѕ̆, (ші пpin întind:)ѕnгѕ̆ пe askѕnsѕ̆ (пe nesimцite).

Ὑπομαστίδιος, α saѕ̆ ος, ον, поet: în локѕ̆ de ὑπομάζιος. [ὑπὸ, μαστός].

Ὑπομάσχαλος (ὁ, ἡ), цinѕtѕ̆, пѕsѕ̆ sѕвt sѕвцioapъ || (sѕвst:) Ὑπομάσχαλον (τὸ), гls: пaptea tpѕпѕлѕĭ чea de sѕвt sѕвцioapъ (koasteле). [ὑπὸ, μασχάλη].

Ὑπόμαυρος (ὁ, ἡ), кam negpѕ, negpiчĭosѕ̆; кam întѕnekosѕ̆. [ὑπο, μαῦρος].

Ὕπομβρος (ὁ, ἡ), кam плoĭosѕ̆. «Νεφέλη —,,. Пл: [ὑπὸ, ὄμβρος].

Ὑπο-μειδιάω -ῶ, вiit: άσω, кam zîmвeskѕ̆.

Ὑπο-μειόω -ῶ, вiit: ώσω, кam miчeskѕ̆, înпѕцinezѕ̆ чева. [din

Ὑπομείων, ονος (ὁ, ἡ), пѕцin чева maĭ mikѕ̆, maĭ de жos. || (în Sпapta) "Ὑπομείονες,,. Ksn: чetъцeniĭ de pîndѕл чел maĭ de жos (nѕ чeĭ din nѕmъpѕл челор nѕmiцĭ Ὅμοιοι, вezĭ ziч:) [ὑπὸ, μείων].

Ὑπο-μελαίνω, вiit: -ανῶ, кam вatѕ̆ în negpѕ, sîntѕ̆ кam negpiчĭosѕ̆.

Ὑπομελανδρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ѕnѕĭ tѕnѕ̆ (пeшte de mape, ѕnѕ̆ feлѕ̆ de лaкepdъ), negpѕ п' înъѕntpѕ. [ὑπὸ, μελάνδρυον, вezĭ ziч:).

Ὑπο-μελανίζω, вiit: ίσω,=Ὑπομελαίνω. [din

Ὑπόμελας, ανος (-αινα, -αν), кape вate în negpѕ, кam negpiчĭosѕ̆. [ὑπὸ, μέλας].

Ὑπο-μέμφομαι, biit: μέμψομαι, mъ kam nemъlцъmeskъ, mъ kam плînгъ de чinева, saъ de чева: saъ пе askъnsъ хъleskъ, ворбeskъ de ръъ desпре...

Ὑπομεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), kam kîptitopъ, nemъlцъmitъ de soapta sa. [ὑπὸ, μέμψις, μοῖρα].

Ὑπομενετέος, α, ον, nosit: ал лъї ὑπομένω.

Ὑπομενετικὸς, ή, ὸν, цeneposъ în ръбdape, ръбdъtopъ; stъpъitopъ. [ші

Ὑπομενητέος, α, ον, = Ὑπομενετέος. [ші

Ὑπομενητικὸς, ὴ, ὸν, = Ὑπομενετικός. [ші

Ὑπομενητὸς, ὴ, ὸν, de ръбdat, de sъfepit. [din

Ὑπο-μένω, biit: -μενῶ, ръmîїъ înaпoї, saъ în пostъл шеъ; (прinч:) staъ пе локъ amteпtînd пе бръжmaшъ (nъ fъгъ); (de ъnde în цen:) amteпtъ, adъstъ; (ъne-opї) ръmîїъ maї îndъръt dekît алцiї; (алte-opї) пpiimeskъ de бъnъ, înkъвiinцezъ; (oбiч: fiг:) paбdъ, sъfepъ; kъtezъ, întpeпpinzъ; (pap) stъpъїeskъ; (ъne-opї) maї tpъїeskъ dъпe алtъл; (desпpe osîndъ) sîntъ пpeхotъpîtъ. "Οἱ δ' ἅμα πάντες ἕποντο, αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι,,. Od: K. "Οἱ δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν,,. Іл: E. "Οἴχοντο φεύγοντες, οὐδ' ὑπέμειναν». Ep: (ші kъ adв: лок:) "Κατὰ νόμον ἔδει τοὺς μέλλοντας εἰσελαύνειν θρίαμβον ἔξω τείχους ὑπομένειν,,. Пл: (ші kъ ак:) "Αὖτις ἀνέδραμεν, οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι,,. Іл: H. (saъ kъ inf:) "Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν γνώμεναι,,. Od: A. (saъ kъ пaptiч:). "Ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι,,. Ep: (ші fiг:) "Αἰσχρὸν τι ὑπομένειν,,. Пл: (ші în бine pap). "Οὐχ ὑπομένειν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς,,. Iskp: a nъ înkъвiinцa пpiimipea лop. "Ταῦτα πάντα ὑπομένειν,,. Ksn: «Ἡ ἀγάπη πάντα ὑπομένει,,. Skp: (ші aбsл:) "Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος,,. Skp, чел че ва stъpъї. (ші kъ dat: pap) "Τοῖσι ἀνδράσι τούτοισι οὐχ' ὑπέμειναν τὰ τέκνα,,. Ep: nъ ле aъ tpъit. (ші aбsл: în пaptч:). "Οἱ ὑπομένοντες,,. Tъч: чеї maї ръmaшї, чеї-л-алцї.

Ὑπο-μερίζω, biit: -ίσω, = Ὑποδιαιρῶ. [de ъnde

Ὑπομερισμὸς (ὁ), = Ὑποδιαίρεσις.

Ὑπο-μηκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, sбїеръ (ка капра) înчet.

Ὑπομήκης, εος (ὁ, ἡ), kam лъnгъ, saъ înaлtъ. [ὑπὸ, μῆκος].

Ὑπο-μηλαφέω -ῶ, biit: ήσω, пiпъїъ ъшъpел pana kъ miлъл.

Ὑπο-μηλίζω, biit: -ίσω, kam seamъnъ (ла faцъ ші чл:) kъ mъpъл, sîntъ...

Ὑπομήλινος, η, ον, [ὑπὸ, μῆλον] чел kam în faцa mъpълъї, гълбeniчїosъ.

Ὑπομήτριος (ὁ, ἡ), чел înkъ în mitpa mъmeї saлe. [ὑπὸ, μήτρα].

Ὑπόμιγμα (τὸ), nesimцitъ amestekъtъpъ. [din

Ὑπο-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestekъ, înпpeъnъ în kiпъ nesimцitъ, saъ kîte пъцinъ. 2) (nestp: saъ ел: kъ dat:) mъ aпpoпiъ ъndeвa пе askъnsъ.

Ὑπο-μιμνήσκω, biit: -μνήσω, amintezъ, saъ adъkъ a minte întp'ъnъ kiпъ, saъ лa tpeбъinцъ. "Πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνησας, ὦ λῷστε,,. Sof: (ші kъ цen: indip:). "Ὑπέμνησέν τε ἑ πατρός,,. Od: A. (ші miж: de sine пas:) "Τούτου γὰρ ἀρτίως ὑπεμνήσθην,,. Лks:

Ὑπο-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, ъpъskъ пъцin, saъ în askъnsъ.

Ὑπόμισθος (ὁ, ἡ), лъkpъtopъ kъ плaтъ, simбpiaшъ. [ὑπὸ, μισθός].

Ὑπο-μνάομαι -ῶμαι, biit: -μνήσομαι, пoet: kaъtъ a лъa în kъsъtopie пе assъnsъ o mъїepe, saъ ъneлteskъ, skoцînd' o din minцї, a o smълцe de лa бъpбatъл sъъ. 2) Ion: = Ὑπομιμνήσκομαι. [de ъnde

Ὑπόμνημα (τὸ), oбїektъ de adъчepe a minte; (пaptik:) memopiaлъ, înskpisъ, ъnde ape чineвa însemnatъ чeвa sпpe adъчepe a minte; (ъne-opї) isвodъ de inskpisъ (eпistoлъ, ші чл:); (лa fm:) însemnъpi, saъ note (sxoлiї) asъпpa spiseлop вpe ъnъї skpiitopъ, (Fpanц:) komentape. [de ъnde

Ὑπο-μνηματίζω, biit: -ίσω, skpiъ чeвa în feлъ de komentapъ, saъ însemnezъ în notъ, saъ (miж:) în komentapeлe meлe, eksплikъ пpin sxoлiї. "Οἱ ὑπομνηματισάμενοι,,. Гpam: = Οἱ ὑπομνηματισταὶ. [ші

Ὑπομνηματικὸς, ὴ, ὸν, kъвenitъ лa, saъ foлositopъ ka komentapъ, чел în feлъ de komentapъ. "Σύγγραμμα —,,. Apst:

Ὑπομνηματιον (τὸ), dim: ал лъї ὑπόμνημα.

Ὑπομνηματισμὸς (ὁ), înskpiepe (пpinч: de пъблikъ faпtъ) sпpe adъчepe a minte; komпъnepe de note saъ komentape sпpe eksплikape de aъtopъ. [ші

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ (ὁ), komentъtopъ, saъ sxoлiastъ de skpiseлe вekiлop aъtopї. [ὑπομνηματίζω].

Ὑπομνηματογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiъ komentape, saъ note; însemnezъ чeвa sпpe adъчepe a minte. [din

Ὑπομνηματογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ de komentape, saŭ sxoлiĭ; înskpiitopŭ spre цinepe de minte în kondika архiвелор de înskpiseле akte a ле гъвернълъĭ, архiварŭ; (în Алексandpia) чел de ал doiлea din пъmînteniĭ dpeгъtopĭ. [ὑπόμνημα, γράφω].

Ὑπο-μνημονεύω, biit: -εύσω, skpiŭ în notъ, saŭ ка ънŭ komentapŭ; (къ dat: indip:) însemnezŭ чева spre adъчере a minte a къĭва. (în At: se îndpept: ἀπομνημονεύω).

Ὑπόμνησις, εως (ἡ), adъчере a minte de чева ла tpeбъinцъ (akt: saŭ pas:); повestipe de чева din memopie. [din

Ὑπο-μνήσκω, poet: în локŭ de ὑπομιμνήσκω,.

Ὑπο-μνηστεύομαι, biit: -εύσομαι, логodeskŭ. «Τὴν θυγατέρα τινί —». Лкs: || (pas:) "'Ο ὑπομνηστευθεὶς,,. Apst: чел лoroditŭ.

Ὑπομνηστικὸς, ἡ, ὸν, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла adъчере a minte. "Ὑπομνηστικὸν (τὸ),,. Bas: = Ὑπόμνημα. [ші

Ὑπομνήστριαι (αἱ), preotiцe sлъвitoape de o zeiцъ. [ὑπομνάω]

Ὑπ-όμνυμαι, biit: -ομοῦμαι, (nex: ὑπωμοσάμην) черŭ de ла жъdikъtopie прелъnцipe saŭ amînape, (în цen:) oape-kape modifikaцie întp' o жъdikatъ, пропъind къ жъръmîntŭ вре o вine-къвîntatъ прiчiнъ. "'Επειδὴ δ' ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας (τοῦ κλήρου) κατὰ τὸν νόμον, ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τούτου, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, καὶ ... ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ψηφίσασθαι τῆς δίκης ἕνεκα ἀπεῖναι τουτονί καί οὐ δημοσίᾳ». Dm:

Ὑπομονὴ (ἡ), ръmînepe în ъpmъ saŭ пе локŭ, aшtentape; stъpъinцъ; sъfepipe; (paptik:) ръбdape în реле. «Αἰσχρῶν ἔργων—,,. Tfp: прiimipe къ mълцъmipe; îndpъzneaлъ în oape-kape întpeпpindepe. [ὑπομένω].

Ὑπομονητέος, α, ον, = Ὑπομενετέος.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπομενετικός.

Ὑπομονητὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπομενητός.

Ὑπο-μορφάζω, biit: -άσω, = 'Επιμορφάζω.

Ὑπομοσία (ἡ), пеапроб: saŭ papŭ în локŭ de ὑπωμοσία.

Ὑπο-μοσχεύω, biit: -εύσω, întinzŭ, îmmълцeskŭ прin бъtъшipe, saŭ pesъdipe пе askъnsŭ; (fir:) хръneskŭ, прелъnцeskŭ, saŭ întinzŭ maĭ mълt чева. "Τὸν πόλεμον—,,. Eъnan:

Ὑπομόχθηρος (ὁ, ἡ), kam netpeбnikŭ. [ὑπὸ μοχθηρός].

Ὑπομόχλιον (τὸ), spriжinъл de sъбt пîpгie, (Fpanц:) point d' appui. [ὑπὸ, μοχλός].

Ὑπο-μύζω, biit: -ύσω, цemъ, saŭ mъцeskŭ în askъnsŭ, saŭ înчet

Ὑπο-μυθέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, poet: = Προλέγω.

Ὑπο-μυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъцeskŭ înчet, pespъnzŭ прin mъцete, pesъnŭ adînk în feлŭ de mъцetŭ.

Ὑπόμυξος (ὁ, ἡ), kam mъkosŭ [ὑπὸ, μύξα].

Ὑπομύσαρος (ὁ, ἡ), kam skîpбosŭ, saŭ пътъposŭ, soĭosŭ. [ὑπὸ, μυσαρός].

Ὑπο-μύω, biit: -μύσω, miжeskŭ, saŭ кліпeskŭ din окĭ (akt: saŭ de sine pas:). "'Ομματα ὑπομεμυκότα,,. Алч: пе жъmъtate ĭnkiшĭ.

Ὑπόμωρος (ὁ, ἡ), kam nepodŭ, saŭ nemintosŭ. [ὑπὸ, μωρός].

Ὑπο-νεάζω, biit: άσω, mъ fakŭ чева maĭ tînъpŭ, kam peîntinepeskŭ.

Ὑπονεάω, -ῶ, biit: άσω, apŭ пъцin (în faцъ nъmaĭ, saŭ întîĭaшĭ datъ) пъmîntŭ лъsatŭ цeлinъ. [ὑπὸ, νεά].

Ὑπο-νείομαι, poet: în локŭ de ὑπονέομαι.

Ὑπο-νεμεσάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ kam nekъжeskŭ, saŭ pismъĭeskŭ къ dpeptŭ къвîntŭ.

Ὑπο-νέμομαι biit: -νεμοῦμαι, pozŭ пе dedesъбt, saŭ kîte пъцinŭ. 2 sapŭ пе dedesъбt, (ad:) ъneлteskŭ пе sъбt askъnsŭ; (fir:) amъцeskŭ.

Ὑπο-νέομαι, biit: -νείσομαι, poet: (къ цen: saŭ ak:) intpъ, mъ вîpŭ пе dedesъбt.

Ὑπο-νευρίζω, biit: -ίσω, = 'Εκνευρίζω, taĭŭ вineле, (ad:) oбoseskŭ, sлъбeskŭ пе чinева къ totъл.

Ὑπο-νεύω, biit: -νεύσω, fakŭ пе askъnsŭ semnŭ (mъ плекŭ) къ капъл.

Ὑπονέφελος (ὁ, ἡ), акоперitŭ sъбt nopĭ, înnopatŭ. [ὑπὸ, νεφέλη].

Ὑπο-νέω, biit: -νεύσομαι, saŭ νευσοῦμαι, înnotŭ пе sъбt апъ.

Ὑπονήϊος (ὁ, ἡ), poet: къпъitŭ îndestъл de лemne пentpъ konstpъкцie de коръбiĭ. [ὑπὸ, νήϊα].

Ὑπο νήφω, biit: -νήψω, înчепŭ a mъ tpesвi.

Ὑπο-νήχομαι, biit: -νήξομαι, = Ὑπονέω. 2) (къ dat: indip:) înnotŭ maĭ post (sîntŭ maĭ de жos ла înnotape) dekît алтъл.

Ὑπο-νίζω (-νίπτω), biit: -νίψω, spълŭ пе dedesъбt. "Τοὺς πόδας —,,. At:

Ὑπονίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ ὕπονος.

Ὑπονιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), kam siлitposŭ. [ὑπὸ, νίτρον].

Ὑπο-νίφω, biit -νίψω, kam ninгŭ. || (pas:) "Νὺξ ὑπονιφομένη,,. Лкs: ninsopoasъ.

Ὑπο-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, пѫїѫ în mintea mea, daѫ кѫ sokoteала. «Εἴπερ δὴ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν,,. Andчd: 2) (maĭ des) бънѫїeskѫ. "Ὑπονοήσαντες αὐτούς τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονεῖν,,. Ep: (ші кѫ ак: кѫ преп: indip:) "Μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο,,. Apstf. 3) (грam: în a tpeia пeps: пas:) se sѫвt-înцeлeцe. [de ѫnde

Ὑπονόημα (τὸ), datѫ кѫ sokoteала; бънѫїaлъ. [ші

Ὑπονοητὴς, οῦ, (ὁ), бънѫitopѫ.

Ὑπονόθευσις, εως (ἡ), пe askѫnsѫ fъкѫtъ faлsifikaцie. [ші

Ὑπονοθευτὴς, οῦ (ὁ), askѫnsѫ faлsifikъtopѫ, amъцitopѫ. [din

Ὑπο-νοθεύω, biit: -εύσω, faлsifikѫ (stpikѫ, пpefakѫ, amestekѫ) пe askѫnsѫ.

Ὑπόνοια (ἡ), dape кѫ sokoteала; бънѫїaлъ; (maĭ des) înцeлesѫ askѫnsѫ; (пaptik:) eksпpesie, saѫ înцeлesѫ алeгopikѫ, алeгopie (кam гiчitoape). "Οἱ ῥαψῳδοὶ... τὰς ὑπονοίας (τῶν ἐπῶν) οὐκ ἐπίστανται». Ksn: «Ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις». Пл: "Καθ' ὑπόνοιαν, "Ἐν ὑπονοίᾳ, "Δι' ὑπονοιῶν,,. Лкs: алeгopiчeшte, saѫ гiчitopeшte. [ὑπὸ, νοῦς].

Ὑπο-νομεύω, biit: -εύσω, saпѫ пe dedesѫвt; (fir: кѫ dat: indip:) ѫnелteskѫ пe askѫnsѫ sпpe вътъmapea (saпѫ гpoaпa) кѫїва. "Πόλεμόν τινι—,,. D: Ал: [din

Ὑπονομὴ (ἡ), =Ὑπόνομος (sѫвst:); (fir:) askѫnsъ ѫnелtipe вiклeaнъ înпpotiвa кѫїва. [ὑπονέμω]. [de ѫnde

Ὑπονομηδὸν, adв: пpin (saѫ în feлѫ de) каnaлe sъпate пe sѫвt пъmîntѫ.

Ὑπονόμιος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ лa лeцĭ. [ὑπὸ, νόμος].

Ὑπόνομος (ὁ, ἡ), pozъtopѫ, saѫ posѫ, mînкatѫ, saѫ (fir:) гъѫpîtѫ пe dedesѫвt; (în цen:) sѫвt-sъпatѫ. "Ἕλκος—,,. Dsкp: paпъ, кape лѫкpeazъ пe dedesѫвt. "Χώρα πυρὶ καὶ ὕδατι ὑπόνομος,,. Stp: "Αἴμνη βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀναφορὰν (пoate ὑποφορὰν) ἔχουσα,,. Stp: eksвъpsapea sa пe sѫвt пъmîntѫ. || (sѫвst: бъpв:) каnaлѫ пe sѫвt пъmîntѫ, (Fpanц:) minъ. "Φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὤρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν,,. Ksn: [ὑπονέμω].

Ὕπονος (ὁ), [ὑπὸ, ὄνος] ѫnѫ feлѫ de maшinъ пentpѫ apdikape de гpeѫtъцĭ.

Ὑπο-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ кam вoлnaвѫ, saѫ...

Ὑπόνοσος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ лa вoaлe, вoлnъвiчĭosѫ. [ὑπὸ, νόσος].

Ὑπο-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ întopкѫ, înaпoĭ; (fir: desпpe pîѫpĭ) mъ tpaгѫ, skazѫ; (desпpe пъmîntѫ, ші чл:) mъ aшezѫ, skazѫ, mъ daѫ în жos (Ep: Δ. 62); (кѫ ак: кѫ преп:) mepгînd sпpe maĭ pъѫ aжѫnгѫ лa чeвa. [de ѫnde

Ὑπονόστησις, εως (ἡ), întoapчepe înaпoĭ; (desпpe pîѫpĭ) skъdepe; (ѫne-opĭ) afѫndape; (în цen:) кѫfѫndape, aшezape în жos.

Ὑπο-νοτίζω, biit: -ίσω, ѫmezeskѫ пѫцin чeвa.

Ὑπονυμφὶς, ίδος (ἡ), însoцitoape de mipeasъ. [ὑπὸ, νύμφη].

Ὑπο-νύσσω, biit: -νύξω, înцeпѫ, înвoлdeskѫ пe dedesѫвt, saѫ ѫшѫpeл чeвa; (fir:) daѫ oape-кape пpiчinъ, кam întъpîtѫ чeвa.

Ὑπο-νυστάζω. biit: -άξω, mĭ e кam somnѫ, кam dopmitezѫ.

Ὑπόνωθρος (ὁ, ἡ), кam neгĭoвѫ (fъpъ dѫxѫ); кam moлatikѫ [ὑπὸ, νωθρός].

Ὑπόξανθος (ὁ, ἡ), кam вълaпѫ, вълъnелѫ. [ὑπὸ, ξανθός].

Ὑπο-ξενίζω, biit: -ίσω, кam seamъnѫ a stpeinѫ.

Ὑπο-ξέω, biit: ξέσω, pъzѫind netezeskѫ пe dedesѫвt, saѫ пѫцin чeвa пe d' asѫпpa пѫmaĭ. (вezĭ ші ὑποξύνω).

Ὑπο-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѫsѫкѫ пѫцin чeвa. [de ѫnde

Ὑποξηρασία (ἡ), пѫцinъ ѫskъчĭѫne.

Ὑπόξηρος (ὁ, ἡ), пѫцin чeвa кam ѫskatѫ. [ὑπὸ, ξηρός].

Ὑπ-οξίζω, biit: -ίσω, sîntѫ aкpiшopѫ, кam вatѫ în aкpѫ.

Ὑπόξυλος (ὁ, ἡ), пe dedesѫвt de лemnѫ (ші пe d' asѫпpa пoлeitѫ); (fir:) faлsѫ, minчinosѫ; aвĭa înвъцatѫ, ѫшѫpeлѫ, fъpъ вase în шtiinцa sa. «Σοφιστής —,,. Eпгp: [ὑπὸ, ξύλον]·

Ὑπο-ξυράω -ῶ, biit: -ήσω, pazѫ (вapвa, ші чл:) пѫцin.

Ὑποξύριος (ὁ, ἡ), пѫsѫ sѫвt вpiчĭѫ. [ὑπὸ, ξυρός.]

Ὕποξυς, εος (ὁ, ἡ), кam askѫцitѫ, вipfosѫ; saѫ aкpiшopѫ. [ὑπὸ, ὀξύς].

Ὑπο-ξύω, biit: -ξύσω, = Ὑποξέω. "Ποταμὸς πέζαν νάπης ὑποξύων,,. Eпгp: mînкînd, sъпînd în кѫpцepea sa п' aлъtѫpea.

Ὑπο-παιδοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѫ sѫвtdeпpinzъtopѫ (eksepsъtopѫ în цimnasiѫ, de коnиĭ. (вezĭ παιδοτρίβης).

Ὑπο-παίζω, biit: -παιξοῦμαι, mъ жокѫ пѫцin, saѫ пe askѫnsѫ; (stpm: кѫ ак:) îmĭ вatѫ жокѫ кѫ fineцъ.

Ὑπο-παλαίω, biit: -παλαίσω, лѫпtîndѫ mъ

mъ лasŭ dînadins a mъ вірѹі (a mъ tpînti жos).

Ὑποπαράβοῤῥος (ὁ, ἡ), пѹsŭ кam sпре nopdŭ (mĭazъ-noaпte), saŭ кam în крівъцŭ. [ὑπὸ, παρὰ, βοῤῥέας].

Ὑπο-παρα-ληρέω -ῶ, вiit: -ήσω, кam върfeskŭ, saŭ ворвeskŭ aĭѹpea.

Ὑπο-παρ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кam ѹĭtŭ; saŭ nѹ пpea вaгŭ вine de seamъ.

Ὑπο-πάρθενος (ὁ ἡ), кam feчoapъ. [ὑπὸ, παρθένος].

Ὑπο-παρ-ωθέω, вiit: -ωθήσω, ші -ώσω, înпinгŭ întp' ѹnŭ кiпŭ кam în лaтѹpe.

Ὑπο-πάσσω, вiit: πάσω, пpesъpŭ, aшtepnŭ пe dedesѹвt. "Ὑποπάσας ποίην, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν τὰ κρέα,,. Ep: [de ѹnde

Ὑπόπαστον (τὸ), =Ὑπόστρωμα, saŭ ὑποπέτασμα.

Ὑπο-παταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ὑποψοφέω, tponкъneskŭ, saŭ tposneskŭ пѹцin чева saŭ ѹшѹpeл.

Ὑπόπαχυς (ὁ, ἡ), гръшчeanŭ. [ὑπὸ, παχύς].

Ὑπο-πείθω, вiit: -πείσω, îndѹплeкŭ пѹцin, saŭ кîte пѹцinŭ, кam înчet.

Ὑπο-πεινάω -ῶ, вiit: -ήσω, 'mĭ e кam foame, saŭ înчeпŭ a fлъmînzi.

Ὑπόπειρα (ἡ), = Ἀπόπειρα. [ὑπὸ, πεῖρα]. [de ѹnde

Ὑποπειράω -ῶ, вiit: -άσω, кam чepкŭ; (прinч:) кaѹtŭ пe sѹвt askѹnsŭ a amъцi (a skoate din minцĭ) mѹĭepe.

Ὑπο-πελιάζω, вiit: -άσω, sîntŭ, saŭ mъ fakŭ negpiчĭosŭ, mъ кam înnegpeskŭ.

Ὑποπέλιδνος. [ὑπὸ, πελιδνὸς], ші

Ὑποπέλιος (ὁ, ἡ), кam negpiчĭosŭ (în faцa плѹmвѹлѹĭ). [ὑπὸ, πελιὸς].

Ὑπόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ пe sѹвt askѹnsŭ (sпpe iskodipe, saŭ ѹneлtipe de вpe ѹnŭ pъŭ). [din

Ὑπο-πέμπω, вiit: -πέμψω, tpimiцŭ пe dedesѹвt, saŭ пe askѹnsŭ, saŭ în ѹpma (гoaпa) кѹĭвa, saŭ sпpe iskodipe; вaгŭ, (вîpŭ) чeвa пe fѹpiшŭ.

Ὑποπεπτηῶτες, noet: îm: aл лѹĭ ὑποπεπτηὼς, în лoкŭ de ὑποπεπτηκὼς, пaptч: aл лѹĭ ὑποπτήσσω, saŭ -πτώσσω.

Ὑποπέπτωκα, tpe: de кѹ: aл лѹĭ ὑποπίπτω. [de ѹnde

Ὑποπεπτωκότως, adв: (de пaptч:) în кiпŭ ѹmiлitŭ (smepitŭ, sпepiatŭ), кѹ desъвîpшitъ înкinъчĭѹne.

Ὑποπεπωκὼς, υῖα, ος, tpe: de кѹ: aл пaptч: лѹĭ ὑποπίνω.

Ὑποπεράτωσις, εως (ἡ), = Ἀποπεράτωσις.

Ὑπο-πέρδομαι, вiit: -παρδήσομαι, (nex: ὑπέπαρδον, ші чл:) fakŭ пe жos вîntŭ neaѹzitŭ, askѹnsŭ.

Ὑπο-περι-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, fpînгŭ saŭ înкoвoĭŭ пѹцin чeвa.

Ὑπο-περι-πλύνομαι, вiit: -πλυθήσομαι, кam пъtimeskŭ de пѹцinъ ѹpdinape.

Ὑπο-περι ψύχω, вiit: -ψύξω, (прinч: în пas:) кam pъчeskŭ пѹцin чeвa.

Ὑπο-περκάζω, вiit: -άσω, înчeпŭ a mъ коaчe, (прinч: desпpe stpѹгѹpĭ) mъ пîpгѹĭeskŭ.

Ὑπο-πετάννυμι, вiit: -πετάσω, întinzŭ, a шtepnŭ пe dedesѹвt. [de ѹnde

Ὑποπέτασμα (τὸ), sѹвt-aшtepnъtѹpъ, taпetŭ, saŭ коворŭ.

Ὑπο-πέτομαι, вiit: -πτήσομαι, (nex: ὑπεπτόμην) sвopŭ пe dedesѹвt.

Ὑπόπετρος (ὁ, ἡ), кam, saŭ пe dedesѹвt пĭetposŭ. [ὑπὸ, πέτρα].

Ὑπο-πήγνυμι, вiit: -πήξω, înкeгŭ (fakŭ, лasŭ a se înкeгa) чeвa пѹцin.

Ὑπο-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpŭ пѹцin, saŭ de o datъ; mъ asвîpлŭ de o datъ în sѹs; чiшneskŭ isвopînd.

Ὑπόπηλος, (ὁ, ἡ), пѹцin чeвa, saŭ пe dedesѹвt хѹmosŭ, nopoĭosŭ în fѹndŭ. [ὑπὸ, πηλὸς].

Ὑπο-πιάζω, вiit: -άσω, Dop: ші Алeкsandp: în лoкŭ de...

Ὑπο-πιέζω, вiit: -έσω. stpiвeskŭ пe dedesѹвt, saŭ ѹшop; stpiвind stopкŭ; (fir:) stpimtopezŭ.

Ὑπο-πιθηκίζω, вiit: -ίσω, кam imitŭ maĭmѹцa, fakŭ чeвa maĭmѹцъpiĭ de pîsŭ.

Ὑπόπικρος (ὁ, ἡ), кam amapŭ, amъpîчĭosŭ. [ὑπὸ. πικρὸς].

Ὑποπίμελος (ὁ, ἡ), = Ὑπολίπαρος. [ὑπὸ, πιμελὴς].

Ὑπο-πίμπλημι, вiit: -ὑποπλήσω, кam ѹmплѹ, înчeпŭ a ѹmплea. (fir: кѹ цeп:) «Τέκνων ὑπεπλήσθησαν». Ep: s'aŭ кam ѹmплѹt de (aŭ doвîndit mѹлцĭ) копiĭ.

Ὑπο-πίμπρημι, вiit: ὑποπρήσω, apzŭ пe dedesѹвt, saŭ кîte пѹцinŭ, = Ὑποκαίω.

Ὑπο-πίνω, вiit: -πίομαι, кam вeaŭ, saŭ вeaŭ пѹцin чeвa maĭ mѹлtŭ deкît tpeвѹĭe; (прin ѹpm: лa tpe: de кѹ:) "Ὑποπεπωκὼς». Ksn: кam въѹtŭ (tѹpч: кam кѹ кefŭ), = Ὑποβεβρεγμένος.

Ὑπο-πιπίσκω, вiit: ὑποπίσω, adъпŭ (daŭ кѹĭвa sъ вea) пѹцin.

Ὑπο-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑπέπεσον, ші чл:) (кѹ dat:) кazŭ dedesѹвt; (прinч:) кazŭ лa пiчoapeлe кѹĭвa, poгŭ în цeпѹкĭ; saŭ кazŭ вipѹitŭ sѹвt kontpa-лѹ-

пъtорял меѣ; (яne-орї) мъ лазѣ а мъ вірзі dînadins de граџie, заѣ лінгяшіре кътре чінева; (de яnde în џeп:) мъ ямілескѣ, мъ зяпяїѣ, мъ лазѣ маї жos dekît алтял заѣ dяne воса лзї; (desпре лякр:) кazѣ (staѣ) зяят ведерса кзїва, мъ въzѣ îndatъ, мъ întîmпінѣ de îndatъ.

Υπο-πισσόω -ῶ, вііt: -ώσω, smолeскѣ пе dedesяят; (kom:)=Βινέω

Υποπλάγιος (ό, ή), [ὑπὸ, πλάγιος] кат кялкатѣ, заѣ повîрпitѣ ла о пarte.

Υποπλάκιος, ші Υπόπλακος (ό, ή), noet: пяѕѣ, statѣ în поалеле мянteлзї din Чілічіа, Плакя, заѣ (dяne алџії) пе локѣ шезѣ (ка плака), пе кîтпіе. [ὑπὸ, Πλάκος, заѣ πλὰξ].

Υπο-πλάσσω, вііt: -πλάσω, formezѣ, заѣ лінескѣ чева пе dedesяят, заѣ кат пе askяnsѣ.

Υπο-πλαταγέω -ῶ, вііt: -ήσω, tронкъneскѣ пе dedesяят; вîжіѣ, заѣ fакѣ вяetѣ adînkѣ, în fяndѣ.

Υπόπλατος (ό, ή), Sxл: în локѣ de...

Υπόπλατυς, εος (ό, ή), кат латѣ, лътъреџѣ, întinsѣ. 2) (яne-орї)=Υφάλμυρος. [ὑπὸ, πλατύς].

Υπο-πλέκω, вііt: -πλέξω, înплeteскѣ (конвінezѣ), конstрзїѣ пе dedesяят. "Καλιὰν —„. Елі:

Υπόπλεος (ό, ή), плінѣ пе dînъяntря, заѣ de îndestял. [ὑπὸ, πλέος].

Υπο-πλέω, вііt: -πλευσοῦμαι, (кя ак: заѣ dat:) плятескѣ пе dedesяят, заѣ în лянгѣ de чева.

Υπόπλεως (ό, ή), (At:) în локѣ de ὑπόπλεος.

Υπο-πλήθω, вііt: -πλήσω, sîntѣ плінѣ пе dînъяntря.

Υπο-πληρόω-ώ, вііt: -ώσω,=Υποπίμπλημι.

Υπο-πλήσσω (ττω), вііt: -πλήξω, ловeskѣ, isвeskѣ пе dedesяят, заѣ кат fepit; (прin întind:) клetinѣ, srядзїѣ dîn temeлії; (fir:) клъteskѣ, tарвярѣ dîn fяndѣ.

Υπόπλους (ὁ), плятipe fъкятъ пе dedesяятля, заѣ în лянгял янзї църтѣ de тарe. [ὑπὸ, πλοῦς].

Υπόπλουτος (ὁ, ἡ), чел кя богъџіе (ad: mine de metale) яят sine. [ὑπὸ, πλοῦτος].

Υπο-πλώω -ῶ, вііt: -πλώσω, noet: lon: în локѣ de ὑποπλέω.

Υπο-πνέω, вііt: -πνεύσομαι, яяfля пе dedesяят, заѣ învet; pesяfля.

Υπο-ποδίζω, вііt: -ίσω, мъ pelparѣ înaпoind. [ші

Υποπόδιον (τὸ), якъянашѣ, заѣ алтѣ чева пяѕѣ яят пічоаре. (прінч: пеят: лзї...

Υποπόδιος (ό, ή), пяѕѣ, заѣ statѣ яят пічоаре. [mi

Υπόποδος (ό, ή), =Υπόπους, заѣ Υποπόδιος. [ὑπὸ ποῦς].

Υπο-ποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакѣ а se яяпе чева dedesяят de чева, яянзїѣ. 2) прічінзїeskѣ, заѣînsяflя чева кîte пяџinѣ, заѣ пе nesimџite. «Ζῆλόν τινι — » Ил: 3) (маї des між:) мъ sілeskѣ а атраџе кътре sinemї пе чінева кя міжлокѣ амъџitорѣ, заѣ кя лінгяшірї. «Τὸν δῆμον — ». Ил: =Δημαγωγῶ. 4) imitѣ, мъ прefакѣ dяne... «Τὴν Κάτωνος παῤῥησίαν—». Ил: [de яnde

Υποποίητος (ό, ή), atpasѣ, кîштігатѣ în пarтea кзїва прin лінгяшірї.

Υποποίκιλος (ὁ, ἡ), кат пestpiцѣ. [ὑπὸ, ποικίλος].

Υπόποκος (ό, ή), плінѣ de лînъ, лînosѣ. [ὑπὸ, πόκος].

Υποπόλιος (ό, ή), кат къряntѣ ла пърѣ. [ὑπὸ, πολιός].

Υπο-πολιτεύομαι, вііt: εύσομαι, (кя dat:) лякрezѣ чеде політіче яятînfяsinџa, заѣ în голосял кзїва.

Υποπομπὴ (ἡ), opdinѣ tpimisѣ кзїва; (în џeп:) порзпкъ. (în Esxл: алџії якрîѣ despърц: ὑπὸ πομπαῖς). [ὑποπέμπω].

Υποπόνηρος (ό, ή), кат віклеапѣ, заѣ пetpeвпікѣ. [ὑπὸ, πονηρός].

Υπο-πορεύομαι вііt: -εύσομαι, (кя dat: заѣ ак:)=Υπέρχομαι, мъ вîрѣ пе askяnsѣ. [de яnde

Υποπόρευσις, εως (ή), intpape пе askяnsѣ, заѣ вîрîpe пе dedesяят.

Υπόπορτις, ιος (ή), noet: жзпікъ кя вицелѣ яят dînsa яягарѣ; (fir:) тяїepe кя прзпкѣ ла џіцъ.

Υπο-πορφυρίζω, вііt: -ίσω, ватѣ кат îц ромя поplipiѣ, sîntѣ ...

Υποπόρφυρος (ό, ή), кат ромя поplipiѣ, (fpanц:) purpurîn. [ὑπὸ, πορφύρα].

Υπόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кя (sпpiжinitѣ пе) пічоаре яят sine. [ὑπὸ, ποῦς].

Υπο-πραύνω, вііt: υνῶ, înвлînzeскѣ, нотoлескѣ пяџin, заѣ кîte пяџinѣ.

Υπόπρεμνος (ὁ, ἡ), чел кя (sпpiжinitѣ пе) которѣ заѣ tрзпкїѣ яят sine. [ὑπὸ, πρέμνον].

Υποπρεσβύτερος (ὁ, ἡ), пяџin чева кат въtpînѣ. [ὑπὸ, πρεσβύτερος].

Υπο-πρήθω, вііt: -πρήσω, noet: în локѣ de ὑποπίμπρημι.

Υπο-πρίασθαι, пех: (пргл:) de inf: ал лзї ὑπωνέομαι, а кзтпъра кя прецѣ якъzатѣ, заѣ прea eftin.

Ὑπο-πρίω, biit: -πρίσω, taĭš înчetiшop кȣ херъstръȣл. 2) skîpшneskš înчet dîn dinцĭ. «Τοὺς ὀδόντας ». Лȣч:

Ὑπο-προ-θέω, biit: θεύσομαι, алергš înainte de o datъ, saš кam fepit.

Ὑπο-προῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, кȣргš isвopînd (saš ка ȣnš nîpîš) пе dedesȣвt.

Ὑπο-προ-χέω, biit: -χεύσω, вързš afaръ пе dedesȣвt; (пas:) =Ὑποπροῤῥέω.

Ὑπόπρωρος (ὁ, ἡ), пȣsš sȣвt (saš чел кȣ пitȣлatъ) прȣъ. (în Пл: se îndpeпt: ὑόπρωρος). [ὑπὸ, πρώρα]. [леskš.

Ὑπ-οπτάω, biit: ήσω, fpirš пȣцin, пîрпъ-

Ὑποπτερνὶς, ίδος (ἡ), skîndȣpa, че se пȣne sȣвt кълкîĭȣл kataptȣлȣĭ коръвii. [ὑπὸ, πτέρνα].

Ὑπόπτερος (ὁ, ἡ), înapiпatš; (пpin întind:) ĭȣte, peпede; (desпpe кopaвie) ĭȣteплȣtitoape. [ὑπὸ, πτερὸν].

Ὑποπτεύησι, Dop: în локš de ὑποπτεύει.

Ὑποπτευτὴς, οῦ (ὁ), вънȣitopš. [din

Ὑπ-οπτεύω, biit: -εύσω, (în цen:)=Ὑπονοῶ, кam daš кȣ sokoteaла; (пaptik:) вънȣĭeskš пе чinева, saȣ чева; (ȣne-opĭ) пъzeskš, вагš de seamъ пе askȣnsš, пîndeskš; (пas:) sîntš вънȣitš (кȣ ак: saš înf:). «Ὑποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύειν». Ep: (шi кȣ noft: пpin μή). «Εἴ τι ὑποπτεύουσι, μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν». Ep: [din

Ὑπόπτης, ου(ὁ), вънȣitopš; (desпpe калš) sпepiosš. [ὑπόπτομαι].

Ὑπο-πτήσσω, biit: -πτήξω, (tpe: de кȣ: ал пaptч: noet: ὑποπεπτηὼς) mъ sгîpчeskš de fpikъ; (кȣ dat:) staš stîpчitš, askȣnsš sȣвt чева; (кȣ ак: ел:) mъ temš de чева. «Αἰσχρόν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ τοιούτους αὐτοὺς ὄντας ὑποπτῆξαι». Ksn:

Ὑπ-όπτομαι (saš -όσσομαι), neîntp: пpez: de biit: шi алцĭ timшĭ aĭ лȣĭ ὑφοράω. [de ȣnde

Ὕποπτος (ὁ,ἡ), (кȣ цen: saš ак: кȣ пpeп:) вънȣitopš de чева, saš чinева; (кȣ dat:) вънȣitš, de temȣt. «Ὅταν ὕποπτος ᾖ ἡ πάχνη». Лкs: «Οὕτω γὰρ ἦν πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὕποπτος καὶ προβεβλημένος διὰ φόβον, ὥστε шi чл:». Пл: || (neȣt: îm:) "Τὰ ὕποπτα, în локš de αἱ ὑποψίαι. «Εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί». Eȣp: nȣ intpa în вънȣĭaлъ desпpe mine.

Ὑπο-πτύσσω, biit: -πτύξω, îndoĭeskš пȣцin, saš dedesȣвt. [de ȣnde

Ὑποπτυχὶς, ίδος (ἡ), пaptea чea de sȣвt îndoitȣpъ saš кȣtъ. «Τοῦ θώρακος — ». Пл: комвinapea пърцii de жos a zaлeĭ.

Ὑπόπτως, adв: кȣ вънȣĭaлъ. «Ὑπόπτως ἔχειν τινί». Ksn: =Ὑποπτεύειν, saš Ὑποπτεύεσθαι. [ὕποπτος].

Ὑπόπτωσις, εως (ἡ), къdepe (înкinape) ла пiчoapeле кȣĭва; (fir:) skъdepe de simцiminte, ȣmiлinцъ, saš miчinimie. [ὑποπίπτω].

Ὑπο-πτώσσω, =Ὑποπτήσσω.

Ὑπόπτωτος (ὁ, ἡ), къzȣtš sȣвt (în) чева. «Ὑπὸ λόγον—». Лpt: 2) (ȣne-opĭ) гata de къzȣt (повîpnitš ла o пapte).

Ὑποπυθμένιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt fȣndȣл вasȣлȣĭ. [din

Ὑποπυθμὴν, ένος (ὁ, ἡ), шi

Ὑποπυθμίδιος, α saš ος, ον, noet: în локš de ὑποπυθμένιος. [ὑπὸ, πυθμὴν].

Ὑπο-πυίσκω, biit: -πυῆσω, fakš чева a se кam пȣpoi; (mi miж:) fakš пȣpoaĭe пȣцin, saš înчeпš a mъ пȣpoi.

Ὑπο-πυκνάζω, biit: -άσω, fakš (peпetš) чева кam des. «Οἴνῳ— » Лȣч; (Лksfn:) вeaš кam des вinš. [din

Ὑπύπυκνος (ὁ, ἡ), кam (saš destȣл de) desš. [ὑπὸ, πυκνὸς].

Ὑπόπυος (ὁ, ἡ), коntopitš de пȣpoaĭe пе dedesȣвt saš înъȣntpȣл sъš; кam пȣpoĭosš, saš плinš de пȣpoaĭe. [ὑπὸ, πύον].

Ὑπο-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, пopneskš пȣцin чева sȣdoapea пpin aвȣpipe.

Ὑπο-πυῤῥίζω, biit: -ίσω, sîntš...

Ὑπόπυῤῥος (ὁ, ἡ), кam рошȣ-вълaпš, saš рошкatš. [ὑπὸ, πυῤῥὸς.]

Ὑπὸπωλος (ὁ, ἡ), ĭaпъ кȣ mînzš sȣгъtopš sȣвt dînsa. [ὑπὸ, πῶλος].

Ὑπο-ραΐζω, biit: -ίσω =Ὑποῤῥαΐζω.

Ὑπο-ράπτω, biit: -ράψω,=Ὑποῤῥάπτω. [de ȣnde

Ὑποραφὴ (ἡ), =Ὑποῤῥαφὴ.

Ὑπ-οργάζω, biit: -άσω, гîdiлš ȣшop.

Ὑπ-οργίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ кam mîniĭš, mъ кam пeкъжeskš.

Ὑπο-ρέγχω (în локš de ὑποῤῥέγχω), biit: ρέγξω, кam sfopъĭš în somnš.

Ὑπόρειος (ὁ, ἡ),=Ὑπώρειος. || (sȣвst:)Ὑπόρειον (τὸ), mikš капš formatš din колцš de mȣnte întinsš în mape. (вezĭ шi ὑπόριον).

Ὑπ-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, sпpiжinš, sȣsцiš чева în пosiцie dpeaпtъ în sȣs.

Ὑπόρθριος (ὁ, ἡ), fъкȣtš, saš fъкъtopš de чева dimineaцa în zĭopĭ. [ὑπὸ, ὄρθρος].

Ὑπόριον (τὸ), mikš капš de mape. (вezĭ шi ὑπόρειος). [ὑπὸ, ῥίον].

Ὑπο-ριπίζω, biit: -ίσω,=Ὑποῤῥιπίζω.

Ὑπ-όρνυμαι, biit: -όρσω, шi (miж:)-όρσομαι, (miж: nex· ὑπωρόμην, шi tpe: de кȣ: în локš

de prez: -ὑπόρωρα) noet: skorneskă, peskolească ne dînțăntră, saă ne askănsă, = Ὑπερεθίζω. ‖ (miж: de sine nas:) mă zădărăskă kîte năgînă, saă mă norneskă trentat.

Ὑπόροφος (ὁ, ἡ), noet:, = Ὑπώροφος.

Ὑποῤ-ῥαΐζω, biit: -ίσω, mă kam înțremezză, înveпă a mă fave maĭ bine din boală.

Ὑποῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, lovească вшор, saă ne dedesвăt kă варга; npin întind: ші fir:) = Ὑπερεθίζω (de вnde se îndpent: ὑποῤῥιπίζω).

Ὑποῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosă чева ne dedesвăt de чева; kăпtăшeskă ne dînțăntră kă чева; (npin întind:) înnădeskă (kosă) înпreвnă; (fir:) adaoră чева (плăsmăită, ne d' asănра) în ворвіре. «Λόγον —» Esp; [de вnde

Ὑποῤῥαφή (ἡ), kăпtăшipe kă чева ne dedesвăt, ne dînțăntră.

Ὑποῤῥαχίς, ίδος (ἡ), kăвăпtăра de sвăt osăл sпinărіĭ. [ὑπὸ, ῥάχις].

Ὑποῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, (nex: ὑπερρύην, ші чл:) kăргă dîn жos, saă ne dedesвăt; (desпре năpă, frănze, ші чл:) kază kîte năgînă; (desпре клăditără) înveпă a mă sărпа, staă rata a kădea; (fir: kă ак:) mă bîpă ne dedesвăt; (вne-ori) nіерă ne nesimgite ші kîte năgînă, = Ὑπεκρέω. «Τὰ τῆς εὐνοίας ὑπέῤῥει». Zos: înveпеа a se ръчі.

Ὑποῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, (nex: nas: ὑπερράγην, ші чл:) ръпă (ші nas: saă miж: de sine nas: mă ръпă, крънă) ne dedesвăt saă năgîn чева; (nas:) înveпă a mă ръпе, a mă snintека, a кръпа (ші fir; a mă zърі, a mă іві) ne dedesвăt, saă n' întре...

Ὑπόῤῥηνος (ὁ, ἡ), noet: în локă de ὕπαρνος, (oae) каре аре săвăt sine mnĭелă săгарă. [ὑπὸ, ῥὴν].

Ὑπόῤῥιζος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ῥίζα] чел de săвăt ръдъчінъ. 2) плінă de ръдъчінĭ.

Ὑποῤ-ριζόω -ῶ, biit: --ώσω, înръдъчinezză (проп: ші fir.) чева ne dedesвăt, saă kîte năgînă.

Ὑποῤῥίνιον (τὸ), парtеа образвлăĭ чеа de săвăt nasă. [ші

Ὑπόῤῥινος (ὁ, ἡ), чел de săвăt nasă; (de вnde ‖ săвăt:) Ὑπόῤῥινα, măstъцеле. 2) ворвіторă ne nasă. [ὑπὸ, ῥὶν].

Ὑποῤ-ριπίζω, biit: -ίσω, mішкă ne dedesвăt (npinч:) аерăл npin апъртоаре; săгăв înчет în fokă; (fir:) întърîtă ne săвăt askănsă. «Στάσεις—». Ап:

Ὑποῤ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω, At:, ші ...

Ὑποῤ-ρίπτω, biit: -ρίψω, apănkă чева ne dedesвăt; (ші fir:) sănзĭă, saă înгъдзĭă чева în stъпînipea кзĭва.

Ὑποῤ-ροιζέω -ῶ, biit: -ήσω, kam вîжіă, saă fakă năgînă saă adînkă взетă.

Ὑποῤῥυῆναι, nex: 2: de inf: ал лзĭ ὑποῤρέω. [de вnde

Ὑπόῤῥυσις, εως (ἡ), skărцero ne dedesвăt; (fir:) trentatъ afăndape, saă ашezape ла făndă. 2) (npin întind:) капалă săвăt пъmîntă, npin каре se skărце чева.

Ὑπ-οῤῥωδέω -ῶ, biit: -ήσω, mă kam temă, saă mă înfрікошezză de чева.

Ὑποῤῥώξ, ῶγος (ἡ), Sxл: în локă de ἀποῤῥώξ

Ὑπόρυγμα (τὸ), săпътăръ, skовітăръ, капалă ne săвăt пъmîntă. [din

Ὑπ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, = Ὑποσκάπτω (проп: ші fir:).

Ὑπ-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dănцezză săвăt sănetăл ănзĭ măsikală instrămîntă, (ad: kă măsikъ. 2) kîntă dănцînd, saă de danцă (bezĭ ὑπόρχημα). 3) репresintă dănцînd чева пantomimikă, saă dănцezză în fiгărĭ пantomimiче. [de вnde

Ὑπόρχημα (τὸ), kîntikă de danцă пantomimikă. [ші

Ὑπορχηματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторă de danцă пantomimikă. «Ὑπορχηματικὸν εἶδος ὀρχήσεως, καθ' ὃ τῇ ὀρχήσει ἐμιμοῦντο τὰ ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευόμενα». Esst: [ші

Ὑπόρχησις, εως (ἡ), dănцare пantomimikъ însoцitъ de măsikъ saă kîntikă.

Ὑποσαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, σάγη] чел săвăt (năртъторă de) samарă. «Ὄνος—». Esst:

Ὑπόσαθρος (ὁ, ἡ), кам nătpedă, saă шăвredă; nă прea цеапънă (sigără, ші чл:). [ὑπὸ, σαθρός].

Ὑπο-σαίνω, biit: -σανῶ, kam daă din koadъ (ka kĭĭнеле); mînrĭĭă întр' ănă kină, kam лінгăшeskă.

Ὑπο-σαίρω, (întreв: npinч: tpe: de kă: în локă de nrez: ὑποσέσηρα, ші nex. ὑπέσηρα) imĭ kam велеskă dinцiĭ, pînцeskă; (fir: desпре поame) крънînd, mi se kam въd чеде dînăăntră.

Ὑπο-σακκίζω, biit: -ίσω, петрекă, stpekoră прintр' ană съкълецă ană лікăidă; (npin întind:) ĭаă, îmĭ însăшeskă чева пе fărішă; (fir: келтăĭeskă, прънъdeskă ne askănsă. (kă цен:). «Ὑποσακκίζω τῆς ὁδοῦ». Esst: ĭаă dрămă, înaintezză în кале.

Ὑποσαλεύω, biit: -εύσω, kam легънă; (mi ел: saă nestр:) mă kam легънă, mă kam клетінă. [din

Ὑπόσαλος (ὁ, ἡ), aflatŭ sȣвt talazȣл mъpiĭ; (прin ȣpm:) клetinatŭ, saŭ вътȣtŭ de валȣріле mъpiĭ; (fir:) nestatopnikŭ, nesirȣpŭ (вezĭ ші ἐπίσαλος). «Ὀδόντες —». Dskp: каре se клetinъ. [ὑπὸ, σάλος].

Ὑπο-σαλπίζω, вiit: ίσω, tpîmвiцezŭ, saŭ fakŭ a pesȣna пȣцin чева прin tpîmвiцъ.

Ὑπόσαπρος (ὁ, ἡ), = Ὑπόσαθρος. [ὑπὸ, σαπρός].

Ὑποσαρκίδιος, α saŭ ος, ον, поet:, ші

Ὑποσάρκιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt карне, saŭ întpe карне ші пїеле. [ὑπὸ, σάρξ].

Ὑπόσεισμα (τὸ), tъpîцъ; fъpîmitȣpъ; цandъpъ, askie, saŭ sȣpчea; вȣкъцікъ, кodpiчелŭ; (прin întind:) гȣпоїŭ. [ші

Ὑποσεισμὸς (ὁ), ȣшоаръ клetinape (прinч: de sitъ). [din

Ὑπο-σείω, вiit: -σείσω, клetinŭ пе dedesȣвt, saŭ ȣшȣрел. «Ἔνερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι (τὸ τρύπανον), ἁψάμενοι ἑκάτερθεν». Od: I.

Ὑποσέληνος (ὁ, ἡ), sȣвt-лȣпарŭ, чел de sȣвt лȣпъ. [ὑπὸ, σελήνη].

Ὑπόσεμνος (ὁ, ἡ), кam pesпектaвiлŭ; кam греŭ. [ὑπὸ, σεμνὸς].

Ὑπο-σεύομαι, вiit: -συθήσομαι, поet: mъ pепezŭ, пъвълeskŭ, mъ пopneskŭ de o datъ, (în Es: maĭ кор: dsепърц: ὑπὸ σευομένων).

Ὑπο-σημαίνω, вiit: -ανῶ, sȣвt-semnezŭ, sȣвt-skpiŭ. 2) apъtŭ прin oape-каре semnŭ disпosiцia mea кътpe чева, = Ἐπισημαίνομαι, saŭ Ἐπικροτῶ. 3) (maĭ des) въdeskŭ чева кȣ ȣnŭ miжлокŭ askȣnsŭ (акопepit), fakŭ a se sȣвt-înцелеце чева кam de sine. 4) daŭ пiлdъ, saŭ oape-каре пъdeжde кȣїва desпpe чева; înчепŭ. «Χρεῶν ἀποκοπὰς —». Плt: [de ȣnde

Ὑποσημασία (ἡ), = Ὑποσημείωσις.

Ὑπο-σημειόω -ῶ, ші (miж:, каре este ші maĭ întpeв:) -όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ώσομαι, sȣвt-însemnezŭ чева (ка o notъ, ȣnŭ sxoлiŭ), fakŭ sȣвt-însemnъpĭ; însemnezŭ чева пentpȣ adȣчepe a minte. «Ξενοφῶν πρῶτος, ὑποσημειωσάμενος τὰ λεγόμενα (ὑπὸ Σωκράτους), εἰς ἀνθρώπους ἤγαγεν, Ἀπομνημονεύματα ἐπιγράψας». Лpt: [de ȣnde

Ὑποσημείωσις, εως (ἡ), sȣвt-însemnape (notъ, saŭ sxoлiŭ sȣвt пaцinъ de tekstŭ). 2) însemnape de adȣчepe a minte. «Οὗτος, Σωκράτους διαλεγομένου, ὧν ἐμνημόνευεν, ὑποσημειώσεις ἐποιεῖτο». Лpt: fъчea însemnъpĭ.

Ὑπο-σήπω, вiit: -σήψω, (miж: tpe: de кȣ: кȣ însemn: пas: ὑποσέσηπα) fakŭ a пȣtpezi пȣцin чева, saŭ пе dedesȣвt; (miж:) înчепŭ a пȣtpezi; (пaptч:) Ὑποσεσηπὼς, υῖα, ός, = Ὑποσαπρος.

Ὑπο-σιγάω ῶ, вiit: -ήσομαι, fakŭ ла чева, пȣ pesпȣnzŭ.

Ὑποσίδηρος (ὁ, ἡ), чел de fepŭ пе dedesȣвt (ші пе d' asȣпpa sȣflatŭ кȣ aȣpŭ, saŭ кȣ apцintŭ). [ὑπὸ, σίδηρος].

Ὑπόσιμος (ὁ, ἡ), кam кîpnŭ. [ὑπὸ, σιμός]. [de ȣnde

Ὑποσιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, кam înковоїŭ чева în sȣs (ка пasȣл чел кîpnŭ). «Τὴν ὀσφύν —». Алч:

Ὑπο-σιωπάω -ῶ, вiit: ήσομαι, кam tpekŭ чева în tъчepe, daŭ însъ a se sȣвt-înцелеце, a se гiчi. [de ȣnde

Ὑποσιώπησις, εως (ἡ), tpeчepe de чева кam în tъчepe, гiчîndȣ se însъ de askȣлtъtopĭ; saŭ (firȣpъ ptp:) petъчinцъ, (Fpanц): reticence, прin каре opatopȣл dъ askȣлtъtopiлop a înцелеце ȣnŭ лȣкpȣ, че пȣ воїеште sъ 'л sпȣїе кȣpat.

Ὑπο-σκάζω, вiit: -σκάσω, кam skїoaпъtŭ.

Ὑπο-σκαίρω, вiit: -σκαρῶ, sъpŭ (saŭ кȣ ак: sъpind apdikŭ în sȣs) пȣцin. «Τὼ πόδε —». Nічet:

Ὑπο-σκαλεύω, вiit: -εύσω, srîndъpŭ, pîkîїŭ dedesȣвt, pesколeskŭ. «Τὸ πῦρ —». Apstf:

Ὑπο-σκαλίζω, вiit: -ίσω, = Ὑποσκαλεύω.

Ὑποσκαλμὶς, ίδος (ἡ), skîndȣpa, че se пȣne пе вȣza копepteĭ коръвii sȣвt кȣїȣл, de каре se акацъ вepiгȣца вîsлeĭ. [ὑπὸ, σκαλμός].

Ὑπόσκαμβος (ὁ, ἡ), кam stpîmвŭ, шовъitŭ, saŭ înковоїatŭ. [ὑπὸ, σκαμβός].

Ὑπο-σκάπτω, вiit: σκάψω, saпŭ пе dedesȣвt; deskizŭ каналŭ sȣвt-пъmîntŭ; (цеоп:) = Ὑποκονίω. [de ȣnde

Ὑποσκαφὴ (ἡ), sъпape пе dedesȣвt; (прin întind:) каналŭ sъпatŭ sȣвt пъmîntŭ; (în цеп:) adînкътȣpъ, къвъпътȣpъ. «Θαλάσσης —». Dskp:

Ὑποσκαφιόκαρτος (ὁ, ἡ), tȣnsŭ кam dȣпe fелȣл tȣnsȣpeĭ zisŭ σκαφίον (вezĭ ziч:). [ὑπὸ, σκαφίον, καρτὸς din κείρω].

Ὑπο-σκαφισμὸς (ὁ), вîntȣpape (кȣpъцipe) de гpîŭ, ші чл: кȣ лопata de вîntȣpat. [ὑπὸ, σκαφὶς, вezĭ ziч: 3].

Ὑπο-σκελίζω, вiit -ίσω, ловeskŭ пе чiпева sȣвt кpaкȣл пiчїopȣлвĭ, ші 'л tpînteskŭ жos, îл pestopnŭ пȣindȣ 'ї пїedikъ; (fir:) amъцeskŭ; (desпpe лȣкp:) înпїedikŭ. опpeskŭ. «Τὴν ὁρμὴν —». Лiв: [de ȣnde

Ὑποσκέλισμα (τὸ), ловitȣpъ пeste пiчopŭ,

иsitъръ de nïedikъ,(Fpanц:) eroc-en jambe; (fir:) momealъ, amъцitъръ. [ші

Ὑποσκελισμὸς (ὁ), tpîntipe în лsntъ npin nsnepe de nïedikъ; (fir:) amъцipe, momipe.

Ὑπο-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, daš кs sokoteaла; bъnsïeskš кs rîndsл.

Ὑποσκευὴ (ἡ), чea de dedesssbt konstpskцie a sneï клъditъpï, (Fpanц:) substruction. [ὑπὸ, σκευὴ].

Ὑποσκήνιον (τὸ), (npinч: ла îm:) naptea чea dintpe шena de dînainte ші orxestpъ în semïчerkš a вekïsлsï teatpя, adesъpata saš npinчipala шenъ a челор вekï. [ὑπὸ, σκηνὴ].

Ὑπο-σκιάζω, biiц: -άσω, kam sтspeskš, înчenš a întsnека; (npinч: in a treïa nepsoanъ, saš în napтч:) «Τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης». At: kînd înчene a se întsnека. [de snde

Ὑποσκίασις, εως (ἡ), nsцinъ (înчenepe de) întsnекape.

Ὑπο-σκιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локš de ὑποσκιάζω.

Ὑποσκιόεις, εσσα, εν, noet: în локš de ὑπόσκιος. (în Nik: грeш: în локš de ὑπὸ σκιόεντι).

Ὑποσκιόωντο, noet: în локš de ὑπεσκιῶντο, a 3: îm: neps: de прел: ал лsî ὑποσκιάομαι.

Ὑπόσκιος (ὁ, ἡ), чел de ssbt sтspъ, akonepitš de sтspъ. «Στόμα —» Esxл: a pscъtopsлsï înksnsnatš кs patsкръ de mъslinš, ші чл: [ὑπὸ, σκιὰ].

Ὑπο-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, saлtš, sъpš de o datъ de жos.

Ὑπόσκληρος (ὁ, ἡ), kam sïptosš, tъpiчelš, saš kam asnpя, (Fpanц:) duriuscule. [ὑπὸ, σκληρὸς].

Ὑποσκόλιος (ὁ, ἡ), kam stpîmbš, saš шovъitš, ші чл: [ὑπὸ, σκολιὸς].

Ὑποσκότεινος (ὁ, ἡ), kam întsnекosš. [ὑπὸ, σκοτεινὸς].

Ὑπο-σμαραγέω, -ῶ, biit: ήσω, noet: fakš ssetš (pessnetš) adînkš.

Ὑπο-σμήχω, biit: -σμήξω, înчet fpekînd шterpš.

Ὑποσμος (ὁ, ἡ), чел кs oape-каре miposš; (fir:) каре a лsat miposš, ad: шtiinцъ de чева. [ὑπὸ, ὀσμή].

Ὑπο-σμύχω, biit: -σμύξω, apzš кs nsцinš saš askснsš fokš: (fir:) toneskš ne dînъsntpя, saš kîte nsцinš.

Ὑπο-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, kam snepiš, kam înfpikошezš.

Ὑποσόλοικος (ὁ, ἡ), kam solikš; (fir:) kam nekssiînчosš; saš kam nenpaktisitš, nedenpinsš în чева. [ὑπὸ, σόλοικος, vezï ziч:]

Ὑπόσομφος (ὁ, ἡ), kam papš, sspetosš (neîndesatš, ші чл). [ὑπὸ, σομφός].

Ὑπόσοφος (ὁ, ἡ), kam înцeлentš, saš înвъцatš. «Τέχνη —». Fлstp: каре ape oape-каре peлaцie кs filosofïa (înnpot: de βάναυσος, vezï ziч:). [ὑπὸ, σοφός].

Ὑποσπαδιαῖος, α, ον, чел кs гsвpa membpsлsï цenitalš tpasъ în жos, (Fpanц:) demi-eunuque, ne жsmъtate famenš. [din

Ὑποσπαδιὰς, άδος (ἡ), [ὑποσπάω] snš natspalš defektš ал metspsлsï цenitalš въpь:, kînd гsвpa îi este tpasъ în жos.

Ὑποσπαθισμὸς (ὁ), xipspцika operaцie npin instp: ..

Ὑποσπαθιστὴρ (ὁ), snš xipspцikš înstpsmîntš, npin каре se taïe, saš se apdikъ în sss de dedesssbt nïелea xîpчeï. [ὑπὸ, σπάθιον].

Ὑπο-σπαίρω, biit: -σπαρῶ, mъ kam satš, mъ sвîpколeskš; (desnpe вînъ, saš nsлsš) satš înчet.

Ὑπο-σπανίζω (-ομαι), biit: -ίσω, (întpeв: npinч: tpe: de кs: nas: ὑπεσπάνισμαι) kam sîntš, saš înчenš a fi linsitš de чева. «Βορᾶς —». Esxл: «Τί δ' ἐστι χρείας τῆς δ' ὑπεσπανισμένον». Sof: ka чe linsъ s' a întîmnлat a fi întp' ачestš лsкря?

Ὑπο-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, tpagš чева de dedesssbt, saš (miж:) de ssbt sinemï, ssstpagš, = Ὑφέλκω. «Ἐπειδὰν δὲ καθέζηται ὁ ἱππεὺς, ἠρεμεῖν δεῖ διδάσκειν τὸν ἵππον, ἕως ἂν καὶ ὑποσπάσηται, ἤν τι δέηται„. Ksn:

Ὑποσπειρίδιον (τὸ), basял (naptea de dedessbt a) шspsnsлsï. [ші

Ὑπόσπειρος (ὁ, ἡ), înfъшspatš, înвîptitš în тelš de шspsnš. [ὑπὸ, σπεῖρα].

Ὑπο-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnš ne askснsš.

Ὑπο-σπλαγνίζομαι, biit: -ίσομαι, întpeвsinцezš emплastpя [σπλαγνίον, vezï чiч:] snpe вîndekape de panъ, saš de dspepe.

Ὑπόσπλαγνος (ὁ, ἡ), sснssš ла, saš nъtimaшš de вoалъ de snлinъ. [ὑπὸ, σπλήν].

Ὑπο-σπογγίζω, biit: -ίσω, шtepгš nsцinš чева кs вspeteле.

Ὑπο-σποδίζω, biit: -ίσω, kam satš în чensшiš.

Ὑπόσπονδος (ὁ, ἡ), fъкstš, saš fъкъtopš de чева ssbt (npin) înвoïелï. «Ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται». Ep: "Ὑποσπόνδους ἀφιέναι τοὺς αἰχμαλώτους». Пл: (ïap maï des) «Ὑποσπόνδους αἰτεῖν (διδόναι, λαμβάνειν, νομίζεσθαι, ші чл) τοὺς νεκρούς». Ksn: Tsч:

ші чл: а чере, а da, ші чл: apmistiцie, пînъ se вор înгропа морцiї.

Ὑπο-σπουδάζω, віit: άσω, (кȣ ак:) пȣцin mъ sileskȣ, mъ sîpгȣïeskȣ despre чева; saȣ ȣнелteskȣ întp' askȣnsȣ isȣȣtipea воinцелор, ші планȣрілор меле.

Ὑπο-στάζω, віit: -στάξω, пікȣ înчet, ші кîte пȣцinȣ.

Ὑπο-στάθμη (ἡ), dрождia вре ȣнȣї лікȣidȣ къzȣtъ пе fȣndȣл вasȣлȣї; (ȣне-орї) zерȣл лаптелȣї. 2) în локȣ de ὑπόβαθρον. ||ші

Ὑποσταθμὶς, ίδος (ἡ), =Ὑποστάθμη. [ὑπὸ, στάθμη].

Ὑπόσταξις, εως (ἡ), пікаре кîte пȣцinȣ, saȣ кȣ пікътȣра. [ὑποστάζω].

Ὑπόστασις, εως (ἡ), вasȣ, temeлie, saȣ temeïȣ. 2)=Ὑποστάθμη, dрождie ашezatъ ла fȣndȣ; апъ stътътоаре; nomолȣ; zeamъ, (Itл:) salцъ înкеratъ. «Κοιλίας —». Med: = Ὑποχώρημα, mistȣïaлъ de ешit afaръ. 3) fir:) вasȣл, оȣïектȣл, matepia кȣвîntȣлȣї, saȣ пропоsiцii, ші чл: (вezї ші ὑπόθεσις). 4) (fлsf:) adeвъратъ fiinцъ, saȣ реалitatea лȣкрȣлȣї în fiinцъ ïap nȣ înкiпȣitъ în imaцinaцie, saȣ fantastiкъ); fiinцa fie-кърȣïa indiвidȣ, saȣ insȣ în парте; (Тлц:) faцъ, iпostasȣ. «Τῶν ἐν τῷ ἀέρι φαινομένων τὰ μὲν κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν». Apst: 5) simцimîntȣ statopnikȣ, хотърîре цeneроasъ (neskimвatъ), конвiнкцie, кȣражȣ (вezї ші παράστασις). «Ψυχῆς —». Diod: 6) skопȣ, гîndȣ, întpeпpindepe. «Κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν». Diod: 7) (Skp:) авере. «Αὐτοὺς καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν». Deȣtepon: IA'. 6). [ші

Ὑποστάτης, ου (ὁ), процапȣ, saȣ fȣркъ de sпpiжinȣ; (în цen:)=Ὑπόβαθρον. 2) (Бisep:) креаторȣл (ziditорȣл) лȣmeї. [ὑφίσταμαι]. [de ȣnde

Ὑποστατικὸς, ή, ὸν, ръвdъtорȣ, sȣfepitорȣ de ostenелї, îndpъzneцȣ; (кȣ цen:) eksпȣitорȣ de sine кȣ mapinimie ла (saȣ ръвdъtорȣ de) sȣfepinцe. «Δεινῶν—». Плв: 2) (Тлц:) iпostatiкȣ. 3) de креаторȣ, saȣ креацie. [de ȣnde

Ὑποστατικῶς, adв: кȣ ръвdape, statopnikъ mapinimie. 2) (Тлц:) în iпostasȣ, saȣ faцъ. 3) креаторешte.

Ὑποστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї ὑποστάτης (креаторȣ).

Ὑπόστατος (ὁ, ἡ), de ръвdвt. 2) (pap) пȣsȣ dedesȣвt. || (sȣвst:) Ὑπόστατον (τὸ), =Ὑπόβαθρον, sȣвt-sпpiжinȣ. [ші

Ὑποστάτρια (ἡ), Епгрf: sȣвt-преotiцъ, sлȣжitoape de temплȣ. [ὑφίσταμαι].

Ὑπο-σταχύω, ші Ὑπο-σταχύομαι, (fъръ віit:, поet: mъ îmmȣлцeskȣ, sпopeskȣ (ка semъnътȣра în sпiкȣ), mъ пръseskȣ.

Ὑποσταχύωτο, поet: în локȣ de ὑποσταχύοιτο, а 3: sinг: перs: de поft: ал лȣї ὑποσταχύομαι.

Ὑποστέγασμα (τὸ), акоперъmîntȣ, че se întinde пе dedesȣвt, sȣвt-aшtepnътȣръ. [ὑπὸ, στεγάζω].

Ὑπόστεγος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt акоперiшȣ, saȣ înвелitoape (înъȣntpȣ în кasъ); (în цen:) акоперitȣ, askȣnsȣ. [ὑπὸ, στέγη].

Ὑπο-στέγω, віit: --στέξω, акоперȣ sȣвt чева, sȣвt-askȣnzȣ.

Ὑπο-στέλλω, віit: -στελῶ, tpaгȣ жos, коворȣ, пitȣлeskȣ. (прinч:) «Τὰ ἱστία —». (ші înцел: sȣвst:) «Ἐπλέομεν μηδὲν ὑποστείλαντες (saȣ miж: ὑποστειλάμενοι)». Плd: (de ȣnde 2) (прin întind:) miчeskȣ, înпȣцinezȣ; (ші ел:) mъ înпȣцinezȣ. «Ἓν μὲν ἡγούμενον (ἔμβολον), τὰ δ' ὑποστέλλοντα». At: maï miчї. 3) (maï de mȣлte-орї) mъ stpînгȣ, mъ sгîpчeskȣ de fpiкъ; mъ ȣmiлeskȣ, mъ mъpцineskȣ; mъ sȣпȣïȣ; (maï des) mъ sfieskȣ; mъ temȣ. «Ὑπέστειλε (se înц: ἑαυτὸν, saȣ τὴν δύναμιν) τοῖς ἰσχυροτάτοις». Пл: s' a înкis în... (ші miж:) «Μηδὲν ὑποστειλάμενος». Iskp: (ші aвsол:) «Ὑπεστέλλοντο, καὶ ἐμετρίαζον». D. Kas:

Ὑπο-στενάζω, віit: -άξω, sȣsпinȣ пȣцin, saȣ пе askȣnsȣ; (поet: кȣ ак:) paвdȣ sȣsпinînd, saȣ sȣsпinȣ sȣвt чева.

Ὑπο-στεναχίζω, віit: -ίσω, поet: în локȣ de ὑποστενάζω.

Ὑπόστονος (ὁ, ἡ), кam stpimtȣ, stpimtiшорȣ. [ὑπὸ, στενός].

Ὑπο-στένω, (fъръ віit:) =Ὑποστενάζω; (кȣ ак:) oftezȣ пentpȣ чева.

Ὑπο-στερέω, ші Ὑποστερίσκω, віit: -στερήσω, (кȣ цen: saȣ ак: indip:) лiпseskȣ пе askȣnsȣ пе чiнева de чева.

Ὑποστερνίζω, віit: -ίσω, пȣïȣ чева sȣвt пïeптȣл кȣïва, saȣ (miж:) sȣвt ал meȣ. [din

Ὑπόστερνος ὁ, ἡ), чел de sȣвt пïeптȣ. || (sȣвst:) Ὑπόστερνον (τὸ), Esix: пaptea tpȣпȣлȣї чea de sȣвt пïeптȣ. [ὑπὸ, στέρνον].

Ὑποστήλωμα (τὸ), колоапъ de sпpiжinȣ. [ὑπὸ, στηλόω].

Ὑπόστημα (τὸ),=Ὑποστήριγμα. 2) =Ὑποστάθμη, dрождie къzȣtъ ла fȣndȣ. 3) =Ὑπόστασις, fiinцъ, sȣвstanцъ. 4) кȣражȣ, îndpъzneaлъ, (алt:) παράστημα. 5) (Skp:) tpȣпъ de оштipe, чeatъ; saȣ поsiцie ostъшeaskъ, postȣ, saȣ локȣл, ȣnde stъ stpea-

жа, (Fpanц:) corps de garde. [ὑφίσταμαι].

Ὑποστήριγμα (τὸ), sȣвt-sпріжinȣ̆, saȣ̆ sȣвt-пропtitȣръ. [din

Ὑπο-στηρίζω, вiit: -ίξω, sȣвt-sпріжineskȣ̆, saȣ̆ sȣвt-пропteskȣ̆.

Ὑποστιγμὴ (ἡ), (грam:) пȣntȣ̆-віргȣлъ, saȣ̆ semnȣ̆, прin каре se desпapt пърцiле, saȣ̆ memвріï ȣnȣï пеpiodȣ̆. (вezï ші ὑποδιαστολή). [din

Ὑπο-στίζω, вiit: -στίξω, înпestpiцezȣ̆ чева пе iчï пе коло кȣ пікътȣрï. 2) (грam:) desпapцȣ̆ прin пȣntȣ̆-віргȣле deoseвiteле пърцï а ле ȣnȣï пеpiodȣ̆, saȣ̆ sȣвt-înпapцȣ̆ прin пȣntȣaцie fpasȣл.

Ὑποστικτέον, пosit: ал лȣï ὑποστίζω.

Ὑπο-στίλβω, вiit: στίλψω, лȣчeskȣ̆, saȣ̆ skлiпeskȣ̆ пȣцin, saȣ̆ пе dedesȣвt.

Ὑποστολὴ (ἡ), коворîpe, saȣ̆ пitȣлape (акt: saȣ̆ пas:); (fir:) sгîpчipe de fpiкъ, sfiaлъ, =Συστολή; (med:) tpeпtatъ înпȣцinape de хpanъ. [ὑποστέλλω]. [de ȣnde

Ὑπο-στολίζω, вiit: ίσω, поet: în локȣ̆ de ὑποστέλλω, коворȣ̆; stpînгȣ̆; înпȣцinezȣ̆. «Λαῖφος —». Архiл:

Ὑποστόμιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt гȣръ, saȣ̆ гaȣръ de intpape în... || (sȣвst:) Ὑποστόμιον (τὸ), Цeoп: пaptea вasȣлȣï чea îndatъ de sȣвt (dȣпe) гȣpa sa; (îm:) Ὑποστόμια (τὰ), fepȣлeцeле de sȣвt гȣpa fpîȣлȣï. [ὑπὸ, στόμα].

Ὑπο-στοναχίζω, вiit: -ίσω, поet: în локȣ̆ de ὑποστεναχίζω.

Ὑποστορεῖτε, a 2: îm: пeps: a лȣï...

Ὑποστορέω -ῶ, At: în локȣ̆ de ὑποστορέσω, вiit: ал лȣï...

Ὑπο-στορέννυμι, ші Ὑπο-στόρνυμι, вiit: ὑποστορέσω, = Ὑποστρώννυμι, вiit: -στρώσω, aшtepnȣ̆, întinzȣ̆ пе dedesȣвt; (кȣ dat: indip:) aшtepnȣ̆ (гъteskȣ̆ aшtepnȣtȣл) кȣïва (ка sъ doapmъ); (прin întind: ші în menaжatъ eкsпpesie) «Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ». Eȣp: ка sъ nȣ mъ mъpitȣ̆ dȣпe чinева.

Ὑπο-στρατεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, sлȣжeskȣ̆ în oшtipe sȣвt чinева, saȣ̆ mъ oшteskȣ̆ sȣвt opdineле кȣïва.

Ὑποστρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, komandȣ̆ oшtipe sȣвt алtȣл (кȣ dat:). [din

Ὑποστράτηγος (ὁ), ал doiлea komandipȣ̆ de oшtipe, (Fpanц:) lieutenant général. [ὑπὸ, στρατηγὸς].

Ὑποστρατοφύλαξ, ακος (ὁ), =Ὑποστράτηγος. [ὑπὸ, στρατοφύλαξ].

Ὑπο-στρέφω, вiit: -στρέψω, întopкȣ̆ înaпoï; (ел: fir:) mъ întopкȣ̆, îmï skimвȣ̆ пъpepea. «Ὁ δ' ὑπέστρεφεν ἵππους». Iл: E. (ші ел:) «Εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται». Iл: M. (ші кȣ maï eкsaкtъ mъpцinipe). «Τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντες». Ksn: (ші кȣ ак: кȣ преп:) «Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον». Iл: Γ. (ші miж:) «Οὐ μὲν γὰρ τὶ σ' ὑποστρέψεσθαι δίω ἐς μέγαρον». Od: Σ. «Κἆθ' ὑποστρέψας, λέληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς». Eȣp:

Ὑποστρόγγυλος (ὁ, ἡ), кam potȣndȣ̆. [ὑπὸ, στρογγύλος].

Ὑποστροφὴ (ἡ), întoapчepe înaпoï; petpaцepe de oшtipe; (med:) =Ὑποτροπὴ, întoapчepe de воaлъ. [ші

Ὑπόστροφος (ὁ, ἡ), întopsȣ̆ înaпoï. [ὑποστρέφω]. [de ȣnde

Ὑποστροφώδης, εος (ὁ, ἡ), (med:) adȣкъtopȣ̆ de întoapчepe de воaлъ.

Ὑπόστρυφνος (ὁ, ἡ), кam акрȣ (stpeпezitopȣ̆) (проп: ші fir:). [ὑπὸ, στρυφνὸς].

Ὑπόστρωμα (τὸ), sȣвt-aшtepnъtȣръ. [ὑποστρώννυμι].

Ὑποστρώμνιος (ὁ, ἡ), (волnaвȣ̆) кȣлкatȣ̆ sȣвt aшtepnȣtȣ̆. [ὑπὸ, στρωμνὴ].

Ὑπο-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, =Ὑποστορέννυμι, aшtepnȣ̆ dedesȣвt.

Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ stîлпï sȣвt sine. || (sȣвst:) Ὑπόστυλον (τὸ), галерie пе stîлпï. [ὑπὸ, στύλος]. [de ȣnde

Ὑποστυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sȣвt-пропteskȣ̆ чева кȣ stîлпï. [de ȣnde

Ὑποστύλωμα (τὸ), sȣвt-пропtitȣръ de stîлпï.

Ὑπόστυφος (ὁ, ἡ), кam stifosȣ̆. [din

Ὑπο-στύφω, вiit: -στύψω, кam stpînгȣ̆, (fakȣ̆ пȣnгъ) гȣpa; (ел:) sîntȣ̆ кam stifosȣ̆. 2)=Προστύφω.

Ὑπο-συγ-χέω (συγχύνω), вiit: -χεύσω, кam amesteкȣ̆, konfȣndȣ̆; (ші fir:) tȣpвȣpȣ̆, konfȣsiezȣ̆ пȣцin чева. [de ȣnde

Ὑποσυγχύτως, adв: пȣцin кam amesteкat, saȣ̆ tȣpвȣpat, konfȣsiat.

Ὑπο-συλάω -ῶ, вiit: -ήσω, ïaȣ̆ în siлъ, пе askȣnsȣ̆ чева.

Ὑποσύμβολος (ὁ, ἡ), кam simвoлiкȣ̆, кam алегорiкȣ̆ (копpinzъtopȣ̆ de semne înкiпȣitoape de алteле deкît чeле въzȣte). [ὑπὸ, σύμβολος].

Ὑποσύνθημα (τὸ), semnȣ̆ de înвoipe datȣ̆ de maï 'nainte, saȣ̆ ал doiлea dȣпe алtȣл (вezï ші παρασύνθημα). [ὑπὸ, σύνθημα].

Ὑπο-συρίζω (-ττω), вiit: -ίξω, saȣ̆ -ίσω, fлȣepȣ̆, saȣ̆ шȣepȣ̆ înчet, saȣ̆ întp' ȣnȣ̆ кiпȣ̆ кam пе fȣpiшȣ̆.

Ὑπο-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskȣ̆ пе askȣnsȣ̆ saȣ̆ înжos; кȣpъцȣ̆ пînteчeле прin

кѫръцenie; (fir:) atpaгѫ кѫ кiпѫ amъцitopѫ, momeskѫ; (ѫne-opĭ) fakѫ a skъdea чева; miчeskѫ, înпѫцinezѫ; (ѫne-opĭ) tpaktezѫ чева кam пе d' asѫпpa; eкsпѫĭѫ în пpeskѫptape.

Ὑπόσυχνος (ὁ, ἡ), кam (saѫ destѫл de) desѫ. [ὑπὸ, συχνὸς].

Ὑποσφάγιον (τὸ), жѫnгĭetѫpa, saѫ пaptea вiteĭ, ѫnde se înжѫnгĭe. (вezĭ ші σφαγὴ 2). [ὑπὸ, σφάγιον].

Ὑπόσφαγμα (τὸ), sînцeлe înжѫnгĭateĭ вite, din кape fъчeaѫ ѫnѫ feлѫ de saлцъ. 2) чepneaлa sѫпieĭ. 3) (med:) sînцe eшitѫ sѫвt пeлiцъ din лoвitѫpъ, =Ἀιμάλωψ, вînъtae. [din

Ὑπο-σφάζω, вiit: -σφάξω, înжѫnгĭѫ вîpînd кѫцitѫл sѫвt гîtѫ.

Ὑποσφάξ, άγος (ἡ), поet: кpъпъtѫpъ de stînкъ, къвъпъtѫpъ, пeшtepъ. (вezĭ ші διασφάξ). [din

Ὑπο-σφάττω, вiit: -σφάξω, At: în лoкѫ de ὑποσφάζω.

Ὑπο-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, кam stpînгѫ лeгînd, saѫ лeгѫ чeвa stpîns пe dedesѫвt.

Ὑπο-σφραγίζω, вiit: -ίσω, -ομαι, пeчetлѫĭeskѫ, saѫ îmĭ пѫĭѫ пeчetea пe dedesѫвt. [din

Ὑποσφραγὶς, ίδος (ἡ), гѫpa пlaseĭ вînъtopeшtĭ, ѫnde se înкide пpin fpinгioapa пъtpѫпsъ aкoлo înadins пentpѫ aчeasta; (fir:) гaѫpa шezѫtѫлѫĭ. [ὑπό. σφραγίς].

Ὑπ-οσφραίνομαι, вiit: -οσφρανθήσομαι, кam (ĭaѫ) miposѫ, saѫ кa кѫm aшĭ miposi чeвa.

Ὑπο-σφυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, maĭ вatѫ цapina semъnatъ кѫ плѫгъpeskѫл чoкanѫ (кa sъ se aкoпepe sъmînцa).

Ὑπο-σχάζω, вiit: -σχάσω, =Ὑποσκελίζω.

Ὑπο-σχέθω, (прeл: saѫ nex: 2: ὑπέσχεθον) поet: în лoкѫ de ὑπέχω.

Ὑπόσχεο, поet: în лoкѫ de ὑπόσχου, 2: sinг: пeps: de nex: 2: de пopѫnч:, ші

Ὑποσχέσθαι, nex: 2: de inf: aл лѫĭ ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχεσίη, поet: Ion: ші Ὑποσχέσιον, поet: în лoкѫ de...

Ὑπόσχεσις, εως (ἡ), fъгъdѫĭaлъ. «Τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης». Od: K. [ші

Ὑποσχετικὸς, ἡ, ὸν, [ὑπισχνοῦμαι] atinгъtopѫ de, saѫ лesniчĭosѫ лa fъгъdѫĭeлĭ.

Ὑπο-σχηματίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кѫ aк:) imitѫ (mъ пpefaкѫ dѫпe) fopma кѫĭвa, saѫ mъ pefopmezѫ dѫпe чinева.

Ὑπο-σχίζω, вiit: -σχίσω, sпintekѫ, кpъпѫ чeвa пe dedesѫвt, saѫ пe d' asѫпpa. [de ѫnde

Ὑπόσχισμα (τὸ), sпintekъtѫpъ, saѫ кpъпъtѫpъ пe dedesѫвt, saѫ пe dînъѫntpѫ, saѫ пe d' asѫпpa (în faцъ nѫmaĭ) de чeвa. 2) (глs:) ѫnѫ feлѫ de въpв: înкълцъminte.

Ὑποσχόμενος, η, ον, nex: 2: de пaptч: aл лѫĭ ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχὼν, nex: 2: de пaptч: aл лѫĭ ὑπέχω.

Ὑπο-σώζω, вiit: -σώσω, mîntѫĭeskѫ, пъstpezѫ чeвa oape-кѫm, întp' ѫnѫ кiпѫ.

Ὑπο-σωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, кam pefopmezѫ întp' ѫnѫ кiпѫ saѫ tpeпtat tpѫпѫл.

Ὑπο-σωρεύω, вiit: -εύσω, гpъmъdeskѫ кîte пѫцinѫ.

Ὑποσωφρονιστὴς, οῦ (ὁ), sѫвt-eпistatѫ aл цimnasiѫлѫĭ, коnлѫкpъtopѫ aл лѫĭ σωφρονιστὴς (вezĭ ziч).

Ὑποταγὴ (ἡ), sѫпѫnepe, (Fpanц:) sѫвopdinaцie; (гpam:) modѫл sѫпѫsѫ. [ші

Ὑποταγὴς, έος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ, sѫвopdinatѫ. [ὑποτάσσω].

Ὑπο-ταίνιος (ὁ, ἡ), (χώρα, цapъ) лѫnгъ în fopmъ da пandлiкъ (кa o лimвъ, saѫ ѫnѫ maлѫ). [ὑπὸ, ταινία].

Ὑποτακτικὸς, ἡ, ὸν, чeл кѫ însѫшime de a sѫпѫne, saѫ a se sѫпѫne. 2) (гpam:) sѫвt-dѫsѫ лa aлtъ ziчepe. «Ὑποτακτικὴ ἔγκλισις». modѫ sѫпѫsѫ лa sѫпositiвe, saѫ efeкtiвe коnĭѫnкцiĭ. «Ἄρθρον ὑποτακτικὸν». aptiкoлѫ peлatiвѫ (sѫв-dѫsѫ лa înteчedentѫл sъѫ). [ὑποτάσσω].

Ὑποταμνὸν (τὸ), поet: o вѫpianъ вѫnъ de fepmeчe. [din

Ὑποτάμνω, Ion: ші Dop: în лoкѫ de ὑποτέμνω.

Ὑπο-τανύω, вiit: -ύσω, поet: în лoкѫ de ὑποτείνω.

Ὑπόταξις, εως (ἡ), sѫпѫnepe (aкt: saѫ пas:). [ὑποτάσσω].

Ὑπο-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, кam tѫpвѫpѫ, adѫкѫ oape-кape miкъ neлiniшte.

Ὑπο-ταρβέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: mъ кam înfpiкoшezѫ.

Ὑποταρτάριος (ὁ, ἡ), чeл din taptapѫ, de sѫвt пъmîntѫ. [ὑπὸ, τάρταρος].

Ὑπότασις, εως (ἡ), sѫвt-întindepe (aкt: saѫ пas:); (пpin întind:) «Πεδίων ὑποτάσεις». Eѫp: кîmпiĭ sѫвt-întinse. [ὑποτείνω].

Ὑπο-τάσσω [ττω], вiit: -τάξω, пѫĭѫ, aшezѫ чeвa dedesѫвt (saѫ fir: în nѫmъpѫ) de чeвa (Плв: IZ'. 15. 4); (fir:) sѫпѫĭѫ кѫĭвa. «Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». Sкp: || (пas:) mъ sѫпѫĭѫ. «Οἱ ὑποτεταγμένοι». Лкs: sѫпѫшiĭ. 2) (лa гpam:) чepѫ (în sintaкsѫ) modѫ sѫпѫsѫ. «Τὸ ἐὰν ὑποτάσσει». Sхл: Tкp: E. 21.

Ὑποταύριον (τὸ), (ὑπὸ, ταῦρος] partea dîntpe шezъtъ ші membpъл ценitaлъ, = Περίνεον.

Ὑπο-ταφφρεύω, biit: -εύσω, sanъ шanцъ пе dedesъвt.

Ὑπο-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ чева (ші ел: saъ nestp: mъ întinzъ) dedesъвt de чева. «Ἡ ὑποτείνουσα (πλευρὰ) τὴν ὀρθὴν γωνίαν». Mtmt: чea dinnotpiва eĭ. 2) (пpin întind: ші fir:) пропъĭъ; fъгъdъĭeskъ (къ ак:). «Οὐ θωπεύων, οὔθ' ὑποτείνων μισθοὺς». Apstf: (saъ къ inf:) «Ὑποτείνοντος αὐτοῦ βασιλέα φίλον ποιήσειν». Тъч: (ші къ dat:) «Ὥσπερ οὖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ὑπέτεινον». Xps: (ші miж:) «Ἐρώτησιν ὑποτείνασθαι». Плт: a пропъne. 3) пpiчinъĭeskъ, skopneskъ. «Ὀδύνας («Ἐλπίδας) —» Sof: Dm:

Ὑπο-τειχίζω, biit: -ίσω, întъpeskъ къ zidъ пе dedesъвt. [də ъnde

Ὑποτείχισις, εως (ἡ), zidipe de zidъ пе dedesъвt (de deaлъ, четъцъĭe ші чл:). [ші

Ὑποτείχισμα (τὸ), zidъ клъditъ dedesъвt (de deaлъ, четъцъĭe, ші чл:).

Ὑποτειχισμὸς (ὁ), = Ὑποτείχισις.

Ὑπο-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, кam daъ къ sokoteaлa.

Ὑπο-τελέω -ῶ, biit: -έσω, (къ dat:) плъteskъ daжdie ка...

Ὑποτελὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпъsъ лa daжdie, tpiвъtapъ. «Μισθοῦ—». Лъч: = Ὑπόμισθος. || «Τὸ ὑποτελὲς». Лкs: datopia tpiвъtapълъĭ; (колект:) în локъ de οἱ ὑποτελεῖς; (fлsf:) = къ...

Ὑποτελὶς, ίδος (ἡ), (dъпе лimвa ші sistema ъnop fiлosofĭ) пъtepea, че a лъat din natъpъ omъл sпpe doвîndipea sfîpшitълъĭ sъъ (desъвîpшitълъĭ вine). [ὑπὸ, τέλος].

Ὑπο-τέλλομαι, biit: -τελοῦμαι, поet: mъ fakъ (mъ sъвîpшeskъ) пе dedesъвt. «Βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων». Апln:

Ὑπο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭъ кam п' aлъtъpea. «Ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ». Apstf: (ĭap oвiч:) «Ὑποτέμνω (ші miж: Ὑποτέμνομαι) τὰς ὁδούς τινός». esъ къĭвa înainte, aпъкînd ъnъ maĭ sкъptъ dpъmъ. «Ἐπιπεσέειν αὐτοῖσι ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νηῶν». Ep: «Ἀποπορευόμενον δὲ αὐτὸν ὑπετέμνοντο οἱ M. ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ». Ksn: «Κατιδὼν δὲ αὐτὸν ἀναγόμενον, ἐδίωκεν. ὑποτεμνόμενος τὸν εἰs Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἐκεῖσε φύγῃ„. Ksn: (ші aвs:) «Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς οἱ λεηλατοῦντες, ἔφευγον· οἱ δὲ ὑπετέμνοντο. καὶ οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον, ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, κατόπιν τούτους ἐδίωκον». Ksn: (ші fir:) «Τὰς ἐλπίδας ("Τὰς ὠφελείας, "Τὴν θρασύτητα, "Τοὺς χρόνους) τινος ὑποτέμνεσθαι». Ksn: Пл: Xps: Esx: zъdъpniчeskъ, înпĭedikъ, oпpeskъ. (ші întp' aлtъ акчепцie). «Τὴν ἀκόντισιν δρόμῳ ὑπετέμοντο». D: Kas: пъвълind asъпpъ лe aъ aпъкat maĭ 'nainte, înкît n' aъ isвъtit къ лъnчipea лop.

Ὑποτέταρτος (ὁ, ἡ), maĭ пъцinъ къ o a patpa пapte deкît totъл (înпpot: de ἐπιτέταρτος). [ὑπὸ, τέταρτος].

Ὑποτέτληκα, вezĭ ὑποτλάω.

Ὑποτετράγωνος (ὁ, ἡ), кam tetpaгonъ, patpъnгĭъ. [ὑπὸ, τετράγωνος].

Ὑπο-τετραίνω, = Ὑποτιτραίνω.

Ὑπότεφρος (ὁ, ἡ), кam чenъшiъ. [ὑπὸ, τέφρα].

Ὑπο-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, aжъtъ, пpeîntîmпinъ къ meшteшъгъл meъ.

Ὑπο-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω, пîndeskъ, пъzeskъ пе askъnsъ.

Ὑπο-τίθημι, biit: -ὑπο-θήσω, (nex: ὑπέθηκα, ші miж: ὑπεθέμην, ші пas: ὑπετέθην, ші чл:) пъĭъ чева dedesъвt, saъ (къ dat: indip:) sъвt чева. "Ὑποθεὶς τῇ μασχάλῃ τὰ τόξα». Пл: (ші fir:). «Ὑποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ». Dm: aвînd aчeasta de maĭ 'nainte în гîndъл sъъ. (de ъnde 2) пъĭъ de temeĭъ, de вasъ, (ші miж: fir:) de skoпъ, saъ sъвĭeskтъ aл къвîntълъĭ meъ. «Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον περὶ τῆς τελευτῆς ὁντινοῦν ποιεῖσθαι λόγον„. Dm: «Νόμον φύσεως ὑποθεμένης». Алкs: Afpod: «Ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους». Плт: (ші къ inf:). «Ὑποθέμενος ἐρεῖν». Iskp: (saъ къ пaptч:). «Ὑπεθέμην οὐχ ὡς διαλεξόμενος„. Iskp: (de ъnde 3) (în цen:) sъпosezъ чева (de sirъpъ, saъ пъtinчosъ); sokoteskъ чева de motiвъ, saъ miжловъ în чева. "Ἂν πλείους ὑποθῶσιν». Apst: (ші къ inf:) «Εἰ ὑπόθοιτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον„. Пл: «Ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα„. Apst: 4) пъĭъ sъвt вedepe, пропъĭъ; însъfлъ, (Fpanц:) suggérer. «Τὴν ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ„. Тъч: «Ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθείς, ὡς ші чл:». Ksn: (ші miж:) «Ὑποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον». Ep: 5) (miж:) вaгъ чева în шintea къĭвa, повъцъĭeskъ. «Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει». Iл: Θ. «Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέτι ἔργον». Od: Δ. «Ἐγώ σοι πειράσομαι ὑποθέσθαι». Плт: »Σωτηρίην ὑμῖν ὑποθήσομαι, ἤν περ βούλεσθε πείθεσθαι». Ep: «Οὐδ' ἄν, συμβουλευομένου αὐτοῦ, τὰ ἄριστα οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο». Ep: «Τὰ ἄν αὐτὴ

ὑποθῆται, ταῦτα ποιέειν». Ep: (ші кȣ adв:) «'Αλλά μοι εὖ ὑπόθευ». Od: O. 6) пȣїȣ, (ші miж: їaȣ) zълогȣ, zълоцeskȣ. «Τὴν οὐσίαν ὑπέθηκεν„. Iskp: «Ὑπέθεσαν αὐτῷ τὰς δημοσίας προσόδους». Esx: «'Εκπώματα ἔχεις ἀργυρᾶ, ὑπόθου ταῦτα τῇ χρείᾳ». Пл: «'Εκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεώς». Dm: лȣînd de zълогȣ. «Τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσμασι τῶν ὑποτιθεμένων ἐστίν». Dm: (вezї ші simплȣ).

Ὑπο-τίλλω, вiit: -τιλῶ, smȣлгȣ, жȣmȣлeskȣ kîte ȣnȣ ȣnȣ.

Ὑπο-τιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, прецȣїeskȣ maї пȣцin, skazȣ din прецȣл чел dîntîї. || (пaptik: miж:) îmї прецȣїeskȣ sinгȣрȣ aвepea maї пȣцin dekît s' a прецȣit de пȣблікȣ, ші черȣ прin ȣрmape a mi se înпȣцina ші daждia; лц:) îmї хоtъръskȣ maї кȣmпъtatъ osînda de плаtъ de kît чea înпȣsъ de жȣdikъtopї. saȣ пропȣsъ de пîрîшȣл meȣ. «'Αργυρίου — ». Лks: mъ sȣпȣїȣ ла osîndъ de плаtъ (în локȣ de чea de moapte). «'Επεὶ δὲ ἡ δίκη κατεψηφίσθη, κελευόμενος ὑποτιμήσασθαι, οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο, οὔτε τοὺς φίλους εἴασεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογοῦντος εἴη ἀδικεῖν». Ksn: (вezї ші ἀντιτιμάομαι). 2) (fir:) прічinȣїeskȣ, пропȣїȣ de пpeteкstȣ. «Πενίαν («Τὴν ἀνάγκην) — ». Iamв: Aплd: [de ȣnde

Ὑποτίμησις, εως (ἡ), înпȣцinape, skъdepe de прецȣ, maї skъzȣtъ прецȣipe; (лц:) înпȣnepe de maї ȣшoaръ osîndъ, хоtъpîtъ de însȣшї вinoвatȣл; (fir:) пpeteкstȣ, прічinȣipe. «Πολλὴν ὑποτίμησιν τοῖς πονηροῖς ἔδωκαν» Ios: [ші

Ὑποτιμητὴς, οῦ (ὁ), прецȣitopȣ de чeвa кȣ skъzъmîntȣ din прецȣл de maї 'nainte. 2) (în Poma) sȣвt-чensopȣ.

Ὑποτίτθιος, ші Ὑπότιτθος (ὁ, ἡ), чел înкъ de цîцъ, sȣгapȣ. [ὑπὸ, τιτθὸς].

Ὑπο-τιτραίνω (-τιτράω -ῶ), вiit: ὑπο-τρήσω, (nex: ὑπετέτρηνα) гъȣpeskȣ пe dedesȣвt, saȣ пȣцin чeвa.

Ὑπο-τλάω -ῶ, вiit: -τλήσομαι, (nex: ὑπέτλην, tpe: de кȣ: întpeв: în локȣ de пpez: ὑποτέτληκα) paвdȣ, sȣfepȣ.

Ὑπο-τμήγω (-τμήσσω), вiit: -τμήξω, (nex: ὑπέτμαγον) пoet: Ion: în локȣ de ὑποτέμνω.

Ὑπ-οτοβέω (-οττοβέω) -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: faкȣ adînкȣ вȣetȣ, saȣ ȣшopȣ sгomotȣ.

Ὑποτομεὺς, έως (ὁ), instpȣmîntȣ tъїosȣ, кȣцitȣ, saȣ кosopȣ. [ші

Ὑποτομὴ (ἡ), tъїepe п'алъtȣpea, saȣ пe dedesȣвt; (fir:) лȣape, лinsipe de чeвa. [ὑποτέμνω].

Ὑπο-τονθορύζω, вiit: -ύσω, mȣpmȣpezȣ, вomвъneskȣ пe askȣnsȣ.

Ὑπο-τοξεύω, вiit: -εύσω, sъцetezȣ din жos în sȣs.

Ὑπο-τοπάζω, вiit: -άσω,=Ὑποτοπέω. [de ȣnde

Ὑποτοπασμος (ὁ), dape кȣ sokoteaлa, înкinȣipe, вънȣїaлъ.

Ὑπο-τοπεύω, вiit: -εύσω, грam: вънȣїeskȣ, mъ îndoїeskȣ despe adeвъpȣл fiinцeї вpe ȣnȣї skpiitopȣ (Sxл: Od: H). 2)=кȣ...

Ὑπο-τοπέω -ῶ, ші miж: (кape este ші maї întpeв:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι. (nex: ὑπετοπήθην, ші чл:) =Ὑπονοῶ, daȣ кȣ sekoteaлa, вънȣїeskȣ. «Οὐδὲν ὑποτοπηθέντα, τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε». Ep: [din

Ὑπότοπος (ὁ, ἡ), înd: în локȣ de ὕποπτος. [ὑπὸ, τόπος].

Ὑπο-τορεύω, вiit: -εύσω, (кȣ dat:) faкȣ flopї în sъпъtȣpї кȣ dълtiцa пe dedesȣвt.

Ὑπο-τραγῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, pепpesintȣ a doiлea пepsoanъ a dpameї în tpaцedie.

Ὑποτραυλίζω, вiit: -ίσω, вopвeskȣ кam пeлtik. [din

Ὑπότραυλος (ὁ, ἡ), кam пeлtiкȣ. [ὑπὸ, τραυλός].

Ὑποτραχήλιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, τράχηλος] чел de sȣвt гpȣmazȣ. || (sȣвst:) «Ὑποτραχήλιον, пaptea чea de sȣвt гpȣmazȣ a tpȣпȣлȣї; (fir:) пaptea чea de sȣвt кaпiteлȣл колоaneї, (Fpanц:) la frise, saȣ le gorgerin.

Ὑποτραχύνω, вiit: -υνῶ, кam înъsпpeskȣ; (fir: despe глasȣ) isвeskȣ aȣzȣл кȣ oape-кape пeплъкȣtъ aspime. [din

Ὑπότραχυς, εος (ὁ, ἡ), кam aspȣ, їȣte (moжikosȣ, пeчїoплitȣ). [ὑπὸ, τραχύς].

Ὑπο-τρείω, пoet: în локȣ de ὑποτρέω.

Ὑπο-τρέμω, (fъръ вiit:) кam tpemȣpȣ (de fpikъ).

Ὑπο-τρέπομαι, вiit: -τραπήσομαι, (nex: ὑπετράπην, saȣ ὑπετραπόμην) mъ întopкȣ înaпoї; mъ petpaгȣ пe nesimцite, înчet.

Ὑπο-τρέφω, вiit: -θρέψω, хpъneskȣ пe askȣnsȣ; (fir:) =Ὑποθάλπω.

Ὑπο-τρέχω, вiit: -θρέξομαι, saȣ δραμοῦμαι, (nex: ὑπέδραμον, ші чл:) aлepгînd tpeкȣ, saȣ mъ вîpȣ пe dedesȣвt. «Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ ἀνέσχετο, οὐτάμεναι μεμαὼς· ὁ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίη ἔστη„. Il: Φ. (ші кȣ dat: aл преп:) «Ὥσπερ πλατάνῳ χειμαζομένους ὑποτρέχειν». Пл: (saȣ кȣ aк:) «Ἡ σελήνη τὸν ἥλιον ὑποτρέχει (ἐν ταῖς ἐκλείψεσι)».

Пл: «Πηγαὶ σήραγγας ὑποτρέχουσαι». Грг: «Ὑποτρέχει τὸ αἷμα ῥᾳδίως, εἰ ἅψαιο». Гал: 2) алергѫ asѫпра кѫїва, ка sъ 'ї taїѫ dрѫmѫл, ші sъ 'л прinzѫ. «Ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ λῃστὰς ὑποδραμεῖν». Ksn: (вezї ші ὑποτέμνω). 3) (fir:) intрѫ, mъ вîрѫ пе askѫnsѫ. «Ἔλεος αὐτὸν ὑποτρέχει». Плв: i se faче кîte пѫцinѫ mілъ. "Εἴ τι ὑπέδραμέ σου τὴν διάνοιαν„. Bas: daка 'цї a tрекѫt чева прin гîndѫ. (ші ел:) «Οὐχ ὑπέδραμε». Stp: nѫ 'mї a вenit în гîndѫ. 4) mъ silеskѫ a atраце faвoapea кѫїва, лінгѫшеskѫ. «Θωπείαις ὑποδραμὼν ὑμᾶς ἐν νόσοις ἢ γήρᾳ σαλεύοντας». Плт: «Τὸν 'Αλέξανδρον ὑποτρέχει». Esx: 5) повesteskѫ чева în tреакътѫ. "Ὑποδραμὼν ὑποδείξω». Dskp: 6) поet: staѫ întinsѫ sѫвt поале de mѫnte. «Αὐτὰρ ὕπερθεν πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα„. Om: Imn:

Ὑπο-τρέω, -ῶ, вiit: -τρέσω, mъ кam temѫ; temîndѫ mъ mъ tрагѫ înапої. «Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν». Іл: P.

Ὑπὸτρητος (ὁ, ἡ), гъѫрitѫ пе dedesѫвt. «Αὐλὸς—» At: [ὑποτιτραίνω].

Ὑπο-τρηχύνω, поet: Ion: în локѫ de ὑποτραχύνω. [din

Ὑπότρηχυς, εος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локѫ de ὑπότραχυς.

Ὑποτριβὴ (ἡ), fрекътѫръ, роsътѫръ пе dedesѫвt. «Ἵπποι χωλεύοντες ἐξ ὑποτριβῆς». Ап: [din

Ὑπο-τρίβω, вiit: -τρίψω, fрекѫ пѫцin, saѫ пе dedesѫвt. «Ὑποτρίβεσθαι τῶν ἵππων τὰς ὁπλὰς». Diod: a лі se poade ѫнгiiле (fiind непotковiцї).

Ὑπο-τρίζω, вiit: -τρίξω, кam skîрцiѫ, saѫ sfîрîїѫ; (ѫне-орї) кam skрîшneskѫ din dinцї. (se конf: кѫ ὑποτρύζω).

Ὑπότριμμα (τὸ), ѫnѫ felѫ de salцъ, saѫ tокътѫръ foapte їѫte ла гѫstѫ. (de ѫnde) «Ὑπότριμμα βλέπειν». Apstf: a se ѫїta selвatik. [ὑποτρίβω].

Ὑποτριμμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї ὑπότριμμα.

Ὑποτριόρχης, ου (ὁ), ѫnѫ felѫ de кѫрѫїѫ maї mікѫ. [ὑπὸ, τριόρχης].

Ὑπότριτος (ὁ, ἡ), maї пѫцinѫ кѫ a tреїа парte dekît totѫл. (înпрot: de ἐπίτριτος). [ὑπὸ, τρίτος].

Ὑπότριψις, εως (ἡ), sѫвst: лѫї [ὑποτρίβω]. «Τριπόδων ὑποτρίψεις». Пал: Matmt: stinгiiле d' алътѫреа, прin каре se конлеагъ пе dedesѫвt пічоареле meseї.

Ὑποτρομέω -ῶ, (fъръ вiit:) поet:=Ὑποτρέμω. [din

Ὑπότρομος (ὁ, ἡ), кam înгрozitѫ. [ὑπὸ, τρόμος].

Ὑποτροπάδην, adв: поet: кѫ înапоїере, în petрацере. [din

Ὑποτροπὴ (ἡ), întoарчере înапої; (fir:) întoарчере de воалъ; petрацере înапої. [ὑποτρέπω]. [de ѫnde

Ὑποτροπιάζω, вiit: άσω, mъ întoркѫ petръгîndѫ mъ înапої; (прinч: desпре воалъ) kazѫ de ал doiлea. [de ѫnde

Ὑποτροπιασμὸς (ὁ), întoарчере de воалъ.

Ὑποτροπίη (ἡ), Ion: în локѫ de ὑποτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ὴ, ὸν, обічнѫitѫ a se întoарче їаръшї (în întoарчере de воалъ). «Νόσος («Πυρετὸς)—» Med: [ὑποτροπὴ].

Ὑποτρόπιος (ὁ, ἡ), чел de sѫвt карена коръвii. [ὑπὸ, τρόπις].

Ὑπότροπος (ὁ, ἡ), întopsѫ їаръшї înапої. «Νόστησ' 'Οδυσσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα». Od: Υ. «Οὐκέθ' ὑπότροποι αὖτις ἔσεσθε». Om: Imn: 2) = Ὑποτροπικὸς. [ὑποτρέπω].

Ὑπο-τροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: în локѫ de ὑποτρέφω. [din

Ὑπο-τροφὴ (ἡ), кîte пѫцinѫ креskътѫръ, реsърitѫръ. «Γῆς—». Maкs: продѫktѫ, odраsлъ. [ὑποτρέφω].

Ὑποτρόχαλα, греш: în локѫ de περιτρόχαλα.

Ὑπο-τροχάω -ῶ, поet: în локѫ de ὑποτρέχω.

Ὑπο-τροχίζω, вiit: -ίσω, пѫїѫ sѫвt роatъ; (miж:) kazѫ sѫвt роata карѫлѫї. 2) sѫпѫїѫ ла kaznъ de роatъ.

Ὑπότροχος (ὁ, ἡ), чел кѫ роate sѫвt sine (пѫрtatѫ пе роate). «Βάρος—» Diod: [ὑπὸ, τροχὸς].

Ὑπότρυγος (ὁ, ἡ), плinѫ de дрождiї. [ὑπὸ, τρὺξ].

Ὑπο-τρύζω, вiit: -τρύξω, mѫрmѫрezѫ înчet;(desпре пъsърї) клопкъneskѫ ка клошка.

Ὑπο-τρύω, вiit: -τρύσω, поet: кinѫїeskѫ (ші neѫt: de sine пas:) mъ кinѫїeskѫ în чева, saѫ de кътре чinева. (кѫ dat:) «Καμάτοις—» Nік:

Ὑπο-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, (nex: ὑπέτραγον, ші чл:) mъnînкѫ пе askѫnsѫ, saѫ пѫцin, saѫ maї 'nainte. 2) (fir: desпре рîѫрї) кѫргînd п'алътѫреа mъnînкѫ кîte пѫцin пе dedesѫвt, sѫвt-sапѫ. (Кал: Епгр: 45.)

Ὑπ-οττοβέω -ῶ, вiit; -ήσω, поet:=Ὑποτοβέω.

Ὑπο-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (nex: ὑπέ-

*

τυχον, ші чл:) (кѫ dat:) mъ вродеskъ (esъ din întîmпларе) înainte, întîлneskъ; (fir.) taĭъ ворва кѫїва, îĭ pesпѫnzъ de îndatъ, (Fpanц:) repartir, (алт:) ὑπολαμβάνω.

Ὑπο-τυπόω -ῶ, віit: -ώσω, deskpiъ, înкіпѫїeskъ, isвodeskъ кіпѫл кѫїва. || (miж:) îmĭ înкіпѫїeskъ în minte чева.

Ὑπο-τύπτω, віit: -τύψω, ловеskъ în жos, saъ ѫшор; (partik:) вагъ ѫnъ вasъ în fѫndъ de чева, ші 'л вatъ, ка sъ se ѫмпле. «Ὑποτύψας δὲ ἀσκῷ ἀπὸ τοῦ φρέατος ἀντλέει». Ep: «Ὑποτύπτουσα φιάλῃ τοῦ χρυσοῦ ἐδωρέετο». Ep: ѫмпlînd din гръmadъ. «Κοντῷ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ, τι πρόσχοιτο πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέγοντες πλίνθους εἴρυσαν». Ep: «Τὸν πηλὸν εἰς λεκάνας ὑποτύπτοντες, ὥππερ ταῖς ἅμαις, τοῖν ποδοῖν». Apstf: (ші miж:) «Ὅπως ὑπετύψατο ληνοῦ». Nik: 2) (nestp: saъ ел:) dîndъ mъ afѫnd esъ d'asѫпра. «Χέρσῳ ὑπέτυψε κορώνη» Ap: (se îndpeпt: ὑπέκυψε, dap вezĭ ші προτύπτω).

Ὑποτύπωσις, εως (ἡ), înкіпѫіpe, isвodipe; înfъцішаре ка de modeлъ; (ptp:) віе deskpiepe a ѫnѫĭ лѫкрѫ. [ὑποτυπόω].

Ὑποτυρὶς, ίδος (ἡ), ѫnъ feлъ de пръжітѫръ кѫ вpînzъ, лапте ші mĭepe. [ὑπὸ. τυρὸς].

Ὑπότυφλος (ὁ, ἡ), кam орвъ. [ὑπὸ, τυφλὸς].

Ὑπότυφος (ὁ, ἡ), кam fѫmѫpatъ, saъ плinъ de fantasiĭ. [ὑπὸ, τύφος].

Ὑπο-τύφω, віit: -θύψω, apzъ пе dedesѫвt кѫ fокъ fѫmerînd fъpъ fлакъръ; (fir:) skopneskъ, întъpîtъ пе dedesѫвt, пе askѫnsъ. || (пas:) apzъ sѫвt чепѫшъ, saъ пе nesimцite (nѫ în faцъ, проп: ші fir:).

Ὑπότυψις, греш: în локъ de ὑπόθυψις.

Ὑπουάτιος, α saъ ος, ον, поet: [ὑπὸ, οὖας] чел de sѫвt ѫрекĭ.

Ὑπουδαῖος, α, ον, поet: [ὑπὸ, οὖδας] чел de sѫвt пъmîntъ.

Ὑπουθατίας, ου (ὁ), поet: [ὑπὸ, οὖθαρ]= Ὑπομάζιος.

Ὑπουθάτιος, α saъ ος, ον=Ὑπουθατίας.

Ὕπουλος (ὁ, ἡ), (прinч: panъ) каре лѫкреazъ (sапъ) пе dedesѫвt; (de ѫnde fir:) каре askѫnde în sine вре ѫnъ ръъ (aвînd amъцitopъ ekstepiopъ), бънѫitъ; (desпре omъ) fъцарnikъ, пpefъкѫtъ, віклеanъ. «Τέλμα ὕπουλον». Пл: каре nѫ se кѫnoaшte пе d'asѫпра. «Οἰδεῖ ἡ πόλις, καὶ ὕπουλος ἐστὶ». Плт: клочеште peskoaлъ. «Ὕπουλα σώματα». Пл: челе че sѫвt o din afapъ sънътate askѫnd вре o хронікъ пatimъ. "Ὕπουλον εἶναι τινὶ„. Лкs: a цinea пatimъ asѫпра кѫїва. [ὑπὸ, οὐλὴ]. [de ѫnde

Ὑπουλότης (ἡ), amъцitopъ ekstepiopъ; fъцърnічіе, askѫnsъ віклеnіе. [ші

Ὑπούλως, adв: în кіпъ fъцарnikъ, пpefъкѫtъ, віклеanъ, amъцitopъ. "Ὑπούλως διακεῖσθαι„. Плв: a цinea пismъ, ші a пîndi вреme de pesвѫnape.

Ὑπουραῖος, α, ον, чел de sѫвt коadъ. [ὑπὸ, οὐρὰ].

Ὑπουράνιος, α saъ ος, ον, чел de sѫвt черъ, întinsъ пeste totъ пъmîntѫл. "Κλέος —„. Om: [ὑπὸ, οὐρανὸς].

Ὑπουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezъ în faвoapea (sлѫжeskъ) кѫїва; (în цen:) daъ, fakъ граціе. «Τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν ὑπουργῆσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα». Ep: "Τὸν χρυσὸν τοῖς ἐγχωρίοις ἡ φύσις ἀνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ„ Diod: (ші пas:). "Τὰ ὑπουργημένα τινὶ„. Epd: sлѫжвеле, грацііле fъкѫte кѫїва. [ὑπουργὸς]. [de ѫnde

Ὑπούργημα (τὸ), sлѫжвъ îndatopъtoape fъкѫtъ кѫїва. [ші

Ὑπούργησις, εως, ші

Ὑπουργία (ἡ), sлѫжвъ, граціе. [ші

Ὑπουργικὸς, ὴ, όν, кѫвenitъ, saъ аплекatъ ла sлѫжіpe. [ὑπουργὸς]. [de ѫnde

Ὑπουργικῶς, adв: în кіпъ граціosъ, îndatopъtopъ прin sлѫжвъ.

Ὑπουργὸς (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἔργον] лѫкрътopъ în sлѫжва (faвoapea) кѫїва, коnлѫкрътopъ ла чева; (desпре лѫкр:) kontpiвѫitopъ; (кѫ dat:) "Τὸ καθῆσθαι ἑώρων ὑπουργὸν ὂν τῷ ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα„. Ksn: kontpiвѫїe. || (sѫвst: кѫ цen:) sлѫгъ, sлѫжitopъ. "Ἀθήνης ὑποεργὸς„. Dion: 2) (maĭ noъ) ministpѫ.

Ὑπουρὶς, ίδος (ἡ), кѫреaoa de sѫвt коada віteлор de поваръ a samapѫлѫĭ deпe dînseле. [ὑπὸ, οὐρὰ].

Ὑπόφαιδρος (ὁ, ἡ), кam веseлъ (deskisъ ла faцъ). [ὑπὸ, φαιδρὸς].

Ὑπο-φαίνω, віit: -φανῶ, арътъ чева пе dedesѫвt, saъ преа пѫцin, кam пе жѫmътate. «Ὀδόντας —» Tкр: "Θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης„. Od: P. 'л a tpas maĭ afapъ, înкît sъ se вazъ пѫцinел, ші sъ fie ла îndemînъ. || (nestp: saъ ел: ші miж:) înчепъ a mъ іві, авїа mъ zъpeskъ. "Ἡμέρα σχεδὸν ὑπέφαινε„. Ksn: înчепѫse a se кръпа de zi. "Ἐπειδὴ δὲ ἔαρ ὑπέφαινε ("Ἅμα δὴ τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ)„. Ksn: пе ла înчепѫtѫл прimъвереĭ.

Ὑπόφαιος (ὁ, ἡ), кam чепѫшіъ (каре вate în пегрѫ). [ὑπὸ, φαιὸς].

Ὑποφακώδης, εος (ὁ, ἡ), кam de faцa лinteĭ. [ὑπὸ, φακώδης].

Ὑπο-φαρμάσσω (ττω), віiit: -άξω, amestekъ

ші пѫцінъ doftopie, saŭ apomъ, saŭ daŭ кѫїва doftopie, fъръ a o simцi (amestekînd 'o kîte пѫцінъ în mînкapea, saŭ въѫtѫpa sa).

Ὑπόφασις, εως (ἡ), [ὑποφαίνω] пѫцінъ apъtape, (прінч:) "'Οφθαλμῶν – „. Іпкр: aneвoïasъ deskidepe de окї din гpeѫtatea капѫлѫї.

Ὑποφᾶτις, ιος (ἁ), Dop: în локŭ de ὑποφῆτις, fem: ал лѫї ὑποφήτης. (în Пind: se îndpeпt: maї пpoбaв: ὑποφαύτιες).

Ὑπόφαυλος (ὁ, ἡ), кam пpostŭ; saŭ кam pъŭ, netpeвnікŭ. [ὑπὸ, φαῦλος].

Ὑπόφαυσις, εως (ἡ), гаѫръ, прin кape se stpeкoapъ пѫцінъ лѫminъ. [din

Ὑπο-φαύσκω, віit: φαύσω, пѫцin лѫminezŭ (кam întѫneкat); înчeпŭ a лѫmina, лікъpeskŭ.

Ὑπόφαυτις, ιος (ἁ), Еол: în локŭ de ὑπόφαυσις; (fir:) вîpîpe віклеапъ, (Fpanц:) insinuation. «Διαβολιῶν ὑπόφαυτις—». Пind:

Ὑπο-φείδομαι, віit: -φείσομαι, mъ кam skѫmпeskŭ, faкŭ чева кѫ oape-кape îкonomie, saŭ кpѫцape. [de ѫnde

Ὑποφειδομένως, adв: (пaptч:) кѫ oape-кape кpѫцape, saŭ sfiaлъ, кam кѫmпъtat.

Ὑπο-φέρω, віit: -οίτω, (nex: ὑπήνεγκα, mi пas: ὑπηνέχθην, ші чл:) dѫкŭ (skoцŭ, tpansпoptŭ чева fiind, saŭ intpînd пe dedesѫвt. «'Αλλὰ μ' ὑπήνεικαν πόδες. Іл: Е. 2) apdiкŭ asѫпpъ 'mї; (de ѫnde maї des fir:) sѫfepŭ, paвdŭ. «Ὅπλα ὑποφέρειν, ἃ ἂν αὐτοῖς διδῶσι». Ksn: (ші fir). «'Επιφοραὶ, ἅς οὐ ῥᾳδίως ὑποίσεις». Ksn: «Τὸν τῶν ὁμιλητῶν τρόπον ἡδέως ὑποφέρειν». Iskp: 3) adѫкŭ (ші fir: însѫfлѫ, вaгŭ) пe askѫnsŭ, saŭ tpeпtat, шeпaжezŭ. «Ῥᾷον τὰ πράγματα —». Ksn: «'Ελπίδα—». Sof: (ші кѫ ак: кѫ пpeп: indip: «Ὑποφέρειν εἰς διόρθωσιν». Пл: (ші пas:). «Εἰς τὸ νεμεσᾷν καὶ φθονεῖν ὑποφερόμενοι». Пл: 4) tîpъskŭ лa вaлe; (ші пas:) mъ tîpъskŭ, aлѫneкŭ кîte пѫцinŭ; (fir:) skazŭ, mъ tpeкŭ; îmї пїepzŭ вoinцa, mъ deskѫpaжezŭ; (кѫ ак: кѫ пpeп:) mъ aвatŭ, saŭ sîntŭ aплeкatŭ кътpe... «'Ο ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιποροῦντας„. Лкs: «'Ο λόγος, ὥσπερ ῥεῦμα, φέρων ὑπήνεγκε βίᾳ». Apstd: (ші ел: saŭ aвsoл:) «Χωρία ὑποφέροντα». Плd: aлѫneкoase, saŭ вълtoase, înneкътoape. (ші пas:) "Ἂν ὑποφέρηται θᾶττον, ἤ ὥστε ἔχειν ἀπερείσασθαι». Apst: (mi fir:) «Πόλις ὑποφερομένη». Пл: skъzѫtъ. «Βασιλεῖς ὑποφερόμενοι„. Пл: a кърора пѫtepe se клetinъ. (ші кѫ пpeп:) «'Εκ φιλοτιμίας εἰς πενίαν ὑπενηνεγμένος». Ап: 5) adѫкŭ (пѫїŭ) чева dedesѫвt, saŭ sѫвt вedepe, saŭ înпotpівъ de чева, пpoпѫїŭ; kontpastezŭ; adѫкŭ пpiчinѫipї, пpeteкste; лiпeskŭ, atpiвѫїeskŭ кѫїва чева de хѫлъ, mѫstpezŭ, înвinoвъцeskŭ. "Τὰ σεσιδηρωμένα μέρη ταῖς πληγαῖς ὑποφέροντες». Пл: «Τοὺς μῆνας(«Τὰς σπονδὰς)ὑποφέρειν». Ksn: a пpoпѫne de пpeteкstŭ ал apmistiцii sfinцenia лѫneлop (кѫ гîndŭ de a кîштiгa вpeme). «'Ετέροις ὑποφέρειν τὸ ἔγκλημα δεῖ». Epd:

Ὑπο-φεύγω, віit: -φεύξομαι, (nex: ὑπέφυγον, ші чл:) fѫгŭ пe dedesѫвt saŭ пe askѫnsŭ, skaпŭ fѫцind пe fѫpiш.

Ὑποφητεύω, віit: -εύσω, sîntŭ (saŭ stpъm: eкsплiкŭ, tîлкѫїeskŭ кa)...

Ὑποφήτης, ου (ὁ), [ὑπὸ, φημί] eкsпpimъtopŭ de zeeшteлe вoinцe (вopвind кa din гѫpa ші însѫfлapea лѫї Dѫmnezeŭ), tîлкѫitopŭ ал zeeшteлop пpoopoчiї; (în цeп:) пpoopoкŭ. «Μουσῶν ὑποφῆται». Ткр: пoeцiї (ші fir:). «Κιθάρης ὑποφήτωρ». =Κιθαρῳδός. [de ѫnde

Ὑποφητικὸς, ὴ, ὸν, пpoopoчeskŭ. [de ѫnde

Ὑποφητικῶς, adв: пpoopoчeшte (кa ѫnŭ пpoopoкŭ).

Ὑποφῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї ὑποφήτης.

Ὑποφήτωρ, ορος (ὁ), пoet: în локŭ de ὑποφήτης.

Ὑποφθαδὸν, adв: пoet: [ὑποφθάνω] aпѫкînd înainte.

Ὑποφθάλμιος (ὁ, ἡ), чел de sѫвt окї. «Τὰ ὑποφθάλμια». пъpцiлe tpѫпѫлѫї чeлe de sѫвt окї, плeoпeлe, saŭ oвpaжiї, ші чл: [ὑπὸ, ὀφθαλμός].

Ὑπο-φθάνω, віit: -φθάσω, saŭ -φθήσομαι, (nex: ὑπέφθασα, saŭ ὑπέφθην, ші чл:) aжѫnгŭ, aпѫкŭ maї 'nainte. «Πρὶν γὰρ ὑποφθὰς δουρὶ μέσον περόνησεν». Іл: Н. (ші miж:) «Τὸν δ' ὑποφθαμένη φάτο μῦθον». Od: O. (вezї ὑπολαμβάνω).

Ὑποφθὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de пaptч: a лѫї ὑποφθάνω

Ὑπο-φθέγγομαι, віit: -φθέγξομαι, гpъїeskŭ înчet; pesѫnŭ, faкŭ вѫetŭ adînкŭ. 2) pesпѫnzŭ кѫ adaosŭ лa чeлe zise de aлtѫл; saŭ taїŭ вopвa aлtѫїa aпѫкînd înainte. (вezї ші ὑπολαμβάνω).

Ὑπο-φθείρω, віit: -φθερῶ, stpiкŭ (ші пas: mъ stpiкŭ) пѫцin; saŭ (mъ) toпeskŭ пe nesimцite, кîte пѫцinŭ.

Ὑποφθονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) кam пismѫїeskŭ. [din

Ὑπόφθονος (ὁ, ἡ), кam пismѫitopŭ. [ὑπὸ, φθόνος]. [de ѫnde

Ὑποφθόνως, adв: кam кѫ пismъ. «Ὑπο-

φθόνως ἔχειν τινί». Ksn: = Ὑποφθονεῖν.

Ὑποφθορεὺς, έως (ὁ), stрikъtorъ, korъptorъ întp' askъnsъ [ὑποφθείρω].

Ὑπο-φλεγέθω, noet: în лokъ de ὑποφλέγω.

Ὑπο-φλεγμαίνω, biit: -ανῶ, mъ kam aprinzъ, mъ smflъ, obrinteskъ nъqin чева, saъ ne dedesъbt; saъ nътimeskъ de askъnsъ înflamaqie.

Ὑπο-φλέγω, biit: -φλέξω, arzъ ne dedesъbt, saъ ne askъnsъ ші kîte nъqinъ.

Ὑπόφλοισβος (ὁ, ἡ), noet: vîxiitorъ în adînkъ. «Θάλασσα—». Opf: [ὑπὸ,φλοῖσβος].

Ὑπο-φοινικίζω, biit: -ίσω, kam batъ în roшъ deskisъ, stakожiъ.

Ὑπο-φοινίσσω, biit: -ίξω, fakъ чева kam roшkatъ.

Ὑποφόνια (τὰ), platъ de banї datъ pentrъ otorъ pъdelor otorîtъlъї (peskъmpъръ de sînqe). [ὑπὸ, φόνος].

Ὑποφορὰ (ἡ), koborîpe, skъzъmînt; (med:) aплекаре ла somnъ, saъ ъrdinape; (fir:) skъdepe, trечepe din floareа saъ kъlmea sa; (ъne-orї) înnpotivipe, kontestape (de ъnde ἀνθυποφορὰ); (ъne-orї) propъnepe de prічinъipe, saъ pretekstъ. «Ἡ τῶν μηρῶν—» Ksn: (bezї ὑποφέρω 5). 2 (npin întind:) вале, koborîшъ; kanalъ de апе sъbt пъmîntъ,=Ὑπόνομος (Stp: E:); (de ъnde med:) fistъlъ. «Κολλᾷ ὑποφορὰς». Dskp: [шi

Ὑπόφορος (ὁ, ἡ), koborîчosъ, вълosъ, pînosъ; (med:) fistъlosъ (kape sanъ ne dedesъbt). 2) tpibstarъ, daждnikъ. 3) (în E-ър: Pes: 757: греш: în лokъ de ὕπαφρος) «Ὄμμα—». плinъ de лъkrъmї. [ὑποφέρω].

Ὑποφραδμοσύνη (ἡ), noet: поваqъ, sfътъipe. [din

Ὑπο-φράζομαι, biit: -φράσομαι, (nex: ὑπεφράσθην) noet: kam вагъ de seamъ; bъnъїeskъ; гiчeskъ.

Ὑπο-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, înгръdeskъ, înkizъ ne dedesъbt.

Ὑπο-φρίσσω (ττω), biit: -φρίξω, (tpe: de kъ: în лokъ de prez: ὑποπέφρικα) noet: mъ kam înfiopezъ; (kъ ak:) mъ temъ, mъ snepiъ de чinева, tpemъpъ de fpikъ înaintea kъїва.

Ὑποφρύγιος (ὁ, ἡ), (ἦχος, sъnetъ, глasъ) kam апропiatъ de takтъл, saъ tonъл Fpiqikъ ал векїeї mъsїче. [ὑπο, Φρύγιος].

Ὑποφυγὴ (ἡ), fъгъ ne askъnsъ; skъpape; asilъ, лokъ de pefъгъ. «Θέρους — » los: de apsъpa de варъ. [ὑποφεύγω].

Ὑπο-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: -ὑπέφυν, ші чл:) pesъръ dedesъbt, saъ kîte nъqinъ ші ne nesimqite.

Ὑπο-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sъflъ, saъ ъmflъ ne dedesъbt, saъ nъqin

Ὑπόφυσις, εως (ἡ), pesърipe de dedesъbt; (npin întind:) влъstarъ, saъ odpъslъ de dedesъbt (дела ръдъчinъ). [ὑποφύομαι].

Ὑπο-φυτεύω, biit: -εύσω, (kъ dat: indip:) sъdeskъ sъbt чева.

Ὑπο-φωλεύω, biit: -εύσω, (kъ dat: indip:) sîntъ înkъїbatъ (vîpîtъ) sъbt чева; saъ îmї amъ kъїbъl dedesъbt.

Ὑπο-φωλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ὑποφωλεύω.

Ὑπο-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirъ din potrivъ апробînd чева; îndemnъ npin stpigъte. [de ъnde

Ὑποφώνησις, εως (ἡ), înkъpaжape npin аклamaqiї, stpigape de апроваqie.

Ὑπο-φώσκω,=Ὑποφαύσκω.

Ὑπο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, noet: în лokъ de ὑποχωρῶ, mъ petpagъ înапої nъqin, saъ kîte nъqinъ.

Ὑπο-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (nex: ὑπέχανον, tpe: de kъ: în лokъ de prez: -ὑποχέχηνα) kam kaskъ гъpa (npon: ші fir:); sîntъ ne жъmъtate kъskatъ, saъ krъpatъ; (npinч: în tpe: de kъ:) staъ kъ гъpa kъskatъ (ka чел че askъlъ kъ лkape a minte, saъ prівeште чева kъ mipape); (npin întind:) sîntъ, staъ kam ne rîndърї.

Ὑπο-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, (nex: -ὑπεχάρην, ші чл:) mъ kam въkъръ; simqъ o askъnsъ въkърie în sinemї (fъръ a o arъta).

Ὑπο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasъ чева kam слабъ, saъ moале oape-kъm; (kъ qen:) mъ sъnьїъ, mъ îndъплекъ în чева, mъ kъmpътezъ în релаqie kъ чева.

Ὑπο-χαλεπαίνω, biit: -ανῶ, mъ kam nekъжeskъ (ka kъm m' aшї mînia).

Ὑποχαλινίδιος, α saъ ος, ον, чел dedesъbt de fpîъ, saъ înnpeвnatъ kъ fpîъл în naptea de жos. || Ὑποχαλινιδία (se înq: ήνία)». Ksn: naptea din жos a fpîълъї. [ὑπὸ, χαλινὸς].

Ὑποχαλκίζω, biit: -ίσω, kam batъ în faqa aprameї. 2) (глs:) sкimbъ kъ monete de apramъ. [din

Ὑπόχαλκος (ὁ, ἡ), чел kъ apramъ ne dedesъbt (iap ne d'asъnpa kъ алtъ metalъ maї npeqiosъ); (în qen:) amestekatъ, falsъ (калпъ, Tъpч:). 2) kam de faqa apameї. [ὑπὸ, χαλκὸς]. [de ъnde

Ὑποχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, falsifikъ чева npin amestekape de apramъ.

Ὑπο-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, sanŭ, skobeskŭ (къ dalta) чева пе dedesъbt.

Ὑποχαροπὸς (ὁ, ἡ), кат албенецŭ. [ὑπὸ, χαροπὸς].

Ὑπο-χάσκω, (прел: ὑπέχασκον) = Ὑποχαίνω.

Ὑπόχαυνος (ὁ, ἡ), кат бъхавŭ; (fir:) înfъmъpatŭ, плinŭ de fantasiĭ, кат ъшърелŭ. [ὑπὸ, χαῦνος]. [de ъnde

Ὑποχαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, кат ъmflъ (ші fir:); însъflъ oape-кape înrîmfape, mîndpie.

Ὑποχείριος, α saŭ ος, ον, [ὑπὸ, χεὶρ] чел de sъbt mînъ, saŭ ла îndemînъ; (maĭ des) робitŭ, sъbt stъpînipe. «Ὑποχείριον ποιεῖσθαί τινα». Ep: a sъпъne, a stъpîni. «Πειρᾶσθαι, ὅπως... ὑποχείριοι μήποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις». Ksn: 2) domestiчitŭ, sъfepitopŭ de mînъ asъпръшĭ, (Fpanц:) apprivoisé.

Ὑπ-οχετεύω, biit: -εύσω, aбatŭ, stръmъtŭ апъ, ші чл: прin каналŭ пе dedesъbt, saŭ пе askъnsŭ.

Ὑπόχευμα (τὸ), isворŭ, saŭ кърsъръ de апъ, че se варsъ пе dedesъbt. [din

Ὑπο-χέω, biit: -εύσω, (nex: ὑπέχεα, ші поet: ὑπέχευα, ші чл:) върsŭ (ші fir: aштерnŭ pisinind) пе dedesъbt. «Ῥῶπας ὑπέχευεν δασείας». Od: Z. 2) amestekŭ пе askъnsŭ ші алтŭ felŭ de metalŭ dekît чел възъtŭ. (fir:) «Ὑποχεόμενος τῇ ῥητορικῇ βαφῇ τὴν φυσιολογίαν». Пл: 3) (miж: поet:) zъmislеskŭ. «Σπλάγχνοις ὑπεχεύατο παῖδας». Оп: 4) simцŭ în sinemĭ (saŭ sîntŭ копрinsŭ înъъntpъ deчева). "Ἀπιστὶη ὑπεκέχυτο αὐτῷ». Ep: nъ кpedea. 5) (med:) пътimeskŭ de пepdea ла окĭ (вezĭ ὑπόχυσις).

Ὑποχὴ (ἡ), [ὑπέχω] ъnŭ felŭ de potъndъ плasъ de пeskъit.

Ὑπόχηλα (τὰ), înкeĭetъpĭ de ла deцeтеле mîneĭ, saŭ oase eшite кат afaръ пе ла ачеле aptiкълaцiĭ. [ὑπὸ, χηλή].

Ὑποχθόνιος, ші Ὑπόχθων, ονος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, χθὼν] = Ὑπόγειος.

Ὑποχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел de sъbt tъnikъ. || (sъbst: бърв:) къmaшъ, че se поaptъ пе dedesъbt. [ὑπὸ, χιτὼν, вezĭ ziч:].

Ὑπο-χλιαίνω, biit: -ανῶ, înкpoпeskŭ чева апа, о fakŭ кълdiшoaръ.

Ὑπ-οχλίζω, biit: -ίσω, поet: apdikŭ în sъs пе dedesъbt къ пîpria; (în цen:) apdikŭ лъкpъ гpeŭ; (прin întind:) deskizŭ. «Κληΐδας θυράων — ». Пapt:

Ὑπόχλοος (ὁ ἡ), = Ὑπόχλωρος, [ὑπὸ, χλόη].

Ὑποχλωρόμελας, ανος (αινα, αν), кат negpiчĭosŭ. [ὑπόχλωρος, μέλας].

Ὑπόχλωρος (ὁ, ἡ) кат ofilitŭ, гълбeniчĭosŭ. [ὑπὸ, χλωρός].

Ὑποχοιρὶς, ίδος (ἡ), [ὑπὸ, χοῖρος] ъnŭ felŭ de плantъ (de чiкoaръ).

Ὑπόχυλος (ὁ, ἡ), кат beninosŭ (amestekatŭ къ beninŭ); кат холерiкŭ (meлanхoлiкŭ, saŭ пекъжiчĭosŭ). [ὑπὸ, χολή].

Ὑποχονδριακὸς, ὴ, ὸν, пътimaшŭ de iпoxondpie. «Πάθος ὑποχονδριακὸν». П: Eцin: ъnŭ felŭ de meлanхoлie, iпoxondpie. [din

Ὑποχόνδριος (ὁ, ἡ), чел de sъbt srîpчĭъpiле коastелор, ші цeasta пĭeптълъĭ; (de ъnde || sъbst:) Ὑποχόνδριον (τὸ), ші Ὑποχόνδρια (τὰ), пърцiле челе de sъbt коaste, ші de amîndoъ пърцiле diafpaгmeĭ, saŭ desпърцitoapeĭ memвpane a пînteчелъĭ de жos. [ὑπὸ, χόνδρος].

Ὑπο-χορηγέω -ῶ, biit: ήσω, daŭ în ажъtopŭ, dъpъĭeskŭ чева пе askъnsŭ.

Ὑποχορηγία (ἡ), dape de челе tpeбъinчoase, înлesnipe, ажъtopape askъnsъ, dъpъipe de чева пе sъbt mînъ. [ὑπὸ, χορηγός].

Ὕποχος (ὁ, ἡ), [ὑπέχω] sъпъsŭ (къ цen:). «Βασιλέως— ». Esхл: (saŭ къ dat:). «Πάντα τοῖς θεοῖς ὕποχα». Ksn: 2) (ъne-opĭ) вiноватŭ. «Ἐξωλείας — ». Dm:

Ὑπο-χραίνω, biit: -χρανῶ, поet: кат mînжeskŭ, кат întinŭ.

Ὑπο-χρεμετίζω, biit: -ίσω, pînкĭezŭ înчet; (къ dat:) pînкĭezŭ ла (възînd) чева, кĭemŭ прin pînкĭezъtъpeле меле.

Ὑπο-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tъшind кат ръпeskŭ, skoцŭ пъцinъ flегmъ.

Ὑπόχρεως, At: în локŭ de ὑπόχρεος (ὁ, ἡ), sъпъsŭ ла datopie; (ші fir:) îndatopatŭ къĭва пentpъ faчepe de вine, saŭ гpaцie (къ цen: ел: saŭ dat:). «Φιλίας καὶ χάριτος πατρῴας ὑπόχρεων». Пл: [ὑπό, χρέος].

Ὑπο-χρίω, biit: -χρίσω, ъnгŭ пе dedesъbt; (ші miж:) mъ ъnгŭ пе dedesъbt. (прinч:) "Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποχρίεσθαι, ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνοιντο, ἤ εἰσί». Ksn: (вezĭ ші ὑπογράφομαι).

Ὑπόχρυσος (ὁ, ἡ), чел че ape sъbt sine (копрinzъtopŭ de) aъpŭ; (прin întind:) вoгatŭ; (прinч:) înчinsŭ пе dedesъbt (în кemepŭ) къ aъpŭ. «Ἔμπορος — ». Елd: [ὑπὸ, χρυσός].

Ὑπο-χρωματίζω, biit: -ίσω, колopezŭ пе dînъъntpъ, saŭ пе dedesъbt, = Σκιαγραφῶ.

Ὑπόχυμα (τὸ), о natimъ (повъĭaлъ) a окiлор, (Tъpч:) пepdea. (вezĭ ші γλαύκωμα). [ші

Ὑπόχυσις, εως, (ἡ) topnape, saŭ въpsape пе edesъвt, saŭ kîte пъцinŭ;(прin întind:) tълбъpape ; (med:) =Ὑπόχυμα. [ші

Ὑποχυτὴρ (ὁ), вasŭ, din кape se toapnъ ъntdeлemnŭ în kandiлъ. [ші

Ὑπόχυτος (ὁ, ἡ), [ὑποχέω] amestekatŭ прin topnape пе dedesъвt; tълбъpatŭ; faлsifikatŭ; (desпpe monetъ) minчinosŭ,(Tъpч:) калпŭ; (desпpe вinŭ) amestekatŭ къ апъ; (fir:) întpodъsŭ de din afapъ, nъ къpatŭ, neadeвъpatŭ, saŭ nenatъpaлŭ. «Πολίτης —». Плd:

Ὑπο-χωλεύω, вiit -εύσω, кam skĭoaпъtŭ,= Ὑποσκάζω.

Ὑπο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ petpaгŭ пъцin чева înaпoĭ, saŭ kîte пъцinŭ, saŭ пе askъnsŭ, кam пе fъpiш. «Μένεν, οὐδ' ὑπεχώρει». Om: (ші къ цen:) »Ἦν μὲν ἀνθίστηται, μάχεσθαι δεήσει· ἢν δ' αὖ ὑποχωρῇ τοῦ πεδίου, μεταθεῖν δεήσει». Ksn: (ші къ dat: пepiп:) «Ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου». Apstf: (ші къ цen: къ преп:). «Ὑποχωρεῖ τῇ πόλει ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης». Apstd: (ші къ ак:) «Μηδένα ἄλλον ὑποχωρεῖν„. Tъч: 2) (în a tpeĭa пeps: desпpe deшeptape de пînteчe) ese afapъ пе din жos, пе шezъtŭ (aлt: «Κάτω διαχωρεῖ). «Ὑποχωρεῖ αὐτῷ ἡ γαστήρ». Лкs: se deшaptъ (de mistъĭaлъ). "Ὑποχωρεῖ αὐτῷ τῶν σκυμβάλλων πάμπολλα». Eлi: «Ἔκπικρον ὑποχωρεῖ». Apst: [de ъnde

Ὑποχώρημα (τὸ), mistъĭaлъ eшitъ пе din жos afapъ (skîpnъ). [ші

Ὑποχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe înaпoĭ kîte пъцinŭ. 2) (med:) deшeptape de пpisoaseлe пînteчeлъĭ (eшipe afapъ). [ші

Ὑποχωρητικὸς, ὴ, ὸν, fъкъtŭ, saŭ zisŭ пе вpeme de petpaцepe îndъpъt. «Μέλη ὑποχωρητικὰ„. кape se kîntъ în шena teatpълъĭ dъпe sfîpшitъл peпpesintaцii dpameĭ, (aлt:) ἐξόδια.

Ὑποψάθυρος (ὁ, ἡ), кam fpaцedŭ. [ὑπὸ, ψαθυρός].

Ὑπο-ψαλλάσσω, вiit: άξω,=Ὑποψηλαφῶ.

Ὑπο-ψάλλω, вiit: -ψαλῶ, isбeskŭ (atinгŭ) ъшop коapdeлe ъnъĭ mъsikaлŭ instpъmîntŭ (пpeкъm, kînd лe чeapкъ чinева maĭ 'nainte de a înчeпe sъ kînte); (stpъm: къ ак:) îndemnŭ înчet лa kîntape; (în цen·) =Ὑπηχῶ. «Ὑποψάλλει τὴν Ἀτθίδα ἡ γλῶσσα». Fлstp:

Ὑπόψαμμος (ὁ, ἡ), коpinzъtopŭ, плinŭ de nisinŭ. "Γῆ—„. Лкs: 2) чeл къ nisinŭ în жos, пе fъndъл sъŭ. «Λίμνη — » Stp: [ὑπὸ, ψάμμος].

Ὑπόψαρος (ὁ, ἡ), кam sъpŭ. "Ἵππος—„. Stp: [ὑπὸ, ψαρός].

Ὑπο-ψαύω, вiit: -ψαύσω, atinгŭ пе dedesъвt, saŭ ъшъpeл.

Ὑποψάφαρος(ὁ, ἡ), кam fpaцedŭ, fъpîmiчĭosŭ, шъвpedŭ, saŭ пъtpedŭ. [ὑπὸ, ψαφαρὸς].

Ὑπο-ψάω -ῶ, вiit: -ψήσω, шtepгŭ fpeкînd пе dedesъвt, saŭ ъшъpeл.

Ὑπο-ψεκάζω, вiit: -άσω, stpoпeskŭ пъцintел, кa къ бъpъ de плoae.

Ὑπο-ψελλίζω, вiit: -ίσω, вopбeskŭ кam пeлtiк. [din

Ὑπόψελλος (ὁ), кam пeлtikŭ. [ὑπὸ, ψελλός].

Ὑπο-ψεύδομαι, вiit: -ψεύσομαι, кam minцŭ.

Ὑπο-ψηλαφάω (ші Ion: -έω) -ῶ, вiit: -ήσω, пiпъĭŭ пе dedesъвt, saŭ ъшop, înчetiшop.

Ὑπο-ψηνίζω, вiit: -ίσω, гъъpeskŭ пе dedesъвt; (кom:) înбopцoшezŭ пе sъвt askъnsŭ.

Ὑπο-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, nъmъpŭ, fakŭ sokoteaлъ, (Fpanц:) supputer.

Ὑποψήφιος (ὁ, ἡ), aлesŭ прin вotъpĭ пе askъnsŭ. 2)(maĭ noŭ)=[ὑπόψηφος, вezĭ ziч:].

Ὑποψήφισις, εως (ἡ), sokotipe, saŭ sokoteaлъ fъкъtъ къ пĭetpiчeлe (кa акъm къ бoвiĭ). [ші

Ὑποψηφιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopŭ (къ пĭetpiчeлe, кa акъm къ бoвiĭ) [ὑποψηφίζομαι]

Ὑπόψηφος (ὁ, ἡ), пpoпъsŭ de a se aлeцe, saŭ a se pîndъi în вpe ъnŭ postŭ къ вotъpĭ, kandidatŭ,=Ὑποψήφιος (2) (къ toate къ Toma Maц: ziчe, "Ὑπόψηφος καὶ ὑπὸ ψῆφον λέγε, μὴ ὑποψήφιος»). (къ dat:) "Τῇ βασιλείᾳ—„ Sin: [ὑπὸ, ψῆφος].

Ὑποψία (ἡ), къъtъtъpъ кĭopъшъ, бъnъitoape бъгape de seamъ, бъnъĭaлъ; (în pъŭ) pea idee desпpe чinева. "Ὑποψίαν ἔχειν, saŭ "Ἐν ὑποψίᾳ ("Δὶ ὑποψίας) εἶναι τινὶ„. Лкs: a fi бъnъitŭ. [ὑπὸ, ὄψις]. [de ъnde

Ὑποψιαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, aплekatŭ, лesniчĭosŭ лa бъnъipe, бъnъitopŭ.

Ὑπο-ψιθυρίζω, вiit: -ίσω, шoпteskŭ, mъpmъpezŭ пе askъnsŭ.

Ὑπόψιος (ὁ, ἡ), пoet: въzъtŭ pъŭ, ъpîчĭosŭ, бъnъitŭ. 2) eкsпъsŭ în (sъвt) вedepea къĭвa. "Ἄγρη—„. Oп: deskoпepitŭ de вînъtopŭ. [ὑπὸ, ὄψις].

Ὑπὸψομαι, вiit: aл лъĭ ὑφοράω.

Ὑπο-ψοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ ъnŭ ъшopŭ tponкъnitŭ, sгomotŭ, saŭ ъnŭ înчetŭ, op adînкŭ въetŭ.

Ὑπόψυχρος (ὁ, ἡ), кam peчe (пpoп: ші fir:). [ὑπὸ, ψυχρὸς].

Ὑπο-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчеsкъ, saŭ ръкореsкъ пъцin, saŭ кîte пъцinъ.

Ὑπ-οψωνέω -ῶ, biit: -ήσω, fъръ din (înшелъ în) tîргъїелї.

Ὑποψωρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam pîїosъ. [ὑπὸ, ψώρα].

Ὑπτιάζω, ші Ὑπτιάω, noet: biit: -άσω, staŭ лъnцitъ къ faцa în sъs; îmї плекъ капъл înапої; (прin întind:) mъ преfакъ, fакъ nazъpї, mъ ръsfъцъ; saŭ (maї des, ші fir:) mъ леnевеsкъ, арътъ nепъsape în чева. «Πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν—». Epd: (ші stpъm:) tpînteskъ жos, кълкъ пе sпate, плекъ, повîрnezъ чева sпре înапої. «Εἰς τὸ πρανές (ἱεμένου τοῦ ἵππου) ὑπτιαστέον ἑαυτόν». Ksn: [ὕπτιος]. [de ъnde

Ὑπτίασις, εως (ἡ), =Ὑπτιασμός. [ші

Ὑπτίασμα (τὸ, op че stъ кълкatъ къ faцa în sъs. «Χερῶν ὑπτιάσματα». Esхл: ръгъчїъnї къ mîїnї întinse. [ші

Ὑπτιασμὸς (ὁ), кълкаре, лъnцipe пе sпate; (прin întind:) netezipe; saŭ netezime; (прin întînd: ші fir: tpîndъвie, nепъsape.

Ὑπτιαστέον, nosit: ал ал лъї ὑπτιάζω.

Ὕπτιος, α, ον, кълкatъ, лъnцitъ къ faцa în sъs; плекatъ, повîрnitъ sпре înапої; (desпре лъкр:) пъsъ d' andapateле; (fir: desпре локъ) nitълatъ, пъsъ жos; saŭ netedъ, шesъ; (desпре mape) лinъ, seninъ; (desпре stiлъ de къвîntъ) слабъ, moлiчїosъ, întinsъ; (desпре oamenї) tpîndaвъ, лeneшъ, neînгpiжatъ; (ъne-opї) mîndpъ, înгîmfatъ. «Πέσεν ὕπτιος». Om: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτ' ὕπτιος, ἄλλοτε πρηνής». Iл: Ω «Πλάγιόν τι θείης ἄν, ὥστε κεῖσθαι ὥσπερ γάμμα ὕπτιον». Ksn: pestopnatъ къ sъsъл în жos (ad: ка Лat L:). «Ὑπτία χείρ». întinsъ къ палma în sъs. «Ὑπτίαις χερσί». Sъid: къ mîїneле întinse ка în ръгъчїъne. «Τὰ ὕπτια τῶν φύλλων». Tfp: пaptea de dînъъntpъ, saŭ чea dedesъвt. «Τὰ ὕπτια τοῦ σώματος, (saŭ aвsoл:) «Τὰ ὕπτια». Apst: пърцiле de dînainte saŭ dîn faцъ a ле tpъпълъї; (їap desпре stapea opizontaлъ) челе dîn жos (прекъm πρηνῆ челе de dînапої ші челе dîn sъs). «Ὕπτιον ὄρος». Sхл: чел nъ преа dpeпt sъiшosъ, чi tpeпtat înълцatъ. «Χωρίοις ὑπτίοις καὶ λείοις». Елi: локъpї шese, întinse. «Ὕπτιος ὕπνος—». Епгр: ал челъї къ totъл лъnцitъ, ші fъръ гpiжъ. «Ἐξ ὑπτίας διανύειν τὸν λόγον». Плt: de ла sfîpшitъ, d' andapateле. [ὑπὸ]. [de ъnde

Ὑπτιότης (ἡ), nosiцia челъї кълкatъ; (desпре локъ) жosime; saŭ netezime; (fir:) tpîndъвie, negpiжъ, nепъsape; (прin ъpm:) moлiчїъne de характеръ saŭ moралъ. [ші

Ὑπτιόω, -ῶ, biit: ώσω, кълкъ, лъnцeskъ, pestopnъ пе sпate; (пas:) mъ кълкъ, mъ лъnцeskъ, mъ pestopnъ пе sпate.

Ὑπτιόων, noet: Ion: în локъ de ὑπτιῶν, пaptч: ал лъї ὑπτιάω.

Ὑπτίως, adв: fъръ гpiжъ, fъръ пъsape. [ὕπτιος].

Ὑπωάδιος (ὁ, ἡ), noet: aflatъ înкъ sъвt (în oъ. [ὑπὸ, ὠόν].

Ὑπώβωλος (ὁ, ἡ), глs: în локъ de ὑπόβολος.

Ὑπωλένιος, α, saŭ ος, ον, noet: чел de sъвt ъmъpъ, saŭ din вpaцe. «Φαρέτρη—». Tкр: [ὑπὸ, ὠλένη].

Ὑπωμαῖος, α saŭ ος, ον, чел de sъвt ъmepї. «Ποῦς —». Ap: пiчopъл de dînainte ал вiteлop. [ші

Ὑπωμία (ἡ), пaptea tpъпълъї чea de sъвt ъmepї [ὑπὸ, ὦμος].

Ὑπωμοσία (ἡ) чepepe de amînape, saŭ modifiкape de жъdiкatъ прintp' o sъвt жъpъmîntъ пропъnepe de pesonaвiлъ прiчinъ, =Ὑπομοσία. [ὑπόμνυμι, bezї ziч:].

Ὑπ-ωπιάζω, biit: -ασω, ὑπώπιον] лoвind пе чinева пе oвpazъ iї fакъ вînъtъї, пълmъїeskъ tape; (прin întind: în цen:) кinъїeskъ, înпiлezъ «Ἵνα μὴ ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με». Sкр: sъ mъ sъпepe. «Ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα». Sкр: îmї mъnчeskъ tpъпъл. «Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κιθαρῳδὸν, ὑπωπιάσθη». Лpt: (ші fir:) «Αἱ πόλεις δαιμονίως ὑπωπιασμέναι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι». Apstf: [de ъnde

Ὑπωπιασμὸς (ὁ), mъnчipe, кinъipe. «Σώματος —». Лкs: domoлipe de tpъпъ прin кinъipe, (Fpanц:) mortification.

Ὑπώπιον (τὸ), [ὑπὸ, ὤψ] пaptea de sъвt окї a oвpazълъї; (noet: ла îm: în цen:) oвpazъл. «Νυκτὶ ἀτάλαντος ὑπώπια„. Iл: Φ. întъnекosъ, selвatiкъ ла faцъ ка noaпtea. 2) (oвiч:) вînъtaїe пе oвpazъ din лoвitъpъ; (în цen:) sdepлitъpъ, kontъsie, isвitъpъ къ вînъtaїe; (прin întind:) вътътъpї (прinч: ла mîїnї din лъкръ), neцї. «Τηροῦ, μὴ λάβῃς ὑπώπια». Apstf: sъ nъ капецї гїontъpї în oвpazъ. «Οὕτω μάχιμος ἦν ἐν ταῖς συζητήσεσιν, ὥσθ' ὑπώπια φέρων ἀπῄει». Лpt: «Τὰ ὑπώπια κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται». At: 2) =къ...

Ὑπωπὶς, ίδος (ἡ) ъnъ felъ de плantъ, (Fpanц:) ferule, = Θαψία (fiind къ se sokotїa de леакъ ла ὑπώπια, bezї ziч:).

Ὑπωρίη (ἡ), Ion: în локъ de...

Ὑπώρεια (ἡ), поалe de мънte. «Οἱ δὲ Ἕλληνες φρασθέντες τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ στρατοπεδευομένους, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείας τοῦ Κιθαιρῶνος». Ep: «Ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ οὔρεος». Ep: [ші

Ὑπώρειος, ші (Ion:) Ὑπώρεος (ὁ, ἡ), чел de сѫбт (în поалe de) мънte. [ὑπὸ, ὄρος]

Ὑπώρορε, поет: a 3: sinr: неps: de (прг:) нех: 2: ал лъї ὑπόρνυμι.

Ὑπωρόφιος, α сѫă ос, ον, шезъторă сѫбт înвелітă de каsъ, (ad:) în каsъ (ка feмeіле). «Τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν». Ткр: «Ὑπωρόφιοι δὲ τοι εἰμὲν». Іл: I. sîntem în каsa ta. || (сѫбst:) Ὑπωροφία (se înц: χώρα), поет: катъл каseї чел de сѫбт înвелітоаре (ad: чел маї de сѫs),=Ὑπερῷον. 2) (întр'алтъ акчепціе a zіч:) ал трestii (ал глъверъzъї, ал паїълъї). «Βοὰ — ». Hind: [ші

Ὑπώροφος (ὁ, ἡ), =Ὑπωρόφιος. [ὑπὸ, ὄροφος, сѫă ὀροφή].

Ὑπωρυχία (ἡ), сънарe пе dedesъбт; (прin întind:) капалă, шанцă сънатă пе сѫбт пъмîнтă. [ὑπορύττω].

Ὕπωχρος (ὁ, ἡ), кам гълбенічіосă, оfілітă, палідă. [ὑπὸ, ὠχρός].

Ὗραξ, акос (ὁ), поет: Еол: шоаріче. [ὗς].

Ὑρὰξ, адв: гls: în локă de фóрδην.

Ὑριατόμος (ὁ), гls: тъіеторă (лъъторă) de fагъръл мїерії. [ὗριον, τέμνω].

Ὗριον dim: ал лъї...

Ὗρον (τὸ), злеїă de албіне; (прin întind:) fагъръ de мїере. [în afin: кв...

Ὑῤῥίς, неîнтр: прim: ал лъї...

Ὑῤῥίσκος, ші Ὑῤῥίσχος (ὁ), гls: кошă, папердă, (алт:) ἀῤῥίχος. (вezї ші ῥίσκος, ші ὕρχη).

Ὑρτάνη (ἡ), гls: акоперемîнтъл (капакъл) оалеї.

Ὕρχη, ші Еол: Ὕρχη (ἡ), [ἕρκος] вasă de пъмîнтă пентрă а пъstра întр'înсъл пеште ватовітă.

Ὗς, ὑός (ὁ, ші ἡ), (dat: ὑΐ, ак: ὗν îm: ὗες, ὑῶν, ὑσίν, ὗς). поркă, скроаfъ. «Ὗς πρὸς Ἀθηνᾶν (se înц: ἤρισε)». Пров: пентрă чеї че se пъп кв чеї маї бънї dекіт dînшіі. «Ὗς ἐκώμασε». Пров: пентрă чеї перегълацї, поркă, сѫă ка порклъ. «Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται„. Пров: пентрă чеї че sinгъръї алеаргъ în пеіре.

Ὕσγη (ἡ), Галат: нъме de копъчелă, каре продъче ніште гогоаше de въпsea стакожіе.

Ὑσγινοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsită рошă стакожіă. [ὕσγινον, βαφή].

Ὑσγινόεις, εσσα, εν, поет: Ὑσγινοβαφής. [din

Ὕσγινον (τὸ), колоаре рошіе deскіsъ, стакожіе, че se fъчea din гогоашеле врîndъшълъї, сѫă копъчелълъї [ὕσγη].

Ὕσδος (ὁ), Еол: în локă de ὄζος.

Ὕσθην, пas: нех: de хоt: ші ...

Ὑσθῆναι, пas: нех: de înf: ал лъї ὕω.

Ὕσθριξ, ὕστριχος (ὁ, ші ἡ), грам: în локă de ὕστριξ.

Ὕσιρις, ιος (ὁ), поет: Еол: în локă de Ὄσιρις.

Ὗσις, εως (ἡ), [ὕω] плоаре.

Ὕσκλος, ші Ὕσχλος (ὁ), кіotоареа înкълъмінteї, прin каре se пetpече кърeaоа сăă пожіца, че о stрînце.

Ὕσκεθα (ἡ), гls: [ὗς, σκώρ] =Ὑσπέλεθος.

Ὕσμα (τὸ), =Ὑετός, плоае. [ὕω].

Ὑσμίνη (ἡ), (dat: de алтъ декл: ὑσμῖνι) поет: [ἐσμὸς, σμῆνος] înкъїерарe de въtаїе, сăă въtъліе. «Πρώτη ὑσμίνη» Om: fронtъл бътълії. [de ѫnde

Ὑσμίνηνδε, адв: поет: în локă de ἐς ὑσμίνην, ла бътъліе. [ὑσμίνη, δε].

Ὑσμῖνι, поет: dat: (de алтъ декл:) ал лъї ὑσμίνη.

Ὑσπέλεθος (ὁ), [ὗς, πέλεθος] къкърeazъ de порклă.

Ὑσπλαγγὶς, ίδος (ά), Dop: în локă de ὕσπληξ. [din

Ὕσπλαγξ, αγγος (ά), ші Ὕσπλαξ, αγος (ὁ), Dop: în локă de ...

Ὕσπληγξ, ηγγος (ἡ, mi pap ὁ), ші

Ὕσπληξ, ηγος (ἡ), [ὗς, πλήσσω] вічїă пентрă порчї, сăă din пїеле de порклă; (în цеп:) вічїă (вezї ші ὑστριχίς). 2) лімва кърseї; (în цеп:) кърsъ, сăă лацă de пъsърї. 3) (овіч:) вареріеа, сăă fънia чеа întinsъ în латъл къпътїълълъї карієреї, în досъл къріа стаă рата алергътопії, ка, îndatъ че ва къdea ачеea, съ se порнїаскъ. «Ἑστᾶσιν ἐφ' ὑσπληγγος». Лъч:

Ὑσπολέω-ῶ, віit: -ήσω, пасклă (пъzескă) порчї. [din

Ὑσπόλος (ὁ), поркарă, сăă пъzitорă, човапă de порчї. [ὗς, πόλος].

Ὕσσακος, ші Ὕσσαξ, акос (ὁ), кот:= Хοῖρος, метврал цепіталă femeeскă. [ὗς]

Ὑσσὸς (ὁ), лапче; (пartік:) pilum ал Romanілор.

Ὑσσωπίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінă) fъкътă кв isопă. [din

Ὕσσωπος (ἡ), isопă, внă fелă de плантъ apomatікъ.

Ὑσσωτὸς, ὴ, ὸν, fъкътă în fорmъ de pomana лапче [ὑσσὸς, вezї zіч:].

Ὑστάτιος, α saŭ ος, ον, поet: în локŭ de

Ὕστατος, η, ον, [sȣпрл: ал лȣї ὕστερος] чел maї din ȣрmъ. || (neȣt:) Ὕστατον, ші (îm:) Ὕστατα, adв: în челе maї din ȣрmъ.

Ὑστέρα, (ἡ) mitpa (sгъȣл) mȣїерії, (Лat:) uterus; (прінч:) fem: ал лȣї ὕστερος.

Ὑστεραῖος, α, ον, fъкȣtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чева maї în ȣрmъ, saŭ a doa zi «Τῷ ὑστεραίῳ ἔτει». Ksn: Τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ». Ksn: (обіч:) «Ἡ ὑστεραία (înпреȣнъ, ші maї des fъръ) ἡμέρα». Es: Ksn: zioa de mîîne, saŭ a doa zi. «Ὑστεραῖος ἧκε». Лкs: a doa zi a вenit. [ὕστερος].

Ὑστεραλγὴς, έος (ἡ), (γυνὴ) пъtimaшъ de dȣpepe de mitpъ. [ὑστέρα, ἄλγος].

Ὑστερεύω, вiit: -εύσω, ші

Ὑστερέω -ῶ, вiit: -ήσω, віŭ, saŭ mъ fakŭ în ȣрmъ, ръmîїŭ în ȣрmъ, nȣ soseskŭ ла вреme; (fir:) sîntŭ maї de жos, saŭ maї înпȣцinatŭ de kît (saŭ лiпsitŭ de) чева,= Στέρομαι; (Skp:) = Ἐλλείπω, amȣ лiпsъ; saŭ (neȣt:) лiпseskŭ. «Κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεθα». Eȣp: (ші кȣ цen:) «Ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε». Ksn: a вenit кȣ чінчї zile maї în ȣрmъ de бътъліе. «Ὅτι ὑστερήσειεν ἐς Ἀλίαρτον τοῦ Λυσάνδρου». Ksn: «Ὑστερήσαντες οὐ πολλῷ». Тȣч: Ὑστερήσαντες οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, οἶνον οὐκ ἔχουσι». Skp: (ші mіж:) «Παιδὸς ὑστερήσομαι». Eȣp: (вezї ші ὑστερίζω). [ὕστερος]. [de ȣnde

Ὑστέρημα (τὸ), ачееа, întpȣ каре чінева este maї лiпsitŭ, maї înпȣцinatŭ dekît алтȣл, (Fpanц:) désavantage (înпpot: de προτέρημα). [ші

Ὑστέρησις, εως (ἡ), ръmînepe maї în ȣрmъ; înпȣцinape; (în цen:)=Ὑστέρημα, лiпsъ. [ші

Ὑστερητικὸς, ὴ, ὸν, обічнȣitŭ a se faче, a вeni maї în ȣрmъ. «Τύπος — ». Med: характерŭ de fpirȣpї, a ле карора періоade se peîntopк, пе kît înainteazъ, maї tîpziŭ.

Ὑστερίζω, вiit: -ίσω,=Ὑστερέω, mъ fakŭ, saŭ віŭ maї în ȣрmъ, ръmîїŭ înaпoї (проп: ші fir:), sîntŭ лiпsitŭ, înпȣцinatŭ în чева. «Προεξορμᾷν ἡμέρᾳ μιᾷ μᾶλλον, ἢ ὑστερίζειν». Ksn: «Ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης ὑστερίζειν„ Ep: «Ὑστερίζειν τῶν καιρῶν„. Dm: a перde окazіiле. «Ὑστερίζω τῆς ἐμαυτοῦ ἀκμῆς„. Iskp: 'mї a tpekȣt вpemea, saŭ fлoapea, în каре mъ afлamŭ maї 'nainte. [ші

Ὑστερικὸς, ὴ, ὸν, ал mitpeї, saŭ de п' înпрежȣрȣл eї. «Νόσημα — ». Med: боалъ atinгъtoape de mitpъ. [ὑστέρα].

Ὑστεροβουλέω -ῶ, вiit: ήσω, mъ гîndeskŭ maї în ȣрmъ (dȣпе faпtъ). [ші

Ὑστεροβουλία (ἡ), гîndipe dȣпе faпtъ. [din

Ὑστερόβουλος (ὁ, ἡ), каре se гîndeшte în ȣрmъ (dȣпе faпtъ, кînd nȣmaї este вреme). [ὕστερος, βολή].

Ὑστερογενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ, nъskȣtŭ în ȣрmъ. «Θρὶξ — „. Apst: eшitŭ dȣпе naшtepe. [ὕστερος, γένος].

Ὑστερογονία (ἡ) naшtepe, saŭ цeнepaцie de maї în ȣрmъ, ȣрmъшie. [ὕστερος, γόνος].

Ὑστερόληπτος (ὁ, ἡ), [ὕστερος, λαμβάνω] лȣatŭ înaпoї. (грam: eкsпл: a лȣї παλινάγρετος).

Ὑστερολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбeskŭ maї în ȣрmъ dekît алтȣл, saŭ dekît toцї. [ші

Ὑστερολογία (ἡ), ворбipe în ȣрmъ de алтȣл; пaptea a doa a ȣnȣї кȣвîntŭ opatopikŭ, saŭ a ȣneї dpame teatpaле; (ptp:) =Πρωθύστερον (fiгȣръ de кȣвîntŭ). [din

Ὑστερολόγος (ὁ, ἡ), каре ворбemte maї în ȣрmъ dekît алцiї; peпpesintъtopŭ de a doiлea пepsoanъ a dpameї. (вezї ші δευτερολόγος). [ὕστερος, λόγος].

Ὑστερόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὑστερόβουλος. [ὕστερος, μῆτις].

Ὕστερον, adв: maї în ȣрmъ.

Ὕστερον (τὸ), ші Ὕστερα (τὰ), вezї ὕστερος.

Ὑστεροπαθέω, -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskŭ (sîmцŭ dȣpepe) maї пе ȣрmъ. [ὕστερος, πάθος].

Ὑστερόποινος (ὁ, ἡ), osînditopŭ, пedeпsitopŭ în ȣрmъ (dȣпе tpeчepe de вреme). [ὕστερος, ποινή].

Ὑστερόποτμος (ὁ, ἡ), [ὕστερος, πότμος] sokotitŭ de moptŭ, ші пе ȣрmъ întopsŭ віŭ.

Ὑστερόπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: каре mepцe, saŭ вine maї tîpziŭ (кȣ întîpziitopŭ пічорŭ, saŭ ȣmблetŭ). [ὕστερος, ποῦς].

Ὑστερόπρωτον (τὸ), =Πρωθύστερον (fiгȣръ ptp:). [ὕστερος, πρῶτος].

Ὕστερος, α, ον, чел din ȣрmъ, fъкȣtŭ, saŭ fъкъtopŭŭ de чева maї în ȣрmъ; (fir: кȣ цen:) maї de жos, maї skъzȣtŭ; sȣпȣsŭ, sȣвaлtepnŭ (вezї ші δεύτερος). «Ὑστέρῳ χρόνῳ τουτέων». (saŭ кȣ ак: кȣ преп:) «Ὑστέρῳ χρόνῳ μετὰ ταῦτα». Ep: dȣпе tpeчepe de вреme. «Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι». Ep: în чеа ȣрmъtoape. «Ὑστέρα δεκάτη». Atik: zioa din ȣрmъ a zeчimiї челiї dîn ȣрmъ. «Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν». Apstf: tîpzîŭ. (ші кȣ цen:) «Σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν». Iл: Σ. (ші fir:) «Ὕστερον ποιεῖσθαί

(saŭ τίθεσθαί) τί τινος, saŭ τινι, saŭ πρός τι». Лкs: «Ὕστερον αὐτὸν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρχοντος τίθησι». Плt: «Ὕστερον τίθεσθαι τὸν πλοῦτον τοῖς λόγοις». Плt: a prefepi înвъцътѕреле dekît богъцia. «Μὴ ἔμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου». Esхл: «Γυναικὸς ὕστερος». Sof:= ἥττων. «Οὐδενὸς ὕστερος τῶν ἐν τῇ πόλει». Тѕч: (ші кѕ dat: modif:) «Ὑστερός τινος γνώμῃ (γένει, ἀρετῇ, ші чл:)». Тѕч: Om: (ші în перifp:, «Ἐξ ὑστέρου (se înц: χρόνου)». Diod: saŭ «Ἐν ὑστέρῳ». Тѕч: saŭ Ἐξ ὑστέρης». Ep: «Ἐς (Ἐς τὸ) ὕστερον». Плt: în локŭ de || (neѕt:) Ὕστερον, ші (îm:) Ὕστερα, adв: în локŭ de ὑστέρως, пе ѕрmъ, dѕпе aчestea, saŭ maĭ în ѕрmъ. «Χρόνῳ («Οὐ πολλῷ χρόνῳ) ὕστερον». Пл: Dm: (ші fir: кѕ цen:) maĭ пѕцin «Ὕστερον τούτων,,. Ep: (ші îm:) «Ὑστερα ταῦτα πένεσθαι». Od: П. (ші кѕ aptik:) "Τῷ ὕστερον ἔτει». Apst: în anѕл ѕрmъtopŭ. «Οἱ ὕστερον (ші кѕ преп: ἐς ὕστερον),,. Epd: Грг: ѕрmaшiĭ. || «Ὑστέρα» mitpa, saŭ sгъѕл; ші Ὕστερον ші (îm:) Ὕστερα = Δεύτερον, kasa копiлѕлѕĭ (ла naштepe).

Ὑστεροφημία (ἡ), репѕtaцia чea dѕпе ѕрmъ (dѕпе moapte), saŭ din ѕрmъ. [ὕστερος, φήμη].

Ὑστεροφθόρος (ὁ, ἡ), чел maĭ în ѕрmъ, dѕпе вреme stpikъtopŭ, пръпъditopŭ, = Ὑστερόποινος. «Ἐριννύες ». Sof: [ὕστερος, φθορά].

Ὑστερόφωνος (ὁ, ἡ), în ѕрmъ pesѕnъtopŭ. «Ἠχώ—». Епгр:

Ὑστεροχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ maĭ în ѕрmъ, dѕпе вреme, maĭ noŭ (ѕрmaшŭ). [ші

Ὑστεροχρονία (ἡ), ѕрmъшie dѕпе вреme. [ὕστερος, χρόνος].

Ὑστέρω, ші Ὑστέρως, adв: = Ὕστερον, maĭ пе ѕрmъ, maĭ tîpziŭ.

Ὑστήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) o sepвъtoape în Aprosŭ, întpѕ kape шeptfĭaŭ поркŭ. [ὕς].

Ὑστιακὸν (τὸ), ѕnŭ felŭ de пахарŭ; saŭ вasŭ de въѕt пentpѕ пъsъpĭ.

Ὕστριγξ, ші (maĭ des) Ὕστριξ, ιχος (ὁ, ші ἡ), [ὕς, θρίξ, saŭ maĭ пров: în afin: кѕ ὄστλιξ, βόστρυχος) apiчѕл чел mape (de Лiвia). 2) =кѕ...

Ὑστριχὶς, ίδος (ἡ), вiчĭŭ (гimпosŭ) de пepĭ, saŭ пĭeле пъроasъ de поркŭ.

Ὕστριχος (ὁ), =Ὑστριχίς.

Ὑφὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локŭ de ὑφή.

Ὑφαγεῦ, Dop: în локŭ de ὑφηγοῦ, a 2: sinr: пeps: de порѕnч: ал лѕĭ ...

Ὑφαγεῦμαι, Dop: în локŭ de ὑφηγέομαι.

Ὑφάδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ὑφή.

Ὕφαδρος (ὁ, ἡ), кam гpoсŭ, плiniчелŭ, saŭ aспpѕ. «Ἱμάτιον—». Плd: [ὑπὸ, ἁδρός].

Ὕφαιμος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, αἷμα] чел кѕ sînцe sѕвt sine, плinŭ de sînцe, saŭ рошѕ ка sînцeле. «Ὕφαιμον βλέπειν». Елi: a se ѕĭta selвatik.

Ὑφαίνεσκε, поet: Ion: în локŭ de ὕφαινε, a 3: sinr: пeps: de прел: ал лѕĭ...

Ὑφαίνω, вiit: -ανῶ, (nex: ὕφηνα, ші At: ὕφανα, tpe: de кѕ: ὕφαγκα, пas: tpe: de кѕ: ὕφασμαι, ασαι, ανται, άσμεθα, ші чл:. nex: ὑφάνθην. ші пosit: ὑφαντέον) цesŭ; (fir:) ѕpzeskŭ, îsвodeskŭ вре o faпtъ (maĭ de mѕлte opĭ în ръŭ), ѕneлteskŭ (întpiцĭ ші чл); (despre кѕвîntŭ) компѕĭŭ; (în цen:) fakŭ, клъdeskŭ, алкътѕĭeskŭ; прокѕрŭ, къпѕĭeskŭ. «Ἡ δ' ἔνδον ἱστὸν ἐποιχομένη κερκίδ' ὕφαινε». Od: E. «Φάρε' ὑφαίνουσι, θαῦμα ἰδέσθαι». Od: N. (ші fir:) «Κηρία —». Ksn: «Θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει». Кал: «Ὄλβον («Μέλος) ὑφαίνειν». Пind: (ші fir:) "Δόλον ("Μῆτιν) ὑφαίνειν». Om: «Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν». Іл: H. a înчeпѕt a eкsпліка планѕл. «Μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον». Іл: Г. комвinaŭ ворвind. "Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον». Od: N. rîndeшte te, ші sпѕne 'mĭ вре ѕnŭ miжлокŭ. «Ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω». Om: sъ пе кiпzѕim înпреѕnъ чева. «Ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἐπὶ τυραννίδι„. Apstf: ne aŭ ѕneлtit.

Ὑφαίρεσις, εως (ἡ), лѕape din (înпѕцinape de) чева (акt: sѕŭ пas:) кam пе sѕвt mînъ, пе askѕnsŭ, (Fpanц) soustraction.[ші

Ὑφαιρέτρια (ἡ), глs:=Μαῖα, moaшъ. [din

Ὑφαιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, (nex: ὑφεῖλον, ші пas: ὑφῃρέθην, ші чл:) ĭaŭ чева пе dedesѕвt saŭ пе askѕnsŭ; ĭaŭ (ші fir: întopкŭ) чева în foлosѕл meŭ; îmĭ însѕшeskŭ чева пе nesimцite; skazŭ dîn sokoteaлъ, înпѕцinezŭ, (Fpanц:) soustraire;(fir:) stъпîneskŭ пе dînъѕntpѕ; (ѕne-opĭ) omopŭ пе fѕpiш, fakŭ кѕ ѕnŭ sѕлŭ sѕвцipe neвъzѕtŭ. «Ὑπὸ δ' ᾕρεον (desпъpц: în локŭ de ὑφῄρουν δὲ) ἕρματα νηῶν». Іл B skoteaŭ (лѕaŭ) пе dedesѕвt. (ші шiж:) «Ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου ὑφέλοιο, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν». Apstf: «Ὑφῃρημένος τὸ ὕδωρ, καὶ παροχετεύσας». Пл: «Ὑφαιρεῖται τοῦ κόρακος ὁ ἰκτῖνος ὅ,τι ἂν ἔχοι». Apst: «Ὑφαιρεῖν τοὺς συμμάχους τινος„. Тѕч: Ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιρούς». Esx: (ші desпъpц:) «Πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν». Іл: Θ. (ші

nas:) «Ὑπαραιρημένος». Ep: omopîtă, fъkătă nevъzătă.

Ὑφαλικὸς, ἡ, ὸν, =Ὑφαλυκὸς, kam sъpată. 2) цъrmъreanъ, dene lîngъ mare. [ὕφαλος].

Ὑφ-άλλομαι, biit: -λοῦμαι, sapă de desъbî în sus.

Ὑφ-αλμυρίζω, biit: -ίσω, sîntă...

Ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ), kam sъpată. [ὑπὸ, ἅλμυρός].

Ὕφαλος (ὁ, ἡ), [ὑπο, ἅλς] чел de sъbt mare. «Πέτρα — ». Лъч: stînkъ akoperitъ de mare. «Ῥῆγμα (Τραῦμα)— ». Engr: isbitъr (гъbritъr) de korъbie în părţile челе intraie în mare. 2) (fir:) = Ὕπουλος.

Ὑφαλυκὸς, ἡ, ὸν, =Ὑφάλμυρος. [ὑπὸ, ἁλυκός].

Ὑφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ o stînkъ de sъbt mare; plinъ de stînci de sъbt mare. [ὕφαλος].

Ὕφαμμος (ὁ, ἡ),=Ὑπόψαμμος. [ὑπὸ,ἄμμος]

Ὑφανάω -ῶ, noet: în локъ de ὑφαίνω.

Ὕφανσις, εως (ἡ), цesere (akt: saă nas:), saă цesătъr. [ші

Ὑφάντης, ου (ὁ), цesătoră. [ὑφαίνω]. [de unde

Ὑφαντικὸς, ἡ, ον, kъbenită saă îndemînatikă la цesătъr; saă însuşită цesătoralъi. «Ὑφαντικὴ (se înţ: τέχνη)». цesătopia. [de unde

Ὑφαντικῶς, adv: цesătopeşte; saă în felъ de цesătъr.

Ὑφαντοδίνητος, ші Ὑφαντοδόνητος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ὑφαντός, цesută prin învîrtipea suveliţei. [ὑφαντὸς, δι(δο)νέω].

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, цesută, saă de цesut. [ὑφαίνω].

Ὑφαντουργὸς (ὁ, ἡ), лъkrătoră de цesătъri, цesătoră. [ὑφαντὸς, ἔργον].

Ὑφάντρια (ἡ), fem: al ші ὑφάντης, цesătoare.

Ὑφ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzъ ne dedesubt.

Ὑφ-άπτω, biit: -άψω, agăţъ, prinzъ, saă (maĭ des) anprinzъ (daă foкъ) ne dedesubt. «Πῦρ εὑρόντες ὑφῆπτον αὐτούς». Ksn: ші miж:). «Ὑπὸ δειρὴν ἁψαμένη (desprц: în локъ de ὑφαψαμένη)». Пл: 'шĭ a nas лацъl de rîtă, s' a sprinzsrat.

Ὑφ-αρπάζω, biit: -άσω, ші (maĭ noă) -άξω, хrъpeskă ne dedesubt, saă ne askunsă. «Τὸν λόγον—». Ep: Ksn: nă'l lasă sъ 'шĭ isprъvĭaskъ kъvîntъl, îĭ taĭă вorba. (vezĭ ші ὑπολαμβάνω). [de unde

Ὑφάρπασις, εως (ἡ), хrъpire ne dedesubt, saă askunsъ, =Ὑφαίρεσις.

Ὑφ-άρπω, noet: (par:) în локъ de ὑφαρπάζω.

Ὑφασία, ші Ὕφασις, εως (ἡ),=Ὕφανσις.

Ὕφασμα (τὸ), цesătъrъ, lînzъ цesută; (fir:) plană, viklean sneletitъrъ, sprijitъrъ de intrigъ, ші чл: [ші

Ὑφαστρὶς, ίδος (ἡ), гls: în локъ de ὑφάντρια. [din

Ὑφάω -ῶ, noet: în локъ de ὑφαίνω.

Ὕφεαρ, ατος (τὸ), (dune Arkadieni) klеĭă de bradă, saă vъskă de moliftă, (noate)= Στελίς. [ὑφαιρῶ].

Ὑφεδρεύω, biit: εύσω, шezъ askunsă dedesubt; nîndeskă. [ші

Ὑφεδρία (ἡ), шedere maĭ жos, dune altъl [ὑπὸ, ἕδρα].

Ὑφ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, noet: шezъ maĭ жos, saă dedesubt, =Ὑφεδρεύω.

Ὑφεῖλον, nex: 2: al lui ὑφαιρέω.

Ὑφεῖμαι, nas: tre: de ku: al lui ὑφίημι. [de unde

Ὑφειμένως, adv: (de partc:) în kipă kumpătată, ku sfială; kă învetinelă glasă, slab, nu kă tonă.

Ὑφεὶς, εἶσα, έν, nex: 2: de partc: al lui ὑφίημι.

Ὑφεισας, ασα, αν, vezĭ ὑπείσας·

Ὑφεκτέον, nosit: al lui ὑπέχω.

Ὑφεκτὸς, ἡ, ὸν, de purtat, de sufert. [ὑπέχω].

Ὑφελεῖν, nex: 2: de inf: al lui ὑφαιρέω.

Ὑφελκυσμὸς·(ὁ), tragere ші lovire ne dedesubt. [din

Ὑφ-ελκύω, biit: -ελκύσω, ші

Ὑφέλκω, biit: -έλξω, (nex: ὑφείλκυσα, ші ші чл:) trăgînd ială чева ne dedesubt, saă întrun kină askunsă, =Ὑφαιροῦμαι.

Ὑφέλοι', în anostr: în локъ de ὑφέλοιο, a 2: sing: neps:, ші

Ὑφελοίατο, ion: în локъ de ὑφέλοιντο, a 3: im: neps: de miж: nex; 2: de noft:, [ші

Ὑφελοῖσα, Dor: în локъ de ὑφελοῦσα, fem: al lui ...

Ὑφελὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de partc: al lui ὑφαιρέω.

Ὑφέν, nest: lui ὑφείς.

Ὑφέν, saă (maĭ korek:) ὑφ' ἕν, adv: de odată, într' aceeaşĭ vreme. || «Ἡ ὑφέν (se înţ: γραμμή)». Gram: linie arkuită sub doъ silabe ca semnă de unire. [ὑπὸ, ἕν].

Ὑφέξω, biit: al lui ὑπέχω.

Ὑφ-ερπύζω, biit: -ύσω, ші

Ὑφέρπω, biit: -έρψω, (nex: ὑφείρπυσα, ші

чл:) mъ tîpъsкŭ (saŭ tîpîndъ mъ шъ вîpŭ) dedesъвt, saŭ пе askъnsŭ; (fir:) intpъ în dpaгostea къïва прin лinгъшitъpĭ.

Ὑφέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лъĭ ὑφίημι.

Ὕφεσις, εως (ἡ), skъdepe, înпъцinape; sfiipe; къmпъtape; коборъmîntŭ (кончesie), saŭ înвoipe; (ла грam:) лъsape пе din afapъ, =Παράλειψις. "Καθ' ὕφεσιν τοῦ..» Sхл: Apstf. în лinsъ de... [ὑφίημι].

Ὑφεσπέριος, ші Ὑφέσπερος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἑσπέρα] вenitŭ, saŭ fъкъtŭ пе seapъ. || (neъt: îm:) «Ὑφέσπερα». adв: поet: кam пе seapъ, însepat.

Ὑφέστιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἑστία] stъtъtŭ totdaъna în кasъ; saŭ ал кaseĭ, famiлiapŭ; domestikŭ.

Ὑφὴ (ἡ), =Ὕφανσις, saŭ Ὕφασμα, цesъtъpъ.

Ὑφηγεμὼν, όνος (ὁ), sъвt-(ал doiлea dъпе)domnitopŭ. 2) поet: (în цen:)=Ἡγεμὼν. [din

Ὑφ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mepгŭ înainte de алцiĭ, кълъъzezŭ; (fir:) faкŭ întîĭŭ înчeпъtŭ, daŭ пiлdъ; повъцъĭeskŭ, sfъtъĭeskŭ; înвъцŭ, eкsплiкŭ; diktezŭ. «Τὸ ἔμπροσθεν μακρῷ ἀγωγεῖ προϊόντα διδάσκειν ὑφηγεῖσθαι τὸν ἵππον οὐκ ἐπαινοῦμεν». Ksn: (ші къ цen:) «Ὑφηγεῖσθαι τινός». Ksn: (saŭ къ ак: dipeк: ші dat: пepiп: indip:) «Ὑφηγεῖσθαί τινι τὴν ὁδόν». Пл: (mi fir:) «Ὁπότε αὐτόμολοι πρὸς βασιλέα ἰόντες χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι». Ksn: sъ 'ĭ deskoпepe tpъdîndъ 'ĭ, кa sъ 'ĭ ĭa. «Ἃ δὶ θεοὶ ὑφήγηνται ἀγαθὰ». Ksn: «Ἄρχοντες ταύτῃ, ᾗ ἂν ὑφήγηνται ἀγαθά». Ksn: «Ἄρχοντες ταύτῃ, ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε,,. Тъч: op къm пе вeцĭ повъцъi. «Δοκῶ μοι ὑφηγήσεσθαι». Плt: къ mъ воiŭ eкsплiка. «Ταῦθ' ὑφηγεῖται ὁ νόμος». Apst: diкteazъ. (ші пas:) «Ὁ ὑφηγημένος τρόπος». Apst: чел xotъpîtŭ. «Κατὰ τὴν ὑφηγημένην μέθοδον λεκτέον». Apst: чел пpeskpisŭ. [de ъnde

Ὑφήγησις, εως (ἡ), кълъъzipe; повъцъipe; eкsплiкape; sfъtъipe, saŭ înвъцape. «Γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν». Плt. dъпе dipeкцia лiniiлop. [ші

Ὑφηγητὴρ, поet: în локŭ de...

Ὑφηγητὴς, οῦ (ὁ), mepгъtopŭ înainte, кълъъzŭ; повъцъitopŭ, înвъцъtopŭ. [de ъnde

Ὑφηγητικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла повъцъipe, înвъцape, saŭ eкsплiкape în чева.

Ὑφημιόλιος (ὁ, ἡ), (apitm:) чел în пропорцie de ъna кътpe ъna ші жъmъtate (ка de doъ кътpe tpeĭ). [ὑπό, ἥμισυς, ὅλον]

Ὕφηνα, nex: ал лъĭ ὑφαίνω.

Ὑφ-ηνιοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mînŭ tpъsъpъ fiind ὑφηνίοχος (вezĭ чiч:); (în цen:) =Ἡνιοχέω. || (пas:) mъ опpeskŭ îndъpъt de кътpe mînъtopъл tpъгъtopiлop. «Τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιογουμένων, Лкs:

Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ), sъвt-mînъtopŭ de каĭ (локоцiitopŭ de вizîtiŭ пpinч: ла pesвoĭeшteле tpъsъpî); (поet: în цen:) =Ἡνίοχος. «Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ὑφηνιόχου τὰς ἡνίας, παρεσκευάζετο ὡς ἀναβησόμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα». Ksn: [ὑπὸ, ἡνίοχος].

Ὑφήσσων, ονος (ὁ, ἡ), поet: пъцin чева maĭ de жos, maĭ mikŭ, saŭ maĭ tînъpŭ. [ὑπὸ, ἥσσων].

Ὑφήφασμαι, греш: în локŭ de ὑφύφασμαι.

Ὑφ-ιζάνω, вiiĭ: -ιζήσω, шezŭ жos; mъ пitълŭ; mъ aшezŭ ла fъndŭ; кazŭ жos, saŭ sъвt чева, (Fpanц:) succomber; (fir:) skazŭ, mъ înпъцinezŭ; (ъne-opĭ) pъmîĭŭ dpoждie, кazŭ ла fъndŭ. [de ъnde

Ὑφίζησις, εως (ἡ), aшezape sъвt чева, saŭ ла fъndŭ; dpoждie.

Ὑφίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ιζήσω, поet: =Ὑφιζάνω.

Ὑφ-ίημι, вiit: ὑφήσω, (nex: ὑφῆκα, ші miж: ὑφηκάμην, ші 2: ὑφείμην, ші пas: ὑφείθην; tpe: de къ: ὑφεῖκα, ші пas: ὑφεῖμαι, ші чл:) лasŭ, sлoвozŭ în жos, коборŭ. «Ἱστὸν (Ἱστία) ὑφεῖναι, ші (miж:) ὑφίεσθαι». Om: Ksn: 2) лasŭ, пъĭŭ чева dedesъвt de чева. «Ὁ γέρων ὑφίητι (Dop: în локŭ de ὑφίησι) τὰ μοσχία». Tкp: îĭ sлoвoade sъвt mъmeле лop (ка sъ sъгъ). (ші къ dat: maĭ компл:) «Μόσχως βωσὶν ὑφέντες». Tкp: (ші desпъpц:). «Ἤμελγεν ὄϊς καὶ αἶγας, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ». Om: Θρόνον τεύξει, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσίν ἥσει». Om: (ші miж:) «Ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο». Eъp: 'л a пъs ла цîцъ. 3) aшezŭ ла пîndъ, (Fpanц:) apposter. «Κτείνουσι δὲ οὗτοι μιν κατὰ τὸ πρυτανήϊον, νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας». Ep: (aчeasta însъ de алцiĭ se dedъче ла ὑφέζω). 4) лasŭ чева пъцin, saŭ кîte пъцinŭ sлaв; (fir: ші maĭ de mълte opĭ miж:) къmпъtezŭ; кончedezŭ; mъ petpaгŭ; mъ îndъплeкŭ; mъ ъmiлeskŭ; mъ potoлeskŭ; mъ sъпъĭŭ. «Οὐδὲν ὑπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε». Ep: (ші къ dat: пepiп:) «Ὑφεῖναι (se înц: τοὺς χαλινούς) τῇ γλώττῃ». Fлstp: (ші къ inf:) «Ὑφιέντες τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι». Ksn: (ші къ цen: înпъpцitiвŭ). "Οἱ τῆς κακίας τι ὑφιέμενοι».

Грг: (ші in ел: de ак:). «Ὑφιέναι (ші між: ὑφίεσθαι) τοῦ φρονήματος». Пл: «Ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης». Ер: Ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, εἰς ὅ γίνεται χλιαρόν». Ер: трептат îшĭ пĭерде ръчеала. «Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας». Тflкt: (ші між:). «Μηδὲν τῆς ὀργῆς (τῆς ἄγαν ἐξουσίας) ὑφίεσθαι». Пл: «Οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο„. Ksn: "Ὑφεμένους τῆς χώρας τὰ τείχη φυλάττειν„. Ksn: "Τῶν ἐμαυτοῦ δικαίων ὑφιέμενος„. Ksn: (ші кȣ dat:) "Οὐδενὶ τῆς ἀνόδου ὑφιέμενος„. Лȣч: (ші fъръ цеп: кȣ inf:) "Οὐδενὶ ἀνθρώπων ὑφείμην ἄν οὔτε βέλτιον, οὔθ' ἥδιον ἐμοῦ βεβιωκέναι». Ksn: «Ὑφήσεσθαι δὲ οὐδέποτε, ἥν παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον χώραν, ταύτης στερηθῆναι». Ksn: «Ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένη». Еȣр: îndȣплекатъ. (ші fъръ казȣ) «Ὑφέσθαί μοι δοκεῖς». Apstf: «Δεῖ ἄνδρας ἀγαθούς τε ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ἢ νικῶντας σώζεσθαι, ἢ καλῶς γε ἀποθνήσκειν». Ksn: (ші пas:) «Ὑφεῖτο μηδενὶ γνώμην εἰπεῖν». Пл: nȣ ера eptatȣ niminлȣĭ. (de ȣnde în партч:). «Ὑφειμένος, η, ον, sfiitȣ, кȣmпъtatȣ. "Φωνὴ — ». Лкs: коборîtȣ. «Ἐν κακοῖς πλεῖν ὑφειμένη». Sof: (dȣпе ziч:) кȣ пînzеле коборîte, (ad:) ȣmiлitъ, кȣmпъtatъ.

Ὑφ-ίστημι, віit: ὑποστήσω, (nex: ὑπέστησα, ші 2: ὑπέστην, ші пas: ὑπεστήθην, tpe: de кȣ: ὑφέστηκα, ші чл:) пȣĭȣ sъ stea чева dedesȣвt ка ȣnȣ sпріжinȣ (кȣ dat: indip:). «Ὑποστάσαντες προθύρῳ κίονας„. Пind: (ші між: de sine neȣt:) "Τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπεστεῶτας τοῖσι ἰκρίοισι». Ер: (ші аbsол:) «Τὸ ὑφεστὼς». Apst: sȣвt-sпріжinȣл. (de ȣnde 2) (maĭ de mȣлte-орĭ між:) пȣĭȣ, (ші fir:) ĭaȣ чева de вasȣ, de temeĭȣ; еksпȣĭȣ, înfъцішezȣ. «Ὅ τοίνυν ἐστι θεὸς, πρότερον ὑποστησώμεθα». Грг: "Οἱ περὶ τὸν Ἀρίστιππον τὴν ἡδονὴν τέλος εἶναι ὑφίσταντο». Лpt: 3) (пpin întind:) konstitȣĭȣ, înfiinцezȣ чева, пpodȣкȣ înfiinцъ; (між: de sine neȣt:) sîntȣ în fiinцъ, еksistȣ. «Ὁ θεὸς ἐξ οὐκ ὄντων πάντα ὑπέστησε». Лкs: (ші між: de sine neȣt:) «Ὑποστάντες οἱ ἄνθρωποι». Грг: «Οὐδὲν τῶν ὄντων ἰσότιμον ὑφέστηκε τῷ Θεῷ». Ftл: 4) pîndȣĭeskȣ, ашezȣ. "Λοχαγοὺς ὑποστήσας». Ksn: 5) (між: de sine пas:) staȣ, intpȣ sȣвt чева: (ші fir:) коpinzȣ, stъпîneskȣ. «Ὑπὸ τειχίον ὑποστάς„. Плt: (ші fir:) "Τῷ δὲ πλήθει τοιοῦτον ὑπέστη δέος„. Плв: (de ȣnde 6) ĭaȣ asȣпръ 'mĭ, mъ însъpчinezȣ; (maĭ des) fъгъdȣĭeskȣ. «Ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν„. Лs: "Τοσοῦτον ἀγῶνα ὑπέστημεν„. Apstd: "Τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης„. Om: "Ὑποστάντες, τὰ προετείνατο, ἤϊσαν δώσοντες οἱ ταῦτα„. Ер: (ші кȣ inf:) "Σῖτον ὑφίστανται ποριεῖν„. Apstf: "Ὑπέστη διαβήσεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ πειράσεσθαι εἰρήνην ποιῆσαι„. Ksn: (mi înц: înf:) "Τοῦ Κλέωνος καί περ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη· ἐντὸς γὰρ εἴκοσι ἡμερῶν ἤγαγε τούς ἄνδρας, ὥσπερ ὑπέστη„. Тȣч: 7) пȣĭȣ (ші de sine пas:) staȣ, mъ пȣĭȣ înпpotiвъ; (fir:) цiȣ, dȣкȣ, paвdȣ. "Τὸν τρόπον ὑπεστήσατο τῇ ἐκείνου ἀλαζονείᾳ„. Ksn: "Τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἄν ὑποσταίη„. Ksn: (ші кȣ ак: pap). "Ὑποστάντες τοὺς Μήδους„. Тȣч: (ші aвs:) "Ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι„. Плв: petpъгîndȣ' mъ, mъ опреskȣ de o datъ, ші skimвîndȣ mĭ nosiцia, mъ întopкȣ asȣпра връжmaшȣлȣĭ. "Ἀναιροῦσι τοὺς ὑφισταμένους„. Пл: (ші fir:) Ταῖς συμφοραῖς ὅ,τι οὐχ ὑφίσταται„. Sof: "Πρᾴως ἀδοξίαν ὑφίστασθαι„. Пл: 8) ръmîĭȣ înапоĭ, îndъpъt; mъ tpaгȣ; mъ опреskȣ în локȣ; staȣ askȣnsȣ; (кȣ dat:) mъ sȣпȣĭȣ, mъ îndȣплекȣ ла чева; (desпре neînsȣf:) ръmîĭȣ ла fȣndȣ (ка dpoжdie). "Ὑφιστάμενοι μένουσιν ἕως ἄν„. Apst: "Ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα ἐξῄει, καὶ φθεγξαμένων κοράκων πάλιν ὑπέστη„. Пл: "Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς„. Лȣч: "Ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ„. Ер: (ші кȣ dat: пepiп:) "Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εἰμί„. Пл: 1. "Ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποστήσομαι„. Om: въ воĭȣ лъsa локȣл tpъгîndȣ mъ ла o пapte. (ші desпре neînsȣfл:) "Τὸ μὲν ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον τὸ δὲ ὑπιστάμενον ἧσσον τοῦ ἑτέρου„. Ер: "Τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον„. Apst: кape ръmîne, se ашеazъ ла fȣndȣ din гpeȣtatea sa. "Ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον„. Apst: (ші пas:) "Κοιλίας ὑφισταμένης„. Пл: пъtimind de înкȣĭetȣpъ. 9) (pap) гîndeskȣ, sokoteskȣ. (Diod: A. 6. ші 12).

Ὑφόλμιον (τὸ), fȣndȣл піȣліцеĭ. 2) пaptea deп' înпpeжȣpȣл гȣpeĭ піȣліцеĭ. [ὑπὸ, ὅλμος].

Ὑφόρασις, εως (ἡ), =Ὑποψία. [ші

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, аплекатȣ ла бъnȣipe, fipeшte бъnȣitopȣ. [din

Ὑφ-οράω -ῶ, ші (між:) -άομαι -ῶμαι, віit: ὑπόψομαι, (nex: ὑπειδόμην, ші nosit: ὑποπτέον) =Ὑποβλέπω, бъnȣĭeskȣ, mъ апъpȣ de чева saȣ чinева ка de бъnȣitȣ; вaгȣ de seamъ кȣ бъnȣĭaлъ, пîndeskȣ; (fъръ казȣ) mъ îndoĭeskȣ.

Ὑφορβός (ὁ), = Συφορβός, поркарь. [ὗς, φέρβω].

Ὑφ-ορμέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntь tpasь (askansь кь кораbia) întp' anь nortь, пъzindь mъ de (saь nîndind ne) bpe anь bръжташь; (fir:) sîntь înkъîbatь în sъfletъl kъîba. "Ὑφώρμει δέος,,. Sin: se înkъîbase o fpikъ (o bъnъîalь) în...

Ὑφ-ορμίζω, viit: ίσω, bagь (ші miж: saь nas: intpь кь) кораbia în nortь; (fir:) legь ne dedesъbt.

Ὑφόρμιον (τὸ), mikь rîopdanь, saь salbъ da rîtь. [ὑπὸ, ὅρμος].

Ὑφόρμισις, εως (ἡ), tpaцere, bъgare de кораbie în nortь (akt: saь nas:). 2) (npin întind:) локь de tpas ла цъrmь. [ші

Ὑφορμιστὴρ (ὁ), kape цine чева (ка ankъra кораbia) ne dedesъbt. "Λᾶας — ,,. Оп: [ὑφορμίζω].

Ὕφορμος (ὁ), локь de tpas кь кораbia ла askatь. [ὑπὸ, ὅρμος].

Ὕφος, εος -ους (τὸ), = Ὑφή, цesъtъrъ; (fir:) kompъnere de kъbîntь, stilь; (pap) tekstь de skpisъl bpe anъî aътorь.

Ὑφόωσι, noet: Ion: în локь de ὑφῶσι, a 3: îm: neps: de prez: xot: saь sъn: ал лъî ὑφάω =ὑφαίνω.

Ὕφυγρος (ὁ, ἡ), кат amedь, plinь de amezealъ saь adъtъrъ. "Φλύκταινα — ,,. Плd: [ὑπὸ, ὑγρὸς]. (se konf: кь ..

Ὕφυδρος (ὁ, ἡ), чел de sъbt anъ, molatь în anъ. 2) plinь de anъ; idropikosь. [ὑπὸ, ὕδωρ].

Ὑφ-υπνόω -ῶ, viit: -ώσω, adopmь (ші miж: dopmь) nъцin, saь kîte nъцinь.

Ὑφύφασμαι, At: (pap) în локь de ὕφασμαι, nas: tpe: de кь: ал лъî ὑφαίνω.

Ὑφῶ, ᾗς, ᾗ, nex: 2: de sъn: ал лъî ὑφίημι.

Ὑφαγόρας, ου (ὁ), noet: [ὕψος, ἀγορά] kape ворbeште 'nалt, mape, лъbдъrosь. [de ande

Ὑφαγορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ὑψηγορέω.

Ὑψάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: чел кь 'nalte волцї; (în цen:) 'nалtь. [ὕψος, ἄντυξ].

Ὑψαυχενέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ mîndpeskь, mъ înrîmfezь. 2) (pap sirъm:) însbflь mîndpie. "Ὑψαυχενεῖ δὲ πολὺς πλοῦτος,,. Fovлd: [ші

Ὑψαυχενίζω, viit: ίσω, [ὑψαύχην] ші

Ὑψαυχέω -ῶ, viit: ήσω,= Ὑψαυχενέω. [ὕψος, αὐχή].

Ὑψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), [ὕψος, αὐχήν] чел кь grъmazъl цinьtь 'nалtь, întinsь; (npin întind:) mîndpь, înrîmfatь.

Ὑψερεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὕψος, ἐρέφω] чел кь 'nалtъ înbelitoape; (în цen: desupe клъdipi) 'nалtь, тъreць.

Ὑψηγόρης, εω (ὁ), noet: Ion: în локь de ὑψαγόρας.

Ὑψηγορέω -ῶ, viit: ήσω, ворbeskь 'nалt, ad: mape (mъ лаbdь). [ші

Ὑψηγορία (ἡ), ворbire ne mape, saь în stilь 'nалtь, = Μεγαληγορία. [din

Ὑψηγόρος (ὁ, ἡ), чел че ворbeште în 'nалtь stilь (кь emfasь), saь ворbe mapї, лъbдъrosь, = Μεγαλήγορος.

Ὑψήεις εσσα, εν, noet: în локь de ὑψηλός.

Ὑψηλαυχενία (ἡ), înълцare de grъmazь; (npin întind:) mîndpie, înrîmfape. [din

Ὑψηλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), =Ὑψαύχην, înrîmfatь. [ὑψηλὸς, αὐχήν].

Ὑψηλοbατέω -ῶ, viit: -ήσω, [ὑψηλὸς, βαίνω] amьль ne 'nълцime; (npin întind: ші fir:) amьль dъne bîntъrї (în seкь, dъne sekътърї).

Ὑψηλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), 'nалtь în пъpepї (fantasiosь). [ὑψηλὸς, γνώμη].

Ὑψηλοκάρδιος (ὁ, ἡ), = Ὑψηλόφρων, mapinimь; saь mîndpь. [ὑψηλὸς, καρδία].

Ὑψηλόκρημνος (ὁ, ἡ), noet: чел кь 'nалte pîne, saь malъrї, foapte pînosь. [ὑψηλὸς, κρημνός].

Ὑψηλολογέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, viit: ήσω, -ομαι, ворbeskь în 'nалtь stilь (кь emfasь); saь ворbeskь mape, mъ fъleskь, mъ лаbdь. [ші

Ὑψηλολογία (ἡ), гls: = Ὑψηγορία, ші Μεγαληγορία, fълipe. [din

Ὑψηλολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворbeште 'nалt (кь emfasь), saь ворbe mapї, лъbдъrosь. [ὑψηλὸς, λόγος].

Ὑψηλόλοφος (ὁ, ἡ), = Ὑψίλοφος. [ὑψηλὸς, λόφος].

Ὑψηλόνοος -ους (ὁ, ἡ), = Ὑψίνους, saь Ὑψηλόφρων. "Τὸ ὑψηλόνουν—,,. Пл: 'nалtъ, mape minte. [ὑψηλὸς, νόος -οῦς].

Ὑψηλόνωτος (ὁ, ἡ), чел кь 'nалte snete, saь sninъpї; (fir:) nъsь în mъntoasъ nosiцie (Sxл: ekspл: a лъî αἰπύνωτος). [ὑψηλὸς, νῶτος].

Ὑψηλοπέτης, ου (ὁ), Ὑψιπέτης, 'nалt-sbъpъtorь. [ὑψηλὸς, πέτομαι].

Ὑψηλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътorь de 'nалtь stilь în kъbîntь. [ὑψηλὸς, ποιὸς].

Ὑψηλόπορος (ὁ, ἡ, = Ὑψιπόρος. [ὑψηλὸς, πόρος].

Ὑψηλόπους, οδος ὁ, ἡ), = Ὑψίπους. [ὑψηλὸς, ποῦς].

Ὑψηλὸς, ή, όν, 'nалtъ (проп: ші fir:); mapc: sirълячіtъ. [ὕψος]. [de вnde

Ὑψηλότης (ή), 'nълцime.

Ὑψηλοτράχηλος (ὁ, ή), = Ὑψαύχην. [ὑψηλὸς, τράχηλος].

Ὑψηλοφανὴς, έος (ὁ, ή), nървtъ (nв în fiinцъ) 'nалtъ. "Τὸ ὑψηλοφανὲς,,. Лкs: nървtъ (neadeвъratъ) 'nълцime. [ὑψηλὸς, φαίνω].

Ὑψήλοφος (ὁ, ή), греш: în локъ de ὑψίλοφος.

Ὑψηλοφρονέω ῶ, вiit: -ήσω, rîndeskъ despre sinemі maї 'nалte, dekît sîntъ în fiinцъ, sîntъ mîndrв. [ші

Ὑψηλοφρονία (ή), гlв: în локъ de...

Ὑψηλοφροσύνη (ή), калitatea лuї...

Ὑψηλόφρων, ονος (ὁ, ή), 'nалtъ în nърерї despre sine, mîndrв, fвmвratъ; [ὑψηλός, φρήν].

Ὑψηλοφυὴς, έος (ὁ, ή), крeсквtъ 'nалtъ, 'nалtъ de statъ, saъ în rîndврї ші nърерї. [ὑψηλὸς, φυή].

Ὑψηλόφωνος (ὁ, ή), чел кв 'nалtъ, mape гlасъ. [ὑψηλὸς, φωνὴ].

Ὑψηλῶς, adв: 'nалt; кв 'nалtъ tonъ (stilъ, ші чл). [ὑψηλὸς].

Ὕψηνωρ, ορος (ὁ, ή), noet: [ὕψος, ἀνήρ] înъlцъtorъ, saъ лъвdъtorъ de omъ. «Τιμὴ —».. Non:

Ὑψηρεφὴς, έος (ὁ, ή), Ὑψερεφής.

Ὑψηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, pesвnъ (fakъ вzetъ) prea tape. [din

Ὑψηχὴς, έος (ὁ, ή), noet: pesвnъtorъ în 'nълцimіle atmosfepeї, saъ foapte tape; (desnpe stilъ de кввîntъ) nomnosъ, (Fpanц:) romflant; (în цen:) 'nалtъ. «"Οχθος —,, Opf:. [ὕψος, ἦχος].

Ὕψι, adв: noet: =Ὑψοῦ, 'nалt (проп: ші fir:).

Ὑψιαίετος (ὁ), вnъ felъ de nалt-sвзръtorъ вzлtвръ, (алt:) πύγαργος. [ὕψι, αἰετὸς].

Ὑψιβάθεια (ή), noet: fem: ал лuї ὑψιβαθύς, 'nалtъ ші deasъ, saъ foapte deasъ. "'Οφρὺς — ,,. Оп: (вnde алціі îndpепt: ὕψι βαθεῖα).

Ὑψιβάμων, ονος, ші

Ὑψίβατος (ὁ, ή), [ὕψι, βαίνω] вmвлъtorъ, saъ пвsъ, statъ în 'nълцime; (în цen:) 'nалtъ. "Τρίπους ("Πόλις) —,, Sof: Hind:

Ὑψιβίας, ου (ὁ), noet: [ὕψι, βία] чел кв 'nалtъ (mape) пвtepe, tврie; (прin врm:) foapte mîndrв ші înrîmfatъ. (вezi ші ὑπέρβιος].

Ὑψιβόας, ου (ὁ), [ὕψι, βοή] stpirъtorъ tape, stpiravїъ.

Ὑψιβρεμέτης, ου (ὁ), ші

Ὑψίβρομος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, βρέμω] tвnъtorъ, вzвzitorъ în 'nълцimіle atmosfepeї, saъ foapte tape.

Ὑψιγένεθλος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, γενέθλη] trasъ din 'nалtъ, stpълячіtъ neamъ.

Ὑψιγέννητος (ὁ, ή), noet: nъskвtъ, крeсквtъ 'nалtъ. "Κλάδος ἐλαίας — ,,. Esхл: [ὕψι, γεννάω].

Ὑψίγυιος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, γυῖον] чел кв 'nалte mъdвlape; (în цen:) 'nалtъ. «Ἄλσος θαλάμων —,,. Hind:

Ὑψίδμητος, ші Ὑψίδομος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, δέμω] клъditъ, ziditъ 'nалt; 'natлъ.

Ὑψίδρομος (ὸ, ή), noet: алергъtorъ în 'nълцimї. [ὕψι, δρόμος].

Ὑψίζυγος (ὁ, ή), [ὕψι, ζυγὸς] шezвtъ пе чеа maї 'nалtъ вапкъ de вîslашї, (fir:) пе чел maї 'nалtъ tronъ; чел maї 'nалtъ direktorъ (kîrmвitorъ) ал вniверsвлuї.

Ὑψίζωνος (ὁ, ή), noet: înчinsъ 'nалt, пе sвs. [ὕψι, ζώνη].

Ὑψιθέμεθλος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, θέμεθλος] чел кв 'nалte în жos, (ad:) adînчї temelіi, цeапъn întemeїatъ.

Ὑψίθρονος (ὁ, ή), noet: шezвtъ пе 'nалtъ tronъ, saъ скавnъ. [ὕψι, θρόνος].

Ὑψίθωκος (ὁ, ή), noet: =Ὑψίθρονος. [ὕψι, θῶκος].

Ὑψικάρηνος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, κάρηνον] чел кв 'nалtъ ,вîpfъ (капъ). "Δρὺς — ,,. Om: Imn:

Ὑψικέλευθος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, κέλευθος] =Ὑψίδρομος

Ὑψίκερας, ατος, ші

Ὑψικέρατος (ὁ, ή), noet: = Ὑψίκερως.

Ὑψικέραυνος (ὁ, ή), noet: tръsnitorъ în (din) 'nълцimіle atmosfepeї. [ὕψι, κεραυνός].

Ὑψίκερως (ὁ, ή), noet: чел кв 'nалte коарne. "'Ελαφος—,,. Om: (ші fir:) "Πέτρα —,,. Hind: Apstf: 'nалtъ, pînoasъ.

Ὑψικόλωνος (ὁ, ή), noet: [ὕψι, κολωνός] чел кв, saъ пе 'nалtъ dealъ.

Ὑψίκομος (ὁ, ή), noet: 'nалtъ ші fрвnzosъ. "Δρὺς —,,. Om: [ὕψι, κόμη].

Ὑψικόμπως, adв: noet: кв mвltъ галъ. [ὕψι, κόμπος].

Ὑψικρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, stънîneskъ întpв 'nълцimї. [din

Ὑψικράτης, ου (ὁ), stънînitorъ în 'nълцimіle червлuї, saъ чел кв чеа maї 'nалtъ stънînipe (îmпъratъ ал вniверкълuї). [ὕψι, κράτος].

Ὑψικρεμὴς, έος (ὁ, ή), noet: snînzвratъ,

atîpnatŭ 'nалt, în aepŭ. [ὕψι, κρεμάω].

Ὑψίκρημνος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалte pîne, foapte pînosŭ. [ὕψι, κρημνός].

Ὑψιλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de forma літереї Υ. [ὑψιλὸν, εἶδος]. (вezї ші ὑοειδής).

Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, λόφος] чел кѹ 'nалtŭ deалŭ; (în цen:) 'nалtŭ (проп: ші fir:). "Αἴτνα— ,,. Pind: "Βοτάνη —,,. Iпкр: каре pesape пе 'nалte deалѹрї, saŭ кѹлme de mѹnte. (fir:) "Λόγος — ,,. Apstf: pomposŭ.

Ὑψίλυχνος (ὁ, ἡ), порnitŭ din 'nалtъ ('nалt пѹsъ) лampъ. "Αὐγὴ —,,. At: лѹmina полікandiлѹлѹї. [ὕψι, λύχνος].

Ὑψιμέδων, οντος (ὁ, ἡ), poet: îmпъpatŭ întpѹ 'nълцimї, saŭ ал черѹлѹї; (fir:) ковîршitорŭ de алцiї în 'nълцime. "Παρνασσὸς —,,. Pind: [ὕψι, μέδων].

Ὑψιμέλαθρος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, μέλαθρον] 'nалt ziditŭ; (прin întind:) 'nалt локѹitŭ. "Αἰθέρος ὑψιμέλαθρον κράτος,,. Opf:

Ὑψιμέλας, ανος (-αινα, αν), poet: 'nалtŭ ші negpѹ. "Ναῦς —,,. Om:

Ὑψινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: локѹitорŭ în 'nълцimiле порілор. "Ζεὺς — ,,. Pind: [ὕψι, νέφος].

Ὑψίνομος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, νέμω) пъskъtорŭ, saŭ локѹitорŭ în 'nълцimї (de mѹnцї).

Ὑψίνοος -ους (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалtъ minte. [ὕψι, νόος].

Ὑψιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὕψι, πήγνυμι] 'nалt întemeїatŭ; 'nалtŭ.

Ὑψίπεδος (ὁ, ἡ), poet: ашezatŭ пе 'nалtъ (mѹntoasъ) пажemte. [ὕψι, πέδον].

Ὑψιπέταλος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, πέταλον] чел кѹ 'nалte (mapї) fpѹnze, saŭ foї. "Κράμβη — ,,. At:

Ὑψιπετήεις, εσσα, εν, poet: =Ὑψιπέτης.

Ὑψιπέτηλος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ὑψιπέταλος.

Ὑψιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: къzѹtŭ din 'nълцime. (вezї ші διοπετής). [ὕψι, πέσω= πίπτω].

Ὑψιπέτης, ου (ὁ), poet: 'nалt-sвѹpъtорŭ. "Αἰετὸς— ,,. Om: [ὕψι, πέτομαι].

Ὑψιπόδης, ου (ὁ), poet: în локŭ de ὑψίπους.

Ὑψίπολις, ιος (ὁ, ἡ), înълцъtорŭ de орашѹл sъŭ, fала patpii sале. [ὕψι, πόλις].

Ὑψίπολος (ὁ, ἡ), [ὕψι, πόλος) poet: околitорŭ прin 'nалцimiле atmosfepeї.

Ὑψίπορος (ὁ, ἡ), poet: кълъtорŭ прin 'nълцimї. [ὕψι, πόρος].

Ὑψιπότητος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de ὑψιπέτης.

Ὑψίπους, οδος (ὁ, ἡ), [ὕψι, ποῦς] ѹmвлъtорŭ în 'nълцimї, saŭ чел кѹ 'nалte пічоаре, 'nалtŭ, maї-пpesѹs dekît toцї. "Νόμος —,,. Sof:

Ὑψίπρεμνος (ὁ, ἡ), чел кѹ 'nалtŭ kotopŭ, saŭ tpѹnкїŭ. "Δρὺς — ,,. Komn: [ὕψι, πρέμνον].

Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалtъ пѹпъ. [ὕψι, πρύμνη].

Ὑψίπρωρος (ἡ), poet: чел кѹ 'nалtъ прѹъ. [ὕψι, πρώρα].

Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалte порцї. [ὕψι, πύλη].

Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалte tѹpnѹpї. [ὕψι, πύργος].

Ὑψίστολος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ хаїneле apdikate, sѹmese 'nалt în sѹs. [ὕψι, στέλλω].

Ὕψιστος, η, ον, sѹпрл: (пргл:) din ὑψίων, foapte 'nалtŭ; (кѹ aptik:) Dѹmnezeŭ. "Οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,,. Skp:

Ὑψιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, τείνω] întinsŭ în 'nълцime, 'nалtŭ.

Ὑψιτένων, οντος (ὁ, ἡ), poet: [ὕψι, τένων] =Ὑψαύχην, Ὑψοτράχηλος, înгîmfatŭ, semeцŭ. "Ταῦρος — ,,. Fочлd:

Ὑψίτερος, α, ον, poet: компар: (пергл:) din ὕψι, maї 'nалtŭ.

Ὑψίτμητος, греш: în локŭ de Ὑψίδμητος.

Ὑψίτυχος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ 'nалtŭ (mape, stpълѹчitŭ) порокŭ. [ὕψι, τύχη].

Ὑψιφάεννος, ші

Ὑψιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: лѹminosŭ în 'nълцime, foapte stpълѹчitŭ. [ὕψι, φάος].

Ὑψιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: възѹtŭ, saŭ stpълѹчїosŭ din, saŭ în 'nълцime; 'nалtŭ. "Μνῆμα —,,. Епгрf:

Ὑψιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: înd: =Ὑψιφόρητος.

Ὑψιφοίτης, ου (ὁ), poet: Ὑψιπόρος. [ὕψι, φοιτάω].

Ὑψιφόρητος (ὁ, ἡ), poet: dѹкъtорŭ, saŭ dѹsŭ în 'nълцime. "Ἀταρπὸς — ,,. Епгрf: кале, potекъ sѹiшoasъ. [ὕψι, φορέω].

Ὑψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de Ὑψηλόφρων. [ὕψι, φρήν].

Ὑψιχαίτης, ου (ὁ), poet: чел кѹ коama 'nалtъ; =Ὑψαύχην, semeцŭ; saŭ чел кѹ пърѹл лѹnцŭ. [ὕψι, χαίτη].

Ὑψίων, ονος (ὁ, ἡ), poet. kom: компар: (пргл:) din ὕψι, =Ὑψίτερος.

Ὑψόθε, ші Ὑψόθεν, adв: poet: din 'nълцime; (кѹ цen:) dene d' asѹпра de чева; (ѹne-opî) în локŭ de ...

Ὑψόθι, adв: poet: = Ὑψοῦ, sѹs, 'nалt;

(кȣ ц̣en:) пе d' asȣпра de чева. [ὕψος].

Ὑψόλοφος (ὁ, ἡ), = Ὑψίλοφος. [ὕψος, λόφος].

Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ), = Ὑψίπρυμνος, [ὕψος, πρύμνη].

Ὑψόπρωρος (ὁ, ἡ), = Ὑψίπρωρος. [ὕψος, πρώρα].

Ὑψόροφος (ὁ, ἡ), поet: = Ὑψηρεφὴς, 'nалтȣ în înвелitoape. "Οἶκος("Θάλαμος)—,,. Om: [ὕψος, ὀροφή].

Ὕψος, εος -ους (τὸ), [ὕψι] 'nълц̣ime, saȣ перпendiкȣларъ лȣнц̣ime în sȣs. "Τοῦ τείχους τὸ ὕψος ἑκατὸν πόδες,,. Ksn: (ші ел: saȣ аȣsол:) "Αἱμασιὴν ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν,,. Ep: 2) (прin întind:) пaртea чea maĭ 'nалтъ a ȣnȣĭ локȣ, saȣ лȣкрȣ, кȣлmea, saȣ вîрfȣл; (Sкр:) черȣл. "'Εξ ὕψους,,. Sкр: = Οὐρανόθεν. 3) (fir:) mъpime, sȣвлimitate de eкsпpesie, че adȣче în eкstasȣ (sпaĭmъ), înaлц̣ъ mintea asкȣлтъторȣлȣĭ. "Περὶ ὕψους λόγου,,. Лонц̣: [de ȣnde

Ὑψόσε, adв: поet: în, sпpe, кътpe 'nълц̣îme. "Ὑπὸ χθονός ὑψόσ' ἀερθεὶς,,. Om:

Ὑψοτάτω, adв: поet: пpea 'nалт (ка sȣпрлт: ал лȣĭ...

Ὑψοῦ, adв: поet: 'nалт, sȣs. "Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει,,. Om: "Ὑψοῦ φρένες ἠερέθοντο,,. Апл̣n:

Ὑψόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окiĭ înълц̣aц̣ĭ, apdiкaц̣ĭ, srîiц̣ĭ; (fir:) desпpeц̣ȣitopȣ. [ὕψος, ὀφθαλμός].

Ὑψόφωνος (ὁ, ἡ), = Ὑψηλόφωνος. [ὕψος, φωνή].

Ὑψόω -ῶ, вiit: -ώσω, înaлц̣ȣ, apdiкȣ în sȣs; (fir:) mъpeskȣ, înaлц̣ȣ кȣ лaȣde. "Ὑψώθητι ὁ θεός μου,,. Sкр: apatъ 'ц̣ĭ 'nълц̣imea, îmminȣneazъ te. [ὕψος]. [de ȣnde

Ὕψωμα (τὸ), înълц̣itȣpъ, 'nълц̣ime; (de ȣnde fir:) mîndpie; (astpn:) = Ἔξαρμα; (прin intind:) лȣкрȣ înълц̣atȣ; (desпpe локȣ) 'nълц̣ime, (Fpanц̣;) hauteur. [ші

Ὕψωσις, εως (ἡ), înълц̣ape.

Ὕω, [în afin: кȣ χέω) вiit: -ὕσω, (пas: nex: ὕσθην, mi чл: pегȣлat) плоȣ, daȣ плоae saȣ ка о плоae, ȣdȣ; (обiч: în a tpeĭa пeps:) ὕει (se înц̣: ὁ Θεὸς, Dȣmnezeȣ). || (пas:) mъ плоȣ, mъ ȣdȣ de плоae; кazȣ, кȣргȣ în feлȣ de плоae. "'Ο Ζεὺς, saȣ "'Ο θεὸς ὕει,,. Es: Om: Ep: "Ὗε Ζεὺς πάννυχος,,. Od: Ξ: (ші кȣ aк: saȣ dat:). "Ὕει ὁ θεὸς ἰχθύσι, saȣ ἰχθύας,,. At: (ші în ел: de sȣвiектȣ). "Εἰ συννέφει, εἰκὸς ὗσαι,,. Apst: "'Επτὰ ἐτέων οὐκ ὗε τὴν Θήρην,,. Ep: Ὕοντος πολλῷ (se înц̣: ὕδατι),,. Ksn: "Πολὺ ὕσαντος,,. Tfp: (ші пas:). "'Η γῆ τῶν 'Ασσυρίων ὕεται ὀλίγῳ,,. Ep: "Ὕσθη ἡ πόλις σταγόσιν αἵματος,,. Пл: "'Εν τῇ ὑομένῃ τῆς Λιβύης,,. Tfp: "Ἄρτος ὑόμενος ἐν ἐρήμῳ,,. Грг: mana, че къdea din черȣ sпpe хpana Евpeiлop.

Ὑώδης, εος (ὁ, ἡ), поpкosȣ, saȣ ка поpкȣл. [ὕς]. [de ȣnde

Ὑωδία (ἡ), поpчie.

Ὑῶν, ц̣en: îm: ал лȣĭ ὕς.

Φ.

Φ, φ, φῖ (τὸ), Fi, nedeкл: a doъ-zeчĭ ші ȣna лiтеpъ a Елeniкȣлȣĭ алfaвetȣ. || (Apitm:) φ' чinчi sȣte (500), saȣ ал чinчĭsȣteлea; ші φ чinчĭ sȣte de miĭ (500,000).

Φᾶ, поet: Dop: în локȣ de ἔφη, 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лȣĭ φημί.

Φάανθεν, поet: Еол: în локȣ de ἐφάνθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лȣĭ φαίνω.

Φαάντατος, η,ον, поet: sȣпрл:, ші

Φαάντερος, α, ον, поet: компар: ал лȣĭ φαεινός.

Φάβες (αἱ), îm: ал лȣĭ φάψ.

Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ), [φὰψ, κτείνω] omopîtopȣ de поpȣnвĭ seлвatiчĭ.

Φαβοτύπος (ὁ, ἡ), [φὰψ, τύπτω] лoвitopȣ, ші omopîtopȣ de поpȣmвĭ, saȣ (maĭ вine) колȣmвĭ seлвatiчĭ (ȣne feлȣ de epete, saȣ ȣлeȣ).

Φάγαινα, ης (ἡ), = Φαγέδαινα.

Φαγάνθρωπος (ὁ, ἡ), гл̣s: în локȣ de ἀνθρωποφάγος, mînкътopȣ de oamenĭ [φάγω = τρώγω, ἄνθρωπος].

Φαγὰς, ші Φαγᾶς, ᾶ (ὁ), кom: = Φάγος, mînкъчiosȣ. [ші

Φαγέδαινα, ης (ἡ), [φάγω = τρώγω] nesъц̣ioasъ foame. 2) (обiч:) panъ кanгpenoasъ, mînкътoape de кърnȣpĭ. 3) o вoaлъ (пȣtpeжȣne) a faгȣpȣлȣĭ de mĭepe. [de ȣnde

Φαγεδαινικὸς, ὴ, όν, чел de feлȣл кanгpenoaseĭ pъnĭ (mînкътopȣ ка pana) φαγέδαινα. «Ἕλκος —». Med: [ші

Φαγεδαινόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, кanгpenezȣ ка (mъ пpefaкȣ în) pana φαγέδαινα.

Φαγέειν, Ion: în локȣ de...

Φαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ ἐσθίω, saȣ τρώγω.

Φαγέμεν, поet: în локȣ de φαγεῖν.

*

Φάγεσαι, în локъ de φάγῃ, a 2: sinг: пеps: a лъї φάγομαι.

Φαγέσωρος (ὁ, ἡ), кom: mînкъчїosъ. [φάγω, σωρός].

Φαγηλὸς (ὁ, ἡ), глs: de mînкat. (вezї ші φάγιλος). [ші

Φάγημα (τὸ), demînкape (бъкatъ). [φάγω].

Φάγῃσι, Dop: în локъ de φάγῃ, a 3: sinг: пеps: de nex: 2: de sъп: ал лъї ἐσθίω, saъ τρώγω.

Φαγήσια, ші Φαγηπόσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepбъtoape, în кape беaъ ші mînкaъ. [φάγησις, ші πόσις].

Φάγησις, εως (ἡ), mînкape, a mînкa. [neîntp; φαγέω].

Φάγιλος (ὁ ἡ), (пpinч:) = Φαγηλός; (de ъnde || sъбst:) mnїелъ, saъ їedъ бъnъ de mînкape, saъ кape a înчепъt a mînкa eapбъ.

Φάγομαι, вiit: пpгл: ал лъї ἐσθίω, saъ τρώγω.

Φάγος (ὁ), Sкp: mînкъчїosъ, лaкomъ. [φάγω].

Φαγὸς, ῶ (ἁ) Dop: în локъ de φηγός.

Φάγρος (ὁ), ъnъ fелъ de пеште (de Nілъ) foapte mînкъчїosъ. 2) (dъпe Kpetenї) гpesie de askъцit. [φάγωρος].

Φάγω, nex: 2: de sъп: ал лъї ἐσθίω, saъ τρώγω.

Φαγών, ῶνος (ὁ), глs: fалкъ. 2) (ъneopї) în локъ de φάγος.

Φάγωντι, Dop: în локъ de φάγωσι, a 3: îm: пеps: de sъп: a лъї φάγω.

Φάγωρος, ші Φαγώριος (ὁ), = Φάγρος.

Φάε, поet: în локъ de ἐφάνη, saъ ἔφανε, 3: sinг: пеps: de nex: a лъї φάω = Φαίνω.

Φαεθοντιὰς, άδος, ші Φαεθοντὶς, ίδος (ἡ), поet: în локъ de φαέθουσα, fem: ал лъї φαέθων, stpълъчїoasъ; saъ a лъї Faetonъ (a soapeлъї), soлapъ. "Αἴγλη — ,,. Оп:

Φαέθω, (fъpъ вiit:) поet: stpълъчeskъ, лъminezъ; (пpinч: întpeв: nъmaї пaptч:) φαέθων, ουσα, stpълъчїosъ, лъminosъ; (ші sъбst:) Soapeле; (de ъnde aк: eл: în локъ de adв:). "Πάννυχα καὶ φαέθοντα,,. Sof: noaптea ші zioa. 2) (în Чічep:) плaneтъл Жoe. 3) (fiг:) = Ἐπιφανής. [ші

Φαεινὸς, ὴ, ὸν, [φάος] stpълъчїosъ, лъminosъ; (пpin întind: în цen:) fpъmosъ; (fiг:) мъpeцъ, sлъвitъ; (desпpe глasъ) pesъnъtopъ, deпapte aъzitъ. [de ъnde

Φαείνω, поet: în локъ de φαίνω, лъminezъ, лъчeskъ. "Λαμπτῆρας ἕστασαν ἐν μεγάροισιν, ὄφρα φαείνοιεν,,. Od: Σ.

Φαεννὸς, ὰ, ὸν, поet: Dop: în локъ de φαεινός.

Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ), поet: [φάος, βροτός] лъminъtopъ de oamenї. "Ἠέλιος — ,,. Es: Om:

Φάεσσι, поet: în локъ de φάεσι, dat: îm: ал лъї φάος.

Φαεσφορία (ἡ), поet: în локъ de φωτοφορία. [din

Φαεσφόρος (ὁ, ἡ), поet: [φάος, φέρω] în локъ de φωσφόρος, saъ φωτοφόρος, adъкъtopъ de лъminъ.

Φάθι, пpez: de пopъnч: ал лъї φημί.

Φάϊ, поet: în локъ de φάει, dat: ал лъї φάος.

Φαιδιμόεις, εσσα, εν, поet: pap în локъ de...

Φαίδιμος, ος ші (pap) η, ον, поet: [φάος] stpълъчitъ; (maї de mълte-opї пpin întind:) fpъmosъ; (ші fiг:) глopiosъ.

Φαίδρανδρος (ὁ, ἡ), поet: лъчitopъ, кърътitopъ de oamenї. "Λιβάδα φαίδρανδρον,,. At: [φαιδρὸς, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φαιδροείμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [φαιδρὸς, εἷμα] fpъmos, къpat, stpълъчit înбpъкatъ.

Φαιδρόνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: лъminatъ лa minte; (пpin întind:) веselъ. [φαιδρὸς, νόος].

Φαιδρός, ὰ, ὸν, [φάος] лъminosъ; къpatъ; seninъ; (oвiч: fiг:) блaжinъ, веselъ; deшteптъ, вioїъ, isteцъ. "Μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ. Ksn: [de ъnde

Φαιδρότης (ἡ), dълче лъчipe; (oвiч: fiг:) блaжinie; вioiчїъne; faцъ веselъ, ші чл:. [ші

Φαιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Φαιδρύνω.

Φαίδρυμα (τὸ), = Φαίδρυσμα. [ші

Φαιδρυντὴς, οῦ (ὁ), кърътitopъ, лъчitopъ, înfpъmъseцъtopъ, ші чл: "Σπαργάνων φαιδρύντρια,,. Esxл: sпълъtoape, кърътitoape de feшeле пpъnкълъї (doїкa). [φαιδρύνω]. [de ъnde

Φαιδρυντικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшime de a кърътi, a înfpъmъseцa, ші чл:

Φαιδρύντρια (ἡ), fem: ал лъї φαιδρυντής.

Φαιδρύνω, вiit: -υνῶ, faкъ чeвa лъчїosъ; кърътцъ; înfpъmъseцezъ; (maї des fiг:) înвeseлeskъ; (ші пas: saъ miж:) mъ faкъ веselъ, sîntъ къ faцъ веselъ. "Ὡς δὲ εἶδον τοῦτο, εὐθὺς ἥσθησαν, καὶ ἐφαιδρύνθησαν,,. Ksn: [φαιδρὸς]. [de ъnde

Φαίδρυσμα (τὸ), op че înfpъmъseцeazъ, гъteaлъ, пodoaбъ.

Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ), веselъ лa faцъ. [φαιδρὸς, ὤψ].

Φαιδρῶς, adв: къ faцъ веselъ, saъ блaжinъ, веsел. [φαιδρός].

Φαικὰς, άδος (ἡ), ші

Φαικάσιον (τὸ). [φαικὸς = φαιδρός] ъnъ fелъ de албe înкълцъminte de пpeoцї E-

ţiпtenĭ, ші de ţimnasiaрхĭ în Atena.

Φαιλόνης, греш: în локŭ de φαινόλης, saŭ φενόλης.

Φαῖμεν, поet: At: în локŭ de φαίημεν, 1: îm: пeps: de пoft: ал лъĭ φημί.

Φαινέσκετο, поet: în локŭ de ἐφαίνετο.

Φαινίνδα, [φαίνω] adв: (ка nъme) ъnŭ feлŭ de жокŭ (кam ка minчea), (алt:) ἐφετίνδα.

Φαινὶς, ίδος (ἡ), Лак: = 'Ανεμώνη.

Φαινόλης, ου (ὁ), ъnŭ feлŭ de гроasъ хаĭnъ de d' asъпра, (алt:) ἐφεστρίς. 2) aкoпeрішŭ de memбpanъ; tокŭ de кapte. [ші

Φαινολὶς, ίδος (ἡ), поet: лъminъtoape. «'Ηὼς—,, Om: imn: [φαίνω].

Φαινολοθήκη (ἡ), dълапŭ, saŭ гapdeрoбŭ de хаĭne de d' asъпра. [φαινόλης, θήκη].

Φαινομένηφι, поet: în локŭ de φαινομένῃ.

Φαινομηρὶς, ίδος (ἡ), [φαίνω, μηρὸς] поet: кape 'шĭ apaтъ гoaлe коапseлe în ъmблetŭ (eпit: ал feteлop Sпaptane, fiind къ пъrtaŭ къmъшĭ sпinteкate).

Φαινοπροσωπέω-ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ apъtŭ faцa, mъ înfъцішezŭ fъръ sfiaлъ. [φαίνω, πρόσωπον].

Φαίνοψ, οπος (ὁ), поet: =Φαίνωψ.

Φαίνω, вiit: φανῶ, (nex: ἔφηνα, tpe: de къ: πέφαγκα, ші miж: πέφηνα, ші пas: πέφασμαι, ασαι, ανται, nex: пas: ἐφάνθην, ші 2: ἐφάνην, ші чл:) (în ţen:) faкъ чeвa въzъtŭ, saŭ aъzitŭ; apъtŭ; înвedepezŭ; înкъnoштinцezŭ; doвedeskŭ; (поet:) sкoцŭ лa лъminъ, înfiinцezŭ, пpodъкŭ; (în ţen:) faкŭ. || (miж: de sine пas: saŭ nestp:, ші пpea pap поet: neъt: de sine пas:) mъ faкŭ въzъtŭ, aъzitŭ, saŭ къnoskъtŭ (пpoп: ші fir:), esŭ de faцъ; (desпpe steлe) pesъpŭ, лъminezŭ пe opizontŭ; (пaptiк: in miж: tpe: de къ:) sîntŭ, eкsistŭ, m' amŭ въdit, къ sîntŭ în fiinцъ,,. "Ζώσατο ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς,,. Od: Σ. (ші къ dat: ind:) "'Ημῖν τόδ' ἔφηνε τέρας Ζεύς,,. Iл: B. "Εἴ τις μοι ὁδὸν φήνειε,,. Od: M. "'Ελένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο,,. Od: Δ. "Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ παράκοιτιν,,. Od: O. (saŭ къ aк: къ пpeп:) "Τὰ ὅπλα πρὸς τοὺς πολεμίους φαίνων,,. Ksn: aвîndъ лe întoapse în пaptea лop. "Φαῖνε δ' ἀοιδὴν,,. Od: Θ. "Μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ,,. Iл: Σ. "Παρ' αὐτὰν δὲ τὴν κρήνην αἴγειροί τε πτελέαι τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,,. Tкp: fopmaŭ. "Ὕβριν φαίνων,,. Ep: "Ἔφανε τὸν ἐόντα λόγον,,. Ep: "Φρουρὰν φαίνειν τινι, saŭ ἐπί τινα,,. Fp: (ал Лaчed:) a deклapa pesбoĭŭ, a se oшti, saŭ a opdona înapmape. (къ aчeasta se пoate кompapa) "Φαίνων τὸν ἵππον,,. Лs: oшtindъ se къ кълъpimea (ка komandipŭ). (ші miж:) "Τὰ τόξα μου λαβὼν τοῖσιν 'Αργείοισι φήνασθαι θέλει,,. Sof: sъ se fълĭaskъ къ dînseлe. (ші de sine пas:) "Φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι, στήθεά τε, βραχίονές τε,,. Od: Σ. "Γαῖα μέλαινα φάνεσκεν,,. Od: Λ. "Ἦμος φάνη. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,,. Om: "'Ως δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,,. Iл: Θ. Δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν,,. Iл: A. "Πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνῃ,,; Плt: "Οὐδαμοῦ φαινομένων,,. Sin: къ totъл neвъzъцĭ (neînsemnaцĭ). "Τέλος δ' οὔπω τι πέφανται,,. Om: (ші ка simплъ вepбŭ sъвst:) "Κρείττους πεφήνασι,,. Гpг: "Πολέμιος πεφηνὼς,,. Плt: "Οὐδ' ἂν τρίδουλος ἐγὼ φανῶ,,. Sof: (ші къ пaptч:) "Βόες ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι φαίνοντο,,. Tкp: "Νῦν τις ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλέως οἶκον,,. Ep: "Οὐδέποτ' οὖροι πνείοντες φαίνοντο,,. Od: Δ. (ші пas:) "'Αθανάτου πεφασμένου τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου,,. Плt: fiind doвeditŭ. (ші aвsл: în пaptч: în локŭ de adĭeкt:) "Στήθεσι φαινομένοις,,. Tкp: къ deskise, гoaлe пĭeптъpĭ. "Τέρμα πεφασμένον,,. Tгn: înвedepatŭ. "'Ερωτᾷς πρᾶγμα φαινόμενον,,. Лкs: (de ъnde ка sъвst:) "Φαινόμενα,,. Ap: konsteлaцiiлe въzъte пe opizontŭ; (în ţen:) meteopeлe, чe se въd în atmosfepъ. "Τοῖς τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκόσι,,. Плв: || (ші neъt: de sine пas: pap) "Δόμων ὕπερ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες,,. Eъp: 2) (пaptiк:) înкъnoштinцezŭ; (пpinч:) пîpъskŭ, tpъdaŭ лa жъdiкъtopie kontpoвandъ (înпoptape de mъpfĭ oпpite, saŭ пe fъpiш). "Καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱερὰς ἔχοντα κοιλίας,,. Apstf: "'Εγὼ φανῶ ταδὶ πολέμια καὶ σὲ,,. Apstf: (вezĭ ші φαντάζω). "Τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν,,; Apstf: "'Ο φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιών,,. Dm: "'Απεῖπε τοῖς τοιούτοις μὴ φαίνειν,,. Dm: (вezĭ ші συκοφάντης). 3) лъminezŭ (stpъm: ші nestp:) "Χρύσειοι κοῦροι ἕστασαν ἐπὶ βωμῶν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες, φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν,,. Od: H. "'Ο φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲν,,. At: "Δμωὰς, αἵ κεν ἔφαινον,,. Od: T. "Σελάνα φαῖνε καλόν,,. Tкp: "'Ο ἥλιος οὐ φανεῖν ἔφασκεν ἡμῖν,,. Apstf: "Ἵνα εἰς ἅπαντα φαίνῃ τὸν οὐρανὸν,,. Плt: (ші ка sъвst:) "Φαίνων (se înц: ἀστὴρ),, Лкs: плaпetъл Satъpnŭ. 4) (miж: saŭ пas: maĭ de mълte opĭ în a 3: пeps: къ

inf: saŭ partv:) seamănă, mă sokoteskă, parĕ (vezĭ şi δοκῶ). "Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ . , τοῖος Διομήδεϊ Ἄρης φαίνετ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν,,. Il: E. "Πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶνσι εἶδός τε μέγεθός τε ἠδὲ φρένας,,; Od: Λ. "Δμωάων, ἥτις ἀρίστη φαίνεται εἶναι,,. Od: Ξ. "Οὔ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι μαίεσθαι προτέρω,,. Od: Ξ. "Αὐτὰρ εὖ λέγειν φαίνῃ,,. Apstf: "Καγών τις φαίνομαι ἥμες,,. Tkp: (şi înţ: inf:) "Ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται,,. Tkp: "Ἥδε οἱ ἀρίστη φαίνετο βουλή,,. Il: B. (şi kă partv:) "Φαινόμεθα παραδόντες,,. Iskp: "Ἀδύνατος ἂν φανείμην,,. Ksn: (şi el:) "Μάλα ὀλίγοι καὶ ὄντες καὶ φαινόμενοι,,. Ksn: (şi avsol). «Εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν,,. Pl: părepea mea, ceea ce mi se pare de kăviinţă.

Φαινῶπις, ιδος (ἡ), poet: fem: al lŭi...

Φαίνωψ, ωπος (ὁ, ἡ), poet: [φαίνω, ὤψ] văzătă la faţă.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, [φάος] negriціosă, înkisă; (desnpe glasă)=Σομφός. "Ἄρτος —,,. At: nîîne neagră.

Φαίουρος (ὁ, ἡ), cel ca neagră koadă. 2) poet: = Λάμπουρος. [φαιὸς, οὐρά].

Φαιοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), părtătoră de (înprăkată în) haĭnă neagră. [φαιὸς, χιτών].

Φακᾶς, ᾶ (ὁ),=Φάκοψις.

Φάκελλος, şi Φάκελος (ὁ), [σπάω, vezĭ şi σφάκελος] legătar, (pricv:) sarcină de lemne tăiate ,(Franţ:) fagot; (în ţen:) legătar. (de unde) "Ἐπιστολῶν —,, Sin: plică, saŭ pachetă. [de unde

Φακελόω -ῶ, viit. -ώσω, fată legătar de ceva; (fir:) comnită. "Τὴν ἱστορίαν εἰς τὸ πολύστιχον —,,. Nik: Xron:

Φακεὺς, έως (ὁ), gal; în loc de...

Φακῆ (ἡ), linte (vezĭ φακός). [de unde

Φακῆς, ῆ (ὁ), =Φακᾶς. [şi

Φάκινος, η, ον, făcută din linte. [şi

Φάκιον (τὸ), feptar de linte; linte sleită.

Φακοειδής, έος (ὁ, ἡ), cel în formă de linte, lintosă. "Φακοειδὲς ὑγρὸν,,. Antm: partea kristăloasă a okiălăĭ. [φακὸς, εἶδος].

Φακοπτισάνη (ἡ), feptar, saŭ sleitar de linte deskojită, linte bătută. [φακὸς, πτισάνη].

Φακὸς (ὁ), linte, =Φακῆ. 2) (fir;) adunătură ne neliţă ka lintea. 3) basă de sticlă în formă de linte, (Franţ:) flacon.

Φάκοψις, ιδος (ὁ, ἡ), [φακὸς, ὄψις] cel ca adunătură lintoase ne obrază.

Φακώδης, εος (ὁ, ἡ), cel de gealbă lintei, saŭ lintosă. 2) plină de lintoase adunătură. [şi

Φακωτὸς, ἡ, όν, =Φακοειδής. "Κοχλίας —,,. End: Fis: [φακός].

Φάλαγγαι (αἱ). în eteroţ: în lokă de fălagge.

Φαλαγγάρχης, ου (ὁ), komandipă de o falangă (trupă de ostaşi). [φάλαγξ, ἄρχω]. [de unde

Φαλαγγαρχία (ἡ), komanda, saŭ demnitatea komandiparăi de o falangă

Φαλαγγάω -ῶ, = (saŭ greş: în lokă de) Φαλαγγιάω.

Φαλαγγηδὸν, adv: în gealăţă de falanţe, saŭ în falanţe. "Δύω λεγεῶνες, συμπεσοῦσαι φαλαγγηδὸν, ἐμάχοντο,,. Pl: în frontă. [φάλαγξ].

Φαλαγγιάω -ῶ, viit: -άσω, sîntă prăţă (beninosă) ka întrîtatăi păianjină. [φαλάγγιον].

Φαλαγγιόδηκτος (ὁ, ἡ), mușkată de păianjin. [φαλάγγιον, δηκτός].

Φαλάγγιον (τὸ), (în ţen:) dim: al lui φάλαγξ; (partik:) una gealăţă de beninosă păianjină; (prin întind:) una gealăţă de plantă, saŭ bucată bună de leacă pentru mușkătură de păianjină.

Φαλαγγιόπληκτος(ὁ, ἡ),=Φαλαγγιόδηκτος. [φαλάγγιον, πλήσσω].

Φαλαγγίτης, ου (ὁ), [φάλαγξ] ostaş de falangă; (în ţen:) = Ὁπλίτης, (Franţ:) legionnaire. 2)= [Φαλάγγιον (bucată)]. [de unde

Φαλαγγιτικὸς, ἡ, ὸν = Ὁπλιτικὸς, atingător de ostaş de falangă.

Φαλαγγομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, ca bată ka falangă, saŭ aflându'mi oştirea aşezată în falanţe; (în ţen:)=Πεζομαχέω. [şi

Φαλαγγομάχης, ου (ὁ), poet: cel ce se bate ka o falangă de vrăjmaşi, saŭ fiind aşezată în falangă. [φάλαγξ, μάχη].

Φαλαγγόω -ῶ, viit: -ώσω, aşează dedesubt drugi de lemnă groşi, ka să tîrască cева neste dînşii. [φάλαγξ (1)]. [de unde

Φαλάγγωμα (τὸ), =Φάλαγξ (1). [şi

Φαλάγγωσις, εως (ἡ), o natină a ţenelor (kînd se întîptomesk ,şi se întork kăpre okiă).

Φάλαγξ, αγγος (ἡ), [φάλος] drugă de lemnă lungă şi potrivită, neste kare tîrăsk koruriile, saŭ maşinele, şi alte greutăţi. 2) drugăi de geră al kîntarului, saŭ balanţei (de unde şi Franţ: balance). 3) (fir:) oaselе degetelor. (de unde 1) (prin întind:) păianjinăi ka lanţă piroa-

pe.(deȣnde5)(пentpȣ asemъnъtatea formeĭ) ȣnŭ felŭ de mape stakosŭ de mape (Apstf: Besпe 1509). 7) tpȣпъ de oaste stpîns aшezatъ de бътъліе, faлaнгъ; (пaptik: вestita) Maчedonika faлaнгъ компȣsъ обічпȣit din 16 pîndȣpĭ în fȣndŭ (de ȣnde taktiчеле fpase). "Φάλαγγι, saŭ "Πρὸς φάλαγγα, saŭ "Ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν (προσβάλλειν ші чл),,. Ksn: Пл: D: Ал: ші чл: =Φαλαγγηδόν. "Εἴ σοι ἐπὶ φάλαγγος ἄγοντι ἄλλοθέν ποθεν οἱ πολέμιοι φανεῖεν ἢ κατὰ πρόσωπον, ὅπως χρὴ ἀντιπαράγειν,,. Ksn: (ші desпpe pesбoĭeшti коръбiĭ). "Εν τοῖς μεθ' ἡμέραν πλοῖς ἀπὸ σημείων ποτὲ μὲν ἐπὶ κέρως ἦγε, τοτέ δ' ἐπὶ φάλαγγος,,. Ksn: 8) (ȣne-opĭ) taбъръ de oшtipe. "Εἴ τις προΐοι νύκτωρ ἔξω τῆς φάλαγγος,,. Ksn: "Τότε μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὀψὲ συνελκύσαντες τοὺς νεκροὺς εἴσω φάλαγγος,,. Ksn:

Φάλαινα, ης (ἡ), [φάλη] kitŭ foapte mape, (de aчi Itaл:) бaлeнъ; (пpin întind:) feapъ monstpȣoasъ mînkъtoape de toate (Apstf: Besпe 35). 2) fлȣtȣpeлe, чe sбoapъ п'înпpeжȣpȣл лȣmînъpiĭ,(алt:) πυραύστης.

Φαλάκρα (ἡ), плешȣвie [φαλὸς, ἄκρα, saŭ κάρα]. [de ȣnde

Φαλακράω, ші Φαλακριάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntŭ плешȣвŭ.

Φαλακροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ плешȣвŭ, плешȣвosŭ. (φαλακρὸς, εἶδος].

Φαλακρὸς, ὰ, ὸν, плешȣвŭ (пpinч:) în кpeшtetȣл капȣлȣĭ; (în цen:) лiпsitŭ de пъpŭ; (fir:) netedŭ; fъpъ копачĭ, ші чл: "Φαλακρὰ (τὰ),, stînчe гoaлe. 2) (пpin întind:) ȣnŭ felŭ de sofismъ. [φαλάκρα]. [de ȣnde

Φαλακρότης (ἡ), плешȣвie. (dȣпe Apst: «Ἡ κατὰ κορυφὴν λειότης,». netezimea, saŭ лȣчimea din кpeшtetŭ). [ші

Φαλακρόω -ῶ, вiit: -ώσω, плешȣвeskŭ; (ші пas:) mъ плешȣвeskŭ. [de ȣnde

Φαλάκρωμα (τὸ), плешȣвitȣpъ, saŭ плешȣвita пapte a капȣлȣĭ, ші чл: [ші

Φαλάκρωσις, εως (ἡ), плешȣвipe.

Φαλανθίας, ші Φαλαντίας, ου (ὁ), пȣцin чeвa кam...

Φάλανθος, ші Φάλαντος (ὁ), =Φαλακρὸς (пpoп: ші fir:). [φαλὸς, ἄνθος].

Φαλαρίζω, вiit: -ίσω, imitŭ în кpȣzime saŭ asпpime пe tipanȣл [Φάλαρις].

Φαλαρὶς, ίδος (ἡ), [φαλαρὸς] ȣnŭ felŭ de пasъpe (tpъitoape în апъ) кȣ капŭ плешȣвŭ, ші de aчeea албŭ, ші лȣчĭosŭ. 2) ȣnŭ felŭ de плaнtъ (кȣ sпiчe кa fȣnta de коĭfŭ), (Fpanц:) millet des oiseaux, шeĭŭ de пъsъpĭ.

Φαλαρισμὸς (ὁ), ковîpшitoape кpȣzime. [вezĭ φαλαρίζω].

Φάλαρον (τὸ), лȣчĭoasъ цintъ de metaлŭ, чe se пȣnea de пodoaбъ (пpinч:) пe коĭfȣл ostaшȣлȣĭ, ші пe fpîȣл каiлop; (de ȣnde îm:) paxtȣpiлe каĭлop; (în цen:) гъteaлъ, пodoaвъ. "Βασιλείου τιάρας—,,. Esxл: eгpetъ, saŭ (Tȣpч:) sȣpгȣцŭ înпodoвitŭ кȣ пpeцioase пĭetpe. [din

Φαλαρὸς, ὰ, ὸν, пoet: [φαλὸς] албŭ, лȣчĭosŭ. "Κύων — ,,. Tкp: албŭ кa zъпada, saŭ (maĭ пpoв:) negpȣ кȣ fpȣntea албъ (вezĭ ші φάλιος). (ші кȣ dat:) "Ὄρη χιόνεσσι φαληρά,,. Nik: кȣ кȣлmiлe aкoпepite de zъпadъ.

Φάλη (ἡ), пoet: [φαλός] = Φάλαινα.

Φαληριάω -ῶ, вiit: -άσω, пoet: лȣчeskŭ de албeцe. "Κύματα φαληριόωντα,,. Om: sпȣmeгoase. [ші

Φαληριόεις, εσσα, εν, = [φαληρός].

Φαληρὶς, ίδος (ἡ), пoet: Ion: în лoкŭ de φαλαρίς

Φαληρὸς, ὰ, ὸν, пoet: Ion: în лoкŭ de φαλαρός.

Φάλης, ητος, ші At: Φαλῆς, ῆτος (ὁ),= =Φαλλὸς. (вezĭ ші φανῆς).

Φαλιόπους, οδος (ὁ, ἡ), гls: чeл кȣ пiкъtȣpĭ албe пe пiчoape. [φάλιος, ποῦς].

Φάλιος, α, ον, пoet: = Φαλαρός, албŭ, saŭ пîкatŭ кȣ албŭ. (вezĭ ші βάλιος 2).

Φαλὶς, ίδος (ἡ), [φαλός] пpeotiцъ a Жȣпeĭ din Apгosŭ, înбpъкatъ în албe.

Φάλκης, ου (ὁ), ші

Φάλκις, ιδος (ἡ), гls: лemпȣл aплiкatŭ (лiпitŭ) пe кapena коръбii.

Φαλλάγια (τὰ), = Φαλληφόρια. [φαλλὸς, ἄγω].

Φαλληφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoptŭ, цiŭ fopmatȣл din лemпŭ meтбpȣ цeniталŭ de бъpбatŭ лa...

Φαλληφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepбъtoape, în кape пȣptaŭ în цepemonie imitatȣpa de лemпŭ a цeniталȣлȣĭ meтбpȣ. [din

Φαλληφόρος (ὁ, ἡ), [φαλλὸς, φέρω] пȣptъtopŭ în sepбъtopeaska цepemonie Φαλληφόρια de цeniталȣл meтбpȣ бъpб: fopmatŭ din лemпŭ.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, peлatiвŭ кȣ (atinгъtopŭ de) φαλλὸς (вezĭ ziч:). "Ἄσματα φαλλικὰ,,. Лкs: кîntiчe de sepбъtoapea Φαλληφόρια. [din

Φαλλὸς, ші Φάλης, ητος (ὁ), [φάλος] imitъtȣpъ de лemпŭ (пpinч: de smoкinŭ)

а бърбътeскълъ метърх ценitалъ, каре se пърta în церемонie ла серъътoареа лъї Dionîsъ, ка semnъ de poditoape, саъ ценерътoape пътере а натърeї; (în цен:) бървът: метърх ценitалъ. "Φάληтι παιδογόνῳ,,. Епгр:

Φαλλοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Φαλληφορέω. [din

Φαλλοφόρος (ὁ, ἡ), =Φαλληφόρος.

Φαλὸς, ὴ, ὸν, лъчîosъ, склîпîчîosъ, stiклosъ, алвъ. [φάος].

Φάλος (ὁ), о конstръкцie de металъ чилindрікъ, саъ în formъ de павъзъ, че se пъnea în партea de dînainte a колfълъї, în каре (слъжind tot de o datъ ші ка подоавъ, ші de препазъ) se îngenenîa креasta, саъ пана колfълъї, (алт:) φάλαρον (de ънde τετράφαλος = τετραφάληρος).

Φάμα (ά), Dop: în локъ de φήμη, [de ачі] famъ, репътацie.

Φαμὲν, саъ (епкл:) φαμεν, 1: îm: neps: а лъї φημί.

Φάμεν, поеt: în локъ de ἔφαμεν, 1: îm: neps: de прел: 2) поеt: în локъ de φάναι, прez: de inf: ал лъї φημί.

Φαμί, Dop: în локъ de φημί.

Φαμίσδω, вііt: -ιξῶ, Dop: în локъ de φημίζω.

Φὰν, поеt: Еол: în локъ de ἔφασαν, а 3: îm: neps: de прел· саъ nex: ал лъї φημί.

Φάναὶ (αί), îm: ал лъї φάνή.

Φάναι, прez: de inf: ал лъї φημί.

Φᾶναι, = Φῆναι, nex: de inf: ал лъї φαίνω.

Φαναῖος, α, ον, дътъторъ de лъminъ (епit: ал лъї Жос, ші ал лъї Аполонъ). [φανή].

Φανάριον (τὸ), dim: ал лъї φανός, [de ачі] fanapъ, съъ felinapъ.

Φανεῖμεν, At: în локъ de φανείημεν, 1: îm: neps: de пas: nex: 2: de поft: [ші

Φανεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч: ал лъї φαίνω.

Φᾶνεν, поеt: Еол: în локъ de ἐφάνησαν, а 3: îm: neps: de пas: nex: 2: ал лъї φαίνω.

Φανερολογία (ἡ), ворвіре de faцъ къратъ. [φανερὸς, λόγος].

Φανερόμισος (ὁ, ἡ), врîторъ de faцъ, (неаскънzътторъ de ъра sa). [φανερὸς, μῖσος].

Φανεροποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакъ чеваînbedepatъ, кънoскътъ, înbedepezъ. [φανερὸς, ποιέω]. [de ънde

Φανεροποίησις, εως (ἡ), ші

Φανεροποιία (ἡ), înbedepape, înкъиoштingape. [φανερὸς, ποιός].

Φανερὸς, ὰ, όν, [φανός, din φαίνω] înbedepatъ, кънoскътъ; (прin întind:) însemnatъ, вestitъ. "Οὐσία φανερά,,. Лкs: =Ἐν ὑπαίθρῳ, петішкътoape пропrietцї. "Φανερὸς εἰμὶ ποιῶν (ἡδόμενος ші чл:),,. Лкs:= Φαίνομαι ποιῶν. "'Ἐκ τοῦ φανεροῦ,,. "Ἐν τῷ φανερῷ,,. "Εἰς ("Κατὰ)τὸ φανερὸν,,. în локъ de φανερῶς. "'Ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπέστησαν,,. Ер:

Φανερόφιλος (ὁ, ἡ), їъвitorъ, прietenъ de faцъ, неаскънsъ. [φανερὸς, φίλος].

Φανερόω -ῶ, вііt: -ώσω, înbedepezъ, даъ de faцъ, fакъ кънoскътъ; екsплікъ, deскоперъ. || (пas:) мъ арътъ de faцъ; (прin întind:) мъ fакъ кънoскътъ, (ші fir:) вestitъ. [ші

Φανερῶς, adв: [φανερός] de faцъ, înbedepat; în кіпъ oфічiosъ, саъ пъблікъ.

Φανέρωσις, εως (ἡ), арътape de faцъ, înbedepape, ші чл: [φανερόω].

Φάνεσκε, поеt: în локъ de ἔφαινε, а 3: sinr: neps: de прел:, саъ ἔφανε, de nex: ал 2: ал лъї φαίνω (în локъ de φαίνομαι).

Φάνὴ (ἡ), (а вкърtъ) fъкліе, торцъ, че пъртаъ маї къ seamъ ла реліцioaзеле церемонiї. (de ънde || îm:) Φάναὶ, церемониіле челе къ fъклiї. "Βακχίου ("Μυστηρίων) — ,,. Евр: [φαίνω].

Φανὴ (а лъnгъ), fem: ал лъї φανός.

Φάνη, поеt: în локъ de ἐφάνη, а 3: sinr: neps: de пas: nex: 2: ал хот:, ші

Φανήῃ, поеt: Ion: în локъ de φανῇ, а 3: sinr: neps: de пas: nex: ал съп:, ші

Φανήμεναι, поеt: în локъ de φανῆναι, пas: nex: 2: de inf: ал лъї φαίνομαι.

Φάνης, ητος саъ ῆτος (ὁ), о mistepioaзъ zeitate, înкіпъitope de ценерътoapea matepie, саъ de креatorъл лъminеї în церемониіле лъї Opfeъ; (ънe-opї) аторъл (ка чел dîntîї продъсъ ла лъminъ din хаосъ). "Ἔρωτα, νυκτὸς υἷα, ὃν ῥα φάνητα ὁπλότεροι κλήζουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη,,. Opf: [φαίνω]. [de ънde

Φανητιάω -ῶ, вііt: -άσω, dopeскъ а мъ арътa (спре fалъ). [ші

Φανητίζω, вііt: -ίσω, înd: în локъ de φανερόω.

Φανηφόρος (ὁ, ἡ), [φανὴ, φέρω] пъртъторъ de fъклiе în реліцioase церемонiї. "Ἱερεὺς—,,. Епгр: =Ἱεροφάντης.

Φανθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: de партч: ал лъї φαίνω.

Φανίον (τὸ), dim: ал лъї φανός.

Φανομηρὶς, ίδος (ἡ), =Φαινομηρίς.

Φανόπτης, ου (ὁ), Sхл: fepestpъle; (прin întind:) къъъцъ. [φαίνω, ὄπτομαι].

Φανὸς, ή, όν, (компар: -ότερος, -ότατος) лȣminosȣ̆, stръвъzosȣ̆, кȣратȣ̆; înвedepatȣ̆. || (sȣвst: бърв:) fъклie; лампъ; feлinapȣ̆, saȣ̆ [de aчi] fanosȣ̆. [φαίνω]. [de ȣnde

Φανότης (ἡ), stрълȣчipe, лȣminoшie. [ші

Φανόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакȣ̆ чева stръ-лȣчitȣ̆, saȣ̆ înвedepatȣ̆.

Φαντάζω, вiit: -άσω, арътȣ̆ чева (прinч: пе d'asȣпра nȣmaĭ, în anъpinцъ), репрe-sintȣ̆, înfъцiшezȣ̆. || (обiч: пas: saȣ̆ miж:) mъ арътȣ̆ sȣвt oape-кape formъ, saȣ̆ fi-гȣръ, mъ înfъцiшezȣ̆ (în înкiпȣiрea кȣĭ-ва); (кȣ dat: în цen:) mъ арътȣ̆ sȣвt fi-гȣра кȣĭва, mъ asemъnȣ̆ кȣ чinева; (кȣ inf:) îmĭ înкiпȣĭeskȣ̆, mi se пape, къ ..; (ȣne-opĭ) mъ înfȣmȣpezȣ̆, mъ înrîmfezȣ̆; (în Apstf:) mъ tръdaȣ̆, mъ пîръskȣ̆ (de кътpe ȣnȣ̆ калomniatopȣ̆, saȣ̆ minчinosȣ̆ пîpîtopȣ̆, вezĭ φαίνω 2). «Φαντάζεσθαι ἄλ-λοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις». Плт: «Δεξιὰ φαντά-ζεται τὰ ἀριστερὰ». Плт: «Τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, οὐδὲ ἐᾷ φαντάζεσθαι». Ер: «Ὁ φαντασθεὶς θεὸς». Грг: чел арътatȣ̆. «Τὸ φανταζόμενον». Грг: înкiпȣitȣ̆ în ima-цinaцie (fantasie). (ші кȣ dat:) «Ὄνειρον φαντάζεταί μοι». Ер: «Ἀφανισθέντων τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι». Ер: (ші întp' алтъ акчепцie) «Φανταζόμενος γυναικί». Esхл: арътîndȣ se asemъnatȣ̆ кȣ mȣĭepe. (ші кȣ înf:) «Φαντάζονται μαρ-μαρυγὰς ὁρᾷν». Грг: (ші înц: înf:) «Ἐ-φαντάσθησαν τὸν θεὸν». Грг: 'шĭ aȣ̆ înкiпȣit, къ aȣ̆ възȣt пе Dȣmnezeȣ̆. [φαίνω]. [de ȣnde

Φαντασία (ἡ), чea пе d'asȣпра nȣmaĭ, saȣ̆ sпpe faлъ înfъцiшape, formъ, fiгȣръ de din afapъ; asemъnъtate. «Ὑπηρέτου («Θηρίου) φαντασίαν ἔχων». Diod: «Φαντασίας ἕνεκα». Лкs: de faлъ, пentpȣ окiĭ oameni-лор. 2) fakȣлtatea, saȣ̆ пȣtepea sȣfлetȣлȣĭ de a 'шĭ înкiпȣi întiпъpipiлe провenite de лa simцȣpĭ, saȣ̆ de лa кончепцia minцiĭ, saȣ̆ de á înfъцiша челе deпъptate ка че-ле de faцъ, ші челе ideaле ка челе în реaлъ fiinцъ, (Fpanц:) imaцinaцie; (în цen:) idee. «Λαβεῖν φαντασίαν». M. Ant: 3) (прin întind:) пълȣкȣ̆, amъцitȣръ a simцȣpiлор; înкiпȣitȣръ ximepiкъ, iлȣsie (Лȣч: Fiлопs:). 4) nerînditъ, чĭȣdatъ воinцъ, (Fpanц:) ca-price, fantaisie. [de ȣnde

Φαντασιαστικὸς, ὴ, ὸν, = Φανταστικὸς.

Φαντασιοδοκητὴς, οῦ (ὁ), [φαντασία, δοκέ-ω] epetiкȣ̆, dormatizînd de imaцinapъ omeneaska natȣръ a лȣĭ Xpistosȣ̆.

Φαντασιοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ înкi-пȣĭeskȣ̆ neînfiinцate лȣкpȣpĭ. [din

Φαντασιοκόπος (ὁ, ἡ), [φαντασία, κόπτω] înкiпȣitopȣ̆ în imaцinaцia sa de neînfiin-цate лȣкpȣpĭ, ші (dȣпe Eȣst:) пъskȣtȣ̆ кȣ deшepte пъdeждĭ. «Ἐλπίσι κεναῖς βοσκό-μενος».

Φαντασιόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitȣ̆ în ima-цinaцia sa de oape-кape deшaptъ idee. [φαντασία, πλήττω]. [de ȣnde

Φαντασιοπλήκτως, adв: кȣ deшaptъ înкi-пȣipe, кȣ ekstpaвaгantъ idee.

Φαντασιόω -ῶ, вiit: -ώσω, însȣfлȣ oape-кape înкiпȣipe în imaцinaцie. || (обiч: пas:) îmĭ înкiпȣĭeskȣ̆ în imaцinaцie чева ne-înfiinцatȣ̆. «Φαντασιωθεὶς δαιμόνιόν τι». Пл: înкiпȣindȣ 'шĭ, къ epa чева zeeskȣ̆. [ші

Φαντασιώδης, εος (ὁ, ἡ), înкiпȣitȣ̆ în i-maцinaцie, ideaлȣ̆, neînfiinцatȣ̆. 2) пре-окȣпatȣ̆ de imaцinapъ idee, (Fpanц:) fan-tasque. [φαντασία].

Φάντασμα (τὸ), op че isвeшte imaцina-цia; înкiпȣitȣръ; idee плъsmȣitъ de ima-цinaцie; fantastiкъ арътape, вisȣ̆, saȣ̆ ве-denie. (Tкp: KA'. 30). [φαντάζω].

Φαντασμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ φάντασμα.

Φαντασμὸς (ὁ), noet: în локȣ̆ de φάντα-σμα. [ші

Φανταστὴς, οῦ (ὁ), iȣвitopȣ̆ de faлniкъ арътape, (Fpanц:) fastueux. [ші

Φανταστικὸς, ὴ, ὸν, [φαντάζω] пȣtinчĭosȣ̆ de a imaцina, (кȣ цen:) de a 'шĭ înкiпȣi în imaцinaцie чева. «Τοῦ μέλλοντος φαντα στικὸς». Пл: «Φανταστικὸν». лȣкpapea sȣ-fлetȣлȣĭ în fakȣлtatea de imaцinaцie, (Fpan-ц:) l'imaginative. 2) = Φαντασιώδης. [de ȣnde

Φανταστικῶς, adв: în imaцinaцie, dȣпe înкiпȣipĭ, saȣ̆ faлse пъpepĭ; (кȣ цen:) în кiпȣ̆ de a 'шĭ пȣtea чinева înкiпȣi чева în fantasia sa.

Φανταστὸς, ὴ, ὸν, înкiпȣitȣ̆, saȣ̆ de în-кiпȣit în imaцinaцie. «Φανταστὸν». обĭe-кtȣ̆ de imaцinaцie. [φαντάζω].

Φαντὶ, Dop: în локȣ̆ de φασὶ, a 3: îm: пeps: a лȣĭ φημί.

Φάο, noet: Ion: în локȣ̆ de φάσο, miж: порȣнч: aл лȣĭ φημί.

Φαόβιος (ὁ, ἡ), noet: [φάος, βιὸς] чел кȣ stpълȣчitȣ̆ аркȣ̆.

Φάος, εος -ους (τὸ), = Φῶς, лȣminъ; (fir:) sлaвъ, stpълȣчipe. || (îm:) окiĭ. [φάω].

Φαράγγιον (τὸ), dim: aл лȣĭ φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ̆ de въĭ, пръпъstiĭ, saȣ̆ pîпosȣ̆, пръпъstiosȣ̆. [din

Φάραγγξ, αγγος (ἡ), [în afin: кȣ φάρυξ] къskътȣръ, saȣ̆ пръпastie întpe mȣnцĭ, stpimtoape pîпoasъ; stînкъ; пeшtepъ.

Φάργνυμι, biit: -φάρξω, poet: (în metat:) în локŭ de φράγνυμι.

Φαρέτρα, ας (ἡ), [φέρω] tѕлвъ (teакъ) de sъцеці. [de ѕnde

Φαρετρεὼν, ῶνος (ὁ), =Φαρέτρα.

Φαρέτριον (τὸ), dim: ал лѕї φαρέτρα.

Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорŭ de tѕлвъ de sъцеці. [φαρέτρα, φέρω].

Φαρικὸν (τὸ), ѕnŭ felŭ de otравъ.

Φάριον (τὸ), dim: ал лѕї φᾶρος, бѕкаtъ, fîшie de пînzъ, faшъ, шi чл:

Φαρκιδόω -ῶ, biit: -ώσω, sвîрчеskŭ. || (пas: saŭ miж: de sine пas:) mъ поsоmоръskŭ. [шi

Φαρκιδώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŭ de sвîрчitѕрї, sвîрчitŭ. [din

Φαρκὶς, ίδος (ἡ), = Ῥυτίς, sвîрчitѕръ; (fir:) asпpime.

Φαρκτὸς, ὴ, ὸν, (în metat:) în локŭ de φρακτός. [φάργνυμι]. [de ѕnde

Φαρκτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Φρακτόω.

Φαρμακάω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskŭ (прinч: sîntŭ smintitŭ) din otрава, че m' aŭ adъпat; (ѕne-орї) amŭ tреѕѕinцъ de doktopie (пъtimeskŭ de воалъ). «Τὰ ὄμματά μου φαρμακᾷ„. Лѕч: (Лksfn:).[φάρμακον].

Φαρμακεία (ἡ), dape de doktopie, saŭ otравъ; 2) лекѕіре прin fapmече, saŭ връжіре. [φαρμακεύω].

Φαρμάκεια (ἡ), (pap) în локŭ de φαρμακίς, fepmекъtoape, saŭ връжitoape. [шi

Φαρμακεῖον (τὸ),=Φαρμακοπωλεῖον, sпiцъріе. [φαρμακεὺς].

Φαρμάκευμα (τὸ),=Φάρμακον.[φαρμακεύω]

Φαρμακεὺς, έως (ὁ), fъкъtорŭ de doktopiї, saŭ otръвї. 2) връжitорŭ, fepmекъtорŭ. [φάρμακον].

Φαρμάκευσις, εως (ἡ), =Φαρμακεία. [шi

Φαρμακευτὴς, οῦ (ὁ), =Φαρμακεύς. [φαρμακεύω]. [de ѕnde

Φαρμακευτικὸς, ὴ, όν, atiнгъtорŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла întреѕѕinцape saŭ лѕкраре de doktopiї, otръвї, saŭ враже, fapmече, шi чл: "Φαρμακευτική (se înц: τέχνη)». Плt: mesepia лѕї φαρμακεύς.

Φαρμακεύτρια (ἡ), fem: ал лѕї φαρμακευτής, връжitoape.

Φαρμακεύω, biit: -εύσω, алкъtѕїеsнŭ, saŭ întреѕѕinцezŭ doktopiї, saŭ otръвї; fakŭ fapmече, saŭ враже; (stръm:) daŭ, шi (miж:) їaŭ doktopie (прinч: кѕръцenie, saŭ de върsъtѕръ), saŭ otравъ; (de ѕnde) fepmекŭ; (fir:) dpегŭ mînкape (o fakŭ maї гѕstoasъ); колорezŭ чева; (прin întind:) falsifikŭ, прefakŭ, stpikŭ. [φαρμακεύς].

Φαρμακία (ἡ), poet: în локŭ de φαρμακεία. [шi

Φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, atiinгъtорŭ de doktopiї, otръвї, fapmече, враже, mi чл: [шi

Φαρμάκιον (τὸ), dim: ал лѕї φάρμακον, лекѕлецŭ, doktopioapъ; otръвioapъ. [шi

Φαρμακὶς, ίδος (ἡ), poet: (adїekt:) beninoasъ, otръвічїoasъ. 2) (обіч: sѕвst:) fepmекъtoape, връжitoape. [φάρμακον].

Φαρμακίστατος, (ὁ), kom: sѕпрл: ал лѕї φαρμακὸς.

Φαρμακίστρια (ἡ), =Φαρμακεύτρια.

Φαρμακίτης, ου (ὁ), шi Φαρμακῖτις, ιδος (ἡ), лекѕitорŭ, tъmъdѕitорŭ. «Οἶνος — ». Лks: fъкѕtŭ кѕ ерѕѕрї лекѕitoape, saŭ întъpitoape de stomaxŭ. «Δακτύλιος — ». Sхл: Apstf: пѕрtatŭ ка antidotŭ (fepitopŭ) de fapmече, de враже, de deокїŭ, шi чл:[шi

Φαρμακόεις, εσσα, εν, poet: în локŭ de φαρμακώδης. [φάρμακον].

Φαρμακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [φαρμακὸς, μάντις] пѕmеле ѕneї komodiї a лѕї Алеksisŭ.

Φάρμακον (τὸ), [φαρμάσσω] (în цen:) amestекъtѕръ, алкъtѕitѕръ (прinч:) de ерѕѕрї; (de ѕnde) леакŭ, doktopie, miжлокŭ de tъmъdѕipe, saŭ препazъ, antidotŭ (проп: шi fir:). «Κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα». Ep: «Πλεῖστα φέρει ἄρουρα φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά». Od: Δ: (шi fir: кѕ цen:) «Ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον». Hind: mantела. (întр' алtъ акчепцie) «Οἶνος ἀφροσύνης — „. Лks: плъmadъ, saŭ sъmînцъ. 2) (în ръŭ) otравъ; (în îm:) fapmече, враже, deskîntъtѕрї, шi чл: «Δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα τέτυκται ὀφίεσσι„. Tкр: «Τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι, ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἂν μή μανιῶν ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἕνεκεν». Лц: Sол: 3) въпsea; sѕлimanŭ; (despre mînкърї) dpesъtѕръ, apomъ, (Fpanц:) drogue. «Οἱ προμαχῶνες τοῦ τείχεος ἠνθισμένοι εἰσί φαρμάκοισι. Ep:

Φαρμακοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ doktopiї, fapmече, враже, saŭ otръвї. [шi

Φαρμακοποιία (ἡ), fачере de леакѕрї, otръвї, fapmече, шi чл: [din

Φαρμακοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ de doktopiї, otръвї, fapmече, въпsеле, шi чл: [φάρμακον, ποιός].

Φαρμακοποσία (ἡ), вере de doktopiї, otръвї, шi чл: [шi

Φαρμακοποτέω -ῶ, biit: ήσω, воаŭ doktopie, saŭ otравъ; (partik:) їaŭ кѕръцenie. [φάρμακον, πίνω].

Φαρμακοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzŭ doktoriĭ, otръвĭ, ші чл: [din

Φαρμακοπώλης, ου (ὁ), [φάρμακον, πώλης] bînzъtorŭ de doktoriĭ, въпselĭ, mipodiĭ, ербърĭ, ші чл:, spiцерŭ, (Fpanц:) droguiste.

Φαρμακὸς (ὁ, ἡ), = Φαρμακεὺς, връжitorŭ, fermekъtorŭ; (прin întind:) omŭ skîpвosŭ, netpeвnikŭ. [φάρμακον].

Φαρμακοτρίβης (-τρίπτης), ου (ὁ, frekъtorŭ, pisъtorŭ de леакърĭ, въпselе, mipodiĭ, ші чл: [ші

Φαρμακότριψ, ιβος (ὁ), = Φαρμακοτρίβης. [φάρμακον, τρίβω].

Φαρμακουργὸς (ὁ, ἡ), = Φαρμακοποιός. [φάρμακον, ἔργον].

Φαρμακοφόρος (ὁ, ἡ), (γῆ, пъmîntŭ) prodъкъtorŭ de въpiene saŭ ербърĭ лекъitoape, saŭ otръвічĭoase. [φάρμακον, φέρω].

Φαρμακόω -ῶ, biit: -ώσω, = Φαρμάσσω, ші Φαρμακεύω. «Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα ὀδυνάων δῶκε χρίεσθαι». Hind: amestekînd въpienĭ. [φάρμακον].

Φαρμακτὴρ (ὁ), poet: în локŭ de φαρμακτὴς. [de ъnde

Φαρμακτήριος, α, ον, = Φαρμακευτικός.

Φαρμάκτης, ου saŭ οῦ (ὁ), = Φαρμακεύς. [ші

Φαρμακτὸς, ὴ, ὸν, [φαρμάσσω] алкътъitŭ din ербърĭ, въpiene лекъitoape saŭ beninoase.

Φαρμακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ гъstŭ, miposŭ, saŭ пътере de doktopie (maĭ къ seamъ de кърътenie), saŭ de otравъ, saŭ de вре o mipodie, ші чл: [ші

Φαρμακὼν, ῶνος (ὁ), гл: пръвъліе de въпsitorŭ. [φάρμακον].

Φάρμαξις, εως (ἡ), întpeвъinцape de φάρμακα (bezĭ ziч:), = Φαρμακεία. [din

Φαρμάσσω, biit: -άξω, = Φαρμακεύω, въпseskŭ; лекъĭeskŭ; fermekŭ, връжeskŭ. «Χαλκεὺς πέλεκυν ἢ σκέπαρνον ἐν ὕδατι ψυχρῷ βάφει φαρμάσσων». Od: I. кълеште, saŭ moaĭe, ка sъ 'ĭ fakъ гъръ, sъ 'л askъцъ. »Φαρμάσσειν βούλει με, ἵνα θορυβηθῶ„. Плт: sъ mъ fermeчĭ. [φάρμακον].

Φάρος (ὁ), poet: în локŭ de φάραγξ.

Φάρος (ἡ, ші ὁ), farŭ, saŭ tъpnŭ, în вîрfъл къръĭa se aпpind лъminĭ noaптea, ка sъ se повъцъĭaskъ плътitoriĭ, fanapŭ în portŭ, (алт:) φρυκτώριον. [de ла însъла Φάρος, пе tъpnъл кърiа epa asemenea fanapŭ în portъл Алеksandpii).

Φᾶρος, ші Φάρος, εος -ους (τὸ), [φέρω] (în цen:) mape въкатъ de пînzъ; чеаршafŭ; înвелішŭ латŭ; saŭ înвръкъmîntŭ de d'asъпpa (въpв: ші fem:); (partik:) воалŭ de femeĭ (bezĭ ші πέπλος); пînzъ de корaвie. [de ъnde

Φαρόω -ω, biit: -ώσω, poet: = Ἀρόω, fъpîmŭ пъmîntъл къ плъгъл, apŭ. [ші

Φάρσος, ες, -ους (τὸ), poet: Ion: въкатъ de пînzъ, ші чл: = Φᾶρος; (în цen:) [de aчi] parte (прin Лат: pars). "Πόλεως — ». Ep: (Fpanц:) quartier, (Тъpч:) махала.

Φαρύγαθρον (-γεθρον, -γγεθρον), ου (τὸ), = Φάρυγξ.

Φαρυγγίζω, biit: -ίσω, = Λαρυγγίζω, stpirŭ, kît почĭŭ. [ші

Φαρυγγίνδην, adв: kîлkîind în înгiцitoape; лъкomeште. [din

Φάφυγξ, -υγγος, ші (poet:) -υγος (ἡ), гъpa гîтлежълъĭ, înгiцitoapea; (прin întind:) гîтлежъл; (în цen:) гаъpa гîтълъĭ, = Βρόγχος; пĭелеа (въpвiа) воълъĭ de sъвt гîтŭ; (fir:) = Φάραγξ, пръпъstie. [din

Φάρω, biit: -φάρσω, neîntp: прimit: ал лъĭ φᾶρος, φαρόω, φάραγξ, ші чл:, [de aчi] fъpîшŭ, despikŭ. [în afin: къ πείρω, πέπαρμαι].

Φὰς, ᾶσα, άν, partч: ал лъĭ φημί.

Φασγάνιον (τὸ), = Ξίφιον, ъnŭ felŭ de плantъ, stînжinŭ, porozŭ. [ші

Φασγανὶς, ίδος (ἡ), къцitaшŭ, ка dim: ал лъĭ ...

Φάσγανον (τὸ), saвie; къцitŭ. 2) = Φασγάνιον. [σφάζω, în metat: din σφάγανον].

Φασγανουργὸς (ὁ), poet, лъкръtorŭ de къцite, съвiĭ, saŭ (Тъpч:) ĭatarane. [φάσγανον, ἔργον]

Φάσηλος, ші Φασήολος (ὁ), [de aчi] fasoле. 2) (fir:) ъnŭ felŭ de корaвie лъnгъреацъ ші stpimtъ (ка fasoлea).

Φάσθαι, poet: miж: de inf: ал лъĭ φημί.

Φασιανικὸς, ὴ, ὸν, ші

Φασιανὸς (ὁ, ἡ), чел din [Φᾶσις, pîŭ ал Колхideĭ]. || (sъвst: înц: ὄρνις) ъnŭ felŭ de пasъре къ преа fpъmoase пене, fasanŭ. 2) kom: [papodie de ла φάσις, пîръ] în локŭ de συκοφάντης, каломniatorŭ.

Φασὶν, ші (enкл:) Φασιν (maĭ 'nainte de вок:) în локŭ de φασί, a 3: îm: пеps: a лъĭ φημί.

Φασίολος (ὁ), = Φασήολος, ші Φάσηλος.

Φάσις, εως (ἡ), пîръ, dape de faцъ (прinч: în kontpaвandъ). 2) аръtape de fantomъ, вedenie, вisŭ, ші чл: 3) (maĭ noŭ) [de aчi] faцъ; (partik) fasŭ, (ad:) fiгъръ de лъnъ. [φαίνω].

Φάσις, εως (ἡ), ziчepe, spъnepe, eksпpesie, къвîntŭ; пъpepe zisъ, maksimъ; пpoпosiцie. «Μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀν-

τικειμένας φάσεις». Apst: 2) afipmaцie. «Πάλιν γὰρ ἔσται τοῦτο ἀποφῆσαι πρὸς τὴν φάσιν». Плt: 2) (ѕne-opĭ) = Φάτις, famъ, zisъ în лѕme. [φημί].

Φᾶσις (ĭap nѕ φάσις), ιδος ші ιος (ὁ), Fasĕ, mape pîĕ ал Колхideĭ, ші алtѕл maĭ mikĕ ал Armenieĭ.

Φασκαίνω, віit: -ανῶ, etmлц: în локĕ de βασκαίνω.

Φασκὰς, άδος (ἡ), ѕnĕ felĕ de mikъ paцъ selвatikъ, saĕ лешіцъ; (алt:) βασκὰς.

Φάσκον (τὸ), ші Φάσκος (ὁ), ѕnĕ felĕ de papasitikъ плantъ, (алt:) σφάγνον, ші σφάκος, [de aчi Pom:] baskĕ.

Φάσκω, (прел: ἔφασκον) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ...

Φάσκωλον (τὸ), ші Φάσκωλος (ὁ), [ἀσκὸς] цamantanĕ.

Φάσμα (τὸ), [φαίνω] fantomъ, apъtape sѕпpanatѕpaлъ; asemъnъtѕpъ, statѕъ; aѕгѕpĕ; monstpѕ, ĭasmъ. [de ѕnde

Φασματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatĕ ѕneĭ fantome, ĭesmosĕ.

Φάσσα, ης (ἡ), fasa, ѕnĕ felĕ de пasъpe (порѕmвĕ selвatikĕ). (bezĭ φάψ).

Φασσοφόνος (ὁ, ἡ), [φάσσα, φόνος] omopîtopĕ (вînъtopĕ) de fase. || (sѕвst:) ѕnĕ felĕ de ѕлеĕ.

Φασσοφόντης, ου (ὁ), поet: în локĕ de φασσοφόνος. [φάσσα, φένω].

Φασῶ, Dop; în локĕ de φήσω, віit: ал лѕĭ φημί.

Φατειὸς, ὴ, ὸν, поet: Ion: în локĕ de..

Φατέος, α, ον, posit: ал лѕĭ φημί, пѕtinчĭosĕ, saĕ tpeвѕinчĭosĕ de a se sпѕne, de sпѕs. «Οὔ τι φατειὸς». Es: = Ἄφατος, nesпѕsĕ.

Φάτης, ου (ὁ), глs: въpfitopĕ, minчinosĕ. [φημί].

Φατί, Dop: în локĕ de φησί, a 3: sinг: пeps: a лѕĭ φημί.

Φατίζω, віit: -ίσω, ші -ίξω, ші Dop: -ιξῶ, поet: [φάτις] pesпîndeskĕ ворвъ desпpe чева, вesteskĕ; fъгъdѕĭeskĕ; nѕmeskĕ. "Λιμὴν Ἀργῷος ἐπωνυμίην πεφάτισται». Апл: [de ѕnde

Φάτιξις, εως (ἡ), глs: = Φήμη, famъ, ворвъ pesпînditъ; прezічepe, проорочіpe; fъгъdѕĭaлъ.

Φάτις, ιος (ἡ), поet: Ion: [φημὶ] famъ, ворвіpe pesпînditъ în лѕme desпpe чева, шtipe вestitъ пpetѕtindinea; zisъ, maksimъ; проорочіe; (пpin întind:) nѕme вѕnĕ, pепѕtaцie. «Ἐκ γὰρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπου ἀναβαίνει ἐσθλὴ«. Od: Z. 2) (пpin întind:) лѕкpѕ вpednikĕ de ворвit, de лѕat în въгape de seamъ. «Δέρκομαι φάτιν ἄφραστον». Sof:

Φάτισις, εως (ἡ), = Φάτιξις.

Φατνεύω, віit: -εύσω, = Φατνίζω. [din

Φάτνη (ἡ), [πατέομαι] ĭesле. 2) (fir:) = Φάτνωμα (bezĭ ziч: desпpe taвanĕ, ші dinцĭ). 3) (îm:) o konsteлaцie înпpeжѕpѕл zodii pakѕлѕĭ. [de ѕnde

Φατνίζω, віit: -ίσω, nѕtpeskĕ калĕ, saĕ алtъ вitъ ла ĭesле (ка sъ se îngpaше).

Φατνίον (τὸ), dim: ал лѕĭ Φάτνη; (пaptik: ла îm:) къвъnъtѕpeле цinцiiлop, în кape sînt înpъdъчinaцĭ dinцiĭ.

Φατνόω -ῶ, віit: -ώσω, къвъnezĕ чева în fopmъ de ĭesле; fakĕ ла înвълitoape saĕ пe taвanĕ чева tлopiчeле (кѕ dълtiцa), (Fpanц:) lambrisser. [φάτνη]. [de ѕnde

Φάτνωμα (τὸ), (în цen:) къвъnъtѕpъ în fopmъ de ĭesле; (пaptik:) къвъnъtatea цinцiiлop, în кape stъ dinteле, (алt:) βοθρίον. 2) ѕnĕ felĕ de opnamentĕ ал taвanѕлѕî în niшte pегѕлate къвъnate desпъpцitѕpĭ. 3) o konstpѕкцie în fopmъ de ĭesле, пpin кape se înпpъшtiaĕ пĭetpe din pesвoĭeшteле коpъвiĭ. (At: E'. 208). [de ѕnde

Φατνωματικὸς, ὴ, ὸν, înпъpцitĕ în (лѕкpatĕ кѕ) къвъnъtѕpĭ, saĕ sъnъtѕpĭ de пodoaвъ, (Fpanц:) lambrissé.

Φατνωτὸς, ὴ, ὸν = Φατνωματικὸς. [φατνόω].

Φάτο, поet: în локĕ de Ἔφατο, a 3: sinг: пeps: de miж: nex; 2: ал лѕĭ φημὶ.

Φατὸς, ὴ, ὸν, [φημὶ] = Ῥητὸς; (fir:) nѕmitĕ, вestitĕ.

Φατὸς, ὴ, ὸν, [φένω] поet: ѕчisĕ, omopîtĕ.

Φατρία, Φατριάζω, ші чл: плц: în локĕ de φρατρία, ші чл:

Φάττα, ης (ἡ), At: în локĕ de φάσσα.

Φαττάγης, ου (ὁ), ѕnĕ felĕ de пatpѕпedĕ кѕ пĭeле solzoasъ, (Лat:) manis.

Φάττιον (τὸ), dim: ал лѕĭ φάττα, (o mînгîitoape кĭemape ка) пѕiшopѕл meĕ, поpѕmвĭeлѕл meĕ.

Φαύζω, saĕ Φαΰζω, At: în локĕ de φώγω, φώζω, fpigĕ, пpъжeskĕ ѕskat.

Φαυλεπίφαυλος (ὁ, ἡ), поet: kom: foapte netpeвnikĕ, pъĕ-пъpъвitĕ. [φαῦλος, ἐπὶ, φαῦλος],

Φαυλίζω, віit: -ίσω, жѕdikĕ чева de пpostĕ, desпpeцѕĭeskĕ кѕ totѕл. [ші

Φαύλιος, α saĕ ος, ον, пpostĕ, гposĕ. «Φαυλία ἐλαία». Tfp: [φαῦλος].

Φαύλισμα (τὸ), Skp: în локĕ de...

Φαυλισμὸς (ὁ), desпpeцѕipe. [ші

Φαυλίστρια (ἡ), (ка fem: ал лѕĭ φαυλι-

στὴς) desпрецѫitoape, клевetitoape de toцĭ. [φαυλίζω].

Φαυλόβιος (ὁ, ἡ), [φαῦλος, βίος] чел кѫ проaste, реле пѫртѣрĭ în віаца sa.

Φαυλοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), лінгѫшitорѫ de прошtĭ, saѫ рѣѫ-пѣрѣвіцĭ; прostѫ лінгѫшitорѫ. [φαῦλος, κόλαξ].

Φαυλόνους, ου (ὁ, ἡ), [φαῦλος, νοῦς] Sхл: în локѫ de δύσνους, прostѫ de minte.

Φαυλοῤῥημόνως, adв: кѫ проaste (desпрецѫitoape) ворве. [din

Φαυλοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), [φαῦλος, ῥῆμα] ворвitорѫ de проaste (рѫшinoase) ворве.

Φαῦλος, η, ον, (проп: ші etмлц:) мікѫ [φαῦρος]; (прin întind:) прostѫ, neînsemnatѫ, de nimikѫ; рѣѫ-пѣрѣвitѫ, netревnікѫ, mîршавѫ. [de ѫnde

Φαυλότης (ἡ), мічіme; прostie, nimiчie; netревnічie, реа пѣрѣвіе, рѣѫtate, mîршѣвіе, ші чл:

Φαυλουργὸς (ὁ, ἡ), прostѫ лѫкрѣtорѫ, meштерѫ de nimikѫ. [φαῦλος, ἔργον].

Φαύλως, adв: прost; лesne; кѫ непѣsape, ор кѫm o fi. «Φαύλως φέρειν τι». Лкs: «Φαύλως πάνυ (παιδεύω), ὥστε ἴσως ἂν καὶ καταγελάσαι ἀκούων». Ksn:

Φαῦρος, α, ον, (ші adв:) -ρως, în локѫ de φαῦλος (de ѫnde ἀφαυρὸς). [παῦρος].

Φαυσιβολέω -ῶ, віit: -ήσω, înпрѣштіѫ лѫminѣ. [φαῦσις, βάλλω].

Φαυσίβροτος (ὁ, ἡ), поet: = Φαεσίβροτος. [φαῦσις, βροτός].

Φαύσιγξ, ιγγος (ἡ), At: вѣшікѫцѣ în пїеле (прінч: din арsѣtѫрѣ), = Φλύκταινα. [φαύζω].

Φαυσίμβροτος (ὁ, ἡ), поet: =Φαυσίβροτος.

Φαῦσις, εως (ἡ), лѫminape, лѫчіре. [din

Φαύσκω, поet: în локѫ de πιφαύσκω, арѣtѫ, лѫminezѫ. [de ѫnde.

Φαυστήριος (ὁ), (епit:) Dionisѫ (пentрѫ пѫртареа fаклелор ла церемоніile serвѣtорії sале).

Φὰψ, φαβὸς (ἡ), = Φάσσα, ѫnѫ felѫ de selвatікѣ порѫтвіцѣ. (вezĭ ші τρήρων).

Φάω, [în afin кѫ ἄω, αὔω] віit: πεφήσομαι, поet: (neîntр:) прim: ал лѫĭ φαίνω, лѫminezѫ, ші (fir:) ал лѫĭ φημί (прекѫm ші φέγγω ал лѫĭ φθέγγομαι). || (пas: saѫ між:) mѣ арѣtѫ. «Τροίῃ πεφήσεται ὄλεθρος». Іл: Р.

Φέβομαι, (прел: ἐφεβόμην, ші maĭ mѫлtѫ nѫ) поet: în локѫ de φοβέομαι. [în afin: кѫ σεύομαι, ші прimit: ал лѫĭ φόβος, φεύγω, mi чл:].

Φεγγαῖος, α, ον, лѫminosѫ. [ші

Φεγγίτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος) о пїаtрѣ stрѣвѣzoasѣ, че se întреѫвінца în локѫ de stiклѣ ла fepestpe. [φέγγος].

Φεγγοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, pesпîndeskѫ лѫminѣ, лѫminezѫ. [din

Φεγγοβόλος (ὁ, ἡ), înпрѣштіitорѫ de paze de лѫminѣ, лѫminѣtорѫ. [φέγγος, βάλλω].

Φέγγος, εος -ους (τὸ), (în цen:) лѫminѣ, лѫчіре; (пaртік:) лѫmina stелелор, ші a zілії; (de ѫnde поet: прin întind:) zioa, =Ἡμέρα. «Τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος». Eѫр: (ші în Apstf:) în локѫ de σελήνη, лѫnѣ. «Ἥλιος καὶ φέγγος». (Батрхm: 454). [φάος]. [de ѫnde

Φέγγω, (прел: ἔφεγγον) лѫminezѫ. [ші

Φεγγώδης, εος (ὁ, ἡ), лѫminosѫ.

Φειδαλφιτέω -ῶ, віit: -ήσω, крѫцѫ, пѣstрezѫ (mѣ skѫmпeskѫ ла) fѣinѣ. [din

Φειδάλφιτος (ὁ, ἡ), крѣцѣtорѫ de (skѫmпѫ ла) fѣinѣ; (în цen:) skѫmпѫ, sгîрчitѫ. [φειδὼ, ἄλφιτον]. [de ѫnde

Φειδαλφίτως, adв: кѫ skѫmпete, sѣрѣчеште.

Φειδασμὸς (ὁ), плц: în локѫ de φειδωλία.

Φείδεο, поet: Ion: în локѫ de φείδου, порѫnч: ал лѫĭ φείδομαι.

Φειδίτειον (τὸ), =Φειδίτιον. [din

Φειδίτης, ου (ὁ), komesaшѫ ла [φειδίτια, вezĭ ziч:]. [de ѫnde

Φειδιτικὸς, ή, ὸν, ал лѫĭ...

Φειδίτιον (τὸ), (овіч: ла îm:) mese овштешtĭ a ле Sпaртіацілор, fiditiĭ. [din

Φείδομαι, [în afin: кѫ φέβομαι] віit: φείσομαι, ші (maĭ noѫ) φειδήσομαι, (nex: ἐφεισάμην, tpe: de кѫ: πέφεισμαι) (în цen:) mѣ sfieskѫ; вагѫ de seamѣ; mѣ fepeskѫ; (пaртік:) крѫцѫ, îmĭ пape рѣѫ a келtѫі, a stрiка, a omорî, ші чл:; (прin ѫрm:) mѣ skѫmпeskѫ, fакѫ іконоmie. (кѫ цen:) «Φείδεο σῶν κτεάνων. Епгр: «Φείδεο τῶν νηῶν, μηδὲ ναυμαχίην ποιέο,,. Ep: (ші кѫ inf:) "Μὴ φείδου, εἴ τι ἔχεις, διδάσκειν». Ksn: «Φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακὰ». Eѫр: [de ѫnde

Φειδομένως, adв: (de пaртч;) кѫ skѫmпete, іконоmie, neînвілшѫгat.

Φειδὸς, ὴ, ὸν, =Φειδωλὸς. [ші

Φειδύλος (ὁ), глs: în локѫ de φειδωλός. [din

Φειδὼ, όος -οῦς (ἡ), крѫцape, skѫmпete, іконоmie. «Φειδοῖ τῇ σῇ». Sin: крѫцîndѫte. «Φειδὼ ποιήσασθαί τινος». Ios: = Φείσασθαι. [φείδομαι].

Φειδωλὴ (ἡ), поet: în локѫ de φειδὼ, saѫ

Φειδωλία (ἡ), калitatea лѫĭ...

Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, крѫцѣtорѫ, пѣstрѣtорѫ

de чева; (partik:) skъmпъ, stpînsъ ла mînъ (къ цen:). «Χρημάτων φειδωλότατος». Ap: (ші fir.) «Γλῶσσα φειδωλή». поet: къmпъtatъ, пъцinъ ла ворвіре. [φειδώ]. [de ъnde

Φειδωλῶς, adв: = Φειδομένως, къ skъmпete, кръцat.

Φείδων, ωνος saъ ῶνος (ὁ), = Φειδωλός. || (sъвst:) ъne felъ de вasъ de ъntdeлemnъ (къ гъра stpimtъ, прin ъpm:) ікonomікъ.

Φεισμονὴ (ἡ), = Φειδώ. [ші

Φειστέον, nosit: ал лъї [φείδομαι].

Φέκλη (ἡ), плц: de ла Лat: faccula, dpoжdie de вinъ apsъ, (Itл:) кpemotaptapъ.

Φέλα, ші Φέλλα (ἡ), Maчedon: пїatpъ.

Φελλὰς, άδος (ἡ), гls: skoapцъ de кapte din memвpanъ. [πέλλα].

Φελλάτας, ου (ὁ), ъnъ felъ de пїatpъ, saъ mapmъpъ, din кape fъчeaъ statъe. [ші

Φελλεὺς, έως (ὁ), локъ пїetposъ. [φέλλα].

Φελλεύω, віit: -εύσω, плъteskъ пe d' asъпpa ка плъta. [φελλός].

Φελλεὼν, ῶνος (ὁ), = Φελλεύς.

Φελλίνας, ου (ὁ), ъшъpeлъ ка плъta. || (sъвst:) ъnъ felъ de пasъpe tpъitoape în aпъ. [ші

Φέλλινος, η, ον, fъкъtъ din плъtъ. [φελλὸς].

Φέλλιον (τὸ), = Φελλεύς.

Φελλὶς, ίδος, ші Φελλῖτις, ιδος (ἡ), пъmîntъ пїetposъ, sekъ. [φέλλα].

Φελλόδρυς, υος (ἡ), [φελλὸς, δρὺς] ъnъ felъ de копачїъ întpe плъtъ ші stежapъ, (алt:) Ἀρία.

Φελλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ пічоape de плъtъ, (ad:) ъшopъ ла ъmвлetъ. [φελλὸς, ποῦς].

Φελλός (ὁ), [πέλλα] ъnъ felъ de копачїъ, a къръїа коажъ este foapte ъшoapъ, ші din кape se faче плъta (de donъpї, ші чл:). 2) = Φέλλα, пїatpъ, saъ ъnъ felъ de пїatpъ. [de ъnde

Φελλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (ъшopъ ка) плъta.

Φελόνης, ου (ὁ), înd: în локъ de φαινόλης.

Φελόνιον (τὸ), dim: ал лъї φελόνης; (Бis:) [de aчi] felonъ, ъnъ felъ de sfitъ.

Φελὸς (ὁ), Φέλα.

Φέναγμα (τὸ), = Φενάκισμα.

Φενάκη (ἡ), перъкъ [алt: πηνίκη] [de ъnde

Φενακία (ἡ), = Φενακισμός. [ші

Φενακίζω, віit: -ίσω, (fir:) amъцeskъ, ъmвлъ sъ înшелъ. [ші

Φενακικὸς, ἡ, ὸν, гls: în локъ de φενακιστικός. [φενάκη].

Φενάκισμα (τὸ), amъцitъpъ, înшелъtopie, віклеanъ faптъ. [ші

Φενακισμὸς (ὁ), amъцipe, înшеларе. [ші

Φενακιστὴς, οῦ (ὁ), amъцitopъ, віклenitopъ, = Φέναξ. [φενακίζω]. [de ъnde

Φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікъ, saъ folositopъ ла amъцipe saъ віклenipe. [de ъnde

Φενακιστικῶς, adв: în кіпъ amъцitopъ, віклеanъ.

Φενακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [φέναξ. μάντις] amъцitopъ прегічitopъ, проорокъ minчinosъ.

Φέναξ, ακος (ὁ), înшелъtopъ, amъцitopъ, mapлatanъ. [φενάκη].

Φενόλης, ου (ὁ), = Φαινόλης.

Φένω, neîntp: temat: ал лъї πεφνεῖν, ші прim: ал лъї φόνος, omopъ.

Φερανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: продъкъtopъ de флорї. [φέρω, ἄνθος].

Φέρασπις, ιδος (ὁ, ἡ), пъpтъtopъ de павъzъ, pesвoitopъ. [φέρω, ἀσπίς].

Φεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: adъкъtopъ de лъminъ. [φέρω, αὐγή].

Φέρβω, (прел: ἔφερβον, tpe: de къ: πέφορβα) пъшъnezъ, пъtpeskъ; (ші miж:) mъ хръneskъ. "Φέρβομαι νόον». Пind: (ші stpъm:) «Φερβόμενοι σοφίαν». Eъp:

Φέρε, (прinч:) a 2: пeps: de поpъnч: ал лъї φέρω. || (ка adв: saъ аклam: îndemn: se акоapdъ къ sъп: de 1: пeps:) aї sъ... «Τοῖσι φέρε δῶ». Apstf: (къ inf:) «Φέρ' εἰπεῖν». (ші ел:) «Φέρε. «Φέρε γὰρ». Лкs: sъ sъnosъmъ, sпpe eksem:, de пілdъ. «Φέρε γὰρ, εἴ τις εἰς τὸ Μητρῷον ἐλθών». Dm:

Φερεαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Φεραυγής.

Φερέβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), поet: продъкъtopъ de stpъгъpї. [φέρω, βότρυς].

Φερέγγυος (ὁ, ἡ), кezъшъitopъ, sirъpъ; (къ цen: saъ înf:) капавілъ, destoїnікъ, (алt:) ἐχέγγυος. «Τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος». Sof: «Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν». Ep: «Οὐκ ἔστι λιμὴν φερέγγυος διασῶσαι τὰς νέας». Ep: (ші къ ак: къ преп:). «Φερεγγυώτατος πρὸς τὰ δεινά». Tъч: «Τὸ φερέγγυον τῆς μορφῆς». Ios: sirъpъ asemъnъtate a firъpeї. [φέρω, ἐγγύη].

Φερεγλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [φέρω, γλάγος] продъкъtopъ, dъtъtopъ de лапte.

Φερέδειπνος (ὁ, ἡ), dъtъtopъ de чinъ. [φέρω, δεῖπνον].

Φερέζυγος (ὁ, ἡ), поет: пѫртъторъ de жѫгъ, înжѫгатъ. [φέρω, ζυγός].

Φερέζωος (ὁ, ἡ), поет: дътъторъ de вїацъ,=Φερέσβιος. [φέρω, ζωή].

Φερέκακος (ὁ, ἡ), адѫкъторъ, saŭ ръбдъторъ de реле. [φέρω, κακόν].

Φερέκαρπος (ὁ, ἡ), поет: = Καρποφόρος, продѫкъторъ de роаде. [φέρω, καρπός].

Φερεμμελίας, ου (ὁ, ἡ), поет: [φέρω, μελία] пѫртъторъ de ланче, saŭ сѫліцъ, оstaшъ.

Φερένικος (ὁ, ἡ), поет:=Νικηφόρος, пѫртъторъ, saŭ адѫкъторъ de вірѫінцъ. [φέρω, νίκη].

Φερέοικος (ὁ, ἡ), поет: пѫртъторъ (пе sine) de каsa sa (ка мелкѫл, saŭ броаsка цestoasъ). 2) (desпре конвіецѫіре in къsnічіе) адѫкъторъ de zestpe, saŭ цiitоръ de каsъ. «Ἀνὴρ (Συζυγία) — ». Non: [φέρω, οἶκος].

Φερέπολις, ιος (ὁ, ἡ), [φέρω, πόλις] поет: цiitоръ, saŭ конsервъторъ de орашъ.

Φερεπονία (ἡ), ръбdape (ші поет: адѫчере) de ostenелї, saŭ sѫfepinцe, tікълошії, ші чл: [din

Φερέπονος (ὁ, ἡ), ръбdъторъ (ші поет: адѫкъторъ) de ostenелї, saŭ sѫfepinцe, tікълошії, ші чл: [φέρω, πόνος].

Φερέπτερος, ші Φερεπτέρυγος (ὁ, ἡ), пѫртъторъ de пене, saŭ аріпе, înаріпатъ. «Ὀϊστὸς —». Оп: [φέρω, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Φερεπτέρυξ, υγος (ὁ ἡ), =Φερεπτέρυγος.

Φερέπτολις (ὁ, ἡ), поет: = Φερέπολις.

Φερεσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: =Φερανθής, saŭ Εὐανθής.

Φερέσβιος (ὁ, ἡ), поет: [φέρω, βίος] дътъторъ de віацъ, saŭ de требѫінчоаsеле віецеї. «Στάχυς («Γαῖα) —»· Esхл: Es:

Φέρεσκε, поет: în локъ de ἔφερε, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лѫї φέρω

Φερεσσακὴς, έος (ὁ, ἡ) поет: =Φέρασπις. [φέρω, σάκος].

Φερεσσίπονος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de φερέπονος.

Φερεστάφυλος (ὁ, ἡ) поет: продѫкъторъ de stрѫгѫрї. [φέρω, σταφυλή].

Φερέσταχυς, υος (ὁ, ἡ), поет: =Σταχυοφόρος. [φέρω, στάχυς].

Φερέστερος, α, ον, поет: în локъ de φέρτερος.

Φερετρεύω, віit: -εύσω, dѫкъ, (tpansпоptъ, ші пas: mъ tpansпоptъ) пе кочіе, saŭ патъ пѫртърецъ. «Τρόπαιον φερετρευόμενον». Пл: tpofeъ пѫртатъ кѫ помпъ în опоареа лѫї Жое... [ші

Φερέτριος (ὁ), епit: Жое ла Pomanї. [din

Φέρετρον (τὸ), [φέρω]=Φορεῖον, патъ пѫртърецъ.

Φέριστος, η, ον, поет:=Φέρτατος, foapte алеsъ, saŭ бѫнъ. «Ὦ φέριστε». Плт: =Ὦ λῷστε.

Φέρμα (τὸ), поет: fътъ, прѫнкъ пѫртатъ în пînteче. [φέρω].

Φέρμιον (τὸ), = Φερνίον.

Φερνὴ (ἡ), [φέρω] zestpe (адѫsъ de мѫїере бърбатѫлѫї). "Πολέμου—,,. Еѫр: пръzіле. «Θεραποντὶς — ». Esхл: слѫжнікъ (роабъ) datъ în кіпъ de zestpe mipeseї. [de ѫnde

Φερνίζω, віit: ίσω, Sкр: înzestpezъ. [ші

Φερνίον (τὸ), кошчоръ; (партік) кошѫлецъ de пеште (вezї ші φορμός).

Φερνοφόρος (ὁ, ἡ), адѫкъторъ de zestpe (прінч: γυνή, мѫїере). [φερνὴ, φέρω].

Φέροικος (ὁ, ἡ) =Φερέοικος.

Φερόλβιος (ὁ, ἡ), поет: адѫкъторъ de богъцie, saŭ порочіре. [φέρω, ὄλβος].

Φέροπλος (ὁ, ἡ), пѫртъторъ de арме. [φέρω, ὅπλον].

Φερσέφασσα (-ττα), ші Φερσεφόνη (ἡ),= Περσεφόνη. [de ѫnde

Φερσεφάττιον (τὸ), =Περσεφόνειον, темплѫ ал Пеpsefoneї.

Φερτάζω, в: -άσω, адѫкъ adesea. [φερτός].

Φέρτατος, η, ον, поет: sѫпрл: (пергл:) ал лѫї ἀγαθὸς, (прінч:) foapte віteazъ, saŭ tape; (în цen:) foapte бѫнъ, maї пресѫs (în ор че). (dѫпе ziч: sѫпрл: ал лѫї φερτὸς).

Φέρτε, поет: (în sinк:) în локъ de φέρετε, а 2: îm: пеps: de порѫнч: ал лѫї φέρω.

Φέρτερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лѫї ἀγαθὸς, (прінч:) maї віteazъ, maї бравъ, maї tape; (în цen:) maї бѫнъ (în ор че). (dѫпе ziч: компар: ал лѫї...

Φερτὸς, ὴ, ὸν, de dѫs, de къpat, de înкъркat; (fiг:) de sѫfepit. [ші

Φέρτρον (τὸ), поет: (în sinк:) în локъ de φέρετρον. [din

Φέρω, віit: -οἴσω, ші οἴσομαι, (пех: ἤνεγκα, mi 2: ἤνεγκον întpeв: ла inf: ші партч:, tpe: de кѫ: ἐνήνοχα, ші пas: ἐνήνεγμαι, пех: пas: ἠνέχθην, ші віit: ἐνεχθήσομαι, ші οἰσθήσομᾶι, ші пosit: οἰστέον) арdікъ, цiъ; (de ѫnde fiг:) рабdъ, sѫfepъ, цiъ înпротівъ. «Ἐν χερσὶ φέρει στάχυν». Ар: «Οὐ δύναμαι τὴν αἶγα φέρειν, ἐπὶ μοι θέτε τὸν βοῦν». Пров: (ші desпре мѫїере însъpчinatъ) «Ὅν τινα γαστέρι μήτηρ φέρει». Іл: Z. (ші fiг:) «Οὐ παντὸς σώματὸς ἐστι πολὺν ἄκρατον ἐνεγκεῖν».

Лкs: a dъче ла mълtъ̆ вinъ̆. «'Η πορθουμένη χώρα οὐκ ἄν δύναιτο πολὺν χρόνον στράτευμα φέρειν». Ksn: «Οὐρανὸν ἄστρα φέροντα». Ткр: «Πολὺν φέρων (se înц: διὰ γλώσσης) τὸν Φίλιππον», Esx: лъъdînd de mape omъ̆. (ші fir:) «Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα». Ткр: (ші къ adв:) «Βαρέως («Χαλεπῶς, saъ̆ din прot: «Κούφως, «'Ρᾳδίως, ші чл:) φέρειν τι, saъ̆ (ел:) ἐπί τινι, saъ̆ (simп:) τινί. Ksn: Ep: =Δυσφορεῖν, saъ̆ 'Αδιαφορεῖν. «Χαλεπῶς ἔφερον τῷ πολεμῳ». Ksn: "Βαρέως φέρων τῇ ἀτιμίᾳ,,. Ksn: "Τὴν χαλεπότητά σου καὶ φέρω καὶ οἴσω φιλικῶς». Ksn: 2) каръ̆, transпортъ̆, dъкъ̆ (прinч: чева neînsъfл:) tîръsкъ̆, dъкъ̆ de вале; (ші пas: saъ̆ miж:) mъ ръtъчeskъ̆, mъ tîръskъ̆ înкoaчї ші 'nколо, saъ̆ op къm s' o întîmпла, saъ̆ fъръ воїea mea; (în a tpeїa пeps:) ъmблъ dîn mînъ în mînъ, saъ̆ din гъръ in гъръ. «Ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον». Od: Δ. (de ъnde) «Ἄγω καὶ φέρω». Ksn: ші чл: жъfъїeskъ̆, прadъ̆. (ші fъръ ἄγω) «Ἔφερον ἀλλήλους». Тъч: (вezї ші ἄγω). (їap dinпpot:) «Πάντες ὑπήντων αὐτῷ φέροντες καί ἄγοντες, εἴ τι ἕκαστος ἄξιον εἶχε». Ksn: «Φέρτε ὕδωρ». Іл: Σ. «Οἶσε θέειον, οἶσε δέ μοι πῦρ,,. Od: X. «'Εμοὶ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην». Apstf: "Ἔνθεν ὕδωρ ποτὶ ἄστυ φέρεσκον,,. Od: K. «Ἵπποι ὠκύποδες φέρον ἅρμα». Om: «Ἵπποι, οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν». Om: «Πάντη ὄσσε φέρων». Ткр: «Ἀγγελίην τινά τοι ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς». Іл: O. «Ψῆφον φέρειν». = Ψηφηφορεῖν. «Εἰ μὲν ψευδὲς, αὖραι φέροιεν». Грг: (ші miж:) «'Επεὰν φακέλους ῥάβδων ἐνείκωνται». Ep: «Ὅσα ἠνέγκω, πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας». Ksn: (ші înпреъnъ къ dίδωμι des кam de прisosъ̆). «Δοῦναί τινί τι φέρειν, saъ̆ φέρεσθαι». Om: || (mi пas:). «Τὸν λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι». Іл: Φ. «Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην». Іл: A. «Εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν φέρεται». Esx: se aплeaкъ. «'Ιθύς φέρεται». Om: «'Ομόσε τινι φέρεσθαι». Ksn: a пъвълі. «Τούτων ὀλιγώρως ἔχειν, καὶ ἐᾷν φέρεσθαι„. Dm: (Fpanц:) laisser aller. «Φερόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγηνήτας». Ep: «Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν». Iskp: eшind din sъвїeктъ̆, aвъtîndъ mъ. (ші în a 3: пeps:) «Φέρεται αὐτοῦ βιβλίον». Лpt: (ші къ inf:) «Τοιόνδε φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι». Ep: se ziче. (de ъnde în пaptч:) «Τὰ φερόμενα». Лкs: челе че se zik. || (ші пaptч:) "Φέρων, ουσα, ον, însemneazъ dъпe ъniї de sine воinцъ, saъ̆ непрекiпzъipe întp' o faпtъ; saъ̆ (simп:) înteцeшte tnsemnapea вepвълъї. «Οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,,. Om: 'ї aъ̆ лъat, ші s' aъ̆ dъs. "Θηβαίοις φέρων ἑαυτὸν ὑπέθηκε,,. Dm: s' a dъs ші s'a sъпъs. «Εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα». Esx: 'ле a fъкъt a ажъnцe. "Φέρουσα ἐνέβαλε νηΐ φιλίῃ,,. Ep: mepгînd a пъвълit asъпpa... || (порънч:) Φέρε, în локъ̆ de adв: îndemnъt: (вezї aчeasta ла локъл sъъ̆). 3) (пaptiк:) adъкъ̆ ка dapъ̆, ofepъ̆, saъ̆ ка tpiвъtъ̆, kontpiвъїeskъ̆; (de ъnde în цen:) плъteskъ̆; (ші miж: saъ̆ пas:) mъ плъteskъ̆. «Δῶρά τοι ἦλθον ταῦτα φέρων». Ткр: "Δέξαι ἄποινα, τά τοι φέρομεν,,. Іл: Ω. "'Αναγκάζουσιν αὐτοὺς φέρειν, ἃ ἂν ἐργάσωνται, καὶ τελεῖν εἰς τὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας,,. Ksn: «Μισθὸν φέρω (ші miж: φέρομαι),,. Apstf: Ksn:=Μισθοφορῶ. 4) adъкъ̆ ла miжлокъ̆, пропъїъ̆, înfъцiшezъ̆; (de ъnde) daъ̆. "Μάρτυρας—,,. Dm: "Χορηγὸν φέρειν τινα,,. Dm: a пропъne. «Παραδείγματα φέρειν,,. Apst: 5) podeskъ̆, пpodъкъ̆; (simпл:) isвъteskъ̆ în чева (проп: ші fir:). "Φέρῃσι δὲ γαῖα πυροὺς καὶ κριθὰς,,. Od: T. "Πλεῖστα φέρει γαῖα φάρμακα ἐσθλὰ καὶ λυγρά». Od: Δ. "Ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν οἶνον,,. Od: Y. "Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι». Ткр: "'Α πίτυς ὄχνας ἐνείκει,,. Ткр: (ші aвs: къ dat: перiп:) "'Η γῆ σοι ἔφερε,,. Ep: "Οὐκ ἐπιμελεῖται, ὅπως αἱ ἄμπελοι φέρωσιν αὐτῷ». Ksn: (de ъnde fir:) «'Ενεγκοῦσα, (ші miж:) «'Ενεγκαμένη„. пatpia. 5) (în цen:) fakъ̆, adъкъ̆, прiчinъїeskъ̆. «Τῶ θέρεος, ὅτε τἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς,,. Ткр: "Χάριν ("Πόλεμον) φέρειν τινί». Om: "Κέρκος, ὅτε φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,,. Іл: P. "Ἃ βλάβην φέρει αὐτῷ καὶ τῷ οἴκῳ». Ksn: "Ὅσα αἰσχύνην φέρει,,. Ep: "Φέροντός τι καὶ δόξης τούτου τοῦ ἔργου». Тъч: «Ἥδ' ἡμέρ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει». Sof: 7) (ел: къ ак: къ преп:) dъкъ̆, кълъъzezъ̆; (desпpe локъ̆) sîntъ̆ пъsъ̆ (въzъ̆) кътpe; (de ъnde fir:) прiвeskъ̆, saъ̆ kontpiвъїeskъ̆ ла..; mъ dedъкъ̆, saъ̆ ажъnгъ̆ ла.; (прin întind:) însemnezъ̆, превesteskъ̆. «'Οδὸν φέρουσαν εἰς..». Ep: «Τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν». Dm: «'Απὸ τοῦ Ἴστρου τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα». Ep: «'Επεκράτεον δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορῆν ἄνεμον ἐχόντων πάντων, οἱ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσημβρίην φερόντων». Ep: (ші fir:) «Τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέρει». Antf: «Οὐκ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς μέγιστον». Sof: «Μέγα φέρειν πρὸς τι». Плt: a kontpiвъi пpea mълt. «'Επ' ἀμφότερά τοι φέρει ταῦτα

ποιέειν». Ер: folosеште. (ші miж:) «Ταῦτα ἐπὶ σμικρὸν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου». Ер: kontpiвъїaў. «Τὰ εἰς ἄκεσιν (εὐδαιμονίαν) φέροντα». Ер: Плт: каре kontpiвъїesk. «Εἰς αἰσχύνην φέρει». Ер: «Τῶν πλέυνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον». Ер: Тъч: ажъпцеаў ла ачееашї, se înвoiaў. «Πλέον ἔφερὲν οἱ ἡ γνώμη». Ер: se аплека maї mълt. «Ἐγένετο οἷόν τε αὐτῷ ἡ γνώμη ἔφερε». Ер: прекъm îшї dedese пъреpea. "Ὧν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν„. Ер: epa în faвoapea вътълii. «Ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε». Ер: epa, чеpea. «Ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν»; Ер: че însemneazъ? «Ἐχρήσθη αὐτοῖσι χρηστήριον, τὸ μὲν εἰς αὐτοὺς φέρον, τὸ δὲ...». Ер: прiвind. «Τέρατα εἰς τοῦτο αὐτῷ φέροντα». D: Kas: «Τῶν ἱερῶν νίκην φερόντων». Лкs: превestind. «Ἐφ' ὅ φέρει τοὔνομα τούτων». Apst: ъnde мерцe, se dedъче, (Fpanц:) fait allusion. (de ъnde || în пaptч:) "Τὸ φέρον». мерsъл порокълъї (лъкрърiлор, înпрежъръpiлор), saў ъpsita. «Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς χρὴ φέρειν». Sof: op че вine de ла Dъmnezeў. «Εἰ τὸ φέρον σὲ φέρει, φέρε καὶ φέρου». Гnm: 8) їaў; (пaptiк:) їaў ка premiў, saў прadъ, кîштirў, doвîndeskў. «Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν». Іл: А. «Μικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δὲ ἔτι μεῖον φέροντα». Sof: «Φέρει δ' ἔναρα βροτόεντα κτείνας δήϊον ἄνδρα». Іл: Z. (ші maї des: miж:). «Πόθεν οἴσεται, ἀθρεῖ, ἄργυρον». Ткр: «Ἄεθλον φέρεσθαι». Om: " Ἤ κε φέρῃσι κράτος, ἤ κε φεροίμην». Іл: N. Σ. «Νῦν δὴ ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κῦδος». Іл X. «Ὁπότερος ἄν ἦ βελτίων, τοῦτον καὶ πλεῖον φέρεσθαι τούτου τοῦ ἀγαθοῦ». Ksn: «Οὗτος παρ' ἐμοὶ δίκαιος τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεσθαι». Ksn: (ші къ цеп: къ преп:). «Φέρεσθαί τι παρά τινος.» Ер: «Τοῦ κεν δὴ παρ' δῶρα φέροιο„. Іл: Δ. «Οὗτος ἀοιδῶν ἄριστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδὲν». Ткр: «Ἴδια κέρδεα προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι». Ер: (ші fir:) "Τὰ πρῶτα ("Οὐ τὰ δεύτερα) φέρεσθαι παρά τινι». Лъч: Ер: = Πρωτεύειν. "Μέγα φέρεσθαι». Пind: = Ἰσχύειν. "Μεῖόν τινος φέρεσθαι». Ар: = Μειονεκτεῖν. (ші despre лъкр:) «Τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσιν αἱ νῆες». Ер: " Ἀγὼν ὁ τὸ πᾶν φέρων„ Ер: 2) (miж: къ adв: пaptiк:) mъ aflъ în oape каре stape· "Εὖ (saў dinпpot: «Κακῶς, «Πονήρως) φέρομαι„. Ksn: sîntў în fлoapea mea, isвъteskў, meprў вine. (ші dinпpot:). «Εὖ φερομένης τῆς γεωργίας. Ksn: «Εὖ φερόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν». Ksn:

Φερωνυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, пoptў пъmeле пotpiвitў къ лъкръл, de ла каре mъ препъmeskў. [ші

Φερωνυμία (ἡ), пъptape de пъme пotpiвitў къ лъкръл. [din

Φερώνυμος (ὁ, ἡ), пъptъtopў de пъme пotpiвitў къ лъкръл, de ла каре îшї ape препъmipea (каре este ші лъкръ ші пъme). «Λύχνις... λύχνοιο φερώνυμος„. Non: (вezї ші ἐπώνυμος). [φέρω, ὄνομα]. [de ъnde

Φερωνύμως, adв: къ пъme пotpiвitў къ лъкръл.

Φεῦ, [φῦ] adв: esклam: saў въitъt: saў mipъt: «Φεῦ τοῦ ἀνδρός»! Ksn: пъкatў de omў! «Φεῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου μηδίζουσιν ἡμῖν οἱ Λάκωνες„! Пл: ваї de ..! «Φεῦ τοῦ κάλλους»!=Βαβαί, o! че fpъmъseцe! «Φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιούτου ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ»! Sof: o! че въкъpie!

Φευγέμεν, поet: în локў de φεύγειν, inf:, ші

Φεύγεσκεν, поet: în локў de ἔφευγε, a 3: îm: перs: de прел: ал лъї φεύγω.

Φεύγυδρος (ὁ, ἡ), [φεύγω, ὕδωρ] = Ὑδροφόβος, каре fъцe (se fepeште) de апъ.

Φεύγω, [φέβομαι] вiit: -φεύξομαι, ші φευξοῦμαι, (пex: ἔφυγον, tpe: de къ: πέφευγα, ші пas: πέφυγμαι, mi пosit: φευκτέον) [de ачi] fъгў; (прin întind:) skaпў къ fъгъ; mъ fepeskў, mъ апъpў; mъ лепъdў. «Φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων». Om: «Λαθὼν φύλακας φεῦγον». Іл I. "Φεῦγεν πεφοβημένος». Ткр: «Φεύγεις, ὥσπερ ὄϊς λύκον ἀθρήσασα». Ткр: «Τί τὸν φεύγοντα διώκεις„; Ткр: « Ὤχετο φεύγων». Ткр: (ші къ ак: ел:). «Σπήλυγγα φυγὼν Κύκλωπος». Ткр: «Ὅσοι φύγον ὄλεθρον ». Лкs: «Πόλεμον πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν». Od: A. «Οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα». Ткр: «Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν». Om: «Οὐκ ἔφυγε τὴν ἐλπίδα σαίνουσαν„. Пл: «Βέλτερον, ὅς φεύγων προσφύγῃ κακόν, ἠὲ ἁλώῃ». Іл: Z. «Ὅς ἄν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους». Ер: (ші despre neînsъtл:) «Ἡνίοχον φύγον ἡνία». Іл: Ψ· Ї aў skъпat din miїnї. (ші къ doї ак:) «Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων»; Om: (ші къ цеп: pap ел: de преп:) "Τῆς νόσου πεφευγέναι». Sof: «Πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων». Od: A. isвъвitў; (ші къ преп:) «Ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς». Ткр: (ші пas:) «Ἰχθύες ὑπὸ δελφῖνος φεύγοντες„. Іл: Φ. (ші fir:) «Ὁ χρόνος ἄνυτο φεύγων». Ткр: (ші къ inf:) "Ξενικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι». Ер: 2:) (înпpeъnъ ші fъpъ τὴν πατρίδα, saў ἐκ τῆς πατρίδος) sîntў (saў mъ osîndeskў a fi) eкsпatpiatў. «Φεύγω, ἐπεὶ

υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος». Іл: N. «Καὶ γὰρ τις, φῶτα κατακτείνας, φεύγει προλιπὼν πατρίδα γαῖαν». Od: Ψ. «Φεύγειν οἴκοθεν». Ksn: «Φεύγειν ἐφ' αἵματι (ἐπὶ προδοσίᾳ)». Лкs: ші кѫ ɥen: кѫ преп: ка пas:). «Ἔφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου„ Ep: Ksn: (ші кѫ ак: modif:) «Ἀειφυγίαν φεύγειν». Плт: a se ekspatpia пе toatъ віаца. (ші авзол:) «Οἱ φεύγοντες». Ksn: ekspatpiaцiĭ, saŭ fѫгapiĭ. 3) fir: înпреѫпъ ші fъръ δίκην) sîntŭ пîpîtŭ, saŭ tpasŭ în жѫdikatъ "Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἢ διώκεις»; Плт: «Πέντε ταλάντων δίκην φεύγειν» Iskp: «Φεύγοντα ταύτην τὴν αἰτίην„. Ep: "Πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδέποτε δὲ ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν„. Dm: (ші кѫ ɥen:) «Φεύγειν (se înц: δίκην) φόνου (ξενίας, ші чл:)». Ptp: a se пîpî пentpѫ... (ші кѫ преп: ка пas:) "Φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. Dm:

Φεύζω, віit: φεύξω, поet: mъ жълеskŭ stpirînd [φεῦ, φεῦ!], mъ ваїtŭ.

Φευκταῖος, α, ον, вpednikŭ de a fѫцi, a se апъра чінева de dînsѫл. [ші

Φευκτέος, α, ον, пosit: ал лѫї [φεύγω], каре tpeвѫїe a fѫцi, saŭ a se eksiла.

Φευκτιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ disпѫsŭ, аплекаtŭ ла fѫгъ. [ші

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, лesniчїosŭ, îndemînatikŭ ла fѫгъ. [din

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, de каре fѫцe, saŭ tpeвѫїe sъ fѫгъ чінева. [φεύγω].

Φευξείω, (fъръ віit.) ші Φευξιάω -ῶ,= Φευκτιάω. [ші

Φεύξιμος, η saŭ ος, ον, = Φύξιμος. [din

Φεῦξις, εως (ἡ),=Φύξις. [φεύγω].

Φέψαλος (ὁ), skînteїe (проп: ші fir:). «Οὐδὲ φεψάλυξ καταλέλειπται». Apstf: nічї ѫpmъ, (dѫпe ziч:) nічї o skînteїe mъкар de aцîцat. [de ѫnde

Φεψαλόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: apzŭ de totѫ, пpefakŭ în чепѫшъ.

Φεψάλυξ, υγος (ἡ), поet: ші Φέψελος (ὁ), Гл: în локŭ de φέψαλος.

Φέως, ω (ὁ), ѫnŭ feлŭ de плаntъ (spinoasъ). (вezї ші φλέως).

Φὴ, енкл: поet: în локŭ de φησὶ, a 3: sinr: пeps: de пpez:, ші

Φῇ, поet: în локŭ de ἔφη, a 3: sinr: пeps: de пpeл: ал хot:, ші

Φῇ, a 3: sinr: пeps: de пex: 2: de sѫn: ал лѫї φημὶ.

Φῇ, saŭ Φὴ, [ἦ, πῇ] поet: (papŭ) în локŭ de ὡς, пpeкѫm.

Φηγινέος -οῦς, έη -ῆ, έον -οῦν, поet: în локŭ de...

Φήγινος, η, ον, fъкѫtŭ din лemnŭ de farŭ. [din

Φηγὸς (ἡ), ѫnŭ feлŭ de копачїŭ, [de ачі] farѫ.

Φηγότευκτος (ὁ, ἡ), [φηγὸς, τεύχω] fъкѫtŭ din лemnŭ de farŭ.

Φηγὼν ῶνος (ὁ), fъцішŭ, saŭ пъdѫpe de faцї. φηγὸς].

Φήῃ, поet: Ion: în локŭ de φῇ, sѫп: ал лѫї φημὶ.

Φηληκίζω, віit: -ίσω,= Φηλόω.

Φηληκόθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънitŭ кѫ smokine пекоапte. [φήληξ, τρέφω].

Φήληξ, ηκος (ὁ), [φηλὸς] smokinъ крѫdъ, че ла вedepe seamъnъ a коаптъ.

Φηλήτης, ου saŭ οῦ (ὁ), amъцitopŭ, віклеаnŭ; хоцŭ. [din

Φηλὸς, ἡ, ὸν, saŭ Φῆλος (ὁ, ἡ), amъцitopŭ, віклеаnŭ. [σφάλλω]. [de ѫnde

Φηλόω -ῶ, віit: -άσω, amъцeskŭ. [de ѫnde

Φήλωμα (τὸ), înшелъчїѫne, amъцitѫpъ.

Φήλωσις, εως (ἡ), amъцipe.

Φήμη (ἡ), (în ɥen:) ворвъ pesпînditъ, шtipe întinsъ, saŭ [de ачі] famъ; (пaptik:) гласŭ пpeвestitopŭ, aѫгѫpŭ, пpeгічipe, пpoopoчie· (вezї ші κληδὼν, ші ὀμφὴ); (maї des) овшteaskъ пъpepe, pепѫtaцie, пѫme (че аре чінева în лѫme). [din

Φημὶ, віit: -φήσω, (пex: ἔφην, saŭ ἔφησα, шї miж: ἐφάμην, de ѫnde пaptч: φάμενος, ші inf: поet: φάσθαι) (în ɥen:) zikŭ da, mъ înвoїeskŭ ла чева, afipmŭ; saŭ zikŭ în mintea mea, rîndeskŭ, sѫпosezŭ; (ѫne-opĭ) fъгъdѫїeskŭ. «Ἔφασαν ταῦτα ποιήσειν». Ksn: «Χρυσὸν εἶφ', ὅς μιν κτάνῃ». Eѫp; a вestit fъгъdѫind. «Φὴμ' ἐγὼ». Fp: da, mъ înвoїeskŭ. «Ἄν τε ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ». Лкs: «Φασὶ· κατανεύουσι γὰρ». Apstf: «Τὸν τίνα φῆς»; Apstf; «Ἔφη λέγων». Apstf: «Ὥς φασι, (saŭ simп:) «Φασὶ». zik, saŭ se ziчe în лѫme. «Οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι». As: în локŭ de ἔφασαν οὐκ ἐπιτρέψαι, «Ἐὰν μὴ τις φῇ ποιεῖν» Dm: în локŭ de ἐὰν τις φῇ μὴ ποιεῖν. «Οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν». Тѫч: «Ἢ φῆς, ὡς ші чл:». Om: rîndeшtĭ. «Φαίης κεν». Om: aї ziчe, aї rîndi. "Ἀλίσκεσθαι ἔφασαν τῷ δρόμῳ». Ksn: aŭ rîndit. "Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι». Іл: A. = Ἰσοφαρίζειν.

Φημίζω, віit: -ίσω, поet: zikŭ, sпѫїŭ, eksпpimŭ, pesпîndeskŭ ворвъ, вesteskŭ, пѫmeskŭ. «Συντόμως ἐφημίσω». Esхл: aї eksпpimat. [din

Φῆμις, ιος (ἡ), поet: în локŭ de φήμη, ворвъ pesпînditъ, saŭ ворвipe fъкѫtъ în

adвnape de maĭ mвлцĭ, обштeaскъ пъpe-pe. «Αἰδομένη δήμοιο φῆμιν„. Od: Π.

Φημισμὸς (ὁ), гля: în локъ de φήμη. [φημίζω .

Φὴν, noet: în локъ de ἔφην.

Φῆναι, nex: de inf: ал лвĭ φαίνω.

Φήνη (ἡ), вnĕ ледъ de вълъръ, =Γυπαίετος, saĭ Ἁλιαίετος, (Франц:) orfraic, вълъръ de mape.

Φὴρ, ηρὸς (ὁ), noet: Еол: în локъ de θὴρ, [de вnde Лат: fera, ші Pom: feaръ; (naptik:)=Κένταυρος. saĭ Σάτυρος [de вnde

Φήρεα (τὰ). вmглътреле rindврелор de-n' înupeжвpвл вpeкiлор, asemenea кв коарпеле Satipiлор. (bezĭ ші σατυρίασις 3).

Φηρίον (τὸ), noet: Еол: în локъ de θηρίον.

Φηρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Еол: în локъ de θηρομανής, певвnъ (пpea їввitopъ) de feape. (enit: ал лвĭ Dionisъ). [φὴρ, μαίνομαι].

Φής, noet: în локъ de ἔφης, a 2: sinr: neps: de прел:, ші

Φῄς (їap nв φής), a 2: вinr: neps: de prez· xot:, ші

Φῇς a 2: sinr: neps: de nex: 2: ал ввn: лвĭ φημί.

Φῆσθα, noet: Еол: în локъ de ἔφης, ἔφησθα

Φήτρη (ἡ), Ion: în локъ de φράτρα.

Φθαίρω, biit: -φθαρῶ, Dop: noet: în локъ de φθείρω.

Φθάμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: de naptч:, ші

Φθὰν, noet: Еол: în локъ de ἔφθησαν, a 3: îm: neps: de nex: ал лвĭ...

Φθάνω, [în afin: кв птάω =ἵπταμαι] biit: φθήσομαι, ші maĭ noъ φθάσω, ші Dop: φθάξω, (nex: ἔφθασα, ші Dop: ἔφθαξα, ші 2: ἔφθην, de вnde noft: φθαίην, ввn: φθῶ, inf: φθῆναι, naptч: φθάς, saъ noet: φθάμενος, tpe: de кв: ἔφθακα) ажвnгъ (soseskъ) вndeва maĭ 'nainte dekît алтвл, апвкъ maĭ 'nainte; (obiч: кв naptч: de алtъ вервъ) fakъ чева, saъ мъ fakъ maĭ 'nainte (de a se faче алtъ чева); (sim:) fakъ maĭ квpînd (кв ак: . «Τόσον με ἔφθασας, ὅσον ἐγὼ πρὶν τρέχων ἔφθαξα τὸν. .» Tкр: Φθάσας ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων. »Ep: апвкînd maĭ 'nainte ворвіреа Лач: (ші fir:) «Φθάσαντες τὴν δίωξιν». Пл: пreîntîmninînd roana «Φθάσας τὸν λογισμὸν». Лкs: maĭ 'nainte de (fъръ) a se rîndi. (ші кв преп:) "Φθάνει πᾶσαν ἐπ' αἶαν„. Iл: I. "Φθάνειν εἰς πόλιν„. Ksn: (ші авs:) «Φθάνων, ὅπου τάχους δέοι„. Ksn: «Κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· ἂν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα». Exp: (їap maĭ des кв naptч: saъ pap кв inf:) "Ἵνα μή τις φθαίη βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ». Iл: K. ва апвка de a 'л лові maĭ 'nainte. «Ἴωμεν, μη φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι». Od: Ω ка съ пв apвче de a tpeче maĭ 'nainte. (ші maĭ котпл:) "Ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας„ Ep: (ші înupexвnъ кв πρὶν) "Ἔφθη ἀρξάμενος πρὶν οὐτάσαι» Iл: Π. saъ кв ἤ). "Ἔφθης πεζος ἰὼν, ἢ ἐγώ σὺν νηί„. Od: Λ. "Φθήσονται τούτοισι γοῦνα καμόντα, ἢ ὑμῖν„. Iл: Ψ. maĭ 'nainte вор овosi пічоареле лор dekît a ле вoastpe. "Φθαίητε ἄν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες ἤ τινα πυθέσθαι ἡμέων„. Ep: maĭ 'nainte de a aflа вре вnвл din noĭ. "Ἔφθη κατακωλυθεὶς„. Ksn: s' a onpit maĭ 'nainte. "Καθάπερ ἔφθημεν πολλάκις προειρηκότες„. Tmst: (ші кв inf: pap "Σπεύδειν, ὅπως φθαίης εἰς ἐκκλησίαν ἐλθεῖν„. Apstf: (ші în naptч: къtpe вервъ) "Λέγει «Τρέχε)φθάσας„. Apstf: maĭ în гравъ. (bezĭ ші ἀνύω 5) "Οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται„. Ep: пічі вnвл алtвл maĭ 'nainte dekît mine, eъ întîĭъ. (ші amîndoъ în naptч: . "Φθάσας αὐτὸς αὐτὴν ἁρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα„. Ep: ‖ (naptik: sînt de însemn: fpaseле înupexnъ кв οὐ. A') "Οὐκ ἄν φθάνοις λέγων„. Ksn: = Λέγε φάσας, вnвne maĭ кврînd. "Οὐκ ἄν φθάνοι κατακοπτόμενος„. Dm: în клінъ se ва faче бякъцĭ. B' . "Οὐκ ἄν φθάνοι τὸ πλῆθος δουλεῦον„. Dm: neanъpat se ва po ві. (ші кв inf:). "Οὐκ ἄν φθάνοιμι εἰπεῖν„. Ilл: nв воĭъ linsi de a... (ші вpmînd καὶ) "Οὐκ ἔφθημεν ἐλθόντες, καὶ νόσοις ἐλήφθημεν„. Ilл: n' am апвкаt вine съ вenim, mi ne am... "Οὐ φθάνω τὸ ἕν νοῆσαι, καὶ τοῖς τρισὶ περιλάμπομαι„. Грг: n' anвкъ a пріче пе вine вna, ші мъ конpinde de o datъ стрълъчіреа челор треї..

Φθαρείς, εἶσα, έν, nas: nex: 2 de naptч: ал лвĭ φθείρω.

Φθάρμα (τὸ), лвкрв stpikatъ (de лепъdat). [ші

Φθαρτικὸς ἡ, ὸν, чел квînsвшime, saъ nвtepe de a stpika. [ші

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, stpikatъ, saъ вnвsъ лв stpikъчĭвne, stpikъчĭosъ. [φθείρω].

Φθὰς, ᾶσα, άν, nex: ал 2: de naptч:, шĭ

Φθάσω, biit: de xot: ал лвĭ φθάνω.

Φθέγγομαι, [φέγγω, bezĭ φαίνω] biit: φθέγξομαι, tpe: de кв: ἔφθεγμαι, ἔφθεγξαι, -εγκται, ші чл:) fakъ a se авzi чева; (desupe

omȣ̆) stpirȣ̆; гръїeskȣ̆, пронȣнцȣ̆, mъ eksпpimȣ̆; (desпpe ostaшї) faкȣ̆ лартъ, saȣ̆ алармezȣ̆; (кȣ ак: de пeps:) лаȣdȣ̆. "Ἔφη φωνῆς ἀκούειν, ... εἴρεσθαί τε αὐτόν, ὅ,τι τὸ φθεγγόμενον εἴη τοῦτο,,. Ep: "Φθεγξάμενος ὀλίγῃ ὀπί,,. Od: Ξ. "Τῇ αὐτῇ φωνῇ ἐστὶν ἀνθρώπῳ καὶ αἰδημόνως καὶ θρασέως φθέγγεσθαι,,. Ksn: "Φθεγξεῖταί τι καλὸν (ἡ ἀοιδὸς)». Ткр: ва кînta. "Παλάμαις φθέγγομαι,,. "Епгр: плesneskȣ̆ din палme. (шi desпpe вite) "Αἷς ἐσακούσας ἀπόπροθι νεβρῷ φθεγξαμένας,,. Ткр: "Ὅτευ ἄν ὁ ἵππος πρῶτος φθέγξηται,,. Ep: (шi desпpe neînsȣfл:) "Βροντὴ δεξιὰ ἐφθέγξατο,,. Ksn: [de ȣnde

Φθεγκτός, ὴ, ὸν, eksпpimatȣ̆ пpin глъsȣipe, гръitȣ̆; глъsȣitopȣ̆, pesȣnъtopȣ̆. [шi

Φθέγμα (τὸ), глъsȣitȣръ, saȣ̆ sȣnetȣ̆ de глasȣ̆, граїȣ̆. «Ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι γυναικιεῖς». Apstf: [de ȣnde

Φθεγματικὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a гръi, saȣ̆ a глъsȣi, глъsȣitopȣ̆. «Μαντεῖον—» Макs:

Φθείμην, εῖο, εῖτο, пas: saȣ̆ miж: nex: 2: de пoft: ал лȣї φθίνω.

Φθείομεν, пoet: în локȣ̆ de φθῶμεν, 1: îm: пeps: de nex; 2: de sȣп: ал лȣї φθάνω.

Φθεὶρ, φθειρὸς (ὁ), (dat: îm: φθερσὶ) пъdȣкїe. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de каракatiцъ, че se лiпeшte пe пeшtї. 3) poada, saȣ̆ влъstaрȣл вpadȣлȣї. 4) глs: miжлокȣл кîрmeї. [φθείρω]. [de ȣnde

Φθειριάζω, вiit: -άσω, = Φθειριάω.

Φθειρίασις, εως (ἡ), пatima пъdȣкїosȣлȣї; (dȣпe Гал:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mъtpeaцъ a цeнeлop. [din

Φθειριάω -ῶ, вiit: -άσω, amȣ̆, saȣ̆ faкȣ̆ пъdȣкї. 2) пъtimeskȣ̆ de вoaлa пъdȣкiлop, saȣ̆ de mъtpeaцъ în цene. [шi

Φθειρίζω, вiit: -ίσω, пъdȣкїȣ̆; шi miж: mъ пъdȣкїȣ̆. [шi

Φθειριακὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de, saȣ̆ пpoвenitȣ̆ din пъdȣкї. [φθεὶρ].

Φθειριστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ лa пъdȣкїepe. «Φθειριστικὴ (se înц: τέχνη)». Плt: îndemînъtate de a пъdȣкїa. [φθειρίζω].

Φθειροκομίδης, ου (ὁ), плinȣ̆ de пъdȣкї, пъdȣкїosȣ̆. [φθεὶρ, κομίζω].

Φθειροκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣчidȣ̆ пъdȣкї. [φθεὶρ, κτείνω].

Φθειροποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ̆ de пъdȣкї. 2) =Φθειροφόρος. [φθεὶρ, ποιὸς].

Φθειροτραγέω (-τρωκτέω) -ῶ, вiit: -ήσω, [φθεὶρ, τρώγω] mъnînкȣ̆ пъdȣкї, saȣ̆ гoгoшї de вpadȣ̆, ad: sîntȣ̆...

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ̆ de пъdȣкї; хръnitȣ̆ кȣ гoгoшї, saȣ̆ влъstape de вpadȣ̆. [φθεὶρ, φάγω].

Φθειροφόρος (ὁ, ἡ), (πίτυς, вpadȣ̆, saȣ̆ moлiftȣ̆) пpodȣкъtopȣ̆ de креце влъstape. [φθεὶρ, φέρω].

Φθείρω, [în afin: кȣ φθίνω, saȣ̆ τείρω] вiit: φθερῶ, (nex: ἔφθειρα, tpe: de кȣ: ἔφθαρκα, шi miж: ἔφθορα, шi пas: ἔφθαρμαι, nex: пas: ἐφθάρθην, шi maї des ἐφθάρην, de ȣnde вiit: φθαρήσομαι) stpikȣ̆; faлsifikȣ̆; корȣmпȣ̆; пръпъdeskȣ̆; (desпpe колoape) пpefaкȣ̆ пpin amesteкape; (în цen:) пpefaкȣ̆ «Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες». Od:P. «Φθείρειν τὴν χώραν». «Ksn: a пȣstii. «Φθείρειν κόρην». Лкs: a desfeчїopi. «Φθείρειν τὰ πράγματα». Тȣч: «Βαφὴν φθείρειν». Esхл: (шi пas:) «Τά μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς φθείρεσθαι ὀνομάζουσι». Пл: «Δυὰς προσθέσει μονάδος εἰς τριάδα φθείρεται». Fiл: se пpefaчe. «Φθείρεσθαι νόσῳ». Тȣч: a se toпi. (шi кȣ пpeп:). «Δεινοὶ τινὲς εἰσι φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους». Dm: a se demopaлisa în лinгȣшipї кътpe вoгaцї. "Αἱ γυναῖκες ἐφθείροντο πρὸς αὐτὸν». Пл: алeргaȣ̆ кȣ mopaлa лop пeipe кътpe dînsȣл. (пopȣнч:). «Φθείρου». (în feлȣ̆ de влestemȣ̆) пїeї, saȣ̆ dȣ te în пeipe. (шi кȣ пpeп:) «Οὐ φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς οἰκίας;» Лȣч:

Φθειρώδης, εος (ὁ, ἡ), [φθεὶρ] asemenea, saȣ̆ din soїȣл пъdȣкiлop; пъdȣкїosȣ̆.

Φθεῖτο, пoet: a 3: sinг: пeps: a лȣї φθείμην.

Φθείω, пoet: în локȣ̆ de φθέω, saȣ̆ φθῶ.

Φθερσίβροτος (ὁ, ἡ), пoet: =Φθισίμβροτος. [φθείρω, βροτὸς].

Φθερσιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пръпъditopȣ̆ de o întpeaгъ цeнepaцie, saȣ̆ famiлie. [φθείρω, γένος].

Φθέρσω, пoet: Eoл: în локȣ̆ de φθερῶ, вiit: ал лȣї φθείρω.

Φθέω, =Φθίω. 2) пoet: Ion: în локȣ̆ de φθῶ, nex: 2: de sȣп:, шi

Φθῇ, пoet: în локȣ̆ de ἔφθη, a 3: sinг: пsps: de nex: 2: xot: шi

Φθῇ, шi Ion: Φθήῃ, шi Φθῇσι, пoet: a 3: sinг: пeps: de nex: 2: de sȣп:, шi

Φθήσομαι, вiit: de xot: ал лȣї φθάνω.

Φθίδιος, α, ον, глs: = Φθαρτὸς. [φθίνω].

Φθίμενος, η, ον, în локȣ̆ de ἐφθιμένος, пas: saȣ̆ miж: tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣї φθίνω.

Φθίνα, ης (ἡ), = Ἐρυσίβη. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mъsлinъ. 3) =Φθινὰς (вoaлъ). [φθίνω].

Φθινάζω, biit: -άσω, =Φθινάω. [din

Φθινὰς, άδος (ἡ), =Φθίνουσα, чea пе ла sfîpшitŭ. «Σελήνη—» Лкs: «Ἡμέρα—» чea din deseapъ. 3) (акt: νόσος, воалъ) tonitoape, пръпъditoape. «Νόσος—». oftika. [φθίνω].

Φθίνασμα (τὸ), =Φθίσις. 2) noet: înпъцinape. «Ἡλίου—» Esхл: anъsъл. [φθινάζω].

Φθινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, пътimeskŭ, saŭ morŭ de oftikъ.

Φθινόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, καρπὸς] înчetatŭ din podipe.

Φθινόκωλος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, κῶλον] чел къ tonite mъdълape, къ totъл sлaбŭ.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, όν, tomnatikŭ. [ші

Φθινοπωρὶς, ίδος (ἡ), noet: în локŭ de φθινοπωρινὴ. [φθινόπωρον].

Φθινοπωρισμὸς (ὁ), noet: în локŭ de...

Φθινόπωρον (τὸ), [φθίνω, ὀπώρα] toamnъ, (timnŭ ал anълъĭ, întpъ кape se sfîpшesк поameле).

Φθινύθεσκε, noet: ton: în локŭ de ἐφθίνυθε, a 3: sinг: пeps: de прел: ал лъĭ ...

Φθινύθω, (fъръ biit:) în локŭ de φθίνω.

Φθίνυλλα, ης (ἡ), noet: kom: бaбъ sfpiжitъ, tonitъ. [din

Φθίνω, biit: -φθίσω, (pap) în локŭ de φθίω. || (обiч:) în локŭ de φθίομαι, mъ stpikŭ; mъ вештежeskŭ, mъ toneskŭ; (în цen:) mъ пръпъdeskŭ; (пpin întind:) mъ sfîpшeskŭ; шъ înпъцinezŭ. «Φθίνουσι νύκτες τε καί ἤματα». Om: se sfîpшesк. «Μηδέ σοι αἰών φθινέτω,,. Om: nъ 'цĭ пръпъdĭ biaцa. (обiч:) «Μηνὸς φθίνοντος». Om: пе ла sfîpшitъл лъneĭ. (ші ел:) «Δεκάτη («Ἐννάτη, ші чл:) φθίνοντος». At: a 21: (22, ші шл:) a лъneĭ. (ші aбъs:) «Τρισκαιδεκάτη φθινοντος». Sin: a 13: maĭ 'nainte de sfîpшitъл (ad: a 18: a) лъneĭ. (вezĭ φθίω).

Φθινώδης -εος (ὁ, ἡ), asemenea, saŭ sъпъsŭ воалеĭ [φθινὰς], oftikosŭ.

Φθίσα, ης (ἡ), гл: =Φθίνυλλα.

Φθισήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, ἀνὴρ] пръпъditopŭ de oamenĭ. «Πόλεμος—». Om:

Φθίσθαι, noet: în локŭ de ἐφθίσθαι, пas: tpe: de къ: de inf: ал лъĭ φθίνω.

Φθισιάω -ῶ, biit: -άσω, пътimeskŭ de, saŭ sîntŭ sъпъsŭ ла oftikъ, sîntŭ oftikosŭ.

Φθισίβροτος (ὁ, ἡ), вezĭ φθισίμβροτος.

Φθισικεύομαι, biit: -εύσομαι, = Φθισιάω. [din

Φθισικὸς, ὴ, όν, аплекatŭ, saŭ kontpiвъitopŭ ла oftikъ [φθίσις].

Φθισίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, βροτός] = Φθισήνωρ.

Φθίσις, εως (ἡ), [φθίνω] (în цen:) чea kîte пъцinŭ пръпъdipe (înпъцinape); (пaptik:) oftikъ.

Φθισίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, φρήν]. stpikъtopŭ de minte.

Φθῖτο, noet: =Φθεῖτο.

Φθιτὸς, ὴ, ὸν, noet: [φθίνω] =Φθαρτός, mъpitopŭ; saŭ moptŭ. [de ъnde

Φθιτόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: (pap) în локŭ de...

Φθίω, biit: -φθίσω, ші miж: de sine пas: φθίσομαι, (tpe: de къ: ἔφθιμαι, пeste-sъв: ші nex: ἐφθίμην, de ъnde noft: φθίμην, φθῖο, φθῖτο, inf: φθίσθαι, ші пaptч: φθίμενος) noet: în локŭ de φθείρω, stpikŭ; omopŭ, пръпъdeskŭ. || (ші ел: saŭ maĭ des miж: de sine пas:) mъ toneskŭ, mъ вештежeskŭ; mъ tpekŭ; mъ înпъцinezŭ; mъ sfîpшeskŭ; mopŭ, пĭepŭ. «Τῇσι τοκήας φθῖσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο ὀρφαναί». Od: Υ. (ші neъt: saŭ miж: de sine пas:) "Ὥς κε δόλῳ φθίῃς». Od: B. «Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς, ὅς οἱ ἔμελλε φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ». Iл: Ω. «Πρίν κε καὶ νύξ φθῖτο». Od: K. «Τούςδε δ' ἔα φθινύθειν». Iл: B. лasъ 'ĭ sъ пĭaръ. (вezĭ ші φθίνω).

Φθογγάζομαι, biit: -άσομαι, =Φθέγγομαι.

Φθογγάριον (τὸ), dim: ал лъĭ φθόγγος. 2) ъnŭ feлŭ de fлъepъtoape.

Φθογγὴ (ἡ), = Φθόγγος. [de ъnde

Φθογγήεις, εσσα, εν, noet: глъsъitopŭ, sъnъtopŭ. [din

Φθόγγος (ὁ), [φθέγγομαι] глasъл гръitopълъĭ, saŭ sъnetŭ de глasŭ; (грam:) вокалъ.

Φθόη (ἡ), = Φθίσις, oftikъ. [ші

Φθόϊς, ιος (ὁ), ші Φθόϊς, ϊδος (ἡ), ъnŭ feлŭ de пръжitъръ potъndъ de вpînzъ, fъinъ ші mĭepe. 2) ъnŭ feлŭ de кapafъ лatъ ші potъndъ. 3) (med:) хапŭ. [φθέω].

Φθοῖς, în kontpak: în локŭ de φυόεις, nom: saŭ ак: îm: ал лъĭ φθόϊς.

Φθοΐσκος (ὁ), dim: ал лъĭ φθόϊς (3), хъпълецŭ, (алt:) τροχίσκος.

Φθονερία (ἡ), inвidie, saŭ пismъ. [din

Φθονερὸς, ὰ, ὸν, inвidiosŭ, пismaшŭ; (în Ep:) de пismъit. «Τὸ θεῖον πᾶν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες». Ep: a ле soapteĭ sînt de пismъit ші nestatopniчe. [φθόνος]. [de ъnde

Φθονερῶς, adв: къ пismъ.

Φθονέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) пismъĭeskŭ пе чinева, saŭ pîвneskŭ ла чева; (къ цen: înd:) mъ sъпъpŭ de пismъ a înпъpтъші de чева пе чinева; (къ inf:) nъ sъfepъ a se faчe чева. «Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ». Es: «Πολιή-

της πολιήτη εὖ πρήσσοντι φθονέει». Ep: (ші кв преп:) «Ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ φθονήσονται». Ksn: «Ἐφ οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθηταν μὴ φθονεῖν». Dm: (ші кв цеп: ел: indip:) «Ὦ Κάτων, φθονῶ σοι τοῦ θανάτου» (ші întp' алтъ екчепціе) «Κυρία γενσμένη τοιούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις». Iskp: пв s' a skвmnit de a ле înnърtъmi алтора «Ἐφθόνησάς μοι τοῦ ζωμοῦ». Tfp: te aĭ skвmnit sъ 'mĭ daĭ ші mie din .. (saĭ кв inf:) "Οὐκ ἄν σοι τούτων φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι». Od: A «Φθονήσας ὠφεληθῆναι τοῖς πένησι». Пл: «Οἱ θεοὶ ἐφθόνησαν ἄνδρα ἕνα τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι». Ep: (ші în апал:) «Πολλοὶ τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι». Лs: (ші кв ак: pap). «Παρεκαλοῦντο μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν». Плв: «Μὴ φθόνει, εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν». Sof: пв крвца. [φθόνος]. [de вnde

Φθόνησις, εως (ἡ), пismвipe; saĭ=Φθόνος. [ші

Φθονητικὸς, ἡ, ὸν, (adв:) -ικῶς, аплекатъ fipeшte ла пismвipe.

Φθόνος (ὁ), [φθέω =φθίω] пismъ, (ad:) mîxпipe пentpв stpeine вънврї, връ din пismъ; despre zeĭ) = Νέμεσις; (despre лвкр:) поnosъ de вpe вnъ лвкрв. «Οὐδεὶς φθόνος». Fp: пimikъ пв опpeшte, fie aша. (ші кв цеп:). «Φθόνος οὐδεὶς ἀναβάσεως». Grr: пimikъ кв опpeшte sвipea.

Φθορά (ἡ), stpikъчївпе; пeipe, пръпъdenie; волешніцъ; moapte; stpikape de feчїоаръ (desfeчopipe); (zorpвв:) prefaчepe de вънsea прin amestekape. «Τὰς μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθορὰς ὀνομάζουσι» Пл: [φθείρω]. [de вnde

Φθορεὺς, έως (ἡ), stpikътopъ, пръпъdîtopъ. «Κόρης—» Лкs: [ші

Φθορικὸς, ἡ, ὸν, adвkътopъ de stpikъчївпе.

Φθοριμαῖος, α, ον, asemenea кв ...

Φθόριμος, η saъ ос, ον, прiimitopъ, saъ прічinвitopъ de stpikъчївпе, stpikъчїosъ, saъ stpikътopъ. ші

Φθόριος (ὁ, ἡ ,=Φθορικὸς || sввst:) «Φθόριον (se înц: φàρμακον)». Med: fonositopъ ла лепъdape ле fъв, (alт. ἐκβόλιον. [φθορὰ

Φθοροεργὸς (ὁ, ἡ), noet: = Φθοροποιὸς. φθορὰ, ἔργον].

Φθορόοικος (ὁ, ἡ),= Οἰκοφθόρος. [φθορὰ, οἶκος].

Φθοροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ (adвkъ) stpikъчївпе, sîntъ...

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ , fъkътopъ, adвkътopъ de stpikъчївпе. [φθορος, ποιὸς].

Φθόρος (ὁ) , =Φθορὰ, stpikъчївпе, прънъdenie; (naptik:) omopîpe de oamenĭ. «Οὐκ ἐς φθόρον»; Apstf: (вnъ felв de вlestemъ) «Ἵν' ὁ φθόρος, ἔνθα νάοιτο». Кал: dвkъ se în neipe. 2) (adĭekt:) вpednikъ de neipe, saъ вpціа лвĭ Dвmnezeъ. (bezĭ ші ὄλεθρος). [φθείρω]. [de вnde

Φθορώδης, εος ὁ, ἡ),=Φθοροποιὸς. «Τὸ φθορῶδες τοῦ ἀέρος». Epd:

Φθύσδω, Dop: în локъ de птύω întpeв: прinч: în ἐπιφθύσδω].

Φι, ші Фıн , silaвъ adъoratъ ла noet: fopmape de цеп: ші dat: Ion: ал пвmeлор, ὀστεόφιν, Δεξιτερῇφι, ші чл:

Φῖ (τὸ), nedekл: fi, пвmeле літереї Φ.

'Φιалεῖς, 'Φιαλῶμεν, noet: în апок: în локъ de ἐφιαλεῖς, ἐφιαλῶμεν, a 2: sinr. ші 1: îm: neps: de вiit: a лвĭ ἐφιάλλω At: în локъ de ἐπιάλλω.

Φιάλη (ἡ), basъ de въвt, пахаръ латъ, квпъ, teasъ; (вne-opĭ) карафъ; saъ врпъ, врчїоръ.=Κάλπη. 2) (fir;)='Ασπὶς, skвtъ. 3 = Φάτνωμα (de таванъ, ші de прагвл de dasвпра вшеї) (Diod: Γ. 47:). [πίνω].

Φιαληφόρος (ὁ, ἡ), пвptътopъ de φιάλη bezĭ ziч:). [φιάλη φέρω].

Φιάλιον (τὸ), ші Φιαλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ φιάλη.

Φιαλίτης, ου (ὁ), «'Αριθμὸς —» o proposiцie de apitmet: кв obĭektъ de basвл [φιάλη]. (bezĭ ші μηλίτης).

'Φιάλλω, neîntp: bezĭ 'Φιαλεῖς.

Φιαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felвл, saъ fopma basвлвĭ φιάλη, ші εἶδος].

Φιαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, skобeskъ, къвънezъ чева în fopmъ de квпъ; (naptik: agpikвл:) sanъ пъmîntвл de п' înnpeжвpвл арворілор. [ші

Φιαλώδης, εος ὁ, ἡ),=Φιαλοειδὴς. [ші

Φιαλωτὸς, ἡ, ὸν, къвънatъ ші potвndъ în fopmъ de квпъ «Θρίδαξ—» Цеоп: вnъ felъ de лънтвкъ, (Fpanц:)pommée. [φιάλη].

Φιαρὸς, ὰ, ὸν, noet: прinч:) = Πιαρός, вnsвposъ. grasъ; (прin întind:) =Στιφρὸς, tpвпeшъ; (вne-opĭ алвъ, лвчїosъ. «Γρηῦς —» Nik: smîntîna лапtелвї. «Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς». Tkp: [de вnde

Φιαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

Φιαρύνω, вiit: -υνῶ, noet: лвstpezъ, faкъ лвчїosъ, stiклosъ.

Φιβάλεως (ἡ), (прinч: συκῆ, ἰσχὰς, saъ μυῤῥίνη, smokinъ, saъ mipsinъ) чea din

[Φίβαλις, локŭ ал Atiчеĭ, saŭ ал Merapeлор]

Φιδέσθαι, (papŭ) nex: 2: de inf: ал лъĭ φείδομαι.

Φιδίτιον (τὸ), = Φειδίτιον.

Φίδομαι, noet: (papŭ) în локŭ de φείδομαι [din

Φιδὸς, ἡ, ὸν, noet: în локŭ de φειδὸς, = Φειδωλὸς, skъmnŭ.

Φιερὸς, ἡ, ὸν, Ion în локŭ de φιαρὸς.

Φιλάβουλος (ὁ, ἡ), noet: ĭъвitopŭ de nerîndipe. [φίλος, ἄβουλος].

Φίλαβρος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἁβρὸς] ĭъвitopŭ de moлiчĭъne, saŭ ґръцezime (deлikatŭ).

Φιλαγαθία (ἡ), ĭъвipe de въnъtate. [din

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γάθως, ĭъвitopŭ de вine, saŭ въnĭ, fipeшte вineвoitopŭ, saŭ вine-fъкъtopŭ, вiptъosŭ. [φίλος, ἀγαθὸς].

Φιλαγέννητος (ὁ, ἡ), (Bisep:) iъвitopŭ de a dormatisa desпpe Dъmnezeŭ nenamtepea. [φίλος, ἀγέννητος].

Φιλάγλαος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ἀγλαὸς], ĭъвitopŭ de stpълъчipe (de глopiositate), saŭ de fpъmъseцe.

Φιλάγραυλος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ἄγραυλον] ĭъвitopŭ de църъneaskъ вiaцъ, saŭ de царъ. «Πὰν — » Епгр:

Φιλαγρέτης, ου (ὁ), ші Φιλαγρέτις, ιδος (ἡ), ĭъвitopŭ de вînъtoape. [φίλος, ἄγρα].

Φιλαγρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭъвeskŭ цара, saŭ вĭaцa църъneaskъ. [din

Φίλαγρος (ὁ, ἡ), = Φιλάγραυλος. [φίλος, ἀγρὸς].

Φιλαγρότις, ιδος (ἡ), noet: în локŭ de φιλαγρέτις.

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de вeгĭepe (nedopmipe), oвiчnъitŭ ла nesomnie. [φίλος, ἄγρυπνος].

Φιλάγων, ωνος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de (oвiчnъitŭ a se întpeвъinцa ла) лъnte. «Κισσὸς — ». Епгр: [φίλος, ἀγὼν].

Φιλαδελφία (ἡ), ĭъвipe de fpaцĭ. [din

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἀδελφὸς] (ші adв:) -δέλφως, ĭъвitopŭ de fpaцĭ, saŭ sъpopĭ. || (sъвst:) ъnŭ feлŭ de копъчелŭ продъкъtopŭ de fлopĭ, = (noate) Συριγγὰς, (Fpanц:) séringat; saŭ (dъne алцiĭ) ĭasomia.

Φιλαδύναμος (ὁ, ἡ), oвiчnъitŭ a adъче nenъtinцъ, saŭ sлъвiчĭъne. [φίλος, ἀδυναμία].

Φιλάεθλος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локŭ de φίλαθλος.

Φιλαθεὶς, εῖσα, έν, Dop; în локŭ de φιληθείς.

Φιλαθήναιος (ὁ, ἡ), ĭъвĭtopŭ de Atenenĭ. [φίλος, Ἀθηναῖος]. [de ъnde

Φιλαθηναιότης (ἡ), ĭъвipe de Atenenĭ.

Φιλαθλητὴς, οῦ (ὁ), ші

Φίλαθλος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de лъnte. [φίλος, ἆθλος].

Φιλαι, noet: în локŭ de φίλησαι, miж: nex: de поpъnч: ал лъĭ φιλέω.

Φιλαίακτος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, αἰάζω] ĭъвitopŭ de въĭtъtъpĭ, saŭ жълitъpĭ; вpednikŭ de жълit, saŭ de плîns.

Φιλαιδήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ desfiaлъ, pъшinosŭ, modestiosŭ. [φίλος, αἰδήμων].

Φιλαίματος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de sînцe, = Αἱμοχαρής. "Ἄρης — ». Апакр: [ші

Φίλαιμος, ші Φιλαίμων (ὁ, ἡ), = Φιλαίματος. [φίλος, αἷμα].

Φιλαίτατος, η, ον, sъnpл: ал лъĭ...

Φιλαίτερος, α, ον, компар: пpгл: ал лъĭ φίλος.

Φιλαίτιος (ὁ, ἡ), oвiчnъitŭ a гъsi în op че пpiчinъ de nemълцъmipe, din fipe кîptitopŭ. «Χρὴ τοὺς φιλαιτίους φεύγειν καὶ τοὺς εὐγνώμονας διώκειν». Ksn: [φίλος, αἰτία].

Φιλακίζομαι, вiit: -ίσομαι, гл: în локŭ de χαριεντίζομαι. (алцiĭ îndpeп: φίλ' ἀκκίζομαι).

Φιλακόλαστος (ὁ, ἡ), аплекatŭ ле desfpînъpĭ. [φίλος, ἀκόλαστος]

Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ, saŭ oвiчnъitŭ de a ъpmъpi, saŭ a ъpma dъne алtъл. [φίλος, ἀκόλουθος].

Φιλάκρατος, ші Ion: Φιλάκρητος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de neamestekatŭ вinŭ, вeцiвŭ. [φίλος, ἄκρατος].

Φιλακριβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ĭъвitopŭ întpъ toate de skъmnъtate, saŭ din natъpъ eksaktŭ. [φίλος, ἀκριβὴς].

Φιλακροάμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de плъкъte askълtъpĭ; (în цen:) = Φιλήκοος. [φίλος, ἀκρόαμα].

Φιλαλειπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭъвeskŭ a mъ ъnцe (ка лъnтъtopiĭ) къ ъntdememŭ; (пpin întind:) = Φιλογυμναστέω. [φίλος, ἀλείφω].

Φιλαλέξανδρος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de Алeksandpъ. [φίλος, Ἀλέξανδρος].

Φιλαλήθεια (ἡ), ĭъвipe de adeвъpŭ. [din

Φιλαλήθης, εος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de adeвъpŭ. [φίλος, ἀληθής]. [de ъnde

Φιλαλήθως, adв: къ ĭъвipe de adeвъpŭ.

Φιλαλληλία (ἡ), peчiпpокъ ĭъвipe. [din

Φιλλάλληλος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ ъnъл de nлtъл in peчiпpoчitate. «Τὸ φιλάλληλον„. Xps: = Ἡ φιλαλληλία, dpaгoste dintpe oa-

menĭ речіпрокъ de ѕnѕл кътре алтѕл. [φίλος, ἀλλήλων].

Φιλαλλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de чеĭ de алте neamѕрĭ. [φίλος, ἀλλογενής].

Φιλάλυπος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de netpistъ, neînгріжатъ віацъ. [φίλος, ἄλυπος].

Φιλαλυστὴς, [φίλος, ἀλύω] οῦ (ὁ), овічnѕitѣ a se некъжі de ор че.

Φιλαμαρτήμων, ονος (ὁ, ἡ), аплекатѣ, овічnѕitѣ ла грешале. [φίλος, ἁμάρτημα].

Φιλάμενος, η, ον, поет: în локѣ de φιλησάμενος, між: nex: de партч: ал лѕĭ φιλέω.

Φιλάμπελος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de віі. «Εἰρήνη —„. Apstf: [φίλος, ἄμπελος].

Φιλαναγνωστέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѣ чitipea. [din

Φιλαναγνώστης, ου (ὁ), ĭѕвitорѣ de чitipe. [φίλος, ἀναγιγνώσκω].

Φιλαναλώτης, ου (ὁ), ші Φιλανάλωτος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de келтѕĭеле, mѕлт-келтѕitорѣ. [φίλος, ἀναλίσκω].

Φιλανδρία (ἡ), ĭѕвipe (dparoste) de върватѣ, saѣ вървацĭ. [din

Φίλανδρος (ὁ, ἡ), (прінч: γυνὴ, mѕĭepe) ĭѕвitoape de върватѕл съѣ, saѣ de вървацĭ. [φίλος, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φιλανθὴς, έος (ὁ), iѕвitорѣ de флорĭ. [φίλος, ἄνθος].

Φιλανθρακεὺς, έως (ὁ), ĭѕвitорѣ de (овічnѕitѣ a faче) кървѕnĭ, кървѕnарѣ; ĭѕвitѣ de кървѕnарĭ. [φίλος, ἀνθρακεὺς].

Φιλανθρώπευμα (τὸ), faптъ de ĭѕвipe de omѣ. [din

Φιλανθρωπεύομαι, віit: -εύσομαι, ші Φιλανθρωπέω, -ῶ, віit: -ήσω, sîntѣ ĭѕвitорѣ de omѣ, mъ портѣ кѕ ĭѕвipe de omѣ. [ші

Φιλανθρωπία, (ἡ), ĭѕвipe de omѣ. [ші

Φιλανθρωπικὸς, ὴ, ὸν, ші

Φιλανθρώπινος, η, ον, (ші adв:) -πίνως, înѕѕшĭtѣ ĭѕвitорѕлѕĭ, saѣ ĭѕвipiĭ de omѣ. [din

Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de omѣ; milostivѣ; îndatоръторѣ. «Τὸ φιλάνθρωπον». în локѣ de ἡ φιλανθρωπία. [φίλος, ἄνθρωπος]. [de ѕnde

Φιλανθρώπως, adв: кѕ ĭѕвipe de omѣ. «Φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι». Dm: a тракта omeneште, кѕ dparoste пе чіnева.

Φιλάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop; поет: în локѣ de φιλήνωρ.

Φιλαοιδὸς (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de кîntape, saѣ кĭntъторĭ, поецĭ. «Κισσὸς —». Енгр; ка konsaкратъ лѕĭ Dionisѣ. [φίλος, ἀοιδή, ἀοιδός].

Φιλάπεπτος (ὁ, ἡ), пътimaшѣ de nemistѕipe. [φίλος, ἄπεπτος].

Φιλαπεχθημόνως, adв: кѕ връжшъшеaskъ disпosiцie, saѣ пѕртape. [ші

Φιλαπεχθημοσύνη (ἡ), връжтъшеaskъ disпosiцie, saѣ пѕртape. [din

Φιλαπεχθήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de връжтъшіĭ, овічnѕitѣ de a 'шĭ faче връжташĭ прін реле пѕртърĭ, овраznікѣ. [φίλος, ἀπεχθήμων].

Φιλαπεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἀπεχθής].

Φιλαπλοϊκὸς, ὴ, ὸν, ші

Φιλάπλοος -ους (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de simплitate, sinчерѣ. [φίλος, ἁπλόος -οῦς].

Φιλαπόδημος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de кълъторіĭ in stpeinътate. [φίλος, ἀπόδημος].

Φιλαργυρέω -ῶ, -ήσω, sîntѣ ĭѕвitорѣ de арцintѣ. [ші

Φιλαργυρία (ἡ), ĭѕвipe de арцintѣ. [din

Φιλάργυρος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de арцintѣ, (ad:) de вanĭ; (прін ѕрm:) sкѕmпѣ, asѕпрitорѣ. (φίλος, ἄργυρος].

Φιλάρετος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de віртѕte. [φίλος, ἀρετή].

Φιλαριστείδης, ου (ὁ), ĭѕвitорѣ de (прietenѣ, saѣ imitъторѣ ал лѕĭ) Apistidѣ. [φίλος, Ἀριστείδης].

Φιλάρματος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de (алергаре кѕ) тръѕѕръ. [φίλος, ἅρμα].

Φιλάρχαῖος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de antikitъцĭ, saѣ de векітѕрĭ. [φίλος, ἀρχαῖος].

Φιλαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѣ a stъпîni, a гѕверna. [ші

Φιλαρχία (ἡ), ĭѕвipe de stъпînipe, saѣ гѕгерnape. [ші

Φιλαρχικὸς, ὴ, ὸν, înѕѕшitѣ ĭѕвitорѕлѕĭ de stъпînipe; saѣ аплекатѣ ла ĭѕвipe de stъпînipe. [din

Φίλαρχος, (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de stъпînipe, saѣ komandape. [φίλος, ἀρχή].

Φιλαστράγαλος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de жокѕл аршічелор. [φίλος, ἀστράγαλος].

Φιλασῶ, Dop: în локѣ de φιλήσω, віit: ал лѕĭ φιλέω.

Φιλάσωτος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de pisiпipe (nепъstpape), saѣ de pisiпitорĭ (nепъstpъторĭ). [φίλος, ἄσωτος].

Φίλατο, поет: în локѣ de ἐφιλήσατο, saѣ (преа рар пas:) de ἐφιλήθη. «Ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων». «Апл:

Φιλαυθόμαιμος (ὁ, ἡ), [φίλος, αὐθόμαιμος] = Φιλάδελφος.

Φίλαυλος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѣ de (a кînta кѕ) флѕерѣ. [φίλος, αὐλός].

Φιλαυτέω -ῶ, віit: -ήσω, їѹвeskѹ пе sinemĭ. [ші

Φιλαυτία (ἡ), sinĭѹвipe. [din

Φίλαυτος (ὁ, ἡ), sinĭѹвitopѹ, eroistѹ. [φίλος, αὐτός]. [de ѹnde

Φιλαύτως, adв: кѹ, saѹ din sinĭѹвipe.

Φιλαφρονέω, греш: în локѹ de φίλα φρονέω.

Φιλέβδομος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de ал шаптелеа пѹмъpѹ (de шапте). [φίλος, ἕβδομος].

Φιλέγγυος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ (лesniчĭosѹ) de a da кezъшiĭ. [φίλος, ἐγγὺη].

Φιλεγκλημόνως, adв: кѹ аплекаре de a гъsi вinъ, de a кîpti. [din

Φιλεγκλήμων, ονος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de a гъsi вinъ, saѹ прiчinѹipĭ de кîptipe, de a пîpî, saѹ a реклama. [φίλος, ἔγκλημα].

Φιλέεσκε, поet: Ion: în локѹ de ἐφίλει, a 3: sinг: пеps: de прел: ал лѹĭ φιλέω.

Φιλέθειρος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de (обiчnѹitѹ a se aфлв totdaѹna пе лîngъ) пъpѹл капѹлѹĭ. «Σινδὼν —» Епгр: легътѹpъ акопеpitoape de пъpѹл капѹлѹĭ. [φίλος, ἔθειρα].

Φιλειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de a шti (a aфла) мѹлte. [φίλος, εἰδήμων].

Φιλέκδημος (ὁ, ἡ),=Φιλαπόδημος. [φίλος, ἔκδημος].

Φιλέλαιος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de мъsлine, saѹ de олеїѹл лор. [φίλος, ἐλαία, saѹ ἔλαιον].

Φιλελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), din natѹpъ аплекатѹ ла milostiвipe. [φίλος, ἐλεήμων]

Φιλέλεος (ὁ, ἡ), = Φιλελεήμων. [φίλος, ἔλεος].

Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de лiвеpалitate, saѹ dъpniчie. [φίλος, ἐλευθέριος].

Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de лiвеpтate, saѹ de слоbozenie. [φίλος, ἐλεύθερος].

Φιλέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de Еленĭ, saѹ de челе Еленештĭ (лimвъ, лiтеpatѹpъ, ші чл:). [φίλος, Ἕλλην].

Φίλελπις, ιδος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de (a aвea totdaѹna) пъdeжdĭ. [φίλος, ἐλπὶς].

Φιλέμπορος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de пеgoцѹ, ші de комерцiале кълъtopiĭ. [φίλος, ἔμπορος].

Φιλενδεικτέω -ῶ, віit: -ήσω, їѹвeskѹ аpътъpĭ de фалъ. [din

Φιλενδείκτης, ου (ὁ), їѹвitopѹ de фълitoape аpътъpĭ, saѹ de deшaptъ фълipe. [φίλος, ἐνδείκνυμι].

Φιλένδοξος, (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de a fi sлъвitѹ, saѹ de славъ. [φίλος, ἔνδοξος].

Φιλένδοτος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ, лesniчĭosѹ de a se îndѹплека, a se înвoi, a se sѹпѹne ла але алtopa. [φίλος, ἐνδίδωμι].

Φιλένθεος (ὁ, ἡ), поet: обiчnѹitѹ, saѹ лesniчĭosѹ de a se întѹsia. [φίλος, ἔνθεος].

Φιλέννυχος (ὁ, ἡ), поet: iѹвitopѹ de noaпte, saѹ de întѹnepiкѹ. [φίλος, ἔννυχος].

Φιλέντολος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de (a пъzi) Dѹmnezeeшteле поpѹnчĭ. [φίλος, ἐντολὴ].

Φιλέξοδος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de dese emipĭ. [φίλος, ἔξοδος].

Φιλέοισι, Dop: Еол: în локѹ de φιλέουσι, a 3: îm: пеps: a лѹĭ φιλέω.

Φιλεορταστὴς, οῦ (ὁ), їѹвitopѹ de a sepвътopi. [φίλος, ἑορτάζω].

Φιλέορτος (ὁ, ἡ), iѹвitopѹ de sepвътopĭ. [φίλος, ἑορτὴ].

Φιλεπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de шtiinцe, saѹ (în цen:) de кѹnoшtinцe, de înвъцътѹpĭ. [φίλος, ἐπιστήμη].

Φιλεπιτιμητὴς, οῦ (ὁ), [φίλος, ἐπιτιμάω] їѹвitopѹ de a шѹstpa, saѹ a se atinцe de toцĭ.

Φιλεραστέω -ῶ, віit: -ήσω, їѹвeskѹ a faче amopѹ. [din

Φιλεραστὴς, οῦ (ὁ), аплекатѹ, лesniчĭosѹ a faче amopѹ. [ші

Φιλεραστία (ἡ), îndemînътate în amopezape. [ші

Φιλέραστος (ὁ, ἡ),=Φιλεραστὴς. 2) їѹвitѹ, плъкѹtѹ amopezaцiлop. «Ῥόδον—» Епгр: [φίλος, ἐράω].

Φιλεράστρια (ἡ), fem: ал лѹĭ φιλεραστὴς.

Φιλεργέω -ῶ, віit: -ήσω, їѹвeskѹ a лѹкpa. [ші

Φιλεργία (ἡ), їѹвipe de лѹкpape. [din

Φιλεργὸς (ὁ, ἡ), iѹвitopѹ de лѹкpape, saѹ de лѹкpѹ. [φίλος, ἔργον]. [de ѹnde

Φιλεργῶς, adв: кѹ їѹвipe de лѹкpape, saѹ de osteneaлъ.

Φιλέρημος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de пѹstietate saѹ sinгѹpътate. [φίλος, ἔρημος].

Φιλέριθος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἔριον], їѹвitopѹ de (saѹ фолositopѹ ла) лѹкpape de лînъ, saѹ плъкѹtѹ лѹкpътopiлop de лînъ. «Ἠλακάτη—» Ткр:

Φίλερις, ιδος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de чepte, гîлчeвitopѹ, [φίλος, ἔρις].

Φιλεριστέω -ῶ, віit: -ήσω, їѹвeskѹ чepteле. [din

Φιλεριστὴς, οῦ, (ὁ), = Φίλερις. [φίλος, ἐρίζω]. [de ѹnde

Φιλεριστικὸς,ὴ,ὸν, însѹшitѹ гîлчeвitopѹлѹĭ.

Φιλέριστος (ὁ, ἡ), = Φιλεριστὴς, Φίλερις.

Φιλέρως, ωτος (ὁ, ἡ), аплекатѹ, saѹ datѹ кѹ totѹл ла amopѹpĭ, amoposѹ. [φίλος, ἔρως].

Φιλέσπερος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de (обiчnѹi-

tȣ a se apъta, ші чл:) seapa. «Ἴον —». Епгр: [φίλος, ἑσπέρα].

Φιλεταιρεία, ші Φιλεταιρία (ἡ), ĭȣвіре de прietenії, saȣ soцiĭ sъĭ. [ші

Φιλεταίριον (τὸ), ші

Φιλεταιρὶς, ίδος (ἡ), (în Лidia) вȣsȣĭокȣ selвatікȣ (fiind къ se лiпеште de хаїне), (алт:) κλινοπόδιον. [din

Φιλέταιρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de прietenії, de soцiĭ sъĭ. [φίλος, ἑταῖρος]. [de ȣnde

Φιλεταίρως, adв: кȣ ĭȣвіре de прietenȣ, saȣ ка ȣnȣ вȣnȣ soцȣ.

Φίλετνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de легȣmъ feaptъ ші sлeitъ. [φίλος, ἔτνος].

Φιλεύδιος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de seninȣ [φίλος, εὔδιος].

Φιλεύϊος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de аклamaцia [εὐοῖ, εὐᾶν]. (епit: ал лȣĭ Dionisȣ).

Φιλευκτικὸς, ὴ, ὸν, (грam:) ĭȣвitopȣ (adікъ însoцitȣ în sintaкsȣ) de modȣл noftitopȣ. [φίλος, εὐκτική].

Φιλευλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ, saȣ oвічnȣitȣ de a fi în op че кȣ кȣmпътȣ, кȣ вȣnъ лȣape a minte. [φίλος, εὐλαβής].

Φιλεύλειχος (ὁ, ἡ), dȣne îndpeпt: în локȣ de φιλεύχειλος.

Φίλευνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de пatȣ, saȣ de înпреȣnъ-кȣлкape. [φίλος, εὐνή].

Φιλεῦνται, Dop: поet: în локȣ de φιλοῦνται, a 3: îm: пeps: a лȣĭ φιλέομαι.

Φιλευποιία, греш: în локȣ de φιλοποιία.

Φιλευπρόσωπος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de a se apъta fpȣmosȣ ла faцъ, saȣ de a вedea fpȣmoase feцe. [φίλος, εὐπρόσωπος]

Φιλεύτακτος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de вȣnъ pîndȣĭaлъ. [φίλος, εὔτακτος].

Φιλευτράπελος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de глȣme. [φίλος, εὐτράπελος].

Φιλεύχειλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de челе îndȣлчitoape de вȣze (de гȣstȣ). (алцiĭ îndpeпt: φιλεύλειχος, ші алцiĭ φιλεύχιλος). [φίλος, εὔχειλος].

Φιλέφηβος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de жȣnĭ, saȣ жȣnецъ. [φίλος, ἔφηβος].

Φιλεχθὴς, έος (ὁ, ἡ). = Φίλεχθρος. [φίλος, ἔχθος].

Φιλεχθρέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвeskȣ a faче връжmaшĭ, sîntȣ ...

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de a faче връжmaшĭ, = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἐχθρός]. [de ȣnde

Φιλέχθρως, adв: = Φιλαπεχθημόνως, кȣ ĭȣвіре de вражвъ.

Φιλέψιος (ὁ, ἡ), поet: [φίλος, ἑψία] = Φιλοπαίγμων.

Φιλέω -ῶ, віit: -ήσω, [φίλος] ĭȣвeskȣ (кȣ op че feлȣ de dparoste). «Σίμων, φιλεῖς με; Ναὶ, Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε». Sкр: «Οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι». «Іл: Х. «Σχέτλια ἔργα θεοὶ οὐ φιλέουσι„. Od: Ξ. (ші пaв:) «Ὥστε οὐ μόνον φιλοῖο ἄν, ἀλλὰ καὶ ἐρῷο ὑπ' ἀνθρώπων». Ksn: «Ἥ τις τῶν γυναικῶν ἐφιλέετο μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἀνδρός». Ep: 2 поet: (прin întind:) tpaкtezȣ прietenеште, oспetezȣ. «Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν». Om: «Τοὺς μὲν ἐγὼ ξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα». Іл: Г. «Φίλος ἦν ἀνθρώποισι· πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων„. Іл: Z. (ші пaв:). «Χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι„. Od: A. "Ἔπευ, ἀτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷα κ' ἔχωμεν. Od: O. 3) (înпреȣnъ ші fъpъ τῷ στόματι) sъpȣtȣ, пȣnȣ. «Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κῦσαι; τάλαν, οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, τὰ δ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν„. Tкр: 4) (maĭ de mȣлte-opĭ în a 3: пeps: кȣ inf:) faкȣ чева oвічnȣit, saȣ кȣ mȣлцȣmipe, oвічnȣĭeskȣ a faче чева. «Φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν». Ep: «Ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν». Ep: «Μεγάλων ἀέθλων μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ». Пind: «Οἷα φιλέει γίγνεσθαι ἐν πολέμῳ». Ep: ші ел:). «Ὡς (οἷα, ὁποῖα) φιλεῖ». Лкs: прекȣm oвічnȣit (saȣ de maĭ mȣлte-opĭ) se întîmплъ.

Φίλη, fem: ал лȣĭ φίλος, прietenъ; (în menaжatъ eкsпресie) amopezъ.

Φίληβος (ὁ, ἡ), = Φιλέφηβος. [φίλος, ἥβη].

Φιληδέω -ῶ, віit: -ήσω, каȣtȣ, saȣ aflȣ mȣлцȣmipe în чева, saȣ пetpeкȣ кȣ плъчере (кȣ dat: saȣ sinr: saȣ кȣ преп:). «Μάχαις («Πρὸς χώρᾳ) — ». Apstf: ші Лкs: [din

Φιληδὴς, έος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἦδος] ĭȣвitopȣ de плъчере, saȣ веseлie. [de ȣnde

Φιληδία (ἡ), = Φιληδονία.

Φιληδονία (ἡ), ĭȣвіре de плъчере. [ші

Φιληδονέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвeskȣ плъчеріле. [din

Φιλήδονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de плъчерĭ, saȣ desfъtъpĭ. [φίλος, ἡδονή].

Φιληκοέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвeskȣ a askȣлta (a înвъца, a aȣzi) чева. [ші

Φιληκοία (ἡ), ĭȣвіре de askȣлtape, saȣ de aȣzipĭ. [din

Φιλήκοος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἀκοή] ĭȣвitopȣ de askȣлtape (saȣ askȣлtъtopȣ кȣ лȣape a minte) de istopiĭ, ші чл: [de ȣnde

Φιληκόως, adв: кȣ бъгътoape de seamъ askȣлtape.

Φιληλάκατος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de fȣpкъ

(ad: de тоарчере). [φίλος, ἠλακάτη].

Φιληλιαστὴς, οῦ (ὁ), [φίλος, ἡλιαία, saŭ ἡλιάζομαι] ĭȣвitорŭ de a se adȣna ка жȣdікъtорŭ, saŭ (dȣпе жокŭ de ворвъ) a se înкълzĭ ла soape în ἡλιαία (вezĭ ziч:).

Φίλημα (τὸ), sъpȣtape. "Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως,,; Sкр: [φιλέω].

Φιλημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φίλημα.

Φιλήμεναι поет: Dop: în локŭ de φιλεῖν, inf: ал лȣĭ φιλέω.

Φίλημι, Еол: поет: în локŭ de φιλέω

Φιλημοσύνη (ἡ), поет: прieteneaskъ disпosiцie, saŭ tpaкtape,= Φιλοφροσύνη. [din

Φιλήμων, ονος ὁ), = Φιλόφρων, чел кȣ прieteneшtĭ simцiminte, прietenosŭ. (însъ nȣ se гъseшte deкît ка nȣme пропріȣ). [φιλέω].

Φιλήνεμος (ὁ, ἡ), поет: ĭȣвitорŭ de (eкsпȣsŭ ла) вîntȣpĭ. [φίλος, ἄνεμος].

Φιλήνιος (ὁ, ἡ), поет: [φίλος, ἡνία] ĭȣвitорŭ de (sȣпȣsŭ ла) fpîŭ,=Εὐήνιος. «Ἵππος—» Esхл:

Φιλήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de φίλανδρος. [φίλος, ἀνήρ].

Φιλήρετμος (ὁ, ἡ), поет: [φίλος, ἐρετμὸς] ĭȣвitорŭ de вîsлipe (de naвiгaцie); saŭ îndemînatiкŭ ла плȣtipe пе mape.

Φιλησίμολπος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de φιλόμολπος.

Φιλήσιος (ὁ, ἡ), adȣкъtорŭ de dparoste, îndemînatiкŭ ла înпpietenipe. [din

Φίλησις, εως (ἡ), ĭȣвipe, dparoste. [φιλέω].

Φιλησιστέφανος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de φιλοστέφανος.

Φιλήσυχος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de лiniшtitъ вiaцъ, saŭ de лiniшte. [φίλος, ἥσυχος].

Φιλητέος, α, ον, пosit: ал лȣĭ φιλέω.

Φιλητὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitорŭ. [φιλέω].

Φιλήτης, шi чл: вezĭ φηλήτης.

Φιλητικὸς, ὴ, ὸν, disпȣsŭ, аплекаtŭ ла ĭȣвipe. «Το φιλητικὸν». Пл: disпosiцie, аплекаpe ла dparoste. [φιλητὴς].

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, ĭȣвitŭ; saŭ de ĭȣвit. [φιλέω].

Φίλητρον (τὸ),= Φίλτρον.

Φιλήτωρ, ορος (ὁ, шi pap ἡ), поет: = Φιλητὴς, ĭȣвitорŭ.

Φιλία ἡ), (adĭeкt:) fem: ал лȣĭ φίλιος, прieteneaskъ. || sȣвst:) dparoste, прieteneaskъ disпosiцie, saŭ прietenie. [φίλος]. [de ȣnde

Φιλιάζω, вiit: -άσω, (Sкр: кȣ dat:) sîntŭ, saŭ mъ faкŭ прietenŭ, amŭ, saŭ прinzŭ прietешȣгŭ кȣ чinева. [de ȣnde

Φιλιαστὴς, οῦ (ὁ), înпpietenîtорŭ.

Φιλιατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ аплекаpe ла mediчinъ (doкtopeaskъ шtiinцъ). [din

Φιλίατρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de (аплекаtŭ ла) mediчinъ (apta doкtopeaskъ). [φίλος, ἰατρὸς].

Φιλικὸς, ὴ, ὸν, прieteneskŭ, amiкалŭ. «Πολλὰ φιλικὰ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου». Ksn: [φίλος]. [de ȣnde

Φιλικῶς, adв: прieteneшte. «Ἔστιν ἀνθρώπῳ τοῖς αὐτοῖς ὄμμασι καὶ φιλικῶς καὶ ἐχθρῶς βλέπειν» Ksn: «Τὴν χαλεπότητά σου ἐγὼ φιλικῶς φέρω». Ksn: «Φιλικῶς ἔχειν τινί, saŭ πρὸς τινα». Ksn:

Φίλιος, α saŭ ος, ον, прieteneskŭ, amiкалŭ; (ȣne-opĭ поет: пas:) ĭȣвitŭ. «Ἔλεγε πρὸς αὐτὸν φιλίους λόγους». Ep: «Εἰ σφίσι φίλια ταῦτα (se înц: τὰ χωρία εἴη». Тȣч: «Ὡς διὰ φιλιας se înц χώρας) πορεύεσθαι». Ksn: «Οὐδεμίην νομιζειν πολιν ταύτης φιλιωτέρην». Ep: «Φίλιος (înпpeȣnъ шi fъpъ) Ζεὺς» пatponŭ ал прietenii. «Ναὶ τὸν φίλιον». Apstf: [φίλος]. [de ȣnde

Φιλιόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпpieteneskŭ.

Φιλίππειος (ὁ, ἡ), ал лȣĭ Fiлiпŭ. || sȣвst: se înц: στατὴρ) o monetъ de aȣpŭ Maчedoniкъ. [шi

Φιλιππία (ἡ), ĭȣвipe de каĭ. [φίλιππος].

Φιλιππιδόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι. mъ faкŭ слaвȣ, ȣsкъцiвŭ ка Fiлiпidŭ. [Φιλιππίδης].

Φίλιππος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de каĭ, saŭ de кълъpie; (прin întind:) ĭȣвitорŭ de pesвoĭŭ. [φίλος, ἵππος].

Φιλιπποτρόφος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de a хръni каĭ (лȣпtъtорĭ). [φίλος, ἵππος, τρέφω].

Φιλίστινον (τὸ), = Ἀπαρίνη.

Φιλιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskŭ a înвъцa; (пaptiк:) sîntŭ ĭȣвitорŭ de istopie. [φιλίστωρ].

Φίλιστος, η, ον, sȣпрл: ал лȣĭ φίλος, = Φίλτατος.

Φιλίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), (în цeп:)=Φιλειδήμων, ĭȣвitорŭ de шtiinцъ, de înвъцъtȣpъ; (пaptiк:) iȣвitорŭ de istopie. [φίλος, ἵστωρ].

Φίλιχθυς, υος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de пeшte (a mînкa, saŭ a вopвi desпpe dînsȣл). [φίλος, ἰχθὺς].

Φιλίων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: компар: ал лȣĭ φίλος,= Φίλτερος.

Φιλίως, adв:=Φιλικῶς. [φίλιος].

Φιλίωσις, εως (ἡ), înпpietenipe. [шi

Φιλιωτὴς, οῦ (ὁ), înпpietenitорŭ, înпъкъtорŭ. [φιλιόω].

Φιλλυρέα (ἡ), = Φιλυρέα.

Φιλόβακχος (ὁ), ĭȣвitорȣ de Бакȣ, saȣ de вinȣ. [φίλος, Βάκχος].

Φιλοβάρβαρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de варварĭ, saȣ de варварismȣ. [φίλος, βάρβαρος].

Φιλοβάρβιτος (ὁ, ἡ), поet: ĭȣвitорȣ de лiръ. [φίλος, βάρβιτος].

Φιλοβασίλειος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de îmпъръцie. [φίλος, βασιλεία].

Φιλοβασιλεὺς, έως (ὁ), ĭȣвitорȣ de îmпъратȣ. [φίλος, βασιλεύς].

Φιλοβάσκανος (ὁ, ἡ), овiчнȣitȣ, аплекатȣ a пismȣi ор че. [φίλος, βάσκανος].

Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de кърцĭ. [φίλος, βίβλος].

Φιλόβορος (ὁ, ἡ), [φίλος, βορά] ĭȣвitорȣ овiчнȣitȣ de a mînка mȣлtȣ, mînкъчĭosȣ.

Φιλόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de stрȣгȣрĭ. [φίλος, βότρυς].

Φιλοβούπαις, αιδος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de înвîрstaцĭ въĭецĭ. [φίλος, βούπαις].

Φιλόβρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Φιλόβορος. [φίλος, βρώς].

Φιλογαθὴς, έος (ὁ, ἁ), Dор: în локȣ de φιλογηθὴς.

Φιλόγαιος (ὁ, ἡ), поet: ĭȣвitорȣ de пъmîntȣ, saȣ чел în релацie кȣ пъmîntȣл. [φίλος, γαῖα]. «Ὕννις — ». Епгр:

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de nȣntъ. [φίλος, γάμος].

Φιλογαστορίδης, καὶ Φιλογαστριδίας, ου (ὁ), ком: поet: ĭȣвitорȣ (îngрiжitорȣ nȣmaĭ) de пîntече, лакомȣ, mîпкъчĭosȣ. [φίλος, γαστήρ].

Φιλογελοιαστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitорȣ de fъкъторĭ de pîsȣрĭ, de глȣmeцĭ (mȣкалiцĭ). [φίλος, γελοιαστής].

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de челе de pîsȣ, de глȣme. [φίλος, γελοῖος].

Φιλόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de pîsȣ. [φίλος, γέλως].

Φιλογενναῖος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de цeneроase, saȣ sepioase лȣкрȣрĭ, saȣ чел de цeneросȣ характерȣ. «Τὸ φιλογενναῖον». Лрt: аплекаре ла цeneрositate, saȣ цeneроasъ disпosiцie. [φίλος, γενναῖος].

Φιλογεωμέτρης, ου (ὁ), ĭȣвitорȣ de цeometрie. [φίλος, γεωμέτρης].

Φιλογεωργέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ плȣгъріа, агрiкȣлtȣра. [ші

Φιλογεωργία (ἡ), ĭȣвiре de плȣгъріе. [din

Φιλογέωργος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de плȣгъріе, saȣ de агрiколъ вiацъ. [φίλος, γεωργός].

Φιλογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [φίλος, γῆθος] ĭȣвitорȣ de веселie.

Φιλόγλυκος, ші Φιλόγλυκυς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de dȣлчецȣрĭ, (ші партiк:) de dȣлче вinȣ. [φίλος, γλυκύς].

Φιλογονία (ἡ), ĭȣвiре de копiĭ. [din

Φιλόγονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de копii sъĭ; saȣ dopitорȣ de a faче копiĭ. [φίλος, γόνος].

Φιλόγοργος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de a fi, saȣ a se аръta aцерȣ, актiвȣ, ші чл: [φίλος, γοργός].

Φιλογραμματέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ лiтереле, saȣ лiтератȣра. [ші

Φιλογραμματία (ἡ), ĭȣвiре de лiтере, saȣ de înвъцътȣръ. [din

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de лiтератȣръ, saȣ de înвъцътȣръ. [φίλος, γράμματα].

Φιλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ zȣгръвiа. [φίλος, γραφή].

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ), = Φιλάγρυπνος. [φίλος, γρήγορος].

Φιλογυμνασία (ἡ), înd: în локȣ de φιλογυμναστία. [φίλος, γύμνασις].

Φιλογυμναστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ трȣпештеле deпрindерĭ, екserчiцiĭ. [din

Φιλογυμναστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitорȣ de трȣпештĭ екserчiцiĭ. [φίλος, γυμναστής]. [de ȣnde

Φιλογυμναστία (ἡ), ĭȣвiре de (аплекаре ла) трȣпештĭ екserчiцiĭ. [ші

Φιλογυμναστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ аплекатȣ ла трȣпешti deпрindерĭ.

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ), = Φιλογυμναστής. [φίλος, γυμνάζομαι].

Φιλογύναιος, ші Φιλογύνης, ου, ші -αικος (ὁ), ĭȣвitорȣ de mȣĭерĭ. [φίλος, γυνή]. [de ȣnde

Φιλογυνία (ἡ), ĭȣвiре de mȣĭерĭ.

Φιλόγυνος (ὁ), = Φιλογύναιος, ші Φιλογύνης.

Φιλοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de zeitъцĭ, = Εἰδωλολάτρης. [φίλος, δαίμων].

Φιλοδάκρυος, ші Φιλόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de (лesniчĭosȣ de a въpsa) лъкръmî. [φίλος, δάκρυ -ον].

Φιλόδαφνος (ὁ, ἡ), поet: ĭȣвitорȣ de dafinȣ (ка konsfinцitȣ лȣĭ Аполонȣ), проорочeskȣ, saȣ поetiкȣ. [φίλος, δάφνη].

Φιλοδειπνιστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitорȣ de a оsпъta (a da чine). [φίλος, δειπνίζω].

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de чine, saȣ de оsпъцȣрĭ. [φίλος, δεῖπνον].

Φιλοδέμνιος (ὁ, ἡ), поet: = Φίλευνος. [φίλος, δέμνιον].

Φιλόδενδρος (ὁ, ἡ), поet: ĭȣвitорȣ de копачĭ (de пъdȣрĭ), ші (прin ȣрm:) de вînътоаре. [φίλος, δένδρον].

Φιλοδεπαστὴς, οῦ (ὁ), ĭввitopĭ de păхарĭ (de въвтвръ). [φίλος, δέπας].

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de stъпîna sa. [φίλος, δέσποινα].

Φιλοδεσποτεύομαι, вiit: -εύσομαι, ĭввeskĭ a fi stъпînitĭ, saŭ sвпвssĭ ла stъпînĭ. [din

Φιλοδέσποτος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de stъпînвл sьĭ, saŭ de desпotikъ stъпînipe, = Δουλόφρων. [φίλος, δεσπότης].

Φιλοδημία (ἡ), ĭввipe de попорĭ, попвларitate. [din

Φιλόδημος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ, saŭ ĭввîlĭ de nopodĭ, =Δημοτικὸς, попвларĭ. 2) ĭввitopĭ de deшократie (репвблікъ). [φίλος, δῆμος]. [de вnde

Φιλοδημότης, ου (ὁ), ĭввitopĭ de попорaniĭ sьĭ. [de вnde

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, шi

Φιλοδημώδης, εος (ὁ, ἡ), =[Φιλόδημος].

Φιλοδήμως, adв: кв draroste кътре nopodĭ, saŭ кв аплекаре кътре репвблікъ. [φιλόδημος].

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de dрептate. [φίλος, δίκαιος].

Φιλοδικαστὴς, οῦ (ὁ), ĭввitopĭ de a fi жвdікътopĭ. (вezĭ φιληλιαστὴς). [φίλος, δικαστής].

Φιλοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ жвdікъцiле, prigonipiле. [шi

Φιλοδικία (ἡ), ĭввipe de жвdікъцĭ. [din

Φιλόδικος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de жвdікъцĭ, de prigonipĭ saŭ черte, (Франц:) chicaneur. [φίλος, δίκη].

Φιλοδίτης, ου (ὁ), ĭввitopĭ de кълътopiĭ (enit: ал лвĭ Панĭ). [φίλος, ὀδίτης].

Φιλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ слава. [шi

Φιλοδοξία (ἡ), ĭввipe de славъ. [din

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de славъ (de ввпъ opinie a oamenilor). 2) ĭввitopĭ (преоквпатĭ) de слъвipea, saŭ пъpepea sa. [φίλος, δόξα]. [de вnde

Φιλοδόξως, adв: кв, saŭ din ĭввipe de славъ.

Φιλοδοσία (ἡ), ĭввipe de dape, дърпічіе. [φίλος, δόσις].

Φιλόδουλος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de poвĭ. [φίλος, δοῦλος].

Φιλόδουπος (ὁ, ἡ), poet: ĭввitopĭ de tponкънitĭ, sromotosĭ. [φίλος, δοῦπος].

Φιλόδρομος (ὁ, ἡ), poet: ĭввitopĭ de алергътърĭ (neastîmпъratĭ ла вnĭ локъ). [φίλος, δρόμος].

Φιλόδροσος (ὁ, ἡ), poet: ĭввitopĭ de poъ. [φίλος, δρόσος].

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ), poet: ĭввitopĭ de плîнsete, saŭ жълітърĭ. [φίλος, ὀδύρομαι].

Φιλοδωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ дърнічіа, saŭ дървĭeskĭ кв toaтъ ввпа boinцъ. [φιλόδωρος]. [de вnde

Φιλοδώρημα (τὸ), darŭ din дърпічіе, (Тврч:) вакшішĭ.

Φιλοδωρία (ἡ), darпікъ дървipe [din

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de a дървi, darпікĭ. [φίλος, δῶρον]. [de вnde

Φιλοδώρως, adв: кв дърпічіе.

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ), poet: în локĭ de филерго̀с.

Φιλεστιάτωρ, орος (ὁ), ĭввitopĭ de a oспъta пе алцiĭ. [φίλος, ἑστιάτωρ].

Φιλοζέφυρος (ὁ, ἡ), poet: ĭввitopĭ de вîntвл zefirĭ. [φίλος, ζέφυρος].

Φιλοζητητὴς, οῦ (ὁ), ĭввitopĭ de a къвta, a черчета, de a afla, a înвъца totdaвna kîte чева. [φίλος, ζητέω].

Φιλοζωέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĭ ĭввitopĭ de вiaцъ. [шi

Φιλοζωία (ἡ), ĭввipe de вiaцъ. [din

Φιλόζωος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de вiaцъ (fрikosĭ de moapte); (prin врm:) frikosĭ, miчinimĭ. 2) ĭввitopĭ de вieцвitoape. «Σοφοῦ τινος δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι ἔοικε». Ksn: [φίλος, ζωὴ, saŭ ζῶον].

Φιλόθακος (ὁ, ἡ), гls: [φίλος, θάκος] ĭввitopĭ de шedepe, saŭ de шezътoape вiaцъ.

Φιλοθεαμοσύνη (ἡ), ĭввipe denpівеліштĭ.

Φιλοθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de прівірĭ, saŭ прівеліштĭ. [φίλος, θέαμα].

Φιλοθεέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ пе Dвmnezeŭ. [шi

Φιλοθεία (ἡ), ĭввipe de Dвmnezeŭ. [din

Φιλόθεος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ, saŭ ĭввitĭ de Dвmnezeŭ. [φίλος, θεὸς]. [de вnde

Φιλοθεότης (ἡ), = Φιλοθεία.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de кълдъръ, saŭ fервіцеалъ. [φιλος, θέρμη].

Φιλοθεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ a тъ îndeлetniчi în meditътoape teopiĭ, saŭ прівîрĭ de лвкрърĭ вredniчe de вedepe. [din

Φιλοθέωρος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de teopetiчe meditърĭ, saŭ de прівеліштĭ, =Φιλοθεάμων. [φίλος, θεωρὸς].

Φιλοθέως, adв: кв ĭввipe de Dвmnezeŭ. [φιλόθεος].

Φλόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), ĭввitopĭ de sekввл femeĭeskĭ, saŭ de мвĭerĭ. [φίλος, θῆλυς].

Φιλοθηρεία (ἡ), = (saŭ грeш: în локĭ de) Φιλοθηρία. [шi

Φιλοθηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭввeskĭ вînътoapea. [шi

Φιλοθηρία (ἡ), ĭввipe de вînътoape. [din

Φιλόθηρος (ό, ή), ĭʁʁitorĕ de vînătoare. φίλος, θήρα].

Φιλόθοινος (ό, ή), ĭʁʁitorĕ de mese, de ospețe. φίλος, θοίνη].

Φιλοθόρυβος (ό, ή), ĭʁʁitorĕ de sromote, saŭ gălăgii. φίλος, θόρυβος].

Φιλοθουκυδίδης, ου (ό), ĭʁʁitorĕ de Tucididĕ (ad: de stilʁ lui). [φίλος, Θουκυδίδης].

Φιλοθρέμμων, ονος (ό, ή), (în ţeп:) ĭʁʁitorĕ de a хrăni чева, (partik:) de viţele sale. [φίλος, τρέφω, saŭ θρέμμα].

Φιλοθρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de plîngere, saŭ жăлitорĭ. [φίλος, θρῆνος].

Φιλόθρησκος ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de religie, saŭ de religioase церетонії. [φίλος, θρῆσκος].

Φιλόθυρσος (ὁ, ἡ), поеt: ĭʁʁitorĕ de tipsʁ (misterieле, церетоніile) lui Dionisĕ. [φίλος, θύρσος, вezĭ zіч:].

Φιλοθύτης, ου (ὁ), ші Φιλόθυτος (ὁ, ἡ), [φίλος, θύω] ĭʁʁitorĕ de mʁlte жертфирĭ.

Φιλοίατρος (ὁ, ἡ), =Φιλίατρος.

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de familiarĭ sĕĭ (pʁde, ші чл:). [φίλος, οἰκεῖος].

Φιλοικόδομος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de клădirĭ de кase. [φίλος, οἰκοδομή].

Φίλοικος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de (a sta totdaʁna în) kasa sa. [φίλος, οἶκος].

Φιλοικτιρμόνως, adв: кă ĭʁʁipe de milostivire, кă компătimire. [din

Φιλοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de milostivire, saŭ de компătimire, =Συμπαθης, коmmătimitorĕ. [φίλος, οἰκτίρμων].

Φιλοίκτιστος, ші Φίλοικτος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de a mîшka mila saŭ компătimirea алтора прin плîнгереа сале. [φίλος, οἰκτίζω, ші οἶκτος].

Φιλοινία (ἡ). ĭʁʁipe de винĕ. [din

Φίλοινος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de винĕ. [φίλος, οἶνος].

Φιλοιστρομανής, έος [φίλος. οἰστρομανής], ші

Φίλοιστρος (ὁ, ἡ), поеt: ĭʁʁitorĕ de stpeкea, saŭ неʁʁnaтiчеле ғăрĭ але Бакантелор церетонії, ші чл: φίλος, οἶστρος].

Φλοΐστωρ, оρος (ὁ, ἡ), гλs: =Φιλίστωρ.

Φιλοίφης, ші Φίλοιφος ὁ), поеt: [φίλος, οἰφάω] desfрînatь în трʁпешteле плъчерĭ вeпeрiene.

Φιλοκαθάριος, ші Φιλοκάθαρος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de кʁръţie (de кasъ, ші чл). [φίλος, καθαρός].

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de лʁкрʁрĭ новъ, saŭ de иноваţii (nestatornikĕ). [φίλος, καινός].

Φιλόκακος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de ръĕ, saŭ de ръĭ oameni. [φίλος, κακός].

Φιλοκακοῦργος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ούργως, ĭʁʁitorʁ de a faче ръĕ. [φίλος, κακοῦργος].

Φιλοκαλέω -ῶ, вiit: –ήσω, ĭʁʁeskĕ вiпеле (fisikĕ ші moralĕ), ad: регʁlatʁa, frʁmosʁa, ші чл:; (кă ак: кă преп:) mъ îndelетniveskĕ кă simţipe de вʁnĕ гʁstĕ ла чева; (кă inf:) mъ sileskĕ кă amвiţie a sъвîrші чева вʁnĕ ші плъкʁtĕ. [ші

Φιλοκαλία ἡ), ĭʁʁipe (simţipe) de вʁnĕ, frʁmosĕ, регʁlatĕ, ші чл: [φιλόκαλος].

Φιλοκαλλωπιστής, οῦ (ὁ), ĭʁʁitorĕ de înfrʁmʁseцърĭ (de nodoaвe, гътеле, ші чл:). [φίλος, καλλωπιστής].

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de вine, simţitorĕ de frʁmosĕ регʁlatĕ, новiлĕ, ші чл:), (Франц:) de вʁnĕ гʁstĕ; (вne-orĭ) amвiţiosĕ, =Φιλότιμος. «Φιλοκαλωτέρους αὐτοὺς ποιοῦμεν ἐν τοῖς κινδύνοις„. Ksn: [φίλος, καλός]. de вnde

Φιλοκάλως, adв: кă simţipe de вine, (de frʁmosĕ saŭ новiлĕ, ші чл:), кă вʁnĕ гʁstĕ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ), =Φιλόπονος. [φίλος, κάματος].

Φιλοκαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ĭʁʁitorĕ, лesnicosĕ de a se mлdia. [φίλος, καμπή].

Φιλοκαρποφόρος (ὁ, ἡ), овiчnвitĕ, (înвiлшʁratĕ) лa podipe. «Θέρος — ». Enгр: [φίλος, καρποφόρος].

Φιλόκενος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de дешертъчĭʁnĭ, de секътʁri. [φίλος, κενός].

Φιλοκέρδεια (ἡ), ĭʁʁipe de кîштигʁрĭ (aʁʁnpipe). [ші

Φιλοκερδέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭʁʁeskĕ кîштигʁріле (sîntĕ asʁnpitorĕ). [din

Φιλοκερδὴς, έος ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de кîштигʁрi (asʁnpitorĕ). [φίλος, κέρδος]. [de вnde

Φιλοκερδία (ἡ), =Φιλοκέρδεια. [ші

Φιλόκερδῶς, adв: кă ĭʁʁipe de кîштигʁрĭ (кă asʁnpipe).

Φιλοκέρτορμος (ὁ, ἡ), поеt: [φ λος, κέρτομος) ĭʁʁitorĕ (овiчnвitĕ) de a atinge кă окърîtoape кʁвinte пе oameni.

Φιλοκηδεμονικὸς, ὴ, ὸν, ші

Φιλοκηδεμὼν, όνος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de рʁdeniile sale. [ші

Φιλοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), гλs: =Φιλοκηδεμὼν. [φλος, κῆδος 2].

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ), ĭʁʁitorĕ de грădinĭ. [φ λος, κῆπος]

Φιλοκιθαριστὴς, οῦ (ὁ), ĭʁʁitorĕ de a кînтă

ta кѣ kitapa, saŭ de kitapistĭ. [φίλος, κιθαριστής].

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ (desпрецьitopѫ̆) de пріmeжdiĭ. [φίλος, κίνδυνος]. [de ѧnde

Φιλοκινδύνως, adв: кѣ ĭѧвipe (nesokotipe) de пріmeжdie, кѣ mape кѣpaжѫ̆.

Φιλοκισσοφόρος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѧвitopѫ̆ de a пѧpta (a цinea) edeръ. [φίλος, κισσοφόρος].

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de a (se) плînцe. [φίλος, κλαίω].

Φιλοκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de плaтoше пе пічоape, saŭ (în цen:) de apme, (ad:) de pesвoĭк. [φίλος, κνημίς].

Φιλόκνισσος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѧвitopѫ̆ de a-вѣрвѧ ĭpinтeлop къриврĭ (de жertfe). [φίλος, κνίσσα].

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de вineле пѧвлікъ. [φίλος, κοινός].

Φιλοκοιρανίη (ἡ), поеt: ĭѧвipe de (aплекape ла) вѣлînipe. [φίλος, κοιρανίη].

Φιλοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de лingѧшitopĭ, saŭ лingѧшipe. [φίλος, κόλαξ].

Φιλοκόμος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de a 'шĭ îngріжі първѧ. [φίλος, κόμη].

Φιλοκομπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѧвeskѫ̆ faля. [шi

Φιλοκομπία (ἡ), ĭѧвipe de faлъ. [din

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de faлъ (a ворві mape, шi чл:). (φίλος, κόμπος].

Φιλόκοπρος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ (întpeввinцatĭ) de гѧnoĭѫ̆ (кѧ съ podĭaскъ). [φίλος, κόπρος].

Φιλοκοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѧвeskѫ̆ nodoaвeле (fantapia). [шi

Φιλοκοσμία (ἡ), ĭѧвipe de nodoaвe. [din

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de nodoaвe, гѣтеле, saŭ fantapie; (Бisep:) de zъdъpнічia лѧмiĭ. [φίλος, κόσμος].

Φιλόκρημνος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de pîne, saŭ pîпoase локърĭ. [φίλος, κρημνός].

Φιλοκρινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѧвeskѫ̆ a deжѫdika, saŭ черчетezѫ̆ кѣ тѧлъ skѧmпътate лѧкрѧріле. [φίλος, κρίνω]. [de ѧnde

Φιλοκρινητικός, ὴ, όν, oвічнѧitѫ̆ a deжѫdika, a черчета кѣ aтъpѧnтѧл лѧкрѧріле.

Φιλοκρόταλος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de ѕѧneтѧл zopпaлeлop (înstpѫmînтѫ̆ mѧsikaлѫ̆). [φίλος, κρόταλος].

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de плesneтe din mîĭnĭ (de aплaвde), saŭ de sromote, de гѣлъцiĭ. [φίλος, κρότος].

Φιλοκτέανος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, κτέανον] = кѣ...

Φιλοκτήματος (ὁ, ἡ), = Φιλοκτήμων.

Φιλοκτημοσύνη (ἡ), ĭѧвipe de kîштirѫ̆. [din

Φιλοκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de kîштirape; (npin ѧpm:) aѕвnpitopѫ̆. [φίλος, κτῆμα].

Φιλοκτησία (ἡ), = Φιλοκτημοσύνη. [φίλος, κτῆσις].

Φιλοκτίστης, ου (ὁ), шi Φιλόκτιστος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѧвitopѫ̆ de zidipe, de кѣzdipe de кase. [φίλος, κτίζω].

Φiλόκυβος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de жокѫ кѧвелор. [φίλος, κύβος],

Φιλοκυδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, κῦδος ĭѧвitopѫ̆ de вlавъ (de stpѣльчipe), saŭ de вeseлie. «Κῶμος —». Om:

Φιλοκυνηγέτης, ου (ὁ), = Φιλοκύνηγος. [φίλος, κυνηγέω].

Φιλοκυνηγία (ἡ), ĭѧвipe de вînътoape. [din

Φιγοκύνηγος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de вînътoape. [φίλος, κυνηγός].

Φιλόκυνος, шi Φιλοκύων -κυνος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de кîînĭ. [φίλος, κύων].

Φιλοκωθωνιστὴς, οῦ (ὁ), ĭѧвitopѫ̆ de a дешepta пахape, бѣѕtopѫ̆. [φίλος, κωθωνίζω].

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de desfѣтъpi (mînкърĭ шi бѣѕtърĭ), saŭ natinade (ѧmблete кѣ mѧsikъ noantea). [φίλος, κῶμος].

Φιλόκωπος (ὁ, ἡ), Sxoл: eкспл: a лбĭ φιλήρετμος. [φίλος, κώπη].

Φιλόλαγνος (ὁ, ἡ), aплекatĭ кѣ toтѣл ла плъчерĭ вeнepiene. [φίλος, λάγνος].

Φιλολάκων, ωνος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de Лakonĭ saŭ Лacedemonenĭ. [φίλος, Λάκων].

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de mѧлъ вopвъ, бърfitopѫ̆. [φίλος, λάλος].

Φιλολάμπαδος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de гѣклiĭ (enit: ал Dianeĭ, în a кърia чinste se serваѫ̆ Lambadedpomiile, τὰ λαμπαδηδρόμια). [φίλος, λαμπὰς].

Φιλολήϊος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de пръzĭ. [φίλος, ληΐη în локѫ̆ de λεία].

Φιλολήπτης, ου (ὁ), ĭѧвitopѫ̆ de лѧape. [φίλος, λαμβάνω].

Φιλόλιθος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de npeцioase пĭetpe. [φίλος, λίθος].

Φιλόλιχνος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѧвitopѫ̆ de плъкѧte mînкърĭ. [φίλος, λίχνος]

Φιλολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѧвeskѫ̆ кѧвinтeле, (ad:) înвъцътъpa, stpdiezѫ̆ liтepatъpa, вorвeskѫ̆, saŭ тpaктezѫ̆ desnpe liтepape oвĭekte; (în цen:) sîntĭ (saŭ mъ îndeлetniчeskѫ̆ ла чева кѫ) liтepatopѫ̆. [шi

Φιλολογία (ἡ), тpeaвa, saŭ stadiьl liтepatopьльl, liтepatъpъ. [din

Φιλόλογος (ὁ, ἡ), ĭѧвitopѫ̆ de înвъцътѧ-

рї saŭ de штiinцe (stъdiitorŭ de штiinцi-fiче, saŭ археолоцiче обїекте); literatorŭ, saŭ literatŭ, тълт-înвъцatŭ (ка Eratostenŭ чел dîntîi prepъmitŭ Филолóгос пентрх felъpiteле лъї ші тълте къпоштinцe). 2) (пропарокs: кот: ъne-orї) їъвitorŭ de a ворві тълте. «Ὁ οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ». At: [φίλος, λόγος]. [de ънde

Филолóгως, adв: къ їъвire de înвъцътърї, saŭ ка literatŭ, къ тълте штiinцe.

Филолоидорía (ἡ), їъвire de окърîре, saŭ ватжокорire. [din

Филолоíдорος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ, обічнъitŭ, аплекатŭ ла окърîре, saŭ ватжокорire. [φίλος, λοίδορος]. [de ънde

Филолоидóρως, adв: în кіпŭ окърîторŭ, saŭ ватжокоritorŭ.

Филолоутрéω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskŭ бъiле. [din

Филóлоутрος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de бъї, saŭ de deasъ скълdape. [φίλος, λουτρὸς].

Филóлупос (ὁ, ἡ), обічнъitŭ a se mîхni de ор че. [φίλος, λύπη].

Филóлурос (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de ліръ. [φίλος, λύρα].

Филомáθεια (ἡ), їъвire de, аплекаре ла înвъцътъръ. [ші

Филомаθéω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskŭ a înвъца, amŭ аплекаре ла înвъцътъръ. [din

Филомаθὴς, έος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de, аплекатŭ ла înвъцътъръ. [φίλος, μανθάνω]. [de ънde

Филомаθía (ἡ), = Филомáθεια. [ші

Филомаθῶς, adв: къ їъвire de înвъцътъръ.

Филомáлакос (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de молічїъne (desfътъчїosŭ, saŭ trîndъвosŭ). [φίλος, μαλακὸς].

Филомαντευτὴς, οῦ (ὁ), їъвitorŭ de a консълta ораколе, saŭ a чере проорочїї. [φίλος, μαντεύομαι].

Филóмαντις, εως (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de проорочї, saŭ проорочitopie. [φίλος, μάντις].

Филóмастος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de цîца маїчеї sale, аплекатŭ înкъ лацîцъ. [φίλος, μαστὸς].

Филомαχéω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskŭ бътълiile, saŭ черteле. [din

Филóмαχος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de бътълії, de черte, saŭ de прітеждії; (прin ърт:) кътezъtorŭ, dîrzŭ. [φίλος, μάχη].

Филóмβριος, poet: ші Филомβρος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de плоае (ка планteле, ші чл:). [φίλος, ὄμβρος].

Филóмβротος (ὁ, ἡ), poet: їъвitorŭ de оамені, [φίλος, βροτός].

Филомειδὴς, έος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de zîmbetŭ, обічнъitŭ totdaъna a zîmbi, влажінŭ. (enit: ал Венерії). [φίλος, μεῖδος].

Филомειράκιος, ші Филомείραξ, ακος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de бъїецеї, saŭ копілашї. [φίλος, μειράκιον, ші μείραξ].

Филомεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de, обічнъitŭ a хълі (a se плîнце de) ор че, кîртічїosŭ, нетълцъmitŭ de ор че. [φίλος, μέμφομαι].

Филомεμφότατος, η, ον, ъънрл: (пергл:) ал лъї филомεμφής.

Филомέριμνος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de a îngрiжi. [φίλος, μέριμνα].

Филомετάβολος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de skimвърї, лesnічїosŭ în prefaчерї, nestatopnікŭ. [φίλος, μεταβολή].

Филомηδὴς, έος (ὁ, ἡ), вezї филомηδὴς.

Филомήλа, ας (ἡ), прівігїetoape (metamopfosatъ din Філомела fiїка лъї Tipeŭ în пазъре). [de ънde

Филомήλειος (ὁ, ἡ), de прівігїetoape.

Филóмηλος (ὁ,ἡ), їъвitorŭ de мере, saŭ (în цеп:) de поаме, saŭ de oї. [φίλος, μῆλον].

Филóμηρος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de (admiръtorŭ ал лъї) Омерŭ. [φίλος, Ὅμηρος].

Филомήτωρ, орос (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de тъma sa. [φίλος, μήτηρ].

Филомισéω -ῶ, вiit: ήσω, sîntŭ ...

Филóмισος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μίσως, din natъръ аплекатŭ ла ъръ, = Филехθής. [φίλος, μῖσος].

Филомμειδής, έος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de филомειδής. (вezї ші...

Филомμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [φίλος, μῆδος. 2] (enit:) Венера. («Ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη». Es: Trn: 100 неплъкътъ пародіе a лъї филомμειδής).

Филóμολπος (ὁ ἡ), poet: їъвitorŭ de кîntape (de поesie ші de кîntiче, saŭ folositorŭ ка обїектŭ ал лор). [φίλος, μολπή].

Филомоусéω -ω, вiit: -ήσω, їъвeвkŭ Mъseле ші frъmoaseле лівере apte protektate de dinseле. [ші

Филомоусία (ἡ), їъвire de Mъse, saŭ de înвъцътъръ. [din

Филóμоусος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de Mъse (de frъmoaseле лівере apte протектате de dinseле); (în цеп:) їъвitorŭ de штiinцe, saŭ de înвъцътърї. [φίλος, Μοῦσα].

Филомóχθηρος (ὁ, ἡ), їъвitorŭ de оамені netpeвnічї saŭ ръї. [φίλος, μοχθηρός].

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ), їввіторъ de osteneлї. [φίλος, μόχθος].

Φιλομυθέω -ῶ, вііт: -ήσω, їввeскъ faвълe, saŭ (simn:) конворвірї de пetречere. [ші

Φιλομυθία (ἡ), їввіре de faвълe, saŭ de конворвірї sпре пetречere. [din

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ), їввіторъ de faвълe, saŭ (simn:) de конворвірї sпре пetречere. [φίλος, μῦθος].

Φιλόμυρος (ὁ, ἡ), їввіторъ de mipesme. [φίλος, μύρον].

Φιλόμωμος (ὁ, ἡ), [φίλος, μῶμος] їввіторъ de хвліре.

Φιλόμωσος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de φιλόμουσος.

Φιλονάματος (ὁ, ἡ), пoет: їввіторъ de fînţîne (de апе). (спіт: ал soapeлъї, каре звце вmezeлеле). [φίλος, νάμα].

Φιλοναύτης, ου (ὁ), їввіторъ de павігъторї, saŭ de павігаціе (плъtire пе маре). [φίλος, ναύτης].

Φιλονεικέω -ῶ, вііт: -ήσω, їввeскъ disпътеле, mъ чертъ, stъръїeскъ a doвedi, къ amъ dpeптate; (къ dat: saŭ ак: къ преп:) mъ înтрекъ, mъ лъптъ, mъ рівалezъ къtре чіпева; (къ inf:) mъ silескъ, mъ amвіціonezъ къ stървіцъ a съвîрші чева. [ші

Φιλονεικία (ἡ), disпътъ, emвлаціе (întречere) de disпътanцї; чеартъ, saŭ stървіпцъ amвіціoasъ a къїва sпре doвedipe, къ ape dpeптate în чева. [din

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ), [φίλος, νεῖκος] їввіторъ de черtе, de disпътe, stървіторъ întръ a 'ші întърі кввîнтъл, saŭ a doвedi, ка ape dpeптate în чева; (прin врm:) amвіціosъ. (вezї ші φιλόνικος). «Τὸ φιλόνεικον». характеръл disпътъторълуї amвіціosъ,(Fpanц:) esprit de contradiction. [de вnde

Φιλονείκως, adв: къ stървіпцъ fъръ кввîнтъ, saŭ къ пismътаріцъ amвіціе. «Φιλονείκως ἔχειν πρός τινα». Лкs:= Φιλονεικεῖν.

Φιλόνεος (ὁ, ἡ), їввіторъ de tinerї. [φίλος, νέος].

Φιλονικέω -ῶ, вііт: -ήσω, їввeскъ a вірві (a пredomni) în тоате. [ші

Φιλονικία (ἡ), їввіре de вірвіцъ. [din

Φιλόνικος (ὁ, ἡ), їввіторъ de вірвіцъ (de întîiпate, saŭ коврîршіре) în op чe; (прin врm:) =Φιλόνεικος. [φίλος, νίκη].

Φιλονοσέω -ῶ, вііт: -ήσω, sînтъ (saŭ воїeскъ a аръта, къ sînтъ) волпъвічїосъ. [φίλος, νόσος].

Φιλονύμφιος (ὁ, ἡ), пoет: їввіторъ de (faворавілъ къtре) tinerї късъторіцї. «Ἀφροδίτη — ». Епгр: [φίλος, νυμφίος].

Φιλόξεινος (ὁ, ἡ), пoет: în локъ de φιλόξενος.

Φιλοξενέω -ῶ, вііт: -ήσω, їввeскъ (къ тълцвтire прііmeскъ în оsпіталіtate) пе stpeinї; saŭ amъ аплскаре къtре stpeiпеле пъравърї ші обічеїврї. [ші

Φιλοξενία (ἡ), їввіре de stpeinї, osпіталіtate; saŭ аплекаре ла stpeine пъравърї. [ші

Φιλοξενίζω, вііт: -ίσω, Sхл: în локъ de φιλοξενέω. [din

Φιλόξενος (ὁ, ἡ), їввіторъ (osпіталіторъ) de stpeinї; saŭ аплекатъ ла stpeine пъравърї. [φίλος, ξένος]. [de вnde

Φιλοξένως, adв: къ їввіре (saŭ osпіталіtate) de stpeinї.

Φιλοξύτονος (ὁ, ἡ), (λέξις, zîчере) каре обічпвіт îші їа тонвл (акчептвл) aspпра terminації заде, saŭ sілабеї de ла sfîrшіtъ. [φίλος, ὀξύτονος].

Φιλόοινος (ὁ, ἡ), пoет: în локъ de φίλοινος.

Φιλοπαθής, έος (ὁ, ἡ), лesпічїосъ de a se тішка de вълетештеле пътімї; saŭ їввіторъ de desfътъчїoase пътімї. [φίλος, πάθος].

Φιλοπαιγμόνως, adв: къ їввіре de, saŭ аплекаре ла жокврї. [ші

Φιλοπαιγμοσύνη (ἡ), їввіре de жокврї, saŭ вeселітoape пetречерї. [din

Φιλοπαίγμων, ονος (ὁ, ἡ), [φίλος, παίζω] їввіторъ de жокврї, saŭ вeселе пetречерї.

Φιλοπαίκτης, ου (ὁ),=Φιλοπαίγμων.

Φιλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), їввіторъ de копії, saŭ de въїецї. «Νόσος—». Кал:=Παιδεραστία. [φίλος, παῖς].

Φιλοπαίσμων, ονος (ὁ, ἡ),=Φιλοπαίγμων.

Φιλοπαίστης, ου (ὁ),=Φιλοπαίκτης.

Φιλοπάλαιστρος (ὁ, ἡ), їввіторъ de лъптъторіі (de трвпештї екsерчіції). [φίλος, παλαίστρα].

Φιλοπάννυχος (ὁ, ἡ), пoет: îввіторъ de a пetpeче тоатъ поаптea în превегїere. [φίλος, πάννυχος].

Φιλοπαράβολος (ὁ, ἡ), їввіторъ de a se арвпка îи прітежділ. [φίλος, παράβολος].

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ), їввіторъ de feчїoape, saŭ de feчїopie. [φίλος, παρθένος].

Φιλοπατορία (ἡ), їввіре de tatъл съъ. [φιλοπάτωρ].

Φιλοπατρία (ἡ), їввіре de патріе. [din

Φιλόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), їввіторъ de патріе. [φίλος, πατρὶς].

Φιλοπάτωρ, оρος (ὁ, ἡ), їввіторъ de tatъл съъ. [φίλος, πατὴρ].

Φιλοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: ĭѕвitорѫ de жале, saѫ плînsete. [φίλος, πένθος].

Φιλοπένταθλος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de челе чinчĭ лѫпte. [φίλος, πένταθλον].

Φιλοπευθὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de a întреба, saѫ a черчeta, a afла ор че, кѫріosѫ. [φίλος, πυνθάνομαι].

Φιλοπευστέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѫ прin întребърĭ saѫ черчетърĭ a afла. [din

Φιλοπεύστης, ου (ὁ), = Φιλοπευθὴς. [de ѕnde

Φιλοπευστία (ἡ), овічеĭѕл ĭѕвitорѫлѫĭ de a черчeta прin întребърĭ, ші a afла ор че.

Φιλόπευστος (ὁ, ἡ), = Φιλοπεύστης

Φιλοπλάκουντος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de плъчinte, saѫ пръжitѫрĭ. [φίλος, πλακοῦς].

Φιλοπλάτων, ωνος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de Платонѫ (ad: de skріеріле, saѫ ideiле лѫĭ). [φίλος, Πλάτων].

Φιλόπλεκτος (ὁ, ἡ), овічнѫitѫ de a se înплeti. «Κόμη—». Епгр: [φίλος, πλέκομαι].

Φιλόπλοος -ους (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de навігаціе, saѫ кълъtоріĭ пе маре. [φίλος, πλόος -οῦς].

Φίλοπλος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de арме, saѫ de реsвоĭѫ. [φίλος, ὅπλον].

Φιλοπλούσιος (ὁ, ἡ), = Φιλόπλουτος. [φίλος, πλούσιος].

Φιλοπλουτέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѫ богъціа. [ші

Φιλοπλουτία (ἡ), ĭѕвіре de богъціе. [din

Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de богъціе. [φίλος, πλοῦτος].

Φιλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѫ пе чinева прietenѫ ал кѫіва, saѫ (між.) ал меѫ. [φιλοποιός]. [de ѕnde

Φιλοποίησις, εως (ἡ), fачере de прietetешѫгѫ.

Φιλοποιητής, οῦ (ὁ), ĭѕвitорѫ de поецĭ, saѫ (în цен:) de поesie. [φίλος, ποιητής].

Φιλοποιία (ἡ), fачере, saѫ довîndipe de прietenѫ. [φιλοποιός].

Φιλοποίμην, ενος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de пъstорĭ, saѫ de пъstореаskъ віацъ. (întреб: нѫmaĭ ка нѫme проп:). [φίλος, ποιμήν].

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de тѫрme. «Κύων —» Ткр: [φίλος, ποίμνιον].

Φιλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѫ de прietenĭ, saѫ kontрівѫitорѫ ла ачеasta. [φίλος, ποιός].

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de реsвоĭѫ. «Τὸ φιλοπόλεμον». Лкs: ĭѕвіре de реsвоĭѫ. [φίλος, πόλεμος].

Φιλόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de орашѫ, saѫ de патріа sa. [φίλος, πόλις]. [de ѕnde

Φιλοπολίτης, ου (ὁ), ĭѕвitорѫ de четъцеniĭ (компатріоціĭ) sъĭ.

Φιλοπολύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de мѫлtѫ рîsѫ. [φίλος, πολὺς, γέλως].

Φιλοπονέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѫ (нѫ прецетѫ) a osteni; (кѫ ак:) лѫкрezѫ чева кѫ непрецетаре. [φιλόπονος]. [de ѕnde

Φιλοπόνημα (τὸ), лѫкрѫ fъкѫtѫ кѫ stръdѫinцъ, кѫ непрецетатъ osteneалъ.

Φιλοπονηρία (ἡ), ĭѕвіре de віклenie, saѫ de ръĭ. [din

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de віклenie, saѫ de ръĭ (omѫ de ръѫ характерѫ). [φίλος, πονηρός].

Φιλοπονία (ἡ), ĭѕвіре de osteneалъ, непрецетаре. [din

Φιλόπονος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de (непрецетъtорѫ în) osteneлĭ. «Τὸ φιλόπονον». = Ἡ φιλοπονία. [φίλος, πόνος]. [de ѕnde

Φιλοπόνως, adв: кѫ ĭѕвіре de osteneалъ, кѫ непрецетаре, saѫ siлinцъ.

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de кѫрве, saѫ de кѫрвіе. [φίλος, πόρνη].

Φιλοπόρφυρος, (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de порfіръ, saѫ de вешminte порfіріĭ (рошіĭ). [φίλος, πορφύρα].

Φιλοποσία (ἡ), ĭѕвіре de бъѕtѫръ, веціе. [φίλος, πόσις].

Φιλοποτέω -ῶ, віit: ήσω, ĭѕвeskѫ бъѕtѫра, sîntѫ веціvѫ. [din

Φιλοπότης, ου (ὁ), ĭѕвitорѫ de (овічнѫitѫ ла) бъѕtѫръ (de вinѫ), веціvѫ. [φίλος, πίνω]. [de ѕnde

Φιλοποτία (ἡ), = Φιλοποσία.

Φιλοπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫĭ φιλοπότης.

Φιλοπουλύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de φιλοπολύγελως.

Φιλοπραγματίας, ου (ὁ), = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭѕвeskѫ (îmĭ плаче) a авеа треві, гріжĭ (a мъ amesteка în toate); (stръm:) черчетezѫ кѫ пътрѫndере. (вezĭ ші πολυπραγμονῶ). [ші

Φιλοπραγμόνως, adв: кѫ мѫлtѫ neastîmпърѫ, актівitate, saѫ кѫріositate. [ші

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ), плъчере de amesteкаре în мѫлte треві; saѫ = Πολυπραγμοσύνη, [din

Φιλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de a авеа треві, ші гріжĭ, de a se amesteка în мѫлte, neastîmпъратѫ; de мѫлte окѫпатѫ; (în ръѫ) = Πολυπράγμων [φίλος, πρᾶγμα].

Φιλόπρακτος, (ὁ, ἡ), = Φιλόπονος, ĭѕвitорѫ de лѫкраре, актівѫ. [φίλος, πράττω].

Φιλοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорѫ de кѫ-

віінцъ, saŭ de вѫнъ pîъdѫїалъ în op че, =Φιλόκαλος. [φίλος, πρέπον]. [de ѫnde

Φιλοπρεπῶς, adв: кѫ їѫвіре de кѫвіінцъ, saŭ вѫнъ pîndѫїалъ, =Φιλοκάλως.

Φιλοπροσηγορία (ἡ), їѫвіре de soцiaвілitate, saŭ прietenеaskъ комѫнікацie. [din

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de прietenеaskъ комѫнікацie кѫ op чine, soцiaвілŭ. [φίλος, προσήγορος]. [de ѫnde

Φιλοπροσηγόρως, adв: кѫ кіпŭ прietenеskŭ, soцiaвілŭ.

Φιλοπροσηνὴς, έος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de пѫрtаре влажінъ, грацioasъ кътре toцї. [φίλος, προσηνής].

Φιλοπρωτεία (ἡ), dopinцъ de întîitate. [din

Φιλοπρωτεύω, віit: -εύσω, dopeskŭ, mъ sileskŭ a doвîndi întîitate (a ковîрші пе алцiї) în toate. [ші

Φιλοπρωτία (ἡ), їѫвіре de întîitate în toate. [din

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ, dopitорŭ de întîitate în toate. [φίλος, πρῶτος].

Φιλοπτόλεμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de φιλοπόλεμος.

Φιλόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de φιλόπολις.

Φιλόπτορθος (ὁ, ἡ), поet: їѫвitорŭ de fрацede влъstаре, saŭ ръmѫреле. «Μέσα —». Non: [φίλος, πτόρθος].

Φιλοπτωχία (ἡ), їѫвіре (mілъ) de съpачї. [din

Φιλόπτωχος (ὁ, ἡ, їѫвitорŭ de съpачї (mілosŭ). [φίλος, πτωχός].

Φιλόπυρος (ὁ, ἡ, їѫвitорŭ de (овічнѫitŭ a pesъpi п' întpe) грîŭ. [φίλος, πυρός].

Φιλοπυστέω -ῶ, віit: -ήσω, = Φιλοπευστέω. [din

Φιλόπυστος (ὁ, ἡ), = Φιλόπευστος.

Φιλοπωριστὴς, οῦ (ὁ), поet: їѫвitорŭ de поame, saŭ (dintр' ачеcашї прічінъ) de toamnъ. [φίλος, ὀπώρα].

Φιλοπωτέω -ῶ, віit: -ήσω, pap în локŭ de φιλοποτέω. [din

Φιλοπώτης, ου (ὁ), pap în локŭ de φιλοπότης.

Φιλοργής, έος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ, овічнѫitŭ de a se mînia лesne, пекъжічїosŭ, їѫte ла mînie. [φίλος, ὀργή].

Φιλόργιος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de, saŭ овічнѫitŭ ла реліцioase цеpemoniї, saŭ sepвътopї, помпosŭ. [φίλος, ὄργιον].

Φίλοργος (ὁ, ἡ), =Φιλοργὴς.

Φιλορήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Φιλοῤῥήτωρ.

Φιλόρθιος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de (a se întinde în) dpeaнtъ dipeкцie saŭ лinie în sѫs. [φίλος, ὄρθιος].

Φιλοριστία (ἡ), їѫвіре (аплекаре) de a defini (dѫпе регѫлеле лоцічеї) лѫкрѫріле. [φίλος, ὁρίζω].

Φιλορμίστειρα (ἡ), поet: їѫвitoape de a прiimi în поptŭ пе плѫtitорї. (епit: ал Beпepeї). [φίλος, ὁρμίζω].

Φιλορνιθία (ἡ), їѫвіре de пъsъpї. [din

Φίλορνις, ιθος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ (ші пas: їѫвitŭ) de пъsъpї. «Πέτρα κοίλη—» Esхл: în каре кѫ плъчере петрек пъsъріле. [φίλος, ὄρνις].

Φιλοῤῥήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de opatopї saŭ de petopікъ. [φίλος, ῥήτωρ].

Φιλόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de taкtŭ (de apmonie). [φίλος, ῥυθμὸς].

Φιλοῤῥώθων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: їѫвitорŭ (овічнѫitŭ de a se пѫне п' înпрежѫр) de пъpї. «Κημὸς—» Епгр:

Φιλοῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), поet: їѫвitорŭ (înкъpкatŭ) de вpoвoane (de stpѫгѫpї). «Ἄμπελος —» Епгр: [φίλος, ῥώξ].

Φιλοτρυγοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, їѫвeskŭ a хръni (a цinea) препеліце. (вezї ὀρτυγοκοπέω). [φίλος, ὄρτυξ, τρέφω].

Φιλόρτυξ, υγος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de препеліце. [φίλος, ὄρτυξ].

Φιλορχήμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Φιλορχηστὴς, οῦ (ὁ), їѫвitорŭ de dъnцъtopї, saŭ de danцѫpї. [φίλος, ὀργηστὴς].

Φιλορώμαιος (ὁ, ἡ), їѫвitорŭ de Pomanї. [φίλος, Ῥωμαῖος].

Φίλος, η, ον, (компар: поet: φιλαίτερος, sѫпрл: -αίτατος, saŭ pap φιλώτερος, -ώτατος, їар проz: компар: φίλτερος, sѫпрл: -τατος, ші pap φιλίων, φίλιστος) їѫвitŭ; (акt:) їѫвitорŭ, faвopaвілŭ, віne-воitорŭ; (desпре лѫкр:) плъкѫtŭ; (ѫne-орї) прietenеskŭ; (ла поецї)ка прон: пos: în локŭ de ἐμὸς, σὸς, ἑός, saŭ ἡμέτερος, ὑμέτερος, ші чл: ал meŭ, ал tъŭ, ал sъŭ, ал nostpѫ, ал вostpѫ, ші чл: || (sѫвst:)прietenŭ, saŭ amікŭ;(fem:) прietenъ; (ѫne-орї) soцie, saŭ amopezъ. (овіч: ка аклам:) «Φίλε κασίγνητε». Om: (ші în eтepoц:) «Φίλε τέκνον (în локŭ de «Φίλον τέκνον)». Om: (ші кѫ цеп: ка sѫпрл:) «Φίλε ἀνδρῶν». Ткр: în локŭ de φίλτατε; (saŭ релat:) «Φίλος τινὸς» Пind: (saŭ maї des кѫ dat:) «Φίλος τινὶ». Dm: «Τέττιξ τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ». Ткр: «Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἐστὶ, τὸ δ'οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστὶν». Епгр: «Σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ»ι Om: «Μὴ τοῦτο Διὶ φίλον γένοιτο». Od: H. sъ пѫ o dea Dѫmnezeŭ. (ші în ел:) «Εἰ καὶ ὑμῖν φίλον». Плt: daка ші вої въ mѫлцѫ-

*

miцĭ. «Εἴ τινι φίλον καλεῖν». Грг: de воїеште чінева. (saŭ îm:) «Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα οἴνου πινέμεναι». Іл: Λ. mînкaцĭ, ші вeцĭ кȣ плъчере. «Φίλα αὐτοῖσι ποιέεται». Ер: faче пріетешȣгŭ кȣ dînшіĭ. (ші în локŭ de прон: пos:) «Φίλον ἦτορ». Om: inima mea (a ta, a лȣĭ, ші чл:) «Μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς». Om: sȣfлetȣл tъŭ. «Φίλα γυῖα λέλυντο». Om: mъdȣлареле sале (але лор, ші чл:) «Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε». Om: (în локŭ de φίλα χεῖρε, saŭ φίλας χεῖρας). «Λαβὼν σε, φίλα εἵματα ἀποδύσω». Іл: В: (ші înкъ maĭ desлȣшit). «Μητρὶ φίλῃ χωόμενος, ші чл:». Іл: 1: asȣпра maĭчеĭ sале. || (ші ка sȣвst:). «Πατρικὸς εἰμὶ σου φίλος». Пл: «Φίλοι βέβαιοι». Ksn: «Εἴη τοιοῦτος ἐμὸς φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον γιγνώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει». Тгп: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρ' φίλων». Ткр: «Τάων, ἥν κ' ἔθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω πρὸς οἶκον». Om: sъ o ĭa de soцie. || (neȣt: ȣne-орĭ) în локŭ de oвĭектȣл de dparoste, saŭ de пріетешȣгŭ. «Φίλον ἐμὸν»! Apst: dparostea mea! «Τὰ φίλτατα». Лкs: челе maĭ ĭȣвite oвĭекte але кȣĭва.

Φιλοσαρκέω -ῶ, віit: -ήσω, (Бisep:) ĭȣвeskŭ трȣпȣл (ad: плъчеріле трȣпȣлȣĭ). [ші

Φιλοσαρκία (ἡ), ĭȣвіре de трȣпŭ. [din

Φιλόσαρκος (ὁ, ἡ), [φίλος, σάρξ] (Бisep:) ĭȣвitорŭ de трȣпŭ (de трȣпештеле плъчерĭ).

Φιλοσίγματος (ὁ, ἡ), [φίλος, σῖγμα] ĭȣвitорŭ (întреvȣінцъторŭ des) de лiтера sigma.

Φιλόσιτος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de грîŭ, (ad:) de mînкаре. [φίλος, σῖτος].

Φιλόσκαρθμος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de a sълta, a sъpi dъnцînd. [φίλος, σκαρθμὸς].

Φιλόσκεπος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de (кърȣĭа пріеште) a fi sȣвt акоперішŭ. [φίλος, σκέπη].

Φιλόσκηπτρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de (oвічnȣitŭ a цinea în mînъ) sчeптрȣ (кîржъ). «Βασιλεὺς—» Епгр: [φίλος, σκῆπτρον].

Φιλοσκήπων, ωνος (ὁ, ἡ), oвічцȣitŭ a пȣрta toĭагŭ, saŭ вastonŭ de pezemat. [φίλος, σκήπων].

Φιλόσκιος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de ȣмвръ. [φίλος, σκιὰ].

Φιλοσκόπελος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de (oвîчnȣitŭ a петрече пе) stînчĭ. [φίλος, σκόπελος].

Φιλόσκοπος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de (прівitорŭ ла) skопŭ, saŭ цinta sa. [φίλος, σκοπός].

Φιλοσκύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de къцеĭ, saŭ къĭnĭ. [φίλος, σκύλαξ].

Φιλοσκωμμοσύνη (ἡ), ĭȣвіре de ватжокоріре. [din

Φιλοσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de ватжокоріре. [φίλος, σκῶμμα].

Φιλοσκωπτέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвeskŭ a ватжокорі. [din

Φιλοσκώπτης, ου (ὁ), = Φιλοσκώμμων. [φίλος, σκώπτω].

Φιλοσμάραγος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de лартъ saŭ гълъцie. [φίλος, σμάραγος].

Φιλόσμηνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорŭ de роĭȣрĭ (de алвіне). [φίλος, σμῆνος].

Φιλοσοφέω -ῶ, віit: ήσω, (прінч: ші în цen:) ĭȣвeskŭ, dopeskŭ, ші (прin ȣрm:) mъ sілeskŭ a doвindi (saŭ хотърît) înцелепчĭȣnea, desъвîршita кȣnoштinцъ a adeвъpȣлȣĭ, віptȣtea, (saŭ nexotъpît) черȣta екsперіinцъ, destoĭnічie, saŭ iskȣsinцъ ла op че; (партік:) тръĭeskŭ, saŭ (кȣ ак: sinг: saŭ кȣ преп:) лȣкрezŭ (mъ îndeлetniчeskŭ ла) чева ка fiлosofŭ, oвsервŭ чева кȣ окĭŭ fiлosofiкŭ, stȣdiezŭ, meditezŭ чева în adînкŭ ші în кіпŭ штiinцifiкŭ (ad: кȣ вȣnъ гîndipe, saŭ dȣпе oape-каре хотъpîtŭ metodŭ ші регȣлъ). «Φιλοσοφῶν (ὁ Σόλων) γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε». Ер: «Σκεπτέον, καὶ ἀθρητέον, πῶς ποτε Σόλων φιλοσοφήσας νόμους κρατίστους τῇ πόλει κατέθηκε». Ksn: (ші кȣ ак:) «Χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον». Iskр: «Νῦν τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ τοῦ ἔρωτος». Ksn: m 'amŭ domipit din adînкъ oвsерваре. (ші кȣ ак: ка хотър:) «Ὤμην φιλοσοφεῖν φιλοσοφίαν, δι ἧς ἄν μάλιστα ἐνόμιζον παιδευθῆναι τὰ προσήκοντα ἀνδρὶ καλοκἀγαθίας ὀρεγομένῳ». Ksn: (ші кȣ преп:). «Περὶ τοὺς ποιητὰς φιλοσοφεῖν». Iskр: a se îndeлetniчi fiлosofeште (кȣ adînкъ въгаре de seamъ). (ші пas:) «Τὰ φιλοσοφούμενα ἐδίδασκε». Лрt: fiлosofia (чea deп' atȣnчĭ). [φιλόσοφος]. [de ȣnde

Φιλοσόφημα (τὸ), oвĭектŭ de fiлosofiкъ meditaцie, saŭ черчетаре, провлетъ, saŭ teoremъ fiлosofiкъ.

Φιλοσοφία (ἡ), fiлosofie, треава (skопȣл, saŭ пrofesia) fiлosofȣлȣĭ; saŭ (хотърît) dopînцъ de înцелепчĭȣne (ad: кȣnoштinцъ de adeвъpȣл лȣкрȣрілор demnezeeштĭ ші omeneшti), ші siлinцъ sпре doвîndipea eĭ; (de ȣude Бisep:) віaцъ teoretiкъ, saŭ asketiкъ (пȣstniкъ); (în цen: ші nedefin:) siлînцъ sпре doвîndipe de op че fелŭ de iskȣsinцъ, saŭ destoĭnічie, adînкъ (віne кіпzȣitъ, ші dȣпе oape-каре регȣле) meditaцie, saŭ штiinцifiкъ черчетаре. «Τὴν περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφίαν». Iskр: teopia (fiлosofiка înвъцътȣръ a) petopiчeĭ. «Οἱ

διατρίβοντες περὶ τὴν ἡμετέραν φιλοσοφίαν». Iskp: «Ἐκ φιλοσοφίας τὴν δύναμιν τῶν λόγων εἰλήφαμεν». Iskp: «Φιλοσοφίαν, ἣ πάντα συνεξεῦρε, καὶ συγκατεσκεύασεν». Iskp: «Τὸ διανίστασθαι νύκτωρ καὶ πρὸς ὑγιείαν καὶ οἰκονομίαν καὶ φιλοσοφίαν χρήσιμον». Apst: [ші

Φιλοσοφικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, φιλοsofікъ, însъmitъ fiлosofii, saъ fiлosofълъї. [φιλόσοφος].

Φιλοσοφοκλῆς, -κλέους (ὁ), їъвitopъ de (admipatopъ de mъsa, saъ поesia поetълъї) Sofoклеъ. [φίλος, Σοφοκλῆς].

Φιλοσοφομειρακίσκος (ὁ), окъпatъ fiлosofeшte (ad: къ totъ dînadinsъл) de amopъл бъїецашілор. [φιλόσοφος, μειρακίσκος].

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ), fiлosofъ, їъвitopъ, ші siлitopъ de a doвîndi (хotъpît) inцелепчїъne (desъвîpшitъ къnoшtinцъ a adeвъpълъї ші a вiptъцiї), saъ (nexotъpît) iskъsinцъ, saъ eкsпeрiinцъ în op че; (de ъnde în цen:) їъвitopъ de înвъцътъръ; (пaptiк:) їъвitopъ de шtiinцe; (maї noъ) îndeлetniчitъ ла черчetapea fiinцелор, ші maї къ seamъ a omълъї. (φιλόσοφος s' a nъmit din modestie în локъ de σοφός întîї Пitaгopa). «Φιλοσόφου τοῦτο μάλιστά ἐστιν ἀνδρός». Ksn: 2) = Φιλοσοφικός. «Βίος —». Лкs: teopetiкъ, (ші Бiсep:) asketiкъ. [φίλος, σοφός]. [de ъnde

Φιλοσόφως, adв: = Φιλοσοφικῶς, fiлosofeшte.

Φιλοσπήλυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поet: [φίλος, σπήλυγξ] їъвitopъ de (a пetpeче în) пeшtepe.

Φιλόσπονδος (ὁ, ἡ) їъвitopъ de лiвaцiї, saъ (поet.) foлositopъ кa o лiвaцie. [φίλος, σπονδή].

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de sîpгъinцъ, saъ stъpъitoape siлinцъ în op че лъкpъ, siлitopъ, aкtiвъ. [φίλος, σπουδή].

Φιλοστασιώτης, ου (ὁ), їъвitopъ de pesвpъtipї, saъ peвoлte, tъpвъpъtopъ de лiniшte. [φίλος, στάσις].

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ), їъвitopъ, saъ пpodъкъtopъ de (mълцї) stpъгъpї. [φίλος, σταφυλή].

Φιλοστεφανέω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskъ, dopeskъ, mъ siлeskъ a doвîndi (конкъpînd) къnъna вipъinцeї. [din

Φιλοστέφανος (ὁ, ἡ), їъвitopъ, saъ siлitopъ (în конкъpinцъ) de a doвîndi къnъna вipъinцeї. [φίλος, στέφανος].

Φιλόστονος (ὁ, ἡ), (ші ad:) -στόνως, oвiчnъitъ a sъsпina, deпpinsъ a плînцe. [φίλος, στόνος].

Φιλοστοργέω -ῶ, вiit: -ήσω, їъвeskъ къ fipeaskъ dpaгoste копiї, пъpinцї, saъ fpaцї. [ші

Φιλοστοργία (ἡ), fipeaskъ dpaгoste кътpe копiї, пъpinцї, saъ fpaцї. [din

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ), їъвitopъ къ fipeaskъ dpaгoste de копiї, пъpinцї, saъ fpaцї, ші (în цen:) de pъde. «Τὸ φιλόστοργον». Ksn: în локъ de ἡ φιλοστοργία. [φίλος, στοργή]. [de ъnde

Φιλοστόργως, adв: къ dpaгoste пъpinteaskъ, fiaskъ, ші чл:

Φιλοστρατιώτης, ου (ὁ), їъвitopъ de ostaшї, saъ de ostъшie. [φίλος, στρατιώτης].

Φιλόστροφος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de întopsъtъpї, saъ skimвъpї, skimвъчїosъ. [φίλος, στροφὴ].

Φιλοσυγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de pъde. [φίλος, συγγενὴς].

Φιλόσυκος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de smoкine. [φίλος, σῦκον].

Φιλοσύμμαχος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de aлiaцiї sъї. [φίλος, σύμμαχος].

Φιλοσυνήθης, εος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de famiлiapitate, saъ soцiaвiлъ. [φίλος, συνήθης].

Φιλοσυνθεσία (ἡ), aплeкape лa компapape (de лъкpъpї întpe dînseле). [φίλος, σύνθεσις].

Φιλοσυνουσιάζω, вiit: -άσω, їъвeskъ пpieteneaskъ adъnape, saъ (Sхл:) tpъпeaskъ înпpeъnape. [φίλος, συνουσία]. [de ъnde

Φιλοσυνουσιαστὴς, οῦ (ὁ), їъвitopъ de пpieteneaskъ adъnape, saъ (Sхл:) de tpъпeaskъ înпpeъnape.

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de пpeskъptime. [φίλος, σύντομος].

Φιλοσωματέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї їъвeskъ (înгpiжeskъ) пpea mълt tpъпъл. [ші

Φιλοσωματία (ἡ), їъвipe (înгpiжipe) mълtъ de tpъпъл sъъ. [din

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σωμάτως, їъвitopъ (înгpiжitopъ) къ ковîpшipe de tpъпъл sъъ. «Τὸ φιλοσώματον». Лкs: = Ἡ φιλοσωματία. [φίλος, σῶμα].

Φιλοσώφρων, ονος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de къmпътate (înfpînatъ, peгълatъ, aшezatъ). [φίλος, σώφρων].

Φιλοτάριον (τὸ), кom: dim: aл лъї φιλότης, (пpinч: кa mînгîitoape aклaмaцie) sъfлeцeлъл meъ!

Φιλοτάριχος (ὁ, ἡ), їъвitopъ de пъstpъmъpї, sъpъtъpї ъskate saъ afъmate (кърnъpї ші пeшte). [φίλος, τάριχος].

Φιλοτεχνία (ἡ), їъвipe, dpaгoste de копiї. [din

Φιλότεκνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ̆ de копiĭ (tatъ, saȣ̆ mȣmъ), =Φιλόστοργος. «Τὸ φιλότεκνον». Лкs: = 'Η φιλοτεκνία. [φίλος,τέκνον].

Φιλοτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ̆ (mъ îndeлetniчeskȣ̆ кȣ sîprȣinцъ ла) вре ȣnȣ̆ meштешȣгȣ̆, шi (în цen:) apteле, saȣ̆ ворвeskȣ̆ despre dînseле (ка omȣ̆ de шtiinцa лор); (преа pap) îmĭ плаче a mъ meштешȣцi (a mъ вiклeni) în чева; (кȣ ак:) лȣкрezȣ̆ чева кȣ meштешȣгȣ̆, saȣ̆ кȣ вȣnȣ̆ гȣstȣ̆ шi iskȣsinцъ, îmĭ apъtȣ̆ totȣ̆ meштешȣгȣл în чева; (кȣ inf:) aflȣ meштешȣгȣл de a sъвîрші чева, «'Εφιλοτέχνησαν πλῆθος ἰχθύων ἐν αὐτῇ ποιῆσαι». Diod: s' aȣ̆ meштешȣцit. [φίλος, τέχνη]. [de ȣnde

Φιλοτέχνημα (τὸ), лȣкрȣ konstpȣitȣ̆ кȣ mȣлtъ meштepeaskъ iskȣsinцъ, (Fpanц:) chef-d'oeuvre d'art, = 'Αριστούργημα. [шi

Φιλοτεχνήμων, ονος (ὁ, ἡ), шi Φιλοτέχνης, ου (ὁ), =Φιλότεχνος. [шi

Φιλοτέχνησις, εως (ἡ), лȣкраре кȣ meштepeaskъ iskȣsinцъ.

Φιλοτεχνία (ἡ), аплекаре кътре вре ȣnȣ̆ meштешȣгȣ̆, saȣ̆ (în цen:) кътре apte, шi ȣnелtipea лор кȣ iskȣsinцъ шi вȣnȣ̆ гȣstȣ̆; (în цen:) destoĭniчie, îndemînъtate; (fir:) meштешȣцipe, вiклeniре. 2) (прin întind:) =Φιλοτέχνημα. [din

Φιλότεχνος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ̆ de, saȣ̆ аплекatȣ̆ ла вре ȣnȣ̆ meштешȣгȣ̆, saȣ̆ apte (în цen:); meштepȣ̆ iskȣsitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆; (fir:) аплекatȣ̆ ла meштешȣцipĭ, вiклeanȣ̆. [φίλος, τεχνη]. [de ȣnde

Φιλοτέχνως, adв: кȣ meштepeaskъ iskȣsinцъ, saȣ̆ îndemînatate.

Φιλότης (ἡ), dparoste, прietешȣгȣ̆, saȣ̆ прietenеaskъ înцeлeцepe, ȣnipe, конкорdie; (maĭ des: поet:) amopoasъ înпpeȣnape; (ка аклам:) «Ὦ φιλότης»! прietene! [φίλος] [de ȣnde

Φιλοτήσιος, α saȣ̆ ος, ον, поet: însȣшitȣ̆ dparostiĭ, прietenеskȣ̆, saȣ̆ amoposȣ̆. «Φιλοτήσια ἔργα». Om: amopoase. ‖ (maĭ des) «Φιλοτησία (se înц: κύλιξ)» пахарȣл. че se веа în sъnъtatea кȣĭва, toastȣ̆. «'Η μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται». Trn: «Φιλοτησίας (se înц: ἕνεκα) προπίνειν τινί». Лкs: «Φιλοτησίας μελετᾷν». Плt: = Οἰνοποτάζειν.

Φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (nex: ἐφιλοτιμησάμην, saȣ̆ ἐφιλοτιμήθην, шi чл:) ĭȣвeskȣ̆ onoapea saȣ̆ чinstea mea, sîntȣ̆ amвiцiosȣ̆; (кȣ цen: saȣ̆ dat: saȣ̆ maĭ des кȣ ак: кȣ преп: saȣ̆ inf: saȣ̆ партч:) кȣ amвiцie mъ siлeskȣ̆, mъ amвiцionezȣ̆ a sъвîрші чева; mъ поrtȣ̆ apъtîndȣ mъ amвiцiosȣ̆ în чева; (прin întind:) dъpȣĭeskȣ̆ кȣ dъpniчie. «Περὶ ἃ ἐγὼ φιλοτιμοῦμαι». Ksn: «Περὶ τὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων φιλοτιμηθεὶς». Diod: «Φιλοτιμοῦμαι πρὸς τὴν πόλιν». Лiкpr: «Τῆς φύσεως εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης». Ел: (шi кȣ inf:) «Φιλοτιμούμενος αὐτὸν ὑπερβάλλειν». Пл: (шi în anaл:) «Φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν... εἴα Κῦρος ἄλλον ἔχειν». Ksn: лi s'a atins (s'a sȣпъpat) amвiцia .. (шi aвs:) «'Ηλαζονεύθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος». Apst: din amвiцioasъ piвaлitate. [φιλότιμος]. [de ȣnde

Φιλοτίμημα (τὸ), op че faче чinева кȣ amвiцie, saȣ̆ spre fълoasъ apъtape; faпtъ цeneроasъ, semnȣ̆ de dъpniчie. «Φιλοτίμημα πρὸς τὴν πόλιν». Пл:

Φιλοτιμία (ἡ) ĭȣвipe de чinste, amвiцie, siлinцъ spre doвîndipe de onoape; (прin ȣpm:) dъpniчie, цenepositate; (în pъȣ̆) ĭȣвipe de sлавъ, saȣ̆ piвaлitate. «Φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν». Ep: «Δοῦλοι γὰρ εἰσί... φιλοτιμιῶν τινων μωρῶν καὶ δαπανηρῶν». Ksn: «'Η φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις· οἷς δ' ἂν ἐμφυῇ τιμῆς τε καὶ ἐπαίνου ἔρως, οὗτοί εἰσιν ἤδη οἱ... ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι». Ksn: «Γάμος ὁ ἐκ μειζόνων παρέχειν τινα δοκεῖ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν». Ksn: [din

Φιλότιμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) ĭȣвitорȣ̆ de чinste, шi sîprȣitорȣ̆ кȣ toatъ siлinцa de a o doвîndi, amвiцiosȣ̆; (партiк:) цeneposȣ̆, dapniкȣ̆; (în pъȣ̆) ĭȣвitорȣ̆ de sлавъ, mîndpȣ, tpȣfaшȣ̆. «Τὸ φιλότιμον». ='Η φιλοτιμία, saȣ̆ (поet.) oвiektȣл amвiцii. «Ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον». Eȣp: [φίλος, τιμή]. (de ȣnde

Φιλοτίμως, (компар: -ότερον, sȣпрл: -ότατα) adв: кȣ amвiцie, saȣ̆ dopinцъ de чinste. "Φιλοτίμως ἔχειν πρός τι, saȣ̆ τινα». Лкs: = Φιλοτιμεῖσθαι.

Φιλότμητος (ὁ, ἡ), поet: [φίλος, τέμνω] oвiчnȣitȣ̆ de a se tъĭa. "'Ημέρα—». Non: a оптȣлea de ла naштepea копiлȣлȣĭ, întpȣ каре se oвiчnȣĭeшte a se faче tъĭepea înпpeжȣp.

Φιλοτοιοῦτος (ὁ), ĭȣвitорȣ̆ de ȣnȣ̆ oapeкape astfeлȣ̆ de лȣкрȣ. [φίλος, τοιοῦτος].

Φιλοτραγήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ̆ de mînкъpĭ de гȣstȣ̆ (mezeлiкȣpĭ). [φίλος, τράγημα].

Φιλοτράπεζος (ὁ, ἡ), прietenȣ̆ de masъ, паpasitȣ̆. [φίλος, τράπεζα].

Φιλοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, îngrijesc a hrăni (creșc cu mulțumire) ceva. [din

Φιλότροφος (ὁ, ἡ), (paroks:) îngrijitor de a hrăni (fiemle hrănitor de) ceva. 2) (proparoks:) îngrijitor de a se hrăni, (prin arm:) iesne de hrănit. [φίλος, τροφή].

Φιλότρωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Φιλοτραγήμων.

Φιλοττάριον (τὸ), noet: în loc de φιλοτάριον.

Φιλοτύραννος (ὁ, ἡ), îngrijitor de tiran, sau de tiranie. (φίλος, τύραννος].

Φιλότυφος (ὁ, ἡ), îngrijitor de mîndrie, înfumurat. [φίλος, τύφος].

Φιλοτώθαστος (ὁ, ἡ), [φίλος, τωθάζω] îngrijitor de (obicinuit) a batjocori pe (a pîde de alții.

Φιλόὗλος (ὁ, ἡ), (Bisep:) îngrijitor de materie (de ceie materiale ui nemîntemi ale lumii avestia). [φίλος, ὕλη].

Φιλόϋπνος (ὁ, ἡ), = Φίλυπνος.

Φιλόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: îngrijitor de stpirște, sau ginete. "Κύων — ». Engr: iubitor. [φίλος, φθογγή].

Φιλόφθονος (ὁ, ἡ), îngrijitor de a nismui, din fire nismaș. [φίλος, φθόνος].

Φιλοφιλία (ἡ), îngrijire de prieteni. [din

Φιλόφιλος (ὁ, ἡ), îngrijitor de prieteni. [φίλος, φίλος].

Φιλοφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: îngrijitor (acordat cu sunet sau glas) de liră. [φίλος, φόρμιγξ].

Φιλοφρονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, [φιλόφρων] (nex: ἐφιλοφρονησάμην, sau ἐφιλοφρονήθην, ui ul:) cu port cu prieteneasca dparoste către ceva, în primeski, în komplimentez prietenește, în fel cu bineie; (fir:) aprobez cu bucuros a le face; (cu dat:) cu îndulcire, cu sunet, fără grație cuiva. «Ἄλλο σὺδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ, εἶπε δὲ ui ul:„. Ksn: (ui fir:) «Θυμῷ —». Plt: (sau cu ac:) «Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρονήσαντο». Plt: (ui cu ac: cu prep:) «Φιλοφρονησαμένου δέ ποτε τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντος, τίνος σοι τῶν ἐμῶν μεταδῶ»; Pl:

Φιλοφρονέστερος, α, ον, komp: al lui φιλόφρων [de unde

Φιλοφρονεστέρως, adv: komp. al lui φιλοφρόνως.

Φιλοφρόνημα (τὸ), fanit, vorbă de prieteneasca purtare, sau priimire, komplimentă. [ui

Φιλοφρόνησις, εως (ἡ), priieteneasca primire, sau tractare; arătare de favoare, îndatorire. [ui

Φιλοφρονητικὸς, ἡ, ὸν, arătător de prieteneasca tractare; sau amabil, îndemînatic la prieteneasca purtare. [φιλοφρονέομαι].

Φιλοφρόνως, adv: cu prieteneasca purtare. [ui

Φιλοφροσύνη (ἡ), prieteneasca simțimînt, dparoste, familiaritate către ceva; (prin întind:)=Φιλοφρόνημα. [φιλόφρων]. [de unde

Φιλοφρόσυνος, η, ον, noet: în loc de...

Φιλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), prietenește dispus, rînditor sau voitor de bine către ceva. [φίλος, φρήν].

Φιλόφωνος (ὁ, ἡ), [φίλος, φωνή] îngrijitor de a grăi (a stpira) multe, vorbitor.

Φιλόχλαινος (ὁ, ἡ), noet: îngrijitor, mulțumit de a lua de pretiu unu fel de vestminte, sau mantelă. [φίλος, χλαῖνα, vezi ziv:].

Φίλοχλος (ὁ, ἡ), îngrijitor de (a iubi la) norod. «Τὸ φίλοχλον». Apt: dparoste către norod. [φίλος, ὄχλος].

Φιλοχορευτὴς, οῦ (ὁ), îngrijitor de (a conduce) dansuri. (cnit: al lui Dionis). [φίλος, χορεύω].

Φιλόχορος (ὁ, ἡ), îngrijitor de dans, sau de teatrale horuri, [φίλος, χορός].

Φιλοχρηματέω -ῶ, viit: -ήσω, îngrijesc bani. [ui

Φιλοχρηματία (ἡ), îngrijire de bani, =Φιλαργυρία. [φιλοχρήματος]

Φιλοχρηματιστὴς, οῦ (ὁ), îngrijitor de a stîrpe bani. [φίλος, χρηματιστής]. [de unde

Φιλοχρηματιστικὸς, ἡ, ον, (ui adv:) -ικῶς, amabil, îndemînatic a stîrpe (a grămădi la) bani.

Φιλοχρήματος (ὁ, ἡ), îngrijitor de bani, =Φιλάργυρος. [φίλος, χρήματα]. [de unde

Φιλοχρημάτως, adv: cu îngrijire de bani, de cîștig, cu asuprire. «Φιλοχρημάτως ἔχω». Lex: = Φιλοχρηματέω.

Φιλοχρημονέω -ῶ, viit; -ήσω, = Φιλοχρηματέω. [ui

Φιλοχρημοσύνη (ἡ), =Φιλοχρηματία. [din

Φιλοχρήμων, ονος (ὁ, ἡ),=Φιλοχρήματος.

Φιλόχριστος (ὁ, ἡ), îngrijitor de sune părinți sau apucători (vinstitz, viitoriu). [φίλος, χρηστὸς].

Φιλόχριστος (ὁ, ἡ), (Bisep:) îngrijitor de Xristos. [φίλος, Χριστὸς].

Φιλόχρονος (ὁ, ἡ), (Bisep:) îngrijitor de timpuri (vremii ascultia (de ceie vremelnice mai mult decît de ceie veșnice). [φίλος, χρόνος].

Φιλοχρυσία (ἡ), ĭȣвіре de аȣрȣ̆,=Φιλοχρηματία. [din

Φιλόχρυσος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de аȣрȣ̆, = Φιλοχρήματος. [φίλος, χρυσὸς].

Φιλοχωρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ̆ sinг: saȣ̆ кȣ преп.) ĭȣвеsкȣ̆ (mъ mȣлцȣmeskȣ̆ a локȣі întр') ȣnȣ̆ локȣ̆; (fir:) кȣ mȣлцȣmіре mъ îndeлetnічeskȣ̆ în чева. [ші

Φιλοχωρία (ἡ), ĭȣвіре de (піроnіре întр') ȣnȣ̆ локȣ̆. [din

Φιλόχωρος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de (обічnȣітȣ̆ a петрече кȣ mȣлцȣmіре întр') ȣnȣ̆ локȣ̆. [φίλος, χῶρος].

Φιλοψεύδεια (ἡ), ĭȣвіре de (аплекаре ла) minчĭȣnĭ. [din

Φιλοψευδὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de (обічnȣітȣ̆ ла) minчĭȣnĭ. [φίλος, ψεῦδος].

Φιλοψευδία (ἡ), = Φιλοψεύδεια.

Φιλοψεύστης, ου (ὁ), = Φιλοψευδὴς. [φίλος, ψεύστης].

Φιλοψία (ἡ), [φίλοψος] ĭȣвіре de плъкȣte mînкърĭ (ші партік: de пеште), (Франц:) friandise.

Φιλοψογέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвеsкȣ̆ a хȣлі. [din

Φιλόψογος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ψόγως, ĭȣвіторȣ̆ de хȣліре, обічnȣітȣ̆ a ворві de ръȣ̆. [φίλος, ψόγος].

Φίλοψος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de плъкȣte mînкърĭ (ші партік: de пеште), (Франц:) friand.

Φιλόψοφος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de sгomotȣ̆, saȣ̆ гълъціе; (fir:) zadapnікȣ̆. [φίλος, ψόφος].

Φιλοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвеsкȣ̆ sȣfлetȣл, (ad:) віаца. «Οὐ φιλοψυχητέον». Плт:

Φιλοψυχία (ἡ), ĭȣвіре de sȣfлetȣ̆, saȣ̆ de віацъ. [din

Φιλόψυχος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de sȣfлetȣ̆, (ad:) de віацъ; (прін ȣрm:) fрікоsȣ̆, mічinimȣ̆. [φίλος, ψυχή].

Φιλόψυχρος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de ръчеалъ, saȣ̆ de локȣрĭ речĭ. (φίλος, ψυχρός].

Φιλοψύχως, (adв:) кȣ mȣлтъ ĭȣвіре de вĭацъ, saȣ̆ кȣ mічіme de sȣfлetȣ̆ (fрікъ). [φιλόψυχος].

Φιλόω -ῶ, віit: -ώσω, = Φιλιόω. [φίλος].

Φιλτάτιον (το), ком: dim: ал лȣĭ φίλτατος; (прінч: mînгîit: аклам:) sȣfлецелȣл meȣ̆!

Φίλτατος, η, ον, sȣпрл: ші

Φίλτερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лȣĭ φίλος.

Φίλτρον (τὸ), ор че atрътъторȣ̆ de dpaгoste; (партік:) бъȣтȣръ, saȣ̆ вре о алтъ вражъ мештешȣцітъ, fармекȣ̆ însȣfлъторȣ̆ de аморȣ̆; (în цеn:) ліпічĭȣ̆, momea..., saȣ̆ ipitaцie de dpaгoste; (прін întind:) аморȣ̆, dpaгoste, saȣ̆ обĭектȣ̆ de аморȣ̆. «Δεύτερα φίλτρα γάμου». Епгр: (прifр:) în локȣ̆ de δεύτερος γάμος, a doiлea nȣntъ. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плантъ (венеріанъ), пъstîрnакȣ̆ seлвatікȣ̆. 3) къвъnoasa къраре depe бȣza de sȣs. [φιλέω].

Φιλτροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ̆ de amoрoase fермече; saȣ̆ însȣfлъторȣ̆ de dpaгoste, de аморȣ̆. [φίλτρον, ποιός].

Φιλτρόποτον (τὸ), бъȣтȣръ (fермекътȣръ) însȣfлътоаре de dpaгoste, saȣ̆ de аморȣ̆. [φίλτρον, ποτόν].

Φίλυβρις, εως (ὁ, ἡ), [φίλος, ὕβρις], ші

Φιλυβριστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвіторȣ̆ de (fіреште аплекатȣ̆ ла) nерегȣлатъ, обраzнікъ пȣрtаре, saȣ̆ nечinstitoape tрактаре. [φίλος, ὑβρίζω].

Φιλυγιὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ (къȣтътоpȣ̆) de sъnътatea sa. [φίλος, ὑγιής].

Φιλύδρηλος (ὁ, ἡ), = Φίλυδρος «Κῆπος —». Епгр:

Φιλυδρίας, ου (ὁ), гл: în локȣ̆ de φίλυδρος. [de ȣnde

Φιλυδριάω -ῶ, віit: -άσω, ĭȣвеsкȣ̆ (îmĭ (пріеште) апа, saȣ̆ ȣmezeaлa.

Φίλυδρος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de (обічnȣітȣ̆ a тръі în) апъ, saȣ̆ локȣрĭ ȣmezoase. [φίλος, ὕδωρ].

Φιλύκη (ἡ), = Φυλίκη.

Φίλυμνος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de imnȣрĭ (de кîntіче лъȣdътоаре). [φίλος, ὕμνος].

Φιλυπήκοος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de askȣлtаре, sȣпȣsȣ̆. 2) ĭȣвіторȣ̆ de sȣпȣшіĭ sъĭ. [φίλος, ὑπήκοος].

Φίλυπνος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de somnȣ̆, somnoposȣ̆; saȣ̆ (рар) adȣкъторȣ̆ de somnȣ̆. [φίλος, ὕπνος].

Φιλυποδόχος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de пріimi pe (de osпitaлitate). [φίλος, ὑποδοχή].

Φιλύποπτος (ὁ, ἡ), ĭȣвіторȣ̆ de (обічnȣітȣ̆) a бънȣі ор че, fіреште бънȣіторȣ̆. [φίλος, ὕποπτος].

Φιλυπόστροφος, ші Φιλυποστροφώδης, εος (ὁ, ἡ), обічnȣітȣ̆ a se întoарче ĭаръшĭ (прінч: despре воале). [φίλος, ὑποστροφή].

Φιλυποψία (ἡ), disпosiцie de бънȣіторȣ̆. [φίλος, ὑποψία].

Φιλύρα, ας (ἡ), (копачĭȣ̆) teĭȣ̆. 2) (прін întind:) nosгіца de sȣвt коажа teĭȣлȣĭ (din каре se fак fȣnіĭ, легътȣрĭ de черкȣрĭ, ші чл:). [de ȣnde

Φιλυρέα (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de копачĭȣ̆, saȣ̆ копъчелȣ̆ продȣкъторȣ̆ de чоркіне ча челе de edeръ, Лат: filaria. [ші

Φιλύρινος, η, ον, fъкȣтȣ̆ din teĭȣ̆; (прін

întind:) sъвцipe ка foaea, saŭ nosriцa de teĭŭ. (вezĭ At: IB'. 551). [ші

Φιλύριον (τὸ), ĭъвліцъ din лemnŭ de teĭŭ. [ші

Φιλύριος (ὁ, ἡ), =Φιλύρινος. [φιλύρα].

Φιλῳδὸς (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de kîntiче (de mъsikъ). [φίλος, ᾠδὴ].

Φιλώραιος (ὁ, ἡ), ĭъвitopŭ de fpъmosŭ. [φίλος, ὡραῖος].

Φιλωρείτης, ου (ὁ), noet: ĭъвitopŭ de (oвiчnъitŭ a netpeче în) mъnцĭ. [φίλος, ὄρος].

Φίλως, adв: прieteneшte; въкъpos, къ mълцъmipe. «Φίλως χ'ὁρόῳτε». Іл: Δ. [φίλος].

Φίλωψ, ωπος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ὤψ]. чел къ прieteneaskъ къъtъtъpъ, saŭ вedepe.

Φιμὸς (ὁ), [în afin: къ σφίγγω] (îm: în eteроц: τὰ φιμά) вotniцъ, saŭ ъnŭ че înпletitŭ, че se пъne înпрежъpъл гъpeĭ вiтелор, ка sъ nъ паskъ, saŭ sъ nъ mъшче; (simп:) къпъstpъ, (алt:) κημός. 2) o парte a fpîълъĭ deп' înпрежъpъл пъpiлор, (алt:) πνιγεύς. 3) ъnŭ feлŭ de кътie, în каpe se amestekъ къвеле, ка sъ se asвîpле. 4) (med:)=Φίμωσις. [de ъnde

Φιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъĭŭ п' înпрежъpъл гъpeĭ вiteĭ (o stpînrŭ къ, saŭ ка къ) вotniцъ, къпъstpъ, saŭ fpîŭ; (în цen:) легŭ stpîns; (пpin întind:) astъпŭ гъpa, лasŭ fъpъ къвîntŭ de îndpeптape пе чiнева. [de ъnde

Φίμωσις, εως (ἡ), stpînцepe къ (saŭ ка къ) вotniцъ, op къпъstpъ; (fir:) stpimtape, saŭ înкъĭepe a пopiлop ъneĭ пъpцĭ a tpъпълъĭ, (ші пaptik:) a memвpълъĭ цenitaлŭ (o patimъ în aчea парte a tpъпълъĭ).

Φιμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de (saŭ foлositopŭ ка) вotniцъ, op къпъstpъ; (пpin întind:) înкъitopŭ, (Fpauц:)obstructif.[φιμὸς]

Φίμωτρον (τὸ), op че sлъжеште de къпъstpъ, saŭ вotniцъ, op ла stpînsъ легаpe ка къ ъnŭ къпъstpъ, ші чл: [φιμόω].

Φιν, вezĭ φι.

Φὶν, Dop: noet: (maĭ noŭ) în локŭ de σφίν, saŭ σφίσι.

Φίνις, εως (ὁ), =Φήνη.

Φίντατος, η, ον, Dop: în локŭ de φίλτατος. [din

Φίντερος, α, ον, Dop: în локŭ de φίλτερος.

Φίξ, ικὸς (ἁ), Беot: în локŭ de σφίγξ.

Φίτρον (τὸ), гл: în локŭ de...

Φιτρὸς (ὁ), [φίτυ] tpъnкĭŭ de копачĭŭ, въшteanŭ; цandъpъ; tъчĭъne.

Φίττα, Еол: în локŭ de σίττα, saŭ ψίττα.

Φιττάκια (τὰ), Еол: în локŭ de ψιττάκια.

Φίτυ, ші Φίτυμα (τὸ), noet: плantъ; sъditъpъ; влъstapŭ, odpasлъ; [fir: de aчi] fъtŭ, fiŭ; nenotŭ, stpъnenotŭ.

Φιτυποιμὴν, ένος (ὁ), noet: (dъne ziч:) пъstopŭ (кълtiвътopŭ) de плante, (ad:) гpъdinapŭ. [φίτυ, ποιμήν].

Φίτυς, υος (ὁ), noet: tatъ, пъskъtopŭ, [de aчi] fъtъtopŭ. [din

Φιτύω, вiit: -ύσω, noet: în локŭ de φυτεύω; (fir:) fakŭ копiĭ, [de aчi] fatŭ. [φίτυ].

Φλαδιάω -ῶ, вiit: -άσω, stpiвind moĭŭ; fpъmîntŭ. [din

Φλάζω, (nex: 2: ἔφλαδον) noet: [φλάω] pъпŭ, sпapгŭ, fъpîmŭ.

Φλάζω, пpim: (кam: neîntp:) ал лъĭ παφλάζω.

Φλανύσσω, вiit: -ύξω, гл: = Φληνύσσω, въpfeskŭ.

Φλάσις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de θλάσις.[ші

Φλάσμα (τὸ), Ion: în локŭ de θλάσμα.

Φλασμὸς (ὁ), гл: [φλάζω] = Παφλασμός, fanfaponadъ, mîndpie, înrînfape.

Φλαστὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локŭ de θλαστός.

Φλαττοθράτ, ші Φλαττοθρατταραττοθράτ, komikъ imitaцie a stiлълъĭ mape-вopвitopŭ ал поeцiлop ditipamвiчĭ, ad: вopвe mapĭ fъpъ niчĭ ъnŭ înцeлesŭ.

Φλαυρίζω, вiit: -ίσω, At: în локŭ de φαυλίζω, desпpeцъĭeskŭ. [din

Φλαῦρος, η, ον, At: în локŭ de φαῦλος, пpostŭ, de nimikŭ; zadapnikŭ; neînsemnatŭ. [de ъnde

Φλαυρότης (ἡ), At: în локŭ de φαυλότης, пpostie, nimiчie; zъdъpniчie.

Φλαυρουργὸς (ὁ, ἡ), At: în локŭ de φαυλουργὸς, пpostŭ лъкpъtopŭ.

Φλαύρως, adв: = Φαύλως, pъŭ, пpost. «Φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην». Ep: «Φλαύρως ἀκούειν». Ep:

Φλάω, вiit: -φλάσω, (пas: tpe: de къ πέφλασμαι) Ion: ші Dop: în локŭ de θλάω, sпapгŭ; въtînd fpъmîntŭ, moĭŭ, пisezŭ. «Τῶν τραγημάτων ἔφλα», Menandp: sпъpцea ші mînka (алъne, nъчĭ, ші чл). «Ἐμβαλὼν σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς, ἔπειτα ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ». «Τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων». Apstf: mînkamŭ къ пoftъ.

Φλεβάζω, вiit: -άσω, isвopъskŭ ка din вînъ. [ші

Φλεβικὸς, ὴ, ὸν, ал вiнелор, saŭ de вînъ. [φλέψ].

Φλέβιον (τὸ), dim: ал лъĭ φλέψ, вînішoapъ.

Φλεβονευρώδης, εος (ὁ, ἡ), komпъsŭ din вine ші невpe. [φλέψ, νεῦρον].

Φλεβοπαλία (ἡ), [φλέψ, πάλλω] въtaĭe de вînъ, пълsŭ.

Φλεβοῤῥαγία (ἡ), рѹпере de вînъ [φλὲψ, ῥήγνυμι].

Φλεβοτομέω -ῶ, вiit: ήσω, taĭŭ вînъ, ĭaŭ sînцe. (вezĭ шi ἐμφλεβοτομέω). [шi

Φλεβοτομία (ἡ), tъĭepe de вînъ, saŭ лѹape de sînцe. [din

Φλεβοτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetopŭ de вînъ пentpѹ лѹape de sînцe, saŭ кape sлѹжеште ла aчeasta. (de ѹnde || sѹвst:) Φλεβοτόμον (se înц: σμιλίον), лanцetъ. [φλέψ, τέμνω].

Φλεβοτονέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmĭ întinzŭ вiнеле (din mѹлtъ лѹптъ); (прin întind.) mъ siлeskŭ din toate пѹtepiле, mъ лѹптŭ. [φλέψ, τόνος].

Φλεβώδης, εος (ὁ, ἡ), вînosŭ. [φλέψ, φλεβὸς].

Φλεγεθοίατο, Ion: în локŭ de φλεγέθοιντο, a 3: îm: пeps: de miж: прez: ал пoft: лѹĭ ...

Φλεγέθω, шi (miж:) έθομαι, (fъръ вiit:) пoet: în локŭ de φλέγω, -ομαι, (stpъm: шi nestp:) «Κεραυνὸς φλεγέθων». Es: «Πυρσοὶ φλεγέθουσιν». Iл: Σ. (шi пas:) «Ὄφρα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροὶ». Iл: Ψ.

Φλεγεὸς, ἡ, ὸν, = Φλόγεος.

Φλέγμα (τὸ), [φλέγω] apsѹръ fлъкъpoasъ, aпpindepe; (med:) [de aчi] fлeгmъ, алба кlisoasъ matepie, че se fopmeazъ în tpѹпŭ (ка прiчinъ, saŭ efektŭ de înfлamaцie dѹпe чeĭ вeкĭ).

Φλεγμαγωγὸς (ὁ, ἡ), [φλέγμα, ἄγω] кoвopĭtopŭ (кѹръцitopŭ) de fлeгme.

Φλεγμαίνω, вiit: -ανῶ, (пex: ἐφλέγμανα, шi ἐφλέγμηνα, шi чл:) sîntŭ, saŭ ажѹnгŭ în înfлamaцie (în aпpindepe), шi (прin întind:) în ѹmfлъtѹръ, mъ ѹmfлѹ; (oвшt: desпpe panъ, шi чл:) oвpinteskŭ; (fiг:) mъ aflѹ în feptѹръ (în toĭѹл пatimeĭ, шi чл:) «Καταλαμβάνει τὸ περὶ τοῦ πατρῴου φόνου ἔτι φλεγμαῖνον». Лѹч: aпpinsѹл пeкazŭ. «Τὸ φλεγμαῖνον τῆς λέξεως». Лкs: mъpeцia ziчepiĭ, [шi

Φλεγμαῖος, α, ον, înd: în локŭ de φλεγματιαῖος. [φλέγμα].

Φλέγμανσις, εως (ἡ), шi

Φλεγμασία (ἡ), = Φλεγμονὴ. [φλεγμαίνω].

Φλεγματιαῖος, α, ον, шi

Φλεγματίας, ου (ὁ), плinŭ de fлeгmъ, fлeгmatikŭ. [шi

Φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, fлeгmatikŭ, ал fлeгmeĭ, saŭ чeл din fлeгmъ. [φλέγμα].

Φλεγματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fлeгmъtosŭ, чeл în, saѹ din feлѹл fлeгmeĭ. [φλέγμα, εἶδος].

Φλεγματόεις, εσσα, εν, пoet: în локŭ de φλογώδης; (ѹne-opĭ) = Φλεγματικὸς. [шi

Φλεγματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φλεγματοειδὴς; пpodѹкъtopŭ de fлeгmъ. [шi

Φλεγμονὴ (ἡ), aпpindepe, înfлamaцie; (прin întind:) ѹmfлъtѹръ; oвpinteaлъ; (fiг:) toĭŭ, feptѹръ (de пatimъ, mi чл:). [φλέγμα]. [de ѹnde

Φλεγμονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѹ, saŭ плinŭ de înfлamaцie, oвpinteaлъ. шi чл:

Φλεγμὸς (ὁ), = Φλογμὸς. 2) (гls:) sînцeле. [шi

Φλέγος, εος -ους (τὸ), Гls: în локŭ de φλὸξ. [φλέγω]. [de ѹnde

Φλεγύας, ου (ὁ), пoet: вѹлtѹpѹл (пentpѹ foкoasa faцъ a пeнeлop saлe). [шi

Φλεγυρὸς, ὰ, ὸν, пoet: în локŭ de φλογερὸς; (прin întind:) stpълѹчitŭ; (fiг:) вestitŭ (în вine, saŭ în pъŭ).

Φλέγω, [în afin: кѹ φλέω] вiit: φλέξω, apzŭ, înfлъкъpezŭ; (fiг:) aпpinzŭ, întъpîtŭ; (пoet: прin întind:) faкŭ чeвa a лѹmina (a eшi ла лѹminъ, a se apъta de faцъ, a eклata); (fiг) faкŭ aѹzitŭ, saŭ вestitŭ пpetѹtindinea. || (пas: saŭ neѹt: de sine пas:) mъ aпpinzŭ, apzŭ, mъ înfлъкъpezŭ (прoп: шi fiг:); (пoet:) лѹчeskŭ, skoцŭ лѹminъ; (fiг:) stpълѹчeskŭ, лѹminezŭ; (ѹne-opĭ) mъ daŭ de faцъ, mъ pesпîndeskŭ; (ѹne-opĭ) mъ гpъвeskŭ, mъ пpiпeskŭ. «Τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ». Iл: Φ. (шi fiг:) «Πάνθ' ὁ χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει». Sof: ѹнeлe faчe a пepi, алteлe a eшi ла лѹminъ. «Διὰ χειρὸς βέλος φλέγων». fъкînd a лѹmina tpъsnetѹл în mîĭneлe saлe. «Ἄρης αἷμα φλέγει τῇδε πόλει». Eѹp: skopneшte asѹпpъ ĭ. «Σὲ δὲ φλεγοντι χάριτες». Пind: te faк stpълѹчitŭ (шi nestp: saŭ eл:). «Ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει». Пind: stpълѹчeшte. «Φλέγειν χρείας ὕπο». Esхл: a se гpъ вi de пeвoĭe. (шi пas:) «Πυρὶ φλέγετο». Iл: Φ (шi fiг:) «Ἂν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι». sъ te sѹпepĭ. (шi кѹ dat: кѹ пpeп:) «Φλέγεσθαι (se înц: ἔρωτι) ἐπί τινι». Eл: «Φλέγεται ἀρεταῖς μυρίαις». Пind: stpълѹчeшte de .. «Ὕμνοι φλέγονται». Вaкхiл: se кîntъ кѹ mape гlasŭ.

Φλεδονεία (ἡ), въpfipe, fлeoпкъnipe. [din

Φλεδονεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, въpfeskŭ. [шi

Φλεδονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Φλεδονεύω, fлeoпкъneskŭ. [шi

Φλεδονώδης, εος (ὁ, ἡ), oвiчnѹitŭ, deпpinsŭ a въpfi, a fлeoпкъni, fлeкъposŭ. [din

Φλεδὼν, ῶνος (ἡ), въpfipe, fлeoпкъnipe. [шi

Φλέδων, ονος (ὁ, ἡ), въpfitopŭ, fлeкapŭ, zadapnikŭ. [φλέω].

Φλέϊνος, η, ον, fъкȣtȣ din [φλέως] porozȣ. [ші

Φλέξις, εως (ἡ), apdepe (акt: saȣ nas:).

Φλέξις, ιδος (ὁ, ші ἡ), [φλέγω] ȣnȣ felȣ de пasъpe (пробав: кȣ пене рошії).

Φλεύω, Ion: în локȣ de φλέγω (întpeв: nȣmaĭ în περιφλεύω).

Φλὲψ, φλεβὸς (ἡ), вînъ (проп: ші fir:).

Φλέω, (fъpъ вiit:) поet: [imit: în afin· кȣ βλύω] sîntȣ плinȣ (прinч: de ȣmezeлĭ), mъ pesвъpsȣ, potoneskȣ; (în цen:) sîntȣ mȣлtȣ, înвiлшȣгatȣ. «Μήλων φλεόντων». Esxл:

Φλέως, ω (ὁ), ȣnȣ felȣ de плantъ de апъ, рогозȣ, saȣ папȣръ.

Φληναφάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskȣ sekъtȣpĭ, бъpfeskȣ, fлeonкъneskȣ. [ші

Φληναφεύω, вiit: -εύσω, = Φληναφέω. [φλήναφος]. [de ȣnde

Φληνάφημα (τὸ), ші [din

Φληναφία (ἡ), бъpfeaлъ, fлeonкъnitȣpъ.

Φλήναφος (ὁ, ἡ), [φλῆνος] = Φλύαρος, бъpfitopȣ, fлекарȣ. 2) (sȣвst:) = Φληνάφημα. [de ȣnde

Φληναφώδης, εος (ὁ, ἡ), fлекъposȣ, oвiчnȣitȣ a бъpfi.

Φληνάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Φληνεύω, вiit: -εύσω, =Φληνύσσω. [din

Φλῆνος, εος -ους (τὸ), = Λῆρος, бъpfipe. [φλέω]. [de ȣnde

Φληνύσσω, saȣ Φληνύω, ші Φλήνω, вiit: φληνύσω, =Φληναφάω.

Φλιὰ (ἡ), stîлпȣ, saȣ прагȣл de sȣs ал ȣшеĭ. [din

Φλίβω, вiit: φλίψω, поet: Еол: în локȣ de θλίβω.

Φλιδάω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ mȣлцime de ȣmezeлĭ; (прin întind:) mȣчezeskȣ, пȣtpezeskȣ, mъ toneskȣ de ȣmezeaлъ, (алt:) μυδάω, ші πλαδάω.

Φλιδόων, ωσα, ων, поet; Ion: în локȣ de φλιδῶν. пaptч: ал лȣĭ φλιδάω.

Φλιμέλεια (τὰ), кръпъtȣpĭ, че se fak ла пiчoapeлe каiлор din mȣлtъ osteneaлъ, (de aчĭ Лat:) flemina. [φλίβω, μέλος].

Φλίψις, ιος (ἡ), поet: Еол: în локȣ de θλίψις [φλίβω].

Φλόα, поet: în локȣ de φλοῦν, ак: ал лȣĭ φλόος -οῦς.

Φλόγεος, α, ον, поet: în локȣ de...

Φλογερὸς, ὰ, ον, înfлъкъpatȣ, apsȣ, saȣ рошȣ ка въпаĭea, плinȣ de fокȣ. [ші

Φλογετὸς (ὁ), = Φλογμὸς, mape apsȣpъ. [φλὸξ φλογός].

Φλογιὰ (ἡ), поet: în локȣ de φλόξ. [de ȣnde

Φλογιάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ рошeskȣ ка fлакъpa, saȣ въпаĭea.

Φλογίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φλογὶς.

Φλογίζω, вiit: -ίσω, = Φλέγω, apzȣ, saȣ fpigȣ ла fлакъpъ. || (nas:) skoцȣ fлъкъpĭ, saȣ лȣminezȣ ка fлакъpa. «Ἥλιος φλογιζόμενος». Sof: [ші

Φλόγινος, η, ον, = Φλογερός, рошȣ ка fлакъpa. || (sȣвst:) Φλόγινον (τὸ), ȣnȣ felȣ de fлoape, (алt:) φλόγιον (2). [φλόξ].

Φλόγιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φλόξ. 2) ȣnȣ felȣ de fлoape (de mikшȣnea).

Φλογὶς, ίδρς (ἡ), бȣкatъ de карne fpiпtъ ла fлакъpъ. [φλόξ].

Φλόγισις, εως (ἡ), ші

Φλογισμὸς (ὁ), fpiцepe, пръжipe ла fлакъpъ; mape apsȣpъ, (алt:) φλογμός. [ші

Φλογιστὸς, ὴ, ὸν, fpiпtȣ, пръжitȣ ла fлакъpъ; (în цen:) apsȣ, înfлъкъpatȣ.

Φλογμὸς (ὁ), [φλέγω, φλόξ] въпъĭoasъ apsȣpъ; (med:) =Φλεγμονή; (în цen:) fлакъpъ, въпаĭe (проп: ші fir:).

Φλογμοτύραννος (ὁ), поet: domnȣ, stъпînȣ пe fлакъpъ. [φλογμὸς, τύραννος].

Φλογογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъskȣtȣ în, saȣ din fлакъpъ. [φλόξ, γένος].

Φλογόδερπνος (ὁ, ἡ), гл: [φλὸξ, δέρπομαι] mînкъtopȣ, saȣ mînкatȣ de fлакъpъ. «Ἄνθραξ —». Esix: (алцiĭ skpiȣ φλογόδειπνος).

Φλογοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de fлакъpъ. [φλόξ, εἶδος].

Φλογόεις, εσσα, εν, поet: în локȣ de φλογερός. [φλὸξ φλογός].

Φλογόλευκος (ὁ, ἡ), алвȣ de mȣлtъ apsȣpъ]. [φλόξ, λευκός].

Φλογόφαιος (ὁ, ἡ), рошȣ înкisȣ (ка apama чea nesпoitъ). [φλὸξ, φαιός].

Φλογόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Φλέγω, ші Φλογίζω. [ші

Φλογώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φλογοειδής. [φλόξ φλογός].

Φλόγωμα (τὸ), лȣкpȣ apsȣ de fлакъpъ, saȣ înfлъкъpatȣ. «Ἄρτου —». Esix: коажа пîĭniĭ. [φλόγωμα].

Φλογωπὸς (ὁ, ἡ), поet: [φλὸξ, ὤψ] fлъкъposȣ ла faцъ, stpълȣчitȣ, = Φλογοειδής. «Πῦρ —». Esxл:

Φλόγωσις, εως (ἡ), [φλογόω] apdepe, înfлъкъpape; înfepвîntape (de баĭe); fлакъpъ de fъклie apzînd; (med:) = Φλεγμονὴ, înfлamaцie.

Φλογὼψ, ῶπος (ὁ), поet: =Φλογωπός.

Φλοιὰ (ἡ), Лак: епit: Проsepпina [φλόος].

Φλοίαξ, ακος (ὁ), =Φλύαξ.

Φλοιάριον (τὸ), dim: ал лъї φλοιός.

Φλοιδάω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Φλοιδιάω -ῶ. biit: -άσω, ъmfлъ; adъkъ oбpinteaлъ. || (nestp: saъ miж:) = kъ...

Φλοιδόομαι -οῦμαι, (tpe: de kъ: πέφλοιδα) poet: mъ ъmfлъ; (med:) oбpinteskъ. (bezї ші φλυδάω).

Φλοΐζω, biit: -ίσω, deskoжeskъ, saъ їaъ koaжa depe чева. [φλοιός].

Φλόϊνος, η, ον, fъkъtъ din pogozъ, saъ папъръ [φλόος]; saъ din aцoasъ koaжъ de kopaчїъ. [φλοιός].

Φλοιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), Sxл: greъ de mълtъ saъ groasъ koaжъ. [φλοιὸς, βάρος].

Φλοιοῤῥαγέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї kpaпъ koaжa. [din

Φλοιοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ koaжa kръпatъ. [φλοιὸς, ῥήγνυμι]. [de ъnde

Φλοιοῤῥαγία (ἡ), kръпъtъръ de koaжъ.

Φλοιόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел kъ ръdъчinъ kompъsъ din mълte kожї, saъ foї (ka чeapa). [φλοιὸς, ῥίζα].

Φλοιὸς (ὁ), [φλέω] koaжъ de kopaчїъ; (în цen:) akoперъmîntъ. 2) epit: Dionisъ. (bezї φλοιά).

Φλοῖσβος (ὁ), [imit:] mъpmъръ, saъ вîжiitъръ de aпъ; ъpлetъ de валъpї; (fir: în цen:) гълъцie, лapmъ de mълцime de oamenї, saъ de oaste în mішkape.

Φλοϊσμὸς (ὁ), deskoжipe. [mi

Φλοϊστικὸς, ὴ, ὸν, kъвenitъ, saъ îndemînatikъ лa deskoжipe. «Φλοϊστικὴ (se înц: τέχνη)». Плt: meштeшъгъ de a konstpъi înплetitъpї, saъ цesъtъpї din kожї de kopaчї. [φλοίζω].

Φλοίω, poet: apx: (dъпe Пл:) sîntъ în toїъл, saъ kълmea чea плinъ de podniчie (despre плante, ші чл), sîntъ în fлoape, = Θάλλω. (bezї ші φλύω). [φλόος -οῦς].

Φλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), kожosъ, ka o koaжъ; (pin întind: ші fir:) ъшopъ, netemeїnikъ, пe dasъпpa nъmaї, sъпepfiчiaлъ. [ші

Φλοιῶτις, ιδος (ἡ), poet: kompъsъ din koaжъ. «Σκέπη—» Лік: = [φλοιὸς].

Φλομὶς, ίδος (ἡ), = Φλόμος. [ші

Φλομῖτις, ιδος (ἡ), ъnъ feлъ de плantъ = Βούγλωσσον, лimba boълъї, saъ Ὄνοσμα (bezї ziч:). [din

Φλόμος (ὁ), [φλὸξ, fiind kъ fpъnzeлe eї sлъжїaъ de fitiлъpї] ъnъ feлъ de плantъ fлokoasъ, (Лat:) Verbascum.

Φλονῖτις, ιδος (ἡ), = Φλομῖτις

Φλόξ, φλογὸς (ἡ), [φλέγω] fлakъръ, въпaie (проп: ші fir:).

Φλόος -οῦς, -όου -οῦ (ὁ), (ak: φλόα) = Φλοιὸς, koaжъ de kopaчїъ; (fir:) пїeлe; (în цen:) akoперъmîntъ. «Ὄφεως—» Nik: kъmaшa шapпeлъї. 2) toїъл podniчii плanteлop, (de ъnde Лat:) flos. «Τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα». Ap: 3) = Φλέως, ъnъ feлъ de плantъ (Ep: Г. 98).

Φλυάκιον (τὸ), = Φλυζάκιον.

Φλυακογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiъ poeme fлekъpoase, бъfoane, saъ mъkaлite, de pîsъ. [ші

Φλυακογραφία (ἡ), skpiepe de бъfonepiї (poeme de pîsъ). [din

Φλυακογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ de poeme бъfoane (de pîsъ). [φλύαξ, γράφω].

Φλύαξ, ακος (ὁ), бъpfitopъ, [de aчi poate] fлekapъ. 2) ъnъ feлъ de komikotpaцikъ poemъ, saъ iлapotpaцedie, saъ papodie de pîsъ, (Fpanц:) farce. [φλύω].

Φλυαρέω -ῶ, biit: -ήσω, бъpfeskъ, fлeonkъneskъ; (pin întind:) îmї пїepzъ bpemea în zadapniчe (kopiлъpoase) лъkpъpї; (Skp: kъ ak:) bopбeskъ de pъъ. || (pas:) sлъжeskъ ka oбїektъ de бъpfipe. [φλύαρος]. [de ъnde

Φλυάρημα (τὸ), fлeakъ zisъ saъ fъkъtъ de чinева, zadapnikъ bopбъ saъ faптъ.

Φλυαρία (ἡ), бъpfipe, fлeonkъnipe; (pin întind:) zadapnikъ osteneaлъ. [φλύαρος].

Φλυαρογραφέω -biit: -ήσω, = Φλυακογραφέω. [φλύαρος, γραφὴ].

Φλυαροκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, бъpfeskъ nekontenit. [φλύαρος, κόπτω].

Φλυαρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, bopбeskъ бъpfitъpї, fлeonkъneskъ. [ші

Φλυαρολογία (ἡ), = Φλυαρία. [din

Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ), bopбitopъ de бъpfeлї, fлeonkъnitopъ. [φλύαρος, λόγος].

Φλύαρος (ὁ, ἡ), [φλύω] бъpfitopъ, bopбitopъ de op чe 'ї bine, fлeonkъnitopъ. 2) (sъбst: бъpб:) = Φλυαρία. [de ъnde

Φλυαρώδης, εος (ὁ, ἡ), fлekъposъ (zadapnikъ, netpeбnikъ).

Φλυάσσω, biit: -άξω, гл: = Φλυαρέω. [φλύαξ]. [din

Φλυδαρὸς, ,ὰ ον, = Πλαδαρὸς, mъчedъ.

Φλυδάω -ῶ, ші Φλιδάω, [φλύδω] = Πλαδάω, mъчezeskъ de ъmezeaлъ.

Φλύδδω, Dop: în лokъ de Φλύζω.

Φλυζάκιον (τὸ), [φλύζω] = Φλύκταινα.

Φλυζογράφος (ὁ, ἡ), Sxл: în лokъ de φλυακογράφος.

Φλύζω, biit: φλύσω, saъ φλύξω, Ion: fepбînd koлkъїъ; (poet: fir:) zikъ, op чe 'mї bine în гъpъ, fлeonkъneskъ, бъpfeskъ. (bezї ші φλύω).

Φλυηρέω, Φλύηρος, Ion: поет în локъ de φλυαρέω, φλύαρος.

Φλύκταινα, ης (ἡ), [φλύζω] бъшікъ пе пїеле din арsъtъръ, ші чл:

Φλυκταινίδιον (τὸ), dim: ал лъї φλύκταινα, бъшікъцъ.

Φλυκταινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ о бъшікъ. [φλύκταινα, εἶδος].

Φλυκταινόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, тъ бъшікъ; saъ тъ пребакъ în бъшічї. [ші

Φλυκταινώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φλυκταινοειδὴς, saъ бъшікоsъ, каре аре ка о simптомъ а sa ніште бъшічї. [φλύκταινα].

Φλυκταίνωσις, εως (ἡ), бъшікаре. [φλυκταινόομαι].

Φλυκτὶς, ίδος (ἡ), =Φλύκταινα.

Φλυνδάνω,=Φλύζω, (întр: пъmaї în компъsъл ἐκφλυνδάνω).

Φλύος, εος -ους (τὸ), поет: Φλυαρία.

Φλύσις, ιος (ἡ), Ion: еші́ре de бъшічї (бъве) din тълцime de ъmezeалъ [din

Φλύω, віit: φλύσω, поет: [φλέω], =Βλύζω, isворъsкъ, чішneskъ; колкъїъ fервînd; тъ pesвъpsъ, daъ пе din afaръ; (fir:) sкоцъ din гъръ, ворвеskъ ор че 'mї віne, бърfeskъ. (къ ак:) «Αἰσχρὰ —». Епгр: = Ἐξερεύγομαι. || (між:) гls: = Φλυδάω.

Φνεὶ, граїъ neînsem: în imitape de гласъл пъсърелелор, saъ de sъnetъл sкоsъ прin пърї; (прin întind:) nimікъ, saъ de nimікъ,=(вezї ші) Γρῦ.

Φοβέεσκε, поет: Ion: în локъ de ἐφόβει, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лъї φοβέω.

Φοβερίζω, віit: -ίσω, Sкр: înfрікошezъ, amepinцъ,=Φοβίζω. [φοβερὸς]. [de ъnde

Φοβερισμὸς (ὁ), înfрікошаре, amepinцаре.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, înfрікошъtоръ, грozавъ, selвatікъ, de sпаїmъ. «Ὁ πόλεμος φοβερόν». Ksn: (ші къ dat:). «Δένδρεσι χειμὼν φοβερὸν κακὸν, ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ». Ткр: (ші ърmînd μή). «Εἰ φοβερὸς εἴη, μὴ ἀνήκεστόν τι ποιήσῃ». Ksn: 2) (ъne-орї) fрівоsъ. «Πρὸς τὸ φυλάσσειν οὐ κάκιόν ἐστι φοβερὰν εἶναι τὴν ψυχὴν». Ksn: [φόβος]. [de ъnde

Φοβερότης (ἡ), sпаїmъ, saъ fрікъ însъflatъ de чіnева, saъ de чева.

Φοβερωπὸς (ὁ, ἡ), поет: = Φοβερὼψ.

Φοβερῶς, adв: înfрікошat, грozав.

Φοβερὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поет: грozавъ ла faцъ (ла вedepe). [φοβερός, ὤψ].

Φοβεσίστρατος, η saъ ος, ον, ші φοβέστρατος (ὁ, ἡ), поет: înfрікошъtоръ de оштірї. [φοβέω, στρατός].

Φοβέω -ῶ, віit: -ήσω, ші пas: -ηθήσομαι, ші між: (къ însem: пas:) -ήσομαι, (nex: пas: ἐφοβήθην, tpe: de къ: πεφόβημαι) înfрікошezъ, însъflъ sпаїmъ; (ла поецї) пъїъ пе fъгъ (вezї ші σοβέω). || (maї des пas: saъ між: de sine пas:) тъ temъ, тъ înfрікошezъ, тъ înгрozeskъ; (прin întind:) fъгъ temîndъ тъ (saъ гonindъ тъ) de чіnева. «Φεύγειν πεφοβημένος». Ткр: (ші къ adв:) «Κύνες δ' ἑτέρωσε φόβηθεν». Od:П.(ші къ цеn: къ преп:) «Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος, ἵκετο νῆας». Іл: Θ. (saъ къ dat:) «Ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι». Іл: О. (ші къ ак: ел: de преп:). «Μή με φοβηθῇς». Ткр: (saъ къ inf:) «Μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν τὴν γυναῖκά σου». Sкр: (ші къ цеn: къ преп: saъ каъsatівъ). «Φοβοῦνται ὑπὲρ ὑμῶν». Ksn: (ші ърmînd μή). «Φοβούμενος, μὴ οὐ γνῶ». Ksn: «Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ εἰκῇ κεκοπίακα». Sкр: [φόβος].

Φόβη (ἡ), [φέβομαι] (în цеn:) пъръ ъndeлînd (fîлfiind); (партік:) коama леълъї, saъ а калълъї; (прin întind:) fрънzime de копачїъ; sпікъл меїълъї (ал tpestii, ші чл:), (алт:) ἀνθήλη. (вezї ші σόβη).

Φόβηθεν, поет: Еол: în локъ de ἐφοβήθησαν, îm: а 3: пеps: de пas: nex: 1: ал лъї φοβέω.

Φόβημα(τὸ),обїектъ, прічіnъ de fрікъ. [ші

Φοβητικὸς, ὴ, ὸν, adъкъtоръ, saъ (пas:) пріimitоръ de fрікъ, ad: înfрікъшъtоръ, saъ fрікоsъ. [ші

Φόβητρον (τὸ), міжлокъ de înfрікошаре, sпеpiitoape. [φοβέω].

Φοβόδιψος (ὁ, ἡ), fрікоsъ în sete de а веа,=Ὑδροφόβος. [φόβος, δίψα].

Φόβονδε, поет: în локъ de ἐς φόβον, = Φύγαδε.

Φόβος (ὁ), [φέβομαι] fрікъ, sпаїmъ, temepe; (прin întind: ла поецї) fъгъ de fрікъ (desпре ostaшї). «Φόβον παρέχειν (ἐμβάλλειν, ші чл) τινί». Лкs: = Φοβίζειν. «Ἐς φόβον καταστῆναι». Тъч: а se пъne пе fъгъ. «Μή τι φόβον δ' ἀγόρευε. Іл: Е. пъ пе îndemna ла fъгъ. (ші къ цеn:) «Αἰγίδα δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν». Іл: Θ. (ші къ преп: ка пas:) «Ὁ ἀπὸ τῶν δορυφόρων φόβος». Ksn:

Φοιβάζω, віit: -άσω, поет: =Φοιβάω. 2) însъflъ къїва проорочіторъ sпіpitъ, îл întъsiezъ. 3) гръїеskъ însъflatъ, проорочеskъ. «Πάθος φοιβάζον τοὺς λόγους. Лопц: [ші

Φοιβαίνω, віit: -ανῶ, поет: în локъ de Φοιβάζω, saъ Φοιβάω. [din

Φοιβὰς, άδος (ἡ), преotiца лъї Аполонъ, =Πυθία; (adїект: în цеn:) întъsiastъ, însъflatъ de Аполонъ, проорочітоаре. «Φωνὴ —». Nік: [φοῖβος].

Φοιβαστὴρ, ші Φοιβαστής, οῦ (ὁ), проорокъ (însъflatъ de Аполонъ). [ші

Φοιβαστικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatikъ ла проорочіре. (къ цen:) «Ἐμμέτρων στίχων —». Пл: проорочіторъ прin верsърї. [φοιβάζω].

Φοιβάστρια (ἡ), fem: ал лъї φοιβαστὴρ, проорочіtoape.

Φοιβάω -ῶ, віit: -άσω, поet: къръцъ, sfinцeskъ. «Χεῖρας φοιβάσασα μύροις». Ткр: [ші

Φοίβειος, α, ον, ші Ion: Φοιβήϊος, η, ον, ал лъї Аполонъ, проорокоsъ. Δάφνη —». Епгр: [Φοῖβος].

Φοιβηΐς, ιδος (ἡ), поet: în локъ de φοιβεία, проорочеаskъ.

Φοιβητεύω, віit: -εύσω, гls: = Φοιβάζω, проорочеskъ. [din

Φοιβητὴς, οῦ (ὁ), поet: în локъ de φοιβαστής. [ші

Φοιβητὸς, ή, ὸν, поet: проорочітъ; проорокоsъ. [φοιβάω].

Φοιβήτρια (ἡ), поet: = Φοιβάστρια. 2) къръцitoape (sfînцitoape) de iniцiaцї, = Περιμάκτρια. (fem: ал лъї...

Φοιβήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локъ de φοιβητὴς, saъ φοιβαστής.

Φοιβόλαμπτος, Ion: în локъ de ...

Φοιβόληπτος (ὁ, ἡ), [φοῖβος, λαμβάνω] însъflatъ de Аполонъ, întъsiastъ, плinъ de проорочеskъ sпipitъ.

Φοιβονομέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, тъ гъвернezъ de Аполонъ; (în Tesaлia) sîntъ konsfinцitъ (ка преotъ) лъї Аполонъ. [φοῖβος, νέμω, νόμος].

Φοῖβος, η, ον, поet: лъminosъ, stрълъчїosъ, къратъ. || (епit:) Аполонъ; (maї noъ) soареле. [φάος φῶς].

Φοίνα, ας (ἁ), Еол: în локъ de θοίνη.

Φοινήεις, εσσα, εν, поet: =Φοίνιος.

Φοίνιγμα (τὸ), лъкръ saъ локъ рошъ, рошеалъ. 2) (med: maї noъ) вezikatoape, каре пъ бъшікъ, чі рошаште пъmaї локъл. [ші

Φοινιγμὸς (ὁ), рошіре; (med:) рошеацъ de пїеле din пъпере d' asъпръ 'ї de лъкрърї їъцї. (вezї φοίνιγμα). [φοινίσσω].

Φοινικάνθεμος (ὁ, ἡ), поet: пъртъторъ de (înкъпъпatъ къ) flорї рошії. «Ἔαρ—». Пind: [φοινικοῦς, ἄνθος].

Φοινίκειος, α, ον, ал finikълъї; saъ fъкътъ din fрънze saъ din podъ de finikъ. «Οἶνος (Ἐσθὴς)—». 2) Finiчikъ, ал Finiчieї saъ ал Finiчienілор. «Νοῦσος—». Ер: =Ἐλεφαντίασις (dъпе еksпл: лъї Гал:), лепръ. 3) ъпе-орї în локъ de φοινίκεος -οῦς, рошъ. [Φοῖνιξ, saъ Φοινίκη].

Φοινικελίκτης, ου (ὁ), гls: віклеапъ, атъцitoръ, ка Finiчienії. (вezї Od: Ξ. 228). [Φοῖνιξ, ἐλίσσω].

Φοινίκεος -οῦς, έα -ῆ, εον -οῦν, рошъ (ка sînцеле, saъ flоареа podii), (Търч:) гїъвezъ. (вezї φοινικόλοφος). 2 = Φοινίκειος. [φοῖνιξ].

Φοινικήϊος, η, ον, Ion: în локъ de φοινίκειος.

Φοινικηΐς, ΐδος (ἡ), Ion: în локъ de φοινικὶς.

Φοινικίας, ου (ὁ), (ἄνεμος, вîntъ) чел din пaртеа Finiчieї (прin ърm: de mїazъ-zi ші реsъpitъ în релацie къ Елаdа). [Φοινίκη],

Φοινικίζω, віit -ίσω, imitъ пе Finiчienї (în релеле лор пъравърї. віклеnie, ші чл:). 2) кam батъ în рошъ. [ші

Φοινικικὸς, ὴ, ὸν, ші (adв:) -ικῶς. ал Feniчienілор, saъ ал Finiчieї; (ші maї noъ) ал Kaртaцeneї. [ші

Φοινίκινος, η, ον, =Φοινίκειος. «Οἶνος—». de finiче. 2)=Φοινίκεος. [ші

Φοινίκιον (το), ъпъ felъ de mъs: instръmîntъ пъskочітъ de Finiчienї. [Φοῖνιξ].

Φοινίκιος, α, ον, = Φοινίκεος.

Φοινικιοῦς, οῦν, At: în локъ de φοινικοῦς.

Φοινικὶς, ίδος (ἡ), (se înц: ἐσθὴς) цesътъръ, saъ хаїnъ рошіе deskisъ (гїъвeazъ); (пaртік:) stearъ рошъ, че se înълца ка semnъ de înвoipe (în бътъліе пе mape, ші чл:). 2) тъбліцъ къ літере рошії, че se пъпеа sъвt ікоane saъ statъe, арътînd пъmеле челор înfъцішацї în ачелеа. [φοῖνιξ].

Φοινικιστὴς, οῦ (ὁ), imitъторъ de релеле fante saъ пъртърї але Finiчienілор. 2) въпsitoръ de рошії вешminte, ші чл: 3) (ла Пepsienї) ъпъ demnitaръ de mape градъ авînd воіе a se пърta de totъ în рошъ, вezї παραλουργὴς), (Лat:) purpuratus; (dъпе Larcher) sterаръ, = Σημαιοφόρος. [ші

Φοινικιστὶ, adв: în лімба Finiчianъ, saъ Kaртaцeneзъ. [Φοινικίζω].

Φοινικίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinъ) =Φοινίκινος.

Φοινικοβάλανος (ἡ), poada finikълъї, хърma. [φοῖνιξ, βάλανος].

Φοινικόβαπτος (ὁ, ἡ), поet: =Φοινικοβαφὴς.

Φοινικοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, тъ ъркъ în finikъ (помъ de хърmале); sîntъ deпpinsъ ла ачеasta [φοῖνιξ, βαίνω].

Φοινικοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: въпsitъ рошъ deskisъ. [φοῖνιξ, βάπτω].

Φοινικογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъsкѫtѫ în, saѫ tpasѫ de neamѫ dtn Finiчia. [Φοινίκη, γένος].

Φοινικοδάκτυλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ deцeteле въпsite рошiї. (вezї ῥοδοδάκτυλος). [φοινικοῦς, δάκτυλος].

Φοινικοείμων, ονος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, εἷμα] înвръкatѫ în рошѫ.

Φοινικόεις, εσσα, εν, поет: în локѫ de φοινίκεος. «Ἅιματι—» Es: Om;

Φοινικόκροκος (ὁ, ἡ), поет: цesѫtѫ din toptѫ saѫ лînъ рошiї. [φοινικοῦς, κρόκη].

Φοινικόλεγνος (ὁ, ἡ), поет: [φοινικοῦς, λέγνον] чел кѫ вatъ (марцine) рошie; (шi fir:) чел кѫ рошiї пене (ка пasъреа πηνέλοψ).

Φοινικόλοφος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, λόφος] поет: чел кѫ креastъ рошie (ка кокошѫл).

Φοινικοπάρειος, шi (Ion:) -πάρῃος (ὁ, ἡ), поет: [φοινικοῦς, παρειὰ] чел кѫ овражiї рошiї; (fir: despре корабie) = Μιλτοπάρειος.

Φοινικοπάρυφος (ὁ, ἡ), чел кѫ рошѫ кенарѫ. [φοινικοῦς, παρυφή].

Φοινικόπεδος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ рошie пажешte. [φοινικοῦς, πέδον].

Φοινικόπεζα, ης (ἡ), поет: [φοινικοῦς, πέζα] чел кѫ пiчоаре, saѫ înкълцъminte рошiї (епit: ал Череseї, къріа ера konsfinцitъ floapea макѫл, de ѫnde шi Вірцiлie a zis, rubicunda Ceres).

Φοινικόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ пене рошiї. || (sѫвst:) ѫnѫ felѫ de пasъре de апъ.

Φοινικορόδιος, шi Φοινικόροδος (ὁ, ἡ), поет: плinѫ de рошiї tpantafiлї. «Λειμὼν—» Пind:

Φοινικόρυγχος (ὁ, ἡ), чел кѫ рошѫ чїокѫ. [φοινικοῦς, ῥύγχος].

Φοινικὸς, греш: în локѫ de φοινικοῦς.

Φοινικοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, σκέλος] чел кѫ рошiї пiчоаре. «Πελειὰς—». Eѫр:

Φοινικοστερόπης, ου (ὁ), поет: [φοινικοῦς, στερόπη] asвîрлitорѫ de înfoкate (рошiї) tръsnete.

Φοινικόστολος (ὁ, ἡ), поет: tpimisѫ пе mape de ла Finiчienї, saѫ Kaptaцenezї. [Φοῖνιξ, στέλλω].

Φοινικοτρόφος (ὁ, ἡ), (τόπος, локѫ) пріitорѫ finiчiлор (хѫрmaлiлор) [φοῖνιξ, τρέφω].

Φοινίκουρος (ὁ), ѫnѫ felѫ de пasъре кѫ коada рошie, (алт:) ἐρίθακος, (Fpanц: dѫпе Кїѫвiерѫ) rossignol de murailles, прiвiгetoape de zidѫрї. [φοινικοῦς, οὐρά].

Φοινικοῦς, ῆ, οῦν, în kontpaкцie din φοινίκεος.

Φοινικοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), рошѫ лѫminosѫ, deskisѫ. «Κύκνου ποῦς—». Eѫр: (вezї φοῖνιξ 2). [φοῖνιξ, φάος].

Φοινικόφυτος (ὁ, ἡ), sъditѫ кѫ finiчї, saѫ хѫрmaлї. [φοῖνιξ, φυτός].

Φοινικόχλοος (ὁ), рошѫ-верde. [φοινικοῦς, χλόος]

Φοινικτικὸς, ὴ, ὸν, шi adв: -ικῶς, чел кѫ însѫшime de a рошi. [φοινίσσω].

Φοινικὼν, ῶνος (ὁ), finiчiшѫ, saѫ dѫmвравъ de хѫрmaлї [din

Φοῖνιξ, saѫ Φοίνιξ, ικος (ὁ, ἡ), поет; (ка adїeкt)=Φοινικοῦς, рошѫ (ка fокѫл) deskisѫ, (Тѫрч:) гїѫвezѫ. (вezї шi φοίνισσα, шi φοίνιος). 2) (sѫвst: въръвъt:) колоареа рошie, saѫ рошѫл (ка пъsкочiре a Finiчienilор). «Ἱμάντα («Ζωστῆρα) φοίνικι φαεινὸν». Om: = Φοινικοφαῆ. 3) ѫnѫ felѫ de пomѫ, finikѫ, saѫ хѫрmaлѫ; поет: рamѫръ de хѫрmaлѫ, (Fpanц:) palme. 4) poada finikѫлѫї, finikъ, saѫ хѫрmaлъ. 5 ѫnѫ felѫ de mѫsikaлѫ înstpѫmîntѫ,=Φοινίκιον. 6) o faвѫлoasъ пasъре, Finiksѫ 7) ѫnѫ felѫ de плantъ, opzѫ selвatikѫ. 8) (nѫme naцion: Finiчianѫ, (шi проп:) Finiksѫ.

Φοίνιξις, εως (ἡ), = Φοινιγμὸς, рошiре, saѫ рошеaцъ. [φοινίσσω].

Φοίνιος, α saѫ ος, ον, поет: рошѫ ка sînцеле, saѫ din sînцe; (прin întind:) omopîtорѫ; adѫкъtорѫ de moapte. «Ἰὸς —» Sof: φόνος].

Φοίνισσα, ης (ἡ), fem: ал лѫї φοῖνιξ (1), рошie. «Φλὸξ («Ἀγέλα ταύρων)—» Пind: saѫ naц:) Finiчianъ.

Φοινίσσω, вiit: -ίξω, въпseskѫ чева рошѫ, рошeskѫ; (med:) faкѫ a se рошi пїелеа прin пѫпере de mѫшtapѫ (гîndъчеї, шi чл:). «Ἅιματι δ' Ἄρης πόντον φοινίξει». Xpism: (шi пas:) «Φοινίχθη χρόα». Апл: [φοῖνιξ].

Φοινὸς, ὴ, ὸν, поет: = Φοίνιος. || (sѫвst:) în локѫ de φόνος. [de ѫnde

Φοινώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: рошѫ ка sînцеле ла faцъ. «Σίδη—» Nik:

Φοιτάζω, вiit: -άσω, поет: în локѫ de φοιτάω.

Φοιταλέος, α saѫ ος, ον, поет: [φοιτάω] рътъчitорѫ înкоачї шi 'n коло (каре se dѫче шi вine); (прin întind:) fѫpiosѫ, smintitѫ, невѫnatikѫ; (акт:) чел че faче, siлеште пе алтѫл a алерга înкоа шi 'n коло. «Κέντρον—» Esхл: [de ѫnde

Φοιταλιεὺς, έως, шi

Φοιταλιώτης, ου (ὁ), епit: Dionisѫ (ка рътъчitорѫ).

Φοιτὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), noet:=Φοιταλέος. «Νόσος—» Sof: întpeрвптъ, nepiodikъ. «Φοιτᾶσι πτεροῖς». Exp: ‖ (sввst: fem:), = Μαινὰς, saŭ Πόρνη. (aezĭ ші σοβὰς). [din

Φοιτάω -ῶ, (ші Ion:) -έω -ῶ, biit: -ήσω, [φοῖτος] mъ dвkŭ, biĭ кв гравъ, saŭ obiчnвit, des, saŭ în вremĭ xotъpîte, saŭ fъpъ skopŭ; mergŭ ші biĭ; (fir:) întpв în kasa kŭiва ka вnŭ venitŭ (golosŭ anвalŭ, ші чл:); mъ înnoptezŭ вndeва ka вnŭ artikolŭ de negoцŭ. «Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος». Od: I: «Φοίτα μακρὰ βιβὰς». «Ὄρνιθες πολλοὶ φοιτῶσ' ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο». Od: B. «Φοιτῶντ' ἄνδρα μαιάσιν νόσοις». Sof: вmвlînd rŭtъчitŭ kaвnŭ nebвnŭ. (vezĭ φοιταλέος). «Εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶν». Лвч: «Παΐς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου»; Apstf: (ші ел:). «Φοιτᾷν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων». Apstf: (ші кв dat:) «Σῖτος σφίσι πουλὺς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης». Ep: «Ἐκ τοῦ μετάλλου τάλαντον ἀργυρίου αὐτῷ ἡμέρας ἑκάστης ἐφοίτα». Ep: [de вnde

Φοίτησις, εως (ἡ), deasъ merцere вndeва, (ші partik:) la шkoalъ; (de вnde prin întind:) шkoalъ. «Ἐκ φοιτήσεως Περικλείτου». Павв: de la шkoala лвĭ...

Φοιτήτην, noet: în lokŭ de ἐφοιτάτην, a 3: înd: neps: de прел: al лві φοιτάω.

Φοιτητήρ, noet: în lokŭ de ..

Φοιτητὴς, οῦ (ὁ), des-merгъtorŭ вndeва, (iar partik:) la шkoalъ; (de вnde în цen:) шkolarŭ; (вne -orĭ noet:) = Φοιταλέος. [φοιτάω].

Φοιτίζω, biit· -ίσω, noet: în lokŭ de φοιτάω. [de вnde

Φοίτισις, εως (ἡ),=Φοίτησις, deasъ (obiчnвitъ) merцere вndeва.

Φοῖτος (ὁ), noet: [οἴσω, οἶτος] merцere ші venipe; rŭtъчipe; (prin intind:) smintipe, nebвnie. (vezĭ ші οἶστρος).

Φολιδώδης, εος (ὁ, ἡ), ші

Φολιδωτὸς, ὴ, ὸν, solzosŭ, saŭ solzitŭ (ka pĭelea гвшterвлвĭ, ші чл:). «Θώραξ—» Плd: 2) (fir:) пъlatŭ, nestriцatŭ (ka pĭelea panterвлвĭ, saŭ pardosвлвĭ). [din

Φολὶς, ίδος (ἡ), [în afin: кв φλοιὸς] solzŭ (prinч: de tîpîtoape). «Ὅσσα λεπίσι πυκινῇσι καλύπτεται, ἢ φολίδεσσι φρακτὰ». Op: 2) (fir:) pikъцelele dene panterŭ, saŭ pardosŭ; (de вnde în цen:) patъ (prop: ші fir:). 3) învelitoape; saŭ (maĭ провав:) kъrъmidъ, op skîndвrъ în formъ de solzŭ, (Fpanц:) imbricée.

Φόλκις, εως (ὁ),=Φάλκης.

Φολκὸς (ὁ), noet: [ὁλκὸς] strîmbŭ de pičoape; saŭ = Σαράπους. 2) чeашîŭ (de okĭ).

Φολλικώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φολιδώδης. [din

Φόλλις, ικος (ἡ),=Φολὶς. [de вnde

Φύλλις, εως (ὁ, ші ἡ), (Лat:) follis, o mikъ monetъ de aramъ, (alt:) xoвράντης,

Φονάω -ῶ, (fъpъ biit:) dopeskŭ omorŭ, sîntŭ setosŭ de sînцe. «Φονῶν τὸ ὄρμα». Fлstp: aвînd okĭŭ de omorŭ, selвatikŭ. [φόνος].

Φονεργάτης, ου (ὁ), noet: лвkrъtorŭ de omorŭ, = Φονεὺς, omorîtorŭ. [φόνος, ἐργάτης].

Φόνευμα (τὸ), trвnŭ (kadavrв) de omorîtŭ. [φονεύω].

Φονεὺς, έως (ὁ), omorîtorŭ, вчigъtorŭ. [φόνος].

Φονευτὴς, οῦ (ὁ),=Φονεὺς. [ші

Φονεύτρια (ἡ), fem: al лвĭ φονευτὴς. [din

Φονεύω, biit: -εύσω, omorŭ, saŭ fakŭ omorŭ. [φόνος].

Φονὴ (ἡ), (maĭ de mвlte-orĭ noet: ші la îm:) în lokŭ de φόνος, omorŭ, înжвnĭepe; (prin întind:) lokŭ, вnde s'a fъkвt omorŭ.

Φονικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtorŭ de omorŭ, însвшitŭ omorвлвĭ, saŭ omorîtorвлвĭ; setosŭ de omorŭ. «Τὸ φονικὸν». Лкs: dopinцa de a omorî. «Φονικοὶ (saŭ «Περὶ τὰ φονικὰ) νόμοι». Apst: kape trakteazъ desnpe omorвpĭ. [φόνος]. [de вnde

Φονικῶς, adв: кв kipŭ saŭ kъвtътвръ de omorŭ.

Φόνιος, α saŭ ος, ον, însвшitŭ omorвлвĭ,=Φονικὸς; setosŭ de omorŭ; adвkъtorŭ de moapte. «Δίκη—» Лкs: чea asвnpa omorîtorвлвĭ. [φόνος].

Φονοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, Skp: amorŭ fъpъ milъ; snвrkŭ, nînгъpeskŭ кв omorŭ. [ші

Φονοκτονία (ἡ), Skp: mвlъ omorîpe, (Fpanц:) carnage. [din

Φονοκτόνος (ὁ, ἡ), глs: omorîtorŭ, вчigamŭ de oamenĭ. [φόνος, κτόνος].

Φονολειβὴς, ші Φονολιβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [φόνος, λείβω], ші

Φονόῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: [φόνος, ῥέω] dвne kape nikъ, кврце (moĭatŭ în) sînцe de omorŭ.

Φόνος (ὁ), [φένω] omorŭ; înжвnĭepe, saŭ вrpsape de sînцe, (Fpanц:) carnage. «Φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος οὗτος δὴ ἐγένετο πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν». Ep: 2) noet: (prin întind:) sînцe de omoritŭ. «Χαίτας πεπάλακτο φόνῳ». Tкp: «Κέατ' ἐν φόνῳ» Il: Ω.

«Θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου». Esхл: 3) вpednikŭ de omopŭ, saŭ de moapte; omopîtopŭ. «Μήδειαν τὴν Πελίαο φόνον». Пind: 4) ѕnŭ felŭ de skaete кѕ zeamъ poшie întp' însѕл. [de ѕnde

Φονόω -ῶ, вiit: -ώσω, поet: mînжeskŭ, пînгъpeskŭ кѕ sînцe de omopŭ. [ші

Φονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de sînцe de omopŭ; saŭ setosŭ de omopŭ. «'Οσμὴ — ». Tfp:

Φοξῖνος (ὁ), [φοξὸς] ѕnŭ felŭ de пеште de гîрлъ.

Φοξίχειλος (ὁ), ἡ), = Φοξόχειλος.

Φοξὸς, ἡ, ὸν, [ὀξὺς] askѕцitŭ în вîpfŭ. «Φοξὸς, κεφαλήν». Om: [de ѕnde

Φοξότης (ἡ), askѕцime în вîpfŭ (ка a къпъцîneĭ de zaxapŭ).

Φοξόχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕzeле askѕцite. «Κύλιξ —». Sim: [φοξὸς, χεῖλος].

Φορὰ (ἡ), adѕчepe (акt: saŭ пas:); къpъtѕpъ. «Τὸ ἔργον τῶν ἀχθοφορούντων φορὰ ἐκαλεῖτο». Плd: «Ψήφου —». Eѕp: =Ψηφηφορία; înвiлшѕгatъ продѕчepe de poade, podniчie, saŭ бѕnъ pekoлtъ. «'Ελαιῶν —». Apst: (ші fir:) «Προδοτῶν—». Dm: «Μετὰ τὴν φορὰν τὰ δένδρα ξηραίνεσθαι». Tfp: (fir:) плatъ de daждie, taksъ, ші чл: kontpiвѕipe. «Ἔλιπες τὴν φορὰν». Ksn: пъвалъ, pepede пopnipe de вpe ѕnŭ tpѕпŭ. «Γαστρὸς — ». Tfp: ѕpdinape. «Ἀνέμου—». Лks: = Φορὸς ἄνεμος; (пpin întind:) op чe dѕчe, saŭ поate dѕчe чinева, (Fpanц:) portée; (de ѕnde шaĭ noŭ) datъ, (Fpanц:) fois. «Κατὰ φοράν». Iпкp: «Πρώτῃ φορᾷ». Tfn: întîĭaшĭ datъ. [φέρω]. [de ѕnde

Φοράδην, adв: пpin dѕчepe, saŭ apdikape, къpъtѕpъ (пe tpъsѕpъ, saŭ алtfeл); în ѕpmape de o ĭѕte пopnipe. [ші

Φορὰς, άδος (ἡ), пѕpтъtoape în пîntече, înгpeѕĭatъ; пpъsitoape.

Φορβὰ (ἡ), Dop: în локŭ de φορβή.

Φορβὰ (τὰ), поet: îm: ал лѕĭ φορβὸν.

Φορβαῖος, α, ον, atinгъtopŭ de, saŭ лъsatŭ ла пъшѕne; богatŭ în пъшѕnĭ. [φορβή].

Φορβὰς, άδος (ὁ, ἡ), [φέρβω] sлoвozitŭ ла пъшѕne în кîmпŭ (înпpot: de τροφίας); (înцeл: ἵππος, ἡ), ĭaпъ; (înцeл: βοῦς, ἡ), вакъ; (гls: fir:) шѕĭepe desfpînatъ, кѕpвъ. 2) поet: хpъnitopŭ, продѕкъtopŭ de хpanъ, poditopŭ. «Γῆ —». Sof:

Φορβασία (ἡ), гls: în локŭ de ..

Φορβεὰ, ші

Φορβειὰ (ἡ), къпъstpѕ (de калŭ, ші чл:). 2) o легътѕpъ de пĭeле, чe пѕpтaŭ înпpeжѕpѕл гѕpeĭ ка o вotniцъ кîntъtopiĭ кѕ fлѕepѕл, ка sъ înпѕцineze sѕnetѕл fлѕepѕлѕĭ, (алt:) χειλωτὴρ. (de ѕnde) «Ἄτερ φορβειᾶς φυσᾷν». Проз: fъpъ mъsѕpъ. 3) =кѕ...

Φορβή (ἡ), [φέρβω] пъшѕne; (în цen:) хpanъ. «Πληρωθέντες φορβῆς καὶ οἴνου εὖδον». Ep:

Φορβιὰ (ἡ), =Φορβειὰ.

Φορβὸν (τὸ), поet: în локŭ de φορβὴ, хpanъ (s'a гъsit nѕmaĭ în îm: φορβὰ).

Φορεαφόρος (ὁ), пѕpтъtopŭ, saŭ къpъtopŭ de жeцŭ, tpъsѕpъ, saŭ пatŭ къpate кѕ mîĭneле пe doъ пîpгiĭ. [φορεῖον, φέρω].

Φορέεσκε, поet: Ion: în локŭ de ἐφόρει, ші

Φορέῃσι, поet: în локŭ de φορῇ.

Φορειὰ (ἡ), гls: în локŭ de φορυτὸς, гѕnoĭŭ, (de ѕnde Лat:) foria.

Φορεῖον (τὸ), skaѕnŭ, saŭ пatŭ, пe кape se поaptъ чinева, saŭ чева; (ѕne-opĭ) ѕnŭ felŭ de tpъsѕpъ пѕpтatъ пe mîĭnĭ, (Fpanц:) litière. 2) плata къpъtopѕлѕĭ (хamaлѕлѕĭ). [φορεὺς].

Φορέοισι, Dop: în локŭ de φοροῦσι, îm: a 3: пeps: a лѕĭ φορέω.

Φορεσία (ἡ), гls: înвpъкъminte. [φορέω].

Φορεσσακὴς, греш: în локŭ de φερεσσακὴς.

Φόρετρον (τὸ), Гls:=Φορεῖον (2), плata хamaлѕлѕĭ. [φορέω].

Φορεύς, έως (ὁ), къpъtopŭ (хamaлŭ); (пaptik:)=Φορεαφόρος. «Ἵππος—» Пл: повъpaшŭ. [φορὰ].

Φορεύμενος, η, ον, Ion: în локŭ de φορούμενος, пaptч: ал лѕĭ..

Φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (în цen: mi maĭ кѕ seamъ ла поeцĭ) = Φέρω, dѕкŭ, кapŭ. «Καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρει οὗτος». Ep: podeskŭ. «Ἴα φορέοιτε βάτοι». Tкp: (oвiч:) поptŭ (хaĭnъ, ші чл:). «Θώραξ χάλκινος, ὃν φορέεσκεν». Om: цiŭ în mîĭnĭ. «Σκῆπτρον, τό μὲν... ἐν παλάμαις φορέουσι δεκασπόλοι». Iл: A. (în цen:) amŭ. «Ἰχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς». Ep: «Μὴ νῦν ἕν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει». Sof: ‖ (miж: поet:) mъnînкŭ,= Προσφέρομαι. «Λευκανίηνδε φορεύμενος». Aплn: ‖ (пas:) mъ tîpъskŭ; mъ pisineskŭ. «Φορούμενος πρὸς οὖδας». Sof: «Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενος». Esхл: [φορά].

Φορὴ (ἡ), Ion: în локŭ de φορά. [de ѕnde

Φορηδὸν, adв: = Φοράδην.

Φόρημα (τὸ), op чe поaptъ чinева asѕпpъшĭ, (ка) поваpъ, saŭ хaĭnъ. 2) (ѕne-opĭ) =Φορεῖον. [φορέω].

Φορήμεναι, ші Φορῆναι, поет: în локŭ de φορεῖν, inf: ал лъĭ φορέω.

Φόρησις, εως (ἡ), dъчере, кърътъръ. [ші

Φορητὸς, ὴ, ὸν, dъsŭ, пъртатŭ, кърatŭ; (fir:) de sъfepit. [φορέω]. [de ъnde

Φορητῶς, adв: în кіпŭ de sъfepit.

Φόριμος, η saŭ ος, ον, продъктівŭ, poditopŭ; (прin întind:) кîштirosŭ, folositopŭ. ‖ (sъвst:) Φορίμη, ъnŭ felŭ de пїatръ акръ. [φορά].

Φορίνη (ἡ), пїеле de поркŭ; (în цen:) пїеле гроasъ. [de ъnde

Φορινόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, тъ акоперŭ къ гроasъ ші asпръ пїеле; îmĭ înгрошŭ пїелеа.

Φορκὸς, ὴ, ὸν, поет: алвŭ; кърънtŭ. (de ъnde Φορκίδες, алт: Γραῖαι, fiїчеле лъĭ Fоркъs, ші чл:).

Φορμηδὸν, adв: în felŭ de înплetitъръ de кошŭ, ші чл:, кръчіш. «Τοὺς νεκροὺς φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξης ἐπιβαλόντες». Тъч: ъniĭ пеste алцiĭ înкръчішat, пе ъniĭ în лъnгŭ ші пе алцiĭ în латŭ. [φορμός].

Φορμιγκτὴς, οῦ (ὁ), [φορμίζω] кîntъторŭ къ...

Φόρμιγξ, ιγγος (ἡ), ъnŭ felŭ de кitaръ (asemenea къ харпа de astъzĭ).

Φορμίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ φορμίον.

Φορμίζω, віit: -ίσω, кîntŭ къ кitapa. [φόρμιγξ].

Φορμικτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локŭ de...

Φορμικτὴς, οῦ (ὁ), = Φορμιγκτής.

Φορμικτὸς, ὴ, ὸν, кîntatŭ къ кitapa.

Φορμίον (τὸ), dim: ал лъĭ φορμός, кошчїорŭ, кошнічоаръ; рогожініоаръ; плъшчїоаръ, ші чл: ‖ (sъвst:) ъnŭ felŭ de плантъ, (поate алт:) ὅρμινον.

Φορμὶς, ίδος (ἡ), = Φορμίσκος.

Φορμίσιος (ὁ), ком: цenitaлъл тетвръ femeĭeskŭ. (вezĭ ші σάκανδρος).

Φορμίσκιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Φορμίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ φορμὸς, кошчїорŭ, паперашŭ, ші чл:

Φορμοκοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, dopmŭ пе рогожінъ. [φορμὸς, κοίτη].

Φορμοραφέω -ῶ, віit: -ήσω, = Φορμοῤῥαφέω.

Φορμοραφὶς, ίδος (ἡ), акŭ de къsъt рогожінъ. [ші

Φορμοῤῥαφέω -ῶ, віit: -ήσω, kosŭ рогожінъ, saŭ în рогожінъ; (fir:) пъїŭ în stpimtopape, stpimtopezŭ. [φορμὸς, ῥαφή].

Φορμὸς (ὁ), [φέρω, saŭ maĭ пров: εἴρω, ὅρμος] (în цen:) înплetitъръ de папъръ saŭ рогozŭ, рогожінъ; кошніцъ; паперŭ, кошŭ, ш: чл: 2) о цesътъръ гроasъ, че овічнъїаŭ a пърta mapinapiĭ. 3) гръmadъ de лemne amezate кръчішat ъnеле пеste алтеле; (de ъnde în цen:) легътъръ, sapчінъ de лemne (paskote, ші чл:), (алт:) ἀγκαλὶς, враццŭ. 4) ъnŭ felŭ de тъsъръ пentpъ semъnътъpĭ, ші (партік:) пentpъ грîŭ. (вezĭ συνωνέω).

Φορμοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, карŭ кошніце, ші чл:, (їар прінч:) sapчіne de лemne. [din

Φορμοφόρος (ὁ), кърътоpŭ de кошніце ші чл:, (їар прінч:) de враце, saŭ sapчіne de лemne. [φορμὸς, φέρω].

Φορογράφος (ὁ), înskpiitopŭ de dъждiĭ, (алт:) ἐξισωτής.

Φοροθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пъїŭ, ашezŭ dъждiĭ; (fir: къ ак:) тъ негоцezŭ. «Τοὺς λόγους —». Лкs: (вezĭ ші τελωνέω). [φόρος, τίθημι].

Φορολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stpînгŭ dажdie, saŭ ка în felŭ de dажdie. «Τινὰ —». Лкs: (Fpanц:) rançonner, їаŭ în silнічіе de ла чінева maĭ тълтŭ dekît se кade. [φορολόγος]. [de ъnde

Φορολογητὸς, ή, ὸν, de ла каре s'алъat, saŭ тревъїе sъ se їа dажdie, sъпъsŭ ла dажdie.

Φορολογία (ἡ), spînцepe de dажdie. [din

Φορολόγος (ὁ), stpînгътоpŭ de dъждiĭ. [φόρος, λέγω].

Φορὸς (ὁ, ἡ), dъкътоpŭ, порnitopŭ de чева; saŭ (між: de sine пas:) порnitŭ репеde, ші întinsŭ кътре чева; (прінч: desпре вîntŭ) потрівітŭ, пріінчїosŭ; (de ъnde fir:) kontpiвъitopŭ ла isвъtipe, пріінчosŭ în чева; (къ цen:) poditopŭ; (desпре тъїере) înгреъїатъ. [ші

Φόρος (ὁ), dажdie, трівъtŭ. 2) (Біz: de ла Лат:) tîpгŭ, вîлчїŭ [φέρω].

Φορταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, карŭ повере. [din

Φορταγωγὸς (ὁ, ἡ), кърътоpŭ (tpansпортътоpŭ прінч: пе mape) de повере, saŭ folositopŭ ла ачеasta, = Φορτηγός. «Ναῦς —». Лкs: de tpansпортŭ. ‖ (sъвst:) кърътоpŭ (хаmалŭ), saŭ кîрmачїŭ de кораві de tpansпортŭ. [φόρτος, ἄγω].

Φόρταξ, ακος (ὁ), = Φορεύς; (прін întind:) віклеанŭ; saŭ înповърътоpŭ, sъпърътоpŭ.

Φορτηγέω -ῶ, віit: -ήσω, = Φορταγωγέω. [ші

Φορτηγία (ἡ), tpansпортape de поверĭ, ші (партік:) de търfĭ пе mape. [ші

Φορτηγικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ folositopŭ ла tpansпортape de повере, saŭ търfĭ (прінч: în кораві пе mape) «Πλοῖον —». Тъч: = Φορτηγόν. [ші

Φορτηγὶς, ίδος (ἡ), = Φορτηγικὴ. «Ναῦς —». = Φορταγωγὸς.

Φορτηγὸς (ὁ, ἡ), = Φορταγωγὸς.

Φορτίζω, biit: -ίσω, înkarkă (prinv: mărfĭ în korabie). [φόρτος].

Φορτικεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntă, mă fakă ...

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, adăkătoră de rpeătate, înpovărătoră; (fir:) săpărătoră, neplăkătă, rposolanĕ, obrazpikă (prinv: în glămele, ші ekspresiile lăĭ). «Ἐδημαγώγει τοὺς πολλοὺς καὶ φορτικοὺς». Pl: măl-ţimea norodălăĭ. «Τέχναι φορτικαί». Apst: čele rpoase, saă čele de prisosă, de lăkşă. «Φορτικὸν ὄρχημα». Plt: al marinarilor. «Λέγω δέ οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα». Esxl: nă ka să săpără. [bezĭ ші φόρτος]. [de ănde

Φορτικότης (ἡ), povărătate, rpeătate; năptare săpărătoare (în fantă, saă vorbă), rposolănie. [ші

Φορτικῶς, adv: kă kipă săpărătoră, barbară, saă rposolanĕ, ovrăzpiveşte. «Φορτικῶς μὲν τοῖς ῥήμασιν, ἀληθῶς δὲ τοῖς πράγμασιν (ἐλάλει ὁ Διογένης)». Lks:

Φορτίον (τὸ), dim: (dăne tinĕ năma) al lăĭ φόρτος, povară (prinv: de korabie, de mărfi). «Γέμει (ἡ ναῦς) φορτίων, ὅσα ναύκληρος κέρδους ἕνεκα ἄγεται». Ksn:

Φορτὶς, ίδος (ἡ), noet: în lokă de φορτηγὶς, korabie de transportă. [φόρτος].

Φορτοβαστάκτης, ου (ὁ), kărătoră de povere, (Tărk:) hamală. [φόρτος, βαστάζω].

Φόρτος (ὁ), [φέρω] povară, sarcină; (fir:) rpeătate, săpărare, vorbă saă fantă atinrătoare, (Fpanţ:) farce. «Ἀφελὼν τὸν φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀναιδῆ ἐπύργωσεν ὑμῖν τὴν τέχνην... σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις». Apstf:

Φορτοστόλος (ὁ, ἡ), nornitoră, eksneditoră ne mare de povere de marfă, înkărkătoră; saă (săst:) kîrmaĭă de nergăţătoreaskă korabie. [φόρτος, στέλλω

Φορτοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, kară povară; (noet: fir:) sîntă rpea, portă sarcină în mînă. [din

Φορτοφόρος (ὁ, ἡ), = Φορταγωγὸς. [φόρτος, φέρω].

Φορτόω -ῶ, biit: -ώσω, înkarkă, = Φορτίζω.

Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, amestekată; (prin întind:) mînjită, pătată. [din

Φορύνω, biit: -υνῶ, noet:, ші

Φορύσσω, biit: -ύξω, frămîntă; amestekă; (prin întind:) mînjeskă. «Αἵματι—» Od: Σ. (ші nas:). «Τράπεζαν ὥσε ποσί πλήξας, ἀπό δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζεν· σῖτος τε κρέα τε φορύνετο». Od: X. [φύρω]. [de ănde

Φορυτὸς (ὁ), amestekătură de totă felăl de proaste lăkrămĭ, rănoĭă (bezĭ ші συρφετὸς); (in Apstf: Axap: 926:) băpienĭ, răzătărĭ, naĭe, ші чл:, че se păn n 'întpe base de pămîntă, ka să nă se snapră în transportarea лор. «Βρωμάτων—» Алч: felăpite mînkărĭ amestekate înprexnă.

Φοῦ (τὸ), nedekl: [stpeinĕ] ană felă de earbă, (alt:) ἄσαρον, saă νάρδος ἀγρία, (Ital:) valeriană.

Φόως (τὸ), noet: în lokă de φῶς.

Φόωσδε, adv: noet: în lokă de ἐς φῶς, la lămină.

Φρὰγδην, adv: noet: [φράσσω] kă arme, saă băpă înarmare.

Φραγγέλη (ἡ), ші

Φραγγέλιον, saă Φραγγέλλιον (τὸ), Skr: de la Lat: flagellum, bičĭă. [de ănde

Φραγγελόω -ῶ, biit: -ώσω, bičĭăĭeskă.

Φραγῆναι, pas: nex: 2: de inf: al lăĭ φράσσω.

Φράγμα (τὸ), înprăditără; saă tărie. «Μετώπου—» Enpr: koarpeale. [φράσσω].

Φραγμίτης, ου (ὁ), folositoră la înprădipe; saă pesărită ne rapdărĭ. [din

Φραγμὸς (ὁ), înprădipe; (maĭ des) rapdă (prinv: de mărăcinĭ), înprežmăipe; tărpie. [mi

Φραγμὼν, ῶνος (ὁ), mărăcinişă. [din

Φράγνυμι, biit: φράξω, = Φράσσω.

Φράδασσε, noet: în lokă de ἐφράδασε, a 3: sinr: neps: de nex: 1: al lăĭ...

Φραδάω -ῶ, biit: -άσω, noet: [φραδὴ] îmĭ eksprimă idea, înkăpoştinţează чева.

Φράδεν, noet: în lokă de ἔφραδεν, a 3: sinr: neps: de nex: 2: al lăĭ φράζω.

Φραδεύω, biit: -εύσω, glas: = Φραδάω.

Φραδέως, adv: noet: [φραδὴς] înţelepţeşte.

Φραδὴ (ἡ), noet: idee; părere; povaţă; (kă ţen:) prîcepere, skămpă kăpoştinţă. «Τῶν μελλόντων—». Hind: [ші

Φραδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Φράδμων, iskăsită, prîcepută; înţelept. «Νοῦς —» Om: minte pătrănzătoare. [φράζω].

Φραδμοσύνη (ἡ), noet: povaţă, înţeleaptă părere; iskăsinţă de minte; prîcepere. [din

Φράδμων, ονος (ὁ, ἡ). noet: prîcepută, iskăsită; înţelept; îndemînatică. [din

Φράζω, biit: φράσω, (nex: ἔφρασα, ші ал 2: noet: ἔφραδον, ші πέφραδον, miж: ipe:

de кѫ: noet: πέφραδα, ші пas: πέφρασμαι, ші noet: πέφραδμαι, nex: ἐφράσθην, ші miж: ἐφρασάμην. ші nosit: φραστέον) експрimѫ, îmĭ арътѫ прin граїѫ idea; експлікѫ; înкѫnoштinцezѫ; (пaptiк:) zікѫ, порѫnчeskѫ. (miж: noet:) sfъtѫïeskѫ, повъцѫïeskѫ. «Φράζε, τί φής,,. Sof: "Μῦθον πέφραδε πᾶσιν,,. Od: A. «Ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις. Ткр: "Εἰς χῶρον ἀφικόμεθ', ὅν φράσε Κίρκη,,. Od: Λ. (ші în парал:) "Αὐτὰρ, ἐπειδὴ δεῖξε καὶ φράσεν,,. Om: Imn: (ші ѫрm: înf:) "Δμώων τινα τῶνδέ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι». Ткр: "Ἵνα σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι,,. Іл: K. "Φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε· οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐλθεῖν,,. Ep: (ші miж:) "Τῶς γὰρ οἱ ἐφρασάτην,,. Es: 2) (пaptiк: miж:) noet: mъ rîndeskѫ, mъ кіпzѫïeskѫ; (stpъm:) кѫцetezѫ, проïektezѫ, isвodeskѫ кѫ mintea mea; вагѫ de seamъ; прічепѫ; (ѫne-орĭ) превъzѫ; mъ fepeskѫ, ïaѫ seama вine ла чева «Ὅτε φραζοίμεθα βουλὰς». Om: «Τήν (ὁδὸν) μιν φράζεσθαι ἀνώγει, ἑσταότ' ἄγχ' ἀκτῆς». Od: X. a пъzi. «Οἰωνὸν ἐφρασσάμην». Od: P. «Φράσσασθαι ξύλινον λόχον». Ep: a se пъzi de... (ші кѫ цen: pap) "Χειμῶνος ἐφράσατο». Apst: "Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, . σίγα, μήτις ἄλλος πύθηται,,. Od: T. «Αὐτὸς ἐγώ φράσομαι, καὶ εἴσομ' ἑκάστην». Om: (ші кѫ dat: modif:) "Αἴκε μ' ἐπιγνοίη, καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν, ἠέκεν ἀγνοίῃσιν,,. Od: Ω. "Οἱ δ' ὥς μιν ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,,. Om: (ші кѫ dat: пeріп:). «Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα Ἠρεῖον,,. Іл: Ψ. (saѫ antiпeріп:) "Οἱ δέ τοι κακὰ φράσσονται ὀπίσω,,. Od: B. (ші кѫ inf:) «Οὐ γὰρ ἄλλον φράζετο τοῦδέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον». Od: Λ. (ші în анал:) "Φραζώμεθα, εἴ τις ἔσται μῆτις,,. Od: K. (ші кѫ пaptч:). "Φρασθεὶς αὐτὸν δακρύσαντα εἴρετο». Ep: (ші кѫ adв:) «Ἀμφὶς φράζονται,,. Іл: B. sînt neînвoiцĭ în пъpepĭ. (ші ѫрm: μή) "Φράσδεο, μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισι ὀρούσῃ (ἡ κύων)». Ткр: (ші în пaptч: în локѫ de adïekt:) "Πεφραδμένος ἀνήρ,, Om: =Φράδμων. [φρήν].

Φρακτὴρ, ші

Φράκτης, ου (ὁ), = Φραγμός, гapdѫ, saѫ înгръditѫръ; stъвіларѫ, saѫ staвілъ de pîѫ, ші чл:, (алt:) ἀρίς, (Fpanц:) écluse. [ші

Φρακτικὸς, ὴ, όν, =Κατάφρακτος. [ші

Φρακτὸς, ὴ, ὸν, înгръditѫ, înпрежmѫitѫ; (прin întind:) întъpitѫ; înвръкatѫ кѫ za sпpe апъpape. [φράσσω].

Φρανίσδω, вiit: -ιξῶ, Dop: noet: în локѫ de φρενόω.

Φράσδω, вiit: -φρασῶ, Dop: noet: în локѫ de φράζω.

Φρασεολογία (ἡ), колекцie (adѫnъtѫръ)de fpase, експpesiĭ (idiotisme de лimвъ, ші чл:). [φράσις, λέγω].

Φρασὶ, Dop: în локѫ de φρεσί.

Φράσις, εως (ἡ), fpasѫ, експpesie; postipe прin ворвіpe; кіпѫ, saѫ stiлѫ de кѫвîntѫ. [φράζω].

Φράσσω, [ῥάσοω, вezĭ ῥάχος 2) вiit: φράξω, înгръdeskѫ, înкizѫ кѫ (saѫ ка кѫ) гapdѫ; акоперѫ; (прinч:) întъpeskѫ, înapmezѫ; (прin întind:) înкizѫ dpѫmѫл, опpeskѫ; (noet: în întind:) ѫmплѫ. "Χεῖρα ἔρνεσι —». Пind: «Φράξας τὰ περὶ Θερμοπύλας στενὰ τῷ στρατοπέδω,,. Пл: «Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ». Іл: N. =Συνασπίσαντες. (ші miж): «Ἐφράξαντο ἄριστα τὸ τεῖχος». Ep: "Στρατόπεδον φράγνυται,,. Пл: (ші пas:) "Φραχθέντες σάκεσιν». Іл: P. «Ἄμεινον πεφραγμένοι». Тѫч:

Φραστέον, nosit: ал лѫĭ φράζω.

Φραστὴρ (ὁ), експpimъtopѫ, експлікъtopѫ, înкѫnoштinцъtopѫ; повъцѫitopѫ; вestitopѫ, кopesпѫnzъtopѫ, saѫ кopesпondinte. «Πεμψάντων δὲ... καὶ φραστῆρας, ὧν ἄν ἐρωτῶμεν». Ksn: "Φραστῆρες ὀδόντες,,. арътъtopiĭ de вîpsta вiteлop, = Γνώμονες. [ші

Φράστης, ου (ὁ), = Φραστήρ. [ші

Φραστικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвѫitopѫ, saѫ îndemînatikѫ ла експpimape. "Τὸ φραστικὸν». Лpt: пѫtepe de експpimape, saѫ кіпѫ de ворвіpe. [ші

Φφραστὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: кіпzѫipe, konsfъtѫipe.

Φράστωρ, ορος (ὁ), noet:=Φραστὴρ.[φράζω].

Φρατὴρ (ὁ), гл:=Φράτωρ. [de aчi Лat: frater, ші Pom: fpate].

Φρατορία (ἡ), = Φρατρία. [ші

Φρατορικὸς, ὴ, ὸν, = Φρατρικός. [ші

Φρατόριος (ὁ, ἡ), = Φράτριος. [φράτωρ].

Φράτρα, ας, ші Ion: Φράτρη, ης, [πάτρα], ші

Φρατρία (ἡ), fatpie, пapte din seminцie saѫ famiлie; (пaptiк: în Atena) a noълea пapte a seminцii (вezĭ ші τριττύς, ші γένος); ла Pomanĭ curia; (în цen:) ѫnipe de maĭ mѫлцĭ, soцietate, konfpъцime; sistemъ. [de ѫnde

Φρατριάζω, вiit: -άσω, sîntѫ de aчeeaшĭ fatpie, konfpъцime, saѫ sistemъ кѫ алtѫл. [ші

Φρατριακὸς, ὴ, ὸν, чел че faчe пapte dintp' o seminцie, saѫ fatpte, ал ѫneĭ soцietъцĭ de konfpaцĭ.

Φρατριάρχης, ші Φρατρίαρχος, ου (ὁ), къпetenie de o fatpie, (în Poma) curion. [φρατρία, ἄρχω].

Φρατριαστὴς, οῦ (ὁ),=Φράτωρ. [φρατριάζω]. [de ѕnde

Φρατριαστικὸς, ші Φρατριατικὸς, ὴ, ὸν,= Φρατριακός. κός].

Φρατρικεὺς, έως (ὁ), =Φράτωρ. [φρατρι-

Φρατρίζω, віit: -ίσω, = Φρατριάζω. [ші

Φρατρικὸς, ὴ, ὸν, =Φρατριακός. «Ἐκκλησία φρατρικὴ». а векілор Pomanĭ comitia curiata. [ші

Φράτριος, η saŭ ος, ον,=Φρατρικὸς. «Ζεὺς —» patponŭ ал fatpiілор, saŭ конfръцimілор. «Οἴς —». oae, че se жертfїа, ка «Φράτριον (se înц: ἱερὸν)». жертfъ че se съвîршїа de fie-каре fatpie. [φράτρα].

Φράττω, At: în локŭ de φράσσω.

Φράτωρ, ορος (ὁ), [φράτρα] fpatopŭ, конfpate пърташŭ din ачееашї fatpie, familie, saŭ seminцie кѕ алтѕл, memвpѕ de ѕna ші ачееашї конfръцime; (fir:) чел de ачелашї felŭ.

Φραχθῆναι, pas: nex: 1: de inf: ал лѕї φράσσω.

Φρεάντλης, ου (ὁ), скоцъtopŭ de апъ din пѕцŭ (papodie a лѕї Κλεάνθης). [φρέαρ, ἀντλέω].

Φρέαρ, φρέατος, ші (în контрак:) φρητὸς (τὸ), пѕцŭ; (ѕne-орї) stepnъ, saŭ xasna de апъ. [de ѕnde

Φρεάτειος, α, ον, ал пѕцѕлѕї, saŭ de пѕцŭ.

Φρεατία (ἡ), каналŭ de апъ кѕ пѕцѕрї în oape-каре distanцe (bezї ші φρεατίας). [ші

Φρεατιαῖος, α, ον,=Φρεάτειος. [ші

Φρεατίας, ου (ὁ), чел în felŭ de пѕцŭ. «Ὑπόνομος—» Ksn: = Φρεατία. [ші

Φρεάτιον (τὸ), dim: ал лѕї [φρέαρ]-

Φρεάτιος, α, ον,=Φρεάτειος.

Φρεατορύκτης, ου (ὁ), = Φρεατωρύχος.

Φρεατοτύπανον (τὸ), poatъ, skpipete, прin каре se skoate апъ din пѕцŭ. [φρέαρ,τύπανον].

Φρεατώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (съпatŭ, saŭ adînкŭ ка ѕnŭ) пѕцŭ. [φρέαρ].

Φρεατωρυχέω -ῶ, віit: -ήσω,=Φρεωρυχέω. [din

Φρεατωρύχος (ὁ, ἡ),=Φρεωρύχος.

Φρεῖαρ, ατος (τὸ), poet: în локŭ de φρέαρ.

Φρεναπατάω -ῶ, віit: -ήσω, amъцeskŭ, înшелŭ, skoцŭ din minцĭ. [din

Φρεναπάτης, ου (ὁ, ἡ), amъцitopŭ, skoцъtopŭ din minцĭ. [φρὴν, ἀπάτη].

Φρένες, ῶν (αἱ), îm: ал лѕї φρὴν.

Φρενετιάζω, віit: -άσω, =Φρενιτιάω. [de ѕnde

Φρενετίασις, εως (ἡ), ші

Φρενετισμὸς (ὁ),=Φρενῖτις.

Φρενήρης, εος (ὁ, ἡ), [φρὴν, ἄρω] чел кѕ minцiле întpeцĭ, înцелeптŭ.

Φρενητιάω -ῶ, віit: -άσω, înd: în локŭ de φρενιτιάω.

Φρενητικὸς, ὴ, ὸν, înd: în локŭ de φρενιτικὸς.

Φρενιτιαῖος, α, ον,=Φρενιτικὸς.

Φρενιτίασις, εως (ἡ),=Φρενῖτις. [din

Φρενιτιάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskŭ de, saŭ kazŭ în smintipe, sîntŭ smintitŭ. [ші

Φρενιτίζω, віit: -ίσω, = Φρενιτιάω. [ші

Φρενιτικὸς, ὴ, ὸν, smintitŭ, eшitŭ din minцĭ. [din

Φρενῖτις, ιδος (ἡ), (νόσος, воалъ) eшipe din minцĭ, smintipe. [φρὴν, φρενὸς].

Φρενοβλάβεια (ἡ), въtъmape, stpikъчїѕne de minte, smintipe. [din

Φρενοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), въtъmatŭ, stpikatŭ ла minte, smintitŭ. [φρὴν, βλάβη].

Φρενοβλαβία (ἡ), poet: în локŭ de φρενοβλάβεια.

Φρενόβλαβος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de φρενοβλαβής.

Φρενοβλαβῶς, adв: кѕ smintipe, saŭ ка ѕnŭ stpikatŭ ла minte. [φρενοβλαβὴς].

Φρενογηθὴς, έος, (ὁ, ἡ), poet: [φρὴν, γέγηθα] чел кѕ minte saŭ inimъ веселъ, веселŭ de felŭ.

Φρενοδαλὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [φρὴν, δηλέομαι] въtъmъtopŭ de minцĭ, adѕкъtopŭ de smintipe. [de ѕnde

Φρενοδαλὶς, ίδος (ἡ), poet: = Φρενοβλάβεια.

Φρενοδινὴς, έος (ὁ, ἡ). poet: [φρὴν, δινέω] ameцitopŭ de minцĭ.

Φρενοθελγὴς,έος (ὁ, ἡ), poet:[φρὴν, θέλγω]. atpъгъtopŭ (fepmeкъtopŭ) de minцĭ saŭ sѕflete.

Φρενόθεν, adв: poet: din minцĭ, (ad:) din toatъ inima, din a sa воinцъ, кѕ de ла sine popnipe. [φρὴν φρενὸς].

Φρενοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [φρὴν, κήδω] mîxnitopŭ, skîpвitopŭ de minte, de inimъ.

Φρενοκλοπέω -ῶ, віit: -ήσω, fѕpŭ minцiле кѕїва, skoцŭ пе чinева din minцĭ. [din

Φρενοκλόπος (ὁ, ἡ),= Φρεναπάτης. «Ἔρως —» Епгр: [φρὴν, κλοπὴ].

Φρενόληπτος (ὁ, ἡ), [φρὴν, λαμβάνω] = Φρενοβλαβὴς, лѕatŭ din minцĭ.

Φρενολῃστὴς, οῦ (ὁ), poet:=Φρενοκλόπος. [φρὴν, λῃστὴς].

Φρενοληψία (ἡ),=Φρενοβλάβεια, лѕape din

minцĭ, smintipe. [φρὴν, λῆψις].

Φρενολύπη (ἡ), noet: mîxnivĭъne, skîpвъ a minцiĭ, (ad:) a inimeĭ, saŭ a sвfletвлвĭ. [φρὴν, λύπη].

Φρενομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Φρενοβλαβὴς, nebвnŭ de minцĭ. [φρὴν, μαίνομαι].

Φρενόμωρος (ὁ, ἡ), noet: = Φρενομανὴς. [φρὴν, μωρὸς]. [de вnde

Φρενομώρως, adв: noet: = Φρενοβλαβῶς. «Νοσοῦντα—». Sof:

Φρενοπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: smintitopŭ. «Μανία—» Esxл: 2) (ovіч:)=кв...

Φρενόπληκτος, ші Φρενοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [φρὴν, πλήττω] atakatŭ ла minцĭ, =Φρενοβλαβὴς, smintitŭ.

Φρενοτέκτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: клъditopŭ (konstpвktopŭ, saŭ nъskovitopŭ) de чева кв mintea sa. [φρὴν, τέκτων].

Φρενοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвeseliторŭ de minte, saŭ de inimъ,=Φρενοθελγὴς. [φρὴν, τέρπω].

Φρενόω -ῶ, вiit: -ώσω, вагŭ minцiле în капвл квĭва, îl înцелепцeskŭ прin înвъцътврĭ ші повеце. [φρὴν, φρενὸς].

Φρενώλης, εος (ὁ, ἡ), чел кв mintea пердвтъ, smintitŭ. [φρὴν, ὄλλυμι].

Φρένωσις, εως (ἡ), înцелепцire, повъцвire. [ші

Φρενωτήριον (τὸ), miжлокŭ de înцелепцire. [φρενόω].

Φρεωρυκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Φρεωρυχέω [din

Φρεωρύκτης,, ου (ὁ), =Φρεωρύχος.

Φρεωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sanŭ пвцŭ. [ші

Φρεωρυχία (ἡ), sъпътвръ de пвцŭ. [din

Φρεωρύχος (ὁ, ἡ), sъпъторŭ de пвцŭ, пвцарŭ. [φρέαρ, ὀρύσσω].

Φρὴν, φρενὸς (ἡ), (dat: îm: φρεσί) (прinч: ші arx:) diafparma, ad: mвшкĭвл desпърцitopŭ de пĭentŭ de къtpe пînteчеле de жos, kape se konf: în поецĭ кв перікардівл, ad: membrana, че înfъшвръ inima. "Καρδία φόβῳ φρένα λακτίζει». Esxл: (ĭap maĭ de mвлtc opĭ) чеде dînъвntвл tpвпвлвĭ; (прin întind:) inima, sвflвtвл, saŭ fъkвлtъцiле sвflетвлвĭ; (прin вpm:) mintea, dpeanta жвdikatъ; simцвл; (de вnde în цen: ші ovіч:) înцелепчĭвne. «Οὐτάρ-ναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν». Od: I. «Τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ»; Il: Θ. «Ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη». Il: X. Od: E. 'ĭ a вenit inima ла локŭ. "Διὸς ἐτράπετο φρήν». Il: K. i s' a întops inima, saŭ 'шĭ a skimвat rîndвл. "Λέξω τὸν ἐκ φρενὸς λόγον». Esxл: op че amŭ în inimъ, saŭ în mintea mea. (ші desпре animale) "Τοῦ (λέοντος) δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῦται». Il: P. (ші îm:) "Αὐκοι, τοῖσι περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή», Il: Π. «'Εν («'Επὶ «Μετὰ) φρεσὶ (saŭ ел: φρεσὶ) θέσθαι, saŭ βάλλεσθαί τι». Om: a пвпе în rîndŭ. «Φρενῶν εὖ ἥκων». Лкs: = Εὖ φρονῶν, înцелепtŭ. «'Εξω φρενῶν καθεστώς, saŭ γινόμενος». Лкs: = Παραφρονῶν, ήσας, ешindв 'шĭ din minцĭ. (ші în парал:). «Νοῦν ἔχειν καὶ φρένας». Apstf: «Αὐτοῖς μὲν νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε». Dm:

Φρητία (ἡ), în kontpak: în локŭ de φρεατίᾳ, ші Φρητὶ în локŭ de φρέατι.

Φρήτραρχος (ὁ), Ion: în локŭ de φρατρίαρχος.

Φρήτρη (ἡ), Ion: în локŭ de φράτρα.

Φρήτριος, η, ον, Ion: în локŭ de φράτριος.

Φρήτωρ, ορος (ὁ), Ion: în локŭ de φράτωρ.

Φρῖγος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de σφρῖγος.

Φρικάζω, вiit: -άσω, mъ înfiopezŭ de fpirŭ, saŭ de fpikъ, mъ înгpozeskŭ. [ші

Φρικαλέος, α, ον, noet: asпрв ла пелiцъ; (ovіч:) înfpikошatŭ, гpozavŭ. [φρίκη].

Φρικασμὸς (ὁ), Skp: înгpozipe, snъimîntape. [φρικάζω].

Φρίκη (ἡ), [φρίσσω] = Φρίξ, asпpime пе пеліца tpвпвлвĭ. 2) (ovіч:) fpirŭ, saŭ fiopŭ (de fpirвpĭ). 3) (прin întind:) [de avĭ] fpikъ, гpoazъ; pespektŭ кв релицĭoasъ fpikъ. [de вnde

Φρίκια (τὰ), ші Φρικίαι (αἱ), fiopĭ de fpirвpĭ.

Φρικίασις, εως (ἡ), ші [din

Φρικιασμὸς (ὁ),= Φρικασμὸς, înfiopape.

Φρικιάω-ῶ, вiit: -άσω, [φρίκια, -ίαι] simцŭ fiopĭ de fpirŭ, mъ înfiopezŭ.

Φρικνὸς, ὴ, ὸν, noet: = Φρικαλέος.

Φρικοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътorŭ, adвkътorŭ de fiopĭ de fpirŭ. [φρῖκος, ποιός].

Φρῖκος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de φρίκη, [de avi] fpirŭ (прin Лat: frigus). [de вnde

Φρικόω -ῶ, вiit: -ώσω, прічinвĭeskŭ fpirŭ. ‖ (nas:)=Φρικιάω. [de вnde

Φρικτὸς, ὴ, ὸν, înfiopътopŭ, snъimîntътopŭ, гpozavŭ. [φρίσσω].

Φρικτῶς, adв: кв înfiopape, saŭ кътpemвpŭ de гpoazъ.

Φρικώδης, εος (ὁ, ἡ), [φρῖκος] asпрв пе поліца de d' asвпра; (ovіч:) însoцitŭ, saŭ adвkътopŭ de fiopĭ de fpirŭ, fpirвposŭ. "Πυρετὸς —». Гал: (прin întind:) гpoza-

zавŭ, sпъĭmîntъtopŭ. "Τὸ φρικῶδες„. în локŭ de ἡ φρικωδία. [de ѕnde

Φρικωδία (ἡ), disпosiцie sпре înfiopape de fpirŭ, saŭ гроazъ.

Φριμαγμὸς (ὁ), =Φρυαγμός. [din

Φριμάσσω, ші (miж: каре este ші maĭ întpeв:) -άσσομαι, віit: άξω, -ομαι, sѕfлѕ пе пърĭ ка калѕл. "Τὸν δὲ ἵππον αἰσθόμενον, φριμάξασθαί τε καὶ χρεμετίσαι». Ер: (fir:) mъ înrîmfezŭ, mъ mîndpeskŭ, (алт:) φρυάττω, ομαι. [din

Φριμάω -ῶ, віit: -άσω, поet: [βριμάω]= Φριμάσσω.

Φρίξ, φρικὸς (ἡ), [φρίσσω] asпrimea, saŭ nenetezimea sѕпрafeцeĭ ор кърѕĭа tpѕпŭ, (ĭар прinч:) a апеĭ, kînd se mішкъ, saŭ se înкрецеште de вîntŭ, ші a omѕлѕĭ, kînd se înfiopeazъ, saŭ i se sвîрлеште пърѕл; (de ѕnde) = Φρίκη (проп: ші прin întind:).

Φριξαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѕ перiĭ грѕmazѕлѕĭ sвîрлiцĭ. "Κάπρος — „. Пл: [φριξὸς, αὐχήν].

Φριξόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѕл sвîрлitŭ, saŭ крецŭ, =Οὐλόθριξ. "Οἱ Ἰνδοὶ φριξότριχες». Пал: [φριξός, θρίξ].

Φριξοκόμης, ου (ὁ), поet: = Οὐλοκόμης, ші Φριξόθριξ. [φριξὸς, κόμη].

Φριξὸς, ὴ, ὸν, поet: (прiнч: desпре пърŭ) sвîрлitŭ, apdiкatŭ în sѕs, [Fpanц:) herissé.

Φρίξος (ὁ),=Φρίξ, ші Φρίκη.

Φρίσσω, [imit: în afin: кѕ ῥιγόω] віit: φρίξω, (miж: tpe: de кѕ: în локŭ de пpez: πέφρικα) mъ sвîрлeskŭ, saŭ mъ înкрецeskŭ (desпре mape, ші чл: ші desпре перĭ), (Fpanц:) se herisser; (desпре oam:) mъ înfiopezŭ (de fpiкъ, saŭ fpirŭ); (прin întind: кѕ ак: saŭ преа pap кѕ цeп: saŭ inf:) mъ temŭ преа mѕлt, mъ копрinzŭ de sпаĭmъ, mъ înгpozeskŭ. "Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι». Іл: N. "Ἔφριξε μάχῃ ἐγχείῃσιν». Іл: N. "Τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καί ἔγχεσι πεφρικυῖαι„. Іл: H. "Ἵνα μή τι τρίχες ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα». Es: (ші кѕ ак: ел:) "Κάπρος... ὀρθὰς ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν„. Es: (ші întp' алт: ел:) "Σὺς... φρίσσει νῶτον ὕπερθεν„. Іл: N. (ші прin întind:) "Οἵ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες„. Іл: A. "Φρίσσω δέ σε δερκομένη μόχθοις διακναιόμενον„. Esхл: (ші кѕ dat: modif:) «Ἔφριξ' ἔρωτι». Sof: (ші кѕ inf:) «Ἔφριξε ποιῆσαι». Лкs:

Φροιμιάζομαι, віit: -άσομαι, At: (în întpѕn:) în локŭ de προοιμιάζομαι. [din

Φροίμιον (τὸ), At: (în întpѕn:) în локŭ de προοίμιον.

Φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, [φρὴν] (fъръ ка zŭ) amŭ minte; mъ rîndeskŭ; (прin întind: în поeцĭ) simцŭ, tpъĭeskŭ. "Ἀριστοί ἐστε μάχεσθαί τε, φρονέειν τε„. Іл:Z. "Θαυμάζων, ὡς καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει„. Ksn: "Ἔτι φρονέοντα„. Іл: X. tpъind înкъ. "Θανόντι οὐ φρονοῦντι„. Esхл: (de ѕnde în пaptч:) "Τὸ φρονοῦν, saŭ (inf:) "Τὸ φρονεῖν„. Iskp: înцeлeпчĭѕnea, mintea. "Ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν„. Iskp: a 'шĭ еші din minцĭ. (кѕ ак: saŭ adв:) amŭ ѕnŭ feлŭ de пърере, mъ rîndeskŭ în oape-каре кiпŭ; (кѕ inf:) amŭ în rîndŭ, кѕцetŭ. "Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι„. Om: "Πειρεώμενος τῶν μαντηΐων, ὅ,τι φρονέοιεν, ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθηΐην εὑρεθείη». Ер: "Μέγα ("Μεῖζον, "Πλέον, "Μικρὰ, "Τυραννικὰ, "Παρ' ὅ δεῖ, ші чл) φρονεῖν„. Лкs: "Τὰ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ„. Іл: Δ. "Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα„. Іл: O. = Ὁμοφρονοῦσα, fiind de aчeeaшĭ пърере. ші (înпpot:) "Τώ δ' ἀμφὶς φρονέοντε» Іл:N. neînвoiцĭ în пърерĭ. "Ἄλλῃ φρονέοντες„. Om: Imn: "Ἐπιστάμενοι τὰ φρονήματα τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων„. Ер: "Τῇ ρ' ἰθὺς φρονέων ἔχεν ἵππους„. Іл: M. dpeпt ла dînsa aвîndѕ 'шĭ aцintatъ mintea. (ші desпре віte). "Κάπρω μέγα φρονέοντε». Іл: A. (ші кѕ dat:) "Θεοῖσιν ἴσα φρονέειν„. Іл: E. (ші xapist: saŭ din kontpa) "Ἀγαθὰ ("Κακὰ), ші adв: «Εὖ ("Κακῶς) φρονεῖν τινι„. a вoi віпеле, saŭ pîѕл кѕĭва. "Λύκοι καὶ ἄρνες κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν„. Іл: X. "Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον„. Іл: B. (ші кѕ inf:) "Φρόνεον ἐρύειν προτὶ ἄστυ„. Іл: P. "Τοξεύειν οὔτε ἐφρόνουν, οὔτε ἐδύναντο διὰ τὸν φόβον„. Ksn: nічĭ rîndŭ, nічĭ пѕtepe aвeaŭ a ... (ші aвsл:) "Φρονῶν, saŭ "Εὖ φρονῶν, înцeлeптŭ. [de ѕnde

Φρόνημα (τὸ), totŭ че se r:ndeште (ĭa, saŭ ape în mintea sa) чinева, simцimîntŭ însѕшitŭ; пърере; кiпzѕĭалъ; (пaptiк:) mape (noвiлŭ), saŭ desпpeцѕitopŭ (mîndpѕ) simцimîntŭ, tpѕfie. «Ἵνα Πελοποννησίων στορέσωσι τὸ φρόνημα». Tѕч: [de ѕnde

Φρονηματίας, ου (ὁ), плinŭ de simцimîntŭ, цeneposŭ, кѕpaжosŭ, întpeпpinzъtopŭ; saŭ mîndpѕ, înfѕmѕpatŭ. [ші

Φρονηματίζω, віit: -ίσω, (преа pap în

акт:) însъfлъ, (обіч: пas:) mъ ъmплъ de mîndpie, mъ înfъmъpezъ. [de ъnde

Φρονηματισμὸς(ὁ), mîndpipe, înfъmъpape.

Φρονηματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φρονηματίας.

Φρόνησις, εως (ἡ), [φρονέω] înцелепчїъne; (ъne-opĭ) поet:=Φρόνημα. «Ὀλοίμην, φρόνησιν εἰ τοιάνδ' ἔχω». Sof: de amъ astfeлъ de rîndъ.

Φρονίμευμα (τὸ), плц: faптъ de omъ înцелептъ. [din

Φρονιμεύομαι, віît: -εύσομαι, плц: mъ портъ înцелепцemte. [φρόνιμος]. [de ъnde

Φρονίμευσις, εως (ἡ), înцелеаптъ пъртаре.

Φρόνιμος (ὁ, ἡ), înцелептъ. «Τὸ φρόνιμον, în локъ de ἡ φρόνησις. [φρόνις]. [de ъnde

Φρονίμως, adв: înцелепцеште.

Φρόνις, ιος (ἡ), поet: în локъ de φρόνησις; (прin întind:) репъtaцie (nъme бъnъ) de înцелепчїъne; (ъne-opĭ)=Φρόνημα (Оп: Ал: Ἀ. 653:). [φρὴν].

Φρονούντως, adв: (партч:) înцелепцеште.

Φροντιδοκοπέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, sîntъ înповъратъ de гріжї. [φροντὶς, κόπτω].

Φροντίζω, віit: -ίσω, mъ кіпzъїeskъ, mъ rîndeskъ, къцetъ; пъsкочеskъ; (къ цen; saъ sinr: saъ къ преп:) sîntъ înгріжatъ (neлiniштitъ) desпре чева; înгріжeskъ. «Μικρά («Οὐδὲν) φροντίζειν». Лкs: «Τὰ τις ἡμέρης φροντίζει». Ер: (ші în анал: de inf:) «Τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως μὴ ші чл:». Ер: (ші къ întpeaгъ проп:) «Φροντίζω, ἥν τινα προτέρην ἴω τῶν ὁδῶν». Тгп: (ші къ dat: періп:) «Φρόντισον ἐμοὶ ἱμάτιον» Епгр: (ші пas:) «Φροντιζόμενον, μήτι πάθῃ». Ksn: (ші în партч: în локъ de adїeкt:) «Αόγοις ποικίλοις καὶ πεφροντισμένοις εὖ». Лкs: віne rîndite. (ші neъt: în локъ de sъвst:) «Τὸ πεφροντικὸς τοῦτο καὶ σύννουν». Пл: stiлъ rînditъ, ші віne meditatъ. [din

Φροντὶς, ίδος (ἡ), [φρόνις] кіпzъіpe, meditaцie, rîndipe; гріжъ; neлiniште. «Ἐν φροντίδι εἰμὶ («Φροντίδα τίθεμαι, saъ ποιοῦμαι) περὶ τινος». saъ «Ἔχω τι διὰ φροντίδος». saъ «Φροντίδα ποιοῦμαί τι». Ер: Esхл: Лкsι=Φροντίζω.

Φρόντισμα (τὸ), обїeктъл, saъ efeктъл гріжелор къїва; кіпzъїaлъ, saъ meditaцie; къвіінцъ, къdepe; îndeлetnічіpe. [ші

Φροντιστήριον (τὸ), локъ de кіпzъіpe, de îndeлetnічіpe, de meditape; saъ de stъdiъ, шкоалъ; (Бisep:) monastipe, sixъstpie. [ші

Φροντιστὴς, οῦ (ὁ), înгріжitopъ, кіпzъitopъ desпре чева; (партік:) sкeптікъ (teopetікъ) fiлosofъ; (Бisep:) sixastpъ, пъstnікъ; (къ цen:) «Τῶν μετεώρων, (saъ къ ак: ел:) «Τά μετέωρα—» Ksn: Плт: indeлetnічitъ în metafisiче teopiї, saъ ideoлогъ, (алт:) Μετεωροσοφιστὴς. 2) (лц:) eкseкъtopъ de testamentъ, епitpoпъ, (Лat:) curator. [φροντίζω]. [de ъnde

Φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікъ, saъ aплекatъ ла înгріжіpe, stъpъitopъ, прекіпzъitopъ. [de ъnde

Φροντιστικῶς, adв: къ înгріжіpe, saъ превъzъtoape кіпzъіpe. «Ἀρρωστήσαντος φίλου φροντιστικῶς ἐπισκέψασθαι». Ksn-

Φροῦδος, [At: din πρὸ ὁδοῦ în контрак:) η, ον, (dъпе zіч:) чел че a апъкat калеа maї 'nainte; (de ъnde обіч: прin întind:) fъкъtъ невъzъtъ, tpeкъtъ, перitъ;(прin ъpm:) zadapnікъ, nefoлositopъ. «Φρούδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ'ἄρθρα μου κάτω». Eъp: mi s'a tъїat глasъл ші пічоареле. [de ъnde

Φρούδως, adв: în zadapъ. fъpъ foлosъ.

Φροῦνος (ὁ), плц: în локъ de φρῦνος.

Φρουρὰ (ἡ), [φρουρὸς] (în цen:) пazъ, превегїepe; (партік:) stpeжъіpe de вре o пosiцie, saъ tъpie; (прin întind:) stpeaжъ, saъ tpъпъ de oштipe pîndъitъ de stpeaжъ, (Fpanц:) garnison; saъ postъ de stat stpeaжa. «Φρουρᾶς (se înц: ἕνεκα) ᾄδων». Apstf: кîntînd ка stpeжapiї sпpe pisiпipea somnълъї; (ла Лачed:) înapmape sпpe oштinцъ; eкsпediцie; oaste.(de ъnde)«Φρουρὰν φαίνειν, saъ ἐξάγειν». Ksn: a деклара pesвoїъ, saъ a se oшti asъпpa къїва. (вezї ші φαίνω). «Ἔγνω, ὅτι ἡγητέον εἴη αὐτῷ τῆς φρουρᾶς» Ksn: къ tpeвъїa sъ komande eкsпedeцia.

Φρουραρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Φρουράρχης, ші Φρούραρχος (ὁ, komandipъ de stpeaжъ, saъ de чetate. [φρουρὰ, ἄρχω]. [de ъnde

Φρουραρχία (ἡ), tpeaвa komandipълъї de гapnizonъ.

Φρουρέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskъ пъsъ ъndeвa de stpeaжъ, stpeжъїeskъ; (stpъm: în цen:) їaъ a minte, превегїezъ în пъstpapea вре ъnъї лъкpъ, пъzeskъ, пîndeskъ; (ші miж:) mъ пъzeskъ, їaъ віne seama. [φρουρὸς]. [de ъnde

Φρούρημα (τὸ), лъкpъ, saъ локъ de stpeжъit; (поet:) în локъ de φρουρὸς, saъ φρουρὰ. [ші

Φρούρησις, εως (ἡ), stpeжъіpe (акт: saъ пas:). [ші

Φρουρητὴρ (ὁ), поet: în локъ de φρουρὸς, stpeжъitopъ, пъzitopъ. [ші

Φρουρητὸς, ἡ, ὸν, stрежѫitѫ, пъzitѫ de stреажъ. [ші

Φρουρήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локѫ de φρουρὸς, stрежѫitорѫ.

Φρουρία (ἡ), Sкр: în локѫ de φρουρά. [ші

Φρουρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѫ de stреажъ, ал stрежеї. [ші

Φρούριον (τὸ), локѫ пъzitѫ de гарnizonъ (întъpitѫ), чetate; (fir:) локѫ de sкъпаре, asiлѫ; (поet:) în локѫ de φρουρά, saѫ φρουρός; (ѫne-орї) лѫкрѫ, de каре tребѫїе a se пъzi чinева (Esхл: Пром: 807). [ші

Φρουρὶς, ίδος (ἡ), (ναῦς) корабіе pîndѫitъ de stреажъ. [φρουρός].

Φρουροδόμος (ὁ, ἡ), поet: [φρουρὸς, δόμος] пъzitорѫ de касъ. "Κύων —». Епгр:

Φρουρὸς (ὁ), [πρὸ, ὁράω, saѫ οὖρος] stрежѫitорѫ de чetate, ostaшѫ пѫsѫ ѫndeва de stреажъ. (обіч: îm:) "Οἱ φρουροὶ,,. Ksn:

Φρύαγμα (τὸ), sѫnetѫл sѫfлърії прin пърї a калѫлѫї, saѫ ші a алтѫї animaлѫ; (fir:) пѫрtаре кѫ mîndpie, кѫ desпрецѫіре, обръzniчіе. [φρυάσσομαι]. [de ѫnde

Φρυαγματίας, ου (ὁ), плinѫ de înгîmfape, desпрецѫitорѫ.

Φρυαγμὸς (ὁ), sѫfларе прin пърї de калѫ, saѫ ші de алтъ вітъ; (fir:) пѫрtаре кѫ mîndpie. [φρυάσσομαι].

Φρυαγμοσέμνακος (ὁ, ἡ), ком: плinѫ de înгîmfape ѫnitъ кѫ оаре-каре греѫtate, saѫ sepiositate. [φρύαγμα. σεμνός].

Φρυακτὴς, οῦ (ὁ), = Φρυαγματίας. [din

Φρυάσσω, ші (між: maї întреб:) Φρυάσσομαι (-ττομαι), віit: -άξω, -ομαι, [βρυάζω] faкѫ ка калѫл, кînd некїazъ, saѫ sѫfлъ din пърї (îшї sкѫtѫръ коama, ші бate din пічорѫ) de некazѫ, saѫ неръбdape; (în цen:) tремѫрѫ de бѫкѫріе, saѫ (pap) de fрікъ; (fir:) mъ портѫ кѫ mѫлтъ înгîmfape, saѫ mîndpie, обръzniчeskѫ.

Φρυγανίζομαι, віit: -ίσομαι, stрînгѫ, adѫnѫ paskote, ѫskъtѫрї. [ші

Φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, ръskotosѫ, ка niшte paskote. [ші

Φρυγάνιον (τὸ), dim: ал лѫї [φρύγανον].

Φρυγανισμὸς (ὁ), adѫnape de paskote. [ші

Φρυγανιστὴρ, ші

Φρυγανιστὴς, οῦ (ὁ), ші Φρυγανίστρια (ἡ), adѫnъtорѫ de ръskote. [φρυγανίζομαι].

Φρυγανίτης, ου (ὁ), ші Φρυγανῖτις, ιδος (ἡ), atinгъtорѫ de, saѫ компѫsѫ din paskote, ръskotosѫ. «Ὕλη —„. Елд: [φρύγανον].

Φρυγανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [φρύγανον, εἶδος] чел din feлѫл paskoteлор, asemenea кѫ...

Φρύγανον (τὸ), [φρύγω] (maї de mѫлte орї în îm:) paskotъ, ѫskъtѫръ (de aцîцat foкѫ).

Φρυγανοφόρος (ὁ, ἡ), къръtорѫ de paskote, saѫ ѫskъtѫрї. [φρύγανον, φέρω].

Φρυγανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φρυγανοειδής. [φρύγανον].

Φρύγετρον (τὸ), tiгae de пръжit орzѫ, ші лinгѫра, saѫ лemnѫл de amesteкat în пръжіреа лѫї (ка кafeoa акѫm). [ші

Φρυγεὺς, έως (ὁ), пръжitорѫ de чева. (de ѫnde || sѫбst:) = Φρύγετρον]. [ші

Φρύγιλος (ὁ), ѫnѫ feлѫ de пasъре, піцігоїѫ, (Лat:) fringilla. [ші

Φρυγίνδα, adв: (ка nѫme) ѫnѫ feлѫ de жокѫ кѫ бобѫ saѫ пъѫtѫ пръжitѫ. [ші

Φρύγιον (τὸ), Sкр: în локѫ de φρύγανον. [ші

Φρύγιος, (υ лѫпгѫ) α, ον, ѫskatѫ, apsѫ, пръжitѫ. [φρύγω].

Φρύγιος, (υ skѫptѫ) α, ον, Fріцieneskѫ. «Ῥυθμὸς —». Mѫs: [ші

Φρυγιστὶ, adв: Fріцieneшte (прinч: în лimбъ, saѫ mѫsікъ). [Φρὺξ Φρυγὸς].

Φρυγμὸς (ὁ), пръжіре. [din

Φρύγω, [în afin: кѫ φρίσσω] віit: φρύξω, [de aчі] fрігѫ ѫskînd ла foкѫ, пръжeskѫ; (fir:) apzѫ, înfeрбîntѫ. «Τοῦ θέρους φρύγοντος». Tкр:

Φρυκτεύω, віit: -εύσω, плц: апрinzѫ, apzѫ înчins. [din

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, fрiптѫ ѫskat, пръжitѫ. || (sѫбst: se їnц: κύαμος) бобѫ пръжitѫ, че se întребѫinца în вotaцiї, sopцї, ші гічitopiї; (de ѫnde) soptѫ; вotѫ; saѫ гічitoape, проорочіе. 2) (обіч: ла îm: se înц: δαλοί) zade апрinse, прin каре se da de шtipe de depapte noaпtea desпре чева, (алт:) πυρσοί. «Ἐκ δὲ τῆς Σαλαμῖνος φρυκτοὶ ᾔροντο εἰς τὰς Ἀθήνας πολέμιοι». Tѫч: арътъtoape de връжmъшeaskъ пъвалъ. 3) (ѫne-орї) пештішорї, че se mînкаѫ fрiпцї, (алт:) ἐπανθρακίδες. «Ταυτηὶ τῇ δαδὶ φρυκτοὺς ὑμᾶς σκευάσω». Apstf: [φρύγω].

Φρυκτωρέω -ῶ, віit: -ήσω, вesteskѫ, daѫ de шtipe desпре чева noaпtea de depapte прin zade апрinse (вezї ші πυρσεύω). «Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλέουσαι». Tѫч: 2) (ѫne-орї кѫ dat:) лѫminezѫ пeste чева. [ші

Φρυκτωρία (ἡ), înкѫnoшtinцape прin zade апрinse noaпtea desпре чева (прinч:) în вреme de pesбoїѫ; (în цen:) pesпîndipe de лѫminъ; (прin întind:) în локѫ de φρυκτωρός, saѫ φρυκτώριον. "Πανταχῇ φρυκτωρίαι καθεστήκασιν ἐν τοῖσι πύργοις». Apstf: [ші

Φρυκτώριον (τὸ), tȣpnȣ̆, saȣ̆ локȣ̆ 'nалtȣ̆, ȣnde se апpindeaȣ̆ zadeле noaпtea sпpe înкȣnoшtinцape de чева (maĭ кȣ scamъ) пе вреme de pesвoĭȣ̆; пîndъpie; (maĭ noȣ̆) fanapȣ̆ în гȣpa пoptȣлȣĭ, = Φάρος (Epd: Δ. 2). [din

Φρυκτωρὸς (ὁ), [φρυκτὸς, ὥρα] пъzitopȣ̆, saȣ̆ пînditopȣ̆ пȣsȣ̆ întp' ȣnȣ̆ локȣ̆ 'nалtȣ̆, ка sъ превеrĭeze, ші sъ dea de шtipe noaпtea пpin zade aпpinse. 2) поet: în локȣ̆ de φρυκτός.

Φρὺν, υνὸς (ὁ), =Φρῦνος.

Φρύνη (ἡ), fem: ал лȣĭ φρῦνος.

Φρύνιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, (алt:) ποτήριον (вezĭ ші βατράχιον); saȣ̆ ȣnȣ̆ копъчелȣ̆ вȣnȣ̆ de (леакȣ̆ пentpȣ) mȣшкъtȣpъ de вpoaskъ pîĭoasъ. 2) dim: ал лȣĭ φρῦνος.

Φρυνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ̆ de (ка о) вpoaskъ pîĭoasъ.

Φρυνολόχος (ὁ, ἡ), пînditopȣ̆ (вînъtopȣ̆) de вpoaшte (епit: ал ȣneĭ пъsъpĭ mînкъtoape de вpoaшte]. [φρῦνος, λόχος].

Φρῦνος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вpoaskъ pîĭoasъ, (Fpanц:) crapaud.

Φρυνώνδειος (ὁ), însȣшitȣ̆, saȣ̆ вpednikȣ̆ de Fpinonda (ȣnȣ̆ вestitȣ̆ шapлatanȣ̆), saȣ̆ înшелъtopȣ̆ ка [Φρυνώνδας].

Φρὺξ, Φρυγὸς (ὁ), локȣitopȣ̆ ал Fpiцieĭ, Fpiцianȣ̆.

Φρύττω, вiit: φρύξω, At: în локȣ̆ de φρύγω.

Φῦ, поet: în локȣ̆ de ἔφυ, a 3: sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал лȣĭ φύω.

Φῦ, eкsклam: eкsпpimъtiвъ de sȣnetȣл sȣflъpiĭ din skîpвъ кътpe чева, (oвшt:) ȣf! saȣ̆ пȣf! (вezĭ ші φεῦ).

Φυὰ, ᾶς (ἁ), Dop: поet: în локȣ̆ de φυή.

Φυγαγωγὸς (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ̆ de fȣгapĭ (вezĭ ші φυγαδοθήρας). [φυγὰς, ἄγω].

Φύγαδε, adв: поet: în локȣ̆ de εἰς, πρὸς φυγὴν, sпpe fȣгъ.

Φυγαδεία (ἡ), =Φυγάδευσις. [ші

Φυγαδεῖον (τὸ), pefȣгȣ̆, asiлȣ̆ (локȣ̆ de skъпape) ал fȣгapiлop, saȣ̆ eкsiлaцiлop.[ші

Φυγάδευσις, εως (ἡ), fȣгъpipe, saȣ̆ eкsiлape (акt: saȣ̆ пas:).

Φυγαδευτήριον (τὸ), = Φυγαδεῖον. [ші

Φυγαδευτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвȣitopȣ̆ ла eкsiлape, saȣ̆ eкsпatpiape. [din

Φυγαδεύω, вiit: -εύσω, osîndeskȣ̆ ла eкsiлȣ̆, eкsпatpiezȣ̆; (nestpъm:) sîntȣ̆ eкsiлatȣ̆. eкsпatpiatȣ̆. [ші

Φυγαδικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆ ла, atinгъtopȣ̆ de eкsiлatȣ̆. «Τὸ φυγαδικὸν». Лкs: în локȣ̆ de οἱ φυγάδες. [φυγάς]. [de ȣnde

Φυγαδικῶς, adв: ка ȣnȣ̆ eкsiлatȣ̆, în кiпȣ̆ saȣ̆ felȣ̆ de eкпatpiape.

Φυγαδοθήρας, ου (ὁ), гonitopȣ̆ ші пpinzъtopȣ̆ de fȣгapĭ. [φυγὰς, θήρα].

Φυγαίχμης, ου (ὁ), поet: [φυγὴ, αἰχμή] fȣгъtopȣ̆ de pesвoĭȣ̆, fpikosȣ̆.

Φυγανθρωπεύω, вiit: -εύσω, fȣгȣ̆ de oamenĭ (îĭ ȣpъskȣ̆). [ші

Φυγανθρωπία (ἡ), fȣцipe (ȣpъ) de oamenĭ. [φυγή, ἄνθρωπος].

Φυγαρσενία (ἡ), поet: fȣцipe (ȣpъ) de бъpбaцĭ. [φυγὴ, ἄρσην].

Φυγὰς, άδος (ὁ, ἡ), fȣгapȣ̆ (sпpe skъпape de чева); (ȣne-opĭ)=Αὐτόμολος, fȣгapȣ̆ ла вpъжmaшĭ; (maĭ des) eкsiлatȣ̆, eкsпatpiatȣ̆, (Tȣpч:) sȣpгĭȣnitȣ̆. «Φυγὰς ἐλήλαμαι». Пл: (ші кȣ цen:) «Φυγάδα πάσης τῆς χώρας αὐτὸν πεποίηκε». Ksn: л' aȣ̆ гonit din... [φεύγω].

Φυγγάνω, (прел; ἐφύγγανον) At: în локȣ̆ de φεύγω.

Φύγδα, ші Φύγδην, adв: поet: пpin fȣгъ, fȣцind. [φεύγω].

Φύγεθλον (τὸ), [φύω, saȣ̆ φρύγω] ȣnȣ̆ felȣ̆ de вpînкъ, че очiчnȣit ese n' în deшeptȣpĭ, ла пĭeптȣ̆, ші пе ла sȣбцiopĭ.

Φύγεργος (ὁ, ἡ), fȣгъtopȣ̆ de лȣкpȣ, лeneшȣ̆. [φυγὴ, ἔργον].

Φυγὴ (ἡ), [de ачi] fȣгъ; (пpinч: de înвinsъ oшtipe) înfpînцepe. «Ἰσχυρὰν τήν φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐποίει». Ksn: «Φυγὴ καθειστήκει τῶν πάντων ὁμοίως». Tȣч: «Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ».Плt: 2) eкsiлȣ̆. «Ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων„. Ksn: «Οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο περὶ φυγῆς». Ksn: 3) (пpin întind:) în локȣ̆ de φυγάδες, eкsiлaцĭ. «Κατάγειν τὴν φυγὴν, saȣ̆ (îm:) τὰς φυγὰς». Tȣч: Пл: 4) (fir:) fȣцipe, miжлокȣ̆ de aпъpape, saȣ̆ fepipe de чева. «Τούτων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου». Bas: [φεύγω].

Φύγῃσι (σιν), поet: în локȣ̆ de φύγῃ, a 3: sinr: пeps: de nex: sȣп: ал лȣĭ φεύγω.

Φυγίνδα, ȣnȣ̆ felȣ̆ de жокȣ̆, (алt:) δραπετίνδα (вezĭ ziч:). [φυγή].

Φυγοδέμνιος, ші Φυγόδεμνος (ὁ, ἡ), поet: fȣгъtopȣ̆ de пatȣл nȣnцiaлȣ̆, ȣpîtopȣ̆ de nȣntъ. [φυγὴ, δέμνιον].

Φυγοδικέω -ω, вiit: -ήσω, fȣгȣ̆ de жȣdikatъ, mъ fepeskȣ̆ de жȣdikъtopie. [ші

Φυγοδικία (ἡ), fȣцipe, fepipe de жȣdikatъ. [φυγὴ, δίκη].

Φυγόλεκτρος (ὁ, ἡ), поet: =Φυγόδεμνος. [φυγὴ, λέκτρον].

Φυγομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, fъгъ̆, mъ fe-peskъ̆ de бътъліе. [din

Φυγόμαχος (ὁ, ἡ), чел че fъцe, se fe-peшte de бътъліе. [φυγὴ, μάχη].

Φυγόξενος (ὁ, ἡ), noet: чел че fъцe de (ъраште пе) stpeinĭ. [φυγὴ, ξένος].

Φυγόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), каре fъцe, saъ̆ se fepeшte de opaшъ̆. [φυγή, πόλις].

Φυγοπονία (ἡ), fъцipe, fepipe de oste-neaлъ, лене. [din

Φυγόπονος (ὁ, ἡ), каре fъцe, se fepeшte de osteneaлъ, лепешъ̆. [φυγὴ, πόνος].

Φυγοπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: каре fъцe, se fepeшte de pesвoĭъ̆, fpikosъ̆. [φυγή, πτὸλεμος].

Φυγόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ̆ de φυγόπολις.

Φύζα, ης (ἡ), noet: în локъ̆ de φυγή. [de ъnde

Φυζακινός, ὴ, ὸν, ші

Φυζαλέος, α, ον, noet: rata de fъгъ, fpi-kosъ̆. «Ἔλαφος —». Om: [ші

Φυζάω, saъ̆ Φυζέω, neintp: пъĭъ̆ пе fъгъ.

Φυζηθεὶς, εῖσα, έν, noet: nas: nex: 1: de партч: ал лъĭ φυζάω.

Φυζίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în локъ̆ de φυγόπολις. [φύζα, πόλις].

Φυὴ (ἡ), noet: Ion: în локъ̆ de φύσις, fipeaskъ firъръ, fopma de din afaръ; sta-tъ̆, saъ̆ statъръ; характеръ̆ ал feцeĭ, saъ̆ ал spipitълъĭ, (maĭ de mълte opĭ în вine) fpъmъseцe, saъ̆ ĭskъsinцъ de dъхъ̆. «Ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ». Pind: (ъne-opĭ) цene-paцie, saъ̆ neamъ̆. «Μερόπων — ». Епгр: (pap) вîpstъ (Pind: Ол: A'· 108).

Φύη, noet: în локъ̆ de ἐφύη, saъ̆ ἔφυ, a 3: sinr: neps: de прел: saъ̆ nex: 2: de xot: ал лъĭ φύω. || (în Ткр: IE 9. алцiĭ skpiъ̆ φυίη, ка noft: ші алцiĭ φυῇ, ка sъn:).

Φύημα (τὸ), pap în локъ̆ de φῦμα.

Φύκη (ἡ), ші

Φυκὴν, ῆνος, ші

Φύκης, ου (ὁ), = Φυκίς.

Φυκία (ἡ), гръmadъ de планta [φῦκος, вezĭ ziч:].

Φυκίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ φυκίς.

Φυκιόεις, εσσα, εν, noet: плinъ̆ de...

Φύκίον (τὸ), dim: (dъпе tinъ̆ nъmaĭ) ал лъĭ φῦκος (mapinъ̆).

Φυκιοφάγος (ὁ, ἡ), =Φυκοφάγος

Φυκιοφόρος (ὁ, ἡ), продъкъторъ̆ de ъnъ̆ felъ̆ de eapвъ de mape. «Ἀκτή—».Ksn-кр: [φύκίον, φέρω].

Φυκιοχαίτης, ου (ὁ), чел къ коатъ (плi-nъ) de eapвa [φύκίον, ші χαίτη].

Φυκιόω -ῶ, biit: -ώσω, глs: în локъ̆ de φυκόω.

Φυκὶς, ίδος (ἡ), ъnъ̆ felъ̆ de пеште, че tpъĭeшte în eapвa de mape [φύκίον], ші dintp'însa îшĭ клъdeшte ші къĭвъл, віцe-лъ̆ de mape.

Φυκιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Φυκώδης.

Φυκογείτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вечinъ̆ къ mъшкĭъл, saъ̆ eapвa de mape nъmitъ [φῦ-κος, ші γείτων], (ad:) tpъitopъ̆ апроапе de mape.

Φυκόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), noet: чел (а-копеpitъ̆) къ mъшкĭъ̆, eapвъ de mape în локъ̆ de пъръ̆. «Πέτρα — ». Епгр:

Φῦκος, εος -ους (τὸ), ъnъ̆ felъ̆ de плan-tъ, saъ̆ mъшкĭъ̆ de mape; (партік: fiind къ aчeasta slъжĭa de) pъmeneaлъ, sълimanъ̆; (ші fir:) înfpъmъseцape пpefъкъtъ, falsъ. [φύω].

Φυκοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopъ̆ de (хръ-nitъ̆ къ) eapвa, mъшкĭъл de mape nъmitъ̆ [φῦκος, ші φάγω].

Φυκόω -ῶ, biit: -ώσω, sълimeneskъ̆. 2) ъmплъ къ mъшкĭъ̆, saъ̆ eapвъ de mape. «Διφθέραι πεφυκωμέναι». Diod: [φῦκος].

Φύκτη (ἡ), плц: în локъ̆ de δράξ, пъ-mnъ̆ (kîtъ̆ se копpinde în mînъ).

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ̆ de φευκτὸς.

Φυκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saъ̆ din felъл ерbeĭ, mъшкĭълъĭ de mape; (ъne-opĭ) плinъ̆ de [φῦκος]. «Ἀιγιαλὸς—». Лкs:

Φύλαγμα (τὸ), Skp: op че пъzeшte, saъ̆ tpeвъĭe sъ пъzĭaskъ чinева; порънкъ. [φυ-λάττω].

Φυλαδὸν, adв: în seminцiĭ. [φυλὴ].

Φυλακεῖον (τὸ), локъл, ъnde stъ, este a-шezatъ паza, saъ̆ stpeaжa (tъpnъ̆, tъpie, ші чл:). 2) кîрпеле mъĭepiлop de sopoкъ̆, (алт:) σφενδόνη (Алеksandp:). [din

Φυλακὴ (ἡ), пazъ, saъ̆ пъzipe (акт: saъ̆ пas:); въгape de seamъ, препazъ; преве-гĭepe. «Φυλακὴν ἔχειν, saъ̆ ποιεῖσθαὶ τινος, saъ̆ «Ἐν φυλακῇ («Διὰ φυλακῆς) ἔχειν τι». Лкs:=Φυλάσσειν. «Ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν». Тъч: (ші îm:) «Δεινῶς ἔσαν ἐν φυλακῇσι.» Ep:=Ἐφυλάττοντο. 2) stpeaжъ (ost:), гap-dъ; пъzitopĭ, гapdienĭ de domnъ̆. «Παρα-κατέστησε φυλακὴν οὐδὲν ἐῶσαν ... λαμβάνειν ἐκεῖθεν». Пл: «Νυκτερινὴ φυλακὴ». Ap: (ші îm:) «Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς εἶχον». Іл: I. «Ὁ στρατιώτης, εἰ μέλλοι φυλακὰς φυλά-ξειν». Ksn: «Φυλάσσοντες φυλακὰς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν». Skp: 3) (прin întind:) чea-sъл попцiĭ, în каре se skimвъ stpeжeлe. «Περί πρώτην (τρίτην, ші чл:) φυλακὴν».

Лкs: 4) temniцъ, înкisoape, apestŭ. «Εἰς φυλακὴν βάλλειν (θέσθαι, ποιεῖν, ші чл:)». Лкs: = Φυλακίζειν, a пѕne ла înкisoape. [φυλάττω]. [de ѕnde

Φυλακῆες (οἱ), поet: în локѕ de φύλακες. [ші

Φυλακίζω, віit: -ίσω, Sкр: пѕїŭ ла пazъ, ла înкisoape, înкizŭ. [ші

Φυλακικὸς, ὴ, ὸν, = Φυλακτικὸς, лѕъtорŭ a minte.

Φυλάκιον (τὸ), = Φυλακεῖον (2).

Φυλακὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕї φύλαξ, пъzitoape. «Ναῦς —» Diod: ші D. Kas: (алt:) φρουρὶς.

Φυλάκισσα, ης (ἡ), Sкр: în локŭ de φυλακὶς.

Φυλακίτης, ου (ὁ), пѕsŭ ла пazъ, apestatŭ. [φυλακὴ].

Φύλακος (ὁ), Ion: поet: în локŭ de φύλαξ.

Φυλακτέος, α, ον, пosit: ал лѕї φυλάσσω.

Φυλακτὴρ (ὁ), поet: în локŭ de φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ѕnde

Φυλακτήριος, α, ον, folositорŭ ла пazъ. || (sѕвst:) «Φυλακτήριον». Ер: локŭ de пazъ, de апъраре, чetate, tъріе, ші чл: 2) міжлокŭ de препazъ; (пaртік:) баїерŭ (пѕртatŭ пentрѕ fepipe de реле).

Φυλάκτης, ου (ὁ), пъzitорŭ, = Φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ѕnde

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, folositорŭ, saŭ îndemînatікŭ ла пъzipe; (de ла між:) каре штіе a se пъzi, бъгъtорŭ de seaшъ. «Σοφία ἡ περὶ τοὺς πονηροὺς φυλακτικὴ». Плt: препъzitoape de ръї. [de ѕnde

Φυλακτικῶς, adв: în кіпŭ пръпъzitорŭ, кѕ бъгаре de seamъ.

Φυλάκτωρ, ορος (ὁ), поet: în локŭ de...

Φύλαξ, ακος (ὁ, ші рар ἡ), [φυλάσσω] пъzitорŭ, stрежѕitорŭ; апъръtорŭ.

Φυλάξιμος, η, ον, пе каре поate, saŭ de каре se поate пъzi чінева, пріimitорŭ de пъzipe, saŭ de fepipe. [din

Φύλαξις, εως (ἡ), пъzipe (акt: saŭ пas:); бъгаре de seamъ. 2) поet: прічінъ de препъzipe (Еѕр: Електр:). [φυλάσσω].

Φυλαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Φυλάρχης, ου (ὁ), fілархŭ, къпetenie (прінч: de ostъшeaskъ tрѕпъ) a ѕneї seminцiї. [φυλὴ, ἄρχω]. [de ѕnde

Φυλαρχία (ἡ), fілархіе, demnitatea fілархѕлѕї, saŭ комanda оштіріі ѕneї semînцiї.

Φύλαρχος (ὁ), = Φυλάρχης.

Φυλάσδω, віit: -αξῶ, Dop: înпарцŭ în semînцiї. «Φυλὰς φυλάξαντα». Пл: [φυλή].

Φυλασσέμεναι, поet: în локŭ de φυλάσσειν, inf: ал лѕї...

Φυλάσσω (ττω), віit: -άξω, [φυλὴ] (прінч: ші etimoлц: fъръ кazŭ) sîntŭ пѕsŭ de stреажъ, превегїezŭ пъzind. «Πρὸς τῇ ἐπάλξει φυλάττειν». Ksn: «Ἐφύλασσον τοῖς Ἀθηναίοις». Ksn: ераŭ пѕшї de пazъ din пaртea Ateneniлор. «Διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα». Epd: (ші ел:). «Νύκτα — ,,. Om: вегїezŭ пъzind toatъ noaптea; (de ѕnde овіч: кѕ ак:) багŭ de seamъ, їаŭ a minte. "Τὰν ἀλωὰν κῶρός τις ἐφ' αἱμασιαῖσιν ἥμενος φυλάσσει». Ткр: «Θεοὶ φυλάσσουσι δίκαια καὶ σχέτλια ἔργα». Es: «Δῶμα φυλάσσειν». Od: E. = Οἰκουρεῖν. «Οὐκ ἐφύλαξα ὑμετέρας ἀπειλάς». Кал: n'amŭ бъгat în seamъ; (ші în anaл: de inf:) «Φυλάττειν προσήκει, ὅπως μὴ ἀπολοῦνται». Dm: (ші пas:) «Ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως... ἡ γῆ εὖ φυλάξεται ὑπὸ τῶν φρουρούντων». Ksn: пъzeskŭ вреme, пîndeskŭ. «Ὄφρ' αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω». Od: Δ. «Φυλάξας ἀσέληνον νύκτα». At: ші Dm: цiŭ чева askѕnsŭ. "Μῆλα ἐν κόλποισι —». ші «Φάρμακα ἐν κίστῃ —». Ткр: «Τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον». Dm: (ші fiг:) «Χόλον —,,. Іл: П. цiŭ mînie. (ші між:) «Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο». Es: (ші пas:) "Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται». Sof: пъzeskŭ чева пекълкatŭ. «Τοὺς νόμους — ». Dm: «Ἔπος Πηληϊάδεω φύλαξεν». Om: (між:) mъ пъzeskŭ de чева, saŭ чінева. «Πεφυλαγμένος εἶναι». Om: «Οἱ εὐλαβεῖς καὶ πεφυλαγμένοι». Пл: (ші кѕ ак: ел:) «Τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ ἀφίεμεν, οὐκ ἄν φυλάττεσθαι, οὐδὲ φυλάττειν τούτους ἄν ἡμᾶς δέοι»». Ksn: «Μέθην καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρᾳ φυλάττομαι». Ksn: "Τὸν ἐνόρχαν φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ». Ткр: "Φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ». Ткр: багъ de seamъ, sъ пѕ 'mї рѕпї ... (ші кѕ inf:) «Φυλάσσεο σημαίνειν». Епгр: (ші кѕ inf: onomat:) «Φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαι τινά». Dm: (ші în anaл: прін μή). «Φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται». Iskр: (ші кѕ цen: кѕ преп:) "Ὥσπερ ἀπὸ φιλίου καρποῦ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φυλαττομένους, μὴ καταπατήσειαν». Ksn: (ші fъръ преп: рар) «Ὠκεανοῖο πεφυλαγμέναι». Apst: (ші акt: în локŭ de між:) "Ἀνὴρ ὀξύθυμος ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλός». Еѕр: маї лesne se поate пъzi чінева de...

Φυλετεύω, віit: -εύσω, fакŭ пе чінева mъdѕларŭ ал seminцii. [din

Φυλέτης, ου (ὁ), чел dintр'ачееашї seminцie, = Ὁμόφυλος. [φυλὴ]. [de ѕnde

Φυλετικὸς, ὴ, ὸν, ал мемврілор seminцii. «'Εκκλησία — ». D. Ал: adȣnatъ, ші вotъtoape пе seminцiĭ.

Φυλέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ φυλέτης. 2) (ȣne-орĭ) în локȣ de φυλετικὴ. «'Εκκλησία—» D. Ал:

Φυλὴ (ἡ), [φῦλον] (în цen:) seminцie, neamȣ; (пaptiк:) комȣnitate de oamenĭ, каре dȣпе oape-каре чівілъ înпърцiрȣ fак o пapte a naцii întreцĭ. "Διῄρηνται γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν κατὰ φυλὰς, αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους„. Ksn: (în Atena пaptiк:) o tpȣпъ de ostaшĭ (прinч: de кълърецĭ) алкътȣitъ din oamenĭ de aчееашĭ seminцie. "Δύω φυλὰς τῶν ἱππέων„. Ksn: (fir: în цen:) клaсȣ. "Κατὰ φυλὰς διακρίνομεν τὰ ἔπιπλα„. Ksn:

Φυλία (ἡ), мъsлinȣ seлвatiкȣ, (алt:) κότινος; saȣ (dȣпе алцiĭ) sакîzȣ. [de ȣnde

Φυλίκη (ἡ), ȣnȣ feлȣ de копъчелȣ невештежitȣ (din soĭȣл лemnȣлȣĭ кîĭneskȣ), мъръчine алвȣ.

Φυλίον (τὸ), dim: ал лȣĭ φυλὴ.

Φυλλάζω, вiit: -άσω, faкȣ (sкоцȣ) fpȣnze. [φύλλον].

Φυλλάκανθος (ὁ, ἡ), (Бot:) чел кȣ гimпoase fpȣnze. [φύλλον, ἄκανθα].

Φυλλάμπελον (τὸ), гл: fpȣnzъ de віцъ. [φύλλον, ἄμπελος].

Φυλλανθές, έος (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плaнtъ, (Лat:) scabiosa, шкaвie, кълiгȣлiчoaръ, мȣшкatȣл dpaкȣлȣĭ, saȣ мъpȣл лȣпȣлȣĭ. [φύλλον, ἄνθος].

Φυλλάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ φύλλον, fpȣnziшoaръ, fpȣnzȣлiцъ.

Φυλλὰς, άδος (ἡ), adȣnъtȣpъ, гръmadъ de fpȣnze; aшtepnȣtȣ de fpȣnze, fpȣnzetȣ; кpaкъ кȣ мȣлte fpȣnze, saȣ fpȣnzoasъ. [ші

Φυλλεῖα, ші Φύλλια (τὰ), feлȣpite вȣpienĭ (ismъ, мъpapȣ, пatpȣnжeлȣ, ші чл:), че daȣ пе d' asȣпpa zapzaвaцii кȣmпъpъtopiлop. [ші

Φυλλιὰς, άδος (ἡ), feлȣpite epвȣpĭ tъĭate мъpȣnt. «Δριμεῖα — ». At: saлada. [ші

Φυλλιάω -ῶ, вiit: -άσω, faкȣ (sкоцȣ, мъ aкoпepȣ кȣ) fpȣnze. [ші

Φυλλίζω, вiit: -ίσω, кȣpъцȣ de fpȣnze, fpȣnzъpeskȣ. [ші

Φυλλικὸς ὴ, ὸν, ал fpȣnzeлop. "Βλάστησις —». Лкs: [ші λον].

Φύλλινος, η, ον, fъкȣtȣ din fpȣnze. [φύλ-

Φύλλίον (τὸ), вezĭ φυλλεῖα.

Φιλλιόωσα, поet: în локȣ de φυλλιῶσα, fem: пaptч: ал лȣĭ φυλλιάω.

Φυλλὶς, ίδος (ἡ), =Φυλλὰς, saȣ Φυλλιὰς.

Φυλλίτης, ου (ὁ), каре konstъ în fpȣnze saȣ foĭ. «'Αγὼν — ». (алt:) στεφανίτης. [φύλλον].

Φυλλῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ φυλλίτης. || (sȣвst:) ȣnȣ feлȣ de плaнtъ, = Σκολοπένδριον, лimвa вечineĭ.

Φυλλοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ aк:) apȣnкȣ кȣ fpȣnze, saȣ foĭ de чева asȣпpa кȣĭвa sпpe чinste. 2) (fъpъ кazȣ) îmĭ лeпъdȣ (îmĭ кad) fpȣnzeлe, мъ desfpȣnzeskȣ. [ші

Φυλλοβολία (ἡ), apȣnкape de fpȣnze, saȣ foĭ de чева în чinste asȣпpa кȣĭвa. 2) къdepe de fpȣnze. [din

Φυλλοβόλος (ὁ, ἡ), [φύλλον, βάλλω] apȣnкъtopȣ de fpȣnze saȣ foĭ sпpe чinste asȣпpa кȣĭвa. 2) каре 'шĭ леапъdъ (îĭ кad) fpȣnzeлe.

Φυλλόκομος (ὁ, ἡ), înкъpкatȣ (кa кȣ пъpȣ) de fpȣnze, fpȣnzosȣ, desȣ. "Σμίλαξ —». Apsff· [φύλλον, κόμη].

Φυλλοκοπέω -ῶ, вiit: ήσω, taĭȣ fpȣnzeлe ȣnȣĭ пomȣ. [φύλλον, κοπή].

Φυλλοκρινέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Εκφυλλοφορέω. [φύλλον, κρίνω].

Φυλλολογέω -ῶ, вiit: ήσω, кȣлегȣ, adȣnȣ fpȣnze. [φύλλον, λέγω].

Φυλλομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ пpea мȣлte fpȣnze, ші пȣцinȣ saȣ de локȣ podȣ. (вezĭ ші τραγάω, ші ὑλομανέω]. [φύλλον, μαίνομαι].

Φύλλον (τὸ), [φύω] fpȣnzъ de копачĭȣ, saȣ пomȣ; foae de fлoape; (de ȣnde прin întind:) fлoape. «'Υακίνθινα φύλλα». Tкp: saȣ плaнtъ (прinч: apomatiкъ). 2) чea în feлȣ de fpȣnzъ sъmînцъ de ȣneлe плaнte, (ші пaptiк:) de ȣnȣ soĭȣ de кȣкȣtъ, (Лat:) laserpitium. 3) ȣnȣ feлȣ de apomъ (поate) =Μαλάβαθρον. 2) ȣnȣ feлȣ de плaнtъ (Лat:) mercurialis tormentosa.

Φυλοῤῥαγέω -ῶ, вiit: ήσω, греш: în локȣ de φλοιοῤῥαγέω. [ші

Φυλλοῤῥαγία (ἡ), греш: în локȣ de φλοιοῤῥαγία. [φύλλον, ῥήγνυμι].

Φυλοῤῥοέω -ῶ, вiit: ήσω, îmĭ кȣpг (îmĭ кad) fpȣnzeлe. [ші

Φυλλόῤῥοια (ἡ), кȣpцepe (къdepe) de fpȣnzeлe пomiлop. [din

Φυλλόῤῥοος (ὁ, ἡ), къpȣĭa кad (кȣpг) fpȣnzeлe. [φύλλον, ῥοὴ].

Φυλλοσινὴς, εος (ὁ, ἡ), вътъmъtopȣ de fpȣnze. [φύλλον, σίνομαι].

Φυλλοστρώς, ῶτος, поet: în локȣ de...

Φυλλόστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnȣtȣ кȣ fpȣnze. [φύλλον, στρώννυμι].

Φυλλοτόκος (ὁ, ἡ), поет: [φύλλον, τόκος] пъскътоpъ̆ (deskizътоpъ̆) de fpъnze. «Ἔαρ — ». Оп:

Φυλλοτόμος (ὁ, ἡ), поет: тъїетоpъ̆ de fpъnzeле помілор. [φύλλον, τομὴ].

Φυλλοτρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), поет: mînкътоpъ̆ de (хръnitъ̆ къ) fpъnze. [φύλλον, τρώγω].

Φυλλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поpтъ̆ fpъnze saъ̆ foї de чева. [din

Φυλλοφόρος (ὁ, ἡ), пъpтътоpъ̆ de foї, saъ̆ fpъnze. «Ἀγὼν —» Пind: (алт:) φυλλίτης. [φύλλον, φέρω].

Φυλλοφυέω -ῶ, віit: -ήσω, скоцъ̆, daъ̆ fpъnze. [φύλλον, φύω].

Φυλλοχοέω -ῶ, віit: -ήσω, = Φυλλοῤῥοέω. [din

Φυλλοχόος (ὁ, ἡ), [φύλλον, χοὴ] = Φυλλόῤῥοος. "Μὴν—„ Пл:

Φυλλόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefaкъ̆ în, saъ̆ акопеpъ̆ къ fpъnze. [ші

Φυλλώδης, εος (ὁ, ἡ), fpъnzosъ̆, saъ̆ în feлъл (asemenea) fpъnzeї; плinъ̆ (înкъpкатъ̆) de fpъnze. [φύλλον].

Φύλλωμα (τὸ), fpъnzimea копачїълъї, (Fpanц:) feuillage. [φυλλόω].

Φυλοβασιλεὺς, έως (ὁ), епistatъ̆ de жеpтfe алесъ̆ din fie-кape seminцie. [φυλὴ, βασιλεὺς].

Φυλοκρινέω -ῶ, віit: -ήσω, desпapцъ̆, deoseвeskъ̆ în seminцiї (în клase). (se конf: къ φιλοκρινέω). [φυλὴ, κρίνω]. [de ъnde

Φυλοκρίνησις, εως (ἡ), înпъpцipe dъпe seminцiї, saъ̆ клase, (Fpanц:) клasifiкацie. [ші

Φυλοκρινητικὸς. ὴ, ὸν, îndemînatiкъ̆, saъ̆ foлositopъ̆ ла клasifiкацie.

Φῦλον (τὸ), [φύω] поет: natъpъ; (пpin întind :) seminцie, neamъ̆, naцie; (fir:) feлъ̆; (desпpe віte) мълцime. "Οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον θεῶν τε ἀνθρώπων τε„. Іл: Е. «Ὡς ὤφελλ Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι πρόχνυ». Od: Ξ. (ші îm:) "Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας„. Іл: В. "Φῦλα Πελασγῶν„. Om: «Ἄγρια φῦλα Γιγάντων». Od: Н. (ші fir:) "Μυιάων —„. Іл: Т. (ші în пеpifp:) "Γυναικῶν—„ Es: мъїеpeле. "Το θῆλυ (ἄῤῥεν) φῦλον„. Лкs: seкsъл.

Φύλοπις, ιδος (ἡ), (ак: φύλοπιν, ші -όπιδα), поет: [φῦλον, ὄψ] въetъл, лapma челор че se вat; (овіч: пpin întind:) вътъліе; (ъne-opї) oaste гata de вътъліе.

Φύμα, ші Φῦμα (τό), плantъ, sadъ̆, влъstapъ̆, odpasлъ (проп: ші fir:); (овіч:) pesъfлътъpъ, ъdmъ, въвоїъ̆, saъ̆ въвъ, че e-se пе tpъпъ̆. [φύω]. [de ъnde

Φυματίας, ου (ὁ), чел къ въве saъ̆ въвоаїе пе tpъпъ̆. [ші

Φυμάτιον (τὸ), dim: ал лъї φῦμα, въвоїашъ̆, въвъліцъ. [ші

Φυματόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ fopmezъ̆ în ъdmъ, saъ̆ ъmfлътъpъ; saъ̆ скоцъ̆ въвоаїе, въве, ші чл: [ші

Φυματώδης, εος (ὁ, ἡ), въвosъ̆, плinъ̆ de въве; saъ̆ чел în feлъ̆ de ъdmъ, saъ̆ въвоїъ̆.

Φῦν, поет: (пpea pap) în локъ̆ de...

Φῦναι, nex: 2: de înf: ал лъї φύομαι.

Φυξάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: fъцitopъ̆ (ъpîtopъ̆) de въpвацї. «Γάμος». Esхл: [φύξις, ἀνὴρ].

Φυξείω, (fъpъ віit:) = Φευξείω.

Φυξήλιος (ὁ, ἡ), поет: fъцitopъ̆ (fepitъ̆) de soape; (пpin ъpm:) їъвitopъ̆ de ъmвpъ. [φύξις, ἥλιος].

Φύξηλις, ιος, saъ̆ ιδος (ὁ, ἡ), поет: кape каъtъ sъ fъгъ, fpiкosъ̆. [φύξις, ἐλάω].

Φυξίμηλος (ὁ, ἡ), поет: (пomъ̆, saъ̆ sadъ̆) fepitъ̆ de dinцiї oiлop ('naлtъ̆). [φύξις, μῆλον].

Φύξιμος (ὁ, ἡ), = Φεύξιμος, чел de fъцit, de fepit de dînsъл (ъpîчosъ̆). 2) въnъ̆ de pefъгъ (sкъпape), asiлъ̆ (Полв: Θ. 20). 3) поет: (къ ак:) пъtinчїosъ̆ de a fъцi, a se fepi de чева. «Ἔρωτα οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς, οὔτε ἀνθρώπων». Sof: [ші

Φύξιος (ὁ, ἡ), пatponъ̆ de pefъцiaцї, ші къъtътopї de sкъпape saъ̆ asiлъ̆. (епit: ал лъї Жое, ші Аполонъ̆). 2) foлositopъ̆ ка (saъ̆ поет: siлitopъ̆ de чinева de a 'шї къъta) локъ̆ de sкъпape, asiлъ̆. || (sъвst:) "Φύξιον (τὸ),, Пл: asiлъ̆. [φύξις].

Φυξίπολις, ιος (ὁ, ἡ), поет: (înпpeъnъ ші fъpъ πάτρης) fъгapъ̆, eкsiлatъ̆ din opaшъл, saъ̆ пatpia sa. [φύξις, πόλις].

Φύξις, ιος (ἡ), поет: în локъ̆ de φεῦξις, fъгъ; (ъne-opї) asiлъ̆, pefъгъ, локъ̆ de sкъпape.

Φύοντι, Dop: în локъ̆ de φύουσι, a 3: îm: пеps: a лъї φύω.

Φυράδην, adв: = Φύρδην. [ші

Φύραμα (τὸ), fpъmîntътъpъ (проп: ші fir:). [ші

Φύρασις, εως (ἡ), fpъmîntape. [ші

Φυράτὴς, ου saъ̆ οῦ (ὁ), fpъmîntътopъ̆. [din

Φυράω -ῶ, віit: άσω, fpъmîntъ̆. «Φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσί». Ep: amestekъ̆. || (miж:) fopmezъ̆ чева (ка о fpъmîntътъpъ) sпpe foлosъл, saъ̆ întpeвъinцapea mea; (fir:) mъ пpefaкъ̆, mъ fъцъpezъ̆. «Μαλακὴν φωνὴν πρὸς τοὺς ἐραστὰς—„. Apstf: (вezї ші πλάττομαι). [ші

Φύρδην, [φύρω] adв: amestekat. "Φύρδην ἐμάχοντο καὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς,,. Ksn:

Φύρκος, εος -ους (τὸ), гls: zidš, tвpnš. [ἕρκος].

Φύρμα (τὸ), netpeввinчïoasъ amestekъtвpъ, гвnoïš. [ші

Φυρμὸς (ὁ), amestekape, fpъmîntape; (пpin întind:) tвpввpape. [φύρω].

Φύρσαι, поet: Еол: în локš de φῦραι, nex: 1: de inf: ал лвï φύρω.

Φύρσιμος (ὁ, ἡ), amestekatš, fpъmîntatš; saš пpiimitopš de fpъmîntape, de amestekape. [din

Φύρσις, εως, (ἡ), = Φυρμός. [ші

Φυρτὸς, ἡ, ὸν, fpъmîntatš, amestekatš; (пpin întind:) tвpввpatš; mînжitš. [din

Φύρω, віit: φυρῶ, mi Еол: φύρσω, (de вnde поet: 3: віit:) πεφύρσομαι, (пas: tpe: de кв: πέφυρμαι, nex: пas: ἐφύρθην, ші чл:) amestekš (пpinч: fъinъ, saš пъmîntš кв апъ) fpъmîntš; tonesкš; (пpin întind:) mînжeskš; nosпъïeskš, saš sпoïeккš; (fir:) tвpввpš, konfвsiezš. (кв dat:) «Γαῖαν ὕδατι φύρειν». Es: (вezï ші φυράω). «Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον». Іл: Ω. (saš кв цen: pap) «Μή σε στῆθος καὶ χείλεα φύρσω αἵματος». Od: Σ. (ші ел:) «Τοὺς μὲν ὀψοποιουμένους, τοὺς δὲ φύροντας (se înц: ἄλφιτα),,. Ksn: (ші fir:) "Πάντα φύρειν, καὶ ταράττειν». Пл: «Ἄλλον τινα τρόπον τῆς μεθόδου αὐτὸς φύρω». Ap: înкinвïeskš, вpzeskš în mintea mea. (ші fъpъ kazš) "Ἐν ταῖς ὁμιλίαις φύρειν». M. Ant: a вopвi amestekat (întpepвпîndв se вnвл пе алtвл). (ші пas:) «Τὴν γῆν αἵματι πεφυρμένην». Ksn: «Ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυρμένα». Лкs: "Πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα». Sin: "Δάκρυσι πεφυρμένη,,. Od: P. "Πέφυρται αὐτῷ ἡ κόμη». Fлstp: este înпpъшtiatš, sвîpлitš. (ші miж: de sine пas: кв ак: кв преп:) "Φύρομαι πρός τινα». Плt: mъ adвnš des кв чinева. "Πεφυρμένος περὶ γαστέρος ὁρμὴν». Оп: îndeлetniчitš кв totвл ла пofta пînteчeлвï, mînкъчïosš. (вezï ші τυρβάζω).

Φὺς, φῦντος (φῦσα, φῦν), nex: 2: de пaptч: ал лвï φύω.

Φῦσα, [imit: вezï φῦ] ης (ἡ), (пpinч: ші apx:) sвfлape, aввpš; (fir:) fвmвpï, înrîmfape, mîndpie. "Φλὸξ φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς». Om: Imn: (вezï ші ἀϋτμή). 2) (шed:) fлatš, вîntš în maцe. "Φῦσαν ἀφιέναι». Лкs: a sлoвozi вîntš. 3) (oвiч:) foï (de sвfлat în fokš). «Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. Іл: Σ. 4) въпaïe de mвnte ввлkaniкš. 5) вnš feлš do пeшte de mape (sokotitš de otpъвiчïosš). [de вnde

Φυσαλέος, α, ον, поet: плinš de вîntš, вmfлatš. [ші

Φυσσαλὶς (λλὶς), ίδος (ἡ), въшiкъ de апъ. 2) чîmпoïš. 3) вnš feлš de плantъ кв teчï въшiкate, saš кв вpoвoane poшкate ші акpiшoape, (Fpanц:) coqueret, ші vesicaire. [ші

Φύσαλος (ὁ), вnš feлš de вpoaskъ beninoasъ. 2) вnš feлš de пeшte, (алt:) φῦσα. 3) вnš feлš de кitš, (алt:) φυσητήρ.

Φυσάριον (τὸ), dim: ал лвï φῦσα, foiцe (de sвfлat în fokš).

Φύσας, ασσα, αν, nex: 1: de пaptч: ал лвï φύω.

Φυσασμὸς, грeш: în локš de φυσιασμός.

Φυσατήριον (τὸ), Dop: în локš de φυσητήριον.

Φυσάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: ήσω, [φῦσα] sвfлв, miшкš, fakš вîntš (stpъm: ші nestp:); кîntš кв instp: de sвfлape (fлвepš, neïš, ші чл:). "Ὅταν συστρέψαντες τὰ χείλη φυσήσωμεν,,. Пл: "Ἄνεμοι φυσῶντες λιγέως». Іл: Ψ. «Φῦσαι. δ' ἐν χοάνοισιν ἐφύσων». Іл: Σ. (mi stp:) "Φυσᾷν τὸ πῦρ (τὴν λαμπάδα)». Епгр: Apstf: "Τὼ χεῖρ' ἐφύση,,. Tкp: "Αὐλοὺς ("Κόχλον) φυσᾷν,,. Пл: Eвp: (ші ел:) "Παῦε σὺ φυσῶν (se înц: τοὺς αὐλούς),,. Apstf: "Φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα,,. Sof: (ші пpin întind: кв adв:) "Τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων,,; Eвp: гpeš sвfлi de mînie. 2) sвfлînd вmfлв; (пpin întind:) însвfлв mîndpie, вaгš fвmвpï; (ші ел:) mъ înrîmfezš, mъ înfвmвpezš. "Τὰς γνάθους φυσῶν». Dm: "Αὐτὰρ ὥσπερ κύστιν φυσᾷ». Apstf: "Τὸ ἔτνος διὰ τὶ τὴν μὲν γαστέρα φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ»; At: "Δίκτυον φυσᾷν,,. Пpoв: (ші fir:) "Ἐγκωμίοις ἐπαίρειν τινα καὶ φυσᾷν,,. Пл: (ші пas:) "Ἡ γαστὴρ ἐπεφύσητό μοι,,. Apstf: "Ὑπὸ τῆς τύχης φυσώμενος,,. Пл:

Φυσεώμενος, η, ον, Ion: în локš de φυσώμενος.

Φύση (ἡ), Ion: în локš de φῦσα.

Φύσημα (τό), sвfлъtвpъ, saš efektвл sвfлъpiï, вîntš, saš вmezeaлъ pesвfлatъ. "Αἵματος — ,,. Eвp: 2) вmfлъtвpъ; (fir:) înrîmfape, mîndpie, (алt:) φρύαγμα. "Γηγενεῖ φυσήματι,,. Apstf: цigantiкъ. 3) въшiкъ de апъ; (de вnde fir:) mъpгъpitapš nekoптš ші sekš înъвntpв. 4) (în Гал:) peцinъ, saš клeïš de moлiftš (поate пentpв въшiчeлe, чe faчe квpгînd). [φυσάω].

Φυσημάτιον (τὸ), dim: ал лвï φύσημα.

Φύσησις, εως (ἡ), sвfлape, вmfлape, ші чл: [ші

Φυσητὴρ (ὁ), [φυσάω] sȣflъtorȣ̆, saȣ̆ ȣmflъtorȣ̆ de чева, saȣ̆ folositorȣ̆ ла ачеasta; foĭ (de sȣflat în fokȣ̆), saȣ̆ кȣшniцъ; гаȣра, прin каре pesȣflъ (sȣflînd asвîрлъ în sȣs апъ) кiцiĭ; (de ȣnde în цen:) кitȣ̆; (ши партiк:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de кitȣ̆, (Франц:) soufleur.

Φυσητήριον (τὸ), instpȣmîntȣ̆ de sȣflape, кȣшniцъ, flȣерȣ̆, чimпоĭȣ̆, гаȣра de pesȣflape (прinч:) a кiцiлор. (вezĭ φυσητήρ). [de ȣnde

Φυσητὴς, οῦ (ὁ), sȣflъtorȣ̆ de чева (кȣ цen:), saȣ̆ folositorȣ̆ ла ачеasta. "Ὑέλοιο —„. Man: лȣкрътorȣ̆ de stiклъ. [φυσάω]. [de ȣnde

Φυσητικὸς, ὴ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆, saȣ̆ folositorȣ̆ ла sȣflape.

Φυσητὸς, ὴ, ὸν, sȣflatȣ̆, saȣ̆ ȣmflatȣ̆. || (sȣвst:) "Φυσητὸν„. Епгрf: апъръtoape; saȣ̆ кȣшniцъ, foале.

Φυσήφρων, ονος (ὁ, ἡ), гls. în локȣ̆ de φυσίφρων.

Φυσίαμα (τὸ), греаоа sȣflъtȣръ a пътimaшȣлȣĭ de пъdȣfȣ̆. [ши

Φυσιασμὸς (ὁ), греа ши deasъ sȣflape de пъdȣfȣ̆. [din

Φυσιάω -ῶ, вiit: -άσω, sȣflȣ des ши греȣ̆ de пъdȣfȣ̆; (despre шарпе) шȣĭерȣ̆; (Sкр: mъ ȣmflȣ; (fir:) mъ înrîmfezȣ̆, mъ înfȣmȣрezȣ̆. (вezĭ ши φυσῶ). [φῦσα].

Φυσίγγη (ἡ), =Φύσιγξ. [de ȣnde

Φυσιγγόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, mъ ȣmflȣ ка кокошȣл хръnitȣ̆ înadins пеntрȣ ачеasta кȣ ȣstȣроĭȣ̆. (вezĭ σκοροδίζω).

Φυσίγναθος (ὁ, ἡ), [φυσάω, γνάθος] чел кȣ бȣчеле обраzȣлȣĭ ȣmflate, бȣкълatȣ̆. (епit: ал вроашteĭ, ши ал хамелеонȣлȣĭ).

Φυσιγνώμων, ονος, (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ̆ de φυσιογνώμων.

Φύσιγξ, ιγγος (ἡ), [φυσάω] (прinч:) бъшiкъ; (fir:) къпъцînъ, saȣ̆ къцелȣ̆ de ȣstȣроĭȣ̆ (de чеапъ, ши чл:); (în цen:) = Βολβὸς.

Φυσίζοος, ши Φυσίζωος (ὁ, ἡ), поеt: [φύω, ζωὴ] пъsкътorȣ̆, dътътorȣ̆ de вiaцъ, saȣ̆ de a ле вieцеĭ.

Φυσικεύομαι, вiit: -εύσομαι, ворвеsкȣ̆ ка natȣралistȣ̆, saȣ̆ despre fisiкъ. [φυσικὸς].

Φυσικίλλος (ὁ), Лакон: [φύσιγξ] ȣnȣ̆ felȣ̆ de пîĭne ȣmflatъ, franzелъ.

Φυσικὸς, ὴ, όν, natȣралȣ̆. "Φυσικὴ (înпреȣnъ ши fъръ) θεωρία„. чеа despre sȣвstanцa ши însȣшimeле челор în fiinцъ; ши "Φυσικοὶ„. fisiчĭ, saȣ̆ natȣралistĭ, каре se îndeлetniчesк în stȣdiȣл natȣреĭ; (iap maĭ noȣ̆) кȣnoskъtorĭ de oape-каре sекрete але natȣреĭ, ши sокоtiцĭ пentрȣ ачеasta fermeкътorĭ. "Φυσικὰ φάρμακα„. Пл: doкtoriĭ лȣкрътoape прin пекȣnoskȣte прiчinĭ, (прекȣm zik акȣm) simпatetiче. [φύσις]. [de ȣnde

Φυσικῶς, adв: dȣпе natȣралȣ̆ кȣвîntȣ̆, saȣ̆ кiпȣ̆, fireште.

Φύσιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ însȣшime de a продȣче, a podi. "Σπέρμα—„. Tfp: [φύσις].

Φυσιογνωμία (ἡ), гls: în локȣ̆ de φυσιογνωμονία, fisiornomie, кȣnoштinцъ din natȣралеле tръsȣрĭ але feцеĭ. [ши

Φυσιογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, кȣnoskȣ̆ пе чinева прin...

Φυσιογνωμονία (ἡ), treaва, saȣ̆ штiinцa кȣnoskъtorȣлȣĭ din natȣралеле tръsȣрĭ але feцеĭ. [ши

Φυσιογνωμονικὸς, ὴ, ὸν, atinгътorȣ̆ de, saȣ̆ îndeлetniчitȣ̆ ла кȣnoштinцa natȣралелор însȣшimĭ a ле feцеĭ, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла ачеasta. [φυσιογνώμων]. [de ȣnde

Φυσιογνωμονικῶς, adв: dȣпе регȣлеле кȣnoштinцеĭ de natȣралеле tръsȣрĭ a ле feцеĭ.

Φυσιογνωμοσύνη (ἡ),=Φυσιογνωμονία. [din

Φυσιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), [φύσις, γνώμων] кȣnoskъtorȣ̆ de моралȣл характерȣ̆ ал омȣлȣĭ din eksteriорȣл лȣĭ, ad: din natȣралеле tръsȣрĭ a ле feцеĭ, каре se zik fisiornomie (φυσιογνωμία).

Φυσιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвеsкȣ̆, saȣ̆ traktezȣ̆ despre natȣръ; (stръm:) еksплiкȣ̆, dовedeskȣ̆ чева dȣпе terminiĭ natȣралĭ ка [φυσιολόγος]. [de ȣnde

Φυσιολόγημα (τὸ), traktatȣ̆ despre чева еksплiкatiвȣ̆ dȣпе terminiĭ natȣреĭ.

Φυσιολογία (ἡ), fisiолоцie, saȣ̆ traktape, черчетаре a natȣреĭ, saȣ̆ еksплiкаре de чева dȣпе natȣралĭ terminĭ. [ши

Φυσιολογικὸς, ὴ. ὸν, atinгътorȣ̆ de fisiолоцie, saȣ̆ de fisiологȣ̆. [din

Φυσιολόγος (ὁ, ἡ), fisiологȣ̆, каре ворвеште, saȣ̆ trakteazъ despre natȣръ, fiлosofȣ̆ îndeлetniчitȣ̆ în черчетърĭ, еksплiкърĭ, ши обsервацiĭ natȣрале. [φύσις, λόγος].

Φυσιοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ̆ a se faче чева natȣралȣ̆. [φύσις, ποιέω].

Φυσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, [φύσις] =Φυσιοποιέω (кȣ ак: кȣ преп: indip:) fakȣ̆ чева natȣралȣ̆ în релацie кътре чева. || (пas:) mъ fккȣ̆ a doiлea natȣръ. 2) (Sкр:)=Φυσιάω, mъ ȣmflȣ (fir:). [φῦσα].

Φυσιόων, οντος (ωσα, -ων), поеt: Ion: în

локѫ de φυσιῶν, партч: ал лѫї φυσιάω.

Φύσις, εως (ἡ). [φύω] (în ţen:) natѫpa (naштepea, înчепѫтѫл), saѫ fipea (fiinţa) лѫкрѫрілор. «Ἡ πρώτη φύσις„. Гал: «Ἡ τῆς ψυχῆς φύσις„. Плт: «Ἡ τῶν πάντων φύσις„. Лкs: formaţia. "Ἡ τοῦ γάλακτος φύσις„. Apst: "Καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις λέγεται„. Apst: «Φύσει, saѫ «Κατὰ φύσιν». Лкs: din natѫpъ, saѫ dѫпе леţіле natѫpeї, fipeшte. (ші din контра) «Παρὰ φύσιν». «Ὁ κατὰ φύσιν θάνατος». Лкs: чеа fipeaskъ. «Ὁ κατὰ φύσιν πατὴρ (υἱὸς, ἀδελφὸς)». Лкs: чел adeвъpatѫ. «Κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι τὸν Ἡρακλέα»; Ep: кѫm este dѫпе fipeskѫ кѫвîntѫ кѫ пѫtinţъ? «Οὐκ ἔχον φύσιν ἔστι τοῦτό γε». Dm: fipeшte este кѫ непѫtinţъ. «Ὃ φύσιν ἔχει γίγνεσθαι». Плв: fipeшte ѫpmeazъ. «Ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι καὶ ῥηθῆναι». D: Ал: 2) (партік:) fipeaska калitate, însѫшimea, saѫ felѫл ѫnѫї лѫкрѫ. «Καί μοι φύσιν αὐτοῦ (τοῦ φαρμάκου) ἔδειξεν». Od: К. 3) (despre oam:) характерѫл (saѫ ал tpѫпѫлѫї), figѫpa, formaţia, eksteріорѫл; (ѫne-орї) temперamentѫл; (алте-орї) neamѫл, seksѫл; (de ѫnde maї noѫ în întind:) mъdѫлареле ţenitaле. (saѫ ал sѫfletѫлѫї) fipeaska însѫшime, пъравѫл, saѫ disposiţia; (партік:) natѫpала destoїnічіе, mintea, saѫ ţeniѫл, (алт:) φυή. «Εἴ τις τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν». Apstf: «Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται». Ksn: «Ἡ φύσις ἐπὶ τὸ φθινῶδες ἔῤῥεπεν». Iпкр: «Σφοδροτάτη φύσις». Ksn: «Ἕνα ἕκαστον ἓν δὴ ἐπιτηδεύειν, εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη εἴη πεπεφυκυῖα». Плт: «Οὐ σοφίᾳ ποιοῦσιν (οἱ ποιηταὶ), ἀλλὰ φύσει τινι καὶ ἐνθουσιῶντες, ὥσπερ οἱ χρησμῳδοί». Плт: "Δυνατὴ ἡ θήλεια φύσις τῇ τοῦ ἄῤῥενος κοινωνῆσαι εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα». Плт: "Τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν (ταῖς γυναιξὶ) μεγάλη ἡ δόξα„. Тѫч: "Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας». Тѫч: «Ἀμείνων τὰ τῆς φύσεως„. Плт: "Αἱ τοιαῦται φύσεις„. Iskp: oameniї чеї de o astfelѫ de natѫpъ. "Πρὸς τὰς τῶν ὑποκριτῶν φύσεις„. Лкs: (îшї skpia dpameле Sofoклеѫ). "Φύσεις χρησταὶ χρηστῆς παιδείας ἀντιλαμβανόμεναι ἔτι βελτίους τῶν προτέρων φύονται„. Плт: 4) (ѫne-орї) neamѫл (din каре se tpaţe чіnева), familia. "Τὴν φύσιν ἔδειξας, ἐξ ἧς ἔβλαστες„. Sof: "Οὐ μαθὼν, ὅς εἶ φύσιν, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρο ἐλεύθερον„; Sof:

Φυσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), глs: ѫшорѫ, sekѫ de minte, înfѫmѫpatѫ, zadapnikѫ. [φῦσα, φρήν].

Φυσίωμα (τὸ), пъравѫ, че a ажѫns a fi пътѫралъ însѫшime. [ші

Φυσίωσις, εως (ἡ), prefaчepea пъравѫлѫї întp' a doiлea natѫpъ. [φυσιόω]. 2) (Skp:) înrîmfape, mîndpie. [φυσιόω = φυσιάω].

Φύσκη (ἡ), (în ţen:) бъшікъ; (партік:) kîpnatѫ (maţѫ ѫmflatѫ prin ѫmплѫтъpъ). [φυσάω].

Φύσκιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Φύσκος (ὁ), = Φύσκη, kîpnatѫ. [de ѫnde

Φύσκων, ονος (ὁ), вѫptosѫ, ѫmflatѫ de пînteче. (пропѫme ал ѫnѫїa din Птолемеї).

Φυσόβαθρον (τὸ), temeлia, пічорѫл, пе каре staѫ aшezate foaлеле. [φῦσα, βάθρον].

Φύσσα, Φυσσαλὶς, ші чл: греш: în локѫ de φῦσα, φυσαλὶς, ші чл:

Φυστὴ, saѫ Φύστη (ἡ), [φύρω] (înпреѫnъ ші fъpъ μάζα) ѫnѫ felѫ de azimъ din fъinъ de opzѫ, ші вinѫ.

Φυστὶς, ίδος (ἡ), = Φύστή.

Φύστις, ιος, поет: în локѫ de φύσις (4), neamѫ; stpъnenotѫ.

Φυσώδης, εος (ὁ, ἡ), flatosѫ, adѫкъtopѫ, saѫ плinѫ de вîntѫpї. [φῦσα].

Φυταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, [φυτὸν, ἄγω] кѫлtівѫ плantъ, o înгріжеskѫ a креште dpeaптъ.

Φυταλιὰ (ἡ), sadniţъ, локѫ sъditѫ кѫ плante saѫ віе, saѫ îndemînatikѫ, пріinчїosѫ ла aчeasta; (ѫne-орї) помѫ кѫлtівatѫ în sъdipea sa. "Παλλάδος —„. mъsлinѫл. 2) timпѫл sъdipiї помілор. [φυτὸν]. [de ѫnde

Φυταλίζω, віit: -ίσω, глs: = Φυτεύω. [ші

Φυτάλιμος, ші Φυτάλιος (ὁ, ἡ), = Φυτάλμιος. (епіt: Жое, soapeле, ші чл: ка креskъtopї de плante). [ші

Φυτάλμιος, α saѫ ος, ον, în metat: în локѫ de φυτάλιμος, пръsitopѫ, креskъtopѫ. «Χθὼν—„. Лік: "Γέροντες φυτάλμιοι». Esхл: пъskъtopї. "Λέκτρα φυτάλμια„. Eѫp: пѫnţiaле. (ші кѫ ţen:) "Ἀλαῶν ὀμμάτων φυτάλμιος». Sof: opвѫ, лipsitѫ de вedepї.

Φυτάνη (ἡ), înd: în локѫ de φυταλιά.

Φυτάριον (τὸ), dim: ал лѫї φυτόν.

Φυτὰς, άδος (ἡ), кракъ de sъdit, sadѫ. [φυτὸν].

Φυτεία (ἡ), = Φύτευσις (проп: ші fir:). 2) крештере de плantъ, (Fpanţ:) веţetaţie. 2) плantъ de кѫлtівat. [φυτεύω].

Φύτευθεν, поет: Еол: în локѫ de ἐφυτεύθησαν.

Φύτευμα (τὸ), плantaцie, sъditъръ, (ad:) плantъ, saȣ пomȣ sъditȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de плantъ. [φυτεύω].

Φυτεύσιμος (ὁ, ἡ), пріinчosȣ, saȣ îndemînatikȣ ла sъdipe. [din

Φύτευσις, εως (ἡ), sъdipe; (fir:) faчepe de копіĭ. [ші

Φυτευτήριον (τὸ), op че este de pesъdit, pesadȣ. "Τὰ φυτευτήρια δεῖ λαμβάνειν ἀπὸ νέων τε φυτῶν καὶ ἀκμαζόντων,,. Tfp: 2) (ȣne-opĭ) în локȣ de φυτώριον. [ші

Φυτευτὴς, οῦ (ὁ), sъditopȣ. [φυτεύω]. [de ȣnde

Φυτευτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ de, saȣ îndemînatikȣ ла sъdipe.

Φυτευτὸς, ὴ, ὸν, de sъdit (проп: ші fir:); saȣ însъditȣ. [din

Φυτεύω, віit: -εύσω, sъdeskȣ; (în цen:) кȣлtівȣ. «Πολλὴν γῆν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην». Ksn: 2) (поet: fir:) fakȣ копіĭ; (în цen:) fakȣ, прічinȣĭeskȣ чева; (în ръȣ) ȣneлteskȣ. «Κακὸν φυτεύειν τινί». Іл: О. [φυτὸν].

Φυτηκομέω, Φυτηκομία, Φυτηκόμος, поet: în локȣ φυτοκομέω, ші чл:

Φυτικὸς, ὴ, ὸν, ал плantелор, atinгъtopȣ de sadȣpĭ, (Fpanц:) вецеtaлȣ. [ші

Φύτιος, α, ον, =Φυτάλιος (епit: de feлȣpite zeitъцĭ). [φυτὸν].

Φύτλη (ἡ), поet: în локȣ de φύσις, neamȣ, opiцinъ, soĭȣ.

Φυτοειδῶς, adв: în feлȣ de (ка niшte) плante. [φυτὸν, εἶδος].

Φυτοεργὸς (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локȣ de φυτουργός. [ші

Φυτοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, кȣлtівȣ плante.

Φυτοκομία (ἡ), кȣлtівape de плante. [din

Φυτοκόμος (ὁ, ἡ), кȣлtівъtopȣ de плante. || (sȣвst:) гръdinapȣ. [ші

Φυτόκομος (ὁ, ἡ), поet: (локȣ) кȣлtівatȣ în плante. [φυτὸν, κομέω].

Φυτὸν (τὸ), sadȣ, плantъ, eapвъ, пomȣ, (în цen:) op че pesape din пъmîntȣ; (пaptik:) че se кȣлtівъ în гръdinъ; (fir: în поeцĭ) копілȣ (odpasлъ); (în цen:) креatȣръ, креskъtȣръ a кȣĭва. «Χαρίτων —». Tкр: (вezĭ ші μέλημα). 2) (în пропр: nȣm:) лîmвa кîĭneлȣĭ (o вȣpianъ). 3) (ȣne opĭ) =Φῦμα, ȣdmъ, ȣmfлъtȣръ, вȣвoĭȣ; (прinч: neȣt: ал лȣĭ...

Φυτὸς, ὴ, ὸν, pesъpitȣ, saȣ de sъdit (ка sъ pesape); (ȣne-opĭ) продȣкtikȣ, пръsitopȣ. [φύω].

Φυτοσκαφία (ἡ), sъпape de плante; (пaptik:) desгропape de пomĭ. [din

Φυτόσκάφος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) sъпъtopȣ, пръшitopȣ de плante; saȣ desгропъtopȣ de пomĭ; (прin întind:) гръdinapȣ. 2)(пропapoкs:) sъпatȣ пentpȣ sъdipe, кȣлtівatȣ. «Γῆ —». Non: [φυτὸν, σκαφή].

Φυτοσπορία (ἡ), semъnape, saȣ sъdipe de плante; (пomĭ, віĭ, ші чл:). [din

Φυτοσπόρος(ὁ, ἡ) semъnъtopȣ (sъditopȣ) de плante; (поet: fir:) nъskъtopȣ. [φυτὸν, σπόρος].

Φυτοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskȣ (кȣлtівȣ) sade, saȣ плante. [ші

Φοτοτροφία (ἡ), кȣлtівape de плante. [din

Φυτοτρόφος, (ὁ, ἡ), кȣлtівъtopȣ (хръnitopȣ) de плante, =Φυτοκόμος; saȣ kontpiвȣitopȣ ла aчeasta. [φυτὸν, τρέφω].

Φυτουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкpezȣ în кȣлtівape de плante; (în цen:) кȣлtівȣ (îngpiжeskȣ) чева. [φυτουργός]. [de ȣnde

Φυτούργημα (τὸ), efeкtȣл, saȣ oвĭeкtȣл кȣлtівъpiĭ de плante, плantъ, saȣ локȣ кȣлtівatȣ. 2) = кȣ...

Φυτουργία (ἡ), = Φυτοκομία, кȣлtівape de плante. [ші

Φυτουργικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла кȣлtівape de плante. «Φυτουρτουργική». meштешȣгȣл кȣлtівъtopȣлȣĭ de плante. [ші

Φυτούργιον (τὸ), локȣ îndemînatikȣ ла кȣлtівape de плante, = Φυτώριον. [din

Φυτουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ în кȣлtівape de плante. || (sȣвst:) гръdinapȣ; saȣ віepȣ. 2) (fir:) tatъ; (în цen:) креatopȣ, opiцinъtopȣ. [φυτὸν, ἔργον].

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtopȣ de плante. [φυτὸν, φέρω].

Φυτόω -ῶ, віit: -ώσω, (neîntp: saȣ înd: în акt:) пpefakȣ (ші пas: mъ пpefakȣ) în плantъ, mъ fakȣ (креskȣ ка o) плantъ [ші

Φύτρα (ἡ) гл: =Φύτλη. [ші

Φυτώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, asemenea, saȣ din feлȣл плantелор. [ші

Φυτὼν, ῶνος (ὁ), sъdetȣ, saȣ sъdiшȣ, локȣ копpinzъtopȣ de (sъditȣ кȣ) плante, пomĭ, віĭ, ші чл: [φυτὸν].

Φυτώνυμος (ὁ, ἡ), пpenȣmitȣ dȣпe nȣmeлe вpe ȣneĭ плante. [φυτὸν, ὄνομα].

Φύτωρ, ορος (ὁ), nъskъtopȣ, tatъ; (în цen:) продȣкъtopȣ. [φύω].

Φυτώρειον, saȣ Φυτώριον (τὸ), плц: [φυτὸν, ὥρα] pesadniцъ, saȣ (Fpanц:) пeпiniepъ, локȣ, ȣnde se пъstpeazъ (se кȣлtівъ) плante saȣ пomĭ пentpȣ pesъdipe.

Φύω, [în afin: кȣ ὕω] віit: -φύσω, (nex: ἔφυσα, ші 2: ἔφυν, ші maĭ noȣ ἐφύην, tpe:

de кȣ: în локȣ de prez: πέφυκα) fakȣ a pesъpi, a se naшte чева (daȣ fpȣnze, skoцȣ перї, dinцї, ші чл); (fir:) naskȣ, креezȣ, продȣкȣ; (nestp: преа рар ші poet: în локȣ de обіч: miж: saȣ nas:) pesъpȣ (проп; ші fir:); mъ naskȣ; kreskȣ; mъ продȣкȣ, mъ fakȣ; (партік: în miж: tpe: de кȣ: neste-sъвîр: ші nex: 2:) sîntȣ din natȣръ astfeлȣ saȣ алtfeлȣ, amȣ oarekape fipeaskъ însȣшime; (кȣ ак: кȣ преп: saȣ inf:) sîntȣ din natȣръ dispȣsȣ, saȣ îndemînatikȣ ла (fъкȣtȣ цentpȣ) чева; (ȣneopї) обічнȣїeskȣ a.; (simn:) sîntȣ, eksistȣ. «Τὸ δὲ σκῆπτρον οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει». Іл: А. «Οὐ τῆς αὐτῆς γῆς ἐστι καρπόν τε θαυμαστὸν φύειν καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια». Ep: (ші fir:) «Γλῶσσάν τε οὐκ ἔφυσε». Ep: n' ape. «'Οδόντας («Πτερὰ «Πώγωνα) φύειν». Apstf: Ep: a skoate. «'Επὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύειν». Ткр: (ші fir:) «Φρένας («Νοῦν) φύειν». Sef: a dobîndi minte, a se înцелепцi. «Δόξαν φύειν». Ep: a авеа despre sine пъреpe, къ este чева. «Εἴ τις, παρ' ἃ ὁ Θεός ἔφυσε, ποιεῖ, δίκην δίδωσι». Ksn: (ші ȣpmînd inf:) «Ἃ οἱ θεοὶ ἔφυσάν σε δύνασθαι». Ksn: (ші абsoл: în партч:) «'Ο φύσας». Лs: nъskъtopȣл, tatъл. "'Ο φύσας με,,. Sof: tatъл meȣ. (ші nestp:) "'Ανδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει,,. Om: (ші miж: saȣ nas:) «Οὔτε φυτεύουσιν, οὔτ' ἀρόωσιν, ἀλλ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι». Od I. «Ὑψηλαὶ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι». Ткр: «Πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, λωτός τ' ἠδὲ θρύον, τὰ περὶ ῥέεθρα ποταμοῖο πεφύκει». Іл: Ф. «Θάμνος ἐλαίης ἔφυ». Od: Ψ. (ші fir:). «Πρᾶγμα φυόμενον ἐν τῇ 'Ελλάδι». Dm: (ші кȣ цen: кȣ преп:). «Τὰ φυόμενα ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς πεφύκει». Іл: Δ. «Χεῖρες ἐξ ὤμων ἐπέφυκον». Es: «'Εν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρῃ ἔφυτε καὶ ἐτράφητε». Ksn: «'Εξ ἧς ἔφυσαν». Iskp: (ші în ел: de преп:). «Διὸς πεφυκὼς». Ep: «Πιστοὺς μὴ νόμιζε φύσει φύεσθαι ἀνθρώπους». Ksn: (ші кȣ преп:). «Ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν». Apst: sîntem din natȣръ fъkȣцї. (ші кȣ adв:) «Οἱ τὰ σώματα πρὸς ὥραν εὖ πεφυκότες». Ksn: «'Ο καρκῖνος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πρὸς ἰσχὺν ἄριστα πεφυκότας ἔχει». Ksn: «Πῶς πέφυκεν»; Esx: че feлȣ este natȣралȣл лȣї? «Οὕτω ταῦτα πέφυκε». Dm: astfeлȣ este natȣра лор. «Ζῶ, ὡς πέφυκα». Dm: прекȣm sîntȣ din natȣръ. (ші кȣ inf:) «Ὑπὸ τῶν φύσει πεφυκότων φιλεῖν». Ksn: «Πεφύκασι φιλοσκώμμονες εἶναι». Epd: «Εὑρίσκεται καὶ χολὴν οὐκ ἔχοντα, πεφυκότα ἔχειν». Apst: fiind din natȣръ a авеа. «Οἱ Αἰολεῖς πεφύκασι πλεονάζειν τὸ β». Sxл: (ші абsoл:). "Ὅπως μείζων δοκοίη εἶναι, ἢ ἐπεφύκει». Ksn: dekît epa din natȣръ. (ші simn: în локȣ de вербȣ sȣвst:). «'Αληθὲς τοῦτο πέφυκεν». Алкs: Afpd: «Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἤ... 2) poet: (кȣ dat: în ел: de преп: πρὸς, saȣ ἐν). «Πεφυκὼς ὑμὴν τῷ κερατοειδεῖ». Гал: în локȣ de προσ(ἐμ)πεφυκὼς.

Φῶ, φῇς, φῇ, φῶμεν, ші чл: sȣп: ал лȣї φημὶ.

Φώγανον (τὸ), basȣ de fpint, saȣ пръжit, tirae. [din

Φώγνυμι, ші Φώγω, biit: φώξω, saȣ φώσω, (nex: ἔφωσα, nas: tpe: de кȣ: πέφωγμαι, ші πέφωσμαι, nex: nas: ἐφώχθην, saȣ ἐφώσθην)=Φρύγω, ȣsȣкȣ fpirînd, пръжeskȣ. [φῶς].

Φώϊξ, ϊκος (ἡ),=(saȣ греш: în локȣ de) Πώϋξ.

Φωΐς, ίδος (ἡ), poet: în локȣ de φῴς, φῳδὸς. ziч:).

Φωκάδιον (τὸ), dim: ал лȣї φωκὰς. (bezї

Φώκαινα ης (ἡ),=Φώκη.

Φωκαΐς, ΐδος (ἡ), mi

Φωκαΐτης, ου (ὁ), (se înц: στατὴρ) o monetъ de проastъ калitate a Fокаenілор. [Φωκαεὺς].

Φωκὰς, άδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de basȣ; (ал кърȣїa dim: φωκάδιον se eksплікъ) basȣ de mipeasmъ. [ші

Φώκη (ἡ), ȣnȣ feлȣ de kitȣ. [φώγω, poate пentpȣ nerpічїoasa лȣї пїеле).

Φωκίων, ωνος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de пasъpe.

Φῶκος (ὁ),=Φώκη (poate чел de партеа бърбъteaskъ).

Φωκτὸς, ὴ, ὸν, [φώγω] ȣskatȣ din fpiцepe, пръжitȣ. (de ȣnde || sȣвst:) «Φωκταὶ». Лȣч: (Лksf:) ȣnȣ feлȣ de mînkape пръжitъ.

Φωλάζω, biit: -άσω,=Φωλεύω. [din

Φωλὰς, άδος (ἡ), bîpîtъ (askȣnsъ) în кȣїбȣл, saȣ кȣлкȣшȣл sъȣ. «Ἄρκτος—». Ткр: amopцitȣ în bizȣina sa eapna. || (sȣвst:) ȣnȣ feлȣ de skoїkъ, (алt.) φωλὶς. 2) плinȣ de гъȣрї (кȣїбȣрї). || (sȣвst:)=кȣ...

Φωλεὰ, saȣ Φωλέα (ἡ), =Φωλεὸς.

Φωλεὰ (τὰ), îm: nepгл: ал лȣї φωλεὸς.

Φωλεία (ἡ), înкȣїбape, sълъшлȣipe în кȣїбȣ; (партік:) amopцipea (somnȣл) ȣpsȣлȣї, ші ȣnopa алte feape пе вpemea epneї în bizȣineле лор. [φωλεύω].

Φωλειὸς (ὁ), poet: în локȣ de ...

*

Φωλεὸς (ὁ), (în цen:) пештеръ; (партік:) гаѕръ, вizѕinъ, кѕлкѕшѣ de feapъ; saѣ кѕївѣ de пъsъpї, ші чл:, (алт:) γωλεός; (dѕпе Ion:) локѣ, ѕnde se adѕnъ mѕлцї, kasinѣ, шкоалъ, ші чл: [κοῖλος, κουλεὸς].

Φώλευσις, εως (ἡ),=Φωλεία. [din

Φωλεύω, віit: -εύσω, шezѣ вîpîtѣ (askѕnsѣ) în вizѕina, saѣ кѕївѕл meѣ; (партік:) dopmѣ amopцitѣ (ка ѕpsѕл, ші ѕnеле алте feape) пе вpemea epneї; (fir:) tpъїeskѣ petpasѣ ла о парте. [ші

Φωλεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѣ de (ка ѕnѣ) кѕївѣ, saѣ вizѕinъ; къвъnatѣ, saѣ пештеposѣ. [φωλεὸς].

Φωλητὴρ (ὁ), гls: чел че stъ în кѕївѣ, saѣ ка întp' ѕnѣ кѕївѣ, (ad:) totdaѕna întp'ачелашї локѣ,=Οἰκουρὸς. [neîntp: φωλέω]. [de ѕnde

Φωλητήριον (τὸ), гls: = Φωλεὸς; (fir:) локѣ, ѕnde se adѕnъ de петречере.

Φωλία (ἡ), = (saѣ греш: în локѣ de) φωλεία.

Φωλίον (τὸ), dim: ал лѕї φωλεός, кѕївѕлецѣ.

Φωλὶς, ίδος (ἡ),= Φωλὰς, ѕnѣ felѣ de пеште de mape, че 'шї formeazъ кѕївѕл din mѕkositatea tpѕпѕлѕї sъѣ.

Φωνάεις, εσσα, εν, Dop: în локѣ de φωνήεις.

Φωνᾶντα, Dop: în локѣ de φωνάεντα.

Φωνάριον (τὸ), dim: ал лѕї φωνίον.

Φωνασκέω -ῶ, (ші між:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, îmї ekseрчezѣ гласѕл, mъ deпpinzѣ a kînta, saѣ a деклама; ѕpmezѣ пentpѕ ачеasta ѕnѣ felѣ de dietъ· [φωνασκὸς]. [de ѕnde

Φωνασκητὴς, οῦ (ὁ),=Φωνασκὸς.

Φωνασκία (ἡ), deпpindepe a гласѕлѕї (ла kîntape, saѣ деклamape); (пpin întind:) ворвіpe de deпpindepe; (пpin ѕpm:) ворве ші stpiгъte mapї fъpъ înцелесѣ. [ші

Φωνασκικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѣ, saѣ potpiвitѣ ла deпpindepe de гласѣ, saѣ stpiгъpї fъpъ înцелесѣ. [φωνασκὸς]. [de ѕnde

Φωνασκικῶς, adв: кѕ stpiгъte de deпpindepe.

Φωνασκὸς (ὁ), deпpinzъtopѣ de гласѕл sъѣ, saѣ ал алтора, înвъцъtopѣ de kîntъpї, saѣ de деклamaцie (Fpanц:), деклamatopѣ. [φωνὴ, ἀσκέω].

Φωνεῦντα, Dop: în локѣ de φωνοῦντα, neѕt: îm:, ші

Φωνεῦντες, Dop: în локѣ de φωνοῦντες, върв: îm:, ші

Φωνεῦσα, Еол: în локѣ de φωνέουσα, fem: партч: ал лѕї ...

Φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцѣ гласѣ, stpiгѣ, ворвеskѣ tape; kїemѣ пе чinева (пpinч: пе nѕme, saѣ кѕ гласѣ mape), (обшт:) stpiгѣ пе чinева; (поет: în цen:) zikѣ, порѕnчeskѣ, opdonѣ; (stpъm:) гpъїeskѣ кътpe чinева, ворвеskѣ. || (між: гpam:) sîntѣ вокалъ (D. Ал:). || (пas:) mъ nѕmeskѣ, mъ kїemѣ, ші чл: «Οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, ἀλλ' ἐπάγην». Ткр: «Φωνήσας προσέφη». Om: (ші în парл:) «Ἔπος φάτο, φώνησέν τε». Om: (ші кѕ ак:). «Θεᾶς ὄπα φωνησάσης». Od: Ω. «Ἀοιδὸς αἰόλα φωνέων». Ткр: (ші stpъm:) «Καί μιν φωνήσας». Om: «Οὗτος, σὲ φωνω». Sof: «Τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου». Skp: «Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι». Skp: (ші adв:). «Φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων,,. Ep: (ші пas:) «Τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται». At: [din

Φωνὴ (ἡ), [φημὶ] гласѣ, граїѣ; (în цen:) stpiгъtѣ, sѕnetѣ, вѕetѣ; (пpinч: desпpe oamenї) кѕвîntѣ, ворвъ; лimвъ, diaлектѣ. «Ῥῆξαι φωνήν». D: Ал: "Φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε σμερδνῶς βοῶντος,,. Іл: O. «Αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐη,,. Ep: "Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος,,. Skp: (ші desпpe вite) «Βοῶν δ' ὥς γίγνεται φωνή,,. Od: M. «Ἀηδὼν... χέει πολυαχέα φωνὴν,,. Od: T. «Ἁ φωνὰ Δώριος,,. Ткр: "Φωνῇ δὲ νομίζουσι Σκυθικῇ,,. Ep: [de ѕnde

Φωνήεις, εσσα, εν, чел кѕ însѕшime de гласѣ, гръіtopѣ. «Ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα». Лкs: (гpam:) «Φωνήεντα (înпpeѕnъ ші fъpъ) γράμματα». вокале лitepe (кape de sine fak гласѣ).

Φώνημα (τὸ), sѕnetѣ de гласѣ, de граїѣ, =Φθέγμα. [φωνέω].

Φωνῆς, ῆσσα, ῆν, în kontpak: în локѣ de φωνήεις.

Φώνησις, εως (ἡ), stpiгape, гръіpe, ші чл: [ші

Φωνητήριος, α saѣ ος, ον, кѕвenitѣ, saѣ foлositopѣ ла глъsѕіpe.

Φωνητικὸς, ὴ, ὸν, = Φωνητήριος. «Ὄργανα φωνητικὰ,,. Лкs: пpin кape гръim, saѣ ворвim, лimва, ші чл: 2) =Φωνήεις, пъpташѣ de гласѣ. [φωνέω].

Φωνίον (τὸ), dim: ал лѕї φωνή.

Φωνομαζέω -ῶ, віit: -ήσω, [φωνὴ, μάζα] îmї formezѣ гласѕл. (вezї ші φυράω).

Φωνομαχέω-ῶ, віit: -ήσω, mъ чeptѣ desпpe гласѕpї (siлаве, zічepї, ші чл:). [ші

Φωνομαχία (ἡ), чeaptъ desпpe гласѕpї (siлаве, ші чл:). [φωνὴ, μάχη].

Φωνόμιμος (ὁ, ἡ), imitъtopѣ de гласѕpї,

saŭ de гласѹл ор кѹї. [φωνὴ, μῖμος].

Φώρ, φωρὸς (ὁ), [de ачі) fѹрŭ, хоцŭ, tîлхарŭ; (арх: ші etimлц:) воїнікŭ, бърбатŭ; (fir:) ѹнŭ felŭ de нелѹкрътоаре алвінъ (алта dekît tpîntopѹл). «Φώρων λιμήν„. ѹнŭ портŭ маї ла о парте апроапе de Atena, ѹnde тръцеаŭ маї обічнѹit негѹцъторіï кѹ мърfї de контрабандъ. [вezї ші φὼς, saŭ din φέρω]. [de ѹnde

Φωρὰ, ᾶς, (ἡ), fѹртїшагŭ, хоціе. [ші

Φώρα, ας (ἡ), ѹрмъріре спре афларе de fѹрŭ. 2) în Лрт: = кѹ...

Φώρασις, εως (ἡ), въdіре de fѹрŭ; (în цен:) прindepe de fѹрŭ (ші чл:) în fantъ. [ші

Φωρατὴς, οῦ (ὁ), въditорŭ de fѹрŭ; saŭ прinzъторŭ de хоцŭ, ші чл: în fanta sa.

Φωράω -ῶ, віit: -άσω, каѹтŭ съ гъseskŭ, saŭ ѹрмъріnd аfлѹ (daŭ пеste) fѹрŭ, saŭ лѹкрѹ de fѹрat; прinzŭ пе fѹрŭ în fantъ; (în цен:) черчетînd гоneskŭ, deskoперŭ, daŭ de faцъ (пе ор че віноватŭ). [φώρ].

Φωρεία (ἡ), =Φωρά, fѹртішагŭ, хоціе.

Φωρὴ (ἡ), поет: Ion: în локŭ de φωρά.

Φώρης, ου (ὁ), поет: Ion: în локŭ de φώρ.

Φωριαμὸς (ὁ), поет: [φέρω, saŭ χωρέω] ладъ (прінч: пентрѹ пѹнере în пъstpape de хаїне).

Φωριάω -ῶ, віit: -άσω, гл: în локŭ de Φωράω.

Φωρίδιος, α saŭ ος, ον, поет: în локŭ de..

Φώριος (ὁ, ἡ), [φὼρ] fѹратŭ, saŭ de fѹрat; (fir:) askѹnsŭ. «Λέκτρα— „. поет:= Κλεψιγαμία || (sѹбst:)Φώριον,лѹкрѹ de fѹрat

Φωρότατος, η, ον, ком: sѹпрл: ал лѹї φώρ, =Κλεπτίστατος. «Κάπηλος —». Sofp:

Φῶς, φωτὸς (τὸ), (цен: îm: φώτων) în контрак: din φάος, (în цен:) ор че лѹmineazъ, fокŭ, лѹmînape, канделъ, лампъ, ші чл:.; лѹminoasъ fepeastpъ; (їар прінч:) лѹmina soapeлѹї (a zілїї); (прin întind:) окїѹл; (fir:) вѹкѹріе; віацъ; mîntѹіре; pesѹfлape; mînгїїере; (тлц:) лѹminape de sѹfлetŭ (прin кредінцъ), Dѹmnezeeskѹл dapŭ. "Δᾷδας ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει». Od: "'Εν μὲν τῷ στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσιὼν„. Ksn: «'Επεισπίπτουσι τοῖς φύλαξι πίνουσι πρὸς φῶς πολύ„. Ksn: "Αἰτήσας φῶτα„. Skp: Φάος ἠελίοιο„. Om: "Φῶς γίγνεται„. Плт: se лѹmineazъ de zi. "Εἰς φῶς ἔρχεται». Лкs: se наште, ese ла лѹminъ. "Μετατιθέναι φῶτα„. Пл: a stpъmѹta fepestpeле, ка sъ віе лѹminъ dintp' алтъ парте. (ші fir:). "Μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς Κύκλωπος». Eѹp: (ші fir:) "Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν». Іл:Z. (ші în аклт:) "Ὦ φίλτατον φῶς„! Sof: (ші тлц:) "'Ο θεὸς, ὁ πατὴρ τῶν φώτων„. Skp: "Υἱοὶ φωτὸς, καὶ υἱοὶ ἡμέρας„. Skp: "Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς„. Skp: кредінцеї. "'Η τῶν φώτων ἡμέρα„. Бisep: zioa, în каре se вotezaŭ (se лѹminaŭ) înіцiaцiї.

Φὼς, [φημί, saŭ φύω] φωτός (ὁ), (цен: îm: φωτῶν) поет: omŭ; (прінч:) бърбатŭ, воїнікŭ (de ѹnde Dop: Φώρ). (преа рар despре мѹїерї).

Φῷς, φῳδὸς (ἡ), контрак: în локŭ de Φωΐς, semnŭ рошѹ, saŭ бъшікъ în пїеле din арsътѹръ, арsѹръ.

Φώσκω, (întpeв: прінч: пѹmaї în комп:) în локŭ de φαύσκω, лѹminezŭ.

Φώσσων, ωνος (ὁ), = Φώσων.

Φωσσώνιον (τὸ), = Φωσώνιον.

Φωστὴρ (ὁ), (în цен:) лѹminъторŭ; (партік:) stea лѹminoasъ; (ѹne-орї) fepeastpъ.

Φωσφόρεια (τὰ), =Φωσφόρια.

Φωσφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: adѹкŭ, înпръштіŭ лѹminъ, лѹminezŭ. [ші

Φωσφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвътоаре кѹ пѹртаре de fъклїї, saŭ în onoapea ѹneї zeїtъцї пренѹmite Φωσφόρος. [din

Φωσφόρος (ὁ, ἡ), adѹкъторŭ, saŭ pesпînditорŭ de лѹminъ, лѹminosŭ, stpълѹчїosŭ. "Ἥρα — „. D: Ал: Жѹna Романілор. "Ἄρτεμις — „. лѹna. || (sѹбst:) пѹртъторŭ de fъклiе; (în проп: пѹmipe) лѹчаfъpѹл de dimineaцъ, (алт:) ἑωσφόρος. [φῶς, φέρω].

Φώσσων, ωνος (ὁ), [Eцiпt:] пînzъ проastъ de inŭ, saŭ кîпіпъ; (în цен:) пînzъ; (партік:) пînzъ de корабіе. [de ѹnde

Φωσώνιον (τὸ), dim: ал лѹї φώσων, о бѹкатъ de пînzъ; (партк:) просопŭ. шfepгарŭ de пînzъ de inŭ.

Φωταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, dѹкŭ пе чінева кѹ лѹminъ, îї лѹminezŭ; (fir:) лѹminezŭ sѹfлetѹл (mintea); iniцiezŭ în mistepiї. [ші

Φωταγωγία (ἡ), dѹчере (кълъѹzіре) кѹ лѹminъ; (fir:) лѹminape de sѹfлetŭ; iniцiape în mistepiї. [ші

Φωταγωγικὸς, ἡ, ὸν, кѹвенітŭ, saŭ folositорŭ ла лѹminape; (ші fir:) =Μυσταγωγικος. [din

Φωταγωγὸς (ὁ, ἡ), [φῶς, ἄγω] dѹкъторŭ de чінева ѹndeва кѹ лѹminъ. || (sѹбst: бърв:) = Μυσταγωγός, iniцiatорŭ în mistepiї; (fem:) fepeastpъ adѹкътоаре de лѹminъ.

Φωταύγεια (ἡ), лѹчіре de лѹminъ. [din

Φωταυγὴς, έος, ші поет: Φώταυγος (ὁ, ἡ), pesпîndіtopŭ (плінŭ) de лѫminъ, кѫ totѫл лѫminosŭ. [φῶς, αὐγὴ]. [de ѫnde

Φωταυγῶς, adв: кѫ stpълѫчіpe de лѫminъ.

Φωταψία (ἡ), [φῶς, ἅπτω] апрindepe de лѫminĭ, лѫminaцie.

Φωτεινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), гл: лѫminosŭ ла faцъ, stpълѫчĭosŭ, stpъвъzosŭ. [φωτεινὸς, εἶδος].

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, лѫminosŭ, stpълѫчĭosŭ; (fir:) кѫpatŭ, desлѫшitŭ. [φῶς φωτὸς].

Φωτεμβολέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) багŭ, întpodѫкŭ лѫminъ, лѫminezŭ. [φῶς, ἐμβολὴ].

Φωτίγγιον (τὸ), dim: ал лѫĭ φῶτιγξ, (Fpanц:) flageolet.

Φωτιγγιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopŭ кѫ fлаѫtѫл, fлаѫtistŭ. [din

Φῶτιγξ, ιγγος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de fлѫepŭ, (Itл:) fлаѫtŭ. [φύσιγξ].

Φωτίζω, віit: -ίσω, лѫminezŭ. «Ὁ ἄνθραξ οὐ φωτίζει, ὥσπερ ἡ φλὸξ». Tfp: (stpъm: maĭ noŭ) faкŭ чева лѫminosŭ; лѫminezŭ пе чіnева; (fir:) înкѫnoшtinцezŭ, eкsплікŭ, desлѫшeskŭ; (Тлц:) iniцiezŭ în mistepiĭ; (Бisep:) вotezŭ. [φῶς φωτὸς]. [de ѫnde

Φώτισμα (τὸ),= Φωτισμὸς, лѫminъtѫpъ; (Тлц) лѫmina, dapѫл кpedinцeĭ; (Бisep:) вotezѫл. [ші

Φωτισμὸς (ὁ), лѫminape (акt: saŭ пas: проп: ші fir:); (Бisep:) sfinцipe пpin sfîntѫл вotezŭ. [ші

Φωτιστήριον (τὸ), (Бisep:)=Βαπτιστήριον, saŭ Βάπτισμα. [ші

Φωτιστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) κῶς, чел кѫ însѫшime de (îndemînatikŭ) a лѫmina.

Φωτοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, asвîpлŭ, pesпîndeskŭ лѫminъ. [φωτοβόλος]. [de ѫnde

Φωτοβόλημα (τὸ), pesпîndіtъ лѫminъ.

Φωτοβόλος (ὁ, ἡ), asвîpлitopŭ, pesпîndіtopŭ de лѫminъ, лѫminъtopŭ, [φῶς, βάλλω].

Φωτογονία (ἡ), naштepe de лѫminъ. [φῶς, γόνος].

Φωτοδοσία (ἡ), dape de лѫminъ. [ші

Φωτοδότης, ου (ὁ), ші Φωτοδότις, ιδος (ἡ), dъtъtopŭ de лѫminъ. [φῶς, δίδωμι].

Φωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ кѫ лѫmina, saŭ stpълѫчitŭ ка лѫmina. [φῶς, εἶδος].

Φωτολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ),=Φωταυγὴς, stpълѫчĭosŭ de лѫminъ. [φῶς, λάμπω].

Φωτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de лѫminъ. [φῶς, ποιὸς].

Φωτοφάνεια (ἡ), apъtape de лѫminъ, лѫminape, лѫчіpe. [φῶς, φαίνω].

Φωτοφορέω -ῶ, ліit: -ήσω, = Φωσφορέω.

Φωτοφόρος (ὁ, ἡ),=Φωσφόρος.

Φωτοχυσία (ἡ), pевъpsape de лѫminъ, лѫminaцie (пeste totŭ копpinsѫл). [φῶς, χύσις].

Φωτωνυμία (ἡ), пpenѫmipe de ла лѫminъ, saŭ nѫme fopmatŭ din zічepea [φῶς, ші ὄνομα].

Φωχθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: de пaptч: ал лѫĭ φώγω.

X

Χ, χ, (τὸ), xi, nedeкл: a doъ zeчĭ ші doa лiтepъ a Елeniкѫлѫĭ алfaвetŭ. || (apitm:) χ', шase sѫte (600), saŭ ал шase sѫteлea; ші χ, шase sѫte de miĭ (600,000).

Χ', поet: în aпostp: (maĭ 'nainte de вокалъ asпipatъ) în локŭ de κε, saŭ (пpea pap) în локŭ de καὶ.

Χά, saŭ (maĭ коpeкt:) χὰ, Dop: поet: (în întpѫn:) în локŭ de καὶ ά = καὶ ἡ.

Χαδέειν, поet: în локŭ de χαδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫĭ χανδάνω.

Χάζομαι, [ἅζω, вezĭ maĭ жos] віit: χάσομαι, (nex: ἐχασάμην, ші Ion: κεχαδόμην, saŭ ἐκεχαδόμην) поet: mъ tpaгŭ înaпoĭ, mepгŭ dandapateле, mъ petpaгŭ; (кѫ inf:) mъ temŭ, mъ îndoĭeskŭ, mъ fepeskŭ. "Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,,. Om: (ші кѫ цen: кѫ пpeп:) "Χάζετο δ' ἐκ βελέων». Iл: II. (maĭ des în eл:) "Πυλάων ("Μάχης) χάζεσθαι». Om: (ші кѫ inf:) "Δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι (кape însъ поate fi ші οὐχ ἅζομαι),,. Eѫp: (în пpozъ este maĭ intpeв: ἀναχάζομαι). || (însemn:, къ nex: κεκαδεῖν, ші віit: κεκαδήσω se dedѫк ла κήδω, ĭap nex: χαδεῖν, ші tpe: de кѫ: κέχανδα ла χανδάνω).

Χαίνω, [imit: în afin: кѫ ἄω, ἀάζω] віit: χανοῦμαι, (nex: ἔχανον, tpe: de кѫ: în локŭ de (ші maĭ întpeв: de кît) пpez: κέχηνα) каskŭ гѫpa; (fir: desпpe лѫкp:) sîntŭ къskatŭ, кpъпatŭ; (în цen:) mъ desпікŭ; (кѫ ак: кѫ пpeп:) deskizŭ гѫpa, ка sъ înгiцŭ чева; (de ѫnde пpin întind:) aшtentŭ, saŭ mъ ѫitŭ кѫ гѫpa къskatъ; (ші fir:) îmĭ пiponeskŭ toatъ лѫapea aminte saŭ dopinцa ла (staŭ, saŭ ѫmблѫ кѫ гѫpa къskatъ dѫпe) чева; (fъpъ kazŭ) staŭ кѫ гѫpa къskatъ, sîntŭ каskъ-гѫpъ (вezĭ κεχηναῖος); поet: кѫ ак: dip: ші ѫne-opĭ кѫ цen:

кѣ преп: indip:) zikĕ op че 'mĭ вine în гѣръ înnpotiва кѣĭва, клefeteskĕ пе чinева. "Χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας». Ткр: "'Εκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα κροτάφοιο χανόντος,,. Ткр: (кѣ dat: antixap:) "Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών,,! Om: sъ mi se desnive (sъ mъ inriцъ) пъmînтѣл! (ші кѣ ак; кѣ преп:) "Πρὸς κῦμα χανών,,. Od: M. къskînd гѣра, ка sъ intpe вndъ de mape înтр' însa. (ші прin înтind:) "Πρὸς τὰς διανομὰς κεχηνότες». Лкѕ: прibind кѣ atenцie кътре... (ші кѣ ак: stръm:) "'Οϊζυρόν τι χανεῖν». Кал: a skoate din гѣръ, a snвne. (ші кѣ цеп: кѣ преп: indip:) "Δεινὰ ῥήματα χανεῖν κατά τινος,,. Sof: a върsa din гѣръ. || (tpe: de кѣ: κέχανδα se dedвче ла χανδάνω.

Χαῖος (ὁ), поеt: [în afin: кѣ χαῦνος] кокĭржata bîtъ a чĭовanilор.

Χάϊος, α, ον, Dop: Лакоп: în локĕ de ἀρχαῖος, antikĕ; (прin врm:) вънĕ, поbілĕ, sinчерĕ, чinstitĕ.

Χαιρεκακέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вѣкѣрĕ de ръѣл алtѣĭа. [ші [din

Χαιρεκακία (ἡ), вѣкѣpie de ръѣл алtѣĭа.

Χαιρέκακος (ὁ, ἡ), вѣкѣposĕ, веселĕ de ръѣл алtѣĭа. [χαίρω, κακόν].

Χαίρεσκε, поеt: în локĕ de ἔχαιρε.

Χαιρετίζω, biit: -ίσω, salътĕ [прin zіч: χαῖρε], xepetiseskĕ, saĕ daĕ вънъ zioa; (în цеп:) компliментezĕ, прiimeskĕ (mъ портĕ) прieteneшte. [de вnde

Χαιρετισμὸς (ὁ), компliментape (прin zіч: de χαῖρε), xepetismĕ, dape de вънъ zioa; прieteneaskъ вizitape, saĕ прiimipe.

Χαιρέφυλλον (τὸ), вnĕ felĕ de плantъ, (alt:) ἄνθρησκον, (Fpanц:) [de avi] cerfenil, asmaцѣkĭĕ. [χαίρω, φύλλον].

Χαιρηδὼν, όνος (ἡ), kom: în локĕ de χαρά (dвпе ἀλγηδὼν). [χαίρω].

Χαιρησιφονέω -ῶ, biit: -ήσω, (гls:) amĕ mълцвmipe a omopî. [χαίρω, φόνος].

Χαιρομυσὴς, грeш: in локĕ de χειρομυσής.

Χαιροσύνη (ἡ), гls: în локĕ de χαρά, вѣвѣpie, веселie. [din

Χαίρω, biit: Χαιρήσω, ші Χαρήσομαι, (пех: ἐχάρην, ші прea pap ἐχαίρησα, tpe: de кѣ: înтpeв: прinч: în паrtч: în локĕ de прez: κεχάρηκα, saĕ κεχάρημαι) mъ вѣкѣpĕ; (кѣ dat:) mъ mълцвmeskĕ de чева, saĕ simцĕ mълцвmipe în чева; (поеt: кѣ паrtч:) обічnвieskĕ, saĕ ĭввeskĕ a ... "'Ο παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνήλατο, καὶ πλατάγησε νικήσας». Ткр: (ші кѣ dat: saĕ ак: xot:) "Κεχάρηντο δὲ θυμῷ». Om: Imn: «Χαρείη δέ τε φρένα μήτηρ». Іл: Z. (ші кѣ ак: ка defin:). «Ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην». Skp: (ші кѣ dat: кѣ преп: кавsat:) «Γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης». Ткр: (ші шаї des ел:). "Κεχαρηότα νίκῃ,,. Om: "Χαίρουσιν ἀνέρες νίκῃ,,. Od: X. "Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται,,. Es: "Οὐδενί οὕτω χαίρεις ὡς φίλοις ἀγαθοῖς,,. Ksn: (ші desnpe neînsвfл:) "Χαίρει ὑφάμμοις χωρίοις,,. Ткр: isввteшte în (ĭĭ npiesk) nisinoase локѣрĭ. (saĕ pap кѣ ак:) «Τὸ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς,,. Dm: "Τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσιν,,. Евр: "Χαίρειν τἄλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι,,. Sof: dopeskĕ a pъmînea tъ în челе-л-alte mълцвmitĕ, nвmaĭ aveasta nъ se faче. (ші кѣ цеп: прea pap) «Κεχαρημένη εὐνᾶς,,. Ткр: (ші кѣ паrtч:) "Χαίρω ἀκούων. Іл: T. askѣltĕ кѣ mълцвmipe. (ші înтp' alтъ акчеп:) «Τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι οἵ Ἕλληνες χαίρουσι.,. Ep: обічnвieск. "Εἴτε κάκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες, εἴτε σίττυβον,,. (Antf: în) At: "'Η ὅ,τι δήποτε καὶ χαίρεις ὀνομαζόμενος». D: Kas: te mълцвmeшtĭ a te nвmi (vezĭ ші φιλέω). || (naptik: fps:) «Οὔτιν' ὀΐω Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδόν ἔγχεος ἔλθῃ,. Іл: Φ. nъ se ва mълцвmi, se ва kъi. "Εἰ χαίρων ἀπαλλάξει,,. Dm: de ва skъпa nenedensitĕ. «Σὺ δή με ταῦτα; ... ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὖτ' ἐρεῖς,,. Apstl: dap nъ te вoĭĕ лъsa sъ te sfinцeшtĭ. || поrвnч:) Χαῖρε, (ші im:) Χαίρετε, (ші inf:) Χαίρειν, (se înц: λέγω σοι) este вnĕ felĕ de salътape, saĕ лвape de zioa вънъ (вънъ zioa! каде вънъ! ръmîĭ вънътosĕ! порокĕ! чeasĕ вънĕ sъ dea Dвmnezeĕ! ші чл:) "Τὸν Ἴωνα χαίρειν,,. Плт: вънъ zioa лвĭ... (ші în skpisopĭ) "Ξενοφῶν Γρύλλῳ χαίρειν,,. "Χαίρειν προσειπών τινα,,. Ksn: "Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε,,. Od: Ω. "Χαῖρε, γύναι, φιλότητι,,. Od: Λ. sъ 'цĭ fie de вine. "Εἴτε δὲ ἄνθρωπος, εἴτε δαίμων τις ἐστιν οὗτος ὁ Ζάμολξις, χαιρέτω,,. Ep: nъ ne пasъ. "Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος,,. Enгp: (ші în menaжatъ ekspnesie) "Χαιρέτω,,. în локĕ de ἐρρέτω, dвkъ se корвilор, пĭaръ, meargъ în neipe, ші чл: "Χαιρέτω, ὅστις τοῖος,,. Ткр: (de вnde) "Χαίρειν ἐᾶν, saĕ λέγειν, saĕ κελεύειν, saĕ "Μακρὰ ("Πολλὰ) χαίρειν εἰπεῖν, saĕ φράσαι τινι, saĕ τινα,,. Лкѕ: a пъrъsi кѣ totвл, a лъsa ла o nарte, aĭnъ вѣгa în seaпъ, a arъta nenъsвpe. "'Εα χαίρειν, εἴτε... εἴτε..,,. Плт: nъ 'цĭ nese. || "Τὸ χαίρειν, saĕ "Τὸ χαῖρον,,. Лкѕ: în локĕ de ἡ χαρὰ, вѣкѣpia.

Χαιτάεις, εσσα, εν, Dop: în локĕ de χαιτήεις. [din

Χαίτη (ἡ), коатъ de калъ, ші (maĭ noъ) de леъ; (despre omъ) пъръ лъnгъ; (fir: despre pomĭ) fpъnze, saъ fpъnzetъ (Fpanц:) feuillage. [de ъnde

Χαιτήεις, εσσα, εν, poet: чел къ пъръ лъnгъ, пъposъ; (mi despre pomĭ) fpъnzosъ, къ fpъnze лъnцĭ ші atîpnate. [mi

Χαιτόεις, εσσα, εν, poet: înd; în локъ de χαιτήεις.

Χαίτωμα (τὸ),=Χαίτη.

Χάλαζα, ης (ἡ), [χαλάω] гpindinъ, пĭatpъ de плоае. «Ἐπῶν χάλαζα». Apstf: гръ madъ; (fir:) o stpъвъzoasъ mikъ pesъfлътъръ a пĭелiĭ, (partik:) a плеопелор окiлор, (алt:) χαλαζιον. 2) o боалъ a порчiлор, въpsatъ, niшte бpoбoneлe eшite în карnев лор. 3) ъnъ felъ de nodъ în osъл de Елefantъ. 4) плодъл оълъĭ. [de ъnde

Χαλαζαῖος, α, ον, poet: asemenea къ гpindina. «Φηγὸς —» Opf: înкъpкatъ de гindъ. [ші

Χαλαζάω -ῶ, biit: -ήσω, asвîpлъ (saъ kazъ ка o) гpindinъ; (fir:) (despre порчĭ) пътimeskъ de въpsatъ

Χαλαζεπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: asвîpлitopъ de ворве (реле) ка o гpindinъ, клefetitopъ. [χάλαζα, ἔπος].

Χαλαζήεις, εσσα, εν, poet: asemenea къ гpindina, penede, saъ рече. «Φόνος — ». Pind: din каре oameniĭ kad ка гpindina. «Σκορπίος—» Nik: a къpъĭa înцепаре adъ че ръчеалъ. [χάλαζα].

Χαλαζιάω -ῶ, biit: -άσω, amъ пе плеопеле окiлор бpoбoneлe. [din

Χαλάζιον (τὸ), ъnъ felъ de бpoбoniцъ eшitъ (maĭ къ seamъ) пе ла плеопеле окiлор. [ші

Χαλαζίτης, ου (ὁ), ші Χαλαζῖτις, ιδος (ἡ), asemenea къ гpindina, гpindinosъ. "Λίθος - -„. Цеоп: [Χάλαζα].

Χαλαζοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: apъnкъ, asвîpлъ гpindinъ. [din

Χαλαζόβόλος (ὁ, ἡ), (пароks:) asвîpлitopъ, (ші пропароks:) isвitъ de гpindinъ. [χάλαζα, βάλλω].

Χαλαζοκοπέω -ῶ, biit:-ήσω, isвeskъ (stpikъ, пръпъdeskъ) къ гpnidinъ. [ші

Χαλαζοκοπία (ἡ), isвitъpъ de гpindinъ [χάλαζα, κόπτω].

Χαλαζοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopъ, въгъtopъ de seamъ, kînd вine гpindina, ка sъ se ĭa препъzitoape mъsъpĭ. [χάλαζα, φύλαξ].

Χαλαζόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (despre порчĭ) kazъ în боалъ de въpsatъ. [ші

Χαλαζώδης, εος (ὁ, ἡ), гpindinosъ, de felъл гpindineĭ; (despre порчĭ) пътimaшъ de боала въpsatълъĭ. [χάλαζα].

Χαλάζωσις. εως (ἡ), eшipe de бpoбoniцe пе ла плеопеле окiлор. [χαλάζιον].

Χαλαίνω, poet: în локъ de χαλάω.

Χαλαίπους, οδος (ὁ, ἡ), poet: [χαλάω, πούς] skĭonъ.

Χαλαῖς, Dop: în локъ de χηλαῖς, dat: îm: ал лъĭ χηλή.

Χαλαίρυπος (ὁ), (χαλάω, ῥῦπος] апъ de siлitpъ пentpъ spълat pъfeлe, (ка акъm) лешie, saъ sъпъnadъ.

Χαλάνδρα, ας (ἡ), =Κάλανδρα.

Χαλάξαις, poet: Еол: ші Dop: în локъ χαλάσας, nex: 1: de partч: ал лъĭ χαλάω.

Χαλαργὸς (ὁ, ἡ), Dop: poet: în локъ de χηλαργός.

Χαλαρὸς, ὰ, ὸν, [χαλάω] лъsatъ slaвъ, neîntinsъ, лъвъpцatъ; (fir:)молешitъ. "Ἁρμονία — „. [de ъnde

Χαλαρότης (ἡ), neîntinsoape, лъвъpцitъpъ; (fir:) молешitъpъ. [ші

Χαλαρῶς, adв: slaв, лъвъpцat; молешit.

Χάλασις, εως (ἡ), лъsape de чева în жos, saъ slaв, destindepe, лъвъpцape; deskidepe de порĭ; desmъdълape; (fir:) slъвipe, молешipe. [ші

Χάλασμα (τὸ), destinsъtъpъ, saъ лъкpъ лъsatъ slaвъ, лъвъpцътъpъ; destpъmътъpъ; skamъ; mъdълapъ slъвitъ, saъ deskeĭatъ, ші чл: [ші

Χαλασμὸς (ὁ),=Χάλασις, destindepe; eшipe din înkeĭetъpъ, ші чл: [ші

Χαλαστήριος (ὁ, ἡ), foлositopъ, kontpiвъitopъ ла destindepe, saъ жosipe, ші чл: «Χαλαστήρια (se înц: σχοινία)». pnin каре se лasъ în жos oвлonъ, saъ nodъ. [ші

Χαλαστικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшime de a destinde, a лъsa slaв, ші чл:; (med:) moitopъ. [ші

Χαλαστὸς, ὴ, ὸν, destînsъ, saъ de destins, de destpîns, ші чл: ‖ (sъвst:) «Χαλαστὸς». Skp: лanцъл. [χαλάω].

Χαλαστραῖον (τὸ), (se înц: νίτρον) ъnъ felъ de siлitpъ [din Χαλάστρα, валtъ ші opaшъ ал Maчedonii], каре slъжĭa ла spълape de pъfe, ка акъm sъпъnъл ші лешia.

Χαλατονέω -ῶ, biit: -ήσω, slъвeskъ tonъл, întindepea, destinzъ, moĭъ. [χαλάω, τόνος].

Χαλάω -ῶ, biit: -άσω, (pas: tpe: de къ: κεχάλασμαι) destinzъ, deslегъ, лъвъpцezъ, лasъ moaлe, slaв, saъ жos, коворъ; (fir:) молешeskъ, параліsezъ; къmпъtezъ, poto-

лескѫ, domoлeskѫ. || (nestp:) mъ destinzѫ, skazѫ, mъ слъвeskѫ; (fir:) mъ sѫпѫїѫ, mъ petpaгѫ; mъ лasѫ moaлe, mъ кѫmпъtezѫ, konчedezѫ. «Τόξα χαλάσασα». Om: Imn: «Πτερὰ χαλᾷν». Оп: Пind: «Χαλᾶτε κλῇθρα». Eѫp: deskideцї ѫшеле. «Χαλινὰ χαλᾷν,,. Лкs: a лъsa fpîneле (славе). «Χάλα τὸν ἀσκὸν». Eѫp: desлeaгъ. «Χαλᾷν τὸ μέτωπον». Apstf: a deskpeцi fpѫntea, a se desпosomopî, (Fpanц:) se dérider. «Τὴν ὀργὴν—». Apstf: «Χαλάσαντες τὸ δίκτυον». Skp: afѫndînd' o în mape. «Καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι». Skp: m' aѫ коворît. "'Η κοιλίη ὑγρὰ χαλᾷ». Iпкp: skoate, коboaръ. (ші aвsoл:) «Φάρμακα χαλᾷν δυνάμενα». Гaл: moitoape.(ші кѫ цen: кѫ преп: indip:) «Χαλᾷν τινα ἐκ δεσμῶν». Esхл: a desлeгa; «Χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν. Sof: desлeгaцї, лѫaцї. (ші fir:) «Οὐδὲν χαλᾷν τῆς ἐξουσίας». Пл: a nѫ кѫmпъta. (ші eл: saѫ nestp:) «Νῦν, ὅτε χαλᾷς». Sof: aї шezѫt a te odixni. «Χαλῶσαι πύλαι,,. Ksn: кръпate (пе жѫmъtate deskise). (ші fir:) «Τοῦ δεινοῦ χαλάσαντος». Fiл: поtoлindѫ se. (ші кѫ цen: eл:) «Χαλᾷν τῆς ὀργῆς». Apstf: (ші кѫ dat: пeріп:) «Χάλα τοκεῦσιν». Eѫp: поaptъ te кѫ влîndeцe ші sѫпѫnepe. (ші пas:) «Χορδὴ κεχαλασμένη». Грг: «Κεχαλασμένοι μέχρι πεδίλων πέπλοι». Eпгр: = Ποδήρεις. «Σίδηρος πυρὶ χαλασθεὶς». Пл: moїatѫ. «Χαλωμένου τοῦ κλήθρου». Лѫч: «Γῆ χαλωμένη». Tfp: aшezatѫ, коворîtѫ în жos. «Ὕδωρ εἰς φρέαρ χαλώμενον». Ал: Afp:= Συλλειβόμενον.

Χαλβάνη (ἡ), калбanѫ, ѫnѫ feлѫ de комѫ (клеїѫ) medikaлѫ, кѫpsѫ dintp' o Sipianъ плantъ, (Тѫрч:) kasnî. [de ѫnde

Χαλβανὶς, ίδος (ἡ), поet: aл плanteї пречedente. «'Ρίζα —». Nik: [ші

Χαλβανόεις, εσσα, εν, de, saѫ din калбanѫ (вezї χαλβάνη).

Χαλδαῖος (ἡ), Халdeїanѫ, чeл din Халdeїa; (пpin întind:) maгѫ, връжitopѫ, astpoлoгѫ. [Χαλδαία].

Χαλεπαίνω, віit: -ανῶ, mъ mîniїѫ, mъ чeptѫ; (кѫ dat: saѫ ак: кѫ преп:) mъ пeкъжeskѫ asѫпpa кѫїва. || (пas:) se пeкъжeшte чinева пe mine. «'Εγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων». Om: «Ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ». Om: «'Οπόσα ἄν ὁ ἵππος φοβῆται, οὐ χαλεπαίνοντα δεῖ, ἀλλὰ πραΰνοντα διδάσκειν, ὅτι οὐ δεινά ἐστι». Ksn: (ші кѫ dat: кѫ преп:) "Οὐκ ἄν τις ἐπὶ δικαίῳ ῥηθέντι χαλεπαίνοι». Od: Σ. (saѫ кѫ ак:) "Πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας». Тѫч: (ші eл:) «Κάρτα ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος ὑβρίσαντι». Ep: (ші în fopmъ пas:) «Κἀκεῖνος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη,,. Ksn: (ші desпpe neînsѫfл:). «Ἄνεμος, ὅς τε μάλιστα βρέμεται χαλεπαίνων». Iл: Ξ. «Ὥρη χειμερίη μάλα χαλεπαίνει». Od: E. (ші пas:) «'Ελεεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ χαλεπαίνεσθαι προσήκει,,. Плt: [ші

Χαλεπήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: fipeшte îndъpъtnikѫ, aneвoїosѫ. [din

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, [χαλέπτω] aneвoїosѫ, гpeѫ; гpozaвѫ; seлвatikѫ; (desпpe omѫ) îndъpъtnikѫ, sѫчitѫ; (în цen:) pъѫ. "Δεσμὸς ("Κεραυνὸς "Μῦθος, "Νόσος, "Γῆρας, "Πρόσωπον, ші чл:) — ,,. Om: Es: Tкp: "Χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ,,. Tкp: «Χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης». Tкp: "Τοὺς κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι,,. Ksn: "Χαλεπὸς λαβεῖν (εὑρεῖν, δραθῆναι),, Dm: Ksn: Aл: Afp: «Χαλεπὸς εἰς πίστιν,,. Sin: aneвoїe de кpezѫt. "Χαλεπὸν εἰπεῖν,,. Dm: neплъкѫtѫ, saѫ aneвoїosѫ. "Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι,,. Пitak: «Χαλεπὸν ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός». Tкp: «Χαλεπὸν ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς». Od: K. «Χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν». Om: «Ἔστι τῶν χαλεπωτάτων,,. Apst: «Τὰ χαλεπὰ». Iskp: peлeлe, nenopoчipiлe, misepiiлe, пpimeжdiiлe. [de ѫnde

Χαλεπότης (ἡ), aneвoime; asпpime, stpъшniчie; seлвътъчie; îndъpъtniчie; гpeѫtate, neînлesnitate. «'Η χαλεπότης τῶν τοῦ Δράκοντος νόμων»». Apst:

Χαλέπτω, віit: -έψω, (nex: пas: ἐχαλέφθην) поet: isвeskѫ (проп: ші fir), atinгѫ, sѫпъpѫ, вatъmѫ; fakѫ pъѫ; гoneskѫ; mîniїѫ, пeкъжeskѫ, întъpîtѫ; (pap) aneвoїeskѫ, neînлesneskѫ. «Χρυσὲ πάντα χαλέπτων»! Fчлd: (пas: ші pap nestp: кѫ dat:, saѫ miж:) mъ пeкъжeskѫ asѫпpa кѫїва, mъ mîniїѫ. «Τίπτε τόσον θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις»; Bion:

Χαλεπῶς, (компар: -ώτερον, sѫпpл: -ώτατα) adв: în кiпѫ asпpѫ, seлвatikѫ, aneвoїosѫ, гpeѫ, пpimeжdiosѫ, mi чл: "Νύξῃ χαλεπῶς (ziчe пeskѫitopѫл кътpe пeшteлe, чe se пpinde în ѫndiцъ)». Tкp: «Χαλεπῶς ἔχω». Лкs: sîntѫ aneвoїosѫ, saѫ în pea stape. (кѫ dat: saѫ ак: кѫ преп:) «Χαλεπῶς, (ші компар:) «Χαλεπώτερον ἔχω τινι, saѫ πρός τινα,,. Лкs: = Χαλεπαίνω.

Χαλήϊδες (αἱ), Лакon: sлѫжniчe.

Χαλία (ἡ), odixnъ, pъпaosѫ, desostenipe. [χαλάω].

Χαλίδιον (τὸ), tъвлiцъ.

Χαλικάζω, віit: -άσω, mъ daѫ лa toate

nepîndъĭeлеле, че adъче вецiа. [χάλις].

Χαλίκραιος, α, ον, ші

Χαλίκρατος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄκρατος (οἶνος, vinъ), neamestekatъ къ апъ, непреfъкътъ, кърatъ. [χάλις, κεράω].

Χαλίκρητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de χαλίκρατος.

Χαλικρότερος, η, ον, noet: (în sink:) în локъ de χαλικρατότερος, компар: ал лъĭ χαλίκρατος

Χαλικώδης, εος (ὁ, ἡ), компъsъ din пĭetpiчеле; saъ чел din feлъл пĭetpiчелелор.[ші

Χαλίκωμα (τὸ), (прinч: ла îm·) пĭetpiчелеле întpeпъse п' întpe пĭetpeле zidълъĭ. [χάλιξ -ικος].

Χαλιμάζω, viit: -άσω, mъ портъ ка...

Χαλιμὰς, άδος, ші

Χαλίμη (ἡ)=Βάκχη, Μαινὰς; (în цen:) кървъ. [ка fem: ал лъĭ...

Χάλιμος (ὁ), гл: [χάλις] вецiвъ; (în цen:) netpeвnikъ, шеpetъ; (de ъnde dъпе Esix:)=Φαρμακός.

Χαλινὰ (τὰ), îm: în eteроц: ал лъĭ χαλινός.

Χαλιναγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, kondъkъ прin fpîъ; (fir: în цen:) гъвернezъ; кътпътezъ, domoлeskъ. [χαλινὸς, ἄγω].

Χαλινίτης, ου (ὁ), ші Χαλινῖτις, ιδος (ἡ), цiitopъ de fpîъ, saъ kondъkътopъ прin fpîne. [χαλινός].

Χαλινοποιητικὴ (ἡ), meштешъгъл fъkътopълъĭ de fpîne. [din

Χαλινοποιὸς (ὁ), fъkътopъ de fpîne. [χαλινός, ποιός].

Χαλινὸς (ὁ), (îm: χαλινοὶ, ші în eteроц: χαλινά) [χαλάω] fpîъ de калъ; (fir:) op че слъжеште a опрi (a кътпъta) порnipea къĭва. «Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς». Гnm: || (îm:) колцъpiле de amîndoъ пърцiле гъpeĭ калълъĭ (ъnde se пъne fpîъл), ші omълъĭ. 2) veninoшiĭ dinцĭ aĭ шарпелъĭ (ашezaцĭ întp' ачеа парte a гъpeĭ).

Χαλινουργὸς (ὁ, ἡ),= Χαλινοποιὸς. [χαλινὸς, ἔργον].

Χαλινοφάγος (ὁ, ἡ), [χαλινὸς, φάγω] mînkътopъ (mestekътopъ) de fpîъ. «Στόμα—». Кал:

Χαλινοφόρος (ὁ, ἡ). пъpтътopъ de fpîъ. [χαλινὸς, φέρω].

Χαλινόω -ῶ, viit: -ώσω, înfpînezъ (проп: ші fir:). [χαλινὸς]. [de ъnde

Χαλίνωσις, εως (ἡ), înfpînape (проп: ші fir:). [ші

Χαλινωτήριον (τὸ), (прinч: ла îm:) fpîneле; (fir:) «Νεῶν — ». Еър: otroaneле коръвii, къ каре se леагъ de цъpmъ.

Χάλιξ, ικος (ὁ, ші ἡ), [κάχλιξ] пĭetpiчiкъ; fъpîmътъpъ de пĭatpъ (че se пъne п' întpe пĭetpeле zidълъĭ); пĭatpъ de вapъ.

Χάλις, ιος (ὁ), noet: [χαλάω] (епit:) Бакъ; (прin întind:) neamestekatъл vinъ; (ъne-opĭ) în локъ de χαλίφρων.

Χαλιφρονέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: sîntъ nemintosъ. [ші

Χαλιφροσύνη (ἡ), noet: nepozie, лiпsъ de minte. [din

Χαλίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [χάλις, φρήν] славъ, ъшоръ de minte; (ъne-opĭ) непъsътopъ, nerînditopъ ла înпрежъpъpĭ.

Χαλκανθὲς, έος (τὸ), ші Χαλκάνθη (ἡ), ші Χάλκανθον (τὸ), ъnъ feлъ de въпsea neaгpъ, [de ачi] калаĭканъ, къ каре въпsĭaъ înкълцъminteле, ші se fъчea чepneaла. [χαλκὸς, ἄνθος]. [de ъnde

Χαλκανθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ къ калаĭканъл.

Χαλκάρματος (ὁ, ἡ), noet: чел къ tpъsъpъ de apamъ. [χαλκὸς, ἅρμα].

Χάλκασπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: înapmatъ къ skъtъ de apamъ. [χαλκὸς, ἀσπὶς].

Χαλκέγχης, εος (ὁ, ἡ), noet: înapmatъ къ sълiцъ de apamъ. [χαλκὸς, ἔγχος].

Χαλκεία (ἡ), лъкpape de apamъ, tpeaва (meштешъгъл) аpъmapълъĭ.

Χαλκεῖον (τὸ), лъкpътopie (faвpiкъ) de apamъ. 2) vasъ de apamъ; (пaptiк:) кazanъ de înкълzit апъ; saъ (плакъ de apamъ лъчĭoasъ ка о) оглindъ. 3) (în Atena) Χαλκεῖα (se înц: ἱερὰ), жeptfъ în чinstea лъĭ Вълканъ. [ші

Χάλκειος, α, ον, noet: în локъ de χάλκεος. || (sъвst: въpв:) ъnъ feлъ de плantъ гimnoasъ, saъ de skaĭete. [χαλκὸς].

Χαλκάλατος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de χαλκήλατος.

Χαλκεμβολὰς, άδος (ἡ), noet: fem: ал лъĭ

Χαλκέμβολος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, коpaвie) къ чĭокъ, saъ ъndpea de apamъ în пpъъ. [χαλκὸς, ἔμβολον, vezĭ ziч:].

Χαλκένδυτος (ὁ, ἡ), Sхл: înвpъkatъ (къптъшitъ) къ apamъ. [χαλκὸς, ἐνδύω].

Χαλκέντερος (ὁ, ἡ), чел къ maцe de apamъ; (прin întind:) neoвositъ. [χαλκὸς, ἔντερον].

Χαλκεντὴς. έος (ὁ, ἡ), noet: [χαλκὸς, ἔντεα] înapmatъ къ apme de apamъ, saъ de fepъ.

Χαλκεόγομφος (ὁ, ἡ), noet: вътътъ къ къĭe de fepъ. [χάλκεος, γόμφος].

Χαλκεοθέμεθλος (ὁ, ἡ) poet: чел кѫ temeлiĭ de apamъ, цеапънѫ, neклintitѫ. [χάλκεος, θέμεθλον].

Χαλκεόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ inimъ, saѫ sѫfлetѫ de apamъ, ad: tape de inimъ, mape de sѫfлetѫ. [χάλκεος, θυμὸς].

Χαλκεοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), poet: Ion: în локѫ de χαλκοθώραξ.

Χαλκεοκάρδιος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ inimъ de apamъ, ad: кѫражosѫ, ръбdъtopѫ, nesпъĭmîntatѫ. [χάλκεος, καρδία].

Χαλκεόμιτος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ din fipѫ, sîpmъ de apamъ. [χάλκεος, μῖτος].

Χαλκεομίτρας, α, ші (Ion:), χαλκεομίτρης, εω (ὁ), poet: în локѫ de χαλκόμιτρος.

Χαλκεομίτωρ, ορος (ὁ), poet: în локѫ de χαλκεομίτρας.

Χαλκεόνωτος (ὁ, ἡ), poet: în локѫ de χαλκόνωτος.

Χαλκεόπεζος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ пічоape de apamъ. [χάλκεος, πέζα].

Χαλκέοπλος (ὁ, ἡ), poet: înapmatѫ кѫ apme de apamъ, saѫ de fepѫ. [χάλκεος, ὅπλον].

Χάλκεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, чел de apamъ, (ѫne-opĭ) de fepѫ, saѫ (simn:) de metaлѫ; (прin întind: ші fir:) грeѫ, tape, цеапънѫ, neoвositѫ, ші чл: «Χαλκοῦν ἱστάναι τινὰ». Dm: a înълца кѫĭва statѫъ de apamъ. «Χάλκεος Ἄρης». Om: крѫdѫ, saѫ кѫ apme de apamъ. «Χαλκέη ὄψ». Om: = Στεντόρειος. «Ὕπνος — ». Om: adînkѫ. [χαλκὸς].

Χαλκεοτέχνης, ου (ὁ), poet: meштepѫ (лѫкръtopѫ) de apamъ. [χάλκεος, τέχνη].

Χαλκεόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ глasѫ de apamъ, (ad:) sonopѫ, mape, saѫ neoвositѫ. [χάλκεος, φωνὴ].

Χάλκευμα (τό), лѫкрѫ (вasѫ, apmъ, ші чл:) fъкѫtѫ din apamъ. [χαλκεύω].

Χαλκεύς, έως (ὁ), лѫкръtopѫ de apamъ, ші (în цen:) de op че metaлѫ, аръmapѫ (кazanцiѫ); fepapѫ; (poet: кѫ цen:) aѫtopѫ de чева. «Ἐπέων—» Епгр: 2) ѫnѫ feлѫ de пешte de mape, (Fpanц:) dorée. [χαλκὸς].

Χαλκευτήριον (τὸ), лѫкръtopie (пръвълie) de apamъ, кazanцipie; fepъpie, ші чл: [ші

Χαλκευτὴς, οῦ (ὁ), = Χαλκεὺς. [ші

Χαλκευτικὸς. ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ foлositopѫ, saѫ îndemînatikѫ ла лѫкpape de apamъ. «Χαλκευτικὴ (se înц: τέχνη)». meштeшѫгѫл аръmъpii, ші чл: [din

Χαλκεύω, вiit: -εύσω, лѫкpezѫ apamъ ші алte metaлe; (stpъm:) fakѫ чева din apamъ, saѫ fepѫ; (în цen: ші fir:) лѫкpezѫ, съвîpшeskѫ чева, (Fpanц:) forger. [χαλκὸς].

Χαλκεὼν, ῶνος (ὁ), = Χαλκουργεῖον. [χαλκὸς].

Χαλκῆ (ἡ), гл: în локѫ de κάλχη.

Χαλκηδὼν, όνος (ἡ), Sкр: ѫnѫ feлѫ de пĭatpъ прецioasъ.

Χαλκήϊος, η, ον, Ion: în локѫ de χάλκεος. || (sѫвst:) Χαλκήϊον (τὸ), Ion: în локѫ de χαλκεῖον.

Χαλκήλατος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ἐλαύνω] лѫкpatѫ (кѫ чĭoкanѫл) din apamъ; (în цen:) = Χάλκεος.

Χαλκήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [χαλκὸς, ἄρω] къптѫшitѫ кѫ (fъкѫtѫ de) apamъ.

Χαλκιδεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші

Χαλκιδίζω, вiit: -ίσω, imitѫ пе Халчidenĭ (хѫлiцĭ de desfpînaцĭ, ші кѫmплiцĭ). [Χαλκιδεύς].

Χαλκίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ χαλκίον.

Χαλκιδῖτις, ιδος (ἡ), [χαλκίδιον] кѫрвъ пpoastъ (пе ѫnѫ вanѫ de apamъ).

Χαλκίζω, вiit: -ίσω, seamъnѫ a apamъ (ла fѫцъ, saѫ sѫnetѫ). 2) жокѫ жокѫл nѫmitѫ χαλκίνδα. [χαλκὸς].

Χάλκιμον (τὸ), [χαλκῆ] ѫnѫ feлѫ de fлoape, ші плantъ, (алt:) κάλχη (вezĭ ziч:).

Χαλκίναος (ὁ, ἡ), гл: = Χαλκίοικος. [χαλκὸς, ναὸς].

Χαλκίνδα, adв: (ка nѫme) ѫnѫ feлѫ de жокѫ, каpe konstъ întpѫ a опpi dpeaптъ în sѫs кѫ deцetѫл o monetъ de apamъ înвîptindѫ se, maĭ 'nainte de a къdea, (алt:) χαλκισμὸς. [χαλκὸς].

Χαλκίοικος (ὁ, ἡ), локѫitopѫ în temплѫ de apamъ (епit: ал Minepвeĭ în Atena). [χαλκὸς, οἶκος].

Χαλκίον (τὸ), вasѫ, saѫ monetъ de apamъ (вanѫ de apamъ, кръiцapѫ). «Χρώμεθα πονηροῖς χαλκίοις, κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι». Apstf: [ші

Χαλκὶς, ίδος (ἡ), ѫnѫ feлѫ de пasъpe карniвopъ (кѫ пeneлe în faцa apameĭ). 2) ѫnѫ feлѫ de пeшte, (Fpnц:) feinte. 3) ѫnѫ feлѫ de шопîpлъ кѫ въpцĭ пе sпinape în faцa apameĭ, (алt:) Ziγνὶς. 4) (în Sпapta) poaвъ. [χαλκὸς].

Χαλκισμὸς (ὁ), гл: [χαλκίζω], = Χαλκίνδα.

Χαλκίτης, ου (ὁ), ші Χαλκῖτις, ιδος (ἡ), копpinzъtopѫ de (saѫ asemenea кѫ) apamъ. «Λίθος — ». ѫnѫ feлѫ de minepaлѫ копpinzъtopѫ de пѫчoasъ, (алt:) καδμεία. «Στυπτηρία—». Minepaлoц:. [χαλκός].

Χαλκοαρᾶν Dop: în локѫ de χαλκοαρῶν, цen: îm: ал лѫĭ...

Χαλκοάρης, ου (ὁ), Dop: poet: în локѫ

de χαλκήρης, înapmatŭ кѫ apamъ, pesвoïnikŭ.

Χαλκοβάρεια (ἡ), поet: пaptik: fem: ал лѫї ...

Χαλκοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: греŭ de mѫлtъ apamъ; (în цen:) de apamъ. [χαλκὸς, βάρος].

Χαλκοβατὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: клъditŭ пе temeлiï de apamъ, цeaпъnŭ. [χαλκὸς, βαίνω].

Χαλκοβόας, α (ὁ), поet: = Χαλκεόφωνος. [χαλκὸς, βοή].

Χαλκογένειος ші Χαλκόγενυς, υος, (ὁ, ἡ), чел кѫ dînцї, saŭ fълчї de apamъ,=Χαλκώδων. «Ἄγκυρα —,,. Пind: [χαλκὸς, γένυς].

Χαλκογλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), поet: [χαλκὸς, γλωχίν] чел кѫ волdŭ, цeaпъ, askѫцitŭ вîpfŭ de apamъ, saŭ de fepŭ.

Χαλκοδαίδαλος (ὁ, ἡ), поet: meштeшѫгapiцŭ în лѫкpapea apameï. "Τέχνη—,,.Епгр: [χαλκὸς, δαίδαλος].

Χαλκοδάμας, αντος (ὁ, ἡ), поet: pozъtopŭ de apamъ. «Ἀκόνα — ,,. Пind: [χαλκὸς, δάμνω].

Χαλκόδεσμος, ші

Χαλκόδετος (ὁ, ἡ), лeгatŭ кѫ apamъ; (поet: în цen:) fъкѫtŭ de apamъ. "Κοτύλη —,,. (Esхл: în) At: [χαλκός, δέω].

Χαλκόδους, ші Χαλκόδων, οντος (ὁ, ἡ), =Χαλκώδων. [χαλκὸς, ὀδούς].

Χαλκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ apama ла faцъ. [χαλκὸς, εἶδος].

Χαλκοθήκη (ἡ), dѫлaпŭ пentpѫ apъmѫpï. [χαλκὸς, θήκη].

Χαλκόθροος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de χαλκόφωνος. [χαλκὸς, θρόος].

Χαλκοθώραξ, ακος ші Ion: Χαλκοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), înapmatŭ кѫ плaтoшŭ de apamъ. [χαλκὸς, θώραξ].

Χαλκοκέραυνος (ὁ, ἡ), поet: чїѫdatŭ, ші neeкsплiкaвiлŭ eпitetŭ de вaлtъ. (алцiï îndpeпt: χαλκομάραυγος). [χαλκὸς, κεραυνός].

Χαλκοκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: înapmatŭ кѫ înкълцъminte de apamъ. [χαλκὸς, κνημίς].

Χαλκοκόλλητος (ὁ, ἡ), лiпitŭ, saŭ къпtѫшitŭ кѫ apamъ. [χαλκὸς, κολλάω].

Χαλκοκορυστὴς, οῦ (ὁ), поet: înapmatŭ кѫ apamъ. [χαλκὸς, κορύσσω].

Χαλκόκρανος (ὁ, ἡ), поet: пѫpтъtopŭ de коïfŭ de apamъ. [χαλκὸς, κράνος].]de...

Χαλκόκρας, ατος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ

Χαλκόκρατος (ὁ, ἡ), amesteкatŭ кѫ apamъ; (desпpe monetъ) minчinoasъ (калпъ). [χαλκὸς, κεράω].

Χαλκόκροτος (ὁ, ἡ), sѫnъtopŭ кa apama; saŭ pesѫnъtopŭ de вѫвѫitѫл apameï. «Δήμητηρ —». Пind: întp' a ле къpia цepemoniï вѫвѫïaŭ din toвe ші sѫpле de apamъ. «Ἵππος — ,,. Apstf: але къpѫïa коnite saŭ potкoaвe tpoпъïesк пе пъmîntŭ. [χαλκὸς, κρότος].

Χαλκόκτυπος (ὁ, ἡ), поet: =Χαλκόκροτος. "Κύμβαλον —,,. At: [χαλκὸς, κτύπος].

Χαλκολίβανον (τὸ), Sкp: чea maï лѫчїoasъ ші maï кѫpatъ apamъ,='Ορείχαλκος; (dѫпe алцiï) ѫnŭ feлŭ de пpeцiosŭ кexpiвapŭ гaлвenŭ. [χαλκὸς, λίβανος].

Χαλκολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adѫnŭ, stpînrŭ monete de apamъ. [din

Χαλκολόγος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, λέγω] adѫnъtopŭ de (monete de) apamъ, zapafŭ; saŭ шapлatanŭ.

Χαλκόλοφος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, λόφος] коïfŭ (saŭ пѫpтъtopŭ de коïfŭ) кѫ кpeastъ de apamъ.

Χαλκόμιτρος (ὁ, ἡ), пѫpтъtopŭ de вandлiкъ, saŭ înчinгъtoape înпodoвitъ кѫ цinte de apamъ. [χαλκὸς, μίτρα]

Χαλκόμυια, ας (ἡ), ѫnŭ feлŭ de mѫsкъ apъmie. [χαλκὸς, μυῖα].

Χαλκόνωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ sпinape къпtѫшitъ кѫ apamъ. «Ἀσπὶς—,,. Eѫp: [χαλκὸς, νῶτος].

Χαλκοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [χαλκὸς, πήγνυμι] konstpѫitŭ de apamъ. "Σάλπιγξ —,,. Епгр:

Χαλκοπάραος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de χαλκοπάρηος.

Χαλκοπάρειος, ші Ion: Χαλκοπάρηος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ oвpaжï de apamъ. "Κυνέη—,,. Om: [χαλκὸς, παρειά].

Χαλκόπεδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пaжeшte de apamъ (цeaпъnŭ, neклintitŭ). [χαλκὸς, πέδον].

Χαλκοπέταλος (ὁ, ἡ), aкoпepitŭ кѫ fpѫnze (foï, saŭ плъчї) de apamъ, къпtѫшitŭ кѫ apamъ. [χαλκὸς, πέταλον].

Χαλκοπλάστης, ου (ὁ), Sкp: în локŭ de χαλκοτύπος. [χαλκὸς, πλάττω].

Χαλκόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кѫ коaste (лatѫpe) de apamъ. [χαλκὸς, πλευρόν].

Χαλκοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: плinŭ de (греŭ înapmatŭ кѫ) apamъ. [χαλκὸς,πλήθω].

Χαλκόπληκτος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, πλήττω] поet: fъкѫtŭ din apamъ лѫкpatъ din чїoкanŭ.

Χαλκόπους, οδος (ὁ ἡ), чел кѫ пiчoape de apamъ, neoвositŭ în алeргape. «Ἐριννὺς — ,,. Sof:; saŭ potкoвitŭ. «Ἵππος — ,,. Om:

Χαλκοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ обраzѫ de арамъ, (ad:) гросѫ de обраzѫ, перѫminatѫ. [χαλκὸς, πρόσωπον].

Χαλκόπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѫ прѫа de арамъ, =Χαλκέμβολος. [χαλκὸς, πρώρα].

Χαλκόπτης, ου (ὁ), лѫкрътоpѫ (tonitopѫ) de арамъ. [χαλκὸς, ὀπτάω].

Χαλκόπυγος (ὁ, ἡ), чел кѫ шеzѫтѫ de арамъ, (ad:) необositѫ în шеzътоаре лѫкраре, (Франц:) cul de plomb. (веzĭ ші χαλκέντερος). [χαλκὸς, πυγή].

Χαλκόπυλος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, πύλη] чел че аре (saѫ este ашеzатѫ în) темплѫ кѫ порцĭ, saѫ ѫшĭ de арамъ. «Θεὰ—». Еѫр: =Χαλκίοικος (веzĭ ziч:), Minерва.

Χαλκοπώγων, ωνος (ὁ), чел кѫ барбъ арътіе (кам рошіе). [χαλκὸς, πώγων].

Χαλκοπώλης ου (ὁ), гл: вînzътоpѫ de (лѫкрѫрĭ de) арамъ. [χαλκὸς, πώλης].

Χαλκὸς (ὁ), арамъ; (прin întind:) feрѫ; (în цен:) metaлѫ. 2) (прin întind:) ор че fъкѫтѫ din арамъ, basѫ, saѫ армъ. (їар партік: 2) monetъ de арамъ; (în цен:) банĭ. 3) (ка проп: нѫmipe) ѫнѫ felѫ de monetъ, (алт:) χαλκοῦς. [χάλιξ].

Χαλκοσκελὴς, ἐος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χαλκόπους. [χαλκὸς, σκέλος].

Χαλκόστερνος (ὁ, ἡ), чел кѫ пїептѫ de арамъ, (ad:) înарmatѫ кѫ платошѫ de арамъ. [χαλκὸς, στέρνον].

Χαλκοστέφανος (ὁ, ἡ), înкѫнѫnatѫ (înпоdoвitѫ, акоперitѫ de жѫр înпрежѫр) кѫ арамъ. [χαλκὸς, στέφανος].

Χαλκόστομος (ὁ, ἡ), чел кѫ гѫръ de арамъ; (прin întind:) =Χαλκόφωνος. "Κώδων —,,. Sof: трîмвіца. [χαλκὸς, στὸμα].

Χαλκότευκτος (ὁ, ἡ), konstрѫitѫ, fъкѫтѫ din арамъ. [χαλκὸς, τεύχω].

Χαλκοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), înарmatѫ кѫ арамъ. [χαλκὸς, τεῦχος].

Χαλκότονον (τὸ), ѫнѫ felѫ de машінъ, але къріа pesoapte ерaѫ de арамъ. [χαλκὸς, τόνος].

Χαλκότοξος (ὁ, ἡ), înарmatѫ кѫ аркѫ de арамъ. [χαλκὸς, τόξον].

Χαλκοτόρευτος (ὁ, ἡ), мештешѫцit лѫкратѫ din арамъ, saѫ feрѫ. [χαλκὸς, τορεύω].

Χαλκοτορέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: konstрѫĭѫ din арамъ. [din

Χαλκότορος (ὁ, ἡ), поет: [χαλκὸς, τείρω] =Χαλκοτόρευτος. "Ξίφος—,,. Пind: 2) fъкѫтѫ de армъ de feрѫ. "'Ωτειλὴ—,,. Оп:

Χαλκοτυπεῖον (τὸ), = Χαλκουργεῖον. [ші

Χαλκοτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, =Χαλκεύω (проп: ші fiг:). [χαλκοτύπος].

Χαλκοτυπία (ἡ), ръпіре кѫ армъ de feрѫ. [χαλκότυπος].

Χαλκοτυπικὴ (ἡ), мештешѫгѫл лѫкръторѫлѫĭ de арамъ. [mi

Χαλκοτύπιον (τὸ), = Χαλκοτυπεῖον. [din

Χαλκοτύπος (ὁ), лѫкръторѫ кѫ чїоканѫл, saѫ торнътоpѫ de арамъ, = Χαλκεύς [mi

Χαλκότυπος (ὁ, ἡ), поет: = Χαλκότορος (2). «'Ωτειλὴ —». Om: 2) însѫflatѫ, saѫ întъpîtatѫ, zъdъpîtѫ din sѫnetѫл арамеĭ (ал чімвалелор, веzĭ κύμβαλον). "Μανία —». Епгр: а Корівапцілор. [χαλκὸς, τύπτω].

Χαλκοῦν, неѫт: лѫĭ χαλκοῦς.

Χαλκουργεῖον (τὸ), лѫкръторіе de арамъ. =Χαλκεῖον. [ші

Χαλκουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкреzѫ арамъ. [χαλκουργὸς]. [de ѫnde

Χαλκούργημα(τὸ), лѫкрѫ fъкѫтѫ din арамъ.

Χαλκουργία (ἡ), лѫкраре de арамъ. [ші

Χαλκουργικός, ὴ, ὸν, atinгътоpѫ de лѫкраре, saѫ лѫкръторѫ de арамъ. «Χαλκουργικὴ». мештешѫлѫл аръмарѫлѫĭ. [din

Χαλκουργὸς (ὁ), лѫкръторѫ de арамъ, saѫ de feрѫ. [χαλκὸς, ἔργον].

Χαλκοῦς, ῆ, οῦν, în контрак: din χάλκεος. || (sѫбst: бърб:) ѫнѫ felѫ de мікъ monetъ de арамъ (а опта парте din оболѫ). || (неѫт:) ѫнеалтъ, basѫ, saѫ блidѫ de арамъ.

Χαλκοφάλαρος (ὁ, ἡ), поет: înпоdoвitѫ кѫ гътелĭ saѫ кабареле de арамъ. [χαλκὸς, φάλαρον].

Χαλκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ арътаре saѫ faцъ de арамъ. [χαλκὸς, φαίνω].

Χαλκόφι, поет: în локѫ de χαλκοῦ, saѫ χαλκῷ.

Χαλκοφόρος (ὁ, ἡ), копрinzътоpѫ, saѫ продѫкътоpѫ de арамъ [χαλκὸς, φέρω].

Χαλκόφωνος (ὁ, ἡ), =Χαλκεόφωνος.

Χαλκοχάρμης, ου (ὁ), поет: [χαλκὸς, χάρμη] чел че se бате кѫ арме de feрѫ; saѫ їѫвitоpѫ de арме, de pesвоїѫ.

Χαλκοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de платошѫ de арамъ. [χαλκὸς, χιτὼν].

Χαλκόχυτος (ὁ, ἡ), торнатѫ din арамъ, saѫ fъкѫтѫ din арамъ торнатъ. [χαλκὸς, χέω].

Χαλκόω -ῶ, віit: -ώσω, înвракѫ, къптѫшеskѫ, saѫ ліпеskѫ чева кѫ арамъ; fакѫ чева de арамъ. [ші

Χαλκώδης, εος (ὁ, ἡ), аръміѫ ла faцъ; saѫ fъкѫтѫ din арамъ. [χαλκὸς].

Χαλκώδων, οντος (ὁ), поет: = Χαλκόδους, чел кѫ dinцĭ de арамъ; (despре корабіе) = Χαλκέμβολος.

Χάλκωμα (τὸ), лѫкрѫ fъкѫтѫ de арамъ

(вasŏ, ѕneaлtъ, ші чл:). [χαλκόω].

Χαλκωμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї χάλκωμα.

Χαλκώνητος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ὠνέομαι] кѕmпъратŏ кѕ (вanї de) арамъ

Χαλκώνυξ, υχος, чел кѕ ѕnгiї, saŏ копite de арамъ. «Ταῦρος—» Sхл: Апл: [χαλκὸς, ὄνυξ].

Χαλκωρυχεῖον (τὸ), minъ (вaїe) de арамъ. [ші

Χαλκωρυχέω -ῶ, віit: -ήσω, лѕкрezŏ în вaїe de (sanŏ sъ skoцŏ) арамъ. [ші

Χαλκωρυχία (ἡ), sъпаре (în вaїe) de арамъ. 2)=кѕ...

Χαλκωρύχιον (τὸ),=Χαλκωρυχεῖον. [din

Χαλκωρύχος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ὀρύσσω] sъпъторŏ în вaїe (sпре skoatepe) de арамъ.

Χαλυβδικὸς, ἡ, ὸν,=Χαλυβικὸς.

Χαλυβηΐς, ίδος (ἡ), поet: în локŏ de χαλυβικὴ». «Ἀκμὴ—» Макs: оцелiре de fepŏ.

Χαλυβικὸς, ἡ, ὸν, ал оцелѕлѕї, saŏ fъкѕtŏ din оцелŏ. [din

Χάλυβος (ὁ), поet: în локŏ de ...

Χάλυψ, υβος (ὁ). оцелŏ [de ла Χάλυβες, naцie a Пontѕлѕї].

Χαμάδις, adв: în локŏ de χαμάζε, жos, пе пъmîntŏ.

Χαμαδύτης, ου (ὁ), [χαμαὶ, δύνω] мелкŏ, saŏ ѕnŏ fелŏ de мелкŏ.

Χαμάζε, adв: поet: жos, пе пъmîntŏ. [ші

Χαμάθεν, saŏ Χαμᾶθεν, adв: =Χαμόθεν, de жos, depe пъmîntŏ. [din

Χαμαὶ, adв: лок: жos, пе пъmîntŏ. «Ἔπεσον χαμαὶ» Sкр: (ші кѕ aptiк:). "Ἐκβάλλειν εἰς τὸ χαμαὶ,,. Пл: a asвîрлi пе пъmîntŏ.

Χαμαιάκτη (ἡ), ѕnŏ fелŏ de плantъ saŏ копъчелŏ, sокŏ, (Fpanц:) hiéble, saŏ sureau. [χαμαὶ, ἀκτή].

Χαμαιβάλανος (ἡ), ѕnŏ fелŏ de плantъ, лaптеле кѕкѕлѕї, (алt:) Ἄπιος. [χαμαὶ βάλανος].

Χαμαιβάμων, ονος (ὁ, ἡ), [χαμαὶ, βαίνω] ѕmвлъторŏ пе жos, пitѕлat.

Χαμαίβατος (ἡ), ѕnŏ fелŏ de плantъ, рѕгŏ пitѕлatŏ (кѕ sпinї алвastpi). [χαμαὶ, βάτος].

Χαμαιγενὴς, εος (ὁ, ἡ), поet: пъskѕtŏ жos пе пъmîntŏ, saŏ din пъmîntŏ. [χαμαὶ, γένος].

Χαμαιδάφνη (ἡ), ѕnŏ fелŏ de dafinŏ (чел въpвъteskŏ), (Fpanц:) lauréole, saŏ pervenche. [χαμαὶ, δάφνη].

Χαμαιδιδάσκαλος (ὁ), înвъцъторŏ de лекцiiле клaseлор de жos (прimape). [χαμαὶ, διδάσκαλος].

Χαμαιδικαστὴς, οῦ (ὁ), жѕdiкъторŏ de miчї прiчinї. [χαμαὶ, δικαστὴς].

Χαμαιδρυΐτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinŏ) fъкѕtŏ кѕ fpѕnze de...

Χαμαίδρυς, υος (ἡ), ѕnŏ fелŏ de плantъ (кѕ fpѕnze ка de stежарŏ), полаї, рътѕnжоаръ, жѕгърелŏ, (Fpanц:) germandrée. [χαμαὶ, δρύς].

Χαμαίδρωψ, ωπος (ὁ), =Χαμαίδρυς. [χαμαίδρυς, ὤψ].

Χαμαιευνὰς, άδος (ἡ), ші

Χαμαιεύνης, ου (ὁ), кѕлкatŏ жos пе пъmîntŏ; (despre плante) пitѕлatŏ жos пе лîngъ пъmîntŏ. [χαμαὶ, εὐνή].

Χαμαιεύρετος (ὁ, ἡ), гъsitŏ (stpînsŏ de) пе жos, пе пъmîntŏ. [χαμαὶ, εὑρετός].

Χαμαιζηλία (ἡ), кѕалitea лѕї..

Χαμαίζηλος, [χαμαὶ ζῆλος] прiвitорŏ, къѕtъторŏ жos ла (лiпitŏ de) пъmîntŏ. "Τῇ ἡλικίᾳ —,,. Лѕч:=Πρόσγειος; (fir:) ѕmiлitŏ, smepitŏ; пiponitŏ ла челе пъmîntешtї; tîpîtŏ, прostŏ, жositŏ. || (sѕвst:) «Χαμαίζηλον (τό), ѕnŏ fелŏ de вѕрianъ, (алt:) "Βρυωνία μέλαινα, вiвѕрnŏ, saŏ грozamъ.

Χαμαῖθεν, adв: = Χαμάθεν.

Χαμαίκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) ал къpѕїa кочanŏ, saŏ кotopŏ se tîpaшte, se întinde пе пъmîntŏ. [χαμαὶ, καυλός].

Χαμαικέρασος (ὁ), ѕnŏ fелŏ de черешŏ skѕndŏ, мъpѕntŏ. 2) ѕnŏ fелŏ de плantъ кѕ роadъ ка черешеле. [χαμαὶ, κέρασος].

Χαμαίκισσος (ὁ), ѕnŏ fелŏ de плantъ, edepъ мъpѕntъ. [χαμαὶ, κισσὸς].

Χαμαικλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кѕлкatŏ жos пе пъmîntŏ; мъpѕntŏ, пitѕлatŏ. [χαμαὶ, κλίνω].

Χαμαικοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ кѕлкŏ, dopmŏ пе пъmîntŏ. [din

Χαμαικοίτης, ші Χαμαίκοιτος, ου (ὁ), каре se кѕлкъ, doapme жos пе пъmîntŏ. [χαμαὶ, κοίτη]. [de ѕndə

Χαμαικοιτία (ἡ),=Χαμευνία.

Χαμαικυπάρισσος (ἡ), ѕnŏ fелŏ de плantъ кѕ fpѕnze ка de кiпapisŏ, вѕрianъ de лimвpiчї,(Fpanц:) santoline.[χαμαὶ, κυπάρισσος].

Χαμαίλεος (ὁ), поet: în локŏ de χαμαιλέων (плanta).

Χαμαιλεύκη, (ἡ), ѕnŏ fелŏ de вѕрianъ, (алt:) βήχων, еарвъ вѕnъ de tѕse. [χαμαὶ, λεύκη].

Χαμαιλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: =Χαμαικοίτης. [χαμαὶ, λέχος].

Χαμαιλέων, οντος (ὁ), ѕnŏ fелŏ de шопîрлъ (че skimвъ fелѕpite feцe). 2) ѕnŏ fелŏ de skaїete, кѕ каре se înкеагъ лaптеле, (Fpanц:) carline. [χαμαὶ, λέων].

Χαμαιμηλέλαιον (τὸ), ѕntѣ de mѕшъцелѣ. [χαλαίμηλον, ἔλαιον].

Χαμαιμήλινος, η, ον, ал mѕшъцелѕлѕї; saѣ fъкѕtѣ din mѕшъцелѣ. [din

Χαμαίμηλον (τὸ), ѕnѣ feлѣ de плantъ ші fлoape (кѕ miposѣ de mъpѣ), mѕшъцелѣ. [χαμαὶ, μῆλον].

Χαμαιμυρσίνη (ἡ), ѕnѣ feлѣ de копъчелѣ, mipsinъ mъpѕntъ. [χαμαί, μυρσίνη].

Χαμαιμύρτη (ἡ), = Χαμαιμυρσίνη.

Χαμαιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [χαμαὶ, πήγνυμι] înfiпtѣ, лiпitѣ de пъmîntѣ, = Χαμαίζηλος.

Χαμαιπέτεια (ἡ), къdepe жos; (fir:) miчime, жosime, пpostie. [ші

Χαμαιτυπέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntѣ къzѕtѣ жos, ші чл: [din

Χαμαιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzѕtѣ жos (пе пъmîntѣ); (пpin întind:) пitѕлatѣ; (fir:) mikѣ, пpostѣ, zadapnikѣ. "Ἔπος—,,. Пind: [χαμαὶ, πέσω]. [de ѕnde

Χαμαιπετῶς, adв: жos, пitѕлat; (fir:) пpost; fъpъ лѕкpape aktiвъ, fъpъ pesѕлtatѣ.

Χαμαιπιτύϊνος, η, ον, de, saѣ din tъmîiцъ. "Οἶνος—,,. fъкѕtѣ кѕ fpѕnze de tъmîiцъ. [din

Χαμαίπιτυς, υος (ἡ), ѕnѣ feлѣ de плantъ (кѕ fpѕnze ка de moлiftѣ), tъmîiцъ. [χαμαὶ, πίτυς].

Χαμαιπλάτανος (ἡ), ѕnѣ feлѣ de пitѕлatѣ (mikѣ) плatanѣ. [χαμαὶ, πλάτανος].

Χαμαίπους (ὁ, ἡ), ѕmвлъtopѣ пе жos. [χαμαί, ποῦς].

Χαμαιράφανος (ἡ), = Χαμαιβάλανος.

Χαμαιρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекatѣ ла пъmîntѣ. [χαμαὶ, ῥέπω]. [de ѕnde

Χαμαιρεπῶς, adв: în кiпѣ de плекape în жos, fъpъ 'пълцime.

Χαμαιριφὴς, έος (ὁ, ἡ), apѕnkatѣ жos ла пъmîntѣ. [χαμαὶ, ῥίπτω].

Χαμαιστρωσία (ἡ), aшtepnepe жos пе пъmîntѣ. «Φύλλων —,,. Esxл: Sof: [ші

Χαμαίστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnѕtѣ жos пе пъmîntѣ. [χαμαὶ, στρώννυμι].

Χαμαισύκη (ἡ), [χαμαὶ, σῦκον] ѕnѣ feлѣ de плantъ, лaпteле лѕпѕлѕї.

Χαμαισχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), (вot:) desпikatѣ (înпъpцitѣ) în pamѕpe în datъ, че pesape din пъmîntѣ. [χαμαὶ, σχίζω].

Χαμαιτυπεῖον (τὸ), tpaktipѣ de кѕpвe. [din

Χαμαιτύπη (ἡ), кѕpвъ. [din

Χαμαιτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), [χαμαὶ, τύπτω] tpîntitѣ ла пъmîntѣ; (fir:) жositѣ, пpostѣ.

Χαμαιτυπία (ἡ), кѕpвъsъpie. [ші

Χαμαιτυπικὸς, ὴ, ὸν, кѕpвъsъpeskѣ, însѕшitѣ ѕneї кѕpвe. [χαμαιτύπη].

Χαμαιτύπος (ὁ, ἡ), лoвitopѣ, isвitopѣ, saѣ tpîntitopѣ de чева ла пъmîntѣ || (sѕвst:) ѕnѣ feлѣ de кѕpѕїѣ (кape îшї пpinde пpada гonind 'o жos ла пъmîntѣ). 2) = Ἀνδρόπορνος. [χαμαὶ, τύπτω]

Χαμαιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), = Χαμαιρεπὴς. [χαμαὶ, φέρω].

Χαμαιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (desпpe плante) mъpѕntѣ, pesъpitѣ пе жos, пе пъmîntѣ. [χαμαὶ, φυή].

Χαμαλὸς, ὴ, ὸν, = Χαμηλὸς.

Χαμελαία (ἡ), ѕnѣ feлѣ de копъчелѣ (dafinѣ кѕ fpѕnze de mъsлinѣ). [χαμαὶ, ἐλαία]. [de ѕnde

Χαμελαΐτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, вinѣ) dpesѣ кѕ fpѕnze de χαμελαία.

Χαμερπὴς, έος (ὁ, ἡ), tîpîtѣ жos пе пъmîntѣ; (fir:) пpostѣ, жositѣ în пѕpтъpiле saле. [χαμαὶ, ἕρπω]. [de ѕnde

Χαμερπῶς, adв: în кiпѣ пpostѣ, жosit.

Χαμεταιρίς, ίδος (ἡ), гл: = Χαμαιτύπη. [χαμαὶ, ἑταίρα].

Χαμευνὰς, άδος (ἡ), пoet: = Χαμαιευνὰς; (înпpeѕnъ, saѣ ші fъpъ εὐνὴ) = Χαμεύνη, saѣ Χαμευνία. 2) = Χαμαιτύπη.

Χαμευνέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmѣ кѕлкatѣ жos пе пъmîntѣ. [din

Χαμεύνη (ἡ), [χαμαὶ, εὐνὴ] aшtepnѕtѣ fъкѕtѣ жos пе пъmîntѣ (de fpѕnze, паїe, eapвъ, ші чл). [de ѕnde

Χαμεύνης, ου (ὁ), чел че doapme кѕлкatѣ жos пе пъmîntѣ.

Χαμεύνιον (τὸ), ші Χαμευνὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, пoet: în лoкѣ de χθαμαλὸς; (пpin întind: ші fir:) ѕmiлitѣ, smepitѣ, пpostѣ, жositѣ. [ші

Χαμίτης, ου (ὁ), ші Χαμῖτις, ιδος (ἡ), = Χαμηλὸς ші Χαμαίζηλος. [ші

Χαμόθεν, adв: de жos, de ла пъmîntѣ. [χαμαί].

Χαμοκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, плц: în лoкѣ de χαμαικοιτέω. [din

Χαμόκοιτος (ὁ, ἡ), плц: în лoкѣ de χαμαίκοιτος.

Χαμὸς (ὁ), гл: în лoкѣ de καμπύλος. [χαμαί]. 2) = Κημός.

Χαμουλκὸς (ὁ), [χαμαὶ, ἕλκω] o maшinъ, пpin кape se tpaцeaѣ коpъвiiле deпe mape пе ѕskatѣ. 2) ѕnѣ feлѣ de tîpîtъ tpъsѕpъ, sanie.

Χάμψαι (οἱ), Eцiпt: кpoкodeлї.

Χὰν, χανὸς (ὁ), Dop: în лoкѣ de χήν.

Χανδάνω, [în afin: кѕ χαίνω] вiit: χείσομαι, (пex: ἔχαδον tpe: de кѕ: în лoкѣ de пpez: κέχανδα) пoet: înкaпѣ, коpin-

zȣ̆, saȣ̆ почїȣ̆ sъ копрinzȣ̆; (fir:) îndestȣлezȣ̆, sîntȣ̆ destoînikȣ̆; (кȣ inf:) почїȣ̆, saȣ̆ кȣtezȣ̆ a.. «Ἐξ μέτρα χάνδανε κρητήρ». Іл: Ψ. "Οἶκος κεχανδὼς πολλὰ καὶ ἐσθλὰ». Od: Δ. "Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον,,. Іл: Δ. "Ὡς αἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: P. «Ῥόπαλον, τὸ οἱ ἀεὶ ἐχάνδανε χεὶρ,,. Ткр: цinea. "Ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,,. Іл: Λ. "Οκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι τοῦτο,,. Om: Imn:

Χανδόθεν, ind: în локȣ̆ de ...

Χανδὸν, adв: [χαίνω] кȣ гȣра къsкatъ; (прin întind:) кȣ мȣлтъ поftъ, кȣ nesaцiȣ̆.

Χανδοπότης, ου (ὁ), поet: бъȣторȣ̆ кȣ nesaцiȣ̆. [χανδὸν, πίνω].

Χανδὸς, ὴ, ὸν, поet: [χαίνω] foapte înкъпъtорȣ̆, ларгȣ̆. Κύλιξ —,,. Епгр:

Χάνη, saȣ̆ Χάννη (ἡ), ші

Χάννος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пеште (de шалîȣ̆) de маре кȣ гȣра маре. [χαίνω].

Χανύσσω, saȣ̆ Χανύω, вiit: -ύσω, гл: deskizȣ̆, каsкȣ̆ гȣра, ка sъ ворбеsкȣ̆; saȣ̆ ворбеsкȣ̆, stpirȣ̆ în гȣра маре. [în afin: кȣ χαίνω].

Χάος, εος -ους (τὸ), [χαίνω] (арх: ші поet:) пръпastie; (прin întind:) întindepe nemъpцinitъ (de локȣ̆, saȣ̆ de timпȣ̆); deшертȣ̆ (aвisȣ̆) fъръ fȣndȣ̆; întȣnepikȣ̆; (de ȣnde) хаоsȣл, nefopmata matepie (a елементелор) maї 'nainte de креацiа лȣmiї; (ȣne-орї поet:) atmosfepa, въzdȣхȣл; їadȣл.

Χαὸς (ὁ), Dop: =Χάϊος, чinstitȣ̆, повілȣ̆, pesпектaвілȣ̆. "Χαοί,,. Ткр: stpъmoшiї.

Χαόω -ῶ, вiit: -ώσω, (плц:) nimiчeskȣ̆, desfiinцezȣ̆ [χάος].

Χαρὰ (ἡ), (поet: ші etmлц:) къsкъtȣръ, deskizъtȣръ. "Στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ,,. (Esхл: în) At: (de ȣnde 2) (овіч: ші fir:) бȣкȣріе, веселіе. [χαίρω în afin: кȣ χαίνω].

Χαραγὴ (ἡ), кръпъtȣръ, desпikъtȣръ. [ші

Χάραγμα (τὸ), efektȣ̆ de desпikape, ȣрmъ (semnȣ̆) de кръпъtȣръ, sъпъtȣръ; tъїetȣръ; tiпарȣ̆ de monetъ; monetъ. "Χειρὸς — ,,. Лкs: характерȣ̆ de skpisoape. "Ἐχίδνης —,,. Sof: мȣшкъtȣръ. [ші

Χαραγμὴ (ἡ), гл: = Χαραγή. [ші

Χαραγμὸς (ὁ), =Χάραξις. 2) =Χάραγμα.

Χαραδεὺς, έως (ὁ), Dop: Епігр: în локȣ̆ de..

Χαράδρα (ἡ), [χαράσσω] кръпъtȣръ de пъmîntȣ̆ (прinч: din кȣрцере de апъ), matкъ de пîрîȣ̆, mînкъtȣръ de апъ (вezї Dmstn: кътре Калікл:); вале, în каре конкȣрг апеле; потекъ, stpimtъ tpeкъtoape; ровinъ; (în цеп:) пештеръ; (ȣne-орї) stînкъ, saȣ̆ stanъ de пїatpъ (Оп:). [de ȣnde

Χαραδραῖος, α, ον, кȣвenitȣ̆ ла, проведitȣ̆ din, saȣ̆ чел în feлȣ̆ de χαράδρα. (вezї ziч: преч:). [ші

Χαράδρειον (τὸ), поet: în локȣ̆ de χαράδρα, mînкъtȣръ de апъ. [ші

Χαραδρεών, ῶνος (ὁ), локȣ̆ плinȣ̆ de mînкъtȣрї de апъ, saȣ̆ ровine. [ші

Χαραδρήεις, εσσα, εν, поet: în локȣ̆ de χαραδραῖος. [ші

Χαράδριον (τὸ), dim: ал лȣї χαράδρα. [ші

Χαραδριὸς (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пasъре кȣ пene галбене, че овічnȣїеште a 'шї faче кȣїбȣл п 'în гъȣрї de stînче, ші este foapte mînкъчїoasъ (de ȣnde «Χαραδριοῦ βίος»· Плt:), ші se sokotїa, къ прin вedepea sa nȣmaї tъmъdȣїa пе пътiшашiї de гълбенаре, de ачеа ші se вindea акоперitъ.

Χάραδρος (ὁ), =Χαράδρα, [de ȣnde

Χαραδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefaкȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆ în smîpкȣрї, saȣ̆ ровine; (пas:) mъ faкȣ̆ ровinosȣ̆; (прin întind:) mъ deskizȣ̆, mъ лъцeskȣ̆, mъ лърцeskȣ̆. «Τὸ ὕδωρ ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἄν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, ὅκως μὴ σφι ἐσβάλοιεν οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τὴν χώρην». Ep: (ші fir:) «Οἱ πόροι χαραδροῦνται». Iпкр: se лърцesк. [ші

Χαραδρώδης, εος (ὁ, ἡ), smîpкosȣ̆, ровinosȣ̆; saȣ̆ плinȣ̆ de mînкъtȣрї de апе, pînosȣ̆, ші чл:

Χαρακίας, ου (ὁ), potpiвitȣ̆ de харакȣ̆, saȣ̆ парȣ̆; saȣ̆ pesъpitȣ̆, кpeskȣtȣ̆ ка ȣnȣ̆ парȣ̆, saȣ̆ ȣnȣ̆ харакȣ̆. (вezї ші φραγμίτης).

Χαρακίζω, вiit: -ίσω, înгръdeskȣ̆, înкizȣ̆ п' înпрежȣр кȣ парї; попеskȣ̆, saȣ̆ sпріжinȣ̆ пе stîлпї; пȣїȣ̆ чева înкрȣчiшat (ка парiї ла înгръditȣрї). «Αἱ μυῖαι χαρακίζονται τοῖς προσθίοις σκέλεσιν». Apst: [χάραξ].

Χαράκιον (τὸ), dim: ал лȣї χάραξ.

Χαρακισμὸς (ὁ), înгръdipe кȣ парї; saȣ̆ попipe, sпріжinipe пе stîлпї. [χαρακίζω].

Χαρακίτης, ου (ὁ), поet: kom: în локȣ̆ de χαράκτης. «Βιβλιακὸς—» Tim: =Βιβλιογράφος. [χάραξ -ακος].

Χαρακοβολία (ἡ), Skp: пȣnepe de (înгръdipe, întъpipe кȣ) парї. [χάραξ, βάλλω].

Χαρακοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmї întъpeskȣ̆ тавъра прin înгръditȣрї ші шанцȣрї. [ші

Χαρακοποιία (ἡ), faчepe de înгръditȣрї кȣ парї ші de шанцȣрї sпре întъpipe (de тавъръ, ші чл:). [χάραξ, ποιὸς].

Χαρακόω -ῶ, вiit: -ώσω, sпріжineskȣ̆ кȣ stîлпї; saȣ̆ înгръdeskȣ̆ кȣ парї; întъpeskȣ̆ прin (saȣ̆ ка прin) înгръditȣръ. «Τὸ στόμα τοῖς ὀδοῦσι—» Stв: [χάραξ -ακος].

Χαρακτὴρ (ὁ), Dop: în локŭ de χαρακτὴς,=Χαρακτήριον (Stef: Біz:). 2) (обіч:) =Χάραγμα, semnŭ sъпatŭ în чева, tiпарŭ, маркъ de monetъ; (în цen:) пaртікъларŭ semnŭ характерistikŭ, saŭ deoseвitorŭ, de къноаштере; (ptp) пaртікъларъл stilŭ ал fie-къръїа аъторŭ; (fir:) характерŭ, felŭ; idiomъ; fisiornomie. «Γλώσσης(“Προσώπου) —„. Еър: “’Ανδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται„. Гnm: [χαράσσω]. [de ъnde

Χαρακτηρίζω, віit: -ίσω, характерizŭ,(ad:) пъїŭ пе чева ъnŭ deoseвitorŭ semnŭ sпре коноаштере, saŭ fakŭ чева къnoskъtŭ (deskріŭ) прin пaртікъларе характерistiче semne. [ші

Χαρακτηρικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Χαρακτηριστικὸς, saŭ Χαρακτικός. [ші

Χαρακτήριον (τὸ), instpъmîntŭ de skoвit, saŭ sъпat în чева, дълтіцъ, (Fpanц:) burin.

Χαρακτήρισμα (τὸ), semnŭ deoseвitorŭ sпре къноаштере, saŭ характерistikŭ. [ші

Χαρακτηρισμὸς (ὁ), характерistikъ saŭ eksaktъ deskpiepe, репрesintape de вре ъnŭ лъкръ (akt: saŭ пas:). [ші

Χαρακτηριστικὸς, ὴ, ὸν, характерistikŭ, (ad:) каре слъжеште sпре eksaktъ, ші deoseвitoape къноаштере de пeps: saŭ лъкръ. [χαρακτηρίζω]. [de ъnde

Χαρακτηριστικῶς, adв: къ кіпŭ характерistikŭ, saŭ de deoseвitoape eksaktъ къноаштере.

Χαράκτης, ου (ὁ), sъпъторŭ (de печецї, ші чл:); tiпъpitorŭ de monete, ші чл: [χαράσσω]. [de ъnde

Χαρακτικὸς, ὴ, ὸν, каре слъжеште, saŭ este îndemînatikŭ ла sъпаре, skoвіре de печецї, ші чл:, saŭ tiпъpipe de monete, ші чл:

Χαρακτὸς, ὴ, ὸν, skoвitŭ, sъпatŭ, saŭ плinŭ de въргъліце sъпate. «’Ρίνη — „. Епгр: пілъ въргатъ. [ші

Χάρακτρον (τὸ), = Χαρακτήριον, дълтіцъ de sъпаре.

Χαράκωμα (τὸ), локŭ întъpitŭ, таvъръ înпрежтъitъ къ парї пeste малъpї de шанцъpї. [ші

Χαράκωσις, εως (ἡ), înгръdipe къ парї; sпріжinipe къ stîлпї; întъpipe de таvъръ къ шанцъpї. [χαρακόω].

Χαραμὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локŭ de χηραμός.

Χάραξ, ακος (ἡ), парŭ, харакŭ лъnгŭ ші desпікатŭ în вîрfŭ пentpъ înгръdipe, saŭ попіре. 2) рамъръ, кракъ de мъslinŭ чїоплітъ пentpъ sъdit. 3) гapdŭ din парї înкръчішацї; (пaртік:) таvъръ de oaste înгръditъ (întъpitъ) къ парї ші шанцъpї, = Χαράκωμα. 4) ъnŭ felŭ de пеште de mape. [χαράσσω].

Χαραποιέω -ῶ, віit: -ήσω, плц: în локŭ de χαροποιέω.

Χαράσσω, віit: -άξω, [în afin: къ γράω] fakŭ кръпътъpї, saŭ шънцълеце, desпікŭ în faцъ saŭ пе d’ asъпра; кръпŭ; sапŭ къ дълтіца, skoвeskŭ пїatpъ, ші чл:; (în цen:) însemnezŭ; (прin întind:) deskріŭ, desemnezŭ; askъцŭ (прinч: fepestpeŭ, saŭ алтŭ asemenea instpъmîntŭ); (de ъnde fir:) înъsпpeskŭ, întъpîtŭ; (ші пas: къ dat:) mъ mîniїŭ asъпра къїва. «Μεγάλως καχαραγμένον αὐτοῖσι δια τὴν ἐσβολήν». Ep: пекъжitŭ.

Χαρείη, a 3: sinг: пeps: de nex: ал поft:, ші

Χαρεὶς, εῖσα, έν, nex: 2: de пaртч: ал лъї χαίρω.

Χάρη, поet: în локŭ de ἐχάρη, ші

Χαρήσομαι, віit: de xot: ал лъї χαίρω.

Χάροντο, поet: în локŭ de ἐχάρησαν.

Χαριδότης(δώτης), ου (ὁ), ші Χαριδο(δῶ)τις, ιδος (ἡ), поet: дътъторŭ de граціе, saŭ de въкъріе. [χάρις, χαρὰ, δίδωμι].

Χαρίει, вок: въpв: ал лъї...

Χαρίεις, εσσα, εν, чел че аре, saŭ este fъкъtŭ къ оаре-каре deoseвitъ граціе (Тъpч: xazŭ), граціosŭ, плъкъtŭ. «Χαρίεν μέτωπον». Om: “Εἵματα χαρίεντα„. Om: «Ὦ χαρίεσσα κόρη». Ткр: «Χαρίεις λόγος„. Apst: iskъsitŭ. “Οἱ χαρίεντες„. Лкs. чеї къ плъкъte пъpтъpї, кіне креskъцї, (Fpanц:) les gens du bel air. “Τῶν ἰατρῶν οἱ χαρίεντες„. Плт: чеї de мерitŭ. «Χαρίεν τὸ τοῦ ἱπποκόμου„. Пл: “Τὰ χαρίεντα„ Лкs: глъмеле. (ші în felŭ de іponie) “Χαρίεν γε, ἔφη„. Ksn: Лъч: аре xazŭ. || (пропарокs:) “Χάριεν„. At: în локŭ de χαριέντως. [χάρις]. [de ъnde

Χαριεντίζομαι, віit: -ίσομαι, ворвeskŭ плъкъt, глъmeskŭ къ iskъsinцъ (къ xazŭ). [de ъnde

Χαριέντισμα (τὸ), глъmъ плъкъtъ (къ dъxŭ), (Fpanц:) bon mot [ші

Χαριεντισμὸς (ὁ), глъmipe граціoasъ.

Χαριεντότης (ἡ), граціositate, (Fpanц:) urbanité. [ші

Χαριέντως, adв: în кіпŭ плъкъtŭ, граціosŭ, къ iskъsinцъ; (ъne-opi) къ sinчepitate, чinstit, în къръціе de inimъ (Iskp: Панец: 13). [χαρίεις].

Χαριεργὸς (ὁ, ἡ), поet: дътъторŭ de граціе лъкръpілор sале, saŭ але алтора. (епіt: ал Мінервеї). [χάρις, ἔργον].

Χαριέστατα, adв: sȣпрл: ал лȣї χαριέντως. (прinч:) neȣt: ак: îm: ал лȣї...

Χαριέστατος, η, ον, sȣпрл:, ші

Χαριέστερος α, ον, компар: ал лȣї χαρίεις. || (neȣt:) Χαριέστερον, adв: компар: ал лȣї χαριέντως.

Χαρίζομαι, віit: -ίσομαι, (кȣ ак: ші dat:) daȣ în харȣ, хъръzeskȣ чева кȣїва; (кȣ dat: nȣmaї) fакȣ харȣ saȣ граціе кȣїва, saȣ чева пентрȣ хатîрȣл кȣїва; mъ sileskȣ a faче пе плакȣл кȣїва, saȣ a îndъtopa, a mȣлцȣmi пе чinева; (fir.) îmї îndestȣлezȣ patimeле, saȣ чеа кътре mine patimъ a кȣїва; (pas:) sîntȣ, saȣ mъ fакȣ în плакȣл кȣїва. "Δημοσθένης ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις, καὶ ἐδεῖτο χαρίσασθαι τοῖς Λυκούργου παισὶ τὸ πατρῷον ὄφλημα, καὶ αὐτοὶ ἐχαρίσαντο,,. Esx: "Ἐμοὶ τοῦτο χάρισαι». Лкs: (ші fъръ dat:) "Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, οὗτος ἥδιστος». Гnm: (ші кȣ ціen: поet:) «Οὔτις ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χαρίσασθαι,,. Om: (ші nȣmaї кȣ dat:). "Τὴν αὐτὸς ἐποίησε χαριζόμενος πατρί,,. Es: "Πῶς ἂν τοῖς θεοῖς χαρίζοιτο,,; Ksn: "Καὶ τοῖσι Εὐβοέεσι ἐκεχάριστο,,. Ep: 'Ї a îndatopat. "Σχεθέτω δ' ἀοιδός· οὐ γὰρ πάντά σοι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει,,. Od: Θ. nȣ faче mȣлцȣmipe tȣtȣлор кȣ кîte кîntъ. (кȣ dat: modif:). "Μή μοι ψεύδεσι χαρίζεο,,. Od: Ξ. nȣ къȣta a mъ îndatopa кȣ minчїȣnї. (ші fir:) "Γαστρὶ ("Θυμῷ "'Ηδονῇ) χαρίζεσθαι,,. Ksn: (ші pas:) "Πεισθέντες, ὡς κεχαρισμένοι φιλοῦσι,,. Ksn: ка кȣm ле ар fi fъкȣt граціе. "Δῶρα θεοῖς κέχαρισμένα,,. Om: плъкȣte. «Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,,. Om: їȣвite inimeї меле, преа їȣвite. "'Εταῖρος κεχαρισμένα εἰδώς,,. Od: Θ. foapte faворавілȣ. [din

Χάρις, ιτος (ἡ), (ак: χάριν, mi foapte pap χάριτα) atръгъtoape граціе, (Їȣрч:) nȣрȣ; (despre кȣвîntȣ) îndȣплекътoape dȣлчеацъ, плъчере, (Franц:) grâce, agrémens. "Θεσπεσίην τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη,,. Od: B. "'Ερμῆς, ὅς ῥά τε πάντων ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,,. Od: O. "Οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,,. Od: Θ. (ші îm:) "Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων,,. Od: Z. 2) faчере de віne (din partea dъtъtopȣлȣї); рекȣпоштinцъ (din partea priimitopȣлȣї); îndatopipe; pesплътipe; mȣлцȣmipe; în menажатъ експресіе) amopoasъ doвîndipe, saȣ tpȣпеаskъ înпреȣnape; (de ȣnde ȣne-opї) atpaцepe de dparoste; (maї des) хатîрȣ; (Бisep:) dapȣ, ȣmвpipe a sfîntȣлȣї dȣхȣ. "'Η χάρις ἡ βραδύπους ἄχαρίς ἐστι χάρις». Епгр: Οὔ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων,,. Od: Δ. "Βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος,,. Тȣч: "Χάριν ποιεῖν (φέρειν, καταθέσθαί, ші чл:) τινι». Лкs: a faче граціе, a îndatopa. ші "Χάριν εἰδέναι (ὀφείλειν, ші чл:) τινί,,. Лкs: a рекȣпоаште граціа, a ръmînea îndatopatȣ, ші чл. "Χάριν ἀπέχειν (κομίζεσθαι),,. Лкs: "Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων». Es: "Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν δοῖεν,,. Іл: Ψ. (ші întр' алтъ акчеп:) "Οὐδεμίαν χάριν ἔχω τῷ βίῳ (τοῖς σιτίοις, ші чл:),,. Лкs: nȣ simцȣ nічї o mȣлцȣmipe. "Πολλὰ ποττὰν ζωὰν εἶπε χρήσιμα, μεγάλα χάρις αὐτῷ,, Ткр: "'Εκ τῶν ἴσων ὑπουργημάτων μειζόνων χαρίτων ὑμεῖς (οἱ τύραννοι) τυγχάνετε». Ksn: (ші despre amopȣ) "'Η τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι χάρις κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν,,. Пл: (de ȣnde) «'Αλόχου κουριδίης οὔτι χάριν ἴδεν,,. Іл: Λ. nȣ s' a вȣкȣpat de dînsa. "Χάριτας πράττειν,,. Лкs: saȣ "Διὰ χαρίτων ὥρᾳ τινος χρῆσθαι». Ksn: || "'Εν χάριτι, saȣ "Εἰς, ші (maї des) "Πρὸς χάριν,,. Fps: = "Κατὰ χάριν,,. dȣпе плакȣ, saȣ хатîрȣ. "Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνῃς,,. Ткр: "Μήτ' ἐκείνου πρὸς χάριν μητ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσατε,,. Dm: "Πρὸς χάριν τινος πολιτεύεσθαι (λέγειν τι),,. Пл: Sof: "'Ες τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν,,. Тȣч: (ші ел:) "Χάριτι τῶν Μεσσηνίων πεισθεὶς». Лкs: (ші îm:) "Διὰ χαρίτων εἶναι, saȣ γίνεσθαι,,. Ksn: кȣ mȣлцȣmipe. (ші кȣ ціen:) "Οἰωνοὶ ὁρμῶντες πρὸς χάριν βορᾶς,,. Sof: (de ȣnde || обіч: ел:) "Χάριν, = ἕνεκα. "Τούτου χάριν. Dm: "Τοῦ χάριν,,. Dm: "Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν,,. Es: nȣmaї ка sъ zlчї чева. (ші în плеonasmȣ). "Τίνος χάριν ἕνεκα»; Плт: (ші кȣ артік:) "Οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες». Ep: (ші кȣ poses: прон: fъръ ціen:) "'Εμήν ("Σὴν) χάριν,,. Лкs: пентрȣ хатîрȣл meȣ (tъȣ). 3) поet: în локȣ de χαρὰ, вȣкȣріе, веселіе; saȣ обїектȣ de вȣкȣріе. "Χρύσεα ἔνοπτρα, παρθένων χάριτας,,. Еȣр: (ка nȣme прон: dȣпе mitолоц:) "Αἱ τρεῖς Χάριτες,,. їар Χάρις (партік: Граціа чеа maї tînъръ din челе треї) în локȣ de ἡ Πειθὼ.

Χαρίσιος, α, ον, пърташȣ, saȣ прічinȣitopȣ de граціе, de віne-faчере. || (sȣвst· върв:) ȣnȣ felȣ de пîїne; (fem: ші neȣt:) ȣnȣ felȣ de еарвъ, че slȣжїа ка adȣкътoape de ліпічїȣ. || (în neȣt:) Χαρίσια (se înц: ἱερὰ), = Χαριτήσια. [ші

Χάρισμα (τὸ), semnŭ de граціе (faвoape, пріeteneskŭ simцimîntŭ), dapŭ, вinefъкъtoape fantъ. [ші

Χαριστέον, nosit: ал лъї [χαρίζομαι].

Χαριστήριος, α, ον, folositopŭ ла eksnpesie de рекъnoштinцъ, miжлокŭ арътътopŭ de мълцъmipe. "Χαριστήρια (se înц: ἱερὰ),,. жeptfe de мълцъmipe кътpe Dъmnezŭ, = Εὐχαριστήρια. [ші

Χαριστικὸς, ὴ, ὸν, вine-disnъsŭ a faче граціе, аплекатŭ ла вine-faчepї, îndatopъtopŭ, dapnikŭ. [ші

Χαριστίων, ωνος; (ὁ), ъnŭ felŭ de кътnъnъ (пъskoчitъ de Apximedŭ). [χαρίζομαι].

Χάριτα, pap în локŭ de χάριν, ак: ал лъї χάρις.

Χαριτήσια (τὰ), (se înц: ἱερά) o sepвъtopeaskъ цepemonie în чinstea Граціілор. [χάριτες].

Χαριτία (ἡ), глъmъ. [χάρις].

Χαριτοβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел къ граціoase плеопе de окї, saŭ вedepї (къътътъpї). || (sъвst:) Χαριτοβλέφαρον, ъnŭ felŭ de плantъ (вънъ de atpas dparoste). [χάρις, βλέφαρον].

Χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ), isвopîtopŭ (плinŭ) de граціе. [χάρις, βρύω].

Χαριτογλωσσέω ῶ, вiit: ήσω, =Γλωσσοχαριτέω, вopвeskŭ пе плакъл къїва, лinгъшeskŭ къ лimвъ dълче. [χάρις, γλῶσσα].

Χαριτοδότης, ου (ὁ), = Χαριδότης.

Χαριτόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ граціosŭ (dълче) глasŭ. [χάρις, φωνή].

Χαριτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ъmплъ de граціе, fakŭ пе чinева граціosŭ. [χάρις -ιτος].

Χαριτῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea къ граціoasъ faцъ, saŭ къътътъpъ. [χάρις, ὤψ].

Χάρμα (τὸ), noet: oвїektŭ de въкъpie (în цen: saŭ пentpъ ръъл алтъїа); (пpin întind:) веселіе, (de ъnde Fpanц:) charme). [ші

Χάρμη (ἡ), noet: въкъpie, веселіе (пpinч: пentpъ вipъinцъ); (de ъnde) fepвinte dopinцъ, dparoste de pesвoїŭ; (în întind: oвiч:) pesвoїŭ, вътъліе. [ші

Χαρμονὴ (ἡ), mape въкъpie. [χαίρω]. [de ъnde

Χαρμονικὸς, ὴ, ὸν, = Χαρμόσυνος. [ші

Χαρμοσύνη (ἡ), =Χαρμονὴ, веселіе;(пpinч: fem: ал лъї ...

Χαρμόσυνος (ὁ, ἡ), adъкътopŭ de въкъpie, însoцitŭ de веселіе. "Χαρμόσυνα (se înц: ἱερά),,. sepвътoape пentpъ вpe o веселitoape înпpeжъpape.

Χαρμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [χάρμα, φρήν] веселŭ, плinŭ de въкъpie.

Χαροδότης (-δώτης), ου (ὁ), ші Χαροδό(δῶ)τις, ιδος (ἡ), =Χαριδότης.

Χαροποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ, пpiчinъїeskŭ въкъpie, въкъpŭ. [din

Χαροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ (adъкътopŭ) de въкъpie, înвъкъpътopŭ. [χαρὰ, ποιός].

Χαροπὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, [χαρὰ, ὄψ] веселŭ, вioїŭ ла вedepї; saŭ чел къ окї алвastpi, saŭ вълaнї; (în цen:) алвeneцŭ, влondŭ; (пpin întind:) мъpeцŭ, веселŭ къ oape-кape dълчeaцъ, =Φαιδρωπός. "Λέων — ,,. Om: Tкp: къ окiї лъчїoшї, saŭ (în antifp:) snъїmîntътopї. "Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου,,. Skp: "Ὄμματα χαροπότερα πολλὸν Ἀθάνας,,. Tкp: (вezї ші γλαυκῶπις). "Θάλασσα("Γαλήνη) —,,. noet: [de ъnde

Χαροπότης (ἡ), вълъnie ъnitъ къ oapeкape веселіе, saŭ вioiчїъne. "Εἰκάζοντο τῇ χαροπότητι τῶν ὀμμάτων γερμανικὰ γένη εἶναι». Пл:

Χάροψ, οπος (ὁ. ἡ), noet: în локŭ de χαροπός.

Χαρτάριον (τὸ),=Χαρτίον, xîptiъцъ, dim: ал лъї...

Χάρτης, ου (ὁ), [de aчi] xîptie (de папъpъ); foae de xîptie, (ші fir:) de metaлŭ; (пpin întind:) foiцe, tetpъdъ; [de aчi] кapte, înskpisŭ; skpisŭ (ъвpaжŭ) de aъtopŭ || (ла î:m) лiteratъpъ.

Χαρτίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Χαρτίον (τὸ), dim: ал лъї χάρτης, xîptioapъ.

Χαρτογράφος (ὁ), skpiitopŭ пе xîptie; пpeskpiitopŭ; taxiгpafŭ; skpiitopŭ de кърцї. [χάρτης, γράφω].

Χαρτοπράτης, ου (ὁ), [χάρτης, πιπράσκω] = къ...

Χαρτοπώλης, ου (ὁ), вînzътopŭ de xîptie. [χάρτης, πώλης].

Χαρτὸς, ὴ, ὸν, вpednikŭ de въкъpie. «Τὸ χαρτὸν». în локŭ de ἡ χαρὰ, въкъpie, saŭ adъкътopŭ de въкъpie. [χαίρω].

Χαρτοφυλάκιον (τὸ), noptofoлiŭ (гїosdanŭ de xîptiї), saŭ архiвъ, (ad:) tokŭ, saŭ локŭ, în кape se пъstpeazъ xîptiї. [din

Χαρτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpътopŭ de пъвлiче (ofiчiaлe) xîptiї, saŭ înskpise, архiвapŭ. [χάρτης, φύλαξ].

Χαρυβδίζω, вiit: -ίσω, înгiцŭ ка...

Χάρυβδις, εως (ἡ), [χαός, ῥοιβδέω] o вълtoape de mape întpe Italia ші Siчeлia, кape înгiцїa коръвiiле, че se апропiaŭ fъpъ въгape de seamъ; (în цen:) пръпastie.

Χάρων, ωνος, ші οντος (ὁ), noet: în ло-

*

чѫ de χαροπὸς. (în antifps:). "Λέων («'Αιετὸς)—» Лік: || (ка nѫme проп: dѫпе mitолц:) Харонѫ, tpeкъtopѫл морцілор пе валta Ахерѫsia în ĭadѫ. [χαρὰ]. [de ѫnde

Χαρώνειος (ὁ, ἡ), ал лѫĭ Харонѫ (ал ĭadѫлѫĭ), чел de sѫбt пъmîntѫ. «Θύρα—». Гал: прin каре se skoteaѫ віноваціĭ ла шоарte. «Κλίμαξ—» Плд: прin каре se ѫркаѫ, se înfъцішаѫ zeitъціле sѫtepane ла локѫл de жертfъ, saѫ ла алtape. || (sѫбst:) «Χαρώνειον, ші Χαρώνιον (se înц: ϐάραθρον)». пештеръ de iadѫ (ad: din каре es авѫрĭ omopîtopĭ, прекѫm este лîngъ Neaполѫл Sічелii пештера кîĭнілор, grotte aux chiens). [ші

Χαρωνίς, ίδος (ἡ), поеt: în локѫ de χαρώνειος. «Αὖρα—» Non: otpъвitoape, omopîtoape. [ші

Χαρωνίτης, ου (ὁ), ал лѫĭ Харонѫ, venitѫ întp'ѫn кіпѫ din ĭadѫ (dѫпе чеea-л-алtъ лѫme), moptѫ înвiatѫ.

Χαρωπός, ші Χάρωψ, ωπος (ὁ, ἡ), поеt: (maĭ noѫ) în локѫ de χαροπὸς, χάροψ.

Χάσις, εως (ἡ), [χαίνω] desпікаре, къsкаре, рѫпере; (прin întind:) desпърціре, înпърціре.

Χασκάζω, віit: -άσω, кom: (кѫ ак:) mъ ѫitѫ кѫ гѫра къsкаtъ, îmĭ amѫ toatъ лѫареа a minte піponitъ ла чева. [χάσκαξ].

Χάσκανον (τὸ), maskъ кѫ гѫра къsкаtъ. 2) ѫnѫ fелѫ de плаntъ, =Ξάνθιον, [ші

Χάσκαξ, ακος (ὁ), кom: каsкъ-гѫръ, nepodѫ. [din

Χάσκω, прел: ἔχασκον, ші maĭ mѫлtѫ nѫ) =Χαίνω, каsкѫ. «Στόμα —» Лкs: (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Χάσκω πρὸς τι, saѫ τινα». = Χασκάζω.

Χασκωρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ѫitѫ къsкînd гѫра п'înпрежѫр.

Χάσμα (τὸ), [χαίνω] къsкътѫръ, saѫ distanцъ deшеарfъ; (партік:) гѫра къsкаtъ a леѫлѫĭ, ші чл:; (fir:) рѫптѫръ, къsкътѫръ mape de пъmîntѫ, пръпаstie. «Σεισμοῦ δέ γενομένου ῥαγῆναί τε τῆς γῆς, καὶ γενέσθαι χάσμα». Плt: [de ѫnde

Χασμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, каsкѫ dopmitînd; (fir.) = Χαίνω, sîntѫ къsкаtѫ; (прin întind: кѫ ак: кѫ преп:) mъ ѫitѫ кѫ лѫаре a minte (sîntѫ кѫ totѫл піponitѫ) ла чева «Τῆς θύρας χασμωμένης ἄν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσεληλυθεν». (Ал: în) At: [ші

Χασματίας. ου (ὁ), ші

Χασματικὸς, ὴ, ὸν, fъкътopѫ (deskizътopѫ de пръпъstiĭ. "Σεισμὸς —,,. Apst:

Χασμέομαι, Ion: în локѫ de χασμάομαι.

Χάσμη (ἡ), [χαίνω] ші Χάσμημα (τὸ), къsкаре de гѫръ (de somnѫ); (прin întind:) dopmitape; negріжъ; (ѫne-opĭ) лѫкрѫ, че прівеште чінева кѫ гѫра къsкаtъ (sпеpiatѫ). [ші

Χάσμησις, εως (ἡ), къsкаре (de somnѫ). [χασμάομαι].

Χασμὸς (ὁ), =Χάσμη, Χάσμησις. [χαίνω].

Χασμωδέω -ῶ, віit: -ήσω, каsкѫ des de somnѫ; (прin ѫрm:) 'mĭ este somnѫ, dopmitezѫ. 2) (грam:) fакѫ вер'sѫрĭ пліne de къsкътѫрĭ. [din

Χασμώδης, εος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ ла къsкътѫрĭ de somnѫ, somnoposѫ; (прin întind:) tpîndaвѫ, лепешѫ. 2) плінѫ de къsкътѫрĭ, saѫ deшертѫрĭ. [χασμὸς, saѫ χάσμα]. [de ѫnde

Χασμωδία (ἡ), dopmitape, аплекаре ла somnѫ; (прin întind:) лене, negріжъ. 2) (грam:) =Πλατειασμὸς (din mѫлte вокале ѫнеле пеste алteле), (Лat:) hiatus (sпре екs: "Ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι,,. Od: Δ. 261, 262).

Χασσάμενος, поеt: în локѫ de χασάμενος, nex: 1: de партч: ал лѫĭ χάζομαι

Χατεύω, ші Χατέω (fъръ віit:), ші

Χατίζω, віit: -ίσω, поеt: (кѫ цеn: saѫ inf:) sîntѫ лiпsitѫ de чева; (прin întind:) каѫtѫ, dopeskѫ. "Πάντες θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι,,. Od: "Μάλα περ νόστοιο χατίζων,,. Od: Λ. "Πρόμολ' ᾧδε· Θέτις νύτι σεῖο χατίζει,,. Іл: Σ· (ші fъръ kazѫ). "Μήπως χατίζων πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους. Es: fiind лiпsitѫ. [din

Χατὶς, ίδος (ἡ), ші Χᾶτος εος -ους (τὸ), Dop: în локѫ de χῆτος, лiпsъ, sъръчіе.

Χαυλιόδους, ші Χαυλιόδων, οντος (ὁ, ἡ), колцаtѫ ла dinцĭ. || (sѫбst: înпреѫнъ ші fъръ ὀδοὺς) dinte ешitѫ afaръ din гѫръ (ка ал поркѫлѫĭ mistpeцѫ, ал елеfantѫлѫĭ, ші чл:). [χαύλιος, ὀδοὺς].

Χαύλιος (ὁ, ἡ), ші Χαῦλος, η, ον, глs: în локѫ de χαῦνος; (прin întind:) лѫнгѫ, ешitѫ afaръ.

Χαύναξ, ακος (ὁ), [χαῦνος] tpѫfaшѫ, înгîmfatѫ, mîndpѫ; лъѫdъposѫ; amъцitopѫ; ворвitopѫ de sекътѫрĭ.

Χαυνιάζω, (saѫ dѫпе îndpent: лѫĭ Kopai χαυνάζω), віit: -άσω, глs: sîntѫ, saѫ mъ fакѫ [χαῦνος, vezĭ ziч:], =Πλαδάω.

Χαυνολόγος, (ὁ, ἡ), ворвitopѫ de sекътѫрĭ, лъѫdъposѫ. [χαῦνος, λέγω].

Χαυνοποιὸς (ὁ, ἡ), însѫfлътopѫ de ѫшѫpinцъ, saѫ seaкъ mîndpie; adѫкътopѫ de

tpîndъвie, saŭ molічїѕne. 2) îndeлetnічitŭ în zъdъpnічiї. [χαῦνος, ποιὸς].

Χαυνοπολίτης, ου (ὁ), kom: чetъцeanŭ sekŭ, nerїoвŭ. [χαῦνος, πολίτης].

Χαυνόπρωκτος (ὁ,ἡ),=Εὐρύπρωκτος. [χαῦνος, πρωκτὸς].

Χαῦνος, η saŭ ος, ον, гъѕposŭ, вѕpetosŭ, pъpitŭ, afînatŭ; (oвшt:) вѕхавŭ; (прin întind:) sekŭ; славŭ; (ѕne-opї) лѕnгŭ (bezї χαύλιος); (fir:) zadapnikŭ, deшeptŭ (fъpъ isправъ); (despre пeps:) nerїoвŭ; ѕшѕpeлŭ, sekŭ-mîndpѕ, înгîmfatŭ; neaшezatŭ, nestatopnikŭ; лesne-amъцitŭ. «Νοῦς —». Sol: «Κενεῶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος». Pind: «Χαῦνα ἐφράσαντο». Sol: "Χαῦνον ὄνομα„. Apstf: deшeptŭ. [de ѕnde

Χαυνότης, (ἡ), nesoлiditate; afînъtate, pъpime; (fir:) ѕшѕpinцъ; neaktiвitate; nerїoвie; molічїѕne; seakъ mîndpie. [ші

Χαυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чeвa sekŭ, papŭ, слaвŭ; (прin întind:) deskizŭ (At: H. 363). || (miж: de sine-пas:) mъ mîndpeskŭ în sekŭ, mъ înгîmfezŭ. [de ѕnde

Χαύνωμα (τὸ), гръmadъ de пъшîntŭ afînatŭ (nekълkatŭ).

Χαυνῶνες, греш: în лoкŭ de χαυῶνες.

Χαύνως, adв: nesoлid, moaлe, afînat; (fir:) слaв; nerїoвeшte; кѕ molічїѕne ші neaktiвitate; înгîmfat, кѕ fѕmѕpї sечї. [χαῦνος].

Χαύνωσις, εως (ἡ), moлeшipe, слъвipe. «Ἀναπειστηρία —„. Apstf: amъцipe de askѕлtъtopї. [ші

Χαυνωτικὸς, ὴ, ὸν, (кѕ цen:) kontpiвѕitopŭ лa moлeшipe, слъвipe, ші чл: [χαυνόω].

Χαυῶνες (οἱ), [Евр:] ѕnŭ feлŭ de пîїnї, saŭ пръжitѕpї.

Χέδροπα (τὰ), ші Χέδροποι (οἱ), (îm: eтepoц: ші eтepoкл: aл лѕї χέδροψ) легѕme (прinч: fasoлe, вoвŭ, лinte, ші чл:). [de ѕnde

Χεδροπώδης, εος (ὁ, ἡ), легѕminosŭ, saŭ чeл din soїѕл легѕmeлop.

Χέδροψ, ші Χέδρωψ, οπος (ὁ), (bezї χέδροπα). (s'a гъsit nѕmaї dat: îm: χέδροψι). [χείρ, δρέπω].

Χέε, poet: Ion: în лoкŭ de ἔχεε, ἔχει, a 3: sinг: пeps: de прeл: aл лѕї χέω.

Χέεια (ἡ), poet: Ion: în лoкŭ de χειὰ.

Χεζανάγκη (ἡ), siлъ de eшit afapъ; ѕnŭ feлŭ de aлifie înлesniioape лa eшipe de mistѕїaлъ. [χέζω, ἀνάγκη].

Χεζητιάω -ῶ, вiit: -άσω,=Χεσείω.

Χεζοικινικὸς, ὴ, ὸν, kom: пapodie aл лѕї Κυζικινικὸς. "Βάμμα —„. Apstf: къкape de fpikъ.

Χέζω, вiit: χεσοῦμαι, (nex: ἔχεσα, tpe: de кѕ: κέχοδα) =Ἀποπατῶ, esŭ de mistѕїaлъ. || (miж:) mъ кѕfѕpeskŭ пe mine. "Χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο„. Apstf: [χέω].

Χειὰ (ἡ), гaѕpъ de шapпe. [ἔχις].

Χειλάριον (τὸ), dim: aл лѕї aл лѕї χεῖλος, вѕziшoapъ.

Χειλεύω, греш: în лoкŭ de χιλεύω.

Χειλοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вeaŭ, sopвŭ stpînгînd вѕzeлe. [χεῖλος, ποτὸν].

Χεῖλος, εος -ους (τὸ), вѕzъ; (despre пъsъpї) чїoкŭ; (fir:) вѕzъ de пaxapŭ, ші чл:; maлŭ (de pîŭ, de вaлtъ, ші чл:), цъpmŭ. [χέω].

Χειλοστρόφιον (τὸ), ѕnŭ къznitopŭ instpѕmîntŭ, прin кape se sѕчїaŭ вѕzeлe. [χεῖλος, στροφὴ].

Χειλόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ п' înпpeжѕp de чeвa вѕze. 2) греш: în лoкŭ de χιλόω. [de ѕnde

Χείλωμα (τὸ), вѕzъ п'înпpeжѕp de вasŭ, ші чл: (пepвazŭ). 2) греш: în лoкŭ dв χίλωμα.

Χείλων, ωνος (ὁ), вѕzatŭ. 2) ѕnŭ feлŭ de пeшte, (aлt:) χελὼν. [χεῖλος].

Χειλωτὴρ, греш: în лoкŭ de χιλωτὴρ

Χεῖμα (τὸ), poet:=Χειμών, вpeme pea, ші чл: [χέω].

Χειμαδεύω, вiit: -εύσω, mi Χειμαδίζω, вiit: -ίσω,=Χειμάζω.

Χειμάδιος (ὁ, ἡ),=Χειμερινὸς, de eapnъ, epnatikŭ. || (sѕвst:) "Χειμάδιον„. лoкŭ de epnat, epnatikŭ. [ші

Χειμάζω, вiit: -άσω, epnezŭ, пetpekŭ eapna ѕndeвa. "Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσαλίαν ἐχείμαζε„. Ep: "Χειμάσαι δὲ πυρὶ ἀφθόνῳ ші чл: ποῦ πλείων εὐμάρεια ἢ ἐν χωρίῳ„; Ksn: 2) fakŭ eapnъ, saŭ вpeme pea (вifopŭ, ші чл:); (fir:) tѕpвѕpŭ sѕfлeteшte, kinѕїeskŭ кѕ peлe înпpeжѕpъpї, adѕкŭ лa nekazŭ ші skîpвъ пe чinева. || (пas:) sîntŭ eкsпѕsŭ лa (deцepŭ de) aspimea epneї; mъ прimeждѕїeskŭ de fѕptѕnъ пe mape; (fir:) mъ tѕpвѕpŭ de mѕлцime de nenopoчipї. "Ὅταν χειμάζῃ ὁ θεὸς (ὁ Ποσειδῶν) ἐν τῇ θαλάσσῃ„. Ksn: (ші eл: saŭ nepeps:) "Ἡμέρας τρεῖς ἐχείμαζε, τετάρτῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος„. Ep: (ші fir:) «Ταῦτα καὶ πλουσίους χειμάζει καὶ πένητας„. Пл: (ші пas:) "Χειμασθέντα δένδρα„. Tfp: "Ὅταν ἡ γῆ ἡλιασθῇ„ καὶ χειμασθῇ καθ' ἑκάστην ὥραν„. Tfp: "Χειμασθεῖσαι δὲ (αἱ νῆες) πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν„. Tѕч: "Πλάτανος, ᾗ

χειμαζόμενοι μὲν ὑποτρέχουσι„. Пл: (ші fir:) "Τὴς πόλεως χειμαζομένης„. Apstf: pesвръtindъ se. (de ъnde în partч:). "Χειμαζόμενοι„. Bisep: îndръчіцїї [χειμὰς].

Χειμαίνω, віit: -ανῶ, (pap în prozъ) în локъ de χειμάζω, fakъ eapnъ, вреmе реа; (fir:) tъpвъpъ, (ші nas:) mъ tъpвъpъ ка de fъptъnъ; (neneps: saъ ел:) "Χειμαίνοντος». Tfp: kînd este вреmea реа, eapnъ. (ші nas:) «Μᾶλλον χειμαίνεσθαι γεμούσης τῆς νηὸς». Ep: (ші fir:) "Φόβῳ κεχείμανται φρένες» Пind:

Χειμάμυνα, ης (ἡ), чева апъръtopъ (препъzitopъ) de eapnъ; (прin ъpm:) хаїnъ гроasъ de eapnъ. [χειμὼν, ἄμυνα].

Χείμαρος (ὁ), astъпъшъл гаъреї din tъndъл коръвіі, каре se skoate, kînd корабіа este пе ъskatъ, ка sъ se skъргъ апеле. [χέω].

Χειμάῤῥοος -ους, ші Χείμαῤῥος (ὁ, ἡ), [χεῖμα, ῥέω] пîрîъ de eapnъ; saъ шіоїъ, topentъ din плоае. ‖ (sъвst:) pîъ sвîntatъ. «Τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν χειμάῤῥους». Dш: апеле, че къpг depe înвелitopeле каselop. de ъnde

Χειμαρῤῥώδης εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (ка ъnъ) topentъ. "Ποταμὸς —„. Stp:

Χειμὰς, άδος (ἡ), [χεῖμα] = Χειμερία. ‖ (sъвst-înц: ὥρα) eapnъ. 2) (înц: ἐσθὴς) хаїnъ de eapnъ.

Χειμασία (ἡ), epnape, saъ epnatikъ. 2) (гls.) вреme реа de eapnъ, вifopъ, fъptъnъ. [χειμάζω].

Χειμασκέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ekserчezъ, mъ depinzъ пе вреme de eapnъ. [χεῖμα, ἀσκέω].

Χείμαστρον (τὸ), хаїnъ, înвръкъminte de eapnъ. [χειμάζω].

Χειματίζω, віit: -ίσω, ші

Χειμάω -ῶ, віit: -άσω, гls: în локъ de χειμάζω.

Χειμεθλιάω -ῶ, віit: -άσω, înd: în локъ de χειμετλιάω. [din

Χείμεθλον (τὸ), = (saъ греш: în локъ de) χείμετλον.

Χειμεία (ἡ), плц: штіinца ximikъ, ximia.

Χειμερία (ἡ), timnъ de eapnъ. [ші

Χειμερίζω, віit: -ίσω, epnezъ, saъ netpekъ eapna ъndeва. [ші

Χειμερινός, ὴ, ὸν, epnatikъ, de eapnъ, saъ nentpъ eapnъ. [ші

Χειμέριος, α saъ ος, ον, = Χειμερινός; (прin ъpm:) fpirъposъ, плоїosъ, fъptъnosъ, saъ вifoposъ. «Ὥρη —„. Om: Es: timnъ de eapnъ. "Τοὺς τέσσερας χειμεριωτάτους μῆνας». Ep: [din

Χείμερος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de χειμέριος. [χεῖμα].

Χειμέτλη (ἡ), =Χείμετλον.

Χειμετλιάω -ῶ, віit: -άσω, amъ deцеpъtъpї (прinч: ла пічоаре). [din

Χείμετλον (τὸ), [χεῖμα] deцеpъtъpъ de fpirъ (прinч: ла пічоаре).

Χειμευτὴς, οῦ (ὁ), (плц:) îndeлetnічitъ ла ximie, saъ алximie, ximikъ.

Χειμέω -ῶ, гls: în локъ de χειμάζω.

Χειμιέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: deцеpъ, 'mї e fpirъ. [din

Χειμίη (ἡ), noet: Ion: цеpъ de eapnъ, înгецъ; вреme реа. [χεῖμα].

Χειμοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), (Лksf:) moptъ de цеpъ, deцеpatъ. [χεῖμα, θνήσκω].

Χειμοσπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnъ пе вреme de eapnъ. [din

Χειμόσπόρος (ὁ, ἡ), (пароks:) semъnъtopъ, mi (пропароks:) semъnatъ eapna. [χεῖμα, σπορά].

Χειμοφυγέω -ῶ, віit: -ήσω, fъrъ (mъ fepeskъ) de eapnъ (de вреme реа, fъptъnъ, вifopъ, ші чл:). [χεῖμα, φυγή].

Χειμὼν, ῶνος (ὁ), [χεῖμα] eapnъ; fpirъ; вреme реа; fъptъnъ; вifopъ; (fir:) гроzавъ înпрежъpape, nenopoчipe, mape прimeждie, че ameцеште пе omъ. «Χειμῶνος ἐπιγενομένου (καταῤῥαγέντος)». Ep: "Τὰ μὲν θέρεος γίνεται, τὰ δ' ἐν χειμῶνι„. Tкp: [de ъnde

Χειμωνόθεν, adв: noet: din partea epneї, saъ de къ eapnъ.

Χειμωνοτύπος (ὁ, ἡ), noet: [χειμὼν, τύπτω] ловitopъ прin (skopnitopъ de) вifopъ, saъ fъptъnosъ. «Λαίλαψ —». Esхл:

Χεὶρ, χειρὸς (ἡ), [în afin: къ χώρα] (dat: înd: χεροῖν, ші îm: χερσίν) mînъ; (прin întind:) вpaцъ; (despre вite) пічоpъл de dînainte; (despre fiлdeшъ) pîtъл чел лъngъ, =Προβοσκίς, (Fpanц:) tpomпъ. «Χειρί τε μιν κατέρεξεν». Iл: A. «'Εδράξατο χειρὶ παχείῃ». «Ἄκρα χειρῶν δάκτυλα». Tкp: "Γέροντα χειρὸς ἀνίστη». Om: «Τόξα χερσὶ κρατεῖ». Tкp: «Χερσὶ γαῖαν κρατοῦσα». Eъp: «Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε„. Om: «Ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν». Iл: A. «Χειρὶ καὶ ποδὶ, saъ «Χερσὶ καὶ ποσί». Fps: = «Παντὶ σθένει, къ toate пъtepiле. «Χεῖρας, saъ Χεῖρε προτείνειν (προΐσχεσθαι, ὀρέγειν, ἀνταίρειν, ἀνατείνειν, ші чл:)„. Лks: «Διασχεῖν χεῖρας ἐν μέσῳ». Пл: a intpa ла miжлокъ spre înпъкаре. «Εἰς χεῖρας διδόναι τί τινι». Eъp: =Ἐγχειρίζειν. "Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνή-

σκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χειρί». Ep: «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Tкр: «'Απὸ χειρὸς μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐργάσασθαι». Лѹч: s' a бътѹt кѹ марĭ isбînzĭ. «Χειρῶν νόμος, saŭ δίκη,,. Fps: înкъĭерape în бътълie; (ѹne-орĭ)=Αὐτοδικία, арбitраръ жѹdiкatъ, saŭ osîndъ, (Fpanц:) le droit du plus fort (вezĭ ші χειροδίκης). «Πρὶν ἢ συμμίξαι σφέας, ἐς χειρῶν τε νόμον ἀπικέσθαι,,. Ep: «'Εν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι». Ep: «Οὓς ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε». Tѹч: пе вpemea înкъĭеръpiĭ. || «'Εκ χειρὸς». Fps: de апроапе. «'Εκ χειρὸς ἐμάχοντο». Ksn: = 'Εκ τοῦ συστάδην. «'Η ἐκ χειρὸς θεωρία». Iѕкр: «Τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γενομένης». Плв: || «'Ες χεῖρας ᾔεσαν». Tѹч: s' aŭ лѹat ла бътaĭe. "Πρὸς τὸ ἐς χεῖρας δέχεσθαι οὐκ ἦσαν ἱκανῶς ὡπλισμένοι». Ksn: (ші întp' алtъ акчп:) «'Ες χεῖρα γῇ συνῆψαν». Eѹp: s' aŭ апроniat de (aŭ tpas ла) ѹѕкatŭ. «Συνῆλθον εἰς χεῖρας». Плв: s' aŭ întîлnit. || «Ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων». Fps: a da întîĭ прiчinъ de ловipe, «Παύειν χεῖρας πολέμοιο,,. Iл: Ф. || «'Ες χεῖρας ἄγεσθαί τι». Ep: a întpeпpinde чева. «'Εν χερσὶν, saŭ «Μετὰ χεῖρας, ші поеt: «Μετὰ χερσὶν, saŭ «Διὰ χειρὸς ἔχειν τι». Tѹч: a цinea în mîĭnĭ, saŭ (Fpanц:) manier, a mania. «Ἔχων ἐν χερσὶ τὸν γάμον τοῦ παιδός». Ep: îndeлetniчindѹ se ла ... «'Εν χερσὶν ἡ μάχη». Tѹч: de апроапе, пĭeптŭ ла пĭeптŭ, = 'Εκ τοῦ συστάδην. «'Ο ἐν χερσὶ κίνδυνος». Грг: че stъ d' aѕѹпpa. || «Πρὸ χειρῶν εἶναι τινι». Fps: sѹбt вedepe, апроапе, ла îndemînъ. «Καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι κόσμον φέρουσιν». Eѹp: «Ὑπὸ χεῖρα ποιεῖσθαί τι, saŭ τινα». Fps: a пѹne пе чева mîna, saŭ a 'шĭ sѹпѹne пе чinева. (de ѹnde ел:) «'Ο ὑπὸ χεῖρα». Лкѕ: = Ὑποχείριος, sѹпѹsŭ. || «Ὑπὸ χεῖρα». Fpas: = 'Εξ ὑπογυίου, de ла îndemînъ, saŭ de кѹpînd. «Ὅ,τι ἂν πρῶτον ὑπὸ χεῖρα ἔλθῃ». Лѹч: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα ἀπαντῶσαι τιμωρίαι». Пл: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα χρεῖαι». Apst: a ле minѹtѹлѹĭ, челе гравniче. || «Ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ». Sкр: алътѹpea кѹ dînsѹл. || «'Η ἀνὰ χεῖρα ὁμιλία». Ерmц: чea обmteaскъ, tpiвiaлъ, stiлŭ famiлiapŭ. «Διὰ χειρὸς πιπράσκειν». Лкѕ: «'Εκ χειρὸς εἰς χεῖρα ὠνεῖσθαι». Apst: din mîna dîntîĭ, nѹ пpin pевînzape, saŭ miжлочitopŭ; saŭ кѹ бanĭ, ĭap nѹ кѹ sopoкŭ. || «Τὸ κατὰ χειρὸς, saŭ «Κατὰ χειρῶν ὕδωρ». At: sпълape de mîĭnĭ (пpinч: maĭ 'nainte de masъ). «'Ερωτώντων δὲ, ποῖον ὕδωρ ἄριστον; τό κατὰ χειρὸς, ἔφη». At: (ші ел:) «Κατὰ χειρὸς ἐδόθη». At: s' a dat апъ de sпълat. 2) (пpin întind:) пaptea dpeaптъ, saŭ stînгъ a tpѹпѹлѹĭ. «Τὴν Ἴδην λαβὼν ἐς ἀριστερὰν χέρα, ἤϊε. Ep: «Ποτέρας τῆς χερὸς (ἐστήκασι); (B) 'Εν δεξιᾷ σου». Eѹp: 3) лѹкpѹ de mînъ; iкoaпъ de sкpisoape; deoseбitŭ кiпŭ de лѹкpape de meшtepŭ; stiлŭ de sкpiitopŭ, ші чл: «Γνωρίσασα τὴν Κομμόδου χεῖρα». Epd: «Οὔτε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι». Iпepid: «Γλαφυρῆς χειρὸς μισθὸν». Tкр: «Χεὶρ Πολυκλείτου ('Απελλοῦ, ші чл:)». =Πολύκλειτος ('Απελλῆς, ші чл:), (Pom:) mînъ de Поліклетŭ ші чл: a лѹкpat. 4) пѹtepe (de mîĭnĭ), oaste. «Μεγάλῃ χειρί εἰκότως οὗτος λέγοιτο πορεύεσθαι, οὗ ἂν τῇ γνώμῃ πολλαὶ χεῖρες ὑπηρετεῖν ἐθέλωσι». Ksn: «Δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆός ἐστι, καὶ χεὶρ ὑπερμήκης». Ep: «Μεγάλη χεὶρ πλήθεος». Ep: «'Εν ὀλίγαις ἡμέραις χεῖρα μεγάλην ἠθροισε». Пл: «'Ολκάδα πόνῳ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ χειρὶ νεωλκηθεῖσαν». Пл: «Χεὶρ οἰκεία». Eѹp: oaste stpînsъ dintp' aĭ sъĭ. 5) (пentpѹ asemъnъtatea fiгѹpeĭ de mînъ) o плaптъ, (алt:) δίψακος, skaĭete de sкos пъpѹл ла postaвŭ, ші чл: 6) ѹnŭ feлŭ de плastpѹ алкътѹitŭ din чinчĭ feлѹpĭ de doктopiĭ, saŭ înгpediente.

Χειράγρα (ἡ), пpindepe (боалъ de înкeĭetѹpĭ, aptpitŭ) de mîĭnĭ. [χεὶρ, ἄγρα).

Χειραγωγέω -ῶ вiit: -ήσω, dѹкŭ пе чinева de mînъ; (fiг:) kondѹкŭ пpin повaцъ. [χειραγωγὸς]. [de ѹnde

Χειραγώγημα (τὸ), miжлокŭ de a kondѹче пе чinева ла чева, sfatŭ, повaцъ. [ші

Χειραγώγησις, εως (ἡ) dѹчepe de mînъ; (fiг:) kondѹчepe пpin sfътѹipe, saŭ повъцѹipe ла чева.

Χειραγωγία (ἡ), =Χειραγώγησις, ші Χειραγώγημα. [din

Χειραγωγὸς (ὁ, ἡ), [χεὶρ, ἄγω] dѹкътopŭ de mînъ; saŭ kondѹкътopŭ ка de mînъ пpin повъцѹipe.

Χείρακρα (τὰ), (плц:) вîpfѹpiле deцeteлop mîneĭ. [χεὶρ, ἄκρον].

Χειραλγία (ἡ), dѹpepe (peѹmatismŭ) de mîĭnĭ. [χεὶρ, ἄλγος].

Χειραλειπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ ѹnгŭ mîĭneле (ка лѹптътopiĭ кѹ ѹntdeлemnŭ). [χεὶρ, ἀλείφω].

Χειράμαξα, ης (ἡ), tpъsѹpъ dѹsъ кѹ mîĭneле. [χεὶρ, ἅμαξα].

Χειραμάξιον (τὸ), dim: ал лѹĭ χειράμαξα.

Χειραπτάζω, вiit: -άσω, atinгŭ, апѹкŭ, пiпъĭŭ кѹ mîna; înвîpteskŭ, întoкmeskŭ

чева кȣ mîna mea, (Fpanц:) manier. [χεὶρ, ἅπτομαι].

Χείραργος (ὁ, ἡ), гл: чел кȣ mînъ aцеръ (ла fȣpat). [χεὶρ, ἀργός].

Χειρὰς, άδος (ἡ), кръпътȣръ de mîĭnĭ din fpirȣ̆, saȣ̆ de церȣ̆. [χείρ].

Χειράφετος, (ὁ, ἡ), гл: [χεὶρ, ἀφίημι] слобozitȣ̆ din робіе (прінч: прін пȣнере de mînъ asȣпръ 'ĭ, прекȣт se обічнȣĭа în Poma), (Fpanц:) émancipé, emanчіпatȣ̆.

Χειραψία (ἡ), [χεὶρ, ἅπτω] апȣкаре, atinцере de шînъ; (партік: despre лȣптъторĭ) лȣаре, апȣкаре în лȣптъ; (despre ostaшĭ) înчепере, aцîцаре de înкъĭерare în бътъліе; (med:) fpекаре, atinцере ȣшоаръ кȣ mîna.

Χειρεκμαγεῖον (τὸ), (плц:) în локȣ̆ de χειρόμακτρον.

Χειρεπιθεσία (ἡ), = Χειροθεσία. [χεὶρ, ἐπίθεσις].

Χείρεργον (τὸ), (плц:) în локȣ̆ de ἐργόχειρον. [χεὶρ, ἔργον].

Χείρεσι, ші Χείρεσσι, поет: în локȣ̆ de χερσί, dat: îm: ал лȣĭ χείρ.

Χειριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntȣ̆ кȣ mîĭneле кръпate de церȣ̆. [χειράς].

Χειρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χειρίς, mікъ mînȣшъ.

Χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ mînічĭ. «Χιτὼν —». Ep: [χειρὶς ·ίδος].

Χειρίζω, віit: -ίσω, [χεὶρ] цiȣ̆ în mîĭnĭ, saȣ̆ fakȣ̆ чева кȣ mîna mea (прінч: despre хірȣрцікъ операціе); (fir:) întpeбȣінцezȣ̆ o ȣнеалтъ кȣ mîna, (Fpanц:) manier. [de ȣnde

Χείριξις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de χείρισις = Χειρισμός.

Χείριος, α, ον, поет: чел în, saȣ̆ sȣбt mîna кȣĭва. 2) de întpeбȣînцat кȣ mîna, (Fpanц:) maniable. [ші

Χειρὶς, ίδος (ἡ), mînȣшъ; saȣ̆ mînікъ. [χείρ].

Χείρισις, εως (ἡ), (întpeб: прînч: Ion: χείριξις) = Χειρισμὸς. [ші

Χείρισμα (τὸ), мъdȣларȣ̆ віndекatȣ̆ прін хірȣрцікъ операціе. [ші

Χειρισμὸς (ὁ), кȣвіінчоаsъ ȣнелtіре de чева кȣ mîna, (Fpanц:) maniement; (партік:) хірȣрцікъ операціе. [χερίζω].

Χειρίσοφος (ὁ), поет: în локȣ̆ de χειρόσοφος (întpв: nȣmaĭ ка nȣme проп:).

Χειριστὴς, οῦ (ὁ), чел че întpeбȣінцеazъ, ȣнелтеште чева кȣ mîna sa; (fir) епistatȣ̆, administpatopȣ̆. [χειρίζω].

Χείριστος, η, ον, sȣпрл: (пергл:) ал лȣĭ κακὸς, чел maĭ ръȣ̆ dekît toцĭ.

Χεριστότερος, η, ον Ion: (foapte pap) компар: ал лȣĭ χείριστος, maĭ ръȣ̆ dekît чеĭ maĭ ръĭ.

Χειροβαλίστρα (ἡ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de машінъ (праштіе) asвîрлitoape de fокȣ̆ прін mînъ. [χεὶρ, βάλλω].

Χειροβάναυσος (ὁ, ἡ), гл: = Χειρώναξ. [χεὶρ, βάναυσος].

Χειροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de греȣtate, кîtъ поate apdika mîna. (вezĭ ші χειροπληθὴς). [χεὶρ, βάρος].

Χειρόβιος, ші Χειροβίωτος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ̆ din ostenелеле mîĭnелор sале. [χεὶρ, βίος].

Χειρόβλημα, ші Χειρόβλητον (τὸ), = Χειρόβολον. [χεὶρ, βάλλω].

Χειροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, (Лksf:) asвîрлȣ̆ din mînъ, înпраштіȣ̆. [din

Χειρόβολον (τὸ), кîtȣ̆ поate лȣа чінева кȣ mîna; мънȣнкĭȣ̆, легътȣръ. [χεὶρ, βάλλω].

Χειροβοσκὸς (ὁ, ἡ), гл: хрънitȣ̆ кȣ mîĭneле sале, = Χειρόβιος. [χεὶρ, βόσκω].

Χειροβρὼς, ῶτος (ὁ), pozъtopȣ̆ de mîĭnĭ. «Δεσμὸς —». Esix: [χεὶρ, βιβρώσκω].

Χειρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), îndestȣлътopȣ̆ de пînteчеле sъȣ̆ (хрънitȣ̆) din ostenелеле mîĭnелор sале, = Χειρόβιος. [χείρ, γαστὴρ].

Χειρογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкріȣ̆ (sȣбsкріȣ̆) кȣ însaшĭ mîna mea. [din

Χειρόγραφον (τὸ), însкрisȣ̆ de datopie sȣбsкрisȣ̆ кȣ însaшĭ mîna datopȣлȣĭ. [χεὶρ, γραφὴ].

Χειροδάϊστος (ὁ, ἡ), поет: [χεὶρ, δαΐζω]. sfîшiatȣ̆, omopîtȣ̆ de mîĭnĭ.

Χειροδεικτέω -ῶ, віit: -ήσω, арътȣ̆ кȣ mîna (кȣ deцetъл). [din

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ), арътatȣ̆ кȣ mîna (кȣ deцetȣл); (прін ȣрm:) възȣtȣ̆, арътatȣ̆ de faцъ. [χεὶρ, δείκνυμι].

Χειρόδεσμος (ὁ), легътȣръ de mîĭnĭ, = Χειροπέδη, кътȣшъ. [χεὶρ, δεσμὸς].

Χειρόδετος (ὁ, ἡ), чел кȣ mîĭneле легate. 2) легatȣ̆ пе ла mîĭnĭ. «Χιτὼν —». Ios: = Χειριδωτός. [χεὶρ, δέω].

Χειροδίκαιος (ὁ, ἡ), гл: în локȣ̆ de...

Χειροδίκης, ου (ὁ), чел че 'шĭ ĭа dpeптȣл кȣ mîĭneле sале (прін пȣтереа sa). [χείρ, δίκη].

Χειροδόσιον (τὸ), гл: платъ пе zi de лȣкраре кȣ mîĭneле. [ші

Χειρόδοτος (ὁ, ἡ), datȣ̆ de mînъ în mînъ fъръ însкрisъ doвadъ, saȣ̆ кezъшіе. [χεὶρ, δίδωμι].

Χειροδράκων, οντος (ὁ, ἡ), чел кȣ бала-

ѕрї în локѣ de mîïnї (епit: ал Fѕріілор). [χέὶρ, δράκων].

Χειροδρόπος (ὁ, ἡ), кѕлеsѣ, adѕnatѣ кѕ mîïnеле (прінч: вердецѕрї saѣ легѕme). (etimлц: ал лѕї χέδροψ. [χεὶρ, δρέπω].

Χειροέρκτης, ου (ὁ), поet: [χεὶρ, ἔρδω] лѕкръtорѣ кѕ miïnеле.

Χειροήθεια (ἡ), domestiчie, влîndeцe.[din

Χειροήθης, εος (ὁ, ἡ), обічнѕitѣ кѕ atinцере, saѣ піпъіре de mînъ, domestiчitѣ, înвлînzitѣ. [χεὶρ, ἦθος].

Χειροθεσία (ἡ), пѕнере de mînъ пе чева; (în цen:) întреѕѕінцаре, saѣ întреnрindере de чева. [ші

Χειροθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пѕїѣ mîna, saѣ mîïnеле пе чева, atinгѣ, saѣ sъвîршеsкѣ чева прін піпъіре, saѣ ѕшоаръ fрекаре кѕ mîna; (Бisер:) xipotonezѣ, =Χειροτονῶ. [χεὶρ, τίθημι].

Χειροθήκη (ἡ),=Χειρὶς, mînѕшъ. [χεὶρ, θήκη].

Χειροκαλαθίσκος (ὁ), ѕнѣ felѣ de danцѣ, saѣ fiгѕръ de danцѣ. [χεὶρ, καλαθίσκος].

Χειρόκμητος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de χειροποίητος. [χεὶρ, κάμνω].

Χειροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѣ mîna saѣ mîïnеле кѕїва. 2) ватѣ, пisezѣ кѕ mîna. [χεὶρ, κοπὴ].

Χειροκρασία (ἡ), amesteкаре, înплеtiчіре de mîïnї. [χεὶρ, κράσις].

Χειροκρατία (ἡ), stъпînіре în пѕtере de mînъ, (ad:) прін silѕіре. [ші

Χειροκρατικὸς, ὴ, ὸν, ал пѕtерії de mînъ, saѣ tiраnікѣ, лѕкръtорѣ прін silѕіре. «Τρόπος—»Лкs: [χεὶρ, κράτος].

Χειρόκτύπος (ὁ), (парокs:) fъкъtорѣ de sѕnetѣ saѣ sгomotѣ кѕ mîna; (прінч:) = Λυροκτύπος. 2) (пропарокs:) поet: sѕnatѣ, saѣ реsѕnъtорѣ sѕвt mîna кѕїва. «Κιθάρα—». At: [χεὶρ, κτύπος].

Χειρολάβη, ші Χειρολαβὶς, ίδος (ἡ), mînерѣ, saѣ mînѕшъ de апѕкаt ѕnсалtъ; (їар партік:) корпѣ de плѕгѣ. [χεὶρ, λαβὴ].

Χειρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, кѕлегѣ кѕ mîïnеле. [χεὶρ, λέγω].

Χειρόμακτρον (τὸ), [χεὶρ, μάσσω] штергарѣ de mîïnї, шервеtѣ, (Fранц:) essuie-main. 2) (авѕs:) ѕнѣ felѣ de мѕїереаsкъ легъtѕръ de капѣ, (Тѕрч:) testemелѣ. вѕїama, ші чл:

Χειρομαντεία (ἡ), tреава, saѣ шарлаtania лѕї . . .

Χειρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitорѣ прін къѕtареа tръsѕрелор depe палma mîneї. [χεὶρ, μάντις].

Χειρομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ватѣ (лѕкрezѣ) кѕ mîïnеле (însѕmї). [ші

Χειρομαχία (ἡ), аronisіре de а ле віецеї прін мѕнкъ кѕ mîïnеле. [din

Χειρομάχος (ὁ, ἡ), вътъtарніцѣ, аronisitорѣ de а ле віецеї прін мѕнкъ кѕ mîïnеле sале, = Χειρώναξ. [χεὶρ, μάχη].

Χειρομύλη (ἡ), ші Χειρόμυλον (τὸ), ші Χειρόμυλος, mi

Χειρομύλων, ωνος (ὁ), морішкъ, saѣ рîшніцъ de înвîрtit кѕ mîna. [χεὶρ, μύλος].

Χειρομυσής, έος (ὁ, ἡ), поet: [χεὶρ, μῦσος] пînгъріtорѣ de mîïnї. «Φόνος — ». Esхл:

Χεῖρον, неѕt: лѕї Χείρων.

Χειρόνιβον, ші Χειρόνιπτρον (τὸ), =Χέρνιψ, легїанѣ de (ші ор че алtѣ sлѕжеmte ла) sпълаt пе mîïnї. «Κονιορτὸς εὐχρηστῶν εἰς χειρόνιπτρον». Dsкр: [χεὶρ, νίπτω].

Χειρονομέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї mішкѣ (дънцînd, saѣ лѕпtîndѕ mъ) mîïnеле кѕ оаре-каре taкtѣ; faкѣ (екsпрimѣ, деклamѣ, saѣ репреsintѣ чева кѕ) цeste; дънцezѣ în пantomime; (ѕne-орї) =Σκιαμαχέω. «Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα, ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος τῶν κατ' αὐτὸν χειρονομῆσαι». Паѕs: [χειρονόμος]. [de ѕnde

Χειρονομησείω, (fъръ віit:) гls: sîntѣ disпѕsѣ, dopeskѣ а faче цeste, xiponomiї (мішкърї регѕлate din mîïnї).

Χειρονομία (ἡ), xiponomie, цestѣ, мішкаре кѕ оаре-каре taкtѣ din mîïnї în danцѣ, saѣ лѕпtъ; екsпрimаре, saѣ репреsintаре de оаре-каре înцелеsѣ прін fiгѕре, saѣ sxime; danцѣ de пantomimѣ; (ѕne-орї) = Σκιαμαχία. [ші

Χειρονομικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѣ, îndemînatікѣ ла xiponomiї; saѣ însѕшitѣ xiponomѕлѕї. [din

Χειρονόμος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, νόμος] xiponomѣ, дънцъtорѣ, saѣ лѕпtъtорѣ кѕ оаре-каре регѕлate мішкърї de mîïnї; пantomimѣ. 2) ѕne-орї = Δαιτρὸς, înпърцitорѣ de кърпѕрї ла masъ.

Χειρόνως, adв: ал лѕї χείρων, maї ръѣ.

Χειροπέδη (ἡ), кътѕшъ (легъtѕръ) de mîïnї. [χεὶρ, πέδη].

Χειρόπεδον (τὸ),=Χειροπέδη.

Χειρόπλαστος (ὁ, ἡ), плъsmatѣ, fopmatѣ кѕ mîïnеле,=Χειροποίητος. [χεὶρ, πλάττω].

Χειροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ) atît de маре, saѣ гроsѣ, кîtѣ sъѕмпле mîna. «Λίθος ("Κορύνη) —,,. Ksn: Ткр: [χεὶρ, πλήθω]. [de ѕnde

Χειροπληθιαῖος, α, ον, =Χειροπληθής.

Χειρόπληκτος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πλήττω] ловітѫ кѫ mîna.

Χειροπόδης, ου (ὁ), поет: în локѫ de χειρόπους.

Χειροποιέω -ῶ, ші (mîж:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, fакѫ чева кѫ mîĭнеле меле. [de ѫnde

Χειροποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, fъкѫtѫ кѫ mîĭнеле, saѫ de mînъ de omѫ (nѫ din natѫръ), meштешѫцitѫ; (fir:) плъsmѫitѫ.

Χειροπόνητος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πονέω] лѫкратѫ de mînъ, meштешѫцitѫ. [χεὶρ, πονέω]

Χειροπονία (ἡ), лѫкраре, mѫнкъ кѫ mîĭнеле. [ші

Χειροπόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serвътоаре а mѫнчitoрілор кѫ mîĭнеле. [din

Χειροπόνος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πόνος] mѫнчitoрѫ, лѫкръtoрѫ кѫ mîĭнеле.

Χειρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоареле кръпate de церѫ. [χειρὰς, ποῦς].

Χειρορέκτης, ου (ὁ), гл: = Χειροέρκτης.

Χειροσιδήριον, ші Χειροσίδηρον (τὸ), mînъ (велчѫгѫ, saѫ кîрлігѫ пentрѫ акъцat, saѫ atîрnat чева) de fерѫ.

Χειροσίφωνον (τὸ), (плц:) ѫnѫ fелѫ de tѫлѫmвъ цinѫtъ în mîĭnĭ. [χεὶρ, σίφωνος].

Χειροσκοπικὸς, ὴ, ὸν, însѫшitѫ къѫtъtoрѫлѫĭ (гічitoрѫлѫĭ) пе tръsѫреле палmeĭ mîĭнелор. «Χειροσκοπικὴ (se înц: τέχνη)». =Χειρομαντία. [din

Χειροσκόπος (ὁ), [χεὶρ, σκοπὸς] =Χειρόμαντις. 2) (în вотъріле прin apdікаре de mînъ) nѫmъръtoрѫл (обсерваtoрѫл) mîĭнелор apdікate în sѫs.

Χειρόσοφος (ὁ, ἡ), iskѫsitѫ ла mîĭnĭ (meштерѫ); (партік:) îndemînatікѫ în xiponomiĭ saѫ цeste (пantomimѫ). [χεὶρ, σοφὸς].

Χειροστρόφιον (τὸ), instрѫmîntѫ mѫнчitoрѫ, прin каре se sѫчеsк mîĭнеле. [χεὶρ, στροφὴ].

Χειροτένων, οντος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ mîĭnĭ întinse, saѫ лѫнцĭ. [χεὶρ, τείνω].

Χειρότερος, α, ον, поет: în локѫ de χείρων.

Χειρότευκτος (ὁ, ἡ), =Χειροποίητος. [χεὶρ, τεύχω].

Χειροτεχνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ (лѫкрezѫ ка) meштерѫ кѫ mîĭнеле. [χειροτέχνης]. [de ѫnde

Χειροτέχνημα (τὸ), лѫкрѫ de meштешѫгѫ лѫкратѫ кѫ mîĭнеле.

Χειροτέχνης, ου (ὁ), meштерѫ лѫкръtoрѫ кѫ mîĭнеле, = Χειρώναξ, îndѫstріашѫ. (кѫ цen:) «Ἰητορίας — ». Sof: хірѫргѫ. [χεὶρ, τεχνη] [de ѫnde

Χειροτεχνία (ἡ), meштешѫгѫ, mesepie de лѫкрat кѫ mîĭнеле. [ші

Χειροτεχνικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ îndemînatікѫ ла meштешѫгѫ de лѫкрat кѫ mîĭнеле, saѫ meштешѫгаріцѫ. [de ѫnde

Χειροτεχνικῶς, adв: кѫ meштешѫгаріцъ, indѫstріоasъ îndemînъtate.

Χειρότεχνος (ὁ, ἡ), =Χειροτέχνης. [de ѫnde

Χειροτέχνως, adв: =Χειροτεχνικῶς.

Χειρότμητος (ὁ, ἡ), tъĭatѫ кѫ mîna. [χεὶρ, τέμνω].

Χειροτονέω -ῶ, віit: -ήσω, вotezѫ (în пѫвліче adѫnъpĭ) прin apdікаре de mînъ; (stръm:) алегѫ, saѫ întъреsкѫ прin вotaре кѫ apdікаре de mînъ; (Bisep:) xipotonezѫ (fакѫ) пе чінева преotѫ, ші чл:; (рар) întinzѫ чева кѫ mîna. [χειροτόνος]. [de ѫnde

Χειροτονητὴς, οῦ (ὁ), вotъtoрѫ прin apdікаре de mînъ. [ші

Χειροτονητὸς, ὴ, ὸν, алеsѫ, saѫ întъpitѫ прin вotaре кѫ apdікаре de mînъ; (Bisep:) xipotonitѫ (fъкѫtѫ) преotѫ, ші чл:

Χειροτονία (ἡ), вotaре прin apdікаре de mînъ; (Bisep:) xipotonie de преotѫ, ші чл: (прin пѫнере de mînъ а архіереѫлѫĭ asѫпръĭ)]din

Χειρότόνος (ὁ, ἡ), (парокs:) întinzъtoрѫ de mînъ, saѫ mîĭnĭ. 2) поет: (пропарокs:) fъкѫtѫ прin întindepe de mîĭnĭ. «Λιταὶ—» Esхл: [χεὶρ, τόνος].

Χειροτριβέω -ῶ, віit: -ήσω, fрекѫ кѫ mîna. [ші

Χειροτριβίη (ἡ), Ion: fрекаре (deпрindepe, îndemînъtate) de mînъ; (în цen:) =Χείριξις, шаniape. «Χειροτριβίης ἀτρεμεότης». Iпкр: mînъ віне deпрinsъ, (Fранц:) main sûre. [χεὶρ, τριβὴ].

Χειροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χείρ, τύπτω] ловitoрѫ, saѫ ловitѫ кѫ mîna.

Χειρουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezѫ кѫ mîĭнеле; (în цen:) лѫкрezѫ, креezѫ, konstрѫĭѫ; (партік:) трактezѫ ранъ, ші чл:, оперezѫ ка хірѫргѫ; (ѫne-орĭ) =Χειρονομῶ; (ѫne-орĭ) =Δέφομαι (Apt: 5: 46:). [χειρουργὸς]. [de ѫnde

Χειρούργημα (τὸ), = Χειροτέχνημα, лѫкрѫ fъкѫtѫ кѫ mîna.

Χειρουργία (ἡ), лѫкраре кѫ mîĭнеле; (партік:) хірѫрцікъ операціе. [ші

Χειρουργικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ îndemînatікѫ ла лѫкраре кѫ mîĭнеле, =Χειροτεχνικὸς. (партік:) «Χειρουργικὴ (se înц: τέχνη)». (арta med:) хірѫрціа. [χειρουργός]. [de ѫnde

Χειρουργικῶς, adв:=Χειροτεχνικῶς, кȣ îndemînъtate în лȣкраре de mîĭnĭ; (med:) хірȣрџічеште.

Χειρουργὸς (ὁ), лȣкръторȣ кȣ mîĭneле, =Χειρώναξ; (партік:) хірȣргȣ; (кȣ џен:) îndeлetnічitȣ практічеште în чева. «Μουσικῆς («Γραφικῆς)—». Пл: [χεὶρ, ἔργον].

Χείρους, în локȣ de χείρονες, saȣ χείρονας, nom: ші ак: îm: ал лȣĭ χείρων.

Χειρόχωλος (ὁ, ἡ), чĭȣнгȣ de mîĭnĭ. [χεὶρ, χωλὸς].

Χειρόω -ῶ, ші (miж:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, пȣĭȣ mîna пе чева; îmĭ sȣпȣĭȣ пе чінева; (ȣne-орĭ) поet:=Χειρίζω, лȣкрezȣ. [χεὶρ].

Χείρω, ак: în локȣ de χείρονα, ак: sinг: бърв: saȣ îm: neȣt: ал лȣĭ χείρων.

Χείρωμα (τὸ), faптъ de mînъ (прінч: de пȣtepe, de sілъ), (Франц:) Coup de main. «Τυμβοχόα χειρώματα». Esхл: mopmîntaле лівацiĭ. «Εὐμαρὲς χείρωμα». Esхл: лesne sȣпȣsȣ, domoлitȣ. "Θανάσιμον χείρωμα". Sof: tрȣпȣ moptȣ (кadaвpȣ) de sinȣчisȣ. [χειρόω].

Χείρων, ονος (ὁ, ἡ), компар: пергл: ал лȣĭ κακὸς, maĭ ръȣ, maĭ de жos, ші чл: || (neȣt:) χεῖρον, adв: în локȣ de χειρόνως.

Χείρων, ωνος (ὁ), (пȣme проп:) Xiponȣ, ȣпȣл din чentaȣpĭ (вestitȣ хірȣргȣ, ші гічitорȣ de челе віitoape). [χεὶρ].

Χειρωνάκτης, ου (ὁ),=Χειρώναξ. [de ȣnde

Χειρωνακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла лȣкраре кȣ mîĭneле; însȣшitȣ лȣĭ.. .

Χειρώναξ, saȣ Χειρῶναξ, -ακτος (ὁ), [χεὶρ, ἄναξ]=Χειροτέχνης, лȣкръторȣ кȣ mîĭneле, indȣstріашȣ; (кȣ џен:) креаторȣ. «Λόγων —». Eȣр: проорочitорȣ, гічitорȣ. [de ȣnde

Χειρωναξία (ἡ), =Χειροτεχνία; (поet: în џen:) treaвъ, sлȣжвъ. «Διπλᾶς χειρωναξίας ἔχουσα». Esхл: [ші

Χειρωνάξιον (τὸ), daждie de meштерȣ, saȣ лȣкръторȣ кȣ mîĭneле.

Χειρώνειος (ὁ, ἡ), ал лȣĭ Xiponȣ (вestitȣл Чentaȣpȣ) «Ἕλκος —». Лкs: aneвoe de вîndeкat (пе каре пȣmaĭ Xiponȣ пȣtea вindeка). || (sȣвst:) Χειρώνειον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de бȣріanъ, = Κενταύριον, чentaȣръ. [ші

Χειρωνὶς ίδος (ἡ), a лȣĭ Xiponȣ. «Βίβλος —». Епгр: medікалъ. [Χείρων].

Χείρωσις, εως (ἡ), лȣаре în stъпînipe, sȣпȣпepe прin sілъ, în пȣtepe; [ші

Χειρωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitorȣ, saȣ îndemînatikȣ ла sȣпȣпepe прin пȣtepe, în sілъ. [ші

Χειρωτὸς ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ de a se sȣпȣne прin пȣtepe; (fir:) пȣtinчosȣ de a se sъвîрші. [χειρόω].

Χεῖσθαι, пas: înf; ал лȣĭ χέω.

Χείσομαι, віit: ал лȣĭ χανδάνω.

Χείω, (прел: ἔχειον, ші пекрes: χεῖον) поet: Ion: în локȣ de χέω.

Χέλειον (τὸ), =Χέλυον.

Χελεὺς, έως (ὁ), глs: =Χέλυς.

Χελιδοῖ, поet: în локȣ de Χελιδὸν, вок: ал лȣĭ χελιδών.

Χελιδόνειος (ὁ, ἡ), ал (saȣ чел din soĭȣл) pîndȣрічеĭ. [ші

Χελιδονίας, ου (ὁ), =Χελιδόνειος (se înц: ἰχθὺς, пеште) ȣnȣ feлȣ de лакерdъ. 2) (глs:) nopdika konsteлaцie a zodii пештелор. 3) (se înц: ἄνεμος, вîntȣ) sȣfлъторȣ прimъ-вара (кînd вin pîndȣрелеле), zefipȣ (вezĭ ші ὀρνιθίας). [ші

Χελιδονεὺς, έως (ὁ), пȣĭȣ de pîndȣрікъ.

Χελιδονίζω, віit: -ίσω, imitȣ (ворбeskȣ пеарліколат ка) pîndȣріка, бърfeskȣ. 2) кîntȣ (ȣmвлînd din кasъ în кasъ) кîntiкȣл pîndȣрічеĭ, ка sъ капътȣ ор че 'mĭ ор da (ка акȣm în Гречіа ла întîĭa zi de Maptie). [ші

Χελιδόνιος, α saȣ ος, ον, = Χελιδόνειος, asemenea ла faцъ кȣ pîndȣріка. «Λίθος —». ȣnȣ feлȣ de прецioasъ пĭatpъ. «Σῦκα —». At; челе рошіĭ înкise, saȣ прimъвъратіче. || (sȣвst:) Χελιδόνιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ saȣ еарвъ, postoпastъ, saȣ поала pîndȣрічеĭ. [ші

Χελιδονὶς, ίδος (ἡ), поet: în локȣ de [χελιδών].

Χελιδόνισμα (τὸ), кîntiкȣл pîndȣрелеĭ (вezĭ χελιδονίζω. 2); ші чееа че se капътъ de чеĭ че 'л кîntъ. [ші

Χελιδονισμὸς (ὁ), кîntape de кîntiкȣл pîndȣрелеĭ. [ші

Χελιδονιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъторȣ de кîntiкȣл pîndȣрелеĭ (вezĭ χελιδονίζω 2).

Χελιδὼν, όνος (ἡ), pîndȣрікъ, saȣ pîndȣреа. 2) (fir:) ȣnȣ feлȣ de пеште apiпatȣ. 3) къвънътatea de sȣвt копita калȣлȣĭ ші алтор віte (вezĭ ші βάτραχος). 4) къвънътȣра de ла îndoitȣра брацȣлȣĭ, saȣ котȣлȣĭ (de ȣnde se обічнȣĭеште a se лȣа sînџe).

Χελλάρης, saȣ Χελλαρίας, ου (ὁ), [χέλυς] ȣnȣ feлȣ de пеште, (алт:) μύλλος. (вezĭ ші καλλαρίας).

Χελλύσω, поet: în локȣ de χελύσω.

Χελλὼν, ші Χελμὼν, ῶνος (ὁ), ȣnȣ feлȣ

de пеште (din soĭъл кеfалілор), (алт:)χειλών.

Χελούω, Лакоп: în локъ de χελύω, saъ χελύσσω.

Χέλυδρος (ὁ), [χέλυς, ὕδωρ] броаскъ цestoasъ de апъ. 2) ъnъ felъ de шарпе de апъ.

Χελύκλονος (ὁ, ἡ), поет: [χέλυς, κλόνος] pesъnъtorъ, fiind fъкътъ din цeastъ de броаскъ. «Φόρμιγξ — ». Орf:

Χελυνάζω, віit: -άσω, гл: ватжокореskъ înкрецind saъ stpîmвînd бъzеле. [ші

Χελύνειον (τὸ), =Χελύνιον. [din

Χελύνη (ἡ), = Χεῖλος, бъzъ. «Ἡ ὑπερῴα —». Лкs: бъza de sъs. 2) Еол: поет: în локъ de χελώνη.

Χελύνιον (τὸ), dim: ал лъĭ χελύνη. 2) (партік:) о парте а жертfeĭ, (алт:) χέλυς.

Χελυνοίδης, ου (ὁ), [χελύνη, οἰδάω] чел къ бъzеле ъmflate, бъzatъ.

Χέλυον (τὸ), цeasta броаштеĭ, ші чл:, (алт:) χελώνειον. [din

Χέλυς, υος (ἡ), = Χελώνη. 2) (прin întind:) =Χελώνειον. 3) ліръ de цeastъ de броаскъ; (de ъnde astpnm:) Ліра, о konstелаціе. 4) лінгъреаоа. [de ъnde

Χελύσκιον (τὸ), ъшоаръ seакъ tъse de ла лінгъреа.

Χέλυσμα (τὸ), подеалъ п' înпрежъръл карепеĭ коръбіі. [ші

Χελύσσω, ші (між:) -ύσσομαι, [χέλυς] віit: -ύσω, -ομαι, tъшеskъ în sekъ, din adînkъ, de ла лінгъреа, saъ îmĭ ferбe tъsea în пĭептъ.

Χελύω, Ion: în локъ de χελύσσω.

Χελὼν, ῶνος (ὁ), Dop: în локъ de χειλών.

Χελωνάριον (τὸ), dim: ал лъĭ χελώνη.

Χελώνειον (τὸ), цeasta броаштеĭ, ші (абъs:) а astakosълъĭ. 2) (fir:) гîрбовітъра spinъріĭ, ші (în цen:) а оркъръĭа înковоĭатъ лъкръ. 3) (такт:) =Χελώνη. [din

Χελώνη (ἡ), броаскъ цestoasъ. 2) (прin întind:) =Χελώνειον. 3) ліръ (din цeastъ de броаскъ). 4) = Θρῆνυς, скаъnъ. 5) ъnъ felъ de машінъ пентръ transпортаре de поверĭ. 6) (такт:) ъnъ felъ de pesбоĭаskъ машінъ къ роате (în formъ de броаскъ цestoasъ), прin каре asвîрлĭаъ пе zidъріле четъцілор înпрesорате коase; ші ъnъ felъ de маневръ а солдацілор Romanĭ, прin каре îшĭ акопереаъ капетеле къ îndesipea skъtелор, ка sъ se апере de isбіріле връжмашілор пе време de asaлтъ. 7) ъnъ felъ de monetъ (а Пелопоnesenілор ші Tenedenілор) къ маркъ de броаскъ цestoasъ. [χέλυς]. [de ъnde

Χελωνία (ἡ), (se înц: λίθος) ъnъ felъ de пĭатръ бъnъ de fармече. [ші

Χελωνιὰς, άδος (ἡ), ъnъ felъ de (пеstpiцъ) rîndъчелъ. [ші

Χελώνιον (τὸ), =Χελώνειον. 2) ъnъ felъ de monetъ а Tenedenілор, (алт:) χελώνη (7). [ші

Χελωνὶς, ίδος (ἡ), ъnъ felъ de mъsik: înstp: saъ ліръ. 2) скаъnъ (Sekst:). 3) (Skp:) прагъл ъшеĭ (Iъd: IΔ'. 15). [ші

Χελωνίτης, ου (ὁ), ші Χελωνῖτις, ιδος (ἡ), ал броаштеĭ цestoase, saъ de броаскъ цestoasъ. «Λίθος —». =Χελωνία.

Χελωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл броаштеĭ цestoase, saъ а цesteĭ еĭ. [χελώνη, εἶδος].

Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de броаште цestoase. [χελώνη, φάγω].

Χένας, поет: (преа рар) în локъ de χῆνας, ак: îm: ал лъĭ χήν.

Χέννιον (τὸ), ъnъ felъ de препеліце, че se fъчеаъ пastpamъ în Eцiптъ.

Χέραδος, (алціĭ skріъ χεράδος ка цen:) εος -ους (τὸ), поет: =

Χερὰς, άδος (ἡ), =Χερμὰς, гръmadъ de пĭetpe (nisinъ, ші чл:), че кобоаръ ла вале рîъл.

Χέρεια, греш: în локъ de χέρηα.

Χερειότερος, α, ον, ші

Χερείων, ονος, поет: în локъ de χείρων, ονος.

Χέρεσσι, поет: în локъ de χερσί, dat: îm: ал лъĭ χείρ.

Χέρηα, ак: sinг: ші Χέρηας, îm: ші χέρηϊ, dat: sinг: ал (neîntp:) χέρης.

Χερήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: =Χεριάρης.

Χέρης, ηος (ὁ), поет: [χεὶρ, ка sъпъsъ, saъ пъsъ sъбt mînъ] (nom: neîntp: ал лъĭ χέρηα, ηϊ, ηες, ші ал компар: χερείων, ші sъпрл: χείριστος) maĭ пъцinъ, maĭ de жos; maĭ непътinчosъ; (în цen;) maĭ ръъ, maĭ прostъ. [de ъnde

Χερήων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de χερείων.

Χεριαρᾶν, Dop: în локъ de χεριαρῶν, цen: îm: ал лъĭ...

Χεριάρης, ου (ὁ), поет: [χεὶρ, ἄρω] потрівіторъ, комбінъторъ къ mîna, мештеръ, îndemînatілъ.

Χεριφυρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χεὶρ, φύρω] fръmîntatъ, amestekatъ къ mîna

Χέρμα (τὸ), гл: [ἕρμα, în afin: къ χέῤῥος], = Χερμάς.

Χερμάδιον (τὸ), dim: (dъпе tinъ nъmaĭ) ал лъĭ χερμάς, пĭetpічікъ.

Χερμάδιος (ὁ, ἡ), (плц:) asemenea кѫ о пїatръ de asвîрлit кѫ mîna saŭ кѫ праштie. «Μολίβδαινα —». Лкs: [ші

Χερμάζω, вiit: -άσω, (глs:) кѫръцѫ цapina de пїetрiчеле. [din

Χερμὰς, άδος, (ἡ), [χέρμα] пїatръ (прinч: de asвîрлit кѫ mîna). «Χαλκῷ τετρωμένος, ἤ χερμάδι τηλεβόλῳ». Пind: (вezї ші ἑρμὰς пentрѫ etimлц:).

Χερμαστὴρ (ὁ), поet: asвîрлitорѫ de пїetpe. «Ῥινὸς—». Епгр: праштia. [χερμάζω].

Χερνὰς, ᾶτος (ὁ), Dop: în локѫ de...

Χερνὴς, ῆτος (ὁ), ші Χερνῆσσα, ήσσης (ἡ), ші Χερνήτης, ου (ὁ), лѫкръторѫ кѫ mîїнеле, =Χειρώναξ; (прin întind:) съракѫ; (e пit:) = Χερνητικὸς. «Δόμος («Βίος) — ». Еѫр: [χεὶρ, χέρης]. [de ѫnde

Χερνητικὸς, ὴ, ὸν, însѫшitѫ mѫnчitорѫлѫї кѫ mîїнеле «Τὸ χερνητικὸν». Колект: în локѫ de οἱ χερνῆται, mѫnчitoapea пapte a четъцeniлор.

Χερνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї χερνήτης.

Χερνήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локѫ de χερνὴς, χερνήτης.

Χέρνιβα, ак: îm: ал лѫї Χέρνιβον, saŭ sinг: ал лѫї χέρνιψ.

Χερνίβιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Χέρνιβον (τὸ, легїанѫ de sпълat пе mîїнї; (пaptiк:) = Περιῤῥαντήριον (dînaintea intръpiї temплелор). [ші

Χέρνιβος (ὁ), pap ші înd: în локѫ de Χέρνιβον. [ші

Χέρνιμμα (τὸ), апъ, saŭ вasѫ de sпълat пе mîїнї (прinч: de dînaintea intръpiї temплелор). [din

Χερνίπτω, (ші maї des miж:) Χερνίπτομαι, вiit: -νίψω, -ομαι, mъ sпълѫ пе mîїнї (прinч:) maї 'nainte de жeptfъ; (stръm: în цen:) stропeskѫ кѫ кѫръцitoape апъ (sfînцeskѫ) жeptfa, saŭ ѫнeлteле de жeptfipe, кѫръцѫ; (прin întind:) жeptfeskѫ. [χεὶρ, νίπτω]. [de ѫnde]νιβον.

Χέρνιπτρον (τὸ),=Χειρόνιπτρον, saŭ Χέρ-

Χερνίτης, ου (ὁ), «— λίθος». Tfp: ѫnѫ feлѫ de пїatръ ка osѫл de fiлdeшѫ.

Χέρνιψ, ιβος (ἡ), реліцioasa sпълape пе mîїнї maї 'nainte de жeptfъ, ші de чinъ, ші апа întpeвѫinцatъ ла aчeasta; (прin întind:) чinъ, masъ; saŭ реліцioasъ цepemonie, лiвaцie, жeptfъ. «Πηγαῖος χέρνιψ». Еѫр: вasѫл кѫ апъ, че oвiчnѫїaŭ a пѫne dînaintea ѫшeї moptѫлѫї. «Χερνίβων κοινωνὸς». Esхл: înпpeѫnъ tръitорѫ. «Χέρνιβας νέμειν τινὶ». Sof: a înгъdѫi sъ їa пapte ла жeptfe, ші «Χερνίβων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον». Dm: a se опpi de ла жeptfe. [χεὶρ, νίπτω].

Χεροῖν, цen: ші dat: înd: але лѫї χεὶρ.

Χεροκένως, adв: Sкр: кѫ шîїнеле гоале. [χεὶρ, κενὸς].

Χερόνησος (ἡ), поet: în локѫ de χεῤῥόνησος.

Χερόνιπτρον (τὸ), поet: Ion: în локѫ de χειρόνιπτρον.

Χεροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de χειροπληθὴς.

Χερόπληκτος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de χειρόπληκτος.

Χερὸς, поet: Ion: în локѫ de χειρὸς, цen: ал лѫї χεὶρ.

Χεῤῥονησιάζω, вiit: -άσω, ші

Χεῤῥονησίζω, вiit: -ίσω, At: în локѫ de χερσονησιάζω, -νησίζω, fopmezѫ (amѫ fopmъ de) пeninsѫлъ. [ші

Χεῤῥονήσιος, α, ον, At: în локѫ de χερσονήσιος, ал пeninsѫлeї, saŭ пeninsѫлeanѫ; saŭ asemenea кѫ o пeninsѫлъ. «Γῆ —». Лкs: [ші

Χεῤῥονησίτης, ші Χεῤῥονησιώτης, ου (ὁ), чел din пeninsѫлъ (прinч: чea Трачiкъ). [χεῤῥόνησος].

Χεῤῥονησοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [χεῤῥόνησος, εἶδος] чел în feлѫ de (asemenea кѫ) пeninsѫлъ.

Χεῤῥόνησος (ἡ), At: în локѫ de χερσόνησος, пeninsѫлъ; (проп: nѫmitъ) пeninsѫла Трачiї, saŭ Таѫрiка (Kpimea). [χέῤῥος, νῆσος].

Χέῤῥος (ἡ), At: în локѫ de χέρσος.

Χερσαῖος, α saŭ ος, ον, [χέρσος] чел de ѫskatѫ. «Ἡ χερσαία (se înц: γῆ, saŭ χώρα)„. Лiк: = Ἡ χέρσος.

Χερσεία (ἡ), пeкѫлtiвape, înцeлinape de пъmîntѫ. [din

Χερσεύω, вiit -εύσω, sîntѫ (ші miж: saŭ пas: mъ faкѫ, saŭ ръmîїѫ) înцeлinatѫ, пeкѫлtiвatѫ, пeлѫкpatѫ. «Γῆ ἀμεληθεῖσα χερσεύεται». Пл: 2) пetpeкѫ, saŭ esѫ din апъ пе ѫskatѫ. 3) поet: (stръm:) пѫstiezѫ, съръчeskѫ пе чinева. «Τὸν παῖδα χερσεύσει μέρος». Еѫр: [χέρσος].

Χερσὶ, dat: îm: ал лѫї χεὶρ.

Χερσιμαχία (ἡ), вътълie кѫ mîїнеле (înкъїepape), [χεὶρ, μάχη].

Χέρσινος, η, ον,=Χερσαῖος.

Χερσόβιος (ὁ, ἡ), tръitорѫ пе ѫskatѫ. [χέρσος, βίος].

Χερσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѫ de пъmîntѫ пeлѫкpatѫ, цeлinosѫ, stepпѫ; saŭ =Ἠπειροειδὴς. [χέρσος, εἶδος].

Χερσόθεν adв: поet: de ла ȣskatȣ̆, de ла църтȣ̆. [ші

Χερσόθι, adв: поet: пе ȣskatȣ̆, пе пъmîntȣ̆. [χέρσος].

Χερσομανέω -ῶ, віit: -ήσω, [χέρσος, μαίνομαι] sîntȣ̆ плinȣ̆, saȣ̆ mъ ȣmплȣ de бȣpienĭ selбatiче, ка ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ stepnȣ̆, =Ὑλομανέω (проп: ші fir:).

Χέρσονδε, adв: neȣt: кътpe ȣskatȣ̆.

Χερσόνησος, Χερσονησῖτης, ші чл: bezĭ (At: maĭ întpeв:) χεῤῥόνησος, ші чл: [de ȣnde

Χερσονησώδης, εος (ὁ, ἡ), =Χεῤῥονησοειδής.

Χέρσος (ὁ, ἡ), [σχερός] ȣskatȣ̆, пĭetposȣ̆, nepodosȣ̆, пекȣлtiвatȣ̆, stepnȣ̆; пȣstiȣ̆; (fir:) пекъsъtopitȣ̆; fъpъ копiĭ; (кȣ цen:) лinsitȣ̆ de чева. «Πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων». Eȣp: «Χέρσος Εὐρώπα». Пind: концinȣtȣл Eȣpoпeanȣ̆. (de ȣnde ‖ sȣвst) концinȣtȣ̆, пъmîntȣ̆, ȣskatȣ̆. «Τὴν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν». Tкp: [de ȣnde

Χερσόω -ῶ, віit: -ώσω, fakȣ̆, saȣ̆ лasȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆ stepnȣ̆, цeлinъ; saȣ̆ пpefakȣ̆ în ȣskatȣ̆. ‖ (пas:) ръmîĭȣ̆ stepnȣ̆, пекȣлtiвatȣ̆.

Χέρσυδρος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de шapпe amfiвiȣ̆ (tpъitopȣ̆ пе ȣskatȣ̆ ші în апъ). [χέρσος, ὕδωρ].

Χερσύνω, віit: -υνῶ, =Χερσόω. [ші

Χερσώδης, εος (ὁ, ἡ), =Χερσοειδής. [χέρσος].

Χερύδριον (τὸ), dim: ал лȣĭ χείρ, mînȣшiцъ.

Χεσᾶς, ᾶ (ὁ), kom: къкъчĭosȣ̆. [ші

Χεσείω, (fъpъ віit:) îmĭ віne (mъ siлeшte) sъ esȣ̆ de mistȣĭaлъ. [χέζω].

Χεσιφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, глs: = Αἰσχρολογέω. [χέζω, φωνή].

Χεῦαι, nex: 1: de înf:, ші

Χεῦε, поet: în локȣ̆ de ἔχευε = Ἔχεε, a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал xot: χέω.

Χεῦμα (τὸ), op че se вapsъ, кȣpцe, въpsъtȣpъ; кȣpsȣpъ (de pîȣ̆ ші чл:); пaptik:) лiвaцie; metaлȣ̆ topitȣ̆; (пpin întind:) konstpȣкцie topnatъ (de metaлȣ̆); saȣ̆ вasȣ̆ de topnat апъ, =Σπονδεῖον (Ep: A'. 51). [χέω].

Χεύομεν, поet: în локȣ̆ de χεύωμεν = Χέωμεν, îm: 1: пeps: de nex: 1: ал sȣп: [ші

Χεῦον, поet: nex: 1: de порȣнч: ал лȣĭ...

Χεύω, поet: Eол: (pap: ші înd:) în локȣ̆

Χέω, віit: -χεύσω, (nex: ἔχεα, ші поet: ἔχευα, ші плц: ἔχυσα, tpek: de кȣ: κέχυκα, ші пas: κέχυμαι, nex: пas: ἐχύθην, nosit: χυτέον) topnȣ̆, въpsȣ̆, (проп: ші fir:) asвîpлȣ̆, saȣ̆ пpodȣкȣ̆ чева înвiлшȣгat (кȣ гpamada); apȣnкȣ̆ пе пъmîntȣ̆, saȣ̆ aшtepnȣ̆, pisiпeskȣ̆, înпpaшtiȣ̆; (desпpe глasȣ̆) fakȣ̆ aȣzitȣ̆, skoцȣ̆ глasȣ̆; (desпpe metaлȣ̆) topeskȣ̆; (desпpe пъmîntȣ̆) гpъmъdeskȣ̆. ‖ (пas: saȣ̆ шiж:) mъ въpsȣ̆, кȣpгȣ̆; (fir:) пъвълeskȣ̆, mъ пopneskȣ̆ кȣ гpъmada; mъ aшtepnȣ̆ пе пъmîntȣ̆, kazȣ̆; (пpin întind:) mъ topeskȣ̆, mъ pisiпeskȣ̆ (проп: ші fir:); (кȣ ак: кȣ преп:) înвpъцiшezȣ̆; (fir:) sîntȣ̆ datȣ̆ кȣ totȣл ла чева. «Ἤματι ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεύς». Iл: П. «Δάκρυα χεύω». Eȣp: (Елек: 181). «Φύλλα, τὰ τ' ἄνεμος χαμάδις χέει». Iл: Z. «Ἄνεμοι... πολλὸν πάρεξ ἅλα φῦκος ἔχευαν». Iл: I. «Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν». Iл: E. «Ἀπὸ δ' εἴδατα χεύειν ἔραζε». Od: X. «Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα». Iл: X. «Δένδρεα κατάκρηθεν χέε καρπὸν». Od: Λ. = Ἔβριθε. «Σῆμα («Τύμβον) χέειν τινί». Om: a înълца. «Θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν». Om: «Τῷ μὲν κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλύν». Iл: Υ. «Ὕπνον χεύειν ἐπὶ βλεφάροισί τινι». Om: «Κἀκ κεφαλῆς χεῦεν κάλλος». Od: Ψ. (ші fir:) «Τέττιξ («Ἀηδὼν) χέει αὐδήν». Es: Om: «Χοὰς τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο». Ep: «Ἐπὶ δὲ Τρῶες βέλεα χέοντο». Iл: Θ. «Ἀμφὶ φίλον υἱόν ἐχεύατο πήχεε». Iл: E. a înвpъцiшat. (ші de sine пas:) «Κόνιν χεύατο κἀκ κεφαλῆς». Om: «Ἐκ νηῶν ἐχέοντο». Om: eшĭaȣ̆ кȣ гpъmada. «Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη». Om: (ші пas:). Εἰκός ἐστι χεῖσθαι τηνικαῦτα τὴν γῆν κινουμένην». Ksn: «Κόπρος προπάροιθε θυράων ἅλις κέχυτο». Od: P. «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς». Iл: E. «Οὔκεν μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη„. Od: T. «Ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο». Iл: N. (ші fir:) «Ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς„. Апл: (ші кȣ ак: кȣ преп:) «Πρὸς ἡδονὰς («Ἐς τὰ ἀφροδίσια) κεχυμένος». Лȣч: Алчв:

Χηλαργὸς (ὁ, ἡ), поet: [χηλὴ, ἀργός], ĭȣte de пiчорȣ̆. "Ἄμιλλα —» Sof:

Χηλᾶς, ᾶ (ὁ), глs: în локȣ̆ de χηλευτής.

Χήλευμα (τὸ), înплetitȣpъ ка de плasъ. 2) (ȣne opĭ) = Χηλή, ȣndpea, кȣ кape se înплetesk плaseле. [ші

Χήλευσις, εως (ἡ), înплetipe de плasъ, saȣ̆ mpeaжъ. [ші

Χηλευτὴς, οῦ (ὁ), înплetitopȣ̆ de mpeже.

Χηλευτὸς, ὴ, ὸν, înплetitȣ̆ ка плasa. [din

Χηλεύω, віit: -εύσω, înплeteskȣ̆ плasъ, saȣ̆ ка o mpeaжъ. [din

Χηλὴ (ἡ), копitъ desпikatъ de вitъ pȣmeгъtoape; (ші aвȣs:) копitъ de калȣ̆, ші чл:; ȣnгiiле пъsъpiлop; fopfekosȣл пiчорȣ̆ ал pakȣлȣĭ, astakosȣлȣĭ, ші чл: 2) (fir:) instp: în fopmъ de foapfekъ, saȣ̆ клeшte ал xipȣpцiлop, ші чл: 3) ȣndpeaoa кръ-

патъ de amîndoъ капетеле а înплetitорілор de mреже (рогожінї ші чл:). 4) кръпатѹл, sковітѹл къпътîїѹ ал съцеціі. 5) пічорѹ de zidѹ întinsѹ în mape, ка sъ se sпаргъ de dînsѹл валѹріле; (în цen:) марцine (de mѹnte, de плеопе de окї, ші чл:) emitъ, sкоasъ maї afaръ. [χαίνω] [de ѹnde

Χηλινὸς, ἡ, ὸν,=Χηλευτὸς.

Χήλίον (τὸ), dim: ал лѹї χηλὴ, saѹ ал лѹї ...

Χηλὸς (ἡ), [χαίνω] ладъ, saѹ dѹлапѹ (de хаїne, ші чл:).

Χηλόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѹ чева а авеа кръпътѹръ, saѹ sковітѹръ; înплeteskѹ în fелѹ de mреажъ. [χηλὴ]. [de ѹnde

Χήλωμα (τὸ), desпікътѹръ (de лѹкрѹ кѹ doї крачї); sковітѹръ (de съцеатъ, ші чл:)

Χηλώτιον (τὸ), = Χηλὴ (3), ѹndреа de înплetitорѹ de mреже. [din

Χηλωτὸς, ἡ, ὸν,=Χηλευτὸς. [χηλόω].

Χημεία (ἡ), плц: în локѹ de χυμεία.

Χήμέρα, Dop: поет: în локѹ de καὶ ἡμέρα.

Χημευτικὴ (ἡ), плц: (se înц: τέχνη) арta ximii. [neîntp: χημεύω].

Χήμη (ἡ), [χαίνω] (прінч:) =Χάσμη; (fiг:) кръпътѹръ. 2) (овіч:) ѹnѹ fелѹ de sкоїкъ кѹ doъ desпікътѹрї. 3) ѹnѹ fелѹ de mъsѹръ înкъпътоаре пентрѹ лікѹide. [de ѹnde

Χήμίον (τὸ), dim: ал лѹї χήμη. [ші

Χήμωσις, εως (ἡ), о патimъ а (ѹmfлътѹръ а алвѹшѹлѹї) окілор.

Χὴν, χηνὸς (ὁ, ші ἡ), гîsкапѹ, гîsкъ. [imit: saѹ χαίνω].

Χηναλωπέκειος (ὁ, ἡ), ал лѹї...

Χηναλώπηξ, εκος (ὁ), ѹnѹ fелѹ de пасъре, гîsкъ de Еціптѹ, че 'шї аре кѹїбѹл п' în віzѹінї ка вѹлпеа. [χὴν, ἀλώπηξ].

Χηνάριον (τὸ), dim: ал лѹї χηνίον.

Χήνειος, α, ον, de гîsкъ. [χὴν].

Χηνέλωψ, ωπος (ὁ), гls: în локѹ de χηναλώπηξ.

Χήνεος, η, ον, поет: Ion: în локѹ de χήνειος.

Χήνημα (τὸ, Гls: ватжокоріре кѹ къsкътѹръ de гѹръ. [ші

Χηνιδεὺς, έως (ὁ), пѹїѹ de гîsкъ. [ші

Χηνίζω, віit: -ίσω, fакѹ кѹ flѹерѹл ѹnѹ sѹnetѹ asemenea кѹ гîжіітѹл гîштеї. (вezї ші γίγγρας). [χὴν].

Χηνίον (τὸ), dim: ал лѹї χὴν, гîsкѹліцъ.

Χήνιος, α, ον,=Χήνειος.

Χηνίσκος (ὁ), къпътîїѹл пѹпеї saѹ прѹеї коръвіі formatѹ în fiгѹръ de гîsкъ (пентрѹ вѹпѹл еї аѹгѹрѹ). [χὴν].

Χηνοβοσία (ἡ),=Χηνοβοσκία.

Χηνοβοσκεῖον (τὸ), локѹ de пъшѹnat гîштеле; кîрdѹ de гîште. [ші

Χηνοβοσκία (ἡ), пъшѹпаре (хръnіре) de гîште. 2 =кѹ...

Χηνοβόσκιον (τὸ),= Χηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοβοσκὸς (ὁ, ἡ), пъstорѹ, хръnіторѹ de гîште. [χὴν, βοσκὸς].

Χηνοβοτία, ші Χηνοβωτία (ἡ),=Χηνοβοσία, saѹ Χηνοβοσκία. [χὴν, βόω=βόσκω].

Χηνομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), [χὴν, μέγεθος] чел în мъріme de (mape кîtѹ о) гîsкъ.

Χηνοπλούματον (τὸ), (плц:) аштерnѹtѹ, saѹ пернъ кѹ пѹfѹ de гîsкъ. [χὴν, pluma Лат:].

Χηνόπους, οδος (ὁ), ѹnѹ fелѹ de плантъ (sпанакѹ selватікѹ). [χὴν, ποῦς].

Χηνοτροφεῖον (τὸ), = Χηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοτρόφος (ὁ, ἡ), = Χηνοβοσκὸς. [χὴν, τροφὴ].

Χηνύσσω, віit: -ύξω, stpiгѹ ка гîsка (гîжіѹ кѹ гѹра къsкатъ); (în цen:) каsкѹ гѹра. [χὴν]. [de ѹnde

Χηνύστρα (ἡ), къsкаре (de лене). [de ѹnde

Χηνυστράω -ῶ, віit: -ήσω, каsкѹ (de лене); stpiгѹ кѹ гѹра къsкатъ; каsкѹ гѹра.

Χηνύω, віit: -ύσω, поет: în локѹ de χηνύσσω.

Χηνώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѹл гîштелор, saѹ asemenea кѹ гîsка; (прin întind:) прostѹ, nepodѹ. [χὴν].

Χήρα (ἡ), fem: ал лѹї χῆρος.

Χηράζω, віit: -άσω,=Χηρόω.

Χηραμὰ (τὰ), поет· îm: (în етероц:) ал лѹї χηραμὸς.

Χηράμβη (ἡ), ѹnѹ fелѹ de sкоїкъ. [χηραμὸς].

Χηράμενος, η, ον, поет: miж: nex: 1: de партч: ал лѹї χαίρω.

Χηραμὶς, ίδος (ἡ), =Χηραμός, кръпътѹръ. 2) (maї des:) ѹnѹ fелѹ de кокілъ (sкоїкъ) mape, а къріа цeastъ slѹжїа ші de mъsѹръ.

Χηραμοδύτης, ου (ὁ), [χηραμὸς, δύω] поет: вîрîтѹ, asкѹnsѹ п' în гъѹрї. «'Ιχθὺς—» Епгр:

Χηραμόθεν, adв: поет: din гаѹръ. [din

Χηραμὸς (ὁ, ші поет: рар ἡ), (îm: în етероц: χηραμὰ) поет: гаѹръ, кръпътѹръ; (партік:) гаѹръ, віzѹінъ de feаръ. [χαράσσω]. [de ѹnde

Χηραμὺς, ύδος (ἡ),=Χηραμὶς. [ші

Χηραμὼν, ῶνος (ὁ), поет: stînкъ плінъ

de кръпътѕрї, saŭ пештере.

Χήρατο, поет: în локŭ de ἐχάρη, a 3: sinг: перs: de між: пех: 1: ал лѕї χαίρω.

Χηραφὶς, ίδος (ἡ), ші ...

Χήραψ, αβος (ὁ), поет: în локŭ de καραβὴς, ші κάραβος.

Χηρεία (ἡ), въdѕвіе. [χηρεύω].

Χήρειος, α, ον, поет: въdѕвеskŭ. «Λέκτρα—» Епгр: [χῆρος].

Χήρευσις, εως (ἡ), въdѕвіре. [din

Χηρεύω, віit: -εύσω, (pap stpъm:) în локŭ de χηρόω, лiпseskŭ пе чiпева de soцѕл, saŭ soaца sa. || (обіч: nestpъm:) въdѕвеskŭ, sîntŭ въdѕвŭ, saŭ въdѕвъ; (ѕne-opї поет:) tpъїeskŭ, saŭ ѕmвлѕ sinгѕpatikŭ,=Ἐρημάζω. «Μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων». Sof: (fir: кѕ цen: în цen:) sîntŭ лiпsitŭ de чева. «Νῆσος ἀνδρῶν χηρεύουσα». Od: I. пѕstie, пелокѕitъ. [χῆρος].

Χήρη (ἡ), Ion: în локŭ de χήρα.

Χηρήϊος, η, ον, поет: Ion: în локŭ de χήρειος.

Χηρία (ἡ), =Χηρεία.

Χῆρος, α, ον, [χῆτος] въdѕвŭ, въdѕвъ; (кѕ цen: fir: în цen:) лiпsitŭ de чева. "Χῆρος στελεοῦ„. Епгр: [de ѕnde

Χηροσύνη (ἡ), поет: în локŭ de χηρεία, лiпsъ. [ші

Χηρόω -ῶ, ші (між: поет:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, въdѕвеskŭ пе чiпева; (fir: în цen:) sinгѕpezŭ, saŭ лasŭ пѕstiŭ, пѕstiezŭ; (кѕ цen:) лiпseskŭ пе чiпева de чева. «Ἠελίοιο —» Епгр: îл лiпseskŭ de soape, îл орвеskŭ, saŭ îл omopŭ. «Πόλις ἀνδρῶν χηρεύουσα». Пл: || (ѕne-opї nestp:) =Χηρεύω; (кѕ цen:) sîntŭ лiпsitŭ de чева. «Γονέων —». Пл: [de ѕnde

Χήρωσις, εως (ἡ), въdѕвіре; (in цen:) лiпsipe. [ші

Χηρωτὴς, οῦ (ὁ), (прiпч: ла îm:) moштenitopŭ în лiпsъ de pѕde maї de апроапе; (ѕne-opї) enitpoпŭ de sîpmanŭ, saŭ de въdѕвеаskъ авере.

Χητεία (ἡ), =Χῆτος, лiпsъ; (гл:) =Χηρεία. [χητεύω].

Χήτειος, α, ον, лiпsitŭ, съракŭ. [ші

Χητεύω, віit: -εύσω, sîntŭ лiпsitŭ, съракŭ. [χῆτος].

Χήτη (ἡ), гл: în локŭ de κενεὼν.

Χητίζω, віit: -ίσω, гл: în локŭ de χατίζω. [din

Χῆτις, ιος, saŭ εως (ἡ), поет: ші ...

Χῆτος, εος -ους (τὸ), [χαίνω, χάζω] лiпsъ. (întpeв: прiпч: || în dat:) «Χήτει, saŭ «Χήτεϊ». în локŭ de adв: (кѕ цen:) «Συμάχων —» Ep: [de ѕnde

Χητοσύνη (ἡ), поет: лiпsъ; съръчіе; лiпsipe (лѕаре de ла чiпева) de чева: sinгѕpъtate, пѕstietate.

Χθαμαλοπτήτης, ου (ὁ), sвѕръtopŭ пе жos, пitѕлat. [χθαμαλὸς, ἵπταμαι].

Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, (прiп întpeпѕnepe de θ) în локŭ de χαμηλὸς, пitѕлatŭ, апроапе de пъmîntŭ, жososŭ; (fir:) ѕmiлitŭ, жositŭ. [de ѕnde

Χθαμαλότης (ἡ), жosime = Χαμηλότης.

Χθαμαλοφροσύνη (ἡ), жosime, прostime de simцiminte. [χθαμαλὸς, φρὴν].

Χθαμαλόω -ῶ, віit: -ώσω, жoseskŭ, пitѕлezŭ. [χθαμαλὸς].

Χθὲς, adв: timп: їерї. «Χθὲς καὶ πρῴην». "Χθὲς καί τρίτην ἡμέραν„. Fpsι înкъ epї алалтъ-їерї, (ad:) de пѕцinъ време. (ші кѕ aptik:) «Ἡ χθὲς (se înц: ἡμέρα)». Лкs: zioa de їерї. [de ѕnde

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, чел de їерї.

Χθιζινὸς, ἡ, ὸν, pap în локŭ de χθεσινὸς. [din

Χθιζὸς, ἡ, ὸν,=Χθεσινὸς || (neѕt:) Χθιζὸν, ші (îm:) Χθιζὰ, adв: în локŭ de χθὲς. «Χθιζὰ τε καὶ πρώϊζα». Om: їерї алалтъ-ерї, de кѕрînd. [χθὲς].

Χθονήρης, εος -ους (ὁ, ἡ), (гл:) [χθὼν, ἄρω] în локŭ de. .

Χθόνιος, α saŭ ος, ον, пъmînteskŭ; (maї des) de sѕвt пъmîntŭ; (ѕne-opї) пъmînteanŭ. «Τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ξυνῄδειν χθόνιον ὄντα». Sof: [χθὼν].

Χθονοβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χθὼν, βρίθω] tîpîtŭ de гpeѕtate ла пъmîntŭ; (în цen:) гpeŭ.

Χθονογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χθὼν, γήθω] mѕлцѕmitŭ, їѕвitopŭ de челе пъmînteштї.

Χθονόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поет: fiŭ, saŭ fiїкъ a пъmîntѕлѕї. [χθὼν, παῖς].

Χθονόπλαστος (ὁ, ἡ), поет: кpeatŭ, fopmatŭ din пъmîntŭ. [χθὼν, πλάττω].

Χθονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χθὼν, στείβω] кълкъtopŭ, ѕmвлъtopŭ пе пъmîntŭ, =Χερσαῖος.

Χθονοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хpъnitŭ, saŭ tpъitopŭ пе пъmîntŭ; (în цen:) пъmînteskŭ. [χθὼν, τρέφω].

Χθὼν, χθονὸς (ἡ), поет: пъmîntŭ, sѕпpafaца пъmîntѕлѕї; (de ѕnde) царъ, локŭ. «Ἀμετέρας οὖσαν ἀπὸ χθονὸς». Tкp: din adînкѕл пъmîntѕлѕї, saŭ din їadŭ. «Χθόνα δῦναι». Om: a mѕpi.

Χῖ (τὸ), nedeкл: χι, пѕmeле лiтepeї X.

Χιὰ (ἡ), =Χειά.

Χιάζω, вiit: -άσω, însemnezŭ чева (ка бънѹitŭ, saŭ neadeвъratŭ) прin лiтера Χ. 2) înкрѹчiшezŭ чева în formъ de Χ; (хiрѹрх:) sпintekŭ крѹчiш (ка ѹnŭ Χ).[Χῖ].

Χιὰς, άδος (ἡ), ѹnimea în кѹбе. (вezĭ χῖος].

Χίασμα (τὸ), op че este пѹsŭ (înпреѹnatŭ) în formъ de Χ. «Χιάσματα». Мекап: лemneле челе înspѹчiшate. [шi

Χιασμὸς (ὁ), înкрѹчiшape în formъ de Χ; (ptp:) fiгѹръ de кѹвîntŭ, кînd din пatpѹ memбре de periodŭ чел d' ал tpeiлea se пѹne înпotpiвъ de чел d' ал doiлea, шi чел d' ал пatpѹлea de чел dîntîiŭ. [шi

Χιαστὸς, ἡ, ὸν, înкрѹчiшatŭ în formъ de Χ. «Χιαστὸν (τὸ)», ptp: fiгѹръ de кѹвîntŭ (вezĭ χιασμὸς). [χιάζω].

Χιδρίας, ου (ὁ), бѹлгѹрŭ de грîŭ. [din

Χίδρον (τὸ), (прinч: ла îm:) ѹnŭ felŭ de mînкape din грîŭ вepde пîрпълitŭ шi хѹpdѹitŭ.

Χιλεύω, вiit: -εύσω, хръneskŭ кѹ (saŭ къпѹiеskŭ de) eapбъ; (în цen:) хръneskŭ, satѹpŭ. || (nestp: saŭ ел:) mъ хръneskŭ, mъ înгpaшŭ пъskînd. [χιλός].

Χιλήγονος (ὁ,ἡ),=(аша îndpeпt: ѹniĭ пe) Σιτήγονος. [χιλὸς, γόνος].

Χιλιάγωνος (ὁ, ἡ), чел кѹ o mie de ѹnгiѹpĭ saŭ колцѹpĭ. [χιλιὰς, γῶνος].

Χιλιάκις, adв: de o mie de opĭ. [χιλιάς].

Χιλίανδρος (ὁ; ἡ), копрinzъtopŭ, saŭ компѹsŭ din o mie de бъpбaцĭ; (în цen:) de mѹлцime de oamenĭ. [χίλιοι, ἄνδρες].

Χιλιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Χιλιάρχης, ου (ὁ), = Χιλίαρχος.

Χιλιαρχία (ἡ), demnitatea komandipѹлѹĭ de o mie; шi ostъшeaska чeatъ komandatъ de dînsѹл. [din

Χιλίαρχος (ὁ), komandipŭ de o mie de ostaшĭ (колонелŭ, saŭ полковнiкŭ): (ла Пepsĭ, шi Мaчed:) чел dîntîĭ în omtipe dѹпe îmпъpatѹл; (прекѹm în Poma) епapхѹл pretopiѹлѹĭ. [χίλιοι, ἄρχω].

Χιλιὰς, άδος (ἡ), miime (de пeps: saŭ лѹкр;). [χίλιοι]. [de ѹnde

Χιλιασμὸς (ὁ), (Бisep:) epesѹл, sekta xiлiastiлop. [шi

Χιλιαστὴς, οῦ (ὁ), (Бisep:) xiлiastŭ, epetiкŭ крezъtopŭ, къ îmпъpъцia лѹĭ Xpistosŭ epa пъmînteaskъ, шi aвea sъ dъineze o mie de anĭ, шi aпoĭ sъ вie sfîpшitѹл лѹmiĭ, (Fpanц:) millénaire.

Χιλιετηρὶς, ίδος (ἡ), кѹpsŭ de o mie de anĭ. [шi

Χιλιέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de o mie de anĭ; (прin întind:) foapte вeкĭŭ (вezĭ шi δεκαέτὴς). [χίλια, ἔτος]. [de ѹnde

Χιλιετία (ἡ), miime (o mie) de anĭ.

Χιλιοδύναμος (ὁ), o плantъ, fpasinелъ, къpia atpiвѹiaŭ o mie (ad: mѹлцime) de лeкѹitoape пѹtepĭ, saŭ însѹшimĭ. [χίλιοι, δύναμις].

Χιλιοετηρὴς, ίδος (ἡ), вezĭ χιλιετηρὶς.

Χίλιοι, αι, α (apitm:) o mie; (прin întind:) mѹлцĭ, nenѹmъpaцĭ. "Βοτὰ χίλια βόσκω„. Ткр: (шi ел:) "Χιλίας (se înц: δραχμὰς) ἀπέστειλε„. Лpt: || (sinr:) «Χιλία ἵππος» Ep: Ksn: în локŭ de χίλισι ἱππεῖς».

Χιλιόκωμος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) копрinzъtopŭ de o mie de opъшeлe. [χίλιοι, κώμη].

Χιλιόμβη (ἡ), жeptfъ de o mie de вoĭ, saŭ вite (de op кape). (dѹпe ἑκατόμβη). [χίλιοι, βοῦς].

Χιλιόναυς, ναος (ὁ, ἡ), поet: компѹsŭ dintp' o mie de коръвiĭ. [χίλιοι, ναῦς].

Χιλιοναύτης, ου (ἡ), поet: компѹsŭ din o mie (saŭ mѹлte miimĭ) de mapinapĭ. «Στόλος—» Esхл: [χίλιοι, ναῦται].

Χιλιονταετηρὶς, ίδος (ἡ), плц: în локŭ de χιλιοετηρὶς. [χιλιοντὰς, ἔτος].

Χιλιοντὰς, άδος (ἡ), плц: în локŭ de χιλιὰς.

Χιλιόπαλαι, adв: кom: de o mie de opĭ de demѹлt, saŭ кѹ nenѹmъpaцĭ anĭ maĭ 'nainte. [χίλιοι, πάλαι].

Χιλιοπλάσιος, α, ον, шi

Χιλιοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), îmmiitŭ, saŭ de o mie de opĭ atîta. [de ѹnde

Χιλιοπλασίως, adв: de o mie de opĭ п' atîta, saŭ îmmiit.

Χιλιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѹ o mie (mѹлцime) de пiчoape. [χίλιοι, ποῦς].

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, ал miiлea. «Ἡ χιλιοστὴ (se înц: μοῖρα)». a miiлea пapte, ѹnŭ felŭ de daждie (ѹna ла mie). [χίλιοι]. [de ѹnde

Χιλιοστὺς, ύος (ἡ),=Χιλιὰς; saŭ a miiлea пapte.

Χιλιοτάλαντος, (ὁ, ἡ), чел în прецŭ de o mie (saŭ miimĭ) de taлanцĭ; (fir:) fъкѹtŭ кѹ mapĭ келtѹiелĭ. [χίλιοι, τάλαντον].

Χιλιοφόρος (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ de o mie de amfopee (вezĭ ἀμφορεύς). (se înц: ναῦς). [χίλιοι, φέρω].

Χιλιόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŭ пe чiнeва ла глoaвъ de o mie de dpaxme. [χίλιοι].

Χιλίωρος (ὁ, ἡ), поet: [χίλιοι, ὥρα] în локŭ de χιλιετὴς.

Χιλὸς (ὁ), [χυλὸς] еарвъ (прінч: пентрѹ пѹтрецѹ̆ de каї, ші чл:); (în цен:) храпъ. [de ѹnde

Χιλόω -ῶ, віit: -ώσω, пѹтреskѹ̆ калѹ̆, ші чл: кѹ еарвъ; (în цен:) хръneskѹ̆. [de ѹnde

Χιλωτὴρ (ὁ), траїsta кѹ пѹтрецѹл калѹлѹї, че 'і se atîрnъ de гîtѹ̆.

Χίμαιρα (ἡ), [χίμαρος] капръ tînъръ. 2) ximеръ, mitолоціка pesѹfлъtoape de fокѹ̆ їasmъ кѹ трѹпѹ̆ de капръ, капѹ̆ de леѹ̆, ші коаdъ de валаѹрѹ̆. 3) mѹnte ал Лічіеї. [de ѹnde

Χιμαιρὶς, ίδος (ἡ),=Χίμαιρα.

Χιμαιροβάτης, ου (ὁ), поет: = Ἀιγιβάτης. [χίμαιρα, βαίνω].

Χιμαιροθύτης, ου (ὁ), поет: жертfitорѹ̆ de капре. [χίμαιρα, θύω].

Χιμαιροφόνος (ὁ, ἡ), поет: omорîtорѹ̆ de капре; saѹ̆ ѹчігъtорѹл ximереї (епіt: ал лѹї Велерofontѹ̆). [χίμαιρα, φόνος].

Χιμάραρχος (ὁ), [χίμαρος, ἄρχω] поет: къпеtenia капрелор (а tѹрmеї лор), цапѹл.

Χιμαροκτόνος (ὁ, ἡ), =Χιμαιροφόνος. [χίμαρος, κτείνω].

Χίμαρος (ὁ), пѹїѹ̆ de цапѹ̆; (fem:) капръ, (алt:) χίμαιρα.

Χίμαῤῥος (ὁ),=Χείμαῤῥος.

Χιμετλιάω -ῶ, віit: -άσω,=Χειμετλιάω.

Χίμετλον (τὸ),=Χείμετλον.

Χιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъskѹtѹ̆ în (insѹла) Χίος. «Οἶνος—» Лks: xiotikѹ̆. [Χίος, γένος].

Χῖον (τὸ), вezї χῖος.

Χιόνεος, α, ον, ал zъпеzеї; din zъпаdъ; алвѹ̆ ка zъпаdа. [ші

Χιονίζω, віit: -ίσω, ninгѹ̆, daѹ̆ zъпаdъ.

Χιονικὸς, ὴ, ὸν, ші Χιόνινος, η, ον,=Χιόνεος. [χιὼν].

Χιονόβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локѹ̆) ѹnde totdaѹna калкъ чіпева пе zъпаdъ (акоперitѹ̆ кѹ zъпаdъ). [χιὼν, βαίνω].

Χιονοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ плеопеле окілор алве ка zъпаdа. (епіt: ал Аѹрореї). [χιὼν, βλέφαρον].

Χιονόβλητος (ὁ, ἡ), isвitѹ̆, вътѹtѹ̆ de zъпаdъ. [χιὼν, βάλλω].

Χιονοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, ловеskѹ̆, вatѹ̆ кѹ zъпаdъ. 2) ninгѹ̆. [din

Χιονοβόλος (ὁ, ἡ), арѹпкъtорѹ̆ de zъпаdъ, ninгъtорѹ̆. [χιὼν, βάλλω].

Χιονόβοσκος (ὁ, ἡ), [χιὼν, βοσκὴ] поет: пъшѹпъtорѹ̆ de (хръnitѹ̆, креskѹtѹ̆ din) zъпаdъ.

Χιονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (în felѹл) zъпеzеї. [χιὼν, εἶδος].

Χιονόεις, εσσα, εν, поет: în локѹ̆ de χιόνεος.

Χιονοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поет:=Χιονοτρόφος.

Χιονόκτυπος (ὁ, ἡ), поет: = Χιονόβλητος. [χιὼν, κτύπος].

Χιονόμελι, ιτος (τὸ), mїере кѹ zъпаdъ, saѹ̆ алвъ ка zъпаdа. [χιὼν, μέλι].

Χιονόπεζα, ης (ἡ), поет: [χιών, πέζα] чеа кѹ пічоаре алве ка zъпаdа.

Χιονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [χιὼν, στείβω]=Χιονόβατος.

Χιονότρόφος (ὁ, ἡ), поет: (парокs:) хръnitорѹ̆ de, saѹ̆ (пропаркs:) хръnitѹ̆ (акоперitѹ̆ totdaѹna) кѹ zъпаdъ. [χιὼν, τρέφω].

Χιονόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în faца zъпеzеї, foapte алвѹ̆. [χιὼν, χρόα].

Χιονόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ пеліцъ saѹ̆ faцъ алвъ ка zъпаdа. [χιὼν, χρώς].

Χιονόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперѹ̆ кѹ zъпаdъ. 2) алвеskѹ̆ чева ка zъпаdа. [ші

Χιονώδης, εος (ὁ, ἡ), = Χιονοειδής; saѹ̆ плінѹ̆, акоперitѹ de zъпаdъ. [χιών].

Χιονωτὸς, ὴ, ὸν, поет: ninsѹ̆, акоперitѹ̆ de zъпаdъ. [χιονόω].

Χίος (ἡ), insѹла Xiosѹ̆. [de ѹnde

Χῖος, α, ον, чел de ла Xiosѹ̆, Xiotѹ̆. ‖ (se înцл: βόλος) конвекsa, saѹ̆ вѹрікоаsa парте а аршікѹлѹї (saѹ̆ ѹnime de ла ἴος) în жокѹл de кѹве, (алt:) κύων (înпрот: de κῷος). ‖ (неѹt: se înц: κεράμιον), xiotikѹ̆ воркапѹ̆ de вінѹ̆, înкъпъtорѹ̆ de маї mѹлtѹ̆ dekît о хоъ (вezї χοῦς).

Χιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лѹкратѹ̆ în Xiosѹ̆, saѹ̆ dѹпе кіпѹл лѹкрърії Хіоцілор. [Χίος, ἔργον].

Χιόω, neîntр: вezї χιῶ.

Χιραλέος, α, ον, кръпатѹ̆ de церѹ̆ (ка mîїпеле еарпа). [din

Χιρὰς, άδος (ἡ), = Χειρὰς, кръпътѹръ (прінч: de mîїnї) din церѹ̆.

Χιροπόδης, ου (ὁ), ші Χιρόπους, οδος (ὁ, ἡ). чел кѹ пічоареле кръпаte. [χιρὰς, ποῦς].

Χιτὼν, ῶνος (ὁ), [ἵεμαι] tѹnікъ, (ad:) хаїnъ (прінч: de лînъ), че se пѹрta пе пїеле, (ка акѹm) къmашъ; (de ѹnde fir:)= Ὑμὴν, foaїe, коажъ; (antm:) memвранъ. "ΛίνεοςΧειριδωτὸς—„.Ер: "Χάλκεος—„.Om: платошѹ̆. "Λάϊνος—„.Om: вътаїе, ловітѹръ кѹ пїетре. "Τειχέων κιθῶνες„. Ер: înгръditѹреле zidѹрілор. "Χιτῶνες τριγλοφόροι„. Епгр: mрежеле. "Χιτὼν ἀράχνης„. Ахіл: Tat: кasъ de пъїанжінѹ̆. "Κόκκινος—„. Om: stearѹ̆ de вътъліе. «Ὑποδήματος χιτὼν —». Apst: къптѹшеала de dînъѹntрѹ (ла каре se dedѹче ші ачеаsta). «Χιτῶνας συντέ-

μνων». Ksn: (Kip: Ned: H. 2. 5:) «Βολβοῦ—» Btn: foaie de чеапъ. «Ὁ κερατοειδὴς χιτὼν». Antm: (Франц:) la cornée de l'oeil, албъл окїълъї. [de ъnde

Χιτωνάριον (τὸ), dim: ал лъї χιτώνιον. [ші

Χιτώνη (ἡ), поет: пъртътоаре de (скъртъ) тъnікъ (епіт: ал Dianeї). [ші

Χιτωνία (ἡ), înбръкъminte. [ші

Χιτωνίζω, віit: -ίσω, înбракъ къ тъnікъ, saъ къmашъ.

Χιτώνιον (τὸ), dim: ал лъї χιτὼν, къmъшъцъ.

Χιτωνίσκιον (τὸ), dim: ал лъї...

Χιτωνίσκος (ὁ), dim: ал лъї χιτὼν,=Χιτώνιον.

Χιτωνοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de тъnіче, saъ къmъшї. [χιτὼν, πώλης].

Χιῶ, în контрак: în локъ de χιόω,=Χιάζω, însemnezъ чева (ка бънъitъ, saъ fалsъ) къ літера [Χї].

Χιὼν όνος (ἡ), [χέω] zъпаdъ (прінч: къzъtъ пе пъmîntъ); (прін întind:) апъ de zъпаdъ. «Ποταμία—» Еър:

Χλάζω, поет: în локъ de κλάζω, ші καχλάζω (întреб: прінч: тре: de къ: κέχλαδα, ші Ion: κέχληδα) вîжіъ, fакъ въетъ, pesъnъ; saъ fервъ în клокоte, клокоteskъ. «Ἤβα κεχλάδοντες». Пind: tinерї, кърора ле fерве sînцеле. «Κεχλαδὼς καλλίνικος». Пind: imnъ pesъnъторъ de кîntіче de віръinцъ.

Χλαῖνα, ης (ἡ), [λῆνος, λάχνη] sapікъ de лînъ, manta лъцоаsъ de еарnъ, (каре sлъжїа ші ка) плокатъ de акоперіт патъл, saъ папломъ. «Ζηνὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὴν μίαν ᾤχετο χλαῖναν». Ткр:=Συνεκοιμήθη.

Χλαίνιον (τὸ), dim: ал лъї χλαῖνα.

Χλαινοθήρας, ου (ὁ), [χλαῖνα, θήρα] хоцъ de sapіче, desпоіторъ de кълътоpї.

Χλαινουργικὸς, ὴ, ὸν, însъшітъ лъкръtорълъї de sapіче, ші чл: «Χλαινουργικὴ». мештешъгъл лъї...

Χλαινουργὸς (ὁ), лъкръtоръ de sapіче, ші чл: [χλαῖνα, ἔργον].

Χλαινόω -ῶ, віit: -ώσω, înбракъ къ, saъ ка къ sapікъ. [χλαῖνα]. [de ъnde

Χλαίνωμα (τὸ), înбръкъminte, акоперъmîntъ. «Λέοντος—». Епгр:=Λεοντῆ, пїеле de леъ.

Χλαμυδηφόρος (ὁ, ἡ), =Χλαμυδοφόρος.

Χλαμύδιον (τὸ), dim: ал лъї χλαμὺς.

Χλαμυδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de хламidъ. [χλαμὺς, εἶδος].

Χλαμυδοποιία (ἡ), fачере, лъкраре de хламide. [ші

Χλαμυδοποιικὸς, ὴ, ὸν, къвеnітъ, însъшітъ fъкъторълъї, saъ fачерії de хламide. «Χλαμυδοποιικὴ (se înц: τέχνη)». =Χλαμυδοποιία, мештешъгъл saъ mesepia. [din

Χλαμοδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторъ de хламide, saъ контрібъіторъ ла ачеаsta. [χλαμὺς, ποιὸς].

Χλαμυδουργία (ἡ),=Χλαμυδοποιία. [ші

Χλαμυδουργικὸς,ὴ,ὸν=Χλαμυδοποιικὸς.[din

Χλαμυδουργὸς (ὁ, ἡ),=Χλαμυδοποιὸς.[χλαμὺς, ἔργον].

Χλαμυδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портъ хламidъ. [din

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de хламidъ. [χλαμὺς, φέρω].

Χλαμυδόω -ῶ, віit: -ώσω, înбракъ къ хламidъ. [χλαμὺς]. [de ъnde

Χλαμυδωτὸς, ὴ, ὸν, înбръкатъ къ хламidъ, saъ ка къ хламidъ.

Χλαμὺς, ύδος (ἡ), [χλανὶς] хламidъ, saъ mantелъ, хаїnъ de d'asъпра (прінч: a оstашілор, ші în Atena a tinерілор, че sлъжїаъ de жandarmї).

Χλανίδιον (τὸ), dim: ал лъї χλανίς.

Χλανιδίσκιον (τὸ), dim: ал лъї χλανίδιον, saъ греш: în локъ de χλανισκίδιον.

Χλανιδοποιία (ἡ), fачере, saъ лъкраре de хланide. [din

Χλανιδοποιὸς (ὁ), fъкъторъ de хламide. [χλανὶς, ποιὸς].

Χλανιδουργία (ἡ),=Χλανιδοποιία. [χλανὶς, ἔργον].

Χλανιδόω -ῶ, віit: -ώσω, înбракъ къ хланidъ. [χλανὶς]. [de ъnde

Χλανιδωτὸς, ὴ, ὸν, înбръкатъ къ, saъ ка къ хланidъ.

Χλανὶς, ίδος (ἡ), [χλαῖνα] хланidъ, хаїnъ de d'asъпра, saъ mantелъ (ка бърnъzъл) de лînъ sъбціре, ші лъкsoasъ, че se пърта ші de бърбацї ші de femeї de подоавъ, ші каре sлъжїа ъne-орї ші de акоперъmîntъ ал патълъї. (вezї ші χλαμὺς).

Χλανισκάριον ші χλανισκίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Χλανίσκιον (τὸ), dim: ал лъї...

Χλανίσκος (ὁ), dim: ал лъї χλανὶς.

Χλαρὸς, ὰ, ον, Dop: поет: în локъ de λαρὸς.

Χλευάζω, віit: -άσω, батжокореskъ пе, pîzъ de чінева; (nestp:) глъmeskъ. [din

Χλεύαξ, ακος (ὁ), гл: în локъ de χλευαστὴς. [χλεύη].

Χλευασία (ἡ),=Χλευασμὸς, ші Χλεύη. [ші

Χλεύασμα (τὸ), чееа че se zіче sпре батжокоріреа къїва, батжокоръ. [ші

*

Χλευασμὸς (ὁ), ватжокоріре, лѹаре în pîsŭ. [ші

Χλευαστὴς, οῦ, (ὁ), ватжокоріторŭ. [χλευάζω]. [de ѹnde

Χλευαστικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ, deпpinsŭ ла ватжокоріре. [de ѹnde

Χλευαστικῶς, adв: în кіпŭ ватжокоріторŭ, еронікŭ.

Χλεύη (ἡ), ватжокоръ, лѹаре în pîsŭ; еронie, глѹтъ. «Χλεύην ποιεῖσθαί τινα». Esx: =Χλευάζειν.

Χληδάω -ῶ, гл: în локŭ de χλιδάω. [din

Χλῆδος (ὁ), гл: în локŭ de χλίδος.

Χλιαίνω, віit: -ανῶ, înкълzeskŭ пѹцin, кѹтпътat; (desпре лікѹide) înкропеskŭ; (пpin întind:) moĭŭ (проп: ші fir:). [χλίω]. [de ѹnde

Χλίανσις, εως (ἡ), кѹтпътatъ înкълzіре; înкропіре (акt: saŭ пas:).

Χλιαροθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), пѹцin înкълzitŭ; înкропitŭ. [χλιαρὸς, θάλπος].

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, пѹцin калdŭ; înкропitŭ. [χλίω]. [de ѹnde

Χλιαρότης (ἡ), калitatea пѹцin калdѹлѹĭ, saŭ înкропitѹлѹĭ. [ші

Χλιαρῶς, adв; кѹ пѹцinъ înкълzіре, nічĭ калd nічĭ рече; (fir:) fъръ fервinцеалъ.

Χλίασμα (τὸ), чееа че se пѹне d' asѹпра sпре пѹцinъ înкълzіре, (med: Itл:) fomentŭ. [χλιαίνω].

Χλιάω -ῶ, поet: sîntŭ кълdѹцŭ, înкропitŭ. [χλίω].

Χλιδᾷ, поet: Dop: în локŭ de χλιδῇ, dat: ал лѹĭ χλιδὴ, saŭ (în контрак:) din χλιδάει, a 3: sinг: пeps: a лѹĭ χλιδάω.

Χλιδαίνω, віit: -ανῶ, [χλιδή] молешеskŭ; desmĭepdezŭ, afemeĭezŭ, desnервezŭ. [de ѹnde

Χλιδανὸς, ὴ, ὸν, поet: молічĭosŭ; desfъtosŭ, desmĭepdatŭ. кѹ...

Χλιδανόπους, οδος, гл: [Χλιδανὸς, ποῦς]=

Χλιδανόσφυρος (ὁ, ἡ), поet: [χλιδανὸς, σφυρὸν] чел к[illegible] [illegible] глezне, ad: пічоа[illegible]

Χλιδανῶς, adв: desmĭepdat, afemeĭat, кѹ молічĭѹне. [χλιδανός].

Χλιδάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: (fъръ kazŭ) mъ desmĭepdezŭ, mъ desfъtezŭ, saŭ sîntŭ desfъtъчĭosŭ. «Χλιδῶσα μολπή». Лкs: (кѹ dat: sinг: saŭ кѹ преп:) mъ înгîmfezŭ кѹ молічĭѹне, mъ пpefakŭ în делікатецъ. «Δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς». Sof: (ші ел:) «Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν». Esxл: (кѹ ак:) ворвеskŭ fълindѹ mъ, amepinцînd. «Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ, δύσφορα». Esxл:

Χλίδειος, α, ον, în локŭ de χλιδανὸς. [din

Χλιδὴ (ἡ), [χλίζω] молічĭѹне; лѹksŭ; desmĭepdape: tpѹfie; (пpin întind:) semnŭ de desmĭepdape; подоаве лѹksoase, гъteалъ de капŭ, пърŭ лѹпгŭ, saŭ крецŭ, ші чл:

Χλίδημα (τὸ), [χλιδάω] ші

Χλῖδος, εος -ους (τὸ), поet: semnŭ, saŭ овĭektŭ de desmĭepdape, de лѹksŭ, гъteалъ.

Χλίδος, saŭ Χλῖδος (ὁ), [χλόη, saŭ χαλάω] вѹріenĭ de пpisosŭ (гonoaĭe), че плѹгаріĭ tpaг кѹ гревла, ші ле skot afaръ din холdеле лор.

Χλιδὼν, ῶνος (ὁ), [χλιδὴ] бръцаръ, saŭ гĭopdanŭ; (în цеп:) гъteалъ. «Ἡμιόνων — ». Пл:

Χλιδωνόπους, οδος (ὁ, ἡ), пѹртътоpŭ de подоаве ла пічоаре. (алцiĭ îndpeпt: χλιδανόπους). [χλιδὼν, ποῦς].

Χλιερὸς, ὴ, όν, Ion: în локŭ de χλιαρός.

Χλίζω, (de ѹnde tpe: de кѹ: κέχλιδα) =Χλίω.

Χλιόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de χλιαρός. (în Nik: în локŭ de...

Χλιόων, поet: Ion: în локŭ de χλιῶν, партч: ал лѹĭ χλιάω.

Χλίω, (fъръ віit:) поet: (desпре лѹкр:) sîntŭ înвepzitŭ, înflopitŭ; (desпре пeps:) mъ desmĭepdŭ, mъ daŭ ла молічĭѹnĭ; (кѹ dat:) mъ fълеskŭ, mъ înгîmfezŭ. «Πέπλοισι βαρβάροισι—». Esxл: saŭ ватжокореskŭ, desпрецѹĭeskŭ. «Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσι μέγα». Esxл: (вezĭ ші χλιδάω).

Χλόα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de χλόη. [de ѹnde

Χλοάζω, віit: -άσω, skoцŭ, daŭ mѹгѹрŭ; înвepzeskŭ, saŭ mъ пълеskŭ ка еарва.

Χλοανθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Χλοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: вepde ші fpaцedŭ ка еарва. [χλόη, ἄνθος].

Χλοανὸς, ὴ, ὸν, (плц:) чел de faцa ервеĭ, вepdѹnkŭ. [χλόη].

Χλόασμα (τὸ), вepdeaцъ, saŭ пълitѹръ ка а ервеĭ. [χλοάζω].

Χλοαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), вepde ші лѹчĭosŭ, ка еарва вepde. [χλόη, αὐγή].

Χλοάω -ῶ, поet: în локŭ de χλοάζω.

Χλοερὸς, ὰ, ὸν, поet: ші neîntpѹn: în локŭ de χλωρός. [χλόη].

Χλοεροτρόφος (ὁ, ἡ), поet: (τόπος, локŭ) ѹnde se хръneште, креште еарвъ вepde. [χλοερὸς, τρέφω].

Χλοερῶπις, ιδος (ἡ), поet: вepde ка еарва ла faцъ. [χλοερὸς, ὤψ].

Χλόη (ἡ), [χλόος] еарвъ, saŭ кракъ вер-

de, вердеацъ; saŭ вердецѫрĭ (zəpzaвate) de mînкape. || (adĭeкt:) «Χλόη Δήμητηρ». (fir:) пъmîntѫл înвepzitŭ.

Χλοήβαφος (ὁ, ἡ), чел кѫ въпseaoa (faца, колоареа) вердe ка а ербеĭ. [χλόη, βαφὴ].

Χλοηκομάω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: amŭ пърŭ, (fir:) кръчĭ, saŭ fрѫnze вepzĭ ка еарба,=Χλοάζω. [χλόη, κόμη].

Χλοηρὸς, ὰ, ὸν, поet: în локŭ de χλοερὸς, χλωρός.

Χλοητόκος (ὁ, ἡ), поet: пъsкътopŭ de еарбъ [χλόη, τόκος].

Χλοηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Χλοηφόρος (ὁ, ἡ), продѫкътopŭ de еарбъ, saŭ вердецѫрĭ. [χλόη, φέρω].

Χλοιάω -ῶ, поet: în локŭ de χλοάω, χλοάζω. [din

Χλοίη (ἡ), поet: în локŭ de χλόη. [de ѫnde

Χλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de χλοώδης.

Χλοόκαρπος (ὁ, ἡ), поet: чел че faче роаделе а înвepzi, saŭ чел кѫ роаделе вepzĭ. (епit: ал Чepeseĭ, ші fir: ал пъmîntѫлѫĭ). [χλόος, καρπὸς].

Χλοόμορφος (ὁ, ἡ), поet: чел în fopmъ saŭ faцъ de еарбъ вepde. [χλόος, μορφή].

Χλόος -οῦς (ὁ), поet: [în afin: кѫ φλόος] = Χλόη; (овiч:) faцъ вepde, вердеацъ. «Χῦτο χλόος ἀμφὶ παρειὰς». Апл: (вezĭ ші ὦχρος).

Χλουνάζομαι, вiit: -άσομαι, гл: бomбъneskŭ, кîрteskŭ кѫ mѫрmѫре. [ші

Χλούνειος, α, ον, de поркŭ selвatikŭ, saŭ mistpeцŭ. [din

Χλούνης, ου (ὁ), (цen: îm: χλούνων) поet: [χλόη, εὐνή] (прinч: ка епit: de поркŭ mistpeцŭ) selвatikŭ, sinгѫpatikŭ în tpaĭѫл sъŭ, (алт:) μονιός; (fir: ка sѫвst: în цen:) поркŭ selвatikŭ; (ші fiind къ ачештia fpeкîndѫ se de копачĭ de mѫлte орĭ se sкопesк de sine) sкопitŭ, еѫnѫкŭ, famenŭ; (прin întind:) afemeĭatŭ. «Ἢ φῶρας ἤ τινα χλούνων φλύων». At: [de ѫnde

Χλούνιος (ὁ, ἡ), гл: în локŭ de χλούνειος. [ші

Χλοῦνις, ιος (ἡ), поet: sкопipe; (în цen:) лiпsipe. «Παίδων —». Esхл:

Χλουνὸς (ὁ), гл: [χλόος] гълвenічĭosŭ. (епit: ал аерѫлѫĭ).

Χλοώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлѫл ербеĭ, вердѫnкŭ ка еарба. [χλόη].

Χλωράζω, вii: -άσω, =Χλωροφαγέω. [ші

Χλωραίνω, вiit: -ανῶ, faкŭ чева гълвenічĭosŭ. [χλωρὸς]. [de ѫnde

Χλώρασμα (τὸ), гълвenічĭѫne.

Χλωραύχην, ενος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ грѫmazŭ гълвenічĭosŭ; (прin întind:) чел кѫ гîtŭ, (ad:) глasŭ млъdiosŭ. «Αηδὼν—». Sim: (вezĭ χλωρηΐς). [χλωρός, αὐχήν].

Χλωράω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, înd: în локŭ de χλωριάω. [ші

Χλωρεὺς, έως (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пasъpe, (поate) =Χλωρίων. [ші

Χλωρηΐς, ΐδος (ἡ), поet: în локŭ de χλωρὰ, вердѫnкъ, saŭ гълвenічĭoasъ. «Κάμπη —». Nik: «Ἀηδὼν —». Om: чеа кѫ пene negpe-вepzĭ, saŭ negpe-галвene, saŭ кîntъtoape пе вердеацъ (вezĭ ші χλωραύχην). [ші

Χλωριάζω, вiit: -άσω, =Χλωριάω. [χλωρὸς].

Χλωρίασις, εως (ἡ), гълвenічipe. [din

Χλωριάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntŭ, saŭ mъ faкŭ вepde-галвenŭ, saŭ гълвenічĭosŭ. [ші

Χλωρίζω, вiit: -ίσω, вatŭ în гълвenічĭѫne, sîntŭ гълвenічĭosŭ. [ші

Χλωρὶς, ίδος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de пasъpe (кѫ пene nѫmaĭ sѫвt пĭeптŭ вepzĭ-галвene), поate fem: лѫĭ χλωρίων. [ші

Χλωρίτης, ου (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пĭatpъ кѫ faцъ вepde ка а ербеĭ. [ші

Χλωρίων, ονος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пasъpe кѫ пene вepzĭ-галвene, гpanгѫpŭ, (Fpanц:) loriot. [χλωρός].

Χλωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), гълвenічĭosŭ ла faцъ. [χλωρὸς, εἶδος].

Χλωρόκομος [illegible] кѫ пър[illegible] гълвenічĭosŭ; (ші fir:) чел кѫ fрѫnze вepzĭ-галвene. [χλωρὸς, κόμη].

Χλωρομέλας, ανος (-αινα, αν), negpѫ-вepde-галвenŭ. [χλωρὸς, μέλας].

Χλωροποιὸς, (ὁ, ἡ), fъкътopŭ, adѫкътopŭ de гълвenічĭѫne, saŭ вердеацъ. [χλωρὸς, ποιός].

Χλωρόπτιλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пene вepzĭ-галвene. [χλωρὸς, πτίλον].

Χλωρὸς, ὰ, όν, în kontpak: în локŭ de χλοερός, вepde ка еарба; (прin întind:) проasпътŭ, fpaцedŭ; (fir:) вepde, віоĭŭ, în toĭѫл saŭ fлoapea sa; вîptosŭ, цеапънŭ. «Αἴγειροι πτελέαι τε χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες». Ткр: «Χλωρὸν, ῥόπαλον». Om: «Ὄρος χλωρὸν». Om: «Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν». Es: (ші fir:) «Χλωρὸς τυρὸς». At: вpînzъ проasпътъ. «Χλωροὶ κωβιοὶ». At: (ші fir:) «Χλωρὸν ὕδωρ». Епгр: «Χλωρὸν αἷμα». Sof: кѫpsŭ de кѫpînd. «Χλωρὸν δάκρυ». Еѫр: = Θαλερόν. «Ὄινου χλωραὶ σταγόνες». Еѫр: ръкороase. «Χλω-

ρὰ μέλεα». Ткр: fраџеde. «Γόνυ χλωρὸν». Ткр: tape, млъdiosъ. «Χλωρὰ ψάμμαθος». Sof: ѕmedъ. (ші fir:). «Χλωρὰ καὶ ἔναιμα πράγματα». Грг: 2) гълвеnічїosъ, вердѕnкъ; (прin ѕрm:) пълitъ, saъ ofiлitъ, fъръ faцъ; (de ѕnde прin întind:) întѕnекosъ. «Μέλι χλωρὸν». Om: «Οἶνος χλωρός». At: (алt:) κιῤῥὸς. (ѕnde se поate dedѕче ші) «Οἴνου χλωραὶ σταγόνες». At: (вezї maї sѕs). «Χλωρὸς ἀδάμας». Es: (вezї ші πολιός). «Χλωρὸς ὑπαὶ δείους». Om: (ші прin întind:) «Χλωρὸν δέος». Ткр: adѕкътоаре de гълвеnічїѕne. «Χλωρὸν ῥῆμα 'Αχέροντος». Епгр: tntѕnекosъ.

Χλωροσαύρα, ας (ἡ), (плц:) шопîрлъ верde. [χλωρὸς, σαύρα].

Χλωρότης (ἡ), вердеаца плантелор, ервеї, ші чл:; (прin întind:) fръцezime, проsпъцie; (fir:) вîрtѕte; toїъ, fлоаре. 2) гълвеnічїѕne. [χλωρός].

Χλωροφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, (прinч: desпре каї) паsкъ еарвъ (Тѕрч: sîntъ ла чеаiръ. [χλωρὸς, φάγω].

Χναῦμα (τὸ), [χναύω] mînкаре de гѕstъ, saъ вѕкаtъ гѕstoasъ.

Χναυμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї χναῦμα.

Χναυρὸς, ὰ, ὸν, гѕstosъ. [ші

Χναυστικὸς, ὴ,ὸν, лакомъ,mînкъчїosъ.[din

Χναύω, віit: -χναύσω, [κνάω] mъnînкъ кѕ поftъ гѕstoasъ mînкаре.

Χνοάζω, ші Χνοάω -ῶ, віit: -άσω, [χνοῦς] sкоцъ (mъ акоперъ кѕ) пъръ, saъ îmї daъ перiї. «Νέον χνοάζοντα ἰούλους». Апл: îї da mѕstaца. «Χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα». Sof: кѕ капѕл акоперitъ de перї кърѕnцї.

Χνόη (ἡ), поet: [κνάω] гаѕра, în каре intръ osia карѕлѕї; (прin întind:) къпътїѕл osii; osia; (în întind:) карѕл. «Ἔθραυσεν ἄξονος μέσας χνόας». Sof: (ші fir:) «Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν». Esхл: алергînd пе жоs. 2) dѕрѕitѕл osii карѕлѕї. «'Ως ὑπερβάλοι χνόας καὶ φρυάγμαθ' ἱππικὰ». Sof:

Χνοί, dat: (пергл:) ал лѕї χνοῦς.

Χνοίη (ἡ), поet: în локъ de χνόη.

Χνοῖος, α, ον, поet: акоперitъ кѕ tinерї (пѕfъ de) перї. «Παρειὰ —». Апкр: [din

Χνόος -οῦς (ὁ), [κνάω, saъ în afin: кѕ φλόος, χλόος] перї, пѕfъ (de варвъ, de поаме, ші чл:). «'Αλὸς —». sпѕma мърії, (алt:) ἁλοπάχνη. 2) (ѕne-орї) = Χνόη (2), dърѕitъ. (вezї ші κνόος). [de ѕnde

Χνοώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saъ акоперitъ кѕ пѕfошї перї, saъ пѕfъ. [de ѕnde

Χνοωδῶς, adв: în fелъ de пѕfъ, ка пѕfѕл.

Χόα, Ion: ші Χοᾶ, At: în локъ de χοῦν, ак: ал лѕї χοῦς.

Χοαῖος, α, ον, inкъпъторъ de о хоъ. [вezї χοῦς].

Χοανεύω, віit: -εύσω, поet: în локъ de χωνεύω, tопеsкъ în tопitоаре. [din

Χοάνη (ἡ), поet: în локъ de χώνη, пîлnie; (партік:) пîлnioasa tопitоаре; saъ калîпъ ал лѕкръtорiлор de metaле, (Fранц:) creuset, (Тѕрч:) кїѕлчеа, saъ ѕлчеа de tопit. 2) (antm:) мемвръnoasa къвънътѕръ а креерiлор, (алt:) πέπλος. [χέω].

Χοάνιον (τὸ), dim: ал лѕї.

Χόανον (τὸ), ші Χόανος (ὁ), =Χοάνη.

Χοὰς, ак: îm: ал лѕї χοή.

Χόας, ші At: χοᾶς, ак: îm: ал лѕї χοῦς.

Χόδανος (ὁ), гл: шezѕtѕл [κέχοδα tpe: de кѕ: ал лѕї χέζω].

Χόες, nom: îm: ал лѕї χοῦς.

Χοεὺς, έως (ὁ), = Χοῦς (2).

Χοὴ (ἡ), (în цen:) = Χύσις, topnape, saъ върsape; (партік: ші maї de мѕлteорї ла îm:) лiвацie (прinч: пentрѕ морцї, saъ in чinstea zeiлор пъmîntenї). «Πατρὶ χοὰς φέρουσ', ἅτερ νεκροῖσι μειλικτήρια». Esхл: «Χοὰς τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο». Ер: [χέω].

Χοήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: [χοῦς, ἄρω] копрinzъtоръ de о хоъ. «Ἄργος χοῆρες». Еѕр: =Χοεύς.

Χοηφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъторъ de лiвацiї (мортале). [χοὴ, φέρω].

Χοίδιον, ші (în At: контрак:) Χοίδιον (τὸ), dim: ал лѕї χοῦς, пъmînцелъ.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, de пъmîntъ. [χοῦς].

Χοινίκη (ἡ), =Χοινικίς (а роateї карѕлѕї). 2) ѕnъ fелъ de овезї de пîчоаре, (алt:) χοῖνιξ (2). 2) ѕnъ instр: хiрѕрцiкъ (sfpedелъ).

Χοινικιαῖος, α, ον, înкъпъторъ de о хiнiкъ [вezї χοῖνιξ].

Χοινίκιον (τὸ), dim: ал лѕї χοινίκη (1).

Χοινικὶς, ίδος (ἡ), (în цen:) dim: ал лѕї χοῖνιξ; (партік:) гаѕра роateї карѕлѕї, ші fерѕл (блеаѕл), кѕ каре este къптѕшitъ пе dînъѕntрѕл; (de ѕnde пentрѕ asemъnътatea fоrmeї) черкѕл кѕnѕneї. «Ὑπὸ τῶν στεφάνων ταῖς χοινικίσι κάτωθεν γεγραμμένα». Dm: (în цen:) къвънътѕръ; (de ѕnde) лакъ în stînкъ. (Stр: IB'. 821).

Χοινικομέτρης, ου (ὁ), mъsѕръtоръ кѕ хiнiка. [χοῖνιξ, μέτρον].

Χοῖνιξ, ικος (ἡ), [χνόη] ѕnѣ felѣ de mъsѕръ пentpѕ semъnъtѕpĭ (înкъпъtoape de пatpѕ кotiле, кam ла doъ лitpe, кîtѣ e-pa de ажѕns пentpѕ xpana de o zi a ѕ-nѕĭ omѣ), meptikѣ. (de ѕnde пpin întind:) «Ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτηται». Om: op чine îmĭ mъnînкъ пîĭnea. ші «Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι». Пitгp: sъ nѕ шeazъ чinева fъpъ tpeaвъ (sъ nѕ mъnînче d' a гata). 2) ѕnѣ felѣ de кътѕше de лemnѣ, saѣ de fepѣ (пentpѕ poвiĭ чeĭ netpeвniчĭ). «Αἱ κνῆμαί σου τὰς χοίνικας ποθοῦσιν». Apstf: 3) = Χοινικὶς (de poata кapѕлѕĭ).

Χοιράγχη (ἡ), = Ὑάγχη. [χοῖρος, ἄγχη].

Χοιραδώδης, εος (ὁ, ἡ), sкpofѕлosѣ, плinѣ de sкpofѕле; saѣ чел din felѕл sкpofѕлелор. [din

Χοιρὰς, άδος (ἡ), [χεράς] пĭatpъ, stînкъ eшitъ în mape. 2) (fiг:) sкpofѕлъ, ѕmflъtѕpъ de гîлчĭ (пpinч: але гîtѕлѕĭ), (oвшt:) вpoaskъ.

Χοίρειος, α, ον, порчeskѣ, saѣ de поркѣ. [χοῖρος].

Χοιρέλαφος (ὁ), [χοῖρος, ἔλαφος] ѕnѣ animaлѣ (întpe поркѣ ші чepвѣ) de India.

Χοίρεος, η, ον, поet: Ion: în локѣ de χοίρειος.

Χοιρίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ χοιρίον.

Χοιρίνη (ἡ), [χοῖρος 2] ѕnѣ felѣ de sкoĭкъ de mape, saѣ de pîѣ (în Atena se întpeвѕinцaѣ de вotѕpĭ). (пpinч: fem: ал лѕĭ ...

Χοίρινος, η, ον, =Χοίρειος.

Χοιρίον (τὸ), dim: ал лѕĭ χοῖρος, пѕpчeлѣ.

Χοίριος, α saѣ ος, ον, = Χοίρειος.

Χοιρίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς (ὁ), пъstopѣ de порчĭ, поркapѣ. [χοῖρος, βοσκός].

Χοιρογρύλλιος ші Χοιρόγρυλλος (ὁ), ѕnѣ felѣ de apiчĭѣ. [χοῖρος, γρύλλος].

Χοιρόθλιψ, ιβος (ὁ), stpiвitopѣ de fem: memвpѕ цeniталѣ, desfpînптѣ, neвѕnѣ dѕпe mѕĭepĭ. [χοῖρος 2, θλίβω].

Χοιροκομεῖον (τὸ), [χοῖρος, κομέω] staѕлѣ de порчĭ, поркъpie. 2) ѕpna, în кape se пъstpaѣ вotѕpiле (Apstf: Besп: 844). 3) =Φυλάκεῖον (2).

Χοιρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) ѕчiгъtopѣ de порчĭ. 2) (пpoпapoкs:) чел de поркѣ жeptfitѣ. «Αἷμα—». Esxл: [χοῖρος, κτείνω].

Χοιρομάνδριον (τὸ), =Χοιροκομεῖον. [χοῖρος, μάνδρα].

Χοιροπίθηκος (ὁ), ѕnѣ felѣ de maĭmѕцъ кѕ pîtѣ de поркѣ, (Fpanц:) babouin [χοῖρος, πίθηκος].

Χοιροπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzѣ порчĭ; (desпpe mѕĭepĭ) вînzѣ memвpѕл цeniталѣ, (ad:) sîntѣ кѕpвъ пѕвлiкъ. [din

Χοιροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѣ de порчĭ [χοῖρος, πώλης].

Χοῖρος (ὁ, ші maĭ pap ἡ), поркѣ, (пpinч: пѕpчeлѣ); (fem:) пѕpчea. 2) кom: memвpѕл цeniталѣ ал mѕĭepiлop.

Χοιροσπέλεθος (ὁ), къкъpeazъ de поркѣ. 2) ѕnѣ felѣ de плantъ, (алt:) σχεδιὰς, лimвa вoѕлѕĭ. [χοῖρος, σπέλεθος].

Χοιροσφαγεῖον (τὸ), локѣ, ѕnde se înжѕnгie порчĭ. [din

Χοιροσφάγος (ὁ, ἡ), înжѕnгĭetopѣ de порчĭ; saѣ вѕnѣ de înжѕnгĭepe de порчĭ. [χοῖρος, σφαγή].

Χειροτροφεῖον (τὸ), =Χοιροκομεῖον. [χοῖρος, τροφή].

Χοιροψάλας, α (ὁ), = Χοιρόθλιψ. [χοῖρος 2, ψάλλω].

Χοιρωδία (ἡ), =Ὑωδία. [din

Χοιρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑώδης. [χοῖρος].

Χολᾷ Dop: în локѣ de χολῇ, dat: ал лѕĭ χολὴ. 2) a 3: sinг: пeps: a лѕĭ χολάω.

Χολαγωγὸς (ὁ, ἡ), (χολὴ, ἄγω] коворîtopѣ (кѕpъцitopѣ) de вeninѣ. «Φάρμακον —». Алeкs: Afp:

Χολαίνω, плц: în локѣ de χολάω.

Χολαῖος, α, ον, ал вeninѕлѕĭ. [ші

Χολὰς, άδος (ἡ), къвъnъtѕpa tpѕпѕлѕĭ deпe лîngъ koaste; (oвiч: îm:) maцeле. [ші

Χολάω -ῶ, (fъpъ вiit:) amѣ плeтopъ, пpisosѣ de (пpinч: negpѕ) вeninѣ; (de ѕnde)=Μελαγχολάω; (maĭ noѣ)=Χολόομαι, mъ пeкъжeskѣ. «Χολήσας τι περὶ τῆς ἀδελφῆς». Лpt: [χολή].

Χολέδρα (ἡ), гpeш: saѣ înd: în локѣ de χολέρα. (1).

Χολεμεσία (ἡ), плц: în локѣ de χολημεσία.

Χολεμετέω -ῶ, вiit: -ήσω, плц: în локѣ de χολημετέω.

Χολέρα, ας (ἡ), =Ὑδροῤῥόα [χέω]; (пaptiк:) жгĭaвѣ de înвълitoape. 2) (med:) пpisosѣ de вeninѣ; (de ѕnde) холepъ, o вoaлъ, але къpia чeле maĭ пpinчiпaле simптome sînt ĭѕte ѕpdinape, ші въpsъtѕpъ de вeninѣ, ші кape se ziче «Ὑγρὰ χολέρα». sпpe deoseвipe de «Ξηρὰ —». Гaл: în кape înчeteazъ toate sкѕpцepiле tpѕпѕлѕĭ. [χολή]. [de ѕnde

Χολεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пъtimeskѣ de пpisosѣ de вeninѣ, saѣ de холepъ. [ші

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, холepiкѣ, чел кѕ пpisosѣ de вeninѣ, saѣ sѕпѕsѣ ла холepъ. [de ѕnde

Χολερικῶς, adв: кȣ прisosȣ̆ de вeninȣ̆, saȣ̆ ка de холеръ. «Χολερικῶς διακεῖσθαι, saȣ̆ ληφθῆναι». Лрt: =Χολεριᾷν.

Χολερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din fелȣл холереї; saȣ̆ = Χολερικός.

Χολὴ (ἡ), [χέω] fїepe saȣ̆ вeninȣ̆, ші въшіка лор; (прin întind:) пекazȣ̆, mînie; saȣ̆ греацъ, skîрвъ. «Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολὴ». Apstf: este de nesȣfepit. «Τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο». Ткр: de пекazȣ̆.

Χολήβαφος (ὁ, ἡ), =Χολοβαφής.

Χοληγαγικὸς, (în îndpeпt:) în локȣ̆ de χοληγικὸς, ὴ, ὸν, лȣкръторȣ̆ sпре skȣрцере de вeninȣ̆. [din

Χοληγὸς, (ὁ, ἡ),=Χολαγωγὸς.

Χοληδόχος (ὁ, ἡ), пріimitорȣ̆ saȣ̆ копрinzъторȣ̆ de fїepe. «Κύστις — ». Гал: въшіка fїepiї. [χολὴ, δέχομαι].

Χολημεσία (ἡ), върsъtȣръ de вeninȣ̆. [χολὴ, ἔμεσις].

Χολημετέω -ῶ, віit: -ήσω, върsȣ̆ вeninȣ̆. [χολὴ, ἐμετός].

Χολίκιον (τὸ), dim: ал лȣї χόλιξ.

Χολικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ̆, saȣ̆ пътimaшȣ̆ de вeninȣ̆, =Χολερικός. [χολή].

Χόλιξ, ικος (ἡ, ші maї noȣ̆ ὁ), = Χολὰς, maцȣ̆; (овіч: ла îm:) тȣреле, saȣ̆ тъpȣntaїеле віteї înжȣnгїate,(Fpnц:)tripes. [ші

Χόλίον (τὸ), dim: ал лȣї χολή. [ші

Χόλιος, α saȣ̆ ος, ον, поet: în локȣ̆ de ὀξύχολος, пекъжічїosȣ̆. [χολή].

Χολλάδες (αἱ), = Χολάδες.

Χολοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitȣ̆ кȣ вeninȣ̆, (ad:) вeрde-галвenȣ̆. [χολὴ, βαφὴ]. [de ȣnde

Χολοβάφινος, η, ον, ші

Χολόβαφος (ὁ, ἡ), =Χολοβαφής

Χολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелȣл вeninȣлȣї. [χολὴ, εἶδος].

Χολόεις, εσσα, εν, поet: asemenea кȣ вeninȣ̆; вeninosȣ̆; (прin întind:) вeрdȣnкȣ̆. [χόλος].

Χολοίβαφος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de χολοβαφής.

Χολοιβόρος (ὁ, ἡ), поet: pozъtорȣ̆ прin, saȣ̆ ка вeninȣ̆, (Fpanц:) corrosif. «Ἰὸς—». Nік: [Χόλος, βορά].

Χολοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ̆, прічinȣitорȣ̆ de вeninȣ̆. [χόλος, ποιός].

Χόλος (ὁ), поet: în локȣ̆ de χολή; (maї de mȣлte-орї fir:) пекazȣ̆. [de ȣnde

Χολόω -ῶ, віit: -ώσω, пекъжeskȣ̆, (dȣпe ziч:) înвeninezȣ̆, skopneskȣ̆ кȣїва вeninȣл. || (maї des miж:) mъ пекъжeskȣ̆, mi se tȣрвȣръ вeninȣл (кȣ dat: saȣ̆ цeп: maї de mȣлte-орї în ел: de преп:) пentрȣ чева, saȣ̆ asȣпра кȣїва. «Τῶν ὁ γέρων κεχολωμένος». Іл: Λ. (ші maї компл:) «Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης». Od: Λ. [ші

Χολώδης, εος (ὁ, ἡ), вeninosȣ̆, saȣ̆ плinȣ̆ de вeninȣ̆; (прin întind:) пекъжічїosȣ̆.

Χολωτὸς, ὴ, ὸν, поet: înвeninatȣ̆, foapte amaрȣ̆. «Ἔπος —». Om: [χολόω].

Χονδράκανθος (ὁ, ἡ), чел кȣ sпinapea din sгîрчїȣрї (характерistiка ȣпор пештї). [χόνδρος, ἄκανθα].

Χονδρεῖον (τὸ), гл: în локȣ̆ de χονδροκοπεῖον. [ші

Χονδρεύω, віit: -εύσω, maчinȣ̆, хȣрdȣїeskȣ̆ грîȣ̆ ші чл: грȣnжos ка de вȣлгȣрȣ̆. [ші

Χονδριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntȣ̆ грȣnжosȣ̆ (гросȣ̆, saȣ̆ în formъ de вȣлzї, saȣ̆ коколоаше]. [χόνδρος].

Χονδρίλη, ші Χονδρίλλη (ἡ), ȣnȣ̆ fелȣ̆ de плantъ, чікоаръ selвътікъ (каре faче ȣnȣ̆ fелȣ̆ de sakîzȣ̆).

Χόνδρινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din sекаръ алвъ. (партік:).«Ἄρτος—». Лкs; (алт:) χονδρίτης. [ші

Χονδρίον (τὸ) dim: ал лȣї χόνδρος. [ші

Χονδρίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) fъкȣtȣ̆ din sекаръ алвъ; (поate) ші=Σεμιδαλίτης. [χόνδρος].

Χονδροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, павezȣ̆, aштерnȣ̆ кȣ пїetрічеле. [ші

Χονδροβολία (ἡ), паваре, aштерnере пе жos кȣ пїetрічеле. [ші

Χονδροβόλος (ὁ), [χόνδρος, βάλλω] aштерnъторȣ̆ (поditорȣ̆) пе жos кȣ пїetрічеле грȣnжoase.

Χονδροκοπεῖον (τὸ), локȣ̆ (моаръ) de хȣрdȣit вȣлгȣрȣ̆, ші чл: [χόνδρος, κόπτω].

Χονδροκόπιον (τὸ), = Χονδροκοπεῖον.

Χονδρονευρώδης, εος (ὁ, ἡ), компȣsȣ̆ din sгîрчїȣрї ші певре. [χόνδρος, νεῦρον].

Χονδροπτισάνη (ἡ), zeamъ de sекаръ алвъ. [χόνδρος, πτισάνη].

Χόνδρος (ὁ), (în цeп:) грътȣnte, вовȣ̆, грȣnzȣ̆. «Ἁλὸς —». Apstf: Ep: 2) (партік:) грîȣ̆, saȣ̆ орzȣ̆ мъчinatȣ̆ грȣnжos, mape, вȣлгȣрȣ̆, арпъкашȣ̆, ші чл:; (ȣneорї) поsпаїȣ̆ de fъinъ, nішаштеа,=Σεμίδαλις; (прin întind:) zeamъ, бъȣtȣръ fъкȣtъ dintр' aчeasta. (de ȣnde) «Χόνδρον λείχειν». Apstf: 3) o semъnъtȣръ, din каре maї кȣ seamъ se fъчeaȣ̆ asemenea хȣрdȣїtȣрї, = Zειὰ, sекаръ. 4) партеа чеа fръцedъ a oaseлор, sгîрчїȣ̆ (прinч: ал пїeптȣлȣї ші ал коastелор), (Fpanц:) cartilage. (de ȣnde ὑποχόνδρια). [de ȣnde

Χονδρὸς, ὰ, ὸν, tape, вîptosȣ̆ ка sгîр-

чїѕл; saŭ гросŭ, грѕнжосŭ; (fir:) неродŭ, негїовŭ.

Χονδρότυπος (ὁ, ἡ, чел în кînŭ, saŭ formъ de srîрчїŭ. [χόνδρος, τύπος].

Χονδροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѕръ секъросŭ, saŭ грѕнжосŭ, saŭ srîрчїосŭ. [χόνδρος, φυή].

Χονδρώδης, εος (ὁ, ἡ), [χόνδρος] грѕнжосŭ; saŭ din felѕл srîрчїѕрілор, srîрчїосŭ.

Χοοπότης, ου (ὁ), бъѕторŭ de о хоъ (ad: de мѕлтŭ) вінŭ. [вezї χόος, πίνω].

Χόος -οῦς (ὁ), вezї χοῦς.

Χοράγιον (τὸ), Dop: în локŭ de χορήγιον. [din

Χοραγὸς (ὁ), Dop: în локŭ de χορηγός.

Χοραυλέω -ῶ, віit: -ήσω, însoцeskŭ danцѕл кѕ кîntikѕл flѕерѕлѕї. [din

Χοραύλης, ου (ὁ), кîntъtorŭ кѕ flѕерѕл ла danцѕрї; flaѕtistŭ de teatрѕ. [χορὸς, αὐλός].

Χορδάριον (τὸ), dim: ал лѕї χορδή.

Χόρδαψος (ὁ), [χορδὴ, ἅπτω] їѕte колікъ а мацелор.

Χόρδευμα (τὸ), мацŭ ѕмплѕтŭ, кîрnatŭ, ші чл: [din

Χορδεύω, віit: -εύσω, ѕмплѕ маце, fakŭ кîрnaцї, ші чл: (fir:) «Τὰ πράγματα —». Apstf: înкѕркŭ, amestekŭ.

Χορδὴ (ἡ), [χόριον] мацŭ (прінч: грasŭ). 2) коардъ (de лірь, saŭ de аркŭ, ші чл:).

Χορδολογέω -ῶ, віit: -ήσω, [χορδὴ, λέγω] черкŭ коарделе ѕнѕї мѕsikалŭ instрѕmîntŭ, saŭ акордezŭ înstрѕmîntŭ.

Χορδοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ коарde.

Χορδοποιία (ἡ), фачере de коарde. [ші

Χορδοποιικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторŭ de фачере, saŭ de fъкъторŭ de коарde «Χορδοποιικὴ». мештешѕгѕл de а фаче коарde. [din

Χορδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторŭ de коарde, saŭ вѕнŭ ла фачере de коарde. [χορδὴ, ποιός].

Χορδοπώλης, ου (ὁ), вînzъторŭ de коарde. [χορδὴ, πώλης].

Χορδοστροφία (ἡ), ресѕчіре de коарde. [din

Χορδοστρόφος (ὁ, ἡ), ресѕчіторŭ, saŭ вѕнŭ ла ресѕчіре de коарde. [χορδὴ, στροφή].

Χορδοτονία (ἡ), întindepe de коарделе (акордареа) ѕнѕї мѕs: înstр: [din

Χορδότονος (ὁ, ἡ), (парокs:) întinzъторŭ de коарделе (акордъторѕл) ѕнѕї мѕs: înstр: saŭ folositорŭ ла акордаре || (sѕвst:) Χορδοτόνον (τὸ), кеіе de акордат înstр: 2) (пропарокs:) чел кѕ коарделе întinse, акордатŭ. [χορδὴ, τείνω].

Χορδόω -ῶ, греш: în локŭ de Λορδόω.

Χορεία (ἡ), дънцаре, хоръ; шірŭ de дънцъторї. «Ἅπτεσθαι δὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων ἀτρέμα περιιόντας, ὥσπερ ἐν χορείᾳ». Пл: [χορεύω].

Χορεῖος, α, ον, кѕвenitŭ, saŭ потрівітŭ ла хоръ. || (în метрікъ se înц: ποῦς) = Τροχαῖος, saŭ Τρίβραχυς, пічорŭ din треї скѕрте вокале, saŭ silaвe. || (neѕt:) Χορεῖον (τὸ), локŭ de danцŭ, de хоръ. [χορός].

Χόρευμα (τὸ), мішкаре, fігѕръ de danцŭ.

Χόρευσις, εως (ἡ), дънцаре, saŭ серваре прin danцѕрї. [ші

Χορευτὴς, οῦ (ὁ), дънцъторŭ, жѕкъторŭ în хоръ. [ші

Χορευτικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла дънцаре. [din

Χορεύω, віit: -εύσω, ші між: -εύσομαι, intрѕ în хоръ, în danцŭ, дънцezŭ; (în цen:) salтŭ; (кѕ ак:) съвîршeskŭ о церемоніе, сервezŭ, saŭ репресintŭ чева прin danцŭ; (stръm:) багŭ пе чінева în danцŭ, saŭ îл пѕїŭ în мішкаре репеde. «Τάχα σ' ἐγὼ χορεύσω». Еѕр: "Μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν„. Еѕр: «Πόδα χορεύω». Епгр: мішкŭ дънцînd. [χορός].

Χορηγεῖον (τὸ), локŭ, ѕnde se прегътїа (se депрindea) хорѕл, saŭ ѕnde se пъstраŭ, ші se daŭ тревѕінчїоаселе хорѕлѕї; (de ѕnde în цen:) магazinŭ, saŭ шкоалъ. [χορηγός].

Χορηγέτης, ου (ὁ), =Χορηγός. [din

Χορηγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ (dipiцezŭ, saŭ маї des прегътeskŭ кѕ келтѕїала меа хорѕл ка) хорегŭ; (прin întind:) îndestѕлezŭ dintр' ал меŭ, daŭ кѕ înвілшѕгаре; дърѕїeskŭ; (în цen:) къпѕїeskŭ, înлesneskŭ de чева; комплектezŭ, прегътeskŭ чева кѕ челе тревѕінчїоase; (кѕ цen:) fakŭ întîїŭ înчепере de чева. «Τοῦ λόγου — ». Плт: (ші пas:). «Ὅπως ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες». Antf: ка съ se прегътeaskъ бъїецїї хорѕлѕї, кît se поate маї віне. «Πομπήϊος ἔκ τε γῆς καὶ θαλάττης χορηγούμενος». Пл: fiind înвілшѕгатŭ, къпътѕітŭ de тревѕінчїоаселе оштірії. «Εὐδαίμονες οἱ μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένοι». Apstf: fiind дѕпе мъsѕра îndestѕлърії къпътѕїцї de челе din afaръ вѕнѕрї. «Αἱ ἄρτι κεχορηγημέναι δωρεαί». Tdpt: (вezї ші πρυτανεύω). [χορηγός]. [de ѕnde

Χορήγημα (τὸ), келтѕїалъ fъкѕтъ în прегътіре ші întокміре de хорŭ; (în цen:) келтѕїалъ; дърѕїалъ.

Χορηγία (ἡ), dipекцie ші прегътіре de teatралŭ хорŭ; (прin întind:) келлтѕїалъ пentрѕ ачestŭ sfîршітŭ; (în цen:) келтѕїа-

лъ; къпъцире de чеде требуинцоасе (маї ку seamъ de провизиіле de храпъ ші чл: a ле унеї оштирї); прегътире; (în întind:) дърцїалъ. [ші

Хорηγικός, ή, όν, кувенитъ ла, атîнгъторъ de хорегъ. «Τρίπους —». консфинцитъ овіцнуит de исполнителї хорецї. [ші

Хορήγιον (τό), = Хορηγεῖον. саъ 2) = Хορηγία; (прінц:) апровизионаре de оштире. [din

Хορηγός (ό), директоръ, къпетенie (întîîстъторъ) de хоръ (везї ші хорυφαῖος); (în цен:) шефъ, кîрмуиторъ. 2) (маї des) хоретъ, каре гътеште, ші цине ку келтуіала са хорул театралъ (каре ачеаста în Атена ера чea маї опоравілъ din сервічіile публіче). (de унде 3) (în цен:) дъторъ, кълуіторъ de чева (везї ші πρύτανις). [χορός, ἄγω, саъ ἡγοῦμαι].

Хορήτης, ου (ό), ші Хορῆτις, ιδος (ή), поет: în локъ de χορευτής, χορεύτρια, саъ χορευτικός (везї зіч:). [ші

Хορικός, ή, όν, ал хорулуї. «Χορικὸν(se înц: ᾆσμα)». кîнтатъ de хорул театралъ. [χορός].

Χόριον (τό), (авус: în локъ de χωρίον] каса ţъцълуї; (în цен:) пїеле (de унде Лат: corium); саъ мацъ (прінц: de гътit мînкаре) (везї ші χόλιξ). «Χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι„. Ткр: Пров: a seînвъца ръъ, саъ a se депринде кîїнеле ла мъчелъріе. 2) унъ фелъ de вукатъ din лапте ші мїере; саъ мацъ умплутъ, калтавошъ.

Χόριος (ὸ), =Χορεῖος (пічоръ метр: везї зіч:).

Хорίτης, ου (ό), ші Хορῖτις, ιδος (ή), = Хορήτης.

Хороватéω -ῶ, виіт: -ήσω, факъ пасурї, фигурї de данцъ. [χορός, βαίνω].

Хороδέκτης, греш: în локъ de хоролéктης, саъ хороδείκτης.

Хороδιδασκαλικός, ή, όν, інструитъ інвъцъторулуї de хоръ. «Хороδίδασκαλικὴ (se înц: τέχνη)». інвъцътуръ de хоръ. [din

Хороδιδάσκαλος (ό), інвъцъторъ (депинзъторъ) de хоръ; (прінц:) поетъ драматикъ, (фіінд къ ла інчепутъ інструї інії репрезинта драмеле ка) директоръ, саъ інвъцъторъ ал хорулуї. [χορός, διδάσκαλος].

Хороειδής, έος (ό, ή), [χόριον, εἶδος) = Ύμενοειδής. «Χιτὼν —». чea de ал доїлea пеліцъ, каре інфъшуръ лимпа окулуї, (алт:) ραγοειδής, (Франц:) uvée. 2) чел ка каса копилуї.

Хороήθης, εος (ό, ή), поет: обічнуитъ а дънца, ізбиторъ de данцъ. [χορός, ἦθος].

Хороιθαλής, έος (ό, ή), поет: избутиторъ (деосебитъ) în данцурї. [χορός, θάλλω].

Хороιμανής, έος (ό, ή), поет: невиноват (фапте ізбиторъ de) данцъ, саъ хоръ театралъ. [χορός, μαίνομαι]. [de унде

Хороιμανία (ή), поет: ковîршіторе ізбире (пînъ ла невиноватие) de данцъ, саъ de хоръ театралъ; (унде-орї) данцъ ка мълтъ інтусиасмъ (апрindере).

Хороιτυπέω -ῶ, виіт: -ήσω, поет: батъ дъндînd ка пічорул în пъмîнтъ. [ші

Хороιτυπία (ή), поет: бътаіе ка пічорул în пъмîнтъ ла данцъ, дудуитуръ de данцъ. [din

Хороίτύπος (ό, ή), поет: (парокс:) бътъторъ ка пічоареле în данцъ, саъ дъндъторъ ка тактъ. 2) (пропарокс:) бътътъ, исвітъ пентру тактареа данцулуї. «Λύρα—». От: [χορός, τύπτω].

Хороκιθαριστής, οῦ (ό), кîнтъторъ ка кітара ла данцъ. [χορός, κιθαριστής].

Хороκτυπία (ή), Sхл: în локъ de χοροιτυπία.

Хоролéктης, ου (ό), комплектъторъ (întокмиторъ) de данцурї. [χορός, λέγω].

Хоромανής, έος (ό, ή), =Хороιμανής.

Хорόνδε, поет: în локъ de εἰς χορὸν, ла хоръ, саъ ла данцъ.

Хорόνικος (ό, ή), вирuиторъ (избутиторъ) în данцурї. [χορός, νίκη].

Хоропαίγμων, ονος (ό, ή), ші

Хоропαίκτης, ου (ό), жукъторъ (граціосъ) în данцурї. [χορός, παίζω].

Хороплехής, έος (ό, ή), гъкъторъ de înплетитурї (гелуріте фігурї) în данцъ. [χορός, πλέκω].

Хоропоιία (ή) комплектаре de хоръ. [din

Хоропоιός (ό, ή), întокмиторъ, саъ шефъ de хоръ (везї ші χορηγός). [χορός, ποιός].

Хорὸς (ό), [γῦρος, везї κορωνὸς] черкъ de дъндъторї (прінц: п'înпрежур de жертфелнікъ, везї Кал: Imn: Apt: 266—267, ші κύκλιος); în цен: хоръ; (партік:) хоръ de театру, саъ de сербътоаре; (прін întind:) кîнтикъ кîнтатъ de хоръ (каре ла інчепутъ ера прінчипала парте a драмеї); (унде-орї) локъ de данцъ; (фіг:) шіръ, плякъ, адунътуръ, (Франц:) groupe, cercle. «Χορὸν ἱστάναι». Ткр: a întокmi. (Іар în Атена) «Χορὸν αἰτεῖσθαι, саъ λαμβάνειν» (ка din партеа поетулуї, каре воїа se репрезинте). ші «Χορὸν διδόναι». (ка din партеа хорегулуї). «Πέπληγον χορὸν ποσὶν». Od: Θ.

=τὸ ἔδαφος. (ші fir:) «Ποῦ χοροῦ τάξωμεν»; Плт: în че pîndŭ sъ л' ашezъmŭ?

Χοροστὰς, άδος (ἡ), поет: sербъtoape, în кape se întoкmesк danцъpĭ. [mi

Χοροστασία (ἡ), поет: întoкmipe de danцŭ; (прin întind:) danцŭ. [ші

Χοροστατέω -ῶ, віit: -ήσω, = Χορὸν ἵστημι, întoкmeskŭ, saŭ dipiцezŭ danцŭ. [ші

Χοροστάτης, ου (ὁ), întoкmitopŭ, saŭ dipeкtopŭ de danцŭ. [χορὸς, ἵστημι].

Χοροτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: кape se înвeseлeшte (îшĭ aflъ mълцъmipea)în danцŭ. [χορὸς, τέρπω].

Χορτάζω, віit: -άσω, nъtpeskŭ (прinч: къ eapвъ), хръneskŭ înвiлшъгat. «Χείματος ὥρῃ .. χορτάζειν βόας ἔνδον ἐόντας». Es: (de ъnde кom: ші maĭ noŭ) =Εὐωχῶ, saŭ Κορέννυμι, satъpŭ. «Ἐς τὴν ἑσπέραν χορτάσομεν ἅπασιν ἀγαθοῖς». At: (ші пas:) «Ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδὼν· ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ». (Nкstp: în) At: [ші

Χορταῖος, α, ον, чел din epвъpĭ, saŭ въpienĭ. «Χιτὼν—». Елі: Плд: лъцoasa хаĭnъ, че пъptaŭ Siлeniĭ în teatpъ în локъл челіĭ din вeкime oвiчnъite de fpъnze. [χόρτος].

Χορτάριον (τὸ), dim: ал лъĭ χόρτος.

Χορτασία (ἡ), Sкp: în локŭ de χορτασμός. [ші

Χόρτασμα (τὸ), eapвъ, fînŭ пentpъ nъtpeцŭ de вite, (алт:) φορβή, (Fpanц:) fourrage; (în цen:) хpanъ. [ші

Χορτασμὸς (ὁ), хръnipe, (акт: saŭ пas: прinч: къ eapвъ, saŭ fînŭ); (în цen:) цinepe de хpanъ; (прin întind:) saцiŭ. [mi

Χορταστικὸς, ὴ, ὸν, potpiвitŭ (пpiinчĭosŭ) ла хръnipe, хръnitopŭ. [χορτάζω].

Χόρτινος, η, ον, fъкъtŭ de eapвъ, saŭ въpienĭ. [χόρτος].

Χορτοβόλον (τὸ), ші χορτοβολὼν, ῶνος (ὁ), fînъpie. [χόρτος, βάλλω].

Χορτόβωλος (ἡ), вългъpe, гpъnzŭ de пъmîntŭ, saŭ вpasdъ къ eapвъ d' asŭпpъĭ, (алт:) χορτόπλινθος. [χόρτος, βῶλος].

Χορτοκοπεῖον, ші Χορτοκόπιον (τό), локŭ, лiвadъ de tъĭat, saŭ кosit eapвъ, fînŭ. [din

Χορτοκόπος (ὁ), гл: tъĭetopŭ, кosaшŭ de eapвъ saŭ fînŭ пentpъ nъtpeцŭ de вite. [χόρτος, κόπτω].

Χορτολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stpînгŭ fînŭ пentpъ nъtpeцŭ de вite,(Fpanц:) fourrager.

Χορτολογία (ἡ), stpînцepe de fînŭ (пentpъ вite). [din

Χορτολόγος (ὁ), stpînгъtopŭ de fînŭ (пentpъ вite); (прinч:) чел че ese a faче провizia de nъtpeцъл вiteлop din пъmîntŭ връжmъшeskŭ, (Fpanц:) fourrageur (вezĭ ші προνομευτής). [χόρτος, λέγω].

Χορτομανέω -ῶ, віit: -ήσω, Sкp: în локŭ de ὑλομανέω, mъ ъmплъ de вълъpĭĭ, saŭ въpienĭ selвatiче, mъ пъръцineskŭ, mъ пîpлoцeskŭ. [χόρτος, μαίνομαι].

Χορτόπλινθον (τὸ), ші Χορτόπλινθος (ἡ), въкatъ (вpazdъ) de пъmîntŭ къ eapвъ пe dînsa în fopmъ de tipпiче (къръmidъ пeкoaптъ) (прinч: înfъцiшatъ ла жъdiкъtopie de пpoвъ a ъneĭ цъpinĭ de пpiгoniрe, ĭap акъm skoasъ de гpъdinapĭ пentpъ aшtepnъt în гpъdinĭ). [χόρτος, πλίνθος].

Χόρτος (ὁ), [χορός] (арх: mi поет:) локŭ înгpъditŭ, saŭ [de aчi] къpte (ші Itaл: corte) înпpeжmъitъ, цapкŭ, гpъdinъ; (de ъnde) лiвede de eapвъ, saŭ fînŭ; (ші прin întind:) eapвъ, fînŭ; пъшъne, nъtpeцŭ; (în цen:) хpanъ. «Καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον». (Iпon: în) At:

Χορτόστρωμα (τὸ), aшtepnъtŭ de eapвъ saŭ fînŭ în staъле de вite. [ші

Χορτόστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnъtŭ къ eapвъ. «Στιβὰς —». Лкs:=Χορτόστρωμα. [χόρτος, στρώννυμι].

Χορτοτομία (ἡ), гл: tъĭepe, кosipe de fînŭ saŭ eapвъ. [χόρτος, τέμνω].

Χορτοφόρος (ὁ, ἡ), пpodъкъtopŭ, saŭ къpъtopŭ de eapвъ, saŭ fînŭ, saŭ foлositopŭ ла aчeasta. «Ἅμαξα—». Полien: [χόρτος, φέρω].

Χορτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ, saŭ плinŭ de eapвъ, epвosŭ. [χόρτος]. [ші

Χορῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, кîntŭ în хopŭ.

Χορῳδία (ἡ), кîntape în хopŭ. [din

Χορῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъtopŭ în хopŭ. [χορὸς, ᾠδή].

Χορωνὸς (ὁ), арх: ші поет: [de aчĭ] кopoanъ [din χορωνός, înкoвoĭatŭ, вezĭ χορός].

Χορωφελέτης, ου (ὁ), поет: foлositopŭ (potpiвitŭ) ла хopŭ. «Κρότος — ». Apstf: [χορὸς, ᾠφελέω].

Χοῦν, inf: ал (neîntp:) χόω în локŭ de χώννυμι.

Χοῦν, ал: ал лъĭ...

Χοῦς, χοὸς (ὁ, ші pap ἡ), (fъpъ îm:) гpъmadъ de пъmîntŭ, малŭ. 2) поет:(fem:) пiкъtъpъ. [ші

Χοῦς, χοὸς, ші At: χοῶς (ὁ), [χέω] (ак: χοῦν, ші поет: χόα, ші At: χοᾶ, îm: χόες, χοῶν, χουσί, χόας, ші At: χοᾶς) în kontpaк: în локŭ de χόος, хоъ, ъnŭ feлŭ de mъsъpъ пentpъ лiкъide (înкъп: de doъ-sпpezeчe кotiлe). «Χόες θαλάσσης». Плт: пpoв:

пentрѫ лѫкрѫ непѫtinчosѫ (пeste mъsѫръ). «Οἱ χόες». o sepвъtoape în Atena, a doazi de Antestepiĭ (вezĭ 'Ανθεστηριών).

Χόω, вiit: -χώσω, neîntp: în прez: în локѫ de χώννυμι (вezĭ χοῦν).

Χοῶν, цen: îm: ал лѫĭ χοή.

Χόων, цen: îm: ал лѫĭ χοῦς.

Χοῶς, (în kontpak: din χοέως) At: în локѫ de χοός, цen: ал лѫĭ χοῦς.

Χρᾷ, în kontpak: în локѫ de χράει, a 3: sinr: пeps: de прez: ал лѫĭ χράω. saѫ 2) (pap) 2: sinr: пeps: de прez: xot: ал лѫĭ χφάομαι.

Χραίνω, [χράω] вiit: χρανῶ, (nex: ἔχρανα; пas: tpe: de кѫ: κέχρασμαι, ασαι, ανται; nex: пas: ἐχράνθην; шi пosit: χραντέον) atinгѫ пe d' asѫпpa, апропiѫ. «'Ανὴρ ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον». Eѫp: (пpin întind:) sпoĭeskѫ, въпseskѫ. (de ѫnde oвiч:) пînгъpeskѫ, sпѫpkѫ, saѫ mînжeskѫ. «Φόνῳ —». Sкst:

Χραισμεῖν, inf: nex: 2: ἔχραισμον, de ѫnde вiit: χραισμήσω, шi nex: 1: ἐχραίσμησα (din neîntp: χραισμέω), пoet: (кѫ dat:) ажѫtѫ, foлoseskѫ; (кѫ ак: ел: indip:) опpeskѫ вpe ѫnѫ pъѫ de ла чiнeва; (în цen:) îndestѫлezѫ ла tpeвѫinцъ пe чiнeва. «Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον». Iл: A. «Οὐδέ τι οἱ χαισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον». Iл: Φ. «Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμεν, οὐδὲ τάφροι». Iл: Ξ. [din

Χραίσμη (ἡ), пoet: = Χραίσμησις. [χράομαι].

Χραίσμῃ, a 3: sinr: пeps: de nex: 2: de sѫп: ал лѫĭ χραισμεῖν.

Χραισμήεις, εσσα, εν, пoet: = Χρήσιμος, foлositopѫ. [χραίσμη].

Χραισμησέμεν, пoet: în локѫ de χραισμήσειν, вiit: de inf:, шi

Χραίσμῃσι, пoet: în локѫ de χραίσμῃ, a 3: sinr: пeps: de sѫп: ал лѫĭ χραισμεῖν. [шi

Χραίσμησις, εως (ἡ), пoet: foлosipe, ажѫtape (пpinч: sпpe апъpape de pъѫ). [шi

Χραισμήτωρ, ορος (ὁ), пoet: ажѫtъtopѫ, апъpъtopѫ. [neîntp: χραισμέω].

Χρᾷν, în локѫ de χράειν, inf: ал лѫĭ χράω, пpoopoчeskѫ. 2) pap în локѫ de κιχράναι, inf: ал лѫĭ κίχρημι, înпpѫmѫtѫ.

Χραντέον, пosit: ал лѫĭ χραίνω.

Χραντὸς, ὴ, ὸν, atinsѫ пe d'asѫпpa; (пpin întind:) ѫnsѫ; mînжitѫ; sпѫpkatѫ, пînгъpitѫ.

Χράομαι -ῶμαι, вiit: -χρήσομαι, miж: ал лѫĭ χράω.

Χράομαι -ῶμαι, (ῇ, χρῆται) вiit: -χρήσομαι, (inf: χρῆσθαι, nex: ἐχρησάμην, tpe: de кѫ: κέχρημαι, шi пosit: χρηστέον) întpeвѫinцezѫ чeва; (în pъѫ) kazѫ în чeва, sѫfepѫ; (desпpe пeps:) amѫ famiлiapitate, sîntѫ în peлaцie, пpietenѫ, amѫ a faчe кѫ чiнeва; saѫ (simп:) mъ пoptѫ întp' ѫnѫ кiпѫ кътpe (tpaktezѫ пe) чiнeва; (în пepifp: în цen:) amѫ, sîntѫ пpoпpietapѫ de чeва; saѫ (simп:) sîntѫ, saѫ fakѫ. (кѫ dat:) «Τοῖς μὲν οἰκέταις οὐδενὶ τῶν δεσποσύνων χρημάτων ἔξεστι χρῆσθαι· δεσπότου δὲ ἅπαντα ἐστὶν, ἃ ἂν βούληται ἑκάστῳ χρῆσθαι». Ksn: «Εἴ τις μὴ ἐπίστηται ἵππῳ χρῆσθαι, οὐ χρήματα αὐτῷ ἐστίν ὁ ἵππος». Ksn: «Εἴτις χρῷτο τῷ ἀργυρίῳ, ὥστε πρίασθαι (οἷον) ἑταίραν». Ksn: «Νυκτὶ μὲν ὅσα περ ἡμέρᾳ ἐχρῆτο, ἡμέρᾳ δὲ ὥσπερ νυκτί». Ksn: «Χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ». Ksn: a 'шĭ întokmi a лe saлe înцeлeпцeшte. «Τὸν βουλόμενον ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν„. Ksn: «'Ηδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις». Iskp: 'Επιτήδειοί μοί εἰσι, καὶ χρώμεθα ἀλλήλοις, ὡς οἷόν τε μάλιστα». Dm: "Χρῆσθαι τοῖς θεοῖς». Eѫp: a doвîndi faвoapea лop. «Πόλει χρῆσθαι». Лks: a mepцe des (a пetpeчe) în opaшѫ, saѫ a administpa a лe opaшѫлѫĭ. (шi în чeлe вeнepiene) «Γυναικὶ χρῆσθαι». Ep: шi Ksn: a se înпpeѫna кѫ... (шi în пepifp:) «Θυμῷ χρῆσθαι». Ep: în локѫ de θυμοῦσθαι. «Αληθεῖ λόγῳ («'Αληθηΐῃ) χρῆσθαι». Ep: în локѫ de ἀληθεύειν». «Ὦ βασιλεῦ, κότερα ἀληθηΐῃ χρήσομαι πρός σε, ἢ ἡδονῇ»; Ep: «Βοῇ χρῆσθαι». Ep: în локѫ de βοᾷν. «'Ωνῇ καὶ πρήσει χρῆσθαι». Ep: a кѫmпъpa шi a вinde, a da шi a лѫa. «'Ομολογίῃ χρῆσθαι». Ep: a faчe tokmeaлъ, a se înвoi. «Φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι» Om: = Εὖ φρονεῖ. (шi în pъѫ). «Μόρῳ χρῆσθαι„. Ep: a mѫpi. «Συμφορᾷ ("Χειμῶνι, "Ναυαγίῳ) χρῆσθαι». Лks: a кѫdea în пeпopoчipe, шi чл: (шi simп: în локѫ de ἔχω). «Προγόνοις μὲν βασιλεῦσιν ἐχρήσατο». Лks: «Πόλεως οὔτε ἱεροῖς οὔτε κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης». Tѫч: (шi desпpe neînsѫfл:). «'Η γῆ αὕτη νιφετῷ πάντα χρᾶται». Ep: (шi кѫ ак: foapte pap) "Δὶ ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι». Ep: a sъвîpшi. (шi кѫ ак: ел: indip:). «Οὐκ ἔχω, ὅ,τι χρήσομαι τῷ ἀργυρίῳ». Лks: n' amѫ чe faчe кѫ вaniĭ. «Οὐκ ἔχω, ὅ,τι χρήσομαι ἐμαυτῷ». Лks: nѫ шtiѫ, чe se mъ fakѫ. (шi пas:). «Αἱ νέες, ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν». Ep: nѫ s' aѫ întpeвѫinцat || (tpe: de кѫ:) κέχρημαι (dedѫsѫ întp' aчeastъ însemn: maĭ mѫлt ла κίχρημι) пoet: în локѫ de χρῄζω, amѫ tpeвѫinцъ (кѫ цen:). «Τίνος κέχρησθε»; Tкp: чe къѫtaцĭ? чe вpeцĭ? «Οὔτις εἱστήκει κεχρημένος ἔργου». Tкp: fъpъ лѫкpѫ; (шi fъpъ kazѫ). «Καὶ

μάλα περ κεχρημένος οὔτι δεχοίμην». Od: Ξ. **întpeвзinцatъ, fiind în лiпsъ.** (ші aвsoл:) «Ἀνὴρ κεχρημένος». Om: Es: omъ sъpaкъ, лiпsitъ. || (se конf: кв χράω, ші κίχρημι).

Χραῦσις, εως (ἡ), гл: aпквръ кв вnъ кîрлiгъ saъ вeлчiвгъ. [din

Χραύω, вiit: χραύσω, (пех: ἔχραυσα, ші ал 2: ἔχραον) поet: în локъ de ψαύω, atinгъ пе d' asвпра, sгîpiъ, sdîpлeskъ, жвпоiъ пвцin чева пiелеа; (прin întind:) fpeкъ, saъ tiпъpeskъ чева пе чева; (ші nestp: saъ ел:) isвeskъ, ataкъ, kazъ пeste чева, saъ (квm zivem) în sпinapea квiва. «Κακὸν οἱ ἔχραε κοῖτον». Nik: 'л a ataкat кв... (ші ел:). Τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων»; Od: K. s' a лiпit de tine? (ші кв inf:) «Ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν». Іл: Ф. mi s' a înкъpкat кв dînadinsвл. "Τόδε δῶμα ἐχράετ' ἐσθιέμεν και πινέμεν». Od: Ф. aцi къzвt asвпра .

Χράω -ῶ, (ᾷς, ᾷ ші поet: ῇ, inf: χρᾷν), вiit: χρήσω, (пех: ἔχρησα, ші чл: регвлat). (проп: ші etimлц:) = Γράω, (de вnde) Χραύω, ші чл: (вezi ші χρίμπτω, ші ἐπιχράω). 2) (прin întind:) daъ, dъpвiesкъ, de вnde ші κίχρημι. «Ἐλθὼν παρὰ Ξέρξεα ἔφη, ὦ δέσποτα, χρήσαις ἄν τι, τεῦ βουλοίμην τυχεῖν; ὁ δὲ, πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν, ἤ τὸ ἐδεήθη, ἔφη ὑπουργήσειν». Ep: 3) (пaptiк: ші oвiч:) проорочeskъ, daъ ораколе; (ші miж:) черъ проорочie, konsвлtъ ораколъ, =Χρηστηριάζομαι. «Ὡς γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο φοῖβος Ἀπόλλων Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν χρησόμενος». Od: Θ. «Χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς βουλὴν». Om: Imn: »Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν ἑξαμέτρῳ (τριμέτρῳ) τόνῳ τάδε». (ші miж:). «Ἱκέσθαι εἰς Ἀΐδαο... ψυχῇ χρησομένους Τειρεσίαο». Od: K. «Χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι». Ep: «Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήϊον, τῷ ἐώθεσαν χρέεσθαι». Ep: (ші пas:) «Χρηστηριαζομένοισι δέ σφι ἐχρήσθη». Ep: «Ἐν Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσε». Пind: (ші кв inf:) «Ἐκέχρητο γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτῃσι, χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου, ἢ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἢ τὸν βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι». Ep:

Χρέα, (α At: лвnгъ, ші поet: sквptъ) în kontpaк: în локъ de χρέεα, îm: ал лвi χρέος.

Χρεαγωγὸς (ὁ, ἡ), гл: dвкъtopъ ла înкisoape, saъ пîpîtopъ ла жвdiкъtopie пentpв datopie. [χρέος, ἄγω].

Χρεάρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), поet: хръпitopъ (stpînгъtopъ) de вanî. [χρέος (3), ἅρπαξ].

Χρέεσθαι, Ion: în локъ de χρῆσθαι, infin: ал лвi χράομαι.

Χρεία (ἡ), [χρέος] întpeвзinцape; foлosipe; doвîndipe; ажвtopъ; aпъpape; sлвжвъ, îndъtopipe; (în цen:) = Χρήμη, tpeaвъ, прiчinъ. «Οὐ κατὰ τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν». Твч: «Τὴν τούτων χρείαν». Твч: «Τὴν τούτων χρείαν ῥᾳδίως εἰδήσεις». Iskp: «Πρὸς ἅπασαν χρείαν». D: Ал: «Χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς». Тгп: «Χρεῖαι παντοῖαι φίλων». Пind: «Χρείαν τριχὸς παρέχειν». Лкs: a sлвжi în локъ de пъpъ. «Συνεβίῳ αὐτῷ ἰατροῦ καὶ φίλου χρείᾳ». Лpt: «Δοῦλος πολλὰς ἡμῖν παρεσχημένος χρείας». Лpt: «Τὸν Ποσειδῶνα παραστάντα κατὰ τὸν ὕπνον αὐτῷ φάναι συνεργήσειν ἐπιφανῶς οὕτως, ὥστε παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ χρείαν ἐμφανῆ γενέσθαι». Плв: «Οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης». Skp: întp' aчeastъ tpeaвъ. 2) tpeвзinцъ; neвoïe; (прin întind:) tpeвзinчiosвл; (поet:) чepepe. «Ἐν χρείᾳ εἰμί». Лкs: amъ tpeвзinцъ, =Χρῄζω. «Ἐν χρείᾳ δορός (τύχης)». Sof: Esхл: ла вpeme de neвoïe. «Εἰς χρείαν τοῦ μάχεσθαι ἀφικνεῖσθαι». Плt: «Εἰς τὰς καθ' ἡμέραν χρείας ἀναλίσκειν„. Apst: «Ἐν πάσαις ταῖς τοῦ σώματος χρείαις πολὺ διαφέρει ὡς βέλτιστα τὸ σῶμα ἔχειν». Ksn: «Ταῖς χρείαις μου ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται». Skp: «Τίς χρεία σ' ἐμοῦ»; Fвp: че черi de ла mine?. «Λαβὼν, ὅτου σε χρείαν ἔχει». Sof: de op че aï tpoвзinцъ. Τῷ περιόντι τῆς χρείας». Плt: «Τοιάνδε σου χρείαν ἔχω». Esхл: aчeasta черъ de ла tine. 3) (ла îm:) maкsimъ, zisъ însemnatъ, aneкdotъ, = Ἀπόφθεγμα, ші Ἀπομνημόνευμα; (ptp:) =Κοινὸς τόπος (вezi ziч:). «Αἱ ἀφθονίου («Αἱ Ἑρμογένους) χρεῖαι». Ptp: (ші komiквл Maxonъ a sкpis feлвpite aneкdote întitвлîndв ле, χρεῖαι). [de вnde

Χρειακὸς, ὴ, ὸν, чел în tpeaвъ, în sлвжвъ. «Χρειακοὶ». Ap: чеi în tpeвi, saъ asвпра tpeвiлop.

Χρείη (ἡ), Ion: în локъ de χρεία.

Χρείη поft: ал лвi χρή.

Χρεῖος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de χρειώδης, tpeвзinчiosъ, foлositopъ. «Τὰ χρεῖ' ἔπη». Лкs: «Τὸν τόπον, ἵνα τὰ χρεῖ' ἐφεύρω, βούλομαι μαθεῖν». Sof: 2) (кв цen:) чел în tpeвзinцъ, saъ лiпsъ de чева; (fъpъ kazъ) лiпsitъ, sъpaкъ. «Νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων». Eвp: «Χρεῖος εἶ, ξένη, φυγάς». Esхл: [χρεία].

Χρεῖος (τὸ), поet: în локъ de χρέος.

Χρειοφειλέτης, εω (ὁ), Ion: In локъ de χρεωφειλέτης.

Χρειόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ чева tpeвзinчiosъ, foлositopъ; (ел:) foлoseskъ. [χρεία].

Χρειὼ, όος -οῦς, (ἡ), поет: Ion: în локъ de χρεώ, = χρεία.

Χρείω, поет: Ion: în локъ de χρέω, = χράω, проорочеskъ.

Χρειώδης, εος (ὁ, ἡ), требъinчїosъ. [χρεία]. [de ъnde

Χρειωδῶς, adв: къ требъinцъ, saъ folosъ.

Χρείως (τό), поет: în локъ de χρέως = χρέος.

Χρεμέδω, ші Χρεμετάω -ῶ, гл: în локъ de..

Χρεμετίζω, [imit: în afin: къ βρέμω, ші χρέμπτομαι] віit: -ίσω, (despre калъ) pînkezъ, saъ nekezъ; (în цen:) fakъ въetъ. [de ъnde

Χρεμέτισμα (τὸ), ші Χρεμετισμὸς (ὁ), pînkezъtъръ, saъ nekezape de калъ. [ші

Χρεμετιστικὸς, ὴ, όν, чел къ însъшime, saъ обічеїъ de a pînkeza.

Χρέμης, ητος (ὁ), persoana de бътpînъ în komodiї (вezї χρεμύλος). 2) ъnъ felъ de пеште, (алт:) χρέμυς, ші χρόμις. [χρέμπτομαι].

Χρεμίζω, віit: -ίσω, поет: în локъ de χρεμετίζω.

Χρέμμα (τὸ), skъinatъ de ръпitъръ. [din

Χρέμπτομαι, [imit:] віit: χρέμψομαι, tъшind, saъ ръпind skoцъ, skъїnъ flegmъ. «Σιώπα, πρόσεχε· χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν ἔοικε λέξειν». Apstf: [de ъnde.

Χρεμπτὸν (τὸ), гл: în локъ de χρέμμα. [ші

Χρεμύλος (ὁ), kom: dim: ал лъї χρέμυς, бътpînелъ, че tъшеште, persoanъ de komodie.

Χρέμυς, υος (ὁ), ъnъ felъ de пеште, (алт:) χρόμις.

Χρέμψις, εως (ἡ), skъїnape de flegmъ din tъшipe ші ръпipe. [χρέμπτομαι].

Χρεοκοπέω, Χρεοκόπος, Χρεολυτέω, ші чл: греш: saъ neапр: în локъ de χρεωκοπέω, ші чл:

Χρέομαι, Ion: în локъ de χράομαι.

Χρεὸν (τὸ), Ion: în локъ de χρεών.

Χρέος, εος -ους (τὸ), (îm: χρέα fъръ dat:) datopie de плътit, de fъkъt, ші (fir:) de пътimit (osîndъ); (ъne-opї) ъpsita; (ші партік:) moaptea. «Χρέος, τὸ οἱ δῆμος ὄφελλεν». Od: Φ. «Αἴσχιστον Πέρσῃσι νενόμισται τὸ ὀφείλειν χρέος». Ep: «Χρεῶν ἀποκοπή». Пл: = Χρεωκοπία, falimentъ. «Δημοκράντου ἀρᾶς τίνει χρέος». Esхл: «Κατὰ χρέος». Ap: (ші maї компл:) «Κατὰ χρέος ᾗπερ ἐῴκει». Апл: прекъm se kade, dъne къвiinцъ. 2) (maї de mълte-opї поет:) neапъратъ требъinцъ, невоїе; înпрежъpape; skопъ; прічіnъ. «Εμὸν αὐτοῦ χρέος». Om: «Χρέος εἷλε μιν ὁδεύειν». Non: «Τί δέ σε χρέος δεῦρ' ἤγαγεν»; Iпкр: «Κατά τι χρέος ἥκων πρὸς τὸν N..,». Лъч: «Μόχθων τοσσατίων οὔτι χρέος». Епгр: «Χρέος ἔχω οὐδέν ἀνδρὸς Ἕλληνος». Ep: n' amъ требъinцъ. «Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος». Om: "Λεχέων κατὰ χρέος,,. Оп: spre tръneaskъ înпреъnape. (ші ел:) «Σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ 'κείνης χρέος». Еър: пentръ, din прічіna... (ші абсл:). «Τὶ χρέος»; Оп: пentръ че? spre каре sfîршitъ? 3) поет: în локъ de χρῆμα, лъкръ. «Μέγα τι χρέος». Кал: feaръ.

Χρεοφειλέτης, ші Χρεοφείλης, ου (ὁ), греш: saъ neапроб: în локъ de Χρεωφειλέτης, -ωφείλης.

Χρεὼ, όος -οῦς (ἡ), поет: în локъ de χρεία, требъinцъ; (ъne-opї) ъpsitoape. «Μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν 'Αχαιοὺς». Іл: K. «Χρειοῖ ἀναγκαίῃ». Іл: Θ. din neапъратъ, невоїoasъ требъinцъ. «Χρεὼ ἦγε δαρῆναι». Апл: ъpsita лъї. (ші къ цen:) «Ἵν' οὐ χρεώ πείσματος ἐστὶν». Od: I. nъ este требъinцъ. "Εἴποτε δ' αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται». Іл: A. (ші къ ак: ел:). «'Εμὲ δὲ χρειώ γίγνεται νηὸς». Od: Δ. (ші înцел: вербъ). «Οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς». Іл: I. «Τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο»; Іл: Λ. «Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ». Іл: K. este требъinцъ de a ne sfътъi. «Τίπτε δέ σε χρεὼ»; Om: (ші къ inf:). "Τὸν δὲ μάλα χρεὼ ἑστάμεναι κρατερῶς» Іл: Λ. «Οὔτι μιν χρεὼ νεῶν ἐπιβαινέμεν». Od: Δ.

Χρέω, Ion: în локъ de χράω, проорочеskъ.

Χρεωκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, înчetezъ din плъцiле datopiiлор меле, (Търч:) mъflъzeskъ; (fir:) їaъ чева віклепеште. || (pas:) пїerzъ; (fir:) mъ amъцeskъ. «Δανείσαντα χρεωκοπεῖσθαι». Фал: [ші

Χρεωκοπία (ἡ), înчetape din плъцї de datopiї, (Itл:) falimentъ. [ші

Χρεωκοπίδης, ου (ὁ), kom: în локъ de χρεωκόπος (аша s'aъ nъmit în Atena прietenії лъї Solonъ spekъlînd nечinstit falimentъл пъблікатъ de dînsъл, вezї σεισάχθεια). [din

Χρεωκόπος (ὁ), [χρέος, κόπτω] tъїetopъ (înчetъtopъ) de плata datopiiлор sale, (Търч:) mъflъzъ.

Χρεωλυτέω -ῶ, віit: -ήσω, [χρέος, λύω] ръfъїeskъ datopie, saъ datopiiле меле; (în цen:) ръfъїeskъ o платъ. «Τὸν μισθὸν—» Ios:

Χρεώμενος, η, ον, Ion: în локъ de χρώμενος, партч: ал лъї χράομαι.

Χρεὼν, neъt: de партч: ал лъї χρὴ. || (ка sъвst: къ aptik:) neапъратъ datopie; невоїе; ъpsitъ; moapte. (вezї χρὴ).

Χρέωνται, Ion: în локъ de χρῶνται, a 3: îm: пеps: de xot: saŭ sъп: ал лъĭ χράομαι.

Χρέως, цen: χρέως (τὸ), At: în локъ de χρέος.

Χρεωστεύω, вiit: -εύσω, înd: saŭ neaпр: în локъ de...

Χρεωστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ datopŭ; (пas:) îmĭ este чinева чева datopŭ, amŭ sъ ĭaŭ. «Χρεωστοῦμαι τὸν μισθὸν». Елd: шi «Χρεωστεῖταί μοι ὁ μισθὸς». Грг: [din

Χρεώστης, ου (ὁ), datopŭ. [χρέος]. [de ъnde

Χρεωστικος, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de datopŭ, saŭ fъкъtŭ dъпе datopie. [de ъnde

Χρεωστικῶς, adв: dъпе (de) datopie, ка ъnŭ datopŭ.

Χρεωφειλέτης, ου (ὁ), datopŭ, sъпъsŭ ла datopie. [шi

Χρεωφείλημα (τὸ), datopie. [шî

Χρεωφείλης, ου (ὁ), pap în локъ de χρεωφειλέτης. [χρέος, ὀφείλω].

Χρεωφυλάκιον (τὸ), архiвъ de însкpiseле кpeaнцелор пъвлiче. [χρέος, φυλακὴ].

Χρεώψια (τὰ), Епгр: zълоаце de datopiĭ.

Χρὴ, [χράω, вezĭ χρεὼν] (прел: ἐχρῆν, шi χρῆν; пoft: χρείη; sъп: χρῇ; inf: χρῆναι, шi пoet: χρῆν· mi пaptч: χρεὼν) вepвŭ neпeps: este datopie, saŭ tpeвъinцъ (neaпъpatъ); este къ пъtinцъ; saŭ de foлosŭ; saŭ de къвiinцъ; tpeвъĭe; se кade; se къвine; se пoate. "Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα„. Om: «Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν». Eъp: "Ὅ,τι χρὴ ποιεῖν„. Плt: "Πῶς χρὴ περάσαι τοῦτο τὸ κακὸν„; Tкp: (шi ел;). «Τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρὴ (se înц: ἀποπαύεσθαι)». Iл: П. (шi къ цen: пoet:) «Αὐτὰρ ἔπειτα μυθήσεαι, ὅτεό σε χρὴ». Od: Δ. «Οὔτί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης». Iл: Н. nъ цi se кade. «Οὔ σε χρὴ αἰδοῦς». Od: Г. nъ 'цĭ tpeвъĭe sfiaлъ. «Τί με χρὴ μητέρος αἴνου»; Od: Ф. че tpeвъinцъ amŭ? (вezĭ шi χρεὼ). (шi къ dat: пepiп: pap). «Ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή γε τῆς δ' ἄρχειν χθονὸς». Sof: aлtъл ape dpeпtъл. || (пaptч:) χρεὼν (înпpeъnъ saŭ fъpъ ἐστὶν) de къвiinцъ, saŭ de neaпъpatъ tpeвъinцъ; (dъпе ziч:) пpezisŭ de opaколŭ; (пpin ъpm:) neaпъpatъ neвoĭe; (de ъnde къ aptiк:) în локъ de simп: sъвst: χρέος, datopie, къdepe; saŭ (maĭ des) ъpsitъ (пpeskpisŭ de ъpsitoape); moapte. «Ἔλεγεν (ὁ χρησμολόγος), ὡς χρεὼν εἴη τὸν Ἑλλήσποντον ζευχθῆναι ὑπ' ἄνδρὸς Πέρσεω». Ep: "Χρεὼν ἐστὶ καὶ σὲ ἰέναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι τοῖσι ἔργοισι„. Ep: "Εἰ χρεὼν ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν„. Ep: "Στρατηγὸν χρεὼν εἶναί φημι στρατηγῷ προσφέρεσθαι„. Ep: (шi înц: вepвŭ sъвst:) "Ἐννοεῖν ὑμᾶς χρεὼν„. Плt: (шi aвsл:) "Χρεών μιν μή λέγειν τὸ ἐὸν„. Ep: în вpeme че tpeвъĭa (epa datopŭ) sъ nъ sпъe... «Ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε». Tъч: fъpъ a aвea dpeпtŭ. (шi къ aptiк:) "Τὸ χρεὼν τοῦ χρησμοῦ περαίνει„. Пл: "Τὸ χρεὼν καὶ θεῶν κρατεῖ„. Eъp: «Ἀποτρέπων τὸ χρεὼν γενέσθαι». Ep: «Ἀπῆλθεν εἰς («Κατέλαβεν αὐτὸν) τὸ χρεὼν». Dm: Пaъs: a mъpit; (шi în цen:) «Οὐκ ἔστιν ἀπαλλαγὴ τοῦ χρεὼν». Eъp: || (Atiчiĭ пoeцĭ întpeвъinцeazъ întp' aчeastъ însemn; шi inf: χρῆν). «Τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγεν». Eъp: "Τὸ χρῆν ἐξέσωζεν». Eъp: ъpsitoapea.

Χρῇ, пoet: în локъ de χρᾷ, a 3: sinг: пeps: a лъĭ χράω.

Χρῄδδω, Dop: în локъ de χρῄζω.

Χρήεσσι, пoet: Ion: în локъ de χρέεσι, dat: îm; ал лъĭ χρέος, = χρῆμα.

Χρῄζω, (прел: ἔχρῃζον шi maĭ mълtŭ nъ) în кontpaк: în локъ de χρηΐζω, (къ цen:) amŭ tpeвъinцъ; (fъpъ кazŭ în пaptч:) sîntŭ лiпsitŭ, sъpaкŭ; (къ aк: saŭ infin:) воĭŭ, кaъtŭ, dopeskŭ, пpetinzŭ. «Ἐὰν δίκαιοι ὦμεν, οὐδὲν ἀνδρείας χρῄζομεν». Пл: "Χρῄζων βοηθείας„. Пл: «Ἕλκος ἔχοντα, χρηΐζοντα ἰητῆρος». Iл: Λ. "Εἴρετο, ὅτευ χρῄζων ἱκόμην„. Od: P. «Χρῄζων εὐνομίας». Пл: (шi desпpe neînsъfл:). «Οἱ τοιοῦτοι οἶνοι πλειόνων ἐτῶν χρῄζουσι». Dsкp: tpeвъĭe sъ stea mълцĭ anĭ. (шi къ aк:). "Προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ, τι χρῄζει». Ksn: «Ὅσια χρῄζω». Eъp: Δρώντων, ὅ, τι χρῄζουσιν». Apstf: «Τί δῆτα χρῄζεις εἰς δόμους στείχων ἐμοὺς»; Sof: (шi къ inf:). "Χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον„; Tкp: веĭ sъ пъnem пpinsoape? «Λέξω σοι πᾶν, ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν». Esхл: «Ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἑωῦτοῖσι χρῄζων». Ep: (шi къ amîndoъ). «Ἐγώ σευ χρηΐζω μηδὲν νεοχμῶσαι κατὰ τοὺς ἄνδρας». Ep: «Χρῄζει αὐτοῦ δοθῆναι οἱ τὴν...». Ep: (шi къ цen: къ пpeп·). «Ἔχρῃζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν». Ep: (шi къ adв:). «Ἴτω, ὅπη χρῄζει (se înц: ἰέναι)». Пл: (шi neoвiч:) "Μὴ ἔχρῃζες θανεῖν„. Sof: în локъ de μὴ ὤφειλες (вezĭ шi χρῆσθα). 2) пoet: în локъ de χράω, пpoopoчeskŭ. «Θεὸς χρῄζων». Esхл: «Ἤκουσαν τὰς θεσπιῳδοῦ κόρας, ἃ χρῄζουσ' ἐφάνη δόμοις». Eъp: (dap întp' aчeastъ însemn: este maĭ коpeкtŭ nesъвskpisŭ). [din

Χρηΐη (ἡ), пoet: Ion: în локъ de χρεία. [de ъnde шi

Χρηΐζω, поет: în локŭ de χρήζω.

Χρηΐσκομαι, Ion: în локŭ de χράομαι, întреѕѕinцezŭ; saŭ amŭ треѕѕinцъ de a întреѕѕinца.

Χρῆμα (τὸ), [χράομαι) ор че se întреѕѕinцeazъ, лѕкрѕ de треѕѕinцъ; (обіч: ла îm:) ѕнелте; аверї; мърfї; (іар партік:) ванї. «Ταῦτα ὄντα τῷ μὲν ἐπισταμένῳ χρῆσθαι αὐτῶν ἑκάστῳ χρήματα ἐστὶ, τῷ δὲ μὴ ἐπισταμένῳ οὐ χρήματα. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἄρα χρήματὰ εἰσι τῷ δυναμένῳ αὐτοῖς οὕτω χρῆσθαι, ὥστε ὠφελεῖσθαι ἀπ'αὐτῶν... ὥσπερ ἂυ πάλιν οὐδὲ τὸ ἀργύριόν ἐστι χρήματα, εἰ μή τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ». Ksn: "Χρήματα ἐν οἴκῳ πάντ' ἅρμενα ποιήσασθαι,,. Es: "Παρήγγειλε τοῖς ἐμπόροις, τὰ χρήματα ἐνθεμένους εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν,,. Ksn: "Πολλὰ χρήματα ἐμπόρων κατεκαύθη,,. Тѕч: "Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων,,. Dm: "Τὰ χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα,,. Dm: "Χρήματα χρήματ' ἀνήρ,,. Trn: омѕл este авере (fiind, ad: прекѕм se кѕвіне a fi). "Σωρὸν εἶχε χρημάτων,,. Ткр: (ші în sinr: pap). "Πωλήσας ἀγρὸν ἤνεγκε τὸ χρῆμα,,. Skp: (ачеasta dѕпе Плd: este Ion:, de ѕnde). "Εἴρετο, ἐπὶ πόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο, ші чл:,,. Ep: 2) (simn: saŭ nex:) лѕкрѕ, fiinцъ; întîmпларе; треавъ; обїектŭ; (кѕ цen:) кîtime; felŭ, ші чл: "Εἰ γάρ σοι χρῆμ' ἐγκώμιον γένοιτο,,. Es: "Οὐ πράξεις χρῆμα,,. Es: nѕ 'цї веї sъвîрші треава. "Πρῶτον χρημάτων πάντων,,. Ep: maї 'nainte de toate. (їар обіч: кѕ adїект:) «Ἡ ἰσηγορίη ἐστι χρῆμα σπουδαῖον». Ep: "Τυραννὶς σφαλερὸν χρῆμα,,. Ep: "Οὐκ ἐτόλμων ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην,,. Ep: пе некѕnoskѕte. (ші înпреѕnъ кѕ τι) "Σοφὸν τι χρῆμ' ἄνθρωπος,,. Ткр: "Καλόν τι χρῆμα,,. Ткр: (ші кѕ цen:). "Μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,,. Ткр: челе maї însemnate, ѕna ші ѕna. "Μέγα τι χρῆμα συὸς,,. Ep: "Τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον,,. Ep: грозавŭ лѕкрѕ еарна. "Πολλόν τι χρῆμα τῶν ὀφίων». Ep: "Καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη,,. Ep: о mape мѕлцime. "Σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα,,. Ksn: "Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον,,. Apstf: кît de лѕnцї nопцї. (везї ші πρῆγμα). (ші авѕ:) "Τὶ τὸ χρῆμα; Ткр: че s' a întîmплat? "Τὶ χρῆμα πάσχει,,; Еѕр: че a пъцit? че аре? "Τὶ χρῆμ' ἐπέμψω με,,; Еѕр: пentрѕ че? [de ѕnde

Χρηματίας, ου(ὁ, авѕtŭ de ванї, богатŭ. [ші

Χρηματίζω, віit: -ίσω, (în цen:) каѕtŭ, трактezŭ о треавъ партікѕларъ, saŭ (maї des) пѕблікъ. "Πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν,,. Iskp: (партік:) комплектezŭ (mъ adѕnŭ, прінч: прешezŭ, ші ворбеskŭ în) adѕnаре пѕблікъ; (прін ѕрm:) daŭ askѕлtаре, реsпѕnzŭ оfічіал. "Πρεσβευταῖς — ,,. Пл: "Τοῖς γε βαρβάροις πρότερον ὡς βασιλεὺς ἐχρημάτιζε,,. Пл: (de ѕnde în аѕtорї neatічї) портŭ, saŭ їаŭ titлѕ, mъ înfъцішezŭ în пѕблікŭ ка...; (în цen:) mъ nѕmeskŭ. "Βασιλεὺς ἐτόλμησε χρηματίζειν,,. Плв: "Νέα Ἶσις ἐχρημάτιζε,,. Пл: "Μὴ πατρόθεν, ἀλλ' ἀπὸ μητρῶν χρηματίζειν,,. Пл: (în întind: simn:) sîntŭ, staŭ. "Γραμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων,,. Stf: Біz: (ші кѕ dat: ші ак: кѕ преп:). "Χρηματίζειν τινι πρὸς γένος,,. Kts: este рѕdъ. 2) (між:) їаŭ ворбъ (mъ întîлneskŭ a конворбі despre вре о треавъ) кѕ чінева. «Ἤθελε, ἐς τὰ βασιλήϊα ἐσελθὼν, χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ». Ep: 3) кîштігŭ, stрînгŭ ванї; (кѕ ак: de пеps:) їаŭ кѕ sіла ванії кѕїва (ка dажdіе, ші чл:). «Ἐπεμέλετο, ὡς τὰ πρὸς βασιλέα ἰόντα χρήματα διὰ τῶν φίλων ἁλίσκοιτο, ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιντο». Ksn: (ші кѕ ак: ка хотър:) «Ἀπῄει κεχρηματισμένος, οὐχ ἃ ἔλαβε μόνον χρήματα, ἀλλὰ ші чл:». Ksn: (ші кѕ ак: de пеps:), «Ἐχρηματίζετο τοὺς μὲν ἄνδρας δὶ ἑαυτοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς». Плв: 4) (pas: плц: ші Skp:) їаŭ проорочіе, mi se deskоперъ чева дела Dѕmnezeŭ. "Χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου,,. Skp: "Χρηματισθέντες κατ' ὄναρ,,. Skp: «Ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ші чл:». Skp: [ші

Χρηματικὸς, ὴ, ὸν, каре konstъ în, saŭ аре de обїектŭ ванї, бъneskŭ. "Συμβόλαιον —,,. Пл: "Ζημία —,,. Лкs: "Δωρεὰ —,,. Пл: «Ἀγὼν —» Пл: (алт:) ἀργυρίτης. [de ѕnde

Χρηματικῶς, adв: прін ванї, saŭ în ванї.

Χρημάτισις, εως (ἡ), ші

Χρηματισμὸς (ὁ), трактаре de треві (прінч:) пѕбліче; askѕлtаре de солї, ші чл; реsпѕndере оfічіалъ; (de ѕnde Skp:) deskоперіре Dѕmnezeeaskъ; (în аѕtорї neatічї) nѕme, saŭ titлѕ, че поартъ, saŭ їа чінева. «Ἀπὸ τῶν δήμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγκεχαραγμένους τοῖς τάφοις». Лрt: (ѕne-орї îm:) înskрise оfічіале; прочеse вербале de adѕnъpї (saŭ трактацїї de треві) пѕбліче; înskрise (докѕmente) de жѕdікъцї, ші чл: 2) (de ла між:) stрînцере de ванї, înавѕціре, кîштігŭ, ші чл: [ші

Χρηματιστὴρ (ὁ), = Χρηματιστὴς. [ші

Χρηματιστήριον (τὸ), локалŭ, ѕnde se

каѹтъ тревї (комерціале saŭ пѹвліче); аѹzitopie de sfatŭ, saŭ de жѹdікъtopie; Бѹрsъ, saŭ kazinŭ de комерцŭ; Skp:) în локŭ de χρηστήριον. [ші

Χρηματιστὴς, οῦ (ὁ), îndeлetnічitŭ în stpînцepe de вanї, saŭ înaвѹцipe; (прin întind:) =Χρηματίας, înaвѹцitŭ. [ші

Χρηματιστικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ, saŭ îndemînatікŭ ла къѹtape de тревї пѹвліче, saŭ ла aгonisipe de аверї. "Χρηματιστικὴ (se înц: τέχνη),,. mesepia de a кîштiга (прinч: прin întpeпpindepї комерціале) вanї. [χρηματίζω].

Χρηματίτης, ου (ὁ) [χρῆμα] чел desпpe вanї. «'Αγὼν —» Гл: (алт:) ἀργυρίτης.

Χρηματοδαίτης, ου (ὁ), поет: [χρῆμα. δαίομαι] înпърцitopŭ de вaniї, saŭ аверіле кѹїва.

Χρηματολαίλαψ, απος (ὁ, ἡ), хръпitopŭ прin silъ (ка о fѹptѹnъ) de вanї, saŭ аверї. [χρῆμα, λαίλαψ].

Χρηματοποιὸς (ὁ, ἡ), продѹкъtopŭ de кîштiгŭ de вanї. "Τέχνη —,,. Ksn: [χρήματα, ποιὸς].

Χρηματοφθορικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікŭ ла пръпъdipe de вanї. [din

Χρηματοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopŭ, pisinitopŭ de вanї, saŭ de аверea sa, келtѹitopŭ. [χρήματα, φθείρω].

Χρηματοφυλάκιον (τὸ), локалŭ de пъstpat вanї, kasъ,=Θησαυροφυλάκιον. [χρήματα, φυλακὴ].

Χρήμη (ἡ), поет: Ion: în локŭ de χρεία, лiпsъ, sъръчie; (прin întind:) dopinцъ; черepe. [χρῄζω]. [de ѹnde

Χρημοσύνη (ἡ), поет: Ion:=Χρησμοσύνη, лiпsъ de челе тревѹinчїoase.

Χρῆν, At: în локŭ de ἐχρῆν, прел: ал лѹї χρὴ. 2) (ѹne-opї) în локŭ de χρῆναι, inf: ал лѹї χρὴ (nѹmaї кѹ aptік: ка sѹвst: în локŭ de τὸ χρεὼν).

Χρήννυμι, At:=Κίχρημι.

Χρῆος, εος -ους (τὸ), поет: în локŭ de χρέος.

Χρῆς, a 2: sinг: пeps: ал (neîntp:) χρῆμι în локŭ de χρῄζω (întpeв: nѹmaї în χρῆσθα).

Χρῆσαι, nex: 1: de inf: ал лѹї χράω, saŭ 2) ал лѹї κίχρημι.

Χρῄσδω, Dop; în локŭ de χρῄζω.

Χρῆσθα, Eол: Dop: în локŭ de χρῆς,= Χρῄζεις, a 2: sinг: пeps: a neîntp: χρῆμι. «Οὐ χρῆσθα σιγᾷν». Apstf: nѹ тревѹїe sъ tачї.

Χρήσθων, At: în локŭ de χρήσθωσαν, a 3: îm: пeps: de прez: порѹнч: ал лѹї χράομαι.

Χρησιμεύω, віit: -εύσω, sîntŭ foлositopŭ, saŭ (грam:) în întpeвѹinцape. "Παρὰ τοῖς 'Αττικοῖς—,,. [din

Χρήσιμος, η saŭ ος, ον, вѹnŭ de întpeвѹinцat; foлositopŭ; potpiвitŭ ла чева. "Τέμενος χρησιμώτατον,,. Ep: ѹnde mepг mѹлцї. 2) (ѹne-opї) de konsѹлtat ка ѹnŭ ораколŭ. "Βίβλος—,,. Пл: (Faв: 4:). [χρῆσις]. [de ѹnde

Χρησιμότης (ἡ), foлosŭ. [ші

Χρησίμως, adв: în кiпŭ foлositopŭ, кѹ foлosŭ.

Χρῆσις, εως (ἡ), [χράομαι] întpeвѹinцape; mъptѹpie din aѹtopŭ desпpe întpeвѹinцapea вpe ѹneї ziч: în oape-кape кiпŭ, (Fpanц:) autorité. 2) [κίχρημι] înпpѹmѹtape. 3) [χραω] dape de проорочie, saŭ xpismosŭ.

Χρησμηγορέω -ῶ, віit: -ήσω,=Χρησμῳδῶ, saŭ Χρησμολογῶ. [din

Χρησμηγόρης, εω (ὁ), поет: Ion: în локŭ de

Χρησμηγόρος (ὁ, ἡ), [χρησμὸς, ἀγορὰ] = Χρησμολόγος.

Χρησμοδοσία (ἡ), dape de xpismosŭ, saŭ de проорочie. [χρησμὸς, δόσις].

Χρησμοδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, daŭ xpismoase, saŭ проорочiї. [χρησμοδότης]. [de ѹnde

Χρησμοδότημα (τὸ), xpismosŭ, проорочie datъ, pesпѹnsŭ de ораколŭ.

Χρησμοδότης, ου (ὁ), dъtъtopŭ de xpismoase, проорочitopŭ. [χρησμὸς, δίδωμι].

Χρησμολέσχης, ου (ὁ),=Χρησμολόγος.[χρησμὸς, λέσχη].

Χρησμολογέω -ῶ, віit: -ήσω, prezikŭ xpismoase, проорочeskŭ. [ші

Χρησμολογία (ἡ), prezічepe de xpismoase. [ші

Χρησμολογικὸς, ὴ, ὸν, însѹшitŭ, кѹвenitŭ проорочitopѹлѹї. "Χρησμολογικὴ (se înц: τέχνη),,. mesepia проорочitopѹлѹї. [ші

Χρησμολόγιον (τὸ),=Χρησμοδότημα, xpismosŭ prezisŭ, проорочie datъ. [din

Χρησμολόγος (ὁ, ἡ),=Χρησμῳδὸς, prezikъtopŭ de xpismoase. проорочitopŭ; saŭ tîлкѹitopŭ de проорочiї. [χρησμὸς, λέγω].

Χρησμολύτης, ου (ὁ), desлегъtopŭ (tîлкѹitopŭ) de xpismoase, saŭ проорочiї. [χρησμὸς, λύω].

Χρησμοποιὸς (ὁ, ἡ), вepsifъкъtopŭ, saŭ poetŭ de xpismoase. [χρησμὸς, ποιὸς].

Χρησμὸς (ὁ), [χράω] xpismosŭ, проочitopŭ pesпѹnsŭ de ораколŭ, saŭ de zeŭ konsѹлtatŭ, проорочie.

Χρησμοσύνη (ἡ), поет: [χρῄζω] лiпsъ de тревѫinчoase; (прiн ѫрm:) sъръчie; (прiн întind:) черере, dopinцъ.

Χρησμοφόρος, (ὁ, ἡ), adѫкъторѫ de xpismoase, saѫ проорочiї. [χρησμὸς, φέρω].

Χρησμοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstръторѫ (adѫnъторѫ) de xpismoase. [χρησμὸς, φύλαξ].

Χρησμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, прezikѫ прiн kîntape (în верsѫрї) xpismoase, проорочеskѫ. [χρησμῳδός]. [de ѫnde

Χρησμῴδημα (τὸ), xpismosѫ datѫ прiн верsѫрї kîntate.

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, atinгъторѫ de верsifъкѫtъ saѫ kîntatъ проорочie. [din

Χρησμῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъторѫ de проорочiї, saѫ проорочiторѫ прiн верsifъкѫte xpismoase; (în цen:) проорокѫ,=Χρησμολόγος. [χρησμὸς, ᾠδὴ].

Χρηστέος, α, ον, posit: ак лѫї χράομαι.

Χρηστεύομαι, вiit: -εύσομαι, (Sкр:) мъ портѫ кѫ бѫnъtate saѫ чinstit, лѫкрezѫ вiнеле кѫ вiртѫte în soцietate. [χρηστὸς].

Χρηστὴρ (ὁ), поет: în локѫ de χρήστης.

Χρηστηριάζω, вiit: -άσω, проорочеskѫ, daѫ xpismoase. || (обiч: miж:) черѫ повацъ de ла ораколѫ. "Εἰς τὴν Ὀλυμπίαν χρηστηριαζόμενος, ἐπηρώτα τὸν θεὸν,,. Ksn: [din

Χρηστήριος, α saѫ ος, ον, [χράω] кѫвenitѫ ла xpismosѫ, проорочеskѫ. «Ὄρνις —» Esхл: || (sѫвst:) Χρηστήριον (τό), = Μαντεῖον, ораколѫ, локалѫ, ѫnde se daѫ xpismoaseле. 2)=Χρησμὸς, проорочie. 3) вiтъ de жертfъ (прiнч:) oferitъ de чел че чере проорочie; (поет: în цen:) вiктimъ. (вezї шi χρηστὸς). 4) [χράομαι] îndemînatikѫ, saѫ прiinчosѫ ла întреѫвinцape. (de ѫnde) "Χρηστήρια (înпреѫпъ шi fъръ σκεύη),,. Лкs: ѫнелтеле întреѫвinцate în слѫжва каseї.

Χρήστης, ου (ὁ), (цen: îm: χρήστων sпре deoseвiре de χρηστῶν) проорочiторѫ, saѫ dъtъторѫ de xpismoase. 2) [κίχρημι] înпрѫмѫtъторѫ. 3) (ѫne-орї de ла miж datoрѫ (înпрѫмѫtatѫл).

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѫ ла întреѫвinцape (кѫ цen: saѫ dat:) de чева; saѫ (despre лѫкр:) бѫnѫ de întреѫвinцat. [χρηστὸς]. [de ѫnde

Χρηστικῶς, adв: în кiпѫ de бѫnъ întреѫвinцape. "Στίχους κατέχειν χρηστικῶς,,. Епiкt:

Χρηστογραφία (ἡ), вine лѫкратъ zѫгръвie; бѫnъ saѫ folositoape компosiцie. [χρηστὸς, γραφὴ].

Χρηστοεπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Χρηστολογέω. [χρηστὸν, ἔπος].

Χρηστοήθεια (ἡ), бѫnъtate de пъравѫрї, saѫ чinstitѫ характерѫ. [din

Χρηστοήθης, εος (ὁ, ἡ), вine-пъръвitѫ, saѫ de чinstitѫ характерѫ. [χρηστὸς, ἦθος].

Χρηστοινέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакѫ бѫnѫ вinѫ. [χρηστος, οἶνος].

Χρηστοκαρπια (ἡ), бѫnъ калitate de poade. [din

Χρηστόκαρπος (ὁ, ἡ), продѫкъторѫ de бѫne poade. [χρηστὸς, καρπὸς].

Χρηστολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбеskѫ бѫne ворве. шi

Χρηστολογία (ἡ), бѫnъ (делiкатъ, новiлъ) ворвiре. [din

Χρηστολόγος (ὁ, ἡ), ворвiторѫ de бѫne saѫ dѫлчї ворве. [χρηστὸς, λέγω].

Χρηστομάθεια (ἡ), înвъцътѫръ de бѫne, saѫ folositoape кѫnoштinцe; їѫвiре de înвъцътѫръ. || колекцie de челе маї алese пasaцe dintр'ѫnѫл, saѫ маї мѫлцї аѫторї; saѫ преskѫртape пе алesѫ de челе маї бѫne înвъцътѫрї, saѫ лекцiї. [шi

Χρηστομαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopeskѫ a înвъца бѫne saѫ folositoape лѫкрѫрї. [din

Χρηστομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцatѫ, saѫ dopitoрѫ de a înвъца челе de folosѫ, їѫвiторѫ de înвъцътѫрї кѫ жѫdiкatъ шi алецере de челе бѫne. [χρηστὸς, μανθάνω].

Χρηστομουσέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ бѫnѫ мѫsikѫ. [χρηστὸς, μοῦσα].

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, [χράομαι] бѫnѫ de întреѫвinцat, folositoрѫ. «Τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα, προσκειμένων τῶν πολεμίων, ἦν χρηστὰ οὐδὲν». Ер: nѫ ераѫ de întреѫвinцat; бѫnѫ în felѫл sъѫ, de бѫnъ калitate. "Μέλι ("Μύρον, шi чл:)—,, At: (med:) folositoрѫ, бѫnѫ de тъмъdѫit вре о боалъ. «Νεύρων—». Ел: (despre жертfe) прiinчїosѫ; (грам:) întреѫвinцatѫ; (despre перs: fisiчеште) destoїnikѫ ла трѫпеаskъ înпреѫnape; (їар моралiчеште) бѫnѫ, de треавъ, чinstitѫ; simплѫ, невiклеанѫ; (de ѫnde ѫne-орї) кам неґїовѫ, непъsъторѫ (Плт: полit: Z. 531:); (ѫne-орї din διαχράομαι) osînditѫ ла моарте (de-ѫnde). «Χρηστοὺς ποιεῖν». Лакон: a osîndi ла моарте прiн пѫблiкаре, =Ἐπικηρύττειν (вezї ziч:). [de ѫnde

Χρηστότης (ἡ), калitatea лѫї χρηστὸς; бѫnъ disпosiцie, блîndeцe, simплitate; (de ѫnde ѫne-орї) прostie, неґїовie.

Χρηστουργία (ἡ) бѫnъ faптъ,='Αγαθοεργία. [χρηστὸς, ἔργον].

Χρηστοφιλία (ἡ), dparoste кътре бѫnї

oamenĭ saŭ fante. [din

Χρηστόφιλος (ὁ, ἡ), ĭѕвitorŭ de вѕnĭ oamenĭ saŭ fante. [χρηστὸς, φίλος].

Χρηστοφωνία (ἡ), întpeкѕinцape de sѕnete, saŭ zічерĭ алеse. [χρηστὸς, φωνὴ].

Χρήστωρ, ορος (ὁ), поet: în локŭ de χρήστης.

Χρηστῶς, adв: în кіпŭ folositorŭ; кѕ вѕцъ întpeвѕinцape; вine, прекѕm se к - de. [χρηστὸς].

Χρῖμα (τὸ), поet: în локŭ de χρίσμα. «Τῶν μύρων ἅ μὲν ἐστι χρίματα, ἅ δ' ἀλείμματα». At:

Χρίμπτω, вiit: χρίμψω, (пех: пas: ἐχρίμφθην) поet: апропіŭ чева în кіпŭ de a se atinцe de алтŭ чева, saŭ a da penede пeste чева (вezĭ ші χραύω). "Πόδας ῥαχίαισιν — » Esхл: (ші пas: saŭ між: de sine пas:) "Χριμφθεὶς πέλας,,. Od: K. înгĭesѕindѕ se. «Ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος ναῦς». Om: Imп: s'a nomoлitŭ în nisinŭ. (ші кѕ цen: кѕ преп:) «Ἐκ γενύων χριμφθέντα γόον». Пind: stpeкopatŭ (ка dintp'ѕnŭ stpimtŭ локŭ). [χρίω].

Χρισιάζω, вiit: -άσω, (плц:) sпoĭeskŭ кѕ ѕnsoape; sѕлimeneskŭ (проп: ші fir:). [din

Χρίσις (ші maĭ eкsak: χρῖσις), εως (ἡ), ѕnцepe, sпoipe (акt: saŭ пas:). [ші

Χρίσμα (τὸ), ѕnsoape, saŭ op че sлѕжеште ла ѕnцepe ші sпoipe, mipeasmъ (прinч: апътoasъ), ѕntdeлemnŭ de ѕns tpѕпѕл, вapŭ de sпoit, ші чл: "Χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύενον καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον (ἐκ τῶν πικρῶν), καὶ τερεβίνθινον, ἐκ δέ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὑρίσκετο,,. Ksn: (вezĭ ші χρῖμα). [χρίω].

Χριστέμπορος (ὁ, ἡ), sпeкѕлъtorŭ de înвъцътѕреле лѕĭ Xpistosŭ,= Χριστοκάπηλος. [Χριστὸς, ἔμπορος].

Χριστεπώνυμος (ὁ, ἡ), [Χριστὸς, ἐπώνυμος] пѕртътorŭ de пѕmeле лѕĭ Xpistosŭ, xpistianŭ.

Χριστήριον (τὸ), = Χρίσμα; saŭ вasŭ de ѕnsoape,=Μυροθήκη. [din

Χρίστης, ου (ὁ), ѕnгъtorŭ; sпoitorŭ (de zidŭ, ші чл:),=Κονιστὴς. [χρίω].

Χριστιανίζω, вiit: -ίσω, sîntŭ xpistianŭ, saŭ крештinŭ. [ші

Χριστιανικὸς, ὴ, ὸν, xpistianikŭ, saŭ крештineskŭ. [χριστιανὸς]. [de ѕnde

Χριστιανικῶς, adв: крештineште.

Χριστιανισμὸς (ὁ), [χριστιανίζω] xpistianismŭ, saŭ крештinismŭ, реліцia xpistianъ.

Χριστιανὸς (ὁ), [Χριστὸς] xpistianŭ, saŭ крештinŭ, înкinъtorŭ ал лѕĭ Xpistosŭ.

Χριστόγονος (ὁ, ἡ), пъsкѕtŭ, tpasŭ de ла Xpistosŭ. [Χριστὸς, γόνος].

Χριστοειδὴς, εος (ὁ, ἡ), чел în feлѕл, asemeпea лѕĭ Xpistosŭ. [Χριστὸς, εἶδος]. [de ѕnde

Χριστοειδῶς, adв: în feлѕл (în asemъnъtatea) лѕĭ Xpistosŭ.

Χριστοκάπηλος (ὁ, ἡ), прекѕпitorŭ de Xpistosŭ,=Χριστέμπορος. [Χριστὸς, κάπηλος].

Χριστοκίνητος (ὁ, ἡ), miшкatŭ (însѕfлatŭ) de Xpistosŭ. [Χριστὸς, κινέομαι].

Χριστοκτόνος (ὁ, ἡ), ѕчiгъtorŭ, omopîtorŭ de Xpistosŭ. [Χριστὸς, κτείνω].

Χριστόληπτος (ὁ,ἡ),=Χριστοκίνητος. [Χριστὸς, λαμβάνω].

Χριστομάθεια (ἡ), înвъцape de înвъцътѕреле лѕĭ Xpistosŭ. [Χριστὸς, μανθάνω].

Χριστομάχος (ὁ, ἡ), [Χριστὸς, μάχη] pesвoitorŭ, врьжташŭ ал лѕĭ Xpistosŭ ші ал xpistianismѕлкĭ.

Χριστομύστης, ου (ὁ), iniцiatŭ în misteрiiле (taĭneле), saŭ în înвъцътѕреле, реліцia лѕĭ Xpistosŭ. [Χριστὸς, μύστης].

Χριστὸς, ὴ, ὸν, ѕnsŭ, saŭ пѕtinчĭosŭ de a se ѕnцe, a se sпoi, a se întinde пeste чева. "Φάρμακον χριστὸν,,. Esхл: ѕnsoape, saŭ алifie de леакŭ. ‖ (sѕвst:) Xpistosŭ, Dѕmneze-omѕл Iisѕsŭ, (евр: Mesia, ѕnsѕл Domnѕлѕĭ, îmпъratŭ, преotŭ, ші проорокŭ). [χρίω].

Χριστοτελεστὴς, οῦ (ὁ), sъвîршitorŭ de sfinteле taĭne але реліцii лѕĭ Xpistosŭ. [Χριστὸς, τελέω].

Χριστοτόκος (ἡ), пъsкътoape de Xpistosŭ (dѕпe пeкpedinчĭosѕл Nestopie în локŭ de Θεοτόκος]. [Χριστὸς, τόκος].

Χριστοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtorŭ (în mintea, saŭ sѕfлetѕл sъŭ) de Xpistosŭ. [Χριστὸς, φέρω].

Χριστώνυμος (ὁ, ἡ), прeпѕmitŭ de ла Xpistosŭ, xpistianŭ, saŭ крештinŭ. [Χριστὸς, ὄνομα].

Χρίω, [χράω = χραύω], вiit: -ίσω, (пas: tpe: de кѕ: κέχρισμαι) ѕnгŭ. «Ὡς γὰρ τὸν πέπλον ἔχριον οἱός πόκῳ». Sof: (ші між:) "Φάρμακον διζήμενος ἀνδροφόνον, ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι,,. Od: Δ. (ші пas:) "Λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,,. Od: Z. 2) поet: înцeпŭ, ръneskŭ пe d'asѕпpa. "Μύωπι χρισθεῖσα,,. Esхл: (вezĭ ші χρίμπτω).

Χρόα, поet: Ion: în локŭ pe χρῶτα, ак: ал лѕĭ χρὼς.

Χρόα (ἡ), [χράω = χραύω] sѕпpafaцa tpѕпѕлѕĭ, пeліцa; tpѕпѕл. "Παραδραθὲειν ᾗ χροιῇ,,. Іл: Ξ. sъ doapmъ în вpaцeле eĭ.

*

«Ὄζειν τῆς χρόας ἡδὺ». Apstf: = τοῦ χρωτὸς. 2) (прin întind:) faцъ, колоаре; (пар tiк:) faцa овразѹлѹĭ. "Χρόα ὑπόχλωρος,,. Гал: «Ῥυπαρομέλας τὴν χροιὰν» At:

Χροανθὴς, έος (ὁ, ἡ), înfлopitŭ ла faцъ; чел de колоаре deskisъ. [χρόα, ἄνθος].

Χροΐ, поет: în локŭ de χρωτὶ, dat: ал лѹĭ χρὼς.

Χροιά, ші (Ion:) Χροιὴ (ἡ). = χρόα [de ѹnde

Χροΐζω, ші Χροιίζω, віit: -ίσω, поет: în локŭ de χρῴζω, daŭ o faцъ, колорезŭ; (прin întind:) daŭ formъ, formezŭ. "Τὶς πρῶτος χρόϊσε θεοῦ πλάσιν,, Грг: 2) апропіŭ, ліпеskŭ трѹпŭ de трѹпŭ. «Ἥβας χροΐζει λέχος». Еѹр: (ші між: кѹ dat:) "Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἡ καλαμαία,,. Ткр:

Χρόμαδος (ὁ), поет: tposnetŭ, saŭ плеsnetŭ. "Γενύων - ,,. Іл: Ψ. (везĭ ші ἄραβος). [ші

Χρόμιος, ші Χρόμις [χρεμέθω], ιος (ὁ), ѹnŭ fəлŭ de пеште de маре кѹ капŭ foapte tape, (de ѹnde ал:) λιθοκέφαλος (каре пеskѹindѹ se faче ѹnŭ sromotŭ în felŭ de skрîшnitѹръ).

Χρονέω, поет: în локŭ de χρονίζω.

Χρονία (ἡ), = Χρονιότης, мѹлцime de време, векime. [de ѹnde

Χρονιαῖος, α, ον, înd: în локŭ de χρόνιος, de мѹлтъ време.

Χρονίζω, ші (між:) -ίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, fakŭ, saŭ dъinezŭ мѹлтъ време, întîpziezŭ, saŭ zъвовеskŭ în чева. "Χρονίζειν ἐπί τινος,,. D. Ал: a петрече мѹлтъ време în чева; (ші пas:) "Χρονίζεται ὁ πόλεμος,,. Апл dр: (ші кѹ dat: каѹsat). "Καὶ τῶν δε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,,. Esхл: nѹ întîpziazъ. (de ѹnde партч:) "Κεχρονισμένος, η, ον,,. Apst: = Χρόνιος. [ші

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, [χρόνος] timпоралŭ. "Χρονικὰ (se înц: βιβλία), ші "Χρονικαὶ (se înц βίβλοι, saŭ ἱστορίαι),,. D. Ал: каре трактеazъ despre челе întîmплate întр' ачееашĭ време претѹtindinea. [de ѹnde

Χρονικῶς, adв: dѹпе време; dѹпе шірѹл timпілор.

Χρόνιος, α saŭ ος, ον, fъкѹtŭ, saŭ fъкъторŭ de чева în мѹлтъ време, saŭ dѹпе мѹлтŭ timпŭ, tîpziŭ; (despre воале) хронікъ. (maĭ de мѹлте орĭ în локŭ de adв:) «Ἐφίλει, ὡσείτε πατὴρ ἑὸν υἷα, ἐλθόντα χρόνιον,,. Od: P. dѹпе мѹлтъ време. «Ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον». Sof: 2) (ѹne-орĭ) fъкѹtŭ, saŭ fъкъторŭ de чева ла време. "Χρόνιοι ἥκουσι,,. Еѹр: (If: T. 248). [χρόνος]. [de ѹnde

Χρονιότης (ἡ), тречере, saŭ dъinipe de мѹлтъ време, tîpzietate; мѹлцime de timпŭ.

Χρονισμὸς (ὁ), петречере, dъinipe de мѹлтъ време, întîpziepe. [ші

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, amînatŭ, saŭ de amînat мѹлтъ време. [χρονίζω].

Χρονίως, adв: dѹпе време; în îndeлѹнгъ време. [χρόνιος].

Χρονογραφία (ἡ), хронографіе, повестіре, deskріере de челе întîmплate în fie-каре timпŭ, компѹнере de анале. (везĭ ші χρονολογία). [din

Χρονογράφος (ὁ), хронографŭ, skріitорŭ, повестitорŭ de întîmплъріле fie-кърѹіа timпŭ, (ad:) istopikŭ dѹпе хронолоцie. [χρόνος, γράφω].

Χρονοκράτωρ, ορος (ὁ), domnitорŭ asѹпра timпілор (ziч: astрлц:). [χρόνος, κράτος].

Χρονόληρος, (ὁ, ἡ), греш: saŭ înd: în локŭ de χρονόληρος. [χρόνος, λῆρος].

Χρονολογία (ἡ), istopikъ sokoteaлъ, saŭ пѹтерацie de timпĭ, хронолоцie. [ші

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторŭ de хронолоцie, хронолоцікŭ. [χρονολόγος]. [de ѹnde

Χρονολογικῶς, adв: în шірŭ хронолоцікŭ, saŭ хронолоцічеште.

Χρονολόγος (ὁ), хронологŭ, îndeлetnічitŭ în, saŭ штiitорŭ de хронолоцie. [χρόνος, λέγω].

Χρόνος (ὁ), timпŭ, (прinч:) dъinipe saŭ тречере петърцinitъ de време. «Διαφέρει δὲ χρόνος καιροῦ· τὸ μὲν γὰρ μῆκος σημαίνει, τὸ δὲ εὐκαιρίαν· οὐ γὰρ φαμὲν, χρόνος ἐπέστη ἀμητοῦ, ἀλλὰ καιρός· ὥστε ὁ μὲν χρόνος καὶ καιρὸς εἶναι δύναται, ὁ δὲ καιρὸς οὐ χρόνος». Олimпiod: «Τίνα χρόνον ἢ τίνα καιρὸν ζητεῖτε»; Dm: «Οὐδένα χρόνον διαλείπω». Dm: "Χρόνον δοῦναι τῇ πόλει,, Dm: «Χρόνος μαλάξει σε». Еѹр: "Πόσος ("Πολὺς, Ὀλίγος) χρόνος,,. Om: Ep: ші чл: "Ὁ ἀεὶ χρόνος,,. Лкs: вечнічіе· (ші ел:) "Τὸν ἀεὶ (se înц: χρόνον),,. Sof: în вечĭ. "Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με,,; Skр: (ші îm:) "Οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι,,. Dm: || (sînt de însemn: fps:) "Πολλοῦ χρόνου, = Πρὸ πολλοῦ». «Ὀλίγου χρόνου» = Πρὸ ὀλίγου, saŭ Μετ' ὀλίγον "Χρόνου τοῦ λοιποῦ,,. de ачі în коло, în віitорŭ "Διὰ χρόνου,,. dѹпе тречере de (мѹлтъ) време. "Μετὰ τοῦ χρόνου,,. Antf: кѹ времеа; трептат. "Χρόνῳ, saŭ Τῷ χρόνῳ. "Χρόνῳ ποτε, "Χρόνῳ ὕστερον,,. dѹпе тречеро de време, în sfîpшitŭ, авіа. "Ἐπὶ χρόνον, (ші ел:) "Χρόνον, "Χρόνον τινα,,. пе кîтъва време, времелнічеште. "Ἕνα χρόνον,, Іл: O. o datъ пен-

tpъ totdaъna. "Οὐδένα χρόνον,,. nічї o datъ. "Πολὺν ἤδη χρόνον». de mълtъ. "Κατὰ χρόνους,,. din вреme în вреme. "Παρὰ τοὺς χρόνους,,. dъпе вреme. 2) dъinipe de віацъ, вîpstъ. "Ἀνὴρ τοσός δε τῷ χρόνῳ,,. Esx: Sокр: "Χρόνῳ παλαιὸς,,. Sof: de mълцї anї. 3) tîpzietate, delъnцitъ вреme. "Χρόνον ποιεῖν (ἐμποιεῖν)». Dm: = Χρονοτριβεῖν. 4) (mъs:) dъinitate de гласъ; (metp:) кîtime прosodiакъ (лъnгъ saъ скъртъ) de silaвъ. "Χρόνου ἐναλλαγή,,. Eъst:

Χρονοτριβέω -ῶ, віit: -ήσω, пetpeкъ, saъ пїерzъ вреme, zъвoвeskъ în чева, saъ ъndeва,=Χρονίζω. [χρόνος, τρίβω].

Χρονουλκέω -ῶ, [χρόνος, ἕλκω] віit. -ήσω, прелъnцeskъ, amînъ вреmea, stpъгъnezъ.

Χροὸς, Ion: în локъ de χρωτὸς, цen: ал лъї χρώς.

Χρόος -οῦς, neîntp: nom: ал лъї χροί, dat: ал лъї χρώς.]χρώς.

Χροτιὴ (ἡ), поet: în локъ de χροιή, saъ

Χροῦς, вezї χρόος

Χρυσαγωγὸς (ὁ, ἡ), [χρυσὸς ἄγω] adъкъtopъ de aъpъ, saъ foлositopъ, kontpiвъitopъ ла adъчepe de aъpъ.

Χρυσαιγὶς, ίδος (ὁ, ἡ), пъpтъtopъ de skъtъ de aъpъ. [χρυσὸς, αἰγίς].

Χρυσαίετος (ὁ), ъnъ feлъ de вълtъpъ къ пeneлe ка de aъpъ. [χρυσὸς, αἰετός].

Χρυσαΐζω, віit: -ίσω, гls: aъpeskъ, înпodoвeskъ къ aъpъ. [χρυσός].

Χρυσάκτιν, ινος (ὁ, ἡ), чел къ paze de aъpъ. [χρυσός, ἀκτίς].

Χρυσαλὶς, ίδος (ἡ), omidъ пpeфъкъtъ în fлъtъpe. [χρυσός].

Χρύσαμμος (ὁ, ἡ), коворîtopъ de (saъ aшtepnъtъ къ) nisinъ de aъpъ. || (sъвst: fem:) nisinъ de aъpъ. [χρυσὸς, ἄμμος].

Χρυσαμοιβὸς (ὁ, ἡ), skimвъtopъ de чева къ aъpъ. "Ἄρης σωμάτων —,,.Esxл: пpeфъкъtopъ de кadaвpe în aъpъ (ad: пъitopъ de чenъша omopîцiлop în ъpne de aъpъ). [χρυσὸς, ἀμείβω].

Χρυσάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поet: пъpтъtopъ de (înпodoвitъ къ) пandлiкъ de (fipъ de) aъpъ; (desпpe каї) чел къ fpîne de aъpъ. [χρυσὸς, ἄμπυξ].

Χρυσανθέμιον, ші Χρυσάνθεμον (τὸ), ъnъ feлъ de fлoape (алt: κάλχη) къ колoape aъpie. [ші

Χρυσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ fлopї aъpiї saъ de aъpъ (прoп: ші fir:). || (sъвst:) "Χρυσανθὲς,,. гls: =Χρυσανθέμιον. [χρυσὸς, ἄνθος].

Χρυσάνιος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ deΧρυσήνιος.

Χρυσανταυγὴς, έος (ὁ,ἡ), поet:=Χρυσαυγής.

Χρυσάορος (ὁ,ἡ), поet: [χρυσὸς, ἄορ] пъpтъtopъ de къцitъ saъ алtъ apmъ saъ instpъmîntъ de aъpъ.

Χρυσαργύριον (τὸ), вaїe, minъ de aъpъ. [χρυσὸς, ἀργύριον =ἀργυρεῖον].

Χρυσάργυρον (τὸ), Biz: taksъ îmпъsъ asъпpa mesepiiлop. [χρυσὸς, ἄργυρος].

Χρυσάρματος (ὁ, ἡ), поet: ъmвлъtopъ пe tpъsъpъ de aъpъ. (se konf: къ ἐρυσάρματος). [χρυσὸς, ἅρμα].

Χρύσασπις, ιδος (ὁ, ἡ), înapmatъ къ skъtъ de aъpъ. [χρυσὸς, ἀσπίς].

Χρυσαστράγαλος (ὁ, ἡ), поet: чел (înпodoвitъ) къ apшiчe, saъ (пpin întind:) пiчoape de aъpъ. "Φιάλη — ,,. Sanf: [χρυσὸς, ἀστράγαλος].

Χρυσάττικος (ὁ), (οἶνος) ъnъ feлъ de вinъ fъкъtъ. [χρυσὸς, ἀττικός].

Χρυσαυγέω -ῶ, віit: -ήσω, лъчeskъ ка aъpъл. [din

Χρυσαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), stpълъчїosъ ка aъpъл. [χρυσὸς, αὐγή]. [de ъnde

Χρυσαυγίζω, віit: -ίσω, = Χρυσαυγέω.

Χρυσάφιον (τὸ), dim: ал лъї χρυσὸς, aъpeлъ.

Χρυσάωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet:=Χρυσάορος.

Χρυσέγχης, εος (ὁ, ἡ), поet: [χρυσὸς, ἔγχος] înapmatъ къ sъліцъ saъ apmъ de aъpъ.

Χρυσεῖον (τὸ), вaїe de aъpъ; (ъne-opї) =Χρυσοχοεῖον. || (ла îm:) = Χρυσία, aъpetъpї [ші

Χρύσειος, α, ον, поet: în локъ de χρύσεος [χρυσὸς].

Χρυσεκλέκτης, ου (ὁ), гls: алегъtopъ, saъ кълегъtopъ de aъpъ din nisinъл pîъpiлop, ші чл: [χρυσὸς, ἐκλέγω].

Χρυσελεφαντήλεκτρος (ὁ, ἡ), поet: înпodoвitъ къ aъpъ, fiлdeшъ, ші кexpiвapъ. [χρυσὸς, ἐλέφας, ἤλεκτρον].

Χρυσελεφάντινος (ὁ, ἡ), fъкъtъ din aъpъ ші fiлdeшъ. [χρυσὸς, ἐλέφας].

Χρυσέμβαφος (ὁ, ἡ), moїatъ în (sъfлatъ къ) aъpъ, aъpitъ. [χρυσὸς, ἐν, βάπτω]

Χρυσέμβολος (ὁ, ἡ), (ναῦς, кopaвie) къ колцъ de aъpъ. [χρυσὸς, ἔμβολον, вezї ziч:].

Χρυσένδυτος (ὁ, ἡ), înвpъкatъ, легatъ къ aъpъ. [χρυσὸς, ἐνδύω].

Χρυσεοβόστρυχος (ὁ, ἡ), поet: чел къ плeteлe пъpълъї înпodoвite къ aъpъ, saъ вълane ка aъpъл. [χρύσεος, βόστρυχος].

Χρυσεόδμητος (ὁ, ἡ), поet: konstpъitъ din aъpъ, (алt: maї noъ) χρυσεόκμητος. [χρυσὸς, δέμω].

Χρυσεόκαρπος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de χρυσόκαρπος.

Χρυσεόκμητος (ὁ, ἡ), поет: лѫкратѫ кѫ аѫрѫ. [χρυσὸς, κάμνω].

Χρυσεοκόλλητος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοκόλλητος.

Χρυσεοκόμης, ου (ὁ), поет: în локѫ de χρυσοκόμης.

Χρυσεοκρόταλος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοκρόταλος.

Χρυσεόκυκλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ черкѫ de аѫрѫ. [χρύσεος, κύκλος].

Χρυσεολόγχης, ου (ὁ), поет: în локѫ de χρυσόλογχος.

Χρυσεόμαλλος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσόμαλλος.

Χρυσεομίτρης, ου (ὁ), поет: în локѫ de χρυσομίτρης.

Χρυσεόνωτος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσόνωτος.

Χρυσεοπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοπήληξ.

Χρυσεοπήνητος, ші Χρυσεόπηνος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσόπηνος.

Χρύσεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, (fъкѫtѫ) de аѫрѫ; (прin întind:) stрълѫчїosѫ; fрѫmosѫ; прецiosѫ; (despre faцъ) аѫрiѫ, галбенѫ. || (sѫбst: бърб: se înц: στατὴρ) o monetъ de аѫрѫ, галбенѫ. || "Τὸ χρυσοῦν τοῦ ὠοῦ,,. Лкs: гълбенѫшѫл оѫлѫї. [χρυσὸς].

Χρυσεοσάνδαλος (ὁ, ἡ), поет; пѫртътоpѫ de пantofї de, saѫ кѫ аѫрѫ. [χρόσεος, σάνδαλον].

Χρυσεοστέφανος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοστέφανος.

Χρυσεόστιλβος (ὁ, ἡ), поет: sклiпiчїosѫ, лѫчїosѫ ка аѫрѫл; saѫ înпodoвitѫ кѫ аѫрѫ. [χρύσεος, στίλβω].

Χρυσεόστολμος, ші Χρυσεόστολος (ὁ, ἡ), поет înпodoвitѫ кѫ аѫрѫ. [χρύσεος, στέλλω].

Χρυσεόταρσος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ ъpiпї, saѫ тълпї (кълкїїе) de аѫрѫ. (епit: ал лѫї Меркѫрѫ). [χρύσεος, ταρσὸς].

Χρυσεότευκτος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσότευκτος.

Χρυσεότυπος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσότυπος.

Χρυσεοφάλαρος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοφάλαρος.

Χρυσεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοφεγγὴς.

Χρυσεπώνυμος (ὁ, ἡ), поет: прeпѫmitѫ de ла χρυσὸς, аѫрѫ (sпре ек: χρυσόστομος, чел кѫ гѫръ de аѫрѫ). [χρυσὸς, ἐπώνυμος].

Χρυσεραστὴς, οῦ (ὁ), їѫвitoрѫ de аѫрѫ. [χρυσὸς, ἐραστὴς].

Χρυσεργός (ὁ, ἡ), лѫкръtoрѫ de аѫрѫ. [χρυσός, ἔργον].

Χρυσεψητὴς, οῦ (ὁ), глs: [χρυσὸς, ἕψω] tопitoрѫ de аѫрѫ, =Χρυσοχόος.

Χρυσῆ, fem: ал лѫї χρυσοῦς.

Χρυσήεις, εσσα, εν, поет: în локѫ de χρύσεος.

Χρυσηλάκατος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ fѫркъ (de tops), saѫ sъцецї de аѫрѫ. [χρυσὸς, ἠλακάτη].

Χρυσήλατος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, ἐλαύνω] лѫкратѫ кѫ чїоканѫл din аѫрѫ, fъкѫtѫ din аѫрѫ masiвѫ.

Χρυσήλεκτρον (τὸ), кехрiбарѫ галбенѫ ка аѫрѫл. [χρυσὸς, ἤλεκτρον].

Χρυσήνιος (ὁ, ἡ), поет: mînъtoрѫ de tръsѫръ кѫ fрîne de аѫрѫ. [χρυσὸς, ἡνία].

Χρυσήρης, εος (ὁ, ἡ), легатѫ кѫ аѫрѫ. [χρυσὸς, ἄρω].

Χρυσιαῖος, α, ον, каре konstъ în аѫрѫ. "Δεῖξις —,, Лрt: чеа кѫ платъ de аѫрѫ. [χρυσίον].

Χρυσιδάριον (τὸ), dim: ал лѫї...

Χρυσίδιον (τὸ), dim: ал лѫї χρυσίον.

Χρυσίζω, вiit: -ίσω, seamъnѫ ла лѫчiре saѫ колоаре кѫ аѫрѫ. [ші

Χρύσινος, η, ον, плц: în локѫ de χρυσοῦς. || (sѫбst: бърб:) галбенѫ, saѫ monetъ de аѫрѫ. [din

Χρυσίον (τὸ), =Χρυσὸς, аѫрѫ (прinч: tъїatѫ în monete); (ѫne-орї) în локѫ de χρυσόλινον, fiрѫ (de аѫрѫ); (ка dim: ал лѫї χρυσὸς) акламацiе mînrîitoаре. || (ла îm:) "Χρυσία,,. гътеле, saѫ ѫнелте de аѫрѫ, аѫретѫрї.

Χρυσιοπλύσιον (τὸ), локалѫ de sпълат (алes din nisinѫ) аѫрѫ. [χρυσίον, πλύσις].

Χρυσὶς, ίδος (ἡ), adїekt: în локѫ de χρυσῆ. || (se înц: ἐσθὴς) хаїнъ цesѫtъ кѫ аѫрѫ; (se înц: κρηπὶς, saѫ ἐμβὰς) înкълцъminte кѫ аѫрѫ, saѫ fiрѫ; (se înц: φιάλη) кѫпъ de аѫрѫ. [ші

Χρυσίτης, ου (ὁ), ші Χρυσῖτις, ιδος (ἡ), копрinzъtoрѫ de, saѫ asemenea кѫ аѫрѫ. "Ψάμμος —,, Ер: || (sѫбst: se înц: λίθος) =Λυδία, (Тѫрч:) mexenгїѫ de черкат аѫрѫл [χρυσὸς]

Χρυσοβάλανος (ἡ), ѫnѫ felѫ (чел maї алesѫ) de гiadъ (аѫрiе) de finiкѫ; пѫкшоаръ [χρυσὸς, βάλανος].

Χρυσοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Χρυσέμβαπτος; (în цен:) înпodoвitѫ, кѫsѫtѫ кѫ (fiрѫ de) аѫрѫ. «Ἐμβὰς—» Пл· [χρυσὸς, βάπτω].

Χρυσοβέλεμνος (ὁ, ἡ), поет: asвîрлitoрѫ

de sъцецї de аѕрѫ. [χρυσὸς, βέλεμνον].

Χρυσοβόστρυχος (ὁ, ἡ),=Χρυσεοβόστρυχος. [χρυσὸς, βόστρυχος].

Χρυσόβρυτος (ὁ, ἡ), плц: isвopîtopѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, βρύω].

Χρυσοβώλαξ, ακος, ші

Χρυσόβωλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ бѕлгърї копрінцъторї de аѕрѫ. [χρυσὸς, βώλαξ, ші βῶλος].

Χρυσόγαιος (γειος), ші

Χρυσόγεως (ὁ, ἡ), чел кѕ пъmîntѫ копрінzъторѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, γαῖα, γέα].

Χρυσόγλυφος (ὁ, ἡ), гls: =Χρυσοτόρευτος. [χρυσός, γλύφω].

Χρυσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), черкъторѫ, кѕnoskъторѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, γνώμων].

Χρυσόγονος (ὁ, ἡ), пъskѕtѫ din аѕрѫ (епіt: ал лѕї Перseѫ). || (sѕвst:) Χρυσόγονον (τὸ), ѕnѫ felѫ de плantъ кѕ flорї галбене, че pesape п'întpe грîѫ. [χρυσὸς, γόνος].

Χρυσογράμματος (ὁ, ἡ), skpisѫ кѕ лitepe de аѕрѫ. [χρυσὸς, γράμμα].

Χρυσόγραμμος (ὁ, ἡ), nestpiцatѫ кѕ dѕnцї, saѫ върцї de аѕрѫ. [χρυσὸς, γραμμὴ]. 2 =кѕ...

Χρυσογραφὴς, έος (ὁ, ἡ),=Χρυσογράμματος. [χρυσὸς, γραφὴ]. [de ѕnde

Χρυσογραφία (ἡ), skpiepe кѕ лitepe de аѕрѫ.

Χρυσοδαίδαλος (-δαίδαλτος) (ὁ, ἡ), поет: лѕкратѫ meштешъцit (înnestpiцatѫ) кѕ аѕрѫ. [χρυσὸς, δαιδάλλω].

Χρυσοδακτύλιος (ὁ, ἡ), пѕртъторѫ de інелѫ de аѕрѫ [χρυσὸς, δακτύλιον].

Χρυσόδετος (ὁ, ἡ), легатѫ кѕ аѕрѫ. [χρυσὸς, δέω].

Χρυσοδίνης, ου (ὁ), поет: чел кѕ (formъторѫ de) вѕлтоаре аѕрії, =Χρυσοῤῥόας. [χρυσὸς, δίνη].

Χρυσοέθειρος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ пърѫ de аѕрѫ, saѫ аѕріѫ. [χρυσὸς, ἔθειρα].

Χρυσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл, asemenea аѕрѕлѕї. [χρυσὸς, εἶδος].

Χρυσοέλικτος (ὁ, ἡ), поет: înfъшѕратѫ, saѫ înплетitѫ кѕ аѕрѫ. [χρυσὸς, ἐλίσσω].

Χρυσοεψητεῖον (τὸ), локѫ de tonit аѕрѫ, =Χρυσοχοεῖον. [χρυσὸς, ἑψητὴς].

Χρυσόζυγος (ὁ, ἡ), чел кѕ жѕгѫ de аѕрѫ. «Ἅρμα—» Ksn: [χρυσὸς, ζυγὸς].

Χρυσόζωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ чінгъtoape de (înчinsѫ кѕ) аѕрѫ. [χρυσὸς, ζώνη].

Χρυσόηλος (ὁ, ἡ), înпodoвitѫ кѕ цinte de аѕрѫ. [χρυσὸς, ἧλος].

Χρυσοθήρας, ου (ὁ), вînъторѫ (къѕtъторѫ) de аѕрѫ. [χρυσὸς, θήρα].

Χρυσόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ),=Χρυσοέθειρος, чел кѕ пърѫ de аѕрѫ, saѫ аѕріѫ. [χρυσὸς, θρὶξ].

Χρυσόθρονος (ὁ, ἡ), чел кѕ tponѫ (skaѕnѫ) de аѕрѫ. [χρυσὸς, θρόνος].

Χρυσοθώραξ, ακος (ὁ), пѕртъторѫ de skѕtѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, θώραξ].

Χρυσοκάνθαρος (ὁ), гîndakѫ кѕ faцa ка de аѕрѫ. [χρυσὸς, κάνθαρος].

Χρυσοκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χρυσοκέφαλος. [χρυσὸς, κάρηνον].

Χρυσόκαρπος (ὁ, ἡ), продѕкъторѫ de poade de аѕрѫ. || (sѕвst:) Χρυσόκαρπον (τὸ), ѕnѫ felѫ de edepъ кѕ воаве saѫ вробоане аѕрії. [χρυσὸς, καρπὸς].

Χρυσόκερας, ατος, ші Χρυσόκερως, ω, ші -ωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ коарне de аѕрѫ. [χρυσὸς, κέρας].

Χρυσοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѕ капѫ de (înnestpiцatѫ кѕ) аѕрѫ. [χρυσὸς, κεφαλὴ].

Χρυσοκίθαρις, ιδος (ὁ, ἡ), гls: чел кѕ кitapъ de аѕрѫ. [χρυσὸς, κίθαρις].

Χρυσοκλαύστης (-κλαύτης), ου (ὁ), поет: плîngъторѫ кѕ лакръme de аѕрѫ. [χρυσὸς, κλαίω].

Χρυσόκλειστος (ὁ, ἡ), înкеїatѫ кѕ копкъ, saѫ înкisѫ кѕ акоперішѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, κλείω].

Χρυσόκλυστος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, κλύζω] аѕрitѫ, saѫ sѕflatѫ кѕ аѕрѫ пе dînъѕntpѕ.

Χρυσόκολλα, ης (ἡ), [χρυσὸς, κόλλα] клеїѫ de лiпit ал лѕкръторілор de аѕрѫ. 2) ѕnѫ felѫ de mînкape din sъmînцъ de inѫ ші mїepe.

Χρυσοκόλλητος (ὁ, ἡ), лiпitѫ кѕ аѕрѫ; saѫ чел кѕ подоаве de аѕрѫ лiпite пе dînsѕл. [χρυσὸς, κολλάω].

Χρυσόκολλος (ὁ, ἡ),=Χρυσοκόλλητος.

Χρυσοκομάω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ пърѫ de аѕрѫ, saѫ аѕріѫ. [ші

Χρυσοκόμη (ἡ), ѕnѫ felѫ de плantъ кѕ воаве галбене, лъmîiцъ fъръ miposѫ; saѫ (maї пробав:) чimбрѕ selбatikѫ. [ші

Χρυσοκόμης, ου (ὁ), ші

Χρυσόκομος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѫ аѕріѫ, saѫ блондѫ. "Τὰ μὲν αὐτοῦ (τοῦ φοίνικος) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρὰ". Ep: [χρυσὸς, κόμη].

Χρυσόκονις, εως (ἡ), плц: прafѫ (nisinѫ) de аѕрѫ. [χρυσὸς, κόνις].

Χρυσοκρόταλος (ὁ, ἡ), поет: înпodoвitѫ кѕ гътеле (черчеї, ші чл:) sѕnъtoape de аѕрѫ. [χρυσὸς, κροτάλια].

Χρυσόκυκλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ черкѫ, saѫ околѫ de аѕрѫ. [χρυσὸς, κύκλος].

Χρυσολαβὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ mînepȣ̆ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, λαβὴ].

Χρυσολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣчitopȣ̆ ка aȣpȣл. || (sȣвst:) Χρυσολαμπὲς (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de преціoasъ пїatpъ, каре noaпtea їa faца fokȣлȣї. [ші

Χρυσολαμπὶς, ίδος, (ἡ),=Πυγολαμπὶς. [χρυσὸς, λάμπω].

Χρυσολάχανον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плaнtъ, ='Ατράφαξυς, (Fpaнц:) arroche, asemenea кȣ sпanaкȣл, (поate) лoвodъ. [χρυσὸς, λάχανον].

Χρυσόλιθος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de преціoasъ пїatpъ, tonazȣ̆. [χρυσὸς, λίθος].

Χρυσόλινον (τὸ), fipȣ̆ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, λίνον].

Χρυσόλοβος (ὁ, ἡ), пȣpтъtopȣ̆ de черчеї de aȣpȣ̆ în къпътîїеле ȣрекілор. [χρυσὸς, λοβὸς].

Χρυσολογέω -ῶ, віit: -ήσω, кȣлегȣ̆ aȣpȣ̆, saȣ̆ (кȣ ак:) чева ка aȣpȣ̆ saȣ̆ прin aȣpȣ̆. 2) ворвeskȣ̆, tpaктezȣ̆ (din шtiinцъ) desпре aȣpȣ̆. [din

Χρυσολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtopȣ̆ de, saȣ̆ tpaктъtopȣ̆ din шtiinцъ desпре aȣpȣ̆. 2) (Бisep:)=Χρυσοῤῥήμων. [χρυσὸς, λόγος].

Χρυσόλογχος (ὁ, ἡ), înapmatȣ̆ кȣ лaнче de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, λόγχη].

Χρυσόλοπος (ὁ, ἡ), чел кȣ solzї de aȣpȣ̆. "Δράκων —„. Esix: [χρυσὸς, λόπος].

Χρυσόλοφος (ὁ, ἡ), (fem: поet: χρυσολόφη) пȣpтъtopȣ̆ de коїfȣ̆ кȣ креastъ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, λόφος].

Χρυσολύρας, α, Dop: în локȣ̆ de...

Χρυσολύρης, ου ὁ), чел кȣ лiръ de aȣpȣ̆ [χρυσὸς, λύρα].

Χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лînъ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, μαλλὸς].

Χρυσομανέω -ῶ, вїit: -ήσω, sîntȣ̆...

Χρυσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвȣnȣ̆ dȣпe (foapte їȣвitopȣ̆ de) aȣpȣ̆. [χρυσὸς, μαίνομαι].

Χρυσομηλολόνθη (ἡ), = Χρυσοκάνθαρος. [χρυσὸς, μηλολὸνθη]. [de ȣnde

Χρυσομηλολόνθιον (τὸ), dim: aл преч: (кom:) mînrîitoape aклaмaцie.

Χρυσόμηλον (τὸ), мъpȣ̆ de aȣpȣ̆; (поate) вре ȣnȣ̆ aлesȣ̆ soїȣ̆ de гȣtȣї. [χρυσὸς, μῆλον].

Χρυσομίτρη (ἡ), поet: fem: aл лȣї...

Χρυσομίτρης, ου (ὁ), поet: Ion: пȣpтъtopȣ̆ de diademъ, saȣ̆ înчinгъtoape (кopdonȣ̆) de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, μίτρα].

Χρυσόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ (saȣ̆ înfъцiшatȣ̆ sȣвt) fopmъ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, μορφὴ].

Χρυσόμφαλος (ὁ, ἡ), чел че аре ȣnȣ̆ oвїektȣ̆ de пodoaвъ de aȣpȣ̆ кȣ ȣnȣ̆ sкosȣ̆ în miжлокȣ̆ ка ȣnȣ̆ вȣpікȣ̆. [χρυσὸς, ὀμφαλὸς].

Χρυσόνημα (τὸ), fipȣ̆ de aȣpȣ̆. [ші

Χρυσόνημος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ кȣ fipȣ̆ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, νῆμα].

Χρυσόνωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ sпateле de (înпodoвitȣ̆ кȣ) aȣpȣ̆. «Ἠνία—» Sof: [χρυσὸς, νῶτος].

Χρυσόξιφος (ὁ, ἡ), грam: eкsпл: a лȣї χρυσάορος. [χρυσὸς, ξίφος].

Χρυσόξυλον (τὸ), лemnȣ̆ de гpaпȣ̆, saȣ̆ poївъ (пentpȣ faца sa aȣpie), кȣ каре se въпseшte poшȣ. [χρυσὸς, ξύλον].

Χρυσοπάρυφος (ὁ, ἡ), чел (înпodoвitȣ̆) кȣ кenapȣ̆, saȣ̆ вeteлie de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, παρυφὴ].

Χρυσόπαστος (ὁ, ἡ), пресъpatȣ̆, кȣsȣtȣ̆ кȣ fipȣ̆ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, πάσσω].

Χρυσόπατρος (ὁ, ἡ), чел че аре aȣpȣл de tatъ. (епit: aл лȣї Перseȣ̆, fiȣл Danaeї). [χρυσὸς, πατὴρ].

Χρυσοπέδιλος (ὁ, ἡ), чел кȣ înкълцъminte de aȣpȣ̆ (епit: aл Жȣneї). [χρυσὸς, πέδιλον].

Χρυσοπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), поet: пȣpтъtopȣ̆ de коїfȣ̆ de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, πήληξ].

Χρυσόπηνος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, πήνη] цesȣtȣ̆ кȣ fipȣ̆ de aȣpȣ̆.

Χρυσοπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ кosiцe (коade) înплetite кȣ aȣpȣ̆. [χρυσὸς, πλόκαμος].

Χρυσοπλύσιον (τὸ),=Χρυσιοπλύσιον. [χρυσὸς, πλύσις].

Χρυσοποίκιλος (-ποίκιλτος) ου (ὁ, ἡ), înпestpiцatȣ̆, înпodoвitȣ̆ кȣ aȣpȣ̆. [χρυσὸς, ποικίλος, ποικίλλω].

Χρυσοποιὸς (ὁ), = Χρυσουργὸς. 2) плц: ximikȣ̆. [χρυσὸς, ποιὸς].

Χρυσόποκος (ὁ, ἡ),=Χρυσόμαλλος [χρυσὸς, πόκος].

Χρυσόπολις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плaнtъ, fpȣnzeле къpia aȣ̆ însȣшimea mexenгїȣлȣї de a черка aȣpȣл. [χρυσὸς, πόλις].

Χρυσόπορος (ὁ, ἡ), [χρυσός, πείρω] «Μιτος—» Епгр: = Χρυσόνημα.

Χρυσόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пiчoape de aȣpȣ̆. [χρυσὸς, ποῦς].

Χρυσόπρασος (ὁ), [χρυσὸς, πράσον] ȣnȣ̆ felȣ̆ de преціoasъ пїatpъ, tonazȣ̆ гaлвenȣ̆вepde.

Χρυσόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣпъ aȣpitъ. [χρυσὸς. πρύμνη].

Χρυσόπρωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ прȣъ aȣpitъ. [χρυσὸς, πρώρα].

Χρυσόπτερος, ші Χρυσοπτέρυγος (ὁ ἡ),

чел кȣ apine de aȣрȣ̆. [χρυσός, πτερόν, πτέρυξ].

Χρυσορανὶς, ίδος (ἡ), stponitoape de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, ῥαίνω].

Χρυσόραπις, ιδος (ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσόῤῥαπις.

Χρυσόρειθρος (ὁ, ἡ), (pîȣ̆) кȣ кȣрsȣръ de aȣрȣ̆ (în nisinȣл sъȣ̆, enit: ал лȣĭ Пактолȣ̆),=Χρυσόῤῥυτος. [χρυσὸς, ρεῖθρον].

Χρυσορόης, ου (ὁ), noet: în локȣ̆ de χρυσοῤῥόας

Χρυσόροφος (ὁ, ἡ), чел кȣ акоперішȣ̆ (таванȣ̆) de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, ὀροφὴ].

Χρυσοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), глs: [χρυσὸς, ῥήγνυμι] «Ἔρνος—» Пл: рамȣръ, кракъ de aȣрȣ̆ tъĭatъ.

Χρυσόῤῥαπις, ιδος (ὁ, ἡ), пȣртътоpȣ̆ de варгъ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, ῥαπὶς].

Χρυσοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), гръitорȣ̆ de ворбе aȣрite,=Χρυσόστομος. [χρυσὸς, ῥῆμα].

Χρυσοῤῥόας, ου (ὁ), [χρυσὸς, ῥοὴ]. [ші

Χρυσόῤῥυτος (ὁ, ἡ), чел че кȣрце aȣрȣ̆ saȣ̆ ка aȣрȣ̆. "Ζεὺς—„ At: "Ποταμὸς—„ Лкs: коборîторȣ̆ de nisinȣ̆ de aȣрȣ̆, saȣ̆ (fir:) de nomолȣ̆, мочірлъ kontpiбȣitoape ла podipe. [χρυσὸς, ῥέω].

Χρυσορύκτης, ου (ὁ), sкоцътоpȣ̆ прin sъпаре de aȣрȣ̆ din баĭе saȣ̆ minъ. [χρυσὸς, ὀρύττω].

Χρυσὸς (ὁ), aȣрȣ̆; (прin întind:) basȣ̆, ȣneaлтъ, saȣ̆ monetъ de aȣрȣ̆; (fir:) nopoчipe; faчepe de бine, ші чл: «Ἄπυρος—» Еȣр: чел natȣралȣ̆. «Ἄπεφθος—» чел stpeкȣратȣ̆, кȣръцitȣ̆ "Λευκὸς—„ amestekatȣ̆ кȣ арцintȣ̆, (алt:) ἤλεκτρον, aȣрȣ̆ fpanцozeskȣ̆. "Κοῖλος—„ Ер: лȣкратȣ̆ în base, ȣнелте ші чл:, aȣpetȣрĭ; (ші fir:) "Χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν„. Apstf: bestipĭ beseлitoape (de бine). "Χρυσὸν ἀποδεῖξαι τὰ τοῦ πολέμου κακὰ„. Пл: а ле аръta de fepiчipĭ.

Χρυσοσάπφειρος (ὁ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de samfipȣ̆ (пĭatръ). [χρυσὸς, σάπφειρος].

Χρυσόσημος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, σῆμα] înnodoбitȣ̆ кȣ semne (цinte, nastȣрĭ, шipetȣрĭ, кепаре, ші чл:) de aȣрȣ̆. (bezĭ ші πλατύσημος).

Χρυσόσπερμον (τὸ), [χρυσὸς, σπέρμα] ȣнȣ̆ felȣ̆ de плантъ, = Ἀείζωον, еаoбъ de ȣреке.

Χρυσοσπόρος (ὁ, ἡ), noet: semъnътоpȣ̆ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, σπορὰ]

Χρυσόστεγος (ὁ, ἡ), чел кȣ înвелitoape de aȣрȣ̆,=Χρυσόροφος. [χρυσος, στέγη].

Χρυσοστέπτωρ, ορος (ὁ), noet: (неапр:) în локȣ̆ de...

Χρυσόστεπτος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, στέφω]=кȣ...

Χρυσοστέφανος (ὁ, ἡ), înкȣnȣnatȣ̆ кȣ коpoanъ de aȣрȣ̆- [χρυσός, στέφανος].

Χρυσόστομος (ὁ, ἡ), чел кȣ гȣръ de aȣрȣ̆ (гръitорȣ̆ de кȣвinte foapte fpȣmoase). [χρυσὸς, στόμα].

Χρυσόστροφος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ коadъ pesȣчitъ кȣ aȣрȣ̆. [χρυσὸς, στροφὴ].

Χρυσοτέκτων, ονος (ὁ), noet:=Χρυσουργὸς, лȣкръtорȣ̆ (meштерȣ̆) de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, τέκτων].

Χρυσότερος, η, ον, noet: компар; (пргл:) ал лȣĭ χρυσὸς, maĭ прецiosȣ̆ dekît aȣрȣл.

Χρυσότευκτος (ὁ, ἡ), noet. [χρυσὸς, τεύχω] fъкȣtȣ̆, лȣкратȣ̆ din aȣрȣ̆.

Χρυσοτευχὴς, έος, ші Χρυσότευχος (ὁ, ἡ), noet: пȣртътоpȣ̆ de apme de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, τεῦχος].

Χρυσοτόκος (ὁ, ἡ), пъsкътоpȣ̆ (fъкътоpȣ̆) de оȣъ de aȣрȣ̆. «Ὄρνις—» Faб: [χρυσὸς, τόκος].

Χρυσότοξος (ὁ, ἡ), înapmatȣ̆ кȣ аркȣ̆ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, τόξον].

Χρυσοτόρευτος (ὁ, ἡ), sъпatȣ̆, лȣкратȣ̆ în aȣрȣ̆. [χρυσὸς, τορεύω].

Χρυσοτριαίνης, ου (ὁ), noet· пȣртътоpȣ̆ de tpidintъ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, τρίαινα, bezĭ ziч:].

Χρυσότυπος (ὁ, ἡ), лȣкратȣ̆ din aȣрȣ̆ прin бътаĭе de чĭоканȣ̆, = Χρυσήλατος. [χρυσὸς, τύπτω].

Χρυσούατος (ὁ, ἡ), noet: [χρυσὸς, οὖας] чел кȣ ȣрекĭ (mînȣше) de aȣрȣ̆. "Τρίπους—„ D. Ал: [din

Χρυσουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрezȣ̆ aȣрȣ̆.

Χρυσουργὸς (ὁ), лȣкръtорȣ̆ de aȣрȣ̆, = Χρυσοχόος. [χρυσὸς, ἔργον].

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, în kontpak: în локȣ̆ de χρύσεος.

Χρυσούφαντος, [χρυσὸς, ὑφαίνω] ші

Χρυσοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ кȣ fipȣ̆ de aȣрȣ̆ (ка stofeле). [χρυσός, ὑφὴ].

Χρυσοφάεννος, ші

Χρυσοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [χρυσὸς, φάος] stpълȣчĭosȣ̆ de saȣ̆ ка) aȣрȣ̆.

Χρυσοφάλαρος (ὁ, ἡ), înnodoбitȣ̆ кȣ харша, saȣ̆ paxtȣрĭ кȣ кабарале de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, φάλαρον].

Χρυσοφανὴς, έος (ὁ, ἡ, чел кȣ faцъ stpълȣчĭoasъ de (saȣ̆ ка) aȣрȣ̆, [χρυσὸς, φαίνω].

Χρυσοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ),=Χρυσαυγὴς. [χρυσὸς, φέγγος].

Χρυσοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptȣ̆ înбръкъminte de (fipȣ̆ de) aȣрȣ̆. 2) продȣкȣ̆ aȣрȣ̆; saȣ̆ (кȣ dat:) daȣ̆ daждie în aȣрȣ̆. [χρυσοφόρος]. [de ȣnde

Χρυσοφόρητος (ὁ, ἡ), каре konstъ în aȣрȣ̆ грътъditȣ̆, saȣ̆ пȣtinчĭosȣ̆ de a se пȣрta. "Χρήματα —„ Manet: комоаръ, odoape

Χρυσοφορία (ἡ), пȣрtape de xaĭne de aȣрȣ̆; saȣ̆ продȣчере de aȣрȣ̆. [din

Χρυσοφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtorȣ̆ de xaĭne, saȣ̆ подоаве de aȣрȣ̆. 2) продȣкътorȣ̆ de aȣрȣ̆. "Ποταμὸς —„ Лкs: коборîtorȣ̆ de nisinȣ̆ de aȣрȣ̆ [χρυσὸς, φέρω].

Χρύσοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ sпрînчene de aȣрȣ̆, saȣ̆ de faцa aȣрȣлȣĭ. (de ȣnde || sȣбst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште (bezĭ ші ἵππουρος). [χρυσὸς, ὀφρὺς].

Χρυσοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskȣ̆, пъstpezȣ̆ aȣрȣ̆. [din

Χρυσοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorȣ̆, пъstpъtorȣ̆ de aȣрȣ̆, = Θησαυροφύλαξ. [χρυσὸς, φύλαξ].

Χρυσοχαίτης, ου (ὁ), чел кȣ коатъ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, χαίτη].

Χρυσοχάλινος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpîne de aȣрȣ̆. «Ἵππος—» Ksn: [χρυσὸς, χαλινὸς].

Χρεισόχειρ, χειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ mîĭnĭ (înпodoвite кȣ inele) de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, χεὶρ].

Χρυσοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), înбръкatȣ̆ кȣ tȣnikъ, saȣ̆ xaĭnъ de aȣрȣ̆. [χρυσὸς, χιτὼν].

Χρυσοχόας, ου (ὁ), =Χρυσοχόος.

Χρυσοχοεῖον (τὸ), topnъtopie, saȣ̆ лȣкръtopie de aȣрȣ̆. [ші

Χροσοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, topnȣ̆, toneskȣ̆ aȣрȣ̆. "Σὺ δ' ᾤου χρυσοχοήσειν„. Пров: sокoteaĭ, къ o sъ daĭ пеste aȣрȣ̆, (ad:) neste mapĭ порочірĭ. [ші

Χρυσοχοΐα (ἡ), topnape, tonipe, (ad:) лȣкраре de aȣрȣ̆. [ші

Χρυσοχοϊκὸς, ὴ, ὸν, însȣшitȣ̆, кȣвenitȣ̆ topnъtopȣлȣĭ de aȣрȣ̆. "Χρυσοχοϊκὴ (se înц: τέχνη)„ meштешȣгȣл лȣĭ. [din

Χρυσοχόος (ὁ), [χρυσὸς, χέω] topnъtorȣ̆, tonitorȣ̆ (лȣкръtorȣ̆) de aȣрȣ̆.

Χρυσόχρους (ὁ, ἡ), чел în faцa aȣрȣлȣĭ, aȣріȣ̆. [χρυσὸς, χρόα].

Χρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, aȣpeskȣ̆, поліeskȣ̆ кȣ aȣрȣ̆; saȣ̆ fakȣ̆ чева de aȣрȣ̆. [χρυσὸς].

Χρυσυποδέκτης, ου (ὁ), [χρυσὸς, ὑποδέχομαι] пріimitorȣ̆, stpînгъtorȣ̆ de aȣрȣ̆ плъtitȣ̆ (kasiepȣ̆).

Χρύσωμα (τὸ), [χρυσοω] konstpȣкцie de aȣрȣ̆, aȣpetȣ̆ (basȣ̆, ші чл:)

Χρυσωματοθήκη (ἡ), dȣлапȣ, ладъ, ші чл:, în каре se пȣn în пъstpape aȣpetȣpĭ (base, ȣnелte fъкȣte de aȣрȣ̆). [χρύσωμα, θήκη].

Χρυσὼν, ῶνος (ὁ), плц: комоаръ de aȣрȣ̆, saȣ̆ kasъ de бaнĭ. [χρυσός].

Χρυσωνέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣmпъpȣ̆ aȣрȣ̆, saȣ̆ кȣ aȣрȣ̆ чева. "Στατῆρας—„ Iskp: [χρυσὸς, ὠνὴ]. [de ȣnde

Χρυσώνητος (ὁ, ἡ), кȣmпъpatȣ̆ кȣ aȣрȣ̆.

Χρυσώπης, ου (ὁ), =Χρυσωπὸς.

Χρυσῶπις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ...

Χρυσωπός, οῦ (ὁ), aȣріȣ̆ ла faцъ saȣ̆ окĭ. || (sȣбst:) =Χρύσοφρυς (пеште). [χρυσός, ὤψ]

Χρυσωρυχεῖον (τὸ), баĭе, minъ de aȣрȣ̆, = Χρυσεῖον. [ші

Χρυσωρυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sъпînd skoцȣ̆ aȣрȣ̆ din баĭе. [ші

Χρυσωρυχία (ἡ), skoatepe пріn sъпape de aȣрȣ̆ din баĭе. [ші

Χρυσωρύχιον (τὸ), =Χρυσωρυχεῖον. [din

Χρυσωρύχος (ὁ), skoцъtorȣ̆ de aȣрȣ̆ пріn sъпape din minъ. [χρυσὸς, ὀρύσσω].

Χρύσωσις, εως (ἡ), aȣpipe, saȣ̆ поліipe, sȣflape кȣ aȣрȣ̆. «Ἐκ πυρός—». At: [ші

Χρυσωτὴς, οῦ (ὁ), aȣpitorȣ̆, поліitorȣ̆ кȣ aȣрȣ̆ de base, ші чл. [ші

Χρυσωτὸς, ὴ, ὸν, aȣpitȣ̆, поліitȣ̆, saȣ̆ sȣflatȣ̆ кȣ aȣрȣ̆. [χρυσόω].

Χρῶ, în kontpak: în локȣ̆ de χράου, порȣnч: ал лȣĭ χράομαι.

Χρῷ, dat: (de алтъ декл:) ал лȣĭ χρώς (întpeв: nȣmaĭ în fp: Ἐν χρῷ, ші χρῷ δῆλος).

Χρώζω, [χρώς] biit: χρώσω, поet: atinгȣ̆; (пріn întind:) mînжeskȣ̆; въпseskȣ̆, колорezȣ̆ (проп: ші fir:). «Γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά». Eȣp: (ші пas:) «Τὰ πρὸς χάριν κεχρωσμένα». Eȣp: fъцapnіче, amъцitoape ворбе.

Χρῶμα (τό), [χρώννυμι) (пріnч:) =Χρώς, колорata sȣпpafaцъ a tpȣпȣлȣĭ, пеліца de пе dasȣпpa. 2) (обіч: пріn întind:) колоаре, faцъ; въпsea; (fir:) apъtosȣ̆, saȣ̆ amъцitorȣ̆ stilȣ̆ de кȣвîntȣ̆. 3) хромъ, ȣnȣ̆ felȣ̆ de mȣsik: komnosiцie de sȣite ші погорîte emitoniĭ. 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de въпsitoape ръdъчinъ, каре se adȣчea обічnȣit din Sipia. [de ȣnde

Χρωματεύω, biit: -εύσω, плц: în локȣ̆ de...

Χρωματίζω, biit: -ίσω, = Χρώννυμι, колорezȣ̆, daȣ̆ o faцъ, o въпsea ла чева. [ші

Χρωματικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtorȣ̆ de mȣsik: хромъ, komпȣsȣ̆ пріnч: din emitoniĭ 2) = кȣ...

Χρωμάτινος, η, ον, поet: колоpatȣ̆.

Χρωμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χρῶμα; (пріnч:) sȣлimanȣ̆.

Χρωματισμός (ὁ), колоpape, въпsipe (акt: saȣ̆ das:). [χρωματίζω].

Χρωματογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zȣгръвеskȣ кȣ колоаре. [ші

Χρωματογραφία (ἡ), zȣгръвіе кȣ колоаре. [χρῶμα, γραφή].

Χρωματοποιία (ἡ), fачере, konstрȣкцie de колоаре. 2) = Χρωματισμός. [χρῶμα, ποιός].

Χρωματοπώλης,, ου (ὁ), вînzъtорȣ de колоаре, saȣ въпseле. [χρῶμα, πώλης].

Χρώννυμι, biit: χρώσω, (пas: tpe: de кȣ: κέχρωσμαι) =Χρώζω, χρωματίζω, ші чл: (în Tfp: se îndpent: χρήννυμι).

Χρὼς, [χράω =χραύω] χρωτός, ші Ion: χροός (ὁ), (dat: χροΐ ші χρῷ, ак: χρῶτα, ші χρόα) (прinч:) sȣпрafaцa tрȣпȣлȣĭ, пеліца; (прin întind:) колорацiа tрȣпȣлȣĭ, (ші пaртiк:) a обрazȣлȣĭ; (în întind:) карnea, tрȣпȣл. «Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς». Od: Σ. «Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει». Es: «Φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφι χρώς». Od: Π. «Χρὼς τρέπεται». Om: i se skimбъ faцa. "Καί μευ χρώς ὁμοῖος θάψῳ». Tкр: ‖ (dat:) Χρῷ. «Ἐν χρῷ». în локȣ de adв: пînъ în пĭеле. (de ȣnde) «Ἡ ἐν χρῷ κουρά». Лȣч: ръsъtȣръ. (ші fir:) «Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο». Sof: atinцe ла inimъ. «Χρῷ δῆλος» Aкs: înвedepatȣ, dȣпe faцъ. 2) (прin întind:) апроапе (în кît se atinгъ). «Ἐν χρῷ μάχεσθαι». Ep: =Ἐκ τοῦ συστάδην. (ші кȣ цen:). «Ἐν χρῷ τῆς γῆς». Лȣч: «Ἡ ἐν χρῷ συνουσία». Лȣч: stpînsъ релацie, saȣ комȣnікацie.

Χρῶσις, εως (ἡ), колорaре. [ші

Χρωστὴρ, ῆρος (ὁ), поet: въпsitорȣ, колораторȣ. "Μόλυβδος — ». Eпгр: kondeĭȣ de плȣmбȣ. [χρώννυμι, saȣ χρώζω].

Χρωτίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χρώς, tрȣпшорȣ.

Χρωτίζω, biit: -ίσω, =Χρώζω, колорezȣ, daȣ оаре-каре faцъ ла чева. «Τὸν οἶνον ἀλόῃ —». Пл: (ші miж:). «Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται». Apstf: se deпрinde întр' ачestea.

Χυδαΐζω, biit: -ίσω, sîntȣ din mȣлцimea de pîndȣ «Τὸ χυδαΐζον τῆς πόλεως». Nik: прostȣл nopodȣ. [χυδαῖος].

Χυδαϊκῶς, adв: =Χυδαϊστί.

Χυδαιολογία (ἡ), кіпȣл ворвіріĭ прostȣлȣĭ nopodȣ. [χυδαῖος, λόγος].

Χυδαῖος, α saȣ saȣ ος, ον, [χύδην] въpsatȣ, pisinitȣ; (прin întind:) прostȣ, ал nopodȣлȣĭ de обште. [de ȣnde

Χυδαιότης (ἡ), пȣрtapea, пъравȣл omȣлȣĭ прostȣ (de pîndȣ). [ші

Χυδαιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чева, saȣ пе чіпева прostȣ, de nimikȣ, прosteskȣ.

Χυδαϊστὶ, adв: dȣпe кіпȣл (прinч: în ворвіре) прostȣлȣĭ nopodȣ. [χυδαΐζω].

Χύδην, [χέω] adв: въpsat în гpamadъ, pisinit; (прin întind:) кȣ înвілшȣгаре; saȣ amestekat, în nepîndȣĭaлъ; (ȣne-pĭ) în stiлȣ прozaikȣ.

Χυλάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ χυλός.

Χυλίζω, biit: -ίσω, =Χυλόω, прefakȣ în zeamъ, fakȣ чева zemosȣ. 2) skoцȣ, ĭaȣ sȣкȣл din чева. [χυλός]. [de ȣnde

Χύλισμα (τὸ), sȣкȣл skosȣ din чева, (алt:) ἀπόβρεγμα. [ші

Χυλισμὸς (ὁ), skoatepe de sȣкȣ din чева.

Χυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлȣл sȣкȣлȣĭ (ка о zeamъ). [χυλός, εἶδος].

Χυλὸς ὁ), [χέω] sȣкȣ, saȣ хръnitoapea ȣmezeaлъ, zeamъ (прinч:) a плaнteлор, ші a tрȣпȣлȣĭ, че se репродȣче din хpanъ. 2) ȣne-opĭ în локȣ de χυμός, saвoape, mȣstȣ (каре dъ гȣstȣл). «Τῆς γὰρ γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν χυλῶν.

Χυλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, плц: [χυλὸς, ποιέω] în локȣ de ...

Χυλόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чева zemosȣ, saȣ прefakȣ în zeamъ (tопindȣ'л кȣ fepвepea); saȣ ĭaȣ zeama вре ȣnȣĭ лȣкрȣ. 2) (ȣne opĭ) adъпȣ sȣ zeamъ. [ші

Χυλώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ de zeamъ, (Fpanц:) succulent; saȣ ка о zeamъ, sȣкosȣ. [χυλός].

Χύλωσις, εως (ἡ), [χυλόω] skoatepe, stoapчepe de sȣкȣ saȣ zeamъ din чева; saȣ прefaчepe în zeamъ, tопipe прin fepвepe.

Χύμα (τὸ), =Χεῦμα, лікȣidȣ въpsatȣ, saȣ кȣргъtорȣ; (прin întind:) mȣлцime. «Νιφάδος —». Алч: [de ȣnde

Χυματίζω biit: -ίσω, Sхл: прefakȣ чева în лікȣidȣ, saȣ кȣргъtорȣ; toneskȣ.

Χυμεία (ἡ), плц: în локȣ de χύμευσις. (вezĭ χυμικὸς). [χυμεύω]

Χύμενος, поet: în локȣ de κεχυμένος, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ χέω.

Χύμευσις, εως (ἡ), înпреȣnъ-amestekape, kontoпipe de sȣкȣрĭ. [din

Χυμεύω, biit: -εύσω, amestekȣ înпреȣnъ, kontoпeskȣ. [ші

Χυμίζω, biit: -ίσω, daȣ гȣstȣ ла чева. [ші

Χυμικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtорȣ de zemȣрĭ, saȣ sȣкȣрĭ, ximikȣ. «Χυμικὴ (se înц: τέχνη)». = Χυμεία, Ximia (este провaвілȣ, къ ші лȣкрȣл ші nȣmipea sînt Eцiпtene, Xemmi). [ші

Χυμίον (τὸ), dim: [din

Χυμὸς (ὁ), [χέω] zeamъ, sȣkȣ̆, mȣstȣ̆; (прin întind:) калitate de гȣstȣ̆, (Fpanц:) saveur, saвoape; (med:) ȣmezeaлъ, ȣmopȣ̆. [de ȣnde

Χυμόω -ῶ, вiit -ώσω, daȣ̆ гȣstȣ̆ ла чева, = Χυμίζω. [ші

Χυμώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ̆ de mȣstȣ̆ saȣ̆ saвoape, гȣstosȣ̆; (med:) dedȣsȣ̆ ла ȣmopiĭ, saȣ̆ ȣmezeлeлe tpȣпȣлȣĭ.

Χῦντο, поet: în локȣ̆ de ἔχυντο, saȣ̆ ἐκέχυντο, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 2: saȣ̆ пeste-sъв: ал лȣĭ χέω.

Χύνω, (прел: ἔχυνον) плц: în локȣ̆ de χέω. [de ȣnde

Χύσις, εως (ἡ), въpsape. «Λιβάνοιο —». Nik: în пepifp: în локȣ̆ de λίβανος; (fir: desпpe челe ȣskate) pisiпipe. «Φύλλων—». Om: (desпpe metaлe) toпipe; (desпpe плante) pesъpipe. «Νέη χύσις ὁρμίνοιο». Nik: fpaцedeлe лȣĭ влъstape; (прin întind: în цen:) mȣлцime, гръmadъ, вiлшȣгȣ̆. «Ἄγρης («Οὐσίας, «Φαυλότητος) —». Nik: Алч: Пopf: «Φωτὸς —». Грг: =Φωτοχυσία. [ші

Χυστὸς, ἡ, ὸν, греш: în локȣ̆ de χυτός, saȣ̆ χωστός. [ші

Χυτὴρ, ші Χύτης, ου (ὁ), гл: въpsъtopȣ̆, saȣ̆ topnъtopȣ̆; вasȣ̆ de topnat (iвpikȣ̆ ші чл:). [ші

Χυτικὸς, ἡ, ὸν, пotpiвitȣ̆ ла topnape saȣ̆ въpsape.

Χυτλάζω, вiit: -άσω,=Χυτλόω, лаȣ̆; (прin intind:) въpsȣ̆; (fir:) întinzȣ̆. «Γυμναστικῶς χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν». Apstf: întinde-te, tpînteшte-te. [din

Χύτλον (τὸ), [χέω] (прinч:) amestekъtȣpъ de апъ шĭ ȣntdeлemnȣ̆, кȣ кape se ȣnцeaȣ̆ dȣпe вaĭe; (în цen:) апъ de лъȣt, saȣ̆ sпълat; (simп:) апъ кȣргъtoape; (îm:) =Χοαί. «Εἶτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται». Апл: [de ȣnde

Χυτλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (прinч:) ȣnгȣ̆ кȣ апъ amestekatъ кȣ ȣntdeлemnȣ̆; (прin întind: în цen:) лаȣ̆, sпълȣ̆, кȣръцȣ̆; (ші miж: de sine пas:) mъ кȣръцȣ̆, mъ sпълȣ̆, mъ ȣnгȣ̆ (прinч: кȣ ȣntdeлemnȣ̆, înпpot: de ξηραλοιφέω). «Δῶκεν ἔλαιον, εἵως χυτλώσαιτο». Od: Z. «Ἡρῷσσαι, αἴποτ' Αθήνην... Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο». Апл: «Δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧκε τόκοιο λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι». Кал:

Χύτο, поet: în локȣ̆ de ἔχυτο, saȣ̆ ἐκέχυτο, a 3: sinг: пeps: a пas: nex: 2: saȣ̆ пeste-sъв: ал лȣĭ χέω.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, въpsatȣ̆, saȣ̆ пȣtinчĭosȣ̆ de a se въpsa, кȣргъtopȣ̆; (desпpe metaлe) toпitȣ̆; (прîn întind: ші fir:) pisiпitȣ̆; întinsȣ̆; înвiлшȣгatȣ̆. "Χυτὸν νέκταρ„. Hind: "Χυτὴ πίσσα„. Nik: = Ὑγρόπισσα. "Χυτὴ λίθος„. Плt: stikлa, saȣ̆ вapȣл. "Χυτὸς ἄργυρος„ Алекs: Afpd: apцintȣ̆ вiȣ̆; (ші fir:) "Χυτὴ χαίτη„. Nik: пъpȣ̆, koadъ desплetitъ. "Χυτὸν ἔρνος μαράθοιο„. Nik: (вezĭ ші χύσις). «Χυτοὶ ἰχθύες». Apst: (алt:) ῥυάδες. «Σπέρμα χυτὸν ἄγνου». Nik. «Χυτὴ Λιβύη». Oп: întinsъ, saȣ̆ nisiпoasъ. 2) гръmъditȣ̆, saȣ̆ fopmatȣ̆ прin гръmъdipe, (алt:) χωστὸς. «Τύμβος—» Om: «Γῆ χυτὴ». Om: —Χῶμα. «Λιμὴν—». Апл: fopmatȣ̆ прin maлȣpĭ fъкȣte înadins. (de ȣnde || sȣвst:) «Χυτοί» Ep: ші "Χυτὰ„. Гл: = Χώματα, Προχώματα. [ші

Χύτρα (ἡ), [χέω] oaлъ de пъmîntȣ̆ пentpȣ гъtit вȣkate. «Ὠμὴ—» Dskp: oaлъ noȣъ. «Χύτραις ἱδρύειν (θεὸν τινα)». Apstf: a tîpnosi алtapȣл вpe ȣnȣĭ zeȣ̆ de maĭ de жos кam de ла îndemînъ (прin fepвepe de легȣme), вezĭ χύτρος, ші πυανέψια. «Χύτραις λημᾶν» Apstf: a aвea гpoase ȣpdoape ла oкĭ. «Χύτραν φιλεῖν». aпȣкînd (ка пe o oaлъ) de amîndoъ ȣpekiлe (вezĭ Tкp: E. 133:). «Χύτραν παίζειν». Лкs: = Χυτρίνδα. || (прin întind:) «Χύτραι». At: în локȣ̆ de χυτροπωλεῖον (вezĭ ші μύρον). [de ȣnde

Χυτραῖος, ші Χύτρειος, α, ον, ші Χύτρεος, έα -ῆ, εον -οῦν, ші At: ...

Χυτρεοῦς, ᾶ, οῦν,=Κεράμειος, de пъmîntȣ̆. "Θεὸς—„ Apstf: «Χύτρειος πάταγος». Apstf: tpoпkъnitȣ̆ de oaлe. [ші

Χυτρεὺς, έως (ὁ), fъкъtopȣ̆ de oaлe, oлapȣ̆.

Χυτρεψὸς (ὁ), fepвъtopȣ̆ în oaлъ, вȣкъ. tapȣ̆. [χύτρα, ἕψω].

Χυτρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χυτρὶς.

Χυτρίζω, вiit: -ίσω, пȣĭȣ̆ în oaлъ; (пaptik:) лeпъdȣ̆ пpȣпкȣ̆ пȣsȣ̆ în oaлъ, (алt:) ἐγχυτρίζω. [ші

Χυτρίνδα, adв: (ка пȣme) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de жокȣ̆ (шezînd în mĭжлокȣ̆ чел че se ziче χύτρα, se siлeшte a прinde пe вpe ȣnȣл din чeĭ-л-алцĭ, кape înвîptindȣ se п înпpeжȣpȣ'ĭ îл sȣпъpъ). [ші

Χύτρινος, η, ον,=Χυτρεοῦς, de oaлъ, (ad:) de пъmîntȣ̆. || (sȣвst:) гaȣpъ, din кape isвopaшte, saȣ̆ пiшteшte апъ; (în цen:) sшîpкȣ̆, saȣ̆ вaлtъ. 2) ал sepвъtoapeĭ Xitpeлop (вezĭ χύτρος îm:). «Ἀγῶνες—» Sxл:

Χυτρίον (τὸ), dim: ал лȣĭ χύτρα, saȣ̆ χύτρος.

Χυτρὶς, ίδος (ἡ), = Χύτρα.

Χυτρισμὸς (ὁ), лепъdаре de прѹнкѹ (în оалъ). [χυτρίζω].

Χυτρίτης, ου (ὁ), ші Χυτρῖτις, ιδος (ἡ), feptѹ, saѹ коntѹ în оалъ. [χύτρα].

Χυτρόγαυλος (ὁ), ѹnѹ felѹ de оалъ în fopmъ de îpdъїашѹ. [χύτρος, γαυλός].

Χυτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ, чел în felѹ de оалъ. [χύτρος, εἶδος].

Χυτροπλάθος (ὁ), fopmъtopѹ de оале, оларѹ. [χύτρος, πλάττω].

Χυτροπόδιον (τὸ), dim: ал лѹї...

Χυτρόπους, οδος (ὁ), оалъ кѹ пічоаре; saѹ пipostie, пе каре se пѹне оала de ferве. [χύτρος, ποῦς].

Χυτροπωλεῖον (τὸ), олъріе (вînzъtopie de оале). [din

Χυτροπώλης, ου (ὁ), ші χυτροπῶλις, ιδος (ἡ), вînzъtopѹ, -оаре de оале, оларѹ, [χύτρος, πώλης].

Χύτρος (ὁ), =Χύτρα. || (îm:) a tpeїa zi a serвъtoapeї Antestepiiлор (în каре ofepїaѹ оале кѹ легѹme fepte în чinstea лѹї Бакѹ ші a лѹї Меркѹрѹ). 2) (fir:) локѹ, ѹnde isворъsкѹ апе калde.

Χυτροφόρος (ὁ, ἡ), къръtopѹ, dѹкъtopѹ de оалъ. [χύτρος, φέρω].

Χώ, saѹ (maї корек:) Χὼ, поet: (în kontpak:) în локѹ de καὶ ὁ.

Χωλαίνω, вiit: -ανῶ, (пas: nex: ἐχωλάνθην)=Χωλεύω. [de ѹnde

Χώλανσις, εως (ἡ), skїопъtape. [ші

Χώλασμα (τὸ), пatimъ, saѹ ловitѹръ, каре faче пе чinева a skїопъta; ѹmвлetѹ de skїопѹ.

Χωλεία (ἡ), skїопаре, saѹ skїопътъчїѹne. [ші

Χώλευμα (τὸ), =Χώλασμα. [din

Χωλεύω, вiit: -εύσω, sîntѹ skїопѹ, saѹ skїоапътѹ; (fir:) amѹ defektѹ saѹ лiпsъ în чева. || (пas:) mъ fakѹ skїопѹ. (χωλός).

Χωλίαμβος (ὁ), (metp:) iamвѹ skїопѹ, (ad: вepsѹ кѹ пічорѹл din ѹpmъ sпondeѹ în локѹ de iamвѹ). [χωλὸς, ἴαμβος].

Χωλοκράββατον (τὸ), пatѹ skїопѹ, (ad:) кѹ ѹnѹ пічорѹ maї skѹptѹ; saѹ (поate ші) пatѹ пentpѹ skїопї, saѹ олоцї (de ачеea Sѹida еksплікъ прin ачеasta ziч: σκιμπόδιον). [χωλὸς, κράββατος].

Χωλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѹ, saѹ прічiпѹitopѹ de skїопътъчїѹne [χωλὸς, ποιός].

Χωλόπους, οδος (ὁ, ἡ), skїопѹ de ѹnѹ пічорѹ; saѹ ологѹ de пічоаре. [χωλός, ποῦς].

Χωλὸς, ἡ, ὸν, (în цen:)=Κυλλὸς; (пaptik:) вeteaгѹ de пічорѹ, saѹ пічоаре, skїопѹ, saѹ ологѹ; (fir:) лiпsitѹ, neîntpeгѹ, saѹ defektѹosѹ în чева. «Χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα». Eѹs: чїѹnгѹ de o mînъ. «Χωλὸς ἕτερον πόδα». Om: skїопѹ de ѹnѹ пічорѹ. [de ѹnde

Χωλότης (ἡ), skїопie, saѹ олоцie; (fir:) лinsъ, defektѹ. [ші

Χωλόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѹ skїопѹ, skїопezѹ пе чiпева. [de ѹnde

Χώλωμα (τὸ), =Χώλασμα. [ші

Χώλωσις, εως (ἡ), skїопаре, вeteжipe de пічорѹ. saѹ (ѹne орї ші) de mînъ.

Χῶμα (τὸ), [χώννυμι] гръmъditѹръ de пъmîntѹ sъпatѹ (sпре ор че felѹ de întpeвѹinцape); (прin întind:) întъpîtѹръ, малѹ de апъраре; (пaptik: ла Піреа) локѹл, ѹnde tpaцeaѹ коръвiiле. «Ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσαι». Dm: (їap maї des) mopmîntѹ în fopmъ de moвiлъ. «Ἴδοις δ' ἂν τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ μάλιστα δ' ἐν Λακεδαίμονι χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν». At: (aвѹs:) гроапъ de mopmîntѹ. «Χῶμά μοι κοίλανον, ὅ με κρύψει». Tкp: [de ѹnde

Χωματίας, ου (ὁ), fopmъtopѹ de малѹрї, saѹ гръmъzї de пъmîntѹ. «Ποταμὸς — ». Плd: [ші

Χωματίζομαι, вiit: -ίσομαι, sîntѹ пѹsѹ пе moвiлъ; sîntѹ întъpitѹ кѹ малѹрї, (Fpanц:) levées.

Χωμάτιον (τὸ), dim: ал лѹї χῶμα.

Χώμὸς, saѹ (maї корек:) Χὼμός, поet: în kontpak: în локѹ de, καὶ ὁ ἐμός.

Χῶν, арх: în локѹ de χωννύς, пaptч: ал лѹї χώννυμι.

Χὧν, поet: în kontpak: în локѹ de καὶ ὧν.

Χωνεία (ἡ), toпipe de metaле în...

Χωνεῖον (τό),=Χόανον; вasѹ (кїѹлчеа) de toпit. [ші

Χώνευμα (τὸ), konstpѹкцie de metaлѹ toпitѹ. [ші

Χώνευσις, εως (ἡ), =Χωνεία. [ші

Χωνευτὴρ (ὁ), = Χωνευτὴς. [χωνεύω]. [de ѹnde

Χωνευτήριον (τὸ), локѹ (вasѹ, saѹ пръвълie), ѹnde se toпesк metaле, saѹ toпitopie de metaле.

Χωνευτὴς, οῦ (ὁ), toпitopѹ, topnъtopѹ de metaле. [ші

Χωνευτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopѹ de, saѹ foлositopѹ ла toпipe de metaле; însѹшitѹ toпitopѹлѹї de metaле. [ші

Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, toпitѹ, saѹ de toпit (ка metaлѹ); konstpѹitѹ, topnatѹ din metaлѹ toпitѹ. [din

Χωνεύω, viit: εύσω, toneskă, topnă metală, konstrăiă ceva din metală tonită. [din

Χώνη (ἡ), în întrăn: în locă de χοάνη, tonitoare de metale; (mai des) nîlnie (de topnat lăkăide).

Χώνῆρ, noet: în kontrak:) în locă de καὶ ὁ ἀνήρ.

Χωνίον (τὸ), dim: al lui χῶνος, nîlnioară.

Χώννυμι, viit: -χώσω, prel: ἐχώννυον mi ἔχουν, inf: χωννύναι mi χοῦν; nas: tpe: de kă: κέχωσμαι, mi nex: ἐχώσθην) grămădeskă ăndeva pămîntă, ămplă ună locă kă pămîntă, fakă mală saă movilă (de tăpie, saă mormîntă, mi ul:); îngropă kă pămîntă mi ul: «Χώσομέν σε τοῖς λίθοις». Apstf: «Τοὺς λιμένας ἔχωσαν». Esx: ună a sigurată kă malurî de tăpie. "Βάθος χῶσαι». Epd: «Τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω χῶσαι Κλεάδην». Ep: (mi kă ak: de sușt: din sine depin: ka xot:) «Χοῦσι χῶμα μέγα». Ep: (mi kă ak: kă prep: îndip:) «Χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε». Ep: «Χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν». Tăv: (mi nas:) «Μνῆμα πρὸ τοῦ ναοῦ κέχωσται Ἱππολύτου». Pară: (mi desupe neps:). «Ἐχωννύμεθα». Enrp: ni se formă mormîntul. [χόω din χόος -οῦς din χέω].

Χῶνον (τὸ), mi χῶνος (ὁ), (în kontrak:) în locă de χόανος -ανον, nîlnie, saă tonitoare.

Χώομαι, viit: -χώσομαι, (nex: ἐχωσάμην) nas: în locă de χολόομαι, mă nekăjeskă, mi se tărbură veninul, crainic fiorea în mine (kă cen: saă dat: înprevină mi fură prep:). «Χωσάμενοι περὶ βουσίν». Om: «Ἑτάρου χωόμενος». Om: «Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσσεται ἀνδρὶ χέρηϊ. Il: A· (mi kă ak: el:). «Μή μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα». Od: Ψ. «Χωόμενος κῆρ, saă kinuită θυμὸν, (φρένας, mi în dat: θυμῷ, φρεσὶν ἦσιν)». Om: [în afin: kă χολή].

Χώρα, ας (ἡ), = Χῶρος, locă (ce okupă cineva, saă ceva); nosiloc; (fir:) gradă, pîndă. «Ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ». Om: «Ἄψ ἐνὶ χώρῃ ἕζετο». Il: Ψ. «Τοῖς μὲν, ὅπου ἔτυχεν, ἕκαστον, καταβέβληται, τοῖς δέ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται». Ksn: «Στέγαις διεπέπρακτο καὶ χώραις πολλαῖς». Pl: era înpărțită în mulțe desupărțitură (anaptamente). «Χώραν μὴ λείπειν, ἣν ἄντις προσταχθῇ». Tăv: «Ἀπιέναι κατὰ χώραν, ἥπερ πρόσθεν εἶχε, τὸ στράτεύμα». Ksn: «Ἐμάχοντό τε, καὶ ἐν χώρᾳ ἔπιπτον». Ksn: «Ἔχειν («Μένειν, «Ἐᾶν) κατὰ χώραν». Iskr: Ksn: mi ul: a sta, a lăsa pe locă (kăm se află). «Οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει». Apstf: este turburatu, neliniștitu; (mi fir:). "Τῶν λοχαγῶν τοὺς κρατίστους εἰς τὰς τῶν τάξιαρχῶν χώρας ἐπαναβήσεσθαι». Ksn: «Τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες». Pl: Ios: giind, okupînd. «Χώρη ὀλίγη τελήθει τινός,,. Trn: nuginăă locă pinde, (ad:) este neînsemnată, nu l'aă în pîndul oamenilor. (mi kă cen: în locă de adv:) «Ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ ἐσόμεθα». Ksn: ka niște robi. «Ἐν χώρᾳ δέρματος». Grg: în locă de pîele. «Ἐν πατρὸς χώρᾳ αὐτῷ γεγονώς». End: giindă 'i locă de tatu. 2) pașește, pămîntă (prinț: vină de lukrat); okolă, konpinsă de locă, provinție, ginută, statu; (une-ori) ogarină; saă ogaru, (în deosebire de orașă). «Εἰς τίν' ᾤχετο χώραν»; Tkr: «Καλοῦσι δὲ Ἀττικὴν τὴν χώραν». Pavs: «Ὅσοι δὲ αὐτῶν ἐβούλοντο οἰκεῖν παρ' αὐτῷ, τούτοις δὲ χώραν καὶ οἴκους ἔδωκε». Ksn: «Λεπτόγεως καὶ ψαφαρὰ χώρα,,. Tfp: «Ἄλλα ἐν ἄλλαις εὐθηνεῖ χώραις,,. Apst: "Φυλάσσοντες κατὰ τὴν χώραν,,. Ksn: "Τὴν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει,,. Ksn: "Ἐν χώρᾳ κοιταῖον γίνεσθαι,,. Dm: a mînea afară din orașă, la ogaru. "Ἀνθρώπου τινος πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα,,. Skp:

Χωράρχης, ου (ὁ), stăpînitoră, guvernătoră de ună locă, ginută, saă statu. [χώρα, ἄρχω].

Χωράσμιος (ὁ), venină, lokuitoră de locă aproiată.

Χώραυλος (ὁ, ἡ), lokuitoră de ogaru. [χώρα, αὐλή].

Χωράφιον (τὸ), dim: al lui χωρίον, pămînțel, ogărinioară. [de unde

Χωραφιαῖος, α, ον, mică, de nuginu întindere. "Ἀγρὸς —,,. Gls:

Χωρεπίσκοπος (ὁ), inspectoră, eforă (lucrătoră aminte) al ogării. || (Bisep:) lokuitoră de episkopă (în sate). [χώρα, ἐπίσκοπος].

Χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mi (At:) -ήσομαι, (noet:) fakă locă, mă dau la o parte, mă trag în lature. "Ἐχώρησαν πάλιν αὖτις,,. Om: s'aă petras. "Γαῖα ἔνερθεν χώρησε». Om: Imn: s'a kufundat. (mi kă cen:) "Νεῶν, saă (kă prep:) "Ἀπὸ νεῶν ἐχώρησαν,,. Om: (mi kă dat: nepin:) "Οὐδ' ἄν Ἀχιλλῆϊ χωρήσειεν,,. Om: 2) (maĭdes) apucă locă, mergă înainte (prop: mi fir:); isbusteskă, ajungă la skopă; (desupe monete) trecă; (desupe veste, saă famă) mă pesupîndeskă; (desupe proorocii) esă, mă împlineskă. "Χώρει σὺ δεῦρο,,. Esp: "Κατὰ γῆν χωρήσαντες,,. Tăv: "Χωρεῖν ὁμόσε

τοῖς πολεμίοις (ші fir: τοῖς παροῦσι),,. Лкs: «Διὰ μάχης ("Δὶ ὅπλων) χωρεῖν,,. Лкs: а ажѕнце ла... «Εἴ τινές που διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν». Тѕч: «Πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν». Тѕч: (ші despre neînsѕf:) «Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαὶ». Еѕр: «Ἡ νὺξ ἐχώρει». Esхл: «Οὐ χωρεῖ τοὔργον». Apstf: nѕ merце înainte. "Καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακὸν„. Apstf: "Χωρεῖ τὸ νόμισμα„. Лкs: treче. «Ὁμολογουμένως ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ». Ksn: «Οἱ τόκοι χωροῦσιν». Apstf: dobînzele mepr. «Τὰ τῆς δαπάνης χωρεῖ». Ksn: «Φάτις κεχωρήκεε». Ep: se pesпîndise. «Κλαυθμὸς χωρεῖ διὰ πάντων». Пл: 'ĭ a апѕкat пе toцĭ. «Τῶν λογίων ἔνια κεχώρηκε». Ep: s'aѕ înплinit, s'aѕ isbîndit (ворвеле, віселе). «Πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχέως». Ep: «Καὶ σφιν χωρήσειν τὰ βούλονται». Ep: o sъ 'шĭ nemepĭaskъ воinцеле. «Χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου». Ep: dѕпе че i s'a вродit віне ачeasta. (ші кѕ преп:) «Εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ». Sкр: «Εἰς τοῦτο ἐχώρησεν ἡ ἄγαν εὔνοια». Паѕs: ла ачeasta a ажѕns. 3) (прin întind:) копрinzѕ, sîntѕ înкъпъторѕ, saѕ înкапѕ în sinemĭ; (ші fir:) sîntѕ destoĭnikѕ, почĭѕ; (прin întind:) прічепѕ, saѕ почĭѕ înцелеце; (în a treĭa перs:) este кѕ пѕtinцъ, ='Εγχωρεῖ. «Ξέστας τριάκοντα λάγυνος ὅδε χωρεῖ». Епгр: «Κρητὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους». Ep: «Οὐκ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις». Тѕч: (ші ел:) «Ὅταν μηκέτι χωρῇ (se înц: ὁ τόπος)». Apst: кînd nѕmaĭ este локѕ, saѕ nѕ este кѕ пѕtinцъ; (ші fir:) «Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον». Sкр: nѕ sînt în stape de a'л прічепе, nѕ 'л înцелег. «Ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρουν». Ap: (ші кѕ inf:) «Οὐ γὰρ οἱ χωρεῖ περιλαβεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ κάλαμος διείρει». Елі: «Οὐχ ἱκανῶς νοῆσαι χωροῦμεν». D. Ареопац: [χῶρος]. [de ѕnde

Χώρημα (τὸ), локѕ de a înкъпеа чева. [ші

Χώρησις, εως (ἡ), înкъпере, a înкъпеа.

Χωρήτης, ου (ὁ), =Χωρίτης.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, (кѕ цen:) înкъпъторѕ, saѕ капавілѕ de a копрinde în sine чева. [ші

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, înкъпѕtѕ, de înкъпѕt; (ші fir:) de прічепѕt, de копрins în minte, de înцелes. [χωρέω].

Χῶρι, adв; поet: în локѕ de χωρὶς.

Χωριάζω, віit: -άσω, (рар) trъĭeskѕ п'în sate, ла царъ. [χωρίον].

Χωριαμὸς (ὁ), грam: în локѕ de φωριαμὸς.

Χωρίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ χωρίον, = Χωράφιον.

Χωρίζω, віit: -ίσω, [χωρὶς] despарцѕ, depъrtezѕ, deoseвeskѕ. || (пas:) amѕ deoseвіре. "Κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι„. Ep: 2) ашezѕ пе чіnева în вре ѕnѕ локѕ ѕndeва. "Τὰν δὲ (δευτέραν τάξιν) ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι„. Ksn: [χώρα].

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, греш: saѕ înd: în локѕ de χωρητικὸς. [χώρα].

Χωρίον (τὸ), dѕпе tinѕ nѕmaĭ dim: ал лѕĭ χῶρος ші χώρα, локѕ; (пъrtik:) posiцie întъritъ, четъцѕĭe; saѕ (maĭ de mѕлte-орĭ îm:) цapine, пъmîntѕрĭ, moшiĭ; (fir:) înкъпъчĭѕnea ѕneĭ цeometp: firѕpe; (грam:) вѕкatъ dintp'ѕnѕ skpisѕ de aѕторѕ, Fpanц:) пasажѕ. "Κατὰ τόδε τὸ χωρίον μάλιστα δῆλον, ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεα ἐστὶ„. Ep: «Ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς». Лѕч:

Χωριονόμος (ὁ, ἡ), кѕmпъръторѕ de moшiĭ вîndѕte прin лічitaцie; (dѕпе алцiĭ) пръdъторѕ de moшie, saѕ satѕ. [χωρίον, νέμω].

Χωρὶς, [χῶρος] deoseвit, despърцit; (кѕ цen:) fъръ; (ѕne-орĭ) depapte; înпреѕnъ кѕ ἤ ші алте пaртік:) afaръ de... "Διακαθίσας τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς τεχνίτας χωρὶς ἑκατέρους». Ksn: "Χωρὶς γενόμενοι„. Ksn: «Ὅτε χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων». Ksn: "Χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν„. Еѕр: depapte de окiĭ meĭ. "Χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν„. Sкр: "Χωρὶς δὲ τούτων„. Iskp: afaръ de ачestea. "Χωρὶς τῶν εἰρημένων„. Apst: (ші înпреѕnъ кѕ ἤ, ші чл:). "Λέβητας κρητῆρσι προσεικέλους, χωρὶς ἤ ὅτι πολλῷ μείζονας„. Ep: "Τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν ἀναθήματα, χωρὶς ὅ, τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ ἄλλα πάντα ἐσθέντες„ Ep: "Χωρὶς ἂν μὴ Γαλατικὸς ᾖ πόλεμος„. Пл: (ші кѕ преп: saѕ în парал:) "Χωρὶς ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ κεφαλαὶ„. Паѕs: (ші simп:) "Χωρὶς τοίνυν„. Fiл: dѕпе toate.

Χώρισις, εως (ἡ), despърцipe, deoseвіре. [ші

Χωρισμὸς (ὁ), =Χώρισις; depъrtape, пѕрчedepe. [ші

Χωριστὴς, οῦ (ὁ), despърцitорѕ, ші чл:.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, despърцitѕ, deoseвitѕ; saѕ de despърцit, de deoseвit. [χωρίζω].

Χωρίτης, ου (ὁ), цъpanѕ, sъteanѕ. [χώρα, χωρίον]. [de ѕnde

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, църъneskѕ. [de ѕnde

Χωριτικῶς, adв: църъneшte.

Χωρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ χωρίτης, цъpankъ.

Χωροβατέω -ῶ, biit: -ήσω, Skp: (кȣ ак:) ȣмблȣ, околеskȣ̆, петрекȣ̆, saȣ̆ мъsȣрȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆. [dĭn

Χωροβάτης, ου (ὁ), idpaȣлікȣл instpȣmîntȣ̆, прin каре se netezesк, se потрівеsк шеsȣріле, кȣмпънъ de апъ, (Fpanц:) nівелъ.

Χωρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, deskpiȣ̆ кȣ amъpȣntȣл ȣnȣ̆ локȣ̆ кȣ челе deп' înпрежȣрȣл sъȣ̆. [ші

Χωρογραφία (ἡ), amъpȣntъ deskpiepe de ȣnȣл saȣ̆ felȣpite локȣрĭ кȣ челе deп' înпрежȣрȣл лор. [ші

Χωρογραφικὸς ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла deskpiepe amъpȣntъ de локȣрĭ кȣ челе deп' înпрежȣрȣл лор. [din

Χωρογράφος (ὁ), deskpiitopȣ̆ de ȣnȣл saȣ̆ maĭ мȣлте локȣрĭ în toate amъpȣnteле ші кȣ челе deп' înпрежȣрȣл лор. [χῶρος, γράφω].

Χωροθεσία (ἡ), nosiцie, sitȣaцie de ȣnȣ̆ локȣ̆. [χῶρος, θέσις].

Χωρομετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsȣрȣ̆ цеографічеште о царъ. [ші

Χωρομετρία (ἡ), mъsȣpape цеографікъ а ȣneĭ църĭ. [χῶρος, μέτρον].

Χωρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, înпарцȣ̆ о царъ întpe клерȣхĭ, saȣ̆ колоnistĭ. [ші

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de înпърцipe de пъmîntȣ̆. «Νόμος —». D: Ал: леце desпре înпърцipe de пъmîntȣрĭ, (Fpanz:) loi agraire. (χῶρος, νομή].

Χῶρος (ὁ), [în afin: кȣ χορός] локȣ̆, nosiцie, distanцъ; (în Ksn:) пъmîntȣ̆ de кȣлtiвat, цapinъ; царъ. «Πολὺν ἐπελάμβανε χῶρον». Ткр: «Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ». Ткр: «Εἰς ἕνα χωρον τὰν ἀγέλαν συνάγαγον». Ткр: «Τίνων ὅδε χῶρος»; Ткр: «Πόδες δὲ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρῳ, ἀλλ' ... ὅπη φορέῃσι θάλασσα». Кал: «Οὐδέποτέ με εἴα ὁ πατὴρ χῶρον ἐξειργασμένον ὠνεῖσθαι, ἀλλ' ὅστις ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος εἴη». Ksn: "Φέρων ἀπὸ τοῦ χώρου, ἤν τι δεώμεθα εἰς ἄστυ». Ksn:

Χωροφιλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Φιλοχωρέω, петрекȣ̆ обічnȣit ші кȣ плъчере întp' ȣnȣ̆ локȣ̆. «Εἰ ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ». Antf: [ші

Χωροφιλία (ἡ), =Φιλοχωρία. [χῶρος, φίλος].

Χωροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ̆ de вре ȣnȣ̆ локȣ̆ saȣ̆ de царъ. [χῶρος, φύλαξ].

Χώς, saȣ̆ Χὼς, поет: (în контрак:) în локȣ̆ de καὶ ὡς.

Χῶς, Dop: поет: (în контрак:) în локȣ̆ de καὶ ὅς.

Χῶς, Χῶ (ὁ), Dop: în локȣ̆ de χοῦς. || (ла Арцienĭ) контрівȣцie (Тȣрч: pefenea) ла оsпъцȣ̆, =Συμβολή.

Χώσατο, поет: în локȣ̆ de ἐχώσατο, 3: sinг: пеps: de nex: 1: ал лȣĭ Χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: de партч: ал лȣĭ χώννυμι.

Χῶσις, εως (ἡ), гръmъdipe de пъmîntȣ̆, ȣmплере de ȣnȣ̆ локȣ̆ кȣ пъmîntȣ̆; konstpȣipe de малȣ̆ апъръtopȣ̆, ші чл:; (прin întind:=Χῶμα, малȣ̆ de апъpape (Тȣрч: metepezȣ̆), ші чл: [ші

Χῶσμα (τὸ), гл: saȣ̆ pap în локȣ̆ de χῶμα.

Χώσομαι, поет: biit: ал лȣĭ χώομαι.

Χῶσους, поет: (în întpȣn:) în локȣ̆ de καὶ ὅσους.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, fopmatȣ̆ din, saȣ̆ ȣmплȣtȣ̆ кȣ гръmadъ de пъmîntȣ̆. «Τάφος—». Еȣр: «Ἀτραπὸς —» Лік: [ші

Χωστρὶς, ίδος (ἡ), «Χελώνη—». ȣnȣ̆ felȣ̆ de машinъ pesбоїaskъ, sȣвt каре лȣкреazъ чеĭ че ȣmплȣ кȣ пъmîntȣ̆ шанцȣріле, ші чл: [χώννυμι].

Χώσω, biit: ал лȣĭ χώννυμι.

Χῶταν, Dop: поет: (în întpȣn:) în локȣ̆ de καὶ ὅταν.

Χῶτι, Dop: поет: (în întpȣn:) în локȣ̆ de καὶ ὅτι.

Χώω, neîntp:, вezĭ χώομαι.

Ψ.

Ψ, ψ, ψĭ (τὸ), Psi, пedекл: a doъ-zeчi ші tpeiлea лiтеръ a Еленікȣлȣĭ алfaвetȣ̆. || (aptm:) ψ', шапte sȣte (700), saȣ̆ ал шапte sȣteлea; ші ψ, шапte sȣte de miĭ. (700,000).

Ψάγδας, ανος, ші Ψάγδας, saȣ̆ Ψάγδης, ου (ὁ), ші Ψαγδὰς (ἡ), [Еціпt:] ȣnȣ̆ felȣ̆ de mipeasmъ, (алt:) σάγδας.

Ψαδαρὸς, ὰ, ὸν, = Ψαθυρός.

Ψαθάλλω, biit: -αλῶ, (nex: ἐψάθηλα) atinгȣ̆ пе d'asȣпpa, піпъĭȣ̆, mînгîĭȣ̆ кȣ mîna. [ψάω].

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, =Ψαφαρός.

Ψαθύριον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de лалanгitъ sȣвцipe, пръжitъ ȣskat, ші (прin ȣpm:) fpaцedъ, fъpîmiчĭoasъ. (вezĭ ші καπύριον). [ψαθυρὸς]. [de ȣnde

Ψάθυρμα (τὸ), fъpîmitȣpъ de (пречеd:) лалanгitъ.

Ψαθυρόομαι οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ ȣsȣкȣ̆ în пръжipe; saȣ̆ mъ fъpîmiчezȣ̆ (ка лалanгita ψαθύριον); (în цen:) mъ stpikȣ̆,

mъ прълъdeskъ. «Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐψαθυρώθη» Skp: (bezï mi kapurъsмai). [ψαθυρός].

Ψαθυροπώλης, ου (ὁ), bînzъtorъ de lalaurite. [ψαθύριον, πώλης].

Ψαθυρὸς, ὰ, ὸν, fъrîmiчosъ; (prin ърm:) ssъqipe; ъskatъ; fpaqedъ; slavъ; (în qen:) sipikatъ. [ψάω]. [de snde

Ψαθυρότης (ἡ), fъrîmiчînne, fръqezime, ъskъчînne, neqenenie, neelastivitate.

Ψαιδρὸς, ὰ, ον, гls: în локъ de Ψεδνός.

Ψαικάζω, biit: -άσω, гls: în локъ de ψακάζω.

Ψαίκαλον (τὸ), гls: în локъ de Ψάκαλον.

Ψαικὰς, άδος (ἡ), гls: în локъ de ψακάς.

Ψαινύζω, biit: -ύσω, = Ψαινύσσω. [de snde

Ψαίνυθος (ὁ, ἡ), noct: = Ψυδνὸς, amъqitorъ, viklean; nestatornikъ, skimbъчiosъ în vorba sa.

Ψαίνυσμα (τὸ), гls: în локъ de ψαῖσμα.

Ψαινύσσω (ττω), biit: ύσω, = Ριπίζω, bîntorъ.

Ψαίρω, [ψάω] biit: ψαρῶ, nex: ἔψηρα) pazъ, saъ grekъ aшърел ne d' asърa. «Οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς οἰωνός». Esxл: 2) (nesir: saъ el:) mъ kletinъ, mъ legъnъ învetinel (de bîntъ); (prin ърm:) monteskъ; (desupe fpъnze) fръmъtezъ. «Αιγὺ ψαίρει πίτυς». Лъч:

Ψαῖσμα (τὸ), [ψαίω] = Ψῆγμα.

Ψαιστίον (τὸ), dim: ал лъї ψαιστὸν.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, grekatъ, tъїatъ mърnt. «Ψαιστὴ μάζα, mi (ka ssъst:) «Ψαιστὸς (se înц: πλακοῦς), mi «Ψαιστὸν (se înц: πέμμα)». snъ felъ de prъжiкъr fъrîmiчoasъ, grekъцele. (bezï mi θρυμματὶς). [mi

Ψαίστωρ, ορος (ὁ), noct: grekъtorъ ямор (miergъtorъ). «Σπόγγος —». Engr: [din

Ψαίω, [ψάω] biit: ψαίσω, (nas: tpe: de ka: ἔψαισμαι, nex: nas: ἐψαίσθην) grekъ ямор, miergъ. 2) taїъ mърnt, tokъ, fъrîmiчezъ.

Ψακάδιον (τὸ), dim: ал лъї ψακὰς, pikътърь, stponitъръ de плоае.

Ψακάζω, biit: -άσω, ъърezъ de плоае; (nesir: saъ miж: de sine nas:) pikъ. «Αὐχνος ψακαζόμενος„. Apst: [ψακάς].

Ψάκαλον (το), mi Ψάκαλος (ὁ), [ψακὰς] ъъїъ de bitъ. (bezï mi δρόσος).

Ψακαλοῦχος (ὁ, ἡ), kape ape пъї. [ψάκαλον, ἔχω).

Ψακὰς, άδος (ἡ), mърnitъ ъъкъцікъ, fъrîmitъръ «Ἄμμου —». Engr: = Ψῆγμα; (partik: mi oviч:) pikъъръ de poъ, saъ ъъръ, stponitъръ de плоае. «Ὑσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι». Ep: (prin întind:) pikъ, pimikъ. «Ἀργυρίου οὐδὲ ψακάς». Apstf: [ψάω].

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, [ψακάζω] = Στακτὸς. "Μύρον —». At:

Ψάκελον (τὸ), mi Ψάκελος (ὁ), noct: Ion: în локъ de ψάκαλον, -λος

Ψακτὴρ (ὁ) Dor: în локъ de ψηκτήρ

Ψάλαγμα (τὸ), [ψαλάσσω] = Ψηλάφημα.

Ψαλάκανθα, ης (ἡ), snъ felъ de планtъ mitолоцікъ. [ψάλλω, ἄκανθα].

Ψαλακτὸς, ὴ, όν, = Ψηλαφητός. [din

Ψαλάσσω, biit: -άξω, [în afin: ka ψάλλω] atingъ penetat, ninъind пъїъ în mишкаре. «Νευρὰν —». Лік:

Ψαλίδιον (τὸ), dim: ал лъї ψαλίς, forfiчеле.

Ψαλιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ saъ formъ de foapfекъ. [ψαλὶς, εἶδος].

Ψαλιδόστομος (ὁ, ἡ), чел ka foapfече ла гъръ (ka ракъл). [ψαλὶς, στόμα].

Ψαλιδόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ чева în formъ de foapfекъ. [ψαλὶς]. [de snde

Ψαλίδωμα (τὸ), forfекоазъ konstрякцie (de zidъ). [mi

Ψαλιδωτὸς, ὴ, όν, fъkstъ în formъ de foapfекъ; волtitъ.

Ψαλίζω, biit: -ίσω, foapfекъ, taїъ, кроїeskъ ka foapfекъ. 2) înкрячiшezъ în formъ de foapfекъ. "Ἕνια ψαλίζεται πρὸς ἄλληλα». Apst: [mi

Ψάλλιον (τὸ), лъпцягал fîлaлї de ssat falкъ, (Franц:) gourmette; (în qen:) fîъ (pron: mi fir:); (în: în întind) legъtarї, ланцарї de vinovaцї (Esxл: Prometh=54). (se konf: ka ψέλλιον). [din

Ψαλὶς, ίδος (ἡ), [ψάω, ψάλλω] foapfекъ (kape seamъnъ maї mult ka клеште); (prin întind:) op че ape formъ de astfelъ de foapfекъ. (naptik: 2) înkeїetъpa, saъ arkал волції; (în qen:) волtъ, (alt:) ἀψίς. 3) anъdaкъ sstepanъ волtitъ. 4) arkъ formatъ de înkoвoїatъ linie; (prin întind:) їste mишкаре.

Ψαλιστὸς, ὴ, όν, tъїatъ, tansъ ka foapfекъ, forfекatъ. 2) = Ψαλιδωτός, волtitъ. [ψαλίζω].

Ψάλλιον, грeш: în локъ de ψάλιον, saъ ψέλλιον.

Ψαλλιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъkstъ, ka sъ kinto, saъ din kintape (de kitaр, mi чл:) (enit: ал лъї Apxita). (kom: napodie a лъї μηρηγενής). [ψάλλω, γένος].

Ψάλλω, [ψάω] biit: ψαλῶ, (nex: ἔψηλα, tpe: de ka: ἔψαλκα, mi nas: ἔψαλμαι, mi чл:) (în qen:) atingъ, ninъїъ; (prinч:) anякînd ka deqeїeле tparъ, saъ întînzъ.

«Ψάλλ' ἔθειραν». Esхл: траце te de пърѫ; (ші пas:) «Σχοῖνος ψαλλομένη„. Епгр: аца dѫлгерілор, saѫ a tîmпларілор, прin каре înseamnъ dѫnцеле пе лемне; (партік:) трагѫ ші їаръші слобозѫ întinseле коарде але ѫnѫї mѫsік: înstр: (ка съ факъ sѫnetѫ), (ad:) kîntѫ кѫ децетеле (înпрot: de κρέκω) ла înкорdatѫ înstрѫmîntѫ, (Франц:) **toucher**, saѫ **pincer de la guitare**, ші чл:; (Sкр:) kîntѫ imnѫрї (кѫ dat:) în чinstea кѫїва. [de ѫnde

Ψάλμα (τὸ), kîntikѫ kîntatѫ кѫ kitapa, овїектѫ de kîntape; (Бisep:) = Ψαλμός, пsалmѫ. [de ѫnde

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, ал пsалmѫлѫї, saѫ atinгъторѫ de пsалmї. [de ѫnde

Ψαλμικῶς, adв: în felѫ de пsалmѫ, saѫ dѫпе пsалmѫ.

Ψαλμογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкріѫ, компѫїѫ пsалmї. [din

Ψαλμογράφος (ὁ), sкріitорѫ, компѫitорѫ de пsалmї. [ψαλμὸς, γράφω].

Ψαλμολογέω -ω, віit: -ήσω, zikѫ, posteskѫ пsалmї. [ші

Ψαλμολογία (ἡ), postipe de пsалmї прin граїѫ. [din

Ψαλμολόγος (ὁ, ἡ), postitорѫ, saѫ чititорѫ кѫ гласѫ (în аѫzѫ) de пsалmї. [ψαλμὸς, λέγω].

Ψαλμὸς (ὁ), = Ψάλσις, atinцере, saѫ трацере (de коарdъ), kîntape кѫ înкорdatѫ mѫsік: înstр:; (прin întind:) = Ψάλμα, kîntikѫ, imnѫ; (маї кѫ deoseвipe) «Ψαλμοί». пsалmiї лѫї Daвid. [ψάλλω].

Ψαλμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: їѫвitорѫ de kîntiче (din kitapъ, ші чл:). [ψαλμὸς, χαίρω].

Ψαλμῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, kîntѫ kîntiче, saѫ imnѫрї; (прinч:) kîntѫ кѫ kitapa. [ші

Ψαλμῳδία (ἡ), kîntape de kîntiче, saѫ imnѫрї, (прinч:) din kitapъ. [din

Ψαλμῳδὸς (ὁ), kîntъторѫ de пsалmї, saѫ imnѫрї, kîntiче de лаѫdъ; (прinч:) kitapistѫ. [ψαλμός, ᾠδή].

Ψάλσις, εως (ἡ), atinцере (прinч: de коарde), kîntape din kitapъ. [ші

Ψαλτὴρ (ὁ), поet: în локѫ de ψάλτης. 2) = кѫ ...

Ψαλτήριον (τὸ), ѫnѫ шѫsікалѫ înstрѫmîntѫ de zeче коарde, арпъ (вezї ші μάγαδις, ші νάβλα). 2) (Бisep:) пsалtipie, картеа пsалmілор лѫї Daвid. [ші

Ψάλτης, ου (ὁ), kîntъторѫ прin atinцереа децетелор кѫ înкорdatѫ înstрѫmîntѫ, kitaptstѫ, saѫ арпistѫ, ші чл: 2) (Бisep:) kîntърецѫ, mѫsікѫ. [ші

Ψάλτιγξ, ιγγος (ἡ), = Ψαλτήριον, арпъ. [ші

Ψαλτικός, ἡ, ὸν, atinгъторѫ de, saѫ îndemînatikѫ ла kîntъреціе. [ші

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, de kîntat din (saѫ ка din) kitapъ; fъкѫtѫ, ка съ se kînte. [ψάλλω].

Ψάλτρια (ἡ), fem: ал лѫї ψάλτης, kitapistъ; kîntъреацъ.

Ψαλτῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ψαλμῳδέω. [ψαλτῳδὸς]. [de ѫnde

Ψαλτῴδημα (τὸ), kîntikѫ de kîntat, пsалmѫ.

Ψαλτῳδία (ἡ), = Ψαλμῳδία. [din

Ψαλτῳδὸς, (ὁ), = Ψαλμῳδός [ψαλμός, ᾠδή].

Ψάλυξ, υγος (ἡ), sкînteїe; (прin întind:) пъртічікъ de вре о matepie apzoasъ, каре se înaлцъ în аерѫ апрinsъ, ші îndatъ se stînцe. || (îm:) «Ψάλυγες», ѫnѫ felѫ de flѫtѫрї; (fir:) oamenї молічїошї, afemeїацї.

Ψαμαθηδὸν, adв: поet: ка nisinѫл мъріі, în кіпѫ de nisinѫ. [ші

Ψαμαθηΐς, ίδος (ἡ), поet: тръitoape, saѫ aflъtoape în nisinѫ. [ші

Ψαμαθία (ἡ), гls: малѫ, saѫ църmѫ de шape nisinosѫ. [ші

Ψαμαθὶς, ίδος (ἡ), ѫnѫ felѫ de пеште, че se хръпеште, saѫ stъ askѫnsѫ în nisinѫ, (алt:) ὕς. [din

Ψάμαθος (ἡ), = Ψάμμος, nisinѫ; малѫ, църmѫ de mape. [de ѫnde

Ψαμαθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ψαμμώδης, nisinosѫ. [ші

Ψαμαθὼν, ῶνος (ὁ), локѫ, ѫnde stъ mѫлtѫ nisinѫ гръmъditѫ.

Ψάμμα (ἁ), Dop: în локѫ de ψάμμη.

Ψαμμάγεως, греш. în локѫ de ψαμμόγεως.

Ψαμμακοσιογάργαρα, ком: mѫлцime пеnѫmъратъ. [ψαμμακόσιοι, γάργαρα].

Ψαμμακόσιοι, αι, α, пеnѫmъраці ка nisinѫл mъріі. (în imit: лѫї ἐννεακόσιοι, ші чл:). [din

Ψάμμη (ἡ), pap în локѫ de ψάμμος. [de ѫnde

Ψαμμίζω, віit: -ίσω, акоперѫ кѫ (вîрѫ în) nisinѫ; (прinч:) вîndекѫ прin ψαμμοχωσία (вezї ziч:). [ші

Ψάμμινος, η, ον, компѫsѫ din nisinѫ. «Ὄρος —». Ep: [ші

Ψαμμίον (τὸ), гръѫнцѫ de nisinѫ. [ші

Ψάμμιος, α, ον, поet: = Ψαμμίτης (în Esхл:), de о потрівъ ла пѫmъръ кѫ nisinѫл, пеnѫmъратѫ.

Ψαμμισμὸς (ὁ), = Ψαμμοχωσία. [ψαμμίζω].

Ψαμμίτης, ου (ὁ), ші Ψαμμῖτις, ιδος (ἡ), ал nisinѫлѫї; saѫ тръїторѫ, петрекъторѫ овічнѫit în nisinѫ. [ψάμμος].

Ψαμμόγεως (ὁ, ἡ), чел кȣ nisiпosȣ пъmîntȣ. [ψάμμος, γέα].

Ψαμμοδύτης, ου (ὁ), = Ἀμμοδύτης. ‖ (sȣвst:) ȣnȣ felȣ de шарпе. 2) =Ψαμμαθὶς, ȣne felȣ de пеште. [ψάμμος, δύομαι].

Ψαμμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de nisiпȣ. [ψάμμος, εἶδος].

Ψαμμοκόσιοι, αι, α,=(saȣ греш: în локȣ de) Ψαμμακόσιοι.

Ψάμμος (ἡ, ші pap ὁ), [ψάω]=Ἄμμος, nisiпȣ. (къ se skpia ші ψάμος, de ȣnde ψάμαθος, doвadъ este Σάμος).

Ψαμμοχωσία (ἡ), вîpîpe, înгропаре în nisiпȣ; (прinч:) ваїе de nisiпȣ, miжлокȣ de леакȣ. [ψάμμος, χῶσις].

Ψαμμώδης, εος (ὁ, ἡ), nisiпosȣ, плinȣ de, saȣ asemenea кȣ nisiпȣ. [ші

Ψαμμωτὸς, ὴ, όν, amestekatȣ кȣ, saȣ fъкȣtȣ din nisiпȣ, =Ψηφωτός. «Κόσμος —». Skp: (Sipax: KB'. 17) = Ψηφοθέτημα, (Fpanц:) mosaique, mozaikȣ. [ψάμμος].

Ψανός, ά, όν, Dop: în локȣ de ψηνός

Ψὰρ, ψαρός (ὁ), ȣnȣ felȣ de пasъpe, граȣрȣ (вezї ші ψάρος).

Ψαρός, ὰ, όν, sȣрȣ, пestpiцȣ. Ἵππος —». Apstf: [ші

Ψάρος (ὁ), = Ψάρ. «Ὁ δὲ ψάρος ἐστι ποικίλος, μέγεθος δέ ἡλίκον κόττυφος„. Apstf:

Ψαυκροπόδης, ου (ὁ), [ші

Ψαυκρόπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de ταχύπους. [ψαυκρός, ποῦς].

Ψαυκρός, ά, όν, гль: =Σαυκρὸς, sȣвцipe; (прin întind:) ȣшорȣ.

Ψαῦσις, εως (ἡ), atinцepe (кȣ къпътîїеле deцeтелор), пiпъipe. [ші

Ψαῦσμα (τὸ), пiпъitȣръ; лȣкрȣ пiпъitȣ. 2)= Ψαῦσις. [ші

Ψαυστός, ὴ, όν, пiпъitȣ, saȣ de пiпъit, прiimitopȣ de пiпъipe.

Ψαύω, [ψάω] вiit: -ψαύσω, (пas: tpe: de кȣ: ἔψαυσμαι) atinгȣ кȣ mîna, пîпъїȣ; (прin întind:) ажȣnгȣ; mъ апропiȣ. (обiч: кȣ цen:) «Ποσὶ ψαύειν γαίης». Om: Imn: «Τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε». Ep: (ші кȣ dat: sinг: поet: înц: цen:). "Ψαῦον κόρυθες (se înц: ἀλλήλων) φάλοισιν». Om: (ші кȣ ак: pap:). «Ὡς δή με φέρων ἐν ὤμοις ψαύει χερσί». Sof: (ші fir:). «Ψαύων τόν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις„. Sof: atinгînd, mîniind кȣ sȣпъръtoape ворве пе Dȣmnezeȣ. Ψαύειν τῆς ἀληθείας„. Плт: a se апропiа преа mȣлт. (ші miж:) «Κεφαλῆς ψαύεται (ὁ οἶνος)». Dskp: вate ла капȣ. (ші пas:) «Ψαυσθεῖσα κνησμοὺς ἐργάζεται». Лкs: atinгîndȣ se faчe mînкъpime.

Ψάφαξ, ακος (ὁ), Еол: ші Dop: în локȣ de ψῆφος, пїetpiчiкъ.

Ψαφαρία (ἡ), = Ψαθυρότης, ȣsкъчїȣne; (прin întind:) пȣлвере, прafȣ; пекȣръцie. [ші

Ψαφαρίτης, ου (ὁ), ші Ψαφαρῖτις, ιδος (ἡ), поet: în локȣ de ψαφαρὸς. «Ῥύπος —» Епгр: [ψαφαρὸς].

Ψαφαρόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), = Ψαφαρότριχος

Ψαφαρὸς, ὰ, ὸν, [ψάω] = Ψαθυρὸς, sȣвцipe, fpaцedȣ, шȣвpedȣ; aспрȣ ла пiпъitȣ, saȣ ла гȣstȣ; ȣsкatȣ; amapȣ; пe-кȣpatȣ (Тȣрч: mȣpdapȣ); вештedȣ, stpiкatȣ.

Ψαφαρότριχος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ пърȣ aспрȣ, soїosȣ, saȣ sȣвцipe. [ψαφαρὸς, θρίξ].

Ψαφαρόχροος -ους, [ψαφαρὸς, χρόα] ші

Ψαφαρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: [ψαφαρὸς, χρὼς] чел кȣ пїеле aспръ, ȣsкatъ, saȣ soїoasъ.

Ψαφερὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локȣ de ψαφαρὸς.

Ψάφιγξ, ιγγος (ά), Dop: în локȣ de ψηφὶς, ші

Ψᾶφος (ά), Dop: în локȣ de ψῆφος.

Ψάω, [în afin: кȣ ξέω] -ῶ, ᾷς, ᾷ, At: ῇς, ῇ, вiit: ψήσω, (întpeв: прinч: în комп:) ръzȣїȣ, fpeкȣ; шtepгȣ, кȣръцȣ ръzînd; netezeskȣ; fъpîmiчeskȣ, faкȣ прafȣ (fъpîmitȣpї), stpiкȣ. ‖ (nestpъm:) mъ pozȣ, mъ toчeskȣ, mъ toпeskȣ, mъ faкȣ прafȣ. «Ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει καὶ ψῇ (τὸ ἔριον)». Sof:

Ψὲ, Dop: în локȣ de σφὲ, saȣ σφᾶς, ак: înd: saȣ îm: ал пропȣm: de a tpeia пeps: ὅς.

Ψέγιος, α, ον, поet: = Ψογερὸς. [ші

Ψέγμα (τὸ), miжлокȣ, saȣ обїeктȣ de хȣлъ, de дожапъ; поnosȣ (пatъ). [din

Ψέγω, [ψάω] вiit: ψέξω, (tpe: de кȣ: ἔψογα, ші пas: ἔψεγμαι, ші чл:) хȣлeskȣ, ворвeskȣ de ръȣ. «Ὅταν τις ψέγῃ, ἢ ἐπαινῇ τὸν ἐναντίως ἔχοντα». Плт:

Ψεδνοκάρηνος (ὁ, ἡ), поet: плешȣвȣ ла капȣ. [ψεδνὸς, κάρηνον].

Ψεδνὸς, ὴ, ὸν, поet: [ψάω] sȣвцipe, papȣ; (пaptiк:) papȣ în пърȣ, sпînȣ. (вezї ші ψιλός). [de ȣnde

Ψεδνότης (ἡ), ръpime (прinч:) de перiї къпȣлȣї. (вezї ші ψιλότης). [ші

Ψεδνόω -ῶ, вiit: -ώσω, ръpeskȣ пе чiнева în пърȣл капȣлȣї, =Ψιλόω.

Ψεδυρός, ὰ, όν, поet: în локȣ de ψίθυρος, minчinosȣ, вiклeanȣ, înшелъtopȣ.

Ψειὰ (ἡ), гль: = Ψιά.

Ψεκάδιον (τό), = Ψακάδιον.

Ψεκάζω, Ψεκὰς, în локȣ de ψακάζω, ψακάς.

Ψεκτέος, α, ον, пosit: ал лȣї ψέγω.

*

Ψέκτης, ου (ὁ), хѫлitорѫ, ворвitорѫ de ръѫ de toцĭ, saѫ toate. [ψέγω]. [de ѫnde

Ψεκτικός, ή, όν, кѫвenitѫ, saѫ аплекatѫ ла хѫлiре, saѫ ворвiре de ръѫ. [de ѫnde

Ψεκτικῶς, adв: în кiпѫ, saѫ stiлѫ de хѫлiре, saѫ ворвiре de ръѫ.

Ψεκτός, ὴ, όν, хѫлitѫ, saѫ вреdnikѫ de хѫлit; (adв:) -κτῶς, în кiпѫ de хѫлit. [ψέγω].

Ψέλιον (τό), поеt: în локѫ de ψέλλιον, saѫ ψάλιον.

Ψελιοφόρος (ὁ, ἡ), =Ψελλιοφόρος.

Ψελιόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: înпресорѫ кѫ, saѫ ка кѫ верiгъ; saѫ înконжѫрѫ гîтѫл кѫ ланцѫ saѫ гĭорdanѫ, saѫ mîĭнеле кѫ бръцърĭ [ψέλιον].

Ψελλίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, ворвeskѫ пелtiк (вezĭ ші τραυλίζω), гîнгъвeskѫ; (fir:) sîntѫ аплекatѫ în доъ пърцĭ. «Τὴν βάσιν ψελλίζεται». Елd: ѫтблъ шовъit ка deskeĭatѫ din шолdѫрĭ. «Ἔνια γὰρ ψελλίζεται τῶν ὄντων, και ἐπαμφοτερίζει». Apst: [ψελλός].

Ψέλλιον (τό), верiгъ de metaлѫ; (прiнч: ла îm:) бръцърĭ. (se конf: кѫ ψάλιον).

Ψελλιοποιός (ὁ), fъкъtорѫ de бръцърĭ. [ψέλλιον, ποιός].

Ψελλιοφόρος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорѫ de бръцърĭ. [ψέλλιον, φέρω].

Ψέλλισμα (τό), ворвъ пелtiкъ, saѫ гîнгъвitъ (ка de копiлѫ mikѫ). [ші

Ψελλισμός (ὁ), ворвiре пелtiкъ, saѫ гîнгавъ. [ψελλίζω].

Ψελλός, [ψάω] ὴ, όν, чел че ворвеште ка копiлѫл mikѫ (лазъ ѫнеле лiтере, saѫ пронѫнцъ пе σ ка θ); пелtiкѫ; saѫ гîнгавѫ (вezĭ ші τραυλός); (fir: desпре кѫвîntѫ) nedesлѫшitѫ, аневое de înцелes. [de ѫnde

Ψελλότης (ἡ), defeкiѫл лѫĭ ψελλός, пелtiчie, saѫ гîнгъвie.

Ψευδαγγελὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ἡ), minчinoasъ вeste. [din

Ψευδάγγελος (ὁ, ἡ), вestitорѫ de minчinoase штiрĭ. [ψεῦδος, ἄγγελος].

Ψευδαγνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ пребакѫ, къ nѫ штiѫ. [ψεῦδος, ἀγνοέω].

Ψευδάγχουσα, ης (ἡ), ѫnѫ feлѫ de плаnтъ, лiтва воѫлѫĭ minчinoasъ, (ad:) seлвatiкъ. [ψευδὴς, ἄγχουσα].

Ψευδάδελφος (ὁ, ἡ), minчinosѫ (пребъкѫtѫ de) fрate. [ψευδὴς, ἀδελφός].

Ψευδαλαζὼν, όνος (ὁ, ἡ), minчinosѫ ші fѫdѫлѫ. [ψευδὴς, ἀλαζών].

Ψευδαλέξανδρος (ὁ), minчinosѫ (în nѫмеле de) Алеksandрѫ. [ψευδὴς, Ἀλέξανδρος].

Ψευδαλέος, α, ον, ші

Ψευδάλιμος, η, ον, поеt: minчinos, пребъкѫtѫ, плъsmѫitѫ, înшелъtорѫ. [ψεῦδος].

Ψευδαμάμαξυς, υος (ὁ), ком: în локѫ de ψεύστης, minчinosѫ; fanfaронѫ, înшелъtорѫ, шарлatanѫ; (dѫпе ziч:) minчinoasъ вiцъ. [ψευδὴς, ἀμάμαξυς]. (вezĭ шĭ ψευδατράφαξυς).

Ψευδάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), minчinosѫ бървatѫ. «Διόνυσος—„. Полien: [ψευδὴς, ἀνήρ].

Ψευδαπάτης, ου (ὁ), minчinosѫ ші înшелъtорѫ. [ψευδὴς, ἀπάτη].

Ψευδαπόστολος (ὁ), minчinosѫ апоstолѫ saѫ misionарѫ. [ψευδὴς, ἀπόστολος].

Ψευδαποφάσκων, οντος (ὁ), mînчinosѫ tъгъdѫitорѫ (ѫnѫ feлѫ de sofismъ), = Ψευδόμενος (λόγος). [ψευδὴς, ἀποφάσκων].

Ψευδάργυρος (ὁ), арцintѫ mînчinosѫ [faлsѫ]; (în Stр:) zinгѫ, ѫnѫ feлѫ de semimetaлѫ. [ψευδὴς, ἄργυρος].

Ψευδάριον (τό), dim: ал лѫĭ ψεῦδος; (пaрtiк:) minчinosѫ (грешitѫ) siлоцismѫ.

Ψευδατράφαξυς, υος (ἡ), ком: în локѫ de ψεῦδος, minчinoasъ ворвiре, fanfaронadъ; (dѫпе ziч:) minчinoasъ, seлвatiкъ штевie, saѫ лобоdъ. [ψευδὴς, ἀτράφαξυς].

Ψευδαττικὸς, ή, όν, minчinosѫ Atiкѫ. [ψευδὴς, Ἀττικός].

Ψευδαυτομολία (ἡ), minчinoasъ рефѫгъ ла връжмашĭ. [din

Ψευδαυτόμολος (ὁ, ἡ), mînчinosѫ (пребъкѫtѫ) рефѫгарѫ ла връжмашĭ (ка въ spioneze). [ψευδὴς, αὐτόμολος].

Ψευδεγγραφὴ (ἡ), minчinoasъ înskрiере (прiнч: în рецistреле datopii пѫвлiче). «Ψευδεγγραφῆς δίκη». Лц. [ші

Ψευδέγγραφος (ὁ, ἡ), în неadевърѫ înskрisѫ (прiнч:) ка datopѫ пѫвлiкѫлѫĭ [ψευδὴς, ἐγγράφω].

Ψευδενέδρα, ας (ἡ), minчinoasъ (пребъкѫtъ, ка о stрataцемъ) пîndъ, кѫрsъ [ψευδὴς, ἐνέδρα].

Ψευδεπιγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sѫskрiѫ (intitѫлezѫ) чева minчinos. [din

Ψευδεπίγραφος (ὁ, ἡ), sѫskрisѫ, întitѫлatѫ кѫ minчinosѫ nѫme; (fir:) а кърѫĭа пѫрtаре nѫ se потрiвеште кѫ nѫмеле, че поартъ, = Ψευδώνυμος. «— ἀδελφός». Лкs: = Ψευδάδελφος. «— φιλόσοφος». Лкs: fъцарnikѫ. [ψευδὴς, ἐπιγράφω].

Ψευδεπίτροπος (ὁ), minчinosѫ епitропѫ. [ψευδὴς, ἐπίτροπος].

Ψευδεργία (ἡ), лѫкраре minчinoasъ, faптъ faлsъ, saѫ пребъкѫtъ spре атъцiре. [ψευδης, ἔργον].

Ψευδέφοδος (ἡ), asaлtѫ minчinosѫ, saѫ

преѣкстѣ supe amъцipea връжmашклаї. [ψευδὴς, ἔφοδος].

Ψευδή, ак: zimi: бърз: mi îm: next: al лаї ψευδής.

Ψεύδη îm: al лаї ψεῦδος.

Ψευδηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sнвїѣ, ворвескѣ minчївнї. [mi

Ψευδηγορία (ἡ),snвнepe de minчївнї. [din

Ψευδηγόρος (ὁ, ἡ), snвitopѣ de minчївнї. [ψεῦδος, ἀγορά].

Ψευδηλογέω -ῶ, biit: ήσω, =Ψευδολογέω.

Ψευδηλόγος (ὁ, ἡ), =Ψευδολόγος.

Ψευδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ψευδής, înшелъторѣ npin minчївнї. «Πειθὼ —». Nom:

Ψευδηраклѣς, éους (ὁ), minчinosѣ (преѣкстѣ) Еркклѣ. [ψευδὴς, Ἡρακλῆς].

Ψευδήριον (τό), noet: în локѣ de женήριον. deшeptѣ mopmîntѣ. [ψευδὴς, ἠρίον].

Ψευδηρός, ὰ, όν, noet: în локѣ de...

Ψευδὴς, έος (ὁ, ἡ), (компар: ψευδέστερος, ші ψευδίστερος, -στατος) minчinosѣ, neadевъратѣ. "Λόγος —„. = Ψεῦδος, саѣ Ψευδολογία. [ψεῦδος].

Ψευδησιόδειος (ὁ, ἡ), minчinos alpiввitѣ лаї Esiodѣ (în neadевърѣ întitвлatѣ кѫ пѫmeле лаї Esiodѣ). [ψευδὴς, Ἡσίοδος].

Ψευδιερεὺς, έως (ὁ , minчinosѣ (de sine xipotonitѣ) npeotѣ. [ψευδὴς, ἱερεύς].

Ψεῦδις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ψευδής.

Ψευδισόδομος (ὁ, ἡ), zidитѣ кѫ пїetpe în faцъ пѫmaї, iap пѫ înip' adeвърѣ de o notpівъ (ла мърime). [ψευδὴς, ἴσος, δόμος].

Ψευδίστερος, -ίστατος, компар: (прпл:) ал лаї ψευδής.

Ψευδοβοήθεια (ἡ), minчinosѣ ажaторѣ (ка stpataцemъ преѣкстѣ supe amъцipea връжmашклаї). [ψεῦδος, βοήθεια].

Ψευδοβούνιον (τό), кпѣ felѣ de плantъ, naпѣ minчinosѣ (bastapdѣ). [ψεῦδος, βούνιον].

Ψευδογλωσσέω (ττέω) -ῶ, biit: -ήσω, = Ψευδολογέω. ψεῦδος, γλῶσσα]

Ψευδογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, deskpiѣ чева minчinos; (naptik:) desemnѣ кѫ minчinoase (rpemite) лiнiї o matematikъ figъръ. [ψευδογράφος]. [de sude

Ψευδογράφημα (τὸ), figъръ matematikъ desemnaтъ кѫ minчinoase saѣ rpemite лiнiї.

Ψευδογραφία (ἡ), mînчinoasъ deskpiepe, saѣ (mat:) desemnape. [din

Ψευδογράφος (ὁ, ἡ), [ψεῦδος, γράφω] deskpiitopѣ, saѣ desemnъtopѣ minчinosѣ.

Ψευδοδάκτυλος (ὁ), minчinosѣ (rpemitѣ în metpъ) daktiлѣ de вepsѣ. [ψεῦδος, δάκτυλος].

Ψευδόδειπνον (τὸ), noet: minчinoasъ (amъцitoape) чiпъ. [ψεῦδος, δεῖπνον].

Ψευδοδιδάσκαλος(ὁ,ἡ),noet: minчinosѣ,saѣ de minчївнї înвъцъторѣ. [ψεῦδος, διδάσκαλος]

Ψευδοδίκταμνον (τὸ), (плantъ) minчinoasъ (bastapdъ) diktamъ, sѫѣ fpanцinелъ. [ψεῦδος, δίκταμνον].

Ψευδοδίπτερος (ὁ, ἡ), (apxitekt:) zidитѣ în кiпѣ de a se apъta, къ ape doъ apine, saѣ ші pe de колоane. [ψεῦδος, δίπτερος].

Ψευδοδοξάζω, biit: -άσω, ші

Ψευδοδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, amѣ minчinoasъ, грешitъ пърере desnpe чева. [mi

Ψευδοδοξία (ἡ , minчinoasъ , грешitъ пърере, saѣ idee desnpe чева. 2)(în Пл: П'.853) fъцърie, saѣ demeapтъ трѣfie.[din

Ψευδόδοξος (ὁ, ἡ), чел кѫ minчinoasъ saѣ грешitъ пърере, ideo desnpe чева. [ψεῦδος, δόξα].

Ψευδοενέδρα, ας (ἡ), =Ψευδενέδρα.

Ψευδοέπεια (ἡ), =Ψευδολογία. [mi

Ψευδοεπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [din

Ψευδοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ψευδολόγος. [ψεῦδος, ἔπος].

Ψευδοεργία (ἡ), =Ψευδεργία.

Ψευδόθυρον (τὸ), кшъ minчinoasъ. [ψεῦδος, θύρα].

Ψευδοϊερεὺς, έως, (ὁ), = Ψευδιερεύς.

Ψευδοϊστορέω -ῶ, biit: -ήσω, повesteskѣ minчївнї. [ψεῦδος, ἱστορέω].

Ψευδοκασ(σσ)ία (ἡ), minчinoasъ скорцiшoapъ. [ψεῦδος, κα(σσ)ία).

Ψευδοκατηγορία (ἡ), minчinoasъ nîpъ, калomnie. [din

Ψευδοκατήγορος (ὁ, ἡ), minчinosѣ nîpitopѣ, калomniatopѣ. [ψεῦδος, κατήγορος].

Ψευδοκήρυξ, υκος (ὁ), вestitopѣ minчinosѣ, saѣ de mînчinoase noвъцї. [ψεῦδος, κήρυξ].

Ψευδοκιννάμωμον (τὸ), minчinosѣ копъчелѣ de скорцiшoapъ. [ψεῦδος, κιννάμωμον].

Ψευδοκλείδιον (τὸ), кеїе minчinoasъ. [ψεῦδος, κλειδίον].

Ψευδοκλησία, ші

Ψευδοκλητεία (ἡ), кїemape minчinoasъ (ла жѫdikъtopie). «Ψευδοκλησίας δίκη». Лц: чea înupotiвa лаї...

Ψευδοκλητὴρ (ὁ), чел че minчinos se apatъ ка кїemъtopѣ ла жѫdikatъ, saѣ maptѫрѣ ла жѫdikътopeaскъ кїemape (zikînd în neadевърѣ, къ a fъкѫt кїemape кѫїва, saѣ къ noftitѣ s' a aflat de faцъ ка maptѫрѣ ла кїemapea кѫїва în жѫdikatъ). [ші

Ψευδοκλητία (ἡ),=Ψευδοκλητεία. [ші

Ψευδοκλήτωρ, ορος (ὁ), = Ψευδοκλητὴρ. [ψεῦδος, καλέω].

Ψευδοκόρη (ἡ), minчinoasъ fiĭкъ. [ψεῦδος, κόρη].

Ψευδοκύπειρος (ὁ), minчinosŭ (neadeвъpatŭ) гimвipŭ. [ψεῦδος, κύπειρος].

Ψευδοκύων, -όκυνος (ὁ), minчinosŭ кîĭne, (ad:) în neadeвъpŭ nъmitŭ кinikŭ (кîĭneskŭ) fiлosofŭ. [ψεῦδος, κύων].

Ψευδολατρεία (ἡ), minчinoasъ (ла mînчinoшĭ zeĭ) înкinape, minчinoasъ реліцie. [ψεῦδος, λατρεία].

Ψευδόλιτρος, (ὁ), At: în локŭ de ψευδόνιτρος.

Ψευδολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпъĭŭ minчĭъnĭ. [ші

Ψευδολογία (ἡ), sпъnepe de minчĭъnĭ, minцipe. [ψευδολόγος].

Ψευδολογιστὴς, οῦ (ὁ), fъкъtopŭ de minчinoase siлoцismъpĭ, saŭ кape se гîndeшte грешit. [ψεῦδος, λογιστής].

Ψευδολόγος (ὁ, ἡ), sпъitopŭ de minчĭъnĭ, minчinosŭ. [ψεῦδος, λέγω].

Ψεύδομαι, вezĭ ψεύδω.

Ψευδομαντεία (ἡ), minчinoasъ пpoopoчie. [din

Ψευδόμαντις, εως (ὁ, ἡ), minчinosŭ пpoopoкŭ. [ψεῦδος, μάντις].

Ψευδομάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), maptъpŭ minчinosŭ. [ψεῦδος, μάρτυρ]. [de ъnde

Ψευδομαρτυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, daŭ minчinoasъ мъptъpie. [de ъnde

Ψευδομαρτύρημα (τὸ), minчinoasъ мъptъpisipe.

Ψευδομαρτυρία (ἡ), minчinoasъ мъptъpie. [ψευδομάρτυρ]. [de ъnde

Ψευδομαρτυριάω -ῶ, (fъpъ вiit:) amŭ disпosiцie de a мъptъpisi minчinos. [ші

Ψευδομαρτύριον (τὸ), (nъmaĭ în fp:) «Ψευδομαρτυρίου δίκη». Лц: чea asъпpa minчinosълъĭ maptъpŭ, ші «Ψευδομαρτυρίοις ἔνοχος». Плт:

Ψευδομάρτυς, υρος (ὁ, ἡ),=Ψευδομάρτυρ.

Ψευδομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [ші

Ψευδομυθία (ἡ), =Ψευδολογία. [din

Ψευδόμυθος (ὁ, ἡ), =Ψευδολόγος. [ψεῦδος, μῦθος].

Ψευδόνειρος (ὁ, ἡ), вisъtopŭ de minчinoase (neisвîndite) вise. || (sъвst: въpв:) minчinosŭ (amъцitopŭ) вisŭ [ψευδὴς,ὄνειρος].

Ψευδόνιτρος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ къ minчinoasъ (пpefъкъtъ) siлitpъ. «Κονία — ». Apstf: [ψεῦδος, νίτρον].

Ψευδονύμφευτος (ὁ, ἡ), поet: nenъntitŭ în adeвъpŭ, saŭ în neadeвъpŭ къsъtopitŭ. [ψεῦδος, νυμφεύω].

Ψευδοπαιδεία (ἡ), minчinoasъ înвъцъtъpъ. [ψεῦδος, παιδεία].

Ψευδοπανικά (τὰ), minчinoasъ (пpefъкъtъ sпpe amъцipea вpъжmaшълъĭ) пaпikъ sпaĭmъ. [ψεῦδος, πανικὸς, вezĭ ziч:).

Ψευδοπαρήχησις, εως (ἡ), minчinoasъ asemъnape de sъnetŭ; saŭ neadeвъpatŭ пapexesŭ (гpam:).[ψεῦδος, παρήχησις, вez: ziч.)

Ψευδοπάρθενος (ἡ), minчinoasъ (грешit nъmitъ) feчoapъ. [ψεῦδος, παρθένος].

Ψευδόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), minцitopŭ (askъnzъtopŭ) de nъmeле пatpii saле. [ψεῦδος, πατρίς].

Ψευδοπάτωρ, ορος (ὁ), minчinosŭ (neadeвъpatŭ) tatъ. [ψεῦδος, πατήρ].

Ψέυδοπλάνης, ητος, ші

Ψευδοπλανήτης, ου (ὁ), Sхл: пoвestitopŭ de niшte minчinoase aле saле pъtъчipĭ, saŭ pъtъчite кълъtopiĭ. [ψεῦδος, πλάνη].

Ψευδοπλάστης, ου (ὁ), Sхл: плъsmъitopŭ de minчĭъnĭ. [ψεῦδος, πλάττω].

Ψευδόπλουτος (ὁ, ἡ), în neadeвъpŭ sokotitŭ de вoгatŭ. [ψεῦδος, πλοῦτος].

Ψευδοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ, плъsmъĭeskŭ minчĭъnĭ. 2) fakŭ чeвa (a se apъta) minчinosŭ. 3) înшeлŭ къ minчĭъnĭ. [ші

Ψευδοποιία (ἡ), пъskoчipe de minчĭъnĭ. (вezĭ ші ψευδεργία). [ψεῦδος, ποιός].

Ψευδοποίμην, ενος (ὁ), minчinosŭ (neadeвъpatŭ) пъstopŭ. [ψεῦδος, ποιμήν].

Ψευδοπολίχνιον (τὸ), [ψεῦδος, πολίχνιον]. minчinosŭ (къ nъmeле nъmaĭ de) opъшeлŭ.

Ψευδοπρεσβευτὴς οῦ (ὁ), minчinosŭ (neadeвъpatŭ) soлŭ. (Sхл: esплĭкaцie a лъĭ ψευδοκήρυξ). [ψεῦδος, πρεσβευτής].

Ψευδοπροδοσία (ἡ), minчinoasъ (пpefъкъtъ sпpe amъцipea вpъжmaшълъĭ) tpъdape, stpataцemъ пpin tpъdape. [ψεῦδος, προδοσία].

Ψευδοπροσποίησις, εως (ἡ), Sхл: minчinoasъ пpefaчepe, fъцъpipe. [ψεῦδος, προσποίησις].

Ψευδοπροφητεία (ἡ), minчinoasъ пpoopoчie. [din

Ψευδοπροφητεύω, вiit: -εύσω, пpoopoчeskŭ minчĭъnĭ. [din

Ψευδοπροφήτης, ου (ὁ), minчinosŭ пpoopoкŭ. [ψεῦδος, προφήτης].

Ψευδόπτωμα (τὸ), mînчinoasъ (пpefъкъtъ, кa stpataцemъ de лъпtъtopŭ) къzъtъpъ. [ψεῦδος, πτῶμα].

Ψευδόπυρα (τὰ), minчinoase (aпpinse кa

o strațățemț snpe amțățipeа врăжmашвлвĭ) fokвpĭ. [ψεῦδος, πυρά].

Ψευδοραψῳδὸς (ὁ), minчinosъ (neadevъpatъ) pansodъ. [ψεῦδος, ῥαψῳδός, bezĭ ziч:].

Ψευδορκέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ minчinosъ жвръmîntъ, saъ îmĭ калкъ жвръmîntвл. [ші

Ψευδορκία (ἡ), minчinosъ (saъ кълкаре de) жвръmîntъ. [ші

Ψευδόρκιον (τὸ), = Ψευδορκία. (прinч: nest: лвĭ...

Ψευδόρκιος, ші

Ψεύδορκος (ὁ, ἡ), fъкътorъ de minчinosъ (saъ кълкътorъ de) жвръmîntъ. [ψευδὴς, ὅρκος].

Ψεῦδος, [ψυθὸς, ψίθυρος] εος -ους (τὸ), minчĭвnъ. «Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα». Om: (ші ел: în felъ de adв:) «Οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας„. Il: I. în локъ de ψευδῶς. 2) (вne-opĭ adĭekt:) în локъ de ψευδὴς. «Καὶ τοῦτ' ὄνομα ἔχοντα, εἴτ' οὖν ἀληθὲς, εἴτ' οὖν ψεῦδος» Плт: 3) o pesвfлътвръ, че se sokotia, ка ешĭa în nasвл, saъ пе лimва minчinoшiлop. (Ткр: IB'. 24).

Ψευδοσέλῆνον (τὸ), minчinoasъ (înтвnекoasъ) лвnъ. [ψεῦδος, σελήνη].

Ψευδοσέλινον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, melisъ. [ψεῦδος, σέλινον].

Ψευδοσοφία (ἡ), minчinoasъ (neadevъpatъ) înцелепчĭвne. [ψευδόσοφος].

Ψευδοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), minчinosъ (prefъквtъ) înвъцatъ, saъ sofistъ. [ψεῦδος, σοφιστής].

Ψευδόσοφος (ὁ, ἡ), minчinosъ (prefъквtъ) înцелептъ. [ψεῦδος, σοφός].

Ψευδοστιγματίας, ου (ὁ), minчinosъ (prefъквtъ) înfepatъ. [ψεῦδος, στιγματίας, bezĭ ziч:).

Ψευδόστομα (τὸ), minчinoasъ (foapte stpimtъ) гвръ de piъ. [ші

Ψευδοστομέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [din

Ψευδόστομος (ὁ, ἡ), = Ψευδολόγος. || (sвbst:) Ψευδόστομον (τὸ). Diod: ші Ilтол: = Ψευδόστομα. [ψεῦδος, στόμα].

Ψευδόσφηξ, ηκος (ἡ), neadevъpatъ (вnъ felъ de) besne. [ψεῦδος, σφήξ].

Ψευδοτάφιον (τὸ), = Κενοτάφιον. [ψεῦδος, τάφος].

Ψευδοτεχνία (ἡ), minчinosъ (amъцitorъ) mentешвгъ. [ψεῦδος, τέχνη].

Ψευδουργὸς (ὁ), арътътorъ de minчinoa se fante, eskamotorъ; amъцitorъ, шарлатанъ. [ψεῦδος, ἔργον].

Ψευδοφαὴς, ші Ψευδοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лвminътorъ кв minчinoasъ (înтвnекoasъ, пв пропрie a sa) лвminъ. [ψεῦδος, φάος, φαίνω].

Ψευδόφημος (ὁ, ἡ), noct: (λόγος) adвкътorъ de minчinoasъ, neadeвepitъ famъ (pesnînditъ beste saъ штipe). [ψεῦδος, φήμη].

Ψευδοφίλιππος (ὁ), minчinosъ (neadevъpatъ) Filinъ. [ψεῦδος, Φίλιππος].

Ψευδόφορον (τὸ), плц: în локъ de ψευδόθυρον. [ψεῦδος, φόρος].

Ψευδόχριστος (ὁ), minчinosъ (neadevъpatъ) Xpistosъ. [ψεῦδος, Χριστός].

Ψευδοχρυσόλιθος (ὁ), minчinosъ xpisolitъ (o preцioasъ пiatъ). [ψεῦδος, χρυσόλιθος, bezĭ ziч:].

Ψευδόχρυσος (ὁ, ἡ), fъквtъ din авръ minчinosъ. [ψεῦδος, χρυσός].

Ψευδυποβολιμαῖος, α, ον, minчinos sokolitъ de neadevъpatъ (fiind adevъpatъ). [ψεῦδος, ὑποβολιμαῖος, bezĭ ziч:).

Ψεύδω, biit: ψεύσω, (nas: tpe: de кв: ἔψευσμαι, шiчл:) dobedeskъ чева minчinosъ, saъ пе чinева amъцitъ; (овiч:) minцъ (înшелъ snвind minчĭвnĭ); (în цen:) amъцeskъ; (ші nas:) mъ amъцeskъ; (кв цen:) пв nemepeskъ, пв isввteskъ. «Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην». Sof: (кв цen: indip.) «Ὦ Ζεῦ, μὴ ψεῦσόν με τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος». «Apstf: (ші nas:) «Μηδαμῶς ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος». Ep: «Ἐψευσμένοι γνώμης». Ep: «Ψευσθῆναι δείπνου». Apstf: «Ψευσθέντες τῶν σκοπῶν». Tвч: neînцelegînd semneле date de mînditopiĭ, saъ вerĭetopiĭ лор. «Ψευσθῆναι τῆς 'Αθηναίων δυνάμεως». Tвч: s' aъ înшълat în idea чea desпpe пвtepea... (ші кв ак: ел:) « Ψεύδοιο θυμὸν». Аплп: "Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν». Ksn: (saъ кв dat:) «Εἰ δὲ ἄρ' ἐγὼ ψευσθείην γνώμῃ». Ep: 2) (miжл:) minцъ, snвĭъ minчĭвnĭ; (прin врm: кв ак:) калкъ, mъ avatъ din чева «'Αληθείην καταλέξω· νημερτής τε γαρ εἰμί, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι». Om: Imn: «Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω»; Od: Δ. «Ὅς δέ κεν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσας ψεύσεται». Es: «'Ανὴρ οὐδαμῶς οἷός τε ψεύδεσθαι». Dm: (ші кв ак:). «Εψεύσθη τοῦτο». Ksn: «Ψεύδεσθαι τὸ φυσικὸν κάλλος». Grr: a falsifika. «Συνθήκας μὴ ψευδόμενον». Ksn: «Ἃ ὤμοσεν, εὐθὺς ἐψεύσατο». Ksn: «Οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς». Ep: ле aъ adeвepit în fantъ. (ші кв ак: de neps:) «Ὧν γὰρ ὤμοσ', οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε». Sof: (ші кв цen:) «Ὕπνου ψευσάμενος». Лвч: minцind, къ 'шĭ e somnъ. «Τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ

κτείνειν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν». Тзч: [ψεῦδος].

Ψευδωμοτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ψευδορκέω, fakъ minчinosъ жзрътînтъ. [mi

Ψευδωμότης, ου (ὁ), minguitopъ, saъ къл-къtopъ de жзрътînтъ. [mi

Ψευδώμοτος (ὁ, ἡ), desnpe kape a fъ-кзt чinева minчinosъ жзрътînтъ. [ψεῦδος, ὄμνυμι].

Ψευδώνυμος (ὁ, ἡ), nзmitъ кз minчinosъ nзme. [ψεῦδος, ὄνομα]. [de znde

Ψευδωνύμως, adv: кз minчinosъ nзme.

Ψευδῶς, adv: în kinъ minчinosъ, кз minчiзnî. [ψευδής]. [mi

Ψεῦμα (τὸ), = Ψεῦσμα. 2) = Ψυδράκιον.

Ψεῦσις, εως (ἡ), minguipe; amъцipe. [ψεύδω].

Ψευσίστυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: zpitopъ de minчiзnъ. [ψεῦσις, στύξ].

Ψεῦσμα (τὸ), [ψεύδω] = Ψεῦδος, saъ vorвъ, fantъ minчinoasъ, amъцitoape.

Ψεύστειρα (ἡ), noet: fem: al лзî ψεύστης, minчinoasъ.

Ψευστέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локъ de ψεύδομαι; saъ esъ de minчiзnъ. [din

Ψεύστης, ου (ὁ), minчinosъ, saъ minguitopъ, înшelъtopъ. 2) (adiект:) în локъ de ψευδής, neadevъpatъ. «Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης». Sзp: [ψεύδομαι]. [de znde

Ψεύστις, ιος (ἡ), Enгpf: = кз...

Ψεύστρια (ἡ), fem: a лзî ψεύστης, minчiзnoasъ, saъ minguitoape.

Ψεφαῖος, α, ον, noet:, mi [din

Ψεφαρός, ὰ, ὸν, гls: tзлвзpe, întзnekosъ.

Ψέφας, ασς (τὸ), = Ψέφος.

Ψεφαυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кз întзnekoasъ лзчipe. [ψέφος, αὐγή].

Ψεφηνός, ὴ, ὸν, noet: întзnekosъ; (fir:) neînsemnatъ. [din

Ψέφος, εος -ους (τὸ, noet: = Κνέφας, чeaцъ, întзnepikъ. [de znde

Ψεφὸς, ὴ, ὸν, noet: = Ψεφηνός.

Ψέω, Ion: în локъ de ψάω.

Ψῆ, noet: în локъ de ἔψη, a 3: sinr: neps: de прел:, mi

Ψῆ, At: în локъ de Ψᾷ, a 3: sinr: neps: de прez: al лзî ψάω.

Ψῆγμα (τό), fърînmitaръ, nilitaръ, pъzъtaръ (npinч: de metalъ, mi naptik: de azpъ); nisinъ de azpъ; (noet: în цеп:) npafъ (Esxл: Ar. 451). [mi

Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, pъzsitъ, nebezitъ кз ψήκτρα (bezî zič:); saъ npinmitopъ de pъzaipe. ‖ (sзbst: върв:) = Μέδιμνος (banițъ, fiind къ se pado ла notpibipea zmnлзtъpeî saлe). [mi

Ψηκτὴρ (ὁ), mi

Ψήκτρα, ας (ἡ), înstipзmînтъ de pas, pъzsit, saъ frekat, pъzътoape, pandea, nepie: (naptik:) цesaлъ de калъ; sзъ mi re-вреа. [ψήχω].

Ψήκτρια (ἡ), = Ψήκτρα.

Ψῆλαι, nex: l: de înf: al лзî ψάλλω.

Ψηλαφάω (mi Ion: έω) -ῶ, biit: -ήσω, [ψῆλαι, ἀφή] ninъîъ. «Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα». Apsif: [de znde

Ψηλάφημα (τὸ), nipъiiъpъ [mi

Ψηλάφησις, εως (ἡ), nipъipe. [mi

Ψηλαφητὸς, ἡ ον, nipъitъ, saъ de nipъit, saъ anзkat кз mîna. |mi

Ψηλαφία, mi Ion: Ψηλαφίη (ἡ), = Ψηλάφησις. [de znde

Ψηλαφίζω, biit: -ίσω, pap în локъ de ψηλαφάω. [mi

Ψηλαφίνδα, adv: (ka nзme) знъ felъ de жокъ, da вава miжa, saъ вава oapвa. (bezî mi ρυίνδα).

Ψηλαφέων, noet: (npin întpoпзnere de o) în локъ de ψηλαφῶν.

Ψηλαφώδης, εος (ὁ, ἡ, (волпавъ) kape în nesimgipe din forвinцealъ îmî mimъ mîîneле în toate пзpцile, ka кзm ap nin-зî (bezî mi καρφολογέω) [ψηλαφάω].

Ψήληξ, ηκος (ὁ), [ψιλός] кокошъ fъpъ kpeastъ.

Ψήν, ψηνὸς [ψάω] (ὁ), знъ felъ de in-sektъ, знъ mзskзлiцъ, kape oind în s.o-kiнî (nlesnemte koaчepea smokinelop. [de znde

Ψηνίζω, biit: -ίσω, = Ἐρινάζω, înlesne-skъ, saъ гръвeskъ koaчepea smokinelop, mi (abas:) a finiчelop apзnkînd semin-цoasa пзлвере вървъt: în flopiле fem: (bezî Ep: A'. 193). 2) (fir: în pзш: sensъ) = Βινέω. «Οὐδεὶς κοπήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται». Kom: 2) (în Apsif: In: 553) imitъ komo-dia noetклзî Marnesъ întitзnatъ Ψῆνες.

Ψηνος, η, ον, noet: = Ψεδνός.

Ψῆξις, εως (ἡ), [ψήχω] pъzxipe, saъ frekape кз nepie mi чл; цesъlape

Ψὴρ, ψηρὸς (ὁ), Ion: în локъ de ψάρ.

Ψηροπυρίτης, ου (ὁ), = (saъ гpeш: în локъ de) Ξηροπυρίτης. [ψηρὸς, πῦρ].

Ψηρος, ὴ, ὸν, Ion: în локъ de Ψαρὸς, = Ξηρός.

Ψῆσσα (ττα), ης (ἡ), знъ felъ de ne-mic (bezî σίλαχος) 2) (fir:) prostъ mi неплъкзîъ глзтецъ, saъ napasitъ.

Ψητὸς, ὴ, ὸν, [ψάω] frekuitъ, pъzsitъ, nlepsъ. ‖ (sзbst: върв:) = Ἀβαξ (ὁ).

Ψῆττα, ης (ἡ), At: în локъ de Ψῆσσα.

Ψηττάδιον, saŭ (maĭ пров:) Ψηττάριον (τὸ), dim: ал лъĭ ψῆττα.

Ψηττοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл, saŭ asemenea пештелъĭ [ψῆττα, ші εἶδος]. [ші

Ψῆφαξ, ακος (ἡ), = (maĭ întpeв: Dop:) Ψάφαξ.

Ψηφάω -ῶ, віit: -ήσω, гл: în локŭ de ψηφίζω.

Ψηφηφορέω -ῶ, Ψηφηφορία, Ψηφηφόρος, maĭ noŭ în локŭ de ψηφοφορέω, ші чл:

Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ), = Ψηφοφόρος.

Ψηφιδώδης, εος (ὁ, ἡ), плінŭ de пĭetpiчеле. [ші

Ψηφίζω, віit: -ίσω, sokoteskŭ къ пĭetpiчеле (ка къ вовîĭ); (în цen:) = Λογίζομαι. «Ψηφίζει τὴν δαπάνην». Skp: «Ψηφίζων, πόσον δώσει». Eпгр: 2) (pap în локŭ de овіч: miж:) îmĭ daŭ вotъл, апровезŭ (хотъ ръskŭ) чева прin dape de вotŭ; (simn:) îmĭ daŭ пърерea. «Δίκην ἐψήφισαν». Sof: aŭ жъdikat. «Πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφίζομέν σοι διδόντες». Epd: ĭap овіч: miж:). «Εἰς ὑδρίαν ψηφίζεσθαι». Ksn: (вezĭ ὑδρία) «Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος„. Apslf: (ші къ ак:). «Ψηφισαμένων ταῦτα τῶν δικαστῶν„. Dm: (ші къ dat: перiп:) "Εἰ γὰρ εἴησαν δύο τινες ἐναντίοι νόμοι, καί τινες ἀντίδικοι ἀγωνίζοιντο, ἀξιοίη δ' ἑκάτερος νικᾶν, μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύων νόμον, οὔτ' ἀμφοτέροις ἔνι δήπου ψηφίσασθαι, οὔτε θατέρῳ ψηφιζομένους εὐορκεῖν„. Dm: (ші къ amîndoъ). «Ψηφίζεσθαί τινι πολιτείαν„ Пл: (saŭ къ înf:). «Λεωνίδης δὲ αὐτοῦ μένειν ἐψηφίζετο„. Ep: «Ἐψηφίσαντο αὐτοὺς εἶναι πολεμίους». Ап: «Κἀγὼ τούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν, ψηφίζομαί τι δρᾷν». Esxл: (ші în anaл:) «Ψηφίζεσθαι, ὥστε ші чл:». Ksn: [ψηφίς].

Ψήφινος, η, ον, fъкътŭ din пĭetpiчеле (вezĭ ші ψηφωτὸς). [ψῆφος].

Ψηφίον (τὸ), dim: ал лъĭ ψῆφος, пĭetpiчiкъ. 2) (Biz:) локŭ, ъnde se adъnъ spre вotape, sfatŭ.

Ψηφὶς, ίδος (ἡ), = Ψῆφος, пĭetpiчiкъ; пĭatpъ de inелŭ (прецioasъ). «Ἱστουργικὴ — „. Лкs: folositoape ла konstpъкцia mosaiкълъĭ. [ψῆφος].

Ψήφισμα (τὸ), хотъpîpe datъ de sfatŭ, saŭ de adъnape de попорŭ прin вotape, (Fpanц:) декретŭ; (ъne-opĭ) проĭектŭ пропъsŭ în kinzъipea adъnъpiĭ, (Fpanц:) motion. (de ъnde) "Ψήφισμα γράφειν». Ptp: a пропъne (a sъпъne ла апроваpea nopodълъĭ) ъnŭ проĭetŭ de леце. [ψηφίζομαι].

Ψηφισματοπώλης, ου (ὁ), kom: вînzъtopŭ de декрете. [ψήφισμα, πώλης].

Ψηφισματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felŭ (stilŭ) de декретŭ апроватŭ прin вotape de adъnape, saŭ sfatŭ de nopodŭ [ψήφισμα].

Ψηφιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopŭ (прinч: къ пĭetpiчеле ка къ вовiĭ). [ψηφίζω]. [de ъnde

Ψηφιστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de, saŭ îndemînatiкŭ ла sokotipe.

Ψηφόβολον (τὸ), = Κηθίς, ъnŭ felŭ de пахарŭ de корнŭ, din каре se арънкъ пĭetpiчелеле saŭ къвеле ла жокŭ, (Fpanц:) cornet [ψῆφος, βάλλω].

Ψηφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (de felъл) ъneĭ пĭetpiчеле de църмŭ. [ψῆφος, εἶδος].

Ψηφοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, întokmeskŭ пĭetpiчеле în felŭ de mosaiкŭ. [ψηφοθέτης]. [de ъnde

Ψηφοθέτημα (τὸ), konstpъкцie de пĭetpiчеле în felŭ de mosaiкŭ.

Ψηφοθέτης, ου (ὁ), ашezъtopŭ de пetpiчеле în konstpъкцie (meштepŭ) de mosaiкŭ. [ψῆφος, τίθημι].

Ψηφοκλέπτης, ου (ὁ), = Ψηφοπαίκτης. [ψῆφος, κλέπτω].

Ψηφολογεῖον (τὸ), таблъ de sokotit пĭetpiчелеле în жокъл de къве, saŭ de damъ (satpanцĭŭ, ші чл:), (Fpanц:) échiquier. [ші

Ψηφολογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ψηφοπαικτέω. 2) = Ψηφοθετέω. [ψῆφος, λόγος]. [de ъnde

Ψηφολόγημα (τὸ), = Ψοφοθέτημα. [ші

Ψηφολογητὸς, ὴ, ὸν, лъкратŭ къ пĭetpiчеле în felŭ de mosaiкŭ, = Ψηφωτός.

Ψηφολογία (ἡ), konstpъipe, лъкраре de пĭetpiчеле în felŭ de mosaĭкŭ. [ші

Ψηφολογικὸς, ὴ ὸν, atinгъtopŭ de însъшitŭ лъĭ) ψηφολὸγος. [din

Ψηφολόγος (ὁ, ἡ), = Ψηφοπαίκτης. 2) = Ψηφοθέτης. [ψῆφος, λέγω].

Ψηφοπαικτέω -ῶ, віit: -ήσω, тъ жокŭ în (faкŭ felъpite жокъpiĭ spre netpeчepea прiвitopiлор къ) пĭetpiчеле; (fir: къ ак: ел:) жокŭ вiкленiĭ, înшелъtopiĭ în чева. "Τὸ δίκαιον —„. Лs: [din

Ψηφοπαίκτης, ου (ὁ), жъкътopŭ къ пĭetpiчеле, eskamotopŭ; (în цen:) шарлатанŭ.

Ψηφοπαιξία (ἡ), eskamotepiea жъкътopълъĭ къ пĭetpe. [ψῆφος παίζω].

Ψηφοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ de пĭetpiчеле (de къве, saŭ de mosaiкŭ). 2) (fir:) вiкленitopŭ în вotъpĭ. [ψῆφος, ποιός].

Ψῆφος (ἡ), [ψάω, ψία] пĭetpiчiкъ (прinч: de църмŭ de mape, прin ъpm: poasъ, potъndъ, stiклoasъ). "Οὕτω δέ τι ἀσθενέα, ὥστε καὶ εἰ ψήφῳ μόνῃ βαλέεις, διατετρανέεις„. Ep: 2) пĭatpъ прецioasъ (skъmnъ). «Ψήφοις ποικίλος». Лкs: = Ψηφωτὸς, saŭ Διάλιθος.

3) (ка din гелъpite întpebъinцърї) пїatръ de жокъл dameї (satpaцїiлъї, ші чл:),= Πεσσὸς; пїetрічікъ, къ каре fъчеаї sokoteалъ (ка къ вовії), saї гічіаї (прекът ла пої daї къ вовії, вezї θριαὶ), saї (maї des: ші овіч:) votaї. «Λογίζεσθαι ψήφοις». Ep: saї «Ἐν ψήφῳ λέγειν„. Esx: =Ψηφίζειν, a sokoti. «Λόγισαι μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς». Apslf. «Οἱ περὶ τὰς ψήφους». At: zapafiї. «Διακυβεύων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰς μὲν ὑπὲρ ἐκείνου τιθεὶς, τὰς δ' ὑπέρ αὐτοῦ ψήφους». Пл. «Ἡ διὰ τῶν ψήφων μαντικὴ». Аплdр: «Ψῆφος λευκὴ (μέλαινα, πλήρης, σώζουσα, ші чл:)». Лкs: "Τὴν δὲ ψῆφον οὐκ ἐς καδίσκους ἀλλὰ φανερὰν εἰς τὰς τραπέζας τὰς ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν κειμένας ἔδει τίθεσθαι„. Лs: (de вnde 4) (прin întind:) пърере de мєтвръл вneї adвnърї пввліче, votї; (în цen:) жвdikatъ, xotъrîpe; (în întind:) dovadъ. «Ψῆφον διδόναι (τίθεσθαι, αἴρειν, φέρειν, διαφέρειν, ἐπάγειν, ші чл:)». Лкs: = Ψηφηφορεῖν, ψηφίζεσθαι. «Ἐς τεῦχος οὐ διχορρόπως ψήφους ἔθεντο». Esxл: aї votat în вnanimitate. «Ὡς δὲ διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τῷ βωμῷ, πᾶς τις αὐτέων ἑωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον». Ep: «Δίκης βραβεῖς πάγοισιν ἐν Ἀρείοισι ψῆφον διοίσουσιν». Exp: «Ὅτε γὰρ ψῆφος ἐδίδοτο, ἀποφηίσασθαι ἔφη». Ksn: (ші къ dat:). «Οὔπω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο περὶ φυγῆς». Ksn: nъ se sвnвsese лa votape înkъ exsiлarea лъї. (ші fir:) «Ψῆφος φλεγυρὰ βροτῶν». Krat: oвштeaskъ faмъ, saї oninie. «Ψᾶφον ἑαυτὰς διδοῖ». Hind: пробъ, dovadъ. (de вnde) "Λιθίνη ψῆφος». Hind: колоапъ, пе каре ера sвskrisъ dekretъ de пввлікъ adвnape. 5) (вne-orї локалъ de votape, saї xotъrîpe, жvdikъtopie. «Ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐστὶν ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτε Ζεὺς εἵσατο». Exp:

Ψηφοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, mъnînkъ (mъ хрънessкъ къ) votърї, (ad:) îmї vînzъ (ка жvdikъtopъ, saї алегъtopъ) votъл, mъ mitъleskъ, (vezї ші κυαμστρώξ). [ψῆφος, φάγω].

Ψηφοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, îmї daї votъл, votezъ; (къ ак:) алегъ пе чinева къ votъл meъ. [ші [din

Ψηφοφορία (ἡ), dape de votъ, votape.

Ψηφοφόρος (ὁ, ἡ), [ψῆφος, φέρω] votъtopъ, saї чел къ dpeптъ de votape.

Ψηφόω -ῶ, viit: -ώσω, =Ψηφοθετῶ. [ψῆφος]. [de вnde

Ψήφωσις, εως (ἡ), =Ψηφολογία. [ші

Ψηφωτὸς, ἡ, ὸν, компвsъ din пїetрічеле. || (sвbst:) Ψηφωτὸν (se înц: ἔργον), mosaikъ. «Ψηφωτὴ (se înц: γῆ)». Глs: amestekatъ къ пїetрічеле.

Ψήχω, [ψάω] viit: ψήξω, frekъ; (desupe калъ) цesълъ; (прin întind:) toveskъ (прin тълъ frekъtъръ); (fir:) mînrîїъ, лinrъmeskъ.

Ψῖ (τὸ), nedekл: Πsi, nвmeле літереї Ψ.

Ψὶ, poet: în локъ de σφὶ, saї σφὶν.

Ψιὰ (ἡ), глs: [ψάω] =Ψηφὶς, пїetрічікъ (de църmъ de mape); (în цen:) fърîmitъръ; въръ, пікътъръ, saї stponitъръ de плоае. 2) (вne-orї) în локъ de έψιὰ, жokърie; глвmъ; distpakцie, netpечере.

Ψιάδδω, Dop: în локъ de...

Ψιάζω, viit: -άσω, [ψιὰς] poet: пікъ. 2) =Ἐψιάομαι, mъ жokъ, mъ desfътezъ, netpекъ.

Ψιαθηδὸν, adв: =Φορμηδὸν, în гелъ de porожînъ. [ψίαθος].

Ψιαθίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Ψιάθιον (τὸ), dim: ал лъї ψίαθος, porожinioapъ

Ψιαθοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitorъ de porожine. [ψίαθος, πλέκω].

Ψιαθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътorъ de porожine, porожinapъ. [ψίαθος, ποιὸς].

Ψίαθος (ἡ, ші pap ὁ), [ψιάζω] porожinъ; (etimлц:) skвprътoape de вrînzъ; (вne-orї) вnъ гелъ de плantъ, porozъ, saї папвръ. [de вnde

Ψιαθώδης, εος (ὁ, ἡ), înплetitъ ка porожina.

Ψίαξ, ακος (ἁ), Dop: în локъ de...

Ψιὰς, [ψιὰ] άδος (ἡ), poet: în локъ de ψекὰς, пікътъръ de poз; въръ, stponitъръ de плоае.

Ψίδιον (τὸ), (рarъ ші maї noъ, în локъ de σίδιον.

Ψίεθος (ὁ), Ion: în локъ de ψίαθος.

Ψίθιος, α, ον, (прinч: οἶνος, vinъ) чел din via nвmitъ ψιθία. (vezї ші πράμνειος).

Ψίθος, εος -ους (τὸ), Sxл: înжърътъръ, окърîtъръ. (vezї ші ψῦθος).

Ψίθυρ, υρος (ὁ), глs: în локъ de ψίθυρος.

Ψιθύρα (ἡ), [ψίθυρος] вnъ гелъ de мвsik: instpвmîntъ, =Σεῖστρον, saї Кротало, (алt:) ἄσκαρος.

Ψιθυρίζω, [ψίθυρος] viit: -ίσω, швшвїeskъ, шonteskъ (къ dat: къїва ла вреке; ворвeskъ în askвnsъ; вомвъneskъ, мврмврezъ. [de вnde

Ψιθύρισμα (τὸ), швшвitъръ, шontъ; ворвіре пе askвnsъ. [ші

Ψιθυρισμὸς (ὁ), швшвіре, шontipe. [ші

Ψιθυριστὴς, οῦ (ὁ), швшвitorъ, шontitorъ, (ворвitorъ пе askвnsъ); (прin întind:)

ворвіторъ de ръв, пірітор, zавіstвітор,= Ψίθυρος.

Ψίθυρος (ὁ), [imit:] швшвітъръ, шопtъ. || (adїект:)=Ψιθυριστὴς, ворвіторъ de ръв пе askвnsъ, zавistпікъ, intpirantъ. «Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας„. Гпm:

Ψιλαγία (ἡ), komandъ de вшор-armaцї ostaшї. [din

Ψιλαγὸς (ὁ), komandipъ de вшор-armaцї ostaшї. [ψιλὸς, ἄγω].

Ψίλαξ, ακος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ψιλός, голашъ, ғъръ пъръ.

Ψίλᾶς, α съъ ᾶ (ὁ), Dop: Лакоп: în локъ de ψίλαξ.

Ψιλεὺς, έως (ὁ), гls: шefвл хорцлвї (fir: de ла вшор-armaцїї ostaшї). [ψιλός].

Ψιλὴ, fem: ал лвї ψιλός.

Ψιλῆται (οἱ), = Ψιλοὶ, ші Гумнѣται, вшор-armaцї ostaшї. [ші

Ψιλίζω, вііt: -ίσω, = Ψιλόω (пarт: în грam:) skріъ, съъ пропвпцъ кв ssвцipe prosodie. [ші

Ψιλικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторъ de вшор-armaцї ostaшї. "Τὸ ψιλικὸν». Колек: în локъ de οἱ ψιλοί. [ψιλός].

Ψίλινος, η, ον, Лакоп: în локъ de πτέρινος. [din

Ψίλις, Лакоп: în локъ de πτέρις.

Ψιλισμὸς (ὁ), = Ψίλωσις (прінч: de silавъ), skріepe, съъ пропвпцare кв ssгlape ssвцipe. [ψιλίζω].

Ψιλογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, skріъ кв somnъ de ssвцipe ssгlape, съъ кв skвpтъ, съъ simплъ (dixponъ) вокалъ, съъ (вneopї) ssвцipe konsвnъ. [ψιλὸς, γράφω].

Ψιλόδαπις, ιδος (ἡ), = Ψιλοτάπης. [ψιλὸς, δάπος].

Ψιλόδορος (ὁ, ἡ), [ψιλὸς, δορά] чел кв пїеле голашъ, непьроазъ.

Ψιλοκιθαριστὴς,οῦ (ὁ), kitapistъ,каре пв însoцeшte kîntarea kitareї ші кв глазвл съъ. (înпrot: de κιθαρῳδός). [ψιλὸς, κιθαριστής]. [de вnde

Ψιλοκιθαριστικὴ (ἡ), тештешвгвл de a kînta кв kitara ғъръ копчертъ вокалъ.

Ψιλοκορρέω -ῶ, вііt: -ήσω, At: în локъ de ψιλοκορσέω. [din]λοκόρσης.

Ψιλοκόρρης, ου (ὁ), At: în локъ de ψι-

Ψιλοκορσέω -ῶ вііt: -ήσω, sîntъ ..

Ψιλοκόρσης, ου (ὁ), чел кв капвr плешввъ, голъ de пъръ. [ψιλὸς, κόρση].

Ψιλόκουρος (ὁ, ἡ), поеt: [ψιλὸς, κουρά] pasъ în кіпъ de a se пъреа плешввъ.

Ψιλόκρανος (ὁ, ἡ), голъ de пъръ (плешввъ) пе капъ. [ψιλὸς, κρᾶνον].

Ψιλομετρία (ἡ), поesie гоалъ (ғъръ kîntape, пелірікъ). [ψιλὸς, μέτρον].

Ψίλον (τὸ), Dop: Лакоп: în локъ de πτίλον.

Ψιλὸς, [ψίω] ὴ, ὸν, netedъ, лвчіъ, ғъръ перї; fir:) голъ; лinsitъ de nomї: neapmatъ; (desпре калъ) пешелатъ, съъ дешелатъ;(în цen:) лinsitъ de чева; (грm:) înпpot de δασὺς, кв ssвцipe ssгlape. "Δέρμα ἐλάφοιο ψιλόν„. Od: N. «Ψιλὴ (înпpeвпъ ші ғъръ) ἐσθής». Лкs: пелъцoasъ, съъ ғъръ пъръ. «Ἡ δὲ ἔβις ψιλὴ ἐστι τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν». Ep: (ші fir:) «Ψιλὴ ἄρωσις (γεωργία)». Om: ші Ткр: ғъръ sъdipe de nomї. «Τὰ ψιλὰ (se înц: χωρία)„. Ksn: «Πεδίον ψιλὸν». Ep: (ші маї компл: кв цen:). «Ψιλὴ δένδρων„. Ep: "Ψιλὸς ἱππέων»: Ksn: ғъръ къларіme. «Τὴν δὲ (ναῦν) ψιλὴν φέρε κῦμα». Od: M: ғъръ вїsле, nînze, ші чл. «Ἐάν τε ἐπὶ ψιλοῦ (se înц: τοῦ ἵππου), ἐάν τε ἐπὶ τοῦ ἐφιππείου καθίζητε». Ksn: «Ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο». Ksn: пеакоперітъ кв коїfъ. «Ψιλὸν νέκυν». Sof: neînгропатъ. "Ψιλὴ μάχαιρα». Ksn: гоалъ, ғъръ теакъ. (їар овіч:) «Ψιλὸς (se înц: ὅπλων)». Лкs: neapmatъ, съъ вшор-armatъ. «Ὁπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα». Твч: «Ψιλοὶ ἀκοντισταί„. Ksn: вшор-armaцї. (ші îm:) «Ψιλοί». Такt: (алt:) γυμνῆτες.(ші аввs:). «Ψιλὴ σκευή„. Твч: а вшор armaцілор (ostaшї). «Ψιλαὶ ἐργασίαι». Apst: a ле вшор-armaцілор (ostaшї). «Ψιλὴ ποίησις». Apst: чеа ғъръ kîntape. «Ψιλὸς, λόγος». Плt: prozaікъ; съъ пеаплікатъ ла fiinца adевървлвї. «Ψιλὸν ὄμμα». Sof: ръmasъ sinгвръ. «Ψιλὸν ὄνομα». Лкs: голъ titлъ. «Ψιλὰ σύμφωνα». Грm: neasпipate.«Ψιλὴ (se înц: προσῳδία)». Грam: semnъ характерistikъ de ssвцipe вокалъ.

Ψηλοτάπης, ητος (ὁ), ковороъ (кілімъ) ғъръ лаце съъ пъръ. [ψιλός, τάπης]. [de вnde

Ψιλότаπις, ιδος (ἡ),=(съъ греш: în локъ de) Ψιλόδαπις.

Ψιλότης (ἡ), лinsъ de перї (de nomї, ші чл:); netezime, голічіsпе; плешввіе; (грam:) ssвцipime de вокалъ, neaspipaцie.

Ψιλοτοπαρχία (ἡ), (o demnitate în Eцinїъ) stъпînipe de царъ гоалъ (ғъръ nomї, неквлтіватъ), съъ кв nвme (titлъ) голъ. [ψιλὸς, τόπος, ἀρχή].

Ψιλόω -ῶ, вііt: -ώσω, ғакъ (лasъ) пе чinева голашъ de перї (плешввъ); жвтвлескъ; (fir:) голескъ, desпoїъ de чева, съъ de toїъ deп' înпpежвр de чева, съъ de чinева. «Ψιλώσαντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν». Ep: «Ἔπεμπεν ἐπὶ τοὺς Μήδους ὡς ψιλώσων αὐτόν».

Ksn· (ші nas:) «Κρέα ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων». Ep: «Χελιδόνες ἐψιλωμέναι». Apst. жвтвліte. «Ἀρχόμενος ψιλοῦσθαι». Лкs: a'i къdeя първл. 2) (grвm:)=Ψιλογραφέω. ші

Ψίλωθρον (τὸ), вisвapе kenіpв (saŭ op чe алъ kompoзіціe взвжeвшвe ла) къdepea първлeй. 2) (napїk:) вnŭ folŭ de нman тв, a ле кърia seminge aŭ aveasтъ insвmimo, pismъ. ψιλός].

Ψίλωμα (τὸ), napїe a ірnвлвї голітъ de пеpї; saŭ osŭ голŭ (fъръ карне) [ψιλόω].

Ψίλως, adв: simплв; гол; fъръ нічї o нodoaвъ; (grвm:) neasнipaт, кв взиetŭ взвщipe (de вокалъ, saŭ konsвнъ); кв sвmвл prosodiakŭ ψιλή. [ψιλός].

Ψίλωσις, εως (ἡ), вmвлдepe, saŭ жвтвліpe de пepї, пene, ші чл: fїr:) голіpe, desnoїepe de чева. 2) (grвm:) вkpiepe кв semnŭ, saŭ пponвnцape de zivepe кв глasŭ de взfлape взвщipe. [ші

Ψιλωτὴς, οῦ (ὁ), голітopŭ, desnoitopŭ, desapmъtopŭ, жвтвліtopŭ, ші чл:; (grвm:) вkpiitopŭ, saŭ пponвnцътopŭ de zivepї saŭ лitepe кв взвщipe взfлape (neasнipate). [ψιλόω]. [de вnde

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, folositopŭ ла голіpe, вmвлдepe de пърŭ, жвтвліpe, голіpe, desnoїepe, ші чл: 2) (grвm:) oвіnвsitŭ a пponвnца кв взfлape взвщipe (neasнipaт) zicчepiлe. «Οἱ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες ψιλωτικοί». Лкs:

Ψιμύθιον, ші Ψιμμύθιον (τὸ), ==Ψιμύθιον.

Ψιμυθιόω -ῶ, вiit: -ώσω, == Ψιμυθιόω.

Ψιμμύθιον (τὸ), ==Ψιμύθιον.

Ψίμμυθος (ὁ), ==Ψίμυθος.

Ψιμυθίζω, вiit: -ίσω, ==Ψιμυθέω. ші

Ψιμύθιον (τὸ), dpesŭ, sвlimanŭ, saŭ вisвeцŭ. [ψίμυθος].

Ψιμυθιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), първtŭ (asemвnea) кa dpesŭ, saŭ sвlimanŭ. [ψιμύθιον, φαίνω].

Ψιμυθιόω-ῶ, вiit: -ώσω, snoїessŭ кв dpesŭ, saŭ sвlimeneskŭ [ψιμύθιον].

Ψιμυθισμὸς (ὁ), sвlimenipe. [ψιμυθίζω].

Ψίμυθος (ὁ), ==Ψιμύθιον. [ψίω, saŭ Ebp: σεμμαμούθ].

Ψιμυθόω -ῶ, вiit: -ώτω, == Ψιμυθιόω.

Ψινὰς, άδος (ἡ), (npiпч: ἄμπελος, вie) кape îшї лeanъdъ fрвnzeлe, ші fлopiлe. (вezї ші ῥυὰς). [din

Ψίνομαι, вiit: -ψινοῦμαι, (npiпч: desnpe fрвnze ші ponde) kazŭ maї 'вninte de вpeme. [ші

Ψίξ, ψιχὸς (ἡ), fърîmiтвръ (npiпч: de нїїne). [ші

Ψίσις, εως (ἡ), гля: fрвкape, tovipe; pondepe; (npiя întind:) stpikape. [ψίω].

Ψίττα, s.pirъtŭ чїовънeskŭ,=Σίττα, nst. [ка adв:) «Ψίτταν κατατείνας„. Лкч: (Лкs:) îste, ка de гoмaнъ. [de вnde

Ψιττάζω, вiit: -άσω, stpirŭ ψίττα, nst, гoneskŭ ка чїовaniї oiлe.

Ψιττάκη (ἡ, ==Ψιττακὸς

Ψιττάκιον (τὸ), == Πιστάκιον.

Ψιττακὸς, (ὁ), папагалŭ.

Ψιχάρπαξ, αγος (ὁ), хрънitopŭ de fърîmitвpї de нїїne (nвme de шoapiчe în Batpxmx:). [ψίξ, ἅρπαξ].

Ψίχη (ἡ), Гля: ==Ψίξ

Ψιχίδιον (τὸ), dim: ал лвї ..

Ψιχίον (τὸ), dim: ал лвї ψίξ, fърîmitвpiкъ. [de вnde

Ψιχιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de o notpівъ ла тъpiтe) кв o fърîmitвpiкъ.

Ψιχολογέω ῶ, вiit: -ήσω, adвnŭ fърîmitвpї de нїїne. [ψίξ, λέγω].

Ψιχώδης, εος, (ὁ, ἡ), == Ψιχιώδης. [ψίξ]

Ψίω, вiit: ψίσω, noet: pap în локŭ de ψάω, fърîmiчezŭ. токŭ тъpвnt. «Γνάθῳ—». Лік: mestekŭ, тънîпкŭ.

Ψὸ, аклам: (eksnpim: de skîpbъ) вf! (Франц:) fi!

Ψόα (ἡ), [ψύα] (npiпч: ла îm:) къpвspiлe den' înnpeжвpвл (mвskii) рънікілор; (în цeв:) рънікіl.

Ψογερὸς, ὰ, ὸν, вpednikŭ de хвлъ 2) хвлitopŭ, клefetitopŭ, вorвitopŭ de ръŭ. «Ἀρχίλοχος —». Hind: [ші

Ψόγιος, α, ον, îndpent: în локŭ de ψέγιος. [din

Ψόγος (ὁ), [ψέγω] хвлъ, defaїmъ, вorвъ de ръŭ.

Ψόθιος, α saŭ ος, ον, гля: în локŭ de Ψολόεις. [din

Ψόθος (ὁ), noet: în локŭ de ψόλος, fвmŭ; чепвшъ; вnвzъ; fвninqine. 2) (diaлeкt:) în, локŭ de ψόφος, вvetŭ, sromotŭ.

Ψοία (ἡ), ==Ψύα, ші Ψόα. [de вnde

Ψοίτης, ου (ὁ), чел den' înnpeжвpвл рънікілор «Μυελὸς». Anat. тъdвxa кîpчeiлор de лînгъ рънікї

Ψολόεις, εσσα, εν, noet: (ψόλος] плinŭ de fвmŭ, de чепвшъ, npafŭ de къpбвнї, saŭ de fвninqine. «Κεραυνὸς — ». Om: нpлitopŭ de napiea тъвnaiтъ.

Ψολοκομπία (ἡ), kom: лъвdъpoasъ вorвъ, fanfaponadŭ. [ψόλος, κόμπος].

Ψόλος (ὁ), [în afin: кв σποδὸς] snвzъ; fвninqine.

Ψόρος (ὁ), вnŭ folŭ de neнte.

Ψαφέω -ῶ, вiit: -ήτω, fвkŭ sromotŭ, вв-

(рові). snекылезъ sзflete. [ψυχαγωγὸς]. [de знde

Ψυχαγώγημα (τὸ), miжлокъ de a mînrîïa, a înвeseli, a distpa пe чinева; (знeopï) miжлокъ de atpaцepe, momealъ.

Ψυχαγωγία (ἡ), kondзчepe în ïadъ, saъ peadзчepe de аколо de sзfletъ de moptъ (tpeaва лзï Мерквръ, saъ a връжitopялзï). 2) (maï des) înвeseлipe, saъ amъцipe de sзfletъ, mînrîïepe, distpaкцie. [ші

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, όν, ppiinчosъ, folositopъ ла mînrîïepe de sзfletъ, înвeseлipe, distpaкцie, saъ atpaцepe кътpe sine, amъцipe, ші чл: [ші

Ψυχαγώγιον (τὸ), локъ, знde връжitopiï peadзк пe мъmîntъ sзflетеле din ïadъ, връжitopie de sзflete. 2) локъ de пetpeчepe, de distpaкцie saъ înвeseлipe 3) (în Tfp:) гaвръ, ppin каpe intpъ aepял (în вaïe de metale, ші чл), pesзflътoape, (Fpanц:) **soupirail.** [din

Ψυχαγωγὸς, (ὁ, ἡ), atpъгътopъ, saъ amъцitopъ de sзflетял отзлзï. «Пeiθὼ—». Лкs: 2) (ка enit: ал лзï Мерквръ) =Ψυχοπομπὸς. 3) (ка sзвst:) връжitopъ peadзкътopъ de sзflетеле moptцilop din ïadъ пe пъmîntъ. (Exp: Алк: 1140). 4) (ла Алeksandp:) = Ψυχέμπορος, пpeкзпitopъ de sзflete, de pові. [ψυχὴ, ἄγω].

Ψυχάζω, вiit: -άσω, mъ pъкopeskъ ла знвpъ, îmï ïaъ aepъ, pesзflя. [ші

Ψυχαῖος, α, ον, ал sзflетялзï, saъ sзflетелор moptцilop. [ψυχή].

Ψυχαπάτης, ου (ὁ), amъцitopъ (momitopъ), saъ atpъгътopъ, mînrîitopъ de sзflетъ. «Ὄνειρος —». Enгp: [ψυχὴ, ἀπάτη].

Ψυχάριον (τὸ), dim: (desnpeц:) ал лзï ψυχή.

Ψυχάρπαξ, αγος (ὁ), плц: xpъnitopъ de sзflete. [ψυχὴ, ἅρπαξ].

Ψυχαστὴς, οῦ (ὁ), каpe pesзflя, se pekopeшte, îшï ïa aepял ла локъ pъkoposъ. [ψυχάζω].

Ψυχάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ψύχω.

Ψυχεινὸς, [ψύχος] ἡ, όν, pъkoposъ. «Τὰ ὑλώδη τοῦ μὲν χειμῶνος ἀλεεινὰ, τοῦ δὲ θεpους ψυχεινά». Ksn:]96, 123).

Ψυχεῖον (τὸ), = Ψυγεῖον. (bezï At: Γ'.

Ψυχεμπоpικὸς, ἡ, όν, însзшitъ пetзцъtopялзï de sзflete, saъ de pові. «Ψυχεμποpικὴ (se înц: τέχνη)». Плт: пegoцъ кз pові, (ші Бisep:) кз sзflete. [din

Ψυχέμπορος (ὁ), пegзцътopъ de sзflete (ad: oamenï pові). [ψυχὴ, ἔμπορος].

Ψυχὴ (ἡ), [ψύχω] sзflape, pesзflape. «Οὐκ εᾷ ἡμᾶς οὐδὲ ψυχῆς λαχεῖν». Лкs: niчï sъ pesзflъm. (de знde 2) (npin înting:) вiaцъ. «Οὐκ ἀπὸ τρόπου τὴν ψυχὴν ὀνομάζεσθαι παρὰ τὴν ψύξιν». Пл: «Ὅτι ἔσωσε βασιλέως τὴν ψυχήν». Ep: «Αἱ μέγισται δαπάναι τοῖς τυράννοις καὶ ἀναγκαιόταται εἰς τὰς τῆς ψυχῆς φυλακὰς εἰσί». Ksn: «Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ». Om: a mзpit. (ші în парал:) «Τόν δὲ λίπε ψυχή τε καὶ αἰών». Om: «Λευκανίην, ἵνα ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος». Om: «Ὃς βούληται ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι». Ep: «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων„. Skp: «Ψυχὰς παρθένους». Om: ppimeждзindъ 'шï вiaцa (bezï ші кефалή). «Τὸν περὶ ψυχῆς (se înц: δρόμον) τρέχειν». Пров: a 'шï пзne în periколъ вiaцa. (ші desnpe вite) «Κάπροι ἀπουράμενοι ψυχὰς». Es: «Ὁποία τις ἐστὶν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρέων». Лзч: «Πάντα τὰ ψυχῆς ἀμοιροῦντα». Пл: челе лinsite de вiaцъ. 3) (ка finцъ aбstpaктъ) sзflетъ. «Πρῶτοι Αἰγύπτιοι εἰσὶν οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος ἐστί· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶον, αἰεὶ γινόμενον, ἐσδύεται». Ep: «Οὔτοι ἔγωγε τοῦτο πώποτε ἐπείσθην, ὡς ἡ ψυχή, ἕως μὲν ἄν ἐν σώματι θνητῷ ᾖ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε». Ksn: Ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ βεβήκει». Om: «Πολλὰς ψυχὰς ἡρώων ἄϊδι προΐαψεν». Om: «Ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων». Om: "Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ». Skp: 4) (ка isвopъ ші pemedinцъ a sзflетештелор natime) inimъ; simцimîntъ; disnosiцie; boinцъ; dopinцъ; (знe-opï) snipitъ, цeniъ. «Εὔρωστος τὴν ψυχήν„. Ksn: "Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς». Ep: «Ἦν γὰρ δὴ, ὡς διέδεξε, ψυχὴν οὐκ ἄκρος». Ep: nз пpeа кзpaжosк. «Τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν, ὅταν ἴδῃ με, ші чл:». Dm: кз че inimъ mъ ва bedea, ші чл:. «'Εξεπλάγη τὴν ψυχὴν». Epd: «Διῳρημένος τὰς ψυχὰς». Epd: «Μιᾷ ψυχῇ». Epd: în знanimitate. «'Εκ ψυχῆς». «'Εξ ὅλης ψυχῆς». Skp: «'Ωδαῖς καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκατσμιγνύναι„. Ksn: a se бзкзpa de avestea. «Ἡ ψυχή μου ἐπεθύμει». Ksn: «Τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν οὐ προσίετο, διψῇν δ' ἐδόκει». Ksn: «Δοῦναί τι τῇ ψυχῇ». Tkp: a dosindi, saъ a келтзi snpe мзлцзmipea dopinцелор. «Ἡ τοῦ Λυσίου ψυχὴ„. D: Ал: simцimîntял xapaктepisatъ în кзвinteле лзï Aisia. (ші desnpe вite). «Θηρίων τὰς ψυχὰς ἡμεροῦν». Iskp: 5) (npin înting:) insъ, nepsoanъ; (noet:) în локъ de ἐγὼ. «Τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς„.

Sof: «Φίλη ψυχὴ»! аклат: în локŭ de φίλε! «Ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχή»! Ksn: «Ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι». Skp: "Πᾶσα ψυχὴ».Skp: 6) fлѕtѕpe simволŭ ал nemѕpipiĭ sѕfлetѕлѕĭ). «Γίνονται δὲ αἱ καλούμεναι ψυχαὶ ἐκ τῶν καμπῶν„. Apst: 7) (fir:) = Ἐντεριώνη, mĭezŭ (вezĭ ші καρδία). «Ἡ ψυχὴ τῆς κολοκυνθίδος». Iпiatp: [de ѕnde

Ψυχήϊος, α saŭ ος, ον, поet: în локŭ de ἔμψυχος.

Ψυχίδιον(τὸ), dim: ал лѕĭ ψυχή, sѕfлeцелŭ.

Ψυχίζομαι, віit: -ίσομαι, гл: ръчeskŭ, mъ ръкopeskŭ. [ψῦχος].

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, sѕfлeteskŭ, mintaлŭ, saŭ sпipitѕaлŭ. 2) (pap) inimosŭ, кѕpaжosŭ. 3) (maĭ noŭ) вitaлŭ, mateріaлŭ. «Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν». Skp: 4) fъкѕtŭ пentpѕ (mîntѕipe de) sѕfлetŭ. "Κτήσιος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδοὺς». Eпгр: [ψυχή].

Ψυχινὸς, ὴ, ὸν, = Ψυχεινός.

Ψυχιουλκὸς (ὁ, ἡ), = Ψυχουλκός.

Ψυχμὸς (ὁ), поet: în локŭ de ψυγμός.

Ψυχοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), вътъmъtopŭ de sѕfлetŭ. [ψυχὴ, βλάβη].

Ψυχοβόρος (ὁ, ἡ), поet: = Θυμοβόρος. [ψυχὴ, βορὰ].

Ψυχογονία (ἡ), faчepe, saŭ tpaцepe opiцinaлъ a sѕfлeteлop, saŭ a sѕfлetѕлѕĭ. [ψυχὴ, γόνος]. [de ѕnde

Ψυχογονικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de opiцina sѕfлeteлop.

Ψυχοδαΐκτης, ου (ὁ), [ψυχὴ, δαΐζω] sfiшiitopŭ, saŭ вîntѕitopŭ, tѕpвѕpъtopŭ de sѕfлetŭ. (eпit: ал Бакѕлѕĭ).

Ψυχοδιάβατος (ὁ, ἡ), пътpѕnzъtopŭ de sѕfлetŭ. [ψυχὴ, διαβαίνω].

Ψυχοδοτὴρ (ὁ), поet: dъtъtopŭ de sѕfлetŭ, saŭ de віaцъ. [ψυχὴ, δίδωμι].

Ψυχοδόχος (κος), ου (ὁ, ἡ), пpiimitopŭ (foлositopŭ sпpe локѕinцъ) de sѕfлete. [ψυχὴ, δέχομαι].

Ψυχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлѕл sѕfлetѕлѕĭ. «Τὸ ψυχοειδὲς». пaptea mintaлъ a sѕfлetѕлѕĭ. [ψυχὴ, εἶδος].

Ψυχόθεν, adв: поet: din sѕfлetŭ, din inimъ. [ψυχή].

Ψυχοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ (moралічешte) de sѕfлetŭ. [ψυχὴ, κτείνω].

Ψυχόλεθρος (ὁ, ἡ), поet: пръпъditopŭ de sѕfлetŭ. [ψυχὴ, ὄλεθρος].

Ψυχολετὴρ (ὁ), ші Ψυχολέτειρα (ἡ), [ψυχὴ, ὀλέω] поet: în локŭ de ψυχόλεθρος.

Ψυχολιπὴς, έος(ὁ, ἡ), поet: [ψυχὴ, λείπω] лiпsitŭ de sѕfлetŭ, moptŭ, saŭ лешinatŭ.

Ψυχομαντεῖον (τὸ), локŭ, ѕnde пpin вpaже se pekĭamъ sѕfлeteле din ĭadŭ пe пъmîntŭ, ші se черчeteazъ desпpe челе fiitoape. [din

Ψυχόμαντις, εως (ὁ, ἡ), вpъжitopŭ pekĭemъtopŭ de sѕfлete din ĭadŭ пe пъmîntŭ a ле mopцiлop, ші черчetъtopŭ ал лop desпpe челе fiitoape. [ψυχὴ, μάντις].

Ψυχομαχέω -ῶ, віit: ήσω, mъ вatŭ пentpѕ віaцъ (desпpe totѕл meŭ ка ѕnŭ desпъdъжdѕitŭ). 2) mъ лѕптŭ кѕ moaptea, sîntŭ în aгonie, mopŭ aneвoe. [ші

Ψυχομαχία (ἡ), вътъліе пentpѕ віaцъ (ad: пismътъpiцъ, ші desпъdъжdѕitъ). [ψυχὴ, μάχη].

Ψυχομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Ψυχρομιγής.

Ψυχοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ръ'ъчitopŭ de sѕfлete [ψυχὴ, πλάνη].

Ψυχοπομπεῖον (τὸ), локŭ (пръпastie, sѕвtepanŭ), пpin кape se кoвoaръ în, saŭ se pekĭamъ din ĭadŭ sѕfлeteле mopцiлop.[din

Ψυχοπομπὸς, (ὁ, ἡ), kondѕкъtopŭ de sѕfлeteле mopцiлop în ĭadŭ. (eпit: ал лѕĭ Меркѕpŭ ші ал лѕĭ Xaponŭ). [ψυχὴ, πέμπω].

Ψυχοραγέω -ῶ, поet: în локŭ de...

Ψυχοῤῥαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mi se pѕпe (mi se smѕлцe, saŭ aneвoe se desпapte) sѕfлetѕл din tpѕпŭ, îmĭ ese sѕfлetѕл. [din

Ψυχοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ψυχὴ, ῥήγνυμι] кape se aflъ în aгonie (лѕптъ) de moapte, îĭ ese sѕfлetѕл [de ѕnde

Ψυψοῤῥαγία (ἡ), aгonie de moapte, eшipea sѕfлetѕлѕĭ.

Ψυχοροφέω -ῶ, ші Ψυχοῤῥοφέω -ῶ, віit: -ήσω, sopвŭ sîпцeле (paneĭ), saŭ віaцa кѕĭва. 2) kom: în локŭ de ψυχροποτέω. [din

Ψυχοῤῥόφος, saŭ Ψυχορόφος (ὁ, ἡ), sopвitopŭ de sѕfлetѕл, de sînцeле, saŭ віaцa кѕĭва. 2) kom: în локŭ de ψυχροπότης. [ψυχὴ, ῥοφέω].

Ψῦχος, εος -ους (τὸ), [ψύχω] fpirŭ, ръчeaлъ; ръкoape. «Καὶ τὸ ψῦχος ἐπέτεινε πνεύματος γενομένου». Пл: «Ψύχεος ἱμείρων». Om: dopind a se ръкopi. «Ὡς δὲ θέρος ἦν, τὰς γυναῖκας προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, ὡς ἂν ῥᾷον πορεύοιντο κατὰ τὸ ψῦχος». Ksn: «Ἐν τῷ ψύχει καθεύδειν». Плt: (ші îm:) «Ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. Ksn:

Ψυχοσόος (ὁ, ἡ), поet: mîntѕitopŭ de sѕfлetŭ, saŭ de віaцъ. [ψυχὴ, σόος].

Ψυχοστασία (ἡ), кѕmпъnipea sѕfлeteлop, saŭ віeцѕitoapeлop în вaлaнцa zeeшteĭ xotъpîpĭ (aшa se întitѕлa o tpaцedie a

лвї Esxiлъ, лвîndъ 'mї sввїektвл din вerѕuріle 200—212 лвї X. al Iliadeї лвї Omerъ). [ψυχὴ, ἵστημι].

Ψυχοστόλος (ὁ, ἡ), noct: kondвkъtorъ de sвflete. [ψυχὴ, στέλλω].

Ψυχοσώστης, ου (ὁ), Bisep: mintвitorъ de sвflete. [mi

Ψυχοσωτήριος (ὁ, ἡ), Bisep: mintвitorъ de sвflete. [ψυχὴ, σώζω]

Ψυχοτακὴς, έος (ὁ, ἡ), tonitorъ de sвfletъ; saъ prin kape doъ sвflete se kontonesk într'una. «Χεῖλη —». Enrp: [ψυχὴ, τήκω].

Ψυχοταμίας, ου (ὁ), пъstrъtorъ, пъzitorъ de sвfletъ. [ψυχὴ, ταμίας].

Ψυχοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, noct: хrъneskъ (înbiezъ) sвfletвл. însвfleцeskъ, daъ biaцъ. [din

Ψυχότρόφος (ὁ, ἡ), (пароkѕ:) хrъnitorъ de sвfletвл, însвfleцitorъ, înbiorвtorъ. [ψυχὴ, τρέφω] (пропароkѕ:) kape se хrъnemie, kreшte la ръcealъ (la lokвrї ръkoroase). «Ἄυραι—», Opf: ‖ (sвbst:) Ψυχότροφον (τὸ), snъ felъ de plantъ, (alt:) κέστρον, betonikъ, (Franц:) bétoine. [ψῦχος, τρέφω].

Ψυχουλκέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întї tparъ, întї ese sвfletвл, =Ψυχορραγέω. 2) întї amъ sвfletвл atpasъ kъtre чева. [din

Ψυχουλκέω -ῶ, biit: -ήσω, aвїa întї tparъ sвfletвл, pesвflв aneвoe. [din

Ψυχοῦλκος (ὁ, ἡ), kape trage (sвfletвл) de moapte, =Ψυχορραγὴς; trъgъtorъ kъtre sine saъ dвne sine de sвflete, =Ψυχαγωγὸς. ‖ (sвbst:) snъ felъ de plantъ. [ψυχὴ, ἕλκω].

Ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ), prънъditorъ de sвfletъ, saъ de biaцъ, mortalъ. [ψυχὴ, φθείρω]

Ψυχόω -ῶ, biit: -ώσω, însвfleцeskъ; (prin întind:) înanimezъ, înkвraжezъ; (вne-orї) înbiopezъ, rъkoreskъ. [ψυχὴ, saъ ψῦχος].

Ψυχραίνω, biit: -ανῶ, ръveskъ чева. [ψυχρὸς]. [de вnde

Ψυχρασία (ἡ), ръvire.

Ψύχρευμα (τὸ), =Ψυχράτης, шi Ψυχρολογία (bezї zїч:). [din

Ψυχρεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ portъ, saъ vorbeskъ peчe, =Ψυχρολογέω. [ψυχρὸς].

Ψυχρήλατος (ὁ, ἡ), [ψυχρὸς, ἐλαύνω] вtвtъ de peчe kъ чїokanвл (fъръ a se apde în fokъ maї'nainte); saъ moїatъ ferbinte în anъ peчe, (alt:) ψυχροβαφὴς «Ξίφος —». Lкs:

Ψυχρία (ἡ), ръcealъ, =Ψυχρότης. [mi

Ψυχρίζω, biit: -ίσω, ръveskъ, лasъ чева a se ръvi [ψυχρὸς]. [de вnde

Ψυχριστὸς, ἡ, όν, (prinч: οῦνος, binъ) ръvitъ, saъ nвsъ a se ръvi.

Ψυχροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moiatъ de ferbinte în anъ peчe, =Ψυχρήλατος. «Σίδηρος—». Lкs: [ψυχρὸς, βάπτω].

Ψυχροβόχος (ὁ, ἡ, «Οἶκος—». Lкч: kъ mapa bъi, вnde karne anъ peчe, шi se ръkoresk înсъїaцii. [ψυχρὸς, δέχομαι].

Ψυχροκοίλιος (ὁ, ἡ), чел kъ ninteчe, stomaxъ peчe. [ψυχρὸς, κοιλία].

Ψυχρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, vorbeskъ, saъ skriъ peчe, глвmeskъ fъръ rвstъ (fъръ xazъ). [mi

Ψυχρολογία (ἡ), stilъ de kвbїntъ peчe (nerafiosъ); глвmъ nenлъkвїъ (nesъpatъ). [din

Ψυχρολόγος (ὁ, ἡ), vorbitorъ, saъ skriitorъ peчe (fъръ graцie); глвtецъ nesъpatъ. [ψυχρὸς, λέγω].

Ψυχρολουσία (ἡ), înbъїere, skъldape în anъ peчe [ψυχρὸς, λοῦσις].

Ψυχρολουτέω -ῶ, biit: ήσω, mъ skaldъ, în anъ peчe. [din

Ψυχρολούτης, ου (ὁ), obїnвitъ a se skъlda în anъ peчe. [ψυχρὸς, λούω].

Ψυχρολουτρέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ψυχρολουτέω.

Ψυχρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatъ kъ anъ peчe. [ψυχρὸς, μίγνυμι].

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, όν, шi

Ψυχροποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ, adвkъtorъ de ръcealъ, saъ kontribвitorъ la acveasla. [ψυχρὸς, ποιὸς].

Ψυχροπρασία (ἡ), înprevвinцare de peчї bъtвre. [ψυχρὸς, πόσις].

Ψυχροποτέω -ῶ, biit: -ήσω, obїnвїeskъ a bea peчe, a întrevвinцa peчї bъtвre. [din

Ψυχροπότης, ου (ὁ) obїnвitъ la peчї bъtвre. [ψυχρὸς, πίνω].

Ψυχροῤῥημονέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ψυχρολογέω, [ψυχρὸς, ῥῆμα].

Ψυχρὸς, ὰ, όν, [ψῦχος] peчe, ръkorosъ. «Ψυχρὸν ὕδωρ». Tкp: «Ψυχρὸς ἀὴρ». Пл: «Χιόνος ψυχρότερον». Lкs: «Ψυχρὸς χαλκὸς». Om: «Ψυχραὶ τράπεζαι». Пл: kъ ръvitarї (întъkъrї, kape se тъnînkъ шi peчї); (шi în ол:) «Ποτήριον ψυχροῦ (se înц: ὕδατος)». Skp: 2) (prin întind:) adвkъtorъ de fierъ, saъ fiorї; (fir:) fioposъ, grozavъ; skîrbosъ. «Ὄφις («Ἀχέρων) —». Tкp: 3) (fir:) linsitъ de kъldarъ, fъръ zeлъ, peчe (neak ...s); (desnpe лвкр:) nelnsemnatъ; (prinч: de ...e гаmme) nenлъkвitъ (peчe, nesъpatъ);

(desnpe neps:) = Ψυχρολόγος (bezĭ zĭv:); (în ɥen:) netrebnikŭ; nekvviinvĭosŭ. «Ψυχρὰ ἐπικουρία». Ep: «Ψυχρῇ νίκῃ». Ep: de nimikŭ. «Ψυχρὸς λόγος». Dmtp: Fal: = Ψυχρολογία. «Ψυχρὰ λέγω». Ksn: = Ψυχρολογῶ. «Πλήρης ψυχροῦ». Lonɥ: = Ψυχρότητος, saŭ Ψυχρολογίας. «Τούτου σε μάλιστα ζηλῶ ἐν τῇ βασιλείᾳ, ὅτι δύνασαι καὶ ψυχρὸς ὢν γέλωτα παρέχειν». Ksn: «Ψυχρὸς βίος». Apstl: tikĕloasъ, neplъkvtъ, vrîtъ viaɥъ. «Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχων». Sof: avînd inimъ anprinsъ nentrv lvkrvrĭ de nimikŭ. (bezĭ ši παρένθυρσος).

Ψυχροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: din kape nikъ anъ reče. [ψυχρὸς, στάζω].

Ψυχρότης (ἡ), rečealъ; (fir:) linsъ de graɥie, de vioivĭsne, ši čl:; neplъčere; avsvrditate, nekvviinɥъ, ši čl:. [ψυχρὸς].

Ψυχρόφοβος (ὁ, ἡ), frikosŭ de anъ reče. [ψυχρὸς, φόβος].

Ψυχροφόρος (ὁ, ἡ), kъrtorŭ de anъ reče. ‖ (svbst:)=Ψυχροφὸρον (τὸ), ɥeavъ de anъ reče (în vaĭe). [ψυχρὸς, φέρω].

Ψυχρόω -ῶ, viit: -ώσω, =Ψυχρίζω. [ši

Ψυχρῶς, adv: reče; (fir:) fъrъ graɥie (farъ xazŭ), reče. «Σκώψαντι ψυχρῶς». Tfp: [ψυχρός].

Ψύχω, viit: ψύξω, (nas: tpe: de kv: ἔψυγμαι, nex: 2: nas: ἐψύγην) (nprinv:) svflv. «Ἧκα μάλα ψύξασα». Il: Y. fakŭ aerŭ, acrezŭ; (npin întind:) svîntŭ; (maĭ des) rъveskŭ, saŭ rъkoreskŭ. (maĭ într: în kmn:)

Ψύχωσις εως (ἡ), însvflecipe. ‖ (la Pitagorenĭ) în lokŭ de ψυχή, svfletŭ. [ψυχόω].

Ψυχωφέλεια (ἡ), folosŭ de svfletŭ. [din

Ψυχωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositorŭ svfletvlvĭ. [ψυχὴ, ὄφελος].

Ψῶ, aklam: =Ψό.

Ψῶ, în kontrak: din ψάω.

Ψώα, saŭ Ψῶα (ἡ), noet: [ψάω, ψῶ, mitergŭ, kvrvɥŭ) nvtoape (din kvrvɥitvrĭ).

Ψώζα, ης (ἡ), deșertъtъrъ de nînteve. 2) =Λιμόψωρος. [ψώα].

Ψωθίον (τὸ), fъrîmitъrъ de nîĭne. (bezĭ ši ψαθύριον). [ψάω].

Ψώκτης, ου (ὁ), vĭoplitorŭ de nĭetpe. 2) (fir:) prostŭ lvkrvtorŭ. [ši

Ψωκτὸς, ὴ, ὸν,=Ψαιστὸς, vĭoplitŭ. [ψώχω].

Ψωλὴ (ἡ), metvrv ɥenitalŭ vrvv: (nprinv: înkordatŭ). [ψάω, ψώω]. [de snde

Ψωλὸς, ὴ, ὸν, čel kv ɥenitalvl metvrv golitŭ (velitŭ), saŭ înkordatŭ; (npin întind:) tvĭatŭ înprežvr. [ši

Ψώλων, ωνος (ὁ), = Πόσθων.

Ψώμηξ, ηκος (ὁ), gls: snŭ felŭ de verme pozvtorŭ de grîŭ, gvrgvriɥъ. [ψωμός].

Ψώμιγξ, ιγγος (ἡ), or ce anъrъ de ɥîn ɥarĭ. 2) =Σφήκωμα.

Ψωμίζω, viit: -ίσω, xrvneskŭ ne vinева (îĭ daŭ de mvnînkъ), învvkîndv 'l ka ne konii, saŭ чева nvĭ; (în ɥen:) xrvneskŭ, nvtreskŭ. «Ἐψώμισεν ἡμᾶς ἄρτον». Skp: [ψωμός].

Ψωμίον (τὸ), dim: al lvĭ ψωμός, vvkvtvrikъ.

Ψώμισμα, (τὸ),=Ψωμός. [ψωμίζω].

Ψωμοκολακεύω, viit: -εύσω, sîntŭ..

Ψωμοκόλαξ, ακος (ὁ), linguitorŭ nentrv o vvkvtvrъ de nîĭne, napasitŭ. [ψωμὸς, κόλαξ].

Ψωμοκόλαφος (ὁ), noet: rvvdvtorŭ ši de palme nentrv o vvkvtvrъ de nîĭne, prostŭ napasitŭ,=Ψωμοκόλαξ. [ψωμὸς, κόλαφος].

Ψωμόλεθρος (ὁ), kom: prvpvditorŭ de nîĭne, lakomŭ. [ψωμὸς, ὄλεθρος].

Ψωμοποιὸς, greš: în lokŭ de ζωμοποιός.

Ψωμοπωλεῖον (τὸ), = Ἀρτοπωλεῖον, vînzvtopie de nîĭne. [ψωμὸς, πώλης].

Ψωμὸς (ὁ), [ψώω] vvkvtvrъ de nîĭne, saŭ de mînkape, kîtŭ înkape în gvrъ.

Ψώρα (ἡ), pîĭe «Ἀγρία—». pîĭe mikъ. 2) o voalъ a nomilop, ši (naptik:) a smokinilop. 3) snŭ felŭ de însektъ (de flvtvre), (alt:)φάλαινα. [ψάω, ψώω].

Ψωραγριάω -ῶ, viit: -άσω, (Skp:) [ψώρα ἀγρία] nvtimeskŭ de pîĭe mikъ.

Ψωραλέος, α, ον, pîĭosŭ. [ši

Ψωραλέεις, εσσα, εν, gls:=Ψωραλέος. [ši

Ψωράω -ῶ, At: = (saŭ greš: în lokŭ de) Ψωριάω. [ψώρα].

Ψωρίασις, εως (ἡ), pîĭepe. [din

Ψωριάω -ῶ, viit: -άσω, pîĭczŭ, saŭ sîntŭ pîĭosŭ. [ši

Ψωρικὸς, ὴ, ὸν, atinguitorŭ de, relativŭ kv pîĭe. «Ψωρικὴ (se înɥ: δύναμις)» ši «Ψωρικὸν (se înɥ: φάρμακον)». Dskp: leakŭ de pîĭe. [ψώρα]

Ψωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), čel din felvl (asemenea) pîĭeĭ. [ψώρα εἶδος].

Ψωρὸς, ὰ saŭ ὸς, ὸν,=Ψωραλέος; (npin întind:) asnpv, xîrșitŭ la nĭele. (bezĭ ši λεπρὸς).

Ψωροφθαλμία (ἡ), snŭ felŭ de natimъ a okilor, pîĭe (asnpime, ši mînkъpime) de pleope. [ψώρα, ὀφθαλμός].

Ψωρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ψωροειδής. [ψώρα].

Ψῶσαι, gls: în lokŭ de ψῶξαι. nex: de inf: al lvĭ ψώχω.

Ψῶχος (ὁ), гл: пъmîntŭ nisinosŭ; хъmъ fъpîmiчitъ, пълвере, nisinŭ. [din

Ψώχω, biit: ψώξω, fъpîmiчezŭ, tokŭ mъpъnt; (partik:) чїоплеskŭ пїetpe; sъвцiezŭ. [din

Ψώω, biit: ψώσω, = Ψάω, Ψώχω.

Ω.

Ω, ω, Ὠμέγα (τὸ), Omega, лiтера a doъzeчї ші patpa ші чea maї din ъpmъ a алfaвetълъї Елeнiкŭ. || (прin întind: ші îir:) sfîpшitŭ. «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω». Skp: || (aptm:) ω', optŭ-sъte (800 , saŭ ал optŭ-sъteлea; ші ,ω, optŭ-sъte de miї.(800,000).

Ὦ, аклam: mipъt: saŭ въїtъt: (къ nom:) «Ὦ ἔβενος! «Ὦ χρυσός»! Tкp: (ші în пропр: sa peps). «Ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς! ὦ θεοῖς πικρὸς»! Sof: «Ὦ τάλας ἐγὼ»! Skp: (saŭ къ dat:). "Ὦ μοι! = Οἴμοι; (saŭ къ цen:). «Ὦ τοῦ θαύματος»! Лкs: (ші aвsoл:) «Ὦ! τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν«; Eпгр:

Ὦ, nom: ші ак: înd: ал лъї ὅς.

Ὦ, аклam: вок: saŭ saлъtъt: (къ вок: saŭ At: nom:). «Ἄκουσον, ὦ παῖ„. Гnm: «Ὦ οὗτος, «Ὦ λῷστε. «Ὦ λέγων εὐχερῶς, ὅ,τι ἂν βουληθῇς». Dm: «Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ». Om: Imn:

Ὦ, ᾖς, ᾖ. sъп: ал лъї εἰμί.

Ὦ, ᾖς, ᾖ, nex: 2: de sъп: ал лъї ἵημι (întp: прinч: nъmaї în komп:).

Ὦ, dat: sinг: въpв: saŭ neъt: лъї ὅς.

Ὦ poet: în локŭ de ἑῷ, dat: ал лъї ἑός.

Ὠὰ, îm: ал лъї ὠόν.

Ὦα, At: în локŭ de ...

Ὦα, [ὄϊς] ας (ἡ), (în цen:) пїеле de oae къ лîna eї, кожокŭ; (partik:) profiлŭ ші гълерŭ de влanъ; (în цen:) марцine, въzъ; кenapŭ, вatъ, saŭ вeteлie п'înпрежър; первazŭ.

Ὦα (τὰ), Лакon: îm: ал лъї ᾦον, къmъpї (odъї), (прinч:) челе de katъл чел maї de sъs, (алt:) ὑπερῷα.

Ὠάζω, [ὦας] biit: -άσω, гл: = Ἐνωτίζομαι, вагŭ în ъpeкї, aъzŭ, askълtŭ.

Ὠάριον (τὸ), dim: ал лъї ὠόν, оъшорŭ.

Ὠαρίων, ονος (ὁ), poet: în локŭ de Ὠρίων. [de ъnde

Ὠαριώνειος, α, ον, poet: ал лъї Opionŭ.

Ὦας, ὤατος (τὸ), Dop: în локŭ de Οὖας, ъpeкe.

Ὠβὰ, ᾶς (ἁ), Лакon: parte (desпъpцitъpъ) dintp' o seminцie,=Φρατρία; (прinч: ші Etmлц: ка din ὄϊς) tъpmъ, чîpadъ.[de ъnde

Ὠβάσδω, biit: -αξῶ, Лакon: înпapцŭ seminцia în desпъpцitъpї, saŭ fatpiї. [ші

Ὠβάτας, α (ὁ), Лакon: în локŭ de φυλέτης, чел dintp' aчeeaшї fatpie.

Ὤβεον (τὸ), Dop: (Арц:) în локŭ de ὠόν.

Ὦ 'γαθὲ, în apostp: în локŭ de ὦ ἀγαθέ.

Ὠγενίδαι (οἱ), poet: în локŭ de ὠκεανίδαι, fii лъї Oцenŭ (Oчeanŭ). [ші

Ὠγένιος, α, ον, poet: în локŭ de ὠκεάνιος; (прin întind:) =Ἀρχαῖος, antikŭ,(bezї ші ὠγύγιος).

Ὠγένος цen: ал лъї Ὠγήν.

Ὠγὴ (ἡ), гл: [οἴγω] гapdŭ, înкizъtoape, saŭ desпъpцitъpъ; (fir:) întîїъл ші чел din ъpmъ шipŭ saŭ pîndŭ ал ostъшeштiї faлanцe.

Ὠγὴν, ένος,ші Ὠγῆνὸς, ου saŭ οῦ (ὁ). pot: Io: în локŭ de Ὠκεανός, Oцenŭ, saŭ Oчeanŭ, чел maї antikŭ zeŭ. [din Feniч: ὤγ, черкŭ].

Ὦγμαι, pas: tpe: de къ: ал лъї οἴγω, οἴγνυμι.

Ὠγμός (ὁ), [ὤζω] аклamaцie прin mipъt: ὤ, ὤ!

Ὠγνύμην, прел: pas: ал лъї οἴγνυμι.

Ὠγύγιος, α, ον, ал лъї Ὀцiгŭ, чел maї векїŭ îmпъpatŭ ал Atiчeї, ші Беоцieї; (прin întind:) foapte векїъ, къ totъл antikŭ. (bezї ші ὠγένιος). ["Ωγυγος].

Ὤγυρις, εως (ἡ), [ἀγείρω] гл: adъnъtъpъ de ape stъtъtoape, валtъ.

Ὦ 'γὼ, poet: (în apostp:) în локŭ de ὦ ἐγώ.

Ὦ 'γὼ, poet: Dop: în локŭ de ὅ ἐγώ.

Ὠδάριον (τὸ), dim: ал лъї ᾠδή, кîntiчeлŭ.

Ὧδε, [ὅς, ὅςδε] adв: modif: saŭ asemъnъt: = Οὕτω, aша, întp' astfeлŭ de кinŭ, asemenea (oвiч: ъpmînd, saŭ ъne-opї пpeчedînd ὡς, saŭ ὅπως). «Ὧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος». Iл: Г. Οὔτις κιθάραν ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι ὡς Ἑλένα». Tкp: «Γέρων, ὡς σύ περ ὧδε». Iл: Ω. (ші maї des къ повest: вepвŭ). «Ὧδ' Ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα». Es: «Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν». Om: «Ἀτάρ σοι γ' ὧδ' ἐπιτέλλω„. Om: (ші ка de прisosŭ). «Τίπτε τόσον ὧδ' ἐβόησας»; Od: I. «Ὧδ' ὅπως σοί φίλον, καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδε». Sof: 2) локŭ în локŭ de ἐνταῦθα, aiчї. «Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε». Iл: Σ. «Νῦν ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον». Od: Λ. «Χάλκεον νιν ὧδ' ἀνέθηκαν». Tкp: «Ἠγέρθη,

οὐκ ἔστιν ὧδε». Skp: «Ὧδε κἀκεῖσε». Лкs: (вezĭ ші τῇδε). (ші кѫ цеn: поеt:). «Γένους ὧδ ἥκεις τοῖς δε». Eѫp: astfелѫ de рѫdenie аĭ кѫ dînшiĭ.

Ὧδεε, Ion: поеt: în локѫ de...

Ὧδει, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лѫĭ Οἰδέω.

Ὠδεῖον (τὸ), Odeѫ, ѫnѫ пѫвлікѫ edifiчiѫ (палаtѫ) în Atena, хоtъpîtѫ (прinч:) sпре fълоаsъ аpъtаpe а mѫsiкалелор кîntiче [ᾠδή], ĭар ѫne-орĭ întpeвѫinцatѫ ші în feлѫpite алte пѫвліче adѫnъpĭ.

Ὧδεον, Ion: прел: ал лѫĭ Οἰδέω.

Ὠδὴ (ἡ), [în întpѫn: ші kontpak: din ἀοιδὴ] кîntiкѫ, imnѫ; (desпре пъsъpĭ) кîntape. «Ἀλεκτρυόνων —». Лкs:

Ὤδηκα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ οἰδέω.

Ὠδί, adв: At: în локѫ de ὧδε.

Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopѫ de, saѫ îndemînatiкѫ ла кîntape, mѫsiкалѫ, saѫ meлodiкѫ. [ᾠδή].

Ὠδίν, вezĭ ὠδίς.

Ὠδινάω -ῶ, вiit: -ήσω, Skp: în локѫ de Ὠδίνω [de ѫnde

Ὠδίνημα (τὸ), = Ὠδίς, dѫpepe de faчepe.

Ὠδινηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, коpinsѫ de, saѫ însoцitѫ кѫ dѫpepi de faчepe. [ὠδίν].

Ὠδίνησις, εως (ἡ), Skp: în локѫ de ὠδίς. [ὠδινάω].

Ὠδινολύων, οντος (ὁ), ѫnѫ feлѫ de пеште miкѫ de mape, че se кpedea къ desлеагъ (înчeteazъ) dѫpepiле faчepiĭ [ὠδὶν, λύω].

Ὠδίνω, вiit: -ινῶ, (nex: ὤδινα) amѫ dѫpepĭ de faчepe; (în цеn:) simцѫ (mъ sвîpколеsкѫ de) mapĭ dѫpepĭ, = Ὀδυνῶμαι; (прin întind: кѫ ак:) naskѫ; saѫ sîntѫ апроапе de faчepe, de fъtape; (ші fir:) amѫ пѫs în гîndѫ (кѫцetѫ, dopeskѫ, sîntѫ перъвdъtopѫ) а faче чева; îmĭ askѫnzѫ кѫцetѫл în sinemĭ. «Γυναῖκα ὠδίνουσαν» Iл: A. «Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν». Od: I. «Ὠδίνειν τρομέω». Tкp: «Τεκνία μου, οὓς πάλαι ὠδίνω». Skp: «Ἐπὶ τῆς εὐνῆς, ᾗ ἡμᾶς ὤδινε„. Xps: (ші fir:). Ὠδίνεις, φίλε, διὰ τὸ ἐγκύμων εἶναι». Плt: «Ὠδίνειν φθόνον (λοιδορίαν)». Sin: (ші кѫ преп:) "Ὠδίνειν πρὸς τὴν βοήθειαν». Елd: (вezĭ ші ἀσπαίρω); (ші кѫ inf:) «Ὠδίνω καταχέαι λόγους τινάς». Sin: (ші în ел:) «Ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φής. Sof: tpemѫpѫ а afла, че zічĭ; (ші пas:) "Πολλὰ καὶ δεινὰ ὠδίνετο„. Skp: [din

Ὠδὶς, ῖνος (ἡ), [în afin: кѫ ὀδύνη] dѫpepe (прinч:) de faчepe; (în цеn:) tape, ĭѫte dѫpepe, = Ὀδύνη; (прin întind:) faчepe, fъtape; (поеt:) fъtѫл, saѫ прѫnкѫл пъsкѫtѫ; (ші fir:) лѫкрѫ fъкѫtѫ кѫ mѫлtъ osteneaлъ. «Ὄρνιθος—» Nik: оѫл. «Μελίσσης—». Nik: mĭepea. «Σκολιὴν ὠδῖνα ῥεέθρων». Nik: вîрлаpѫ, saѫ цiпаpѫ; (ѫne-орĭ) simцimîntѫ de mѫmъ. «Ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται». Eпгp:

Ὤδοδε, поеt: (pap) în локѫ de ὄδωδε, а 3: sinг: пеps: de tpe: de кѫ: ал лѫĭ ὄζω.

Ὠδοποίησα, nex: ал лѫĭ ὁδοποιέω.

Ὠδοποιὸς (ὁ), поеtѫ de кîntiче, лipiкѫ. [ᾠδὴ, ποιὸς].

Ὠδὸς (ὁ), în kontpak: ші întpѫn: în локѫ de ἀοιδὸς, кîntъtopѫ, saѫ кîntъpeцѫ. «Περὶ τὸν ᾠδὸν ὄρνιθα». Плd: кînd кîntъ кокошѫл, = Περὶ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς. || пахаpѫл, че веаѫ кîntînd кîntiкѫл meseĭ, nѫmitѫ σκόλιον (вezĭ ziч:).

Ὠδὸς (ὁ), Dop: în локѫ de οὐδὸς, прагѫ.

Ὠδυσίη (ἡ), поеt: Ion: [ὀδύσσομαι] пекаzѫ, sѫпъpape; ѫpъ.

Ὤδυσις, εως (ἡ), гls: = Ὠδυσίη.

Ὠδώδειν, поеt: în локѫ de ὀδώδειν, пеste-sъв: ал лѫĭ ὄζω.

Ὠὲ, аклam: въĭtъt: aĭ! ваĭ!.

Ὤεον (τὸ), поеt: Ion: ші Dop. în локѫ de ὠὸν.

Ὤετο, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лѫĭ οἴομαι, saѫ οἶμαι

Ὠζυρὸς, гls: At: în kontpak: în локѫ de ὀϊζυρὸς.

Ὤζω, вiit: ὤξω, stpirѫ (mipîndѫ mъ, saѫ чĭѫdindѫ mъ) ὦ! ὦ!

Ὠὴ, saѫ Ὠῇ, акл: вок: ε, eĭ, tѫ!.

Ὤη, ης (ἡ), Ion: în локѫ de ᾤα.

Ὠήθην, nex: 1: ал лѫĭ οἴομαι, saѫ οἶμαι.

Ὤθεσκον, поеt: în локѫ de ὤθουν, 1: sinг:, saѫ а 3: îm: пеps: de прел:, ші

Ὠθεῦνθ', поеt: Ion: (în апostp: maĭ'nainte de вок: аsпip:) în локѫ de ὠθοῦνται, а 3: îm: пеps: de пas: прez: ал лѫĭ..

Ὠθέω -ῶ, [ὤθω] вiit: ὤσω, (прел: ὤθουν, ші ἐώθουν, nex: ὦσα, ші ἔωσα, tpe: de кѫ: ὤθηκα, ші пas: ὦσμαι, mi ἔωσμαι, nex: пas: ὤσθην) înпinгѫ. «Ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε ξίφος». Iл: A. «Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον». Od: A. «Κοντὸν λαβὼν ὦσα παρέξ (τὴν ναῦν)» Od: I: «Ἔνθα νότος κῦμα ποτὶ ῥίον ὠθεῖ». Od: Γ. «Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ὦσεν Ἀθήνη». Iл: O. «Ὦσεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ». Ep: (ші fir:) «Ὠθέει ἐμπεσὼν τὰ πράγματα ἄνευ νόου, χειμάῤῥῳ ποταμῷ ἴκελος». Ep: (ші шіж:) «Δεξάμενοι (τὴν ἵππον προσβάλλουσαν) ὤσαντο». Ep: «Ὠθεῖσθαι εἰς χεῖρὰς τι-

*

νι». Пл: a se înкъїера în вътаїе. (ші пas:) «'Ωθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐπὶ κεφαλὴν». Ep: "Καὶ προσπεσόντες ἐμάχοντο, ἐώθουν, ἐωθοῦντο„. Ksn: [de ѕnde

"Ωθησις, εως (ἡ),="Ωθισις.

'Ωθίζω, віit: -ίσω, = "Ωθω, înпinгѕ̆. || (miж: în речіпр: пas:) mъ чїокneskѕ̆ кѕ алтѕл; (ші fir:) mъ чертѕ̆, mъ гîлчевеskѕ̆. (кѕ ак: кѕ преп:) пъвълеskѕ̆, kazѕ̆ asѕпръ. [de ѕnde

"Ωθισις, εως (ἡ), ші 'Ωθισμὸς (ὁ), înпinцере (акт: saѕ̆ пas:); (despre pesвoit:) înкъїерare; (ѕne-орї) гîлчевіре; (fir:) чїокnіре înпреѕnъ.

"Ωθω, neîntp: прez: ал віit: ші алтор timпї аї лѕї ὠθέω.

'Ωΐα (ἡ), поет: (în despърцipe) în локѕ̆ de ᾤα.

'Ωΐγνυντο, поет: în локѕ̆ de ᾤγνυντο, a 3: îm: пeps: de пas: прел: ал лѕї οἴγνυμι.

'Ωΐετο, поет: în локѕ̆ de ᾤετο, a 3: sinг: пeps: de прел: ал лѕї οἴομαι.

'Ωϊζυρὸς, ὰ, ὸν, поет: în локѕ̆ de ὀϊζυρὸς.

'Ωϊζὺς, ύος (ἡ), гls: în локѕ̆ de ὀϊζὸς.

'Ωΐκτειρον, поет: în локѕ̆ de ᾤκτειρον, прел: ал лѕї οἰκτείρω.

"Ωϊξα, поет: în локѕ̆ de ᾦξα, saѕ̆ ἔῳξα, nex: 1: ал лѕї οἴγνυμι.

"Ωϊον (τὸ), Еол: în локѕ̆ de ὠὸν.

'Ωϊσάμην, поет: în локѕ̆ de ᾠήθην, nex: 1: ал лѕї οἴομαι. 2) (ѕne-орї) în локѕ̆ de ἠνεγκάμην, miж: nex: 1: ал лѕї φέρω, віit: οἴσω.

'Ωΐσθην, поет: în локѕ̆ de ᾠήθην, nex: 1: ал лѕї οἴομαι.

'Ωΐχθην, поет: în локѕ̆ de ᾤχθην, saѕ̆ ἐῴχθην, пas: nex: ал лѕї οἴγνυμι.

'Ωκ, Dop: (în kontpak:) în локѕ̆ de ὁ ἐκ.

"Ωκ', поет: în апostp: în локѕ̆ de...

"Ωκα, adв: поет: [ὠκὺς] în гравъ, кѕрînd, їѕte.

'Ωκαλέος, α, ον, поет: în локѕ̆ de ὠκὺς, гравnікѕ̆, їѕte.

'Ωκέα, îm: neѕt: лѕї ὠκὺς. (de ѕnde || поет:) adв: în локѕ̆ de ὠκέως. 2) în локѕ̆ de ὠκὺν, ак: върв: ші 3) în локѕ̆ de ὠκεῖα, fem: ал лѕї, ὠκὺς.

'Ωκεάνειος, α, ον, ал лѕї, saѕ̆ din Очеanѕ̆. [ші

'Ωκεανιὰς, άδος, ші 'Ωκεανὶς, ίδος (ἡ), поет: în локѕ̆ de ὠκεανεία, saѕ̆...

'Ωκεανίνη (ἡ), поет: fiїка, saѕ̆ mipeasa лѕї Очеanѕ̆. [ші

'Ωκεανίτης, ου (ὁ), ші 'Ωκεανῖτις, ιδος (ἡ), ='Ωκεάνειος. [ші

'Ωκεανόνδε, поет: ла, saѕ̆ кътре Очеanѕ̆. [din

'Ωκεανὸς (ὁ), [ὠκὺς, saѕ̆ maї пров: вezї ὠγὴν] mapea чea din afaръ, saѕ̆ каре înкопжоаръ пъmîntѕл, (dѕпе Omepѕ̆) pîѕ̆ foapte mape, че кѕрце înпрежѕрѕл пъmîntѕлѕї.

'Ωκειάων, поет: цen: îm: ал лѕї ὠκεῖα, fem: ал лѕї ὠκὺς.

'Ωκέως, adв: ал лѕї ὠκὺς, în гравъ, кѕрînd, кѕ ацерime.

'Ωκήεις, εσσα, εν, поет: în локѕ̆ de ὠκὺς.

"Ωκηθεν, поет: Еол: în локѕ̆ de ᾠκήθησαν.

'Ωκίμινος, η, ον, fъкѕтѕ̆ din вѕsѕїокѕ̆. [ὤκιμον].

'Ωκιμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felѕл (asemenea) вѕsѕїокѕлѕї. [ὤκιμον, εἶδος].

"Ωκιμον (τὸ), [ὠκὺς, fiind къ pesape преа їѕte] вѕsѕїокѕ̆. [de ѕnde

'Ωκιμώδης, έος (ὁ, ἡ),='Ωκιμοειδὴς.

'Ωκινάκης, поет: în kontpak: în локѕ̆ de ὁ ἀκινάκης.

"Ωκινον (τὸ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de еарвъ (de tpifoїѕ̆). (вezї ші ὠκύθοον).

"Ωκιστα, îm: neѕt: лѕї ὤκιστος, η, ον, sѕпрл: ал лѕї ὠκὺς. || (ка adв:) sѕпрл: ал лѕї ὠκέως.

'Ωκύαλος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, ἅλς] їѕte-мергъторѕ̆ пе mape; (în întind: în цen:) ='Ωκὺς, ацерѕ̆, їѕte. «'Ριπὴ—» Оп:

'Ωκυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: Dop: în локѕ̆ de ὠκυηχὴς, їѕte-pesѕnъторѕ̆. [ὠκὺς, ἦχος].

'Ωκυβόας, α (ὁ), поет: ацер-stpiгъторѕ̆ în вътълie (віteazѕ̆ pesвoitopѕ̆), =Βοὴν ἀγαθὸς. [ὠκὺς, βοὴ].

'Ωκυβόλος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, βάλλω] asвîрлitopѕ̆ de їѕцї sъцецї.

'Ωκυδήκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, δάκνω] ацер-mѕшкъторѕ̆, їѕte-pozъторѕ̆ de чева. «'Ρίνη—» Епгр:

'Ωκυδίδακτος (ὁ, ἡ), поет: ацерѕ̆ ла înвъцътѕръ, = Ταχυδίδακτος. [ὠκύς, διδάσκομαι].

'Ωκυδίνητος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, δινέομαι] чел че їѕte saѕ̆ ацер se înвîрteште, se înвѕлtoaръ.

'Ωκυδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергѕ̆ їѕte.[din

'Ωκύδρομος (ὁ, ἡ), [ὠκύς, δρόμος] їѕte, ацерѕ̆ ла алергаре.

'Ωκυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, ἔπος] їѕte-ворвitopѕ̆.

'Ωκύθοος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, θέω]='Ωκύδρομος. || (sѕвst:) 'Ωκύθοον (τὸ), гls: ѕnѕ̆

felъ̆ de плантъ (de tpifoĭъ̆), че креште преа ĭъte.

'Ωκυλὸχεια (ἡ) поет: [ὠκὺς, λοχεία] гръвitoape de наштере.

'Ωκύμαχος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, μάχη] аџеръ̆ în въtъліе.

'Ωκύμολος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, μολεῖν] грабнікъ̆, аџеръ̆ мергъtоръ̆.

'Ωκύμορος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, μόρος] sъпъsъ̆ ла, saъ̆ adъкъtоръ̆ de ĭъte, гръвнікъ moapte.

'Ωκύνοος (ὁ, ἡ), поет: ='Οξύνους, аџеръ̆ ла minte. [ὠκὺς, νόος].

'Ωκυπέδιλος (ὁ, ἡ), пъртъtоръ̆ de ĭъte-алергъtoape înкълцъminte, (ad:) ĭъte-алергъtоръ̆, = Ταχυδρόμος. [ὠκὺς, πέδιλον].

'Ωκυπέτεια (ἡ), поет: fem: ал лъĭ ...

'Ωκυπέτης, ου (ὁ), ші 'Ωκυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, πέτομαι] аџер-ĭъte-sъвръtоръ̆. «Ἴρηξ ("Ἵππος) —». Es: Om:

'Ωκύπλανος (ὁ, ἡ), [ὠκὺς, πλάνη] ĭъtеръtъчitоръ̆, saъ̆ -преъмплъtоръ̆.

'Ωκύπλοος (ὁ, ἡ), поет: = Ταχύπλοος. [ὠκὺς, πλόος].

'Ωκυποδέω ῶ, віit: -ήσω, ъмблъ ĭъte, sîntъ̆...

'Ωκυπόδης, ου (ὁ), = 'Ωκύπους.

'Ωκύποινος [ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς ποινὴ] ĭъte-пedensitоръ̆ saъ̆ pesвъnъtоръ̆, neîntîpziitоръ̆ ла osîndipe.

'Ωκύπομπος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, πέμπω] dъкъtоръ̆, tpansпортъtоръ̆ ĭъte. «Ναῦς—»: Еър: =Ταχύπλοος.

'Ωκυπορέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: ъмблъ ĭъte, sîntъ̆...

'Ωκυπόρος (ὁ, ἡ), поет: [ὠκὺς, πόρος] ĭъte-ъмблъtоръ̆; (în џen:) ĭъte, аџеръ̆.

'Ωκύπος, Еол: în локъ̆ de...

'Ωκύπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: ĭъte, аџеръ̆ de пічоръ̆. [ὠκὺς, ποῦς].

'Ωκύπτερος (ὁ, ἡ), =Ταχύπτερος. || (sъвst:) 'Ωκύπτερα (τὰ), пепеле вîрfoase de ла къпъtîĭъл арiпеĭ. [ὠκὺς, πτερόν].

'Ωκυρόης, ου (ὁ), ші

'Ωκύροος, ші 'Ωκύῤῥοος (ὁ, ἡ), поет: ĭъte-къргъtоръ̆. [ὠκὺς, ῥοή].

'Ωκὺς, [în afin: ші = къ ὀξὺς] ĭъte, аџеръ̆, penede. "'Ωκέες ἵπποι„. Ткр: (ші авъs:). «'Ωκὺς τῇ ἀκοῇ„. Елі: = 'Οξυήκοος.

'Ωκυοσκόπος (ὁ, ἡ), аџеръ̆ ла окit. [ὠκὺς, σκοπός].

'Ωκύτης (ἡ), аџерime, ĭъџime. [ὠκύς].

'Ωκυτόκειος, ші 'Ωκυτόκιος (ὁ, ἡ), гръвitоръ̆, înлesnitоръ̆ de наштере, saъ̆ fъtape. || (sъвst:) 'Ωκυτόκιον (se înц: φάρμακον) doktopie de înлesnit faчepea. [din

'Ωκύτόκος (ὁ, ἡ), [ὠκὺς, τόκος] (пароks:) ĭъte-пъskъtоръ̆, saъ̆ înлesnitоръ̆ ла наштере. «'Ωκυτόκα πεδία». Sof: ĭъte-poditoape, лesne-înвepzite. || (sъвst:) "'Ωκυτόκον (se înц: φάρμακον),='Ωκυτόκιον; (ші къ aptik:). "Τὸ ὠκυτόκον». Лks: =Εὐτοκία, лesnічoasъ faчepe, saъ̆ fъtape. 2) (пропароks:) пъskъtъ̆, креskъtъ̆ ĭъte ші лesne. "Σελήνη — ». Пл:

Ὦλαξ, ακος (ά), Dop: în локъ̆ de αὖλαξ.

Ὦλαφος, Dop: поет: în локъ̆ de ὁ ἔλαφος.

'Ωλεκρανίζω, віit: -ίοω, isвeskъ̆, înпinrъ̆ къ вîрfъл котълъĭ. [din

'Ωλέκρανον (τὸ), вîрfъл котълъĭ. [ὠλένη, κάρηνον].

'Ωλένη, [ὦλος= οὖλος, înвîptitъ̆, sъчitъ̆] partea din sъs a брацълъĭ; (în întind:) брацъл; (îm:) брацеле. 2) (прin întind:) ='Ωλενίς. [de ъnde

'Ωλένειος, α, ον, ал брацълъĭ, saъ̆ брацелор (ал înвръцішърiĭ). [ші

'Ωλενὶς, ίδος (ἡ), ='Αγκαλὶς, kîtъ̆ поate чinева копрinde în брацеле sале. [ші

'Ωλενίτης, ου (ὁ), ші 'Ωλενῖτις, ιδος (ἡ), ='Ωλένειος

Ὤλεσα, nex: ал лъĭ ὄλλυμι.

'Ωλεσίβωλος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλεσις, βῶλος] пръпъditоръ̆, sfъpîmъtоръ̆ de вpasde, saъ̆ вългърĭ de пъmîntъ̆. «Σφύρα — ». Епгр:

'Ωλεσίθυμος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλεσις, θυμός] пръпъditоръ̆ (tonitоръ̆) de inimъ.

'Ωλεσίκαρπος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλεσις, καρπός] пръпъditоръ̆ de poade, saъ̆ але къръĭa poade se піерd, nepodosъ̆ (проп: ші fir:). «'Ιτέα —». Om: «Τύμπανον —„. Оп: а Чівелеĭ, че въteaъ̆, saъ̆ se întъsiasmaъ̆ aъzind въtîndъ-se skопіцiĭ преоцiĭ еĭ.

'Ωλεσίοικος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλεσις, οἶκος] пръпъditоръ̆ de kase, saъ̆ de kasa sa (епit: ал fъpiлор, saъ̆ ал pisinitopiлор).

'Ωλεσίτεκνος (ὁ, ἡ), поет: [ὄλεσις, τέκνον] =Τεκνοκτόνος, пръпъditоръ̆ de копiĭ.

Ὤλετο, a 3: sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал лъĭ ὄλλυμι.

Ὦ 'λεύθερε, поет: în локъ̆ de ὦ ἐλεύθερε.

'Ωλεύθεροι, поет: în локъ̆ de οἱ ἐλεύθεροι.

'Ωλὴν, ένος (ὁ), гls: în локъ̆ de ὠλένη.

'Ωλιγγιάω -ῶ, віit: -άσω, гls: ameцeskъ̆; dopmitezъ̆. (вezĭ ші ἰλιγγιάω). [din

Ὤλιγξ, [εἴλω] ιγγος (ἡ), гls: sвîрчitъръ a пїелiĭ (ші partik: a плеопелор окiлор). (вezĭ ші ἔλιγξ).

'Ωλιτήμερος, Dop: în локъ̆ de ὁ ἁλιτήμερος.

Ὠλιτόφρων, Dop: în локъ de ὁ ἠλιτόφρων.

Ὦλκα, noet: în локъ de Ὦλακα, =Αὖλακα, ак: ал лъї Ὦλαξ.

Ὦλλοι, Dop: noet: în локъ de οἱ ἄλλοι.

Ὦλλος, Dop: noet: în локъ de ὁ ἄλλος.

Ὠμάδιος, α, ον, noet: Ion:=Ἐπωμάδιος. 2) (ка enit: ал лъї Dionisъ)=Ὠμηστὴς. [ші

Ὠμαδὶς,ші Ὠμαδὸν, adv: пе вперї.[ὦμος].

Ὠμαλθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, ἄλθω] de крадъ (пекопть) віпdекать. «Ἕλκος—» Esix:

Ὠμαμπέλινος, η, ον, чел de faца fрънzелор саъ foілор de віцьînкъ пекоапte, верzї, саъ крade (înnpot: de ξηραμπέλινος). [ὠμὸς, ἄμπελος].

Ὠμάρτευν, Dop: în локъ de ὠμάρτεον, прел: ал лъї ὁμαρτέω.

Ὠμαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὦμος, ἄχθος] înповърътопъ de вперї. «Πήρα—» Епгр:

Ὦμεν, 1: îm: пеps: de sвп: ал лъї εἰμὶ.

Ὦμες, Dop: în локъ de ὦμεν.

Ὠμήλυσις, εως (ἡ), fвinъ de крadъ (непръжитъ) орzъ (прінч: folositорь ла kataplasme). "Πυρίνη—„ грîъ хърdвітъ, вългърь. [ὠμὸς, ἀλέω].

Ὦμην, прел: ал лъї οἶμαι.

Ὠμηστὴρ, ші Ὠμηστὴς, οῦ (ὁ). noet: [ὠμὸς, ἔδω] mînкътопь de крade (кърнърї); (прін întind:) mînкътопь de sînцîнрї, selвatikъ. «Λέων («Ἀνὴρ) - ». Ep: Om: «Ὠμηστὴς (enit: ал лъї Διόνυσος». Пл: fiind къ Бакanteле în fapia лор sfîmiaь ші oamenї (ка пе Пentеь).

Ὠμία (ἡ). Skp: în локъ de ὦμος (поate trевъїе îndpeп: ὠμαία).

Ὠμαῖος, α, ον, ал вътърлъї. «Φλέψ—» Antm: [ші

Ὠμίας, ου (ὁ), латъ, ларгъ în вперї. [ші

Ὠμίζομαι, вііt: -ίσομαι, їаь, тъînкаркъ пе вперї. [ὦμος].

Ὦμιλλα, ης (ἡ), [în afîn: кв ἅμιλλα' впъ feлъ de жокъ, în каре пвind пъчї ші алteле asemenea лъкрарї întp' впъ oколъ, se siлїаь пе врть, каре de каро маї întîї съ вкоацъ аfаръ, ші съ ia пе алс алтъїа.

Ὦμιον (τὸ), dim: ал лъї ὦμος.

Ὠμιστὴς, οῦ (ὁ), гля: ὠμίζομαι] къръторь пе вперї (хапалъ).

Ὦμμαι. нas: tpe: de кв: ал лъї ὄπτομαι.=Ὁράω.

Ὠμοβόειος, α, ον, ші Ion: Ὠμοβέος, η, ον, noet. în локъ de ὠμοβόινος. || (subst:) «Ὠμοβοέη (se înц: δορὰ ». Ep: пїеле крадъ de боь, неаргъsitъ саъ неtъвъчitъ; (прін врт:) tape, вîptoasъ. «Ὠμοβόειον (se înц: κρέας)». Епгр: карне крадъ de боь. [ші

Ὠμοβοεὺς, έως (ὁ), noet: în локъ de...

Ὠμοβόϊνος, η, ον, чел din крadъ карне, саъ пїеле de боь. [ші

Ὠμοβόϊος, η саъ ος, ον,=Ὠμοβόϊνος.

Ὠμοβορεὺς, έως (ὁ), noet: în локъ de...

Ὠμόβορος, [ὠμὸς, βορά] ші

Ὠμοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), mînкътопь de крade (прінч:) кърнърї, тръitопь de fїeроasъ віацъ. [ші

Ὠμόβρωτος (ὁ,ἡ), mînкатъ крadъ. 2) (впеорї) noet: în локъ de ὠμοβρὼς, ші ὠμοβόρος. «Λύσσα —». Exp: [ὠμὸς, βιβρώσκω].

Ὠμοβύρσινος, η, ον, ші

Ὠμόβυρσος (ὁ, ἡ), fъкътъ din крadъ (неtъвъчitъ) пїеле de боь, = Ὠμοβόϊνος. [ὠμὸς, βύρσα].

Ὠμογέρων, οντος (ὁ), въірînъînкъ крadъ (цеапънъ, верde, віоїъ). (везї ші ὠμαμπέλινος). [ὠμὸς, γέρων].

Ὠμοδαΐκτος (ὁ,ἡ), noet: [ὠμὸς, δαΐζω]= Ὠμοσπάρακτος.

Ὠμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, δάκνω] în локъ de ὠμοβόρος, селвatikъ.

Ὠμόδαμος (ὁ,ἡ), noet: [ὠμὸς, δάμνω] впъ плъsmвitъ пвme de demonъ, каре stpikъ крade (пекоапte înкъ) васеле de пъmîntъ.

Ὠμοδέψητος (ὁ, ἡ, [ὠμὸς, δεψέω] аргъsitъ de крadъ (fъръ тъвъчeaскъ прегъtipe).

Ὠμόδρόπος (ὁ,ἡ), noet: (floape, саъ podъ) кълesъ de крadъ (пекопть înкъ). «Ὠμοδρόπων νομίμων ἔδοί». Esxл: dpentъл de pesвоїъ ал ostaшiлор de a desfeчopi ne вîpstniче fetiце. [ὠμός, δρέπω].

Ὠμοθετέω –ῶ, (ші між:) –έομαι -οῦμαι, вііt: ήσω, -ομαι, [ὠμὸς, τίθημι] пъїъ neste вътърiде жертfеї înведite къгръsime крade вякъцї din тоаte мъдълъріле еї, ші аша де врз; (кв цеп: în цеп:, жертfескъ. «Ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι». Anim:

Ὠμόθριξ, άτριχος (ὁ, ἡ), чел кв крazї (аsпрі) перї. [ὠμὸς, θρίξ].

Ὠμόθυμος (ὁ, ἡ), [ὠμὸς, θυμός] крadъ de iнimъ, немilосъ.

Ὦμοι (în локъ de ὦ μοι), ші ὤμοι μοι, аклам: въіt: = Οἴμοι!

Ὠμοίδης, ου (ὁ, гля: [ὦμος, οἰδέω] чел кв вперїї вмflацї (аpdikaцї în sвs).

Ὠμοκοτύλη (ἡ), къвънoasa пarte a înкеї търсї вмърлъї, (алт:) Ἐντύπωσις. [ὦμος, κοτύλη].

Ὠμοκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв в-

merĭ tarĭ, ţepenĭ; saă ceл къ крвdъ (aспръ) пвtepe, silпikă, selвatikă. [ὦμος, saă ὠμὸς, κράτος].

'Ωμοκυδιάω -ῶ, biit: -άσω, mъ fъleskă nentrъ ţepeniĭ meĭ вmerĭ, (ad:) nenirъ пвtepea, tъria mea) [ὦμος, κῦδος].

'Ωμόλινος (ὁ, ἡ), fъкată din || (sвbst:) 'Ωμόλινον (τὸ), ină врвtă, nelвkrată, (прin врm:) maĭ ţeanъnă dekît ce-л-алtă ină; ţesътъръ, mînzъ; (ші partik:) prosonă, mterpарă dintr' astfelă de ină. [ὠμὸς, λίνον].

'Ωμολογημένως, adv: (de partч:) în înвoipe, fъръ kontestaţie. [ὁμολογέομαι].

'Ωμομηλὶς, ίδος (ἡ), вnă felă de mърă selвatikă (кв але кървїa кръчї altoĭesk пе чеї domestiчї) (noate se konf: кв ἀμαμηλὶς). [ὠμὸς, μηλέα].

'Ωμόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, vrs: mъ fakă крвdă, nemilosă, neomenosă. [ὠμός].

'Ωμοπλάτη (ἡ), [ὦμος, πλάτος] osвл чел латă ал вmървлвї (maĭ de mвлte-orĭ îm:).

'Ωμοργὴς, έος, ші

'Ωμοργὸς (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, ἔργον] лвкръторă de крвde (nemilоase, neomenoase) fante.

'Ωμορξα, nex: 1: ал лвї ὀμόργνυμι.

'Ωμὸς, ἡ, ὸν, крвdă, nekontă, nefeptă, nefpintă; (desпре poade) крвdă, nekontă; (прin întind:) вerde; saă tape; (fir:) neomenosă, selвatikă; (desпре лвкр:) nelвkrată, nefopmată; saă timпвріă, neaжвnsă ла врет.a sa. «Κρέα ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὀπταλέα τε καὶ ὠμά». Od: M. «Τὴν γῆν στρέφειν σκάπτοντας, ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτῶτο». Ksn: «Τοὺς μὲν πέπονας δεικνύουσα βότρυς, τοὺς δὲ ἔτι ὠμοτέρους». Ksn: «Τούτους, ἤν πως δυνώμεθα, καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν». Ksn: (преквт zivem) sъ ĭ' mînkъtă ші de viĭ. (ші fir:) «'Ωμογῆρας». Od: O. въtpîneţe fъръ вpemea sa. "Ω'μὸς τόκος». Fлstp: ='Ωμοτοκία. (vezĭ ші komп: 'Ωμογέρων, 'Ωμόλινος, 'Ωμοδέψητος, ші чл:).

'Ωμος (ὁ), [ὤω=φέρω] вmърă [de avĭ]; (maĭ de mвлe orĭ ла îm:) «Πλευράς τε καὶ ὤμους». Tкр: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο». Tкр:

'Ωμοσα, nex: 1: ал лвї ὄμνυμι.

'Ωμοσιτία (ἡ), ='Ωμοφαγία. [din

'Ωμόσιτος (ὁ, ἡ, noet: în локă de ὠμοφάγος, mînkъtoră de крвde (kърnвrĭ, ші чл:;) (прin врm:) fîeposă, selвatikă. 2) (nas:) mînkată de крвdă [ὠμὸς, σῖτος].

'Ωμοσπάρακτος (ὁ, ἡ), noet: sfimiată de крвdă, de viă. [ὠμὸς, σπαράσσω].

'Ωμοτάριχος (ὁ, ἡ), batoчită, пъstrъmată în kiпă de a se mînka крвdă. «Κλειδίον ὠμοτάριχον». Dskp: naptea rîtвлвї neшtelвї palamida, ce ovinвsit se batoчeшte de крвdъ. [ὠμὸς, τάριχος].

'Ωμότης (ἡ), крвzime; (прin întind: ші fir:) крвzime, asпpime de inimъ, fîeporшie, selвътъчie; (med:) nemistвipe. [ὠμός].

'Ωμοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ naskă fъръ (maĭ 'nainte de) вpeme fътвл, lepъdă. [ші

'Ωμοτοκία (ἡ), lepъdape de fътă, saă naштepe timпвpie. [din

'Ωμοτόκος (ὁ, ἡ), [ὠμὸς, τόκος] fътъtoră, пъskътoră maĭ 'nainte de вpeme, lepъdътoră de fътă. 2) fътътoră de selвative fътвrĭ. «'Ωδῖνες ὠμοτόκοι». Kал: fътapea leoaĭчеї mînkътoape de крвde.

'Ωμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭă, saă рвпă чева крвdă, nekoптă. [din

'Ωμότομος (ὁ, ἡ), tъĭată, рвптă de крвdă, saă nekoптă. [ὠμὸς, τομή].

'Ωμοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), frekată, stpivită, saă stopsă de крвdă. «Ἔλαιον — ». At: din крвde тъзline. [ὠμὸς, τρίβω].

'Ωμοτύραννος (ὁ, ἡ), Skp: крвdă, (nemilosă) tipană. [ὠμὸς, τύραννος].

'Ωμόϋπνος (ὁ, ἡ), авĭa adopmită, ші fъръ вpeme deштentată. [ὠμὸς, ὕπνος].

'Ωμοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, тъпînkă крвde (прinч: kърnвrĭ). [ші

'Ωμοφαγία (ἡ), mînkape de крвdă. [din

'Ωμοφάγος (ὁ, ἡ), (paposk:) mînkътoră de крвde (прinч: kърnвrĭ), =Σαρκοφάγος. «Θῆρες ὠμοφάγοι». Om: Imn: 2) (pвp propapoks:) mînkată, saă de mînkat крвdă. [ὠμὸς, φάγω].

'Ωμοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, port", kară чева пе вmерiĭ meĭ. [ші

'Ωμοφόριον (τὸ), Bisep: (maĭ noă)omofopă, sfintвл vestimîntă, че noartъ archiepeвл пе вmерї în kiпвл oaeĭ perdвle, че гъsind' o пъstopвл a лвat 'o пе вmерiĭ sъĭ dвпe piлda Evanгelii. [din

'Ωμόφορος (ὁ, ἡ), (papoks:) пвртътoră de чева, ші (propapoks:) пвptată пе вmерї. || (sвbst:) «'Ωμόφορον». Bisep: = 'Ωμοφόριον. [ὦμος, φέρω].

'Ωμοφρόνως, adv: кв крвdă, selвatikă simţimîntă. [din

'Ωμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв крвdă (nemilosă) simţimîntă, asпpв. "Σίδηρος —». Esxл: [ὠμὸς, φρήν].

'Ωμοχάραξ, ακος (ὁ, ші ἡ), [ὠμὸς, χάραξ] парă (stîлпă) de snpiжinit neчiopлită кв коажа sa). [ὠμὸς, χάραξ].

'Ωμοχάρων, ωνος (ὁ), noet: крвdвл, ne-

milosȣл Xaponȣ̆. [ὠμὸς, Χάρων].

'Ωμωμόκειν, neste-sъв: ал лȣї ὄμνυμι.

Ὤμωξα, nex: 1: ал лȣї οἰμώζω.

'Ωμῶς, adв: кȣ крȣzime, saȣ̆ кȣ neomeposȣ̆, selвatikȣ̆ kipȣ̆. [ὠμὸς].

Ὤν, οὖσα, ὄν, partч: ал лȣї εἰμὶ.

Ὦν, Ion: ші Dop: în локȣ̆ de οὖν. || în Ep: ші în Apst: se пȣne ὦν întpe преп: ші вервȣл комп; spre арътаре de sъвîршіреа fanteї. "Φέροντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπ' ὦν ἔδοντο„. Ep: în локȣ̆ de ἀπέδοντο. "Κατ' ὦν ἐκάλυψαν„. Ep: în локȣ̆ de κατεκάλυψαν. "Πρὸς ὦν ἔθηκαν„. Ep: în локȣ̆ de προσέθηκαν, ші чл:

Ὧν, цen: îm: ал лȣї ὅς. 2) poet: în локȣ̆ de ἑῶν, цen: îm: ал лȣї ἑὸς.

Ὦνα, poet: în локȣ̆ da ὦ ἄναξ.

'Ωνάμην, miж: nex: ал лȣї ὀνίνημι.

Ὦναξ, poet: în локȣ̆ de ὁ ἄναξ.

Ὦνδρες, poet: în локȣ̆ de οἱ ἄνδρες.

Ὦνδρες, Dop: poet: în локȣ̆ de ὦ ἄνδρες.

Ὦνεκα, Dop: poet: în локȣ̆ de οὗ ἕνεκα.

'Ωνέομαι -οῦμαι, [ὠνὴ] вiit: -ήσομαι, (прел: ὠνούμην ші ἐωνούμην, nex: ὠνησάμην ші ἐωνησάμην, saȣ̆ maї des ἐπριάμην, вezї πρίαμαι; tpe: de кȣ; akt: ші pas: ἐώνημαι, nex: pas: ὠνήθην, saȣ̆ ἐωνήθην) кȣмпъръ, tîprȣїeskȣ̆; înkipiezȣ̆; saȣ̆ їaȣ̆ în apendъ; (ȣne-opї) tokmeskȣ̆ sъ кȣмпъръ. «Τὰ ἐπιτήδεια ὠνῆσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς». Ksn: «Τὰ τέλη ὠνεῖσθαι». Dm: = Τελωνεῖν. «'Επεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο». Ep: "Οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν». Ep. (ші кȣ dat: de neps:) "Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι». Apstf: (ші fir: despre mitȣipe) «'Ο ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίηται». Dm:

Ὦνερ, poet: în локȣ̆ de ὦ ἄνερ.

'Ωνὴ (ἡ), [ὦνος] кȣмпъръtoape, tiprȣїaлъ; apendape; înkipiepe; (прin întind:) прецȣл лȣкрȣлȣї кȣмпъратȣ̆. «'Αγορὰς κτησάμενοι, ὠνῇ τε καὶ πρήσεϊ χρέονται». Ep: кȣмпъръ ші вînd, daȣ̆ ші їaȣ̆. "Πάσας τῶν δημοσίων τὰς ἐκδόσεις καὶ μισθώσεις καὶ ὠνὰς ἠκύρωσε„. Пл: «'Ωνὴν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου». Andч: a лȣa în apendъ кȣ kontpaktȣ̆ benitȣpiле.

'Ωνῇ, a 2; sinr: neps: de prez: xot: ші sȣп: ал лȣї ὠνέομαι.

Ὤνημα (τὸ), tîprȣїaлъ, saȣ̆ лȣкрȣ кȣмпъратȣ̆. [ὠνέομαι]. [de ȣnde

'Ωνηματίας, ου (ὁ), Skp: їȣвitopȣ̆ de a tîprȣi.

'Ωνήμην, miж: neste-sъв: ал лȣї ὀνίνημι.

Ὠνὴρ, Dop: poet: în локȣ̆ de ὁ ἀνὴρ.

Ὤνησα, nex: 1: ал лȣї ὀνίνημι.

'Ωνησάμην, nex: 1: ал лȣї ὠνέομαι.

'Ωνησείω, (fъръ вiit:) sîntȣ̆ disпȣsȣ̆ (amȣ̆ dopinцъ de) a tîprȣi. [din

Ὤνησις, εως (ἡ), кȣмпъраре, tîprȣipe. [mi

'Ωνητέος, α, ον, posit: ал лȣї ὠνέομαι. [ші

'Ωνητὴς, οῦ (ὁ), кȣмпъръtopȣ̆, tîprȣitopȣ̆, mȣшtepiȣ̆; (ȣne-opї) kipiaшȣ̆; apendaшȣ̆. (вezї ὠνὴ). [ὠνέομαι].

'Ωνησιάω -ῶ, вїit: -άσω, = 'Ωνησείω.

'Ωνητικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopȣ̆ de, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла кȣмпъраре. [din

'Ωνητὸς, ὴ, ὸν, кȣмпъратȣ̆, saȣ̆ de кȣмпърat. «Χρήμασιν —». ші «Βραχείας τιμῆς —».D. Ал: [ὠνέομαι].

Ὤνθρωπε. în kontpak: în локȣ̆ de ὦ ἄνθρωπε.

Ὤνθρωποι, în întpȣn: în локȣ̆ de οἱ ἄνθρωποι.

Ὤνιος, α saȣ̆ ος, ον, de вînzape, saȣ̆ de кȣмпъpat. «Οὐκ ἔστι χρημάτων ὤνιον ἀλυπία». Пл: nȣ se кȣмпъръ кȣ вanї. || (sȣвst: neȣt: sinr:) tîprȣ̆. «'Ες ὤνιον ἐλθεῖν». Trn: (ші îm:) eкsпȣse în tîprȣ̆, челе de вînzape (de але mînкърії, ші чл:). [ὠνὴ].

Ὤνομα, Dop: în локȣ̆ de οὔνομα, = Ὄνομα, nȣme.

'Ωνομάδαται, Ion: în локȣ̆ de ὠνομασμένοι (-αι, -α) εἰσὶ, a 3: îm: neps: de pas: tpe de кȣ: ал лȣї ὀνομάζω.

'Ωνομασμένως, adв: (de partч:) a nȣme, пе nȣme. [ὀνομάζομαι].

'Ωνόμηνα, poet: nex: 1: ал лȣї ὀνομαίνω.

Ὦνος, poet: [ὄνος, поваръ] прецȣл лȣкрȣлȣї de вîndȣt; (ȣne-opї) = 'Ωνὴ, tîprȣїaлъ. «'Επείγετε δ' ὦνον ὁδαίων». Od: Ξ. гръвіцї de tîprȣiцї челе de dpȣmȣ̆.

'Ωνοσάμην, poet: nex: 1: ал лȣї ὄνομαι.

Ὦξ, Dop: poet: în локȣ̆ de ὁ ἐξ.

Ὦξα, nex: 1: ал лȣї οἴγνυμι.

'Ωοβραχὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣdatȣ̆, moїatȣ̆ în алвȣшȣ̆ de oȣ̆. [ὠὸν, βρέχω].

'Ωόγαλα, ακτος, (τὸ), [ὠὸν, γάλα] лапte вътȣtȣ̆ (amestekatȣ̆) кȣ oȣ̆, (Fpanц:) lait de poule.

'Ωογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ̆ din oȣ̆. [ὠὸν, γένος].

'Ωοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de oȣ̆. [ὠὸν, εἶδος]. [ὠὸν, θέσις].

'Ωοθεσία (ἡ), пȣnepe de oȣъ пе masъ.

'Ωοθυτικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopȣ̆ de жертfa simвoлikȣлȣї oȣ̆ ла mistepiiле Бакȣлȣї. || «'Ωοθυτικὰ» (seîntitȣлeazъ) o poemъ atpiвȣitъ лȣї Opfeȣ̆. [ὠὸν, θύω].

'Ωόμην, прел: ал лвї οἴομαι. [ші
'Ωοκατάκτης, ου (ὁ), sпъргъторѫ de оѫъ.
'Ωοκάταξις, εως (ἡ), sпарцере de оѫ; saѫ греш: în локѫ de ὠτοκάταξις. [ὠὸν, κατάγνυμι.
'Ωὸν (τὸ), [de ачі] оѫ; (прin întin:) голѫ (плешѫвѫ) ка оѫл; (fir:) пахарѫ în formъ de оѫ, (алт:) ὠοσκύφιον (каре слѫжїа поате ші de вентѫзъ). || în mitолц: se конf: кѫ...
Ὦον (τὸ), Лакон: кътаръ, saѫ odae în катѫл чел маї desѫs ал каseї, = Ὑπερῷον.
'Ωὸπ, saѫ Ὦ ὄπ, аклат: îndemnt: a кîрмачїѫлѫї кътре вîslашї, sъ stea din вîslape.
'Ωοπώλης, ου (ὁ), ші 'Ωοπῶλις, ιδος (ἡ), вînzъторѫ de оѫъ. [ὠὸν, πώλης].
'Ωοσκοπία (ἡ), гічіторіе прin къѫтаре de semne în оѫъ. [ші
'Ωοσκοπικὸς, ὴ, ὸν, atingъторѫ de гічіторіе прin оѫъ. || «'Ωοσκοπικά». о поетъ atрівѫітъ лѫї Орfeѫ. [din
'Ωοσκόπος (ὁ, ἡ), [ὠὸν, σκοπός] гічіторѫ прin къѫтаре de semne în оѫъ.
'Ωοσκύφιον (τό), пахарѫ în formъ de оѫ, saѫ de доъ вѫкъцї de оѫ тъїатѫ în жѫмътате, înпреѫнате ла fѫndѫ. [ὠὸν, σκύφος].
'Ωοτοκεὺς, έως (ὁ), поет: în локѫ de ὠοτόκος. [ші
'Ωοτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѫ оѫъ (їар пѫ fътѫрї), оѫ. [ші
'Ωοτοκία (ἡ), fачере de оѫъ, оѫаре. [din
'Ωοτόκος (ὁ, ἡ), fъкъторѫ de оѫъ (їар пѫ de fътѫрї), оѫъторѫ. [ὠὸν, τόκος].
'Ωοῦ, цен: ал лѫї ὠόν.
Ὤου, а 2: sinг: пеps: de прел: ал лѫї οἴομαι, saѫ οἶμαι.
'Ωοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкѫ (mъ хръneskѫ кѫ) оѫъ, sîntѫ...
'Ωοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторѫ de оѫъ. [ὠὸν, φάγω=τρώγω].
'Ωοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѫ, saѫ продѫкъторѫ de оѫъ, = 'Ωοτόκος. [ὠὸν, φέρω].
'Ωοφυλακέω (-κτέω) -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskѫ оѫъле (în кѫївѫ). [ὠὸν, φυλάττω].
Ὦπα, поет: ак: sinг: ал лѫї ὤψ. [de ѫnde
'Ωπάζομαι, ші 'Ωπάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mъ ѫїтѫ, въzѫ.
Ὦπερ, Dop: în локѫ de οὗπερ, цен: ал лѫї ὅσπερ- || (ка адв: лок:) = Ὅπου.
Ὦπερ, dat: ал лѫї ὅσπερ.
Ὦπες, îm: ал лѫї ὤψ.
'Ωπὴ (ἡ), поет: [ὤψ] în локѫ de ὄψις, къѫтътѫръ, прівіре, ѫїтътѫръ.
'Ωπήσαιο, поет: а 2: sinг: пеps: de пех: ал поft: лѫї ὠπάομαι.
'Ωπήσσεσθαι, греш: în локѫ de ὠπήσεσθαι поет: віit: ал inf: лѫї ὠπάομαι.
'Ωπιμελητὰ, în контрак: în локѫ de ὦ ἐπιμελητὰ.
Ὦπις, ιδος (ἁ), Dop: în локѫ de οὖπις (епіт:) Diana.
Ὥπλισμαι, пas: tpe: de кѫ: ал лѫї ὁπλίζω. [de ѫnde
'Ωπλισμένως, адв: de партч: înapmat.
Ὦπολλον, поет: în локѫ de ὦ Ἄπολλον.
'Ωπόλλων, Dop: în локѫ de ὁ 'Απόλλων.
Ὦ 'πόλε, Dop: în локѫ de ὦ αἰπόλε.
'Ωπόλος, Dop: în локѫ de ὁ αἰπόλος.
Ὦπται, а 3: sinг: пеps: de пas: tpe: de кѫ: ал лѫї ὁράω.
Ὤπωπα, поет: = Ὄπωπα, 2: tpe: de кѫ: ал лѫї ὁράω (din ὄπτομαι).
Ὦρ, ὠρὸς, în локѫ de ὄαρ, ὄαρος.
Ὦρα, At: ὄρωρα, поет: ὤρωρα, saѫ ὤρορα, tpe: de кѫ: 2: ал лѫї ὄρω.
Ὥρα, ας (ἡ), гріжъ, îngріжіре; къѫтаре [de ѫnde Лат: **cura**, ші Рот: кѫръ]. «Ὥραν ἔχειν (ποιεῖσθαι, ші поет: νέμειν) τινος». Лкs: = Φροντίζειν. «'Εν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τίθεσθαί τινα„. Елі: a fi în непъsape despre чінева. [οὖρος]. (se конf: кѫ: ...
Ὥρα, ας (ἡ), [în afin: кѫ αὖρα] (în цен:) време хотърîтъ, saѫ потрівітъ пентрѫ чева. «Ὥρα δόρπου (ὕπνου, ἀρίστου, γάμου, μύθων, ші чл:)». Om: "Κόρη ἀνδρὸς (γάμου) ὥραν ἔχουσα, saѫ «Εἰς ἀνδρὸς (γάμου) ὥραν ἥκουσα, saѫ «Οὐκ οὖσα καθ' ὥραν». Лкs: = 'Επίγαμος. (ші кѫ int:). «Ὥρα ἂν εἴη λέγειν (ἀπιέναι, ἀποβλέπειν, ші чл:)». Ksn: Лѫч: "Οὐκ ἦν ὥρα, οἷα τὸ πεδίον ἄρδειν». Ksn: || «'Εν ὥρᾳ». Fp: ла време. «Δειπνήσαντας ἐν ὥρᾳ καὶ κοιμηθέντας». Пл: «Πρὸ (Πρότερον τῆς) ὥρας„. Fp: «Καθ' (saѫ "Παρ') ὥραν». Fp: (de ѫnde 2) (ла поецї, ші рар saѫ întp' ѫнеле пѫмаї fpase ла прозаічї) anѫ = ἔτος. «'Εν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ„. Dm: (ші în îm:) «Εἰς ὥρας». Лкs: ла анѫл. "Εἰς ὥρας ἄλλας, saѫ ἑτέρας». Apstf: «Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους». Еѫр: (ші în felѫ de орape). «Εἰς ὥρας αὖθις ἱκέσθαι». Om: ші ла анѫл, saѫ ла мѫлцї anї. «Κεἰς ὥρας κἤπειτα ἐν καλῷ εἴης». Ткр: (saѫ în влestemѫ). "Μὴ ὥραις ἵκοισθε» Apstf: (ші în ел:) «'Ο μὴ ὥραισι Δημόστρατος„. Apstf: sъ п' ажѫнгъ ла анѫл; (маї обіч: ші маї de мѫлте-орї ла îm:) чеї патрѫ timпї аї анѫлѫї; (ші партік:) прімъ-вара, saѫ вара, ші toamna, времеа sечерішѫлѫї, saѫ а кѫлеsѫлѫї віілор; (прin întind:) sъмънътѫреле, ші роаделе. «Ὦ-

ραι ἐτῶν„. Пл: «Ἡ τῶν ὡρῶν περίοδος». Tfp: «Ὅσα φέρουσιν ὧραι». Лкs: «Εἴαρος, (saŭ Εἰαρεινὴ) ὥρη». Om: «Ὥρα χειμερινή». Tfp: «Ὥρα νέα». Apstf: «Ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων». Тѕч: «Οἱ περὶ τὴν ὥραν χρόνοι„. Apst: «Ἐν ὥρᾳ». Лкs: «Ὥρα δένδρων». Ksn: коачереа поамелор. «Ἕως μὲν θέρος ἦν, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐτρέφοντο». Ksn: (de ѕnde 4) (fir:) вîрsta (ші maĭ кѕ seamъ toĭѕл tinepeцiĭ) omѕлѕĭ; (în întind:) fрѕmѕseцe, граціе, ліпічіѕ. «Ὥραν ἔχειν». Пл: «Οἱ ἐν ὥρᾳ (καθ' ὥραν)». Пл: «Μειρακίῳ καθ' ὥραν ἀκμάζοντι». Пл: «Ὥρᾳ τῆς ἡλικίας λαμπρὸς». Тѕч: «Ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος ὥρᾳ σεμνύνεσθαι». Лкs: «Γλίχεσθαι τῆς ὥρας». Парten: 5) (maĭ noŭ) [de aчi] оръ, чеasŭ. «Ὧραι ἡμέρας». Лкs: (прінч:) челе патрѕ пърцĭ е ле zілеĭ кѕ поаптеа. «Ὥραν μίαν ἐποίησαν». Sкр: «Περὶ δὲ ὥραν τρίτην σκότος ἐγένετο... ἄχρις ὥρας ἐννάτης». Sкр: «Ἐπὶ τέσσαρας ὥρας». Епгр: «Καθ' ἑκάστας ὥρας». Лкs: «Ὅσαι τε ἡμέρας ὥραι, ὅσαι τε νυκτὸς„. Еѕц: 6) (îm:) челе патрѕ клime, saŭ патрѕ zone (Ep: B'. 26). 7) (dѕпе mitoлоц:) Ореле (zeiцe treĭ ла пѕтърŭ, fiĭче але лѕĭ Жое ші але Temideĭ). (вezĭ ші καιρός)

Ὥρα, шаĭ întрв: ἑώρα, а 3: sinr: пeps: de прел: ал лѕĭ ὁράω.

Ὡραΐζω, [ὡραῖος] віit: -ίσω, înпodoвeskŭ, înfрѕmѕseцezŭ. || (miж: de sine пas:) mъ înцoцonezŭ. mъ fѕdѕлeskŭ.

Ὡραιοδώτης, ου (ὁ), dъtъtorŭ de fрѕmѕseцe. [ὡραῖος, δίδωμι].

Ὡραιόμορφος (ὁ, ἡ), fрѕmosŭ ла fiгѕръ. [ὡραῖος, μορφή].

Ὡραιοπολέω -ῶ віit: -ήσω, mъ adѕnŭ кѕ чеĭ (пetрекŭ totdaѕna п' înпрежѕрѕл челор) fрѕmoшĭ. [ὡραῖος, πολέω].

Ὡραιοπώλης, ου (ὁ, вînzъtorŭ de поаme коапte, saŭ de sъръtѕрĭ. [ὡραῖα, πώλης].

Ὡραῖος, α, ον, [ὥρα] = Ὥριμος, коптŭ, (ad: în цen:) ажѕnsŭ ла вremea sa, saŭ fъкѕtŭ ла вremea кѕвenitъ «Πλοῦς ὡραῖος». Лкs: «Ὕδωρ ὡραῖον». Гал: «Θάνατος ὡραῖος θρήνου ἄπεστι». Ksn: «Ὡραῖος ὢν ἀποθνήσκει». Пл: «Ἡλικία, ἐν ᾗ βίου πεπαῦσθαι ὡραῖον ἐστί». Пл: (ші кѕ цen:) «Γάμου ὡραῖος„. вezĭ ὥρα (1). «Ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι τοῦ βίου». Еѕр: m'amŭ копt, (ad:) amŭ înвъtрînit. (ші кѕ ак: кѕ преп:). Ἡσυχίαν ἦγεν, ὡς οὐκ ἔτι πρὸς πολιτείαν ὡραῖος». Пл: «Τῶν ὡραίων τυχεῖν». Пл: челе обічнѕite dѕпе moapte. 2) (пaptiк: desпре oam:) чел în fлoapea вîрsteĭ, saŭ tînъръ; (прin întind:) fрѕmosŭ, saŭ (maĭ eкsaкt) граціosŭ, плъкѕtŭ (maĭ mѕлt пentрѕ граціа tinepeцiĭ dekît пentрѕ пропорціа simetрікъ а mъdѕларелор). «Ἄνευ κάλλους ὡραῖος». Apst: «Τὴν ὄψιν ὡραιότατος». Epd: (ші fir:) «Λόγος ὡραῖος». Ермц: елегантŭ. 3) (desпре лѕкр: прінч: de mînкаре, ші maĭ кѕ seamъ поаme) коптŭ пе timпŭ de варъ (вezĭ ὥρα); (de ѕnde maĭ de mѕлteорĭ) въратікŭ; (în цen:) коптŭ, ажѕnsŭ ла вremea sa. «Τὰ ἐκ τῆς γῆς (Ἄνθη «Σπέρματα, «Τρωκτὰ) ὡραῖα». Ksn: Лкs: «Ὡραῖοι καρποί». Гал: (ші ел:) «Ὡραῖα θύειν». Лкs: (пaptiк:) «Τάριχος («Τέμαχος) ὡραῖον». (ші ел:) «Τὰ ὡραῖα (se înц: τεμάχη)». sаламѕрate, saŭ вatoчite, пъstръmate кърпѕрĭ, пештĭ, ші чл: ла вremea лор (de ѕnde ὡραιοπώλης). (ші aвѕs:) «Σαργάνη ὡραία». Лкs: вasѕл, în каре se пѕп aчeste sъръtѕрĭ. 4) (desпре timпŭ кa sѕвst:) «Ὡραία (se înц: ὥρα)». прімъ-вара, saŭ вара. «Περιμένει τὴν ὡραίαν». Dm: |de ѕnde

Ὡραιότης (ἡ), (desпре poade) калitate de коптŭ, matѕрitate; (desпре omŭ) tinepeцe, fлoape, saŭ кѕлme de вîрstъ; saŭ граціе, fрѕmѕseцe de tinepeцe; (în цen:) fрѕmѕseцe. [ші

Ὡραιόω -ῶ, віit: -ώσω, Sкр: în локŭ de ὡραΐζω, (ші пas:) ὡραΐζομαι.

Ὡραΐσμα (τό), гъteaлъ, saŭ op че se faче, op слѕжеште sпре înfрѕmѕseцape. 2) =кѕ. . [ші

Ὡραϊσμὸς (ὁ) înfрѕmѕseцape, înпodoвipe.

Ὡραϊστὴς, οῦ (ὁ), [ὡραΐζω] înfрѕmѕseцъtorŭ, înпodoвitorŭ de sine пeste mъsѕръ.

Ὡραίω, греш: în локŭ de ὡρεύω.

Ὡραίως, adв: =Ἐν ὥρᾳ, saŭ Καθ' ὥραν, ла вreme (кѕвenitъ); кѕ граціе, плъкѕt. [ὡραῖος].

Ὡρακιάω -ῶ, [ὥρα] віit: -άσω, =Ὠχριάω, mъ ofiлeskŭ, mъ faкŭ гълвenічosŭ, палidŭ (прінч: ка feteле пе ла 12 — 13 anĭ aĭ вîрsteĭ лор); (прin întind:) лешinŭ. «Ὡρακιῶ· ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιὰν». Apstf:

Ὡρακίζω, віit: -ίσω, гл: în локŭ de ὡρακιάω.

Ὠράνιος, α, ον, Dop: în локŭ de Οὐράνιος. [din

Ὠρανὸς (ὁ) Dop: în локŭ de οὐρανός.

Ὡραπολέω -ῶ, [ὥρα, πολέω] віit: -ήσω, гл: кѕлtiвŭ пъmîntѕл, прекѕm чере timпѕл anѕлѕĭ.

Ὡρατάριχος (ὁ, saŭ τὸ), =Ὡραῖον τάριχος. (вezĭ ὡραῖος).

Ὥρατος, noet: în локъ de ὁ Ἄρατος.

Ὠργεῖοι, noet: Dop: în локъ de οἱ Ἀργεῖοι.

Ὠργεῖος, noet: Dop: în локъ de ὁ Ἀργεῖος.

Ὤργημαι, nas: tpe: de къ: ал лъї ὀργάω.

Ὤρεα, Dop: în локъ de οὔρεα=Ὄρεα, ὄρη.

Ὠρειάριος(ὁ), жitnічеръ, marazierъ. [din

Ὠρεῖον (τὸ), Enrpf: жitniцъ, marazie de въкate, saъ грîne. [ὥρα].

Ὤρεξα, nex: 1: ал лъї ὀρέγνυμι.

Ὤρεον, Ion: în локъ de ἑώρων, прел: ал лъї ὁράω.

Ὦρες, noet: în локъ de ὄαρες, îm: ал лъї ὄαρ.

Ὤρεσι, Dop: noet: în локъ de οὔρεσιν=ὄρεσιν, îm: ал лъї ὄρος.

Ὠρεσίδουπος (ὁ, ἡ), noet: fъкъtopъ de sromotъ (de pesъnetъ) în mъnцї. (Enit: ал Бакълъї). [ὄρος, δοῦπος].

Ὠρεσιδώτης, ου (ὁ), [ὥρα, δίδωμι] noet: dъtъtopъ de timniї anълъї. (Enit: ал лъї Аполонъ).

Ὠρεσίλοιπος, греш: în локъ de ὠρεσίδουπος.

Ὤρεσσι, noet: în локъ de ὀάρεσι, dat: ал лъї ὄαρ.

Ὤρετο, noet: a 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лъї ὄρνυμι.

Ὠρεύω, biit: -εύσω, [ὥρα] înгріжeskъ, sîntъ înгріжitopъ, enistatъ.

Ὠρέω -ῶ, biit: -ήσω, гл: =Ὠρεύω

Ὠρέω -ῶ, biit: -ήσω, [ὧρος] dъinezъ, saъ mъ прелъnцeskъ mълтъ вреme,=Χρονίζω.

Ὠρέων, Ion: în локъ de ὡρῶν, цen: îm: ал лъї ὥρα.

Ὥρη (ἡ), Ion: în локъ de ὥρα.

Ὤρημα (τὸ), гл: =Μέλημα. [ὠρέω].

Ὠρήσσω, (прел: ὤρησσον) noet: =Ὠρέω.

Ὠρηφόρος (ὁ, ἡ), noet: Ion: adъкъtopъ de timniї anълъї, ші fъкъtopъ de a se коаче poadeле пъmîntълъї. (enit: ал Череseї). [ὥρη, φέρω].

Ὠριαίνομαι, (fъръ biit:) =Ὠραΐζομαι.

Ὠριαῖος, α, ον, dъinitopъ de ъnъ чeasъ, чел de o оръ nъmaї. [ші

Ὠριὰς, άδος (ἡ), noet: партік: fem: ал лъї ὥριος, продъкъtoape de timniї anълъi. «Φύσις —» Opf: [ὥρα].

Ὦ ῥίγνωτε, noet: în локъ de ὦ ἀρίγνωτε.

Ὠρίζεσκον, noet: în локъ de ὀάριζον, im: 3: neps: de прел: ал лъї ὠρίζω.

Ὥριζον, прел: ал лъї ὁρίζω.

Ὠρίζω, biit: -ίσω, noet: în локъ de ὀαρίζω.

Ὠρικὸς, ὴ, όν, ажъnsъ ла вреmea sa, коптъ, matъpъ; (прin ъpm:) fpъmosъ [ὥρα]. [de ъnde

Ὠρικῶς, adв: къ граціе, плъкъt, fpъmos.

Ὠριμάζω, biit: -άσω, mъ кокъ. [ші

Ὠριμαία (ἡ), astpoлц: înpîъpipea, înfлъinца чeasълъї de naштepe. [din

Ὥριμος (ὁ, ἡ),=Ὥριος, ші Ὡραῖος, ажъnsъ ла вреmea sa, коптъ. [ὥρα]. [de ъnde

Ὠριμότης (ἡ), коачере, matъpitate, ажъnцере ла вреmea sa.

Ὠριόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: продъкъtopъ, saъ în stape de a продъче poade коапte. [ὥριος, καρπός].

Ὤριον, adв: Ion: în локъ de αὔριον.

Ὥριος, α saъ ος, ον, (maї de mълte-opї) noet: în локъ de ὡραῖος, fъкъtъ ла къвenitъ, saъ хotъpîtъ (a anълъї) вреme, ла вреmea sa; коптъ (проп: ші fir:). «Ὄμβρος—„. Es: «Θέρος ὥριον». Ткр: «Φέροι δέ κεν (ἡ νῆσος) ὥρια πάντα». Od: I. semъnъtъpї ші poade de totъ felъл.

Ὥρισα, nex: 1: ал лъї ὁρίζω.

Ὤρισμα (τὸ), noet: în локъ de ὀάρισμα.

Ὠρισμένως, [ὁρίζω] adв: (de партч:) = Ὁριστικῶς, în кіпъ хotъpîtъ, eksaktъ.

Ὦ ῥιστε noet: în локъ de ὦ ἄριστε.

Ὥριστος, noet: Ion: în локъ de ὁ ἄριστος.

Ὥριφοι ші Ὥριφος, Dop: în локъ de οἱ ἔριφοι, ші ὁ ἔριφος.

Ὠρίων, ωνος (ὁ), o konstelaцie (de ла eроъл Opionъ, чел maї fpъmosъ amopezъ ал аъpopeї, ziopiлop). 2) ъnъ felъ de пasъpe de India (Елі: Z. 16). [de ъnde

Ὠριώνειος, α, ον, ал лъї Opionъ.

Ὠρίως, adв: [ὥριος] ла вреmea sa.

Ὥρμαγκα, tpe: de къ: ал лъї ὁρμαίνω.

Ὠρμέατο, Ion: în локъ de ὥρμηντο, a 3: îm: neps: de пas: neste-sъв: ал лъї ὁρμάω.

Ὥρμηνα, nex: 1 ал лъї ὁρμαίνω.

Ὥρμησα, nex: 1: ал лъї ὁρμάω.

Ὦρνες, Dop: noet: în локъ de οἱ ἄρνες.

Ὤρνυτο, a 3: sinr: neps: de miж: saъ пas: прел: ал лъї ὄρνυμι.

Ὠρογραφία (ἡ), deskpiepe de istopiче întîmплъpї saъ fante în хронолоцікъ регълъ, = Χρονογραφία. [din

Ὠρογράφος (ὁ), =Χρονογράφος, deskpiitopъ de istopiї în кіпъ хронолоцікъ. [ὥρα, γράφω].

Ὠρόδεσμος (ὁ), гл: [ὥρα, δεσμός] легътъpъ de znonї de грîъ, ші чл: (алт:) οὐλόδετον.

Ὠροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὠροσκοπέω, хotъpъskъ (astpoлоцічeшte) чeasъл naштepiї; saъ (ка din партea stелелор) predominъ ла naштepea къїва. [ὥρα, θέτης].

'Ωρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпъĭъ (арътъ) ора saъ чеasъл. «Τὴν ἑσπέραν„. Пisid: [ὡρολόγος]. [de ъnde

'Ωρολογητὴς, οῦ (ὁ), sпъitorъ (арътъtorъ) de ope saъ чеasъpĭ.

'Ωρολόγιον (τὸ), чеasopnikъ, instp: че apatъ чеasъpiле. "Σκιοθηρικόν — » чеasopnikъ solapъ. «'Υδραυλικόν—„. At: =Κλεψύδρα. [din

'Ωρολόγος (ὁ), ='Ωροσκόπος. [ὥρα, λέγω].

'Ωρόμαντις, εως (ὁ), поet: гiчitorъ de чеasъpĭ, saъ kîtimea вpemiĭ. (епit: ал кокошълъĭ). [ὥρα, μάντις].

'Ωρονομεῖον (τὸ), ='Ωρονόμιον. [ші

'Ωρονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, арътъ чеasъ piле. 2) (astpол: къ dat:) sîntъ пlanetъл пpedomnitorъ ла naштepea къĭва. (вezĭ ші ὡροθετέω). [ші

'Ωρονομικός, ὴ, όν, folositorъ ла арътapea чеasъpiлор. «'Ωρονομικὸν κατασκεύασμα„. =къ ...

'Ωρονόμιον (τὸ), ='Ωρολόγιον. [din

'Ωρονόμος (ὁ, ἡ), întokmitorъ, saъ арътъtorъ de чеasъpĭ; (astpол:) пpedomnitorъ asъпpa чеasълъĭ naштepiĭ къĭва. || (sъвst: бърв:) чеasopnikъ; ші (поet:) кокошъл (вezĭ ші 'Ωρόμαντις)· [ὥρα, νέμω].

"Ωρορε, поet: (în metat: în локъ de ὄρωρε) a 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лъĭ ὄρνυμι.

"Ωρος (ὁ), Eол: în локъ de ἄωρος.

"Ωρος, εος (τὸ), Dop: în локъ de οὖρος, ="Ορος.

"Ωρος (ὁ), Ion: în локъ de ὥρα, timпъ (ал anълъĭ); anъ. || (îm:) anaле, saъ хpoнoлoцiче istopiorpafiĭ.

'Ωροσκοπεῖον (τὸ), ='Ωρολόγιον; (пaptik:) ъnъ astpoлoцikъ înstp: = 'Ωρονόμιον sпpe aflapea чеasълъĭ naштepiĭ къĭва. [ші

'Ωροσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ὡροσκόπος] каъtъ (astpoлoцiчеште)чеasъл naштepii къĭва; saъ (ка din пaptea stелелор) пpedomneskъ asъпpa naштepiĭ къĭва. «'Ο ὡροσκοπῶν ἀστήρ„. Bas: sъвt a къръĭa пpedomnipe s' a пъskъt. [de ъnde

'Ωροσκόπησις, εως (ἡ), mi

'Ωροσκοπία (ἡ), oвsepвaцie asъпpa tim пiлор anълъĭ, ші (пaptik: dъпe astpoлoцĭ) asъпpa чеasълъĭ naштepiĭ къĭва. [din

'Ωροσκόπος (ὁ, ἡ), [ὥρα, σκοπός] oвsepвъtorъ de timпiĭ anълъĭ, ші (пaptik:) de чеasъл naштepiĭ къĭва, saъ folositorъ ла aчeasta. (de ъnde || sъвst:) astpoлoгъ, гiчitorъ desпpe чеasъл naштepiĭ; (ші desпpe steле) înflъinцътoape, пpedomnitoape asъпpa naштepiлор.

"Ωρσα, поet: nex: 1: ал лъĭ ὄρνυμι.

'Ωροτρόφος (ὁ, ἡ), поet: хpъnitorъ (пpodъкътorъ) de timпiĭ anълъĭ. [ὥρα, τρέφω].

"Ωρσε, a 3: sinг: пeps: de aкt: nex: 1:, ші

"Ωρτο, a 3: sinг: пeps: de miж: nex: saъ пeste-sъв: ал лъĭ ὄρνυμι.

"Ωρυγξ, υγγος (ὁ), ъnъ felъ de пestpiцъ калъ, saъ asinъ selвatikъ, (Fpanц:) zébreo. (вezĭ ші ὄρυξ 2).

'Ωρυγὴ (ἡ), ъpлetъ (de kîĭne, леъ, ші чл:); (fiг:) въetъ, pesъnetъ. «'Ηϊόνων —». Eпгp: [ші

"Ωρυγμα (τὸ), ші 'Ωρυγμὸς (ὁ), = 'Ωρυγή.

'Ωρυδὸν, adв: поet: къ ъpлetъ, ъpлînd. [ὠρύομαι].

'Ωρυθμὸς (ὁ), поet: în локъ de ὠρυγμός.

"Ωρυξα, nex: 1: ал лъĭ ὀρύσσω.

'Ωρύχαται, Ion: a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de къ:, ші

'Ωρύχατο, Ion: a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв: ал лъĭ ὀρύσσω.

'Ωρύω, гл: ші (pap: în локъ de) ὠρύομαι, вiit: -ύσω, -ομαι, ъpлъ (ка kîĭneле, saъ леъл, ші чл:). [imit:]. [de ъnde

'Ωρύωμα (τὸ), Sкp: în локъ de ὤρυγμα.

"Ωρφωσε, поet: a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лъĭ ὀρφόω.

'Ωρχαῖοι, ші 'Ωρχαῖος, Dop: поet: în локъ de οἱ ἀρχαῖοι, ші ὁ ἀρχαῖος.

'Ωρώρει, поet: a 3: sinг: пeps: de пeste-sъв: ал лъĭ ὄρνυμι.

'Ωρωρέχατο, Ion: a 3: îm: пeps: de пas: saъ miж: пeste-sъв:, ші

'Ωρωρέχειν, At: пeste-sъв: ал лъĭ ὀρέγω.

'Ωρώρυκτο, At: a 3: sinг: пeps: ші ὡρωρύχατο, Ion: a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв:, ші

'Ωρωρύχειν, At: пeste-sъв: ал лъĭ ὀρύσσω.

'Ως, ші (maĭ 'nainte de enклit: saъ ла sfîpшitъ de fp: saъ поet:) "Ως, [ὅς] пaptik: adв: saъ koniъnкц: însemn: 1) komпap: saъ asemъn: (maĭ de mълte-opĭ în ъpmъ saъ maĭ 'nainte de, ĭap de mълte-opĭ ші fъpъ, maĭ totdaъna însъ sъвt-înцелегîndъ se οὕτως, ші поet: ὥς, ші чл:) ка. пpeкъm. «'Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει, ὥς τότ' 'Αχαιοί, ші чл: Iл: E. (ші fъpъ anteчed:) «"Ηριπε δ' ὡς ὅτε τις δρύς ἤριπε» Iл: N. «"Ηριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ„. Iл: Δ. (ші къ sъп: desпpe întîmпlъtoape). «'Ως δὲ λέων ἐν βουσὶ θορών ἐξ αὐχένα ἄξῃ». Iл: E. «'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες». Iл: A: (ші къ поft: къ алte însъ пaptikoле) «Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡς εἴτε πυ-

ρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο». Іл: В. «Αἴθ' οὕτω φίλος Διὶ γένοιο ὡς ἐμοί». Od: Σ. (ші în antistpof:) «Θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ». Om: (ші în прозъ). «'Ως δὲ Σκύθαι λέγουσι». Ep: «Ταύτῃ ἰτέον, ὡς τὰ ἴχνη φέρει». Плт: «'Ως εἶχον, αὐτῇ σκευῇ». Лѹч: «Ὧδ', ὡς ἔχω, στείχοιμ' ἄν„. Sof: «'Ομοίως, ὡς εἴτι μέγα λάβοιμι». Ep: «Ὥς τις ἄν εἴποι». Грг: «'Ως ἡμεῖς φαῖμεν ἄν». Лкs: «'Ως ᾤετο, «'Ως ἐμοὶ δοκεῖ, «'Ως σφίσι δοκεῖν». Лкs: (ші ел:) «'Ως γ' ἐμοὶ κριτῇ„. Плт: (ші simп:). «'Ως γ' ἐμοὶ». Лкs: «'Ως γ' ἐμῇ δόξῃ». Лкs: «'Ως οὐκ ἄλλος». Лѹч: "'Ως οὐκ οἶδ', εἴτις ἕτερος». At: «'Ως ἕκαστοι (ἑκάτεροι)». Тѹч: «'Ως ἄν παῖς». Лкs: 2) însemn: кîtime (în локѹ de ὅσον). «'Ως οἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: P. «'Ως εἶχε ποδῶν (τάχους)». Лкs: (ші fъръ вервѹ) «'Ως ποδῶν (τάχους, τάχος, ші чл:)„. «'Ως ἔνι μάλιστα (τάχιστα, ші чл:)». «'Ως τάχιστα ἠδύνατο». Ksn: «'Ως δυνατὸν κάκιστα». Iskp: (ші ел:) «'Ως ῥᾷστα (ἄριστα, ші чл:)». «'Ως ἐπίπαν, «'Ως ἐπὶ τὸ πολὺ, «'Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, «'Ως οἷον τε, «'Ως δυνατὸν (ἐκ τῶν δυνατῶν)„. Тѹч: «'Ως παρεικάζοντι. «'Ως τὰ πολλά. «'Ως ἐν βραχυτάτοις». ші чл: 3) înпѹцinъt: (despre кîtime în локѹ de ἕως saѹ ὅσον). «'Απέθανον ὡς πεντακόσιοι». Лкs: «'Ως τὸ τρίτον μέρος», Тѹч: «'Ως δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων». Лкs: (ші înпреѹnъ кѹ ἄν). «'Ως ἄν εἴκοσί που στάδια». Пл: «'Ως ἂν ᾖς„. Sof: кît веї fi, saѹ веї tръi. (ші кѹ inf:). «'Ως γέ μοι δοκεῖν». Apst: «Μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὡς ἄν εἶναι 'Ροδῶπιν». Ep: (ші ел:) «'Ως ἀπ' ὀμμάτων (se înц: εἰκάσαι)». Ksn: «Μακρὰ ὁδὸς, ὡς γέροντι». Sof: «'Επείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι». Sof: «Τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ». Лѹч: «Οὐκ ἀδύνατος εἰπεῖν, ὡς Λακεδαιμόνιος». Тѹч: кît пentрѹ ѹnѹ Лачedemoneanѹ. «Ἔτι τότε ὢν νέος ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει». Тѹч: în op че алтѹ орашѹ (dekît în Atena). «Παῖδα ὡραῖον, ὡς ἄν Αἰγύπτιον». Елі: кît пentрѹ ѹnѹ Ецinteanѹ. 4) înteц: saѹ miръt: (în локѹ de ὅσον) кît! кѹm! «'Ως ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν». Apstf: «Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί». Om: «Φεῦ, ὡς εὖ λέγεις». Плт: «'Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου». Sкр: «'Ως ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος». Плт: «'Αλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος οὐδείς». Apstf: «Καὶ ἐθαύμαζον, ὡς οὐδεὶς παρείη„. Лѹч: «Ἔλαφοι, ὡς μὲν εὐμεγέθεις, ὡς δὲ πίονες» Елі: «'Ως ἀληθῶς„. «'Ως βέλτιστος. «'Ως ἄν μάλιστα„. Лкs: (ші кѹ компар:) «'Ως ἀληθεστέρος„. Плт: (ші dѹпе ziч:) "Ὑπερφυῶς ("Θαυμασίως, "Θαυμαστὸν «'Αποτρόπαιον) ὡς. Лкs: "'Ως ἐς ἐλάχιστον. "'Ως ἐν ὀχυρωτάτῳ„. 'Ως ἐν βραχυτάτοις». Лкs: în локѹ de ἐς ὡς ἐλάχιστον, ші чл: (ші кѹ întрепѹnepe de алте ziч:). "Θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς„. Плт: 5) каѹsat: (în локѹ de ἐπειδὴ) fiind къ. "'Ως οὔ τοι αἴσιμον ἐστίν„. Om: "'Ως νῦν γε καί σέ ἐλεῶ„. Лѹч: (ші кѹ партч:). «Τοῖς μὲν οὐδὲν ἀνεῖλε τὸ μαντεῖον, ὡς οὐ δικαίαν ποιουμένοις τὴν αἴτησιν„. Iskp: "'Ερώτα, ὅ,τι βούλει, ὡς τ' ἀληθῆ ἐροῦντος„. Лѹч: "Λέγειν ὡς ἀκουσομένῳ„. Плт: "'Ως ταὐτὸν ὂν εἰπεῖν». Apstd: "'Ως αὐτίκα δεῆσον„. Ksn: (ші ел:), "'Ως ἀγαθὸν μέγιστον τίθενται τὸν νόμον„. Ksn: (ші înпреѹnъ кѹ ἄν). "Καὶ οἱ μὲν ὡς ἄν καὶ ἑωρακότες τὸ πρᾶγμα, δείσαντες ἀποχωροῦσιν». Ksn: 6) definit: (în локѹ de ὅτι dѹпе вервѹ повest; кѹnoskъt: ші арътъt: ші чл:). "Ἦλθεν ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος„. Ep: "Εἶπεν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν ἐστὶν, saѹ εἴη„. Лкs: (ші în парал:). "Εἰπὼν, ὡς ὅτι ὀκνοίη„. Ksn: "Γνόντες, ὡς, εἰ μὴ ἀποκρούσονται αὐτοὺς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακοντισθήσονται„. ші "'Ομολογεῖται ("Δῆλον), ὡς... Лкs: "Μὴ δείσητε, ὡς οὐχ ἡδέως καθευδήσετε„. Ksn: "Μὴ ἐκφοβοῦ, ὥς σε ἀτιμάσει„. Sof: (ші кѹ партч:) "Δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον„. Sof: "Οὐχ' ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον„. Tfp: "Οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου„. Лѹч: (ші кѹ inf: pap) "Περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν, ὡς μὴ μισεῖσθαι δι' αὐτούς»; Ksn: (ші ел:) «'Ως δὲ δῆλον„. Плт: 7) efekt: (în локѹ de ἵνα, ші pap în локѹ de ὥστε. "Τοσαύτη δυστυχία, ὡς...„. Iskp: "'Ως ἀποτελεσθείη». Лѹч: «'Ως ἅμα πάντες ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν„. Іл: В. "Σαώτερος ὥς κε νέηαι„. Іл: А. "'Ως ἄν μὴ ἀγνοῇς„. Грг: "'Ως ἴδω„. Sof: "'Ως μὴ (ὡς ἄν μὴ) δυνασθῇ„. Лкs: (ші кѹ inf:). "'Ως εἰπεῖν„. Ksn: "'Ως ἔπος (ἁπλῶς) εἰπεῖν„. Apstf: "Μεγαλοπρεπέστερον ἢ ὡς προσδεῖσθαι„. Лкs: "Εὖρος ὡς δύο τριήρεας πλέειν ὁμοῦ„. Ep: "'Επειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι, ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε„. Ksn: (ші ел:) "'Ως φύλακα (se înц: εἶναι) συμπέμψας αὐτὸν„. Ksn: "'Ως τί ("'Ως δή τί) τοῦτο πολυπραγμονοῦσα„; Лѹч: Παρεσκευάζοντο ὡς ἀγωνιούμενοι„. Ksn: 8) emfant: (în локѹ de δῆθεν, în înцелеsѹ minчinosѹ, пребъкѹtѹ, saѹ îndoïosѹ). "'Ο δὲ αὐτὸν μεταπέμπεται, ὡς ἀῤῥωστῶν„. Ksn: "'Η δὲ οὐκ ἤθελεν, ὡς ἄν ἀσμένη με ἑωρακυῖα, ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου„. Лs: "'Αγανακτοῦσιν, ὡς μεγάλων τινων ἀπεστερημένοι„. Лѹч: ші Пл: «'Επέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν„. Ksn:

"Ἀπέπλεον ὡς ἐς Ἀθήνας,,. Тѕч: "Στειπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ,,. Sof: ка кѕm... 9) ка преп: (în локѕ de πρὸς, saѕ εἰς, saѕ ἐπὶ). "'Ως τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον,,. Ткр: "Πολλῶν φυγόντων ὡς τὸν Πειραιᾶ,,. Ksn: "Αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τον ὁμοῖον,,. Om: «'Ως ἐμὲ,,. Лкs: (ші în парл:) "'Ως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς,,. Ksn: 10) timп: (înпреѕnъ ші fъpъ εὐθὺς) кѕm, îndatъ кѕm (dѕпе че). "Ως δὲ ταῦτα τέλος εἶχε,,. Ksn: "Ως ἴδον, ὡς ἐμάνην,,. Ткр: «'Ως δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπίκοιτο,,. Ep: "Τῶν δὲ ὡς ἕκαστος οἱ μιχθῇ, διδοῖ δῶρον,,. Ep: "'Ως τάχιστα ἤκουσαν,,. Eѕp: (ші кѕ inf: fiind fpasѕл повest:) "Εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, εἰς καλὸν ἥκεις,,. Плt: "Ως δὲ ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας,,. Dm: (вezї ші ὥς). 11) поft: "'Ως ἔρως ἀπόλοιτο,,. Іл: Σ. "'Ως ὤφελες ἄγαμος ἔμμεναι,,. Іл: Γ. "'Ως εἴη γε τοῦτον μεθ' ἡμῶν εἶναι,,. Sin: 12) pap modifiк: (în локѕ de πῶς, saѕ ὅπως). "'Ως ἂν ποιήσῃς,. Sof: "Μέμνημαι γὰρ καὶ τὸ ῥῆμα, ὡς εἶπεν,,. Esхл: "'Ως εἶχε,,. Лкs: "'Ως δέ, δῆλον,,. Пл: || (înпреѕnъ кѕ partiкол: εἰ, περ, τε, ші чл:) вezї ὡσεὶ, ὥσπερ, ὥστε, ші чл:.

Ὥς, adв: поet: (ші pap проz:) asemъnъt: în локѕ de οὕτως (ѕpmeazъ oвiчnѕit dѕпе ὡς). "'Ως ἤψατο γούνων, ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα,,. Іл: A. "Οὐδ' εἰ τρὶς, ὅσα νῦν κέκτησαι, προσγένοιτό σοι, οὐδ' ὥς ἂν ἱκανά μοι δοκεῖ εἶναί σοι». Ksn: «'Ως δ' οὐκ εἴη θεὸς ἢ ἄλλως, καὶ ὥς οὐκ ἔστι θεὸς ἡ Ἶρις». Клm: «Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξῃς». Іл: B. «Ὥς φάτο,,. «Ὥς εἰπὼν,, Om: 2) timп: în локѕ de εὐθὺς, îndatъ, saѕ de odatъ.. «'Ως εἶδ', ὥς μιν ἔδυ χόλος». Om: «'Ως ἴδεν, ὥς μιν ἔρως ἀμφεκάλυψεν». Іл: Ξ. «'Ως ἴδον, ὥς ἐμάνην». Ткр: 3) modifiк: «Ἔστιν ὥς τοῦ οἰκονόμου καὶ περὶ ὑγιείας ἰδεῖν,,. Apst: кam, întp' ѕnѕ кiпѕ, oape-кѕm 4) înпpotiв: «Ἐδόκει γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ὥς ἔσεσθαι». Тѕч: ші кѕ toate aчestea, nѕmaї пѕцin. "Οὐδ' ὥς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι». Тѕч: niчї aша, saѕ кѕ toate aчestea. (вezї ші ὡς).

Ὦς, ὠτὸς (τὸ), Dop: în локѕ de οὖς.

Ὦσα, поet: Ion: în локѕ de ἔωσα, nex: 1: ал кѕї ὠθέω.

'Ωσανεὶ, (în локѕ de ὡς ἂν εἰ) partiк: înпѕцinъt: ка кѕm.

Ὤσασκε, поet: în локѕ de ἐώθει (прiпч: ὦσεν ἄν) a 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕї ὠθέω.

'Ωσαύτως, [ὡς αὕτως] adв: asemenea. «Ποῖα ὡσαύτως, καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται». Apst: (ші кѕ dat:). «'Ωσαύτως τοῖς πολλοῖς,,. Ap: (ші кѕ întpeпѕnepe de δέ). «'Ως δ' αὔτως τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ θάπτονται,,. Ep: în локѕ de ὡσαύτως δέ.

Ὦσδε, Dop: în локѕ de ὦζε, a 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕї ὄζω.

'Ωσεὶ, (în локѕ de ὡς εἰ) partiк: asemъnъt: ші înпѕцinъt, ка кѕm, ка кѕm ap..; (ші maї 'nainte de nѕmep:) ка ла, maї, п' апроапе. «Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα». Ткр: "Τῇ εἰκέλῃ, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν». Es: «Φαίνοιθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα». Ткр: (ші înпреѕnъ кѕ пер) «'Ωσείπερ ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,,. Ткр: ка кѕm aшї пѕne aкѕm în rîndѕ. (ші кѕ nѕmep:) "'Ωσεὶ ἄνδρες ἑκατὸν,,. Sкр:

'Ωσεπιπλεῖστον, 'Ωσεπιτοπολὺ, în локѕ de ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Ὤσθην, пas: nex: ал лѕї ὠθέω.

'Ωσὶ, dat: îm: ал лѕї οὖς.

Ὦσι, a 3: îm: пеps: de sѕп: ал лѕї εἰμί.

Ὦσι, a 3: îm: пеps: de nex: ал 2: de sѕп: ал лѕї ἵημι (întpв: nѕmaї în челе комп:).

Ὦσις, εως (ἡ), = Ὤθησις, înпînцepe, înвpînчipe. [ὤθω = ὠθέω].

'Ωσιωμένως, [ὁσιόω] adв: (de partч:) кѕ кѕвiошie, кѕ sfinцenie, saѕ кѕpъцie.

Ὥσκε (κεν), поet: în локѕ de ὥς κε(κεν) = ὥς ἄν.

Ὦσμαι, (пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ὠθέω. [de ѕnde

'Ωσμός (ὁ), = Ὦσις, saѕ ὤθησις, înпinцepe.

Ὥσπερ, (în локѕ de ὥς περ) adв: de asemъn: прекѕm, ка. «'Αλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεὺς,,. Od: B. (saѕ кѕ întpeпѕnepe de алte ziч:) "'Ως τὸ πάρος περ,,. Om: Imn: ші кѕ anteчed: "Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν,,. Іл: Ω. "'Ως δ' αὔτως... ὥσπερ ὑπέστη, ἐξετέλεσεν,,. Ep: "Ὥσπερ χρημάτων κοινωνήσαντας ἡδὺ τὸ ἀναμφιλόγως διελθεῖν, οὕτω καὶ λόγων κοινωνοῦντας συνομολογοῦντας διεξιέναι,,. Ksn: "Τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ,,. Dm: 2) înпѕцint: saѕ emfant: (în eponie), întp' ѕnѕ кiпѕ, ка кѕm. Ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νομίσας,,. Ksn: "Ὥσπερ πολέμου ὄντος ἀεὶ ἀναγκάζονται οἱ τύραννοι στράτευμα τρέφειν». Ksn: "'Ορῶ παιδικοῖς σε πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν, ὥσπερ ἐξόν σοι,,. Ksn: "Σιωπῇ ἐδείπνουν, ὥσπερ τοῦτο ἐπιτεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ κρείττονος τινός,,. Ksn: «Καὶ φίλους μὲν κτῶνται, τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους,,. Ksn: 3) (ѕne-opї) timп: în datъ че, кѕm... «Ὗς γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, φαύλως ἐρείδει,,. Apstf:

'Ωσπερανεὶ, 'Ωσπερεὶ, 'Ωσπεροῦν, în локŭ de ὥσπερ ἂν εἰ, ὥσπερ εἰ, ὥσπερ οὖν.

'Ωσταπολλὰ, în локŭ de ὡς τὰ πολλὰ, de maĭ mȣлte opĭ.

Ὥστε, (în локŭ de ὥς τε) поеt: asemъnъt: saŭ паравол: adв:=ὡς, ка кȣm. «Λάμφ' ὥστε στεροπὴ Διὸς,,. Іл: А. "Τὸν δ' ἐξείρπαξε ῥεῖα μάλ' ὥςτε θεός,,. Іл: Т. «Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται,,. Іл: В. 2) (кȣ партч:) каȣsat: (ка ἅτε) "Δηλέοντο αὐτοὺς, ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες,,. Ер: "Οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλέως σημῆναι αὐτῷ, ὥστε φυλασσομένων τῶν ὁδῶν,,. Ер: «Ὥστε γὰρ ταμείῳ χρωμένων τοῖς τείχεσι, πολλὰ καὶ χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν,,. Тȣч: (ші sȣвt-înцел: вервŭ). "Πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, ὥστε περὶ ψυχῆς (se înц: θέων),,. Od: I. 3) (maĭ des) коніȣкц: pesȣлtat: (кътре inf: desпре întîmплъtoape). "Εἴ σοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι, ἔρχεο,,. Іл I. "Οὐ τηλίκος εἰμὶ, ὥστε σημάντορι πάντα πιθέσθαι,,. Od: P. "Οὐχ οὕτως ἀνόητος, ὥστε ἐμβαλεῖν,,. Dm: «Ἡμεῖς ἔτι νέοι, ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι,,. Плт: ка sъ хоtъpîm. (ші компар:) "Νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι,,. Ер: Μείζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν,,. Ер: (mi întp' алtъ акчеп:). "Προσκαλεσάμενος αὐτὸν εἰς λόγους, ὥστε, ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν εἰς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ,,. Тȣч: кȣ кondiцie. «Ξυνέβησαν, ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὸν δῆμον διαγνῶναι,,. Тȣч: (ші înц: ὥστε). "Το νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν,,. Sof: (ші кȣ поsit: în локŭ de компар:) "Ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι,,. Ksn: (ĭар кȣ хоt: прочеdînd οὕτως în челе neîndoĭoase). "Οὕτως ὑμῖν δοκεῖ παντὸς ἄξια εἶναι, ὥστε ші чл:,,. Ksn: saŭ 4) dъtъtopŭ кȣ sокоteaла, de ачеea, аша dар, прin ȣрmape (кȣ хоt: saŭ порȣнч: în neîndoĭaлъ),, "Ωστε οὐδὲ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἴσασιν,,. Iskp: "Ὥστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ὅ, τι δῶ, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω, οἷς δῶ,,. Ksn: (ші кȣ timп: трек: înпреȣнъ кȣ ἄν). "Ὥστε τὴν πόλιν ἡγήσω ἂν πολέμου ἐργαστήριον εἶναι,,. Ksn: (ші кȣ порȣнч:). "Ὥστε θάρσει,,. Ksn: "Θνητοῦ πέφυκας..., ὥστε μὴ λίαν στένε,,. Sof: (ĭар кȣ поft: în челе îndoĭase). "Ἰσχυρὸν ἐστίν, ὥστ' οὐκ ἂν καταγείη ποτέ,,. Apst: "Εἴ τις χρῷτο τῷ ἀργυρίῳ, ὥστε πριάμενος οἷον ἑταίραν διὰ ταύτην κάκιον ἔχοι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,,. Ksn: (ші în ел: saŭ în sȣвt-înц:). "Ὁ λόγος ἐπὶ τῷ δηλοῦν ἐστι τὸ συμφέρον καὶ τὸ βλαβερὸν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον,,. Apst:

Ὠστης, ου (ὁ), (кȣtpemȣpŭ) pestopnъtopŭ прintp'o srȣdȣitȣpъ saŭ înпinsъtȣpъ. [ὤθω=ὠθέω]. [de ȣnde

Ὠστίζω, віit: -ίσω, înпinгŭ des, saŭ mepeŭ, silit; (ші maĭ des miж: речіпрок-пas:) înпinгînd mъ вîрŭ, mъ înгesȣĭŭ, ка sъ трекŭ, saŭ sъ ажȣнгŭ ȣndeва. "Τριωβόλου οὕνεκα ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,,. Apstf: (ші кȣ dat:) "Ὠστιοῦν τ' ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,,. Apstf: (ші fir:) "Τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός,,. (Телекл: în) At:

Ὠστικὸς, ὴ, ὸν, аплекаtŭ a se înпinцe, a se вîрî, грабнікŭ, пъвалнікŭ. [de ȣnde

Ὠστικῶς, adв: кȣ грабъ, saŭ silnікъ înпinцepe. «Ὠστικῶς ἔχειν πρὸς τι». M. Ant: a se гръві ла чева.

Ὠστισμὸς (ὁ), înпinцepe, înгĭesȣipe. [ὠστίζω].

Ὠστιῶ, At: віit: ал лȣĭ ὠστίζω.

Ὥστοργος, Dop: поеt: în локŭ de ὁ ἄστοργος.

Ὠστὸς, ὴ, ὸν, înпinsŭ, saŭ de înпins, вîрîtŭ în silъ [ὤθω=ὠθέω].

Ὤσφραντο, Ion: a 3: îm: пеps: de пех: 2: ал лȣĭ ὀσφραίνομαι.

Ὤσχη, ὦσχος, ὠσχοφόρια, ὠσχοφόρος, în локŭ de ὄσχη, ші чл:

Ὤσω, віit: ал лȣĭ ὤθω=ὠθέω.

Ὦτα, îm: ал лȣĭ οὖς.

Ὠτάγρα, ας (ἡ), ȣnŭ instp: mȣnчitopŭ de ȣрекĭ. [οὖς, ἄγρα].

Ὠτακὶς, ίδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de плаntъ de mape. [οὖς, ὠτὸς].

Ὠτακουστέω -ῶ, віit: -ήσω, пȣĭŭ ȣрекеа sъ askȣлtŭ, че zik, ка sъ тръdaŭ, sпionezŭ ка...

Ὠτακουστὴς, οῦ (ὁ), чел че пȣне ȣрекеа sъ aȣzъ, че se ziче, ка sъ тръdea, sпionŭ, (Франц:) mouchard. [οὖς, ἀκούω].

Ὠταλγέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskŭ de dȣpepe de ȣрекĭ. [ші

Ὠταλγία (ἡ), dȣpepe de ȣрекĭ. [ші

Ὠταλγιάω -ῶ, віit: -άσω,=Ὠταλγέω. [ші

Ὠταλγικὸς, ὴ, ὸν, adȣкъtopŭ, saŭ пътimaшŭ, saŭ вȣnŭ (de леакŭ) de dȣpepe de ȣрекĭ. [οὖς, ὠτὸς, ἄλγος].

Ὦ 'τὰν, saŭ ὦ τᾶν, în локŭ de ὦ ἔτα, ȣnŭ feлŭ de saлȣtaцie. (веzĭ τὰν).

Ὠτάριον (το), dim: ал лȣĭ ὠτίον, ȣрекĭȣшъ. 2) ȣnŭ feлŭ de skoĭкъ mapinъ, (алt:) οὖς Ἀφροδίτης.

Ὦτε, saŭ Ὥτε, Dop: поеt: în локŭ de ὥστε.

Ὠτεγχύτης, ου (ὁ), ȣnŭ feлŭ de клisti-

рашѫ, прin каре se toapnъ doktopie în ѫреке. [οὖς, ὠτὸς, ἐγχέω].

'Ωτειλὴ (ἡ), поет: [οὐτάω] panъ, рънitѫръ; (în прозъ) semnѫ de panъ, = Οὐλὴ. «Ἄρκτῳ ποτε συμπεσὼν τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε». Ksn: [de ѫnde

'Ωτειλῆθεν, adв: поет: în локѫ de ἐξ ὠτειλῆς, de ла panъ.

Ὥτερος, Dop: поет: în локѫ de ὁ ἕτερος.

'Ωτιαφόρος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de акоперъminte ла ѫрекї (ка гїontътopiї, вezї ші ὠτιοφόρος). [ὠτίον, φέρω].

'Ωτικὸς, ἡ, ὸν, ал ѫрекілор, saѫ релаtiвѫ кѫ ѫрекіле. «Κλυστὴρ—» Med: = 'Ωτεγχύτης. [οὖς].

Ὦ τινι, dat: ал лѫї ὅς τις. «Ὦ μή τινι» прон: = ὦ τινι μὴ.

'Ωτίον (τὸ), dim: (dѫпе tiпѫ пѫmaї) ал лѫї οὖς. 2) (ѫпе-орї) în локѫ de ὠτὶς (2).

'Ωτιοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de ſалse ѫрекї (saѫ sпре апъраре în лѫптъ, saѫ fiind лiпsitѫ de челе natѫрале din гїontape, ad: = 'Ωτοθλαδίας). (вezї ші ὠτιαφόρος). [ὠτίον, φέρω].

'Ωτὶς, ίδος (ἡ), dpoпie (кѫ пене ешite аfаръ пе лîпгъ ѫрекї). 2) акоперъmîntѫ апъръtopѫ de ѫрекї, че пѫртаѫ гїontътopiї în лѫптъ. 3) (архitект:) ѫреке, ѫпѫ ſелѫ de stpaшinъ skoasъ аfаръ (вezї ші ἄτλας, ші ἐπωτὶς). [ші

'Ωτίτης, ου (ὁ), ал ѫрекії. "Δάκτυλος—„ deцetѫл чел mікѫ. [οὖς, ὠτὸς].

'Ωτογλυφὶς, ίδος (ἡ), [οὖς, γλύφω] ѫрекелпіцъ, saѫ skoвitoape de ѫреке.

'Ωτόγλυφον (τὸ), = 'Ωτογλυφὶς.

'Ωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în ſелѫл ѫрекії. [οὖς, ὠτὸς, εἶδος].

'Ωτόεις, εσσα, εν, = (saѫ греш: în локѫ de) ὠτώεις.

'Ωτοθλαδίας, [οὖς, θλάω] ου, ші

'Ωτοκαταξίας, ου, ші 'Ωτοκάταξις, ιος (ὁ), чел кѫ ѫрекіле рѫпte în лѫптъ de гїontape. [οὖς, κατάγνυμι].

'Ωτοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, [οὖς, κόπτω] sѫпърѫ кѫ върfірї аѫzѫл кѫївв, asѫpzeskѫ пе чіпева.

'Ωτοκωφέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ sѫpdѫ de ѫрекї. [οὖς, ὠτὸς, κωφὸς].

'Ωτόλικνος (ὁ, ἡ), ком: чел кѫ ѫрекіле марї кît dîpmonѫл. [οὖς, ὠτός, λίκνον].

'Ωτοπάροχος (ὁ, ἡ), гл: каре îшї dъ лesne ѫрекіле în askѫлtape de op че, ші de op чіпе. [οὖς, ὠτός, παρέχω].

'Ωτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кърѫїа îї кѫрг ѫрекіле. [οὖς, ὠτὸς, ῥέω].

'Ωτός, цеп: ал лѫї οὖς. [de ѫnde

'Ωτὸς, ші Ὦτος (ὁ), ѫпѫ ſелѫ de пasъpe de noaпte, вѫfпіцъ кѫ пене ка ѫрекї ешite аfаръ de amîndoъ пърцiле капѫлѫї; (fir: din лesniчїѫпеа прiпdерiї ачestia) пегїовѫ, лesne-amъцitѫ.

'Ωτότμητος (ὁ, ἡ), [οὖς, τέμνω] чел кѫ ѫрекіле тъїate, чїѫлѫ.

'Ωτοχλέω -ῶ, віit: -ήσω, [οὖς, ὀχλέω] sѫпърѫ ѫрекіле, saѫ аѫzѫл кѫїва, = 'Ωτοκοπέω.

'Ωττικοὶ, Dop: поет: în локѫ de οἱ 'Αττικοὶ, Ateneniї.

'Ωτώεις, εσσα, εν, чел кѫ ѫрекї, saѫ (desпре вase) кѫ mînѫше. [οὖς].

Ὠὐτός, saѫ Ὠύτὸς, saѫ 'Ὠϋτὸς, Ion: ші Dop: în локѫ de ὁ αὐτός.

Ὤφειλα, поет: пех: 1: ал лѫї ὀφέλλω.

Ὤφειλον, прел: ал лѫї ὀφείλω.

'Ωφέλεια (ἡ), ſолosѫ, кîштігѫ; ажѫtopѫ; (прin întind:) прадъ. (de ѫnde) «Δὶ ὠφελείας τίθεσθαι, saѫ "'Ωφέλειαν ποιεῖσθαί τι». D: Ал: а пѫпе mîna пе чева, (din Ital:) а ſаче вона преzа. [ші

'Ωφελέω -ῶ, [ὄφελος] віit: -ήσω, ſолoseskѫ, ажѫtѫ, sлѫжeskѫ ла чева. || (пas:) mъ ſолoseskѫ, кîштігѫ. (кѫ ак:). «'Αλλήλους ὠφελεῖν„. Плт: "Ἤν τινες ἴωσιν εἰς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν 'Αθηναίους τρόπῳ, ὁποίῳ ἂν δύνωνται». Тѫч: (saѫ maї рар кѫ dat:). "Κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, ἢ φίλοισιν ὠφελεῖν». Apst: «'Ωφελεῖ ἐπιληπτικοῖς (τὸ φάρμακον)„. Dskp: (ші кѫ ак: ел: de преп:) "Τὰ μέγιστα ὠφελεῖν τινα„. Ksn: "Οὐδὲν ὠφελεῖ». Skp: (saѫ преа рар кѫ цеп:) «Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν». Sof: dѫпе Sхл: къ se ſолosїа din... (ші кѫ adв:) "Χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν, οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελῇ». Eѫp: (ші miж: în локѫ de акt:). "Πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος„. Sof: (ші пas: saѫ miж: de sine пas:). «'Ωφελεῖσθαι παρὰ (saѫ ἀπό) τινος„. Ksn: "Καὶ οἱ ἐχθροὶ χρήματά εἰσι τῷ δυναμένῳ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὠφελεῖσθαι». Ksn: (ші кѫ dat:) "Μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν„. Тѫч: (ші кѫ ак: ел: de преп:) "Εἰ μέλλεις μικρὰ ὠφελῶν πολὺ πλείω ὠφεληθήσεσθαι„. Ksn: (ші кѫ цеп: кѫ преп:). "Τοῖς στρατιώταις αἰτουμένοις δι' ἁρπαγῆς ὠφεληθῆναι„. Пл: [de ѫnde

'Ωφέλημα (τὸ), ſолosinцъ, ажѫtopinцъ; кîштігѫ, авantажѫ. "Ἔνερθεν χθονὸς κεκρυμ-

μέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα, χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν,,. Esxл:

'Ωφελήσιμος (ὁ, ἡ), ='Ωφέλιμος. [din

'Ωφέλησις, εως (ἡ), folosipe, ажѕtape. [ὠφελέω].

'Ωφελητέος, α, ον, nosit: ал лѕї ὠφελέω.

'Ωφελία, At: ші 'Ωφελίη, Ion: în локѕ̆ de ὠφέλεια.]ѕnde

'Ωφέλιμος (ὁ, ἡ), folositopѕ̆. [ὄφελος]. [de

'Ωφελίμως, adв: кѕ folosѕ̆, în кіпѕ̆ folositopѕ̆.

Ὤφελλον, noet: прел: ал лѕї ὀφέλλω. 2) în локѕ̆ de...

Ὤφελον, ες, ε, nex: 2: ал лѕї ὀφείλω (întрв: прінч: ка аклам: de opape, saѕ̆ noft:, вezї вервѕл пе ла sfîршіїѕ̆).

Ὤφθαι, nas: tpe: de кѕ: de inf:, ші

Ὤφθην, nas: nex: de xot: ал лѕї ὄπτομαι ='Οράω.

Ὤφλημα (τὸ), греш: în локѕ̆ de ὄφλημα.

Ὤφλον, прел: ші nex: 2: ал лѕї ὄφλω.

'Ωφρόντιστος, Dop: noet: în локѕ̆ de ὁ ἀφρόντιστος.

'Ωφρυωμένος, η, ον, naptч: în tpe: de кѕ: ал лѕї ὀφρυόομαι (neîntрв:).

Ὦχ', noet: (în апок: maї 'nainte de вок: asпip:) în локѕ̆ de ὦκα.

Ὤχατο, noet: Ion: a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лѕї οἴγω.

'Ωχεῖτο, a 3: sinг: neps: de прел: ал лѕї ὀχέομαι.

Ὤχετο, a 3: sinг: neps: de прел: ші de nex: 2: ал лѕї οἴχομαι.

Ὤχθην, noet: nas: nex: 1: ал лѕї οἴγω (întрв: прінч: în комп:).

Ὤχθησαν, noet: a 3: îm: neps: de nex: ал лѕї ὀχθέω.

'Ωχόμην, прел: saѕ̆ nex: 2: ал лѕї οἴχομαι.

Ὤχρα, noet: a 3: sinг: neps: de прел: ал лѕї ὠχράω.

Ὤχρα (ἡ), охръ, ѕnѕ̆ felѕ̆ de пъmîntѕ̆ галвенѕ̆, че slѕжеште de въпsea. [ші

'Ωχραίνω, віit: -ανῶ, înгълвіneskѕ̆ чева; (ші nas:) mъ înгълвeneskѕ̆, mъ sepвezeskѕ̆, mъ ofileskѕ̆. [ші

'Ωχραλέος, α, ον, noet: în локѕ̆ de ὠχρός, гълвeniчїosѕ̆. [ὠχρός].

'Ωχραντικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, чел кѕ însѕшime de a înгълвeni, adѕкъtopѕ̆ de înгълвenipe. [ὠχραίνω].

'Ωχράω -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локѕ̆ de ὠχριάω.

'Ωχρία (ἡ), гълвeniчїѕne, saѕ̆ faцa гълвeniчїosѕлѕї, sepвezічїѕne. [ші

'Ωχρίας, ου (ὁ), гълвeniчїosѕ̆, seapвъdѕ̆ ла faцъ, ofilitѕ̆ [ὠχρός].

'Ωχρίασις, εως (ἡ), гълвeniчipe, sepвezipe de faцъ. [din

'Ωχριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntѕ̆, saѕ̆ mъ fakѕ̆ гълвeniчїosѕ̆ ла faцъ. [ὠχρία].

'Ωχροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кam галвенѕ̆ ла faцъ, гълвeniчїosѕ̆, saѕ̆ ofilitѕ̆. [ὠχρὸς, εἶδος].

'Ωχρόλευκος (ὁ, ἡ), галвенѕ̆ ші алвѕ̆ ла faцъ, seapвъdѕ̆. [ὠχρὸς, λευκός].

'Ωχρομέλας, ανος (αινα, αν), галвенѕ̆-negрѕ. [ὠχρὸς, μέλας].

'Ωχρόμματος (ὁ, ἡ), галвенѕ̆ ла окї, чел кѕ окї галвенї. [ὠχρὸς, ὄμμα].

'Ωχρόξανθος (ὁ, ἡ), галвенѕ̆-влondѕ̆, saѕ̆ вълапѕ̆. [ὠχρὸς, ξανθὸς].

'Ωχροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ̆ de гълвeniчїѕne, ='Ωχραντικὸς. [ὠχρὸς, ποιὸς].

'Ωχρὸς, ὰ, ὸν, галвенѕ̆, гълвeniчїosѕ̆, seapвъdѕ̆, ofilitѕ̆ ла faцъ. «'Ωχρὰ χολὴ» Apst: чеа алвічїoasъ. «Αἰσχυνθεὶς γὰρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο, καὶ φοβηθεὶς ὠχρὸς». Гал: «Τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ». Лкs: гълвенѕшѕл. [de ѕnde

Ὦχρος (ὁ), noet: în локѕ̆ de ὠχρότης. 2) ѕnѕ̆ felѕ̆ de легѕmъ, mъzъpікъ; (în Konstantinoполѕ̆) лinte de Misipѕ̆. [ші

'Ωχρότης (ἡ), гълвenitate; гълвeniчїѕne, sepвezime de faцъ. [ші

'Ωχρόω -ῶ, віit: -ώσω, ='Ωχραίνω. [ὠχρὸς]. [de ѕnde

Ὤχρωμα (τὸ), гълвenitѕръ; sepвezitѕръ de faцъ.

Ὤχωκα, noet: Ion: tpe: de кѕ: ал лѕї οἰχνέω, ші οἴχομαι.

Ὤψ, ὠπὸς (ἡ), noet: (neîntp: în nom:) în локѕ̆ de ὄψις, faцъ, обpazѕ̆; къѕtъtѕръ de вedepe; (îm: върв: saѕ̆ fem:) окії. "Εἰς ὦπα ἐοικέναι τινί,,. Om: a semъna ла figѕръ. «Εἰς ὦπά τινος saѕ̆ τινι ἰδέσθαι,,. Om: a se ѕїta în faцa кѕїва.

Ὤψαι, a 2: sinг: neps: de nas: tpe: de кѕ: ал лѕї ὄπτομαι, saѕ̆ ὄσσομαι = ὁράω.

'Ωώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ωοειδὴς. [ὠόν].

'Ωῶν, цen: îm: ал лѕї ὠόν.

SFÎPШІTѕЛ ЛѕЇ Ω

ші

АЛ DIKЦIONAPѕЛѕЇ ЕЛЕNO-РОМЪNESKѕ̆.

ТАБЛЪ КРОНОЛОЦІКЪ

DE ЧЕЛЕ МАІ ПРІНЧІПАЛЕ ЕВЕНЕМІНТЕ АЛЕ

ІСТОРІІ ЕЛЕНЕШТІ.

NOTЪ. Кронолоціреа евенементелор челор маї 'наінте де întîîa Олімпіадъ n' аре нічі юнъ basъ sігъръ; de аічеа пъ se алътъръ ачі decît пъмаі o simplъ пърере a челор маї însemnaţі Кронолоцї.

	'n. de Xp. anї	Olim-niade.	anъl
Лъареа Troadeї dъne Кронолоцій Францезї ла 1270 'n: de Xp:, їar dъne Цермаnї ші Енглезї . . .	1184		
Întoарчереа Ераклезілор	1104		
Моарtea лъї Kodrъ челъї din ъртъ împъratъ al Atenei; Medonъ, întîîъ пе віацъ архontъ	1068		
Întoктіреа лъптелор Олімпіene de Лікъргъ ші Ifitъ . .	884		
Întîîa Олімпіadъ, dъne каре aъ înчепът a se însemna aтлецій віръторї, ші întrъ каре a вірът Елідеапъл Корівъ.	776	1-a	I
Întîîъл архontъ пе zeче anї în Atena	753	6	IV
Intîîъл pesвoїъ Meseniaпъ înчепътъ ла anъl 743: a лъat sfîrшitъ прin лъареа Itomeї ла anъl	724	14	I
Чеї întîї anъalї архonцї în Atena	683	24	II
Ал doілea pesвoїъ Meseniaпъ înчепътъ ла anъl 685: a лъat sfîrшitъ прin лъареа Ереї ла anъl	668	28	I
Леціслаціа лъї Dраконъ în Atena	624	39	I
Леціслаціа лъї Solonъ în Atena	594	46	III
Pestaвілірea лъптелор Пітіene ла anїї 586, a челор Istmiene ла 582, ші a челор Nemeene . . .	568	53	I
Кіръ сърпînd пе Крісъ ла anїї 548, съпъne колоніile Елепештї din Asia.	543	59	II
A лъї Пisistpatъ a треілea ші statopnікъ тіраніе în Atena.	540	60	I
Моарtea лъї Пisistpatъ, fii лъї Іпархъ ші Іпіа moштenesк demnitatea лъї	528	63	I
Оторîrea лъї Іпархъ de къtre Aрmodie ші Apistoцetonъ.	513	66	IV
Isronірea лъї Іпіа din Atena.	510	67	III
Oштinца Перзілор în Елada пе вретea лъї Dapie; Бътъліа de ла Мараtonъ.	490	72	III
Nъвъліреа лъї Ksepksъ în Елada	480	75	I
Ал треілea pesвoїъ Meseniaпъ înчепътъ ла anїї 464: a лъat sfîrшitъ прin лъареа Itomeї	455	81	II
Прea вestita (dap de крezът нічі o datъ înfiinцatъ) înвoїалъ de пače a лъї Чімонъ; моарtea лъї Чімонъ; înfлoріреа лъї Періклеъ	449	82	IV
Înчепътъл pesвoїълъї Пелопonesiакъ.	431	87	II
Чіът̆ъ în Atena.	430	87	III
Моарtea лъї Періклеъ	429	87	IV

	'n. de Хр. anĭ	Олім-піаde.	anȣл
Înкеїере de паче пе чінчї-zечї de anĭ, каре însъ n'a ці-нȣt нічї treї.	421	89-a	IV
Оштінца Atenenілор asȣпра Sічелії ла anії 415, ші totala лор пръпъdіре аколо	413	91	IV
Бътъліа навалъ de ла Eros-potamȣ	405	93	IV
Лȣареа Ateneї; treї-zечї tipanĭ; maĭ tîpziȣ zече . .	404	94	I
Pestaвіліреа репȣвлічеї în Atena прin Trasiвȣлȣ . .	403	94	II
Moartea лȣї Sократȣ	400	95	I
Оштінца лȣї Аџesілае în Asia asȣпра Персілор . .	396	96	I
Pesвоїȣл Kopintianȣ; Лачedemoneniї înпротіва toateї Елаde	394	96	III
Пачеа depe вremea лȣї Antaлчidȣ	387	98	II
Лівераpea Тевеї de кътре Пелопіda. . . .	379	100	II
Бътъліа de ла Леȣктра.	371	102	II
Бътъліа de ла Mantinea; moartea лȣї Епаminonda. . .	362	104	III
Înчепȣтȣл îmпъръцієї лȣї Філіпȣ în Мачedonia . .	360	105	I
Pesвоїȣ аліatікȣ înпротіва Ateneї.	357	105	IV
Întîїȣл sfîntȣ pesвоїȣ înчепȣтȣ ла anії 355; a лȣat sfîршітȣ прin desfiinцареа Фочепілор.	346	108	III
Ал doілеа sfîntȣ pesвоїȣ; аліанцъ asȣпра лȣї Філіпȣ; бътъліа de ла Xeronea.	338	110	III
Moartea лȣї Філіпȣ; Алеksandрȣ moштенеште îmпъръціа	336	111	I
Sȣрпареа Тевеї ла anii 335; ші оштінца лȣї Алеksandрȣ asȣпра Asieї	334	111	III
Бътъліа de ла Арвела, desfiinцареа îmпъръцii Персілор.	331	112	II
Moartea лȣї Алеksandрȣ; îngріжіторȣ ал îmпъръцii Перdіка; Pesвоїȣ Ламіакȣ.	323	114	II
Бірȣіреа ші moartea лȣї Перdіка; Îngріжіторȣ Antipatрȣ.	321	114	IV
Moartea лȣї Antipatрȣ; mȣлтъ чеартъ în Asia ші Еȣропа a moштenitoрілор пentрȣ stъпініре.	319	115	II
Мȣрind întр' ачestea рȣdеле лȣї Алеksandрȣ, se проклamъ îmпъраці Селеȣкȣ în Sipia, Лisimaxȣ în Трачіа, ші Antiгonȣ în Asia, їар Птолемеȣ în Еџіптȣ . . .	307	118	II
Se проклamъ ші Kasandрȣ îmпъратȣ ал Мачedonieї .	302	119	III
Бътъліа de ла Ipsȣ; вірȣіреа ші moartea лȣї Antiгonȣ; înпърцірea statȣлȣї întре чеї patрȣ вірȣіторї . . .	301	119	IV
Moartea лȣї Kasandрȣ	298	120	III
Бірȣіреа ші moartea лȣї Лisimaxȣ	282	124	III
Înчепȣтȣл Ахаічеї аліанце	281	124	IV
Antiгonȣ Гonata, непотȣ ал челȣї къzȣтȣ ла Ipsȣ, копрinde Мачedonia, ші ашеazъ аколо о noъ dinastie. . .	276	126	I
Пірȣ în Італіа ла 280, în Sічеліа ла 278, în Елаda ла 274, ші se omoaръ în Aргosȣ.	272	127	I
Apatȣ întîїашї datъ komandірȣ ал Ахаїенілор . . .	245	133	IV
Dimitріе ал doїлеа, fiȣл лȣї Antiгonȣ, îmпъратȣ ал Мачedonieї	242	134	III
Antiгonȣ Dosonȣ, îmпъратȣ ал Мачedonieї . . .	232	137	I
Pestaвіліреа леџілор лȣї Лікȣргȣ de кътре Клеomenȣ în Sпарta.	226	138	III
Fȣга лȣї Клеomenȣ în Еџіптȣ.	222	139	III
Філіпȣ ал patрȣлеа îmпъратȣ ал Мачedonieї . . .	221	139	IV
Аліанца лȣї Філіпȣ кȣ Aniва.	215	141	II
Întîїȣл pesвоїȣ Мачedonікȣ; Pomaniї în Елаda . .	214	141	III
Лȣареа Sіракȣseї; Sічеліа провінціе Pomanъ . . .	212	142	I
Філопіmenȣ, întîїашї datъ komandірȣ ал Ахаїенілор. .	208	143	I

	'n. de Xp. ani	Олім-піаde	anъл
Ал doiлea pesвoїъ Мачedoniкъ, каре a înчепъt ла aniї 200, ші a лъat sfîpшitъ ла aniї	197	145-a	IV
Оторъл tipanълълъї Naвisъ; Sпapta se апропіе de аліанца Ахаїенілор.	192	148	I
Моaptea лъї Fілопimenъ; Лікорta комandipъ ал Ахаїенілор.	183	149	II
Перseъ îmпъpatъ ал Мачedonii	179	150	II
Ал tpeїлea pesвoїъ Мачedoniкъ, каре înчепъtъ ла aniї 171: a лъat sfîpшifъ прin poвipea лъї Перseъ . . .	167	153	I
Pesвoїъ ал Ахаїенілор asъпpa Pomaniлор. . . .	146	158	IV
Лъapea Kopintълъї; Елada каde sъв stъпînipea Pomanъ.	145	159	I

ЧЕЛЕ МАЇ ПРІНЧІПАЛЕ ЕЛЕNЕШТІ DINASTIЇ DЪПЕ АЛЕКSANDPЪ.

МАЧЕDONIA.

	'n. de Xp. anї
Kasandpъ Імпъpatъ . . .	302
Fiліпъ III	298
Antiпatpъ ші Алекsandpъ . .	297
Dimitpie Поліорчетъл . .	294
Лisimaxъ	286
Птолемеъ Чераъпъл . .	281
Antiгonъ Гonata . . .	276
Dimitpie II	242
Antiгonъ Dosonъ . . .	232
Fiліпъ IV.	221
Перseъ	197
Pomanї	168

ASIA

Antiгonъ îmпъpatъ . . .	307

Трачіа ші пapte din Asia

Лisimaxъ îmпъpatъ . .	307

Пергамъ

Fiлetepъ îmпъpatъ. . .	283
Еъmenъ I.	264
Аtaлъ I.	241
Еъmenъ II.	197
Аtaлъ II.	159
Аtaлъ III.	134
Apistoniкъ	134
Pomanї	126

SIPIA

	'n. de Xp. anї
Seлеъкъ Nікatopъ îmпъpъtъ.	307
Antioxъ I. Sotepъ. . .	279
Antioxъ II. Zeъ . . .	262
Seлеъкъ II. Каліnікъ . .	247
Seлеъкъ III. Чераъпъл . . .	227
Antioxъ III. Маpe . . .	224
Seлеъкъ IV. Fiлопatъpъ. .	187
Antioxъ IV. Епifanъ. . .	176
Antioxъ V. Еъпatopъ. . .	164
Dimitpie I. Sotepъ. . .	162
(Алекsandpъ I.) . . .	150
Dimitpie II Nікatopъ. . .	145
(Antioxъ VI. Sidetъл). .	139
Seлеъкъ V	126
Antioxъ VII Гріпъл. . .	125
Antioxъ VIII	97
Antioxъ IX. Еъseвъл . .	93
Tiгpanъ.	84
Antioxъ X Asiatiкъл . .	67
Pomanї	64

ЕЦІПТЪ.

Птолемеъ Sotepъ ал Лагълъї, îmпъp.	307
Птолемеъ Fiлadeлfъл. . .	283
Птолемеъ Еверцетъл . .	246
Птолемеъ Fiлопatopъ . .	221
Птолемеъ Епifanъ . . .	204
Птолемеъ Fiлometopъ. . .	180
Птолемеъ Еверцетъл II Fisкonъ	146
Птолемеъ Sotepъ II Лatъpъ. .	116
(Птолемеъ Алекsandpъ I). .	106
Птолемеъ Лatъpъ a doa oapъ. .	88
Птолемеъ Алекsandpъ II .	80
Птолемеъ Аълетъл . . .	73
Птолемеъ Dionisъ . . .	61
Птолемеъ чел tînъpъ ші Клеопatpa	47
Клеопatpa sinгъpъ . . .	44
Pomanї	29

ТАБЛЪ ПЕ SKȣPTȣ̆ DE ПОЛІТІКА SI ЛІТЕРАРА

ISTOPIE A ЕЛЕNІЛОР

n' de Xp: anĭ

Tpadiцiĭ maĭ векĭ dekît лȣареа Tpoadeĭ; Timпĭ faвȣлошĭ ші epoiчĭ.

Потопȣл лȣĭ Оцігȣ̆ în Atiка; Потопȣл лȣĭ Deȣкалionȣ̆ în Tesaлia; Клъdipea Тевеĭ de Kadmȣ; Minosȣ̆, леціле, ші isпръвіле лȣĭ; Fanteле лȣĭ Еркȣлȣ̆ ші Teseȣ̆; Плȣtipea Аргонаȣtікъ; Pesвоĭȣл asȣпра лȣĭ Eteoклеȣ̆ ші Полінекȣ̆; Pesвоĭȣл Епігонілор. Pesвоĭȣл Tpoadікȣ̆. .

Tpadiцiĭ maĭ векĭ dekît întîĭa Олimпiadъ. Timпĭ, але кърора евеneminte aȣ̆ înчепȣtȣpĭ înкъ faвȣлoase, iap концinepe istopікъ. . .

Întoapчереа Ераклезілор. Stpъmȣtъpĭ de naцiĭ. Ашезареа колоніілор Dopiче ші Еоліче în Asia. . . . . .

Desfiinцареа monapxічелор institȣцiĭ, maĭ пaptікȣлар în Atena. Ашезареа колоніілор Ioniче în Asia. Înflopipea поesii пе ла Ionienĭ. Pansozĭ, Omepȣ̆, Omepizĭ. Pestaвіліреа лȣптелор Олimпiene de кътре Ifitȣ̆. Леціле лȣĭ Лікȣргȣ̆. Întpodȣчереа поesieĭ Omepiче în Елada Еeȣропеанъ; Kîntъtopĭ Чіклічĭ. Esiodȣ̆. Ашезареа întîĭелор колоніĭ а ле Еладеĭ desпре апȣsȣ̆ . . . . . .

Intîĭa însemnъtівъ Олimпiadъ, în каре а вірȣit Корівȣ̆ . . 776

Pesвоаĭе Meseniaче, каре aȣ̆ лȣat sfîpшitȣ̆ прin лȣъреа Ереĭ ла aniĭ 668. Tipteȣ̆, Терпandpȣ, Архілохȣ̆, Алкmanȣ̆, ші алцĭ елеціачĭ ші лірічĭ поецĭ. Талеsȣ̆ filosofȣ̆. Solonȣ̆ filosofȣ̆ ші поetȣ̆. Ашезареа челор л-алте колоніĭ desпре апȣsȣл Еладеĭ, mi a челор din Afpiка . .

Леціsлаціа лȣĭ Solonȣ̆ în Atena. . . . Олimп: 46 III. 594

Чеĭ шапте înцелепцĭ. Esonȣ̆, Stesixopȣ̆, Алчеȣ̆, Sanfo, Fepeкidȣ̆, Teornisȣ̆, ші алцĭ елеціачĭ ші лірічĭ поецĭ. Pisistpatȣ̆ ші fii лȣĭ stъпînesк în Atena de ла 560 пînъ ла 509, de кînd aчestȣ̆ seколȣ̆ se пȣmeшte seколȣл лȣĭ Pisistpatȣ̆ (6-але 'n de Xp:). Anaкsimandpȣ filosofȣ̆; Iap în Italia Pitaгора. Поецiĭ Anaкpeonȣ̆, Iпonaкsȣ̆, Simonidȣ̆. Înчепȣtȣpĭ de tpaцedie.

Еksпediцia Пepsілор în Елada пе вpemea лȣĭ Dapie Олimп: 72 III. 490

Pesвоаĭе Mediче пе вpemea лȣĭ Dapie, Kseрksȣ̆, ші Aptaкseрksȣ̆, înчetate пе ла miжлокȣл sȣtanieĭ a чinчілеа n' de Xp:. Pівалitate întpe Atena ші Лачedemona. Mape пȣtepe a лȣĭ Періклеȣ̆ în Atena. Pesвоĭȣл Пелопоnesiaкȣ̆ înчепȣtȣ̆ ла aniĭ 431, ші înчetatȣ̆ ла 404: прin лȣареа Ateneĭ, ші ашезареа челор tpeĭ-zeчĭ de tipanĭ. Întp'aчestȣ̆ seколȣ̆, каре se пȣmeшte seколȣл лȣĭ Періклеȣ̆ (5-леа 'n de Xp:) a înflopit Epodotȣ̆, Iпокpatȣ̆, Pindapȣ̆, Anaкpeonȣ̆. Atȣnчĭ, ші maĭ кȣ seamъ în пaptea a doiлеа a aчелȣĭ seколȣ̆ a înflopit лimва ші літеpatȣpa Atiкъ. Esxiлȣ̆, Sofoклеȣ̆, Eȣpinidȣ̆, Apistofanȣ̆ (din каре чеĭ din ȣpmъ se цin în пapte ші de seколȣл ȣpmъtopȣ̆), Tȣчididȣ̆, Лisia, Isoкpatȣ̆ înкъ tînъpȣ̆, Soкpatȣ̆.

Pestaвіліреа репȣвлічеĭ în Atena прin Tpasiвȣлȣ̆. Олimп: 94. II. 403

Pesвоĭȣ̆ întpe Лачedemonenĭ ші Пepsĭ. Лачedemona aвȣsînd de пȣtepea sa o пĭepde dȣпе пȣцinȣ̆. Челе-л-алте statȣpĭ se aліazъ asȣпръ 'ĭ. Вpemeлnікъ înflopipe a Тевенілор. Бътъліа de ла Mantinea, ші moaptea лȣĭ Епaminonda ла aniĭ 362. Maчedonieniĭ se întъpesк прin Fiліпȣ̆ ші Алеksandpȣ; pesвоаĭеле întpe moшtenitopiĭ лор. Seколȣл aчesta (4-a 'n: de Xp:) пȣmindȣ se seколȣл лȣĭ Алеksandpȣ a skos maĭ кȣ deoseвipe mȣлцĭ Atiчĭ пpozaiчĭ skpiitopĭ, пе Isoкpatȣ̆, пе Ksenofonȣ̆, пе Пла-

	n: de Xp: anĭ
tonĕ, ne Apistotelĕ, ne Teofrastĕ, ne oratorii Likургĕ, Esxinĕ, Demostenĕ, ші ne la sfpiшitĕ ne Dimitrie Falereanул. Komodia чea noяъ, Menandrь.	
Бътъліа de la Insь; хотърîтоare împърцire a stъпînîrii Mar. Aлeksandrь. . . . . Olimp: 119. IV. Enikурĕ, Zenonĕ, Xrisipпĕ, filosofĭ; цeometrул Eвклidĕ. seколул Птолемеilор (3-a 'n: de Xp:). înflorîreа noesii Aлeksandrene; Teокрitĕ, Likofronĕ, Kaлimaхĕ, Aratĕ, Bionĕ, Mosxь, Aполonie Podeanул. Tradичereа sf: Skriпtурe de чeĭ шante-zeчĭ. Matematiчii Eratostenĕ, Aполonie din Пerга, Arximedĕ.	301
Лuareа Sipasиseĭ de къtre Romanĭ. . . . Olimp: 142 I.	212
În жuтътatea sutanii (чea dîntîĭ a чelii ал doĭlea 'n: de Xp:) Elada Eвropeanъ se лuntъ кь мulтъ ostenealъ a skъna de la Romanĭ o рътъшiцъ de neatîrnare. Karneadĕ filosofул. În Aлeksandria literaле пь 'шĭ пъstreazъ înflorîreа de maĭ 'nainte Nikandrь noetул. Aristarxĕ kritикул. Iparxĕ astronomул.	
Лuareа Korintулuĭ. Elada рекuноaшte stъпînîreа Rom. Olimp. 158 IV	145
Чele maĭ din urmъ рътъшiце ale stъпînîrii Marелuĭ Aлeksandrь kad una dune alta sunt stъпînîreа Romanilor. aчesta este seколул чelor din urmъ Птолemeĭ (2-a ші 1-ĕ 'n: de Xp:). Elenеaska literaturъ пuцinĭ skriitorĭ însemnaцĭ a produs atunчĭ. Intr'aчestĕ seколŭ s'a iвit Istorикул Polивie; oare-kare filosofĭ, din kare чeĭ maĭ renумiцĭ sînt Panetie, ші иколарул sъĕ Posidonie. niшte noeцĭ de epigrame. dar maĭ кь seamъ o мulцime de oratorĭ, sofistĭ ші gramatiчĭ.	
Moarteа Kleopatreĭ, desfiinцareа împърцii Epintулuĭ. Ol. 187: IV	20
Toate Elenешteле ші Elenisteле statурĭ s' aŭ контопit акum înъuntрul domnitoareĭ пstерĭ a Romanilor. Augustĕ autokratĕ. Diodorь Siчeliotул, ші Dionisie Alikarnaseanул, istoriчĭ. Strabonĕ цeografŭ, Dionisie periцetул (околitorь în kълътorii), noetŭ цeografŭ.	dune Xp: 1
Naшterea Mîntuitorулuĭ nostrь Iisusŭ Xristosŭ	
Întîĭul seколŭ, adikъ seколул чelor doĭsprezeчe Чesarĭ. Propoveduirea Xristianismулuĭ. Noul testamentŭ, Apostolĭ, Evanцelistĭ; Filonĕ, filosofŭ Evreŭ. Iosipпĕ, Istorikŭ Evreŭ. Dioskoridĕ, doktorь saŭ medikŭ. Dionŭ Xrisostomŭ, sofistŭ saŭ oratorь.	
Al doĭlea seколŭ, adikъ seколул Antoninilor, unul din чeĭ maĭ snoriцĭ în Elenеaska literътurъ. Apetеŭ, doktorь în medичinъ. Enиktetŭ filosofŭ, Plutarxĕ, ші Apianŭ, istoriчĭ ші filosofĭ. Птолemeŭ astronomŭ. Markь Aвreлie, autokratŭ ші filosofŭ. Apistidĕ sofistŭ. Aпianŭ, Elianŭ, Polienŭ, Ateneŭ, Pausania, Luчianŭ, Aполonie Diskolул, Polideвkĕ, Aftonie, Ermoцenŭ, Aлeksandrь Afrodisieŭ, filosofĭ. Galenŭ doktorь saŭ medikŭ. Oпianŭ noetŭ. Iustinŭ, ші чeĭ întîĭ пърinцĭ aĭ Biserичeĭ.	
Al treilea seколŭ, saŭ seколул лuĭ Diokletianŭ. Dionŭ Kasie, Erodianŭ, Dioцenŭ Laeртie, Filostratŭ, istoriчĭ. Lonцinŭ; Amonie, Plotinŭ, Porfirie, Iamвliхŭ, filosofĭ. Klementŭ Aлeksandreanул, Grigorie fъkъtorul de minunĭ, Dionisie Aлeksandreanул, Oriцenŭ, ші alцĭ пърinцĭ aĭ Biserичeĭ.	
Konstantinŭ autokratŭ.	306
Al patrulea seколŭ, ad: seколул luĭ Konstantinŭ. Aчestŭ autokratŭ priimeшte Xristianismul, ші strъmutъ рeшedinца împърцii la Konstantinopolŭ. Atunчĭ maĭ vîrtos aŭ înflorit чeĭ maĭ strълучiцĭ пърinцĭ aĭ Biserичeĭ, Evsevie, sf. Vasilie, sf. Grigorie Nazianzeanул, sf. Atanasie, sf. Kirilŭ, sf. Epifanie, sf. Grigorie al Niseĭ, sf. Ioanŭ Xrisostomŭ. Пъrînĭ skriitorĭ, Livanie, Temistie, Imperie, Iulianŭ autokratul; Amianŭ Marчelinŭ, Latinŭ istorikŭ lar Elenŭ oratorь. Romanoskriitorĭ, Eliodorь, Longŭ, Axileŭ Tatie.	

d: Хр: anĭ.

Moaptea лȣĭ Teodosie; ші хотърîтоаре înпърцiре a dinastiii Pomane. 395

Ал чiнчiлеа секолȣ. Înчепȣтȣрĭ але stъпînipii Bizantine. Se maĭ пъstpeazъ înкъ оаре-каре вiталiтъцĭ а ле секолȣлȣĭ пречеdinte. поецĭ, Nonȣ, Mȣseȣ, Колȣтȣ, Kointȣ Smipneanȣл, Tpifiodopȣ. Теолоцĭ fiлosofĭ Nemesie, Sinesie, Teodopitȣ. ніште скрise але sf: Dionisie Ареопацiтȣл. Бiсерiчештĭ Istopiчĭ Sократȣ Sхолastiкȣл, Sozomenȣ. пъгînȣ fiлosofȣ Проклȣ. Цеографȣ Stefanȣ Bizantie. Istopiкȣ пъгînȣ пе ла sfîршiтȣл ачesteĭ епоче Zosimȣ.

Iȣstinianȣ аȣтократȣл. 527

Înкide fiлosofiка шкоалъ din Atena ла aniĭ 529. istopiкȣл Прокопiе de атȣнчĭ комплектеazъ desfлорiреа.

Лȣареа Konstantinoполȣлȣĭ de Staвpoфopĭ saȣ Крȣчiацĭ . . . 1204

Рекîштiгареа Konstantinoполȣлȣĭ de Bizantinĭ 1261

Лȣареа Konstantinoполȣлȣĭ de Тȣрчĭ 1453

ТАБЛЪ DE ЕЛЕNЕШТЕЛЕ ШI MAĬ КȢ SEAMЪ DE АТIЧЕЛЕ ЛȢNE шi ZIЛЕ.

Еленеskȣл, saȣ maĭ кȣ deoseвiре Atiкȣл anȣ konsta ла înчепȣтȣ din доъ-sпрezече лȣнаре лȣне de кîte tpeĭ-zeчĭ de ziле, пе каре, ка съ ле potpiвiaskъ maĭ еksakt кȣ кȣрsȣл лȣneĭ, ле аȣ konstitȣit maĭ tîpziȣ din tpeĭ-zeчĭ, шi din доъ-zeчĭ шi поъ ȣнеле дȣпе алтеле, din каре челе de доъ-zeчĭ шi поъ de ziле se nȣmĭaȣ Κοῖλοι, Кiле, каве, saȣ skoвite; dintp' ачеasta s'a înfiinцat anȣ копрinzъторȣ de 354: de ziле, adiкъ maĭ skȣptȣ dekît soларȣл astponomiкȣл anȣ кȣ ȣnsпре-zече ziле; шi fiind къ dintp' ачеasta înпърцiреа лȣĭ пе лȣне nȣ se înвоĭа кȣ кȣрsȣл timпiлор anȣлȣĭ, ка съ опрĭаskъ mȣлта лȣĭ depъptape, шi съ 'л реаdȣкъ дȣпе тречере de кîцĭва anĭ ла ачелашĭ semnȣ, аȣ пъskочit a întpeпȣне ла doĭ saȣ tpeĭ anĭ пе ла sfîршiтȣл toamneĭ шi дȣпе лȣна Posideonȣ о a tpeĭ-sпрezeчелеа лȣнъ.

Аша dap s' a konstitȣit пе времеа pesвoĭȣлȣĭ Medikȣ оптania, saȣ пеpiodȣл de оптȣ anĭ, atpiвȣitȣ лȣĭ Клеostpatȣ Tenedeanȣл; шi fiind къ оптȣ anĭ din 354 de ziле fie-каре însȣmaȣ 2832 de ziле, adъoгîndȣ-se de tpeĭ opĭ în toatъ дъiniреа ачелȣĭ пеpiodȣ, ad: дȣпе ал tpeiлеа, ал чiнчiлеа, шi ал оптȣлеа anȣ înкъ кîte о лȣнъ de tpeĭ zeчĭ de ziле, se комплекта sȣma de ziле 2922 кȣ skȣmпътate de о potpiвъ кȣ оптȣ anĭ d' aĭ nostpĭ, intpînd în sокoteaлъ шi чеĭ doĭ вiseкцĭ, релацiа anȣлȣĭ Еленеskȣ кътре кȣрsȣл soaрелȣĭ шi кътре anȣл nostpȣ Iȣлianȣ ереа пе ла sfîршiтȣл fie-къpia оптaniĭ maĭ ачееашĭ, каре ереа шi пе ла înчепȣтȣл пеpiodȣлȣĭ.

Dap ziчem, maĭ; fiind къ еksistaȣ totdaȣna оаре-каре перегȣларiтъцĭ, din прiчiна къpopa аȣ fost siлiцĭ а черка feлȣpite пеpioade ȣнȣл дȣпе алтȣл, din каре челе maĭ însemnate sînt поъ-sпрezeчania пъskочiтъ пе времеа лȣĭ Перiклеȣ de Metonȣ Ateneanȣл, шi шапте-zeчĭ-шеasania întpodȣsъ дȣпе ȣнȣ секолȣ de Калiпȣ Чiziчeanȣл.

Dîn прiчiна skimвъpiлор ачestop пеpioade, шi înкъ maĭ mȣлт din прiчiна перегȣларiтъцiĭ miжлочite пе ла adъoцiреа întpeпȣseĭ лȣне, este кȣ totȣл кȣ пепȣtinцъ a se înвoi кȣ desъвîршiре векĭеле лȣне Еленештĭ кȣ але noastpe; шi deoseвiреа, saȣ în тречереа înainte, saȣ în ръmînepaл în ȣpmъ ажȣнцe ȣне-орĭ пînъ шi ла 3о de ziле. Dap fiind къ skопȣл tȣtȣлор modifiкацiiлор în Еленеskȣл лȣноloцiȣ a fost totdaȣna a se potpiвi, прекît ереа кȣ пȣtinцъ, înпърцiреа дȣпе лȣнеле лȣнаре кȣ кȣрsȣл timпiлор anȣлȣĭ, ажȣнцem în sfîршiтȣ a пpeфepi înпърцiреа дȣпе anȣaлiĭ timпĭ; шi de ачееа чеа maĭ potpiвitъ шi maĭ апропiатъ înвoipe este ĭаръшĭ чеа ȣpmътoape.

Лѫне de варъ	Екатомвеонѫ (30 de ziле) коресnѫnzînd кам кѫ Iѫлie.	
	Metaцetnionѫ (29) »	Aѫгѫstѫ.
	Боedpomionѫ (30)	Sentemвpie.
Лѫне de toamnъ.	Memaкtepionѫ (29)	Oкtomвpie
	Пianensionѫ (30)	Noemвpie.
	Пosedeonѫ (29)	Dекemвpie.
Лѫнъ întpenѫsъ	Пosideonѫ II (30)	(Dекemвpie ші (Ianѫapie.
Лѫне de Eapnъ.	Гameлionѫ (29)	Ianѫapie.
	Antestepionѫ (30)	Feвpѫapie.
	Елаfeвoлionѫ (29)	Maptie.
Лѫне de пpimъвapъ.	Mѫnixionѫ (30)	Апpiлie.
	Тapцeлionѫ (29)	Maie.
	Sкipofopionѫ (30)	Iѫnie.

Fie-каре лѫнъ înчепеа, saѫ se sѫnosa, къ înчепе кѫ лѫmina лѫneĭ; de aчeea întîĭa a лѫneĭ se nѫmĭa Νουμηνία=Νέα μήνη, лѫнъ noѫъ, ĭap чea din ѫpmъ ἔνη (веке) καὶ νέα (ші noѫъ), ad: чea dintpe doъ лѫne. Iap aчeste 30 saѫ 29 ziле a ле лѫneĭ se îmпъpцĭaѫ în tpeĭ zeчimĭ, din каре чea dîntîĭ se nѫmĭa μηνὸς ἱσταμένου saѫ ἀρχομένου, de лѫнъ stînd saѫ înчепînd, a doa μηνὸς μεσοῦντος, de лѫнъ fiind пе ла miжлокѫл sъѫ, ші a tpeĭa μηνός φθίνοντος saѫ λήγοντος saѫ ἀπιόντος saѫ παυομένου, de лѫнъ sfîpшindѫ-se saѫ înчetînd. ĭap ziлеле aчesteĭ din ѫpmъ zeчimĭ se nѫmъpaѫ d' andapateле.

ziлеле лѫneĭ.	întîĭa zeчime.			ziлеле лѫneĭ.	A doa zeчime.		ziлеле лѫneĭ.	A tpeĭa zeчime		
1	νουμηνία,	întîĭa	de лѫнъ stînd saѫ înчепînd.	11	întîĭa	de лѫнъ пе ла miжлокѫл sъѫ.		în челе кѫ 30.	în челе кѫ 29	de лѫнъ sfîpшindѫ se
2	δευτέρα,	a doa		12	a doa		21	a zeчea . .	a noa	
3	τρίτη,	a tpeĭa.		13	a tpeĭa		22	a noa . .	a onta	
4	τετάρτη,	a natpa		14	a natpa		23	a onta . .	a шantea	
5	πέμπτη,	a чinчĭa		15	a чinчĭa		24	a шantea. .	a шasea	
6	ἕκτη,	a шasea		16	a шasea		25	a шasea . .	a чinчĭa	
7	ἑβδόμη,	a шantea		17	a шantea		26	a чinчĭa . .	a natpa	
8	ὀγδόη,	a onta		18	a onta		27	a natpa . .	a tpeĭa	
9	ἐννάτη,	a noa		19	a noa		28	a tpeĭa . .	a doa	
10	δεκάτη,	a zeчea		20	a zeчea		29	a doa .	веке ші noѫъ	
							30	векеа ші noѫa.		

Ziлеле zeчimiĭ din ѫpmъ se nѫmъpaѫ ѫne-opĭ ші dѫne fipeaska лор pîndѫĭaлъ, adъorîndѫ-se ἐπ' εἰκάδι saѫ μετ' εἰκάδα, neste saѫ dѫne doъ zeчimĭ, ad: πρώτη ἐπ' εἰκάδι, întîĭa neste doъ-zeчĭ, saѫ a doъ-zeчĭ ші ѫna; δευτέρα ἐπ' εἰκάδι, a doъ-zeчĭ ші doa, ші aша maĭ înколо пînъ ла чea din ѫpmъ, ad: чea веке ші noѫъ.

SISTEMЪ APITMETIKЪ A BEKIЛOP EЛENIЇ.

Векії Еленї întpeвзinцaš ка semne apitmetiче челе doъ-zeчї ші patpз лitepe але алfaвetзлзї, цiind ачелашї шірš; întpeпзind însъ пзmaї tpeї deoseвite semne: пе ς', каре însemna 6, ші se пзmїa 'Επίσημον Fαῦ, saš 'Επίσημον, însemnatš Faf, saš пзmaї Însemnatš, mi este прінчіпал Евреїeskзл, saš Finiчікзл Baf, ачелашї кз Еолікзл Dirama, ші Лatineskзл f; пе ϟ, saš ϟ, каре însemna 90, шї se пзmia Kona, прінчіпал Евреїeskзл, saš Finiчікзл Kof, ші Лatineskзл q; ші în sfîpшitš ал tpeiлea ꟼ, пе каре însemna 900, ші se пзmїa пentpз fopma лзї Samпi (adiкъ San saš Sirma ші Пi) прічіпал Евреїeskзл saš Finiчікзл Sin. Iatъ ші пзtepea ачestop лitepe dзпе apitmetiка лор întpeвзinцape.

Ѹnimї		Zeчimї		Sзtimї	
1	α'	10	ι'	100	ρ'
2	β'	20	κ'	200	σ'
3	γ'	30	λ'	300	τ'
4	δ'	40	μ'	400	υ'
5	ε'	50	ν'	500	φ'
6	ς'	60	ξ'	600	χ'
7	ζ'	70	ο'	709	ψ'
8	η'	80	π'	800	ω'
9	θ'	90	ϟ saš ϟ	900	ꟼ

Кз ачeste dap doъ-zeчї ші шапte de каpaктepe, saš semne акчentate, прекзm вedem, în dpeanta, îшї екsпpimaš toate пзmepeле пînъ 999. Sпpe eksemплз: 11, ια'; 12, ιβ'; 13, ιγ' ... 21, κα'; 22, κβ'; 23, κγ' ... 101, ρα'; 102, ρβ'; 103, ργ' ... 110, ρι'; 111 ρια'; 112, ριβ'; 990, ꟼϟ; 991, ꟼϟα'; 999, ꟼϟθ'. Dзпе че ажзпцїaš ачі, ка sъ екsпpiше o mie, zeче miї, ші o sзtъ de miї, întpзвзinцaš ачesteaшї лitepe, ші întp' ачееашї комвinape, прекзm екsпpimaš ші зnimeле simпле ші sзtimeле, afapъ пзmaї къ, sпpe deoseвipea поseї întpeвзinцъpї, ле sзвskpiea în stînra кз (ι) iota; sпpe eks: ͵α, însemna 1000. ͵β, 2000. ͵γ, 3000. ͵δ, 4000, ші аша пе pîndš пînъ ла ͵ꟼ, каре însemna 900000: înкіt пзteaš sъ skpie întp' ачestaшї кіпš пînъ ла 999999 ͵ꟼ͵ϟ͵θ ꟼϟθ'; ші oвічпзїaš a sta maї de mзлte opї ла 100,000 saš ͵ρ. їap de аколо întpeвзinцaš adiektiвзл μύριοι, zeче miї, зnitš кз adвepвiї δεκάκις, εἰκοσάκις, ші чл: sпpe eks: δεκάκις μύριοι, de zeче-opї zeче miї în локš de o sзtъ de miї; εἰκοσάκις μύριοι, de doъ чечї de opї zeче miї în локš de doъ sзte de miї; ἑκατοντάκις μύριοι, de o sзtъ de opї zeче miї, în локš de зnš miлionš; χιλιάκις μύριοι, de o mie de opї zeче miї, în локš de zeче miлioane, μυριάκις μύριοι, de zeче miї de opї zeче miї, în локš de o sзtъ de miлioane, Se afлъ зne-opї ͵ρ ші кз doъ пзntзpї d'asзпpъї însemnînd зnš miлionš.

Ѹnš алtš кіпš de skpiepe пзmepiкъ este întpeвзinцatš прінчіпал în antiчеле sзвskpiпцiї, каре konstъ în întpeвзinцapea semneлор 1 (вezї ἴος), зnз; П чінчї; Δ, zeче; |Δ| de чінчї opї zeче, saš чінчї-zeчї; H, saš F (Hεκατὸν, saš Fεκατὸν), o sзtъ; |H|, de чінчї opї o sзtъ, saš чінчї sзte. X, (χίλιοι), o mie; |X|, de чінчї opї o mie, saš чінчї miї; M (μύριοι) zeче miї, |M|, de чінчї opї zeче miї, saš чінчї-zeчї de miї. ачestš modš seamъnъ mзлt кз чел Pomanš, ші ape de o potpівъ кз ачела defeктзл pепetъpiї ачелзїaшї semnš пînъ în patpз. eksemпле. I, 1. II, 2. III, 3. IIII, 4. П, 5. ПI, 6. ПII, 7. ПIII, 8. ПIIII, 9. Δ, 10. ΔI, 11. ΔII, 12. ΔIII, 13. ΔIIII, 14. ΔП, 15. ΔПI, 16. ΔПII, 17. ΔПIII, 18. ΔПIIII, 19. ΔΔ, 20. ΔΔΔ, 30. ΔΔΔΔ, 40. |Δ|, 50. |Δ|Δ, 60. |Δ|ΔΔ, 70. |Δ|ΔΔΔ, 80. |M|MMMM|X|XXXX|H|HHHH-|Δ|ΔΔΔΔПIIII, 99999. se гъsesk зne-opї ші semneле ⩓, de zeче opї zeче miї, saš 100,000; |M|, de o sзtъ de opї zeче miї, saš зnš miлionš.

ВОКАБȢЛАРȢ АЛFАБЕТІКȢ

de

Ворбе Ромънештї tpase din Еленештї, челе маї мȣлте (прекȣм se ші въd ачі însemnate) прin лімба Латinъ, din каре este маї în totȣ formatъ чеа Ромънеаскъ, їар мȣлте dintp' înseле natȣралisate nemiжлочit din чеа Еленеаскъ; ачеasta ne doвedeште întîї, къ a fost o nemiжлочітъ комȣнікаціе прin колоніі întpe Гречї ші Dачї, прекȣм маї 'nainte de колонisaціа Романъ de ла Траіанȣ кȣ 430 поате ші маї віне de анї Алексandpȣ чел маре înfpînrînd пе Sapmesȣ îmпъратȣл Dачілор, а колонisat în цара лор Гречї, de ла каре s' aȣ націоналisat ачеле ворбе în лімба лор, ші s' aȣ пъstpat ші пînъ astъzї în гȣра попорȣлȣї Ромînȣ, înкît ȣнеле dintp'înseле se въd обічнȣite кїар ла църанї, fъръ a fi попȣларе оръшанілор, прекȣм tpirie, васкȣ, ші алтеле; ші ал doілеа, къ ла колонisapea Романілор n' a fost кȣ totȣл stîpnitъ seminціа Dачікъ, прекȣм прin ȣрмаре нічї лімба лор, каре eksistъ поате ші пînъ акȣм, кȣлtiватъ însъ ші înавȣцітъ прin чеа Латinъ.

Ром:	Ел:	Лат:
	А.	
Аванosȣ,	Ἔβενος,	Evenus.
Агоniseskȣ,	Ἀγωνίζομαι.	
Аерȣ,	Ἀὴρ,	Aer.
Azimъ,	Ἄζυμον.	
Албаstpȣ,	Ἀλάβαστρος,	Alabaster.
Албȣ,	Ἀλφὸς,	Albus.
Алегȣ,	Ἀλέγω.	
Алinezȣ,	Γαληνίζω.	
Алtȣ,	Ἄλλος	Alius
Амвонȣ	Ἄμβων,	
Anatemъ,	Ἀνάθεμα,	Anatema.
Anrinapъ,	Κινάρα,	Cinara.
Аȣрȣ,	Αὖρον,	Aurum.
Аргatȣ,	Ἐργάτης	
Арdікȣ,	Ἄρδην (din αἴρω)	
Арцintȣ,	Ἄργυρος,	Argentum.
Арȣ,	Ἀρόω,	Aro
Asілȣ, (nesілȣitȣ)	Ἄσυλον,	Asylum.
Аfлȣ	Ἄλφω.	
	Б.	
Бавъ	Βαυβὼ.	
Баланцъ,	Φάλαγξ.	
Барбарȣ,	Βάρβαρος,	Barbarus.
Бisepікъ	Βασιλική,	Basilica.
Блestemȣ,	Βλασφημία,	Blasfemia. (ші вервȣ)
Блestemȣ,	Βλασφημῶ,	Blasfemo.
Блецȣ,	Βλαισὸς, saȣ Πλαισὸς,	Blaessus
Блъndъръȣ,	Βλαδαρός.	
Бомбъneskȣ,	Βομβέω,	Bombum.
Бotezȣ,	Βαπτίζω,	Baptizo.
Бȣsȣїокȣ,	Βασιλικός,	
Бȣte	Βούτη, ші Βοῦτις, -ον,	Buttis.
Бȣfniцъ,	Βοῦφος,	Bubo.

Rom:	El:	It:
	B.	
Badъ	Βάδος.	
Baïtъ	Βαΰζω.	
Baskъ,	Φάσκος.	
Batръ,	Βάθρον	
Bestmîntъ,	Ἔσθημα,	Vestimentum.
Biaцъ,	Βίος,	Vita.
Bidръ,	Ὕδρα,	Hydra.
Binъ,	Οἶνος,	Vinum.
Bladъ,	Βλαδός,	
Blъstapъ,	Βλαστὸς,	
Boiъ,	Βόλω, Βούλομαι,	Volo.
Bъetъ,	Βοητός.	
Bъpsea,	Βάψις.	
Bînъ,	Ἴς Ἶν, ἰνός,	Vis, Venis.
	Γ.	
Гапгрепъ,	Γάγγραινα,	
Гевозъ,	Κυβὸς, saъ Ὑδός.	Gibbus.
Гімвіръ,	Κύπειρον,	Cyperus.
Гїзмъ,	Κουκούμιον,	Cucuma.
Гїзnie,	Γωνία,	
Гластръ,	Γάστρα,	
Глаfъ,	Γλάφυ,	
Грasъ,	Γράσσων din γράσσος	
Гъвернezъ,	Κυβερνῶ,	Guberno.
Гъstъ,	Γευστὸν,	Gustus.
Гîliranъ,	Κολεκάνος, ші Κολοκάνος.	
Гîлкъ,	Γάγγλιον.	
	D.	
Danie,	Δάνος,	Donum.
Dapъ,	Δῶρον.	
Dafinъ,	Δάφνη.	
Depъnъ,	Πήνυμι.	
Desъ	Δασὺς,	Densus.
Dimie,	Δίμιτος.	
Doъ,	Δύω ші δύω,	Duo.
Drakъ,	Δράκων,	Draco.
Dramъ,	Δραχμὴ,	Drachma.
Dpirъ,	Δρύτη.	
Drъmъ	Δρόμος.	
Dъшmanъ,	Δυσμενὴς.	
Dъinozъ, saъ Dъinitopъ.	Δηναιός.	
	E.	
Epъpe,	Λέπορις,	Lepus.
Epesъ,	Αἵρεσις,	Haeresis.
Epetikъ,	Αἱρετικὸς,	Haereticus.
Eroъ,	Ἥρως,	Heros.
Etepъ,	Αἰθὴρ,	Aether.
Fftinъ,	Εὐθηνὴς. [de ende	
Eftinъtate,	Εὐθήνεια.	

Ром:	Ел:	Лт:
	Z.	
Zamfirъ,	Σάπφειρος,	Sappfirus.
Zeamъ,	Ζέμα.	
Zeче,	Δέκα,	Decem.
Zъгравъ,	Ζωγράφος. [de ъnde	
Zъгръвeskъ,	Ζωγραφῶ.	
	Ж.	
Ждеръ,	Σαθέριον.	
	I.	
Їadъ,	Ἅΐδης.	
Їkonomъ,	Οἰκονόμος,	Oeconomus.
Ismъ,	Ἡδύοσμος.	
	K.	
Kалаподъ,	Καλαπόδιον.	
Кале	Κέλευθος.	
Калъ	Κέλης.	
Калїпъ,	Καλάπους.	
Kandeлъ,	Κανδήλα,	Candela.
Капонъ,	Κάπων	Capo.
Капъ,	Κύβη,	Caput.
Каръ,	Κάρρον,	Carrhus.
Карte,	Χάρτης,	Charta.
Каскъ,	Χάσκω,	
Kastopъ,	Κάστωρ,	Castor.
Kastponъ,	Γαστρών.	
Katapoїъ, saъ Гътраїъ,	Κατάῤῥοος,	Catarrhus.
Кіvерniseskъ,	Κυβερνῶ. [de ъnde	
Кіvерniseaлъ,	Κυβέρνησις.	
Кіпарisъ,	Κυπάρισσος.	Cupresus.
Кіпъ,	Τύπος,	Typus.
Клistipъ,	Κλυστὴρ,	Clyster.
Koadъ,	Κόδδα. (Sipak:)	
Коалъ (de xîptie),	Κῶλον.	
Коатъ,	Κόμη,	Coma.
Ковріґъ,	Κόλλιξ.	
Колівъ,	Καλύβη.	
Колівъ,	Κόλλυβον.	
Колівіе,	Κλωβίον.	
Колікъ,	Κωλικὴ.	
Короапъ,	Χορωνός.	Corona.
Kositopъ,	Κασσίτερος.](гъїпъ).	
Котецъ,	Κόττος (кокошъ), saъ Κόττα	
Кvкъ,	Κόκκυξ,	Cuculus.
Кvкvваїе,	Κικκάβη.	
Кvлегъ,	Συλλέγω.	Colligo.
Кvnoskъ,	Γι(γ)γνώσκω,	Cognosco.
Кvпъ,	Κύπη, Κύπελλον,	Cupa.
Кvрte,	Χόρτος.	
Кvръ,	Ὥρα,	Cura.
Кvtie,	Κυτὶς,	Cista.
Крinъ,	Κρίνον.	

Pom:	Ел:	Лат:
	К.	
Kpistalъ, ші Клештарь,	Κρύσταλλος,	Crystallus.
Ksipixĭ,	Ὀξύῤῥυγχος,	Oxyrrinchus.
Къkatĭ,	Κάκκη.	
Кълцвпъ	Κάλτιος, Καλτίνιος,	Calceus.
Кълъмърl,	Καλαμάριον,	Calamarium.
Къmarъ,	Καμάρα,	Camera.
Къmilъ,	Κάμηλος,	Camelus.
Къminъ,	Κάμινος,	Caminus
Къръmidъ,	Κεραμίς, -ίδος,	
Kĭĭne,	Κύων,	Canis.
Kînipъ,	Κάνναβος,	Cannabis.
Kîrpъ,	Κάρπασσος.	
	Л.	
Ladinъ,	Λάδανον,	Ladanum.
Лае	Λαὸς.	
Лакръmъ,	Δάκρυον,	Lacryma.
Лалапrite,	Λάλαγγες, ші Λαλάγγια.	
Латпъ,	Λαμπὰς,	Lampas.
Лапче,	Λαγκία,	Lancea.
Лапte,	Γάλα, -λακτος,	Lactis.
Леагъпъ,	Λίκνον.	
Лівede,	Λιβάδιον.	
Лікврічlъ,	Λυκουρὶς, ші Λυκωρίς.	
Лimanъ,	Λιμήν.	
Лингъ,	Λείχω,	Lingo.
Линъ,	Γαληνός.	
Линъ (de кълкаt stрвгврl)	Ληνὸς.	
Литъ.	Λίτρα,	Libra.
Литврie,	Λειτουργία.	
Логофѣтъ,	Λογοθέτης.	
Лвпъ,	Λύκος,	Lupus.
Лвstpezъ,	Λιστρόω. [de вnde	
лвstpatъ,	Λιστρωτός.	
Лъвzъ,	Λεχοῦσα, saŭ Λεχώ.	
Лînъ,	Λῆνος,	Lanea.
	М.	
Makъ,	Μήκων.	
Matъ,	Μάμμα, Μάμμη.	
Mantie,	Μανδύη.	
Maptвръ,	Μάρτυρ,	Martyr.
Mашinъ,	Μηχανή,	Machina.
Meditaцie	Μελέτη,	Meditatio. (ші вервъ)
Meditъ.	Μελετῶ.	Medito.
Меланхолiе,	Μελαγχολία,	Melancholia.
Menгenъ,	Μάγγανον.	
Мертікъ,	Μερτικὸν.	
Мештерь,	Μήστωρ.	
Mirdalъ,	Ἀμυγδάλη,	Amygdalum.
Мїере,	Μέλι,	Mel
Міжeskъ,	Μύω. [de вnde	
Міжіре,	Μύσις.	
Мікъ,	Μικκός.	

Ром:	Ел:	Лат:
	М.	
Minte,	Μῆτις,	**Mens.**
Mipeasmъ,	Μύρισμα.	
Mipŭ, ші Miposŭ,	Μύρον.	
Mititelŭ.	Μιτύλος,	**Mutilus.**
Mišelŭ,	Μυσερὸς,	**Miser.**
M(n)ĭelŭ,	Ἀμνὸς,	**Agnus.**
M(n)ĭalъ,	Ἀμνὰς,	**Agna.**
Moale,	Μῶλυς. [de unde	
Moĭŭ,	Μωλύω.	
Moarte,	Μόρος,	**Mors.**
Molotrъ,	Μάλαθρον.	
Morikŭ,	Μόρυχος.	
Mormîlŭ,	Μορμύρω,	**Murmuro.**
Mortŭ ші Murilorŭ,	Μορτὸς,	**Mortus, ші Mortalis.**
Mukŭ,	Μύκος,	**Mucus.**
Mulgŭ,	Ἀμέλγω,	**Mulgeo.**
Munkъ,	Μόγος. [de unde	
Munčeskŭ,	Μογέω.	
Murgŭ (de seaръ),	Ἀμοργὸς, ші Ἀμορβός.	
Murŭ,	Μορέα,	**Morus.**
Mutŭ,	Μυττὸς,	**Mutus.**
Mpeanъ,	Μύραινα,	**Muraena.**
Mъndrъgunъ,	Μανδραγόρας,	**Mandragoras.**
Mъtase,	Μέταξα.	
Mъčelъpie,	Μακελλεῖον,	**Macellum.**
Mînie,	Μῆνις.	
(mъ) Mîxneskŭ,	Ἄχνυμαι.	
	N.	
Nauŭ, saŭ nъnauŭ, nunŭ, ші nene,	Νένος.	
Negurъ,	Νεφέλη,	**Nebula.**
Nenotŭ,	Νέπους=Νεόπους,	**Nepos.**
Ninguŭ,	Νίφω,	**Ningo.**
Noante,	Νὺξ, νυκτός,	**Nox.**
Noŭ,	Νέος,	**Novus.**
Nume,	Ὄνομα,	**Nomen.**
Nukъ,	Μούκηρος,	**Nux, nucis.**
	O.	
Okĭ,	Ὄσσε,	**Oculis.**
Omoforŭ,	Ὠμόφορον, ші Ὠμοφόριον.	
Ontŭ,	Ὀκτὼ,	**Octo.**
Orezŭ.	Ὄρυζα,	**Oryza.**
Osînzъ,	Ὀξύγγιον,	**Axungia.**
Oŭ,	Ὠὸν,	**Ovum.**
Oцetŭ,	Ὀξύδιον din ὄξος,	**Acetum.**
Oxrъ,	Ὤχρα,	**Ochra.**
	P.	
Palmъ.	Παλάμη,	**Palma.**
Paplomъ,	Πέπλωμα, saŭ Ἐφάπλωμα,	**Peplum.**
Papurъ,	Πάπυρος,	**Papyrus.**
Pardosŭ,	Πάρδος,	**Pardus.**

Ром:	Ел:	Лат:
	П.	
Парте,	Φάρσος, [φάρω]	Pars
Патронъ,	Πάτρων,	Patronus.
Пепене,	Πέπων,	Pepo.
Петікъ,	Πεττύκιον.	
Петрахілъ,	Ἐπιτραχήλιον.	
Пештеръ,	Πέτρα.	
Пїатръ,	Πέτρα,	Petra.
Пїедікъ,	Πέδη.	Pedica.
Пїеле,	Πέλλα.	Pellis.
Пїентене,	Κτεὶς, κτενὸς,	Pecten.
Пїерсікъ,	Περσικὴ.	
Пїерсікъ,	Περσικόν.	
Піперъ,	Πιπερι,	Piper.
Пірostie,	Πυρεστία.	
П... (мемвръ цenit: fem:)	Κύστη, Κύσθος,	
Пisezъ,	Πτίσσω,	Pinso.
Пітакъ,	Πιττάκιον.	
Пітъліче,	Πίτυλος.	
Піftie,	Πηκτή.	
Плаїъ,	Πλᾶγος.	
Плакъ,	Πλὰξ, πλακὸς.	
Плаsmъ,	Πλάσμα.	
Плаtanъ,	Πλάτανος,	Platanus.
Плокаdъ,	Πλοκὰς.	
Плоъ	Πλώω.	
Плъteskъ,	Πλωτεύω.	
Плъtitopъ,	Πλώτωρ.	
Плъmînъ,	Πλεύμων, Ion: =Πνεύμων,	Pulmo,
Плъtîкъ,	Πλάταξ, ші Πλατίστακος.	
Плъчintъ,	Πλακοῦς, -οῦντος,	Placenta.
Подеалъ,	Πόδωμα.	
Поркъ,	Πόρκος,	Porcus.
Поsпаїъ,	Πασπάλη, ші Παιπάλη.	
Поftеskъ,	Ποθέω. [din	
Поftъ,	Ποθή.	
Пъnгъ,	Πουγγή.	
Пъпъ,	Ποππύζω.	
Пъпъzъ,	Πιπὼ, saъ Πίπος.	Pipus.
Пъроїъ,	Πυόῤῥοια.	
Пъtinъ,	Πυτίνη.	
Празъ,	Πράσον.	
Пріssоъ,	Περισσός.	
Проаsпътъ,	Πρόσφατον.	
Проходъ,	Πρόοδος.	
Прънъ,	Προῦνος, ші Προῦμνος,	Prunum.
Прънъ,	Προύνη, ші Προῦνον,	Prunus.
Пътрънжелъ,	Πετροσέληνον.	
Пîїne,	Πανὸς,	Panis.
Пînzъ,	Πήνη,	
Пîргъ,	Ἀπαρχή.	
Пîрпълеskъ, ші Пîржолеskъ,	Πυρπολῶ.	
Пîsлъ,	Πῖλος,	Pileus, -um.

Pom:	Ел:	Лат:
	P.	
Pошъ,	Ῥοῦς, Ῥούσιος,	Russeus.
Pъtъ,	Ῥυτὴ,	Ruta.
Pizŭ,	Κρίζω, Κρίδδω,	Rideo.
Piŭ.	Ῥύος.	
	S.	S.
Sakŭ,	Σάκκος,	Saccus.
Salamъръ,	Ἁλμύρα.	
Salтŭ, Sъpŭ,	Ἅλλομαι,	Salio.
Samapŭ,	Σαγμάριον, din Σάγμα.	
Samъpŭ,	Σίμωρ, ші Σαπύριον.	
Sanŭ,	Σκάπτω.	Excavo.
Sapdeлъ,	Σαρδίνη.	
Sape,	Ἅλας,	Sal.
Sгъŭ mitpъ),	Γύα.	
Sekъpъ,	Σάγαρις,	Securis.
Seлinъ,	Σέλινον.	
Siлъ,	Σύλη.	
Siлitpъ,	Λίτρον =Νίτρρν,	Nitrum.
Sindie (de satŭ),	Σύνδικος.	
Sitъ,	Σῆστρον [σήθω, черпŭ].	
Sixastpъ,	Ἡσυχαστὴς.	
Skiлogŭ,	Κυλλός.	
Skoïkъ,	Κόγχη,	Concha.
Skpoafъ,	Γρομφὰς,	Scropha.
Skъmбpie,	Σκόμβρος,	Scombrus.
Skîndъpъ,	Σχινδύλη,	Scindula.
Smaлtŭ,	Μάλθα.	
Smopfъpĭ,	Μορφαί.	
Soseskŭ,	Σώζομαι.	
Sпatъ de цesъt), ші	) Σπάθη,	Spatha.
Sпate (sпinape)	)	Spathula.
Sплinъ,	Σπλήν,	Splen.
Sпъzъ,	Σποδός.	
Sпînŭ,	Σπανός.	
Staълŭ,	Σταῦλος,	Stabulum.
Staxie,	Στοιχεῖον.	
Skamъ,	Ξάμμα din ξαίνω.	
Stemъ,	Στέμμα,	Stemma.
Stepпŭ,	Στέριφος,	Sterilis.
Stimъ,	Τιμή,	Estimatio.
Stifosŭ,	Στυφὸς.	
Stixie,	Στοιχεῖον.	
Stixŭ,	Στίχος.	
Stъfŭ,	Στίφος.	
Stpakinъ,	Ὀστράκινον.	
Stpidie,	Ὀστρείδιον.	
Stpъгъpe,	Τρύγη	
Stpъгъnipe,	Στραγγεία.	
Stpîmбŭ,	Στραβός,	Strabo.
Stpînгŭ,	Στράγγω,	Stringo.
Sfapъ,	Σφάραγος.	
Sfeклъ,	Σεῦτλον.	
Sъпъпŭ,	Σάπων,	Sapo.

Rom:	El:	Lat:
	T.	
Tainъ,	Ταγή.	
Тавръ,	Ταῦρος,	Taurus.
Татъ,	Τάτα, mi Τέττα.	
Теакъ,	Θήκη,	Theca
Терminъ,	Τέρμα,	Terminus.
Терmintinъ,	Τερμινθίνη.	
Tirae,	Τήγανον.	
Товъ,	Τύμπανον,	Tympanum.
Ту,	Τύ,	Tu.
Тврнъ,	Τύρρις,	Turris.
Треапцъ,	Τρῦχος.	
Треапъдъ,	Τρίπηδος.	
Треї,	Τρεῖς, τρία,	Tres.
Трекъ,	Τρέχω.	
Тремвръ,	Τρέμω,	Tremo
Tpirie,	Τρυγία [τρὺξ, τρυγὸς].	
Tpofanta,	Πρόφαντον.	
Трвfi ,	Τρυφή.	
Тъъ,	Τεός,	Tuus.
Тînъръ,	Τέρην,	Tener.
	F.	
Farъ,	Φαγὸς,	Fagus.
Famъ,	Φάμα,	Fama.
Fanapъ, saъ Felinapъ,	Φανάριον.	
Fapmekъ,	Φάρμακον,	Pharmacum.
Fasole,	Φασήολος, Φάσηλος,	Phasolus.
Fatъ,	Φιτύω. [din	
Fe ,	Φίτυ,	Foetus.
Faцъ,	Φάσις,	Facies.
Fearъ,	Φὴρ,	Fera.
Felonъ,	Φελόνιον.	
Flcakъ,	Φλύαξ, -ακος.	
Flegmъ,	Φλέγμα.	
Folosъ,	Ὄφελος.	
Forмъ,	Μορφή,	Forma.
Frate,	Φρατήρ,	Frater.
Fpirъ,	Φρίκος, saъ Ῥῖγος,	Frigus.
Fpirъ, (верbъ)	Φρύγω,	Frigo.
Fpikъ,	Φρίκη.	
Fpвmosъ,	Μορφήεις.	Formosus.
Fвгъ,	Φύγω=Φεύγω,	Fugio. [de unde
Fвгъ.	Φυγὴ,	Fuga.
Fвndъ,	Βένθος.	Fundum.
Fвръ,	Φὼρ,	Fur.
Fърîmъ.	Φάρω.	
	X.	
Xaosъ.	Χάος,	Chaos.
Харakterъ,	Χαρακτὴρ,	Character.
Харъ, [de unde	Χάρις. [de unde	
Хъръzeskъ,	Χαρίζομαι.	
Хъртie.	Χαρτὶον,	Chartula,
Хоръ, mi Хоръ,	Χορὸς,	Chorus.

Pom:	Ел.	Лат:
	Ȣ.	
Ȣлеїȣ	Ἔλαιον,	Oleum.
Ȣmedosȣ,	Μυδαλέος.	
Ȣтъръ,	Ὦμος,	Umerus.
Ȣ(О)алъ,	Γυάλη,	Vola.
Ȣраре,	Ἀρὰ (în вine).	
Ȣрлȣ,	Ὠρύω,	Ululo.
Ȣрneskȣ,	Ὀρνύω, Ὄρνυμι.	
Ȣsȣkȣ (de лînъ),	Οἴσυπος.	
Ȣdmъ, saȣ Ȣîmъ,	Οἶδμα, Οἴδημα.	
Ȣцерȣ,	Οὖθαρ,	Uber.
	Î.	
Înkerȣ,	Πήγω. Πήγνυμι,	Cogo.
Înпiлezȣ,	Ἐμπιλέω.	
Întinzȣ,	Ἐντείνω,	Intendo.
Întpematȣ,	Ἀρτεμὴς. ші	
Întpemape,	Ἀρτεμία.	
Înfirȣ,	Ἐμπήγω,	Infigo.
Îpdъȣ.	Ἀρδάνιον.	
	Ч.	
Чеапъ,	Κάπιον,	Caepa.
Черешȣ,	Κέρασος,	Cerasus.
Черашъ,	Κεράσιον,	Cerasum.
Черкȣ,	Κίρκος,	Circus.
Чimвръ,	Θύμβρα,	Thymbra.
Чiрadъ,	Σειρὰς.	
Чїȣлȣ,	Κυλλὸς.	
Чїокапȣ.	Τύκος, saȣ Τυκάνη.	
	Ц.	
Царъ,	Ἔρα,	Terra.
Цentaȣръ,	Κενταύριον -ειον,	Centaurium.
Цiȣ,	Τάω.	
Цiцъ,	Τιτθὴ, ші Τιτθός.	
Цîрȣ,	Κιῤῥίς.	
	Ш.	
Шалварї.	Σαράβαρα.	
Шапte,	Ἑπτά,	Septem.
Шеа,	Σέλλα,	Sella
Шentime,	Σεπτὰς.	
Шiръ, Шiрȣ,	Σειρά,	Series.
Шкоалъ,	Σχολή,	Schola.
Шtpeanгȣ (de sȣгрȣmape),	Στραγγάλη,	Strangulatio.